CBCat

CORPUS BIBLICUM CATALANICUM

35 Els quatre evangelis en hebreu Traduïts del català

Concordances provisionals

Elaborades per Pere Casanellas

Amb l'ajut del programa Classical Text Editor de Stefan Hagel

ASSOCIACIÓ BÍBLICA DE CATALUNYA
BARCELONA 2011

Aquestes concordances contenen, dins el seu context, tots els mots del text bíblic ordenats alfabèticament i amb la referència del llibre bíblic, el capítol i el verset. En el cas dels textos no bíblics que acompanyen el text bíblic, es fan servir les abreviacions *Inc* i *Expl* per a l'*incipit* i *explicit* de cada llibre, *Tit* per al títol de cada capítol i *Prol* i el número de línia en el cas dels pròlegs.

S'hi inclouen fins i tot els mots més repetits, però no els inclosos en el text entre claudàtors (text afegit conjecturalment pels editors).

Les xifres aràbigues inserides en el text indiquen el lloc on comença el corresponent verset.

Mt 3,3 מתקרבת 3 זהו מה [*] נתנבא. אמר קול
Mt 5,18 18 אני אומר לכם באמת שלא יחסר דבר
Mt 8,21 לו אנה יקוד ראשו: 21 עוד אמר לו תלמיד
Mt 18,2 במלכות שמים. 2 וישאוש קרא נער קטן
Mt 18,6 כזה בשמי אותי ישען. 6 ואותו שאשקנדליזדא
Mt 25,18 במדומה ורוח אחרים שנים. 18 ואותו שקבל
Mt 27,7 כי ערך דם הוא. 7 וכשנתייעצו קנו שדה
Mc 4,10 מי שיש לו אזנים ישמע. 10 וכאשר היו בצד
Mc 4,20 בפועל ועושים פרי טוב. עד שמגרגיר
Mc 5,2 נגד גְנֵישְׁרֵק 2 ותכף שיצא מן הספינה אדם
Mc 9,41 יותר יהיה שוה לו שישליכוהו בים עם ריחים
Mc 16,14 תלמידיו והם לא האמינו. 14 ואחר יום
Lc 1,Tit שנה היו מובאים באנטוכא: Tit,1 קפיטולו
Lc 2,24 שבנו קרבן כפי דת אלוהינו יביאו זוג
Jn 14,21 ומי שאוהב אותי יהיה אהוב מאבי. ואני
Lc 12,17 חושב בעצמו אומר מה אעשה שאין לי במה
Mt 10,29 במחצה ואחת מהם לא תפול לארץ בזולת
Mt 11,25 אז באותו עת ישאוש משיח אמר מחולל תהיה
Mt 11,26 ספר. וגלית אותם לתמימים. 26 וכן הוא
Mt 13,43 43 אז יזרחו הצדיקים כמו השמש במלכות
Mt 19,29 29 וכל אדם שיעזוב ביתו אל אחים או
Mt 21,33 הן אחר דמיון אומר לכם אדם אחד היה שהיה
Mt 24,43 השעה באותה שהאדון יבא. 43 ותדעו אם
Mt 26,42 הבשר חולה. 42 ופעם שנית הלך להתפלל ואמ׳
Mc 10,29 לכם שאיש שיעזוב ביתו ואחיו ואחיותיו או
Mc 14,36 אם איפשר עשות שתעבור אותה שעה. 36 ואמ׳
Lc 1,32 עליון. ואדונינו הש׳ יתן לו קתדראת הש׳
Lc 10,21 שמח ישאוש ברוח הקדש ואמר אני מתודה לך
Lc 10,21 אלו מן החכמים. וגליתם לקטנים אמת הוא
Lc 13,25 כי רבים יחפצו ליכנס ולא יכולו. 25 וכאשר
Lc 16,27 להם יכולת לעבור פה. 27 והוא אמר א״כ
Lc 16,30 והנביאים וישמעו אותם. 30 והוא אמר לא
Lc 23,34 האחד לצד ימין והאחד לשמאל. 34 וישו אמר
Lc 23,46 ונבקע באמצעו. 46 וישוש צועק בקול גדול.
Jn 5,43 אתכם שאין אהבת האל בכם. 43 אני בא בעולם
Jn 6,27 נצחיים. אותה שבן האדם יתן להם. כי האל
Jn 11,41 הסירו האבן. וישאוש נשא עיניו לשמים ואמ׳
Jn 12,27 יכבדוהו. 27 נפשי נבהלה עתה ומה אומר.
Jn 17,1 הדברים דבר ישאוש ונשא עיניו לשמים ואמ׳
Jn 17,5 המלאכה השלמתי שנתת לי לעשות. 5 ועתה את
Jn 17,11 וכבר איני בעולם והם בעולם. ואני בא אליך
Jn 17,21 21 בעבור שיהיו כולם דבר אחד כמו שאתה
Jn 17,24 שלחתני. ושאהבת אותם כמו שאהבת אותי: 24
Jn 17,25 לי. כי אהבת אותי קודם שהעולם היה. 25
Mt 14,28 ש׳ פירו ואמר אדון אם אתה הוא תחפוץ שאני
Jn 4,15 לי המים ההם בעבור שלא תהיה לי צמא. ושלא
Jn 14,3 לכם. 3 ואם אהלוך להכין המקום. פעם אחרת
Jn 14,18 עתה ובכם יהיה. 18 לא אעזובכם יתומים אני
Mc 7,24 בעברי טיר ושידוניאה ונכנס בבית אחד ולא
Lc 13,31 הפרושים אמרו אליו לך מעמנו כי אירודיש

א׳ יקרא במדבר ישרו הדרכים לפני אדונינו והתהפכו
א׳ מהתורה שלא יושלם עד סוף העולם. 19 ומי שיעבור
א׳ אדון והניחני ראשונה קבור אבי 22 וישואש משיח
א׳ והניחו באמצעם 3 ואמר אמתות אומר לכם אני שאם
א׳ מהצעירים אשר בי מאמינים יותר יהיה לו שוה
א׳ הלך וחפר בארץ וטמן בזנט אדוניו. 19 ואחר זמן
א׳ מיוצר בעבור שיקברו שם הגרים. 8 ובעבור זה
א׳ התלמידים שאלוהו מהמשל 11 והוא אמ׳ להם לכם
א׳ יוצאין ל׳ ומא׳ ס׳ ומא׳ ק׳. מי שיש לו אזנים
א׳ מושטן יצא אליו בדרך 3 ששוכב בקברים והיה כ״כ
א׳ בצוארו. 42 אם ידך אישקנדליזט כרות אותה. כי
א׳ שיושבין בשולחן כל אחד עשר לאכול. ישאוש נראה
א׳ ללוקא 5 בימי אירודיש מלך גודיאה כהן אחד שמו
א׳ מתורים או שתי זוגות מבני יונה. 25 והנה אדם
אאהוב אותו ואגלה לו את עצמי. 22 ויגודיש אמר
אאסוף טובתי ופירותי. 18 ואמ׳ אעשה זאת אהרוס
אב שלכם. 30 כל שערות ראשכם מנויים 31 לכן לא
אב בורא שמים וארץ. כי אתה הסתרת אלה הדברים אל
אב כאשר הוטב לפניך. 27 אבי נתן לי יכולת על כל
אב שלהם. מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 44 והמלכות
אב או אם או אשה או בנים או נחלות בעד שמי הוא
אב חיילות. שנטע כרם אחד וסגרה בטוב ועשה בה יקב
אב חיילות היה יודע השעה שהגנב יהיה בא. הוא יהיה
אב שלי אם לא יכול ממני עבור המות הזה תעשה
אב ואם או בנים או נחלות בעד אהבתי או בעד
אב שהוא היכול הרחק זאת המיתה ממני אכן לא יהיה
אב שלו. 33 וימלוך בבית יעקב לנצח ומלכותו לאין
אב ואדון בשמים ובארץ שהעלמת דברי אלו מן החכמים.
אב כי כן ערב לפניך. 22 כל הדברים הם נמסרים אלי
אב הסיעה יכנס יסגור הדלת. ואתם תעמדו בחוץ.
אב אחלי שתשלחהו לבית אבי 28 כי חמשה אחים יש לי
אב אברהם. אבל אם מקצת מהמתים ילכו להם הם יעשו
אב מחול להם כי אין יודעים מה הם עושים. ומחלקים
אב בידך אפקיד רוחי. ובאמרו אלה הדברים שלח רוחו.
אב מאבי. ואינכם מקבלים אותי. אם אחד יבא בעולמו
אב סימן הוא. 28 אז אמרו לו מה נעשה שנוכל לעשות
אב חנות אני עושה לך כי שמעת אותי 42 ואני כבר
אב הושיעני בשעה זאת. כי בעבור זה באתי לשעה זו
אב השעה באה. תזכך בנך למען יברר אותך בנך 2 כמו
אב תזككני עמך. כי אותה אורה שהיתה לו קודם שנברא
אב קדוש שמור אותם בשמך. אותם שנתת לי בעבור
אב בי ואני בך: בעבור שאותם בנו יהיו דבר אחד.
אב אני רוצה שאותן שנתת לי שבמקום שאני אהיה שם
אב צדיק העולם לא הכירך. אך אני הכרתיך והם הכירו
אבא אליך על המים 29 והוא אמר בא: וירד ש׳ פירו
אבא פה לעולם לשאוב. 16 וישו אמ׳ לה לכי וקראי
אבא ואביא אתכם אלי בעבור שבמקום שאני שם אתם
אבא אליכם 19 עוד מעט כבר אינכם רואים אותי אבל
אבה שאדם ידעהו. אכן לא היה יכול העלים. 25 כי
אבה המיתך. 32 וישאוש אמר להם לכו ואמרו לאותו

Mt 22,3 העבדים לקרוא הקרואים אל הנישואין ולא
Lc 19,47 במקדש. ושרי הכהני׳ והסופרים ושרי העמים
Jn 5,18 ואני ג״כ פעלתי בעבור זה. 18 אז היהודים
Mt 5,30 אותה והרחק אותה ממך. כי יותר שוה לך
Lc 6,9 טוב. או עשות רע בשבת. או הנפש הושיע או
Lc 19,10 אברהם 10 בא לבקש מן האדם להושיע מה שהיה
Mt 16,26 אם הוא מרויח כל חללי עלמא. והנפש היא
Mt 18,12 12 [*] אם שום איש יש לו ק׳ צאן ואחד מהן
Lc 9,25 יועיל לאדם אם יצבור כעפר כסף ונפשו תהיה
Mt 9,17 ישנים. כי אם יעשה כן כל הנאדות יהיו
Mc 4,38 ואמרו רבי אינך פונה אלינו כי ראה שאנחנו
Lc 13,5 5 אני אומר לכם שאם לא תשובו תהיו
Mt 23,32 מי שהמיתו הנביאים 32 ואתם ממלאים מדת
Lc 11,48 המיתום 48 באמת אתם מעידים שהחכמתם במעשה
Lc 21,16 יוכלו לאמר נגדה אויביכם. 16 ותמסרו בעד
Jn 6,49 לו חיים נצחיים. 48 אני הוא פת חיים. 49
Jn 6,59 59 זהו הפת שירד מן השמים: לא כמו שאכלו
Mt 23,30 הצדיקים 30 ואומרים אם אנחנו היינו בימי
Lc 1,72 ומיד כל אותן שהקציפונו. 72 לעשות חסד עם
Jn 4,20 אמרה לו אדון אנכי מכרת שאתה נביא: 20
Jn 6,31 ונאמין אותך. אי זו מלאכה אתה עושה. 31
Lc 12,55 המטר. ויבוא המטר. 55 וכאשר רוח הנקרא
Mt 7,21 במלכות שמימיי אבל אותן שעושין רצון
Mt 8,21 לו תלמיד א׳ אדון והניחני ראשונה קבור
Mt 10,32 לפני האנשים אני אבידתו לפני האל
Mt 10,33 שיכירני לפני האנשים אני אבידתו לפני האל
Mt 11,27 26 וכן הוא אב כאשר הוטב לפניך. 27
Mt 12,50 49 [*] [*] וקרובי 50 כל מי שעושה רצון
Mt 16,17 שימון בר יונה כי בשר ודם לא לימדך רק
Mt 18,35 עד שיחזור כל החוב. 35 כל כך יעשה לכם
Mt 26,29 עד אותו יום שאשתהו עמכם מחדש במלכות
Mt 26,39 עמדי 39 והלך מעט הלאה וכרע פניו ואמ׳
Mc 9,23 להאמיני מכל דברים תשיג. 23 ותכף זעק
Mc 14,25 לא מיין הגפן עד שאשתה מאומן חדש במלכות
Lc 9,59 לאיש אחר לך אחרי. וענה הנח לי לקבור את
Lc 15,12 בנים שנים. 12 ואמ׳ היותר קטן מהם לאב.
Lc 15,17 אמ׳ בלבו כמה שכירים מרבים באכילה בית
Lc 15,18 אבי. ואני מת בכאן ברעב. 18 אקום ואלך אל
Lc 15,21 ובהיותו אתו חבקו ונשקו. 21 והבן אמר לו
Lc 15,29 לחלות פניו שיבא. 29 והוא ענה לו ואמ׳.
Lc 16,27 27 והוא אמר א״כ אב אחלי שתשלחהו לבית
Jn 2,16 השליכו דברים אלה ממקום זה ולא תעשו בית
Jn 5,17 לעשות דברים אלו בשבת. 17 וישוש ענה
Jn 5,36 ולי יש עדות גדול מזואן שהמעשים שנתן לי
Jn 6,32 אומר לכם לא נתן לכם משה לחם שמים. אבל
Jn 8,19 אביך. ענה ישאוש ואמ׳ לא אותי ידעתם ולא
Jn 8,19 ולא אבי. אם תהיו יודעים אותי באולי תדעו
Jn 8,49 לך: 49 ענה ישאוש אין בי שד. רק אני מכבד
Jn 8,54 אם אני משבח ומעלה עצמי מעלתי אינה דבר.
Jn 10,25 ואינכם מאמינים. המעשים שאני עושה בשם

אבו לבוא. 4 ופעם אחרת שלח עבדים אחרים אומר
אבו להשמידו 48 ולא מצאו מה לעשות לו כי כל העם
אבו יותר להמיתו. כי לא לבד מתיר השבת אבל עוד
אבוד אבר אחד מהיות כל הגוף ענוש לעולם: קפיטולו
אבוד. 10 וכאשר הביט כולם אמ׳ לאיש שלח ידך.
אבוד. 11 וזה אמ׳ לאותן האנשים בעבור שיהיה נביא
אבודה. ואי זה חלוף טוב יכול עשות האדם בעד נפשו.
אבודה. אינו עוזב הוא התשעים ותשע בהרים והולך
אבודה. וישמיד עצמו. 26 והמבזים אותי ודברי בן
אבודים. אבל משים איש היין החדש בנאדות החדשים
אבודים. 39 וישאוש קם וצוה לרוח ולים שינוחו.
אבודים כאלו: 6 ואמר להם זה המשל. אדם אחד היה
אבותיכם 33 נחשים יחס שרפים. איך תנצלו מדינה של
אבותיכם שהמיתום ואתם חוצבים קבריהם. 49 ובעבור
אבותיכם. ובעד אחיכם. ובעד קרובים. ובעד אוהבים.
אבותיכם אכלו פת במדבר ומתו. 50 זהו שירד מן
אבותיכם המן ומתו. מי שאוכל זה הפת יחיה לעולם:
אבותינו קדמונים אנו לא היינו מודים באמתת
אבותינו ולזכור קדושת צואתו 73 והשבועה שנשבע
אבותינו התפללו לשם בזה ההר ואתם אומרים שבירושלם
אבותינו אכלו המן במדבר. כפי שכתוב לחם שמים נתן
אבטאר בא ומנשב אמרו חום יבא. כן יעשה. 56 אי
אבי יכנסו במלכות שמימיי: 22 רבים יאמרו באותו
אבי 22 וישואש משיח אמר לו לך אתי והניח המת
אבי שבשמים: 33 ואותו שיכירני לפני האנשים אני
אבי: קפיטולו ל״ד כפי מתיאו 34 עוד אמר ישאוש
אבי נתן לי יכולת על כל מה שהוא ושום אחד אינו
אבי שבשמים הוא אחי ואחיותי ואמי: Tit,13 קפיטולו
אבי שבשמים: 18 ואני אומ׳ לך שאתה הוא פירי ועל
אבי שבשמים אם לא תמחלו מלב טוב לריעכם: Tit,19
אבי. 30 וכאשר אמרו הודאה זהו שעשו חינות יצאו
אבי אם הוא דבר איפשרי הרחק ממני המות הזה. אבל
אבי הבן בוכה אני מאמין. אכן ייטב לך שתעזור
אבי. 26 וכאשר עשו חינות יצאו בהר הזתים. 27 ואמר
אבי. 60 וישאוש אמ׳ לו הנח הישמעאלים לקבור את
אבי תן לי חלק הירושה הראויה לי. וחלק להם עצמות
אבי. ואני מת בכאן ברעב. 18 אקום ואלך אל אבי.
אבי. ובבואו לפניו. אמ׳ לו אני חטאתי לשמים ולך.
אבי אני חטאתי לשמים ולך. וכבר איני ראוי להקרא
אבי הנה כמה שנים עבדתיך לא עברתי על מצותך ואתה
אבי 28 כי חמשה אחים יש לי ואמר להם שלא יבואו
אבי בית סחורה. 17 וזכרו תלמידיו שכתוב הוא אהבת
אבי פעל עד עתה. ואני ג״כ פעלתי בעבור זה. 18 אז
אבי אשלים אותם. המעשים שאני עושה עושים לי עדות
אבי נתן לכם פת אמתי מן השמים. 33 ונותן חיים
אבי. אם תהיו יודעים אותי באולי תדעו אבי: 20 אלה
אבי: 20 אלה הדברים דבר ישו משיח בגאסיפילסי מלמד
אבי. ואתם מבזים אותי. 50 ואני איני מבקש מעלתי.
אבי הוא הנותן לי מעלה. אותו שאתם אומרים שהוא
אבי הם מעידים עלי. 26 אבל אתם אינכם מאמינים בי

Jn 10,29 לעולם: ואחר לא יטרוף אותם מידי. 29 **אבי** מה שנתן לי גדול הוא מכל הדבים ושום אדם אין
Jn 10,29 מכל הדבים ושום אדם אין יכול לטרוף מיד **אבי** 30 אני והאב דבר אחד אנחנו. 31 אז קבצו
Jn 10,37 אני בן אלים. 37 אם לא הייתי עושה פעולות **אבי** הייתם יכולים לאמר ככה. 38 אבל אם אני עושה
Jn 12,26 שאני הוא שם יהיה משרתי. העובד אותי **אבי** יכבדוהו. 27 נפשי נבהלה עתה ומה אומר. אב
Jn 14,2 נבהל האמינו באל ובי האמינו. 2 בבית **אבי** רוב דירות בו אמת הייתי אומר להלוך להכין
Jn 14,7 רק בעבורי. 7 אם הייתם לעבד מכירים אותי **אבי** הייתם מכירים. ומכאן והלאה אתם תכירוהו ותראו
Jn 14,9 ולא הכרתוני. פיליף מי שרואה אותי רואה **אבי** איך אתה אומר שאראה לכם האב. 10 אינך מאמין
Jn 14,23 ישאוש אליו אם אחד אוהב אותי ושומר דברי **אבי** יאהוב אותו. ואליו יצאו עמו עשו. 24 מי שאינו
Jn 15,8 תחפצו ותשאלו תשיגו לכם : 8 כזה הוא זך **אבי** וממעלה שתשאו פרי רב. ותעשו תלמידים 9 כמו
Jn 15,15 היותכם אוהבי כי כל הדברים שאמרתי אמר **אבי** והודעתים לכם. 16 ואתם לא בחרתם אותי. אבל
Jn 15,23 לא היה להם חטא: 23 המכעיס אותי מכעיס **אבי.** 24 אם לא עשיתי דברים שאחר לא עשאם לא היה
Jn 20,17 אבל לכי לתלמידי ואמרי להם שאני עולה אל **אבי** ואל אביכם. אלהי ואלהיכם. 18 ומריאה מגדלינא
Mt 20,23 גם לימיני אינו לתת בידי כי אם לאשר **אביא** בחרם: 24 וכאשר העשרה שמעום היו מלאים חימה
Mt 1,13 שאלתיאל הוליד זרובבל. 13 זרובבל הוליד **אביאוט.** אביאוט הוליד אליקים. אליקים הוליד אזור.
Mt 1,13 הוליד זרובבל. 13 זרובבל הוליד אביאוט. **אביאוט** הוליד אליקים. אליקים הוליד אזור. 14 אזור
Lc 3,34 34 שם היה גוֹדי. שם היה ישאק. שם היה **אביאם.** שם היה טארי. שם היה מקור. 35 שם היה
Mt 1,7 אוריאש. 7 שלמה הוליד רבואם. רבואם הוליד **אביאש.** אביאש הוליד אשא. 8 אשא הוליד יושפט.
Mt 1,7 7 שלמה הוליד רבואם. רבואם הוליד אביאש. **אביאש** הוליד אשא. 8 אשא הוליד יושפט. יושפט הוליד
Mt 10,32 32 לכן כל איש שיפרסמני לפני האנשים אני **אבידתו** לפני האל אבי שבשמים: 33 ואותו שיכירני
Mt 10,33 33 ואותו שיכירני לפני האנשים אני **אבידתו** לפני האל אבי: קפיטולו ל״ד כפי מתיאו 34
Lc 1,5 מלך גודיאה כהן אחד שמו זכריה מיחס **אביה** ואשתו היתה מבני אהרן ושמה אלישבק. 6 והיו
Mt 4,21 שאבאדיב וזואן אחיו בספינה אחת עם זאבדיב **אביהם** שהיו מתקנים רשתותיהם ויקרא אותם 22 ותכף
Mt 10,21 האחר למיתה. והאב הבן. והבנים יקומו נגד **אביהם** ונגד אמותיהם וינגשום. 22 והכל יכעסו אתכם
Mc 1,20 קטנה משימים רשתם. 20 ותכף קראם ועזבו **אביהם** זאבדיב בספינה קטנה והלכו אחריו 21 ונכנסו
Mc 13,12 אחיו למיתה. והאם הבן והבנים יקומו נגד **אביהם.** ונגד אמותם וינגשום למיתה. 13 והכל
Lc 6,26 כי כלם יברכוכם. כפי אלה הדברים עושים **אביהם** של אלו לנביאים. 27 אבל אני אומ׳ לכם שזה
Mt 2,22 שמע כי ארכיליאוס היה מולך תחת אירודיש **אביו** בארץ גודיאה פחד ללכת שם ונזהר בחלומו ללכת
Mt 10,37 36 והאנשים מורגלים ממכריהם: 37 מי שאוהב **אביו** ואמו יותר ממני. אינו ראוי לי: 38 [*] 39 מי
Mt 15,4 אינו אומ׳ האל כבד אביך ואמך. ומי שיקלל **אביו** ואמו שימות. 5 ואתם אומרים אשר אי זה אדם
Mt 15,5 5 ואתם אומרים אשר אי זה אדם יאמר אל **אביו** ואל אמו הנדבה אי זו שתהיה ממני או ממך
Mt 15,6 זו שתהיה ממני או ממך תועיל. 6 ולא כבד **אביו** ואמו: אתם עברתם מצות הש׳ בעבור גזירותיכם
Mt 16,27 האדם בעד נפשו. 27 כן האל באספקלריות **אביו** עם המלאכים ואז ישיב לכל אחד כפי מעלליו 28
Mt 19,5 עשה אדם ואשה. 5 ואמר בעבור זה אדם יעזוב **אביו** ואמו וידבק באשתו והיו שנים באחד בשר. 6 אם
Mc 7,10 משה אמ׳ כבד את אביך ואת אמך. ואשר יקלל **אביו** ואמו מות יומת. 11 ואתם אומרים אשר אי זה
Mc 10,7 יצר בהתחלת העולם איש ואשה. 7 ואדם יעזוב **אביו** ואמו ויקח אשה 8 ויהיו שניהם לבשר אחד. 9
Lc 1,59 הימים בעבור שימולו הבן. וקראו לו שם **אביו** זכריה. 60 וענתה אמו ואמרה לא יהיה כן אבל
Lc 1,67 זה הנער כי יד הש׳ היתה בו 67 וזכריה **אביו** היה מלא רוח הקדש וניבא וא׳ 68 ברוך יהיה
Lc 2,27 ובא ברוח אל המקדש. וכאשר נשאוהו במקדש **אביו** ואמו בעבור שיעשו כפי מנהג דתו. 28 ושמעון
Lc 2,43 ונשלמו נשאר בירושלם. ולא הכירוהו **אביו** ואמו. 44 וחושבים שיהיה עם האחרים שהולכים
Lc 14,26 26 אם אי זה איש יבא עמי ולא ילך עמו **אביו** ואמו ואשתו ואחיו ובנו ואחיותיו ועו׳ נשמתו
Lc 15,20 עשה לי כמו אחד משכיריך: 20 וקם ובא אל **אביו.** ואם שעדיין רחמן ממנו הבן האב נתמלא רחמים
Lc 18,29 להם אמת אומר אני לכם. שום אדם לא יניח **אביו** ואמו או אחיו או אשתו בניו או בתי דירתו בעד
Jn 8,27 27 ולא הכירו מה אומר להם. האל הוא **אביו:** 28 אז אמ׳ ישוש להם כי תנש תנשאו בן האדם
Jn 8,44 מה שמדבר שקר מה שהוא קרוביי לו מדבר. כי **אביו** שקרן הוא. 45 אבל אני אם אומר לכם אמת אינכם
Jn 9,3 זה נולד עור: 3 ענה ישאוש לא זה חטא ולא **אביו** ולא אמו. אבל זה לו בעבור שמעשה האל יהיה
Jn 9,20 עור. א״כ באי זה צד ראה עתה: 20 ענו להם **אביו** ואמו ואמרו יודעים אנו שבנינו זה נולד כשהוא
Jn 9,23 יהיה מושלך מבית הכנסת: 23 בעבור זה אמרו **אביו** ואמו שאלו הבן כי בן שנים הוא: 24 אז שאלו
Jn 12,8 שאביט אותו ביום קבורתי. 8 כי לעולם יהיו **אביונים** בכם ואני לא אהיה כל עת עמכם: 9 אז הכירו
Mt 6,4 שעשתה ימינך. 4 אבל תהיה צדקתך נעלמת כי **אביך** שמימיי ישלם לך: קפיטולו י״ט כפי מתיאו 5
Mt 15,4 בעבור גזירותיכם. 4 אינו אומ׳ האל כבד **אביך** ואמך. ומי שיקלל אביו ואמו שימות. 5 ואתם

Mt 19,19 לא תגנוב לא תעשה עדות שקר. 19 כבד את **אביך** ואת אמך. ואהוב את רעך כמוך. 20 ואמ׳ אליו
Mc 7,10 שמור מנהגותיכם. 10 כאשר משה אמ׳ כבד את **אביך** ואת אמך. ואשר יקלל אביו ואמו מות יומת. 11
Mc 10,19 תעשה עדות שקר. לא תונה שום אדם. כבד את **אביך** ואת אמך. 20 והוא ענה ואמ׳ אליו רבי כל זה
Lc 18,20 תנאף. לא תגנוב. לא תעשה עדות שקר. כבד **אביך** ואמך. 21 והוא אמר כל אלה הדברים קיימתי
Jn 8,19 עושה עדות לי: 19 אז אמרו לו אנה הוא **אביך.** ענה ישאוש ואמ׳ לא אותי ידעתם ולא אבי. אם
Mt 5,16 לפני הכל. שיראו מעשיכם הטובים וישבחו **אביכם** שבשמים: קפיטולי י״ג כפי מתיאו 17 עוד אמר
Mt 5,45 והתפללו על רודפיכם 45 מפני שתהיו בני **אביכם** שבשמים. המוציא שמשו על הטובים והרעים. ועל
Mt 6,1 בעיניהם אנשים טובים. כי תאבדו גמול **אביכם** שבשמים: קפיטולו י״ח כפי מתיאו 2 עוד אמר
Mt 6,26 זורעים ולא קוצרים. ולא מאספים במגורות. **אביכם** שבשמים נותן להם לחם וחיים ואינכם גדולים
Mt 23,9 9 ואב לא תאבו קרוא על הארץ. כי אחד הוא **אביכם** שבשמים 10 לא תחפצו נקראים רבנים. כי ישאוש
Lc 6,36 הרעים. 36 לכן תהיו אתם בעלי חנינה כאשר **אביכם** הוא חנון. 37 אל תחפצו לדון ולא תהיו
Jn 8,41 מהאל. זה עשה אברהם 41 אתם עושים מעשה **אביכם.** ואמרו לו אנחנו לא היינו נולדים מזנות.
Jn 8,42 ואב אחד: 42 אז אמר להם ישאוש אם האל הוא **אביכם.** אתם תאהבו אותו. כי אני באתי מאת האל
Jn 8,44 כי אינכם יכולים לשומעו. 44 אתם בני השטן **אביכם.** ורצון אביכם חפצתם לעשות. הוא היה רוצח
Jn 8,44 לשומעו. 44 אתם בני השטן אביכם. ורצון **אביכם** חפצתם לעשות. הוא היה רוצח בתחלה ולא עמד
Jn 8,56 אבל אני יודע אותו ושומר דבריו. 56 אברהם **אביכם** חמד לראות יומי וראהו ושמח: 57 אמרו
Jn 20,17 לתלמידי ואמרי להם שאני עולה אל אבי ואל **אביכם.** אלהי ואלהיכם. 18 ומריאה מגדלינא הלכה
Mt 3,9 ותשובה 9 ולא תאמרו בלבבכם. אברהם היה **אבינו** כי אני אומר לכם שהאל יכול להחיות מאלה
Mt 6,9 צריכים טרם תשאלהו: 9 וזאת התפלה תאמרו **אבינו** שבשמים שמך יהיה מקודש שהוא קדוש 10 ויבא
Lc 1,73 קדושת צואתו 73 והשבועה שנשבע לאברהם **אבינו** 74 יהיה נתון לנו בעבור שיצילנו מאויבינו
Lc 3,8 פירות הגונים מטבילה. ולא תתחילו לאמר **אבינו** הוא אברהם. אני אומ׳ לכם שהאל יכול מאבנים
Lc 11,2 כמו שיואן לימד לתלמידיו 2 ואמר להם אמרו **אבינו** שמך יהיה מקודש. ובמלכותך נבוא. 3 תן לנו
Lc 11,13 אך תתנו מתנות טובות לבניכם כמה וכמה **אבינו** שבשמים שיתן הרוח למי שישאלהו. 14 והיה
Jn 4,12 תתן לי מים חיים: 12 האתה גדול מיעקב **אבינו** שנתן לנו זה הבור. והוא שתה מן הבור הזה
Jn 8,39 באביכם עושים: 39 ענו ואמרו לו אברהם הוא **אבינו:** וישוש אמ׳ להם אם אתם בני אברהם עשו מעשי
Jn 8,53 יקרה לו מות נצחית. 53 האתה גדול מאברהם **אבינו** שמת והנביאים שמתו. מי משבח אותך במעלות
Lc 3,32 שם היה רוינו. 32 שם היה גאשי. שם היה **אביק.** שם היה בואז. שם היה שלמון. שם היה נחשון.
Mt 23,37 התרנגולת מאספת אפרוחיה תחת כנפיה ולא **אבית.** 38 ובעבור זה הנה דירתכם תהיה חריבה. 39
Jn 5,35 35 הוא היה אורה נר שורפת ומאירה ולא **אביתם** לשמוח שעה אחת בינינו. 36 ולי יש עדות גדול
Jn 7,20 ואחד מכם אינו ממעט ומחסר הדת. 20 למה **אביתם** להמיתני: ענתה הסיעה ואמרה שטן הוא שרוצה
Jn 8,40 אתם בני אברהם עשו מעשי אברהם. 40 ואתם **אביתם** להורגני. איש שאמרתי אמת לכם אותה ששמעתי
Mc 2,26 כאשר נרעבו. 26 שהוא נכנס במקדש תחת **אביתר** שר הכהנים ואכל לחמי הקדש אותם ששום אדם
Mt 4,4 לו כתוב הוא אדם אינינו חי על הלחם לבדו **אבל** מחן השם: 5 אז העלהו השטן אל העיר הקדושה
Mt 5,15 מדליק האדם את הנר בעבור הניחו תחת מכסה **אבל** להניחו על המנורה בעבור יעשה אור לכל אותן
Mt 5,17 אל תחשבו שבאתי להרוס התורה והנבואות **אבל** באתי למלאת: 18 אני אומר לכם באמת שלא יחסר
Mt 5,19 או ילמד לשברם יהיה קטן במלכות שמים. **אבל** מי שילמדה ויקימנה. גדול יהיה במלכות שמים.
Mt 5,29 אשה ויחמוד אותה בלבו כבר עשה ניאוף: 29 **אבל** אם עֵינְךָ ימנית טשקנדליזא הוציאה והרחיקה ממך
Mt 5,39 לכם שלא תשלמו רע ברע. כי אם טוב ברע **אבל** אם יכה אתכם אדם על הלחי אחת הגשנו לו האחרת:
Mt 6,4 צדקה. לא תדע יד שמאלך מה שעשתה ימינך. 4 **אבל** תהיה צדקתך נעלמת כי אביך שמימיי ישלם לך:
Mt 6,13 למחוייבינו. 13 ואל תנהיגנו בנסיון **אבל** תשמרנו מכל רע אמן: 14 אם אתם תמחלו לאנשים
Mt 6,20 אותם חלדה ועש. וגנבים גונבים אותם 20 **אבל** תקבצו אוצרות שמים שחלדה ועש אין מחריבין
Mt 7,21 שיקראוני אדון לא יכנסו במלכות שמימיי **אבל** אותן שעושין רצון אבי יכנסו במלכות שמימיי:
Mt 8,4 ואמ׳ ישואש משיח השמר אל תאמר לשום אדם. **אבל** לך והראה אל כהנך ועשה לו נדבה כמו שמשה צוה
Mt 9,12 הדברים אמר להם הבריאים אינם צריכים רופא **אבל** החולים. 13 לכו ללמוד מה רוצה לומר. כי אני
Mt 9,15 חי אין יכולין לבכות כל †אותן† שהם עמו. **אבל** כשיצא העת שאדם יעלם הארוס אז יצומו: 16 אין
Mt 9,17 כי אם יעשה כן כל הנאדות יהיו אבודים. **אבל** משים איש היין החדש בנאדות החדשים ושניהם
Mt 9,31 לאמר השמרו שלא תגידוהו לשום אדם: 31 **אבל** הם יצאו וגלוהו בכל הארץ: 32 וכאשר היו
Mt 9,37 ואמר לתלמידיו עת הקציר סמוך ו[*] גדולות **אבל** הקוצרים מועטין.38 לכן חלו פני האדון
Mt 10,6 הנפילים. אל תכנסו בארץ שמריאה היא. 6 **אבל** תלכו דורשים 7 ואומרים שמלכות שמימיי מתקרב.
Mt 10,20 שעה שתצטרכו לדבר: 20 אתם לא תדברו: **אבל** הקדש רוח ידבר בעדכם. 21 האח האחד ימסור

Mt 10,35	אל תחשבו שאני באתי לשום שלום בארץ. 35	**אבל** כי אני באתי להפריד האב מהבן. והבת מהאם.
Mt 13,11	אומר לכם ניתן להבין סודות מלכות שמימיי	**אבל** להם לא. 12 מי שיהיה לו יתן לאדם וישפיע. ומי
Mt 13,21	אותו ששומע דברת הש׳ ובשמחה מקבלה. 21	**אבל** אין לו שרש ומתייבשת מהר: כי בעד מלה זעומה
Mt 13,23	הש׳ שזרועה בלבו ואינה עושה פרי: 23	**אבל** אותה שנפלה בארץ טובה. הוא אותו שיבין דברת
Mt 16,3	הוא חשוך א״כ אתם יודעים שפוט צבע השמים.	**אבל** אינכם יכולים לידע אות העת. 4 אומה רעה
Mt 16,11	11 ולמה לא תבינו שאיני אומר מהפת.	**אבל** אני אומר לכם שתשמרו משאור הצדוקים והפרושים.
Mt 17,12	12 ואומר אני לכם שבא ולא הכירוהו.	**אבל** עשו ממנו כל רצונם. כן בן האלוה יסבול המות
Mt 17,26	ואמר ישאוש אכן הבנים הם חופשים 26	**אבל** בעבור שלא נבהילם לך אל הים והשלך החכה והדג
Mt 18,22	אמ׳ לו ישוש אני איני אומר לך ז׳ פעמים.	**אבל** אני אומר לך ע׳ פעמים. 23 ולכן דומה למלכות
Mt 18,30	עלי ואני אפרעך. 30 והוא לא רצה הקשיבו.	**אבל** הלך ושם אותו במאסר עד שיפרע החוב. 31 וכאשר
Mt 19,6	שנים באחד בשר. 6 אם כן אינן כבר שנים.	**אבל** הם בשר אחד. לכן אין ראוי לאדם להפריד מה
Mt 19,8	לכם שתעזבו נשותיכם בעבור קושי לבבכם.	**אבל** בתחלה לא היה מסכָּם. 9 רק אני אומר לכם שכל
Mt 19,26	אמ׳ להם בין האנשים הוא דבר כבד מהבין	**אבל** לאל הוא דבר נקל. לעשות כל הדברים יערבו לו.
Mt 20,23	והן אמרו הין: 23 והוא אמ׳ מיתתי תסבלו.	**אבל** תשבו לשמאלי. גם לימיני אינו לתת בידי כי אם
Mt 20,28	28 כל כך בן האלוה לא בא להיות נעבד:	**אבל** בעבור עבוד ובעבור תת נפשו לפדות רבים: 29
Mt 21,21	לכם אמונה ולא תספקו לא לבד אומר מהתאנה	**אבל** אומר מהר אחד אם תאמרו שיקום וישפיל עצמו בים
Mt 22,8	ביתם. 8 אז אמר לעבדיו הנשואין מוכנים.	**אבל** אותם שהיו קרואים אינם הגונים. 9 תלכו אם כן
Mt 22,32	אלהי יצחק ואלהי יעקב. איננו אלוה מהמתים	**אבל** מהחיים. 33 וכאשר שמע העם זה היה תימה במוסר
Mt 23,3	משה. 3 כל מה שיאמרו לכם תשמרו ותעשו.	**אבל** לא תעשו כמעשיהם כי הם אומרים ואינם עושים. 4
Mt 23,8	7 ושיכבדום ברחובות וישקראום רבנים: 8	**אבל** אתם לא תאבו היות נקראים רבנים: כי אחד הוא
Mt 23,16	שאותן שנשבעין במקדש דבר אין נשבעין.	**אבל** אותו שעושה נדר לתת זהב למקדש אותו חייב
Mt 24,6	השמרו שלא תבהלו. חיוב שאלו הצערים יבאו.	**אבל** עדיין לא יהיה הקץ. 7 עם אחד יקום נגד האחר.
Mt 24,13	והרחמנות מרבים. ותתקרר אהבת רבים. 13	**אבל** אותו שיתמיד עד הקץ ויעמוד אותו יהיה נושע.
Mt 24,22	לא יקצר אותו זמן שום אדם לא יהיה נושע.	**אבל** בעד בחירי הש׳ יקצר אותו זמן. 23 ואז אם איש
Mt 24,35	שכל זה יהיה נשלם. 35 הארץ והשמים יעברו	**אבל** דברי לא יעברו. 36 ושום אדם אינו יודע היום
Mt 24,36	יודע היום והשעה ולא המלאכים ולא הבן.	**אבל** לבד האב השממיי. 37 וכן כאשר היה בזמן נח כן
Mt 26,39	אם הוא דבר איפשרי הרחק ממני המות הזה.	**אבל** לא כפי רצוני רק כשלך. 40 ובא אל התלמידים
Mt 26,41	שלא תכנסו בנסיון. כי הרוח הוא מוכן.	**אבל** הבשר חולה. 42 ופעם שנית הלך להתפלל ואמ׳ אב
Mt 26,56	הייתי עמכם מלמד במקדש ולא תפשתוני. 56	**אבל** כל זה הוא נעשה בעבור זה שתשלימו הכתיבות
Mt 27,24	24 וכאשר פילאט ראה ששום דבר אינו משיג	**אבל** צועקים עוד. לקח מים ונטל ידיו לפני העם ואמ׳
Mc Prol,13	דבר מההתבשרות מאד מאותה שאחרים דברו.	**אבל** דבר ראשונה מהאלהות המדבר כאשר השטן נסהו עם
Mc Prol,18	שהוא כרת אצבעו בעבור שיגרשהו מהכהונה.	**אבל** השם׳ מביט אמונתו. הציל מה שאבד אשר לו הושב
Mc Prol,26	כי אותו שנוטע ומשקה אחת מלאכה עושה	**אבל** הש׳ הוא שנותן גדול: Tit,1 קפיטולו ראשון כפי
Mc 1,44	44 ואמ׳ לו שמע אל תאמר לשום אדם.	**אבל** לך ותתראה לסגני הכהנים ותדור בעד טהרתך. מה
Mc 2,10	לאמר קום קח מטתך ושא אותה בביתך ולך. 10	**אבל** בעבור זה שאתם תדעו שבן הבתולה יש לו יכולת
Mc 2,17	להם חולי. כי אני לא באתי לקרוא הצדיקים	**אבל** החטאים 18 והיו שם תלמידי ג׳ואן ומהפרושים
Mc 2,20	איך אוכל לצום כך שהחתן יהיה עמהם. 20	**אבל** העת המתקרב שהחתנים יגזלו מכם. ובאותו עת
Mc 2,22	כי הנאדות ישנים מתבקעים והיין משתפך.	**אבל** יש לשים יין חדש בנודות חדשים: 23 ונעשה פעם
Mc 3,26	יקום נגד עצמו נחלק הוא ואינו יכול עמוד	**אבל** יהיה לו קץ. 27 שום אדם אינו יכול ליכנס בבית
Mc 3,29	שאין לו תקוה. זה העון לא יכופר לעולם.	**אבל** הוא ראוי למיתה נפשיית נצחיית. 30 כי הם אמרו
Mc 4,11	להם לכם נתן להבין סודות מלכות שממיי.	**אבל** להם לא. כי אם בדמיונות 12 בעבור שהם יראו
Mc 4,21	מניח נר דלוק תחת הדרדור ולא תחת המטה	**אבל** מניחו אדם במנורה. 22 שום דבר לא נסתר ונעלם
Mc 5,5	כי תמיד משברם. ואינם יכולים להשקיטו. 5	**אבל** היה עומד בלילה וביום בקברים ובהרים צועק
Mc 5,19	מושטן שהוא ילך עמו. 19 וישאוש לא רצה	**אבל** אמ׳ לו לך לביתך ולאותן שלך. וְסַפֵּר החסד שהש׳
Mc 5,39	למה אתם נבוכים ובוכים הנערה. האם מתה	**אבל** היא ישינה 40 וכולם לעגו עליו. וישאוש גרש
Mc 6,5	ובביתו 5 ולא רצה שם עשות שום פלא.	**אבל** אחדים מועטים חולים שריפא בהשמת ידים עליהם 6
Mc 6,8	8 וציום שלא ישאו שק ולחם ואבן וחגורה.	**אבל** שרביט אחד ביד 9 ומנעלים של עור חי ברגל.
Mc 6,19	לקחו במיאוס ואורבו בעבור שתוכל המיתו.	**אבל** אינה יכולה 20 בעבור כי אירודיש מחזיק בזואן
Mc 7,5	אין שומרין תלמידיך גזירות ישישי האבות	**אבל** אוכלים בידים לא נטולות פת כל היום: 6 וישאוש
Mc 7,15	דבר מבחוץ נכנס באדם אינו יכול לטנפו.	**אבל** מה שיוצא מלב האדם מלכלכו. 16 מי שיש לו

Mc 8,33 הפרד מעלי שכנגדי. כי אין לך שכל אלהיי **אבל** בשריי. 34 וקרא לעם ולתלמידיו ואמ׳ להם. אותו
Mc 9,36 אותי. ואותו שמקבל אותי אינו מקבל אותי **אבל** מקבל מי ששלחני. 37 וענה זואן אליו ואמר
Mc 9,49 וכל אדם מרוצח מתעלם: 49 טוב הוא המלח **אבל** אם המלח תפסק עם מה נבשל יהיה עמכם מלח ויהיה
Mc 10,6 ואמ׳. הוא הודה לכם בעבור רוע לבבכם. 6 **אבל** השם יצר בהתחלת העולם איש ואשה. 7 ואדם יעזוב
Mc 10,27 וישאוש מזהיר אומר להם. לכם הוא דבר נמנע **אבל** לא לא לשם כי לאל כל הדברים איפשריים. 28
Mc 10,40 שאני אהיה טבול. ואתם תהיו טבולים. 40 **אבל** שבת בימיני ובשמאלי אין לי ליתן לכם. אבל
Mc 10,40 אבל שבת בימיני ובשמאלי אין לי ליתן לכם. **אבל** לאותם שהוא מוכן. 41 וכאשר העשרה תלמידים
Mc 11,18 וחכמים מאותתים חפשו איך יוכלו המיתו. **אבל** הם יראוהו כי כלל העם תמהים ממוסריו. 19
Mc 12,12 מלא כה נפלאה בעינינו. 12 והם רצו לתופשו **אבל** יראו העם. כי הם הכירו שהוא אמ׳ אותה הצורה
Mc 12,14 אדם. כי אתה אינך שופט לפי הפנים של אדם **אבל** אתה מראה דרך הש׳ באמיתות לכן אמור לנו
Mc 12,25 יחיו לא יהיה להם נשים ולא להן בעלים. **אבל** יהיו כמו מלאכי השמים לפני האל. 26 ומהמתים
Mc 12,43 שאותה ענייה נדבה יותר ממה שהם מספיקים **אבל** זאת הענייה נתנה כל מאכלה: Tit,13 קפיטולו
Mc 13,7 בשמי ואומרים שאני הוא. ורבים ירמו 7 **אבל** כאשר תראו מלחמות רבות. או התחלת מלחמות אל
Mc 13,7 התחלת מלחמות אל תיראו כי זה חוייב שיהיה **אבל** עדיין לא יהיה הקץ. 8 ועמים יקומו נגד עמים
Mc 13,11 הקדוש רוח יישרכם באותה שעה אתם לא תדברו **אבל** הקדוש רוח בעדכם: 12 והאח האחד ימסור אחיו
Mc 13,20 הש׳ לא יקצר אותו זמן כל בשר לא יושע. **אבל** בעבור הנבחרים שבחרם יקצר הימים. 21 ואז אם
Mc 13,32 שעה לא ידעה לא מלאכי השמים ולא הבן **אבל** האב: 33 השמרו ועורו והתפללו כי לא ידעתם
Mc 14,2 היאך יוכלו תפוש ישאוש בשקר ושימיתוהו. 2 **אבל** אומרים אכן לא נעשה ביום חג למען לא יתקוממו
Mc 14,36 הרחק זאת המיתה ממני אכן לא יהיה ברצוני **אבל** כרצונך. 37 ובא ומצאם ישנים ואמ׳ לפירו
Mc 14,38 בעבור שלא תכנסו לנסיון. הרוח מוכן **אבל** הבשר חולה. 39 ופעם אחרת הלך להתפלל באותה
Mc 14,56 מצאו. 56 ורבים עדי שקר אומרים נגד ישאוש **אבל** לא היו מסכימים. 57 וקמו מקצת עידי שקר נגדו.
Lc 1,11 בשעה שהיה לו לתת הלבו הלבונה. 11 **אבל** מלאך השם׳ עומד לצד ימין המזבח הלבונה נראה
Lc 1,13 ראהו היה נבהל ובאה יראה לו עליו. 13 **אבל** המלאך אומ׳ אליו אל תירא זכריה כי תפלתך
Lc 1,60 זכריה. 60 וענתה אמו ואמרה לא יהיה כן **אבל** שיהיה שמו יואן. 61 ואמרו לה אין ראוי
Lc 3,16 ענה יואן ואמ׳ לכולם אני טובל אתכם במים **אבל** יבא יותר חזק ממני שאיני ראוי לחלוץ חגורת
Lc 4,30 על אותן שהעיר בנויה בעבור שישאלוהו. 30 **אבל** הוא עבר בתוכם והלך לו 31 והלך בכפר נחום עיר
Lc 5,5 ואמ׳ לו כל הלילה טרחנו ולא לקחנו דבר. **אבל** בדבריך נאריך רשתותיך. 6 וכאשר זה נעשה אספו
Lc 5,14 ממנו. 14 וישו צוה שלא יגידוהו לשום אדם. **אבל** אמ׳ לו לך ותראה לכהנים ותדור בעד טהרתך כמו
Lc 5,24 עונותיך נמחלים. או אמור קום ולך. 24 **אבל** בעבור שתדעו כי בן אלוה יש לו יכולת בארץ
Lc 5,31 ואמ׳ להם אינו צריך רופא למי שהוא בריא. **אבל** החולים צריכים רופא 32 כי אני לא באתי לקרוא
Lc 5,33 כובד מלחמות וכן אותם מהפ מהפרושים. **אבל** שלך אוכלים ושותים. 34 להם אמ׳ יכולים אתם
Lc 5,35 הארוס עשות שיצום בעוד שהארוס עמהם 35 **אבל** יבואו ימים כאשר הארוס יפרד מהם ואז יצומו
Lc 5,38 הישנים והנאדות אובדין והיין נשפך. 38 **אבל** יין חדש ראוי לשים בנאד חדש והיין והנאדות
Lc 6,27 הדברים עושים אביהם של אלו לנביאים. 27 **אבל** אני אומ׳ לכם שזה אתם שומעים. אהבו אויביכם
Lc 6,30 למונעו ועו׳ הגונילא אם יחפוץ לגנולה. 30 **אבל** לכל אדם שישאלך תן. ולאותו שיגזול את שלך אל
Lc 6,35 נותנים לחוטאים בעבור שיקבלו גמול. 35 **אבל** אהבו אויביכם ועשו להם טוב. ותנו מתנות למי
Lc 6,49 יכול להניעו כי היתה מיוסדת על האבן: 49 **אבל** מי ששומע דברי ואינם משימם לפועל דומה הוא
Lc 7,7 זה אני מדמה שאהיה ראוי שאבוא אליך **אבל** תאמ׳ זה בדברים ובני יהיה נרפא. 8 כי אני אדם
Lc 7,25 ראות במדבר. השוקים שנועות לכל רוחות. 25 **אבל** אי זה עניינים יצאתם לראות איש מלובש מרוב
Lc 7,26 יקרים ובתענוג הנם מלכים בבתיהם 26 **אבל** אי זה דבר יצאתם לראות. נביא אומ׳ לכם ועוד
Lc 7,28 בעולם מאשה לא נולד גדול מיואן טבול. **אבל** מי שהוא קטן במלכות שמים גדול ממנו. 29 וכל
Lc 7,30 שזה שמעו הם נטבלים בטבילת יואן. 30 **אבל** הפרושים וחכמי הדת מבזים ביניהם עצת הש׳ שלא
Lc 7,44 נכנסתי בביתך. ואתה לא נתת לי מים לרגלי. **אבל** זאת רחצה רגלי ובשערי ראשה קנחם. 45 אתה לא
Lc 8,10 10 ולהם אמר לכם ניתן מלכות שמים להכיר. **אבל** לאחרים משל. בעבור שאם יראו ולא יראו. ואם
Lc 11,20 אותם בעבור זה הם יהיו שופטיכם: 20 **אבל** אני במאמר האל מגרש השדים. אמת שמלכות הש׳
Lc 11,22 מזויין שומר ביתו כל הדברים בשלום. 22 **אבל** אם אחרים יותר חזקים חיים יותר ממנו. הנה כל
Lc 11,34 אם עינך יהיה תמים כל גופך יהיה מאיר **אבל** אם עינך יהיה רע. גופך יהיה חשוך: 35 לכן
Lc 12,5 הגוף ואחר אין להם דבר אחר שיעשו 5 **אבל** אני אלמדכם ממי תיראו. תיראו אותו שאחרי מות
Lc 12,39 וימצאם כן מאושרים הם העבדים ההם: 39 **אבל** זה תדעו שאם האב פימיליאר יודע באי זו שעה
Lc 12,45 לכם שעל כל הדברים שמחזיק ישליטהו. 45 **אבל** אם אותו עבד יאמר בלבבו אדוני מתאחר לבא

Lc 12,47 אותו ואביו להניחם עם אשר לא נאמרו. 47 **אבל** אותו עבד שידע רצון בעליו ואינו מזמין עצמו
Lc 14,13 באולי אותם שאתה קורא שישלמו לך גמול: 13 **אבל** כשתעשה זימון קרא העניים והנטולים והעורים 14
Lc 14,34 יכול להיות תלמידי: 34 המלח הוא טוב. **אבל** אם המלח ריקנית. במה ינתן הטעם: 35 לא בעפר
Lc 15,32 עמדי היית לעולם וכל אשר לי לך הם. 32 **אבל** לאכול ולשמוח איני ראוי ולשמח אחרים כי אחיך
Lc 16,17 האל הוא מוגד וכל העושים חוזק בו. 17 **אבל** יותר נקל הוא ששמים וארץ ישלוו מאות . . אחת
Lc 16,30 וישמעו אותם. 30 והוא אמר לא אב אברהם. **אבל** אם מקצת מהמתים ילכו להם הם יעשו תשובה. 31
Lc 17,1 דבר בלתי איפשרי הוא שלא יבואו צרות. **אבל** אוי למי שבעבורו יבואו 2 יותר יהיה שוה לו
Lc 18,13 עומד מרחוק ולא רצה לשאת עיניו לשמים **אבל** מכה את חזהו. אומר אדון אלהים רחמני כי חוטא
Lc 21,4 4 כי כל אלו מהשפעתם שמו במתן האל. **אבל** זאת ממה שפיחתה ויש לה חסרון שמה כל מאכלה
Lc 22,26 אשר להם ממשלה עליהם נקראים מאושרים. 26 **אבל** לא יהיה כן מכם. כי אותו שהוא גדול בבית יהיה
Lc 22,28 27 ואני באמצעם כמו מי שהוא משרת. 28 **אבל** לכם לעמוד עמי בניסיונותי. 29 ואני מכין לכם
Lc 22,32 אתכם בעבור העבירכם בכברה כמו החטה: 32 **אבל** אני התפללתי בעדך שאמונתך לא תפסק. ועתה
Lc 22,36 אי זה דבר. והם אמרו לא. 36 ואז אמר להם. **אבל** עתה מי שיש לו שק יקח גם האבן. ומי שאין לו
Lc 23,41 הראוי לנו וקבלנו משפט אמתי לפי מעשעינו. **אבל** זה שום רע לא עשה. 42 ואומ׳ לישו אדון יהיה
Jn 1,13 מחטאות ולא מרצון בשר. ולא מרצון אדם **אבל** הם נולדים מרצון האל. 14 וכן האל נעשה בשר
Jn 1,17 ובעבורו החן. 17 כי הדת נתנה בעד משה. **אבל** חן ואמת היא נעשית בעד ישאוש משיח. 18 שום
Jn 1,33 השמים כמעט כמו יונה עומד עליו. 33 [*] **אבל** אותו ששלחני שאטביל במים הוא אמר לי אותו
Jn 2,9 המים ראו שחזרו יין רא לא ידעה מאין בא. **אבל** העבדים ידעוהו אותן שהביאו מים לארטישיקלי.
Jn 3,8 8 הרוח מנשב למקום שרוצה ואתה שומע הקול. **אבל** אינך יודע אנה הוא בא או הולך. וכן הוא אדם
Jn 3,15 15 בעבור שבני אדם המאמינים בו לא יאבדו **אבל** ישיגו חיים נצחיים. 16 כי האל אוהב כל. כמה
Jn 3,16 נתן לעולם בעבור שהמאמין בו לא יאבד **אבל** יהיו לו חיים נצחיים: 17 כי האלוה לא שלח בנו
Jn 3,18 נושע בעבורו: 18 מי שמאמין בו אינו נדון. **אבל** מי שאינו מאמין בו כבר הוא נדון. כי אינו
Jn 3,21 בנר בעבור שלא יהיה נתפש במעשיו. 21 **אבל** מי שעושה אמת בא אל הנר בעבור שפעולותיו יהיו
Jn 3,29 שולחתי לפני אותו 29 שיש לו ארוסה וארוס **אבל** הוא אוהב הארוס שעומד ושומע אותו ומשמח בגיל
Jn 3,33 ששמע וראה. ועדותו שום אדם אינו מקבל. 33 **אבל** מי שמקבל העדות ממנו עושה סימן שהוא אלוה
Jn 3,36 36 מי שיאמין בבן יש לו חיים נצחיים. **אבל** מי שאינו מאמין הבן לא יהיה לו חיים רק אף
Jn 4,13 מי שישתה מזה המים יהיה לו צמא פעם אחרת. **אבל** מי שישתה מהמים שאתן לו לא צמא לעולם. 14
Jn 4,14 שישתה מהמים שאתן לו לא יצמא לעולם. 14 **אבל** המים שאני אתן לו יהיו מעין מדלגת בחיים
Jn 4,23 יודעים. כי שלום ליהודים עתיד לבא. 23 **אבל** תבוא שעה. ועתה היא שהאמתיים מתפללין. יתפללו
Jn 5,18 אבו יותר להמיתו. כי לא לבד מתיר השבת **אבל** עוד אומר שאביו הוא אלוה. ומדמה עצמו בשיווי
Jn 5,22 לאשר הוא חפץ 22 כי האב אינו דן שום אדם. **אבל** נתן כל משפט לבן. 23 בעבור שהכל יכבדו לבן
Jn 5,24 יהיו לו חיים נצחיים. ולא יבא במשפט. **אבל** יעבור ממות לחיים. 25 אמת אומר אני לכם שתבא
Jn 5,30 צדיק וישר הוא כי איני מבקש לעשות רצוני. **אבל** רצון מי ששלחני. 31 אם אני עושה עדות לעצמי
Jn 5,34 עדות אמתי. 34 רק אני איני מקבל עדות אדם **אבל** זה אני אומר בעבור שאתם תהיו נושעים. 35 הוא
Jn 5,47 46 ואם תאמינו במשה תאמינו באולי לי. 47 **אבל** אם לאותיותיו אינכם מאמינים איך תאמינו
Jn 6,9 לו חמש מאות ככרות לחם שעורה ושני דגים. **אבל** מה יהיה בין כלם. 10 אז אמ׳ ישאוש עשו שישבו
Jn 6,20 המלך אליהם. ויגש אל הספינה ופחדו. 20 **אבל** אמר להם אני הוא אל תיראו. 21 אז רצו לקבלו
Jn 6,22 האחת. ושלא נכנס ישאוש באניה עם תלמידיו. **אבל** תלמידיו הלכו לבדם. 23 ואוניות אחרות באו
Jn 6,32 אני אומר לכם לא נתן לכם משה לחם שמים. **אבל** אבי נתן לכם פת אמתי מן השמים. 33 ונותן חיים
Jn 6,36 ומי שמאמין בי לא יהיה צמא לעולם. 36 **אבל** זה אמרתי לכם. כי ראיתוני ולא האמנתם בי. 37
Jn 6,65 אחד הדברים שאמרתי לכם רוח וחיים הם. 65 **אבל** מקצת מכם הם שאינם מאמינים. כי ישאוש היודע
Jn 7,6 בו: 6 אז אמ׳ ישוש להם זמני האדם לא בא **אבל** עמכם כל שעה הוא מוכן. 7 העולם אינו יכול
Jn 7,10 בירושלם ביום המועד אז עלה הוא ולא בגלוי **אבל** כמעט בהחבא. 11 ואז היהודים שואלים אותו ביום
Jn 7,13 טוב הוא. ואחרים אינו. רק מרמה העמים. 13 **אבל** אחד מהם אינו מדבר ממנו בגלוי בעבור היהודים.
Jn 7,14 אינו מדבר ממנו בגלוי בעבור היהודים. 14 **אבל** בתוך החג עלה ישו במקדש ומלמד. 15 ומתמיהים
Jn 7,16 למד: 16 ענה ישאוש ואמ׳ מוסרי אינינו שלי **אבל** מאותו ששלחני. 17 אם שום אדם רוצה לעשות רצון
Jn 7,18 מעצמו. 18 מי שמעצמו מדבר מעלתו מבקש **אבל** מי ששואל אות ממי ששלחו הוא זרע אמיתי אין
Jn 7,27 הכירו השרים באמיתות שזה הוא משיח. 27 **אבל** לא ידענו זה מאין הוא. ומשיח כשיבא לא ידע
Jn 7,29 ואם אומר לא ידעתיו אהיה מכזב כמוכם. **אבל** אני יודע שממנו אני והוא שלחני: 30 אז רצו
Jn 7,44 חולקות העם בעבורו. 44 ומקצת רצו לתופשו. **אבל** אחד מהם לא שם ידיו עליו: 45 אז חזרו השלוחים

Jn 7,49 מהשרים והפרושים אינם מאמינים בו. 49 **אבל** זאת הסיעה בלתי יודעת הדת ארורה היא: 50
Jn 8,12 נר העולם. מי שבא אחרי לא ילך בחשך וערפל **אבל** יהיה לו גם חיים: 13 אז אמרו הפרושים מעצמך
Jn 8,15 ולאן אני הולך. 15 אתם דנים כפי הבשר **אבל** איני דן שום אדם. 16 וכשאני דן משפטי אמתי:
Jn 8,26 עמכם 26 רוב דברים ומדבר מכם או שופט. **אבל** מי ששלחני הוא אמתי. ואני הדברים ששמעתי ממנו
Jn 8,37 תהיו חפשים: 37 אני יודע שאתם בני אברהם. **אבל** אתם חפצים להמיתני כי דברי אינינו בתוככם: 38
Jn 8,45 קרוביי לו מדבר. כי אביו שקרן הוא. 45 **אבל** אני אם אומר לכם אמת אינכם מאמינים לי. 46 אי
Jn 8,55 אומרים שהוא אלהיכם ולא הכרתם אותו. 55 **אבל** אני הכרתיו. ואהיה כמוכם מכזב. אבל אני יודע
Jn 8,55 55 אבל אני הכרתיו. ואהיה כמוכם מכזב. **אבל** אני יודע אותו ושומר דבריו. 56 אברהם אביכם
Jn 9,3 3 ענה ישאוש לא זה חטא ולא אביו ולא אמו. **אבל** זה לו בעבור שמעשה האל יהיה מגולה בעבורו: 4
Jn 9,21 יודעים אנו שבנינו זה נולד כשהוא עור 21 **אבל** באי זה צד נפתחו עיניו וראה לא ידענו: שאלו
Jn 9,25 שזה האיש חוטא. 25 אז אמר הוא איני יודע. **אבל** דבר זה אני יודע. שהייתי עור ועתה אני רואה:
Jn 9,31 31 לא ידעתם שהאל אינו שומע לחטאים. **אבל** אם אחד הוא אוהב האל ועושה רצונו אותו שומע.
Jn 10,2 הצאן רק עולה בעד מקום אחר גנב הוא. 2 **אבל** הכנס בעד השער רועה צאן הוא. 3 והוא פותח
Jn 10,26 שאני עושה בשם אבי הם מעידים עלי. 26 **אבל** אתם אינכם מאמינים בי כי אינכם מצאני. 27
Jn 10,38 פעולות אבי הייתם יכולים לאמר ככה. 38 **אבל** אם אני עושה אותם. למה אתם אומרים כזה. ואם
Jn 10,42 שג׳ואן כמעט אינו עושה שום אות 42 **אבל** כל הדברים שאמ׳ יואן מזה הם אמתיים ורבים
Jn 11,10 אינו עושה רע. כי רואה אור זה העולם. 10 **אבל** מי שהולך בלילה מצער עצמו כי נר אין לו. 11
Jn 11,22 אדון אם לשעבר היית פה אחי לא היה מת. 22 **אבל** עתה אנכי יודעת כי כל דברים שאתה שואל נותנים
Jn 11,30 והלכה אליו 30 ועדיין לא בא ישאוש במגדול **אבל** עדיין היה באותו מקום שמרטא באה אליו: 31 אז
Jn 11,52 לו למות בעד העם. 52 ולא לבד בעד העם. **אבל** בעבור יקבץ יחד בני האל הנפוצים: 53 אז באותו
Jn 13,9 בי. 9 ואמר לו שימון ופירי לא הרגלים לבד **אבל** גם הידים והראש. 10 וישאוש אמר להם מי שהוא
Jn 13,10 שירחוץ הרגלים והוא כולו נקי ואתם טהורים **אבל** לא כולכם. 11 כי אני יודע אותו שעתיד לבגוד
Jn 13,36 למקום שאני הולך אינך יכול ללכת אחרי עתה **אבל** אחרי כן תלך. 37 ואחרי כן אמר אליו למה איני
Jn 14,10 בי. הדברים שאני מדבר איני מדבר מעצמי. **אבל** האב האב עומד עמי. הוא עושה הדברים. 11 אינכם
Jn 14,19 אליכם 19 עוד מעט כבר אינכם רואים אותי **אבל** תראוני חי ואתם תחיו. 20 באותו היום תכירו כי
Jn 14,22 עצמי. 22 ויגודיש אמר אליו. לא אשקריוטא **אבל** אדון אחר. אי זה דבר הוא עשוי שבעבורינו תגלה
Jn 14,26 25 אלה הדברים אמרתי בעומדי עמכם. 26 **אבל** האב נאמר רוח הקדש. אותו שהאב ישלח בשמי הוא
Jn 15,15 עבדים כי העבד אינו יודע מה האדון עושה. **אבל** אומר אני לכם היותכם אוהבי כי כל הדברים
Jn 15,16 והודעתים לכם. 16 ואתם לא בחרתם אותי. **אבל** אני בחרתי בכם. ושמתי אתכם בעבור שתלכו ותשאו
Jn 15,19 אתה מזה העולם. העולם מה שהוא שלו אוהב. **אבל** כי אינכם מזה העולם בעבור זה מכעיס אתכם: 20
Jn 15,21 ירדפו. אם שמרו מצותי אתכם ישמרו. 21 **אבל** כל אלה הדברים יעשו לכם בעבור שמי כי לא ידעו
Jn 16,7 לכם אלה הדברים דאגה נתמלאה לבבכם. 7 **אבל** אני אומר לכם שצריך הוא לכם שאלך כי אם לא
Jn 16,20 אמת אני אומר לכם שאתם תבכו והעולם ישמח. **אבל** אתם תדאגו. רק דאגתכם תחזור לששון: 21 האשה
Jn 16,22 כי האדם נולד בעולם. 22 ואמת כן דאגתכם **אבל** אני אראה אתכם פעם אחרת. ולבבכם ישמח וגילכם
Jn 17,15 היה לו [*]. 15 אני מחלה שתקחם מהעולם. **אבל** שתשמרם מהרע. 16 אינם מהעולם כמו שאני איני
Jn 18,36 יהיו מנגדים לבלתי אהיה נמכר ליהודים **אבל** עתה מלכותי אינינו בכאן. 37 אז אמ׳ אליו
Jn 19,15 ששית. ואמ׳ פילאט ליהודים הנה מלככם 15 **אבל** הם צועקים הקימוהו הקימוהו תלוהו והניחוהו
Jn 19,24 על מה שעליו. 24 אז אמרו ביניהם לא נקרעה **אבל** נפילה גורלות עליה ממי תהיה בעבור שהכתיבה
Jn 20,7 בראש ישאוש לא היה מונח עם הסדינים. **אבל** היה בצד אחד מקופל 8 אז נכנס שם אותו תלמיד
Jn 20,17 לה אל תגעי בי כי עדיין לא עליתי לאבי. **אבל** לכי לתלמידי ואמרי להם שאני עולה אל אבי ואל
Lc 9,60 60 וישאוש אמ׳ לו הנח הישמעאלים לקבור את **אבלי** וישאוש אמ׳ לו אתה בא עמי ותגיד מלכות האל.
Mt 13,46 לסוחר שמחפש אבנים נערכות 46 וכאשר מצא **אבן** טובה נערכת הלך ומכר כל מה שהיה לו וקנה
Mt 24,2 העניינים. אמיתות אומ׳ לכם אשר לא ישאר **אבן** על אבן שלא תחרב: 3 והוא יושב בהר הזתים.
Mt 24,2 אמיתות אומ׳ לכם אשר לא ישאר אבן על **אבן** שלא תחרב: 3 והוא יושב בהר הזתים. קרבו אליו
Mt 27,16 16 והוא מחזיק תפוש אדם אחד ששמו בר **אבן** שמטעם רציחה היה תפוש בית הסוהר. 17 וכאשר
Mt 27,26 יהיה עלינו ועל בנינו. 26 ואז הניח בר **אבן** ומסר להם ישאוש מוכה להקימו בשתי וערב. 27
Mt 27,60 והניחו בקברו שהוא חדש מאבן חצובה. והניח **אבן** אחת גסה בפתח הקבר והלך לו. 61 והיתה מריאה
Mc 13,2 רואה אתה אלו הבניינים גדולים לא תשאר **אבן** על אבן שלא תהרס. 3 וכאשר ישב בהר הזתים נגד
Mc 13,2 אתה אלו הבניינים גדולים לא תשאר אבן על **אבן** שלא תהרס. 3 וכאשר ישב בהר הזתים נגד המקדש
Mc 15,46 מהשתי וערב ועטפו בו והניחו בקבר אחד של **אבן** חצובה ושם בפתח הקבר אבן גדולה 47 ומריאה

Mc 15,46 בקבר אחד של אבן חצובה ושם בפתח הקבר **אבן** גדולה 47 ומריאה מקדלינא ומריאה אם יקומו
Lc 9,3 להם לא תשאו דבר ביד לא שרביט ולא לחם לא **אבן** לא מעות ולא תהיה לכם שני מלבושים 4 ובאי זה
Lc 11,11 [*] 11 [*] מכם אם ישאל לחם לאביו יתן לו **אבן.** ואם דג יתן לו נחש. 12 ואם ביצה יתן לו עקרב
Lc 19,44 ויצורו לך מכל צדדין 44 [*] ולא יניחו בך **אבן** על אבן. בעבור שלא הכרת עת פקודתך: 45 וכאשר
Lc 19,44 לך מכל צדדין 44 [*] ולא יניחו בך אבן על **אבן.** בעבור שלא הכרת עת פקודתך: 45 וכאשר נכנס
Lc 20,17 השם׳: 17 [*] א״כ מה רוצה לומ׳ זה שכתו׳ **אבן** מאסו הבונים הוא היתה מונחת בראש המלאך. 18
Lc 20,18 בראש המלאך. 18 כל איש שיפול על אותה **אבן** יהיה מוכה עם האבן. והאבן יכתת אותן שעליהם
Lc 21,6 שאתם רואים עדיין תראו ימים שלא יעמוד **אבן** על אבן ותפסד: 7 ושאלוהו אדון מתי יהיו כל
Lc 21,6 רואים עדיין תראו ימים שלא יעמוד אבן על **אבן** ותפסד: 7 ושאלוהו אדון מתי יהיו כל אלה
Lc 22,41 תכנסו לניסיון. 41 והוא נסע מהם כזריקת **אבן** אחת. ותקע הברכים לארץ והתפלל. 42 אומ׳ אם
Lc 24,2 נושאות סמים ומשיחות שהכינו. 2 ומצאו **אבן** הקבר מהופכת. 3 ונכנסו ולא מצאו גוף ישאוש
Jn 20,1 מגדלינא באה בבקר לקבר ועד לילה ראתה **אבן** הקבר הפוכה: 2 אז רצתה ובאה לשימון פירי
Mt 16,18 ואני אומ׳ לך שאתה הוא פירי ועל זאת האבן **אבנה** אגלישיאה שלי. ועוד דלתות גיהנם לא תהיה להם
Mc 14,58 ובשלשת ימים אחרים חדש עשוי בידי אנשים **אבנהו.** 59 ולא היה מוסכם עדותם. 60 וקם הכהן
Mt 7,9 יכנס. 9 מי מכם אם ישאלהו בנו לחם יתן לו **אבנים.** 10 ואם ישאלהו דג יתן לו נחשים. 11 א״כ
Mt 13,5 מקצת עופות ואכלום. 5 ומקצת נפלו במקום **אבנים** שלא היה שם מאד עפר ותכף צמחו כי לא היה
Mt 13,45 45 עו׳ המלכות שממיי דומה לסוחר שמחפש **אבנים** נערכות 46 וכאשר מצא אבן טובה נערכת הלך
Mc 4,5 ובאו עופות ואכלום. 5 ואחרים נפלו במקום **אבנים** שלא היה בו עפר רב ומיד יצא 6 ויבש כאשר
Mc 13,1 אמר לו רבי ראה זה בניינים ואיזה **אבנים:** 2 וענה ישאוש ואמ׳ רואה אתה אלו הבניינים
Jn 8,59 קודם שאברהם היה אני הייתי: 59 אז הביאו **אבנים** להשליכם עליו. וישאוש נחבא ויצא מן המקדש:
Jn 10,31 והאב דבר אחד אנחנו. 31 אז קבצו היהודים **אבנים** בעבור שיסקלוהו. 32 וענה להם ישאוש מעשים
Mt 10,3 .טומאש. מטיאו. בעל רבית מפורסם. גיקמי **אבפיב.** טאטדיב 4 שימון קאעיב:יודש שמסרו. 5 אלה
Mt 5,29 הוציאה והרחיקה ממך כי טוב הוא לך שתאבד **אבר** אחד מהיות כל הגוף ענוש: 30 ואם יד ימינך
Mt 5,30 והרחק אותה ממך. כי יותר שוה לך אבוד **אבר** אחד מהיות כל הגוף ענוש לעולם: קפיטולו י״ו
Mc 3,4 עשות טוב ביום החג או רע. הושיע או עזוב **אבר** אדם אחד. והנם שותקים. 5 וישו נקצף בעבור
Mt 1,1 מתיאו 1 זה ספר תולדות משיח בן דויט בן **אבראם.** 2 אבראם הוליד ישאק. ישאק הוליד יקוף.
Mt 1,2 זה ספר תולדות משיח בן דויט בן אבראם. 2 **אבראם** הוליד ישאק. ישאק הוליד יקוף. יקוף הוליד
Mt 3,9 מעשים טובים ותשובה 9 ולא תאמרו בלבבכם. **אברהם** היה אבינו כי אני אומר לכם שהאל יכול
Mt 3,9 לכם שהאל יכול להחיות מאלה האבנים בני **אברהם.** 10 הגרזן מונח לשורש העץ. וכל עץ שאינו
Mt 8,11 כי רבים יבואו ממזרח וממערב. וינוחו עם **אברהם** יצחק ויעקב במלכות שמים. 12 ובני ישראל
Mt 22,32 קראתם מה שהאל אמ׳ לכם 32 אני הוא אלהי **אברהם** אלהי יצחק ואלהי יעקב. איננו אלוה מהמתים
Mc 12,26 כאשר נראה לו האל בסנה אומר אני אלוהי **אברהם** אלהי יצחק ואלהי יעקב. 27 אינו אלוה המתים
Lc 3,8 מטבילה. ולא תתחילו לאמר אבינו הוא **אברהם.** אני אומ׳ לכם שהאל יכול מאבנים אלו החזיר
Lc 3,8 לכם שהאל יכול מאבנים אלו החזיר חי בן **אברהם** 9 כי הגרזן כבר עברה לשורש העץ. לכן כל עץ
Lc 13,16 מוליכו למים לשתות 16 אם כן זאת. בת **אברהם** כמה וכמה שהשטן קשרה מאותו קשר שראוי
Lc 13,28 28 ושם יהיה בכי והרעשת האל. כאשר תראו **אברהם** יצחק ויעקב וכל הנביאים במלכות הש׳. ואתם
Lc 16,24 וראה מרחוק ול.. במקומו. 24 וצעק . .. **אברהם** חמול עלי ושלח לי לזריט .. לעמים.. 25 ..
Lc 16,30 והנביאים וישמעו אותם. 30 והוא אמר לא אב **אברהם.** אבל אם מקצת מהמתים ילכו להם הם יעשו
Lc 19,9 לו היום נעשה שלום בזה הבית בעבור שזה בן **אברהם** 10 בא לבקש מן האדם להושיע מה שהיה אבוד.
Lc 20,37 והראהו משה. כי האל אמ׳ לו בסנה אני אלהי **אברהם** אלהי יצחק ואלהי יעקב. 38 אינו אלוה המתים
Jn 8,33 תמלא משאלותיכם: 33 אז אמרו לו אנחנו זרע **אברהם.** ולעולם לא נהיה אחור איך אתה אומר שנהיה
Jn 8,37 במהרה תהיו חפשים: 37 אני יודע שאתם בני **אברהם.** אבל אתם חפצים להמיתני כי דברי אינינו
Jn 8,39 מה שראיתם באביכם עושים: 39 ענו ואמרו לו **אברהם** הוא אבינו: וישוש אמ׳ להם אם אתם בני אברהם
Jn 8,39 הוא אבינו: וישוש אמ׳ להם אם אתם בני **אברהם** עשו מעשי אברהם. 40 ואתם אביתם להורגני.
Jn 8,39 וישוש אמ׳ להם אם אתם בני אברהם עשו מעשי **אברהם.** 40 ואתם אביתם להורגני. איש שאמרתי אמת
Jn 8,40 שאמרתי אמת לכם אותה ששמעתי מהאל. זה עשה **אברהם** 41 אתם עושים מעשה אביכם. ואמרו לו אנחנו
Jn 8,52 אמרו היהודים עתה אנו מכירים שהשטן אחזך. **אברהם** מת. והנביאים מתים. ואתה אומ׳ שאם אחד
Jn 8,56 מכזב. אבל אני יודע אותו ושומר דבריו. 56 **אברהם** אביכם חמד לראות יומי וראהו ושמח: 57 אמרו
Lc 23,50 אלו הדברים. 50 והנה אדם אחד שמו יוסף **אבריימסיאה** שהיה אדם נכבד וצדיק 51 שלא הסכים בעצה
Jn 19,38 אל אשר דקרוה. 38 אחר אלה הדברים בא יוסף **אברמטיאה** ועמד נחבא מפחד היהודים בעבור שהוא

Mc 15,43 כבר חג המצות זהו לפני השבת. 43 בא יוסף
Jn 16,25 אלה הדברים אמרתי לכם במשל לכם רק בגלוי
Jn 16,25 הדברים אמרתי לכם במשל לכם רק בגלוי אגי
Mt 16,18 אומ׳ לך שאתה הוא פירי ועל זאת האבן אבנה
Mt Expl בכל עת עד סוף העולם: Expl תם נשלמה
Jn 14,30 העשיה תאמינו: 30 מעתה רוב הדברים לא
Mt 16,2 בערב למחר יהיה אור בהיר כי השמים הוא
Mt 27,28 העם 28 והפשיטוהו וכסוהו עם סרבל סֶינְדָּאט
Mt 7,21 ישאוש משיח לתלמידיו כל אותן שיקראוני
Mt 7,22 במלכות שמימיי: 22 רבים יאמרו באותו היום
Mt 8,6 נחום. בא אחד שר גדול אליו 6 ואמ׳ לו
Mt 8,8 אלך וארפאהו לך. 8 ענה אותו השר ואמ׳
Mt 8,21 אנה יקוד ראשו: 21 עוד אמר לו תלמיד א׳
Mt 8,25 בספינה וישוש ישן 25 והקיצוהו אומרים
Mt 8,31 31 והשטנים מחלים פני ישאוש אומרים
Mt 12,8 לא תענישו השוגגים. 8 כי בן האלוה הוא
Mt 14,28 אני הוא אל תפחדו. 28 וענה ש׳ פירו ואמר
Mt 14,30 רוח חזק ופחד. וכשהתחיל ליכנס צעק אומר
Mt 15,25 ישראל. 25 והיא באה ומתפללת אותו אומרת
Mt 16,22 לצד אחד והתחיל לגערו. אומר האל לא יאבה
Mt 17,4 ואליהו מדברים עמו. 4 ואמ׳ פירו אל ישאוש
Mt 17,14 בא לשם אדם אחד בא ויכרע לפניו אומר
Mt 18,21 הוא באמצעם: 21 ואז פירו קרב אליו ואמ׳
Mt 18,26 26 ואותו העבד כרע בארץ מתחנן ואומר
Mt 20,8 והוא אמ׳ לכו לכרמי 8 וכאשר הערב היה אמ׳
Mt 20,33 מה אתם חפצים אעשה לכם. 33 והם אמרו
Mt 21,16 אמר הין: לא אתם קראתם מה אומר הנביא.
Mt 24,50 ויתחיל לאכול ולשתות עם השכורים. 50 יבא
Mt 25,11 11 ואחר באו הבתולות הסכלות. ויצעקו
Mt 25,11 11 ואחר באו הבתולות הסכלות. ויצעקו אדון
Mt 25,23 [*] תכנס ביקר אדוניך ומרוב יעשו אותך
Mt 25,24 אותך אדון: 24 ובא אותו שקבל הא׳ ואמ׳
Mt 26,22 זה היו מאד דואגים. והתחיל כל אחד לאמר
Mt 27,63 שרי הפרושים והכהנים לפילאט 63 אומרים
Mc 2,28 לא בעבור השבת. 28 ובעבור זה בן האלוה
Mc 7,28 בעבור תתו לכלבים. 28 והיא ענתה אמת הוא
Mc 12,29 ענה ואמ׳ הצווי העקרי. שמע ישראל אלהיך
Mc 14,19 19 והם היו עצבים. והתחילו כל אחד לאמר
Lc 1,68 היה מלא רוח הקדש וניבא וא׳ 68 ברוך יהיה
Lc 2,29 לקחו בזרועותיו. ובירך האל ואמ׳ 29
Lc 5,8 ופירו ראו ישוש משיח נפלו לרגליו ואמ׳
Lc 5,12 וכאשר ראה ישו נפל לרגליו ובקשו ואומ׳
Lc 6,5 אדם לאוכלו רק הכהנים. 5 ואומ׳ לכם מה
Lc 6,46 הפה הלב מדבר. 46 למה אתם קוראים אותי
Lc 7,6 סנטוריאו שלח אליו אוהביו שיאמרו לישאוש
Lc 9,7 ומבריאים החולים בכל מקום: 7 ואירודיש
Lc 9,33 31-32 [*] 33 ובא פירו ואמ׳ לישו.
Lc 9,54 ירושלם. 54 וכאשר יקומו ויואן ראוהו אמרו
Lc 10,17 ושלושה תלמידים חזרו בשמחה. ואומרים
Lc 12,41 שלא תחשבוה יבא בן אדם: 41 ופירו אמ׳ לו

אברמסיאה גבר נכבד שהמתין מלכות שמים ובחריצות
אגי אגידהו לכם מאבי 26 באותו היום לא תשאלו
אגידהו לכם מאבי 26 באותו היום לא תשאלו בשמי.
אגלישיאה שלי. ועוד דלתות גיהנם לא תהיה להם
אגרת שי׳ מתיב תלמיד ומגיד: מרקו מגיד נבחר מהאל
אדבר עמכם. כי שר זה העולם כבר בא: ואין דבר אחר
אדום 3 ובבקר הייתם אומרים היום יהיה מטר כי
אדום. 29 והניחו על ראשו עטרת קוצים. וקנה ביד
אדון לא יכנסו במלכות שמימיי אבל אותן שעושין
אדון אנחנו מובאים בשמך ומרפאים המושטנים ובשמך
אדון בני שוכב חולה במטה מחולי גדול והוא נטול 7
אדון איני ראוי שאתה תכנס בביתי רק לבד תאמ׳
אדון והניחני ראשונה קבור אבי 22 וישואש משיח אמר
אדון הושיע כי בסכנה אנחנו. 26 וישאוש אמ׳ להם.
אדון אם אתה מגרש אותנו מכאן. שימנו באותן חזירים
אדון עדיין מהשבת. 9 וכאשר היה מועבר בא לבית
אדון אם אתה הוא תחפוץ שאני אבא אליך על המים 29
אדון הושיעני. 31 ותכף ישאוש שלח היד ולקחו. ואמ׳
אדון עוזרני. 26 והוא ענה ואמ׳ אינינו טוב שאדם
אדון שיקרך. 23 וישוש הופך אומר לפירי לך מאחרי
אדון טוב עמוד בזה המקום. אם אתה תאבה נעשה פה
אדון יהיה לך חמלה מבני כי ירחיי הוא. וסובל רע
אדון ריע חוטא לי כמה פעמים אסלח לו. אמחול לו ז׳
אדון יהיה לך חמלה ממני ואפרעך חובך. 27 והאדון
אדון הכרם למורשהו קרא הפועלים ותנם שכרם. התחיל
אדון שתפתח עינינו 34 וישאוש חמל עליהם ונגע
אדון אתה השלמת ההלול מפי עוללים. 17 ונסע משם
אדון אותו עבד יום שהוא לא יחשוב ושעה שהוא אינו
אדון אדון פתח לנו. 12 והוא ענה ואמ׳ אמת אני
אדון פתח לנו. 12 והוא ענה ואמ׳ אמת אני יודע מי
אדון: 24 ובא אותו שקבל הא׳ ואמ׳ אדון אני יודע
אדון אני יודע שאתה איש קשה ואכזרי. אתה קוצר
אדון אנכי הוא. 23 והוא ענה אותו שמשים היד עמי
אדון אנחנו נזכרנו שאותו הרמאי אמ׳ שיקום חי 64
אדון מכל מה שהוא בעולם ומהשבת: Tit,3 קפיטולו ג׳
אדון. אכן גורי הכלבים אוכלים פתי לחם הנופלים
אדון הוא אחד. 30 אותו תאהב בכל לבבך ובכל נפשך
אדון אני הוא. 20 והוא אמ׳ להם אחד מהשנים עשר
אדון אלהי ישראל. כי הוא פקד ועשה פדיון עמו 69
אדון עתה אתה עזוב עבדך כפי דבריך בשלום 30 כי
אדון הפרד נא מעלי כי חוטא אנוכי. 9 כי חרד הוא.
אדון אם תחפוץ אתה יכול לטהרני 13 וישאוש נגעו
אדון הוא בן האדם. ועוד מהשבת. 6 ונעשה היה עוד
אדון. ואינכם עושים מה שאני מצוה. 47 כל איש שבא
אדון אל תרצה להצטער. כי אני אינינו הגון שתכנס
אדון טיטרקא שמע כל הדברים שעשה ישאוש והיה לו
אדון דבר טוב הוא שנעשה פה. שלשה אהלים. לך אחד.
אדון חפץ אתה שנאמר ירד אש מן השמים וישרוף את
אדון השטנים עדיין הם משועבדים לנו בשמך. 18 ואמר
אדון אמור לנו זה הדבר או לכל. 42 ואדונינו אמ׳

Lc 13,8 כי היא אוכלת שבח האדמה. 8 והוא ענה לו **אדון** הנח התאנה שנה זו ואחפור סביבה ואקיפנה
Lc 13,23 והלכו נגד ירושלם. 23 ואמ׳ לו אדם אחד **אדון** הם מועטים אותם שנושעים. וישוש אמ׳ לו. 24
Lc 13,25 הדלת. ואתם תעמדו בחוץ. ותקראו אל הפתח **אדון** פתח לנו. והוא יענה ויאמר לכם איני מכיר
Lc 17,5 נחמתי תסלח לו. 5 ואמרו השלוחים. למדנו **אדון.** אדון הגדילנו. 6 והאדון אמ׳ להם אם לכם
Lc 17,5 תסלח לו. 5 ואמרו השלוחים. למדנו אדון. **אדון** הגדילנו. 6 והאדון אמ׳ להם אם לכם אמונה
Lc 17,36 35 [*] 36 ועונים ואמרים לו אנה יהיה **אדון** 37 ואמ׳ להם באיזה מקום יהיה הגוף שם יתקבצו
Lc 18,11 והפרוש עומד על רגליו אומר אלה הדברים. **אדון** אלהים חינות אני עושה לך כי אני איניני כמו
Lc 18,13 לשאת עיניו לשמים אבל מכה את חזהו. אומר **אדון** אלהים רחמני כי חוטא אני 14 אמת אני אומר
Lc 18,41 שאלו 41 מה אתה חפץ שאעשה לך והוא אמ׳ **אדון** שאהיה רואה 42 וישאוש אמ׳ אליו ראה אמונתך
Lc 19,8 אדם חוטא נכנס. 8 וזאקיב עומד אמ׳ לישו **אדון** אני חפץ לתת חצי נכסי לעניים. ואם רימיתי
Lc 19,16 הוציא כל אחד ואחד. 16 והראשון בא אומר **אדון** עם אימינא שלך י׳ אימינש הרוחתי. 17 והאדון
Lc 19,33 כאשר אמר 33 וכאשר באו להתיר העיר אמר **אדון** העיר להם למה אתם מתירים העיר. 34 והם אמרו
Lc 20,44 אויביך הדום רגליך. 44 א״כ דוד קורהו **אדון** איך הוא בן 45 ושומע כל העם. אמר לתלמידיו
Lc 21,7 שלא יעמוד אבן על אבן ותפסד: 7 ושאלוהו **אדון** מתי יהיו כל אלה הדברים. ומתי יתחילו
Lc 22,33 מתהפך. תצייר אחיך. 33 והוא אמר אליו **אדון** אני מוכן ללכת עמך בסוהר ובמיתה. 34 וישאוש
Lc 22,38 הדב הדברים שהם ממני הם לקץ 38 והם אמרו **אדון** הנה שתי סכינים פה. והוא אמר להם די. 39
Lc 22,49 אותם שסביב היו מה שעתיד לבוא: אמרו לו **אדון** אם נכה בסכין 50 ואחד מהם הכה עבד אחד משרי
Lc 23,42 אבל זה שום רע לא עשה. 42 ואומ׳ לישו **אדון** יהיה לך זכרון ממנו כשתבוא במלכותך. 43
Lc 24,29 עוד רחוק 29 ובקשוהו ואומרים תשאר עמנו **אדון** כי כבר נעשה ערב והיום כבר נטה ונכנס עמהם.
Jn 4,19 אינו בעליך אמת אמרת: 19 והאשה אמרה לו **אדון** אנכי מכרת שאתה נביא: 20 אבותינו התפללו לשם
Jn 4,49 אותות ונפלאות. 49 ואמר אליו הריגיטו **אדון** רד קודם שימות בני. 50 אמר אליו ישאוש לך
Jn 5,7 לו תחפוץ להיות בריא. 7 והחולה ענה לו **אדון** אין לי אדם שישימני בחפירה בשעה שהמים באים
Jn 6,34 33 ונותן חיים לעולם 34 אז אמרו לו **אדון.** כל עת ניתן לנו הפת הזה. 35 וישאוש אמר להם
Jn 6,69 ואתם חפצים ללכת. 69 וענה שימון פירי **אדון** למי נלך דברי חיים נצחיים הם לך: 70 ואותך
Jn 8,11 עליך אדם לא העניש אותך. 11 והיא ענתה **אדון** אין כאן גואל אחד. וישאוש אמר לה ואני לא
Jn 9,36 מאמין בבן האל. 36 ענה אותו האיש ואמר. **אדון** מי הוא שאאמין בו. 37 וישאוש אמ׳ אליו אתה
Jn 9,38 ואותו שמדבר עמך הוא הוא: 38 והוא אמ׳ **אדון** אני מאמין בו. ונהפך לאחור והתפלל אליו. 39
Jn 11,12 שם להקיצו מן השינה. 12 אז אמרו התלמידים **אדון** אם ישן הוא נושע יהיה. 13 וישאוש אמרו
Jn 11,21 יושבת בבית. 21 אז אמרה מרטא לישאוש **אדון** אם לשעבר היית פה אחי לא היה מת. 22 אבל עתה
Jn 11,27 ימות לנצח. מאמינה את זה. 27 והיא אמרה **אדון** כן אני האמנתי שאתה הוא משיח בן אל חי שבא
Jn 11,32 שישאוש היה כשראהו נפלה לרגליו ואמרה לו **אדון** אם אתה במה שעבר היית פה אחי לא היה מת. 33
Jn 11,34 בעצמו. 34 ואמר הנה הנחתם אותו ואמרו לו **אדון** בא וראה היכן הוא. 35 ויצאו דמעות מעיני
Jn 11,39 ישאוש הסירו האבן ומרטא אחות המת אמרה לו **אדון** כבר הוא מסריח. כי זה ארבעה ימים שמת. 40
Jn 12,21 שהיה מבטפגידא דגלליאה. ובקשוהו אומרים **אדון** אנו חפצים ראות ישאוש משיח. 22 ובא פליף
Jn 12,38 בעבור שדברי ישעיה הנביא יהיה נשלם. שאמר **אדון** מי האמין מה ששמענו. וכח האל שסופר 39
Jn 13,6 בו. 6 אז בא לשימון ופירו. ופירי אמ׳ לו **אדון** אתה תרחוץ רגלי. 7 ענה לו [*] [*] 8 [*] [*]
Jn 13,13 אותו דבר שעשיתי. 13 אתם קוראים אותי **אדון** ורבי ונותנים שבח וברכה לשם כי [*] 14 [*]
Jn 13,25 כשהוא היה מסב על החזה. ישאוש אמ׳ אליו **אדון** מי הוא 26 [*] הנו פה. אני אשלח הפת בצוע.
Jn 13,36 וריעות זה לזה. 36 ושימון פירי אמ׳ אליו. **אדון** לאן אתה הולך. ענה ישאוש ואמ׳ למקום שאני
Jn 14,8 תכירוהו ותראו אותו: 8 ופליף אמר אליו **אדון.** הראנו האב ודי. 9 וישאוש אמר להם כמה מן
Jn 14,22 22 ויגודיש אמר אליו. לא אשקריוטא אבל **אדון** אחר. אי זה דבר הוא עשוי שבעבורינו תגלה
Jn 20,15 בעצמה שגנב הוא. 15 [*] [*] ואמרה לו **אדון.** אם אתה נטלתו אמור לי אנה הנחתו ואנכי
Jn 21,15 יואן אוהב אתה אותי יותר מאלו. והוא ענה **אדון** כן. אתה יודע שאני אוהב אותך. וישאוש אמר
Jn 21,16 פירי ג׳יואן אוהב אתה אותי ושימון אמ׳ כן **אדון** אתה יודע שאני אוהב אותך. וישאוש אמ׳ אליו
Jn 21,17 שלשה פעמים שאלו אם אוהב אותו. אמ׳ אליו **אדון** יודע כל הדברים. אתה יודע שאני אוהב אותך.
Lc 16,5 שיקבלני שנית. 5 קרא אחד אחד ממחוייבי **אדונו** ואמר לראשון כמה אתה חייב לאדוני 6 והוא
Mt 24,48 כל טובותיו. 48 ואם העבד הרע יאמר בלבו **אדוני** יעמוד באריכות לבא 49 ויתחיל להכות העבדים
Lc 1,43 וברוך פרי בטנך. 43 ואיך קרה זה שאם **אדוני** באה אלי. 44 תדעי כי כאשר שלומך שמעו אזני
Lc 12,45 ישליטהו. 45 אבל אם אותו עבד יאמר בלבבו **אדוני** מתאחר לבא ויתחיל להכות הנערים והשפחות
Jn 20,2 האחד שאוהב מאד ישאוש ומריאה אמרה להם **אדוני** נטלוהו מן הקבר. ואין אנכי יודעת להיכן

Jn 20,13 האשה למה את בוכה. והוא אמרה כי נטלו **אדוני** מזה ולא ידעתי אנה הניחוהו. 14 וכאשר מריאה
Jn 20,28 ותהיה נאמן. 28 ענה אליו טומאש ואמ׳ **אדוני** ואלהי. 29 וישאוש אמ׳ אליו כי ראית אותי
Mt 10,25 אל העבד כמו אדוניו: אם הם אמרו וכנו **אדוניהם** אזבל זאבוק הם משוטנים. כמה וכמה
Mt 15,27 שהגורים אוכלים פירורים הנופלים משולחן **אדוניהם.** 28 אז ישאוש ענה ואמ׳ אשה גדולה היא:
Mt 10,25 כמו עבד אל מלמדו והמלמד אל העבד כמו **אדוניו:** אם הם אמרו וכנו אדוניהם אזבל זאבוק הם
Mt 22,43 43 אמ׳ ישאוש ואיך ולמה דוד קראו ברוחני **אדוניו.** אומר 44 אמר האדון לאדוני שב לימיני עד
Mt 22,45 שית הדום רגלך אויבך. 45 א״כ אם דוד קראו **אדוניו** איך הוא בנו. 46 ושום אחד מהם לא היה יכול
Mt 24,45 יהיה בא. 45 ומה תחשבו מעבד חכם ונאמן **אדוניו** מניחו על כל סיעתו שהוא יזונם בזמנם. 46
Mt 25,18 ואותו שקבל א׳ הלך וחפר בארץ וטמן בזנט **אדוניו.** 19 ואחר זמן ארוך בא האדון ורצה שמוע
Mt 25,20 בישנטש ונתן לו עו׳ ה׳ מריוח. ואמ׳ אל **אדוניו** ה׳ בישנטאש הפקדת לי הא לך עוד ה׳ מריוח.
Mc 12,37 אויבך הדום לרגליך. 37 אם כן אם דוד קראו **אדוניו** איך הוא בנו. וכל העם שומעין אותו ברצון.
Lc 12,46 הנערים והשפחות ויאכל וישתה וישכר 46 **אדוניו** יבא ביום שלא יקווהו ובשעה שלא ידעה ויגרש
Lc 17,9 תאכל ותשתה.9 וימצא אותו עבד חן בעיני **אדוניו** כי עשה מצותו. 10 איני חושב כן עליכם כי
Mt 25,23 נאמן [*] 22 [*] 23 [*] [*] תכנס ביקר **אדוניך** ומרוב יעשו אותך אדון: 24 ובא אותו שקבל
Jn 13,14 ונותנים שבח וברכה לשם כי [*] 14 [*] אני **אדוניכם** רוחץ רגליכם. ולכם יש לרחוץ האחד רגל
Lc 16,13 ...יגידהו לכם. 13 שום אדם אינינו..שני **אדונים** כי שינא האחד והאחד יאהב .. האחת יבזה.
Mt 3,3 אמר קול א׳ יקרא במדבר ישרו הדרכים לפני **אדונינו** והתהפכו אליו 4 ואותו זואן היה לבוש
Mt 21,9 בן דוד ברוך יהיה אותו שעתיד לבא בשם **אדונינו** מושיענו. מהולל תהיה בשמים: 10 וכאשר
Mt 27,10 בני ישראל 10 וקנו מהם שדה יוצר. כן כמו **אדונינו** גזר. 11 וישאוש עומד לפני פילאטו שאלו
Lc Prol,12 ושלש שנים מת בביטימיאה עצמותיו בשנת **אדונינו** שלש מאות וחמשים ותשע שנה היו מובאים
Lc 12,36 בידיכם 36 ותהיו דומין לאנשים המחכים **אדונם** כשחוזר מן הנשואין למען כי יבא ויגע בדלת
Lc 12,37 ומיד יברכם. הם העבדים הנמצאים ערים בבא **אדונם:** באמת אני אומ׳ לכם שיהיה יושב ויעשה עמהם
Lc 22,61 וישאוש נהפך ומביט פירו. ונזכר פירו דבר **אדוננו** שאמ׳ לו קודם התרנגול יקרא שלש פעמים תהיה
Lc 9,61 עמי ותגיד מלכות האל. 61 ואדם אחר אמר לו **אדוק** אני אלך אחריך רק הנח לי עד שאעשה באופן
Mt Prol,19 חייב הבין מה שרומזות. מתיאו רומז צורת **אדם.** כי הוא דבר ראשונה מתולדות ישו משיח .. מרקו
Mt Prol,26 האלהות ישואש משיח שממנו הם מדברים. **אדם** היה. איש נולד מבתולה. עגל נקרב. אריה שקם חי
Mt Prol,28 שקם חי אחר מיתתו. נשר שעלה לשמים. בן **אדם** רומז אנושות. עגל גלחות. אריה מלכות. נשר
Mt 4,4 שישובו לחם. 4 ויען ויאמר לו כתוב הוא **אדם** אינינו חי על הלחם לבדו אבל מחן השם: 5 אז
Mt 5,28 אמרה לא תנאף. 28 ואני אומ׳ לכם שכל **אדם** שיביט אשה ויחמוד אותה בלבו כבר עשה ניאוף:
Mt 5,32 יתן לה ספר כריתות 32 ואני אומר לכם שכל **אדם** המגרש אשתו אם לא בעת ניאוף. הוא עושה ניאוף
Mt 5,34 מה שנשבעת. 34 ואני אומר לכם שלא ישבע **אדם** לשמים מפני שהוא כסא האל. 35 ולא בארץ מפני
Mt 5,39 רע ברע. כי אם טוב ברע אבל אם יכה אתכם **אדם** על הלחי אחת הגשנו לו האחרת: 40 ומי שיגזול
Mt 6,24 הוא ערפליי רבות ערפליות תהיו בך. 24 שום **אדם** אין יכול בטוב לעבוד [*] האל והעולם. 25 לכן
Mt 7,8 ותמצאו: דפקו בדלת ויפתח לכם. 8 כי כל **אדם** שישאל יקח. והמחפש ימצא. והדופק יכנס. 9 מי
Mt 7,16 וטורפים. 16 במעשיהם תכירום. כי לא יכול **אדם** ללקוט מסנה ענבים. ולא מקוצים תאנים. 17 וכל
Mt 7,24 סורו ממני רשעים מלאי רוע לב. 24 כל **אדם** השומע דברי ועושה אותם. יהיה דומה אל החכם
Mt 8,4 4 ואמ׳ ישואש משיח השמר אל תאמר לשום **אדם.** אבל לך והראה אל כהנך ועשה לו נדבה כמו שמשה
Mt 8,9 תאמ׳ בדיבור ובני יהיה נרפא. 9 כי אני **אדם** חוטא: ויש לי תחתי פרשים. ואומר אני לזה לך
Mt 8,20 להם מערות. ועופות האויר יש להם קנים ובן **אדם** אין לו אנה יקוד ראשו: 21 עוד אמר לו תלמיד
Mt 9,2 משיח עבר עם הספינה ובא בעירו 2 ונדרו לו **אדם** אחד נטול שוכב במטתו. וישאוש משיח רואה
Mt 9,9 מתיאו 9 וכאשר ישאוש משיח נסע משם ראה **אדם** אחד שיושב בשלחן חלפני שהיה שמו מתיב אמ׳ לו
Mt 9,16 העת שאדם יעלם הארוס אז יצומו: 16 אין **אדם** מכפיל בגד חדש במלבוש ישן. כי אם כן יעשו כן
Mt 9,17 המלבוש ועושה בו קרע מאד רע. 17 אין **אדם** משים יין חדש בנאדות ישנים. כי אם יעשה כן כל
Mt 9,30 משיח צום לאמר השמרו שלא תגידוהו לשום **אדם:** 31 אבל הם יצאו וגלוהו בכל הארץ: 32 וכאשר
Mt 9,32 32 וכאשר היו מוצאים משם הם נהגו לו **אדם** אחד אלם משוטן 33 וכאשר ראהו יאשוש משיח גרש
Mt 10,11 11 בכל עיר שתכנסו או מגדול שאלו מאתו **אדם** טוב ועמו תעמדו עד שתלכו. 12 וכאשר תכנסו
Mt 10,42 שמקבל צדיק בשם צדיק יהיה לו גמול: 42 כל **אדם** שיתן לשתות לאחד מאלו הקטנים כוס אחד ממים
Mt 11,8 מניע. 8 לכן יצאתם ראות שחשבתם שהוא יהיה **אדם** עם מלבושים יקרים אותם שלובשים מלבושים
Mt 11,12 והקטן ממלכות שמימיי [*] 12 [*] נכנס **אדם** בדוחק. והחוקים משיגים אותו בחזקה 13 כי כל
Mt 11,27 ושום אחד אינו מכיר הבן כי אם האב. ושום **אדם** אינו מכיר האב רק אותו שהבן רצה לגלות לו. 28

Mt 12,10	היה מועבר בא לבית הכנסת שלהם 10 ושם היה	**אדם** אחד עם היד יבשה ושאלו לו אם ראוי למרק אותו
Mt 12,19	19 לא יחלוק ולא יצעק ולא ישמע שום	**אדם** ברחוב קולו. 20 קנה רצוץ לא ישבר העץ מעשן לא
Mt 12,35	טוב שאתם רעים. הפה מדברת מהשפעת הלב. 35	**אדם** טוב מאוצרו נותן דברים טובים. ואדם רע מרוע
Mt 12,36	מלה כבידה שידוברת תהיה בין האנשים יתן	**אדם** טעם לאל ביום הדין. 37 בעבור דבריך תהיה
Mt 12,47	עומדים בחוץ ורוצים לדבר עמו. 47 ואמר לו	**אדם** אחד אמך וקרוביך עומדים בחוץ ושואלים אותך.
Mt 13,3	על שפת הים. 3 ואמר להם משלים רבים. ואמר	**אדם** אחד יצא לזרוע זרעו 4 ובעוד שזורע מקצת
Mt 13,12	ומי שאין לו זה המעט שיש לו יגזול לו	**אדם** 13 ובעבור זה מדבר איש בדמיונות. בעבור
Mt 15,5	ואמו שימות. 5 ואתם אומרים אשר אי זה	**אדם** יאמר אל אביו ואל אמו הנדבה אי זו שתהיה ממני
Mt 16,20	20 ואז צוה לתלמידיו שלא יגידוהו לשום	**אדם** שהוא ישאוש משיח. 21 ומיום ההוא והלאה התחיל
Mt 17,8	אל תפחדו. 8 ושאו העניים ואל תיראו שום	**אדם** אם לא לבד ישו. 9 וכאשר יורדים מן ההר ציום
Mt 17,9	9 וכאשר יורדים מן ההר ציום ואמ׳ לשום	**אדם** אל תאמרו המראה עד שבן האל יחזור חי. 10
Mt 17,14	שהוא אומ׳ מזואן טבול. 14 וכאשר בא לשם	**אדם** אחד בא ויכרע לפניו אומר אדון יהיה לך חמלה
Mt 19,3	אליו הפרושים מנסים לו ואומרים לו אם	**אדם** יכול לעזוב אשתו על שום דבר. 4 והוא ענה ואמר
Mt 19,4	והוא ענה ואמר לא קראתם כי בראשיתכם עשה	**אדם** ואשה. 5 ואמר בעבור זה אדם יעזוב אביו ואמו
Mt 19,5	בראשיתכם עשה אדם ואשה. 5 ואמר בעבור זה	**אדם** יעזוב אביו ואמו וידבק באשתו והיו שנים באחד
Mt 19,9	לא היה מסכם. 9 רק אני אומר לכם שכל	**אדם** שיעזוב אשתו אם אינו עושה בעבור טעם ניאוף
Mt 19,12	קשטראטש מבטן אמם. ומקצת הם קשטראטש בידי	**אדם.** ומקצת הם קשטראטש בעד מלכות שמים. מי שיכול
Mt 19,22	22 וכאשר הבחור שמע זה היה נעצב. כי היה	**אדם** שהיו לו נחלות רבות. 23 וישו אמר לתלמידיו
Mt 19,29	י״ב שופטים אותן י״ב שבטי ישראל. 29 וכל	**אדם** שיעזוב ביתו אל אחים או אב או אם או אשה או
Mt 20,7	למה עמדתם היום בטלים. 7 וענו באשר שום	**אדם** לא שכרם. והוא אמ׳ לכו לכרמי 8 וכאשר הערב
Mt 21,3	אחד עמה תתירוה והביאוה אלי. 3 ואם שום	**אדם** אומר לכם דבר אמרו שהאדון צריך בהן למלאכתו
Mt 21,28	אני עושה אלה הנפלאות. 28 מה דומה לכם.	**אדם** אחד היו לו עשרה בנים. ובא הראשון ואמ׳ בן לך
Mt 21,33	האמינוהו: 33 הן אחר דמיון אומר לכם	**אדם** אחד היה שהיה אב חיילות. שנטע כרם אחד וסגרה
Mt 22,11	ונתמלאו הנשואין מקרואים. 11 וראה	**אדם** אחד שלא היו מלבוש ממלבושי נשואין 12 ואמ׳ לו
Mt 22,16	ומלמד דרך האל באמת. ואינך פונה לשום	**אדם.** כי אתה אין מביט גופות האנשים. 17 תאמר לנו
Mt 22,46	אחד מהם לא היה יכול לענות דבר. ושום	**אדם** באותו היום לא היה בידו וברשותו לשאול לו שום
Mt 24,4	4 וענה ישאוש ואמ׳ להם. השמרו לכם ששום	**אדם** לא יונה אתכם 5 כי רבים יבאו בשמי. אומ׳ אני
Mt 24,22	הקץ. 22 ואם הש׳ לא יקצר אותו זמן שום	**אדם** לא יהיה נושע. אבל בעד בחירי הש׳ יקצר אותו
Mt 24,26	25 אני אומר זה קודם הזמן. 26 ולכן אם	**אדם** לכם יאמר שהוא במדבר אל תרצו לצאת. ואם אדם
Mt 24,26	לכם יאמר שהוא במדבר אל תרצו לצאת. ואם	**אדם** לכם יאמר הוא בזאת המערה אל תחפצו האמן. 27
Mt 24,30	תפולו. וכחות השמים ינועו. 30 אז יראה	**אדם** סימן בן האלוה בשמים. ואז יילילו כל שבטי
Mt 24,36	והשמים יעברו אבל דברי לא יעברו. 36 ושום	**אדם** אינו יודע היום והשעה ולא המלאכים ולא הבן.
Mt 25,6	העשר ישנו באריכות 6 עד חצי הלילה. צעק	**אדם** אחד קומו הנה החתן בא צאו אליו לדרך 7 אז קמו
Mt 25,29	שלא יהיה לו אותו המעט שיהיה לו יגזלנו	**אדם.** 30 והעבד הרע תשליכהו בבור חשוכה. ושם יסבול
Mt 26,9	זאת המשיחה ראויה לימכר בערך רב. ושיתן	**אדם** הערך לעניים. 10 וישאוש שהכירו אמ׳ להם למה
Mt 27,16	שהיהודים שואלים. 16 והוא מחזיק תפוש	**אדם** אחד ששמו בר אבן שמטעם רציחה היה תפוש בית
Mc 1,23	כח. לא כמו חכמי הדת. 23 והיה בבית הכנסת	**אדם** אחד וצועק 24 ואומ׳ מה לך עשות ממני ישואוש
Mc 1,25	הש׳. 25 וישאוש גערו. אומ׳ שתוק צא מאותו	**אדם** 26 והשטן מצערו יצא מאותו אדם צועק 27 וכולם
Mc 1,26	צא מאותו אדם 26 והשטן מצערו יצא מאותו	**אדם** צועק 27 וכולם היו תמיהים. והלכו אחד אל אחד
Mc 1,40	מגרש השדים מן האנשים: 40 ובא אליו	**אדם** אחד מצורע. ויקוד אליו. אומר אם אתה תרצה אתה
Mc 1,44	הוציאוהו 44 ואמ׳ לו שמע אל תאמר לשום	**אדם.** אבל לך ותתראה לסגני הכהנים ותדור בעד
Mc 2,3	הפתח. [*] 3 ובאו אליו ד׳ אנשים נושאים	**אדם** אחד נטול במטה. 4 וכאשר לא יכלו לעשות ממנו
Mc 2,21	מכם. ובאותו עת יצומו ימים רבים. 21 שום	**אדם** אינו משים בגד חדש במלבושו הישן. בדרך אחרת
Mc 2,22	שובר הישן. ויותר גדול קרע נעשה. 22 ואין	**אדם** משים יין חדש בנאדות ישנים. כי הנאדות ישנים
Mc 2,26	שר הכהנים ואכל לחמי הקדש אותם ששום	**אדם** אינו ראוי לאוכלם לבד הכהנים. הוא אכל ונתן
Mc 3,1	פעם אחרת ישוש נכנס בבית הכנסת והיה שם	**אדם** אחד עם היד יבשה. 2 והפרושים מארבים אותו אם
Mc 3,4	טוב ביום החג או רע. הושיע או עזוב אבר	**אדם** אחד. והנם שותקים. 5 וישו נקצף בעבור מעשיהם
Mc 3,27	ואינו יכול עמוד אבל יהיה לו קץ. 27 שום	**אדם** אינו יכול ליכנס בבית החזק ולגנוב הכלים אם
Mc 4,3	דורש להם ומייסרם ברוב משלים ואומ׳ להם 3	**אדם** אחד יצא לזרוע זרעו 4 ובעוד שזורע מקצת
Mc 4,21	לו אזנים לשמוע ישמע. 21 ואומ׳ להם אין	**אדם** מניח נר דלוק תחת הדרדור ולא תחת המטה אבל

Mc 4,21	דלוק תחת הדרדור ולא תחת המטה אבל מניחו	**אדם** במנורה. 22 שום דבר לא נסתר ונעלם שלא יהיה
Mc 5,2	לים נגד גְּנֵישְׂרֵק 2 ותכף שיצא מן הספינה	**אדם** א׳ מושטן יצא אליו בדרך 3 ששוכב בקברים והיה
Mc 5,37	טובה אמונה בשם׳ והאמין 37 ולא הוליך שום	**אדם** עמו לבד פירו ויקומו 38 ובאו בבית הסגן של
Mc 7,27	השטן מבתה. 27 וישאוש אמ׳ ראשונה חייב	**אדם** לעזור לבניו. כי אין דבר טוב קחת הלחם מהבנים
Mc 7,36	ברוחה. 36 וישאוש צוהו שלא יגידהו לשום	**אדם.** וכאשר הוא עו׳ מצוה עוד מגלה 37 ומתמיהים.
Mc 8,26	וישאוש שלחו בביתו. אומ׳ לו אל תאמר לשום	**אדם** משכיניך. 27 [*] ועדיין שאל ישאוש לתלמידים
Mc 9,2	מזהירים ולבנים כמו שלג. היו כן שאין שום	**אדם** יכול לעשות בהם על פני האדמה 3 ונראו משה
Mc 9,8	ירדו מן ההר ישאוש צוה שלא יאמרוהו לשום	**אדם** זאת המראה עד שהוא יחזור חי ממות 9 והם
Mc 9,37	37 וענה זואן אליו ואמר אנחנו רואים	**אדם** אחד שהיה מרפא המשוטנים בשמך ואינו מחבורתינו
Mc 9,38	לו. 38 וישאוש אמ׳ להם אל תמנעו לו כי כל	**אדם** שיעשה נפלאות בשמי אינו אומ׳ רע. 39 ואותו
Mc 9,40	39 ואותו שאינו כנגדינו הוא עמנו. 40 כל	**אדם** שיתן לכם כוס אחד בשמי בעבור זה שאתם משיחים.
Mc 9,48	שהארסים אינם מתים והאש לא נכבית. 48 כל	**אדם** באש יתעלם וכל אדם מרוצח מתעלם: 49 טוב הוא
Mc 9,48	והאש לא נכבית. 48 כל אדם באש יתעלם וכל	**אדם** מרוצח מתעלם: 49 טוב הוא המלח אבל אם המלח
Mc 10,9	שניהם לבשר אחד. 9 ומה שהאל מחבר שום	**אדם** לא יפריד: 10 ועו׳ שאלוהו בבית 11 ואמר להם.
Mc 10,15	מלכות שמימיי: 15 אמת לכם אני אומר. שום	**אדם** לא יכנס במלכות שממיי אם לא יהיה שפל ותמים
Mc 10,17	עליהם ומברכם. 17 וכאשר היה יוצא לדרך בא	**אדם** אחד וכרע לפניו מבקש ואומר מלמד טוב מה נעשה
Mc 10,18	וישאוש אמ׳ לו למה אתה אומר לי טוב ושום	**אדם** אין טוב לבד האל. 19 אתה יודע מצות השם. לא
Mc 10,19	גניבה. לא תעשה עדות שקר. לא תונה שום	**אדם.** כבד את אביך ואת אמך. 20 והוא ענה ואמ׳ אליו
Mc 11,3	שום רכב התירוהו והביאוהו אלי. 3 ואם שום	**אדם** אומר לכם למה אתם עושים אמרו שהאדון צריך לו
Mc 11,25	בתפלה תמחלו אם לכם שום תרעומת נגד שום	**אדם.** בעבור שאביכם שממיי ימחול לכם עונותיכם. 26
Mc 12,1	שן מרקו 1 והתחילם לדבר דמיונות. ואמ׳	**אדם** אחד נטע כרם וסגר אותה היטב באטדים וחפר אותה
Mc 12,9	והשליכוהו חוץ לכרם. 9 לכן מה יעשה	**אדם** הכרם כאשר יבא יכלה אותן העובדים וישכור הכרם
Mc 12,14	היותך אמיתי ואינך נותן לב על שום	**אדם.** כי אתה אינך שופט לפי הפנים של אדם אבל אתה
Mc 12,14	שום אדם. כי אתה אינך שופט לפי הפנים של	**אדם** אבל אתה מראה דרך הש׳ באמיתות לכן אמור לנו
Mc 12,33	אחד ואינו אחר אלא הוא 33 אותו שחייב	**אדם** לאהוב מכל לב ומכל נפש ומכל חוזק ולאהוב רעהו
Mc 12,34	לו אינו רחוק ממלכות השם. ומשם והלאה שום	**אדם** לא היה בו כח לעשות לו שום קושיא. 35 ועונה
Mc 14,9	בכל מקום שתהיה מוגד זה האיונגליאו יאמר	**אדם** שהיא בזכרוני עשתה זה. 10 ויודש אשקריוטא אחד
Mc 14,13	מן התלמידים ואמ׳ להם לכו אל העיר ותפגשו	**אדם** אחד שנושא חבית מים. לכו אחריו. 14 ובמקום
Mc 15,7	אחד בחג זה אשר שואלים. 7 ואז הוא מחזיק	**אדם** אחד תפוש ששמו בראבן. אותו שבת גר אחד עשה
Mc 15,21	לו מלבושיו ונהגוהו לתלותו. 21 ואנסו	**אדם** אחד שהיה עובר באותו מקום שהיה שמו שימון עבד
Mc 16,8	מן הקבר לפי שגדלה פחדתן ונרעדות ולשום	**אדם** לא אמרו דבר. 9 וישאוש כאשר חזר חי יום ראשון
Lc 2,25	מתורים או שתי זוגות מבני יונה. 25 והנה	**אדם** אחד היה בירושלם ששמו שמעון. זה האדם היה
Lc 2,38	שעה היתה מתודה לש׳ והיתה מדברת ממנו לכל	**אדם** אותן שממתינים פדיון ישראל: 39 וכאשר סיימו
Lc 3,14	מה יעשו. ויואן אמ׳ אל תחפצו רע לשום	**אדם** ואל תעשו לו נזק. ותהיו נדיבים משכיריותיהם.
Lc 3,38	38 שם היה יאנוש. שם היה שת. שם היה	**אדם.** שם האל. Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי לוקא 1 וישאוש
Lc 4,26	וכאשר היה רעב גדול בארץ. 26 ולשום	**אדם** מהם ולא שום אשה לא היה שולח אליהו. רק צרפתא
Lc 5,12	נעשה כאשר ישאוש משיח היה בעיר אחד ובא	**אדם** אחד מלא צרעת. וכאשר ראה ישו נפל לרגליו
Lc 5,14	ברחה ממנו. 14 וישו צוה שלא יגידוהו לשום	**אדם.** אבל אמ׳ לו לך ותראה לכהנים ותדור בעד טהרתך
Lc 5,27	אלה הדברים יצא ישאוש מאותו מקום וראה	**אדם** אחד שמו לוי ואמ׳ לו יושב בסטון שלו לך אחרי
Lc 5,36	באותן הימים. 36 ואומ׳ לכם משל. שום	**אדם** לא יחליף מלבוש חדש במלבוש ישן. כי אם יעשהו
Lc 5,37	וחדש אינו מתי מתיחד עם הישן. 37 ושום	**אדם** אין לו לשום יין חדש בנאד ישן. כי אם יעשהו
Lc 5,39	חדש והיין והנאדות מתקיימין. 39 ושום	**אדם** ששותה יין ישן אינו רוצה מיד שתות יין חדש
Lc 6,4	ואוכל ונותן למי שהוא עמו ואין ראוי לשום	**אדם** לאוכלו רק הכהנים. 5 ואומ׳ לכם מה אדון הוא
Lc 6,6	אחת שנכנס בבית הכנסת ומלמד. והיה שם	**אדם** אחד שהיה לו יד יבשה. 7 ומביטים הסופרים
Lc 6,30	הגונילא אם יחפוץ לגנולה. 30 אבל לכל	**אדם** שישאלך תן. ולאותו שיגזול את שלך אל תבקשם.
Lc 6,45	תאנים. ומסנה אין איש מלקט ענבים. 45	**אדם** טוב מטוב אוצר לבו מגיד טוב. ואדם רע מרוע
Lc 7,8	תאמ׳ זה בדברים ובני יהיה נרפא. 8 כי אני	**אדם** שיש לי תחת רשותי ותחת כחי פרשים. ואומר אני
Lc 8,27	לגליליאה 27 וכאשר יצאו בארץ בא לישוש	**אדם** אחד שאחזו שד זה זמן רב. ואינינו לובש שום
Lc 8,51	51 וכשבא ישו בבית השר לא עזב לשום	**אדם** שיכנסו עמו כי אם פירו ויקומו ויואן ואבי
Lc 8,56	וצום ישו משיח שלא יגידו את העשוי לשם	**אדם:** Tit,9 קפיטולו י׳ כפי לוקא 1 וישו משיח קרא

Lc 9,21 בן אל חי. 21 וישאוש צום לבל יגידו לשום **אדם.** 22 שחוייב שבן האדם יסבול דברים רבים
Lc 9,38 עם רב ירד מן ההר בא לקראתם 38 ובתוכם **אדם** אחד קורא בקול גדול ואומ׳ רבי תהיינה פקוחות
Lc 9,44 העתידים לבא. בן האדם יהיה נמסר בידי **אדם.** 45 ולא הבינו מלת השם. כי נעלמה להם. ויראו
Lc 9,49 הוא גדול. 49 ויואן אמר רבי אנחנו ראינו **אדם** אחד מגרש השדים מן האנשים בשמך. ומחינו בידו
Lc 9,57 והלכו במגדול אחד 57 ובעודם הולכים בא **אדם** אחד ואמ׳ לישאוש משיח חפצתי ללכת עמך למקום
Lc 10,4 שוקים ולא מנעלים. ואל תתנו שלום לשום **אדם** בדרך. 5 ובבית שתכנסו תאמרו תחלה שלום יבא
Lc 10,22 22 כל הדברים הם נמסרים אלי מאבי. ואין **אדם** יודע מי הוא הבן כי אם האב. ומי הוא האב כי
Lc 10,30 ומי הוא חברי. 30 וישאוש מביטו אמ׳. **אדם** אחד יורד מירושלם ביריחו ובא בן גנבים
Lc 12,10 לפני המלאכים לפני האל.9 [*] 10 וכל **אדם** שיאמר דבר כנגד בן האדם והוא נמחל לו. מי
Lc 12,16 מה שהוא מחזיק. 16 ואמ׳ להם משל שדה **אדם** עושה פירות כגודל השפע. 17 והאדם חושב בעצמו
Lc 12,40 40 ואתם עמדו כי בשעה שלא תחשבוה יבא בן **אדם:** 41 ופירו אמ׳ לו אדון אמור לנו זה הדבר או
Lc 13,6 תהיו אבודים כאלו: 6 ואמר להם זה המשל. **אדם** אחד היה לו עץ תאנה בכרמו ובא לבקש הפרי ולא
Lc 13,23 ובמגדלים והלכו נגד ירושלם. 23 ואמ׳ לו **אדם** אחד אדון הם מועטים אותם שנושעים. וישוש אמ׳
Lc 14,16 שיאכל פת במלכות הש׳. 16 וישאוש אמ׳ אליו **אדם** אחד עשה זימון גדול וזימן אנשים רבים. 17
Lc 14,24 כי אני אומר לכם כי אני אומר לכם כי שום **אדם** מהנקראים לא יאכלו בזימוני: 25 ועמים רבים
Lc 15,11 האל על חוטא אחד שעשה תשובה: 11 וישו אמר **אדם** אחד יש לו בנים שנים. 12 ואמ׳ היותר קטן מהם
Lc 16,13 11 ..נאמנים..12 ...יגידהו לכם. 13 שום **אדם** אינינו..שני אדונים כי שינא האחד והאחד יאהב
Lc 16,18 מאות . . אחת שתעבור 18 ולא תהיה יכל **אדם** ש.. .. ומביא אחרת עושה נאוף: 19 אדם אחד
Lc 16,19 יכל אדם ש.. .. ומביא אחרת עושה נאוף: 19 **אדם** אחד עשיר היה לבוש ארגמן ואכל כל בטוב 20
Lc 17,30 וכולם השמיד 30 כפי זה יהיה ביום שבן **אדם** יהיה מגולה. 31 באותה שעה מי שיהיה בגג
Lc 18,1 י״ט כפי לוקא 1 ואומר לכם דבר. חייב **אדם** לעולם להתפלל ולא לחטוא. 2 אומר דיין אחד היה
Lc 18,14 לכם שהעולמיי זה הלך לביתו מצודק. כי כל **אדם** המגביה עצמו יהיה נשפל ומי שישפיל עצמו ינשא.
Lc 18,29 29 וישאוש אמ׳ להם אמת אומר אני לכם. שום **אדם** לא יניח אביו ואמו או אחיו או אשתו בניו או
Lc 19,7 ראה זה התלוננו כולם בקרבם אומרים שבבית **אדם** חוטא נכנס. 8 וזאקיב עומד אמ׳ לישו אדון אני
Lc 19,8 חפץ לתת חצי נכסי לעניים. ואם רימיתי שום **אדם** אני חפץ להשיב לו הדבר ההוא בד׳ כפלים. 9
Lc 19,12 שמיד יהיה נגלה מלכות שמים. 12 ואז אמר **אדם** אחד מעולה הלך במלכות אחד מאד רחוק בעבור
Lc 19,26 יש לו עשרה אימנש. 26 אני אומר לכם לכל **אדם** שיש לו ינתן לו ויושפע. ומי שאין לו מה שיש
Lc 19,30 עיר אחד בן אתון קשור שלעולם לא רכב עליו **אדם.** התירו קשרו ונהגוהו. 31 ואם אי זה איש שואל
Lc 20,21 אומ׳ ומלמד דברים צדיקים. ולא יגורת מפני **אדם.** רק אומ׳ האמת ומלמד דרך האל. 22 חייבים אנו
Lc 21,17 קצת מכם במיתה. 17 ותהיו ארורים מכל **אדם** בעבור שמי. 18 ושער ראשכם אחד מכם לא יפסד.
Lc 22,10 והוא אמר להם הנה כאשר תבאו בעיר תפגשו **אדם** אחד נושא אשישה של מים לכו אחריו בבית שיכנס.
Lc 22,58 ראתה אותו ואמרה ואתה מהם אתה. ופירו אמר **אדם** אין אני. 59 וכמעט שעה אחת אשה אחת אומרת אמת
Lc 22,60 אמת זה עמהם כי גלליב הוא. 60 ופירו אמר **אדם** איני יודע מה אתה אומר: ומיד קרא התרנגול. 61
Lc 23,26 להם ישאוש כרצונם. 26 וכאשר נהגוהו לקחו **אדם** אחד סיריאנוש נקרא שימון שבא מן העיר. והניחו
Lc 23,50 אחריו מגלליאה רואות אלו הדברים. 50 והנה **אדם** אחד שמו יוסף אברימסיאה שהיה נכבד וצדיק
Lc 23,50 50 והנה אדם אחד שמו יוסף אברימסיאה שהיה **אדם** נכבד וצדיק 51 שלא הסכים בעצה ובמעשה
Jn 1,6 וחשך לא היה להם יכולת עליה: 6 האל שלח **אדם** אחד שמו ג׳ואן 7 זה בא לעדות בעבור שיתן עדות
Jn 1,9 8 [*] 9 הוא היה אמיתות נר והוא האיר כל **אדם** בעולם הזה. 10 עולם היה והעולם בעבורו נעשה.
Jn 1,13 לדעת מחטאות ולא מרצון בשר. ולא מרצון **אדם** אבל הם נולדים מרצון האל. 14 וכן האל נעשה
Jn 1,18 ואמת היא נעשית בעד ישאוש משיח. 18 שום **אדם** לא ראה לעולם האל. הבן אחד לבד. ילוד שהוא בן
Jn 3,1 באנשים. Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי ש׳ זואן 1 **אדם** אחד היה [*] ששמו נקודימוש והיה שר היהודים 2
Jn 3,2 ר׳ אנו יודעים שאתה באת מן השמים. ושום **אדם** אין יכול לעשות האותות האלה אם לא האל יהיה
Jn 3,3 3 ענה ישאוש ואמ׳ לו אמת אני אומ׳ לך שום **אדם** לא ישיג לראות מלכות שמים אם לא יהיה נולד
Jn 3,4 נולד מחדש. 4 ענה נקודימוש לו איך יוכל **אדם** להולד והוא זקן: יכול אדם לשוב לבטן אמו
Jn 3,4 לו איך יוכל אדם להולד והוא זקן: יכול **אדם** לשוב לבטן אמו ושיבא לעולם פעם אחרת: 5 ענה
Jn 3,5 אחרת: 5 ענה ישאוש אמת אני אומר לך שום **אדם** לא יכנס במלכות שמים רק אותו שפעם אחרת יהיה
Jn 3,8 אינך יודע אנה הוא בא או הולך. וכן הוא **אדם** שנולד מרוח: 9 ענה נקודימון ואמ׳ לו איך
Jn 3,15 חוייב שבן האדם יהיה נשא 15 בעבור שבני **אדם** המאמינים בו לא יאבדו אבל ישיגו חיים נצחיים.
Jn 3,27 באים אליו: 27 ענה יואן ואמ׳ אין שום **אדם** יכול להשיג אם לא ינתן לו מן השמים. 28 אתם
Jn 3,32 32 ועושה עדות ממה ששמע וראה. ועדותו שום **אדם** אינו מקבל. 33 אבל מי שמקבל העדות ממנו עושה

Jn 5,5 לרפאתם מאי זה חולי שחלו בו 5 והיה שם **אדם** אחד שחלה שלשים ושמנה שנים. 6 וכשראהו ישאוש
Jn 5,7 להיות בריא. 7 והחולה ענה לו אדון אין לי **אדם** שישימני בחפירה בשעה שהמים באים לידי עכירות.
Jn 5,22 חיים לאשר הוא חפץ 22 כי האב אינו דן שום **אדם.** אבל נתן כל משפט לבן. 23 בעבור שהכל יכבדו
Jn 5,27 27 ונתן לו יכולת לעשות משפט כי הוא בן **אדם:** 28 אל תתמהו מזה כי עדיין תבא שעה שבה כל
Jn 5,34 עדות אמתי. 34 רק אני איני מקבל עדות **אדם** אבל זה אני אומר בעבור שאתם תהיו נושעים. 35
Jn 6,40 אחרון 40 כי זהו רצון האב ששלחני. שכל **אדם** שרואה הבן ומאמין יהיה לו חיים נצחיים. ואני
Jn 7,17 אינינו שלי אבל מאותו ששלחני. 17 אם שום **אדם** רוצה לעשות רצון האל יכיר המוסר אם הוא מהאל.
Jn 7,23 מאבד: למה אתם כועסים נגדי כי רפאתי כל **אדם** בשבת. 24 בעבור זה אל תשפטו לפנים רק דין
Jn 7,27 ידענו זה מאין הוא. ומשיח כשיבא לא ידע **אדם** אנה הוא: 28 אז צעק ישאוש במקדש ומלמד ואומ׳
Jn 7,46 46 ענו השלוחים ואמרו מעולם לא שמענו **אדם** שדבר דבריו כאשר האיש ההוא דבר: 47 אז ענו
Jn 8,10 קם ואמ׳ אל האשה אנה הם המעידים עליך **אדם** לא העניש אותך. 11 והיא ענתה אדון אין כאן
Jn 8,15 15 אתם דנים כפי הבשר אבל איני דן שום **אדם.** 16 וכשאני דן משפטי אמתי: כי איניני לבדי.
Jn 8,20 דבר ישו משיח בגאסיפילסי מלמד במקדש ושום **אדם** לא תפשו. כי עדיין לא באה שעתו: 21 אז אמר
Jn 8,34 34 ענה להם ישאוש באמת אני אומר לכם. שכל **אדם** שחוטא הוא עבד החטא. 35 והעבד אינו עומד בבית
Jn 9,1 ט׳ כפי ש׳ יואן 1 והולך ישאוש. ראה **אדם** עור מיום הולדו. 2 ושאלוהו תלמידיו רבי מי
Jn 9,32 ועושה רצונו אותו שומע. 32 מעולם לא שמע **אדם** שאחד פתח עיני אדם שנולד עור 33 אם לא זה
Jn 9,32 שומע. 32 מעולם לא שמע אדם שאחד פתח עיני **אדם** שנולד עור 33 אם לא זה האיש. ואם לא היה לו
Jn 10,18 נשמתי בעבור שפעם אחרת יקח אותה. 18 ושום **אדם** לא יטול אותה נשמה אם אני מניח אותה מעצמי
Jn 10,29 אבי מה שנתן לי גדול הוא מכל הדבים ושום **אדם** אין יכול לטרוף מיד אבי 30 אני והאב דבר אחד
Jn 10,33 אנו סוקלין אותך רק מקללה וגידוף. כי אתה **אדם** ולא אל. ועושה אתה עצמך אלוה. 34 ענה להם
Jn 11,26 למאמין בי. עוד אם ימות יחיה. 26 וכל **אדם** שהוא חי ויאמין כי לא ימות לנצח. מאמינה את
Jn 12,23 23 וישאוש ענה להם עתה באה השעה אותה שבן **אדם** יתעלה. 24 אמת אני אומר לכם אם גרגיר של חרדל
Jn 16,2 אתכם מחוץ לבתי כנסיותיהם. ושעה תבוא שכל **אדם** שבא יהרוג אתכם. ויהיה לו דומה שיעשה עבודה
Jn 16,22 אתכם פעם אחרת. ולבבכם ישמח וגילכם שום **אדם** לא יגזלהו לכם. 23 ואותו היום לא תשאלו לי
Jn 18,14 הוא שנתן עצה ליהודים שצריך הוא שימות **אדם** אחד בעד העם למען לא ילכו העם אחריו. 15
Jn 19,41 ובאותו גן היה קבר חדש ובאותו קבר שום **אדם** לא הושם בו. 42 אז בעבור שהיה ע״ש ליהודים
Mt 11,16 שיש לו אזנים בעבור שמוע ישמע. 16 אל מי **אדמה** זאת המשפחה הנה דומים לנערים היושבים בשער
Mc 4,30 המגל כי עת קציר הוא. 30 ואומר לכם למי **אדמה** מלכות הש׳ לאי זה דמות אדמהו. 31 דומה הוא
Mc 12,1 אותה ובנה בה מגדל אחד ושכר אותה לעובדי **אדמה** והלך במהלך ארוך. 2 וכששב בעתו שלח עבדיו
Lc 20,9 הדבר. איש אחד נטע כרם אחד ושכרה לעובדי **אדמה.** ולא היה הוא שם זמן רב. 10 ובעת הבציר שלח
Lc 20,16 מה יעשה להם. 16 יבא וישמיד אותן עובדי **אדמה:** והדבר נשמע אמרו לא יאבה השם׳: 17 [*] א״כ
Mc 4,30 לכם למי אדמה מלכות הש׳ לאי זה דמות **אדמהו.** 31 דומה הוא לגרגיר של חרדל כשהוא זרוע
Lc 18,5 ואנשים. 5 אמנם כאשר האלמנה הזאת ימצאני **אדריכיאה** לקץ הבא תעשה לעג ממני. 6 ואדונינו אמר
Jn 13,1 זה. האב האוהב אותם שהם שלו בעולם זה בקץ **אהב** אותם: 2 ונעשית הסעודה שהשטן שם בלב יודי״ש
Mt 12,12 12 מכמה יותר טוב האדם מהצאן. ובעד **אהבה** זו הגון הוא עשות בשבת טוב. 13 ואז הוא אמר
Mt 12,31 ומי שלא יקבץ עמי כנגדי מפזר. 31 ובעד **אהבה** זו אומר אני לכם כי עון קללה יכופר לאנשים
Mt 24,44 ולא יעזוב שבור הבית אשר לו. 44 ובעבור **אהבה** זו עמדו מוכנים כי לא ידעתם השעה אותה שבן
Jn 13,35 35 ובזה יכירו כל כי אתם תלמידי. אם לכם **אהבה** וריעות זה לזה. 36 ושימון פירי אמ׳ אליו.
Jn 15,12 בכם וגילכם יהיה שלם. 12 זהו צווי שתהיה **אהבה** ביניכם כמו שאני אהבתי אתכם. 13 אין באדם
Jn 15,13 ביניכם כמו שאני אהבתי אתכם. 13 אין באדם **אהבה** גדולה מזו שישים נפשו בעד אוהביו: 14 [*] אם
Mt 5,44 כמוך. ותכעיס אויבך. 44 ואני אומ׳ לכם **אהבו** אויביכם ותעשו טוב לאשר עושים לכם רע
Lc 6,27 27 אבל אני אומ׳ לכם שזה אתם שומעים. **אהבו** אויביכם ואוהבכם. ועשו טוב למי שהכעיס אתכם.
Lc 6,35 לחוטאים בעבור שיקבלו גמול. 35 אבל **אהבו** אויביכם ועשו להם טוב. ותנו מתנות למי
Jn 11,36 מעיני ישאוש: 36 אז אמרו היהודים ראו כמה **אהבו.** 37 ומקצת מהם אמרו זה שפתח עיני האיש שנולד
Jn 12,43 בעבור שלא ישליכום מבית הכנסת 43 כי יותר **אהבו** מעלת האנשים ממעלת האל. 44 וישוש צעק ואמ׳
Jn 10,17 ויעשה רפת אחד ורועה אחד. 17 בעבור זה **אהבני** האב כאשר אניח נשמתי בעבור שפעם אחרת יקח
Mt 24,12 יתירה על החמלה והרחמנות מרבים. ותתקרר **אהבת** רבים. 13 אבל אותו שיתמיד עד הקץ ויעמוד
Jn 2,17 בית סחורה. 17 וזכרו תלמידיו שכתוב הוא **אהבת** ביתך אכלתני. 18 אז ענו היהודים ואמרו אי זה
Jn 5,42 לי זוהר אנשים. 42 רק מכיר אני אתכם שאין **אהבת** האל בכם. 43 אני בא בעולם אב מאבי. ואינכם
Jn 17,24 בעבור שיראו אורה שליחותם שנתת לי. כי **אהבת** אותי קודם שהעולם היה. 25 אב צדיק העולם לא

Jn 17,26 להם שמך. ועוד אעשה שיכירוהו בעבור **אהבת** אשר אהבת אותי. תהיה בהם. ואני אהיה בהם
Jn 17,26 שמך. ועוד אעשה שיכירוהו בעבור אהבת אשר **אהבת** אותי. תהיה בהם. ואני אהיה בהם Tit,18
Lc 11,8 שואל אני אומר לכם שאם לא קם ולא בעד **אהבתו.** תקום ותתן לו כפי הצורך לו 9 [*] שאלו
Mc 10,29 ואחיותיו או אב ואם או בנים או נחלות בעד **אהבתי** או בעד האיונגליאו 30 הוא יקבל גמול מאה
Jn 13,34 מצוה חדשה. שתהיו אוהבים זה לזה יחד כאשר **אהבתי** אתכם בעבור שתאהבו אתכם ביניכם. 35 ובזה
Jn 15,9 ותעשו תלמידים 9 כמו שהאב אוהב אותי ואני **אהבתי** אתכם ועומדים [*] 10 [*] 11 אלה הדברים
Jn 15,12 12 זהו צווי שתהיה אהבה ביניכם כמו שאני **אהבתי** אתכם. 13 אין באדם אהבה גדולה מזו שישים
Mc 11,24 ולא יפקפק בלבו מיד יהיה עשוי. 24 ובעבור **אהבתכם** אומר אני כי בכל תפלותיכם יהיה לכם אמונה
Jn 11,15 בפירסום לזרו הוא מת: 15 והנני שמח בעד **אהבתכם:** כי אני לא הייתי שם בעבור שאתם תאמינו.
Jn 16,27 לאב בעדכם 27 כי הוא אוהב אתכם כאשר **אהבתם** אותי והאמנתם שיצאתי מהאל. 28 אני יצאתי
Mt 11,19 [*] 19 [*] ואומרים זהו אוכל ושותה מיין **אהוב** מהחוטאים מפורסם וביניהם. שפטו החכם.
Mt 22,12 שלא היו מלבוש ממלבושי נשואין 12 ואמ׳ לו **אהוב** איך נכנסת בזולת מלבוש נשואיי. והוא שתק. 13
Mt 26,50 האל יושיעך רבי ונשקו. 50 וישאוש אמ׳ לו **אהוב** למה באת. ואז נגשו אליו והשליכו הידים על
Lc 7,5 אומרים לו ראוי אתה שתתן זה להם 5 כי הוא **אהוב** עמנו. והוא בנה לו בית הכנסת 6 וישאוש הולך
Lc 14,10 בעבור כשיבוא אותו שזימן לך יאמר לך **אהוב** עלה הנה. אז תשיג מעלה לפני הקרואים. 11 כי
Jn 14,21 הוא שאוהב אותי ומי שאוהב אותי יהיה **אהוב** מאבי. ואני אאהוב אותו ואגלה לו את עצמי. 22
Jn 19,12 צועקים ואומרים. אם תניח זה לא תהיה **אהוב** משיסר. כי כל איש שעושה עצמו אלוה מלך. אומר
Mt 3,17 בצורת יונה 17 ותצא בת קול ותאמר זהו בני **אהובי** ערב לי: Tit,4 קפיטולו ז׳ כפי מתיאו 1 אז
Mt 17,5 ובת קול אחת באה מתוך הענן אומרת זהו בני **אהובי** אותו שמאד ערב לי. והם שומעים. 6 וכאשר
Lc 3,22 יונה. ובאה בת קול משמים ואומרת אתהו מאד **אהובי.** 23 וישאוש היה בהתחלת שלשים שנה והיו
Lc 11,5 לו אוהב וילך אליו בחצי הלילה. ויאמר לו **אהובי** הלוה לי ככרות לחם ג׳ 6 כי אהובי בא מהדרך
Lc 11,6 לו אהובי הלוה לי ככרות לחם ג׳ 6 כי **אהובי** בא מהדרך אלי. ואין לי מה שאוכל להניח
Lc 20,13 ואדון הכרם אמ׳ מה אעשה אשלח היקיר בני **אהובי** באולי כאשר יראוהו יתביישו ממנו. 14 וכאשר
Jn 11,11 אמר: ואחר אמר אליהם נלכה כי לזריט **אהובינו** ישן. ואני הולך שם להקיצו מן השינה. 12
Mt 21,24 לך זה היכולת. 24 ענה ישאוש ואמי להם אני **אהיה** שואל דבר אחד ואם אתם אומרים אותו אני אענה
Mt 26,11 11 כי יהיה לכם לעולם דלים עמכם. ואני לא **אהיה** לעולם עמכם. 12 וזאת הניחה משיחה זאת בגופי
Mt 26,32 הרועה ותתפזרו הצאן מן הגדוד 32 וכאשר **אהיה** קם חי אהיה לפניכם בגליליאה: 33 וענה פירו
Mt 26,32 הצאן מן הגדוד 32 וכאשר אהיה קם חי **אהיה** לפניכם בגליליאה: 33 וענה פירו ואמר אליו
Mt 26,33 יהיו אישקנדליזאטש בעבורך אני לעולם לא **אהיה** אישקנדליזט. 34 וישוש אמר אליו אמיתות אומר
Mt 28,20 ותלמדום ושמרו כל מה שצויתי אתכם. ואני **אהיה** עמכם בכל עת עד סוף העולם: Expl תם נשלמה
Mc 5,28 בקרבה אם אנכי יכולה נגוע לבושו אני **אהיה** נרפאת. 29 ותכף נפסק הגרת הדם. והרגישה כי
Mc 9,18 18 וישאוש אמ׳ אי משפחה ממאנת כמה זמן **אהיה** עמכם לא אשא אתכם נהגו האיש 19 ושאוהו
Mc 10,39 אסבול. [*] 39 [*] [*] [*] והטבילה שאני **אהיה** טבול. ואתם תהיו טבולים. 40 אבל שבת בימיני
Mc 14,7 תחפצו אתם תוכל תוכלו שיהיה לכם ואני לא **אהיה** לכם לעולם. 8 כי ממה שהיה לה עבדה אותי
Mc 14,28 הרועה ונתפזרו הצאן 28 אכן אחר שאחזור חי **אהיה** עמכם בגליליאה 29 ופירו אמ׳ אם כולם יהיו
Mc 14,29 29 ופירו אמ׳ אם כולם יהיו אשקנדליזטש לא **אהיה** אני. 30 ואמר אליו ישאוש אמת אני אומר לכם.
Mc 14,31 בי ג׳ פעמים. 31 והוא עוד דבר אומר אם **אהיה** מוכרח למות עמך לא אכפור בך וכן אמרו כל
Lc 2,49 להם מה זה תשאלותי לא ידעתם שחוייב שאני **אהיה** באותן הדברים שהן מאבי. 50 והם לא הבינו
Lc 13,32 מגרש השדים ועושה רפואות ביום השלישי **אהיה** תם ואפס. 33 רק חוייב לו למחרת ליום הבא
Jn 7,29 29 רק אני יודע אותו. ואם אומר לא ידעתיו **אהיה** מכזב כמוכם. אבל אני יודע שממנו אני והוא
Jn 12,8 8 כי לעולם יהיו אביונים בכם ואני לא **אהיה** כל עת עמכם: 9 אז הכירו רוב עם מן היהודים
Jn 12,32 עתה יהיה מושלך שר העולם בחוץ. 32 ואני **אהיה** נשא מן הארץ. כל הדברים אמשוך לעצמי 33 וזה
Jn 17,24 אב אני רוצה שאותן שנתת לי שבמקום שאני **אהיה** שם הם יהיו עמי. בעבור שיראו אורה שליחותם
Jn 17,26 אהבת אשר אהבת אותי. תהיה בהם. ואני **אהיה** בהם Tit,18 קפיטולו י״ח כפי ש׳ יואן 1 כאשר
Jn 18,36 מלכותי: באמת משרתי יהיו מנגדים לבלתי **אהיה** נמכר ליהודים אבל עתה מלכותי אינינו בכאן.
Jn 14,3 הייתי אומר להלוך להכין מקום לכם. 3 ואם **אהלוך** להכין המקום. פעם אחרת אבא ואביא אתכם אלי
Mt 17,4 בזה המקום. אם אתה תאבה נעשה פה שלשה **אהלים.** לך אחד ולמשה אחד. ולאליהו אחד. 5 ובעוד
Mc 9,4 אמ׳ לו טוב הוא שאנחנו נעשה פה שלשה **אהלים.** לך אחד ולמ ולמשה אחד ולאליהו אחד. 5 ולא
Lc 9,33 לישו. אדון דבר טוב הוא שנעשה פה. שלשה **אהלים.** לך אחד. ולמשה אחד. ולאליהו אחד. ומדבר
Mc 14,58 נגדו. אומרים 58 אנחנו שמענו שאומ׳ אני **אהרוס** זה המקדש עשוי בידי אנשים ובשלשת ימים

Lc 12,18 אאסוף טובתי ופירותי. 18 ואמ׳ אעשה זאת **אהרוס** אוצרותי ואעשם יותר גדולים ואקבץ כל דברי
Lc 1,5 אחד שמו זכריה מיחס אביה ואשתו היתה מבני **אהרן** ושמה אלישבק. 6 והיו שניהם צדיקים לפני האל.
Mt 5,19 19 ומי שיעבור אחד מאלה המצות הקטנות **או** ילמד לשברם יהיה קטן במלכות שמים. אבל מי
Mt 5,36 בראשך כי אין אתה יכול לעשות שער אחת לבן **או** שחור 37 דברכם יהיה אין הין הנשאר הוא רע. 38
Mt 6,31 אל תהיו נאנחים לאמר מה לאכול מה נשתה **או** מה נלבש. 32 העמים שואלים כל זה. האב שלכם
Mt 9,5 5 מהו דבר קל יותר. לאמר חטאתיך נמחלים. **או** לאמר קום ולך. 6 ולמען זה תכירו כי אני יכול
Mt 10,11 הפועל ראוי לשוכרו. 11 בכל עיר שתכנסו **או** מגדול שאלו מאתו אדם טוב ועמו תעמדו עד שתלכו.
Mt 11,3 שנים תלמידיו 3 אתהו שעתיד לבא להושיענו. **או** מקוים אנו אחר. 4 וישוש ענה לכו וספרו לזואן
Mt 12,25 מלכות שהוא בתוכו נחלק יהיה שמם. וכל עיר **או** בית שנחלקת לא תעמוד. 26 אם כן אם שד אחד מגרש
Mt 12,37 ביום הדין. 37 בעבור דבריך תהיה נושע. **או** בעבור דבריך תהיה נמחק: 38 אז ענוהו מקצת מן
Mt 13,57 להם שום נביא איננו בזולת כבוד רק בארצו **או** בביתו. 58 ולא עשה שם הרבה נפלאות בעבור מיעוט
Mt 15,5 אל אביו ואל אמו הנדבה אי זו שתהיה ממני **או** ממך תועיל. 6 ולא כבד אביו ואמו: אתם עברתם
Mt 16,14 טבול. ומקצת אומרים אליהו. ומקצת ירמיהו **או** אחד מן הנביאים. 15 וישאוש אמ׳ להם. ואתם מה
Mt 17,24 מלכי הארץ ממי ראוי לקחת מס מביניהם. **או** מהנכרים. 25 והוא ענה מהנכרים. ואמר ישאוש אכן
Mt 18,6 בי מאמינים יותר יהיה לו שוה שיהיה תלוי **או** מושלך בים ושלך בים 7
Mt 18,6 יהיה לו שוה שיהיה תלוי או מושלך בים **או** ריחים בצאורו ונטבע בעומק הים. 7 אוי לעולם
Mt 18,8 רע הוא אותו שאשקנדליזט אחד 8 אם רגלך **או** ידך תאשקנדליזט כרות אותה או הרחיקה ממך. כי
Mt 18,8 8 אם רגלך או ידך תאשקנדליזט כרות אותה **או** הרחיקה ממך. כי יותר שוה לך הכנס בגן עדן פסח
Mt 18,8 הכנס בגן עדן פסח מלכת בגיהנם בשתי ידים **או** בשתי רגלים. 9 ואם עינך אשקנדליזט תעקרם
Mt 18,16 אתה הרוחתו. 16 ואם לא ישמעך חבר אחד עמך **או** ב׳ כי כל עדות הוא קיים בעד שנים או שלשה. 17
Mt 18,16 עמך או ב׳ כי כל עדות הוא קיים בעד שנים **או** שלשה. 17 ואם בזה לא ישמעך הגידהו באגליזיאה
Mt 18,20 יתן לכם כל מה שתשאלו: 20 כי למקום ששנים **או** שלשה מקובצים בשמי אני הוא באמצעם: 21 ואז
Mt 19,29 ישראל. 29 וכל אדם שיעזוב ביתו אל אחים **או** אב או אם או אשה או בנים או נחלות בעד שמי הוא
Mt 19,29 29 וכל אדם שיעזוב ביתו אל אחים או אב **או** אם או אשה או בנים או נחלות בעד שמי הוא יקבל
Mt 19,29 וכל אדם שיעזוב ביתו אל אחים או אב או אם **או** אשה או בנים או נחלות בעד שמי הוא יקבל מאה
Mt 19,29 שיעזוב ביתו אל אחים או אב או אם או אשה **או** בנים או נחלות בעד שמי הוא יקבל מאה לאחד משכר
Mt 19,29 ביתו אל אחים או אב או אם או אשה או בנים **או** נחלות בעד שמי הוא יקבל מאה לאחד משכר וחיים
Mt 21,25 זה. 25 טבילת זואן מאין היא מן השמים **או** מן האנשים. והם חשבו ביניהם אומרים. אם אנחנו
Mt 22,17 לנו מה נראה לך. חייבים אנו לתת מס לסיסר **או** לא. 18 וישאוש הכיר עצתם אמ׳ למה תנסוני רמאים
Mt 23,17 17 פתאים ועורים. מה הוא דבר גדול הזהב **או** המקדש שמקדש הזהב. 18 ואומרים אתם שאותו
Mt 23,19 לפרוע. 19 עורים אי זה דבר גדול המתן **או** המזבח. שהמקדש המתן. 20 כי מי שנשבע במזבח
Mt 23,21 במזבח נשבע בעד כל הדברים שהם עליו. 21 **או** שנשבע במקדש נשבע בכל מה שהוא ממנו. 22 ומי
Mt 24,23 ואז אם איש יאמר לכם בזה המקום הוא משיח **או** שם. לא תאמינו. 24 רבים שקרנים יקומו ויעשו
Mt 25,44 ומתי ראינוך רעב וצמא ובלא בית ערום **או** חולה או אסור ולא שרתונך. 45 אז ענה להם אומר
Mt 25,44 ראינוך רעב וצמא ובלא בית ערום או חולה **או** אסור ולא שרתונך. 45 אז ענה להם אומר אמיתות
Mt 27,17 להם פילאט מי אתם רוצים שאניח לכם בראבן **או** ישו שאמור משיח 18 כי הוא יודע שבעבור הנאה
Mc 2,9 היא מלה נקלה לאמר לנטול עונותיך נמחלין. **או** לאמר קום קח מטתך ושא אותה בביתך ולך. 10 אבל
Mc 3,4 להם ישאוש יש לאדם עשות טוב ביום החג **או** רע. הושיע או עזוב אבר אדם אחד. והנם שותקים.
Mc 3,4 יש לאדם עשות טוב ביום החג או רע. הושיע **או** עזוב אבר אדם אחד. והנם שותקים. 5 וישו נקצף
Mc 6,15 שאליהו הוא. ואחרים אומרים שנביא הוא **או** אחד מן הנביאים. 16 וכאשר אירודיש שמע זה. אמר
Mc 6,56 במטות כאשר שמעו שהוא שם 56 באי זו עיר **או** מדינה הוא נכנס עוברים בדרכים ומחלים פניו
Mc 10,29 לכם שאיש שיעזוב ביתו ואחיו ואחיותיו **או** אב ואם או בנים או נחלות בעד אהבתי או בעד
Mc 10,29 שיעזוב ביתו ואחיו ואחיותיו או אב ואם **או** בנים או נחלות בעד אהבתי או בעד האיונגליאו 30
Mc 10,29 ביתו ואחיו ואחיותיו או אב ואם או בנים **או** נחלות בעד אהבתי או בעד האיונגליאו 30 הוא
Mc 10,29 או אב ואם או בנים או נחלות בעד אהבתי **או** בעד האיונגליאו 30 הוא יקבל גמול מאה פעמים.
Mc 10,30 גמול מאה פעמים. ועו׳ בזה העת בתים ואחים **או** אחיות או בנים ושדות עם צרות ובעולם הבא חיים
Mc 10,30 פעמים. ועו׳ בזה העת בתים ואחים או אחיות **או** בנים ושדות עם צרות ובעולם הבא חיים נצחיים.
Mc 11,30 אלו הדברים. 30 טבילת ג׳ואן מן השמים **או** מן האנשים ענו אותי. 31 והם חשבו ביניהם. אם
Mc 12,14 באמיתות לכן אמור לנו חוייבנו לתת לשיסר **או** לו. 15 וישוש הכיר שקרם. ואמר למה תנסוני שאו
Mc 13,7 ורבים ירמו 7 אבל כאשר תראו מלחמות רבות. **או** התחלת מלחמות אל תיראו כי זה חוייב שיהיה אבל

Mc 13,35 יודעים היום והשעה שאדון הבית יבא בערב **או** חצי הלילה או לתרנגול קורא או בקר 36 לא כשיבא
Mc 13,35 והשעה שאדון הבית יבא בערב או חצי הלילה **או** לתרנגול קורא או בקר 36 לא כשיבא ימצאכם ישנים
Mc 13,35 יבא בערב או חצי הלילה או לתרנגול קורא **או** בקר 36 לא כשיבא ימצאכם ישנים 37 ומה שאני
Lc 1,7 השם׳ בזולת שום רבה. 7 ולא היה להם בן **או** בת כי אלישבק היתה עקרה. ושניהם היו מאד
Lc 2,24 קרבן כפי דת אלוהינו יביאו זוג א׳ מתורים **או** שתי זוגות מבני יונה. 25 והנה אדם אחד היה
Lc 5,23 אי זה דבר הוא נקל אמור עונותיך נמחלים. **או** אמור קום ולך. 24 אבל בעבור שתדעו כי בן אלוה
Lc 6,9 אמ׳ להם אני שואל אתכם אם ראוי עשות טוב. **או** עשות רע בשבת. או הנפש הושיע או אבוד. 10
Lc 6,9 אתכם אם ראוי עשות טוב. או עשות רע בשבת. **או** הנפש הושיע או אבוד. 10 וכאשר הביט כולם אמ׳
Lc 6,9 טוב. או עשות רע בשבת. או הנפש הושיע **או** אבוד. 10 וכאשר הביט כולם אמ׳ לאיש שלח ידך.
Lc 6,34 כן. 34 ואם תתנו למי שאתם מקוים שכר **או** שירות אי זו חן ראוי לכם כי החוטאים נותנים
Lc 7,19 לישאוש ואמרו לו אתה הוא אותו שעתיד לבא. **או** אנחנו מקוים אחר. 20 [*] [*] 21 [*] 22 וענה
Lc 8,16 שמדליק נר אינו מדליקו בעבור שיחביאנו **או** ישימהו אחור רק בעבור שיניחנו על המנורה או על
Lc 8,16 ישימהו אחור רק בעבור שיניחנו על המנורה **או** על מקום גבוה בעבור אותן שנכנסין בבית יהיו
Lc 10,13 כורושים אוי לך ביטישידה כי את בטירוש **או** בסדום יהיו נעשים נסים שנעשו בך לאחור. ובאפר
Lc 12,11 ולנביאים אל תחפצו להשתכל באיזו אופן **או** באי זה דבר תענו או תאמרו 12 כי רוח הקדש
Lc 12,11 להשתכל באיזו אופן או באי זה דבר תענו **או** תאמרו 12 כי רוח הקדש ילמדכם באותה שעה מענה
Lc 12,14 14 וישאוש אמר אל האדם מי שמני שופט **או** חולק עליכם. 15 ואמ׳ להם השמרו מכל כילות כי
Lc 12,38 עמהם שיסבו וישרתם. 38 ואם יבא במשמר שני **או** שלישי וימצאם כן מאושרים הם העבדים ההם: 39
Lc 12,41 41 ופירו אמ׳ לו אדון אמור לנו זה הדבר **או** לכל. 42 ואדונינו אמ׳ לכל האיש הנאמן ועושה
Lc 13,15 רמאים כל אחד מכם אינו מתיר קשר השור **או** החמור מן הרפת ואינו מוליכו למים לשתות 16 אם
Lc 14,12 12 ואמ׳ לאשר קראו כשתעשה סעודת בקר **או** סעודת ערב אל תרצה לזמן אוהבך. ולא האחים ולא
Lc 14,31 התחיל לבנות ואין בידו כח להשלים. 31 **או** אם מלך הולך למלחמה נגד מלכים ואינו חושב
Lc 15,8 יותר ממאה צדיקים שאינם חסרים תשובה: 8 **או** אי זה אשה שיש לה עשרה דרכמש ותאבד אחת מהם.
Lc 17,21 האל. אינו בא בהעמדה 21 ולא יאמר הנו הוא **או** הלאה הוא כי הנה מלכות האל ראוי לבא לכם. 22
Lc 18,29 אומר אני לכם. שום אדם לא יניח אביו ואמו **או** אחיו או אשתו בניו או בתי דירתו בעד מלכות
Lc 18,29 לכם. שום אדם לא יניח אביו ואמו או אחיו **או** אשתו בניו או בתי דירתו בעד מלכות השם׳ 30 שלא
Lc 18,29 לא יניח אביו ואמו או אחיו או אשתו בניו **או** בתי דירתו בעד מלכות השם׳ 30 שלא יקבל יותר
Lc 20,2 לנו באי זו ממשלה אתה עושה אלה הדברי׳ **או** מי הוא אשר נתן לך זאת הממשלה. 3 וישאוש ענה
Lc 20,4 אחד ענוני. 4 טבילת יואן היתה מן השמים **או** מאנשים. 5 והם חושבים ביניהם. אומרים אם נאמ׳
Lc 20,22 דרך האל. 22 חייבים אנו לתת מס לשישר **או** לא. 23 והוא חושב שקר כזבים. אמ׳ להם אתם
Jn 3,8 שומע הקול. אבל אינך יודע אנה הוא בא **או** הולך. וכן הוא אדם שנולד מרוח: 9 ענה נקודימון
Jn 7,17 לעשות רצון האל יכיר המוסר אם הוא מהאל. **או** דברו מעצמו. 18 מי שמעצמו מדבר מעלתו מבקש אבל
Jn 7,51 שופטת אחד אם אינה שומעת אותו ראשונה. **או** אם אין מכיר מה הוא עושה: 52 אז ענו ואמרו לו
Jn 8,17 אחדים אנחנו 17 ובתורתכם כתו׳ שעדות שנים **או** יותר הוא אמתי: 18 אני הוא שעושה עדות לעצמי
Jn 8,26 קדמון שמדבר עמכם 26 רוב דברים ומדבר מכם **או** שופט. אבל מי ששלחני הוא אמתי. ואני הדברים
Jn 9,2 2 ושאלוהו תלמידיו רבי מי הוא שחטא זה **או** האב או האם. בעבור זה נולד עור: 3 ענה ישאוש
Jn 9,2 תלמידיו רבי מי הוא שחטא זה או האב **או** האם. בעבור זה נולד עור: 3 ענה ישאוש לא זה
Jn 13,29 קנו אותן הדברים שצריכין לנו ליום המועד. **או** שיתן איזה דבר לעניים. 30 ואז אחרי לוקחו המלא
Lc 8,24 אל ישאוש והקיצוהו. ואמרו רבי הנה אנחנו **אובדים.** וישאוש קם וצוה אל הרוח והסער שיעמוד
Lc 5,37 היין חדש משבר הנאדות הישנים והנאדות **אובדין** והיין נשפך. 38 אבל יין חדש ראוי לשים
Mt 1,5 שלמון. 5 שלמון הוליד בואס. בואס הוליד **אוביק.** אוביק הוליד ישי. 6 ישי הוליד דויט מלך
Mt 1,5 5 שלמון הוליד בואס. בואס הוליד אוביק. **אוביק** הוליד ישי. 6 ישי הוליד דויט מלך ישראל.
Mt 9,13 13 לכו ללמוד מה רוצה לומר. כי אני **אוהב** יותר חסד מקרבן. לא באתי לקרוא הצדיקים. רק
Lc 7,42 מה שיפרעוהו. נתן לכל אחד מה שחייב. איזה **אוהב** יותר מאלו השנים. 43 ענה שימון ואמר אני
Lc 11,5 לנסיון. 5 ואמ׳ אליהם אי זה מכם יש לו **אוהב** וילך אליו בחצי הלילה. ויאמר לו אהובי הלוה
Jn 3,16 יאבדו אבל ישיגו חיים נצחיים. 16 כי האל **אוהב** כל. כמה העולם שבנו יחידו אחד לבדו נולד.
Jn 3,29 לפני אותו 29 שיש לו ארוסה וארוס אבל הוא **אוהב** הארוס שעומד ושומע אותו ומשמח בגיל בעבור
Jn 3,35 כי השם׳ אינינו נותן הרוח במדה. 35 האב **אוהב** הבן והכל נתן בידו. 36 מי שיאמין בבן יש לו
Jn 5,20 שהוא עושה. הבן עושה כדומיהן. 20 כי האב **אוהב** הבן. וכל הדברים שהוא עושה מלמד לו. ופעולות
Jn 9,31 שהאל אינו שומע לחטאים. אבל אם אחד הוא **אוהב** האל ועושה רצונו אותו שומע. 32 מעולם לא שמע

Jn 11,3 אחיותיו לישאוש. אומרות הנה אותו שאתה **אוהב** אותו מאד חולה. 4 וישאוש שומע אמ׳ זה החולי
Jn 11,5 שבן האל יתעלה בעד אותו חולי: 5 וישאוש **אוהב** מאד מרטא ומריאה אחותה. 6 אז כששמע שלאזריט
Jn 13,23 מסב בחזה בשולי ישאוש אותו שישאוש **אוהב** מאד. 24 ושימון זה. ואמ׳ מי הוא אותו שממנו
Jn 14,23 לנו ולא לעולם: 23 ענה ישאוש אליו אם אחד **אוהב** אותי ושומר דברי אבי יאהוב אותו. ואליו יצאו
Jn 14,24 אותו. ואליו יצאו עמו עשו. 24 מי שאינו **אוהב** אותי ומקיים דברי. והדבר אשר שמעתם אינו שלי
Jn 14,31 דבר אחר בי 31 רק בעבור שהעולם יכיר שאני **אוהב** האב והוא נתן מצותו לי וכן אני עושה קומו
Jn 15,9 שתשאו פרי רב. ותעשו תלמידים 9 כמו שהאב **אוהב** אותי ואני אהבתי אתכם ועומדים [*] 10 [*] 11
Jn 15,19 19 אם אתה מזה העולם. העולם מה שהוא שלו **אוהב.** אבל כי אינכם מזה העולם בעבור זה מכעיס
Jn 16,27 אומר לכם שאתפלל לאב בעדכם 27 כי הוא **אוהב** אתכם כאשר אהבתם אותי והאמנתם שיצאתי מהאל.
Jn 21,15 כשאכל אמר ישאוש לשימון פירו שימון יואן **אוהב** אתה אותי יותר מאלו. והוא ענה אדון כן. אתה
Jn 21,15 מאלו. והוא ענה אדון כן. אתה יודע שאני **אוהב** אותך. וישאוש אמר להם שמור שיותי: 16 וישאוש
Jn 21,16 אמר פעם אחרת אליו שימון פירי ג׳ואן **אוהב** אתה אותי ושימון אמ׳ כן אדון אתה יודע שאני
Jn 21,16 אותי ושימון אמ׳ כן אדון אתה יודע שאני **אוהב** אותך. וישאוש אמ׳ אליו רעה. והאכיל שיותי:
Jn 21,17 17 אמר לו פעם שלישית. שימון ג׳ואן **אוהב** אתה לי. ופירו היה דואג כי שלשה פעמים שאלו
Jn 21,17 ופירו היה דואג כי שלשה פעמים שאלו אם **אוהב** אותו. אמ׳ אליו אדון יודע כל הדברים. אתה
Jn 21,17 אליו אדון יודע כל הדברים. אתה יודע שאני **אוהב** אותך. וישאוש אמר אליו האכיל צאני. 18 אמת
Jn 21,20 נהפך לאחוריו וראה אותו תלמיד שישאוש **אוהב** מאד הולך אחריו שהוסב בסעודה על חזהו. 21 אז
Lc 15,29 ואתה לא נתת מעולם שעיר אחד לאוכלו עם **אוהבי.** 30 וכאשר בנך הקטן שהפסיד עצמותיו עם
Jn 15,15 מה האדון עושה. אבל אומר אני לכם היותכם **אוהבי** כי כל הדברים שאמרתי אמר אבי והודעתים לכם.
Lc 15,9 עד שימצאה. 9 וכאשר תמצא הדרכמש תקרא כל **אוהביה** ואוהבו ואוהבותיה ושכינותיה אומרת שמחו
Lc 7,6 וכאשר היה סמוך לבית סנטוריאו שלח אליו **אוהביו** שיאמרו לישאוש אדון אל תרצה להצטער. כי
Lc 15,6 ישימה על כתיפיו ובא אל ביתו שמח. 6 קורא **אוהביו** ושכניו ואמר שמחו עמי כי מצאתי הצאן
Jn 15,13 אין באדם אהבה גדולה מזו שישים נפשו בעד **אוהביו:** 14 [*] אם תעשו אותם דברים שאמרתי לכם
Lc 6,32 שהאנשים יעשו לכם עשו להם. 32 אם תאהבו **אוהביכם** אי זו חן ראויה לכם [*]. 33 [*] אמת הוא
Mt 23,6 גודל תכשיטי מלבושם ומטויה דקה 6 והם **אוהבים** שבת ראשונה בשלחן ושיהיה להם כסאות גדולים
Lc 12,4 יהיה נדרש במקום גבוה. 4 ואני אומר לכם **אוהבים** אל תיראו מאותם שהורגין הגוף ואחר אין להם
Lc 21,16 אבותיכם. ובעד אחיכם. ובעד קרובים. ובעד **אוהבים.** וינגשו קצת מכם במיתה. 17 ותהיו ארורים
Lc 23,12 באופן שנגשו פילאט ואירודיש ופילאט נעשו **אוהבים** באותו יום כי קודם זה היו אויבים מאד 13
Jn 13,34 ועתה אני אומ׳ לכם 34 מצוה חדשה. שתהיו **אוהבים** זה לזה יחד כאשר אהבתי אתכם בעבור שתאהבו
Lc 14,12 סעודת בקר או סעודת ערב אל תרצה לזמן **אוהבך.** ולא האחים ולא הקרובים. ולא השכנים
Lc 7,47 עונות רבים ונמחלים בעבור זה כי היא מאד **אוהבת.** ואותן שיושבין יחד עמו התחילו לאמר ביניהם
Mt 1,8 יושפט. יושפט הוליד יורם. יורם הוליד **אוזיאש.** 9 אוזיאש הוליד יותאש. יותאש הוליד אקאם.
Mt 1,9 יושפט הוליד יורם. יורם הוליד אוזיאש. 9 **אוזיאש** הוליד יותאש. יותאש הוליד אקאם. אקאם
Lc 9,39 פקוחות על בני כי אין לי זולתו. 39 והרוח **אוחזו** ומיד זועק ומשברו ורוק יוצא מפיו. ואינינו
Mt 18,7 בים או ריחים בצאורו ונטבע בעומק הים. 7 **אוי** לעולם מפני האשקנדליזט. צריך הוא שיבואו
Mt 23,13 נשפל. ומי שישפיל עצמו יהיה נשגב. 13 **אוי** לכם מאותתים ופרושים ורמאים שמונעים דרך
Mt 23,14 ואין אתם נכנסים. ולא עזבתם הכנס: 14 **אוי** לכם יודעי ספר פרושים רמאים שאוכלים מה שיש
Mt 23,15 ארוכה. ובעבור זה תסבלו אורך הנגישה. 15 **אוי** לכם מאותתים פרושים רמאים שתסובבו הארץ והים
Mt 23,16 יותר רעים מעצמכם כפלים ובני גיהנם. 16 **אוי** לכם פרנסים עורים שאומרין שאותן שנשבעין
Mt 23,23 נשבע בקתדראת האל ובאותו שיושב עליה: 23 **אוי** לכם מאותתים ופרושים רמאים שלוקחים מצמרת
Mt 23,25 עורים שלועסין הפרעוש ובולעין הגמל: 25 **אוי** לכם פרושים רמאין שתראו עצמכם מחוץ נקיים.
Mt 23,27 בפנים ואחר תהיו כולכם נקיים מבחוץ: 27 **אוי** לכם מאותתים פרושים שדומים לקברים מצויירים
Mt 23,29 ובפנים אתם מלאים מכל רמאות ולב רע. 29 **אוי** לכם מאותתים פרושים רמאים שמיסדים קברי
Mt 24,19 ומי שיהיה בשדה לא יחזור לקחת כסותו: 19 **אוי** לאותן שתהיו הרות. ולאותן שיהיו מיניקות
Mt 26,24 עמי יבגוד בן האלוה. כמו שהתנבא ממנו. **אוי** לו לאדם שבעבורו בן הבתולה יהיה נבגד: דַבַר
Mc 14,21 21 בן האלוה הולך כמו כן שהנבואה אומרת. **אוי** לו לאדם אשר בעדו בן הבתולה יהיה נבגד. דבר
Lc 6,24 כמו זה היו עושים הנביאים והאבות. 24 רק **אוי** לכם עשירים כי הבאתם. 25 [*] אוי לכם
Lc 6,25 אוי לכם עשירים כי הוא נח דעתכם. 25 [*] **אוי** לכם ששוחקים כי תבכו ותכאבו. 26 אוי לכם כי
Lc 6,26 [*] אוי לכם ששוחקים כי תבכו ותכאבו. 26 **אוי** לכם כי כלם יברכוכם. כפי אלה הדברים עושים
Lc 10,13 אותה עיר רע כדומה לאשר תסבלוהו אתם. 13 **אוי** לכם כורושים אוי לך ביטישידה כי את בטירוש או

Lc 10,13	לאשר תסבלוהו אתם. 13 אוי לכם כורושים	**אוי** לך ביטישידה כי את בטירוש או בסדום יהיו
Lc 11,42	לכם וכל הדברים יהיו לכם טהורים. 42 רק	**אוי** לכם פרושים שאתם מעשרים הנענא והרודא והכרוב.
Lc 11,44	כנסיות. ושיתנו לכם רוב שלום בשער. 44	**אוי** לכם פרושים אתם כמו הקברים שאינן נראין.
Lc 11,46	עושה אתה לנו בזיון. 46 וישאוש אמר	**אוי** לכם חכמי הדת למה אתם מעמיסין האנשים בעומסין
Lc 11,47	לא חפצתם לנגוע אותם באצבע אחד שלכם.47	**אוי** לכם חוצבים קברי הנביאים שאבותיכם המיתום 48
Lc 11,52	ולכן אני אומ׳ אליכם ידרש מזה הדור: 52	**אוי** לכם חכמים בדת שנשאתם מפתח החכמה ואינכם
Lc 17,1	דבר בלתי איפשרי הוא שלא יבואו צרות. אבל	**אוי** למי שבעבורו יבואו 2 יותר יהיה שוה לו שיהיו
Lc 22,22	22 ובאמת בן האדם כפי שהוא אפס הולך. אכן	**אוי** לאותו אותו: 23 והם התחילו לשאול ביניהם
Mt 18,17	אמרתו באגליזיאה לא ישמעך הרחק ממנו כמו	**אויב** ופרסמהו: 18 אמיתות אומר לכם אשר כל מה
Mt 13,25	טוב בשדהו 25 ובעוד שהאנשים ישנים באו	**אויביו** ועליו זורע קמשונים בתוך החטים והולך. 26
Lc 20,43	שב לימיני. זהו ביכולתי 43 עד ששאשית	**אויביך** הדום רגליך. 44 א״כ דוד קורהו אדון איך
Mt 5,44	ותכעיס אויבך. 44 ואני אומ׳ לכם אהבו	**אויביכם** ותעשו טוב לאשר עושים לכם רע והתפללו על
Lc 6,27	אבל אני אומ׳ לכם שזה אתם שומעים. אהבו	**אויביכם** ואוהבכם. ועשו טוב למי שהכעיס אתכם. 28
Lc 6,35	לחוטאים בעבור שיקבלו גמול. 35 אבל אהבו	**אויביכם** ועשו להם טוב. ותנו מתנות למי שאינכם
Lc 21,15	לכם כח וחכמה שאליה לא יוכלו לאמר נגדה	**אויביכם.** 16 ותמסרו בעד אבותיכם. ובעד אחיכם.
Lc 19,27	לו מה שיש לו יגזל ממנו. 27 אכן אותם	**אויבים** שאין חפצים שאמלוך עליהם הביאו פה והמיתום
Lc 23,12	נעשו אוהבים באותו יום כי קודם זה היו	**אויבים** מאד 13 ופילאט קרא שרי הכהנים והרבנים
Mt 5,25	לנדב נדבתך. 25 ובהיותך בדרך תמלא רצון	**אויבך** מפני שלא ימסור אותך ביד השופט. והשופט
Mt 5,43	שהתורה אומרת ואהבת לרעך כמוך. ותכעיס	**אויבך.** 44 ואני אומ׳ לכם אהבו אויביכם ותעשו טוב
Mt 22,44	שב לימיני עד אשר אני אעשה שית הדום רגלך	**אויבך.** 45 א״כ אם דוד קראו אדוניו איך הוא בנו.
Mc 12,36	האדון לאדוני שב לימיני עד אשר אני אשית	**אויבך** הדום לרגליך. 37 אם כן אם דוד קראו אדוניו
Mt 9,11	11 והפרושים שראו אמרו לתלמידים למה	**אוכל** מלמדכם עם חטאים המפורסמים. 12 וישוש משיח
Mt 11,18	בכינו ואתם לא דנים. 18 זואן בא ולא היה	**אוכל** ושותה. [*] 19 [*] ואומרים זהו אוכל ושותה
Mt 11,19	היה אוכל ושותה. [*] 19 [*] ואומרים זהו	**אוכל** ושותה מיין אהוב מהחוטאים מפורסם וביניהם.
Mt 14,15	מועברת להניח לֶכֶת העמים במגדלים ויקנו	**אוכל.** 16 וישוש ענה להם אין צריך להם לכת תנו להם
Mt 19,16	אחד נגש אלי ואמ׳ לו רבי טוב אי זה טוב	**אוכל** אנכי עשות שיהיה לי חיים נצחיים. 17 וענה
Mt 26,7	משיחה מרגליות. ושפכה על ראשו בעוד שהוא	**אוכל** בשולחן 8 וכאשר התלמידים ראוהו היו מאד
Mc 2,16	16 וכאשר המאותתים והפרושים ראו שישו	**אוכל** עם העוגבים ועם החטאים אמרו לתלמידיו למה עם
Mc 2,16	אמרו לתלמידיו למה עם העוגבים והחטאים	**אוכל** ושותה רבנכם. 17 וישו שמע זה אמ׳ הבריאים
Mc 2,19	להם ישו אותם שהם קרובים לנישואין איך	**אוכל** לצום כך שהחתן יהיה עמהם. 20 אבל העת המתקרב
Mc 6,36	העמים הלוך בהרים הקטנות סביב מכאן ויקנו	**אוכל** לאכול. 37 וענה ישאוש ואמ׳ להם תנו אתם להם
Mc 14,14	לאדון הבית הרב אומ׳ אנה הוא ביתי ששם	**אוכל** הפסח עם תלמידי. 15 והוא יראה לכם בית גדול
Lc 7,34	שתה מים ואמרתם שהוא משוטן 34 בא מן האדם	**אוכל** ושותה ואתם אומרים הנה האדם מחריב. ואויב
Lc 7,37	חוטאת היתה בעיר. וכאשר ידעה שישו משיח	**אוכל** בבית הפרוש באה לשם ונשאה קאפסא אחת ממשיחה
Lc 12,22	22 ואמר לתלמידיו אל תהיו משתדלים לבקש	**אוכל** לנפשכם. ואל תאמרו במה תלבשו גופכם. 23 כי
Lc 22,15	וי״ב שלו שלוחים עמו. 15 ואמ׳ בכוסף	**אוכל** עמכם זה הפסח קודם שאסבול המיתה. 16 כי אני
Lc 22,16	שאסבול המיתה. 16 כי אני אומ׳ לכם שלא	**אוכל** אותו עד שיהא נשלם מלכות השם׳. 17 וכאשר לקח
Jn 6,27	אכלתם הפת ושבעתם בו. 27 אתם מתפעלים לא	**אוכל** שאובד מי שאובד רק העומד בחיים נצחיים. אותה
Jn 6,52	פת חיים אשר מן השמים ירדתי 52 שאם אחד	**אוכל** זה הפת יהיה לעולם: והפת שאני אתן לכם הוא
Mt 15,27	והיא אמרה אמת הוא. אכן אמת היא שהגורים	**אוכלים** פירורים הנופלים משולחן אדוניהם. 28 אז
Mc 2,15	שהיו אוכלין בבית רבים עוגבים וחטאים	**אוכלים** עם ישו ותלמידיו והיו שם רבים שהולכים
Mc 7,2	בירושלם 2 וכאשר ראו יחידי התלמידים שלו	**אוכלים** בלא נטילת ידים ביזו אותם 3 כי היהודים
Mc 7,3	נטילת ידים ביזו אותם 3 כי היהודים אינם	**אוכלים** שתמיד לא יטלו את הידים כפי גזירת הישישים
Mc 7,5	שומרין תלמידיך גזירות ישישי האבות אבל	**אוכלים** בידים לא נטולות פת כל היום: 6 וישאוש ענם
Mc 7,28	והיא ענתה אמת הוא אדון. אכן גורי הכלבים	**אוכלים** פתי לחם הנופלים תחת שולחן האדונים. 29
Mc 14,22	לאותו האיש אם נולד לא היה: 22 וכאשר היו	**אוכלים** לקח הפת ואמר זהו לבי. 23 ולקח הגביע ועשה
Lc 5,30	ואומרים לתלמידים ישאוש משיח למה אתם	**אוכלים** ושותים עם העולמיים ועם החוטאים. 31 ענה
Lc 5,33	מלחמות וכן אותם מהפ מהפרושים. אבל שלך	**אוכלים** ושותים. 34 להם אמ׳ יכולים אתם בין הארוס
Lc 15,16	החזירים 16 ונתאוה לאכול מה שהחזירים	**אוכלים** ואין נותנין לו: 17 והוא אמ׳ בלבו כמה
Lc 17,27	נעשה בימי נח כן יהיה בימי בן האדם 27	**אוכלים** ושותים לוקחים נשים ועושין נישואין נח

Lc 17,28 והרג את כולם. 28 ג״כ כמו שנעשה בימי לוט **אוכלים** ושותים קונים ומוכרים נוטעים ובונים 29
Mc 2,15 וקם ונמשך אחריו. 15 ונעשה בעוד שהיו **אוכלין** בבית רבים עוגבים וחטאים אוכלים עם ישו
Lc 13,7 תאנה זו. ואיני מוצא. לזה תעקרה כי היא **אוכלת** שבח האדמה. 8 והוא ענה לו אדון הנח התאנה
Mt 25,9 כי עשישותינו מכבות. 9 וענו החכמות ואמרו **אולי** לא יספיק לנו לכו למוכרות וקנו לכם 10 וכאשר
Mc 12,6 המיתו. [*] 6 ועו׳ שלח בנו מאד יקר ואמ׳ **אולי** ישאו כבוד לבני 7 והעובדים אמרו יחדיו זהו
Lc 17,34 אמת אותה 34 אני אומר לכם שאותו יאבד **אומ** הלילה יהיו שנים במטה אחת. האחד יתפש והאחד
Mt 3,7 רבוי פרושים וצדוקים באים לטבילתו היה **אומ׳** אליהם משפחת ויבדיש מי למד לכם לברוח לאף
Mt 5,22 לא תרצח. ומי שירצח ראוי למשפט. 22 ואני **אומ׳** לכם מי שישנא אחיו ראוי הוא למשפט. ומי
Mt 5,28 שהתורה הישנה אמרה לא תנאף. 28 ואני **אומ׳** לכם שכל אדם שיביט אשה ויחמוד אותה בלבו כבר
Mt 5,44 ואהבת לרעך כמוך. ותכעיס אויבך. 44 ואני **אומ׳** לכם אהבו אויביכם ותעשו טוב לאשר עושים לכם
Mt 6,2 ובדרכים כדי שיכבדום האנשים: אני **אומ׳** לכם באמת שכבר קבלו תגמולם: 3 וכאשר תעשו
Mt 6,5 ובצדי השוקים כדי שיראו אותם האנשים: אני **אומ׳** לכם באמת כבר קבלו שכרם. 6 רק אתה כשתתפלל
Mt 6,29 זורעים ולא קוצרין ולא מתעמלין: 29 ואני **אומ׳** לכם כי שלמה לא היה מכוסה עם כל מעלתו כמו
Mt 8,2 הלכו אחריו. 2 וראה מצורע אחד והתפללו. **אומ׳** אם אתה חפץ אתה יכול לטהרני. 3 וישוש משיח
Mt 11,11 שולח מלאכי שיפנה דרכך לפניך. 11 אמת אני **אומ׳** לכם כי בכל ילודי אשה אין ילוד גדול מזואן
Mt 12,17 17 בעבור ששלם מה שנאמר בעד ישעיה הנביא **אומ׳** 18 רואה אתה בן שלי אשר אני בחרתי ואהובי
Mt 12,44 קשים בקש מנוח ואין מוצא. 44 אז הוא **אומ׳** בעצמו אשובה אל ביתי שיצאתי. וכשבא מוצא
Mt 15,4 עוברים מצות האל בעבור גזירותיכם. 4 אינו **אומ׳** האל כבד אביך ואמך. ומי שיקלל אביו ואמו
Mt 15,7 גזירותיכם הרעים. 7 טוב דבר מכם ישאוש **אומ׳** 8 זה העם שלי מכבר מדברים ולבם רחוק ממני. 9
Mt 16,7 ופרושים. 7 והם חשבו בקרבם אומרים הוא **אומ׳** כי אין לנו לחם. 8 וישאוש שיודע מה שחושבים.
Mt 16,18 בשר ודם לא לימדך רק אבי שבשמים: 18 ואני **אומ׳** לך שאתה הוא פירי ועל זאת האבן אבנה
Mt 17,13 המות בעבורם. 13 ואז השכילו תלמידיו שהוא **אומ׳** מזואן טבול. 14 וכאשר בא לשם אדם אחד בא
Mt 18,19 מה שתתירו בארץ יהיה מותר בשמים: 19 ועו׳ **אומ׳** לכם אשר אם שנים מכם יהיו בהסכמה של שלום על
Mt 21,27 אנחנו לא ידענו. והוא אמ׳ להם גם אני לא **אומ׳** באי זה כח אני עושה אלה הנפלאות. 28 מה דומה
Mt 24,2 אליהם רואים אתם כל אלה העניינים. אמיתות **אומ׳** לכם אשר לא ישאר אבן על אבן שלא תחרב: 3
Mt 24,5 אדם לא יונה אתכם 5 כי רבים יבאו בשמי. **אומ׳** אני הוא משיח ורבים אנשים יונו. 6 אתם תשמעו
Mt 25,45 ולא שרתונך. 45 אז ענה להם אומר אמיתות **אומ׳** לכם כי כל פעמים שלא עשיתם למקצת מקטני
Mt 26,13 זאת בגופי לחנוט אותי 13 אמיתות לכם **אומ׳** אשר בכל מקום שאלו האיוגליו יהיו מוגדים בכל
Mt 26,48 זקני העם. 48 ואותו שמסרו נתן זה הסימן **אומ׳** מי אשר אני אשק אותו הוא וקחוהו. 49 ותכף
Mt 26,70 עם ישוש דגליליאה 70 והוא כפרו לפני הכל. **אומ׳** אֵינִי יודע מה את אומרת. 71 וכאשר יצא מהפתח
Mt 27,9 הזה. 9 ואז היה הדבר נשלם מירמיה נביא **אומ׳** ולקחו שלשים פשיטי כסף זהו ערך שערכו בני
Mt 27,43 43 הוא בטוח באל שיצילהו אם ירצה כי הוא **אומ׳** אני בן האלוה. 44 וכמדומה לדברים אלו
Mt 27,44 44 וכמדומה לדברים אלו מחירופין. היה **אומ׳** אחד מהגנבים שהיו תלויים אחריו 45 משעת חצי
Mt 28,9 9 ובעוד שהולכות ישאוש יצא להן לדרך. **אומ׳** האל יושיעכם. והן כרעו לרגליו והתפללוהו. 10
Mc 1,25 יודע שאתהו קדוש הש׳. 25 וישאוש געָרו. **אומ׳** שתוק צא מאותו אדם 26 והשטן מצערו יצא מאותו
Mc 8,26 לראות בבהירות. 26 וישאוש שלחו בביתו. **אומ׳** לו אל תאמר לשום אדם משכיניך. 27 [*] ועדיין
Mc 9,5 אחד ולאליהו אחד. 5 ולא יודע מה הוא **אומ׳.** כי הם היו מאד מפחדים 6 ונעשית עב אחד עושה
Mc 9,12 האלוה יסבול נגישה למות מגונה 12 אכן אני **אומ׳** לכם שאליהו בא להם ועשו רצונם כמו שהכתיבה
Mc 9,24 וכאשר ראה שהעם מתאסף הוא צוה לשטן שיצא. **אומ׳** שטן חזק ואלם. אני מצוה אותך שתצא ממנו.
Mc 9,38 לו כי כל אדם שיעשה נפלאות בשמי אינו **אומ׳** רע. 39 ואותו שאינו כנגדינו הוא עמנו. 40 כל
Mc 10,29 והולכים אחריך. 29 וישאוש ענה ואמר אמת **אומ׳** לכם שאיש שיעזוב ביתו ואחיו ואחיותיו או אב
Mc 10,32 אמ׳ להם. והתחיל לאמר כל אשר יקרה לו. **אומ׳** 33 הנה אנחנו עולים בירושלם. ובן האל יהיה
Mc 11,14 כי לא היה זמן תאנים. 14 וישאוש עונה **אומ׳** אליה מכאן והלאה אני רוצה ששום אחד לא יאכל
Mc 12,19 תחייה. וישאלוהו לאמר 19 רבי משה כתב לנו **אומ׳** שאם אח מאי זה איש ימות ויניח אשתו בלא בן
Mc 14,9 ומְהֵרָה לפני הקבר למשוח לבי 9 אמת לכם אני **אומ׳** בכל מקום שתהיה מוגד זה האיונגליאו יאמר אדם
Mc 14,14 14 ובמקום שיכנס תאמרו לאדון הבית הרב **אומ׳** אנה הוא ביתי ששם אוכל הפסח עם תלמידי. 15
Mc 14,45 והביאוהו בחכמה. 45 ומיד שבא נגש אליו **אומ׳** שלום עליך רבי ונשקו 46 והם שמו הידים עליו
Mc 14,60 60 וקם הכהן הגדול בתוכם ושאל לישואש **אומ׳** אינך עונה לחטאים שאלו מניחים נגדך. 61 וישו
Mc 16,7 כי לפניהם בגליליאה שם תראוהו. כאשר אני **אומ׳** לכם. 8 ויצאו וברחו מן הקבר לפי שגדלה פחדתן
Lc 1,13 נבהל ובאה יראה לו עליו. 13 אבל המלאך **אומ׳** אליו אל תירא זכריה כי תפלתך נשמעת ואשתך

Lc 3,8	ולא תתחילו לאמר אבינו הוא אברהם. אני	**אומ׳** לכם שהאל יכול מאבנים אלו החזיר חי בן אברהם
Lc 3,11	לו אומרים א״כ מה יעשו. 11 והוא ענה	**אומ׳** אותו שיש לו שתי מלבושים יתן למי שאין לו
Lc 4,35	יודע שאתה הוא בן האלוה: 35 וישאוש לחשו	**אומ׳** שתוק וצא מן האדם: וכאשר גירש השד נכנס
Lc 6,20	ומרפא כולם. 20 והוא נושא עיניו בתלמידיו	**אומ׳** אשריכם של עניים שמהם מלכות האל. 21 אשריהם
Lc 6,27	עושים אביהם של אלו לנביאים. 27 אבל אני	**אומ׳** לכם שזה אתם שומעים. אהבו אויביכם ואוהבכם.
Lc 7,26	26 אבל אי זה דבר יצאתם לראות. נביא	**אומ׳** לכם ועוד יותר מנביא. 27 זהו שממנו כתוב.
Lc 7,47	וזאת משחה רגלי במשיחה. 47 ובעבור זה אני	**אומ׳** לך כי לא תהיו נעזבים עונות רבים ונמחלים
Lc 11,51	דם זכריה שנשפך במובח ובבית כן. ולכן אני	**אומ׳** אליכם ידרש מזה הדור: 52 אוי לכם חכמים בדת
Lc 12,8	כי אתם שוים יותר מרבים שעברו: 8 ואני	**אומ׳** כי כל האדם שמודה בי לפני האנשים יקרהו מן
Lc 12,37	העבדים הנמצאים ערים בבא אדונם: באמת אני	**אומ׳** לכם שיהיה יושב ויעשה עמהם שיסבו וישרתם. 38
Lc 12,44	אותו עבד שרבו מוצאו כן עושה. 44 אמת אני	**אומ׳** לכם שעל כל הדברים שמחזיק ישליטהו. 45 אבל
Lc 12,59	ביד השוטר. והשוטר יתנך במאסר. 59 אני	**אומ׳** לך שלא תצא משם עד שתשוב אל היותר אחרון:
Lc 15,7	שמחו עמי כי מצאתי הצאן שנאבדה. 7 אני	**אומ׳** לכם כן יהיה שמחה בשמים על חוטא אחד עושה
Lc 20,8	מאין היתה. 8 וישאוש אמ׳ להם ואני לא	**אומ׳** לכם באי זו ממשלה אני עושה אלה הדברים. 9
Lc 20,19	בו. ויראו העם כי הכירו כי עליהם ובעבורם	**אומ׳** המשל. 20 ושלחו לו אנשים שעושים עצמם צדיקי׳
Lc 20,21	21 ושאלוהו אומרים רבי אנחנו יודעים שאתה	**אומ׳** ומלמד דברים צדיקים. ולא יגורת מפני אדם. רק
Lc 20,21	דברים צדיקים. ולא יגורת מפני אדם. רק	**אומ׳** האמת ומלמד דרך האל. 22 חייבים אנו לתת מס
Lc 22,16	זה הפסח קודם שאסבול המיתה. 16 כי אני	**אומ׳** לכם שלא אוכל אותו עד שיהא נשלם מלכות השם׳.
Lc 22,42	אבן אחת. ותקע הברכים לארץ והתפלל. 42	**אומ׳** אם אתה תחפוץ הסר המות הזה מעלי אכן לא תעשה
Lc 23,2	זה מדיח ומהפך עמנו. ומונע לתת מס לסישר.	**אומ׳** שהוא מלך המשיח. 3 ופילאט שואל אותו אתהו
Lc 23,40	עצמך ואנחנו עמך. 40 והאחר עונה ומגדף	**אומ׳** אינך ירא אלהים כי בצרתם אתה. 41 ובאמת
Lc 23,43	במלכותך. 43 וישוש אמ׳ אליו באמת אני	**אומ׳** לך שהיום תהיה עמי בגן עדן. 44 והיתה כמעט
Jn 1,22	למען נשיב מענה לאותם ששלחונו מה אתה	**אומ׳** מעצמך. 23 ענה אני הוא קול הקורא במדבר ישרו
Jn 1,32	באתי ומטביל במים 32 וג׳ואן עשה לו עדות.	**אומ׳** אני ראיתי הרוח יורד מן השמים כמעט כמו יונה
Jn 2,20	לעמוד הפועל אותו ארבעים ושש שנה. ואתה	**אומ׳** בג׳ ימים תעשהו. 21 ומה שהוא אמ׳ במקדש לבו
Jn 3,3	יהיה עמו. 3 ענה ישאוש ואמ׳ לו אמת אני	**אומ׳** לך שום אדם לא ישיג לראות מלכות שמים אם לא
Jn 3,7	שנולד מרוח רוח הוא. 7 אל תתמה כי אני	**אומ׳** חוייב שתהיו נולדים מחדש. 8 הרוח מנשב למקום
Jn 6,47	אם לא שהוא מהאל. והוא ראה האב. 47 אמת	**אומ׳** אני לכם מי שמאמין כי יש לו חיים נצחיים. 48
Jn 6,72	שנים עשר בחרתי אחד מכם הוא שטן. 72 וזה	**אומ׳** מיוד״ש אשכריוטא כי זה עתיד לבגוד בו שהוא
Jn 8,52	אחזך. אברהם מת. והנביאים מתים. ואתה	**אומ׳** שאם אחד ישמור דבריך לא יקרה לו מות נצחית.
Jn 8,58	ראה אותך. 58 אז ישוש אמ׳ להם אמת אני	**אומ׳** לכם שאני קודם שאברהם היה אני הייתי: 59 אז
Jn 9,17	17 אז אמרו פעם אחרת לעור. מה אתה	**אומ׳** ממי שפתח עיניך. והוא אמ׳ שנביא הוא: 18 אז
Jn 10,1	Tit,10 קפיטולו י׳ כפי ש׳ יואן 1 אמת אני	**אומ׳** לכם מי שאינו נכנס בעד השער לבית הצאן רק
Jn 11,13	אמרו ממיתתו. והמה מאמינים שמה שאומר	**אומ׳** משינת חלום. 14 אז אמ׳ להם ישאוש בפירסום
Jn 13,33	יכולים לבא במקום שאני הולך שם. ועתה אני	**אומ׳** לכם 34 מצוה חדשה. שתהיו אוהבים זה לזה יחד
Jn 18,34	ואמ׳ לו אתהו מלך ישראל. 34 וישאוש ענה	**אומ׳** אתה אומר זה מעצמך. אז אמרוהו אחדים. לך
Jn 18,37	אליו פילאטו א״כ אתה מלך. ענה ישאוש אתה	**אומ׳** שאני מלך. אני לדבר זה נולדתי בעבור זה באתי
Jn 19,22	היה אומר שהיה מלך היהודים. 22 ענה פילאט	**אומ׳** מה שכתוב כתוב יהיה: 23 אז הפרושים כשתלוהו
Mt 12,39	אי זה אות ראות ממך. 39 וישאוש ענה להם	**אומה** רעה אות לא ינתן לכם לבד אות יונה נביא. 40
Mt 16,4	השמים. אבל אינכם יכולים לידע אות העת. 4	**אומה** רעה והפוכה שואלת אות. ואות לא ינתן לכם לבד
Mt 17,16	ולא יכלו לרפאותו: 16 וענה ישאוש ואמ׳	**אומה** ממאנת והפוכה עד כמה אעמוד עמכם שאוהו אלי.
Mt 3,9	תאמרו בלבבכם. אברהם היה אבינו כי אני	**אומר** לכם שהאל יכול להחיות מאלה האבנים בני
Mt 3,14	לזואן שיטבול אותו. 14 וזואן היה מונעו	**אומר** גביר לך נאות והיה לך לטבול אותי. ואתה בא
Mt 5,18	התורה והנבואות אבל באתי למלאת: 18 אני	**אומר** לכם באמת שלא יחסר דבר א׳ מהתורה שלא יושלם
Mt 5,20	ויקימנה. גדול יהיה במלכות שמים. 20 ואני	**אומר** לכם באמת שאם לא תהיו צדיקים יותר מהחכמים
Mt 5,32	המגרש אשתו יתן לה ספר כריתות 32 ואני	**אומר** לכם שכל אדם המגרש אשתו אם לא בעת ניאוף.
Mt 5,34	תבטל שבועתך ושלם לאל מה שנשבעת. 34 ואני	**אומר** לכם שלא ישבע אדם לשמים מפני שהוא כסא האל.
Mt 5,39	אומרת עין תחת עין שן תחת שן 39 ואני	**אומר** לכם שלא תשלמו רע ברע. כי אם טוב ברע אבל אם
Mt 6,25	בטוב לעבוד [*] האל והעולם. 25 לכן אני	**אומר** לכם לא תהיו מאד נאנחים מהגוף. מה תאכלו. מה
Mt 8,10	ועמד נפלא. ואמר לאותן שהיו עמו. אמת אני	**אומר** לכם לא מצאתי אמונה כזאת בישראל. 11 ואומר

Mt 8,29 שאינו יכול לעבור באותו הדרך. 29 וצועק **אומר** מה לך לעשות ממני בן דוד ישאוש משיח. באת
Mt 10,15 ומהעיר והסירו העפר מרגליכם. 15 אמת **אומר** אני לכם שיותר עונש תסבול ליום הדין אותה
Mt 10,23 ירדפו אתכם בעיר אחד נוסו באחרת: אמת אני **אומר** לכם שלא תגמרו עיירות ישראל אשר בן האלוה
Mt 10,27 לא נעלם שלא יהיה נגלה: 27 מה שאני **אומר** בסוד. תאמרו אתם בקול רם לפני כל. ומה
Mt 10,42 אחד ממים קרים בשם תלמידי אמת לכם אני **אומר** לא יפסיד שכרו: Tit,11 קפיטולו ל״ה כפי
Mt 12,6 שוברים השבתות במקדש בלא עון. 6 אמת אני **אומר** לכם שאותו שהוא בכאן הוא גדול המקדש 7 ואם
Mt 12,11 אותו בשבת בעבור שילשינו הם. 11 והוא **אומר** להם מי הוא מכם שהיה לו צאן אחת אם נופלת
Mt 12,31 יקבץ עמי כנגדי מפזר. 31 ובעד אהבה זו **אומר** אני לכם כי עון קללה יכופר לאנשים לבד מי
Mt 12,36 ואדם רע מרוע אוצר נודר רע. 36 בעבור זה **אומר** אני לכם כי כל מלה כבידה שידוברת תהיה בין
Mt 13,11 למה אתה מדבר בדמיונות. 11 והוא ענה להם **אומר** לכם ניתן להבין סודות מלכות שמימיי אבל להם
Mt 13,17 ואזניכם ששומעים. 17 כי באמת לכם אני **אומר** כי רבים נביאים ורבים סופרים כוספים ראות מה
Mt 13,30 30 תניחו הכל עד הקציר: ובעת הקציר אני **אומר** לקוצרים לקטו ראשונה הקמשונים. וקשרו אותם
Mt 14,4 מתפישו על אִירוֹדֶיָנָא אשת אחיו. 4 כי זואן **אומר** אליו אינינו ראוי לקחת לך אשת אחיך 5 ובעבור
Mt 14,30 בא רוח חזק ופחד. וכשהתחיל ליכנס צעק **אומר** אדון הושיעני. 31 ותכף ישאוש שלח היד ולקחו.
Mt 16,11 דבילות נשארו. 11 ולמה לא תבינו שאיני **אומר** מהפת. אבל אני אומר לכם שתשמרו משאור
Mt 16,11 ולמה לא תבינו שאיני אומר מהפת. אבל אני **אומר** לכם שתשמרו משאור הצדוקים והפרושים. 12 ואז
Mt 16,12 הצדוקים והפרושים. 12 ואז הבינו שאינינו **אומר** משאור הבית רק מלימוד הפרושים והצדוקים. 13
Mt 16,22 22 ואז לקחו פירו לצד אחד והתחיל לגערו. **אומר** האל לא יאבה אדון שיקרך. 23 וישוש הופך אומר
Mt 16,23 האל לא יאבה אדון שיקרך. 23 וישוש הופך **אומר** לפירי לך מאחרי שטן. אל תצערני כי אינך מבין
Mt 16,28 ואז ישיב לכל אחד כפי מעלליו 28 אמת אני **אומר** לכם. כי מקצת מאלו שהם פה לא ימותו עד שיראו
Mt 17,14 14 וכאשר בא לשם אדם אחד בא ויכרע לפניו **אומר** אדון יהיה לך חמלה מבני כי ירחיי הוא. וסובל
Mt 17,19 אמ׳ להם ישאוש בעבור מיעוט האמנתכם. אמת **אומר** לכם אני אשר אם לכם תהיה אמונה כמו גרגיר
Mt 18,3 נער קטן א׳ והניחו באמצעם 3 ואמר אמתות **אומר** לכם אני שאם לא תשובו ותהיו כמו זה הנער לא
Mt 18,10 לכם אשר לא תבזו אחד מאלו הקטנים. כי **אומר** אני לכם [*] 11 [*] 12 [*] אם שום איש יש לו
Mt 18,13 אותה שנאבדה. 13 ואם יקרה שימצאנה אמיתות **אומר** אני לכם כי יותר ששון יש לי ממנה מן התשעים
Mt 18,18 הרחק ממנו כמו אויב ופרסמהו: 18 אמיתות **אומר** לכם אשר כל מה שתקשרו בארץ יהיה קשור בשמים
Mt 18,22 לו ז׳ פעמים. 22 אמ׳ לו ישוש אני איני **אומר** לך ז׳ פעמים. אבל אני אומר לך ע׳ פעמים. 23
Mt 18,22 ישוש אני איני אומר לך ז׳ פעמים. אבל אני **אומר** לך ע׳ פעמים. 23 ולכן דומה למלכות שמים לאדם
Mt 18,28 שחייב לו מאה פשוטים ומחזיק בו ומחניקו **אומר** לו פרע מה שאתה חייב. 29 והוא מתחנן לו
Mt 19,9 לבבכם. אבל בתחלה לא היה מסכָם. 9 רק אני **אומר** לכם שכל אדם שיעזוב אשתו אם אינו עושה בעבור
Mt 19,17 חיים נצחיים. 17 וענה ישאוש אליו למה אתה **אומר** אלי טוב. אחד לבדו השם הוא טוב. אם תרצה
Mt 19,23 נחלות רבות. 23 וישו אמר לתלמידיו אמיתות **אומר** דבר בלתי אפשרי הוא הכנס העשירים במלכות
Mt 21,2 בהר הזתים. אז הוא שלח שנים מתלמידיו 2 **אומר** לכו אל אותו המגדל שהוא לפניכם. ותכף תמצאו
Mt 21,3 עמה תתירוה והביאוה אלי. 3 ואם שום אדם **אומר** לכם דבר אמרו שהאדון צריך בהן למלאכתו ותכף
Mt 21,16 אלו. וישאוש אמר הין: לא אתם קראתם מה **אומר** הנביא. אדון אתה השלמת ההלול מפי עוללים. 17
Mt 21,21 איך מתה תכף 21 וישאוש אמר להם אמיתות **אומר** לכם שאם יהיה לכם אמונה ולא תספקו לא לבד
Mt 21,21 לכם שאם יהיה לכם אמונה ולא תספקו לא לבד **אומר** מהתאנה אבל אומר מהר אחד אם תאמרו שיקום
Mt 21,21 אמונה ולא תספקו לא לבד אומר מהתאנה אבל **אומר** מהר אחד אם תאמרו שיקום וישפיל עצמו בים
Mt 21,31 והם ענו הראשון. והוא אמ׳ להם אמיתות **אומר** לכם שהעוגבים עצמם והזונות ילכו לפניכם
Mt 21,33 והזונות האמינוהו: 33 הן אחר דמיון **אומר** לכם אדם אחד היה שהיה אב חיילות. שנטע כרם
Mt 21,43 פועל הוא מהאל לעיניכם. 43 אכן מזה לכם **אומר** שמלכות הש׳ יהי מכם לקוח ונתון לגוים שיעשו
Mt 21,45 הכהנים והפרושים שמעו זה הכירו כי מהם **אומר** 46 ורצו לתופשו. רק יראו העם כי כולם חשבוהו
Mt 22,4 אבו לבוא. 4 ופעם אחרת שלח עבדים אחרים **אומר** תאמרו לקרואים אני הכינותי סעודות הבקר בקר
Mt 22,35 35 ואחד מרבני הדת שאל לישאוש מנסהו. **אומר** 36 רבי אי זה העליון צווי בדת 37 אמ׳ לו
Mt 22,43 ישאוש ואיך ולמה דוד קראו ברוחני אדוניו. **אומר** 44 אמר האדון לאדוני שב לימיני עד אשר אני
Mt 23,36 שהרגתם בין המקדש והמזבח: 36 אמיתות לכם **אומר** שכל אלה העניינים יבאו על אלה הדורות: 37
Mt 23,39 זה הנה דירתכם תהיה חריבה. 39 ואני **אומר** שלא תראוני היום עוד עד תאמרו ברוך יהיה הבא
Mt 24,25 כמעט יכנסו בטעות אם יהיה אפשרי. 25 אני **אומר** זה קודם הזמן. 26 ולכן אם אדם לכם יאמר שהוא
Mt 24,34 מתקרב [*] 33 [*] אל הדלת. 34 אמת לכם **אומר** שזה הדור לא ימות עד שכל זה יהיה נשלם. 35
Mt 24,47 מוצאו ער וכן עושה. 47 אמיתות לכם **אומר** שהוא יניחהו על כל טובותיו. 48 ואם העבד הרע

Mt 25,40 אליך. 40 והמלך יענה ויאמר אלהם אמיתות **אומר** לכם כי כל הטוב שמעולם עשיתם עם אחד מאחי
Mt 25,45 חולה או אסור ולא שרתונך. 45 אז ענה להם **אומר** אמיתות אומ׳ לכם כי כל פעמים שלא עשיתם
Mt 26,18 אל העיר. וזה האיש שתמצאו אמרו לו הרב **אומר** שעתו קרוב. עמך יעשה פסח עם תלמידיו. 19
Mt 26,21 תלמידיו 21 ובעוד שאוכלין אמר להם אמיתות **אומר** לכם שאחד מכם יבגדני. 22 וכשהם שמעו זה היו
Mt 26,25 ואמ׳ ר׳ אנכי הוא. וענה ישו ואמר לו אתה **אומר.** 26 וכאשר ישבו לסעוד ישאוש לקח הלחם וברכו
Mt 26,34 אישקנדליזט. 34 וישוש אמר אליו אמיתות **אומר** לך כי בזאת הלילה קודם שהתרנגול יקרא תהיה
Mt 26,64 משיח בן אל חי 64 וישאוש אמ׳ אליו אתה **אומר.** אמיתות אומר לכם שעדיין תראו בן הבתולה
Mt 26,64 חי 64 וישאוש אמ׳ אליו אתה אומר. אמיתות **אומר** לכם שעדיין תראו בן הבתולה יושב לימין צד
Mt 27,11 אתהו מלך היהודים ואמ׳ לו ישאוש. אתה **אומר.** 12 וכאשר שרי הכהנים הלשינוהו וזקני העם
Mc 1,40 40 ובא אליו אדם אחד מצורע. ויקוד אליו. **אומר** אם אתה תרצה אתה יכול לטהרני. 41 וישוש
Mc 2,11 לעזוב העונות בארץ אמר לנטול 11 לך אני **אומר** לך שתקום ותקח מטתך 12 ומיד הוא קם ולקח
Mc 3,28 אינו קושרו ואז יגנוב הבית. 28 אמתות לכם **אומר.** שכל העונות יהיו מכופרים 29 לבד עון נגד
Mc 5,7 ראה ישו מרחוק בא במרוצה והתפלל לו 7 **אומר** בקול גבוה. מה לך עשות ישאוש ממני בן האלוה
Mc 5,41 אליה קפיטא קום שרוצה לומר בתולה. אני **אומר** לך שתקומי. 42 ותכף הנערה חזרה חיה והלכה
Mc 8,12 12 וישאוש אמר להם [*] אמת לכם אני **אומר** שאתם לא תראו סימן ההראות. 13 ועזבם ועלה
Mc 8,15 ולא היה להם לבד לחם אחד 15 והוא מזהירם **אומר** ראו השמרו משאור הפרושים ואירודיש: 16 והם
Mc 8,31 30 בעבור זה הוא צוה שלא יפרסמהו. 31 **אומר** ומראה ומלמד שאליו הוכרח לסבול צער ולהיות
Mc 9,40 בשמי בעבור זה שאתם משיחים. באמת לכם אני **אומר** שלא יאבד הגמול. 41 ואותו שאישקנדליזט אחד
Mc 10,15 מאלו הוא מלכות שמימיי: 15 אמת לכם אני **אומר.** שום אדם לא יכנס במלכות שממיי אם לא יהיה
Mc 10,18 מלכות שמימיי. 18 וישאוש אמ׳ לו למה אתה **אומר** לי טוב ושום אדם אין טוב לבד האל. 19 אתה
Mc 10,27 א״כ מי יוכל להיות נושע 27 וישאוש מזהיר **אומר** להם. לכם הוא דבר נמנע אבל לא לא לשם כי לאל
Mc 11,3 רכב התירוהו והביאוהו אלי. 3 ואם שום אדם **אומר** לכם למה אתם עושים אמרו שהאדון צריך לו ומיד
Mc 11,23 יהיה לך טובה אמונה בשם 23 כי באמת אני **אומר** לכם כל מי ומי יאמר להר אחד קום ותכנס בים
Mc 11,24 בלבו מיד יהיה עשוי. 24 ובעבור אהבתכם **אומר** אני כי בכל תפלותיכם יהיה לכם אמונה חזקה
Mc 11,29 אני אשאל לכם דבר אחד ענו לי ואחר אני **אומר** לכם באי זה כח אני עושה אלו הדברים. 30
Mc 11,33 33 [*] [*] ועונה ישו ואמר להם ואני לא **אומר** לכם באי זה אני עושה אלה הדברים: Tit,12
Mc 12,26 לא קראתם בספר משה כאשר נראה לו האל בסנה **אומר** אני אלוהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. 27
Mc 12,38 העם שומעין אותו ברצון. 38 וישאוש מזהירם **אומר** השמרו מן החכמים יודעי ספר שחפצים נשוא
Mc 12,43 43 וישאוש קרא תלמידיו ואמ׳ אמת אני **אומר** לכם שאותה ענייה נדבה יותר ממה שהם מספיקים
Mc 13,30 אתם שקץ העולם מתקרב אל הפתח. 30 אמת אני **אומר** לכם שזה הדור לא יעבור עד שכל אלו הדברים
Mc 13,37 36 לא כשיבא ימצאכם ישנים 37 ומה שאני **אומר** לכם לכל אני אומר עורו: Tit,14 קפיטולו י״ד
Mc 13,37 ישנים 37 ומה שאני אומר לכם לכל אני **אומר** עורו: Tit,14 קפיטולו י״ד כפי ש׳ מארקו 1
Mc 14,18 ובעוד שיושבין ישאוש אמ׳ להם אמת לכם אני **אומר** שאחד מכם שאוכל עמי יבגדני 19 והם היו
Mc 14,25 דמי אשר בעבור רבים ישפך. 25 אמת לכם אני **אומר** שאני לא מיין הגפן עד שאשתה מאומן חדש
Mc 14,30 לא אהיה אני. 30 ואמר אליו ישאוש אמת אני **אומר** לכם. בזאת הלילה קודם שהתרנגול יקרא שני
Mc 14,31 תהיה כופר בי ג׳ פעמים. 31 והוא עוד דבר **אומר** אם אהיה מוכרח למות עמך לא אכפור בך וכן
Mc 14,67 67 וכאשר ראה פירו שֶׁנוֹעֶל נעלו מביטו **אומר.** ואתה עם ישאוש דנזוריט היית. 68 והוא כפר
Mc 15,4 אותו מעניינים רבים. 4 ופילאט עוד שואלו **אומר** למה אינך עונה אי זה דבר לאותן שהלשינו אותך
Mc 15,29 מקללים אותו מניעים ראשם אומרים אתה היית **אומר** שתחריב מקדש השם׳ ואתה אחר שלשת ימים תבנהו.
Lc 4,24 עושה אתה כן בארצך. 24 ואמ׳ להם באמת אני **אומר** לכם שום נביא אינינו מקובל בארצו. 25 רבות
Lc 5,24 בארץ לעזוב החטאים. אמ׳ אל חולה אני **אומר** לך לך קום וקם מטתך ושאהו לביתך 25 ומיד קם
Lc 7,9 הדבר שמע ישאוש ותמה. ונהפך ואמ׳ אמת אני **אומר** לכם לא מצאתי אמונה כזה בישראל. 10 וחזרו אל
Lc 7,28 מלאכי לפניך שיכין הדרך לפניך 28 כי אני **אומר** לכם. כי בכל אשר נולדו בעולם מאשה לא נולד
Lc 7,39 39 וכאשר הפרוש שזמנהו ראה זה חשב בעצמו **אומר** אם זה הוא נביא באמת יודע יהיה שהיא היא
Lc 8,8 נפל בארץ טובה ועשה פרי כמאה כפלים. וזה **אומר** צועק מי שיש לו אזנים ישמע. 9 ותלמידיו
Lc 8,25 ותמהו. ואמרו מי הוא זה שלקח שלרוח ולים **אומר** עמדו. ושומעין לו. 26 ובאו ועברו אל מלכות
Lc 8,45 צחקו מזה אמ׳ פירו רבי מצערים אותך ואתה **אומר** מי נגעני. 46 [*] ואני הכרתי שבח יצא ממני
Lc 9,33 אחד. ולאליהו אחד. ומדבר ואינו יודע מה **אומר.** 34 ובאומרו דברים אלו באה עב לבנה ועשתה צל
Lc 10,24 מאושרים הם שרואים מה שאתם רואים. 24 אני **אומר** לכם כי נביאים רבים יחפצו ראות אותן הדברים
Lc 11,8 לתת לך הפת. 8 ואם הוא בהתמדה שואל אני **אומר** לכם שאם לא קם ולא בעד אהבתו. תקום ותתן לו

Lc 12,4 באוזן בסוד יהיה נדרש במקום גבוה. 4 ואני **אומר** לכם אוהבים אל תיראו מאותם שהורגין הגוף
Lc 12,5 האדם יש לו כח לשולחו בגיהינם ולו האש **אומר** לכם אותו תיראו: 6 חמשה לחם שהם שלו נמכרין
Lc 12,17 פירות כגודל השפע. 17 והאדם חושב בעצמו **אומר** מה אעשה שאין לי במה אאסוף טובתי ופירותי.
Lc 12,27 השדה איך גדילות לא טורחות ולא טוות. אני **אומר** לכם כי שלימה בכל מעלתו לא היה לו מלבוש
Lc 12,51 51 סבורים אתם שבאתי לתת שלום בארץ. אני **אומר** לכם לא כן רק להפריד: 52 ה׳ שיהיו בבית אחת
Lc 13,3 מגלילבש האחרים כי סבלו דברים אלו. 3 **אומר** לא רק אם לא תשובו כולם תאבדו 4 כמו אותם
Lc 13,5 על כל האנשים היושבים בירושלם. 5 אני **אומר** לכם שאם לא תשובו תהיו אבודים כאלו: 6 ואמר
Lc 13,24 לו. 24 ואתם סבורים שתכנסו בפתח הצר. אני **אומר** לכם כי רבים יחפצו ליכנס ולא יכולו. 25
Lc 13,35 35 והנה תעזב ביתכם מאין יושב. ואני **אומר** שזה לא יהיה עד שאבוא ותאמרו ברוך הבא בשם
Lc 14,24 בעבור שענייני יבאו לגמר: 24 כי אני **אומר** לכם כי אני אומר לכם כי שום אדם מהנקראים לא
Lc 14,24 יבאו לגמר: 24 כי אני אומר לכם כי אני **אומר** לכם כי שום אדם מהנקראים לא יאכלו בזימוני:
Lc 15,10 מצאתי דרכמא שלי אותה שאבדתי. 10 כן אני **אומר** לכם שמחה תהיה לפני המלאכים מן האל על חוטא
Lc 16,7 לאדוני והוא אמר מאה מדות חטה והוא **אומר** לו קח אותיותך וכתוב שמנים. 8 ושבח האדון
Lc 16,9 זה העולם הם יותר חכמים.. לב קרבו 9 ואני **אומר** לכם שתעשו לכם .. הרוע לב בעבור שתהיו אפסים
Lc 17,34 אותה. ומי ומי יאבד אותה אמת אותה 34 אני **אומר** לכם שאותו יאבד אום הלילה יהיו שנים במטה
Lc 18,2 דבר. חייב אדם לעולם להתפלל ולא לחטוא. 2 **אומר** דיין אחד היה בעיר אחד שאינו ירא אלהים ולא
Lc 18,11 והאחד עולמיי. 11 והפרוש עומד על רגליו **אומר** אלה הדברים. אדון אלהים חינות אני עושה לך
Lc 18,13 רצה לשאת עיניו לשמים אבל מכה את חזהו. **אומר** אדון אלהים רחמני כי חוטא אני 14 אמת אני
Lc 18,14 אדון אלהים רחמני כי חוטא אני 14 אמת אני **אומר** לכם שהעולמיי זה הלך לביתו מצודק. כי כל אדם
Lc 18,17 באלו הוא מלכות שמים. 17 באמת לכם אני **אומר.** מי ומי שלא יקבלו מלכות שמים כמו נערים לא
Lc 18,19 חיים נצחיים. 19 וישאוש אמר לו. למה אתה **אומר** אלי טוב ואין טוב לבד האל. 20 אתה יודע
Lc 18,29 והולכים אנו אחריך 29 וישאוש אמ׳ להם אמת **אומר** אני לכם. שום אדם לא יניח אביו ואמו או אחיו
Lc 19,16 כמה הוציא כל אחד ואחד. 16 והראשון בא **אומר** אדון עם אימינא שלך י׳ אימינש הרוחתי. 17
Lc 19,26 לאדון כבר יש לו עשרה אימנש. 26 אני **אומר** לכם לכל אדם שיש לו ינתן לו ויושפע. ומי
Lc 19,30 שנקרא הר הזתים. ושלח שני תלמידים. 30 **אומר** לכו לאותו מגדול שהוא קרוב לנו בו תכנסו ותמ
Lc 19,40 רבי מקללים תלמידיך. 40 ואמר להם אני **אומר** שאם הם ישתקו האבנים ידברו. 41 וכאשר קרב אל
Lc 21,3 ששמה שני פשיטין מערך קטן. 3 ואמר באמת **אומר** לכם אני שזאת האשה האלמנה ענייה שמה יותר
Lc 21,32 תדעו שמלכות השם׳ קרוב. 32 באמת אני **אומר** לכם שלא ימות זה הדור עד שכל אלה העניינים
Lc 22,8 היה מוכרח שימות בפסח. 8 ושלח פירו וזואן **אומר** לכו והכינו הפסח שנאכל. 9 והם אמרו לאן אתה
Lc 22,11 בבית שיכנס. 11 ותאמרו לבעל הבית האדון **אומר** לך אנה הוא המקום שיאכל הפסח עם תלמידיו. 12
Lc 22,18 ואמר קחוהו וחלקוהו ביניכם 18 כי אני **אומר** לכם שלא אשתה מהיוצא מהגפן עד שיבא מלכות
Lc 22,19 19 ולקח הפת ועשה חנות ובצעו ונתן להם **אומר** זה הוא גופי הנתון בעדכם. זה תעשו לזכרוני.
Lc 22,34 עמך בסוהר ובמיתה. 34 וישאוש אמר אני **אומר** לך פירו לא יקרא התרנגול שג׳ פעמים תהיה
Lc 22,37 לו ימכור מלבושיו ויקנה סכין. 37 כי אני **אומר** לכם כי מה שכתוב חוייב שיעשה בו. ועם הרעות
Lc 22,57 אותו אמרה זה היה עמהם. 57 ופירו כפר לה **אומר** אשה אשה איניני מכירו. 58 ואחר מעט פעם אחרת
Lc 22,60 הוא. 60 ופירו אמר אדם איני יודע מה אתה **אומר:** ומיד קרא התרנגול. 61 וישאוש נהפך ומביט
Lc 22,67 משיח אמור לנו. 67 וישאוש אמר להם. אם **אומר** לכם לא תאמינו בי. 68 ואם אשאל לכם לא
Lc 23,3 אותו אתהו מלך היהודים. והוא ענה אתה **אומר.** 4 ופילאט אמר לשרי הכהנים ולחיילות. איני
Jn 1,15 חן ואמת. 15 זואן עושה עדות ממנו. וצועק **אומר** זה הוא אותו שאמרתי שעתיד לבא אחרי נעשה
Jn 1,50 מלך ישראל. 50 ענה ישאוש ואמר לו. כי אני **אומר** לך שראיתיך תחת תאנה. תוכל להיות מאמין אתה
Jn 1,51 תראה דברים גדולים מאלו. 51 ואמר לו באמת **אומר** אני לכם תראו השמים שתפתחו ומלאכי אלהים
Jn 3,5 לעולם פעם אחרת: 5 ענה ישאוש אמת אני **אומר** לך שום אדם לא יכנס במלכות שמים רק אותו
Jn 3,11 בישראל ואלה הדברים לא ידעת. 11 אמת אני **אומר** לך שאנחנו מה שיודעים מדברים וממה שראינו
Jn 3,12 עושים עדות ולא תקבלו עדותינו: 12 אם אני **אומר** לכם דברים עולמיים ואתם בהם לא תאמינו: איך
Jn 3,12 תאמינו: איך תאמינו בדברים השמימיים אם **אומר** אותם: 13 ואין מי שעלה שמים אם לא ירד מן
Jn 4,35 חדשי׳ יש מכאן עד עת הקציר. הנה אני **אומר** לכם שאו עיניכם וראו כי כבר תבואות הקציר
Jn 5,18 להמיתו. כי לא לבד מתיר השבת אבל עוד **אומר** שאביו הוא אלוה. ומדמה עצמו בשיווי לאל. ענה
Jn 5,24 הבן אינו מכבד האב ששלחו. 24 אמת אני **אומר** לכם שמי ששומע דברי ומאמין אותו ששלחני יהיו
Jn 5,25 יבא במשפט. אבל יעבור ממות לחיים. 25 אמת **אומר** אני לכם שתבא שעה ועתה היא שהמתים ישמעו קול
Jn 5,34 34 רק אני איני מקבל עדות אדם אבל זה אני **אומר** בעבור שאתם תהיו נושעים. 35 הוא היה אורה נר

Jn 6,26	באת פה. 26 וישאוש ענה להם ואמר. אמת אני	**אומר** לכם. אתם שואלים לא בעבור שראיתם אותות. רק
Jn 6,32	להם לאכול. 32 אז אמר להם ישאוש. אמת אני	**אומר** לכם לא נתן לכם משה לחם שמים. אבל אבי נתן
Jn 6,42	מהאב והאם שאנו מכירים באיזה אופן הוא	**אומר** שירד מן השמים: 43 אז ענה ישאוש ואמ׳ להם.
Jn 6,54	לאכול: 54 אז ישאוש אמר להם. אמת אני	**אומר** לכם אם לא תאכלו בשר בן האדם. ולא תשתו דמו
Jn 7,29	ידעתם אותו. 29 רק אני יודע אותו. ואם	**אומר** לא ידעתיו אהיה מכזב כמוכם. אבל אני יודע
Jn 8,5	צותה לנו שתהיה נידונה בסקילה. ואתה מה	**אומר** בזה. 6 והם מנסים אותו לב לוועדו. וישאוש
Jn 8,12	לכי. ומכאן והלאה לא תעשי חטא: 12 וישאוש	**אומר** אני הוא נר העולם. מי שבא אחרי לא ילך בחשך
Jn 8,27	הן הם אני מדבר בעולם. 27 ולא הכירו מה	**אומר** להם. האל הוא אביו: 28 אז אמ׳ ישוש להם כי
Jn 8,33	זרע אברהם. ולעולם לא נהיה אחור איך אתה	**אומר** שנהיה חפשים: 34 ענה להם ישאוש באמת אני
Jn 8,34	שנהיה חפשים: 34 ענה להם ישאוש באמת אני	**אומר** לכם. שכל אדם שחוטא הוא עבד החטא. 35 והעבד
Jn 8,45	מדבר. כי אביו שקרן הוא. 45 אבל אני אם	**אומר** לכם אמת אינכם מאמינים לי. 46 אי זה מכם
Jn 8,46	לי. 46 אי זה מכם יתפשני בחטא. אם	**אומר** אני לכם אמת למה לא תאמינוני. 47 מי שהוא
Jn 8,51	אחר הוא ששואלה ודן דין אמת. 51 אני	**אומר** לכם באמת שאם אחד יעמיד דברי לא ימות לעולם:
Jn 10,7	7 אז אמר ישאוש פעם אחרת להם באמת אני	**אומר** לכם שאני דלת הצאן 8 כל אותן שבאו היו
Jn 10,25	משיח אמור לנו בגלוי: 25 ענה ישאוש אני	**אומר** לכם ואינכם מאמינים. המעשים שאני עושה בשם
Jn 12,24	באה השעה אותה שבן אדם יתעלה. 24 אמת אני	**אומר** לכם אם גרגיר של חרדל הנופל הלאה לא ימות.
Jn 12,27	אותי אבי יכבדוהו. 27 נפשי נבהלה עתה ומה	**אומר.** אב הושיעני בשעה זאת. כי בעבור זה באתי
Jn 12,33	מן הארץ. כל הדברים אמשוך לעצמי 33 וזה	**אומר** דרך רמז באיזו מיתה עתיד למות. 34 ענה אליו
Jn 12,34	מהדת שהמשיח עומד קיים ונצחי ואיך אתה	**אומר** שבן האדם יהיה מורם מן הארץ מי הוא זה בן
Jn 13,16	עשיתי אני כן תעשו גם אתם: 16 אמת אני	**אומר** לכם אין העבד גדול מאדוניו והשלוח יותר
Jn 13,18	הדברים מאושרים תהיו כאשר תעשום. 18 אני	**אומר** זה מכולכם אני יודע אותן שבחרתי. רק בעבור
Jn 13,19	שאוכל פתי יקום עקיבו נגדי. 19 עתה אני	**אומר** לכם קודם מעשה בעבור כשיעשה תאמינו אני הוא
Jn 13,20	בעבור כשיעשה תאמינו אני הוא 20 אמת אני	**אומר** לכם מי שמקבל אותי מקבל מי ששלחני. 21 כאשר
Jn 13,21	הדברים מצא עצמו רוחני והזהיר ואמר אמת	**אומר** אני לכם שאחד מכם יבגדני. 22 אז התלמידים
Jn 13,22	אז התלמידים הביטו זה לזה ומספקו ממי הוא	**אומר:** 23 אז אחד מתלמידיו מסב בחזה בשולי ישאוש
Jn 13,38	וישאוש אמר נשמתך בעבורי לא תתן אמת אני	**אומר** לך לא יקרא התרנגול עד שתהיה כופר בי שלש
Jn 14,2	2 בבית אבי רוב דירות בו אמת הייתי	**אומר** להלוך להכין מקום לכם. 3 ואם אהלוך להכין
Jn 14,9	פיליף מי שרואה אותי רואה אבי איך אתה	**אומר** שאראה לכם האב. 10 אינך מאמין שאני כאב.
Jn 14,12	12 זה בלבד עשוי בעבור שהמעשים שתאמינו:	**אומר** אני לכם שהמאמין כי המעשים שאני עושה הוא
Jn 15,15	אותם דברים שאמרתי לכם וצויתי. 15 לא	**אומר** שאתם תהיו עבדים כי העבד אינו יודע מה האדון
Jn 15,15	כי העבד אינו יודע מה האדון עושה. אבל	**אומר** אני לכם היותכם אוהבי כי כל הדברים שאמרתי
Jn 16,7	אלה הדברים דאגה נתמלאה לבבכם. 7 אבל אני	**אומר** לכם שצריך הוא לכם שאלך כי אם לא אלך רוח
Jn 16,20	ופעם אחרת מעט ותראו אותי. 20 אמת אני	**אומר** לכם שאתם תבכו והעולם ישמח. אבל אתם תדאגו.
Jn 16,23	23 ואותו היום לא תשאלו לי שום דבר. אמת	**אומר** אני לכם אם תשאלו לאב אי זה דבר לשמי [*].
Jn 16,26	מאבי 26 באותו היום לא תשאלו בשמי. ואיני	**אומר** לכם שאתפלל לאב בעדכם 27 כי הוא אוהב אתכם
Jn 16,29	הנה אתה מדבר לנו בגלוי ושום משל אינך	**אומר** לנו. 30 עתה ידענו שיודע אתה כל הדברים ואין
Jn 18,34	אתהו מלך ישראל. 34 וישאוש ענה אומ׳ אתה	**אומר** זה מעצמך. אז אמרוהו אחדים. לך ממני 35 ענה
Jn 19,12	משיסר. כי כל איש שעושה עצמו אלוה מלך.	**אומר** נגד שיסר: 13 אז כאשר פילאט שמע אלה הדברים
Jn 19,21	לא תכתו׳ מלך היהודים רק שהוא היה	**אומר** שהיה מלך היהודים. 22 ענה פילאט אומ׳ מה
Jn 19,36	וכל אלו הדברים נעשים הכת הכתיבה נשלמה:	**אומר** עצם לא תשברו בו. 37 ועוד כתיבה אחרת אומרת
Jn 21,18	וישאוש אמר אליו האכיל צאני. 18 אמת	**אומר** אני לך כשהיית נער היית יושב והולך למקום
Mc 15,2	אתה הוא מלך ישראל. וישאוש ענה ואמר אתה	**אומרו.** 3 וגדולי הכהנים מלשינים אותו מעניינים
Lc 24,23	היו בקבר 23 ולא מצאו גוף ישאוש. ובאו	**אומרות** שראו מראה מלאכים שאומרים שהוא חי. 24
Lc 24,24	ומקצתינו הלכו לקבר ומצאו כמו כן הנשים	**אומרות** ולא מצאו אותו. 25 וישוש אמ׳ להם סכלים
Jn 11,3	היה חולה. 3 אז שלחו אחיותיו לישאוש.	**אומרות** הנה אותו שאתה אוהב אותו מאד חולה. 4
Mt 9,33	משיח גרש השטן והאלם דבר. והעמים תמהו	**אומרי׳** מעולם לא קרא בישראל: 34 והפרושים אומרי׳
Mt 9,34	מעולם לא קרא בישראל: 34 והפרושים	**אומרי׳** הוא מגרש השדים בכח השטן. 35 וישו משיח
Mc 8,28	ענו אומרים שאתה הוא גואן טבול. ואחרים	**אומרי׳** אליהו. ואחרים אומרים נביא. 29 והוא אמ׳
Lc 20,41	לשאול לו דבר. 41 והוא אמר להם איך אתם	**אומרי׳** שמשיח הוא בן דוד 42 ודוד אמר בספר
Mt 2,2	אירודיש. הנה מלכי מזרח באו ירושלם 2	**אומרים** אנה הוא מלך היהודים שנולד כי אנחנו ראינו

Mt 8,25 נכנסים בספינה וישוש ישן 25 והקיצוהו **אומרים** אדון הושיע כי בסכנה אנחנו. 26 וישאוש אמ׳
Mt 8,27 ותכף היה נחת גדול בים. 27 והאנשים תמהו **אומרים** מי הוא זה שהרוח והים שומעין אותו.
Mt 8,31 רבים שרועים. 31 והשטנים מחלים פני ישאוש **אומרים** אדון אם אתה מגרש אותנו מכאן. שימנו באותן
Mt 9,14 14 אז באו אל ישואש משיח תלמידיו של זואן **אומרים** למה אין מתענין תלמידיך כמונו והפרושים.
Mt 10,12 עד שתלכו. 12 וכאשר תכנסו בבית תנו שלום. **אומרים** שלום יהיה עמכם ובזאת הבית: 13 ואם אותה
Mt 12,38 ענוהו מקצת מן החכמים יודעי ספר והפרושים **אומרים** רבי אנחנו רוצים אי זה אות ראות ממך. 39
Mt 13,36 הגייסות וצא אל הבית. וקרבו אליו תלמידיו **אומרים** תפרש לנו דמיונות הקמשונים מהשדה. 37 וענה
Mt 14,33 וכשעלה [*] 33 [*] בקרון באו והתפללוהו **אומרים** אמת אתה הוא בן האלוה 34 ותכף לקחו ארץ
Mt 15,5 ואמך. ומי שיקלל אביו ואמו שימות. 5 ואתם **אומרים** אשר אי זה אדם יאמר אל אביו ואל אמו הנדבה
Mt 16,2 מן השמים. 2 וישוש ענם ואמר להם. אתם **אומרים** בערב למחר יהיה אור בהיר כי השמים הוא
Mt 16,3 בהיר כי השמים הוא אדום 3 ובבקר הייתם **אומרים** היום יהיה מטר כי השמים הוא חשוך א״כ אתם
Mt 16,7 משאור הצדוקים ופרושים. 7 והם חשבו בקרבם **אומרים** הוא אומ׳ כי אין לנו לחם. 8 וישאוש שיודע
Mt 16,13 טִישֶׁאַרִיאַה פִּילִיפִּי. ושאל לתלמידיו מה **אומרים** האנשים ממני. 14 והם אמרו מקצת אנשים
Mt 16,14 האנשים ממני. 14 והם אמרו מקצת אנשים **אומרים** שאתה הוא זואן טבול. ומקצת אומרים אליהו.
Mt 16,14 אנשים אומרים שאתה הוא זואן טבול. ומקצת **אומרים** אליהו. ומקצת ירמיהו או אחד מן הנביאים.
Mt 16,15 הנביאים. 15 וישאוש אמ׳ להם. ואתם מה אתם **אומרים** ממני. 16 וענה שימון פירו ואמר אתה הוא
Mt 17,10 שבן האל יחזור חי. 10 ושואלו לו תלמידיו **אומרים** מה זה שאומרים חכמי הדת שאליהו יבא בתחלה.
Mt 18,1 מתיאו 1 באותה שעה קרבו התלמידים לישאוש **אומרים** מי גדול מכולנו במלכות שמים. 2 וישאוש קרא
Mt 20,12 11 ובקחתם מלינים נגד בעל החיילות. 12 **אומרים** אלו התחילו לפעול שעה שפלה. ואתה עשיתים
Mt 20,30 יושבים סמוך לדרך ושמעו ישו עובר וזעקו **אומרים** ישואש בן דוד יהיה לך חמלה ממנו. 31 והעם
Mt 21,9 מהם בדרך. 9 והחיל שהולכים עמו צועקים **אומרים** הושיענו בן דוד ברוך יהיה אותו שעתיד לבא
Mt 21,10 משיח נכנס בירושלם כל העיר היתה מוקמת **אומרים** מי הוא זה ישאוש. 11 והעם אומרים זה ישו
Mt 21,11 מוקמת אומרים מי הוא זה ישאוש. 11 והעם **אומרים** זה ישו הוא נביא נזאריט מגליליאה. 12
Mt 21,15 ראו הנפלאות שעושה והנערים צועקים במקדש **אומרים** מהולל יהיה בן דוד היו כעוסים. 16 ואמרו
Mt 21,23 ומלמד. קרבו אליו שרי הכהנים וזקני העם **אומרים** בעד אי זה כח עושה אתה אלה הדברים. ומי
Mt 21,24 ואמי להם אני אהיה שואל דבר אחד ואם אתם **אומרים** אותו אני אענה בעד אי זה כח אני עושה זה.
Mt 21,25 מן השמים או מן האנשים. והם חשבו ביניהם **אומרים.** אם אנחנו נאמר מן השמים היא יאמר אז למה
Mt 22,16 16 ושלחו לו תלמידים עם משרתי אירודיש **אומרים** רבי אנחנו יודעים שאתהו איש נאמן ומלמד
Mt 23,1 כפי מתיאו 1 אז אמ׳ ישאוש לעם ולתלמידיו **אומרים** 2 המאותתים והפרושים עלו בקתדרא משה. 3 כל
Mt 23,3 תשמרו ותעשו. אבל לא תעשו כמעשיהם כי הם **אומרים** ואינם עושים. 4 הם מעמיסים כובד משאת
Mt 26,66 ואמ׳ זה אמ׳ גדוף 66 מה דומה לכם והם ענו **אומרים** ראוי הוא למות 67 רקקו בפניו והכוהו.
Mt 26,68 מאחרים נותנים לו תפוחים גדולים. 68 **אומרים** תנבא מי הכה אותך. 69 ופירו היה יושב בחוץ
Mt 27,11 גזר. 11 וישאוש עומד לפני פילאטו שאלו **אומרים** אתהו מלך היהודים ואמ׳ לו ישאוש. אתה
Mt 27,29 קוצים. וקנה ביד ימין ומברכין לפניו ברך **אומרים** הש׳ יושישעך מלך היהודים 30 ורוקקין בו
Mt 27,41 מן השתי וערב. 41 וכמדומה לדברים אלו: **אומרים** לו גדול הכהנים והמאותתים והחכמים. וכל
Mt 27,54 הארץ רועשת וזה שנעשה יראו בחוזק **אומרים** באמת זהו בן האלוה. 55 והיו שם רבות בנות
Mt 27,63 הפסח באו שרי הפרושים והכהנים לפילאט 63 **אומרים** אדון אנחנו נזכרנו שאותו הרמאי אמ׳ שיקום
Mc 1,27 27 וכולם היו תמיהים. והלכו אחד אל אחד **אומרים.** מה יהיה זה מהמוסר חדש אשר לו יכולת
Mc 2,6 6 והיו שם עמו קצת מחכמי הדת וחשבו בלבם **אומרים** 7 איך מדבר כן זה קללה. כי מי יוכל לכפר
Mc 2,12 בפני כלם. באופן שכולם תמהו וברכו האל **אומרים** מעולם לא ראינו כזה הדבר. 13 ויצא משם
Mc 3,22 נכבד הוא. 22 וחכמי הדת שבאו מירושלם **אומרים** שהוא משוטן ומכח בעל זבוק שר השטנים מרפא
Mc 5,12 משם רועים רבים חזירים 12 ונסוהו. הרוחות **אומרים** מימינו בחזירים באופן שאנחנו נכנס בהם. 13
Mc 6,15 ממות ובעבור זה עושה פלאות. 15 והאחרים **אומרים** שאליהו הוא. ואחרים אומרים שנביא הוא או
Mc 6,15 15 והאחרים אומרים שאליהו הוא. ואחרים **אומרים** שנביא הוא או אחד מן הנביאים. 16 וכאשר
Mc 7,5 כסף משתיהם. 5 ובעבור זה שאלו לישאוש **אומרים** למה אין שומרין תלמידיך גזירות ישישי
Mc 7,11 ואשר יקלל אביו ואמו מות יומת. 11 ואתם **אומרים** אשר אי זה מהן שאדם ידור בעבור נדר העם
Mc 7,37 הוא עו׳ מצוה עוד מגלה 37 ומתמיהים. **אומרים** כל מה שעשה ישאוש עשה היטב כי הוא עשה
Mc 8,27 27 [*] ועדיין שאל ישאוש לתלמידים מה **אומרים** העמים ממני מי אני 28 והם ענו אומרים שאתה
Mc 8,28 מה אומרים העמים ממני מי אני 28 והם ענו **אומרים** שאתה הוא גואן טבול. ואחרים אומרי׳ אליהו.
Mc 8,28 גואן טבול. ואחרים אומרי׳ אליהו. ואחרים **אומרים** נביא. 29 והוא אמ׳ להם ואתם מה אתם אומרים

Mc 8,29	נביא. 29 והוא אמ׳ להם ואתם מה אתם	**אומרים** ממני. מי אני. וענה פירו ואמר אתה משיח.
Mc 9,10	10 ושאלו לו מה רוצה לומ׳ זה שהפרושים	**אומרים** והסופרים אחריהם שחוייב הוא שאליהו יבא
Mc 9,25	יצא צועק ומצערו והנער נשאר כמת עד שרבים	**אומרים** שמת הוא. 26 וישו לקחו ביד והוא חזר חי.
Mc 10,26	עשיר במלכות שמים. 26 והם היו תמהים.	**אומרים** ביניהם. אומרים א״כ מי יוכל להיות נושע 27
Mc 10,26	שמים. 26 והם היו תמהים. אומרים ביניהם.	**אומרים** א״כ מי יוכל להיות נושע 27 וישאוש מזהיר
Mc 10,35	35 ויקרבו אליו יקומו וזואן בני זאבדיב	**אומרים** רבי אנחנו רוצים שאי זה דבר שאנחנו נשאל
Mc 11,31	ענו אותי. 31 והם חשבו ביניהם. אם אנחנו	**אומרים** מן השמים הוא. הוא יאמר אלינו א״כ למה
Mc 12,35	קושיא. 35 ועונה ישוש ומלמד במקדש. מה	**אומרים** החכמים מאותתים ממי הוא בן 36 דויט אמ׳
Mc 14,2	יוכלו תפוש ישאוש בשקר ושימיתוהו. 2 אבל	**אומרים** אכן לא נעשה ביום חג למען לא יתקוממו העם.
Mc 14,56	אותו למיתה. ולא מצאו. 56 ורבים עדי שקר	**אומרים** נגד ישאוש אבל לא היו מסכימים. 57 וקמו
Mc 14,57	מסכימים. 57 וקמו מקצת עידי שקר נגדו.	**אומרים** 58 אנחנו שמענו שאומ׳ אני אהרוס זה המקדש
Mc 15,29	שעוברים שם מקללים אותו מניעים ראשם	**אומרים** אתה היית אומר שתחריב מקדש השם׳ ואתה אחר
Mc 15,31	וערב. 31 וכמדומה לזה עליוני הכוהנים	**אומרים** מצחקים האחד עם האחר ועם הסופרים האחרים
Lc 2,15	ויורדים לשמים הרועים מדברים ביניהם	**אומרים** נַעֲבוֹר בבית לחם ונראה זה הדבר אשר האל
Lc 3,10	יכרת ויושם באש: 10 והעמים שואלים לו	**אומרים** א״כ מה יעשו. 11 והוא ענה אומ׳ אותו שיש
Lc 3,14	כמה שנתן לכם רשות. 14 והפרושים שאלוהו	**אומרים** מה יעשו. ויואן אמ׳ אל תחפצו רע לשום אדם
Lc 5,26	ושבחו לשם. וכלם היו מלאים יראה ממנו	**אומרים** נפלאות גדולות ראינו היום. 27 ואחר אלה
Lc 6,2	ואוכלין הגרעינים. 2 ומקצת מאותן פרושים	**אומרים** להם למה אתם עושים מה שאינו ראוי עשות
Lc 7,4	4 ואותם שבאו לישאוש חילו פניו במהירות	**אומרים** לו ראוי אתה שתתן זה להם 5 כי הוא אהוב
Lc 7,34	משוטן 34 בא מן האדם אוכל ושותה ואתם	**אומרים** הנה האדם מחריב. ואויב העולמיים והחוטאים.
Lc 9,8	שעשה ישאוש והיה לו בספק 8 בעבור שיש	**אומרים** שיואן הוא שחזר חי. אחרים אומרים אליהו
Lc 9,8	שיש אומרים שיואן הוא שחזר חי. אחרים	**אומרים** אליהו הוא ונראה בארץ. ואחרים אומרים שאחד
Lc 9,8	אומרים אליהו הוא ונראה בארץ. ואחרים	**אומרים** שאחד מישישי הנביאים הוא שקם חי. 9 ואמ׳
Lc 9,18	והתפלל ותלמידיו סמוכים לו וישו שאלם מה	**אומרים** העם מי אני 19 וענו ואמרו יואן טבול ומקצת
Lc 9,19	מי אני 19 וענו ואמרו יואן טבול ומקצת	**אומרים** אליהו. ויש אומרים נביא מן הראשונים שחזר
Lc 9,19	ואמרו יואן טבול ומקצת אומרים אליהו. ויש	**אומרים** נביא מן הראשונים שחזר חי. 20 וישאוש אמר
Lc 11,18	ולב איך תעמוד המלכות ההיא. א״כ למה אתם	**אומרים** שאני מגרש השדים בכח בלזאבוק. 19 ואם
Lc 15,2	שישמעוהו. 2 והסופרים והפרושים מתלוננים	**אומרים** ראה זה ראה חטאים ואכל עמהם 3 והוא אמ׳
Lc 19,7	העם ההוא ראה זה התלוננו כולם בקרבם	**אומרים** שבבית אדם חוטא נכנס. 8 וזאקיב עומד אמ׳
Lc 19,14	עירוניו כבר ושלחו לגאסיאו אחריו	**אומרים** לא נחפוץ שזה ימלוך עלינו. 15 ונעשה כאשר
Lc 19,38	האל בקול גדול על כל הנפלאות שראו. 38	**אומרים** ברוך הוא זה שבא בשם האל. שלם יהיה לשמים
Lc 20,5	השמים או מאנשים. 5 והם חושבים ביניהם.	**אומרים** אם נאמ׳ מן השמים [*] 6 [*] כל העם
Lc 20,21	בדבר מה וימסרוהו לשרים. 21 ושאלוהו	**אומרים** רבי אנחנו יודעים שאתה אומ׳ ומלמד דברים
Lc 21,5	לה חסרון שמה כל מאכלה שהיה לה. 5 ומקצת	**אומרים** שהמקדש שיהיה מעוטר מאבני מרגליות
Lc 22,64	אותו ומכים אותו בפנים ושואלים אותו	**אומרים** נביא מי הוא שהכה אותך. 65 וקללות רבות
Lc 22,66	ושרי הכהנים והוליכוהו בבית עצמם.	**אומרים** לו אם אתה משיח אמור לנו. 67 וישאוש אמר
Lc 22,70	כולם אם כן אתה בן האלוה. וישאוש אמ׳ אתם	**אומרים** שאני הוא. 71 והם אמרו למה אתם שואלים עוד
Lc 23,18	החג. 18 וכל העם [*] [*] [*] צעק יחדיו.	**אומרים** תסלק זה זה למיתה. והנח לנו ברבאן. 19
Lc 23,21	אליהם תחפצו להניח ישאוש 21 והם צעקו	**אומרים** תלהו. 22 והוא פעם שלישית אמר להם אי זה
Lc 23,35	עומד ומביטו. והשרים עמהם מלעיגים עליו.	**אומרים** האחרים הושיע. יושיע עצמו אם הוא משיח
Lc 24,34	בירושלם הי״א יחד. ואותם שעמדו היו 34	**אומרים** שהאדון חזר חי באמת ונראה לשימון. 35 והם
Jn 4,20	20 אבותינו התפללו לשם בזה ההר ואתם	**אומרים** שבירושלם הוא המקום שיש לכל להתפלל לאל:
Jn 4,35	מי ששלחני בעבור שאשלים מלאכתו: 35 אינכם	**אומרים** שארבעה חדשי׳ יש מכאן עד עת הקציר. הנה
Jn 4,42	ויותר עוד האמינו בו בעד דבריו. 42 ולאשה	**אומרים** לא היינו מאמינים בעד דבריך ואנחנו
Jn 6,53	הויי עולם: 53 אז היהודים חלקו ביניהם.	**אומרים** איך יוכל זה לתת לנו בשרו לאכול: 54 אז
Jn 7,12	הוא. 12 ורוב העם מַלִּינִים עליו. כי מקצת	**אומרים** טוב הוא. ואחרים אינו. רק מרמה העמים. 13
Jn 7,26	להמית 26 הנה שמדבר בגלוי ודבר אין אנו	**אומרים** לו. הכירו השרים באמיתות שזה הוא משיח. 27
Jn 7,40	40 אז מקצת מאחוזת העם בשומעם דבריו	**אומרים** זהו נביא אמיתי. 41 ואחרים אומרים זהו
Jn 7,41	דבריו אומרים זהו נביא אמיתי. 41 ואחרים	**אומרים** זהו משיח. ואחרים אומרים יבא מגלליאה
Jn 7,41	41 ואחרים אומרים זהו משיח. ואחרים	**אומרים** יבא מגלליאה משיח: 42 אינה אומרת הכתיבה

Jn 8,48 מהאל: 48 אז ענו היהודים ואמרו אין אנו **אומרים** יפה שאתה שומרוני מהשטן יש לך: 49 ענה
Jn 8,54 דבר. אבי הוא הנותן לי מעלה. אותו שאתם **אומרים** שהוא אלהיכם ולא הכרתם אותו. 55 אבל אני
Jn 9,8 8 ואותם שראוהו ראשונה כי דל היה. **אומרים** אינינו זה האיש שהיה שואל על הפתחים ויושב
Jn 9,8 שואל על הפתחים ויושב ואוכל לאה: ויש **אומרים** זה הוא. 9 ויש אומרים אינינו זה. רק דומה
Jn 9,9 ואוכל לאה: ויש אומרים זה הוא. 9 ויש **אומרים** אינינו זה. רק דומה הוא לו. והוא אמ׳ אני
Jn 9,16 אינינו מהאל כי אינו שומר השבת. ואחרים **אומרים** איך יוכל איש חוטא לעשות האותות האלה:
Jn 9,19 בעורון. עד שקראו לאביו ולאמו 19 ושאלום **אומרים** הוא זה בניכם שאתם אומרים שנולד כשהוא
Jn 9,19 19 ושאלום אומרים הוא זה בניכם שאתם **אומרים** שנולד כשהוא עור. א״כ באי זה צד ראה עתה:
Jn 9,30 אותו האיש ואמר להם זהו דבר נפלא שאתם **אומרים** לא ידעתם מאין הוא ופתח עיני. 31 לא ידעתם
Jn 10,20 היהודים על הדברים האלו. 20 ורבים מהם **אומרים** שטן לקחו ומדבר בשטות למה אתם שומעין
Jn 10,21 בשטות למה אתם שומעין אותו. 21 ואחרים **אומרים** אלה הדברים אינם מאדם שאחזו שד. ושטן יכול
Jn 10,36 למחק 36 אותו שהאב קדש שלחו בעולם אתם **אומרים** שאני מחרף ומגדף. כשאמרתי אני בן אלים. 37
Jn 10,38 ככה. 38 אבל אם אני עושה אותם. למה אתם **אומרים** כזה. ואם לא חפצתם להאמין לי. האמינו
Jn 11,31 כשראו מריאה שקמתה מהר ויצאה הלכו אחריה **אומרים** לקבר הולכת לבכות: 32 אז כשמריאה באה
Jn 12,18 באה אליו יוצאת לדרך אותה סיעה כי שמעה **אומרים** שעשה אות ופלא. 19 בעבור זה הפרושים אמרו
Jn 12,21 לפיליף שהיה מבטפגידא דגלליאה. ובקשוהו **אומרים** אדון אנו חפצים ראות ישאוש משיח. 22 ובא
Jn 16,18 מעט ותראוני כי אני הולך אל האב. 18 אז **אומרים** מה הוא זה שאומר לנו מעט. אין אנו יודעים
Mt 21,16 דוד היו כעוסים. 16 ואמרו לו שומע אתה מה **אומריך** אלו. וישאוש אמר הין: לא אתם קראתם מה
Mt 4,14 14 כדי שתהיה נשלמת נבואת ישעיה הנביא **אומרת** 15 ארצה זבולון ונפתלי. †מחדש היא מנוקה†
Mt 5,31 31 עוד אמר ישאוש משיח לתלמידיו התורה **אומרת** המגרש אשתו יתן לה ספר כריתות 32 ואני אומר
Mt 5,38 הין הנשאר הוא רע. 38 אתם שמעתם שהתורה **אומרת** עין תחת עין שן תחת שן 39 ואני אומר לכם
Mt 5,43 עוד אמר ישאוש לתלמידיו אתם שמעתם שהתורה **אומרת** ואהבת לרעך כמוך. ותכעיס אויבך. 44 ואני
Mt 8,17 17 בעבור שתהיה נשלמת שנבואת ישעיה **אומרת** הוא מסלק החוליים ונושא מכאוביו. 18 וכאשר
Mt 13,14 בעבור 14 שהנבואה תהיה נשלמת בהם מישעיה. **אומרת** אתם תשמעו ולא תבינו ותראו ולא תכירו. 15
Mt 13,35 בדמיונות: 35 בעבור זה תהיה נשלמת הנבואה **אומרת** אני אפתח את פי במשלים ואדבר דברים נסתרים
Mt 15,25 בית ישראל. 25 והיא באה ומתפללת אותו **אומרת** אדון עוזרני. 26 והוא ענה ואמ׳ אינינו טוב
Mt 17,5 לבנה צללם. ובת קול אחת באה מתוך הענן **אומרת** זהו בני אהובי אותו שמאד ערב לי. והם
Mt 21,4 יניחוה. 4 וכל זה להשלים הנבואה מהנביא **אומרת.** 5 אמרו לבני ישראל הנה מלכך בא שפל יושב
Mt 26,69 היה יושב בחוץ להיכל וקרבה אליו שפחה אחת **אומרת** ואתה היית עם ישוש דגליליאה 70 והוא כפרו
Mt 26,70 כפרו לפני הכל. אומ׳ אֵינִי יודע מה את **אומרת.** 71 וכאשר יצא מהפתח האחר שפחה אמרה לאותן
Mt 27,35 בגורל מלבושיו בעבור שתהיה נשלמת הנבואה **אומרת.** חלקו ביניהם מלבושי. ועל לבושי הניחו
Mc 1,11 עליו כדמות יונה. 11 ונעשית קול בשמים **אומרת** אתהו בני מאד ערב לי ואהוב. 12 ותכף נהגו
Mc 5,28 העם נכנסה ונגעה אחורי מלבושיו 28 כי היא **אומרת** בקרבה אם אנכי יכולה נגוע לבושו אני אהיה
Mc 6,25 25 ותכף היא באה אל המלך ושאלה לו בהכבדה **אומרת** אני חפיצה שתתן לי ראש גואן טבול באחד
Mc 9,12 שאליהו בא להם ועשו רצונם כמו שהכתיבה **אומרת** ממנו: 13 וכאשר היה בא אל התלמידים הוא
Mc 14,21 בקערה. 21 בן האלוה הולך כמו כן שהנבואה **אומרת.** אוי לו לאדם אשר בעדו בן הבתולה יהיה
Mc 14,68 68 והוא כפר איני יודע ואיני מכיר ממה את **אומרת** ויצא לחוץ ועמד לפני ההיכל והתרנגול קרא 69
Lc 1,24 אלישבק אשתו הרתה ונטמנת חמשה חדשים **אומרת** 25 זה עשה האל לי באותן הימים הביט בי
Lc 11,27 אלה הדברים לעם אשה אחת מסיעתו בקול רם **אומרת** לו: מאושר הוא הבטן שעמדת בה. והשדים שינקת
Lc 15,9 כל אוהביה ואוהבו ואוהבותיה ושכינותיה **אומרת** שמחו עמי כי אנכי מצאתי דרכמא שלי אותה
Lc 18,3 3 ואלמנה אחת היתה בעיר ההיא ובאה אליו **אומרת** נראה מעניין שהוא ביני ושכנגדי. 4 ולא רצה
Lc 22,59 אדם אין אני. 59 וכמעט שעה אחת אשה אחת **אומרת** אמת זה עמהם כי גלליב הוא. 60 ופירו אמר
Jn 4,17 לו אין לי בעל. וישאוש אמ׳ לה אמת את **אומרת** שאין לך בעל 18 כי חמשה בעלים היו לך וזה
Jn 7,42 ואחרים אומרים יבא מגלליאה משיח: 42 אינה **אומרת** הכתיבה מזרע דויד ומעיר בית לחם שמשם היה
Jn 12,13 לקחה כפות תמרים ויצאה אליו לדרך וצועקת **אומרת.** הושענא זהו מלך ישראל. 14 וישאוש מצא עיר
Jn 19,37 עצם לא תשברו בו. 37 ועוד כתיבה אחרת **אומרת** והביטו אל אשר דקרוה. 38 אחר אלה הדברים בא
Jn 20,9 וראהו ורץ. 9 כי עדיין לא ידעו הכתיבה **אומרת** שחייב שיחזור חי לאחר מיתה. 10 אז הלכו
Jn 20,18 18 ומריאה מגדלינא הלכה והגידה לתלמידים **אומרת** אנכי ראיתי. ואמ׳ לי אלה הדברים 19 אז שבת
Lc 13,27 לא ידעתי מאין אתם. סורו ממני אתם פועלי **און** ברוע לב. 28 ושם יהיה בכי והרעשת האל. כאשר
Mc 12,41 סיאון מניחים אוצר המקדש ומביט באי זה **אופן** העם מתנדבים שם מתנותיו. ורבים עשירים

Lc 8,18 ניכר ושלא יבא לגלוי. 18 לכן ראו באי זה **אופן** אתם שומעין. כי לאותן שיש לו יעשוק. ואותו
Lc 12,11 ולרבנים ולנביאים אל תחפצו להשתכל באיזו **אופן** או באי זה דבר תענו או תאמרו 12 כי רוח הקדש
Lc 21,14 14 אז ינוח לבבכם ואל תחשבו באי זה **אופן** תענו. 15 כי אני אתן לכם כח וחכמה שאליה לא
Lc 23,55 מגלליאה נמשכות אחריו רואות הקבר באי זה **אופן** גוף ישוש משיח היה מונח 56 וכשחזרו בבית
Lc 24,6 6 אינינו פה כי חזר חי. תזכורנה באי זה **אופן** דבר עמכם בעוד שהיה בגלליאה. 7 אמר שחוייב
Lc 24,20 ובדיבור לפני השם׳ ולפני העם 20 ובאי זה **אופן** מסרוהו עליוני הכהנים ושריהם בעונש מיתה
Jn 6,42 זה בן יוסף מהאב והאם שאנו מכירים באיזה **אופן** הוא אומר שירד מן השמים: 43 אז ענה ישאוש
Mt 6,1 Tit 1,6 השמרו לבלתי עשות אמבוה בלעז **אופנא.** ממעשיכם הטובים לפני העם מפני שתהיו
Mt Prol,10 בארבעה חלקי העולם. ודרך האל היא בד׳ **אופנים** [*] שנושאה דרישת האיונגלי. ויחסו אנושי
Lc 6,42 גדול. 42 ואיך תוכל לאמר לאחיך הנח ואני **אוציא** הקיסם מעיניך. ואז תביט שתגרש הקיסם מעין
Mt 12,35 מאוצרו נותן דברים טובים. ואדם רע מרוע **אוצר** נודר רע. 36 בעבור זה אומר אני לכם כי כל
Mt 19,21 לך מכור מה שיש לך ותנהו לדלים ויהיה לך **אוצר** בשמים: ובא ותמשך אחרי. 22 וכאשר הבחור שמע
Mc 10,21 לך. מכור אשר לך ותנהו לעניים ויהיה לך **אוצר** גדול בשמים ובא אחרי. 22 וכאשר שמע זה היה
Mc 12,41 ושב ישוש לפני לוגוט זופילא סיאון מניחים **אוצר** המקדש ומביט באי זה אופן העם מתנדבים שם
Lc 6,45 אין איש מלקט ענבים. 45 אדם טוב מטוב **אוצר** לבו מגיד טוב. ואדם רע מרוע אוצר לבבו מגיד
Lc 6,45 מטוב אוצר לבו מגיד טוב. ואדם רע מרוע **אוצר** לבבו מגיד רע כי מהשפעת הפה הלב מדבר. 46
Lc 12,33 מה שאתם מחזיקים ותנו צדקה כי אתם מתקנים **אוצר** בשמים: אין חסרון למי שגנב אין מתקרב לו.
Lc 18,22 אחד. מכור אשר לך ותנהו לעניים. ויהיה לך **אוצר** בשמים. ובא ולך אחרי. 23 ואלה הדברים נשמעים
Mt 6,20 ועש. וגנבים גונבים אותם 20 אבל תקבצו **אוצרות** שמים שחלדה ועש אין מחריבין אותם. וגנבים
Lc 12,24 כערבים שאינם זורעים ולא לוקטים ואין להם **אוצרות** ולא ממגורות. והש׳ מאכילם. כמה אתם שוים
Lc 12,18 טובתי ופירותי. 18 ואמ׳ אעשה זאת אהרוס **אוצרותי** ואעשם יותר גדולים ואקבץ כל דברי תולדותי
Mt 2,11 הילד עם מריאה אמו וישתחוו לפניו ויפתחו **אוצרותיהם** ויתנו לו זהב ולבונה ומירא. 12 והמלאך
Lc 12,34 לו. ועש אינה מכלה. 34 ובמקום שיהיה **אוצרכם** שם יהיה לבבכם: 35 מתנים ערוכים תהיו
Mt 5,14 אינו שוה רק להשליך חוצה ולרמוס אותם 14 **אור** העולם אינה יכולה ליטמן העיר המונחת אל ההר.
Mt 5,15 מכסה אבל להניחו על המנורה בעבור יעשה **אור** לכל אותן שבבית הן. 16 כן יהיה מאיר נרכם
Mt 16,2 ענם ואמר להם. אתם אומרים בערב למחר יהיה **אור** בהיר כי השמים הוא אדום 3 ובבקר הייתם אומרים
Lc 2,32 31 שהכינות לפני פני כל העם 32 שיהיו **אור** והגדת עמים ואזרת ישראל עמך. 33 ואביו ואמו
Lc 4,42 וגוער אותם כי יודעים שהוא משיח 42 והבקר **אור** יצא משם והולך במדבר והעמים מחפשים אותו.
Jn 11,9 שיהיה הולך ביום אינו עושה רע. כי רואה **אור** זה העולם. 10 אבל מי שהולך בלילה מצער עצמו
Jn 11,40 אליה לא אמרתי לך שאם תאמיני באמת תראי **אור** האל. 41 ואז הסירו האבן. וישאוש נשא עיניו
Mt 4,16 מגלילאה. 16 העם העומדים בדרך ערפל ראו **אורה** ונר בהיר הראה אליהם שהיו עומדים בצלמות. 17
Jn 5,35 אומר בעבור שאתם תהיו נושעים. 35 הוא היה **אורה** נר שורפת ומאירה ולא אביתם לשמוח שעה אחת
Jn 17,5 לעשות. 5 ועתה את אב תזככני עמך. כי אותה **אורה** שהיתה לו קודם שנברא העולם עמך. 6 אני גליתי
Jn 17,24 שאני אהיה שם הם יהיו עמי. בעבור שיראו **אורה** שליחותם שנתת לי. כי אהבת אותי קודם שהעולם
Jn 1,14 וכן האל נעשה בשר וישכון בכם. ואנו רואין **אורו** שאחד הוא לבד. ונולד מן האב שהוא מלא חן
Mt 1,6 ישראל. דויט מלך ישראל הוליד שלמה מאשת **אוריאש.** 7 שלמה הוליד רבואם. רבואם הוליד אביאש.
Mt 23,14 לאלמנות עם תפלה ארוכה. ובעבור זה תסבלו **אורך** הנגישה. 15 אוי לכם מאותתים פרושים רמאים
Lc 20,47 המקומות [*] 47 שמחריבין דברי חיים. **אורך** תפלה להם יהיה המחקה יתירה: Tit,21 קפיטולו
Lc 3,33 33 שם היה אמינאדף. שם היה רם. שם היה **אושרום.** שם היה פאריש. 34 שם היה גוֹדי. שם היה
Mt 12,38 והפרושים אומרים רבי אנחנו רוצים אי זה **אות** ראות ממך. 39 וישאוש ענה להם אומה רעה אות לא
Mt 12,39 ראות ממך. 39 וישאוש ענה להם אומה רעה **אות** לא ינתן לכם לבד אות יונה נביא. 40 כי כמו
Mt 12,39 ענה להם אומה רעה אות לא ינתן לכם לבד **אות** יונה נביא. 40 כי כמו שיונה היה בבטן הדג
Mt 16,3 שפוט צבע השמים. אבל אינכם יכולים לידע **אות** העת. 4 אומה רעה והפוכה שואלת אות. ואות לא
Mt 16,4 לידע אות העת. 4 אומה רעה והפוכה שואלת **אות.** ואות לא ינתן לכם לבד אות יונה הנביא. ונפרד
Mt 16,4 והפוכה שואלת אות. ואות לא ינתן לכם לבד **אות** יונה הנביא. ונפרד מהם והלך לו: 5 וכאשר באו
Mc 8,11 ויצאו הפרושים ונתוכחו עמהם ונסוהו ושאלו **אות** מן השמים. 12 וישאוש אמר להם [*] אמת לכם אני
Lc 11,16 מגרש השדים 16 ואחרים מנסים אותו שאלוהו **אות** מן השמים. 17 וישאוש כמבין מעשיהם מחשבותיהם
Lc 11,29 הרע הזה שואל אותי ואות לא ינתן לו. זולת **אות** יונה הנביא. 30 כי כמו שיונה היה אות למלחים.
Lc 11,30 אות יונה הנביא. 30 כי כמו שיונה היה **אות** למלחים. כן יהיה בן האדם לזאת המשפחה
Lc 21,25 עד שעת הנבראים יהיה נשלם. 25 ויראה **אות** בשמש ובלבנה ובכוכבים ובארץ צרות לעמים.

Lc 23,8 רבים ממנו ומצפה מתי יראהו שיעשה אי זה **אות.** 9 ושאל אליו דברים רבים. וישאוש מעולם לא
Jn 2,18 אכלתני. 18 אז ענו היהודים ואמרו אי זה **אות** אתה מראה לנו שאתה עושה. 19 ענה ישאוש ואמ׳
Jn 6,30 במי שהוא שלח אותי. 30 אז אמרו לו אי זה **אות** אתה עושה שנראהו ונאמין אותך. אי זו מלאכה
Jn 7,18 מי שמעצמו מדבר מעלתו מבקש אבל מי ששואל **אות** ממי ששלחו הוא זרע אמיתי אין בו. 19 לא נתן
Jn 10,41 אליו ואומרים שג׳ואן כמעט אינו עושה שום **אות** 42 אבל כל הדברים שאמ׳ יואן מזה הם אמתיים
Jn 12,18 לדרך אותה סיעה כי שמעה אומרים שעשה **אות** ופלא. 19 בעבור זה הפרושים אמרו ביניהם הנה
Jn 12,45 אינו מאמין רק במי ששלחני. 45 מי שרואה **אות** רואה מי ששלחני. 46 אני נר שבאתי בעולם בעבור
Mt 1,19 19 ויוסף להיותו צדיק ובלתי רוצה למסור **אותה** למיתה. ורוצה לכת בהחבא עזבה. 20 ובעוד
Mt 5,28 ואני אומ׳ לכם שכל אדם שיביט אשה ויחמוד **אותה** בלבו כבר עשה ניאוף: 29 אבל אם עֵינְךָ ימנית
Mt 5,30 ענוש: 30 ואם יד ימינך טשקנדליזא כרות **אותה** והרחק אותה ממך. כי יותר שוה לך אבוד אבר
Mt 5,30 ואם יד ימינך טשקנדליזא כרות אותה והרחק **אותה** ממך. כי יותר שוה לך אבוד אבר אחד מהיות כל
Mt 7,14 לחיים צרה היא מאד. ומעטין הם המוצאים **אותה:** 15 השמרו לכם מנביאי שקר הבאים בלבוש
Mt 10,13 שלום יהיה עמכם ובזאת הבית: 13 ואם **אותה** הבית תהיה ראויה לשלום שלומכם יבא אליה. ואם
Mt 10,15 אומר אני לכם שיותר עונש תסבול ליום הדין **אותה** העיר מאותה דשידומה: קפיטולו ל״ג כפי מתיאו
Mt 12,42 שבא מקום ליום הדין עם זאת האומה ותעניש **אותה.** כי היא באה מראש העולם לשמוע חכמת שלמה.
Mt 12,44 בעצמו אשובה אל ביתי שיצאתי. וכשבא מוצא **אותה** מנוקה וטהורה מכל קסמים. 45 אז הוא הולך
Mt 13,19 דברת הש׳. אותו ששומע דבר השם ולא יבין **אותה.** בא השטן ועוקרה מלבו. וזהו הזרע שנפל קרוב
Mt 13,22 מהר: כי בעד מלה זעומה תכף הם נבוכים. 22 **אותה** שנפלה בין החוחים. הוא אותו ששומע דברת הש׳
Mt 13,23 הש׳ שזרועה בלבו ואינה עושה פרי: 23 אבל **אותה** שנפלה בארץ טובה. הוא אותו שיבין דברת השם׳
Mt 15,13 13 והוא ענם ואמר כל נטע שאבי לא נטע **אותה** תהיה נעקרת. 14 הניחום כי הם עורים מנהיגי
Mt 16,25 להושיע נפשו בזה העולם יושיעה כי יאבד **אותה** בעדי. 26 מה יועיל לאדם אם הוא מרויח כל
Mt 18,8 אחד 8 אם רגלך או ידך תאשקנדליזט כרות **אותה** או הרחיקה ממך. כי יותר שוה לך הכנס בגן עדן
Mt 18,12 עוזב הוא התשעים ותשע בהרים והולך לחפש **אותה** שנאבדה. 13 ואם יקרה שימצאנה אמיתות אומר
Mt 21,42 ישאוש ואתם לא קראתם הכתיבות שאומרת האבן **אותה** שמאסו בוני החומה היא היתה מונחת בפינה.
Mt 21,44 לגוים שיעשו מעשיו 44 אותו שיפול על **אותה** האבן יהיה כתות. ויכתות אותו שעליו תפול. 45
Mt 24,44 אהבה זו עמדו מוכנים כי לא ידעתם השעה **אותה** שבן האלוה יהיה בא. 45 ומה תחשבו מעבד חכם
Mt 26,44 44 והניחם והלך להתפלל פעם אחרת ואמ׳ **אותה** עצמה מלה. 45 אז בא לתלמידים ומצאם ישנים
Mt 27,15 ופילאט שוטר היה לו במנהג להניח נפש אחת **אותה** שהיהודים שואלים. 16 והוא מחזיק תפוש אדם
Mc 2,9 עונותיך נמחלין. או לאמר קום קח מטתך ושא **אותה** בביתך ולך. 10 אבל בעבור זה שאתם תדעו שבן
Mc 4,15 הדמיון. 14 אותו שזורע הוא הדורש דבר 15 **אותה** שנפלה בדרך הם אותם ששומעין דברי האל ותכף
Mc 6,17 הסוהר בעבור אירודיאש אשת פיליף אחיו **אותה** שהוא מחזיק. 18 וג׳ואן אמר לאירודיש אינו
Mc 7,17 נכנס בבית התלמידים שאלוהו. מה רוצה לאמר **אותה** התמונה. 18 והוא אמ׳ להם א״כ אתם כ״כ פתאים
Mc 9,42 א׳ בצוארו. 42 אם ידך אישקנדליזט כרות **אותה.** כי יותר שוה לך הכנס בגן עדן ביד אחת מאשה
Mc 9,44 אינו נח. 44 ואם רגלך אישקנדליזט כרות **אותה** כי יותר שוה לך הכנס בג״ע באחת. מהכנס בשתים
Mc 9,46 נח ולא תפסק: 46 ואם עינך אשקנדליזט עקור **אותה** כי יותר שוה לך הכנס בג״ע בעין אחד משתים
Mc 12,1 לדבר דמיונות. ואמ׳ אדם אחד נטע כרם וסגר **אותה** היטב באטדים וחפר אותה ובנה בה מגדל אחד
Mc 12,1 אחד נטע כרם וסגר אותה היטב באטדים וחפר **אותה** ובנה בה מגדל אחד ושכר אותה לעובדי אדמה
Mc 12,1 באטדים וחפר אותה ובנה בה מגדל אחד ושכר **אותה** לעובדי אדמה והלך במהלך ארוך. 2 וכששב בעתו
Mc 12,10 האבן שמאסו הבונים תהיה מאוסה בעד הבונים **אותה** היתה מונחת לפינה. 11 וזה נעשה בעד אלהינו.
Mc 12,12 אבל יראו העם. כי הם הכירו שהוא אמ׳ **אותה** הצורה בעבורם והלכו ועזבוהו. 13 ואחר שלחו
Mc 13,24 לכם קודם שיהיה. ובאותן הימים 24 מועברת **אותה** צרה. השמש תחשך והלבנה לא תזריח 25 והכוכבים
Mc 14,35 ארצה והתפלל לשם אם איפשר עשות שתעבור **אותה** שעה. 36 ואמ׳ אב שהוא היכול הרחק זאת המיתה
Mc 16,9 בבקר הוא נראה ראשונה למריאה מגדלינא **אותה** שהוא גירש שבעה שדים ממנה. 10 והיא הלכה
Lc 8,26 לו. 26 ובאו ועברו אל מלכות גאניט זאריט **אותה** שסמוכה לגליליאה 27 וכאשר יצאו בארץ בא
Lc 9,45 מלת השם. כי נעלמה להם. ויראו לשאול **אותה** 46 ונשאו ונתנו ביניהם מי מהם גדול מכולם.
Lc 10,12 לכם שבאותו יום לא יסבלו שדומיטאנש של **אותה** עיר רע כדומה לאשר תסבלוהו אתם. 13 אוי לכם
Lc 11,1 אמ׳ אחד מתלמידיו למד לנו תפלה שנתפלל **אותה** לשם כמו שיואן לימד לתלמידיו 2 ואמר להם
Lc 11,24 האדם הולך במקומות מחפש מנוח ואינו מוצא **אותה** [*] 25 [*] מנוקה ביעים. 26 ואז הולך ולוקח
Lc 13,14 בבית הכנסת מלאים חימה: כאשר ישאוש ריפא **אותה** האשה בשבת ואמרו המם אשר בה ששת ימים הם
Lc 15,5 וילך לאותה שאבד עד שימצאה. 5 וכאשר ימצא **אותה** ישימה על כתיפיו ובא אל ביתו שמח. 6 קורא

Lc 15,8 מהם. לא תדליק את הנר ותכבד הבית ותחפש **אותה** בהשכל עד שימצאה. 9 וכאשר תמצא הדרכמש תקרא
Lc 15,9 אומרת שמחו עמי כי אנכי מצאתי דרכמא שלי **אותה** שאבדתי. 10 כן אני אומר לכם שמחה תהיה לפני
Lc 15,15 חסר. 15 והתחיל לקרב לאביו לאחד מעירוני **אותה** מלכות. ושלחהו בעירו לשמור החזירים 16
Lc 17,33 מאשת לוט 33 מי שירצה שיושיע נפשו יאבד **אותה.** ומי ומי יאבד אותה אמת אותה 34 אני אומר
Lc 17,33 שיושיע נפשו יאבד אותה. ומי ומי יאבד **אותה** אמת אותה 34 אני אומר לכם שאותו יאבד אומ
Lc 17,33 נפשו יאבד אותה. ומי ומי יאבד אותה אמת **אותה** 34 אני אומר לכם שאותו יאבד אומ הלילה יהיו
Lc 19,23 ולמה לא נתת ממוני ברבית. אני הייתי מבקש **אותה** עם המדות. 24 ואמר לאותן שעומדין שם גזלו לו
Lc 19,41 האבנים ידברו. 41 וכאשר קרב אל העיר ראה **אותה** ובכה עליה. אמר 42 כי אם אתה הכרת והאמנת
Lc 19,46 להם כתוב ביתי בית תפלה. רק אתם עשיתם **אותה** מערת גנבים: 47 והיה מלמד כל היום במקדש.
Lc 20,18 מונחת בראש המלאך. 18 כל איש שיפול על **אותה** אבן יהיה מוכה עם האבן. והאבן יכתת אותן
Lc 20,28 לו אשה אם ימות בלא בנים שאחיו יכול ליקח **אותה** האשה לו לאשה להקים זרע לאחיו. 29 ויקרה
Jn 4,9 הלכו בעיר לקנות דבר מאכל. 9 אז אמרה לו **אותה** האשה שמריטנא. אתה שיהודי אתה שאלת ממני
Jn 6,23 לבדם. 23 ואוניות אחרות באו דטיבריאדיש **אותה** ששם אכלו הפת ועשו חינות לאל. 24 אז כשראה
Jn 6,27 שאובד מי שאובד רק העומד בחיים נצחיים. **אותה** שבן האדם יתן להם. כי האל אב סימן הוא. 28
Jn 8,40 ואתם אביתם להורגני. איש שאמרתי אמת לכם **אותה** ששמעתי מהאל. זה עשה אברהם 41 אתם עושים
Jn 10,17 האב כאשר אניח נשמתי בעבור שפעם אחרת יקח **אותה.** 18 ושום אדם לא יטול אותה נשמה אם אני מניח
Jn 10,18 שפעם אחרת יקח אותה. 18 ושום אדם לא יטול **אותה** נשמה אם אני מניח אותה מעצמי יכולת יש לי
Jn 10,18 ושום אדם לא יטול אותה נשמה אם אני מניח **אותה** מעצמי יכולת יש לי לעזוב אותה ויכולת יש לי
Jn 10,18 אני מניח אותה מעצמי יכולת יש לי לעזוב **אותה** ויכולת יש לי פעם אחרת לקחתה. זאת המצוה
Jn 11,2 ממגדול מריאה ומרטא אחיותיו 2 והיתה **אותה** מריאה שמשחה ישוש משיח במשיחה וקנחה רגליו
Jn 11,31 אז היהודים שהיו שהיו אתה בבית ומנחמים **אותה** כשראו מריאה שקמתה מהר ויצאה הלכו אחריה
Jn 11,49 ועמנו. 49 ואחד מהם ששמו קאיפש היה הגמון **אותה** שנה. ואמ׳ להם אתם לא ידעתם אי זה דבר 50
Jn 11,51 העם. 51 וזה לא אמר מעצמו. רק שהיה הגמון **אותה** שנה. וניבא שישאוש משיח יצטרך לו למות בעד
Jn 12,18 לחיים: 18 ובעבור זה באה אליו יוצאת לדרך **אותה** סיעה כי שמעה אומרים שעשה אות ופלא. 19
Jn 12,23 לישאוש. 23 וישאוש ענה להם עתה באה השעה **אותה** שבן אדם יתעלה. 24 אמת אני אומר לכם אם
Jn 12,25 ימות נותן פרי רב. מי שאוהב נפשו יאבד **אותה.** והמארר נשמתו בזה העולם יזכה לחיים נצחיים.
Jn 15,2 שאינה עושה פרי. וכל העושה פרי בו ינקה **אותה** בעבור שתעשה פרי לרוב. 3 כבר אתם טהורים
Jn 17,5 לי לעשות. 5 ועתה את אב תזككני עמך. כי **אותה** אורה שהיתה לו קודם שנברא העולם עמך. 6 אני
Mt 2,8 לכו שאלו מהילד בתבונה ובדעת ובמוצאכם **אותו** שובו אלי מפני שאלך להשתחות לפניו: 9
Mt 2,20 קום וקח הילד ואמו ולך לארץ ישראל כי מת **אותו** שרוצה להמית הילד. 21 ויקם ויקח הילד ואמו
Mt 3,13 ישאוש מגליליאה בנחל ירדן לזואן שיטבול **אותו.** 14 וזואן היה מונעו אומר גביר לך נאות והיה
Mt 4,11 11 אז עזבהו השטן והמלאכים באו ושרתו **אותו:** קפיטולו ח׳ כפי מתיאו 12 כאשר שמע ישואש
Mt 8,8 ישואש משיח אני אלך וארפאהו לך. 8 ענה **אותו** השר ואמ׳ אדון איני ראוי שאתה תכנס בביתי רק
Mt 8,15 בעד היד והקדחת עזבה תכף: וקמה ושרת **אותו** 16 ובערב שלחו אל ישואש משוטנים והושיעם
Mt 8,27 תמהו אומרים מי הוא זה שהרוח והים שומעין **אותו.** קפיטולי כ״ח כפי מתיאו 28 וכאשר ישואש עבר
Mt 8,28 כ״ח כפי מתיאו 28 וכאשר ישואש עבר **אותו** ים והיו בארץ גינשריק פגש מושטן אחד שיצא מן
Mt 10,22 יכעסו אתכם בעבור שמי. ומי שיתמיד עד הקץ **אותו** יהיה נושע. 23 וכאשר ירדפו אתכם בעיר אחד
Mt 10,28 כי אין יכולים להרוג הנפש. תיראו ביותר **אותו** שהגוף והנפש יכול שום בגיהנם: 29 שני צפרים
Mt 11,10 אני לכם שהוא יותר מנביא: 10 זה הוא **אותו** שממנו הנביא אמר הנני שולח מלאכי שיפנה דרכך
Mt 11,12 12 [*] נכנס אדם בדוחק. והחוקים משיגים **אותו** בחזקה 13 כי כל הנביאים והדת עד זואן טבול
Mt 11,27 כי אם האב. ושום אדם אינו מכיר האב רק **אותו** שהבן רצה לגלות לו. 28 יבאו אלי כל אותן
Mt 12,10 אחד עם היד יבשה ושאלו לו אם ראוי למרק **אותו** בשבת בעבור שילשינו הם. 11 והוא אומר להם מי
Mt 12,29 יכול אחד ליכנס בבית החזק והגבור ולשבור **אותו** ביתו. אם בתחלה לא יקשרהו בחוזק. ואחר
Mt 12,45 יותר רעים ממנו ונכנסו שם ועמדו. ובסוף **אותו** האיש היו יותר רעים מבראשונה. ומעשיו
Mt 13,19 18 לכן אתם תשמעו המשל מאותו שזורע. 19 **אותו** שזורע הוא הדורש. והזרע הוא דברת הש׳. אותו
Mt 13,19 שזורע הוא הדורש. והזרע הוא דברת הש׳. **אותו** ששומע דבר השם ולא יבין אותה. בא השטן
Mt 13,20 לדרך. 20 ואותו שנפל בין האבנים. הוא **אותו** ששומע דברת הש׳ ובשמחה מקבלה. 21 אבל אין לו
Mt 13,22 נבוכים. 22 אותה שנפלה בין החוחים. הוא **אותו** ששומע דברת הש׳ ויש לו אנחות מזה העולם
Mt 13,23 פרי: 23 אבל אותה שנפלה בארץ טובה. הוא **אותו** שיבין דברת השם׳ וישמענה ועושה פרי ומעשים
Mt 13,31 אמר להם מלכות שמים הוא דומה לזרע החרדל **אותו** שאדם זורע בשדהו 32 שהוא קטן כל הזרעים

Mt 13,37 דמיונות הקמשונים מהשדה. 37 וענה ואמר **אותו** שזורע טוב זרע הוא בן הבתולה. 38 השדה הוא
Mt 14,5 אירודיש חפץ להורגו. רק ירא העם שתופשים **אותו** כמו נביא. 6 וביום הולדת לאירודיש עשה
Mt 14,7 לפני הכל. וייטב מאד לאירודיש. 7 בעבור **אותו** דבר הוא נשבע שהוא יתן לה כל מה שתשאלהו: 8
Mt 15,20 מטנפים האדם אין נטולות אין מטנפות **אותו:** 21 ונסע משם ישוש והלך לו בעברי טיר
Mt 15,25 שנאבדו בית ישראל. 25 והיא באה ומתפללת **אותו** אומרת אדון עוזרני. 26 והוא ענה ואמ׳ אינינו
Mt 16,1 1 ויקרבו אליו הפרושים והצדוקים נסות **אותו.** מתחננים לו שיראם אי זה נפלאות מן השמים. 2
Mt 16,25 ושיקח שתי וערב שלו ושילך אחרי. 25 כי **אותו** שחפץ להושיע נפשו בזה העולם יושיעה כי יאבד
Mt 17,5 אחת באה מתוך הענן אומרת זהו בני אהובי **אותו** שמאד ערב לי. והם שומעים. 6 וכאשר התלמידים
Mt 18,7 צריך הוא שיבואו האשקנדלזט. אכן רע הוא **אותו** שאשקנדליזט אחד 8 אם רגלך או ידך תאשקנדליזט
Mt 18,25 לא היה לו מה לפרוע האדון צוה שימכרו **אותו** ואשתו ובניו וכל מה שיהיה לו. ושיהיה נפרע.
Mt 18,28 והניחו לכת ומחל לו כל החוב. 28 וכאשר **אותו** עבד היה יוצא לחוץ מצא אחד מרעיו שחייב לו
Mt 18,30 30 והוא לא רצה הקשיבו. אבל הלך ושם **אותו** במאסר עד שיפרע החוב. 31 וכאשר עבדי האדון
Mt 20,6 שעה והוא יצא ברחוב. ומצא אחרים עומדים **אותו** יום כמו כן בטלים. והוא אמ׳ להם למה עמדתם
Mt 20,20 אם בני סבאדיב עם בניה מתפללין מחלים **אותו** ושאלה מתן אחד לו. 21 והוא אמר מה תחפוצי.
Mt 21,2 אז הוא שלח שנים מתלמידיו 2 אומר לכו אל **אותו** המגדל שהוא לפניכם. ותכף תמצאו אתון אחת
Mt 21,9 צועקים אומרים הושיענו בן דוד ברוך יהיה **אותו** שעתיד לבא בשם אדונינו מושיענו. מהולל תהיה
Mt 21,24 אני אהיה שואל דבר אחד ואם אתם אומרים **אותו** אני אענה בעד אי זה כח אני עושה זה. 25
Mt 21,44 יהי מכם לקוח ונתון לגוים שיעשו מעשיו 44 **אותו** שיפול על אותה האבן יהיה כתות. ויכתות אותו
Mt 21,44 שיפול על אותה האבן יהיה כתות. ויכתות **אותו** שעליו תפול. 45 וכאשר שרי הכהנים והפרושים
Mt 23,11 תחפצו נקראים רבנים. כי ישאוש משיח רב 11 **אותו** שהוא גדול בתוככם יהיה משרתכם. 12 ומי
Mt 23,16 שאותן שנשבעין במקדש דבר אין נשבעין. אבל **אותו** שעושה נדר לתת זהב למקדש אותו חייב לפרוע.
Mt 23,16 אבל אותו שעושה נדר לתת זהב למקדש **אותו** חייב לפרוע. 17 פתאים ועורים. מה הוא דבר
Mt 23,35 הארץ. מדם הבל צדיק עד דם זכריה בן ברכיה **אותו** שהרגתם בין המקדש והמזבח: 36 אמיתות לכם
Mt 24,13 מרבים. ותתקרר אהבת רבים. 13 אבל **אותו** שיתמיד עד הקץ ויעמוד אותו יהיה נושע. 14
Mt 24,13 רבים. 13 אבל אותו שיתמיד עד הקץ ויעמוד **אותו** יהיה נושע. 14 ואז האיונגיליאו יהיה נדרש
Mt 24,15 משומם שנ׳ בדניאל נביא עומד במקום הקדש **אותו** שקורא ביניהן א״כ הוא. 16 אותן שהיו
Mt 24,22 עד עתה ועד הקץ. 22 ואם הש׳ לא יקצר **אותו** זמן שום אדם לא יהיה נושע. אבל בעד בחירי
Mt 24,22 לא יהיה נושע. אבל בעד בחירי הש׳ יקצר **אותו** זמן. 23 ואז אם איש יאמר לכם בזה המקום הוא
Mt 24,46 כל סיעתו שהוא יזונם בזמנם. 46 אשרי העבד **אותו** שאדוניו מוצאו ער וכן עושה. 47 אמיתות לכם
Mt 24,50 לאכול ולשתות עם השכורים. 50 יבא אדון **אותו** עבד יום שהוא לא יחשוב ושעה שהוא אינו יודע:
Mt 25,20 בא האדון ורצה שמוע חשבון מהם. 20 ובא **אותו** שקבל חמשה בישנטש ונתן לו עו׳ ה׳ מריוח.
Mt 25,24 אדוניך ומרוב יעשו אותך אדון: 24 ובא **אותו** שקבל הא׳ ואמ׳ אדון אני יודע שאתה איש קשה
Mt 25,29 לו יתן איש בהעדפה. ואותו שלא יהיה לו **אותו** המעט שיהיה לו יגזלנו אדם. 30 והעבד הרע
Mt 25,34 לימינו באו ברוכים מאבי ותחזקו המלכות **אותו** שלכם מוכן מראשית העולם עד הנה. 35 אני
Mt 26,23 כל אחד לאמר אדון אנכי הוא. 23 והוא ענה **אותו** שמשים היד עמי בקערה הוא יבגדני. 24 ואיש
Mt 26,29 מכאן והלאה לא אשתה מחליקות זה הגפן. עד **אותו** יום שאשתהו עמכם מחדש במלכות אבי. 30 וכאשר
Mt 26,46 החטאים 46 קומו ונלכה. כי ראו שמתקרב **אותו** שיבגדני. 47 ועוד הוא מדבר הנה כי יוד״ש אחד
Mt 26,48 שמסרו נתן זה הסימן אומ׳ מי אשר אני אשק **אותו** הוא וקחוהו. 49 ותכף נגש אל ישאוש. ואמ׳ האל
Mt 26,72 72 ופעם אחרת כפר בשבועה שלא הכיר **אותו** האדם. 73 ואחר מעט נגשו לפירו אותן שעומדין
Mt 26,74 74 ואז התחיל לכפור ולהשבע שאינו מכיר **אותו** האדם. ומיד התרנגול קרא. 75 ופירו זכר דבר
Mt 27,8 בעבור שיקברו שם הגרים. 8 ובעבור זה **אותו** שדה נקרא אַלְקִידֶמָך זהו שדה הדם עד היום הזה.
Mt 27,18 משיח 18 כי הוא יודע שבעבור הנאה מוסרים **אותו** למיתה. 19 והוא יושב בקתדרת הדין: אשתו שלחה
Mt 27,39 ואחד לשמאל. 39 ואותן שעוברין מקללין **אותו** מניעין ראשן 40 [*]. אתהו שאומר שתשמיד
Mt 27,55 אותן שהלכו עם ישאוש דגליליאה ששרתו **אותו.** 56 ובתוכן היתה מריאה מקדלינא אם יקומו
Mt 27,57 בא עשיר אחד איש מבארי מסיאה ששמו יושאף **אותו** שהוא תלמיד ישאוש. 58 וזה קרב לפילאט ושאל
Mc Prol,25 למען שאדם ישיג גמול מעמלינו חזקם. כי **אותו** שנוטע ומשקה אחת מלאכה עושה אבל הש׳ הוא
Mc 1,7 7 ודורש ואומר יותר חזק ממני יבא אחרי. **אותו** שאיני ראוי לחלוץ שרוך נעליו. 8 אני טובל
Mc 1,13 ושם עומד בין הבהמות והמלאכים משרתים **אותו.** 14 ואחר שג׳ואן היה אסור. בא ישאוש
Mc 1,34 ורבים מושטנים מגרש השדים כי הם מכירים **אותו.** 35 וקם בבקר ויצא והלך לו במדבר ושם התפלל.
Mc 3,2 אדם אחד עם היד יבשה. 2 והפרושים מארבים **אותו** אם ימרקהו בשבת בעבור שילשינוהו. 3 וישאוש

Mc 3,11 מרפא רוצים לנגעו. 11 והמשוטנים שרואים **אותו** כרעו צועקים ואומרים 12 אתהו בן האלוה
Mc 3,24 ואם אי זה מלכות בזולת החכמה יכול עמוד **אותו** מלכות. 25 בבית שיש חלוקת הלב ביניהם אינו
Mc 4,14 13 ואמ׳ להם איניכם מבינים זה הדמיון. 14 **אותו** שזורע הוא הדורש דבר 15 אותה שנפלה בדרך הם
Mc 4,25 25 ואותו שיהיה לו יתן. ואותו שיהיה לו **אותו** הדבר עצמו שיהיה לו יגזלו ממנו: 26 ועוד אמר
Mc 5,18 ישאוש נכנס בספינה המתחיל להתחנן לו **אותו** שהיה מאז מושטן שהוא ילך עמו. 19 וישאוש לא
Mc 5,32 ואומר מי נגעני. 32 ומביט אם יוכל ראות **אותו** שזה עשה. 33 והאשה פחדה ויראה ויודעת בטוב
Mc 7,32 32 והביאו לו איש אחד חרש ואלם. מבקשים **אותו** בתפלה שישים ידו עליו. 33 וישאוש הוליכו לצד
Mc 8,13 סימן ההראות. 13 ועזבם ועלה בספינה עובר **אותו** הים 14 ותלמידיו שכחו לקחת לחם ולא היה להם
Mc 8,34 בשריי. 34 וקרא לעם ולתלמידיו ואמ׳ להם. **אותו** שרוצה לימשך אחרי יכפור עצמו. ויקח שתי וערב
Mc 9,34 וישאוש קרא השנים עשר תלמידים. ואמ׳ להם **אותו** שירצח היות גדול בינותינו יהיה משרת כולם.
Mc 9,36 ולקח נער אחד ושמו באמצעם וחבקו ואמ׳ 36 **אותו** שיקבל עו׳ מנערים אלו בשמי יקבלו אותי.
Mc 10,2 להם כמנהגו 2 והפרושים שואלים לו מנסים **אותו.** היכול איש לעזוב אשתו. 3 וישוש ענה ואמ׳
Mc 10,43 גדול על הקטנים. 43 לא יהיה כן ביניכם. **אותו** שירצה היות גדול יהיה עבדכם. 44 ואותו
Mc 11,9 ואומרים הושיענו מושיע ברוך. ברוך הוא **אותו** שבא בשם הש׳. 10 וברוך יהיה המלך מושיע
Mc 12,30 העקרי. שמע ישראל אלהיך אדון הוא אחד. 30 **אותו** תאהב בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מחשבתך ובכל
Mc 12,32 ושום צווי אחר אינו גדול מזה. 32 ואמר לו **אותו** החכם רבי אמת גדול שאינו לבד אלוה אחד ואינו
Mc 12,33 שאינו לבד אלוה אחד ואינו אחר אלא הוא 33 **אותו** שחייב אדם לאהוב מכל לב ומכל נפש ומכל חוזק
Mc 12,37 קראו אדוניו איך הוא בנו. וכל העם שומעין **אותו** ברצון. 38 וישאוש מזהירם אומר השמרו מן
Mc 13,14 תראו השקוץ שומם עמוד במקום שאין ראוי. **אותו** שקורא יבינהו. ואז אותן שביג׳ודיאה ינוסו
Mc 13,20 עתה ולא תהיה אח״כ. 20 ואם הש׳ לא יקצר **אותו** זמן כל בשר לא יושע. אבל בעבור הנבחרים
Mc 13,32 השמים והארץ יעברו ודברי אלה לא יעברו 32 **אותו** היום ואותה שעה לא ידעה לא מלאכי השמים ולא
Mc 14,40 כי עיניהם היו כבדים ולא יכלו לענות **אותו.** 41 בא פעם אחרת ואמר להם ישנים אתם. אינו
Mc 14,42 החוטאים 42 קומו ונלכה כי הנה קרוב הוא **אותו** שימסרני. 43 עו׳ הוא מדבר בא יודש אשקריוטא
Mc 14,44 וזקני העם. 44 והבוגד נתנם זה הסימן אמ׳ **אותו** שאני אנשק הוא הוא קחוהו והביאוהו בחכמה. 45
Mc 14,48 הייתי גנב יצאתם עם סכינים ומקלות תפוש **אותו.** 49 כל היום הייתי עמכם במקדש מלמד ולא
Mc 14,55 העצה מחפשים עידי שקר בעבור שיוכלו מסור **אותו** למיתה. ולא מצאו. 56 ורבים עדי שקר אומרים
Mc 14,65 ורחקו עליו וכסו פניו והכוהו בצואר ומכים **אותו** ואומרים התנבא מי הכה והמשרתים נותנים לו
Mc 15,3 ואמר אתה אומרו. 3 וגדולי הכהנים מלשינים **אותו** מעניינים רבים. 4 ופילאט עוד שואלו אומר למה
Mc 15,7 ואז הוא מחזיק אדם אחד תפוש ששמו בראבן. **אותו** שבת גר אחד עשה רציחה. ובעבור הרציחה הושם
Mc 15,19 עם קנה אחד וירקו בפניו וכורעים ומתפללים **אותו.** 20 וכאשר מאד הלעיגוהו הפשיטו לו הארגמן
Mc 15,29 עם הרשעים. 29 ואותם שעוברים שם מקללים **אותו** מניעים ראשם אומרים אתה היית אומר שתחריב
Mc 16,16 העולם דרשו דבר מלך השמים לכל בריה 16 **אותו** שיאמין ויהיה טבול יהיה נושע ואותו שלא
Lc 1,20 שיושלמו בעתן תהיה אלם ולא תוכל דבר עד **אותו** יום שאלו הדברים יבאו לתכלית. 21 והעם היה
Lc 1,49 כל הבריות יאמרו אנכי היות מאושרת. 49 כי **אותו** שהוא כולו יכול הקדוש שמו הוא עשה בי דברים
Lc 1,74 בעבור שיצילנו מאויבינו בלי פחד נעבוד **אותו** 75 בקדושה ובטהרה לפניו כל ימינו. 76 ואתה
Lc 2,47 מקשיב אותם ושואלן. 47 וכל השומעין **אותו** מתמיהין מחכמתו ומענהו. 48 וכאשר האב והאם
Lc 3,11 לו אומרים א״כ מה יעשו. 11 והוא ענה אומ׳ **אותו** שיש לו שתי מלבושים יתן למי שאין לו אחת.
Lc 4,42 אור יצא משם והולך במדבר והעמים מחפשים **אותו.** ובאו עדיו ומחזיקים בו שלא יפרד מהם. 43
Lc 5,3 והוא עלה באוניה אחת שהיתה משימון. ומבקש **אותו** שיסיע האניה משם מעט ויושב ומלמד לעם אשר
Lc 6,48 וכאשר נעשה גודל השפעת מים הנחל בא על **אותו** בית ולא היה יכול להניעו כי היתה מיוסדת על
Lc 7,3 ישאוש היה שם שלח לו חכמי היהודים מבקש **אותו** שיבא שירפא עבדו. 4 ואותם שבאו לישאוש חילו
Lc 7,14 14 וישאוש קרב ונגע המטה ואותן שנושאין **אותו** עמדו. וישאוש אמ׳ נער אני מצוה שתקום 15
Lc 7,15 וישאוש אמ׳ נער אני מצוה שתקום 15 ומיד **אותו** שהיה מת קם. והתחיל לדבר. וחזרו לאמו. 16
Lc 7,19 מתלמידיו ושלחם לישאוש ואמרו לו אתה הוא **אותו** שעתיד לבא. או אנחנו מקוים אחר. 20 [*] [*]
Lc 7,39 באמת יודע יהיה שהיא היא האשה שנוגעת **אותו** חטאה היא. 40 וענה ישאוש ואמ׳ לו שימון אני
Lc 8,5 הערים וצערו לישאוש למשול משל. ואמרו 5 **אותו** שזרע זרעו. ובעוד שזורע נפל ממנו לדרך
Lc 8,12 12 שנפל סמוך לדרך. והם אותם ששומעין **אותו.** ובא אחר כן השטן ומוציא הדבר מלבם בעבור
Lc 8,40 עשה לו. 40 ונעשה כשחזר ישאוש לעם המחכים **אותו** 41 שאדם אותו ששמו לירוש שהיה שר בית הכנסת
Lc 8,41 כשחזר ישאוש לעם המחכים אותו 41 שאדם **אותו** ששמו לירוש שהיה שר בית הכנסת נפל לרגלי
Lc 8,47 ישו משיח ואמרה אל העם באי זו טעם נגעה **אותו** ושנתרפאה בעבור הנגיעה. 48 וישו אמ׳ לה בתי

Lc 9,35 ואמרה זהו בני האהוב לי מאד והערב. ושמעו **אותו.** 36 וכאשר שמעו התלמידים את הקול נפלו לפני
Lc 10,25 ולא שמעו. 25 והנה חכם אחד בדת קם לנסות **אותו** ואמר אי זה דברים אעשה למען השיגי חיים
Lc 10,31 וקרא שכהן אחד הולך באותו דרך עצמו. וראה **אותו** עבר הלאה. 32 ולוי אחד קרוב מאותו מקום.
Lc 10,33 ושמריטא אחד עובר קרוב ממנו בא אליו וראה **אותו** וחמל עליו 34 [*] ושם לו שמן בחבורותיו
Lc 10,37 ורע לאותו שנפל בין הגנבים. 37 ואמ׳ אליו **אותו** שעשה לו החסד ההוא וישאוש אמ׳ לו לך ואתה
Lc 11,16 שר השדים מגרש השדים 16 ואחרים מנסים **אותו** שאלוהו אות מן השמים. 17 וישאוש כמבין
Lc 11,28 מאושרים הם אותם ששומעין דבר הש׳ ושומרין **אותו.** 29 ואל העמים התחיל לאמר. הדור הרע הזה
Lc 11,54 ודברו אתו בכבדות ברוב דברים 54 מארבים **אותו** ומבקשים מפיו אי זה דבר יוכלו להלשינו:
Lc 12,5 שיעשו 5 אבל אני אלמדכם ממי תיראו. תיראו **אותו** שאחרי מות האדם יש לו כח לשולחו בגיהינם ולו
Lc 12,5 לו כח לשולחו בגיהינם ולו האש אומר לכם **אותו** תיראו: 6 חמשה לחם שהם שלו נמכרין במאה
Lc 12,42 אמ׳ לכל האיש הנאמן ועושה ההוצאה בחכמה **אותו** האיש משים האדון על ביתו לתת לבני ביתו החטה
Lc 12,43 החטה הראויה לתת להם בזמנה. 43 מאושר הוא **אותו** עבד שרבו מוצאו כן עושה. 44 אמת אני אומ׳
Lc 12,45 שעל כל הדברים שמחזיק ישליטהו. 45 אבל אם **אותו** עבד יאמר בלבבו אדוני מתאחר לבא ויתחיל
Lc 12,46 ביום שלא יקווהו ובשעה שלא ידעה ויגרש **אותו** ואביו להניחם עם אשר לא נאמרו. 47 אבל אותו
Lc 12,47 ואביו להניחם עם אשר לא נאמרו. 47 אבל **אותו** עבד שידע רצון בעליו ואינו מזמין עצמו ולא
Lc 14,1 משר הפרושים לאכול פת בשבת והנם מביטים **אותו.** 2 והנה איש אחד משוקה היה לפניו. 3 וישאוש
Lc 14,6 בבור בשבת שלא יעלהו. 6 ולא יכלו לענות **אותו:** 7 ואמר לאותן הקרואים דבר נשמע כאשר בחרו
Lc 14,10 לך ושב במקום היותר אחרון בעבור כשיבוא **אותו** שזימן לך יאמר לך אהוב עלה הנה. אז תשיג
Lc 17,9 ולשתות. ואחר אתה תאכל ותשתה.9 וימצא **אותו** עבד חן בעיני אדוניו כי עשה מצותו. 10 איני
Lc 18,39 רחמנות עלי. 39 ואותן שהולכין עמו מקללין **אותו** שישתוק. והוא עור ביותר צועק בן דוד חמול
Lc 19,3 הוא. ולא יכול לראותו בעבור רוב העם. כי **אותו** זאקיב היה קטן הצורה 4 ורץ ועלה באילן אחד
Lc 19,35 אמרו כי האדון רבינו צריך לו. 35 ונהגו **אותו** לישאוש. ומניחים מלבושיהם על העיר והניחו
Lc 20,11 והאדון שלח עבד אחר והם נוגשים ושוברים **אותו** ברוב בזיונות. והניחוהו להלוך. 12 ושלח עבד
Lc 20,15 ונהרגהו והירושה תהיה לנו. 15 והשליכו **אותו** מן הכרם והרגוהו. לכן בעל הכרם מה יעשה להם.
Lc 22,6 לו כסף. 6 והוא נדרו להם ומחפש שימסור **אותו** בזולת הסיעות. 7 ובא היום שעושים לחם מצות
Lc 22,12 12 והוא יראך היכל גדול ושם תכינו **אותו.** 13 ובלכת התלמידים מצאו כמו שאמר להם
Lc 22,16 המיתה. 16 כי אני אומ׳ לכם שלא אוכל **אותו** עד שיהא נשלם מלכות השם׳. 17 וכאשר לקח הכוס
Lc 22,20 אכלו אמר זה הגביע הוא צווי החדש בדמי **אותו** שיהיה נשפך בעדכם. 21 אכן הנה יד המוסר אותי
Lc 22,22 האדם כפי שהוא אפס הולך. אכן אוי לאותו **אותו:** 23 והם התחילו לשאול ביניהם איזהו מהם שזה
Lc 22,26 מאושרים. 26 אבל לא יהיה כן מכם. כי **אותו** שהוא גדול בבית יהיה כמו נער. ואותו שהוא
Lc 22,26 בבית יהיה כמו נער. ואותו שהוא יהיה כמו **אותו** שמשרת. 27 ואני באמצעם כמו מי שהוא משרת. 28
Lc 22,43 רצוני רק רצונך. 43 והנה מלאך השמים מחזק **אותו** ונעשה באיגוניאה שמתפלל בצרה 44 והיתה הזיעה
Lc 22,54 זאת היא שעתינו ועוז הערפליי: 54 ולקחו **אותו** והוליכוהו בית סגן הכהנים. ופירו הולך אחריו
Lc 22,56 56 וכאשר שפחה אחת ראתהו יושב באש והביטה **אותו** אמרה זה היה עמהם. 57 ופירו כפר לה אומר אשה
Lc 22,58 איניני מכירו. 58 ואחר מעט פעם אחרת ראתה **אותו** ואמרה ואתה מהם אתה. ופירו אמר אדם אין אני.
Lc 22,63 63 והעם התופשים בו לעגו עליו מכים **אותו** 64 ומכסים אותו ומכים אותו בפנים ושואלים
Lc 22,64 בו לעגו עליו מכים אותו 64 ומכסים **אותו** ומכים אותו בפנים ושואלים אותו אומרים נביא
Lc 22,64 עליו מכים אותו 64 ומכסים אותו ומכים **אותו** בפנים ושואלים אותו אומרים נביא מי הוא שהכה
Lc 22,64 64 ומכסים אותו ומכים אותו בפנים ושואלים **אותו** אומרים נביא מי הוא שהכה אותך. 65 וקללות
Lc 23,3 אומ׳ שהוא מלך המשיח. 3 ופילאט שואל **אותו** אתהו מלך היהודים. והוא ענה אתה אומר. 4
Lc 23,6 ועד כאן. 6 וכאשר פילאט שמע מגלליאה שאל **אותו** האדם אם הוא גלליב. 7 והכיר כי מיכולת
Lc 23,10 הכהנים והסופרים עומדים בחוזק ומלשינים **אותו.** 11 ואירודיש עם סיעתו מבזים אותו.
Lc 23,11 אותו. 11 ואירודיש עם סיעתו מבזים **אותו.** והלבישוהו ארגמן לבנה והוציאו לעג עליו. 12
Lc 23,14 שאלתי זה ולא מצאתי דבר ממה שאתם מלשינים **אותו.** 15 וג״כ אירודיש כי הוא שלח אתכם. והנה שום
Lc 23,25 24 ופילאט שפט שיעשה שאלתם. 25 והניח להם **אותו** שבעבור רציחה ובגידה הוסר במאסר שהם שאלוהו
Lc 23,49 חזרו להכות חזותיהם. 49 וכל אותן שמכירין **אותו** עמדו מרחוק. וכל הנשים שבאו אחריו מגלליאה
Lc 24,16 עמהם 16 ועיניהם עורות שלא היו מכירים **אותו.** 17 וישאוש אמ׳ באי זה דברים אתם מדברים
Lc 24,24 לקבר ומצאו כמו כן הנשים אומרות ולא מצאו **אותו.** 25 וישוש אמ׳ להם סכלים תהיו תועים להאמין
Jn 1,4 דבר אינו נעשה: מה שנעשה 4 כי היה חיים **אותו** החיים היה נר האנשים. 5 והנר היה מאיר
Jn 1,15 זואן עושה עדות ממנו. וצועק אומר זה הוא **אותו** שאמרתי שעתיד לבא אחרי נעשה קדום. וקודם

Jn 1,26 אני טובל אתכם במים. רק באמצעכם עומד **אותו** שאינכם מכירים אותו 27 הוא עתיד לבא אחרי
Jn 1,26 רק באמצעכם עומד אותו שאינכם מכירים **אותו** 27 הוא עתיד לבא אחרי והיה קודם לי אותו
Jn 1,27 אותו 27 הוא עתיד לבא אחרי והיה קודם לי **אותו** שאיני ראוי לחלוץ שרוך נעלו. 28 אלו הדברים
Jn 1,30 הנה זה האל שמסיר העונות מן העולם. 30 **אותו** הוא שאמרתי אחרי הגבר שנעשה קודם לי. כי הוא
Jn 1,33 כמעט כמו יונה עומד עליו. 33 [*] אבל **אותו** ששלחני שאטביל במים הוא אמר לי אותו שעליו
Jn 1,33 אבל אותו ששלחני שאטביל במים הוא אמר לי **אותו** שעליו תראה הרוח יורד עומד עליו. זהו שמטביל
Jn 1,37 ישאוש הולך ואמר הנה מלאך השם׳ 37 ושמעו **אותו** שני תלמידים מדבר והלכו אחר ישאוש. 38 וישוש
Jn 1,39 אמ׳ אליהם [*] [*] [*] 39 [*] בואו וראו **אותו.** ובאו וראו אנה עומד. ועמדו שם אותו היום
Jn 1,39 וראו אותו. ובאו וראו אנה עומד. ועמדו שם **אותו** היום והיה כמעט שעה עשירית. 40 והיה אנדריב
Jn 1,45 לו אנחנו מצאנו ישוש בן יוסף נזוריט. **אותו** הוא שממנו כתב משה בדת ובנביאים: 46 ואמ׳ לו
Jn 1,46 אי זה דבר טוב. אמר לו פליף בא וראה **אותו.** [*] 47 ראה ישאוש משיח נתנאל שבא שם. ואמר
Jn 1,47 ואמר ממי אתה חושב שיהיה אמת. איש מישראל **אותו** שאין לו שום שקר. 48 אמר לו נתנאל היאך אתה
Jn 2,20 המקדש נתארך בינינו והוצרך לעמוד הפועל **אותו** ארבעים ושש שנה. ואתה אומ׳ בג׳ ימים תעשהו.
Jn 3,5 אומר לך שום אדם לא יכנס במלכות שמים רק **אותו** שפעם אחרת יהיה נולד ממים ומרוח הקדש: 6 מה
Jn 3,28 שאמרתי לכם שאיני משיח רק שולחתי לפני **אותו** 29 שיש לו ארוסה וארוס אבל הוא אוהב הארוס
Jn 3,29 וארוס אבל הוא אוהב הארוס שעומד ושומע **אותו** ומשמח בגיל בעבור קול הארוס הזה הוא גיל
Jn 4,45 בארצו. 45 אז כשבא ישאוש בגלליאה קבלו **אותו** הגליליבש כי ראו כל הדברים שעשה ביר בירושלם
Jn 5,13 ולך. 12 [*] [*] 13 והוא לא ידע מי הוא **אותו** שריפאהו. כי ישו נטמן מן העם שהיה באותו
Jn 5,15 תחפוץ לחטוא ולא יקרא לך דבר רע: 15 והלך **אותו** האיש ואמ׳ ליהודים שישאוש רפאו. 16 והם אמרו
Jn 5,24 אמת אני אומר לכם שמי ששומע דברי ומאמין **אותו** ששלחני יהיו לו חיים נצחיים. ולא יבא במשפט.
Jn 5,43 ואינכם מקבלים אותי. אם אחד יבא בעולמו **אותו** תקבלו. 44 איך תוכלו אתם להאמין שאתם רודפים
Jn 6,37 לי האב יבוא לי. ואני לא אשליכנו בחוץ **אותו** שבא אלי. 38 כי אני ירדתי מן השמים לא בעבור
Jn 7,1 לא רצה ללכת בגודיאה כי היהודים מבקשים **אותו** להמיתו. 2 וסמוך ליום מועד ליהודים היה נקרא
Jn 7,11 אבל כמעט בהחבא. 11 ואז היהודים שואלים **אותו** ביום המועד ואומרים אנה הוא. 12 ורוב העם
Jn 7,28 מאותו ששלחני. אמת. הוא שאין אתם ידעתם **אותו.** 29 רק אני יודע אותו. ואם אומר לא ידעתיו
Jn 7,29 הוא שאין אתם ידעתם אותו. 29 רק אני יודע **אותו.** ואם אומר לא ידעתיו אהיה מכזב כמוכם. אבל
Jn 7,45 ופרושים. ואמרו להם למה לא הבאתם **אותו.** 46 ענו השלוחים ואמרו מעולם לא שמענו אדם
Jn 7,51 שתורתכם אינה שופטת אחד אם אינה שומעת **אותו** ראשונה. או אם אין מכיר מה הוא עושה: 52 אז
Jn 8,6 בסקילה. ואתה מה אומר בזה. 6 והם מנסים **אותו** לב לוועדו. וישאוש כורע כתב אחד בארץ
Jn 8,7 7 וכאשר הם מתמידין לשואלו. קם ואמ׳ להם **אותו** שנמצא בכם בזולת חטא ישליך האבן הראשונה בה:
Jn 8,42 להם ישאוש אם האל הוא אביכם. אתם תאהבו **אותו.** כי אני באתי מאת האל ומהאל יצאתי. ולא באתי
Jn 8,47 שומע דבר האל. ובעבור זה אינכם שומעים **אותו.** כי אינכם מהאל: 48 אז ענו היהודים ואמרו
Jn 8,54 מעלתי אינה דבר. אבי הוא הנותן לי מעלה. **אותו** שאתם אומרים שהוא אלהיכם ולא הכרתם אותו. 55
Jn 8,54 אותו שאתם אומרים שהוא אלהיכם ולא הכרתם **אותו.** 55 אבל אני הכרתיו. ואהיה כמוכם מכזב. אבל
Jn 8,55 הכרתיו. ואהיה כמוכם מכזב. אבל אני יודע **אותו** ושומר דבריו. 56 אברהם אביכם חמד לראות יומי
Jn 9,21 זה צד נפתחו עיניו וראה לא ידענו: שאלו **אותו** כי בן דעת הוא ומדבר מעצמו. 22 אלה הדברים
Jn 9,30 עם משה. ולא ידענו זה מאין הוא: 30 ענה **אותו** האיש ואמר להם זהו דבר נפלא שאתם אומרים לא
Jn 9,31 אבל אם אחד הוא אוהב האל ועושה רצונו **אותו** שומע. 32 מעולם לא שמע אדם שאחד פתח עיני
Jn 9,36 מצאו אמ׳ לו אתה מאמין בבן האל. 36 ענה **אותו** האיש ואמר. אדון מי הוא שאאמין בו. 37
Jn 10,20 שטן לקחו ומדבר בשטות למה אתם שומעין **אותו.** 21 ואחרים אומרים אלה הדברים אינם מאדם
Jn 10,36 אלים נאמר. ומה שכתוב אינו ראוי למחק 36 **אותו** שהאב קדש שלחו בעולם אתם אומרים שאני מחרף
Jn 11,3 3 אז שלחו אחיותיו לישאוש. אומרות הנה **אותו** שאתה אוהב מאד חולה. 4 וישאוש שומע אמ׳
Jn 11,3 לישאוש. אומרות הנה אותו שאתה אוהב **אותו** מאד חולה. 4 וישאוש שומע אמ׳ זה החולי אינו
Jn 11,4 מיתה רק עמו אלא בעבור שבן האל יתעלה בעד **אותו** חולי: 5 וישאוש אוהב מאד מרטא ומריאה אחותה.
Jn 11,17 תלמידים ונמות עמו: 17 אז בא ישאוש ומצא **אותו** שעמד בקבר ארבעה ימים. 18 ובטניאה קרובה
Jn 11,34 רוחו והיה נבוך בעצמו. 34 ואמר הנה הנחתם **אותו** ואמרו לו אדון בא וראה היכן הוא. 35 ויצאו
Jn 11,48 עושה אותות רבים. 48 אם אנחנו מניחין **אותו** כן כולם יאמינו בו. ויבואו רומיים ויגזלו
Jn 12,1 ימים קודם הפסח בא בביטניאה ששם מת לזרו **אותו** שישאוש החיה 2 והכינו לו לאכול. ומרטא משרת
Jn 12,2 החיה 2 והכינו לו לאכול. ומרטא משרת **אותו.** ולזרו אחד מן האוכלים. 3 אז מריאה לקחה
Jn 12,7 מה שהם נושאין: 7 אז אמר ישאוש תעזבו **אותו** אותו בעבור שאביט אותו ביום קבורתי. 8 כי

Jn 12,7	שהם נושאין: 7 אז אמר ישאוש תעזבו אותו	**אותו** בעבור שאביט אותו ביום קבורתי. 8 כי לעולם
Jn 12,7	אמר ישאוש תעזבו אותו אותו בעבור שאביט	**אותו** ביום קבורתי. 8 כי לעולם יהיו אביונים בכם
Jn 12,47	ואם אחד ישמע דברי ולא ישמרם אני איני דן	**אותו** כי אני לא באתי לדון העולם. רק בעבור שאהיה
Jn 12,48	כבר יש לו שישפטהו. הדברים שאמרתי ישפטו	**אותו** ביום אחרון. 49 כי אני מעצמי לא דברתי רק
Jn 13,11	טהורים אבל לא כולכם. 11 כי אני יודע	**אותו** שעתיד לבגוד בי. ובעבור זה אמר אין כולכם
Jn 13,12	והסב אמר פעם אחרת להם. אתם יוד יודעים	**אותו** דבר שעשיתי. 13 אתם קוראים אותי אדון ורבי
Jn 13,23	23 אז אחד מתלמידיו מסב בחזה בשולי ישאוש	**אותו** שישאוש אוהב מאד. 24 ושימון זה. ואמ׳ מי הוא
Jn 13,24	אוהב מאד. 24 ושימון זה. ואמ׳ מי הוא	**אותו** שממנו אמר זה. 25 אז כשהוא היה מסב על החזה.
Jn 14,7	מכירים. ומכאן והלאה אתם תכירוהו ותראו	**אותו:** 8 ופליף אמר אליו אדון. הראנו האב ודי. 9
Jn 14,14	מעולה האב בבן. 14 אם דבר אחד תשאלו בשמי	**אותו** אעשה: 15 אם תאהבוני ותשמרו מצותי 16 ואני
Jn 14,17	שהעולם אינו יכול לקחתו. כי אינו רואה	**אותו.** ואינו יודע אותו. רק אתם תכירו כי בכם הוא
Jn 14,17	לקחתו. כי אינו רואה אותו. ואינו יודע	**אותו.** רק אתם תכירו כי בכם הוא עתה ובכם יהיה. 18
Jn 14,21	שאוהב אותי יהיה אהוב מאבי. ואני אאהוב	**אותו** ואגלה לו את עצמי. 22 ויגודיש אמר אליו. לא
Jn 14,23	אם אחד אוהב אותי ושומר דברי אבי יאהוב	**אותו.** ואליו יצאו עמו עשו. 24 מי שאינו אוהב אותי
Jn 14,26	בעומדי עמכם. 26 אבל האב נאמר רוח הקדש.	**אותו** שהאב ישלח בשמי הוא ילמד אתכם 27 שלומי אני
Jn 15,21	הדברים יעשו לכם בעבור שמי כי לא ידעו	**אותו** ששלחני. 22 אם לא באתי ולא הייתי מדבר להם
Jn 15,25	ואבי 25 בעבור שיהיה נשלם דברי הכתוב בדת	**אותו** שערבות היה לו בי. 26 וכאשר יבא רוח הקדש
Jn 15,26	שערבות היה לו בי. 26 וכאשר יבא רוח הקדש	**אותו** שאני אשלח בכם מהאב רוח אמת היוצא מהאב הוא
Jn 16,13	רק אינכם יכולים נשוא עתה. 13 רק כשיבא	**אותו** רוח של אמת ילמדכם כל אמת. כי לא ידבר מלבו
Jn 18,2	ותלמידיו. 2 ויוד״יש שרוצה למוסרו יודע	**אותו** מקום כי הרבה פעמים בא הרבה לשם עם תלמידיו.
Jn 18,13	השכנו ועבדי היהודים לקחו ישאוש 13 וקשרו	**אותו** והוליכוהו לאנא אשת קאיפש שהיה הגמון באותה
Jn 18,26	26 ואחת משפחות ההגמון אמרה לפירו אשת אח	**אותו** שפירו קטע אזנו. ואני ראיתיך בגן עמו. 27 אז
Jn 18,30	זה האיש לא היה רע במעשיו לא היו מביאין	**אותו** אליך: 31 אז אמר פילאטו להם תפשוהו אתם וכפי
Jn 19,6	ליהודים. הנה האיש. 6 אז כשהיהודים ראו	**אותו** ההגמונים והמשרתים צועקים תלהו תלהו.
Jn 19,20	20 אז רוב היהודים קראו הכתב הזה כי	**אותו** מקום שישאוש נתלה קרוב מן העיר היה: והיה
Jn 20,8	אבל היה בצד אחד מקופל 8 אז נכנס שם	**אותו** תלמיד האהוב שבא ראשון לקבר וראהו ורץ. 9 כי
Jn 21,7	גודל רבוי דגים ולא יכלו למשוך. 7 אז אמר	**אותו** תלמיד האהוב מיישוש לפירו האדון הוא. ושימון
Jn 21,17	היה דואג כי שלשה פעמים שאלו אם אוהב	**אותו.** אמ׳ אליו אדון יודע כל הדברים. אתה יודע
Jn 21,20	בא אחרי: 20 ופירו נהפך לאחוריו וראה	**אותו** תלמיד שישאוש אוהב מאד הולך אחריו שהוסב
Mt 7,22	בשמך ומרפאים המושטנים ובשמך עושים	**אותות** רבות 23 אז יאמר להם מעולם לא הכירם. סורו
Jn 4,48	אז אמר ישאוש אליו. לא תאמינו אם לא תראו	**אותות** ונפלאות. 49 ואמר אליו הריגיטו אדון רד
Jn 6,26	אומר לכם. אתם שואלים לא בעבור שראיתם	**אותות.** רק כי אכלתם הפת ושבעתם בו. 27 אתם
Jn 11,47	נגד ישאוש. מה נעשה שזה האיש עושה	**אותות** רבים. 48 אם אנחנו מניחין אותו כן כולם
Jn 12,37	ישאוש והלך ונסתר מהם. 37 וכאשר עשה כמה	**אותות** לפניהם לא האמינו בו 38 בעבור שדברי ישעיה
Mt 3,14	מונעו אומר גביר לך נאות והיה לך לטבול	**אותי.** ואתה בא אלי להיות טובל. 15 ענה ישואש
Mt 10,40	יהיה: 40 ומי שאותי מקבל. מקבל מי ששלח	**אותי:** 41 מי שמקבל נביא בשם נביא יהיה לו גמול:
Mt 18,5	שממיי. 5 ומי שישען נער אחד כזה בשמי	**אותי** ישען. 6 ואותו שאשקנדליזדא א׳ מהצעירים אשר
Mt 26,12	12 וזאת הניחה משיחה זאת בגופי לחנוט	**אותי** 13 אמיתות לכם אומ׳ אשר בכל מקום שאלו
Mt 26,55	גנב יצאתם עם הסכינים ועם עצים תפוש	**אותי.** כל היום הייתי עמכם מלמד במקדש ולא
Mc 7,7	מדבר ולבם רחוק ממני. 7 חנם מכבדים	**אותי** מלמדי המוסרים ומצות לאנשים 8 ועוזבים מצות
Mc 8,37	ויאבד נפשו. 37 ואותו שיכירנו ויפרסם	**אותי.** 38 ודברו בזאת האומה מנאפת חטאה בן הבתולה
Mc 9,36	36 אותו שיקבל עו׳ מנערים אלו בשמי יקבלו	**אותי.** ואותו שמקבל אותי אינו מקבל אותי אבל מקבל
Mc 9,36	מנערים אלו בשמי יקבלו אותי. ואותו שמקבל	**אותי** אינו מקבל אותי אבל מקבל מי ששלחני. 37 וענה
Mc 9,36	יקבלו אותי. ואותו שמקבל אותי אינו מקבל	**אותי** אבל מקבל מי ששלחני. 37 וענה זואן אליו ואמר
Mc 11,30	טבילת ג׳ואן מן השמים או מן האנשים ענו	**אותי.** 31 והם חשבו ביניהם. אם אנחנו אומרים מן
Mc 14,8	אהיה לכם לעולם. 8 כי ממה שהיה לה עבדה	**אותי** ומְהֻרָה לפני הקבר למשוח לבי 9 אמת לכם אני
Lc 4,18	בו 18 רוח אלהי׳ עלי. ובעבור זה משח	**אותי** ושלחני לעניים להגיד 19 ולרפא נשברי לב
Lc 6,46	מהשפעת הפה הלב מדבר. 46 למה אתם קוראים	**אותי** אדון. ואינכם עושים מה שאני מצוה. 47 כל איש
Lc 9,26	תהיה אבודה. וישמיד עצמו. 26 והמבזים	**אותי** ודברי בן האב יבזם כשיבואו בידו והאב
Lc 9,48	אליו 48 ואמ׳ להם המקבל נער זה בשמי	**אותי** יקבל. והמקבל אותי מקבל מי ששלחני. והקטן

Lc 9,48 להם המקבל נער זה בשמי **אותי** יקבל. והמקבל **אותי** מקבל מי ששלחני. והקטן ביניכם הוא גדול. 49
Lc 10,16 תרדי. 16 מי שאתם מואס מי שאתם מבזה **אותי** מבזה ואשר שלחני. 17 והששים ושלושה תלמידים
Lc 11,29 ואל העמים התחיל לאמר. הדור הרע הזה שואל **אותי** ואות לא ינתן לו. זולת אות יונה הנביא. 30
Lc 20,23 והוא חושב שקר כזבים. אמ׳ להם אתם מנסים **אותי** רמאים. 24 הראוני פשוט אחד מה דמותו
Lc 22,21 שיהיה נשפך בעדכם. 21 אכן הנה יד המוסר **אותי** היא בשולחן. 22 ובאמת בן האדם כפי שהוא אפס
Jn 5,43 43 אני בא בעולם אב מאבי. ואינכם מקבלים **אותי.** אם אחד יבא בעולמו אותו תקבלו. 44 איך
Jn 6,29 זאת היא פעולות האל שתאמינו במי שהוא שלח **אותי.** 30 אז אמרו לו אי זה אות אתה עושה שנראהו
Jn 6,58 שהאב שלחני ואני חי בעבור האב. ומי שאוכל **אותי** הוא חי בעבורי. 59 זהו הפת שירד מן השמים:
Jn 7,7 מוכן. 7 העולם אינו יכול להכע להכעיסכם. **אותי** הכעיס כי אני מעיד עליו שמעשיו רעים. 8 אתם
Jn 8,19 אמרו לו אנה הוא אביך. ענה ישאוש ואמ׳ לא **אותי** ידעתם ולא אבי. אם תהיו יודעים אותי באולי
Jn 8,19 לא אותי ידעתם ולא אבי. אם תהיו יודעים **אותי** באולי תדעו אבי: 20 אלה הדברים דבר ישו משיח
Jn 8,49 אין בי שד. רק אני מכבד אבי. ואתם מבזים **אותי.** 50 ואני איני מבקש מעלתי. אחר הוא ששואלה
Jn 10,14 אני הוא רועה טוב ומכיר צאני. והם מכירות **אותי.** 15 כמו שהאב מכיר אותי ואני מכיר האב.
Jn 10,15 צאני. והם מכירות אותי. 15 כמו שהאב מכיר **אותי** ואני מכיר האב. ומשים נפשי. 16 וצאן אחר
Jn 10,32 מהם לכם באי זה מעשה מאלו חפצתם לסקול **אותי:** 33 אז ענו לו היהודים ממעשה טוב אין אנו
Jn 11,41 לשמים ואמ׳ אב חנות אני עושה לך כי שמעת **אותי** 42 ואני כבר ידעתי שכל שעה אתה שומע לי. רק
Jn 12,26 העולם יזכה לחיים נצחיים. 26 הרוצה לשרת **אותי** ישרת אחרי. ולמקום שאני הוא שם יהיה משרתי.
Jn 12,26 ולמקום שאני הוא שם יהיה משרתי. העובד **אותי** אבי יכבדוהו. 27 נפשי נבהלה עתה ומה אומר.
Jn 12,48 רק בעבור שאהיה להם למושיע. 48 מי שמבזה **אותי** ואינו מקבל דברי כבר יש לו שישפטהו. הדברים
Jn 13,13 יודעים אותו דבר שעשיתי. 13 אתם קוראים **אותי** אדון ורבי ונותנים שבח וברכה לשם כי [*] 14
Jn 13,20 אני הוא 20 אמת אני אומר לכם מי שמקבל **אותי** מקבל מי ששלחני. 21 כאשר ישאוש אמר אלה
Jn 14,7 האב רק בעבורי. 7 אם הייתם לעבד מכירים **אותי** אבי הייתם מכירים. ומכאן והלאה אתם תכירוהו
Jn 14,9 שעמדתי עמכם ולא הכרתוני. פיליף מי שרואה **אותי** רואה אבי איך אתה אומר שאראה לכם האב. 10
Jn 14,19 אבא אליכם 19 עוד מעט כבר אינכם רואים **אותי** אבל תראוני חי ואתם תחיו. 20 באותו היום
Jn 14,21 בי ואני בכם. 21 השומר מצותי הוא שאוהב **אותי** ומי שאוהב **אותי** אהוב מאבי. ואני אאהוב
Jn 14,21 21 השומר מצותי הוא שאוהב אותי ומי שאוהב **אותי** יהיה אהוב מאבי. ואני אאהוב אותו ואגלה לו
Jn 14,23 לעולם: 23 ענה ישאוש אליו אם אחד אוהב **אותי** ושומר דברי אבי יאהוב אותו. ואליו יצאו עמו
Jn 14,24 ואליו יצאו עמו עשו. 24 מי שאינו אוהב **אותי** ומקיים דברי. והדבר אשר שמעתם אינו שלי רק
Jn 14,28 אמרתי אלך ואבא אליכם: אם אתם תאהבו **אותי.** אמת שאתם תגילו כי אני הולך אל האב והאב
Jn 15,9 פרי רב. ותעשו תלמידים 9 כמו שהאב אוהב **אותי** ואני אהבתי אתכם ועומדים [*] 10 [*] 11 אלה
Jn 15,16 אמר אבי והודעתים לכם. 16 ואתם לא בחרתם **אותי.** אבל אני בחרתי בכם. ושמתי אתכם בעבור שתלכו
Jn 15,18 את זה. 18 אם העולם יכעיס אתכם תדעו כי **אותי** מאס ראשונה. 19 אם אתה מזה העולם. העולם מה
Jn 15,20 אשר אמרתי לכם עבד אינו גדול מאדוניו: אם **אותי** רדפו אתכם ירדפו. אם שמרו מצותי אתכם ישמרו.
Jn 15,23 מדבר להם לא היה להם חטא: 23 המכעיס **אותי** מכעיס אבי. 24 אם לא עשיתי דברים שאחר לא
Jn 15,24 לא עשאם לא היה חוטא: רק עתה ראו והכעיסו **אותי** ואבי 25 בעבור שיהיה נשלם דברי הכתוב בדת
Jn 16,3 הדברים יעשו לכם כי לא הכירו האב ולא **אותי.** 4 ואלה הדברים דברתי לכם בעבור שתבא שעת
Jn 16,10 כי אני הולך אל האב. ומעתה לא תראו **אותי** 11 רק מרחוק. כי שר זה העולם כבר נדון. 12
Jn 16,14 שישמע ידבר ויגיד לכם הדברים 14 הוא יזכך **אותי.** מאבי יקח ויגיד לכם 15 כל הדברים שהם לאבי
Jn 16,16 שלי הם ויגיד לכם מעט. 16 ומעתה לא תראו **אותי** כי אני הולך אל האב: 17 אז אמרו תלמידיו
Jn 16,19 אחר מעט. ולא תראו. ופעם אחרת מעט ותראו **אותי.** 20 אמת אני אומר לכם שאתם תבכו והעולם
Jn 16,27 בעדכם 27 כי הוא אוהב אתכם כאשר אהבתם **אותי** והאמנתם שיצאתי מהאל. 28 אני יצאתי מהאב
Jn 16,32 ובה תהיו מפוזרים כל איש בביתו ותעזבו **אותי** יחידי. ואיני יחיד כי האב עמי: 33 אלה
Jn 17,23 יכיר שאתה שלחתני. ושאהבת אותם כמו שאהבת **אותי:** 24 אב אני רוצה שאותן שנתת לי שבמקום שאני
Jn 17,24 שיראו אורה שליחותם שנתת לי. כי אהבת **אותי** קודם שהעולם היה. 25 אב צדיק העולם לא
Jn 17,26 ועוד אעשה שיכירוהו בעבור אהבת אשר אהבת **אותי** תהיה בהם. ואני אהיה בהם Tit,18 קפיטולו
Jn 18,8 ישאוש כבר אמרתי לכם אני הוא. אם כן אם **אותי** אתם מבקשים הניחו אלה ללכת 9 בעבור שיהיה
Jn 18,23 לי עדות רע. רק אם טוב דברתי למה אתה מכה **אותי:** 24 והלך ישאוש ששלחוהו לקאיפש ההגמון עם
Jn 20,29 אדוני ואלהי. 29 וישאוש אמ׳ אליו כי ראית **אותי** טומאש והאמנת בי מאושרים יהיו אותן שיאמינו
Jn 21,15 ישאוש לשימון פירו שימון יואן אוהב אתה **אותי** יותר מאלו. והוא ענה אדון כן. אתה יודע שאני
Jn 21,16 פעם אחרת אליו שימון פירי ג׳ואן אוהב אתה **אותי** ושימון אמ׳ כן אדון אתה יודע שאני אוהב

Lc 16,7 והוא אמר מאה מדות חטה והוא אומר לו קח **אותיותך** וכתוב שמנים. 8 ושבח האדון המעשה רע הלבב
Mt 5,25 בדרך תמלא רצון אויבך מפני שלא ימסור **אותך** ביד השופט. והשופט ימסור אותך ביד עבדו
Mt 5,25 שלא ימסור אותך ביד השופט. והשופט ימסור **אותך** ביד עבדו ותושם במאסר 26 באמת לא תצא משם עד
Mt 12,47 אדם אחד אמך וקרוביך עומדים בחוץ ושואלים **אותך.** 48 וישו ענה ואמ׳ לו מי היא אמי ומי הם אחי
Mt 25,23 23 [*] [*] תכנס ביקר אדוניך ומרוב יעשו **אותך** אדון: 24 ובא אותו שקבל הא׳ ואמ׳ אדון אני
Mt 26,68 לו תפוחים גדולים. 68 אומרים תנבא מי הכה **אותך.** 69 ופירו היה יושב בחוץ להיכל וקרבה אליו
Mc 1,37 37 וכאשר מצאוהו אמרו לו כל העמים שואלים **אותך.** 38 והוא אמ׳ להם נלך בעיירות ובמדינות שהן
Mc 3,32 לו הנה אמך וקרוביך עומדים בחוץ ומבקשים **אותך.** 33 והוא ענה מי היא אמי ומי הם אחי. 34
Mc 5,31 31 ואמרו לו תלמידיו אתה רואה שעמך דוחק **אותך** ואומר מי נגעני. 32 ומביט אם יוכל ראות אותו
Mc 9,24 לשטן שיצא. אומ׳ שטן חזק ואלם. אני מצוה **אותך** שתצא ממנו. ואחר לא תחזור בו. 25 והוא יצא
Mc 10,49 והם קראוהו ואמרו לו הנה ישאוש שואל **אותך** 50 והוא זרק מלבושיו. ומיד בא אליו. 51
Mc 15,4 למה אינך עונה אי זה דבר לאותן שהלשינו **אותך** מכמה דברים. 5 ישאוש לא ענה אחרי כן ולא
Lc 5,13 13 וישאוש נגעו ואמ׳ אני רוצה לטהר **אותך.** ומיד הצרעת ברחה ממנו. 14 וישו צוה שלא
Lc 8,20 [*]. 20 ואמרו לו אמך ואחיך חפצים ראות **אותך** 21 וענה ואמ׳ להם אמי ואחי הם אותם ששומעין
Lc 8,45 התלמידים צחקו מזה אמ׳ פירו רבי מצערים **אותך** ואתה אומר מי נגעני. 46 [*] ואני הכרתי שבח
Lc 12,58 עשה מעשה שישלחוך מהרה. ואם באולי ימסור **אותך** לשופט. והשופט יתנך ביד השוטר. והשוטר יתנך
Lc 22,64 ושואלים אותו אומרים נביא מי הוא שהכה **אותך.** 65 וקללות רבות שאומרים נגדו. 66 וכאשר
Jn 6,30 לו אי זה אות אתה עושה שנראהו ונאמין **אותך.** 31 אבותינו אכלו המן
Jn 8,10 האשה אנה הם המעידים עליך אדם לא העניש **אותך.** 11 והיא ענתה אדון אין כאן גואל אחד.
Jn 8,53 מאברהם אבינו שמת והנביאים שמתו. מי משבח **אותך** במעלות אלו כי אם אתה בעצמך: 54 ענה ישאוש
Jn 8,57 אליו עדיין אין לך חמשים שנה ואברהם ראה **אותך.** 58 אז ישוש אמ׳ להם אמת אני אומ׳ לכם שאני
Jn 10,33 ענו לו היהודים ממעשה טוב אין אנו סוקלין **אותך** רק מקללה וגידוף. כי אתה אדם ולא אל. ועושה
Jn 11,8 רבי לא עברו ימים שהיהודים רצו לסקול **אותך.** ועדיין חפצת ללכת שם. 9 ענה ישאוש אין ביום
Jn 17,1 ואמ׳ אב השעה באה. תזכך בנך למען יברר **אותך** בנך 2 כמו שנתת לו ממשלת כל בשר בעבור שהכל
Jn 17,3 נתת לו יתן להם חיים נצחיים. 3 שיכירו **אותך** לבד אל אמת. ואותו ששלחת ישאוש משיח. 4 אני
Jn 18,35 פילאטו. ואני יהודי עמך והגמוניך מסרו לי **אותך** לי מה עשית: 36 ענה ישאוש מלכותי אינינו מזה
Jn 21,15 והוא ענה אדון כן. אתה יודע שאני אוהב **אותך.** וישאוש אמר להם שמור שיותי: 16 וישאוש אמר
Jn 21,16 ושימון אמ׳ כן אדון אתה יודע שאני אוהב **אותך.** וישאוש אמ׳ אליו רעה. והאכיל שיותי: 17 אמר
Jn 21,17 אדון יודע כל הדברים. אתה יודע שאני אוהב **אותך.** וישאוש אמר אליו האכיל צאני. 18 אמת אומר
Mt 3,6 מלכות אשר סביבות נחל ירדן 6 והיה טובל **אותם** בירדן. והיו מודים עונותיהם. 7 וכאשר היה
Mt 4,21 זאבדיב אביהם שהיו מתקנים רשתותיהם ויקרא **אותם** 22 ותכף עזבו הרשתות ואביהם וילכו עמו:
Mt 4,24 משוטנים וירחיים ונעולים והיה מרפא **אותם** 25 והיה הולך אחריו עם רב מארץ גליליאה
Mt 5,2 קרבו אליו תלמידיו. 2 פתח את פיהו ומלמד **אותם** לאמר 3 אשרי עניי הרוח כי שלהם הוא מלכות
Mt 5,13 ואחר דבר אינו שוה רק להשליך חוצה ולרמוס **אותם** 14 אור העולם אינה יכולה ליטמן העיר המונחת
Mt 6,5 בבתי כנסיותיהם ובצדי השוקים כדי שיראו **אותם** האנשים: אני אומ׳ לכם באמת כבר קבלו שכרם. 6
Mt 6,19 לא תאספו האוצרות בתוך העמקים שמחריבים **אותם** חלדה ועש. וגנבים גונבים אותם 20 אבל תקבצו
Mt 6,19 שמחריבים אותם חלדה ועש. וגנבים גונבים **אותם** 20 אבל תקבצו אוצרות שמים שחלדה ועש אין
Mt 6,20 תקבצו אוצרות שמים שחלדה ועש אין מחריבין **אותם.** וגנבים אין גונבים 21 [*] 22 עינך. תהיה גר
Mt 7,24 מלאי רוע לב. 24 כל אדם השומע דברי ועושה **אותם.** יהיה דומה אל החכם שמייסד ביתו אל האבן
Mt 10,28 באזן תדרשוהו בקול רם: 28 ולא תחפצו ליראו **אותם** שהורגים הגוף כי אין יכולים להרוג הנפש.
Mt 11,8 שחשבתם שהוא יהיה אדם עם מלבושים יקרים **אותם** שלובשים מלבושים חשובים ועומדים בהיכל המלך:
Mt 11,25 אלה הדברים אל החכמים יודעי ספר. וגלית **אותם** לתמימים. 26 וכן הוא אב כאשר הוטב לפניך. 27
Mt 12,27 בכח באלזאבוק. ביניכם באיזה כח מגרשין **אותם** ובעבור זה הם יהיו שופטיכם. 28 ואם אני ברוח
Mt 13,30 לקוצרים לקטו ראשונה הקמשונים. וקשרו **אותם** במשואות ושרפו אותם. והחטים אספו במגורתי:
Mt 13,30 הקמשונים. וקשרו אותם במשואות ושרפו **אותם.** והחטים אספו במגורתי: 31 משל אחר אמר להם
Mt 14,18 ה׳ לחמים ושני דגים. 18 והוא אמ׳ להם שאו **אותם** לי. 19 צוה לישב העם על העשב. ולקח הלחמים
Mt 15,9 מכבר מדברים ולבם רחוק ממני. 9 הם מכבדים **אותם** חנם רמאים מוסריכם ומצות האנשים. 10 וקורא
Mt 17,23 23 וכאשר היו באים בכפר נחום. באו **אותם** שקמים המכס אל פירו ואמרו מלמדכם לא פרע
Mt 19,13 עליהם ושיתפלל בעדם. והתלמידים גוערים **אותם.** 14 וישאוש אמר להם הניחו אלי בא הנערים
Mt 20,9 מן האחרונים עד הראשונים. 9 וכאשר באו **אותם** שהלכו בכרם עד הי״א שעה לקחו כל אחד פשוט.

Mt 22,6	לסחורתו. 6 והאחרים לקחו העבדים ונגשו	**אותם** למיתה. 7 וכאשר המלך שמע זה היה עצב וצוה
Mt 22,7	7 וכאשר המלך שמע זה היה עצב וצוה הרוג	**אותם** הרוצחים ולשרוף ביתם. 8 אז אמר לעבדיו
Mt 22,8	8 אז אמר לעבדיו הנשואין מוכנים. אבל	**אותם** שהיו קרואים אינם הגונים. 9 תלכו אם כן
Mt 22,9	הגונים. 9 תלכו אם כן בדרכים וקראו כל	**אותם** אנשים שתמצאו לנישואין. 10 הלכו העבדים
Mt 22,41	צוויים. 41 ואז אמ׳ ישאוש לפרושים ולכל	**אותם** שהיו נאספים. 42 ולכן לכם מה דומה משיח ממי
Mt 23,5	כל מעשיהם בדברים בעבור זה שהאנשים יראו	**אותם.** הם נושאים גודל תכשיטי מלבושם ומטויה דקה 6
Mt 23,15	אנשים. וכאשר הבינותם אתם אתם עושים	**אותם** יותר רעים מעצמכם כפלים ובני גיהנם. 16 אוי
Mt 28,19	ובארץ. 19 לכן לכו דרשו לכל העמים וטבלו	**אותם** בשם האב והבן ומהקדש רוח 20 ותלמדום ושמרו
Mc 2,19	ותלמידיך אין מתענין. 19 ואמ׳ להם ישו	**אותם** שהם קרובים לנישואין איך אוכל לצום כך שהחתן
Mc 2,26	תחת אביתר שר הכהנים ואכל לחמי הקדש	**אותם** ששום אדם אינו ראוי לאוכלם לבד הכהנים. הוא
Mc 3,6	ונרפאה. 6 ותכף יצאו הפרושים ועשו עצה עם	**אותם** דירודיש נגד ישו שימיתוהו. 7 וישו הלך לים
Mc 3,34	ענה מי היא אמי ומי הם אחי. 34 והביט	**אותם** שהם סביביו ואמ׳ אלו הם אמי ואחי 35 וכל
Mc 4,15	הוא הדורש דבר 15 אותה שנפלה בדרך הם	**אותם** ששומעין דברי האל ותכף בא השטן ומסלקה מלבם.
Mc 4,18	שנפלה [*] 17 [*] 18 [*] בארץ קוצים. הם	**אותם** ששומעים הדרשות 19 וחסרונות העולם ואובדן
Mc 4,20	פרי. 20 ואותה שנפלה על טוב הארץ. יחס	**אותם** ששומעין ומשימין בפועל ועושים פרי טוב. עד
Mc 5,14	ונחנקו עד ב׳ אלפים. 14 ואותם ששומרים	**אותם** ברחו והגידוהו בעיר ויצאו כולם לראות מה
Mc 5,15	שקרה. 15 וכאשר היו באים לישאוש והם ראו	**אותם** שמאז היו מושטנים שהיו בטוב. שכלם נפחדו 16
Mc 6,33	עצמם במקום חרב 33 ורבים עמים שראו	**אותם** הכירוהו ונמשכו אחריו דרך ארץ לרגל. ובאו
Mc 6,48	היתה בים וישאוש יחיד נכנס. 48 וישו רואה	**אותם** מצטערים במלחות כי הרוח היה להם מנגד. ובא
Mc 7,2	התלמידים שלו אוכלים בלא נטילת ידים ביזו	**אותם** 3 כי היהודים אינם אוכלים שתמיד לא יטלו את
Mc 10,14	ואמר להם הניחו לבא הנערים אלי ואל תמנעו	**אותם** כי מאלו הוא מלכות שמימיי: 15 אמת לכם אני
Mc 11,15	והקונים במקדש וקניות החלפנים ושולחנות	**אותם** שמוכרים היונים גירש והפך מלמעלה למטה. 16
Mc 12,4	שלח עבדים אחרים. והם פצעום בראש וביזו	**אותם.** 5 עו׳ שלח אחר ואותו המיתו. [*] 6 ועו׳ שלח
Mc 12,40	כנסיות שיכבדום ושיהיו ראשונים בשולחן 40	**אותם** שעוקרים הבתים והאלמנות עם שקר תפילותם.
Mc 16,14	נראה להם להבחין מיאונם וקושי לבם כי	**אותם** לא האמינו לאותם שראוהו שחזר חי 15 ואמר להם
Mc 16,17	שלא יאמין ימחה. 17 ואלה הנפלאות יעשו	**אותם** שיאמינו הם ירפאו בשמי המשוטנים וידברו חלוף
Lc Prol,5	ואחרי כן לא נפרד מחבורת שי׳ פאב	**אותם** שכבר היו כתובים בעד האיונגליאו בגודאה ובעד
Lc 1,45	בגיל גדול בבטני. 45 ואשריך שהאמנת כי	**אותם** הדברים שנאמרו לך מהש׳ יהיו נשלמים בך. 46
Lc 1,79	שבהן פוקד אותנו. מי שהוא מרום 79 והאיר	**אותם** שיושבין בערפליות ובצלמות בעבור שרגליו תהיו
Lc 2,34	הדברים שנאמרו ממנו. 34 ושמעון בירך	**אותם** ואמ׳ למריאה אמו. תדעו שזה הוא מונח בישראל
Lc 2,46	השלישי מצאוהו במקדש יושב באמצעם מקשיב	**אותם** ושואלן. 47 וכל השומעין אותו מתמיהין מחכמתו
Lc 4,39	צוה לה לקדחת שיעזבנה. ומיד קמה ושרתה	**אותם.** 40 וכאשר בא השמש כל אותן שהיו שם חולים
Lc 4,41	ואומרים אתה הוא משיח בן האלוה. וגוער	**אותם** כי יודעים שהוא משיח 42 והבקר אור יצא משם
Lc 5,17	גודיאה וירושלם. וכח הש׳ היה בו לרפא	**אותם.** 18 והנה אנשים נושאים איש אחד במטתו ובקשו
Lc 5,33	יואן מתענים תמיד ועושים כובד מלחמות וכן	**אותם** מהפ מהפרושים. אבל שלך אוכלים ושותים. 34
Lc 6,1	זרועים תלמידיו לוקטין השבולים ומוללין	**אותם** בידים ואוכלין הגרעינים. 2 ומקצת מאותן
Lc 6,47	מצוה. 47 כל איש שבא אלי ובדברי ועושה	**אותם** אני אראה לכם למי הוא דומה: 48 דומה הוא
Lc 7,10	אמונה כזה בישראל. 10 וחזרו אל הבית	**אותם** שנשלחו לישאוש. ומצאו הנער שהיה אפס שנתרפא
Lc 8,12	הוא דבר השם׳ 12 שנפל סמוך לדרך. והם	**אותם** ששומעין אותו. ובא אחר כן השטן ומוציא הדבר
Lc 8,13	יהיו נושעים: 13 והזרע שנפל על הסלע הם	**אותם** שבשמחה מקבלים דבר הש׳. ובאלו אין להם שרשים
Lc 8,14	נפרדים: 14 ואותו זרע שנפל בקוצים הם	**אותם** ששומעים [*] 15 [*] דבר הש׳ ויש להם לב
Lc 8,21	ראות אותך 21 וענה ואמ׳ להם אמי ואחי הם	**אותם** ששומעין דבר השם׳ ושמוהו למעשה 22 ונעשה
Lc 8,31	בו. 31 והשדים בקשו ישאוש משיח שלא יצוה	**אותם** שילכו בתהומות. 32 והיו שם פרים הרועים בהר
Lc 9,10	לישוש משיח כל הדברים שעשו. וישאוש לקח	**אותם** במקום אחד נקרא בינשידא. 11 והדבר ההוא כאשר
Lc 9,16	החמשה לחמים ושני דגים והביט לשמים ובירך	**אותם** לחמים ושני הדגים ובצע הפת וחלקו לתלמידיו
Lc 9,36	משיח לבד. וירדו כלם מן ההר. וישאוש צוה	**אותם** ואמ׳ להם אל תגידו לאדם מה שראיתם. עד שהבן
Lc 11,4	4 והנח לנו כל חטאתינו. כי אנו מניחים	**אותם** לכל מחו מחוייבינו. ואל תביאנו לנסיון. 5
Lc 11,19	ואם בבלזאבוק אני מגרש בניכם במה מגרשים	**אותם** בעבור זה הם יהיו שופטיכם: 20 אבל אני במאמר
Lc 11,28	והשדים שינקת 28 והוא אמר אמת מאושרים הם	**אותם** ששומעין דבר הש׳ ושומרין אותו. 29 ואל העמים
Lc 11,46	שאין להם יכולת לשאת אתם לא חפצתם לנגוע	**אותם** באצבע אחד שלכם.47 אוי לכם חוצבים קברי

Lc 11,52 מפתח החכמה ואינכם נכנסין ואתם מונעין **אותם** שחפצים היו ליכנס. 53 וכאשר אמר אלה הדברים
Lc 13,4 אומר לא רק אם לא תשובו כולם תאבדו 4 כמו **אותם** שמנה עשר אשר עליהם נפל המגדל בשיבסי והרג
Lc 13,4 עשר אשר עליהם נפל המגדל בשיבסי והרג **אותם.** תחשבו שהם היו חייבים יותר על כל האנשים
Lc 13,23 23 ואמ׳ לו אדם אחד אדון הם מועטים **אותם** שנושעים. וישוש אמ׳ לו. 24 ואתם סבורים
Lc 13,30 ומאבשטרו ויסובו במלכות הש׳. 30 והנה **אותם** שהיו ראשונים [*] 31 באותה שעה נגשים אליו:
Lc 14,12 הקרובים. ולא השכנים עשירים. כי באולי **אותם** שאתה קורא שישלמו לך גמול: 13 אבל כשתעשה
Lc 16,26 הדברים.. ומה גדולה היא תקועה בעבור זה **אותם** שחפצין לעבור מכאן אלכם לא ינתן להם יכולת
Lc 16,29 אמר לו. להם הוא הוא משה והנביאים וישמעו **אותם.** 30 והוא אמר לא אב אברהם. אבל אם מקצת
Lc 18,7 מה אמר הדיין מה עלב. 7 והש׳ לא ינקום **אותם** שהם נבחרים צועקים אליו יום ולילה ולא יהיה
Lc 19,15 כאשר חזר המלכות צוה שיקראו לו העבדים **אותם** שנתן להם הממון בעבור שידע כמה הוציא כל אחד
Lc 19,27 ומי שאין לו מה שיש לו יגזל ממנו. 27 אכן **אותם** אויבים שאין חפצים שאמלוך עליהם הביאו פה
Lc 21,1 קפיטולו כ״ב כפי לוקא 1 ומביט ישאוש ראה **אותם** שמשימין מתנותיהם בתיבה והם עשירים. 2 וראה
Lc 22,49 אמר אליו בנשיקה תבגוד בן האדם. 49 וראו **אותם** שסביב היו מה שעתיד לבוא: אמרו לו אדון אם
Lc 24,11 אלו כדברים בלתי מוסכמין להם. ולא האמינו **אותם.** 12 ופירו קם ורץ לפני הקבר וכורע ראה
Lc 24,50 עד שתהיו מלובשים מכח העליון. 50 ונהג **אותם** בביטניאה. ונשא ידיו לשמים וברכם. 51 ובעוד
Lc 24,51 ידיו לשמים וברכם. 51 ובעוד שמברך היה **אותם** היה נפרד מהם. והוא נשוא בשמים 52 והם
Jn 1,38 והלכו אחר ישאוש. 38 וישוש מתהפך וראה **אותם** נמשכים אחריו. אמ׳ אליהם [*] [*] [*] 39 [*]
Jn 3,12 איך תאמינו בדברים השמימיים אם אומר **אותם:** 13 ואין מי שעלה שמים אם לא ירד מן השמים:
Jn 3,23 כי מים רבים היו שם: ובאו אליו רבים וטבל **אותם** 24 כי עדיין לא הושם יואן בבית הסהר: 25 אז
Jn 5,29 אותן שהם בקברים ישמעו קול האל: 29 ויצאו **אותם** שעשו טוב בחיים ומי שעשה רע בדין. 30 איני
Jn 5,36 גדול מזואן שהמעשים שנתן לי אבי אשלים **אותם.** המעשים שאני עושה עושים לי עדות [*] 37 [*]
Jn 5,44 שאתם רודפים אחר המעלות. ואינכם מבקשים **אותם** שהן מן השם׳ לבד. 45 אל תהיו כ״כ סכלים
Jn 8,29 ששלחני הוא עמי: ואינו מניחני יחידי. כי **אותם** הדברים שאליו ערבים אני עושה. 30 כל עת הוא
Jn 10,8 כל אותן שבאו היו גנבים. רק הצאן לא שמעו **אותם.** 9 אני הוא דלת. אם אחד יבא ויהיה נכנס נושע
Jn 10,16 וצאן אחר שאינן מרפת זה והכרח הוא שאנהג **אותם** ויכירו קולי ויעשה רפת אחד ורועה אחד. 17
Jn 10,27 מצאני. 27 צאני שומעות קולי ואני מכיר **אותם** ונמשכות אחרי 28 ואני נותן להם חיים נצחיים
Jn 10,28 נצחיים ולא יאבדו לעולם: ואחר לא יטרוף **אותם** מידי. 29 אבי מה שנתן לי גדול הוא מכל הדבים
Jn 10,35 אמרתי אלהים אתם. 35 אם הם אמרו שאלים הם **אותם** שדבר אליהם אלים נאמר. ומה שכתוב אינו ראוי
Jn 10,38 יכולים לאמר ככה. 38 אבל אם אני עושה **אותם.** למה אתם אומרים כזה. ואם לא חפצתם להאמין
Jn 11,19 19 ויהודים רבים באו למריאה ולמרטא לנחם **אותם** מאחיהן. 20 ומרטא כששמעה שישאוש בא רצתה
Jn 12,40 בעינים ויבינו בלב ויתבוננו ואני מרפא **אותם** 41 אלה הדברים אמ׳ ישעיה הנביא. כאשר ראה
Jn 13,1 באה שיש לו לעבור מעולם זה. האב האוהב **אותם** שהם שלו בעולם זה בקץ אהב אותם: 2 ונעשית
Jn 13,1 האב האוהב אותם שהם שלו בעולם זה בקץ אהב **אותם:** 2 ונעשית הסעודה שהשטן שם בלב יודי״ש
Jn 13,32 בו. והאל יזכך הוא ועצמו. ובהתמדה יזכך **אותם** 33 בנים שעדין הם עמכם. [*] אינכם יכולים
Jn 15,14 שישים נפשו בעד אוהביו: 14 [*] אם תעשו **אותם** דברים שאמרתי לכם וצויתי. 15 לא אומר שאתם
Jn 17,11 והם בעולם. ואני בא אליך אב קדוש שמור **אותם** בשמך. אותם שנתת לי בעבור שיהיו דבר אחד כמו
Jn 17,11 ואני בא אליך אב קדוש שמור אותם בשמך. **אותם** שנתת לי בעבור שיהיו דבר אחד כמו שאנחנו 12
Jn 17,12 בעוד שעמדתי עמהם. אני שמרתים בשמך. **אותם** שנתת לי שמרתי. ואחד מהם לא נעדר. כי אם בן
Jn 17,17 מהעולם כמו שאני איני מהעולם. 17 קדש **אותם** באמת. דברך הוא אמת. 18 כמו שאתה שלחתני
Jn 17,19 ואני שלחתיה בעולם. 19 ובעבורם אני מקדש **אותם** עצמי למען יהיו הם מקודשים באמת. 20 ואיני
Jn 17,23 בכל דבר והעולם יכיר שאתה שלחתני. ושאהבת **אותם** כמו שאהבת אותי: 24 אב אני רוצה שאותן שנתת
Jn 17,25 אני הכרתיך והם הכירו שאתה שלחתני ושאהבת **אותם.** 26 ואני הודעתי להם שמך. ועוד אעשה
Mt 5,15 אבל להניחו על המנורה בעבור יעשה אור לכל **אותן** שבבית הן. 16 כן יהיה מאיר נרכם לפני הכל.
Mt 7,21 מתיאו 21 עו׳ אמר ישאוש משיח לתלמידיו כל **אותן** שיקראוני אדון לא יכנסו במלכות שמימיי אבל
Mt 7,21 אדון לא יכנסו במלכות שמימיי אבל **אותן** שעושין רצון אבי יכנסו במלכות שמימיי: 22
Mt 9,15 ארוס בעוד שהוא חי אין יכולין לבכות כל †**אותן**† שהם עמו. אבל כשיצא העת שאדם יעלם הארוס
Mt 11,28 אותו שהבן רצה לגלות לו. 28 יבאו אלי כל **אותן** שמצטערים ונוגישים ואני אעזורכם 29 ושאו
Mt 14,14 אחריו לרגל מכל העיירות 14 וכאשר ראה **אותן** העמים כמה נתמלא רחמים וריפא חולייהן. 15
Mt 14,36 פניו אשר לבד יגיעו שפת מלבושיו וכל **אותן** שהיו נוגעין תכף היו נרפאין מחוליים: Tit,15
Mt 19,28 בן השם׳ יבא ישב בבית צלמו. שאתם תשבו על **אותן** י״ב שופטים אותן י״ב שבטי ישראל. 29 וכל אדם

Mt 19,28 בבית צלמו. שאתם תשבו על אותן י״ב שופטים **אותן** י״ב שבטי ישראל. 29 וכל אדם שיעזוב ביתו אל
Mt 21,12 12 ונכנס ישו במקדש האל וגרש כל **אותן** שקונים ומוכרין והפך שלחנות החלוף ממטה
Mt 24,16 הקדש אותו שקורא יביניהן א״כ הוא. 16 **אותן** שהיו בגודיאה יניסו בהרים. 17 ומי שהיה
Mt 26,73 הכיר אותו האדם. 73 ואחר מעט נגשו לפירו **אותן** שעומדין שם. ואמרו אתה הוא מהם כי דבריך
Mt 27,55 55 והיו שם רבות בנות שעומדות מרחוק **אותן** שהלכו עם ישאוש דגליליאה ששרתו אותו. 56
Mc 1,5 תשובה לכפרת עונות. 5 ויוצאין אליו כל **אותן** שהיו ממלכות יהודה וירושלם וטובלן בנהר ירדן
Mc 1,33 נכנע שלחו לו כל החולים ומשוטנים 33 וכל **אותן** מהעיר היו מקובצים לפני הפתח 34 ובאים רבים
Mc 2,17 שמע זה אמ׳ הבריאים אינם צריכים רופא רק **אותן** שיש להם חולי. כי אני לא באתי לקרוא הצדיקים
Mc 3,21 עם רב שאינם יכולים לחמם אכול. 21 וכאשר **אותן** שלא ראוהו יצאו בחוץ ואומרים בלבבם נכבד
Mc 3,35 שהם סביביו ואמ׳ אלו הם אמי ואחי 35 וכל **אותן** שיעשו רצון הש׳ הם אחי ואחיותי. Tit,4
Mc 6,56 ומחלים פניו שלבד יגעו בשפת מלבושו כי כל **אותן** שנוגעים מתרפאין: Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי שי׳
Mc 12,9 9 לכן מה יעשה אדם הכרם כאשר יבא יכלה **אותן** העובדים וישכור הכרם לאחרים: 10 ולא קראתם
Mc 13,14 במקום שאין ראוי. אותו שקורא יבינהו. ואז **אותן** שביג׳ודיאה ינוסו בהרים 15 ומי שיהיה בעלייה
Lc 1,71 העולם 71 שלום לנו משונאינו ומיד כל **אותן** שהקציפונו. 72 לעשות חסד עם אבותינו ולזכור
Lc 2,18 באבוס הבה שאמרו להם מאותו נער. 18 וכל **אותן** ששמעו תמהו מאותן הדברים שנאמרו להם באותו
Lc 2,38 היתה מתודה לש׳ והיתה מדברת ממנו לכל אדם **אותן** שממתינים פדיון ישראל: 39 וכאשר סיימו כל
Lc 4,2 הש׳. ולא אכל עד ארבעים יום. וכאשר עברו **אותן** מ׳ יום ישאוש משיח נרעב 3 והשטן בא אליו
Lc 4,29 חוץ לעיר. ונהגוהו בראש ההרים על **אותן** שהעיר בנויה בעבור שישאלוהו. 30 אבל הוא עבר
Lc 4,40 קמה ושרתה אותם. 40 וכאשר בא השמש כל **אותן** שהיו שם חולים מחלופי חליים הביאו לו. הוא
Lc 5,9 אנוכי. 9 כי חרד הוא. מסובב הוא. וכל **אותן** שהיו עמו בלקיחת הדג שלקחו. 10 ויקוֹמו ויואן
Lc 6,28 28 ברכו למי שאומר לכם רע. התפלל בעד **אותן** שמכבדין לכם. 29 ואותו שיכך בלחי האחד הזמין
Lc 7,23 חיים. והדלים מוגדים 23 ומבורכים יהיו **אותן** שלא יהיו אישקנדליזט בי. 24 וכאשר היו
Lc 7,25 יצאתם לראות איש מלובש מרוב בגדים. והנה **אותן** שנתלבשו במלבושים יקרים ובתענוג הנם מלכים
Lc 8,16 שיניחנו על המנורה או על מקום גבוה בעבור **אותן** שנכנסין בבית יהיו רואין 17 כי שום דבר
Lc 10,24 אני אומר לכם כי נביאים רבים יחפצו ראות **אותן** הדברים שאתם רואים ולא ראו. ולשמוע מה שאתם
Lc 10,28 כמוך. 28 וישאוש אמר אליו כדין עניתי עשה **אותן** הדברים ותחיה. 29 והוא חפץ לצדק עצמו. ואמר
Lc 13,17 בשבת. 17 וכאשר אמ׳ כל אלה הדברים כל **אותן** שכנגדו נתביישו והעם שמחו בכל העניינים
Lc 20,16 לכן בעל הכרם מה יעשה להם. 16 יבא וישמיד **אותן** עובדי אדמה: והדבר נשמע אמרו לא יאבה השם׳:
Lc 20,18 אותה אבן יהיה מוכה עם האבן. והאבן יכתת **אותן** שעליהם תפול. 19 ושרי הכהנים והסופרים חפצו
Lc 20,35 עושין נישואין ונמסרין לנשואין: 35 רק **אותן** שיהיו ראויין מאותו עולם ומתחיית המתים. לא
Lc 23,49 הדברים האלה חזרו להכות חזותיהם. 49 וכל **אותן** שמכירין אותו עמדו מרחוק. וכל הנשים שבאו
Jn 1,12 דבריו. ואותן שלא קבלוהו. 12 רק לכל **אותן** שקבלוהו נתן יכולת שיהיו נעשים בני האל.
Jn 1,12 שקבלוהו נתן יכולת שיהיו נעשים בני האל. **אותן** שיאמינו בשמו 13 שאינן ילודי דם. זאת לדעת
Jn 2,9 רא לא ידעה מאין בא. אבל העבדים ידעוהו **אותן** שהביאו מים לארטישיקלי. וקראה הארוס 10
Jn 5,28 28 אל תתמהו מזה כי עדיין תבא שעה שבה כל **אותן** שהם בקברים ישמעו קול האל: 29 ויצאו אותם
Jn 6,2 עמים רבים כי ראו האותות שהוא עושה על **אותן** שהם חולים. 3 אז עלה ישאוש בהר ושם מלמד עם
Jn 6,14 קופות מפירורין הנותרים לאשר אכלו. 14 אז **אותן** האנשים כשראו האות שעשה אמרו זהו באמת נביא
Jn 10,8 באמת אני אומר לכם שאני דלת הצאן 8 כל **אותן** שבאו היו גנבים. רק הצאן לא שמעו אותם. 9
Jn 11,45 45 אז רבים מהיהודים שבאו עם מריאה וראו **אותן** הדברים שעשה האמינו בו. 46 ומקצת מהם הלכו
Jn 13,18 תעשום. 18 אני אומר זה מכולכם אני יודע **אותן** שבחרתי. רק בעבור שהכתיבה תהיה נשלמת. מי
Jn 13,29 שיודיש שהיה לו כיסין שיאמר לו ישאוש קנו **אותן** הדברים שצריכין לנו ליום המועד. או שיתן
Jn 17,20 ואיני מתפלל בעד אלו לבד. רק עדיין בעד **אותן** שיאמינו בעד דבריהם בי. 21 בעבור שיהיו כולם
Jn 18,9 9 בעבור שיהיה נשלם הדבר שאמר כי מכל **אותן** שאלו שלי נתת אחד מהם לא נעדר: 10 אז שימון
Jn 19,31 פילאט שיתן להם רשות יוכלו לחתוך ירכי **אותן** התלויין ויש שלום. 32 אז באו הפר הפרושים
Jn 20,29 ראית אותי טומאש והאמנת בי מאושרים יהיו **אותן** שיאמינו בי. 30 נסים רבים עשה ישאוש משיח
Mt 8,31 מחלים פני ישאוש אומרים אדון אם אתה מגרש **אותנו** מכאן. שימנו באותן חזירים 32 וישאוש משיח
Mc 1,24 לך עשות ממני ישואוש נזוריט באת להשמיד **אותנו.** אני יודע שאתהו קדוש הש׳. 25 וישאוש גערו.
Lc 1,69 כי הוא פקד ועשה פדיון עמו 69 והיישיר **אותנו** ומהר תת שלום בית דוד נערו 70 כאשר הגיד
Lc 1,78 עונותיהם 78 בעבור חסד [*] שבהן פוקד **אותנו.** מי שהוא מרום 79 והאיר אותם שיושבין
Mt 2,14 עתיד הוא שאירודיש ירצה הילד להכבידו. 14 **אז** קם ויקח הילד ואמו לילה וילך למצרים 15 ויעמוד

Mt 2,17 שהילד היה נולד לפי הזמן ששאל למלכים. 17 **אז** נשלם מה שאמר ירמיה הנביא 18 גדולים קולות
Mt 3,13 ישרף באש נצחי. קפיטולו ו׳ כפי מתיאו 13 **אז** בא ישאוש מגליליאה בנחל ירדן לזואן שיטבול
Mt 3,15 לו עזוב עמוד כי כן חויב שיושלם כל יושר **אז** הטבילו זואן. 16 ותכף שישואש משיח היה טובל
Mt 4,1 ערב לי: Tit,4 קפיטולו ז׳ כפי מתיאו 1 **אז** ישואש משיח מוצא במדבר בעד הקדש רוח בעבור
Mt 4,5 אינינו חי על הלחם לבדו אבל מחן השם: 5 **אז** העלהו השטן אל העיר הקדושה והניחו על גובה בית
Mt 4,8 7 עוד ענה לו כתוב הוא לא תנסה אלהיך. 8 **אז** העלהו השטן על הר אחד גבוה מאד ויראהו השטן כל
Mt 4,10 אתנך כל זה אם תקוד ארצה ותתפלל אלי. 10 **אז** אמר לו ישאוש לך לך השטן כי כתוב הוא התפלל
Mt 4,11 הוא התפלל לאלהיך ואותו לבדו תעבוד 11 **אז** עזבהו השטן והמלאכים באו ושרתו אותו: קפיטולו
Mt 7,23 המושטנים ובשמך עושים אותות רבות 23 **אז** יאמר להם מעולם לא הכירם. סורו ממני רשעים
Mt 8,34 ברחו ובאו אל העיר מספרים מהמשוטן. 34 **אז** כל העיר יצא אל ישואש משיח. וכאשר ראוהו חלו
Mt 9,1 Tit,9 קפיטולי כ״ט כפי שי׳ מתיאו 1 **אז** ישאוש משיח עבר עם הספינה ובא בעירו 2 ונדרו
Mt 9,6 זה תכירו כי אני יכול למחות העונות בארץ: **אז** אמ׳ לנטול קום קח מטתך ולך לביתך: 7 [*] 8
Mt 9,14 לקרוא הצדיקים. רק בעד החטאים לענוש. 14 **אז** באו אל ישואש משיח תלמידיו של זואן אומרים למה
Mt 9,15 שהם עמו. אבל כשיצא העת שאדם יעלם הארוס **אז** יצומו: 16 אין אדם מכפיל בגד חדש במלבוש ישן.
Mt 11,20 שפטו החכם. קפיטולו ל״ו כפי מתיאו: 20 **אז** התחיל ישאוש משיח להיותו גוער בעיירות באותן
Mt 11,25 ביום הדין ממך: קפיטולו ל״ז כפי מתיאו 25 **אז** באותו עת ישאוש משיח אמר מחולל תהיה אב בורא
Mt 12,1 נקל: Tit,12 קפיטולו ל״ח כפי מתיאו 1 **אז** ישואש עובר בשבת אחת במקומות זרועים.
Mt 12,38 תהיה נושע. או בעבור דבריך תהיה נמחק: 38 **אז** ענוהו מקצת מן החכמים יודעי ספר והפרושים
Mt 12,44 במקומות קשים בקש מנוח ואין מוצא. 44 **אז** הוא אומ׳ בעצמו אשובה אל ביתי שיצאתי. וכשבא
Mt 12,45 מוצא אותה מנוקה וטהורה מכל קסמים. 45 **אז** הוא הולך ולוקח שבע רוחות יותר רעים ממנו
Mt 13,26 והולך. 26 וכאשר העשב גדל ועשה פרי. **אז** נראו הקמשונים בין החטים. 27 ובאו המשרתים
Mt 13,43 באש גהינם ושם יהיה בכי ורעדת שנים. 43 **אז** יזרחו הצדיקים כמו השמש במלכות אב שלהם. מי
Mt 15,1 מחוליים: Tit,15 קפיטולו מ״א כפי מתיאו 1 **אז** נתקרבו אליו הסופרים ופרושים מירושלם. ואמרו 2
Mt 15,28 פירורים הנופלים משולחן אדוניהם. 28 **אז** ישאוש ענה ואמ׳ אשה גדולה היא: אמונתך יעשה לך
Mt 17,18 ויצא לחוץ ונתמרק הנער באותה שעה: 18 **אז** נתקרבו התלמידים בסוד ואמרו לו למה לא היינו
Mt 20,22 ישב לצד ימינך. והאחד לשמאלך במלכותך. 22 **אז** ענה ישוש ואמ׳ אינכם יודעים מה אתם שואלים.
Mt 21,1 מירושלם והיו באים בביטפני בהר הזתים. **אז** הוא שלח שנים מתלמידיו 2 אומר לכו אל אותו
Mt 21,25 אומרים. אם אנחנו נאמר מן השמים היא יאמר **אז** למה אין אנחנו מאמינים בו. 26 ואם נאמר מן
Mt 22,8 וצוה הרוג אותם הרוצחים ולשרוף ביתם. 8 **אז** אמר לעבדיו הנשואין מוכנים. אבל אותם שהיו
Mt 22,13 נכנסת בזולת מלבוש נשואיי. והוא שתק. 13 **אז** אמר המלך לעבדיו קחוהו וקשרו לו הידים והרגלים
Mt 23,1 דבר: Tit,23 קפיטולו מ״ט כפי מתיאו 1 **אז** אמ׳ ישאוש לעם ולתלמידיו אומרים 2 המאותתים
Mt 24,1 בשם האל: Tit,24 קפיטולו נ׳ כפי מתיאו 1 **אז** יצא ישאוש מהמקדש והלך וקרבו תלמידיו אליו
Mt 24,30 שמים תפולו. וכחות השמים ינועו. 30 **אז** יראה אדם סימן בן האלוה בשמים. ואז יילילו כל
Mt 24,40 והרג את כלם. כן יהיה ביאת בן הבתולה. 40 **אז** יהיו שנים בשדה האחד יקח והשני יניח. 41 ושתי
Mt 25,7 אחד קומו הנה החתן בא צאו אליו לדרך 7 **אז** קמו כל הבתולות והדליקו כל עשישותיהן 8
Mt 25,31 בן האלוה יבוא בצלם יקרו וכל המלאכים עמו **אז** ישב על קתדראת צלמו 32 ויהיו נאספים לפניו כל
Mt 25,34 השיות לצד ימין והגדיים לצד שמאל. 34 **אז** יאמר המלך לאותן שהיו לימינו באו ברוכים מאבי
Mt 25,44 חולה ואסור הייתי ולא בקרתוני. 44 **אז** הם יענו ויאמרו. ומתי ראינוך רעב וצמא ובלא
Mt 25,45 בית ערום או חולה או אסור ולא שרתונך. 45 **אז** ענה להם אומר אמיתות אומ׳ לכם כי כל פעמים שלא
Mt 26,3 יהיה פסח. ובן האל יהיה נבגד ותלוי: 3 **אז** נתקבצו כל גדולי הכהנים וזקני העם בהיכל סגן
Mt 26,14 בכל העולם יאמרו עשתה לזכרוני: 14 **אז** אחד מי״ב תלמידיו שהיה נקרא יודש אישקריוט הלך
Mt 26,31 הודאה זהו שעשו חינות יצאו להר הזתים. 31 **אז** אמר ישו לתלמידיו כולכם תהיו אישקנדליזאטש
Mt 26,38 בנים מזבדיב והתחיל להיות עצב ונקצף. 38 **אז** אמר להם דאגה נפשי עד מות. המתינו לי פה ועורו
Mt 26,45 להתפלל פעם אחרת ואמ׳ אותה עצמה מלה. 45 **אז** בא לתלמידים ומצאם ישנים ואמ׳ תשנו ותנוחו ראו
Mt 26,56 נעשה בעבור זה שתשלימו הכתיבות מהנביאים. **אז** כל התלמידים עזבוהו ונסו. 57 והם חזקו ישאוש
Mt 26,65 יושב לימין צד האל ובא כעננ׳ שמים. 65 **אז** שר הכהנים קרע מלבושו ואמ׳ זה אמ׳ גדוף 66 מה
Mt 27,13 וזקני העם אחריהם אינו עונה דבר. 13 **אז** פילאטו אמ׳ אליו אינך שומע כמה עדים יש לנו
Mt 27,22 השנים. והם אמרו בראבן. 22 ופילאט אמ׳ **אז** ומה אעשה מישו האמור משיח. 23 והכל אמרו יהי
Mt 27,38 על ראשו כתב זהו ישאוש מלך היהודים: 38 **אז** תלו שני גנבים עמו. אחד לצד ימין ואחד לשמאל.
Mc 10,32 והאחרונים יהיו ראשונים: 32 והיו **אז** בדרך עולים בירושלם. וישאוש הולך ראשון והם

Mc 13,9	רעשים בארץ ורעב והתחלת כאבים יהיו. 9	**אז:** שִׁמְרוּ עצמכם כי הם יוליכו אתכם במועצותיכם
Mc 13,22	הנה משיח פה הנה משיח שם לא תאמינו. 22	**אז** יקומו שקרנים נביאים מראים סימנים ונפלאות
Mc 13,26	יפלו מן השמים וכחות השמים ינועו. 26	**אז** יראו בן האלוה בא מן השמים בכח גדול ואורה: 27
Mc 15,28	עמו שני גנבים אחד מימין ואחד משמאל. 28	**אז** היתה נשלמת הכתובה שאומרת הוא נמנה עם הרשעים.
Lc 3,7	ישרים. 6 ויראו כל בשר שלום האל. 7	**אז** אמ׳ לעמים שבאים בעבור יטבילם תולדות ויבראש
Lc 4,9	הוא האדון אלהיך תתפלל ואותו תעבוד: 9	**אז** עלה הוא בעיר הקדושה זנח על מקום היותר גבוה
Lc 8,33	רשות לבא בקרבי הפרים ההם. וכן עשה. 33	**אז** השדים יצאו יצאו מן האיש ההוא. ונכנסו בפרים
Lc 13,26	ויאמר לכם איני מכיר אתכם מי אתם. 26	**אז** תתחילו לאמר אנחנו אכלנו ושתינו לפניך ואתה
Lc 14,10	אותו שזימן לך יאמר לך אהוב עלה הנה.	**אז** תשיג מעלה לפני הקרואים. 11 כי המגביה עצמו בא
Lc 15,28	כשומעו כעס עד מאד. ולא רצה שיכנס בבית.	**אז** האב יצא אליו והתחיל לחלות פניו שיבא. 29 והוא
Lc 20,33	וכן כל השבעה ומתו בלא בנים.32 [*] 33	**אז** בתחיית המתים מאי זה מכל אלו תהיה לאשה. [*]
Lc 21,10	להעשות. אכן לא יהיה זה מיד ולא הקץ. 10	**אז** אמר להם יקומו עמים נגד עמים. ומלכות נגד
Lc 21,14	בעבור שמי. 13 וזה יבא לכם לעדות. 14	**אז** ינוח לבבכם ואל תחשבו באי זה אופן תענו. 15 כי
Lc 21,20	20 רק כאשר יראו ירושלם מוקפת מחיל גדול	**אז** תדעו שיתקרב סילוק נחמתה. 21 אז אשר יהיו
Lc 21,21	גדול אז תדעו שיתקרב סילוק נחמתה. 21	**אז** אשר יהיו בגודיאה יברחו בהרים. ואשר הם באמצעה
Lc 21,27	על כל העולם. כי כחות השמים ינועו. 27	**אז** יראו בן האדם שיבא בענן עם עב גדול ובגודל צלם
Lc 23,16	והנה שום דבר ראוי למיתה לא נעשה לו. 16	**אז** עזבו לו כאשר יסרו. 17 והיה לו להניח אסיר אחד
Lc 23,30	שלא נשאה וולד. והשדים שלא הניקו. 30	**אז** יאמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עלינו. 31 כי
Lc 24,45	משה ובנביאים ובמזמורים שנאמרו עלי: 45	**אז** פתח להם שכלם לדעת הכתיבות ולהבינם: 46 ואמ׳
Jn 1,22	אתה אליהו. [*] אינך נביא ואמר לא. 22	**אז** אמרו לו אמור לנו מי אתה. למען נשיב מענה
Jn 2,18	תלמידיו שכתוב הוא אהבת ביתך אכלתני. 18	**אז** ענו היהודים ואמרו אי זה אות אתה מראה לנו
Jn 2,20	להם תתירו זה המקדש ובג׳ ימים אקימהו. 20	**אז** אמרו לו היהודים זה המקדש נתארך בינינו והוצרך
Jn 3,25	24 כי עדיין לא הושם יואן בבית הסהר: 25	**אז** נעשית שאלה בין תלמידי יואן על הטהרה. 26 ובאו
Jn 4,1	עליו: Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי ש׳ זואן 1	**אז** כאשר הכיר ישאוש שהפרושים שישוש עושה תלמידים
Jn 4,5	4 והיה לו בהכרח לעבור בשמריאה: 5	**אז** בא ישאוש בשמריאה שנקראת סיכאר סמוך למקום
Jn 4,9	8 והתלמידים הלכו בעיר לקנות דבר מאכל. 9	**אז** אמרה לו אותה האשה שמריטנא. אתה שיהודי אתה
Jn 4,28	אמר לו מה אתה שואל ומה אתה מדבר עמה: 28	**אז** עזבה האשה הבית שלה והלכה לעיר ואמרה לאנשים
Jn 4,33	להם אני עתיד לאכול דבר שלא ידעתם: 33	**אז** אמרו התלמידים. אי זה שהביא מה לאכול. 34
Jn 4,40	עדות לו שכל הדברים שעשתה אמר לה: 40	**אז** כשבאו השומרונים אליו בקשוהו שיעמוד שם עמהם
Jn 4,45	והוא העיר שאין לשום נביא כבוד בארצו. 45	**אז** כשבא ישאוש בגלליאה קבלו אותו הגליליבש כי ראו
Jn 4,46	בירושלם ביום המועד כשבא ליום החג: 46	**אז** בא פעם אחרת בבית גלליאה אל מקום אשר עשה שם
Jn 4,48	שירד להבריא בנו כי מסוכן היה למות. 48	**אז** אמר ישאוש אליו. לא תאמינו אם לא תראו אותות
Jn 4,52	עבדיו עלו אליו ואמרו לו שבנו חי. 52	**אז** שאל שיאמרו לו השעה ששב לאיתנו הטוב. ואמרו לו
Jn 4,53	בשעה שביעית מן היום הניחו הקדחת. 53	**אז** הכיר האב שאותה שעה היתה שאמר לו ישו שבנו חי
Jn 5,10	מטתו והלך לו. ואותו היום שבת היה. 10	**אז** אמרו היהודים שבת הוא ואין לך לשאת מטתך. 11
Jn 5,18	פעל עד עתה. ואני ג״כ פעלתי בעבור זה. 18	**אז** היהודים אבו יותר להמיתו. כי לא לבד מתיר השבת
Jn 6,3	האותות שהוא עושה על אותן שהם חולים. 3	**אז** עלה ישאוש בהר ושם מלמד עם תלמידיו. 4 והיה
Jn 6,5	4 והיה סמוך לפסח יום חג היהודים. 5	**אז** ישאוש נשא עיניו וראה עמים רבים באים אליו.
Jn 6,10	ושני דגים. אבל מה יהיה בין כלם. 10	**אז** אמ׳ ישאוש עשו שישבו העם. ואמונה רבה היתה
Jn 6,11	האנשים. והיו במספר כמו חמשת אלפים. 11	**אז** לקח ישאוש הככרות וכאשר עשה חנות לשם׳ חלק הפת
Jn 6,13	לתלמידיו. אספו זה הנותר שלא יפסד. 13	**אז** אספו ומלאו י״ב קופות מפירורין הנותרים לאשר
Jn 6,14	קופות מפירורין הנותרים לאשר אכלו. 14	**אז** אותן האנשים כשראו האות שעשה אמרו זהו באמת
Jn 6,19	בעבור רוח גדול שהיה מנשב מבהילים. 19	**אז** הלכו עשרים וחמש מילין ראו ישוש המלך אליהם.
Jn 6,21	20 אבל אמר להם אני הוא אל תיראו. 21	**אז** רצו לקבלו בספינה. ומיד היתה הספינה בארץ
Jn 6,24	אותה ששם אכלו הפת ועשו חינות לאל. 24	**אז** כשראה העם שישאוש לא היה שם ולא תלמידיו. עלו
Jn 6,28	האדם יתן להם. כי האל אב סימן הוא. 28	**אז** אמרו לו מה נעשה שנוכל לעשות פעולות טובות
Jn 6,30	האל שתאמינו במי שהוא שלח אותי. 30	**אז** אמרו לו אי זה אות אתה עושה שנראהו ונאמין
Jn 6,32	כפי שכתוב לחם שמים נתן להם לאכול. 32	**אז** אמר להם ישאוש. אמת אני אומר לכם לא נתן לכם
Jn 6,34	אמתי מן השמים. 33 ונותן חיים לעולם 34	**אז** אמרו לו אדון. כל עת ניתן לנו הפת הזה. 35
Jn 6,41	ואני אקימהו חי ביום היותר אחרון. 41	**אז** התלחשו היהודים ממנו. כי אמר אני הוא פת

Jn 6,43 באיזה אופן הוא אומר שירד מן השמים: 43 **אז** ענה ישאוש ואמ׳ להם. לא תלינו עלי. 44 שום דבר
Jn 6,53 אתן לכם הוא בשרי בעבור הויי עולם: 53 **אז** היהודים חלקו ביניהם. אומרים איך יוכל זה לתת
Jn 6,54 איך יוכל זה לתת לנו בשרו לאכול: 54 **אז** ישאוש אמר להם. אמת אני אומר לכם אם לא תאכלו
Jn 6,61 אמר בבית הכנסת מלמד בכפר נחום. 61 **אז** רבים מתלמידיו אמרו זה קשה הוא זה הדבר. מי
Jn 6,68 חזרו אחור. וכבר אינם הולכים עמו: 68 **אז** אמר ישאוש לשנים עשר שנשארו ואתם חפצים ללכת.
Jn 7,6 לעולם. 5 כי האחים עדיין לא האמינו בו: 6 **אז** אמ׳ ישוש להם זמני האדם לא בא אבל עמכם כל שעה
Jn 7,10 10 וכאשר אחיו עלו בירושלם ביום המועד **אז** עלה הוא ולא בגלוי אבל כמעט בהחבא. 11 ואז
Jn 7,25 בעבור זה אל תשפטו לפנים רק דין צדק: 25 **אז** אמרו קצת מבני ירושלם אינינו זה שחפצנו להמית
Jn 7,28 הוא. ומשיח כשיבא לא ידע אדם אנה הוא: 28 **אז** צעק ישאוש במקדש ומלמד ואומ׳ ואותי ידעתם מאין
Jn 7,30 אבל אני יודע שממנו אני והוא שלחני: 30 **אז** רצו לתופשו: ואחד מהם לא שם ידיו בו. כי עדיין
Jn 7,33 עם הפרושים שלחו עבדים שיתפשוהו: 33 **אז** אמר להם ישו עדיין יהיה לכם מעט זמן. אחר ילך
Jn 7,40 כי ישו עדיין לא בא באור העליון. 40 **אז** מקצת מאחוזת העם בשומעם דבריו אומרים זהו נביא
Jn 7,45 לתופשו. אבל אחד מהם לא שם ידיו עליו: 45 **אז** חזרו השלוחים להגמונים ופרושים. ואמרו להם למה
Jn 7,47 אדם שדבר דבריו כאשר האיש ההוא דבר: 47 **אז** ענו להם הפרושים ובזה רמה אתכם. 48 אינכם
Jn 7,52 ראשונה. או אם אין מכיר מה הוא עושה: 52 **אז** ענו ואמרו לו אתהו גליליב חפש הכתיבות ותמצא
Jn 8,13 ילך בחשך וערפל אבל יהיה לו גם חיים: 13 **אז** אמרו הפרושים מעצמך ומפיך אתה עושה עדות.
Jn 8,19 עדות לעצמי והאב ששלחני עושה עדות לי: 19 **אז** אמרו לו אנה הוא אביך. ענה ישאוש ואמ׳ לא אותי
Jn 8,21 אדם לא תפשו. כי עדיין לא באה שעתו: 21 **אז** אמר להם פעם אחרת ישו. אני הולך ואתם תשאלוני
Jn 8,22 למקום שאני הולך אינכם יכולים לבא. 22 **אז** היהודים [*] [*] יהרגו עצמם: 23 ואמ׳ להם אתם
Jn 8,25 אם לא תאמינו שאני הוא תמותו בעונכם: 25 **אז** אמרו לו אתה מי אתה. וישאוש אמ׳ להם קדמון
Jn 8,28 ולא הכירו מה אומר להם. האל הוא אביו: 28 **אז** אמ׳ ישוש להם כי תנש תנשאו בן האדם תכירו שאני
Jn 8,30 עת הוא מדבר אלה הדברים רבים האמינו בו: **אז** אמר ישאוש לאותם היהודים שהאמינו בו. 31 [*]
Jn 8,33 32 ותכירו האמת. ואמת תמלא משאלותיכם: 33 **אז** אמרו לו אנחנו זרע אברהם. ולעולם לא נהיה אחור
Jn 8,42 נולדים מזנות. לנו אל אחד ואב אחד: 42 **אז** אמר להם ישאוש אם האל הוא אביכם. אתם תאהבו
Jn 8,48 זה אינכם שומעים אותו. כי אינכם מהאל: 48 **אז** ענו היהודים ואמרו אין אנו אומרים יפה שאתה
Jn 8,52 שאם אחד יעמיד דברי לא ימות לעולם: 52 **אז** אמרו היהודים עתה אנו מכירים שהשטן אחזך.
Jn 8,58 אין לך חמשים שנה ואברהם ראה אותך. 58 **אז** ישוש אמ׳ להם אמת אני אומ׳ לכם שאני קודם
Jn 8,59 לכם שאני קודם שאברהם היה אני הייתי: 59 **אז** הביאו אבנים להשליכם עליו. וישאוש נחבא ויצא
Jn 9,7 7 ואמ׳ לו לך ורחץ במי שלוח. שר״ל שלוח. **אז** הלך וטבל שם וראה בעיניו. 8 ואותם שראוהו
Jn 9,10 רק דומה הוא לו. והוא אמ׳ אני הוא. 10 **אז** אמרו לו ואיך נפתחו עיניך. 11 וענה הוא איש
Jn 9,15 עשה טיט בשבת. ופתח עיני האיש ההוא: 15 **אז** שאלו לו הפרושים באי זה צד חזר לך הראות. והוא
Jn 9,16 עשה: והניחו על עיני וקמתי וראיתי. 16 **אז** אמרו מקצת מהפרושים זה האיש אינינו מהאל כי
Jn 9,17 האלה: והיה מחלוקת גדולה ביניהם. 17 **אז** אמרו פעם אחרת לעור. מה אתה אומ׳ ממי שפתח
Jn 9,18 ממי שפתח עיניך. והוא אמ׳ שנביא הוא: 18 **אז** לא האמינו היהודים שהיתה לידתו בעורון. עד
Jn 9,24 אביו ואמו שאלו הבן כי בן שנים הוא: 24 **אז** שאלו פעם אחרת האדם שעמד בעורון. ואמרו לו תן
Jn 9,25 וחנות לשם׳. לא ידעת שזה האיש חוטא. 25 **אז** אמר הוא איני יודע. אבל דבר זה אני יודע.
Jn 9,26 אני יודע. שהייתי עור ועתה אני רואה: 26 **אז** אמרו לו מה עשה לך ואיך פתח עיניך. 27 והוא
Jn 9,34 היה לו מהאל לא היה בידו לעשות דבר: 34 **אז** ענו ואמרו לו הן בעון חוללת ואתה לא מלמד
Jn 9,41 שמעו זה ואמרו לו. א״כ אנחנו עורים. 41 **אז** אמ׳ ישאוש להם. אם הייתם אתם עורים לא יהיה
Jn 10,7 ישאוש להם. רק הם לא הכירו מה אמ׳ להם. 7 **אז** אמר ישאוש פעם אחרת להם באמת אני אומר לכם
Jn 10,24 23 והולך ישאוש במקדש באכסדרת שלמה. 24 **אז** היהודים הקיפוהו. ואמרו לו עד מתי אתה לוקח
Jn 10,31 מיד אבי 30 אני והאב דבר אחד אנחנו. 31 **אז** קבצו היהודים אבנים בעבור שיסקלוהו. 32 וענה
Jn 10,33 באי זה מעשה מאלו חפצתם לסקול אותי: 33 **אז** ענו לו היהודים ממעשה טוב אין אנו סוקלין אותך
Jn 11,3 בשערות ראשה. האח שהוא לזריט היה חולה. 3 **אז** שלחו אחיותיו לישאוש. אומרות הנה אותו שאתה
Jn 11,6 5 וישאוש אוהב מאד מרטא ומריאה אחותה. 6 **אז** כששמע שלאזריט היה חולה. עמד באותו מקום ב׳
Jn 11,12 ישן. ואני הולך שם להקיצו מן השינה. 12 **אז** אמרו התלמידים אדון אם ישן הוא נושע יהיה. 13
Jn 11,14 מאמינים שמה שאומר אומ׳ משינת חלום. 14 **אז** אמ׳ להם ישאוש בפירסום לזרו הוא מת: 15 והנני
Jn 11,16 שם בעבור שאתם תאמינו. רק נלך אליו. 16 **אז** אמר טומאש שאמור דידימוש למקצת אנשים. נלכה
Jn 11,17 נלכה אנחנו כמו תלמידים ונמות עמו: 17 **אז** בא ישאוש ומצא אותו שעמד בקבר ארבעה ימים. 18
Jn 11,21 בא רצתה אליו. ומריאה יושבת בבית. 21 **אז** אמרה מרטא לישאוש אדון אם לשעבר היית פה אחי

Jn 11,31 עדיין היה באותו מקום שמרטא באה אליו: 31 **אז** היהודים שהיו שהיו אתה בבית ומנחמים אותה
Jn 11,32 הלכו אחריה אומרים לקבר הולכת לבכות: 32 **אז** כשמריאה באה למקום שישאוש היה כשראהו נפלה
Jn 11,33 אתה במה שעבר היית פה אחי לא היה מת. 33 **אז** ישוש כשראתה בוכה וראה היהודים שהיו עמה
Jn 11,36 הוא. 35 ויצאו דמעות מעיני ישאוש: 36 **אז** אמרו היהודים ראו כמה אהבו. 37 ומקצת מהם אמרו
Jn 11,38 שנולד עור לא יוכל לעשות שזה לא ימות. 38 **אז** ישאוש פעם אחרת בעצמו בא לקבר. ושם היתה חפירה
Jn 11,45 ישאוש להם התירוהו והניחוהו ללכת. 45 **אז** רבים מהיהודים שבאו עם מריאה וראו אותן הדברים
Jn 11,47 לפרושים ואמרו להם מה שישאוש עשה: 47 **אז** התאספו ההגמונים והפרושים נגד ישאוש. מה נעשה
Jn 11,53 אבל בעבור יקבץ יחד בני האל הנפוצים: 53 **אז** באותו יום חשבו היהודים איך יהרגו ישאוש 54
Jn 11,56 מלכות קודם פסח בירושלם לטהר עצמם. 56 **אז** שאלו ישאוש עומד במקדש שהיה מדבר בעצמו מה אתם
Jn 12,1 Tit,12 קפיטולו י״ב כפי ש׳ ג׳ואן 1 וישוש **אז** ששה ימים קודם הפסח בא בביטניאה ששם מת לזרו
Jn 12,3 משרת אותו. ולזרו אחד מן האוכלים. 3 **אז** מריאה לקחה ליטרא אחת נירדי פישטיסי מרגליי
Jn 12,4 וכל הבית נתמלא ריח טוב מן המשיחה: 4 **אז** אמר אחד מתלמידיו יודיש אשכריוט. שעתיד למוסרו
Jn 12,7 לו כיסין שבהם משים מה שהם נושאין: 7 **אז** אמר ישאוש תעזבו אותו אותו בעבור שאביט אותו
Jn 12,9 אביונים בכם ואני לא אהיה כל עת עמכם: 9 **אז** הכירו רוב עם מן היהודים ששם היו ובאו שם לא
Jn 12,16 בתחלה. רק כאשר ישאוש נתעלה באור העליון: **אז** ידעו שדברים אלו עליו נאמרו ושיעשו לו דברים
Jn 12,28 זה באתי לשעה זו 28 לעלות ולנשא שמך: **אז** באה קול מן השמים. ואמרה ואני עיליתיו ועוד
Jn 12,29 ואמרה ואני עיליתיו ועוד אנשאנו. 29 **אז** העם העומד שם שמעו זה. אמרו זה הוא קול רעם.
Jn 12,35 יהיה מורם מן הארץ מי הוא זה בן האדם. 35 **אז** אמר להם ישאוש עדין יש בכם נר להו בפוד שהנר
Jn 13,6 התלמידים. וקנחם בסדינו שהיה חגור בו. 6 **אז** בא לשימון ופירו. ופירי אמ׳ לו אדון אתה תרחוץ
Jn 13,12 בי. ובעבור זה אמר אין כולכם טהורים. 12 **אז** כשרחץ רגליהם לקח מלבושיו. וכאשר ישב והסב אמר
Jn 13,22 אמת אומר אני לכם שאחד מכם יבגדני. 22 **אז** התלמידים הביטו זה לזה ומספקו ממי הוא אומר:
Jn 13,23 הביטו זה לזה ומספקו ממי הוא אומר: 23 **אז** אחד מתלמידיו מסב בחזה בשולי ישאוש אותו
Jn 13,25 זה. ואמ׳ מי הוא אותו שממנו אמר זה. 25 **אז** כשהוא היה מסב על החזה. ישאוש אמ׳ אליו אדון
Jn 13,27 ליודש שימון אשק אשקריוטא 27 ולקח מלא פת **אז** בא השטן. וישו אמר אליו מה אתה עושה עשהו
Jn 13,31 לוקחו המלא פת מיד יצא ונעשה לילה. 31 **אז** כשיצא אמר ישאוש עתה הוא זך בן האדם והאל זך
Jn 16,17 לא תראו אותי כי אני הולך אל האב: 17 **אז** אמרו תלמידיו ביניהם מה הוא זה שאומר לנו אחר
Jn 16,18 אחרת מעט ותראוני כי אני הולך אל האב. 18 **אז** אומרים מה הוא זה שאומר לנו מעט. אין אנו
Jn 18,3 כי הרבה פעמים בא הרבה לשם עם תלמידיו. 3 **אז** כאשר יודיש אסף עם רב ועבדי ההגמונים.
Jn 18,6 אמר להם אני הוא ג׳ודיש שמסרו עמהם. 6 **אז** כשאמר [*] להם אני הוא חזרו לאחוריהם ונפלו
Jn 18,7 אני הוא חזרו לאחוריהם ונפלו לאחור: 7 **אז** שאל פעם אחרת מה אתם מבקשים והם אמרו ישאוש
Jn 18,10 אותן שאלו שלי נתת אחד מהם לא נעדר: 10 **אז** שימון פירי שהיה לו סכין הוציאו והכה עבד
Jn 18,11 לו אזנו הימנית. והעבד שמו מלאקוש. 11 **אז** אמר ישוש לפירי חזור סכינך בנרתיקה. אינך רוצה
Jn 18,12 רוצה המיתה שבעבורה שלחני האב לסבלה: 12 **אז** הסיעה השכנו ועבדי היהודים לקחו ישאוש 13
Jn 18,16 בהיכל ההגמון. 16 ופירו עומד בדלת בחוץ. **אז** יצא התלמיד האחד שהיה בן בית להגמון ושנכנס עם
Jn 18,17 ואמר אל השוערת ושמה פירו בפנים. 17 **אז** אמרה השפחה השומרת הפתח לפירי ואתה אינך מעבדי
Jn 18,19 ומתחממים בו. פירו עומד עמהם ומתחמם. 19 **אז** ההגמון שאל לישוש מתלמידיו וממוסרו. 20 ענה
Jn 18,25 קשורות. 25 ושימון ופירו עומד ומתחמם: **אז** אמרו לפירו ואתה אינך מתלמידיו. ופירו כפר
Jn 18,27 שפירו קטע אזנו. ואני ראיתיך בגן עמו. 27 **אז** כפרו פעם אחרת. ומיד קרא התרנגול: 28 אז
Jn 18,28 אז כפרו פעם אחרת. ומיד קרא התרנגול: 28 **אז** הנהיגו לישאוש לקאיפש בהיכל בעבור שלא יהיו
Jn 18,29 בעבור שלא יהיו טמאים ויאכלו הפסח: 29 **אז** יצא פילאטו להם בחוץ. ואמ׳ איזו עדות עשיתם
Jn 18,31 רע במעשיו לא היו מביאין אותו אליך: 31 **אז** אמר פילאטו להם תפשוהו אתם וכפי דתכם שפטוהו.
Jn 18,31 פילאטו להם תפשוהו אתם וכפי דתכם שפטוהו. **אז** אמרו לו היהודים לנו אין ראוי להמית שום איש
Jn 18,33 אמתי. שהוא אמר בריא שבאותה מיתה: 33 **אז** נכנס פילאט פעם אחרת באותו פריטורי. וקרא ישוש
Jn 18,34 34 וישאוש ענה אומ׳ אתה אומר זה מעצמך. **אז** אמרוהו אחדים. לך ממני 35 ענה פילאטו. ואני
Jn 18,37 ליהודים אבל עתה מלכותי אינינו בכאן. 37 **אז** אמ׳ אליו פילאטו א״כ אתה מלך. ענה ישאוש אתה
Jn 18,40 בפסח. וחפצתם שאעזוב לכם מלך היהודים: 40 **אז** צעקו כולם לא תעזוב לנו זה רק בראבן: ובראבן
Jn 19,1 י״ח) Tit,19 קפיטולו י״ט כפי ש׳ יואן 1 **אז** פילאט תפש ישו ונגשו. 2 והפרושים תקנו עטרה
Jn 19,4 יושיעך מלך היהודים. ונותנים לו בצואר 4 **אז** יצא פילאט להם פעם אחרת בחוץ. ואמ׳ הנה אנכי
Jn 19,5 בעבור שהכירו כי איני מוצא בו שום טעם. 5 **אז** יצא ישאוש נושא כתר קוצים ומלבוש ארגמן ואמ׳
Jn 19,6 ומלבוש ארגמן ואמ׳ ליהודים. הנה האיש. 6 **אז** כשהיהודים ראו אותו ההגמונים והמשרתים צועקים

Jn 19,8 הוא חייב מיתה. כי עושה עצמו בן אלוה: 8 **אז** כאשר פילאט שמע זה הדבר היה לו פחד גדול. 9
Jn 19,10 לישאוש הכאן אתה. וישאוש לא ענה לו. 10 **אז** אמ׳ לו פילאטו אינך משיב לי. אינך יודע שבידי
Jn 19,13 שעושה עצמו אלוה מלך. אומר נגד שיסר: 13 **אז** כאשר פילאט שמע אלה הדברים הביא ישו בחוץ וישב
Jn 19,16 אמרו לו אין לנו מלך כי אם שיסר: 16 **אז** שיסר מסר להם ישאוש שיתלוהו. 17 אז לקחו
Jn 19,17 16 אז שיסר מסר להם ישאוש שיתלוהו. 17 **אז** לקחו היהודים ישאוש ונחגוהו בחוץ. וישאוש נושא
Jn 19,20 לשונו: ישאוש דנזוריט מלך היהודים: 20 **אז** רוב היהודים קראו הכתב הזה כי אותו מקום
Jn 19,21 והיה כתוב בלשון עברי וגריק ולאטי. 21 **אז** הגמוני היהודים אמרו לפילאטו לא תכתו׳ מלך
Jn 19,23 ענה פילאט אומ׳ מה שכתוב כתוב יהיה: 23 **אז** הפרושים כשתלוהו לקחו המלבושים. וחלקום לד׳
Jn 19,24 שום תפירה ונש ונשאה על מה שעליו. 24 **אז** אמרו ביניהם לא נקרעה אבל נפילה גורלות עליה
Jn 19,26 מגדלינא עומדת סמוך שתי וערב של ישו. 26 **אז** כשישאוש ראה אמו עומדת סמוך והתלמיד שאוהב
Jn 19,29 שהכתיבה תהיה נשלמת אמ׳ יש לי צמא. 29 **אז** היה שם קנקן מלא חומץ. והיה כי שמע זה לקחו
Jn 19,30 מליאה חומץ עם מלח וישימוהו בפה ישו. 30 **אז** כשישאוש טעם החומץ אמ׳ תם ונשלם הוא וכרע ראשו
Jn 19,32 לחתוך ירכי אותן התלויין ויש שלום. 32 **אז** באו הפר הפרושים וחתכו ירכותם של נתלים עם
Jn 19,38 לקחת ישאוש מהשתי וערב ופילאט הודה לו. **אז** בא יוסף [*] 39 [*] עם ניקודימוש לישאוש בלילה
Jn 19,40 נושאים תערובת מיררא כמו מאהל ליטרין. 40 **אז** לקחו גוף ישאוש וקשרוהו בסדינין ומשחו הגוף
Jn 19,42 חדש ובאותו קבר שום אדם לא הושם בו. 42 **אז** בעבור שהיה ע״ש ליהודים ובעבור שהיה סמוך
Jn 20,2 לקבר ועד לילה ראתה אבן הקבר הפוכה: 2 **אז** רצתה ובאה לשימון פירי ולאותו תלמיד האחד
Jn 20,3 הקבר. ואין אנכי יודעת להיכן הניחוהו. 3 **אז** יצא פירו ואותו תלמיד האהוב. ובאו לקבר ושניהם
Jn 20,6 הסדין מונח לצד אחד. אמנם לא נכנס שם. 6 **אז** בא שימון פירו ההולך אחריו ונכנס בקבר. וראה
Jn 20,8 עם הסדינים. אבל היה בצד אחד מקופל 8 **אז** נכנס שם אותו תלמיד האהוב שבא ראשון לקבר
Jn 20,10 אומרת שחייב שיחזור חי לאחר מיתה. 10 **אז** הלכו התלמידים פעם אחרת באותו מקום עצמו. 11
Jn 20,19 אומרת אנכי ראיתי. ואמ׳ לי אלה הדברים 19 **אז** שבת אחד כשהיה ערב ודלתות הבית נעולות
Jn 20,20 לכם. 20 וכי אמר זה הראם הידים והצד. **אז** כשראו התלמידים האדון שמחו. 21 אז אמר להם פעם
Jn 20,21 והצד. אז כשראו התלמידים האדון שמחו. 21 **אז** אמר להם פעם אחרת שלו׳ עמכם. [*] 22 כאשר אמ׳
Jn 20,25 מספק לא היה עמהם כשישאוש בא אליהם: 25 **אז** אמרו לו התלמידים האחרים אנחנו ראינו האדון.
Jn 21,5 הים. אכן התלמידים לא הכי הכירוהו. 5 **אז** אמ׳ להם ישאוש נערים יש לכם מה לאכול וענו לו
Jn 21,6 6 והוא אמר להם שימו הרשתות הלאה ותמצאו. **אז** שמו הרשתות במים ונכנס בהם גודל רבוי דגים ולא
Jn 21,7 בהם גודל רבוי דגים ולא יכלו למשוך. 7 **אז** אמר אותו תלמיד האהוב מיישוש לפירו האדון הוא.
Jn 21,9 לא היו רחוק מן הארץ כמו מאתים זרועות. 9 **אז** כשירדו לארץ ראו אש יפה בגחלים יפות ודג מונח
Jn 21,15 שנתגלה ישאוש אל תלמידיו אחר שחזר חי: 15 **אז** כשאכל אמר ישאוש לשימון פירו שימון יואן אוהב
Jn 21,21 מאד הולך אחריו שהוסב בסעודה על חזהו. 21 **אז** כשפירו ראה זה אמר לישאוש. מה יהיה מזה. 22
Jn 21,23 פה עד שאבא מה לך אתה תלך אחרי. 23 **אז** יצא זה הדבר בתוך אחיו שאותו תלמיד לא ימות.
Mt 10,25 כמו אדוניו: אם הם אמרו וכנו אדוניהם **אזבל** זאבוק הם משוטנים. כמה וכמה המורגלים: 26
Mt 1,13 אביאוט הוליד אליקים. אליקים הוליד **אזור.** 14 אזור הוליד צדוק. צדוק הוליד אקים. אקים
Mt 1,14 הוליד אליקים. אליקים הוליד אזור. 14 **אזור** הוליד צדוק. צדוק הוליד אקים. אקים הוליד
Lc 22,1 קפיטולו כ״ג כפי לוקא 1 וקרב יום חג **אַזִימוֹרוֹם** שנקרא פסח 2 ושרי הכהנים והסופרים
Jn 18,10 לו סכין הוציאו והכה עבד ההגמון וכרת לו **אזנו** הימנית. והעבד שמו מלאקוש. 11 אז אמר ישוש
Jn 18,26 ההגמון אמרה לפירו אשת אח אותו שפירו קטע **אזנו.** ואני ראיתיך בגן עמו. 27 אז כפרו פעם אחרת.
Lc 1,44 באה אלי. 44 תדעי כי כאשר שלומך שמעו **אזני** הנער שמח בגיל גדול בבטני. 45 ואשריך שהאמנת
Mc 7,35 לשמים מתאנח ואמ׳ אפתח ר״ל פתחו. 35 ותכף **אזניו** היו פתוחות ובלבול לשונו היה נִתַר ודבר
Mt 11,15 לבחרו הוא אליהו שעתיד לבא: 15 מי שיש לו **אזנים** בעבור שמוע ישמע. 16 אל מי אדמה זאת המשפחה
Mt 13,9 רב בא׳ ק׳ בא׳ נ׳ בא׳ ל׳. 9 מי שיש לו **אזנים** לשמוע. 10 וקרבו התלמידים אליו ואמרו לו
Mt 13,43 כמו השמש במלכות אב שלהם. מי שיש לו **אזנים** לשמוע ישמע. 44 והמלכות שממיי דומה לזהב
Mc 4,9 והא׳ ס׳ והא׳ ק׳. 9 ואמ׳ ישאוש מי שיש לו **אזנים** ישמע. 10 וכאשר היו בצד א׳ התלמידים שאלוהו
Mc 4,20 א׳ יוצאין ל׳ ומא׳ ס׳ ומא׳ ק׳. מי שיש לו **אזנים** לשמוע ישמע. 21 ואומ׳ להם אין אדם מניח נר
Mc 4,23 נסתר ונעלם שלא יהיה ניכר. 23 מי שיש לו **אזנים** לשמוע ישמע. 24 ואומר לכם ראו מה אתם
Mc 7,16 מה שיוצא מלב האדם מלכלכו. 16 מי שיש לו **אזנים** לשמוע ישמע. 17 וכאשר ישוש נכנס בבית
Mc 8,18 עור לבבכם. 18 עינים לכם ואינכם רואים. **אזנים** לכם ואינכם שומעין. אין לכם זכרון. 19 כאשר
Lc 8,8 פרי כמאה כפלים. וזה אומר צועק מי שיש לו **אזנים** ישמע. 9 ותלמידיו שאלוהו. איזה דבר הוא זה.
Lc 14,35 ולא בדבר תועלתי רק ישולח בחוץ מי שיש לו **אזנים** לשמוע ישמע: Tit,15 קפיטולו י״ו כפי לוקא 1

Mc 12,19	לאמר 19 רבי משה כתב לנו אומ׳ שאם	**אח** מאי זה איש ימות ויניח אשתו בלא בן שאח הנשאר
Lc 3,1	בגודיאה ואירודיש טטרקא מגליליאה ופליף	**אח** אירודיש ופטריאקא ממלכות אִיטוּרֶיאָה וטְרַכוֹנִיטִיס
Jn 1,40	והיה כמעט שעה עשירית. 40 והיה אנדריב	**אח** שימון ופירו אחד מאותם שנים עשר ששמעוהו מיואן
Jn 6,8	אחד מעט: 8 אמר אליו אחד מתלמידיו אנדריב	**אח** שימון פירי 9 בכאן הוא נער אחד שיש לו חמש
Jn 18,26	26 ואחת משפחות ההגמון אמרה לפירו אשת	**אח** אותו שפירו קטע אזנו. ואני ראיתיך בגן עמו. 27
Mt 1,23	על ידי הנביא 23 הנה העלמה תהר ויולדת בן	**אחד** ויהיה שמו עמנואל. ר״ל הש׳ם יהיה עמנו. 24
Mt 4,8	לא תנסה אלהיך. 8 אז העלהו השטן על הר	**אחד** גבוה מאד ויראהו השטן כל מלכיות העולם
Mt 5,19	שלא יושלם עד סוף העולם. 19 ומי שיעבור	**אחד** מאלה המצות הקטנות או ילמד לשברם יהיה קטן
Mt 5,29	והרחיקה ממך כי טוב הוא לך שתאבד אבר	**אחד** מהיות כל הגוף ענוש: 30 ואם יד ימינך
Mt 5,30	והרחק אותה ממך. כי יותר שוה לך אבוד אבר	**אחד** מהיות כל הגוף ענוש לעולם: קפיטולו י״ו כפי
Mt 6,29	כי שלמה לא היה מכוסה עם כל מעלתו כמו	**אחד** מאלו: 30 ואם עשב השדה הנמצא היום ולמחר יהיה
Mt 8,2	מן ההר. רב עם הלכו אחריו. 2 וראה מצורע	**אחד** והתפללו. אומ׳ אם אתה חפץ אתה יכול לטהרני. 3
Mt 8,5	וכאשר ישואש משיח היה נכנס בכפר נחום. בא	**אחד** שר גדול אליו 6 ואמ׳ לו אדון בני שוכב חולה
Mt 8,28	עבר אותו ים והיו בארץ גינשריק פגש מושטן	**אחד** שיצא מן הקבר מאד רע שאינו יכול לעבור באותו
Mt 9,2	עבר עם הספינה ובא בעירו 2 ונדרו לו אדם	**אחד** נטול שוכב במטתו. וישאוש משיח רואה אמונתם
Mt 9,9	9 וכאשר ישאוש משיח נסע משם ראה אדם	**אחד** שיושב בשלחן חלפני שהיה שמו מתיב אמ׳ לו בא
Mt 9,10	אחריו. 10 וכאשר היו מיושבים לאכול בבית	**אחד** רבים חטאים מפורסמים באו והיו יושבים עם ישוש
Mt 9,32	32 וכאשר היו מוצאים משם הם נהגו לו אדם	**אחד** אלם משוטן 33 וכאשר ראהו יאשוש משיח גרש השטן
Mt 10,23	יהיה נושע. 23 וכאשר ירדפו אתכם בעיר	**אחד** נוסו באחרת: אמת אני אומר לכם שלא תגמרו
Mt 10,42	כל אדם שיתן לשתות לאחד מאלו הקטנים כוס	**אחד** ממים קרים בשם תלמידי אמת לכם אני אומר לא
Mt 11,27	27 אבי נתן לי יכולת על כל מה שהוא ושום	**אחד** אינו מכיר הבן כי אם האב. ושום אדם אינו מכיר
Mt 12,10	מועבר בא לבית הכנסת שלהם 10 ושם היה אדם	**אחד** עם היד יבשה ושאלו לו אם ראוי למרק אותו בשבת
Mt 12,22	ובשמו האיים יחילו. 22 ואז שלחו לו משוטן	**אחד** עור ואלם ומרקו באופן שדבר וראה. 23 וכל העם
Mt 12,26	או בית שנחלקת לא תעמוד. 26 אם כן אם שד	**אחד** מגרש האחר נחלקים הם ביניהם. א״כ איך ימשך
Mt 12,29	לא בא בכם המלכות שמימיי. 29 ואיך יכול	**אחד** ליכנס בבית החזק והגבור ולשבור אותו ביתו. אם
Mt 12,47	בחוץ ורוצים לדבר עמו. 47 ואמר לו אדם	**אחד** אמך וקרוביך עומדים בחוץ ושואלים אותך. 48
Mt 13,3	הים. 3 ואמר להם משלים רבים. ואמר אדם	**אחד** יצא לזרוע זרעו 4 ובעוד שזורע מקצת גרעינים
Mt 16,14	ומקצת אומרים אליהו. ומקצת ירמיהו או	**אחד** מן הנביאים. 15 וישאוש אמ׳ להם. ואתם מה אתם
Mt 16,22	חי ביום השלישי: 22 ואז לקחו פירו לצד	**אחד** והתחיל לגערו. אומר האל לא יאבה אדון שיקרך.
Mt 16,27	באספקלריות אביו עם המלאכים ואז ישיב לכל	**אחד** כפי מעלליו 28 אמת אני אומר לכם. כי מקצת
Mt 17,1	פירו יקומו וזואן אחיו. ואחר העלם אל הר	**אחד** מאד גבוה 2 משונה הצורה לפניהם ותמונת פניו
Mt 17,4	אם אתה תאבה נעשה פה שלשה אהלים. לך	**אחד** ולמשה אחד. ולאליהו אחד. 5 ובעוד שמדברים עב
Mt 17,4	תאבה נעשה פה שלשה אהלים. לך אחד ולמשה	**אחד.** ולאליהו אחד. 5 ובעוד שמדברים עב אחד לבנה
Mt 17,4	שלשה אהלים. לך אחד ולמשה אחד. ולאליהו	**אחד.** 5 ובעוד שמדברים עב אחד לבנה צללם. ובת קול
Mt 17,5	אחד. ולאליהו אחד. 5 ובעוד שמדברים עב	**אחד** לבנה צללם. ובת קול אחת באה מתוך הענן אומרת
Mt 17,14	אומ׳ מזואן טבול. 14 וכאשר בא לשם אדם	**אחד** בא ויכרע לפניו אומר אדון יהיה לך חמלה מבני
Mt 17,19	לכם אני אשר אם לכם תהיה אמונה כמו גרגיר	**אחד** של חרדל. ותאמרו זה ההר תשתנה מזה המקום אל
Mt 18,5	יהיה גדול במלכות שממיי. 5 ומי שישען נער	**אחד** כזה בשמי אותי ישען. 6 ואותו שאשקנדליזדא א׳
Mt 18,7	האשקנדלזט. אכן רע הוא אותו שאשקנדליזט	**אחד** 8 אם רגלך או ידך תאשקנדליזט כרות אותה או
Mt 18,9	ממך כי יותר שוה לך הכנס בגן עדן בעין	**אחד** מגיהנם בשתים. 10 השמרו לכם בגן עדן בעין
Mt 18,10	מגיהנם בשתים. 10 השמרו לכם אשר לא תבזו	**אחד** מאלו הקטנים. כי אומר אני לכם [*] 11 [*] 12
Mt 18,14	נאבדו: 14 א״כ אינו מאבינו שבשמים אשר	**אחד** מאלו הקטנים יאבד. 15 אם רעך חוטא לך. ויסרחו
Mt 18,16	ישמעך אתה הרוחתו. 16 ואם לא ישמעך חבר	**אחד** עמך או ב׳ כי כל עדות הוא קיים בעד שנים או
Mt 18,23	ע׳ פעמים. 23 ולכן דומה למלכות שמים לאדם	**אחד** מלך שרוצה לשמוע טעם מעבדיו. 24 וכאשר התחילו
Mt 18,24	24 וכאשר התחילו לספר הטעם. שלחו איש	**אחד** שחייב לו עשרת אלפים בישנאש. 25 וכאשר לא היה
Mt 18,28	28 וכאשר אותו עבד היה יוצא לחוץ מצא	**אחד** מרעיו שחייב לו מאה פשוטים ומחזיק בו ומחניקו
Mt 19,6	בשר. 6 אם כן אינן כבר שנים. אבל הם בשר	**אחד.** לכן אין ראוי לאדם להפריד מה שהאל חִבֵּר. 7
Mt 19,16	הניח הידים עליהם נפרד מהם. 16 והנה	**אחד** נגש אלי ואמ׳ לו רבי טוב אי זה טוב אוכל אנכי
Mt 19,17	וענה ישאוש אליו למה אתה אומר אלי טוב.	**אחד** לבדו השם הוא טוב. אם תרצה להבין חיים נצחיים
Mt 19,24	עניין נקל הוא גמל בנקב המחט עבור מעשיר	**אחד** שיכנס במלכות שמימיי: 25 וכאשר התלמידים שמעו

Mt 20,2	2 וכאשר עשה תנאי עמהם מן הערך מפשוט	**אחד** שלחם בכרם. 3 וחזר בשוק סביב שעת שלישית היום
Mt 20,9	באו אותם שהלכו בכרם עד הי״א שעה לקחו כל	**אחד** פשוט. 10 ובאו הראשונים וחשבו קחת יותר ולקחו
Mt 20,10	ובאו הראשונים וחשבו קחת יותר ולקחו כל	**אחד** פשוט כמו כן. 11 ובקחתם מלינים נגד בעל
Mt 20,13	לך שום עולה. לא עשית אתה תנאי עמי לפשוט	**אחד** 14 קח מה שהוא שלך ולך כי אני חפץ לתת לאלה
Mt 20,20	עם בניה מתפללין מחלים אותו ושאלה מתן	**אחד** לו. 21 והוא אמר מה תחפוצי. והיא אמרה תרצה
Mt 21,2	לפניכם. ותכף תמצאו אתון אחת קשורה ועיר	**אחד** עמה תתירוה והביאוה אלי. 3 ואם שום אדם אומר
Mt 21,21	תספקו לא לבד אומר מהתאנה אבל אומר מהר	**אחד** אם תאמרו שיקום וישפיל עצמו בים שתכף תעשה 22
Mt 21,24	24 ענה ישאוש ואמי להם אני אהיה שואל דבר	**אחד** ואם אתם אומרים אותו אני אענה בעד אי זה כח
Mt 21,28	עושה אלה הנפלאות. 28 מה דומה לכם. אדם	**אחד** היו לו עשרה בנים. ובא הראשון ואמ׳ בן לך
Mt 21,33	האמינוהו: 33 הן אחר דמיון אומר לכם אדם	**אחד** היה שהיה אב חיילות. שנטע כרם אחד וסגרה בטוב
Mt 21,33	אדם אחד היה שהיה אב חיילות. שנטע כרם	**אחד** וסגרה בטוב ועשה בה יקב אחד ובנה בה מגדל אחד
Mt 21,33	שנטע כרם אחד וסגרה בטוב ועשה בה יקב	**אחד** ובנה בה מגדל אחד בתוכה. ואח״כ שְׂכָרָה לעובד
Mt 21,33	וסגרה בטוב ועשה בה יקב אחד ובנה בה מגדל	**אחד** בתוכה. ואח״כ שְׂכָרָה לעובד והלך במהלך אחד. 34
Mt 21,33	אחד בתוכה. ואח״כ שְׂכָרָה לעובד והלך במהלך	**אחד.** 34 וכאשר בא עת לקנות הפירות שלח עבדיו
Mt 22,1	כפי מתיאו 1 ועונה ישאוש ואמ׳ להם משל	**אחד.** 2 מלכות שממיי הוא דומה לאדם מלך שעשה
Mt 22,11	ונתמלאו הנשואין מקרואים. 11 וראה אדם	**אחד** שלא היו מלבוש ממלבושי נשואין 12 ואמ׳ לו
Mt 22,19	אמ׳ למה תנסוני רמאים 19 הראוני פשוט	**אחד** של מס והם הראוהו פשוט אחד: 20 ואמ׳ להם
Mt 22,19	הראוני פשוט אחד של מס והם הראוהו פשוט	**אחד:** 20 ואמ׳ להם ישאוש ממי היא זאת הצורה ומה
Mt 22,24	הצדוקים ושאלוהו. 24 אמרו רבי משה אמר אם	**אחד** ימות בלא בנים שאחיו יקח אשתו בעבור שיקים
Mt 22,46	אם דוד קראו אדוניו איך הוא בנו. 46 ושום	**אחד** מהם לא היה יכול לענות דבר. ושום אדם באותו
Mt 23,8	8 אבל אתם לא תאבו היות נקראים רבנים: כי	**אחד** הוא מלמדכם. כולכם אחים. 9 ואב לא תאבו קרוא
Mt 23,9	אחים. 9 ואב לא תאבו קרוא על הארץ. כי	**אחד** הוא אביכם שבשמים 10 לא תחפצו נקראים רבנים.
Mt 24,7	יבאו. אבל עדיין לא יהיה הקץ. 7 עם	**אחד** יקום נגד האחר. ומלכות אחד נגד אחר. ויהיו
Mt 24,7	הקץ. 7 עם אחד יקום נגד האחר. ומלכות	**אחד** נגד אחר. ויהיו מגפות ורעשות. ורעש בארץ. 8
Mt 25,6	ישנו באריכות 6 עד חצי הלילה. צעק אדם	**אחד** קומו הנה החתן בא צאו אליו לדרך 7 אז קמו כל
Mt 25,15	מסר ה׳ בזנטיש. ולאחר ב׳ בזנטש. ולאחד	**אחד** לכל אחד מהם כפי ערכו והלך לו תכף. 16 ואותו
Mt 25,15	בזנטיש. ולאחר ב׳ בזנטש. ולאחד אחד לכל	**אחד** מהם כפי ערכו והלך לו תכף. 16 ואותו שקבל ה׳
Mt 25,40	אומר לכם כי כל הטוב שמעולם עשיתם עם	**אחד** מאחי הקטנים כי לי עשיתם. 41 ואז יאמר לאותן
Mt 26,14	בכל העולם יאמרו עשתה לזכרוני: 14 אז	**אחד** מי״ב תלמידיו שהיה נקרא יודש אישקריוט הלך
Mt 26,22	וכשהם שמעו זה היו מאד דואגים. והתחיל כל	**אחד** לאמר אדון אנכי הוא. 23 והוא ענה אותו שמשים
Mt 26,47	שיבגדני. 47 ועוד הוא מדבר הנה כי יוד״ש	**אחד** מי״ב התלמידים בא ועמו רב חיל עם סכינים ועם
Mt 26,51	עם ישו שלח את ידו והוציא סכינו והכה	**אחד** מעבדי שרי הכהנים וכרת לו האזן. 52 ואז ישאוש
Mt 27,16	שהיהודים שואלים. 16 והוא מחזיק תפוש אדם	**אחד** ששמו בר אבן שמטעם רציחה היה תפוש בית הסוהר.
Mt 27,38	מלך היהודים: 38 אז תלו שני גנבים עמו.	**אחד** לצד ימין ואחד לשמאל. 39 ואותן שעוברין
Mt 27,44	וכמדומה לדברים אלו מחירופין. היה אומ׳	**אחד** מהגנבים שהיו תלויים אחריו 45 משעת חצי היום
Mt 27,48	זה אמרו זה קורא אליהו. 48 ותכף רץ	**אחד** מהם ולקח ספוג ומלאה חומץ ושמה בראש קנה
Mt 27,57	ואם בני זאבדיב: 57 וכאשר נעשה בא עשיר	**אחד** איש מבארי מסיאה ששמו יושאף אותו שהוא תלמיד
Mt 27,59	לו. 59 ויושאף לקח גוף ישאוש ועטפו בבגד	**אחד** של משי נקי 60 והניחו בקברו שהוא חדש מאבן
Mt 28,1	קפיטולו נ״ד כפי מטיאו 1 והראשון יום	**אחד** שנקרא דוקמנגיי באה מריאה מקדלינא ואחרת
Mt 28,16	הזה. 16 וי״ב התלמידים הלכו בגליליאה בהר	**אחד** שישו אמ׳ להם. 17 וישו נראה להם שם. וכאשר
Mc Prol,20	הציל מה שאבד אשר לו הושב האצבע. וזה	**אחד** הגמון אסכנדריאש וזה חוייב חפש ולהבין בסדר
Mc 1,23	לא כמו חכמי הדת. 23 והיה בבית הכנסת אדם	**אחד** וצועק 24 ואומ׳ מה לך עשות ממני ישואוש
Mc 1,27	אדם צועק 27 וכולם היו תמיהים. והלכו	**אחד** אל אחד אומרים. מה יהיה זה מהמוסר חדש אשר לו
Mc 1,27	צועק 27 וכולם היו תמיהים. והלכו אחד אל	**אחד** אומרים. מה יהיה זה מהמוסר חדש אשר לו יכולת
Mc 1,40	מגרש השדים מן האנשים: 40 ובא אליו אדם	**אחד** מצורע. ויקוד אליו. אומר אם אתה תרצה אתה
Mc 2,3	[*] 3 ובאו אליו ד׳ אנשים נושאים אדם	**אחד** נטול במטה. 4 וכאשר לא יכלו לעשות ממנו דורון
Mc 2,14	בא והוא מראה וילונים. 14 ועובר במקום	**אחד** ראה לוי לרגליו והוא מטיו יושב בשלחן ואמ׳ לו
Mc 3,1	אחרת ישוש נכנס בבית הכנסת והיה שם אדם	**אחד** עם היד יבשה. 2 והפרושים מארבים אותו אם
Mc 3,4	ביום החג או רע. הושיע או עזוב אבר אדם	**אחד.** והנם שותקים. 5 וישו נקצף בעבור מעשיהם
Mc 3,23	וישו קראם ואמר להם משלים. איך יוכל שטן	**אחד** גרש שטן אחר. 24 ואם אי זה מלכות בזולת החכמה

Mc 4,3	להם ומייסרם ברוב משלים ואומ׳ להם 3 אדם	**אחד** יצא לזרוע זרעו 4 ובעוד שזורע מקצת גרעינים
Mc 4,34	בזולת תמונות. ובעבור זה הוא מבארו לצד	**אחד** ואמר להם 35 באותו יום כאשר נעשה ערב [*]
Mc 4,40	אין לכם אמונה. ואז יראוהו בעוז ואמ׳	**אחד** אל אחד מי חשבנו שיהיה זה שהרוח והים שמעוהו:
Mc 4,40	לכם אמונה. ואז יראוהו בעוז ואמ׳ אחד אל	**אחד** מי חשבנו שיהיה זה שהרוח והים שמעוהו: Tit,5
Mc 5,22	רב נאסף עמו בשפת הים. 22 ובא אליו גדול	**אחד** מבית הכנסת בשם גאריר. וכאשר ראהו כרע לברכיו
Mc 6,2	בנכחיותיו ונמשכו אחריו תלמידיו 2 ובשבת	**אחד** התחיל ללמד בבית הכנסת ורבים שומעים תמהים
Mc 6,3	לו הכח שמהידים יוצא. 3 אינו הוא בן נפח	**אחד** ומריאה וקרוביו יקומו ויוסף ויודא ושימון וכל
Mc 6,8	שלא ישאו שק ולחם ואבן וחגורה. אבל שרביט	**אחד** ביד 9 ומנעלים של עור חי ברגל. ושלא ישאו שתי
Mc 6,15	שאליהו הוא. ואחרים אומרים שנביא הוא או	**אחד** מן הנביאים. 16 וכאשר אירודיש שמע זה. אמר זה
Mc 7,24	והלך לו בעברי טיר ושידוניאה ונכנס בבית	**אחד** ולא אבה שאדם ידעהו. אכן לא היה יכול העלים.
Mc 7,32	גליליאה לקראת קאליוש. 32 והביאו לו איש	**אחד** חרש ואלם. מבקשים אותו בתפלה שישים ידו עליו.
Mc 7,33	שישים ידו עליו. 33 וישאוש הוליכו לצד	**אחד** מחוץ מקום המיושב ושם האצבעות באזן ורוקק נגע
Mc 8,14	שכחו לקחת לחם ולא היה להם לבד לחם	**אחד** 15 והוא מזהירם אומר ראו השמרו משאור הפרושים
Mc 8,16	הפרושים ואירודיש: 16 והם כחושבים אמ׳	**אחד** אל אחד. הוא אמר בעבור שאין לנו לחם. 17
Mc 8,16	ואירודיש: 16 והם כחושבים אמ׳ אחד אל	**אחד.** הוא אמר בעבור שאין לנו לחם. 17 וישאוש כאשר
Mc 8,22	מבינים. 22 ובאו באקשרדא והוליכו לו איש	**אחד** עור ובקשוהו שיגיעהו 23 וישאוש לקחו בעד היד
Mc 8,23	23 וישאוש לקחו בעד היד ומשכו לצד	**אחד** מן הדרך ורקק לו בפניו. והניח ידיו עליו
Mc 9,1	ששה ימים לקח פירו ויקומו ונהגם בהר	**אחד** מאד גבוה. והיו הם כולם לבדם. והיה בשנוי
Mc 9,4	טוב הוא שאנחנו נעשה פה שלשה אהלים. לך	**אחד** ולמ ולמשה אחד ולאליהו אחד. 5 ולא יודע מה
Mc 9,4	נעשה פה שלשה אהלים. לך אחד ולמ ולמשה	**אחד** ולאליהו אחד. 5 ולא יודע מה הוא אומ׳. כי הם
Mc 9,4	אהלים. לך אחד ולמ ולמשה אחד ולאליהו	**אחד.** 5 ולא יודע מה הוא אומ׳. כי הם היו מאד
Mc 9,6	אומ׳. כי הם היו מאד מפחדים 6 ונעשית עב	**אחד** עושה צל עליהם וקול אחד באה מהעב שאמרנו זהו
Mc 9,6	6 ונעשית עב אחד עושה צל עליהם וקול	**אחד** באה מהעב שאמרנו זהו בני יקר ושמעוהו. 7 ותכף
Mc 9,16	שאלם ממה אתם חולקים ביניכם 16 וענה איש	**אחד** מהעם ואמ׳ רבי אני נהגתי בני לך שבלבו שטן.
Mc 9,35	בינותינו יהיה משרת כולם. 35 ולקח נער	**אחד** ושמו באמצעם וחבקו ואמ׳ 36 אותו שיקבל עו׳
Mc 9,37	37 וענה זואן אליו ואמר אנחנו רואים אדם	**אחד** שהיה מרפא המשוטנים בשמך ואינו מחבורתינו
Mc 9,40	הוא עמנו. 40 כל אדם שיתן לכם כוס	**אחד** בשמי בעבור זה שאתם משיחים. באמת לכם אני
Mc 9,41	שלא יאבד הגמול. 41 ואותו שאישקנדליזט	**אחד** מהקטנים המאמינים בי יותר יהיה שוה לו
Mc 9,46	עקור אותה כי יותר שוה לך הכנס בג״ע בעין	**אחד** משתים בגהינם 47 מקום שהארסים אינם מתים והאש
Mc 10,8	אביו ואמו ויקח אשה 8 ויהיו שניהם לבשר	**אחד.** 9 ומה שהאל מחבר שום אדם לא יפריד: 10 ועו׳
Mc 10,17	ומברכם. 17 וכאשר היה יוצא לדרך בא אדם	**אחד** וכרע לפניו מבקש ואומר מלמד טוב מה נעשה
Mc 10,21	21 וישאוש הביטו וייטב לו ויאמר אליו דבר	**אחד** חסר לך. מכור אשר לך ותנהו לעניים ויהיה לך
Mc 10,25	האל. 25 יותר דבר נקל הוא עבור גמל	**אחד** בנקב המחט שאיש עשיר במלכות שמים. 26 והם היו
Mc 11,2	לפניכם. ומיד שתכנסו באמצע תמצאו עיר	**אחד** קשור שאין עליו שום רכב התירוהו והביאוהו
Mc 11,14	עונה אומ׳ אליה מכאן והלאה אני רוצה ששום	**אחד** לא יאכל פרי ממך. וזה שמעו תלמידיו 15 ובאו
Mc 11,23	כי באמת אני אומר לכם כל מי ומי יאמר להר	**אחד** קום ותכנס בים ולא יפקפק בלבו מיד יהיה עשוי.
Mc 11,29	29 וישוש ענה ואמר להם. אני אשאל לכם דבר	**אחד** ענו לי ואחר אני אומר לכם באי זה כח אני עושה
Mc 12,1	מרקו 1 והתחילם לדבר דמיונות. ואמ׳ אדם	**אחד** נטע כרם וסגר אותה היטב באטדים וחפר אותה
Mc 12,1	אותה היטב באטדים וחפר אותה ובנה בה מגדל	**אחד** ושכר אותה לעובדי אדמה והלך במהלך ארוך. 2
Mc 12,15	הכיר שקרם. ואמר למה תנסוני שאו לי פשוט	**אחד** וראהו 16 והם נשאו לו וישאוש אמ׳ ממי היא
Mc 12,28	החיים. ולזה אתם טועים מאד: 28 ויגש אליו	**אחד** מאותת ששמעם מתוכחים והכיר שטוב ענם. ושאלו
Mc 12,29	הצווי העקרי. שמע ישראל אלהיך אדון הוא	**אחד.** 30 אותו תאהב בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
Mc 12,32	אותו החכם רבי אמת גדול שאינו לבד אלוה	**אחד** ואינו אחר אלא הוא 33 אותו שחייב אדם לאהוב
Mc 13,1	י״ג כפי מארקו 1 וכאשר יוצאים מן המקדש	**אחד** מתלמידיו אמר לו רבי ראה זה בניינים ואיזה
Mc 13,5	5 ועונה ישאוש התחיל לאמר ראו הביטו שאיש	**אחד** לא יונה אתכם 6 כי רבים יבאו לעולם בשמי
Mc 14,10	שהיא בזכרוני עשתה זה. 10 ויודש אשקריוטא	**אחד** מי״ב תלמידים הלך לעליוני הכהנים למסור הוא
Mc 14,13	ואמ׳ להם לכו אל העיר ותפגשו אדם	**אחד** שנושא חבית מים. לכו אחריו. 14 ובמקום שיכנס
Mc 14,19	עמי יבגדני 19 והם היו עצבים. והתחילו כל	**אחד** לאמר אדון אני הוא. 20 והוא אמ׳ להם אחד
Mc 14,20	אחד לאמר אדון אני הוא. 20 והוא אמ׳ להם	**אחד** מהשנים עשר שמשים היד עמי בקערה. 21 בן האלוה
Mc 14,32	בך וכן אמרו כל האחרים. 32 ובאו בשדה	**אחד** ששמו גיטשמני ואמ׳ לתלמידיו שבו פה עד שאני

Mc 14,43	43 עו׳ הוא מדבר בא יודש אשקריוטא	**אחד** מי״ב תלמידים ועמו עם רב עם סכינים ומקלות.
Mc 14,51	ואז התלמידים כולם ברחו ועזבוהו: 51 ונער	**אחד** מלבישו שהיה מלובש מאחת אלמשיאה לבנה
Mc 14,54	העם. 54 ופירו הולך אחריו מרחוק עד היכל	**אחד** מהכהן הגדול. והיה יושב לפני האש עם המשרתים
Mc 14,66	נותנים לו תפוחים. 66 וכאשר פירו היה בצד	**אחד** מן ההיכל באה שפחה אחת מהכהן הגדול 67 וכאשר
Mc 15,6	ולא פילאט נפלא: 6 ופילאט נוהג לתת תפוש	**אחד** בחג זה אשר שואלים. 7 ואז הוא מחזיק אדם אחד
Mc 15,7	בחג זה אשר שואלים. 7 ואז הוא מחזיק אדם	**אחד** תפוש ששמו בראבן. אותו שבת גר אחד עשה רציחה.
Mc 15,7	אדם אחד תפוש ששמו בראבן. אותו שבת גר	**אחד** עשה רציחה. ובעבור הרציחה הושם במאסר. 8 ובא
Mc 15,8	לבקשו כמו שהוא יודע שיתן להם תפוש	**אחד:** 9 ופילאט ענה להם ואמ׳ תחפצו שאניח לכם מלך
Mc 15,19	מלך היהודים 19 והכוהו בראש עם קנה	**אחד** וירקו בפניו וכורעים ומתפללים אותו. 20 וכאשר
Mc 15,21	לו מלבושיו ונהגוהו לתלותו. 21 ואנסו אדם	**אחד** שהיה עובר באותו מקום שהיה שמו שימון עבד שבא
Mc 15,24	והניחו גורלות עליהן איזה יקח כל	**אחד** מהם. 25 והיתה שעה שלישית כאשר תלוהו. 26
Mc 15,27	מלך היהודים. 27 ותלו עמו שני גנבים	**אחד** מימין ואחד משמאל. 28 אז היתה נשלמת הכתובה
Mc 15,36	אליהו. 36 ואחד מהם רץ מהר. וקשר ספוג	**אחד** בקנה אחד ומלאה חומץ ונותנים לו לשתות.
Mc 15,36	36 ואחד מהם רץ מהר. וקשר ספוג אחד בקנה	**אחד** ומלאה חומץ ונותנים לו לשתות. ואומרים
Mc 15,46	נתן לו גוף ישאוש. 46 ויוסף קנה בגד	**אחד** יפה ולבן והוריד הגוף מהשתי וערב ועטפו בו
Mc 15,46	הגוף מהשתי וערב ועטפו בו והניחו בקבר	**אחד** של אבן חצובה ושם בפתח הקבר אבן גדולה 47
Mc 16,5	בקבר 4 [*]5 [*] ראו שבת בצד ימין נער	**אחד** מלובש בגד אחד לבן ונפחדו. 6 והוא אמר להן אל
Mc 16,5	[*] ראו שבת בצד ימין נער אחד מלובש בגד	**אחד** לבן ונפחדו. 6 והוא אמר להן אל תפחדו. אתם
Mc 16,14	14 ואחר יום א׳ שיושבין בשולחן כל	**אחד** עשר לאכול. ישאוש נראה להם להבחין מיאונם
Lc 1,5	א׳ ללוקא 5 בימי אירודיש מלך גודיאה כהן	**אחד** שמו זכריה מיחס אביה ואשתו היתה מבני אהרן
Lc 1,63	שמו. 63 וזכריה שאל לוח הנקרא בוישאט	**אחד** אשר בו כתב ג׳ואן הוא שמו. וכל אשר היו שם
Lc 2,3	האדון מלך ששיריאה 3 וכולם היו הולכים כל	**אחד** לעירו בעבור שישמעו מצותו של האדון. 4 ויושאף
Lc 2,25	או שתי זוגות מבני יונה. 25 והנה אדם	**אחד** היה בירושלם ששמו שמעון. זה האדם היה צדיק
Lc 2,44	עם האחרים שהולכים עמהם. וכן הלכו יום	**אחד** וחפשוהו בין שאר הקרובים הנוכרים. 45 וכאשר
Lc 4,5	שיוצא מפי השם׳. 5 והשטן נהג ישאוש בהר	**אחד** מאד גדול והראה לו כל מלכות העולם 6 ואמ׳ לו
Lc 4,27	מצורעים היו בישראל תחת אלישע נביא. ושום	**אחד** מהם לא נטהר בסיריאה. 28 וכל אשר היו בבית
Lc 4,33	במוסרו כי דברו היה בעוז. 33 ואדם	**אחד** היה לו השד והיה בבית הכנסת וצועק בקול גדול
Lc 5,12	12 וזה נעשה כאשר ישאוש משיח היה בעיר	**אחד** ובא אדם אחד מלא צרעת. וכאשר ראה ישו נפל
Lc 5,12	כאשר ישאוש משיח היה בעיר אחד ובא אדם	**אחד** מלא צרעת. וכאשר ראה ישו נפל לרגליו ובקשו
Lc 5,18	בו לרפא אותם. 18 והנה אנשים נושאים איש	**אחד** במטתו ובקשו לשומו לפנים ולהניחו לפני ישאוש
Lc 5,27	הדברים יצא ישאוש מאותו מקום וראה אדם	**אחד** שמו לוי ואמ׳ לו יושב בסטון שלו לך אחרי 28
Lc 6,6	אחת שנכנס בבית הכנסת ומלמד. והיה שם אדם	**אחד** שהיה לו יד יבשה. 7 ומביטים הסופרים והפרושים
Lc 6,12	12 ונעשה בימים ההם שישאוש עלה בהר	**אחד** ומתפלל. ובתפלת האל היה ער. 13 וכאשר היה בקר
Lc 7,12	ישאוש קרב בשער העיר. הנה שנושאים מת	**אחד** שהיה בן אלמנה ולא היה לה עוד. ורב עם מן
Lc 7,41	שימון ר׳ אמור. 41 שני אנשים חייבין לאיש	**אחד.** האחד חייב לו עשרה פשיטין והאחר היה חייב לו
Lc 7,41	חייב לו עשרה פשיטין והאחר היה חייב לו	**אחד.** 42 ולא היה להם מה שיפרעוהו. נתן לכל אחד מה
Lc 7,42	42 ולא היה להם מה שיפרעוהו. נתן לכל	**אחד** מה שחייב. איזה אוהב יותר מאלו השנים. 43 ענה
Lc 8,27	27 וכאשר יצאו בארץ בא לישוש אדם	**אחד** שאחזו שד זה זמן רב. ואינינו לובש שום מלבוש
Lc 9,10	כל הדברים שעשו. וישאוש לקח אותם במקום	**אחד** נקרא בינשידא. 11 והדבר ההוא כאשר ידעהו
Lc 9,33	דבר טוב הוא שנעשה פה. שלשה אהלים. לך	**אחד.** ולמשה אחד. ולאליהו אחד. ומדבר ואינו יודע
Lc 9,33	הוא שנעשה פה. שלשה אהלים. לך אחד. ולמשה	**אחד.** ולאליהו אחד. ומדבר ואינו יודע מה אומר. 34
Lc 9,33	שלשה אהלים. לך אחד. ולמשה אחד. ולאליהו	**אחד.** ומדבר ואינו יודע מה אומר. 34 ובאומרו דברים
Lc 9,38	רב ירד מן ההר בא לקראתם 38 ובתוכם אדם	**אחד** קורא בקול גדול ואומ׳ רבי תהיינה פקוחות על
Lc 9,47	מכולם. 47 וישוש כיודע מחשבותם לקח נער	**אחד** וקרבו אליו 48 ואמ׳ להם המקבל נער זה בשמי
Lc 9,49	גדול. 49 ויואן אמר רבי אנחנו ראינו אדם	**אחד** מגרש השדים מן האנשים בשמך. ומחינו בידו כאשר
Lc 9,56	אלא להושיען. ונסעו משם והלכו במגדול	**אחד** 57 ובעודם הולכים בא אדם אחד ואמ׳ לישאוש
Lc 9,57	במגדול אחד 57 ובעודם הולכים בא אדם	**אחד** ואמ׳ לישאוש משיח חפצתי ללכת עמך למקום שתלך.
Lc 10,25	מה שאתם שומעין ולא שמעו. 25 והנה חכם	**אחד** בדת קם לנסות אותו ואמר אי זה דברים אעשה
Lc 10,30	ומי הוא חברי. 30 וישאוש מביטו אמ׳. אדם	**אחד** יורד מירושלם ביריחו ובא בן גנבים והפשיטוהו
Lc 10,31	והלכו להם והניחהו כמת. 31 וקרא שכהן	**אחד** הולך באותו דרך עצמו. וראה אותו עבר הלאה. 32

Lc 10,32	דרך עצמו. וראה אותו עבר הלאה. 32 ולוי	**אחד** קרוב מאותו מקום. והנה הוא עובר משם והלאה.
Lc 10,33	והנה הוא עובר משם והלאה. 33 ושמריטא	**אחד** עובר קרוב ממנו בא אליו וראה אותו וחמל עליו
Lc 10,38	כן. 38 ונעשה בעוד שהולכים נכנס במגדל	**אחד.** ואשה ששמה מריאה קבלו בתוך ביתה 39 והיה
Lc 10,41	מרטא חרוצה נמצאת ברוב עניינים אמת דבר	**אחד** צריכה את מריאה בחרת החלק היותר טוב אשר לא
Lc 11,1	י״ב כפי לוקא 1 ונעשה שישו התפלל במקום	**אחד.** וכאשר סיים תפלתו אמ׳ אחד מתלמידיו למד לנו
Lc 11,1	התפלל במקום אחד. וכאשר סיים תפלתו אמ׳	**אחד** מתלמידיו למד לנו תפלה שנתפלל אותה לשם כמו
Lc 11,37	המאירה: 37 ובעוד שהוא מדבר בקשהו פרוש	**אחד** שיאכל עמו. ונכנס בבית ישב וחשב. 38 והפרוש
Lc 11,46	לשאת אתם לא חפצתם לנגוע אותם באצבע	**אחד** שלכם.47 אוי לכם חוצבים קברי הנביאים
Lc 12,27	בכל מעלתו לא היה לו מלבוש דומה למלבוש	**אחד** מאלו. 28 א״כ העשב שהוא בשדה היום ולמחר
Lc 13,6	אבודים כאלו: 6 ואמר להם זה המשל. אדם	**אחד** היה לו עץ תאנה בכרמו ובא לבקש הפרי ולא מצא.
Lc 13,15	בשבת. 15 וענה ישאוש להם ואמ׳ רמאים כל	**אחד** מכם אינו מתיר קשר השור או החמור מן הרפת
Lc 13,23	והלכו נגד ירושלם. 23 ואמ׳ לו אדם	**אחד** אדון הם מועטים אותם שנושעים. וישוש אמ׳ לו.
Lc 14,1	ט״ו כפי לוקא: 1 ונעשה כשנכנס בבית	**אחד** משר הפרושים לאכול פת בשבת והנם מביטים אותו.
Lc 14,2	פת בשבת והנם מביטים אותו. 2 והנה איש	**אחד** משוקה היה לפניו. 3 וישאוש ענה ואמ׳ לחכמי
Lc 14,15	והשכר תשיגהו בתחיית הצדיקים. 15 וכאשר	**אחד** מתלמידיו שמע אלה הדברים אמר לו מאושר יהיה
Lc 14,16	פת במלכות הש׳. 16 וישאוש אמ׳ אליו אדם	**אחד** עשה זימון גדול וזימן אנשים רבים. 17 ושלח
Lc 15,7	אני אומ׳ לכם כן יהיה שמחה בשמים על חוטא	**אחד** עושה תשובה יותר ממאה צדיקים שאינם חסרים
Lc 15,10	שמחה תהיה לפני המלאכים מן האל על חוטא	**אחד** שעשה תשובה: 11 וישו אמר אדם אחד יש לו בנים
Lc 15,11	על חוטא אחד שעשה תשובה: 11 וישו אמר אדם	**אחד** יש לו בנים שנים. 12 ואמ׳ היותר קטן מהם לאב.
Lc 15,19	איני ראוי להיות נקרא בנך. עשה לי כמו	**אחד** משכיריך: 20 וקם ובא אל אביו. ואם שעדיין
Lc 15,26	נגש אל הבית שמע השיר והמחולות. 26 וקרא	**אחד** מן העבדים. ושאלו מה זה. 27 ואמרתי לו אחיך
Lc 15,27	27 ואמרתי לו אחיך בא: ואביך המית עגל	**אחד** גדול בעבור ששב אליו חי ובריא. 28 והבן הגדול
Lc 15,29	עברתי על מצותך ואתה לא נתת מעולם שעיר	**אחד** לאוכלו עם אוהבי. 30 וכאשר בנך הקטן שהפסיד
Lc 16,1	י״ז כפי לוקא 1 ואומ׳ לתלמידיו. עשיר	**אחד** היה שעשה מורשה אחד על נכסיו. ויצא עליו שם
Lc 16,1	ואומ׳ לתלמידיו. עשיר אחד היה שעשה מורשה	**אחד** על נכסיו. ויצא עליו שם רע. שמפסיד נכסי
Lc 16,5	מן ההרשאה באופן שיקבלני שנית. 5 קרא	**אחד** אחד ממחוייבי אדונו ואמר לראשון כמה אתה חייב
Lc 16,5	מן ההרשאה באופן שיקבלני שנית. 5 קרא אחד	**אחד** ממחוייבי אדונו ואמר לראשון כמה אתה חייב
Lc 16,19	אדם ש.. .. ומביא אחרת עושה נאוף: 19 אדם	**אחד** עשיר היה לבוש ארגמן ואכל כל בטוב 20 והיה דל
Lc 16,31	אמ׳ לא אם לא ישמעו משה והנביאים ואם	**אחד** מהנביאים יתוור חי לא יאמינו. Tit,17 קפיטולו
Lc 17,12	בתוך שמריאה וגלליאה. 12 וכשנכנס במגדול	**אחד** באו אליו עשרה אנשים מצורעים שעומדים מרחוק
Lc 17,22	לתלמידיו יבואו ימים שתאוו לראות יום	**אחד** מבן האדם ולא תראוהו 23 ויאמרו לכם הנו להלן
Lc 18,2	אדם לעולם להתפלל ולא לחטוא. 2 אומר דיין	**אחד** היה בעיר אחד שאינו ירא אלהים ולא היה לו
Lc 18,2	ולא לחטוא. 2 אומר דיין אחד היה בעיר	**אחד** שאינו ירא אלהים ולא היה לו יראה ובושת מן
Lc 18,18	שמים כמו נערים לא יכנסו בו. 18 ושר	**אחד** מהפרושים שאלו אמ׳ רבי טוב מה אעשה שאוכל
Lc 18,22	שמע ישאוש. אמ׳ אליו. עדיין חסרת דבר	**אחד.** מכור אשר לך ותנהו לעניים. ויהיה לך אוצר
Lc 18,35	35 ונעשה כאשר ישאוש קרב ליריחו עיור	**אחד** יושב קרוב לדרך שואל לעוברים יתנו לו. 36
Lc 19,2	לוקא 1 וישאוש הולך ביריחו 2 והנה בא איש	**אחד** ששמו זאקיב שהיה שר העולמיים והיה עשיר גדול.
Lc 19,4	זאקיב היה קטן הצורה 4 ורץ ועלה באילן	**אחד** ששמו שיכומור. בעבור יכול לראות ישאוש משיח
Lc 19,12	יהיה נגלה מלכות שמים. 12 ואז אמר אדם	**אחד** מעולה הלך במלכות אחד מאד רחוק בעבור שיקח
Lc 19,12	12 ואז אמר אדם אחד מעולה הלך במלכות	**אחד** מאד רחוק בעבור שיקח מלכות לעצמו ושיחזור 13
Lc 19,15	שנתן להם הממון בעבור שידע כמה הוציא כל	**אחד** ואחד. 16 והראשון בא אומר אדון עם אימינא שלך
Lc 19,30	שהוא קרוב לנו בו תכנסו ותמ ותמצאו עיר	**אחד** בן אתון קשור שלעולם לא רכב עליו אדם. התירו
Lc 20,3	וישאוש ענה ואמ׳ להם. ואני אשאל לכם דבר	**אחד** ענוני. 4 טבילת יואן היתה מן השמים או
Lc 20,9	הדברים. 9 והתחיל לאמר לעם זה הדבר. איש	**אחד** נטע כרם אחד ושכרה לעובדי אדמה. ולא היה הוא
Lc 20,9	לאמר לעם זה הדבר. איש אחד נטע כרם	**אחד** ושכרה לעובדי אדמה. ולא היה הוא שם זמן רב.
Lc 20,24	אתם מנסים אותי רמאים. 24 הראוני פשוט	**אחד** מה דמותו וכתיבתו. והם ענו לו משישר. 25 והוא
Lc 21,18	ארורים מכל אדם בעבור שמי. 18 ושער ראשכם	**אחד** מכם לא יפסד. 19 בסבלנותכם תנחלו נפשכם. 20
Lc 22,3	3 ושָׁאטָנָאש נכנס ביודא הנקרא אשקריוטא	**אחד** מהשנים עשר 4 שהלך ודבר עם שרי הכהנים
Lc 22,10	אמר להם הנה כאשר תבאו בעיר תפגשו אדם	**אחד** נושא אשישה של מים לכו אחריו בבית שיכנס. 11
Lc 22,47	כן. והנה סיעה ואותו שנקרא יודש עמהם	**אחד** משנים עשר. והולך לפניהם. ויגש לישו בעבור

Lc 22,50 אדון אם נכה בסכין 50 ואחד מהם הכה עבד **אחד** משרי הכהנים וחתך לו האזן הימנית. 51 וענה
Lc 23,17 לו כאשר יסרו. 17 והיה לו להניח אסיר **אחד** ביום החג. 18 וכל העם [*] [*] [*] צעק יחדיו.
Lc 23,26 ישאוש כרצונם. 26 וכאשר נהגוהו לקחו אדם **אחד** סיריאנוש נקרא שימון שבא מן העיר. והניחו
Lc 23,50 מגלליאה רואות אלו הדברים. 50 והנה אדם **אחד** שמו יוסף אברימסיאה שהיה אדם נכבד וצדיק 51
Lc 23,53 מהשתי וערב עטפו בבגד משי ושמהו בקבר **אחד** חדש מצוייר ששם לא היה איש מונח 54 והיה יום
Lc 24,18 ביניכם וכבר אתם הולכים ודואגים. 18 וענה **אחד** מהם ששמו קלאופש. ואמר לו אתה הוא שמקרוב גר
Jn 1,6 לא היה להם יכולת עליה: 6 האל שלח אדם **אחד** שמו ג׳ואן 7 זה בא לעדות בעבור שיתן עדות
Jn 1,18 משיח. 18 שום אדם לא ראה לעולם האל. הבן **אחד** לבד. ילוד שהוא בן האב. זהו אלוה אחד. הוא
Jn 1,18 הבן אחד לבד. ילוד שהוא בן האב. זהו אלוה **אחד.** הוא ספרו 19 וזהו עדות יואן. כאשר שלחו
Jn 1,40 עשירית. 40 והיה אנדריב אח שימון ופירו **אחד** מאותם שנים עשר ששמעוהו מיואן והלכו אחריו.
Jn 3,1 Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי ש׳ זואן 1 אדם **אחד** היה [*] ששמו נקודימוש והיה שר היהודים 2
Jn 3,16 16 כי האל אוהב כל. כמה העולם שבנו יחידו **אחד** לבדו נולד. נתן לעולם בעבור שהמאמין בו לא
Jn 3,23 עמד עמהם וטובל. 23 ויואן היה טובל בהר **אחד** קרוב שיליני כי מים רבים היו שם: ובאו אליו
Jn 4,27 ותמהו כשמצאוהו מדבר עם האשה. אכן **אחד** מהם לא אמר לו מה אמר לו מה אתה שואל ומה אתה
Jn 4,29 לעיר ואמרה לאנשים 29 בואו ותראו איש **אחד** הגיד לי כל הדברים שעשיתי. יהיה הוא משיח 30
Jn 4,37 ישמחו 37 כי בעניין זהו הדבר אמתי כי **אחד** הוא הזורע ואחד המלקט. 38 אני שלחתי אתכם
Jn 5,5 מאי זה חולי שחלו בו 5 והיה שם אדם **אחד** שחלה שלשים ושמנה שנים. 6 וכשראהו ישאוש שוכב
Jn 5,43 בעולם אב מאבי. ואינכם מקבלים אותי. אם **אחד** יבא בעולמו אותו תקבלו. 44 איך תוכלו אתם
Jn 6,7 פשיטין לחם לא יספיק לעם הזה אם נתן לכל **אחד** מעט: 8 אמר אליו אחד מתלמידיו אנדריב אח
Jn 6,8 לעם הזה אם נתן לכל אחד מעט: 8 אמר אליו **אחד** מתלמידיו אנדריב אח שימון פירי 9 בכאן הוא
Jn 6,9 אנדריב אח שימון פירי 9 בכאן הוא נער **אחד** שיש לו חמש מאות ככרות לחם שעורה ושני דגים.
Jn 6,52 הוא פת חיים אשר מן השמים ירדתי 52 שאם **אחד** אוכל זה הפת יהיה לעולם: והפת שאני אתן לכם
Jn 6,64 הרוח הוא שמחיה הבשר. אינו מועיל אי זה **אחד** הדברים שאמרתי לכם רוח וחיים הם. 65 אבל מקצת
Jn 6,66 66 ואומ׳ בעבור זה אמרתי לכם שאין **אחד** יכול לבא אלי אם לא ינתן לו מאבי. 67 בעבור
Jn 6,71 ענה להם. לא אני לכם שנים עשר בחרתי **אחד** מכם הוא שטן. 72 וזה אומ׳ מיוד״ש אשכריוטא כי
Jn 6,72 אשכריוטא כי זה עתיד לבגוד בו שהוא **אחד** משנים עשר: Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי ש׳ יואן 1
Jn 7,13 הוא. ואחרים אינו. רק מרמה העמים. 13 אבל **אחד** מהם אינו מדבר ממנו בגלוי בעבור היהודים. 14
Jn 7,37 מן החג עומד ישוש צועק ואומר אם אי זה **אחד** עשה יבא אלי וישתה 38 מי שמאמין בי שאומרת
Jn 7,44 העם בעבורו. 44 ומקצת רצו לתופשו. אבל **אחד** מהם לא שם ידיו עליו: 45 אז חזרו השלוחים
Jn 7,51 אמר להם 51 לא ידעתם שתורתכם אינה שופטת **אחד** אם אינה שומעת אותו ראשונה. או אם אין מכיר
Jn 7,53 ששום נביא לא יבא מגלליאה 53 ושבו כל **אחד** איש לביתו: Tit,8 קפיטולו ח׳ כפי יואן 1
Jn 8,6 מנסים אותו לב לוועדו. וישאוש כורע כתב **אחד** בארץ באצבעו. 7 וכאשר הם מתמידין לשואלו. קם
Jn 8,8 האבן הראשונה בה: 8 ופעם אחרת כורע כתב **אחד** בארץ. 9 וכאשר שמעו זה. יצאו מאותו המקום
Jn 8,9 9 וכאשר שמעו זה. יצאו מאותו המקום כולם **אחד** אחר האחד ובתחלה השרים ונשאר ישאוש יחידי בין
Jn 8,11 אותך. 11 והיא ענתה אדון אין כאן גואל **אחד.** וישאוש אמר לה ואני לא אענישך לכי. ומכאן
Jn 8,41 לו אנחנו לא היינו נולדים מזנות. לנו אל **אחד** ואב אחד: 42 אז אמר להם ישאוש אם האל הוא
Jn 8,41 לא היינו נולדים מזנות. לנו אל אחד ואב **אחד:** 42 אז אמר להם ישאוש אם האל הוא אביכם. אתם
Jn 8,51 ודן דין אמת. 51 אני אומר לכם באמת שאם **אחד** יעמיד דברי לא ימות לעולם: 52 אז אמרו
Jn 8,52 אברהם מת. והנביאים מתים. ואתה אומ׳ שאם **אחד** ישמור דבריך לא יקרה לו מות נצחית. 53 האתה
Jn 9,4 בעוד שהוא יום. כי לילה יבא. שבו לא יוכל **אחד** לפעול. 5 בעוד שאני בעולם. נר הוא בעולם. 6
Jn 9,11 לו ואיך נפתחו עיניך. 11 וענה הוא איש **אחד** שנקרא ישאוש עשה טיט ומשח את עיני. ושלח לי
Jn 9,22 אמרו האב והאם. כי יראו מהיהודים שאם **אחד** מהם יאמר שהוא משיח יהיה מושלך מבית הכנסת:
Jn 9,31 לא ידעתם שהאל אינו שומע לחטאים. אבל אם **אחד** הוא אוהב האל ועושה רצונו אותו שומע. 32
Jn 10,9 רק הצאן לא שמעו אותם. 9 אני הוא דלת. אם **אחד** יבא ויהיה נכנס נושע יהיה ויבא ויצא וימצא
Jn 10,16 הוא שאנהג אותם ויכירו קולי ויעשה רפת **אחד** ורועה אחד. 17 בעבור זה אהבני האב כאשר אניח
Jn 10,16 אותם ויכירו קולי ויעשה רפת אחד ורועה **אחד.** 17 בעבור זה אהבני האב כאשר אניח נשמתי
Jn 10,30 אין יכול לטרוף מיד אבי 30 אני והאב דבר **אחד** אנחנו. 31 אז קבצו היהודים אבנים בעבור
Jn 11,1 קפיטולו י״א כפי ש׳ יואן 1 והיה חולה **אחד** בשם נקרא לזריט מבטניאה ממגדול מריאה ומרטא
Jn 11,50 זה דבר 50 אינכם חושבים שצריך לנו שאדם **אחד** ימות ולא ימות כל העם. 51 וזה לא אמר מעצמו.
Jn 11,57 אמרו ההגמונים והפרושים וצוו וציוו שאם **אחד** יודע לאי זה מקום שיגלוהו בעבור שיתפשוהו:

Jn 12,2 והכינו לו לאכול. ומרטא משרת אותו. ולזרו **אחד** מן האוכלים. 3 אז מריאה לקחה ליטרא אחת נירדי
Jn 12,4 הבית נתמלא ריח טוב מן המשיחה: 4 אז אמר **אחד** מתלמידיו יודיש אשכריוט. שעתיד למוסרו 5 למה
Jn 12,47 שק שכל שיאמין בי לא יעמוד בערפל. 47 ואם **אחד** ישמע דברי ולא ישמרם אני איני דן אותו כי אני
Jn 13,5 ולקח סדין וחגרו 5 אחרי כן שם מים במזרק **אחד.** והתחיל לרחוץ רגלי התלמידים. וקנחם בסדינו
Jn 13,23 הביטו זה לזה ומספקו ממי הוא אומר: 23 אז **אחד** מתלמידיו מסב בחזה בשולי ישאוש אותו שישאוש
Jn 13,28 מה אתה עושה עשהו ביותר מהירות 28 וזה **אחד** מהיושבים לא הבינוהו למה אמרו 29 כי מקצת
Jn 14,6 אליו. [*] 6 [*] אני דרך אמת וחיים. אין **אחד** בא אל האב רק בעבורי. 7 אם הייתם לעבד מכירים
Jn 14,14 בעבור שיהיה מעולה האב בבן. 14 אם דבר **אחד** תשאלו בשמי אותו אעשה: 15 אם תאהבוני ותשמרו
Jn 14,23 לנו ולא לעולם: 23 ענה ישאוש אליו אם **אחד** אוהב אותי ושומר דברי אבי יאהוב אותו. ואליו
Jn 15,6 כי דבר אינכם יכולים לעשות זולתי. 6 אם **אחד** לא עמד בי ושולח בחוץ כמו הכף ותיבש. ויאספוה
Jn 17,11 אותם בשמך. אותם שנתת לי בעבור שיהיו דבר **אחד** כמו שאנחנו 12 בעוד שעמדתי עמהם. אני שמרתים
Jn 17,21 בעד דבריהם בי. 21 בעבור שיהיו כולם דבר **אחד** כמו שאתה אב בי ואני בך: בעבור שאותם בנו
Jn 17,21 אב בי ואני בך: בעבור שאותם בנו יהיו דבר **אחד.** למען שהעולם יאמין שאתה שלחתני. 22 והאורה
Jn 17,22 לי אתה. אני נתתי להם בעבור שיהיו דבר **אחד.** כמו שאנחנו דבר אחד. 23 אני בהם ואתה בי
Jn 17,22 להם בעבור שיהיו דבר אחד. כמו שאנחנו דבר **אחד.** 23 אני בהם ואתה בי בעבור שיהיו אחדים בכל
Jn 18,9 נשלם הדבר שאמר כי מכל אותן שאלו שלי נתת **אחד** מהם לא נעדר: 10 אז שימון פירי שהיה לו סכין
Jn 18,14 שנתן עצה ליהודים שצריך הוא שימות אדם **אחד** בעד העם למען לא ילכו העם אחריו. 15 ושמעון
Jn 18,22 שאמרתי. 22 וכאשר ישאוש אמר אלה הדברים **אחד** ממשרתי היהודים הכה בצואר ישאוש משיח. ואמ׳
Jn 18,39 שום דבר 39 ומנהג הוא שאני עוזב לכם איש **אחד** בפסח. וחפצתם שאעזוב לכם מלך היהודים: 40 אז
Jn 19,18 הניחו ישו בשתי וערב. ועמו שנים אחרים **אחד** לימין ואחד לשמאל וישאוש באמצע שניהם 19
Jn 19,19 וישאוש באמצע שניהם 19 ופילאט כת׳ מאמר **אחד** והניחו על השתי וערב וזה לשונו: ישאוש
Jn 19,29 קנקן מלא חומץ. והיה כי שמע זה לקחו קנה **אחד** והניחו ספוג מליאה חומץ עם מלח וישימוהו בפה
Jn 20,1 Tit,20 קפיטולו כ׳ כפי ש׳ יואן 1 שבת **אחד** מריאה מגדלינא באה בבקר לקבר ועד לילה ראתה
Jn 20,5 לקבר 5 וכרע פניו וראה הסדין מונח לצד **אחד.** אמנם לא נכנס שם. 6 אז בא שימון פירו ההולך
Jn 20,6 ונכנס בקבר. וראה בגדי פשתן מונחים לצד **אחד.** 7 והסדין שהונח בראש ישאוש לא היה מונח עם
Jn 20,7 לא היה מונח עם הסדינים. אבל היה בצד **אחד** מקופל 8 אז נכנס שם אותו תלמיד האהוב שבא
Jn 20,12 12 ורואה שני מלאכים מלובשים לבן יושבין **אחד** בראש ואחד ברגלים במקום ששם הונח גוף ישאוש
Jn 20,19 ראיתי. ואמ׳ לי אלה הדברים 19 אז שבת **אחד** כשהיה ערב ודלתות הבית נעולות שהתלמידים שם
Jn 20,24 העונות נעצרים יהיו להם 24 רק טומאש **אחד** מן התלמידים שנקרא מספק לא היה עמהם כשישאוש
Jn 7,3 מועד ליהודים היה נקרא כנופיה. 3 ואמר לו **אחד[*]** הפרד מפה ולך בגודיאה בעבור שתלמידיך יראו
Mc 2,1 1 ואחרת פעם נכנס בכפר נחום אחר ימים **אחדים** 2 וכאשר ידעו שהוא היה בבית. רב עם נתאסף
Mc 6,5 ובביתו 5 ולא רצה שם עשות שום פלא. אבל **אחדים** מועטים חולים שריפא בהשמת ידים עליהם 6 כי
Lc 1,24 ימי עבודתו הלך בביתו. 24 ואחר ימים **אחדים** אלישבק אשתו הרתה ונטמנת חמשה חדשים אומרת
Jn 8,16 אמתי: כי אינני לבדי. שהאב שלחני ואני **אחדים** אנחנו 17 ובתורתכם כתו׳ שעדות שנים או יותר
Jn 17,23 דבר אחד. 23 אני בהם ואתה בי בעבור שיהיו **אחדים** בכל דבר והעולם יכיר שאתה שלחתני. ושאהבת
Jn 18,34 ענה אומ׳ אתה אומר זה מעצמך. אז אמרוהו **אחדים.** לך ממני 35 ענה פילאטו. ואני יהודי עמך
Jn 12,12 באים שם בעדו ומאמינים בישאוש: 12 ולמחר **אחרזת** עם רבה שבאה יחד ליום מלוד. ושמעה שישאוש
Jn 12,17 נאמרו ושיעשו לו דברים אלו 17 בעבור זה **אחרזת** העם שהיתה עמו עושה לו עדות שקרא לזרו מן
Mc 13,16 ירד אל הבית 16 ואותו שיהיה בשדה לא ישוב **אחור** לקחת בגדו. 17 ואוי לאותן שיהיו הרות ולאותן
Lc 8,16 נר אינו מדליקו בעבור שיחביאנו או ישימהו **אחור** רק בעבור שיניחנו על המנורה או על מקום גבוה
Lc 17,31 לא ירד לכבסם. וכן מי שיהיה בראש לא ישוב **אחור.** 32 זכרו מאשת לוט 33 מי שירצה שיושיע נפשו
Jn 6,67 לו מאבי. 67 בעבור זה רבים תלמידיו חזרו **אחור.** וכבר אינם הולכים עמו: 68 אז אמר ישאוש
Jn 8,33 אמרו לו אנחנו זרע אברהם. ולעולם לא נהיה **אחור** איך אתה אומר שנהיה חפשים: 34 ענה להם ישאוש
Mc 5,27 שמעה שישאוש משיח בא בין העם נכנסה ונגעה **אחורי** מלבושיו 28 כי היא אומרת בקרבה אם אנכי
Lc 10,39 ואשה ששמה מריאה קבלו בתוך ביתה 39 והיה **אחות** ששמה מרטא ויושבת ברגלי ישאוש משיח ושמעה
Jn 11,39 עליה. 39 אמ׳ ישאוש הסירו האבן ומרטא **אחות** המת אמרה לו אדון כבר הוא מסריח. כי זה
Jn 19,25 אלה הדברים. 25 ואם ישאוש ומריאה אליאופי **אחות** אם ישוש ומריאה מגדלינא עומדת סמוך שתי וערב
Jn 11,5 חולי: 5 וישאוש אוהב מאד מרטא ומריאה **אחותה.** 6 אז כששמע שלאזריט היה חולה. עמד באותו
Jn 8,52 52 אז אמרו היהודים עתה אנו מכירים שהשטן **אחזך.** אברהם מת. והנביאים מתים. ואתה אומ׳ שאם
Mt 12,48 48 וישו ענה ואמ׳ לו מי היא אמי ומי הם **אחי** [*] 49 [*] [*] וקרובי 50 כל מי שעושה רצון

Mt 12,50 50 כל מי שעושה רצון אבי שבשמים הוא
Mc 3,33 אותך. 33 והוא ענה מי היא אמי ומי הם
Mc 3,35 אמי ואחי 35 וכל אותן שיעשו רצון הש׳ הם
Lc 12,13 13 ואחד מן החבורה אמ׳ אליו רבי אמור אל
Jn 11,21 אמרה מרטא לישאוש אדון אם לשעבר היית פה
Jn 11,32 ואמרה לו אדון אם אתה במה שעבר היית פה
Mt Prol,4 האונגילי בלשון הקדש כמו זכרון שיניח אל
Mt 1,2 ישאק הוליד יקוף. יקוף הוליד יודא ואת
Mt 4,18 שני אחים והם שמעון הנקרא פירו ואנדריאה
Mt 4,21 וירא שני אחים אחרים גיקמי שאבאדיב וזואן
Mt 5,22 ראוי למשפט. 22 ואני אומ׳ לכם מי שישנא
Mt 10,2 הראשון הוא שימון פירי ואנדריב
Mt 10,3 3 פיליפו. ברטומי. ג׳יקמו. זאבדיב וזואן
Mt 14,3 אסור בעבור כי מתפישו על אִירוֹדְיָא אשת
Mt 17,1 1 ואחר ה׳ ימים לקח פירו יקומו וזואן
Mt 22,24 בלא בנים שאחיו יקח אשתו בעבור שיקים זרע
Mc 1,16 ישו ואחרים בגליליאה. ראה שימון ואנדריב
Mc 3,17 לשימון פירו 17 וללאזיר זאנאדיב ולג׳ואן
Mc 6,17 בבית הסוהר בעבור אירודיאש אשת פיליף
Mc 13,12 אבל הקדוש רוח בעדכם: 12 והאח האחד ימסור
Lc 3,19 ואירודיש כאשר יואן מייסר אירודיאש אשת
Lc 6,14 שקרא שלוחים. 14 שימון שקרא פירו ואנדריו
Lc 18,29 אני לכם. שום אדם לא יניח אביו ואמו או
Jn 1,41 והלכו אחריו. 41 וזה מצא ראשונה לשימון
Jn 7,10 אלה הדברים הוא היה בגלליאה. 10 וכאשר
Jn 21,23 לך אתה תלך אחרי. 23 אז יצא זה הדבר בתוך
Mc 10,30 מאה פעמים. ועו׳ בזה העת בתים ואחים או
Jn 11,1 נקרא לזריט מבטניאה ממגדול מריאה ומרטא
Jn 11,3 האח שהוא לזריט היה חולה. 3 אז שלחו
Mt 5,23 ובכן אם באת לנדב נדבתך ותזכור שחטאת נגד
Mt 5,24 עזוב נדבתך לפני המזבח ולך תחלה להשלים
Mt 7,5 מעיניך. ואחר תבוא להשליך הקיסם מעיני
Mt 14,4 זואן אומר אליו אינינו ראוי לקחת לך אשת
Mc 6,18 אמר לאירודיש אינו ראוי לך החזק באשת
Lc 6,41 כאשר הוא ברבו 41 איך תראה קיסם בעין
Lc 6,42 הקיסם מעיניך. ואז תביט שתגרש הקיסם מעין
Lc 15,27 מן העבדים. ושאלו מה זה. 27 ואמרתי לו
Lc 15,32 לאכול ולשמוח איני ראוי ולשמח אחרים כי
Lc 17,3 מן הקטנים. 3 שמעו אתם אם חטא חטא לך
Lc 22,32 לא תפסק. ועתה לפעמים מתהפך. תצייר
Jn 11,23 שאתה שואל נותנים לך. 23 וישאוש אמ׳ אליה
Lc 21,16 אויביכם. 16 ותמסרו בעד אבותיכם. ובעד
Mt 4,18 18 ויהי בלכת ישואש לים גלילאה ראה שני
Mt 4,21 והניחו הרשתות. 21 וילך משם וירא שני
Mt 19,29 שבטי ישראל. 29 וכל אדם שיעזוב ביתו אל
Mt 20,24 וכאשר העשרה שמעום היו מלאים חימה מהשני
Mt 23,8 נקראים רבנים: כי אחד הוא מלמדכם. כולכם
Mc 12,20 יקחה לאשה להקים זרע לאחיו. 20 לכן שבעה
Lc 16,28 א״כ אב אחלי שתשלחהו לבית אבי 28 כי חמשה
Lc 20,29 להקים זרע לאחיו. 29 ויקרה שיהיו שבעה

אחי ואחיותי ואמי: Tit,13 קפיטולו ל״ט כפי מתיאו
אחי. 34 והביט אותם שהם סביביו ואמ׳ אלו הם אמי
אחי ואחיותי. Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי שי׳ מארקו 1
אחי שיחלוק איתי הירושה 14 וישאוש אמר אל האדם מי
אחי לא היה מת. 22 אבל עתה אנכי יודעת כי כל
אחי לא היה מת. 33 אז ישוש כשראתה בוכה וראה
אחיו. כן חוייב דרוש אמונת האיונגלי לקיים
אחיו. 3 יודא הוליד פרש וזרא מתמר. פרש הוליד
אחיו ששמים הרשתות בים כי דייגים היו 19 ויאמר
אחיו בספינה אחת עם זאבדיב אביהם שהיו מתקנים
אחיו ראוי הוא למשפט. ומי שיאמ׳ לו פתי [*] יהי
אחיו. 3 פיליפו. ברטומי. ג׳יקמו. זאבדיב וזואן
אחיו .טומאש. מטיאו. בעל רבית מפורסם. גיקמי
אחיו. 4 כי זואן אומר אליו אינינו ראוי לקחת לך
אחיו. ואחר העלם אל הר אחד מאד גבוה 2 משונה
אחיו: 25 בינותינו היו ז׳ אחין והראשון לקח אשה
אחיו שמשימין הרשתות בים כי הם דייגים. 17 ואמ׳
אחיו. וקרא שם להם. זהו בינאטגיש ר״ל בן מהעליון
אחיו אותה שהוא מחזיק. 18 וג׳ואן אמר לאירודיש
אחיו למיתה. והאם הבן והבנים יקומו נגד אביהם.
אחיו. ומכל הרעות שעשה אירודיש 20 קבל הרעות שעשה
אחיו. יקומו יואן פיליפו ברטומי 15 מתיב טומאוש
אחיו או אשתו בניו או בתי דירתו בעד מלכות השם׳
אחיו. ואמ׳ לו אנחנו מצאנו משיח שנקרא קרישטש: 42
אחיו עלו בירושלם ביום המועד אז עלה הוא ולא
אחיו שאותו תלמיד לא ימות. רק אמר אני רוצה שכן
אחיות או בנים ושדות עם צרות ובעולם הבא חיים
אחיותיו 2 והיתה אותה מריאה שמשחה ישוש משיח
אחיותיו לישאוש. אומרות הנה אותו שאתה אוהב אותו
אחיך 24 עזוב נדבתך לפני המזבח ולך תחלה להשלים
אחיך. ואחרי כן תשוב לנדב נדבתך. 25 ובהיותך בדרך
אחיך: קפיטולי כ״ב כפי מתיאו 6 אמ׳ ישאוש משיח
אחיך 5 ובעבור זה אירודיש חפץ להורגו. רק ירא העם
אחיך 19 ואירודיאש לקחו במיאוס ואורבו בעבור
אחיך ואינך חושב שאתה נושא בשלך בריח גדול. 42
אחיך. 43 כי העץ אינינו טוב שעושה פירות רעים.
אחיך בא: ואביך המית עגל אחד גדול בעבור ששב אליו
אחיך השבתיו כמת ונאבד ונחזר לנו. Tit,16 קפיטולו
אחיך תוכיחהו ויעשה תשובה ומחול לו 4 ואם ז׳
אחיך. 33 והוא אמר אליו אדון אני מוכן ללכת עמך
אחיך יחזור חי. 24 ומרטא אמרה לו יודעת אנכי
אחיכם. ובעד קרובים. ובעד אוהבים. וינגשו קצת מכם
אחים והם שמעון הנקרא פירו ואנדריאה אחיו ששמים
אחים אחרים גיקמי שאבאדיב וזואן אחיו בספינה אחת
אחים או אב או אם או אשה או בנים או נחלות בעד
אחים. 25 וישאוש קראם ואמר אתם יודעים היטב כי
אחים. 9 ואב לא תאבו קרוא על הארץ. כי אחד הוא
אחים יהיו. הראשון לקח אשה ומת בלא בנים 21 ואחר
אחים יש לי ואמר להם שלא יבואו לנגישת המקום הזה
אחים והראשונים לקחו אשה ומתו בלא בנים 30 [*] 31

Mt 22,25 שיקים זרע אחיו: 25 בינותינו היו ז׳ **אחיך** והראשון לקח אשה ומת בלא זרע ועזב אשתו
Mc 13,19 מיום שברא הש׳ העולם עד עתה ולא תהיה **אח״כ.** 20 ואם הש׳ לא יקצר אותו זמן כל בשר לא
Jn 20,27 תלמידיו ואמר להם שלום יהיה עמכם. 27 **אח״כ** אמר לטומאש שים אצבעך פה וראה ידי ושים ידך
Lc 14,19 עולי שורים והולך אני לראותם ולנסותם **אחלי** שתקבל התנצלותי: 20 השפעוהשלישי אמ׳ אני
Lc 16,27 להם יכולת לעבור פה. 27 והוא אמר א״כ אב **אחלי** שתשלחהו לבית אבי 28 כי חמשה אחים יש לי
Lc 22,35 להם כאשר שלחתי אתכם בזולת שק ומנעלים. **אחסר** לכם אי זה דבר. והם אמרו לא. 36 ואז אמר
Mt Prol,27 איש נולד מבתולה. עגל נקרב. אריה שקם חי **אחר** מיתתו. נשר שעלה לשמים. בן אדם רומז אנושות.
Mt 11,3 3 אתהו שעתיד לבא להושיענו. או מקוים אנו **אחר.** 4 וישוש ענה לכו וספרו לזואן מה שראיתם
Mt 13,24 יש ק׳. וא׳ חמשים. וא׳ שלשים: 24 ומשל **אחר** יש לפניהם. אמר המלכות שמימיי דומה לאדם
Mt 13,31 ושרפו אותם. והחטים אספו במגורתי: 31 משל **אחר** אמר להם מלכות שמים הוא דומה לזרע החרדל אותו
Mt 13,33 שוכבים ועומדים בענפים שלו: 33 דמיון **אחר** אמ׳ להם המלכות שממיי דומה לשאור שלוקחת האשה
Mt 15,14 הם עורים מנהיגי עורים. והעור המנהיג עור **אחר** שניהם נופלים בקבר: 15 ענה פירו ואמר תפרש
Mt 17,19 ותאמרו זה ההר תשתנה מזה המקום אל מקום **אחר** כי הוא ישתנה. ולא יהיה לכם דבר גדול לעשותו:
Mt 18,33 לא היה לך לעשות כן להיות חומל מאותו עבד **אחר** כמו שהיה לי ממך. 34 והאדון עצב ומסרו לנגישה
Mt 19,1 יצא מגליליאה ובא בקצות ארץ גודיאה **אחר** נחל ירדן 2 ונמשכו אחריו עמים רבים וירפאם
Mt 21,29 פעול בכרמי. 29 והוא ענה איני רוצה ללכת. **אחר** נחם והלך 30 וקרב אל הדרך ואמ׳ לו כדומה.
Mt 21,33 בו והחוטאים והזונות האמינוהו: 33 הן **אחר** דמיון אומר לכם אדם אחד היה שהיה אב חיילות.
Mt 21,36 העבדים. ומקצתם הכו ומקצתם המיתו. 36 **אחר** האדון שלח עבדיו לעובדים לקבל פירותיו. והיו
Mt 24,7 7 עם אחד יקום נגד האחר. ומלכות אחד נגד **אחר.** ויהיו מגפות ורעשות. ורעש בארץ. 8 ואלה
Mt 25,26 26 ענה האדון ואמ׳ לו עבד רשע ופחדן **אחר** שאתה יודע שאני קוצר מה שלא זרעתי ומלקט אל
Mt 27,53 הקדושים קמו וחיו. 53 יוצאים מהקברים. **אחר** התחייה נראו רבים 54 והסונטוריאו ואותם שהיו
Mt 27,62 ומריא אחרת יושבת נגד הקבר. 62 והיום הבא **אחר** הפסח באו שרי הפרושים והכהנים לפילאט 63
Mc 2,1 כפי שי׳ מרקו 1 ואחרת פעם נכנס בכפר נחום **אחר** ימים אחדים 2 וכאשר ידעו שהוא היה בבית. רב
Mc 3,23 להם משלים. איך יוכל שטן אחד גרש שטן **אחר.** 24 ואם אי זה מלכות בזולת החכמה יכול עמוד
Mc 8,8 לפניהם. 8 והם וכל העם אכלו והיו שבעים. **אחר** סלקו ממותר ז׳ קופות מליאות. 9 והיו האוכלים
Mc 8,31 בעד שרי הכהנים וחכמי הדת והוא יקום חי **אחר** שלשה ימים. 32 ואמ׳ להם בגלוי. ופירו [*]
Mc 10,1 1 וישאוש נסע משם ובא עד ארץ גודיאה **אחר** נהר ירדן ונאסף שם עם רב. והוא דורש להם
Mc 12,5 והם פצעום בראש וביזו אותם. 5 עו׳ שלח **אחר** ואותו המיתו. [*] 6 ועו׳ שלח בנו מאד יקר
Mc 12,31 דומה לזה. ואהבת לרעך כמוך. ושום צווי **אחר** אינו גדול מזה. 32 ואמר לו אותו החכם רבי אמת
Mc 12,32 רבי אמת גדול שאינו לבד אלוה אחד ואינו **אחר** אלא הוא 33 אותו שחייב אדם לאהוב מכל לב ומכל
Mc 14,28 הוא. אני אכה הרועה ונתפזרו הצאן 28 אכן **אחר** שאחזור חי אהיה עמכם בגליליאה 29 ופירו אמ׳
Mc 15,29 אתה היית אומר שתחריב מקדש השם׳ ואתה **אחר** שלשת ימים תבנהו. 30 תושע עצמך תרד מן השתי
Mc 16,19 על החולים וירפאו 19 ואדונינו ישאוש משיח **אחר** שהוא דבר להם עלה לשמים ויושב לימין הש׳. 20
Lc 2,7 והניחו באבוס הבהמות כי לא היו מקום **אחר** תוכל להניחו כאותו קרוי היוצא מן הקיר לחוץ
Lc 6,39 לכם כדמותה: אינינו איפשרי עור ימשוך עור **אחר** הכרח הוא שניהם יפלו בבור. 40 אינינו התלמיד
Lc 7,19 אתה הוא אותו שעתיד לבא. או אנחנו מקוים **אחר.** 20 [*] [*] 21 [*] 22 וענה ישאוש ואמ׳ להם.
Lc 8,6 לדרך ונרמס. ועופות שמים אכלוהו. 6 וזרע **אחר** נפל ממנו על הסלעים. וכאשר הזרע יצא נתייבש
Lc 8,12 סמוך לדרך. והם אותם ששומעין אותו. ובא **אחר** כן השטן ומוציא הדבר מלבם בעבור שלא יאמינו
Lc 9,28 מות עד שיראו מלכות השם׳. 28 ושמנה ימים **אחר** אלה הדברים ישאוש לקח פירי ויקומו ויואן ועלה
Lc 9,59 לו מקום שיכוף ראשו: 59 וישו אמ׳ לאיש **אחר** לך אחרי. וענה הנח לי לקבור את אבי. 60
Lc 9,61 לו אתה בא עמי ותגיד מלכות האל. 61 ואדם **אחר** אמר לו אדוק אני אלך אחריך רק הנח לי עד
Lc 12,4 מאותם שהורגין הגוף ואחר אין להם דבר **אחר** שיעשו 5 אבל אני אלמדכם ממי תיראו. תיראו
Lc 20,11 עבדו ולא נתנו לו דבר: 11 והאדון שלח עבד **אחר** והם נוגשים ושוברים אותו ברוב בזיונות.
Lc 23,26 מן העיר. והניחו השתי וערב עליו שישאנה **אחר** ישאוש 27 ורוב חיל אנשים ונשים הולכים אחריו
Jn 1,35 ראיתיו עושה עדות שזהו בן האל. 35 וביום **אחר** פעם אחרת עמד יואן ושנים מתלמידיו 36 מביטים
Jn 1,37 37 ושמעו אותו שני תלמידים מדבר והלכו **אחר** ישאוש. 38 וישוש מתהפך וראה אותם נמשכים
Jn 2,12 גלליאה וגלה מעלתו ותלמידיו הכירוהו. 12 **אחר** אלה הדברים ירד בכפר נחום הוא ואמו והאחים
Jn 3,22 יהיו גלויות כי בשם האל נעשות. 22 **אחר** אלה הדברים בא ישאוש עם תלמידיו בארץ גודיאה
Jn 4,43 וידענו שזה הוא באמת מושיע העולם: 43 **אחר** שני ימים מצא משם והלך בגלליאה. 44 והוא העיר
Jn 5,1 מגודיאה: Tit,5 קפיטולו ה׳ כפי ש׳ יואן 1 **אחר** אלה הדברים היה יום חג היהודים ועלה ישאוש

Jn 5,7 עכירות. וכאשר אני חפץ ללכת כבר קדמני **אחר.** 8 וישאוש אמר לו קום וסלק מטתך ולך 9 ומיד
Jn 5,32 אני עושה עדות לעצמי אינינו יוצא אמתי 32 **אחר** הוא שעושה עדות לי: 33 אתם שלחתם לזואן ועשה
Jn 5,44 44 איך תוכלו אתם להאמין שאתם רודפים **אחר** המעלות. ואינכם מבקשים אותם שהן מן השם׳ לבד.
Jn 6,1 לדברי. Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי ש׳ יואן 1 **אחר** הדברים האלה הלך ישאוש מעבר לים גליליאה שהיא
Jn 7,1 עשר: Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי ש׳ יואן 1 **אחר** אלה הדברים הלך ישאוש בגלליאה כי לא רצה ללכת
Jn 7,33 אז אמר להם ישו עדיין יהיה לכם מעט זמן. **אחר** ילך האב ששלחני 34 לבקשני ולא תמצאוני. למקום
Jn 8,9 שמעו זה. יצאו מאותו המקום כולם אחד **אחר** האחד ובתחלה השרים ונשאר ישאוש יחידי בין כך
Jn 8,50 מבזים אותי. 50 ואני איני מבקש מעלתי. **אחר** הוא ששואלה ודן דין אמת. 51 אני אומר לכם
Jn 10,1 בעד השער לבית הצאן רק עולה בעד מקום **אחר** גנב הוא. 2 אבל הכנס בעד השער רועה צאן הוא.
Jn 10,3 צאן הוא. 3 והוא פותח הדלת והצאן נמשכות **אחר** קולו. הוא קורא הצאן בשם ומנהיגן בחוץ. 4
Jn 10,5 כי מכירות הן קולו. 5 ואינן נמשכות **אחר** קול האיש הנכרי. 6 זה המשל אמר ישאוש להם. רק
Jn 10,16 אותי ואני מכיר האב. ומשים נפשי. 16 וצאן **אחר** שאינן מרפת זה והכרח הוא שאנהג אותם ויכירו
Jn 11,7 היה חולה. עמד באותו מקום ב׳ ימים. 7 **אחר** אלה הדברים אמ׳ לתלמידיו נלכה פעם אחרת
Jn 14,16 מצותי 16 ואני אתפלל אל האב ויתן לכם רוח **אחר** קדוש בעבור שיעמוד עמכם לנצח 17 רוח אמת:
Jn 14,22 ויגודיש אמר אליו. לא אשקריוטא אבל אדון **אחר.** אי זה דבר הוא עשוי שבעבורינו תגלה עצמך לנו
Jn 14,30 עמכם. כי שר זה העולם כבר בא: ואין דבר **אחר** בי 31 רק בעבור שהעולם יכיר שאני אוהב האב
Jn 16,17 אמרו תלמידיו ביניהם מה הוא זה שאומר לנו **אחר** מעט לא תראוני. ופעם אחרת מעט ותראוני כי אני
Jn 16,19 מה זה אתם מדברים בקרבכם כי אני אמרתי **אחר** מעט. ולא תראו. ופעם אחרת מעט ותראו אותי. 20
Jn 18,15 ילכו העם אחריו. 15 ושמעון פירו ותלמיד **אחר** הלכו אחר ישאוש. ואותו תלמיד היה בן בית
Jn 18,15 אחריו. 15 ושמעון פירו ותלמיד אחר הלכו **אחר** ישאוש. ואותו תלמיד היה בן בית להגמון ונכנס
Jn 19,38 אחרת אומרת והביטו אל אשר דקרוה. 38 **אחר** אלה הדברים בא יוסף אברמטיאה ועמד נחבא מפחד
Jn 20,26 ואינִי משים ידי לצדו איני מאמין. 26 **אחר** שמנה ימים פעם אחרת היו התלמידים תוך הבית
Jn 21,1 משיח: Tit,21 קפיטולו כ״א כפי יואן 1 **אחר** גלה עצמו ישאוש לאם טוביריאדיש 2 וכן גלה
Jn 21,14 היו ג׳ פעמים שנתגלה ישאוש אל תלמידיו **אחר** שחזר חי: 15 אז כשאכל אמר ישאוש לשימון פירו
Mt 27,64 לעם שהוא קם חי מהמות. וזה יהיה טעות **אחרון** ויותר רעה מהראשונה. 65 ואמ׳ להם פילאט
Lc 12,59 אומ׳ לך שלא תצא משם עד שתשוב אל היותר **אחרון:** Tit,13 קפיטולי י״ד שן לוקא 1 והיו באותו
Lc 14,10 10 רק כאשר תהיה נקרא לך ושב במקום היותר **אחרון** בעבור כשיבוא אותו שזימן לך יאמר לך אהוב
Jn 6,39 לי לא אשמיד ממנו רק שאקימהו ביום היותר **אחרון** 40 כי זהו רצון האב ששלחני. שכל אדם שרואה
Jn 6,40 חיים נצחיים. ואני אקימהו חי ביום היותר **אחרון.** 41 אז התלחשו היהודים ממנו. כי אמר אני
Jn 6,44 לא ימשכהו. ואני אקימהו ביום היותר **אחרון.** 45 כי כתוב הוא בנביאים. והיו כולם
Jn 6,55 לו חיים נצחיים ואה אקימהו ביום היותר **אחרון.** 56 כי בשרי הוא האוכל האמתי: ודמי השתייה
Jn 11,24 אמרה לו יודעת אנכי שיקום ביום היותר **אחרון** שבתחיה: 25 אמ׳ אליה ישאוש אני הוא תחייה
Jn 12,48 שישפטהו. הדברים שאמרתי ישפטו אותו ביום **אחרון.** 49 כי אני מעצמי לא דברתי רק האב ששלחני:
Mt 19,30 נצחיים יחזיק. 30 ורבים ראשונים יהיו **אחרונים** והאחרונים יהיו ראשונים: Tit,20 קפיטולו
Mt 20,16 המדה יהיו האחרונים ראשונים והראשונים **אחרונים.** רבים הם הנקראים ומעטים נבחרים: 17 ועלה
Mc 10,31 הבא חיים נצחיים. 31 ורבים ראשונים יהיו **אחרונים.** והאחרונים יהיו ראשונים: 32 והיו אז
Mc 4,36 ועלה בספינה אחת קטנה. ונכנסו בים ספינות **אחרות** עמו 37 ואז קם רוח גדולה וחזק וגלים עד
Mc 7,13 אתם מצות הש׳ בעד מנהגכם שמצאתם. ורבות **אחרות** רעות אתם עושים 14 ואז קרא לעם ואמ׳ להם
Mc 8,1 קפיטולו ח׳ כפי שן מרקו 1 ובאותן פעמים **אחרות** נתאספו רוב חיל עם ישאוש ולא היה להם לאכול
Mc 15,41 בגליליאה הן הולכות עמו והולכות עם רבות **אחרות** שבאו מירושלם. 42 וכאשר ערב נעשה נכנס כבר
Lc 4,43 מהם. 43 ולהם אמר חוייב לו להגיד לעיירות **אחרות** מלכות האל כי בעבור זה שולחתי. 44 והיה
Jn 6,23 אבל תלמידיו הלכו לבדם. 23 ואוניות **אחרות** באו דטיבריאדיש אותה ששם אכלו הפת ועשו
Mt 3,11 11 אני טובל אתכם במים במקום תשובה. והבא **אחרי** חזק ממני ואיני ראוי לחלוץ נעלו והוא יטבול
Mt 4,19 בים כי דייגים היו 19 ויאמר להם בואו **אחרי** ואעשה אתכם דייגי אנשים. 20 ותכף הלכו אחריו
Mt 15,22 באה אשה כנענית שבאה מהעברים ההם הולכת **אחרי** ישוש צועקת ואומרת רחמנות יהיה לך ממני בלי
Mt 16,24 ואז ישאוש אמר לתלמידיו מי שרוצה לימשך **אחרי** חוייב יתייאש מעצמו. ושיקח שתי וערב שלו
Mt 16,24 יתייאש מעצמו. ושיקח שתי וערב שלו ושילך **אחרי.** 25 כי אותו שחפץ להושיע נפשו בזה העולם
Mt 19,21 לדלים ויהיה לך אוצר בשמים: ובא ותמשך **אחרי.** 22 וכאשר הבחור שמע זה היה נעצב. כי היה
Mt 19,28 28 וישו אמ׳ להם. אמיתות לכם שנמשכתם **אחרי** שבסוף העולם אשר בן השם׳ יבא ישב בבית צלמו.
Mc 1,7 מדבריי. 7 ודורש ואומר יותר חזק ממני יבא **אחרי.** אותו שאיני ראוי לחלוץ שרוך נעליו. 8 אני

Mc 1,17 כי הם דייגים. 17 ואמ׳ להם ישו בואו ולכו **אחרי** ואעשה אתכם דייגים מהאנשים 18 והם תכף עזבו
Mc 2,14 והוא מטיו יושב בשלחן ואמ׳ לו תמשך **אחרי**. וקם ונמשך אחריו. 15 ונעשה בעוד שהיו
Mc 8,2 2 אני יש לי רחמנות על העם כי הם נמשכים **אחרי** זה שלשת ימים. ואין להם מה לאכול. 3 ואם אני
Mc 8,34 ולתלמידיו ואמ׳ להם. אותו שרוצה לימשך **אחרי** יכפור עצמו. ויקח שתי וערב עמו וימשך אחרי.
Mc 8,34 יכפור עצמו. ויקח שתי וערב עמו וימשך **אחרי**. 35 ומי שיחפוץ עשות נשמתו נושעת יאבדה.
Mc 10,21 לעניים ויהיה לך אוצר גדול בשמים ובא **אחרי**. 22 וכאשר שמע זה היה עצב והלך: והיה איש
Mc 14,63 הגדול קרע בגדיו ואמר להם אתם שואלים **אחרי** כן ואתם כוספים עדים. 64 שמעתם קללה. מה
Mc 15,5 שהלשינו אותך מכמה דברים. 5 ישאוש לא ענה **אחרי** כן ולא פילאט נפלא: 6 ופילאט נוהג לתת תפוש
Lc 5,11 האניות בארץ עזבו כל ענייניהם. והלכו **אחרי** ישאוש משיח: 12 וזה נעשה כאשר ישאוש משיח
Lc 5,27 אחד שמו לוי ואמ׳ לו יושב בסטון שלו לך **אחרי** 28 והאיש קם והניח כל ענייניו והלך אחריו.
Lc 9,11 11 והדבר ההוא כאשר ידעהו העמים הלכו **אחרי** ישאוש וקבלם ומדבר עמהם במלכות השם׳. ומרפא
Lc 9,23 למיתתו 23 ואומר לכל אם איש חפץ לבא **אחרי** יהיה כופר בעצמו ושתי וערב שלו ובכל יום יבא
Lc 9,23 כופר בעצמו ושתי וערב שלו ובכל יום יבא **אחרי**. 24 [*] וזה יושיע עצמו. 25 ומה יועיל לאדם
Lc 9,36 תגידו לאדם מה שראיתם. עד שהבן יקום חי **אחרי** מותו. 37 וביום האחר עם רב ירד מן ההר בא
Lc 9,59 שיכוף ראשו: 59 וישו אמ׳ לאיש אחר לך **אחרי**. וענה הנח לי לקבור את אבי. 60 וישאוש אמ׳
Lc 14,27 27 ומי שאינו נושא שתי וערב שלו ואינו בא **אחרי** אינו יכול להיות תלמידי. 28 כי אי זה מכם
Lc 18,22 לעניים. ויהיה לך אוצר בשמים. ובא ולך **אחרי**. 23 ואלה הדברים נשמעים הוא היה עצב מאד כי
Lc 18,43 ראה אמונתך תושיע לך 43 ומיד ראה. והלך **אחרי** ישו משבח לשם וכאשר כל העם ראה זה נתנו שבח
Jn 1,15 וצועק אומר זה הוא אותו שאמרתי שעתיד לבא **אחרי** נעשה קדום. וקודם לימים. 16 ומשלימותו כלנו
Jn 1,27 אותו שאינכם מכירים אותו 27 הוא עתיד לבא **אחרי** והיה קודם לי אותו שאיני ראוי לחלוץ שרוך
Jn 1,30 העונות מן העולם. 30 אותו הוא שאמרתי **אחרי** הגבר שנעשה קודם לי. כי הוא ראשון לי. 31
Jn 1,43 רצה לצאת בגלליאה ומצא פליף ואמ׳ לו לך **אחרי**. 44 ופליף היה מעיר באטשידא ששם היה אנדריב
Jn 6,45 כולם מלומדים מהאל. כל איש השומע מהאב **אחרי** כן בא אלי. 46 לא בעבור שאי זה מהם ראה האב.
Jn 8,12 12 וישאוש אומר אני הוא נר העולם. מי שבא **אחרי** לא ילך בחשך וערפל אבל יהיה לו גם חיים: 13
Jn 10,27 צאני שומעות קולי ואני מכיר אותם ונמשכות **אחרי** 28 ואני נותן להם חיים נצחיים ולא יאבדו
Jn 12,26 לחיים נצחיים. 26 הרוצה לשרת אותי ישרת **אחרי**. ולמקום שאני הוא שם יהיה משרתי. העובד אותי
Jn 13,5 מהסעודה ומניח מלבושיו ולקח סדין וחגרו 5 **אחרי** כן שם מים במזרק אחד. והתחיל לרחוץ רגלי
Jn 13,30 המועד. או שיתן איזה דבר לעניים. 30 ואז **אחרי** לוקחו המלא פת מיד יצא ונעשה לילה. 31 אז
Jn 13,36 ואמ׳ למקום שאני הולך אינך יכול ללכת **אחרי** עתה אבל אחרי כן אמר אליו
Jn 13,36 שאני הולך אינך יכול ללכת אחרי עתה אבל **אחרי** כן תלך. 37 ואחרי כן אמר אליו למה איני יכול
Jn 19,27 ביותר נהפך לאמו ואמר אשה הנה בנך. 27 **אחרי** כן אמ׳ לתלמיד הנה אמך: באותה שעה התלמיד
Jn 21,19 לזכך האל. וכאשר אמר זה אמר לפירו בא **אחרי**: 20 ופירו נהפך לאחוריו וראה אותו תלמיד
Jn 21,22 שיע שיעמוד פה עד שאבא מה לך אתה תלך **אחרי**. 23 אז יצא זה הדבר בתוך אחיו שאותו תלמיד
Jn 11,31 אותה כשראו מריאה שקמתה מהר ויצאה הלכו **אחרייה** אומרים לקבר הולכת לבכות: 32 אז כשמריאה
Mt 27,12 12 וכאשר שרי הכהנים הלשינוהו וזקני העם **אחריהם** אינו עונה דבר. 13 אז פילאטו אמ׳ אליו
Mc 9,10 רוצה לומ׳ זה שהפרושים אומרים והסופרים **אחריהם** שחוייב הוא שאליהו יבא ראשונה. 11 והוא
Lc 21,8 הוא. והעת יתקרב. ואז אתם לא תחפצו ללכת **אחריהם**. 9 וכאשר תשמעו קטטות ואנחות אל תחרדו.
Mt 25,10 נכנסו עמו בנישואין. והדלת היתה סגורה **אחריהן**. 11 ואחר באו הבתולות הסכלות. ויצעקו אדון
Mt 4,20 ואעשה אתכם דייגי אנשים. 20 ותכף הלכו **אחריו** והניחו הרשתות. 21 וילך משם וירא שני אחים
Mt 4,25 ונעולים והיה מרפא אותם 25 והיה הולך **אחריו** עם רב מארץ גליליאה וקפוטלים וירושלם וארץ
Mt 8,1 מתיאו 1 וכאשר ירד מן ההר. רב עם הלכו **אחריו**. 2 וראה מצורע אחד והתפללו. אומ׳ אם אתה
Mt 8,23 מתיאו 23 וכאשר ישואש עלה בספינה הלכו **אחריו** תלמידיו 24 והיה הים מתנועע מאד עד שהגלים
Mt 9,9 שמו מתיב אמ׳ לו בא עמי והוא קם והלך **אחריו**. 10 וכאשר היו מיושבים לאכול בבית אחד רבים
Mt 9,27 משיח יוצא מאותו מקום שני עורים נמשכים **אחריו** קוראים ואומרים יהיה לך חמלה ממנו בן דויט.
Mt 12,15 יודע זה. נסע מהם ועמים רבים הולכים **אחריו** וכלם ממרקם. 16 וציום שלא יפרסמוהו 17
Mt 14,13 פניו אל המדבר: וכאשר העם ידעו הלכו **אחריו** לרגל מכל העיירות 14 וכאשר ראה אותן העמים
Mt 19,2 בקצות ארץ גודיאה אחר נחל ירדן 2 ונמשכו **אחריו** עמים רבים וירפאם שם. 3 וקרבו אליו הפרושים
Mt 20,29 רבים: 29 וכאשר יוצא מיריחו עם רב הולכים **אחריו**. 30 ושני עורים יושבים סמוך לדרך ושמעו ישו
Mt 20,34 חמל עליהם ונגע עיניהם ותכף ראו והלכו **אחריו**. Tit,21 קפיטולו מ״ז כפי מתיאו 1 וכאשר היו
Mt 26,58 וזקני המקדש היו מקובצים. 58 ופירו נמשך **אחריו** מרחוק עד היכל קאיפש שר הכהנים ונכנס בפנים

Mt 27,44 היה אומ׳ אחד מהגנבים שהיו תלויים **אחריו** 45 משעת חצי היום עד שעה [*] 46 [*] תשיעית
Mc 1,18 מהאנשים 18 והם תכף עזבו הרשתות והלכו **אחריו.** 19 והולכים מעט הלאה. ראה יקומו וג׳ואן
Mc 1,20 ועזבו אביהם זאבדיב בספינה קטנה והלכו **אחריו** 21 ונכנסו בכפר נחום. ותכף בשבת נכנסו בבית
Mc 1,36 ויצא והלך לו במדבר ושם התפלל. 36 והלכו **אחריו** שימון ואותם שהיו עמו. 37 וכאשר מצאוהו
Mc 2,14 יושב בשלחן ואמ׳ לו תמשך אחרי. וקם ונמשך **אחריו.** 15 ונעשה בעוד שהיו אוכלין בבית רבים
Mc 2,15 עם ישו ותלמידיו והיו שם רבים שהולכים **אחריו.** 16 וכאשר המאותתים והפרושים ראו שישו אוכל
Mc 3,9 אליו 9 ועלו בספינה קטנה כאשר העם הולכים **אחריו.** 10 העם החולים שהוא מרפא רוצים לנגעו. 11
Mc 5,24 נרפאת. 24 וישאוש הלך עמו ועם רב שהולך **אחריו** [*]. 25 ואשה אחת שהיה לה רפיון דם זה שנים
Mc 6,1 1 וישוש יצא משם והלך בנכחיותיו ונמשכו **אחריו** תלמידיו 2 ובשבת אחד התחיל ללמד בבית הכנסת
Mc 6,33 33 ורבים עמים שראו אותם הכירוהו ונמשכו **אחריו** דרך ארץ לרגל. ובאו מכל העיירות אליו. 34
Mc 10,32 בירושלם. וישאוש הולך ראשון והם נמשכים **אחריו** תמהים ויראים: ואז פעם אחרת הוא אמ׳ להם.
Mc 10,52 [*] לך כי אמונתך הושיעך. ומיד ראה ונמשך **אחריו** בדרך: Tit,11 קפיטולו י״א כפי שן מרקו 1
Mc 11,9 9 ואותן שהולכין לפניו ואותן שנמשכים **אחריו** קוראים ואומרים הושיענו מושיע ברוך. ברוך
Mc 14,13 העיר ותפגשו אדם אחד שנושא חבית מים. לכו **אחריו.** 14 ובמקום שיכנס תאמרו לאדון הבית הרב
Mc 14,54 מאותתים וזקני העם. 54 ופירו הולך **אחריו** מרחוק עד היכל אחד מהכהן הגדול. והיה יושב
Lc 5,28 אחרי 28 והאיש קם והניח כל ענייניו והלך **אחריו.** 29 ועשה משתה גדול בביתו והיו שם רוב
Lc 8,44 לרופאים ולא שוה לה. 44 ונגשה לישוש ובאה **אחריו** ונגעה במלבושיו. ומיד נעצר הדם. 45 וישאוש
Lc 9,44 שלו ושקט. 44 והרואים נבהלו. וההולכים **אחריו** המה ראו כן תמהו. ואמ׳ ישו לתלמידיו שימו
Lc 9,62 אמ׳ אליו האיש המשים ידו במחרישה ומביט **אחריו** אינו ראוי בלמכות הש׳. Tit,10 קפיטולו י״א
Lc 13,33 תם ואפס. 33 רק חוייב לו למחרת ליום הבא **אחריו** ללכת כי אין ראוי שנביא יראה חוץ לירושלם
Lc 17,23 הנו להלן הוא לא תחפצו ללכת. ולא תלכו **אחריו.** 24 כי כמו שהשמש זורח תחת השמים ומזריח.
Lc 19,14 14 והקציפוהו עירוניו כבר ושלחו לגאסיאו **אחריו** אומרים לא נחפוץ שזה ימלוך עלינו. 15 ונעשה
Lc 22,10 תפגשו אדם אחד נושא אשישה של מים לכו **אחריו** בבית שיכנס. 11 ותאמרו לבעל הבית האדון
Lc 22,54 והוליכוהו בית סגן הכהנים. ופירו הולך **אחריו** מרחוק. 55 וכאשר הדליקו האש באמצעם והם
Lc 23,27 ישאוש 27 ורוב חיל אנשים ונשים הולכים **אחריו** בוכים ואוננים עליו. 28 וישאוש מתהפך אליהם
Lc 23,49 שמכירין אותו עמדו מרחוק. וכל הנשים שבאו **אחריו** מגלליאה רואות אלו הדברים. 50 והנה אדם אחד
Lc 23,55 להאיר. 55 והנשים שבאו מגלליאה נמשכות **אחריו** רואות הקבר באי זה אופן גוף ישוש משיח היה
Jn 1,38 ישאוש. 38 וישוש מתהפך וראה אותם נמשכים **אחריו.** אמ׳ אליהם [*] [*] [*] 39 [*] בואו וראו
Jn 1,40 אחד מאותם שנים עשר ששמעוהו מיואן והלכו **אחריו.** 41 וזה מצא ראשונה לשימון אחיו. ואמ׳ לו
Jn 6,2 מעבר לים גליליאה שהיא טיבריאדיש 2 והלכו **אחריו** עמים רבים כי ראו האותות שהוא עושה על אותן
Jn 10,4 הצאן בחוץ הולך לפניהם והצאן נמשכות **אחריו.** כי מכירות הן קולו. 5 ואינן נמשכות אחר
Jn 12,19 אנו מועילים. בדבר זה שכל העולם הולך **אחריו.** 20 והיה מקצת מבני מבני ענק ר״ל גנטילש
Jn 18,14 שימות אדם אחד בעד העם למען לא ילכו העם **אחריו.** 15 ושמעון פירו ותלמיד אחר הלכו אחר
Jn 20,6 לא נכנס שם. 6 אז בא שימון פירו ההולך **אחריו** ונכנס בקבר. וראה בגדי פשתן מונחים לצד
Jn 21,20 וראה אותו תלמיד שישאוש אוהב מאד הולך **אחריו** שהוסב בסעודה על חזהו. 21 אז כשפירו ראה זה
Mt 8,19 ובא חכם תוריי מהדת ואמ׳ לו ר׳ אני אלך **אחריך** למקום שתרצה ללכת 20 וישוש אמר לו השועלים
Mt 19,27 אליו הנה שאנחנו עזבנו כל העולם ונמשכים **אחריך** מה גמול יהיה לנו. 28 וישו אמ׳ להם. אמיתות
Mc 10,28 לו הנה אנחנו עזבנו כל הדברים והולכים **אחריך.** 29 וישאוש ענה ואמר אמת אומ׳ לכם שאיש
Lc 9,49 בשמך. ומחינו בידו כאשר שאינו הולך **אחריך** עמנו 50 וישוש אמ׳ להם אל תמנעו לו. כי מי
Lc 9,61 האל. 61 ואדם אחר אמר לו אדוק אני אלך **אחריך** רק הנח לי עד שאעשה באופן שידע הכל אין חפץ
Lc 18,28 הנה אנחנו עזבנו כל הדברים והולכים אנו **אחריך** 29 וישאוש אמ׳ להם אמת אומר אני לכם. שום
Jn 13,37 37 ואחרי כן אמר אליו למה איני יכול ללכת **אחריך** עתה אני אתן את נפשי בעדך 38 וישאוש אמר
Jn 21,18 חפצך. רק כשתהיה זקן תשלח ידך ואחר ילך **אחריך** וינהגך במקום שלא תחפוץ. 19 ואז אמר רמז
Mt 4,21 הרשתות. 21 וילך משם וירא שני אחים **אחרים** גיקמי שאבאדיב וזואן אחיו בספינה אחת עם
Mt 15,30 שנהגו אלמים עורים פסחים ונטולים ורבים **אחרים.** ומשליכים עצמם לרגלו ומרפאם. 31 עד שהעם
Mt 20,3 3 וחזר בשוק סביב שעת שלישית היום ומצא **אחרים** שהיו עומדים בטלים בשער 4 ואמ׳ להם לכו
Mt 20,6 זה 6 סביב בי״א שעה והוא יצא ברחוב. ומצא **אחרים** עומדים אותו יום כמו כן בטלים. והוא אמ׳
Mt 22,4 ולא אבו לבוא. 4 ופעם אחרת שלח עבדים **אחרים** אומר תאמרו לקרואים אני הכינותי סעודות
Mt 25,16 ואותו שקבל ה׳ בשנטש פעל בהם והרויח ה׳ **אחרים.** 17 ואותו שקיבל שנים עשה במדומה ורוח
Mt 25,17 17 ואותו שקיבל שנים עשה במדומה ורוח **אחרים** שנים. 18 ואותו שקבל א׳ הלך וחפר בארץ וטמן

Mt 25,32 ויהיו נאספים לפניו כל העמים. והוא יפריד **אחרים** מאחרים. כן כמו הרועה השיות מהגדיים. 33
Mt 27,42 מלעיגים ממנו: ואומרים 42 הוא מושיע **אחרים** ואינו יכול להושיע עצמו. אם מלך אתה מישראל
Mc 7,4 כפי גזירת הישישים [*] 4 [*] ורבי חקים **אחרים** שציום שמור. זהו ליטול כיסותיהם וכלי כסף
Mc 8,3 3 ואם אני אשלחם בביתם יתעלפו בדרך. כי **אחרים** מהם באו מרחוק. 4 והתלמידים ענו מאי זה
Mc 11,8 8 ואנשים רבים פשטו בגדיהם בדרך ועמים **אחרים** כורתים ענפים מן האילנות ומגמגמין הדרך. 9
Mc 12,4 ושלחום בידים ריקניות. 4 עו׳ שלח עבדים **אחרים.** והם פצעום בראש וביזו אותם. 5 עו׳ שלח אחר
Mc 14,4 ושברה ושפכה המשיחה על ראשו. 4 והיו שם **אחרים** שהיו כעוסים ביניהם למה נעשית זאת האבדה
Mc 14,58 זה המקדש עשוי בידי אנשים ובשלשת ימים **אחרים** חדש עשוי בידי אנשים אבנהו. 59 ולא היה
Lc 3,18 וישרוף התבן באש שלא תכבה 18 ורוב דברים **אחרים** מזהיר ומגיד לעם. 19 ואירודיש כאשר יואן
Lc 9,8 8 בעבור שיש אומרים שיואן הוא שחזר חי. **אחרים** אומרים אליהו הוא ונראה בארץ. ואחרים
Lc 11,22 שומר ביתו כל הדברים בשלום. 22 אבל אם **אחרים** יותר חזקים חיים יותר ממנו. הנה כל כלי
Lc 11,26 ביעים. 26 ואז הולך ולוקח שבעה רוחות **אחרים** יותר רעים ממנו עמו ונכנסים באותו בית שהיו
Lc 15,32 הם. 32 אבל לאכול ולשמוח איני ראוי ולשמח **אחרים** כי אחיך השבתיו כמת ונאבד ונחזר לנו.
Lc 23,32 נעשו דברים אלו מה יעשו ביבש. 32 ושנים **אחרים** רעים נוהגים עמהם בעבור שימיתום: 33 וכאשר
Jn 4,38 אני שלחתי אתכם ללקוט מה שלא טרחתם בו. **אחרים** הם שטרחו עליו. ואתם נכנסתם ביגיע כפם. 39
Jn 19,18 מקום הניחו ישו בשתי וערב. ועמו שנים **אחרים** אחד לימין ואחד לשמאל וישאוש באמצע שניהם
Jn 21,2 גליליאה ולבני סבאדיב ולשנים תלמידים **אחרים** שהיו יחדיו. 3 ושימון פירו אמר אלהם. אני
Mt 15,23 וחילו פניו שלא יניחנה לכת כי היא צועקת **אחרינו.** 24 והוא ענה לא שולחתי רק לצאן שנאבדו
Mt 2,12 שלא ישובו לאירודיש וישובו למלכותם בדרך **אחרת:** קפיטולו ד׳ כפי מתיאו 13 ואחרי שובם נראה
Mt 19,9 אם אינו עושה בעבור טעם ניאוף שלה. ולוקח **אחרת** עושה ניאוף. 10 אמרו התלמידים אליו א״כ הוא
Mt 20,5 ואתן לכם דבר בינוני 5 והם הלכו. ופעם **אחרת** הלך בין הצהרים ושעה תשיעית היתה ועשה כדמות
Mt 22,4 אל הנישואין ולא אבו לבוא. 4 ופעם **אחרת** שלח עבדים אחרים אומר תאמרו לקרואים אני
Mt 26,43 עבור המות הזה תעשה רצונך. 43 ובא פעם **אחרת** לפירו ומצאם ישנים כי העינים היו כבידות 44
Mt 26,44 היו כבידות 44 והניחם והלך להתפלל פעם **אחרת** ואמ׳ אותה עצמה מלה. 45 אז בא לתלמידים
Mt 26,72 שם. וזה היה עם ישוש דנזוריט. 72 ופעם **אחרת** כפר בשבועה שלא הכיר אותו האדם. 73 ואחר מעט
Mt 27,50 אם יבא אליהו שיתירהו. 50 וישאוש פעם **אחרת** צועק שלח הקדוש רוח. 51 והנה המקדש נשבר
Mt 27,61 והלך לו. 61 והיתה מריאה מקדלינא ומריא **אחרת** יושבת נגד הקבר. 62 והיום הבא אחר הפסח באו
Mc 2,13 ראינו כזה הדבר. 13 ויצא משם בעבור לכת **אחרת** לים וכל העם בא והוא מראה וילונים. 14 ועובר
Mc 2,21 אינו משים בגד חדש במלבושו הישן. בדרך **אחרת** במלבוש הבגד שובר הישן. ויותר גדול קרע
Mc 2,23 לשים יין חדש בנודות חדשים: 23 ונעשה פעם **אחרת** שהוא עובר במקומות זרעים בשבת ותלמידיו
Mc 3,1 Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי מארקו 1 עוד פעם **אחרת** ישוש נכנס בבית הכנסת והיה שם אדם אחד עם
Mc 4,1 Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי שי׳ מארקו 1 ופעם **אחרת** התחיל ישוש ללמד לחוף הים ורוב עם מתאסף
Mc 10,11 בבית 11 ואמר להם. מי ומימניח אשתו ולוקח **אחרת.** עושה ניאוף. 12 ואם האשה עוזבת בעלה מנאפת:
Mc 10,24 24 והתלמידים נבהלו מדבריו. וישאוש פעם **אחרת** תכף אמר להם בנים מאד הוא כבד שאיש שיבטח
Mc 10,32 והם נמשכים אחריו תמהים ויראים: ואז פעם **אחרת** הוא אמ׳ להם. והתחיל לאמר כל אשר יקרה לו.
Mc 14,39 הרוח מוכן אבל הבשר חולה. 39 ופעם **אחרת** הלך להתפלל באותה עצמה מלה. 40 וכששב מצאם
Mc 14,41 כבדים ולא יכלו לענות אותו. 41 בא פעם **אחרת** ואמר להם ישנים אתם. אינו די השעה באה שבן
Mc 14,61 נגדך. 61 וישו שותק ואינו עונה דבר: ופעם **אחרת** הכהן הגדול שאלו אמר אתהו בן משיח בן
Mc 14,70 לאותו שניצב סביבה זהו מהם. 70 והוא פעם **אחרת** כפר לה. וסמוך מזה מעט פעם אחרת אחת מאותן
Mc 14,70 והוא פעם אחרת כפר לה. וסמוך מזה מעט פעם **אחרת** אחת מאותן ששבות שם אמרה לפירו באמת אתהו
Mc 14,72 האיש שאומרת. 72 ומיד התרנגול קרא פעם **אחרת.** ואחר זכר פירו הדבר שאמ׳ לו ישאוש שקודם
Mc 15,12 בראבן שיחזור להם. 12 ופילאט אמ׳ להם פעם **אחרת** מה תחפצו שאעשה ממלך היהודים 13 והם צעקו
Lc 4,12 פן תגוף באבן רגלך. 12 וישוש אמ׳ לו פעם **אחרת** [*] לא תנסה האדון השם׳ אלהיך. 13 ונשלם כל
Lc 13,20 עד שעופות השמים נחים בכנפיו: 20 ופעם **אחרת** אמרה. אמשול לכם משל מלכות הש׳ למה הוא
Lc 16,18 שתעבור 18 ולא תהיה יכל אדם ש.. .. ומביא **אחרת** עושה נאוף: 19 אדם אחד עשיר היה לבוש ארגמן
Lc 22,58 אשה אשה אינינ מכירו. 58 ואחר מעט פעם **אחרת** ראתה אותו ואמרה ואתה מהם אתה. ופירו אמר
Lc 23,20 בעיר ובעד רציחה. 20 ופילאט אמ׳ עוד פעם **אחרת** אליהם תחפצו להניח ישאוש 21 והם צעקו אומרים
Jn 1,35 עושה עדות שזהו בן האל. 35 וביום אחר פעם **אחרת** עמד יואן ושנים מתלמידיו 36 מביטים ישאוש
Jn 3,4 יכול אדם לשוב לבטן אמו ושיבא לעולם פעם **אחרת:** 5 ענה ישאוש אמת אני אומר לך שום אדם לא
Jn 3,5 אדם לא יכנס במלכות שמים רק אותו שפעם **אחרת** יהיה נולד ממים ומרוח הקדש: 6 מה שנולד

Jn 4,3	רק תלמידיו עזבו בגודיאה. 3 [*] והלך פעם	**אחרת** בגליליאה. 4 והיה לו בהכרח לעבור בשמריאה: 5
Jn 4,13	לה מי שישתה מזה המים יהיה לו צמא פעם	**אחרת.** אבל מי שישתה מהמים שאתן לו לא יצמא לעולם.
Jn 4,46	ביום המועד כשבא ליום החג: 46 אז בא פעם	**אחרת** בבית גלליאה אל מקום אשר עשה שם ממים יין.
Jn 6,15	בעבור שיתפשוהו. ויעשוהו מלך. ברח פעם	**אחרת** בהר לבדו. 16 וכשנעשה ערב ירדו תלמידיו לים.
Jn 8,2	הלך להר הזתים 2 ולמחר בבקר בא פעם	**אחרת** במקדש. וכל העם באו אליו ויושב ומלמד להם. 3
Jn 8,8	בזולת חטא ישליך האבן הראשונה בה: 8 ופעם	**אחרת** כורע כתב אחד בארץ. 9 וכאשר שמעו זה. יצאו
Jn 8,21	כי עדיין לא באה שעתו: 21 אז אמר להם פעם	**אחרת** ישו. אני הולך ואתם תשאלוני ובעונכם תמותו.
Jn 9,17	מחלוקת גדולה ביניהם. 17 אז אמרו פעם	**אחרת** לעור. מה אתה אומ׳ ממי שפתח עיניך. והוא אמ׳
Jn 9,24	שאלו הבן כי בן שנים הוא: 24 אז שאלו פעם	**אחרת** האדם שעמד בעורון. ואמרו לו תן שבח וחנות
Jn 9,27	ענה כבר אמרתי. ואתם שמעתם למה חפצתם פעם	**אחרת** לשמוע. חפצתם להיות תלמידיו. 28 [*] [*]
Jn 10,7	לא הכירו מה אמ׳ להם. 7 אז אמר ישאוש פעם	**אחרת** להם באמת אני אומר לכם שאני דלת הצאן 8 כל
Jn 10,17	זה אהבני האב כאשר אניח נשמתי בעבור שפעם	**אחרת** יקח אותה. 18 ושום אדם לא יטול אותה נשמה אם
Jn 10,18	יכולת יש לי לעזוב אותה ויכולת יש לי פעם	**אחרת** לקחתה. זאת המצוה לקחתי מאבי: 19 פעם אחרת
Jn 10,19	לקחתה. זאת המצוה לקחתי מאבי: 19 פעם	**אחרת** היתה מחלוקת בין היהודים על הדברים האלו. 20
Jn 10,40	בי ואני כאב. 39 ויצא מידיהם 40 והלך פעם	**אחרת** בעבר הירדן באותו מקום שהיה זואן טובל
Jn 11,7	7 אחר אלה הדברים אמ׳ לתלמידיו נלכה פעם	**אחרת** בגודיאה. 8 ואמרו לו התלמידים רבי לא עברו
Jn 11,38	יוכל לעשות שזה לא ימות. 38 אז ישאוש פעם	**אחרת** בעצמו בא לקבר. ושם היתה חפירה ואבן גדולה
Jn 12,39	39 ובעבור זה לא היה בידם להאמין כי פעם	**אחרת** אמר ישעיה הנביא 40 עור עיניהם ותקשה לבם
Jn 13,12	לקח מלבושיו. וכאשר ישב והסב אמר פעם	**אחרת** להם. אתם יוד יודעים אותו דבר שעשיתי. 13
Jn 14,3	מקום לכם. 3 ואם אהלוך להכין המקום. פעם	**אחרת** אבא ואביא אתכם אלי בעבור שבמקום שאני שם
Jn 16,17	זה שאומר לנו אחר מעט לא תראוני. ופעם	**אחרת** מעט ותראוני כי אני הולך אל האב. 18 אז
Jn 16,19	כי אני אמרתי אחר מעט. ולא תראו. ופעם	**אחרת** מעט ותראו אותי. 20 אמת אני אומר לכם שאתם
Jn 16,22	22 ואמת כן דאגתכם אבל אני אראה אתכם פעם	**אחרת.** ולבבכם ישמח וגילכם שום אדם לא יגזלהו לכם.
Jn 16,28	28 אני יצאתי מהאב ובאתי לעולם. ופעם	**אחרת** אני עוזב העולם והולך אל האב. 29 ואמרו לו
Jn 18,7	חזרו לאחוריהם ונפלו לאחור: 7 אז שאל פעם	**אחרת** מה אתם מבקשים והם אמרו ישאוש דנאזריט. 8
Jn 18,27	ואני ראיתיך בגן עמו. 27 אז כפרו פעם	**אחרת.** ומיד קרא התרנגול: 28 אז הנהיגו לישאוש
Jn 18,33	בריא שבאותה מיתה: 33 אז נכנס פילאט פעם	**אחרת** באותו פריטורי. וקרא ישוש ואמ׳ לו אתהו מלך
Jn 18,38	אמ׳ אליו מה הוא אמת. וכאשר זה אמ׳ פעם	**אחרת** אמ׳ להם אני איני מוצא בזה שום דבר 39 ומנהג
Jn 19,4	ונותנים לו בצואר 4 אז יצא פילאט להם פעם	**אחרת** בחוץ. ואמ׳ הנה אנכי מוליך לכם בחוץ זה
Jn 19,9	זה הדבר היה לו פחד גדול. 9 ונכנס פעם	**אחרת** ואמר לישאוש הכאן אתה. וישאוש לא ענה לו. 10
Jn 19,37	אומר עצם לא תשברו בו. 37 ועוד כתיבה	**אחרת** אומרת והביטו אל אשר דקרוה. 38 אחר אלה
Jn 20,10	חי לאחר מיתה. 10 אז הלכו התלמידים פעם	**אחרת** באותו מקום עצמו. 11 ומריאה עומדת מחוץ לקבר
Jn 20,21	התלמידים האדון שמחו. 21 אז אמר להם פעם	**אחרת** שלו׳ עמכם. [*] 22 כאשר אמ׳ זה גנח ואמ׳ להם
Jn 20,26	לצדו איני מאמין. 26 אחר שמנה ימים פעם	**אחרת** היו התלמידים תוך הבית וטומאש עמהם ובא
Jn 21,16	אמר להם שמור שיותי: 16 וישאוש אמר פעם	**אחרת** אליו שימון פירי ג׳ואן אוהב אתה אותי ושימון
Mt 4,21	אחרים גיקמי שאבאדיב וזואן אחיו בספינה	**אחת** עם זאבדיב אביהם שהיו מתקנים רשתותיהם ויקרא
Mt 5,36	תשבע בראשך כי אין אתה יכול לעשות שער	**אחת** לבן או שחור 37 דברכם יהיה אין הין הנשאר הוא
Mt 5,39	אם טוב ברע אבל אם יכה אתכם אדם על הלחי	**אחת** הגשנו לו האחרת: 40 ומי שיגזול לך החלוק
Mt 6,27	27 ומי מכם יכול להוסיף לחיי גופו מדה	**אחת.** 28 ומהמלבושים למה אתם נאנחים. הביטו חבצלות
Mt 12,1	ל״ח כפי מתיאו 1 אז ישואש עובר בשבת	**אחת** במקומות זרועים. והתלמידים רעבים לקחו
Mt 12,11	11 והוא אומר להם מי הוא מכם שהיה לו צאן	**אחת** אם נופלת בשוחה אחת בשבת לא יוציאנה. 12 מכמה
Mt 12,11	הוא מכם שהיה לו צאן אחת אם נופלת בשוחה	**אחת** בשבת לא יוציאנה. 12 מכמה יותר טוב האדם
Mt 13,2	2 ואוסף שם עם רב. בעבור זה עלה לספינה	**אחת** וישב וכל העם עומד על שפת הים. 3 ואמר להם
Mt 17,5	ובעוד שמדברים עב אחד לבנה צללם. ובת קול	**אחת** באה מתוך הענן אומרת זהו בני אהובי אותו שמאד
Mt 21,2	אותו המגדל שהוא לפניכם. ותכף תמצאו אתון	**אחת** קשורה ועיר אחד עמה תתירוה והביאוה אלי. 3
Mt 21,19	בשובו אל העיר היה לו רעב 19 וראה תאנה	**אחת** קרוב לדרך ובא שם ולא מצא תאנים כי אם עלין
Mt 24,41	הריחים האחת יקח והאחרת יניח. ושתים במטה	**אחת.** האחד ילקח והאחד יניח. 42 לכן הקיצו כי לא
Mt 26,7	בבית שימון מצורע 7 נגשה אליו אשה	**אחת** עם קופסת אלא בשטרוס מליאה משיחה מרגליות.
Mt 26,36	כל התלמידים. 36 ואז בא ישאוש עמהם בעיר	**אחת** שנאמרת גיטשמאני ואמר אל תלמידיו שבו פה בעוד
Mt 26,40	ומצאם ישנים ואמ׳ לפירו לא יכולה שעה	**אחת** להיות ער עמדי. 41 עורו והתפללו שלא תכנסו

Mt 26,69 היה יושב בחוץ להיכל וקרבה אליו שפחה **אחת** אומרת ואתה היית עם ישוש דגליליאה 70 והוא
Mt 27,15 15 ופילאט שוטר היה לו במנהג להניח נפש **אחת** אותה שהיהודים שואלים. 16 והוא מחזיק תפוש
Mt 27,60 בקברו שהוא חדש מאבן חצובה. והניח אבן **אחת** גסה בפתח הקבר והלך לו. 61 והיתה מריאה
Mc Prol,25 גמול מעמלינו חזקם. כי אותו שנוטע ומשקה **אחת** מלאכה עושה אבל הש׳ הוא שנותן גדול: Tit,1
Mc 1,3 מלאכי לפניך שיפנה הדרך שלך לפניך. 3 **אחת** קול תקרא במדבר שתאמר הכינו דרך האדון. ישרות
Mc 4,36 הלאה 36 והניחו החיילות ועלה בספינה **אחת** קטנה. ונכנסו בים ספינות אחרות עמו 37 ואז קם
Mc 5,25 הלך עמו ועם רב שהולך אחריו [*]. 25 ואשה **אחת** שהיה לה רפיון דם זה שנים עשר שנים עברו 26
Mc 7,25 ידעהו. אכן לא היה יכול העלים. 25 כי אשה **אחת** שהיה לה בת אחת מושטנת באה אליו וכרעה
Mc 7,25 יכול העלים. 25 כי אשה אחת שהיה לה בת **אחת** מושטנת באה אליו וכרעה ברגליו. 26 והיא נאה
Mc 9,42 אותה. כי יותר שוה לך הכנס בגן עדן ביד **אחת** מאשה של גיהנם בשתים 43 אל מקום שאין מתים
Mc 12,42 עשירים מתנדבים גודל דברים. 42 ובאה אשה **אחת** ענייה ונדבה שתי פרוטות 43 וישאוש קרא
Mc 14,3 מצורע בבטניאה ויושב בשולחן באה אשה **אחת** עם קַאפֶּסָא אל בשטרי מליאה אינגנט מרגלי נרדי
Mc 14,66 פירו היה בצד אחד מן ההיכל באה שפחה **אחת** מהכהן הגדול 67 וכאשר ראה פירו שֶׁנוֹעֶל נעלו
Mc 14,69 ההיכל והתרנגול קרא 69 ומיד ראתהו שפחה **אחת** והתחילה לאמר לאותו שניצב סביבה זהו מהם. 70
Mc 14,70 פעם אחרת כפר לה. וסמוך מזה מעט פעם אחרת **אחת** מאותן ששבות שם אמרה לפירו באמת אתהו מהם כי
Mc 15,17 העם 17 וילבישתו ארגמן. ושמו בראשו עטרה **אחת** מקוצים 18 והתחילו לתת לו שלום. הש׳ יושיעך
Mc 16,12 זה הוא נראה לשני תלמידים שהולכים לעיר **אחת** בצורת גרים 13 והם הלכו וספרוהו לאחרים
Lc 2,36 מחשבות רוב לבבות תהיו מפורסמות. 36 ובת **אחת** משמואל היתה משבט אשר. והיתה קרוב לארישיאה.
Lc 3,11 אותו שיש לו שתי מלבושים יתן למי שאין לו **אחת.** ומי שיש לו חלופי העושרים יעשה זה גם כן. 12
Lc 4,26 היה שולח אליהו. רק צרפתא דסידוניאה לאשה **אחת** אלמנה. 27 ורבים מצורעים היו בישראל תחת
Lc 5,3 יצאו ורוחצים הרשתות. 3 והוא עלה באוניה **אחת** שהיתה משימון. ומבקש אותו שיסיע האניה משם
Lc 6,6 האדם. ועוד מהשבת. 6 ונעשה היה עוד משבת **אחת** שנכנס בבית הכנסת ומלמד. והיה שם אדם אחד
Lc 7,37 בבית הפרוש. ישבו לשולחן 37 והנה אשה **אחת** חוטאת היתה בעיר. וכאשר ידעה שישאוש נכנס
Lc 7,37 נכנס בבית הפרוש. ישבו לשולחן והנה אשה **אחת** חוטאת היתה בעיר. וכאשר ידעה שישו משיח אוכל
Lc 7,37 אוכל בבית הפרוש באה לשם ונשאה קאפסא **אחת** ממשיחה 38 ועמדה מאחור קרוב רגלי ישאוש משיח
Lc 8,22 22 ונעשה באחת הימים שישאוש עלה בספינה **אחת** ותלמידיו עמו וישו אמ׳ להם נעבור מעבר ליאור
Lc 8,43 נגש ונענה מרוב עם. 43 והנה באה אשה **אחת** חולה משפיכות דמיה והחולי ההוא צערה כמו י״ב
Lc 11,27 27 וכאשר ישאוש אמ׳ אלה הדברים לעם אשה **אחת** מסיעתו בקול רם אומרת לו: מאושר הוא הבטן
Lc 12,52 לכם לא כן רק להפריד: 52 ה׳ שיהיו בבית **אחת** לב׳ ולג׳. 53 האב יהיה נגד הבן והבן נגד האב.
Lc 13,11 בבית הכנסת שלהם בשב בשבתות. 11 והנה אשה **אחת** שחלתה י״ח שנים מחולי והולכת ככורעת בזולת
Lc 15,4 הדבר. 4 אי זה מכם שיש לו מאה צאן ונאבדה **אחת** מהם לא יניח תשעים ותשעה במדבר וילך לאותה
Lc 15,8 8 או אי זה אשה שיש לה עשרה דרכמש ותאבד **אחת** מהם. לא תדליק את הנר ותכבד הבית ותחפש אותה
Lc 16,17 יותר נקל הוא ששמים וארץ ישלוו מאות . . **אחת** שתעבור 18 ולא תהיה יכל אדם ש.. .. ומביא
Lc 17,34 לכם שאותו יאבד אום הלילה יהיו שנים במטה **אחת.** האחד יתפש והאחד יעזב: 35 [*] 36 ועונים
Lc 18,3 היה לו יראה ובושת מן האנשים. 3 ואלמנה **אחת** היתה בעיר ההיא ובאה אליו אומרת נראה מעניין
Lc 21,2 מתנותיהם בתיבה והם עשירים. 2 וראה אשה **אחת** ענייה ששמה שני פשיטין מערך קטן. 3 ואמר באמת
Lc 22,41 לניסיון. 41 והוא נסע מהם כזריקת אבן **אחת.** ותקע הברכים לארץ והתפלל. 42 אומ׳ אם אתה
Lc 22,56 פירו היה יושב באמצעם. 56 וכאשר שפחה **אחת** ראתהו יושב באש והביטה אותו אמרה זה היה
Lc 22,59 ופירו אמר אדם אין אני. 59 וכמעט שעה **אחת** אשה אחת אומרת אמת זה עמהם כי גלליב הוא. 60
Lc 22,59 אמר אדם אין אני. 59 וכמעט שעה אחת אשה **אחת** אומרת אמת זה עמהם כי גלליב הוא. 60 ופירו
Lc 24,42 42 והם נתנו לו חלק דג אפוי. ויערת דבש **אחת.** 43 וכאשר אכל לפניהם לקח הנותר ונתן להם. 44
Jn 2,6 ואבן מונחת כמנהג טהרת היהודים וכל **אחת** מהאירידיש מחזקת שתים ושלש מדות. 7 וישאוש
Jn 4,7 והיה כמעט שעה ששית מן היום: 7 ובאה אשה **אחת** לשאוב מים. וישאוש אמר לה תן לי לשתות. 8
Jn 5,2 ועלה ישאוש בירושלם 2 והיה בירושלם חפירה **אחת** ששם מתקבצים המים מכוסה נקרא בלשון עברי
Jn 5,35 נר שורפת ומאירה ולא אביתם לשמוח שעה **אחת** בינינו. 36 ולי יש עדות גדול מזואן שהמעשים
Jn 7,21 21 ענה ישאוש ואמ׳ להם. אני עשיתי פעולה **אחת** וכולכם תמהים 22 בעבור זה: נתן לכם משה ברית
Jn 8,3 להם. 3 והסופרים והפרושים הביאו לו אשה **אחת** שתפשוה בניאוף: 4 ואמרו לו זאת האשה נתפשה
Jn 12,3 אחד מן האוכלים. 3 אז מריאה לקחה ליטרא **אחת** נירדי פישטיסי מרגליי מאד ומשחה רגלי ישוש.
Jn 19,2 תפש ישו ונגשו. 2 והפרושים תקנו עטרה **אחת** מקוצים והניחוהו בראש ישו: וכסוהו בלבוש
Jn 19,13 אלה הדברים הביא ישו בחוץ וישב בקתרדא **אחת** מקום שנקרא גאלבאטו. 14 והיה יום שישי ופסח

Lc 3,28 שם היה נרי. 28 שם היה מלאכי. שם היה **אטדי.** שם היה קושן. שם היה מודאן. שם היה אנן. 29
Mt 11,22 ואומ׳ אני לכם שעונש מעט יהיה לאותן דטיר **אי** דשידון יותר מכם ליום הדין. 23 ואתה כפר נחום
Mt 12,38 ספר והפרושים אומרים רבי אנחנו רוצים **אי** זה אות ראות ממך. 39 וישאוש ענה להם אומה רעה
Mt 15,5 אביו ואמו שימות. 5 ואתם אומרים אשר **אי** זה אדם יאמר אל אביו ואל אמו הנדבה אי זו
Mt 15,5 אי זה אדם יאמר אל אביו ואל אמו הנדבה **אי** זו שתהיה ממני או ממך תועיל. 6 ולא כבד אביו
Mt 16,1 והצדוקים נסות אותו. מתחננים לו שיראם **אי** זה נפלאות מן השמים. 2 וישוש ענם ואמר להם.
Mt 19,16 16 והנה אחד נגש אלי ואמ׳ לו רבי טוב **אי** זה טוב אוכל אנכי עשות שיהיה לי חיים נצחיים.
Mt 21,23 אליו שרי הכהנים וזקני העם אומרים בעד **אי** זה כח עושה אתה אלה הדברים. ומי נתן לך זה
Mt 21,24 אחד ואם אתם אומרים אותו אני אענה בעד **אי** זה כח אני עושה זה. 25 טבילת זואן מאין היא מן
Mt 22,36 מרבני הדת שאל לישאוש מנסהו. אומר 36 רבי **אי** זה העליון צווי בדת 37 אמ׳ לו ישאוש תאהוב
Mt 23,19 שנשבע תת למזבח חייב לפרוע. 19 עורים **אי** זה דבר גדול המתן או המזבח. שהמקדש המתן. 20
Mt 24,17 בהרים. 17 ומי שהיה בעלייה לא ירד לקחת **אי** זה דבר מביתו.18 ומי שיהיה בשדה לא יחזור
Mt 27,21 בראבן וישואש ימיתו. 21 ופילאט אמר להם **אי** זה תרצו שאניח לכת מאלו השנים. והם אמרו
Mc 2,9 הקדוש רוח ואמ׳ להם מה תחשבו בלבבכם 9 **אי** זו היא מלה נקלה לאמר לנטול עונותיך נמחלין.
Mc 3,24 איך יוכל שטן אחד גרש שטן אחר. 24 ואם **אי** זה מלכות בזולת החכמה יכול עמוד אותו מלכות.
Mc 7,1 ז׳ כפי שי׳ מארקו 1 ואז באו לישאוש **אי** זה פרושים וחכמי הדת ישנה שבאו בירושלם 2
Mc 7,11 אביו ואמו מות יומת. 11 ואתם אומרים אשר **אי** זה מהן שאדם ידור בעבור נדר העם האב והאם
Mc 9,18 שירפאוהו ולא יכלו עשות. 18 וישאוש אמ׳ **אי** משפחה ממאנת כמה זמן אהיה עמכם לא אשא אתכם
Mc 9,33 בדרך. 33 והם שותקים כי הם היו חולקים **אי** זה מהם יהיה גדול. 34 וישאוש קרא השנים עשר
Mc 11,16 גירש והפך מלמעלה למטה. 16 ולא עזב נשוא **אי** זה משא במקדש 17 ומלמדם ואומ׳ להם אינו כתוב
Mc 11,28 והחכמים מאותתים והזקנים 28 ואמרו לו בעד **אי** זה כח עושה אתה אלו הנפלאות ומי נתן לך זה הכח
Mc 12,28 ששמעם מתוכחים והכיר שטוב ענם. ושאלו **אי** זה ציווי הוא העקרי בישראל. 29 וישאוש ענה
Mc 15,4 4 ופילאט עוד שואלו אומר למה אינך עונה **אי** זה דבר לאותן שהלשינו אותך מכמה דברים. 5
Mc 15,21 שמו שימון עבד שבא מעירו אס אלשנדריאה **אי** דנופי שישא שתי וערב שלו 22 ונהגוהו בגולגוטא
Lc 1,66 66 וכל אשר שמעו שמוהו בלבם ואמרו **אי** זה יהיה זה הנער כי יד הש׳ היתה בו 67 וזכריה
Lc 5,23 ענה ואמ׳ להם למה חשבתם רע בלבבכם 23 **אי** זה דבר הוא נקל אמור עונותיך נמחלים. או אמור
Lc 6,32 יעשו לכם עשו להם. 32 אם תאהבו אוהביכם **אי** זו חן ראויה לכם [*]. 33 [*] אמת הוא שהחוטאים
Lc 6,34 34 ואם תתנו למי שאתם מקוים שכר או שירות **אי** זו חן ראוי לכם כי החוטאים נותנים לחוטאים
Lc 7,25 במדבר. השוקים שנועות לכל רוחות. 25 אבל **אי** זה עניינים יצאתם לראות איש מלובש מרוב בגדים.
Lc 7,26 יקרים ובתענוג הנם מלכים בבתיהם 26 אבל **אי** זה דבר יצאתם לראות. נביא אומ׳ לכם ועוד יותר
Lc 7,40 ישאוש ואמ׳ לו שימון אני רוצה לומר לך **אי** זה דברים. וענה שימון ר׳ אמור. 41 שני אנשים
Lc 10,25 25 והנה חכם אחד בדת קם לנסות אותו ואמר **אי** זה דברים אעשה למען השיגי חיים נצחיים 26 ואמ׳
Lc 10,36 יותר משני פשיטין אלו יתנם לו בחזרתו. 36 **אי** זה מאלה השלשה נראה לך שהיה יותר חבר ורע
Lc 11,5 ואל תביאנו לנסיון. 5 ואמ׳ אליהם **אי** זה מכם יש לו אוהב וילך אליו בחצי הלילה.
Lc 11,54 ברוב דברים 54 מארבים אותו ומבקשים מפיו **אי** זה דבר יוכלו להלשינו: Tit,12 קפיטולו י״ג כפי
Lc 12,56 בא ומנשב אמרו חום יבא. כן יעשה. 56 **אי** רמאים אתם יודעים פני השמים והארץ למה לא
Lc 14,5 והוא ריפא האדם ועזבו. 5 וענה להם ואמר **אי** זה מכם אם שורו וחמורו נופלים בבור בשבת שלא
Lc 14,26 רבים הולכים עמו. ונהפך אליהם ואמר 26 אם **אי** זה איש יבא עמי ולא ילך עמו אביו ואמו ואשתו
Lc 14,28 בא אחרי אינו יכול להיות תלמידי. 28 כי **אי** זה מכם שחפץ לבנות מגדל. ולא ימנה ראשונה
Lc 15,4 ואכל עמהם 3 והוא אמ׳ אליהם זה הדבר. 4 **אי** זה מכם שיש לו מאה צאן ונאבדה אחת מהם לא יניח
Lc 15,8 ממאה צדיקים שאינם חסרים תשובה: 8 או **אי** זה אשה שיש לה עשרה דרכמש ותאבד אחת מהם. לא
Lc 18,24 עשיר הוא. 24 וישוש ראה עצבונו ואמ׳ דבר **אי** איפשר הוא שאותן שיש להם ממון שיכנסו במלכות
Lc 19,3 גדול. 3 והיה חפץ מאוד לראות ישוש משיח **אי** זה איש הוא. ולא יכול לראותו בעבור רוב העם.
Lc 19,31 עליו אדם. התירו קשרו ונהגוהו. 31 ואם **אי** זה איש שואל אתכם למה אתם מתירים קשרו אתם
Lc 22,35 שלחתי אתכם בזולת שק ומנעלים. אחסר לכם **אי** זה דבר. והם אמרו לא. 36 ואז אמר להם. אבל עתה
Lc 23,8 דברים רבים ממנו ומצפה מתי יראהו שיעשה **אי** זה אות. 9 ושאל אליו דברים רבים. וישאוש מעולם
Lc 23,22 אומרים תלהו. 22 והוא פעם שלישית אמר להם **אי** זה רע עשה איני מוצא שום טעם שבעבורו יהיה
Lc 24,41 ותמהים מרוב שמחה גדולה. ואמר יש לכם **אי** זה דבר לאכול. 42 והם נתנו לו חלק דג אפוי.
Jn 1,46 46 ואמ׳ לו נתנאל בנזוריט. יכול להיות **אי** זה דבר טוב. אמר לו פליף בא וראה אותו. [*] 47
Jn 2,18 ביתך אכלתני. 18 אז ענו היהודים ואמרו **אי** זה אות אתה מראה לנו שאתה עושה. 19 ענה ישאוש

Jn 4,33 דבר שלא ידעתם: 33 אז אמרו התלמידים. **אי** זה שהביא מה לאכול. 34 וישאוש אמ׳ להם. אכילתי
Jn 5,19 ואמ׳ להם 19 אמת הבן אינו יכול לעשות לכם **אי** זה דבר מעצמו. רק מה שראה עשות לאב. כי הדברים
Jn 6,30 במי שהוא שלח אותי. 30 אז אמרו לו **אי** זה אות אתה עושה שנראהו ונאמין אותך. אי זו
Jn 6,30 אי זה אות אתה עושה שנראהו ונאמין אותך. **אי** זו מלאכה אתה עושה. 31 אבותינו אכלו המן
Jn 6,64 64 הרוח הוא שמחיה הבשר. אינו מועיל **אי** זה אחד הדברים שאמרתי לכם רוח וחיים הם. 65
Jn 7,37 הגדול מן החג עומד ישוש צועק ואומר אם **אי** זה אחד עשה יבא אלי וישתה 38 מי שמאמין בי
Jn 8,46 אם אומר לכם אמת אינכם מאמינים לי. 46 **אי** זה מכם יתפשני בחטא. אם אומר אני לכם אמת למה
Jn 11,9 9 ענה ישאוש אין ביום שתים עשרה שעות. אם **אי** זה שיהיה הולך ביום אינו עושה רע. כי רואה אור
Jn 11,49 הגמון אותה שנה. ואמ׳ להם אתם לא ידעתם **אי** זה דבר 50 אינכם חושבים שצריך לנו שאדם אחד
Jn 14,22 אמר אליו. לא אשקריוטא אבל אדון אחר. **אי** זה דבר הוא עשוי שבעבורינו תגלה עצמך לנו ולא
Jn 15,7 ותשרף. 7 אם תעמדו בי ודברי תשמרו בכם. **אי** זה דבר ודבר תחפצו ותשאלו תשיגו לכם : 8 כזה
Jn 16,23 שום דבר. אמת אומר אני לכם אם תשאלו לאב **אי** זה דבר לשמי [*]. 24 [*] תשאלו ותקחו בעבור
Jn 18,21 21 מה אתה שואל לי. שאל לאותן שמנעוני **אי** זה דברים דברתי להם כי הם יודעים הדברים
Mc 6,49 חצי הלילה הולך על הים 49 [*] חשבו הוא **איזה** רוח רעה וצעקו 50 כולם והיו נבוכים. וישאוש
Mc 12,13 מהפרושים ומקצת מאנשי אירודיש לתופשו על **איזה** דבר. 14 וכאשר באו אמרו לו רבי אנחנו יודעים
Mc 13,21 הנבחרים שבחרם יקצר הימים. 21 ואז אם **איזה** איש יאמר לכם הנה משיח פה הנה משיח שם לא
Mc 15,24 תלוהו חלקו מלבושיו. והניחו גורלות עליהן **איזה** יקח כל אחד מהם. 25 והיתה שעה שלישית כאשר
Lc 7,42 להם מה שיפרעוהו. נתן לכל אחד מה שחייב. **איזה** אוהב יותר מאלו השנים. 43 ענה שימון ואמר
Lc 8,9 שיש לו אזנים ישמע. 9 ותלמידיו שאלוהו. **איזה** דבר הוא זה. 10 ולהם אמר לכם ניתן מלכות
Lc 24,18 לו אתה הוא שמקרוב גר בירושלם ואינך יודע **איזה** דברים נעשו באלו הימים 19 ולהם ישאוש ענה מה
Jn 13,29 הדברים שצריכין לנו ליום המועד. או שיתן **איזה** דבר לעניים. 30 ואז אחרי לוקחו המלא פת מיד
Lc 22,23 לאותו אותו: 23 והם התחילו לשאול ביניהם **איזהו** מהם שזה יעשה. 24 והיה מחלוקת בין [*] 25
Jn 18,29 הפסח: 29 אז יצא פילאטו להם בחוץ. ואמ׳ **איזו** עדות עשיתם נגד זה האיש. 30 וענו ואמרו אם
Mt 1,9 יותאש. יותאש הוליד אקאם. אקאם הוליד **איזקיאש.** 10 איזקיאש הוליד מנשיש. מנשיש הוליד
Mt 1,10 הוליד אקאם. אקאם הוליד איזקיאש. 10 **איזקיאש** הוליד מנשיש. מנשיש הוליד אמון. אמון
Lc 3,1 ופליף אח אירודיש ופטריאקא ממלכות **איטוּרֶיאָה** וטִירְקוּדִיגִיש אליש אניאה ואבילינא דטרקא
Lc 23,22 שום טעם שבעבורו יהיה חייב מיתה. אם כן **אייסרהו** ואניחהו. 23 והם צועקים בקול גדול שואלים
Mt 12,23 שדבר וראה. 23 וכל העם תמה וראה ואמ׳ **איך** אינו זה בן דויט: 24 וכאשר הפרושים שמעו זה
Mt 12,26 שד אחד מגרש האחר נחלקים הם ביניהם. א״כ **איך** ימשך מלכותם. 27 אם אני מגרש השדים בכח
Mt 12,34 רע. לכן בפרי מכיר האדם העץ 34 יחס שרפים **איך** תוכלו לאמר טוב שאתם רעים. הפה מדברת מהשפעת
Mt 21,20 20 וכאשר התלמידים ראוהו היו תמהים **איך** מתה תכף 21 וישאוש אמר להם אמיתות אומר לכם
Mt 22,12 מלבוש ממלבושי נשואין 12 ואמ׳ לו אהוב **איך** נכנסת בזולת מלבוש נשואיי. והוא שתק. 13 אז
Mt 22,15 נבחרים: 15 ואז נתקבצו הפרושים ועשו עצת **איך** יוכלו לתפוש ישאוש בדברו. 16 ושלחו לו
Mt 22,45 רגלך אויבך. 45 א״כ אם דוד קראו אדוניו **איך** הוא בנו. 46 ושום אחד מהם לא היה יכול לענות
Mt 23,33 ממלאים מדת אבותיכם 33 נחשים יחס שרפים. **איך** תנצלו מדינה של גיהנם. 34 בעבור זה הנה שאנכי
Mt 26,4 הכהנים שנקרא קאיפש 4 ועשו עצה נגד ישאוש **איך** יוכלו במרמה המיתו. 5 ואמרו לא נעשה ביום חג
Mt 26,16 לו ל׳ פשיטי כסף. 16 ומכאן והלאה מחפש **איך** יוכל לבוגדו 17 ויום ראשון של פסח באו
Mt 26,54 לאבי שישלח לי יותר מי״ב מלאכים. 54 רק **איך** תשלימו הכתיבות. כן חוייב שיעשה. 55 באותה
Mc 2,7 עמו קצת מחכמי הדת וחשבו בלבם אומרים 7 **איך** מדבר כן זה קללה. כי מי יוכל לכפר עונות לבד
Mc 2,19 ואמ׳ להם ישו אותם שהם קרובים לנישואין **איך** אוכל לצום כך שהחתן יהיה עמהם. 20 אבל העת
Mc 3,23 המושטנים. 23 וישו קראם ואמר להם משלים. **איך** יוכל שטן אחד גרש שטן אחר. 24 ואם אי זה
Mc 10,23 רבות. 23 ונהפך ישאוש אל תלמידיו ואמ׳ **איך** דבר נמנע שאיש שיהיו לו מעות הרבה יתנם
Mc 11,18 שרי הכהנים שמעוהו וחכמים מאותתים חפשו **איך** יוכלו המיתו. אבל הם יראוהו כי כלל העם תמהים
Mc 12,37 לרגליך. 37 אם כן אם דוד קראו אדוניו **איך** הוא בנו. וכל העם שומעין אותו ברצון. 38
Mc 15,35 ומקצת מן העומדים שם כאשר שמעו אמרו ראו **איך** צועק אליהו. 36 ואחד מהם רץ מהר. וקשר ספוג
Lc 1,18 ויכין לשם עם שלם. 18 ואמ׳ זכריה למלאך **איך** יעשה זה שאני זקן ואשתי מהרה ימיה. 19 וענה
Lc 1,29 דברי המלאך נבהלה וחושבת השלו׳ ההוא **איך** הוא. 30 והמלאך אמ׳ לה אל תיראי מריאה כי את
Lc 1,34 ומלכותו לאין קץ. 34 ומריאה אמרה למלאך **איך** יוכל העשות זה שאין לי ידיעת איש. 35 והמלאך
Lc 1,62 שתהיה לך כזה השם. 62 ועשו סימן לאביו **איך** הוא חפץ יהיה שמו. 63 וזכריה שאל לוח הנקרא
Lc 6,41 הרב כל תלמיד הוא שלכם כאשר הוא ברבו 41 **איך** תראה קיסם בעין אחיך ואינך חושב שאתה נושא

Lc 11,18 על בית. 18 ואם שַׁאטָנָאש בעצמו הוא בלב ולב **איך** תעמוד המלכות ההיא. א״כ למה אתם אומרים שאני
Lc 12,27 יתר הדברים. 27 תהיו חושבים חבצלות השדה **איך** גדילות לא טורחות ולא טוות. אני אומר לכם כי
Lc 20,41 לא יכלו לשאול לו דבר. 41 והוא אמר להם **איך** אתם אומרי׳ שמשיח הוא בן דוד 42 ודוד אמר
Lc 20,44 הדום רגליך. 44 א״כ דוד קורהו אדון **איך** הוא בן 45 ושומע כל העם. אמר לתלמידיו 46
Lc 22,2 שנקרא פסח 2 ושרי הכהנים והסופרים מחפשים **איך** יוכלו להמיתו. רק יראים העם. 3 ושָׁאטָנָאש נכנס
Jn 3,4 אם לא יהיה נולד מחדש. 4 ענה נקודימוש לו **איך** יוכל אדם להולד והוא זקן: יכול אדם לשוב לבטן
Jn 3,9 אדם שנולד מרוח: 9 ענה נקודימון ואמ׳ לו **איך** באיפשר יהיו אלה הדברים: 10 ענה ישאוש ואמר
Jn 3,12 לכם דברים עולמיים ואתם בהם לא תאמינו: **איך** תאמינו בדברים השמימיים אם אומר אותם: 13
Jn 5,44 אותי. אם אחד יבא בעולמו אותו תקבלו. 44 **איך** תוכלו אתם להאמין שאתם רודפים אחר המעלות.
Jn 5,47 לי. 47 אבל אם לאותיותיו אינכם מאמינים **איך** תאמינו לדברי. Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי ש׳ יואן
Jn 6,53 עולם: 53 אז היהודים חלקו ביניהם. אומרים **איך** יוכל זה לתת לנו בשרו לאכול: 54 אז ישאוש אמר
Jn 7,15 ומלמד. 15 ומתמיהים היו היהודים ואומרים **איך** יודע זה ספר שלא למד: 16 ענה ישאוש ואמ׳
Jn 8,33 לו אנחנו זרע אברהם. ולעולם לא נהיה אחור **איך** אתה אומר שנהיה חפשים: 34 ענה להם ישאוש באמת
Jn 9,16 מהאל כי אינו שומר השבת. ואחרים אומרים **איך** יוכל איש חוטא לעשות האותות האלה: והיה
Jn 11,53 הנפוצים: 53 אז באותו יום חשבו היהודים **איך** יהרגו ישאוש 54 וכבר לא היה הולך בפרסום בין
Jn 14,9 הכרתוני. פיליף מי שרואה אותי רואה אבי **איך** אתה אומר שאראה לכם האב. 10 אינך מאמין שאני
Lc 13,19 של חרדל שהאדם זורע בגנו וגדל ונעשה **אילן** גדול עד שעופות השמים נחים בכנפיו: 20 ופעם
Mc 8,24 אמ׳ אני רואה הלוך העמים זקופים כמו **אילנות** 25 ועדיין הניח ידיו בעיניו והתחיל לראות
Lc 24,13 שהיה רחוק מירושלם ארבעים מילין שנקרא **אימבש** 14 והם מדברים ביניהם מאשר נעשה וקרא באותן
Lc 19,16 כל אחד ואחד. 16 והראשון בא אומר אדון עם **אימינא** שלך י׳ אימינש הרוחתי. 17 והאדון אמר אליו
Lc 19,20 18 והאחר בא ואמ׳ [*] 19 [*] [*] 20 [*] **אימינא** שלך שנתת לי שמר שמרתיה והצנעתיה בנעלם.
Lc 19,16 והראשון בא אומר אדון עם אימינא שלך י׳ **אימינש** הרוחתי. 17 והאדון אמר אליו שמח עבד טוב
Lc 19,24 גזלו לו האימנא ותנוה לאותו שיש לו עשרה **אימנש.** 25 ואמרו לאדון כבר יש לו עשרה אימנש. 26
Lc 19,25 אימנש. 25 ואמרו לאדון כבר יש לו עשרה **אימנש.** 26 אני אומר לכם לכל אדם שיש לו ינתן לו
Lc 19,13 13 וקרא עשרה עבדים שלו ונתן להם עשר **אִימֶנֶש.** ואמ׳ אליהם עשו הוצאותיכם מאלו האימנש עד
Mt 5,15 אינה יכולה ליטמן העיר המונחת אל ההר. 15 **איך** מדליק האדם את הנר בעבור הניחו תחת מכסה אבל
Mt 5,36 שהיא עיר האל. 36 ולא תשבע בראשך כי **איך** אתה יכול לעשות שער אחת לבן או שחור 37 דברכם
Mt 5,37 לעשות שער אחת לבן או שחור 37 דברכם יהיה **איך** הין הנשאר הוא רע. 38 אתם שמעתם שהתורה אומרת
Mt 6,20 אותם 20 אבל תקבצו אוצרות שמים שחלדה ועש **איך** מחריבין אותם. וגנבים אין גונבים 21 [*] 22
Mt 6,20 שמים שחלדה ועש אין מחריבין אותם. וגנבים **איך** גונבים 21 [*] 22 עינך. תהיה גר כל גופך כי
Mt 6,24 ערפליי רבות ערפליות תהיו בך. 24 שום אדם **איך** יכול בטוב לעבוד [*] האל והעולם. 25 לכן אני
Mt 8,20 מערות. ועופות האויר יש להם קנים ובן אדם **איך** לו אנה יקוד ראשו: 21 עוד אמר לו תלמיד א׳
Mt 9,14 ישואש משיח תלמידיו של זואן אומרים למה **איך** מתענין תלמידיך כמונו והפרושים. 15 וישוש
Mt 9,15 וישוש משיח אמ׳ להם מה ארוס בעוד שהוא חי **איך** יכולין לבכות כל †אותן† שהם עמו. אבל כשיצא
Mt 9,16 כשיצא העת שאדם יעלם הארוס אז יצומו: 16 **איך** אדם מכפיל בגד חדש במלבוש ישן. כי אם כן יעשו
Mt 9,17 כן ממחה המלבוש ועושה בו קרע מאד רע. 17 **איך** אדם משים יין חדש בנאדות ישנים. כי אם יעשה
Mt 10,28 28 ולא תחפצו לירא אותם שהורגים הגוף כי **איך** יכולים להרוג הנפש. תיראו ביותר אותו שהגוף
Mt 11,11 11 אמת אני אומ׳ לכם כי בכל ילודי אשה **איך** ילוד גדול מזואן טבול. והקטן ממלכות שמימיי
Mt 13,21 ששומע דברת הש׳ ובשמחה מקבלה. 21 אבל **איך** לו שרש ומתייבשת מהר: כי בעד מלה זעומה תכף
Mt 13,29 אמרו תחפוץ שנלך ונלקטהו 29 והוא אמ׳ **איך** בעבור שלא תעקרו החטים עם הקמשונים. 30 תניחו
Mt 14,16 במגדלים ויקנו אוכל. 16 וישוש ענה להם **איך** צריך להם לכת תנו להם אתם לאכול 17 ענו לו
Mt 14,17 להם לכת תנו להם אתם לאכול 17 ענו לו **איך** לנו פה לבד ה׳ לחמים ושני דגים. 18 והוא אמ׳
Mt 15,2 למה עוברים תלמידיך תקוני הקדמונים. למה **איך** נוטלין ידיהם כשרוצים לאכול. 3 והוא ענה להם
Mt 15,20 שקר קללה. 20 אלו הדברים מטנפים האדם **איך** נטולות אין מטנפות אותו: 21 ונסע משם ישוש
Mt 15,20 20 אלו הדברים מטנפים האדם אין נטולות **איך** מטנפות אותו: 21 ונסע משם ישוש והלך לו
Mt 16,7 7 והם חשבו בקרבם אומרים הוא אומ׳ כי **איך** לנו לחם. 8 וישאוש שיודע מה שחושבים. אמ׳ להם
Mt 17,20 לכם דבר גדול לעשותו: 20 וזאת המדה שטן **איך** מגרש אם לא בתפלה ובצום. 21 והוא עמד
Mt 19,6 כן אינן כבר שנים. אבל הם בשר אחד. לכן **איך** ראוי לאדם להפריד מה שהאל חִבֵּר. 7 והם אמרו
Mt 19,10 התלמידים אליו א״כ הוא בין האיש והאשה **איך** מחוייב שיקחה לאשה: 11 והוא אמר כולכם אינכם
Mt 21,25 אם אנחנו נאמר מן השמים היא יאמר אז למה **איך** אנחנו מאמינים בו. 26 ואם נאמר מן האנשים

Mt 22,16 האל באמת. ואינך פונה לשום אדם. כי אתה **איך** מביט גופות האנשים. 17 תאמר לנו מה נראה לך.
Mt 23,4 כובד משאת לעמים שאין יכולים לישא והם **איך** רוצים הגיעם באצבעותם. 5 הם עושים כל מעשיהם
Mt 23,16 עורים שאומרין שאותן שנשבעין במקדש דבר **איך** נשבעין. אבל אותו שעושה נדר לתת זהב למקדש
Mc 2,18 מתענין תלמידי גואן ומהפרושים ותלמידיך **איך** מתענין. 19 ואמ׳ להם ישו אותם שהם קרובים
Mc 4,21 שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 21 ואומ׳ להם **איך** אדם מניח נר דלוק תחת הדרדור ולא תחת המטה
Mc 4,40 רבה הנחה 40 ואמ׳ להם למה פחדתם עדיין **איך** לכם אמונה. ואז יראוהו בעוז ואמ׳ אחד אל אחד
Mc 7,5 5 ובעבור זה שאלו לישאוש אומרים למה **איך** שומרין תלמידיך גזירות ישישי האבות אבל
Mc 7,18 להם א״כ אתם כ״כ פתאים שאינכם מבינים. **איך** אתם מבינים שאין שום דבר שיכנס בגוף האדם
Mc 7,27 אמ׳ ראשונה חייב אדם לעזור לבניו. כי **איך** דבר טוב קחת הלחם מהבנים בעבור תתו לכלבים.
Mc 8,18 ואינכם רואים. אזנים לכם ואינכם שומעין. **איך** לכם זכרון. 19 כאשר חלקתי ה׳ לחמים לה׳ אלף
Mc 8,33 גוער פירו. אמ׳ הפרד מעלי שכנגדי. כי **איך** לך שכל אלהיי אבל בשריי. 34 וקרא לעם
Mc 10,18 אמ׳ לו למה אתה אומר לי טוב ושום אדם **איך** טוב לבד האל. 19 אתה יודע מצות השם. לא תעשה
Mc 10,40 תהיו טבולים. 40 אבל שבת בימיני ובשמאלי **איך** לי ליתן לכם. אבל לאותם שהוא מוכן. 41 וכאשר
Lc 1,61 יהיה כן אבל שיהיה שמו יואן. 61 ואמרו לה **איך** ראוי במשפחתך שתהיה לך כזה השם. 62 ועשו סימן
Lc 5,37 אינו מתי מתיחד עם הישן. 37 ושום אדם **איך** לו לשום יין חדש בנאד ישן. כי אם יעשהו היין
Lc 6,44 טוב. 44 כי כל עץ ניכר בפריו. כי מקוצים **איך** איש מלקט תאנים. ומסנה אין איש מלקט ענבים.
Lc 6,44 כי מקוצים אין איש מלקט תאנים. ומסנה **איך** איש מלקט ענבים. 45 אדם טוב מטוב אוצר לבו
Lc 8,13 הם אותם שבשמחה מקבלים דבר הש׳. ובאלו **איך** להם שרשים כי לזמן היו ובעת נסיון נפרדים: 14
Lc 8,52 בוכים הנערה וישוש אמר להם אל תבכו כי **איך** הנערה מתה. רק ישינה. 53 ומלעיגים על ישאוש
Lc 9,13 וישוש אמ׳ להם תנו להם לאכול. ואמרו לו **איך** לנו לבד חמשה לחמים ושני דגים וצריכים אנו
Lc 9,38 גדול ואומ׳ רבי תהיינה פקוחות על בני כי **איך** לי זולתו. 39 והרוח אוחזו ומיד זועק ומשברו
Lc 9,58 יש להם מערות והעופות קנים. ובן האדם **איך** לו מקום שיכוף ראשו: 59 וישו אמ׳ לאיש אחר לך
Lc 9,61 אחריך רק הנח לי עד שאעשה באופן שידע הכל **איך** חפץ בכל נכסי ולא מביתי. 62 וישאוש אמ׳ אליו
Lc 12,2 רמאות. 2 דבר אינו נחבא שלא יהיה נגלה. **איך** דבר מכוסה שלא יבא לגלוי. 3 ואותם דברים
Lc 12,4 אוהבים אל תיראו מאותם שהורגין הגוף ואחר **איך** להם דבר אחר שיעשו 5 אבל אני אלמדכם ממי
Lc 12,26 יוסיף בקומתו אמה. 26 ואם הדבר המעט הזה **איך** בידכם לעשות על מה תשתדלו בחריצות על יתר
Lc 12,33 ותנו צדקה כי אתם מתקנים אוצר בשמים: **איך** חסרון למי שגנב אין מתקרב לו. ועש אינה מכלה.
Lc 12,33 מתקנים אוצר בשמים: אין חסרון למי שגנב **איך** מתקרב לו. ועש אינה מכלה. 34 ובמקום שיהיה
Lc 13,33 חוייב לו למחרת ליום הבא אחריו ללכת כי **איך** ראוי שנביא יראה חוץ לירושלם 34 שיהרוג
Lc 14,14 והנטולים והעורים 14 וברוך תהיה כי **איך** להם מה שיגמלוך: והשכר תשיגהו בתחיית
Lc 22,58 אותו ואמרה ואתה מהם אתה. ופירו אמר אדם **איך** אני. 59 וכמעט שעה אחת אשה אחת אומרת אמת זה
Lc 23,34 והאחד לשמאל. 34 וישו אמר אב מחול להם כי **איך** יודעים מה הם עושים. ומחלקים ביניהם מלבושיו
Jn 2,3 היו חסרים מהיין אמרה אם ישו אליו. **איך** להם יין. 4 ענה ישאוש אליה. אשה מה לי ולך
Jn 2,4 4 ענה ישאוש אליה. אשה מה לי ולך עדיין **איך** שעתי ראוייה. 5 אמרה אם ישוש למשרתים כל אשר
Jn 3,2 אנו יודעים שאתה באת מן השמים. ושום אדם **איך** יכול לעשות האותות האלה אם לא האל יהיה עמו.
Jn 3,27 טובל והכל באים אליו: 27 ענה יואן ואמ׳ **איך** שום אדם יכול להשיג אם לא ינתן לו מן השמים.
Jn 4,17 אישך ושובי פה. 17 ענתה האשה ואמרה לו **איך** לי בעל. וישאוש אמ׳ לה אמת את אומרת שאין לך
Jn 5,7 תחפוץ להיות בריא. 7 והחולה ענה לו אדון **איך** לי אדם שישימני בחפירה בשעה שהמים באים לידי
Jn 5,41 חפצים לבא אלי שתהיה לכם חיים נצחיים. 41 **איך** לי זוהר אנשים. 42 רק מכיר אני אתכם שאין
Jn 7,18 מי ששואל אות ממי ששלחו הוא זרע אמיתי **איך** בו. 19 לא נתן לכם משה הדת: ואחד מכם אינו
Jn 7,26 זה שחפצנו להמית 26 הנה שמדבר בגלוי ודבר **איך** אנו אומרים לו. הכירו השרים באמיתות שזה הוא
Jn 7,51 אחד אם אינה שומעת אותו ראשונה. או אם **איך** מכיר מה הוא עושה: 52 אז ענו ואמרו לו אתהו
Jn 8,11 אדם לא העניש אותך. 11 והיא ענתה אדון **איך** כאן גואל אחד. וישאוש אמר לה ואני לא אענישך
Jn 8,44 הוא היה רוצח בתחלה ולא עמד באמת כי **איך** אמת אתו. כי כל מה שמדבר שקר מה שהוא קרוביי
Jn 8,48 כי אינכם מהאל: 48 אז ענו היהודים ואמרו **איך** אנו אומרים יפה שאתה שומרוני מהשטן יש לך: 49
Jn 8,49 שאתה שומרוני מהשטן יש לך: 49 ענה ישאוש **איך** בי שד. רק אני מכבד אבי. ואתם מבזים אותי. 50
Jn 8,57 וראהו ושמח: 57 אמרו היהודים אליו עדיין **איך** לך חמשים שנה ואברהם ראה אותך. 58 אז ישוש
Jn 10,29 מה שנתן לי גדול הוא מכל הדבים ושום אדם **איך** יכול לטרוף מיד אבי 30 אני והאב דבר אחד
Jn 10,33 אותי: 33 אז ענו לו היהודים ממעשה טוב **איך** אנו סוקלין אותך רק מקללה וגידוף. כי אתה אדם
Jn 11,9 אותך. ועדיין חפצת ללכת שם. 9 ענה ישאוש **איך** ביום שתים עשרה שעות. אם אי זה שיהיה הולך

Jn 11,10 10 אבל מי שהולך בלילה מצער עצמו כי נר **איך** לו. 11 אלה הדברים אמר: ואחר אמר אליהם נלכה
Jn 13,11 יודע אותו שעתיד לבגוד בי. ובעבור זה אמר **איך** כולכם טהורים. 12 אז כשרחץ רגליהם לקח
Jn 13,16 אני כן תעשו גם אתם: 16 אמת אני אומר לכם **איך** העבד גדול מאדוניו והשלוח יותר משלוחו. 17 אם
Jn 14,6 אמר אליו. [*] 6 [*] אני דרך אמת וחיים. **איך** אחד בא אל האב רק בעבורי. 7 אם הייתם לעבד
Jn 15,13 אהבה ביניכם כמו שאני אהבתי אתכם. 13 **איך** באדם אהבה גדולה מזו שישים נפשו בעד אוהביו:
Jn 16,18 18 אז אומרים מה הוא זה שאומר לנו מעט. **איך** אנו יודעים מה מדבר ישאוש: 19 וכשבא רצו
Jn 18,31 דתכם שפטוהו. אז אמרו לו היהודים לנו **איך** ראוי להמית שום איש 32 בעבור שדבר ישאוש משיח
Jn 19,11 שבידי הוא להמיתך ולתלותך. 11 וישאוש ענה **איך** לך נגדי שום יכולת. אם לא יהיה לך נתון מן
Jn 19,15 אמר להם מלככם אתלה: וההגמונים אמרו לו **איך** לנו מלך כי אם שיסר: 16 אז שיסר מסר להם
Jn 21,5 להם ישאוש נערים יש לכם מה לאכול וענו לו **איך.** 6 והוא אמר להם שימו הרשתות הלאה ותמצאו. אז
Mc 14,3 באה אשה אחת עם קַאפֶּסָא אל בשטרי מליאה **אינגנט** מרגלי נרדי ושברה ושפכה המשיחה על ראשו. 4
Mt 5,14 רק להשליך חוצה ולרמוס אותם 14 אור העולם **אינה** יכולה ליטמן העיר המונחת אל ההר. 15 אין
Mt 10,13 תהיה ראויה לשלום שלומכם יבא אליה. ואם **אינה** ראויה תשאר עמכם השלום. 14 ואותם שלא יקבלו
Mc 6,19 במיאוס ואורבו בעבור שתוכל המיתו. אבל **אינה** יכולה 20 בעבור כי אירודיש מחזיק בזואן
Mc 9,28 אנו רפאו. 28 והוא אמ׳ זו מדת השטן **אינה** יכולה לירפא רק בתפלה ובצום 29 ונסעו משם.
Lc 12,15 15 ואמ׳ להם השמרו מכל כילות כי חיי האדם **אינה** בהשפעת מה שהוא מחזיק. 16 ואמ׳ להם משל שדה
Lc 12,33 אין חסרון למי שגנב אין מתקרב לו. ועש **אינה** מכלה. 34 ובמקום שיהיה אוצרכם שם יהיה
Jn 7,42 ואחרים אומרים יבא מגלליאה משיח: 42 **אינה** אומרת הכתיבה מזרע דויד ומעיר בית לחם שמשם
Jn 7,51 שהיה עמהם אמר להם 51 לא ידעתם שתורתכם **אינה** שופטת אחד אם אינה שומעת אותו ראשונה. או אם
Jn 7,51 51 לא ידעתם שתורתכם אינה שופטת אחד אם **אינה** שומעת אותו ראשונה. או אם אין מכיר מה הוא
Jn 8,54 ענה ישאוש אם אני משבח ומעלה עצמי מעלתי **אינה** דבר. אבי הוא הנותן לי מעלה. אותו שאתם
Jn 12,5 אשכריוט. שעתיד למוסרו 5 למה זו המשיחה **אינה** נמכרת בעד שלש מאות פשיטין ושינתנו לעניים.
Jn 15,4 לכם. 4 עמדו בי ואני בכם. כמו שהכף **אינה** יכולה לעשות פרי מעצמה אם
Jn 15,4 כמו שהכף אינה יכולה לעשות פרי מעצמה אם **אינה** עומדת באילן כן אתם לא תוכלו לעשות פרי
Jn 15,4 כן אתם לא תוכלו לעשות פרי מעצמה אם **אינה** עומדת אם לא תעמדו בי. 5 אני הוא האילן ואתם
Jn 16,21 היולדת דואגת כי שעתה בא. וכשילדה כבר **אינה** זוכרת הצער בעבור שמחה וגיל שיש לה. כי האדם
Mt 5,13 נפסק לאותם שלא היו נושעים. ואחר דבר **אינו** שוה רק להשליך חוצה ולרמוס אותם 14 אור
Mt 10,24 אשר בן האלוה יבא לתלמיד. 24 כי התלמיד **אינו** על הרב: והעבד על האדון: 25 כי די לתלמיד
Mt 10,37 37 מי שאוהב אביו ואמו יותר ממני. **אינו** ראוי לי: 38 [*] 39 מי שאוהב נפשו יאבד
Mt 11,27 אבי נתן לי יכולת על כל מה שהוא ושום אחד **אינו** מכיר הבן כי אם האב. ושום אדם אינו מכיר האב
Mt 11,27 אחד אינו מכיר הבן כי אם האב. ושום אדם **אינו** מכיר האב רק אותו שהבן רצה לגלות לו. 28
Mt 12,4 הקדש שאותן לחמים הוא ואותן שהיו עמו **אינו** ראוי לאכול רק לכהנים לבד. 5 ולא אתם קראתם
Mt 12,23 שדבר וראה. 23 וכל העם תמה וראה ואמ׳ איך **אינו** זה בן דויט: 24 וכאשר הפרושים שמעו זה אמרו
Mt 12,24 דויט: 24 וכאשר הפרושים שמעו זה אמרו זה **אינו** מגרש השדים כי אם בכח בלזאבוק שר השדים. 25
Mt 15,4 למה עוברים מצות האל בעבור גזירותיכם. 4 **אינו** אומ׳ האל כבד אביך ואמך. ומי שיקלל אביו
Mt 15,11 העם ואמ׳ שמעו והקשיבו 11 מה שנכנס בפה **אינו** מלכלכו. 12 ואז נתקרבו אליו תלמידיו אמרו
Mt 18,12 אם שום איש יש לו ק׳ צאן ואחד מהן אבודה. **אינו** עוזב הוא התשעים ותשע בהרים והולך לחפש אותה
Mt 18,14 ממנה מן התשעים ותשע שלא נאבדו: 14 א״כ **אינו** מאבינו שבשמים אשר אחד מאלו הקטנים יאבד. 15
Mt 19,9 רק אני אומר לכם שכל אדם שיעזוב אשתו אם **אינו** עושה בעבור טעם ניאוף שלה. ולוקח אחרת עושה
Mt 20,23 מיתתי תסבלו. אבל תשבו לשמאלי. גם לימיני **אינו** לתת בידי כי אם לאשר אביא בחרם: 24 וכאשר
Mt 24,36 יעברו אבל דברי לא יעברו. 36 ושום אדם **אינו** יודע היום והשעה ולא המלאכים ולא הבן. אבל
Mt 24,50 אותו עבד יום שהוא לא יחשוב ושעה שהוא **אינו** יודע: 51 ויעבירהו מפקידתו ויניחהו עם
Mt 27,6 לו. 6 ושרי הכהנים לקחו הל׳ פשיטין אמרו **אינו** דבר ראוי שנשימם בבית המקדש. כי ערך דם הוא.
Mt 27,12 שרי הכהנים הלשינוהו וזקני העם אחריהם **אינו** עונה דבר. 13 אז פילאטו אמ׳ אליו אינך שומע
Mt 27,14 אינך שומע כמה עדים יש לנו נגדך. 14 וישו **אינו** עונה שום דבר. ופילאטו תמה: 15 ופילאט שוטר
Mt 27,24 צעקו תלוהו. 24 וכאשר פילאט ראה ששום דבר **אינו** משיג אבל צועקים עוד. לקח מים ונטל ידיו
Mc 2,21 ובאותו עת יצומו ימים רבים. 21 שום אדם **אינו** משים בגד חדש במלבושו הישן. בדרך אחרת
Mc 2,26 שר הכהנים ואכל לחמי הקדש אותם ששום אדם **אינו** ראוי לאוכלם לבד הכהנים. הוא אכל ונתן
Mc 3,25 מלכות. 25 בבית שיש חלוקת הלב ביניהם **אינו** יכול התקיים. 26 ואם השטן יקום נגד עצמו
Mc 3,27 יכול עמוד אבל יהיה לו קץ. 27 שום אדם **אינו** יכול ליכנס בבית החזק ולגנוב הכלים אם בתחלה

Mc 3,27 ליכנס בבית החזק ולגנוב הכלים אם בתחלה **אינו** קושרו ואז יגנוב הבית. 28 אמתות לכם אומר.
Mc 4,27 ולילה ונח והוא והזרע גדל ומזריע והוא **אינו** יודע. 28 ויותר על זה הארץ מגדלה ראשונה
Mc 5,8 שלא תצערני 8 ואמר אליו ישאוש צא חוץ רוח **אינו** נקי. 9 ושאלו מה שמך. והוא ענה שמי מספר כי
Mc 6,3 שנתונה לו. ומאין לו הכח שמהידים יוצא. 3 **אינו** הוא בן נפח אחד ומריאה וקרוביו יקומו ויוסף
Mc 6,4 בו. 4 וישאוש אמ׳ להם שום נביא **אינו** בזולת כבוד אם לא בארצו ובין מכיריו ובביתו
Mc 6,18 אותה שהוא מחזיק. 18 וג׳ואן אמר לאירודיש **אינו** ראוי לך החזק באשת אחיך 19 ואירודיאש לקחו
Mc 7,15 ותבינוני 15 שום דבר מבחוץ נכנס באדם **אינו** יכול לטנפו. אבל מה שיוצא מלב האדם מלכלכו.
Mc 7,18 אתם מבינים שאין שום דבר שיכנס בגוף האדם **אינו** יכול לטנפו. 19 כי אינו נכנס לגוף רק בבטן
Mc 7,19 שיכנס בגוף האדם אינו יכול לטנפו. 19 כי **אינו** נכנס לגוף רק בבטן ויוצא בעד טבע מנקה. 20
Mc 9,36 אלו בשמי יקבלו אותי. ואותו שמקבל אותי **אינו** מקבל אותי אבל מקבל מי ששלחני. 37 וענה זואן
Mc 9,38 אל תמנעו לו כי כל אדם שיעשה נפלאות בשמי **אינו** אומ׳ רע. 39 ואותו שאינו כנגדינו הוא עמנו.
Mc 9,43 בשתים 43 אל מקום שאין מתים הארסים והאש **אינו** נח. 44 ואם רגלך אישקנדליזט כרות אותה כי
Mc 9,45 בגהינם 45 אל מקום שאין מתים הארסים והאש **אינו** נח ולא תפסק: 46 ואם עינך אשקנדליזט עקור
Mc 11,17 אי זה משא במקדש 17 ומלמדם ואומ׳ להם **אינו** כתוב שבית שלי הוא תפלה לכל העמים. ואתם
Mc 12,27 אלוהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. 27 **אינו** אלוה המתים אלא החיים. ולזה אתם טועים מאד:
Mc 12,31 לזה. ואהבת לרעך כמוך. ושום צווי אחר **אינו** גדול מזה. 32 ואמר לו אותו החכם רבי אמת
Mc 12,34 34 וכאשר שמע שהוא ענה בחכמה אמר לו **אינו** רחוק ממלכות השם. ומשם והלאה שום אדם לא היה
Mc 14,41 41 בא פעם אחרת ואמר להם ישנים אתם. **אינו** די השעה באה שבן הבתולה יהיה נמסר בידי
Mc 15,31 ועם הסופרים האחרים עשה נושעים ועצמו **אינו** יכול להושיע. 32 אם אתה משיח ישראל רד מן
Lc 5,31 ועם החוטאים. 31 ענה ישאוש ואמ׳ להם **אינו** צריך רופא למי שהוא בריא. אבל החולים צריכים
Lc 5,36 במלבוש ישן. כי אם יעשהו הישן נשבר וחדש **אינו** מתי מתיחד עם הישן. 37 ושום אדם אין לו לשום
Lc 5,39 מתקיימין. 39 ושום אדם ששותה יין ישן **אינו** רוצה מיד שתות יין חדש שאומ׳ הישן הוא טוב:
Lc 6,43 העץ אינינו טוב שעושה פירות רעים. ועץ רע **אינו** יכול לעשות פרי טוב. 44 כי כל עץ ניכר
Lc 8,16 פרי בקיבול הצער מאהבה. 16 ומי שמדליק נר **אינו** מדליקו בעבור שיחביאנו או ישימהו אחור רק
Lc 9,62 אליו האיש המשים ידו במחרישה ומביט אחריו **אינו** ראוי בלמכות השׁ׳. Tit,10 קפיטולו י״א כפי
Lc 11,33 בכאן יותר גדול מנינוה. 33 המדליק העששית **אינו** מניחה במקום נחבא ותחת כיסוי. רק מניחה על
Lc 11,38 ישב וחשב. 38 והפרוש אמ׳ בלבו למה זה **אינו** רוחץ ידיו בסעודת הבקר. 39 ואדונינו אמר
Lc 12,2 השמרו מהכאת הפרושים שהיא רמאות. 2 דבר **אינו** נחבא שלא יהיה נגלה. אין דבר מכוסה שלא יבא
Lc 13,15 15 וענה ישאוש להם ואמ׳ רמאים כל אחד מכם **אינו** מתיר קשר השור או החמור מן הרפת ואינו
Lc 14,27 שאינו נושא שתי וערב שלו ואינו בא אחרי **אינו** יכול להיות תלמידי. 28 כי אי זה מכם שחפץ
Lc 14,33 איש מכם שאינו מתיאש מכל הדברים שמחזיק **אינו** יכול להיות תלמידי: 34 המלח הוא טוב. אבל אם
Lc 17,20 20 ושאל לפרושים מתי יבא מלכות האל. **אינו** בא בהעמדה 21 ולא יאמר הנו הוא או הלאה הוא
Lc 20,38 אני אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. 38 **אינו** אלוה המתים אכן החיים כי כלם חיים עמו. 39
Jn 1,3 3 כל הדברים נעשים בעדו. וזולתו שום דבר **אינו** נעשה: מה שנעשה 4 כי היה חיים אותו החיים
Jn 2,24 האותות שעושה האמינו בשמו. 24 רק ישאוש **אינו** נותן האמנה מעצמו להם כי הוא מכיר כלם. 25
Jn 3,18 יהיה נושע בעבורו: 18 מי שמאמין בו **אינו** נדון. אבל מי שאינו מאמין בו כבר הוא נדון.
Jn 3,18 אבל מי שאינו מאמין בו כבר הוא נדון. כי **אינו** מאמין בעולם האחד לבד נולד בן האלוה: 19
Jn 3,32 עדות ממה ששמע וראה. ועדותו שום אדם **אינו** מקבל. 33 אבל מי שמקבל העדות ממנו עושה סימן
Jn 4,18 בעל 18 כי חמשה בעלים היו לך וזה שעתה לך **אינו** בעליך אמת אמרת: 19 והאשה אמרה לו אדון אנכי
Jn 5,19 ענה ישו בעבור זה ואמ׳ להם 19 אמת הבן **אינו** יכול לעשות לכם אי זה דבר מעצמו. רק מה שראה
Jn 5,22 כן הבן נותן חיים לאשר הוא חפץ 22 כי האב **אינו** דן שום אדם. אבל נתן כל משפט לבן. 23 בעבור
Jn 5,23 לבן כמו שמכבדין לאב. מי שאינו מכבד הבן **אינו** מכבד האב ששלחו. 24 אמת אני אומר לכם שמי
Jn 6,44 ואמ׳ להם. לא תלינו עלי. 44 שום דבר **אינו** יכול לבא אלי. אם האב ששלחני לא ימשכהו.
Jn 6,64 שם שהיה ראשונה: 64 הרוח הוא שמחיה הבשר. **אינו** מועיל אי זה אחד הדברים שאמרתי לכם רוח
Jn 7,4 מעשיך שאתה עושה. 4 כי הרוצה שיתפרסם לכל **אינו** עושה שום דבר בסתר אם תעשה אלה הדברים תפרסם
Jn 7,7 לא בא אבל עמכם כל שעה הוא מוכן. 7 העולם **אינו** יכול להכע להכעיסכם. אותי הכעיס כי אני מעיד
Jn 7,12 עליו. כי מקצת אומרים טוב הוא. ואחרים **אינו**. רק מרמה העמים. 13 אבל אחד מהם אינו מדבר
Jn 7,13 אינו. רק מרמה העמים. 13 אבל אחד מהם **אינו** מדבר ממנו בגלוי בעבור היהודים. 14 אבל בתוך
Jn 7,19 אין בו. 19 לא נתן לכם משה הדת: ואחד מכם **אינו** ממעט ומחסר הדת. 20 למה אביתם להמיתני: ענתה
Jn 8,13 מעצמך ומפיך אתה עושה עדות. עדותך **אינו** אמתי: 14 ענה ישאוש ואמר להם. ואם אני עושה

Jn 8,35 שכל אדם שחוטא הוא עבד החטא. 35 והעבד **אינו** עומד בבית לנצח. רק החטא עומד לנצח: 36 ואם
Jn 9,16 מקצת מהפרושים זה האיש אינינו מהאל כי **אינו** שומר השבת. ואחרים אומרים איך יוכל איש חוטא
Jn 9,31 מאין הוא ופתח עיני. 31 לא ידעתם שהאל **אינו** שומע לחטאים. אבל אם אחד הוא אוהב האל ועושה
Jn 10,34 ועושה אתה עצמך אלוה. 34 ענה להם ישאוש **אינו** כתו׳ בתורתכם. אני אמרתי אלהים אתם. 35 אם
Jn 10,35 הם אותם שדבר אליהם אלים נאמר. ומה שכתוב **אינו** ראוי למחק 36 אותו שהאב קדש שלחו בעולם אתם
Jn 10,41 41 ורבים באו אליו ואומרים שג׳ואן כמעט **אינו** עושה שום אות 42 אבל כל הדברים שאמ׳ יואן
Jn 11,4 מאד חולה. 4 וישאוש שומע אמ׳ זה החולי **אינו** חולי מיתה רק עמו אלא בעבור שבן האל יתעלה
Jn 11,9 עשרה שעות. אם אי זה שיהיה הולך ביום **אינו** עושה רע. כי רואה אור זה העולם. 10 אבל מי
Jn 12,35 שלא תפלו בחשך וערפל. ומי שהולך בחשך **אינו** יודע לאן הוא הולך. 36 בעוד שיש לכם נר
Jn 12,44 האל. 44 וישוש צעק ואמ׳ מי שהאמין בי **אינו** מאמין רק במי ששלחני. 45 מי שרואה אות רואה
Jn 13,10 והראש. 10 וישאוש אמר להם מי שהוא רחוץ **אינו** חסר רק שירחוץ הרגלים והוא כולו נקי ואתם
Jn 14,17 שיעמוד עמכם לנצח 17 רוח אמת: שהעולם **אינו** יכול לקחתו. כי אינו רואה אותו. ואינו יודע
Jn 14,17 17 רוח אמת: שהעולם אינו יכול לקחתו. כי **אינו** רואה אותו. ואינו יודע אותו. רק אתם תכירו
Jn 14,24 אוהב אותי ומקיים דברי. והדבר אשר שמעתם **אינו** שלי רק מאבי ששלחני: 25 אלה הדברים אמרתי
Jn 15,15 15 לא אומר שאתם תהיו עבדים כי העבד **אינו** יודע מה האדון עושה. אבל אומר אני לכם
Jn 15,20 אתכם: 20 תזכרו דברי אשר אמרתי לכם עבד **אינו** גדול מאדוניו: אם אותי רדפו אתכם ירדפו. אם
Jn 16,5 ועתה אני הולך לאותו ששלחני. ואחד מכם **אינו** שואלני לאן אתה הולך. 6 רק כאשר אמרתי לכם
Mt 8,8 וארפאהו לך. 8 ענה אותו השר ואמ׳ אדון **איני** ראוי שאתה תכנס בביתי רק לבד תאמ׳ בדיבור
Mt 18,22 אמחול לו ז׳ פעמים. 22 אמ׳ לו ישוש אני **איני** אומר לך ז׳ פעמים. אבל אני אומר לך ע׳
Mt 20,13 העמל. 13 והוא ענה לא׳ מהם. ואמ׳ חביב **איני** עושה לך שום עולה. לא עשית אתה תנאי עמי
Mt 20,15 כי אני חפץ לתת לאלה האחרונים כמו לך. 15 **איני** יכול לעשות משלי כרצוני. ואת עיניך הוא קנאי
Mt 21,29 ואמ׳ בן לך היום פעול בכרמי. 29 והוא ענה **איני** רוצה ללכת. אחר נחם והלך 30 וקרב אל הדרך
Mc 14,68 ואתה עם ישאוש דנזוריט היית. 68 והוא כפר **איני** יודע ואיני מכיר ממה את אומרת ויצא לחוץ
Lc 13,25 הפתח אדון פתח לנו. והוא יענה ויאמר לכם **איני** מכיר אתכם מי אתם. 26 אז תתחילו לאמר אנחנו
Lc 15,19 אמ׳ לו אני חטאתי לשמים ולך. 19 וכבר **איני** ראוי להיות נקרא בנך. עשה לי כמו אחד
Lc 15,21 אמר לו אבי אני חטאתי לשמים ולך. וכבר **איני** ראוי להקרא בנך. 22 ואח״כ אמ׳ לעבדיו לכו
Lc 15,32 וכל אשר לי לך הם. 32 אבל לאכול ולשמוח **איני** ראוי ולשמח אחרים כי אחיך השבתיו כמת ונאבד
Lc 16,3 בקרבו מה אעשה שאדוני נוטל ממני הרשאתי. **איני** יודע לחשוב בושת יש לי לשאול. 4 איני יודע
Lc 16,4 איני יודע לחשוב בושת יש לי לשאול. 4 **איני** יודע מה אעשה כשאהיה מסולק מן ההרשאה באופן
Lc 17,10 עבד חן בעיני אדוניו כי עשה מצותו. 10 **איני** חושב כן עליכם כי עשיתם כל הדברים שצוה לכם.
Lc 18,11 האנשים האחרים גזלנים רעים ומנאפים: ועו׳ **איני** כמו זה העולמיי. 12 אני צם שני פעמים בשבוע.
Lc 22,60 זה עמהם כי גלליב הוא. 60 ופירו אמר אדם **איני** יודע מה אתה אומר: ומיד קרא התרנגול. 61
Lc 23,4 4 ופילאט אמר לשרי הכהנים ולחיילות. **איני** מוצא בזה האדם שום טעם שימות. 5 והם צועקים
Lc 23,22 22 והוא פעם שלישית אמר להם אי זה רע עשה **איני** מוצא שום טעם שבעבורו יהיה חייב מיתה. אם כן
Jn 1,31 שנעשה קודם לי. כי הוא ראשון לי. 31 ואני **איני** מכירו. רק בעבור שהיה מפורסם בישראל בעבור
Jn 5,30 שעשו טוב בחיים ומי שעשה רע בדין. 30 **איני** יכול מעצמי לעשות דבר רק כמו שאני שומע דן
Jn 5,30 שומע דן אנוכי. ודיני צדיק וישר הוא כי **איני** מבקש לעשות רצוני. אבל רצון מי ששלחני. 31
Jn 5,34 שלחתם לזואן ועשה עדות אמתי. 34 רק אני **איני** מקבל עדות אדם אבל זה אני אומר בעבור שאתם
Jn 8,15 ולאן אני הולך. 15 אתם דנים כפי הבשר אבל **איני** דן שום אדם. 16 וכשאני דן משפטי אמתי: כי
Jn 8,23 ואני הוא מהעליונים: אתם מזה העולם. ואני **איני** מזה העולם: 24 בעבור זה אמרתי לכם שתמותו
Jn 8,50 אני מכבד אבי. ואתם מבזים אותי. 50 ואני **איני** מבקש מעלתי. אחר הוא ששואלה ודן דין אמת. 51
Jn 9,12 ורחצתי וראיתי. 12 ואמרו לו אנה הוא. ענה **איני** יודע. 13 והביאוהו לפרושים 14 ואמרו שישאוש
Jn 9,25 לא ידעת שזה האיש חוטא. 25 אז אמר הוא **איני** יודע. אבל דבר זה אני יודע. שהייתי עור ועתה
Jn 12,47 47 ואם אחד ישמע דברי ולא ישמרם אני **איני** דן אותו כי אני לא באתי לדון העולם. רק
Jn 13,37 אחרי כן תלך. 37 ואחרי כן אמר אליו למה **איני** יכול ללכת אחריך עתה אני אתן את נפשי בעדך
Jn 14,10 שאני כאב. והאב הוא בי. הדברים שאני מדבר **איני** מדבר מעצמי. אבל האב האב עומד עמי. הוא עושה
Jn 14,27 הוא ילמד אתכם 27 שלומי אני נותן לכם. **איני** נותנו לכם על דרך שהעולם נותנו. לא תיראו
Jn 17,11 הן. ושלך שלי הם. ואני זך בהם. 11 וכבר **איני** בעולם והם בעולם. ואני בא אליך אב קדוש שמור
Jn 17,16 שתשמרם מהרע. 16 אינם מהעולם כמו שאני **איני** מהעולם. 17 קדש אותם באמת. דברך הוא אמת. 18
Jn 18,38 אמת. וכאשר זה אמ׳ פעם אחרת אמ׳ להם אני **איני** מוצא בזה שום דבר 39 ומנהג הוא שאני עוזב

Jn 19,4 אנכי מוליך לכם בחוץ זה בעבור שהכירו כי **איני** מוצא בו שום טעם. 5 אז יצא ישאוש נושא כתר
Jn 19,6 ופילאטו אמ׳ להם תקחו אתם ותלהו. כי **איני** מוצא בו שום טעם. 7 והיהודים ענו לו כפי
Jn 20,25 אצבעי במקום המסמרים ואינִי משים ידי לצדו **איני** מאמין. 26 אחר שמנה ימים פעם אחרת היו
Mt 26,70 דגליליאה 70 והוא כפרו לפני הכל. אומ׳ **אֶינִי** יודע מה את אומרת. 71 וכאשר יצא מהפתח האחר
Mc 4,13 מבינים בחטאתיהם שהם מספרים. 13 ואמ׳ להם **איניכם** מבינים זה הדמיון. 14 אותו שזורע הוא
Mc 11,31 מן השמים הוא. הוא יאמר אלינו א״כ למה **איניכם** מאמינים. 32 ואם נאמר מן האנשים. יראים
Mt 2,18 ברמה רחל מבכה על בניה ולא לקחה נחמה כי **אינינה:** 19 וכאשר אירודיש מת מלאך השם נראה לו
Mt Prol,15 האחרים הבל שלא היו מקובלים. כי השם **איניני** רוצה שהמספר למעלה אמור יהיה מועבר בעבור
Mt 4,4 לחם. 4 ויען ויאמר לו כתוב הוא אדם **איניני** חי על הלחם לבדו אבל מחן השם: 5 אז העלהו
Mt 13,55 ואומרים מאין יש לזה כמה חכמה וכמה כח 55 **איניני** זה בן נפח ואינינו כנגד אמו וקרוביו
Mt 14,4 אִירוֹדֶינָא אשת אחיו. 4 כי זואן אומר אליו **איניני** ראוי לקחת לך אשת אחיך 5 ובעבור זה
Mt 15,26 אומרת אדון עוזרני. 26 והוא ענה ואמ׳ **איניני** טוב שאדם יקח לחם מהבנים ושיתנהו לכלבים
Mt 28,6 תפחדו כי אני יודע ששאלתם ישו שנתלה. 6 **איניני** פה כי קם חי כאשר אמר לכם. בואו ותראו
Lc 1,37 לאותה שהיא נקראת עקרה 37 כי שום דבר **איניני** שלא יהיה בלתי איפשרי לפני הש׳. 38 ואמרה
Lc 4,22 בדברים של חן היוצאים מפיו ואומרין **איניני** זה בן יוסף. 23 וישאוש אמ׳ להם אמת הוא.
Lc 4,24 24 ואמ׳ להם באמת אני אומר לכם שום נביא **איניני** מקובל בארצו. 25 רבות נושנים היו בימי
Lc 6,39 שתמדדו תמדד לכם 39 ויתנו לכם כדמותה: **איניני** איפשרי עור ימשוך עור אחר הכרח הוא שניהם
Lc 6,40 עור אחר הכרח הוא שניהם יפלו בבור. 40 **איניני** התלמיד על הרב כל תלמיד הוא שלכם כאשר הוא
Lc 6,43 תביט שתגרש הקיסם מעין אחיך. 43 כי העץ **איניני** טוב שעושה פירות רעים. ועץ רע אינו יכול
Lc 7,6 לישאוש אדון אל תרצה להצטער. כי אני **איניני** הגון שתכנס בצל קורתי. 7 ובעבור זה אני
Lc 8,17 שנכנסין בבית יהיו רואין 17 כי שום דבר **איניני** ביותר נעלם שלא יהיה ניכר ושלא יבא לגלוי.
Lc 24,6 אמרו להם למה תשאלו החיים עם המתים. 6 **איניני** פה כי חזר חי. תזכורנה באי זה אופן דבר
Jn 3,34 34 כי מי ששולח הש׳ מדבר דבר. כי השם׳ **איניני** נותן הרוח במדה. 35 האב אוהב הבן והכל נתן
Jn 5,31 מי ששלחני. 31 אם אני עושה עדות לעצמי **איניני** יוצא אמתי 32 אחר הוא שעושה עדות לי: 33
Jn 6,42 אני הוא פת שירדתי מן השמים. 42 ואמרו **איניני** זה בן יוסף מהאב והאם שאנו מכירים באיזה
Jn 7,16 זה ספר שלא למד: 16 ענה ישאוש ואמ׳ מוסרי **איניני** שלי אבל מאותו ששלחני. 17 אם שום אדם רוצה
Jn 7,25 רק דין צדק: 25 אז אמרו קצת מבני ירושלם **איניני** זה שחפצנו להמית 26 הנה שמדבר בגלוי ודבר
Jn 8,37 אברהם. אבל אתם חפצים להמיתני כי דברי **איניני** בתוככם: 38 אני מדבר מה שראיתי מהאב ואתם
Jn 9,8 8 ואותם שראוהו ראשונה כי דל היה. אומרים **איניני** זה האיש שהיה שואל על הפתחים ויושב ואוכל
Jn 9,9 לאה: ויש אומרים זה הוא. 9 ויש אומרים **איניני** זה. רק דומה הוא לו. והוא אמ׳ אני הוא. 10
Jn 9,16 16 אז אמרו מקצת מהפרושים זה האיש **איניני** מהאל כי אינו שומר השבת. ואחרים אומרים
Jn 18,36 לי אותך לי מה עשית: 36 ענה ישאוש מלכותי **איניני** מזה העולם אם זה העולם היה מלכותי: באמת
Jn 18,36 לבלתי אהיה נמכר ליהודים אבל עתה מלכותי **איניני** בכאן. 37 אז אמ׳ אליו פילאטו א״כ אתה מלך.
Lc 16,13 ..נאמנים..12 ...יגידהו לכם. 13 שום אדם **איניני..שני** אדונים כי שינא האחד והאחד יאהב ..
Lc 11,7 תצערני. הנה הדלת סגורה ובני הם עתה במטה **איניני** יכול לקום לתת לך הפת. 8 ואם הוא בהתמדה
Lc 18,11 אדון אלהים חינות אני עושה לך כי אני **איניני** כמו האנשים האחרים גזלנים רעים ומנאפים:
Lc 22,57 היה עמהם. 57 ופירו כפר לה אומר אשה אשה **איניני** מכירו. 58 ואחר מעט פעם אחרת ראתה אותו
Jn 8,16 דן שום אדם. 16 וכשאני דן משפטי אמתי: כי **איניני** לבדי. שהאב שלחני ואני אחדים אנחנו 17
Jn 18,17 ואתה אינך מעבדי זה האיש. ופירו ענה ואמ׳ **איניני** מהם. 18 והעבדים והמשרתים עומדים לפני האש
Jn 18,25 ואתה אינך מתלמידיו. ופירו כפר ואמר **איניני.** 26 ואחת משפחות ההגמון אמרה לפירו אשת אח
Mt 16,23 אומר לפירי לך מאחרי שטן. אל תצערני כי **אינך** מבין דברי האל רק מהאנשים. 24 ואז ישאוש אמר
Mt 26,62 ימים חדשו. 62 וקם שר הכהנים ואמ׳ לישאוש **אינך** עונה לעדות שאלו עושים נגדך. 63 וישו שותק.
Mt 27,13 אינו עונה דבר. 13 אז פילאטו אמ׳ אליו **אינך** שומע כמה עדים יש לנו נגדך. 14 וישו אינו
Mc 4,38 אִינְפּוּפָא על כר. והם הקיצוהו ואמרו רבי **אינך** פונה אלינו כי ראה שאנחנו אבודים. 39 וישאוש
Mc 12,14 אמיתי ואינך נותן לב על שום אדם. כי אתה **אינך** שופט לפי הפנים של אדם אבל אתה מראה דרך הש׳
Mc 14,60 וקם הכהן הגדול בתוכם ושאל לישואש אומ׳ **אינך** עונה לחטאים שאלו מניחים נגדך. 61 וישו שותק
Mc 15,4 רבים. 4 ופילאט עוד שואלו אומר למה **אינך** עונה אי זה דבר לאותן שהלשינו אותך מכמה
Lc 23,40 ואנחנו עמך. 40 והאחר עונה ומגדף אומ׳ **אינך** ירא אלהים כי בצרתם אתה. 41 ובאמת אנחנו
Jn 1,21 21 ושאלהו מי אתה. א״כ אתה אליהו. [*] **אינך** נביא ואמר לא. 22 אז אמרו לו אמור לנו מי
Jn 1,25 25 ושאלוהו ואמרו לו למה אתה מטביל אם **אינך** משיח ולא אליהו ולא נביא. 26 יואן ענה להם

Jn 3,8 מנשב למקום שרוצה ואתה שומע הקול. אבל **אינך** יודע אנה הוא בא או הולך. וכן הוא אדם שנולד
Jn 13,36 הולך. ענה ישאוש ואמ׳ למקום שאני הולך **אינך** יכול ללכת אחרי עתה אבל אחרי כן תלך. 37
Jn 14,10 רואה אבי איך אתה אומר שאראה לכם האב. 10 **אינך** מאמין שאני כאב. והאב הוא בי. הדברים שאני
Jn 16,29 תלמידיו הנה אתה מדבר לנו בגלוי ושום משל **אינך** אומר לנו. 30 עתה ידענו שיודע אתה כל הדברים
Jn 18,11 אז אמר ישוש לפירי חזור סכינך בנרתיקה. **אינך** רוצה המיתה שבעבורה שלחני האב לסבלה: 12 אז
Jn 18,17 17 אז אמרה השפחה השומרת הפתח לפירי ואתה **אינך** מעבדי זה האיש. ופירו ענה ואמ׳ איניני מהם.
Jn 18,25 ופירו עומד ומתחמם: אז אמרו לפירו ואתה **אינך** מתלמידיו. ופירו כפר ואמר איניני. 26 ואחת
Jn 19,10 וישאוש לא ענה לו. 10 אז אמ׳ לו פילאטו **אינך** משיב לי. אינך יודע שבידי הוא להמיתך
Jn 19,10 לו. 10 אז אמ׳ לו פילאטו אינך משיב לי. **אינך** יודע שבידי הוא להמיתך ולתלותך. 11 וישאוש
Mt 15,17 16 והוא אמר להם עדיין אתם בלתי שכל: 17 **אינכם** מבינים שכל מה שנכנס בפה נכנס בבטן ויוצא
Mt 16,3 חשוך א״כ אתם יודעים שפוט צבע השמים. אבל **אינכם** יכולים לידע אות העת. 4 אומה רעה והפוכה
Mt 16,9 אתם חושבים בעבור שאין לכם לחם. 9 למה **אינכם** מבינים ומזכירים מה׳ לחמים ומה׳ אלפים איש.
Mt 19,11 מחוייב שיקחה לאשה: 11 והוא אמר כולכם **אינכם** מבינים זה הדבר אם לא למי שנתון לו דעת
Mt 20,22 לשמאלך במלכותך. 22 אז ענה ישוש ואמ׳ **אינכם** יודעים מה אתם שואלים. תוכלו לסבול המות
Mc 7,12 נדר העם האב והאם שיועילו לו. 12 ואחר **אינכם** מניחים השלים לאב ולאם. 13 א״כ שוברים אתם
Mc 8,17 כאשר ראה מחשבותם אמ׳ להם [*] עדיין **אינכם** מכירים ולא מבינים. עדיין הוא עור לבבכם.
Mc 8,21 והם אמרו ז׳. 21 והוא אמ׳ להם אם כן **אינכם** מבינים. 22 ובאו באקשרדא והוליכו לו איש
Mc 10,38 והאחר בשמאלך. באורך. 38 וישאוש אמ׳ להם. **אינכם** יודעים מה אתם שואלים. תוכלו אתם סבול
Mc 13,35 לעבדיו ומצוה לחוש שיעור. 35 לכן עורו כי **אינכם** יודעים היום והשעה שאדון הבית יבא בערב או
Lc 7,32 ניגון ולא ערב לכם. אנחנו בוכים ואתם **אינכם** בוכים. 33 וכאשר יואן טבול בא לא אכל לחם
Lc 9,55 וישרוף את כולם: 55 ונהפך ישאוש ואמ׳ להם **אינכם** יודעים מאי זה רוח אתם. 56 בן האדם לא בא
Lc 16,13 כי שינא האחד והאחד יאהב .. האחת יבזה. **אינכם** יכולים לעבוד השם׳ וה.. 14 והפרושים שהם
Jn 4,35 רצון מי ששלחני בעבור שאשלים מלאכתו: 35 **אינכם** אומרים שארבעה חדשי׳ יש מכאן עד עת הקציר.
Jn 5,40 חיים נצחיים והם הן המעידות עדות לי. 40 **אינכם** חפצים לבא אלי שתהיה לכם חיים נצחיים. 41
Jn 5,47 תאמינו באולי לי. 47 אבל אם לאותיותיו **אינכם** מאמינים איך תאמינו לדברי. Tit,6 קפיטולו
Jn 7,48 47 אז ענו להם הפרושים ובזה רמה אתכם. 48 **אינכם** רואים שאחד מהשרים והפרושים אינם מאמינים
Jn 8,21 תשאלוני ובעונכם תמותו. למקום שאני הולך **אינכם** יכולים לבא. 22 אז היהודים [*] [*] יהרגו
Jn 8,43 ולא באתי מעצמי. רק הוא שלחני. 43 למה **אינכם** מכירים דברי כי אינכם יכולים לשומעו. 44
Jn 8,43 הוא שלחני. 43 למה אינכם מכירים דברי כי **אינכם** יכולים לשומעו. 44 אתם בני השטן אביכם.
Jn 8,45 שקרן הוא. 45 אבל אני אם אומר לכם אמת **אינכם** מאמינים לי. 46 אי זה מכם יתפשני בחטא. אם
Jn 8,47 מי שהוא מהאל. שומע דבר האל. ובעבור זה **אינכם** שומעים אותו. כי אינכם מהאל: 48 אז ענו
Jn 8,47 האל. ובעבור זה אינכם שומעים אותו. כי **אינכם** מהאל: 48 אז ענו היהודים ואמרו אין אנו
Jn 10,26 עושה בשם אבי הם מעידים עלי. 26 אבל אתם **אינכם** מאמינים בי כי אינכם מצאני. 27 צאני שומעות
Jn 10,26 עלי. 26 אבל אתם אינכם מאמינים בי כי **אינכם** מצאני. 27 צאני שומעות קולי ואני מכיר אותם
Jn 11,50 שנה. ואמ׳ להם אתם לא ידעתם אי זה דבר 50 **אינכם** חושבים שצריך לנו שאדם אחד ימות ולא ימות
Jn 13,33 יזכך אותם 33 בנים שעדין הם עמכם. [*] **אינכם** יכולים לבא במקום שאני הולך שם. ועתה אני
Jn 14,11 האב האב עומד עמי. הוא עושה הדברים. 11 **אינכם** מאמינים שאני הוא והאב בי. 12 זה בלבד עשוי
Jn 14,19 יתומים אני אבא אליכם 19 עוד מעט כבר **אינכם** רואים אותי אבל תראוני חי ואתם תחיו. 20
Jn 15,5 בי ואני בו. הוא הוא הנושא פרי רב כי דבר **אינכם** יכולים לעשות זולתי. 6 אם אחד לא עמד בי
Jn 15,19 העולם. העולם מה שהוא שלו אוהב. אבל כי **אינכם** מזה העולם בעבור זה מכעיס אתכם: 20 תזכרו
Jn 16,12 12 עוד יש לי לאמר לכם רוב דברים. רק **אינכם** יכולים נשוא עתה. 13 רק כשיבא אותו רוח של
Mt 25,13 אמת אני יודע מי אָתֶן 13 לכן תהיו עדות כי **אינכן** יודעות היום והשעה. 14 כן כמו האדם שהלך
Mt 6,26 הנפש [*] מהמלבוש. 26 הביטו עופות השמים **אינם** זורעים ולא קוצרים. ולא מאספים במגורות.
Mt 9,12 כאשר שמע אלו הדברים אמר להם הבריאים **אינם** צריכים רופא אבל החולים. 13 לכו ללמוד מה
Mt 22,8 הנשואין מוכנים. אבל אותם שהיו קרואים **אינם** הגונים. 9 תלכו אם כן בדרכים וקראו כל אותם
Mc 2,17 ושותה רבנכם. 17 וישו שמע זה אמ׳ הבריאים **אינם** צריכים רופא רק אותן שיש להם חולי. כי אני
Mc 6,52 עומד והם עומדים יותר תמהים 52 כי עדיין **אינם** מכירים פלא החמשה לחמים ולבם היה ערפליי. 53
Mc 7,3 בלא נטילת ידים ביזו אותם 3 כי היהודים **אינם** אוכלים שתמיד לא יטלו את הידים כפי גזירת
Mc 9,47 בעין אחד משתים בגהינם 47 מקום שהארסים **אינם** מתים והאש לא נכבית. 48 כל אדם באש יתעלם
Lc 18,34 השלישי יחזור חי: 34 והם שום דבר מאלו **אינם** מבינים. זה הדבר נעלם היה מהם ולא הבינו מה

Lc 24,41 ראו ידי ורגלי [*] 40 .[*] 41 [*] ועדיין **אינם** מאמינים. ותמהים מרוב שמחה גדולה. ואמר יש
Jn 4,9 לשתות. ואני אשה ממקום שמריאה והיהודים **אינם** מורגלים עם השמריטנש. 10 ענה ישאוש ואמ׳ לה
Jn 6,67 בעבור זה רבים תלמידיו חזרו אחור. וכבר **אינם** הולכים עמו: 68 אז אמר ישאוש לשנים עשר
Jn 7,48 48 אינכם רואים שאחד מהשרים והפרושים **אינם** מאמינים בו. 49 אבל זאת הסיעה בלתי יודעת
Jn 10,12 השוכר. 12 ומי שאינו שוכר טוב כאשר הצאן **אינם** שלו קרוביות. כאשר הוא רואה הזאב שבא עוזב
Jn 10,21 אותו. 21 ואחרים אומרים אלה הדברים **אינם** מאדם שאחזו שד. ושטן יכול עיני עורים לפקוח.
Jn 17,16 מחלה שתקחם מהעולם. אבל שתשמרם מהרע. 16 **אינם** מהעולם כמו שאני איני מהעולם. 17 קדש אותם
Mt 19,6 וידבק באשתו והיו שנים באחד בשר. 6 אם כן **אינן** כבר שנים. אבל הם בשר אחד. לכן אין ראוי
Mt 13,57 אשקנדליזאט בו. וישאוש אמר להם שום נביא **איננו** בזולת כבוד רק בארצו או בביתו. 58 ולא עשה
Mt 22,32 הוא אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. **איננו** אלוה מהמתים אבל מהחיים. 33 וכאשר שמע העם
Mc 16,6 אל תפחדו. אתם בקשתם ישאוש נזוריט שנתלה **איננו** פה. ראו זה המקום שהניחוהו. 7 לכו תכף
Mc 4,38 עד שהספינה מתחלת למלאת. 38 וישאוש ישן **אִינְפּוּפָא** על כר. והם הקיצוהו ואמרו רבי אינך פונה
Mc 13,22 מראים סימנים ונפלאות לדמות עוד אם **איפשר** עשות הנבחרים 23 השמרו. אני אמר לכם קודם
Mc 14,35 מעט הוא כרע באפיו ארצה והתפלל לשם אם **איפשר** עשות שתעבור אותה שעה. 36 ואמ׳ אב שהוא
Lc 18,24 הוא. 24 וישוש ראה עצבונו ואמ׳ דבר אי **איפשר** הוא שאותן שיש להם ממון שיכנסו במלכות
Mt 26,39 מעט הלאה וכרע פניו ואמ׳ אבי אם הוא דבר **איפשרי** הרחק ממני המות הזה. אבל לא כפי רצוני רק
Lc 1,37 עקרה 37 כי שום דבר אינינו שלא יהיה בלתי **איפשרי** לפני הש׳. 38 ואמרה מריאה הנה פה שפחת הש׳
Lc 6,39 תמדד לכם 39 ויתנו לכם כדמותה: אינינו **איפשרי** עור ימשוך עור אחר הכרח הוא שניהם יפלו
Lc 17,1 י״ח כפי לוקא 1 ואמ׳ לתלמידיו דבר בלתי **איפשרי** הוא שלא יבואו צרות. אבל אוי למי שבעבורו
Mc 10,27 דבר נמנע אבל לא לא לשם כי לאל כל הדברים **איפשריים.** 28 ופירו התחיל לאמר לו הנה אנחנו
Lc 18,27 27 וישאוש אמ׳ להם הדברים הנמנעים לאדם **איפשריים** לאל. 28 ופירו אמר הנה אנחנו עזבנו כל
Mc 6,17 אירודיש תפש ג׳ואן ושמו בבית הסוהר בעבור **אירודיאש** אשת פיליף אחיו אותה שהוא מחזיק. 18
Lc 3,19 ומגיד לעם. 19 ואירודיש כאשר יואן מייסר **אירודיאש** אשת אחיו. ומכל הרעות שעשה אירודיש 20
Mt 14,3 מחזיק בזואן אסור בעבור כי מתפישו על **אִירוֹדְיָנָא** אשת אחיו. 4 כי זואן אומר אליו אינינו
Mt 2,1 ישואש בבית לחם בארץ גודיאה. בימי מלך **אירודיש.** הנה מלכי מזרח באו ירושלם 2 אומרים אנה
Mt 2,15 לילה וילך למצרים 15 ויעמוד שם עד מות **אירודיש** למלאת דבר האל שאמר על ידי הנביא אני
Mt 2,19 בניה ולא לקחה נחמה כי אינינה: 19 וכאשר **אירודיש** מת מלאך השם נראה לו בחלום אל יוסף אל
Mt 2,22 ויהי כאשר שמע כי ארכיליאוס היה מולך תחת **אירודיש** אביו בארץ גודיאה פחד ללכת שם ונזהר
Mt 14,1 Tit,14 קפיטולו מ׳ כפי מתיאו 1 באותו עת **אירודיש** טינורקא שמע ישאוש 2 ואמ׳ לבניו זהו זואן
Mt 14,3 זהו זואן טבול ששב חי ועושה נפלאות. 3 כי **אירודיש** מחזיק בזואן אסור בעבור כי מתפישו על
Mt 14,5 ראוי לקחת לך אשת אחיך 5 ובעבור זה **אירודיש** חפץ להורגו. רק ירא העם שתופשים אותו כמו
Mt 14,6 כמו נביא. 6 וביום הולדת לאירודיש עשה **אירודיש** לאירודינא מחול לפני הכל. וייטב מאד
Mt 22,16 בדברו. 16 ושלחו לו תלמידים עם משרתי **אירודיש** אומרים רבי אנחנו יודעים שאתהו איש נאמן
Mc 6,14 החולים במשיחת שמן מבורך. 14 וכאשר שמע **אירודיש** בפירסום שמע ישאוש. אמ׳ שזואן טבול הוא
Mc 6,16 שנביא הוא או אחד מן הנביאים. 16 וכאשר **אירודיש** שמע זה. אמר זה זואן שאני חתכתי ראשו
Mc 6,17 חתכתי ראשו וחזר ממות לחיים. 17 כי זה **אירודיש** תפש ג׳ואן ושמו בבית הסוהר בעבור
Mc 6,20 שתוכל המיתו. אבל אינה יכולה 20 בעבור כי **אירודיש** מחזיק בזואן וחושב שהוא קדוש וצדיק
Mc 6,22 והשרים הגדולים מגליליאה 22 ובאה בת **אירודיש** מכרכרת לפני כל הקרואים. וייטב מאד
Mc 6,22 וייטב מאד לאירודיש ולכל האוכלים. ואמר **אירודיש** המלך אל הנערה. שאלי מה תחפוצי ואתנהו לך
Mc 12,13 ואחר שלחו לו מקצת מהפרושים ומקצת מאנשי **אירודיש** לתופשו על איזה דבר. 14 וכאשר באו אמרו
Lc 1,5 באנטוכא: Tit,1 קפיטולו א׳ ללוקא 5 בימי **אירודיש** מלך גודיאה כהן אחד שמו זכריה מיחס אביה
Lc 3,1 ואירודיש טטרקא מגליליאה ופליף אח **אירודיש** ופטריאקא ממלכות אִיטוּרֶיאָה וטִירְקוּדִיגִיש
Lc 3,19 אירודיאש אשת אחיו. ומכל הרעות שעשה **אירודיש** 20 קבל הרעות שעשה תפש יואן ושמו בבור:
Lc 8,3 ממנה ז׳ שדים. 3 ויושאננא אשת קוזן מורשה **אירודיש** ושושאמה. ושאר רבות בנות ששרתו ישאוש
Lc 9,9 שאחד מישישי הנביאים הוא שקם חי. 9 ואמ׳ **אירודיש** אני הוא שצויתי לשחוט ש׳ יואן מי הוא זה
Lc 13,31 ומקצת הפרושים אמרו אליו לך מעמנו כי **אירודיש** אבה המיתך. 32 וישאוש אמר להם לכו ואמרו
Lc 23,7 האדם אם הוא גלליב. 7 והכיר כי מיכולת **אירודיש** נשתלח. כי בירושלם בימים ההם היה. 8
Lc 23,15 דבר ממה שאתם מלשינים אותו. 15 וג״כ **אירודיש** כי הוא שלח אתכם. והנה שום דבר ראוי
Mt 2,3 עם מנחות להשתחות לפניו. 3 ויהי כשמוע **אירודש** דבריהם עמד נבהל וכל אנשי ירושלם עמו. 4
Mt 2,16 אני קראתי לבני ממצרים. 16 ויהי כראות **אירודש** שהלעיגו ממנו שלשת המלכים היה מאד כעוס

Jn 2,6 כל אשר יאמר לכם תעשו. 6 והיה שם שש **אירידי** ואבן מונחת כמנהג טהרת היהודים וכל אחת
Mt Prol,26 ישואש משיח שממנו הם מדברים. אדם היה. **איש** נולד מבתולה. עגל נקרב. אריה שקם חי אחר
Mt 9,17 יעשה כן כל הנאדות יהיו אבודים. אבל משים **איש** היין החדש בנאדות החדשים ושניהם נשמרים:
Mt 10,32 אתם טובים מעופות רבים. 32 לכן כל **איש** שיפרסמני לפני האנשים אני אבידתו לפני האל
Mt 13,13 שיש לו יגזול לו אדם 13 ובעבור זה מדבר **איש** בדמיונות. בעבור שרואים לא יראו. ושומעים לא
Mt 14,31 31 ותכף ישאוש שלח היד ולקחו. ואמ׳ **איש** במעט אמונה למה חששת. 32 וכשעלה [*] 33 [*]
Mt 16,9 מבינים ומזכירים מה׳ לחמים ומה׳ אלפים **איש.** וכמו דבלות נשארו. 10 ומז׳ לחמים וד׳ אלפים
Mt 16,10 דבלות נשארו. 10 ומז׳ לחמים וד׳ אלפים **איש** וכמה דבילות נשארו. 11 ולמה לא תבינו שאיני
Mt 18,12 אומר אני לכם [*] 11 [*] 12 [*] אם שום **איש** יש לו ק׳ צאן ואחד מהן אבודה. אינו עוזב הוא
Mt 18,24 מעבדיו. 24 וכאשר התחילו לספר הטעם. שלחו **איש** אחד שחייב לו עשרת אלפים בישנאש. 25 וכאשר לא
Mt 22,16 אירודיש אומרים רבי אנחנו יודעים שאתהו **איש** נאמן ומלמד דרך האל באמת. ואינך פונה לשום
Mt 24,23 בעד בחירי הש׳ יקצר אותו זמן. 23 ואז אם **איש** יאמר לכם בזה המקום הוא משיח או שם. לא
Mt 25,24 אותו שקבל הא׳ ואמ׳ אדון אני יודע שאתה **איש** קשה ואכזרי. אתה קוצר במקום שלא זרעת ומלקט
Mt 25,29 שיש לו עשרה. 29 כי למי שיהיה לו יתן **איש** בהעדפה. ואותו שלא יהיה לו אותו המעט שיהיה
Mt 26,24 דַבַר טוב היה לו אם נולד לא היה. ואותו **איש** 25 ענה יוד״ש שמסרו ואמ׳ ר׳ אנכי הוא. וענה
Mt 26,52 ואז ישאוש אמ׳ אליו חזור הסכין במקומו כל **איש** שיכה בסכין. בסכין ימות. 53 חושב אתה שאיניני
Mt 27,32 לתלותו. 32 וכאשר הולכים בעיר מצאו **איש** סִירִינִיב ששמו שמעון ואנסוהו לישא השתי וערב.
Mt 27,57 בני זאבדיב: 57 וכאשר נעשה בא עשיר אחד **איש** מבארי מסיאה ששמו יושאף אותו שהוא תלמיד
Mc 6,44 והדגים. 44 ואותן שאכלו היו חמשת אלפים **איש.** 45 ותכף צוה לתלמידיו שיכנסו בספינה קטנה
Mc 7,32 בים גליליאה לקראת קאליוש. 32 והביאו לו **איש** אחד חרש ואלם. מבקשים אותו בתפלה שישים ידו
Mc 8,9 מליאות. 9 והיו האוכלים סביב ארבעת אלף **איש** והניחם הלוך. 10 ותכף ישו עלה בספינה עם
Mc 8,19 זכרון. 19 כאשר חלקתי ה׳ לחמים לה׳ אלף **איש.** וכמה קופות נשארו ממותר. והם אמרו י״ב. 20
Mc 8,20 והם אמרו י״ב. 20 ומהז׳ לחמים ומד׳ אלף **איש** וכמה סלים נשארו. והם אמרו ז׳. 21 והוא אמ׳
Mc 8,22 מבינים. 22 ובאו באקשרדא והוליכו לו **איש** אחד עור ובקשוהו שיגיעהו 23 וישאוש לקחו בעד
Mc 9,16 והוא שאלם ממה אתם חולקים ביניכם 16 וענה **איש** אחד מהעם ואמ׳ רבי אני נהגתי בני לך שבלבו
Mc 10,2 2 והפרושים שואלים לו מנסים אותו. היכול **איש** לעזוב אשתו. 3 וישוש ענה ואמ׳ להם. מה צוה
Mc 10,6 רוע לבבכם. 6 אבל השם יצר בהתחלת העולם **איש** ואשה. 7 ואדם יעזוב אביו ואמו ויקח אשה 8
Mc 10,22 22 וכאשר שמע זה היה עצב והלך: והיה **איש** שהיו לו נחלות רבות. 23 ונהפך ישאוש אל
Mc 12,19 19 רבי משה כתב לנו אומ׳ שאם אח מאי זה **איש** ימות ויניח אשתו בלא בן שאח הנשאר יקחה לאשה
Mc 13,21 שבחרם יקצר הימים. 21 ואז אם איזה **איש** יאמר לכם הנה משיח פה הנה משיח שם לא תאמינו.
Lc 1,27 גליליאה ששמה נזורט 27 לבתולה ארוסה עם **איש** ששמו יושאף הוא מבית דוד. והבתולה שמה מריאה.
Lc 1,34 למלאך איך יוכל העשות זה שאין לי ידיעת **איש.** 35 והמלאך ענה ואמ׳ הקדוש רוח יבא עליך וכח
Lc 5,18 היה בו לרפא אותם. 18 והנה אנשים נושאים **איש** אחד במטתו ובקשו לשומו לפנים ולהניחו לפני
Lc 5,20 משיח 20 וכאשר ישאוש ראה אמונתם אמ׳ **איש** אמונה עונותיך נמחלו. 21 והסופרים והפרושים
Lc 6,44 44 כי כל עץ ניכר בפריו. כי מקוצים אין **איש** מלקט תאנים. ומסנה אין איש מלקט ענבים. 45
Lc 6,44 כי מקוצים אין איש מלקט תאנים. ומסנה אין **איש** מלקט ענבים. 45 אדם טוב מטוב אוצר לבו מגיד
Lc 6,47 אדון. ואינכם עושים מה שאני מצוה. 47 כל **איש** שבא אלי ובדברי ועושה אותם אני אראה לכם למי
Lc 7,25 רוחות. 25 אבל אי זה עניינים יצאתם לראות **איש** מלובש מרוב בגדים. והנה אותן שנתלבשו
Lc 9,23 חי ביום השלישי למיתתו 23 ואומר לכל אם **איש** חפץ לבא אחרי יהיה כופר בעצמו ושתי וערב שלו
Lc 11,10 תבקשו ותמצאו. תקעו ויפתח לכם 10 כי כל **איש** [*] 11 [*] מכם אם ישאל לחם לאביו יתן לו
Lc 14,2 לאכול פת בשבת והנם מביטים אותו. 2 והנה **איש** אחד משוקה היה לפניו. 3 וישאוש ענה ואמ׳
Lc 14,26 עמו. ונהפך אליהם ואמר 26 אם אי זה **איש** יבא עמי ולא ילך עמו אביו ואמו ואשתו ואחיו
Lc 14,33 שלוחיו להשתדל עם דברי שלום. 33 כן כל **איש** מכם שאינו מתיאש מכל הדברים שמחזיק אינו יכול
Lc 19,2 כפי לוקא 1 וישאוש הולך ביריחו 2 והנה בא **איש** אחד ששמו זאקיב שהיה שר העולמיים והיה עשיר
Lc 19,3 3 והיה חפץ מאוד לראות ישוש משיח אי זה **איש** הוא. ולא יכול לראותו בעבור רוב העם. כי אותו
Lc 19,21 בנעלם. 21 כי פחדתי ממך כי אתה הוא **איש** אכזרי אתה לוקח מה שלא הנחת. וקוצר מה שלא
Lc 19,22 אמר לו עבד רע מפיך אשפטך. אתה יודע שאני **איש** אכזרי לוקח מה שלא הנחתי ומלקט מה שלא זרעתי
Lc 19,31 אדם. התירו קשרו ונהגוהו. 31 ואם אי זה **איש** שואל אתכם למה אתם מתירים קשרו אתם תאמרו כי
Lc 20,9 אלה הדברים. 9 והתחיל לאמר לעם זה הדבר. **איש** אחד נטע כרם אחד ושכרה לעובדי אדמה. ולא היה
Lc 20,18 הבונים הוא היתה מונחת בראש המלאך. 18 כל **איש** שיפול על אותה אבן יהיה מוכה עם האבן. והאבן

Lc 20,28 קרבו אליו ושאלוהו. 28 רבי. משה כתב לנו **איש** שיהיה לו אשה אם ימות בלא בנים שאחיו יכול
Lc 21,8 להעשות. 8 והוא אמר השמרו לכם שאיזה **איש** לא יונה אתכם: כי רבים יבאו בשמי שיאמרו לכם
Lc 23,19 זה למיתה. והנח לנו ברבאן. 19 והוא היה **איש** ששמוהו במאסר בעד בגידה שעשה בעיר ובעד
Lc 23,53 ושמהו בקבר אחד חדש מצוייר ששם לא היה **איש** מונח 54 והיה יום ששי ובשבת התחיל להאיר. 55
Jn 1,47 שבא שם. ואמר ממי אתה חושב שיהיה אמת. **איש** מישראל אותו שאין לו שום שקר. 48 אמר לו
Jn 2,10 לארטישיקלי. וקראה הארוס 10 ואמרה לו כל **איש** מניח ראשונה היין הטוב. וכשהם שכורים היותר
Jn 3,20 וערפל מנר. כי מעשיהם הם רעים. 20 כי כל **איש** העושה הרע מארר הנר. ואינו בנר בעבור שלא
Jn 4,29 והלכה לעיר ואמרה לאנשים 29 בואו ותראו **איש** אחד הגיד לי כל הדברים שעשיתי. יהיה הוא משיח
Jn 6,45 הוא בנביאים. והיו כולם מלומדים מהאל. כל **איש** השומע מהאב אחרי כן בא אלי. 46 לא בעבור שאי
Jn 7,23 מהאבות. ובשבת מוהלים אתם האנשים: 23 אם **איש** נכנס בברית מלח בשבת ואינו מתירא עצמו. דת
Jn 7,53 ששום נביא לא יבא מגלליאה 53 ושבו כל אחד **איש** לביתו: Tit,8 קפיטולו ח׳ כפי יואן 1 וישאוש
Jn 8,40 עשו מעשי אברהם. 40 ואתם אביתם להורגני. **איש** שאמרתי אמת לכם אותה ששמעתי מהאל. זה עשה
Jn 9,11 אמרו לו ואיך נפתחו עיניך. 11 וענה הוא **איש** אחד שנקרא ישאוש עשה טיט ומשח את עיני. ושלח
Jn 9,16 אינו שומר השבת. ואחרים אומרים איך יוכל **איש** חוטא לעשות האותות האלה: והיה מחלוקת גדולה
Jn 16,32 באה השעה וכבר הגיע. ובה תהיו מפוזרים כל **איש** בביתו ותעזבו אותי יחידי. ואיני יחיד כי האב
Jn 18,31 אמרו לו היהודים לנו אין ראוי להמית שום **איש** 32 בעבור שדבר ישאוש משיח יהיה אמתי. שהוא
Jn 18,37 זה באתי לעולם לעשות עדות אמיתי. כל **איש** שהוא אמיתי שומע דברי: 38 ופילאטו אמ׳ אליו
Jn 18,39 בזה שום דבר 39 ומנהג הוא שאני עוזב לכם **איש** אחד בפסח. וחפצתם שאעזוב לכם מלך היהודים: 40
Jn 19,12 אם תניח זה לא תהיה אהוב משיסר. כי כל **איש** שעושה עצמו אלוה מלך. אומר נגד שיסר: 13 אז
Jn 4,16 לעולם לשאוב. 16 וישו אמ׳ לה לכי וקראי **אישך** ושובי פה. 17 ענתה האשה ואמרה לו אין לי
Mt 26,31 31 אז אמר ישו לתלמידיו כולכם תהיו **אישקנדליזאטש** בעבורי בזאת הלילה כי כתוב הוא. אני
Mt 26,33 33 וענה פירו ואמר אליו ואם כולם יהיו **אישקנדליזאטש** בעבורך אני לעולם לא אהיה
Mt 26,33 אישקנדליזאטש בעבורך אני לעולם לא אהיה **אישקנדליזט.** 34 וישוש אמר אליו אמיתות אומר לך כי
Mc 9,42 בים עם ריחים א׳ בצוארו. 42 אם ידך **אישקנדליזט** כרות אותה. כי יותר שוה לך הכנס בגן
Mc 9,44 מתים הארסים והאש אינו נח. 44 ואם רגלך **אישקנדליזט** כרות אותה כי יותר שוה לך הכנס בג״ע
Lc 7,23 מוגדים 23 ומבורכים יהיו אותן שלא יהיו **אישקנדליזט** בי. 24 וכאשר היו מושבים שלוחי יואן
Mt 15,12 נתקרבו אליו תלמידיו אמרו תדע שהפרושים **אישקנדלישטש** הם מהדבר ששמעו. 13 והוא ענם ואמר כל
Mt 26,14 14 אז אחד מי״ב תלמידיו שהיה נקרא יודש **אישקריוט** הלך לשרי הכהנים 15 ואמר להם מה תרצו תת
Lc 12,13 החבורה אמ׳ אליו רבי אמור אל אחי שיחלוק **איתי** הירושה 14 וישאוש אמר אל האדם מי שמני שופט
Mt 5,48 הלא זה הדבר עושים פחותי הנצרים. 48 תהיו **א״כ** שלמים כמו שאביכם שמימיי שלם הוא: Tit 1,6
Mt 6,34 מלכות האל ויותר ותהיה לכם כל זה. 34 **א״כ** אל תאנחו ליום מחר. כי יום מחר יחשוב על עצמו
Mt 7,11 10 ואם ישאלהו דג יתן לו נחשים. 11 **א״כ** אתם אם דעתכם תדעו לתת דברים טובים לבניכם
Mt 11,9 מלבושים חשובים ועומדים בהיכל המלך: 9 **א״כ** למה יצאתם ראות נביא הוא באמת: ואומר אני לכם
Mt 12,26 אם שד אחד מגרש האחר נחלקים הם ביניהם. **א״כ** איך ימשך מלכותם. 27 אם אני מגרש השדים בכח
Mt 12,28 שופטיכם. 28 ואם אני ברוח האל מגרש השדים **א״כ** לא בא בכם המלכות שמימיי. 29 ואיך יכול אחד
Mt 16,3 אומרים היום יהיה מטר כי השמים הוא חשוך **א״כ** אתם יודעים שפוט צבע השמים. אבל אינכם יכולים
Mt 18,14 יש לי ממנה מן התשעים ותשע שלא נאבדו: 14 **א״כ** אינו מאבינו שבשמים אשר אחד מאלו הקטנים
Mt 19,10 אחרת עושה ניאוף. 10 אמרו התלמידים אליו **א״כ** הוא בין האיש והאשה אין מחוייב שיקחה לאשה:
Mt 19,25 התלמידים שמעו זה היו תמהים מאד ואמרו **א״כ** מי יוכל הושיענו. 26 ומביטם ישאוש אמ׳ להם
Mt 22,28 והשלישי עד הז׳. 27 ואח״כ מתה אשתם. 28 **א״כ** בתחייה מאי זה מכל הז׳ תהיה אשה כי אשה היתה
Mt 22,45 עד אשר אני אעשה שית הדום רגלך אויבך. 45 **א״כ** אם דוד קראו אדוניו איך הוא בנו. 46 ושום אחד
Mt 23,31 אנו לא היינו מודים באמתת הנביאים 31 **א״כ** אתם הם עדים לעצמכם שאתם בני מי שהמיתו
Mt 24,15 נביא עומד במקום הקדש אותו שקורא יביניהן **א״כ** הוא. 16 אותן שהיו בגודיאה יניסו בהרים. 17
Mc 6,37 ואמ׳ להם תנו אתם להם לאכול. [*] לכו **א״כ** לקנות מאתים ככרות לחם ותנו להם לאכול. 38
Mc 7,13 12 ואחר אינכם מניחים השלים לאב ולאם. 13 **א״כ** שוברים אתם מצות הש׳ בעד מנהגכם שמצאתם.
Mc 7,18 רוצה לאמר אותה התמונה. 18 והוא אמ׳ להם **א״כ** אתם כ״כ פתאים שאינכם מבינים. אין אתם מבינים
Mc 10,26 26 והם היו תמהים. אומרים ביניהם. אומרים **א״כ** מי יוכל להיות נושע 27 וישאוש מזהיר אומר
Mc 11,31 אומרים מן השמים הוא. הוא יאמר אלינו **א״כ** למה איניכם מאמינים. 32 ואם נאמר מן האנשים.
Lc 3,10 ויושם באש: 10 והעמים שואלים לו אומרים **א״כ** מה יעשו. 11 והוא ענה אומ׳ אותו שיש לו שתי
Lc 11,18 הוא בלב ולב איך תעמוד המלכות ההיא. **א״כ** למה אתם אומרים שאני מגרש השדים בכח בלזאבוק.

Lc 12,28 היה לו מלבוש דומה למלבוש אחד מאלו. 28
Lc 16,27 ינתן להם יכולת לעבור פה. 27 והוא אמר
Lc 20,17 והדבר נשמע אמרו לא יאבה השם׳: 17 [*]
Lc 20,25 והם ענו לו משישר. 25 והוא אמר להם
Lc 20,44 43 עד שאשית אויביך הדום רגליך. 44
Jn 1,21 והודה שאינינו משיח. 21 ושאלהו מי אתה.
Jn 9,19 זה בניכם שאתם אומרים שנולד כשהוא עור.
Jn 9,40 מהפרושים שהיו עמו שמעו זה ואמרו לו.
Jn 18,37 אינינו בכאן. 37 אז אמ׳ אליו פילאטו
Mt 20,26 ביותר רב כח. 26 לא יהיה כן בתוככם.
Mc 1,45 עד שישאוש לא היה יכול ליכנס בהחבא בעיר
Lc 10,20 כל כחות האויבים ושום דבר לא יזככם. 20
Lc 11,13 יתן לו עקרב 13 אם לא שלא תבטחו בריע.
Jn 17,13 אם בן האבדון למען תהיה הכתיבה נשלמת. 13
Jn 17,25 שהעולם היה. 25 אב צדיק העולם לא הכירך.
Mt 26,31 בעבורי בזאת הלילה כי כתוב הוא. אני
Mc 14,27 בי בזאת הלילה כי כתוב הוא. אני
Mc 3,20 הבית ונאסף שם עם רב שאינם יכולים לחמם
Lc 19,21 בנעלם. 21 כי פחדתי ממך כי אתה הוא איש
Lc 19,22 לו עבד רע מפיך אשפטך. אתה יודע שאני איש
Lc 21,34 השמרו שבאולי לבבכם לא יהיה כבד ביתרון
Jn 4,34 זה שהביא מה לאכול. 34 וישאוש אמ׳ להם.
Lc 9,43 בידו הסימן הנעשה היום בין הגוים קודם
Mc 2,26 אדם אינו ראוי לאוכלם לבד הכהנים. הוא
Lc 4,2 ועומד שם ארבעים יום ונתנסה בעד הש׳. ולא
Lc 7,33 אינכם בוכים. 33 וכאשר יואן טבול בא לא
Lc 24,43 לו חלק דג אפוי. ויערת דבש אחת. 43 וכאשר
Mc 8,8 להם וצוה הניחום לפניהם. 8 והם וכל העם
Lc 10,8 לבית. 8 ובאיזו עיר שתכנסו ויקבלו אתכם
Lc 22,20 זה תעשו לזכרוני. 20 וכן הגביע. וכאשר
Jn 6,13 ומלאו י״ב קופות מפירורין הנותרים לאשר
Jn 6,23 ואוניות אחרות באו דטיבריאדיש אותה ששם
Jn 6,31 אותך. אי זו מלאכה אתה עושה. 31 אבותינו
Jn 6,49 נצחיים. 48 אני הוא פת חיים. 49 אבותיכם
Lc 8,5 שזורע נפל ממנו לדרך ונרמס. ועופות שמים
Lc 12,19 19 ואומר לנפשי רוב טובות אספת ברוב שנים
Lc 13,26 אתכם מי אתם. 26 אז תתחילו לאמר אנחנו
Jn 6,26 אתם שואלים לא בעבור שראיתם אותות. רק כי
Jn 2,17 17 וזכרו תלמידיו שכתוב הוא אהבת ביתך
Mt 15,27 לכלבים לאכול. 27 והיא אמרה אמת הוא.
Mt 17,25 25 והוא ענה מהנכרים. ואמר ישאוש
Mt 18,7 האשקנדליזט. צריך הוא שיבואו האשקנדלזט.
Mt 21,43 מונחת בפינה. פועל הוא מהאל לעיניכם. 43
Mc 7,24 ונכנס בבית אחד ולא אבה שאדם ידעהו.
Mc 7,28 תתו לכלבים. 28 והיא ענתה אמת הוא אדון.
Mc 9,12 שבן האלוה יסבול נגישה למות מגונה 12
Mc 9,23 23 ותכף זעק אבי הבן בוכה אני מאמין.
Mc 14,2 תפוש ישאוש בשקר ושימיתוהו. 2 אבל אומרים
Mc 14,28 כתוב הוא. אני אכה הרועה ונתפזרו הצאן 28
Mc 14,36 ואמ׳ אב שהוא היכול הרחק זאת המיתה ממני

א״כ העשב שהוא בשדה היום ולמחר בתנור הש׳ מלבישו
א״כ אב אחלי שתשלחהו לבית אבי 28 כי חמשה אחים יש
א״כ מה רוצה לומ׳ זה שכתו׳ אבן מאסו הבונים הוא
א״כ כל הדברים שהם מסישר תנו לסישר. ואותן שהם מן
א״כ דוד קורהו אדון איך הוא בן 45 ושומע כל העם.
א״כ אתה אליהו. [*] אינך נביא ואמר לא. 22 אז
א״כ באי זה צד ראה עתה: 20 ענו להם אביו ואמו
א״כ אנחנו עורים. 41 אז אמ׳ ישאוש להם. אם הייתם
א״כ אתה מלך. ענה ישאוש אתה אומ׳ שאני מלך. אני
אך מי שירצה להיות רב יהיה משרתכם. 27 ואותו
אך חוייב עמוד בחוץ במדבר ושם מתקבצין עמים מכל
אך אל תשמחו כי הם משועבדים לכם. רק כי שמכם כתוב
אך תתנו מתנות טובות לבניכם כמה וכמה אבינו
אך עתה אליך אני בא: ואלה הדברים דבר בעולם בעבור
אך אני הכרתיך והם הכירו שאתה שלחתני ושאהבת
אכה הרועה ותתפזרו הצאן מן הגדוד 32 וכאשר אהיה
אכה הרועה ונתפזרו הצאן 28 אכן אחר שאחזור חי
אכול. 21 וכאשר אותן שלא ראוהו יצאו בחוץ ואומרים
אכזרי אתה לוקח מה שלא הנחת. וקוצר מה שלא זרעת.
אכזרי לוקח מה שלא הנחתי ומלקט מה שלא זרעתי 23
אכילה ושכרות: ובצורך זה החייב וזה היום יבא
אכילתי היא לעשות רצון מי ששלחני בעבור שאשלים
אכילתם ושתייתם לפני הנער וחזרו לאביו שלו ושקט.
אכל ונתן לחיילותיו. 27 ואמ׳ השבת עשוי בעבור
אכל עד ארבעים יום. וכאשר עברו אותן מ׳ יום ישאוש
אכל לחם ולא שתה מים ואמרתם שהוא משוטן 34 בא מן
אכל לפניהם לקח הנותר ונתן להם. 44 ואמר להם אלה
אכלו והיו שבעים. אחר סלקו ממותר ז׳ קופות
אכלו מאותן הדברים המונחים לפניכם. 9 ורפאו
אכלו אמר זה הגביע הוא צווי החדש בדמי אותו שיהיה
אכלו. 14 אז אותן האנשים כשראו האות שעשה אמרו
אכלו הפת ועשו חינות לאל. 24 אז כשראה העם שישאוש
אכלו המן במדבר. כפי שכתוב לחם שמים נתן להם
אכלו פת במדבר ומתו. 50 זהו שירד מן השמים בעבור
אכלוהו. 6 וזרע אחר נפל ממנו על הסלעים. וכאשר
אכלי ושתי ותנוחי. 20 והאל אמ׳ לאותו סכל. בזה
אכלנו ושתינו לפניך ואתה למדתנו ברח ברחובותינו.
אכלתם הפת ושבעתם בו. 27 אתם מתפעלים לא אוכל
אכלתני. 18 אז ענו היהודים ואמרו אי זה אות אתה
אכן אמת היא שהגורים אוכלים פירורים הנופלים
אכן הבנים הם חופשים 26 אבל בעבור שלא נבהילם לך
אכן רע הוא אותו שאשקנדליזט אחד 8 אם רגלך או ידך
אכן מזה לכם אומר שמלכות הש׳ יהי מכם לקוח ונתון
אכן לא היה יכול העלים. 25 כי אשה אחת שהיה לה בת
אכן גורי הכלבים אוכלים פתי לחם הנופלים תחת
אכן אני אומ׳ לכם שאליהו בא להם ועשו רצונם כמו
אכן ייטב לך שתעזור להאמנתי. 24 וכאשר ראה שהעם
אכן לא נעשה ביום חג למען לא יתקוממו העם. 3
אכן אחר שאחזור חי אהיה עמכם בגליליאה 29 ופירו
אכן לא יהיה ברצוני אבל כרצונך. 37 ובא ומצאם

Lc 17,25 השמים ומזריח. כי יהיה בן האדם ביומו. 25 **אכן** ראשונה חוייב לו לסבול רוב דברים. והיותו
Lc 18,8 יום ולילה ולא יהיה לו חמלה מהם. 8 [*] **אכן** בן האדם בא תאמינו שימצא אמונה בארץ. 9
Lc 19,27 ומי שאין לו מה שיש לו יגזל ממנו. 27 **אכן** אותם אויבים שאין חפצים שאמלוך עליהם הביאו
Lc 20,38 יצחק ואלהי יעקב. 38 אינו אלוה המתים **אכן** החיים כי כלם חיים עמו. 39 ומקצת מהסופרים
Lc 21,9 ואנחות אל תחרדו. שחוייב כל אלה להעשות. **אכן** לא יהיה זה מיד ולא הקץ. 10 אז אמר להם יקומו
Lc 22,21 החדש בדמי אותו שיהיה נשפך בעדכם. 21 **אכן** הנה יד המוסר אותי היא בשולחן. 22 ובאמת בן
Lc 22,22 22 ובאמת בן האדם כפי שהוא אפס הולך. **אכן** אוי לאותו אותו: 23 והם התחילו לשאול ביניהם
Lc 22,42 42 אומ׳ אם אתה תחפוץ הסר המות הזה מעלי **אכן** לא תעשה רצוני רק רצונך. 43 והנה מלאך השמים
Jn 4,27 תלמידיו. ותמהו כשמצאוהו מדבר עם האשה. **אכן** אחד מהם לא אמר לו מה אמר לו מה אתה שואל ומה
Jn 12,42 הנביא. כאשר ראה מעלת האל ודבר ממנו 42 **אכן** רבים מהשרים האמינו בו רק בעבור פחד הפרושים
Jn 21,4 לא לקחו דבר. 4 ובבקר עמד ישוש בחוף הים. **אכן** התלמידים לא הכי הכירוהו. 5 אז אמ׳ להם ישאוש
Mt 26,35 ואמ׳ אליו פירו. ואם אתחייב למות עמך לא **אכפור** בך. וכמדומה אמרו כל התלמידים. 36 ואז בא
Mc 14,31 עוד דבר אומר אם אהיה מוכרח למות עמך לא **אכפור** בך וכן אמרו כל האחרים. 32 ובאו בשדה אחד
Lc 13,9 זבלים 9 ואם תעשה פרי מוטב ואם לאו **אכריתנה:** 10 ובשבת הבאה היה בבית הכנסת שלהם בשב
Mt Prol,4 זה האונגילי בלשון הקדש כמו זכרון שיניח **אל** אחיו. כן חוייב דרוש אמונת האיונגלי לקיים
Mt 1,20 20 ובעוד היותו מחשב זה. מלאך הש׳ נראה **אל** יוסף בחלום אמר יושאף בן דויט אל תירא לקחת
Mt 1,20 נראה אל יוסף בחלום אמר יושאף בן דויט **אל** תירא לקחת מרים אשתך כי מה שהרתה הרתה מרוח
Mt 2,13 מתיאו 13 ואחרי שובם נראה מלאך השם בחלום **אל** יוסף ויאמר לו קום ולקחת הילד ואמו וברחת
Mt 2,19 וכאשר אירודיש מת מלאך השם נראה לו בחלום **אל** יוסף אל מצרים 20 ואמר לו קום וקח הילד ואמו
Mt 2,19 מת מלאך השם נראה לו בחלום אל יוסף **אל** מצרים 20 ואמר לו קום וקח הילד ואמו ולך לארץ
Mt 4,5 הלחם לבדו אבל מחן השם: 5 אז העלהו השטן **אל** העיר הקדושה והניחו על גובה בית המקדש 6 ואמ׳
Mt 4,6 הפיל עצמך למטה כי כתוב הוא האל מצוה **אל** מלאכיו שיקבלוך בידיהם בעבור שלא תקח שום רע
Mt 5,1 כפי מתיאו 1 ישואש משיח מביט העם עולים **אל** ההר וכאשר נתיישב קרבו אליו תלמידיו. 2 פתח את
Mt 5,13 מתיאו 13 והיה עשוי בעוד שישוש משיח אמר **אל** תלמידיו אתם מוסר העולם והמוסר נפסק לאותם שלא
Mt 5,14 אור העולם אינה יכולה ליטמן העיר המונחת **אל** ההר. 15 אין מדליק האדם את הנר בעבור הניחו
Mt 5,17 מתיאו 17 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו **אל** תחשבו שבאתי להרוס התורה והנבואות אבל באתי
Mt 6,2 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו כשתעשו צדקה **אל** תעשו הרעשה כמו שעושים המזוייפים בבתי
Mt 6,6 6 רק אתה כשתתפלל הכינה בחדרך ותתפלל **אל** השם בסוד בדלת סגורה. והאל היודע הנסתרות
Mt 6,7 היודע הנסתרות ישמעך: 7 וכאשר תתפללו **אל** תחפצו דבר מאד כאשר עושים החסרים. כי הם חשבו
Mt 6,31 כ״ש יגונכם. למה [*] אתם מאמינים. 31 לכן **אל** תהיו נאנחים לאמר מה לאכול מה נשתה או מה
Mt 6,34 מלכות האל ויותר ותהיה לכם כל זה. 34 א״כ **אל** תאנחו ליום מחר. כי יום מחר יחשוב על עצמו
Mt 6,34 כי יום מחר יחשוב על עצמו והיום יספיק **אל** עמלו: Tit,7 קפיטולו כ״א כפי מתיאו 1 עוד אמ׳
Mt 7,1 כ״א כפי מתיאו 1 עוד אמ׳ ישואש משיח **אל** תלמידיו. אל תדינו ואל תהיו נדונים. 2 כי במדה
Mt 7,1 מתיאו 1 עוד אמ׳ ישואש משיח אל תלמידיו. **אל** תדינו ואל תהיו נדונים. 2 כי במדה שתפרעו כך
Mt 7,13 קפיטולי כ״ג כפי מתיאו 13 אמר ישאוש משיח **אל** תלמידיו הכנסו בעד פתח הצר כי רחב הוא הדרך
Mt 7,24 כל אדם השומע דברי ועושה אותם. יהיה דומה **אל** החכם שמייסד ביתו אל האבן הקיימת. 25 [*] 26
Mt 7,24 אותם. יהיה דומה אל החכם שמייסד ביתו **אל** האבן הקיימת. 25 [*] 26 ואותו ששומע דברי
Mt 8,4 היה טהור מהצרעת. 4 ואמ׳ ישואש משיח השמר **אל** תאמר לשום אדם. אבל לך והראה אל כהנך ועשה לו
Mt 8,4 השמר אל תאמר לשום אדם. אבל לך והראה **אל** כהנך ועשה לו נדבה כמו שמשה צוה לזכרון:
Mt 8,16 עזבה תכף: וקמה ושרת אותו 16 ובערב שלחו **אל** ישואש משוטנים והושיעם בדברו. וכל החולים 17
Mt 8,22 משיח אמר לו לך אתי והניח המת לקבור **אל** האחר: קפיטולו כ״ז כפי מתיאו 23 וכאשר ישואש
Mt 8,33 והרועים שהיו שומרים ראו זה. ברחו ובאו **אל** העיר מספרים מהמשוטן. 34 אז כל העיר יצא אל
Mt 8,34 העיר מספרים מהמשוטן. 34 אז כל העיר יצא **אל** ישואש משיח. וכאשר ראוהו חלו פניו שיצא מעמהם:
Mt 9,14 הצדיקים. רק בעד החטאים לענוש. 14 אז באו **אל** ישואש משיח תלמידיו של זואן אומרים למה אין
Mt 9,28 יהיה לך חמלה ממנו בן דויט. 28 וכאשר בא **אל** הבית באו העורים אליו. וישו משיח אמ׳ להם אתם
Mt 10,5 5 אלה י״ב שלח ישוש משיח וצום ואמר להם **אל** תכנסו בארץ הנפילים. אל תכנסו בארץ שמריאה
Mt 10,5 וצום ואמר להם אל תכנסו בארץ הנפילים. **אל** תכנסו בארץ שמריאה היא. 6 אבל תלכו דורשים 7
Mt 10,9 בעבור חן קבלתם: ובעד חן תתנוהו. 9 **אל** תחפצו לישא זהב וכסף ומעות בחגורה 10 ושק
Mt 10,19 לפני העמים. 19 כאשר ינהגו אתכם תפושים **אל** תאנחו מה תענו ומה תאמרו כי השם ילמדכם באותה
Mt 10,25 על האדון: 25 כי די לתלמיד שיהיה כמו עבד **אל** מלמדו והמלמד אל העבד כמו אדוניו: אם הם אמרו

Mt 10,25 די לתלמיד שיהיה כמו עבד אל מלמדו והמלמד **אל** העבד כמו אדוניו: אם הם אמרו וכנו אדוניהם
Mt 10,34 מתיאו 34 עוד אמר ישאוש משיח לתלמידיו **אל** תחשבו שאני באתי לשום שלום בארץ. 35 אבל כי
Mt 11,7 בי. 7 וכאשר הלכו ישאוש משיח התחיל לאמר **אל** עם ג׳ואן. למה יצאתם רואות במדבר חשבתם שהוא
Mt 11,16 15 מי שיש לו אזנים בעבור שמוע ישמע. 16 **אל** מי אדמה זאת המשפחה הנה דומים לנערים היושבים
Mt 11,25 בורא שמים וארץ. כי אתה הסתרת אלה הדברים **אל** החכמים יודעי ספר. וגלית אותם לתמימים. 26 וכן
Mt 12,13 הגון הוא עשות בשבת טוב. 13 ואז הוא אמר **אל** האדם שלח ידך ושלוחה. היתה לו חזורה בבריאות
Mt 12,44 ואין מוצא. 44 אז הוא אומ׳ בעצמו אשובה **אל** ביתי שיצאתי. וכשבא מוצא אותה מנוקה וטהורה
Mt 12,46 עתיד לבא לאומה זו רעה. 46 ובעוד שדובר **אל** העם אמו וקרוביו עומדים בחוץ ורוצים לדבר עמו.
Mt 13,27 בין החטים. 27 ובאו המשרתים ואמרו **אל** האדון לא זרעת אתה חטה טובה בשדך. אם כן מי
Mt 13,36 מעולם: 36 ואז הניח ללכת הגייסות וצא **אל** הבית. וקרבו אליו תלמידיו אומרים תפרש לנו
Mt 13,54 כאשר נשלמו אלה הדמיונות נסע משם 54 ובא **אל** ארצו ומלמדם בבתי כנסיותיהם. עד שהם מתמימים
Mt 14,13 וכאשר ישוש שמעו עלה בספינה והיפך פניו **אל** המדבר: וכאשר העם ידעו הלכו אחריו לרגל מכל
Mt 14,19 ובצעם ונתנם לתלמידים. והתלמידים נתנום **אל** העם 20 ואכלו כולם ושבעו. ונשארו ממותרות י״ב
Mt 14,27 ואמר להם יהיה לכם טוב בטחון באל אני הוא **אל** תפחדו. 28 וענה ש׳ פירו ואמר אדון אם אתה הוא
Mt 14,29 ש׳ פירו מהאניה קטנה והולך על המים לבא **אל** ישאוש. 30 וראה בא רוח חזק ופחד. וכשהתחיל
Mt 15,5 שימות. 5 ואתם אומרים אשר אי זה אדם יאמר **אל** אביו ואל אמו הנדבה אי זו שתהיה ממני או ממך
Mt 15,29 ישאוש נסע משם בא שפת ים גלילאה ועלה **אל** ההר ויושב שם. 30 וקרב אליו רוב חיל שנהגו
Mt 16,16 16 וענה שימון פירו ואמר אתה הוא משיח בן **אל** חי. 17 וישו ענה ואמ׳ אליו אשריך שימון בר
Mt 16,23 23 וישוש הופך אומר לפירי לך מאחרי שטן. **אל** תצערני כי אינך מבין דברי האל רק מהאנשים. 24
Mt 17,1 לקח פירו יקומו וזואן אחיו. ואחר העלם **אל** הר אחד מאד גבוה 2 משונה הצורה לפניהם ותמונת
Mt 17,4 אליו משה ואליהו מדברים עמו. 4 ואמ׳ פירו **אל** ישאוש אדון טוב עמוד בזה המקום. אם אתה תאבה
Mt 17,7 גדול. 7 וקרב אלהם ישאוש ואמר להם קומו **אל** תפחדו. 8 ושאו העניים ואל תיראו שום אדם אם לא
Mt 17,9 וכאשר יורדים מן ההר ציום ואמ׳ לשום אדם **אל** תאמרו המראה עד שבן האל יחזור חי. 10 ושואלו
Mt 17,19 של חרדל. ותאמרו זה ההר תשתנה מזה המקום **אל** מקום אחר כי הוא ישתנה. ולא יהיה לכם דבר גדול
Mt 17,23 היו באים בכפר נחום. באו אותם שקמים המכס **אל** פירו ואמרו מלמדכם לא פרע המכס. 24 והוא אמ׳
Mt 17,24 המכס. 24 והוא אמ׳ אמת הוא. וכאשר נכנס **אל** הבית קרב אליו ישוש. אמר מה לך דומה שימון
Mt 17,26 הם חופשים 26 אבל בעבור שלא נבהילם לך **אל** הים והשלך החכה והדג הראשון שתקח תפתח לו הפה
Mt 18,31 עבדי האדון ראו זה היו מאד נבהלים. והלכו **אל** האדון וספרו לו כל אשר עשה לו 32 והאדון צוה
Mt 19,29 י״ב שבטי ישראל. 29 וכל אדם שיעזוב ביתו **אל** אחים או אב או אם או אשה או בנים או נחלות בעד
Mt 21,2 אז הוא שלח שנים מתלמידיו 2 אומר לכו **אל** אותו המגדל שהוא לפניכם. ותכף תמצאו אתון אחת
Mt 21,14 פריצים: 14 וקרבו אליו העורים והפסחים **אל** המקדש והוא מרקם. 15 וכאשר סגני הכהנים וחכמי
Mt 21,18 והך בְּבֵטַנְיָאָה ועמד שם. 18 ובבקר בשובו **אל** העיר היה לו רעב 19 וראה תאנה אחת קרוב לדרך
Mt 21,23 בהיות לכם אמונה תשיגו. 23 וכאשר היה בא **אל** בית המקדש ומלמד. קרבו אליו שרי הכהנים וזקני
Mt 21,30 איני רוצה ללכת. אחר נחם והלך 30 וקרב **אל** הדרך ואמ׳ לו כדומה. והוא ענה אני אלך בחפץ
Mt 22,3 נשואין מבנו 3 ושלח העבדים לקרוא הקרואים **אל** הנישואין ולא אבו לבוא. 4 ופעם אחרת שלח עבדים
Mt 24,26 26 ולכן אם אדם לכם יאמר שהוא במדבר **אל** תרצו לצאת. ואם אדם לכם יאמר הוא בזאת המערה
Mt 24,26 לצאת. ואם אדם לכם יאמר הוא בזאת המערה **אל** תחפצו האמן. 27 כי כל כך כמו שהברק שיוצא
Mt 24,33 יוצאים תכירו שהקיץ מתקרב [*] 33 [*] **אל** הדלת. 34 אמת לכם אומר שזה הדור לא ימות עד
Mt 25,20 חמשה בישנטש ונתן לו עו׳ ה׳ מריוח. ואמ׳ **אל** אדוניו ה׳ בישנטאש הפקדת לי הא לך עוד ה׳
Mt 25,26 שאתה יודע שאני קוצר מה שלא זרעתי ומלקט **אל** מקום שלא פזרתי 27 לכן היה לך לפקוד ממוני
Mt 26,18 תחפוץ שנכין הפסח. 18 וישאוש אמר לכו **אל** העיר. וזה האיש שתמצאו אמרו לו הרב אומר שעתו
Mt 26,36 עמהם בעיר אחת שנאמרת גיטשמאני ואמר **אל** תלמידיו שבו פה בעוד שאני אלך להתפלל 37 ולקח
Mt 26,40 הזה. אבל לא כפי רצוני רק כשלך. 40 ובא **אל** התלמידים ומצאם ישנים ואמ׳ לפירו לא יכולה שעה
Mt 26,49 אני אשק אותו הוא וקחוהו. 49 ותכף נגש **אל** ישאוש. ואמ׳ האל יושיעך רבי ונשקו. 50 וישאוש
Mt 26,55 כן חוייב שיעשה. 55 באותה שעה אמ׳ ישאוש **אל** הסיעות כן כמו אם הייתי גנב יצאתם עם הסכינים
Mt 26,63 משביעך באל חי שתאמר לנו אם אתה משיח בן **אל** חי 64 וישאוש אמ׳ אליו אתה אומר. אמיתות אומר
Mt 28,10 לרגליו והתפללוהו. 10 וישאוש אמ׳ להן **אל** תפחדו ותלכו ותגידו לאחי שיבואו בגלילאה ושם
Mc 1,27 אדם צועק 27 וכולם היו תמיהים. והלכו אחד **אל** אחד אומרים. מה יהיה זה מהמוסר חדש אשר לו
Mc 1,44 כאשר נטהר תכף הוציאוהו 44 ואמ׳ לו שמע **אל** תאמר לשום אדם. אבל לך ותתראה לסגני הכהנים
Mc 2,5 ישאוש. 5 וכאשר ישאוש ראה אמונתם אמר **אל** הנטול עונותיך מחולין לך. 6 והיו שם עמו קצת

Mc 3,20	19 ויודש אשקריוטא שבגדו. 20 ואחר בא	**אל** הבית ונאסף שם עם רב שאינם יכולים לחמם אכול.
Mc 4,40	אין לכם אמונה. ואז יראוהו בעוז ואמ׳ אחד	**אל** אחד מי חשבנו שיהיה זה שהרוח והים שמעוהו:
Mc 5,35	לשלום ותהיי נרפאת. 35 ובעוד שמדבר באו	**אל** סגן בית הכנסת. ואמרו לו בתך מתה. למה אתה
Mc 6,22	ולכל האוכלים. ואמר אירודיש המלך	**אל** הנערה. שאלי מה תחפוצי ואתנהו לך 23 ועשה
Mc 6,25	לה תשאלי ראש גואן טבול. 25 ותכף היא באה	**אל** המלך ושאלה לו בהכבדה אומרת אני חפיצה שתתן לי
Mc 6,50	וישאוש תכף זעק ואמר עמדו בבטחה אני הוא	**אל** תפחדו. 51 ואז עלה עמהם בספינה והרוח עומד והם
Mc 8,16	ואירודיש: 16 והם כחושבים אמ׳ אחד	**אל** אחד. הוא אמר בעבור שאין לנו לחם. 17 וישאוש
Mc 8,26	בבהירות. 26 וישאוש שלחו בביתו. אומ׳ לו	**אל** תאמר לשום אדם משכיניך. 27 [*] ועדיין שאל
Mc 9,13	כמו שהכתיבה אומרת ממנו: 13 וכאשר היה בא	**אל** התלמידים הוא מוצא עם רב ביניהם ורבים חכמים
Mc 9,20	לפניו ומתבולל ורוקק. 20 וישאוש שאל	**אל** האב כמה זמן עבר שיש לו זה. והוא אמ׳ מנערותו
Mc 9,38	זה אנחנו מונעים לו. 38 וישאוש אמ׳ להם	**אל** תמנעו לו כי כל אדם שיעשה נפלאות בשמי אינו
Mc 9,43	בגן עדן ביד אחת מאשה של גיהנם בשתים 43	**אל** מקום שאין מתים הארסים והאש אינו נח. 44 ואם
Mc 9,45	הכנס בג״ע באחת. מהכנס בשתים בגהינם 45	**אל** מקום שאין מתים הארסים והאש אינו נח ולא תפסק:
Mc 10,23	איש שהיו לו נחלות רבות. 23 ונהפך ישאוש	**אל** תלמידיו ואמ׳ איך דבר נמנע שאיש שיהיו לו מעות
Mc 13,7	כאשר תראו מלחמות רבות. או התחלת מלחמות	**אל** תיראו כי זה חוייב שיהיה אבל עדיין לא יהיה
Mc 13,11	לכל העמים. 11 וכאשר ינהגו אתכם תפושים	**אל** תפחדו מה תאמרו אתם תדברו כאשר הקדוש רוח
Mc 13,15	ינוסו בהרים 15 ומי שיהיה בעלייה לא ירד	**אל** הבית 16 ואותו שיהיה בשדה לא ישוב אחור לקחת
Mc 13,29	אלה הדברים תדעו אתם שקץ העולם מתקרב	**אל** הפתח. 30 אמת אני אומר לכם שזה הדור לא יעבור
Mc 14,3	ויושב בשולחן באה אשה אחת עם קַאפֶּסָא	**אל** בשטרי מליאה אינגנט מרגלי נרדי ושברה ושפכה
Mc 14,6	לעניים וילונו נגדה. 6 וישאוש אמר להם	**אל** תתפשוה למה אתה עַצֵבִים דעו כי פעלה פעולה טובה
Mc 14,13	13 ושלח שנים מן התלמידים ואמ׳ להם לכו	**אל** העיר ותפגשו אדם אחד שנושא חבית מים. לכו
Mc 14,16	ושם תכינוהו ולכו: 16 והלכו תלמידיו ובאו	**אל** העיר ומצאו כאשר ישו אמ׳ להם והכינו הפסח: 17
Mc 16,6	בגד אחד לבן ונפחדו. 6 והוא אמר להן	**אל** תפחדו. אתם בקשתם ישאוש נזוריט שנתלה איננו
Lc 1,13	יראה לו עליו. 13 אבל המלאך אומ׳ אליו	**אל** תירא זכריה כי תפלתך נשמעת ואשתך אלישבק תלד
Lc 1,30	השלו׳ ההוא איך הוא. 30 והמלאך אמ׳ לה	**אל** תיראי מריאה כי את מצאת חן בעיני הש׳. 31 תדעי
Lc 2,10	והיה להם פחד גדול 10 והמלאך אמ׳ להם	**אל** תפחדו. הנה אנכי מגיד לכם שמחה גדולה שתהיה
Lc 2,26	שלא יראה מות עד שיראה ישאוש משיח בן	**אל** חי. 27 ובא ברוח אל המקדש. וכאשר נשאוהו במקדש
Lc 2,27	שיראה ישאוש משיח בן אל חי. 27 ובא ברוח	**אל** המקדש. וכאשר נשאוהו במקדש אביו ואמו בעבור
Lc 2,48	האב והאם ראוהו תמהו. ואמ׳ האב והאם	**אל** הבן למה עשית זאת לנו. כי אני ואביך כואבים
Lc 3,14	שאלוהו אומרים מה יעשו. ויואן אמ׳	**אל** תחפצו רע לשום אדם ואל תעשו לו נזק. ותהיו
Lc 4,3	נרעב 3 והשטן בא אליו ואמ׳ לו אם אתה בן	**אל** חי אמור לאבנים האלה שישובו לחם. 4 וישוש ענה
Lc 5,7	באותן שרשתות שלהם משתברין. 7 ועשו סימן	**אל** החברים אשר באניה האחרת שיבואו. ובאו ומלאו כל
Lc 5,10	שימון עומדין שוממין. וישאוש אמר לשימון	**אל** תפחד כי בעבור זה תהיה שתקח האנשים. 11 וכאשר
Lc 5,24	אלוה יש לו יכולת בארץ לעזוב החטאים. אמ׳	**אל** חולה אני אומר לך לך קום וקם מטתך ושאהו לביתך
Lc 6,30	לכל אדם שישאלך תן. ולאותו שיגזול את שלך	**אל** תבקשם. 31 וכאשר אתם חפצים שהאנשים יעשו לכם
Lc 6,37	אתם בעלי חנינה כאשר אביכם הוא חנון. 37	**אל** תחפצו לדון ולא תהיו נדונים. אל תחפצו לענוש
Lc 6,37	חנון. 37 אל תחפצו לדון ולא תהיו נדונים.	**אל** תחפצו לענוש ולא תענשו. תעזבו ותעזב לכם. 38
Lc 7,6	שלח אליו אוהביו שיאמרו לישאוש אדון	**אל** תרצה להצטער. כי אני אינינו הגון שתכנס בצל
Lc 7,10	לכם לא מצאתי אמונה כזה בישראל. 10 וחזרו	**אל** הבית אותם שנשלחו לישאוש. ומצאו הנער שהיה אפס
Lc 7,13	ישאוש היה נע בחסד עליה. וישאוש אמ׳ לה	**אל** תבכי. 14 וישאוש קרב ונגע המטה ואותן שנושאין
Lc 7,44	ישאוש ואמר יושר שפטת. 44 וישאוש נהפך	**אל** האשה ואמ׳ לשימון. רואה אתה זאת האשה. אני
Lc 7,48	מי הוא זה שמוחל עונות. 48 וישאוש אמר	**אל** האשה [*] 49 [*] 50 [*] אמונתך הושיעך לכי
Lc 8,24	שהאוניה נתמלאה מים ואובדים. 24 ונגשו	**אל** ישאוש והקיצוהו. ואמרו רבי הנה אנחנו אובדים.
Lc 8,24	רבי הנה אנחנו אובדים. וישאוש קם וצוה	**אל** הרוח והסער שיעמוד ועמד ונעשה נחת גדול. 25
Lc 8,26	אומר עמדו. ושומעין לו. 26 ובאו ועברו	**אל** מלכות גאניט זאריט אותה שסמוכה לגליליאה 27
Lc 8,41	נפל לרגלי ישאוש משיח וחלה פניו שיבא	**אל** ביתו 42 כי בן היה לו שחולה למות זה שנים עשר
Lc 8,47	ובאה ברעדה ונפלה לרגלי ישו משיח ואמרה	**אל** העם באי זו טעם נגעה אותו ושנתרפאה בעבור
Lc 8,49	לשלום. 49 ושר בית הכנסת בא לו ואמר אליו	**אל** תחפוץ לצער ישאוש משיח כי בתך מתה. 50 וישאוש
Lc 8,50	כי בתך מתה. 50 וישאוש שמע זה לאבי הנערה	**אל** תפחד בטח בשם׳ ותאמין ותהיי נושעת. 51 וכשבא
Lc 8,52	הנערה 52 ואמה בוכים הנערה וישוש אמר להם	**אל** תבכו כי אין הנערה מתה. רק ישינה. 53 ומלעיגים

Lc 9,20	ענה שימון פירי ואמר אתה הוא ישאוש בן	**אל** חי. 21 וישאוש צום לבל יגידו לשום אדם. 22
Lc 9,28	הדברים ישאוש לקח פירי ויקומו ויואן ועלה	**אל** ההר והתפלל. 29 ונשתנו פניו ומלבושיו לבן
Lc 9,36	כלם מן ההר. וישאוש צוה אותם ואמ׳ להם	**אל** תגידו לאדם מה שראיתם. עד שהבן יקום חי אחרי
Lc 9,50	שאינו הולך אחריך עמנו 50 וישוש אמ׳ להם	**אל** תמנעו לו. כי מי שאינו כנגדינו לנו הוא. 51
Lc 10,1	קפיטולו י״א כפי לוקא 1 ואחר הראה ישאוש	**אל** האחרים ששים ושלושה תלמידים ושלחם שנים שנים
Lc 10,7	לכם. כי ראוי הוא הפועל להיות לו שכרו.	**אל** תאבו לעבור מבית לבית. 8 ובאיזו עיר שתכנסו
Lc 10,20	כחות האויבים ושום דבר לא יזככם. 20 אך	**אל** תשמחו כי הם משועבדים לכם. רק כי שמכם כתוב
Lc 11,7	שאוכל להניח לפניו. 7 והוא ענה לו מבפנים	**אל** תצערני. הנה הדלת סגורה ובני הם עתה במטה
Lc 12,4	נדרש במקום גבוה. 4 ואני אומר לכם אוהבים	**אל** תיראו מאותם שהורגין הגוף ואחר אין להם דבר
Lc 12,7	לפני האל. 7 ושערכם כולם ספורין לפני	**אל** תיראו כי אתם שוים יותר מרבים שעברו: 8 ואני
Lc 12,11	ינהגו אתכם בבתי כנסיות ולרבנים ולנביאים	**אל** תחפצו להשתכל באיזו אופן או באי זה דבר תענו
Lc 12,13	13 ואחד מן החבורה אמ׳ אליו רבי אמור	**אל** אחי שיחלוק איתי הירושה 14 וישאוש אמר אל האדם
Lc 12,14	אל אחי שיחלוק איתי הירושה 14 וישאוש אמר	**אל** האדם מי שמני שופט או חולק עליכם. 15 ואמ׳ להם
Lc 12,22	הזה ואינו עשיר בשם: 22 ואמר לתלמידיו	**אל** תהיו משתדלים לבקש אוכל לנפשכם. ואל תאמרו במה
Lc 12,32	מלכות הש׳ וכל אלה הדברים תשיגו. 32	**אל** תהיו יראים מגוי חלש כי לאביכם ערב תת לכם
Lc 12,59	59 אני אומ׳ לך שלא תצא משם עד שתשוב	**אל** היותר אחרון: Tit,13 קפיטולי י״ד שן לוקא 1
Lc 13,25	יסגור הדלת. ואתם תעמדו בחוץ. ותקראו	**אל** הפתח אדון פתח לנו. והוא יענה ויאמר לכם איני
Lc 14,8	וכסא הכבוד 8 כאשר יקראוך לנישואין	**אל** תשב בראש. כי באולי יותר נכבד ממך נקרא שם 9
Lc 14,12	לאשר קראו כשתעשה סעודת בקר או סעודת ערב	**אל** תרצה לזמן אוהבך. ולא האחים ולא הקרובים. ולא
Lc 15,5	5 וכאשר ימצא אותה ישימה על כתיפיו ובא	**אל** ביתו שמח. 6 קורא אוהביו ושכניו ואמר שמחו עמי
Lc 15,18	אבי. ואני מת בכאן ברעב. 18 אקום ואלך	**אל** אבי. ובבואו לפניו. אמ׳ לו אני חטאתי לשמים
Lc 15,20	בנך. עשה לי כמו אחד משכיריך: 20 וקם ובא	**אל** אביו. ואם שעדיין רחמן ממנו הבן האב נתמלא
Lc 15,25	25 והבן הגדול היה בשדה ובבואו נגש	**אל** הבית שמע השיר והמחולות. 26 וקרא אחד מן
Lc 17,14	עלינו 14 וכאשר ראם ישאוש אמ׳ לכו ותתראו	**אל** הכהנים. ונעשה שבעודם הולכים נשתנו 15 ואחד
Lc 19,5	כי שם היה לו לעבור 5 וכאשר ישאוש בא	**אל** המקום זאקיב הביט וראה ישוש משיח ואמר לו
Lc 19,41	שאם הם ישתקו האבנים ידברו. 41 וכאשר קרב	**אל** העיר ראה אותה ובכה עליה. אמר 42 כי אם אתה
Lc 21,9	ללכת אחריהם. 9 וכאשר תשמעו קטטות ואנחות	**אל** תחרדו. שחוייב כל אלה להעשות. אכן לא יהיה זה
Lc 21,21	ואשר הם באמצעה יפרדו. ואשר בגבולותיה	**אל** יכנסו בה 22 כי אלה הימים יום נקם הם. בעבור
Lc 22,45	דם נגרות בארץ. 45 וכשקם מהתפלה ובא	**אל** תלמידיו ומצאם ישנים בעבור דאגה. 46 ואמר
Lc 23,28	28 וישאוש מתהפך אליהם אמ׳ בני ירושלם	**אל** תבכו עלי רק על עצמכם תבכו ועל בניכם. 29 כי
Lc 23,33	נוהגים עמהם בעבור שימיתום: 33 וכאשר באו	**אל** המקום הנקרא קלוארי שם תלו ישאוש והגנבים.
Lc 23,52	עיר יהודה ומצפה מלכות השם׳. 52 בא ונגש	**אל** פילאט ושאל שיתן לו גוף ישאוש והודה לו. 53
Lc 24,36	עמד באמצעם ואמר להם שלום לכם אני הוא	**אל** תיראו. 37 והם נבהלים וחרדים. חשבו ושערו שראו
Jn 1,42	מצאנו משיח שנקרא קרישטש: 42 והביאו	**אל** ישאוש. וישאוש מביטו אמ׳ שימון בן יואן אתה
Jn 3,2	נקודימוש והיה שר היהודים 2 ובלילה בא	**אל** ישאוש ואמר לו ר׳ אנו יודעים שאתה באת מן
Jn 3,7	בשר הוא. ומה שנולד מרוח רוח הוא. 7	**אל** תתמה כי אני אומ׳ חוייב שתהיו נולדים מחדש. 8
Jn 3,21	נתפש במעשיו. 21 אבל מי שעושה אמת בא	**אל** הנר בעבור שפעולותיו יהיו גלויות כי בשם האל
Jn 4,46	ליום החג: 46 אז בא פעם אחרת בבית גלליאה	**אל** מקום אשר עשה שם ממים יין. והיה שם מלך קטן
Jn 5,28	לו יכולת לעשות משפט כי הוא בן אדם: 28	**אל** תתמהו מזה כי עדיין תבא שעה שבה כל אותן שהם
Jn 5,45	ואינכם מבקשים אותם שהן מן השם׳ לבד. 45	**אל** תהיו כ״כ סכלים שתחשבו שאני הוא המלשין אתכם.
Jn 6,19	וחמש מילין ראו ישוש המלך אליהם. ויגש	**אל** הספינה ופחדו. 20 אבל אמר להם אני הוא אל
Jn 6,20	אל הספינה ופחדו. 20 אבל אמר להם אני הוא	**אל** תיראו. 21 אז רצו לקבלו בספינה. ומיד היתה
Jn 7,24	נגדי כי רפאתי כל אדם בשבת. 24 בעבור זה	**אל** תשפטו לפנים רק דין צדק: 25 אז אמרו קצת מבני
Jn 8,10	יחידי בין כך ובין כך: 10 וישאוש קם ואמ׳	**אל** האשה אנה הם המעידים עליך אדם לא העניש אותך.
Jn 8,41	לו אנחנו לא היינו נולדים מזנות. לנו	**אל** אחד ואב אחד: 42 אז אמר להם ישאוש אם האל הוא
Jn 10,33	אותך רק מקללה וגידוף. כי אתה אדם ולא	**אל.** ועושה אתה עצמך אלוה. 34 ענה להם ישאוש אינו
Jn 11,27	אדון כן אני האמנתי שאתה הוא משיח בן	**אל** חי שבא בזה העולם. 28 וכאשר אמרה אלה הדברים
Jn 11,54	בפרסום בין היהודים. רק הלך במלכות קרובה	**אל** המדבר בעיר שנקראת אפרים ושם עומד עם תלמידיו.
Jn 12,15	מצא עיר בן אתון וישב עליו. כמו שכתוב 15	**אל** תראי בת ציון הנה מלכך בא יושב על עיר בן
Jn 13,38	עד שתהיה כופר בי שלש פעמים. ואמרו	**אל** תלמידיו: Tit,14 קפיטולו י״ד כפי ש׳ יואן 1 לא

Jn 14,6 [*] 6 [*] אני דרך אמת וחיים. אין אחד בא **אל** האב רק בעבורי. 7 אם הייתם לעבד מכירים אותי
Jn 14,12 ודברים גדולים יותר מהם עושה כי אני הולך **אל** העם: 13 והדבר שתשאלו לאב בשמי הוא יעשה לכם.
Jn 14,16 אם תאהבוני ותשמרו מצותי 16 ואני אתפלל **אל** האב ויתן לכם רוח אחר קדוש בעבור שיעמוד עמכם
Jn 14,28 תאהבו אותי. אמת שאתם תגילו כי אני הולך **אל** האב והאב גדול ממני: 29 עתה גלו מי זה לכם
Jn 16,10 כי לא האמינו בי 10 ומצדקה כי אני הולך **אל** האב. ומעתה לא תראו אותי 11 רק מרחוק. כי שר
Jn 16,16 מעט. 16 ומעתה לא תראו אותי כי אני הולך **אל** האב: 17 אז אמרו תלמידיו ביניהם מה הוא זה
Jn 16,17 ופעם אחרת מעט ותראוני כי אני הולך **אל** האב. 18 אז אומרים מה הוא זה שאומר לנו מעט.
Jn 16,28 לעולם. ופעם אחרת אני עוזב העולם והולך **אל** האב. 29 ואמרו לו תלמידיו הנה אתה מדבר לנו
Jn 17,3 יתן להם חיים נצחיים. 3 שיכירו אותך לבד **אל** אמת. ואותו ששלחת ישאוש משיח. 4 אני הודעתיך
Jn 18,16 בן בית להגמון ושנכנס עם ישאוש. ואמר **אל** השוערת ושמה פירו בפנים. 17 אז אמרה השפחה
Jn 19,37 בו. 37 ועוד כתיבה אחרת אומרת והביטו **אל** אשר דקרוה. 38 אחר אלה הדברים בא יוסף
Jn 20,17 לו רבי שר״ל מאישטרו. 17 וישוש אמר לה **אל** תגעי בי כי עדיין לא עליתי לאבי. אבל לכי
Jn 20,17 אבל לכי לתלמידי ואמרי להם שאני עולה **אל** אבי ואל אביכם. אלהי ואלהיכם. 18 ומריאה
Jn 21,14 להם 14 ואז היו ג׳ פעמים שנתגלה ישאוש **אל** תלמידיו אחר שחזר חי: 15 אז כשאכל אמר ישאוש
Mt 26,7 מצורע 7 נגשה אליו אשה אחת עם קופסת **אלא** בשטרוס מליאה משיחה מרגליות. ושפכה על ראשו
Mc 12,27 יצחק ואלהי יעקב. 27 אינו אלוה המתים **אלא** החיים. ולזה אתם טועים מאד: 28 ויגש אליו אחד
Mc 12,32 אמת גדול שאינו לבד אלוה אחד ואינו אחר **אלא** הוא 33 אותו שחייב אדם לאהוב מכל לב ומכל נפש
Lc 9,56 רוח אתם. 56 בן האדם לא בא לאבד הנפשות **אלא** להושיען. ונסעו משם והלכו במגדול אחד 57
Lc 17,18 הם התשעה 18 לא נמצא שחזר ונתן שבח לשם **אלא** זה מעם נכר 19 ואמ׳ אליו קום ולך כי אמונתך
Jn 11,4 שומע אמ׳ זה החולי אינו חולי מיתה רק עמו **אלא** בעבור שבן האל יתעלה בעד אותו חולי: 5 וישאוש
Mt 10,5 טאטדיב 4 שימון קאעיב:יודש שמסרו. 5 **אלה** י״ב שלח ישוש משיח וצום ואמר להם אל תכנסו
Mt 11,1 ל״ה כפי מתיאו 1 וכאשר ישאוש משיח השלים **אלה** הדברים הוא צוה לתלמידיו שילכו עמו דרוש
Mt 11,25 תהיה אב בורא שמים וארץ. כי אתה הסתרת **אלה** הדברים אל החכמים יודעי ספר. וגלית אותם
Mt 13,34 בשלשת מדות קמח עד שהכל מחמץ. 34 כל **אלה** הדברים אמ׳ ישואש בדמיונות: 35 בעבור זה תהיה
Mt 13,51 ושם יהיה בכי והרעשת שינים. 51 שמעתם כל **אלה** הדברים. והם אמרו הין. 52 והוא אמ׳ להם לכן
Mt 13,53 דברים חדשים וישנים. 53 ונעשה כאשר נשלמו **אלה** הדמיונות נסע משם 54 ובא אל ארצו ומלמדם בבתי
Mt 19,1 מ״ה כפי מתיאו 1 ונעשה כאשר ישאוש כלה **אלה** הדברים יצא מגליליאה ובא בקצות ארץ גודיאה
Mt 21,23 וזקני העם אומרים בעד אי זה כח עושה אתה **אלה** הדברים. ומי נתן לך זה היכולת. 24 ענה ישאוש
Mt 21,27 להם גם אני לא אומ׳ באי זה כח אני עושה **אלה** הנפלאות. 28 מה דומה לכם. אדם אחד היו לו
Mt 23,36 המקדש והמזבח: 36 אמיתות לכם אומר שכל **אלה** העניינים יבאו על אלה הדורות: 37 ירושלם
Mt 23,36 לכם אומר שכל אלה העניינים יבאו על **אלה** הדורות: 37 ירושלם ירושלם שהרגת הנביאים
Mt 24,2 2 והוא ענה ואמ׳ אליהם רואים אתם כל **אלה** העניינים. אמיתות אומ׳ לכם אשר לא ישאר אבן
Mt 24,3 ואמרו בסוד אליו אמור לנו מתי יהיו **אלה** הדברים וסימני ביאתך וקץ העולם: 4 וענה ישאוש
Mt 26,1 נ״ב כפי מתיאו 1 והיה עשוי כאשר סיים **אלה** הדברים. אמ׳ לתלמידיו 2 תדעו כי מכאן ועד ב׳
Mc 11,33 להם ואני לא אומר לכם באי זה אני עושה **אלה** הדברים: Tit,12 קפיטולו י״ב כפי שן מרקו 1
Mc 13,29 אתם שהקץ מתקרב. 29 כמו כן כאשר תראו **אלה** הדברים תדעו אתם שקץ העולם מתקרב אל הפתח. 30
Mc 13,31 הדברים יבאו. 31 השמים והארץ יעברו ודברי **אלה** לא יעברו 32 אותו היום ואותה שעה לא ידעה לא
Lc 1,19 אני הוא שעומד לפני האל ושולחתי להגיד לך **אלה** הדברים 20 בעבור שלא האמנת לדברי שיושלמו
Lc 1,65 פחד בכל שכיניהם. ובכל הרי גודיאה נתפשטו **אלה** הדברים. 66 וכל אשר שמעו שמוהו בלבם ואמרו אי
Lc 2,19 להם באותו בעד הרועים. 19 ומריאה שמה כל **אלה** הדברים בלבה. 20 והעם שבו מודים ומשבחים הש׳.
Lc 2,51 בואזריק והיה משועבד להם. ואמו מקיימת כל **אלה** הדברים בלבה. 52 וישאוש מרבה בחכמתו ובשנים
Lc 4,6 כל מלכות העולם 6 ואמ׳ לו הנה אתן לך כל **אלה** העניינים 7 אם תפול לרגלי ותפללני. 8 ענה ישו
Lc 4,28 28 וכל אשר היו בבית הכנסת ושומעין **אלה** הדברים היו נקצפין ומלאים חימה. 29 וקמו
Lc 5,27 נפלאות גדולות ראינו היום. 27 ואחר **אלה** הדברים יצא ישאוש מאותו מקום וראה אדם אחד
Lc 6,26 ותכאבו. 26 אוי לכם כי כלם יברכוכם. כפי **אלה** הדברים עושים אביהם של אלו לנביאים. 27 אבל
Lc 7,1 Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי לוקא 1 וכאשר השלים **אלה** הדברים באזני העם נכנס בכפר נחום. 2 ועבד
Lc 7,18 גודיאה. 18 ותלמידים הלכו ליואן ואמרו כל **אלה** הדברים. 19 ויואן קרא שנים מתלמידיו ושלחם
Lc 9,28 עד שיראו מלכות השם׳. 28 ושמנה ימים אחר **אלה** הדברים ישאוש לקח פירי ויקומו ויואן ועלה אל
Lc 9,44 כן תמהו. ואמ׳ ישו לתלמידיו שימו לבבכם **אלה** הדברים העתידים לבא. בן האדם יהיה נמסר בידי
Lc 11,27 יותר רעים מהראשונים. 27 וכאשר ישאוש אמ׳ **אלה** הדברים לעם אשה אחת מסיעתו בקול רם אומרת לו:

Lc 11,42 והרודא והכרוב. ועוזבים משפט וצדקת השם׳. **אלה** הדברים ראויים שיעשו ולא להכניסם. 43 ראוי
Lc 11,45 45 וענה מחכמי הדת ואמ׳ רבי באמרך **אלה** הדברים עושה אתה לנו בזיון. 46 וישאוש אמר
Lc 11,53 אותם שחפצים היו ליכנס. 53 וכאשר אמר **אלה** הדברים אליהם התחילו הפרושים לחלוק דבריו
Lc 12,30 ואביכם יודע באמת כי לכם חסרון מכל **אלה.** 31 אמנם תשאלו מלכות הש׳ וכל אלה הדברים
Lc 12,31 מכל אלה. 31 אמנם תשאלו מלכות הש׳ וכל **אלה** הדברים תשיגו. 32 אל תהיו יראים מגוי חלש כי
Lc 13,17 קשר שראוי להתירה בשבת. 17 וכאשר אמ׳ כל **אלה** הדברים כל אותן שכנגדו נתביישו והעם שמחו בכל
Lc 14,15 הצדיקים. 15 וכאשר אחד מתלמידיו שמע **אלה** הדברים אמר לו מאושר יהיה מי שיאכל פת במלכות
Lc 16,14 והפרושים שהם במידת הכילות והגללים שמעו **אלה** הדברים והוציאו לעג עליו. 15 וישאוש אמ׳ אתם
Lc 16,26 ה..רעות ועתה לזרו .. ואתה בצער 26 בכל **אלה** הדברים.. ומה גדולה היא תקועה בעבור זה אותם
Lc 18,11 עולמיי. 11 והפרוש עומד על רגליו אומר **אלה** הדברים. אדון אלהים חינות אני עושה לך כי אני
Lc 18,21 עדות שקר. כבד אביך ואמך. 21 והוא אמר כל **אלה** הדברים קיימתי בנערותי. 22 והדבר ההוא שמע
Lc 18,26 עשיר שיכנס במלכות שמים. 26 ואותן ששמעו **אלה** הדברים אמרו ומי יוכל להיות נושע. 27 וישאוש
Lc 20,2 אליו אמור לנו באי זו ממשלה אתה עושה **אלה** הדברי׳ או מי הוא אשר נתן לך זאת הממשלה. 3
Lc 20,8 ואני לא אומ׳ לכם באי זו ממשלה אני עושה **אלה** הדברים. 9 והתחיל לאמר לעם זה הדבר. איש אחד
Lc 21,7 אבן ותפסד: 7 ושאלוהו אדון מתי יהיו כל **אלה** הדברים. ומתי יתחילו להעשות. 8 והוא אמר
Lc 21,9 תשמעו קטטות ואנחות אל תחרדו. שחוייב כל **אלה** להעשות. אכן לא יהיה זה מיד ולא הקץ. 10 אז
Lc 21,12 ואותות גדולים בשמים. 12 רק קודם כל **אלה** הדברים ישלחו בכם ידיכם וירדופכם. וימסרו
Lc 21,22 יפרדו. ואשר בגבולותיה אל יכנסו בה 22 כי **אלה** הימים יום נקם הם. בעבור שיושלמו כל הדברים
Lc 21,28 עם עב גדול ובגודל צלם דמותו. 28 וכאשר **אלה** הדברים התבוננו ושאו ראשיכם והביטו. כי
Lc 21,31 יודעים שהקץ מתקרב. 31 כן כאשר תראו כל **אלה** הדברים שיעשו תדעו שמלכות השם׳ קרוב. 32 באמת
Lc 21,32 אני אומר לכם שלא ימות זה הדור עד שכל **אלה** העניינים יעשו. 33 השמים והארץ יכלו. ודברי
Lc 21,36 לעולם והתפללו לשם שתהיו ראויים לברוח כל **אלה** הדברים שעתידין לבא. עומד בן האדם 37 ביום
Lc 23,46 בקול גדול. אב בידך אפקיד רוחי. ובאמרו **אלה** הדברים שלח רוחו. 47 וסנטוריאו בא. ולכל אלה
Lc 23,47 הדברים שלח רוחו. 47 וסנטוריאו בא. ולכל **אלה** הדברים שנעשו הלל הש׳. ואמר באמת זה האיש היה
Lc 24,9 דבריו 9 וחוזרות מן הקבר מגידות כל **אלה** הדברים לאותן י״א ולכל האחרים. 10 והיה
Lc 24,10 שלומי והאחרות שהיו עמהן שאומרות לשלוחים **אלה** הדברים 11 ונראו להם דברים אלו כדברים בלתי
Lc 24,44 לפניהם לקח הנותר ונתן להם. 44 ואמר להם **אלה** הם הדברים שאמרתי לכם בעמדי עמכם. שחוייב הוא
Jn 2,12 וגלה מעלתו ותלמידיו הכירוהו. 12 אחר **אלה** הדברים ירד בכפר נחום הוא ואמו והאחים
Jn 2,16 16 ואמר למוכרי יונים השליכו דברים **אלה** ממקום זה ולא תעשו בית אבי בית סחורה. 17
Jn 3,9 9 ענה נקודימון ואמ׳ לו איך באיפשר יהיו **אלה** הדברים: 10 ענה ישאוש ואמר לו אתה הוא רבי
Jn 3,22 יהיו גלויות כי בשם האל נעשות. 22 אחר **אלה** הדברים בא ישאוש עם תלמידיו בארץ גודיאה ושם
Jn 5,1 Tit,5 קפיטולו ה׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר **אלה** הדברים היה יום חג היהודים ועלה ישאוש
Jn 6,60 ומתו. מי שאוכל זה הפת יחיה לעולם: 60 **אלה** הדברים אמר בבית הכנסת מלמד בכפר נחום. 61 אז
Jn 7,1 עשר: Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר **אלה** הדברים הלך ישאוש בגלליאה כי לא רצה ללכת
Jn 7,4 לכל אינו עושה שום דבר בסתר אם תעשה **אלה** הדברים תפרסם עצמך לעולם. 5 כי האחים עדיין
Jn 7,9 זה של חג. וזמני לא נשלם: 9 כאשר אמר **אלה** הדברים הוא היה בגלליאה. 10 וכאשר אחיו עלו
Jn 8,20 אם תהיו יודעים אותי באולי תדעו אבי: 20 **אלה** הדברים דבר ישו משיח בגאסיפילסי מלמד במקדש
Jn 8,28 אני עושה מעצמי רק כמו שהאב למדני לדבר **אלה** הדברים. 29 ומי ששלחני הוא עמי: ואינו מניחני
Jn 8,30 שאליו ערבים אני עושה. 30 כל עת הוא מדבר **אלה** הדברים רבים האמינו בו: אז אמר ישאוש לאותם
Jn 9,6 בעוד שאני בעולם. נר הוא בעולם. 6 באומרו **אלה** הדברים ירק בארץ. ונעשה טיט ברוק ההוא. ומשח
Jn 9,22 שאלו אותו כי בן דעת הוא ומדבר מעצמו. 22 **אלה** הדברים אמרו האב והאם. כי יראו מהיהודים שאם
Jn 10,21 למה אתם שומעין אותו. 21 ואחרים אומרים **אלה** הדברים אינם מאדם שאחזו שד. ושטן יכול עיני
Jn 10,22 שד. ושטן יכול עיני עורים לפקוח. 22 **אלה** הדברים נאמ נאמרו בירושלם וחורף היה. 23
Jn 11,7 היה חולה. עמד באותו מקום ב׳ ימים. 7 אחר **אלה** הדברים אמ׳ לתלמידיו נלכה פעם אחרת בגודיאה.
Jn 11,11 שהולך בלילה מצער עצמו כי נר אין לו. 11 **אלה** הדברים אמר: ואחר אמר אליהם נלכה כי לזריט
Jn 11,28 בן אל חי שבא בזה העולם. 28 וכאשר אמרה **אלה** הדברים הלכה וקראה מריאה [*] [*] 29 ותכף
Jn 11,43 זה בעבור שיאמין שאתה שלחתני. 43 כשאמ׳ **אלה** הדברים צעק ואמ׳ לזרו בוא בקול גדול 44 וצא
Jn 12,36 לכם נר האמינו בנר בעבור שתהיו בני נר: **אלה** הדברים אמר להם ישאוש והלך ונסתר מהם. 37
Jn 12,41 ויבינו בלב ויתבוננו ואני מרפא אותם 41 **אלה** הדברים אמ׳ ישעיה הנביא. כאשר ראה מעלת האל
Jn 13,17 והשלוח יותר משלוחו. 17 אם תהיו יודעים **אלה** הדברים מאושרים תהיו כאשר תעשום. 18 אני אומר

Jn 13,21 אותי מקבל מי ששלחני. 21 כאשר ישאוש אמר **אלה** הדברים מצא עצמו רוחני והזהיר ואמר אמת אומר
Jn 14,25 אשר שמעתם אינו שלי רק מאבי ששלחני: 25 **אלה** הדברים אמרתי בעומדי עמכם. 26 אבל האב נאמר
Jn 15,11 ואני אהבתי אתכם ועומדים [*] 10 [*] 11 **אלה** הדברים אמרתי לכם בעבור שגילי יהיה בכם
Jn 15,17 בעבור שהדבר תשאלו בשמי יתן לכם. 17 **אלה** הדברים אני מצוה לכם שתאהבו זה את זה. 18 אם
Jn 15,21 אם שמרו מצותי אתכם ישמרו. 21 אבל כל **אלה** הדברים יעשו לכם בעבור שמי כי לא ידעו אותו
Jn 16,1 עמדי: Tit,16 קפיטולו י״ו כפי ש׳ יואן 1 **אלה** הדברים אמרתי לכם בעבור שלא תהיו ניזוקים 2
Jn 16,4 4 ואלה הדברים דברתי לכם בעבור שתבא שעת **אלה** הדברים תהיו נזכרים שאני אמרתים. 5 ואני לא
Jn 16,6 לאן אתה הולך. 6 רק כאשר אמרתי לכם **אלה** הדברים דאגה נתמלאה לבבכם. 7 אבל אני אומר
Jn 16,25 תשאלו ותקחו בעבור ששונכם יהיה שלם: 25 **אלה** הדברים אמרתי לכם במשל לכם רק בגלוי אגי
Jn 16,33 אותי יחידי. ואיני יחיד כי האב עמי: 33 **אלה** הדברים אמרתי לכם בעבור שבי לבד יהיה לכם
Jn 17,1 העולם: Tit,17 קפיטולו י״ז כפי יואן 1 **אלה** הדברים דבר ישאוש ונשא עיניו לשמים ואמ׳ אב
Jn 18,1 י״ח כפי ש׳ יואן 1 כאשר ישאוש אמ׳ **אלה** הדברים הלך עם תלמידיו מעבר לנהר הנקרא
Jn 18,8 אני הוא. אם כן אם אותי אתם מבקשים הניחו **אלה** ללכת 9 בעבור שיהיה נשלם הדבר שאמר כי מכל
Jn 18,22 הדברים שאמרתי. 22 וכאשר ישאוש אמר **אלה** הדברים אחד ממשרתי היהודים הכה בצואר ישאוש
Jn 19,13 אומר נגד שיסר: 13 אז כאשר פילאט שמע **אלה** הדברים הביא ישו בחוץ וישב בקתרדא אחת מקום
Jn 19,24 ושמו גורלות במלבושי. והפרושים עשו **אלה** הדברים. 25 ואם ישאוש ומריאה אליאופי אחות אם
Jn 19,38 אחרת אומרת והביטו אל אשר דקרוה. 38 אחר **אלה** הדברים בא יוסף אברמטיאה ועמד נחבא מפחד
Jn 20,18 לתלמידים אומרת אנכי ראיתי. ואמ׳ לי **אלה** הדברים 19 אז שבת אחד כשהיה ערב ודלתות הבית
Jn 21,24 הוא התלמיד שעושה עדות מאלו הדברים וכתב **אלה** הדברים. ואתם יודעים שאמת הוא עדותו. 25 ועוד
Mt 15,31 והפסחים לכת. והעורים ראות. ומהללים **אלהי** ישראל. 32 וישואש קרא תלמידיו ואמ׳ אני מרחם
Mt 22,32 לא אתם קראתם מה שהאל אמ׳ לכם 32 אני הוא **אלהי** אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. איננו אלוה
Mt 22,32 מה שהאל אמ׳ לכם 32 אני הוא אלהי אברהם **אלהי** יצחק ואלהי יעקב. איננו אלוה מהמתים אבל
Mc 12,26 נראה לו האל בסנה אומר אני אלוהי אברהם **אלהי** יצחק ואלהי יעקב. 27 אינו אלוה המתים אלא
Lc 1,68 רוח הקדש וניבא וא׳ 68 ברוך יהיה אדון **אלהי** ישראל. כי הוא פקד ועשה פדיון עמו 69
Lc 20,37 והראהו משה. כי האל אמ׳ לו בסנה אני **אלהי** אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. 38 אינו אלוה
Lc 20,37 משה. כי האל אמ׳ לו בסנה אני אלהי אברהם **אלהי** יצחק ואלהי יעקב. 38 אינו אלוה המתים אכן
Jn 20,17 ואמרי להם שאני עולה אל אבי ואל אביכם. **אלהי** ואלהיכם. 18 ומריאה מגדלינא הלכה והגידה
Lc 4,18 וכאשר פתח הספר מצא מקום שכתו׳ בו 18 רוח **אלהי׳** עלי. ובעבור זה משח אותי ושלחני לעניים
Mc 8,33 אמ׳ הפרד מעלי שכנגדי. כי אין לך שכל **אלהיי** אבל בשריי. 34 וקרא לעם ולתלמידיו ואמ׳
Mt 4,7 רע בנפשך: 7 עוד ענה לו כתוב הוא לא תנסה **אלהיך.** 8 אז העלהו השטן על הר אחד גבוה מאד
Mt 22,37 העליון צווי בדת 37 אמ׳ לו ישאוש תאהוב **אלהיך** בכל לבבך ובכל נפשך ומכל שכלך. 38 זהו
Mc 12,29 וישאוש ענה ואמ׳ הצווי העקרי. שמע ישראל **אלהיך** אדון הוא אחד. 30 אותו תאהב בכל לבבך ובכל
Lc 4,8 8 ענה ישו ואמ׳ לו כתי׳ הוא האדון **אלהיך** תתפלל ואותו תעבוד: 9 אז עלה הוא בעיר
Lc 4,12 אמ׳ לו פעם אחרת [*] לא תנסה האדון השם׳ **אלהיך.** 13 ונשלם כל הנסיון. המנסה נסע ממנו. 14
Lc 10,27 מזה העניין. 27 והוא ענה ואמ׳ תאהב האדון **אלהיך** בכל לבבך ובכל נפשך ובכל כחך ומחשבתך.
Jn 8,54 הנותן לי מעלה. אותו שאתם אומרים שהוא **אלהיכם** ולא הכרתם אותו. 55 אבל אני הכרתיו. ואהיה
Lc 2,52 בלבה. 52 וישאוש מרבה בחכמתו ובשנים ובחן **אלהים** ואנשים. Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי לוקא 1 בשנת
Lc 18,2 2 אומר דיין אחד היה בעיר אחד שאינו ירא **אלהים** ולא היה לו יראה ובושת מן האנשים. 3 ואלמנה
Lc 18,4 זמן רב. ואחר אמר בלבו ואם שאיני ירא **אלהים** ואנשים. 5 אמנם כאשר האלמנה הזאת ימצאני
Lc 18,11 עומד על רגליו אומר אלה הדברים. אדון **אלהים** חינות אני עושה לך כי אני איניני כמו
Lc 18,13 עיניו לשמים אבל מכה את חזהו. אומר אדון **אלהים** רחמני כי חוטא אני 14 אמת אני אומר לכם
Lc 23,40 עמך. 40 והאחר עונה ומגדף אומ׳ אינך ירא **אלהים** כי בצרתם אתה. 41 ובאמת אנחנו סובלים המשפט
Jn 1,51 אומר אני לכם תראו השמים שתפתחו ומלאכי **אלהים** עולים ויורדים על בן האדם: Tit,2 קפיטולו
Jn 10,34 להם ישאוש אינו כתו׳ בתורתכם. אני אמרתי **אלהים** אתם. 35 אם הם אמרו שאלים הם אותם שדבר
Mc 12,11 אותה היתה מונחת לפינה. 11 וזה נעשה בעד **אלהינו.** היא מלא כה נפלאה בעינינו. 12 והם רצו
Mt 17,7 נפלו על פניהם והיה להם פחד גדול. 7 וקרב **אלהם** ישאוש ואמר להם קומו אל תפחדו. 8 ושאו
Mt 25,40 ומאוסר ובאנו אליך. 40 והמלך יענה ויאמר **אלהם** אמיתות אומר לכם כי כל הטוב שמעולם עשיתם עם
Jn 21,3 אחרים שהיו יחדיו. 3 ושימון פירו אמר **אלהם.** אני הולך לצוד דגים. והם אמרו לו ואנחנו
Mt 7,28 והפילוה בכבדות. 28 וכאשר ישוש משיח אמ׳ **אלו** הדברים העם היו תמהים ממוסרו 29 שהוא מלמדם
Mt 9,12 חטאים המפורסמים. 12 וישוש משיח כאשר שמע **אלו** הדברים אמר להם הבריאים אינם צריכים רופא אבל

Mt 15,20 רציחות ניאופים גניבות עדות שקר קללה. 20 **אלו** הדברים מטנפים האדם אין נטולות אין מטנפות
Mt 20,12 מלינים נגד בעל החיילות. 12 אומרים **אלו** התחילו לפעול שעה שפלה. ואתה עשיתים שוים
Mt 21,16 כעוסים. 16 ואמרו לו שומע אתה מה אומרין **אלו.** וישאוש אמר הין: לא אתם קראתם מה אומר
Mt 21,31 ענה אני אלך בחפץ ולא הלך. 31 מי משני **אלו** עשה רצון האב. והם ענו הראשון. והוא אמ׳ להם
Mt 27,41 אתה ירד מן השתי וערב. 41 וכמדומה לדברים **אלו:** אומרים לו גדול הכהנים והמאותתים והחכמים.
Mt 27,44 אומ׳ אני בן האלוה. 44 וכמדומה לדברים **אלו** מחירופין. היה אומ׳ אחד מהגנבים שהיו תלויים
Mc 3,34 הם אחי. 34 והביט אותם שהם סביביו ואמ׳ **אלו** הם אמי ואחי 35 וכל אותן שיעשו רצון הש׳ הם
Mc 6,3 וקרוביו יקומו ויוסף ויודא ושימון וכל **אלו** הם אתנו והיו אשקנד אשקנדליזטש בו. 4 וישאוש
Mc 7,23 גניבות כילאות חמדה גיאות סכלות. 23 כל **אלו** הרעות מתנועעות מהלב ואלו מטנפים האדם: 24
Mc 9,36 וחבקו ואמ׳ 36 אותו שיקבל עו׳ מנערים **אלו** בשמי יקבלו אותי. ואותו שמקבל אותי אינו מקבל
Mc 11,28 28 ואמרו לו בעד אי זה כח עושה אתה **אלו** הנפלאות ומי נתן לך זה הכח שאתה עושה זה: 29
Mc 11,29 לי ואחר אני אומר לכם באי זה כח אני עושה **אלו** הדברים. 30 טבילת ג׳ואן מן השמים או מן
Mc 12,23 להם לאשה.23 בתחיה של מי תהיה לאשה מכל **אלו.** 24 וענה ישאוש ואמר להם אתם טועים ואינכם
Mc 13,2 ואיזה אבנים: 2 וענה ישאוש ואמ׳ רואה אתה **אלו** הבניינים גדולים לא תשאר אבן על אבן שלא
Mc 13,4 וגואן ואנדריב 4 אמור לנו מתי יהיו **אלו** הדברים. והסימן מתי יהיה הקץ של עולם שכל
Mc 13,30 אני אומר לכם שזה הדור לא יעבור עד שכל **אלו** הדברים יבאו. 31 השמים והארץ יעברו ודברי אלה
Lc 3,8 אברהם. אני אומ׳ לכם שהאל יכול מאבנים **אלו** החזיר חי בן אברהם 9 כי הגרזן כבר עברה לשורש
Lc 6,26 יברכוכם. כפי אלה הדברים עושים אביהם של **אלו** לנביאים. 27 אבל אני אומ׳ לכם שזה אתם
Lc 9,9 לשחוט ש׳ יואן מי הוא זה שעושה דברים **אלו.** ורצה לראות ישאוש משיח. 10 וחזרו התלמידים
Lc 9,27 והמלאכים. 27 ואומר אני לכם באמת שמקצת **אלו** שהיום פה לא יטעמו מות עד שיראו מלכות השם׳.
Lc 9,34 ואינו יודע מה אומר. 34 ובאומרו דברים **אלו** באה עב לבנה ועשתה צל להם ונכנסו בעב ופחדו
Lc 10,21 לך אב ואדון בשמים ובארץ שהעלמת דברי **אלו** מן החכמים. וגליתם לקטנים אמת הוא אב כי כן
Lc 10,35 ואם תוציא בהוצאתו יותר משני פשיטין **אלו** יתנם לו בחזרתו. 36 אי זה מאלה השלשה נראה לך
Lc 13,2 חטאים יותר מגלילבש האחרים כי סבלו דברים **אלו.** 3 אומר לא רק אם לא תשובו כולם תאבדו 4 כמו
Lc 20,33 [*] 33 אז בתחיית המתים מאי זה מכל **אלו** תהיה לאשה. [*] 34 וישאוש אמר להם בני זה
Lc 21,4 האלמנה ענייה שמה יותר מכולכם. 4 כי כל **אלו** מהשפעתם שמו במתן האל. אבל זאת ממה שפיחתה
Lc 21,6 מרגליות וממתנות. וישאוש אמ׳ 6 דברים **אלו** שאתם רואים עדיין תראו ימים שלא יעמוד אבן על
Lc 23,31 עלינו. 31 כי אם בעין הלח נעשו דברים **אלו** מה יעשו ביבש. 32 ושנים אחרים רעים נוהגים
Lc 23,49 וכל הנשים שבאו אחריו מגלליאה רואות **אלו** הדברים. 50 והנה אדם אחד שמו יוסף אברימסיאה
Lc 24,11 לשלוחים אלה הדברים 11 ונראו להם דברים **אלו** כדברים בלתי מוסכמין להם. ולא האמינו אותם.
Lc 24,21 את ישראל והיום יום שלישי שנעשו דברים **אלו.** 22 רק מקצת מנשינו החרידונו שקודם היום היו
Jn 1,28 לי אותו שאיני ראוי לחלוץ שרוך נעלו. 28 **אלו** הדברים נעשו בביטניאה מעבר הירדן ששם יואן
Jn 5,16 זה מתהלך ישאוש בגודיאה לעשות דברים **אלו** בשבת. 17 וישוש ענה אבי פעל עד עתה. ואני ג״כ
Jn 6,5 אליו. ואמר לפיליף אנה נקנה פת שיאכלו **אלו** העמים. 6 זה אמר היה לנסות כי יודע הוא מה
Jn 8,53 שמת והנביאים שמתו. מי משבח אותך במעלות **אלו** כי אם אתה בעצמך: 54 ענה ישאוש אם אני משבח
Jn 12,16 ישאוש נתעלה באור העליון: אז ידעו שדברים **אלו** עליו נאמרו ושיעשו לו דברים אלו 17 בעבור זה
Jn 12,16 שדברים אלו עליו נאמרו ושיעשו לו דברים **אלו** 17 בעבור זה אחוזת העם שהיתה עמו עושה לו
Jn 17,9 9 אני בעדם מתפלל לא בעד העולם רק בעד **אלו** שנתת לי. כי שלך הן 10 וכל שלי שלך הן. ושלך
Jn 17,20 הם מקודשים באמת. 20 ואיני מתפלל בעד **אלו** לבד. רק עדיין בעד אותן שיאמינו בעד דבריהם
Jn 19,36 שאמ׳ אמת בעבור שאתם תאמינוהו. 36 וכל **אלו** הדברים נעשים הכת הכתיבה נשלמה: אומר עצם לא
Jn 20,14 14 וכאשר מריאה מגדלינא אמרה דברים **אלו** נהפכה וראתה ישאוש עומד על רגליו ולא הכירה
Jn 20,31 לתלמידיו שאינם כתובים בספר זה. 31 רק **אלו** נכתבים למען תאמינו שישאוש משיח הוא בן האל.
Mt 17,21 21 והוא עמד בגליליאה. אמ׳ להם ישו בן **אלוה** יהיה נבגד ונמסר בידי החטאים 22 וימיתוהו.
Mt 22,32 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. איננו **אלוה** מהמתים אבל מהחיים. 33 וכאשר שמע העם זה היה
Mt 27,40 ובשלשה ימים תבנהו. תושיע עצמך אם בן **אלוה** אתה ירד מן השתי וערב. 41 וכמדומה לדברים
Mc 3,17 שם להם. זהו בינאטגיש ר״ל בן מהעליון **אלוה** 18 ואנדריב ופיליף וטומאוש ומתיב וטומש
Mc 12,27 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. 27 אינו **אלוה** המתים אלא החיים. ולזה אתם טועים מאד: 28
Mc 12,32 לו אותו החכם רבי אמת גדול שאינו לבד **אלוה** אחד ואינו אחר אלא הוא 33 אותו שחייב אדם
Lc 5,24 אמור קום ולך. 24 אבל בעבור שתדעו כי בן **אלוה** יש לו יכולת בארץ לעזוב החטאים. אמ׳ אל חולה
Lc 20,38 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. 38 אינו **אלוה** המתים אכן החיים כי כלם חיים עמו. 39 ומקצת

Jn 1,1 בן האלוה. ובן האל עם האל. ובן האל היה **אלוה:** 2 זה היה בתחלה עם האל 3 כל הדברים נעשים
Jn 1,18 האל. הבן אחד לבד. ילוד שהוא בן האב. זהו **אלוה** אחד. הוא ספרו 19 וזהו עדות יואן. כאשר שלחו
Jn 3,33 אבל מי שמקבל העדות ממנו עושה סימן שהוא **אלוה** אמתי 34 כי מי ששולח הש׳ מדבר דבר. כי השם׳
Jn 5,18 לא לבד מתיר השבת אבל עוד אומר שאביו הוא **אלוה.** ומדמה עצמו בשיווי לאל. ענה ישו בעבור זה
Jn 10,33 כי אתה אדם ולא אל. ועושה אתה עצמך **אלוה.** 34 ענה להם ישאוש אינו כתו׳ בתורתכם. אני
Jn 19,7 דתינו הוא חייב מיתה. כי עושה עצמו בן **אלוה:** 8 אז כאשר פילאט שמע זה הדבר היה לו פחד
Jn 19,12 תהיה אהוב משיסר. כי כל איש שעושה עצמו **אלוה** מלך. אומר נגד שיסר: 13 אז כאשר פילאט שמע
Mc 12,26 בספר משה כאשר נראה לו האל בסנה אומר אני **אלוהי** אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. 27 אינו אלוה
Lc 2,24 קדוש לשם 24 ובעבור שבנו קרבן כפי דת **אלוהינו** יביאו זוג א׳ מתורים או שתי זוגות מבני
Mt 2,8 מהילד בתבונה ובדעת ובמוצאכם אותו שובו **אלי** מפני שאלך להשתחות לפניו: 9 ובשומעם דברי
Mt 3,14 לך נאות והיה לך לטבול אותי. ואתה בא **אלי** להיות טובל. 15 ענה ישואש ואמ׳ לו עזוב עמוד
Mt 4,9 לו אני אתנך כל זה אם תקוד ארצה ותתפלל **אלי.** 10 אז אמר לו ישאוש לך לך השטן כי כתוב הוא
Mt 11,28 האב רק אותו שהבן רצה לגלות לו. 28 יבאו **אלי** כל אותן שמצטערים ונוגישים ואני אעזורכם 29
Mt 17,16 ממאנת והפוכה עד כמה אעמוד עמכם שאוהו **אלי.** 17 וישוש גער לשטן ויצא לחוץ ונתמרק הנער
Mt 19,14 גוערים אותם. 14 וישאוש אמר להם הניחו **אלי** בא הנערים קטנים ולא תאבו למונעם. כי אמ׳
Mt 19,16 הידים עליהם נפרד מהם. 16 והנה אחד נגש **אלי** ואמ׳ לו רבי טוב אי זה טוב אוכל אנכי עשות
Mt 19,17 נצחיים. 17 וענה ישאוש אליו למה אתה אומר **אלי** טוב. אחד לבדו השם הוא טוב. אם תרצה להבין
Mt 21,2 אחת קשורה ועיר אחד עמה תתירוה והביאוה **אלי.** 3 ואם שום אדם אומר לכם דבר אמרו שהאדון
Mt 27,46 [*] תשיעית זעק ישאוש בגודל קולות ואמ׳ **אלי** אלי למה עזבתני. 47 ומקצת שעומדים שם שומעים
Mt 27,46 תשיעית זעק ישאוש בגודל קולות ואמ׳ אלי **אלי** למה עזבתני. 47 ומקצת שעומדים שם שומעים זה
Mc 10,14 היה מלא חימה ואמר להם הניחו לבא הנערים **אלי** ואל תמנעו אותם כי מאלו הוא מלכות שמימיי: 15
Mc 11,2 קשור שאין עליו שום רכב התירוהו והביאוהו **אלי.** 3 ואם שום אדם אומר לכם למה אתם עושים אמרו
Mc 15,34 ובשעה תשיעית זעק ישאוש בקול גדול ואמ׳ **אלי** אלי למה עזבתני. 35 ומקצת מן העומדים שם כאשר
Mc 15,34 תשיעית זעק ישאוש בקול גדול ואמ׳ אלי **אלי** למה עזבתני. 35 ומקצת מן העומדים שם כאשר
Lc 1,43 פרי בטנך. 43 ואיך קרה זה שאם אדוני באה **אלי.** 44 תדעי כי כאשר שלומך שמעו אזני הנער שמח
Lc 3,30 יהודה. שם היה יוסף. שם היה יונה. שם היה **אלי.** שם היה אלים. שם היה אקים. 31 שם היה מליאה:
Lc 6,47 עושים מה שאני מצוה. 47 כל איש שבא **אלי** ובדברי ועושה אותם אני אראה לכם למי הוא
Lc 8,28 צועק בקול גדול ואומר מה לך ישאוש לבא **אלי** בן האל מאד עליון מבקש אני ממך שלא תצערני 29
Lc 9,41 עמדתי עמכם ונתתי לכם לאכול הבא נא בנך **אלי** 42 וכאשר קרב הנער לישאוש השטן הכהו ושברו.
Lc 10,22 כי כן ערב לפניך. 22 כל הדברים הם נמסרים **אלי** מאבי. ואין אדם יודע מי הוא הבן כי אם האב.
Lc 11,6 לי ככרות לחם ג׳ 6 כי אהובי בא מהדרך **אלי.** ואין לי מה שאוכל להניח לפניו. 7 והוא ענה
Lc 18,16 16 ואמר להם הניחו הנערים הקטנים לבא **אלי** ולא תמנעום כי מכיוצא באלו הוא מלכות שמים.
Lc 18,19 נצחיים. 19 וישאוש אמר לו. למה אתה אומר **אלי** טוב ואין טוב לבד האל. 20 אתה יודע המצות. לא
Jn 5,11 מטתך. 11 והוא ענה להם מי שעשה לי זה אמ׳ **אלי** שא מטתך ולך. 12 [*] [*] 13 והוא לא ידע מי
Jn 5,40 הן המעידות עדות לי. 40 אינכם חפצים לבא **אלי** שתהיה לכם חיים נצחיים. 41 אין לי זוהר
Jn 6,35 וישאוש אמר להם אני הוא לחם חיים. מי שבא **אלי** לא ירעב. ומי שמאמין בי לא יהיה צמא לעולם.
Jn 6,37 יבוא לי. ואני לא אשליכנו בחוץ אותו שבא **אלי.** 38 כי אני ירדתי מן השמים לא בעבור שאעשה
Jn 6,44 לא תלינו עלי. 44 שום דבר אינו יכול לבא **אלי.** אם האב ששלחני לא ימשכהו. ואני אקימהו ביום
Jn 6,45 מהאל. כל איש השומע מהאב אחרי כן בא **אלי.** 46 לא בעבור שאי זה מהם ראה האב. אם לא שהוא
Jn 6,66 בעבור זה אמרתי לכם שאין אחד יכול לבא **אלי** אם לא ינתן לו מאבי. 67 בעבור זה רבים
Jn 7,37 ישוש צועק ואומר אם אי זה אחד עשה יבא **אלי** וישתה 38 מי שמאמין בי שאומרת הכתיבה נחל מים
Jn 14,3 להכין המקום. פעם אחרת אבא ואביא אתכם **אלי** בעבור שבמקום שאני שם אתם תהיו. 4 ואינכם
Jn 20,15 אתה נטלתו אמור לי אנה הנחתו ואנכי אשאנו **אלי.** 16 וישאוש אמ׳ לה מריאה והיא נהפכה. ואמרה
Mt 1,14 הוליד צדוק. צדוק הוליד אקים. אקים הוליד **אליאוט.** 15 אליאוט הוליד אלעזר. אלעזר הוליד נתן.
Mt 1,15 צדוק הוליד אקים. אקים הוליד אליאוט. 15 **אליאוט** הוליד אלעזר. אלעזר הוליד נתן. נתן הוליד
Jn 19,25 עשו אלה הדברים. 25 ואם ישאוש ומריאה **אליאופי** אחות אם ישוש ומריאה מגדלינא עומדת סמוך
Mt 10,13 אותה הבית תהיה ראויה לשלום שלומכם יבא **אליה.** ואם אינה ראויה תשאר עמכם השלום. 14 ואותם
Mc 5,41 ששוכבת הנערה 41 ולקחה בעד היד ואמר **אליה** קפיטא קום שרוצה לומר בתולה. אני אומר לך
Mc 7,29 תחת שולחן האדונים. 29 ואמר ישאוש **אליה** בעד דבר זה תתרפא בתך. הנה השטן [*] 30 [*]
Mc 11,13 עלין. הלך לראות אם ימצא תאנים. וכאשר בא **אליה** לא מצא כי אם עלים. כי לא היה זמן תאנים. 14

Mc 11,14 לא היה זמן תאנים. 14 וישאוש עונה אומ׳ **אליה** מכאן והלאה אני רוצה ששום אחד לא יאכל פרי
Jn 2,4 אם ישו אליו. אין להם יין. 4 ענה ישאוש **אליה.** אשה מה לי ולך עדיין אין שעתי ראוייה. 5
Jn 11,23 שאתה שואל נותנים לך. 23 וישאוש אמ׳ **אליה** אחיך יחזור חי. 24 ומרטא אמרה לו יודעת אנכי
Jn 11,25 שיקום ביום היותר אחרון שבתחיה: 25 אמ׳ **אליה** ישאוש אני הוא תחייה וחיים למאמין בי. עוד
Jn 11,40 כי זה ארבעה ימים שמת. 40 וישאוש אמר **אליה** לא אמרתי לך שאם תאמיני באמת תראי אור האל.
Mt 11,14 שהיה עתיד לבוא. 14 ואם תרצו לבחרו הוא **אליהו** שעתיד לבא: 15 מי שיש לו אזנים בעבור שמוע
Mt 16,14 אומרים שאתה הוא זואן טבול. ומקצת אומרים **אליהו.** ומקצת ירמיהו או אחד מן הנביאים. 15
Mt 17,11 הדת שאליהו יבא בתחלה. 11 והוא ענם ואמ׳ **אליהו** יבא ויציל כל הדברים. 12 ואומר אני לכם שבא
Mt 27,47 ומקצת שעומדים שם שומעים זה אמרו זה קורא **אליהו.** 48 ותכף רץ אחד מהם ולקח ספוג ומלאה חומץ
Mt 27,49 לשתות: 49 והסונטוריאו אמ׳ נראה אם יבא **אליהו** שיתירהו. 50 וישאוש פעם אחרת צועק שלח
Mc 8,28 שאתה הוא גואן טבול. ואחרים אומרי׳ **אליהו.** ואחרים אומרים נביא. 29 והוא אמ׳ להם ואתם
Mc 9,11 יבא ראשונה. 11 והוא ענה ואמר כאשר **אליהו** יבא בתחלה יציל כל העולם כמו שכתו׳ שבן
Mc 15,35 העומדים שם כאשר שמעו אמרו ראו איך צועק **אליהו.** 36 ואחד מהם רץ מהר. וקשר ספוג אחד בקנה
Mc 15,36 לו לשתות. ואומרים תעזבוהו ונראה אם יבא **אליהו** להצילו. 37 וישאוש זעק קול גדול ונשף
Lc 1,17 ויבונן לפניו 17 יזהו לפני הש׳ ברוח ובכח **אליהו** בעבור שישב לב האבות בבנים וידריכם בחכמת
Lc 4,26 ולשום אדם מהם ולא שום אשה לא היה שולח **אליהו.** רק צרפתא דסידוניאה לאשה אחת אלמנה. 27
Lc 9,8 אומרים שיואן הוא שחזר חי. אחרים אומרים **אליהו** הוא ונראה בארץ. ואחרים אומרים שאחד מישישי
Lc 9,19 19 וענו ואמרו יואן טבול ומקצת אומרים **אליהו.** ויש אומרים נביא מן הראשונים שחזר חי. 20
Jn 1,21 שאינינו משיח. 21 ושאלהו מי אתה. א״כ אתה **אליהו.** [*] אינך נביא ואמר לא. 22 אז אמרו לו
Jn 1,25 ואמרו לו למה אתה מטביל אם אינך משיח ולא **אליהו** ולא נביא. 26 יואן ענה להם ואמר. אני טובל
Mt 3,7 פרושים וצדוקים באים לטבילתו היה אומ׳ **אליהם** משפחת ויבדיש מי למד לכם לברוח לאף הש׳ם. 8
Mt 4,16 בדרך ערפל ראו אורה ונר בהיר הראה **אליהם** שהיו עומדים בצלמות. 17 ומשם והלאה התחיל
Mt 24,2 שיראוהו בניני המקדש. 2 והוא ענה ואמ׳ **אליהם** רואים אתם כל אלה העניינים. אמיתות אומ׳
Mc 6,48 במלחות כי הרוח היה להם מנגד. ובא **אליהם** סביב חצי הלילה הולך על הים 49 [*] חשבו
Lc 1,22 22 וכאשר יצא מן המקדש לא היה יכול לדבר **אליהם** והכירו שמריאה ראתה בסימנין מראה להם ועמד
Lc 11,5 מחוייבינו. ואל תביאנו לנסיון. 5 ואמ׳ **אליהם** אי זה מכם יש לו אוהב וילך אליו בחצי
Lc 11,53 היו ליכנס. 53 וכאשר אמר אלה הדברים **אליהם** התחילו הפרושים לחלוק דבריו ודברו אתו
Lc 14,25 25 ועמים רבים הולכים עמו. ונהפך **אליהם** ואמר 26 אם אי זה איש יבא עמי ולא ילך עמו
Lc 15,3 ראה זה ראה חטאים ואכל עמהם 3 והוא אמ׳ **אליהם** זה הדבר. 4 אי זה מכם שיש לו מאה צאן
Lc 19,13 עשרה עבדים שלו ונתן להם עשר אִימֻנֵש. ואמ׳ **אליהם** עשו הוצאותיכם מאלו האימנש עד שאבוא. 14
Lc 23,20 ובעד רציחה. 20 ופילאט אמ׳ עוד פעם אחרת **אליהם** תחפצו להניח ישאוש 21 והם צעקו אומרים
Lc 23,28 בוכים ואוננים עליו. 28 וישאוש מתהפך **אליהם** אמ׳ בני ירושלם אל תבכו עלי רק על עצמכם
Jn 1,38 וישוש מתהפך וראה אותם נמשכים אחריו. אמ׳ **אליהם** [*] [*] [*] 39 [*] בואו וראו אותו. ובאו
Jn 6,17 לים לכפר נאום וכבר היה ערב וישו לא בא **אליהם.** 18 והים בעבור רוח גדול שהיה מנשב
Jn 6,19 אז הלכו עשרים וחמש מילין ראו ישוש המלך **אליהם.** ויגש אל הספינה ופחדו. 20 אבל אמר להם אני
Jn 9,15 באי זה צד חזר לך הראות. והוא אמ׳ **אליהם** טיט עשה: והניחו על עיני וקמתי וראיתי. 16
Jn 10,35 אתם. 35 אם הם אמרו שאלים הם אותם שדבר **אליהם** אלים נאמר. ומה שכתוב אינו ראוי למחק 36
Jn 11,11 נר אין לו. 11 אלה הדברים אמר: ואחר אמר **אליהם** נלכה כי לזריט אהובינו ישן. ואני הולך שם
Jn 16,19 מה מדבר ישאוש: 19 וכשבא רצו לשואלו. אמר **אליהם** מה זה אתם מדברים בקרבכם כי אני אמרתי אחר
Jn 20,24 שנקרא מספק לא היה עמהם כשישאוש בא **אליהם:** 25 אז אמרו לו התלמידים האחרים אנחנו
Mt 3,3 במדבר ישרו הדרכים לפני אדונינו והתהפכו **אליו** 4 ואותו זואן היה לבוש עורות והיה מזונו
Mt 4,3 התענה מ׳ יום ומ׳ לילה היה לו רעב 3 בא **אליו** השטן וא״ל אם אתה הוא בן האלוה תאמר לאבנים
Mt 5,1 מביט העם עולים אל ההר וכאשר נתיישב קרבו **אליו** תלמידיו. 2 פתח את פיהו ומלמד אותם לאמר 3
Mt 8,5 משיח היה נכנס בכפר נחום. בא אחד שר גדול **אליו** 6 ואמ׳ לו אדון בני שוכב חולה במטה מחולי
Mt 9,28 דויט. 28 וכאשר בא אל הבית באו העורים **אליו.** וישו משיח אמ׳ להם אתם מאמינים שאוכל
Mt 13,10 שיש לו אזנים לשמוע. 10 וקרבו התלמידים **אליו** ואמרו לו למה אתה מדבר בדמיונות. 11 והוא
Mt 13,36 הניח ללכת הגייסות וצא אל הבית. וקרבו **אליו** תלמידיו אומרים תפרש לנו דמיונות הקמשונים
Mt 14,4 על אִירוֹדֶיָא אשת אחיו. 4 כי זואן אומר **אליו** אינינו ראוי לקחת לך אשת אחיך 5 ובעבור זה
Mt 14,35 35 וכאשר אנשי המקום ההוא הכירוהו שלחו **אליו** בכל הארץ ושלחו לו כל החולים 36 וחילו פניו
Mt 15,1 קפיטולו מ״א כפי מתיאו 1 אז נתקרבו **אליו** הסופרים ופרושים מירושלם. ואמרו 2 למה

Mt 15,10 רמאים מוסריכם ומצות האנשים. 10 וקורא **אליו** העם ואמ׳ שמעו והקשיבו 11 מה שנכנס בפה אינו
Mt 15,12 מה שנכנס בפה אינו מלכלכו. 12 ואז נתקרבו **אליו** תלמידיו אמרו תדע שהפרושים אישקנדלישטש הם
Mt 15,30 ים גלילאה ועלה אל ההר ויושב שם. 30 וקרב **אליו** רוב חיל שנהגו אלמים עורים פסחים ונטולים
Mt 16,1 Tit,16 קפיטולי מ״ב כפי מתיאו 1 ויקרבו **אליו** הפרושים והצדוקים נסות אותו. מתחננים לו
Mt 16,17 אתה הוא משיח בן אל חי. 17 וישו ענה ואמ׳ **אליו** אשריך שימון בר יונה כי בשר ודם לא לימדך רק
Mt 17,3 מאירה כשמש ושמלתו היתה כמו שלג. 3 ויראו **אליו** משה ואליהו מדברים עמו. 4 ואמ׳ פירו אל
Mt 17,24 אמ׳ אמת הוא. וכאשר נכנס אל הבית קרב **אליו** ישוש. אמר מה לך דומה שימון מלכי הארץ ממי
Mt 18,21 בשמי אני הוא באמצעם: 21 ואז פירו קרב **אליו** ואמ׳ אדון ריע חוטא לי כמה פעמים אסלח לו.
Mt 19,3 אחריו עמים רבים וירפאם שם. 3 וקרבו **אליו** הפרושים מנסים לו ואומרים לו אם אדם יכול
Mt 19,10 ולוקח אחרת עושה ניאוף. 10 אמרו התלמידים **אליו** א״כ הוא בין האיש והאשה אין מחוייב שיקחה
Mt 19,17 שיהיה לי חיים נצחיים. 17 וענה ישאוש **אליו** למה אתה אומר אלי טוב. אחד לבדו השם הוא
Mt 19,20 ואת אמך. ואהוב את רעך כמוך. 20 ואמ׳ **אליו** הבחור כל זה בטוב שמרתי מה אני חסר עוד. 21
Mt 19,21 כל זה בטוב שמרתי מה אני חסר עוד. 21 אמ׳ **אליו** ישו אם תחפוץ היות שלם לך מכור מה שיש לך
Mt 19,27 הדברים יערבו לו. 27 ובכן ענה פירו ואמ׳ **אליו** הנה שאנחנו עזבנו כל העולם ונמשכים אחריך מה
Mt 20,20 וערב. ויקום חי ביום השלישי: 20 ואז נגשה **אליו** אם בני סבאדיב עם בניה מתפללין מחלים אותו
Mt 21,14 כתוב ואתם עשיתוה מערת פריצים: 14 וקרבו **אליו** העורים והפסחים אל המקדש והוא מרקם. 15
Mt 21,23 וכאשר היה בא אל בית המקדש ומלמד. קרבו **אליו** שרי הכהנים וזקני העם אומרים בעד אי זה כח
Mt 22,23 ועזבוהו והלכו להם. 23 ובאותו היום קרבו **אליו** הצדוקים ושאלוהו. 24 אמרו רבי משה אמר אם
Mt 24,1 אז יצא ישאוש מהמקדש והלך וקרבו תלמידיו **אליו** בעבור שיראוהו בניני המקדש. 2 והוא ענה ואמ׳
Mt 24,3 שלא תחרב: 3 והוא יושב בהר הזתים. קרבו **אליו** תלמידיו ואמרו בסוד אליו אמור לנו מתי יהיו
Mt 24,3 בהר הזתים. קרבו אליו תלמידיו ואמרו בסוד **אליו** אמור לנו מתי יהיו אלה הדברים וסימני ביאתך
Mt 25,6 הלילה. צעק אדם אחד קומו הנה החתן בא צאו **אליו** לדרך 7 אז קמו כל הבתולות והדליקו כל
Mt 26,7 היה בבאטאניא בבית שימון מצורע 7 נגשה **אליו** אשה אחת עם קופסת אלא בשטרוס מליאה משיחה
Mt 26,33 אהיה לפניכם בגליליאה: 33 וענה פירו ואמר **אליו** ואם כולם יהיו אישקנדליזאטש בעבורך אני
Mt 26,34 לעולם לא אהיה אישקנדליזט. 34 וישוש אמר **אליו** אמיתות אומר לך כי בזאת הלילה קודם שהתרנגול
Mt 26,35 יקרא תהיה כופר בי ג׳ פעמים 35 ואמ׳ **אליו** פירו. ואם אתחייב למות עמך לא אכפור בך.
Mt 26,50 50 וישאוש אמ׳ לו אהוב למה באת. ואז נגשו **אליו** והשליכו הידים על ישאוש ותפשוהו. 51 והנה
Mt 26,52 הכהנים וכרת לו האזן. 52 ואז ישאוש אמ׳ **אליו** חזור הסכין במקומו כל איש שיכה בסכין. בסכין
Mt 26,63 נגדך. 63 וישו שותק. ושר הכהנים אמר **אליו** אני משביעך באל חי שתאמר לנו אם אתה משיח בן
Mt 26,64 לנו אם אתה משיח בן אל חי 64 וישאוש אמ׳ **אליו** אתה אומר. אמיתות אומר לכם שעדיין תראו בן
Mt 26,69 69 ופירו היה יושב בחוץ להיכל וקרבה **אליו** שפחה אחת אומרת ואתה היית עם ישוש דגליליאה
Mt 27,13 אחריהם אינו עונה דבר. 13 אז פילאטו אמ׳ **אליו** אינך שומע כמה עדים יש לנו נגדך. 14 וישו
Mc 1,5 טבילת תשובה לכפרת עונות. 5 ויוצאין **אליו** כל אותן שהיו ממלכות יהודה וירושלם וטובלן
Mc 1,40 גליליאה מגרש השדים מן האנשים: 40 ובא **אליו** אדם אחד מצורע. ויקוד אליו. אומר אם אתה
Mc 1,40 40 ובא אליו אדם אחד מצורע. ויקוד **אליו.** אומר אם אתה תרצה אתה יכול לטהרני. 41
Mc 2,3 כי כל הבית היה מלא עד הפתח. [*] 3 ובאו **אליו** ד׳ אנשים נושאים אדם אחד נטול במטה. 4 וכאשר
Mc 3,8 כי שמעו לאמר הפלאים אשר הוא עושה ובאו **אליו** 9 ועלו בספינה קטנה כאשר העם הולכים אחריו.
Mc 5,2 2 ותכף שיצא מן הספינה אדם א׳ מושטן יצא **אליו** בדרך 3 ששוכב בקברים והיה כ״כ רע שאין
Mc 5,8 אני משביעך באל חי שלא תצערני 8 ואמר **אליו** ישאוש צא חוץ רוח אינו נקי. 9 ושאלו מה שמך.
Mc 5,22 בספינה עם רב נאסף עמו בשפת הים. 22 ובא **אליו** גדול אחד מבית הכנסת בשם גאריר. וכאשר ראהו
Mc 5,33 הפלא שבה היה עשוי ונברכה לפניו ואמרה **אליו** כל האמת. 34 והוא הבין ואמר לה בתי אמונתך
Mc 6,33 אחריו דרך ארץ לרגל. ובאו מכל העיירות **אליו.** 34 וכאשר ישאוש לארץ וראה העם ריחם עליהם
Mc 6,35 וטובים. 35 וכאשר רוב היום עבר קרבו **אליו** תלמידיו ואמרו לו. זהו מקום חרב מאד ורב שעה
Mc 7,25 25 כי אשה אחת שהיה לה בת אחת מושטנת באה **אליו** וכרעה ברגליו. 26 והיא נאה ממשפחת סיריא
Mc 9,37 אותי אבל מקבל מי ששלחני. 37 וענה זואן **אליו** ואמר אנחנו רואים אדם אחד שהיה מרפא
Mc 10,20 כבד את אביך ואת אמך. 20 והוא ענה ואמ׳ **אליו** רבי כל זה קיימתי מנעורי עד עתה. 21 וישאוש
Mc 10,21 עד עתה. 21 וישאוש הביטו וייטב לו ויאמר **אליו** דבר אחד חסר לך. מכור אשר לך ותנהו לעניים
Mc 10,35 ויקום חי ביום השלישי: 35 ויקרבו **אליו** יקומו וזואן בני זאבדיב אומרים רבי אנחנו
Mc 10,50 שואל אותך 50 והוא זרק מלבושיו. ומיד בא **אליו.** 51 וישאוש אמ׳ אליו [*] [*] [*] 52 [*] לך
Mc 10,51 מלבושיו. ומיד בא אליו. 51 וישאוש אמ׳ **אליו** [*] [*] [*] 52 [*] לך כי אמונתך הושיעך.

Mc 11,21 עד השורש. 21 ואז פירו נזכר ואמ׳ **אליו** רבי הנה התאנה שקללת שיבשה. 22 וענה ישו
Mc 11,22 הנה התאנה שקללת שיבשה. 22 וענה ישו ואמר **אליו** יהיה לך טובה אמונה בשם 23 כי באמת אני אומר
Mc 11,27 נכנסו בירושלם: וכאשר הלך במקדש קרבו **אליו** שרי הכהנים והחכמים מאותתים והזקנים 28
Mc 12,18 שהוא מהאל. והם עמדו תמהים ממנו: 18 ובאו **אליו** הצדוקים שאומרים לא תהיה תחייה. וישאלוהו
Mc 12,28 אלא החיים. ולזה אתם טועים מאד: 28 ויגש **אליו** אחד מאותת ששמעם מתוכחים והכיר שטוב ענם.
Mc 14,30 יהיו אשקנדליזטש לא אהיה אני. 30 ואמר **אליו** ישאוש אמת אני אומר לכם. בזאת הלילה קודם
Mc 14,45 קחוהו והביאוהו בחכמה. 45 ומיד שבא נגש **אליו** אומ׳ שלום עליך רבי ונשקו 46 והם שמו הידים
Lc 1,11 השם׳ עומד לצד ימין המזבח הלבונה נראה **אליו.** 12 וכאשר זכריא ראהו היה נבהל ובאה יראה לו
Lc 1,13 ובאה יראה לו עליו. 13 אבל המלאך אומ׳ **אליו** אל תירא זכריה כי תפלתך נשמעת ואשתך אלישבק
Lc 4,3 אותן מ׳ יום ישאוש משיח נרעב 3 והשטן בא **אליו** ואמ׳ לו אם אתה בן אל חי אמור לאבנים האלה
Lc 4,14 נסע ממנו. 14 והניח ישו ונגשו המלאכים **אליו** ושרתו ישאוש משיח. וחזר ישאוש משיח בכח הרוח
Lc 5,1 כפי לוקא 1 נעשה היה כאשר עמים רבים באו **אליו** בעבור שישמעו דבר הש׳. והוא עומד סמוך יאור
Lc 7,2 עד שנטה למות ואותו עבד היה מאד מרגליי **אליו.** 3 וכאשר זה שמע ישאוש היה שם שלח לו חכמי
Lc 7,6 עמהם. וכאשר היה סמוך לבית סנטוריאו שלח **אליו** אוהביו שיאמרו לישאוש אדון אל תרצה להצטער.
Lc 8,49 לכי לשלום. 49 ושר בית הכנסת בא לו ואמר **אליו** אל תחפוץ לצער ישאוש משיח כי בתך מתה. 50
Lc 9,12 ומרפא החולים 12 והיום מתחיל לרדת. נגשו **אליו** הי״ב שלוחים ואמרו לו העם זה ילכו למגדליהם
Lc 9,47 וישוש כיודע מחשבותם לקח נער אחד וקרבו **אליו** 48 ואמ׳ להם המקבל נער זה בשמי אותי יקבל.
Lc 9,62 חפץ בכל נכסי ולא מביתי. 62 וישאוש אמ׳ **אליו** האיש המשים ידו במחרישה ומביט אחריו אינו
Lc 10,28 ומחשבתך. ואהבת לרעך כמוך. 28 וישאוש אמר **אליו** כדין עניתי עשה אותן הדברים ותחיה. 29 והוא
Lc 10,33 והלאה. 33 ושמריטא אחד עובר קרוב ממנו בא **אליו** וראה אותו וחמל עליו 34 [*] ושם לו שמן
Lc 10,37 חבר ורע לאותו שנפל בין הגנבים. 37 ואמ׳ **אליו** אותו שעשה לו החסד ההוא וישאוש אמ׳ לו לך
Lc 11,5 5 ואמ׳ אליהם אי זה מכם יש לו אוהב וילך **אליו** בחצי הלילה. ויאמר לו אהובי הלוה לי ככרות
Lc 11,39 רוחץ ידיו בסעודת הבקר. 39 ואדונינו אמר **אליו** פרושים עתה אתם מטהרים מה שהוא מחוץ גביע
Lc 12,13 שעה מענה לשון: 13 ואחד מן החבורה אמ׳ **אליו** רבי אמור אל אחי שיחלוק איתי הירושה 14
Lc 13,31 שהיו ראשונים [*] 31 באותה שעה נגשים **אליו:** ומקצת הפרושים אמרו אליו לך מעמנו כי
Lc 13,31 שעה נגשים אליו: ומקצת הפרושים אמרו **אליו** לך מעמנו כי אירודיש אבה המיתך. 32 וישאוש
Lc 14,16 מי שיאכל פת במלכות הש׳. 16 וישאוש אמ׳ **אליו** אדם אחד עשה זימון גדול וזימן אנשים רבים.
Lc 14,31 אלף יכול לבא נגד מי שעם עשרים אלף בא **אליו.** 32 וזולת זה הוא עומד מרחוק שולח שלוחיו
Lc 15,1 קפיטולו י״ו כפי לוקא 1 והיו נגשים **אליו** עולמיים וחוטאים בעבור שישמעוהו. 2 והסופרים
Lc 15,27 בא: ואביך המית עגל אחד גדול בעבור ששב **אליו** חי ובריא. 28 והבן הגדול כשומעו כעס עד מאד.
Lc 15,28 עד מאד. ולא רצה שיכנס בבית. אז האב יצא **אליו** והתחיל לחלות פניו שיבא. 29 והוא ענה לו
Lc 17,12 וגלליאה. 12 וכשנכנס במגדול אחד באו **אליו** עשרה אנשים מצורעים שעומדים מרחוק 13
Lc 17,19 ונתן שבח לשם אלא זה מעם נכר 19 ואמ׳ **אליו** קום ולך כי אמונתך הושיעך 20 ושאל לפרושים
Lc 18,3 3 ואלמנה אחת היתה בעיר ההיא ובאה **אליו** אומרת נראה מעניין שהוא ביני ושכנגדי. 4 ולא
Lc 18,7 7 והש׳ לא ינקום אותם שהם נבחרים צועקים **אליו** יום ולילה ולא יהיה לו חמלה מהם. 8 [*] אכן
Lc 18,22 בנערותי. 22 והדבר ההוא שמע ישאוש. אמ׳ **אליו.** עדיין חסרת דבר אחד. מכור אשר לך ותנהו
Lc 18,40 עמד וצוה שיביאו לו העור וכאשר הביאוהו **אליו** שאלו 41 מה אתה חפץ שאעשה לך והוא אמ׳ אדון
Lc 18,42 והוא אמ׳ אדון שאהיה רואה 42 וישאוש אמ׳ **אליו** ראה אמונתך תושיע לך 43 ומיד ראה. והלך אחרי
Lc 19,17 שלך י׳ אימינש הרוחתי. 17 והאדון אמר **אליו** שמח עבד טוב כי בדבר קטן היית נאמן. יהיה לך
Lc 19,48 מה לעשות לו כי כל העם שומעין לו מקשיבין **אליו:** Tit,20 קפיטולו כ״א כפי לוקא 1 ונעשה באחד
Lc 20,2 שרי הכהנים והסופרים עם הזקנים 2 ואמרו **אליו** אמור לנו באי זו ממשלה אתה עושה אלה הדברי׳
Lc 20,27 מן הצדוקים שלא הודו בתחיית המתים קרבו **אליו** ושאלוהו. 28 רבי. משה כתב לנו איש שיהיה לו
Lc 22,33 לפעמים מתהפך. תצייר אחיך. 33 והוא אמר **אליו** אדון אני מוכן ללכת עמך בסוהר ובמיתה. 34
Lc 22,48 ויגש לישו בעבור שישקהו. 48 וישאוש אמר **אליו** בנשיקה תבגוד בן האדם. 49 וראו אותם שסביב
Lc 22,52 נגע באזן הניחו. 52 וישאוש אמר לאשר בא **אליו** ולשרי הכהנים ולרבני המקדש ולזקנים. כנגב
Lc 23,9 ומצפה מתי יראהו שיעשה אי זה אות. 9 ושאל **אליו** דברים רבים. וישאוש מעולם לא ענהו על דבר.
Lc 23,43 זכרון ממנו כשתבוא במלכותך. 43 וישוש אמ׳ **אליו** באמת אני אומ׳ לך שהיום תהיה עמי בגן עדן.
Jn 1,19 מירושלם. כהנים ודיאקש בעבור שישאלו **אליו** מי הוא 20 והודה ולא כפר. והודה שאינינו
Jn 1,29 נטבל. 29 וביום האחר ראה יואן ישאוש שבא **אליו** ואמר הנה זה האל שמסיר העונות מן העולם. 30
Jn 2,3 בנישואין היו חסרים מהיין אמרה אם ישו **אליו.** אין להם יין. 4 ענה ישאוש אליה. אשה מה לי

Jn 3,23 קרוב שיליני כי מים רבים היו שם: ובאו **אליו** רבים וטבל אותם 24 כי עדיין לא הושם יואן
Jn 3,26 הירדן שהוא עשית עד שהוא טובל והכל באים **אליו:** 27 ענה יואן ואמ׳ אין שום אדם יכול להשיג
Jn 4,11 תשאלי לו ויתן לך מים חיים. 11 ענתה האשה **אליו** הבור הוא עמוק ואין לך מה שתוכל לשאוב ואיך
Jn 4,15 מעין מדלגת בחיים נצחיים. 15 והאשה אמרה **אליו** תן לי המים ההם בעבור שלא תהיה לי צמא. ושלא
Jn 4,30 יהיה הוא משיח 30 ויצאו מן העיר ובאו **אליו** 31 ובין כך תלמידיו בקשוהו שיאכל. 32 והוא
Jn 4,40 שעשתה אמר לה: 40 אז כשבאו השומרונים **אליו** בקשוהו שיעמוד שם עמהם ועמד שני ימים. 41
Jn 4,47 47 וכששמע שישאוש בא מגודיאה בגלליאה הלך **אליו** שירד להבריא בנו כי מסוכן היה למות. 48 אז
Jn 4,48 בנו כי מסוכן היה למות. 48 אז אמר ישאוש **אליו.** לא תאמינו אם לא תראו אותות ונפלאות. 49
Jn 4,49 אם לא תראו אותות ונפלאות. 49 ואמר **אליו** הריגיטו אדון רד קודם שימות בני. 50 אמר
Jn 4,50 הריגיטו אדון רד קודם שימות בני. 50 אמר **אליו** ישאוש לך בנך חי הוא. והאדם האמין לדבר שאמר
Jn 4,51 והלך לו. 51 וכאשר רצה לרדת עבדיו עלו **אליו** ואמרו לו שבנו חי. 52 אז שאל שיאמרו לו השעה
Jn 5,20 עושה מלמד לו. ופעולות גדולות מאלו מראה **אליו** בעבור שלא תהיו תמהים. 21 כי כמו שהאב החיה
Jn 6,5 אז ישאוש נשא עיניו וראה עמים רבים באים **אליו.** ואמר לפיליף אנה נקנה פת שיאכלו אלו העמים.
Jn 6,7 כי יודע הוא מה שהיה לו לעשות. 7 ענה **אליו** פיליף ב׳ מאות פשיטין לחם לא יספיק לעם הזה
Jn 6,8 יספיק לעם הזה אם נתן לכל אחד מעט: 8 אמר **אליו** אחד מתלמידיו אנדריב אח שימון פירי 9 בכאן
Jn 6,15 נביא שבא בעולם. 15 וישאוש שהכיר שבאו **אליו** בעבור שיתפשוהו. ויעשוהו מלך. ברח פעם אחרת
Jn 8,2 בבקר בא פעם אחרת במקדש. וכל העם באו **אליו** ויושב ומלמד להם. 3 והסופרים והפרושים הביאו
Jn 8,57 לראות יומי וראהו ושמח: 57 אמרו היהודים **אליו** עדיין אין לך חמשים שנה ואברהם ראה אותך. 58
Jn 9,37 אדון מי הוא שאאמין בו. 37 וישאוש אמ׳ **אליו** אתה ראיתו. ואותו שמדבר עמך הוא הוא: 38
Jn 9,38 אדון אני מאמין בו. ונהפך לאחור והתפלל **אליו.** 39 וישאוש אמ׳ אליו. אתה בדין באתי בזה
Jn 9,39 ונהפך לאחור והתפלל אליו. 39 וישאוש אמ׳ **אליו.** אתה בדין באתי בזה העולם בעבור שאותם שאינן
Jn 10,41 זואן טובל ראשונה. ועמד שם. 41 ורבים באו **אליו** ואומרים שג׳ואן כמעט אינו עושה שום אות 42
Jn 11,15 לא הייתי שם בעבור שאתם תאמינו. רק נלך **אליו.** 16 אז אמר טומאש שאמור דידימוש למקצת
Jn 11,20 מאחיהן. 20 ומרטא כששמעה שישאוש בא רצתה **אליו.** ומריאה יושבת בבית. 21 אז אמרה מרטא לישאוש
Jn 11,29 [*] [*] 29 ותכף ששמעה קמה מהרה והלכה **אליו** 30 ועדיין לא בא ישאוש במגדול אבל עדיין היה
Jn 11,30 אבל עדיין היה באותו מקום שמרטא באה **אליו:** 31 אז היהודים שהיו שהיו אתה בבית ומנחמים
Jn 12,6 לא אמרו בעבור שומו עין על העניים. רק **אליו** ולעצמו דורש בעבור כי הוא גנב. והיה לו
Jn 12,13 בא לירושלם 13 לקחה כפות תמרים ויצאה **אליו** לדרך וצועקת אומרת. הושענא זהו מלך ישראל.
Jn 12,18 ושהחזירו ממות לחיים: 18 ובעבור זה באה **אליו** יוצאת לדרך אותה סיעה כי שמעה אומרים שעשה
Jn 12,34 דרך רמז באיזו מיתה עתיד למות. 34 ענה **אליו** העם אנחנו שמענו מהדת שהמשיח עומד קיים
Jn 13,25 25 אז כשהוא היה מסב על החזה. ישאוש אמ׳ **אליו** אדון מי הוא 26 [*] הנו פה. אני אשלח הפת
Jn 13,27 27 ולקח מלא פת אז בא השטן. וישו אמר **אליו** מה אתה עושה עשהו ביותר מהירות 28 וזה אחד
Jn 13,36 אהבה וריעות זה לזה. 36 ושימון פירי אמ׳ **אליו.** אדון לאן אתה הולך. ענה ישאוש ואמ׳ למקום
Jn 13,37 עתה אבל אחרי כן תלך. 37 ואחרי כן אמר **אליו** למה איני יכול ללכת אחריך עתה אני אתן את
Jn 14,5 והדרך והדרך אתם יודעים. 5 וטומאש אמר **אליו.** [*] 6 [*] אני דרך אמת וחיים. אין אחד בא
Jn 14,8 אתם תכירוהו ותראו אותו: 8 ופליף אמר **אליו** אדון. הראנו האב ודי. 9 וישאוש אמר להם כמה
Jn 14,22 אותו ואגלה לו את עצמי. 22 ויגודיש אמר **אליו.** לא אשקריוטא אבל אדון אחר. אי זה דבר הוא
Jn 14,23 תגלה עצמך לנו ולא לעולם: 23 ענה ישאוש **אליו** אם אחד אוהב אותי ושומר דברי אבי יאהוב
Jn 18,20 לישוש מתלמידיו וממוסרו. 20 ענה ישאוש **אליו.** אני בגלוי דברתי בעולם ואני כל שעה למדתי
Jn 18,23 לו אתה עונה כן להגמון. 23 וישאוש ענה **אליו.** אם אני דברתי דבר רע עשה לי עדות רע. רק אם
Jn 18,37 אבל עתה מלכותי אינינו בכאן. 37 אז אמ׳ **אליו** פילאטו א״כ אתה מלך. ענה ישאוש אתה אומ׳
Jn 18,38 שהוא אמיתי שומע דברי: 38 ופילאטו אמ׳ **אליו** מה הוא אמת. וכאשר זה אמ׳ פעם אחרת אמ׳ להם
Jn 19,3 בראש ישו: וכסוהו בלבוש ארגמן 3 ובאים **אליו** ואומרים לו האל יושיעך מלך היהודים. ונותנים
Jn 20,28 ולא תהיה בלתי מאמין ותהיה נאמן. 28 ענה **אליו** טומאש ואמ׳ אדוני ואלהי. 29 וישאוש אמ׳ אליו
Jn 20,29 טומאש ואמ׳ אדוני ואלהי. 29 וישאוש אמ׳ **אליו** כי ראית אותי טומאש והאמנת בי מאושרים יהיו
Jn 21,16 להם שמור שיותי: 16 וישאוש אמר פעם אחרת **אליו** שימון פירי ג׳ואן אוהב אתה אותי ושימון אמ׳
Jn 21,16 אתה יודע שאני אוהב אותך. וישאוש אמ׳ **אליו** רעה. והאכיל שיותי: 17 אמר לו פעם שלישית.
Jn 21,17 כי שלשה פעמים שאלו אם אוהב אותו. אמ׳ **אליו** אדון יודע כל הדברים. אתה יודע שאני אוהב
Jn 21,17 אתה יודע שאני אוהב אותך. וישאוש אמר **אליו** האכיל צאני. 18 אמת אומר אני לך כשהיית נער
Jn 21,22 אמר לישאוש. מה יהיה מזה. 22 ישאוש אמר **אליו** אני רוצה שיע שיעמוד פה עד שאבא מה לך אתה

Mt 2,13 הילד ואמו וברחת למצרים וישבת שם עד בואי **אליך** כי עתיד הוא שאירודיש ירצה הילד להכבידו. 14
Mt 14,28 ואמר אדון אם אתה הוא תחפוץ שאני אבא **אליך** על המים 29 והוא אמר בא: וירד ש׳ פירו
Mt 25,39 39 ומתי ראינוך חולה ומאוסר ובאנו **אליך.** 40 והמלך יענה ויאמר אלהם אמיתות אומר לכם
Lc 7,7 7 ובעבור זה אני מדמה שאהיה ראוי שאבוא **אליך** אבל תאמ׳ זה בדברים ובני יהיה נרפא. 8 כי
Lc 13,34 34 שיהרוג הנביאים ויסקול המשולחים **אליך.** כמה פעמים חפצתי לאסוף בניך כמו שהתרנגולת
Jn 17,11 11 וכבר איני בעולם והם בעולם. ואני בא **אליך** אב קדוש שמור אותם בשמך. אותם שנתת לי בעבור
Jn 17,13 למען תהיה הכתיבה נשלמת. 13 אך עתה **אליך** אני בא: ואלה הדברים דבר בעולם בעבור שיהיה
Jn 18,30 לא היה רע במעשיו לא היו מביאין אותו **אליך:** 31 אז אמר פילאטו להם תפשוהו אתם וכפי דתכם
Mt 5,46 46 אם תאהבו האוהבים אתכם מה שכר יגיע **אליכם.** הלא זה בעצמו עושים הרשעים המפורסמים: 47
Lc 11,51 שנשפך במובח ובבית כן. ולכן אני אומ׳ **אליכם** ידרש מזה הדור: 52 אוי לכם חכמים בדת
Lc 17,6 לזה האילן יכרת ויהיה מושלך בים ישמע **אליכם.** 7 מי מכם יש לו עבד תועה ושומר השורים מי
Jn 14,18 ובכם יהיה. 18 לא אעזובכם יתומים אני אבא **אליכם** 19 עוד מעט כבר אינכם רואים אותי אבל
Jn 14,28 לבבכם נבהל. 28 אתם שמעתם אמרתי אלך ואבא **אליכם:** אם אתם תאהבו אותי. אמת שאתם תגילו כי אני
Jn 16,7 לכם שאלך כי אם לא אלך רוח הקדש לא יבא **אליכם.** ואם אלך אשלחהו לכם 8 וכי יבא יקח ויתן
Lc 3,30 יוסף. שם היה יונה. שם היה אלי. שם היה **אלים.** שם היה אקים. 31 שם היה מליאה: שם היה
Jn 10,35 35 אם הם אמרו שאלים הם אותם שדבר אליהם **אלים** נאמר. ומה שכתוב אינו ראוי למחק 36 אותו
Jn 10,36 אומרים שאני מחרף ומגדף. כשאמרתי אני בן **אלים.** 37 אם לא הייתי עושה פעולות אבי הייתם
Mc 4,38 על כר. והם הקיצוהו ואמרו רבי אינך פונה **אלינו** כי ראה שאנחנו אבודים. 39 וישאוש קם וצוה
Mc 11,31 אם אנחנו אומרים מן השמים הוא. הוא יאמר **אלינו** א״כ למה אינכם מאמינים. 32 ואם נאמר מן
Lc 3,29 שם היה אנן. 29 שם היה ישאוש. שם היה **אליעזר.** שם היה יורם. שם היה מאטאטק. שם היה לוי.
Mt 1,13 13 זרובבל הוליד אביאוט. אביאוט הוליד **אליקים.** אליקים הוליד אזור. 14 אזור הוליד צדוק.
Mt 1,13 הוליד אביאוט. אביאוט הוליד אליקים. **אליקים** הוליד אזור. 14 אזור הוליד צדוק. צדוק
Lc 3,1 ופטריאקא ממלכות אִיטוּרֶיאָה וטִיְרָקוֹנִיטִיס **אליש** אניאה ואבילינא דטרקא 2 תחת שרי הכהנים הולך
Lc 1,5 מיחס אביה ואשתו היתה מבני אהרן ושמה **אלישבק.** 6 והיו שניהם צדיקים לפני האל. עומדים
Lc 1,7 שום רבה. 7 ולא היה להם בן או בת כי **אלישבק** היתה עקרה. ושניהם היו מאד זקנים. 8 קרה
Lc 1,13 אליו אל תירא זכריה כי תפלתך נשמעת ואשתך **אלישבק** תלד לך בן ותקרא שמו יוחנן. 14 ותהיה שמחה
Lc 1,24 עבודתו הלך בביתו. 24 ואחר ימים אחדים **אלישבק** אשתו הרתה ונטמנת חמשה חדשים אומרת 25 זה
Lc 1,36 יהיה קדוש ויהיה נקרא בן [*]. 36 והנה **אלישבק** קרובתיך הרתה בן בזקנותה. וזהו החדש השישי
Lc 1,41 לאלישבק. 41 ומיד ששמעה השלום ממריאה **אלישבק.** נער אלישבק שמח בבטנה. ואלישבק נתמלאה
Lc 1,41 41 ומיד ששמעה השלום ממריאה אלישבק. נער **אלישבק** שמח בבטנה. ואלישבק נתמלאה מהקדוש רוח 42
Lc 1,56 ולזרעו לעולמים. 56 ומריאה עמדה עם **אלישבק** כמעט ג׳ חדשים. ואחר שבא בביתה במקדש 57
Lc 1,57 כמעט ג׳ חדשים. ואחר שבא בביתה במקדש 57 **אלישבק** יש לה ללדת יהיה נשלם ותלד והיה לה בן. 58
Lc 4,27 אלמנה. 27 ורבים מצורעים היו בישראל תחת **אלישע** נביא. ושום אחד מהם לא נטהר בסיריאה. 28
Mt 8,7 והוא נטול 7 ואמ׳ לו ישואש משיח אני **אלך** וארפאהו לך. 8 ענה אותו השר ואמ׳ אדון איני
Mt 8,19 19 ובא חכם תוריי מהדת ואמ׳ לו ר׳ אני **אלך** אחריך למקום שתרצה ללכת 20 וישוש אמר לו
Mt 21,30 אל הדרך ואמ׳ לו כדומה. והוא ענה אני **אלך** בחפץ ולא הלך. 31 מי משני אלו עשה רצון האב.
Mt 26,36 ואמר אל תלמידיו שבו פה בעוד שאני **אלך** להתפלל 37 ולקח פירו ושני בנים מזבדיב והתחיל
Lc 9,61 מלכות האל. 61 ואדם אחר אמר לו אדוק אני **אלך** אחריך רק הנח לי עד שאעשה באופן שידע הכל אין
Jn 14,28 ולא תהיה לבבכם נבהל. 28 אתם שמעתם אמרתי **אלך** ואבא אליכם: אם אתם תאהבו אותי. אמת שאתם
Jn 16,7 אומר לכם שצריך הוא לכם שאלך כי אם לא **אלך** רוח הקדש לא יבא אליכם. ואם אלך אשלחהו לכם 8
Jn 16,7 כי אם לא אלך רוח הקדש לא יבא אליכם. ואם **אלך** אשלחהו לכם 8 וכי יבא יקח ויתן שהעולם
Lc 16,26 תקועה בעבור זה אותם שחפצין לעבור מכאן **אלכם** לא ינתן להם יכולת לעבור פה. 27 והוא אמר
Mt 9,32 וכאשר היו מוצאים משם הם נהגו לו אדם אחד **אלם** משוטן 33 וכאשר ראהו יאשוש משיח גרש השטן
Lc 1,20 בעבור שלא האמנת לדברי שיושלמו בעתן תהיה **אלם** ולא תוכל דבר עד אותו יום שאלו הדברים יבאו
Lc 1,22 שמריאה ראתה בסימנין מראה להם ועמד **אלם** 23 וכאשר השלים ימי עבודתו הלך בביתו. 24
Lc 12,5 ואחר אין להם דבר אחר שיעשו 5 אבל אני **אלמדכם** ממי תיראו. תיראו אותו שאחרי מות האדם יש
Mt 15,30 ויושב שם. 30 וקרב אליו רוב חיל שנהגו **אלמים** עורים פסחים ונטולים ורבים אחרים. ומשליכים
Lc 2,37 עם אִשָּׁהּ שבע שנים עם בתוליה. 37 והיתה **אלמנה** עד ארבע ושלשים שנה. ואינה זזה מהמקדש עושה
Lc 4,26 שולח אליהו. רק צרפתא דסידוניאה לאשה אחת **אלמנה.** 27 ורבים מצורעים היו בישראל תחת אלישע
Lc 7,12 בשער העיר. הנה שנושאים מת אחד שהיה בן **אלמנה** ולא היה לה עוד. ורב עם מן העיר הולכים עם

Mc 14,51 51 ונער אחד מלבישו שהיה מלובש מאחת **אלמשיאה** לבנה ותפשוהו. 52 והוא עזב האלמשיאה וברח
Mt 1,15 אקים הוליד אליאוט. 15 אליאוט הוליד **אלעזר.** אלעזר הוליד נתן. נתן הוליד יקוף. 16 יקוף
Mt 1,15 הוליד אליאוט. 15 אליאוט הוליד אלעזר. **אלעזר** הוליד נתן. נתן הוליד יקוף. 16 יקוף הוליד
Mt 5,41 בחזקה הנח לו המעיל: 41 ומי שיכריחך לכת **אלף** פסיעות לך עמו אלפיים: 42 ומי שישאלך תן לו:
Mc 8,9 קופות מליאות. 9 והיו האוכלים סביב ארבעת **אלף** איש והניחם הלוך. 10 ותכף ישו עלה בספינה עם
Mc 8,19 לכם זכרון. 19 כאשר חלקתי ה׳ לחמים לה׳ **אלף** איש. וכמה קופות נשארו ממותר. והם אמרו י״ב.
Mc 8,20 והם אמרו י״ב. 20 ומהז׳ לחמים ומד׳ **אלף** איש וכמה סלים נשארו. והם אמרו ז׳. 21 והוא
Lc 14,31 נגד מלכים ואינו חושב ראשונה אם עם עשרה **אלף** יכול לבא נגד מי שעם עשרים אלף בא אליו. 32
Lc 14,31 עם עשרה אלף יכול לבא נגד מי שעם עשרים **אלף** בא אליו. 32 וזולת זה הוא עומד מרחוק שולח
Lc 6,15 יואן פיליפו ברטומי 15 מתיב טומאוש יקומו **אלפיב.** ושימון שנקרא זילוזיש. 16 גודא יודיש
Mc 3,18 ופיליף וטומאוש ומתיב וטומש ויקומו **אלפיי.** ושאדיב. ושימון קאעיב 19 ויודש אשקריוטא
Mt 5,41 41 ומי שיכריחך לכת אלף פסיעות לך עמו **אלפיים:** 42 ומי שישאלך תן לו: ולא תחלוק עם מי
Mt 14,21 דבלות מליאות. 21 ומספר האוכלים היו ה׳ **אלפים** אנשים לבד ונשים וטף. 22 ותכף צוה לתלמידים
Mt 15,38 דבלות מליאות. 38 והיו האוכלים כמו ד׳ **אלפים** אנשים לבד נשים וילדים. 39 והניח העם ועלה
Mt 16,9 אינכם מבינים ומזכירים מה׳ לחמים ומה׳ **אלפים** איש. וכמו דבלות נשארו. 10 ומז׳ לחמים וד׳
Mt 16,10 וכמו דבלות נשארו. 10 ומז׳ לחמים וד׳ **אלפים** איש וכמה דבילות נשארו. 11 ולמה לא תבינו
Mt 18,24 לספר הטעם. שלחו איש אחד שחייב לו עשרת **אלפים** בישנאש. 25 וכאשר לא היה לו מה לפרוע האדון
Mc 5,13 בחזירים והפילו עצמם בים. ונחנקו עד ב׳ **אלפים.** 14 ואותם ששומרים אותם ברחו והגידוהו בעיר
Mc 6,44 והדגים. 44 ואותן שאכלו חיו חמשת **אלפים** איש. 45 ותכף צוה לתלמידיו שיכנסו בספינה
Lc 9,14 דבר מאכל לכל העם הזה 14 והם כמו חמשת **אלפים** וישאוש אמ׳ לתלמידיו עשו שישבו העם חמשים
Jn 6,10 המקום וישבו האנשים. והיו במספר כמו חמשת **אלפים.** 11 אז לקח ישאוש הככרות וכאשר עשה חנות
Mt 27,8 שם הגרים. 8 ובעבור זה אותו שדה נקרא **אַלְקִידֶמֶךְ** זהו שדה הדם עד היום הזה. 9 ואז היה הדבר
Mc 15,21 מקום שהיה שמו שימון עבד שבא מעירו אס **אלשנדריאה** אי דנופי שישא שתי וערב שלו 22 ונהגוהו
Mt 6,16 שמחלישים פניהם כדי שיראו צמים. כאמר **אמ׳** לכם שקיבלו שכרם: 17 רק אתה כשתצום שרוק ראשך
Mt 6,19 צם [*]: קפיטולי עשרים כפי מתיאו 19 עוד **אמ׳** ישואש משיח לתלמידיו לא תאספו האוצרות בתוך
Mt 7,1 עמלו: Tit,7 קפיטולו כ״א כפי מתיאו 1 עוד **אמ׳** ישואש משיח אל תלמידיו. אל תדינו ואל תהיו
Mt 7,6 מעיני אחיך: קפיטולי כ״ב כפי מתיאו 6 **אמ׳** ישאוש משיח לתלמידיו. לא תדברו בכתיבות
Mt 7,28 והפילוה בכבדות. 28 וכאשר ישוש משיח **אמ׳** אלו הדברים העם היו תמהים ממוסרו 29 שהוא
Mt 8,13 ושם יהיה בכי ורעדה מהאל. 13 וישואש משיח **אמ׳** לאותו שר לך וכמו שהיא אמונתך יהיה עשוי.
Mt 8,26 אדון הושיע כי בסכנה אנחנו. 26 וישאוש **אמ׳** להם. למה אתם יראים עם במעט אמונה. וקם וצוה
Mt 8,32 מכאן. שימנו באותן חזירים 32 וישאוש משיח **אמ׳** להם לכו. והשטנים יצאו מן האדם ונכנסו
Mt 9,2 שוכב במטתו. וישאוש משיח רואה אמונתם **אמ׳** לנטול בן יהיה לך אמונה בשם חטאתיך הם
Mt 9,4 זה מקלל. 4 וכאשר ישוש משיח הכיר מחשבתם **אמ׳** למה חשבתם רע בלבבכם. 5 מהו דבר קל יותר.
Mt 9,6 תכירו כי אני יכול למחות העונות בארץ: אז **אמ׳** לנטול קום קח מטתך ולך לביתך: 7 [*] 8 והעם
Mt 9,9 אדם אחד שיושב בשלחן חלפני שהיה שמו מתיב **אמ׳** לו בא עמי והוא קם והלך אחריו. 10 וכאשר היו
Mt 9,15 תלמידיך כמונו והפרושים. 15 וישוש משיח **אמ׳** להם מה ארוס בעוד שהוא חי אין יכולין לבכות
Mt 9,28 בא אל הבית באו העורים אליו. וישו משיח **אמ׳** להם אתם מאמינים שאוכל להחזיר לכם הראות. והם
Mt 12,3 עושים מה שאין ראוי עשות בשבת. 3 וישואש **אמ׳** להם לא אתם קראתם מה שעשה דוד כשנרעב הוא
Mt 13,29 והעבדים אמרו תחפוץ שנלך ונלקטהו 29 והוא **אמ׳** אין בעבור שלא תעקרו החטים עם הקמשונים. 30
Mt 13,33 שוכבים ועומדים בענפים שלו: 33 דמיון אחר **אמ׳** להם המלכות שממיי דומה לשאור שלוקחת האשה
Mt 13,34 מדות קמח עד שהכל מחמץ. 34 כל אלה הדברים **אמ׳** ישואש בדמיונות: 35 בעבור זה תהיה נשלמת
Mt 13,52 כל אלה הדברים. והם אמרו הין. 52 והוא **אמ׳** להם לכן כל חכם מאותות דומה למלכות שממיי
Mt 14,18 לנו פה לבד ה׳ לחמים ושני דגים. 18 והוא **אמ׳** להם שאו אותם לי. 19 צוה לישב העם על העשב.
Mt 16,8 אין לנו לחם. 8 וישאוש שיודע מה שחושבים. **אמ׳** להם מה תחשבו ביניכם אנשים בלתי מאמינים. אתם
Mt 16,15 ירמיהו או אחד מן הנביאים. 15 וישאוש **אמ׳** להם. ואתם מה אתם אומרים ממני. 16 וענה שימון
Mt 17,19 לו למה לא היינו יכולים אנו לגרשו. 19 **אמ׳** להם ישאוש בעבור מיעוט האמנתכם. אמת אומר לכם
Mt 17,21 לא בתפלה ובצום. 21 והוא עמד בגליליאה. **אמ׳** להם ישו בן אלוה יהיה נבגד ונמסר בידי החטאים
Mt 17,24 פירו ואמרו מלמדכם לא פרע המכס. 24 והוא **אמ׳** אמת הוא. וכאשר נכנס אל הבית קרב אליו ישוש.
Mt 18,22 פעמים אסלח לו. אמחול לו ז׳ פעמים. 22 **אמ׳** לו ישוש אני איני אומר לך ז׳ פעמים. אבל אני
Mt 19,14 אלי בא הנערים קטנים ולא תאבו למונעם. כי **אמ׳** מכיוצא באלו הוא מלכות שממיי: 15 וכאשר הניח

Mt 19,18 חיים נצחיים שמור וקיים המצות. 18 והוא **אמ׳** ומה הם. וישוש אמ׳ לא תעשה רציחה. לא תעשה
Mt 19,18 וקיים המצות. 18 והוא אמ׳ ומה הם. וישוש **אמ׳** לא תעשה רציחה. לא תעשה ניאוף. לא תגנוב לא
Mt 19,21 כל זה בטוב שמרתי מה אני חסר עוד. 21 **אמ׳** אליו ישו אם תחפוץ היות שלם לך מכור מה שיש
Mt 19,24 הוא הכנס העשירים במלכות שממיי: 24 ועוד **אמ׳** לכם שנות עניין נקל הוא גמל בנקב המחט עבור
Mt 19,26 א״כ מי יוכל הושיענו. 26 ומביטם ישאוש **אמ׳** להם בין האנשים הוא דבר כבד מהבין אבל לאל
Mt 19,28 ונמשכים אחריך מה גמול יהיה לנו. 28 וישו **אמ׳** להם. אמיתות לכם שנמשכתם אחרי שבסוף העולם
Mt 20,6 עומדים אותו יום כמו כן בטלים. והוא **אמ׳** להם למה עמדתם היום בטלים. 7 וענו באשר שום
Mt 20,7 7 וענו באשר שום אדם לא שכרם. והוא **אמ׳** לכו לכרמי 8 וכאשר הערב היה אמ׳ אדון הכרם
Mt 20,8 והוא אמ׳ לכו לכרמי 8 וכאשר הערב היה **אמ׳** אדון הכרם למורשהו קרא הפועלים ותנם שכרם.
Mt 20,23 המות שאני אסבול. והן אמרו הין: 23 והוא **אמ׳** מיתתי תסבלו. אבל תשבו לשמאלי. גם לימיני
Mt 21,27 נביא. 27 והם ענו אנחנו לא ידענו. והוא **אמ׳** להם גם אני לא אומ׳ באי זה כח אני עושה אלה
Mt 21,31 אלו עשה רצון האב. והם ענו הראשון. והוא **אמ׳** להם אמיתות אומר לכם שהעוגבים עצמם והזונות
Mt 22,18 לתת מס לסיסר או לא. 18 וישאוש הכיר עצתם **אמ׳** למה תנסוני רמאים 19 הראוני פשוט אחד של מס
Mt 22,31 31 ומתחיית המתים לא אתם קראתם מה שהאל **אמ׳** לכם 32 אני הוא אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
Mt 22,37 אומר 36 רבי אי זה העליון צווי בדת 37 **אמ׳** לו ישאוש תאהוב אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
Mt 22,41 והנביאים תלוים באלו שני צוויים. 41 ואז **אמ׳** ישאוש לפרושים ולכל אותם שהיו נאספים. 42
Mt 22,43 מה דומה משיח ממי יהיה בן. אמרו מדוד. 43 **אמ׳** ישאוש ואיך ולמה דוד קראו ברוחני אדוניו.
Mt 23,1 דבר: Tit,23 קפיטולו מ״ט כפי מתיאו 1 אז **אמ׳** ישאוש לעם ולתלמידיו אומרים 2 המאותתים
Mt 26,1 מתיאו 1 והיה עשוי כאשר סיים אלה הדברים. **אמ׳** לתלמידיו 2 תדעו כי מכאן ועד ב׳ ימים יהיה
Mt 26,10 ושיתן אדם הערך לעניים. 10 וישאוש שהכירו **אמ׳** להם למה חרה לכם מזאת האשה כי היא פעלה פעולה
Mt 26,50 ואמ׳ האל יושיעך רבי ונשקו. 50 וישאוש **אמ׳** לו אהוב למה באת. ואז נגשו אליו והשליכו
Mt 26,52 שרי הכהנים וכרת לו האזן. 52 ואז ישאוש **אמ׳** אליו חזור הסכין במקומו כל איש שיכה בסכין.
Mt 26,55 הכתיבות. כן חוייב שיעשה. 55 באותה שעה **אמ׳** ישאוש אל הסיעות כן כמו אם הייתי גנב יצאתם
Mt 26,64 לנו אם אתה משיח בן אל חי 64 וישאוש **אמ׳** אליו אתה אומר. אמיתות אומר לכם שעדיין תראו
Mt 26,65 65 אז שר הכהנים קרע מלבושו ואמ׳ זה **אמ׳** גדוף 66 מה דומה לכם והם ענו אומרים ראוי הוא
Mt 27,13 העם אחריהם אינו עונה דבר. 13 אז פילאטו **אמ׳** אליו אינך שומע כמה עדים יש לנו נגדך. 14
Mt 27,17 רציחה היה תפוש בית הסוהר. 17 וכאשר קבצם **אמ׳** להם פילאט מי אתם רוצים שאניח לכם בראבן או
Mt 27,22 מאלו השנים. והם אמרו בראבן. 22 ופילאט **אמ׳** אז ומה אעשה מישו האמור משיח. 23 והכל אמרו
Mt 27,23 23 והכל אמרו יהי מונח בשתי וערב. ופילאט **אמ׳** להם ואי זה רעה עשה. והם עוד צעקו תלוהו. 24
Mt 27,49 קנה ונותנין לו לשתות: 49 והסונטוריאו **אמ׳** נראה אם יבא אליהו שיתירהו. 50 וישאוש פעם
Mt 27,63 63 אומרים אדון אנחנו נזכרנו שאותו הרמאי **אמ׳** שיקום חי 64 לכן צוה שמור הקבר עד יום שאמר
Mt 28,5 היו נפחדים ועמדו כמו מתים. 5 והמלאך **אמ׳** לנשים שלא תפחדו כי אני יודע ששאלתם ישו
Mt 28,7 לפניכם בגליליאה ואתם תראוהו שם כמו שהוא **אמ׳** לכם: 8 ותצאנה מהרה מהקבר ברוב פחד וברוב
Mt 28,10 והן כרעו לרגליו והתפללוהו. 10 וישאוש **אמ׳** להן אל תפחדו ותלכו ותגידו לאחי שיבואו
Mt 28,16 התלמידים הלכו בגליליאה בהר אחד שישו **אמ׳** להם. 17 וישו נראה להם שם. וכאשר ראוהו
Mc 1,38 אמרו לו כל העמים שואלים אותך. 38 והוא **אמ׳** להם נלך בעיירות ובמדינות שהן סביבותינו
Mc 2,17 אוכל ושותה רבנכם. 17 וישו שמע זה **אמ׳** הבריאים אינם צריכים רופא רק אותן שיש להם
Mc 3,3 ימרקהו בשבת בעבור שילשינוהו. 3 וישאוש **אמ׳** לאדם עם היד יבשה קום מעלה ועמוד באמצע. 4
Mc 4,11 בצד א׳ התלמידים שאלוהו מהמשל 11 והוא **אמ׳** להם לכם נתן להבין סודות מלכות שממיי. אבל
Mc 5,19 שהוא ילך עמו. 19 וישאוש לא רצה אבל **אמ׳** לו לך לביתך ולאותן שלך. וְסַפֵּר החסד שהש׳ עשה
Mc 5,36 מצטער היום עו׳. והמלמד 36 ישאוש ששמע זה **אמ׳** לא תפחד לבד יהיה לך טובה אמונה בשם׳ והאמין
Mc 5,39 שם מאד בכיות וצעקות. 39 וישוש נכנס בבית **אמ׳** למה אתם נבוכים ובוכים הנערה. האם מתה אבל
Mc 6,4 אתנו והיו אשקנד אשקנדליזטש בו. 4 וישאוש **אמ׳** להם שום נביא אינו בזולת כבוד אם לא בארצו
Mc 6,14 14 וכאשר שמע אירודיש בפירסום שמע ישאוש. **אמ׳** שזואן טבול הוא וחזר חי ממות ובעבור זה עושה
Mc 6,31 וספרו לו כל מה שעשו ולמדו 31 וישאוש **אמ׳** בואו ונלך במדבר ונחו מעט כי רב עם הולך
Mc 7,6 לא נטולות פת כל היום: 6 וישאוש ענם **אמ׳** להם טוב נביא מכם רמאים ישעיה שאמ׳ זה העם
Mc 7,10 הש׳ למען שמור מנהגותיכם. 10 כאשר משה **אמ׳** כבד את אביך ואת אמך. ואשר יקלל אביו ואמו
Mc 7,18 מה רוצה לאמר אותה התמונה. 18 והוא **אמ׳** להם א״כ אתם כ״כ פתאים שאינכם מבינים. אין
Mc 7,27 ובקשתהו שיגרש השטן מבתה. 27 וישאוש **אמ׳** ראשונה חייב אדם לעזור לבניו. כי אין דבר טוב
Mc 8,16 משאור הפרושים ואירודיש: 16 והם כחושבים **אמ׳** אחד אל אחד. הוא אמר בעבור שאין לנו לחם. 17

Mc 8,17	לנו לחם. 17 וישאוש כאשר ראה מחשבותם	**אמ׳** להם [*] עדיין אינכם מכירים ולא מבינים.
Mc 8,21	וכמה סלים נשארו. והם אמרו ז׳. 21 והוא	**אמ׳** להם אם כן אינכם מבינים. 22 ובאו באקשרדא
Mc 8,24	ידיו עליו ושאלו אם רואה 24 והוא מביטו	**אמ׳** אני רואה הלוך העמים זקופים כמו אילנות 25
Mc 8,29	אליהו. ואחרים אומרים נביא. 29 והוא	**אמ׳** להם ואתם מה אתם אומרים ממני. מי אני. וענה
Mc 8,33	33 וישאוש נהפך לפני התלמידים גוער פירו.	**אמ׳** הפרד מעלי שכנגדי. כי אין לך שכל אלהיי אבל
Mc 9,4	ומדברים עם ישו. 4 וענה פיר לישאוש	**אמ׳** לו טוב הוא שאנחנו נעשה פה שלשה אהלים. לך
Mc 9,18	שירפאוהו ולא יכלו עשות. 18 וישאוש	**אמ׳** אי משפחה ממאנת כמה זמן אהיה עמכם לא אשא
Mc 9,20	שאל אל האב כמה זמן עבר שיש לו זה. והוא	**אמ׳** מנערותו עד עתה. 21 ותמיד זורקו באש ובמים
Mc 9,22	יכול אתה עשות עזרני בחסדך. 22 וישאוש	**אמ׳** לו אם אתה תוכל להאמיני מכל דברים תשיג. 23
Mc 9,28	למה לא היינו יכולין אנו רפאו. 28 והוא	**אמ׳** זו מדת השטן אינה יכולה לירפא רק בתפלה ובצום
Mc 9,38	ובעבור זה אנחנו מונעים לו. 38 וישאוש	**אמ׳** להם אל תמנעו לו כי כל אדם שיעשה נפלאות בשמי
Mc 10,18	שנוכל להשיג מלכות שמימיי. 18 וישאוש	**אמ׳** לו למה אתה אומר לי טוב ושום אדם אין טוב לבד
Mc 10,32	אחריו תמהים ויראים: ואז פעם אחרת הוא	**אמ׳** להם. והתחיל לאמר כל אשר יקרה לו. אומ׳ 33
Mc 10,36	זה דבר שאנחנו נשאל תעשה לנו. 36 וישאוש	**אמ׳** להם מה תרצו. אעשה לכם. 37 והם אמרו תן לנו
Mc 10,38	ימינך והאחר בשמאלך. באורך. 38 וישאוש	**אמ׳** להם. אינכם יודעים מה אתם שואלים. תוכלו אתם
Mc 10,51	זרק מלבושיו. ומיד בא אליו. 51 וישאוש	**אמ׳** אליו [*] [*] [*] 52 [*] לך כי אמונתך
Mc 12,12	לתופשו אבל יראו העם. כי הם הכירו שהוא	**אמ׳** אותה הצורה בעבורם והלכו ועזבוהו. 13 ואחר
Mc 12,16	פשוט אחד וראהו 16 והם נשאו לו וישאוש	**אמ׳** ממי היא זאת התמונה והכתוב על הגג והם אמרו
Mc 12,17	והכתוב על הגג והם אמרו דשיסר 17 וישוש	**אמ׳** להם תחזרו לשישר מה שהוא לסיסר ולאל מה שהוא
Mc 12,36	החכמים מאותתים ממי הוא בן 36 דויט	**אמ׳** מתנבא ממנו אמר האדון לאדוני שב לימיני עד
Mc 14,16	תלמידיו ובאו אל העיר ומצאו כאשר ישו	**אמ׳** להם והכינו הפסח: 17 וכאשר היה ערב בא ישאוש
Mc 14,18	עם י״ב התלמידים 18 ובעוד שיושבין ישאוש	**אמ׳** להם אמת לכם אני אומר שאחד מכם שאוכל עמי
Mc 14,20	כל אחד לאמר אדון אני הוא. 20 והוא	**אמ׳** להם אחד מהשנים עשר שמשים היד עמי בקערה. 21
Mc 14,29	שאחזור חי אהיה עמכם בגליליאה 29 ופירו	**אמ׳** אם כולם יהיו אשקנדליזטש לא אהיה אני. 30
Mc 14,44	וזקני העם. 44 והבוגד נתנם זה הסימן	**אמ׳** אותו שאני אנשק הוא הוא קחוהו והביאוהו
Mc 14,62	אתהו בן משיח בן השם הברוך. 62 וישאוש	**אמ׳** להם אני הוא. ותראו בן האלוה לימין כח האל בא
Mc 15,12	העם שישאלו בראבן שיחזור להם. 12 ופילאט	**אמ׳** להם פעם אחרת מה תחפצו שאעשה ממלך היהודים 13
Mc 15,14	היהודים 13 והם צעקו תלהו: 14 ופילאט	**אמ׳** להם ואי זו רעה עשה לכם ועוד הם צועקים
Lc 1,28	שמה מריאה. 28 וכאשר המלאך נכנס לבתולה	**אמ׳** לה הש׳ יושיעך מלאה חן הש׳ עמך ברוכה את בין
Lc 1,30	וחושבת השלו׳ ההוא איך הוא. 30 והמלאך	**אמ׳** לה אל תיראי מריאה כי את מצאת חן בעיני הש׳.
Lc 2,10	מסבב סביב והיה להם פחד גדול 10 והמלאך	**אמ׳** להם אל תפחדו. הנה אנכי מגיד לכם שמחה גדולה
Lc 2,49	אני ואביך כואבים ומאד חפשנוך. 49 והוא	**אמ׳** להם מה זה תשאלותי לא ידעתם שחוייב שאני אהיה
Lc 3,7	ישרים. 6 ויראו כל בשר שלום האל. 7 אז	**אמ׳** לעמים שבאים בעבור יטבילם תולדות ויבראש מי
Lc 3,14	והפרושים שאלוהו אומרים מה יעשו. ויואן	**אמ׳** אל תחפצו רע לשום אדם ואל תעשו לו נזק. ותהיו
Lc 4,12	ישאונך פן תגוף באבן רגלך. 12 וישוש	**אמ׳** לו פעם אחרת [*] לא תנסה האדון השם׳ אלהיך.
Lc 4,23	ואומרין אינינו זה בן יוסף. 23 וישאוש	**אמ׳** להם אמת הוא. אתם תאמרו זאת התמונה. רופא
Lc 5,4	ומלמד לעם אשר באניה. 4 וכאשר סיים לדבר	**אמ׳** לשמעון. תוליך האניה בים. ופזרו הרשתות בו
Lc 5,14	14 וישו צוה שלא יגידוהו לשום אדם. אבל	**אמ׳** לו לך ותראה לכהנים ותדור בעד טהרתך כמו שמשה
Lc 5,20	ישאוש משיח 20 וכאשר ישאוש ראה אמונתם	**אמ׳** איש אמונה עונותיך נמחלו. 21 והסופרים
Lc 5,24	בן אלוה יש לו יכולת בארץ לעזוב החטאים.	**אמ׳** אל חולה אני אומר לך לך קום וקם מטתך ושאהו
Lc 5,34	מהפרושים. אבל שלך אוכלים ושותים. 34 להם	**אמ׳** יכולים אתם בין הארוס עשות שיצום בעוד שהארוס
Lc 6,9	באמצע. וקם ועמד על רגליו. 9 וישאוש	**אמ׳** להם אני שואל אתכם אם ראוי עשות טוב. או עשות
Lc 6,10	הנפש הושיע או אבוד. 10 וכאשר הביט כולם	**אמ׳** לאיש שלח ידך. והאיש שלח ידו. ומיד ידו
Lc 7,13	ראתה ישאוש היה נע בחסד עליה. וישאוש	**אמ׳** לה אל תבכי. 14 וישאוש קרב ונגע המטה ואותן
Lc 7,14	המטה ואותן שנושאין אותו עמדו. וישאוש	**אמ׳** נער אני מצוה שתקום 15 ומיד אותו שהיה מת קם.
Lc 8,22	שישאוש עלה בספינה אחת ותלמידיו עמו וישו	**אמ׳** להם נעבור מעבר ליאור ועלו כלם בספינה. 23
Lc 8,25	שיעמוד ועמד ונעשה נחת גדול. 25 וישאוש	**אמ׳** להם אנה הוא אמונתכם. ויראו יראה גדולה וראו
Lc 8,38	ממנו השדים מבקש מישו שילך עמו. וישו	**אמ׳** לו 39 שוב לביתך וספר כל הדברים האלה שעשה לך
Lc 8,45	במלבושיו. ומיד נעצר הדם. 45 וישאוש משיח	**אמ׳** לתלמידיו מי הוא הנוגע בי. וכאשר התלמידים
Lc 8,45	הוא הנוגע בי. וכאשר התלמידים צחקו מזה	**אמ׳** פירו רבי מצערים אותך ואתה אומר מי נגעני. 46

Lc 8,48 אותו ושנתרפאה בעבור הנגיעה. 48 וישו **אמ׳** לה בתי אמונתך הושיעך לכי לשלום. 49 ושר בית
Lc 9,13 מה שיאכלו כי המקום הזה הוא חרב 13 וישוש **אמ׳** להם תנו להם לאכול. ואמרו לו אין לנו לבד
Lc 9,14 העם הזה 14 והם כמו חמשת אלפים וישאוש **אמ׳** לתלמידיו עשו שישבו העם חמשים לחמשים 15 וכן
Lc 9,50 כאשר שאינו הולך אחריך עמנו 50 וישוש **אמ׳** להם אל תמנעו לו. כי מי שאינו כנגדינו לנו
Lc 9,58 חפצתי ללכת עמך למקום שתלך. 58 וישאוש **אמ׳** לו השועלים יש להם מערות והעופות קנים. ובן
Lc 9,59 האדם אין לו מקום שיכוף ראשו: 59 וישו **אמ׳** לאיש אחר לך אחרי. וענה הנח לי לקבור את אבי.
Lc 9,60 וענה הנח לי לקבור את אבי. 60 וישאוש **אמ׳** לו הנח הישמעאלים לקבור את אבלי וישאוש אמ׳
Lc 9,60 לו הנח הישמעאלים לקבור את אבלי וישאוש **אמ׳** לו אתה בא עמי ותגיד מלכות האל. 61 ואדם אחר
Lc 9,62 אין חפץ בכל נכסי ולא מביתי. 62 וישאוש **אמ׳** אליו האיש המשים ידו במחרישה ומביט אחריו
Lc 10,30 לישאוש ומי הוא חברי. 30 וישאוש מביטו **אמ׳.** אדם אחד יורד מירושלם ביריחו ובא בן גנבים
Lc 10,37 ואמ׳ אליו אותו שעשה לו החסד ההוא וישאוש **אמ׳** לו לך ואתה תעשה כן. 38 ונעשה בעוד שהולכים
Lc 11,1 שישו התפלל במקום אחד. וכאשר סיים תפלתו **אמ׳** אחד מתלמידיו למד לנו תפלה שנתפלל אותה לשם
Lc 11,27 יותר רעים מהראשונים. 27 וכאשר ישאוש **אמ׳** אלה הדברים לעם אשה אחת מסיעתו בקול רם אומרת
Lc 11,38 עמו. ונכנס בבית ישב וחשב. 38 והפרוש **אמ׳** בלבו למה זה אינו רוחץ ידיו בסעודת הבקר. 39
Lc 12,13 באותה שעה מענה לשון: 13 ואחד מן החבורה **אמ׳** אליו רבי אמור אל אחי שיחלוק איתי הירושה 14
Lc 12,20 ברוב שנים אכלי ושתי ותנוחי. 20 והאל **אמ׳** לאותו סכל. בזה הלילה יבקשו נשמתך ואותם
Lc 12,41 כי בשעה שלא תחשבוה יבא בן אדם: 41 ופירו **אמ׳** לו אדון אמור לנו זה הדבר או לכל. 42
Lc 12,42 אמור לנו זה הדבר או לכל. 42 ואדונינו **אמ׳** לכל האיש הנאמן ועושה ההוצאה בחכמה אותו האיש
Lc 13,17 מאותו קשר שראוי להתירה בשבת. 17 וכאשר **אמ׳** כל אלה הדברים כל אותן שכנגדו נתביישו והעם
Lc 13,18 והעם שמחו בכל העניינים שעשה: 18 ואז **אמ׳** להם למה הוא דומה מלכות שמים ומי משערו לאי
Lc 13,23 אחד אדון הם מועטים אותם שנושעים. וישוש **אמ׳** לו. 24 ואתם סבורים שתכנסו בפתח הצר. אני
Lc 14,16 יהיה מי שיאכל פת במלכות הש׳. 16 וישאוש **אמ׳** אליו אדם אחד עשה זימון גדול וזימן אנשים
Lc 14,18 הכל מוכן. 18 והתחילו כלם להתנצל הראשון **אמ׳** אני קניתי עיר ויש לי ללכת שמה לראותה בבקשה
Lc 14,19 בבקשה ממך שתקבל התנצלותי. 19 והשני **אמ׳** אני קניתי חמשה עולי שורים והולך אני לראותם
Lc 14,20 אחלי שתקבל התנצלותי: 20 השפעוהשלישי **אמ׳** אני לקחתי אשה ואיני יכול ללכת. 21 וחזר
Lc 14,22 והנטולים והחגרים והביאם פה. 22 והעבד **אמ׳** עשוי הוא כאשר צוית. ועדיין הזמן נאות לזה
Lc 14,23 ועדיין הזמן נאות לזה ניאות לזה: 23 **אמ׳** האדון לעבד לך בעיירות ובדרכים והכניסם בחזקה
Lc 15,3 ראה זה ראה חטאים ואכל עמהם 3 והוא **אמ׳** אליהם זה הדבר. 4 אי זה מכם שיש לו מאה צאן
Lc 15,17 שהחזירים אוכלים ואין נותנין לו: 17 והוא **אמ׳** בלבו כמה שכירים מרבים באכילה בית אבי. ואני
Lc 15,18 18 אקום ואלך אל אבי. ובבואו לפניו. **אמ׳** לו אני חטאתי לשמים ולך. 19 וכבר איני ראוי
Lc 15,22 ולך. וכבר איני ראוי להקרא בנך. 22 ואח״כ **אמ׳** לעבדיו לכו כולכם שאו התלמיד הראשון. ובאו
Lc 15,31 זונות אתה המתה בעדו עגל שמן. 31 והאיש **אמ׳** לו. אתה עמדי היית לעולם וכל אשר לי לך הם.
Lc 16,3 ואילך לא תשתדל בהרשאה ההיא. 3 והמורשה **אמ׳** בקרבו מה אעשה שאדוני נוטל ממני הרשאתי. איני
Lc 16,15 אלה הדברים והוציאו לעג עליו. 15 וישאוש **אמ׳** אתם הם המצדיקים עצמם לפני האנשים רק האל
Lc 16,31 ילכו להם הם יעשו תשובה. 31 ואברהם **אמ׳** לא אם לא ישמעו משה והנביאים ואם אחד
Lc 17,6 למדנו אדון. אדון הגדילנו. 6 והאדון **אמ׳** להם אם לכם אמונה כגרגיר חרדל ואתם תאמרו לזה
Lc 17,14 רם ישאוש חמול עלינו 14 וכאשר ראם ישאוש **אמ׳** לכו ותתראו אל הכהנים. ונעשה שבעודם הולכים
Lc 18,18 לא יכנסו בו. 18 ושר אחד מהפרושים שאלו **אמ׳** רבי טוב מה אעשה שאוכל לנחול חיים נצחיים. 19
Lc 18,22 בנערותי. 22 והדבר ההוא שמע ישאוש. **אמ׳** אליו. עדיין חסרת דבר אחד. מכור אשר לך ותנהו
Lc 18,27 אמרו ומי יוכל להיות נושע. 27 וישאוש **אמ׳** להם הדברים הנמנעים לאדם איפשריים לאל. 28
Lc 18,29 כל הדברים והולכים אנו אחריך 29 וישאוש **אמ׳** להם אמת אומר אני לכם. שום אדם לא יניח אביו
Lc 18,41 אליו שאלו 41 מה אתה חפץ שאעשה לך והוא **אמ׳** אדון שאהיה רואה 42 וישאוש אמ׳ אליו ראה
Lc 18,42 לך והוא אמ׳ אדון שאהיה רואה 42 וישאוש **אמ׳** אליו ראה אמונתך תושיע לך 43 ומיד ראה. והלך
Lc 19,8 שבבית אדם חוטא נכנס. 8 וזאקיב עומד **אמ׳** לישו אדון אני חפץ לתת חצי נכסי לעניים. ואם
Lc 19,9 להשיב לו הדבר ההוא בד׳ כפלים. 9 וישאוש **אמ׳** לו היום נעשה שלום בזה הבית בעבור שזה בן
Lc 19,11 מן האדם להושיע מה שהיה אבוד. 11 וזה **אמ׳** לאותן האנשים בעבור שיהיה נביא לירושלם וכי
Lc 19,46 במקדש התחיל לגרש משם הקונים. 46 והוא **אמ׳** להם כתוב ביתי בית תפלה. רק אתם עשיתם אותה
Lc 20,8 7 וענו שלא ידעו מאין היתה. 8 וישאוש **אמ׳** להם ואני לא אומ׳ לכם באי זו ממשלה אני עושה
Lc 20,13 ומוכה בחבורה שלחוהו בחוץ. 13 ואדון הכרם **אמ׳** מה אעשה אשלח היקיר בני אהובי באולי כאשר
Lc 20,23 מס לשישר או לא. 23 והוא חושב שקר כזבים. **אמ׳** להם אתם מנסים אותי רמאים. 24 הראוני פשוט

Lc 20,37 מתים שיחיו. למדהו והראהו משה. כי האל **אמ׳** לו בסנה אני אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
Lc 21,5 מעוטר מאבני מרגליות וממתנות. וישאוש **אמ׳** 6 דברים אלו שאתם רואים עדיין תראו ימים שלא
Lc 22,31 טרוניש. תשפטו הי״ב שבטי ישראל. 31 והש׳ **אמ׳** לשימון הנה השטן מבקש אתכם בעבור העבירכם
Lc 22,70 ואמרו כולם אם כן אתה בן האלוה. וישאוש **אמ׳** אתם אומרים שאני הוא. 71 והם אמרו למה אתם
Lc 23,20 בגידה שעשה בעיר ובעד רציחה. 20 ופילאט **אמ׳** עוד פעם אחרת אליהם תחפצו להניח ישאוש 21 והם
Lc 23,28 ואוננים עליו. 28 וישאוש מתהפך אליהם **אמ׳** בני ירושלם אל תבכו עלי רק על עצמכם תבכו ועל
Lc 23,43 לך זכרון ממנו כשתבוא במלכותך. 43 וישוש **אמ׳** אליו באמת אני אומ׳ לך שהיום תהיה עמי בגן
Lc 24,17 עורות שלא היו מכירים אותו. 17 וישאוש **אמ׳** באי זה דברים אתם מדברים ביניכם וכבר אתם
Lc 24,25 כן הנשים אומרות ולא מצאו אותו. 25 וישוש **אמ׳** להם סכלים תהיו תועים להאמין כל הדברים
Jn 1,38 38 וישוש מתהפך וראה אותם נמשכים אחריו. **אמ׳** אליהם [*] [*] [*] 39 בואו וראו אותו.
Jn 1,42 42 והביאו אל ישאוש. וישאוש מביטו **אמ׳** שימון בן יואן אתה תמיה נקרא כיפאש ר״ל פירא.
Jn 2,21 ואתה אומ׳ בג׳ ימים תעשהו. 21 ומה שהוא **אמ׳** במקדש לבו אמר. 22 [*] והאמינו בכתיבה ובדבר
Jn 4,16 צמא. ושלא אבא פה לעולם לשאוב. 16 וישו **אמ׳** לה לכי וקראי אישך ושובי פה. 17 ענתה האשה
Jn 4,17 ענתה האשה ואמרה לו אין לי בעל. וישאוש **אמ׳** לה אמת את אומרת שאין לך בעל 18 כי חמשה
Jn 4,32 ובין כך תלמידיו בקשוהו שיאכל. 32 והוא **אמ׳** להם אני עתיד לאכול דבר שלא ידעתם: 33 אז
Jn 4,34 אי זה שהביא מה לאכול. 34 וישאוש **אמ׳** להם. אכילתי היא לעשות רצון מי ששלחני בעבור
Jn 5,11 מטתך. 11 והוא ענה להם מי שעשה לי זה **אמ׳** אלי שא מטתך ולך. 12 [*] [*] 13 והוא לא ידע
Jn 6,10 ושני דגים. אבל מה יהיה בין כלם. 10 אז **אמ׳** ישאוש עשו שישבו העם. ואמונה רבה היתה באותו
Jn 7,6 5 כי האחים עדיין לא האמינו בו: 6 אז **אמ׳** ישוש להם זמני האדם לא בא אבל עמכם כל שעה
Jn 8,25 25 אז אמרו לו אתה מי אתה. וישאוש **אמ׳** להם קדמון שמדבר עמכם 26 רוב דברים ומדבר מכם
Jn 8,28 הכירו מה אומר להם. האל הוא אביו: 28 אז **אמ׳** ישוש להם כי תנש תנשאו בן האדם תכירו שאני
Jn 8,39 39 ענו ואמרו לו אברהם הוא אבינו: וישוש **אמ׳** להם אם אתם בני אברהם עשו מעשי אברהם. 40
Jn 8,58 חמשים שנה ואברהם ראה אותך. 58 אז ישוש **אמ׳** להם אמת אני אומ׳ לכם שאני קודם שאברהם היה
Jn 9,9 אומרים אינינו זה. רק דומה הוא לו. והוא **אמ׳** אני הוא. 10 אז אמרו לו ואיך נפתחו עיניך. 11
Jn 9,15 לו הפרושים באי זה צד חזר לך הראות. והוא **אמ׳** אליהם טיט עשה: והניחו על עיני וקמתי וראיתי.
Jn 9,17 לעור. מה אתה אומ׳ ממי שפתח עיניך. והוא **אמ׳** שנביא הוא: 18 אז לא האמינו היהודים שהיתה
Jn 9,35 שמע שגרשוהו בחוץ ומצאו. וכאשר מצאו **אמ׳** לו אתה מאמין בבן האל. 36 ענה אותו האיש
Jn 9,37 ואמר. אדון מי הוא שאאמין בו. 37 וישאוש **אמ׳** אליו אתה ראיתו. ואותו שמדבר עמך הוא הוא: 38
Jn 9,38 ראיתו. ואותו שמדבר עמך הוא הוא: 38 והוא **אמ׳** אדון אני מאמין בו. ונהפך לאחור והתפלל אליו.
Jn 9,39 בו. ונהפך לאחור והתפלל אליו. 39 וישאוש **אמ׳** אליו. אתה בדין באתי בזה העולם בעבור שאותם
Jn 9,41 זה ואמרו לו. א״כ אנחנו עורים. 41 אז **אמ׳** ישאוש להם. אם הייתם אתם עורים לא יהיה לכם
Jn 10,6 המשל אמר ישאוש להם. רק הם לא הכירו מה **אמ׳** להם. 7 אז אמר ישאוש פעם אחרת להם באמת אני
Jn 11,4 שאתה אוהב אותו מאד חולה. 4 וישאוש שומע **אמ׳** זה החולי אינו חולי מיתה רק עמו אלא בעבור
Jn 11,7 באותו מקום ב׳ ימים. 7 אחר אלה הדברים **אמ׳** לתלמידיו נלכה פעם אחרת בגודיאה. 8 ואמרו לו
Jn 11,14 שמה שאומר אומ׳ משינת חלום. 14 אז **אמ׳** להם ישאוש בפירסום לזרו הוא מת: 15 והנני שמח
Jn 11,23 כל דברים שאתה שואל נותנים לך. 23 וישאוש **אמ׳** אליה אחיך יחזור חי. 24 ומרטא אמרה לו יודעת
Jn 11,25 אנכי שיקום ביום היותר אחרון שבתחיה: 25 **אמ׳** אליה ישאוש אני הוא תחייה וחיים למאמין בי.
Jn 11,39 היתה חפירה ואבן גדולה הושמה עליה. 39 **אמ׳** ישאוש הסירו האבן ומרטא אחות המת אמרה לו
Jn 12,41 ויתבוננו ואני מרפא אותם 41 אלה הדברים **אמ׳** ישעיה הנביא. כאשר ראה מעלת האל ודבר ממנו 42
Jn 13,6 חגור בו. 6 אז בא לשימון ופירו. ופירי **אמ׳** לו אדון אתה תרחוץ רגלי. 7 ענה לו [*] [*] 8
Jn 13,25 זה. 25 אז כשהוא היה מסב על החזה. ישאוש **אמ׳** אליו אדון מי הוא 26 [*] הנו פה. אני אשלח
Jn 13,36 לכם אהבה וריעות זה לזה. 36 ושימון פירי **אמ׳** אליו. אדון לאן אתה הולך. ענה ישאוש ואמ׳
Jn 18,1 קפיטולו י״ח כפי ש׳ יואן 1 כאשר ישאוש **אמ׳** אלה הדברים הלך עם תלמידיו מעבר לנהר הנקרא
Jn 18,37 אבל עתה מלכותי אינינו בכאן. 37 אז **אמ׳** אליו פילאטו א״כ אתה מלך. ענה ישאוש אתה אומ׳
Jn 18,38 כל איש שהוא אמיתי שומע דברי: 38 ופילאטו **אמ׳** אליו מה הוא אמת. וכאשר זה אמ׳ פעם אחרת אמ׳
Jn 18,38 ופילאטו אמ׳ אליו מה הוא אמת. וכאשר זה **אמ׳** פעם אחרת אמ׳ להם אני איני מוצא בזה שום דבר
Jn 18,38 אליו מה הוא אמת. וכאשר זה אמ׳ פעם אחרת **אמ׳** להם אני איני מוצא בזה שום דבר 39 ומנהג הוא
Jn 19,6 והמשרתים צועקים תלהו תלהו. ופילאטו **אמ׳** להם תקחו אתם ותלהו. כי איני מוצא בו שום
Jn 19,10 הכאן אתה. וישאוש לא ענה לו. 10 אז **אמ׳** לו פילאטו אינך משיב לי. אינך יודע שבידי הוא
Jn 19,27 נהפך לאמו ואמר אשה הנה בנך. 27 אחרי כן **אמ׳** לתלמיד הנה אמך: באותה שעה התלמיד לקחה כשלו

Jn 19,28 הדברים נענו. ובעבור שהכתיבה תהיה נשלמת **אמ׳** יש לי צמא. 29 אז היה שם קנקן מלא חומץ. והיה
Jn 19,30 בפה ישו. 30 אז כשישאוש טעם החומץ **אמ׳** תם ונשלם הוא וכרע ראשו ושלח הרוח לאל. 31
Jn 20,16 לי אנה הנחתו ואנכי אשאנו אלי. 16 וישאוש **אמ׳** לה מריאה והיא נהפכה. ואמרה לו רבי שר״ל
Jn 20,22 אמר להם פעם אחרת שלו׳ עמכם. [*] 22 כאשר **אמ׳** זה גנח ואמ׳ להם קבלו רוח הקדש. 23 ולמי
Jn 20,29 אליו טומאש ואמ׳ אדוני ואלהי. 29 וישאוש **אמ׳** אליו כי ראית אותי טומאש והאמנת בי מאושרים
Jn 21,5 הים. אכן התלמידים לא הכי הכירוהו. 5 אז **אמ׳** להם ישאוש נערים יש לכם מה לאכול וענו לו
Jn 21,10 יפות ודג מונח למעלה ופת. 10 וישאוש **אמ׳** להם שאו מהדג אשר לקחתם 11 ושימון פירי עלה
Jn 21,16 שימון פירי ג׳ואן אוהב אתה אותי ושימון **אמ׳** כן אדון אתה יודע שאני אוהב אותך. וישאוש אמ׳
Jn 21,16 כן אדון אתה יודע שאני אוהב אותך. וישאוש **אמ׳** אליו רעה. והאכיל שיותי: 17 אמר לו פעם
Jn 21,17 דואג כי שלשה פעמים שאלו אם אוהב אותו. **אמ׳** אליו אדון יודע כל הדברים. אתה יודע שאני
Mt 1,17 שקרוי משיח: קפיטולו ב׳ כפי מתיאו 17 **אם** כן כל תולדות מאברם עד דויט הם י״ד ומדוד עד
Mt 1,18 18 ותולדות ישואש משיח היתה זאת. וכאשר **אם** ישואש משיח היתה ארוסה זאת היא מריאה ויוסף
Mt 4,3 ומ׳ לילה היה לו רעב 3 בא אליו השטן וא״ל **אם** אתה הוא בן האלוה תאמר לאבנים האלו שישובו
Mt 4,6 והניחו על גובה בית המקדש 6 ואמ׳ לו **אם** אתה הוא בן האלוה הפיל עצמך למטה כי כתוב הוא
Mt 4,9 העולם וכבודם. 9 ואמר לו אני אתנך כל זה **אם** תקוד ארצה ותתפלל אלי. 10 אז אמר לו ישאוש לך
Mt 5,23 גיהנם: קפיטולי י״ד כפי מתיאו 23 ובכן **אם** באת לנדב נדבתך ותזכור שחטאת נגד אחיך 24 עזוב
Mt 5,29 ויחמוד אותה בלבו כבר עשה ניאוף: 29 אבל **אם** עֵינְךָ ימנית טשקנדליזא הוציאה והרחיקה ממך כי
Mt 5,32 32 ואני אומר לכם שכל אדם המגרש אשתו **אם** לא בעת ניאוף. הוא עושה ניאוף [*]. 33 עוד
Mt 5,39 39 ואני אומר לכם שלא תשלמו רע ברע. כי **אם** טוב ברע אבל אם יכה אתכם אדם על הלחי אחת
Mt 5,39 לכם שלא תשלמו רע ברע. כי אם טוב ברע אבל **אם** יכה אתכם אדם על הלחי אחת הגשנו לו האחרת: 40
Mt 5,46 הטובים והרעים. ועל הצדיקים והרשעים: 46 **אם** תאהבו האוהבים אתכם מה שכר יגיע אליכם. הלא זה
Mt 6,14 בנסיון אבל תשמרנו מכל רע אמן: 14 **אם** אתם תמחלו לאנשים חטאתיהם האל יכפר לכם
Mt 6,22 21 [*] 22 עינך. תהיה גר כל גופך כי **אם** עינך תמימה כל הגוף יהיה בהיר. 23 ואם עינך
Mt 7,9 יקח. והמחפש ימצא. והדופק יכנס. 9 מי מכם **אם** ישאלהו בנו לחם יתן לו אבנים. 10 ואם ישאלהו
Mt 7,11 ואם ישאלהו דג יתן לו נחשים. 11 א״כ אתם **אם** דעתכם תדעו לתת דברים טובים לבניכם כמה וכמה
Mt 8,2 אחריו. 2 וראה מצורע אחד והתפללו. אומ׳ **אם** אתה חפץ אתה יכול לטהרני. 3 וישוש משיח פשט
Mt 8,31 31 והשטנים מחלים פני ישאוש אומרים אדון **אם** אתה מגרש אותנו מכאן. שימנו באותן חזירים 32
Mt 9,16 16 אין אדם מכפיל בגד חדש במלבוש ישן. כי **אם** כן יעשו כן ממחה המלבוש ועושה בו קרע מאד רע.
Mt 9,17 אין אדם משים יין חדש בנאדות ישנים. כי **אם** יעשה כן כל הנאדות יהיו אבודים. אבל משים איש
Mt 10,25 עבד אל מלמדו והמלמד אל העבד כמו אדוניו: **אם** הם אמרו וכנו אדוניהם אזבל זאבוק הם משוטנים.
Mt 11,21 ואמר 21 רע יהיה לכם כורושים וביטשידה. **אם** הנפלאות שנעשו בכם תהיו נעשות בארץ טיר ושידון
Mt 11,23 כפר נחום שקמת עד לשמים תרדי עד שאול. כי **אם** הפלאות שנעשו בך היו נעשים בשידוניאה עדיין
Mt 11,27 על כל מה שהוא ושום אחד אינו מכיר הבן כי **אם** האב. ושום אדם אינו מכיר האב רק אותו שהבן רצה
Mt 12,10 10 ושם היה אדם אחד עם היד יבשה ושאלו לו **אם** ראוי למרק אותו בשבת בעבור שילשינו הם. 11
Mt 12,11 אומר להם מי הוא מכם שהיה לו צאן אחת **אם** נופלת בשוחה אחת בשבת לא יוציאנה. 12 מכמה
Mt 12,24 שמעו זה אמרו זה אינו מגרש השדים כי **אם** בכח בלזאבוק שר השדים. 25 וישואש שיודע
Mt 12,26 שמם. וכל עיר או בית שנחלקת לא תעמוד. 26 **אם** כן אם שד אחד מגרש האחר נחלקים הם ביניהם. א״כ
Mt 12,26 עיר או בית שנחלקת לא תעמוד. 26 אם כן **אם** שד אחד מגרש האחר נחלקים הם ביניהם. א״כ איך
Mt 12,27 הם ביניהם. א״כ איך ימשך מלכותם. 27 **אם** אני מגרש השדים בכח באלזאבוק. ביניכם באיזה כח
Mt 12,29 בבית החזק והגבור ולשבור אותו ביתו. **אם** בתחלה לא יקשרהו בחוזק. ואחר שיגזלהו הבית. 30
Mt 13,27 אל האדון לא זרעת אתה חטה טובה בשדך. **אם** כן מי עליו זרע קמשונים: 28 והוא אמר להם האיש
Mt 14,28 הוא אל תפחדו. 28 וענה ש׳ פירו ואמר אדון **אם** אתה הוא תחפוץ שאני אבא אליך על המים 29 והוא
Mt 16,26 כי יאבד אותה בעדי. 26 מה יועיל לאדם **אם** הוא מרויח כל חללי עלמא. והנפש היא אבודה. ואי
Mt 17,4 פירו אל ישאוש אדון טוב עמוד בזה המקום. **אם** אתה תאבה נעשה פה שלשה אהלים. לך אחד ולמשה
Mt 17,8 תפחדו. 8 ושאו העניים ואל תיראו שום אדם **אם** לא לבד ישו. 9 וכאשר יורדים מן ההר ציום ואמ׳
Mt 17,19 מיעוט האמנתכם. אמת אומר לכם אני אשר **אם** לכם תהיה אמונה כמו גרגיר אחד של חרדל. ותאמרו
Mt 17,20 גדול לעשותו: 20 וזאת המדה שטן אין מגרש **אם** לא בתפלה ובצום. 21 והוא עמד בגליליאה. אמ׳
Mt 18,8 אכן רע הוא אותו שאשקנדליזט אחד 8 **אם** רגלך או ידך תאשקנדליזט כרות אותה או הרחיקה
Mt 18,12 כי אומר אני לכם [*] 11 [*] 12 [*] **אם** שום איש יש לו ק׳ צאן ואחד מהן אבודה. אינו
Mt 18,15 שבשמים אשר אחד מאלו הקטנים יאבד. 15 **אם** רעך חוטא לך. ויסרחו בינך לבינו אם הוא ישמעך

Mt 18,15 15 אם רעך חוטא לך. ויסרחו בינך לבינו **אם** הוא ישמעך אתה הרוחתו. 16 ואם לא ישמעך חבר
Mt 18,19 יהיה מותר בשמים: 19 ועו׳ אומ׳ לכם אשר **אם** שנים מכם יהיו בהסכמה של שלום על הארץ שאבי
Mt 18,35 כל החוב. 35 כל כך יעשה לכם אבי שבשמים **אם** לא תמחלו מלב טוב לריעכם: Tit,19 קפיטולי מ״ה
Mt 19,3 וקרבו אליו הפרושים מנסים לו ואומרים לו **אם** אדם יכול לעזוב אשתו על שום דבר. 4 והוא ענה
Mt 19,6 ואמו וידבק באשתו והיו שנים באחד בשר. 6 **אם** כן אינן כבר שנים. אבל הם בשר אחד. לכן אין
Mt 19,9 9 רק אני אומר לכם שכל אדם שיעזוב אשתו **אם** אינו עושה בעבור טעם ניאוף שלה. ולוקח אחרת
Mt 19,11 11 והוא אמר כולכם אינכם מבינים זה הדבר **אם** לא למי שנתון לו דעת להבין: 12 יש מקצת אנשים
Mt 19,17 אתה אומר אלי טוב. אחד לבדו השם הוא טוב. **אם** תרצה להבין חיים נצחיים שמור וקיים המצות. 18
Mt 19,21 שמרתי מה אני חסר עוד. 21 אמ׳ אליו ישו **אם** תחפוץ היות שלם לך מכור מה שיש לך ותנהו לדלים
Mt 19,29 29 וכל אדם שיעזוב ביתו אל אחים או אב או **אם** או אשה או בנים או נחלות בעד שמי הוא יקבל מאה
Mt 20,20 ויקום חי ביום השלישי: 20 ואז נגשה אליו **אם** בני סבאדיב עם בניה מתפללין מחלים אותו ושאלה
Mt 20,23 תשבו לשמאלי. גם לימיני אינו לתת בידי כי **אם** לאשר אביא בחרם: 24 וכאשר העשרה שמעום היו
Mt 21,19 אחת קרוב לדרך ובא שם ולא מצא תאנים כי **אם** עלין לבדן ואמר מעולם לא תטעני פרי. ותכף יבשה
Mt 21,21 לא לבד אומר מהתאנה אבל אומר מהר אחד **אם** תאמרו שיקום וישפיל עצמו בים שתכף תעשה 22 וכל
Mt 21,25 או מן האנשים. והם חשבו ביניהם אומרים. **אם** אנחנו נאמר מן השמים היא יאמר אז למה אין
Mt 22,9 אותם שהיו קרואים אינם הגונים. 9 תלכו **אם** כן בדרכים וקראו כל אותם אנשים שתמצאו
Mt 22,24 הצדוקים ושאלוהו. 24 אמרו רבי משה אמר **אם** אחד ימות בלא בנים שאחיו יקח אשתו בעבור שיקים
Mt 22,45 אני אעשה שית הדום רגלך אויבך. 45 א״כ **אם** דוד קראו אדוניו איך הוא בנו. 46 ושום אחד מהם
Mt 23,30 ומציינים קברי הצדיקים 30 ואומרים **אם** אנחנו היינו בימי אבותינו קדמונים אנו לא
Mt 24,23 אבל בעד בחירי הש׳ יקצר אותו זמן. 23 ואז **אם** איש יאמר לכם בזה המקום הוא משיח או שם. לא
Mt 24,24 עד שהנבחרים מהש׳ כמעט יכנסו בטעות **אם** יהיה אפשרי. 25 אני אומר זה קודם הזמן. 26
Mt 24,26 25 אני אומר זה קודם הזמן. 26 ולכן **אם** אדם לכם יאמר שהוא במדבר אל תרצו לצאת. ואם
Mt 24,43 ידעתם השעה באותה שהאדון יבא. 43 ותדעו **אם** אב חיילות היה יודע השעה שהגנב יהיה בא. הוא
Mt 26,24 בן הבתולה יהיה נבגד: דַבַר טוב היה לו **אם** נולד לא היה. ואותו איש 25 ענה יוד״ש שמסרו
Mt 26,39 39 והלך מעט הלאה וכרע פניו ואמ׳ אבי **אם** הוא דבר איפשרי הרחק ממני המות הזה. אבל לא
Mt 26,42 42 ופעם שנית הלך להתפלל ואמ׳ אב שלי **אם** לא יכול ממני עבור המות הזה תעשה רצונך. 43
Mt 26,55 55 באותה שעה אמ׳ ישאוש אל הסיעות כן כמו **אם** הייתי גנב יצאתם עם הסכינים ועם עצים תפוש
Mt 26,63 אמר אליו אני משביעך באל חי שתאמר לנו **אם** אתה משיח בן אל חי 64 וישאוש אמ׳ אליו אתה
Mt 27,40 המקדש ובשלשה ימים תבנהו. תושיע עצמך **אם** בן אלוה אתה ירד מן השתי וערב. 41 וכמדומה
Mt 27,42 הוא מושיע אחרים ואינו יכול להושיע עצמו. **אם** מלך אתה מישראל רד מן השתי וערב שאנחנו נראהו
Mt 27,43 נראהו ונאמינך. 43 הוא בטוח באל שיצילהו **אם** ירצה כי הוא אומ׳ אני בן האלוה. 44 וכמדומה
Mt 27,49 לו לשתות: 49 והסונטוריאו אמ׳ נראה **אם** יבא אליהו שיתירהו. 50 וישאוש פעם אחרת צועק
Mt 27,56 אותו. 56 ובתוכן היתה מריאה מקדלינא **אם** יקומו ויושאף ואם בני זאבדיב: 57 וכאשר נעשה
Mt 28,14 בעוד הם ישנים וגנבוהו. 14 והם אמרו **אם** ידע פילאט אנחנו נשיג שתהיו בטוחים 15 והם
Mc 1,40 אליו אדם אחד מצורע. ויקוד אליו. אומר **אם** אתה תרצה אתה יכול לטהרני. 41 וישוש כמרחם
Mc 3,2 אחד עם היד יבשה. 2 והפרושים מארבים אותו **אם** ימרקהו בשבת בעבור שילשינוהו. 3 וישאוש אמ׳
Mc 3,27 אינו יכול ליכנס בבית החזק ולגנוב הכלים **אם** בתחלה אינו קושרו ואז יגנוב הבית. 28 אמתות
Mc 4,11 להבין סודות מלכות שממיי. אבל להם לא. כי **אם** בדמיונות 12 בעבור שהם יראו ולא ראו. וישמעו
Mc 5,28 אחורי מלבושיו 28 כי היא אומרת בקרבה **אם** אנכי יכולה נגוע לבושו אני אהיה נרפאת. 29
Mc 5,32 שעמך דוחק אותך ואומר מי נגעני. 32 ומביט **אם** יוכל ראות אותו שזה עשה. 33 והאשה פחדה ויראה
Mc 6,4 וישאוש אמ׳ להם שום נביא אינו בזולת כבוד **אם** לא בארצו ובין מכיריו ובביתו 5 ולא רצה שם
Mc 8,21 נשארו. והם אמרו ז׳. 21 והוא אמ׳ להם **אם** כן אינכם מבינים. 22 ובאו באקשרדא והוליכו לו
Mc 8,23 ורקק לו בפניו. והניח ידיו עליו ושאלו **אם** רואה 24 והוא מביטו אמ׳ אני רואה הלוך העמים
Mc 9,22 אתה עשות עזרני בחסדך. 22 וישאוש אמ׳ לו **אם** אתה תוכל להאמיני מכל דברים תשיג. 23 ותכף זעק
Mc 9,42 לו שישליכוהו בים עם ריחים א׳ בצוארו. 42 **אם** ידך אישקנדליזט כרות אותה. כי יותר שוה לך
Mc 9,49 אדם מרוצח מתעלם: 49 טוב הוא המלח אבל **אם** המלח תפסק עם מה נבשל יהיה עמכם מלח ויהיה
Mc 10,15 אני אומר. שום אדם לא יכנס במלכות שממיי **אם** לא יהיה שפל ותמים ויהיה כמו נער: 16 וישאוש
Mc 11,13 מרחוק ראה תאנה רואה עלין. הלך לראות **אם** ימצא תאנים. וכאשר בא אליה לא מצא כי אם עלים.
Mc 11,13 אם ימצא תאנים. וכאשר בא אליה לא מצא כי **אם** עלים. כי לא היה זמן תאנים. 14 וישאוש עונה
Mc 11,25 מה שתשאלו. 25 וכאשר תעמדו בתפלה תמחלו **אם** לכם שום תרעומת נגד שום אדם. בעבור שאביכם

Mc 11,31	מן האנשים ענו אותי. 31 והם חשבו ביניהם.	**אם** אנחנו אומרים מן השמים הוא. הוא יאמר אלינו
Mc 12,37	עד אשר אני אשית אויבך הדום לרגליך. 37	**אם** כן אם דוד קראו אדוניו איך הוא בנו. וכל העם
Mc 12,37	אני אשית אויבך הדום לרגליך. 37 אם כן	**אם** דוד קראו אדוניו איך הוא בנו. וכל העם שומעין
Mc 13,21	בעבור הנבחרים שבחרם יקצר הימים. 21 ואז	**אם** איזה איש יאמר לכם הנה משיח פה הנה משיח שם לא
Mc 13,22	נביאים מראים סימנים ונפלאות לדמות עוד	**אם** איפשר עשות הנבחרים 23 השמרו. אני אמר לכם
Mc 14,21	יהיה נבגד. דבר טוב היה לו לאותו האיש	**אם** נולד לא היה: 22 וכאשר היו אוכלים לקח הפת
Mc 14,29	חי אהיה עמכם בגליליאה 29 ופירו אמ׳	**אם** כולם יהיו אשקנדליזטש לא אהיה אני. 30 ואמר
Mc 14,31	כופר בי ג׳ פעמים. 31 והוא עוד דבר אומר	**אם** אהיה מוכרח למות עמך לא אכפור בך וכן אמרו כל
Mc 14,35	כרע מעט הוא כרע באפיו ארצה והתפלל לשם	**אם** איפשר עשות שתעבור אותה שעה. 36 ואמ׳ אב שהוא
Mc 14,48	לו האזן. 48 וענה ישאוש ואמ׳ להם כמו	**אם** הייתי גנב יצאתם עם סכינים ומקלות תפוש אותו.
Mc 15,32	עשה נושעים ועצמו אינו יכול להושיע. 32	**אם** אתה משיח ישראל רד מן השתי וערב שאנחנו נראהו
Mc 15,36	ונותנים לו לשתות. ואומרים תעזבוהו ונראה	**אם** יבא אליהו להצילו. 37 וישאוש זעק קול גדול
Mc 15,40	להביטו. ובתוכם מריאה מקדלינא ומריאה	**אם** יקומו קטן ומישף ואם שלומי. 41 כי כאשר היה
Mc 15,44	ושאל לו גוף ישאוש. 44 ופילאטו היה נפלא	**אם** כבר הוא מת. ושאל לו עושה המשפט אם כבר מת. 45
Mc 15,44	נפלא אם כבר הוא מת. ושאל לו עושה המשפט	**אם** כבר מת. 45 וכאשר ידעו בעד עושה המשפט נתן לו
Mc 15,47	הקבר אבן גדולה 47 ומריאה מקדלינא ומריאה	**אם** יקומו ושלומי קנו מש יוסף מביטות היכן מניחין
Mc 16,1	1 וכאשר השבת עברה מריאה מקדלינא ומריאה	**אם** יקומו ושלומי קנו משיחה מרגליית בעבור שתמשחו
Lc 4,3	ישאוש משיח נרעב 3 והשטן בא אליו ואמ׳ לו	**אם** אתה בן אל חי אמור לאבנים האלה שישובו לחם. 4
Lc 4,4	כתו׳ הוא שאינו חי האדם על הלחם לבדו כי	**אם** בכל הדבר שיוצא מפי השם׳. 5 והשטן נהג ישאוש
Lc 4,7	6 ואמ׳ לו הנה אתן לך כל אלה העניינים 7	**אם** תפול לרגלי ותפללני. 8 ענה ישו ואמ׳ לו כתי׳
Lc 4,9	על מקום היותר גבוה מהמקדש ואמ׳ לו השטן	**אם** אתה הוא בן האלוה תפיל עצמך וענה לו 10 כתו׳
Lc 5,12	ראה ישו נפל לרגליו ובקשו ואומ׳ אדון	**אם** תחפוץ אתה יכול לטהרני 13 וישאוש נגעו ואמ׳
Lc 5,36	אדם לא יחליף מלבוש חדש במלבוש ישן. כי	**אם** יעשהו הישן נשבר וחדש אינו מתי מתיחד עם הישן.
Lc 5,37	אדם אין לו לשום יין חדש בנאד ישן. כי	**אם** יעשהו היין חדש משבר הנאדות הישנים והנאדות
Lc 6,7	לו יד יבשה. 7 ומביטים הסופרים והפרושים	**אם** ירפאהו בשבת. בעבור שימצאו מקום שילשינוהו. 8
Lc 6,9	רגליו. 9 וישאוש אמ׳ להם אני שואל אתכם	**אם** ראוי עשות טוב. או עשות רע בשבת. או הנפש
Lc 6,29	מלבושך לא תרצה למונעו ועו׳ הגונילא	**אם** יחפוץ לגנולה. 30 אבל לכל אדם שישאלך תן.
Lc 6,32	אתם חפצים שהאנשים יעשו לכם עשו להם. 32	**אם** תאהבו אוהביכם אי זו חן ראויה לכם [*]. 33 [*]
Lc 7,39	הפרוש שזמנהו ראה זה חשב בעצמו אומר	**אם** זה הוא נביא באמת יודע יהיה שהיא היא האשה
Lc 8,51	בבית השר לא עזב לשום אדם שיכנסו עמו כי	**אם** פירו ויקומו ויואן ואבי הנערה 52 ואמה בוכים
Lc 9,23	חי ביום השלישי למיתתו 23 ואומר לכל	**אם** איש חפץ לבא אחרי יהיה כופר בעצמו ושתי וערב
Lc 9,25	[*] וזה יושיע עצמו. 25 ומה יועיל לאדם	**אם** יצבור כעפר כסף ונפשו תהיה אבודה. וישמיד
Lc 10,22	אלי מאבי. ואין אדם יודע מי הוא הבן כי	**אם** האב. ומי הוא האב כי אם הבן. ומי שיחפוץ הבן
Lc 10,22	מי הוא הבן כי אם האב. ומי הוא האב כי	**אם** הבן. ומי שיחפוץ הבן להגידלו. 23 והפך פניו
Lc 11,11	ויפתח לכם 10 כי כל איש [*] 11 [*] מכם	**אם** ישאל לחם לאביו יתן לו אבן. ואם דג יתן לו
Lc 11,13	יתן לו נחש. 12 ואם ביצה יתן לו עקרב 13	**אם** לא שלא תבטחו בריע. אך תתנו מתנות טובות
Lc 11,22	שומר ביתו כל הדברים בשלום. 22 אבל	**אם** אחרים יותר חזקים חיים יותר ממנו. הנה כל כלי
Lc 11,34	בבית יראו הנר. 34 ועששית גופך הוא עינך.	**אם** עינך יהיה תמים כל גופך יהיה מאיר אבל אם עינך
Lc 11,34	אם עינך יהיה תמים כל גופך יהיה מאיר אבל	**אם** עינך יהיה רע. גופך יהיה חשוך: 35 לכן שמור
Lc 12,45	שעל כל הדברים שמחזיק ישליטהו. 45 אבל	**אם** אותו עבד יאמר בלבבו אדוני מתאחר לבא ויתחיל
Lc 13,3	האחרים כי סבלו דברים אלו. 3 אומר לא רק	**אם** לא תשובו כולם תאבדו 4 כמו אותם שמנה עשר אשר
Lc 13,16	מן הרפת ואינו מוליכו למים לשתות 16	**אם** כן זאת. בת אברהם כמה וכמה שהשטן קשרה מאותו
Lc 14,5	האדם ועזבו. 5 וענה להם ואמר אי זה מכם	**אם** שורו וחמורו נופלים בבור בשבת שלא יעלהו. 6
Lc 14,26	רבים הולכים עמו. ונהפך אליהם ואמר 26	**אם** אי זה איש יבא עמי ולא ילך עמו אביו ואמו
Lc 14,28	מגדל. ולא ימנה ראשונה ההוצאה הצריכה	**אם** בידו כח להשלימו. 29 ואם יבנה היסודות ולא
Lc 14,31	התחיל לבנות ואין בידו כח להשלים. 31 או	**אם** מלך הולך למלחמה נגד מלכים ואינו חושב ראשונה
Lc 14,31	הולך למלחמה נגד מלכים ואינו חושב ראשונה	**אם** עם עשרה אלף יכול לבא נגד מי שעם עשרים אלף בא
Lc 14,34	יכול להיות תלמידי: 34 המלח הוא טוב. אבל	**אם** המלח ריקנית. במה ינתן הטעם: 35 לא בעפר ולא
Lc 16,30	אותם. 30 והוא אמר לא אב אברהם. אבל	**אם** מקצת מהמתים ילכו להם הם יעשו תשובה. 31
Lc 16,31	להם הם יעשו תשובה. 31 ואברהם אמ׳ לא	**אם** לא ישמעו משה והנביאים ואם אחד מהנביאים יתוור

Lc 17,3	שאם יעשה רע לאחד מן הקטנים. 3 שמעו אתם	**אם** חטא חטא לך אחיך תוכיחהו ויעשה תשובה ומחול לו
Lc 17,6	אדון. אדון הגדילנו. 6 והאדון אמ׳ להם	**אם** לכם אמונה כגרגיר חרדל ואתם תאמרו לזה האילן
Lc 19,42	אל העיר ראה אותה ובכה עליה. אמר 42 כי	**אם** אתה הכרת והאמנת הדברים שהם שלך כזה היום
Lc 20,5	או מאנשים. 5 והם חושבים ביניהם. אומרים	**אם** נאמ׳ מן השמים [*] 6 [*] כל העם יסקלונו. כי
Lc 20,28	28 רבי. משה כתב לנו איש שיהיה לו אשה	**אם** ימות בלא בנים שאחיו יכול ליקח אותה האשה לו
Lc 22,42	אחת. ותקע הברכים לארץ והתפלל. 42 אומ׳	**אם** אתה תחפוץ הסר המות הזה מעלי אכן לא תעשה
Lc 22,49	שסביב היו מה שעתיד לבוא: אמרו לו אדון	**אם** נכה בסכין 50 ואחד מהם הכה עבד אחד משרי
Lc 22,66	הכהנים והוליכוהו בבית עצמם. אומרים לו	**אם** אתה משיח אמור לנו. 67 וישאוש אמר להם. אם
Lc 22,67	אתה משיח אמור לנו. 67 וישאוש אמר להם.	**אם** אומר לכם לא תאמינו בי. 68 ואם אשאל לכם לא
Lc 22,70	האדם יושב לימין כח השם׳. 70 ואמרו כולם	**אם** כן אתה בן האלוה. וישאוש אמ׳ אתם אומרים שאני
Lc 23,6	6 וכאשר פילאט שמע מגלליאה שאל אותו האדם	**אם** הוא גלליב. 7 והכיר כי מיכולת אירודיש נשתלח.
Lc 23,22	מוצא שום טעם שבעבורו יהיה חייב מיתה.	**אם** כן אייסרהו ואניחהו. 23 והם צועקים בקול גדול
Lc 23,31	להרים כסונו ולגבעות נפלו עלינו. 31 כי	**אם** בעין הלח נעשו דברים אלו מה יעשו ביבש. 32
Lc 23,35	עליו. אומרים האחרים הושיע. יושיע עצמו	**אם** הוא משיח נבחר מהשם׳. 36 והפרושים מתקרבים
Lc 23,37	לעג ומתנדבים לו חומץ לשתות. 37 ואומרים	**אם** אתה מלך ישראל תושיע עצמך. 38 ועל הכתב שעליו
Lc 23,39	ואחד מהגנבים שהיה תלוי עמו מחרפו ואומ׳	**אם** אתה משיח תושיע עצמך ואנחנו עמך. 40 והאחר
Jn 1,25	25 ושאלוהו ואמרו לו למה אתה מטביל	**אם** אינך משיח ולא אליהו ולא נביא. 26 יואן ענה
Jn 2,1	השלישי נעשו נשואין בגליליאה והיתה מריאה	**אם** ישאוש שם 2 וישאוש נקרא עם תלמידיו לנשואין. 3
Jn 2,3	3 וכאשר בנישואין היו חסרים מהיין אמרה	**אם** ישו אליו. אין להם יין. 4 ענה ישאוש אליה. אשה
Jn 2,5	מה לי ולך עדיין אין שעתי ראוייה. 5 אמרה	**אם** ישוש למשרתים כל אשר יאמר לכם תעשו. 6 והיה שם
Jn 3,2	ושום אדם אין יכול לעשות האותות האלה	**אם** לא האל יהיה עמו. 3 ענה ישאוש ואמ׳ לו אמת אני
Jn 3,3	לך שום אדם לא ישיג לראות מלכות שמים	**אם** לא יהיה נולד מחדש. 4 ענה נקודימוש לו איך
Jn 3,12	שראינו עושים עדות ולא תקבלו עדותינו: 12	**אם** אני אומר לכם דברים עולמיים ואתם בהם לא
Jn 3,12	לא תאמינו: איך תאמינו בדברים השמימיים	**אם** אומר אותם: 13 ואין מי שעלה שמים אם לא ירד מן
Jn 3,13	אם אומר אותם: 13 ואין מי שעלה שמים	**אם** לא ירד מן השמים: בן האדם שהוא בשמים: 14 כמו
Jn 3,27	27 ענה יואן ואמ׳ אין שום אדם יכול להשיג	**אם** לא ינתן לו מן השמים. 28 אתם בעצמכם עשו לי
Jn 4,10	עם השמריטנש. 10 ענה ישאוש ואמ׳ לה	**אם** היית יודעת מתן האל ומי הוא השואל לשתות. את
Jn 4,48	למות. 48 אז אמר ישאוש אליו. לא תאמינו	**אם** לא תראו אותות ונפלאות. 49 ואמר אליו הריגיטו
Jn 5,31	לעשות רצוני. אבל רצון מי ששלחני. 31	**אם** אני עושה עדות לעצמי אינינו יוצא אמתי 32 אחר
Jn 5,43	בא בעולם אב מאבי. ואינכם מקבלים אותי.	**אם** אחד יבא בעולמו אותו תקבלו. 44 איך תוכלו אתם
Jn 5,47	ואם תאמינו במשה תאמינו באולי לי. 47 אבל	**אם** לאותיותיו אינכם מאמינים איך תאמינו לדברי.
Jn 6,7	ב׳ מאות פשיטין לחם לא יספיק לעם הזה	**אם** נתן לכל אחד מעט: 8 אמר אליו אחד מתלמידיו
Jn 6,44	עלי. 44 שום דבר אינו יכול לבא אלי.	**אם** האב ששלחני לא ימשכהו. ואני אקימהו ביום היותר
Jn 6,46	בא אלי. 46 לא בעבור שאי זה מהם ראה האב.	**אם** לא שהוא מהאל. והוא ראה האב. 47 אמת אומ׳ אני
Jn 6,54	54 אז ישאוש אמר להם. אמת אני אומר לכם	**אם** לא תאכלו בשר בן האדם. ולא תשתו דמו לא יהיה
Jn 6,63	כששמע אמונתם אמר מי מבהיל אתכם 63	**אם** תראו בן האדם עולה שם שהיה ראשונה: 64 הרוח
Jn 6,66	זה אמרתי לכם שאין אחד יכול לבא אלי	**אם** לא ינתן לו מאבי. 67 בעבור זה רבים תלמידיו
Jn 7,4	שיתפרסם לכל אינו עושה שום דבר בסתר	**אם** תעשה אלה הדברים תפרסם עצמך לעולם. 5 כי האחים
Jn 7,17	מוסרי אינינו שלי אבל מאותו ששלחני. 17	**אם** שום אדם רוצה לעשות רצון האל יכיר המוסר אם
Jn 7,17	שום אדם רוצה לעשות רצון האל יכיר המוסר	**אם** הוא מהאל. או דברו מעצמו. 18 מי שמעצמו מדבר
Jn 7,23	רק מהאבות. ובשבת מוהלים אתם האנשים: 23	**אם** איש נכנס בברית מלח בשבת ואינו מתירא עצמו. דת
Jn 7,37	וביום הגדול מן החג עומד ישוש צועק ואומר	**אם** אי זה אחד עשה יבא אלי וישתה 38 מי שמאמין בי
Jn 7,51	להם 51 לא ידעתם שתורתכם אינה שופטת אחד	**אם** אינה שומעת אותו ראשונה. או אם אין מכיר מה
Jn 7,51	שופטת אחד אם אינה שומעת אותו ראשונה. או	**אם** אין מכיר מה הוא עושה: 52 אז ענו ואמרו לו
Jn 8,19	ענה ישאוש ואמ׳ לא אותי ידעתם ולא אבי.	**אם** תהיו יודעים אותי באולי תדעו אבי: 20 אלה
Jn 8,24	בעבור זה אמרתי לכם שתמותו בעונותיכם. כי	**אם** לא תאמינו שאני הוא תמותו בעונכם: 25 אז אמרו
Jn 8,31	ישאוש לאותם היהודים שהאמינו בו. 31 [*]	**אם** אתם תעמדו בדברי באמת תהיו תלמידי 32 ותכירו
Jn 8,39	ואמרו לו אברהם הוא אבינו: וישוש אמ׳ להם	**אם** אתם בני אברהם עשו מעשי אברהם. 40 ואתם אביתם
Jn 8,42	לנו אל אחד ואב אחד: 42 אז אמר להם ישאוש	**אם** האל הוא אביכם. אתם תאהבו אותו. כי אני באתי
Jn 8,45	לו מדבר. כי אביו שקרן הוא. 45 אבל אני	**אם** אומר לכם אמת אינכם מאמינים לי. 46 אי זה מכם

Jn 8,46 מאמינים לי. 46 אי זה מכם יתפשני בחטא. **אם** אומר אני לכם אמת למה לא תאמינוני. 47 מי שהוא
Jn 8,53 שמתו. מי משבח אותך במעלות אלו כי **אם** אתה בעצמך: 54 ענה ישאוש אם אני משבח ומעלה
Jn 8,54 אלו כי אם אתה בעצמך: 54 ענה ישאוש **אם** אני משבח ומעלה עצמי מעלתי אינה דבר. אבי הוא
Jn 9,31 31 לא ידעתם שהאל אינו שומע לחטאים. אבל **אם** אחד הוא אוהב האל ועושה רצונו אותו שומע. 32
Jn 9,33 שמע אדם שאחד פתח עיני אדם שנולד עור 33 **אם** לא זה האיש. ואם לא היה לו מהאל לא היה בידו
Jn 9,41 א״כ אנחנו עורים. 41 אז אמ׳ ישאוש להם. **אם** הייתם אתם עורים לא יהיה לכם עון ועונכם עומד.
Jn 10,9 רק הצאן לא שמעו אותם. 9 אני הוא דלת. **אם** אחד יבא ויהיה נכנס נושע יהיה ויבא ויצא וימצא
Jn 10,10 ויבא ויצא וימצא מרעה . 10 הגנב לא בא **אם** לא בעבור שימצא לגנוב והרוג והשמיד. אני באתי
Jn 10,18 יקח אותה. 18 ושום אדם לא יטול אותה נשמה **אם** אני מניח אותה מעצמי יכולת יש לי לעזוב אותה
Jn 10,24 ואמרו לו עד מתי אתה לוקח נפשותינו **אם** אתה משיח אמור לנו בגלוי: 25 ענה ישאוש אני
Jn 10,35 כתו׳ בתורתכם. אני אמרתי אלהים אתם. 35 **אם** הם אמרו שאלים הם אותם שדבר אליהם אלים נאמר.
Jn 10,37 מחרף ומגדף. כשאמרתי אני בן אלים. 37 **אם** לא הייתי עושה פעולות אבי הייתם יכולים לאמר
Jn 10,38 אבי הייתם יכולים לאמר ככה. 38 אבל **אם** אני עושה אותם. למה אתם אומרים כזה. ואם לא
Jn 11,9 9 ענה ישאוש אין ביום שתים עשרה שעות. **אם** אי זה שיהיה הולך ביום אינו עושה רע. כי רואה
Jn 11,12 מן השינה. 12 אז אמרו התלמידים אדון **אם** ישן הוא נושע יהיה. 13 וישאוש אמרו ממיתתו.
Jn 11,21 יושבת בבית. 21 אז אמרה מרטא לישאוש אדון **אם** לשעבר היית פה אחי לא היה מת. 22 אבל עתה אנכי
Jn 11,25 אני הוא תחייה וחיים למאמין בי. עוד **אם** ימות יחיה. 26 וכל אדם שהוא חי ויאמין כי לא
Jn 11,32 היה כשראהו נפלה לרגליו ואמרה לו אדון **אם** אתה במה שעבר היית פה אחי לא היה מת. 33 אז
Jn 11,48 מה נעשה שזה האיש עושה אותות רבים. 48 **אם** אנחנו מניחין אותו כן כולם יאמינו בו. ויבואו
Jn 12,24 אותה שבן אדם יתעלה. 24 אמת אני אומר לכם **אם** גרגיר של חרדל הנופל הלאה לא ימות. 25 והוא
Jn 13,8 7 ענה לו [*] [*] 8 [*] [*] [*] ישאוש **אם** לא ארחצם לא יהיה לך חלק בי. 9 ואמר לו שימון
Jn 13,17 גדול מאדוניו והשלוח יותר משלוחו. 17 **אם** תהיו יודעים אלה הדברים מאושרים תהיו כאשר
Jn 13,35 ביניכם. 35 ובזה יכירו כל כי אתם תלמידי. **אם** לכם אהבה וריעות זה לזה. 36 ושימון פירי אמ׳
Jn 14,7 וחיים. אין אחד בא אל האב רק בעבורי. 7 **אם** הייתם לעבד מכירים אותי אבי הייתם מכירים.
Jn 14,14 יעשה לכם. בעבור שיהיה מעולה האב בבן. 14 **אם** דבר אחד תשאלו בשמי אותו אעשה: 15 אם תאהבוני
Jn 14,15 14 אם דבר אחד תשאלו בשמי אותו אעשה: 15 **אם** תאהבוני ותשמרו מצותי 16 ואני אתפלל אל האב
Jn 14,23 עצמך לנו ולא לעולם: 23 ענה ישאוש אליו **אם** אחד אוהב אותי ושומר דברי אבי יאהוב אותו.
Jn 14,28 28 אתם שמעתם אמרתי אלך ואבא אליכם: **אם** אתם תאהבו אותי. אמת שאתם תגילו כי אני הולך
Jn 15,4 כמו שהכף אינה יכולה לעשות פרי מעצמה **אם** אינה עומדת באילן כן אתם לא תוכלו לעשות פרי
Jn 15,4 באילן כן אתם לא תוכלו לעשות פרי מעצמה **אם** אינה עומדת אם לא תעמדו בי. 5 אני הוא האילן
Jn 15,4 לא תוכלו לעשות פרי מעצמה אם אינה עומדת **אם** לא תעמדו בי. 5 אני הוא האילן ואתם הכפות
Jn 15,6 רב כי דבר אינכם יכולים לעשות זולתי. 6 **אם** אחד לא עמד בי ושולח בחוץ כמו הכף ותיבש.
Jn 15,7 הכף ותיבש. ויאספוה וישמרוה באש ותשרף. 7 **אם** תעמדו בי ודברי תשמרו בכם. אי זה דבר ודבר
Jn 15,14 גדולה מזו שישים נפשו בעד אוהביו: 14 [*] **אם** תעשו אותם דברים שאמרתי לכם וצויתי. 15 לא
Jn 15,18 הדברים אני מצוה לכם שתאהבו זה את זה. 18 **אם** העולם יכעיס אתכם תדעו כי אותי מאס ראשונה. 19
Jn 15,19 יכעיס אתכם תדעו כי אותי מאס ראשונה. 19 **אם** אתה מזה העולם. העולם מה שהוא שלו אוהב. אבל
Jn 15,20 אשר אמרתי לכם עבד אינו גדול מאדוניו: **אם** אותי רדפו אתכם ירדפו. אם שמרו מצותי אתכם
Jn 15,20 גדול מאדוניו: אם אותי רדפו אתכם ירדפו. **אם** שמרו מצותי אתכם ישמרו. 21 אבל כל אלה הדברים
Jn 15,22 בעבור שמי כי לא ידעו אותו ששלחני. 22 **אם** לא באתי ולא הייתי מדבר להם לא היה להם חטא:
Jn 15,24 להם חטא: 23 המכעיס אותי מכעיס אבי. 24 **אם** לא עשיתי דברים שאחר לא עשאם לא היה חוטא: רק
Jn 16,7 אבל אני אומר לכם שצריך הוא לכם שאלך כי **אם** לא אלך רוח הקדש לא יבא אליכם. ואם אלך אשלחהו
Jn 16,23 לא תשאלו לי שום דבר. אמת אומר אני לכם **אם** תשאלו לאב אי זה דבר לשמי [*]. 24 [*] תשאלו
Jn 17,12 שנתת לי שמרתי. ואחד מהם לא נעדר. כי **אם** בן האבדון למען תהיה הכתיבה נשלמת. 13 אך עתה
Jn 18,8 8 ענה ישאוש כבר אמרתי לכם אני הוא. **אם** כן אותי אתם מבקשים הניחו אלה ללכת 9 בעבור
Jn 18,8 ענה ישאוש כבר אמרתי לכם אני הוא. אם כן **אם** אותי אתם מבקשים הניחו אלה ללכת 9 בעבור שיהיה
Jn 18,23 אתה עונה כן להגמון. 23 וישאוש ענה אליו. **אם** אני דברתי דבר רע עשה לי עדות רע. רק אם טוב
Jn 18,23 אם אני דברתי דבר רע עשה לי עדות רע. רק **אם** טוב דברתי למה אתה מכה אותי: 24 והלך ישאוש
Jn 18,30 עדות עשיתם נגד זה האיש. 30 וענו ואמרו **אם** זה האיש לא היה רע במעשיו לא היו מביאין אותו
Jn 18,36 36 ענה ישאוש מלכותי אינינו מזה העולם **אם** זה העולם היה מלכותי: באמת משרתי יהיו מנגדים
Jn 19,11 11 וישאוש ענה אין לך נגדי שום יכולת. **אם** לא יהיה לך נתון מן השמים זהו מן האל. ובעבור

Jn 19,12 חפץ להניחו. רק היהודים צועקים ואומרים. **אם** תניח זה לא תהיה אהוב משיסר. כי כל איש שעושה
Jn 19,15 אתלה: וההגמונים אמרו לו אין לנו מלך כי **אם** שיסר: 16 אז שיסר מסר להם ישאוש שיתלוהו. 17
Jn 19,25 25 ואם ישאוש ומריאה אליאופי אחות **אם** ישוש ומריאה מגדלינא עומדת סמוך שתי וערב של
Jn 20,15 שגנב הוא. 15 [*] [*] ואמרה לו אדון. **אם** אתה נטלתו אמור לי אנה הנחתו ואנכי אשאנו אלי.
Jn 20,25 אנחנו ראינו האדון. וטומאש אמר להם. **אם** אני רואה בידים תקיעת המסמרים ואני משים אצבעי
Jn 21,17 לי. ופירו היה דואג כי שלשה פעמים שאלו **אם** אוהב אותו. אמ׳ אליו אדון יודע כל הדברים. אתה
Mt 6,1 שלם הוא: Tit 1,6 השמרו לבלתי עשות **אמברה** בלעז אופנא. ממעשיכם הטובים לפני העם מפני
Lc 12,25 מהם: 25 מי בכם יוכל לחשוב יוסיף בקומתו **אמה.** 26 ואם הדבר המעט הזה אין בידכם לעשות על מה
Mt 2,11 11 ויבאו בבית וימצאו הילד עם מריאה **אמו** וישתחוו לפניו ויפתחו אוצרותיהם ויתנו לו זהב
Mt 12,46 לבא לאומה זו רעה. 46 ובעוד שדובר אל העם **אמו** וקרוביו עומדים בחוץ ורוצים לדבר עמו. 47
Mt 13,55 כח 55 אינינו זה בן נפח ואינינו כנגד **אמו** וקרוביו ג׳יקמי ויושאף ושימון וג׳ודיש 56
Mt 15,5 אומרים אשר אי זה אדם יאמר אל אביו ואל **אמו** הנדבה אי זו שתהיה ממני או ממך תועיל. 6 ולא
Lc 1,15 האל ולא ישתה יין ושכר. קודם שיצא מבטן **אמו** יהיה נשלם מהקדוש רוח. 16 ויבונן לפניו 17
Lc 1,60 הבן. וקראו לו שם אביו זכריה. 60 וענתה **אמו** ואמרה לא יהיה כן אבל שיהיה שמו יואן. 61
Lc 2,21 נקרא בעד המלאך קודם שהנער היה בבטן **אמו** מריאה. 22 וכאשר נשלמו ימי טהרת מריאה כדת
Lc 2,34 ממנו. 34 ושמעון בירך אותם ואמ׳ למריאה **אמו.** תדעו שזה הוא מונח בישראל לפדיון רבים
Lc 8,19 שיהיה לו יהיה לו נגזל. 19 ובאו לישוש **אמו** ואחיו [*]. 20 ואמרו לו אמך ואחיך חפצים ראות
Jn 3,4 אדם להולד והוא זקן: יכול אדם לשוב לבטן **אמו** ושיבא לעולם פעם אחרת: 5 ענה ישאוש אמת אני
Jn 9,3 עור: 3 ענה ישאוש לא זה חטא ולא אביו ולא **אמו.** אבל זה לו בעבור שמעשה האל יהיה מגולה
Jn 19,26 סמוך שתי וערב של ישו. 26 אז כשישאוש ראה **אמו** עומדת סמוך והתלמיד שאוהב ביותר נהפך לאמו
Mt 1,10 10 איזקיאש הוליד מנשיש. מנשיש הוליד **אמון.** אמון הוליד יושיאש. 11 יושיאש הוליד
Mt 1,10 איזקיאש הוליד מנשיש. מנשיש הוליד אמון. **אמון** הוליד יושיאש. 11 יושיאש הוליד יקוניאש
Mt 8,10 שהיו עמו. אמת אני אומר לכם לא מצאתי **אמונה** כזאת בישראל. 11 ואומר אני לכם כי רבים
Mt 8,26 וישאוש אמ׳ להם. למה אתם יראים עם במעט **אמונה.** וקם וצוה לרוח ולים שינוחו ותכף היה נחת
Mt 9,2 משיח רואה אמונתם אמ׳ לנטול בן יהיה לך **אמונה** בשם חטאתיך הם נמחלים. 3 ומקצת מן החכמים
Mt 14,31 ותכף ישאוש שלח היד ולקחו. ואמ׳ איש במעט **אמונה** למה חששת. 32 וכשעלה [*] 33 [*] בקרון באו
Mt 17,19 אמת אומר לכם אני אשר אם לכם תהיה **אמונה** כמו גרגיר אחד של חרדל. ותאמרו זה ההר
Mt 21,21 אמר להם אמיתות אומר לכם שאם יהיה לכם **אמונה** ולא תספקו לא לבד אומר מהתאנה אבל אומר מהר
Mt 21,22 תעשה 22 וכל מה שתשאלו בתפלה בהיות לכם **אמונה** תשיגו. 23 וכאשר היה בא אל בית המקדש
Mt 26,29 שפוכה לכפרת עונותיכם. 29 ואומר אני לכם **אמונה** כי מכאן והלאה לא אשתה מחליקות זה הגפן. עד
Mc 4,40 40 ואמ׳ להם למה פחדתם עדיין אין לכם **אמונה.** ואז יראוהו בעוז ואמ׳ אחד אל אחד מי חשבנו
Mc 5,36 ששמע זה אמ׳ לא תפחד לבד יהיה לך טובה **אמונה** בשם׳ והאמין 37 ולא הוליך שום אדם עמו לבד
Mc 11,22 22 וענה ישו ואמר אליו יהיה לך טובה **אמונה** בשם 23 כי באמת אני אומר לכם כל מי ומי
Mc 11,24 אומר אני כי בכל תפלותיכם יהיה לכם **אמונה** חזקה באל ותשיגו כל מה שתשאלו. 25 וכאשר
Lc 5,20 משיח 20 וכאשר ישאוש ראה אמונתם אמ׳ איש **אמונה** עונותיך נמחלו. 21 והסופרים והפרושים
Lc 7,9 ונהפך ואמ׳ אמת אני אומר לכם לא מצאתי **אמונה** כזה בישראל. 10 וחזרו אל הבית אותם שנשלחו
Lc 12,28 כן כמה וכמה שמלביש אתכם. למה אתם במעט **אמונה.** 29 ואל תחפצו לבקש מה תאכלו ומה תשתו ואל
Lc 17,6 אדון הגדילנו. 6 והאדון אמ׳ להם אם לכם **אמונה** כגרגיר חרדל ואתם תאמרו לזה האילן יכרת
Lc 18,8 מהם. 8 [*] אכן בן האדם בא תאמינו שימצא **אמונה** בארץ. 9 ואומרים מקצת שבוטחים בעצמם כמו
Mt Prol,5 כמו זכרון שיניח אל אחיו. כן חוייב דרוש **אמונת** האיונגלי לקיים הכתיבות נגד המינין. ועם
Mt Prol,9 לבד ארבעה יש עדות אמת. כי הם הגידו **אמונת** השילוש בארבעה חלקי העולם. ודרך האל היא
Mc Prol,19 בעבור שיגרשהו מהכהונה. אבל השם׳ מביט **אמונתו.** הציל מה שאבד אשר לו הושב האצבע. וזה אחד
Mt 8,13 וישואש משיח אמ׳ לאותו שר לך וכמו שהיא **אמונתך** יהיה עשוי. והילד נתרפא באותה שעה ובזולת
Mt 15,28 28 אז ישאוש ענה ואמ׳ אשה גדולה היא: **אמונתך** יעשה לך מה שאת חפצה ובתה נתרפאה באותה
Mc 5,34 אליו כל האמת. 34 והוא הבין ואמר לה בתי **אמונתך** הושיעך. לכי לשלום ותהיי נרפאת. 35 ובעוד
Mc 10,52 אמ׳ אליו [*] [*] [*] 52 [*] לך כי **אמונתך** הושיעך. ומיד ראה ונמשך אחריו בדרך:
Lc 7,50 48 וישאוש אמר אל האשה [*] 49 [*] 50 [*] **אמונתך** הושיעך לכי לשלום. Tit,8 קפיטולו ט׳ כפי
Lc 8,48 בעבור הנגיעה. 48 וישו אמ׳ לה בתי **אמונתך** הושיעך לכי לשלום. 49 ושר בית הכנסת בא לו
Lc 17,19 אלא זה מעם נכר 19 ואמ׳ אליו קום ולך כי **אמונתך** הושיעך 20 ושאל לפרושים מתי יבא מלכות
Lc 18,42 אדון שאהיה רואה 42 וישאוש אמ׳ אליו ראה **אמונתך** תושיע לך 43 ומיד ראה. והלך אחרי ישו משבח

Mt 9,29 29 וישוש משיח נגע עיניהם ואמ׳ להם כפי **אמונתכם** יעשה. 30 [*] ותכף ישוש משיח צום לאמר
Lc 8,25 נחת גדול. 25 וישאוש אמ׳ להם אנה הוא **אמונתכם.** ויראו יראה גדולה וראו ותמהו. ואמרו מי
Mt 9,2 אחד נטול שוכב במטתו. וישאוש משיח רואה **אמונתם** אמ׳ לנטול בן יהיה לך אמונה בשם חטאתיך הם
Mc 2,5 והביאֶהו לפני ישאוש. 5 וכאשר ישאוש ראה **אמונתם** אמר אל הנטול עונותיך מחולין לך. 6 והיו
Lc 5,20 כלם לפני ישאוש משיח 20 וכאשר ישאוש ראה **אמונתם** אמ׳ איש אמונה עונותיך נמחלו. 21 והסופרים
Jn 6,62 הדבר. מי יוכל לשומעו: 62 וישאוש כששמע **אמונתם** אמר מי מבהיל אתכם 63 אם תראו בן האדם
Mt Prol,15 כי השם אינינו רוצה שהמספר למעלה **אמור** יהיה מועבר בעבור כח שבועתם. האיונגלישטש
Mt 24,3 קרבו אליו תלמידיו ואמרו בסוד אליו **אמור** לנו מתי יהיו אלה הדברים וסימני ביאתך וקץ
Mc 12,14 של אדם אבל אתה מראה דרך השׁ׳ באמיתות לכן **אמור** לנו חוייבנו לתת לשיסר או לו. 15 וישוש הכיר
Mc 13,4 שאלוהו בסוד פירו ויקומו וגואן ואנדריב 4 **אמור** לנו מתי יהיו אלו הדברים. והסימן מתי יהיה
Lc 2,20 וכל הדברים ששמעו ושראו כן כאשר למעלה **אמור** להם. 21 ואחר נשלמו שמנה ימים הנער היה נמול
Lc 4,3 3 והשטן בא אליו ואמ׳ לו אם אתה בן אל חי **אמור** לאבנים האלה שישובו לחם. 4 וישוש ענה כתו׳
Lc 5,23 חשבתם רע בלבבכם 23 אי זה דבר הוא נקל **אמור** עונותיך נמחלים. או אמור קום ולך. 24 אבל
Lc 5,23 זה דבר הוא נקל אמור עונותיך נמחלים. או **אמור** קום ולך. 24 אבל בעבור שתדעו כי בן אלוה יש
Lc 7,40 רוצה לומר לך אי זה דברים. וענה שימון ר׳ **אמור.** 41 שני אנשים חייבין לאיש אחד. האחד חייב
Lc 12,13 לשון: 13 ואחד מן החבורה אמ׳ אליו רבי **אמור** אל אחי שיחלוק איתי הירושה 14 וישאוש אמר אל
Lc 12,41 תחשבוה יבא בן אדם: 41 ופירו אמ׳ לו אדון **אמור** לנו זה הדבר או לכל. 42 ואדונינו אמ׳ לכל
Lc 17,4 ז׳ פעמים יחטא נגדך ושבע ביום ישוב לך **אמור** נחמתי תסלח לו. 5 ואמרו השלוחים. למדנו
Lc 20,2 הכהנים והסופרים עם הזקנים 2 ואמרו אליו **אמור** לנו באי זו ממשלה אתה עושה אלה הדברי׳ או מי
Lc 22,66 בבית עצמם. אומרים לו אם אתה משיח **אמור** לנו. 67 וישאוש אמר להם. אם אומר לכם לא
Jn 1,22 [*] אינך נביא ואמר לא. 22 אז אמרו לו **אמור** לנו מי אתה. למען נשיב מענה לאותם ששלחונו
Jn 10,24 לו עד מתי אתה לוקח נפשותינו אם אתה משיח **אמור** לנו בגלוי: 25 ענה ישאוש אני אומר לכם
Jn 20,15 15 [*] [*] ואמרה לו אדון. אם אתה נטלתו **אמור** לי אנה הנחתו ואנכי אשאנו אלי. 16 וישאוש
Mt 10,21 והאב הבן. והבנים יקומו נגד אביהם ונגד **אמותיהם** וינגשום. 22 והכל יכעסו אתכם בעבור שמי.
Mc 13,12 והאם הבן והבנים יקומו נגד אביהם. ונגד **אמותם** וינגשום למיתה. 13 והכל יקציפו. ואותו
Mt 18,21 אדון ריע חוטא לי כמה פעמים אסלח לו. **אמחול** לו ז׳ פעמים. 22 אמ׳ לו ישוש אני איני אומר
Mt 12,48 אותך. 48 וישו ענה ואמ׳ לו מי היא **אמי** ומי הם אחי [*] 49 [*] [*] וקרובי 50 כל מי
Mc 3,33 בחוץ ומבקשים אותך. 33 והוא ענה מי היא **אמי** ומי הם אחי. 34 והביט אותם שהם סביביו ואמ׳
Mc 3,34 34 והביט אותם שהם סביביו ואמ׳ אלו הם **אמי** ואחי 35 וכל אותן שיעשו רצון השׁ׳ הם אחי
Lc 8,21 ואחיך חפצים ראות אותך 21 וענה ואמ׳ להם **אמי** ואחי הם אותם ששומעין דבר השם׳ ושמוהו למעשה
Mt 1,4 אשרון הוליד אראם. 4 אראם הוליד אמינדף. **אמינאדף** הוליד נאשון. נאשון הוליד שלמון. 5 שלמון
Lc 3,33 שם היה שלמון. שם היה נחשון. 33 שם היה **אמינאדף.** שם היה רם. שם היה אושרום. שם היה
Mt 1,4 אֶשְׂרוֹם. אשרון הוליד אראם. 4 אראם הוליד **אמינדף.** אמינאדף הוליד נאשון. נאשון הוליד שלמון.
Mt 18,13 לחפש אותה שנאבדה. 13 ואם יקרה שימצאנה **אמיתות** אומר אני לכם כי יותר ששון יש לי ממנה מן
Mt 18,18 לא ישמעך הרחק ממנו כמו אויב ופרסמהו: 18 **אמיתות** אומר לכם אשר כל מה שתקשרו בארץ יהיה קשור
Mt 19,23 לו נחלות רבות. 23 וישו אמר לתלמידיו **אמיתות** אומר דבר בלתי אפשרי הוא הכנס העשירים
Mt 19,28 מה גמול יהיה לנו. 28 וישו אמ׳ להם. **אמיתות** לכם שנמשכתם אחרי שבסוף העולם אשר בן השם׳
Mt 21,21 היו תמהים איך מתה תכף 21 וישאוש אמר להם **אמיתות** אומר לכם שאם יהיה לכם אמונה ולא תספקו לא
Mt 21,31 רצון האב. והם ענו הראשון. והוא אמ׳ להם **אמיתות** אומר לכם שהעוגבים עצמם והזונות ילכו
Mt 23,36 ברכיה אותו שהרגתם בין המקדש והמזבח: 36 **אמיתות** לכם אומר שכל אלה העניינים יבאו על אלה
Mt 24,2 ואמ׳ אליהם רואים אתם כל אלה העניינים. **אמיתות** אומ׳ לכם אשר לא ישאר אבן על אבן שלא
Mt 24,47 העבד אותו שאדוניו מוצאו ער וכן עושה. 47 **אמיתות** לכם אומר שהוא יניחהו על כל טובותיו. 48
Mt 25,40 ובאנו אליך. 40 והמלך יענה ויאמר אלהם **אמיתות** אומר לכם כי כל הטוב שמעולם עשיתם עם אחד
Mt 25,45 או אסור ולא שרתונך. 45 אז ענה להם אומר **אמיתות** אומ׳ לכם כי כל פעמים שלא עשיתם למקצת
Mt 26,13 הניחה משיחה זאת בגופי לחנוט אותי 13 **אמיתות** לכם אומ׳ אשר בכל מקום שאלו האיוגליו יהיו
Mt 26,21 עם י״ב תלמידיו 21 ובעוד שאוכלין אמר להם **אמיתות** אומר לכם שאחד מכם יבגדני. 22 וכשהם שמעו
Mt 26,34 לא אהיה אישקנדליזט. 34 וישוש אמר אליו **אמיתות** אומר לך כי בזאת הלילה קודם שהתרנגול יקרא
Mt 26,64 בן אל חי 64 וישאוש אמ׳ אליו אתה אומר. **אמיתות** אומר לכם שעדיין תראו בן הבתולה יושב
Jn 1,9 שיתן עדות מרחוק. [*] 8 [*] 9 הוא היה **אמיתות** נר והוא האיר כל אדם בעולם הזה. 10 עולם
Mc 12,14 אמרו לו רבי אנחנו יודעים ומכירים היותך **אמיתי** ואינך נותן לב על שום אדם. כי אתה אינך

Jn 7,18 מבקש אבל מי ששואל אות ממי ששלחו הוא זרע **אמיתי** אין בו. 19 לא נתן לכם משה הדת: ואחד מכם
Jn 7,40 מאחוזת העם בשומעם דבריו אומרים זהו נביא **אמיתי.** 41 ואחרים אומרים זהו משיח. ואחרים אומרים
Jn 18,37 נולדתי בעבור זה באתי לעולם לעשות עדות **אמיתי.** כל איש שהוא אמיתי שומע דברי: 38 ופילאטו
Jn 18,37 לעולם לעשות עדות אמיתי. כל איש שהוא **אמיתי** שומע דברי: 38 ופילאטו אמ׳ אליו מה הוא
Mt 12,47 ורוצים לדבר עמו. 47 ואמר לו אדם אחד **אמך** וקרוביך עומדים בחוץ ושואלים אותך. 48 וישו
Mt 19,19 לא תעשה עדות שקר. 19 כבד את אביך ואת **אמך.** ואהוב את רעך כמוך. 20 ואמ׳ אליו הבחור כל
Mc 3,32 ורוב עמים יושבים סביביו. ואמרו לו הנה **אמך** וקרוביך עומדים בחוץ ומבקשים אותך. 33 והוא
Mc 7,10 10 כאשר משה אמ׳ כבד את אביך ואת **אמך.** ואשר יקלל אביו ואמו מות יומת. 11 ואתם
Mc 10,19 שקר. לא תונה שום אדם. כבד את אביך ואת **אמך.** 20 והוא ענה ואמ׳ אליו רבי כל זה קיימתי
Lc 8,20 ובאו לישוש אמו ואחיו [*]. 20 ואמרו לו **אמך** ואחיך חפצים ראות אותך 21 וענה ואמ׳ להם אמי
Jn 19,27 אשה הנה בנך. 27 אחרי כן אמ׳ לתלמיד הנה **אמך:** באותה שעה התלמיד לקחה כשלו 28 ואחר זה ישוש
Mt 19,12 12 יש מקצת אנשים שנולדים קשטראטש מבטן **אמם.** ומקצת הם קשטראטש בידי אדם. ומקצת הם
Mt 6,13 13 ואל תנהיגנו בנסיון אבל תשמרנו מכל רע **אמן:** 14 אם אתם תמחלו לאנשים חטאתיהם האל יכפר
Lc 10,14 לאחור. ובאפר מוצעים היו עושים תשובה. 14 **אמנם** לא יהיה רע תירוש. ושדומה דומה לרעה המוכן
Lc 12,31 יודע באמת כי לכם חסרון מכל אלה. 31 **אמנם** תשאלו מלכות הש׳ וכל אלה הדברים תשיגו. 32
Lc 18,5 אמר בלבו ואם שאיני ירא אלהים ואנשים. 5 **אמנם** כאשר האלמנה הזאת ימצאני אדריכיאה לקץ הבא
Jn 20,5 5 וכרע פניו וראה הסדין מונח לצד אחד. **אמנם** לא נכנס שם. 6 אז בא שימון פירו ההולך אחריו
Mt 26,15 לשרי הכהנים 15 ואמר להם מה תרצו תת ואני **אמסור** לכם ישאוש והם נדרו לו ל׳ פשיטי כסף. 16
Mt 1,20 מחשב זה. מלאך הש׳ נראה אל יוסף בחלום **אמר** יושאף בן דויט אל תירא לקחת מרים אשתך כי מה
Mt 3,3 שמימיי מתקרבת 3 זהו מה [*] נתנבא. **אמר** קול א׳ יקרא במדבר ישרו הדרכים לפני אדונינו
Mt 4,10 כל זה אם תקוד ארצה ותתפלל אלי. 10 אז **אמר** לו ישאוש לך לך השטן כי כתוב הוא התפלל
Mt 5,13 כפי מתיאו 13 והיה עשוי בעוד שישוש משיח **אמר** אל תלמידיו אתם מוסר העולם והמוסר נפסק לאותם
Mt 5,17 שבשמים: קפיטולי י״ג כפי מתיאו 17 עוד **אמר** ישואש משיח לתלמידיו אל תחשבו שבאתי להרוס
Mt 5,27 היות קטן: קפיטולו ט״ו כפי מתיאו 27 עו׳ **אמר** ישאוש לתלמידיו אתם שמעתם שהתורה הישנה אמרה
Mt 5,31 לעולם: קפיטולו י״ו כפי מתיאו 31 עוד **אמר** ישאוש משיח לתלמידיו התורה אומרת המגרש אשתו
Mt 5,43 ללות ממך: קפיטולו י״ז כפי מתיאו 43 עוד **אמר** ישאוש לתלמידיו אתם שמעתם שהתורה אומרת ואהבת
Mt 6,2 שבשמים: קפיטולו י״ח כפי מתיאו 2 עוד **אמר** ישואש משיח לתלמידיו כשתעשו צדקה אל תעשו
Mt 6,5 ישלם לך: קפיטולו י״ט כפי מתיאו 5 עוד **אמר** ישואש משיח לתלמידיו כאשר תתפללו לא תעשו
Mt 7,13 והנביאות: קפיטולי כ״ג כפי מתיאו 13 **אמר** ישאוש משיח אל תלמידיו הכנסו בעד פתח הצר כי
Mt 7,21 עו׳ קפיטולו כ״ג כפי מתיאו 21 עו׳ **אמר** ישאוש משיח לתלמידיו כל אותן שיקראוני אדון
Mt 8,20 אני אלך אחריך למקום שתרצה ללכת 20 וישוש **אמר** לו השועלים יש להם מערות. ועופות האויר יש
Mt 8,21 ובן אדם אין לו אנה יקוד ראשו: 21 עוד **אמר** לו תלמיד א׳ אדון והניחני ראשונה קבור אבי 22
Mt 8,22 והניחני ראשונה קבור אבי 22 וישואש משיח **אמר** לו לך אתי והניח המת לקבור אל האחר: קפיטולו
Mt 9,12 12 וישוש משיח כאשר שמע אלו הדברים **אמר** להם הבריאים אינם צריכים רופא אבל החולים. 13
Mt 10,34 האל אבי: קפיטולו ל״ד כפי מתיאו 34 עוד **אמר** ישאוש משיח לתלמידיו אל תחשבו שאני באתי לשום
Mt 11,10 יותר מנביא: 10 זה הוא אותו שממנו הנביא **אמר** הנני שולח מלאכי שיפנה דרכך לפניך. 11 אמת
Mt 11,25 ל״ז כפי מתיאו 25 אז באותו עת ישאוש משיח **אמר** מחולל תהיה אב בורא שמים וארץ. כי אתה הסתרת
Mt 12,13 זו הגון הוא עשות בשבת טוב. 13 ואז הוא **אמר** אל האדם שלח ידך ושלוחה. היתה לו חזורה
Mt 12,25 שר השדים. 25 וישואש שיודע מחשבותיהם **אמר** כל מלכות שהוא בתוכו נחלק יהיה שמם. וכל עיר
Mt 13,24 וא׳ שלשים: 24 ומשל אחר יש לפניהם. **אמר** המלכות שמימיי דומה לאדם שזורע זרע טוב בשדהו
Mt 13,28 אם כן מי עליו זרע קמשונים: 28 והוא **אמר** להם האיש האויב עשה דבר זה. והעבדים אמרו
Mt 13,31 אותם. והחטים אספו במגורתי: 31 משל אחר **אמר** להם מלכות שמים הוא דומה לזרע החרדל אותו
Mt 13,57 לו כל זה. 57 והיו אשקנדליזאט בו. וישאוש **אמר** להם שום נביא איננו בזולת כבוד רק בארצו או
Mt 14,29 הוא תחפוץ שאני אבא אליך על המים 29 והוא **אמר** בא: וירד ש׳ פירו מהאניה קטנה והולך על המים
Mt 15,16 פירו ואמר תפרש לנו זאת התמונה. 16 והוא **אמר** להם עדיין אתם בלתי שכל: 17 אינכם מבינים שכל
Mt 16,6 הים לעבור הלאה שכחו לקחת לחמם. 6 והוא **אמר** להם השמרו משאור הצדוקים ופרושים. 7 והם חשבו
Mt 16,24 מבין דברי האל רק מהאנשים. 24 ואז ישאוש **אמר** לתלמידיו מי שרוצה לימשך אחרי חוייב יתייאש
Mt 17,24 הוא. וכאשר נכנס אל הבית קרב אליו ישוש. **אמר** מה לך דומה שימון מלכי הארץ ממי ראוי לקחת מס
Mt 19,8 יתן לה ספר כריתות ואותה יעזוב. 8 וישוש **אמר** משה הודה לכם שתעזבו נשותיכם בעבור קושי
Mt 19,11 והאשה אין מחוייב שיקחה לאשה: 11 והוא **אמר** כולכם אינכם מבינים זה הדבר אם לא למי שנתון

Mt 19,14 בעדם. והתלמידים גוערים אותם. 14 וישאוש **אמר** להם הניחו אלי בא הנערים קטנים ולא תאבו
Mt 19,23 כי היה אדם שהיו לו נחלות רבות. 23 וישו **אמר** לתלמידיו אמיתות אומר דבר בלתי אפשרי הוא
Mt 20,21 מחלים אותו ושאלה מתן אחד לו. 21 והוא **אמר** מה תחפוצי. והיא אמרה תרצה שאחד מבני ישב לצד
Mt 21,16 ואמרו לו שומע אתה מה אומרין אלו. וישאוש **אמר** הין: לא אתם קראתם מה אומר הנביא. אדון אתה
Mt 21,21 ראוהו היו תמהים איך מתה תכף 21 וישאוש **אמר** להם אמיתות אומר לכם שאם יהיה לכם אמונה ולא
Mt 21,42 טובים שיחזרו לו הפרי הגון בעתו. 42 **אמר** להם ישאוש ואתם לא קראתם הכתיבות שאומרת האבן
Mt 22,8 הרוג אותם הרוצחים ולשרוף ביתם. 8 אז **אמר** לעבדיו הנשואין מוכנים. אבל אותם שהיו קרואים
Mt 22,13 בזולת מלבוש נשואיי. והוא שתק. 13 אז **אמר** המלך לעבדיו קחוהו וקשרו לו הידים והרגלים
Mt 22,21 ומה שלמעלה כתוב. 21 ואמרו מסיסר והוא **אמר** להם לכן תנו לשישאר מה שראוי לסישאר ולאל מה
Mt 22,24 אליו הצדוקים ושאלוהו. 24 אמרו רבי משה **אמר** אם אחד ימות בלא בנים שאחיו יקח אשתו בעבור
Mt 22,44 ולמה דוד קראו ברוחני אדוניו. אומר 44 **אמר** האדון לאדוני שב לימיני עד אשר אני אעשה שית
Mt 26,18 באי זה מקום תחפוץ שנכין הפסח. 18 וישאוש **אמר** לכו אל העיר. וזה האיש שתמצאו אמרו לו הרב
Mt 26,21 לסעוד עם י״ב תלמידיו 21 ובעוד שאוכלין **אמר** להם אמיתות אומר לכם שאחד מכם יבגדני. 22
Mt 26,31 זהו שעשו חינות יצאו להר הזתים. 31 אז **אמר** ישו לתלמידיו כולכם תהיו אישקנדליזאטש בעבורי
Mt 26,34 אני לעולם לא אהיה אישקנדליזט. 34 וישוש **אמר** אליו אמיתות אומר לך כי בזאת הלילה קודם
Mt 26,38 מזבדיב והתחיל להיות עצב ונקצף. 38 אז **אמר** להם דאגה נפשי עד מות. המתינו לי פה ועורו
Mt 26,61 מחדש באו שנים עדים כוזבים 61 ואמרו זה **אמר** אני יכול להשמיד מקדש האל ואחר ג׳ ימים חדשו.
Mt 26,63 עושים נגדך. 63 וישו שותק. ושר הכהנים **אמר** אליו אני משביעך באל חי שתאמר לנו אם אתה
Mt 27,21 שישאלו בראבן וישואש ימיתו. 21 ופילאט **אמר** להם אי זה תרצו שאניח לכת מאלו השנים. והם
Mt 28,6 ישו שנתלה. 6 אינינו פה כי קם חי כאשר **אמר** לכם. בואו ותראו המקום שאניחהו. 7 ותלכו מהרה
Mc 1,2 בן האלוה 2 כמו כן שהוא כתוב בישעיה נביא **אמר** הנה אני שולח מלאכי לפניך שיפנה הדרך שלך
Mc 2,5 לפני ישאוש. 5 וכאשר ישאוש ראה אמונתם **אמר** אל הנטול עונותיך מחולין לך. 6 והיו שם עמו
Mc 2,10 הבתולה יש לו יכולת לעזוב העונות בארץ **אמר** לנטול 11 לך אני אומר לך שתקום ותקח מטתך 12
Mc 4,26 הדבר עצמו שיהיה לו יגזלו ממנו: 26 ועוד **אמר** להם כן הוא מלכות שממיי כאדם שזורע זרע טוב
Mc 4,33 דרים בצל הענף. 33 רבות כאלה תמונות **אמר** להם בעבור זה שיבינו 34 ולא דבר להם בזולת
Mc 6,16 מן הנביאים. 16 וכאשר אירודיש שמע זה. **אמר** זה זואן שאני חתכתי ראשו וחזר ממות לחיים. 17
Mc 6,18 פיליף אחיו אותה שהוא מחזיק. 18 וג׳ואן **אמר** לאירודיש אינו ראוי לך החזק באשת אחיך 19
Mc 7,9 כסף משתיהם וכדומה דברים רבים. וכאלו 9 **אמר** להם אתם שוברים מצות הש׳ למען שמור
Mc 8,12 ונסוהו ושאלו אות מן השמים. 12 וישאוש **אמר** להם [*] אמת לכם אני אומר שאתם לא תראו סימן
Mc 8,16 16 והם כחושבים אמ׳ אחד אל אחד. הוא **אמר** בעבור שאין לנו לחם. 17 וישאוש כאשר ראה
Mc 10,24 נבהלו מדבריו. וישאוש פעם אחרת תכף **אמר** להם בנים מאד הוא כבד שאיש שיבטח מאד בעושרו
Mc 12,34 קרבן אנושי: 34 וכאשר שמע שהוא ענה בחכמה **אמר** לו אינו רחוק ממלכות השם. ומשם והלאה שום אדם
Mc 12,36 ממי הוא בן 36 דויט אמ׳ מתנבא ממנו **אמר** האדון לאדוני שב לימיני עד אשר אני אשית
Mc 13,1 1 וכאשר יוצאים מן המקדש אחד מתלמידיו **אמר** לו רבי ראה זה בניינים ואיזה אבנים: 2 וענה
Mc 13,23 עוד אם איפשר עשות הנבחרים 23 השמרו. אני **אמר** לכם קודם שיהיה. ובאותן הימים 24 מועברת אותה
Mc 14,6 ושיתננו לעניים וילונו נגדה. 6 וישאוש **אמר** להם אל תתפשוה למה אתה עַצֵבִים דעו כי פעלה
Mc 14,61 דבר: ופעם אחרת הכהן הגדול הגדול שאלו **אמר** אתהו בן משיח בן השם הברוך. 62 וישאוש אמ׳
Mc 15,39 שם כאשר ראה שהוא היה מועבר בקול גדול **אמר** זה האיש היה בן האל. 40 והיו שמה מקצת נשים
Mc 16,6 אחד מלובש בגד אחד לבן ונפחדו. 6 והוא **אמר** להן אל תפחדו. אתם בקשתם ישאוש נזוריט שנתלה
Lc 4,43 עדיו ומחזיקים בו שלא יפרד מהם. 43 ולהם **אמר** חוייב לו להגיד לעיירות אחרות מלכות האל כי
Lc 5,10 זבדיב חברי שימון עומדין שוממין. וישאוש **אמר** לשימון אל תפחד כי בעבור זה תהיה שתקח
Lc 6,8 שימצאו מקום שילשינוהו. 8 [*] וישאוש **אמר** לאיש שידו יבשה קום ועמוד באמצע. וקם ועמד
Lc 7,48 ביניהם מי הוא זה שמוחל עונות. 48 וישאוש **אמר** אל האשה [*] 49 [*] 50 [*] אמונתך הושיעך לכי
Lc 8,10 שאלוהו. איזה דבר הוא זה. 10 ולהם **אמר** לכם ניתן מלכות שמים להכיר. אבל לאחרים משל.
Lc 8,52 ואבי הנערה 52 ואמה בוכים הנערה וישוש **אמר** להם אל תבכו כי אין הנערה מתה. רק ישינה. 53
Lc 9,20 נביא מן הראשונים שחזר חי. 20 וישאוש **אמר** להם. ואתם בדעתכם מי אני. ענה שימון פירי
Lc 9,49 ששלחני. והקטן ביניכם הוא גדול. 49 ויואן **אמר** רבי אנחנו ראינו אדם אחד מגרש השדים מן
Lc 9,61 אתה בא עמי ותגיד מלכות האל. 61 ואדם אחר **אמר** לו אדוק אני אלך אחריך רק הנח לי עד שאעשה
Lc 10,28 כחך ומחשבתך. ואהבת לרעך כמוך. 28 וישאוש **אמר** אליו כדין עניתי עשה אותן הדברים ותחיה. 29
Lc 11,28 הוא הבטן שעמדת בה. והשדים שינקת 28 והוא **אמר** אמת מאושרים הם אותם ששומעין דבר הש׳ ושומרין

Lc 11,39	אינו רוחץ ידיו בסעודת הבקר. 39 ואדונינו	**אמר** אליו פרושים עתה אתם מטהרים מה שהוא מחוץ
Lc 11,46	הדברים עושה אתה לנו בזיון. 46 וישאוש	**אמר** אוי לכם חכמי הדת למה אתם מעמיסין האנשים
Lc 11,53	מונעין אותם שחפצים היו ליכנס. 53 וכאשר	**אמר** אלה הדברים אליהם התחילו הפרושים לחלוק דבריו
Lc 12,14	אל אחי שיחלוק איתי הירושה 14 וישאוש	**אמר** אל האדם מי שמני שופט או חולק עליכם. 15 ואמ׳
Lc 13,32	מעמנו כי אירודיש אבה המיתך. 32 וישאוש	**אמר** להם לכו ואמרו לאותו שועל שאנכי מגרש השדים
Lc 14,15	15 וכאשר אחד מתלמידיו שמע אלה הדברים	**אמר** לו מאושר יהיה מי שיאכל פת במלכות הש׳. 16
Lc 15,11	מן האל על חוטא אחד שעשה תשובה: 11 וישו	**אמר** אדם אחד יש לו בנים שנים. 12 ואמ׳ היותר קטן
Lc 15,21	על הבן. ובהיותו אתו חבקו ונשקו. 21 והבן	**אמר** לו אבי אני חטאתי לשמים ולך. וכבר איני ראוי
Lc 16,6	לאדוני 6 והוא עונהו מאה מדות שמן. והוא	**אמר** לו קח שטרך ועשה מהרה וכתב חמשים. 7 ואמר
Lc 16,7	7 ואמר לאחר כמה התחייבת לאדוני והוא	**אמר** מאה מדות חטה והוא אומר לו קח אותיותך וכתוב
Lc 16,27	לא ינתן להם יכולת לעבור פה. 27 והוא	**אמר** א״כ אב אחלי שתשלחהו לבית אבי 28 כי חמשה
Lc 16,29	שלא יבואו לנגישת המקום הזה 29 ואברהם	**אמר** לו. להם הוא הוא משה והנביאים וישמעו אותם.
Lc 16,30	הוא משה והנביאים וישמעו אותם. 30 והוא	**אמר** לא אב אברהם. אבל אם מקצת מהמתים ילכו להם הם
Lc 18,4	4 ולא רצה לעשות. ועבר זמן רב. ואחר	**אמר** בלבו ואם שאיני ירא אלהים ואנשים. 5 אמנם
Lc 18,6	לקץ הבא תעשה לעג ממני. 6 ואדונינו	**אמר** ראו מה אמר הדיין מה עלב. 7 והש׳ לא ינקום
Lc 18,6	תעשה לעג ממני. 6 ואדונינו אמר ראו מה	**אמר** הדיין מה עלב. 7 והש׳ לא ינקום אותם שהם
Lc 18,19	אעשה שאוכל לנחול חיים נצחיים. 19 וישאוש	**אמר** לו. למה אתה אומר אלי טוב ואין טוב לבד האל.
Lc 18,21	תעשה עדות שקר. כבד אביך ואמך. 21 והוא	**אמר** כל אלה הדברים קיימתי בנערותי. 22 והדבר ההוא
Lc 18,28	הנמנעים לאדם איפשריים לאל. 28 ופירו	**אמר** הנה אנחנו עזבנו כל הדברים והולכים אנו אחריך
Lc 19,12	חשבו שמיד יהיה נגלה מלכות שמים. 12 ואז	**אמר** אדם אחד מעולה הלך במלכות אחד מאד רחוק בעבור
Lc 19,17	אימינא שלך י׳ אימינש הרוחתי. 17 והאדון	**אמר** אליו שמח עבד טוב כי בדבר קטן היית נאמן.
Lc 19,22	שלא הנחת. וקוצר מה שלא זרעת. 22 והאדון	**אמר** לו עבד רע מפיך אשפטך. אתה יודע שאני איש
Lc 19,32	והשלוחים הלכו שם ומצאו העיר עומד כאשר	**אמר** 33 וכאשר באו להתיר העיר אמר אדון העיר להם
Lc 19,33	עומד כאשר אמר 33 וכאשר באו להתיר העיר	**אמר** אדון העיר להם למה אתם מתירים העיר. 34 והם
Lc 19,41	וכאשר קרב אל העיר ראה אותה ובכה עליה.	**אמר** 42 כי אם אתה הכרת והאמנת הדברים שהם שלך כזה
Lc 20,25	וכתיבתו. והם ענו לו משישר. 25 והוא	**אמר** להם א״כ כל הדברים שהם מסישר תנו לסישר.
Lc 20,34	מאי זה מכל אלו תהיה לאשה. [*] 34 וישאוש	**אמר** להם בני זה העולם עושין נישואין ונמסרין
Lc 20,41	והלאה לא יכלו לשאול לו דבר. 41 והוא	**אמר** להם איך אתם אומרי׳ שמשיח הוא בן דוד 42 ודוד
Lc 20,42	איך אתם אומרי׳ שמשיח הוא בן דוד 42 ודוד	**אמר** בספר המזמורי׳ האדון אמר לאדוני שב לימיני.
Lc 20,42	בן דוד 42 ודוד אמר בספר המזמורי׳ האדון	**אמר** לאדוני שב לימיני. זהו ביכולתי 43 עד שאשית
Lc 20,45	קורהו אדון איך הוא בן 45 ושומע כל העם.	**אמר** לתלמידיו 46 השמרו מהסופרים שחפצים ללכת
Lc 21,8	אלה הדברים. ומתי יתחילו להעשות. 8 והוא	**אמר** השמרו לכם שאיזה איש לא יונה אתכם: כי רבים
Lc 21,10	אכן לא יהיה זה מיד ולא הקץ. 10 אז	**אמר** להם יקומו עמים נגד עמים. ומלכות נגד מלכות.
Lc 22,10	9 והם אמרו לאן אתה חפץ שנכינהו. 10 והוא	**אמר** להם הנה כאשר תבאו בעיר תפגשו אדם אחד נושא
Lc 22,20	תעשו לזכרוני. 20 וכן הגביע. וכאשר אכלו	**אמר** זה הגביע הוא צווי החדש בדמי אותו שיהיה נשפך
Lc 22,33	ועתה לפעמים מתהפך. תצייר אחיך. 33 והוא	**אמר** אליו אדון אני מוכן ללכת עמך בסוהר ובמיתה.
Lc 22,34	מוכן ללכת עמך בסוהר ובמיתה. 34 וישאוש	**אמר** אני אומר לך פירו לא יקרא התרנגול שג׳ פעמים
Lc 22,36	אחסר לכם אי זה דבר. והם אמרו לא. 36 ואז	**אמר** להם. אבל עתה מי שיש לו שק יקח גם האבן. ומי
Lc 22,38	והם אמרו אדון הנה שתי סכינים פה. והוא	**אמר** להם די. 39 ויוצא המלך כמנהגו להר הזתים.
Lc 22,40	והתלמידים ברחו ממנו. 40 וכאשר בא להם	**אמר** להם התפללו בעבור שלא תכנסו לניסיון. 41 והוא
Lc 22,48	ויגש לישו בעבור שישקהו. 48 וישאוש	**אמר** אליו בנשיקה תבגוד בן האדם. 49 וראו אותם
Lc 22,52	עד כאן. וכאשר נגע באזן הניחו. 52 וישאוש	**אמר** לאשר בא אליו ולשרי הכהנים ולרבני המקדש
Lc 22,58	ראתה אותו ואמרה ואתה מהם אתה. ופירו	**אמר** אדם אין אני. 59 וכמעט שעה אחת אשה אחת אומרת
Lc 22,60	אמת זה עמהם כי גלליב הוא. 60 ופירו	**אמר** אדם איני יודע מה אתה אומר: ומיד קרא
Lc 22,67	לו אם אתה משיח אמור לנו. 67 וישאוש	**אמר** להם. אם אומר לכם לא תאמינו בי. 68 ואם אשאל
Lc 23,4	היהודים. והוא ענה אתה אומר. 4 ופילאט	**אמר** לשרי הכהנים ולחיילות. איני מוצא בזה האדם
Lc 23,22	צעקו אומרים תלהו. 22 והוא פעם שלישית	**אמר** להם אי זה רע עשה איני מוצא שום טעם שבעבורו
Lc 23,34	האחד לצד ימין והאחד לשמאל. 34 וישו	**אמר** אב מחול להם כי אין יודעים מה הם עושים.
Lc 24,7	זה אופן דבר עמכם בעוד שהיה בגלליאה. 7	**אמר** שחוייב שבן האדם יהיה נמסר בידי חטאים והיותו
Jn 1,33	33 [*] אבל אותו ששלחני שאטביל במים הוא	**אמר** לי אותו שעליו תראה הרוח יורד עומד עליו. זהו

Jn 1,46 בנזוריט. יכול להיות אי זה דבר טוב. **אמר** לו פליף בא וראה אותו. [*] 47 ראה ישאוש משיח
Jn 1,48 איש מישראל אותו שאין לו שום שקר. 48 **אמר** לו נתנאל היאך אתה מכירני. ענה ישאוש ואמר
Jn 2,7 מחזקת שתים ושלש מדות. 7 וישאוש **אמר** להם מלאו כל האירידיש מים וימלאום כל מה
Jn 2,8 וימלאום כל מה שיוכלו החזיק. 8 וישאוש **אמר** להם תוציאו מהם והביאו ותנו לשתות
Jn 2,21 ימים תעשהו. 21 ומה שהוא אמ׳ במקדש לבו **אמר**. 22 [*] והאמינו בכתיבה ובדבר שאמר ישאוש: 23
Jn 4,7 היום: 7 ובאה אשה אחת לשאוב מים. וישאוש **אמר** לה תן לי לשתות. 8 והתלמידים הלכו בעיר לקנות
Jn 4,21 הוא המקום שיש לכל להתפלל לאל: 21 וישאוש **אמר** לאשה תאמיני בִּי שעדיין יהיה עת שלא תתפללו
Jn 4,26 לבא. וכשיבא יראנו דברים רבים. 26 וישאוש **אמר** אני הוא שמדבר עמך. 27 ותכף באו תלמידיו.
Jn 4,27 כשמצאוהו מדבר עם האשה. אכן אחד מהם לא **אמר** לו מה אמר לו מה אתה שואל ומה אתה מדבר עמה:
Jn 4,27 מדבר עם האשה. אכן אחד מהם לא אמר לו מה **אמר** לו מה אתה שואל ומה אתה מדבר עמה: 28 אז עזבה
Jn 4,39 בו שעושה עדות לו שכל הדברים שעשתה **אמר** לה: 40 אז כשבאו השומרונים אליו בקשוהו
Jn 4,48 להבריא בנו כי מסוכן היה למות. 48 אז **אמר** ישאוש אליו. לא תאמינו אם לא תראו אותות
Jn 4,50 אליו הריגיטו אדון רד קודם שימות בני. 50 **אמר** אליו ישאוש לך בנך חי הוא. והאדם האמין לדבר
Jn 5,6 ישאוש שוכב והכיר שזמן רב עמד חולה **אמר** לו תחפוץ להיות בריא. 7 והחולה ענה לו אדון
Jn 5,8 אני חפץ ללכת כבר קדמני אחר. 8 וישאוש **אמר** לו קום וסלק מטתך ולך 9 ומיד נעשה בריא וסלק
Jn 6,6 אנה נקנה פת שיאכלו אלו העמים. 6 זה **אמר** היה לנסות כי יודע הוא מה שהיה לו לעשות. 7
Jn 6,8 לא יספיק לעם הזה אם נתן לכל אחד מעט: 8 **אמר** אליו אחד מתלמידיו אנדריב אח שימון פירי 9
Jn 6,12 להם ספקם בכל אשר שאלו. 12 כאשר שבעו **אמר** לתלמידיו. אספו זה הנותר שלא יפסד. 13 אז
Jn 6,20 אליהם. ויגש אל הספינה ופחדו. 20 אבל **אמר** להם אני הוא אל תיראו. 21 אז רצו לקבלו
Jn 6,32 כפי שכתוב לחם שמים נתן להם לאכול. 32 אז **אמר** להם ישאוש. אמת אני אומר לכם לא נתן לכם משה
Jn 6,35 אדון. כל עת ניתן לנו הפת הזה. 35 וישאוש **אמר** להם אני הוא לחם חיים. מי שבא אלי לא ירעב.
Jn 6,41 אחרון. 41 אז התלחשו היהודים ממנו. כי **אמר** אני הוא פת שירדתי מן השמים. 42 ואמרו אינינו
Jn 6,54 יוכל זה לתת לנו בשרו לאכול: 54 אז ישאוש **אמר** להם. אמת אני אומר לכם אם לא תאכלו בשר בן
Jn 6,60 שאוכל זה הפת יחיה לעולם: 60 אלה הדברים **אמר** בבית הכנסת מלמד בכפר נחום. 61 אז רבים
Jn 6,62 מי יוכל לשומעו: 62 וישאוש כששמע אמונתם **אמר** מי מבהיל אתכם 63 אם תראו בן האדם עולה שם
Jn 6,68 חזרו אחור. וכבר אינם הולכים עמו: 68 אז **אמר** ישאוש לשנים עשר שנשארו ואתם חפצים ללכת. 69
Jn 7,9 ביום זה של חג. וזמני לא נשלם: 9 כאשר **אמר** אלה הדברים הוא היה בגלליאה. 10 וכאשר אחיו
Jn 7,33 עם הפרושים שלחו עבדים שיתפשוהו: 33 אז **אמר** להם ישו עדיין יהיה לכם מעט זמן. אחר ילך האב
Jn 7,50 50 ונקודימוש שבא לישאוש בלילה שהיה עמהם **אמר** להם 51 לא ידעתם שתורתכם אינה שופטת אחד אם
Jn 8,11 והיא ענתה אדון אין כאן גואל אחד. וישאוש **אמר** לה ואני לא אענישך לכי. ומכאן והלאה לא תעשי
Jn 8,21 לא תפשו. כי עדיין לא באה שעתו: 21 אז **אמר** להם פעם אחרת ישו. אני הולך ואתם תשאלוני
Jn 8,30 הוא מדבר אלה הדברים רבים האמינו בו: אז **אמר** ישאוש לאותם היהודים שהאמינו בו. 31 [*] אם
Jn 8,42 נולדים מזנות. לנו אל אחד ואב אחד: 42 אז **אמר** להם ישאוש אם האל הוא אביכם. אתם תאהבו אותו.
Jn 9,25 לשם׳. לא ידעת שזה האיש חוטא. 25 אז **אמר** הוא איני יודע. אבל דבר זה אני יודע. שהייתי
Jn 10,6 נמשכות אחר קול האיש הנכרי. 6 זה המשל **אמר** ישאוש להם. רק הם לא הכירו מה אמ׳ להם. 7 אז
Jn 10,7 להם. רק הם לא הכירו מה אמ׳ להם. 7 אז **אמר** ישאוש פעם אחרת להם באמת אני אומר לכם שאני
Jn 11,11 מצער עצמו כי נר אין לו. 11 אלה הדברים **אמר**: ואחר אמר אליהם נלכה כי לזריט אהובינו ישן.
Jn 11,11 כי נר אין לו. 11 אלה הדברים אמר: ואחר **אמר** אליהם נלכה כי לזריט אהובינו ישן. ואני הולך
Jn 11,16 בעבור שאתם תאמינו. רק נלך אליו. 16 אז **אמר** טומאש שאמור דידימוש למקצת אנשים. נלכה אנחנו
Jn 11,40 מסריח. כי זה ארבעה ימים שמת. 40 וישאוש **אמר** אליה לא אמרתי לך שאם תאמיני באמת תראי אור
Jn 11,51 אחד ימות ולא ימות כל העם. 51 וזה לא **אמר** מעצמו. רק שהיה הגמון אותה שנה. וניבא שישאוש
Jn 12,4 וכל הבית נתמלא ריח טוב מן המשיחה: 4 אז **אמר** אחד מתלמידיו יודיש אשכריוט. שעתיד למוסרו 5
Jn 12,7 לו כיסין שבהם משים מה שהם נושאין: 7 אז **אמר** ישאוש תעזבו אותו אותו בעבור שאביט אותו ביום
Jn 12,35 מורם מן הארץ מי הוא זה בן האדם. 35 אז **אמר** להם ישאוש עדין יש בכם נר להו בפוד שהנר בכם
Jn 12,36 בנר בעבור שתהיו בני נר: אלה הדברים **אמר** להם ישאוש והלך ונסתר מהם. 37 וכאשר עשה כמה
Jn 12,39 זה לא היה בידם להאמין כי פעם אחרת **אמר** ישעיה הנביא 40 עור עיניהם ותקשה לבם בעבור
Jn 13,10 לבד אבל גם הידים והראש. 10 וישאוש **אמר** להם מי שהוא רחוץ אינו חסר רק שירחוץ הרגלים
Jn 13,11 אני יודע אותו שעתיד לבגוד בי. ובעבור זה **אמר** אין כולכם טהורים. 12 אז כשרחץ רגליהם לקח
Jn 13,12 רגליהם לקח מלבושיו. וכאשר ישב והסב **אמר** פעם אחרת להם. אתם יוד יודעים אותו דבר
Jn 13,21 אותי מקבל מי ששלחני. 21 כאשר ישאוש **אמר** אלה הדברים מצא עצמו רוחני והזהיר ואמר אמת

Jn 13,24 24 ושימון זה. ואמ׳ מי הוא אותו שממנו **אמר** זה. 25 אז כשהוא היה מסב על החזה. ישאוש אמ׳
Jn 13,27 27 ולקח מלא פת אז בא השטן. וישו **אמר** אליו מה אתה עושה עשהו ביותר מהירות 28 וזה
Jn 13,31 המלא פת מיד יצא ונעשה לילה. 31 אז כשיצא **אמר** ישאוש עתה הוא זך בן האדם והאל זך [*] 32 [*]
Jn 13,37 אחרי עתה אבל אחרי כן תלך. 37 ואחרי כן **אמר** אליו למה איני יכול ללכת אחריך עתה אני אתן
Jn 13,38 עתה אני אתן את נפשי בעדך 38 וישאוש **אמר** נשמתך בעבורי לא תתן אמת אני אומר לך לא יקרא
Jn 14,5 הולך והדרך והדרך אתם יודעים. 5 וטומאש **אמר** אליו. [*] 6 [*] אני דרך אמת וחיים. אין אחד
Jn 14,8 והלאה אתם תכירוהו ותראו אותו: 8 ופליף **אמר** אליו אדון. הראנו האב ודי. 9 וישאוש אמר להם
Jn 14,9 אמר אליו אדון. הראנו האב ודי. 9 וישאוש **אמר** להם כמה מן הזמן שעמדתי עמכם ולא הכרתוני.
Jn 14,22 אאהוב אותו ואגלה לו את עצמי. 22 ויגודיש **אמר** אליו. לא אשקריוטא אבל אדון אחר. אי זה דבר
Jn 15,15 לכם היותכם אוהבי כי כל הדברים שאמרתי **אמר** אבי והודעתים לכם. 16 ואתם לא בחרתם אותי.
Jn 16,19 מה מדבר ישאוש: 19 וכשבא רצו לשואלו. **אמר** אליהם מה זה אתם מדברים בקרבכם כי אני אמרתי
Jn 18,5 מבקשים. 5 ואמרו ישאוש דנזריט. וישאוש **אמר** להם אני הוא ג׳ודיש שמסרו עמהם. 6 אז כשאמר
Jn 18,11 לו אזנו הימנית. והעבד שמו מלאקוש. 11 אז **אמר** ישוש לפירי חזור סכינך בנרתיקה. אינך רוצה
Jn 18,22 הם יודעים הדברים שאמרתי. 22 וכאשר ישאוש **אמר** אלה הדברים אחד ממשרתי היהודים הכה בצואר
Jn 18,31 במעשיו לא היו מביאין אותו אליך: 31 אז **אמר** פילאטו להם תפשוהו אתם וכפי דתכם שפטוהו. אז
Jn 18,32 בעבור שדבר ישאוש משיח יהיה אמתי. שהוא **אמר** בריא שבאותה מיתה: 33 אז נכנס פילאט פעם אחרת
Jn 19,15 תלוהו והניחוהו בשתי וערב: ופילאט **אמר** להם מלככם אתלה: וההגמונים אמרו לו אין לנו
Jn 20,17 ואמרה לו רבי שר״ל מאישטרו. 17 וישוש **אמר** לה אל תגעי בי כי עדיין לא עליתי לאבי. אבל
Jn 20,20 שם בא ישוש ואמ׳ להם שלום לכם. 20 וכי **אמר** זה הראם הידים והצד. אז כשראו התלמידים האדון
Jn 20,21 אז כשראו התלמידים האדון שמחו. 21 אז **אמר** להם פעם אחרת שלו׳ עמכם. [*] 22 כאשר אמ׳ זה
Jn 20,25 האחרים אנחנו ראינו האדון. וטומאש **אמר** להם. אם אני רואה בידים תקיעת המסמרים ואני
Jn 20,27 ואמר להם שלום יהיה עמכם. 27 אח״כ **אמר** לטומאש שים אצבעך פה וראה ידי ושים ידך לצדי
Jn 21,3 תלמידים אחרים שהיו יחדיו. 3 ושימון פירו **אמר** אלהם. אני הולך לצוד דגים. והם אמרו לו
Jn 21,6 יש לכם מה לאכול וענו לו אין. 6 והוא **אמר** להם שימו הרשתות הלאה ותמצאו. אז שמו הרשתות
Jn 21,7 בהם גודל רבוי דגים ולא יכלו למשוך. 7 אז **אמר** אותו תלמיד האהוב מיישוש לפירו האדון הוא.
Jn 21,12 זה שהדגים רבים הרשת לא נשבר. 12 וישאוש **אמר** להם באו ואכלו. ואחד מהם לא רצה לשאול מי הוא
Jn 21,15 אל תלמידיו אחר שחזר חי: 15 אז כשאכל **אמר** ישאוש לשימון פירו שימון יואן אוהב אתה אותי
Jn 21,15 כן. אתה יודע שאני אוהב אותך. וישאוש **אמר** להם שמור שיותי: 16 וישאוש אמר פעם אחרת אליו
Jn 21,16 וישאוש אמר להם שמור שיותי: 16 וישאוש **אמר** פעם אחרת אליו שימון פירי ג׳ואן אוהב אתה
Jn 21,17 וישאוש אמ׳ אליו רעה. והאכיל שיותי: 17 **אמר** לו פעם שלישית. שימון ג׳ואן אוהב אתה לי.
Jn 21,17 הדברים. אתה יודע שאני אוהב אותך. וישאוש **אמר** אליו האכיל צאני. 18 אמת אומר אני לך כשהיית
Jn 21,19 אחריך וינהגך במקום שלא תחפוץ. 19 ואז **אמר** רמז באיזו מיתה עתיד לזכך האל. וכאשר אמר זה
Jn 21,19 אמר רמז באיזו מיתה עתיד לזכך האל. וכאשר **אמר** זה אמר לפירו בא אחרי: 20 ופירו נהפך לאחוריו
Jn 21,19 באיזו מיתה עתיד לזכך האל. וכאשר אמר זה **אמר** לפירו בא אחרי: 20 ופירו נהפך לאחוריו וראה
Jn 21,21 בסעודה על חזהו. 21 אז כשפירו ראה זה **אמר** לישאוש. מה יהיה מזה. 22 ישאוש אמר אליו אני
Jn 21,22 זה אמר לישאוש. מה יהיה מזה. 22 ישאוש **אמר** אליו אני רוצה שיע שיעמוד פה עד שאבא מה לך
Jn 21,23 הדבר בתוך אחיו שאותו תלמיד לא ימות. רק **אמר** אני רוצה שכן יעמוד עד שאבא מה לך. 24 זה הוא
Mt 5,27 ישאוש לתלמידיו אתם שמעתם שהתורה הישנה **אמרה** לא תנאף. 28 ואני אומ׳ לכם שכל אדם שיביט
Mt 14,8 כל מה שתשאלהו: 8 והיא היתה מוזהרת מאמה **אמרה** תן לי ראש זואן טבול. 9 והמלך נעצב. ובעד
Mt 15,27 מהבנים ושיתנהו לכלבים לאכול. 27 והיא **אמרה** אמת הוא. אכן אמת היא שהגורים אוכלים
Mt 20,21 מתן אחד לו. 21 והוא אמר מה תחפוצי. והיא **אמרה** תרצה שאחד מבני ישב לצד ימינך. והאחד לשמאלך
Mt 26,71 את אומרת. 71 וכאשר יצא מהפתח האחר שפחה **אמרה** לאותן שהם שם. וזה היה עם ישוש דנזוריט. 72
Mc 1,30 30 וחמות פירו שוכבת חולה מקדחת ותכף **אמרה** לו 31 ובא ישוש ונשא היד ותכף עזבה הקדחת
Mc 6,24 שתשאל עד חצי מלכותו: 24 וכאשר יצאתה משם **אמרה** לאמה מה אשאל. והיא אמרה לה תשאלי ראש גואן
Mc 6,24 וכאשר יצאתה משם אמרה לאמה מה אשאל. והיא **אמרה** לה תשאלי ראש גואן טבול. 25 ותכף היא באה אל
Mc 14,70 מזה מעט פעם אחרת אחת מאותן ששבות שם **אמרה** לפירו באמת אתהו מהם כי באמת גליליב אתה. 71
Lc 1,34 יעקב לנצח ומלכותו לאין קץ. 34 ומריאה **אמרה** למלאך איך יוכל העשות זה שאין לי ידיעת איש.
Lc 1,46 לך מהש׳ יהיו נשלמים בך. 46 ומריאה **אמרה** נשמתי משבחת ומעלה האל 47 ורוחי שמח באל
Lc 11,49 חוצבים קבריהם. 49 ובעבור זה חכמת האל **אמרה** הנני שלח להם נביאים שלוחים ומהם ימיתו.
Lc 13,20 שעופות השמים נחים בכנפיו: 20 ופעם אחרת **אמרה.** אמשול לכם משל מלכות הש׳ למה הוא דומה. 21

Lc 22,56 שפחה אחת ראתהו יושב באש והביטה אותו **אמרה** זה היה עמהם. 57 ופירו כפר לה אומר אשה אשה
Jn 2,3 3 וכאשר בנישואין היו חסרים מהיין **אמרה** אם ישו אליו. אין להם יין. 4 ענה ישאוש
Jn 2,5 אשה מה לי ולך עדיין אין שעתי ראוייה. 5 **אמרה** אם ישוש למשרתים כל אשר יאמר לכם תעשו. 6
Jn 4,9 הלכו בעיר לקנות דבר מאכל. 9 אז **אמרה** לו אותה האשה שמריטנא. אתה שיהודי אתה שאלת
Jn 4,15 יהיו מעין מדלגת בחיים נצחיים. 15 והאשה **אמרה** אליו תן לי המים ההם בעבור שלא תהיה לי צמא.
Jn 4,19 שעתה לך אינו בעליך אמת אמרת: 19 והאשה **אמרה** לו אדון אנכי מכרת שאתה נביא: 20 אבותינו
Jn 4,25 חוייב שיתפללו לו ברוח ובאמת. 25 והאשה **אמרה** לו אנכי יודעת שמשיח הוא קרישטו עתיד לבא.
Jn 11,21 בא רצתה אליו. ומריאה יושבת בבית. 21 אז **אמרה** מרטא לישאוש אדון אם לשעבר היית פה אחי לא
Jn 11,24 וישאוש אמ׳ אליה אחיך יחזור חי. 24 ומרטא **אמרה** לו יודעת אנכי שיקום ביום היותר אחרון
Jn 11,27 כי לא ימות לנצח. מאמינה את זה. 27 והיא **אמרה** אדון כן אני האמנתי שאתה הוא משיח בן אל חי
Jn 11,28 משיח בן אל חי שבא בזה העולם. 28 וכאשר **אמרה** אלה הדברים הלכה וקראה מריאה [*] [*] 29
Jn 11,39 39 אמ׳ ישאוש הסירו האבן ומרטא אחות המת **אמרה** לו אדון כבר הוא מסריח. כי זה ארבעה ימים
Jn 18,17 ואמר אל השוערת ושמה פירו בפנים. 17 אז **אמרה** השפחה השומרת הפתח לפירי ואתה אינך מעבדי זה
Jn 18,26 כפר ואמר אינינ. 26 ואחת משפחות ההגמון **אמרה** לפירו אשת אח אותו שפירו קטע אזנו. ואני
Jn 20,2 תלמיד האחד שאוהב מאד ישאוש ומריאה **אמרה** להם אדוני נטלוהו מן הקבר. ואין אנכי יודעת
Jn 20,13 13 ואמרו לאותה האשה למה את בוכה. והוא **אמרה** כי נטלו אדוני מזה ולא ידעתי אנה הניחוהו.
Jn 20,14 אנה הניחוהו. 14 וכאשר מריאה מגדלינא **אמרה** דברים אלו נהפכה וראתה ישאוש עומד על רגליו
Jn 20,14 ישאוש עומד על רגליו ולא הכירה שהוא ישו. **אמרה** בעצמה שגנב הוא. 15 [*] [*] ואמרה לו אדון.
Mt 1,22 22 וכל זה היה עשוי למלאת דבר האל. אשר **אמרו** על ידי הנביא 23 הנה העלמה תהר ויולדת בן
Mt 9,3 הם נמחלים. 3 ומקצת מן החכמים מאותתים **אמרו** בקרבם זה מקלל. 4 וכאשר ישוש משיח הכיר
Mt 9,11 עם ישוש משיח ותלמידיו 11 והפרושים שראו **אמרו** לתלמידים למה אוכל מלמדכם עם חטאים
Mt 10,25 מלמדו והמלמד אל העבד כמו אדוניו: אם הם **אמרו** וכנו אדוניהם אזבל זאבוק הם משוטנים. כמה
Mt 12,2 לקחו מהשבולים ואכלו. 2 והפרושים שראוהו **אמרו** לו תלמידיך עושים מה שאין ראוי עשות בשבת. 3
Mt 12,24 זה בן דויט: 24 וכאשר הפרושים שמעו זה **אמרו** זה אינו מגרש השדים כי אם בכח בלזאבוק שר
Mt 13,28 אמר להם האיש האויב עשה דבר זה. והעבדים **אמרו** תחפוץ שנלך ונלקטהו 29 והוא אמ׳ אין בעבור
Mt 13,51 שינים. 51 שמעתם כל אלה הדברים. והם **אמרו** הין. 52 והוא אמ׳ להם לכן כל חכם מאותות
Mt 14,15 וריפא חולייהן. 15 וכי היה ערב התלמידים. **אמרו** לו זה המקום הוא חרב ושעה היא מועברת להניח
Mt 15,12 אינו מלכלכו. 12 ואז נתקרבו אליו תלמידיו **אמרו** תדע שהפרושים אישקנדלישטש הם מהדבר ששמעו.
Mt 15,34 עם. 34 ואמר להם ישואש כמה פת יש לכם והם **אמרו** שבעה ומעט דגים. 35 והוא צוה לעם שישבו
Mt 16,14 לתלמידיו מה אומרים האנשים ממני. 14 והם **אמרו** מקצת אנשים אומרים שאתה הוא זואן טבול.
Mt 19,7 אין ראוי לאדם להפריד מה שהאל חִבֵּר. 7 והם **אמרו** משה צוה שאדם יתן לה ספר כריתות ואותה
Mt 19,10 ניאוף שלה. ולוקח אחרת עושה ניאוף. 10 **אמרו** התלמידים אליו א״כ הוא בין האיש והאשה אין
Mt 20,22 תוכלו לסבול המות שאני אסבול. והן **אמרו** הין: 23 והוא אמ׳ מיתתי תסבלו. אבל תשבו
Mt 20,33 שואלים מה אתם חפצים אעשה לכם. 33 והם **אמרו** אדון שתפתח עינינו 34 וישאוש חמל עליהם ונגע
Mt 21,3 והביאוה אלי. 3 ואם שום אדם אומר לכם דבר **אמרו** שהאדון צריך בהן למלאכתו ותכף יניחוה. 4 וכל
Mt 21,5 4 וכל זה להשלים הנבואה מהנביא אומרת. 5 **אמרו** לבני ישראל הנה מלכך בא שפל יושב על האתון
Mt 21,38 ישאו כבוד לבני. 38 וכאשר העובדים ראוהו **אמרו** ביניהם זהו היורש נהרגהו ותהיה לנו ירושתו.
Mt 22,24 היום קרבו אליו הצדוקים ושאלוהו. 24 **אמרו** רבי משה אמר אם אחד ימות בלא בנים שאחיו יקח
Mt 22,42 42 ולכן לכם מה דומה משיח ממי יהיה בן. **אמרו** מדוד. 43 אמ׳ ישאוש ואיך ולמה דוד קראו
Mt 25,8 הבתולות והדליקו כל עשישותיהן 8 והסכלות **אמרו** לחכמות תנו לנו משמנכם כי עשישותינו מכבות.
Mt 26,18 וישאוש אמר לכו אל העיר. וזה האיש שתמצאו **אמרו** לו הרב אומר שעתו קרוב. עמך יעשה פסח עם
Mt 26,30 שאשתהו עמכם מחדש במלכות אבי. 30 וכאשר **אמרו** הודאה זהו שעשו חינות יצאו להר הזתים. 31 אז
Mt 26,35 אתחייב למות עמך לא אכפור בך. וכמדומה **אמרו** כל התלמידים. 36 ואז בא ישאוש עמהם בעיר אחת
Mt 27,6 והלך לו. 6 ושרי הכהנים לקחו הל׳ פשיטין **אמרו** אינו דבר ראוי שנשימם בבית המקדש. כי ערך דם
Mt 27,21 אי זה תרצו שאניח לכת מאלו השנים. והם **אמרו** בראבן. 22 ופילאט אמ׳ אז ומה אעשה מישו
Mt 27,23 אז ומה אעשה מישו האמור משיח. 23 והכל **אמרו** יהי מונח בשתי וערב. ופילאט אמ׳ להם ואי זה
Mt 27,47 עזבתני. 47 ומקצת שעומדים שם שומעים זה **אמרו** זה קורא אליהו. 48 ותכף רץ אחד מהם ולקח
Mt 28,14 באו הלילה בעוד הם ישנים וגנבוהו. 14 והם **אמרו** אם ידע פילאט אנחנו נשיג שתהיו בטוחים 15
Mc 1,37 שימון ואותם שהיו עמו. 37 וכאשר מצאוהו **אמרו** לו כל העמים שואלים אותך. 38 והוא אמ׳ להם
Mc 2,16 ראו שישו אוכל עם העוגבים ועם החטאים **אמרו** לתלמידיו למה עם העוגבים והחטאים אוכל ושותה

Mc 2,24 התחילו לשבור מהקוצים 24 והפרושים **אמרו** לו תלמידך עושים בשבת מה שאין ראוי עשות. 25
Mc 3,30 הוא ראוי למיתה נפשיית נצחיית. 30 כי הם **אמרו** משוטן הוא. 31 ובאה האם וקרוביו ועמדו בחוץ
Mc 6,38 כמה לחמים יש לכם הביטוהו וכאשר הביטוהו **אמרו** יש לנו חמשה לחמים. ושני דגים. 39 וישו צום
Mc 8,19 אלף איש. וכמה קופות נשארו ממותר. והם **אמרו** י״ב. 20 ומהז׳ לחמים ומד׳ אלף איש וכמה סלים
Mc 8,20 לחמים ומד׳ אלף איש וכמה סלים נשארו. והם **אמרו** ז׳. 21 והוא אמ׳ להם אם כן אינכם מבינים. 22
Mc 10,4 ענה ואמ׳ להם. מה צוה לכם משה. 4 והם **אמרו** משה התיר שאדם יכתוב לה ספר כריתות
Mc 10,37 אמ׳ להם מה תרצו. אעשה לכם. 37 והם **אמרו** תן לנו שאחד ממנו ישב בצד ימינך והאחר
Mc 11,3 3 ואם שום אדם אומר לכם למה אתם עושים **אמרו** שהאדון צריך לו ומיד יניחוהו. 4 והלכו ומצאו
Mc 11,5 לפני הדלת והתירוהו. 5 ואותן שהיו שם **אמרו** להם למה אתם מתירים העיר. מה אתם עושים. 6
Mc 11,6 אתם מתירים העיר. מה אתם עושים. 6 והם **אמרו** מה שישאוש צום והניחוהו 7 להוליך העיר
Mc 12,7 יקר ואמ׳ אולי ישאו כבוד לבני 7 והעובדים **אמרו** יחדיו זהו היורש בואו ונמיתהו ותהיה לנו
Mc 12,14 לתופשו על איזה דבר. 14 וכאשר באו **אמרו** לו רבי אנחנו יודעים ומכירים היותך אמיתי
Mc 12,16 ממי היא זאת התמונה והכתוב על הגג והם **אמרו** דשיסר 17 וישוש אמ׳ להם תחזרו לשישר מה שהוא
Mc 14,12 ויום ראשון של פת המצה כאשר הפסח עושים. **אמרו** לו התלמידים להיכן תחפוץ שנלך ונכין לך הפסח
Mc 14,31 אם אהיה מוכרח למות עמך לא אכפור בך וכן **אמרו** כל האחרים. 32 ובאו בשדה אחד ששמו גיטשמני
Mc 15,35 35 ומקצת מן העומדים שם כאשר שמעו **אמרו** ראו איך צועק אליהו. 36 ואחד מהם רץ מהר.
Mc 16,8 לפי שגדלה פחדתן ונרעדות ולשום אדם לא **אמרו** דבר. 9 וישאוש כאשר חזר חי יום ראשון בבקר
Lc 5,33 לקרוא הצדיקים רק לחוטאים בתשובה 33 והם **אמרו** לו למה תלמידי יואן מתענים תמיד ועושים כובד
Lc 9,54 פניו ירושלם. 54 וכאשר יקומו ויואן ראוהו **אמרו** אדון חפץ אתה שנאמר ירד אש מן השמים וישרוף
Lc 11,2 לשם כמו שיואן לימד לתלמידיו 2 ואמר להם **אמרו** אבינו שמך יהיה מקודש. ובמלכותך נבוא. 3 תן
Lc 11,15 האלם דבר. והעמים תמהו. 15 ומקצת מהם **אמרו** בבלזאבוק שר השדים מגרש השדים 16 ואחרים
Lc 12,55 המטר. 55 וכאשר רוח הנקרא אבטאר בא ומנשב **אמרו** חום יבא. כן יעשה. 56 אי רמאים אתם יודעים
Lc 13,31 31 באותה שעה נגשים אליו: ומקצת הפרושים **אמרו** אליו לך מעמנו כי אירודיש אבה המיתך. 32
Lc 18,26 במלכות שמים. 26 ואותן ששמעו אלה הדברים **אמרו** ומי יוכל להיות נושע. 27 וישאוש אמ׳ להם
Lc 19,34 העיר להם למה אתם מתירים העיר. 34 והם **אמרו** כי האדון רבינו צריך לו. 35 ונהגו אותו
Lc 19,39 לשמים ועלוי למרומים. 39 ואותן פרושי העם **אמרו** עליו רבי מקללים תלמידיך. 40 ואמר להם אני
Lc 20,14 14 וכאשר ראוהו מחזיקי הכרם בנכליהם **אמרו** זהו היורש לכו ונהרגהו והירושה תהיה לנו. 15
Lc 20,16 יבא וישמיד אותן עובדי אדמה: והדבר נשמע **אמרו** לא יאבה השם׳: 17 [*] א״כ מה רוצה לומ׳ זה
Lc 20,39 כי כלם חיים עמו. 39 ומקצת מהסופרים **אמרו** רבי בטוב אמרת. 40 ומשם והלאה לא יכלו לשאול
Lc 22,9 וזואן אומר לכו והכינו הפסח שנאכל. 9 והם **אמרו** לאן אתה חפץ שנכינהו. 10 והוא אמר להם הנה
Lc 22,35 שק ומנעלים. אחסר לכם אי זה דבר. והם **אמרו** לא. 36 ואז אמר להם. אבל עתה מי שיש לו שק
Lc 22,38 כי כל הדב הדברים שהם ממני הם לקץ 38 והם **אמרו** אדון הנה שתי סכינים פה. והוא אמר להם די.
Lc 22,49 49 וראו אותם שסביב היו מה שעתיד לבוא: **אמרו** לו אדון אם נכה בסכין 50 ואחד מהם הכה עבד
Lc 22,71 וישאוש אמ׳ אתם אומרים שאני הוא. 71 והם **אמרו** למה אתם שואלים עוד עדים אנחנו בעצמינו
Lc 24,5 והנשים כאשר יראו ותקדו פניהם ארצה. והם **אמרו** להם למה תשאלו החיים עם המתים. 6 אינינו פה
Lc 24,25 תהיו תועים להאמין כל הדברים שהנביאים **אמרו** לכם. 26 חוייב משיח זה לסבול. ובזה יכנס
Lc 24,32 הפת. ואחר היה בלתי נראה בעיניהם. 32 והם **אמרו** ביניהם לבינו. היה נשרף בקרבינו שדבר בנו
Jn 1,22 אתה אליהו. [*] אינך נביא ואמר לא. 22 אז **אמרו** לו אמור לנו מי אתה. למען נשיב מענה לאותם
Jn 2,20 תתירו זה המקדש ובג׳ ימים אקימהו. 20 אז **אמרו** לו היהודים זה המקדש נתארך בינינו והוצרך
Jn 4,33 להם אני עתיד לאכול דבר שלא ידעתם: 33 אז **אמרו** התלמידים. אי זה שהביא מה לאכול. 34 וישאוש
Jn 5,10 מטתו והלך לו. ואותו היום שבת היה. 10 אז **אמרו** היהודים שבת הוא ואין לך לשאת מטתך. 11 והוא
Jn 5,16 האיש ואמ׳ ליהודים שישאוש רפאו. 16 והם **אמרו** ובעבור זה מתהלך ישאוש בגודיאה לעשות דברים
Jn 6,14 אכלו. 14 אז אותן האנשים כשראו האות שעשה **אמרו** זהו באמת נביא שבא בעולם. 15 וישאוש שהכיר
Jn 6,25 שואלים ישאוש. 25 וכאשר מצאוהו לעבר הים **אמרו** לו רבי מתי באת פה. 26 וישאוש ענה להם ואמר.
Jn 6,28 האדם יתן להם. כי האל אב סימן הוא. 28 אז **אמרו** לו מה נעשה שנוכל לעשות פעולות טובות לאל.
Jn 6,30 האל שתאמינו במי שהוא שלח אותי. 30 אז **אמרו** לו אי זה אות אתה עושה שנראהו ונאמין אותך.
Jn 6,34 מן השמים. 33 ונותן חיים לעולם 34 אז **אמרו** לו אדון. כל עת ניתן לנו הפת הזה. 35 וישאוש
Jn 6,61 מלמד בכפר נחום. 61 אז רבים מתלמידיו **אמרו** זה קשה הוא זה הדבר. מי יוכל לשומעו: 62
Jn 7,25 זה אל תשפטו לפנים רק דין צדק: 25 אז **אמרו** קצת מבני ירושלם אינינו זה שחפצנו להמית 26
Jn 7,39 הכתיבה נחל מים חיים ירוצו מבטנו. 39 וזה **אמרו** מרוח הקדש שעתידין לקבל המאמינים בו כי

Jn 8,13 בחשך וערפל אבל יהיה לו גם חיים: 13 אז **אמרו** הפרושים מעצמך ומפיך אתה עושה עדות. עדותך
Jn 8,19 לעצמי והאב ששלחני עושה עדות לי: 19 אז **אמרו** לו אנה הוא אביך. ענה ישאוש ואמ׳ לא אותי
Jn 8,25 לא תאמינו שאני הוא תמותו בעונכם: 25 אז **אמרו** לו אתה מי אתה. וישאוש אמ׳ להם קדמון שמדבר
Jn 8,33 ותכירו האמת. ואמת תמלא משאלותיכם: 33 אז **אמרו** לו אנחנו זרע אברהם. ולעולם לא נהיה אחור
Jn 8,52 שאם אחד יעמיד דברי לא ימות לעולם: 52 אז **אמרו** היהודים עתה אנו מכירים שהשטן אחזך. אברהם
Jn 8,57 אביכם חמד לראות יומי וראהו ושמח: 57 **אמרו** היהודים אליו עדיין אין לך חמשים שנה ואברהם
Jn 9,10 רק דומה הוא לו. והוא אמ׳ אני הוא. 10 אז **אמרו** לו ואיך נפתחו עיניך. 11 וענה הוא איש אחד
Jn 9,16 עשה: והניחו על עיני וקמתי וראיתי. 16 אז **אמרו** מקצת מהפרושים זה האיש אינינו מהאל כי אינו
Jn 9,17 האלה: והיה מחלוקת גדולה ביניהם. 17 אז **אמרו** פעם אחרת לעור. מה אתה אומ׳ ממי שפתח עיניך.
Jn 9,22 בן דעת הוא ומדבר מעצמו. 22 אלה הדברים **אמרו** האב והאם. כי יראו מהיהודים שאם אחד מהם
Jn 9,23 משיח יהיה מושלך מבית הכנסת: 23 בעבור זה **אמרו** אביו ואמו שאלו הבן כי בן שנים הוא: 24 אז
Jn 9,26 יודע. שהייתי עור ועתה אני רואה: 26 אז **אמרו** לו מה עשה לך ואיך פתח עיניך. 27 והוא ענה
Jn 10,35 בתורתכם. אני אמרתי אלהים אתם. 35 אם הם **אמרו** שאלים הם אותם שדבר אליהם אלים נאמר. ומה
Jn 11,12 ואני הולך שם להקיצו מן השינה. 12 אז **אמרו** התלמידים אדון אם ישן הוא נושע יהיה. 13
Jn 11,13 אדון אם ישן הוא נושע יהיה. 13 וישאוש **אמרו** ממיתתו. והמה מאמינים שמה שאומר אומ׳ משינת
Jn 11,36 הוא. 35 ויצאו דמעות מעיני ישאוש: 36 אז **אמרו** היהודים ראו כמה אהבו. 37 ומקצת מהם אמרו זה
Jn 11,37 אמרו היהודים ראו כמה אהבו. 37 ומקצת מהם **אמרו** זה שפתח עיני האיש שנולד עור לא יוכל לעשות
Jn 11,57 מה אתם חושבים שלא בא ביום המועד 57 וכבר **אמרו** ההגמונים והפרושים וצוו וציוו שאם אחד יודע
Jn 12,6 פשיטין ושינתנו לעניים. 6 וזה שאמ׳ לא **אמרו** בעבור שומו עין על העניים. רק אליו ולעצמו
Jn 12,19 שעשה אות ופלא. 19 בעבור זה הפרושים **אמרו** ביניהם הנה שאין אנו מועילים. בדבר זה שכל
Jn 12,29 אנשאנו. 29 אז העם העומד שם שמעו זה. **אמרו** זה הוא קול רעם. ואחרים אמרו מלאך דבר לו.
Jn 12,29 שם שמעו זה. אמרו זה הוא קול רעם. ואחרים **אמרו** מלאך דבר לו. 30 ענה ישאוש ואמר: קול זה לא
Jn 13,28 28 וזה אחד מהיושבים לא הבינוהו למה **אמרו** 29 כי מקצת חשבו שיודוש שיודיש שהיה לו
Jn 16,17 לא תראו אותי כי אני הולך אל האב: 17 אז **אמרו** תלמידיו ביניהם מה הוא זה שאומר לנו אחר מעט
Jn 18,7 7 אז שאל פעם אחרת מה אתם מבקשים והם **אמרו** ישאוש דנאזריט. 8 ענה ישאוש כבר אמרתי לכם
Jn 18,25 קשורות. 25 ושימון ופירו עומד ומתחמם: אז **אמרו** לפירו ואתה אינך מתלמידיו. ופירו כפר ואמר
Jn 18,31 להם תפשוהו אתם וכפי דתכם שפטוהו. אז **אמרו** לו היהודים לנו אין ראוי להמית שום איש 32
Jn 19,15 ופילאט אמר להם מלככם אתלה: וההגמונים **אמרו** לו אין לנו מלך כי אם שיסר: 16 אז שיסר מסר
Jn 19,21 עברי וגריק ולאטי. 21 אז הגמוני היהודים **אמרו** לפילאטו לא תכתו׳ מלך היהודים רק שהוא היה
Jn 19,24 שום תפירה ונש ונשאה על מה שעליו. 24 אז **אמרו** ביניהם לא נקרעה אבל נפילה גורלות עליה ממי
Jn 20,25 לא היה עמהם כשישאוש בא אליהם: 25 אז **אמרו** לו התלמידים האחרים אנחנו ראינו האדון.
Jn 21,3 פירו אמר אלהם. אני הולך לצוד דגים. והם **אמרו** לו ואנחנו נלך עמך. ויצאו משם ועלו בספינה.
Jn 12,22 פליף ואמרו לאנדריב. ואחר אנדריב ופיליף **אמרוהו** לישאוש. 23 וישאוש ענה להם עתה באה השעה
Jn 18,34 וישאוש ענה אומ׳ אתה אומר זה מעצמך. אז **אמרוהו** אחדים. לך ממני 35 ענה פילאטו. ואני יהודי
Lc 20,39 עמו. 39 ומקצת מהסופרים אמרו רבי בטוב **אמרת.** 40 ומשם והלאה לא יכלו לשאול לו דבר. 41
Jn 4,18 בעלים היו לך וזה שעתה לך אינו בעליך אמת **אמרת:** 19 והאשה אמרה לו אדון אנכי מכרת שאתה
Mt 18,17 בזה לא ישמעך הגידהו באגליזיאה ואם כאשר **אמרתו** באגליזיאה לא ישמעך הרחק ממנו כמו אויב
Jn 6,36 שמאמין בי לא יהיה צמא לעולם. 36 אבל זה **אמרתי** לכם. כי ראיתוני ולא האמנתם בי. 37 כל מה
Jn 6,66 ומי שעתיד למוסרו. 66 ואומ׳ בעבור זה **אמרתי** לכם שאין אחד יכול לבא אלי אם לא ינתן לו
Jn 8,24 העולם. ואני איני מזה העולם: 24 בעבור זה **אמרתי** לכם שתמותו בעונותיכם. כי אם לא תאמינו
Jn 9,27 עשה לך ואיך פתח עיניך. 27 והוא ענה כבר **אמרתי.** ואתם שמעתם למה חפצתם פעם אחרת לשמוע.
Jn 10,32 32 וענה להם ישאוש מעשים רבים טובים **אמרתי** לכם והראתי מהם לכם באי זה מעשה מאלו חפצתם
Jn 10,34 34 ענה להם ישאוש אינו כתו׳ בתורתכם. אני **אמרתי** אלהים אתם. 35 אם הם אמרו שאלים הם אותם
Jn 11,40 ארבעה ימים שמת. 40 וישאוש אמר אליה לא **אמרתי** לך שאם תאמיני באמת תראי אור האל. 41 ואז
Jn 11,42 אתה שומע לי. רק בעבור העם שעומד סביבי **אמרתי** זה בעבור שיאמין שאתה שלחתני. 43 כשאמ׳ אלה
Jn 14,25 אינו שלי רק מאבי ששלחני: 25 אלה הדברים **אמרתי** בעומדי עמכם. 26 אבל האב נאמר רוח הקדש.
Jn 14,28 תיראו ולא תהיה לבבכם נבהל. 28 אתם שמעתם **אמרתי** אלך ואבא אליכם: אם אתם תאהבו אותי. אמת
Jn 15,11 אתכם ועומדים [*] 10 [*] 11 אלה הדברים **אמרתי** לכם בעבור שגילי יהיה בכם וגילכם יהיה שלם.
Jn 15,20 בעבור זה מכעיס אתכם: 20 תזכרו דברי אשר **אמרתי** לכם עבד אינו גדול מאדוניו: אם אותי רדפו
Jn 16,1 קפיטולו י״ו כפי ש׳ יואן 1 אלה הדברים **אמרתי** לכם בעבור שלא תהיו ניזוקים 2 הם יעמידו

Jn 16,5 תהיו נזכרים שאני אמרתים. 5 ואני לא **אמרתי** לכם בראשונה כשהייתי עמכם. ועתה אני הולך
Jn 16,6 מכם אינו שואלני לאן אתה הולך. 6 רק כאשר **אמרתי** לכם אלה הדברים דאגה נתמלאה לבבכם. 7 אבל
Jn 16,19 אליהם מה זה אתם מדברים בקרבכם כי אני **אמרתי** אחר מעט. ולא תראו. ופעם אחרת מעט ותראו
Jn 16,25 בעבור ששונכם יהיה שלם: 25 אלה הדברים **אמרתי** לכם במשל לכם רק בגלוי אגי אגידהו לכם מאבי
Jn 16,33 ואיני יחיד כי האב עמי: 33 אלה הדברים **אמרתי** לכם בעבור שבי לבד יהיה לכם שלום. כי תהיה
Jn 18,8 והם אמרו ישאוש דנאזריט. 8 ענה ישאוש כבר **אמרתי** לכם אני הוא. אם כן אם אותי אתם מבקשים
Jn 16,4 שתבא שעת אלה הדברים תהיו נזכרים שאני **אמרתים.** 5 ואני לא אמרתי לכם בראשונה כשהייתי
Jn 12,32 32 ואני אהיה נשא מן הארץ. כל הדברים **אמשוך** לעצמי 33 וזה אומר דרך רמז באיזו מיתה עתיד
Lc 13,20 השמים נחים בכנפיו: 20 ופעם אחרת אמרה. **אמשול** לכם משל מלכות הש׳ למה הוא דומה. 21 לשאור
Mt Prol,8 שֶׁרַבִּים כתבו האיונגלי לבד ארבעה יש עדות **אמת.** כי הם הגידו אמונת השילוש בארבעה חלקי
Mt 8,10 זה השר ועמד נפלא. ואמר לאותן שהיו עמו. **אמת** אני אומר לכם לא מצאתי אמונה כזאת בישראל. 11
Mt 10,15 מהבית ומהעיר והסירו העפר מרגליכם. 15 **אמת** אומר אני לכם שיותר עונש תסבול ליום הדין
Mt 10,23 וכאשר ירדפו אתכם בעיר אחד נוסו באחרת: **אמת** אני אומר לכם שלא תגמרו עיירות ישראל אשר בן
Mt 10,42 הקטנים כוס אחד ממים קרים בשם תלמידי **אמת** לכם אני אומר לא יפסיד שכרו: Tit,11 קפיטולו
Mt 11,11 הנני שולח מלאכי שיפנה דרכך לפניך. 11 **אמת** אני אומ׳ לכם כי בכל ילודי אשה אין ילוד גדול
Mt 12,6 לפעמים שוברים השבתות במקדש בלא עון. 6 **אמת** אני אומר לכם שאותו שהוא בכאן הוא גדול המקדש
Mt 14,33 [*] 33 [*] בקרון באו והתפללוהו אומרים **אמת** אתה הוא בן האלוה 34 ותכף לקחו ארץ
Mt 15,27 ושיתנהו לכלבים לאכול. 27 והיא אמרה **אמת** הוא. אכן אמת היא שהגורים אוכלים פירורים
Mt 15,27 לכלבים לאכול. 27 והיא אמרה אמת הוא. אכן **אמת** היא שהגורים אוכלים פירורים הנופלים משולחן
Mt 16,28 המלאכים ואז ישיב לכל אחד כפי מעלליו 28 **אמת** אני אומר לכם. כי מקצת מאלו שהם פה לא ימותו
Mt 17,19 19 אמ׳ להם ישאוש בעבור מיעוט האמנתכם. **אמת** אומר לכם אני אשר אם לכם תהיה אמונה כמו
Mt 17,24 ואמרו מלמדכם לא פרע המכס. 24 והוא אמ׳ **אמת** הוא. וכאשר נכנס אל הבית קרב אליו ישוש. אמר
Mt 24,34 שהקיץ מתקרב [*] 33 [*] אל הדלת. 34 **אמת** לכם אומר שזה הדור לא ימות עד שכל זה יהיה
Mt 25,12 אדון אדון פתח לנו. 12 והוא ענה ואמ׳ **אמת** אני יודע מי אָתֶן 13 לכן תהיו עדות כי אינכן
Mc 7,28 מהבנים בעבור תתו לכלבים. 28 והיא ענתה **אמת** הוא אדון. אכן גורי הכלבים אוכלים פתי לחם
Mc 8,12 אות מן השמים. 12 וישאוש אמר להם [*] **אמת** לכם אני אומר שאתם לא תראו סימן ההראות. 13
Mc 10,15 תמנעו אותם כי מאלו הוא מלכות שמימיי: 15 **אמת** לכם אני אומר. שום אדם לא יכנס במלכות שממיי
Mc 10,29 והולכים אחריך. 29 וישאוש ענה ואמר **אמת** אומ׳ לכם שאיש שיעזוב ביתו ואחיו ואחיותיו או
Mc 12,32 אינו גדול מזה. 32 ואמר לו אותו החכם רבי **אמת** גדול שאינו לבד אלוה אחד ואינו אחר אלא הוא
Mc 12,43 שתי פרוטות 43 וישאוש קרא תלמידיו ואמ׳ **אמת** אני אומר לכם שאותה ענייה נדבה יותר ממה שהם
Mc 13,30 תדעו אתם שקץ העולם מתקרב אל הפתח. 30 **אמת** אני אומר לכם שזה הדור לא יעבור עד שכל אלו
Mc 14,9 עבדה אותי ומְהֻרָה לפני הקבר למשוח לבי 9 **אמת** לכם אני אומ׳ בכל מקום שתהיה מוגד זה
Mc 14,18 התלמידים 18 ובעוד שיושבין ישאוש אמ׳ להם **אמת** לכם אני אומר שאחד מכם שאוכל עמי יבגדני 19
Mc 14,25 להם זהו דמי אשר בעבור רבים ישפך. 25 **אמת** לכם אני אומר שאני לא מיין הגפן עד שאשתה
Mc 14,30 לא אהיה אני. 30 ואמר אליו ישאוש **אמת** אני אומר לכם. בזאת הלילה קודם שהתרנגול יקרא
Lc 4,23 אינינו זה בן יוסף. 23 וישאוש אמ׳ להם **אמת** הוא. אתם תאמרו זאת התמונה. רופא מרפא עצמו.
Lc 6,33 אוהביכם אי זו חן ראויה לכם [*]. 33 [*] **אמת** הוא שהחוטאים עושים כן. 34 ואם תתנו למי שאתם
Lc 7,9 9 ואותו הדבר שמע ישאוש ותמה. ונהפך ואמ׳ **אמת** אני אומר לכם לא מצאתי אמונה כזה בישראל. 10
Lc 10,21 דברי אלו מן החכמים. וגליתם לקטנים **אמת** הוא אב כי כן ערב לפניך. 22 כל הדברים הם
Lc 10,41 לה מרטא מרטא חרוצה נמצאת ברוב עניינים **אמת** דבר אחד צריכה את מריאה בחרת החלק היותר טוב
Lc 11,20 20 אבל אני במאמר האל מגרש השדים. **אמת** שמלכות הש׳ בא. 21 כאשר החזק מזויין שומר
Lc 11,28 הבטן שעמדת בה. והשדים שינקת 28 והוא אמר **אמת** מאושרים הם אותם ששומעין דבר הש׳ ושומרין
Lc 12,39 פימיליאר יודע באי זו שעה הגנב עתיד לבא **אמת** שיהיה ניעור. ולא יניח חפור ביתו. 40 ואתם
Lc 12,44 הוא אותו עבד שרבו מוצאו כן עושה. 44 **אמת** אני אומ׳ לכם שעל כל הדברים שמחזיק ישליטהו.
Lc 17,33 נפשו יאבד אותה. ומי ומי יאבד אותה **אמת** אותה 34 אני אומר לכם שאותו יאבד אום הלילה
Lc 18,14 אומר אדון אלהים רחמני כי חוטא אני 14 **אמת** אני אומר לכם שהעולמיי זה הלך לביתו מצודק.
Lc 18,29 והולכים אנו אחריך 29 וישאוש אמ׳ להם **אמת** אומר אני לכם. שום אדם לא יניח אביו ואמו או
Lc 22,59 אין אני. 59 וכמעט שעה אחת אשה אחת אומרת **אמת** זה עמהם כי גלליב הוא. 60 ופירו אמר אדם איני
Jn 1,47 נתנאל שבא שם. ואמר ממי אתה חושב שיהיה **אמת.** איש מישראל אותו שאין לו שום שקר. 48 אמר לו
Jn 3,3 אם לא האל יהיה עמו. 3 ענה ישאוש ואמ׳ לו **אמת** אני אומ׳ לך שום אדם לא ישיג לראות מלכות

Jn 3,5 אמו ושיבא לעולם פעם אחרת: 5 ענה ישאוש **אמת** אני אומר לך שום אדם לא יכנס במלכות שמים רק
Jn 3,11 הוא רבי בישראל ואלה הדברים לא ידעת. 11 **אמת** אני אומר לך שאנחנו מה שיודעים מדברים וממה
Jn 3,21 שלא יהיה נתפש במעשיו. 21 אבל מי שעושה **אמת** בא אל הנר בעבור שפעולותיו יהיו גלויות כי
Jn 4,17 האשה ואמרה לו אין לי בעל. וישאוש אמ׳ לה **אמת** את אומרת שאין לך בעל 18 כי חמשה בעלים היו
Jn 4,18 בעלים היו לך וזה שעתה לך אינו בעליך **אמת** אמרת: 19 והאשה אמרה לו אדון אנכי מכרת שאתה
Jn 5,19 לאל. ענה ישו בעבור זה ואמ׳ להם 19 **אמת** הבן אינו יכול לעשות לכם אי זה דבר מעצמו. רק
Jn 5,24 שאינו מכבד הבן אינו מכבד האב ששלחו. 24 **אמת** אני אומר לכם שמי ששומע דברי ומאמין אותו
Jn 5,25 ולא יבא במשפט. אבל יעבור ממות לחיים. 25 **אמת** אומר אני לכם שתבא שעה ועתה היא שהמתים ישמעו
Jn 6,26 רבי מתי באת פה. 26 וישאוש ענה להם ואמר. **אמת** אני אומר לכם. אתם שואלים לא בעבור שראיתם
Jn 6,32 נתן להם לאכול. 32 אז אמר להם ישאוש. **אמת** אני אומר לכם לא נתן לכם משה לחם שמים. אבל
Jn 6,47 האב. אם לא שהוא מהאל. והוא ראה האב. 47 **אמת** אומ׳ אני לכם מי שמאמין כי יש לו חיים
Jn 6,54 לנו בשרו לאכול: 54 אז ישאוש אמר להם. **אמת** אני אומר לכם אם לא תאכלו בשר בן האדם. ולא
Jn 7,28 ידעתם שלא באתי מעצמי רק מאותו ששלחני. **אמת.** הוא שאין אתם ידעתם אותו. 29 רק אני יודע
Jn 8,40 40 ואתם אביתם להורגני. איש שאמרתי **אמת** לכם אותה ששמעתי מהאל. זה עשה אברהם 41 אתם
Jn 8,44 הוא היה רוצח בתחלה ולא עמד באמת כי אין **אמת** אתו. כי כל מה שמדבר שקר מה שהוא קרוביי לו
Jn 8,45 אביו שקרן הוא. 45 אבל אני אם אומר לכם **אמת** אינכם מאמינים לי. 46 אי זה מכם יתפשני בחטא.
Jn 8,46 אי זה מכם יתפשני בחטא. אם אומר אני לכם **אמת** למה לא תאמינוני. 47 מי שהוא מהאל. שומע דבר
Jn 8,50 איני מבקש מעלתי. אחר הוא ששואלה ודן דין **אמת.** 51 אני אומר לכם באמת שאם אחד יעמיד דברי לא
Jn 8,58 שנה ואברהם ראה אותך. 58 אז ישוש אמ׳ להם **אמת** אני אומ׳ לכם שאני קודם שאברהם היה אני
Jn 10,1 עומד. Tit,10 קפיטולו י׳ כפי ש׳ יואן 1 **אמת** אני אומ׳ לכם מי שאינו נכנס בעד השער לבית
Jn 12,24 להם עתה באה השעה אותה שבן אדם יתעלה. 24 **אמת** אני אומר לכם אם גרגיר של חרדל הנופל הלאה לא
Jn 13,16 למשל. כאשר עשיתי אני כן תעשו גם אתם: 16 **אמת** אני אומר לכם אין העבד גדול מאדוניו והשלוח
Jn 13,20 מעשה בעבור כשיעשה תאמינו אני הוא 20 **אמת** אני אומר לכם מי שמקבל אותי מקבל מי ששלחני.
Jn 13,21 אלה הדברים מצא עצמו רוחני והזהיר ואמר **אמת** אומר אני לכם שאחד מכם יבגדני. 22 אז
Jn 13,38 בעדך 38 וישאוש אמר נשמתך בעבורי לא תתן **אמת** אני אומר לך לא יקרא התרנגול עד שתהיה כופר
Jn 14,2 באל ובי האמינו. 2 בבית אבי רוב דירות בו **אמת** הייתי אומר להלוך להכין מקום לכם. 3 ואם
Jn 14,6 5 וטומאש אמר אליו. [*] 6 [*] אני דרך **אמת** וחיים. אין אחד בא אל האב רק בעבורי. 7 אם
Jn 14,17 אחר קדוש בעבור שיעמוד עמכם לנצח 17 רוח **אמת:** שהעולם אינו יכול לקחתו. כי אינו רואה אותו.
Jn 14,28 אלך ואבא אליכם: אם אתם תאהבו אותי. **אמת** שאתם תגילו כי אני הולך אל האב והאב גדול
Jn 15,1 קפיטולו ט״ו כפי ש׳ זואן 1 אני הוא גפן **אמת.** ואבי הוא החורש 2 וישליך כל כף שאינה עושה
Jn 15,26 רוח הקדש אותו שאני אשלח בכם מהאב רוח **אמת** היוצא מהאב הוא יעשה עדות לי. 27 ואתם תעשו
Jn 16,13 נשוא עתה. 13 רק כשיבא אותו רוח של **אמת** ילמדכם כל אמת. כי לא ידבר מלבו רק הדב
Jn 16,13 13 רק כשיבא אותו רוח של אמת ילמדכם כל **אמת.** כי לא ידבר מלבו רק הדב הדברים שישמע ידבר
Jn 16,20 ולא תראו. ופעם אחרת מעט ותראו אותי. 20 **אמת** אני אומר לכם שאתם תבכו והעולם ישמח. אבל אתם
Jn 16,23 לכם. 23 ואותו היום לא תשאלו לי שום דבר. **אמת** אומר אני לכם אם תשאלו לאב אי זה דבר לשמי
Jn 17,3 להם חיים נצחיים. 3 שיכירו אותך לבד אל **אמת.** ואותו ששלחת ישאוש משיח. 4 אני הודעתיך על
Jn 17,17 איני מהעולם. 17 קדש אותם באמת. דברך הוא **אמת.** 18 כמו שאתה שלחתני בעולם. ואני שלחתיה
Jn 18,38 שומע דברי: 38 ופילאטו אמ׳ אליו מה הוא **אמת.** וכאשר זה אמ׳ פעם אחרת אמ׳ להם אני איני
Jn 19,35 שראו עושין עדות מזה. והוא היודע שאמ׳ **אמת** בעבור שאתם תאמינוהו. 36 וכל אלו הדברים
Jn 21,18 אותך. וישאוש אמר אליו האכיל צאני. 18 **אמת** אומר אני לך כשהיית נער היית יושב והולך
Mt 18,3 קרא נער קטן א׳ והניחו באמצעם 3 ואמר **אמתות** אומר לכם אני שאם לא תשובו ותהיו כמו זה
Mc 3,28 אם בתחלה אינו קושרו ואז יגנוב הבית. 28 **אמתות** לכם אומר. שכל העונות יהיו מכופרים 29 לבד
Lc 23,41 סובלים המשפט הראוי לנו וקבלנו משפט **אמתי** לפי מעשעינו. אבל זה שום רע לא עשה. 42
Jn 3,33 מי שמקבל העדות ממנו עושה סימן שהוא אלוה **אמתי** 34 כי מי ששולח הש׳ מדבר דבר. כי השם׳
Jn 4,37 יחדיו ישמחו 37 כי בעניין זהו הדבר **אמתי** כי אחד הוא הזורע ואחד המלקט. 38 אני שלחתי
Jn 5,31 31 אם אני עושה עדות לעצמי אינינו יוצא **אמתי** 32 אחר הוא שעושה עדות לי: 33 אתם שלחתם
Jn 5,33 עדות לי: 33 אתם שלחתם לזואן ועשה עדות **אמתי.** 34 רק אני איני מקבל עדות אדם אבל זה אני
Jn 6,32 לכם משה לחם שמים. אבל אבי נתן לכם פת **אמתי** מן השמים. 33 ונותן חיים לעולם 34 אז אמרו
Jn 8,13 מעצמך ומפיך אתה עושה עדות. עדותך אינו **אמתי:** 14 ענה ישאוש ואמר להם. ואם אני עושה עדות
Jn 8,14 ישאוש ואמר להם. ואם אני עושה עדות לעצמי **אמתי** הוא כי יודע אני [*] מאין באתי ולאן אני

Jn 8,16 אבל איני דן שום אדם. 16 וכשאני דן משפטי **אמתי:** כי אינני לבדי. שהאב שלחני ואני אחדים
Jn 8,17 17 ובתורתכם כתו׳ שעדות שנים או יותר הוא **אמתי:** 18 אני הוא שעושה עדות לעצמי והאב ששלחני
Jn 8,26 ומדבר מכם או שופט. אבל מי ששלחני הוא **אמתי.** ואני הדברים ששמעתי ממנו הן הם אני מדבר
Jn 18,32 שום איש 32 בעבור שדבר ישאוש משיח יהיה **אמתי.** שהוא אמר בריא שבאותה מיתה: 33 אז נכנס
Jn 10,42 אות 42 אבל כל הדברים שאמ׳ יואן מזה הם **אמתיים** ורבים האמינו בו. Tit,11 קפיטולו י״א כפי
Mc 6,45 שיכנסו בספינה קטנה ושילכו עבר למים **אנביטהא** גירא. בעוד שהוא משלח העם. 46 וכאשר
Jn 1,40 אותו היום והיה כמעט שעה עשירית. 40 והיה **אנדריב** אח שימון ופירו אחד מאותם שנים עשר
Jn 1,44 אחרי. 44 ופליף היה מעיר באטשידא ששם היה **אנדריב** ופירו 45 ופליף ומצא נאט נאטנאליב ואמ׳ לו
Jn 6,8 לכל אחד מעט: 8 אמר אליו אחד מתלמידיו **אנדריב** אח שימון פירי 9 בכאן הוא נער אחד שיש לו
Jn 12,22 משיח. 22 ובא פליף ואמרו לאנדריב. ואחר **אנדריב** ופיליף אמרוהו לישאוש. 23 וישאוש ענה להם
Mt 2,2 הנה מלכי מזרח באו ירושלם 2 אומרים **אנה** הוא מלך היהודים שנולד כי אנחנו ראינו כוכבו
Mt 8,20 ועופות האויר יש להם קנים ובן אדם אין לו **אנה** יקוד ראשו: 21 עוד אמר לו תלמיד א׳ אדון
Mt 15,33 שלא יחלשו בדרך. 33 ואמרו לו התלמידים **אנה** נמצא כ״כ פת במדבר שישבעו כמה עם. 34 ואמר
Mc 14,14 ובמקום שיכנס תאמרו לאדון הבית הרב אומ׳ **אנה** הוא ביתי ששם אוכל הפסח עם תלמידי. 15 והוא
Lc 8,25 ועמד ונעשה נחת גדול. 25 וישאוש אמ׳ להם **אנה** הוא אמונתכם. ויראו יראה גדולה וראו ותמהו.
Lc 17,36 והאחד יעזב: 35 [*] 36 ועונים ואמרים לו **אנה** יהיה אדון 37 ואמ׳ להם באיזה מקום יהיה הגוף
Lc 22,11 11 ותאמרו לבעל הבית האדון אומר לך **אנה** הוא המקום שיאכל הפסח עם תלמידיו. 12 והוא
Jn 1,39 [*] 39 [*] בואו וראו אותו. ובאו וראו **אנה** עומד. ועמדו שם אותו היום והיה כמעט שעה
Jn 3,8 שרוצה ואתה שומע הקול. אבל אינך יודע **אנה** הוא בא או הולך. וכן הוא אדם שנולד מרוח: 9
Jn 6,5 וראה עמים רבים באים אליו. ואמר לפיליף **אנה** נקנה פת שיאכלו אלו העמים. 6 זה אמר היה
Jn 7,11 היהודים שואלים אותו ביום המועד ואומרים **אנה** הוא. 12 ורוב העם מַלְיִנים עליו. כי מקצת
Jn 7,27 זה מאין הוא. ומשיח כשיבא לא ידע אדם **אנה** הוא: 28 אז צעק ישאוש במקדש ומלמד ואומ׳
Jn 8,10 כך ובין כך: 10 וישאוש קם ואמ׳ אל האשה **אנה** הם המעידים עליך אדם לא העניש אותך. 11 והיא
Jn 8,19 והאב ששלחני עושה עדות לי: 19 אז אמרו לו **אנה** הוא אביך. ענה ישאוש ואמ׳ לא אותי ידעתם ולא
Jn 9,12 שם. והלכתי ורחצתי וראיתי. 12 ואמרו לו **אנה** הוא. ענה איני יודע. 13 והביאוהו לפרושים 14
Jn 20,13 והוא אמרה כי נטלו אדוני מזה ולא ידעתי **אנה** הניחוהו. 14 וכאשר מריאה מגדלינא אמרה דברים
Jn 20,15 [*] ואמרה לו אדון. אם אתה נטלתו אמור לי **אנה** הנחתו ואנכי אשאנו אלי. 16 וישאוש אמ׳ לה
Mt 11,3 3 אתהו שעתיד לבא להושיענו. או מקוים **אנו** אחר. 4 וישוש ענה לכו וספרו לזואן מה שראיתם
Mt 17,18 בסוד ואמרו לו למה לא היינו יכולים **אנו** לגרשו. 19 אמ׳ להם ישאוש בעבור מיעוט
Mt 21,26 מאמינים בו. 26 ואם נאמר מן האנשים יראים **אנו** העם כי כלם יראים מזואן כמו נביא. 27 והם ענו
Mt 22,17 האנשים. 17 תאמר לנו מה נראה לך. חייבים **אנו** לתת מס לסיסר או לא. 18 וישאוש הכיר עצתם אמ׳
Mt 23,30 אם אנחנו היינו בימי אבותינו קדמונים **אנו** לא היינו מודים באמתת הנביאים 31 א״כ אתם הם
Mc 9,27 תלמידיו שאלוהו בסוד למה לא היינו יכולין **אנו** רפאו. 28 והוא אמ׳ זו מדת השטן אינה יכולה
Lc 9,13 לנו לבד חמשה לחמים ושני דגים וצריכים **אנו** לקנות דבר מאכל לכל העם הזה 14 והם כמו חמשת
Lc 11,4 יום יום. 4 והנח לנו כל חטאתינו. כי **אנו** מניחים אותם לכל מחו מחוייבינו. ואל תביאנו
Lc 18,28 אמר הנה אנחנו עזבנו כל הדברים והולכים **אנו** אחריך 29 וישאוש אמ׳ להם אמת אומר אני לכם.
Lc 20,22 רק אומ׳ האמת ומלמד דרך האל. 22 חייבים **אנו** לתת מס לשישר או לא. 23 והוא חושב שקר כזבים.
Jn 3,2 היהודים 2 ובלילה בא אל ישאוש ואמר לו ר׳ **אנו** יודעים שאתה באת מן השמים. ושום אדם אין יכול
Jn 7,26 להמית 26 הנה שמדבר בגלוי ודבר אין **אנו** אומרים לו. הכירו השרים באמיתות שזה הוא
Jn 8,48 אינכם מהאל: 48 אז ענו היהודים ואמרו אין **אנו** אומרים יפה שאתה שומרוני מהשטן יש לך: 49 ענה
Jn 8,52 לא ימות לעולם: 52 אז אמרו היהודים עתה **אנו** מכירים שהשטן אחזך. אברהם מת. והנביאים מתים.
Jn 9,20 עתה: 20 ענו להם אביו ואמו ואמרו יודעים **אנו** שבנינו זה נולד כשהוא עור 21 אבל באי זה צד
Jn 9,28 תלמידיו. 28 [*] [*] אנחנו תלמידי משה **אנו.** 29 אנחנו יודעים שהאל דבר עם משה. ולא ידענו
Jn 10,33 33 אז ענו לו היהודים ממעשה טוב אין **אנו** סוקלין אותך רק מקללה וגידוף. כי אתה אדם ולא
Jn 12,19 בעבור זה הפרושים אמרו ביניהם הנה שאין **אנו** מועילים. בדבר זה שכל העולם הולך אחריו. 20
Jn 12,21 מבטפגידא דגלליאה. ובקשוהו אומרים אדון **אנו** חפצים ראות ישאוש משיח. 22 ובא פליף ואמרו
Jn 16,18 אז אומרים מה הוא זה שאומר לנו מעט. אין **אנו** יודעים מה מדבר ישאוש: 19 וכשבא רצו לשואלו.
Mt 12,18 אני בחרתי ואהובי שערב מאד לנפשי. אני **אנוח** רוחי עליו ואגיד צדקה בין העמים. 19 לא
Lc 3,37 שם היה למך. 37 שם היה מתושאלי. שם היה **אנוך.** שם היה ירוך. שם היה מנשיל. 38 שם היה
Lc 5,8 לרגליו ואמ׳ אדון הפרד נא מעלי כי חוטא **אנוכי.** 9 כי חרד הוא. מסובב הוא. וכל אותן שהיו

Jn 5,30 מעצמי לעשות דבר רק כמו שאני שומע דן **אנוכי.** ודיני צדיק וישר הוא כי איני מבקש לעשות
Mc 16,10 לאחרים שעמדו עם ישאוש שעו שעומדים **אנונים** ואנוחים ובוכים ומתאנחים 11 הם ששמעו שחזר
Mt Prol,29 אחר מיתתו. נשר שעלה לשמים. בן אדם רומז **אנושות.** עגל גלחות. אריה מלכות. נשר שבועת עניין
Mt Prol,11 אופנים [*] שנושאה דרישת האיונגלי. ויחסו **אנושי** שיהיה מת מד׳ מיני מות הוכרח שנותו בעד
Mc 12,33 ולאהוב רעהו כמוהו. וזהו גדול מכל קרבן **אנושי:** 34 וכאשר שמע שהוא ענה בחכמה אמר לו אינו
Mt 13,22 החוחים. הוא אותו ששומע דברת הש׳ ויש לו **אנחות** מזה העולם לאסוף מחנק מדברת הש׳ שזרועה
Mt 2,2 2 אומרים אנה הוא מלך היהודים שנולד כי **אנחנו** ראינו כוכבו במזרח. ובאנו עם מנחות להשתחות
Mt 6,12 מסעד חיינו. 12 והנח לנו חובותינו כי **אנחנו** מניחים למחוייבינו. 13 ואל תנהיגנו בנסיון
Mt 7,22 שמימיי: 22 רבים יאמרו באותו היום אדון **אנחנו** מובאים בשמך ומרפאים המושטנים ובשמך עושים
Mt 8,25 25 והקיצוהו אומרים אדון הושיע כי בסכנה **אנחנו.** 26 וישאוש אמ׳ להם. למה אתם יראים עם במעט
Mt 11,17 היושבים בשער וקוראים לדומיהם 17 ואומרי׳ **אנחנו** שרים לכם. ואינכם מחוללים. אנחנו בכינו
Mt 11,17 ואומרי׳ אנחנו שרים לכם. ואינכם מחוללים. **אנחנו** בכינו ואתם לא דנים. 18 זואן בא ולא היה
Mt 12,38 מן החכמים יודעי ספר והפרושים אומרים רבי **אנחנו** רוצים אי זה אות ראות ממך. 39 וישאוש ענה
Mt 20,18 לקח י״ב תלמידים בסוד ואמ׳ להם 18 ראו כי **אנחנו** עולים בירושלם ובן האל יהיה נמסר בידי שרי
Mt 21,25 מן האנשים. והם חשבו ביניהם אומרים. אם **אנחנו** נאמר מן השמים היא יאמר אז למה אין אנחנו
Mt 21,25 אנחנו נאמר מן השמים היא יאמר אז למה אין **אנחנו** מאמינים בו. 26 ואם נאמר מן האנשים יראים
Mt 21,27 כי כלם יראים מזואן כמו נביא. 27 והם ענו **אנחנו** לא ידענו. והוא אמ׳ להם גם אני לא אומ׳ באי
Mt 22,16 לו תלמידים עם משרתי אירודיש אומרים רבי **אנחנו** יודעים שאתהו איש נאמן ומלמד דרך האל באמת.
Mt 23,30 ומציינים קברי הצדיקים 30 ואומרים אם **אנחנו** היינו בימי אבותינו קדמונים אנו לא היינו
Mt 27,63 הפרושים והכהנים לפילאט 63 אומרים אדון **אנחנו** נזכרנו שאותו הרמאי אמ׳ שיקום חי 64 לכן
Mt 28,14 ישנים וגנבוהו. 14 והם אמרו אם ידע פילאט **אנחנו** נשיג שתהיו בטוחים 15 והם לקחו הכסף ועשו
Mc 4,35 35 באותו יום כאשר נעשה ערב [*] נעבור **אנחנו** הלאה 36 והניחו החיילות ועלה בספינה אחת
Mc 9,37 מקבל מי ששלחני. 37 וענה זואן אליו ואמר **אנחנו** רואים אדם אחד שהיה מרפא המשוטנים בשמך
Mc 9,37 המשוטנים בשמך ואינו מחבורתינו ובעבור זה **אנחנו** מונעים לו. 38 וישאוש אמ׳ להם אל תמנעו לו
Mc 10,28 איפשריים. 28 ופירו התחיל לאמר לו הנה **אנחנו** עזבנו כל הדברים והולכים אחריך. 29 וישאוש
Mc 10,33 והתחיל לאמר כל אשר יקרה לו. אומ׳ 33 הנה **אנחנו** עולים בירושלם. ובן האל יהיה נמסר ביד
Mc 10,35 אליו יקומו וזואן בני זאבדיב אומרים רבי **אנחנו** רוצים שאי זה דבר שאנחנו נשאל תעשה לנו. 36
Mc 11,31 האנשים ענו אותי. 31 והם חשבו ביניהם. אם **אנחנו** אומרים מן השמים הוא. הוא יאמר אלינו א״כ
Mc 12,14 על איזה דבר. 14 וכאשר באו אמרו לו רבי **אנחנו** יודעים ומכירים היותך אמיתי ואינך נותן לב
Mc 14,58 57 וקמו מקצת עידי שקר נגדו. אומרים 58 **אנחנו** שמענו שאומ׳ אני אהרוס זה המקדש עשוי בידי
Lc 7,19 ואמרו לו אתה הוא אותו שעתיד לבא. או **אנחנו** מקוים אחר. 20 [*] [*] 21 [*] 22 וענה
Lc 7,32 יושבים בשוק ומדבריים ביניהם ואומרי׳ **אנחנו** שרנו לכם בכלי ניגון ולא ערב לכם. אנחנו
Lc 7,32 אנחנו שרנו לכם בכלי ניגון ולא ערב לכם. **אנחנו** בוכים ואתם אינכם בוכים. 33 וכאשר יואן
Lc 8,24 ונגשו אל ישאוש והקיצוהו. ואמרו רבי הנה **אנחנו** אובדים. וישאוש קם וצוה אל הרוח והסער
Lc 9,49 והקטן ביניכם הוא גדול. 49 ויואן אמר רבי **אנחנו** ראינו אדם אחד מגרש השדים מן האנשים בשמך.
Lc 10,11 צאו ברחובות ואמרו. 11 גם העפר שנאסף בנו **אנחנו** מסירים לתתו לכם. רק תדעו שמלכות האל
Lc 13,26 מכיר אתכם מי אתם. 26 אז תתחילו לאמר **אנחנו** אכלנו ושתינו לפניך ואתה למדתנו ברח
Lc 17,10 כי עשיתם כל הדברים שצוה לכם. תאמרו **אנחנו** עבדים ולא מועילים מה שעלינו לעשות עשינו.
Lc 18,28 לאדם איפשריים לאל. 28 ופירו אמר הנה **אנחנו** עזבנו כל הדברים והולכים אנו אחריך 29
Lc 18,31 לקח שנים עשר תלמידיו ואמר להם. הנה **אנחנו** עולים בירושלם ויהיו נשלמים כל הדברים
Lc 20,21 וימסרוהו לשרים. 21 ושאלוהו אומרים רבי **אנחנו** יודעים שאתה אומ׳ ומלמד דברים צדיקים. ולא
Lc 22,71 71 והם אמרו למה אתם שואלים עוד עדים **אנחנו** בעצמינו שמענוהו מפיו: Tit,23 קפיטולו כ״ד
Lc 23,2 והוליכו ישאוש לפילאט 2 והתחילו להלשינו. **אנחנו** מצאנו זה מדיח ומהפך עמנו. ומונע לתת מס
Lc 23,41 אינך ירא אלהים כי בצרתם אתה. 41 ובאמת **אנחנו** סובלים המשפט הראוי לנו וקבלנו משפט אמתי
Jn 1,41 41 וזה מצא ראשונה לשימון אחיו. ואמ׳ לו **אנחנו** מצאנו משיח שנקרא קרישטש: 42 והביאו אל
Jn 1,45 45 ופליף ומצא נאט נאטנאליב ואמ׳ לו **אנחנו** מצאנו ישוש בן יוסף נזוריט. אותו הוא שממנו
Jn 4,22 בירושלם. 22 אתם תתפללו למה שלא ידעתם. **אנחנו** נתפלל למה שאנו יודעים. כי שלום ליהודים
Jn 6,70 נלך דברי חיים נצחיים הם לך: 70 ואותך **אנחנו** מאמינים. והכרנו שאתה משיח בן האל: 71
Jn 8,16 כי אינני לבדי. שהאב שלחני ואני אחדים **אנחנו** 17 ובתורתכם כתו׳ שעדות שנים או יותר הוא
Jn 8,33 ואמת תמלא משאלותיכם: 33 אז אמרו לו **אנחנו** זרע אברהם. ולעולם לא נהיה אחור איך אתה

Jn 8,41	אברהם 41 אתם עושים מעשה אביכם. ואמרו לו	**אנחנו** לא היינו נולדים מזנות. לנו אל אחד ואב
Jn 9,28	לשמוע. חפצתם להיות תלמידיו. 28 [*] [*]	**אנחנו** תלמידי משה אנו. 29 אנחנו יודעים שהאל דבר
Jn 9,29	28 [*] [*] אנחנו תלמידי משה אנו. 29	**אנחנו** יודעים שהאל דבר עם משה. ולא ידענו זה מאין
Jn 9,40	מהפרושים שהיו עמו שמעו זה ואמרו לו. א״כ	**אנחנו** עורים. 41 אז אמ׳ ישאוש להם. אם הייתם אתם
Jn 10,30	יכול לטרוף מיד אבי 30 אני והאב דבר אחד	**אנחנו.** 31 אז קבצו היהודים אבנים בעבור שיסקלוהו.
Jn 11,16	טומאש שאמור דידימוש למקצת אנשים. נלכה	**אנחנו** כמו תלמידים ונמות עמו: 17 אז בא ישאוש
Jn 11,48	מה נעשה שזה האיש עושה אותות רבים. 48 אם	**אנחנו** מניחין אותו כן כולם יאמינו בו. ויבואו
Jn 12,34	באיזו מיתה עתיד למות. 34 ענה אליו העם	**אנחנו** שמענו מהדת שהמשיח עומד קיים ונצחי ואיך
Jn 16,30	כל הדברים ואין צריך לך לשאול לאחר הזה	**אנחנו** מאמינים שיצאת מהאל: 31 ענה להם ישאוש עתה
Jn 20,25	אליהם: 25 אז אמרו לו התלמידים האחרים	**אנחנו** ראינו האדון. וטומאש אמר להם. אם אני רואה
Mt 2,15	אירודיש למלאת דבר האל שאמר על ידי הנביא	**אני** קראתי לבני ממצרים. 16 ויהי כראות אירודש
Mt 3,9	9 ולא תאמרו בלבבכם. אברהם היה אבינו כי	**אני** אומר לכם שהאל יכול להחיות מאלה האבנים בני
Mt 3,11	עץ שאינו עושה פרי טוב יכרת וישרף. 11	**אני** טובל אתכם במים במקום תשובה. והבא אחרי חזק
Mt 4,9	השטן כל מלכיות העולם וכבודם. 9 ואמר לו	**אני** אתנך כל זה אם תקוד ארצה ותתפלל אלי. 10 אז
Mt 5,18	להרוס התורה והנבואות אבל באתי למלאת: 18	**אני** אומר לכם באמת שלא יחסר דבר א׳ מהתורה שלא
Mt 6,2	כנסיותיהם ובדרכים כדי שיכבדום האנשים:	**אני** אומ׳ לכם באמת שכבר קבלו תגמולם: 3 וכאשר
Mt 6,5	ובצדי השוקים כדי שיראו אותם האנשים:	**אני** אומ׳ לכם באמת כבר קבלו שכרם. 6 רק אתה
Mt 6,25	יכול בטוב לעבוד [*] האל והעולם. 25 לכן	**אני** אומר לכם לא תהיו מאד נאנחים מהגוף. מה
Mt 8,3	3 וישוש משיח פשט ידיו ונגעו ואמר	**אני** רוצה לטהרך ותכף היה טהור מהצרעת. 4 ואמ׳
Mt 8,7	גדול והוא נטול 7 ואמ׳ לו ישואש משיח	**אני** אלך וארפאהו לך. 8 ענה אותו השר ואמ׳ אדון
Mt 8,9	רק לבד תאמ׳ בדיבור ובני יהיה נרפא. 9 כי	**אני** אדם חוטא: ויש לי תחתי פרשים. ואומר אני לזה
Mt 8,9	אני אדם חוטא: ויש לי תחתי פרשים. ואומר	**אני** לזה לך והוא הולך. ואומ׳ לאחר בא והוא בא.
Mt 8,10	השר ועמד נפלא. ואמר לאותן שהיו עמו. אמת	**אני** אומר לכם לא מצאתי אמונה כזאת בישראל. 11
Mt 8,11	לא מצאתי אמונה כזאת בישראל. 11 ואומר	**אני** לכם כי רבים יבואו ממזרח וממערב. וינוחו עם
Mt 8,19	היבשה. 19 ובא חכם תוריי מהדת ואמ׳ לו ר׳	**אני** אלך אחריך למקום שתרצה ללכת 20 וישוש אמר לו
Mt 9,6	או לאמר קום ולך. 6 ולמען זה תכירו כי	**אני** יכול למחות העונות בארץ: אז אמ׳ לנטול קום קח
Mt 9,13	החולים. 13 לכו ללמוד מה רוצה לומר. כי	**אני** אוהב יותר חסד מקרבן. לא באתי לקרוא הצדיקים.
Mt 10,15	ומהעיר והסירו העפר מרגליכם. 15 אמת אומר	**אני** לכם שיותר עונש תסבול ליום הדין אותה העיר
Mt 10,16	מאותה דשידומה: קפיטולו ל״ג כפי מתיאו 16	**אני** שולח אתכם כמו צאן בין הזאבים. תהיו חכמים
Mt 10,23	ירדפו אתכם בעיר אחד נוסו באחרת: אמת	**אני** אומר לכם שלא תגמרו עיירות ישראל אשר בן
Mt 10,32	32 לכן כל איש שיפרסמני לפני האנשים	**אני** אבידתו לפני האל אבי שבשמים: 33 ואותו
Mt 10,33	שבשמים: 33 ואותו שיכירני לפני האנשים	**אני** אבידתו לפני האל אבי: קפיטולו ל״ד כפי מתיאו
Mt 10,35	שאני באתי לשום שלום בארץ. 35 אבל כי	**אני** באתי להפריד האב מהבן. והבת מהאם. וכלה
Mt 10,42	כוס אחד ממים קרים בשם תלמידי אמת לכם	**אני** אומר לא יפסיד שכרו: Tit,11 קפיטולו ל״ה כפי
Mt 11,9	א״כ למה יצאתם ראות נביא הוא באמת: ואומר	**אני** לכם שהוא יותר מנביא: 10 זה הוא אותו שממנו
Mt 11,11	שולח מלאכי שיפנה דרכך לפניך. 11 אמת	**אני** אומ׳ לכם כי בכל ילודי אשה אין ילוד גדול
Mt 11,22	היו עושים תשובה. בשקים ובאפר: 22 ואומ׳	**אני** לכם שעונש מעט יהיה לאותן דטיר אי דשידון
Mt 11,24	עדיין יעשו תשובה. עד היום הזה: 24 ואומ׳	**אני** לכם שהשדומיטש יענשו בעונש קטן ביום הדין
Mt 12,6	שוברים השבתות במקדש בלא עון. 6 אמת	**אני** אומר לכם שאותו שהוא בכאן הוא גדול המקדש 7
Mt 12,7	גדול המקדש 7 ואם תבינו מה שאני חפץ לומ׳	**אני** חפץ חסד יותר מקרבן. שום עת אתם לא תענישו
Mt 12,18	ישעיה הנביא אומ׳ 18 רואה אתה בן שלי אשר	**אני** בחרתי ואהובי שערב מאד לנפשי. אני אנוח רוחי
Mt 12,18	אשר אני בחרתי ואהובי שערב מאד לנפשי.	**אני** אנוח רוחי עליו ואגיד צדקה בין העמים. 19 לא
Mt 12,27	הם ביניהם. א״כ איך ימשך מלכותם. 27 אם	**אני** מגרש השדים בכח באלזאבוק. ביניכם באיזה כח
Mt 12,28	אותם ובעבור זה הם יהיו שופטיכם. 28 ואם	**אני** ברוח האל מגרש השדים א״כ לא בא בכם המלכות
Mt 12,31	עמי כנגדי מפזר. 31 ובעד אהבה זו אומר	**אני** לכם עון קללה יכופר לאנשים לבד מי שאומר
Mt 12,36	רע מרוע אוצר נודר רע. 36 בעבור זה אומר	**אני** לכם כי כל מלה כבידה שידוברת תהיה בין האנשים
Mt 13,17	שרואים. ואזניכם ששומעים. 17 כי באמת לכם	**אני** אומר כי רבים נביאים ורבים סופרים כוספים
Mt 13,30	30 תניחו הכל עד הקציר: ובעת הקציר	**אני** אומר לקוצרים לקטו ראשונה הקמשונים. וקשרו
Mt 13,35	35 בעבור זה תהיה נשלמת הנבואה אומרת	**אני** אפתח את פי במשלים ואדבר דברים נסתרים מעולם:
Mt 14,27	להם. ואמר להם יהיה לכם טוב בטחון באל	**אני** הוא אל תפחדו. 28 וענה ש׳ פירו ואמר אדון אם

Mt 15,32 אלהי ישראל. 32 וישואש קרא תלמידיו ואמ׳ **אני** מרחם העם באשר הוא עמד שלשה ימים ואין להם
Mt 15,36 ואחר לקח השבעה לחמים והדגים ועשה כונות **(אני** חושב ש״חנות״ היא הקריאה הנכונה) לשם ובצעם
Mt 16,11 11 ולמה לא תבינו שאיני אומר מהפת. אבל **אני** אומר לכם שתשמרו משאור הצדוקים והפרושים. 12
Mt 16,19 גיהנם לא תהיה להם יכולת כנגדך 19 כי **אני** אתן לך מפתחות השמים. וכל מה שתקשור בארץ
Mt 16,28 ואז ישיב לכל אחד כפי מעלליו 28 אמת **אני** אומר לכם. כי מקצת מאלו שהם פה לא ימותו עד
Mt 17,12 אליהו יבא ויציל כל הדברים. 12 ואומר **אני** לכם שבא ולא הכירוהו. אבל עשו ממנו כל רצונם.
Mt 17,19 ישאוש בעבור מיעוט האמנתכם. אמת אומר לכם **אני** אשר אם לכם תהיה אמונה כמו גרגיר אחד של
Mt 18,3 א׳ והניחו באמצעם 3 ואמר אמתות אומר לכם **אני** שאם לא תשובו ותהיו כמו זה הנער לא תכנסו
Mt 18,10 אשר לא תבזו אחד מאלו הקטנים. כי אומר **אני** לכם [*] 11 [*] 12 [*] אם שום איש יש לו ק׳
Mt 18,13 שנאבדה. 13 ואם יקרה שימצאנה אמיתות אומר **אני** לכם כי יותר ששון יש לי ממנה מן התשעים ותשע
Mt 18,20 20 כי למקום ששנים או שלשה מקובצים בשמי **אני** הוא באמצעם: 21 ואז פירו קרב אליו ואמ׳ אדון
Mt 18,22 לו. אמחול לו ז׳ פעמים. 22 אמ׳ לו ישוש **אני** איני אומר לך ז׳ פעמים. אבל אני אומר לך ע׳
Mt 18,22 לו ישוש אני איני אומר לך ז׳ פעמים. אבל **אני** אומר לך ע׳ פעמים. 23 ולכן דומה למלכות שמים
Mt 19,9 קושי לבבכם. אבל בתחלה לא היה מסכָּם. 9 רק **אני** אומר לכם שכל אדם שיעזוב אשתו אם אינו עושה
Mt 19,20 20 ואמ׳ אליו הבחור כל זה בטוב שמרתי מה **אני** חסר עוד. 21 אמ׳ אליו ישו אם תחפוץ היות שלם
Mt 20,14 עמי לפשוט אחד 14 קח מה שהוא שלך ולך כי **אני** חפץ לתת לאלה האחרונים כמו לך. 15 איני יכול
Mt 20,15 משלי כרצוני. ואת עיניך הוא קנאי כאשר **אני** עושה טוב: 16 ובזאת המדה יהיו האחרונים
Mt 21,24 נתן לך זה היכולת. 24 ענה ישאוש ואמי להם **אני** אהיה שואל דבר אחד ואם אתם אומרים אותו אני
Mt 21,24 אהיה שואל דבר אחד ואם אתם אומרים אותו **אני** אענה בעד אי זה כח אני עושה זה. 25 טבילת
Mt 21,24 אתם אומרים אותו אני אענה בעד אי זה כח **אני** עושה זה. 25 טבילת זואן מאין היא מן השמים או
Mt 21,27 והם ענו אנחנו לא ידענו. והוא אמ׳ להם גם **אני** לא אומ׳ באי זה כח
Mt 21,27 והוא אמ׳ להם גם אני לא אומ׳ באי זה כח **אני** עושה אלה הנפלאות. 28 מה דומה לכם. אדם אחד
Mt 21,30 30 וקרב אל הדרך ואמ׳ לו כדומה. והוא ענה **אני** אלך בחפץ ולא הלך. 31 מי משני אלו עשה רצון
Mt 22,4 אחרת שלח עבדים אחרים אומר תאמרו לקרואים **אני** הכינותי סעודות הבקר בקר ועופות והכל מוכן
Mt 22,32 המתים לא אתם קראתם מה שהאל אמ׳ לכם 32 **אני** הוא אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. איננו
Mt 22,44 44 אמר האדון לאדוני שב לימיני עד אשר **אני** אעשה שית הדום רגלך אויבך. 45 א״כ אם דוד
Mt 24,5 לא יונה אתכם 5 כי רבים יבאו בשמי. אומ׳ **אני** הוא משיח ורבים אנשים יונו. 6 אתם תשמעו
Mt 24,25 מהש׳ כמעט יכנסו בטעות אם יהיה אפשרי. 25 **אני** אומר זה קודם הזמן. 26 ולכן אם אדם לכם יאמר
Mt 25,12 אדון אדון פתח לנו. 12 והוא ענה ואמ׳ אמת **אני** יודע מי אָתֶן 13 לכן תהיו עדות כי אינכן
Mt 25,24 אדון: 24 ובא אותו שקבל הא׳ ואמ׳ אדון **אני** יודע שאתה איש קשה ואכזרי. אתה קוצר במקום
Mt 25,35 אותו שלכם מוכן מראשית העולם עד הנה. 35 **אני** נרעבתי ואתם נתתם לי לאכול. וצמתי ונתתם לי
Mt 25,42 באש גיהנם שמוכן לשטן ואל מלאכיו. 42 **אני** נרעבתי וצמאתי אשר לא נתתם לי לאכול ולשתות.
Mt 26,29 שיהיה שפוכה לכפרת עונותיכם. 29 ואומר **אני** לכם אמונה כי מכאן והלאה לא אשתה מחליקות זה
Mt 26,31 בעבורי בזאת הלילה כי כתוב הוא. **אני** אכה הרועה ותתפזרו הצאן מן הגדוד 32 וכאשר
Mt 26,33 אליו ואם כולם יהיו אישקנדליזאטש בעבורך **אני** לעולם לא אהיה אישקנדליזט. 34 וישוש אמר אליו
Mt 26,48 48 ואותו שמסרו נתן זה הסימן אומ׳ מי אשר **אני** אשק אותו הוא וקחוהו. 49 ותכף נגש אל ישאוש.
Mt 26,61 באו שנים עדים כוזבים 61 ואמרו זה אמר **אני** יכול להשמיד מקדש האל ואחר ג׳ ימים חדשו. 62
Mt 26,63 נגדך. 63 וישו שותק. ושר הכהנים אמר אליו **אני** משביעך באל חי שתאמר לנו אם אתה משיח בן אל
Mt 27,4 הפשוטין לשרי הכהנים והישישים. 4 ואמר **אני** חטאתי כי אני מסרתי דם צדיק הוא כאיש שאינו
Mt 27,4 הכהנים והישישים. 4 ואמר אני חטאתי כי **אני** מסרתי דם צדיק הוא כאיש שאינו יודע. והם ענו
Mt 27,19 תהיה דן האדם ההוא הצדיק כי דברים רבים **אני** ראיתי במראה בעבורו. 20 ושרי הכהנים והזקנים
Mt 27,24 עוד. לקח מים ונטל ידיו לפני העם ואמ׳ **אני** הוא שאיני יודע מדם זה האיש הצדיק. השמרו
Mt 27,43 בטוח באל שיצילהו אם ירצה כי הוא אומ׳ **אני** בן האלוה. 44 וכמדומה לדברים אלו מחירופין.
Mt 28,5 מתים. 5 והמלאך אמ׳ לנשים שלא תפחדו כי **אני** יודע ששאלתם ישו שנתלה. 6 אינינו פה כי קם חי
Mc 1,2 2 כמו כן שהוא כתוב בישעיה נביא אמר הנה **אני** שולח מלאכי לפניך שיפנה הדרך שלך לפניך. 3
Mc 1,8 אותו שאיני ראוי לחלוץ שרוך נעליו. 8 **אני** טובל אתכם במים הוא יטבול אתכם מהקדוש רוח. 9
Mc 1,24 ממני ישואוש נזוריט באת להשמיד אותנו. **אני** יודע שאתהו קדוש הש׳. 25 וישאוש גערו. אומ׳
Mc 1,41 41 וישוש כמרחם עליו שלח ידו ואמ׳ לו **אני** רוצה שתהיה טהור מהצרעת. 42 [*] 43 כאשר
Mc 2,11 יכולת לעזוב העונות בארץ אמר לנטול 11 לך **אני** אומר לך שתקום ותקח מטתך 12 ומיד הוא קם ולקח
Mc 2,17 צריכים רופא רק אותן שיש להם חולי. כי **אני** לא באתי לקרוא הצדיקים אבל החטאים 18 והיו שם

Mc 5,7 מה לך עשות ישאוש ממני בן האלוה עליון **אני** משביעך באל חי שלא תצערני 8 ואמר אליו ישאוש
Mc 5,28 אומרת בקרבה אם אנכי יכולה נגוע לבושו **אני** אהיה נרפאת. 29 ותכף נפסק הגרת הדם. והרגישה
Mc 5,41 ואמר אליה קפיטא קום שרוצה לומר בתולה. **אני** אומר לך שתקומי. 42 ותכף הנערה חזרה חיה
Mc 6,25 היא באה אל המלך ושאלה לו בהכבדה אומרת **אני** חפיצה שתתן לי ראש גואן טבול באחד מפשוטי כלי
Mc 6,50 נבוכים. וישאוש תכף זעק ואמר עמדו בבטחה **אני** הוא אל תפחדו. 51 ואז עלה עמהם בספינה והרוח
Mc 8,2 היה להם לאכול וקרא לתלמידיו ואמ׳ להם 2 **אני** יש לי רחמנות על העם כי הם נמשכים אחרי זה
Mc 8,3 זה שלשת ימים. ואין להם מה לאכול. 3 ואם **אני** אשלחם בביתם יתעלפו בדרך. כי אחרים מהם באו
Mc 8,12 מן השמים. 12 וישאוש אמר להם [*] אמת לכם **אני** אומר שאתם לא תראו סימן ההראות. 13 ועזבם
Mc 8,24 עליו ושאלו אם רואה 24 והוא מביטו אמ׳ **אני** רואה הלוך העמים זקופים כמו אילנות 25 ועדיין
Mc 8,27 ישאוש לתלמידים מה אומרים העמים ממני מי **אני** 28 והם ענו אומרים שאתה הוא גואן טבול.
Mc 8,29 אמ׳ להם ואתם מה אתם אומרים ממני. מי **אני.** וענה פירו ואמר אתה משיח. 30 בעבור זה הוא
Mc 9,12 שבן האלוה יסבול נגישה למות מגונה 12 אכן **אני** אומ׳ לכם שאליהו בא להם ועשו רצונם כמו
Mc 9,16 ביניכם 16 וענה איש אחד מהעם ואמ׳ רבי **אני** נהגתי בני לך שבלבו שטן. 17 ובכל מקום שלוקחו
Mc 9,23 דברים תשיג. 23 ותכף זעק אבי הבן בוכה **אני** מאמין. אכן ייטב לך שתעזור להאמנתי. 24 וכאשר
Mc 9,24 הוא צוה לשטן שיצא. אומ׳ שטן חזק ואלם. **אני** מצוה אותך שתצא ממנו. ואחר לא תחזור בו. 25
Mc 9,40 אחד בשמי בעבור זה שאתם משיחים. באמת לכם **אני** אומר שלא יאבד הגמול. 41 ואותו שאישקנדליזט
Mc 10,15 כי מאלו הוא מלכות שמימיי: 15 אמת לכם **אני** אומר. שום אדם לא יכנס במלכות שממיי אם לא
Mc 11,14 14 וישאוש ענה אומ׳ אליה מכאן והלאה **אני** רוצה ששום אחד לא יאכל פרי ממך. וזה שמעו
Mc 11,23 אליו יהיה לך טובה אמונה בשם 23 כי באמת **אני** אומר לכם כל מי ומי יאמר להר אחד קום ותכנס
Mc 11,24 מיד יהיה עשוי. 24 ובעבור אהבתכם אומר **אני** כי בכל תפלותיכם יהיה לכם אמונה חזקה באל
Mc 11,29 שאתה עושה זה: 29 וישוש ענה ואמר להם. **אני** אשאל לכם דבר אחד ענו לי ואחר אני אומר לכם
Mc 11,29 להם. אני אשאל לכם דבר אחד ענו לי ואחר **אני** אומר לכם באי זה כח אני עושה אלו הדברים. 30
Mc 11,29 אחד ענו לי ואחר אני אומר לכם באי זה כח **אני** עושה אלו הדברים. 30 טבילת ג׳ואן מן השמים או
Mc 11,33 ישו ואמר להם ואני לא אומר לכם באי זה **אני** עושה אלה הדברים: Tit,12 קפיטולו י״ב כפי שן
Mc 12,26 בספר משה כאשר נראה לו האל בסנה אומר **אני** אלוהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. 27 אינו
Mc 12,36 ממנו אמר האדון לאדוני שב לימיני עד אשר **אני** אשית אויבך הדום לרגליך. 37 אם כן אם דוד
Mc 12,43 פרוטות 43 וישאוש קרא תלמידיו ואמ׳ אמת **אני** אומר לכם שאותה ענייה נדבה יותר ממה שהם
Mc 13,23 עוד אם איפשר עשות הנבחרים 23 השמרו. **אני** אמר לכם קודם שיהיה. ובאותן הימים 24 מועברת
Mc 13,30 אתם שקץ העולם מתקרב אל הפתח. 30 אמת **אני** אומר לכם שזה הדור לא יעבור עד שכל אלו
Mc 13,37 ימצאכם ישנים 37 ומה שאני אומר לכם לכל **אני** אומר עורו: Tit,14 קפיטולו י״ד כפי ש׳ מארקו
Mc 14,9 ומְהֵרָה לפני הקבר למשוח לבי 9 אמת לכם **אני** אומ׳ בכל מקום שתהיה מוגד זה האיונגליאו יאמר
Mc 14,18 18 ובעוד שיושבין ישאוש אמ׳ להם אמת לכם **אני** אומר שאחד מכם שאוכל עמי יבגדני 19 והם היו
Mc 14,19 והם היו עצבים. והתחילו כל אחד לאמר אדון **אני** הוא. 20 והוא אמ׳ להם אחד מהשנים עשר שמשים
Mc 14,25 זהו דמי אשר בעבור רבים ישפך. 25 אמת לכם **אני** אומר שאני לא מיין הגפן עד שאשתה מאומן חדש
Mc 14,27 אשקנדליזטש בי בזאת הלילה כי כתוב הוא. **אני** אכה הרועה ונתפזרו הצאן 28 אכן אחר שאחזור חי
Mc 14,29 אמ׳ אם כולם יהיו אשקנדליזטש לא אהיה **אני.** 30 ואמר אליו ישאוש אמת אני אומר לכם. בזאת
Mc 14,30 לא אהיה אני. 30 ואמר אליו ישאוש אמת **אני** אומר לכם. בזאת הלילה קודם שהתרנגול יקרא שני
Mc 14,58 שקר נגדו. אומרים 58 אנחנו שמענו שאומ׳ **אני** אהרוס זה המקדש עשוי בידי אנשים ובשלשת ימים
Mc 14,62 בן משיח בן השם הברוך. 62 וישאוש אמ׳ להם **אני** הוא. ותראו בן האלוה לימין כח האל בא בעבי
Mc 16,7 להם כי לפניהם בגליליאה שם תראוהו. כאשר **אני** אומ׳ לכם. 8 ויצאו וברחו מן הקבר לפי שגדלה
Lc 1,19 ואשתי מהרה ימיה. 19 וענה המלאך ואמ׳ לו **אני** הוא שעומד לפני האל ושולחתי להגיד לך אלה
Lc 2,48 האב והאם אל הבן למה עשית זאת לנו. כי **אני** ואביך כואבים ומאד חפשנוך. 49 והוא אמ׳ להם
Lc 3,8 ולא תתחילו לאמר אבינו הוא אברהם. **אני** אומ׳ לכם שהאל יכול מאבנים אלו החזיר חי בן
Lc 3,16 יהיה ישאוש משיח. 16 ענה יואן ואמ׳ לכולם **אני** טובל אתכם במים אבל יבא יותר חזק ממני שאיני
Lc 4,24 עושה אתה כן בארצך. 24 ואמ׳ להם באמת **אני** אומר לכם שום נביא אינינו מקובל בארצו. 25
Lc 4,34 34 מה לך ישאוש נזוריט שבאת להשמידנו. **אני** יודע שאתה הוא בן האלוה: 35 וישאוש לחשו אומ׳
Lc 5,13 אתה יכול לטהרני 13 וישאוש נגעו ואמ׳ **אני** רוצה לטהר אותך. ומיד הצרעת ברחה ממנו. 14
Lc 5,24 לו יכולת בארץ לעזוב החטאים. אמ׳ אל חולה **אני** אומר לך לך קום וקם מטתך ושאהו לביתך 25 ומיד
Lc 5,32 שהוא בריא. אבל החולים צריכים רופא 32 כי **אני** לא באתי לקרוא הצדיקים רק לחוטאים בתשובה 33
Lc 6,9 וקם ועמד על רגליו. 9 וישאוש אמ׳ להם **אני** שואל אתכם אם ראוי עשות טוב. או עשות רע

Lc 6,27	עושים אביהם של אלו לנביאים. 27 אבל	**אני** אומ׳ לכם שזה אתם שומעים. אהבו אויביכם
Lc 6,38	ולא תענשו. תעזבו ותעזב לכם. 38 תנו ואתן	**אני** לכם. מדה טובה ובחונה ומצודקת תנו. ויותר
Lc 6,47	47 כל איש שבא אלי ובדברי ועושה אותם	**אני** אראה לכם למי הוא דומה: 48 דומה הוא לאדם
Lc 7,6	שיאמרו לישאוש אדון אל תרצה להצטער. כי	**אני** אינינו הגון שתכנס בצל קורתי. 7 ובעבור זה
Lc 7,7	הגון שתכנס בצל קורתי. 7 ובעבור זה	**אני** מדמה שאהיה ראוי שאבוא אליך אבל תאמ׳ זה
Lc 7,8	אבל תאמ׳ זה בדברים ובני יהיה נרפא. 8 כי	**אני** אדם שיש לי תחת רשותי ותחת כחי פרשים. ואומר
Lc 7,8	שיש לי תחת רשותי ותחת כחי פרשים. ואומר	**אני** לזה לך והוא הולך. ואומר אני לאחר בא והוא
Lc 7,8	ואומר אני לזה לך והוא הולך. ואומר	**אני** לאחר בא והוא בא: ואומר אני לעבדי עשה זאת
Lc 7,8	הולך. ואומר אני לאחר בא והוא בא: ואומר	**אני** לעבדי עשה זאת ועושהו. 9 ואותו הדבר שמע
Lc 7,9	הדבר שמע ישאוש ותמה. ונהפך ואמ׳ אמת	**אני** אומר לכם לא מצאתי אמונה כזה בישראל. 10
Lc 7,14	ואותן שנושאין אותו עמדו. וישאוש אמ׳ נער	**אני** מצוה שתקום 15 ומיד אותו שהיה מת קם. והתחיל
Lc 7,28	לכם מלאכי לפניך שיכין הדרך לפניך 28 כי	**אני** אומר לכם. כי בכל אשר נולדו בעולם מאשה לא
Lc 7,40	חטאה היא. 40 וענה ישאוש ואמ׳ לו שימון	**אני** רוצה לומר לך אי זה דברים. וענה שימון ר׳
Lc 7,43	אוהב יותר מאלו השנים. 43 ענה שימון ואמר	**אני** חושב שאותו שיותר נתן. וענה ישאוש ואמר יושר
Lc 7,44	אל האשה ואמ׳ לשימון. רואה אתה זאת האשה.	**אני** נכנסתי בביתך. ואתה לא נתת לי מים לרגלי. אבל
Lc 7,47	וזאת משחה רגלי במשיחה. 47 ובעבור זה	**אני** אומ׳ לך כי לא תהיו נעזבים עונות רבים
Lc 8,28	לך ישאוש לבא אלי בן האל מאד עליון מבקש	**אני** ממך שלא תצערני 29 כי בצואתו לרוח רעה שתצא
Lc 9,9	הנביאים הוא שקם חי. 9 ואמ׳ אירודיש	**אני** הוא שצויתי לשחוט ש׳ יואן מי הוא זה שעושה
Lc 9,18	סמוכים לו וישו שאלם מה אומרים העם מי	**אני** 19 וענו ואמרו יואן טבול ומקצת אומרים אליהו.
Lc 9,20	חי. 20 וישאוש אמר להם. ואתם בדעתכם מי	**אני.** ענה שימון פירי ואמר אתה הוא ישאוש בן אל
Lc 9,27	כשיבואו בידו והאב והמלאכים. 27 ואומר	**אני** לכם באמת שמקצת אלו שהיום פה לא יטעמו מות עד
Lc 9,61	מלכות האל. 61 ואדם אחר אמר לו אדוק	**אני** אלך אחריך רק הנח לי עד שאעשה באופן שידע הכל
Lc 10,3	רבות. רק הקוצרים מועטים. [*] 3 לכו. הנה	**אני** שולח אתכם כשיות בין זאבים. 4 לא תשאו שק
Lc 10,12	לכם. רק תדעו שמלכות האל מתקרב. 12 ואומ׳	**אני** לכם שבאותו יום לא יסבלו שדומיטאנש של אותה
Lc 10,18	עדיין הם משועבדים לנו בשמך. 18 ואמר להם	**אני** [*] שטן יורד משמים כמו ברק. 19 והנה אני
Lc 10,19	אני [*] שטן יורד משמים כמו ברק. 19 והנה	**אני** נתתי לכם יכולת לדרוך כף רגלכם על השרפים ועל
Lc 10,21	21 ובאותה שעה שמח ישאוש ברוח הקדש ואמר	**אני** מתודה לך אב ואדון בשמים ובארץ שהעלמת דברי
Lc 10,24	מאושרים הם שרואים מה שאתם רואים. 24	**אני** אומר לכם כי נביאים רבים יחפצו ראות אותן
Lc 11,8	לקום לתת לך הפת. 8 ואם הוא בהתמדה שואל	**אני** אומר לכם שאם לא קם ולא בעד אהבתו. תקום ותתן
Lc 11,19	מגרש השדים בכח בלזאבוק. 19 ואם בבלזאבוק	**אני** מגרש בניכם במה מגרשים אותם בעבור זה הם יהיו
Lc 11,20	אותם בעבור זה הם יהיו שופטיכם: 20 אבל	**אני** במאמר האל מגרש השדים. אמת שמלכות הש׳ בא. 21
Lc 11,51	עד דם זכריה שנשפך במובח ובבית כן. ולכן	**אני** אומ׳ אליכם ידרש מזה הדור: 52 אוי לכם חכמים
Lc 12,5	הגוף ואחר אין להם דבר אחר שיעשו 5 אבל	**אני** אלמדכם ממי תיראו. תיראו אותו שאחרי מות האדם
Lc 12,27	השדה איך גדילות לא טורחות ולא טוות.	**אני** אומר לכם כי שלימה בכל מעלתו לא היה לו מלבוש
Lc 12,37	הם העבדים הנמצאים ערים בבא אדונם: באמת	**אני** אומ׳ לכם שיהיה יושב ויעשה עמהם שיסבו
Lc 12,44	הוא אותו עבד שרבו מוצאו כן עושה. 44 אמת	**אני** אומ׳ לכם שעל כל הדברים שמחזיק ישליטהו. 45
Lc 12,49	שהפקידו לו דבר רב. דבר רב ישאלו לו: 49	**אני** באתי לשים אש בארץ. וחפץ אני שיהיה מורד. 50
Lc 12,49	לו: 49 אני באתי לשים אש בארץ. וחפץ	**אני** שיהיה מורד. 50 ואני מתאוה שאהיה טבול
Lc 12,50	ואני מתאוה שאהיה טבול מטבילה. בעבור זה	**אני** נדחק עד שישלים: 51 סבורים אתם שבאתי לתת
Lc 12,51	51 סבורים אתם שבאתי לתת שלום בארץ.	**אני** אומר לכם לא כן רק להפריד: 52 ה׳ שיהיו בבית
Lc 12,59	יתנך ביד השוטר. והשוטר יתנך במאסר. 59	**אני** אומ׳ לך שלא תצא משם עד שתשוב אל היותר
Lc 13,5	יותר על כל האנשים הישבים בירושלם. 5	**אני** אומר לכם שאם לא תשובו תהיו אבודים כאלו: 6
Lc 13,24	אמ׳ לו. 24 ואתם סבורים שתכנסו בפתח הצר.	**אני** אומר לכם כי רבים יחפצו ליכנס ולא יכולו. 25
Lc 14,18	מוכן. 18 והתחילו כלם להתנצל הראשון אמ׳	**אני** קניתי עיר ויש לי ללכת שמה לראותה בבקשה ממך
Lc 14,19	בבקשה ממך שתקבל התנצלותי. 19 והשני אמ׳	**אני** קניתי חמשה עולי שורים והולך אני לראותם
Lc 14,19	אמ׳ אני קניתי חמשה עולי שורים והולך	**אני** לראותם ולנסותם אחלי שתקבל התנצלותי: 20
Lc 14,20	אחלי שתקבל התנצלותי: 20 השפעוהשלישי אמ׳	**אני** לקחתי אשה ואיני יכול ללכת. 21 וחזר המשרת
Lc 14,24	בחזקה בעבור שענייני יבאו לגמר: 24 כי	**אני** אומר לכם כי אני אומר לכם כי שום אדם
Lc 14,24	יבאו לגמר: 24 כי אני אומר לכם כי	**אני** אומר לכם כי שום אדם מהנקראים לא יאכלו
Lc 15,7	ואמר שמחו עמי כי מצאתי הצאן שנאבדה. 7	**אני** אומ׳ לכם כן יהיה שמחה בשמים על חוטא אחד

Lc 15,10	אנכי מצאתי דרכמא שלי אותה שאבדתי. 10 כן	**אני** אומר לכם שמחה תהיה לפני המלאכים מן האל על
Lc 15,18	אקום ואלך אל אבי. ובבואו לפניו. אמ׳ לו	**אני** חטאתי לשמים ולך. 19 וכבר איני ראוי להיות
Lc 15,21	אתו חבקו ונשקו. 21 והבן אמר לו אבי	**אני** חטאתי לשמים ולך. וכבר איני ראוי להקרא בנך.
Lc 17,34	אותה. ומי ומי יאבד אותה אמת אותה 34	**אני** אומר לכם שאותו יאבד אום הלילה יהיו שנים
Lc 18,11	רגליו אומר אלה הדברים. אדון אלהים חינות	**אני** עושה לך כי אני איניני כמו האנשים האחרים
Lc 18,11	הדברים. אדון אלהים חינות אני עושה לך כי	**אני** איניני כמו האנשים האחרים גזלנים רעים
Lc 18,12	ומנאפים: ועו׳ איני כמו זה העולמיי. 12	**אני** צם שני פעמים בשבוע. אני נותן משלי מכל
Lc 18,12	זה העולמיי. 12 אני צם שני פעמים בשבוע.	**אני** נותן משלי מכל הדברים שבידי. 13 והעולמיי
Lc 18,13	את חזהו. אומר אדון אלהים רחמני כי חוטא	**אני** 14 אמת אני אומר לכם שהעולמיי זה הלך לביתו
Lc 18,14	אדון אלהים רחמני כי חוטא אני 14 אמת	**אני** אומר לכם שהעולמיי זה הלך לביתו מצודק. כי כל
Lc 18,17	מכיוצא באלו הוא מלכות שמים. 17 באמת לכם	**אני** אומר. מי ומי שלא יקבלו מלכות שמים כמו נערים
Lc 18,29	אנו אחריך 29 וישאוש אמ׳ להם אמת אומר	**אני** לכם. שום אדם לא יניח אביו ואמו או אחיו או
Lc 19,5	ואמר לו זאקיב רד מהר וחושה כי מוכרח	**אני** שאבא היום בביתך. 6 וזאקיב ירד מהרה וקבל ישו
Lc 19,8	חוטא נכנס. 8 וזאקיב עומד אמ׳ לישו אדון	**אני** חפץ לתת חצי נכסי לעניים. ואם רימיתי שום אדם
Lc 19,8	לתת חצי נכסי לעניים. ואם רימיתי שום אדם	**אני** חפץ להשיב לו הדבר ההוא בד׳ כפלים. 9 וישאוש
Lc 19,23	שלא זרעתי 23 ולמה לא נתת ממוני ברבית.	**אני** הייתי מבקש אותה עם המדות. 24 ואמר לאותן
Lc 19,26	25 ואמרו לאדון כבר יש לו עשרה אימנש. 26	**אני** אומר לכם לכל אדם שיש לו ינתן לו ויושפע. ומי
Lc 19,40	עליו רבי מקללים תלמידיך. 40 ואמר להם	**אני** אומר שאם הם ישתקו האבנים ידברו. 41 וכאשר
Lc 20,8	אמ׳ להם ואני לא אומ׳ לכם באי זו ממשלה	**אני** עושה אלה הדברים. 9 והתחיל לאמר לעם זה הדבר.
Lc 20,37	למדהו והראהו משה. כי האל אמ׳ לו בסנה	**אני** אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. 38 אינו
Lc 21,3	פשיטין מערך קטן. 3 ואמר באמת אומר לכם	**אני** שזאת האשה האלמנה ענייה שמה יותר מכולכם. 4
Lc 21,8	אתכם: כי רבים יבאו בשמי שיאמרו לכם שאני	**אני** הוא. והעת יתקרב. ואז אתם לא תחפצו ללכת
Lc 21,15	לבבכם ואל תחשבו באי זה אופן תענו. 15 כי	**אני** אתן לכם כח וחכמה שאליה לא יוכלו לאמר נגדה
Lc 21,32	שיעשו תדעו שמלכות השם׳ קרוב. 32 באמת	**אני** אומר לכם שלא ימות זה הדור עד שכל אלה
Lc 22,16	עמכם זה הפסח קודם שאסבול המיתה. 16 כי	**אני** אומ׳ לכם שלא אוכל אותו עד שיהא נשלם מלכות
Lc 22,18	חנות ואמר קחוהו וחלקוהו ביניכם 18 כי	**אני** אומר לכם שלא אשתה מהיוצא מהגפן עד שיבא
Lc 22,32	בעבור העבירכם בכברה כמו החטה: 32 אבל	**אני** התפללתי בעדך שאמונתך לא תפסק. ועתה לפעמים
Lc 22,33	תצייר אחיך. 33 והוא אמר אליו אדון	**אני** מוכן ללכת עמך בסוהר ובמיתה. 34 וישאוש אמר
Lc 22,34	ללכת עמך בסוהר ובמיתה. 34 וישאוש אמר	**אני** אומר לך פירו לא יקרא התרנגול שג׳ פעמים תהיה
Lc 22,37	שאין לו ימכור מלבושיו ויקנה סכין. 37 כי	**אני** אומר לכם כי מה שכתוב חוייב שיעשה בו. ועם
Lc 22,58	ואמרה ואתה מהם אתה. ופירו אמר אדם אין	**אני.** 59 וכמעט שעה אחת אשה אחת אומרת אמת זה עמהם
Lc 23,14	לי זה האדם שאמרתם שיגרש זה האדם. הנה	**אני** שאלתי זה ולא מצאתי דבר ממה שאתם מלשינים
Lc 23,43	כשתבוא במלכותך. 43 וישוש אמ׳ אליו באמת	**אני** אומ׳ לך שהיום תהיה עמי בגן עדן. 44 והיתה
Lc 24,36	ישאוש עמד באמצעם ואמר להם שלום לכם	**אני** הוא אל תיראו. 37 והם נבהלים וחרדים. חשבו
Jn 1,23	לאותם ששלחונו מה אתה אומ׳ מעצמך. 23 ענה	**אני** הוא קול הקורא במדבר ישרו דרך הש׳. כמו שאמ׳
Jn 1,26	אליהו ולא נביא. 26 יואן ענה להם ואמר.	**אני** טובל אתכם במים. רק באמצעכם עומד אותו שאינכם
Jn 1,32	ומטביל במים 32 וג׳ואן עשה לו עדות. אומ׳	**אני** ראיתי הרוח יורד מן השמים כמעט כמו יונה עומד
Jn 1,50	הוא מלך ישראל. 50 ענה ישאוש ואמר לו. כי	**אני** אומר לך שראיתיך תחת תאנה. תוכל להיות מאמין
Jn 1,51	דברים גדולים מאלו. 51 ואמר לו באמת אומר	**אני** לכם תראו השמים שתפתחו ומלאכי אלהים עולים
Jn 3,3	האל יהיה עמו. 3 ענה ישאוש ואמ׳ לו אמת	**אני** אומ׳ לך שום אדם לא ישיג לראות מלכות שמים אם
Jn 3,5	ושיבא לעולם פעם אחרת: 5 ענה ישאוש אמת	**אני** אומר לך שום אדם לא יכנס במלכות שמים רק אותו
Jn 3,7	ומה שנולד מרוח רוח הוא. 7 אל תתמה כי	**אני** אומ׳ חוייב שתהיו נולדים מחדש. 8 הרוח מנשב
Jn 3,11	רבי בישראל ואלה הדברים לא ידעת. 11 אמת	**אני** אומר לך שאנחנו מה שיודעים מדברים וממה
Jn 3,12	עושים עדות ולא תקבלו עדותינו: 12 אם	**אני** אומר לכם דברים עולמיים ואתם בהם לא תאמינו:
Jn 4,26	וכשיבא יראנו דברים רבים. 26 וישאוש אמר	**אני** הוא שמדבר עמך. 27 ותכף באו תלמידיו. ותמהו
Jn 4,32	תלמידיו בקשוהו שיאכל. 32 והוא אמ׳ להם	**אני** עתיד לאכול דבר שלא ידעתם: 33 אז אמרו
Jn 4,35	שארבעה חדשי׳ יש מכאן עד עת הקציר. הנה	**אני** אומר לכם שאו עיניכם וראו כי כבר תבואות
Jn 4,38	אמתי כי אחד הוא הזורע ואחד המלקט. 38	**אני** שלחתי אתכם ללקוט מה שלא טרחתם בו. אחרים הם
Jn 5,7	בשעה שהמים באים לידי עכירות. וכאשר	**אני** חפץ ללכת כבר קדמני אחר. 8 וישאוש אמר לו קום
Jn 5,24	מכבד הבן אינו מכבד האב ששלחו. 24 אמת	**אני** אומר לכם שמי ששומע דברי ומאמין אותו ששלחני

Jn 5,25 אבל יעבור ממות לחיים. 25 אמת אומר **אני** לכם שתבא שעה ועתה היא שהמתים ישמעו קול המת
Jn 5,31 לעשות רצוני. אבל רצון מי ששלחני. 31 אם **אני** עושה עדות לעצמי אינינו יוצא אמתי 32 אחר הוא
Jn 5,34 אתם שלחתם לזואן ועשה עדות אמתי. 34 רק **אני** איני מקבל עדות אדם אבל זה אני אומר בעבור
Jn 5,34 34 רק אני איני מקבל עדות אדם אבל זה **אני** אומר בעבור שאתם תהיו נושעים. 35 הוא היה
Jn 5,42 41 אין לי זוהר אנשים. 42 רק מכיר **אני** אתכם שאין אהבת האל בכם. 43 אני בא בעולם אב
Jn 5,43 רק מכיר אני אתכם שאין אהבת האל בכם. 43 **אני** בא בעולם אב מאבי. ואינכם מקבלים אותי. אם
Jn 6,20 ויגש אל הספינה ופחדו. 20 אבל אמר להם **אני** הוא אל תיראו. 21 אז רצו לקבלו בספינה. ומיד
Jn 6,26 מתי באת פה. 26 וישאוש ענה להם ואמר. אמת **אני** אומר לכם. אתם שואלים לא בעבור שראיתם אותות.
Jn 6,32 נתן להם לאכול. 32 אז אמר להם ישאוש. אמת **אני** אומר לכם לא נתן לכם משה לחם שמים. אבל אבי
Jn 6,35 עת ניתן לנו הפת הזה. 35 וישאוש אמר להם **אני** הוא לחם חיים. מי שבא אלי לא ירעב. ומי
Jn 6,38 לא אשליכנו בחוץ אותו שבא אלי. 38 כי **אני** ירדתי מן השמים לא בעבור שאעשה רצוני. רק
Jn 6,41 41 אז התלחשו היהודים ממנו. כי אמר **אני** הוא פת שירדתי מן השמים. 42 ואמרו אינינו זה
Jn 6,47 לא שהוא מהאל. והוא ראה האב. 47 אמת אומ׳ **אני** לכם מי שמאמין כי יש לו חיים נצחיים. 48 אני
Jn 6,48 לכם מי שמאמין כי יש לו חיים נצחיים. 48 **אני** הוא פת חיים. 49 אבותיכם אכלו פת במדבר ומתו.
Jn 6,51 השמים בעבור שזה שאוכל ממנו לא ימות: 51 **אני** הוא פת חיים אשר מן השמים ירדתי 52 שאם אחד
Jn 6,54 בשרו לאכול: 54 אז ישאוש אמר להם. אמת **אני** אומר לכם אם לא תאכלו בשר בן האדם. ולא תשתו
Jn 6,71 שאתה משיח בן האל: 71 וישאוש ענה להם. לא **אני** לכם שנים עשר בחרתי אחד מכם הוא שטן. 72 וזה
Jn 7,7 אינו יכול להכע להכעיסכם. אותי הכעיס כי **אני** מעיד עליו שמעשיו רעים. 8 אתם ממיתים ביום זה
Jn 7,21 הוא שרוצה להרגך: 21 ענה ישאוש ואמ׳ להם. **אני** עשיתי פעולה אחת וכולכם תמהים 22 בעבור זה:
Jn 7,28 במקדש ומלמד ואומ׳ ואותי ידעתם מאין **אני.** ידעתם שלא באתי מעצמי רק מאותו ששלחני. אמת.
Jn 7,29 אמת. הוא שאין אתם ידעתם אותו. 29 רק **אני** יודע אותו. ואם אומר לא ידעתיו אהיה מכזב
Jn 7,29 ואם אומר לא ידעתיו אהיה מכזב כמוכם. אבל **אני** יודע שממנו אני והוא שלחני: 30 אז רצו
Jn 7,29 אהיה מכזב כמוכם. אבל אני יודע שממנו **אני** והוא שלחני: 30 אז רצו לתופשו: ואחד מהם לא
Jn 8,12 ומכאן והלאה לא תעשי חטא: 12 וישאוש אומר **אני** הוא נר העולם. מי שבא אחרי לא ילך בחשך וערפל
Jn 8,14 אינו אמתי: 14 ענה ישאוש ואמר להם. ואם **אני** עושה עדות לעצמי אמתי הוא כי יודע אני [*]
Jn 8,14 אני עושה עדות לעצמי אמתי הוא כי יודע **אני** [*] מאין באתי ולאן אני הולך. 15 אתם דנים
Jn 8,14 אמתי הוא כי יודע אני [*] מאין באתי ולאן **אני** הולך. 15 אתם דנים כפי הבשר אבל איני דן שום
Jn 8,18 כתו׳ שעדות שנים או יותר הוא אמתי: 18 **אני** הוא שעושה עדות לעצמי והאב ששלחני עושה עדות
Jn 8,21 באה שעתו: 21 אז אמר להם פעם אחרת ישו. **אני** הולך ואתם תשאלוני ובעונכם תמותו. למקום שאני
Jn 8,26 הוא אמתי. ואני הדברים ששמעתי ממנו הן הם **אני** מדבר בעולם. 27 ולא הכירו מה אומר להם. האל
Jn 8,28 תנש תנשאו בן האדם תכירו שאני הוא ודבר **אני** עושה מעצמי רק כמו שהאב למדני לדבר אלה
Jn 8,29 יחידי. כי אותם הדברים שאליו ערבים **אני** עושה. 30 כל עת הוא מדבר אלה הדברים רבים
Jn 8,34 אומר שנהיה חפשים: 34 ענה להם ישאוש באמת **אני** אומר לכם. שכל אדם שחוטא הוא עבד החטא. 35
Jn 8,37 הבן עושה רצונכם במהרה תהיו חפשים: 37 **אני** יודע שאתם בני אברהם. אבל אתם חפצים להמיתני
Jn 8,38 חפצים להמיתני כי דברי אינינו בתוככם: 38 **אני** מדבר מה שראיתי מהאב ואתם מה שראיתם באביכם
Jn 8,42 אם האל הוא אביכם. אתם תאהבו אותו. כי **אני** באתי מאת האל ומהאל יצאתי. ולא באתי מעצמי.
Jn 8,45 לו מדבר. כי אביו שקרן הוא. 45 אבל **אני** אם אומר לכם אמת אינכם מאמינים לי. 46 אי זה
Jn 8,46 לי. 46 אי זה מכם יתפשני בחטא. אם אומר **אני** לכם אמת למה לא תאמינוני. 47 מי שהוא מהאל.
Jn 8,49 מהשטן יש לך: 49 ענה ישאוש אין בי שד. רק **אני** מכבד אבי. ואתם מבזים אותי. 50 ואני איני
Jn 8,51 מעלתי. אחר הוא ששואלה ודן דין אמת. 51 **אני** אומר לכם באמת שאם אחד יעמיד דברי לא ימות
Jn 8,54 אלו כי אם אתה בעצמך: 54 ענה ישאוש אם **אני** משבח ומעלה עצמי מעלתי אינה דבר. אבי הוא
Jn 8,55 שהוא אלהיכם ולא הכרתם אותו. 55 אבל **אני** הכרתיו. ואהיה כמוכם מכזב. אבל אני יודע אותו
Jn 8,55 אבל אני הכרתיו. ואהיה כמוכם מכזב. אבל **אני** יודע אותו ושומר דבריו. 56 אברהם אביכם חמד
Jn 8,58 ואברהם ראה אותך. 58 אז ישוש אמ׳ להם אמת **אני** אומ׳ לכם שאני קודם שאברהם היה אני הייתי: 59
Jn 8,58 אמת אני אומ׳ לכם שאני קודם שאברהם היה **אני** הייתי: 59 אז הביאו אבנים להשליכם עליו.
Jn 9,9 אינינו זה. רק דומה הוא לו. והוא אמ׳ **אני** הוא. 10 אז אמרו לו ואיך נפתחו עיניך. 11
Jn 9,25 25 אז אמר הוא איני יודע. אבל דבר זה **אני** יודע. שהייתי עור ועתה אני רואה: 26 אז אמרו
Jn 9,25 אבל דבר זה אני יודע. שהייתי עור ועתה **אני** רואה: 26 אז אמרו לו מה עשה לך ואיך פתח
Jn 9,38 שמדבר עמך הוא הוא: 38 והוא אמ׳ אדון **אני** מאמין בו. ונהפך לאחור והתפלל אליו. 39
Jn 10,1 Tit,10 קפיטולו י׳ כפי ש׳ יואן 1 אמת **אני** אומ׳ לכם מי שאינו נכנס בעד השער לבית הצאן

Jn 10,7 להם. 7 אז אמר ישאוש פעם אחרת להם באמת **אני** אומר לכם שאני דלת הצאן 8 כל אותן שבאו היו
Jn 10,9 שבאו היו גנבים. רק הצאן לא שמעו אותם. 9 **אני** הוא דלת. אם אחד יבא ויהיה נכנס נושע יהיה
Jn 10,10 אם לא בעבור שימצא לגנוב והרוג והשמיד. **אני** באתי בעבור שיהיה לכם חיים. ואותה תהיה לכם
Jn 10,11 חיים. ואותה תהיה לכם בגודל ההשפעה. 11 **אני** הוא רועה טוב. ורועה טוב נותן נפשו בעד צאן
Jn 10,14 הוא ואין משים השתדלותו בשמירת הצאן. 14 **אני** הוא רועה טוב ומכיר צאני. והם מכירות אותי.
Jn 10,18 אותה. 18 ושום אדם לא יטול אותה נשמה אם **אני** מניח אותה מעצמי יכולת יש לי לעזוב אותה
Jn 10,25 אתה משיח אמור לנו בגלוי: 25 ענה ישאוש **אני** אומר לכם ואינכם מאמינים. המעשים שאני עושה
Jn 10,30 ושום אדם אין יכול לטרוף מיד אבי 30 **אני** והאב דבר אחד אנחנו. 31 אז קבצו היהודים
Jn 10,34 34 ענה להם ישאוש אינו כתו׳ בתורתכם. **אני** אמרתי אלהים אתם. 35 אם הם אמרו שאלים הם
Jn 10,36 אתם אומרים שאני מחרף ומגדף. כשאמרתי **אני** בן אלים. 37 אם לא הייתי עושה פעולות אבי
Jn 10,38 אבי הייתם יכולים לאמר ככה. 38 אבל אם **אני** עושה אותם. למה אתם אומרים כזה. ואם לא חפצתם
Jn 11,15 הוא מת: 15 והנני שמח בעד אהבתכם: כי **אני** לא הייתי שם בעבור שאתם תאמינו. רק נלך אליו.
Jn 11,25 היותר אחרון שבתחיה: 25 אמ׳ אליה ישאוש **אני** הוא תחייה וחיים למאמין בי. עוד אם ימות
Jn 11,27 מאמינה את זה. 27 והיא אמרה אדון כן **אני** האמנתי שאתה הוא משיח בן אל חי שבא בזה
Jn 11,41 וישאוש נשא עיניו לשמים ואמ׳ אב חנות **אני** עושה לך כי שמעת אותי 42 ואני כבר ידעתי שכל
Jn 12,24 עתה באה השעה אותה שבן אדם יתעלה. 24 אמת **אני** אומר לכם אם גרגיר של חרדל הנופל הלאה לא
Jn 12,46 45 מי שרואה אות רואה מי ששלחני. 46 **אני** נר שבאתי בעולם בעבור שק שכל שיאמין בי לא
Jn 12,47 בערפל. 47 ואם אחד ישמע דברי ולא ישמרם **אני** איני דן אותו כי אני לא באתי לדון העולם. רק
Jn 12,47 ישמע דברי ולא ישמרם אני איני דן אותו כי **אני** לא באתי לדון העולם. רק בעבור שאהיה להם
Jn 12,49 שאמרתי ישפטו אותו ביום אחרון. 49 כי **אני** מעצמי לא דברתי רק האב ששלחני: הוא צוה לי
Jn 12,50 נצחיים. ומה שאני מדבר הוא כמו שהאב כן **אני** דובר. Tit,13 קפיטולי י״ג כפי ש׳ יואן 1 רק
Jn 13,11 נקי ואתם טהורים אבל לא כולכם. 11 כי **אני** יודע אותו שעתיד לבגוד בי. ובעבור זה אמר אין
Jn 13,14 ונותנים שבח וברכה לשם כי [*] 14 [*] **אני** אדוניכם רוחץ רגליכם. ולכם יש לרחוץ האחד רגל
Jn 13,15 ולכם יש לרחוץ האחד רגל חבירו 15 כי **אני** נתתיו לכם למשל. כאשר עשיתי אני כן תעשו גם
Jn 13,15 15 כי אני נתתיו לכם למשל. כאשר עשיתי **אני** כן תעשו גם אתם: 16 אמת אני אומר לכם אין
Jn 13,16 כאשר עשיתי אני כן תעשו גם אתם: 16 אמת **אני** אומר לכם אין העבד גדול מאדוניו והשלוח יותר
Jn 13,18 אלה הדברים מאושרים תהיו כאשר תעשום. 18 **אני** אומר זה מכולכם אני יודע אותן שבחרתי. רק
Jn 13,18 תהיו כאשר תעשום. 18 אני אומר זה מכולכם **אני** יודע אותן שבחרתי. רק בעבור שהכתיבה תהיה
Jn 13,19 מי שאוכל פתי יקום עקיבו נגדי. 19 עתה **אני** אומר לכם קודם מעשה בעבור כשיעשה תאמינו אני
Jn 13,19 אומר לכם קודם מעשה בעבור כשיעשה תאמינו **אני** הוא 20 אמת אני אומר לכם מי שמקבל אותי מקבל
Jn 13,20 מעשה בעבור כשיעשה תאמינו אני הוא 20 אמת **אני** אומר לכם מי שמקבל אותי מקבל מי ששלחני. 21
Jn 13,21 מצא עצמו רוחני והזהיר ואמר אמת אומר **אני** לכם שאחד מכם יבגדני. 22 אז התלמידים הביטו
Jn 13,26 אמ׳ אליו אדון מי הוא 26 [*] הנו פה. **אני** אשלח הפת בצוע. וכאשר טבל הפת נתנו ליודש
Jn 13,33 יכולים לבא במקום שאני הולך שם. ועתה **אני** אומ׳ לכם 34 מצוה חדשה. שתהיו אוהבים זה לזה
Jn 13,37 אמר אליו למה איני יכול ללכת אחריך עתה **אני** אתן את נפשי בעדך 38 וישאוש אמר נשמתך בעבורי
Jn 13,38 38 וישאוש אמר נשמתך בעבורי לא תתן אמת **אני** אומר לך לא יקרא התרנגול עד שתהיה כופר בי
Jn 14,6 יודעים. 5 וטומאש אמר אליו. [*] 6 [*] **אני** דרך אמת וחיים. אין אחד בא אל האב רק בעבורי.
Jn 14,12 בלבד עשוי בעבור שהמעשים שתאמינו: אומר **אני** לכם שהמאמין כי המעשים שאני עושה הוא עושה
Jn 14,12 הוא עושה ודברים גדולים יותר מהם עושה כי **אני** הולך אל העם: 13 והדבר שתשאלו לאב בשמי הוא
Jn 14,18 הוא עתה ובכם יהיה. 18 לא אעזובכם יתומים **אני** אבא אליכם 19 עוד מעט כבר אינכם רואים אותי
Jn 14,20 חי ואתם תחיו. 20 באותו היום תכירו כי **אני** הוא כאבי. ואתם בי ואני בכם. 21 השומר מצותי
Jn 14,27 שהאב ישלח בשמי הוא ילמד אתכם 27 שלומי **אני** נותן לכם. איני נותנו לכם על דרך שהעולם
Jn 14,28 אם אתם תאהבו אותי. אמת שאתם תגילו כי **אני** הולך אל האב והאב גדול ממני: 29 עתה גלו מי
Jn 14,31 שאני אוהב האב והוא נתן מצותו לי וכן **אני** עושה קומו ונלכה מזה: Tit,15 קפיטולו ט״ו כפי
Jn 15,1 מזה: Tit,15 קפיטולו ט״ו כפי ש׳ זואן 1 **אני** הוא גפן אמת. ואבי הוא החורש 2 וישליך כל כף
Jn 15,5 מעצמה אם אינה עומדת אם לא תעמדו בי. 5 **אני** הוא האילן ואתם הכפות שעומדות בי ואני בו.
Jn 15,15 העבד אינו יודע מה האדון עושה. אבל אומר **אני** לכם היותכם אוהבי כי כל הדברים שאמרתי אמר
Jn 15,16 לכם. 16 ואתם לא בחרתם אותי. אבל **אני** בחרתי בכם. ושמתי אתכם בעבור שתלכו ותשאו
Jn 15,17 שהדבר תשאלו בשמי יתן לכם. 17 אלה הדברים **אני** מצוה לכם שתאהבו זה את זה. 18 אם העולם יכעיס
Jn 16,5 לא אמרתי לכם בראשונה כשהייתי עמכם. ועתה **אני** הולך לאותו ששלחני. ואחד מכם אינו שואלני לאן

Jn 16,7 לכם אלה הדברים דאגה נתמלאה לבבכם. 7 אבל **אני** אומר לכם שצריך הוא לכם שאלך כי אם לא אלך
Jn 16,10 9 עון. כי לא האמינו בי 10 ומצדקה כי **אני** הולך אל האב. ומעתה לא תראו אותי 11 רק
Jn 16,16 ויגיד לכם מעט. 16 ומעתה לא תראו אותי כי **אני** הולך אל האב: 17 אז אמרו תלמידיו ביניהם מה
Jn 16,17 מעט לא תראוני. ופעם אחרת מעט ותראוני כי **אני** הולך אל האב. 18 אז אומרים מה הוא זה שאומר
Jn 16,19 אמר אליהם מה זה אתם מדברים בקרבכם כי **אני** אמרתי אחר מעט. ולא תראו. ופעם אחרת מעט
Jn 16,20 תראו. ופעם אחרת מעט ותראו אותי. 20 אמת **אני** אומר לכם שאתם תבכו והעולם ישמח. אבל אתם
Jn 16,22 האדם נולד בעולם. 22 ואמת כן דאגתכם אבל **אני** אראה אתכם פעם אחרת. ולבבכם ישמח וגילכם שום
Jn 16,23 היום לא תשאלו לי שום דבר. אמת אומר **אני** לכם אם תשאלו לאב אי זה דבר לשמי [*]. 24 [*]
Jn 16,28 כאשר אהבתם אותי והאמנתם שיצאתי מהאל. 28 **אני** יצאתי מהאב ובאתי לעולם. ופעם אחרת אני עוזב
Jn 16,28 אני יצאתי מהאב ובאתי לעולם. ופעם אחרת **אני** עוזב העולם והולך אל האב. 29 ואמרו לו
Jn 16,33 כי תהיה לכם צרה בעולם רק תבטחו בי כי **אני** נצחתי העולם: Tit,17 קפיטולו י״ז כפי יואן 1
Jn 17,4 לבד אל אמת. ואותו ששלחת ישאוש משיח. 4 **אני** הודעתיך על הארץ המלאכה השלמתי שנתת לי
Jn 17,6 אורה שהיתה לו קודם שנברא העולם עמך. 6 **אני** גליתי שמך לאנשי העולם שנתתם לי. שלך היו
Jn 17,9 באמת שממך יצאתי והאמינו שאתה שלחתני. 9 **אני** בעדם מתפלל לא בעד העולם רק בעד אלו שנתת לי.
Jn 17,12 דבר אחד כמו שאנחנו 12 בעוד שעמדתי עמהם. **אני** שמרתים בשמך. אותם שנתת לי שמרתי. ואחד מהם
Jn 17,13 למען תהיה הכתיבה נשלמת. 13 אך עתה אליך **אני** בא: ואלה הדברים דבר בעולם בעבור שיהיה להם
Jn 17,14 בעבור שיהיה להם גילי שלם בעצמו. 14 **אני** נתת להם דבריך. והעולם בהם שמע היה לו [*].
Jn 17,15 דבריך. והעולם בהם שמע היה לו [*]. 15 **אני** מחלה שתקחם מהעולם. אבל שתשמרם מהרע. 16 אינם
Jn 17,19 בעולם. ואני שלחתיה בעולם. 19 ובעבורם **אני** מקדש אותם עצמי למען יהיו הם מקודשים באמת.
Jn 17,22 שאתה שלחתני. 22 והאורה שנתת לי אתה. **אני** נתתי להם בעבור שיהיו דבר אחד. כמו שאנחנו
Jn 17,23 שיהיו דבר אחד. כמו שאנחנו דבר אחד. 23 **אני** בהם ואתה בי בעבור שיהיו אחדים בכל דבר
Jn 17,24 ושאהבת אותם כמו שאהבת אותי: 24 אב **אני** רוצה שאותן שנתת לי שבמקום שאני אהיה שם הם
Jn 17,25 היה. 25 אב צדיק העולם לא הכירך. אך **אני** הכרתיך והם הכירו שאתה שלחתני ושאהבת אותם.
Jn 18,5 5 ואמרו ישאוש דנזריט. וישאוש אמר להם **אני** הוא ג׳ודיש שמסרו עמהם. 6 אז כשאמר [*] להם
Jn 18,6 ג׳ודיש שמסרו עמהם. 6 אז כשאמר [*] להם **אני** הוא חזרו לאחוריהם ונפלו לאחור: 7 אז שאל פעם
Jn 18,8 דנאזריט. 8 ענה ישאוש כבר אמרתי לכם **אני** הוא. אם כן אם אותי אתם מבקשים הניחו אלה
Jn 18,20 מתלמידיו וממוסרו. 20 ענה ישאוש אליו. **אני** בגלוי דברתי בעולם ואני כל שעה למדתי בבית
Jn 18,23 עונה כן להגמון. 23 וישאוש ענה אליו. אם **אני** דברתי דבר רע עשה לי עדות רע. רק אם טוב
Jn 18,37 אתה מלך. ענה ישאוש אתה אומ׳ שאני מלך. **אני** לדבר זה נולדתי בעבור זה באתי לעולם לעשות
Jn 18,38 הוא אמת. וכאשר זה אמ׳ פעם אחרת אמ׳ להם **אני** איני מוצא בזה שום דבר 39 ומנהג הוא שאני
Jn 20,25 אנחנו ראינו האדון. וטומאש אמר להם. אם **אני** רואה בידים תקיעת המסמרים ואני משים אצבעי
Jn 21,3 שהיו יחדיו. 3 ושימון פירו אמר אלהם. **אני** הולך לצוד דגים. והם אמרו לו ואנחנו נלך עמך.
Jn 21,18 וישאוש אמר אליו האכיל צאני. 18 אמת אומר **אני** לך כשהיית נער היית יושב והולך למקום חפצך.
Jn 21,22 לישאוש. מה יהיה מזה. 22 ישאוש אמר אליו **אני** רוצה שיע שיעמוד פה עד שאבא מה לך אתה תלך
Jn 21,23 בתוך אחיו שאותו תלמיד לא ימות. רק אמר **אני** רוצה שכן יעמוד עד שאבא מה לך. 24 זה הוא
Jn 21,25 רבים עשה ישאוש שאם כלם יהיו נכתבים חושב **אני** שכל העולם לא יוכל להכיל הספרים שיצטרכו
Lc 3,1 ממלכות אִיטוּרֶיאָה וטִירְקוּדִיגִיש אליש **אניאה** ואבילינא דטרקא 2 תחת שרי הכהנים הולך
Lc 5,2 והוא עומד סמוך יאור נזוריט. 2 וראה שתי **אניות** סמוך היאור והאנשים יצאו ורוחצים הרשתות. 3
Jn 10,17 ורועה אחד. 17 בעבור זה אהבני האב כאשר **אניח** נשמתי בעבור שפעם אחרת יקח אותה. 18 ושום
Mt 19,16 נגש אלי ואמ׳ לו רבי טוב אי זה טוב אוכל **אנכי** עשות שיהיה לי חיים נצחיים. 17 וענה ישאוש
Mt 26,22 היו מאד דואגים. והתחיל כל אחד לאמר אדון **אנכי** הוא. 23 והוא ענה אותו שמשים היד עמי בקערה
Mt 26,25 ואותו איש 25 ענה יוד״ש שמסרו ואמ׳ ר׳ **אנכי** הוא. וענה ישו ואמר לו אתה אומר. 26 וכאשר
Mc 5,28 אחורי מלבושיו 28 כי היא אומרת בקרבה אם **אנכי** יכולה נגוע לבושו אני אהיה נרפאת. 29 ותכף
Lc 1,48 שפלות שפחתו. ובעבור זה כל הבריות יאמרו **אנכי** היות מאושרת. 49 כי אותו שהוא כולו יכול
Lc 2,10 גדול 10 והמלאך אמ׳ להם אל תפחדו. הנה **אנכי** מגיד לכם שמחה גדולה שתהיה לכל העם. 11 כי
Lc 7,27 ועוד יותר מנביא. 27 זהו שממנו כתוב. הנה **אנכי** שולח לכם מלאכי לפניך שיכין הדרך לפניך 28
Lc 15,9 ואוהבותיה ושכינותיה אומרת שמחו עמי כי **אנכי** מצאתי דרכמא שלי אותה שאבדתי. 10 כן אני
Jn 4,19 בעליך אמת אמרת: 19 והאשה אמרה לו אדון **אנכי** מכרת שאתה נביא: 20 אבותינו התפללו לשם בזה
Jn 4,25 שיתפללו לו ברוח ובאמת. 25 והאשה אמרה לו **אנכי** יודעת שמשיח הוא קרישטו עתיד לבא. וכשיבא
Jn 11,22 לשעבר היית פה אחי לא היה מת. 22 אבל עתה **אנכי** יודעת כי כל דברים שאתה שואל נותנים לך. 23

Jn 11,24 אחיך יחזור חי. 24 ומרטא אמרה לו יודעת
Jn 19,4 יצא פילאט להם פעם אחרת בחוץ. ואמ׳ הנה
Jn 20,2 אמרה להם אדוני נטלוהו מן הקבר. ואין
Jn 20,18 מגדלינא הלכה והגידה לתלמידים אומרת
Lc 3,28 אטדי. שם היה קושן. שם היה מודאן. שם היה
Jn 12,28 קול מן השמים. ואמרה ואני עיליתיו ועוד
Mt 2,3 3 ויהי כשמוע אירודש דבריהם עמד נבהל וכל
Mt 5,9 8 אשרי נקיי הלב כי הם יראו השם: 9 אשרי
Mt 14,35 34 ותכף לקחו ארץ בגינטזאריט. 35 וכאשר
Lc 7,31 היו נטבלים מיואן. 31 [*] לכן למי נאמ׳
Lc 11,32 חכמת שלמה. והנה יש בכאן גדול משלמה: 32
Mt 4,19 19 ויאמר להם בואו אחרי ואעשה אתכם דייגי
Mt 6,1 הטובים לפני העם מפני שתהיו בעיניהם
Mt 14,21 מליאות. 21 ומספר האוכלים היו ה׳ אלפים
Mt 15,38 מליאות. 38 והיו האוכלים כמו ד׳ אלפים
Mt 16,8 מה שחושבים. אמ׳ להם מה תחשבו ביניכם
Mt 16,14 מה אומרים האנשים ממני. 14 והם אמרו מקצת
Mt 19,12 לא למי שנתון לו דעת להבין: 12 יש מקצת
Mt 22,9 9 תלכו אם כן בדרכים וקראו כל אותם
Mt 23,15 רמאים שתסובבו הארץ והים לתת בינה למקצת
Mt 23,28 ולכלוך. 28 וכן אתם דומים לעמים בחוץ
Mt 24,5 רבים יבאו בשמי. אומ׳ אני הוא משיח ורבים
Mc 2,3 היה מלא עד הפתח. [*] 3 ובאו אליו ד׳
Mc 14,58 שאומ׳ אני אהרוס זה המקדש עשוי בידי
Mc 14,58 אנשים ובשלשת ימים אחרים חדש עשוי בידי
Lc 5,18 וכח הש׳ היה בו לרפא אותם. 18 והנה
Lc 7,41 אי זה דברים. וענה שימון ר׳ אמור. 41 שני
Lc 9,30 פניו ומלבושיו לבן ומזהיר. 30 והנה שני
Lc 14,16 אמ׳ אליו אדם אחד עשה זימון גדול וזימן
Lc 17,12 12 וכשנכנס במגדול אחד באו אליו עשרה
Lc 18,10 צדיקים ומבזים האחרים. זה הדבר 10 שני
Lc 20,20 כי עליהם ובעבורם אומ׳ המשל. 20 ושלחו לו
Lc 23,27 וערב עליו שישאנה אחר ישאוש 27 ורוב חיל
Jn 2,14 ועלה ישאוש בירושלם. 14 ומצא במקדש
Jn 5,3 נקראים בלעז פרושיש 3 שם שוכבים רוב
Jn 5,41 שתהיה לכם חיים נצחיים. 41 אין לי זוהר
Jn 11,16 16 אז אמר טומאש שאמור דידימוש למקצת
Mc 14,44 44 והבוגד נתנם זה הסימן אמ׳ אותו שאני
Mc 15,21 באותו מקום שהיה שמו שימון עבד שבא מעירו
Mt 20,22 מה אתם שואלים. תוכלו לסבול המות שאני
Mc 10,38 אתם שואלים. תוכלו אתם סבול המיתה שאני
Mt 11,2 שילכו עמו דרוש בעיירות. 2 וזואן
Mt 14,3 ועושה נפלאות. 3 כי אירודיש מחזיק בזואן
Mt 25,44 רעב וצמא ובלא בית ערום או חולה או
Mc 1,14 משרתים אותו. 14 ואחר שג׳ואן היה
Mc 14,32 גיטשמני ואמ׳ לתלמידיו שבו פה עד שאני
Lc 23,17 אז עזבו לו כאשר יסרו. 17 והיה לו להניח
Mc Prol,20 שאבד אשר לו הושב האצבע. וזה אחד הגמון
Mt 18,21 אליו ואמ׳ אדון ריע חוטא לי כמה פעמים
Jn 18,3 בא הרבה לשם עם תלמידיו. 3 אז כאשר יודיש

אנכי שיקום ביום היותר אחרון שבתחיה: 25 אמ׳ אליה
אנכי מוליך לכם בחוץ זה בעבור שהכירו כי איני
אנכי יודעת להיכן הניחוהו. 3 אז יצא פירו ואותו
אנכי ראיתי. ואמ׳ לי אלה הדברים 19 אז שבת אחד
אנן. 29 שם היה ישאוש. שם היה אליעזר. שם היה
אנשאנו. 29 אז העם העומד שם שמעו זה. אמרו זה הוא
אנשי ירושלם עמו. 4 ויקבוץ כל שרי הכהנים וחכמי
אנשי השלום כי הם יקראו בני השם: 10 אשרי הסובלים
אנשי המקום ההוא הכירוהו שלחו אליו בכל הארץ
אנשי זה הדור נמשלים. 32 נמשלים הם לנערים יושבים
אנשי נינוה יקומו בדין עם זאת המשפחה ויענישוה כי
אנשים. 20 ותכף הלכו אחריו והניחו הרשתות. 21
אנשים טובים. כי תאבדו גמול אביכם שבשמים:
אנשים לבד ונשים וטף. 22 ותכף צוה לתלמידים עלות
אנשים לבד נשים וילדים. 39 והניח העם ועלה בספינה
אנשים בלתי מאמינים. אתם חושבים בעבור שאין לכם
אנשים אומרים שאתה הוא זואן טבול. ומקצת אומרים
אנשים שנולדים קשטראטש מבטן אמם. ומקצת הם
אנשים שתמצאו לנישואין. 10 הלכו העבדים ואספו כל
אנשים. וכאשר הבינותם אתם אתם עושים אותם יותר
אנשים צדיקים ובפנים אתם מלאים מכל רמאות ולב רע.
אנשים יונו. 6 אתם תשמעו מלחמות והסעת מלחמות
אנשים נושאים אדם אחד נטול במטה. 4 וכאשר לא יכלו
אנשים ובשלשת ימים אחרים חדש עשוי בידי אנשים
אנשים אבנהו. 59 ולא היה מוסכם עדותם. 60 וקם
אנשים נושאים איש אחד במטתו ובקשו לשומו לפנים
אנשים חייבין לאיש אחד. האחד חייב לו עשרה פשיטין
אנשים מדברים עמו. והם משה ואליהו. 32-31 [*] 33
אנשים רבים. 17 ושלח משרתו בשעת האכילה לקרוא
אנשים מצורעים שעומדים מרחוק 13 וצועקים רם ישאוש
אנשים עלו במקדש להתפלל שם. האחד פרוש והאחד
אנשים שעושים עצמם צדיקי׳ בעבור שיתפשוהו בדבר מה
אנשים ונשים הולכים אחריו בוכים ואוננים עליו. 28
אנשים מוכרים צאן ובקר ויונים. 15 וכאשר עשה כמעט
אנשים חולים עורים חגרים ומשוקים. וממתינים תנועת
אנשים. 42 רק מכיר אני אתכם שאין אהבת האל בכם.
אנשים. נלכה אנחנו כמו תלמידים ונמות עמו: 17 אז
אנשק הוא הוא קחוהו והביאוהו בחכמה. 45 ומיד שבא
אס אלשנדריאה אי דנופי שישא שתי וערב שלו 22
אסבול. והן אמרו הין: 23 והוא אמ׳ מיתתי תסבלו.
אסבול. [*] 39 [*] [*] [*] [*] והטבילה שאני אהיה
אסור כאשר שמע המעשים שאלוהו שנים תלמידיו 3 אתהו
אסור בעבור כי מתפישו על אִירוֹדָיָא אשת אחיו. 4 כי
אסור ולא שרתונך. 45 אז ענה להם אומר אמיתות אומ׳
אסור. בא ישאוש בגליליאה ודורש דבר האל. 15 ואומ׳
אסיים להתפלל 33 ולקח עמו פירו ויקומו וזואן
אסיר אחד ביום החג. 18 וכל העם [*] [*] [*] צעק
אסכנדריאש וזה חוייב חפש ולהבין בסדר דבריו
אסלח לו. אמחול לו ז׳ פעמים. 22 אמ׳ לו ישוש אני
אסף עם רב ועבדי ההגמונים. והפרושים באו שם עם

Mt 13,30 וקשרו אותם במשואות ושרפו אותם. והחטים
Mt 28,12 וספרו כל מה שנעשה לשרי הכהנים 12 והם
Lc 5,6 בדבריך נאריך רשתותיך. 6 וכאשר זה נעשה
Jn 6,12 אשר שאלו. 12 כאשר שבעו אמר לתלמידיו.
Jn 6,13 לתלמידיו. אספו זה הנותר שלא יפסד. 13 אז
Lc 12,19 וטובתי. 19 ואומר לנפשי רוב טובות
Mt 25,43 לי לאכול ולשתות. 43 בלא בית הייתי ולא
Jn 14,18 תכירו כי בכם הוא עתה ובכם יהיה. 18 לא
Mt 11,28 יבאו אלי כל אותן שמצטערים ונוגישים ואני
Mt 17,16 ישאוש ואמ׳ אומה ממאנת והפוכה עד כמה
Mt 21,24 שואל דבר אחד ואם אתם אומרים אותו אני
Jn 8,11 אין כאן גואל אחד. וישאוש אמר לה ואני לא
Mt 20,32 וישוש קראם מה אתם שואלים מה אתם חפצים
Mt 22,44 אמר האדון לאדוני שב לימיני עד אשר אני
Mt 27,22 והם אמרו בראבן. 22 ופילאט אמ׳ אז ומה
Mc 10,36 תעשה לנו. 36 וישאוש אמ׳ להם מה תרצו.
Lc 10,25 אחד בדת קם לנסות אותו ואמר אי זה דברים
Lc 12,17 כגודל השפע. 17 והאדם חושב בעצמו אומר מה
Lc 12,18 לי במה אאסוף טובתי ופירותי. 18 ואמ׳
Lc 16,3 בהרשאה ההיא. 3 והמורשה אמ׳ בקרבו מה
Lc 16,4 לחשוב בושת יש לי לשאול. 4 איני יודע מה
Lc 18,18 18 ושר אחד מהפרושים שאלו אמ׳ רבי טוב מה
Lc 20,13 שלחוהו בחוץ. 13 ואדון הכרם אמ׳ מה
Jn 14,14 האב בבן. 14 אם דבר אחד תשאלו בשמי אותו
Jn 17,26 אותם. 26 ואני הודעתי להם שמך. ועוד
Jn 3,36 מי שאינו מאמין הבן לא יהיה לו חיים רק
Lc 24,42 אי זה דבר לאכול. 42 והם נתנו לו חלק דג
Mt 5,26 ותושם במאסר 26 באמת לא תצא משם עד השלמך
Lc 7,10 אותם שנשלחו לישאוש. ומצאו הנער שהיה
Lc 22,22 היא בשולחן. 22 ובאמת בן האדם כפי שהוא
Lc 16,9 לכם שתעשו לכם .. הרוע לב בעבור שתהיו
Lc 23,46 46 וישוש צועק בקול גדול. אב בידך
Mt 23,37 נכספת לקבץ עמך כמו התרנגולת מאספת
Jn 11,54 הלך במלכות קרובה אל המדבר בעיר שנקראת
Mt 18,29 29 והוא מתחנן לו ואומר חמול עלי ואני
Mt 19,23 וישו אמר לתלמידיו אמיתות אומר דבר בלתי
Mt 24,24 שהנבחרים מהש׳ כמעט יכנסו בטעות אם יהיה
Mt 13,35 35 בעבור זה תהיה נשלמת הנבואה אומרת אני
Mc 7,34 נגע לשונו 34 ומביט לשמים מתאנח ואמ׳
Mc Prol,17 ביותר נקלה. והגיד מגלת חייו שהוא כרת
Jn 20,25 אני רואה בידים תקיעת המסמרים ואני משים
Jn 20,27 שלום יהיה עמכם. 27 אח״כ אמר לטומאש שים
Mt 1,9 9 אוזיאש הוליד יותאש. יותאש הוליד
Mt 1,9 9 אוזיאש הוליד יותאש. יותאש הוליד אקאם.
Lc 15,18 באכילה בית אבי. ואני מת בכאן ברעב. 18
Mt 1,14 אזור. 14 אזור הוליד צדוק. צדוק הוליד
Mt 1,14 14 אזור הוליד צדוק. צדוק הוליד אקים.
Lc 3,30 יונה. שם היה אלי. שם היה אלים. שם היה
Jn 2,19 ישאוש ואמ׳ להם תתירו זה המקדש ובג׳ ימים
Jn 6,40 הבן ומאמין יהיה לו חיים נצחיים. ואני

אספו במגורתי: 31 משל אחר אמר להם מלכות שמים הוא
אספו הזקנים ועשו עצה ונתנו רוב כסף לשומרים 13
אספו דגים רבים באותן שרשתות שלהם משתברין. 7
אספו זה הנותר שלא יפסד. 13 אז אספו ומלאו י״ב
אספו ומלאו י״ב קופות מפירורין הנותרים לאשר
אספת ברוב שנים אכלי ושתי ותנוחי. 20 והאל אמ׳
אספתוני. ערום הייתי ולא כסיתוני. חולה ואסור
אעזובכם יתומים אני אבא אליכם 19 עוד מעט כבר
אעזורכם 29 ושאו עולי עליכם. ולמדו ממני שאני שפל
אעמוד עמכם שאוהו אלי. 17 וישוש גער לשטן ויצא
אענה בעד אי זה כח אני עושה זה. 25 טבילת זואן
אענישך לכי. ומכאן והלאה לא תעשי חטא: 12 וישאוש
אעשה לכם. 33 והם אמרו אדון שתפתח עינינו 34
אעשה שית הדום רגלך אויבך. 45 א״כ אם דוד קראו
אעשה מישו האמור משיח. 23 והכל אמרו יהי מונח
אעשה לכם. 37 והם אמרו תן לנו שאחד ממנו ישב בצד
אעשה למען השיגי חיים נצחיים 26 ואמ׳ לו מה כתו׳
אעשה שאין לי במה אאסוף טובתי ופירותי. 18 ואמ׳
אעשה זאת אהרוס אוצרותי ואעשם יותר גדולים ואקבץ
אעשה שאדוני נוטל ממני הרשאתי. איני יודע לחשוב
אעשה כשאהיה מסולק מן ההרשאה באופן שיקבלני שנית.
אעשה שאוכל לנחול חיים נצחיים. 19 וישאוש אמר לו.
אעשה אשלח היקיר בני אהובי באולי כאשר יראוהו
אעשה: 15 אם תאהבוני ותשמרו מצותי 16 ואני אתפלל
אעשה שיכירוהו בעבור אהבת אשר אהבת אותי. תהיה
אף השם׳ עומדת עליו: Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי ש׳
אפוי. ויערת דבש אחת. 43 וכאשר אכל לפניהם לקח
אפילו החוב היות קטן: קפיטולו ט״ו כפי מתיאו 27
אפס שנתרפא ובריא. 11 ונעשה היה מכאן ואילך שהולך
אפס הולך. אכן אוי לאותו אותו: 23 והם התחילו
אפסים שאסיפכם באוהלים נצחיים. 10 מי שהוא נאמן
אפקיד רוחי. ובאמרו אלה הדברים שלח רוחו. 47
אפרוחיה תחת כנפיה ולא אבית. 38 ובעבור זה הנה
אפרים ושם עומד עם תלמידיו. 55 ונתקרב פסח
אפרעך. 30 והוא לא רצה הקשיבו. אבל הלך ושם אותו
אפשרי הוא הכנס העשירים במלכות שממיי: 24 ועוד
אפשרי. 25 אני אומר זה קודם הזמן. 26 ולכן אם אדם
אפתח את פי במשלים ואדבר דברים נסתרים מעולם: 36
אפתח ר״ל פתחו. 35 ותכף אזניו היו פתוחות ובלבול
אצבעו בעבור שיגרשהו מהכהונה. אבל השם׳ מביט
אצבעי במקום המסמרים ואינִי משים ידי לצדו איני
אצבעך פה וראה ידי ושים ידך לצדי ולא תהיה בלתי
אקאם. אקאם הוליד איזקיאש. 10 איזקיאש הוליד
אקאם הוליד איזקיאש. 10 איזקיאש הוליד מנשיש.
אקום ואלך אל אבי. ובבואו לפניו. אמ׳ לו אני
אקים. אקים הוליד אליאוט. 15 אליאוט הוליד אלעזר.
אקים הוליד אליאוט. 15 אליאוט הוליד אלעזר. אלעזר
אקים. 31 שם היה מליאה: שם היה מכנה. שם היה
אקימהו. 20 אז אמרו לו היהודים זה המקדש נתארך
אקימהו חי ביום היותר אחרון. 41 אז התלחשו

Jn 6,44 לבא אלי. אם האב ששלחני לא ימשכהו. ואני **אקימהו** ביום היותר אחרון. 45 כי כתוב הוא
Jn 6,55 ומי ששותה דמי יהיה לו חיים נצחיים ואה **אקימהו** ביום היותר אחרון. 56 כי בשרי הוא האוכל
Lc 6,47 47 כל איש שבא אלי ובדברי ועושה אותם אני **אראה** לכם למי הוא דומה: 48 דומה הוא לאדם שבונה
Jn 16,22 נולד בעולם. 22 ואמת כן דאגתכם אבל אני **אראה** אתכם פעם אחרת. ולבבכם ישמח וגילכם שום אדם
Mt 1,3 וזרא מתמר. פרש הוליד אֶשְׁרוֹם. אשרון הוליד **אראם.** 4 אראם הוליד אמינדף. אמינאדף הוליד נאשון.
Mt 1,4 פרש הוליד אֶשְׁרוֹם. אשרון הוליד אראם. 4 **אראם** הוליד אמינדף. אמינאדף הוליד נאשון. נאשון
Lc 2,37 שבע שנים עם בתוליה. 37 והיתה אלמנה עד **ארבע** ושלשים שנה. ואינה זזה מהמקדש עושה עבודה
Mt Prol,8 נגד המינין. ועם שֶׁרַבִּים כתבו האיונגלי לבד **ארבעה** יש עדות אמת. כי הם הגידו אמונת השילוש
Jn 11,17 עמו: 17 אז בא ישאוש ומצא אותו שעמד בקבר **ארבעה** ימים. 18 ובטניאה קרובה מירושלם ט״ו מילין.
Jn 11,39 המת אמרה לו אדון כבר הוא מסריח. כי זה **ארבעה** ימים שמת. 40 וישאוש אמר אליה לא אמרתי לך
Lc 4,2 מגורדא והונהג בעד הרוח במדבר 2 ועומד שם **ארבעים** יום ונתנסה בעד הש׳. ולא אכל עד ארבעים
Lc 4,2 ארבעים יום ונתנסה בעד הש׳. ולא אכל עד **ארבעים** יום. וכאשר עברו אותן מ׳ יום ישאוש משיח
Lc 24,13 מהם הולכים במגדול שהיה רחוק מירושלם **ארבעים** מילין שנקרא אימבש 14 והם מדברים ביניהם
Jn 2,20 נתארך בינינו והוצרך לעמוד הפועל אותו **ארבעים** ושש שנה. ואתה אומ׳ בג׳ ימים תעשהו. 21
Mc 8,9 ז׳ קופות מליאות. 9 והיו האוכלים סביב **ארבעת** אלף איש והניחם הלוך. 10 ותכף ישו עלה
Mc 15,17 להיכל השוטר ונתאסף שם העם 17 וילבישתו **ארגמן.** ושמו בראשו עטרה אחת מקוצים 18 והתחילו
Lc 16,19 עושה נאוף: 19 אדם אחד עשיר היה לבוש **ארגמן** ואכל כל בטוב 20 והיה דל שש.. לז.. ששוכב
Lc 23,11 ואירודיש עם סיעתו מבזים אותו. והלבישוהו **ארגמן** לבנה והוציאו לעג עליו. 12 ונעשה באופן
Jn 19,2 מקוצים והניחוהו בראש ישו: וכסוהו בלבוש **ארגמן** 3 ובאים אליו ואומרים לו האל יושיעך מלך
Jn 19,5 5 אז יצא ישאוש נושא כתר קוצים ומלבוש **ארגמן** ואמ׳ ליהודים. הנה האיש. 6 אז כשהיהודים
Mt 25,19 וחפר בארץ וטמן בזנט אדוניו. 19 ואחר זמן **ארוך** בא האדון ורצה שמוע חשבון מהם. 20 ובא אותו
Mc 12,1 אחד ושכר אותה לעובדי אדמה והלך במהלך **ארוך.** 2 וכששב בעתו שלח עבדיו לעובדים לקחת הפרי
Mt 23,14 רמאים שאוכלים מה שיש לאלמנות עם תפלה **ארוכה.** ובעבור זה תסבלו אורך הנגישה. 15 אוי לכם
Mt 1,16 נתן הוליד יקוף. 16 יקוף הוליד יושאף **ארוס** מרים שממנה נולד ישאוש שקרוי משיח: קפיטולו
Mt 9,15 והפרושים. 15 וישוש משיח אמ׳ להם מה **ארוס** בעוד שהוא חי אין יכולין לבכות כל †אותן†
Mt 1,18 משיח היתה זאת. וכאשר אם ישואש משיח היתה **ארוסה** זאת היא מריאה ויוסף טרם התחברם היא הרתה
Lc 1,27 בעיר גליליאה ששמה נזורט 27 לבתולה **ארוסה** עם איש ששמו יושאף הוא מבית דוד. והבתולה
Jn 3,29 משיח רק שולחתי לפני אותו 29 שיש לו **ארוסה** וארוס אבל הוא אוהב הארוס שעומד ושומע אותו
Lc 2,5 ומעם דוד 5 בעבור שישמע המצוה עם מריאה **ארוסתו** ואשתו והיא הרה. 6 וכאשר היו שם ימי מריאה
Jn 7,49 בו. 49 אבל זאת הסיעה בלתי יודעת הדת **ארורה** היא: 50 ונקודימוש שבא לישאוש בלילה שהיה
Mt 25,41 יאמר לאותן שיהיו בצד שמאל. הפרדו ממני **ארורים** מאבי ולכו באש גיהנם שמוכן לשטן ואל
Lc 21,17 אוהבים. וינגשו קצת מכם במיתה. 17 ותהיו **ארורים** מכל אדם בעבור שמי. 18 ושער ראשכם אחד מכם
Jn 13,8 לו [*] [*] 8 [*] [*] [*] [*] ישאוש אם לא **ארחצם** לא יהיה לך חלק בי. 9 ואמר לו שימון ופירי
Jn 2,9 לשתות לארטישקילי. והביאו לה. 9 וכאשר **ארטישיקילי** טעמה המים ראו שחזרו יין רא לא ידעה
Mt Prol,21 מתולדות ישו משיח .. מרקו יש לו צורת **אריה.** כי דבר מהתחיה .. לוקא יש לו צורת עגל. כי
Mt Prol,27 אדם היה. איש נולד מבתולה. עגל נקרב. **אריה** שקם חי אחר מיתתו. נשר שעלה לשמים. בן אדם
Mt Prol,29 לשמים. בן אדם רומז אנושות. עגל גלחות. **אריה** מלכות. נשר שבועת עניין האלהות. Tit,1
Mt 2,22 ויבא לארץ ישראל: 22 ויהי כאשר שמע כי **ארכיליאוס** היה מולך תחת אירודיש אביו בארץ גודיאה
Mc 16,18 חלוף לשונות 18 שום מיני בהמות ונחשים **ארסיים** לא יזיקום ויניחו הידים על החולים וירפאו
Lc 3,36 שם היה שאלי. 36 שם היה קינן. שם היה **ארפישאט.** שם היה שירוג. שם היה נח. שם היה למך.
Mt 4,23 י׳ כפי מתיאו 23 ישואש משיח היה מחפש כל **ארץ** גלילאה דורש בבתי כנסיותיהם הגדת מלכות
Mt 14,34 אמת אתה הוא בן האלוה 34 ותכף לקחו **ארץ** בגינטזאריט. 35 וכאשר אנשי המקום ההוא
Mt 19,1 כלה אלה הדברים יצא מגליליאה ובא בקצות **ארץ** גודיאה אחר נחל ירדן 2 ונמשכו אחריו עמים
Mt 28,2 ואחרת מריאה ראו הקבר 2 והנה היה עשוי **ארץ** רעשה מאד בחזקה. כי המלאך ירד מן השמים והפך
Mc 6,33 עמים שראו אותם הכירוהו ונמשכו אחריו דרך **ארץ** לרגל. ובאו מכל העיירות אליו. 34 וכאשר ישאוש
Mc 10,1 כפי שן מרקו: 1 וישאוש נסע משם ובא עד **ארץ** גודיאה אחר נהר ירדן ונאסף שם עם רב. והוא
Lc 7,17 כי השם פקד עמו 17 וזה הדבר נתפזר בכל **ארץ** גודיאה. 18 ותלמידים הלכו ליואן ואמרו כל אלה
Mt 4,9 9 ואמר לו אני אתנך כל זה אם תקוד **ארצה** ותתפלל אלי. 10 אז אמר לו ישאוש לך לך השטן
Mt 4,15 שתהיה נשלמת נבואת ישעיה הנביא אומרת 15 **ארצה** זבולון ונפתלי. †מחדש היא מנוקה† דרך הים
Mc 14,35 עדים. 35 וכאשר כרע מעט הוא כרע באפיו **ארצה** והתפלל לשם אם איפשר עשות שתעבור אותה שעה.

Lc 24,5 ומזריחים 5 והנשים כאשר יראו ותקדו פניהם **ארצה.** והם אמרו להם למה תשאלו החיים עם המתים. 6
Mt 13,54 נשלמו אלה הדמיונות נסע משם 54 ובא אל **ארצו** ומלמדם בבתי כנסיותיהם. עד שהם מתמימים
Lc 9,54 ויואן ראוהו אמרו אדון חפץ אתה שנאמר ירד **אש** מן השמים וישרוף את כולם: 55 ונהפך ישאוש ואמ׳
Lc 12,49 רב. דבר רב ישאלו לו: 49 אני באתי לשים **אש** בארץ. וחפץ אני שיהיה מורד. 50 ואני מתאוה
Lc 17,29 ובונים 29 וביום יצא לוט מסדום ממטיר **אש** וגפרית מן השמים וכולם השמיד 30 כפי זה יהיה
Jn 21,9 כמו מאתים זרועות. 9 אז כשירדו לארץ ראו **אש** יפה בגחלים יפות ודג מונח למעלה ופת. 10
Mt 1,7 רבואם. רבואם הוליד אביאש. אביאש הוליד **אשא.** 8 אשא הוליד יושפט. יושפט הוליד יורם. יורם
Mt 1,8 רבואם הוליד אביאש. אביאש הוליד אשא. 8 **אשא** הוליד יושפט. יושפט הוליד יורם. יורם הוליד
Mc 9,18 אמ׳ אי משפחה ממאנת כמה זמן אהיה עמכם לא **אשא** אתכם נהגו האיש 19 ושאוהו לפני. וכאשר ראהו
Mc 6,24 מלכותו: 24 וכאשר יצאתה משם אמרה לאמה מה **אשאל.** והיא אמרה לה תשאלי ראש גואן טבול. 25 ותכף
Mc 11,29 עושה זה: 29 וישוש ענה ואמר להם. אני **אשאל** לכם דבר אחד ענו לי ואחר אני אומר לכם באי
Lc 20,3 זאת הממשלה. 3 וישאוש ענה ואמ׳ להם. ואני **אשאל** לכם דבר אחד ענוני. 4 טבילת יואן היתה מן
Lc 22,68 להם. אם אומר לכם לא תאמינו בי. 68 ואם **אשאל** לכם לא תענוני. ולא תעזבוני. 69 בעבור זה
Jn 20,15 אם אתה נטלתו אמור לי אנה הנחתו ואנכי **אשאנו** אלי. 16 וישאוש אמ׳ לה מריאה והיא נהפכה.
Mt 5,28 לא תנאף. 28 ואני אומ׳ לכם שכל אדם שיביט **אשה** ויחמוד אותה בלבו כבר עשה ניאוף: 29 אבל אם
Mt 11,11 לפניך. 11 אמת אני אומ׳ לכם כי בכל ילודי **אשה** אין ילוד גדול מזואן טבול. והקטן ממלכות
Mt 15,22 לו בעברי טיר ושידוניאה. 22 והנה באה **אשה** כנענית שבאה מהעברים ההם הולכת אחרי ישוש
Mt 15,28 משולחן אדוניהם. 28 אז ישאוש ענה ואמ׳ **אשה** גדולה היא: אמונתך יעשה לך מה שאת חפצה ובתה
Mt 19,29 אדם שיעזוב ביתו אל אחים או אב או אם או **אשה** או בנים או נחלות בעד שמי הוא יקבל מאה לאחד
Mt 22,25 25 בינותינו היו ז׳ אחין והראשון לקח **אשה** ומת בלא זרע ועזב אשתו לאחיו. 26 כמדומה לו
Mt 22,28 אשתם. 28 א״כ בתחייה מאי זה מכל הז׳ תהיה **אשה** כי אשה היתה מכולם: 29 ענה ישאוש ואמר להם
Mt 22,28 א״כ בתחייה מאי זה מכל הז׳ תהיה אשה כי **אשה** היתה מכולם: 29 ענה ישאוש ואמר להם אתם טועים
Mt 22,30 הכתיבות וכח האל. 30 בתחייה לא יהיה להם **אשה** ולא בעלים הן. ויהיו כמו מלאכי האל בשמים 31
Mt 26,7 בבאטאניא בבית שימון מצורע 7 נגשה אליו **אשה** אחת עם קופסת אלא בשטרוס מליאה משיחה
Mc 7,25 ידעהו. אכן לא היה יכול העלים. 25 כי **אשה** אחת שהיה לה בת אחת מושטנת באה אליו וכרעה
Mc 10,7 איש ואשה. 7 ואדם יעזוב אביו ואמו ויקח **אשה** 8 ויהיו שניהם לבשר אחד. 9 ומה שהאל מחבר שום
Mc 12,20 20 לכן שבעה אחים יהיו. הראשון לקח **אשה** ומת בלא בנים 21 ואחר לקחה השני גם זה לא
Mc 12,42 עשירים מתנדבים גודל דברים. 42 ובאה **אשה** אחת ענייה ונדבה שתי פרוטות 43 וישאוש קרא
Mc 14,3 שמעון מצורע בבטניאה ויושב בשולחן באה **אשה** אחת עם קַאפְּסָא אל בשטרי מליאה אינגנט מרגלי
Lc 4,26 רעב גדול בארץ. 26 ולשום אדם מהם ולא שום **אשה** לא היה שולח אליהו. רק צרפתא דסידוניאה לאשה
Lc 7,37 נכנס בבית הפרוש. ישבו לשולחן 37 והנה **אשה** אחת חוטאת היתה בעיר. וכאשר ידעה שישאוש נכנס
Lc 7,37 נכנס בבית הפרוש. ישבו לשולחן והנה **אשה** אחת חוטאת היתה בעיר. וכאשר ידעה שישו משיח
Lc 8,43 ישאוש נגש ונענה מרוב עם. 43 והנה באה **אשה** אחת חולה משפיכות דמיה והחולי ההוא צערה כמו
Lc 11,27 27 וכאשר ישאוש אמ׳ אלה הדברים לעם **אשה** אחת מסיעתו בקול רם אומרת לו: מאושר הוא הבטן
Lc 13,11 היה בבית הכנסת שלהם בשב בשבתות. 11 והנה **אשה** אחת שחלתה י״ח שנים מחולי והולכת ככורעת
Lc 13,12 למעלה 12 וראתה ישאוש וקראה. ואמ׳ לה **אשה** סרה מחלתך. 13 והניח הידים עליה. ומיד עמדה
Lc 14,20 התנצלותי: 20 השפעוהשלישי אמ׳ אני לקחתי **אשה** ואיני יכול ללכת. 21 וחזר המשרת ואמ׳ לו כל
Lc 15,8 צדיקים שאינם חסרים תשובה: 8 או אי זה **אשה** שיש לה עשרה דרכמש ותאבד אחת מהם. לא תדליק
Lc 20,28 28 רבי. משה כתב לנו איש שיהיה לו **אשה** אם ימות בלא בנים שאחיו יכול ליקח אותה האשה
Lc 20,29 29 ויקרה שיהיו שבעה אחים והראשונים לקחו **אשה** ומתו בלא בנים 30 [*] 31 והשלישי לקחה. וכן
Lc 21,2 מתנותיהם בתיבה והם עשירים. 2 וראה **אשה** אחת ענייה ששמה שני פשיטין מערך קטן. 3 ואמר
Lc 22,57 אמרה זה היה עמהם. 57 ופירו כפר לה אומר **אשה** אשה איניני מכירו. 58 ואחר מעט פעם אחרת ראתה
Lc 22,57 זה היה עמהם. 57 ופירו כפר לה אומר אשה **אשה** איניני מכירו. 58 ואחר מעט פעם אחרת ראתה
Lc 22,59 ופירו אמר אדם אין אני. 59 וכמעט שעה אחת **אשה** אחת אומרת אמת זה עמהם כי גלליב הוא. 60
Jn 2,4 אליו. אין להם יין. 4 ענה ישאוש אליה. **אשה** מה לי ולך עדיין אין שעתי ראוייה. 5 אמרה אם
Jn 4,7 והיה כמעט שעה ששית מן היום: 7 ובאה **אשה** אחת לשאוב מים. וישאוש אמר לה תן לי לשתות. 8
Jn 4,9 אתה שאלת ממני ליתן לך לשתות. ואני **אשה** ממקום שמריאה והיהודים אינם מורגלים עם
Jn 8,3 ומלמד להם. 3 והסופרים והפרושים הביאו לו **אשה** אחת שתפשוה בניאוף: 4 ואמרו לו זאת האשה
Jn 19,26 סמוך והתלמיד שאוהב ביותר נהפך לאמו ואמר **אשה** הנה בנך. 27 אחרי כן אמ׳ לתלמיד הנה אמך:
Lc 2,36 לארישיאה. והיתה באה בימים. והיתה עם **אִשָּׁה** שבע שנים עם בתוליה. 37 והיתה אלמנה עד ארבע

Mt 12,44 מנוח ואין מוצא. 44 אז הוא אומ׳ בעצמו **אשובה** אל ביתי שיצאתי. וכשבא מוצא אותה מנוקה
Lc 22,10 הנה כאשר תבאו בעיר תפגשו אדם אחד נושא **אשישה** של מים לכו אחריו בבית שיכנס. 11 ותאמרו
Mc 12,36 אמר האדון לאדוני שב לימיני עד אשר אני **אשית** אויבך הדום לרגליך. 37 אם כן אם דוד קראו
Jn 12,4 מן המשיחה: 4 אז אמר אחד מתלמידיו יודיש **אשכריוט.** שעתיד למוסרו 5 למה זו המשיחה אינה
Jn 6,72 אחד מכם הוא שטן. 72 וזה אומ׳ מיוד״ש **אשכריוטא** כי זה עתיד לבגוד בו שהוא אחד משנים
Lc 20,13 שלחוהו בחוץ. 13 ואדון הכרם אמ׳ מה אעשה **אשלח** היקיר בני אהובי באולי כאשר יראוהו יתביישו
Lc 24,49 48 ואתם עדים מאלה הדברים. 49 ואני **אשלח** הנדר מאבי בכם ואתם תעמדו בעיר עד שתהיו
Jn 13,26 אמ׳ אליו אדון מי הוא 26 [*] הנו פה. אני **אשלח** הפת בצוע. וכאשר טבל הפת נתנו ליודש שימון
Jn 15,26 לו בי. 26 וכאשר יבא רוח הקדש אותו שאני **אשלח** בכם מהאב רוח אמת היוצא מהאב הוא יעשה עדות
Jn 16,7 לא אלך רוח הקדש לא יבא אליכם. ואם אלך **אשלחהו** לכם 8 וכי יבא יקח ויתן שהעולם [..]מאת
Mc 8,3 שלשת ימים. ואין להם מה לאכול. 3 ואם אני **אשלחם** בביתם יתעלפו בדרך. כי אחרים מהם באו
Jn 6,37 37 כל מה שנתן לי האב יבוא לי. ואני לא **אשליכנו** בחוץ אותו שבא אלי. 38 כי אני ירדתי מן
Jn 5,36 יש עדות גדול מזואן שהמעשים שנתן לי אבי **אשלים** אותם. המעשים שאני עושה עושים לי עדות [*]
Jn 6,39 39 וזה הוא רצונו. שכל זה שנתן לי לא **אשמיד** ממנו רק שאקימהו ביום היותר אחרון 40 כי
Lc 19,22 שלא זרעת. 22 והאדון אמר לו עבד רע מפיך **אשפטך.** אתה יודע שאני איש אכזרי לוקח מה שלא
Mt 26,48 שמסרו נתן זה הסימן אומ׳ מי אשר אני **אשק** אותו הוא וקחוהו. 49 ותכף נגש אל ישאוש. ואמ׳
Jn 13,26 בצוע. וכאשר טבל הפת נתנו ליודש שימון **אשק** אשקריוטא 27 ולקח מלא פת אז בא השטן. וישו
Mc 6,3 ויוסף ויודא ושימון וכל אלו הם אתנו והיו **אשקנד** אשקנדליזטש בו. 4 וישאוש אמ׳ להם שום נביא
Mt 13,57 כלם עמנו מאין יש לו כל זה. 57 והיו **אשקנדליזאט** בו. וישאוש אמר להם שום נביא איננו
Mt 18,9 בשתי ידים או בשתי רגלים. 9 ואם עינך **אשקנדליזט** תעקרם והרחיקם ממך כי יותר שוה לך הכנס
Mc 9,46 והאש אינו נח ולא תפסק: 46 ואם עינך **אשקנדליזט** עקור אותה כי יותר שוה לך הכנס בג״ע
Mc 6,3 ויודא ושימון וכל אלו הם אתנו והיו אשקנד **אשקנדליזטש** בו. 4 וישאוש אמ׳ להם שום נביא אינו
Mc 14,27 בהר הזתים. 27 ואמר להם ישו כולם תהיו **אשקנדליזטש** בי בזאת הלילה כי כתוב הוא. אני אכה
Mc 14,29 עמכם בגליליאה 29 ופירו אמ׳ אם כולם יהיו **אשקנדליזטש** לא אהיה אני. 30 ואמר אליו ישאוש אמת
Mc 3,19 אלפיי. ושאדיב. ושימון קאעיב 19 ויודש **אשקריוטא** שבגדו. 20 ואחר בא אל הבית ונאסף שם עם
Mc 14,10 יאמר אדם שהיא בזכרוני עשתה זה. 10 ויודש **אשקריוטא** אחד מי״ב תלמידים הלך לעליוני הכהנים
Mc 14,43 אותו שימסרני. 43 עו׳ הוא מדבר בא יודש **אשקריוטא** אחד מי״ב תלמידים ועמו עם רב עם סכינים
Lc 6,16 ושימון שנקרא זילוזיש. 16 גודא יודיש **אשקריוטא** שהיה בוגד. 17 וירד מן ההר עמהם ועמד
Lc 22,3 יראים העם. 3 ושָׁאטָנָאש נכנס ביודא הנקרא **אשקריוטא** אחד מהשנים עשר 4 שהלך ודבר עם שרי
Jn 13,26 וכאשר טבל הפת נתנו ליודש שימון אשק **אשקריוטא** 27 ולקח מלא פת אז בא השטן. וישו אמר
Jn 14,22 לו את עצמי. 22 ויגודיש אמר אליו. לא **אשקריוטא** אבל אדון אחר. אי זה דבר הוא עשוי
Jn 13,2 2 ונעשית הסעודה שהשטן שם בלב יודי״ש **אשקריוטי** שיבגדהו 3 כי יודע היה שכל הדברים נתן
Mt 1,22 22 וכל זה היה עשוי למלאת דבר האל. **אשר** אמרו על ידי הנביא 23 הנה העלמה תהר ויולדת
Mt 2,9 המלך הלכו לדרכם. והיה הולך לפניהם הככב **אשר** ראו במזרח. עד שעמד על המקום אשר הילד שם. 10
Mt 2,9 הככב אשר ראו במזרח. עד שעמד על המקום **אשר** הילד שם. 10 ובראותם הככב שמחו שמחה גדולה.
Mt 3,5 הם מירושלם ומכל גודיאה ומכל מלכות **אשר** סביבות נחל ירדן 6 והיה טובל אותם בירדן.
Mt 7,12 שמימיי שיתן דברים טובים לשואליו 12 כל **אשר** שתחפצו שיעשו לכם האנשים תעשו להם זאת היא
Mt 10,23 אמת אני אומר לכם שלא תגמרו עיירות ישראל **אשר** בן האלוה יבא לתלמיד. 24 כי התלמיד אינו על
Mt 12,18 בעד ישעיה הנביא אומ׳ 18 רואה אתה בן שלי **אשר** אני בחרתי ואהובי שערב מאד לנפשי. אני אנוח
Mt 13,44 מצאו טומנו. ובעבור ששון שיש לו מכר כל **אשר** לו וקנה לאותו שדה: 45 עו׳ המלכות שממיי דומה
Mt 14,36 הארץ ושלחו לו כל החולים 36 וחילו פניו **אשר** לבד יגיעו שפת מלבושיו וכל אותן שהיו נוגעין
Mt 15,5 שיקלל אביו ואמו שימות. 5 ואתם אומרים **אשר** אי זה אדם יאמר אל אביו ואל אמו הנדבה אי זו
Mt 17,19 בעבור מיעוט האמנתכם. אמת אומר לכם אני **אשר** אם לכם תהיה אמונה כמו גרגיר אחד של חרדל.
Mt 17,26 תפתח לו הפה ותמצא שם כל מה שעולה זה **אשר** שאל ותנהו בעדי ובעדך: Tit,18 קפיטולי מ״ד
Mt 18,6 ישען. 6 ואותו שאשקנדליזדא א׳ מהצעירים **אשר** בי מאמינים יותר יהיה לו שוה שיהיה תלוי או
Mt 18,10 עדן בעין אחד מגיהנם בשתים. 10 השמרו לכם **אשר** לא תבזו אחד מאלו הקטנים. כי אומר אני לכם
Mt 18,14 שלא נאבדו: 14 א״כ אינו מאבינו שבשמים **אשר** אחד מאלו הקטנים יאבד. 15 אם רעך חוטא לך.
Mt 18,18 כמו אויב ופרסמהו: 18 אמיתות אומר לכם **אשר** כל מה שתקשרו בארץ יהיה קשור בשמים וכל מה
Mt 18,19 בארץ יהיה מותר בשמים: 19 ועו׳ אומ׳ לכם **אשר** אם שנים מכם יהיו בהסכמה של שלום על הארץ
Mt 18,31 מאד נבהלים. והלכו אל האדון וספרו לו כל **אשר** עשה לו 32 והאדון צוה שיביאהו לו. ואמ׳ לו

Mt 19,28	אמיתות לכם שנמשכתם אחרי שבסוף העולם	**אשר** בן השם׳ יבא ישב בבית צלמו. שאתם תשבו על
Mt 20,1	1 דומה הוא מלכות שמימיי לאב החיילות	**אשר** יוצא בבקר לשכור פועלי׳ לכרמו. 2 וכאשר עשה
Mt 20,12	לפעול שעה שפלה. ואתה עשיתים שוים עמנו	**אשר** כל היום סבלנו העמל. 13 והוא ענה לא׳ מהם.
Mt 22,44	אומר 44 אמר האדון לאדוני שב לימיני עד	**אשר** אני אעשה שית הדום רגלך אויבך. 45 א״כ אם דוד
Mt 24,2	אתם כל אלה העניינים. אמיתות אומ׳ לכם	**אשר** לא ישאר אבן על אבן שלא תחרב: 3 והוא יושב
Mt 24,43	בא. הוא יהיה ער ולא יעזוב שבור הבית	**אשר** לו. 44 ובעבור אהבה זו עמדו מוכנים כי לא
Mt 25,42	לשטן ואל מלאכיו. 42 אני נרעבתי וצמאתי	**אשר** לא נתתם לי לאכול ולשתות. 43 בלא בית הייתי
Mt 26,13	זאת בגופי לחנוט אותי 13 אמיתות לכם אומ׳	**אשר** בכל מקום שאלו האיוגליו יהיו מוגדים בכל
Mt 26,48	48 ואותו שמסרו נתן זה הסימן אומ׳ מי	**אשר** אני אשק אותו הוא וקחוהו. 49 ותכף נגש אל
Mc Prol,19	אבל השם׳ מביט אמונתו. הציל מה שאבד	**אשר** לו הושב האצבע. וזה אחד הגמון אסכנדריאש וזה
Mc 1,27	אל אחד אומרים. מה יהיה זה מהמוסר חדש	**אשר** לו יכולת לצוות השדים והם שומעין לו. 28 ושמו
Mc 3,8	ומשוריאה ומסדומיאה כי שמעו לאמר הפלאים	**אשר** הוא עושה ובאו אליו 9 ועלו בספינה קטנה כאשר
Mc 7,11	יקלל אביו ואמו מות יומת. 11 ואתם אומרים	**אשר** אי זה מהן שאדם ידור בעבור נדר העם האב והאם
Mc 10,21	לו ויאמר אליו דבר אחד חסר לך. מכור	**אשר** לך ותנהו לעניים ויהיה לך אוצר גדול בשמים
Mc 10,32	פעם אחרת הוא אמ׳ להם. והתחיל לאמר כל	**אשר** יקרה לו. אומ׳ 33 הנה אנחנו עולים בירושלם.
Mc 12,36	ממנו אמר האדון לאדוני שב לימיני עד	**אשר** אני אשית אויבך הדום לרגליך. 37 אם כן אם דוד
Mc 14,21	הולך כמו כן שהנבואה אומרת. אוי לו לאדם	**אשר** בעדו בן הבתולה יהיה נבגד. דבר טוב היה לו
Mc 14,24	ונתן להם ושתו ממנו. 24 ואמ׳ להם זהו דמי	**אשר** בעבור רבים ישפך. 25 אמת לכם אני אומר שאני
Mc 15,6	נפלא: 6 ופילאט נוהג לתת תפוש אחד בחג זה	**אשר** שואלים. 7 ואז הוא מחזיק אדם אחד תפוש ששמו
Lc 1,63	שמו. 63 וזכריה שאל לוח הנקרא בוישאט אחד	**אשר** בו כתב ג׳ואן הוא שמו. וכל אשר היו שם תמהו
Lc 1,63	אחד אשר בו כתב ג׳ואן הוא שמו. וכל	**אשר** היו שם תמהו מאד מזה 64 ומיד פי האב נפתח
Lc 1,66	הרי גודיאה נתפשטו אלה הדברים. 66 וכל	**אשר** שמעו שמוהו בלבם ואמרו אי זה יהיה זה הנער כי
Lc 2,15	אומרים נַעֲבוֹר בבית לחם ונראה זה הדבר	**אשר** האל עושה והראתיה לנו. 16 והלכו מהר ומצאו
Lc 2,36	מפורסמות. 36 ובת אחת משמואל היתה משבט	**אשר.** והיתה קרוב לארישיאה. והיתה באה בימים.
Lc 4,20	20 וכאשר סיים הספר חזרו למשרת וישב. וכל	**אשר** היו בבית הכנסת היו מבינים בו. 21 התחיל לאמר
Lc 4,28	ושום אחד מהם לא נטהר בסיריאה. 28 וכל	**אשר** היו בבית הכנסת ושומעין אלה הדברים היו
Lc 5,3	שיסיע האניה משם מעט ויושב ומלמד לעם	**אשר** באניה. 4 וכאשר סיים לדבר אמ׳ לשמעון. תוליך
Lc 5,7	שלהם משתברין. 7 ועשו סימן אל החברים	**אשר** באניה האחרת שיבואו. ובאו ומלאו כל האניות
Lc 5,26	שוכב והלך לביתו מהלל ומברך האל. 26 וכל	**אשר** היו שם היו נבהלים והללו ושבחו לשם. וכלם היו
Lc 7,28	הדרך לפניך 28 כי אני אומר לכם. כי בכל	**אשר** נולדו בעולם מאשה לא נולד גדול מיואן טבול.
Lc 10,41	אחד צריכה את מריאה בחרת החלק היותר טוב	**אשר** לא יגזלוהו לה: Tit,11 קפיטולו י״ב כפי לוקא
Lc 12,46	שלא ידעה ויגרש אותו ואביו להניחם עם	**אשר** לא נאמרו. 47 אבל אותו עבד שידע רצון בעליו
Lc 13,4	לא תשובו כולם תאבדו 4 כמו אותם שמנה עשר	**אשר** עליהם נפל המגדל בשיבסי והרג אותם. תחשבו שהם
Lc 13,14	ישאוש ריפא אותה האשה בשבת ואמרו המם	**אשר** בה ששת ימים הם בשבוע שבהן האיש יכול לעשות
Lc 15,31	והאיש אמ׳ לו. אתה עמדי היית לעולם וכל	**אשר** לי לך הם. 32 אבל לאכול ולשמוח איני ראוי
Lc 18,22	אמ׳ אליו. עדיין חסרת דבר אחד. מכור	**אשר** לך ותנהו לעניים. ויהיה לך אוצר בשמים. ובא
Lc 20,2	זו ממשלה אתה עושה אלה הדברי׳ או מי הוא	**אשר** נתן לך זאת הממשלה. 3 וישאוש ענה ואמ׳ להם.
Lc 21,21	גדול אז תדעו שיתקרב סילוק נחמתה. 21 אז	**אשר** יהיו בגודיאה יברחו בהרים. ואשר הם באמצעה
Lc 22,25	25 [*] [*] מלכי גוים מושלים בהם ובין	**אשר** להם ממשלה עליהם נקראים מאושרים. 26 אבל לא
Jn 2,5	שעתי ראוייה. 5 אמרה אם ישוש למשרתים כל	**אשר** יאמר לכם תעשו. 6 והיה שם שש אירידי ואבן
Jn 4,46	46 אז בא פעם אחרת בבית גלליאה אל מקום	**אשר** עשה שם ממים יין. והיה שם מלך קטן ריגיטו
Jn 6,11	בין העם. והדג כמו כן. והיה להם ספקם בכל	**אשר** שאלו. 12 כאשר שבעו אמר לתלמידיו. אספו זה
Jn 6,51	שאוכל ממנו לא ימות: 51 אני הוא פת חיים	**אשר** מן השמים ירדתי 52 שאם אחד אוכל זה הפת יהיה
Jn 14,24	מי שאינו אוהב אותי ומקיים דברי. והדבר	**אשר** שמעתם אינו שלי רק מאבי ששלחני: 25 אלה
Jn 15,20	בעבור זה מכעיס אתכם: 20 תזכרו דברי	**אשר** אמרתי לכם עבד אינו גדול מאדוניו: אם אותי
Jn 17,2	2 כמו שנתת לו ממשלת כל בשר בעבור שהכל	**אשר** נתת לו יתן להם חיים נצחיים. 3 שיכירו אותך
Jn 17,26	להם שמך. ועוד אעשה שיכירוהו בעבור אהבת	**אשר** אהבת אותי. תהיה בהם. ואני אהיה בהם Tit,18
Jn 19,37	בו. 37 ועוד כתיבה אחרת אומרת והביטו אל	**אשר** דקרוה. 38 אחר אלה הדברים בא יוסף אברמטיאה
Jn 21,10	למעלה ופת. 10 וישאוש אמ׳ להם שאו מהדג	**אשר** לקחתם 11 ושימון פירי עלה באניה. והוציא בארץ
Mt 1,3	3 יודא הוליד פרש וזרא מתמר. פרש הוליד	**אֶשְׁרוֹם.** אשרון הוליד אראם. 4 אראם הוליד אמינדף.

Mt 1,3 הוליד פרש וזרא מתמר. פרש הוליד אֶשְׁרוֹם. **אשרון** הוליד אראם. 4 אראם הוליד אמינדף. אמינאדף
Mt 5,3 2 פתח את פיהו ומלמד אותם לאמר 3 **אשרי** עניי הרוח כי שלהם הוא מלכות השם. 4 אשרי
Mt 5,4 אשרי עניי הרוח כי שלהם הוא מלכות השם. 4 **אשרי** הנחים כי הם ינחלו הארץ: 5 אשרי הבוכים
Mt 5,5 השם. 4 אשרי הנחים כי הם ינחלו הארץ: 5 **אשרי** הבוכים שאליהם תגיע נחמה: 6 אשרי רעבי וצמאי
Mt 5,6 הארץ: 5 אשרי הבוכים שאליהם תגיע נחמה: 6 **אשרי** רעבי וצמאי צדק כי הם ישבעו ויהיו שבעים: 7
Mt 5,7 וצמאי צדק כי הם ישבעו ויהיו שבעים: 7 **אשרי** הרחמנים כי הם ישיגו רחמנות: 8 אשרי נקיי
Mt 5,8 7 אשרי הרחמנים כי הם ישיגו רחמנות: 8 **אשרי** נקיי הלב כי הם יראו השם: 9 אשרי אנשי השלום
Mt 5,9 8 אשרי נקיי הלב כי הם יראו השם: 9 **אשרי** אנשי השלום כי הם יקראו בני השם: 10 אשרי
Mt 5,10 אשרי אנשי השלום כי הם יקראו בני השם: 10 **אשרי** הסובלים הרדפות צדק כי מהם יהיה המלכות
Mt 24,46 מניחו על כל סיעתו שהוא יזונם בזמנם. 46 **אשרי** העבד אותו שאדוניו מוצאו ער וכן עושה. 47
Lc 6,21 אומ׳ אשריכם של עניים שמהם מלכות האל. 21 **אשריהם** של רעבים כי יהיו שבעים: אשריהם למי שהם
Lc 6,21 האל. 21 אשריהם של רעבים כי יהיו שבעים: **אשריהם** למי שהם בוכים כי ישמחו. 22 אשריכם אתם
Mt 16,17 משיח בן אל חי. 17 וישו ענה ואמ׳ אליו **אשריך** שימון בר יונה כי בשר ודם לא לימדך רק אבי
Lc 6,20 כולם. 20 והוא נושא עיניו בתלמידיו אומ׳ **אשריכם** של עניים שמהם מלכות האל. 21 אשריהם של
Lc 6,22 אשריהם למי שהם בוכים כי ישמחו. 22 **אשריכם** אתם שהאנשים יכעיסו אתכם ויפרידו אתכם מהם
Mt 14,3 בזואן אסור בעבור כי מתפישו על אִירוֹדְיָא **אשת** אחיו. 4 כי זואן אומר אליו אינינו ראוי לקחת
Mt 14,4 4 כי זואן אומר אליו אינינו ראוי לקחת לך **אשת** אחיך 5 ובעבור זה אירודיש חפץ להורגו. רק ירא
Mc 6,17 ג׳ואן ושמו בבית הסוהר בעבור אירודיאש **אשת** פיליף אחיו אותה שהוא מחזיק. 18 וג׳ואן אמר
Lc 3,19 19 ואירודיש כאשר יואן מייסר אירודיאש **אשת** אחיו. ומכל הרעות שעשה אירודיש 20 קבל הרעות
Lc 8,3 מקדלינא שגירש ממנה ז׳ שדים. 3 ויושאננא **אשת** קוזן מורשה אירודיש ושושאמה. ושאר רבות בנות
Jn 18,13 לקחו ישאוש 13 וקשרו אותו והוליכוהו לאנא **אשת** קאיפש שהיה הגמון באותה שנה. 14 וקאיפש הוא
Jn 18,26 26 ואחת משפחות ההגמון אמרה לפירו **אשת** אח אותו שפירו קטע אזנו. ואני ראיתיך בגן
Mt 26,29 29 ואומר אני לכם אמונה כי מכאן והלאה לא **אשתה** מחליקות זה הגפן. עד אותו יום שאשתהו עמכם
Lc 22,18 וחלקוהו ביניכם 18 כי אני אומר לכם שלא **אשתה** מהיוצא מהגפן עד שיבא מלכות הש׳. 19 ולקח
Mt 1,24 מחלומו עשה כאשר צוהו מלאך האל. ויקח **אשתו** ולא ידעה עד שילדה הבן והוא קראו ישואש:
Mt 5,31 ישאוש משיח לתלמידיו התורה אומרת המגרש **אשתו** יתן לה ספר כריתות 32 ואני אומר לכם שכל אדם
Mt 5,32 כריתות 32 ואני אומר לכם שכל אדם המגרש **אשתו** אם לא בעת ניאוף. הוא עושה ניאוף [*]. 33
Mt 19,3 מנסים לו ואומרים לו אם אדם יכול לעזוב **אשתו** על שום דבר. 4 והוא ענה ואמר לא קראתם כי
Mt 19,9 מסכָם. 9 רק אני אומר לכם שכל אדם שיעזוב **אשתו** אם אינו עושה בעבור טעם ניאוף שלה. ולוקח
Mt 22,24 משה אמר אם אחד ימות בלא בנים שאחיו יקח **אשתו** בעבור שיקים זרע אחיו: 25 בינותינו היו ז׳
Mt 22,25 אחין והראשון לקח אשה ומת בלא זרע ועזב **אשתו** לאחיו. 26 כמדומה לו השני והשלישי עד הז׳.
Mt 27,19 אותו למיתה. 19 והוא יושב בקתדרת הדין: **אשתו** שלחה לאמר לא תהיה דן האדם ההוא הצדיק כי
Mc 10,2 שואלים לו מנסים אותו. היכול איש לעזוב **אשתו.** 3 וישוש ענה ואמ׳ להם. מה צוה לכם משה. 4
Mc 10,11 שאלוהו בבית 11 ואמר להם. מי ומימניח **אשתו** ולוקח אחרת. עושה ניאוף. 12 ואם האשה עוזבת
Mc 12,19 לנו אומ׳ שאם אח מאי זה איש ימות ויניח **אשתו** בלא בן שאח הנשאר יקחה לאשה להקים זרע
Lc 1,24 הלך בביתו. 24 ואחר ימים אחדים אלישבק **אשתו** הרתה ונטמנת חמשה חדשים אומרת 25 זה עשה האל
Lc 18,29 שום אדם לא יניח אביו ואמו או אחיו או **אשתו** בניו או בתי דירתו בעד מלכות השם׳ 30 שלא
Mt 1,20 אמר יושאף בן דויט אל תירא לקחת מרים **אשתך** כי מה שהרתה הרתה מרוח קדש. 21 ותלד בן יקרא
Mt 22,27 לו השני והשלישי עד הז׳. 27 ואח״כ מתה **אשתם.** 28 א״כ בתחייה מאי זה מכל הז׳ תהיה אשה כי
Mt 3,12 מאש 12 מפוחו בידו. והנה הוא ינקה **את** גורנו ויאסוף חִטָתוֹ במגורתו. והתבן ישרף באש
Mt 5,2 וכאשר נתיישב קרבו אליו תלמידיו. 2 פתח **את** פיהו ומלמד אותם לאמר 3 אשרי עניי הרוח כי
Mt 5,15 העיר המונחת אל ההר. 15 אין מדליק האדם **את** הנר בעבור הניחו תחת מכסה אבל להניחו על
Mt 13,35 זה תהיה נשלמת הנבואה אומרת אני אפתח **את** פי במשלים ואדבר דברים נסתרים מעולם: 36 ואז
Mt 19,19 לא תגנוב לא תעשה עדות שקר. 19 כבד **את** אביך ואת אמך. ואהוב את רעך כמוך. 20 ואמ׳
Mt 19,19 עדות שקר. 19 כבד את אביך ואת אמך. ואהוב **את** רעך כמוך. 20 ואמ׳ אליו הבחור כל זה בטוב
Mt 24,39 נכנס בתיבה 39 לא הכיר עד שהמבול בא והרג **את** כלם. כן יהיה ביאת בן הבתולה. 40 אז יהיו שנים
Mt 26,51 51 והנה האחד מהם שהיה עם ישו שלח **את** ידו והוציא סכינו והכה אחד מעבדי שרי הכהנים
Mt 26,70 והוא כפרו לפני הכל. אומ׳ אֵינִי יודע מה **את** אומרת. 71 וכאשר יצא מהפתח האחר שפחה אמרה
Mc 7,3 3 כי היהודים אינם אוכלים שתמיד לא יטלו **את** הידים כפי גזירת הישישים [*] 4 [*] ורבי חקים
Mc 7,10 שמור מנהגותיכם. 10 כאשר משה אמ׳ כבד **את** אביך ואת אמך. ואשר יקלל אביו ואמו מות יומת.

Mc 10,19 לא תעשה עדות שקר. לא תונה שום אדם. כבד **את** אביך ואת אמך. 20 והוא ענה ואמ׳ אליו רבי כל
Mc 14,68 68 והוא כפר איני יודע ואיני מכיר ממה **את** אומרת ויצא לחוץ ועמד לפני ההיכל והתרנגול קרא
Lc 1,28 אמ׳ לה הש׳ יושיעך מלאה חן הש׳ עמך ברוכה **את** בין שאר הנשים. 29 ואותה הבתולה כששמעה דברי
Lc 1,30 הוא. 30 והמלאך אמ׳ לה אל תיראי מריאה כי **את** מצאת חן בעיני הש׳. 31 תדעי כִי אַתְּ תהר בבטנך
Lc 1,42 רוח 42 וצעקה בקול גדול ואמרה ברוכה **את** בין הנשים וברוך פרי בטנך. 43 ואיך קרה זה שאם
Lc 6,30 30 אבל לכל אדם שישאלך תן. ולאותו שיגזול **את** שלך אל תבקשם. 31 וכאשר אתם חפצים שהאנשים
Lc 8,56 ואביה ואמה חרדו וצום ישו משיח שלא יגידו **את** העשוי לשם אדם: Tit,9 קפיטולו י׳ כפי לוקא 1
Lc 9,36 ושמעו אותו. 36 וכאשר שמעו התלמידים **את** הקול נפלו לפני ישאוש משיח ונפחדו. ונשאו
Lc 9,54 חפץ אתה שנאמר ירד אש מן השמים וישרוף **את** כולם: 55 ונהפך ישאוש ואמ׳ להם אינכם יודעים
Lc 9,59 אמ׳ לאיש אחר לך אחרי. וענה הנח לי לקבור **את** אבי. 60 וישאוש אמ׳ לו הנח הישמעאלים לקבור את
Lc 9,60 60 וישאוש אמ׳ לו הנח הישמעאלים לקבור **את** אבלי וישאוש אמ׳ לו אתה בא עמי ותגיד מלכות
Lc 10,13 13 אוי לכם כורושים אוי לך ביטישידה כי **את** בטירוש או בסדום יהיו נעשים נסים שנעשו בך
Lc 10,41 נמצאת ברוב עניינים אמת דבר אחד צריכה **את** מריאה בחרת החלק היותר טוב אשר לא יגזלוהו לה:
Lc 15,8 לה עשרה דרכמש ותאבד אחת מהם. לא תדליק **את** הנר ותכבד הבית ותחפש אותה בהשכל עד שימצאה. 9
Lc 17,27 ועושין נישואין נח בתיבה. ובא המבול והרג **את** כולם. 28 ג״כ כמו שנעשה בימי לוט אוכלים
Lc 18,13 מרחוק ולא רצה לשאת עיניו לשמים אבל מכה **את** חזהו. אומר אדון אלהים רחמני כי חוטא אני 14
Lc 24,21 מיתה ותלוהו 21 ולא המתינו שהוא יפדה **את** ישראל והיום יום שלישי שנעשו דברים אלו. 22 רק
Jn 4,10 היית יודעת מתן האל ומי הוא השואל לשתות. **את** באולי תשאלי לו ויתן לך מים חיים. 11 ענתה
Jn 4,17 ואמרה לו אין לי בעל. וישאוש אמ׳ לה אמת **את** אומרת שאין לך בעל 18 כי חמשה בעלים היו לך
Jn 9,11 הוא איש אחד שנקרא ישאוש עשה טיט ומשח **את** עיני. ושלח לי למי שלוח לרחוץ שם. והלכתי
Jn 11,26 שהוא חי ויאמין כי לא ימות לנצח. מאמינה **את** זה. 27 והיא אמרה אדון כן אני האמנתי שאתה הוא
Jn 13,37 למה איני יכול ללכת אחריך עתה אני אתן **את** נפשי בעדך 38 וישאוש אמר נשמתך בעבורי לא תתן
Jn 14,21 אהוב מאבי. ואני אאהוב אותו ואגלה לו **את** עצמי. 22 ויגודיש אמר אליו. לא אשקריוטא אבל
Jn 15,17 17 אלה הדברים אני מצוה לכם שתאהבו זה **את** זה. 18 אם העולם יכעיס אתכם תדעו כי אותי מאס
Jn 17,5 המלאכה השלמתי שנתת לי לעשות. 5 ועתה **את** אב תזככני עמך. כי אותה אורה שהיתה לו קודם
Jn 20,13 גוף ישאוש משיח 13 ואמרו לאותה האשה למה **את** בוכה. והוא אמרה כי נטלו אדוני מזה ולא ידעתי
Lc 1,31 כי את מצאת חן בעיני הש׳. 31 תדעי כִי אַתְּ תהר בבטנך ותלדי בן שתקראי שמו ישאוש. 32 זה
Mt 4,3 לילה היה לו רעב 3 בא אליו השטן וא״ל אם **אתה** הוא בן האלוה תאמר לאבנים האלו שישובו לחם. 4
Mt 4,6 והניחו על גובה בית המקדש 6 ואמ׳ לו אם **אתה** הוא בן האלוה הפיל עצמך למטה כי כתוב הוא האל
Mt 5,36 שהיא עיר האל. 36 ולא תשבע בראשך כי אין **אתה** יכול לעשות שער אחת לבן או שחור 37 דברכם
Mt 6,6 אני אומ׳ לכם באמת כבר קבלו שכרם. 6 רק **אתה** כשתתפלל הכינה בחדרך ותתפלל אל השם בסוד בדלת
Mt 6,17 צמים. כאמר אמ׳ לכם שקיבלו שכרם: 17 רק **אתה** כשתצום שרוק ראשך ורחץ פניך 18 כדי שלא תתראה
Mt 7,3 2 כי במדה שתפרעו כך תהיו נפרעים. 3 **אתה** רואה הקיסם בעין חבירך. ולא תחשוב הבריח
Mt 8,2 2 וראה מצורע אחד והתפללו. אומ׳ אם **אתה** חפץ אתה יכול לטהרני. 3 וישוש משיח פשט ידיו
Mt 8,2 וראה מצורע אחד והתפללו. אומ׳ אם אתה חפץ **אתה** יכול לטהרני. 3 וישוש משיח פשט ידיו ונגעו
Mt 8,31 והשטנים מחלים פני ישאוש אומרים אדון אם **אתה** מגרש אותנו מכאן. שימנו באותן חזירים 32
Mt 11,25 אמר מחולל תהיה אב בורא שמים וארץ. כי **אתה** הסתרת אלה הדברים אל החכמים יודעי ספר. וגלית
Mt 12,18 מה שנאמר בעד ישעיה הנביא אומ׳ 18 רואה **אתה** בן שלי אשר אני בחרתי ואהובי שערב מאד לנפשי.
Mt 13,10 10 וקרבו התלמידים אליו ואמרו לו למה **אתה** מדבר בדמיונות. 11 והוא ענה להם אומר לכם
Mt 13,27 27 ובאו המשרתים ואמרו אל האדון לא זרעת **אתה** חטה טובה בשדך. אם כן מי עליו זרע קמשונים:
Mt 14,28 אל תפחדו. 28 וענה ש׳ פירו ואמר אדון אם **אתה** הוא תחפוץ שאני אבא אליך על המים 29 והוא אמר
Mt 14,33 33 [*] בקרון באו והתפללוהו אומרים אמת **אתה** הוא בן האלוה 34 ותכף לקחו ארץ בגינטזאריט.
Mt 16,16 אומרים ממני. 16 וענה שימון פירו ואמר **אתה** הוא משיח בן אל חי. 17 וישו ענה ואמ׳ אליו
Mt 17,4 אל ישאוש אדון טוב עמוד בזה המקום. אם **אתה** תאבה נעשה פה שלשה אהלים. לך אחד ולמשה אחד.
Mt 18,15 חוטא לך. ויסרחו בינך לבינו אם הוא ישמעך **אתה** הרוחתו. 16 ואם לא ישמעך חבר אחד עמך או ב׳
Mt 19,17 לי חיים נצחיים. 17 וענה ישאוש אליו למה **אתה** אומר אלי טוב. אחד לבדו השם הוא טוב. אם תרצה
Mt 20,13 חביב איני עושה לך שום עולה. לא עשית **אתה** תנאי עמי לפשוט אחד 14 קח מה שהוא שלך ולך כי
Mt 21,16 בן דוד היו כעוסים. 16 ואמרו לו שומע **אתה** מה אומרין אלו. וישאוש אמר הין: לא אתם קראתם
Mt 21,16 הין: לא אתם קראתם מה אומר הנביא. אדון **אתה** השלמת ההלול מפי עוללים. 17 ונסע משם מהם
Mt 21,23 וזקני העם אומרים בעד אי זה כח עושה **אתה** אלה הדברים. ומי נתן לך זה היכולת. 24 ענה

Mt 22,16 דרך האל באמת. ואינך פונה לשום אדם. כי **אתה** אין מביט גופות האנשים. 17 תאמר לנו מה נראה
Mt 25,24 ואמ׳ אדון אני יודע שאתה איש קשה ואכזרי. **אתה** קוצר במקום שלא זרעת ומלקט מה שלא פזרת 25
Mt 26,25 ואמ׳ ר׳ אנכי הוא. וענה ישו ואמר לו **אתה** אומר. 26 וכאשר ישבו לסעוד ישאוש לקח הלחם
Mt 26,53 כל איש שיכה בסכין. בסכין ימות. 53 חושב **אתה** שאיניני יכול להתפלל לאבי שישלח לי יותר מי״ב
Mt 26,63 אמר אליו אני משביעך באל חי שתאמר לנו אם **אתה** משיח בן אל חי 64 וישאוש אמ׳ אליו אתה אומר.
Mt 26,64 אם אתה משיח בן אל חי 64 וישאוש אמ׳ אליו **אתה** אומר. אמיתות אומר לכם שעדיין תראו בן הבתולה
Mt 26,73 מעט נגשו לפירו אותן שעומדין שם. ואמרו **אתה** הוא מהם כי דבריך מעיד 74 ואז התחיל לכפור
Mt 27,4 הוא כאיש שאינו יודע. והם ענו מה לנו **אתה** תראהו 5 וזרק הל׳ פשיטין במקדש והלך לו. 6
Mt 27,11 אומרים אתהו מלך היהודים ואמ׳ לו ישאוש. **אתה** אומר. 12 וכאשר שרי הכהנים הלשינוהו וזקני
Mt 27,40 ימים תבנהו. תושיע עצמך אם בן אלוה **אתה** ירד מן השתי וערב. 41 וכמדומה לדברים אלו:
Mt 27,42 אחרים ואינו יכול להושיע עצמו. אם מלך **אתה** מישראל רד מן השתי וערב שאנחנו נראהו
Mc 1,40 אליו אדם אחד מצורע. ויקוד אליו. אומר אם **אתה** תרצה אתה יכול לטהרני. 41 וישוש כמרחם עליו
Mc 1,40 אחד מצורע. ויקוד אליו. אומר אם אתה תרצה **אתה** יכול לטהרני. 41 וישוש כמרחם עליו שלח ידו
Mc 5,31 ואמ׳ מי נוגע בלבושי 31 ואמרו לו תלמידיו **אתה** רואה שעמך דוחק אותך ואומר מי נגעני. 32
Mc 5,35 אל סגן בית הכנסת. ואמרו לו בתך מתה. למה **אתה** מצטער היום עו׳. והמלמד 36 ישאוש ששמע זה אמ׳
Mc 8,29 אתם אומרים ממני. מי אני. וענה פירו ואמר **אתה** משיח. 30 בעבור זה הוא צוה שלא יפרסמהו. 31
Mc 9,21 זורקו באש ובמים בעבור המיתו. ואם יכול **אתה** עשות עזרני בחסדך. 22 וישאוש אמ׳ לו אם אתה
Mc 9,22 עשות עזרני בחסדך. 22 וישאוש אמ׳ לו אם **אתה** תוכל להאמיני מכל דברים תשיג. 23 ותכף זעק
Mc 10,18 מלכות שמימיי. 18 וישאוש אמ׳ לו למה **אתה** אומר לי טוב ושום אדם אין טוב לבד האל. 19
Mc 10,19 לי טוב ושום אדם אין טוב לבד האל. 19 **אתה** יודע מצות השם. לא תעשה ניאוף. לא תרצח. לא
Mc 11,28 והזקנים 28 ואמרו לו בעד אי זה כח עושה **אתה** אלו הנפלאות ומי נתן לך זה הכח שאתה עושה זה:
Mc 12,14 אמיתי ואינך נותן לב על שום אדם. כי **אתה** אינך שופט לפי הפנים של אדם אבל אתה מראה דרך
Mc 12,14 כי אתה אינך שופט לפי הפנים של אדם אבל **אתה** מראה דרך הש׳ באמיתות לכן אמור לנו חוייבנו
Mc 13,2 ואיזה אבנים: 2 וענה ישאוש ואמ׳ רואה **אתה** אלו הבניינים גדולים לא תשאר אבן על אבן שלא
Mc 14,6 נגדה. 6 וישאוש אמר להם אל תתפשוה למה **אתה** עַצֵבִים דעו כי פעלה פעולה טובה 7 כי לכם יהיו
Mc 14,70 אמרה לפירו באמת אתהו מהם כי באמת גליליב **אתה.** 71 והוא התחיל לקלל ולישבע שאינו יודע מה
Mc 15,2 לפני פילאט ומסרוהו לו. 2 ופילאטו שאלו **אתה** הוא מלך ישראל. וישאוש ענה ואמר אתה אומרו. 3
Mc 15,2 שאלו אתה הוא מלך ישראל. וישאוש ענה ואמר **אתה** אומרו. 3 וגדולי הכהנים מלשינים אותו
Mc 15,29 שם מקללים אותו מניעים ראשם אומרים **אתה** היית אומר שתחריב מקדש השם׳ ואתה אחר שלשת
Mc 15,32 נושעים ועצמו אינו יכול להושיע. 32 אם **אתה** משיח ישראל רד מן השתי וערב שאנחנו נראהו
Lc 1,76 76 ואתה נער תקרא נביא מה מאד נעלה כי **אתה** תלך לפני האדון בעבור שתבין הדרכים שיהיו
Lc 2,29 בזרועותיו. ובירך האל ואמ׳ 29 אדון עתה **אתה** עזוב עבדך כפי דבריך בשלום 30 כי עיני ראו
Lc 4,3 משיח נרעב 3 והשטן בא אליו ואמ׳ לו אם **אתה** בן אל חי אמור לאבנים האלה שישובו לחם. 4
Lc 4,9 מקום היותר גבוה מהמקדש ואמ׳ לו השטן אם **אתה** הוא בן האלוה תפיל עצמך וענה לו 10 כתו׳ הוא
Lc 4,23 רוב דברים ששמענו עשה בכפר נחום עושה **אתה** כן בארצך. 24 ואמ׳ להם באמת אני אומר לכם שום
Lc 4,41 41 ושדים יוצאים מרבים זועקים ואומרים **אתה** הוא משיח בן האלוה. וגוער אותם כי יודעים
Lc 5,12 נפל לרגליו ובקשו ואומ׳ אדון אם תחפוץ **אתה** יכול לטהרני 13 וישאוש נגעו ואמ׳ אני רוצה
Lc 7,4 לישאוש חילו פניו במהירות אומרים לו ראוי **אתה** שתתן זה להם 5 כי הוא אהוב עמנו. והוא בנה לו
Lc 7,19 קרא שנים מתלמידיו ושלחם לישאוש ואמרו לו **אתה** הוא אותו שעתיד לבא. או אנחנו מקוים אחר. 20
Lc 7,44 וישאוש נהפך אל האשה ואמ׳ לשימון. רואה **אתה** זאת האשה. אני נכנסתי בביתך. ואתה לא נתת לי
Lc 7,45 אבל זאת רחצה רגלי ובשערי ראשה קנחם. 45 **אתה** לא נתת לי נשיקה לרגלי. וזו לא פסקה מנישוק
Lc 7,46 לרגלי. וזו לא פסקה מנישוק רגלי. 46 **אתה** לא משחת ראשי בשמן. וזאת משחה רגלי במשיחה.
Lc 9,20 ואתם בדעתכם מי אני. ענה שימון פירי ואמר **אתה** הוא ישאוש בן אל חי. 21 וישאוש צום לבל יגידו
Lc 9,54 וכאשר יקומו ויואן ראוהו אמרו אדון חפץ **אתה** שנאמר ירד אש מן השמים וישרוף את כולם: 55
Lc 9,60 הישמעאלים לקבור את אבלי וישאוש אמ׳ לו **אתה** בא עמי ותגיד מלכות האל. 61 ואדם אחר אמר לו
Lc 11,45 הדת ואמ׳ רבי באמרך אלה הדברים עושה **אתה** לנו בזיון. 46 וישאוש אמר אוי לכם חכמי הדת
Lc 12,58 תדינו עצמכם מה שהוא יושר הדבר. 58 וכאשר **אתה** הולך עם שכנגדך לאי זה שר בדרך עשה מעשה
Lc 15,30 וכאשר בנך הקטן שהפסיד עצמותיו עם זונות **אתה** המתה בעדו עגל שמן. 31 והאיש אמ׳ לו. אתה
Lc 15,31 אתה המתה בעדו עגל שמן. 31 והאיש אמ׳ לו. **אתה** עמדי היית לעולם וכל אשר לי לך הם. 32 אבל
Lc 16,5 אחד אחד ממחוייבי אדונו ואמר לראשון כמה **אתה** חייב לאדוני 6 והוא עונהו מאה מדות שמן. והוא

Lc 17,8 ושרתני עד שאשלים לאכול ולשתות. ואחר **אתה** תאכל ותשתה.9 וימצא אותו עבד חן בעיני
Lc 18,19 חיים נצחיים. 19 וישאוש אמר לו. למה **אתה** אומר אלי טוב ואין טוב לבד האל. 20 אתה יודע
Lc 18,20 אתה אומר אלי טוב ואין טוב לבד האל. 20 **אתה** יודע המצות. לא תקנא. לא תנאף. לא תגנוב. לא
Lc 18,41 לו העור וכאשר הביאוהו אליו שאלו 41 מה **אתה** חפץ שאעשה לך והוא אמ׳ אדון שאהיה רואה 42
Lc 19,21 והצנעתיה בנעלם. 21 כי פחדתי ממך כי **אתה** הוא איש אכזרי אתה לוקח מה שלא הנחת. וקוצר
Lc 19,21 21 כי פחדתי ממך כי אתה הוא איש אכזרי **אתה** לוקח מה שלא הנחת. וקוצר מה שלא זרעת. 22
Lc 19,22 22 והאדון אמר לו עבד רע מפיך אשפטך. **אתה** יודע שאני איש אכזרי לוקח מה שלא הנחתי ומלקט
Lc 19,42 העיר ראה אותה ובכה עליה. אמר 42 כי אם **אתה** הכרת והאמנת הדברים שהם שלך כזה היום לשלום
Lc 20,2 2 ואמרו אליו אמור לנו באי זו ממשלה **אתה** עושה אלה הדברי׳ או מי הוא אשר נתן לך זאת
Lc 22,9 לכו והכינו הפסח שנאכל. 9 והם אמרו לאן **אתה** חפץ שנכינהו. 10 והוא אמר להם הנה כאשר תבאו
Lc 22,42 ותקע הברכים לארץ והתפלל. 42 אומ׳ אם **אתה** תחפוץ הסר המות הזה מעלי אכן לא תעשה רצוני
Lc 22,58 מעט פעם אחרת ראתה אותו ואמרה ואתה מהם **אתה.** ופירו אמר אדם אין אני. 59 וכמעט שעה אחת
Lc 22,60 הוא. 60 ופירו אמר אדם איני יודע מה **אתה** אומר: ומיד קרא התרנגול. 61 וישאוש נהפך
Lc 22,66 והוליכוהו בבית עצמם. אומרים לו אם **אתה** משיח אמור לנו. 67 וישאוש אמר להם. אם אומר
Lc 22,70 יושב לימין כח השם׳. 70 ואמרו כולם אם כן **אתה** בן האלוה. וישאוש אמ׳ אתם אומרים שאני הוא.
Lc 23,3 שואל אותו אתהו מלך היהודים. והוא ענה **אתה** אומר. 4 ופילאט אמר לשרי הכהנים ולחיילות.
Lc 23,37 ומתנדבים לו חומץ לשתות. 37 ואומרים אם **אתה** מלך ישראל תושיע עצמך. 38 ועל הכתב שעליו
Lc 23,39 מהגנבים שהיה תלוי עמו מחרפו ואומ׳ אם **אתה** משיח תושיע עצמך ואנחנו עמך. 40 והאחר עונה
Lc 23,40 עונה ומגדף אומ׳ אינך ירא אלהים כי בצרתם **אתה.** 41 ובאמת אנחנו סובלים המשפט הראוי לנו
Lc 24,18 18 וענה אחד מהם ששמו קלאופש. ואמר לו **אתה** הוא שמקרוב גר בירושלם ואינך יודע איזה דברים
Jn 1,21 כפר. והודה שאינינו משיח. 21 ושאלהו מי **אתה.** א״כ אתה אליהו. [*] אינך נביא ואמר לא. 22
Jn 1,21 שאינינו משיח. 21 ושאלהו מי אתה. א״כ **אתה** אליהו. [*] אינך נביא ואמר לא. 22 אז אמרו לו
Jn 1,22 נביא ואמר לא. 22 אז אמרו לו אמור לנו מי **אתה.** למען נשיב מענה לאותם ששלחונו מה אתה אומ׳
Jn 1,22 מי אתה. למען נשיב מענה לאותם ששלחונו מה **אתה** אומ׳ מעצמך. 23 ענה אני הוא קול הקורא במדבר
Jn 1,25 לו היו מהפרושים 25 ושאלוהו ואמרו לו למה **אתה** מטביל אם אינך משיח ולא אליהו ולא נביא. 26
Jn 1,42 ישאוש. וישאוש מביטו אמ׳ שימון בן יואן **אתה** תמיה נקרא כיפאש ר״ל פירא. 43 ולמחר רצה לצאת
Jn 1,47 ראה ישאוש משיח נתנאל שבא שם. ואמר ממי **אתה** חושב שיהיה אמת. איש מישראל אותו שאין לו שום
Jn 1,48 שאין לו שום שקר. 48 אמר לו נתנאל היאך **אתה** מכירני. ענה ישאוש ואמר לו. קודם שישאוש קראך
Jn 1,49 תאינה ראיתיך. 49 ענה לו נתנאל ואמר ר׳ **אתה** הוא בן האלוה. אתה הוא מלך ישראל. 50 ענה
Jn 1,49 ענה לו נתנאל ואמר ר׳ אתה הוא בן האלוה. **אתה** הוא מלך ישראל. 50 ענה ישאוש ואמר לו. כי אני
Jn 1,50 לך שראיתיך תחת תאנה. תוכל להיות מאמין **אתה** עוד תראה דברים גדולים מאלו. 51 ואמר לו באמת
Jn 2,10 היין הטוב. וכשהם שכורים היותר פחות. רק **אתה** העלמת היין הטוב עד עתה. 11 וישאוש עשה זה
Jn 2,18 18 אז ענו היהודים ואמרו אי זה אות **אתה** מראה לנו שאתה עושה. 19 ענה ישאוש ואמ׳ להם
Jn 3,10 יהיו אלה הדברים: 10 ענה ישאוש ואמר לו **אתה** רבי בישראל ואלה הדברים לא ידעת. 11 אמת
Jn 4,9 מאכל. 9 אז אמרה לו אותה האשה שמריטנא. **אתה** שיהודי אתה שאלת ממני ליתן לך לשתות. ואני
Jn 4,9 אמרה לו אותה האשה שמריטנא. אתה שיהודי **אתה** שאלת ממני ליתן לך לשתות. ואני אשה ממקום
Jn 4,27 אכן אחד מהם לא אמר לו מה אמר לו מה **אתה** שואל ומה אתה מדבר עמה: 28 אז עזבה האשה הבית
Jn 4,27 מהם לא אמר לו מה אמר לו מה אתה שואל ומה **אתה** מדבר עמה: 28 אז עזבה האשה הבית שלה והלכה
Jn 5,14 מקום. 14 וישאוש מצאו במקדש ואמ׳ לו הנה **אתה** בריא מכאן ואילך לא תחפוץ לחטוא ולא יקרא לך
Jn 6,30 שהוא שלח אותי. 30 אז אמרו לו אי זה אות **אתה** עושה שנראהו ונאמין אותך. אי זו מלאכה אתה
Jn 6,30 עושה שנראהו ונאמין אותך. אי זו מלאכה **אתה** עושה. 31 אבותינו אכלו המן במדבר. כפי שכתוב
Jn 8,13 גם חיים: 13 אז אמרו הפרושים מעצמך ומפיך **אתה** עושה עדות. עדותך אינו אמתי: 14 ענה ישאוש
Jn 8,25 שאני הוא תמותו בעונכם: 25 אז אמרו לו **אתה** מי אתה. וישאוש אמ׳ להם קדמון שמדבר עמכם 26
Jn 8,25 הוא תמותו בעונכם: 25 אז אמרו לו אתה מי **אתה.** וישאוש אמ׳ להם קדמון שמדבר עמכם 26 רוב
Jn 8,33 זרע אברהם. ולעולם לא נהיה אחור איך **אתה** אומר שנהיה חפשים: 34 ענה להם ישאוש באמת אני
Jn 8,53 שמתו. מי משבח אותך במעלות אלו כי אם **אתה** בעצמך: 54 ענה ישאוש אם אני משבח ומעלה עצמי
Jn 9,17 ביניהם. 17 אז אמרו פעם אחרת לעור. מה **אתה** אומ׳ ממי שפתח עיניך. והוא אמ׳ שנביא הוא: 18
Jn 9,35 שגרשוהו בחוץ ומצאו. וכאשר מצאו אמ׳ לו **אתה** מאמין בבן האל. 36 ענה אותו האיש ואמר. אדון
Jn 9,37 מי הוא שאאמין בו. 37 וישאוש אמ׳ אליו **אתה** ראיתו. ואותו שמדבר עמך הוא הוא: 38 והוא אמ׳
Jn 9,39 לאחור והתפלל אליו. 39 וישאוש אמ׳ אליו. **אתה** בדין באתי בזה העולם בעבור שאותם שאינן רואין

Jn 10,24 24 אז היהודים הקיפוהו. ואמרו לו עד מתי **אתה** לוקח נפשותינו אם אתה משיח אמור לנו בגלוי:
Jn 10,24 ואמרו לו עד מתי אתה לוקח נפשותינו אם **אתה** משיח אמור לנו בגלוי: 25 ענה ישאוש אני אומר
Jn 10,33 אין אנו סוקלין אותך רק מקללה וגידוף. כי **אתה** אדם ולא אל. ועושה אתה עצמך אלוה. 34 ענה להם
Jn 10,33 מקללה וגידוף. כי אתה אדם ולא אל. ועושה **אתה** עצמך אלוה. 34 ענה להם ישאוש אינו כתו׳
Jn 11,31 שמרטא באה אליו: 31 אז היהודים שהיו שהיו **אתה** בבית ומנחמים אותה כשראו מריאה שקמתה מהר
Jn 11,32 היה כשראהו נפלה לרגליו ואמרה לו אדון אם **אתה** במה שעבר היית פה אחי לא היה מת. 33 אז ישוש
Jn 11,42 כי שמעת אותי 42 ואני כבר ידעתי שכל שעה **אתה** שומע לי. רק בעבור העם שעומד סביבי אמרתי זה
Jn 12,34 שמענו מהדת שהמשיח עומד קיים ונצחי ואיך **אתה** אומר שבן האדם יהיה מורם מן הארץ מי הוא זה
Jn 13,6 6 אז בא לשימון ופירו. ופירי אמ׳ לו אדון **אתה** תרחוץ רגלי. 7 ענה לו [*] [*] 8 [*] [*] [*]
Jn 13,27 מלא פת אז בא השטן. וישו אמר אליו מה **אתה** עושה עשהו ביותר מהירות 28 וזה אחד מהיושבים
Jn 13,36 לזה. 36 ושימון פירי אמ׳ אליו. אדון לאן **אתה** הולך. ענה ישאוש ואמ׳ למקום שאני הולך אינך
Jn 14,9 פיליף מי שרואה אותי רואה אבי איך **אתה** אומר שאראה לכם האב. 10 אינך מאמין שאני כאב.
Jn 15,19 אתכם תדעו כי אותי מאס ראשונה. 19 אם **אתה** מזה העולם. העולם מה שהוא שלו אוהב. אבל כי
Jn 16,5 לאותו ששלחני. ואחד מכם אינו שואלני לאן **אתה** הולך. 6 רק כאשר אמרתי לכם אלה הדברים דאגה
Jn 16,29 והולך אל האב. 29 ואמרו לו תלמידיו הנה **אתה** מדבר לנו בגלוי ושום משל אינך אומר לנו. 30
Jn 16,30 משל אינך אומר לנו. 30 עתה ידענו שיודע **אתה** כל הדברים ואין צריך לך לשאול לאחר הזה אנחנו
Jn 17,22 יאמין שאתה שלחתני. 22 והאורה שנתת לי **אתה.** אני נתתי להם בעבור שיהיו דבר אחד. כמו
Jn 18,21 מתקבצים. ודבר לא דברתי בסתר 21 מה **אתה** שואל לי. שאל לאותן שמנעוני אי זה דברים
Jn 18,22 היהודים הכה בצואר ישאוש משיח. ואמ׳ לו **אתה** עונה כן להגמון. 23 וישאוש ענה אליו. אם אני
Jn 18,23 רע עשה לי עדות רע. רק אם טוב דברתי למה **אתה** מכה אותי: 24 והלך ישאוש ששלחוהו לקאיפש
Jn 18,34 לו אתהו מלך ישראל. 34 וישאוש ענה אומ׳ **אתה** אומר זה מעצמך. אז אמרוהו אחדים. לך ממני 35
Jn 18,37 אינינו בכאן. 37 אז אמ׳ אליו פילאטו א״כ **אתה** מלך. ענה ישאוש אתה אומ׳ שאני מלך. אני לדבר
Jn 18,37 אמ׳ אליו פילאטו א״כ אתה מלך. ענה ישאוש **אתה** אומ׳ שאני מלך. אני לדבר זה נולדתי בעבור זה
Jn 19,9 גדול. 9 ונכנס פעם אחרת ואמר לישאוש הכאן **אתה.** וישאוש לא ענה לו. 10 אז אמ׳ לו פילאטו אינך
Jn 20,15 שגנב הוא. 15 [*] [*] ואמרה לו אדון. אם **אתה** נטלתו אמור לי אנה הנחתו ואנכי אשאנו אלי. 16
Jn 21,15 אמר ישאוש לשימון פירו שימון יואן אוהב **אתה** אותי יותר מאלו. והוא ענה אדון כן. אתה יודע
Jn 21,15 אתה אותי יותר מאלו. והוא ענה אדון כן. **אתה** יודע שאני אוהב אותך. וישאוש אמר להם שמור
Jn 21,16 אמר פעם אחרת אליו שימון פירי ג׳ואן אוהב **אתה** אותי ושימון אמ׳ כן אדון אתה יודע שאני אוהב
Jn 21,16 ג׳ואן אוהב אתה אותי ושימון אמ׳ כן אדון **אתה** יודע שאני אוהב אותך. וישאוש אמ׳ אליו רעה.
Jn 21,17 17 אמר לו פעם שלישית. שימון ג׳ואן אוהב **אתה** לי. ופירו היה דואג כי שלשה פעמים שאלו אם
Jn 21,17 אותו. אמ׳ אליו אדון יודע כל הדברים. **אתה** יודע שאני אוהב אותך. וישאוש אמר אליו האכיל
Jn 21,22 אני רוצה שיע שיעמוד פה עד שאבא מה לך **אתה** תלך אחרי. 23 אז יצא זה הדבר בתוך אחיו שאותו
Mt 11,3 כאשר שמע המעשים שאלוהו שנים תלמידיו 3 **אתהו** שעתיד לבא להושיענו. או מקוים אנו אחר. 4
Mt 27,11 11 וישאוש עומד לפני פילאטו שאלו אומרים **אתהו** מלך היהודים ואמ׳ לו ישאוש. אתה אומר. 12
Mt 27,40 שעוברין מקללין אותו מניעין ראשן 40 [*]. **אתהו** שאומר שתשמיד המקדש ובשלשה ימים תבנהו.
Mc 1,11 כדמות יונה. 11 ונעשית קול בשמים אומרת **אתהו** בני מאד ערב לי ואהוב. 12 ותכף נהגו הקדוש
Mc 3,12 שרואים אותו כרעו צועקים ואומרים 12 **אתהו** בן האלוה וישאוש גערם שלא יגלוהו. 13 וישו
Mc 14,61 ופעם אחרת הכהן הגדול שאלו אמר **אתהו** בן משיח בן השם הברוך. 62 וישאוש אמ׳ להם
Mc 14,70 אחרת אחת מאותן ששבות שם אמרה לפירו באמת **אתהו** מהם כי באמת גליליב אתה. 71 והוא התחיל לקלל
Lc 3,22 כמו יונה. ובאה בת קול משמים ואומרת **אתהו** מאד אהובי. 23 וישאוש היה בהתחלת שלשים שנה
Lc 23,3 אומ׳ שהוא מלך המשיח. 3 ופילאט שואל אותו **אתהו** מלך היהודים. והוא ענה אתה אומר. 4 ופילאט
Jn 7,52 מכיר מה הוא עושה: 52 אז ענו ואמרו לו **אתהו** גליליב חפש הכתיבות ותמצא ששום נביא לא יבא
Jn 18,33 אחרת באותו פריטורי. וקרא ישוש ואמ׳ לו **אתהו** מלך ישראל. 34 וישאוש ענה אומ׳ אתה אומר זה
Lc 11,53 אליהם התחילו הפרושים לחלוק דבריו ודברו **אתו** בכבדות ברוב דברים 54 מארבים אותו ומבקשים
Lc 15,20 הבן האב נתמלא רחמים על הבן. ובהיותו **אתו** חבקו ונשקו. 21 והבן אמר לו אבי אני חטאתי
Jn 8,44 היה רוצח בתחלה ולא עמד באמת כי אין אמת **אתו.** כי כל מה שמדבר שקר מה שהוא קרוביי לו מדבר.
Mt 21,2 אל אותו המגדל שהוא לפניכם. ותכף תמצאו **אתון** אחת קשורה ועיר אחד עמה תתירוה והביאוה אלי.
Lc 19,30 קרוב לנו בו תכנסו ותמ ותמצאו עיר אחד בן **אתון** קשור שלעולם לא רכב עליו אדם. התירו קשרו
Jn 12,14 זהו מלך ישראל. 14 וישאוש מצא עיר בן **אתון** וישב עליו. כמו שכתוב 15 אל תראי בת ציון
Jn 12,15 תראי בת ציון הנה מלכך בא יושב על עיר בן **אתון.** 16 זה לא הכירו תלמידיו בתחלה. רק כאשר

Mt 26,35	כופר בי ג׳ פעמים 35 ואמ׳ אליו פירו. ואם	**אתחייב** למות עמך לא אכפור בך. וכמדומה אמרו כל
Mt Prol,Inc	Mt Prol,Inc בס״ד	**אתחיל** דא שי׳ מתיאו כאשר דרש ראשונה האוונגליאו
Mt 8,22	קבור אבי 22 וישואש משיח אמר לו לך	**אתי** והניח המת לקבור אל האחר: קפיטולו כ״ז כפי
Mt 26,10	לכם מזאת האשה כי היא פעלה פעולה טובה	**אתי.** 11 כי יהיה לכם לעולם דלים עמכם. ואני לא
Mt 3,11	עושה פרי טוב יכרת וישרף. 11 אני טובל	**אתכם** במים במקום תשובה. והבא אחרי חזק ממני ואיני
Mt 3,11	ממני ואיני ראוי לחלוץ נעלו והוא יטבול	**אתכם** מן הקדש וירפאכם מאש 12 מפוחו בידו. והנה
Mt 4,19	דייגים היו 19 ויאמר להם בואו אחרי ואעשה	**אתכם** דייגי אנשים. 20 ותכף הלכו אחריו והניחו
Mt 5,11	11 מאושרים תהיו כאשר האנשים יקללו	**אתכם** וירדפו אתכם ויאמרו כל רע נגדכם ותכזבו
Mt 5,11	תהיו כאשר האנשים יקללו אתכם וירדפו	**אתכם** ויאמרו כל רע נגדכם ותכזבו בעדי. 12 גילו
Mt 5,39	תשלמו רע ברע. כי אם טוב ברע אבל אם יכה	**אתכם** אדם על הלחי אחת הגשנו לו האחרת: 40 ומי
Mt 5,46	הצדיקים והרשעים: 46 אם תאהבו האוהבים	**אתכם** מה שכר יגיע אליכם. הלא זה בעצמו עושים
Mt 6,15	שגגותיכם 15 ואם לא תמחלו האל לא יכפר	**אתכם:** 16 וכאשר תצומו לא תהיו כמו הפחותים רמאים
Mt 10,14	תשאר עמכם השלום. 14 ואותם שלא יקבלו	**אתכם.** ולא ישמעו דבריכם צאו מהבית ומהעיר והסירו
Mt 10,16	קפיטולו ל״ג כפי מתיאו 16 אני שולח	**אתכם** כמו צאן בין הזאבים. תהיו חכמים כמו הנחשים.
Mt 10,17	כמו יונים: 17 השמרו מהעמים כי הם ינהגו	**אתכם** בדבריהם: ויכו אתכם בבתי כנסיותיהם 18 ותהיו
Mt 10,17	מהעמים כי הם ינהגו אתכם בדבריהם: ויכו	**אתכם** בבתי כנסיותיהם 18 ותהיו נהוגים תפושים לפני
Mt 10,19	עדות ממני לפני העמים. 19 כאשר ינהגו	**אתכם** תפושים אל תאנחו מה תענו ומה תאמרו כי השם
Mt 10,22	ונגד אמותיהם וינגשום. 22 והכל יכעסו	**אתכם** בעבור שמי. ומי שיתמיד עד הקץ אותו יהיה
Mt 10,23	עד הקץ אותו יהיה נושע. 23 וכאשר ירדפו	**אתכם** בעיר אחד נוסו באחרת: אמת אני אומר לכם שלא
Mt 24,4	ואמ׳ להם. השמרו לכם ששום אדם לא יונה	**אתכם** 5 כי רבים יבאו בשמי. אומ׳ אני הוא משיח
Mt 28,20	רוח 20 ותלמדום ושמרו כל מה שצִויתי	**אתכם.** ואני אהיה עמכם בכל עת עד סוף העולם: Expl
Mc 1,8	שאיני ראוי לחלוץ שרוך נעליו. 8 אני טובל	**אתכם** במים הוא יטבול אתכם מהקדוש רוח. 9 ושעשה
Mc 1,8	נעליו. 8 אני טובל אתכם במים הוא יטבול	**אתכם** מהקדוש רוח. 9 ושעשה באותן הימים שבא ישאוש
Mc 1,17	17 ואמ׳ להם ישו בואו ולכו אחרי ואעשה	**אתכם** דייגים מהאנשים 18 והם תכף עזבו הרשתות
Mc 6,11	שם תלינו עד שתסעו. 11 וכאשר לא ירצו קבל	**אתכם** ולא שמוע. צאו משם והסירו עפר רגלכם לעדות
Mc 9,18	אי משפחה ממאנת כמה זמן אהיה עמכם לא אשא	**אתכם** נהגו האיש 19 ושאוהו לפני. וכאשר ראהו תכף
Mc 13,5	התחיל לאמר ראו הביטו שאיש אחד לא יונה	**אתכם** 6 כי רבים יבאו לעולם בשמי ואומרים שאני
Mc 13,9	יהיו. 9 אז: שִׁמְרוּ עצמכם כי הם יוליכו	**אתכם** במועצותיכם ובבתי כנסיותיהם יכו אתכם:
Mc 13,9	אתכם במועצותיכם ובבתי כנסיותיהם יכו	**אתכם:** ויעמדו לפני המלכים והשרים להביא עדות ממני
Mc 13,11	המלכות שממיי לכל העמים. 11 וכאשר ינהגו	**אתכם** תפושים אל תפחדו מה תאמרו אתם תדברו כאשר
Lc 3,16	משיח. 16 ענה יואן ואמ׳ לכולם אני טובל	**אתכם** במים אבל יבא יותר חזק ממני שאיני ראוי
Lc 3,16	שאיני ראוי לחלוץ חגורת נעלו הוא יטבול	**אתכם** ברוח הקדש ובאש. 17 ויקח כלי מנשף וינקה
Lc 6,9	על רגליו. 9 וישאוש אמ׳ להם אני שואל	**אתכם** אם ראוי עשות טוב. או עשות רע בשבת. או הנפש
Lc 6,22	כי ישמחו. 22 אשריכם אתם שהאנשים יכעיסו	**אתכם** ויפרידו אתכם מהם ויארורכם ויגרשו שמכם כמו
Lc 6,22	אשריכם אתם שהאנשים יכעיסו אתכם ויפרידו	**אתכם** מהם ויארורכם ויגרשו שמכם כמו הרע. בעבור
Lc 6,27	אויביכם ואוהבכם. ועשו טוב למי שהכעיס	**אתכם.** 28 ברכו למי שאומר לכם רע. התפלל בעד אותן
Lc 9,5	תעמודו. ומשם לא תצאו 5 ואותם שלא יקבלו	**אתכם.** תצאו מאותו עיר עפר רגליכם תסירו לעדות
Lc 10,3	הקוצרים מועטים. [*] 3 לכו. הנה אני שולח	**אתכם** כשיות בין זאבים. 4 לא תשאו שק ואבן ולא בתי
Lc 10,8	מבית לבית. 8 ובאיזו עיר שתכנסו ויקבלו	**אתכם** אכלו מאותן הדברים המונחים לפניכם. 9 ורפאו
Lc 10,10	מתקרב לכם. 10 ואם תכנסו בעיר שלא יקבלו	**אתכם** צאו ברחובות ואמרו. 11 גם העפר שנאסף בנו
Lc 12,11	רוח הקדש לא ימחלו לו. 11 וכאשר ינהגו	**אתכם** בבתי כנסיות ולרבנים ולנביאים אל תחפצו
Lc 12,28	בתנור הש׳ מלבישו כן כמה וכמה שמלביש	**אתכם.** למה אתם במעט אמונה. 29 ואל תחפצו לבקש מה
Lc 13,25	פתח לנו. והוא יענה ויאמר לכם איני מכיר	**אתכם** מי אתם. 26 אז תתחילו לאמר אנחנו אכלנו
Lc 19,31	קשרו ונהגוהו. 31 ואם אי זה איש שואל	**אתכם** למה אתם מתירים קשרו אתם תאמרו כי עשיתם כמו
Lc 21,8	8 והוא אמר השמרו לכם שאיזה איש לא יונה	**אתכם:** כי רבים יבאו בשמי שיאמרו לכם שאני אני
Lc 21,12	הדברים ישלחו בכם ידיכם וירדופכם. וימסרו	**אתכם** בבתי כנסיות ובמשמרותם למסור אתכם למלכים
Lc 21,12	וימסרו אתכם בבתי כנסיות ובמשמרותם למסור	**אתכם** למלכים גדולים בעבור שמי. 13 וזה יבא לכם
Lc 22,31	ישראל. 31 והש׳ אמ׳ לשימון הנה השטן מבקש	**אתכם** בעבור העבירכם בכברה כמו החטה: 32 אבל אני
Lc 22,35	בי ולא תכירני. 35 ואמר להם כאשר שלחתי	**אתכם** בזולת שק ומנעלים. אחסר לכם אי זה דבר. והם
Lc 23,15	אותו. 15 וג״כ אירודיש כי הוא שלח	**אתכם.** והנה שום דבר ראוי למיתה לא נעשה לו. 16 אז

Jn 1,26 נביא. 26 יואן ענה להם ואמר. אני טובל **אתכם** במים. רק באמצעכם עומד אותו שאינכם מכירים
Jn 4,38 אחד הוא הזורע ואחד המלקט. 38 אני שלחתי **אתכם** ללקוט מה שלא טרחתם בו. אחרים הם שטרחו
Jn 5,42 41 אין לי זוהר אנשים. 42 רק מכיר אני **אתכם** שאין אהבת האל בכם. 43 אני בא בעולם אב
Jn 5,45 תהיו כ״כ סכלים שתחשבו שאני הוא המלשין **אתכם.** האב האחד הוא המלשין. והוא משה שבו היא
Jn 6,62 62 וישאוש כששמע אמונתם אמר מי מבהיל **אתכם** 63 אם תראו בן האדם עולה שם שהיה ראשונה: 64
Jn 7,47 דבר: 47 אז ענו להם הפרושים ובזה רמה **אתכם.** 48 אינכם רואים שאחד מהשרים והפרושים אינם
Jn 13,34 שתהיו אוהבים זה לזה יחד כאשר אהבתי **אתכם** בעבור שתאהבו אתכם ביניכם. 35 ובזה יכירו כל
Jn 13,34 זה לזה יחד כאשר אהבתי אתכם בעבור שתאהבו **אתכם** ביניכם. 35 ובזה יכירו כל כי אתם תלמידי. אם
Jn 14,3 אהלוך להכין המקום. פעם אחרת אבא ואביא **אתכם** אלי בעבור שבמקום שאני שם אתם תהיו. 4
Jn 14,26 רוח הקדש. אותו שהאב ישלח בשמי הוא ילמד **אתכם** 27 שלומי אני נותן לכם. איני נותנו לכם על
Jn 15,9 תלמידים 9 כמו שהאב אוהב אותי ואני אהבתי **אתכם** ועומדים [*] 10 [*] 11 אלה הדברים אמרתי לכם
Jn 15,12 צווי שתהיה אהבה ביניכם כמו שאני אהבתי **אתכם.** 13 אין באדם אהבה גדולה מזו שישים נפשו בעד
Jn 15,16 לא בחרתם אותי. אבל אני בחרתי בכם. ושמתי **אתכם** בעבור שתלכו ותשאו פרי. ופרייכם יעמוד בעבור
Jn 15,18 לכם שתאהבו זה את זה. 18 אם העולם יכעיס **אתכם** תדעו כי אותי מאס ראשונה. 19 אם אתה מזה
Jn 15,19 אבל כי אינכם מזה העולם בעבור זה מכעיס **אתכם:** 20 תזכרו דברי אשר אמרתי לכם עבד אינו גדול
Jn 15,20 לכם עבד אינו גדול מאדוניו: אם אותי רדפו **אתכם** ירדפו. אם שמרו מצותי אתכם ישמרו. 21 אבל כל
Jn 15,20 אם אותי רדפו אתכם ירדפו. אם שמרו מצותי **אתכם** ישמרו. 21 אבל כל אלה הדברים יעשו לכם בעבור
Jn 16,2 לכם בעבור שלא תהיו ניזוקים 2 הם יעמידו **אתכם** מחוץ לבתי כנסיותיהם. ושעה תבוא שכל אדם שבא
Jn 16,2 כנסיותיהם. ושעה תבוא שכל אדם שבא יהרוג **אתכם.** ויהיה לו דומה שיעשה עבודה לשם. 3 ואלה
Jn 16,22 בעולם. 22 ואמת כן דאגתכם אבל אני אראה **אתכם** פעם אחרת. ולבבכם ישמח וגילכם שום אדם לא
Jn 16,27 לכם שאתפלל לאב בעדכם 27 כי הוא אוהב **אתכם** כאשר אהבתם אותי והאמנתם שיצאתי מהאל. 28
Jn 19,15 בשתי וערב: ופילאט אמר להם מלككם **אתלה:** וההגמונים אמרו לו אין לנו מלך כי אם שיסר:
Mt 5,13 עשוי בעוד שישוש משיח אמר אל תלמידיו **אתם** מוסר העולם והמוסר נפסק לאותם שלא היו
Mt 5,21 והפרושים לא תכנסו במלכות שמים. 21**אתם** שמעתם מה שנאמר לראשונים לא תרצח. ומי שירצח
Mt 5,27 ט״ו כפי מתיאו 27 עו׳ אמר ישאוש לתלמידיו **אתם** שמעתם שהתורה הישנה אמרה לא תנאף. 28 ואני
Mt 5,38 37 דברכם יהיה אין הין הנשאר הוא רע. 38 **אתם** שמעתם שהתורה אומרת עין תחת עין שן תחת שן 39
Mt 5,43 י״ז כפי מתיאו 43 עוד אמר ישאוש לתלמידיו **אתם** שמעתם שהתורה אומרת ואהבת לרעך כמוך. ותכעיס
Mt 6,14 בנסיון אבל תשמרנו מכל רע אמן: 14 אם **אתם** תמחלו לאנשים חטאתיהם האל יכפר לכם שגגותיכם
Mt 6,28 לחיי גופו מדה אחת. 28 ומהמלבושים למה **אתם** נאנחים. הביטו חבצלות ועשבי השדות היאך גדלים
Mt 6,30 יהיה נשרף האל מאספו כ״ש יגונכם. למה [*] **אתם** מאמינים. 31 לכן אל תהיו נאנחים לאמר מה
Mt 7,11 10 ואם ישאלהו דג יתן לו נחשים. 11 א״כ **אתם** אם דעתכם תדעו לתת דברים טובים לבניכם כמה
Mt 8,26 כי בסכנה אנחנו. 26 וישאוש אמ׳ להם. למה **אתם** יראים עם במעט אמונה. וקם וצוה לרוח ולים
Mt 9,28 הבית באו העורים אליו. וישו משיח אמ׳ להם **אתם** מאמינים שאוכל להחזיר לכם הראות. והם ענו הן
Mt 10,20 השם ילמדכם באותה שעה שתצטרכו לדבר: 20 **אתם** לא תדברו: אבל הקדש רוח ידבר בעדכם. 21 האח
Mt 10,27 יהיה נגלה: 27 מה שאני אומר בסוד. תאמרו **אתם** בקול רם לפני כל. ומה שתשמעו באזן תדרשוהו
Mt 10,31 כל שערות ראשכם מנויים 31 לכן לא תפחדו. **אתם** טובים מעופות רבים. 32 לכן כל איש שיפרסמני
Mt 12,3 ראוי עשות בשבת. 3 וישואש אמ׳ להם לא **אתם** קראתם מה שעשה דוד כשנרעב הוא ואותם שהיו עמו
Mt 12,5 אינו ראוי לאכול רק לכהנים לבד. 5 ולא **אתם** קראתם בדת שהכהנים לפעמים שוברים השבתות
Mt 12,7 חפץ לומ׳ אני חפץ חסד יותר מקרבן. שום עת **אתם** לא תענישו השוגגים. 8 כי בן האלוה הוא אדון
Mt 13,14 14 שהנבואה תהיה נשלמת בהם מישעיה. אומרת **אתם** תשמעו ולא תבינו ותראו ולא תכירו. 15 כי לב
Mt 13,18 ולשמוע מה שאתם שומעים ולא שמעו. 18 לכן **אתם** תשמעו המשל מאותו שזורע. 19 אותו שזורע הוא
Mt 14,16 וישוש ענה להם אין צריך להם לכת תנו להם **אתם** לאכול 17 ענו לו אין לנו פה לבד ה׳ לחמים
Mt 15,6 ממני או ממך תועיל. 6 ולא כבד אביו ואמו: **אתם** עברתם מצות הש׳ בעבור גזירותיכם הרעים. 7 טוב
Mt 15,16 לנו זאת התמונה. 16 והוא אמר להם עדיין **אתם** בלתי שכל: 17 אינכם מבינים שכל מה שנכנס בפה
Mt 16,2 נפלאות מן השמים. 2 וישוש ענם ואמר להם. **אתם** אומרים בערב למחר יהיה אור בהיר כי השמים הוא
Mt 16,3 היום יהיה מטר כי השמים הוא חשוך א״כ **אתם** יודעים שפוט צבע השמים. אבל אינכם יכולים
Mt 16,8 להם מה תחשבו ביניכם אנשים בלתי מאמינים. **אתם** חושבים בעבור שאין לכם לחם. 9 למה אינכם
Mt 16,15 מן הנביאים. 15 וישאוש אמ׳ להם. ואתם מה **אתם** אומרים ממני. 16 וענה שימון פירו ואמר אתה
Mt 20,22 22 אז ענה ישוש ואמ׳ אינכם יודעים מה **אתם** שואלים. תוכלו לסבול המות שאני אסבול. והן
Mt 20,25 חימה מהשני אחים. 25 וישאוש קראם ואמר **אתם** יודעים היטב כי שרי העולם מושלים בעמים

Mt 20,32 דוד יהיה לך חמלה ממנו. 32 וישוש קראם מה **אתם** שואלים מה אתם חפצים אעשה לכם. 33 והם אמרו
Mt 20,32 ממנו. 32 וישוש קראם מה אתם שואלים מה **אתם** חפצים אעשה לכם. 33 והם אמרו אדון שתפתח
Mt 21,16 אתה מה אומרין אלו. וישאוש אמר הין: לא **אתם** קראתם מה אומר הנביא. אדון אתה השלמת ההלול
Mt 21,24 ואמי להם אני אהיה שואל דבר אחד ואם **אתם** אומרים אותו אני אענה בעד אי זה כח אני עושה
Mt 22,29 אשה היתה מכולם: 29 ענה ישאוש ואמר להם **אתם** טועים ואין אתם מבינים הכתיבות וכח האל. 30
Mt 22,29 29 ענה ישאוש ואמר להם אתם טועים ואין **אתם** מבינים הכתיבות וכח האל. 30 בתחייה לא יהיה
Mt 22,31 כמו מלאכי האל בשמים 31 ומתחיית המתים לא **אתם** קראתם מה שהאל אמ׳ לכם 32 אני הוא אלהי אברהם
Mt 23,8 ושיכבדום ברחובות וישקראום רבנים: 8 אבל **אתם** לא תאבו היות נקראים רבנים: כי אחד הוא
Mt 23,13 שמונעים דרך מלכות שמימיי לעמים ואין **אתם** נכנסים. ולא עזבתם הכנס: 14 אוי לכם יודעי
Mt 23,15 לתת בינה למקצת אנשים. וכאשר הבינותם **אתם** עושים אותם יותר רעים מעצמכם כפלים ובני
Mt 23,15 לתת בינה למקצת אנשים. וכאשר הבינותם אתם **אתם** עושים אותם יותר רעים מעצמכם כפלים ובני
Mt 23,18 הזהב או המקדש שמקדש הזהב. 18 ואומרים **אתם** שאותו שנשבע תת למזבח חייב לפרוע. 19 עורים
Mt 23,28 ובפנים מלאים עצמות מתים ולכלוך. 28 וכן **אתם** דומים לעמים בחוץ אנשים צדיקים ובפנים אתם
Mt 23,28 דומים לעמים בחוץ אנשים צדיקים ובפנים **אתם** מלאים מכל רמאות ולב רע. 29 אוי לכם מאותתים
Mt 23,31 אנו לא היינו מודים באמתת הנביאים 31 א״כ **אתם** הם עדים לעצמכם שאתם בני מי שהמיתו הנביאים
Mt 24,2 המקדש. 2 והוא ענה ואמ׳ אליהם רואים **אתם** כל אלה העניינים. אמיתות אומ׳ לכם אשר לא
Mt 24,6 אומ׳ אני הוא משיח ורבים אנשים יונו. 6 **אתם** תשמעו מלחמות והסעת מלחמות השמרו שלא תבהלו.
Mt 27,17 הסוהר. 17 וכאשר קבצם אמ׳ להם פילאט מי **אתם** רוצים שאניח לכם בראבן או ישו שאמור משיח 18
Mc 4,24 אזנים לשמוע ישמע. 24 ואומר לכם ראו מה **אתם** שומעים. כי באותה מדה שתמדדו באותה תקבלו
Mc 5,39 וצעקות. 39 וישוש נכנס בבית אמ׳ למה **אתם** נבוכים ובוכים הנערה. האם מתה אבל היא ישינה
Mc 6,37 אוכל לאכול. 37 וענה ישאוש ואמ׳ להם תנו **אתם** להם לאכול. [*] לכו א״כ לקנות מאתים ככרות
Mc 7,9 וכדומה דברים רבים. וכאלו 9 אמר להם **אתם** שוברים מצות הש׳ למען שמור מנהגותיכם. 10
Mc 7,13 מניחים השלים לאב ולאם. 13 א״כ שוברים **אתם** מצות הש׳ בעד מנהגכם שמצאתם. ורבות אחרות
Mc 7,13 הש׳ בעד מנהגכם שמצאתם. ורבות אחרות רעות **אתם** עושים 14 ואז קרא לעם ואמ׳ להם שמעוני
Mc 7,18 לאמר אותה התמונה. 18 והוא אמ׳ להם א״כ **אתם** כ״כ פתאים שאינכם מבינים. אין אתם מבינים
Mc 7,18 א״כ אתם כ״כ פתאים שאינכם מבינים. אין **אתם** מבינים שאין שום דבר שיכנס בגוף האדם אינו
Mc 8,29 אומרים נביא. 29 והוא אמ׳ להם ואתם מה **אתם** אומרים ממני. מי אני. וענה פירו ואמר אתה
Mc 9,15 ויצאו לו לדרך ושבעוהו. 15 והוא שאלם ממה **אתם** חולקים ביניכם 16 וענה איש אחד מהעם ואמ׳ רבי
Mc 9,32 וכאשר היו בבית ישו שאלם מה הייתם חולקים **אתם** בדרך. 33 והם שותקים כי הם היו חולקים אי זה
Mc 10,38 38 וישאוש אמ׳ להם. אינכם יודעים מה **אתם** שואלים. תוכלו אתם סבול המיתה שאני אסבול.
Mc 10,38 להם. אינכם יודעים מה אתם שואלים. תוכלו **אתם** סבול המיתה שאני אסבול. [*] 39 [*] [*] [*]
Mc 10,42 יקומו וג׳ואן. 42 וישאוש קראם ואמר להם **אתם** יודעים שהשרים והשלטונים גדולים מושלים על
Mc 11,3 אלי. 3 ואם שום אדם אומר לכם למה **אתם** עושים אמרו שהאדון צריך לו ומיד יניחוהו. 4
Mc 11,5 והתירוהו. 5 ואותן שהיו שם אמרו להם למה **אתם** מתירים העיר. מה אתם עושים. 6 והם אמרו מה
Mc 11,5 שם אמרו להם למה אתם מתירים העיר. מה **אתם** עושים. 6 והם אמרו מה שישאוש צום והניחוהו 7
Mc 12,24 לאשה מכל אלו. 24 וענה ישאוש ואמר להם **אתם** טועים ואינכם מבינים הכתיבות וכח השם. 25
Mc 12,27 27 אינו אלוה המתים אלא החיים. ולזה **אתם** טועים מאד: 28 ויגש אליו אחד מאותת ששמעם
Mc 13,11 ינהגו אתכם תפושים אל תפחדו מה תאמרו **אתם** תדברו כאשר הקדוש רוח יישרכם באותה שעה אתם
Mc 13,11 תדברו כאשר הקדוש רוח יישרכם באותה שעה **אתם** לא תדברו אבל הקדוש רוח בעדכם: 12 והאח האחד
Mc 13,28 מהתאנה כשמתחלת לחיוט ולעשות עלים תדעו **אתם** שהקץ מתקרב. 29 כמו כן כאשר תראו אלה הדברים
Mc 13,29 29 כמו כן כאשר תראו אלה הדברים תדעו **אתם** שקץ העולם מתקרב אל הפתח. 30 אמת אני אומר
Mc 14,7 7 כי לכם יהיו לעולם העניים. וכאשר תחפצו **אתם** תוכל תוכלו שיהיה לכם ואני לא אהיה לכם
Mc 14,37 ומצאם ישנים ואמ׳ לפירו ולשימון ישנים **אתם** ולא יכולתם להיות עדים עמדי. 38 עורו והתפללו
Mc 14,41 אותו. 41 בא פעם אחרת ואמר להם ישנים **אתם.** אינו די השעה באה שבן הבתולה יהיה נמסר בידי
Mc 14,63 63 והכהן הגדול קרע בגדיו ואמר להם **אתם** שואלים אחרי כן ואתם כוספים עדים. 64 שמעתם
Mc 16,6 לבן ונפחדו. 6 והוא אמר להן אל תפחדו. **אתם** בקשתם ישאוש נזוריט שנתלה איננו פה. ראו זה
Lc 4,23 זה בן יוסף. 23 וישאוש אמ׳ להם אמת הוא. **אתם** תאמרו זאת התמונה. רופא מרפא עצמו. רוב דברים
Lc 5,30 ואומרים לתלמידים ישאוש משיח למה **אתם** אוכלים ושותים עם העולמיים ועם החוטאים. 31
Lc 5,34 שלך אוכלים ושותים. 34 להם אמ׳ יכולים **אתם** בין הארוס עשות שיצום בעוד שהארוס עמהם 35
Lc 6,2 2 ומקצת מאותן פרושים אומרים להם למה **אתם** עושים מה שאינו ראוי עשות בשבת 3 וישאוש ענה

Lc 6,22 למי שהם בוכים כי ישמחו. 22 אשריכם **אתם** שהאנשים יכעיסו אתכם ויפרידו אתכם מהם
Lc 6,27 של אלו לנביאים. 27 אבל אני אומ׳ לכם שזה **אתם** שומעים. אהבו אויביכם ואוהבכם. ועשו טוב למי
Lc 6,31 ולאותו שיגזול את שלך אל תבקשם. 31 וכאשר **אתם** חפצים שהאנשים יעשו לכם עשו להם. 32 אם תאהבו
Lc 6,36 על רגוזי הרצון ועל הרעים. 36 לכן תהיו **אתם** בעלי חנינה כאשר אביכם הוא חנון. 37 אל תחפצו
Lc 6,46 מגיד רע כי מהשפעת הפה הלב מדבר. 46 למה **אתם** קוראים אותי אדון. ואינכם עושים מה שאני
Lc 8,18 ושלא יבא לגלוי. 18 לכן ראו באי זה אופן **אתם** שומעין. כי לאותן שיש לו יעשוק. ואותו שאין
Lc 9,55 ישאוש ואמ׳ להם אינכם יודעים מאי זה רוח **אתם.** 56 בן האדם לא בא לאבד הנפשות אלא להושיען.
Lc 10,12 של אותה עיר רע כדומה לאשר תסבלוהו **אתם.** 13 אוי לכם כורושים אוי לך ביטישידה כי את
Lc 11,18 בלב ולב איך תעמוד המלכות ההיא. א״כ למה **אתם** אומרים שאני מגרש השדים בכח בלזאבוק. 19 ואם
Lc 11,39 הבקר. 39 ואדונינו אמר אליו פרושים עתה **אתם** מטהרים מה שהוא מחוץ גביע ומן הקערה. ומה
Lc 11,44 לכם רוב שלום בשער. 44 אוי לכם פרושים **אתם** כמו הקברים שאינן נראין. והאנשים שאינן
Lc 11,46 46 וישאוש אמר אוי לכם חכמי הדת למה **אתם** מעמיסין האנשים בעומסין שאין להם יכולת לשאת
Lc 11,46 האנשים בעומסין שאין להם יכולת לשאת **אתם** לא חפצתם לנגוע אותם באצבע אחד שלכם.47 אוי
Lc 11,48 קברי הנביאים שאבותיכם המיתום 48 באמת **אתם** מעידים שהחכמתם במעשה אבותיכם שהמיתום ואתם
Lc 12,7 7 ושערכם כולם ספורין לפני אל תיראו כי **אתם** שוים יותר מרבים שעברו: 8 ואני אומ׳ כי כל
Lc 12,24 אוצרות ולא ממגורות. והש׳ מאכילם. כמה **אתם** שוים יותר מהם: 25 מי בכם יוכל לחשוב יוסיף
Lc 12,28 הש׳ מלבישו כן כמה וכמה שמלביש אתכם. למה **אתם** במעט אמונה. 29 ואל תחפצו לבקש מה תאכלו ומה
Lc 12,33 33 תמכרו מה שאתם מחזיקים ותנו צדקה כי **אתם** מתקנים אוצר בשמים: אין חסרון למי שגנב אין
Lc 12,51 בעבור זה אני נדחק עד שישלים: 51 סבורים **אתם** שבאתי לתת שלום בארץ. אני אומר לכם לא כן רק
Lc 12,56 אמרו חום יבא. כן יעשה. 56 אי רמאים **אתם** יודעים פני השמים והארץ למה לא תבינו זה העת
Lc 13,2 עם קרבנותם: 2 וענה ישאוש להם סבורים **אתם** שאותם גלילבש הם חטאים יותר מגלילבש האחרים
Lc 13,25 והוא יענה ויאמר לכם איני מכיר אתכם מי **אתם.** 26 אז תתחילו לאמר אנחנו אכלנו ושתינו לפניך
Lc 13,27 27 והוא יאמר לכם לא ידעתי מאין **אתם.** סורו ממני אתם פועלי און ברוע לב. 28 ושם
Lc 13,27 יאמר לכם לא ידעתי מאין אתם. סורו ממני **אתם** פועלי און ברוע לב. 28 ושם יהיה בכי והרעשת
Lc 16,15 הדברים והוציאו לעג עליו. 15 וישאוש אמ׳ **אתם** הם המצדיקים עצמם לפני האנשים רק האל יודע
Lc 17,3 לים שאם יעשה רע לאחד מן הקטנים. 3 שמעו **אתם** אם חטא חטא לך אחיך תוכיחהו ויעשה תשובה
Lc 17,17 17 וענה ישאוש ואמ׳ ולא הייתם עשרה מי **אתם** ואין הם התשעה 18 לא נמצא שחזר ונתן שבח לשם
Lc 19,31 ונהגוהו. 31 ואם אי זה איש שואל אתכם למה **אתם** מתירים קשרו אתם תאמרו כי עשיתם כמו שאדוננו
Lc 19,31 אי זה איש שואל אתכם למה אתם מתירים קשרו **אתם** תאמרו כי עשיתם כמו שאדוננו חפץ פעולתו. 32
Lc 19,33 באו להתיר העיר אמר אדון העיר להם למה **אתם** מתירים העיר. 34 והם אמרו כי האדון רבינו
Lc 19,46 46 והוא אמ׳ להם כתוב ביתי בית תפלה. רק **אתם** עשיתם אותה מערת גנבים: 47 והיה מלמד כל היום
Lc 20,23 או לא. 23 והוא חושב שקר כזבים. אמ׳ להם **אתם** מנסים אותי רמאים. 24 הראוני פשוט אחד מה
Lc 20,41 יכלו לשאול לו דבר. 41 והוא אמר להם איך **אתם** אומרי׳ שמשיח הוא בן דוד 42 ודוד אמר בספר
Lc 21,8 לכם שאני אני הוא. והעת יתקרב. ואז **אתם** לא תחפצו ללכת אחריהם. 9 וכאשר תשמעו קטטות
Lc 21,30 התאנה ושאר האילנות 30 כשעושים פירותיהם. **אתם** יודעים שהקץ מתקרב. 31 כן כאשר תראו כל אלה
Lc 22,70 כולם אם כן אתה בן האלוה. וישאוש אמ׳ **אתם** אומרים שאני הוא. 71 והם אמרו למה אתם שואלים
Lc 22,71 אתם אומרים שאני הוא. 71 והם אמרו למה **אתם** שואלים עוד עדים אנחנו בעצמינו שמענוהו מפיו:
Lc 23,14 שרי הכהנים והרבנים והעם 14 ואמר להם. **אתם** נהגתם לי זה האדם שאמרתם שיגרש זה האדם. הנה
Lc 24,17 מכירים אותו. 17 וישאוש אמ׳ באי זה דברים **אתם** מדברים ביניכם וכבר אתם הולכים ודואגים. 18
Lc 24,17 אמ׳ באי זה דברים אתם מדברים ביניכם וכבר **אתם** הולכים ודואגים. 18 וענה אחד מהם ששמו
Lc 24,38 חשבו ושערו שראו רוח. 38 ואמר להם למה **אתם** נבהלים ומה חשבתם בתוך לבבכם. 39 ראו ידי
Jn 3,28 יכול להשיג אם לא ינתן לו מן השמים. 28 **אתם** בעצמכם עשו לי עדות שאמרתי לכם שאיני משיח רק
Jn 4,22 שלא תתפללו האב בזה ההר ולא בירושלם. 22 **אתם** תתפללו למה שלא ידעתם. אנחנו נתפלל למה שאנו
Jn 5,33 יוצא אמתי 32 אחר הוא שעושה עדות לי: 33 **אתם** שלחתם לזואן ועשה עדות אמתי. 34 רק אני איני
Jn 5,39 האמנתם שהוא שלחו. 39 חפצו הכתיבות שבהם **אתם** סבורים יהיה לכם חיים נצחיים והם הן המעידות
Jn 5,44 אחד יבא בעולמו אותו תקבלו. 44 איך תוכלו **אתם** להאמין שאתם רודפים אחר המעלות. ואינכם
Jn 6,26 וישאוש ענה להם ואמר. אמת אני אומר לכם. **אתם** שואלים לא בעבור שראיתם אותות. רק כי אכלתם
Jn 6,27 אותות. רק כי אכלתם הפת ושבעתם בו. 27 **אתם** מתפעלים לא אוכל שאובד מי שאובד רק העומד
Jn 7,8 הכעיס כי אני מעיד עליו שמעשיו רעים. 8 **אתם** ממיתים ביום זה של חג. וזמני לא נשלם: 9 כאשר
Jn 7,22 דבר היה ממשה רק מהאבות. ובשבת מוהלים **אתם** האנשים: 23 אם איש נכנס בברית מלח בשבת ואינו

Jn 7,23 בשבת ואינו מתירא עצמו. דת משה מאבד: למה **אתם** כועסים נגדי כי רפאתי כל אדם בשבת. 24 בעבור
Jn 7,28 מעצמי רק מאותו ששלחני. אמת. הוא שאין **אתם** ידעתם אותו. 29 רק אני יודע אותו. ואם אומר
Jn 7,34 34 לבקשני ולא תמצאוני. למקום שאהיה שם **אתם** לא תוכלו לבא. 35 [*] [*] 36 37 וביום הגדול
Jn 8,15 אני [*] מאין באתי ולאן אני הולך. 15 **אתם** דנים כפי הבשר אבל איני דן שום אדם. 16
Jn 8,23 היהודים [*] [*] יהרגו עצמם: 23 ואמ׳ להם **אתם** מהדברים התחתונים ואני הוא מהעליונים: אתם
Jn 8,23 מהדברים התחתונים ואני הוא מהעליונים: **אתם** מזה העולם. ואני איני מזה העולם: 24 בעבור זה
Jn 8,31 לאותם היהודים שהאמינו בו. 31 [*] אם **אתם** תעמדו בדברי באמת תהיו תלמידי 32 ותכירו
Jn 8,37 חפשים: 37 אני יודע שאתם בני אברהם. אבל **אתם** חפצים להמיתני כי דברי אינינו בתוככם: 38 אני
Jn 8,39 לו אברהם הוא אבינו: וישוש אמ׳ להם אם **אתם** בני אברהם עשו מעשי אברהם. 40 ואתם אביתם
Jn 8,41 לכם אותה ששמעתי מהאל. זה עשה אברהם 41 **אתם** עושים מעשה אביכם. ואמרו לו אנחנו לא היינו
Jn 8,42 42 אז אמר להם ישאוש אם האל הוא אביכם. **אתם** תאהבו אותו. כי אני באתי מאת האל ומהאל
Jn 8,44 מכירים דברי כי אינכם יכולים לשומעו. 44 **אתם** בני השטן אביכם. ורצון אביכם חפצתם לעשות.
Jn 9,41 עורים. 41 אז אמ׳ ישאוש להם. אם הייתם **אתם** עורים לא יהיה לכם עון ועונכם עומד. Tit,10
Jn 10,20 מהם אומרים שטן לקחו ומדבר בשטות למה **אתם** שומעין אותו. 21 ואחרים אומרים אלה הדברים
Jn 10,26 שאני עושה בשם אבי הם מעידים עלי. 26 אבל **אתם** אינכם מאמינים בי כי אינכם מצאני. 27 צאני
Jn 10,34 אינו כתו׳ בתורתכם. אני אמרתי אלהים **אתם.** 35 אם הם אמרו שאלים הם אותם שדבר אליהם
Jn 10,36 ראוי למחק 36 אותו שהאב קדש שלחו בעולם **אתם** אומרים שאני מחרף ומגדף. כשאמרתי אני בן
Jn 10,38 לאמר ככה. 38 אבל אם אני עושה אותם. למה **אתם** אומרים כזה. ואם לא חפצתם להאמין לי. האמינו
Jn 11,49 ששמו קאיפש היה הגמון אותה שנה. ואמ׳ להם **אתם** לא ידעתם אי זה דבר 50 אינכם חושבים שצריך
Jn 11,56 ישאוש עומד במקדש שהיה מדבר בעצמו מה **אתם** חושבים שלא בא ביום המועד 57 וכבר אמרו
Jn 13,12 וכאשר ישב והסב אמר פעם אחרת להם. **אתם** יוד יודעים אותו דבר שעשיתי. 13 אתם קוראים
Jn 13,13 להם. אתם יוד יודעים אותו דבר שעשיתי. 13 **אתם** קוראים אותי אדון ורבי ונותנים שבח וברכה לשם
Jn 13,15 לכם למשל. כאשר עשיתי אני כן תעשו גם **אתם:** 16 אמת אני אומר לכם אין העבד גדול מאדוניו
Jn 13,35 שתאהבו אתכם ביניכם. 35 ובזה יכירו כל כי **אתם** תלמידי. אם לכם אהבה וריעות זה לזה. 36
Jn 14,3 אבא ואביא אתכם אלי בעבור שבמקום שאני שם **אתם** תהיו. 4 ואינכם יודעים המקום שאני הולך והדרך
Jn 14,4 יודעים המקום שאני הולך והדרך והדרך **אתם** יודעים. 5 וטומאש אמר אליו. [*] 6 [*] אני
Jn 14,7 אותי אבי הייתם מכירים. ומכאן והלאה **אתם** תכירוהו ותראו אותו: 8 ופליף אמר אליו אדון.
Jn 14,17 כי אינו רואה אותו. ואינו יודע אותו. רק **אתם** תכירו כי בכם הוא עתה ובכם יהיה. 18 לא
Jn 14,28 נותנו. לא תיראו ולא תהיה לבבכם נבהל. 28 **אתם** שמעתם אמרתי אלך ואבא אליכם: אם אתם תאהבו
Jn 14,28 28 אתם שמעתם אמרתי אלך ואבא אליכם: אם **אתם** תאהבו אותי. אמת שאתם תגילו כי אני הולך אל
Jn 15,3 ינקה אותה בעבור שתעשה פרי לרוב. 3 כבר **אתם** טהורים בעבור הדברים שאמרתי לכם. 4 עמדו בי
Jn 15,4 לעשות פרי מעצמה אם אינה עומדת באילן כן **אתם** לא תוכלו לעשות פרי מעצמה אם אינה עומדת אם
Jn 16,19 19 וכשבא רצו לשואלו. אמר אליהם מה זה **אתם** מדברים בקרבכם כי אני אמרתי אחר מעט. ולא
Jn 16,20 אני אומר לכם שאתם תבכו והעולם ישמח. אבל **אתם** תדאגו. רק דאגתכם תחזור לששון: 21 האשה
Jn 16,31 שיצאת מהאל: 31 ענה להם ישאוש עתה **אתם** מאמינים 32 הנה באה השעה וכבר הגיע. ובה תהיו
Jn 18,4 הדברים עתידים לבא עליו. יצא ואמ׳ להם מה **אתם** מבק מבקשים. 5 ואמרו ישאוש דנזריט. וישאוש
Jn 18,7 ונפלו לאחור: 7 אז שאל פעם אחרת מה **אתם** מבקשים והם אמרו ישאוש דנאזריט. 8 ענה ישאוש
Jn 18,8 כבר אמרתי לכם אני הוא. אם כן אם אותי **אתם** מבקשים הניחו אלה ללכת 9 בעבור שיהיה נשלם
Jn 18,31 אותו אליך: 31 אז אמר פילאטו להם תפשוהו **אתם** וכפי דתכם שפטוהו. אז אמרו לו היהודים לנו
Jn 19,6 צועקים תלהו תלהו. ופילאטו אמ׳ להם תקחו **אתם** ותלהו. כי איני מוצא בו שום טעם. 7 והיהודים
Jn 4,52 לו השעה ששב לאיתנו הטוב. ואמרו לו **אתמול** בשעה שביעית מן היום הניחו הקדחת. 53 אז
Mt 16,19 גיהנם לא תהיה להם יכולת כנגדך 19 כי אני **אתן** לך מפתחות השמים. וכל מה שתקשור בארץ יהיה
Lc 4,6 והראה לו כל מלכות העולם 6 ואמ׳ לו הנה **אתן** לך כל אלה העניינים 7 אם תפול לרגלי ותפללני.
Lc 21,15 ואל תחשבו באי זה אופן תענו. 15 כי אני **אתן** לכם כח וחכמה שאליה לא יוכלו לאמר נגדה
Jn 4,14 שאתן לו לא יצמא לעולם. 14 אבל המים שאני **אתן** לו יהיו מעין מדלגת בחיים נצחיים. 15 והאשה
Jn 6,52 אחד אוכל זה הפת יהיה לעולם: והפת שאני **אתן** לכם הוא בשרי בעבור הויי עולם: 53 אז היהודים
Jn 13,37 אליו למה איני יכול ללכת אחריך עתה אני **אתן** את נפשי בעדך 38 וישאוש אמר נשמתך בעבורי לא
Mt 25,12 לנו. 12 והוא ענה ואמ׳ אמת אני יודע מי **אָתֶּן** 13 לכן תהיו עדות כי אינכן יודעות היום
Mc 6,3 יקומו ויוסף ויודא ושימון וכל אלו הם **אתנו** והיו אשקנד אשקנדליזטש בו. 4 וישאוש אמ׳ להם
Mt 4,9 כל מלכיות העולם וכבודם. 9 ואמר לו אני **אתנך** כל זה אם תקוד ארצה ותתפלל אלי. 10 אז אמר

Jn 14,16 15 אם תאהבוני ותשמרו מצותי 16 ואני **אתפלל** אל האב ויתן לכם רוח אחר קדוש בעבור שיעמוד
Mt 1,16 שממנה נולד ישאוש שקרוי משיח: קפיטולו **ב׳** כפי מתיאו 17 אם כן כל תולדות מאברם עד דויט
Mt 18,16 הרוחתו. 16 ואם לא ישמעך חבר אחד עמך או **ב׳** כי כל עדות הוא קיים בעד שנים או שלשה. 17 ואם
Mt 25,15 מזהבו. 15 לאחד מהם מסר ה׳ בזנטיש. ולאחר **ב׳** בזנטש. ולאחד אחד לכל אחד מהם כפי ערכו והלך
Mt 26,2 הדברים. אמ׳ לתלמידיו 2 תדעו כי מכאן ועד **ב׳** ימים יהיה פסח. ובן האל יהיה נבגד ותלוי: 3 אז
Mc 2,Tit מתקבצין עמים מכל הצדדין: Tit,2 קפיטולו **ב׳** כפי שי׳ מרקו 1 ואחרת פעם נכנס בכפר נחום אחר
Mc 5,13 בחזירים והפילו עצמם בים. ונחנקו עד **ב׳** אלפים. 14 ואותם ששומרים אותם ברחו והגידוהו
Mc 14,72 הדבר שאמ׳ לו ישאוש שקודם שהתרנגול יקרא **ב׳** פעמים יכפרהו שלש פעמים. והתחיל לכרות: Tit,15
Lc 2,Tit עד העת שהראה עצמו לישראל: Tit,2 קפיטולו **ב׳** כפי לוקא 1 עוד עשוי היה באותן הימים כמו כן
Jn 2,Tit עולים ויורדים על בן האדם: Tit,2 קפיטולו **ב׳** כפי ש׳ יואן 1 וביום השלישי נעשו נשואין
Jn 6,7 הוא מה שהיה לו לעשות. 7 ענה אליו פיליף **ב׳** מאות פשיטין לחם לא יספיק לעם הזה אם נתן לכל
Jn 11,6 כששמע שלאזריט היה חולה. עמד באותו מקום **ב׳** ימים. 7 אחר אלה הדברים אמ׳ לתלמידיו נלכה פעם
Mt 3,1 Tit,3 קפיטולו ה׳ כפי מתיאו 1 בעת ההיא **בא** הטובל במדבר גודיאה דורש 2 ואומר עשות תשובה
Mt 3,13 באש נצחי. קפיטולו ו׳ כפי מתיאו 13 אז **בא** ישאוש מגליליאה בנחל ירדן לזואן שיטבול אותו.
Mt 3,14 גביר לך נאות והיה לך לטבול אותי. ואתה **בא** אלי להיות טובל. 15 ענה ישואש ואמ׳ לו עזוב
Mt 4,3 התענה מ׳ יום ומ׳ לילה היה לו רעב 3 **בא** אליו השטן וא״ל אם אתה הוא בן האלוה תאמר
Mt 8,5 5 וכאשר ישואש משיח היה נכנס בכפר נחום. **בא** אחד שר גדול אליו 6 ואמ׳ לו אדון בני שוכב
Mt 8,9 ואומר אני לזה לך והוא הולך. ואומ׳ לאחר **בא** והוא בא. ולעבדי עשו זה והנם עושים. 10 וישואש
Mt 8,9 לזה לך והוא הולך. ואומ׳ לאחר בא והוא **בא.** ולעבדי עשו זה והנם עושים. 10 וישואש משיח
Mt 8,14 כ״ו כפי מתיאו 14 וכאשר ישואש משיח היה **בא** בבית שי׳ פירו מצא חמות שי׳ פירו שוכבת מקדחת
Mt 9,9 שיושב בשלחן חלפני שהיה שמו מתיב אמ׳ לו **בא** עמי והוא קם והלך אחריו. 10 וכאשר היו מיושבים
Mt 9,28 יהיה לך חמלה ממנו בן דויט. 28 וכאשר **בא** אל הבית באו העורים אליו. וישו משיח אמ׳ להם
Mt 11,18 אנחנו בכינו ואתם לא דנים. 18 זואן **בא** ולא היה אוכל ושותה. [*] 19 [*] ואומרים זהו
Mt 12,9 הוא אדון עדיין מהשבת. 9 וכאשר היה מועבר **בא** לבית הכנסת שלהם 10 ושם היה אדם אחד עם היד
Mt 12,28 28 ואם אני ברוח האל מגרש השדים א״כ לא **בא** בכם המלכות שמימיי. 29 ואיך יכול אחד ליכנס
Mt 13,19 הש׳. אותו ששומע דבר השם ולא יבין אותה. **בא** השטן ועוקרה מלבו. וזהו הזרע שנפל קרוב לדרך.
Mt 14,25 מנגדם. 25 וברביעית משמרת הלילה ישאוש **בא** להם הולך על הים 26 היו נבהלים. ומרוב פחד
Mt 14,29 תחפוץ שאני אבא אליך על המים 29 והוא אמר **בא:** וירד ש׳ פירו מהאניה קטנה והולך על המים לבא
Mt 14,30 והולך על המים לבא אל ישאוש. 30 וראה **בא** רוח חזק ופחד. וכשהתחיל ליכנס צעק אומר אדון
Mt 15,18 בבטן ויוצא מהאחור 18 וזה שיוצא מהפה **בא** מהלב ואותו שהוא מלכלך האדם: 19 כי מהלב
Mt 15,29 באותה שעה: 29 וכאשר ישאוש נסע משם **בא** שפת ים גלילאה ועלה אל ההר ויושב שם. 30 וקרב
Mt 16,13 רק מלימוד הפרושים והצדוקים. 13 וישאוש **בא** בגבולות טִישְׁאַרְיאַה פִּילִיפִּי. ושאל לתלמידיו מה
Mt 16,28 מאלו שהם פה לא ימותו עד שיראו בן האלוה **בא** במלכותו: Tit,17 קפיטולי מ״ג כפי מתיאו 1 ואחר
Mt 17,14 תלמידיו שהוא אומ׳ מזואן טבול. 14 וכאשר **בא** לשם אדם אחד בא ויכרע לפניו אומר אדון יהיה לך
Mt 17,14 מזואן טבול. 14 וכאשר בא לשם אדם אחד **בא** ויכרע לפניו אומר אדון יהיה לך חמלה מבני כי
Mt 19,14 אותם. 14 וישאוש אמר להם הניחו אלי **בא** הנערים קטנים ולא תאבו למונעם. כי אמ׳ מכיוצא
Mt 20,28 ראשון יהיה עבדכם. 28 כל כך בן האלוה לא **בא** להיות נעבד: אבל בעבור עבוד ובעבור תת נפשו
Mt 21,5 אומרת. 5 אמרו לבני ישראל הנה מלכך **בא** שפל יושב על האתון ועיר בן שלה. 6 הלכו
Mt 21,23 בהיות לכם אמונה תשיגו. 23 וכאשר היה **בא** אל בית המקדש ומלמד. קרבו אליו שרי הכהנים
Mt 21,32 ילכו לפניכם במלכות השם. 32 כי זואן **בא** מראה דרך משפט ולא האמנתם בו והחוטאים והזונות
Mt 21,34 שְׁכָרָה לעובד והלך במהלך אחד. 34 וכאשר **בא** עת לקנות הפירות שלח עבדיו לעובדים לקנות
Mt 24,30 יילילו כל שבטי הארץ. ויראו בן הבתולה **בא** בעבי השמים. ברב כח וצלם ודמות 31 וישלח
Mt 24,39 שנח נכנס בתיבה 39 לא הכיר עד שהמבול **בא** והרג את כלם. כן יהיה ביאת בן הבתולה. 40 אז
Mt 24,43 אם אב חיילות היה יודע השעה שהגנב יהיה **בא.** הוא יהיה ער ולא יעזוב שבור הבית אשר לו. 44
Mt 24,44 כי לא ידעתם השעה אותה שבן האלוה יהיה **בא.** 45 ומה תחשבו מעבד חכם ונאמן אדוניו מניחו על
Mt 25,6 עד חצי הלילה. צעק אדם אחד קומו הנה החתן **בא** צאו אליו לדרך 7 אז קמו כל הבתולות והדליקו כל
Mt 25,10 למוכרות וקנו לכם 10 וכאשר הולכות לקנות **בא** החתן. ואותן שהם מוכנות נכנסו עמו בנישואין.
Mt 25,19 בארץ וטמן בזנט אדוניו. 19 ואחר זמן ארוך **בא** האדון ורצה שמוע חשבון מהם. 20 ובא אותו שקבל
Mt 25,27 לפקוד ממוני לשולחן החלופין. וכאשר הייתי **בא** הייתי שואל זהבי עם הריוח. 28 תקחו ממנו הבשנט
Mt 26,36 בך. וכמדומה אמרו כל התלמידים. 36 ואז **בא** ישאוש עמהם בעיר אחת שנאמרת גיטשמאני ואמר אל

Mt 26,45 פעם אחרת ואמ׳ אותה עצמה מלה. 45 אז **בא** לתלמידים ומצאם ישנים ואמ׳ תשנו ותנוחו ראו כי
Mt 26,47 הוא מדבר הנה כי יוד״ש אחד מי״ב התלמידים **בא** ועמו רב חיל עם סכינים ועם עצים משולחים מצד
Mt 27,1 Tit,27 קפיטולו נ״ג כפי מתיאו 1 וכאשר **בא** הבקר שרי הכהנים וזקני העם עשו עצה שמסרו
Mt 27,57 ויושאף ואם בני זאבדיב: 57 וכאשר נעשה **בא** עשיר אחד איש מבארי מסיאה ששמו יושאף אותו
Mc 1,14 משרתים אותו. 14 ואחר שג׳ואן היה אסור. **בא** ישאוש בגליליאה ודורש דבר האל. 15 ואומ׳ העת
Mc 1,15 בגליליאה ודורש דבר האל. 15 ואומ׳ העת **בא** ממלכות שמים עשו תשובה והאמינו דבר האל. 16
Mc 2,13 13 ויצא משם בעבור לכת אחרת לים וכל העם **בא** והוא מראה וילונים. 14 ועובר במקום אחד ראה
Mc 3,20 קאעיב 19 ויודש אשקריוטא שבגדו. 20 ואחר **בא** אל הבית ונאסף שם עם רב שאינם יכולים לחמם
Mc 4,15 בדרך הם אותם ששומעין דברי האל ותכף **בא** השטן ומסלקה מלבם. 16 ואותה שנפלה [*] 17 [*]
Mc 5,6 ומכה עצמו באבנים. 6 וכאשר ראה ישו מרחוק **בא** במרוצה והתפלל לו 7 אומר בקול גבוה. מה לך
Mc 5,23 23 מבקש ואומ׳ בתי היא קרובה למות. **בא** והנח ידיך עליה ותהיה נרפאת. 24 וישאוש הלך
Mc 5,27 שאינה מוצאה. 27 וכאשר שמעה שישאוש משיח **בא** בין העם נכנסה ונגעה אחורי מלבושיו 28 כי היא
Mc 9,12 למות מגונה 12 אכן אני אומ׳ לכם שאליהו **בא** להם ועשו רצונם כמו שהכתיבה אומרת ממנו: 13
Mc 9,13 כמו שהכתיבה אומרת ממנו: 13 וכאשר היה **בא** אל התלמידים הוא מוצא עם רב ביניהם ורבים
Mc 9,14 ומאותתים מתוכחים עמהם 14 וכאשר העם ראה **בא** ישאוש תמהו ויצאו לו לדרך ושבעוהו. 15 והוא
Mc 10,17 עליהם ומברכם. 17 וכאשר היה יוצא לדרך **בא** אדם אחד וכרע לפניו מבקש ואומר מלמד טוב מה
Mc 10,50 שואל אותך 50 והוא זרק מלבושיו. ומיד **בא** אליו. 51 וישאוש אמ׳ אליו [*] [*] [*] 52 [*]
Mc 11,13 עלין. הלך לראות אם ימצא תאנים. וכאשר **בא** אליה לא מצא כי אם עלים. כי לא היה זמן תאנים.
Mc 13,26 וכחות השמים ינועו. 26 אז יראו בן האלוה **בא** מן השמים בכח גדול ואורה: 27 ואז ישלח מלאכיו
Mc 14,17 אמ׳ להם והכינו הפסח: 17 וכאשר היה ערב **בא** ישאוש עם י״ב התלמידים 18 ובעוד שיושבין ישאוש
Mc 14,41 היו כבדים ולא יכלו לענות אותו. 41 **בא** פעם אחרת ואמר להם ישנים אתם. אינו די השעה
Mc 14,43 קרוב הוא אותו שימסרני. 43 עו׳ הוא מדבר **בא** יודש אשקריוטא אחד מי״ב תלמידים ועמו עם רב עם
Mc 14,62 אני הוא. ותראו בן האלוה לימין כח האל **בא** בעבי השמים. 63 והכהן הגדול קרע בגדיו ואמר
Mc 15,43 נכנס כבר חג המצות זהו לפני השבת. 43 **בא** יוסף אברמסיאה גבר נכבד שהמתין מלכות שמים
Lc 4,3 אותן מ׳ יום ישאוש משיח נרעב 3 והשטן **בא** אליו ואמ׳ לו אם אתה בן אל חי אמור לאבנים
Lc 4,40 שיעזבנה. ומיד קמה ושרתה אותם. 40 וכאשר **בא** השמש כל אותן שהיו שם חולים מחלופי חליים
Lc 6,48 על האבן. וכאשר נעשה גודל השפעת מים הנחל **בא** על אותו בית ולא היה יכול להניעו כי היתה
Lc 6,49 בית על הארץ בלא יסוד. ואותו המים מנחל **בא** והכתו ומיד נפל ונעשה חרבן גדול מאותו בית:
Lc 7,8 אני לזה לך והוא הולך. ואומר אני לאחר **בא** והוא בא: ואומר אני לעבדי עשה זאת ועושהו. 9
Lc 7,8 לך והוא הולך. ואומר אני לאחר בא והוא **בא:** ואומר אני לעבדי עשה זאת ועושהו. 9 ואותו
Lc 7,33 ואתם אינכם בוכים. 33 וכאשר יואן טבול **בא** לא אכל לחם ולא שתה מים ואמרתם שהוא משוטן 34
Lc 7,34 לחם ולא שתה מים ואמרתם שהוא משוטן 34 **בא** מן האדם אוכל ושותה ואתם אומרים הנה האדם
Lc 8,27 אותה שסמוכה לגליליאה 27 וכאשר יצאו בארץ **בא** לישוש אדם אחד שאחזו שד זה זמן רב. ואינינו
Lc 8,49 הושיעך לכי לשלום. 49 ושר בית הכנסת **בא** לו ואמר אליו אל תחפוץ לצער ישאוש משיח כי בתך
Lc 9,37 מותו. 37 וביום האחר עם רב ירד מן ההר **בא** לקראתם 38 ובתוכם אדם אחד קורא בקול גדול
Lc 9,56 יודעים מאי זה רוח אתם. 56 בן האדם לא **בא** לאבד הנפשות אלא להושיען. ונסעו משם והלכו
Lc 9,57 משם והלכו במגדול אחד 57 ובעודם הולכים **בא** אדם אחד ואמ׳ לישאוש משיח חפצתי ללכת עמך
Lc 9,60 לקבור את אבלי וישאוש אמ׳ לו אתה **בא** עמי ותגיד מלכות האל. 61 ואדם אחר אמר לו אדוק
Lc 10,33 והלאה. 33 ושמריטא אחד עובר קרוב ממנו **בא** אליו וראה אותו וחמל עליו 34 [*] ושם לו שמן
Lc 11,6 אהובי הלוה לי ככרות לחם ג׳ 6 כי אהובי **בא** מהדרך אלי. ואין לי מה שאוכל להניח לפניו. 7
Lc 11,20 במאמר האל מגרש השדים. אמת שמלכות הש׳ **בא.** 21 כאשר החזק מזויין שומר ביתו כל הדברים
Lc 12,55 ויבוא המטר. 55 וכאשר רוח הנקרא אבטאר **בא** ומנשב אמרו חום יבא. כן יעשה. 56 אי רמאים אתם
Lc 14,11 מעלה לפני הקרואים. 11 כי המגביה עצמו **בא** כדי שפלות. והמשפיל עצמו להתנשאות. 12 ואמ׳
Lc 14,27 27 ומי שאינו נושא שתי וערב שלו ואינו **בא** אחרי אינו יכול להיות תלמידי. 28 כי אי זה מכם
Lc 14,31 עשרה אלף יכול לבא נגד מי שעם עשרים אלף **בא** אליו. 32 וזולת זה הוא עומד מרחוק שולח שלוחיו
Lc 15,27 העבדים. ושאלו מה זה. 27 ואמרתי לו אחיך **בא:** ואביך המית עגל אחד גדול בעבור ששב אליו חי
Lc 17,20 20 ושאל לפרושים מתי יבא מלכות האל. אינו **בא** בהעמדה 21 ולא יאמר הנו הוא או הלאה הוא כי
Lc 18,8 ולא יהיה לו חמלה מהם. 8 [*] אכן בן האדם **בא** תאמינו שימצא אמונה בארץ. 9 ואומרים מקצת
Lc 19,2 כ׳ כפי לוקא 1 וישאוש הולך ביריחו 2 והנה **בא** איש אחד ששמו זאקיב שהיה שר העולמיים והיה
Lc 19,5 משיח כי שם היה לו לעבור 5 וכאשר ישאוש **בא** אל המקום זאקיב הביט וראה ישוש משיח ואמר לו

Lc 19,10 שלום בזה הבית בעבור שזה בן אברהם 10 **בא** לבקש מן האדם להושיע מה שהיה אבוד. 11 וזה אמ׳
Lc 19,16 שידע כמה הוציא כל אחד ואחד. 16 והראשון **בא** אומר אדון עם אימינא שלך י׳ אימינש הרוחתי. 17
Lc 19,18 יהיה לך ממשלה על מאה עיירות: 18 והאחר **בא** ואמ׳ [*] 19 [*] [*] 20 [*] אימינא שלך שנתת
Lc 22,40 הזתים. והתלמידים ברחו ממנו. 40 וכאשר **בא** להם אמר להם התפללו בעבור שלא תכנסו לניסיון.
Lc 22,52 נגע באזן הניחו. 52 וישאוש אמר לאשר **בא** אליו ולשרי הכהנים ולרבני המקדש ולזקנים. כגנב
Lc 23,47 אלה הדברים שלח רוחו. 47 וסנטוריאו **בא.** ולכל אלה הדברים שנעשו הלל הש׳. ואמר באמת זה
Lc 23,52 עיר יהודה ומצפה מלכות השם׳. 52 **בא** ונגש אל פילאט ושאל שיתן לו גוף ישאוש והודה
Jn 1,7 עליה: 6 האל שלח אדם אחד שמו ג׳ואן 7 זה **בא** לעדות בעבור שיתן עדות מרחוק. [*] 8 [*] 9 הוא
Jn 1,46 יכול להיות אי זה דבר טוב. אמר לו פליף **בא** וראה אותו. [*] 47 ראה ישאוש משיח נתנאל שבא
Jn 2,9 טעמה המים ראו שחזרו יין רא לא ידעה מאין **בא.** אבל העבדים ידעוהו אותן שהביאו מים
Jn 3,2 ששמו נקודימוש והיה שר היהודים 2 ובלילה **בא** אל ישאוש ואמר לו ר׳ אנו יודעים שאתה באת מן
Jn 3,8 ואתה שומע הקול. אבל אינך יודע אנה הוא **בא** או הולך. וכן הוא אדם שנולד מרוח: 9 ענה
Jn 3,19 לבד נולד בן האלוה: 19 וזהו עין לב נר **בא** לעולם ואוהבים האנשים ביותר חשך וערפל מנר. כי
Jn 3,21 יהיה נתפש במעשיו. 21 אבל מי שעושה אמת **בא** אל הנר בעבור שפעולותיו יהיו גלויות כי בשם
Jn 3,22 כי בשם האל נעשות. 22 אחר אלה הדברים **בא** ישאוש עם תלמידיו בארץ גודיאה ושם עמד עמהם
Jn 4,5 4 והיה לו בהכרח לעבור בשמריאה: 5 אז **בא** ישאוש בשמריאה שנקראת סיכאר סמוך למקום שנתן
Jn 4,46 בירושלם ביום המועד כשבא ליום החג: 46 אז **בא** פעם אחרת בבית גלליאה אל מקום אשר עשה שם ממים
Jn 4,47 לו בן חולה בכפר נחום 47 וכששמע שישאוש **בא** מגודיאה בגלליאה הלך אליו שירד להבריא בנו כי
Jn 5,43 מכיר אני אתכם שאין אהבת האל בכם. 43 אני **בא** בעולם אב מאבי. ואינכם מקבלים אותי. אם אחד
Jn 6,17 מעבר לים לכפר נאום וכבר היה ערב וישו לא **בא** אליהם. 18 והים בעבור רוח גדול שהיה מנשב
Jn 6,45 מלומדים מהאל. כל איש השומע מהאב אחרי כן **בא** אלי. 46 לא בעבור שאי זה מהם ראה האב. אם לא
Jn 7,6 בו: 6 אז אמ׳ ישוש להם זמני האדם לא **בא** אבל עמכם כל שעה הוא מוכן. 7 העולם אינו יכול
Jn 7,39 כי עדיין לא נתן הרוח. כי ישו עדיין לא **בא** באור העליון. 40 אז מקצת מאחוזת העם בשומעם
Jn 8,2 1 וישאוש הלך להר הזתים 2 ולמחר בבקר **בא** פעם אחרת במקדש. וכל העם באו אליו ויושב ומלמד
Jn 10,10 יהיה ויבא ויצא וימצא מרעה . 10 הגנב לא **בא** אם לא בעבור שימצא לגנוב והרוג והשמיד. אני
Jn 11,17 נלכה אנחנו כמו תלמידים ונמות עמו: 17 אז **בא** ישאוש ומצא אותו שעמד בקבר ארבעה ימים. 18
Jn 11,20 אותם מאחיהן. 20 ומרטא כששמעה שישאוש **בא** רצתה אליו. ומריאה יושבת בבית. 21 אז אמרה
Jn 11,30 ששמעה קמה מהרה והלכה אליו 30 ועדיין לא **בא** ישאוש במגדול אבל עדיין היה באותו מקום שמרטא
Jn 11,34 34 ואמר הנה הנחתם אותו ואמרו לו אדון **בא** וראה היכן הוא. 35 ויצאו דמעות מעיני ישאוש:
Jn 11,38 שזה לא ימות. 38 אז ישאוש פעם אחרת בעצמו **בא** לקבר. ושם היתה חפירה ואבן גדולה הושמה עליה.
Jn 11,56 במקדש שהיה מדבר בעצמו מה אתם חושבים שלא **בא** ביום המועד 57 וכבר אמרו ההגמונים והפרושים
Jn 12,1 ש׳ ג׳ואן 1 וישוש אז ששה ימים קודם הפסח **בא** בביטניאה ששם מת לזרו אותו שישאוש החיה 2
Jn 12,12 עם רבה שבאה יחד ליום מלוד. ושמעה שישאוש **בא** לירושלם 13 לקחה כפות תמרים ויצאה אליו לדרך
Jn 12,15 כמו שכתוב 15 אל תראי בת ציון הנה מלכך **בא** יושב על עיר בן אתון. 16 זה לא הכירו תלמידיו
Jn 12,30 דבר לו. 30 ענה ישאוש ואמר: קול זה לא **בא** בעבורי רק בעדכם. 31 עתה הוא דין העולם. עתה
Jn 13,6 וקנחם בסדינו שהיה חגור בו. 6 אז **בא** לשימון ופירו. ופירי אמ׳ לו אדון אתה תרחוץ
Jn 13,27 שימון אשק אשקריוטא 27 ולקח מלא פת אז **בא** השטן. וישו אמר אליו מה אתה עושה עשהו ביותר
Jn 14,6 [*] 6 [*] אני דרך אמת וחיים. אין אחד **בא** אל האב רק בעבורי. 7 אם הייתם לעבד מכירים
Jn 14,30 הדברים לא אדבר עמכם. כי שר זה העולם כבר **בא:** ואין דבר אחר בי 31 רק בעבור שהעולם יכיר
Jn 16,21 לששון: 21 האשה היולדת דואגת כי שעתה **בא.** וכשילדה כבר אינה זוכרת הצער בעבור שמחה וגיל
Jn 17,11 בהם. 11 וכבר איני בעולם והם בעולם. ואני **בא** אליך אב קדוש שמור אותם בשמך. אותם שנתת לי
Jn 17,13 תהיה הכתיבה נשלמת. 13 אך עתה אליך אני **בא:** ואלה הדברים דבר בעולם בעבור שיהיה להם גילי
Jn 18,2 למוסרו יודע אותו מקום כי הרבה פעמים **בא** הרבה לשם עם תלמידיו. 3 אז כאשר יודיש אסף עם
Jn 19,38 והביטו אל אשר דקרוה. 38 אחר אלה הדברים **בא** יוסף אברמטיאה ועמד נחבא מפחד היהודים בעבור
Jn 19,38 ישאוש מהשתי וערב ופילאט הודה לו. אז **בא** יוסף [*] 39 [*] עם ניקודימוש לישאוש בלילה
Jn 20,6 מונח לצד אחד. אמנם לא נכנס שם. 6 אז **בא** שימון פירו ההולך אחריו ונכנס בקבר. וראה בגדי
Jn 20,19 ערב ודלתות הבית נעולות שהתלמידים שם **בא** ישוש ואמ׳ להם שלום לכם. 20 וכי אמר זה הראם
Jn 20,24 התלמידים שנקרא מספק לא היה עמהם כשישאוש **בא** אליהם: 25 אז אמרו לו התלמידים האחרים אנחנו
Jn 21,19 עתיד לזכך האל. וכאשר אמר זה אמר לפירו **בא** אחרי: 20 ופירו נהפך לאחוריו וראה אותו תלמיד
Mt 13,8 8 האחרים נפלו בארץ טובה ועשו פרי רב **בא׳** ק׳ בא׳ נ׳ בא׳ ל׳. 9 מי שיש לו אזנים לשמוע.

Mt 13,8 נפלו בארץ טובה ועשו פרי רב בא׳ ק׳ **בא׳** נ׳ בא׳ ל׳. 9 מי שיש לו אזנים לשמוע. 10
Mt 13,8 בארץ טובה ועשו פרי רב בא׳ ק׳ בא׳ נ׳ **בא׳** ל׳. 9 מי שיש לו אזנים לשמוע. 10 וקרבו
Lc 2,7 שם בנו ראשון נולד. וקפלו בבגדים והניחו **באבוס** הבהמות כי לא היו מקום אחר תוכל להניחו
Lc 2,12 זאת האות. תמצאו הנער מעוטף בבגד ומונח **באבוס.** 13 ומיד נעשה עם המלאך ורוב חיל שממיי
Lc 2,16 והלכו מהר ומצאו מריאה ויושף והנער מונח **באבוס** הבהמות. 17 והנה הם הכירו באבוס הבה שאמרו
Lc 2,17 מונח באבוס הבהמות. 17 והנה הם הכירו **באבוס** הבה שאמרו להם מאותו נער. 18 וכל אותן
Jn 8,38 אני מדבר מה שראיתי מהאב ואתם מה שראיתם **באביכם** עושים: 39 ענו ואמרו לו אברהם הוא אבינו:
Lc 4,11 יצוה לך שישמרך 11 בידים ישאונך פן תגוף **באבן** רגלך. 12 וישוש אמ׳ לו פעם אחרת [*] לא תנסה
Mc 5,5 וביום בקברים ובהרים צועק ומכה עצמו **באבנים.** 6 וכאשר ראה ישו מרחוק בא במרוצה והתפלל
Mt 18,17 או שלשה. 17 ואם בזה לא ישמעך הגידהו **באגליזיאה** ואם כאשר אמרתו באגליזיאה לא ישמעך
Mt 18,17 ישמעך הגידהו באגליזיאה ואם כאשר אמרתו **באגליזיאה** לא ישמעך הרחק ממנו כמו אויב ופרסמהו:
Mc 7,15 שמעוני ותבינוני 15 שום דבר מבחוץ נכנס **באדם** אינו יכול לטנפו. אבל מה שיוצא מלב האדם
Jn 15,13 אהבה ביניכם כמו שאני אהבתי אתכם. 13 אין **באדם** אהבה גדולה מזו שישים נפשו בעד אוהביו: 14
Mt 12,42 הדין עם זאת האומה ותעניש אותה. כי היא **באה** מראש העולם לשמוע חכמת שלמה. ובכאן הוא יותר
Mt 15,22 והלך לו בעברי טיר ושידוניאה. 22 והנה **באה** אשה כנענית שבאה מהעברים ההם הולכת אחרי ישוש
Mt 15,25 רק לצאן שנאבדו בית ישראל. 25 והיא **באה** ומתפללת אותו אומרת אדון עוזרני. 26 והוא ענה
Mt 17,5 שמדברים עב אחד לבנה צללם. ובת קול אחת **באה** מתוך הענן אומרת זהו בני אהובי אותו שמאד ערב
Mt 28,1 מטיאו 1 והראשון יום אחד שנקרא דוקמנגיי **באה** מריאה מקדלינא ואחרת מריאה ראו הקבר 2 והנה
Mc 6,25 לה תשאלי ראש גואן טבול. 25 ותכף היא **באה** אל המלך ושאלה לו בהכבדה אומרת אני חפיצה
Mc 7,25 25 כי אשה אחת שהיה לה בת אחת מושטנת **באה** אליו וכרעה ברגליו. 26 והיא נאה ממשפחת סיריא
Mc 9,6 6 ונעשית עב אחד עושה צל עליהם וקול אחד **באה** מהעב שאמרנו זהו בני יקר ושמעוהו. 7 ותכף
Mc 14,3 בבית שמעון מצורע בבטניאה ויושב בשולחן **באה** אשה אחת עם קַאפֶּסָא אל בשטרי מליאה אינגנט
Mc 14,41 אחרת ואמר להם ישנים אתם. אינו די השעה **באה** שבן הבתולה יהיה נמסר בידי החוטאים 42 קומו
Mc 14,66 66 וכאשר פירו היה בצד אחד מן ההיכל **באה** שפחה אחת מהכהן הגדול 67 וכאשר ראה פירו
Lc 1,43 פרי בטנך. 43 ואיך קרה זה שאם אדוני **באה** אלי. 44 תדעי כי כאשר שלומך שמעו אזני הנער
Lc 2,36 משבט אשר. והיתה קרוב לארישיאה. והיתה **באה** בימים. והיתה עם אִשָּׁהּ שבע שנים עם בתוליה. 37
Lc 7,37 וכאשר ידעה שישו משיח אוכל בבית הפרוש **באה** לשם ונשאה קאפסא אחת ממשיחה 38 ועמדה מאחור
Lc 8,43 מצא ישאוש נגש ונענה מרוב עם. 43 והנה **באה** אשה אחת חולה משפיכות דמיה והחולי ההוא צערה
Lc 9,34 יודע מה אומר. 34 ובאומרו דברים אלו **באה** עב לבנה ועשתה צל להם ונכנסו בעב ופחדו פחד
Jn 7,30 ואחד מהם לא שם ידיו בו. כי עדיין לא **באה** שעתו: 31 ורבים מהסיעה תאמינו בו. ואומרי׳
Jn 8,20 במקדש ושום אדם לא תפשו. כי עדיין לא **באה** שעתו: 21 אז אמר להם פעם אחרת ישו. אני הולך
Jn 11,30 במגדול אבל עדיין היה באותו מקום שמרטא **באה** אליו: 31 אז היהודים שהיו שהיו אתה בבית
Jn 11,32 אומרים לקבר הולכת לבכות: 32 אז כשמריאה **באה** למקום שישאוש היה כשראהו נפלה לרגליו ואמרה
Jn 12,18 הקבר ושהחזירו ממות לחיים: 18 ובעבור זה **באה** אליו יוצאת לדרך אותה סיעה כי שמעה אומרים
Jn 12,23 אמרוהו לישאוש. 23 וישאוש ענה להם עתה **באה** השעה אותה שבן אדם יתעלה. 24 אמת אני אומר
Jn 12,28 זה באתי לשעה זו 28 לעלות ולנשא שמך: אז **באה** קול מן השמים. ואמרה ואני עיליתיו ועוד
Jn 13,1 ש׳ יואן 1 רק קודם חג הפסח ישאוש ששעתו **באה** שיש לו לעבור מעולם זה. האב האוהב אותם שהם
Jn 16,32 31 ענה להם ישאוש עתה אתם מאמינים 32 הנה **באה** השעה וכבר הגיע. ובה תהיו מפוזרים כל איש
Jn 17,1 דבר ישאוש ונשא עיניו לשמים ואמ׳ אב השעה **באה.** תזכך בנך למען יברר אותך בנך 2 כמו שנתת לו
Jn 20,1 כ׳ כפי ש׳ יואן 1 שבת אחד מריאה מגדלינא **באה** בבקר לקבר ועד לילה ראתה אבן הקבר הפוכה: 2
Mt 2,1 גודיאה. בימי מלך אירודיש. הנה מלכי מזרח **באו** ירושלם 2 אומרים אנה הוא מלך היהודים שנולד
Mt 4,11 לבדו תעבוד 11 אז עזבהו השטן והמלאכים **באו** ושרתו אותו: קפיטולו ח׳ כפי מתיאו 12 כאשר
Mt 9,10 לאכול בבית אחד רבים חטאים מפורסמים **באו** והיו יושבים עם ישוש משיח ותלמידיו 11
Mt 9,14 הצדיקים. רק בעד החטאים לענוש. 14 אז **באו** אל ישואש משיח תלמידיו של זואן אומרים למה
Mt 9,28 חמלה ממנו בן דויט. 28 וכאשר בא אל הבית **באו** העורים אליו. וישו משיח אמ׳ להם אתם מאמינים
Mt 13,25 זרע טוב בשדהו 25 ובעוד שהאנשים ישנים **באו** אויביו ועליו זורע קמשונים בתוך החטים והולך.
Mt 14,33 למה חששת. 32 וכשעלה [*] 33 [*] בקרון **באו** והתפללוהו אומרים אמת אתה הוא בן האלוה 34
Mt 15,23 מצער בתי. 23 ולא ענה לה דבר: והתלמידים **באו** וחילו פניו שלא יניחנה לכת כי היא צועקת
Mt 16,5 יונה הנביא. ונפרד מהם והלך לו: 5 וכאשר **באו** לחוף הים לעבור הלאה שכחו לקחת לחמם. 6 והוא
Mt 17,23 דואגים. 23 וכאשר היו באים בכפר נחום. **באו** אותם שקמים המכס אל פירו ואמרו מלמדכם לא פרע

Mt 20,9 התחיל מן האחרונים עד הראשונים. 9 וכאשר **באו** אותם שהלכו בכרם עד הי״א שעה לקחו כל אחד
Mt 25,11 והדלת היתה סגורה אחריהן. 11 ואחר **באו** הבתולות הסכלות. ויצעקו אדון אדון פתח לנו.
Mt 25,34 שמאל. 34 אז יאמר המלך לאותן שהיו לימינו **באו** ברוכים מאבי ותחזקו המלכות אותו שלכם מוכן
Mt 26,17 איך יוכל לבוגדו 17 ויום ראשון של פסח **באו** התלמידים ואמרו לו באי זה מקום תחפוץ שנכין
Mt 26,60 למיתה 60 ואינם מוצאים כי רבים עדי שקר **באו.** ואחר מחדש באו שנים עדים כוזבים 61 ואמרו זה
Mt 26,60 מוצאים כי רבים עדי שקר באו. ואחר מחדש **באו** שנים עדים כוזבים 61 ואמרו זה אמר אני יכול
Mt 27,62 יושבת נגד הקבר. 62 והיום הבא אחר הפסח **באו** שרי הפרושים והכהנים לפילאט 63 אומרים אדון
Mt 28,11 ושם יראוני. 11 וכאשר הלכו קצת מהשומרים **באו** בירושלם וספרו כל מה שנעשה לשרי הכהנים 12
Mt 28,13 ונתנו רוב כסף לשומרים 13 שיאמרו תלמידיו **באו** הלילה בעוד הם ישנים וגנבוהו. 14 והם אמרו אם
Mc 1,29 בכל גליליאה. 29 ותכף שיצא מבית הכנסת **באו** לבית שימון ואנדריב עם יקומו ועם ג׳ואן
Mc 5,35 לכי לשלום ותהיי נרפאת. 35 ובעוד שמדבר **באו** אל סגן בית הכנסת. ואמרו לו בתך מתה. למה אתה
Mc 6,29 נתנו לאמה. 29 וכאשר ידעוהו תלמידיו **באו** ולקחו גופו. 30 ובאו התלמידים לישאוש וספרו
Mc 6,53 ולבם היה ערפליי. 53 וכאשר עברו הלאה **באו** בארץ גִּינִיסָאַרִיק [*] 54 כאשר יצא מהספינה תכף
Mc 7,1 Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי שי׳ מארקו 1 ואז **באו** לישאוש אי זה פרושים וחכמי הדת ישנה שבאו
Mc 8,3 אשלחם בביתם יתעלפו בדרך. כי אחרים מהם **באו** מרחוק. 4 והתלמידים ענו מאי זה מאכל יוכלו
Mc 12,14 אירודיש לתופשו על איזה דבר. 14 וכאשר **באו** אמרו לו רבי אנחנו יודעים ומכירים היותך
Lc 5,1 ה׳ כפי לוקא 1 נעשה היה כאשר עמים רבים **באו** אליו בעבור שישמעו דבר הש׳. והוא עומד סמוך
Lc 5,17 וישאוש יושב ומלמד לפרושים וחכמי הדת ששם **באו** מכל גדולי גליליאה גודיאה וירושלם. וכח הש׳
Lc 17,12 שמריאה וגלליאה. 12 וכשנכנס במגדול אחד **באו** אליו עשרה אנשים מצורעים שעומדים מרחוק 13
Lc 19,33 שם ומצאו העיר עומד כאשר אמר 33 וכאשר **באו** להתיר העיר אמר אדון העיר להם למה אתם מתירים
Lc 23,33 נוהגים עמהם בעבור שימיתום: 33 וכאשר **באו** אל המקום הנקרא קלוארי שם תלו ישאוש והגנבים.
Lc 24,1 קפיטולו כ״ה כפי לוקא 1 ובשבת בבקר בבקר **באו** בקבר נושאות סמים ומשיחות שהכינו. 2 ומצאו
Jn 4,27 וישאוש אמר אני הוא שמדבר עמך. 27 ותכף **באו** תלמידיו. ותמהו כשמצאוהו מדבר עם האשה. אכן
Jn 6,17 ירדו תלמידיו לים. 17 וכאשר עלו בספינה **באו** מעבר לים לכפר נאום וכבר היה ערב וישו לא בא
Jn 6,23 אבל תלמידיו הלכו לבדם. 23 ואוניות אחרות **באו** דטיבריאדיש אותה ששם אכלו הפת ועשו חינות
Jn 8,2 2 ולמחר בבקר בא פעם אחרת במקדש. וכל העם **באו** אליו ויושב ומלמד להם. 3 והסופרים והפרושים
Jn 10,41 זואן טובל ראשונה. ועמד שם. 41 ורבים **באו** אליו ואומרים שג׳ואן כמעט אינו עושה שום אות
Jn 11,19 מירושלם ט״ו מילין. 19 ויהודים רבים **באו** למריאה ולמרטא לנחם אותם מאחיהן. 20 ומרטא
Jn 18,3 אסף עם רב ועבדי ההגמונים. והפרושים **באו** שם עם עששיות ואבוקות ועם כלי זיין. 4 ישאוש
Jn 19,32 לחתוך ירכי אותן התלויין ויש שלום. 32 אז **באו** הפר הפרושים וחתכו ירכותם של נתלים עם ישאוש.
Jn 21,8 כי ערום היה. ונכנס בים. 8 ושאר התלמידים **באו** מספנים כי לא היו רחוק מן הארץ כמו מאתים
Jn 21,12 רבים הרשת לא נשבר. 12 וישאוש אמר להם **באו** ואכלו. ואחד מהם לא רצה לשאול מי הוא כי
Lc 16,9 .. הרוע לב בעבור שתהיו אפסים שאסיפכם **באוהלים** נצחיים. 10 מי שהוא נאמן בדבר קטן בגדול
Lc 12,3 שאמרתם בחשך יהיה נאמרים באור ומה שדברתם **באוזן** בסוד יהיה נדרש במקום גבוה. 4 ואני אומר
Lc 12,58 זה שר בדרך עשה מעשה שישלחוך מהרה. ואם **באולי** ימסור אותך לשופט. והשופט יתנך ביד השוטר.
Lc 14,8 8 כאשר יקראוך לנישואין אל תשב בראש. כי **באולי** יותר נכבד ממך נקרא שם 9 ויבא לאותו שזמנך
Lc 14,12 ולא הקרובים. ולא השכנים עשירים. כי **באולי** אותם שאתה קורא שישלמו לך גמול: 13 אבל
Lc 20,13 הכרם אמ׳ מה אעשה אשלח היקיר בני אהובי **באולי** כאשר יראוהו יתביישו ממנו. 14 וכאשר ראוהו
Jn 4,10 יודעת מתן האל ומי הוא השואל לשתות. את **באולי** תשאלי לו ויתן לך מים חיים. 11 ענתה האשה
Jn 5,46 היא תקותכם. 46 ואם תאמינו במשה תאמינו **באולי** לי. 47 אבל אם לאותיותיו אינכם מאמינים איך
Jn 8,19 אותי ידעתם ולא אבי. אם תהיו יודעים אותי **באולי** תדעו אבי: 20 אלה הדברים דבר ישו משיח
Lc 8,53 רק ישינה. 53 ומלעיגים על ישאוש משיח **באומרו** זה. 54 וישו משיח לקח בידו הנערה ואמ׳
Jn 9,6 5 בעוד שאני בעולם. נר הוא בעולם. 6 **באומרו** אלה הדברים ירק בארץ. ונעשה טיט ברוק
Lc 5,3 והאנשים יצאו ורוחצים הרשתות. 3 והוא עלה **באוניה** אחת שהיתה משימון. ומבקש אותו שיסיע האניה
Mt 12,22 22 ואז שלחו לו משוטן אחד עור ואלם ומרקו **באופן** שדבר וראה. 23 וכל העם תמה וראה ואמ׳ איך
Mc 2,12 12 ומיד הוא קם ולקח מטתו והלך בפני כלם. **באופן** שכולם תמהו וברכו האל אומרים מעולם לא
Mc 5,12 12 ונסוהו. הרוחות אומרים מימינו בחזירים **באופן** שאנחנו נכנס בהם. 13 וישוש הודהו להם. מיד
Lc 5,7 האחרת שיבואו. ובאו ומלאו כל האניות מדג. **באופן** שכמעט לא נטבעו. 8 ומאותו הדבר כאשר שימון
Lc 9,61 אדוק אני אלך אחריך רק הנח לי עד שאעשה **באופן** שידע הכל אין חפץ בכל נכסי ולא מביתי. 62
Lc 16,4 יודע מה אעשה כשאהיה מסולק מן ההרשאה **באופן** שיקבלני שנית. 5 קרא אחד אחד ממחוייבי

Lc 23,5 שימות. 5 והם צועקים ואומרים הוא עושה **באופן** שהעם נהפך לאחר מלמד בכל גודיאה מגלליאה
Lc 23,12 ארגמן לבנה והוציאו לעג עליו. 12 ונעשה **באופן** שנגשו פילאט ואירודיש ופילאט נעשו אוהבים
Lc 12,3 3 ואותם דברים שאמרתם בחשך יהיה נאמרים **באור** ומה שדברתם באוזן בסוד יהיה נדרש במקום
Jn 7,39 עדיין לא נתן הרוח. כי ישו עדיין לא בא **באור** העליון. 40 אז מקצת מאחוזת העם בשומעם דבריו
Jn 12,16 תלמידיו בתחלה. רק כאשר ישאוש נתעלה **באור** העליון: אז ידעו שדברים אלו עליו נאמרו
Mt 25,46 ואלו ילכו באשה של גיהנם והצדיקים ילכו **באורה** הנצחית: Tit,26 קפיטולו נ״ב כפי מתיאו 1
Mc 8,38 בן הבתולה יכירהו לפני השם׳ האב כאשר יבא **באורו** עם המלאכים. 39 ואמ׳ להם ומקצת מכם שהם עמי
Lc 24,26 לכם. 26 חוייב משיח זה לסבול. ובזה יכנס **באורו.** 27 ומתחיל ממשה ומכל הנביאים מפרש להם כל
Mc 10,37 שאחד ממנו ישב בצד ימינך והאחר בשמאלך. **באורך.** 38 וישאוש אמ׳ להם. אינכם יודעים מה אתם
Lc 10,34 ושם לו שמן בחבורותיו וחבשו [*] והביאו **בארשפיזא** ונתן עיניו בו. 35 ולמחר לקח שני פשיטין
Mt 8,13 וכמו שהיא אמונתך יהיה עשוי. והילד נתרפא **באותה** שעה ובזולת כל רע: קפיטולו כ״ו כפי מתיאו
Mt 10,19 תאנחו מה תענו ומה תאמרו כי השם ילמדכם **באותה** שעה שתצטרכו לדבר: 20 אתם לא תדברו: אבל
Mt 15,28 אמונתך יעשה לך מה שאת חפצה ובתה נתרפאה **באותה** שעה: 29 וכאשר ישאוש נסע משם בא שפת ים
Mt 17,17 17 וישוש גער לשטן ויצא לחוץ ונתמרק הנער **באותה** שעה: 18 אז נתקרבו התלמידים בסוד ואמרו לו
Mt 18,1 ובעדך: Tit,18 קפיטולי מ״ד כפי מתיאו 1 **באותה** שעה קרבו התלמידים לישאוש אומרים מי גדול
Mt 24,42 יניח. 42 לכן הקיצו כי לא ידעתם השעה **באותה** שהאדון יבא. 43 ותדעו אם אב חיילות היה
Mt 26,55 איך תשלימו הכתיבות. כן חוייב שיעשה. 55 **באותה** שעה אמ׳ ישאוש אל הסיעות כן כמו אם הייתי
Mc 4,24 24 ואומר לכם ראו מה אתם שומעים. כי **באותה** מדה שתמדדו באותה תקבלו בהגדלה. 25 ואותו
Mc 4,24 ראו מה אתם שומעים. כי באותה מדה שתמדדו **באותה** תקבלו בהגדלה. 25 ואותו שיהיה לו יתן.
Mc 13,11 תאמרו אתם תדברו כאשר הקדוש רוח יישרכם **באותה** שעה אתם לא תדברו אבל הקדוש רוח בעדכם: 12
Mc 14,39 אבל הבשר חולה. 39 ופעם אחרת הלך להתפלל **באותה** עצמה מלה. 40 וכששב מצאם ישנים כי עיניהם
Lc 2,38 יום וליילה בצומות ותפילות: 38 וזאת **באותה** שעה היתה מתודה לש׳ והיתה מדברת ממנו לכל
Lc 6,38 תנו. ויותר עליונה יתנו לכם בסוף. כי **באותה** מדה שתמדדו תמדד לכם 39 ויתנו לכם כדמותה:
Lc 12,12 דבר תענו או תאמרו 12 כי רוח הקדש ילמדכם **באותה** שעה מענה לשון: 13 ואחד מן החבורה אמ׳
Lc 13,31 השׁ׳. 30 והנה אותם שהיו ראשונים [*] 31 **באותה** שעה נגשים אליו: ומקצת הפרושים אמרו אליו
Lc 17,31 כפי זה יהיה ביום שבן אדם יהיה מגולה. 31 **באותה** שעה מי שיהיה בגג וקנקניו בבית לא ירד
Lc 20,19 תפול. 19 ושרי הכהנים והסופרים חפצו **באותה** שעה לשום יד בו. ויראו העם כי הכירו כי
Lc 24,33 שדבר בנו בדרך. ולמדנו הכתיבות. 33 וקמו **באותה** שעה וחזרו בירושלם הי״א יחד. ואותם שעמדו
Jn 18,13 והוליכוהו לאנא אשת קאיפש שהיה הגמון **באותה** שנה. 14 וקאיפש הוא שנתן עצה ליהודים שצריך
Jn 19,27 הנה בנך. 27 אחרי כן אמ׳ לתלמיד הנה אמך: **באותה** שעה התלמיד לקחה כשלו 28 ואחר זה ישוש שכל
Mt 7,22 אבי יכנסו במלכות שמימיי: 22 רבים יאמרו **באותו** היום אדון אנחנו מובאים בשמך ומרפאים
Mt 8,28 שיצא מן הקבר מאד רע שאינו יכול לעבור **באותו** הדרך. 29 וצועק אומר מה לך לעשות ממני בן
Mt 11,25 הדין ממך: קפיטולו ל״ז כפי מתיאו 25 אז **באותו** עת ישאוש משיח אמר מחולל תהיה אב בורא שמים
Mt 14,1 האמנתם: Tit,14 קפיטולו מ׳ כפי מתיאו 1 **באותו** עת אירודיש טינורקא שמע ישאוש 2 ואמ׳ לבניו
Mt 22,46 אחד מהם לא היה יכול לענות דבר. ושום אדם **באותו** היום לא היה בידו וברשותו לשאול לו שום
Mt 27,33 שמעון ואנסוהו לישא השתי וערב. 33 ובאו **באותו** מקום שנקרא גולגוזא שהוא הר קלוארי. 34
Mc 4,35 ובעבור זה הוא מבארו לצד אחד ואמר להם 35 **באותו** יום כאשר נעשה ערב [*] נעבור אנחנו הלאה 36
Mc 13,19 חלו פני האל שזה לא יבא בעת הקור. 19 כי **באותו** עת יהיה יותר צרה בעולם שמעולם לא היה.
Mc 15,21 לתלותו. 21 ואנסו אדם אחד שהיה עובר **באותו** מקום שהיה שמו שימון עבד שבא מעירו אס
Lc 2,8 מן הקיר לחוץ שקורין פרשי. 8 ורועים **באותו** הדור היו נערים ושומרים שעות הלילה על
Lc 2,18 אותן ששמעו תמהו מאותן הדברים שנאמרו להם **באותו** בעד הרועים. 19 ומריאה שמה כל אלה הדברים
Lc 6,23 כמו הרע. בעבור טעם בן האדם 23 ישמחו **באותו** היום ותנשאו. כי שכרכם מאד הוא מושפע
Lc 10,7 עליו ינוח שלומכם. ואם לא יחזור עליכם. 7 **באותו** בית עצמו עמדו. ואכלו ושתו מאותן הדברים
Lc 10,31 להם והניחהו כמת. 31 וקרא שכהן אחד הולך **באותו** דרך עצמו. וראה אותו עבר הלאה. 32 ולוי אחד
Lc 11,26 רוחות אחרים יותר רעים ממנו עמו ונכנסים **באותו** בית שהיו דרים שם. וסוף דבר. האדם ההוא
Lc 13,1 Tit,13 קפיטולי י״ד שן לוקא 1 והיו **באותו** עת מקצת מגידים לגלילבש ודמם ערב פילאט עם
Lc 18,37 מה זה 37 ואמרו לו כי ישוש נזורט עובר **באותו** מקום. 38 והעור קרא ישאוש בן דוד יהיה לך
Lc 22,7 הסיעות. 7 ובא היום שעושים לחם מצות **באותו** יום היה מוכרח שימות בפסח. 8 ושלח פירו
Lc 23,12 שנגשו פילאט ואירודיש ופילאט נעשו אוהבים **באותו** יום כי קודם זה היו אויבים מאד 13 ופילאט
Jn 5,13 אותו שריפאהו. כי ישו נטמן מן העם שהיה **באותו** מקום. 14 וישאוש מצאו במקדש ואמ׳ לו הנה

Jn 6,10 ישאוש עשו שישבו העם. ואמונה רבה היתה **באותו** המקום וישבו האנשים. והיו במספר כמו חמשת
Jn 10,40 ויצא מידיהם 40 והלך פעם אחרת בעבר הירדן **באותו** מקום שהיה זואן טובל ראשונה. ועמד שם. 41
Jn 11,6 אחותה. 6 אז כששמע שלאזריט היה חולה. עמד **באותו** מקום ב׳ ימים. 7 אחר אלה הדברים אמ׳
Jn 11,30 ועדיין לא בא ישאוש במגדול אבל עדיין היה **באותו** מקום שמרטא באה אליו: 31 אז היהודים שהיו
Jn 11,53 בעבור יקבץ יחד בני האל הנפוצים: 53 אז **באותו** יום חשבו היהודים איך יהרגו ישאוש 54 וכבר
Jn 14,20 רואים אותי אבל תראוני חי ואתם תחיו. 20 **באותו** היום תכירו כי אני הוא כאבי. ואתם בי ואני
Jn 16,26 לכם רק בגלוי אגי אגידהו לכם מאבי 26 **באותו** היום לא תשאלו בשמי. ואיני אומר לכם שאתפלל
Jn 18,33 שבאותה מיתה: 33 אז נכנס פילאט פעם אחרת **באותו** פריטורי. וקרא ישוש ואמ׳ לו אתהו מלך
Jn 20,10 לאחר מיתה. 10 אז הלכו התלמידים פעם אחרת **באותו** מקום עצמו. 11 ומריאה עומדת מחוץ לקבר בוכה
Lc 23,38 תושיע עצמך. 38 ועל הכתב שעליו כתוב **באותיות** יוניות ולטינש ועבריות זהו מלך היהודים.
Mt 8,31 אדון אם אתה מגרש אותנו מכאן. שימנו **באותן** חזירים 32 וישאוש משיח אמ׳ להם לכו.
Mt 11,20 אז התחיל ישאוש משיח להיותו גוער בעיירות **באותן** שהוא עושה פלאות גדולות ולא עשו תשובה.
Mt 24,19 לאותן שתהיו הרות. ולאותן שיהיו מיניקות **באותן** הימים. 20 התפללו לשם שאותה הצרה לא תהיה
Mc 1,9 במים הוא יטבול אתכם מהקדוש רוח. 9 ושעשה **באותן** הימים שבא ישאוש נזוריט מעיר גליליאה והיה
Mc 13,17 ואוי לאותן שיהיו הרות ולאותן המיניקות **באותן** הימים. 18 חלו פני האל שזה לא יבא בעת
Lc 1,25 חמשה חדשים אומרת 25 זה עשה האל לי **באותן** הימים הביט בי בעבור שיסיר חרפתי בין
Lc 1,39 עשוי כפי דבריך. [*] 39 וקמה מריאה משם **באותן** הימים הלכה מהרה בהרים בעיר גודיאה. 40
Lc 2,1 קפיטולו ב׳ כפי לוקא 1 עוד עשוי היה **באותן** הימים כמו כן ציווי משיסר גושט שכל העולם
Lc 2,49 מה זה תשאלותי לא ידעתם שחוייב שאני אהיה **באותן** הדברים שהן מאבי. 50 והם לא הבינו הדבר
Lc 5,6 רשתותיך. 6 וכאשר זה נעשה אספו דגים רבים **באותן** שרשתות שלהם משתברין. 7 ועשו סימן אל
Lc 5,35 ימים כאשר הארוס יפרד מהם ואז יצומו **באותן** הימים. 36 ואומ׳ לכם משל. שום אדם לא יחליף
Lc 11,22 חיים יותר ממנו. הנה כל כלי הזיין שלו **באותן** שהיה בוטח יגזול לו ומלבושיו יחלק. 23 מי
Lc 21,23 23 ואוי לאותן שתהיו הרות ומיניקות **באותן** הימים כי יהיה דוחק גדול על הארץ. והעם יבא
Lc 24,14 14 והם מדברים ביניהם מאשר נעשה וקרא **באותן** הימים. 15 ובעוד שהיו מדברים ביניהם ומצאו
Mt 10,27 תאמרו אתם בקול רם לפני כל. ומה שתשמעו **באזן** תדרשוהו בקול רם: 28 ולא תחפצו לירא אותם
Mc 7,33 לצד אחד מחוץ מקום המיושב ושם האצבעות **באזן** ורוקק נגע לשונו 34 ומביט לשמים מתאנח ואמ׳
Lc 22,51 51 וענה ישאוש הניחו עד כאן. וכאשר נגע **באזן** הניחו. 52 וישאוש אמר לאשר בא אליו ולשרי
Lc 7,1 ז׳ כפי לוקא 1 וכאשר השלים אלה הדברים **באזני** העם נכנס בכפר נחום. 2 ועבד סנטוריאו היה
Lc 4,21 לאמר להם היום הזה נשלמה זאת הכתיבה **באזנינו.** 22 והכל נותנים עדות לו ומתמיהין בדברים
Mt 14,11 וחתך ראש זואן בבית הסוחר 11 ונשאו הראש **באחד** מפשוטי כלי עץ ונתנוהו לנערה והיא נשאתו
Mt 19,5 יעזוב אביו ואמו וידבק באשתו והיו שנים **באחד** בשר. 6 אם כן אינן כבר שנים. אבל הם בשר
Mc 6,25 אומרת אני חפיצה שתתן לי ראש גואן טבול **באחד** מפשוטי כלי עץ. 26 והמלך היה נעצב בטעם
Mc 6,28 הראשים וצוהו שישא לו [*] 28 [*] ראשו **באחד** מפשוטי כלי עץ ונתנו לנערה. והנערה נתנו
Lc 20,1 Tit,20 קפיטולו כ״א כפי לוקא 1 ונעשה **באחד** הימים ישאוש קבץ העם במקדש ומגיד. ונתאספו
Mt 21,37 ורבים ועשו להם כמו כן שעשו לאחרים: 37 **באחרונה** שלח להם בנו ואמ׳ הם ישאו כבוד לבני. 38
Mt 10,23 נושע. 23 וכאשר ירדפו אתכם בעיר אחד נוסו **באחרת:** אמת אני אומר לכם שלא תגמרו עיירות ישראל
Mc 9,44 כרות אותה כי יותר שוה לך הכנס בג״ע **באחת.** מהכנס בשתים בגהינם 45 אל מקום שאין מתים
Lc 5,17 ונכנס במדבר להתפלל לשם. 17 ונעשה היה **באחת** הימים וישאוש יושב ומלמד לפרושים וחכמי הדת
Lc 8,22 ששומעין דבר השם׳ ושמוהו למעשה 22 ונעשה **באחת** הימים שישאוש עלה בספינה אחת ותלמידיו עמו
Mc 12,1 ואמ׳ אדם אחד נטע כרם וסגר אותה היטב **באטדים** וחפר אותה ובנה בה מגדל אחד ושכר אותה
Jn 1,44 פליף ואמ׳ לו לך אחרי. 44 ופליף היה מעיר **באטשידא** ששם היה אנדריב ופירו 45 ופליף ומצא נאט
Mt 21,27 לא ידענו. והוא אמ׳ להם גם אני לא אומ׳ **באי** זה כח אני עושה אלה הנפלאות. 28 מה דומה לכם.
Mt 26,17 ויום ראשון של פסח באו התלמידים ואמרו לו **באי** זה מקום תחפוץ שנכין הפסח. 18 וישאוש אמר לכו
Mc 6,10 ברגל. ושלא ישאו שתי גונילש. 10 ואמר להם **באי** זה מקום שתבאו שם תלינו עד שתסעו. 11 וכאשר
Mc 6,56 להביא החולים במטות כאשר שמעו שהוא שם 56 **באי** זו עיר או מדינה הוא נכנס עוברים בדרכים
Mc 11,29 לכם דבר אחד ענו לי ואחר אני אומר לכם **באי** זה כח אני עושה אלו הדברים. 30 טבילת ג׳ואן
Mc 11,33 [*] ועונה ישו ואמר להם ואני לא אומר לכם **באי** זה אני עושה אלה הדברים: Tit,12 קפיטולו י״ב
Mc 12,41 זופילא סיאון מניחים אוצר המקדש ומביט **באי** זה אופן העם מתנדבים שם מתנותיו. ורבים
Lc 8,18 יהיה ניכר ושלא יבא לגלוי. 18 לכן ראו **באי** זה אופן אתם שומעין. כי לאותן שיש לו יעשוק.
Lc 8,47 ברעדה ונפלה לרגלי ישו משיח ואמרה אל העם **באי** זו טעם נגעה אותו ושנתרפאה בעבור הנגיעה. 48

Lc 12,11 ולנביאים אל תחפצו להשתכל באיזו אופן או **באי** זה דבר תענו או תאמרו 12 כי רוח הקדש ילמדכם
Lc 12,39 39 אבל זה תדעו שאם האב פימיליאר יודע **באי** זו שעה הגנב עתיד לבא אמת שיהיה ניעור. ולא
Lc 20,2 עם הזקנים 2 ואמרו אליו אמור לנו **באי** זו ממשלה אתה עושה אלה הדברי׳ או מי הוא אשר
Lc 20,8 היתה. 8 וישאוש אמ׳ להם ואני לא אומ׳ לכם **באי** זו ממשלה אני עושה אלה הדברים. 9 והתחיל לאמר
Lc 21,14 לכם לעדות. 14 אז ינוח לבבכם ואל תחשבו **באי** זה אופן תענו. 15 כי אני אתן לכם כח וחכמה
Lc 22,4 עשר 4 שהלך ודבר עם שרי הכהנים והרבנים **באי** זה צד ימסור להם ישוש. 5 ושמחו ונדרו לו כסף.
Lc 23,55 שבאו מגלליאה נמשכות אחריו רואות הקבר **באי** זה אופן גוף ישוש משיח היה מונח 56 וכשחזרו
Lc 24,6 המתים. 6 אינינו פה כי חזר חי. תזכורנה **באי** זה אופן דבר עמכם בעוד שהיה בגלליאה. 7 אמר
Lc 24,17 שלא היו מכירים אותו. 17 וישאוש אמ׳ **באי** זה דברים אתם מדברים ביניכם וכבר אתם הולכים
Jn 9,15 עיני האיש ההוא: 15 אז שאלו לו הפרושים **באי** זה צד חזר לך הראות. והוא אמ׳ אליהם טיט עשה:
Jn 9,19 בניכם שאתם אומרים שנולד כשהוא עור. א״כ **באי** זה צד ראה עתה: 20 ענו להם אביו ואמו ואמרו
Jn 9,21 אנו שבנינו זה נולד כשהוא עור 21 אבל **באי** זה צד נפתחו עיניו וראה לא ידענו: שאלו אותו
Jn 10,32 רבים טובים אמרתי לכם והראתי מהם לכם **באי** זה מעשה מאלו חפצתם לסקול אותי: 33 אז ענו לו
Lc 22,43 43 והנה מלאך השמים מחזק אותו ונעשה **באיגוניאה** שמתפלל בצרה 44 והיתה הזיעה היוצאת
Mt 12,14 14 ואז יצאו חוץ הפרושים ועשו עצה נגדיו **באיזה** צד יוכלו להורגו. 15 וישואוש יודע זה. נסע
Mt 12,27 אם אני מגרש השדים בכח באלזאבוק. ביניכם **באיזה** כח מגרשין אותם ובעבור זה הם יהיו שופטיכם.
Lc 17,37 ואמרים לו אנה יהיה אדון 37 ואמ׳ להם **באיזה** מקום יהיה הגוף שם יתקבצו המלאכים: Tit,18
Jn 6,42 אינינו זה בן יוסף מהאב והאם שאנו מכירים **באיזה** אופן הוא אומר שירד מן השמים: 43 אז ענה
Lc 12,11 כנסיות ולרבנים ולנביאים אל תחפצו להשתכל **באיזו** אופן או באי זה דבר תענו או תאמרו 12 כי
Jn 12,33 הדברים אמשוך לעצמי 33 וזה אומר דרך רמז **באיזו** מיתה עתיד למות. 34 ענה אליו העם אנחנו
Jn 21,19 וינהגך במקום שלא תחפוץ. 19 ואז אמר רמז **באיזו** מיתה עתיד לזכך האל. וכאשר אמר זה אמר
Lc 19,4 כי אותו זאקיב היה קטן הצורה 4 ורץ ועלה **באילן** אחד ששמו שיכומור. בעבור יכול לראות ישאוש
Jn 15,4 יכולה לעשות פרי מעצמה אם אינה עומדת **באילן** כן אתם לא תוכלו לעשות פרי מעצמה אם אינה
Mt 3,7 7 וכאשר היה רואה רבוי פרושים וצדוקים **באים** לטבילתו היה אומ׳ אליהם משפחת ויבדיש מי למד
Mt 17,23 יקום. והיו מאד דואגים. 23 וכאשר היו **באים** בכפר נחום. באו אותם שקמים המכס אל פירו
Mt 21,1 כפי מתיאו 1 וכאשר היו קרוב מירושלם והיו **באים** בביטפני בהר הזתים. אז הוא שלח שנים
Mc 5,15 ויצאו כולם לראות מה שקרה. 15 וכאשר היו **באים** לישאוש והם ראו אותם שמאז היו מושטנים שהיו
Lc 5,15 שלהם. 15 ודברו נתפזר עוד. ועמים רבים **באים** לישאוש בעבור שישמעהו ושיתרפאו מחלייהם. 16
Lc 16,21 משולחן העשיר ואינו נותן לו והכלבים **באים** תופסים מ.. 22 .. נשאוהו ... 23 ... בצער
Lc 23,29 על עצמכם תבכו ועל בניכם. 29 כי הנה ימים **באים** שבהם יאמרו מאושרות הן העקרות. והבטן שלא
Jn 3,26 בעבר הירדן שהוא עשית עד שהוא טובל והכל **באים** אליו: 27 ענה יואן ואמ׳ אין שום אדם יכול
Jn 5,7 אין לי אדם שישימני בחפירה בשעה שהמים **באים** לידי עכירות. וכאשר אני חפץ ללכת כבר קדמני
Jn 6,5 5 אז ישאוש נשא עיניו וראה עמים רבים **באים** אליו. ואמר לפיליף אנה נקנה פת שיאכלו אלו
Jn 12,11 [*] 10 [*] לזרו 11 כי רבים מהיהודים **באים** שם בעדו ומאמינים בישאוש: 12 ולמחר אחוזת עם
Jn 3,9 שנולד מרוח: 9 ענה נקודימון ואמ׳ לו איך **באיפשר** יהיו אלה הדברים: 10 ענה ישאוש ואמר לו
Lc 15,17 לו: 17 והוא אמ׳ בלבו כמה שכירים מרבים **באכילה** בית אבי. ואני מת בכאן ברעב. 18 אקום ואלך
Jn 10,23 בירושלם וחורף היה. 23 והולך ישאוש במקדש **באכסדרת** שלמה. 24 אז היהודים הקיפוהו. ואמרו לו
Mt 14,27 דבר להם. ואמר להם יהיה לכם טוב בטחון **באל** אני הוא אל תפחדו. 28 וענה ש׳ פירו ואמר אדון
Mt 26,63 שותק. ושר הכהנים אמר אליו אני משביעך **באל** חי שתאמר לנו אם אתה משיח בן אל חי 64 וישאוש
Mt 27,43 וערב שאנחנו נראהו ונאמינך. 43 הוא בטוח **באל** שיצילהו אם ירצה כי הוא אומ׳ אני בן האלוה.
Mc 5,7 ישאוש ממני בן האלוה עליון אני משביעך **באל** חי שלא תצערני 8 ואמר אליו ישאוש צא חוץ רוח
Mc 11,24 אני כי בכל תפלותיכם יהיה לכם אמונה חזקה **באל** ותשיגו כל מה שתשאלו. 25 וכאשר תעמדו בתפלה
Lc 1,47 אמרה נשמתי משבחת ומעלה האל 47 ורוחי שמח **באל** שהוא שלומי 48 כי הוא הביט שפלות שפחתו.
Jn 14,1 כפי ש׳ יואן 1 לא יהיה לבבכם נבהל האמינו **באל** ובי האמינו. 2 בבית אבי רוב דירות בו אמת
Mt 19,14 קטנים ולא תאבו למונעם. כי אמ׳ מכיוצא **באלו** הוא מלכות שממיי: 15 וכאשר הניח הידים עליהם
Mt 22,40 רעך כמוך. 40 כל התורה והנביאים תלוים **באלו** שני צוויים. 41 ואז אמ׳ ישאוש לפרושים ולכל
Lc 18,16 הקטנים לבא אלי ולא תמנעום כי מכיוצא **באלו** הוא מלכות שמים. 17 באמת לכם אני אומר. מי
Lc 24,18 גר בירושלם ואינך יודע איזה דברים נעשו **באלו** הימים 19 ולהם ישאוש ענה מה הן הדברים [*]
Mt 12,27 ימשך מלכותם. 27 אם אני מגרש השדים בכח **באלזאבוק.** ביניכם באיזה כח מגרשין אותם ובעבור זה
Mc 12,14 לפי הפנים של אדם אבל אתה מראה דרך הש׳ **באמיתות** לכן אמור לנו חוייבנו לתת לשיסר או לו.

Jn 7,26 ודבר אין אנו אומרים לו. הכירו השרים **באמיתות** שזה הוא משיח. 27 אבל לא ידענו זה מאין
Mt 14,24 הוא היה יחיד בארץ. 24 והאניה הקטנה היתה **באמצע** הים. וסבלו צער כי הרוח מנגדם. 25 וברביעית
Mt 27,51 למעלה ולמטה והארץ רעשה. והאבנים נחלקו **באמצע** 52 והקברים נפתחו. ורוב גופות הקדושים קמו
Mc 3,3 אמ׳ לאדם עם היד יבשה קום מעלה ועמוד **באמצע.** 4 ואמ׳ להם ישאוש יש לאדם עשות טוב ביום
Mc 11,2 לאותו מגדול שהוא לפניכם. ומיד שתכנסו **באמצע** תמצאו עיר אחד קשור שאין עליו שום רכב
Lc 4,35 שתוק וצא מן האדם: וכאשר גירש השד נכנס **באמצע** בית הכנסת יצא ממנו ולא הזיקו דבר. 36
Lc 5,19 ובעד הגגות שמו המטה שם עם החולה ושמוהו **באמצע** כלם לפני ישאוש משיח 20 וכאשר ישאוש ראה
Lc 6,8 וישאוש אמר לאיש שידו יבשה קום ועמוד **באמצע.** וקם ועמד על רגליו. 9 וישאוש אמ׳ להם אני
Jn 19,18 שנים אחרים אחד לימין ואחד לשמאל וישאוש **באמצע** שניהם 19 ופילאט כת׳ מאמר אחד והניחו על
Jn 20,26 עמהם ובא ישאוש והדלתות נעולות. ובא **באמצע** תלמידיו ואמר להם שלום יהיה עמכם. 27 אח״כ
Lc 21,21 אשר יהיו בגודיאה יברחו בהרים. ואשר הם **באמצעה** יפרדו. ואשר בגבולותיה אל יכנסו בה 22 כי
Lc 23,45 תשיעית. 45 והשמש חשך ומכסה המקדש ונבקע **באמצעו.** 46 וישוש צועק בקול גדול. אב בידך אפקיד
Jn 1,26 ענה להם ואמר. אני טובל אתכם במים. רק **באמצעכם** עומד אותו שאינכם מכירים אותו 27 הוא
Mt 18,2 שמים. 2 וישאוש קרא נער קטן א׳ והניחו **באמצעם** 3 ואמר אמתות אומר לכם אני שאם לא תשובו
Mt 18,20 ששנים או שלשה מקובצים בשמי אני הוא **באמצעם:** 21 ואז פירו קרב אליו ואמ׳ אדון ריע
Mc 9,35 יהיה משרת כולם. 35 ולקח נער אחד ושמו **באמצעם** וחבקו ואמ׳ 36 אותו שיקבל עו׳ מנערים אלו
Lc 2,46 לבקשו. 46 ביום השלישי מצאוהו במקדש יושב **באמצעם** מקשיב אותם ושואלן. 47 וכל השומעין אותו
Lc 22,27 ואותו שהוא יהיה כמו אותו שמשרת. 27 ואני **באמצעם** כמו מי שהוא משרת. 28 אבל לכם לעמוד עמי
Lc 22,55 הולך אחריו מרחוק. 55 וכאשר הדליקו האש **באמצעם** והם עומדים סביב האש. פירו היה יושב
Lc 22,55 והם עומדים סביב האש. פירו היה יושב **באמצעם.** 56 וכאשר שפחה אחת ראתהו יושב באש והביטה
Lc 24,36 בבציעת הפת. 36 ובעודם מדברים ישאוש עמד **באמצעם** ואמר להם שלום לכם אני הוא אל תיראו. 37
Lc 11,45 יודעין. 45 וענה מחכמי הדת ואמ׳ רבי **באמרך** אלה הדברים עושה אתה לנו בזיון. 46 וישאוש
Mt 5,18 אבל באתי למלאת: 18 אני אומר לכם **באמת** שלא יחסר דבר א׳ מהתורה שלא יושלם עד סוף
Mt 5,20 גדול יהיה במלכות שמים. 20 ואני אומר לכם **באמת** שאם לא תהיו צדיקים יותר מהחכמים והפרושים
Mt 5,26 ימסור אותך ביד עבדו ותושם במאסר 26 **באמת** לא תצא משם עד השלמך אפילו החוב היות קטן:
Mt 6,2 כדי שיכבדום האנשים: אני אומ׳ לכם **באמת** שכבר קבלו תגמולם: 3 וכאשר תעשו צדקה. לא
Mt 6,5 כדי שיראו אותם האנשים: אני אומ׳ לכם **באמת** כבר קבלו שכרם. 6 רק אתה כשתתפלל הכינה
Mt 11,9 המלך: 9 א״כ למה יצאתם ראות נביא הוא **באמת:** ואומר אני לכם שהוא יותר מנביא: 10 זה הוא
Mt 13,17 מבורכים שרואים. ואזניכם ששומעים. 17 כי **באמת** לכם אני אומר כי רבים נביאים ורבים סופרים
Mt 22,16 יודעים שאתהו איש נאמן ומלמד דרך האל **באמת.** ואינך פונה לשום אדם. כי אתה אין מביט
Mt 27,54 הארץ רועשת וזה שנעשה יראו בחוזק אומרים **באמת** זהו בן האלוה. 55 והיו שם רבות בנות שעומדות
Mc 9,40 לכם כוס אחד בשמי בעבור זה שאתם משיחים. **באמת** לכם אני אומר שלא יאבד הגמול. 41 ואותו
Mc 11,23 ואמר אליו יהיה לך טובה אמונה בשם 23 כי **באמת** אני אומר לכם כל מי ומי יאמר להר אחד קום
Mc 11,32 מן האנשים. יראים העם כי כלם מקיימים **באמת** שנביא הוא זואן. 33 [*] [*] ועונה ישו ואמר
Mc 14,70 פעם אחרת אחת מאותן ששבות שם אמרה לפירו **באמת** אתהו מהם כי באמת גליליב אתה. 71 והוא התחיל
Mc 14,70 ששבות שם אמרה לפירו באמת אתהו מהם כי **באמת** גליליב אתה. 71 והוא התחיל לקלל ולישבע
Lc 4,24 נחום עושה אתה כן בארצך. 24 ואמ׳ להם **באמת** אני אומר לכם שום נביא אינינו מקובל בארצו.
Lc 7,39 ראה זה חשב בעצמו אומר אם זה הוא נביא **באמת** יודע יהיה שהיא היא האשה שנוגעת אותו חטאה
Lc 9,27 בידו והאב והמלאכים. 27 ואומר אני לכם **באמת** שמקצת אלו שהיום פה לא יטעמו מות עד שיראו
Lc 11,48 חוצבים קברי הנביאים שאבותיכם המיתום 48 **באמת** אתם מעידים שהחכמתם במעשה אבותיכם שהמיתום
Lc 12,30 האלה שואלים נבראי העולם. ואביכם יודע **באמת** כי לכם חסרון מכל אלה. 31 אמנם תשאלו מלכות
Lc 12,37 הם העבדים הנמצאים ערים בבא אדונם: **באמת** אני אומ׳ לכם שיהיה יושב ויעשה עמהם שיסבו
Lc 18,17 כי מכיוצא באלו הוא מלכות שמים. 17 **באמת** לכם אני אומר. מי ומי שלא יקבלו מלכות שמים
Lc 21,3 ענייה ששמה שני פשיטין מערך קטן. 3 ואמר **באמת** אומר לכם אני שזאת האשה האלמנה ענייה שמה
Lc 21,32 הדברים שיעשו תדעו שמלכות השם׳ קרוב. 32 **באמת** אני אומר לכם שלא ימות זה הדור עד שכל אלה
Lc 23,43 ממנו כשתבוא במלכותך. 43 וישוש אמ׳ אליו **באמת** אני אומ׳ לך שהיום תהיה עמי בגן עדן. 44
Lc 23,47 בא. ולכל אלה הדברים שנעשו הלל הש׳. ואמר **באמת** זה האיש היה צדיק. 48 וכל העם שהיה שם היתה
Lc 24,34 ואותם שעמדו היו 34 אומרים שהאדון חזר חי **באמת** ונראה לשימון. 35 והם ספרו הדברים שנעשו
Jn 1,51 עוד תראה דברים גדולים מאלו. 51 ואמר לו **באמת** אומר אני לכם תראו השמים שתפתחו ומלאכי
Jn 4,42 ואנחנו בעצמינו שמענו וידענו שזה הוא **באמת** מושיע העולם: 43 אחר שני ימים מצא משם והלך

Jn 6,14 אז אותן האנשים כשראו האות שעשה אמרו זהו **באמת** נביא שבא בעולם. 15 וישאוש שהכיר שבאו אליו
Jn 8,31 שהאמינו בו. 31 [*] אם אתם תעמדו בדברי **באמת** תהיו תלמידי 32 ותכירו האמת. ואמת תמלא
Jn 8,34 אתה אומר שנהיה חפשים: 34 ענה להם ישאוש **באמת** אני אומר לכם. שכל אדם שחוטא הוא עבד החטא.
Jn 8,44 חפצתם לעשות. הוא היה רוצח בתחלה ולא עמד **באמת** כי אין אמת אתו. כי כל מה שמדבר שקר מה שהוא
Jn 8,51 הוא ששואלה ודן דין אמת. 51 אני אומר לכם **באמת** שאם אחד יעמיד דברי לא ימות לעולם: 52 אז
Jn 10,7 מה אמ׳ להם. 7 אז אמר ישאוש פעם אחרת להם **באמת** אני אומר לכם שאני דלת הצאן 8 כל אותן שבאו
Jn 11,40 וישאוש אמר אליה לא אמרתי לך שאם תאמיני **באמת** תראי אור האל. 41 ואז הסירו האבן. וישאוש
Jn 17,8 שנתת לי נתתי להם. והם לקחום והכירו **באמת** שממך יצאתי והאמינו שאתה שלחתני. 9 אני בעדם
Jn 17,17 כמו שאני איני מהעולם. 17 קדש אותם **באמת.** דברך הוא אמת. 18 כמו שאתה שלחתני בעולם.
Jn 17,19 אני מקדש אותם עצמי למען יהיו הם מקודשים **באמת.** 20 ואיני מתפלל בעד אלו לבד. רק עדיין בעד
Jn 18,36 מזה העולם אם זה העולם היה מלכותי: **באמת** משרתי יהיו מנגדים לבלתי אהיה נמכר ליהודים
Mt 23,30 בימי אבותינו קדמונים אנו לא היינו מודים **באמתת** הנביאים 31 א״כ אתם הם עדים לעצמכם שאתם
Lc Prol,13 שלש מאות וחמשים ותשע שנה היו מובאים **באנטוכא:** Tit,1 קפיטולו א׳ ללוקא 5 בימי אירודיש
Lc Prol,2 י״ו: לוקא לפי התולדת היה מסיריאה וישב **באנטושיא** רופא מובהק ממלאכת הרפואה. והיה תלמיד
Mt 14,22 ונשים וטף. 22 ותכף צוה לתלמידים עלות **באניה** קטנה וליכנס בים עד שיסעו העם: 23 וכאשר
Lc 5,3 שיסיע האניה משם מעט ויושב ומלמד לעם אשר **באניה.** 4 וכאשר סיים לדבר אמ׳ לשמעון. תוליך
Lc 5,7 שלהם משתברין. 7 ועשו סימן אל החברים אשר **באניה** האחרת שיבואו. ובאו ומלאו כל האניות מדג.
Jn 6,22 שם. ולא היה שם רק האחת. ושלא נכנס ישאוש **באניה** עם תלמידיו. אבל תלמידיו הלכו לבדם. 23
Jn 21,11 שאו מהדג אשר לקחתם 11 ושימון פירי עלה **באניה.** והוציא בארץ הרשתות מלאים מרוב דג מספר
Jn 6,24 העם שישאוש לא היה שם ולא תלמידיו. עלו **באניות** ובאו בכפר נאום שואלים ישאוש. 25 וכאשר
Mt 9,8 השם ואותו הללו. שיכולת כזה הראה להם **באנשים:** קפיטולי ל׳ כפי שאן מתיאו 9 וכאשר ישאוש
Jn 2,25 העשוי לו מהאנשים כי הוא יודע הדבר שהיה **באנשים.** Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי ש׳ זואן 1 אדם אחד
Mt 16,27 טוב יכול עשות האדם בעד נפשו. 27 כן האל **באספקלריות** אביו עם המלאכים ואז ישיב לכל אחד כפי
Mc 14,35 פה ותהיו עדים. 35 וכאשר כרע מעט הוא כרע **באפיו** ארצה והתפלל לשם אם איפשר עשות שתעבור אותה
Lc 11,46 להם יכולת לשאת אתם לא חפצתם לנגוע אותם **באצבע** אחד שלכם.47 אוי לכם חוצבים קברי הנביאים
Jn 8,6 לב לוועדו. וישאוש כורע כתב אחד בארץ **באצבעו.** 7 וכאשר הם מתמידין לשואלו. קם ואמ׳ להם
Mt 23,4 שאין יכולים לישא והם אין רוצים הגיעם **באצבעותם.** 5 הם עושים כל מעשיהם בדברים בעבור זה
Mc 8,22 אמ׳ להם אם כן אינכם מבינים. 22 ובאו **באקשרדא** והוליכו לו איש אחד עור ובקשוהו שיגיעהו
Mt Prol,9 יש עדות אמת. כי הם הגידו אמונת השילוש **בארבעה** חלקי העולם. ודרך האל היא בד׳ אופנים [*]
Mt 24,48 48 ואם העבד הרע יאמר בלבו אדוני יעמוד **באריכות** לבא 49 ויתחיל להכות העבדים האחרים
Mt 25,5 5 ובעוד שהחתן מעכב לבא כל העשר ישנו **באריכות** 6 עד חצי הלילה. צעק אדם אחד קומו הנה
Mt 2,1 ג׳ כפי מתיאו 1 כאשר נולד ישואש בבית לחם **בארץ** גודיאה. בימי מלך אירודיש. הנה מלכי מזרח
Mt 2,22 כי ארכיליאוס היה מולך תחת אירודיש אביו **בארץ** גודיאה פחד ללכת שם ונזהר בחלומו ללכת לארץ
Mt 5,35 אדם לשמים מפני שהוא כסא האל. 35 ולא **בארץ** מפני שהיא הדום רגליו. ולא בירושלם שהיא עיר
Mt 8,28 מתיאו 28 וכאשר ישואש עבר אותו ים והיו **בארץ** גינשריק פגש מושטן אחד שיצא מן הקבר מאד רע
Mt 9,6 ולמען זה תכירו כי אני יכול למחות העונות **בארץ:** אז אמ׳ לנטול קום קח מטתך ולך לביתך: 7
Mt 10,5 שלח ישוש משיח וצום ואמר להם אל תכנסו **בארץ** הנפילים. אל תכנסו בארץ שמריאה היא. 6 אבל
Mt 10,5 להם אל תכנסו בארץ הנפילים. אל תכנסו **בארץ** שמריאה היא. 6 אבל תלכו דורשים 7 ואומרים
Mt 10,34 לתלמידיו אל תחשבו שאני באתי לשום שלום **בארץ.** 35 אבל כי אני באתי להפריד האב מהבן. והבת
Mt 11,21 אם הנפלאות שנעשו בכם תהיו נעשות **בארץ** טיר ושידון היו עושים תשובה. בשקים ובאפר:
Mt 13,8 גדלו הקוצים וחנקום. 8 האחרים נפלו **בארץ** טובה ועשו פרי רב בא׳ ק׳ בא׳ נ׳ בא׳ ל׳. 9
Mt 13,23 בלבו ואינה עושה פרי: 23 אבל אותה שנפלה **בארץ** טובה. הוא אותו שיבין דברת השם׳ וישמענה
Mt 14,23 להר להתפלל. וכאשר היה ערב הוא היה יחיד **בארץ.** 24 והאניה הקטנה היתה באמצע הים. וסבלו צער
Mt 15,35 שבעה ומעט דגים. 35 והוא צוה לעם שישבו **בארץ.** 36 ואחר לקח השבעה לחמים והדגים ועשה כונות
Mt 15,39 העם ועלה בספינה קטנה ותלמידיו עמו ובאו **בארץ** מַגִינָדָא: Tit,16 קפיטולי מ״ב כפי מתיאו 1
Mt 16,19 אני אתן לך מפתחות השמים. וכל מה שתקשור **בארץ** יהיה קשור בשמים: וכל מה שתתיר בארץ יהיה
Mt 16,19 בארץ יהיה קשור בשמים: וכל מה שתתיר **בארץ** יהיה מותר בשמים: 20 ואז צוה לתלמידיו שלא
Mt 18,18 18 אמיתות אומר לכם אשר כל מה שתקשרו **בארץ** יהיה קשור בשמים וכל מה שתתירו בארץ יהיה
Mt 18,18 בארץ יהיה קשור בשמים וכל מה שתתירו **בארץ** יהיה מותר בשמים: 19 ועו׳ אומ׳ לכם אשר אם
Mt 18,26 לו. ושיהיה נפרע. 26 ואותו העבד כרע **בארץ** מתחנן ואומר אדון יהיה לך חמלה ממני ואפרעך

Mt 24,7 אחד נגד אחר. ויהיו מגפות ורעשות. ורעש **בארץ.** 8 ואלה הדברים יהיו התחלת מכאובים. 9 ואז
Mt 25,18 אחרים שנים. 18 ואותו שקבל א׳ הלך וחפר **בארץ** וטמן בזנט אדוניו. 19 ואחר זמן ארוך בא
Mt 25,25 מה שלא פזרת 25 ופחדתי וטמנתי הבזנטש **בארץ:** עתה תקבל ממונך: 26 ענה האדון ואמ׳ לו עבד
Mc 2,10 שבן הבתולה יש לו יכולת לעזוב העונות **בארץ** אמר לנטול 11 לך אני אומר לך שתקום ותקח
Mc 4,18 מלבם. 16 ואותה שנפלה [*] 17 [*] 18 [*] **בארץ** קוצים. הם אותם ששומעים הדרשות 19 וחסרונות
Mc 4,26 כן הוא מלכות שממיי כאדם שזורע זרע טוב **בארץ** 27 וישן יום ולילה ונח והוא והזרע גדל
Mc 4,31 31 דומה הוא לגרגיר של חרדל כשהוא זרוע **בארץ** קטן הוא מכל הזרעים שהם בארץ. 32 וכשנזרע
Mc 4,31 כשהוא זרוע בארץ קטן הוא מכל הזרעים שהם **בארץ.** 32 וכשנזרע גדל ונעשה גדול מכל שאר העשבים.
Mc 6,53 ולבם היה ערפליי. 53 וכאשר עברו הלאה באו **בארץ** גִינִיסָארִיק [*] 54 כאשר יצא מהספינה תכף
Mc 8,6 לכם. והם ענו ז׳. 6 והוא צוה לעם שישבו **בארץ.** ולקח הז׳ לחמים עושה חנות ושברם ונתנם
Mc 13,8 נגד עמים ומלך נגד מלך. ויהיו רעשים **בארץ** ורעב והתחלת כאבים יהיו. 9 אז: שִׁמְרוּ עצמכם
Lc 4,25 שלש שנים וששה חדשים. וכאשר היה רעב גדול **בארץ.** 26 ולשום אדם מהם ולא שום אשה לא היה שולח
Lc 5,11 תהיה שתקח האנשים. 11 וכאשר נהגו האניות **בארץ** עזבו כל ענייניהם. והלכו אחרי ישאוש משיח:
Lc 5,24 אבל בעבור שתדעו כי בן אלוה יש לו יכולת **בארץ** לעזוב החטאים. אמ׳ אל חולה אני אומר לך לך
Lc 8,8 יצאו עם הזרע וחנקהו. 8 וזרע האחר נפל **בארץ** טובה ועשה פרי כמאה כפלים. וזה אומר צועק מי
Lc 8,27 אותה שסמוכה לגליליאה 27 וכאשר יצאו **בארץ** בא לישוש אדם אחד שאחזו שד זה זמן רב.
Lc 9,8 שחזר חי. אחרים אומרים אליהו הוא ונראה **בארץ.** ואחרים אומרים שאחד מישישי הנביאים הוא שקם
Lc 12,49 דבר רב ישאלו לו: 49 אני באתי לשים אש **בארץ.** וחפץ אני שיהיה מורד. 50 ואני מתאוה שאהיה
Lc 12,51 עד שישלים: 51 סבורים אתם שבאתי לתת שלום **בארץ.** אני אומר לכם לא כן רק להפריד: 52 ה׳ שיהיו
Lc 15,14 כל ירושתו בזנות. 14 ואחר היה רעב גדול **בארץ.** ומצא עצמו חסר. 15 והתחיל לקרב לאביו לאחד
Lc 18,8 8 [*] אכן בן האדם בא תאמינו שימצא אמונה **בארץ.** 9 ואומרים מקצת שבוטחים בעצמם כמו צדיקים
Lc 22,44 והיתה הזיעה היוצאת מבשרו כטיפי דם נגרות **בארץ.** 45 וכשקם מהתפלה ובא אל תלמידיו ומצאם
Jn 3,22 22 אחר אלה הדברים בא ישאוש עם תלמידיו **בארץ** גודיאה ושם עמד עמהם וטובל. 23 ויואן היה
Jn 6,21 אז רצו לקבלו בספינה. ומיד היתה הספינה **בארץ** שדעתם ללכת 22 וביום האחר מעבר לים ראו
Jn 8,6 אותו לב לוועדו. וישאוש כורע כתב אחד **בארץ** באצבעו. 7 וכאשר הם מתמידין לשואלו. קם ואמ׳
Jn 8,8 הראשונה בה: 8 ופעם אחרת כורע כתב אחד **בארץ.** 9 וכאשר שמעו זה. יצאו מאותו המקום כולם
Jn 9,6 נר הוא בעולם. 6 באומרו אלה הדברים ירק **בארץ.** ונעשה טיט ברוק ההוא. ומשח העינים שלו
Jn 21,11 לקחתם 11 ושימון פירי עלה באניה. והוציא **בארץ** הרשתות מלאים מרוב דג מספר מאה וחמשים
Mt 13,57 אמר להם שום נביא איננו בזולת כבוד רק **בארצו** או בביתו. 58 ולא עשה שם הרבה נפלאות בעבור
Mc 6,4 אמ׳ להם שום נביא אינו בזולת כבוד אם לא **בארצו** ובין מכיריו ובביתו 5 ולא רצה שם עשות שום
Lc 4,24 באמת אני אומר לכם שום נביא אינינו מקובל **בארצו.** 25 רבות נושנים היו בימי ישעיה ואליהו
Jn 4,44 44 והוא העיר שאין לשום נביא כבוד **בארצו.** 45 אז כשבא ישאוש בגלליאה קבלו אותו
Lc 4,23 דברים ששמענו עשה בכפר נחום עושה אתה כן **בארצך.** 24 ואמ׳ להם באמת אני אומר לכם שום נביא
Mt 3,12 גורנו ויאסוף חִטָּתוֹ במגורתו. והתבן ישרף **באש** נצחי. קפיטולו ו׳ כפי מתיאו 13 אז בא ישאוש
Mt 13,42 כל האישקנדליזאטש ממלכותו והרעים 42 ישים **באש** גהינם ושם יהיה בכי ורעדת שנים. 43 אז יזרחו
Mt 17,14 חמלה מבני כי ירחיי הוא. וסובל רע גדול **באש** ובמים 15 ואני שלחתיו לתלמידיך ולא יכלו
Mt 25,41 בצד שמאל. הפרדו ממני ארורים מאבי ולכו **באש** גיהנם שמוכן לשטן ואל מלאכיו. 42 אני נרעבתי
Mc 9,21 והוא אמ׳ מנערותו עד עתה. 21 ותמיד זורקו **באש** ובמים בעבור המיתו. ואם יכול אתה עשות עזרני
Mc 9,48 אינם מתים והאש לא נכבית. 48 כל אדם **באש** יתעלם וכל אדם מרוצח מתעלם: 49 טוב הוא המלח
Lc 3,9 לכן כל עץ שאינו עולה פרי טוב יכרת ויושם **באש:** 10 והעמים שואלים לו אומרים א״כ מה יעשו.
Lc 3,17 גרונו ויאסוף החטה במגורתו וישרוף התבן **באש** שלא תכבה 18 ורוב דברים אחרים מזהיר ומגיד
Lc 22,56 באמצעם. 56 וכאשר שפחה אחת ראתהו יושב **באש** והביטה אותו אמרה זה היה עמהם. 57 ופירו כפר
Jn 15,6 בחוץ כמו הכף ותיבש. ויאספוה וישמרוה **באש** ותשרף. 7 אם תעמדו בי ודברי תשמרו בכם. אי זה
Mt 25,46 הדלים שלי גם לי לא עשיתם. 46 ואלו ילכו **באשה** של גיהנם והצדיקים ילכו באורה הנצחית:
Mt 15,32 32 וישואש קרא תלמידיו ואמ׳ אני מרחם העם **באשר** הוא עמד שלשה ימים ואין להם לאכול ואיני
Mt 20,7 אמ׳ להם למה עמדתם היום בטלים. 7 וענו **באשר** שום אדם לא שכרם. והוא אמ׳ לכו לכרמי 8
Mc 6,18 וג׳ואן אמר לאירודיש אינו ראוי לך החזק **באשת** אחיך 19 ואירודיאש לקחו במיאוס ואורבו בעבור
Mt 19,5 ואמר בעבור זה אדם יעזוב אביו ואמו וידבק **באשתו** והיו שנים באחד בשר. 6 אם כן אינן כבר
Mt 5,23 גיהנם: קפיטולי י״ד כפי מתיאו 23 ובכן אם **באת** לנדב נדבתך ותזכור שחטאת נגד אחיך 24 עזוב
Mt 8,29 מה לך לעשות ממני בן דוד ישאוש משיח. **באת** לפני קודם זמן בעבורי לגרש. 30 וקרוב מאותו

Mt 26,50 רבי ונשקו. 50 וישאוש אמ׳ לו אהוב למה **באת.** ואז נגשו אליו והשליכו הידים על ישאוש
Mc 1,24 24 ואומ׳ מה לך עשות ממני ישואוש נזוריט **באת** להשמיד אותנו. אני יודע שאתהו קדוש הש׳. 25
Jn 3,2 בא אל ישאוש ואמר לו ר׳ אנו יודעים שאתה **באת** מן השמים. ושום אדם אין יכול לעשות האותות
Jn 6,25 וכאשר מצאוהו לעבר הים אמרו לו רבי מתי **באת** פה. 26 וישאוש ענה להם ואמר. אמת אני אומר
Mt 5,17 אל תחשבו שבאתי להרוס התורה והנבואות אבל **באתי** למלאת: 18 אני אומר לכם באמת שלא יחסר דבר
Mt 9,13 לומר. כי אני אוהב יותר חסד מקרבן. לא **באתי** לקרוא הצדיקים. רק בעד החטאים לענוש. 14 אז
Mt 10,34 אמר ישאוש משיח לתלמידיו אל תחשבו שאני **באתי** לשום שלום בארץ. 35 אבל כי אני באתי להפריד
Mt 10,35 שאני באתי לשום שלום בארץ. 35 אבל כי אני **באתי** להפריד האב מהבן. והבת מהאם. וכלה מחמותה.
Mc 1,38 שהן סביבותינו ונדרוש שם. כי בעבור זה **באתי.** 39 והיה דורש בבתי כנסיותיהם ובכל גליליאה
Mc 2,17 רופא רק אותן שיש להם חולי. כי אני לא **באתי** לקרוא הצדיקים אבל החטאים 18 והיו שם תלמידי
Lc 5,32 אבל החולים צריכים רופא 32 כי אני לא **באתי** לקרוא הצדיקים רק לחוטאים בתשובה 33 והם
Lc 12,49 לו דבר רב. דבר רב ישאלו לו: 49 אני **באתי** לשים אש בארץ. וחפץ אני שיהיה מורד. 50 ואני
Jn 1,31 רק בעבור שהיה מפורסם בישראל בעבור זה **באתי** ומטביל במים 32 וג׳ואן עשה לו עדות. אומ׳
Jn 7,28 ואומ׳ ואותי ידעתם מאין אני. ידעתם שלא **באתי** מעצמי רק מאותו ששלחני. אמת. הוא שאין אתם
Jn 8,14 לעצמי אמתי הוא כי יודע אני [*] מאין **באתי** ולאן אני הולך. 15 אתם דנים כפי הבשר אבל
Jn 8,42 האל הוא אביכם. אתם תאהבו אותו. כי אני **באתי** מאת האל ומהאל יצאתי. ולא באתי מעצמי. רק
Jn 8,42 כי אני באתי מאת האל ומהאל יצאתי. ולא **באתי** מעצמי. רק הוא שלחני. 43 למה אינכם מכירים
Jn 9,39 אליו. 39 וישאוש אמ׳ אליו. אתה בדין **באתי** בזה העולם בעבור שאותם שאינן רואין שיראו.
Jn 10,10 לא בעבור שימצא לגנוב והרוג והשמיד. אני **באתי** בעבור שיהיה לכם חיים. ואותה תהיה לכם בגודל
Jn 12,27 אומר. אב הושיעני בשעה זאת. כי בעבור זה **באתי** לשעה זו 28 לעלות ולנשא שמך: אז באה קול מן
Jn 12,47 ולא ישמרם אני איני דן אותו כי אני לא **באתי** לדון העולם. רק בעבור שאהיה להם למושיע. 48
Jn 15,22 שמי כי לא ידעו אותו ששלחני. 22 אם לא **באתי** ולא הייתי מדבר להם לא היה להם חטא: 23
Jn 18,37 שאני מלך. אני לדבר זה נולדתי בעבור זה **באתי** לעולם לעשות עדות אמיתי. כל איש שהוא אמיתי
Lc 12,37 37 ומיד יברכם. הם העבדים הנמצאים ערים **בבא** אדונם: באמת אני אומ׳ לכם שיהיה יושב ויעשה
Mt 26,6 שלא יתקוממו העם. 6 וכאשר ישאוש היה **בבאטאניא** בבית שימון מצורע 7 נגשה אליו אשה אחת
Mc 11,11 והביט כל מה שהיה בפנים. ובערב הוא יוצא **בבאטניאה** עם י״ב התלמידים 12 וביום האחד יצא
Mt 27,59 לו. 59 ויושאף לקח גוף ישאוש ועטפו **בבגד** אחד של משי נקי 60 והניחו בקברו שהוא חדש
Lc 2,12 12 ויהיה לכם זאת האות. תמצאו הנער מעוטף **בבגד** ומונח באבוס. 13 ומיד נעשה עם המלאך ורוב
Lc 23,53 זה סילק גוף ישו משיח מהשתי וערב עטפו **בבגד** משי ושמהו בקבר אחד חדש מצוייר ששם לא היה
Lc 2,7 ללדת 7 וילדה שם בנו ראשון נולד. וקפלו **בבגדים** והניחו באבוס הבהמות כי לא היו מקום אחר
Mc 8,25 25 ועדיין הניח ידיו בעיניו והתחיל לראות **בבהירות.** 26 וישאוש שלחו בביתו. אומ׳ לו אל תאמר
Mt 25,30 לו יגזלנו אדם. 30 והעבד הרע תשליכהו **בבור** חשוכה. ושם יסבול בכי והרעשת שיניים: 31
Lc 3,20 אירודיש 20 קבל הרעות שעשה תפש יואן ושמו **בבור:** 21 נעשה היה כאשר כל העם נטבל. וישו היה
Lc 6,39 עור ימשוך עור אחר הכרח הוא שניהם יפלו **בבור.** 40 אינינו התלמיד על הרב כל תלמיד הוא שלכם
Lc 14,5 ואמר אי זה מכם אם שורו וחמורו נופלים **בבור** בשבת שלא יעלהו. 6 ולא יכלו לענות אותו: 7
Lc 14,9 לאותו שזמנך ויאמר לך תן מקום לזה. ואז **בבושת** תרד מטה מטה. 10 רק כאשר תהיה נקרא לך ושב
Lc 19,29 עולה בירושלם 29 [*] מתקרב לביט פגיי **בבטאניא** בהר שנקרא הר הזתים. ושלח שני תלמידים.
Mc 6,50 והיו נבוכים. וישאוש תכף זעק ואמר עמדו **בבטחה** אני הוא אל תפחדו. 51 ואז עלה עמהם בספינה
Mt 12,40 לבד אות יונה נביא. 40 כי כמו שיונה היה **בבטן** הדג שלשה ימים ושלשה לילות. כן יהיה בן
Mt 15,17 17 אינכם מבינים שכל מה שנכנס בפה נכנס **בבטן** ויוצא מהאחור 18 וזה שיוצא מהפה בא מהלב
Mc 7,19 יכול לטנפו. 19 כי אינו נכנס לגוף רק **בבטן** ויוצא בעד טבע מנקה. 20 ואמ׳ להם 21 [*]
Lc 2,21 שאותו נקרא בעד המלאך קודם שהנער היה **בבטן** אמו מריאה. 22 וכאשר נשלמו ימי טהרת מריאה
Lc 1,41 השלום ממריאה אלישבק. נער אלישבק שמח **בבטנה.** ואלישבק נתמלאה מהקדוש רוח 42 וצעקה בקול
Lc 1,44 כאשר שלומך שמעו אזני הנער שמח בגיל גדול **בבטני.** 45 ואשריך שהאמנת כי אותם הדברים שנאמרו
Mc 14,3 העם. 3 וכאשר היה בבית שמעון מצורע **בבטניאה** ויושב בשולחן באה אשה אחת עם קַאפֶּסָא אל
Mt 21,17 17 ונסע משם מהם ויצא חוצה לעיר והך **בְּבֵטַנִיאָה** ועמד שם. 18 ובבקר בשובו אל העיר היה לו
Lc 1,31 את מצאת חן בעיני הש׳. 31 תדעי כִּי אַתְּ תהר **בבטנך** ותלדי בן שתקראי שמו ישאוש. 32 זה יהיה
Mt 24,37 השממיי. 37 וכן כאשר היה בזמן נח כן יהיה **בביאת** בן הבתולה. 38 כי כמו שהיה בזמן קודם המבול
Lc Prol,11 וכאשר הוא בתול וחיה שמונים ושלש שנים מת **בביטימיאה** עצמותיו בשנת אדונינו שלש מאות וחמשים
Lc 24,50 שתהיו מלובשים מכח העליון. 50 ונהג אותם **בביטניאה.** ונשא ידיו לשמים וברכם. 51 ובעוד שמברך

Jn 1,28	לחלוץ שרוך נעלו. 28 אלו הדברים נעשו	**בביטניאה** מעבר הירדן ששם יואן נטבל. 29 וביום
Jn 12,1	ג׳ואן 1 וישוש אז ששה ימים קודם הפסח בא	**בביטניאה** ששם מת לזרו אותו שישאוש החיה 2 והכינו
Mt 21,1	1 וכאשר היו קרוב מירושלם והיו באים	**בביטפני** בהר הזתים. אז הוא שלח שנים מתלמידיו 2
Mt 2,1	קפיטולו ג׳ כפי מתיאו 1 כאשר נולד ישואש	**בבית** לחם בארץ גודיאה. בימי מלך אירודיש. הנה
Mt 2,11	ובראותם הככב שמחו שמחה גדולה. 11 ויבאו	**בבית** וימצאו הילד עם מריאה אמו וישתחוו לפניו
Mt 2,16	מאד כעוס וצוה להמית כל הילדים הנמצאים	**בבית** לחם ואת כל הסביבות מעת שהילד היה נולד לפי
Mt 8,14	כפי מתיאו 14 וכאשר ישואש משיח היה בא	**בבית** שי׳ פירו מצא חמות שי׳ פירו שוכבת מקדחת רעה
Mt 9,10	והלך אחריו. 10 וכאשר היו מיושבים לאכול	**בבית** אחד רבים חטאים מפורסמים באו והיו יושבים עם
Mt 10,12	טוב ועמו תעמדו עד שתלכו. 12 וכאשר תכנסו	**בבית** תנו שלום. אומרים שלום יהיה עמכם ובזאת
Mt 12,29	המלכות שמימיי. 29 ואיך יכול אחד ליכנס	**בבית** החזק והגבור ולשבור אותו ביתו. אם בתחלה לא
Mt 14,10	יתן לה ראש זואן טבול. 10 וחתך ראש זואן	**בבית** הסוחר 11 ונשאו הראש באחד מפשוטי כלי עץ
Mt 19,28	אחרי שבסוף העולם אשר בן השם׳ יבא ישב	**בבית** צלמו. שאתם תשבו על אותן י״ב שופטים אותן
Mt 26,6	יתקוממו העם. 6 וכאשר ישואש היה בבאטאניא	**בבית** שימון מצורע 7 נגשה אליו אשה אחת עם קופסת
Mt 27,6	הל׳ פשיטין אמרו אינו דבר ראוי שנשימם	**בבית** המקדש. כי ערך דם הוא. 7 וכשנתייעצו קנו שדה
Mc 1,21	21 ונכנסו בכפר נחום. ותכף בשבת נכנסו	**בבית** הכנסת שלהם מלמדם. 22 וכולם תמהים מהמוסר כי
Mc 1,23	כמו בעל כח. לא כמו חכמי הדת. 23 והיה	**בבית** הכנסת אדם אחד וצועק 24 ואומ׳ מה לך עשות
Mc 2,2	אחר ימים אחדים 2 וכאשר ידעו שהוא היה	**בבית.** רב עם נתאסף ולא הכילם כי כל הבית היה מלא
Mc 2,15	ונמשך אחריו. 15 ונעשה בעוד שהיו אוכלין	**בבית** רבים עוגבים וחטאים אוכלים עם ישו ותלמידיו
Mc 3,1	ג׳ כפי מארקו 1 עוד פעם אחרת ישוש נכנס	**בבית** הכנסת והיה שם אדם אחד עם היד יבשה. 2
Mc 3,25	בזולת החכמה יכול עמוד אותו מלכות. 25	**בבית** שיש חלוקת הלב ביניהם אינו יכול התקיים. 26
Mc 3,27	יהיה לו קץ. 27 שום אדם אינו יכול ליכנס	**בבית** החזק ולגנוב הכלים אם בתחלה אינו קושרו ואז
Mc 5,38	שום אדם עמו לבד פירו ויקומו 38 ובאו	**בבית** הסגן של בית הכנסת. וראו שם מאד בכיות
Mc 5,39	וראו שם מאד בכיות וצעקות. 39 וישוש נכנס	**בבית** אמ׳ למה אתם נבוכים ובוכים הנערה. האם מתה
Mc 6,2	אחריו תלמידיו 2 ובשבת אחד התחיל ללמד	**בבית** הכנסת ורבים שומעים תמהים ממוסרו. ואומרין
Mc 6,17	לחיים. 17 כי זה אירודיש תפש ג׳ואן ושמו	**בבית** הסוהר בעבור אירודיאש אשת פיליף אחיו אותה
Mc 7,17	לו אזנים לשמוע ישמע. 17 וכאשר ישוש נכנס	**בבית** התלמידים שאלוהו. מה רוצה לאמר אותה התמונה.
Mc 7,24	ישאוש והלך לו בעברי טיר ושידוניאה ונכנס	**בבית** אחד ולא אבה שאדם ידעהו. אכן לא היה יכול
Mc 9,27	ביד והוא חזר חי. 27 וכאשר היו נכנסין	**בבית** תלמידיו שאלוהו בסוד למה לא היינו יכולין
Mc 9,32	לשאלו. 32 ובאו בכפר נחום. וכאשר היו	**בבית** ישו שאלם מה הייתם חולקים אתם בדרך. 33 והם
Mc 10,10	מחבר שום אדם לא יפריד: 10 ועו׳ שאלוהו	**בבית** 11 ואמר להם. מי ומימניח אשתו ולוקח אחרת.
Mc 14,3	חג למען לא יתקוממו העם. 3 וכאשר היה	**בבית** שמעון מצורע בבטניאה ויושב בשולחן באה אשה
Lc 1,33	הש׳ יתן לו קתדראת הש׳ אב שלו. 33 וימלוך	**בבית** יעקב לנצח ומלכותו לאין קץ. 34 ומריאה אמרה
Lc 1,40	הלכה מהרה בהרים בעיר גודיאה. 40 ונכנסה	**בבית** זכריא ונתנה שלו׳ לאלישבק. 41 ומיד ששמעה
Lc 2,15	לשמים הרועים מדברים ביניהם אומרים נַעֲבוֹר	**בבית** לחם ונראה זה הדבר אשר האל עושה והראתיה
Lc 4,20	סיים הספר חזרו למשרת וישב. וכל אשר היו	**בבית** הכנסת היו מבינים בו. 21 התחיל לאמר להם
Lc 4,28	אחד מהם לא נטהר בסיריאה. 28 וכל אשר היו	**בבית** הכנסת ושומעין אלה הדברים היו נקצפין ומלאים
Lc 4,33	היה בעוז. 33 ואדם אחד היה לו השד והיה	**בבית** הכנסת וצועק בקול גדול ואומר 34 מה לך ישאוש
Lc 4,38	המלכות. 38 וישאוש יצא מבית הכנסת ונכנס	**בבית** שימון וחמות שימון היתה חולה מקדחת גדול.
Lc 6,6	מהשבת. 6 ונעשה היה עוד משבת אחת שנכנס	**בבית** הכנסת ומלמד. והיה שם אדם אחד שהיה לו יד
Lc 7,36	שיאכל עמו זהו ישאוש. וכאשר ישאוש נכנס	**בבית** הפרוש. ישבו לשולחן 37 והנה אשה אחת חוטאת
Lc 7,37	חוטאת היתה בעיר. וכאשר ידעה שישאוש נכנס	**בבית** הפרוש. ישבו לשולחן והנה אשה אחת חוטאת היתה
Lc 7,37	היתה בעיר. וכאשר ידעה שישו משיח אוכל	**בבית** הפרוש באה לשם ונשאה קאפסא אחת ממשיחה 38
Lc 8,16	או על מקום גבוה בעבור אותן שנכנסין	**בבית** יהיו רואין 17 כי שום דבר אינינו ביותר נעלם
Lc 8,27	רב. ואינינו לובש שום מלבוש ואינינו עומד	**בבית** רק בקברים 28 וכאשר ראה לישאוש משיח נפל
Lc 8,51	בשם׳ ותאמין ותהיי נושעת. 51 וכשבא ישו	**בבית** השר לא עזב לשום אדם שיכנסו עמו כי אם פירו
Lc 10,5	5 ובבית שתכנסו תאמרו תחלה שלום יבא	**בבית** הזה. 6 ואם שם בן השלום. עליו ינוח שלומכם.
Lc 11,33	רק מניחה על המנורה בעבור שהנכנסין	**בבית** יראו הנר. 34 ועששית גופך הוא עינך. אם עינך
Lc 11,37	מדבר בקשהו פרוש אחד שיאכל עמו. ונכנס	**בבית** ישב וחשב. 38 והפרוש אמ׳ בלבו למה זה אינו
Lc 12,52	אומר לכם לא כן רק להפריד: 52 ה׳ שיהיו	**בבית** אחת לב׳ ולג׳. 53 האב יהיה נגד הבן והבן נגד
Lc 13,10	מוטב ואם לאו אכריתנה: 10 ובשבת הבאה היה	**בבית** הכנסת שלהם בשב בשבתות. 11 והנה אשה אחת

Lc 13,14 ומיד עמדה בקומתה ושבחה האל. 14 וענו **בבית** הכנסת מלאים חימה: כאשר ישאוש ריפא אותה
Lc 14,1 קפיטולו ט״ו כפי לוקא: 1 ונעשה כשנכנס **בבית** אחד משר הפרושים לאכול פת בשבת והנם מביטים
Lc 15,28 הגדול כשומעו כעס עד מאד. ולא רצה שיכנס **בבית.** אז האב יצא אליו והתחיל לחלות פניו שיבא.
Lc 17,31 31 באותה שעה מי שיהיה בגג וקנקניו **בבית** לא ירד לכבסם. וכן מי שיהיה בראש לא ישוב
Lc 22,10 אדם אחד נושא אשישה של מים לכו אחריו **בבית** שיכנס. 11 ותאמרו לבעל הבית האדון אומר לך
Lc 22,26 אבל לא יהיה כן מכם. כי אותו שהוא גדול **בבית** יהיה כמו נער. ואותו שהוא יהיה כמו אותו
Lc 22,66 זקני העם והסופרים ושרי הכהנים והוליכוהו **בבית** עצמם. אומרים לו אם אתה משיח אמור לנו. 67
Lc 23,56 אופן גוף ישוש משיח היה מונח 56 וכשחזרו **בבית** הכינו וקנו סמים חשובים ומשיחות מעולות בריח
Jn 2,11 עד עתה. 11 וישאוש עשה זה האות הראשון **בבית** גלליאה וגלה מעלתו ותלמידיו הכירוהו. 12 אחר
Jn 3,24 רבים וטבל אותם 24 כי עדיין לא הושם יואן **בבית** הסהר: 25 אז נעשית שאלה בין תלמידי יואן על
Jn 4,46 המועד כשבא ליום החג: 46 אז בא פעם אחרת **בבית** גלליאה אל מקום אשר עשה שם ממים יין. והיה
Jn 4,54 כל ביתו. 54 זה היה האות השני שעשה ישאוש **בבית** גלליאה כשבא מגודיאה: Tit,5 קפיטולו ה׳ כפי
Jn 6,60 זה הפת יחיה לעולם: 60 אלה הדברים אמר **בבית** הכנסת מלמד בכפר נחום. 61 אז רבים מתלמידיו
Jn 8,35 שחוטא הוא עבד החטא. 35 והעבד אינו עומד **בבית** לנצח. רק החטא עומד לנצח: 36 ואם הבן עושה
Jn 11,20 שישאוש בא רצתה אליו. ומריאה יושבת **בבית.** 21 אז אמרה מרטא לישאוש אדון אם לשעבר היית
Jn 11,31 באה אליו: 31 אז היהודים שהיו שהיו אתה **בבית** ומנחמים אותה כשראו מריאה שקמתה מהר ויצאה
Jn 14,2 לבבכם נבהל האמינו באל ובי האמינו. 2 **בבית** אבי רוב דירות בו אמת הייתי אומר להלוך
Jn 18,20 אני בגלוי דברתי בעולם ואני כל שעה למדתי **בבית** הכנסת ובמקדש ששם היהודים מתקבצים. ודבר לא
Lc 1,56 עמדה עם אלישבק כמעט ג׳ חדשים. ואחר שבא **בביתה** במקדש 57 אלישבק יש לה ללדת יהיה נשלם ותלד
Mt 13,57 שום נביא איננו בזולת כבוד רק בארצו או **בביתו.** 58 ולא עשה שם הרבה נפלאות בעבור מיעוט
Mc 8,26 והתחיל לראות בבהירות. 26 וישאוש שלחו **בביתו.** אומ׳ לו אל תאמר לשום אדם משכיניך. 27 [*]
Lc 1,23 ועמד אלם 23 וכאשר השלים ימי עבודתו הלך **בביתו.** 24 ואחר ימים אחדים אלישבק אשתו הרתה
Lc 5,29 ענייניו והלך אחריו. 29 ועשה משתה גדול **בביתו** והיו שם רוב עולמיים ושאר ואוכלים עמהם. 30
Jn 16,32 השעה וכבר הגיע. ובה תהיו מפוזרים כל איש **בביתו** ותעזבו אותי יחידי. ואיני יחיד כי האב עמי:
Mt 8,8 אותו השר ואמ׳ אדון איני ראוי שאתה תכנס **בביתי** רק לבד תאמ׳ בדיבור ובני יהיה נרפא. 9 כי
Mc 2,9 נמחלין. או לאמר קום קח מטתך ושא אותה **בביתך** ולך. 10 אבל בעבור זה שאתם תדעו שבן הבתולה
Lc 7,44 לשימון. רואה אתה זאת האשה. אני נכנסתי **בביתך.** ואתה לא נתת לי מים לרגלי. אבל זאת רחצה
Lc 19,5 רד מהר וחושה כי מוכרח אני שאבא היום **בביתך.** 6 וזאקיב ירד מהרה וקבל ישו בשמחה: 7
Mc 8,3 ואין להם מה לאכול. 3 ואם אני אשלחם **בביתם** יתעלפו בדרך. כי אחרים מהם באו מרחוק. 4
Mt 1,11 11 יושיאש הוליד יקוניאש ואחיו בגלות **בבל.** 12 יקוניאש הוליד שאלתיאל. שאלתיאל הוליד
Mt 1,17 מאברם עד דויט הם י״ד ומדוד עד גלות **בבל** הם י״ד. ומגלות בבל עד ישוש י״ד. 18 ותולדות
Mt 1,17 הם י״ד ומדוד עד גלות בבל הם י״ד. ומגלות **בבל** עד ישוש י״ד. 18 ותולדות ישואש משיח היתה
Lc 11,15 דבר. והעמים תמהו. 15 ומקצת מהם אמרו **בבלזאבוק** שר השדים מגרש השדים 16 ואחרים מנסים
Lc 11,19 שאני מגרש השדים בכח בלזאבוק. 19 ואם **בבלזאבוק** אני מגרש בניכם במה מגרשים אותם בעבור
Jn 3,36 אוהב הבן והכל נתן בידו. 36 מי שיאמין **בבן** יש לו חיים נצחיים. אבל מי שאינו מאמין הבן
Jn 9,35 בחוץ ומצאו. וכאשר מצאו אמ׳ לו אתה מאמין **בבן** האל. 36 ענה אותו האיש ואמר. אדון מי הוא
Jn 14,13 הוא יעשה לכם. בעבור שיהיה מעולה האב **בבן.** 14 אם דבר אחד תשאלו בשמי אותו אעשה: 15 אם
Lc 1,17 הש׳ ברוח ובכח אליהו בעבור שישב לב האבות **בבנים** וידריכם בחכמת הצדיקים ויכין לשם עם שלם.
Lc 24,31 ממנו להם. 31 ועיניהם נפתחו והכירוהו **בבציעת** הפת. ואחר היה בלתי נראה בעיניהם. 32 והם
Lc 24,35 ספרו הדברים שנעשו בדרך. ואיך הכירוהו **בבציעת** הפת. 36 ובעודם מדברים ישאוש עמד באמצעם
Mt 20,1 הוא מלכות שמימיי לאב החיילות אשר יוצא **בבקר** לשכור פועלי׳ לכרמו. 2 וכאשר עשה תנאי עמהם
Mc 1,35 מגרש השדים כי הם מכירים אותו. 35 וקם **בבקר** ויצא והלך לו במדבר ושם התפלל. 36 והלכו
Mc 11,20 19 וכאשר נעשה ערב יצא מן העיר 20 **בבקר** כאשר עברו בתאנה ראו שנתייבשה עד השורש. 21
Mc 16,9 דבר. 9 וישאוש כאשר חזר חי יום ראשון **בבקר** הוא נראה ראשונה למריאה מגדלינא אותה שהוא
Lc 21,38 עומד בהר נקרא הר הזתים. 38 וכל העם קם **בבקר** ובא במקדש בעבור שישמעוהו. Tit,22 קפיטולו
Lc 24,1 Tit,24 קפיטולו כ״ה כפי לוקא 1 ובשבת **בבקר** בבקר באו בקבר נושאות סמים ומשיחות שהכינו.
Lc 24,1 קפיטולו כ״ה כפי לוקא 1 ובשבת בבקר **בבקר** באו בקבר נושאות סמים ומשיחות שהכינו. 2
Jn 8,2 כפי יואן 1 וישאוש הלך להר הזתים 2 ולמחר **בבקר** בא פעם אחרת במקדש. וכל העם באו אליו ויושב
Jn 20,1 כפי ש׳ יואן 1 שבת אחד מריאה מגדלינא באה **בבקר** לקבר ועד לילה ראתה אבן הקבר הפוכה: 2 אז
Lc 14,18 אני קניתי עיר ויש לי ללכת שמה לראותה **בבקשה** ממך שתקבל התנצלותי. 19 והשני אמ׳ אני

Mc 5,3 כ״כ רע שאין יכולין להחזיקו בשלשלאות ולא **בברזלים** 4 כי תמיד משברם. ואינם יכולים להשקיטו.
Lc 20,6 מן השמים [*] 6 [*] כל העם יסקלונו. כי **בבריא** היה להם שיואן היה נביא. 7 וענו שלא ידעו
Mt 12,13 אל האדם שלח ידך ושלוחה. היתה לו חזורה **בבריאות** כמו האחרת. 14 ואז יצאו חוץ הפרושים ועשו
Jn 7,23 ובשבת מוהלים אתם האנשים: 23 אם איש נכנס **בברית** מלח בשבת ואינו מתירא עצמו. דת משה מאבד:
Mt 4,23 ישואש משיח היה מחפש כל ארץ גלילאה דורש **בבתי** כנסיותיהם הגדת מלכות השמימיי ומרפא כל
Mt 6,2 צדקה אל תעשו הרעשה כמו שעושים המזוייפים **בבתי** כנסיותיהם ובדרכים כדי שיכבדום האנשים: אני
Mt 6,5 שמראים עצמם כשבים. האוהבים התפללו **בבתי** כנסיותיהם ובצדי השוקים כדי שיראו אותם
Mt 9,35 מחפש העירות והמגדלים דורש מלכות שמימיי **בבתי** כנסיות וממרק כל חולי. 36 וכאשר [*] העמים
Mt 10,17 כי הם ינהגו אתכם בדבריהם: ויכו אתכם **בבתי** כנסיותיהם 18 ותהיו נהוגים תפושים לפני המלך
Mt 13,54 הדמיונות נסע משם 54 ובא אל ארצו ומלמדם **בבתי** כנסיותיהם. עד שהם מתמימים ואומרים מאין יש
Mt 23,6 בשלחן ושיהיה להם כסאות גדולים וגבוהים **בבתי** כנסיותיהם ושישאלו בשלומם. 7 ושיכבדום
Mt 23,34 ומהם תהרגו ותתלו בשתי וערב ותנגשו **בבתי** כנסיותיכם ותרדפו מעיר לעיר 35 עד שיבא
Mc 1,39 שם. כי בעבור זה באתי. 39 והיה דורש **בבתי** כנסיותיהם ובכל גליליאה מגרש השדים מן
Mc 12,39 להם שלום הסוחרים 39 ושישבו בכסא הראשון **בבתי** כנסיות שיכבדום ושיהיו ראשונים בשולחן 40
Lc 4,15 ושומעו יוצא בכל הארץ 15 והוא מלמד **בבתי** כנסיותיהם ונתעלה בעד כולם. 16 ובא בנזוריט
Lc 4,44 האל כי בעבור זה שולחתי. 44 והיה דורש **בבתי** כנסיות של גליליאה: נשלם קפיטולו ד׳: Tit,5
Lc 12,11 הקדש לא ימחלו לו. 11 וכאשר ינהגו אתכם **בבתי** כנסיות ולרבנים ולנביאים אל תחפצו להשתכל
Lc 20,46 שלום רב ברחובות קריה. והקתדראות ראשונות **בבתי** כנסיות וראשון המקומות [*] 47 שמחריבין דברי
Lc 21,12 ישלחו בכם ידיכם וירדופכם. וימסרו אתכם **בבתי** כנסיות ובמשמרותם למסור אתכם למלכים גדולים
Lc 7,25 במלבושים יקרים ובתענוג הנם מלכים **בבתיהם** 26 אבל אי זה דבר יצאתם לראות. נביא אומ׳
Jn 2,20 הפועל אותו ארבעים ושש שנה. ואתה אומ׳ **בג׳** ימים תעשהו. 21 ומה שהוא אמ׳ במקדש לבו אמר.
Jn 8,20 תדעו אבי: 20 אלה הדברים דבר ישו משיח **בגאסיפילסי** מלמד במקדש ושום אדם לא תפשו. כי
Mt 16,13 מלימוד הפרושים והצדוקים. 13 וישאוש בא **בגבולות** טִישֶׁאַרִיאַה פִּילִיפִּי. ושאל לתלמידיו מה
Lc 21,21 יברחו בהרים. ואשר הם באמצעה יפרדו. ואשר **בגבולותיה** אל יכנסו בה 22 כי אלה הימים יום נקם
Lc 17,31 אדם יהיה מגולה. 31 באותה שעה מי שיהיה **בגג** וקנקניו בבית לא ירד לכבסם. וכן מי שיהיה
Mt 9,16 יעלם הארוס אז יצומו: 16 אין אדם מכפיל **בגד** חדש במלבוש ישן. כי אם כן יעשו כן ממחה
Mc 2,21 יצומו ימים רבים. 21 שום אדם אינו משים **בגד** חדש במלבושו הישן. בדרך אחרת במלבוש הבגד
Mc 15,46 המשפט נתן לו גוף ישאוש. 46 ויוסף קנה **בגד** אחד יפה ולבן והוריד הגוף מהשתי וערב ועטפו
Mc 16,5 [*]5 [*] ראו שבת בצד ימין נער אחד מלובש **בגד** אחד לבן ונפחדו. 6 והוא אמר להן אל תפחדו.
Mc 13,16 16 ואותו שיהיה בשדה לא ישוב אחור לקחת **בגדו.** 17 ואוי לאותן שיהיו הרות ולאותן המיניקות
Lc 16,10 נצחיים. 10 מי שהוא נאמן בדבר קטן **בגדול** יהיה נאמן ורע בדבר קטן גם בדבר גדול יהיה
Jn 20,6 שימון פירו ההולך אחריו ונכנס בקבר. וראה **בגדי** פשתן מונחים לצד אחד. 7 והסדין שהונח בראש
Mc 11,8 עליו והוא רכב. 8 ואנשים רבים פשטו **בגדיהם** בדרך ועמים אחרים כורתים ענפים מן האילנות
Mc 14,63 האל בא בעבי השמים. 63 והכהן הגדול קרע **בגדיו** ואמר להם אתם שואלים אחרי כן ואתם כוספים
Lc 7,25 זה עניינים יצאתם לראות איש מלובש מרוב **בגדים.** והנה אותן שנתלבשו במלבושים יקרים ובתענוג
Mc 9,44 יותר שוה לך הכנס בג״ע באחת. מהכנס בשתים **בגהינם** 45 אל מקום שאין מתים הארסים והאש אינו נח
Mc 9,46 כי יותר שוה לך הכנס בג״ע בעין אחד משתים **בגהינם** 47 מקום שהארסים אינם מתים והאש לא נכבית.
Lc Prol,6 פאב אותם שכבר היו כתובים בעד האיונגליאו **בגודאה** ובעד מתיב בלוברדיאה מזורז מהקדש רוח כתב
Mt 24,16 שקורא יביניהן א״כ הוא. 16 אותן שהיו **בגודיאה** יניסו בהרים. 17 ומי שהיה בעלייה לא ירד
Lc 2,4 של האדון. 4 ויושאף עלה מנזוריט גליליאה **בגודיאה** בעיר דוד שנקראת בית לחם בעבור שיהיה
Lc 3,1 עשר לקיסר טיברי שיסאר ופונץ פילאט מורשה **בגודיאה** ואירודיש טטרקא מגליליאה ופליף אח
Lc 21,21 תדעו שיתקרב סילוק נחמתה. 21 אז אשר יהיו **בגודיאה** יברחו בהרים. ואשר הם באמצעה יפרדו. ואשר
Jn 4,2 2 עד שישאוש לא טבל רק תלמידיו עזבו **בגודיאה.** 3 [*] והלך פעם אחרת בגליליאה. 4 והיה
Jn 5,16 רפאו. 16 והם אמרו ובעבור זה מתהלך ישאוש **בגודיאה** לעשות דברים אלו בשבת. 17 וישוש ענה אבי
Jn 7,1 הדברים הלך ישאוש בגלליאה כי לא רצה ללכת **בגודיאה** כי היהודים מבקשים אותו להמיתו. 2 וסמוך
Jn 7,3 כנופיה. 3 ואמר לו אחד[*] הפרד מפה ולך **בגודיאה** בעבור שתלמידיך יראו מעשיך שאתה עושה. 4
Jn 11,7 אלה הדברים אמ׳ לתלמידיו נלכה פעם אחרת **בגודיאה.** 8 ואמרו לו התלמידים רבי לא עברו ימים
Mt 24,31 כח וצלם ודמות 31 וישלח מלאכיו צועקים **בגודל** קולות ויקבצו הנבחרים מהאל מד׳ חלקי העולם
Mt 27,46 היום עד שעה [*] 46 [*] תשיעית זעק ישאוש **בגודל** קולות ואמ׳ אלי אלי למה עזבתני. 47 ומקצת
Lc 24,52 נשוא בשמים 52 והם מתפללים. חזרו בירושלם **בגודל** שמחה 53 והיו במקדש בכל עת משבחים ומברכים

Jn 10,10 בעבור שיהיה לכם חיים. ואותה תהיה לכם **בגודל** ההשפעה. 11 אני הוא רועה טוב. ורועה טוב
Mc 15,22 אי דנופי שישא שתי וערב שלו 22 ונהגוהו **בגולגוטא** שרוצה לומר מון קולורי. 23 ונתנו לו
Mc Prol,22 חפש ולהבין בסדר דבריו האונגליאו ממוסרם **בגוף** ישאוש משיח. וכאשר תמצא רוצים שהאדם יבינהו.
Mc 7,18 אין אתם מבינים שאין שום דבר שיכנס **בגוף** האדם אינו יכול לטנפו. 19 כי אינו נכנס לגוף
Mt 26,12 לעולם עמכם. 12 וזאת הניחה משיחה זאת **בגופי** לחנוט אותי 13 אמיתות לכם אומ׳ אשר בכל
Mt 27,35 רצה לשתות. 35 וכאשר תלוהו חלקו ביניהם **בגורל** מלבושיו בעבור שתהיה נשלמת הנבואה אומרת.
Lc 1,9 בסדר פעם בשבתו 9 כפי מנהג הכהנים. יצא **בגורל** שיתן לבונה. וכאשר נכנס במקדש הש׳. 10 וכל
Jn 21,9 זרועות. 9 אז כשירדו לארץ ראו אש יפה **בגחלים** יפות ודג מונח למעלה ופת. 10 וישאוש אמ׳
Lc 23,19 ברבאן. 19 והוא היה איש ששמוהו במאסר בעד **בגידה** שעשה בעיר ובעד רציחה. 20 ופילאט אמ׳ עוד
Lc 12,5 אותו שאחרי מות האדם יש לו כח לשולחו **בגיהינם** ולו האש אומר לכם אותו תיראו: 6 חמשה לחם
Mt 10,28 תיראו ביותר אותו שהגוף והנפש יכול שום **בגיהנם:** 29 שני צפרים נמכרים במחצה ואחת מהם לא
Mt 18,8 כי יותר שוה לך הכנס בגן עדן פסח מלכת **בגיהנם** בשתי ידים או בשתי רגלים. 9 ואם עינך
Lc 1,44 תדעי כי כאשר שלומך שמעו אזני הנער שמח **בגיל** גדול בבטני. 45 ואשריך שהאמנת כי אותם
Jn 3,29 הוא אוהב הארוס שעומד ושומע אותו ומשמח **בגיל** בעבור קול הארוס הזה הוא גיל שלם. 30 ואליו
Mt 14,34 אמת אתה הוא בן האלוה 34 ותכף לקחו ארץ **בגינטזאריט.** 35 וכאשר אנשי המקום ההוא הכירוהו
Mc 8,32 והוא יקום חי אחר שלשה ימים. 32 ואמ׳ להם **בגלוי.** ופירו [*] התחיל לגערו. 33 וישאוש נהפך
Jn 7,10 עלו בירושלם ביום המועד אז עלה הוא ולא **בגלוי** אבל כמעט בהחבא. 11 ואז היהודים שואלים
Jn 7,13 העמים. 13 אבל אחד מהם אינו מדבר ממנו **בגלוי** בעבור היהודים. 14 אבל בתוך החג עלה ישו
Jn 7,26 אינינו זה שחפצנו להמית 26 הנה שמדבר **בגלוי** ודבר אין אנו אומרים לו. הכירו השרים
Jn 10,24 אתה לוקח נפשותינו אם אתה משיח אמור לנו **בגלוי:** 25 ענה ישאוש אני אומר לכם ואינכם
Jn 16,25 25 אלה הדברים אמרתי לכם במשל לכם רק **בגלוי** אגי אגידהו לכם מאבי 26 באותו היום לא
Jn 16,29 29 ואמרו לו תלמידיו הנה אתה מדבר לנו **בגלוי** ושום משל אינך אומר לנו. 30 עתה ידענו
Jn 18,20 וממוסרו. 20 ענה ישאוש אליו. אני **בגלוי** דברתי בעולם ואני כל שעה למדתי בבית הכנסת
Mt 1,11 יושיאש. 11 יושיאש הוליד יקוניאש ואחיו **בגלות** בבל. 12 יקוניאש הוליד שאלתיאל. שאלתיאל
Mt 28,10 להן אל תפחדו ותלכו ותגידו לאחי שיבואו **בגלילאה** ושם יראוני. 11 וכאשר הלכו קצת מהשומרים
Mt 17,21 אין מגרש אם לא בתפלה ובצום. 21 והוא עמד **בגליליאה.** אמ׳ להם ישו בן אלוה יהיה נבגד ונמסר
Mt 26,32 הגדוד 32 וכאשר אהיה קם חי אהיה לפניכם **בגליליאה:** 33 וענה פירו ואמר אליו ואם כולם יהיו
Mt 28,7 לתלמידיו שקם חי ושהוא יהיה לפניכם **בגליליאה** ואתם תראוהו שם כמו שהוא אמ׳ לכם: 8
Mt 28,16 עד היום הזה. 16 וי״ב התלמידים הלכו **בגליליאה** בהר אחד שישו אמ׳ להם. 17 וישו נראה להם
Mc 1,14 אותו. 14 ואחר שג׳ואן היה אסור. בא ישאוש **בגליליאה** ודורש דבר האל. 15 ואומ׳ העת בא ממלכות
Mc 1,16 והאמינו דבר האל. 16 והולך ישו ואחרים **בגליליאה.** ראה שימון ואנדריב אחיו שמשימין הרשתות
Mc 9,29 רק בתפלה ובצום 29 ונסעו משם. ועברו **בגליליאה** והוא לא רצה שאדם ידעהו 30 ומלמד
Mc 14,28 הצאן 28 אכן אחר שאחזור חי אהיה עמכם **בגליליאה** 29 ופירו אמ׳ אם כולם יהיו אשקנדליזטש
Mc 15,41 קטן ומישף ואם שלומי. 41 כי כאשר היה **בגליליאה** הן הולכות עמו והולכות עם רבות אחרות
Mc 16,7 תכף לתלמידים ולפירו ואמרו להם כי לפניהם **בגליליאה** שם תראוהו. כאשר אני אומ׳ לכם. 8 ויצאו
Jn 2,1 כפי ש׳ יואן 1 וביום השלישי נעשו נשואין **בגליליאה** והיתה מריאה אם ישאוש שם 2 וישאוש נקרא
Jn 4,3 עזבו בגודיאה. 3 [*] והלך פעם אחרת **בגליליאה.** 4 והיה לו בהכרח לעבור בשמריאה: 5 אז
Lc 2,39 39 וכאשר סיימו כל דברי דת משה חזרו **בגלליאה** בעיר נזורט 40 והנער ישאוש גדל וחזק ומלא
Lc 24,6 תזכורנה באי זה אופן דבר עמכם בעוד שהיה **בגלליאה.** 7 אמר שחוייב שבן האדם יהיה נמסר בידי
Jn 1,43 נקרא כיפאש ר״ל פירא. 43 ולמחר רצה לצאת **בגלליאה** ומצא פליף ואמ׳ לו לך אחרי. 44 ופליף היה
Jn 4,43 העולם: 43 אחר שני ימים מצא משם והלך **בגלליאה.** 44 והוא העיר שאין לשום נביא כבוד
Jn 4,45 לשום נביא כבוד בארצו. 45 אז כשבא ישאוש **בגלליאה** קבלו אותו הגליליבש כי ראו כל הדברים
Jn 4,47 בכפר נחום 47 וכששמע שישאוש בא מגודיאה **בגלליאה** הלך אליו שירד להבריא בנו כי מסוכן היה
Jn 7,1 כפי ש׳ יואן 1 אחר אלה הדברים הלך ישאוש **בגלליאה** כי לא רצה ללכת בגודיאה כי היהודים
Jn 7,9 לא נשלם: 9 כאשר אמר אלה הדברים הוא היה **בגלליאה.** 10 וכאשר אחיו עלו בירושלם ביום המועד
Mt 18,8 אותה או הרחיקה ממך. כי יותר שוה לך הכנס **בגן** עדן פסח מלכת בגיהנם בשתי ידים או בשתי
Mt 18,9 תעקרם והרחיקם ממך כי יותר שוה לך הכנס **בגן** עדן בעין אחד מגיהנם בשתים. 10 השמרו לכם אשר
Mc 9,42 כרות אותה. כי יותר שוה לך הכנס **בגן** עדן ביד אחת מאשה של גיהנם בשתים 43 אל מקום
Lc 23,43 אליו באמת אני אומ׳ לך שהיום תהיה עמי **בגן** עדן. 44 והיתה כמעט שעה ששית וערפל היה בכל
Jn 18,26 אשת אח אותו שפירו קטע אזנו. ואני ראיתיך **בגן** עמו. 27 אז כפרו פעם אחרת. ומיד קרא התרנגול:

Lc 13,19 19 הנה הוא כגרגיר של חרדל שהאדם זורע **בגנו** וגדל ונעשה אילן גדול עד שעופות השמים נחים
Mc 9,44 כרות אותה כי יותר שוה לך הכנס **בג״ע** באחת. מהכנס בשתים בגהינם 45 אל מקום שאין
Mc 9,46 אשקנדליזט עקור אותה כי יותר שוה לך הכנס **בג״ע** בעין אחד משתים בגהינם 47 מקום שהארסים אינם
Lc 12,1 כפי לוקא 1 וכאשר רוב עמים הקיפוהו כדורך **בגת** התחיל לאמר לתלמידיו השמרו מהכאת הפרושים
Mt Prol,10 השילוש בארבעה חלקי העולם. ודרך האל היא **בד׳** אופנים [*] שנושאה דרישת האיונגלי. ויחסו
Mt Prol,17 בעבור כח שבועתם. האיונגלישטש נראים **בד׳** צורות: ואותם האדם חייב הבין מה שרומזות.
Lc 19,8 שום אדם אני חפץ להשיב לו הדבר ההוא **בד׳** כפלים. 9 וישאוש אמ׳ לו היום נעשה שלום בזה
Mc Prol,2 מהאל ובן ש׳ פירו בעבור שכילה ותלמיד **בדבר** האל. וכהן היהודים ממשפחת לוי מבונן כתב
Lc 14,35 במה ינתן הטעם: 35 לא בעפר ולא בזבל ולא **בדבר** תועלתי רק ישולח בחוץ מי שיש לו אזנים לשמוע
Lc 16,10 שאסיפכם באוהלים נצחיים. 10 מי שהוא נאמן **בדבר** קטן בגדול יהיה נאמן ורע בדבר קטן גם בדבר
Lc 16,10 שהוא נאמן בדבר קטן בגדול יהיה נאמן ורע **בדבר** קטן גם בדבר גדול יהיה רע 11 ..נאמנים..12
Lc 16,10 קטן בגדול יהיה נאמן ורע בדבר קטן גם **בדבר** גדול יהיה רע 11 ..נאמנים..12 ...יגידהו
Lc 19,17 17 והאדון אמר אליו שמח עבד טוב כי **בדבר** קטן היית נאמן. יהיה לך ממשלה על מאה
Lc 20,20 אנשים שעושים עצמם צדיקי׳ בעבור שיתפשוהו **בדבר** מה וימסרוהו לשרים. 21 ושאלוהו אומרים רבי
Jn 12,19 אמרו ביניהם הנה שאין אנו מועילים. **בדבר** זה שכל העולם הולך אחריו. 20 והיה מקצת מבני
Mt 8,16 16 ובערב שלחו אל ישואש משוטנים והושיעם **בדברו.** וכל החולים 17 בעבור שתהיה נשלמת שנבואת
Mt 22,15 הפרושים ועשו עצת איך יוכלו לתפוש ישאוש **בדברו.** 16 ושלחו לו תלמידים עם משרתי אירודיש
Jn 8,31 שהאמינו בו. 31 [*] אם אתם תעמדו **בדברי** באמת תהיו תלמידי 32 ותכירו האמת. ואמת
Mt 10,17 יונים: 17 השמרו מהעמים כי הם ינהגו אתכם **בדבריהם:** ויכו אתכם בבתי כנסיותיהם 18 ותהיו
Lc 5,5 לו כל הלילה טרחנו ולא לקחנו דבר. אבל **בדבריך** נאריך רשתותיך. 6 וכאשר זה נעשה אספו דגים
Mt 23,5 הגיעם באצבעותם. 5 הם עושים כל מעשיהם **בדברים** בעבור זה שהאנשים יראו אותם. הם נושאים
Lc 4,22 22 והכל נותנים עדות לו ומתמיהין **בדברים** של חן היוצאים מפיו ואומרין אינינו זה בן
Lc 7,7 מדמה שאהיה ראוי שאבוא אליך אבל תאמ׳ זה **בדברים** ובני יהיה נרפא. 8 כי אני אדם שיש לי תחת
Jn 3,12 עולמיים ואתם בהם לא תאמינו: איך תאמינו **בדברים** השמימיים אם אומר אותם: 13 ואין מי שעלה
Mt 11,12 והקטן ממלכות שמימיי [*] 12 [*] נכנס אדם **בדוחק.** והחוקים משיגים אותו בחזקה 13 כי כל
Mt 8,8 איני ראוי שאתה תכנס בביתי רק לבד תאמ׳ **בדיבור** ובני יהיה נרפא. 9 כי אני אדם חוטא: ויש
Lc 11,32 יש בכאן גדול משלמה: 32 אנשי נינוה יקומו **בדין** עם זאת המשפחה ויענישוה כי עשו תשובה בעבור
Jn 5,29 ויצאו אותם שעשו טוב בחיים ומי שעשה רע **בדין.** 30 איני יכול מעצמי לעשות דבר רק כמו שאני
Jn 9,39 והתפלל אליו. 39 וישאוש אמ׳ אליו. אתה **בדין** באתי בזה העולם בעבור שאותם שאינן רואין
Mt 6,6 כשתתפלל הכינה בחדרך ותתפלל אל השם בסוד **בדלת** סגורה. והאל היודע הנסתרות ישמעך: 7 וכאשר
Mt 7,7 והוא ימלא שאלתכם: תחפצו ותמצאו: דפקו **בדלת** ויפתח לכם. 8 כי כל אדם שישאל יקח. והמחפש
Lc 12,36 כשחוזר מן הנשואין למען כי יבא ויגע **בדלת** יפתחו לו מיד: 37 ומיד יברכם. הם העבדים
Jn 18,16 עם ישאוש בהיכל ההגמון. 16 ופירו עומד **בדלת** בחוץ. אז יצא התלמיד האחד שהיה בן בית
Lc 22,20 וכאשר אכלו אמר זה הגביע הוא צווי החדש **בדמי** אותו שיהיה נשפך בעדכם. 21 אכן הנה יד המוסר
Mt 13,10 התלמידים אליו ואמרו לו למה אתה מדבר **בדמיונות.** 11 והוא ענה להם אומר לכם ניתן להבין
Mt 13,13 לו יגזול לו אדם 13 ובעבור זה מדבר איש **בדמיונות.** בעבור שרואים לא יראו. ושומעים לא
Mt 13,34 שהכל מחמץ. 34 כל אלה הדברים אמ׳ ישואש **בדמיונות:** 35 בעבור זה תהיה נשלמת הנבואה אומרת
Mc 4,11 סודות מלכות שממיי. אבל להם לא. כי אם **בדמיונות** 12 בעבור שהם יראו ולא ראו. וישמעו ולא
Mt 24,15 יבא הקץ. 15 וכאשר תראו שקוץ משומם שנ׳ **בדניאל** נביא עומד במקום הקדש אותו שקורא יביניהן
Lc 9,20 שחזר חי. 20 וישאוש אמר להם. ואתם **בדעתכם** מי אני. ענה שימון פירי ואמר אתה הוא
Mt 12,41 עם זאת האומה ויענישוה כי הם עשו תשובה **בדרישה** של יונה. ובכאן הוא גדול מיונה: 42 ומלכת
Mt 2,12 שלא ישובו לאירודיש וישובו למלכותם **בדרך** אחרת: קפיטולו ד׳ כפי מתיאו 13 ואחרי שובם
Mt 4,16 הים נחל ירדן מגלילאה. 16 העם העומדים **בדרך** ערפל ראו אורה ונר בהיר הראה אליהם שהיו
Mt 5,25 ואחרי כן תשוב לנדב נדבתך. 25 ובהיותך **בדרך** תמלא רצון אויבך מפני שלא ימסור אותך ביד
Mt 10,10 תחפצו לישא זהב וכסף ומעות בחגורה 10 ושק **בדרך.** ולא שתי מלבושים ולא מנעלים ולא מטה. הפועל
Mt 13,4 זרעו 4 ובעוד שזורע מקצת גרעינים נפלו **בדרך** ובאו מקצת עופות ואכלום. 5 ומקצת נפלו במקום
Mt 13,50 ויפרידו הרעים מהטובים 50 וישימום **בדרך** האש ושם יהיה בכי והרעשת שינים. 51 שמעתם כל
Mt 15,32 רוצה לשולחם בתענית בעבור שלא יחלשו **בדרך.** 33 ואמרו לו התלמידים אנה נמצא כ״כ פת
Mt 21,8 האתון והעיר והניחו [*] 8 [*] מלבושיהם **בדרך.** ואחרים כורתים ענפים מאילנות ומאגמגין מהם
Mt 21,8 כורתים ענפים מאילנות ומאגמגין מהם **בדרך.** 9 והחיל שהולכים עמו צועקים אומרים הושיענו

Mt 25,14 יודעות היום והשעה. 14 כן כמו האדם שהלך **בדרך** וקרא העבדים ומסר להם מזהבו. 15 לאחד מהם
Mc 2,21 שום אדם אינו משים בגד חדש במלבושו הישן. **בדרך** אחרת במלבוש הבגד שובר הישן. ויותר גדול קרע
Mc 4,15 אותו שזורע הוא הדורש דבר 15 אותה שנפלה **בדרך** הם אותם ששומעין דברי האל ותכף בא השטן
Mc 5,2 שיצא מן הספינה אדם א׳ מושטן יצא אליו **בדרך** 3 ששוכב בקברים והיה כ״כ רע שאין יכולין
Mc 8,3 מה לאכול. 3 ואם אני אשלחם בביתם יתעלפו **בדרך**. כי אחרים מהם באו מרחוק. 4 והתלמידים ענו
Mc 9,32 היו בבית ישו שאלם מה הייתם חולקים אתם **בדרך**. 33 והם שותקים כי הם היו חולקים אי זה מהם
Mc 10,32 והאחרונים יהיו ראשונים: 32 והיו אז **בדרך** עולים בירושלם. וישאוש הולך ראשון והם
Mc 10,52 כי אמונתך הושיעך. ומיד ראה ונמשך אחריו **בדרך**: Tit,11 קפיטולו י״א כפי שן מרקו 1 וכאשר
Mc 11,8 והוא רכב. 8 ואנשים רבים פשטו בגדיהם **בדרך** ועמים אחרים כורתים ענפים מן האילנות
Lc 1,76 האדון בעבור שתבין הדרכים שיהיו מיושרים **בדרך** שלום ובדרך האל. 77 ולתת רפואה שלימה לעמו
Lc 1,79 ובצלמות בעבור שרגליו תהיו מאושרות **בדרך** שלום. 80 והנער היה גדל וחזק ברוח הקדש
Lc 10,4 ולא מנעלים. ואל תתנו שלום לשום אדם **בדרך**. 5 ובבית שתכנסו תאמרו תחלה שלום יבא בבית
Lc 12,58 58 וכאשר אתה הולך עם שכנגדך לאי זה שר **בדרך** עשה מעשה שישלחוך מהרה. ואם באולי ימסור
Lc 15,13 כל הדברים. הנער היותר קטן הלך לו **בדרך** רחוקה מאד שם הפסיד כל ירושתו בזנות. 14
Lc 19,36 עליו. 36 וכאשר הוא הולך משימים מלבושיהם **בדרך** 37 וכאשר הוא כבר מתקרב לירידת הר הזתים
Lc 24,32 ביניהם לבינו. היה נשרף בקרבינו שדבר בנו **בדרך**. ולמדנו הכתיבות. 33 וקמו באותה שעה וחזרו
Lc 24,35 ונראה לשימון. 35 והם ספרו הדברים שנעשו **בדרך**. ואיך הכירוהו בבציעת הפת. 36 ובעודם מדברים
Mt 22,9 שהיו קרואים אינם הגונים. 9 תלכו אם כן **בדרכים** וקראו כל אותם אנשים שתמצאו לנישואין. 10
Mc 6,56 56 באי זו עיר או מדינה הוא נכנס עוברים **בדרכים** ומחלים פניו שלבד יגעו בשפת מלבושו כי כל
Mt 12,5 לאכול רק לכהנים לבד. 5 ולא אתם קראתם **בדת** שהכהנים לפעמים שוברים השבתות במקדש בלא עון.
Mt 22,36 מנסהו. אומר 36 רבי אי זה העליון צווי **בדת** 37 אמ׳ לו ישאוש תאהוב אלהיך בכל לבבך ובכל
Lc 2,23 בירושלם בעבור שידרו לשם 23 כפי מה שכתוב **בדת** הש׳ שכל זכר פטר רחם יהיה קדוש לשם 24 ובעבור
Lc 10,25 שאתם שומעין ולא שמעו. 25 והנה חכם אחד **בדת** קם לנסות אותו ואמר אי זה דברים אעשה למען
Lc 10,26 השיגי חיים נצחיים 26 ואמ׳ לו מה כתו׳ **בדת** מזה העניין. 27 והוא ענה ואמ׳ תאהב האדון
Lc 11,52 אליכם ידרש מזה הדור: 52 אוי לכם חכמים **בדת** שנשאתם מפתח החכמה ואינכם נכנסין ואתם מונעין
Lc 24,44 הוא שכל הדברים יהיו נשלמים הכתובים **בדת** משה ובנביאים ובמזמורים שנאמרו עלי: 45 אז
Jn 1,45 בן יוסף נזוריט. אותו הוא שממנו כתב משה **בדת** ובנביאים: 46 ואמ׳ לו נתנאל בנזוריט. יכול
Jn 15,25 ואבי 25 בעבור שיהיה נשלם דברי הכתוב **בדת** אותו שערבות היה לו בי. 26 וכאשר יבא רוח
Mt 7,13 הדרך המוליך האדם לאבדון ורבים נכנסין **בה**. 14 והשער והדרך המביאים לחיים צרה היא מאד.
Mt 21,33 אב חיילות. שנטע כרם אחד וסגרה בטוב ועשה **בה** יקב אחד ובנה בה מגדל אחד בתוכה. ואח״כ שְׂכָרָה
Mt 21,33 כרם אחד וסגרה בטוב ועשה בה יקב אחד ובנה **בה** מגדל אחד בתוכה. ואח״כ שְׂכָרָה לעובד והלך במהלך
Mc 12,1 וסגר אותה היטב באטדים וחפר אותה ובנה **בה** מגדל אחד ושכר אותה לעובדי אדמה והלך במהלך
Lc 8,55 לקח בידו הנערה ואמ׳ קומי 55 והרוח חזר **בה** ומיד קמתה. וישאוש צוה שיתנו לה לאכול 56
Lc 11,27 בקול רם אומרת לו: מאושר הוא הבטן שעמדת **בה**. והשדים שינקת 28 והוא אמר אמת מאושרים הם
Lc 13,14 ישאוש ריפא אותה האשה בשבת ואמרו המם אשר **בה** ששת ימים הם בשבוע שבהן האיש יכול לעשות
Lc 21,21 באמצעה יפרדו. ואשר בגבולותיה אל יכנסו **בה** 22 כי אלה הימים יום נקם הם. בעבור שיושלמו כל
Jn 8,7 שנמצא בכם בזולת חטא ישליך האבן הראשונה **בה**: 8 ופעם אחרת כורע כתב אחד בארץ. 9 וכאשר שמעו
Mc 4,24 שומעים. כי באותה מדה שתמדדו באותה תקבלו **בהגדלה**. 25 ואותו שיהיה לו יתן. ואותו שיהיה לו
Lc 10,35 ואמ׳ לו עשה למוכה זה כל צרכו. ואם תוציא **בהוצאתו** יותר משני פשיטין אלו יתנם לו בחזרתו. 36
Mt 1,19 ובלתי רוצה למסור אותה למיתה. ורוצה לכת **בהחבא** עזבה. 20 ובעוד היותו מחשב זה. מלאך הש׳
Mc 1,45 ולפרסם הנס עד שישאוש לא היה יכול ליכנס **בהחבא** בעיר אך חוייב עמוד בחוץ במדבר ושם מתקבצין
Jn 7,10 המועד אז עלה הוא ולא בגלוי אבל כמעט **בהחבא**. 11 ואז היהודים שואלים אותו ביום המועד
Mt 21,22 בים שתכף תעשה 22 וכל מה שתשאלו בתפלה **בהיות** לכם אמונה תשיגו. 23 וכאשר היה בא אל בית
Mt 11,8 אותם שלובשים מלבושים חשובים ועומדים **בהיכל** המלך: 9 א״כ למה יצאתם ראות נביא הוא באמת:
Mt 26,3 3 אז נתקבצו כל גדולי הכהנים וזקני העם **בהיכל** סגן הכהנים שנקרא קאיפש 4 ועשו עצה נגד
Jn 18,15 תלמיד היה בן בית להגמון ונכנס עם ישאוש **בהיכל** ההגמון. 16 ופירו עומד בדלת בחוץ. אז יצא
Jn 18,28 קרא התרנגול: 28 אז הנהיגו לישאוש לקאיפש **בהיכל** בעבור שלא יהיו טמאים ויאכלו הפסח: 29 אז
Mt 4,16 16 העם העומדים בדרך ערפל ראו אורה ונר **בהיר** הראה אליהם שהיו עומדים בצלמות. 17 ומשם
Mt 6,22 כל גופך כי אם עינך תמימה כל הגוף יהיה **בהיר**. 23 ואם עינך רשעה כל הגוף יהיה ערפליי. ואם
Mt 16,2 ואמר להם. אתם אומרים בערב למחר יהיה אור **בהיר** כי השמים הוא אדום 3 ובבקר הייתם אומרים

Mc 6,25 טבול. 25 ותכף היא באה אל המלך ושאלה לו **בהכבדה** אומרת אני חפיצה שתתן לי ראש גואן טבול
Jn 4,4 3 [*] והלך פעם אחרת בגליליאה. 4 והיה לו **בהכרח** לעבור בשמריאה: 5 אז בא ישאוש בשמריאה
Mt 13,14 ולא יבינו בעבור 14 שהנבואה תהיה נשלמת **בהם** מישעיה. אומרת אתם תשמעו ולא תבינו ותראו ולא
Mt 20,31 דוד יהיה לך חמלה ממנו. 31 והעם גוערים **בהם** תשתוקו. והם ביותר חוזק צועקים ישאוש בן דוד
Mt 25,16 והלך לו תכף. 16 ואותו שקבל ה׳ בשנטש פעל **בהם** והרויח ה׳ אחרים. 17 ואותו שקיבל שנים עשה
Mc 5,12 אומרים מימינו בחזירים באופן שאנחנו נכנס **בהם.** 13 וישוש הודהו להם. מיד יצאו השטנים ונכנסו
Mc 9,2 כמו שלג. היו כן שאין שום אדם יכול לעשות **בהם** על פני האדמה 3 ונראו משה ואליהו ומדברים עם
Lc 22,25 בין [*] 25 [*] [*] מלכי גוים מושלים **בהם** ובין אשר להם ממשלה עליהם נקראים מאושרים. 26
Jn 3,12 12 אם אני אומר לכם דברים עולמיים ואתם **בהם** לא תאמינו: איך תאמינו בדברים השמימיים אם
Jn 17,10 10 וכל שלי שלך הן. ושלך שלי הם. ואני זך **בהם.** 11 וכבר איני בעולם והם בעולם. ואני בא אליך
Jn 17,14 שלם בעצמו. 14 אני נתת להם דבריך. והעולם **בהם** שמע היה לו [*]. 15 אני מחלה שתקחם מהעולם.
Jn 17,23 דבר אחד. כמו שאנחנו דבר אחד. 23 אני **בהם** ואתה בי בעבור שיהיו אחדים בכל דבר והעולם
Jn 17,26 שיכירוהו בעבור אהבת אשר אהבת אותי. תהיה **בהם.** ואני אהיה בהם Tit,18 קפיטולו י״ח כפי ש׳
Jn 17,26 אהבת אשר אהבת אותי. תהיה בהם. ואני אהיה **בהם** Tit,18 קפיטולו י״ח כפי ש׳ יואן 1 כאשר ישאוש
Jn 21,6 הלאה ותמצאו. אז שמו הרשתות במים ונכנס **בהם** גודל רבוי דגים ולא יכלו למשוך. 7 אז אמר
Mc 16,18 המשוטנים וידברו חלוף לשונות 18 שום מיני **בהמות** ונחשים ארסיים לא יזיקום ויניחו הידים על
Mt 21,3 שום אדם אומר לכם דבר אמרו שהאדון צריך **בהן** למלאכתו ותכף יניחוה. 4 וכל זה להשלים הנבואה
Mt 18,19 19 ועו׳ אומ׳ לכם אשר אם שנים מכם יהיו **בהסכמה** של שלום על הארץ שאבי שבשמים יתן לכם כל
Mt 25,29 שיש לו עשרה. 29 כי למי שיהיה לו יתן איש **בהעדפה.** ואותו שלא יהיה לו אותו המעט שיהיה לו
Lc 17,20 ושאל לפרושים מתי יבא מלכות האל. אינו בא **בהעמדה** 21 ולא יאמר הנו הוא או הלאה הוא כי הנה
Mt 21,1 היו קרוב מירושלם והיו באים בביטפני **בהר** הזתים. אז הוא שלח שנים מתלמידיו 2 אומר לכו
Mt 24,3 ישאר אבן על אבן שלא תחרב: 3 והוא יושב **בהר** הזתים. קרבו אליו תלמידיו ואמרו בסוד אליו
Mt 28,16 הזה. 16 וי״ב התלמידים הלכו בגליליאה **בהר** אחד שישו אמ׳ להם. 17 וישו נראה להם שם.
Mc 3,13 וישאוש גערם שלא יגלוהו. 13 וישו עלה **בהר** ובחר מאותן שיותר ישרו בעיניו 14 עד כמה שהיו
Mc 6,46 שהוא משלח העם. 46 וכאשר תלמידיו עולים **בהר** לבדו התפלל. 47 וכאשר נעשה ערב הספינה קטנה
Mc 9,1 מועברים ששה ימים לקח פירו ויקומו ונהגם **בהר** אחד מאד גבוה. והיו הם כולם לבדם. והיה בשנוי
Mc 11,1 י״א כפי שן מרקו 1 וכאשר נגש בירושלם **בהר** הזתים. שלח שני תלמידים 2 ואמ׳ להם לכו לאותו
Mc 13,3 תשאר אבן על אבן שלא תהרס. 3 וכאשר ישב **בהר** הזתים נגד המקדש שאלוהו בסוד פירו ויקומו
Mc 14,26 חדש במלכות אבי. 26 וכאשר עשו חינות יצאו **בהר** הזתים. 27 ואמר להם ישו כולם תהיו אשקנדליזטש
Lc 4,5 הדבר שיוצא מפי השם׳. 5 והשטן נהג ישאוש **בהר** אחד מאד גדול והראה לו כל מלכות העולם 6 ואמ׳
Lc 6,12 מישאוש. 12 ונעשה בימים ההם שישאוש עלה **בהר** אחד ומתפלל. ובתפלת האל היה ער. 13 וכאשר היה
Lc 8,32 שילכו בתהומות. 32 והיו שם פרים הרועים **בהר** והשדים חלו פני ישאוש משיח שיתן להם רשות לבא
Lc 19,29 בירושלם 29 [*] מתקרב לביט פגיי בבטאניא **בהר** שנקרא הר הזתים. ושלח שני תלמידים. 30 אומר
Lc 21,37 ביום מלמד במקדש. ובלילה יוצא משם עומד **בהר** נקרא הר הזתים. 38 וכל העם קם בבקר ובא במקדש
Jn 3,23 ושם עמד עמהם וטובל. 23 ויואן היה טובל **בהר** אחד קרוב שיליני כי מים רבים היו שם: ובאו
Jn 6,3 עושה על אותן שהם חולים. 3 אז עלה ישאוש **בהר** ושם מלמד עם תלמידיו. 4 והיה סמוך לפסח יום
Jn 6,15 שיתפשוהו. ויעשוהו מלך. ברח פעם אחרת **בהר** לבדו. 16 וכשנעשה ערב ירדו תלמידיו לים. 17
Jn 20,30 שיאמינו בי. 30 נסים רבים עשה ישאוש משיח **בהראותו** לתלמידיו שאינם כתובים בספר זה. 31 רק
Mt 18,12 מהן אבודה. אינו עוזב הוא התשעים ותשע **בהרים** והולך לחפש אותה שנאבדה. 13 ואם יקרה
Mt 24,16 א״כ הוא. 16 אותן שהיו בגודיאה יניסו **בהרים.** 17 ומי שהיה בעלייה לא ירד לקחת אי זה דבר
Mc 6,36 מאד ורב שעה עברה. 36 עזוב העמים הלוך **בהרים** הקטנות סביב מכאן ויקנו אוכל לאכול. 37
Mc 13,14 שקורא יבינהו. ואז אותן שביג׳ודיאה ינוסו **בהרים** 15 ומי שיהיה בעלייה לא ירד אל הבית 16
Lc 1,39 39 וקמה מריאה משם באותן הימים הלכה מהרה **בהרים** בעיר גודיאה. 40 ונכנסה בבית זכריא ונתנה
Lc 21,21 נחמתה. 21 אז אשר יהיו בגודיאה יברחו **בהרים.** ואשר הם באמצעה יפרדו. ואשר בגבולותיה אל
Lc 16,2 מהה מההרשאה. כי מכאן ואילך לא תשתדל **בהרשאה** ההיא. 3 והמורשה אמ׳ בקרבו מה אעשה שאדוני
Lc 15,8 לא תדליק את הנר ותכבד הבית ותחפש אותה **בהשכל** עד שימצאה. 9 וכאשר תמצא הדרכמש תקרא כל
Mc 6,5 שום פלא. אבל אחדים מועטים חולים שריפא **בהשמת** ידים עליהם 6 כי נפלא ממיעוט האמנתם. 7
Lc 12,15 להם השמרו מכל כילות כי חיי האדם אינה **בהשפעת** מה שהוא מחזיק. 16 ואמ׳ להם משל שדה אדם
Mc Prol,5 האונגליאו ממשפחת ישאוש משיח מדבר מהלב. **בהתחלה** דבר מהנבואה מהקול שקורא במדבר. זהו זואן
Jn 1,1 ת״ם Tit,1 קפיטולו ראשון כפי ש׳ יואן 1 **בהתחלה** היה בן האלוה. ובן האל עם האל. ובן האל

Mc Prol,8 ההתבשרות מישאוש משיח בעד ההריון קדש רוח **בהתחלת** האיונגליאו בעבור שיקרא התחלת ההתבשרות
Mc 10,6 הודה לכם בעבור רוע לבבכם. 6 אבל השם יצר **בהתחלת** העולם איש ואשה. 7 ואדם יעזוב אביו ואמו
Lc 3,23 ואומרת אתהו מאד אהובי. 23 וישאוש היה **בהתחלת** שלשים שנה והיו סבורים הכל שהוא בן יוסף.
Lc 11,8 אינינ יכול לקום לתת לך הפת. 8 ואם הוא **בהתמדה** שואל אני אומר לכם שאם לא קם ולא בעד
Mt 9,16 ישן. כי אם כן יעשו כן ממחה המלבוש ועושה **בו** קרע מאד רע. 17 אין אדם משים יין חדש בנאדות
Mt 13,57 מאין יש לו כל זה. 57 והיו אשקנדליזאט **בו.** וישאוש אמר להם שום נביא איננו בזולת כבוד רק
Mt 18,28 אחד מרעיו שחייב לו מאה פשוטים ומחזיק **בו** ומחניקו אומר לו פרע מה שאתה חייב. 29 והוא
Mt 21,25 השמים היא יאמר אז למה אין אנחנו מאמינים **בו.** 26 ואם נאמר מן האנשים יראים אנו העם כי כלם
Mt 21,32 32 כי זואן בא מראה דרך משפט ולא האמנתם **בו** והחוטאים והזונות האמינוהו: 33 הן אחר דמיון
Mt 26,75 שאמר לו קודם שהתרנגול יקרא יהיה כופר **בו** שלש פעמים ויצא בחוץ ובכה מאד במר: Tit,27
Mt 27,30 הש׳ יושישעך מלך היהודים 30 ורוקקין **בו** ולוקחין הקנה ומכין בראשו. 31 ואחר כאשר הרבו
Mc 3,31 31 ובאה האם וקרוביו ועמדו בחוץ ורצו **בו.** 32 ורוב עמים יושבים סביביו. ואמרו לו הנה
Mc 4,5 5 ואחרים נפלו במקום אבנים שלא היה **בו** עפר רב ומיד יצא 6 ויבש כאשר השמש הכהו כי לא
Mc 6,3 וכל אלו הם אתנו והיו אשקנד אשקנדליזטש **בו.** 4 וישאוש אמ׳ להם שום נביא אינו בזולת כבוד
Mc 9,24 אני מצוה אותך שתצא ממנו. ואחר לא תחזור **בו.** 25 והוא יצא צועק ומצערו והנער נשאר כמת עד
Mc 12,34 ממלכות השם. ומשם והלאה שום אדם לא היה **בו** כח לעשות לו שום קושיא. 35 ועונה ישוש ומלמד
Mc 15,46 יפה ולבן והוריד הגוף מהשתי וערב ועטפו **בו** והניחו בקבר אחד של אבן חצובה ושם בפתח הקבר
Lc 1,63 63 וזכריה שאל לוח הנקרא בוישאט אחד אשר **בו** כתב ג׳ואן הוא שמו. וכל אשר היו שם תמהו מאד
Lc 1,66 ואמרו אי זה יהיה זה הנער כי יד הש׳ היתה **בו** 67 וזכריה אביו היה מלא רוח הקדש וניבא וא׳ 68
Lc 2,25 וירא ממתין הנחת ישראל ורוח הקדוש היה **בו.** 26 וקבל מענה מרוח הקדש שלא יראה מות עד
Lc 4,17 הנביא. וכאשר פתח הספר מצא מקום שכתו׳ **בו** 18 רוח אלהי׳ עלי. ובעבור זה משח אותי ושלחני
Lc 4,20 וישב. וכל אשר היו בבית הכנסת היו מבינים **בו.** 21 התחיל לאמר להם היום הזה נשלמה זאת הכתיבה
Lc 4,42 והעמים מחפשים אותו. ובאו עדיו ומחזיקים **בו** שלא יפרד מהם. 43 ולהם אמר חוייב לו להגיד
Lc 5,4 לשמעון. תוליך האניה בים. ופזרו הרשתות **בו** בְקַפְּטוּרָא. 5 ושימון ענה ואמ׳ לו כל הלילה טרחנו
Lc 5,17 גליליאה גודיאה וירושלם. וכח הש׳ היה **בו** לרפא אותם. 18 והנה אנשים נושאים איש אחד
Lc 8,30 ענהו ליגיאו ר״ל מספר כי שדים רבים נכנסו **בו.** 31 והשדים בקשו ישאוש משיח שלא יצוה אותם
Lc 8,46 46 [*] ואני הכרתי שבח יצא ממני שפעל **בו.** 47 והאשה שראתה זה לא רצתה להחבא. ובאה ברעדה
Lc 10,34 וחבשו [*] והביאו באושפיזא ונתן עיניו **בו.** 35 ולמחר לקח שני פשיטין ונתנם לאושפיזא ואמ׳
Lc 11,36 36 [*] וכל גופך יאיר. וכאשר לא יהיה **בו** חלק ערפליי כלו יאיר כמו עששית המאירה: 37
Lc 16,16 ואחר מלכות האל הוא מוגד וכל העושים חוזק **בו.** 17 אבל יותר נקל הוא ששמים וארץ ישלוו מאות .
Lc 18,17 שלא יקבלו מלכות שמים כמו נערים לא יכנסו **בו.** 18 ושר אחד מהפרושים שאלו אמ׳ רבי טוב מה
Lc 19,30 30 אומר לכו לאותו מגדול שהוא קרוב לנו **בו** תכנסו ותמ ותמצאו עיר אחד בן אתון קשור שלעולם
Lc 20,19 הכהנים והסופרים חפצו באותה שעה לשום יד **בו.** ויראו העם כי הכירו כי עליהם ובעבורם אומ׳
Lc 22,37 כי אני אומר לכם כי מה שכתוב חוייב שיעשה **בו.** ועם הרעות הוא מזומן כי כל הדב הדברים שהם
Lc 22,63 ויצא לחוץ ובכה במרירות. 63 והעם התופשים **בו** לעגו עליו מכים אותו 64 ומכסים אותו ומכים
Jn 3,15 יהיה נשא 15 בעבור שבני אדם המאמינים **בו** לא יאבדו אבל ישיגו חיים נצחיים. 16 כי האל
Jn 3,16 אחד לבדו נולד. נתן לעולם בעבור שהמאמין **בו** לא יאבד אבל יהיו לו חיים נצחיים: 17 כי האלוה
Jn 3,18 שהעולם יהיה נושע בעבורו: 18 מי שמאמין **בו** אינו נדון. אבל מי שאינו מאמין בו כבר הוא
Jn 3,18 שמאמין בו אינו נדון. אבל מי שאינו מאמין **בו** כבר הוא נדון. כי אינו מאמין בעולם האחד לבד
Jn 4,38 38 אני שלחתי אתכם ללקוט מה שלא טרחתם **בו.** אחרים הם שטרחו עליו. ואתם נכנסתם ביגיע כפם.
Jn 4,39 כפם. 39 רבים שמריטנאש מאותה עיר האמינו **בו.** על דברי האשה שהאמינו בו שעושה עדות לו שכל
Jn 4,39 עיר האמינו בו. על דברי האשה שהאמינו **בו** שעושה עדות לו שכל הדברים שעשתה אמר לה: 40 אז
Jn 4,41 עמהם ועמד שני ימים. 41 ויותר עוד האמינו **בו** בעד דבריו. 42 ולאשה אומרים לא היינו מאמינים
Jn 4,53 שעה היתה שאמר לו ישו שבנו חי והאמין **בו** כל ביתו. 54 זה היה האות השני שעשה ישאוש בבית
Jn 5,4 המים 4 [*] לרפאתם מאי זה חולי שחלו **בו** 5 והיה שם אדם אחד שחלה שלשים ושמנה שנים. 6
Jn 6,26 שראיתם אותות. רק כי אכלתם הפת ושבעתם **בו.** 27 אתם מתפעלים לא אוכל שאובד מי שאובד רק
Jn 6,57 מי שאוכל בשרי ושותה דמי בי יעמוד ואני **בו:** 58 כמו שהאב שלחני ואני חי בעבור האב. ומי
Jn 6,72 אומ׳ מיוד״ש אשכריוטא כי זה עתיד לבגוד **בו** שהוא אחד משנים עשר: Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי ש׳
Jn 7,5 עצמך לעולם. 5 כי האחים עדיין לא האמינו **בו:** 6 אז אמ׳ ישוש להם זמני האדם לא בא אבל עמכם
Jn 7,18 ששואל אות ממי ששלחו הוא זרע אמיתי אין **בו.** 19 לא נתן לכם משה הדת: ואחד מכם אינו ממעט

Jn 7,30 30 אז רצו לתופשו: ואחד מהם לא שם ידיו **בו.** כי עדיין לא באה שעתו: 31 ורבים מהסיעה
Jn 7,31 לא באה שעתו: 31 ורבים מהסיעה תאמינו **בו.** ואומרי׳ משיח כשיבא יעשה נפלאות יותר מזה. 32
Jn 7,39 אמרו מרוח הקדש שעתידין לקבל המאמינים **בו** כי עדיין לא נתן הרוח. כי ישו עדיין לא בא
Jn 7,48 רואים שאחד מהשרים והפרושים אינם מאמינים **בו.** 49 אבל זאת הסיעה בלתי יודעת הדת ארורה היא:
Jn 8,30 כל עת הוא מדבר אלה הדברים רבים האמינו **בו:** אז אמר ישאוש לאותם היהודים שהאמינו בו. 31
Jn 8,30 בו: אז אמר ישאוש לאותם היהודים שהאמינו **בו.** 31 [*] אם אתם תעמדו בדברי באמת תהיו תלמידי
Jn 9,36 ענה אותו האיש ואמר. אדון מי הוא שאאמין **בו.** 37 וישאוש אמ׳ אליו אתה ראיתו. ואותו שמדבר
Jn 9,38 עמך הוא הוא: 38 והוא אמ׳ אדון אני מאמין **בו.** ונהפך לאחור והתפלל אליו. 39 וישאוש אמ׳
Jn 10,42 שאמ׳ יואן מזה הם אמתיים ורבים האמינו **בו.** Tit,11 קפיטולו י״א כפי ש׳ יואן 1 והיה חולה
Jn 11,45 עם מריאה וראו אותן הדברים שעשה האמינו **בו.** 46 ומקצת מהם הלכו לפרושים ואמרו להם מה
Jn 11,48 48 אם אנחנו מניחין אותו כן כולם יאמינו **בו.** ויבואו רומיים ויגזלו לנו מקומינו ועמנו. 49
Jn 12,37 37 וכאשר עשה כמה אותות לפניהם לא האמינו **בו** 38 בעבור שדברי ישעיה הנביא יהיה נשלם. שאמר
Jn 12,42 האל ודבר ממנו 42 אכן רבים מהשרים האמינו **בו** רק בעבור פחד הפרושים לא הודו בעבור שלא
Jn 13,5 רגלי התלמידים. וקנחם בסדינו שהיה חגור **בו.** 6 אז בא לשימון ופירו. ופירי אמ׳ לו אדון אתה
Jn 13,32 עתה הוא זך בן האדם והאל זך [*] 32 [*] **בו.** והאל יזכך הוא ועצמו. ובהתמדה יזכך אותם 33
Jn 14,2 באל ובי האמינו. 2 בבית אבי רוב דירות **בו** אמת הייתי אומר להלוך להכין מקום לכם. 3 ואם
Jn 15,2 כל כף שאינה עושה פרי. וכל העושה פרי **בו** ינקה אותה בעבור שתעשה פרי לרוב. 3 כבר אתם
Jn 15,5 הוא האילן ואתם הכפות שעומדות בי ואני **בו.** הוא הוא הנושא פרי רב כי דבר אינכם יכולים
Jn 18,18 לפני האש כי קור נעשה בעת ההיא ומתחממים **בו.** פירו עומד עמהם ומתחמם. 19 אז ההגמון שאל
Jn 19,4 לכם בחוץ זה בעבור שהכירו כי איני מוצא **בו** שום טעם. 5 אז יצא ישאוש נושא כתר קוצים
Jn 19,6 אמ׳ להם תקחו אתם ותלהו. כי איני מוצא **בו** שום טעם. 7 והיהודים ענו לו כפי דתינו הוא
Jn 19,36 הכת הכתיבה נשלמה: אומר עצם לא תשברו **בו.** 37 ועוד כתיבה אחרת אומרת והביטו אל אשר
Jn 19,41 היה קבר חדש ובאותו קבר שום אדם לא הושם **בו.** 42 אז בעבור שהיה ע״ש ליהודים ובעבור שהיה
Jn 11,43 43 כשאמ׳ אלה הדברים צעק ואמ׳ לזרו **בוא** בקול גדול 44 וצא לחוץ ומיד קם. והיו רגליו
Mt 4,19 הרשתות בים כי דייגים היו 19 ויאמר להם **בואו** אחרי ואעשה אתכם דייגי אנשים. 20 ותכף הלכו
Mt 22,4 סעודות הבקר בקר ועופות והכל מוכן **בואו** לנישואין. 5 והם בזוהו. והלך האחד הלאה
Mt 28,6 6 אינינו פה כי קם חי כאשר אמר לכם. **בואו** ותראו המקום שאניחהו. 7 ותלכו מהרה ותאמרו
Mc 1,17 בים כי הם דייגים. 17 ואמ׳ להם ישו **בואו** ולכו אחרי ואעשה אתכם דייגים מהאנשים 18 והם
Mc 6,31 וספרו לו כל מה שעשו ולמדו 31 וישאוש אמ׳ **בואו** ונלך במדבר ונחו מעט כי רב עם הולך וחוזר
Mc 12,7 לבני 7 והעובדים אמרו יחדיו זהו היורש **בואו** ונמיתהו ותהיה לנו הירושה 8 ולקחוהו
Jn 1,39 אחריו. אמ׳ אליהם [*] [*] [*] 39 [*] **בואו** וראו אותו. ובאו וראו אנה עומד. ועמדו שם
Jn 4,29 הבית שלה והלכה לעיר ואמרה לאנשים 29 **בואו** ותראו איש אחד הגיד לי כל הדברים שעשיתי.
Lc 3,32 32 שם היה גאשי. שם היה אביק. שם היה **בואז.** שם היה שלמון. שם היה נחשון. 33 שם היה
Lc 2,51 הבינו הדבר שאמ׳ להם 51 וירד עמהם ובאו **בואזריק** והיה משועבד להם. ואמו מקיימת כל אלה
Mt 2,13 הילד ואמו וברחת למצרים וישבת שם עד **בואי** אליך כי עתיד הוא שאירודיש ירצה הילד
Mt 1,5 נאשון. נאשון הוליד שלמון. 5 שלמון הוליד **בואס.** בואס הוליד אוביק. אוביק הוליד ישי. 6 ישי
Mt 1,5 נאשון הוליד שלמון. 5 שלמון הוליד בואס. **בואס** הוליד אוביק. אוביק הוליד ישי. 6 ישי הוליד
Lc 6,16 זילוזיש. 16 גודא יודיש אשקריוטא שהיה **בוגד.** 17 וירד מן ההר עמהם ועמד במקום חרב וסייעת
Mt 13,48 בים שאוספת כל מיני דגים 48 וכשהוציאוה **בוחרים** הטובים בקנקניהם והרעים משליכים בחוץ. 49
Lc 11,22 ממנו. הנה כל כלי הזיין שלו באותן שהיה **בוטח** יגזול לו ומלבושיו יחלק. 23 מי שאינו עמי
Lc 1,63 חפץ יהיה שמו. 63 וזכריה שאל לוח הנקרא **בוישאט** אחד אשר בו כתב ג׳ואן הוא שמו. וכל אשר
Mc 9,23 מכל דברים תשיג. 23 ותכף זעק אבי הבן **בוכה** אני מאמין. אכן ייטב לך שתעזור להאמנתי. 24
Jn 11,33 פה אחי לא היה מת. 33 אז ישוש כשראתה **בוכה** וראה היהודים שהיו עמה בוכים. חלש רוחו והיה
Jn 20,11 מקום עצמו. 11 ומריאה עומדת מחוץ לקבר **בוכה** ובעוד שמבכה כרעה והביטה בקבר. 12 ורואה שני
Jn 20,13 ישאוש משיח 13 ואמרו לאותה האשה למה את **בוכה.** והוא אמרה כי נטלו אדוני מזה ולא ידעתי אנה
Lc 6,21 של רעבים כי יהיו שבעים: אשריהם למי שהם **בוכים** כי ישמחו. 22 אשריכם אתם שהאנשים יכעיסו
Lc 7,32 שרנו לכם בכלי ניגון ולא ערב לכם. אנחנו **בוכים** ואתם אינכם בוכים. 33 וכאשר יואן טבול בא
Lc 7,32 ולא ערב לכם. אנחנו בוכים ואתם אינכם **בוכים.** 33 וכאשר יואן טבול בא לא אכל לחם ולא שתה
Lc 8,52 אם פירו ויקומו ויואן ואבי הנערה 52 ואמה **בוכים** הנערה וישוש אמר להם אל תבכו כי אין הנערה
Lc 23,27 27 ורוב חיל אנשים ונשים הולכים אחריו **בוכים** ואוננים עליו. 28 וישאוש מתהפך אליהם אמ׳

Jn 11,33 ישוש כשראתה בוכה וראה היהודים שהיו עמה **בוכים.** חלש רוחו והיה נבוך בעצמו. 34 ואמר הנה
Lc 6,49 דברי ואינם משימם לפועל דומה הוא לאדם **בונה** בית על הארץ בלא יסוד. ואותו המים מנחל בא
Mt 21,42 לא קראתם הכתיבות שאומרת האבן אותה שמאסו **בוני** החומה היא היתה מונחת בפינה. פועל הוא מהאל
Mt 11,25 באותו עת ישאוש משיח אמר מחולל תהיה אב **בורא** שמים וארץ. כי אתה הסתרת אלה הדברים אל
Lc 16,3 נוטל ממני הרשאתי. איני יודע לחשוב **בושת** יש לי לשאול. 4 איני יודע מה אעשה כשאהיה
Mt 24,26 אל תרצו לצאת. ואם אדם לכם יאמר הוא **בזאת** המערה אל תחפצו האמן. 27 כי כל כך כמו שהברק
Mt 26,31 לתלמידיו כולכם תהיו אישקנדליזאטש בעבורי **בזאת** הלילה כי כתוב הוא. אני אכה הרועה ותתפזרו
Mt 26,34 34 וישוש אמר אליו אמיתות אומר לך כי **בזאת** הלילה קודם שהתרנגול יקרא תהיה כופר בי ג׳
Mc 8,38 37 ואותו שיכירנו ויפרסם אותי. 38 ודברו **בזאת** האומה מנאפת חטאה בן הבתולה יכירהו לפני
Mc 14,27 27 ואמר להם ישו כולם תהיו אשקנדליזטש בי **בזאת** הלילה כי כתוב הוא. אני אכה הרועה ונתפזרו
Mc 14,30 30 ואמר אליו ישאוש אמת אני אומר לכם. **בזאת** הלילה קודם שהתרנגול יקרא שני פעמים תהיה
Lc 14,35 ריקנית. במה ינתן הטעם: 35 לא בעפר ולא **בזבל** ולא בדבר תועלתי רק ישולח בחוץ מי שיש לו
Mt 12,32 ומי שיאמ׳ נגד הקדוש רוח לא יהי לו כפרה **בזה** העולם ובעולם הבא. 33 כל עץ טוב עושה פרי טוב
Mt 16,25 ושילך אחרי. 25 כי אותו שחפץ להושיע נפשו **בזה** העולם יושיעה כי יאבד אותה בעדי. 26 מה יועיל
Mt 17,4 עמו. 4 ואמ׳ פירו אל ישאוש אדון טוב עמוד **בזה** המקום. אם אתה תאבה נעשה פה שלשה אהלים. לך
Mt 18,17 עדות הוא קיים בעד שנים או שלשה. 17 ואם **בזה** לא ישמעך הגידהו באגליזיאה ואם כאשר אמרתו
Mt 24,23 יקצר אותו זמן. 23 ואז אם איש יאמר לכם **בזה** המקום הוא משיח או שם. לא תאמינו. 24 רבים
Mc 10,30 30 הוא יקבל גמול מאה פעמים. ועו׳ **בזה** העת בתים ואחים או אחיות או בנים ושדות עם
Lc 12,20 ושתי ותנוחי. 20 והאל אמ׳ לאותו סכל. **בזה** הלילה יבקשו נשמתך ואותם דברים שהכינות ממי
Lc 19,9 כפלים. 9 וישאוש אמ׳ לו היום נעשה שלום **בזה** הבית בעבור שזה בן אברהם 10 בא לבקש מן האדם
Lc 23,4 אמר לשרי הכהנים ולחיילות. איני מוצא **בזה** האדם שום טעם שימות. 5 והם צועקים ואומרים
Jn 4,20 מכרת שאתה נביא: 20 אבותינו התפללו לשם **בזה** ההר ואתם אומרים שבירושלם הוא המקום שיש לכל
Jn 4,21 תאמיני בִּי שעדיין יהיה עת שלא תתפללו האב **בזה** ההר ולא בירושלם. 22 אתם תתפללו למה שלא
Jn 8,5 לנו שתהיה נידונה בסקילה. ואתה מה אומר **בזה.** 6 והם מנסים אותו לב לוועדו. וישאוש כורע
Jn 9,39 אליו. 39 וישאוש אמ׳ אליו. אתה בדין באתי **בזה** העולם בעבור שאותם שאינן רואין שיראו. ואותם
Jn 11,27 אני האמנתי שאתה הוא משיח בן אל חי שבא **בזה** העולם. 28 וכאשר אמרה אלה הדברים הלכה וקראה
Jn 12,25 מי שאוהב נפשו יאבד אותה. והמארר נשמתו **בזה** העולם יזכה לחיים נצחיים. 26 הרוצה לשרת אותי
Jn 18,38 זה אמ׳ פעם אחרת אמ׳ להם אני איני מוצא **בזה** שום דבר 39 ומנהג הוא שאני עוזב לכם איש אחד
Mt 14,3 ששב חי ועושה נפלאות. 3 כי אירודיש מחזיק **בזואן** אסור בעבור כי מתפישו על אִירוֹדְינָא אשת
Mc 6,20 אינה יכולה 20 בעבור כי אירודיש מחזיק **בזואן** וחושב שהוא קדוש וצדיק ושומרו ורוב דברים
Mt 22,5 ועופות והכל מוכן בואו לנישואין. 5 והם **בזוהו.** והלך האחד הלאה והאחד לסחורתו. 6 והאחרים
Mt 10,29 נמכרים במחצה ואחת מהם לא תפול לארץ **בזולת** אב שלכם. 30 כל שערות ראשכם מנויים 31 לכן
Mt 13,57 בו. וישאוש אמר להם שום נביא איננו **בזולת** כבוד רק בארצו או בביתו. 58 ולא עשה שם
Mt 22,12 נשואין 12 ואמ׳ לו אהוב איך נכנסת **בזולת** מלבוש נשואיי. והוא שתק. 13 אז אמר המלך
Mc 3,24 שטן אחד גרש שטן אחר. 24 ואם אי זה מלכות **בזולת** החכמה יכול עמוד אותו מלכות. 25 בבית שיש
Mc 4,34 אמר להם בעבור זה שיבינו 34 ולא דבר להם **בזולת** תמונות. ובעבור זה הוא מבארו לצד אחד ואמר
Mc 6,4 בו. 4 וישאוש אמ׳ להם שום נביא אינו **בזולת** כבוד אם לא בארצו ובין מכיריו ובביתו 5 ולא
Lc 1,6 לפני האל. עומדים במצות ובצדק השם׳ **בזולת** שום רבה. 7 ולא היה להם בן או בת כי אלישבק
Lc 13,11 אחת שחלתה י״ח שנים מחולי והולכת ככורעת **בזולת** יכולת להביט למעלה 12 וראתה ישאוש וקראה.
Lc 22,6 כסף. 6 והוא נדרו להם ומחפש שימסור אותו **בזולת** הסיעות. 7 ובא היום שעושים לחם מצות באותו
Lc 22,35 ולא תכירני. 35 ואמר להם כאשר שלחתי אתכם **בזולת** שק ומנעלים. אחסר לכם אי זה דבר. והם אמרו
Jn 8,7 לשואלו. קם ואמ׳ להם אותו שנמצא בכם **בזולת** חטא ישליך האבן הראשונה בה: 8 ופעם אחרת
Jn 19,23 פרט חלקו. והמלבוש הנקרא גונילא. והיתה **בזולת** שום תפירה ונש ונשאה על מה שעליו. 24 אז
Lc 11,45 ואמ׳ רבי באמרך אלה הדברים עושה אתה לנו **בזיון.** 46 וישאוש אמר אוי לכם חכמי הדת למה אתם
Lc 20,11 עבד אחר והם נוגשים ושוברים אותו ברוב **בזיונות.** והניחוהו להלוך. 12 ושלח עבד שלישי
Lc 14,24 אומר לכם כי שום אדם מהנקראים לא יאכלו **בזימוני:** 25 ועמים רבים הולכים עמו. ונהפך אליהם
Mc 14,9 שתהיה מוגד זה האיונגליאו יאמר אדם שהיא **בזכרוני** עשתה זה. 10 ויודש אשקריוטא אחד מי״ב
Mt 24,37 אבל לבד האב השממיי. 37 וכן כאשר היה **בזמן** נח כן יהיה בביאת בן הבתולה. 38 כי כמו שהיה
Mt 24,38 כן יהיה בביאת בן הבתולה. 38 כי כמו שהיה **בזמן** קודם המבול שאוכלים ושותים ועושים נשואין עד
Lc 18,30 השם׳ 30 שלא יקבל יותר ויותר ממה שהניח **בזמן** זה. ובעולם הבא חיים נצחיים. 31 וישאוש לקח

Lc 12,42 ביתו לתת לבני ביתו החטה הראויה לתת להם **בזמנה.** 43 מאושר הוא אותו עבד שרבו מוצאו כן
Mt 24,45 אדוניו מניחו על כל סיעתו שהוא יזונם **בזמנם.** 46 אשרי העבד אותו שאדוניו מוצאו ער וכן
Lc 15,13 לו בדרך רחוקה מאד שם הפסיד כל ירושתו **בזנות.** 14 ואחר היה רעב גדול בארץ. ומצא עצמו
Mt 25,18 18 ואותו שקבל א׳ הלך וחפר בארץ וטמן **בזנט** אדוניו. 19 ואחר זמן ארוך בא האדון ורצה
Mt 25,15 ומסר להם מזהבו. 15 לאחד מהם מסר ה׳ **בזנטיש.** ולאחר ב׳ בזנטש. ולאחד אחד לכל אחד מהם
Mt 25,15 15 לאחד מהם מסר ה׳ בזנטיש. ולאחר ב׳ **בזנטש.** ולאחד אחד לכל אחד מהם כפי ערכו והלך לו
Lc 1,36 בן [*]. 36 והנה אלישבק קרובתיך הרתה בן **בזקנותה.** וזהו החדש השישי לאותה שהיא נקראת עקרה
Lc 1,51 ליריאיו. 51 כי הוא עושה דברים חזקים **בזרועו** והוא מבזה הגאים במחשבת לבו. 52 והוא
Lc 2,28 שיעשו כפי מנהג דתו. 28 ושמעון לקחו **בזרועותיו.** ובירך האל ואמ׳ 29 אדון עתה אתה עזוב
Lc 20,12 והניחוהו להלוך. 12 ושלח עבד שלישי ומוכה **בחבורה** שלחוהו בחוץ. 13 ואדון הכרם אמ׳ מה אעשה
Lc 10,34 וראה אותו וחמל עליו 34 [*] ושם לו שמן **בחבורותיו** וחבשו [*] והביאו באושפיזא ונתן עיניו
Jn 11,44 44 וצא לחוץ ומיד קם. והיו רגליו קשורות **בחבלים.** ופניו נקשרת עם הסדין. ואמ׳ ישאוש להם
Mc 15,6 פילאט נפלא: 6 ופילאט נוהג לתת תפוש אחד **בחג** זה אשר שואלים. 7 ואז הוא מחזיק אדם אחד תפוש
Mt 10,9 תתנוהו. 9 אל תחפצו לישא זהב וכסף ומעות **בחגורה** 10 ושק בדרך. ולא שתי מלבושים ולא מנעלים
Mt 6,6 כבר קבלו שכרם. 6 רק אתה כשתתפלל הכינה **בחדרך** ותתפלל אל השם בסוד בדלת סגורה. והאל היודע
Mt 12,29 ולשבור אותו ביתו. אם בתחלה לא יקשרהו **בחוזק.** ואחר שיגזלהו הבית. 30 מי שאינו עמי כנגדי
Mt 27,54 ראו התנועות. הארץ רועשת וזה שנעשה יראו **בחוזק** אומרים באמת זהו בן האלוה. 55 והיו שם רבות
Lc 9,39 יוצא מפיו. ואינינו זז ממנו עד שמצערו **בחוזק.** 40 וחליתי פני תלמידיך שיגרשו הרוח רעה
Lc 23,10 על דבר. 10 ושרי הכהנים והסופרים עומדים **בחוזק** ומלשינים אותו. 11 ואירודיש עם סיעתו מבזים
Mt 7,26 ששומע דברי ואינו עושה דומה לכסיל שבונה **בחול** ביתו 27 ובאו גשמים ורוחות ונחלים והפילוה
Mt 4,13 13 ועזב נזוריט עירו. ויגר בעיר כפר נחום **בחוף** הים גלילות זבולון ונפתלי 14 כדי שתהיה
Jn 21,4 הלילה לא לקחו דבר. 4 ובבקר עמד ישוש **בחוף** הים. אכן התלמידים לא הכי הכירוהו. 5 אז אמ׳
Mt 12,46 ובעוד שדובר אל העם אמו וקרוביו עומדים **בחוץ** ורוצים לדבר עמו. 47 ואמר לו אדם אחד אמך
Mt 12,47 47 ואמר לו אדם אחד אמך וקרוביך עומדים **בחוץ** ושואלים אותך. 48 וישו ענה ואמ׳ לו מי היא
Mt 13,48 בוחרים הטובים בקנקניהם והרעים משליכים **בחוץ.** 49 כן יהיה בקץ העולם. יבואו המלאכים
Mt 23,28 מתים ולכלוך. 28 וכן אתם דומים לעמים **בחוץ** אנשים צדיקים ובפנים אתם מלאים מכל רמאות
Mt 26,69 תנבא מי הכה אותך. 69 ופירו היה יושב **בחוץ** להיכל וקרבה אליו שפחה אחת אומרת ואתה היית
Mt 26,75 יקרא יהיה כופר בו שלש פעמים ויצא **בחוץ** ובכה מאד במר: Tit,27 קפיטולו נ״ג כפי מתיאו
Mc 1,45 היה יכול ליכנס בהחבא בעיר אך חוייב עמוד **בחוץ** במדבר ושם מתקבצין עמים מכל הצדדין: Tit,2
Mc 3,21 לחמם אכול. 21 וכאשר אותן שלא ראוהו יצאו **בחוץ** ואומרים בלבבם נכבד הוא. 22 וחכמי הדת שבאו
Mc 3,31 משוטן הוא. 31 ובאה האם וקרוביו ועמדו **בחוץ** ורצו בו. 32 ורוב עמים יושבים סביביו. ואמרו
Mc 3,32 סביביו. ואמרו לו הנה אמך וקרוביך עומדים **בחוץ** ומבקשים אותך. 33 והוא ענה מי היא אמי ומי
Mc 5,40 40 וכולם לעגו עליו. וישאוש גרש כלם **בחוץ** לבד האב והאם והתלמידים שהיו עמו ונכנסו
Lc 1,10 וכאשר נכנס במקדש הש׳. 10 וכל העם היו **בחוץ** מתפללים בשעה שהיה לו לתת הלבו הלבונה. 11
Lc 13,25 אב הסיעה יכנס יסגור הדלת. ואתם תעמדו **בחוץ.** ותקראו אל הפתח אדון פתח לנו. והוא יענה
Lc 13,28 הנביאים במלכות הש׳. ואתם תהיו נגרשים **בחוץ** 29 ויבאו ממזרח וממערב ומאגילו ומאבשטרו
Lc 14,35 בעפר ולא בזבל ולא בדבר תועלתי רק ישולח **בחוץ** מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע: Tit,15 קפיטולו
Lc 20,12 12 ושלח עבד שלישי ומוכה בחבורה שלחוהו **בחוץ.** 13 ואדון הכרם אמ׳ מה אעשה אשלח היקיר בני
Jn 6,37 מה שנתן לי האב יבוא לי. ואני לא אשליכנו **בחוץ** אותו שבא אלי. 38 כי אני ירדתי מן השמים לא
Jn 9,34 לו הן בעון חוללת ואתה לא מלמד וגרשוהו **בחוץ:** 35 וישוש שמע שגרשוהו בחוץ ומצאו. וכאשר
Jn 9,35 מלמד וגרשוהו בחוץ: 35 וישוש שמע שגרשוהו **בחוץ** ומצאו. וכאשר מצאו אמ׳ לו אתה מאמין בבן
Jn 10,3 אחר קולו. הוא קורא הצאן בשם ומנהיגן **בחוץ.** 4 ובהנהיגו הצאן בחוץ הולך לפניהם והצאן
Jn 10,4 הצאן בשם ומנהיגן בחוץ. 4 ובהנהיגו הצאן **בחוץ** הולך לפניהם והצאן נמשכות אחריו. כי מכירות
Jn 12,31 הוא דין העולם. עתה יהיה מושלך שר העולם **בחוץ.** 32 ואני אהיה נשא מן הארץ. כל הדברים אמשוך
Jn 15,6 לעשות זולתי. 6 אם אחד לא עמד בי ושולח **בחוץ** כמו הכף ותיבש. ויאספוה וישמרוה באש ותשרף.
Jn 18,16 ישאוש בהיכל ההגמון. 16 ופירו עומד בדלת **בחוץ.** אז יצא התלמיד האחד שהיה בן בית להגמון
Jn 18,29 טמאים ויאכלו הפסח: 29 אז יצא פילאטו להם **בחוץ.** ואמ׳ איזו עדות עשיתם נגד זה האיש. 30 וענו
Jn 19,4 לו בצואר 4 אז יצא פילאט להם פעם אחרת **בחוץ.** ואמ׳ הנה אנכי מוליך לכם בחוץ זה בעבור
Jn 19,4 פעם אחרת בחוץ. ואמ׳ הנה אנכי מוליך לכם **בחוץ** זה בעבור שהכירו כי איני מוצא בו שום טעם. 5
Jn 19,13 אז כאשר פילאט שמע אלה הדברים הביא ישו **בחוץ** וישב בקתרדא אחת מקום שנקרא גאלבאטו. 14

Jn 19,17 17 אז לקחו היהודים ישאוש ונחגוהו **בחרץ.** וישאוש נושא השתי וערב. יצא ממקום הנקרא
Jn 13,23 ממי הוא אומר: 23 אז אחד מתלמידיו מסב **בחזה** בשולי ישאוש אותו שישאוש אוהב מאד. 24
Mt 8,32 להם לכו. והשטנים יצאו מן האדם ונכנסו **בחזירים.** והחזירים הפילו עצמם לים פתאום ומתו. 33
Mc 5,12 חזירים 12 ונסוהו. הרוחות אומרים מימינו **בחזירים** באופן שאנחנו נכנס בהם. 13 וישוש הודהו
Mc 5,13 וישוש הודהו להם. מיד יצאו השטנים ונכנסו **בחזירים** והפילו עצמם בים. ונחנקו עד ב׳ אלפים. 14
Mt 5,40 הגשנו לו האחרת: 40 ומי שיגזול לך החלוק **בחזקה** הנח לו המעיל: 41 ומי שיכריחך לכת אלף
Mt 11,12 [*] נכנס אדם בדוחק. והחוקים משיגים אותו **בחזקה** 13 כי כל הנביאים והדת עד זואן טבול התנבאו
Mt 28,2 ראו הקבר 2 והנה היה עשוי ארץ רעשה מאד **בחזקה.** כי המלאך ירד מן השמים והפך האבן מהקבר
Lc 14,23 האדון לעבד לך בעיירות ובדרכים והכניסם **בחזקה** בעבור שענייני יבאו לגמר: 24 כי אני אומר
Lc 10,35 בהוצאתו יותר משני פשיטין אלו יתנם לו **בחזרתו.** 36 אי זה מאלה השלשה נראה לך שהיה יותר
Jn 8,46 אינכם מאמינים לי. 46 אי זה מכם יתפשני **בחטא.** אם אומר אני לכם אמת למה לא תאמינוני. 47
Mc 4,12 יראו ולא ראו. וישמעו ולא שמעו. מבינים **בחטאתיהם** שהם מספרים. 13 ואמ׳ להם איניכם מבינים
Jn 4,14 14 אבל המים שאני אתן לו יהיו מעין מדלגת **בחיים** נצחיים. 15 והאשה אמרה אליו תן לי המים ההם
Jn 5,29 ישמעו קול האל: 29 ויצאו אותם שעשו טוב **בחיים** ומי שעשה רע בדין. 30 איני יכול מעצמי
Jn 6,27 מתפעלים לא אוכל שאובד מי שאובד רק העומד **בחיים** נצחיים. אותה שבן האדם יתן להם. כי האל אב
Mt 24,22 אותו זמן שום אדם לא יהיה נושע. אבל בעד **בחירי** הש׳ יקצר אותו זמן. 23 ואז אם איש יאמר לכם
Mc 12,34 מכל קרבן אנושי: 34 וכאשר שמע שהוא ענה **בחכמה** אמר לו אינו רחוק ממלכות השם. ומשם והלאה
Mc 14,44 אותו שאני אנשק הוא הוא קחוהו והביאוהו **בחכמה.** 45 ומיד שבא נגש אליו אומ׳ שלום עליך רבי
Lc 12,42 אמ׳ לכל האיש הנאמן ועושה ההוצאה **בחכמה** אותו האיש משים האדון על ביתו לתת לבני
Lc 16,8 שמנים. 8 ושבח האדון המעשה רע הלבב כי **בחכמה** עשהו. כן בני זה העולם הם יותר חכמים.. לב
Lc 1,17 אליהו בעבור שישב לב האבות בבנים וידריכם **בחכמת** הצדיקים ויכין לשם עם שלם. 18 ואמ׳ זכריה
Lc 2,52 כל אלה הדברים בלבה. 52 וישאוש מרבה **בחכמתו** ובשנים ובחן אלהים ואנשים. Tit,3 קפיטולו
Mt 1,20 היותו מחשב זה. מלאך הש׳ נראה אל יוסף **בחלום** אמר יושאף בן דויט אל תירא לקחת מרים אשתך
Mt 2,13 כפי מתיאו 13 ואחרי שובם נראה מלאך השם **בחלום** אל יוסף ויאמר לו קום ולקחת הילד ואמו
Mt 2,19 19 וכאשר אירודיש מת מלאך השם נראה לו **בחלום** אל יוסף אל מצרים 20 ואמר לו קום וקח הילד
Mt 2,22 אביו בארץ גודיאה פחד ללכת שם ונזהר **בחלומו** ללכת לארץ גלליאה 23 ויגר במדִינַת נאזריט
Lc 12,53 הבת. והבת נגד האם. חמות נגד כלה וכלה **בחמותה.** 54 ואומר לעמים כאשר תראו ענן נגד מערב.
Lc 7,13 האשה ההיא. 13 וכאשר ראתה ישאוש היה נע **בחסד** עליה. וישאוש אמ׳ לה אל תבכי. 14 וישאוש קרב
Mc 9,21 בעבור המיתו. ואם יכול אתה עשות עזרני **בחסדך.** 22 וישאוש אמ׳ לו אם אתה תוכל להאמיני מכל
Jn 5,7 7 והחולה ענה לו אדון אין לי אדם שישימני **בחפירה** בשעה שהמים באים לידי עכירות. וכאשר אני
Mt 21,30 אל הדרך ואמ׳ לו כדומה. והוא ענה אני אלך **בחפץ** ולא הלך. 31 מי משני אלו עשה רצון האב. והם
Lc 11,5 אליהם אי זה מכם יש לו אוהב וילך אליו **בחצי** הלילה. ויאמר לו אהובי הלוה לי ככרות לחם ג׳
Lc 21,11 11 ורעש גדול יהיה במקומות. ומגפות ורעב **בחרדות.** ואותות גדולים בשמים. 12 רק קודם כל אלה
Lc 14,7 7 ואמר לאותן הקרואים דבר נשמע כאשר **בחרו** מושבות הראשונים וכסא הכבוד 8 כאשר יקראוך
Mt 2,7 העם וישאלם [*] 5 [*] [*] 6 [*] 7 [*] **בחריצות** גדול הזמן שנראה להם הכוכב. 8 וישלחם
Lc 12,26 המעט הזה אין בידכם לעשות על מה תשתדלו **בחריצות** על יתר הדברים. 27 תהיו חושבים חבצלות
Mt 20,23 גם לימיני אינו לתת בידי כי אם לאשר אביא **בחרם:** 24 וכאשר העשרה שמעום היו מלאים חימה מהשני
Lc 10,41 ברוב עניינים אמת דבר אחד צריכה את מריאה **בחרת** החלק היותר טוב אשר לא יגזלוהו לה: Tit,11
Mt 12,18 הנביא אומ׳ 18 רואה אתה בן שלי אשר אני **בחרתי** ואהובי שערב מאד לנפשי. אני אנוח רוחי עליו
Jn 6,71 71 וישאוש ענה להם. לא אני לכם שנים עשר **בחרתי** אחד מכם הוא שטן. 72 וזה אומ׳ מיוד״ש
Jn 15,16 לכם. 16 ואתם לא בחרתם אותי. אבל אני **בחרתי** בכם. ושמתי אתכם בעבור שתלכו ותשאו פרי.
Jn 15,16 שאמרתי אמר אבי והודעתים לכם. 16 ואתם לא **בחרתם** אותי. אבל אני בחרתי בכם. ושמתי אתכם בעבור
Lc 12,3 שלא יבא לגלוי. 3 ואותם דברים שאמרתם **בחשך** יהיה נאמרים באור ומה שדברתם באוזן בסוד
Jn 8,12 אני הוא נר העולם. מי שבא אחרי לא ילך **בחשך** וערפל אבל יהיה לו גם חיים: 13 אז אמרו
Jn 12,35 בכם נר להו בפוד שהנר בכם בעבור שלא תפלו **בחשך** וערפל. ומי שהולך בחשך אינו יודע לאן הוא
Jn 12,35 בעבור שלא תפלו בחשך וערפל. ומי שהולך **בחשך** אינו יודע לאן הוא הולך. 36 בעוד שיש לכם נר
Lc 7,29 העם והעו והעולמיים שזה שמעו הם נטבלים **בטבילת** יואן. 30 אבל הפרושים וחכמי הדת מבזים
Mt 6,24 ערפליות תהיו בך. 24 שום אדם אין יכול **בטוב** לעבוד [*] האל והעולם. 25 לכן אני אומר לכם
Mt 19,20 את רעך כמוך. 20 ואמ׳ אליו הבחור כל זה **בטוב** שמרתי מה אני חסר עוד. 21 אמ׳ אליו ישו אם
Mt 21,33 היה שהיה אב חיילות. שנטע כרם אחד וסגרה **בטוב** ועשה בה יקב אחד ובנה בה מגדל אחד בתוכה.

Mc 4,8 ולא נתן פרי עולה וגדל. 8 ואחר נפל **בטוב** הארץ ונשא ואמ׳ ישאוש הא׳ ל׳ והא׳ ס׳ והא׳
Mc 5,15 והם ראו אותם שמאז היו מושטנים שהיו **בטוב.** שכלם נפחדו 16 וספרו מה שראו ומה שהיה מעשה
Mc 5,33 שזה עשה. 33 והאשה פחדה ויראה ויודעת **בטוב** היא הפלא שבה היה עשוי ונברכה לפניו ואמרה
Lc 16,19 19 אדם אחד עשיר היה לבוש ארגמן ואכל כל **בטוב** 20 והיה דל שש.. לז.. ששוכב בפתחו מוכה ..
Lc 20,39 חיים עמו. 39 ומקצת מהסופרים אמרו רבי **בטוב** אמרת. 40 ומשם והלאה לא יכלו לשאול לו דבר.
Mt 27,43 השתי וערב שאנחנו נראהו ונאמינך. 43 הוא **בטוח** באל שיצילהו אם ירצה כי הוא אומ׳ אני בן
Mt 28,14 והם אמרו אם ידע פילאט אנחנו נשיג שתהיו **בטוחים** 15 והם לקחו הכסף ועשו מה שאמרו הם: ואלה
Lc 8,50 50 וישאוש שמע זה לאבי הנערה אל תפחד **בטח** בשם׳ ותאמין ותהיי נושעת. 51 וכשבא ישו בבית
Mt 14,27 ישאוש דבר להם. ואמר להם יהיה לכם טוב **בטחון** באל אני הוא אל תפחדו. 28 וענה ש׳ פירו
Lc 10,13 אוי לכם כורושים אוי לך ביטישידה כי את **בטירוש** או בסדום יהיו נעשים נסים שנעשו בך לאחור.
Mt 20,3 שעת שלישית היום ומצא אחרים שהיו עומדים **בטלים** בשער 4 ואמ׳ להם לכו לכרמי ואתן לכם דבר
Mt 20,6 ומצא אחרים עומדים אותו יום כמו כן **בטלים.** והוא אמ׳ להם למה עמדתם היום בטלים. 7
Mt 20,6 כן בטלים. והוא אמ׳ להם למה עמדתם היום **בטלים.** 7 וענו באשר שום אדם לא שכרם. והוא אמ׳
Lc 1,42 גדול ואמרה ברוכה את בין הנשים וברוך פרי **בטנך.** 43 ואיך קרה זה שאם אדוני באה אלי. 44 תדעי
Mt 24,24 ונפלאות עד שהנבחרים מהש׳ כמעט יכנסו **בטעות** אם יהיה אפשרי. 25 אני אומר זה קודם הזמן.
Mc 6,26 באחד מפשוטי כלי עץ. 26 והמלך היה נעצב **בטעם** השבועה שעשה. ובעד טעם הקרואים לא רצה
Mt 11,6 6 ומאושר יהיה מי שלא יהיה משקנדליזאט **בי.** 7 וכאשר הלכו ישאוש משיח התחיל לאמר אל עם
Mt 18,6 6 ואותו שאשקנדליזדא א׳ מהצעירים אשר **בי** מאמינים יותר יהיה לו שוה שיהיה תלוי או מושלך
Mt 26,34 בזאת הלילה קודם שהתרנגול יקרא תהיה כופר **בי** ג׳ פעמים 35 ואמ׳ אליו פירו. ואם אתחייב למות
Mc 9,41 ואותו שאישקנדליזט אחד מהקטנים המאמינים **בי** יותר יהיה שוה לו שישליכוהו בים עם ריחים א׳
Mc 14,27 27 ואמר להם ישו כולם תהיו אשקנדליזטש **בי** בזאת הלילה כי כתוב הוא. אני אכה הרועה
Mc 14,30 קודם שהתרנגול יקרא שני פעמים תהיה כופר **בי** ג׳ פעמים. 31 והוא עוד דבר אומר אם אהיה מוכרח
Lc 1,25 אומרת 25 זה עשה האל לי באותן הימים הביט **בי** בעבור שיסיר חרפתי בין הנשים. 26 ובששה חדשים
Lc 1,49 אותו שהוא כולו יכול הקדוש שמו הוא עשה **בי** דברים גדולים 50 וחסד שלו מדור לדור ליריאיו.
Lc 7,23 ומבורכים יהיו אותן שלא יהיו אישקנדליזט **בי.** 24 וכאשר היו מושבים שלוחי יואן התחיל לאמר
Lc 8,45 וישאוש משיח אמ׳ לתלמידיו מי הוא הנוגע **בי.** וכאשר התלמידים צחקו מזה אמ׳ פירו רבי מצערים
Lc 12,8 שעברו: 8 ואני אומ׳ כי כל האדם שמודה **בי** לפני האנשים יקרהו מן השמים לפני המלאכים לפני
Lc 22,34 לא יקרא התרנגול שג׳ פעמים תהיה כופר **בי** ולא תכירני. 35 ואמר להם כאשר שלחתי אתכם
Lc 22,53 53 כל היום הייתי במקדש ולא שלחתם יד **בי.** רק זאת היא שעתינו ועוז הערפליי: 54 ולקחו
Lc 22,61 קודם התרנגול יקרא שלש פעמים תהיה כופר **בי.** 62 ויצא לחוץ ובכה במרירות. 63 והעם התופשים
Lc 22,67 וישאוש אמר להם. אם אומר לכם לא תאמינו **בי.** 68 ואם אשאל לכם לא תענוני. ולא תעזבוני. 69
Jn 6,35 חיים. מי שבא אלי לא ירעב. ומי שמאמין **בי** לא יהיה צמא לעולם. 36 אבל זה אמרתי לכם. כי
Jn 6,36 אבל זה אמרתי לכם. כי ראיתוני ולא האמנתם **בי.** 37 כל מה שנתן לי האב יבוא לי. ואני לא
Jn 6,57 האמתי: 57 מי שאוכל בשרי ושותה דמי **בי** יעמוד ואני בו: 58 כמו שהאב שלחני ואני חי
Jn 7,38 זה אחד עשה יבא אלי וישתה 38 מי שמאמין **בי** שאומרת הכתיבה נחל מים חיים ירוצו מבטנו. 39
Jn 8,49 שומרוני מהשטן יש לך: 49 ענה ישאוש אין **בי** שד. רק אני מכבד אבי. ואתם מבזים אותי. 50
Jn 10,26 הם מעידים עלי. 26 אבל אתם אינכם מאמינים **בי** כי אינכם מצאני. 27 צאני שומעות קולי ואני
Jn 10,38 לי. האמינו המעשים בעבור שתכירו שהאב הוא **בי** ואני כאב. 39 ויצא מידיהם 40 והלך פעם אחרת
Jn 11,25 אליה ישאוש אני הוא תחייה וחיים למאמין **בי.** עוד אם ימות יחיה. 26 וכל אדם שהוא חי ויאמין
Jn 12,44 ממעלת האל. 44 וישוש צעק ואמ׳ מי שהאמין **בי** אינו מאמין רק במי ששלחני. 45 מי שרואה אות
Jn 12,46 אני נר שבאתי בעולם בעבור שק שכל שיאמין **בי** לא יעמוד בערפל. 47 ואם אחד ישמע דברי ולא
Jn 13,8 [*] ישאוש אם לא ארחצם לא יהיה לך חלק **בי.** 9 ואמר לו שימון ופירי לא הרגלים לבד אבל גם
Jn 13,11 כולכם. 11 כי אני יודע אותו שעתיד לבגוד **בי.** ובעבור זה אמר אין כולכם טהורים. 12 אז כשרחץ
Jn 13,38 אומר לך לא יקרא התרנגול עד שתהיה כופר **בי** שלש פעמים. ואמרו אל תלמידיו: Tit,14 קפיטולו
Jn 14,10 האב. 10 אינך מאמין שאני כאב. והאב הוא **בי.** הדברים שאני מדבר איני מדבר מעצמי. אבל האב
Jn 14,11 הדברים. 11 אינכם מאמינים שאני הוא והאב **בי.** 12 זה בלבד עשוי בעבור שהמעשים שתאמינו: אומר
Jn 14,20 באותו היום תכירו כי אני הוא כאבי. ואתם **בי** ואני בכם. 21 השומר מצותי הוא שאוהב אותי ומי
Jn 14,30 כי שר זה העולם כבר בא: ואין דבר אחר **בי** 31 רק בעבור שהעולם יכיר שאני אוהב האב והוא
Jn 15,4 טהורים בעבור הדברים שאמרתי לכם. 4 עמדו **בי** ואני בכם. כמו שהכף אינה יכולה לעשות פרי
Jn 15,4 פרי מעצמה אם אינה עומדת אם לא תעמדו **בי.** 5 אני הוא האילן ואתם הכפות שעומדות בי ואני

Jn 15,5 בי. 5 אני הוא האילן ואתם הכפות שעומדות **בי** ואני בו. הוא הוא הנושא פרי רב כי דבר אינכם
Jn 15,6 יכולים לעשות זולתי. 6 אם אחד לא עמד **בי** ושולח בחוץ כמו הכף ותיבש. ויאספוה וישמרוה
Jn 15,7 ויאספוה וישמרוה באש ותשרף. 7 אם תעמדו **בי** ודברי תשמרו בכם. אי זה דבר ודבר תחפצו ותשאלו
Jn 15,25 נשלם דברי הכתוב בדת אותו שערבות היה לו **בי.** 26 וכאשר יבא רוח הקדש אותו שאני אשלח בכם
Jn 16,9 ומצדקה וממשפט 9 עון. כי לא האמינו **בי** 10 ומצדקה כי אני הולך אל האב. ומעתה לא תראו
Jn 16,33 שלום. כי תהיה לכם צרה בעולם רק תבטחו **בי** כי אני נצחתי העולם: Tit,17 קפיטולו י״ז כפי
Jn 17,20 רק עדיין בעד אותן שיאמינו בעד דבריהם **בי.** 21 בעבור שיהיו כולם דבר אחד כמו שאתה אב בי
Jn 17,21 21 בעבור שיהיו כולם דבר אחד כמו שאתה אב **בי** ואני בך: בעבור שאותם בנו יהיו דבר אחד. למען
Jn 17,23 כמו שאנחנו דבר אחד. 23 אני בהם ואתה **בי** בעבור שיהיו אחדים בכל דבר והעולם יכיר שאתה
Jn 20,17 שר״ל מאישטרו. 17 וישוש אמר לה אל תגעי **בי** כי עדיין לא עליתי לאבי. אבל לכי לתלמידי
Jn 20,29 אמ׳ אליו כי ראית אותי טומאש והאמנת **בי** מאושרים יהיו אותן שיאמינו בי. 30 נסים רבים
Jn 20,29 והאמנת בי מאושרים יהיו אותן שיאמינו **בי.** 30 נסים רבים עשה ישאוש משיח בהראותו
Jn 4,21 להתפלל לאל: 21 וישאוש אמר לאשה תאמיני **בִּי** שעדיין יהיה עת שלא תתפללו האב בזה ההר ולא
Mt 20,6 ושעה תשיעית היתה ועשה כדמות זה 6 סביב **בי״א** שעה והוא יצא ברחוב. ומצא אחרים עומדים אותו
Lc 8,23 ישוש משיח היה ישן. ובאה סערה גדולה מרוח **ביאור** שהאוניה נתמלאה מים ואובדים. 24 ונגשו אל
Lc 8,33 ונכנסו בפרים והפרים הלכו במהירות ונכנסו **ביאור** ושם נחנקו. 34 ומדבר ההוא כאשר ראוהו
Mt 24,27 שהברק שיוצא ממזרח ונראה עד מערב כ״כ היה **ביאת** בן האלוה. 28 ובאי זה מקום שיהיה הגוף שם
Mt 24,39 הכיר עד שהמבול בא והרג את כלם. כן יהיה **ביאת** בן הבתולה. 40 אז יהיו שנים בשדה האחד יקח
Mt 24,3 אמור לנו מתי יהיו אלה הדברים וסימני **ביאתך** וקץ העולם: 4 וענה ישאוש ואמ׳ להם. השמרו
Lc 23,31 כי אם בעין הלח נעשו דברים אלו מה יעשו **ביבש.** 32 ושנים אחרים רעים נוהגים עמהם בעבור
Jn 4,38 בו. אחרים הם שטרחו עליו. ואתם נכנסתם **ביגיע** כפם. 39 רבים שמריטנאש מאותה עיר האמינו
Mt 5,25 תמלא רצון אויבך מפני שלא ימסור אותך **ביד** השופט. והשופט ימסור אותך ביד עבדו ותושם
Mt 5,25 ימסור אותך ביד השופט. והשופט ימסור אותך **ביד** עבדו ותושם במאסר 26 באמת לא תצא משם עד
Mt 27,29 29 והניחו על ראשו עטרת קוצים. וקנה **ביד** ימין ומברכין לפניו ברך אומרים הש׳ יושישעך
Mc 6,8 ישאו שק ולחם ואבן וחגורה. אבל שרביט אחד **ביד** 9 ומנעלים של עור חי ברגל. ושלא ישאו שתי
Mc 9,26 עד שרבים אומרים שמת הוא. 26 וישו לקחו **ביד** והוא חזר חי. 27 וכאשר היו נכנסין בבית
Mc 9,30 ואומ׳ להם בן האלוה יהיה נבגד ונמסר **ביד** הרעים והם ימיתוהו. ויחזור חי ביום השלישי 31
Mc 9,42 כרות אותה. כי יותר שוה לך הכנס בגן עדן **ביד** אחת מאשה של גיהנם בשתים 43 אל מקום שאין
Mc 10,33 אנחנו עולים בירושלם. ובן האל יהיה נמסר **ביד** גדולי הכהנים והסופרים והזקנים ויקנסוהו
Lc 9,3 לדרוש מלכות הש׳. 3 ואמ׳ להם לא תשאו דבר **ביד** לא שרביט ולא לחם לא אבן לא מעות ולא תהיה
Lc 12,58 ואם באולי ימסור אותך לשופט. והשופט יתנך **ביד** השוטר. והשוטר יתנך במאסר. 59 אני אומ׳ לך
Mt 3,12 יטבול אתכם מן הקדש וירפאכם מאש 12 מפוחו **בידו.** והנה הוא ינקה את גורנו ויאסוף חִטָּתוֹ
Mt 22,46 לענות דבר. ושום אדם באותו היום לא היה **בידו** וברשותו לשאול לו שום דבר: Tit,23 קפיטולו
Lc 8,54 ישאוש משיח באומרו זה. 54 וישו משיח לקח **בידו** הנערה ואמ׳ קומי 55 והרוח חזר בה ומיד קמתה.
Lc 9,26 והמבזים אותי ודברי בן האב יבזם כשיבואו **בידו** והאב והמלאכים. 27 ואומר אני לכם באמת שמקצת
Lc 9,43 43 וישאוש בלשמא הרוח רעה ואחר עשה **בידו** הסימן הנעשה היום בין הגוים קודם אכילתם
Lc 9,49 אחד מגרש השדים מן האנשים בשמך. ומחינו **בידו** כאשר שאינו הולך אחריך עמנו 50 וישוש אמ׳
Lc 14,28 מגדל. ולא ימנה ראשונה ההוצאה הצריכה אם **בידו** כח להשלימו. 29 ואם יבנה היסודות ולא יהיה
Lc 14,30 30 ויאמרו האיש הלזה התחיל לבנות ואין **בידו** כח להשלים. 31 או אם מלך הולך למלחמה נגד
Lc 15,22 הראשון. ובאו והלבישוהו ושימו טבעת **בידו** ותנעלו רגליו. 23 ושאו עֵגֶל שמן ונאכל ונשתה.
Jn 3,35 הרוח במדה. 35 האב אוהב הבן והכל נתן **בידו.** 36 מי שיאמין בבן יש לו חיים נצחיים. אבל
Jn 9,33 לא זה האיש. ואם לא היה לו מהאל לא היה **בידו** לעשות דבר: 34 אז ענו ואמרו לו הן בעון
Jn 13,3 3 כי יודע היה שכל הדברים נתן האל **בידו.** מי מהאל יצא ואל האל ישוב. 4 קם מהסעודה
Jn 19,34 33 [*] 34 ואחד מן הפרושים לקח רומח **בידו** והכה ישאוש ופתח לו צדו [*] 35 ואותן שראו
Mt 17,21 אמ׳ להם ישו בן אלוה יהיה נבגד ונמסר **בידי** החטאים 22 וימיתוהו. וביום השלישי יקום.
Mt 19,12 קשטראטש מבטן אמם. ומקצת הם קשטראטש **בידי** אדם. ומקצת הם קשטראטש בעד מלכות שמים. מי
Mt 20,18 אנחנו עולים בירושלם ובן האל יהיה נמסר **בידי** שרי הכהנים וחכמי הדת ויענישוהו למות 19
Mt 20,23 אבל תשבו לשמאלי. גם לימיני אינו לתת **בידי** כי אם לאשר אביא בחרם: 24 וכאשר העשרה שמעום
Mt 26,45 ראו כי השעה מתקרבת שבן האלוה יהיה נמסר **בידי** החטאים 46 קומו ונלכה. כי ראו שמתקרב אותו
Mc 14,41 אינו די השעה באה שבן הבתולה יהיה נמסר **בידי** החוטאים 42 קומו ונלכה כי הנה קרוב הוא אותו

Mc 14,58 שמענו שאומ׳ אני אהרוס זה המקדש עשוי **בידי** אנשים ובשלשת ימים אחרים חדש עשוי בידי
Mc 14,58 בידי אנשים ובשלשת ימים אחרים חדש עשוי **בידי** אנשים אבנהו. 59 ולא היה מוסכם עדותם. 60
Lc 9,44 הדברים העתידים לבא. בן האדם יהיה נמסר **בידי** אדם. 45 ולא הבינו מלת השם. כי נעלמה להם.
Lc 24,7 7 אמר שחוייב שבן האדם יהיה נמסר **בידי** חטאים והיותו תלוי. ושיחזור חי ביום השלישי
Mt 4,6 כי כתוב הוא האל מצוה אל מלאכיו שיקבלוך **בידיהם** בעבור שלא תקח שום רע בנפשך: 7 עוד ענה לו
Lc 12,35 35 מתנים ערוכים תהיו ועשישות דולקות **בידיכם** 36 ותהיו דומין לאנשים המחכים אדונם
Mc 7,5 תלמידיך גזירות ישישי האבות אבל אוכלים **בידים** לא נטולות פת כל היום: 6 וישאוש ענם אמ׳
Mc 12,3 הפרי מהכרם 3 והם תפשום והכום ושלחום **בידים** ריקניות. 4 עו׳ שלח עבדים אחרים. והם פצעום
Lc 4,11 10 כתו׳ הוא שמלאכיו יצוה לך שישמרך 11 **בידים** ישאונך פן תגוף באבן רגלך. 12 וישוש אמ׳ לו
Lc 6,1 תלמידיו לוקטין השבולים ומוללין אותם **בידים** ואוכלין הגרעינים. 2 ומקצת מאותן פרושים
Jn 20,25 האדון. וטומאש אמר להם. אם אני רואה **בידים** תקיעת המסמרים ואני משים אצבעי במקום
Lc 23,46 באמצעו. 46 וישוש צועק בקול גדול. אב **בידך** אפקיד רוחי. ובאמרו אלה הדברים שלח רוחו. 47
Jn 19,11 השמים זהו מן האל. ובעבור זה מי שמסרני **בידך** חטא חטא גדול ביותר. 12 ואחרי זה פילאט חפץ
Lc 12,26 בקומתו אמה. 26 ואם הדבר המעט הזה אין **בידכם** לעשות על מה תשתדלו בחריצות על יתר הדברים.
Jn 12,39 וכח האל שסופר 39 ובעבור זה לא היה **בידם** להאמין כי פעם אחרת אמר ישעיה הנביא 40 עור
Lc 22,3 להמיתו. רק יראים העם. 3 וְשָׁאטָנָאש נכנס **ביודא** הנקרא אשקריוטא אחד מהשנים עשר 4 שהלך ודבר
Mt 11,24 ואומ׳ אני לכם שהשדומיטש יענשו בעונש קטן **ביום** הדין ממך: קפיטולו ל״ז כפי מתיאו 25 אז
Mt 12,36 שידוברת תהיה בין האנשים יתן אדם טעם לאל **ביום** הדין. 37 בעבור דבריך תהיה נושע. או בעבור
Mt 16,21 ובעד שרי הכהנים. והיות מת ולקום חי **ביום** השלישי: 22 ואז לקחו פירו לצד אחד והתחיל
Mt 20,19 ממנו ולרגשו ולהקימו בשתי וערב. ויקום חי **ביום** השלישי: 20 ואז נגשה אליו אם בני סבאדיב עם
Mt 26,5 איך יוכלו במרמה המיתו. 5 ואמרו לא נעשה **ביום** חג בעבור שלא יתקוממו העם. 6 וכאשר ישאוש
Mc 3,4 4 ואמ׳ להם ישאוש יש לאדם עשות טוב **ביום** החג או רע. הושיע או עזוב אבר אדם אחד. והנם
Mc 9,30 ונמסר ביד הרעים והם ימיתוהו. ויחזור חי **ביום** השלישי 31 והם לא הבינו הדבר והתחילו לשאלו.
Mc 10,34 עליו וירוקקוהו ויכוהו וימיתוהו ויקום חי **ביום** השלישי: 35 ויקרבו אליו יקומו וזואן בני
Mc 12,40 שקר תפילותם. ולזה יסבלו יותר קנס גדול **ביום** הדין: 41 ושב ישוש לפני לוגוט זופילא סיאון
Mc 14,2 ושימיתוהו. 2 אבל אומרים אכן לא נעשה **ביום** חג למען לא יתקוממו העם. 3 וכאשר היה בבית
Lc 2,41 41 ואביו ואמו הולכים בכל שנה בירושלם **ביום** הנכבד של פסח: 42 וכאשר הנער ישאוש הגיע
Lc 2,42 הגיע לי״ב שנה עולים בירושלם כמנהגם **ביום** החג. 43 ונש ונשלמו הימים כששבין הנער
Lc 2,46 וכאשר לא מצאוהו חזרו לירושלם לבקשו. 46 **ביום** השלישי מצאוהו במקדש יושב באמצעם מקשיב אותם
Lc 9,22 ושרי הכהנים וחכמיהם וימות ויחזור חי **ביום** השלישי למיתתו 23 ואומר לכל אם איש חפץ לבא
Lc 12,46 והשפחות ויאכל וישתה וישכר 46 אדוניו יבא **ביום** שלא יקווהו ובשעה שלא ידעה ויגרש אותו ואביו
Lc 13,32 שועל שאנכי מגרש השדים ועושה רפואות **ביום** השלישי אהיה תם ואפס. 33 רק חוייב לו למחרת
Lc 17,4 ומחול לו 4 ואם ז׳ פעמים יחטא נגדך ושבע **ביום** ישוב לך אמור נחמתי תסלח לו. 5 ואמרו
Lc 17,30 מן השמים וכולם השמיד 30 כפי זה יהיה **ביום** שבן אדם יהיה מגולה. 31 באותה שעה מי שיהיה
Lc 21,37 אלה הדברים שעתידין לבא. עומד בן האדם 37 **ביום** מלמד במקדש. ובלילה יוצא משם עומד בהר נקרא
Lc 23,17 לו כאשר יסרו. 17 והיה לו להניח אסיר אחד **ביום** החג. 18 וכל העם [*] [*] [*] צעק יחדיו.
Lc 24,7 נמסר בידי חטאים והיותו תלוי. ושיחזור חי **ביום** השלישי 8 ותזכורנה דבריו 9 וחוזרות מן הקבר
Lc 24,46 וכן חוייב לישאוש לסבול המות ולחזור חי **ביום** השלישי 47 לתשובה ולמחילת עונות. דרש לכל
Jn 2,23 שאמר ישאוש: 23 וכאשר היה בירושלם בפסח **ביום** החג יהודים רבים רואים האותות שעושה האמינו
Jn 4,45 כי ראו כל הדברים שעשה ביר בירושלם **ביום** המועד כשבא ליום החג: 46 אז בא פעם אחרת
Jn 6,39 שכל זה שנתן לי לא אשמיד ממנו רק שאקימהו **ביום** היותר אחרון 40 כי זהו רצון האב ששלחני. שכל
Jn 6,40 יהיה לו חיים נצחיים. ואני אקימהו חי **ביום** היותר אחרון. 41 אז התלחשו היהודים ממנו. כי
Jn 6,44 אם האב ששלחני לא ימשכהו. ואני אקימהו **ביום** היותר אחרון. 45 כי כתוב הוא בנביאים. והיו
Jn 6,55 דמי יהיה לו חיים נצחיים ואה אקימהו **ביום** היותר אחרון. 56 כי בשרי הוא האוכל האמתי:
Jn 7,8 אני מעיד עליו שמעשיו רעים. 8 אתם ממיתים **ביום** זה של חג. וזמני לא נשלם: 9 כאשר אמר אלה
Jn 7,10 היה בגלליאה. 10 וכאשר אחיו עלו בירושלם **ביום** המועד אז עלה הוא ולא בגלוי אבל כמעט בהחבא.
Jn 7,11 כמעט בהחבא. 11 ואז היהודים שואלים אותו **ביום** המועד ואומרים אנה הוא. 12 ורוב העם מַלִּינִים
Jn 11,9 ועדיין חפצת ללכת שם. 9 ענה ישאוש אין **ביום** שתים עשרה שעות. אם אי זה שיהיה הולך ביום
Jn 11,9 שתים עשרה שעות. אם אי זה שיהיה הולך **ביום** אינו עושה רע. כי רואה אור זה העולם. 10 אבל
Jn 11,24 חי. 24 ומרטא אמרה לו יודעת אנכי שיקום **ביום** היותר אחרון שבתחיה: 25 אמ׳ אליה ישאוש אני

Jn 11,56 שהיה מדבר בעצמו מה אתם חושבים שלא בא **ביום** המועד 57 וכבר אמרו ההגמונים והפרושים וצוו
Jn 12,7 ישאוש תעזבו אותו אותו בעבור שאביט אותו **ביום** קבורתי. 8 כי לעולם יהיו אביונים בכם ואני
Jn 12,20 מבני ענק ר״ל גנטילש מאותן שעלו להתפלל **ביום** החג 21 שקרבו לפיליף שהיה מבטפגידא דגלליאה.
Jn 12,48 יש לו שישפטהו. הדברים שאמרתי ישפטו אותו **ביום** אחרון. 49 כי אני מעצמי לא דברתי רק האב
Lc 17,24 זורח תחת השמים ומזריח. כי יהיה בן האדם **ביומו.** 25 אכן ראשונה חוייב לו לסבול רוב דברים.
Mt 10,28 הגוף כי אין יכולים להרוג הנפש. תיראו **ביותר** אותו שהגוף והנפש יכול שום בגיהנם: 29 שני
Mt 20,25 היטב כי שרי העולם מושלים בעמים הגדולים **ביותר** רב כח. 26 לא יהיה כן בתוככם. אך מי שירצה
Mt 20,31 ממנו. 31 והעם גוערים בהם תשתוקו. והם **ביותר** חוזק צועקים ישאוש בן דוד יהיה לך חמלה
Mc Prol,16 שרתוהו. וכתב הכל בקצור בעבורנו למד **ביותר** נקלה. והגיד מגלת חייו שהוא כרת אצבעו
Mc 14,5 האבדה מהמשיחה 5 כי יכולין היינו למוכרו **ביותר** מג׳ מאות פשיטין. ושיתננו לעניים וילונו
Lc 8,17 בבית יהיו רואין 17 כי שום דבר אינינו **ביותר** נעלם שלא יהיה ניכר ושלא יבא לגלוי. 18 לכן
Lc 18,39 עמו מקללין אותו שישתוק. והוא עור **ביותר** צועק בן דוד חמול עלי. 40 וישאוש עמד וצוה
Jn 3,19 וזהו עין לב נר בא לעולם ואוהבים האנשים **ביותר** חשך וערפל מנר. כי מעשיהם הם רעים. 20 כי
Jn 13,27 בא השטן. וישו אמר אליו מה אתה עושה עשהו **ביותר** מהירות 28 וזה אחד מהיושבים לא הבינוהו למה
Jn 19,11 ובעבור זה מי שמסרני בידך חטא חטא גדול **ביותר.** 12 ואחרי זה פילאט חפץ להניחו. רק היהודים
Jn 19,26 ראה אמו עומדת סמוך והתלמיד שאוהב **ביותר** נהפך לאמו ואמר אשה הנה בנך. 27 אחרי כן
Mc 7,2 התלמידים שלו אוכלים בלא נטילת ידים **ביזו** אותם 3 כי היהודים אינם אוכלים שתמיד לא
Lc 10,13 תסבלוהו אתם. 13 אוי לכם כורושים אוי לך **ביטישידה** כי את בטירוש או בסדום יהיו נעשים נסים
Jn 5,2 ששם מתקבצים המים מכוסה נקרא בלשון עברי **ביטשידא** ולה חמשה עליות נקראים בלעז פרושיש 3 שם
Lc 20,42 האדון אמר לאדוני שב לימיני. זהו **ביכולתי** 43 עד שאשית אויביך הדום רגליך. 44 א״כ
Mt 4,18 הנקרא פירו ואנדריאה אחיו ששמים הרשתות **בים** כי דייגים היו 19 ויאמר להם בואו אחרי ואעשה
Mt 8,26 וצוה לרוח ולים שינוחו ותכף היה נחת גדול **בים.** 27 והאנשים תמהו אומרים מי הוא זה שהרוח
Mt 13,47 המלכות שמימיי דומה למכמורת שאדם משים **בים** שאוספת כל מיני דגים 48 וכשהוציאוה בוחרים
Mt 14,22 צוה לתלמידים עלות באניה קטנה וליכנס **בים** עד שיסעו העם: 23 וכאשר העם הלכו הוא עלה להר
Mt 18,6 יותר יהיה לו שוה שיהיה תלוי או מושלך **בים** או ריחים בצאורו ונטבע בעומק הים. 7 אוי
Mt 21,21 אומר מהר אחד אם תאמרו שיקום וישפיל עצמו **בים** שתכף תעשה 22 וכל מה שתשאלו בתפלה בהיות לכם
Mc 1,16 ראה שימון ואנדריב אחיו שמשימין הרשתות **בים** כי הם דייגים. 17 ואמ׳ להם ישו בואו ולכו
Mc 4,1 מתאסף ולכן היה לו עלות בספינה קטנה וישב **בים.** וכל החיל יושב בשפת הים 2 והוא דורש להם
Mc 4,36 החיילות ועלה בספינה אחת קטנה. ונכנסו **בים** ספינות אחרות עמו 37 ואז קם רוח גדולה וחזק
Mc 5,13 יצאו השטנים ונכנסו בחזירים והפילו עצמם **בים.** ונחנקו עד ב׳ אלפים. 14 ואותם ששומרים אותם
Mc 6,47 47 וכאשר נעשה ערב הספינה קטנה היתה **בים** וישאוש יחיד נכנס. 48 וישו רואה אותם מצטערים
Mc 7,31 יצא הוא מעברי טיר עובר בשידוניאה ובא **בים** גליליאה לקראת קאליוש. 32 והביאו לו איש אחד
Mc 9,41 המאמינים בי יותר יהיה שוה לו שישליכוהו **בים** עם ריחים א׳ בצוארו. 42 אם ידך אישקנדליזט
Mc 11,23 לכם כל מי ומי יאמר להר אחד קום ותכנס **בים** ולא יפקפק בלבו מיד יהיה עשוי. 24 ובעבור
Lc 5,4 וכאשר סיים לדבר אמ׳ לשמעון. תוליך האניה **בים.** ופזרו הרשתות בו בְקַפֵּטוּרָא. 5 ושימון ענה ואמ׳
Lc 17,6 ואתם תאמרו לזה האילן יכרת ויהיה מושלך **בים** ישמע אליכם. 7 מי מכם יש לו עבד תועה ושומר
Jn 21,7 הוא לבש מלבושיו כי ערום היה. ונכנס **בים.** 8 ושאר התלמידים באו מספנים כי לא היו רחוק
Mt 2,1 1 כאשר נולד ישואש בבית לחם בארץ גודיאה. **בימי** מלך אירודיש. הנה מלכי מזרח באו ירושלם 2
Mt 23,30 קברי הצדיקים 30 ואומרים אם אנחנו היינו **בימי** אבותינו קדמונים אנו לא היינו מודים באמתת
Lc 1,5 באנטוכא: Tit,1 קפיטולו א׳ ללוקא 5 **בימי** אירודיש מלך גודיאה כהן אחד שמו זכריה מיחס
Lc 4,25 אינינו מקובל בארצו. 25 רבות נושנים היו **בימי** ישעיה ואליהו בישראל כאשר עצר השמים שלש
Lc 17,26 והיותו מוזם בעד הדור הזה 26 וכאשר נעשה **בימי** נח כן יהיה בימי בן האדם 27 אוכלים ושותים
Lc 17,26 הדור הזה 26 וכאשר נעשה בימי נח כן יהיה **בימי** בן האדם 27 אוכלים ושותים לוקחים נשים
Lc 17,28 המבול והרג את כולם. 28 ג״כ כמו שנעשה **בימי** לוט אוכלים ושותים קונים ומוכרים נוטעים
Lc 2,36 אשר. והיתה קרוב לארישיאה. והיתה באה **בימים.** והיתה עם אֶשֶׁהּ שבע שנים עם בתוליה. 37
Lc 6,12 מדברים ביניהם מה שנעשה מישאוש. 12 ונעשה **בימים** ההם שישאוש עלה בהר אחד ומתפלל. ובתפלת האל
Lc 23,7 כי מיכולת אירודיש נשתלח. כי בירושלם **בימים** ההם היה. 8 ואירודיש כשראה ישאוש שמח מאד
Mc 10,40 אהיה טבול. ואתם תהיו טבולים. 40 אבל שבת **בימיני** ובשמאלי אין לי ליתן לכם. אבל לאותם שהוא
Mt 10,16 ל״ג כפי מתיאו 16 אני שולח אתכם כמו צאן **בין** הזאבים. תהיו חכמים כמו הנחשים. ותמים כמו
Mt 12,18 לנפשי. אני אנוח רוחי עליו ואגיד צדקה **בין** העמים. 19 לא יחלוק ולא יצעק ולא ישמע שום

Mt 12,36	אני לכם כי כל מלה כבידה שידוברת תהיה	**בין** האנשים יתן אדם טעם לאל ביום הדין. 37 בעבור
Mt 13,7	יבשו כי לא היה להם שורש. 7 האחרים נפלו	**בין** הקוצים. גדלו הקוצים וחנקום. 8 האחרים נפלו
Mt 13,20	וזהו הזרע שנפל קרוב לדרך. 20 ואותו שנפל	**בין** האבנים. הוא אותו ששומע דברת הש׳ ובשמחה
Mt 13,22	מלה זעומה תכף הם נבוכים. 22 אותה שנפלה	**בין** החוחים. הוא אותו ששומע דברת הש׳ ויש לו
Mt 13,26	העשב גדל ועשה פרי. אז נראו הקמשונים	**בין** החטים. 27 ובאו המשרתים ואמרו אל האדון לא
Mt 19,10	ניאוף. 10 אמרו התלמידים אליו א״כ הוא	**בין** האיש והאשה אין מחוייב שיקחה לאשה: 11 והוא
Mt 19,26	יוכל הושיענו. 26 ומביטם ישאוש אמ׳ להם	**בין** האנשים הוא דבר כבד מהבין אבל לאל הוא דבר
Mt 20,5	דבר בינוני 5 והם הלכו. ופעם אחרת הלך	**בין** הצהרים ושעה תשיעית היתה ועשה כדמות זה 6
Mt 23,35	צדיק עד דם זכריה בן ברכיה אותו שהרגתם	**בין** המקדש והמזבח: 36 אמיתות לכם אומר שכל אלה
Mt 28,15	ועשו מה שאמרו הם: ואלה הדברים מוגדים	**בין** היהודים עד היום הזה. 16 וי״ב התלמידים הלכו
Mc 1,13	מ׳ יום ומ׳ לילה והשטן מנסהו ושם עומד	**בין** הבהמות והמלאכים משרתים אותו. 14 ואחר שג׳ואן
Mc 4,7	השמש הכהו כי לא היה לו שורש. 7 ואחר נפל	**בין** הקוצים והקוצים גדלו יחד וחזקוהו. ולא נתן
Mc 5,27	מוצאה. 27 וכאשר שמעה שישאוש משיח בא	**בין** העם נכנסה ונגעה אחורי מלבושיו 28 כי היא
Lc 1,25	באותן הימים הביט בי בעבור שיסיר חרפתי	**בין** הנשים. 26 ובששה חדשים האל שלח המלאך גבריאל
Lc 1,28	לה הש׳ יושיעך מלאה חן הש׳ עמך ברוכה את	**בין** שאר הנשים. 29 ואותה הבתולה כששמעה דברי
Lc 1,42	רוח 42 וצעקה בקול גדול ואמרה ברוכה את	**בין** הנשים וברוך פרי בטנך. 43 ואיך קרה זה שאם
Lc 2,44	שהולכים עמהם. וכן הלכו יום אחד וחפשוהו	**בין** שאר הקרובים הנוכרים. 45 וכאשר לא מצאוהו
Lc 5,34	אוכלים ושותים. 34 להם אמ׳ יכולים אתם	**בין** הארוס עשות שיצום בעוד שהארוס עמהם 35 אבל
Lc 9,43	הרוח רעה ואחר עשה בידו הסימן הנעשה היום	**בין** הגוים קודם אכילתם ושתייתם לפני הנער וחזרו
Lc 10,3	[*] 3 לכו. הנה אני שולח אתכם כשיות	**בין** זאבים. 4 לא תשאו שק ואבן ולא בתי שוקים ולא
Lc 10,36	נראה לך שהיה יותר חבר ורע לאותו שנפל	**בין** הגנבים. 37 ואמ׳ אליו אותו שעשה לו החסד ההוא
Lc 22,24	איזהו מהם שזה יעשה. 24 והיה מחלוקת	**בין** [*] 25 [*] [*] מלכי גוים מושלים בהם ובין
Jn 3,25	הושם יואן בבית הסהר: 25 אז נעשית שאלה	**בין** תלמידי יואן על הטהרה. 26 ובאו ליואן ואמרו
Jn 6,9	ככרות לחם שעורה ושני דגים. אבל מה יהיה	**בין** כלם. 10 אז אמ׳ ישאוש עשו שישבו העם. ואמונה
Jn 6,11	הככרות וכאשר עשה חנות לשם׳ חלק הפת	**בין** העם. והדג כמו כן. והיה להם ספקם בכל אשר
Jn 8,9	אחר האחד ובתחלה השרים ונשאר ישאוש יחידי	**בין** כך ובין כך: 10 וישאוש קם ואמ׳ אל האשה אנה
Jn 10,19	לקחתי מאבי: 19 פעם אחרת היתה מחלוקת	**בין** היהודים על הדברים האלו. 20 ורבים מהם אומרים
Jn 11,54	יהרגו ישאוש 54 וכבר לא היה הולך בפרסום	**בין** היהודים. רק הלך במלכות קרובה אל המדבר בעיר
Mc 3,17	זאנאדיב ולג׳ואן אחיו. וקרא שם להם. זהו	**בינאטגיש** ר״ל בן מהעליון אלוה 18 ואנדריב ופיליף
Mt 23,15	פרושים רמאים שתסובבו הארץ והים לתת	**בינה** למקצת אנשים. וכאשר הבינותם אתם אתם עושים
Mt 20,4	בשער 4 ואמ׳ להם לכו לכרמי ואתן לכם דבר	**בינוני** 5 והם הלכו. ופעם אחרת הלך בין הצהרים
Mc 6,21	עושה בעדו ושומעו ברצון. 21 וכאשר הימים	**בינוניים** קרבו לאירודיש עשה חג מלידתו. והזמין כל
Mt 22,25	שאחיו יקח אשתו בעבור שיקים זרע אחיו: 25	**בינותינו** היו ז׳ אחין והראשון לקח אשה ומת בלא
Mc 9,34	תלמידים. ואמ׳ להם אותו שירצח היות גדול	**בינותינו** יהיה משרת כולם. 35 ולקח נער אחד ושמו
Lc 18,3	ההיא ובאה אליו אומרת נראה מעניין שהוא	**ביני** ושכנגדי. 4 ולא רצה לעשות. ועבר זמן רב.
Mt 12,26	26 אם כן אם שד אחד מגרש האחר נחלקים הם	**ביניהם.** א״כ איך ימשך מלכותם. 27 אם אני מגרש
Mt 21,25	היא מן השמים או מן האנשים. והם חשבו	**ביניהם** אומרים. אם אנחנו נאמר מן השמים היא יאמר
Mt 21,38	כבוד לבני. 38 וכאשר העובדים ראוהו אמרו	**ביניהם** זהו היורש נהרגהו ותהיה לנו ירושתו. 39
Mt 27,35	טעמו לא רצה לשתות. 35 וכאשר תלוהו חלקו	**ביניהם** בגורל מלבושיו בעבור שתהיה נשלמת הנבואה
Mt 27,35	בעבור שתהיה נשלמת הנבואה אומרת. חלקו	**ביניהם** מלבושי. ועל לבושי הניחו גורל. 36 ויושבים
Mc 3,25	עמוד אותו מלכות. 25 בבית שיש חלוקת הלב	**ביניהם** אינו יכול התקיים. 26 ואם השטן יקום נגד
Mc 9,9	עד שהוא יחזור חי ממות 9 והם העלימוהו	**ביניהם.** 10 ושאלו לו מה רוצה לומ׳ זה שהפרושים
Mc 9,13	וכאשר היה בא אל התלמידים הוא מוצא עם רב	**ביניהם** ורבים חכמים ומאותתים מתוכחים עמהם 14
Mc 10,26	במלכות שמים. 26 והם היו תמהים. אומרים	**ביניהם.** אומרים א״כ מי יוכל להיות נושע 27 וישאוש
Mc 11,31	או מן האנשים ענו אותי. 31 והם חשבו	**ביניהם.** אם אנחנו אומרים מן השמים הוא. הוא יאמר
Mc 14,4	על ראשו. 4 והיו שם אחרים שהיו כעוסים	**ביניהם** למה נעשית זאת האבדה מהמשיחה 5 כי יכולין
Lc 2,15	מהם עולים ויורדים לשמים הרועים מדברים	**ביניהם** אומרים נַעֲבוֹר בבית לחם ונראה זה הדבר אשר
Lc 4,36	הזיקו דבר. 36 וכולם פחדו ומד ומדברים	**ביניהם** ואומרים מה דבר הוא זה שיש לו כח ומצוה
Lc 6,11	ידו נתרפאה. 11 ואותם מלאים חימה מדברים	**ביניהם** מה שנעשה מישאוש. 12 ונעשה בימים ההם
Lc 7,30	יואן. 30 אבל הפרושים וחכמי הדת מבזים	**ביניהם** עצת הש׳ שלא היו נטבלים מיואן. 31 [*] לכן

Lc 7,32	נמשלים הם לנערים יושבים בשוק ומדבריים	**ביניהם** ואומרי׳ אנחנו שרנו לכם בכלי ניגון ולא
Lc 7,47	ואותן שיושבין יחד עמו התחילו לאמר	**ביניהם** מי הוא זה שמוחל עונות. 48 וישאוש אמר אל
Lc 9,46	להם. ויראו לשאול אותה 46 ונשאו ונתנו	**ביניהם** מי מהם גדול מכולם. 47 וישוש כיודע
Lc 20,5	היתה מן השמים או מאנשים. 5 והם חושבים	**ביניהם.** אומרים אם נאמ׳ מן השמים [*] 6 [*] כל
Lc 22,23	אכן אוי לאותו אותו: 23 והם התחילו לשאול	**ביניהם** איזהו מהם שזה יעשה. 24 והיה מחלוקת בין
Lc 23,34	להם כי אין יודעים מה הם עושים. ומחלקים	**ביניהם** מלבושיו ומטילים עליהם גורלות. 35 והעם
Lc 24,14	ארבעים מילין שנקרא אימבש 14 והם מדברים	**ביניהם** מאשר נעשה וקרא באותן הימים. 15 ובעוד
Lc 24,15	וקרא באותן הימים. 15 ובעוד שהיו מדברים	**ביניהם** ומצאו עדים ישאוש קרב להם והולך עמהם 16
Lc 24,32	ואחר היה בלתי נראה בעיניהם. 32 והם אמרו	**ביניהם** לבינו. היה נשרף בקרבינו שדבר בנו בדרך.
Jn 6,53	בעבור הויי עולם: 53 אז היהודים חלקו	**ביניהם.** אומרים איך יוכל זה לתת לנו בשרו לאכול:
Jn 9,16	לעשות האותות האלה: והיה מחלוקת גדולה	**ביניהם.** 17 אז אמרו פעם אחרת לעור. מה אתה אומ׳
Jn 12,19	שעשה אות ופלא. 19 בעבור זה הפרושים אמרו	**ביניהם** הנה שאין אנו מועילים. בדבר זה שכל העולם
Jn 16,17	כי אני הולך אל האב: 17 אז אמרו תלמידיו	**ביניהם** מה הוא זה שאומר לנו אחר מעט לא תראוני.
Jn 19,24	תפירה ונש ונשאה על מה שעליו. 24 אז אמרו	**ביניהם** לא נקרעה אבל נפילה גורלות עליה ממי תהיה
Jn 19,24	שהכתיבה תהיה נשלמת האומרת חלקו מלבושי	**ביניהם** ושמו גורלות במלבושי. והפרושים עשו אלה
Mc 16,3	לבקר למחרת בקבר וכבר יצא השמש 3 ואומרות	**ביניהן** מי ישליך לנו האבן בקבר 4 [*]5 [*] ראו
Mt 12,27	27 אם אני מגרש השדים בכח באלזאבוק.	**ביניכם** באיזה כח מגרשין אותם ובעבור זה הם יהיו
Mt 16,8	שיודע מה שחושבים. אמ׳ להם מה תחשבו	**ביניכם** אנשים בלתי מאמינים. אתם חושבים בעבור
Mc 9,15	ושבעוהו. 15 והוא שאלם ממה אתם חולקים	**ביניכם** 16 וענה איש אחד מהעם ואמ׳ רבי אני נהגתי
Mc 10,43	יש כח גדול על הקטנים. 43 לא יהיה כן	**ביניכם.** אותו שירצה היות גדול יהיה עבדכם. 44
Lc 9,48	יקבל. והמקבל אותי מקבל מי ששלחני. והקטן	**ביניכם** הוא גדול. 49 ויואן אמר רבי אנחנו ראינו
Lc 22,17	לקח הכוס עשה חנות ואמר קחוהו וחלקוהו	**ביניכם** 18 כי אני אומר לכם שלא אשתה מהיוצא מהגפן
Lc 24,17	17 וישאוש אמ׳ באי זה דברים אתם מדברים	**ביניכם** וכבר אתם הולכים ודואגים. 18 וענה אחד מהם
Jn 13,34	יחד כאשר אהבתי אתכם בעבור שתאהבו אתכם	**ביניכם.** 35 ובזה יכירו כל כי אתם תלמידי. אם לכם
Jn 15,12	וגילכם יהיה שלם. 12 זהו צווי שתהיה אהבה	**ביניכם** כמו שאני אהבתי אתכם. 13 אין באדם אהבה
Jn 2,20	20 אז אמרו לו היהודים זה המקדש נתארך	**בינינו** והוצרך לעמוד הפועל אותו ארבעים ושש שנה.
Jn 5,35	נר שורפת ומאירה ולא אביתם לשמוח שעה אחת	**בינינו.** 36 ולי יש עדות גדול מזואן שהמעשים שנתן
Mt 18,15	הקטנים יאבד. 15 אם רעך חוטא לך. ויסרחו	**בינך** לבינו אם הוא ישמעך אתה הרוחתו. 16 ואם לא
Lc 9,10	שעשו. וישאוש לקח אותם במקום אחד נקרא	**בינשידא.** 11 והדבר ההוא כאשר ידעהו העמים הלכו
Lc 11,25	מנוח ואינו מוצא אותה [*] 25 [*] מנוקה	**ביעים.** 26 ואז הולך ולוקח שבעה רוחות אחרים יותר
Lc 11,12	יתן לו אבן. ואם דג יתן לו נחש. 12 ואם	**ביצה** יתן לו עקרב 13 אם לא שלא תבטחו בריע. אך
Mt 25,23	היית נאמן [*] 22 [*] 23 [*] [*] תכנס	**ביקר** אדוניך ומרוב יעשו אותך אדון: 24 ובא אותו
Jn 4,45	אותו הגליליבש כי ראו כל הדברים שעשה	**ביר** בירושלם ביום המועד כשבא ליום החג: 46 אז בא
Lc 8,37	בקשו מישו שילך לו ולא יעמוד עמהם כי	**ביראה** הם עומדים וישאוש נכנס בספינה ודורש. 38
Mt 3,6	אשר סביבות נחל ירדן 6 והיה טובל אותם	**בירדן.** והיו מודים עונותיהם. 7 וכאשר היה רואה
Mt 5,35	35 ולא בארץ מפני שהיא הדום רגליו. ולא	**בירושלם** שהיא עיר האל. 36 ולא תשבע בראשך כי אין
Mt 16,21	התחיל לפרסם לתלמידיו שחיוב הוא שהוא ילך	**בירושלם** ודברים רבים סבול בעד הסופרים ובעד שרי
Mt 20,17	הם הנקראים ומעטים נבחרים: 17 ועלה ישאוש	**בירושלם** לקח י״ב תלמידים בסוד ואמ׳ להם 18 ראו כי
Mt 20,18	בסוד ואמ׳ להם 18 ראו כי אנחנו עולים	**בירושלם** ובן האל יהיה נמסר בידי שרי הכהנים וחכמי
Mt 21,10	תהיה בשמים: 10 וכאשר ישאוש משיח נכנס	**בירושלם** כל העיר היתה מוקמת אומרים מי הוא זה
Mt 28,11	יראוני. 11 וכאשר הלכו קצת מהשומרים באו	**בירושלם** וספרו כל מה שנעשה לשרי הכהנים 12 והם
Mc 7,1	לישאוש אי זה פרושים וחכמי הדת ישנה שבאו	**בירושלם** 2 וכאשר ראו יחידי התלמידים שלו אוכלים
Mc 10,32	יהיו ראשונים: 32 והיו אז בדרך עולים	**בירושלם.** וישאוש הולך ראשון והם נמשכים אחריו
Mc 10,33	כל אשר יקרה לו. אומ׳ 33 הנה אנחנו עולים	**בירושלם.** ובן האל יהיה נמסר ביד גדולי הכהנים
Mc 10,46	נתון נפשו בעד פדיון רבים. 46 ובאו	**בירושלם** ונכנסו בירושלם עם תלמידיו ועם רב ובן
Mc 10,46	בעד פדיון רבים. 46 ובאו בירושלם ונכנסו	**בירושלם** עם תלמידיו ועם רב ובן טימיב ברטומיב
Mc 11,1	קפיטולו י״א כפי שן מרקו 1 וכאשר נגש	**בירושלם** בהר הזתים. שלח שני תלמידים 2 ואמ׳ להם
Mc 11,11	וברוך יהיה המלך מושיע משמים: 11 ונכנסו	**בירושלם** במקדש והביט כל מה שהיה בפנים. ובערב הוא
Mc 11,27	לכם עונותיכם. 26 [*] 27 ומיד נכנסו	**בירושלם:** וכאשר הלך במקדש קרבו אליו שרי הכהנים
Lc 2,22	נשלמו ימי טהרת מריאה כדת משה נשאו הנער	**בירושלם** בעבור שידרו לשם 23 כפי מה שכתוב בדת השׁ׳

Lc 2,25	זוגות מבני יונה. 25 והנה אדם אחד היה	**בירושלם** ששמו שמעון. זה האדם היה צדיק וירא ממתין
Lc 2,41	היתה עמו. 41 ואביו ואמו הולכים בכל שנה	**בירושלם** ביום הנכבד של פסח: 42 וכאשר הנער ישאוש
Lc 2,42	42 וכאשר הנער ישאוש הגיע לי״ב שנה עולים	**בירושלם** כמנהגם ביום החג. 43 ונש ונשלמו הימים
Lc 2,43	הימים כששבין הנער יש״או״ש ונשלמו נשאר	**בירושלם.** ולא הכירוהו אביו ואמו. 44 וחושבים
Lc 13,4	היו חייבים יותר על כל האנשים היושבים	**בירושלם.** 5 אני אומר לכם שאם לא תשובו תהיו
Lc 18,31	עשר תלמידיו ואמר להם. הנה אנחנו עולים	**בירושלם** ויהיו נשלמים כל הדברים הכתובים בעד
Lc 19,28	28 ואלו הדברים נאמרים הולך לפניהם עולה	**בירושלם** 29 [*] מתקרב לביט פגיי בבטאניא בהר
Lc 23,7	7 והכיר כי מיכולת אירודיש נשתלח. כי	**בירושלם** בימים ההם היה. 8 ואירודיש כשראה ישאוש
Lc 24,18	ששמו קלאופש. ואמר לו אתה הוא שמקרוב גר	**בירושלם** ואינך יודע איזה דברים נעשו באלו הימים
Lc 24,33	ולמדנו הכתיבות. 33 וקמו באותה שעה וחזרו	**בירושלם** הי״א יחד. ואותם שעמדו היו 34 אומרים
Lc 24,47	ולמחילת עונות. דרש לכל העמים והתחילו	**בירושלם** 48 ואתם עדים מאלה הדברים. 49 ואני אשלח
Lc 24,52	והוא נשוא בשמים 52 והם מתפללים. חזרו	**בירושלם** בגודל שמחה 53 והיו במקדש בכל עת משבחים
Jn 2,13	13 וקרוב היה פסח היהודים ועלה ישאוש	**בירושלם.** 14 ומצא במקדש אנשים מוכרים צאן ובקר
Jn 2,23	בכתיבה ובדבר שאמר ישאוש: 23 וכאשר היה	**בירושלם** בפסח ביום החג יהודים רבים רואים האותות
Jn 4,21	יהיה עת שלא תתפללו האב בזה ההר ולא	**בירושלם.** 22 אתם תתפללו למה שלא ידעתם. אנחנו
Jn 4,45	אותו הגליליבש כי ראו כל הדברים שעשה ביר	**בירושלם** ביום המועד כשבא ליום החג: 46 אז בא פעם
Jn 5,1	הדברים היה יום חג היהודים ועלה ישאוש	**בירושלם** 2 והיה בירושלם חפירה אחת ששם מתקבצים
Jn 5,2	חג היהודים ועלה ישאוש בירושלם 2 והיה	**בירושלם** חפירה אחת ששם מתקבצים המים מכוסה נקרא
Jn 7,10	הוא היה בגלליאה. 10 וכאשר אחיו עלו	**בירושלם** ביום המועד אז עלה הוא ולא בגלוי אבל
Jn 10,22	עורים לפקוח. 22 אלה הדברים נאם נאמרו	**בירושלם** וחורף היה. 23 והולך ישאוש במקדש באכסדרת
Jn 11,55	היהודים ועלו רבים מאותה מלכות קודם פסח	**בירושלם** לטהר עצמם. 56 אז שאלו ישאוש עומד במקדש
Lc 10,30	וישאוש מביטו אמ׳. אדם אחד יורד מירושלם	**בירִיחו** ובא בן גנבים והפשיטוהו והכהו הכאת
Lc 19,1	קפיטולו כ׳ כפי לוקא 1 וישאוש הולך	**בירִיחו** 2 והנה בא איש אחד ששמו זאקיב שהיה שר
Lc 2,34	מאותן הדברים שנאמרו ממנו. 34 ושמעון	**בירך** אותם ואמ׳ למריאה אמו. תדעו שזה הוא מונח
Jn 12,11	כי רבים מהיהודים באים שם בעדו ומאמינים	**בישאוש:** 12 ולמחר אחוזת עם רבה שבאה יחד ליום
Mt 18,24	הטעם. שלחו איש אחד שחייב לו עשרת אלפים	**בישנאש.** 25 וכאשר לא היה לו מה לפרוע האדון צוה
Mt 25,20	ונתן לו עו׳ ה׳ מריוח. ואמ׳ אל אדוניו ה׳	**בישנטאש** הפקדת לי הא לך עוד ה׳ מריוח. 21 ואמ׳
Mt 25,20	שמוע חשבון מהם. 20 ובא אותו שקבל חמשה	**בישנטש** ונתן לו עו׳ ה׳ מריוח. ואמ׳ אל אדוניו ה׳
Mc 1,2	מישאוש משיח בן האלוה 2 כמו כן שהוא כתוב	**בישעיה** נביא אמר הנה אני שולח מלאכי לפניך שיפנה
Mt 8,10	אמת אני אומר לכם לא מצאתי אמונה כזאת	**בישראל.** 11 ואומר אני לכם כי רבים יבואו ממזרח
Mt 9,33	דבר. והעמים תמהו אומרי׳ מעולם לא קרא	**בישראל:** 34 והפרושים אומרי׳ הוא מגרש השדים בכח
Mc 1,44	ותדור בעד טהרתך. מה שמשה מצוה לעדות	**בישראל.** 45 וכאשר יצא הוא התחיל לדרוש ולפרסם הנס
Mc 12,28	שטוב ענם. ושאלו אי זה ציווי הוא העקרי	**בישראל.** 29 וישאוש ענה ואמ׳ הצווי העקרי. שמע
Lc 2,34	אותם ואמ׳ למריאה אמו. תדעו שזה הוא מונח	**בישראל** לפדיון רבים ולאות. ובו נאמרו נגדו. 35
Lc 4,25	25 רבות נושנים היו בימי ישעיה ואליהו	**בישראל** כאשר עצר השמים שלש שנים וששה חדשים.
Lc 4,27	לאשה אחת אלמנה. 27 ורבים מצורעים היו	**בישראל** תחת אלישע נביא. ושום אחד מהם לא נטהר
Lc 7,9	אמת אני אומר לכם לא מצאתי אמונה כזה	**בישראל.** 10 וחזרו אל הבית אותם שנשלחו לישאוש.
Jn 1,31	ואני איני מכירו. רק בעבור שהיה מפורסם	**בישראל** בעבור זה באתי ומטביל במים 32 וג׳ואן עשה
Jn 3,10	10 ענה ישאוש ואמר לו אתה הוא רבי	**בישראל** ואלה הדברים לא ידעת. 11 אמת אני אומר לך
Mt 4,5	השטן אל העיר הקדושה והניחו על גובה	**בית** המקדש 6 ואמ׳ לו אם אתה הוא בן האלוה הפיל
Mt 12,4	דוד כשנרעב הוא ואותם שהיו עמו 4 שנכנס	**בית** האל ואכלו לחמי הקדש שאותן לחמים הוא ואותן
Mt 12,25	שהוא בתוכו נחלק יהיה שמם. וכל עיר או	**בית** שנחלקת לא תעמוד. 26 אם כן אם שד אחד מגרש
Mt 15,24	24 והוא ענה לא שולחתי רק לצאן שנאבדו	**בית** ישראל. 25 והיא באה ומתפללת אותו אומרת אדון
Mt 21,13	מאותן שהיו מוכרים יונים: 13 ואמר בתי	**בית** תפילה הוא כתוב ואתם עשיתוה מערת פריצים: 14
Mt 21,23	לכם אמונה תשיגו. 23 וכאשר היה בא אל	**בית** המקדש ומלמד. קרבו אליו שרי הכהנים וזקני העם
Mt 24,41	האחד יקח והשני יניח. 41 ושתי נשים יהיו	**בית** הריחים האחת יקח והאחרת יניח. ושתים במטה
Mt 25,35	לי לאכול. וצמתי ונתתם לי לשתות. בלא	**בית** הייתי ואתם נתתם לי לינה. 36 ערום הייתי
Mt 25,38	לך לאכול ולשתות. 38 מתי ראינוך בלא	**בית** ואספנוך. ונפשט וכסינוך. 39 ומתי ראינוך חולה
Mt 25,43	אשר לא נתתם לי לאכול ולשתות. 43 בלא	**בית** הייתי ולא אספתוני. ערום הייתי ולא כסיתוני.
Mt 25,44	יענו ויאמרו. ומתי ראינוך רעב וצמא ובלא	**בית** ערום או חולה או אסור ולא שרתונך. 45 אז ענה

Mt 27,16 אחד ששמו בר אבן שמטעם רציחה היה תפוש **בית** הסוהר. 17 וכאשר קבצם אמ׳ להם פילאט מי אתם
Mt 27,27 וערב. 27 ואז עבדי פילאט. לקחו ישאוש **בית** גדול הדינין. ונתקבצו סביב העם 28 והפשיטוהו
Mc 5,35 ותהיי נרפאת. 35 ובעוד שמדבר באו אל סגן **בית** הכנסת. ואמרו לו בתך מתה. למה אתה מצטער היום
Mc 5,38 לבד פירו ויקומו 38 ובאו בבית הסגן של **בית** הכנסת. וראו שם מאד בכיות וצעקות. 39 וישוש
Mc 14,15 אוכל הפסח עם תלמידי. 15 והוא יראה לכם **בית** גדול לאכילה ושם תכינוהו ולכו: 16 והלכו
Lc 1,69 פדיון עמו 69 והיישיר אותנו ומהר תת שלום **בית** דוד נערו 70 כאשר הגיד מפי קדושיו הנביאים
Lc 2,4 מנזוריט גליליאה בגודיאה בעיר דוד שנקראת **בית** לחם בעבור שיהיה מהבית ומעם דוד 5 בעבור
Lc 4,35 וצא מן האדם: וכאשר גירש השד נכנס באמצע **בית** הכנסת יצא ממנו ולא הזיקו דבר. 36 וכולם פחדו
Lc 6,48 למי הוא דומה: 48 דומה הוא לאדם שבונה **בית** שעמוק משיב היסוד על האבן. וכאשר נעשה גודל
Lc 6,48 נעשה גודל השפעת מים הנחל בא על אותו **בית** ולא היה יכול להניעו כי היתה מיוסדת על האבן:
Lc 6,49 ואינם משימם לפועל דומה הוא לאדם בונה **בית** על הארץ בלא יסוד. ואותו המים מנחל בא והכתו
Lc 6,49 בא והכתו ומיד נפל ונעשה חרבן גדול מאותו **בית:** נשלם פרק ו׳ Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי לוקא 1
Lc 7,5 זה להם 5 כי הוא אהוב עמנו. והוא בנה לו **בית** הכנסת 6 וישאוש הולך עמהם. וכאשר היה סמוך
Lc 8,41 אותו 41 שאדם אותו ששמו לירוש שהיה שר **בית** הכנסת נפל לרגלי ישאוש משיח וחלה פניו שיבא
Lc 8,49 לה בתי אמונתך הושיעך לכי לשלום. 49 ושר **בית** הכנסת בא לו ואמר אליו אל תחפוץ לצער ישאוש
Lc 9,4 מעות ולא תהיה לכם שני מלבושים 4 ובאי זה **בית** שתכנסו שם תעמודו. ומשם לא תצאו 5 ואותם שלא
Lc 10,7 שלומכם. ואם לא יחזור עליכם. 7 באותו **בית** עצמו עמדו. ואכלו ושתו מאותן הדברים שיתנו
Lc 11,17 מלכות שחלק לכם לא תעמוד. ובית יפול על **בית.** 18 ואם שַאטָנָאש בעצמו הוא בלב ולב איך תעמוד
Lc 11,26 אחרים יותר רעים ממנו עמו ונכנסים באותו **בית** שהיו דרים שם. וסוף דבר. האדם ההוא יהיו יותר
Lc 15,17 והוא אמ׳ בלבו כמה שכירים מרבים באכילה **בית** אבי. ואני מת בכאן ברעב. 18 אקום ואלך אל
Lc 19,46 משם הקונים. 46 והוא אמ׳ להם כתוב ביתי **בית** תפלה. רק אתם עשיתם אותה מערת גנבים: 47 והיה
Lc 22,54 ועוז הערפליי: 54 ולקחו אותו והוליכוהו **בית** סגן הכהנים. ופירו הולך אחריו מרחוק. 55
Jn 2,16 השליכו דברים אלה ממקום זה ולא תעשו **בית** אבי בית סחורה. 17 וזכרו תלמידיו שכתוב הוא
Jn 2,16 דברים אלה ממקום זה ולא תעשו בית אבי **בית** סחורה. 17 וזכרו תלמידיו שכתוב הוא אהבת ביתך
Jn 7,42 42 אינה אומרת הכתיבה מזרע דויד ומעיר **בית** לחם שמשם היה דוד יבא משיח: 43 ובמחלוקת זה
Jn 18,15 אחר הלכו אחר ישאוש. ואותו תלמיד היה בן **בית** להגמון ונכנס עם ישאוש בהיכל ההגמון. 16
Jn 18,16 בדלת בחוץ. אז יצא התלמיד האחד שהיה בן **בית** להגמון ושנכנס עם ישאוש. ואמר אל השוערת ושמה
Lc 10,38 במגדל אחד. ואשה ששמה מריאה קבלו בתוך **ביתה** 39 והיה אחות ששמה מרטא ויושבת ברגלי ישאוש
Mt 7,24 ועושה אותם. יהיה דומה אל החכם שמייסד **ביתו** אל האבן הקיימת. 25 [*] 26 ואותו ששומע דברי
Mt 7,26 דברי ואינו עושה דומה לכסיל שבונה בחול **ביתו** 27 ובאו גשמים ורוחות ונחלים והפילוה
Mt 12,29 אחד ליכנס בבית החזק והגבור ולשבור אותו **ביתו.** אם בתחלה לא יקשרהו בחוזק. ואחר שיגזלהו
Mt 19,29 אותן י״ב שבטי ישראל. 29 וכל אדם שיעזוב **ביתו** אל אחים או אב או אם או אשה או בנים או
Mc 10,29 ענה ואמר אמת אומ׳ לכם שאיש שיעזוב **ביתו** ואחיו ואחיותיו או אב ואם או בנים או נחלות
Mc 13,34 לא השעה 34 כמו שהאיש שהולך במהלך ועוזב **ביתו** ונותן יכולת לעבדיו ומצוה לחוש שיעור. 35
Lc 8,41 נפל לרגלי ישאוש משיח וחלה פניו שיבא אל **ביתו** 42 כי בן היה לו שחולה למות זה שנים עשר
Lc 11,21 שמלכות הש׳ בא. 21 כאשר החזק מזויין שומר **ביתו** כל הדברים בשלום. 22 אבל אם אחרים יותר
Lc 12,39 עתיד לבא אמת שיהיה ניעור. ולא יניח חפור **ביתו.** 40 ואתם עמדו כי בשעה שלא תחשבוה יבא בן
Lc 12,42 ההוצאה בחכמה אותו האיש משים האדון על **ביתו** לתת לבני ביתו החטה הראויה לתת להם בזמנה.
Lc 12,42 אותו האיש משים האדון על ביתו לתת לבני **ביתו** החטה הראויה לתת להם בזמנה. 43 מאושר הוא
Lc 15,5 וכאשר ימצא אותה ישימה על כתיפיו ובא אל **ביתו** שמח. 6 קורא אוהביו ושכניו ואמר שמחו עמי כי
Jn 4,53 היתה שאמר לו ישו שבנו חי והאמין בו כל **ביתו.** 54 זה היה האות השני שעשה ישאוש בבית
Mt 12,44 מוצא. 44 אז הוא אומ׳ בעצמו אשובה אל **ביתי** שיצאתי. וכשבא מוצא אותה מנוקה וטהורה מכל
Mc 14,14 שיכנס תאמרו לאדון הבית הרב אומ׳ אנה הוא **ביתי** ששם אוכל הפסח עם תלמידי. 15 והוא יראה לכם
Lc 19,46 לגרש משם הקונים. 46 והוא אמ׳ להם כתוב **ביתי** בית תפלה. רק אתם עשיתם אותה מערת גנבים: 47
Jn 2,17 סחורה. 17 וזכרו תלמידיו שכתוב הוא אהבת **ביתך** אכלתני. 18 אז ענו היהודים ואמרו אי זה אות
Lc 13,35 תחת כנפיה ולא יכולתי. 35 והנה תעזב **ביתכם** מאין יושב. ואני אומר שזה לא יהיה עד שאבוא
Mt 22,7 היה עצב וצוה הרוג אותם הרוצחים ולשרוף **ביתם.** 8 אז אמר לעבדיו הנשואין מוכנים. אבל אותם
Lc 21,34 34 השמרו שבאולי לבבכם לא יהיה כבד **ביתרון** אכילה ושכרות: ובצורך זה החייב וזה היום
Mt 6,23 הגוף יהיה ערפליי. ואם הנר הראוי להיות **בך** הוא ערפליי רבות ערפליות תהיו בך. 24 שום אדם
Mt 6,23 להיות בך הוא ערפליי רבות ערפליות תהיו **בך.** 24 שום אדם אין יכול בטוב לעבוד [*] האל

Mt 11,23 לשמים תרדי עד שאול. כי אם הפלאות שנעשו **בך** היו נעשים בשידוניאה עדיין יעשו תשובה. עד
Mt 26,35 אליו פירו. ואם אתחייב למות עמך לא אכפור **בך.** וכמדומה אמרו כל התלמידים. 36 ואז בא ישאוש
Mc 14,31 אומר אם אהיה מוכרח למות עמך לא אכפור **בך** וכן אמרו כל האחרים. 32 ובאו בשדה אחד ששמו
Lc 1,45 אותם הדברים שנאמרו לך מהש׳ יהיו נשלמים **בך.** 46 ומריאה אמרה נשמתי משבחת ומעלה האל 47
Lc 10,13 בטירוש או בסדום יהיו נעשים נסים שנעשו **בך** לאחור. ובאפר מוצעים היו עושים תשובה. 14 אמנם
Lc 19,44 ויצורו לך מכל צדדין 44 [*] ולא יניחו **בך** אבן על אבן. בעבור שלא הכרת עת פקודתך: 45
Jn 17,21 שיהיו כולם דבר אחד כמו שאתה אב בי ואני **בך:** בעבור שאותם בנו יהיו דבר אחד. למען שהעולם
Mt 12,6 בלא עון. 6 אמת אני אומר לכם שאותו שהוא **בכאן** הוא גדול המקדש 7 ואם תבינו מה שאני חפץ
Lc 11,31 שבא מקצות הארץ לשמוע חכמת שלמה. והנה יש **בכאן** גדול משלמה: 32 אנשי נינוה יקומו בדין עם
Lc 11,32 כי עשו תשובה בעבור דרישת יונה. והנה **בכאן** יותר גדול מנינוה. 33 המדליק העששית אינו
Lc 15,17 שכירים מרבים באכילה בית אבי. ואני מת **בכאן** ברעב. 18 אקום ואלך אל אבי. ובבואו לפניו.
Jn 6,9 אחד מתלמידיו אנדריב אח שימון פירי 9 **בכאן** הוא נער אחד שיש לו חמש מאות ככרות לחם
Jn 18,36 אהיה נמכר ליהודים אבל עתה מלכותי אינינו **בכאן.** 37 אז אמ׳ אליו פילאטו א״כ אתה מלך. ענה
Mt 7,27 27 ובאו גשמים ורוחות ונחלים והפילוה **בכבדות.** 28 וכאשר ישוש משיח אמ׳ אלו הדברים העם
Lc 11,53 התחילו הפרושים לחלוק דבריו ודברו אתו **בכבדות** ברוב דברים 54 מארבים אותו ומבקשים מפיו
Lc 22,31 לשימון הנה השטן מבקש אתכם בעבור העבירכם **בכברה** כמו החטה: 32 אבל אני התפללתי בעדך שאמונתך
Lc 22,15 ישבו לאכול וי״ב שלו שלוחים עמו. 15 ואמ׳ **בכוסף** אוכל עמכם זה הפסח קודם שאסבול המיתה. 16
Mt 9,34 34 והפרושים אומרי׳ הוא מגרש השדים **בכח** השטן. 35 וישו משיח מחפש העירות והמגדלים
Mt 12,24 שמעו זה אמרו זה אינו מגרש השדים כי אם **בכח** בלזאבוק שר השדים. 25 וישואש שיודע מחשבותיהם
Mt 12,27 איך ימשך מלכותם. 27 אם אני מגרש השדים **בכח** באלזאבוק. ביניכם באיזה כח מגרשין אותם
Mc 13,26 ינועו. 26 אז יראו בן האלוה בא מן השמים **בכח** גדול ואורה: 27 ואז ישלח מלאכיו ויקבץ נבחריו
Lc 4,14 אליו ושרתו ישאוש משיח. וחזר ישאוש משיח **בכח** הרוח גלליאה ושומעו יוצא בכל הארץ 15 והוא
Lc 8,29 ובעבותות. וכשהקשרים נשברים מובא במדבר **בכח** השדים. 30 וישאוש שאלו מה שמך. והוא ענהו
Lc 11,18 א״כ למה אתם אומרים שאני מגרש השדים **בכח** בלזאבוק. 19 ואם בבלזאבוק אני מגרש בניכם במה
Mt 8,12 יהיו מושפלים חוצה בערפליות: ושם יהיה **בכי** ורעדה מהאל. 13 וישואש משיח אמ׳ לאותו שר לך
Mt 13,42 והרעים 42 ישים באש גהינם ושם יהיה **בכי** ורעדת שנים. 43 אז יזרחו הצדיקים כמו השמש
Mt 13,50 מהטובים 50 וישימום בדרך האש ושם יהיה **בכי** והרעשת שינים. 51 שמעתם כל אלה הדברים. והם
Mt 22,13 והרגלים ושימוהו בסוהר חשיכה. ושם יסבול **בכי** ורעישת שינים. 14 רבים הם קרואים ומעט
Mt 24,51 מפקידתו ויניחהו עם הרמאים ושם יסבול **בכי** ורעישת שיניים: Tit,25 קפיטולו נ״א כפי מתיאו
Mt 25,30 והעבד הרע תשליכהו בבור חשוכה. ושם יסבול **בכי** והרעשת שיניים: 31 כאשר בן האלוה יבוא בצלם
Lc 13,28 ממני אתם פועלי און ברוע לב. 28 ושם יהיה **בכי** והרעשת האל. כאשר תראו אברהם יצחק ויעקב וכל
Mc 5,38 בבית הסגן של בית הכנסת. וראו שם מאד **בכיות** וצעקות. 39 וישוש נכנס בבית אמ׳ למה אתם
Mt 11,17 אנחנו שרים לכם. ואינכם מחוללים. אנחנו **בכינו** ואתם לא דנים. 18 זואן בא ולא היה אוכל
Mt 9,31 לשום אדם: 31 אבל הם יצאו וגלוהו **בכל** הארץ: 32 וכאשר היו מוצאים משם הם נהגו לו
Mt 10,11 מנעלים ולא מטה. הפועל ראוי לשוכרו. 11 **בכל** עיר שתכנסו או מגדול שאלו מאתו אדם טוב ועמו
Mt 11,11 דרכך לפניך. 11 אמת אני אומ׳ לכם כי **בכל** ילודי אשה אין ילוד גדול מזואן טבול. והקטן
Mt 14,35 וכאשר אנשי המקום ההוא הכירוהו שלחו אליו **בכל** הארץ ושלחו לו כל החולים 36 וחילו פניו אשר
Mt 22,37 צווי בדת 37 אמ׳ לו ישאוש תאהוב אלהיך **בכל** לבבך ובכל נפשך ומכל שכלך. 38 זהו הראשון
Mt 23,21 הדברים שהם עליו. 21 או שנשבע במקדש נשבע **בכל** מה שהוא ממנו. 22 ומי שנשבע בשמים נשבע
Mt 24,14 יהיה נושע. 14 ואז האיונגיליאו יהיה נדרש **בכל** העולם לעדות לכל העמים. ואז יבא הקץ. 15
Mt 26,13 בגופי לחנוט אותי 13 אמיתות לכם אומ׳ אשר **בכל** מקום שאלו האיוגליו יהיו מוגדים בכל העולם
Mt 26,13 אשר בכל מקום שאלו האיוגליו יהיו מוגדים **בכל** העולם יאמרו עשתה לזכרוני: 14 אז אחד מי״ב
Mt 28,20 ושמרו כל מה שצויתי אתכם. ואני אהיה עמכם **בכל** עת עד סוף העולם: Expl תם נשלמה אגרת שי׳
Mc 1,28 השדים והם שומעין לו. 28 ושמו מתפזר **בכל** גליליאה. 29 ותכף שיצא מבית הכנסת באו לבית
Mc 11,24 יהיה עשוי. 24 ובעבור אהבתכם אומר אני כי **בכל** תפלותיכם יהיה לכם אמונה חזקה באל ותשיגו כל
Mc 12,30 ישראל אלהיך אדון הוא אחד. 30 אותו תאהב **בכל** לבבך ובכל נפשך ובכל מחשבתך ובכל כחך. זהו
Mc 14,9 לפני הקבר למשוח לבי 9 אמת לכם אני אומ׳ **בכל** מקום שתהיה מוגד זה האיונגליאו יאמר אדם שהיא
Mc 15,33 הספדות. 33 וסביב שעה ששית נעשה ערפליות **בכל** הארץ עד שעה תשיעית. 34 ובשעה תשיעית זעק
Mc 16,15 לאותם שראוהו שחזר חי 15 ואמר להם לכו **בכל** העולם דרשו דבר מלך השמים לכל בריה 16 אותו
Mc 16,20 עלה לשמים ויושב לימין הש׳. 20 והם הלכו **בכל** העולם לדרוש בעזר הש׳ עם דברים טובים ועם

Lc 1,65	נפתח ולשונו דברה ובירך הש׳. 65 והיה פחד	**בכל** שכיניהם. ובכל הרי גודיאה נתפשטו אלה הדברים.
Lc 2,41	וחן הש׳ היתה עמו. 41 ואביו ואמו הולכים	**בכל** שנה בירושלם ביום הנכבד של פסח: 42 וכאשר
Lc 3,3	מאל עלי יואן בן זכריה במדבר. 3 ובא יואן	**בכל** ממלכות גודיאה. דורש טבילת תשובה למחילה
Lc 4,4	הוא שאינו חי האדם על הלחם לבדו כי אם	**בכל** הדבר שיוצא מפי השם׳. 5 והשטן נהג ישאוש בהר
Lc 4,14	ישאוש משיח בכח הרוח גלליאה ושומעו יוצא	**בכל** הארץ 15 והוא מלמד בבתי כנסיותיהם ונתעלה בעד
Lc 4,37	ויוצאים מן האנשים. 37 ושומעו היה מתפזר	**בכל** מקום המלכות. 38 וישאוש יצא מבית הכנסת ונכנס
Lc 7,17	כי השם פקד עמו 17 וזה הדבר נתפזר	**בכל** ארץ גודיאה. 18 ותלמידים הלכו ליואן ואמרו כל
Lc 7,28	שיכין הדרך לפניך 28 כי אני אומר לכם. כי	**בכל** אשר נולדו בעולם מאשה לא נולד גדול מיואן
Lc 8,39	הדברים האלה שעשה לך האל. ויסע האיש והלך	**בכל** העיר ודורש כל הדברים האלה שעשה לך האל. ויסע
Lc 8,39	הדברים האלה שעשה לך האל. ויסע האיש והלך	**בכל** העיר ודורש כל הדברים שישאוש עשה לו. 40
Lc 9,6	משם תחפצו הבתים דורשים ומבריאים החולים	**בכל** מקום: 7 ואירודיש אדון טיטרקא שמע כל הדברים
Lc 9,61	הנח לי עד שאעשה באופן שידע הכל אין חפץ	**בכל** נכסי ולא מביתי. 62 וישאוש אמ׳ אליו האיש
Lc 10,1	ושלושה תלמידים ושלחם שנים שנים לפניו	**בכל** המקומות שהוא עתיד לבא. 2 ואמ׳ תבואות הקציר
Lc 10,27	27 והוא ענה ואמ׳ תאהב האדון אלהיך	**בכל** לבבך ובכל נפשך ובכל כחך ומחשבתך. ואהבת לרעך
Lc 12,27	טורחות ולא טוות. אני אומר לכם כי שלימה	**בכל** מעלתו לא היה לו מלבוש דומה למלבוש אחד מאלו.
Lc 13,17	הדברים כל אותן שכנגדו נתביישו והעם שמחו	**בכל** העניינים שעשה: 18 ואז אמ׳ להם למה הוא דומה
Lc 16,26	היה ה..רעות ועתה לזרו .. ואתה בצער 26	**בכל** אלה הדברים.. ומה גדולה היא תקועה בעבור זה
Lc 21,24	24 עד המכהו ובפי הסכין. ומובאים בשבי	**בכל** העמים. וירושלם תרמס בעד העמים עד שעת
Lc 23,5	הוא עושה באופן שהעם נהפך לאחר מלמד	**בכל** גודיאה מגלליאה ועד כאן. 6 וכאשר פילאט שמע
Lc 23,44	עדן. 44 והיתה כמעט שעה ששית וערפל היה	**בכל** הארץ עד שעה תשיעית. 45 והשמש חשך ומכסה
Lc 24,53	חזרו בירושלם בגודל שמחה 53 והיו במקדש	**בכל** עת משבחים ומברכים השם׳: Expl ת״ם Tit,1
Jn 6,11	הפת בין העם. והדג כמו כן. והיה להם ספקם	**בכל** אשר שאלו. 12 כאשר שבעו אמר לתלמידיו. אספו
Jn 17,23	23 אני בהם ואתה בי בעבור שיהיו אחדים	**בכל** דבר והעולם יכיר שאתה שלחתני. ושאהבת אותם
Lc 7,32	ומדבריים ביניהם ואומרי׳ אנחנו שרנו לכם	**בכלי** ניגון ולא ערב לכם. אנחנו בוכים ואתם אינכם
Mt 11,21	לכם כורושים וביטשידה. אם הנפלאות שנעשו	**בכם** תהיו נעשות בארץ טיר ושידון היו עושים תשובה.
Mt 12,28	ואם אני ברוח האל מגרש השדים א״כ לא בא	**בכם** המלכות שמימיי. 29 ואיך יכול אחד ליכנס בבית
Lc 12,25	מאכילם. כמה אתם שוים יותר מהם: 25 מי	**בכם** יוכל לחשוב יוסיף בקומתו אמה. 26 ואם הדבר
Lc 21,12	בשמים. 12 רק קודם כל אלה הדברים ישלחו	**בכם** ידיכם וירדופכם. וימסרו אתכם בבתי כנסיות
Lc 24,49	מאלה הדברים. 49 ואני אשלח הנדר מאבי	**בכם** ואתם תעמדו בעיר עד שתהיו מלובשים מכח
Jn 1,14	מרצון האל. 14 וכן האל נעשה בשר וישכון	**בכם.** ואנו רואין אורו שאחד הוא לבד. ונולד מן האב
Jn 5,38	קולו ולא ראיתם תמונתו. 38 ואין דברו	**בכם** כי לא האמנתם שהוא שלחו. 39 חפצו הכתיבות
Jn 5,42	42 רק מכיר אני אתכם שאין אהבת האל	**בכם.** 43 אני בא בעולם אב מאבי. ואינכם מקבלים
Jn 8,7	מתמידין לשואלו. קם ואמ׳ להם אותו שנמצא	**בכם** בזולת חטא ישליך האבן הראשונה בה: 8 ופעם
Jn 12,8	ביום קבורתי. 8 כי לעולם יהיו אביונים	**בכם** ואני לא אהיה כל עת עמכם: 9 אז הכירו רוב עם
Jn 12,35	זה בן האדם. 35 אז אמר להם ישאוש עדין יש	**בכם** נר להו בפוד שהנר בכם בעבור שלא תפלו בחשך
Jn 12,35	להם ישאוש עדין יש בכם נר להו בפוד שהנר	**בכם** בעבור שלא תפלו בחשך וערפל. ומי שהולך בחשך
Jn 14,17	אותו. ואינו יודע אותו. רק אתם תכירו כי	**בכם** הוא עתה ובכם יהיה. 18 לא אעזובכם יתומים אני
Jn 14,20	תכירו כי אני הוא כאבי. ואתם בי ואני	**בכם.** 21 השומר מצותי הוא שאוהב אותי ומי שאוהב
Jn 15,4	בעבור הדברים שאמרתי לכם. 4 עמדו בי ואני	**בכם.** כמו שהכף אינה יכולה לעשות פרי מעצמה אם
Jn 15,7	באש ותשרף. 7 אם תעמדו בי ודברי תשמרו	**בכם.** אי זה דבר ודבר תחפצו ותשאלו תשיגו לכם : 8
Jn 15,11	אלה הדברים אמרתי לכם בעבור שגילי יהיה	**בכם** וגילכם יהיה שלם. 12 זהו צווי שתהיה אהבה
Jn 15,16	16 ואתם לא בחרתם אותי. אבל אני בחרתי	**בכם.** ושמתי אתכם בעבור שתלכו ותשאו פרי. ופרייכם
Jn 15,26	26 וכאשר יבא רוח הקדש אותו שאני אשלח	**בכם** מהאב רוח אמת היוצא מהאב הוא יעשה עדות לי.
Lc 13,19	ונעשה אילן גדול עד שעופות השמים נחים	**בכנפיו:** 20 ופעם אחרת אמרה. אמשול לכם משל מלכות
Mc 12,39	נאים שיתנו להם שלום הסוחרים 39 ושישבו	**בכסא** הראשון בבתי כנסיות שיכבדום ושיהיו ראשונים
Lc 11,43	להכניסם. 43 ראוי לכם פרושים שתאהבו לישב	**בכסא** ראשון בתי כנסיות. ושיתנו לכם רוב שלום
Mt 8,5	כפי מתיאו 5 וכאשר ישואש משיח היה נכנס	**בכפר** נחום. בא אחד שר גדול אליו 6 ואמ׳ לו אדון
Mt 17,23	והיו מאד דואגים. 23 וכאשר היו באים	**בכפר** נחום. באו אותם שקמים המכס אל פירו ואמרו
Mc 1,21	בספינה קטנה והלכו אחריו 21 ונכנסו	**בכפר** נחום. ותכף בשבת נכנסו בבית הכנסת שלהם
Mc 2,1	ב׳ כפי שי׳ מרקו 1 ואחרת פעם נכנס	**בכפר** נחום אחר ימים אחדים 2 וכאשר ידעו שהוא היה

Mc 9,32 לא הבינו הדבר והתחילו לשאלו. 32 ובאו **בכפר** נחום. וכאשר היו בבית ישו שאלם מה הייתם
Lc 4,23 רופא מרפא עצמו. רוב דברים ששמענו עשה **בכפר** נחום עושה אתה כן בארצך. 24 ואמ׳ להם באמת
Lc 4,31 30 אבל הוא עבר בתוכם והלך לו 31 והלך **בכפר** נחום עיר גליליאה ושם מלמד להם בשבת. 32
Lc 7,1 1 וכאשר השלים אלה הדברים באזני העם נכנס **בכפר** נחום. 2 ועבד סנטוריאו היה מאד חולה עד שנטה
Jn 2,12 ותלמידיו הכירוהו. 12 אחר אלה הדברים ירד **בכפר** נחום הוא ואמו והאחים והתלמידים. ושם עמדו
Jn 4,46 והיה שם מלך קטן ריגיטו שהיה לו בן חולה **בכפר** נחום 47 וכששמע שישאוש בא מגודיאה בגלליאה
Jn 6,24 לא היה שם ולא תלמידיו. עלו באניות ובאו **בכפר** נאום שואלים ישאוש. 25 וכאשר מצאוהו לעבר
Jn 6,60 60 אלה הדברים אמר בבית הכנסת מלמד **בכפר** נחום. 61 אז רבים מתלמידיו אמרו זה קשה הוא
Mt 20,2 עשה תנאי עמהם מן הערך מפשוט אחד שלחם **בכרם.** 3 וחזר בשוק סביב שעת שלישית היום ומצא
Mt 20,9 עד הראשונים. 9 וכאשר באו אותם שהלכו **בכרם** עד הי״א שעה לקחו כל אחד פשוט. 10 ובאו
Lc 13,6 להם זה המשל. אדם אחד היה לו עץ תאנה **בכרמו** ובא לבקש הפרי ולא מצא. 7 ואמ׳ לשומר הכרם.
Mt 21,28 בנים. ובא הראשון ואמ׳ בן לך היום פעול **בכרמי.** 29 והוא ענה איני רוצה ללכת. אחר נחם והלך
Jn 2,22 שהוא אמ׳ במקדש לבו אמר. 22 [*] והאמינו **בכתיבה** ובדבר שאמר ישאוש: 23 וכאשר היה בירושלם
Mt 7,6 6 אמ׳ ישאוש משיח לתלמידיו. לא תדברו **בכתיבות** הקדושות לפני הבהמות ממאנות ולא תביאו
Jn 21,25 שכל העולם לא יוכל להכיל הספרים שיצטרכו **בכתיבתן.** Expl (תם ונחם ברוך שפטרני)
Mt 12,5 בדת שהכהנים לפעמים שוברים השבתות במקדש **בלא** עון. 6 אמת אני אומר לכם שאותו שהוא בכאן הוא
Mt 22,24 24 אמרו רבי משה אמר אם אחד ימות **בלא** בנים שאחיו יקח אשתו בעבור שיקים זרע אחיו:
Mt 22,25 היו ז׳ אחין והראשון לקח אשה ומת **בלא** זרע ועזב אשתו לאחיו. 26 כמדומה לו השני
Mt 25,35 נתתם לי לאכול. וצמתי ונתתם לי לשתות. **בלא** בית הייתי ואתם נתתם לי לינה. 36 ערום הייתי
Mt 25,38 ונתנו לך לאכול ולשתות. 38 מתי ראינוך **בלא** בית ואספנוך. ונפשט וכסינוך. 39 ומתי ראינוך
Mt 25,43 וצמאתי אשר לא נתתם לי לאכול ולשתות. 43 **בלא** בית הייתי ולא אספתוני. ערום הייתי ולא
Mc 4,19 ואובדן העושרים העולמיים מחניקם ונשארים **בלא** פרי. 20 ואותה שנפלה על טוב הארץ. יחס אותם
Mc 5,26 עברו 26 והוציאוה כל מה שהיה לה ברפואות **בלא** תועלת. שאינה מוצאה. 27 וכאשר שמעה שישאוש
Mc 6,34 וראה העם ריחם עליהם כי הם היו כמו צאן **בלא** רועה והתחיל ללמדם רוב דברים וטובים. 35
Mc 7,2 2 וכאשר ראו יחידי התלמידים שלו אוכלים **בלא** נטילת ידים ביזו אותם 3 כי היהודים אינם
Mc 12,19 אומ׳ שאם אח מאי זה איש ימות ויניח אשתו **בלא** בן שאח הנשאר יקחה לאשה להקים זרע לאחיו. 20
Mc 12,20 לכן שבעה אחים יהיו. הראשון לקח אשה ומת **בלא** בנים 21 ואחר לקחה השני גם זה לא הניח זרע.
Lc 6,49 לפועל דומה הוא לאדם בונה בית על הארץ **בלא** יסוד. ואותו המים מנחל בא והכתו ומיד נפל
Lc 20,28 משה כתב לנו איש שיהיה לו אשה אם ימות **בלא** בנים שאחיו יכול ליקח אותה האשה לו לאשה
Lc 20,29 שיהיו שבעה אחים והראשונים לקחו אשה ומתו **בלא** בנים 30 [*] 31 והשלישי לקחה. וכן כל השבעה
Lc 20,31 [*] 31 והשלישי לקחה. וכן כל השבעה ומתו **בלא** בנים.32 [*] 33 אז בתחיית המתים מאי זה מכל
Mt 12,40 ימים ושלשה לילות. כן יהיה בן הבתולה **בלב** הארץ שלשה ימים ושלשה לילות. 41 גבירי נינוה
Lc 11,18 יפול על בית. 18 ואם שַׁאטָנָאש בעצמו הוא **בלב** ולב איך תעמוד המלכות ההיא. א״כ למה אתם
Jn 12,40 ותקשה לבם בעבור שלא יראו בעינים ויבינו **בלב** ויתבוננו ואני מרפא אותם 41 אלה הדברים אמ׳
Jn 13,2 בקץ אהב אותם: 2 ונעשית הסעודה שהשטן שם **בלב** יודי״ש אשקריוטי שיבגדהו 3 כי יודע היה שכל
Lc 12,45 שמחזיק ישליטהו. 45 אבל אם אותו עבד יאמר **בלבבו** אדוני מתאחר לבא ויתחיל להכות הנערים
Mt 3,9 8 עשו מעשים טובים ותשובה 9 ולא תאמרו **בלבבכם.** אברהם היה אבינו כי אני אומר לכם שהאל
Mt 9,4 ישוש משיח הכיר מחשבתם אמ׳ למה חשבתם רע **בלבבכם.** 5 מהו דבר קל יותר. לאמר חטאתיך נמחלים.
Mc 2,8 בעד הקדוש רוח ואמ׳ להם מה תחשבו **בלבבכם** 9 אי זו היא מלה נקלה לאמר לנטול עונותיך
Lc 5,22 מחשבותיהם ענה ואמ׳ להם למה חשבתם רע **בלבבכם** 23 אי זה דבר הוא נקל אמור עונותיך
Mt 13,15 בעבור זה שלא יראו ולא ישמעו ולא יבינו **בלבבם** ולא ישובו ורפא לו. 16 ועיניכם הם מבורכים
Mc 3,21 וכאשר אותן שלא ראוהו יצאו בחוץ ואומרים **בלבבם** נכבד הוא. 22 וחכמי הדת שבאו מירושלם
Jn 14,12 אינכם מאמינים שאני הוא והאב בי. 12 זה **בלבד** עשוי בעבור שהמעשים שתאמינו: אומר אני לכם
Lc 2,19 בעד הרועים. 19 ומריאה שמה כל אלה הדברים **בלבה.** 20 והעם שבו מודים ומשבחים הש׳. וכל הדברים
Lc 2,51 משועבד להם. ואמו מקיימת כל אלה הדברים **בלבה.** 52 וישאוש מרבה בחכמתו ובשנים ובחן אלהים
Mt 5,28 אומ׳ לכם שכל אדם שיביט אשה ויחמוד אותה **בלבו** כבר עשה ניאוף: 29 אבל אם עֵינְךָ ימנית
Mt 13,22 מזה העולם לאסוף מחנק מדברת הש׳ שזרועה **בלבו** ואינה עושה פרי: 23 אבל אותה שנפלה בארץ
Mt 24,48 על כל טובותיו. 48 ואם העבד הרע יאמר **בלבו** אדוני יעמוד באריכות לבא 49 ויתחיל להכות
Mc 11,23 יאמר להר אחד קום ותכנס בים ולא יפקפק **בלבו** מיד יהיה עשוי. 24 ובעבור אהבתכם אומר אני
Lc 11,38 עמו. ונכנס בבית ישב וחשב. 38 והפרוש אמ׳ **בלבו** למה זה אינו רוחץ ידיו בסעודת הבקר. 39

Lc 15,17 אוכלים ואין נותנין לו: 17 והוא אמ׳ **בלבו** כמה שכירים מרבים באכילה בית אבי. ואני מת
Lc 18,4 4 ולא רצה לעשות. ועבר זמן רב. ואחר אמר **בלבו** ואם שאיני ירא אלהים ואנשים. 5 אמנם כאשר
Mt 7,15 אותה: 15 השמרו לכם מנביאי שקר הבאים **בלבוש** רחלות ובתוכם הם זאבים וטורפים. 16 במעשיהם
Jn 19,2 אחת מקוצים והניחוהו בראש ישו: וכסוהו **בלבוש** ארגמן 3 ובאים אליו ואומרים לו האל יושיעך
Mc 5,30 כי ממנו יצאה נהפך לצד העם ואמ׳ מי נוגע **בלבושי** 31 ואמרו לו תלמידיו אתה רואה שעמך דוחק
Mc 2,6 לך. 6 והיו שם עמו קצת מחכמי הדת וחשבו **בלבם** אומרים 7 איך מדבר כן זה קללה. כי מי יוכל
Lc 1,66 אלה הדברים. 66 וכל אשר שמעו שמוהו **בלבם** ואמרו אי זה יהיה זה הנער כי יד הש׳ היתה בו
Lc Prol,7 כתובים בעד האיונגליאו בגודאה ובעד מתיב **בלוברדיאה** מזורז מהקדש רוח כתב ליונים נאמנים זה
Mt 12,24 זה אמרו זה אינו מגרש השדים כי אם בכח **בלזאבוק** שר השדים. 25 וישואש שיודע מחשבותיהם אמר
Lc 11,18 א״כ למה אתם אומרים שאני מגרש השדים בכח **בלזאבוק.** 19 ואם בבלזאבוק אני מגרש בניכם במה
Lc 6,29 בעד אותן שמכבדין לכם. 29 ואותו שיכך **בלחי** האחד הזמין לו האחרת. ואותו שיחפוץ לגזול
Mt 9,36 36 וכאשר [*] העמים שהיו בצער ושוכבים **בלי** רועה ריחם עליהן.37 ואמר לתלמידיו עת הקציר
Mt 15,22 ישוש צועקת ואומרת רחמנות יהיה לך ממני **בלי** פחד בן דויט. השטן מצער בתי. 23 ולא ענה לה
Lc 1,74 74 יהיה נתון לנו בעבור שיצילנו מאויבינו **בלי** פחד נעבוד אותו 75 בקדושה ובטהרה לפניו כל
Mc 5,5 ואינם יכולים להשקיטו. 5 אבל היה עומד **בלילה** וביום בקברים ובהרים צועק ומכה עצמו
Jn 7,50 הדת ארורה היא: 50 ונקודימוש שבא לישאוש **בלילה** שהיה עמהם אמר להם 51 לא ידעתם שתורתכם
Jn 11,10 כי רואה אור זה העולם. 10 אבל מי שהולך **בלילה** מצער עצמו כי נר אין לו. 11 אלה הדברים
Jn 19,39 בא יוסף [*] 39 [*] עם ניקודימוש לישאוש **בלילה** נושאים תערובת מיררא כמו מאהל ליטרין. 40
Mt 4,18 מתקרב: קפיטולו ט׳ כפי מתיאו 18 ויהי **בלכת** ישואש לים גלילאה ראה שני אחים והם שמעון
Lc 9,62 המשים ידו במחרישה ומביט אחריו אינו ראוי **בלמכות** הש׳. Tit,10 קפיטולו י״א כפי לוקא 1 ואחר
Lc 22,30 בשולחן מלכותי. ותשבו על מגדל התיבות. **בלע׳** טרוניש. תשפטו הי״ב שבטי ישראל. 31 והש׳ אמ׳
Mt 6,1 הוא: Tit 1,6 השמרו לבלתי עשות אמבוה **בלעז** אופנא. ממעשיכם הטובים לפני העם מפני שתהיו
Jn 5,2 עברי ביטשידא ולה חמשה עליות נקראים **בלעז** פרושיש 3 שם שוכבים רוב אנשים חולים עורים
Lc 5,9 חרד הוא. מסובב הוא. וכל אותן שהיו עמו **בלקיחת** הדג שלקחו. 10 ויקומו ויואן בני זבדיב
Mt Prol,3 בעבור דרוש לנפילים. כתב זה האונגילי **בלשון** הקדש כמו זכרון שיניח אל אחיו. כן חוייב
Jn 5,2 חפירה אחת ששם מתקבצים המים מכוסה נקרא **בלשון** עברי ביטשידא ולה חמשה עליות נקראים בלעז
Jn 19,20 שישאוש נתלה קרוב מן העיר היה: והיה כתוב **בלשון** עברי וגריק ולאטי. 21 אז הגמוני היהודים
Lc 9,43 הנער לישאוש השטן הכהו ושברו. 43 וישאוש **בלשמא** הרוח רעה ואחר עשה בידו הסימן הנעשה היום
Mt 15,16 זאת התמונה. 16 והוא אמר להם עדיין אתם **בלתי** שכל: 17 אינכם מבינים שכל מה שנכנס בפה נכנס
Mt 16,8 שחושבים. אמ׳ להם מה תחשבו ביניכם אנשים **בלתי** מאמינים. אתם חושבים בעבור שאין לכם לחם. 9
Mt 19,23 23 וישו אמר לתלמידיו אמיתות אומר דבר **בלתי** אפשרי הוא הכנס העשירים במלכות שממיי: 24
Lc 1,37 עקרה 37 כי שום דבר אינינו שלא יהיה **בלתי** איפשרי לפני הש׳. 38 ואמרה מריאה הנה פה
Lc 11,24 ומי שאינו מאסף עמי מפזר 24 כאשר הרוח **בלתי** נקי יוצא מן האדם הולך במקומות מחפש מנוח
Lc 17,1 י״ח כפי לוקא 1 ואמ׳ לתלמידיו דבר **בלתי** איפשרי הוא שלא יבואו צרות. אבל אוי למי
Lc 24,11 הדברים 11 ונראו להם דברים אלו כדברים **בלתי** מוסכמין להם. ולא האמינו אותם. 12 ופירו קם
Lc 24,31 נפתחו והכירוהו בבציעת הפת. ואחר היה **בלתי** נראה בעיניהם. 32 והם אמרו ביניהם לבינו.
Jn 7,49 אינם מאמינים בו. 49 אבל זאת הסיעה **בלתי** יודעת הדת ארורה היא: 50 ונקודימוש שבא
Jn 20,27 פה וראה ידי ושים ידך לצדי ולא תהיה **בלתי** מאמין ותהיה נאמן. 28 ענה אליו טומאש ואמ׳
Lc 12,6 אותו תיראו: 6 חמשה לחם שהם שלו נמכרין **במאה** ערכין ואחד מהם לא נשכח לפני האל. 7 ושערכם
Lc 11,20 בעבור זה הם יהיו שופטיכם: 20 אבל אני **במאמר** האל מגרש השדים. אמת שמלכות הש׳ בא. 21
Mt 5,25 השופט. והשופט ימסור אותך ביד עבדו ותושם **במאסר** 26 באמת לא תצא משם עד השלמך אפילו החוב
Mt 18,30 30 והוא לא רצה הקשיבו. אבל הלך ושם אותו **במאסר** עד שיפרע החוב. 31 וכאשר עבדי האדון ראו זה
Mc 15,7 גר אחד עשה רציחה. ובעבור הרציחה הושם **במאסר.** 8 ובא העם והתחיל לבקשו כמו שהוא יודע
Lc 12,58 והשופט יתנך ביד השוטר. והשוטר יתנך **במאסר.** 59 אני אומ׳ לך שלא תצא משם עד שתשוב אל
Lc 23,19 והנח לנו ברבאן. 19 והוא היה איש ששמוהו **במאסר** בעד בגידה שעשה בעיר ובעד רציחה. 20 ופילאט
Lc 23,25 והניח להם אותו שבעבור רציחה ובגידה הוסר **במאסר** שהם שאלוהו ונתן להם ישאוש כרצונם. 26
Lc 9,56 הנפשות אלא להושיען. ונסעו משם והלכו **במגדול** אחד 57 ובעודם הולכים בא אדם אחד ואמ׳
Lc 17,12 עובר בתוך שמריאה וגלליאה. 12 וכשנכנס **במגדול** אחד באו אליו עשרה אנשים מצורעים שעומדים
Lc 24,13 ממה שנעשה. 13 והנה שנים מהם הולכים **במגדול** שהיה רחוק מירושלם ארבעים מילין שנקרא
Jn 11,30 מהרה והלכה אליו 30 ועדיין לא בא ישאוש **במגדול** אבל עדיין היה באותו מקום שמרטא באה אליו:

Lc 10,38 תעשה כן. 38 ונעשה בעוד שהולכים נכנס **במגדל** אחד. ואשה ששמה מריאה קבלו בתוך ביתה 39
Mt 14,15 הוא חרב ושעה היא מועברת להניח לֶכֶת העמים **במגדלים** ויקנו אוכל. 16 וישוש ענה להם אין צריך
Mt 6,26 אינם זורעים ולא קוצרים. ולא מאספים **במגורות.** אביכם שבשמים נותן להם לחם וחיים ואינכם
Mt 3,12 והנה הוא ינקה את גורנו ויאסוף חִטָתוֹ **במגורתו.** והתבן ישרף באש נצחי. קפיטולו ו׳ כפי
Lc 3,17 ויקח כלי מנשף וינקה גרונו ויאסוף החטה **במגורתו** וישרוף התבן באש שלא תכבה 18 ורוב דברים
Mt 13,30 אותם במשואות ושרפו אותם. והחטים אספו **במגורתי:** 31 משל אחר אמר להם מלכות שמים הוא דומה
Mt 3,1 ה׳ כפי מתיאו 1 בעת ההיא בא הטובל **במדבר** גודיאה דורש 2 ואומר עשות תשובה כי המלכות
Mt 3,3 3 זהו מה [*] נתנבא. אמר קול א׳ יקרא **במדבר** ישרו הדרכים לפני אדונינו והתהפכו אליו 4
Mt 4,1 ז׳ כפי מתיאו 1 אז ישואש משיח מוצא **במדבר** בעד הקדש רוח בעבור היותו מנוסה מהשטן 2
Mt 11,7 התחיל לאמר אל עם ג׳ואן. למה יצאתם רואות **במדבר** חשבתם שהוא יהיה כמו קנים תוהים שהרוח
Mt 15,33 33 ואמרו לו התלמידים אנה נמצא כ״כ פת **במדבר** שישבעו כמה עם. 34 ואמר להם ישואש כמה פת
Mt 24,26 קודם הזמן. 26 ולכן אם אדם לכם יאמר שהוא **במדבר** אל תרצו לצאת. ואם אדם לכם יאמר הוא בזאת
Mc Prol,6 מהלב. בהתחלה דבר מהנבואה מהקול שקורא **במדבר.** זהו זואן בן זכריה שליח הש׳ מלמד ההתבשרות
Mc 1,3 שיפנה הדרך שלך לפניך. 3 אחת קול תקרא **במדבר** שתאמר הכינו דרך האדון. ישרות תעשו דרכי
Mc 1,4 ישרות תעשו דרכי האדון. 4 היה זואן **במדבר** טובל ודורש טבילת תשובה לכפרת עונות. 5
Mc 1,12 ערב לי ואהוב. 12 ותכף נהגו הקדוש רוח **במדבר.** 13 שם התענה מ׳ יום ומ׳ לילה והשטן מנסהו
Mc 1,35 מכירים אותו. 35 וקם בבקר ויצא והלך לו **במדבר** ושם התפלל. 36 והלכו אחריו שימון ואותם
Mc 1,45 ליכנס בהחבא בעיר אך חוייב עמוד בחוץ **במדבר** ושם מתקבצין עמים מכל הצדדין: Tit,2
Mc 6,31 מה שעשו ולמדו 31 וישאוש אמ׳ בואו ונלך **במדבר** ונחו מעט כי רב עם הולך וחוזר ולא היה לו
Mc 8,4 ענו מאי זה מאכל יוכלו לשבוע זה העם **במדבר** 5 וישאוש שאלם כמה ככרות פת לחם יש לכם.
Lc 3,2 היתה נעשית המלה מאל עלי יואן בן זכריה **במדבר.** 3 ובא יואן בכל ממלכות גודיאה. דורש טבילת
Lc 3,4 שכתו׳ בספר דברי ישעיה הנביא. קול קורא **במדבר** פנו דרך האל עשו ישרות דרכיו. 5 כל הגאיות
Lc 4,1 מהקדוש רוח נסע מגורדא והונהג בעד הרוח **במדבר** 2 ועומד שם ארבעים יום ונתנסה בעד הש׳. ולא
Lc 4,42 שהוא משיח 42 והבקר אור יצא משם והולך **במדבר** והעמים מחפשים אותו. ובאו עדיו ומחזיקים בו
Lc 5,16 מחלייהם. 16 וישאוש משיח נסע משם ונכנס **במדבר** להתפלל לשם. 17 ונעשה היה באחת הימים
Lc 7,24 יואן התחיל לאמר לעמים למה יצאתם ראות **במדבר.** השוקים שנועות לכל רוחות. 25 אבל אי זה
Lc 8,29 ברזל ובעבותות. וכשהקשרים נשברים מובא **במדבר** בכח השדים. 30 וישאוש שאלו מה שמך. והוא
Lc 15,4 צאן ונאבדה אחת מהם לא יניח תשעים ותשעה **במדבר** וילך לאותה שאבד עד שימצאה. 5 וכאשר ימצא
Jn 1,23 אומ׳ מעצמך. 23 ענה אני הוא קול הקורא **במדבר** ישרו דרך הש׳. כמו שאמ׳ ישעיה הנביא. 24
Jn 3,14 שהוא בשמים: 14 כמו שמשה נשא והגביה הנחש **במדבר:** כן חוייב שבן האדם יהיה נשא 15 בעבור שבני
Jn 6,31 זו מלאכה אתה עושה. 31 אבותינו אכלו המן **במדבר.** כפי שכתוב לחם שמים נתן להם לאכול. 32 אז
Jn 6,49 48 אני הוא פת חיים. 49 אבותיכם אכלו פת **במדבר** ומתו. 50 זהו שירד מן השמים בעבור שזה
Lc 1,80 80 והנער היה גדל וחזק ברוח הקדש ועומד **במדברות** עד העת שהראה עצמו לישראל: Tit,2 קפיטולו
Mt 7,2 תלמידיו. אל תדינו ואל תהיו נדונים. 2 כי **במדה** שתפרעו כך תהיו נפרעים. 3 אתה רואה הקיסם
Jn 3,34 הש׳ מדבר דבר. כי השם׳ אינינו נותן הרוח **במדה.** 35 האב אוהב הבן והכל נתן בידו. 36 מי
Mt 25,17 ה׳ אחרים. 17 ואותו שקיבל שנים עשה **במדומה** ורוח אחרים שנים. 18 ואותו שקבל א׳ הלך
Lc 8,34 34 ומדבר ההוא כאשר ראוהו הרועים ספרוהו **במדינות** ובעיירות. 35 ואנשי המדינות יצאו לראות
Mt 2,23 ונזהר בחלומו ללכת לארץ גלליאה 23 ויגר **במדִינַת** נאזריט שתהיה נשלמת הנבואה שאמרה הוא יקרא
Lc 10,40 משיח ושמעה דבריו 40 מרטא מתחזקת לטרוח **במה** שצריך לו [*]. [*] לכן תאמר לו שיעזרני. 41
Lc 11,19 בלזאבוק. 19 ואם בבלזאבוק אני מגרש בניכם **במה** מגרשים אותם בעבור זה הם יהיו שופטיכם: 20
Lc 12,17 והאדם חושב בעצמו אומר מה אעשה שאין לי **במה** אאסוף טובתי ופירותי. 18 ואמ׳ אעשה זאת אהרוס
Lc 12,22 משתדלים לבקש אוכל לנפשכם. ואל תאמרו **במה** תלבשו גופכם. 23 כי הנפש חשובה יותר מאכילה
Lc 14,34 34 המלח הוא טוב. אבל אם המלח ריקנית. **במה** ינתן הטעם: 35 לא בעפר ולא בזבל ולא בדבר
Jn 11,32 כשראהו נפלה לרגליו ואמרה לו אדון אם אתה **במה** שעבר היית פה אחי לא היה מת. 33 אז ישוש
Lc 7,4 עבדו. 4 ואותם שבאו לישאוש חילו פניו **במהירות** אומרים לו ראוי אתה שתתן זה להם 5 כי הוא
Lc 8,33 מן האיש ההוא. ונכנסו בפרים והפרים הלכו **במהירות** ונכנסו ביאור ושם נחנקו. 34 ומדבר ההוא
Mt 21,33 מגדל אחד בתוכה. ואח״כ שְׂכָרָה לעובד והלך **במהלך** אחד. 34 וכאשר בא עת לקנות הפירות שלח
Mc 12,1 בה מגדל אחד ושכר אותה לעובדי אדמה והלך **במהלך** ארוך. 2 וכששב בעתו שלח עבדיו לעובדים לקחת
Mc 13,34 ידעתם הזמן לא השעה 34 כמו שהאיש שהולך **במהלך** ועוזב ביתו ונותן יכולת לעבדיו ומצוה לחוש
Jn 8,36 החטא עומד לנצח: 36 ואם הבן עושה רצונכם **במהרה** תהיו חפשים: 37 אני יודע שאתם בני אברהם.

Lc 11,51 מזאת האומה 51 מדם הבל עד דם זכריה שנשפך **במובח** ובבית כן. ולכן אני אומ׳ אליכם ידרש מזה
Mt 22,33 מהחיים. 33 וכאשר שמע העם זה היה תימה **במוסר** שלו. 34 והפרושים שמעו שהצדוקים היה להם
Lc 4,32 מלמד להם בשבת. 32 והיו נבהלים ומתמיהין **במוסרו** כי דברו היה בעוז. 33 ואדם אחד היה לו השד
Mc 13,9 9 אז: שִׁמְרוּ עצמכם כי הם יוליכו אתכם **במועצותיכם** ובבתי כנסיותיהם יכו אתכם: ויעמדו
Mt 23,20 או המזבח. שהמקדש המתן. 20 כי מי שנשבע **במזבח** נשבע בעד כל הדברים שהם עליו. 21 או שנשבע
Mt 2,2 מלך היהודים שנולד כי אנחנו ראינו כוכבו **במזרח.** ובאנו עם מנחות להשתחות לפניו. 3 ויהי
Mt 2,9 לדרכם. והיה הולך לפניהם הככב אשר ראו **במזרח.** עד שעמד על המקום אשר הילד שם. 10 ובראותם
Jn 13,5 ולקח סדין וחגרו 5 אחרי כן שם מים **במזרק** אחד. והתחיל לרחוץ רגלי התלמידים. וקנחם
Mt 10,29 יכול שום בגיהנם: 29 שני צפרים נמכרים **במחצה** ואחת מהם לא תפול לארץ בזולת אב שלכם. 30
Lc 9,62 62 וישאוש אמ׳ אליו האיש המשים ידו **במחרישה** ומביט אחריו אינו ראוי בלמכות הש׳.
Lc 24,4 גוף ישאוש משיח. 4 ובעוד שהן היו נבהלות **במחשבותיהן** על זה. הנה ששני גברים עמדו סמוך להם
Lc 1,51 עושה דברים חזקים בזרועו והוא מבזה הגאים **במחשבת** לבו. 52 והוא משפיל החזקים והגבוהים
Mt 8,6 גדול אליו 6 ואמ׳ לו אדון בני שוכב חולה **במטה** מחולי גדול והוא נטול 7 ואמ׳ לו ישואש משיח
Mt 24,41 בית הריחים האחת יקח והאחרת יניח. ושתים **במטה** אחת. האחד ילקח והאחד יניח. 42 לכן הקיצו כי
Mc 2,3 ובאו אליו ד׳ אנשים נושאים אדם אחד נטול **במטה.** 4 וכאשר לא יכלו לעשות ממנו דורון לפניו
Mc 2,4 לפניו עלו על הבית והחריבוהו ועלו למעלה **במטה** והביאֶהו לפני ישאוש. 5 וכאשר ישאוש ראה
Lc 11,7 אל תצערני. הנה הדלת סגורה ובני הם עתה **במטה** איניני יכול לקום לתת לך הפת. 8 ואם הוא
Lc 17,34 אומר לכם שאותו יאבד אומ הלילה יהיו שנים **במטה** אחת. האחד יתפש והאחד יעזב: 35 [*] 36
Mc 6,55 ישאוש 55 ומיהרו כל הארץ להביא החולים **במטות** כאשר שמעו שהוא שם 56 באי זו עיר או מדינה
Mt 9,2 ובא בעירו 2 ונדרו לו אדם אחד נטול שוכב **במטתו.** וישאוש משיח רואה אמונתם אמ׳ לנטול בן
Lc 5,18 לרפא אותם. 18 והנה אנשים נושאים איש אחד **במטתו** ובקשו לשומו לפנים ולהניחו לפני ישאוש 19
Jn 6,29 ואמ׳ להם. זאת היא פעולות האל שתאמינו **במי** שהוא שלח אותי. 30 אז אמרו לו אי זה אות אתה
Jn 9,7 העינים שלו מאותו טיט. 7 ואמ׳ לו לך ורחץ **במי** שלוח. שר״ל שלוח. אז הלך וטבל שם וראה
Jn 12,44 צעק ואמ׳ מי שהאמין בי אינו מאמין רק **במי** ששלחני. 45 מי שרואה אות רואה מי ששלחני. 46
Mc 6,19 לך החזק באשת אחיך 19 ואירודיאש לקחו **במיאוס** ואורבו בעבור שתוכל המיתו. אבל אינה יכולה
Lc 16,14 יכולים לעבוד השם׳ וה.. 14 והפרושים שהם **במידת** הכילות והגללים שמעו אלה הדברים והוציאו
Mt 3,11 פרי טוב יכרת וישרף. 11 אני טובל אתכם **במים** במקום תשובה. והבא אחרי חזק ממני ואיני ראוי
Mc 1,8 ראוי לחלוץ שרוך נעליו. 8 אני טובל אתכם **במים** הוא יטבול אתכם מהקדוש רוח. 9 ושעשה באותן
Lc 3,16 16 ענה יואן ואמ׳ לכולם אני טובל אתכם **במים** אבל יבא יותר חזק ממני שאיני ראוי לחלוץ
Jn 1,26 26 יואן ענה להם ואמר. אני טובל אתכם **במים.** רק באמצעכם עומד אותו שאינכם מכירים אותו
Jn 1,31 שהיה מפורסם בישראל בעבור זה באתי ומטביל **במים** 32 וג׳ואן עשה לו עדות. אומ׳ אני ראיתי הרוח
Jn 1,33 עליו. 33 [*] אבל אותו ששלחני שאטביל **במים** הוא אמר לי אותו שעליו תראה הרוח יורד עומד
Jn 21,6 שימו הרשתות הלאה ותמצאו. אז שמו הרשתות **במים** ונכנס בהם גודל רבוי דגים ולא יכלו למשוך. 7
Lc 21,16 קרובים. ובעד אוהבים. וינגשו קצת מכם **במיתה.** 17 ותהיו ארורים מכל אדם בעבור שמי. 18
Mt 9,16 אז יצומו: 16 אין אדם מכפיל בגד חדש **במלבוש** ישן. כי אם כן יעשו כן ממחה המלבוש ועושה
Mc 2,21 משים בגד חדש במלבושו הישן. בדרך אחרת **במלבוש** הבגד שובר הישן. ויותר גדול קרע נעשה. 22
Lc 5,36 לכם משל. שום אדם לא יחליף מלבוש חדש **במלבוש** ישן. כי אם יעשהו הישן נשבר וחדש אינו מתי
Mc 2,21 ימים רבים. 21 שום אדם אינו משים בגד חדש **במלבושו** הישן. בדרך אחרת במלבוש הבגד שובר הישן.
Jn 19,24 האומרת חלקו מלבושי ביניהם ושמו גורלות **במלבושי.** והפרושים עשו אלה הדברים. 25 ואם ישאוש
Lc 8,44 שוה לה. 44 ונגשה לישוש ובאה אחריו ונגעה **במלבושיו.** ומיד נעצר הדם. 45 וישאוש משיח אמ׳
Lc 7,25 איש מלובש מרוב בגדים. והנה אותן שנתלבשו **במלבושים** יקרים ובתענוג הנם מלכים בבתיהם 26 אבל
Lc 20,46 לתלמידיו 46 השמרו מהסופרים שחפצים ללכת **במלבושים** נאים ואוהבים שיתנו להם שלום רב ברחובות
Lc 24,4 על זה. הנה ששני גברים עמדו סמוך להם **במלבושים** לבנים ומזריחים 5 והנשים כאשר יראו
Mc 6,48 יחיד נכנס. 48 וישו רואה אותם מצטערים **במלחות** כי הרוח היה להם מנגד. ובא אליהם סביב חצי
Mt 5,19 המצות הקטנות או ילמד לשברם יהיה קטן **במלכות** שמים. אבל מי שילמדה ויקימנה. גדול יהיה
Mt 5,19 שמים. אבל מי שילמדה ויקימנה. גדול יהיה **במלכות** שמים. 20 ואני אומר לכם באמת שאם לא תהיו
Mt 5,20 צדיקים יותר מהחכמים והפרושים לא תכנסו **במלכות** שמים. 21אתם שמעתם מה שנאמר לראשונים לא
Mt 7,21 לתלמידיו כל אותן שיקראוני אדון לא יכנסו **במלכות** שמימיי אבל אותן שעושין רצון אבי יכנסו
Mt 7,21 שמימיי אבל אותן שעושין רצון אבי יכנסו **במלכות** שמימיי: 22 רבים יאמרו באותו היום אדון
Mt 8,11 וממערב. וינוחו עם אברהם יצחק ויעקב **במלכות** שמים. 12 ובני ישראל יהיו מושפלים חוצה

Mt 13,43 שנים. 43 אז יזרחו הצדיקים כמו השמש **במלכות** אב שלהם. מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 44
Mt 18,1 התלמידים לישאוש אומרים מי גדול מכולנו **במלכות** שמים. 2 וישאוש קרא נער קטן א׳ והניחו
Mt 18,3 שאם לא תשובו ותהיו כמו זה הנער לא תכנסו **במלכות** שמים. 4 ואותו שישפיל כמו זה הנער יהיה
Mt 18,4 4 ואותו שישפיל כמו זה הנער יהיה גדול **במלכות** שממיי. 5 ומי שישען נער אחד כזה בשמי אותי
Mt 19,23 אומר דבר בלתי אפשרי הוא הכנס העשירים **במלכות** שממיי: 24 ועוד אמ׳ לכם שנות עניין נקל
Mt 19,24 הוא גמל בנקב המחט עבור מעשיר אחד שיכנס **במלכות** שמימיי: 25 וכאשר התלמידים שמעו זה היו
Mt 21,31 לכם שהעוגבים עצמם והזונות ילכו לפניכם **במלכות** השם. 32 כי זואן בא מראה דרך משפט ולא
Mt 26,29 זה הגפן. עד אותו יום שאשתהו עמכם מחדש **במלכות** אבי. 30 וכאשר אמרו הודאה זהו שעשו חינות
Mc 10,15 15 אמת לכם אני אומר. שום אדם לא יכנס **במלכות** שממיי אם לא יהיה שפל ותמים ויהיה כמו
Mc 10,23 דבר נמנע שאיש שיהיו לו מעות הרבה יתנם **במלכות** שמים. 24 והתלמידים נבהלו מדבריו. וישאוש
Mc 10,24 כבד שאיש שיבטח מאד בעושרו יוכל ליכנס **במלכות** האל. 25 יותר דבר נקל הוא עבור גמל אחד
Mc 10,25 הוא עבור גמל אחד בנקב המחט שאיש עשיר **במלכות** שמים. 26 והם היו תמהים. אומרים ביניהם.
Mc 14,25 שאני לא מיין הגפן עד שאשתה מאומן חדש **במלכות** אבי. 26 וכאשר עשו חינות יצאו בהר הזתים.
Lc 7,28 נולד גדול מיואן טבול. אבל מי שהוא קטן **במלכות** שמים גדול ממנו. 29 וכל העם והעו
Lc 8,37 למי שלא ראהו. 37 ורוב העם היושב **במלכות** גדיאי נורוס בקשו מישו שילך לו ולא יעמוד
Lc 9,11 העמים הלכו אחרי ישאוש וקבלם ומדבר עמהם **במלכות** השם׳. ומרפא החולים 12 והיום מתחיל לרדת.
Lc 13,28 כאשר תראו אברהם יצחק ויעקב וכל הנביאים **במלכות** הש׳. ואתם תהיו נגרשים בחוץ 29 ויבאו
Lc 13,29 ממזרח וממערב ומאגילו ומאבשטרו ויסובו **במלכות** הש׳. 30 והנה אותם שהיו ראשונים [*] 31
Lc 14,15 הדברים אמר לו מאושר יהיה מי שיאכל פת **במלכות** הש׳. 16 וישאוש אמ׳ אליו אדם אחד עשה
Lc 18,24 אי איפשר הוא שאותן שיש להם ממון שיכנסו **במלכות** שמים. 25 יותר דבר נקל הוא שיעבור הגמל
Lc 18,25 שיעבור הגמל בנקב המחט מאדם עשיר שיכנס **במלכות** שמים. 26 ואותן ששמעו אלה הדברים אמרו ומי
Lc 19,12 שמים. 12 ואז אמר אדם אחד מעולה הלך **במלכות** אחד מאד רחוק בעבור שיקח מלכות לעצמו
Jn 3,5 ישאוש אמת אני אומר לך שום אדם לא יכנס **במלכות** שמים רק אותו שפעם אחרת יהיה נולד ממים
Jn 11,54 לא היה הולך בפרסום בין היהודים. רק הלך **במלכות** קרובה אל המדבר בעיר שנקראת אפרים ושם
Mt 16,28 שהם פה לא ימותו עד שיראו בן האלוה בא **במלכותו:** Tit,17 קפיטולי מ״ג כפי מתיאו 1 ואחר ה׳
Mt 20,21 שאחד מבני ישב לצד ימינך. והאחד לשמאלך **במלכותך.** 22 אז ענה ישוש ואמ׳ אינכם יודעים מה
Lc 23,42 לישו אדון יהיה לך זכרון ממנו כשתבוא **במלכותך.** 43 וישוש אמ׳ אליו באמת אני אומ׳ לך
Mt 27,15 דבר. ופילאטו תמה: 15 ופילאט שוטר היה לו **במנהג** להניח נפש אחת אותה שהיהודים שואלים. 16
Mc 4,21 תחת הדרדור ולא תחת המטה אבל מניחו אדם **במנורה.** 22 שום דבר לא נסתר ונעלם שלא יהיה ניכר.
Jn 6,10 רבה היתה באותו המקום וישבו האנשים. והיו **במספר** כמו חמשת אלפים. 11 אז לקח ישאוש הככרות
Mt 8,26 26 וישאוש אמ׳ להם. למה אתם יראים עם **במעט** אמונה. וקם וצוה לרוח ולים שינוחו ותכף היה
Mt 14,31 31 ותכף ישאוש שלח היד ולקחו. ואמ׳ איש **במעט** אמונה למה חששת. 32 וכשעלה [*] 33 [*] בקרון
Lc 12,28 מלבישו כן כמה וכמה שמלביש אתכם. למה אתם **במעט** אמונה. 29 ואל תחפצו לבקש מה תאכלו ומה תשתו
Lc 13,22 בתוך הקמח עד שיתעכל שיתחמץ הכל. 22 והלך **במעיינות** ובמגדלים והלכו נגד ירושלם. 23 ואמ׳ לו
Jn 8,53 אבינו שמת והנביאים שמתו. מי משבח אותך **במעלות** אלו כי אם אתה בעצמך: 54 ענה ישאוש אם אני
Lc 11,48 המיתום 48 באמת אתם מעידים שהחכמתם **במעשה** אבותיכם שהמיתום ואתם חוצבים קבריהם. 49
Mt 7,16 בלבוש רחלות ובתוכם הם זאבים וטורפים. 16 **במעשיהם** תכירום. כי לא יכול אדם ללקוט מסנה
Mt 7,20 שאינו עושה פרי טוב יהיה כרות ושרוף. 20 **במעשיהם** תכירום: עו׳ קפיטולו כ״ג כפי מתיאו 21
Jn 3,20 מארר הנר. ואינו בנר בעבור שלא יהיה נתפש **במעשיו.** 21 אבל מי שעושה אמת בא אל הנר בעבור
Jn 18,30 30 וענו ואמרו אם זה האיש לא היה רע **במעשיו** לא היו מביאין אותו אליך: 31 אז אמר
Lc 1,6 6 והיו שניהם צדיקים לפני האל. עומדים **במצות** ובצדק השם׳ בזולת שום רבה. 7 ולא היה להם
Mt 12,5 קראתם בדת שהכהנים לפעמים שוברים השבתות **במקדש** בלא עון. 6 אמת אני אומר לכם שאותו שהוא
Mt 21,12 הוא נביא נזאריט מגליליאה. 12 ונכנס ישו **במקדש** האל וגרש כל אותן שקונים ומוכרין והפך
Mt 21,15 הדת ראו הנפלאות שעושה והנערים צועקים **במקדש** אומרים מהולל יהיה בן דוד היו כעוסים. 16
Mt 23,16 לכם פרנסים עורים שאומרין שאותן שנשבעין **במקדש** דבר אין נשבעין. אבל אותו שעושה נדר לתת
Mt 23,21 בעד כל הדברים שהם עליו. 21 או שנשבע **במקדש** נשבע בכל מה שהוא ממנו. 22 ומי שנשבע בשמים
Mt 26,55 עצים תפוש אותי. כל היום הייתי עמכם מלמד **במקדש** ולא תפשתוני. 56 אבל כל זה הוא נעשה בעבור
Mt 27,5 ענו מה לנו אתה תראהו 5 וזרק הל׳ פשיטין **במקדש** והלך לו. 6 ושרי הכהנים לקחו הל׳ פשיטין
Mc 2,26 הוא וחיילותיו כאשר נרעבו. 26 שהוא נכנס **במקדש** תחת אביתר שר הכהנים ואכל לחמי הקדש אותם
Mc 11,11 המלך מושיע משמים: 11 ונכנסו בירושלם **במקדש** והביט כל מה שהיה בפנים. ובערב הוא יוצא

Mc 11,15 תלמידיו 15 ובאו לירושלם: וכאשר נכנס **במקדש** התחיל לגרש המוכרים והקונים במקדש וקניות
Mc 11,15 נכנס במקדש התחיל לגרש המוכרים והקונים **במקדש** וקניות החלפנים ושולחנות אותם שמוכרים
Mc 11,16 מלמעלה למטה. 16 ולא עזב נשוא אי זה משא **במקדש** 17 ומלמדם ואומ׳ להם אינו כתוב שבית שלי
Mc 11,27 26 [*] 27 ומיד נכנסו בירושלם: וכאשר הלך **במקדש** קרבו אליו שרי הכהנים והחכמים מאותתים
Mc 12,35 לעשות לו שום קושיא. 35 ועונה ישוש ומלמד **במקדש.** מה אומרים החכמים מאותתים ממי הוא בן 36
Mc 14,49 ומקלות תפוש אותו. 49 כל היום הייתי עמכם **במקדש** מלמד ולא תפשתוני. זה נעשה להשלים הכתיבות.
Lc 1,9 יצא בגורל שיתן לבונה. וכאשר נכנס **במקדש** הש׳. 10 וכל העם היו בחוץ מתפללים בשעה
Lc 1,21 שם ממתין זכריא ומתמיהים למה מתעכב עומד **במקדש.** 22 וכאשר יצא מן המקדש לא היה יכול לדבר
Lc 1,56 עם אלישבק כמעט ג׳ חדשים. ואחר שבא בביתה **במקדש** 57 אלישבק יש לה ללדת יהיה נשלם ותלד והיה
Lc 2,27 חי. 27 ובא ברוח אל המקדש. וכאשר נשאוהו **במקדש** אביו ואמו בעבור שיעשו כפי מנהג דתו. 28
Lc 2,46 לירושלם לבקשו. 46 ביום השלישי מצאוהו **במקדש** יושב באמצעם מקשיב אותם ושואלן. 47 וכל
Lc 18,10 ומבזים האחרים. זה הדבר 10 שני אנשים עלו **במקדש** להתפלל שם. האחד פרוש והאחד עולמיי. 11
Lc 19,45 שלא הכרת עת פקודתך: 45 וכאשר נכנס **במקדש** התחיל לגרש משם הקונים. 46 והוא אמ׳ להם
Lc 19,47 אותה מערת גנבים: 47 והיה מלמד כל היום **במקדש.** ושרי הכהני׳ והסופרים ושרי העמים אבו
Lc 20,1 לוקא 1 ונעשה באחד הימים ישאוש קבץ העם **במקדש** ומגיד. ונתאספו שרי הכהנים והסופרים עם
Lc 21,37 שעתידין לבא. עומד בן האדם 37 ביום מלמד **במקדש.** ובלילה יוצא משם עומד בהר נקרא הר הזתים.
Lc 21,38 נקרא הר הזתים. 38 וכל העם קם בבקר ובא **במקדש** בעבור שישמעוהו. Tit,22 קפיטולו כ״ג כפי
Lc 22,53 יצאתם בסכינים ובעצים: 53 כל היום הייתי **במקדש** ולא שלחתם יד בי. רק זאת היא שעתינו ועוז
Lc 24,53 חזרו בירושלם בגודל שמחה 53 והיו **במקדש** בכל עת משבחים ומברכים השם׳: Expl ת״ם
Jn 2,14 פסח היהודים ועלה ישאוש בירושלם. 14 ומצא **במקדש** אנשים מוכרים צאן ובקר ויונים. 15 וכאשר
Jn 2,21 אומ׳ בג׳ ימים תעשהו. 21 ומה שהוא אמ׳ **במקדש** לבו אמר. 22 [*] והאמינו בכתיבה ובדבר שאמר
Jn 5,14 מן העם שהיה באותו מקום. 14 וישאוש מצאו **במקדש** ואמ׳ לו הנה אתה בריא מכאן ואילך לא תחפוץ
Jn 7,14 בעבור היהודים. 14 אבל בתוך החג עלה ישו **במקדש** ומלמד. 15 ומתמיהים היו היהודים ואומרים
Jn 7,28 לא ידע אדם אנה הוא: 28 אז צעק ישאוש **במקדש** ומלמד ואומ׳ ואותי ידעתם מאין אני. ידעתם
Jn 8,2 הלך להר הזתים 2 ולמחר בבקר בא פעם אחרת **במקדש.** וכל העם באו אליו ויושב ומלמד להם. 3
Jn 8,20 אלה הדברים דבר ישו משיח בגאסיפילסי מלמד **במקדש** ושום אדם לא תפשו. כי עדיין לא באה שעתו:
Jn 10,23 נאמרו בירושלם וחורף היה. 23 והולך ישאוש **במקדש** באכסדרת שלמה. 24 אז היהודים הקיפוהו.
Jn 11,56 לטהר עצמם. 56 אז שאלו ישאוש עומד **במקדש** שהיה מדבר בעצמו מה אתם חושבים שלא בא ביום
Mt 3,11 טוב יכרת וישרף. 11 אני טובל אתכם במים **במקום** תשובה. והבא אחרי חזק ממני ואיני ראוי
Mt 13,5 ובאו מקצת עופות ואכלום. 5 ומקצת נפלו **במקום** אבנים שלא היה שם מאד עפר ותכף צמחו כי לא
Mt 24,15 תראו שקוץ משומם שנ׳ בדניאל נביא עומד **במקום** הקדש אותו שקורא יביניהן א״כ הוא. 16 אותן
Mt 25,24 אני יודע שאתה איש קשה ואכזרי. אתה קוצר **במקום** שלא זרעת ומלקט מה שלא פזרת 25 ופחדתי
Mc 2,14 וכל העם בא והוא מראה וילונים. 14 ועובר **במקום** אחד ראה לוי לרגליו והוא מטיו יושב בשלחן
Mc 4,5 לדרך ובאו עופות ואכלום. 5 ואחרים נפלו **במקום** אבנים שלא היה בו עפר רב ומיד יצא 6 ויבש
Mc 6,32 לאכול. 32 ועלו בספינה הקטנה והפילו עצמם **במקום** חרב 33 ורבים עמים שראו אותם הכירוהו
Mc 13,14 נושע. 14 וכאשר תראו השקוץ שומם עמוד **במקום** שאין ראוי. אותו שקורא יבינהו. ואז אותן
Lc 6,17 שהיה בוגד. 17 וירד מן ההר עמהם ועמד **במקום** חרב וסייעת תלמידיו ורוב עם מכל גודיאה
Lc 9,10 משיח כל הדברים שעשו. וישאוש לקח אותם **במקום** אחד נקרא בינשידא. 11 והדבר ההוא כאשר
Lc 11,1 קפיטולו י״ב כפי לוקא 1 ונעשה שישו התפלל **במקום** אחד. וכאשר סיים תפלתו אמ׳ אחד מתלמידיו
Lc 11,33 מנינוה. 33 המדליק העששית אינו מניחה **במקום** נחבא ותחת כיסוי. רק מניחה על המנורה בעבור
Lc 12,3 באור ומה שדברתם באוזן בסוד יהיה נדרש **במקום** גבוה. 4 ואני אומר לכם אוהבים אל תיראו
Lc 14,10 מטה מטה. 10 רק כאשר תהיה נקרא לך ושב **במקום** היותר אחרון בעבור כשיבוא אותו שזימן לך
Jn 13,33 שעדין הם עמכם. [*] אינכם יכולים לבא **במקום** שאני הולך שם. ועתה אני אומ׳ לכם 34 מצוה
Jn 20,12 מלובשים לבן יושבין אחד בראש ואחד ברגלים **במקום** ששם הונח גוף ישאוש משיח 13 ואמרו לאותה
Jn 20,25 בידים תקיעת המסמרים ואני משים אצבעי **במקום** המסמרים ואינִי משים ידי לצדו איני מאמין.
Jn 21,18 זקן תשלח ידך ואחר ילך אחריך וינהגך **במקום** שלא תחפוץ. 19 ואז אמר רמז באיזו מיתה עתיד
Mt 26,52 האזן. 52 ואז ישאוש אמ׳ אליו חזור הסכין **במקומו** כל איש שיכה בסכין. בסכין ימות. 53 חושב
Lc 16,23 23 ... בצער ונגיסה. ... וראה מרחוק ול.. **במקומו.** 24 וצעק . .. אברהם חמול עלי ושלח לי
Mt 12,1 ל״ח כפי מתיאו 1 אז ישואש עובר בשבת אחת **במקומות** זרועים. והתלמידים רעבים לקחו מהשבולים
Mt 12,43 משלמה: 43 וכשהשטן יוצא מן האדם הוא הולך **במקומות** קשים בקש מנוח ואין מוצא. 44 אז הוא אומ׳

Mc 2,23 חדשים: 23 ונעשה פעם אחרת שהוא עובר **במקומות** זרעים בשבת ותלמידיו התחילו לשבור
Lc 11,24 24 כאשר הרוח בלתי נקי יוצא מן האדם הולך **במקומות** מחפש מנוח ואינו מוצא אותה [*] 25 [*]
Lc 21,11 ומלכות נגד מלכות. 11 ורעש גדול יהיה **במקומות.** ומגפות ורעב בחרדות. ואותות גדולים
Mt 26,75 כופר בו שלש פעמים ויצא בחוץ ובכה מאד **במר:** Tit,27 קפיטולו נ״ג כפי מתיאו 1 וכאשר בא
Mt 27,19 האדם ההוא הצדיק כי דברים רבים אני ראיתי **במראה** בעבורו. 20 ושרי הכהנים והזקנים הזהירו העם
Mc 5,6 עצמו באבנים. 6 וכאשר ראה ישו מרחוק בא **במרוצה** והתפלל לו 7 אומר בקול גבוה. מה לך עשות
Jn 20,3 תלמיד האהוב. ובאו לקבר ושניהם הלכו **במרוצה.** 4 רק התלמיד האהוב הלך יותר מהרה ובא
Lc 22,62 פעמים תהיה כופר בי. 62 ויצא לחוץ ובכה **במרירות.** 63 והעם התופשים בו לעגו עליו מכים אותו
Mt 26,4 קאיפש 4 ועשו עצה נגד ישאוש איך יוכלו **במרמה** המיתו. 5 ואמרו לא נעשה ביום חג בעבור שלא
Jn 5,46 והוא משה שבו היא תקותכם. 46 ואם תאמינו **במשה** תאמינו באולי לי. 47 אבל אם לאותיותיו אינכם
Mt 13,30 לקטו ראשונה הקמשונים. וקשרו אותם **במשואות** ושרפו אותם. והחטים אספו במגורתי: 31 משל
Lc 7,46 אתה לא משחת ראשי בשמן. וזאת משחה רגלי **במשיחה.** 47 ובעבור זה אני אומ׳ לך כי לא תהיו
Jn 11,2 2 והיתה אותה מריאה שמשחה ישוש משיח **במשיחה** וקנחה רגליו בשערות ראשה. האח שהוא לזריט
Jn 19,40 גוף ישאוש וקשרוהו בסדינין ומשחו הגוף **במשיחות** טובות ויקרות כמו שנהוג ליהודים לחנוט.
Mc 6,13 13 ומבריאים המשוטנים וממרקים החולים **במשיחת** שמן מבורך. 14 וכאשר שמע אירודיש בפירסום
Jn 16,25 יהיה שלם: 25 אלה הדברים אמרתי לכם **במשל** לכם רק בגלוי אגי אגידהו לכם מאבי 26 באותו
Mt 13,35 תהיה נשלמת הנבואה אומרת אני אפתח את פי **במשלים** ואדבר דברים נסתרים מעולם: 36 ואז הניח
Lc 12,38 ויעשה עמהם שיסבו וישרתם. 38 ואם יבא **במשמר** שני או שלישי וימצאם כן מאושרים הם העבדים
Lc 1,61 שיהיה שמו יואן. 61 ואמרו לה אין ראוי **במשפחתך** שתהיה לך כזה השם. 62 ועשו סימן לאביו
Jn 5,24 ששלחני יהיו לו חיים נצחיים. ולא יבא **במשפט.** אבל יעבור ממות לחיים. 25 אמת אומר אני
Lc 21,4 יותר מכולכם. 4 כי כל אלו מהשפעתם שמו **במתן** האל. אבל זאת ממה שפיחתה ויש לה חסרון שמה
Mt Prol,28 אריה שקם חי אחר מיתתו. נשר שעלה לשמים. **בן** אדם רומז אנושות. עגל גלחות. אריה מלכות. נשר
Mt 1,1 כפי שי׳ מתיאו 1 זה ספר תולדות משיח **בן** דויט בן אבראם. 2 אבראם הוליד ישאק. ישאק
Mt 1,1 שי׳ מתיאו 1 זה ספר תולדות משיח בן דויט **בן** אבראם. 2 אבראם הוליד ישאק. ישאק הוליד יקוף.
Mt 1,20 מלאך הש׳ נראה אל יוסף בחלום אמר יושאף **בן** דויט אל תירא לקחת מרים אשתך כי מה שהרתה הרתה
Mt 1,21 אשתך כי מה שהרתה הרתה מרוח קדש. 21 ותלד **בן** יקרא שמו ישואש כי יושיע עמו מעונותיהם. 22
Mt 1,23 על ידי הנביא 23 הנה העלמה תהר ויולדת **בן** אחד ויהיה שמו עמנואל. ר״ל הש׳ם יהיה עמנו. 24
Mt 4,3 לו רעב 3 בא אליו השטן וא״ל אם אתה הוא **בן** האלוה תאמר לאבנים האלו שישובו לחם. 4 ויען
Mt 4,6 על גובה בית המקדש 6 ואמ׳ לו אם אתה הוא **בן** האלוה הפיל עצמך למטה כי כתוב הוא האל מצוה אל
Mt 8,29 הדרך. 29 וצועק אומר מה לך לעשות ממני **בן** דוד ישאוש משיח. באת לפני קודם זמן בעבורי
Mt 9,2 וישאוש משיח רואה אמונתם אמ׳ לנטול **בן** יהיה לך אמונה בשם חטאתיך הם נמחלים. 3 ומקצת
Mt 9,27 אחריו קוראים ואומרים יהיה לך חמלה ממנו **בן** דויט. 28 וכאשר בא אל הבית באו העורים אליו.
Mt 10,23 אני אומר לכם שלא תגמרו עיירות ישראל אשר **בן** האלוה יבא לתלמיד. 24 כי התלמיד אינו על הרב:
Mt 12,8 שום עת אתם לא תענישו השוגגים. 8 כי **בן** האלוה הוא אדון עדיין מהשבת. 9 וכאשר היה
Mt 12,18 שנאמר בעד ישעיה הנביא אומ׳ 18 רואה אתה **בן** שלי אשר אני בחרתי ואהובי שערב מאד לנפשי. אני
Mt 12,23 23 וכל העם תמה וראה ואמ׳ איך אינו זה **בן** דויט: 24 וכאשר הפרושים שמעו זה אמרו זה אינו
Mt 12,40 בבטן הדג שלשה ימים ושלשה לילות. כן יהיה **בן** הבתולה בלב הארץ שלשה ימים ושלשה לילות. 41
Mt 13,37 37 וענה ואמר אותו שזורע טוב זרע הוא **בן** הבתולה. 38 השדה הוא העולם וטוב הזרע הם
Mt 13,41 הקמשונים ושורפן כן יהיה בקץ העולם. 41 **בן** האלוה ישלח מלאכיו. כל האישקנדליזאטש ממלכותו
Mt 13,55 יש לזה כמה חכמה וכמה כח 55 אינינו זה **בן** נפח ואינינו כנגד אמו וקרוביו ג׳יקמי ויושאף
Mt 14,33 בקרון באו והתפללוהו אומרים אמת אתה הוא **בן** האלוה 34 ותכף לקחו ארץ בגינטזאריט. 35 וכאשר
Mt 15,22 ואומרת רחמנות יהיה לך ממני בלי פחד **בן** דויט. השטן מצער בתי. 23 ולא ענה לה דבר:
Mt 16,16 16 וענה שימון פירו ואמר אתה הוא משיח **בן** אל חי. 17 וישו ענה ואמ׳ אליו אשריך שימון בר
Mt 16,28 כי מקצת מאלו שהם פה לא ימותו עד שיראו **בן** האלוה בא במלכותו: Tit,17 קפיטולי מ״ג כפי
Mt 17,12 ולא הכירוהו. אבל עשו ממנו כל רצונם. כן **בן** האלוה יסבול המות בעבורם. 13 ואז השכילו
Mt 17,21 21 והוא עמד בגליליאה. אמ׳ להם ישו **בן** אלוה יהיה נבגד ונמסר בידי החטאים 22
Mt 19,28 אמיתות לכם שנמשכתם אחרי שבסוף העולם אשר **בן** השם׳ יבא ישב בבית צלמו. שאתם תשבו על אותן
Mt 20,28 ירצה להיות ראשון יהיה עבדכם. 28 כל כך **בן** האלוה לא בא להיות נעבד: אבל בעבור עבוד
Mt 20,30 לדרך ושמעו ישו עובר וזעקו אומרים ישואש **בן** דוד יהיה לך חמלה ממנו. 31 והעם גוערים בהם
Mt 20,31 בהם תשתוקו. והם ביותר חוזק צועקים ישאוש **בן** דוד יהיה לך חמלה ממנו. 32 וישוש קראם מה אתם

Mt 21,5 הנה מלכך בא שפל יושב על האתון ועיר **בן** שלה. 6 הלכו התלמידים ועשו כמו שצום ישאוש. 7
Mt 21,9 והחיל שהולכים עמו צועקים אומרים הושיענו **בן** דוד ברוך יהיה אותו שעתיד לבא בשם אדונינו
Mt 21,15 והנערים צועקים במקדש אומרים מהולל יהיה **בן** דוד היו כעוסים. 16 ואמרו לו שומע אתה מה
Mt 21,28 אחד היו לו עשרה בנים. ובא הראשון ואמ׳ **בן** לך היום פעול בכרמי. 29 והוא ענה איני רוצה
Mt 22,42 42 ולכן לכם מה דומה משיח ממי יהיה **בן.** אמרו מדוד. 43 אמ׳ ישאוש ואיך ולמה דוד קראו
Mt 23,35 נשפך על הארץ. מדם הבל צדיק עד דם זכריה **בן** ברכיה אותו שהרגתם בין המקדש והמזבח: 36
Mt 24,27 שיוצא ממזרח ונראה עד מערב כ״כ היה ביאת **בן** האלוה. 28 ובאי זה מקום שיהיה הגוף שם יאספו
Mt 24,30 וכחות השמים ינועו. 30 אז יראה אדם סימן **בן** האלוה בשמים. ואז יילילו כל שבטי הארץ. ויראו
Mt 24,30 בשמים. ואז יילילו כל שבטי הארץ. ויראו **בן** הבתולה בא בעבי השמים. ברב כח וצלם ודמות 31
Mt 24,37 37 וכן כאשר היה בזמן נח כן יהיה בביאת **בן** הבתולה. 38 כי כמו שהיה בזמן קודם המבול
Mt 24,39 עד שהמבול בא והרג את כלם. כן יהיה ביאת **בן** הבתולה. 40 אז יהיו שנים בשדה האחד יקח והשני
Mt 25,31 ושם יסבול בכי והרעשת שיניים: 31 כאשר **בן** האלוה יבוא בצלם יקרו וכל המלאכים עמו אז ישב
Mt 26,24 הוא יבגדני. 24 ואיש ההולך עמי יבגוד **בן** האלוה. כמו שהתנבא ממנו. אוי לו לאדם שבעבורו
Mt 26,24 כמו שהתנבא ממנו. אוי לו לאדם שבעבורו **בן** הבתולה יהיה נבגד: דַבַר טוב היה לו אם נולד לא
Mt 26,63 אני משביעך באל חי שתאמר לנו אם אתה משיח **בן** אל חי 64 וישאוש אמ׳ אליו אתה אומר. אמיתות
Mt 26,64 אתה אומר. אמיתות אומר לכם שעדיין תראו **בן** הבתולה יושב לימין צד האל ובא כענני שמים. 65
Mt 27,40 המקדש ובשלשה ימים תבנהו. תושיע עצמך אם **בן** אלוה אתה ירד מן השתי וערב. 41 וכמדומה לדברים
Mt 27,43 באל שיצילהו אם ירצה כי הוא אומ׳ אני **בן** האלוה. 44 וכמדומה לדברים אלו מחירופין. היה
Mt 27,54 וזה שנעשה יראו בחוזק אומרים באמת זהו **בן** האלוה. 55 והיו שם רבות בנות שעומדות מרחוק
Mc Prol,6 דבר מהנבואה מהקול שקורא במדבר. זהו זואן **בן** זכריה שליח הש׳ מלמד ההתבשרות מישאוש משיח בעד
Mc 1,1 שי׳ מרקו 1 זהו האונגליאו מישאוש משיח **בן** האלוה 2 כמו כן שהוא כתוב בישעיה נביא אמר הנה
Mc 2,28 האדם והאדם לא בעבור השבת. 28 ובעבור זה **בן** האלוה אדון מכל מה שהוא בעולם ומהשבת: Tit,3
Mc 3,12 שרואים אותו כרעו צועקים ואומרים 12 אתהו **בן** האלוה וישאוש גערם שלא יגלוהו. 13 וישו עלה
Mc 3,17 אחיו. וקרא שם להם. זהו בינאטגיש ר״ל **בן** מהעליון אלוה 18 ואנדריב ופיליף וטומאוש ומתיב
Mc 5,7 7 אומר בקול גבוה. מה לך עשות ישאוש ממני **בן** האלוה עליון אני משביעך באל חי שלא תצערני 8
Mc 6,3 ומאין לו הכח שמהידים יוצא. 3 אינו הוא **בן** נפח אחד ומריאה וקרוביו יקומו ויוסף ויודא
Mc 8,38 אותי. 38 ודברו בזאת האומה מנאפת חטאה **בן** הבתולה יכירהו לפני השם׳ האב כאשר יבא באורו
Mc 9,30 שאדם ידעהו 30 ומלמד לתלמידיו ואומ׳ להם **בן** האלוה יהיה נבגד ונמסר ביד הרעים והם ימיתוהו.
Mc 10,47 קרוב לו [*] 47 [*] והתחיל לצעוק. ואמ׳ **בן** דויט יהיה לך חמלה ממני. 48 [*] [*] 49 וישאוש
Mc 12,19 שאם אח מאי זה איש ימות ויניח אשתו בלא **בן** שאח הנשאר יקחה לאשה להקים זרע לאחיו. 20 לכן
Mc 12,35 במקדש. מה אומרים החכמים מאותתים ממי הוא **בן** 36 דויט אמ׳ מתנבא ממנו אמר האדון לאדוני שב
Mc 13,26 מן השמים וכחות השמים ינועו. 26 אז יראו **בן** האלוה בא מן השמים בכח גדול ואורה: 27 ואז
Mc 14,21 אחד מהשנים עשר שמשים היד עמי בקערה. 21 **בן** האלוה הולך כמו כן שהנבואה אומרת. אוי לו לאדם
Mc 14,21 כן שהנבואה אומרת. אוי לו לאדם אשר בעדו **בן** הבתולה יהיה נבגד. דבר טוב היה לו לאותו האיש
Mc 14,61 אחרת הכהן הגדול הגדול שאלו אמר אתהו **בן** משיח בן השם הברוך. 62 וישאוש אמ׳ להם אני
Mc 14,61 הכהן הגדול הגדול שאלו אמר אתהו בן משיח **בן** השם הברוך. 62 וישאוש אמ׳ להם אני הוא. ותראו
Mc 14,62 הברוך. 62 וישאוש אמ׳ להם אני הוא. ותראו **בן** האלוה לימין כח האל בא בעבי השמים. 63 והכהן
Mc 15,39 היה מועבר בקול גדול אמר זה האיש היה **בן** האל. 40 והיו שמה מקצת נשים שבאו מרחוק
Lc 1,7 ובצדק השם׳ בזולת שום רבה. 7 ולא היה להם **בן** או בת כי אלישבק היתה עקרה. ושניהם היו מאד
Lc 1,13 כי תפלתך נשמעת ואשתך אלישבק תלד לך **בן** ותקרא שמו יוחנן. 14 ותהיה שמחה וגיל לך ורבים
Lc 1,31 הש׳. 31 תדעי כִי אַתְּ תהר בבטנך ותלדי **בן** שתקראי שמו ישאוש. 32 זה יהיה גדול ויהיה נקרא
Lc 1,32 שמו ישאוש. 32 זה יהיה גדול ויהיה נקרא **בן** מהאל עליון. ואדונינו הש׳ יתן לו קתדראת הש׳
Lc 1,35 ומה יהיה שיולד ממך יהיה קדוש ויהיה נקרא **בן** [*]. 36 והנה אלישבק קרובתיך הרתה בן בזקנותה.
Lc 1,36 בן [*]. 36 והנה אלישבק קרובתיך הרתה **בן** בזקנותה. וזהו החדש השישי לאותה שהיא נקראת
Lc 1,57 יש לה ללדת יהיה נשלם ותלד והיה לה **בן.** 58 ושמעו השכנים וקרובים מאותה המעולה חסדיה
Lc 2,26 הקדש שלא יראה מות עד שיראה ישאוש משיח **בן** אל חי. 27 ובא ברוח אל המקדש. וכאשר נשאוהו
Lc 3,2 בקיאפש היתה נעשית המלה מאל עלי יואן **בן** זכריה במדבר. 3 ובא יואן בכל ממלכות גודיאה.
Lc 3,8 אומ׳ לכם שהאל יכול מאבנים אלו החזיר חי **בן** אברהם 9 כי הגרזן כבר עברה לשורש העץ. לכן כל
Lc 3,23 בהתחלת שלשים שנה והיו סבורים הכל שהוא **בן** יוסף. שם היה עלי. 24 שם היה מאטיב. [*] שם
Lc 4,3 נרעב 3 והשטן בא אליו ואמ׳ לו אם אתה **בן** אל חי אמור לאבנים האלה שישובו לחם. 4 וישוש

Lc 4,9	גבוה מהמקדש ואמ׳ לו השטן אם אתה הוא	בן האלוה תפיל עצמך וענה לו 10 כתו׳ הוא שמלאכיו
Lc 4,22	של חן היוצאים מפיו ואומרין אינינו זה	בן יוסף. 23 וישאוש אמ׳ להם אמת הוא. אתם תאמרו
Lc 4,34	נזוריט שבאת להשמידנו. אני יודע שאתה הוא	בן האלוה: 35 וישאוש לחשו אומ׳ שתוק וצא מן האדם:
Lc 4,41	מרבים זועקים ואומרים אתה הוא משיח	בן האלוה. וגוער אותם כי יודעים שהוא משיח 42
Lc 5,24	או אמור קום ולך. 24 אבל בעבור שתדעו כי	בן אלוה יש לו יכולת בארץ לעזוב החטאים. אמ׳ אל
Lc 6,5	רק הכהנים. 5 ואומ׳ לכם מה אדון הוא	בן האדם. ועוד מהשבת. 6 ונעשה היה עוד משבת אחת
Lc 6,22	ויארורכם ויגרשו שמכם כמו הרע. בעבור טעם	בן האדם 23 ישמחו באותו היום ותנשאו. כי שכרכם
Lc 7,12	קרב בשער העיר. הנה שנושאים מת אחד שהיה	בן אלמנה ולא היה לה עוד. ורב עם מן העיר הולכים
Lc 8,28	בקול גדול ואומר מה לך ישאוש לבא אלי	בן האל מאד עליון מבקש אני ממך שלא תצערני 29 כי
Lc 8,42	ישאוש משיח וחלה פניו שיבא אל ביתו 42 כי	בן היה לו שחולה למות זה שנים עשר שנים. ויקר
Lc 9,20	אני. ענה שימון פירי ואמר אתה הוא ישאוש	בן אל חי. 21 וישאוש צום לבל יגידו לשום אדם. 22
Lc 9,26	וישמיד עצמו. 26 והמבזים אותי ודברי	בן האב יבזם כשיבואו בידו והאב והמלאכים. 27
Lc 9,44	שימו לבבכם אלה הדברים העתידים לבא.	בן האדם יהיה נמסר בידי אדם. 45 ולא הבינו מלת
Lc 9,56	להם אינכם יודעים מאי זה רוח אתם. 56	בן האדם לא בא לאבד הנפשות אלא להושיען. ונסעו
Lc 10,6	תאמרו תחלה שלום יבא בבית הזה. 6 ואם שם	בן השלום. עליו ינוח שלומכם. ואם לא יחזור עליכם.
Lc 10,30	אמ׳. אדם אחד יורד מירושלם ביריחו ובא	בן גנבים והפשיטוהו והכהו הכאת חבורות. והלכו להם
Lc 11,30	30 כי כמו שיונה היה אות למלחים. כן יהיה	בן האדם לזאת המשפחה ויענישם: 31 מלכת שבא מקצות
Lc 12,10	האל.9 [*] 10 וכל אדם שיאמר דבר כנגד	בן האדם והוא נמחל לו. מי שיקלל רוח הקדש לא
Lc 12,40	40 ואתם עמדו כי בשעה שלא תחשבוה יבא	בן אדם: 41 ופירו אמ׳ לו אדון אמור לנו זה הדבר
Lc 17,24	שהשמש זורח תחת השמים ומזריח. כי יהיה	בן האדם ביומו. 25 אכן ראשונה חוייב לו לסבול רוב
Lc 17,26	הזה 26 וכאשר נעשה בימי נח כן יהיה בימי	בן האדם 27 אוכלים ושותים לוקחים נשים ועושין
Lc 18,8	ולילה ולא יהיה לו חמלה מהם. 8 [*] אכן	בן האדם בא תאמינו שימצא אמונה בארץ. 9 ואומרים
Lc 18,38	עובר באותו מקום. 38 והעור קרא ישאוש	בן דוד יהיה לך רחמנות עלי. 39 ואותן שהולכין עמו
Lc 18,39	מקללין אותו שישתוק. והוא עור ביותר צועק	בן דוד חמול עלי. 40 וישאוש עמד וצוה שיביאו לו
Lc 19,9	לו היום נעשה שלום בזה הבית בעבור שזה	בן אברהם 10 בא לבקש מן האדם להושיע מה שהיה
Lc 19,30	קרוב לנו בו תכנסו ותם ותמצאו עיר אחד	בן אתון קשור שלעולם לא רכב עליו אדם. התירו קשרו
Lc 20,41	והוא אמר להם איך אתם אומרי׳ שמשיח הוא	בן דוד 42 ודוד אמר בספר המזמורי׳ האדון אמר
Lc 20,44	רגליך. 44 א״כ דוד קורהו אדון איך הוא	בן 45 ושומע כל העם. אמר לתלמידיו 46 השמרו
Lc 21,27	העולם. כי כחות השמים ינועו. 27 אז יראו	בן האדם שיבא בענן עם עב גדול ובגודל צלם דמותו.
Lc 21,36	לברוח כל אלה הדברים שעתידין לבא. עומד	בן האדם 37 ביום מלמד במקדש. ובלילה יוצא משם
Lc 22,22	הנה יד המוסר אותי היא בשולחן. 22 ובאמת	בן האדם כפי שהוא אפס הולך. אכן אוי לאותו אותו:
Lc 22,48	שישקהו. 48 וישאוש אמר אליו בנשיקה תבגוד	בן האדם. 49 וראו אותם שסביב היו מה שעתיד לבוא:
Lc 22,69	תענוני. ולא תעזבוני. 69 בעבור זה יהיה	בן האדם יושב לימין כח השם׳. 70 ואמרו כולם אם כן
Lc 22,70	לימין כח השם׳. 70 ואמרו כולם אם כן אתה	בן האלוה. וישאוש אמ׳ אתם אומרים שאני הוא. 71
Jn 1,1	קפיטולו ראשון כפי ש׳ יואן 1 בהתחלה היה	בן האלוה. ובן האל עם האל. ובן האל היה אלוה: 2
Jn 1,18	ראה לעולם האל. הבן אחד לבד. ילוד שהוא	בן האב. זהו אלוה אחד. הוא ספרו 19 וזהו עדות
Jn 1,34	הקדש. 34 ואני ראיתיו עושה עדות שזהו	בן האל. 35 וביום אחר פעם אחרת עמד יואן ושנים
Jn 1,42	והביאו אל ישאוש. וישאוש מביטו אמ׳ שימון	בן יואן אתה תמיה נקרא כיפאש ר״ל פירא. 43 ולמחר
Jn 1,45	נאט נאטנאליב ואמ׳ לו אנחנו מצאנו ישוש	בן יוסף נזוריט. אותו הוא שממנו כתב משה בדת
Jn 1,49	ראיתיך. 49 ענה לו נתנאל ואמר ר׳ אתה הוא	בן האלוה. אתה הוא מלך ישראל. 50 ענה ישאוש ואמר
Jn 1,51	שתפתחו ומלאכי אלהים עולים ויורדים על	בן האדם: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי ש׳ יואן 1 וביום
Jn 3,13	ואין מי שעלה שמים אם לא ירד מן השמים:	בן האדם שהוא בשמים: 14 כמו שמשה נשא והגביה הנחש
Jn 3,18	נדון. כי אינו מאמין בעולם האחד לבד נולד	בן האלוה: 19 וזהו עין לב נר בא לעולם ואוהבים
Jn 4,46	יין. והיה שם מלך קטן ריגיטו שהיה לו	בן חולה בכפר נחום 47 וכששמע שישאוש בא מגודיאה
Jn 5,25	שתבא שעה ועתה היא שהמתים ישמעו קול המת	בן האל. ואותן שישמעוהו יחיו. 26 כי כמו שהאב יש
Jn 5,27	27 ונתן לו יכולת לעשות משפט כי הוא	בן אדם: 28 אל תתמהו מזה כי עדיין תבא שעה שבה כל
Jn 6,42	פת שירדתי מן השמים. 42 ואמרו אינינו זה	בן יוסף מהאב והאם שאנו מכירים באיזה אופן הוא
Jn 6,54	להם. אמת אני אומר לכם אם לא תאכלו בשר	בן האדם. ולא תשתו דמו לא יהיה לכם חיים. 55 ומי
Jn 6,63	אמונתם אמר מי מבהיל אתכם 63 אם תראו	בן האדם עולה שם שהיה ראשונה: 64 הרוח הוא שמחיה
Jn 6,70	ואותך אנחנו מאמינים. והכרנו שאתה משיח	בן האל: 71 וישאוש ענה להם. לא אני לכם שנים עשר

Jn 8,28	אביו: 28 אז אמ׳ ישוש להם כי תנש תנשאו	**בן** האדם תכירו שאני הוא ודבר אני עושה מעצמי רק
Jn 9,21	נפתחו עיניו וראה לא ידענו: שאלו אותו כי	**בן** דעת הוא ומדבר מעצמו. 22 אלה הדברים אמרו האב
Jn 9,23	23 בעבור זה אמרו אביו ואמו שאלו הבן כי	**בן** שנים הוא: 24 אז שאלו פעם אחרת האדם שעמד
Jn 10,36	אתם אומרים שאני מחרף ומגדף. כשאמרתי אני	**בן** אלים. 37 אם לא הייתי עושה פעולות אבי הייתם
Jn 11,27	אמרה אדון כן אני האמנתי שאתה הוא משיח	**בן** אל חי שבא בזה העולם. 28 וכאשר אמרה אלה
Jn 12,14	הושענא זהו מלך ישראל. 14 וישאוש מצא עיר	**בן** אתון וישב עליו. כמו שכתוב 15 אל תראי בת ציון
Jn 12,15	אל תראי בת ציון הנה מלכך בא יושב על עיר	**בן** אתון. 16 זה לא הכירו תלמידיו בתחלה. רק כאשר
Jn 12,34	שבן האדם יהיה מורם מן הארץ מי הוא זה	**בן** האדם. 35 אז אמר להם ישאוש עדין יש בכם נר להו
Jn 13,31	לילה. 31 אז כשיצא אמר ישאוש עתה הוא זך	**בן** האדם והאל זך [*] 32 [*] בו. והאל יזכך הוא
Jn 17,12	שנתת לי שמרתי. ואחד מהם לא נעדר. כי אם	**בן** האבדון למען תהיה הכתיבה נשלמת. 13 אך עתה
Jn 18,15	אחר הלכו אחר ישאוש. ואותו תלמיד היה	**בן** בית להגמון ונכנס עם ישאוש בהיכל ההגמון. 16
Jn 18,16	עומד בדלת בחוץ. אז יצא התלמיד האחד שהיה	**בן** בית להגמון ושנכנס עם ישאוש. ואמר אל השוערת
Jn 19,7	כפי דתינו הוא חייב מיתה. כי עושה עצמו	**בן** אלוה: 8 אז כאשר פילאט שמע זה הדבר היה לו פחד
Jn 20,31	אלו נכתבים למען תאמינו שישאוש משיח הוא	**בן** האל. ולמען שאתם תאמינום יהיה לכם חיים בעולם
Lc 5,37	הישן. 37 ושום אדם אין לו לשום יין חדש	**בנאד** ישן. כי אם יעשהו היין חדש משבר הנאדות
Lc 5,38	והיין נשפך. 38 אבל יין חדש ראוי לשים	**בנאד** חדש והיין והנאדות מתקיימין. 39 ושום אדם
Mt 9,17	בו קרע מאד רע. 17 אין אדם משים יין חדש	**בנאדות** ישנים. כי אם יעשה כן כל הנאדות יהיו
Mt 9,17	יהיו אבודים. אבל משים איש היין החדש	**בנאדות** החדשים ושניהם נשמרים: קפיטולו ל״א כפי
Mc 2,22	גדול קרע נעשה. 22 ואין אדם משים יין חדש	**בנאדות** ישנים. כי הנאדות ישנים מתבקעים והיין
Jn 6,45	אקימהו ביום היותר אחרון. 45 כי כתוב הוא	**בנביאים.** והיו כולם מלומדים מהאל. כל איש השומע
Lc 12,48	שלא הכירו ועשה דברים הגונים היה מוכה	**בנגעים** מועטים. ואדם שדבר גדול ינתן לו דבר גדול
Lc 7,5	שתתן זה להם 5 כי הוא אהוב עמנו. והוא	**בנה** לו בית הכנסת 6 וישאוש הולך עמהם. וכאשר היה
Mc 1,5	אותן שהיו ממלכות יהודה וירושלם וטובלן	**בנהר** ירדן ומתודים על עונותיהם. 6 וזואן היה לבוש
Mc 1,9	שבא ישאוש נזוריט מעיר גליליאה והיה טובל	**בנהר** הירדן בעד זואן. 10 ותכף שיצא מהמים. ראה
Mt 7,9	ימצא. והדופק יכנס. 9 מי מכם אם ישאלהו	**בנו** לחם יתן לו אבנים. 10 ואם ישאלהו דג יתן לו
Mt 21,37	כמו כן שעשו לאחרים: 37 באחרונה שלח להם	**בנו** ואמ׳ הם ישאו כבוד לבני. 38 וכאשר העובדים
Mt 22,45	45 א״כ אם דוד קראו אדוניו איך הוא	**בנו.** 46 ושום אחד מהם לא היה יכול לענות דבר.
Mc 12,6	עו׳ שלח אחר ואותו המיתו. [*] 6 ועו׳ שלח	**בנו** מאד יקר ואמ׳ אולי ישאו כבוד לבני 7 והעובדים
Mc 12,37	37 אם כן אם דוד קראו אדוניו איך הוא	**בנו.** וכל העם שומעין אותו ברצון. 38 וישאוש
Lc 1,54	טוב ועוזב העשירים רקים. 54 פודה ישראל	**בנו** זוכר מחסדיו 55 כמו שנדר לאבותינו לאברהם
Lc 2,7	היו שם ימי מריאה מלאו ללדת 7 וילדה שם	**בנו** ראשון נולד. וקפלו בבגדים והניחו באבוס
Lc 10,11	צאו ברחובות ואמרו. 11 גם העפר שנאסף	**בנו** אנחנו מסירים לתתו לכם. רק תדעו שמלכות האל
Lc 24,32	ביניהם לבינו. היה נשרף בקרבינו שדבר	**בנו** בדרך. ולמדנו הכתיבות. 33 וקמו באותה שעה
Jn 3,17	יהיו לו חיים נצחיים: 17 כי האלוה לא שלח	**בנו** בעולם בעבור שישפוט העולם. רק בעבור שהעולם
Jn 4,5	שנקראת סיכאר סמוך למקום שנתן יעקב ליוסף	**בנו** 6 והיתה שם עין יעקב. וישאוש לואה מן הדרך
Jn 4,47	בא מגודיאה בגלליאה הלך אליו שירד להבריא	**בנו** כי מסוכן היה למות. 48 אז אמר ישאוש אליו. לא
Jn 17,21	אחד כמו שאתה אב בי ואני בך: בעבור שאותם	**בנו** יהיו דבר אחד. למען שהעולם יאמין שאתה
Mc 2,22	והיין משתפך. אבל יש לשים יין חדש	**בנודות** חדשים: 23 ונעשה פעם אחרת שהוא עובר
Lc 4,29	לעיר. ונהגוהו בראש ההרים על אותן שהעיר	**בנויה** בעבור שישאלוהו. 30 אבל הוא עבר בתוכם והלך
Mt 27,55	באמת זהו בן האלוה. 55 והיו שם רבות	**בנות** שעומדות מרחוק אותן שהלכו עם ישאוש דגליליאה
Lc 8,3	קוזן מורשה אירודיש ושושאמה. ושאר רבות	**בנות** ששרתו ישאוש מרשותן. 4 ועמים רבים נאספו
Lc 4,16	בבתי כנסיותיהם ונתעלה בעד כולם. 16 ובא	**בנזוריט** ששם נתגדל ונתנס כמנהגו לבית הכנסת בשבת.
Jn 1,46	כתב משה בדת ובנביאים: 46 ואמ׳ לו נתנאל	**בנזוריט.** יכול להיות אי זה דבר טוב. אמר לו פליף
Mt 3,13	ו׳ כפי מתיאו 13 אז בא ישאוש מגליליאה	**בנחל** ירדן לזואן שיטבול אותו. 14 וזואן היה מונעו
Mt 3,9	אומר לכם שהאל יכול להחיות מאלה האבנים	**בני** אברהם. 10 הגרזן מונח לשורש העץ. וכל עץ
Mt 3,17	בצורת יונה 17 ותצא בת קול ותאמר זהו	**בני** אהובי ערב לי: Tit,4 קפיטולו ז׳ כפי מתיאו 1
Mt 5,9	יראו השם: 9 אשרי אנשי השלום כי הם יקראו	**בני** השם: 10 אשרי הסובלים הרדפות צדק כי מהם יהיה
Mt 5,45	רע והתפללו על רודפיכם 45 מפני שתהיו	**בני** אביכם שבשמים. המוציא שמשו על הטובים והרעים.
Mt 8,6	בא אחד שר גדול אליו 6 ואמ׳ לו אדון	**בני** שוכב חולה במטה מחולי גדול והוא נטול 7 ואמ׳
Mt 17,5	ובת קול אחת באה מתוך הענן אומרת זהו	**בני** אהובי אותו שמאד ערב לי. והם שומעים. 6 וכאשר

Mt 20,20 חי ביום השלישי: 20 ואז נגשה אליו אם **בני** סבאדיב עם בניה מתפללין מחלים אותו ושאלה מתן
Mt 23,31 הנביאים 31 א״כ אתם הם עדים לעצמכם שאתם **בני** מי שהמיתו הנביאים 32 ואתם ממלאים מדת
Mt 27,9 ולקחו שלשים פשיטי כסף זהו ערך שערכו **בני** ישראל 10 וקנו מהם שדה יוצר. כן כמו אדונינו
Mt 27,56 היתה מריאה מקדלינא אם יקומו ויושאף ואם **בני** זאבדיב: 57 וכאשר נעשה בא עשיר אחד איש מבארי
Mc 1,11 יונה. 11 ונעשית קול בשמים אומרת אתהו **בני** מאד ערב לי ואהוב. 12 ותכף נהגו הקדוש רוח
Mc 1,19 19 והולכים מעט הלאה. ראה יקומו וג׳ואן **בני** זבאדיב בספינה קטנה משימים רשתם. 20 ותכף
Mc 9,6 צל עליהם וקול אחד באה מהעב שאמרנו זהו **בני** יקר ושמעוהו. 7 ותכף הביטו סביבותיהם ולא ראו
Mc 9,16 16 וענה איש אחד מהעם ואמ׳ רבי אני נהגתי **בני** לך שבלבו שטן. 17 ובכל מקום שלוקחו מפילו
Mc 10,35 ביום השלישי: 35 ויקרבו אליו יקומו וזואן **בני** זאבדיב אומרים רבי אנחנו רוצים שאי זה דבר
Lc 5,10 עמו בלקיחת הדג שלקחו. 10 ויקוֹמו ויואן **בני** זבדיב חברי שימון עומדין שוממין. וישאוש אמר
Lc 9,35 גדול. 35 ובת קול יצאה משמים ואמרה זהו **בני** האהוב לי מאד והערב. ושמעו אותו. 36 וכאשר
Lc 9,38 בקול גדול ואומ׳ רבי תהיינה פקוחות על **בני** כי אין לי זולתו. 39 והרוח אוחזו ומיד זועק
Lc 15,24 23 ושאו עֶגֶל שמן ונאכל ונשתה. 24 כי זה **בני** מת היה ומצאנוהו חי [*]. והתחיל לאכול: 25
Lc 16,8 האדון המעשה רע הלבב כי בחכמה עשהו. כן **בני** זה העולם הם יותר חכמים.. לב קרבו 9 ואני
Lc 20,13 13 ואדון הכרם אמ׳ מה אעשה אשלח היקיר **בני** אהובי באולי כאשר יראוהו יתביישו ממנו. 14
Lc 20,34 אלו תהיה לאשה. [*] 34 וישאוש אמר להם **בני** זה העולם עושין נישואין ונמסרין לנשואין: 35
Lc 20,36 משם ואילך כי יהיו דומין למלאכים. והם **בני** השם׳. וכי הם בני תחייה. 37 ואותן מתים
Lc 20,36 דומין למלאכים. והם בני השם׳. וכי הם **בני** תחייה. 37 ואותן מתים שיחיו. למדהו והראהו
Lc 23,28 ואוננים עליו. 28 וישאוש מתהפך אליהם אמ׳ **בני** ירושלם אל תבכו עלי רק על עצמכם תבכו ועל
Jn 1,12 לכל אותן שקבלוהו נתן יכולת שיהיו נעשים **בני** האל. אותן שיאמינו בשמו 13 שאינן ילודי דם.
Jn 4,49 49 ואמר אליו הריגיטו אדון רד קודם שימות **בני.** 50 אמר אליו ישאוש לך בנך חי הוא. והאדם
Jn 8,37 במהרה תהיו חפשים: 37 אני יודע שאתם **בני** אברהם. אבל אתם חפצים להמיתני כי דברי אינינו
Jn 8,39 אברהם הוא אבינו: וישוש אמ׳ להם אם אתם **בני** אברהם עשו מעשי אברהם. 40 ואתם אביתם
Jn 8,44 דברי כי אינכם יכולים לשומעו. 44 אתם **בני** השטן אביכם. ורצון אביכם חפצתם לעשות. הוא
Jn 11,52 52 ולא לבד בעד העם. אבל בעבור יקבץ יחד **בני** האל הנפוצים: 53 אז באותו יום חשבו היהודים
Jn 12,36 בעוד שיש לכם נר האמינו בנר בעבור שתהיו **בני** נר: אלה הדברים אמר להם ישאוש והלך ונסתר
Jn 8,3 והפרושים הביאו לו אשה אחת שתפשוה **בניאוף:** 4 ואמרו לו זאת האשה נתפשה בניאוף. 5 ודת
Jn 8,4 בניאוף: 4 ואמרו לו זאת האשה נתפשה **בניאוף.** 5 ודת משה צותה לנו שתהיה נידונה בסקילה.
Mt 2,18 מבכי וצעקה היתה נשמעת ברמה רחל מבכה על **בניה** ולא לקחה נחמה כי אינינה: 19 וכאשר אירודיש
Mt 20,20 20 ואז נגשה אליו אם בני סבאדיב עם **בניה** מתפללין מחלים אותו ושאלה מתן אחד לו. 21
Lc 7,35 העולמיים והחוטאים. 35 והצדקה נצטדקה בעד **בניו.** 36 ואחד מהפרושים חלה פניו שיאכל עמו זהו
Lc 18,29 אדם לא יניח אביו ואמו או אחיו או אשתו **בניו** או בתי דירתו בעד מלכות השם׳ 30 שלא יקבל
Mc 13,1 מן המקדש אחד מתלמידיו אמר לו רבי ראה זה **בניינים** ואיזה אבנים: 2 וענה ישאוש ואמ׳ רואה אתה
Lc 13,34 המשולחים אליך. כמה פעמים חפצתי לאסוף **בניך** כמו שהתרנגולת מאספת תרנגוליה תחת כנפיה ולא
Lc 11,19 בכח בלזאבוק. 19 ואם בבלזאבוק אני מגרש **בניכם** במה מגרשים אותם בעבור זה הם יהיו שופטיכם:
Lc 23,28 ירושלם אל תבכו עלי רק על עצמכם תבכו ועל **בניכם.** 29 כי הנה ימים באים שבהם יאמרו מאושרות
Jn 9,19 לאביו ולאמו 19 ושאלום אומרים הוא זה **בניכם** שאתם אומרים שנולד כשהוא עור. א״כ באי זה
Mt 19,29 ביתו אל אחים או אב או אם או אשה או **בנים** או נחלות בעד שמי הוא יקבל מאה לאחד משכר
Mt 21,28 28 מה דומה לכם. אדם אחד היו לו עשרה **בנים.** ובא הראשון ואמ׳ בן לך היום פעול בכרמי. 29
Mt 22,24 24 אמרו רבי משה אמר אם אחד ימות בלא **בנים** שאחיו יקח אשתו בעבור שיקים זרע אחיו: 25
Mt 26,37 בעוד שאני אלך להתפלל 37 ולקח פירו ושני **בנים** מזבדיב והתחיל להיות עצב ונקצף. 38 אז אמר
Mc 10,24 מדבריו. וישאוש פעם אחרת תכף אמר להם **בנים** מאד הוא כבד שאיש שיבטח מאד בעושרו יוכל
Mc 10,29 שיעזוב ביתו ואחיו ואחיותיו או אב ואם או **בנים** או נחלות בעד אהבתי או בעד האיונגליאו 30
Mc 10,30 ועו׳ בזה העת בתים ואחים או אחיות או **בנים** ושדות עם צרות ובעולם הבא חיים נצחיים. 31
Mc 12,20 שבעה אחים יהיו. הראשון לקח אשה ומת בלא **בנים** 21 ואחר לקחה השני גם זה לא הניח זרע. זה
Lc 6,35 מקוים דבר ושכרכם יהיה הרבה מאד ותהיו **בנים** מאל עליון שהוא מאד טוב על רגוזי הרצון ועל
Lc 15,11 שעשה תשובה: 11 וישו אמר אדם אחד יש לו **בנים** שנים. 12 ואמ׳ היותר קטן מהם לאב. אבי תן לי
Lc 20,28 כתב לנו איש שיהיה לו אשה אם ימות בלא **בנים** שאחיו יכול ליקח אותה האשה לו לאשה להקים
Lc 20,29 שבעה אחים והראשונים לקחו אשה ומתו בלא **בנים** 30 [*] 31 והשלישי לקחה. וכן כל השבעה ומתו
Lc 20,31 31 והשלישי לקחה. וכן כל השבעה ומתו בלא **בנים.32** [*] 33 אז בתחיית המתים מאי זה מכל אלו

Jn 13,33 יזכך הוא ועצמו. ובהתמדה יזכך אותם 33
Mt 27,25 לכם. 25 וכל הכלל ענו דמו יהיה עלינו ועל
Mt 24,1 והלך וקרבו תלמידיו אליו בעבור שיראוהו
Lc 22,28 כמו מי שהוא משרת. 28 אבל לכם לעמוד עמי
Mt 25,10 בא החתן. ואותן שהם מוכנות נכנסו עמו
Jn 2,3 וישאוש נקרא עם תלמידיו לנשואין. 3 וכאשר
Lc 9,41 הזמן עמדתי עמכם ונתתי לכם לאכול הבא נא
Lc 15,19 לשמים ולך. 19 וכבר איני ראוי להיות נקרא
Lc 15,21 חטאתי לשמים ולך. וכבר איני ראוי להקרא
Lc 15,30 שעיר אחד לאוכלו עם אוהבי. 30 וכאשר
Jn 4,50 רד קודם שימות בני. 50 אמר אליו ישאוש לך
Jn 17,1 ונשא עיניו לשמים ואמ׳ אב השעה באה. תזכך
Jn 17,1 אב השעה באה. תזכך בנך למען יברר אותך
Jn 19,26 שאוהב ביותר נהפך לאמו ואמר אשה הנה
Mc 6,1 ו׳ כפי שי׳ מארקו 1 וישוש יצא משם והלך
Lc 20,14 ממנו. 14 וכאשר ראוהו מחזיקי הכרם
Mt 6,13 אנחנו מניחים למחוייבינו. 13 ואל תנהיגנו
Mt 26,41 ער עמדי. 41 עורו והתפללו שלא תכנסו
Lc 19,20 אימינא שלך שנתת לי שמר שמרתיה והצנעתיה
Lc 18,21 ואמך. 21 והוא אמר כל אלה הדברים קיימתי
Mt 11,29 ולמדו ממני שאני שפל ונח לב ותמצאו מנוח
Mt 4,6 שיקבלוך בידיהם בעבור שלא תקח שום רע
Mt 19,24 24 ועוד אמ׳ לכם שנות עניין נקל הוא גמל
Mc 10,25 האל. 25 יותר דבר נקל הוא עבור גמל אחד
Lc 18,25 שמים. 25 יותר דבר נקל הוא שיעבור הגמל
Jn 3,20 20 כי כל איש העושה הרע מארר הנר. ואינו
Jn 12,36 לאן הוא הולך. 36 בעוד שיש לכם נר האמינו
Jn 18,11 מלאקוש. 11 אז אמר ישוש לפירי חזור סכינך
Lc 22,48 לישו בעבור שישקהו. 48 וישאוש אמר אליו
Lc 21,19 שמי. 18 ושער ראשכם אחד מכם לא יפסד. 19
Mt Prol,Inc Mt Prol,Inc
Lc 10,13 כורושים אוי לך ביטישידה כי את בטירוש או
Jn 13,5 אחד. והתחיל לרחוץ רגלי התלמידים. וקנחם
Jn 19,40 ליטרין. 40 אז לקחו גוף ישאוש וקשרוהו
Mc Prol,21 הגמון אסכנדריאש וזה חוייב חפש ולהבין
Lc 1,8 כי כאשר זכריה הכהן נהג מאומנות לפני הש׳
Mt 6,6 אתה כשתתפלל הכינה בחדרך ותתפלל אל השם
Mt 10,27 לא נעלם שלא יהיה נגלה: 27 מה שאני אומר
Mt 17,18 הנער באותה שעה: 18 אז נתקרבו התלמידים
Mt 20,17 17 ועלה ישאוש בירושלם לקח י״ב תלמידים
Mt 24,3 יושב בהר הזתים. קרבו אליו תלמידיו ואמרו
Mc 9,27 27 וכאשר היו נכנסין בבית תלמידיו שאלוהו
Mc 13,3 3 וכאשר ישב בהר הזתים נגד המקדש שאלוהו
Lc 12,3 בחשך יהיה נאמרים באור ומה שדברתם באוזן
Mt 22,13 קחוהו וקשרו לו הידים והרגלים ושימוהו
Lc 22,33 33 והוא אמר אליו אדון אני מוכן ללכת עמך
Lc 6,38 ומצודקת תנו. ויותר עליונה יתנו לכם
Lc 5,27 מקום וראה אדם אחד שמו לוי ואמ׳ לו יושב
Lc 1,22 היה יכול לדבר אליהם והכירו שמריאה ראתה
Lc 4,27 תחת אלישע נביא. ושום אחד מהם לא נטהר

בנים שעדין הם עמכם. [*] אינכם יכולים לבא במקום
בנינו. 26 ואז הניח בר אבן ומסר להם ישאוש מוכה
בניני המקדש. 2 והוא ענה ואמ׳ אליהם רואים אתם כל
בניסיונותי. 29 ואני מכין לכם מלכות כמו שאבי
בנישואין. והדלת היתה סגורה אחריהן. 11 ואחר באו
בנישואין היו חסרים מהיין אמרה אם ישו אליו. אין
בנך אלי 42 וכאשר קרב הנער לישאוש השטן הכהו
בנך. עשה לי כמו אחד משכיריך: 20 וקם ובא אל
בנך. 22 ואח״כ אמ׳ לעבדיו לכו כולכם שאו התלמיד
בנך הקטן שהפסיד עצמותיו עם זונות אתה המתה בעדו
בנך חי הוא. והאדם האמין לדבר שאמר לו ישו והלך
בנך למען יברר אותך בנך 2 כמו שנתת לו ממשלת כל
בנך 2 כמו שנתת לו ממשלת כל בשר בעבור שהכל אשר
בנך. 27 אחרי כן אמ׳ לתלמיד הנה אמך: באותה שעה
בנכחיותיו ונמשכו אחריו תלמידיו 2 ובשבת אחד
בנכליהם אמרו זהו היורש לכו ונהרגהו והירושה תהיה
בנסיון אבל תשמרנו מכל רע אמן: 14 אם אתם תמחלו
בנסיון. כי הרוח הוא מוכן. אבל הבשר חולה. 42
בנעלם. 21 כי פחדתי ממך כי אתה הוא איש אכזרי אתה
בנערותי. 22 והדבר ההוא שמע ישאוש. אמ׳ אליו.
בנפשותיכם 30 כי עולי נח הוא ומשאי הוא נקל:
בנפשך: 7 עוד ענה לו כתוב הוא לא תנסה אלהיך. 8
בנקב המחט עבור מעשיר אחד שיכנס במלכות שמימיי:
בנקב המחט שאיש עשיר במלכות שמים. 26 והם היו
בנקב המחט מאדם עשיר שיכנס במלכות שמים. 26 ואותן
בנר בעבור שלא יהיה נתפש במעשיו. 21 אבל מי שעושה
בנר בעבור שתהיו בני נר: אלה הדברים אמר להם
בנרתיקה. אינך רוצה המיתה שבעבורה שלחני האב
בנשיקה תבגוד בן האדם. 49 וראו אותם שסביב היו מה
בסבלנותכם תנחלו נפשכם. 20 רק כאשר יראו ירושלם
בס״ד אתחיל דא שי׳ מתיאו כאשר דרש ראשונה
בסדום יהיו נעשים נסים שנעשו בך לאחור. ובאפר
בסדינו שהיה חגור בו. 6 אז בא לשימון ופירו.
בסדינין ומשחו הגוף במשיחות טובות ויקרות כמו
בסדר דבריו האונגליאו ממוסרם בגוף ישאוש משיח.
בסדר פעם בשבתו 9 כפי מנהג הכהנים. יצא בגורל
בסוד בדלת סגורה. והאל היודע הנסתרות ישמעך: 7
בסוד. תאמרו אתם בקול רם לפני כל. ומה שתשמעו
בסוד ואמרו לו למה לא היינו יכולים אנו לגרשו. 19
בסוד ואמ׳ להם 18 ראו כי אנחנו עולים בירושלם ובן
בסוד אליו אמור לנו מתי יהיו אלה הדברים וסימני
בסוד למה לא היינו יכולין אנו רפאו. 28 והוא אמ׳
בסוד פירו ויקומו וגואן ואנדריב 4 אמור לנו מתי
בסוד יהיה נדרש במקום גבוה. 4 ואני אומר לכם
בסוהר חשיכה. ושם יסבול בכי ורעישת שינים. 14
בסוהר ובמיתה. 34 וישאוש אמר אני אומר לך פירו לא
בסוף. כי באותה מדה שתמדדו תמדד לכם 39 ויתנו לכם
בסטוון שלו לך אחרי 28 והאיש קם והניח כל ענייניו
בסימנין מראה להם ועמד אלם 23 וכאשר השלים ימי
בסיריאה. 28 וכל אשר היו בבית הכנסת ושומעין אלה

Mt 26,52 אמ׳ אליו חזור הסכין במקומו כל איש שיכה **בסכין.** בסכין ימות. 53 חושב אתה שאיניני יכול
Mt 26,52 חזור הסכין במקומו כל איש שיכה בסכין. **בסכין** ימות. 53 חושב אתה שאיניני יכול להתפלל
Lc 22,49 היו מה שעתיד לבוא: אמרו לו אדון אם נכה **בסכין** 50 ואחד מהם הכה עבד אחד משרי הכהנים וחתך
Lc 22,52 הכהנים ולרבני המקדש ולזקנים. כגנב יצאתם **בסכינים** ובעצים: 53 כל היום הייתי במקדש ולא
Mt 8,25 ישן 25 והקיצוהו אומרים אדון הושיע כי **בסכנה** אנחנו. 26 וישאוש אמ׳ להם. למה אתם יראים
Mc 12,26 לא קראתם בספר משה כאשר נראה לו האל **בסנה** אומר אני אלוהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב.
Lc 20,37 שיחיו. למדהו והראהו משה. כי האל אמ׳ לו **בסנה** אני אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. 38
Jn 21,20 תלמיד שישאוש אוהב מאד הולך אחריו שהוסב **בסעודה** על חזהו. 21 אז כשפירו ראה זה אמר לישאוש.
Lc 11,38 והפרוש אמ׳ בלבו למה זה אינו רוחץ ידיו **בסעודת** הבקר. 39 ואדונינו אמר אליו פרושים עתה
Mt 4,21 שני אחים אחרים גיקמי שאבאדיב וזואן אחיו **בספינה** אחת עם זאבדיב אביהם שהיו מתקנים רשתותיהם
Mt 8,23 כ״ז כפי מתיאו 23 וכאשר ישואש עלה **בספינה** הלכו אחריו תלמידיו 24 והיה הים מתנועע
Mt 8,24 24 והיה הים מתנועע מאד עד שהגלים נכנסים **בספינה** וישוש ישן 25 והקיצוהו אומרים אדון הושיע
Mt 14,13 והגידו לישאוש. 13 וכאשר ישוש שמעו עלה **בספינה** והיפך פניו אל המדבר: וכאשר העם ידעו הלכו
Mt 15,39 לבד נשים וילדים. 39 והניח העם ועלה **בספינה** קטנה ותלמידיו עמו ובאו בארץ מַגִּינָדָא:
Mc 1,19 מעט הלאה. ראה יקומו וג׳ואן בני זבאדיב **בספינה** קטנה משימים רשתם. 20 ותכף קראם ועזבו
Mc 1,20 רשתם. 20 ותכף קראם ועזבו אביהם זאבדיב **בספינה** קטנה והלכו אחריו 21 ונכנסו בכפר נחום.
Mc 3,9 הפלאים אשר הוא עושה ובאו אליו 9 ועלו **בספינה** קטנה כאשר העם הולכים אחריו. 10 העם
Mc 4,1 לחוף הים ורוב עם מתאסף ולכן היה לו עלות **בספינה** קטנה וישב בים. וכל החיל יושב בשפת הים 2
Mc 4,36 נעבור אנחנו הלאה 36 והניחו החיילות ועלה **בספינה** אחת קטנה. ונכנסו בים ספינות אחרות עמו 37
Mc 5,18 שיפרד מנוכחו: 18 וכאשר ישאוש נכנס **בספינה** המתחיל להתחנן לו אותו שהיה מאז מושטן
Mc 5,21 היו תמהים: 21 וכאשר ישו עבר עבר הים **בספינה** עם רב נאסף עמו בשפת הים. 22 ובא אליו
Mc 6,32 וחוזר ולא היה לו פנאי לאכול. 32 ועלו **בספינה** הקטנה והפילו עצמם במקום חרב 33 ורבים
Mc 6,45 אלפים איש. 45 ותכף צוה לתלמידיו שיכנסו **בספינה** קטנה ושילכו עבר למים אנביטהא גירא. בעוד
Mc 6,51 בבטחה אני הוא אל תפחדו. 51 ואז עלה עמהם **בספינה** והרוח עומד והם עומדים יותר תמהים 52 כי
Mc 8,10 אלף איש והניחם הלוך. 10 ותכף ישו עלה **בספינה** עם תלמידיו ובא נגד כפר נחום ודלמאינוטא.
Mc 8,13 שאתם לא תראו סימן ההראות. 13 ועזבם ועלה **בספינה** עובר אותו הים 14 ותלמידיו שכחו לקחת לחם
Lc 8,22 למעשה 22 ונעשה באחת הימים שישאוש עלה **בספינה** אחת ותלמידיו עמו וישו אמ׳ להם נעבור מעבר
Lc 8,22 וישו אמ׳ להם נעבור מעבר ליאור ועלו כלם **בספינה.** 23 וכאשר הם מספנים. ישוש משיח היה ישן.
Lc 8,37 עמהם כי ביראה הם עומדים וישאוש נכנס **בספינה** ודורש. 38 וישאוש נכנס בספינה ודורש והאיש
Lc 8,38 נכנס בספינה ודורש. 38 וישאוש נכנס **בספינה** ודורש והאיש שיצאו ממנו השדים מבקש מישו
Jn 6,17 ערב ירדו תלמידיו לים. 17 וכאשר עלו **בספינה** באו מעבר לים לכפר נאום וכבר היה ערב וישו
Jn 6,21 להם אני הוא אל תיראו. 21 אז רצו לקבלו **בספינה.** ומיד היתה הספינה בארץ שדעתם ללכת 22
Jn 21,3 אמרו לו ואנחנו נלך עמך. ויצאו משם ועלו **בספינה.** ובאותו הלילה לא לקחו דבר. 4 ובבקר עמד
Lc 9,7 טיטרקא שמע כל הדברים שעשה ישאוש והיה לו **בספק** 8 בעבור שיש אומרים שיואן הוא שחזר חי.
Mc 12,26 לפני האל. 26 ומהמתים שיקומו לא קראתם **בספר** משה כאשר נראה לו האל בסנה אומר אני אלוהי
Lc 3,4 תשובה למחילה עונות החוטאים 4 כמו שכתו׳ **בספר** דברי ישעיה הנביא. קול קורא במדבר פנו דרך
Lc 20,42 אתם אומרי׳ שמשיח הוא בן דוד 42 ודוד אמר **בספר** המזמורי׳ האדון אמר לאדוני שב לימיני. זהו
Jn 20,30 משיח בהראותו לתלמידיו שאינם כתובים **בספר** זה. 31 רק אלו נכתבים למען תאמינו שישאוש
Jn 8,5 בניאוף. 5 ודת משה צותה לנו שתהיה נידונה **בסקילה.** ואתה מה אומר בזה. 6 והם מנסים אותו לב
Jn 7,4 כי הרוצה שיתפרסם לכל אינו עושה שום דבר **בסתר** אם תעשה אלה הדברים תפרסם עצמך לעולם. 5 כי
Jn 18,20 ששם היהודים מתקבצים. ודבר לא דברתי **בסתר** 21 מה אתה שואל לי. שאל לאותן שמנעוני אי זה
Lc 9,34 אלו באה עב לבנה ועשתה צל להם ונכנסו **בעב** ופחדו פחד גדול. 35 ובת קול יצאה משמים ואמרה
Mt Prol,2 דרש ראשונה האוונגליאו הוא רוצה להעתיק **בעבור** דרוש לנפילים. כתב זה האונגילי בלשון הקדש
Mt Prol,16 רוצה שהמספר למעלה אמור יהיה מועבר **בעבור** כח שבועתם. האיונגלישטש נראים בד׳ צורות:
Mt 4,1 1 אז ישואש משיח מוצא במדבר בעד הקדש רוח **בעבור** היותו מנוסה מהשטן 2 וכאשר התענה מ׳ יום
Mt 4,6 הוא האל מצוה אל מלאכיו שיקבלוך בידיהם **בעבור** שלא תקח שום רע בנפשך: 7 עוד ענה לו כתוב
Mt 5,15 המונחת אל ההר. 15 אין מדליק האדם את הנר **בעבור** הניחו תחת מכסה אבל להניחו על המנורה בעבור
Mt 5,15 הניחו תחת מכסה אבל להניחו על המנורה **בעבור** יעשה אור לכל אותן שבבית הן. 16 כן יהיה
Mt 8,17 משוטנים והושיעם בדברו. וכל החולים 17 **בעבור** שתהיה נשלמת שנבואת ישעיה אומרת הוא מסלק
Mt 10,8 מרקו החלאים. החיו המתים: טהרו המצורעים. **בעבור** חן קבלתם: ובעד חן תתנוהו. 9 אל תחפצו לישא

Mt 10,18 ותהיו נהוגים תפושים לפני המלך והשרים. **בעבור** שאתם עדות ממני לפני העמים. 19 כאשר ינהגו
Mt 10,22 אמותיהם וינגשום. 22 והכל יכעסו אתכם **בעבור** שמי. ומי שיתמיד עד הקץ אותו יהיה נושע. 23
Mt 11,15 הוא אליהו שעתיד לבא: 15 מי שיש לו אזנים **בעבור** שמוע ישמע. 16 אל מי אדמה זאת המשפחה הנה
Mt 12,10 יבשה ושאלו לו אם ראוי למרק אותו בשבת **בעבור** שילשינו הם. 11 והוא אומר להם מי הוא מכם
Mt 12,17 וכלם ממרקם. 16 וציום שלא יפרסמוהו 17 **בעבור** ששלם מה שנאמר בעד ישעיה הנביא אומ׳ 18
Mt 12,36 טובים. ואדם רע מרוע אוצר נודר רע. 36 **בעבור** זה אומר אני לכם כי כל מלה כבידה שידוברת
Mt 12,37 האנשים יתן אדם טעם לאל ביום הדין. 37 **בעבור** דבריך תהיה נושע. או בעבור דבריך תהיה
Mt 12,37 ביום הדין. 37 בעבור דבריך תהיה נושע. או **בעבור** דבריך תהיה נמחק: 38 אז ענוהו מקצת מן
Mt 13,2 והלך לים ויושב בשפתו 2 ואוסף שם עם רב. **בעבור** זה עלה לספינה אחת ויושב וכל העם עומד על
Mt 13,13 לו אדם 13 ובעבור זה מדבר איש בדמיונות. **בעבור** שרואים לא יראו. ושומעים לא ישמעו ולא
Mt 13,13 לא יראו. ושומעים לא ישמעו ולא יבינו **בעבור** 14 שהנבואה תהיה נשלמת בהם מישעיה. אומרת
Mt 13,15 לב זה העם שמן ואזנו כבדה ועצמו עיניהם **בעבור** זה שלא יראו ולא ישמעו ולא יבינו בלבבם ולא
Mt 13,29 אמרו תחפוץ שנלך ונלקטהו 29 והוא אמ׳ אין **בעבור** שלא תעקרו החטים עם הקמשונים. 30 תניחו הכל
Mt 13,35 34 כל אלה הדברים אמ׳ ישואש בדמיונות: 35 **בעבור** זה תהיה נשלמת הנבואה אומרת אני אפתח את פי
Mt 13,58 או בביתו. 58 ולא עשה שם הרבה נפלאות **בעבור** מיעוט האמנתם: Tit,14 קפיטולו מ׳ כפי מתיאו
Mt 14,3 נפלאות. 3 כי אירודיש מחזיק בזואן אסור **בעבור** כי מתפישו על אִירוֹדְיָא אשת אחיו. 4 כי זואן
Mt 14,7 מחול לפני הכל. וייטב מאד לאירודיש. 7 **בעבור** אותו דבר הוא נשבע שהוא יתן לה כל מה
Mt 15,3 ענה להם ואמר. ואתם למה עוברים מצות האל **בעבור** גזירותיכם. 4 אינו אומ׳ האל כבד אביך ואמך.
Mt 15,6 6 ולא כבד אביו ואמו: אתם עברתם מצות הש׳ **בעבור** גזירותיכם הרעים. 7 טוב דבר מכם ישאוש אומ׳
Mt 15,32 ואין להם לאכול ואיני רוצה לשולחם בתענית **בעבור** שלא יחלשו בדרך. 33 ואמרו לו התלמידים אנה
Mt 16,8 ביניכם אנשים בלתי מאמינים. אתם חושבים **בעבור** שאין לכם לחם. 9 למה אינכם מבינים ומזכירים
Mt 17,19 יכולים אנו לגרשו. 19 אמ׳ להם ישאוש **בעבור** מיעוט האמנתכם. אמת אומר לכם אני אשר אם
Mt 17,26 ואמר ישאוש אכן הבנים הם חופשים 26 אבל **בעבור** שלא נבהילם לך אל הים והשלך החכה והדג
Mt 18,32 לו עבד רע לא מחלתי החוב שנתחייבת לי **בעבור** שחננתני 33 לכן לא היה לך לעשות כן להיות
Mt 19,5 קראתם כי בראשיתכם עשה אדם ואשה. 5 ואמר **בעבור** זה אדם יעזוב אביו ואמו וידבק באשתו והיו
Mt 19,8 8 וישוש אמר משה הודה לכם שתעזבו נשותיכם **בעבור** קושי לבבכם. אבל בתחלה לא היה מסכָּם. 9 רק
Mt 19,9 לכם שכל אדם שיעזוב אשתו אם אינו עושה **בעבור** טעם ניאוף שלה. ולוקח אחרת עושה ניאוף. 10
Mt 19,13 13 ואז עשו לו דורון מנערים קטנים **בעבור** שהוא יניח הידים עליהם ושיתפלל בעדם.
Mt 20,28 28 כל כך בן האלוה לא בא להיות נעבד: אבל **בעבור** עבוד ובעבור תת נפשו לפדות רבים: 29 וכאשר
Mt 22,24 אמר אם אחד ימות בלא בנים שאחיו יקח אשתו **בעבור** שיקים זרע אחיו: 25 בינותינו היו ז׳ אחין
Mt 23,5 באצבעותם. 5 הם עושים כל מעשיהם בדברים **בעבור** זה שהאנשים יראו אותם. הם נושאים גודל
Mt 23,34 יחס שרפים. איך תנצלו מדינה של גיהנם. 34 **בעבור** זה הנה שאנכי שולח לכם נביאים וחכמים
Mt 24,1 ישאוש מהמקדש והלך וקרבו תלמידיו אליו **בעבור** שיראוהו בניני המקדש. 2 והוא ענה ואמ׳
Mt 26,5 במרמה המיתו. 5 ואמרו לא נעשה ביום חג **בעבור** שלא יתקוממו העם. 6 וכאשר ישאוש היה
Mt 26,56 ולא תפשתוני. 56 אבל כל זה הוא נעשה **בעבור** זה שתשלימו הכתיבות מהנביאים. אז כל
Mt 26,58 שר הכהנים ונכנס בפנים ויושב עם המנהיגים **בעבור** שיראה הקץ. 59 ושרי הכהנים וכל העצה מחפשים
Mt 26,59 וכל העצה מחפשים עידי שקר נגד ישאוש **בעבור** שיוכלו למוסרו למיתה 60 ואינם מוצאים כי
Mt 27,7 דם הוא. 7 וכשנתייעצו קנו שדה א׳ מיוצר **בעבור** שיקברו שם הגרים. 8 ובעבור זה אותו שדה
Mt 27,35 וכאשר תלוהו חלקו ביניהם בגורל מלבושיו **בעבור** שתהיה נשלמת הנבואה אומרת. חלקו ביניהם
Mt 27,64 לכן צוה שמור הקבר עד יום שאמר שיקום חי. **בעבור** שתלמידיו לא יבאו ויגנבו גופו ושיאמרו לעם
Mc Prol,2 ומגיד: מרקו מגיד נבחר מהאל ובן ש׳ פירו **בעבור** שכילה ותלמיד בדבר האל. וכהן היהודים
Mc Prol,9 בעד ההריון קדש רוח בהתחלת האיונגליאו **בעבור** שיקרא התחלת ההתבשרות מישאוש משיח ואחר כתב
Mc Prol,17 נקלה. והגיד מגלת חייו שהוא כרת אצבעו **בעבור** שיגרשהו מהכהונה. אבל השם׳ מביט אמונתו.
Mc 1,38 ובמדינות שהן סביבותינו ונדרוש שם. כי **בעבור** זה באתי. 39 והיה דורש בבתי כנסיותיהם ובכל
Mc 2,10 קום קח מטתך ושא אותה בביתך ולך. 10 אבל **בעבור** זה שאתם תדעו שבן הבתולה יש לו יכולת לעזוב
Mc 2,13 מעולם לא ראינו כזה הדבר. 13 ויצא משם **בעבור** לכת אחרת לים וכל העם בא והוא מראה
Mc 2,27 אכל ונתן לחיילותיו. 27 ואמ׳ השבת עשוי **בעבור** האדם והאדם לא
Mc 2,27 27 ואמ׳ השבת עשוי בעבור האדם והאדם לא **בעבור** השבת. 28 ובעבור זה בן האלוה אדון מכל מה
Mc 3,2 2 והפרושים מארבים אותו אם ימרקהו בשבת **בעבור** שילשינוהו. 3 וישאוש אמ׳ לאדם עם היד יבשה
Mc 3,5 אבר אדם אחד. והנם שותקים. 5 וישו נקצף **בעבור** מעשיהם כשמביטים. ואמ׳ לאדם שלח היד [*]

Mc 3,14	שיותר ישרו בעיניו 14 עד כמה שהיו י״ב	**בעבור** שילכו דרוש בעולם. 15 ונתן להם יכולת לרפאת
Mc 4,12	שממיי. אבל להם לא. כי אם בדמיונות 12	**בעבור** שהם יראו ולא ראו. וישמעו ולא שמעו. מבינים
Mc 4,33	בצל הענף. 33 רבות כאלה תמונות אמר להם	**בעבור** זה שיבינו 34 ולא דבר להם בזולת תמונות.
Mc 6,17	כי זה אירודיש תפש ג׳ואן ושמו בבית הסוהר	**בעבור** אירודיאש אשת פיליף אחיו אותה שהוא מחזיק.
Mc 6,19	אחיך 19 ואירודיאש לקחו במיאוס ואורבו	**בעבור** שתוכל המיתו. אבל אינה יכולה 20 בעבור כי
Mc 6,20	בעבור שתוכל המיתו. אבל אינה יכולה 20	**בעבור** כי אירודיש מחזיק בזואן וחושב שהוא קדוש
Mc 7,11	11 ואתם אומרים אשר אי זה מהן שאדם ידור	**בעבור** נדר העם האב והאם שיועילו לו. 12 ואחר
Mc 7,27	לבניו. כי אין דבר טוב קחת הלחם מהבנים	**בעבור** תתו לכלבים. 28 והיא ענתה אמת הוא אדון.
Mc 8,16	16 והם כחושבים אמ׳ אחד אל אחד. הוא אמר	**בעבור** שאין לנו לחם. 17 וישאוש כאשר ראה מחשבותם
Mc 8,30	מי אני. וענה פירו ואמר אתה משיח. 30	**בעבור** זה הוא צוה שלא יפרסמהו. 31 אומר ומראה
Mc 9,21	עד עתה. 21 ותמיד זורקו באש ובמים	**בעבור** המיתו. ואם יכול אתה עשות עזרני בחסדך. 22
Mc 9,40	עמנו. 40 כל אדם שיתן לכם כוס אחד בשמי	**בעבור** זה שאתם משיחים. באמת לכם אני אומר שלא
Mc 10,5	5 ולהם ישאוש ענה ואמ׳. הוא הודה לכם	**בעבור** רוע לבבכם. 6 אבל השם יצר בהתחלת העולם איש
Mc 10,13	מנאפת: 13 והעמים שלחו לו דורון מנערים	**בעבור** זה שיגיעם. והתלמידים מונעים לאותן
Mc 10,17	וכרע לפניו מבקש ואומר מלמד טוב מה נעשה	**בעבור** שנוכל להשיג מלכות שמימיי. 18 וישאוש אמ׳
Mc 10,45	יהיה משרתכם. 45 ובן האלוה יבא לכם.	**בעבור** היות נעבד ובעבור נתון נפשו בעד פדיון
Mc 11,25	תמחלו אם לכם שום תרעומת נגד שום אדם.	**בעבור** שאביכם שממיי ימחול לכם עונותיכם. 26 [*]
Mc 13,20	לא יקצר אותו זמן כל בשר לא יושע. אבל	**בעבור** הנבחרים שבחרם יקצר הימים. 21 ואז אם איזה
Mc 14,24	להם ושתו ממנו. 24 ואמ׳ להם זהו דמי אשר	**בעבור** רבים ישפך. 25 אמת לכם אני אומר שאני לא
Mc 14,38	יכולתם להיות עדים עמדי. 38 עורו והתפללו	**בעבור** שלא תכנסו לנסיון. הרוח מוכן אבל הבשר
Mc 14,55	55 והכהן הגדול וכל העצה מחפשים עידי שקר	**בעבור** שיוכלו מסור אותו למיתה. ולא מצאו. 56
Mc 15,10	כי הוא יודע כי עליוני הכהנים מסרוהו לו	**בעבור** קנאה. 11 וההגמונים הזהירו העם שישאלו
Mc 16,1	אם יקומו ושלומי קנו משיחה מרגליית	**בעבור** שתמשחו ישאוש 2 ובאו לבקר למחרת בקבר וכבר
Lc 1,17	לפניו 17 יזהו לפני הש׳ ברוח ובכח אליהו	**בעבור** שישב לב האבות בבנים וידריכם בחכמת הצדיקים
Lc 1,20	לפני האל ושולחתי להגיד לך אלה הדברים 20	**בעבור** שלא האמנת לדברי שיושלמו בעתן תהיה אלם ולא
Lc 1,25	25 זה עשה האל לי באותן הימים הביט בי	**בעבור** שיסיר חרפתי בין הנשים. 26 ובששה חדשים האל
Lc 1,59	עמה יחד שמעו 59 ונאספו בשמונת הימים	**בעבור** שימולו הבן. וקראו לו שם אביו זכריה. 60
Lc 1,74	שנשבע לאברהם אבינו 74 יהיה נתון לנו	**בעבור** שיצילנו מאויבינו בלי פחד נעבוד אותו 75
Lc 1,76	נביא מה מאד נעלה כי אתה תלך לפני האדון	**בעבור** שתבין הדרכים שיהיו מיושרים בדרך שלום
Lc 1,78	רפואה שלימה לעמו למחילת עונותיהם 78	**בעבור** חסד [*] שבהן פוקד אותנו. מי שהוא מרום 79
Lc 1,79	79 והאיר אותם שיושבין בערפליות ובצלמות	**בעבור** שרגליו תהיו מאושרות בדרך שלום. 80 והנער
Lc 2,3	ששיריאה 3 וכולם היו הולכים כל אחד לעירו	**בעבור** שישמעו מצותו של האדון. 4 ויושאף עלה
Lc 2,4	גליליאה בגודיאה בעיר דוד שנקראת בית לחם	**בעבור** שיהיה מהבית ומעם דוד 5 בעבור שישמע המצוה
Lc 2,5	בית לחם בעבור שיהיה מהבית ומעם דוד 5	**בעבור** שישמע המצוה עם מריאה ארוסתו ואשתו והיא
Lc 2,22	טהרת מריאה כדת משה נשאו הנער בירושלם	**בעבור** שידרו לשם 23 כפי מה שכתוב בדת הש׳ שכל זכר
Lc 2,27	אל המקדש. וכאשר נשאוהו במקדש אביו ואמו	**בעבור** שיעשו כפי מנהג דתו. 28 ושמעון לקחו
Lc 2,35	נאמרו נגדו. 35 ובסכין יחצו ויעברו נפשו.	**בעבור** מחשבות רוב לבבות תהיו מפורסמות. 36 ובת
Lc 3,7	כל בשר שלום האל. 7 אז אמ׳ לעמים שבאים	**בעבור** יטבילם תולדות ויבראש מי ילמד לכם ברוח
Lc 3,12	העושרים יעשה זה גם כן. 12 ובאו העולמיים	**בעבור** שיטבלו ואמרו רבי מה יעשו. 13 והוא ענה להם
Lc 4,29	ונהגוהו בראש ההרים על אותן שהעיר בנויה	**בעבור** שישאלוהו. 30 אבל הוא עבר בתוכם והלך לו 31
Lc 4,43	לו להגיד לעיירות אחרות מלכות האל כי	**בעבור** זה שולחתי. 44 והיה דורש בבתי כנסיות של
Lc 5,1	לוקא 1 נעשה היה כאשר עמים רבים באו אליו	**בעבור** שישמעו דבר הש׳. והוא עומד סמוך יאור
Lc 5,10	שוממין. וישאוש אמר לשימון אל תפחד כי	**בעבור** זה תהיה שתקח האנשים. 11 וכאשר נהגו האניות
Lc 5,15	ודברו נתפזר עוד. ועמים רבים באים לישאוש	**בעבור** שישמעהו ושיתרפאו מחלייהם. 16 וישאוש משיח
Lc 5,24	עונותיך נמחלים. או אמור קום ולך. 24 אבל	**בעבור** שתדעו כי בן אלוה יש לו יכולת בארץ לעזוב
Lc 6,7	הסופרים והפרושים אם ירפאהו בשבת.	**בעבור** שימצאו מקום שילשינוהו. 8 [*] וישאוש אמר
Lc 6,18	וירושלם ומעבר לים וטירי וצידון 18 שבאו	**בעבור** שישמעו וירפאו מחולייהם. ואותם שהיו
Lc 6,22	אתכם מהם ויארורכם ויגרשו שמכם כמו הרע.	**בעבור** טעם בן האדם 23 ישמחו באותו היום ותנשאו.
Lc 6,34	חן ראוי לכם כי החוטאים נותנים לחוטאים	**בעבור** שיקבלו גמול. 35 אבל אהבו אויביכם ועשו להם
Lc 7,47	לך כי לא תהיו נעזבים עונות רבים ונמחלים	**בעבור** זה כי היא מאד אוהבת. ואותן שיושבין יחד

Lc 8,10 ניתן מלכות שמים להכיר. אבל לאחרים משל. **בעבור** שאם יראו ולא יראו. ואם ישמעו לא ישמעו: 11
Lc 8,12 אותו. ובא אחר כן השטן ומוציא הדבר מלבם **בעבור** שלא יאמינו ושלא יהיו נושעים: 13 והזרע
Lc 8,16 מאהבה. 16 ומי שמדליק נר אינו מדליקו **בעבור** שיחביאנו או ישימהו אחור רק בעבור שיניחנו
Lc 8,16 מדליקו בעבור שיחביאנו או ישימהו אחור רק **בעבור** שיניחנו על המנורה או על מקום גבוה בעבור
Lc 8,16 בעבור שיניחנו על המנורה או על מקום גבוה **בעבור** אותן שנכנסין בבית יהיו רואין 17 כי שום
Lc 8,47 אל העם באי זו טעם נגעה אותו ושנתרפאה **בעבור** הנגיעה. 48 וישו אמ׳ לה בתי אמונתך הושיעך
Lc 9,8 שמע כל הדברים שעשה ישאוש והיה לו בספק 8 **בעבור** שיש אומרים שיואן הוא שחזר חי. אחרים
Lc 11,19 בבלזאבוק אני מגרש בניכם במה מגרשים אותם **בעבור** זה הם יהיו שופטיכם: 20 אבל אני במאמר האל
Lc 11,32 עם זאת המשפחה ויענישוה כי עשו תשובה **בעבור** דרישת יונה. והנה בכאן יותר גדול מנינוה.
Lc 11,33 נחבא ותחת כיסוי. רק מניחה על המנורה **בעבור** שהנכנסין בבית יראו הנר. 34 ועששית גופך
Lc 12,50 מורד. 50 ואני מתאוה שאהיה טבול מטבילה. **בעבור** זה אני נדחק עד שישלים: 51 סבורים אתם
Lc 14,10 כאשר תהיה נקרא לך ושב במקום היותר אחרון **בעבור** כשיבוא אותו שזימן לך יאמר לך אהוב עלה
Lc 14,23 לעבד לך בעיירות ובדרכים והכניסם בחזקה **בעבור** שענייני יבאו לגמר: 24 כי אני אומר לכם כי
Lc 15,1 לוקא 1 והיו נגשים אליו עולמיים וחוטאים **בעבור** שישמעוהו. 2 והסופרים והפרושים מתלוננים
Lc 15,27 לו אחיך בא: ואביך המית עגל אחד גדול **בעבור** ששב אליו חי ובריא. 28 והבן הגדול כשומעו
Lc 16,9 9 ואני אומר לכם שתעשו לכם .. הרוע לב **בעבור** שתהיו אפסים שאסיפכם באוהלים נצחיים. 10 מי
Lc 16,26 26 בכל אלה הדברים.. ומה גדולה היא תקועה **בעבור** זה אותם שחפצין לעבור מכאן אלכם לא ינתן
Lc 18,15 שישפיל עצמו ינשא. 15 ומביאים לו נערים **בעבור** שיגיעם. וכאשר רואים זה התלמידים מנעו זה
Lc 19,3 משיח אי זה איש הוא. ולא יכול לראותו **בעבור** רוב העם. כי אותו זאקיב היה קטן הצורה 4
Lc 19,4 4 ורץ ועלה באילן אחד ששמו שיכומור. **בעבור** יכול לראות ישאוש משיח כי שם היה לו לעבור
Lc 19,9 9 וישאוש אמ׳ לו היום נעשה שלום בזה הבית **בעבור** שזה בן אברהם 10 בא לבקש מן האדם להושיע מה
Lc 19,11 מה שהיה אבוד. 11 וזה אמ׳ לאותן האנשים **בעבור** שיהיה נביא לירושלם וכי חשבו שמיד יהיה
Lc 19,12 אדם אחד מעולה הלך במלכות אחד מאד רחוק **בעבור** שיקח מלכות לעצמו ושיחזור 13 וקרא עשרה
Lc 19,15 שיקראו לו העבדים אותם שנתן להם הממון **בעבור** שידע כמה הוציא כל אחד ואחד. 16 והראשון בא
Lc 19,44 צדדין 44 [*] ולא יניחו בך אבן על אבן. **בעבור** שלא הכרת עת פקודתך: 45 וכאשר נכנס במקדש
Lc 20,10 ובעת הבציר שלח עבדו לאותן שמחזיקים הכרם **בעבור** שיתנו לו מהפרי. והם הכו עבדו ולא נתנו לו
Lc 20,20 20 ושלחו לו אנשים שעושים עצמם צדיקי׳ **בעבור** שיתפשוהו בדבר מה וימסרוהו לשרים. 21
Lc 21,12 ובמשמרותם למסור אתכם למלכים גדולים **בעבור** שמי. 13 וזה יבא לכם לעדות. 14 אז ינוח
Lc 21,17 קצת מכם במיתה. 17 ותהיו ארורים מכל אדם **בעבור** שמי. 18 ושער ראשכם אחד מכם לא יפסד. 19
Lc 21,22 אל יכנסו בה 22 כי אלה הימים יום נקם הם. **בעבור** שיושלמו כל הדברים שנכתבו. 23 ואוי לאותן
Lc 21,25 בשמש ובלבנה ובכוכבים ובארץ צרות לעמים. **בעבור** מהומות קול הים וגליו. 26 האנשים יהיו
Lc 21,38 הר הזתים. 38 וכל העם קם בבקר ובא במקדש **בעבור** שישמעוהו. Tit,22 קפיטולו כ״ג כפי לוקא 1
Lc 22,30 ואני מכין לכם מלכות כמו שאבי גזרו לי 30 **בעבור** שתאכלו ותשתו בשולחן מלכותי. ותשבו על מגדל
Lc 22,31 31 והש׳ אמ׳ לשימון הנה השטן מבקש אתכם **בעבור** העבירכם בכברה כמו החטה: 32 אבל אני
Lc 22,40 ממנו. 40 וכאשר בא להם אמר להם התפללו **בעבור** שלא תכנסו לניסיון. 41 והוא נסע מהם כזריקת
Lc 22,45 וכשקם מהתפלה ובא אל תלמידיו ומצאם ישנים **בעבור** דאגה. 46 ואמר לאותם שישנים קומו והתפללו
Lc 22,47 אחד משנים עשר. והולך לפניהם. ויגש לישו **בעבור** שישקהו. 48 וישאוש אמר אליו בנשיקה תבגוד
Lc 22,69 ואם אשאל לכם לא תענוני. ולא תעזבוני. 69 **בעבור** זה יהיה בן האדם יושב לימין כח השם׳. 70
Lc 23,8 ישאוש שמח מאד כי פעמיים כסף לראותו **בעבור** ששמע דברים רבים ממנו ומצפה מתי יראהו
Lc 23,32 ביבש. 32 ושנים אחרים רעים נוהגים עמהם **בעבור** שימיתום: 33 וכאשר באו אל המקום הנקרא
Jn 1,7 האל שלח אדם אחד שמו ג׳ואן 7 זה בא לעדות **בעבור** שיתן עדות מרחוק. [*] 8 [*] 9 הוא היה
Jn 1,19 כאשר שלחו היהודים מירושלם. כהנים ודיאקש **בעבור** שישאלו אליו מי הוא 20 והודה ולא כפר.
Jn 1,31 כי הוא ראשון לי. 31 ואני איני מכירו. רק **בעבור** שהיה מפורסם בישראל בעבור זה באתי ומטביל
Jn 1,31 איני מכירו. רק בעבור שהיה מפורסם בישראל **בעבור** זה באתי ומטביל במים 32 וג׳ואן עשה לו
Jn 3,15 במדבר: כן חוייב שבן האדם יהיה נשא 15 **בעבור** שבני אדם המאמינים בו לא יאבדו אבל ישיגו
Jn 3,16 שבנו יחידו אחד לבדו נולד. נתן לעולם **בעבור** שהמאמין בו לא יאבד אבל יהיו לו חיים
Jn 3,17 נצחיים: 17 כי האלוה לא שלח בנו בעולם **בעבור** שישפוט העולם. רק בעבור שהעולם יהיה נושע
Jn 3,17 לא שלח בנו בעולם בעבור שישפוט העולם. רק **בעבור** שהעולם יהיה נושע בעבורו: 18 מי שמאמין בו
Jn 3,20 כי כל איש העושה הרע מארר הנר. ואינו בנר **בעבור** שלא יהיה נתפש במעשיו. 21 אבל מי שעושה אמת
Jn 3,21 במעשיו. 21 אבל מי שעושה אמת בא אל הנר **בעבור** שפעולותיו יהיו גלויות כי בשם האל נעשות.

Jn 3,29	אוהב הארוס שעומד ושומע אותו ומשמח בגיל	**בעבור** קול הארוס הזה הוא גיל שלם. 30 ואליו ראוי
Jn 4,15	15 והאשה אמרה אליו תן לי המים ההם	**בעבור** שלא תהיה לי צמא. ושלא אבא פה לעולם לשאוב.
Jn 4,34	להם. אכילתי היא לעשות רצון מי ששלחני	**בעבור** שאשלים מלאכתו: 35 אינכם אומרים שארבעה
Jn 4,36	ילקט שכרכם ויאסוף פרי כחייכם הנצחיים.	**בעבור** שהזורע והמלקט יחדיו ישמחו 37 כי בעניין
Jn 5,17	ענה אבי פעל עד עתה. ואני ג״כ פעלתי	**בעבור** זה. 18 אז היהודים אבו יותר להמיתו. כי לא
Jn 5,18	אלוה. ומדמה עצמו בשיווי לאל. ענה ישו	**בעבור** זה ואמ׳ להם 19 אמת הבן אינו יכול לעשות
Jn 5,20	מלמד לו. ופעולות גדולות מאלו מראה אליו	**בעבור** שלא תהיו תמהים. 21 כי כמו שהאב החיה מתים
Jn 5,23	דן שום אדם. אבל נתן כל משפט לבן. 23	**בעבור** שהכל יכבדו לבן כמו שמכבדין לאב. מי שאינו
Jn 5,34	אני איני מקבל עדות אדם אבל זה אני אומר	**בעבור** שאתם תהיו נושעים. 35 הוא היה אורה נר
Jn 6,15	שבא בעולם. 15 וישאוש שהכיר שבאו אליו	**בעבור** שיתפשוהו. ויעשוהו מלך. ברח פעם אחרת בהר
Jn 6,18	וכבר היה ערב וישו לא בא אליהם. 18 והים	**בעבור** רוח גדול שהיה מנשב מבהילים. 19 אז הלכו
Jn 6,26	ואמר. אמת אני אומר לכם. אתם שואלים לא	**בעבור** שראיתם אותות. רק כי אכלתם הפת ושבעתם בו.
Jn 6,38	שבא אלי. 38 כי אני ירדתי מן השמים לא	**בעבור** שאעשה רצוני. רק רצון מי ששלחני. 39 וזה
Jn 6,46	כל איש השומע מהאב אחרי כן בא אלי. 46 לא	**בעבור** שאי זה מהם ראה האב. אם לא שהוא מהאל. והוא
Jn 6,50	פת במדבר ומתו. 50 זהו שירד מן השמים	**בעבור** שזה שאוכל ממנו לא ימות: 51 אני הוא פת
Jn 6,52	יהיה לעולם: והפת שאני אתן לכם הוא בשרי	**בעבור** הויי עולם: 53 אז היהודים חלקו ביניהם.
Jn 6,58	ואני בו: 58 כמו שהאב שלחני ואני חי	**בעבור** האב. ומי שאוכל אותי הוא חי בעבורי. 59 זהו
Jn 6,66	הם המאמינים. ומי שעתיד למוסרו. 66 ואומ׳	**בעבור** זה אמרתי לכם שאין אחד יכול לבא אלי אם לא
Jn 6,67	אחד יכול לבא אלי אם לא ינתן לו מאבי. 67	**בעבור** זה רבים תלמידיו חזרו אחור. וכבר אינם
Jn 7,3	3 ואמר לו אחד[*] הפרד מפה ולך בגודיאה	**בעבור** שתלמידיך יראו מעשיך שאתה עושה. 4 כי הרוצה
Jn 7,13	13 אבל אחד מהם אינו מדבר ממנו בגלוי	**בעבור** היהודים. 14 אבל בתוך החג עלה ישו במקדש
Jn 7,22	אני עשיתי פעולה אחת וכולכם תמהים 22	**בעבור** זה: נתן לכם משה ברית מילה לא שאותו דבר
Jn 7,24	כועסים נגדי כי רפאתי כל אדם בשבת. 24	**בעבור** זה אל תשפטו לפנים רק דין צדק: 25 אז אמרו
Jn 8,24	אתם מזה העולם. ואני איני מזה העולם: 24	**בעבור** זה אמרתי לכם שתמותו בעונותיכם. כי אם לא
Jn 9,2	רבי מי הוא שחטא זה או האב או האם.	**בעבור** זה נולד עור: 3 ענה ישאוש לא זה חטא ולא
Jn 9,3	לא זה חטא ולא אביו ולא אמו. אבל זה לו	**בעבור** שמעשה האל יהיה מגולה בעבורו: 4 לי חוייב
Jn 9,23	שהוא משיח יהיה מושלך מבית הכנסת: 23	**בעבור** זה אמרו אביו ואמו שאלו הבן כי בן שנים
Jn 9,39	אמ׳ אליו. אתה בדין באתי בזה העולם	**בעבור** שאותם שאינן רואין שיראו. ואותם שרואים
Jn 10,10	ויצא וימצא מרעה . 10 הגנב לא בא אם לא	**בעבור** שימצא לגנוב והרוג והשמיד. אני באתי בעבור
Jn 10,10	שימצא לגנוב והרוג והשמיד. אני באתי	**בעבור** שיהיה לכם חיים. ואותה תהיה לכם בגודל
Jn 10,17	ויכירו קולי ויעשה רפת אחד ורועה אחד. 17	**בעבור** זה אהבני האב כאשר אניח נשמתי בעבור שפעם
Jn 10,17	17 בעבור זה אהבני האב כאשר אניח נשמתי	**בעבור** שפעם אחרת יקח אותה. 18 ושום אדם לא יטול
Jn 10,31	דבר אחד אנחנו. 31 אז קבצו היהודים אבנים	**בעבור** שיסקלוהו. 32 וענה להם ישאוש מעשים רבים
Jn 10,38	ואם לא חפצתם להאמין לי. האמינו המעשים	**בעבור** שתכירו שהאב הוא בי ואני כאב. 39 ויצא
Jn 11,4	אמ׳ זה החולי אינו חולי מיתה רק עמו אלא	**בעבור** שבן האל יתעלה בעד אותו חולי: 5 וישאוש
Jn 11,15	שמח בעד אהבתכם: כי אני לא הייתי שם	**בעבור** שאתם תאמינו. רק נלך אליו. 16 אז אמר טומאש
Jn 11,42	ואני כבר ידעתי שכל שעה אתה שומע לי. רק	**בעבור** העם שעומד סביבי אמרתי זה בעבור שיאמין
Jn 11,42	לי. רק בעבור העם שעומד סביבי אמרתי זה	**בעבור** שיאמין שאתה שלחתני. 43 כשאמ׳ אלה הדברים
Jn 11,52	למות בעד העם. 52 ולא לבד בעד העם. אבל	**בעבור** יקבץ יחד בני האל הנפוצים: 53 אז באותו יום
Jn 11,57	וציוו שאם אחד יודע לאי זה מקום שיגלוהו	**בעבור** שיתפשוהו: Tit,12 קפיטולו י״ב כפי ש׳ ג׳ואן
Jn 12,6	ושינתנו לעניים. 6 וזה שאמ׳ לא אמרו	**בעבור** שומו עין על העניים. רק אליו ולעצמו דורש
Jn 12,6	שומו עין על העניים. רק אליו ולעצמו דורש	**בעבור** כי הוא גנב. והיה לו כיסין שבהם משים מה
Jn 12,7	נושאין: 7 אז אמר ישאוש תעזבו אותו אותו	**בעבור** שאביט אותו ביום קבורתי. 8 כי לעולם יהיו
Jn 12,9	עם מן היהודים ששם היו ובאו שם לא לבד	**בעבור** ישאוש רק שראו [*] 10 [*] לזרו 11 כי רבים
Jn 12,17	אלו עליו נאמרו ושיעשו לו דברים אלו 17	**בעבור** זה אחוזת העם שהיתה עמו עושה לו עדות שקרא
Jn 12,19	סיעה כי שמעה אומרים שעשה אות ופלא. 19	**בעבור** זה הפרושים אמרו ביניהם הנה שאין אנו
Jn 12,27	עתה ומה אומר. אב הושיעני בשעה זאת. כי	**בעבור** זה באתי לשעה זו 28 לעלות ולנשא שמך: אז
Jn 12,35	ישאוש עדין יש בכם נר להו בפוד שהנר בכם	**בעבור** שלא תפלו בחשך וערפל. ומי שהולך בחשך אינו
Jn 12,36	הוא הולך. 36 בעוד שיש לכם נר האמינו בנר	**בעבור** שתהיו בני נר: אלה הדברים אמר להם ישאוש
Jn 12,38	עשה כמה אותות לפניהם לא האמינו בו 38	**בעבור** שדברי ישעיה הנביא יהיה נשלם. שאמר אדון מי

Jn 12,40 אמר ישעיה הנביא 40 עור עיניהם ותקשה לבם **בעבור** שלא יראו בעינים ויבינו בלב ויתבוננו ואני
Jn 12,42 ממנו 42 אכן רבים מהשרים האמינו בו רק **בעבור** פחד הפרושים לא הודו בעבור שלא ישליכום
Jn 12,42 האמינו בו רק בעבור פחד הפרושים לא הודו **בעבור** שלא ישליכום מבית הכנסת 43 כי יותר אהבו
Jn 12,46 רואה מי ששלחני. 46 אני נר שבאתי בעולם **בעבור** שק שכל שיאמין בי לא יעמוד בערפל. 47 ואם
Jn 12,47 דן אותו כי אני לא באתי לדון העולם. רק **בעבור** שאהיה להם למושיע. 48 מי שמבזה אותי ואינו
Jn 13,18 אומר זה מכולכם אני יודע אותן שבחרתי. רק **בעבור** שהכתיבה תהיה נשלמת. מי שאוכל פתי יקום
Jn 13,19 נגדי. 19 עתה אני אומר לכם קודם מעשה **בעבור** כשיעשה תאמינו אני הוא 20 אמת אני אומר לכם
Jn 13,34 שתהיו אוהבים זה לזה יחד כאשר אהבתי אתכם **בעבור** שתאהבו אתכם ביניכם. 35 ובזה יכירו כל כי
Jn 14,3 המקום. פעם אחרת אבא ואביא אתכם אלי **בעבור** שבמקום שאני שם אתם תהיו. 4 ואינכם יודעים
Jn 14,12 שאני הוא והאב בי. 12 זה בלבד עשוי **בעבור** שהמעשים שתאמינו: אומר אני לכם שהמאמין כי
Jn 14,13 13 והדבר שתשאלו לאב בשמי הוא יעשה לכם. **בעבור** שיהיה מעולה האב בבן. 14 אם דבר אחד תשאלו
Jn 14,16 ואני אתפלל אל האב ויתן לכם רוח אחר קדוש **בעבור** שיעמוד עמכם לנצח 17 רוח אמת: שהעולם אינו
Jn 14,29 ממני: 29 עתה גלו מי זה לכם קודם המעשה **בעבור** שאחר העשיה תאמינו: 30 מעתה רוב הדברים לא
Jn 14,31 זה העולם כבר בא: ואין דבר אחר בי 31 רק **בעבור** שהעולם יכיר שאני אוהב האב והוא נתן מצותו
Jn 15,2 עושה פרי. וכל העושה פרי בו ינקה אותה **בעבור** שתעשה פרי לרוב. 3 כבר אתם טהורים בעבור
Jn 15,3 בעבור שתעשה פרי לרוב. 3 כבר אתם טהורים **בעבור** הדברים שאמרתי לכם. 4 עמדו בי ואני בכם.
Jn 15,11 [*] 10 [*] 11 אלה הדברים אמרתי לכם **בעבור** שגילי יהיה בכם וגילכם יהיה שלם. 12 זהו
Jn 15,16 אותי. אבל אני בחרתי בכם. ושמתי אתכם **בעבור** שתלכו ותשאו פרי. ופרייכם יעמוד בעבור
Jn 15,16 בעבור שתלכו ותשאו פרי. ופרייכם יעמוד **בעבור** שהדבר תשאלו בשמי יתן לכם. 17 אלה הדברים
Jn 15,19 שהוא שלו אוהב. אבל כי אינכם מזה העולם **בעבור** זה מכעיס אתכם: 20 תזכרו דברי אשר אמרתי
Jn 15,21 ישמרו. 21 אבל כל אלה הדברים יעשו לכם **בעבור** שמי כי לא ידעו אותו ששלחני. 22 אם לא באתי
Jn 15,25 חוטא: רק עתה ראו והכעיסו אותי ואבי 25 **בעבור** שיהיה נשלם דברי הכתוב בדת אותו שערבות היה
Jn 16,1 י״ו כפי ש׳ יואן 1 אלה הדברים אמרתי לכם **בעבור** שלא תהיו ניזוקים 2 הם יעמידו אתכם מחוץ
Jn 16,4 האב ולא אותי. 4 ואלה הדברים דברתי לכם **בעבור** שתבא שעת אלה הדברים תהיו נזכרים שאני
Jn 16,21 כי שעתה בא. וכשילדה כבר אינה זוכרת הצער **בעבור** שמחה וגיל שיש לה. כי האדם נולד בעולם. 22
Jn 16,24 אי זה דבר לשמי [*]. 24 [*] תשאלו ותקחו **בעבור** ששונכם יהיה שלם: 25 אלה הדברים אמרתי לכם
Jn 16,33 כי האב עמי: 33 אלה הדברים אמרתי לכם **בעבור** שבי לבד יהיה לכם שלום. כי תהיה לכם צרה
Jn 17,2 אותך בנך 2 כמו שנתת לו ממשלת כל בשר **בעבור** שהכל אשר נתת לו יתן להם חיים נצחיים. 3
Jn 17,11 אב קדוש שמור אותם בשמך. אותם שנתת לי **בעבור** שיהיו דבר אחד כמו שאנחנו 12 בעוד שעמדתי
Jn 17,13 עתה אליך אני בא: ואלה הדברים דבר בעולם **בעבור** שיהיה להם גילי שלם בעצמו. 14 אני נתת להם
Jn 17,21 בעד אותן שיאמינו בעד דבריהם בי. 21 **בעבור** שיהיו כולם דבר אחד כמו שאתה אב בי ואני
Jn 17,21 כולם דבר אחד כמו שאתה אב בי ואני בך: **בעבור** שאותם בנו יהיו דבר אחד. למען שהעולם יאמין
Jn 17,22 22 והאורה שנתת לי אתה. אני נתתי להם **בעבור** שיהיו דבר אחד. כמו שאנחנו דבר אחד. 23 אני
Jn 17,23 כמו שאנחנו דבר אחד. 23 אני בהם ואתה בי **בעבור** שיהיו אחדים בכל דבר והעולם יכיר שאתה
Jn 17,24 לי שבמקום שאני אהיה שם הם יהיו עמי. **בעבור** שיראו אורה שליחותם שנתת לי. כי אהבת אותי
Jn 17,26 ואני הודעתי להם שמך. ועוד אעשה שיכירוהו **בעבור** אהבת אשר אהבת אותי. תהיה בהם. ואני אהיה
Jn 18,9 כן אם אותי אתם מבקשים הניחו אלה ללכת 9 **בעבור** שיהיה נשלם הדבר שאמר כי מכל אותן שאלו שלי
Jn 18,28 28 אז הנהיגו לישאוש לקאיפש בהיכל **בעבור** שלא יהיו טמאים ויאכלו הפסח: 29 אז יצא
Jn 18,32 היהודים לנו אין ראוי להמית שום איש 32 **בעבור** שדבר ישאוש משיח יהיה אמתי. שהוא אמר בריא
Jn 18,37 אתה אומ׳ שאני מלך. אני לדבר זה נולדתי **בעבור** זה באתי לעולם לעשות עדות אמיתי. כל איש
Jn 19,4 בחוץ. ואמ׳ הנה אנכי מוליך לכם בחוץ זה **בעבור** שהכירו כי איני מוצא בו שום טעם. 5 אז יצא
Jn 19,24 לא נקרעה אבל נפילה גורלות עליה ממי תהיה **בעבור** שהכתיבה תהיה נשלמת האומרת חלקו מלבושי
Jn 19,31 הרוח לאל. 31 וערב שבת היה: והיהודים **בעבור** שלא ישארו הגופה בשבת בשתי וערב. וחג גדול
Jn 19,35 עושין עדות מזה. והוא היודע שאמ׳ אמת **בעבור** שאתם תאמינוהו. 36 וכל אלו הדברים נעשים
Jn 19,38 בא יוסף אברמטיאה ועמד נחבא מפחד היהודים **בעבור** שהוא תלמיד ישאוש. ובקש מפילאטו שיהיה לו
Jn 19,42 ובאותו קבר שום אדם לא הושם בו. 42 אז **בעבור** שהיה ע״ש ליהודים ובעבור שהיה סמוך לאותו
Lc 4,38 שימון היתה חולה מקדחת גדול. וחילו פניו **בעבורה.** 39 עמד עליה צוה לה לקדחת שיעזבנה. ומיד
Mt 27,19 הצדיק כי דברים רבים אני ראיתי במראה **בעבורו.** 20 ושרי הכהנים והזקנים הזהירו העם
Jn 1,10 כל אדם בעולם הזה. 10 עולם היה והעולם **בעבורו** נעשה. והעולם לא הכירו 11 ולא עצמות
Jn 3,17 שישפוט העולם. רק בעבור שהעולם יהיה נושע **בעבורו:** 18 מי שמאמין בו אינו נדון. אבל מי שאינו

Jn 7,43 דוד יבא משיח: 43 ובמחלוקת זה חולקות העם **בעבורו.** 44 ומקצת רצו לתופשו. אבל אחד מהם לא שם
Jn 9,3 אבל זה לו בעבור שמעשה האל יהיה מגולה **בעבורו:** 4 לי חוייב לעשות פעולות בעוד שהוא יום.
Mt 8,29 בן דוד ישאוש משיח. באת לפני קודם זמן **בעבורי** לגרש. 30 וקרוב מאותו מקום היו חזירים
Mt 10,39 לי: 38 [*] 39 מי שאוהב נפשו יאבד החיים **בעבורי.** ומי שיאבדה בעדי נושע יהיה: 40 ומי שאותי
Mt 26,31 ישו לתלמידיו כולכם תהיו אישקנדליזאטש **בעבורי** בזאת הלילה כי כתוב הוא. אני אכה הרועה
Jn 6,58 חי בעבור האב. ומי שאוכל אותי הוא חי **בעבורי.** 59 זהו הפת שירד מן השמים: לא כמו שאכלו
Jn 12,30 דבר לו. 30 ענה ישאוש ואמר: קול זה לא בא **בעבורי** רק בעדכם. 31 עתה הוא דין העולם. עתה יהיה
Jn 13,38 אתן את נפשי בעדך 38 וישאוש אמר נשמתך **בעבורי** לא תתן אמת אני אומר לך לא יקרא התרנגול
Jn 14,6 אני דרך אמת וחיים. אין אחד בא אל האב רק **בעבורי.** 7 אם הייתם לעבד מכירים אותי אבי הייתם
Mt 26,33 ואמר אליו ואם כולם יהיו אישקנדליזאטש **בעבורך** אני לעולם לא אהיה אישקנדליזט. 34 וישוש
Mt 17,12 ממנו כל רצונם. כן בן האלוה יסבול המות **בעבורם.** 13 ואז השכילו תלמידיו שהוא אומ׳ מזואן
Mc 12,12 העם. כי הם הכירו שהוא אמ׳ אותה הצורה **בעבורם** והלכו ועזבוהו. 13 ואחר שלחו לו מקצת
Mc Prol,16 הבהמות והמלאכים שרתוהו. וכתב הכל בקצור **בעבורנו** למד ביותר נקלה. והגיד מגלת חייו שהוא
Mt 24,30 יילילו כל שבטי הארץ. ויראו בן הבתולה בא **בעבי** השמים. ברב כח וצלם ודמות 31 וישלח מלאכיו
Mc 14,62 אני הוא. ותראו בן האלוה לימין כח האל בא **בעבי** השמים. 63 והכהן הגדול קרע בגדיו ואמר להם
Jn 3,26 26 ובאו ליואן ואמרו רבי מי היה עמך **בעבר** הירדן שהוא עשית עד שהוא טובל והכל באים
Jn 10,40 כאב. 39 ויצא מידיהם 40 והלך פעם אחרת **בעבר** הירדן באותו מקום שהיה זואן טובל ראשונה.
Mt 15,21 מטנפות אותו: 21 ונסע משם ישוש והלך לו **בעברי** טיר ושידוניאה. 22 והנה באה אשה כנענית
Mc 7,24 ואלו מטנפים האדם: 24 וקם ישאוש והלך לו **בעברי** טיר ושידוניאה ונכנס בבית אחד ולא אבה שאדם
Jn 19,17 השתי וערב. יצא ממקום הנקרא קלוארי שר״ל **בעברי** גולגוטא. 18 ובאותו מקום הניחו ישו בשתי
Mt Prol,12 אנושי שיהיה מת מד׳ מיני מות הוכרח שנותו **בעד** הדרשתם. ובעבור זה היו האיונגלי האחרים הבל
Mt 4,1 ז׳ כפי מתיאו 1 אז ישואש משיח מוצא במדבר **בעד** הקדש רוח בעבור היותו מנוסה מהשטן 2 וכאשר
Mt 7,13 13 אמר ישאוש משיח אל תלמידיו הכנסו **בעד** פתח הצר כי רחב הוא הדרך המוליך האדם לאבדון
Mt 8,15 חמות שי׳ פירו שוכבת מקדחת רעה 15 ולקחה **בעד** היד והקדחת עזבה תכף: וקמה ושרת אותו 16
Mt 9,13 חסד מקרבן. לא באתי לקרוא הצדיקים. רק **בעד** החטאים לענוש. 14 אז באו אל ישואש משיח
Mt 12,17 שלא יפרסמוהו 17 בעבור ששלם מה שנאמר **בעד** ישעיה הנביא אומ׳ 18 רואה אתה בן שלי אשר אני
Mt 13,21 21 אבל אין לו שרש ומתייבשת מהר: כי **בעד** מלה זעומה תכף הם נבוכים. 22 אותה שנפלה בין
Mt 16,21 הוא שהוא ילך בירושלם ודברים רבים סבול **בעד** הסופרים ובעד שרי הכהנים. והיות מת ולקום חי
Mt 16,26 אבודה. ואי זה חלוף טוב יכול עשות האדם **בעד** נפשו. 27 כן האל באספקלריות אביו עם המלאכים
Mt 18,16 חבר אחד עמך או ב׳ כי כל עדות הוא קיים **בעד** שנים או שלשה. 17 ואם בזה לא ישמעך הגידהו
Mt 19,12 הם קשטראטש בידי אדם. ומקצת הם קשטראטש **בעד** מלכות שמים. מי שיכול להבין יבינהו: 13 ואז
Mt 19,29 או אב או אם או אשה או בנים או נחלות **בעד** שמי הוא יקבל מאה לאחד משכר וחיים נצחיים
Mt 21,23 קרבו אליו שרי הכהנים וזקני העם אומרים **בעד** אי זה כח עושה אתה אלה הדברים. ומי נתן לך זה
Mt 21,24 דבר אחד ואם אתם אומרים אותו אני אענה **בעד** אי זה כח אני עושה זה. 25 טבילת זואן מאין
Mt 23,20 שהמקדש המתן. 20 כי מי שנשבע במזבח נשבע **בעד** כל הדברים שהם עליו. 21 או שנשבע במקדש נשבע
Mt 24,22 יקצר אותו זמן שום אדם לא יהיה נושע. אבל **בעד** בחירי הש׳ יקצר אותו זמן. 23 ואז אם איש יאמר
Mc Prol,8 שליח הש׳ מלמד ההתבשרות מישאוש משיח **בעד** ההריון קדש רוח בהתחלת האיונגליאו בעבור
Mc 1,9 מעיר גליליאה והיה טובל בנהר הירדן **בעד** זואן. 10 ותכף שיצא מהמים. ראה השמים נפתחו
Mc 1,44 אדם. אבל לך ותתראה לסגני הכהנים ותדור **בעד** טהרתך. מה שמשה מצוה לעדות בישראל. 45 וכאשר
Mc 2,8 עונות לבד האל. 8 ותכף הכיר מחשבותיהם **בעד** הקדוש רוח ואמ׳ להם מה תחשבו בלבבכם 9 אי זו
Mc 5,41 עמו ונכנסו למקום ששוכבת הנערה 41 ולקחה **בעד** היד ואמר אליה קפיטא קום שרוצה לומר בתולה.
Mc 7,13 לאב ולאם. 13 א״כ שוברים אתם מצות הש׳ **בעד** מנהגכם שמצאתם. ורבות אחרות רעות אתם עושים
Mc 7,19 19 כי אינו נכנס לגוף רק בבטן ויוצא **בעד** טבע מנקה. 20 ואמ׳ להם 21 [*] הדברים הרעים
Mc 7,29 תחת שולחן האדונים. 29 ואמר ישאוש אליה **בעד** דבר זה תתרפא בתך. הנה השטן [*] 30 [*] יצא
Mc 8,23 אחד עור ובקשוהו שיגיעהו 23 וישאוש לקחו **בעד** היד ומשכו לצד אחד מן הדרך ורקק לו בפניו.
Mc 8,31 שאליו הוכרח לסבול צער ולהיות נגוש למות **בעד** שרי הכהנים וחכמי הדת והוא יקום חי אחר שלשה
Mc 10,29 ואחיותיו או אב ואם או בנים או נחלות **בעד** אהבתי או בעד האיונגליאו 30 הוא יקבל גמול
Mc 10,29 או אב ואם או בנים או נחלות בעד אהבתי או **בעד** האיונגליאו 30 הוא יקבל גמול מאה פעמים. ועו׳
Mc 10,45 לכם. בעבור היות נעבד ובעבור נתון נפשו **בעד** פדיון רבים. 46 ובאו בירושלם ונכנסו בירושלם
Mc 11,28 והחכמים מאותתים והזקנים 28 ואמרו לו **בעד** אי זה כח עושה אתה אלו הנפלאות ומי נתן לך זה

Mc 12,10 זאת הכתיבה האבן שמאסו הבונים תהיה מאוסה **בעד** הבונים אותה היתה מונחת לפינה. 11 וזה נעשה
Mc 12,11 אותה היתה מונחת לפינה. 11 וזה נעשה **בעד** אלהינו. היא מלא כה נפלאה בעינינו. 12 והם
Mc 14,43 ועמו עם רב עם סכינים ומקלות. והוא שלח **בעד** סגן הכהנים ובעד החכמים מאותתים וזקני העם.
Mc 15,45 לו עושה המשפט אם כבר מת. 45 וכאשר ידעו **בעד** עושה המשפט נתן לו גוף ישאוש. 46 ויוסף קנה
Lc Prol,5 מחבורת שי׳ פאב אותם שכבר היו כתובים **בעד** האיונגליאו בגודאה ובעד מתיב בלוברדיאה מזורז
Lc 2,2 נוגש. 2 וזאת הנגישה היתה נעשית ראשונה **בעד** האדון מלך ששיריאה 3 וכולם היו הולכים כל אחד
Lc 2,18 תמהו מאותן הדברים שנאמרו להם באותו **בעד** הרועים. 19 ומריאה שמה כל אלה הדברים בלבה.
Lc 2,21 היה נמול ונקרא שמו ישאוש שאותו נקרא **בעד** המלאך קודם שהנער היה בבטן אמו מריאה. 22
Lc 4,1 משיח מלא מהקדוש רוח נסע מגורדא והונהג **בעד** הרוח במדבר 2 ועומד שם ארבעים יום ונתנסה בעד
Lc 4,2 הרוח במדבר 2 ועומד שם ארבעים יום ונתנסה **בעד** הש׳. ולא אכל עד ארבעים יום. וכאשר עברו אותן
Lc 4,15 הארץ 15 והוא מלמד בבתי כנסיותיהם ונתעלה **בעד** כולם. 16 ובא בנזוריט ששם נתגדל ונתנס כמנהגו
Lc 5,14 אדם. אבל אמ׳ לו לך ותראה לכהנים ותדור **בעד** טהרתך כמו שמשה מצוה לעדות שלהם. 15 ודברו
Lc 5,19 לפני ישאוש 19 ולא מצאו שער שיוכלו ליכנס **בעד** העם שהיה שם גדול ועלו על הגג ומסלקים הלבנים
Lc 6,18 וירפאו מחולייהם. ואותם שהיו מצטערין **בעד** רוח רעה היו נרפאים. 19 וכל העם חפצים
Lc 6,28 אתכם. 28 ברכו למי שאומר לכם רע. התפלל **בעד** אותן שמכבדין לכם. 29 ואותו שיכך בלחי האחד
Lc 7,35 העולמיים והחוטאים. 35 והצדקה נצטדקה **בעד** בניו. 36 ואחד מהפרושים חלה פניו שיאכל עמו
Lc 11,8 בהתמדה שואל אני אומר לכם שאם לא קם ולא **בעד** אהבתו. תקום ותתן לו כפי הצורך לו 9 [*] שאלו
Lc 17,25 חוייב לו לסבול רוב דברים. והיותו מוזם **בעד** הדור הזה 26 וכאשר נעשה בימי נח כן יהיה בימי
Lc 18,29 ואמו או אחיו או אשתו בניו או בתי דירתו **בעד** מלכות השם׳ 30 שלא יקבל יותר ויותר ממה שהניח
Lc 18,31 בירושלם ויהיו נשלמים כל הדברים הכתובים **בעד** הנביאים שבן האדם 32 יהיה נמסר לעמים. ועליו
Lc 21,16 לא יוכלו לאמר נגדה אויביכם. 16 ותמסרו **בעד** אבותיכם. ובעד אחיכם. ובעד קרובים. ובעד
Lc 21,24 ומובאים בשבי בכל העמים. וירושלם תרמס **בעד** העמים עד שעת הנבראים יהיה נשלם. 25 ויראה
Lc 23,19 לנו ברבאן. 19 והוא היה איש ששמוהו במאסר **בעד** בגידה שעשה בעיר ובעד רציחה. 20 ופילאט אמ׳
Jn 1,17 השגנו חן. ובעבורו החן. 17 כי הדת נתנה **בעד** משה. אבל חן ואמת היא נעשית בעד ישאוש משיח.
Jn 1,17 הדת נתנה בעד משה. אבל חן ואמת היא נעשית **בעד** ישאוש משיח. 18 שום אדם לא ראה לעולם האל.
Jn 4,41 ועמד שני ימים. 41 ויותר עוד האמינו בו **בעד** דבריו. 42 ולאשה אומרים לא היינו מאמינים בעד
Jn 4,42 דבריו. 42 ולאשה אומרים לא היינו מאמינים **בעד** דבריך ואנחנו בעצמינו שמענו וידענו שזה הוא
Jn 10,1 יואן 1 אמת אני אומ׳ לכם מי שאינו נכנס **בעד** השער לבית הצאן רק עולה בעד מקום אחר גנב
Jn 10,1 שאינו נכנס בעד השער לבית הצאן רק עולה **בעד** מקום אחר גנב הוא. 2 אבל הכנס בעד השער רועה
Jn 10,2 עולה בעד מקום אחר גנב הוא. 2 אבל הכנס **בעד** השער רועה צאן הוא. 3 והוא פותח הדלת והצאן
Jn 10,11 אני הוא רועה טוב. ורועה טוב נותן נפשו **בעד** צאן השוכר. 12 ומי שאינו שוכר טוב כאשר הצאן
Jn 11,4 מיתה רק עמו אלא בעבור שבן האל יתעלה **בעד** אותו חולי: 5 וישאוש אוהב מאד מרטא ומריאה
Jn 11,15 ישאוש בפירסום לזרו הוא מת: 15 והנני שמח **בעד** אהבתכם: כי אני לא הייתי שם בעבור שאתם
Jn 11,51 שנה. וניבא שישאוש משיח יצטרך לו למות **בעד** העם. 52 ולא לבד בעד העם. אבל בעבור יקבץ יחד
Jn 11,52 משיח יצטרך לו למות בעד העם. 52 ולא לבד **בעד** העם. אבל בעבור יקבץ יחד בני האל הנפוצים: 53
Jn 12,5 שעתיד למוסרו 5 למה זו המשיחה אינה נמכרת **בעד** שלש מאות פשיטין ושינתנו לעניים. 6 וזה שאמ׳
Jn 15,13 13 אין באדם אהבה גדולה מזו שישים נפשו **בעד** אוהביו: 14 [*] אם תעשו אותם דברים שאמרתי
Jn 17,9 שאתה שלחתני. 9 אני בעדם מתפלל לא **בעד** העולם רק אלו שנתת לי. כי שלך הן 10 וכל
Jn 17,9 9 אני בעדם מתפלל לא בעד העולם רק **בעד** אלו שנתת לי. כי שלך הן 10 וכל שלי שלך הן.
Jn 17,20 יהיו הם מקודשים באמת. 20 ואיני מתפלל **בעד** אלו לבד. רק עדיין בעד אותן שיאמינו בעד
Jn 17,20 20 ואיני מתפלל בעד אלו לבד. רק עדיין **בעד** אותן שיאמינו בעד דבריהם בי. 21 בעבור שיהיו
Jn 17,20 בעד אלו לבד. רק עדיין בעד אותן שיאמינו **בעד** דבריהם בי. 21 בעבור שיהיו כולם דבר אחד כמו
Jn 18,14 עצה ליהודים שצריך הוא שימות אדם אחד **בעד** העם למען לא ילכו העם אחריו. 15 ושמעון פירו
Mc 6,20 שהוא קדוש וצדיק ושומרו ורוב דברים עושה **בעדו** ושומעו ברצון. 21 וכאשר הימים בינוניים קרבו
Mc 14,21 כמו כן שהנבואה אומרת. אוי לו לאדם אשר **בעדו** בן הבתולה יהיה נבגד. דבר טוב היה לו לאותו
Lc 15,30 הקטן שהפסיד עצמותיו עם זונות אתה המתה **בעדו** עגל שמן. 31 והאיש אמ׳ לו. אתה עמדי היית
Jn 1,3 2 זה היה בתחלה עם האל 3 כל הדברים נעשים **בעדו.** וזולתו שום דבר אינו נעשה: מה שנעשה 4 כי
Jn 12,11 10 [*] לזרו 11 כי רבים מהיהודים באים שם **בעדו** ומאמינים בישאוש: 12 ולמחר אחוזת עם רבה
Mc 13,9 לפני המלכים והשרים להביא עדות ממני **בעדותם** 10 וחוייב ראשונה דרוש המלכות שממיי לכל
Mt 5,11 וירדפו אתכם ויאמרו כל רע נגדכם ותכזבו **בעדי.** 12 גילו שכרכם גדול בשמים כי כן רדפו

Mt 10,39 נפשו יאבד החיים בעבורי. ומי שיאבדה **בעדי** נושע יהיה: 40 ומי שאותי מקבל. מקבל מי ששלח
Mt 16,25 נפשו בזה העולם יושיעה כי יאבד אותה **בעדי.** 26 מה יועיל לאדם אם הוא מרויח כל חללי
Mt 17,26 ותמצא שם כל מה שעולה זה אשר שאל ותנהו **בעדי** ובעדך: Tit,18 קפיטולי מ״ד כפי מתיאו 1
Mc 8,35 עשות נשמתו נושעת יאבדה. ואותו שיאבדה **בעדי** ובעד האיונגילי יושיענה. 36 ומה יועיל לאדם
Lc 22,32 בכברה כמו החטה: 32 אבל אני התפללתי **בעדך** שאמונתך לא תפסק. ועתה לפעמים מתהפך. תצייר
Jn 13,37 יכול ללכת אחריך עתה אני אתן את נפשי **בעדך** 38 וישאוש אמר נשמתך בעבורי לא תתן אמת אני
Mt 10,20 20 אתם לא תדברו: אבל הקדש רוח ידבר **בעדכם.** 21 האח האחד ימסור האחר למיתה. והאב הבן.
Mc 13,11 באותה שעה אתם לא תדברו אבל הקדוש רוח **בעדכם:** 12 והאח האחד ימסור אחיו למיתה. והאם הבן
Lc 22,19 ובצעו ונתן להם אומר זה הוא גופי הנתון **בעדכם.** זה תעשו לזכרוני. 20 וכן הגביע. וכאשר
Lc 22,20 הוא צווי החדש בדמי אותו שיהיה נשפך **בעדכם.** 21 אכן הנה יד המוסר אותי היא בשולחן. 22
Jn 12,30 ענה ישאוש ואמר: קול זה לא בא בעבורי רק **בעדכם.** 31 עתה הוא דין העולם. עתה יהיה מושלך שר
Jn 16,26 תשאלו בשמי. ואיני אומר לכם שאתפלל לאב **בעדכם** 27 כי הוא אוהב אתכם כאשר אהבתם אותי
Mt 19,13 בעבור שהוא יניח הידים עליהם ושיתפלל **בעדם.** והתלמידים גוערים אותם. 14 וישאוש אמר להם
Jn 17,9 שממך יצאתי והאמינו שאתה שלחתני. 9 אני **בעדם** מתפלל לא בעד העולם רק בעד אלו שנתת לי. כי
Mt 5,13 לכם: קפיטולו י״ב כפי מתיאו 13 והיה עשוי **בעוד** שישוש משיח אמר אל תלמידיו אתם מוסר העולם
Mt 9,15 והפרושים. 15 וישוש משיח אמ׳ להם מה ארוס **בעוד** שהוא חי אין יכולין לבכות כל †אותן† שהם
Mt 9,27 נשמרים: קפיטולו ל״א כפי מתיאו 27 ונעשה **בעוד** שישוש משיח יוצא מאותו מקום שני עורים
Mt 26,7 מליאה משיחה מרגליות. ושפכה על ראשו **בעוד** שהוא אוכל בשולחן 8 וכאשר התלמידים ראוהו
Mt 26,36 שנאמרת גיטשמאני ואמר אל תלמידיו שבו פה **בעוד** שאני אלך להתפלל 37 ולקח פירו ושני בנים
Mt 28,13 כסף לשומרים 13 שיאמרו תלמידיו באו הלילה **בעוד** הם ישנים וגנבוהו. 14 והם אמרו אם ידע פילאט
Mc 2,15 לו תמשך אחרי. וקם ונמשך אחריו. 15 ונעשה **בעוד** שהיו אוכלין בבית רבים עוגבים וחטאים אוכלים
Mc 6,45 קטנה ושילכו עבר למים אנביטהא גירא. **בעוד** שהוא משלח העם. 46 וכאשר תלמידיו עולים בהר
Lc 5,34 להם אמ׳ יכולים אתם בין הארוס עשות שיצום **בעוד** שהארוס עמהם 35 אבל יבואו ימים כאשר הארוס
Lc 10,38 וישאוש אמ׳ לו לך ואתה תעשה כן. 38 ונעשה **בעוד** שהולכים נכנס במגדל אחד. ואשה ששמה מריאה
Lc 17,11 מועילים מה שעלינו לעשות עשינו. 11 ונעשה **בעוד** שהולך ישאוש ליר לירושלם עובר בתוך שמריאה
Lc 24,6 כי חזר חי. תזכורנה באי זה אופן דבר עמכם **בעוד** שהיה בגלליאה. 7 אמר שחוייב שבן האדם יהיה
Jn 9,4 מגולה בעבורו: 4 לי חוייב לעשות פעולות **בעוד** שהוא יום. כי לילה יבא. שבו לא יוכל אחד
Jn 9,5 כי לילה יבא. שבו לא יוכל אחד לפעול. 5 **בעוד** שאני בעולם. נר הוא בעולם. 6 באומרו אלה
Jn 12,36 שהולך בחשך אינו יודע לאן הוא הולך. 36 **בעוד** שיש לכם נר האמינו בנר בעבור שתהיו בני נר:
Jn 17,12 לי בעבור שיהיו דבר אחד כמו שאנחנו 12 **בעוד** שעמדתי עמהם. אני שמרתים בשמך. אותם שנתת לי
Mc 4,40 פחדתם עדיין אין לכם אמונה. ואז יראוהו **בעוז** ואמ׳ אחד אל אחד מי חשבנו שיהיה זה שהרוח
Lc 4,32 והיו נבהלים ומתמיהין במוסרו כי דברו היה **בעוז.** 33 ואדם אחד היה לו השד והיה בבית הכנסת
Mc 2,28 28 ובעבור זה בן האלוה אדון מכל מה שהוא **בעולם** ומהשבת: Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי מארקו 1 עוד
Mc 3,14 14 עד כמה שהיו י״ב בעבור שילכו דרוש **בעולם.** 15 ונתן להם יכולת לרפאת חליים ומושטנים
Mc 13,19 בעת הקור. 19 כי באותו עת יהיה יותר צרה **בעולם** שמעולם לא היה. מיום שברא הש׳ העולם עד עתה
Lc 7,28 28 כי אני אומר לכם. כי בכל אשר נולדו **בעולם** מאשה לא נולד גדול מיואן טבול. אבל מי שהוא
Lc 12,21 ממי יהיו. 21 כן הוא האוצר פירותיו **בעולם** הזה ואינו עשיר בשם: 22 ואמר לתלמידיו אל
Jn 1,9 9 הוא היה אמיתות נר והוא האיר כל אדם **בעולם** הזה. 10 עולם היה והעולם בעבורו נעשה.
Jn 3,17 לו חיים נצחיים: 17 כי האלוה לא שלח בנו **בעולם** בעבור שישפוט העולם. רק בעבור שהעולם יהיה
Jn 3,18 מאמין בו כבר הוא נדון. כי אינו מאמין **בעולם** האחד לבד נולד בן האלוה: 19 וזהו עין לב נר
Jn 5,43 אני אתכם שאין אהבת האל בכם. 43 אני בא **בעולם** אב מאבי. ואינכם מקבלים אותי. אם אחד יבא
Jn 6,14 כשראו האות שעשה אמרו זהו באמת נביא שבא **בעולם.** 15 וישאוש שהכיר שבאו אליו בעבור
Jn 8,26 ואני הדברים ששמעתי ממנו הן הם אני מדבר **בעולם.** 27 ולא הכירו מה אומר להם. האל הוא אביו:
Jn 9,5 יבא. שבו לא יוכל אחד לפעול. 5 בעוד שאני **בעולם.** נר הוא בעולם. 6 באומרו אלה הדברים ירק
Jn 9,5 אחד לפעול. 5 בעוד שאני בעולם. נר הוא **בעולם.** 6 באומרו אלה הדברים ירק בארץ. ונעשה טיט
Jn 10,36 אינו ראוי למחק 36 אותו שהאב קדש שלחו **בעולם** אתם אומרים שאני מחרף ומגדף. כשאמרתי אני
Jn 12,46 אות רואה מי ששלחני. 46 אני נר שבאתי **בעולם** בעבור שק שכל שיאמין בי לא יעמוד בערפל. 47
Jn 13,1 לעבור מעולם זה. האב האוהב אותם שהם שלו **בעולם** זה בקץ אהב אותם: 2 ונעשית הסעודה שהשטן שם
Jn 16,21 בעבור שמחה וגיל שיש לה. כי האדם נולד **בעולם.** 22 ואמת כן דאגתכם אבל אני אראה אתכם פעם
Jn 16,33 שבי לבד יהיה לכם שלום. כי תהיה לכם צרה **בעולם** רק תבטחו בי כי אני נצחתי העולם: Tit,17

Jn 17,11 ושלך שלי הם. ואני זך בהם. 11 וכבר איני **בעולם** והם בעולם. ואני בא אליך אב קדוש שמור אותם
Jn 17,11 הם. ואני זך בהם. 11 וכבר איני בעולם והם **בעולם.** ואני בא אליך אב קדוש שמור אותם בשמך.
Jn 17,13 13 אך עתה אליך אני בא: ואלה הדברים דבר **בעולם** בעבור שיהיה להם גילי שלם בעצמו. 14 אני
Jn 17,18 באמת. דברך הוא אמת. 18 כמו שאתה שלחתני **בעולם.** ואני שלחתיה בעולם. 19 ובעבורם אני מקדש
Jn 17,18 18 כמו שאתה שלחתני בעולם. ואני שלחתיה **בעולם.** 19 ובעבורם אני מקדש אותם עצמי למען יהיו
Jn 18,20 20 ענה ישאוש אליו. אני בגלוי דברתי **בעולם** ואני כל שעה למדתי בבית הכנסת ובמקדש ששם
Jn 20,31 האל. ולמען שאתם תאמינום יהיה לכם חיים **בעולם** עם ישוש משיח: Tit,21 קפיטולו כ״א כפי יואן
Jn 5,43 אב מאבי. ואינכם מקבלים אותי. אם אחד יבא **בעולמו** אותו תקבלו. 44 איך תוכלו אתם להאמין שאתם
Jn 14,25 שלי רק מאבי ששלחני: 25 אלה הדברים אמרתי **בעומדי** עמכם. 26 אבל האב נאמר רוח הקדש. אותו
Lc 11,46 אוי לכם חכמי הדת למה אתם מעמיסין האנשים **בעומסין** שאין להם יכולת לשאת אתם לא חפצתם לנגוע
Mt 18,6 תלוי או מושלך בים או ריחים בצאורו ונטבע **בעומק** הים. 7 אוי לעולם מפני האשקנדליזט. צריך
Jn 9,34 בידו לעשות דבר: 34 אז ענו ואמרו לו הן **בעון** חוללת ואתה לא מלמד וגרשוהו בחוץ: 35 וישוש
Jn 8,24 מזה העולם: 24 בעבור זה אמרתי לכם שתמותו **בעונותיכם.** כי אם לא תאמינו שאני הוא תמותו
Jn 8,24 כי אם לא תאמינו שאני הוא תמותו **בעונכם:** 25 אז אמרו לו אתה מי אתה. וישאוש אמ׳
Mt 11,24 הזה: 24 ואומ׳ אני לכם שהשדומיטש יענשו **בעונש** קטן ביום הדין ממך: קפיטולו ל״ז כפי מתיאו
Lc 24,20 זה אופן מסרוהו עליוני הכהנים ושריהם **בעונש** מיתה ותלוהו 21 ולא המתינו שהוא יפדה את
Jn 9,18 18 אז לא האמינו היהודים שהיתה לידתו **בעורון.** עד שקראו לאביו ולאמו 19 ושאלום אומרים
Jn 9,24 שנים הוא: 24 אז שאלו פעם אחרת האדם שעמד **בעורון.** ואמרו לו תן שבח וחנות לשם׳. לא ידעת שזה
Mc 10,24 אמר להם בנים מאד הוא כבד שאיש שיבטח מאד **בעושרו** יוכל ליכנס במלכות האל. 25 יותר דבר נקל
Lc 8,15 [*] 15 [*] דבר הש׳ ויש להם לב וחריצות **בעושריך** ובתענוגי החיים האלו הם נחנקים ואין
Mc 16,20 לימין הש׳. 20 והם הלכו בכל העולם לדרוש **בעזר** הש׳ עם דברים טובים ועם נפלאות שיעשו: Expl
Mt 11,1 הדברים הוא צוה לתלמידיו שילכו עמו דרוש **בעיירות.** 2 וזואן אסור כאשר שמע המעשים שאלוהו
Mt 11,20 20 אז התחיל ישאוש משיח להיותו גוער **בעיירות** באותן שהוא עושה פלאות גדולות ולא עשו
Mc 1,38 העמים שואלים אותך. 38 והוא אמ׳ להם נלך **בעיירות** ובמדינות שהן סביבותינו ונדרוש שם. כי
Lc 14,23 לזה ניאות לזה: 23 אמ׳ האדון לעבד לך **בעיירות** ובדרכים והכניסם בחזקה בעבור שענייני
Mt 7,3 שתפרעו כך תהיו נפרעים. 3 אתה רואה הקיסם **בעין** חבירך. ולא תחשוב הבריח מעיניך. 4 ואיך תאמר
Mt 18,9 והרחיקם ממך כי יותר שוה לך הכנס בגן עדן **בעין** אחד מגיהנם בשתים. 10 השמרו לכם אשר לא תבזו
Mc 9,46 עקור אותה כי יותר שוה לך הכנס בג״ע **בעין** אחד משתים בגהינם 47 מקום שהארסים אינם מתים
Lc 6,41 הוא שלכם כאשר הוא ברבו 41 איך תראה קיסם **בעין** אחיך ואינך חושב שאתה נושא בשלך בריח גדול.
Lc 23,31 כסונו ולגבעות נפלו עלינו. 31 כי אם **בעין** הלח נעשו דברים אלו מה יעשו ביבש. 32 ושנים
Lc 1,30 אמ׳ לה אל תיראי מריאה כי את מצאת חן **בעיני** הש׳. 31 תדעי כִּי אַתְּ תהר בבטנך ותלדי בן
Lc 17,9 אתה תאכל ותשתה.9 וימצא אותו עבד חן **בעיני** אדוניו כי עשה מצותו. 10 איני חושב כן
Mt 6,1 ממעשיכם הטובים לפני העם מפני שתהיו **בעיניהם** אנשים טובים. כי תאבדו גמול אביכם
Lc 24,31 והכירוהו בבציעת הפת. ואחר היה בלתי נראה **בעיניהם.** 32 והם אמרו ביניהם לבינו. היה נשרף
Mc 3,13 13 וישו עלה בהר ובחר מאותן שיותר ישרו **בעיניו** 14 עד כמה שהיו י״ב בעבור שילכו דרוש
Mc 8,25 זקופים כמו אילנות 25 ועדיין הניח ידיו **בעיניו** והתחיל לראות בבהירות. 26 וישאוש שלחו
Jn 9,7 שלוח. שר״ל שלוח. אז הלך וטבל שם וראה **בעיניו.** 8 ואותם שראוהו ראשונה כי דל היה. אומרים
Mt 7,4 תאמר לאחיך להוציא הקיסם מעינו. והקורה **בעיניך.** 5 מראה עצמך כשר. השלך הקורה מעיניך.
Jn 12,40 40 עור עיניהם ותקשה לבם בעבור שלא יראו **בעינים** ויבינו בלב ויתבוננו ואני מרפא אותם 41
Mc 12,11 וזה נעשה בעד אלהינו. היא מלא כה נפלאה **בעינינו.** 12 והם רצו לתופשו אבל יראו העם. כי הם
Mt 4,13 פניו גליליאה 13 ועזב נזוריט עירו. ויגר **בעיר** כפר נחום בחוף הים גלילות זבולון ונפתלי 14
Mt 10,23 הקץ אותו יהיה נושע. 23 וכאשר ירדפו אתכם **בעיר** אחד נוסו באחרת: אמת אני אומר לכם שלא תגמרו
Mt 26,36 אמרו כל התלמידים. 36 ואז בא ישאוש עמהם **בעיר** אחת שנאמרת גיטשמאני ואמר אל תלמידיו שבו פה
Mt 27,32 מלבושיו ונהגוהו לתלותו. 32 וכאשר הולכים **בעיר** מצאו איש סִירִינִיב ששמו שמעון ואנסוהו לישא
Mc 1,45 הנס עד שישאוש לא היה יכול ליכנס בהחבא **בעיר** אך חוייב עמוד בחוץ במדבר ושם מתקבצין עמים
Mc 5,14 14 ואותם ששומרים אותם ברחו והגידוהו **בעיר** ויצאו כולם לראות מה שקרה. 15 וכאשר היו
Lc 1,26 26 ובששה חדשים האל שלח המלאך גבריאל **בעיר** גליליאה ששמה נזורט 27 לבתולה ארוסה עם איש
Lc 1,39 מריאה משם באותן הימים הלכה מהרה בהרים **בעיר** גודיאה. 40 ונכנסה בבית זכריא ונתנה שלו׳
Lc 2,4 4 ויושאף עלה מנזוריט גליליאה בגודיאה **בעיר** דוד שנקראת בית לחם בעבור שיהיה מהבית ומעם
Lc 2,11 שתהיה לכל העם. 11 כי היום נולד לנו **בעיר** דוד מושיע העולם שהוא משיח ואדון. 12 ויהיה

Lc 2,39 וכאשר סיימו כל דברי דת משה חזרו בגלליאה **בעיר** נזורט 40 והנער ישאוש גדל וחזק ומלא חכמה
Lc 4,9 אלהיך תתפלל ואותו תעבוד: 9 אז עלה הוא **בעיר** הקדושה זנח על מקום היותר גבוה מהמקדש ואמ׳
Lc 5,12 משיח: 12 וזה נעשה כאשר ישאוש משיח היה **בעיר** אחד ובא אדם אחד מלא צרעת. וכאשר ראה ישו
Lc 7,11 11 ונעשה היה מכאן ואילך שהולך ישאוש **בעיר** שנקרא נאים. ותלמידיו ורוב עם הולכים עמו.
Lc 7,37 ישבו לשולחן 37 והנה אשה אחת חוטאת היתה **בעיר**. וכאשר ידעה שישאוש נכנס בבית הפרוש. ישבו
Lc 7,37 ישבו לשולחן והנה אשה אחת חוטאת היתה **בעיר**. וכאשר ידעה שישו משיח אוכל בבית הפרוש באה
Lc 9,52 52 ישאוש משיח שלח שלוחיו לפניו ונכנסו **בעיר** השומרונים להכין שם 53 [*] כי מגמת פניו
Lc 10,10 להם מלכות האל מתקרב לכם. 10 ואם תכנסו **בעיר** שלא יקבלו אתכם צאו ברחובות ואמרו. 11 גם
Lc 18,2 להתפלל ולא לחטוא. 2 אומר דיין אחד היה **בעיר** אחד שאינו ירא אלהים ולא היה לו יראה ובושת
Lc 18,3 יראה ובושת מן האנשים. 3 ואלמנה אחת היתה **בעיר** ההיא ובאה אליו אומרת נראה מעניין שהוא ביני
Lc 22,10 שנכינהו. 10 והוא אמר להם הנה כאשר תבאו **בעיר** תפגשו אדם אחד נושא אשישה של מים לכו אחריו
Lc 23,19 היה איש ששמוהו במאסר בעד בגידה שעשה **בעיר** ובעד רציחה. 20 ופילאט אמ׳ עוד פעם אחרת
Lc 24,49 49 ואני אשלח הנדר מאבי בכם ואתם תעמדו **בעיר** עד שתהיו מלובשים מכח העליון. 50 ונהג אותם
Jn 4,8 אמר לה תן לי לשתות. 8 והתלמידים הלכו **בעיר** לקנות דבר מאכל. 9 אז אמרה לו אותה האשה
Jn 11,54 היהודים. רק הלך במלכות קרובה אל המדבר **בעיר** שנקראת אפרים ושם עומד עם תלמידיו. 55
Mt 9,1 מתיאו 1 אז ישאוש משיח עבר עם הספינה ובא **בעירו** 2 ונדרו לו אדם אחד נטול שוכב במטתו.
Lc 15,15 לאביו לאחד מעירוני אותה מלכות. ושלחהו **בעירו** לשמור החזירים 16 ונתאוה לאכול מה שהחזירים
Lc 8,1 כפי לוקא 1 ונעשה משם ואילך ישאוש הולך **בעירות** ובמגדלים דורש ומגיד מלכות השם׳. והיו עמו
Mt 10,3 זאבדיב וזואן אחיו .טומאש. מטיאו. **בעל** רבית מפורסם. גיקמי אבפיב. טאטדיב 4 שימון
Mt 20,11 אחד פשוט כמו כן. 11 ובקחתם מלינים נגד **בעל** החיילות. 12 אומרים אלו התחילו לפעול שעה
Mt 21,40 חוץ לכרם והרגוהו. 40 לכן כאשר יבא **בעל** הכרם מה יעשה לאותן העובדים. 41 והם ענו הוא
Mc 1,22 וכולם תמהים מהמוסר כי הוא היה מלמדם כמו **בעל** כח. לא כמו חכמי הדת. 23 והיה בבית הכנסת אדם
Mc 3,22 הדת שבאו מירושלם אומרים שהוא משוטן ומכח **בעל** זבוק שר השטנים מרפא המושטנים. 23 וישו קראם
Lc 20,15 15 והשליכו אותו מן הכרם והרגוהו. לכן **בעל** הכרם מה יעשה להם. 16 יבא וישמיד אותן עובדי
Jn 4,17 ושובי פה. 17 ענתה האשה ואמרה לו אין לי **בעל**. וישאוש אמ׳ לה אמת את אומרת שאין לך בעל 18
Jn 4,17 בעל. וישאוש אמ׳ לה אמת את אומרת שאין לך **בעל** 18 כי חמשה בעלים היו לך וזה שעתה לך אינו
Mc 10,12 אחרת. עושה ניאוף. 12 ואם האשה עוזבת **בעלה** מנאפת: 13 והעמים שלחו לו דורון מנערים
Lc 6,36 רגוזי הרצון ועל הרעים. 36 לכן תהיו אתם **בעלי** חנינה כאשר אביכם הוא חנון. 37 אל תחפצו
Lc 12,47 אשר לא נאמרו. 47 אבל אותו עבד שידע רצון **בעליו** ואינו מזמין עצמו ולא עשה כפי רצונו יהיה
Mt 24,17 שהיו בגודיאה יניסו בהרים. 17 ומי שהיה **בעלייה** לא ירד לקחת אי זה דבר מביתו.18 ומי
Mc 13,15 שביג׳ודיאה ינוסו בהרים 15 ומי שיהיה **בעלייה** לא ירד אל הבית 16 ואותו שיהיה בשדה לא
Jn 4,18 כי חמשה בעלים היו לך וזה שעתה לך אינו **בעליך** אמת אמרת: 19 והאשה אמרה לו אדון אנכי מכרת
Mt 22,30 וכח האל. 30 בתחייה לא יהיה להם אשה ולא **בעלים** הן. ויהיו כמו מלאכי האל בשמים 31 ומתחיית
Mc 12,25 המתים יחיו לא יהיה להם נשים ולא להן **בעלים**. אבל יהיו כמו מלאכי השמים לפני האל. 26
Jn 4,18 לה אמת את אומרת שאין לך בעל 18 כי חמשה **בעלים** היו לך וזה שעתה לך אינו בעליך אמת אמרת:
Lc 24,44 44 ואמר להם אלה הם הדברים שאמרתי לכם **בעמדי** עמכם. שחוייב הוא שכל הדברים יהיו נשלמים
Mt 20,25 אתם יודעים היטב כי שרי העולם מושלים **בעמים** הגדולים ביותר רב כח. 26 לא יהיה כן
Jn 4,37 בעבור שהזורע והמלקט יחדיו ישמחו 37 כי **בעניין** זהו הדבר אמתי כי אחד הוא הזורע ואחד
Lc 21,27 השמים ינועו. 27 אז יראו בן האדם שיבא **בענן** עם עב גדול ובגודל צלם דמותו. 28 וכאשר אלה
Mt 13,32 ונעשה עץ גדול שהעופות שוכבים ועומדים **בענפים** שלו: 33 דמיון אחר אמ׳ להם המלכות שממיי
Lc 14,35 אם המלח ריקנית. במה ינתן הטעם: 35 לא **בעפר** ולא בזבל ולא בדבר תועלתי רק ישולח בחוץ מי
Lc 23,51 שהיה אדם נכבד וצדיק 51 שלא הסכים **בעצה** ובמעשה היהודים. והיה מאברמיסיאה עיר יהודה
Lc 3,22 לש׳ ונפתחו השמים 22 ורוח הקדש ירד עליו **בעצם** גופני כמו יונה. ובאה בת קול משמים ואומרת
Jn 20,14 עומד על רגליו ולא הכירה שהוא ישו. אמרה **בעצמה** שגנב הוא. 15 [*] [*] ואמרה לו אדון. אם
Mt 5,46 האוהבים אתכם מה שכר יגיע אליכם. הלא זה **בעצמו** עושים הרשעים המפורסמים: 47 ואם תקדימו
Mt 12,44 קשים בקש מנוח ואין מוצא. 44 אז הוא אומ׳ **בעצמו** אשובה אל ביתי שיצאתי. וכשבא מוצא אותה
Mc 5,30 הדם. והרגישה כי נרפאה. 30 וישו שיודע **בעצמו** האמת כי ממנו יצאה נהפך לצד העם ואמ׳ מי
Lc 7,39 39 וכאשר הפרוש שזמנהו ראה זה חשב **בעצמו** אומר אם זה הוא נביא באמת יודע יהיה שהיא
Lc 9,23 ואומר לכל אם איש חפץ לבא אחרי יהיה כופר **בעצמו** ושתי וערב שלו ובכל יום יבא אחרי. 24 [*]
Lc 11,18 תעמוד. ובית יפול על בית. 18 ואם שַׂאטָנָאש **בעצמו** הוא בלב ולב איך תעמוד המלכות ההיא. א״כ

Lc 12,17 עושה פירות כגודל השפע. 17 והאדם חושב **בעצמו** אומר מה אעשה שאין לי במה אאסוף טובתי
Lc 24,12 הקבר וכורע ראה הבגדים לבד והלך לו נפלא **בעצמו** ממה שנעשה. 13 והנה שנים מהם הולכים במגדול
Jn 5,26 יחיו. 26 כי כמו שהאב יש לו חיים **בעצמו**. כן נתן חיים לבן בעצמו 27 ונתן לו יכולת
Jn 5,26 שהאב יש לו חיים בעצמו. כן נתן חיים לבן **בעצמו** 27 ונתן לו יכולת לעשות משפט כי הוא בן
Jn 11,33 שהיו עמה בוכים. חלש רוחו והיה נבוך **בעצמו**. 34 ואמר הנה הנחתם אותו ואמרו לו אדון בא
Jn 11,38 לעשות שזה לא ימות. 38 אז ישאוש פעם אחרת **בעצמו** בא לקבר. ושם היתה חפירה ואבן גדולה הושמה
Jn 11,56 56 אז שאלו ישאוש עומד במקדש שהיה מדבר **בעצמו** מה אתם חושבים שלא בא ביום המועד 57 וכבר
Jn 17,13 דבר בעולם בעבור שיהיה להם גילי שלם **בעצמו**. 14 אני נתת להם דבריך. והעולם בהם שמע היה
Lc 22,71 והם אמרו למה אתם שואלים עוד עדים אנחנו **בעצמינו** שמענוהו מפיו: Tit,23 קפיטולו כ״ד כפי
Jn 4,42 לא היינו מאמינים בעד דבריך ואנחנו **בעצמינו** שמענו וידענו שזה הוא באמת מושיע העולם:
Jn 8,53 שמתו. מי משבח אותך במעלות אלו כי אם אתה **בעצמך**: 54 ענה ישאוש אם אני משבח ומעלה עצמי
Jn 3,28 להשיג אם לא ינתן לו מן השמים. 28 אתם **בעצמכם** עשו לי עדות שאמרתי לכם שאיני משיח רק
Lc 18,9 אמונה בארץ. 9 ואומרים מקצת שבוטחים **בעצמם** כמו צדיקים ומבזים האחרים. זה הדבר 10 שני
Mt 16,2 השמים. 2 וישוש ענם ואמר להם. אתם אומרים **בערב** למחר יהיה אור בהיר כי השמים הוא אדום 3
Mc 13,35 אינכם יודעים היום והשעה שאדון הבית יבא **בערב** או חצי הלילה או לתרנגול קורא או בקר 36 לא
Mt 26,9 פסידה זו. 9 כי זאת המשיחה ראויה לימכר **בערך** רב. ושיתן אדם הערך לעניים. 10 וישאוש
Jn 1,5 החיים היה נר האנשים. 5 והנר היה מאיר **בערפל**. וערפל וחשך לא היה להם יכולת עליה: 6 האל
Jn 12,46 בעולם בעבור שק שכל שיאמין בי לא יעמוד **בערפל**. 47 ואם אחד ישמע דברי ולא ישמרם אני איני
Mt 8,12 שמים. 12 ובני ישראל יהיו מושפלים חוצה **בערפליות**: ושם יהיה בכי ורעדה מהאל. 13 וישואש
Lc 1,79 מי שהוא מרום 79 והאיר אותם שיושבין **בערפליות** ובצלמות בעבור שרגליו תהיו מאושרות בדרך
Mc 4,28 יודע. 28 ויותר על זה הארץ מגדלה ראשונה **בעשב** ואחר בשבולים. ואחר מתמלאה חטה השבולת. 29
Mt 3,1 נאזריוש: Tit,3 קפיטולו ה׳ כפי מתיאו 1 **בעת** ההיא בא הטובל במדבר גודיאה דורש 2 ואומר
Mt 5,32 ואני אומר לכם שכל אדם המגרש אשתו אם לא **בעת** ניאוף. הוא עושה ניאוף [*]. 33 עוד שמעתם
Mc 13,18 באותן הימים. 18 חלו פני האל שזה לא יבא **בעת** הקור. 19 כי באותו עת יהיה יותר צרה בעולם
Jn 18,18 והמשרתים עומדים לפני האש כי קור נעשה **בעת** ההיא ומתחממים בו. פירו עומד עמהם ומתחמם. 19
Mt 21,41 הכרם לאחרים טובים שיחזרו לו הפרי הגון **בעתו**. 42 אמר להם ישאוש ואתם לא קראתם הכתיבות
Mc 12,2 לעובדי אדמה והלך במהלך ארוך. 2 וכששב **בעתו** שלח עבדיו לעובדים לקחת הפרי מהכרם 3 והם
Lc 1,20 הדברים 20 בעבור שלא האמנת לדברי שיושלמו **בעתן** תהיה אלם ולא תוכל דבר עד אותו יום שאלו
Mt 15,11 אליו העם ואמ׳ שמעו והקשיבו 11 מה שנכנס **בפה** אינו מלכלכו. 12 ואז נתקרבו אליו תלמידיו
Mt 15,17 בלתי שכל: 17 אינכם מבינים שכל מה שנכנס **בפה** נכנס בבטן ויוצא מהאחור 18 וזה שיוצא מהפה בא
Jn 19,29 והניחו ספוג מליאה חומץ עם מלח וישימוהו **בפה** ישו. 30 אז כשישאוש טעם החומץ אמ׳ תם ונשלם
Jn 12,35 35 אז אמר להם ישאוש עדין יש בכם נר להו **בפוד** שהנר בכם בעבור שלא תפלו בחשך וערפל. ומי
Mc 4,20 על טוב הארץ. יחס אותם ששומעין ומשימין **בפועל** ועושים פרי טוב. עד שמגרגיר א׳ יוצאין ל׳
Lc 24,19 [*] מישואש נזוריט שהוא גביר נביא חזק **בפועל** ובדיבור לפני השם׳ ולפני העם 20 ובאי זה
Mt 21,42 אותה שמאסו בוני החומה היא היתה מונחת **בפינה**. פועל הוא מהאל לעיניכם. 43 אכן מזה לכם
Mc 6,14 במשיחת שמן מבורך. 14 וכאשר שמע אירודיש **בפירסום** שמע ישאוש. אמ׳ שזואן טבול הוא וחזר חי
Jn 11,14 אומ׳ משינת חלום. 14 אז אמ׳ להם ישאוש **בפירסום** לזרו הוא מת: 15 והנני שמח בעד אהבתכם:
Mc 2,12 ותקח מטתך 12 ומיד הוא קם ולקח מטתו והלך **בפני** כלם. באופן שכולם תמהו וברכו האל אומרים
Mt 26,67 והם ענו אומרים ראוי הוא למות 67 רקקו **בפניו** והכוהו. ומקצת מאחרים נותנים לו תפוחים
Mc 8,23 בעד היד ומשכו לצד אחד מן הדרך ורקק לו **בפניו**. והניח ידיו עליו ושאלו אם רואה 24 והוא
Mc 15,19 היהודים 19 והכוהו בראש עם קנה אחד וירקו **בפניו** וכורעים ומתפללים אותו. 20 וכאשר מאד
Lc 18,32 ועליו יוציאו לעג. ויהיה נגרש. וירוקו **בפניו**. 33 וכאשר יהיה נגרש ימיתוהו. וביום השלישי
Mt 23,26 26 פרושים עורים טהרו ראשונה מה שהוא **בפנים** ואחר תהיו כולכם נקיים מבחוץ: 27 אוי לכם
Mt 26,58 מרחוק עד היכל קאיפש שר הכהנים ונכנס **בפנים** ויושב עם המנהיגים בעבור שיראה הקץ. 59
Mc 11,11 ונכנסו בירושלם במקדש והביט כל מה שהיה **בפנים**. ובערב הוא יוצא בבאטניאה עם י״ב התלמידים
Lc 11,39 מה שהוא מחוץ גביע ומן הקערה. ומה שהוא **בפנים** שלכם הוא לב רב וגניבה. 40 סכלים מי שעשה
Lc 11,40 מי שעשה מה שהוא מחוץ לא עשה מה שהוא **בפנים**. 41 לכן תנו בצדקה מה שיותר לכם וכל הדברים
Lc 22,64 מכים אותו 64 ומכסים אותו ומכים אותו **בפנים** ושואלים אותו אומרים נביא מי הוא שהכה
Jn 18,16 עם ישאוש. ואמר אל השוערת ושמה פירו **בפנים**. 17 אז אמרה השפחה השומרת הפתח לפירי ואתה
Lc 22,7 לחם מצות באותו יום היה מוכרח שימות **בפסח**. 8 ושלח פירו וזואן אומר לכו והכינו הפסח

Jn 2,23 ובדבר שאמר ישאוש: 23 וכאשר היה בירושלם **בפסח** ביום החג יהודים רבים רואים האותות שעושה
Jn 18,39 דבר 39 ומנהג הוא שאני עוזב לכם איש אחד **בפסח.** וחפצתם שאעזוב לכם מלך היהודים: 40 אז צעקו
Mt 12,33 עושה פרי טוב ועץ רע עושה פרי רע. לכן **בפרי** מכיר האדם העץ 34 יחס שרפים איך תוכלו לאמר
Lc 6,44 יכול לעשות פרי טוב. 44 כי כל עץ ניכר **בפריו.** כי מקוצים אין איש מלקט תאנים. ומסנה אין
Lc 8,33 אז השדים יצאו יצאו מן האיש ההוא. ונכנסו **בפרים** והפרים הלכו במהירות ונכנסו ביאור ושם
Jn 11,54 איך יהרגו ישאוש 54 וכבר לא היה הולך **בפרסום** בין היהודים. רק הלך במלכות קרובה אל
Mt 27,60 שהוא חדש מאבן חצובה. והניח אבן אחת גסה **בפתח** הקבר והלך לו. 61 והיתה מריאה מקדלינא ומריא
Mc 15,46 בו והניחו בקבר אחד של אבן חצובה ושם **בפתח** הקבר אבן גדולה 47 ומריאה מקדלינא ומריאה אם
Lc 13,24 וישוש אמ׳ לו. 24 ואתם סבורים שתכנסו **בפתח** הצר. אני אומר לכם כי רבים יחפצו ליכנס ולא
Lc 16,20 ואכל כל בטוב 20 והיה דל שש.. לז.. ששוכב **בפתחו** מוכה .. 21 .. לשבוע מפירורין הנופלים
Mt 18,6 לו שוה שיהיה תלוי או מושלך בים או ריחים **בצאורו** ונטבע בעומק הים. 7 אוי לעולם מפני
Mt 25,41 כי לי עשיתם. 41 ואז יאמר לאותן שיהיו **בצד** שמאל. הפרדו ממני ארורים מאבי ולכו באש גיהנם
Mc 4,10 מי שיש לו אזנים ישמע. 10 וכאשר היו **בצד** א׳ התלמידים שאלוהו מהמשל 11 והוא אמ׳ להם
Mc 10,37 לכם. 37 והם אמרו תן לנו שאחד ממנו ישב **בצד** ימינך והאחר בשמאלך. באורך. 38 וישאוש אמ׳
Mc 14,66 נותנים לו תפוחים. 66 וכאשר פירו היה **בצד** אחד מן ההיכל באה שפחה אחת מהכהן הגדול 67
Mc 16,5 ישליך לנו האבן בקבר 4 [*]5 [*] ראו שבת **בצד** ימין נער אחד מלובש בגד אחד לבן ונפחדו. 6
Jn 20,7 ישאוש לא היה מונח עם הסדינים. אבל היה **בצד** אחד מקופל 8 אז נכנס שם אותו תלמיד האהוב שבא
Lc 11,41 מחוץ לא עשה מה שהוא בפנים. 41 לכן תנו **בצדקה** מה שיותר לכם וכל הדברים יהיו לכם טהורים.
Mc 14,65 [*] 65 [*] ורחקו עליו וכסו פניו והכוהו **בצואר** ומכים אותו ואומרים התנבא מי הכה והמשרתים
Jn 18,22 אמר אלה הדברים אחד ממשרתי היהודים הכה **בצואר** ישאוש משיח. ואמ׳ לו אתה עונה כן להגמון.
Jn 19,3 לו האל יושיעך מלך היהודים. ונותנים לו **בצואר** 4 אז יצא פילאט להם פעם אחרת בחוץ. ואמ׳
Mc 9,41 יהיה שוה לו שישליכוהו בים עם ריחים א׳ **בצוארו.** 42 אם ידך אישקנדליזט כרות אותה. כי יותר
Lc 17,2 יבואו 2 יותר יהיה שוה לו שיהיו ריחים **בצוארו** ומושלך לים שאם יעשה רע לאחד מן הקטנים. 3
Lc 8,29 מאד עליון מבקש אני ממך שלא תצערני 29 כי **בצואתו** לרוח רעה שתצא מן האדם ההוא ומצערו. והיה
Lc 2,37 ואינה זזה מהמקדש עושה עבודה יום וליילה **בצומות** ותפילות: 38 וזאת באותה שעה היתה מתודה
Jn 13,26 אדון מי הוא 26 [*] הנו פה. אני אשלח הפת **בצוע.** וכאשר טבל הפת נתנו ליודש שימון אשק
Mt 3,16 מן המים נפתחו השמים והקדוש רוח ירד עליו **בצורת** יונה 17 ותצא בת קול ותאמר זהו בני אהובי
Mc 16,12 הוא נראה לשני תלמידים שהולכים לעיר אחת **בצורת** גרים 13 והם הלכו וספרוהו לאחרים תלמידיו
Mc 4,32 כמה גרגירים וענפים שעופות השמים דרים **בצל** הענף. 33 רבות כאלה תמונות אמר להם בעבור זה
Lc 7,6 תרצה להצטער. כי אני אינינו הגון שתכנס **בצל** קורתי. 7 ובעבור זה אני מדמה שאהיה ראוי
Mt 25,31 והרעשת שיניים: 31 כאשר בן האלוה יבוא **בצלם** יקרו וכל המלאכים עמו אז ישב על קתדראת צלמו
Mt 4,16 אורה ונר בהיר הראה אליהם שהיו עומדים **בצלמות.** 17 ומשם והלאה התחיל ישואש לדרוש ולאמר
Mt 9,36 וממרק כל חולי. 36 וכאשר [*] העמים שהיו **בצער** ושוכבים בלי רועה ריחם עליהן.37 ואמר
Lc 16,23 באים תופסים מ.. 22 .. נשאוהו ... 23 ... **בצער** ונגיסה. ... וראה מרחוק ול.. במקומו. 24
Lc 16,25 .. ולזרו היה ה..רעות ועתה לזרו .. ואתה **בצער** 26 בכל אלה הדברים.. ומה גדולה היא תקועה
Lc 22,43 השמים מחזק אותו ונעשה באיגוניאה שמתפלל **בצרה** 44 והיתה הזיעה היוצאת מבשרו כטיפי דם נגרות
Lc 23,40 והאחר עונה ומגדף אומ׳ אינך ירא אלהים כי **בצרתם** אתה. 41 ובאמת אנחנו סובלים המשפט הראוי
Mc 5,20 וְסַפֵּר החסד שהש׳ עשה לך: 20 והוא הלך דורש **בקבול** החסד שהש׳ עשה לו. וכלם היו תמהים: 21
Mt 15,14 והעור המנהיג עור אחר שניהם נופלים **בקבר:** 15 ענה פירו ואמר תפרש לנו זאת התמונה. 16
Mc 15,46 והוריד הגוף מהשתי וערב ועטפו בו והניחו **בקבר** אחד של אבן חצובה ושם בפתח הקבר אבן גדולה
Mc 16,2 בעבור שתמשחו ישאוש 2 ובאו לבקר למחרת **בקבר** וכבר יצא השמש 3 ואומרות ביניהן מי ישליך
Mc 16,3 השמש 3 ואומרות ביניהן מי ישליך לנו האבן **בקבר** 4 [*]5 [*] ראו שבת בצד ימין נער אחד מלובש
Lc 23,53 ישו משיח מהשתי וערב עטפו בבגד משי ושמהו **בקבר** אחד חדש מצוייר ששם לא היה איש מונח 54 והיה
Lc 24,1 כ״ה כפי לוקא 1 ובשבת בבקר בבקר באו **בקבר** נושאות סמים ומשיחות שהכינו. 2 ומצאו אבן
Lc 24,22 רק מקצת מנשינו החרידונו שקודם היום היו **בקבר** 23 ולא מצאו גוף ישאוש. ובאו אומרות שראו
Jn 11,17 עמו: 17 אז בא ישאוש ומצא אותו שעמד **בקבר** ארבעה ימים. 18 ובטניאה קרובה מירושלם ט״ו
Jn 20,6 6 אז בא שימון פירו ההולך אחריו ונכנס **בקבר.** וראה בגדי פשתן מונחים לצד אחד. 7 והסדין
Jn 20,11 מחוץ לקבר בוכה ובעוד שמבכה כרעה והביטה **בקבר.** 12 ורואה שני מלאכים מלובשים לבן יושבין
Mt 27,60 ועטפו בבגד אחד של משי נקי 60 והניחו **בקברו** שהוא חדש מאבן חצובה. והניח אבן אחת גסה
Mc 5,3 אדם א׳ מושטן יצא אליו בדרך 3 ששוכב **בקברים** והיה כ״כ רע שאין יכולין להחזיקו בשלשלאות

Mc 5,5 להשקיטו. 5 אבל היה עומד בלילה וביום **בקברים** ובהרים צועק ומכה עצמו באבנים. 6 וכאשר
Lc 8,27 לובש שום מלבוש ואינינו עומד בבית רק **בקברים** 28 וכאשר ראה לישאוש משיח נפל לפניו צועק
Jn 5,28 מזה כי עדיין תבא שעה שבה כל אותן שהם **בקברים** ישמעו קול האל: 29 ויצאו אותם שעשו טוב
Lc 1,75 שיצילנו מאויבינו בלי פחד נעבוד אותו 75 **בקדושה** ובטהרה לפניו כל ימינו. 76 ואתה נער תקרא
Mt 10,27 נגלה: 27 מה שאני אומר בסוד. תאמרו אתם **בקול** רם לפני כל. ומה שתשמעו באזן תדרשוהו בקול
Mt 10,27 רם לפני כל. ומה שתשמעו באזן תדרשוהו **בקול** רם: 28 ולא תחפצו לירא אותם שהורגים הגוף כי
Mc 5,7 ישו מרחוק בא במרוצה והתפלל לו 7 אומר **בקול** גבוה. מה לך עשות ישאוש ממני בן האלוה עליון
Mc 15,34 שעה תשיעית. 34 ובשעה תשיעית זעק ישאוש **בקול** גדול ואמ׳ אלי אלי למה עזבתני. 35 ומקצת מן
Mc 15,39 שהיה ממתין שם כאשר ראה שהוא היה מועבר **בקול** גדול אמר זה האיש היה בן האל. 40 והיו שמה
Lc 1,42 ואלישבק נתמלאה מהקדוש רוח 42 וצעקה **בקול** גדול ואמרה ברוכה את בין הנשים וברוך פרי
Lc 4,33 אחד היה לו השד והיה בבית הכנסת וצועק **בקול** גדול ואומר 34 מה לך ישאוש נזוריט שבאת
Lc 8,28 28 וכאשר ראה לישאוש משיח נפל לפניו צועק **בקול** גדול ואומר מה לך ישאוש לבא אלי בן האל מאד
Lc 9,38 מן ההר בא לקראתם 38 ובתוכם אדם אחד קורא **בקול** גדול ואומ׳ רבי תהיינה פקוחות על בני כי אין
Lc 11,27 ישאוש אמ׳ אלה הדברים לעם אשה אחת מסיעתו **בקול** רם אומרת לו: מאושר הוא הבטן שעמדת בה.
Lc 17,15 15 ואחד מהם כשראה שנשתנה חזר ושבח לשם **בקול** גדול. 16 ונפל על פניו עושה חנות לפני רגלי
Lc 19,37 כל העמים היורדים מן ההר לשמח ושבח האל **בקול** גדול על כל הנפלאות שראו. 38 אומרים ברוך
Lc 23,23 אם כן אייסרהו ואניחהו. 23 והם צועקים **בקול** גדול שואלים שיניחהו בשתי וערב וקולותם
Lc 23,46 ומכסה המקדש ונבקע באמצעו. 46 וישוש צועק **בקול** גדול. אב בידך אפקיד רוחי. ובאמרו אלה
Jn 11,43 43 כשאמ׳ אלה הדברים צעק ואמ׳ לזרו בוא **בקול** גדול 44 וצא לחוץ ומיד קם. והיו רגליו
Lc 13,13 מחלתך. 13 והניח הידים עליה. ומיד עמדה **בקומתה** ושבחה האל. 14 וענו בבית הכנסת מלאים
Lc 12,25 יותר מהם: 25 מי בכם יוכל לחשוב יוסיף **בקומתו** אמה. 26 ואם הדבר המעט הזה אין בידכם
Lc 8,14 ובעת נסיון נפרדים: 14 ואותו זרע שנפל **בקוצים** הם אותם ששומעים [*] 15 [*] דבר הש׳ ויש
Lc 3,2 ואבילינא דטרקא 2 תחת שרי הכהנים הולך **בקיאפש** היתה נעשית המלה מאל עלי יואן בן זכריה
Lc 8,15 החיים האלו הם נחנקים ואין נושאין פרי **בקיבול** הצער מאהבה. 16 ומי שמדליק נר אינו מדליקו
Mc 15,36 36 ואחד מהם רץ מהר. וקשר ספוג אחד **בקנה** אחד ומלאה חומץ ונותנים לו לשתות. ואומרים
Mt 13,48 מיני דגים 48 וכשהוציאוה בוחרים הטובים **בקנקניהם** והרעים משליכים בחוץ. 49 כן יהיה בקץ
Mt 26,23 הוא. 23 והוא ענה אותו שמשים היד עמי **בקערה** הוא יבגדני. 24 ואיש ההולך עמי יבגוד בן
Mc 14,20 אמ׳ להם אחד מהשנים עשר שמשים היד עמי **בקערה.** 21 בן האלוה הולך כמו כן שהנבואה אומרת.
Lc 5,4 תוליך האניה בים. ופזרו הרשתות בו **בְקַפֻּטוּרָא.** 5 ושימון ענה ואמ׳ לו כל הלילה טרחנו
Mt 13,40 כמו שאדם לוקט הקמשונים ושורפן כן יהיה **בקץ** העולם. 41 בן האלוה ישלח מלאכיו. כל
Mt 13,49 והרעים משליכים בחוץ. 49 כן יהיה **בקץ** העולם. יבואו המלאכים ויפרידו הרעים מהטובים
Jn 13,1 זה. האב האוהב אותם שהם שלו בעולם זה **בקץ** אהב אותם: 2 ונעשית הסעודה שהשטן שם בלב
Mc Prol,16 עם הבהמות והמלאכים שרתוהו. וכתב הכל **בקצור** בעבורנו למד ביותר נקלה. והגיד מגלת חייו
Mt 19,1 ישאוש כלה אלה הדברים יצא מגליליאה ובא **בקצות** ארץ גודיאה אחר נחל ירדן 2 ונמשכו אחריו
Mt 22,4 תאמרו לקרואים אני הכינותי סעודות הבקר **בקר** ועופות והכל מוכן בואו לנישואין. 5 והם
Mc 13,35 בערב או חצי הלילה או לתרנגול קורא או **בקר** 36 לא כשיבא ימצאכם ישנים 37 ומה שאני אומר
Mc 15,1 Tit,15 קפיטולו ט״ו כפי שן מרקו: 1 ובקר **בקר** נתאספו לעצה גדולי הכהנים והחכמים מאותתים
Lc 6,13 ומתפלל. ובתפלת האל היה ער. 13 וכאשר היה **בקר** קרא לתלמידיו ובחר שנים עשר מאותן שקרא
Lc 14,12 12 ואמ׳ לאשר קראו כשתעשה סעודת **בקר** או סעודת ערב אל תרצה לזמן אוהבך. ולא האחים
Mc 5,28 ונגעה אחורי מלבושיו 28 כי היא אומרת **בקרבה** אם אנכי יכולה נגוע לבושו אני אהיה נרפאת.
Lc 16,3 לא תשתדל בהרשאה ההיא. 3 והמורשה אמ׳ **בקרבו** מה אעשה שאדוני נוטל ממני הרשאתי. איני
Lc 8,32 חלו פני ישאוש משיח שיתן להם רשות לבא **בקרבי** הפרים ההם. וכן עשה. 33 אז השדים יצאו יצאו
Lc 24,32 32 והם אמרו ביניהם לבינו. היה נשרף **בקרבינו** שדבר בנו בדרך. ולמדנו הכתיבות. 33 וקמו
Jn 16,19 רצו לשואלו. אמר אליהם מה זה אתם מדברים **בקרבכם** כי אני אמרתי אחר מעט. ולא תראו. ופעם
Mt 9,3 נמחלים. 3 ומקצת מן החכמים מאותתים אמרו **בקרבם** זה מקלל. 4 וכאשר ישוש משיח הכיר מחשבתם
Mt 16,7 השמרו משאור הצדוקים ופרושים. 7 והם חשבו **בקרבם** אומרים הוא אומ׳ כי אין לנו לחם. 8 וישאוש
Lc 19,7 7 וכאשר העם ההוא ראה זה התלוננו כולם **בקרבם** אומרים שבבית אדם חוטא נכנס. 8 וזאקיב עומד
Mt 14,33 אמונה למה חששת. 32 וכשעלה [*] 33 [*] **בקרון** באו והתפללוהו אומרים אמת אתה הוא בן האלוה
Mt 25,36 ונפשט ואתם הלבשתֻוני. חולה הייתי ואתם **בקרתוני.** מאוסר הייתי ואתם נחמתוני. 37 והם יענו
Mt 25,43 הייתי ולא כסיתוני. חולה ואסור הייתי ולא **בקרתוני.** 44 אז הם יענו ויאמרו. ומתי ראינוך רעב

Mt 12,43 יוצא מן האדם הוא הולך במקומות קשים **בקש** מנוח ואין מוצא. 44 אז הוא אומ׳ בעצמו אשובה
Lc 11,37 כמו עששית המאירה: 37 ובעוד שהוא מדבר **בקשהו** פרוש אחד שיאכל עמו. ונכנס בבית ישב וחשב.
Mt 27,65 ויותר רעה מהראשונה. 65 ואמ׳ להם פילאט **בקשו** שומרים ושמרהו כאשר תדעו. 66 והם הלכו ושמרו
Lc 8,31 מספר כי שדים רבים נכנסו בו. 31 והשדים **בקשו** ישאוש משיח שלא יצוה אותם שילכו בתהומות. 32
Lc 8,37 37 ורוב העם היושב במלכות גדיאי נורוס **בקשו** מישו שילך לו ולא יעמוד עמהם כי ביראה הם
Mc 5,17 מעשה מאותו שהיה מושטן ומהחזירים. 17 ואז **בקשוהו** שיפרד מנוכחו: 18 וכאשר ישאוש נכנס בספינה
Jn 4,31 מן העיר ובאו אליו 31 ובין כך תלמידיו **בקשוהו** שיאכל. 32 והוא אמ׳ להם אני עתיד לאכול
Jn 4,40 אמר לה: 40 אז כשבאו השומרונים אליו **בקשוהו** שיעמוד שם עמהם ועמד שני ימים. 41 ויותר
Mc 16,6 ונפחדו. 6 והוא אמר להן אל תפחדו. אתם **בקשתם** ישאוש נזוריט שנתלה איננו פה. ראו זה המקום
Mt 23,2 אומרים 2 המאותתים והפרושים עלו **בקתדרא** משה. 3 כל מה שיאמרו לכם תשמרו ותעשו. אבל
Mt 23,22 מה שהוא ממנו. 22 ומי שנשבע בשמים נשבע **בקתדראת** האל ובאותו שיושב עליה: 23 אוי לכם
Mt 27,19 הנאה מוסרים אותו למיתה. 19 והוא יושב **בקתדרת** הדין: אשתו שלחה לאמר לא תהיה דן האדם
Jn 19,13 פילאט שמע אלה הדברים הביא ישו בחוץ וישב **בקתרדא** אחת מקום שנקרא גאלבאטו. 14 והיה יום שישי
Mt 16,17 חי. 17 וישו ענה ואמ׳ אליו אשריך שימון **בר** יונה כי בשר ודם לא לימדך רק אבי שבשמים: 18
Mt 27,16 שואלים. 16 והוא מחזיק תפוש אדם אחד ששמו **בר** אבן שמטעם רציחה היה תפוש בית הסוהר. 17 וכאשר
Mt 27,26 דמו יהיה עלינו ועל בנינו. 26 ואז הניח **בר** אבן ומסר להם ישאוש מוכה להקימו בשתי וערב. 27
Mt 27,17 אמ׳ להם פילאט מי אתם רוצים שאניח לכם **בראבן** או ישו שאמור משיח 18 כי הוא יודע שבעבור
Mt 27,20 ושרי הכהנים והזקנים הזהירו העם שישאלו **בראבן** וישואש ימיתו. 21 ופילאט אמר להם אי זה
Mt 27,21 זה תרצו שאניח לכת מאלו השנים. והם אמרו **בראבן.** 22 ופילאט אמ׳ אז ומה אעשה מישו האמור
Mc 15,7 7 ואז הוא מחזיק אדם אחד תפוש ששמו **בראבן.** אותו שבת גר אחד עשה רציחה. ובעבור הרציחה
Mc 15,11 קנאה. 11 וההגמונים הזהירו העם שישאלו **בראבן** שיחזור להם. 12 ופילאט אמ׳ להם פעם אחרת מה
Mc 15,15 15 ופילאט חפץ לעשות רצון העם נתן להם **בראבן** ומסר להם ישוש מוכה להמיתו. 16 והפרושים עם
Jn 18,40 40 אז צעקו כולם לא תעזוב לנו זה רק **בראבן:** ובראבן גנב היה: (תם פרק י״ח) Tit,19
Mt 27,48 רץ אחד מהם ולקח ספוג ומלאה חומץ ושמה **בראש** קנה ונותנין לו לשתות: 49 והסונטוריאו אמ׳
Mc 12,4 4 עו׳ שלח עבדים אחרים. והם פצעום **בראש** וביזו אותם. 5 עו׳ שלח אחר ואותו המיתו. [*]
Mc 15,19 שלום. הש׳ יושיעך מלך היהודים 19 והכוהו **בראש** עם קנה אחד וירקו בפניו וכורעים ומתפללים
Lc 4,29 29 וקמו והשליכוהו חוץ לעיר. ונהגוהו **בראש** ההרים על אותן שהעיר בנויה בעבור שישאלוהו.
Lc 14,8 הכבוד 8 כאשר יקראוך לנישואין אל תשב **בראש.** כי באולי יותר נכבד ממך נקרא שם 9 ויבא
Lc 17,31 וקנקניו בבית לא ירד לכבסם. וכן מי שיהיה **בראש** לא ישוב אחור. 32 זכרו מאשת לוט 33 מי שירצה
Lc 20,17 זה שכתו׳ אבן מאסו הבונים הוא היתה מונחת **בראש** המלאך. 18 כל איש שיפול על אותה אבן יהיה
Jn 19,2 והפרושים תקנו עטרה אחת מקוצים והניחוהו **בראש** ישו: וכסוהו בלבוש ארגמן 3 ובאים אליו
Jn 20,7 פשתן מונחים לצד אחד. 7 והסדין שהונח **בראש** ישאוש לא היה מונח עם הסדינים. אבל היה בצד
Jn 20,12 ורואה שני מלאכים מלובשים לבן יושבין אחד **בראש** ואחד ברגלים במקום ששם הונח גוף ישאוש משיח
Mt 27,30 30 ורוקקין בו ולוקחין הקנה ומכין **בראשו.** 31 ואחר כאשר הרבו להוציא עליו לעג.
Mc 15,17 ונתאסף שם העם 17 וילבישתו ארגמן. ושמו **בראשו** עטרה אחת מקוצים 18 והתחילו לתת לו שלום.
Jn 16,5 נזכרים שאני אמרתים. 5 ואני לא אמרתי לכם **בראשונה** כשהייתי עמכם. ועתה אני הולך לאותו
Mt 19,4 על שום דבר. 4 והוא ענה ואמר לא קראתם כי **בראשיתכם** עשה אדם ואשה. 5 ואמר בעבור זה אדם
Mt 5,36 ולא בירושלם שהיא עיר האל. 36 ולא תשבע **בראשך** כי אין אתה יכול לעשות שער אחת לבן או שחור
Mt 24,30 הארץ. ויראו בן הבתולה בא בעבי השמים. **ברב** כח וצלם ודמות 31 וישלח מלאכיו צועקים בגודל
Lc 23,18 אומרים תסלק זה זה למיתה. והנח לנו **ברבאן.** 19 והוא היה איש ששמוהו במאסר בעד בגידה
Lc 6,40 על הרב כל תלמיד הוא שלכם כאשר הוא **ברבו** 41 איך תראה קיסם בעין אחיך ואינך חושב שאתה
Lc 19,23 ומלקט מה שלא זרעתי 23 ולמה לא נתת ממוני **ברבית.** אני הייתי מבקש אותה עם המדות. 24 ואמר
Mc 6,9 אבל שרביט אחד ביד 9 ומנעלים של עור חי **ברגל.** ושלא ישאו שתי גונילש. 10 ואמר להם באי זה
Lc 8,35 לישאוש ומצאו האיש שהשד יצא ממנו יושב **ברגלי** משיח בריא ונרפא. וכאשר ראוהו פחדו פחד. 36
Lc 10,39 בתוך ביתה 39 והיה אחות ששמה מרטא ויושבת **ברגלי** ישאוש משיח ושמעה דבריו 40 מרטא מתחזקת
Mc 7,25 שהיה לה בת אחת מושטנת באה אליו וכרעה **ברגליו.** 26 והיא נאה ממשפחת סיריא ובקשתהו שיגרש
Jn 20,12 מלאכים מלובשים לבן יושבין אחד בראש ואחד **ברגלים** במקום ששם הונח גוף ישאוש משיח 13 ואמרו
Mt 6,7 עושים החסרים. כי הם חשבו שהאל ישמעם **ברוב** דברים. 8 לכן לא תאבו להדמות להם. כי האל
Mt 28,8 כמו שהוא אמ׳ לכם: 8 ותצאנה מהרה מהקבר **ברוב** פחד וברוב שמחה רצו להגיד לתלמידיו 9 ובעוד
Mc 4,2 יושב בשפת הים 2 והוא דורש להם ומייסרם **ברוב** משלים ואומ׳ להם 3 אדם אחד יצא לזרוע זרעו 4

Lc 10,41 האדון ואמר לה מרטא מרטא חרוצה נמצאת **ברוב** עניינים אמת דבר אחד צריכה את מריאה בחרת
Lc 11,53 הפרושים לחלוק דבריו ודברו אתו בכבדות **ברוב** דברים 54 מארבים אותו ומבקשים מפיו אי זה
Lc 12,19 וטובתי. 19 ואומר לנפשי רוב טובות אספת **ברוב** שנים אכלי ושתי ותנוחי. 20 והאל אמ׳ לאותו
Lc 20,11 שלח עבד אחר והם נוגשים ושוברים אותו **ברוב** בזיונות. והניחוהו להלוך. 12 ושלח עבד שלישי
Mt 12,28 ובעבור זה הם יהיו שופטיכם. 28 ואם אני **ברוח** האל מגרש השדים א״כ לא בא בכם המלכות
Lc 1,17 רוח. 16 ויבונן לפניו 17 יזהו לפני הש׳ **ברוח** ובכח אליהו בעבור שישב לב האבות בבנים
Lc 1,80 בדרך שלום. 80 והנער היה גדל וחזק **ברוח** הקדש ועומד במדברות עד העת שהראה עצמו
Lc 2,27 עד שיראה ישאוש משיח בן אל חי. 27 ובא **ברוח** אל המקדש. וכאשר נשאוהו במקדש אביו ואמו
Lc 3,7 בעבור יטבילם תולדות ויבראש מי ילמד לכם **ברוח** מאפינו העתידה לבא. 8 לכן עשו פירות הגונים
Lc 3,16 ראוי לחלוץ חגורת נעלו הוא יטבול אתכם **ברוח** הקדש ובאש. 17 ויקח כלי מנשף וינקה גרונו
Lc 10,21 כתוב בשמים. 21 ובאותה שעה שמח ישאוש **ברוח** הקדש ואמר אני מתודה לך אב ואדון בשמים
Jn 1,33 תראה הרוח יורד עומד עליו. זהו שמטביל **ברוח** הקדש. 34 ואני ראיתיו עושה עדות שזהו בן
Jn 4,23 ועתה היא שהאמתיים מתפללין. יתפללו האב **ברוח** ובאמת. כי האב שואל להם יתפללו 24 כאלו האל
Jn 4,24 רוח. ואותם שמתפללים לו חוייב שיתפללו לו **ברוח** ובאמת. 25 והאשה אמרה לו אנכי יודעת שמשיח
Mc 7,35 היו פתוחות ובלבול לשונו היה נִתַר ודבר **ברוחה.** 36 וישאוש צוהו שלא יגידהו לשום אדם.
Mc 15,37 להצילו. 37 וישאוש זעק קול גדול ונשף **ברוחו.** 38 [*] המקדש נשבר בשני צדדין למעלה
Mt 22,43 מדוד. 43 אמ׳ ישאוש ואיך ולמה דוד קראו **ברוחני** אדוניו. אומר 44 אמר האדון לאדוני שב
Mt 21,9 עמו צועקים אומרים הושיענו בן דוד **ברוך** יהיה אותו שעתיד לבא בשם אדונינו מושיענו.
Mt 23,39 ואני אומר שלא תראוני היום עוד עד תאמרו **ברוך** יהיה הבא בשם האל: Tit,24 קפיטולו נ׳ כפי
Mc 11,9 אחריו קוראים ואומרים הושיענו מושיע **ברוך.** ברוך הוא אותו שבא בשם הש׳. 10 וברוך יהיה
Mc 11,9 קוראים ואומרים הושיענו מושיע ברוך. **ברוך** הוא אותו שבא בשם הש׳. 10 וברוך יהיה המלך
Lc 1,68 אביו היה מלא רוח הקדש וניבא וא׳ 68 **ברוך** יהיה אדון אלהי ישראל. כי הוא פקד ועשה
Lc 13,35 ואני אומר שזה לא יהיה עד שאבוא ותאמרו **ברוך** הבא בשם הש׳: Tit,14 קפיטולו ט״ו כפי לוקא:
Lc 19,38 בקול גדול על כל הנפלאות שראו. 38 אומרים **ברוך** הוא זה שבא בשם האל. שלם יהיה לשמים ועלוי
Jn Expl הספרים שיצטרכו בכתיבתן. Expl (תם ונחם **ברוך** שפטרני)
Lc 1,28 אמ׳ לה הש׳ יושיעך מלאה חן הש׳ עמך **ברוכה** את בין שאר הנשים. 29 ואותה הבתולה כששמעה
Lc 1,42 מהקדוש רוח 42 וצעקה בקול גדול ואמרה **ברוכה** את בין הנשים וברוך פרי בטנך. 43 ואיך קרה
Mt 25,34 34 אז יאמר המלך לאותן שהיו לימינו באו **ברוכים** מאבי ותחזקו המלכות אותו שלכם מוכן מראשית
Lc 13,27 ידעתי מאין אתם. סורו ממני אתם פועלי און **ברוע** לב. 28 ושם יהיה בכי והרעשת האל. כאשר תראו
Jn 9,6 6 באומרו אלה הדברים ירק בארץ. ונעשה טיט **ברוק** ההוא. ומשח העינים שלו מאותו טיט. 7 ואמ׳ לו
Lc 8,29 מן האדם ההוא ומצערו. והיה נקשר בשלשלאות **ברזל** ובעבותות. וכשהקשרים נשברים מובא במדבר בכח
Lc 13,26 אנחנו אכלנו ושתינו לפניך ואתה למדתנו **ברח** ברחובותינו. 27 והוא יאמר לכם לא ידעתי מאין
Jn 6,15 שבאו אליו בעבור שיתפשוהו. ויעשוהו מלך. **ברח** פעם אחרת בהר לבדו. 16 וכשנעשה ערב ירדו
Lc 5,13 ואמ׳ אני רוצה לטהר אותך. ומיד הצרעת **ברחה** ממנו. 14 וישו צוה שלא יגידוהו לשום אדם.
Mt 8,33 ומתו. 33 והרועים שהיו שומרים ראו זה. **ברחו** ובאו אל העיר מספרים מהמשוטן. 34 אז כל העיר
Mc 5,14 עד ב׳ אלפים. 14 ואותם ששומרים אותם **ברחו** והגידוהו בעיר ויצאו כולם לראות מה שקרה. 15
Mc 14,50 להשלים הכתיבות. 50 ואז התלמידים כולם **ברחו** ועזבוהו: 51 ונער אחד מלבישו שהיה מלובש
Lc 22,39 ויוצא המלך כמנהגו להר הזתים. והתלמידים **ברחו** ממנו. 40 וכאשר בא להם אמר להם התפללו בעבור
Mt 12,19 19 לא יחלוק ולא יצעק ולא ישמע שום אדם **ברחוב** קולו. 20 קנה רצוץ לא ישבר העץ מעשן לא
Mt 20,6 ועשה כדמות זה 6 סביב בי״א שעה והוא יצא **ברחוב.** ומצא אחרים עומדים אותו יום כמו כן בטלים.
Mt 23,7 כנסיותיהם ושישאלו בשלומם. 7 ושיכבדום **ברחובות** וישקראום רבנים: 8 אבל אתם לא תאבו היות
Lc 10,10 10 ואם תכנסו בעיר שלא יקבלו אתכם צאו **ברחובות** ואמרו. 11 גם העפר שנאסף בנו אנחנו
Lc 20,46 במלבושים נאים ואוהבים שיתנו להם שלום רב **ברחובות** קריה. והקתדראות ראשונות בבתי כנסיות
Lc 13,26 אכלנו ושתינו לפניך ואתה למדתנו ברח **ברחובותינו.** 27 והוא יאמר לכם לא ידעתי מאין אתם.
Mt 10,3 הוא שימון פירי ואנדריב אחיו. 3 פיליפו. **ברטומי.** ג׳יקמו. זאבדיב וזואן אחיו .טומאש.
Lc 6,14 פירו ואנדריו אחיו. יקומו יואן פיליפו **ברטומי** 15 מתיב טומאוש יקומו אלפיב. ושימון שנקרא
Mc 10,46 בירושלם עם תלמידיו ועם רב ובן טימיב **ברטומיב** שהיה יבש יושב קרוב לו [*] 47 [*] והתחיל
Lc 5,31 ישאוש ואמ׳ להם אינו צריך רופא למי שהוא **בריא.** אבל החולים צריכים רופא 32 כי אני לא באתי
Lc 8,35 האיש שהשד יצא ממנו יושב ברגלי משיח **בריא** ונרפא. וכאשר ראוהו פחדו פחד. 36 והלכו
Jn 5,6 שזמן רב עמד חולה אמר לו תחפוץ להיות **בריא.** 7 והחולה ענה לו אדון אין לי אדם שישימני

Jn 5,9 אמר לו קום וסלק מטתך ולך 9 ומיד נעשה **בריא** וסלק מטתו והלך לו. ואותו היום שבת היה. 10
Jn 5,14 14 וישאוש מצאו במקדש ואמ׳ לו הנה אתה **בריא** מכאן ואילך לא תחפוץ לחטוא ולא יקרא לך דבר
Jn 18,32 שדבר ישאוש משיח יהיה אמתי. שהוא אמר **בריא** שבאותה מיתה: 33 אז נכנס פילאט פעם אחרת
Mc 16,15 לכו בכל העולם דרשו דבר מלך השמים לכל **בריה** 16 אותו שיאמין ויהיה טבול יהיה נושע ואותו
Lc 6,41 בעין אחיך ואינך חושב שאתה נושא בשלך **בריח** גדול. 42 ואיך תוכל לאמר לאחיך הנח ואני
Lc 23,56 הכינו וקנו סמים חשובים ומשיחות מעולות **בריח** טוב לחנוט גוף ישאוש משיח ובשבת הורידוהו
Lc 11,13 ואם ביצה יתן לו עקרב 13 אם לא שלא תבטחו **בריע.** אך תתנו מתנות טובות לבניכם כמה וכמה אבינו
Jn 7,22 וכולכם תמהים 22 בעבור זה: נתן לכם משה **ברית** מילה לא שאותו דבר היה ממשה רק מהאבות.
Mt 27,29 עטרת קוצים. וקנה ביד ימין ומברכין לפניו **ברך** אומרים הש׳ יושישעך מלך היהודים 30 ורוקקין
Mc 8,7 להם הניחום לפני העם. 7 והיה להם מעט דג **ברכו** להם וצוה הניחום לפניהם. 8 והם וכל העם אכלו
Lc 6,28 ואוהבכם. ועשו טוב למי שהכעיס אתכם. 28 **ברכו** למי שאומר לכם רע. התפלל בעד אותן שמכבדין
Mt 23,35 על הארץ. מדם הבל צדיק עד דם זכריה בן **ברכיה** אותו שהרגתם בין המקדש והמזבח: 36 אמיתות
Mt 2,18 18 גדולים קולות מבכי וצעקה היתה נשמעת **ברמה** רחל מבכה על בניה ולא לקחה נחמה כי אינינה:
Mt 5,39 שן תחת שן 39 ואני אומר לכם שלא תשלמו רע **ברע.** כי אם טוב ברע אבל אם יכה אתכם אדם על הלחי
Mt 5,39 אומר לכם שלא תשלמו רע ברע. כי אם טוב **ברע** אבל אם יכה אתכם אדם על הלחי אחת הגשנו לו
Mt 25,37 ואתם נחמתוני. 37 והם יענו מתי ראינוך **ברעב** ובצמא. ונתנו לך לאכול ולשתות. 38 מתי
Lc 15,17 מרבים באכילה בית אבי. ואני מת בכאן **ברעב.** 18 אקום ואלך אל אבי. ובבואו לפניו. אמ׳ לו
Lc 8,47 47 והאשה שראתה זה לא רצתה להחבא. ובאה **ברעדה** ונפלה לרגלי ישו משיח ואמרה אל העם באי זו
Mc 5,26 עשר שנים עברו 26 והוציאוה כל מה שהיה לה **ברפואות** בלא תועלת. שאינה מוצאה. 27 וכאשר שמעה
Lc 13,14 מלאכתו ובאותן הימים יכול הרופא להתעסק **ברפואת** החולים ולא בשבת. 15 וענה ישאוש להם ואמ׳
Mc 6,20 ושומרו ורוב דברים עושה בעדו ושומעו **ברצון.** 21 וכאשר הימים בינוניים קרבו לאירודיש
Mc 12,37 אדוניו איך הוא בנו. וכל העם שומעין אותו **ברצון.** 38 וישאוש מזהירם אומר השמרו מן החכמים
Mc 14,36 היכול הרחק זאת המיתה ממני אכן לא יהיה **ברצוני** אבל כרצונך. 37 ובא ומצאם ישנים ואמ׳
Lc 10,18 18 ואמר להם אני [*] שטן יורד משמים כמו **ברק.** 19 והנה אני נתתי לכם יכולת לדרוך כף רגלכם
Lc 13,10 10 ובשבת הבאה היה בבית הכנסת שלהם **בשב** בשבתות. 11 והנה אשה אחת שחלתה י״ח שנים
Mc 4,28 ויותר על זה הארץ מגדלה ראשונה בעשב ואחר **בשבולים.** ואחר מתמלאה חטה השבולת. 29 וכאשר נשלם
Lc 13,14 האשה בשבת ואמרו המם אשר בה ששת ימים הם **בשבוע** שבהן האיש יכול לעשות מלאכתו ובאותן הימים
Lc 18,12 כמו זה העולמיי. 12 אני צם שני פעמים **בשבוע.** אני נותן משלי מכל הדברים שבידי. 13
Mt 26,72 היה עם ישוש דנזוריט. 72 ופעם אחרת כפר **בשבועה** שלא הכיר אותו האדם. 73 ואחר מעט נגשו
Lc 21,24 יבא 24 עד המכהו ובפי הסכין. ומובאים **בשבי** בכל העמים. וירושלם תרמס בעד העמים עד שעת
Mt 12,1 קפיטולו ל״ח כפי מתיאו 1 אז ישואש עובר **בשבת** אחת במקומות זרועים. והתלמידים רעבים לקחו
Mt 12,2 אמרו לו תלמידיך עושים מה שאין ראוי עשות **בשבת.** 3 וישואש אמ׳ להם לא אתם קראתם מה שעשה דוד
Mt 12,10 עם היד יבשה ושאלו לו אם ראוי למרק אותו **בשבת** בעבור שילשינו הם. 11 והוא אומר להם מי הוא
Mt 12,11 מכם שהיה לו צאן אחת אם נופלת בשוחה אחת **בשבת** לא יוציאנה. 12 מכמה יותר טוב האדם מהצאן.
Mt 12,12 האדם מהצאן. ובעד אהבה זו הגון הוא עשות **בשבת** טוב. 13 ואז הוא אמר אל האדם שלח ידך
Mt 24,20 הימים. 20 התפללו לשם שאותה הצרה לא תהיה **בשבת** ובחורף. 21 ואז תהיה צרה גדולה יותר שלא
Mc 1,21 והלכו אחריו 21 ונכנסו בכפר נחום. ותכף **בשבת** נכנסו בבית הכנסת שלהם מלמדם. 22 וכולם
Mc 2,23 ונעשה פעם אחרת שהוא עובר במקומות זרעים **בשבת** ותלמידיו התחילו לשבור מהקוצים 24 והפרושים
Mc 2,24 24 והפרושים אמרו לו תלמידך עושים **בשבת** מה שאין ראוי עשות. 25 ואמ׳ ישאוש להם לא
Mc 3,2 יבשה. 2 והפרושים מארבים אותו אם ימרקהו **בשבת** בעבור שילשינוהו. 3 וישאוש אמ׳ לאדם עם היד
Lc 4,16 ששם נתגדל ונתנס כמנהגו לבית הכנסת **בשבת.** וקם שמח 17 ונתנו לו ספר ישעיה הנביא.
Lc 4,31 והלך בכפר נחום עיר גליליאה ושם מלמד להם **בשבת.** 32 והיו נבהלים ומתמיהין במוסרו כי דברו
Lc 6,1 Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי לוקא 1 עשוי זה **בשבת** שני ראשון כאשר ישאוש עובר בשדות זרועים
Lc 6,2 להם למה אתם עושים מה שאינו ראוי עשות **בשבת** 3 וישאוש ענה ואמ׳ להם לא קראתם מה שעשה דוד
Lc 6,7 7 ומביטים הסופרים והפרושים אם ירפאהו **בשבת.** בעבור שימצאו מקום שילשינוהו. 8 [*] וישאוש
Lc 6,9 שואל אתכם אם ראוי עשות טוב. או עשות רע **בשבת.** או הנפש הושיע או אבוד. 10 וכאשר הביט כולם
Lc 13,14 מלאים חימה: כאשר ישאוש ריפא אותה האשה **בשבת** ואמרו המם אשר בה ששת ימים הם בשבוע שבהן
Lc 13,14 יכול הרופא להתעסק ברפואת החולים ולא **בשבת.** 15 וענה ישאוש להם ואמ׳ רמאים כל אחד מכם
Lc 13,16 וכמה שהשטן קשרה מאותו קשר שראוי להתירה **בשבת.** 17 וכאשר אמ׳ כל אלה הדברים כל אותן שכנגדו
Lc 14,1 כשנכנס בבית אחד משר הפרושים לאכול פת **בשבת** והנם מביטים אותו. 2 והנה איש אחד משוקה היה

Lc 14,3 לחכמי הדת והפרושים. הראוי לעשות רפואה **בשבת** 4 ושתקו. והוא ריפא האדם ועזבו. 5 וענה להם
Lc 14,5 אי זה מכם אם שורו וחמורו נופלים בבור **בשבת** שלא יעלהו. 6 ולא יכלו לענות אותו: 7 ואמר
Jn 5,16 זה מתהלך ישאוש בגודיאה לעשות דברים אלו **בשבת.** 17 וישוש ענה אבי פעל עד עתה. ואני ג״כ
Jn 7,23 אתם האנשים: 23 אם איש נכנס בברית מלח **בשבת** ואינו מתירא עצמו. דת משה מאבד: למה אתם
Jn 7,23 למה אתם כועסים נגדי כי רפאתי כל אדם **בשבת.** 24 בעבור זה אל תשפטו לפנים רק דין צדק: 25
Jn 9,14 לפרושים 14 ואמרו שישאוש עשה טיט **בשבת.** ופתח עיני האיש ההוא: 15 אז שאלו לו
Jn 19,31 שבת היה: והיהודים בעבור שלא ישארו הגופה **בשבת** בשתי וערב. וחג גדול היה בשבת ההוא חילו פני
Jn 19,31 הגופה בשבת בשתי וערב. וחג גדול היה **בשבת** ההוא חילו פני פילאט שיתן להם רשות יוכלו
Lc 1,8 הכהן נהג מאומנות לפני הש׳ בסדר פעם **בשבתו** 9 כפי מנהג הכהנים. יצא בגורל שיתן לבונה.
Lc 13,10 10 ובשבת הבאה היה בבית הכנסת שלהם בשב **בשבתות.** 11 והנה אשה אחת שחלתה י״ח שנים מחולי
Mt 13,44 ישמע. 44 והמלכות שממיי דומה לזהב טמון **בשדה** לאותו כשאדם מצאו טומנו. ובעבור ששון שיש לו
Mt 24,18 ירד לקחת אי זה דבר מביתו.18 ומי שיהיה **בשדה** לא יחזור לקחת כסותו: 19 אוי לאותן שתהיו
Mt 24,40 כן יהיה ביאת בן הבתולה. 40 אז יהיו שנים **בשדה** האחד יקח והשני יניח. 41 ושתי נשים יהיו בית
Mc 13,16 בעלייה לא ירד אל הבית 16 ואותו שיהיה **בשדה** לא ישוב אחור לקחת בגדו. 17 ואוי לאותן
Mc 14,32 לא אכפור בך וכן אמרו כל האחרים. 32 ובאו **בשדה** אחד ששמו גיטשמני ואמ׳ לתלמידיו שבו פה עד
Lc 12,28 דומה למלבוש אחד מאלו. 28 א״כ העשב שהוא **בשדה** היום ולמחר בתנור הש׳ מלבישו כן כמה וכמה
Lc 15,25 חי [*]. והתחיל לאכול: 25 והבן הגדול היה **בשדה** ובבואו נגש אל הבית שמע השיר והמחולות. 26
Mt 13,24 המלכות שמימיי דומה לאדם שזורע זרע טוב **בשדהו** 25 ובעוד שהאנשים ישנים באו אויביו ועליו
Mt 13,31 שמים הוא דומה לזרע החרדל אותו שאדם זורע **בשדהו** 32 שהוא קטן כל הזרעים וכשגדל הוא גדול כל
Lc 6,1 עשוי זה בשבת שני ראשון כאשר ישאוש עובר **בשדות** זרועים תלמידיו לוקטין השבולים ומוללין
Mt 13,27 ואמרו אל האדון לא זרעת אתה חטה טובה **בשדך.** אם כן מי עליו זרע קמשונים: 28 והוא אמר
Mt 21,18 חוצה לעיר והך בְּבֵטַנִיאָה ועמד שם. 18 ובבקר **בשובו** אל העיר היה לו רעב 19 וראה תאנה אחת קרוב
Mt 12,11 להם מי הוא מכם שהיה לו צאן אחת אם נופלת **בשוחה** אחת בשבת לא יוציאנה. 12 מכמה יותר טוב
Mt 26,7 מרגליות. ושפכה על ראשו בעוד שהוא אוכל **בשולחן** 8 וכאשר התלמידים ראוהו היו מאד עצבים
Mt 26,20 והכינו הפסח. 20 וכאשר היה ערב הוא יושב **בשולחן** לסעוד עם י״ב תלמידיו 21 ובעוד שאוכלין
Mc 12,39 בבתי כנסיות שיכבדום ושיהיו ראשונים **בשולחן** 40 אותם שעוקרים הבתים והאלמנות עם שקר
Mc 14,3 היה בבית שמעון מצורע בבטניאה ויושב **בשולחן** באה אשה אחת עם קַאפֶּסָא אל בשטרי מליאה
Mc 16,14 והם לא האמינו. 14 ואחר יום א׳ שיושבין **בשולחן** כל אחד עשר לאכול. ישאוש נראה להם להבחין
Lc 22,21 בעדכם. 21 אכן הנה יד המוסר אותי היא **בשולחן.** 22 ובאמת בן האדם כפי שהוא אפס הולך. אכן
Lc 22,30 כמו שאבי גזרו לי 30 בעבור שתאכלו ותשתו **בשולחן** מלכותי. ותשבו על מגדל התיבות. בלע׳
Jn 13,23 הוא אומר: 23 אז אחד מתלמידיו מסב בחזה **בשולי** ישאוש אותו שישאוש אוהב מאד. 24 ושימון זה.
Jn 7,40 בא באור העליון. 40 אז מקצת מאחוזת העם **בשומעם** דבריו אומרים זהו נביא אמיתי. 41 ואחרים
Mt 20,3 מן הערך מפשוט אחד שלחם בכרם. 3 וחזר **בשוק** סביב שעת שלישית היום ומצא אחרים שהיו
Lc 7,32 הדור נמשלים. 32 נמשלים הם לנערים יושבים **בשוק** ומדבריים ביניהם ואומרי׳ אנחנו שרנו לכם
Lc 14,21 שאמרו: ואז כעס האדון ואמ׳ לעבדו צא מהר **בשוק** העיר ובדרכיה וקרא העניים והנטולים והחגרים
Jn 10,20 20 ורבים מהם אומרים שטן לקחו ומדבר **בשטות** למה אתם שומעין אותו. 21 ואחרים אומרים אלה
Mt 26,7 מצורע 7 נגשה אליו אשה אחת עם קופסת אלא **בשטרוס** מליאה משיחה מרגליות. ושפכה על ראשו בעוד
Mc 14,3 ויושב בשולחן באה אשה אחת עם קַאפֶּסָא אל **בשטרי** מליאה אינגנט מרגלי נרדי ושברה ושפכה
Lc 13,4 4 כמו אותם שמנה עשר אשר עליהם נפל המגדל **בשיבסי** והרג אותם. תחשבו שהם היו חייבים יותר על
Mt 11,23 שאול. כי אם הפלאות שנעשו בך היו נעשים **בשידוניאה** עדיין יעשו תשובה. עד היום הזה: 24
Mc 7,31 יצא ממנה. 31 ואז יצא הוא מעברי טיר עובר **בשידוניאה** ובא בים גליליאה לקראת קאליוש. 32
Jn 5,18 אבל עוד אומר שאביו הוא אלוה. ומדמה עצמו **בשיווי** לאל. ענה ישו בעבור זה ואמ׳ להם 19 אמת
Lc 2,29 29 אדון עתה אתה עזוב עבדך כפי דבריך **בשלום** 30 כי עיני ראו שלומך 31 שהכינות לפני פני
Lc 11,21 21 כאשר החזק מזויין שומר ביתו כל הדברים **בשלום.** 22 אבל אם אחרים יותר חזקים חיים יותר
Mt 23,6 גדולים וגבוהים בבתי כנסיותיהם ושישאלו **בשלומם.** 7 ושיכבדום ברחובות וישקראום רבנים: 8
Mt 9,9 ישאוש משיח נסע משם ראה אדם אחד שיושב **בשלחן** חלפני שהיה שמו מתיב אמ׳ לו בא עמי והוא קם
Mt 23,6 ומטויה דקה 6 והם אוהבים שבת ראשונה **בשלחן** ושיהיה להם כסאות גדולים וגבוהים בבתי
Mc 2,14 במקום אחד ראה לוי לרגליו והוא מטיו יושב **בשלחן** ואמ׳ לו תמשך אחרי. וקם ונמשך אחריו. 15
Lc 6,41 קיסם בעין אחיך ואינך חושב שאתה נושא **בשלך** בריח גדול. 42 ואיך תוכל לאמר לאחיך הנח
Mc 5,3 בקברים והיה כ״כ רע שאין יכולין להחזיקו **בשלשלאות** ולא בברזלים 4 כי תמיד משברם. ואינם

Lc 8,29 רעה שתצא מן האדם ההוא ומצערו. והיה נקשר **בשלשלאות** ברזל ובעבותות. וכשהקשרים נשברים מובא
Mt 13,33 דומה לשאור שלוקחת האשה ומטמינו ומערבו **בשלשת** מדות קמח עד שהכל מחמץ. 34 כל אלה הדברים
Mt 9,2 רואה אמונתם אמ׳ לנטול בן יהיה לך אמונה **בשם** חטאתיך הם נמחלים. 3 ומקצת מן החכמים מאותתים
Mt 10,41 מקבל מי ששלח אותי: 41 מי שמקבל נביא **בשם** נביא יהיה לו גמול: ומי שמקבל צדיק בשם צדיק
Mt 10,41 בשם נביא יהיה לו גמול: ומי שמקבל צדיק **בשם** צדיק יהיה לו גמול: 42 כל אדם שיתן לשתות
Mt 10,42 לאחד מאלו הקטנים כוס אחד ממים קרים **בשם** תלמידי אמת לכם אני אומר לא יפסיד שכרו:
Mt 21,9 הושיענו בן דוד ברוך יהיה אותו שעתיד לבא **בשם** אדונינו מושיענו. מהולל תהיה בשמים: 10
Mt 23,39 תראוני היום עוד עד תאמרו ברוך יהיה הבא **בשם** האל: Tit,24 קפיטולו נ׳ כפי מתיאו 1 אז יצא
Mt 28,19 19 לכן לכו דרשו לכל העמים וטבלו אותם **בשם** האב והבן ומהקדש רוח 20 ותלמדום ושמרו כל מה
Mc 5,22 הים. 22 ובא אליו גדול אחד מבית הכנסת **בשם** גאריר. וכאשר ראהו כרע לברכיו לרגליו 23 מבקש
Mc 11,9 הושיענו מושיע ברוך. ברוך הוא אותו שבא **בשם** הש׳. 10 וברוך יהיה המלך מושיע משמים: 11
Mc 11,22 וענה ישו ואמר אליו יהיה לך טובה אמונה **בשם** 23 כי באמת אני אומר לכם כל מי ומי יאמר להר
Lc 12,21 הוא האוצר פירותיו בעולם הזה ואינו עשיר **בשם:** 22 ואמר לתלמידיו אל תהיו משתדלים לבקש אוכל
Lc 13,35 שזה לא יהיה עד שאבוא ותאמרו ברוך הבא **בשם** הש׳: Tit,14 קפיטולו ט״ו כפי לוקא: 1 ונעשה
Lc 19,38 הנפלאות שראו. 38 אומרים ברוך הוא זה שבא **בשם** האל. שלם יהיה לשמים ועלוי למרומים. 39 ואותן
Jn 3,21 אל הנר בעבור שפעולותיו יהיו גלויות כי **בשם** האל נעשות. 22 אחר אלה הדברים בא ישאוש עם
Jn 10,3 והצאן נמשכות אחר קולו. הוא קורא הצאן **בשם** ומנהיגן בחוץ. 4 ובהנהיגו הצאן בחוץ הולך
Jn 10,25 לכם ואינכם מאמינים. המעשים שאני עושה **בשם** אבי הם מעידים עלי. 26 אבל אתם אינכם מאמינים
Jn 11,1 קפיטולו י״א כפי ש׳ יואן 1 והיה חולה אחד **בשם** נקרא לזריט מבטניאה ממגדול מריאה ומרטא
Mc 5,36 זה אמ׳ לא תפחד לבד יהיה לך טובה אמונה **בשם׳** והאמין 37 ולא הוליך שום אדם עמו לבד פירו
Lc 8,50 50 וישאוש שמע זה לאבי הנערה אל תפחד בטח **בשם׳** ותאמין ותהיי נושעת. 51 וכשבא ישו בבית השר
Mc 10,37 תן לנו שאחד ממנו ישב בצד ימינך והאחר **בשמאלך.** באורך. 38 וישאוש אמ׳ להם. אינכם יודעים
Jn 1,12 יכולת שיהיו נעשים בני האל. אותן שיאמינו **בשמו** 13 שאינן ילודי דם. זאת לדעת מחטאות ולא
Jn 2,23 יהודים רבים רואים האותות שעושה האמינו **בשמו.** 24 רק ישאוש אינו נותן האמנה מעצמו להם כי
Lc 1,59 המעולה חסדיה עמה יחד שמעו 59 ונאספו **בשמונת** הימים בעבור שימולו הבן. וקראו לו שם אביו
Lc 10,17 שלחני. 17 והששים ושלושה תלמידים חזרו **בשמחה.** ואומרים אדון השטנים עדיין הם משועבדים
Lc 19,6 היום בביתך. 6 וזאקיב ירד מהרה וקבל ישו **בשמחה:** 7 וכאשר העם ההוא ראה זה התלוננו כולם
Mt 18,5 במלכות שממיי. 5 ומי שישען נער אחד כזה **בשמי** אותי ישען. 6 ואותו שאשקנדליזדא א׳ מהצעירים
Mt 18,20 20 כי למקום ששנים או שלשה מקובצים **בשמי** אני הוא באמצעם: 21 ואז פירו קרב אליו ואמ׳
Mt 24,5 ששום אדם לא יונה אתכם 5 כי רבים יבאו **בשמי.** אומ׳ אני הוא משיח ורבים אנשים יונו. 6 אתם
Mc 9,36 וחבקו ואמ׳ 36 אותו שיקבל עו׳ מנערים אלו **בשמי** יקבלו אותי. ואותו שמקבל אותי אינו מקבל
Mc 9,38 להם אל תמנעו לו כי כל אדם שיעשה נפלאות **בשמי** אינו אומ׳ רע. 39 ואותו שאינו כנגדינו הוא
Mc 9,40 הוא עמנו. 40 כל אדם שיתן לכם כוס אחד **בשמי** בעבור זה שאתם משיחים. באמת לכם אני אומר
Mc 13,6 אחד לא יונה אתכם 6 כי רבים יבאו לעולם **בשמי** ואומרים שאני הוא. ורבים ירמו 7 אבל כאשר
Mc 16,17 ואלה הנפלאות יעשו אותם שיאמינו הם ירפאו **בשמי** המשוטנים וידברו חלוף לשונות 18 שום מיני
Lc 9,48 אחד וקרבו אליו 48 ואמ׳ להם המקבל נער זה **בשמי** אותי יקבל. והמקבל אותי מקבל מי ששלחני.
Lc 21,8 שאיזה איש לא יונה אתכם: כי רבים יבאו **בשמי** שיאמרו לכם שאני אני הוא. והעת יתקרב. ואז
Jn 14,13 כי אני הולך אל העם: 13 והדבר שתשאלו לאב **בשמי** הוא יעשה לכם. בעבור שיהיה מעולה האב בבן.
Jn 14,14 מעולה האב בבן. 14 אם דבר אחד תשאלו **בשמי** אותו אעשה: 15 אם תאהבוני ותשמרו מצותי 16
Jn 14,26 אבל האב נאמר רוח הקדש. אותו שהאב ישלח **בשמי** הוא ילמד אתכם 27 שלומי אני נותן לכם. איני
Jn 15,16 פרי. ופרייכם יעמוד בעבור שהדבר תשאלו **בשמי** יתן לכם. 17 אלה הדברים אני מצוה לכם שתאהבו
Jn 16,26 אגידהו לכם מאבי 26 באותו היום לא תשאלו **בשמי.** ואיני אומר לכם שאתפלל לאב בעדכם 27 כי הוא
Mt 5,12 נגדכם ותכזבו בעדי. 12 גילו שכרכם גדול **בשמים** כי כן רדפו הנביאים שהיו קודמים לכם:
Mt 6,10 שהוא קדוש 10 ויבא למלכותך. רצונך תעשה **בשמים** ובארץ. 11 תן לנו לחם כל יום שהוא מסעד
Mt 14,19 על העשב. ולקח הלחמים ושני הדגים ומביט **בשמים** וברכם ובצעם ונתנם לתלמידים. והתלמידים
Mt 16,19 השמים. וכל מה שתקשור בארץ יהיה קשור **בשמים:** וכל מה שתתיר בארץ יהיה מותר בשמים: 20
Mt 16,19 קשור בשמים: וכל מה שתתיר בארץ יהיה מותר **בשמים:** 20 ואז צוה לתלמידיו שלא יגידוהו לשום אדם
Mt 18,18 לכם אשר כל מה שתקשרו בארץ יהיה קשור **בשמים** וכל מה שתתירו בארץ יהיה מותר בשמים: 19
Mt 18,18 קשור בשמים וכל מה שתתירו בארץ יהיה מותר **בשמים:** 19 ועו׳ אומ׳ לכם אשר אם שנים מכם יהיו
Mt 19,21 מה שיש לך ותנהו לדלים ויהיה לך אוצר **בשמים:** ובא ותמשך אחרי. 22 וכאשר הבחור שמע זה

Mt 21,9 לבא בשם אדונינו מושיענו. מהולל תהיה **בשמים:** 10 וכאשר ישאוש משיח נכנס בירושלם כל
Mt 22,30 אשה ולא בעלים הן. ויהיו כמו מלאכי האל **בשמים** 31 ומתחיית המתים לא אתם קראתם מה שהאל אמ׳
Mt 23,22 נשבע בכל מה שהוא ממנו. 22 ומי שנשבע **בשמים** נשבע בקתדראת האל ובאותו שיושב עליה: 23
Mt 24,30 ינועו. 30 אז יראה אדם סימן בן האלוה **בשמים.** ואז יילילו כל שבטי הארץ. ויראו בן הבתולה
Mt 28,18 18 ובא ישו ואמ׳ להם הש׳ נתן לי יכולת **בשמים** ובארץ. 19 לכן לכו דרשו לכל העמים וטבלו
Mc 1,11 רוח ירד עליו כדמות יונה. 11 ונעשית קול **בשמים** אומרת אתהו בני מאד ערב לי ואהוב. 12 ותכף
Mc 10,21 אשר לך ותנהו לעניים ויהיה לך אוצר גדול **בשמים** ובא אחרי. 22 וכאשר שמע זה היה עצב והלך:
Lc 6,23 היום ותנשאו. כי שכרכם מאד הוא מושפע **בשמים.** כמו זה היו עושים הנביאים והאבות. 24 רק
Lc 10,20 כי הם משועבדים לכם. רק כי שמכם כתוב **בשמים.** 21 ובאותה שעה שמח ישאוש ברוח הקדש ואמר
Lc 10,21 ברוח הקדש ואמר אני מתודה לך אב ואדון **בשמים** ובארץ שהעלמת דברי אלו מן החכמים. וגליתם
Lc 12,33 מחזיקים ותנו צדקה כי אתם מתקנים אוצר **בשמים:** אין חסרון למי שגנב אין מתקרב לו. ועש
Lc 15,7 שנאבדה. 7 אני אומ׳ לכם כן יהיה שמחה **בשמים** על חוטא אחד עושה תשובה יותר ממאה צדיקים
Lc 18,22 מכור אשר לך ותנהו לעניים. ויהיה לך אוצר **בשמים.** ובא ולך אחרי. 23 ואלה הדברים נשמעים הוא
Lc 21,11 ומגפות ורעב בחרדות. ואותות גדולים **בשמים.** 12 רק קודם כל אלה הדברים ישלחו בכם ידיכם
Lc 24,51 שמברך היה אותם היה נפרד מהם. והוא נשוא **בשמים** 52 והם מתפללים. חזרו בירושלם בגודל שמחה
Jn 3,13 שמים אם לא ירד מן השמים: בן האדם שהוא **בשמים:** 14 כמו שמשה נשא והגביה הנחש במדבר: כן
Jn 10,13 [*] 13 השכיר הוא ואין משים השתדלותו **בשמירת** הצאן. 14 אני הוא רועה טוב ומכיר צאני.
Mt 7,22 רבים יאמרו באותו היום אדון אנחנו מובאים **בשמך** ומרפאים המושטנים ובשמך עושים אותות רבות 23
Mc 9,37 אנחנו רואים אדם אחד שהיה מרפא המשוטנים **בשמך** ואינו מחבורתינו ובעבור זה אנחנו מונעים לו.
Lc 9,49 ראינו אדם אחד מגרש השדים מן האנשים **בשמך.** ומחינו בידו כאשר שאינו הולך אחריך עמנו 50
Lc 10,17 אדון השטנים עדיין הם משועבדים לנו **בשמך.** 18 ואמר להם אני [*] שטן יורד משמים כמו
Jn 17,11 בעולם. ואני בא אליך אב קדוש שמור אותם **בשמך.** אותם שנתת לי בעבור שיהיו דבר אחד כמו
Jn 17,12 שאנחנו 12 בעוד שעמדתי עמהם. אני שמרתים **בשמך.** אותם שנתת לי שמרתי. ואחד מהם לא נעדר. כי
Lc 7,46 פסקה מנישוק רגלי. 46 אתה לא משחת ראשי **בשמן.** וזאת משחה רגלי במשיחה. 47 ובעבור זה אני
Jn 4,4 אחרת בגליליאה. 4 והיה לו בהכרח לעבור **בשמריאה:** 5 אז בא ישאוש בשמריאה שנקראת סיכאר
Jn 4,5 לו בהכרח לעבור בשמריאה: 5 אז בא ישאוש **בשמריאה** שנקראת סיכאר סמוך למקום שנתן יעקב ליוסף
Lc 21,25 עד שעת הנבראים יהיה נשלם. 25 ויראה אות **בשמש** ובלבנה ובכוכבים ובארץ צרות לעמים. בעבור
Mc 9,1 אחד מאד גבוה. והיו הם כולם לבדם. והיה **בשנוי** צורת הפנים 2 והמלבושים היו מזהירים ולבנים
Mt 25,16 כפי ערכו והלך לו תכף. 16 ואותו שקבל ה׳ **בשנטש** פעל בהם והרויח ה׳ אחרים. 17 ואותו שקיבל
Mc 15,38 קול גדול ונשף ברוחו. 38 [*] המקדש נשבר **בשני** צדדין למעלה ולמטה. 39 והסינטוריאו שהיה
Lc Prol,12 שמונים ושלש שנים מת בביטימיאה עצמותיו **בשנת** אדונינו שלש מאות וחמשים ותשע שנה היו
Lc 3,1 ואנשים. Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי לוקא 1 **בשנת** חמשה עשר לקיסר טיברי שיסאר ופונץ פילאט
Lc 1,10 במקדש הש׳. 10 וכל העם היו בחוץ מתפללים **בשעה** שהיה לו לתת הלבו הלבונה. 11 אבל מלאך השם׳
Lc 12,40 ולא יניח חפור ביתו. 40 ואתם עמדו כי **בשעה** שלא תחשבוה יבא בן אדם: 41 ופירו אמ׳ לו
Jn 4,52 לו השעה ששב לאיתנו הטוב. ואמרו לו אתמול **בשעה** שביעית מן היום הניחו הקדחת. 53 אז הכיר האב
Jn 5,7 ענה לו אדון אין לי אדם שישימני בחפירה **בשעה** שהמים באים לידי עכירות. וכאשר אני חפץ ללכת
Jn 12,27 27 נפשי נבהלה עתה ומה אומר. אב הושיעני **בשעה** זאת. כי בעבור זה באתי לשעה זו 28 לעלות
Mt 11,16 זאת המשפחה הנה דומים לנערים היושבים **בשער** וקוראים לדומיהם 17 ואומרי׳ אנחנו שרים לכם.
Mt 20,3 היום ומצא אחרים שהיו עומדים בטלים **בשער** 4 ואמ׳ להם לכו לכרמי ואתן לכם דבר בינוני 5
Lc 7,12 ורוב עם הולכים עמו. 12 וכאשר ישאוש קרב **בשער** העיר. הנה שנושאים מת אחד שהיה בן אלמנה ולא
Lc 11,43 ראשון בתי כנסיות. ושיתנו לכם רוב שלום **בשער.** 44 אוי לכם פרושים אתם כמו הקברים שאינן
Jn 11,2 שמשחה ישוש משיח במשיחה וקנחה רגליו **בשערות** ראשה. האח שהוא לזריט היה חולה. 3 אז שלחו
Lc 14,17 גדול וזימן אנשים רבים. 17 ושלח משרתו **בשעת** האכילה לקרוא לקרואים שיבואו שכבר הכל מוכן.
Mc 4,1 בספינה קטנה וישב בים. וכל החיל יושב **בשפת** הים 2 והוא דורש להם ומייסרם ברוב משלים
Mc 5,21 ישו עבר עבר הים בספינה עם רב נאסף עמו **בשפת** הים. 22 ובא אליו גדול אחד מבית הכנסת בשם
Mc 6,56 עוברים בדרכים ומחלים פניו שלבד יגעו **בשפת** מלבושו כי כל אותן שנוגעים מתרפאין: Tit,7
Mt 13,1 היום ישואש יצא מהבית והלך לים ויושב **בשפתו** 2 ואוסף שם עם רב. בעבור זה עלה לספינה אחת
Mt 11,21 נעשות בארץ טיר ושידון היו עושים תשובה. **בשקים** ובאפר: 22 ואומ׳ אני לכם שעונש מעט יהיה
Mc 14,1 מהדת משתדלים היאך יוכלו תפוש ישאוש **בשקר** ושימיתוהו. 2 אבל אומרים אכן לא נעשה ביום
Mt 16,17 ענה ואמ׳ אליו אשריך שימון בר יונה כי **בשר** ודם לא לימדך רק אבי שבשמים: 18 ואני אומ׳ לך

Mt 19,5	אביו ואמו וידבק באשתו והיו שנים באחד	**בשר.** 6 אם כן אינן כבר שנים. אבל הם בשר אחד. לכן
Mt 19,6	באחד בשר. 6 אם כן אינן כבר שנים. אבל הם	**בשר** אחד. לכן אין ראוי לאדם להפריד מה שהאל חִבֵּר.
Mc 13,20	אח״כ. 20 ואם הש׳ לא יקצר אותו זמן כל	**בשר** לא יושע. אבל בעבור הנבחרים שבחרם יקצר
Lc 3,6	וכל הרכסים לדרכים ישרים. 6 ויראו כל	**בשר** שלום האל. 7 אז אמ׳ לעמים שבאים בעבור
Jn 1,13	ילודי דם. זאת לדעת מחטאות ולא מרצון	**בשר.** ולא מרצון אדם אבל הם נולדים מרצון האל. 14
Jn 1,14	הם נולדים מרצון האל. 14 וכן האל נעשה	**בשר** וישכון בכם. ואנו רואין אורו שאחד הוא לבד.
Jn 3,6	נולד ממים ומרוח הקדש: 6 מה שנולד מהבשר	**בשר** הוא. ומה שנולד מרוח רוח הוא. 7 אל תתמה כי
Jn 6,54	אמר להם. אמת אני אומר לכם אם לא תאכלו	**בשר** בן האדם. ולא תשתו דמו לא יהיה לכם חיים. 55
Jn 17,2	יברר אותך בנך 2 כמו שנתת לו ממשלת כל	**בשר** בעבור שהכל אשר נתת לו יתן להם חיים נצחיים.
Jn 6,53	חלקו ביניהם. אומרים איך יוכל זה לתת לנו	**בשרו** לאכול: 54 אז ישאוש אמר להם. אמת אני אומר
Jn 6,52	הפת יהיה לעולם: והפת שאני אתן לכם הוא	**בשרי** בעבור הויי עולם: 53 אז היהודים חלקו
Jn 6,55	תשתו דמו לא יהיה לכם חיים. 55 ומי שאוכל	**בשרי** ומי ששותה דמי יהיה לו חיים נצחיים ואה
Jn 6,56	ואה אקימהו ביום היותר אחרון. 56 כי	**בשרי** הוא האוכל האמתי: ודמי השתייה האמתי: 57 מי
Jn 6,57	האמתי: ודמי השתייה האמתי: 57 מי שאוכל	**בשרי** ושותה דמי בי יעמוד ואני בו: 58 כמו שהאב
Mc 8,33	מעלי שכנגדי. כי אין לך שכל אלהיי אבל	**בשריי.** 34 וקרא לעם ולתלמידיו ואמ׳ להם. אותו
Mt 18,8	שוה לך הכנס בגן עדן פסח מלכת בגיהנם	**בשתי** ידים או בשתי רגלים. 9 ואם עינך אשקנדליזט
Mt 18,8	בגן עדן פסח מלכת בגיהנם בשתי ידים או	**בשתי** רגלים. 9 ואם עינך אשקנדליזט תעקרם והרחיקם
Mt 20,19	לנפילים להוציא לעג ממנו ולרגשו ולהקימו	**בשתי** וערב. ויקום חי ביום השלישי: 20 ואז נגשה
Mt 23,34	וחכמים ומאותתים: ומהם תהרגו ותתלו	**בשתי** וערב ותנגשו בבתי כנסיותיכם ותרדפו מעיר
Mt 27,23	מישו האמור משיח. 23 והכל אמרו יהי מונח	**בשתי** וערב. ופילאט אמ׳ להם ואי זה רעה עשה. והם
Mt 27,26	הניח בר אבן ומסר להם ישאוש מוכה להקימו	**בשתי** וערב. 27 ואז עבדי פילאט. לקחו ישאוש בית
Lc 23,23	23 והם צועקים בקול גדול שואלים שיניחהו	**בשתי** וערב וקולותם הולכים וחזקים. 24 ופילאט שפט
Jn 19,15	צועקים הקימוהו הקימוהו תלוהו והניחוהו	**בשתי** וערב: ופילאט אמר להם מלككם אתלה: וההגמונים
Jn 19,18	בעברי גולגוטא. 18 ובאותו מקום הניחו ישו	**בשתי** וערב. ועמו שנים אחרים אחד לימין ואחד לשמאל
Jn 19,31	והיהודים בעבור שלא ישארו הגופה בשבת	**בשתי** וערב. וחג גדול היה בשבת ההוא חילו פני
Mt 18,9	שוה לך הכנס בגן עדן בעין אחד מגיהנם	**בשתים.** 10 השמרו לכם אשר לא תבזו אחד מאלו
Mc 9,42	לך הכנס בגן עדן ביד אחת מאשה של גיהנם	**בשתים** 43 אל מקום שאין מתים הארסים והאש אינו נח.
Mc 9,44	כי יותר שוה לך הכנס בג״ע באחת. מהכנס	**בשתים** בגהינם 45 אל מקום שאין מתים הארסים והאש
Mt 3,17	והקדוש רוח ירד עליו בצורת יונה 17 ותצא	**בת** קול ותאמר זהו בני אהובי ערב לי: Tit,4
Mc 6,22	הטרבונש והשרים הגדולים מגליליאה 22 ובאה	**בת** אירודיש מכרכרת לפני כל הקרואים. וייטב מאד
Mc 7,25	היה יכול העלים. 25 כי אשה אחת שהיה לה	**בת** אחת מושטנת באה אליו וכרעה ברגליו. 26 והיא
Lc 1,7	השמ׳ בזולת שום רבה. 7 ולא היה להם בן או	**בת** כי אלישבק היתה עקרה. ושניהם היו מאד זקנים. 8
Lc 3,22	הקדש ירד עליו בעצם גופני כמו יונה. ובאה	**בת** קול משמים ואומרת אתהו מאד אהובי. 23 וישאוש
Lc 13,16	ואינו מוליכו למים לשתות 16 אם כן זאת.	**בת** אברהם כמה וכמה שהשטן קשרה מאותו קשר שראוי
Jn 12,15	בן אתון וישב עליו. כמו שכתוב 15 אל תראי	**בת** ציון הנה מלכך בא יושב על עיר בן אתון. 16 זה
Mc 11,20	נעשה ערב יצא מן העיר 20 בבקר כאשר עברו	**בתאנה** ראו שנתייבשה עד השורש. 21 ואז פירו נזכר
Mt 2,8	לבית לחם ויאמר להם לכו שאלו מהילד	**בתבונה** ובדעת ובמוצאכם אותו שובו אלי מפני שאלך
Lc 8,31	בקשו ישאוש משיח שלא יצוה אותם שילכו	**בתהומות.** 32 והיו שם פרים הרועים בהר והשדים חלו
Lc 10,15	15 ואת כפר נחום תנשאי עד לב השמים כי	**בתהומות** גהינם תרדי. 16 מי שאתם מואס מי שאתם
Mt 6,19	ישואש משיח לתלמידיו לא תאספו האוצרות	**בתוך** העמקים שמחריבים אותם חלדה ועש. וגנבים
Mt 13,25	ישנים באו אויביו ועליו זורע קמשונים	**בתוך** החטים והולך. 26 וכאשר העשב גדל ועשה פרי.
Lc 8,7	כי לא היה לו לחות מהארץ. 7 והאחר נפל	**בתוך** הקוצים והקוצים יצאו עם הזרע וחנקהו. 8 וזרע
Lc 10,38	נכנס במגדל אחד. ואשה ששמה מריאה קבלו	**בתוך** ביתה 39 והיה אחות ששמה מרטא ויושבת ברגלי
Lc 13,21	הש׳ למה הוא דומה. 21 לשאור שהאשה מטמנת	**בתוך** הקמח עד שיתעכל שיתחמץ הכל. 22 והלך
Lc 17,11	ונעשה בעוד שהולך ישאוש ליר לירושלם עובר	**בתוך** שמריאה וגלליאה. 12 וכשנכנס במגדול אחד באו
Lc 24,38	38 ואמר להם למה אתם נבהלים ומה חשבתם	**בתוך** לבבכם. 39 ראו ידי ורגלי [*] 40 .[*] 41 [*]
Jn 7,14	מדבר ממנו בגלוי בעבור היהודים. 14 אבל	**בתוך** החג עלה ישו במקדש ומלמד. 15 ומתמיהים היו
Jn 21,23	מה לך אתה תלך אחרי. 23 אז יצא זה הדבר	**בתוך** אחיו שאותו תלמיד לא ימות. רק אמר אני רוצה
Mt 21,33	בטוב ועשה בה יקב אחד ובנה בה מגדל אחד	**בתוכה.** ואח״כ שְׂכָרָה לעובד והלך במהלך אחד. 34
Mt 12,25	שיודע מחשבותיהם אמר כל מלכות שהוא	**בתוכו** נחלק יהיה שמם. וכל עיר או בית שנחלקת לא

Lc 7,16 קפיטולו ח׳ כפי שן לוקא נביא גדול קם **בתוכינו** כי השם פקד עמו 17 וזה הדבר נתפזר בכל
Mt 20,26 הגדולים ביותר רב כח. 26 לא יהיה כן **בתוככם.** אך מי שירצה להיות רב יהיה משרתכם. 27
Mt 23,11 כי ישאוש משיח רב 11 אותו שהוא גדול **בתוככם** יהיה משרתכם. 12 ומי שיגביה עצמו יהיה
Jn 8,37 אבל אתם חפצים להמיתני כי דברי אינינו **בתוככם:** 38 אני מדבר מה שראיתי מהאב ואתם מה
Mc 14,60 ולא היה מוסכם עדותם. 60 וקם הכהן הגדול **בתוכם** ושאל לישואש אומ׳ אינך עונה לחטאים שאלו
Lc 4,30 בנויה בעבור שישאלוהו. 30 אבל הוא עבר **בתוכם** והלך לו 31 והלך בכפר נחום עיר גליליאה ושם
Lc Prol,10 זה ענייני האפושטולוש. [*] וכאשר הוא **בתול** וחיה שמונים ושלש שנים מת בביטימיאה עצמותיו
Mc 5,41 בעד היד ואמר אליה קפיטא קום שרוצה לומר **בתולה.** אני אומר לך שתקומי. 42 ותכף הנערה חזרה
Mt 25,1 מתיאו 1 ואז יהיה דומה מלכות שממיי לעשר **בתולות** שלקחו עשישותיהן ויצאו לדרך לחתן ולכלה. 2
Lc 2,36 באה בימים. והיתה עם אִשָּׁהּ שבע שנים עם **בתוליה.** 37 והיתה אלמנה עד ארבע ושלשים שנה.
Jn 10,34 עצמך אלוה. 34 ענה להם ישאוש אינו כתו׳ **בתורתכם.** אני אמרתי אלהים אתם. 35 אם הם אמרו
Mc 12,23 כזה. 22 ולכל השבעה היתה להם לאשה.23 **בתחיה** של מי תהיה לאשה מכל אלו. 24 וענה ישאוש
Mt 22,28 עד הז׳. 27 ואח״כ מתה אשתם. 28 א״כ **בתחייה** מאי זה מכל הז׳ תהיה אשה כי אשה היתה
Mt 22,30 ואין אתם מבינים הכתיבות וכח האל. 30 **בתחייה** לא יהיה להם אשה ולא בעלים הן. ויהיו כמו
Lc 14,14 כי אין להם מה שיגמלוך: והשכר תשיגהו **בתחיית** הצדיקים. 15 וכאשר אחד מתלמידיו שמע אלה
Lc 20,27 שתקו. 27 ומקצת מן הצדוקים שלא הודו **בתחיית** המתים קרבו אליו ושאלוהו. 28 רבי. משה כתב
Lc 20,33 וכן כל השבעה ומתו בלא בנים.32 [*] 33 אז **בתחיית** המתים מאי זה מכל אלו תהיה לאשה. [*] 34
Mt 6,33 האב שלכם יודע שאתם צריכים זה. 33 שאלו **בתחלה** מלכות האל ויותר ותהיה לכם כל זה. 34 א״כ
Mt 12,29 בבית החזק והגבור ולשבור אותו ביתו. אם **בתחלה** לא יקשרהו בחוזק. ואחר שיגזלהו הבית. 30 מי
Mt 17,10 מה זה שאומרים חכמי הדת שאליהו יבא **בתחלה.** 11 והוא ענם ואמ׳ אליהו יבא ויציל כל
Mt 19,8 שתעזבו נשותיכם בעבור קושי לבבכם. אבל **בתחלה** לא היה מסכָּם. 9 רק אני אומר לכם שכל אדם
Mc 3,27 יכול ליכנס בבית החזק ולגנוב הכלים אם **בתחלה** אינו קושרו ואז יגנוב הבית. 28 אמתות לכם
Mc 9,11 ראשונה. 11 והוא ענה ואמר כאשר אליהו יבא **בתחלה** יציל כל העולם כמו שכתו׳ שבן האלוה יסבול
Jn 1,2 האל עם האל. ובן האל היה אלוה: 2 זה היה **בתחלה** עם האל 3 כל הדברים נעשים בעדו. וזולתו שום
Jn 8,44 ורצון אביכם חפצתם לעשות. הוא היה רוצח **בתחלה** ולא עמד באמת כי אין אמת אתו. כי כל מה
Jn 12,16 על עיר בן אתון. 16 זה לא הכירו תלמידיו **בתחלה.** רק כאשר ישאוש נתעלה באור העליון: אז ידעו
Mt 15,22 יהיה לך ממני בלי פחד בן דויט. השטן מצער **בתי.** 23 ולא ענה לה דבר: והתלמידים באו וחילו
Mt 21,13 להטות מאותן שהיו מוכרים יונים: 13 ואמר **בתי** בית תפילה הוא כתוב ואתם עשיתוה מערת פריצים:
Mc 5,23 ראהו כרע לברכיו לרגליו 23 מבקש ואומ׳ **בתי** היא קרובה למות. בא והנח ידיך עליה ותהיה
Mc 5,34 אליו כל האמת. 34 והוא הבין ואמר לה **בתי** אמונתך הושיעך. לכי לשלום ותהיי נרפאת. 35
Lc 8,48 ושנתרפאה בעבור הנגיעה. 48 וישו אמ׳ לה **בתי** אמונתך הושיעך לכי לשלום. 49 ושר בית הכנסת
Lc 10,4 כשיות בין זאבים. 4 לא תשאו שק ואבן ולא **בתי** שוקים ולא מנעלים. ואל תתנו שלום לשום אדם
Lc 11,43 ראוי לכם פרושים שתאהבו לישב בכסא ראשון **בתי** כנסיות. ושיתנו לכם רוב שלום בשער. 44 אוי
Lc 18,29 יניח אביו ואמו או אחיו או אשתו בניו או **בתי** דירתו בעד מלכות השם׳ 30 שלא יקבל יותר ויותר
Mt 24,38 ושותים ועושים נשואין עד היום שנח נכנס **בתיבה** 39 לא הכיר עד שהמבול בא והרג את כלם. כן
Lc 17,27 ושותים לוקחים נשים ועושין נישואין נח **בתיבה.** ובא המבול והרג את כולם. 28 ג״כ כמו שנעשה
Lc 21,1 1 ומביט ישאוש ראה אותם שמשימין מתנותיהם **בתיבה** והם עשירים. 2 וראה אשה אחת ענייה ששמה שני
Mc 10,30 הוא יקבל גמול מאה פעמים. ועו׳ בזה העת **בתים** ואחים או אחיות או בנים ושדות עם צרות
Mc 5,35 שמדבר באו אל סגן בית הכנסת. ואמרו לו **בתך** מתה. למה אתה מצטער היום עו׳. והמלמד 36
Mc 7,29 29 ואמר ישאוש אליה בעד דבר זה תתרפא **בתך.** הנה השטן [*] 30 [*] יצא ממנה. 31 ואז יצא
Lc 8,49 ואמר אליו אל תחפוץ לצער ישאוש משיח כי **בתך** מתה. 50 וישאוש שמע זה לאבי הנערה אל תפחד
Lc 6,20 ממנו ומרפא כולם. 20 והוא נושא עיניו **בתלמידיו** אומ׳ אשריכם של עניים שמהם מלכות האל.
Lc 12,28 מאלו. 28 א״כ העשב שהוא בשדה היום ולמחר **בתנור** הש׳ מלבישו כן כמה וכמה שמלביש אתכם. למה
Mt 15,32 ימים ואין להם לאכול ואיני רוצה לשולחם **בתענית** בעבור שלא יחלשו בדרך. 33 ואמרו לו
Mt 17,20 לעשותו: 20 וזאת המדה שטן אין מגרש אם לא **בתפלה** ובצום. 21 והוא עמד בגליליאה. אמ׳ להם ישו
Mt 21,22 עצמו בים שתכף תעשה 22 וכל מה שתשאלו **בתפלה** בהיות לכם אמונה תשיגו. 23 וכאשר היה בא אל
Mc 7,32 והביאו לו איש אחד חרש ואלם. מבקשים אותו **בתפלה** שישים ידו עליו. 33 וישאוש הוליכו לצד אחד
Mc 9,28 אמ׳ זו מדת השטן אינה יכולה לירפא רק **בתפלה** ובצום 29 ונסעו משם. ועברו בגליליאה והוא
Mc 11,25 באל ותשיגו כל מה שתשאלו. 25 וכאשר תעמדו **בתפלה** תמחלו אם לכם שום תרעומת נגד שום אדם.
Lc 5,32 כי אני לא באתי לקרוא הצדיקים רק לחוטאים **בתשובה** 33 והם אמרו לו למה תלמידי יואן מתענים

Mt 2,Tit הבן והוא קראו ישואש: Tit,2 קפיטולו **ג׳** כפי מתיאו 1 כאשר נולד ישואש בבית לחם בארץ
Mt 26,34 הלילה קודם שהתרנגול יקרא תהיה כופר בי **ג׳** פעמים 35 ואמ׳ אליו פירו. ואם אתחייב למות עמך
Mt 26,61 זה אמר אני יכול להשמיד מקדש האל ואחר **ג׳** ימים חדשו. 62 וקם שר הכהנים ואמ׳ לישאוש אינך
Mc 3,Tit מכל מה שהוא בעולם ומהשבת: Tit,3 קפיטולו **ג׳** כפי מארקו 1 עוד פעם אחרת ישוש נכנס בבית
Mc 14,30 שהתרנגול יקרא שני פעמים תהיה כופר בי **ג׳** פעמים. 31 והוא עוד דבר אומר אם אהיה מוכרח
Lc 1,56 לעולמים. 56 ומריאה עמדה עם אלישבק כמעט **ג׳** חדשים. ואחר שבא בביתה במקדש 57 אלישבק יש לה
Lc 3,Tit ובשנים ובחן אלהים ואנשים. Tit,3 קפיטולו **ג׳** כפי לוקא 1 בשנת חמשה עשר לקיסר טיברי שיסאר
Lc 11,5 הלילה. ויאמר לו אהובי הלוה לי ככרות לחם **ג׳** 6 כי אהובי בא מהדרך אלי. ואין לי מה שאוכל
Jn 3,Tit יודע הדבר שהיה באנשים. Tit,3 קפיטולו **ג׳** כפי ש׳ זואן 1 אדם אחד היה [*] ששמו נקודימוש
Jn 21,14 ישאוש ולקח הפת והדג ונתן להם 14 ואז היו **ג׳** פעמים שנתגלה ישאוש אל תלמידיו אחר שחזר חי:
Lc 21,28 הדברים התבוננו ושאו ראשיכם והביטו. כי **גאולתכם** מתקרב 29 ואמר להם זאת הצורה ראו התאנה
Jn 19,13 ישו בחוץ וישב בקתרדא אחת מקום שנקרא **גאלבאטו.** 14 והיה יום שישי ופסח היה סמוך לשעה
Lc 8,26 ושומעין לו. 26 ובאו ועברו אל מלכות **גאניט** זאריט אותה שסמוכה לגליליאה 27 וכאשר יצאו
Mc 5,22 22 ובא אליו גדול אחד מבית הכנסת בשם **גאריר.** וכאשר ראהו כרע לברכיו לרגליו 23 מבקש
Lc 3,32 שם היה נתן. שם היה רוינו. 32 שם היה **גאשי.** שם היה אביק. שם היה בואז. שם היה שלמון.
Mt 4,8 תנסה אלהיך. 8 אז העלהו השטן על הר אחד **גבוה** מאד ויראהו השטן כל מלכיות העולם וכבודם. 9
Mt 17,1 וזואן אחיו. ואחר העלם אל הר אחד מאד **גבוה** 2 משונה הצורה לפניהם ותמונת פניו מאירה
Mc 5,7 מרחוק בא במרוצה והתפלל לו 7 אומר בקול **גבוה.** מה לך עשות ישאוש ממני בן האלוה עליון אני
Mc 9,1 ימים לקח פירו ויקומו ונהגם בהר אחד מאד **גבוה.** והיו הם כולם לבדם. והיה בשנוי צורת הפנים
Lc 4,9 עלה הוא בעיר הקדושה זנח על מקום היותר **גבוה** מהמקדש ואמ׳ לו השטן אם אתה הוא בן האלוה
Lc 8,16 רק בעבור שיניחנו על המנורה או על מקום **גבוה** בעבור אותן שנכנסין בבית יהיו רואין 17 כי
Lc 12,3 ומה שדברתם באוזן בסוד יהיה נדרש במקום **גבוה.** 4 ואני אומר לכם אוהבים אל תיראו מאותם
Mt 23,25 נקיים. זהו שמטהרין זה שמחוץ הוא כן כמו **גביע** קערה. ואתם פונים כולם מלאים מטרף ואזור: 26
Lc 11,39 אליו פרושים עתה אתם מטהרים מה שהוא מחוץ **גביע** ומן הקערה. ומה שהוא בפנים שלכם הוא לב רב
Mc 7,8 ותופשים מה שהוא נמסר מהאנשים ובא להם **גביעים** וכלי כסף משתיהם וכדומה דברים רבים. וכאלו
Mt 3,14 שיטבול אותו. 14 וזואן היה מונעו אומר **גביר** לך נאות והיה לך לטבול אותי. ואתה בא אלי
Mt 9,28 שאוכל להחזיר לכם הראות. והם ענו הן **גביר:** 29 וישוש משיח נגע עיניהם ואמ׳ להם כפי
Lc 24,19 מה הן הדברים [*] [*] מישואש נזוריט שהוא **גביר** נביא חזק בפועל ובדיבור לפני השם׳ ולפני העם
Mt 12,41 בלב הארץ שלשה ימים ושלשה לילות. 41 **גבירי** נינוה יקומו ליום הדין עם זאת האומה
Mc 15,43 זהו לפני השבת. 43 בא יוסף אברמסיאה **גבר** נכבד שהמתין מלכות שמים ובחריצות נכנס לפילאט
Lc 1,26 בין הנשים. 26 ובששה חדשים האל שלח המלאך **גבריאל** בעיר גליליאה ששמה נזורט 27 לבתולה ארוסה
Lc 24,4 היו נבהלות במחשבותיהן על זה. הנה ששני **גברים** עמדו סמוך להם במלבושים לבנים ומזריחים 5
Mt 2,7 [*] 5 [*] [*] 6 [*] 7 [*] בחריצות **גדול** הזמן שנראה להם הכוכב. 8 וישלחם לבית לחם
Mt 5,12 כל רע נגדכם ותכזבו בעדי. 12 גילו שכרכם **גדול** בשמים כי כן רדפו הנביאים שהיו קודמים לכם:
Mt 5,19 קטן במלכות שמים. אבל מי שילמדה ויקימנה. **גדול** יהיה במלכות שמים. 20 ואני אומר לכם באמת
Mt 8,5 משיח היה נכנס בכפר נחום. בא אחד שר **גדול** אליו 6 ואמ׳ לו אדון בני שוכב חולה במטה
Mt 8,6 6 ואמ׳ לו אדון בני שוכב חולה במטה מחולי **גדול** והוא נטול 7 ואמ׳ לו ישואש משיח אני אלך
Mt 8,26 וקם וצוה לרוח ולים שינוחו ותכף היה נחת **גדול** בים. 27 והאנשים תמהו אומרים מי הוא זה
Mt 11,11 אני אומ׳ לכם כי בכל ילודי אשה אין ילוד **גדול** מזואן טבול. והקטן ממלכות שמימיי [*] 12 [*]
Mt 12,6 6 אמת אני אומר לכם שאותו שהוא בכאן הוא **גדול** המקדש 7 ואם תבינו מה שאני חפץ לומ׳ אני חפץ
Mt 12,41 הם עשו תשובה בדרישה של יונה. ובכאן הוא **גדול** מיונה: 42 ומלכת שבא מקום ליום הדין עם זאת
Mt 13,32 בשדהו 32 שהוא קטן כל הזרעים וכשגדל הוא **גדול** כל הזרעים ונעשה עץ גדול שהעופות שוכבים
Mt 13,32 וכשגדל הוא גדול כל הזרעים ונעשה עץ **גדול** שהעופות שוכבים ועומדים בענפים שלו: 33
Mt 17,6 שמעו זה נפלו על פניהם והיה להם פחד **גדול.** 7 וקרב אלהם ישאוש ואמר להם קומו אל תפחדו.
Mt 17,14 לך חמלה מבני כי ירחיי הוא. וסובל רע **גדול** באש ובמים 15 ואני שלחתיו לתלמידיך ולא יכלו
Mt 17,19 מקום אחר כי הוא ישתנה. ולא יהיה לכם דבר **גדול** לעשותו: 20 וזאת המדה שטן אין מגרש אם לא
Mt 18,1 שעה קרבו התלמידים לישאוש אומרים מי **גדול** מכולנו במלכות שמים. 2 וישאוש קרא נער קטן
Mt 18,4 שמים. 4 ואותו שישפיל כמו זה הנער יהיה **גדול** במלכות שממיי. 5 ומי שישען נער אחד כזה בשמי
Mt 22,38 ובכל נפשך ומכל שכלך. 38 זהו הראשון ומאד **גדול** צווי. 39 והשני הוא דומה לזה. תאהב רעך
Mt 23,11 רבנים. כי ישאוש משיח רב 11 אותו שהוא **גדול** בתוככם יהיה משרתכם. 12 ומי שיגביה עצמו

Mt 23,17 חייב לפרוע. 17 פתאים ועורים. מה הוא דבר **גדול** הזהב או המקדש שמקדש הזהב. 18 ואומרים אתם
Mt 23,19 תת למזבח חייב לפרוע. 19 עורים אי זה דבר **גדול** המתן או המזבח. שהמקדש המתן. 20 כי מי שנשבע
Mt 27,27 וערב. 27 ואז עבדי פילאט. לקחו ישאוש בית **גדול** הדינין. ונתקבצו סביב העם 28 והפשיטוהו
Mt 27,41 וערב. 41 וכמדומה לדברים אלו: אומרים לו **גדול** הכהנים והמאותתים והחכמים. וכל הישישים
Mc Prol,26 ומשקה אחת מלאכה עושה אבל הש׳ הוא שנותן **גדול:** Tit,1 קפיטולו ראשון כפי שי׳ מרקו 1 זהו
Mc 2,21 בדרך אחרת במלבוש הבגד שובר הישן. ויותר **גדול** קרע נעשה. 22 ואין אדם משים יין חדש בנאדות
Mc 4,32 הזרעים שהם בארץ. 32 וכשנזרע גדל ונעשה **גדול** מכל שאר העשבים. ועושה כמה גרגירים וענפים
Mc 5,22 עם רב נאסף עמו בשפת הים. 22 ובא אליו **גדול** אחד מבית הכנסת בשם גאריר. וכאשר ראהו כרע
Mc 9,33 שותקים כי הם היו חולקים אי זה מהם יהיה **גדול.** 34 וישאוש קרא השנים עשר תלמידים. ואמ׳ להם
Mc 9,34 עשר תלמידים. ואמ׳ להם אותו שירצח היות **גדול** בינותינו יהיה משרת כולם. 35 ולקח נער אחד
Mc 10,21 מכור אשר לך ותנהו לעניים ויהיה לך אוצר **גדול** בשמים ובא אחרי. 22 וכאשר שמע זה היה עצב
Mc 10,42 מושלים על הקטנים ושרים שלהם יש כח **גדול** על הקטנים. 43 לא יהיה כן ביניכם. אותו
Mc 10,43 43 לא יהיה כן ביניכם. אותו שירצה היות **גדול** יהיה עבדכם. 44 ואותו שיחפוש היות ראשון
Mc 11,12 12 וביום האחד יצא מבטניאה והיה לו רעב **גדול.** 13 וכאשר מרחוק ראה תאנה רואה עלין. הלך
Mc 12,31 ואהבת לרעך כמוך. ושום צווי אחר אינו **גדול** מזה. 32 ואמר לו אותו החכם רבי אמת גדול
Mc 12,32 גדול מזה. 32 ואמר לו אותו החכם רבי אמת **גדול** שאינו לבד אלוה אחד ואינו אחר אלא הוא 33
Mc 12,33 נפש ומכל חוזק ולאהוב רעהו כמוהו. וזהו **גדול** מכל קרבן אנושי: 34 וכאשר שמע שהוא ענה
Mc 12,40 עם שקר תפילותם. ולזה יסבלו יותר קנס **גדול** ביום הדין: 41 ושב ישוש לפני לוגוט זופילא
Mc 13,26 26 אז יראו בן האלוה בא מן השמים בכח **גדול** ואורה: 27 ואז ישלח מלאכיו ויקבץ נבחריו מד׳
Mc 14,15 הפסח עם תלמידי. 15 והוא יראה לכם בית **גדול** לאכילה ושם תכינוהו ולכו: 16 והלכו תלמידיו
Mc 15,34 תשיעית. 34 ובשעה תשיעית זעק ישאוש בקול **גדול** ואמ׳ אלי אלי למה עזבתני. 35 ומקצת מן
Mc 15,37 אם יבא אליהו להצילו. 37 וישאוש זעק קול **גדול** ונשף ברוחו. 38 [*] המקדש נשבר בשני צדדין
Mc 15,39 ממתין שם כאשר ראה שהוא היה מועבר בקול **גדול** אמר זה האיש היה בן האל. 40 והיו שמה מקצת
Lc 1,15 ורבים ישמחו כשיהיה נולד. 15 כי הוא יהיה **גדול** לפני האל ולא ישתה יין ושכר. קודם שיצא מבטן
Lc 1,32 ותלדי בן שתקראי שמו ישאוש. 32 זה יהיה **גדול** ויהיה נקרא בן מהאל עליון. ואדונינו הש׳ יתן
Lc 1,42 ואלישבק נתמלאה מהקדוש רוח 42 וצעקה בקול **גדול** ואמרה ברוכה את בין הנשים וברוך פרי בטנך.
Lc 1,44 כי כאשר שלומך שמעו אזני הנער שמח בגיל **גדול** בבטני. 45 ואשריך שהאמנת כי אותם הדברים
Lc 2,9 להם. ואור הש׳ מסבב סביב והיה להם פחד **גדול** 10 והמלאך אמ׳ להם אל תפחדו. הנה אנכי מגיד
Lc 4,5 מפי השם׳. 5 והשטן נהג ישאוש בהר אחד מאד **גדול** והראה לו כל מלכות העולם 6 ואמ׳ לו הנה אתן
Lc 4,25 שלש שנים וששה חדשים. וכאשר היה רעב **גדול** בארץ. 26 ולשום אדם מהם ולא שום אשה לא היה
Lc 4,33 היה לו השד והיה בבית הכנסת וצועק בקול **גדול** ואומר 34 מה לך ישאוש נזוריט שבאת להשמידנו.
Lc 4,38 בבית שימון וחמות שימון היתה חולה מקדחת **גדול.** וחילו פניו בעבורה. 39 עמד עליה צוה לה
Lc 5,19 מצאו שער שיוכלו ליכנס בעד העם שהיה שם **גדול** ועלו על הגג ומסלקים הלבנים ובעד הגגות שמו
Lc 5,29 כל ענייניו והלך אחריו. 29 ועשה משתה **גדול** בביתו והיו שם רוב עולמיים ושאר ואוכלים
Lc 6,41 אחיך ואינך חושב שאתה נושא בשלך בריח **גדול.** 42 ואיך תוכל לאמר לאחיך הנח ואני אוציא
Lc 6,49 המים מנחל בא והכתו ומיד נפל ונעשה חרבן **גדול** מאותו בית: נשלם פרק ו׳ Tit,7 קפיטולו ז׳
Lc 7,16 וברכו האל: קפיטולו ח׳ כפי שן לוקא נביא **גדול** קם בתוכינו כי השם פקד עמו 17 וזה הדבר
Lc 7,28 כי בכל אשר נולדו בעולם מאשה לא נולד **גדול** מיואן טבול. אבל מי שהוא קטן במלכות שמים
Lc 7,28 מיואן טבול. אבל מי שהוא קטן במלכות שמים **גדול** ממנו. 29 וכל העם והעו והעולמיים שזה שמעו
Lc 8,24 אל הרוח והסער שיעמוד ועמד ונעשה נחת **גדול.** 25 וישאוש אמ׳ להם אנה הוא אמונתכם. ויראו
Lc 8,28 ראה לישאוש משיח נפל לפניו צועק בקול **גדול** ואומר מה לך ישאוש לבא אלי בן האל מאד עליון
Lc 9,34 לבנה ועשתה צל להם ונכנסו בעב ופחדו פחד **גדול.** 35 ובת קול יצאה משמים ואמרה זהו בני האהוב
Lc 9,38 בא לקראתם 38 ובתוכם אדם אחד קורא בקול **גדול** ואומ׳ רבי תהיינה פקוחות על בני כי אין לי
Lc 9,46 לשאול אותה 46 ונשאו ונתנו ביניהם מי מהם **גדול** מכולם. 47 וישוש כיודע מחשבותם לקח נער אחד
Lc 9,48 אותי מקבל מי ששלחני. והקטן ביניכם הוא **גדול.** 49 ויואן אמר רבי אנחנו ראינו אדם אחד מגרש
Lc 11,31 הארץ לשמוע חכמת שלמה. והנה יש בכאן **גדול** משלמה: 32 אנשי נינוה יקומו בדין עם זאת
Lc 11,32 תשובה בעבור דרישת יונה. והנה בכאן יותר **גדול** מנינוה. 33 המדליק העששית אינו מניחה במקום
Lc 12,48 היה מוכה בנגעים מועטים. ואדם שדבר **גדול** ינתן לו דבר גדול ישאלו לו: ומי שהפקידו לו
Lc 12,48 מועטים. ואדם שדבר גדול ינתן לו דבר **גדול** ישאלו לו: ומי שהפקידו לו דבר רב. דבר רב
Lc 13,19 של חרדל שהאדם זורע בגנו וגדל ונעשה אילן **גדול** עד שעופות השמים נחים בכנפיו: 20 ופעם אחרת

Lc 14,16	16 וישאוש אמ׳ אליו אדם אחד עשה זימון	**גדול** וזימן אנשים רבים. 17 ושלח משרתו בשעת
Lc 15,14	הפסיד כל ירושתו בזנות. 14 ואחר היה רעב	**גדול** בארץ. ומצא עצמו חסר. 15 והתחיל לקרב לאביו
Lc 15,27	ואמרתי לו אחיך בא: ואביך המית עגל אחד	**גדול** בעבור ששב אליו חי ובריא. 28 והבן הגדול
Lc 16,10	בגדול יהיה נאמן ורע בדבר קטן גם בדבר	**גדול** יהיה רע 11 ..נאמנים..12 ...יגידהו לכם. 13
Lc 16,15	לפני האנשים רק האל יודע לבבכם. ומה שהוא	**גדול** וגבבוה .. למלכים קטן הוא לפני האל. 16
Lc 17,15	ואחד מהם כשראה שנשתנה חזר ושבח לשם בקול	**גדול.** 16 ונפל על פניו עושה חנות לפני רגלי ישאוש
Lc 19,2	ששמו זאקיב שהיה שר העולמיים והיה עשיר	**גדול.** 3 והיה חפץ מאוד לראות ישוש משיח אי זה איש
Lc 19,37	העמים היורדים מן ההר לשמח ושבח האל בקול	**גדול** על כל הנפלאות שראו. 38 אומרים ברוך הוא זה
Lc 21,11	נגד עמים. ומלכות נגד מלכות. 11 ורעש	**גדול** יהיה במקומות. ומגפות ורעב בחרדות. ואותות
Lc 21,20	20 רק כאשר יראו ירושלם מוקפת מחיל	**גדול** אז תדעו שיתקרב סילוק נחמתה. 21 אז אשר יהיו
Lc 21,23	הרות ומיניקות באותן הימים כי יהיה דוחק	**גדול** על הארץ. והעם יבא 24 עד המכהו ובפי הסכין.
Lc 21,27	27 אז יראו בן האדם שיבא בענן עם עב	**גדול** ובגודל צלם דמותו. 28 וכאשר אלה הדברים
Lc 22,12	הפסח עם תלמידיו. 12 והוא יראך היכל	**גדול** ושם תכינו אותו. 13 ובלכת התלמידים מצאו כמו
Lc 22,26	26 אבל לא יהיה כן מכם. כי אותו שהוא	**גדול** בבית יהיה כמו נער. ואותו שהוא יהיה כמו
Lc 23,23	כן אייסרהו ואניחהו. 23 והם צועקים בקול	**גדול** שואלים שיניחהו בשתי וערב וקולותם הולכים
Lc 23,46	המקדש ונבקע באמצעו. 46 וישוש צועק בקול	**גדול.** אב בידך אפקיד רוחי. ובאמרו אלה הדברים שלח
Jn 4,12	לשאוב ואיך תתן לי מים חיים: 12 האתה	**גדול** מיעקב אבינו שנתן לנו זה הבור. והוא שתה מן
Jn 5,36	לשמוח שעה אחת בינינו. 36 ולי יש עדות	**גדול** מזואן שהמעשים שנתן לי אבי אשלים אותם.
Jn 6,18	ערב וישו לא בא אליהם. 18 והים בעבור רוח	**גדול** שהיה מנשב מבהילים. 19 אז הלכו עשרים וחמש
Jn 8,53	דבריך לא יקרה לו מות נצחית. 53 האתה	**גדול** מאברהם אבינו שמת והנביאים שמתו. מי משבח
Jn 10,29	לא יטרוף אותם מידי. 29 אבי מה שנתן לי	**גדול** הוא מכל הדבים ושום אדם אין יכול לטרוף מיד
Jn 11,43	כשאמ׳ אלה הדברים צעק ואמ׳ לזרו בוא בקול	**גדול** 44 וצא לחוץ ומיד קם. והיו רגליו קשורות
Jn 13,16	גם אתם: 16 אמת אני אומר לכם אין העבד	**גדול** מאדוניו והשלוח יותר משלוחו. 17 אם תהיו
Jn 14,28	אמת שאתם תגילו כי אני הולך אל האב והאב	**גדול** ממני: 29 עתה גלו מי זה לכם קודם המעשה
Jn 15,20	20 תזכרו דברי אשר אמרתי לכם עבד אינו	**גדול** מאדוניו: אם אותי רדפו אתכם ירדפו. אם שמרו
Jn 19,8	8 אז כאשר פילאט שמע זה הדבר היה לו פחד	**גדול.** 9 ונכנס פעם אחרת ואמר לישאוש הכאן אתה.
Jn 19,11	האל. ובעבור זה מי שמסרני בידך חטא חטא	**גדול** ביותר. 12 ואחרי זה פילאט חפץ להניחו. רק
Jn 19,31	שלא ישארו הגופה בשבת בשתי וערב. וחג	**גדול** היה בשבת ההוא חילו פני פילאט שיתן להם רשות
Mt 2,10	אשר הילד שם. 10 ובראותם הככב שמחו שמחה	**גדולה.** 11 ויבאו בבית וימצאו הילד עם מריאה אמו
Mt 15,28	אדוניהם. 28 אז ישאוש ענה ואמ׳ אשה	**גדולה** היא: אמונתך יעשה לך מה שאת חפצה ובתה
Mt 24,21	לא תהיה בשבת ובחורף. 21 ואז תהיה צרה	**גדולה** יותר שלא היתה מראשית העולם עד עתה ועד
Mt 27,66	כאשר תדעו. 66 והם הלכו ושמרו הקבר והאבן	**גדולה** חתמו ועשוה שמור: Tit,28 קפיטולו נ״ד כפי
Mc 4,37	בים ספינות אחרות עמו 37 ואז קם רוח	**גדולה** וחזק וגלים עד שהספינה מתחלת למלאת. 38
Mc 15,46	בקבר אחד של אבן חצובה ושם בפתח הקבר אבן	**גדולה** 47 ומריאה מקדלינא ומריאה אם יקומו ושלומי
Lc 2,10	להם אל תפחדו. הנה אנכי מגיד לכם שמחה	**גדולה** שתהיה לכל העם. 11 כי היום נולד לנו בעיר
Lc 7,16	וחזרו לאמו. 16 וכל העמים יראו יראה	**גדולה** והללו וברכו האל: קפיטולו ח׳ כפי שן לוקא
Lc 8,23	הם מספנים. ישוש משיח היה ישן. ובאה סערה	**גדולה** מרוח ביאור שהאוניה נתמלאה מים ואובדים. 24
Lc 8,25	אמ׳ להם אנה הוא אמונתכם. ויראו יראה	**גדולה** וראו ותמהו. ואמרו מי הוא זה שלקח שלרוח
Lc 16,26	.. ואתה בצער 26 בכל אלה הדברים.. ומה	**גדולה** היא תקועה בעבור זה אותם שחפצין לעבור מכאן
Lc 24,41	ועדיין אינם מאמינים. ותמהים מרוב שמחה	**גדולה.** ואמר יש לכם אי זה דבר לאכול. 42 והם נתנו
Jn 9,16	איש חוטא לעשות האותות האלה: והיה מחלוקת	**גדולה** ביניהם. 17 אז אמרו פעם אחרת לעור. מה אתה
Jn 11,38	אחרת בעצמו בא לקבר. ושם היתה חפירה ואבן	**גדולה** הושמה עליה. 39 אמ׳ ישאוש הסירו האבן ומרטא
Jn 15,13	כמו שאני אהבתי אתכם. 13 אין באדם אהבה	**גדולה** מזו שישים נפשו בעד אוהביו: 14 [*] אם תעשו
Mt 9,37	ואמר לתלמידיו עת הקציר סמוך ו[*]	**גדולות** אבל הקוצרים מועטין.38 לכן חלו פני האדון
Mt 11,20	גוער בעיירות באותן שהוא עושה פלאות	**גדולות** ולא עשו תשובה. ואמר 21 רע יהיה לכם
Lc 5,26	וכלם היו מלאים יראה ממנו אומרים נפלאות	**גדולות** ראינו היום. 27 ואחר אלה הדברים יצא ישאוש
Jn 5,20	וכל הדברים שהוא עושה מלמד לו. ופעולות	**גדולות** מאלו מראה אליו בעבור שלא תהיו תמהים. 21
Mt 23,23	שלוקחים מצמרת הנענע ומהכמון ועובדים	**גדולי** צווי הדת ועוזבים היושר והחנינה והאמונה
Mt 26,3	ובן האל יהיה נבגד ותלוי: 3 אז נתקבצו כל	**גדולי** הכהנים וזקני העם בהיכל סגן הכהנים שנקרא
Mc 10,33	עולים בירושלם. ובן האל יהיה נמסר ביד	**גדולי** הכהנים והסופרים והזקנים ויקנסוהו למיתה.

Mc 15,1 ט״ו כפי שן מרקו: 1 ובקר בקר נתאספו לעצה
Lc 5,17 ומלמד לפרושים וחכמי הדת ששם באו מכל
Mt 2,18 17 אז נשלם מה שאמר ירמיה הנביא 18
Mt 6,26 אביכם שבשמים נותן להם לחם וחיים ואינכם
Mt 23,6 שבת ראשונה בשלחן ושיהיה להם כסאות
Mt 26,67 והכוהו. ומקצת מאחרים נותנים לו תפוחים
Mc 10,42 ואמר להם אתם יודעים שהשרים והשלטונים
Mc 13,2 2 וענה ישאוש ואמ׳ רואה אתה אלו הבניינים
Lc 1,49 כולו יכול הקדוש שמו הוא עשה בי דברים
Lc 12,18 ואמ׳ אעשה זאת אהרוס אוצרותי ואעשם יותר
Lc 21,11 במקומות. ומגפות ורעב בחרדות. ואותות
Lc 21,12 בבתי כנסיות ובמשמרותם למסור אתכם למלכים
Jn 1,50 תוכל להיות מאמין אתה עוד תראה דברים
Jn 14,12 כי המעשים שאני עושה הוא עושה ודברים
Mt 26,65 65 אז שר הכהנים קרע מלבושו ואמ׳ זה אמ׳
Lc 8,37 למי שלא ראהו. 37 ורוב העם היושב במלכות
Lc 12,27 הדברים. 27 תהיו חושבים חבצלות השדה איך
Mt 13,26 קמשונים בתוך החטים והולך. 26 וכאשר העשב
Mc 4,27 בארץ 27 וישן יום ולילה ונח והוא והזרע
Mc 4,32 קטן הוא מכל הזרעים שהם בארץ. 32 וכשנזרע
Lc 1,80 תהיו מאושרות בדרך שלום. 80 והנער היה
Lc 2,40 חזרו בגלליאה בעיר נזורט 40 והנער ישאוש
Mt 13,7 היה להם שורש. 7 האחרים נפלו בין הקוצים.
Mc 4,7 לו שורש. 7 ואחר נפל בין הקוצים והקוצים
Mt 6,28 נאנחים. הביטו חבצלות ועשבי השדות היאך
Mt 13,42 ממלכותו והרעים 42 ישים באש
Lc 10,15 כפר נחום תנשאי עד לב השמים כי בתהומות
Jn 8,11 העניש אותך. 11 והיא ענתה אדון אין כאן
Mt 11,7 וכאשר הלכו ישאוש משיח התחיל לאמר אל עם
Mc 1,29 באו לבית שימון ואנדריב עם יקומו ועם
Mc 2,18 הצדיקים אבל החטאים 18 והיו שם תלמידי
Mc 6,17 וחזר ממות לחיים. 17 כי זה אירודיש תפש
Mc 11,30 באי זה כח אני עושה אלו הדברים. 30 טבילת
Lc 1,63 שאל לוח הנקרא בוישאט אחד אשר בו כתב
Jn 1,6 להם יכולת עליה: 6 האל שלח אדם אחד שמו
Jn 12,Tit שיתפשוהו: Tit,12 קפיטולו י״ב כפי ש׳
Jn 21,16 16 וישאוש אמר פעם אחרת אליו שימון פירי
Jn 21,17 שיותי: 17 אמר לו פעם שלישית. שימון
Mc 2,18 מתענין ואמרו לישו למה מתענין תלמידי
Mc 6,24 לאמה מה אשאל. והיא אמרה לה תשאלי ראש
Mc 6,25 לו בהכבדה אומרת אני חפיצה שתתן לי ראש
Mc 8,28 ממני מי אני 28 והם ענו אומרים שאתה הוא
Mt 4,5 אז העלהו השטן אל העיר הקדושה והניחו על
Lc 6,16 יקומו אלפיב. ושימון שנקרא זילוזיש. 16
Lc 3,34 שם היה אושרום. שם היה פאריש. 34 שם היה
Mt 2,1 מתיאו 1 כאשר נולד ישואש בבית לחם בארץ
Mt 2,22 היה מולך תחת אירודיש אביו בארץ
Mt 3,1 ה׳ כפי מתיאו 1 בעת ההיא בא הטובל במדבר
Mt 3,5 מדבריי. 5 ואז יוצאים הם מירושלם ומכל
Mt 4,25 רב מארץ גליליאה וקפוטלים וירושלם וארץ

גדולי הכהנים והחכמים מאותתים וזקני העם ותפשוהו
גדולי גליליאה גודיאה וירושלם. וכח השׁ׳ היה בו
גדולים קולות מבכי וצעקה היתה נשמעת ברמה רחל
גדולים מהם. 27 ומי מכם יכול להוסיף לחיי גופו
גדולים וגבוהים בבתי כנסיותיהם ושישאלו בשלומם. 7
גדולים. 68 אומרים תנבא מי הכה אותך. 69 ופירו
גדולים מושלים על הקטנים ושרים שלהם יש כח גדול
גדולים לא תשאר אבן על אבן שלא תהרס. 3 וכאשר ישב
גדולים 50 וחסד שלו מדור לדור ליריאיו. 51 כי הוא
גדולים ואקבץ כל דברי תולדותי וטובתי. 19 ואומר
גדולים בשמים. 12 רק קודם כל אלה הדברים ישלחו
גדולים בעבור שמי. 13 וזה יבא לכם לעדות. 14 אז
גדולים מאלו. 51 ואמר לו באמת אומר אני לכם תראו
גדולים יותר מהם עושה כי אני הולך אל העם: 13
גדוף 66 מה דומה לכם והם ענו אומרים ראוי הוא
גדיאי נורוס בקשו מישו שילך לו ולא יעמוד עמהם כי
גדילות לא טורחות ולא טוות. אני אומר לכם כי
גדל ועשה פרי. אז נראו הקמשונים בין החטים. 27
גדל ומזריע והוא אינו יודע. 28 ויותר על זה הארץ
גדל ונעשה גדול מכל שאר העשבים. ועושה כמה
גדל וחזק ברוח הקדש ועומד במדברות עד העת שהראה
גדל וחזק ומלא חכמה וחן השׁ׳ היתה עמו. 41 ואביו
גדלו הקוצים וחנקום. 8 האחרים נפלו בארץ טובה
גדלו יחד וחזקוהו. ולא נתן פרי עולה וגדל. 8 ואחר
גדלים והנם לא חורשים ולא זורעים ולא קוצרין ולא
גהינם ושם יהיה בכי ורעדת שנים. 43 אז יזרחו
גהינם תרדי. 16 מי שאתם מואס מי שאתם מבזה אותי
גואל אחד. וישאוש אמר לה ואני לא אענישך לכי.
ג׳ואן. למה יצאתם רואות במדבר חשבתם שהוא יהיה
ג׳ואן לאכול. 30 וחמות פירו שוכבת חולה מקדחת
ג׳ואן ומהפרושים מתענין ואמרו לישו למה מתענין
ג׳ואן ושמו בבית הסוהר בעבור אירודיאש אשת פיליף
ג׳ואן מן השמים או מן האנשים ענו אותי. 31 והם
ג׳ואן הוא שמו. וכל אשר היו שם תמהו מאד מזה 64
ג׳ואן 7 זה בא לעדות בעבור שיתן עדות מרחוק. [*]
ג׳ואן 1 וישוש אז ששה ימים קודם הפסח בא בביטניאה
ג׳ואן אוהב אתה אותי ושימון אמ׳ כן אדון אתה יודע
ג׳ואן אוהב אתה לי. ופירו היה דואג כי שלשה פעמים
גואן ומהפרושים ותלמידיך אין מתענין. 19 ואמ׳ להם
גואן טבול. 25 ותכף היא באה אל המלך ושאלה לו
גואן טבול באחד מפשוטי כלי עץ. 26 והמלך היה נעצב
גואן טבול. ואחרים אומרי׳ אליהו. ואחרים אומרים
גובה בית המקדש 6 ואמ׳ לו אם אתה הוא בן האלוה
גודא יודיש אשקריוטא שהיה בוגד. 17 וירד מן ההר
גודי. שם היה ישאק. שם היה אביאם. שם היה טארי.
גודיאה. בימי מלך אירודיש. הנה מלכי מזרח באו
גודיאה פחד ללכת שם ונזהר בחלומו ללכת לארץ
גודיאה דורש 2 ואומר עשות תשובה כי המלכות שמימיי
גודיאה ומכל מלכות אשר סביבות נחל ירדן 6 והיה
גודיאה ומעבר לנחל ירדן: Tit,5 קפיטולו י״א כפי

Mt 19,1 אלה הדברים יצא מגליליאה ובא בקצות ארץ **גודיאה** אחר נחל ירדן 2 ונמשכו אחריו עמים רבים
Mc 10,1 שן מרקו: 1 וישאוש נסע משם ובא עד ארץ **גודיאה** אחר נהר ירדן ונאסף שם עם רב. והוא דורש
Lc 1,5 קפיטולו א׳ ללוקא 5 בימי אירודיש מלך **גודיאה** כהן אחד שמו זכריה מיחס אביה ואשתו היתה
Lc 1,39 משם באותן הימים הלכה מהרה בהרים בעיר **גודיאה.** 40 ונכנסה בבית זכריא ונתנה שלו׳
Lc 1,65 הש׳. 65 והיה פחד בכל שכיניהם. ובכל הרי **גודיאה** נתפשטו אלה הדברים. 66 וכל אשר שמעו שמוהו
Lc 3,3 בן זכריה במדבר. 3 ובא יואן בכל ממלכות **גודיאה.** דורש טבילת תשובה למחילה עונות החוטאים 4
Lc 5,17 וחכמי הדת ששם באו מכל גדולי גליליאה **גודיאה** וירושלם. וכח הש׳ היה בו לרפא אותם. 18
Lc 6,17 במקום חרב וסייעת תלמידיו ורוב עם מכל **גודיאה** וירושלם ומעבר לים וטירי וצידון 18 שבאו
Lc 7,17 השם פקד עמו 17 וזה הדבר נתפזר בכל ארץ **גודיאה.** 18 ותלמידים הלכו ליואן ואמרו כל אלה
Lc 23,5 הוא עושה באופן שהעם נהפך לאחר מלמד בכל **גודיאה** מגלליאה ועד כאן. 6 וכאשר פילאט שמע
Jn 3,22 אחר אלה הדברים בא ישאוש עם תלמידיו בארץ **גודיאה** ושם עמד עמהם וטובל. 23 ויואן היה טובל
Jn 18,5 ישאוש דנזריט. וישאוש אמר להם אני הוא **ג׳ודיש** שמסרו עמהם. 6 אז כשאמר [*] להם אני הוא
Mt 23,5 בעבור זה שהאנשים יראו אותם. הם נושאים **גודל** תכשיטי מלבושם ומטויה דקה 6 והם אוהבים שבת
Mc 12,41 שם מתנותיו. ורבים עשירים מתנדבים **גודל** דברים. 42 ובאה אשה אחת ענייה ונדבה שתי
Lc 6,48 שעמוק משיב היסוד על האבן. וכאשר נעשה **גודל** השפעת מים הנחל בא על אותו בית ולא היה יכול
Jn 21,6 ותמצאו. אז שמו הרשתות במים ונכנס בהם **גודל** רבוי דגים ולא יכלו למשוך. 7 אז אמר אותו
Lc 22,25 24 והיה מחלוקת בין [*] 25 [*] [*] מלכי **גוים** מושלים בהם ובין אשר להם ממשלה עליהם נקראים
Mt 27,33 השתי וערב. 33 ובאו באותו מקום שנקרא **גולגוזא** שהוא הר קלוארי. 34 ונתנו לו יין מעורב
Jn 19,17 וערב. יצא ממקום הנקרא קלוארי שר״ל בעברי **גולגוטא.** 18 ובאותו מקום הניחו ישו בשתי וערב.
Mt 6,19 העמקים שמחריבים אותם חלדה ועש. וגנבים **גונבים** אותם 20 אבל תקבצו אוצרות שמים שחלדה ועש
Mt 6,20 שחלדה ועש אין מחריבין אותם. וגנבים אין **גונבים** 21 [*] 22 עינך. תהיה גר כל גופך כי אם
Jn 19,23 לד׳ חלקים לכל פרט חלקו. והמלבוש הנקרא **גונילא.** והיתה בזולת שום תפירה ונש ונשאה על מה
Mc 6,9 9 ומנעלים של עור חי ברגל. ושלא ישאו שתי **גונילש.** 10 ואמר להם באי זה מקום שתבאו שם תלינו
Mt 11,20 מתיאו: 20 אז התחיל ישאוש משיח להיותו **גוער** בעיירות באותן שהוא עושה פלאות גדולות ולא
Mc 8,33 לגערו. 33 וישאוש נהפך לפני התלמידים **גוער** פירו. אמ׳ הפרד מעלי שכנגדי. כי אין לך שכל
Mt 19,13 הידים עליהם ושיתפלל בעדם. והתלמידים **גוערים** אותם. 14 וישאוש אמר להם הניחו אלי בא
Mt 20,31 ישואש בן דוד יהיה לך חמלה ממנו. 31 והעם **גוערים** בהם תשתוקו. והם ביותר חוזק צועקים ישאוש
Mt 27,59 ופילאט צוה שיתנהו לו. 59 ויושאף לקח **גוף** ישאוש ועטפו בבגד אחד של משי נקי 60 והניחו
Mc 15,43 מלכות שמים ובחריצות נכנס לפילאט ושאל לו **גוף** ישאוש. 44 ופילאטו היה נפלא אם כבר הוא מת.
Mc 15,45 מת. 45 וכאשר ידעו בעד עושה המשפט נתן לו **גוף** ישאוש. 46 ויוסף קנה בגד אחד יפה ולבן והוריד
Mc 15,47 ושלומי קנו מש יוסף מביטות היכן מניחין **גוף** ישו: Tit,16 קפיטולו י״ו כפי מארקו 1 וכאשר
Lc 23,52 השם׳. 52 בא ונגש אל פילאט ושאל שיתן לו **גוף** ישאוש והודה לו. 53 וכאשר זה סלק גוף ישאוש
Lc 23,53 לו גוף ישאוש והודה לו. 53 וכאשר זה סלק **גוף** ישאוש והודה לו. וכאשר זה סילק גוף ישו משיח
Lc 23,53 סלק גוף ישאוש והודה לו. וכאשר זה סילק **גוף** ישו משיח מהשתי וערב עטפו בבגד משי ושמהו
Lc 23,55 נמשכות אחריו רואות הקבר באי זה אופן **גוף** ישוש משיח היה מונח 56 וכשחזרו בבית הכינו
Lc 23,56 חשובים ומשיחות מעולות בריח טוב לחנוט **גוף** ישאוש משיח ובשבת הורידוהו לקבר: Tit,24
Lc 24,3 אבן הקבר מהופכת. 3 ונכנסו ולא מצאו **גוף** ישאוש משיח. 4 ובעוד שהן היו נבהלות
Lc 24,23 שקודם היום היו בקבר 23 ולא מצאו **גוף** ישאוש. ובאו אומרות שראו מראה מלאכים שאומרים
Jn 19,40 מיררא כמו מאהל ליטרין. 40 אז לקחו **גוף** ישאוש וקשרוהו בסדינין ומשחו הגוף במשיחות
Jn 20,12 אחד בראש ואחד ברגלים במקום ששם הונח **גוף** ישאוש משיח 13 ואמרו לאותה האשה למה את בוכה.
Mt 6,27 גדולים מהם. 27 ומי מכם יכול להוסיף לחיי **גופו** מדה אחת. 28 ומהמלבושים למה אתם נאנחים.
Mt 27,64 שיקום חי. בעבור שתלמידיו לא יבאו ויגנבו **גופו** ושיאמרו לעם שהוא קם חי מהמות. וזה יהיה
Mc 6,29 לאמה. 29 וכאשר ידעוהו תלמידיו באו ולקחו **גופו.** 30 ובאו התלמידים לישאוש וספרו לו כל מה
Mt 22,16 ואינך פונה לשום אדם. כי אתה אין מביט **גופות** האנשים. 17 תאמר לנו מה נראה לך. חייבים
Mt 27,52 נחלקו באמצע 52 והקברים נפתחו. ורוב **גופות** הקדושים קמו וחיו. 53 יוצאים מהקברים. אחר
Mt 26,26 חנות ובצע. ואמר קחו ואכלו כי זה הוא **גופי.** 27 ואחר לקח הגביע ועשה חינות ונתנו להם.
Lc 22,19 ועשה חנות ובצעו ונתן להם אומר זה הוא **גופי** הנתון בעדכם. זה תעשו לזכרוני. 20 וכן
Mt 6,22 אין גונבים 21 [*] 22 עינך. תהיה גר כל **גופך** כי אם עינך תמימה כל הגוף יהיה בהיר. 23 ואם
Lc 11,34 בעבור שהנכנסין בבית יראו הנר. 34 ועששית **גופך** הוא עינך. אם עינך יהיה תמים כל גופך יהיה
Lc 11,34 גופך הוא עינך. אם עינך יהיה תמים כל **גופך** יהיה מאיר אבל אם עינך יהיה רע. גופך יהיה

Lc 11,34 כל גופך יהיה מאיר אבל אם עינך יהיה רע. **גופך** יהיה חשוך: 35 לכן שמור שנרך לא תחשך 36 [*]
Lc 11,36 35 לכן שמור שנרך לא תחשך 36 [*] וכל **גופך** יאיר. וכאשר לא יהיה בו חלק ערפליי כלו יאיר
Lc 12,22 לבקש אוכל לנפשכם. ואל תאמרו במה תלבשו **גופכם.** 23 כי הנפש חשובה יותר מאכילה והגוף יותר
Lc 3,22 ונפתחו השמים 22 ורוח הקדש ירד עליו בעצם **גופני** כמו יונה. ובאה בת קול משמים ואומרת אתהו
Mc 7,28 לכלבים. 28 והיא ענתה אמת הוא אדון. אכן **גורי** הכלבים אוכלים פתי לחם הנופלים תחת שולחן
Mt 27,35 חלקו ביניהם מלבושי. ועל לבושי הניחו **גורל.** 36 ויושבים מביטים 37 ושמו על ראשו כתב זהו
Mc 15,24 24 וכאשר תלוהו חלקו מלבושיו. והניחו **גורלות** עליהן איזה יקח כל אחד מהם. 25 והיתה שעה
Lc 23,34 ומחלקים ביניהם מלבושיו ומטילים עליהם **גורלות.** 35 והעם עומד ומביטו. והשרים עמהם
Jn 19,24 24 אז אמרו ביניהם לא נקרעה אבל נפילה **גורלות** עליה ממי תהיה בעבור שהכתיבה תהיה נשלמת
Jn 19,24 נשלמת האומרת חלקו מלבושי ביניהם ושמו **גורלות** במלבושי. והפרושים עשו אלה הדברים. 25 ואם
Mt 3,12 מאש 12 מפוחו בידו. והנה הוא ינקה את **גורנו** ויאסוף חִטָּתוֹ במגורתו. והתבן ישרף באש נצחי.
Lc 2,1 עשוי היה באותן הימים כמו כן ציווי משיסר **גושט** שכל העולם יהיה נוגש. 2 וזאת הנגישה היתה
Mc 7,5 לישאוש אומרים למה אין שומרין תלמידיך **גזירות** ישישי האבות אבל אוכלים בידים לא נטולות
Mt 15,3 ואמר. ואתם למה עוברים מצות האל בעבור **גזירותיכם.** 4 אינו אומ׳ האל כבד אביך ואמך. ומי
Mt 15,6 כבד אביו ואמו: אתם עברתם מצות הש׳ בעבור **גזירותיכם** הרעים. 7 טוב דבר מכם ישאוש אומ׳ 8 זה
Mc 7,3 אינם אוכלים שתמיד לא יטלו את הידים כפי **גזירת** הישישים [*] 4 [*] ורבי חקים אחרים שציום
Lc 19,24 אותה עם המדות. 24 ואמר לאותן שעומדין שם **גזלו** לו האימנא ותנוה לאותו שיש לו עשרה אימנש.
Lc 18,11 עושה לך כי אני איניני כמו האנשים האחרים **גזלנים** רעים ומנאפים: ועו׳ איני כמו זה העולמיי.
Mt 27,10 10 וקנו מהם שדה יוצר. כן כמו אדונינו **גזר.** 11 וישאוש עומד לפני פילאטו שאלו אומרים
Lc 22,29 29 ואני מכין לכם מלכות כמו שאבי **גזרו** לי 30 בעבור שתאכלו ותשתו בשולחן מלכותי.
Mc 7,22 וניאופים ורציחות 22 גניבות כילאות חמדה **גיאות** סכלות. 23 כל אלו הרעות מתנועעות מהלב ואלו
Mt 5,22 ומי שיאמ׳ לו פתי [*] יהי ראוי לאש **גיהנם:** קפיטולי י״ד כפי מתיאו 23 ובכן אם באת
Mt 16,18 זאת האבן אבנה אגלישיאה שלי. ועוד דלתות **גיהנם** לא תהיה להם יכולת כנגדך 19 כי אני אתן לך
Mt 23,15 עושים אותם יותר רעים מעצמכם כפלים ובני **גיהנם.** 16 אוי לכם פרנסים עורים שאומרין שאותן
Mt 23,33 33 נחשים יחס שרפים. איך תנצלו מדינה של **גיהנם.** 34 בעבור זה הנה שאנכי שולח לכם נביאים
Mt 25,41 שמאל. הפרדו ממני ארורים מאבי ולכו באש **גיהנם** שמוכן לשטן ואל מלאכיו. 42 אני נרעבתי
Mt 25,46 גם לי לא עשיתם. 46 ואלו ילכו באשה של **גיהנם** והצדיקים ילכו באורה הנצחית: Tit,26
Mc 9,42 שוה לך הכנס בגן עדן ביד אחת מאשה של **גיהנם** בשתים 43 אל מקום שאין מתים הארסים והאש
Mt 26,36 36 ואז בא ישאוש עמהם בעיר אחת שנאמרת **גיטשמאני** ואמר אל תלמידיו שבו פה בעוד שאני אלך
Mc 14,32 אמרו כל האחרים. 32 ובאו בשדה אחד ששמו **גיטשמני** ואמ׳ לתלמידיו שבו פה עד שאני אסיים
Jn 3,29 אותו ומשמח בגיל בעבור קול הארוס הזה הוא **גיל** שלם. 30 ואליו ראוי לתת הגדולה ולי המעטה: 31
Mt 5,12 אתכם ויאמרו כל רע נגדכם ותכזבו בעדי. 12 **גילו** שכרכם גדול בשמים כי כן רדפו הנביאים שהיו
Jn 17,13 ואלה הדברים דבר בעולם בעבור שיהיה להם **גילי** שלם בעצמו. 14 אני נתת להם דבריך. והעולם
Mc 6,53 היה ערפליי. 53 וכאשר עברו הלאה באו בארץ **גינִיסָאריִק** [*] 54 כאשר יצא מהספינה תכף הכירו
Mt 8,28 28 וכאשר ישואש עבר אותו ים והיו בארץ **גינשריק** פגש מושטן אחד שיצא מן הקבר מאד רע שאינו
Mt 10,3 פירי ואנדריב אחיו. 3 פיליפו. ברטומי. **ג׳יקמו.** זאבדיב וזואן אחיו .טומאש. מטיאו. בעל
Mt 13,55 זה בן נפח ואינינו כנגד אמו וקרוביו **ג׳יקמי** ויושאף ושימון וג׳ודיש 56 וקרובותיו כלם
Mt 4,21 הרשתות. 21 וילך משם וירא שני אחים אחרים **גיקמי** שאבאדיב וזואן אחיו בספינה אחת עם זאבדיב
Mt 10,3 אחיו .טומאש. מטיאו. בעל רבית מפורסם. **גיקמי** אבפיב. טאטדיב 4 שימון קאעיב:יודש שמסרו. 5
Lc 3,24 שם היה עלי. 24 שם היה מאטיב. [*] שם היה **גיקמי.** שם היה יוסף. 25 [*] 26 [*] שם היה יודא.
Mc 6,45 בספינה קטנה ושילכו עבר למים אנביטהא **גירא.** בעוד שהוא משלח העם. 46 וכאשר תלמידיו
Mc 11,15 החלפנים ושולחנות אותם שמוכרים היונים **גירש** והפך מלמעלה למטה. 16 ולא עזב נשוא אי זה
Mc 16,9 נראה ראשונה למריאה מגדלינא אותה שהוא **גירש** שבעה שדים ממנה. 10 והיא הלכה והגידה לאחרים
Lc 4,35 לחשו אומ׳ שתוק וצא מן האדם: וכאשר **גירש** השד נכנס באמצע בית הכנסת יצא ממנו ולא
Lc 17,28 נח בתיבה. ובא המבול והרג את כולם. 28 **ג״כ** כמו שנעשה בימי לוט אוכלים ושותים קונים
Jn 5,17 בשבת. 17 וישוש ענה אבי פעל עד עתה. ואני **ג״כ** פעלתי בעבור זה. 18 אז היהודים אבו יותר
Jn 21,1 משיח: Tit,21 קפיטולו כ״א כפי יואן 1 אחר **גלה** עצמו ישאוש לאם טובירִיאדיש 2 וכן גלה לשמעון
Jn 21,2 אחר גלה עצמו ישאוש לאם טובירִיאדיש 2 וכן **גלה** לשמעון פירו. וטומאוש נקרא מספק ולנתנאל שהיה
Jn 14,29 אני הולך אל האב והאב גדול ממני: 29 עתה **גלו** מי זה לכם קודם המעשה בעבור שאחר העשיה
Jn 3,21 אמת בא אל הנר בעבור שפעולותיו יהיו **גלויות** כי בשם האל נעשות. 22 אחר אלה הדברים בא

Mt 1,17 כל תולדות מאברם עד דויט הם י״ד ומדוד עד **גלות** בבל הם י״ד. ומגלות בבל עד ישוש י״ד. 18
Mt Prol,29 נשר שעלה לשמים. בן אדם רומז אנושות. עגל **גלחות.** אריה מלכות. נשר שבועת עניין האלהות.
Mt 4,18 ט׳ כפי מתיאו 18 ויהי בלכת ישואש לים **גלילאה** ראה שני אחים והם שמעון הנקרא פירו
Mt 4,23 כפי מתיאו 23 ישואש משיח היה מחפש כל ארץ **גלילאה** דורש בבתי כנסיותיהם הגדת מלכות השמימיי
Mt 15,29 שעה: 29 וכאשר ישאוש נסע משם בא שפת ים **גלילאה** ועלה אל ההר ויושב שם. 30 וקרב אליו רוב
Lc 13,2 2 וענה ישאוש להם סבורים אתם שאותם **גלילבש** הם חטאים יותר מגלילבש האחרים כי סבלו
Mt 4,13 עירו. ויגר בעיר כפר נחום בחוף הים **גלילות** זבולון ונפתלי 14 כדי שתהיה נשלמת נבואת
Mt 4,12 שמע ישואש שזואן היה תפוש. הפך פניו **גלילאה** 13 ועזב נזוריט עירו. ויגר בעיר כפר נחום
Mt 4,25 מרפא אותם 25 והיה הולך אחריו עם רב מארץ **גלילאה** וקפוטלים וירושלם וארץ גודאה ומעבר לנחל
Mc 1,9 ושעשה באותן הימים שבא ישאוש נזוריט מעיר **גלילאה** והיה טובל בנהר הירדן בעד זואן. 10 ותכף
Mc 1,28 השדים והם שומעין לו. 28 ושמו מתפזר בכל **גלילאה.** 29 ותכף שיצא מבית הכנסת באו לבית שימון
Mc 1,39 באתי. 39 והיה דורש בבתי כנסיותיהם ובכל **גלילאה** מגרש השדים מן האנשים: 40 ובא אליו אדם
Mc 7,31 הוא מעברי טיר עובר בשידוניאה ובא בים **גלילאה** לקראת קאליוש. 32 והביאו לו איש אחד חרש
Lc 1,26 ובששה חדשים האל שלח המלאך גבריאל בעיר **גלילאה** ששמה נזורט 27 לבתולה ארוסה עם איש ששמו
Lc 2,4 מצותו של האדון. 4 ויושאף עלה מנזוריט **גלילאה** בגודיאה בעיר דוד שנקראת בית לחם בעבור
Lc 4,31 עבר בתוכם והלך לו 31 והלך בכפר נחום עיר **גלילאה** ושם מלמד להם בשבת. 32 והיו נבהלים
Lc 4,44 זה שולחתי. 44 והיה דורש בבתי כנסיות של **גלילאה:** נשלם קפיטולו ד׳: Tit,5 פרק ה׳ כפי לוקא
Lc 5,17 לפרושים וחכמי הדת ששם באו מכל גדולי **גלילאה** גודיאה וירושלם. וכח הש׳ היה בו לרפא
Jn 6,1 1 אחר הדברים האלה הלך ישאוש מעבר לים **גלילאה** שהיא טיבריאדיש 2 והלכו אחריו עמים רבים
Jn 21,2 וטומאוש נקרא מספק ולנתנאל שהיה מבית **גלילאה** ולבני סבאדיב ולשנים תלמידים אחרים שהיו
Mc 14,70 שם אמרה לפירו באמת אתהו מהם כי באמת **גליליב** אתה. 71 והוא התחיל לקלל ולישבע שאינו
Jn 7,52 מה הוא עושה: 52 אז ענו ואמרו לו אתהו **גליליב** חפש הכתיבות ותמצא ששום נביא לא יבא
Jn 17,6 שהיתה לו קודם שנברא העולם עמך. 6 אני **גליתי** שמך לאנשי העולם שנתתם לי. שלך היו ואתה
Mt 2,22 פחד ללכת שם ונזהר בחלומו ללכת לארץ **גלליאה** 23 ויגר במדִינַת נאזריט שתהיה נשלמת הנבואה
Lc 4,14 ישאוש משיח. וחזר ישאוש משיח בכח הרוח **גלליאה** ושומעו יוצא בכל הארץ 15 והוא מלמד בבתי
Jn 2,11 עתה. 11 וישאוש עשה זה האות הראשון בבית **גלליאה** וגלה מעלתו ותלמידיו הכירוהו. 12 אחר אלה
Jn 4,46 כשבא ליום החג: 46 אז בא פעם אחרת בבית **גלליאה** אל מקום אשר עשה שם ממים יין. והיה שם מלך
Jn 4,54 54 זה היה האות השני שעשה ישאוש בבית **גלליאה** כשבא מגודיאה: Tit,5 קפיטולו ה׳ כפי ש׳
Lc 22,59 שעה אחת אשה אחת אומרת אמת זה עמהם כי **גלליב** הוא. 60 ופירו אמר אדם איני יודע מה אתה
Lc 23,6 פילאט שמע מגלליאה שאל אותו האדם אם הוא **גלליב.** 7 והכיר כי מיכולת אירודיש נשתלח. כי
Mt 20,23 והוא אמ׳ מיתתי תסבלו. אבל תשבו לשמאלי. **גם** לימיני אינו לתת בידי כי אם לאשר אביא בחרם:
Mt 21,27 27 והם ענו אנחנו לא ידענו. והוא אמ׳ להם **גם** אני לא אומ׳ באי זה כח אני עושה אלה הנפלאות.
Mt 25,45 פעמים שלא עשיתם למקצת מקטני הדלים שלי **גם** לי לא עשיתם. 46 ואלו ילכו באשה של גיהנם
Mc 8,36 האיונגילי יושיענה. 36 ומה יועיל לאדם **גם** כי יהיה לו כל העולם ויאבד נפשו. 37 ואותו
Mc 12,21 לקח אשה ומת בלא בנים 21 ואחר לקחה השני **גם** זה לא הניח זרע. זה שלישי עשה כזה. 22 ולכל
Lc 3,11 אחת. ומי שיש לו חלופי העושרים יעשה זה **גם** כן. 12 ובאו העולמיים בעבור שיטבלו ואמרו רבי
Lc 10,11 שלא יקבלו אתכם צאו ברחובות ואמרו. 11 **גם** העפר שנאסף בנו אנחנו מסירים לתתו לכם. רק
Lc 16,10 בדבר קטן בגדול יהיה נאמן ורע בדבר קטן **גם** בדבר גדול יהיה רע 11 ..נאמנים..12 ...יגידהו
Lc 22,36 ואז אמר להם. אבל עתה מי שיש לו שק יקח **גם** האבן. ומי שאין לו ימכור מלבושיו ויקנה סכין.
Jn 8,12 שבא אחרי לא ילך בחשך וערפל אבל יהיה לו **גם** חיים: 13 אז אמרו הפרושים מעצמך ומפיך אתה
Jn 13,9 9 ואמר לו שימון ופירי לא הרגלים לבד אבל **גם** הידים והראש. 10 וישאוש אמר להם מי שהוא רחוץ
Jn 13,15 נתתיו לכם למשל. כאשר עשיתי אני כן תעשו **גם** אתם: 16 אמת אני אומר לכם אין העבד גדול
Mt 6,1 שתהיו בעיניהם אנשים טובים. כי תאבדו **גמול** אביכם שבשמים: קפיטולו י״ח כפי מתיאו 2 עוד
Mt 10,41 אותי: 41 מי שמקבל נביא בשם נביא יהיה לו **גמול:** ומי שמקבל צדיק בשם צדיק יהיה לו גמול: 42
Mt 10,41 גמול: ומי שמקבל צדיק בשם צדיק יהיה לו **גמול:** 42 כל אדם שיתן לשתות לאחד מאלו הקטנים כוס
Mt 19,27 שאנחנו עזבנו כל העולם ונמשכים אחריך מה **גמול** יהיה לנו. 28 וישו אמ׳ להם. אמיתות לכם
Mc Prol,24 תמצא רוצים שהאדם יבינהו. למען שאדם ישיג **גמול** מעמלינו חזקם. כי אותו שנוטע ומשקה אחת
Mc 10,30 בעד אהבתי או בעד האיונגליאו 30 הוא יקבל **גמול** מאה פעמים. ועו׳ בזה העת בתים ואחים או
Lc 6,34 כי החוטאים נותנים לחוטאים בעבור שיקבלו **גמול.** 35 אבל אהבו אויביכם ועשו להם טוב. ותנו
Lc 14,12 כי באולי אותם שאתה קורא שישלמו לך **גמול:** 13 אבל כשתעשה זימון קרא העניים והנטולים

Mt 19,24 24 ועוד אמ׳ לכם שנות עניין נקל הוא **גמל** בנקב המחט עבור מעשיר אחד שיכנס במלכות
Mc 10,25 במלכות האל. 25 יותר דבר נקל הוא עבור **גמל** אחד בנקב המחט שאיש עשיר במלכות שמים. 26 והם
Mc 1,6 על עונותיהם. 6 וזואן היה לבוש עורות **גמלים.** וחגור סביב המתנים מחגורת עור. ואוכלים
Jn 19,41 ליהודים לחנוט. 41 ובמקום שנתלה היה שם **גן.** ובאותו גן היה קבר חדש ובאותו קבר שום אדם לא
Jn 19,41 41 ובמקום שנתלה היה שם גן. ובאותו **גן** היה קבר חדש ובאותו קבר שום אדם לא הושם בו.
Mt 26,55 שעה אמ׳ ישאוש אל הסיעות כן כמו אם הייתי **גנב** יצאתם עם הסכינים ועם עצים תפוש אותי. כל
Mc 14,48 48 וענה ישאוש ואמ׳ להם כמו אם הייתי **גנב** יצאתם עם סכינים ומקלות תפוש אותו. 49 כל
Jn 10,1 בעד השער לבית הצאן רק עולה בעד מקום אחר **גנב** הוא. 2 אבל הכנס בעד השער רועה צאן הוא. 3
Jn 12,6 רק אליו ולעצמו דורש בעבור כי הוא **גנב.** והיה לו כיסין שבהם משים מה שהם נושאין: 7
Jn 18,40 כולם לא תעזוב לנו זה רק בראבן: ובראבן **גנב** היה: (תם פרק י״ח) Tit,19 קפיטולו י״ט כפי ש׳
Mt 27,38 זהו ישאוש מלך היהודים: 38 אז תלו שני **גנבים** עמו. אחד לצד ימין ואחד לשמאל. 39 ואותן
Mc 11,17 שלי הוא תפלה לכל העמים. ואתם עשאוה מערת **גנבים.** 18 וכאשר שרי הכהנים שמעוהו וחכמים
Mc 15,27 נזוריט מלך היהודים. 27 ותלו עמו שני **גנבים** אחד מימין ואחד משמאל. 28 אז היתה נשלמת
Lc 10,30 אמ׳. אדם אחד יורד מירושלם ביריחו ובא בן **גנבים** והפשיטוהו והכהו הכאת חבורות. והלכו להם
Lc 19,46 ביתי בית תפלה. רק אתם עשיתם אותה מערת **גנבים:** 47 והיה מלמד כל היום במקדש. ושרי הכהני׳
Jn 10,8 לכם שאני דלת הצאן 8 כל אותן שבאו היו **גנבים.** רק הצאן לא שמעו אותם. 9 אני הוא דלת. אם
Jn 20,22 פעם אחרת שלו׳ עמכם. [*] 22 כאשר אמ׳ זה **גנח** ואמ׳ להם קבלו רוח הקדש. 23 ולמי שתעזבו
Jn 12,20 אחריו. 20 והיה מקצת מבני מבני ענק ר״ל **גנטילש** מאותן שעלו להתפלל ביום החג 21 שקרבו
Mc 10,19 השם. לא תעשה ניאוף. לא תרצח. לא תעשה **גניבה.** לא תעשה עדות שקר. לא תונה שום אדם. כבד
Mt 15,19 מהלב יוצאות מחשבות רעות רציחות ניאופים **גניבות** עדות שקר קללה. 20 אלו הדברים מטנפים האדם
Mc 7,22 הם רעות מחשבות וניאופים ורציחות 22 **גניבות** כילאות חמדה גיאות סכלות. 23 כל אלו הרעות
Mc 5,1 ה׳ כפי מארקו 1 ובאו מעבר לים נגד **גְּנֶישְׁרֵק** 2 ותכף שיצא מן הספינה אדם א׳ מושטן יצא
Mt 27,60 שהוא חדש מאבן חצובה. והניח אבן אחת **גסה** בפתח הקבר והלך לו. 61 והיתה מריאה מקדלינא
Mt 17,17 עד כמה אעמוד עמכם שאוהו אלי. 17 וישוש **געער** לשטן ויצא לחוץ ונתמרק הנער באותה שעה: 18 אז
Mc 1,25 אני יודע שאתהו קדוש הש׳. 25 וישאוש **גערו.** אומ׳ שתוק צא מאותו אדם 26 והשטן מצערו יצא
Mc 3,12 צועקים ואומרים 12 אתהו בן האלוה וישאוש **גערם** שלא יגלוהו. 13 וישו עלה בהר ובחר מאותן
Jn 15,1 קפיטולו ט״ו כפי ש׳ זואן 1 אני הוא **גפן** אמת. ואבי הוא החורש 2 וישליך כל כף שאינה
Mt 6,22 וגנבים אין גונבים 21 [*] 22 עינך. תהיה **גר** כל גופך כי אם עינך תמימה כל הגוף יהיה בהיר.
Mc 15,7 מחזיק אדם אחד תפוש ששמו בראבן. אותו שבת **גר** אחד עשה רציחה. ובעבור הרציחה הושם במאסר. 8
Lc 24,18 מהם ששמו קלאופש. ואמר לו אתה הוא שמקרוב **גר** בירושלם ואינך יודע איזה דברים נעשו באלו
Mt 17,19 אומר לכם אני אשר אם לכם תהיה אמונה כמו **גרגיר** אחד של חרדל. ותאמרו זה ההר תשתנה מזה
Jn 12,24 שבן אדם יתעלה. 24 אמת אני אומר לכם אם **גרגיר** של חרדל הנופל הלאה לא ימות. 25 והוא ישאר
Mc 4,32 ונעשה גדול מכל שאר העשבים. ועושה כמה **גרגירים** וענפים שעופות השמים דרים בצל הענף. 33
Lc 3,17 ברוח הקדש ובאש. 17 ויקח כלי מנשף וינקה **גרונו** ויאסוף החטה במגורתו וישרוף התבן באש שלא
Mc 16,12 לשני תלמידים שהולכים לעיר אחת בצורת **גרים** 13 והם הלכו וספרוהו לאחרים תלמידיו והם לא
Mt 13,4 אחד יצא לזרוע זרעו 4 ובעוד שזורע מקצת **גרעינים** נפלו בדרך ובאו מקצת עופות ואכלום. 5
Mc 4,4 אחד יצא לזרוע זרעו 4 ובעוד שזורע מקצת **גרעינים** נפלו קרוב לדרך ובאו עופות ואכלום. 5
Mt 9,33 אחד אלם משוטן 33 וכאשר ראהו יאשוש משיח **גרש** השטן והאלם דבר. והעמים תמהו אומרי׳ מעולם לא
Mc 3,23 קראם ואמר להם משלים. איך יוכל שטן אחד **גרש** שטן אחר. 24 ואם אי זה מלכות בזולת החכמה
Mc 5,40 היא ישינה 40 וכולם לעגו עליו. וישאוש **גרש** כלם בחוץ לבד האב והאם והתלמידים שהיו עמו
Jn 2,15 וכאשר עשה כמעט קבוצות עבותות כמעט כלם: **גרש** מן המקדש והצאן והבקר. ופזר ממון החלפנים
Mt 7,27 עושה דומה לכסיל שבונה בחול ביתו 27 ובאו **גשמים** ורוחות ונחלים והפילוה בכבדות. 28 וכאשר
Mt 2,12 וישובו למלכותם בדרך אחרת: קפיטולו **ד׳** כפי מתיאו 13 ואחרי שובם נראה מלאך השם בחלום
Mt 15,38 שבע דבלות מליאות. 38 והיו האוכלים כמו **ד׳** אלפים אנשים לבד נשים וילדים. 39 והניח העם
Mc 2,3 הבית היה מלא עד הפתח. [*] 3 ובאו אליו **ד׳** אנשים נושאים אדם אחד נטול במטה. 4 וכאשר לא
Mc 4,Tit רצון הש׳ הם אחי ואחיותי. Tit,4 קפיטולו **ד׳** כפי שי׳ מארקו 1 ופעם אחרת התחיל ישוש ללמד
Lc 4,Tit שת. שם היה אדם. שם האל. Tit,4 קפיטולו **ד׳** כפי לוקא 1 וישאוש משיח מלא מהקדוש רוח נסע
Lc 4,44 בבתי כנסיות של גליליאה: נשלם קפיטולו **ד׳:** Tit,5 פרק ה׳ כפי לוקא 1 נעשה היה כאשר עמים
Jn 4,Tit רק אף השם׳ עומדת עליו: Tit,4 קפיטולו **ד׳** כפי ש׳ זואן 1 אז כאשר הכיר ישאוש שהפרושים
Mt Prol,Inc בס״ד אתחיל Mt Prol,Inc **דא** שי׳ מתיאו כאשר דרש ראשונה האוונגליאו הוא

Mt 26,38 והתחיל להיות עצב ונקצף. 38 אז אמר להם **דאגה** נפשי עד מות. המתינו לי פה ועורו עמדי 39
Lc 22,45 מהתפלה ובא אל תלמידיו ומצאם ישנים בעבור **דאגה.** 46 ואמר לאותם שישנים קומו והתפללו שלא
Jn 16,6 הולך. 6 רק כאשר אמרתי לכם אלה הדברים **דאגה** נתמלאה לבבכם. 7 אבל אני אומר לכם שצריך הוא
Jn 16,20 תבכו והעולם ישמח. אבל אתם תדאגו. רק **דאגתכם** תחזור לששון: 21 האשה היולדת דואגת כי
Jn 16,22 שיש לה. כי האדם נולד בעולם. 22 ואמת כן **דאגתכם** אבל אני אראה אתכם פעם אחרת. ולבבכם ישמח
Mt 16,10 נשארו. 10 ומז׳ לחמים וד׳ אלפים איש וכמה **דבילות** נשארו. 11 ולמה לא תבינו שאיני אומר מהפת.
Mt 14,20 20 ואכלו כולם ושבעו. ונשארו ממותרות י״ב **דבלות** מליאות. 21 ומספר האוכלים היו ה׳ אלפים
Mt 15,37 כלם והיו שבעים. וממה שנשאר סלקו שבע **דבלות** מליאות. 38 והיו האוכלים כמו ד׳ אלפים
Mt 16,9 ומזכירים מה׳ לחמים ומה׳ אלפים איש. וכמו **דבלות** נשארו. 10 ומז׳ לחמים וד׳ אלפים איש וכמה
Mt Prol,19 מה שרומזות. מתיאו רומז צורת אדם. כי הוא **דבר** ראשונה מתולדות ישו משיח .. מרקו יש לו צורת
Mt Prol,21 ישו משיח .. מרקו יש לו צורת אריה. כי **דבר** מהתחיה .. לוקא יש לו צורת עגל. כי דבר
Mt Prol,22 דבר מהתחיה .. לוקא יש לו צורת עגל. כי **דבר** מתולדות העגלים שמקריבים הכהנים .. זואן יש
Mt 1,22 עמו מעונותיהם. 22 וכל זה היה עשוי למלאת **דבר** האל. אשר אמרו על ידי הנביא 23 הנה העלמה תהר
Mt 2,15 15 ויעמוד שם עד מות אירודיש למלאת **דבר** האל שאמר על ידי הנביא אני קראתי לבני
Mt 5,13 והמוסר נפסק לאותם שלא היו נושעים. ואחר **דבר** אינו שוה רק להשליך חוצה ולרמוס אותם 14 אור
Mt 5,18 למלאת: 18 אני אומר לכם באמת שלא יחסר **דבר** א׳ מהתורה שלא יושלם עד סוף העולם. 19 ומי
Mt 6,7 הנסתרות ישמעך: 7 וכאשר תתפללו אל תחפצו **דבר** מאד כאשר עושים החסרים. כי הם חשבו שהאל
Mt 9,5 מחשבתם אמ׳ למה חשבתם רע בלבבכם. 5 מהו **דבר** קל יותר. לאמר חטאתיך נמחלים. או לאמר קום
Mt 9,33 33 וכאשר ראהו יאשוש משיח גרש השטן והאלם **דבר.** והעמים תמהו אומרי׳ מעולם לא קרא בישראל:
Mt 13,19 הדורש. והזרע הוא דברת הש׳. אותו ששומע **דבר** השם ולא יבין אותה. בא השטן ועוקרה מלבו.
Mt 13,28 קמשונים: 28 והוא אמר להם האיש האויב עשה **דבר** זה. והעבדים אמרו תחפוץ שנלך ונלקטהו 29 והוא
Mt 14,7 הכל. וייטב מאד לאירודיש. 7 בעבור אותו **דבר** הוא נשבע שהוא יתן לה כל מה שתשאלהו: 8 והיא
Mt 14,27 נבהלים. ומרוב פחד צעקו 27 ותכף ישאוש **דבר** להם. ואמר להם יהיה לכם טוב בטחון באל אני
Mt 15,7 מצות הש׳ בעבור גזירותיכם הרעים. 7 טוב **דבר** מכם ישאוש אומ׳ 8 זה העם שלי מכבר מדברים
Mt 15,23 בן דויט. השטן מצער בתי. 23 ולא ענה לה **דבר:** והתלמידים באו וחילו פניו שלא יניחנה לכת כי
Mt 17,19 אל מקום אחר כי הוא ישתנה. ולא יהיה לכם **דבר** גדול לעשותו: 20 וזאת המדה שטן אין מגרש אם
Mt 19,3 לו אם אדם יכול לעזוב אשתו על שום **דבר.** 4 והוא ענה ואמר לא קראתם כי בראשיתכם עשה
Mt 19,23 רבות. 23 וישו אמר לתלמידיו אמיתות אומר **דבר** בלתי אפשרי הוא הכנס העשירים במלכות שממיי:
Mt 19,26 26 ומביטם ישאוש אמ׳ להם בין האנשים הוא **דבר** כבד מהבין אבל לאל הוא דבר נקל. לעשות כל
Mt 19,26 האנשים הוא דבר כבד מהבין אבל לאל הוא **דבר** נקל. לעשות כל הדברים יערבו לו. 27 ובכן ענה
Mt 20,4 בשער 4 ואמ׳ להם לכו לכרמי ואתן לכם **דבר** בינוני 5 והם הלכו. ופעם אחרת הלך בין הצהרים
Mt 21,3 והביאוה אלי. 3 ואם שום אדם אומר לכם **דבר** אמרו שהאדון צריך בהן למלאכתו ותכף יניחוה. 4
Mt 21,24 24 ענה ישאוש ואמי להם אני אהיה שואל **דבר** אחד ואם אתם אומרים אותו אני אענה בעד אי זה
Mt 22,46 בנו. 46 ושום אחד מהם לא היה יכול לענות **דבר.** ושום אדם באותו היום לא היה בידו וברשותו
Mt 22,46 היום לא היה בידו וברשותו לשאול לו שום **דבר:** Tit,23 קפיטולו מ״ט כפי מתיאו 1 אז אמ׳
Mt 23,16 עורים שאומרין שאותן שנשבעין במקדש **דבר** אין נשבעין. אבל אותו שעושה נדר לתת זהב
Mt 23,17 חייב לפרוע. 17 פתאים ועורים. מה הוא **דבר** גדול הזהב או המקדש שמקדש הזהב. 18 ואומרים
Mt 23,19 תת למזבח חייב לפרוע. 19 עורים אי זה **דבר** גדול המתן או המזבח. שהמקדש המתן. 20 כי מי
Mt 24,17 17 ומי שהיה בעלייה לא ירד לקחת אי זה **דבר** מביתו.18 ומי שיהיה בשדה לא יחזור לקחת
Mt 26,39 והלך מעט הלאה וכרע פניו ואמ׳ אבי אם הוא **דבר** איפשרי הרחק ממני המות הזה. אבל לא כפי רצוני
Mt 26,75 האדם. ומיד התרנגול קרא. 75 ופירו זכר **דבר** ישאוש שאמר לו קודם שהתרנגול יקרא יהיה כופר
Mt 27,6 6 ושרי הכהנים לקחו הל׳ פשיטין אמרו אינו **דבר** ראוי שנשימם בבית המקדש. כי ערך דם הוא. 7
Mt 27,12 הלשינוהו וזקני העם אחריהם אינו עונה **דבר.** 13 אז פילאטו אמ׳ אליו אינך שומע כמה עדים
Mt 27,14 עדים יש לנו נגדך. 14 וישו אינו עונה שום **דבר.** ופילאטו תמה: 15 ופילאט שוטר היה לו במנהג
Mt 27,24 עוד צעקו תלוהו. 24 וכאשר פילאט ראה ששום **דבר** אינו משיג אבל צועקים עוד. לקח מים ונטל ידיו
Mc Prol,5 ממשפחת ישאוש משיח מדבר מהלב. בהתחלה **דבר** מהנבואה מהקול שקורא במדבר. זהו זואן בן
Mc Prol,12 האינגליאו מָתְחִיל מטבילת ישאוש משיח ולא **דבר** מההתבשרות מאד מאותה שאחרים דברו. אבל דבר
Mc Prol,13 מההתבשרות מאד מאותה שאחרים דברו. אבל **דבר** ראשונה מהאלהות המדבר כאשר השטן נסהו עם
Mc 1,14 היה אסור. בא ישאוש בגליליאה ודורש **דבר** האל. 15 ואומ׳ העת בא ממלכות שמים עשו תשובה
Mc 1,15 העת בא ממלכות שמים עשו תשובה והאמינו **דבר** האל. 16 והולך ישו ואחרים בגליליאה. ראה

Mc 4,14 זה הדמיון. 14 אותו שזורע הוא הדורש **דבר** 15 אותה שנפלה בדרך הם אותם ששומעין דברי האל
Mc 4,22 תחת המטה אבל מניחו אדם במנורה. 22 שום **דבר** לא נסתר ונעלם שלא יהיה ניכר. 23 מי שיש לו
Mc 4,34 תמונות אמר להם בעבור זה שיבינו 34 ולא **דבר** להם בזולת תמונות. ובעבור זה הוא מבארו לצד
Mc 7,15 קרא לעם ואמ׳ להם שמעוני ותבינוני 15 שום **דבר** מבחוץ נכנס באדם אינו יכול לטנפו. אבל מה
Mc 7,18 שאינכם מבינים. אין אתם מבינים שאין שום **דבר** שיכנס בגוף האדם אינו יכול לטנפו. 19 כי אינו
Mc 7,27 אמ׳ ראשונה חייב אדם לעזור לבניו. כי אין **דבר** טוב קחת הלחם מהבנים בעבור תתו לכלבים. 28
Mc 7,29 שולחן האדונים. 29 ואמר ישאוש אליה בעד **דבר** זה תתרפא בתך. הנה השטן [*] 30 [*] יצא ממנה.
Mc 7,37 שעשה ישאוש עשה היטב כי הוא עשה האלמים **דבר** והחרשים שמוע: Tit,8 קפיטולו ח׳ כפי שן מרקו
Mc 9,7 ושמעוהו. 7 ותכף הביטו סביבותיהם ולא ראו **דבר** לבד ישאוש. 8 וכאשר ירדו מן ההר ישאוש צוה
Mc 10,21 21 וישאוש הביטו וייטב לו ויאמר אליו **דבר** אחד חסר לך. מכור אשר לך ותנהו לעניים ויהיה
Mc 10,23 23 ונהפך ישאוש אל תלמידיו ואמ׳ איך **דבר** נמנע שאיש שיהיו לו מעות הרבה יתנם במלכות
Mc 10,25 בעושרו יוכל ליכנס במלכות האל. 25 יותר **דבר** נקל הוא עבור גמל אחד בנקב המחט שאיש עשיר
Mc 10,27 נושע 27 וישאוש מזהיר אומר להם. לכם הוא **דבר** נמנע אבל לא לא לשם כי לאל כל הדברים
Mc 10,35 זאבדיב אומרים רבי אנחנו רוצים שאי זה **דבר** שאנחנו נשאל תעשה לנו. 36 וישאוש אמ׳ להם מה
Mc 11,29 זה: 29 וישוש ענה ואמר להם. אני אשאל לכם **דבר** אחד ענו לי ואחר אני אומר לכם באי זה כח אני
Mc 12,13 ומקצת מאנשי אירודיש לתופשו על איזה **דבר.** 14 וכאשר באו אמרו לו רבי אנחנו יודעים
Mc 14,21 לו לאדם אשר בעדו בן הבתולה יהיה נבגד. **דבר** טוב היה לו לאותו האיש אם נולד לא היה: 22
Mc 14,31 תהיה כופר בי ג׳ פעמים. 31 והוא עוד **דבר** אומר אם אהיה מוכרח למות עמך לא אכפור בך וכן
Mc 14,61 מניחים נגדך. 61 וישו שותק ואינו עונה **דבר:** ופעם אחרת הכהן הגדול שאלו אמר אתהו
Mc 15,4 עוד שואלו אומר למה אינך עונה אי זה **דבר** לאותן שהלשינו אותך מכמה דברים. 5 ישאוש לא
Mc 16,8 שגדלה פחדתן ונרעדות ולשום אדם לא אמרו **דבר.** 9 וישאוש כאשר חזר חי יום ראשון בבקר הוא
Mc 16,15 שחזר חי 15 ואמר להם לכו בכל העולם דרשו **דבר** מלך השמים לכל בריה 16 אותו שיאמין ויהיה
Mc 16,19 וירפאו 19 ואדונינו ישאוש משיח אחר שהוא **דבר** להם עלה לשמים ויושב לימין הש׳. 20 והם הלכו
Lc 1,20 לדברי שיושלמו בעתן תהיה אלם ולא תוכל **דבר** עד אותו יום שאלו הדברים יבאו לתכלית. 21
Lc 1,37 השישי לאותה שהיא נקראת עקרה 37 כי שום **דבר** אינינו שלא יהיה בלתי איפשרי לפני הש׳. 38
Lc 4,35 נכנס באמצע בית הכנסת יצא ממנו ולא הזיקו **דבר.** 36 וכולם פחדו ומד ומדברים ביניהם ואומרים
Lc 4,36 פחדו ומד ומדברים ביניהם ואומרים מה **דבר** הוא זה שיש לו כח ומצוה הרוחות הרעים ויוצאים
Lc 5,1 כאשר עמים רבים באו אליו בעבור שישמעו **דבר** הש׳. והוא עומד סמוך יאור נזוריט. 2 וראה שתי
Lc 5,5 ענה ואמ׳ לו כל הלילה טרחנו ולא לקחנו **דבר.** אבל בדבריך נאריך רשתותיך. 6 וכאשר זה נעשה
Lc 5,23 ואמ׳ להם למה חשבתם רע בלבבכם 23 אי זה **דבר** הוא נקל אמור עונותיך נמחלים. או אמור קום
Lc 6,35 להם טוב. ותנו מתנות למי שאינכם מקוים **דבר** ושכרכם יהיה הרבה מאד ותהיו בנים מאל עליון
Lc 7,26 ובתענוג הנם מלכים בבתיהם 26 אבל אי זה **דבר** יצאתם לראות. נביא אומ׳ לכם ועוד יותר מנביא.
Lc 8,9 לו אזנים ישמע. 9 ותלמידיו שאלוהו. איזה **דבר** הוא זה. 10 ולהם אמר לכם ניתן מלכות שמים
Lc 8,11 ישמעו לא ישמעו: 11 הדבר הוא זה הזרע הוא **דבר** השם׳ 12 שנפל סמוך לדרך. והם אותם ששומעין
Lc 8,13 שנפל על הסלע הם אותם שבשמחה מקבלים **דבר** הש׳. ובאלו אין להם שרשים כי לזמן היו ובעת
Lc 8,15 שנפל בקוצים הם אותם ששומעים [*] 15 [*] **דבר** הש׳ ויש להם לב וחריצות בעושרין ובתענוגי
Lc 8,17 אותן שנכנסין בבית יהיו רואין 17 כי שום **דבר** אינינו ביותר נעלם שלא יהיה ניכר ושלא יבא
Lc 8,21 וענה ואמ׳ להם אמי ואחי הם אותם ששומעין **דבר** השם׳ ושמוהו למעשה 22 ונעשה באחת הימים
Lc 9,3 לדרוש מלכות הש׳. 3 ואמ׳ להם לא תשאו **דבר** ביד לא שרביט ולא לחם לא אבן לא מעות ולא
Lc 9,13 חמשה לחמים ושני דגים וצריכים אנו לקנות **דבר** מאכל לכל העם הזה 14 והם כמו חמשת אלפים
Lc 9,33 31-32 [*] 33 ובא פירו ואמ׳ לישו. אדון **דבר** טוב הוא שנעשה פה. שלשה אהלים. לך אחד. ולמשה
Lc 10,19 ועל העקרבים. ועל כל כחות האויבים ושום **דבר** לא יזכם. 20 אך אל תשמחו כי הם משועבדים
Lc 10,41 מרטא מרטא חרוצה נמצאת ברוב עניינים אמת **דבר** אחד צריכה את מריאה בחרת החלק היותר טוב אשר
Lc 11,14 למי שישאלהו. 14 והיה מגרש השטן האלם **דבר.** והעמים תמהו. 15 ומקצת מהם אמרו בבלזאבוק שר
Lc 11,26 ונכנסים באותו בית שהיו דרים שם. וסוף **דבר.** האדם ההוא יהיו יותר רעים מהראשונים. 27
Lc 11,28 28 והוא אמר אמת מאושרים הם אותם ששומעין **דבר** הש׳ ושומרין אותו. 29 ואל העמים התחיל לאמר.
Lc 11,54 דברים 54 מארבים אותו ומבקשים מפיו אי זה **דבר** יוכלו להלשינו: Tit,12 קפיטולו י״ג כפי לוקא
Lc 12,2 השמרו מהכאת הפרושים שהיא רמאות. 2 **דבר** אינו נחבא שלא יהיה נגלה. אין דבר מכוסה שלא
Lc 12,2 2 דבר אינו נחבא שלא יהיה נגלה. אין **דבר** מכוסה שלא יבא לגלוי. 3 ואותם דברים שאמרתם
Lc 12,4 תיראו מאותם שהורגין הגוף ואחר אין להם **דבר** אחר שיעשו 5 אבל אני אלמדכם ממי תיראו. תיראו

Lc 12,10 המלאכים לפני האל.9 [*] 10 וכל אדם שיאמר **דבר** כנגד בן האדם והוא נמחל לו. מי שיקלל רוח
Lc 12,11 אל תחפצו להשתכל באיזו אופן או באי זה **דבר** תענו או תאמרו 12 כי רוח הקדש ילמדכם באותה
Lc 12,48 בנגעים מועטים. ואדם שדבר גדול ינתן לו **דבר** גדול ישאלו לו: ומי שהפקידו לו דבר רב. דבר
Lc 12,48 לו דבר גדול ישאלו לו: ומי שהפקידו לו **דבר** רב. דבר רב ישאלו לו: 49 אני באתי לשים אש
Lc 12,48 גדול ישאלו לו: ומי שהפקידו לו דבר רב. **דבר** רב ישאלו לו: 49 אני באתי לשים אש בארץ. וחפץ
Lc 13,18 הוא דומה מלכות שמים ומי משערו לאי זה **דבר** יהיה נמשל: 19 הנה הוא כגרגיר של חרדל שהאדם
Lc 14,7 יכלו לענות אותו: 7 ואמר לאותן הקרואים **דבר** נשמע כאשר בחרו מושבות הראשונים וכסא הכבוד 8
Lc 17,1 קפיטולו י״ח כפי לוקא 1 ואמ׳ לתלמידיו **דבר** בלתי איפשרי הוא שלא יבואו צרות. אבל אוי למי
Lc 18,1 Tit,18 קפיטולו י״ט כפי לוקא 1 ואומר לכם **דבר.** חייב אדם לעולם להתפלל ולא לחטוא. 2 אומר
Lc 18,22 ההוא שמע ישאוש. אמ׳ אליו. עדיין חסרת **דבר** אחד. מכור אשר לך ותנהו לעניים. ויהיה לך
Lc 18,24 כי עשיר הוא. 24 וישוש ראה עצבונו ואמ׳ **דבר** אי איפשר הוא שאותן שיש להם ממון שיכנסו
Lc 18,25 להם ממון שיכנסו במלכות שמים. 25 יותר **דבר** נקל הוא שיעבור הגמל בנקב המחט מאדם עשיר
Lc 18,34 וביום השלישי יחזור חי: 34 והם שום **דבר** מאלו אינם מבינים. זה הדבר נעלם היה מהם ולא
Lc 20,3 3 וישאוש ענה ואמ׳ להם. ואני אשאל לכם **דבר** אחד ענוני. 4 טבילת יואן היתה מן השמים או
Lc 20,10 לו מהפרי. והם הכו עבדו ולא נתנו לו **דבר:** 11 והאדון שלח עבד אחר והם נוגשים ושוברים
Lc 20,40 אמרת. 40 ומשם והלאה לא יכלו לשאול לו **דבר.** 41 והוא אמר להם איך אתם אומרי׳ שמשיח הוא
Lc 22,35 אתכם בזולת שק ומנעלים. אחסר לכם אי זה **דבר.** והם אמרו לא. 36 ואז אמר להם. אבל עתה מי
Lc 22,61 61 וישאוש נהפך ומביט פירו. ונזכר פירו **דבר** אדוננו שאמ׳ לו קודם התרנגול יקרא שלש פעמים
Lc 23,9 דברים רבים. וישאוש מעולם לא ענהו על **דבר.** 10 ושרי הכהנים והסופרים עומדים בחוזק
Lc 23,14 זה האדם. הנה אני שאלתי זה ולא מצאתי **דבר** ממה שאתם מלשינים אותו. 15 וג״כ אירודיש כי
Lc 23,15 וג״כ אירודיש כי הוא שלח אתכם. והנה שום **דבר** ראוי למיתה לא נעשה לו. 16 אז עזבו לו כאשר
Lc 24,6 פה כי חזר חי. תזכורנה באי זה אופן **דבר** עמכם בעוד שהיה בגלליאה. 7 אמר שחוייב שבן
Lc 24,41 מרוב שמחה גדולה. ואמר יש לכם אי זה **דבר** לאכול. 42 והם נתנו לו חלק דג אפוי. ויערת
Jn 1,3 האל 3 כל הדברים נעשים בעדו. וזולתו שום **דבר** אינו נעשה: מה שנעשה 4 כי היה חיים אותו
Jn 1,46 ואמ׳ לו נתנאל בנזוריט. יכול להיות אי זה **דבר** טוב. אמר לו פליף בא וראה אותו. [*] 47 ראה
Jn 3,34 שהוא אלוה אמתי 34 כי מי ששולח הש׳ מדבר **דבר.** כי השם׳ אינינו נותן הרוח במדה. 35 האב אוהב
Jn 4,8 לי לשתות. 8 והתלמידים הלכו בעיר לקנות **דבר** מאכל. 9 אז אמרה לו אותה האשה שמריטנא. אתה
Jn 4,32 שיאכל. 32 והוא אמ׳ להם אני עתיד לאכול **דבר** שלא ידעתם: 33 אז אמרו התלמידים. אי זה שהביא
Jn 5,14 מכאן ואילך לא תחפוץ לחטוא ולא יקרא לך **דבר** רע: 15 והלך אותו האיש ואמ׳ ליהודים שישאוש
Jn 5,19 19 אמת הבן אינו יכול לעשות לכם אי זה **דבר** מעצמו. רק מה שראה עשות לאב. כי הדברים שהוא
Jn 5,30 שעשה רע בדין. 30 איני יכול מעצמי לעשות **דבר** רק כמו שאני שומע דן אנוכי. ודיני צדיק וישר
Jn 6,44 ישאוש ואמ׳ להם. לא תלינו עלי. 44 שום **דבר** אינו יכול לבא אלי. אם האב ששלחני לא ימשכהו.
Jn 7,4 4 כי הרוצה שיתפרסם לכל אינו עושה שום **דבר** בסתר אם תעשה אלה הדברים תפרסם עצמך לעולם. 5
Jn 7,22 זה: נתן לכם משה ברית מילה לא שאותו **דבר** היה ממשה רק מהאבות. ובשבת מוהלים אתם
Jn 7,46 לא שמענו אדם שדבר דבריו כאשר האיש ההוא **דבר:** 47 אז ענו להם הפרושים ובזה רמה אתכם. 48
Jn 8,20 אותי באולי תדעו אבי: 20 אלה הדברים **דבר** ישו משיח בגאסיפילסי מלמד במקדש ושום אדם לא
Jn 8,47 למה לא תאמינוני. 47 מי שהוא מהאל. שומע **דבר** האל. ובעבור זה אינכם שומעים אותו. כי אינכם
Jn 8,54 ישאוש אם אני משבח ומעלה עצמי מעלתי אינה **דבר.** אבי הוא הנותן לי מעלה. אותו שאתם אומרים
Jn 9,25 האיש חוטא. 25 אז אמר הוא איני יודע. אבל **דבר** זה אני יודע. שהייתי עור ועתה אני רואה: 26
Jn 9,29 תלמידי משה אנו. 29 אנחנו יודעים שהאל **דבר** עם משה. ולא ידענו זה מאין הוא: 30 ענה אותו
Jn 9,30 מאין הוא: 30 ענה אותו האיש ואמר להם זהו **דבר** נפלא שאתם אומרים לא ידעתם מאין הוא ופתח
Jn 9,33 ואם לא היה לו מהאל לא היה בידו לעשות **דבר:** 34 אז ענו ואמרו לו הן בעון חוללת ואתה לא
Jn 10,30 אדם אין יכול לטרוף מיד אבי 30 אני והאב **דבר** אחד אנחנו. 31 אז קבצו היהודים אבנים בעבור
Jn 11,49 אותה שנה. ואמ׳ להם אתם לא ידעתם אי זה **דבר** 50 אינכם חושבים שצריך לנו שאדם אחד ימות ולא
Jn 12,29 אמרו זה הוא קול רעם. ואחרים אמרו מלאך **דבר** לו. 30 ענה ישאוש ואמר: קול זה לא בא בעבורי
Jn 13,12 אמר פעם אחרת להם. אתם יוד יודעים אותו **דבר** שעשיתי. 13 אתם קוראים אותי אדון ורבי
Jn 13,29 שצריכין לנו ליום המועד. או שיתן איזה **דבר** לעניים. 30 ואז אחרי לוקחו המלא פת מיד יצא
Jn 14,14 לכם. בעבור שיהיה מעולה האב בבן. 14 אם **דבר** אחד תשאלו בשמי אותו אעשה: 15 אם תאהבוני
Jn 14,22 אליו. לא אשקריוטא אבל אדון אחר. אי זה **דבר** הוא עשוי שבעבורינו תגלה עצמך לנו ולא לעולם:
Jn 14,30 אדבר עמכם. כי שר זה העולם כבר בא: ואין **דבר** אחר בי 31 רק בעבור שהעולם יכיר שאני אוהב

Jn 15,5 בי ואני בו. הוא הוא הנושא פרי רב כי **דבר** אינכם יכולים לעשות זולתי. 6 אם אחד לא עמד
Jn 15,7 7 אם תעמדו בי ודברי תשמרו בכם. אי זה **דבר** ודבר תחפצו ותשאלו תשיגו לכם : 8 כזה הוא זך
Jn 16,23 לכם. 23 ואותו היום לא תשאלו לי שום **דבר.** אמת אומר אני לכם אם תשאלו לאב אי זה דבר
Jn 16,23 אמת אומר אני לכם אם תשאלו לאב אי זה **דבר** לשמי [*]. 24 [*] תשאלו ותקחו בעבור ששונכם
Jn 17,1 קפיטולו י״ז כפי יואן 1 אלה הדברים **דבר** ישאוש ונשא עיניו לשמים ואמ׳ אב השעה באה.
Jn 17,11 אותם בשמך. אותם שנתת לי בעבור שיהיו **דבר** אחד כמו שאנחנו 12 בעוד שעמדתי עמהם. אני
Jn 17,13 13 אך עתה אליך אני בא: ואלה הדברים **דבר** בעולם בעבור שיהיה להם גילי שלם בעצמו. 14
Jn 17,21 בעד דבריהם בי. 21 בעבור שיהיו כולם **דבר** אחד כמו שאתה אב בי ואני בך: בעבור שאותם בנו
Jn 17,21 אב בי ואני בך: בעבור שאותם בנו יהיו **דבר** אחד. למען שהעולם יאמין שאתה שלחתני. 22
Jn 17,22 שנתת לי אתה. אני נתתי להם בעבור שיהיו **דבר** אחד. כמו שאנחנו דבר אחד. 23 אני בהם ואתה בי
Jn 17,22 להם בעבור שיהיו דבר אחד. כמו שאנחנו **דבר** אחד. 23 אני בהם ואתה בי בעבור שיהיו אחדים
Jn 17,23 אני בהם ואתה בי בעבור שיהיו אחדים בכל **דבר** והעולם יכיר שאתה שלחתני. ושאהבת אותם כמו
Jn 18,23 23 וישאוש ענה אליו. אם אני דברתי **דבר** רע עשה לי עדות רע. רק אם טוב דברתי למה אתה
Jn 18,38 פעם אחרת אמ׳ להם אני איני מוצא בזה שום **דבר** 39 ומנהג הוא שאני עוזב לכם איש אחד בפסח.
Jn 21,3 משם ועלו בספינה. ובאותו הלילה לא לקחו **דבר.** 4 ובבקר עמד ישוש בחוף הים. אכן התלמידים לא
Mt 26,24 לו לאדם שבעבורו בן הבתולה יהיה נבגד: **דַבַר** טוב היה לו אם נולד לא היה. ואותו איש 25 ענה
Lc 1,64 תמהו מאד מזה 64 ומיד פי האב נפתח ולשונו **דברה** ובירך הש׳. 65 והיה פחד בכל שכיניהם. ובכל
Mc Prol,13 ולא דבר מההתבשרות מאד מאותה שאחרים **דברו.** אבל דבר ראשונה מהאלהות המדבר כאשר השטן
Lc 4,32 בשבת. 32 והיו נבהלים ומתמיהין במוסרו כי **דברו** היה בעוז. 33 ואדם אחד היה לו השד והיה בבית
Jn 5,38 לא שמעתם קולו ולא ראיתם תמונתו. 38 ואין **דברו** בכם כי לא האמנתם שהוא שלחו. 39 חפצו
Jn 7,17 רצון האל יכיר המוסר אם הוא מהאל. או **דברו** מעצמו. 18 מי שמעצמו מדבר מעלתו מבקש אבל מי
Mt 2,9 אלי מפני שאלך להשתחות לפניו: 9 ובשומעם **דברי** המלך הלכו לדרכם. והיה הולך לפניהם הככב אשר
Mt 7,24 ממני רשעים מלאי רוע לב. 24 כל אדם השומע **דברי** ועושה אותם. יהיה דומה אל החכם שמייסד ביתו
Mt 7,26 אל האבן הקיימת. 25 [*] 26 ואותו ששומע **דברי** ואינו עושה דומה לכסיל שבונה בחול ביתו 27
Mt 16,23 לך מאחרי שטן. אל תצערני כי אינך מבין **דברי** האל רק מהאנשים. 24 ואז ישאוש אמר לתלמידיו
Mt 24,35 זה יהיה נשלם. 35 הארץ והשמים יעברו אבל **דברי** לא יעברו. 36 ושום אדם אינו יודע היום והשעה
Mc 4,15 דבר 15 אותה שנפלה בדרך הם אותם ששומעין **דברי** האל ותכף בא השטן ומסלקה מלבם. 16 ואותה
Lc 1,29 בין שאר הנשים. 29 ואותה הבתולה כששמעה **דברי** המלאך נבהלה וחושבת השלו׳ ההוא איך הוא. 30
Lc 2,39 שממתינים פדיון ישראל: 39 וכאשר סיימו כל **דברי** דת משה חזרו בגלליאה בעיר נזורט 40 והנער
Lc 3,4 למחילה עונות החוטאים 4 כמו שכתו׳ בספר **דברי** ישעיה הנביא. קול קורא במדבר פנו דרך האל
Lc 6,49 כי היתה מיוסדת על האבן: 49 אבל מי ששומע **דברי** ואינם משימם לפועל דומה הוא לאדם בונה בית
Lc 9,51 שאינו כנגדינו לנו הוא. 51 וכאשר נשלמו **דברי** 52 ישאוש משיח שלח שלוחיו לפניו ונכנסו בעיר
Lc 10,21 מתודה לך אב ואדון בשמים ובארץ שהעלמת **דברי** אלו מן החכמים. וגליתם לקטנים אמת הוא אב כי
Lc 12,18 אוצרותי ואעשם יותר גדולים ואקבץ כל **דברי** תולדותי וטובתי. 19 ואומר לנפשי רוב טובות
Lc 14,32 זה הוא עומד מרחוק שולח שלוחיו להשתדל עם **דברי** שלום. 33 כן כל איש מכם שאינו מתיאש מכל
Lc 20,47 כנסיות וראשון המקומות [*] 47 שמחריבין **דברי** חיים. אורך תפלה להם יהיה המחקה יתירה:
Jn 4,39 רבים שמריטנאש מאותה עיר האמינו בו. על **דברי** האשה שהאמינו בו שעושה עדות לו שכל הדברים
Jn 5,24 ששלחו. 24 אמת אני אומר לכם שמי ששומע **דברי** ומאמין אותו ששלחני יהיו לו חיים נצחיים.
Jn 6,69 ללכת. 69 וענה שימון פירי אדון למי נלך **דברי** חיים נצחיים הם לך: 70 ואותך אנחנו מאמינים.
Jn 8,37 בני אברהם. אבל אתם חפצים להמיתני כי **דברי** אינינו בתוככם: 38 אני מדבר מה שראיתי מהאב
Jn 8,43 רק הוא שלחני. 43 למה אינכם מכירים **דברי** כי אינכם יכולים לשומעו. 44 אתם בני השטן
Jn 8,51 אמת. 51 אני אומר לכם באמת שאם אחד יעמיד **דברי** לא ימות לעולם: 52 אז אמרו היהודים עתה אנו
Jn 12,47 בי לא יעמוד בערפל. 47 ואם אחד ישמע **דברי** ולא ישמרם אני איני דן אותו כי אני לא באתי
Jn 12,48 להם למושיע. 48 מי שמבזה אותי ואינו מקבל **דברי** כבר יש לו שישפטהו. הדברים שאמרתי ישפטו
Jn 14,23 ענה ישאוש אליו אם אחד אוהב אותי ושומר **דברי** אבי יאהוב אותו. ואליו יצאו עמו עשו. 24 מי
Jn 14,24 עמו עשו. 24 מי שאינו אוהב אותי ומקיים **דברי.** והדבר אשר שמעתם אינו שלי רק מאבי ששלחני:
Jn 15,20 מזה העולם בעבור זה מכעיס אתכם: 20 תזכרו **דברי** אשר אמרתי לכם עבד אינו גדול מאדוניו: אם
Jn 15,25 והכעיסו אותי ואבי 25 בעבור שיהיה נשלם **דברי** הכתוב בדת אותו שערבות היה לו בי. 26 וכאשר
Jn 18,37 עדות אמיתי. כל איש שהוא אמיתי שומע **דברי:** 38 ופילאטו אמ׳ אליו מה הוא אמת. וכאשר זה
Mt 2,3 להשתחות לפניו. 3 ויהי כשמוע אירודש **דבריהם** עמד נבהל וכל אנשי ירושלם עמו. 4 ויקבוץ

Jn 17,20 אלו לבד. רק עדיין בעד אותן שיאמינו בעד **דבריהם** בי. 21 בעבור שיהיו כולם דבר אחד כמו שאתה
Mc Prol,21 אסכנדריאש וזה חוייב חפש ולהבין בסדר **דבריו** האונגליאו ממוסרם בגוף ישאוש משיח. וכאשר
Lc 10,39 ששמה מרטא ויושבת ברגלי ישאוש משיח ושמעה **דבריו** 40 מרטא מתחזקת לטרוח במה שצריך לו [*].
Lc 11,53 אלה הדברים אליהם התחילו הפרושים לחלוק **דבריו** ודברו אתו בכבדות ברוב דברים 54 מארבים
Lc 24,8 תלוי. ושיחזור חי ביום השלישי 8 ותזכורנה **דבריו** 9 וחוזרות מן הקבר מגידות כל אלה הדברים
Jn 1,11 נעשה. והעולם לא הכירו 11 ולא עצמות **דבריו.** ואותן שלא קבלוהו. 12 רק לכל אותן שקבלוהו
Jn 4,41 שני ימים. 41 ויותר עוד האמינו בו בעד **דבריו.** 42 ולאשה אומרים לא היינו מאמינים בעד
Jn 7,40 העליון. 40 אז מקצת מאחוזת העם בשומעם **דבריו** אומרים זהו נביא אמיתי. 41 ואחרים אומרים
Jn 7,46 השלוחים ואמרו מעולם לא שמענו אדם שדבר **דבריו** כאשר האיש ההוא דבר: 47 אז ענו להם הפרושים
Jn 8,55 כמוכם מכזב. אבל אני יודע אותו ושומר **דבריו.** 56 אברהם אביכם חמד לראות יומי וראהו
Mt 12,37 יתן אדם טעם לאל ביום הדין. 37 בעבור **דבריך** תהיה נושע. או בעבור דבריך תהיה נמחק: 38
Mt 12,37 37 בעבור דבריך תהיה נושע. או בעבור **דבריך** תהיה נמחק: 38 אז ענוהו מקצת מן החכמים
Mt 26,73 אותן שעומדין שם. ואמרו אתה הוא מהם כי **דבריך** מעיד 74 ואז התחיל לכפור ולהשבע שאינו מכיר
Lc 1,38 מריאה הנה פה שפחת הש׳ יהיה לי עשוי כפי **דבריך.** [*] 39 וקמה מריאה משם באותן הימים הלכה
Lc 2,29 האל ואמ׳ 29 אדון עתה אתה עזוב עבדך כפי **דבריך** בשלום 30 כי עיני ראו שלומך 31 שהכינות
Jn 4,42 42 ולאשה אומרים לא היינו מאמינים בעד **דבריך** ואנחנו בעצמינו שמענו וידענו שזה הוא באמת
Jn 8,52 והנביאים מתים. ואתה אומ׳ שאם אחד ישמור **דבריך** לא יקרה לו מות נצחית. 53 האתה גדול מאברהם
Jn 17,14 להם גילי שלם בעצמו. 14 אני נתת להם **דבריך.** והעולם בהם שמע היה לו [*]. 15 אני מחלה
Mt 10,14 14 ואותם שלא יקבלו אתכם. ולא ישמעו **דבריכם** צאו מהבית ומהעיר והסירו העפר מרגליכם. 15
Mt 6,7 החסרים. כי הם חשבו שהאל ישמעם ברוב **דברים.** 8 לכן לא תאבו להדמות להם. כי האל יודע מה
Mt 7,11 לו נחשים. 11 א״כ אתם אם דעתכם תדעו לתת **דברים** טובים לבניכם כמה וכמה האל שמימיי שיתן
Mt 7,11 טובים לבניכם כמה וכמה האל שמימיי שיתן **דברים** טובים לשואליו 12 כל אשר שתחפצו שיעשו לכם
Mt 12,35 מהשפעת הלב. 35 אדם טוב מאוצרו נותן **דברים** טובים. ואדם רע מרוע אוצר נודר רע. 36
Mt 13,35 אומרת אני אפתח את פי במשלים ואדבר **דברים** נסתרים מעולם: 36 ואז הניח ללכת הגייסות
Mt 13,52 למלכות שממיי ולאב חיילות שנותן מאוצר **דברים** חדשים וישנים. 53 ונעשה כאשר נשלמו אלה
Mt 24,24 תאמינו. 24 רבים שקרנים יקומו ויעשו רוב **דברים** ונפלאות עד שהנבחרים מהש׳ כמעט יכנסו בטעות
Mt 27,19 שלחה לאמר לא תהיה דן האדם ההוא הצדיק כי **דברים** רבים אני ראיתי במראה בעבורו. 20 ושרי
Mc 6,20 בזואן וחושב שהוא קדוש וצדיק ושומרו ורוב **דברים** עושה בעדו ושומעו ברצון. 21 וכאשר הימים
Mc 6,34 היו כמו צאן בלא רועה והתחיל ללמדם רוב **דברים** וטובים. 35 וכאשר רוב היום עבר קרבו אליו
Mc 7,8 ובא להם גביעים וכלי כסף משתיהם וכדומה **דברים** רבים. וכאלו 9 אמר להם אתם שוברים מצות הש׳
Mc 9,22 וישאוש אמ׳ לו אם אתה תוכל להאמיני מכל **דברים** תשיג. 23 ותכף זעק אבי הבן בוכה אני מאמין.
Mc 12,41 שם מתנותיו. ורבים עשירים מתנדבים גודל **דברים.** 42 ובאה אשה אחת ענייה ונדבה שתי פרוטות
Mc 15,4 עונה אי זה דבר לאותן שהלשינו אותך מכמה **דברים.** 5 ישאוש לא ענה אחרי כן ולא פילאט נפלא: 6
Mc 16,20 20 והם הלכו בכל העולם לדרוש בעזר הש׳ עם **דברים** טובים ועם נפלאות שיעשו: Expl תם תם
Lc 1,49 שהוא כולו יכול הקדוש שמו הוא עשה בי **דברים** גדולים 50 וחסד שלו מדור לדור ליריאיו. 51
Lc 1,51 שלו מדור לדור ליריאיו. 51 כי הוא עושה **דברים** חזקים בזרועו והוא מבזה הגאים במחשבת לבו.
Lc 3,18 וישרוף התבן באש שלא תכבה 18 ורוב **דברים** אחרים מזהיר ומגיד לעם. 19 ואירודיש כאשר
Lc 4,23 תאמרו זאת התמונה. רופא מרפא עצמו. רוב **דברים** ששמענו עשה בכפר נחום עושה אתה כן בארצך.
Lc 7,40 ואמ׳ לו שימון אני רוצה לומר לך אי זה **דברים.** וענה שימון ר׳ אמור. 41 שני אנשים חייבין
Lc 9,9 שצויתי לשחוט ש׳ יואן מי הוא זה שעושה **דברים** אלו. ורצה לראות ישאוש משיח. 10 וחזרו
Lc 9,22 לשום אדם. 22 שחוייב שבן האדם יסבול **דברים** רבים ויקללוהו ישישים ושרי הכהנים וחכמיהם
Lc 9,34 ומדבר ואינו יודע מה אומר. 34 ובאומרו **דברים** אלו באה עב לבנה ועשתה צל להם ונכנסו בעב
Lc 10,25 חכם אחד בדת קם לנסות אותו ואמר אי זה **דברים** אעשה למען השיגי חיים נצחיים 26 ואמ׳ לו מה
Lc 11,53 לחלוק דבריו ודברו אתו בכבדות ברוב **דברים** 54 מארבים אותו ומבקשים מפיו אי זה דבר
Lc 12,3 אין דבר מכוסה שלא יבא לגלוי. 3 ואותם **דברים** שאמרתם בחשך יהיה נאמרים באור ומה שדברתם
Lc 12,20 לאותו סכל. בזה הלילה יבקשו נשמתך ואותם **דברים** שהכינות ממי יהיו. 21 כן הוא האוצר פירותיו
Lc 12,48 מנגעים רבים. 48 ואותו שלא הכירו ועשה **דברים** הגונים היה מוכה בנגעים מועטים. ואדם שדבר
Lc 13,2 הם חטאים יותר מגלילבש האחרים כי סבלו **דברים** אלו. 3 אומר לא רק אם לא תשובו כולם תאבדו
Lc 17,25 ביומו. 25 אכן ראשונה חוייב לו לסבול רוב **דברים.** והיותו מוזם בעד הדור הזה 26 וכאשר נעשה
Lc 20,21 אומרים רבי אנחנו יודעים שאתה אומ׳ ומלמד **דברים** צדיקים. ולא יגורת מפני אדם. רק אומ׳ האמת

Lc 21,6 מאבני מרגליות וממתנות. וישאוש אמ׳ 6 **דברים** אלו שאתם רואים עדיין תראו ימים שלא יעמוד
Lc 23,8 שמח מאד כי פעמיים כסף לראותו בעבור ששמע **דברים** רבים ממנו ומצפה מתי יראהו שיעשה אי זה
Lc 23,9 מתי יראהו שיעשה אי זה אות. 9 ושאל אליו **דברים** רבים. וישאוש מעולם לא ענהו על דבר. 10
Lc 23,31 נפלו עלינו. 31 כי אם בעין הלח נעשו **דברים** אלו מה יעשו ביבש. 32 ושנים אחרים רעים
Lc 24,11 שאומרות לשלוחים אלה הדברים 11 ונראו להם **דברים** אלו כדברים בלתי מוסכמין להם. ולא האמינו
Lc 24,17 היו מכירים אותו. 17 וישאוש אמ׳ באי זה **דברים** אתם מדברים ביניכם וכבר אתם הולכים
Lc 24,18 הוא שמקרוב גר בירושלם ואינך יודע איזה **דברים** נעשו באלו הימים 19 ולהם ישאוש ענה מה הן
Lc 24,21 יפדה את ישראל והיום יום שלישי שנעשו **דברים** אלו. 22 רק מקצת מנשינו החרידונו שקודם
Jn 1,50 תחת תאנה. תוכל להיות מאמין אתה עוד תראה **דברים** גדולים מאלו. 51 ואמר לו באמת אומר אני לכם
Jn 2,16 השולחנות. 16 ואמר למוכרי יונים השליכו **דברים** אלה ממקום זה ולא תעשו בית אבי בית סחורה.
Jn 3,12 ולא תקבלו עדותינו: 12 אם אני אומר לכם **דברים** עולמיים ואתם בהם לא תאמינו: איך תאמינו
Jn 4,25 שמשיח הוא קרישטו עתיד לבא. וכשיבא יראנו **דברים** רבים. 26 וישאוש אמר אני הוא שמדבר עמך. 27
Jn 5,16 ובעבור זה מתהלך ישאוש בגודיאה לעשות **דברים** אלו בשבת. 17 וישוש ענה אבי פעל עד עתה.
Jn 8,26 וישאוש אמ׳ להם קדמון שמדבר עמכם 26 רוב **דברים** ומדבר מכם או שופט. אבל מי ששלחני הוא
Jn 11,22 לא היה מת. 22 אבל עתה אנכי יודעת כי כל **דברים** שאתה שואל נותנים לך. 23 וישאוש אמ׳ אליה
Jn 12,16 אז ידעו שדברים אלו עליו נאמרו ושיעשו לו **דברים** אלו 17 בעבור זה אחוזת העם שהיתה עמו עושה
Jn 15,14 נפשו בעד אוהביו: 14 [*] אם תעשו אותם **דברים** שאמרתי לכם וצויתי. 15 לא אומר שאתם תהיו
Jn 15,24 המכעיס אותי מכעיס אבי. 24 אם לא עשיתי **דברים** שאחר לא עשאם לא היה חוטא: רק עתה ראו
Jn 16,12 כבר נדון. 12 עוד יש לי לאמר לכם רוב **דברים.** רק אינכם יכולים נשוא עתה. 13 רק כשיבא
Jn 17,7 נתת לי ודברי קיימו. 7 ועתה הכירו שכל **דברים** שנתת לי ממך היו. ואתה נתת לי ודברך קיימו.
Jn 18,21 מה אתה שואל לי. שאל לאותן שמנעוני אי זה **דברים** דברתי להם כי הם יודעים הדברים שאמרתי. 22
Jn 20,14 הניחוהו. 14 וכאשר מריאה מגדלינא אמרה **דברים** אלו נהפכה וראתה ישאוש עומד על רגליו ולא
Jn 21,25 ואתם יודעים שאמת הוא עדותו. 25 ועוד **דברים** רבים עשה ישאוש שאם כלם יהיו נכתבים חושב
Jn 17,17 כמו שאני איני מהעולם. 17 קדש אותם באמת. **דברך** הוא אמת. 18 כמו שאתה שלחתני בעולם. ואני
Mt 5,37 אתה יכול לעשות שער אחת לבן או שחור 37 **דברכם** יהיה אין הין הנשאר הוא רע. 38 אתם שמעתם
Mt 13,19 19 אותו שזורע הוא הדורש. והזרע הוא **דברת** הש׳. אותו ששומע דבר השם ולא יבין אותה. בא
Mt 13,20 ואותו שנפל בין האבנים. הוא אותו ששומע **דברת** הש׳ ובשמחה מקבלה. 21 אבל אין לו שרש
Mt 13,22 אותה שנפלה בין החוחים. הוא אותו ששומע **דברת** הש׳ ויש לו אנחות מזה העולם לאסוף מחנק
Mt 13,23 אותה שנפלה בארץ טובה. הוא אותו שיבין **דברת** השם׳ וישמענה ועושה פרי ומעשים טובים לאחד
Jn 12,49 אותו ביום אחרון. 49 כי אני מעצמי לא **דברתי** רק האב ששלחני: הוא צוה לי לאמר ולדבר. 50
Jn 16,4 כי לא הכירו האב ולא אותי. 4 ואלה הדברים **דברתי** לכם בעבור שתבא שעת אלה הדברים תהיו נזכרים
Jn 18,20 וממוסרו. 20 ענה ישאוש אליו. אני בגלוי **דברתי** בעולם ואני כל שעה למדתי בבית הכנסת ובמקדש
Jn 18,20 ובמקדש ששם היהודים מתקבצים. ודבר לא **דברתי** בסתר 21 מה אתה שואל לי. שאל לאותן שמנעוני
Jn 18,21 שואל לי. שאל לאותן שמנעוני אי זה דברים **דברתי** להם כי הם יודעים הדברים שאמרתי. 22 וכאשר
Jn 18,23 כן להגמון. 23 וישאוש ענה אליו. אם אני **דברתי** דבר רע עשה לי עדות רע. רק אם טוב דברתי
Jn 18,23 דברתי דבר רע עשה לי עדות רע. רק אם טוב **דברתי** למה אתה מכה אותי: 24 והלך ישאוש ששלחוהו
Lc 24,42 42 והם נתנו לו חלק דג אפוי. ויערת **דבש** אחת. 43 וכאשר אכל לפניהם לקח הנותר ונתן
Mt 7,10 בנו לחם יתן לו אבנים. 10 ואם ישאלהו **דג** יתן לו נחשים. 11 א״כ אתם אם דעתכם תדעו לתת
Mc 8,7 להם הניחום לפני העם. 7 והיה להם מעט **דג** ברכו להם וצוה הניחום לפניהם. 8 והם וכל העם
Lc 11,11 מכם אם ישאל לחם לאביו יתן לו אבן. ואם **דג** יתן לו נחש. 12 ואם ביצה יתן לו עקרב 13 אם לא
Lc 24,42 לכם אי זה דבר לאכול. 42 והם נתנו לו חלק **דג** אפוי. ויערת דבש אחת. 43 וכאשר אכל לפניהם לקח
Jn 21,11 באניה. והוציא בארץ הרשתות מלאים מרוב **דג** מספר מאה וחמשים ושלשה. ועם כל זה שהדגים רבים
Mt 13,47 למכמורת שאדם משים בים שאוספת כל מיני **דגים** 48 וכשהוציאוה בוחרים הטובים בקנקניהם
Mt 14,17 17 ענו לו אין לנו פה לבד ה׳ לחמים ושני **דגים.** 18 והוא אמ׳ להם שאו אותם לי. 19 צוה לישב
Mt 15,34 ישואש כמה פת יש לכם והם אמרו שבעה ומעט **דגים.** 35 והוא צוה לעם שישבו בארץ. 36 ואחר לקח
Mc 6,38 הביטוהו אמרו יש לנו חמשה לחמים. ושני **דגים.** 39 וישו צום שיושיבו העם והחיילות על העשב
Lc 5,6 נאריך רשתותיך. 6 וכאשר זה נעשה אספו **דגים** רבים באותן שרשתות שלהם משתברין. 7 ועשו
Lc 9,13 ואמרו לו אין לנו לבד חמשה לחמים ושני **דגים** וצריכים אנו לקנות דבר מאכל לכל העם הזה 14
Lc 9,16 וכן עשו. 16 וישו לקח החמשה לחמים ושני **דגים** והביט לשמים ובירך אותם לחמים ושני הדגים
Jn 6,9 שיש לו חמש מאות ככרות לחם שעורה ושני **דגים.** אבל מה יהיה בין כלם. 10 אז אמ׳ ישאוש עשו

Jn 21,3 3 ושימון פירו אמר אלהם. אני הולך לצוד **דגים.** והם אמרו לו ואנחנו נלך עמך. ויצאו משם
Jn 21,6 אז שמו הרשתות במים ונכנס בהם גודל רבוי **דגים** ולא יכלו למשוך. 7 אז אמר אותו תלמיד האהוב
Mt 26,69 אליו שפחה אחת אומרת ואתה היית עם ישוש **דגליליאה** 70 והוא כפרו לפני הכל. אומ׳ אֵינִי יודע
Mt 27,55 בנות שעומדות מרחוק אותן שהלכו עם ישאוש **דגליליאה** ששרתו אותו. 56 ובתוכן היתה מריאה
Jn 12,21 ביום החג 21 שקרבו לפיליף שהיה מבטפגידא **דגלליאה.** ובקשוהו אומרים אדון אנו חפצים ראות
Jn 21,17 שימון ג׳ואן אוהב אתה לי. ופירו היה **דואג** כי שלשה פעמים שאלו אם אוהב אותו. אמ׳ אליו
Mt 17,22 וימיתוהו. וביום השלישי יקום. והיו מאד **דואגים.** 23 וכאשר היו באים בכפר נחום. באו אותם
Mt 26,22 מכם יבגדני. 22 וכשהם שמעו זה היו מאד **דואגים.** והתחיל כל אחד לאמר אדון אנכי הוא. 23
Jn 16,21 רק דאגתכם תחזור לששון: 21 האשה היולדת **דואגת** כי שעתה בא. וכשילדה כבר אינה זוכרת הצער
Jn 12,50 ומה שאני מדבר הוא כמו שהאב כן אני **דובר.** Tit,13 קפיטולי י״ג כפי ש׳ יואן 1 רק קודם
Mt 8,29 29 וצועק אומר מה לך לעשות ממני בן **דוד** ישאוש משיח. באת לפני קודם זמן בעבורי לגרש.
Mt 12,3 3 וישואש אמ׳ להם לא אתם קראתם מה שעשה **דוד** כשנרעב הוא ואותם שהיו עמו 4 שנכנס בית האל
Mt 20,30 ושמעו ישו עובר וזעקו אומרים ישואש בן **דוד** יהיה לך חמלה ממנו. 31 והעם גוערים בהם
Mt 20,31 תשתוקו. והם ביותר חוזק צועקים ישאוש בן **דוד** יהיה לך חמלה ממנו. 32 וישוש קראם מה אתם
Mt 21,9 שהולכים עמו צועקים אומרים הושיענו בן **דוד** ברוך יהיה אותו שעתיד לבא בשם אדונינו
Mt 21,15 צועקים במקדש אומרים מהולל יהיה בן **דוד** היו כעוסים. 16 ואמרו לו שומע אתה מה אומרין
Mt 22,43 בן. אמרו מדוד. 43 אמ׳ ישאוש ואיך ולמה **דוד** קראו ברוחני אדוניו. אומר 44 אמר האדון
Mt 22,45 אני אעשה שית הדום רגלך אויבך. 45 א״כ אם **דוד** קראו אדוניו איך הוא בנו. 46 ושום אחד מהם לא
Mc 2,25 25 ואמ׳ ישאוש להם לא קראתם. מה שעשה **דוד** הוא וחיילותיו כאשר נרעבו. 26 שהוא נכנס
Mc 12,37 אני אשית אויבך הדום לרגליך. 37 אם כן אם **דוד** קראו אדוניו איך הוא בנו. וכל העם שומעין
Lc 1,27 לבתולה ארוסה עם איש ששמו יושאף הוא מבית **דוד.** והבתולה שמה מריאה. 28 וכאשר המלאך נכנס
Lc 1,69 עמו 69 והיישיר אותנו ומהר תת שלום בית **דוד** נערו 70 כאשר הגיד מפי קדושיו הנביאים שהם
Lc 2,4 ויושאף עלה מנזוריט גליליאה בגודיאה בעיר **דוד** שנקראת בית לחם בעבור שיהיה מהבית ומעם דוד 5
Lc 2,4 שנקראת בית לחם בעבור שיהיה מהבית ומעם **דוד** 5 בעבור שישמע המצוה עם מריאה ארוסתו ואשתו
Lc 2,11 שתהיה לכל העם. 11 כי היום נולד לנו בעיר **דוד** מושיע העולם שהוא משיח ואדון. 12 ויהיה לכם
Lc 6,3 3 וישאוש ענה ואמ׳ להם לא קראתם מה שעשה **דוד** כשהיה לו רעב והוא ואותן שהיו עמו 4 כשנכנס
Lc 18,38 עובר באותו מקום. 38 והעור קרא ישאוש בן **דוד** יהיה לך רחמנות עלי. 39 ואותן שהולכין עמו
Lc 18,39 אותו שישתוק. והוא עור ביותר צועק בן **דוד** חמול עלי. 40 וישאוש עמד וצוה שיביאו לו העור
Lc 20,41 אמר להם איך אתם אומרי׳ שמשיח הוא בן **דוד** 42 ודוד אמר בספר המזמורי׳ האדון אמר לאדוני
Lc 20,44 43 עד שאשית אויביך הדום רגליך. 44 א״כ **דוד** קורהו אדון איך הוא בן 45 ושומע כל העם. אמר
Jn 7,42 הכתיבה מזרע דויד ומעיר בית לחם שמשם היה **דוד** יבא משיח: 43 ובמחלוקת זה חולקות העם בעבורו.
Mc 5,31 31 ואמרו לו תלמידיו אתה רואה שעמך **דוחק** אותך ואומר מי נגעני. 32 ומביט אם יוכל ראות
Lc 21,23 שתהיו הרות ומיניקות באותן הימים כי יהיה **דוחק** גדול על הארץ. והעם יבא 24 עד המכהו ובפי
Jn 7,42 מגלליאה משיח: 42 אינה אומרת הכתיבה מזרע **דויד** ומעיר בית לחם שמשם היה דוד יבא משיח: 43
Mt 1,1 כפי שי׳ מתיאו 1 זה ספר תולדות משיח בן **דויט** בן אבראם. 2 אבראם הוליד ישאק. ישאק הוליד
Mt 1,6 אוביק. אוביק הוליד ישי. 6 ישי הוליד **דויט** מלך ישראל. דויט מלך ישראל הוליד שלמה מאשת
Mt 1,6 הוליד ישי. 6 ישי הוליד דויט מלך ישראל. **דויט** מלך ישראל הוליד שלמה מאשת אוריאש. 7 שלמה
Mt 1,17 כפי מתיאו 17 אם כן כל תולדות מאברם עד **דויט** הם י״ד ומדוד עד גלות בבל הם י״ד. ומגלות
Mt 1,20 הש׳ נראה אל יוסף בחלום אמר יושאף בן **דויט** אל תירא לקחת מרים אשתך כי מה שהרתה הרתה
Mt 9,27 קוראים ואומרים יהיה לך חמלה ממנו בן **דויט.** 28 וכאשר בא אל הבית באו העורים אליו.
Mt 12,23 23 וכל העם תמה וראה ואמ׳ איך אינו זה בן **דויט:** 24 וכאשר הפרושים שמעו זה אמרו זה אינו
Mt 15,22 ואומרת רחמנות יהיה לך ממני בלי פחד בן **דויט.** השטן מצער בתי. 23 ולא ענה לה דבר:
Mc 10,47 לו [*] 47 [*] והתחיל לצעוק. ואמ׳ בן **דויט** יהיה לך חמלה ממני. 48 [*] [*] 49 וישאוש
Mc 12,36 מה אומרים החכמים מאותתים ממי הוא בן 36 **דויט** אמ׳ מתנבא ממנו אמר האדון לאדוני שב לימיני
Lc 12,35 לבבכם: 35 מתנים ערוכים תהיו ועשישות **דולקות** בידיכם 36 ותהיו דומין לאנשים המחכים
Mt 7,24 24 כל אדם השומע דברי ועושה אותם. יהיה **דומה** אל החכם שמייסד ביתו אל האבן הקיימת. 25 [*]
Mt 7,26 25 [*] 26 ואותו ששומע דברי ואינו עושה **דומה** לכסיל שבונה בחול ביתו 27 ובאו גשמים ורוחות
Mt 13,24 ומשל אחר יש לפניהם. אמר המלכות שמימיי **דומה** לאדם שזורע זרע טוב בשדהו 25 ובעוד שהאנשים
Mt 13,31 31 משל אחר אמר להם מלכות שמים הוא **דומה** לזרע החרדל אותו שאדם זורע בשדהו 32 שהוא
Mt 13,33 שלו: 33 דמיון אחר אמ׳ להם המלכות שממיי **דומה** לשאור שלוקחת האשה ומטמינו ומערבו בשלשת

Mt 13,44 לו אזנים לשמוע ישמע. 44 והמלכות שממיי **דומה** לזהב טמון בשדה לאותו כשאדם מצאו טומנו.
Mt 13,45 לו וקנה לאותו שדה: 45 עו׳ המלכות שממיי **דומה** לסוחר שמחפש אבנים נערכות 46 וכאשר מצא אבן
Mt 13,47 שהיה לו וקנה האבן: 47 עו׳ המלכות שמימיי **דומה** למכמורת שאדם משים בים שאוספת כל מיני דגים
Mt 13,52 הין. 52 והוא אמ׳ להם לכן כל חכם מאותות **דומה** למלכות שממיי ולאב חיילות שנותן מאוצר דברים
Mt 17,24 נכנס אל הבית קרב אליו ישוש. אמר מה לך **דומה** שימון מלכי הארץ ממי ראוי לקחת מס מביניהם.
Mt 18,23 אבל אני אומר לך ע׳ פעמים. 23 ולכן **דומה** למלכות שמים לאדם אחד מלך שרוצה לשמוע טעם
Mt 20,1 Tit,20 קפיטולו מ״ו כפי מתיאו 1 **דומה** הוא מלכות שמימיי לאב החיילות אשר יוצא בבקר
Mt 21,28 באי זה כח אני עושה אלה הנפלאות. 28 מה **דומה** לכם. אדם אחד היו לו עשרה בנים. ובא הראשון
Mt 22,2 ואמ׳ להם משל אחד. 2 מלכות שממיי הוא **דומה** לאדם מלך שעשה נשואין מבנו 3 ושלח העבדים
Mt 22,39 זהו הראשון ומאד גדול צווי. 39 והשני הוא **דומה** לזה. תאהב רעך כמוך. 40 כל התורה והנביאים
Mt 22,42 ולכל אותם שהיו נאספים. 42 ולכן לכם מה **דומה** משיח ממי יהיה בן. אמרו מדוד. 43 אמ׳ ישאוש
Mt 25,1 Tit,25 קפיטולו נ״א כפי מתיאו 1 ואז יהיה **דומה** מלכות שממיי לעשר בתולות שלקחו עשישותיהן
Mt 26,66 קרע מלבושו ואמ׳ זה אמ׳ גדוף 66 מה **דומה** לכם והם ענו אומרים ראוי הוא למות 67 רקקו
Mc 4,31 אדמה מלכות הש׳ לאי זה דמות אדמהו. 31 **דומה** הוא לגרגיר של חרדל כשהוא זרוע בארץ קטן הוא
Mc 12,31 ובכל כחך. זהו עיקר הצווי. 31 והשני הוא **דומה** לזה. ואהבת לרעך כמוך. ושום צווי אחר אינו
Lc 6,47 ובדברי ועושה אותם אני אראה לכם למי הוא **דומה:** 48 דומה הוא לאדם שבונה בית שעמוק משיב
Lc 6,48 אותם אני אראה לכם למי הוא דומה: 48 **דומה** הוא לאדם שבונה בית שעמוק משיב היסוד על
Lc 6,49 49 אבל מי ששומע דברי ואינם משימם לפועל **דומה** הוא לאדם בונה בית על הארץ בלא יסוד. ואותו
Lc 10,14 תשובה. 14 אמנם לא יהיה רע תירוש. ושדומה **דומה** לרעה המוכן לכם ליום הדין. 15 ואת כפר נחום
Lc 12,27 לכם כי שלימה בכל מעלתו לא היה לו מלבוש **דומה** למלבוש אחד מאלו. 28 א״כ העשב שהוא בשדה
Lc 13,18 העניינים שעשה: 18 ואז אמ׳ להם למה הוא **דומה** מלכות שמים ומי משערו לאי זה דבר יהיה נמשל:
Lc 13,20 אמרה. אמשול לכם משל מלכות הש׳ למה הוא **דומה.** 21 לשאור שהאשה מטמנת בתוך הקמח עד שיתעכל
Jn 9,9 זה הוא. 9 ויש אומרים אינינו זה. רק **דומה** הוא לו. והוא אמ׳ אני הוא. 10 אז אמרו לו
Jn 16,2 תבוא שכל אדם שבא יהרוג אתכם. ויהיה לו **דומה** שיעשה עבודה לשם. 3 ואלה הדברים יעשו לכם כי
Mt 11,16 שמוע ישמע. 16 אל מי אדמה זאת המשפחה הנה **דומים** לנערים היושבים בשער וקוראים לדומיהם 17
Mt 23,28 מלאים עצמות מתים ולכלוך. 28 וכן אתם **דומים** לעמים בחוץ אנשים צדיקים ובפנים אתם מלאים
Lc 12,36 תהיו ועשישות דולקות בידיכם 36 ותהיו **דומין** לאנשים המחכים אדונם כשחוזר מן הנשואין
Lc 20,36 נשים. 36 כי לא ימותו משם ואילך כי יהיו **דומין** למלאכים. והם בני השם׳. וכי הם בני תחייה.
Mt 28,1 נ״ד כפי מטיאו 1 והראשון יום אחד שנקרא **דוקמנגיי** באה מריאה מקדלינא ואחרת מריאה ראו הקבר
Mt 19,13 מי שיכול להבין יבינהו: 13 ואז עשו לו **דורון** מנערים קטנים בעבור שהוא יניח הידים עליהם
Mc 2,4 נטול במטה. 4 וכאשר לא יכלו לעשות ממנו **דורון** לפניו עלו על הבית והחריבוהו ועלו למעלה
Mc 10,13 עוזבת בעלה מנאפת: 13 והעמים שלחו לו **דורון** מנערים בעבור זה שיגיעם. והתלמידים מונעים
Mt 3,1 מתיאו 1 בעת ההיא בא הטובל במדבר גודיאה **דורש** 2 ואומר עשות תשובה כי המלכות שמימיי מתקרבת
Mt 4,23 23 ישואש משיח היה מחפש כל ארץ גלילאה **דורש** בבתי כנסיותיהם הגדת מלכות השמימיי ומרפא כל
Mt 9,35 השטן. 35 וישו משיח מחפש העירות והמגדלים **דורש** מלכות שמימיי בבתי כנסיות וממרק כל חולי. 36
Mc 1,39 ונדרוש שם. כי בעבור זה באתי. 39 והיה **דורש** בבתי כנסיותיהם ובכל גליליאה מגרש השדים מן
Mc 4,2 וישב בים. וכל החיל יושב בשפת הים 2 והוא **דורש** להם ומייסרם ברוב משלים ואומ׳ להם 3 אדם אחד
Mc 5,20 שלך. וְסַפֵּר החסד שהש׳ עשה לך: 20 והוא הלך **דורש** בקבול החסד שהש׳ עשה לו. וכלם היו תמהים: 21
Mc 6,7 ממיעוט האמנתם. 7 והוא סובב הערים הקטנות **דורש** ומלמד. וקרא הי״ב תלמידים ושלחם שנים שנים
Mc 10,1 אחר נהר ירדן ונאסף שם עם רב. והוא **דורש** להם כמנהגו 2 והפרושים שואלים לו מנסים
Lc 3,3 במדבר. 3 ובא יואן בכל ממלכות גודיאה. **דורש** טבילת תשובה למחילה עונות החוטאים 4 כמו
Lc 4,19 ולעורים ראיה ולעזוב הנשברים למחילה **דורש** שנת האדון ערב ויום נקם: 20 וכאשר סיים הספר
Lc 4,44 מלכות האל כי בעבור זה שולחתי. 44 והיה **דורש** בבתי כנסיות של גליליאה: נשלם קפיטולו ד׳:
Lc 8,1 משם ואילך ישאוש הולך בעירות ובמגדלים **דורש** ומגיד מלכות השם׳. והיו עמו הי״ב תלמידים 2
Jn 12,6 שומו עין על העניים. רק אליו ולעצמו **דורש** בעבור כי הוא גנב. והיה לו כיסין שבהם משים
Mt 10,6 אל תכנסו בארץ שמריאה היא. 6 אבל תלכו **דורשים** 7 ואומרים שמלכות שמימיי מתקרב. 8 מרקו
Lc 9,6 לעדות עליהם. 6 וכשתצאו משם תחפצו הבתים **דורשים** ומבריאים החולים בכל מקום: 7 ואירודיש
Jn 6,23 תלמידיו הלכו לבדם. 23 ואוניות אחרות באו **דטיבריאדיש** אותה ששם אכלו הפת ועשו חינות לאל. 24
Mt 11,22 22 ואומ׳ אני לכם שעונש מעט יהיה לאותן **דטיר** אי דשידון יותר מכם ליום הדין. 23 ואתה כפר
Lc 3,1 וטִירְקוּדִיגִיש אליש אניאה ואבילינא **דטרקא** 2 תחת שרי הכהנים הולך בקיאפש היתה נעשית

Mt 10,25 אינו על הרב: והעבד על האדון: 25 כי **די** לתלמיד שיהיה כמו עבד אל מלמדו והמלמד אל העבד
Mc 14,41 41 בא פעם אחרת ואמר להם ישנים אתם. אינו **די** השעה באה שבן הבתולה יהיה נמסר בידי החוטאים
Lc 22,38 אדון הנה שתי סכינים פה. והוא אמר להם **די.** 39 ויוצא המלך כמנהגו להר הזתים. והתלמידים
Jn 11,16 רק נלך אליו. 16 אז אמר טומאש שאמור **דידימוש** למקצת אנשים. נלכה אנחנו כמו תלמידים
Mt 4,19 היו 19 ויאמר להם בואו אחרי ואעשה אתכם **דייגי** אנשים. 20 ותכף הלכו אחריו והניחו הרשתות.
Mt 4,18 פירו ואנדריאה אחיו ששמים הרשתות בים כי **דייגים** היו 19 ויאמר להם בואו אחרי ואעשה אתכם
Mc 1,16 ואנדריב אחיו שמשימין הרשתות בים כי הם **דייגים.** 17 ואמ׳ להם ישו בואו ולכו אחרי ואעשה
Mc 1,17 ואמ׳ להם ישו בואו ולכו אחרי ואעשה אתכם **דייגים** מהאנשים 18 והם תכף עזבו הרשתות והלכו
Lc 18,2 חייב אדם לעולם להתפלל ולא לחטוא. 2 אומר **דיין** אחד היה בעיר אחד שאינו ירא אלהים ולא היה
Jn 7,24 אדם בשבת. 24 בעבור זה אל תשפטו לפנים רק **דין** צדק: 25 אז אמרו קצת מבני ירושלם אינינו זה
Jn 8,50 איני מבקש מעלתי. אחר הוא ששואלה ודן **דין** אמת. 51 אני אומר לכם באמת שאם אחד יעמיד
Jn 12,31 זה לא בא בעבורי רק בעדכם. 31 עתה הוא **דין** העולם. עתה יהיה מושלך שר העולם בחוץ. 32
Mc 3,6 6 ותכף יצאו הפרושים ועשו עצה עם אותם **דירודיש** נגד ישו שימיתוהו. 7 וישו הלך לים עם
Jn 14,2 האמינו באל ובי האמינו. 2 בבית אבי רוב **דירות** בו אמת הייתי אומר להלוך להכין מקום לכם. 3
Lc 18,29 אביו ואמו או אחיו או אשתו בניו או בתי **דירתו** בעד מלכות השם׳ 30 שלא יקבל יותר ויותר ממה
Mt 23,38 תחת כנפיה ולא אבית. 38 ובעבור זה הנה **דירתכם** תהיה חריבה. 39 ואני אומר שלא תראוני היום
Lc 16,20 היה לבוש ארגמן ואכל כל בטוב 20 והיה **דל** שש.. לז.. ששוכב בפתחו מוכה .. 21 .. לשבוע
Jn 9,8 וראה בעיניו. 8 ואותם שראוהו ראשונה כי **דל** היה. אומרים אינינו זה האיש שהיה שואל על
Mc 4,21 ישמע. 21 ואומ׳ להם אין אדם מניח נר **דלוק** תחת הדרדור ולא תחת המטה אבל מניחו אדם
Mt 26,11 פעולה טובה אתי. 11 כי יהיה לכם לעולם **דלים** עמכם. ואני לא אהיה לעולם עמכם. 12 וזאת
Jn 10,7 פעם אחרת להם באמת אני אומר לכם שאני **דלת** הצאן 8 כל אותן שבאו היו גנבים. רק הצאן לא
Jn 10,9 גנבים. רק הצאן לא שמעו אותם. 9 אני הוא **דלת.** אם אחד יבא ויהיה נכנס נושע יהיה ויבא ויצא
Mt 16,18 ועל זאת האבן אבנה אגלישיאה שלי. ועוד **דלתות** גיהנם לא תהיה להם יכולת כנגדך 19 כי אני
Mt 23,35 ותרדפו מעיר לעיר 35 עד שיבא עליכם **דם** צדיקים שהוא נשפך על הארץ. מדם הבל צדיק עד דם
Mt 23,35 שהוא נשפך על הארץ. מדם הבל צדיק עד **דם** זכריה בן ברכיה אותו שהרגתם בין המקדש והמזבח:
Mt 27,4 והישישים. 4 ואמר אני חטאתי כי אני מסרתי **דם** צדיק הוא כאיש שאינו יודע. והם ענו מה לנו אתה
Mt 27,6 אינו דבר ראוי שנשימם בבית המקדש. כי ערך **דם** הוא. 7 וכשנתייעצו קנו שדה א׳ מיוצר בעבור
Mc 5,25 אחריו [*]. 25 ואשה אחת שהיה לה רפיון **דם** זה שנים עשר שנים עברו 26 והוציאוה כל מה שהיה
Lc 11,50 ימיתו. וירדפו 50 למען תהיה נדרש מכם **דם** כל הנביאים מיום שנברא העולם עד עתה מזאת
Lc 11,51 העולם עד עתה מזאת האומה 51 מדם הבל עד **דם** זכריה שנשפך במובח ובבית כן. ולכן אני אומ׳
Lc 22,44 בצרה 44 והיתה הזיעה היוצאת מבשרו כטיפי **דם** נגרות בארץ. 45 וכשקם מהתפלה ובא אל תלמידיו
Jn 1,13 האל. אותן שיאמינו בשמו 13 שאינן ילודי **דם.** זאת לדעת מחטאות ולא מרצון בשר. ולא מרצון
Mt 27,25 האיש הצדיק. השמרו לכם. 25 וכל הכלל ענו **דמו** יהיה עלינו ועל בנינו. 26 ואז הניח בר אבן
Jn 6,54 לכם אם לא תאכלו בשר בן האדם. ולא תשתו **דמו** לא יהיה לכם חיים. 55 ומי שאוכל בשרי ומי
Mt Prol,24 הכהנים .. זואן יש לו צורת נשר. כי כתב **דמות** השבועות מענייני האלהות ישואש משיח שממנו הם
Mc 4,30 30 ואומר לכם למי אדמה מלכות השׁ׳ לאי זה **דמות** אדמהו. 31 דומה הוא לגרגיר של חרדל כשהוא
Lc 20,24 מנסים אותי רמאים. 24 הראוני פשוט אחד מה **דמותו** וכתיבתו. והם ענו לו משישר. 25 והוא אמר
Lc 21,27 בן האדם שיבא בענן עם עב גדול ובגודל צלם **דמותו.** 28 וכאשר אלה הדברים התבוננו ושאו ראשיכם
Mc 14,24 ונתן להם ושתו ממנו. 24 ואמ׳ להם זהו **דמי** אשר בעבור רבים ישפך. 25 אמת לכם אני אומר
Jn 6,55 לכם חיים. 55 ומי שאוכל בשרי ומי ששותה **דמי** יהיה לו חיים נצחיים ואה אקימהו ביום היותר
Jn 6,57 השׁתייה האמתי: 57 מי שאוכל בשרי ושותה **דמי** בי יעמוד ואני בו: 58 כמו שהאב שלחני ואני חי
Lc 8,43 עם. 43 והנה באה אשה אחת חולה משפיכות **דמיה** והחולי ההוא צערה כמו י״ב שנה ונתנה כל
Mt 13,33 שהעופות שוכבים ועומדים בענפים שלו: 33 **דמיון** אחר אמ׳ להם המלכות שממיי דומה לשאור
Mt 21,33 בו והחוטאים והזונות האמינוהו: 33 הן אחר **דמיון** אומר לכם אדם אחד היה שהיה אב חיילות. שנטע
Mt 13,36 וקרבו אליו תלמידיו אומרים תפרש לנו **דמיונות** הקמשונים מהשדה. 37 וענה ואמר אותו שזורע
Mc 12,1 קפיטולו י״ב כפי שן מרקו 1 והתחילם לדבר **דמיונות.** ואמ׳ אדם אחד נטע כרם וסגר אותה היטב
Lc 7,38 והתחילה לבכות ולרחוץ רגלי ישאוש משיח עם **דמעות** שמעיניה יוצאות. ואחר שקנחה לו הרגלים עם
Jn 11,35 לו אדון בא וראה היכן הוא. 35 ויצאו **דמעות** מעיני ישאוש: 36 אז אמרו היהודים ראו כמה
Mt 27,19 בקתדרת הדין: אשתו שלחה לאמר לא תהיה **דן** האדם ההוא הצדיק כי דברים רבים אני ראיתי
Jn 5,22 נותן חיים לאשר הוא חפץ 22 כי האב אינו **דן** שום אדם. אבל נתן כל משפט לבן. 23 בעבור שהכל

Jn 5,30 יכול מעצמי לעשות דבר רק כמו שאני שומע **דן** אנוכי. ודיני צדיק וישר הוא כי איני מבקש
Jn 8,15 אני הולך. 15 אתם דנים כפי הבשר אבל איני **דן** שום אדם. 16 וכשאני דן משפטי אמתי: כי איניני
Jn 8,16 כפי הבשר אבל איני דן שום אדם. 16 וכשאני **דן** משפטי אמתי: כי איניני לבדי. שהאב שלחני ואני
Jn 12,47 47 ואם אחד ישמע דברי ולא ישמרם אני איני **דן** אותו כי אני לא באתי לדון העולם. רק בעבור
Jn 18,7 פעם אחרת מה אתם מבקשים והם אמרו ישאוש **דנאזריט.** 8 ענה ישאוש כבר אמרתי לכם אני הוא. אם
Mc 15,21 שמו שימון עבד שבא מעירו אס אלשנדריאה אי **דנופי** שישא שתי וערב שלו 22 ונהגוהו בגולגוטא
Mt 26,71 שפחה אמרה לאותן שהם שם. וזה היה עם ישוש **דנזוריט.** 72 ופעם אחרת כפר בשבועה שלא הכיר אותו
Mc 14,67 שֶׁנוֹעֲל נעלו מביטו אומר. ואתה עם ישאוש **דנזוריט** היית. 68 והוא כפר איני יודע ואיני מכיר
Jn 19,19 והניחו על השתי וערב וזה לשונו: ישאוש **דנזוריט** מלך היהודים: 20 אז רוב היהודים קראו
Jn 18,5 להם מה אתם מבק מבקשים. 5 ואמרו ישאוש **דנזריט.** וישאוש אמר להם אני הוא ג׳ודיש שמסרו
Mt 11,17 ואינכם מחוללים. אנחנו בכינו ואתם לא **דנים.** 18 זואן בא ולא היה אוכל ושותה. [*] 19 [*]
Jn 8,15 אני [*] מאין באתי ולאן אני הולך. 15 אתם **דנים** כפי הבשר אבל איני דן שום אדם. 16 וכשאני דן
Lc 4,26 ולא שום אשה לא היה שולח אליהו. רק צרפתא **דסידוניאה** לאשה אחת אלמנה. 27 ורבים מצורעים היו
Mc 14,6 וישאוש אמר להם אל תתפשוה למה אתה עַצֵּבִים **דעו** כי פעלה פעולה טובה 7 כי לכם יהיו לעולם
Mt 19,11 אינכם מבינים זה הדבר אם לא למי שנתון לו **דעת** להבין: 12 יש מקצת אנשים שנולדים קשטראטש
Jn 9,21 עיניו וראה לא ידענו: שאלו אותו כי בן **דעת** הוא ומדבר מעצמו. 22 אלה הדברים אמרו האב
Mt 7,11 ישאלהו דג יתן לו נחשים. 11 א״כ אתם אם **דעתכם** תדעו לתת דברים טובים לבניכם כמה וכמה האל
Mc 14,64 כן ואתם כוספים עדים. 64 שמעתם קללה. מה **דעתכם** וכולם העניישוהו [*] [*] 65 [*] ורחקו עליו
Lc 6,24 והאבות. 24 רק אוי לכם עשירים כי הוא נח **דעתכם.** 25 [*] אוי לכם ששוחקים כי תבכו ותכאבו.
Mt 7,7 מאל והוא ימלא שאלתכם: תחפצו ותמצאו: **דפקו** בדלת ויפתח לכם. 8 כי כל אדם שישאל יקח.
Mt 23,5 הם נושאים גודל תכשיטי מלבושם ומטויה **דקה** 6 והם אוהבים שבת ראשונה בשלחן ושיהיה להם
Jn 19,37 37 ועוד כתיבה אחרת אומרת והביטו אל אשר **דקרוה.** 38 אחר אלה הדברים בא יוסף אברמטיאה ועמד
Mt Prol,3 ראשונה האוונגליאו הוא רוצה להעתיק בעבור **דרוש** לנפילים. כתב זה האונגילי בלשון הקדש כמו
Mt Prol,5 הקדש כמו זכרון שיניח אל אחיו. כן חוייב **דרוש** אמונת האיונגלי לקיים הכתיבות נגד המינין.
Mt 11,1 אלה הדברים הוא צוה לתלמידיו שילכו עמו **דרוש** בעיירות. 2 וזואן אסור כאשר שמע המעשים
Mc 3,14 בעיניו 14 עד כמה שהיו י״ב בעבור שילכו **דרוש** בעולם. 15 ונתן להם יכולת לרפאת חליים
Mc 13,10 להביא עדות ממני בעדותם 10 וחוייב ראשונה **דרוש** המלכות שממיי לכל העמים. 11 וכאשר ינהגו
Mc 4,32 ועושה כמה גרגירים וענפים שעופות השמים **דרים** בצל הענף. 33 רבות כאלה תמונות אמר להם
Lc 11,26 רעים ממנו עמו ונכנסים באותו בית שהיו **דרים** שם. וסוף דבר. האדם ההוא יהיו יותר רעים
Mt Prol,11 ודרך האל היא בד׳ אופנים [*] שנושאה **דרישת** האיונגלי. ויחסו אנושי שיהיה מת מד׳ מיני
Lc 11,32 זאת המשפחה ויענישוה כי עשו תשובה בעבור **דרישת** יונה. והנה בכאן יותר גדול מנינוה. 33
Mt 4,15 15 ארצה זבולון ונפתלי. †מחדש היא מנוקה† **דרך** הים נחל ירדן מגלילאה. 16 העם העומדים בדרך
Mt 21,32 לפניכם במלכות השם. 32 כי זואן בא מראה **דרך** משפט ולא האמנתם בו והחוטאים והזונות
Mt 22,16 רבי אנחנו יודעים שאתהו איש נאמן ומלמד **דרך** האל באמת. ואינך פונה לשום אדם. כי אתה אין
Mt 23,13 אוי לכם מאותתים ופרושים ורמאים שמונעים **דרך** מלכות שמימיי לעמים ואין אתם נכנסים. ולא
Mc 1,3 לפניך. 3 אחת קול תקרא במדבר שתאמר הכינו **דרך** האדון. ישרות תעשו דרכי האדון. 4 היה זואן
Mc 6,33 עמים שראו אותם הכירוהו ונמשכו אחריו **דרך** ארץ לרגל. ובאו מכל העיירות אליו. 34 וכאשר
Mc 12,14 אינך שופט לפי הפנים של אדם אבל אתה מראה **דרך** הש׳ באמיתות לכן אמור לנו חוייבנו לתת לשיסר
Lc 3,4 דברי ישעיה הנביא. קול קורא במדבר פנו **דרך** האל עשו ישרות דרכיו. 5 כל הגאיות תתמלאו וכל
Lc 10,31 כמת. 31 וקרא שכהן אחד הולך באותו **דרך** עצמו. וראה אותו עבר הלאה. 32 ולוי אחד קרוב
Lc 20,21 ולא יגורת מפני אדם. רק אומ׳ האמת ומלמד **דרך** האל. 22 חייבים אנו לתת מס לשישר או לא. 23
Jn 1,23 23 ענה אני הוא קול הקורא במדבר ישרו **דרך** הש׳. כמו שאמ׳ ישעיה הנביא. 24 ואותן שנשתלחו
Jn 12,33 הארץ. כל הדברים אמשוך לעצמי 33 וזה אומר **דרך** רמז באיזו מיתה עתיד למות. 34 ענה אליו העם
Jn 14,6 5 וטומאש אמר אליו. [*] 6 [*] אני **דרך** אמת וחיים. אין אחד בא אל האב רק בעבורי. 7
Jn 14,27 שלומי אני נותן לכם. איני נותנו לכם על **דרך** שהעולם נותנו. לא תיראו ולא תהיה לבבכם נבהל.
Mc 1,3 במדבר שתאמר הכינו דרך האדון. ישרות תעשו **דרכי** האדון. 4 היה זואן במדבר טובל ודורש טבילת
Lc 3,4 קול קורא במדבר פנו דרך האל עשו ישרות **דרכיו.** 5 כל הגאיות תתמלאו וכל ההרים והגבעות
Mt 11,10 שממנו הנביא אמר הנני שולח מלאכי שיפנה **דרכך** לפניך. 11 אמת אני אומ׳ לכם כי בכל ילודי
Lc 15,9 ושכינותיה אומרת שמחו עמי כי אנכי מצאתי **דרכמא** שלי אותה שאבדתי. 10 כן אני אומר לכם שמחה
Lc 15,8 חסרים תשובה: 8 או אי זה אשה שיש לה עשרה **דרכמש** ותאבד אחת מהם. לא תדליק את הנר ותכבד הבית

Mt Prol,1 Prol,Inc בס״ד אתחיל דא שי׳ מתיאו כאשר
Lc 24,47 חי ביום השלישי 47 לתשובה ולמחילת עונות.
Mt 28,19 נתן לי יכולת בשמים ובארץ. 19 לכן לכו
Mc 16,15 שחזר חי 15 ואמר להם לכו בכל העולם
Mt 10,15 עונש תסבול ליום הדין אותה העיר מאותה
Mt 11,22 אני לכם שעונש מעט יהיה לאותן דטיר אי
Mc 12,16 היא זאת התמונה והכתוב על הגג והם אמרו
Lc 2,24 יהיה קדוש לשם 24 ובעבור שבנו קרבן כפי
Lc 2,39 פדיון ישראל: 39 וכאשר סיימו כל דברי
Jn 7,23 נכנס בברית מלח בשבת ואינו מתירא עצמו.
Lc 2,27 במקדש אביו ואמו בעבור שיעשו כפי מנהג
Jn 19,7 מוצא בו שום טעם. 7 והיהודים ענו לו כפי
Jn 18,31 31 אז אמר פילאטו להם תפשוהו אתם וכפי
Mt 3,Tit הוא יקרא שמו נאזריוש: Tit,3 קפיטולו
Mt 14,17 להם אתם לאכול 17 ענו לו אין לנו פה לבד
Mt 14,21 י״ב דבלות מליאות. 21 ומספר האוכלים היו
Mt 17,1 Tit,17 קפיטולי מ״ג כפי מתיאו 1 ואחר
Mt 25,15 העבדים ומסר להם מזהבו. 15 לאחד מהם מסר
Mt 25,16 מהם כפי ערכו והלך לו תכף. 16 ואותו שקבל
Mt 25,16 16 ואותו שקבל ה׳ בשנטש פעל בהם והרויח
Mt 25,20 ובא אותו שקבל חמשה בישנטש ונתן לו עו׳
Mt 25,20 ונתן לו עו׳ ה׳ מריוח. ואמ׳ אל אדוניו
Mt 25,20 אל אדוניו ה׳ בישנטאש הפקדת לי הא לך עוד
Mc 5,Tit זה שהרוח והים שמעוהו: Tit,5 קפיטולו
Mc 8,19 שומעין. אין לכם זכרון. 19 כאשר חלקתי
Lc 5,Tit של גלילאה: נשלם קפיטולו ד׳: Tit,5 פרק
Lc 12,52 בארץ. אני אומר לכם לא כן רק להפריד: 52
Jn 5,Tit בבית גלליאה כשבא מגודיאה: Tit,5 קפיטולו
Mt 25,20 ואמ׳ אל אדוניו ה׳ בישנטאש הפקדת לי
Mt 25,24 ומרוב יעשו אותך אדון: 24 ובא אותו שקבל
Mc 4,8 8 ואחר נפל בטוב הארץ ונשא ואמ׳ ישאוש
Mt 6,32 נשתה או מה נלבש. 32 העמים שואלים כל זה.
Mt 10,35 שלום בארץ. 35 אבל כי אני באתי להפריד
Mt 11,27 כל מה שהוא ושום אחד אינו מכיר הבן כי אם
Mt 11,27 מכיר הבן כי אם האב. ושום אדם אינו מכיר
Mt 21,31 בחפץ ולא הלך. 31 מי משני אלו עשה רצון
Mt 24,36 היום והשעה ולא המלאכים ולא הבן. אבל לבד
Mt 28,19 לכן לכו דרשו לכל העמים וטבלו אותם בשם
Mc 5,40 לעגו עליו. וישאוש גרש כלם בחוץ לבד
Mc 7,11 אשר אי זה מהן שאדם ידור בעבור נדר העם
Mc 8,38 מנאפת חטאה בן הבתולה יכירהו לפני השם׳
Mc 9,20 לפניו ומתבולל ורוקק. 20 וישאוש שאל אל
Mc 13,32 שעה לא ידעה לא מלאכי השמים ולא הבן אבל
Lc 1,64 וכל אשר היו שם תמהו מאד מזה 64 ומיד פי
Lc 2,48 אותו מתמיהין מחכמתו ומענהו. 48 וכאשר
Lc 2,48 48 וכאשר האב והאם ראוהו תמהו. ואמ׳
Lc 9,26 וישמיד עצמו. 26 והמבזים אותי ודברי בן
Lc 10,22 מאבי. ואין אדם יודע מי הוא הבן כי אם
Lc 10,22 אדם יודע מי הוא הבן כי אם האב. ומי הוא
Lc 12,39 הם העבדים ההם: 39 אבל זה תדעו שאם

דרש ראשונה האוונגליאו הוא רוצה להעתיק בעבור
דרש לכל העמים והתחילו בירושלם 48 ואתם עדים מאלה
דרשו לכל העמים וטבלו אותם בשם האב והבן ומהקדש
דרשו דבר מלך השמים לכל בריה 16 אותו שיאמין
דשידומה: קפיטולו ל״ג כפי מתיאו 16 אני שולח אתכם
דשידון יותר מכם ליום הדין. 23 ואתה כפר נחום
דשיסר 17 וישוש אמ׳ להם תחזרו לשישר מה שהוא
דת אלוהינו יביאו זוג א׳ מתורים או שתי זוגות
דת משה חזרו בגלליאה בעיר נזורט 40 והנער ישאוש
דת משה מאבד: למה אתם כועסים נגדי כי רפאתי כל
דתו. 28 ושמעון לקחו בזרועותיו. ובירך האל ואמ׳
דתינו הוא חייב מיתה. כי עושה עצמו בן אלוה: 8 אז
דתכם שפטוהו. אז אמרו לו היהודים לנו אין ראוי
ה׳ כפי מתיאו 1 בעת ההיא בא הטובל במדבר גודיאה
ה׳ לחמים ושני דגים. 18 והוא אמ׳ להם שאו אותם
ה׳ אלפים אנשים לבד ונשים וטף. 22 ותכף צוה
ה׳ ימים לקח פירו יקומו וזואן אחיו. ואחר העלם אל
ה׳ בזנטיש. ולאחר ב׳ בזנטש. ולאחד אחד לכל אחד
ה׳ בשנטש פעל בהם והרויח ה׳ אחרים. 17 ואותו
ה׳ אחרים. 17 ואותו שקיבל שנים עשה במדומה ורוח
ה׳ מריוח. ואמ׳ אל אדוניו ה׳ בישנטאש הפקדת לי הא
ה׳ בישנטאש הפקדת לי הא לך עוד ה׳ מריוח. 21 ואמ׳
ה׳ מריוח. 21 ואמ׳ האדון עבד טוב ונאמן כי על מעט
ה׳ כפי מארקו 1 ובאו מעבר לים נגד גֶנֶיְשָׁרֶק 2 ותכף
ה׳ לחמים לה׳ אלף איש. וכמה קופות נשארו ממותר.
ה׳ כפי לוקא 1 נעשה היה כאשר עמים רבים באו אליו
ה׳ שיהיו בבית אחת לב׳ ולג׳. 53 האב יהיה נגד הבן
ה׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר אלה הדברים היה יום חג
הא לך עוד ה׳ מריוח. 21 ואמ׳ האדון עבד טוב ונאמן
הא׳ ואמ׳ אדון אני יודע שאתה איש קשה ואכזרי. אתה
הא׳ ל׳ והא׳ ס׳ והא׳ ק׳. 9 ואמ׳ ישאוש מי שיש לו
האב שלכם יודע שאתם צריכים זה. 33 שאלו בתחלה
האב מהבן. והבת מהאם. וכלה מחמותה. 36 והאנשים
האב. ושום אדם אינו מכיר האב רק אותו שהבן רצה
האב רק אותו שהבן רצה לגלות לו. 28 יבאו אלי כל
האב. והם ענו הראשון. והוא אמ׳ להם אמיתות אומר
האב השממיי. 37 וכן כאשר היה בזמן נח כן יהיה
האב והבן ומהקדש רוח 20 ותלמדום ושמרו כל מה
האב והאם והתלמידים שהיו עמו ונכנסו למקום ששוכבת
האב והאם שיועילו לו. 12 ואחר אינכם מניחים השלים
האב כאשר יבא באורו עם המלאכים. 39 ואמ׳ להם
האב כמה זמן עבר שיש לו זה. והוא אמ׳ מנערותו עד
האב: 33 השמרו ועורו והתפללו כי לא ידעתם הזמן לא
האב נפתח ולשונו דברה ובירך השׁ׳. 65 והיה פחד בכל
האב והאם ראוהו תמהו. ואמ׳ האב והאם אל הבן למה
האב והאם אל הבן למה עשית זאת לנו. כי אני ואביך
האב יבזם כשיבואו בידו והאב והמלאכים. 27 ואומר
האב. ומי הוא האב כי אם הבן. ומי שיחפוץ הבן
האב כי אם הבן. ומי שיחפוץ הבן להגידלו. 23 והפך
האב פימיליאר יודע באי זו שעה הגנב עתיד לבא אמת

Lc 12,53 52 ה׳ שיהיו בבית אחת לב׳ ולג׳. 53 **האב** יהיה נגד הבן והבן נגד האב. והאם נגד הבת.
Lc 12,53 לב׳ ולג׳. 53 האב יהיה נגד הבן והבן נגד **האב.** והאם נגד הבת. והבת נגד האם. חמות נגד כלה
Lc 15,20 ובא אל אביו. ואם שעדיין רחמן ממנו הבן **האב** נתמלא רחמים על הבן. ובהיותו אתו חבקו ונשקו.
Lc 15,28 כעס עד מאד. ולא רצה שיכנס בבית. אז **האב** יצא אליו והתחיל לחלות פניו שיבא. 29 והוא
Jn 1,14 ואנו רואין אורו שאחד הוא לבד. ונולד מן **האב** שהוא מלא חן ואמת. 15 זואן עושה עדות ממנו.
Jn 1,18 לעולם האל. הבן אחד לבד. ילוד שהוא בן **האב.** זהו אלוה אחד. הוא ספרו 19 וזהו עדות יואן.
Jn 3,35 דבר. כי השם׳ אינינו נותן הרוח במדה. 35 **האב** אוהב הבן והכל נתן בידו. 36 מי שיאמין בבן יש
Jn 4,21 תאמיני בִּי שעדיין יהיה עת שלא תתפללו **האב** בזה ההר ולא בירושלם. 22 אתם תתפללו למה שלא
Jn 4,23 שעה. ועתה היא שהאמתיים מתפללין. יתפללו **האב** ברוח ובאמת. כי האב שואל להם יתפללו 24 כאלו
Jn 4,23 מתפללין. יתפללו האב ברוח ובאמת. כי **האב** שואל להם יתפללו 24 כאלו האל הוא רוח. ואותם
Jn 4,53 שביעית מן היום הניחו הקדחת. 53 אז הכיר **האב** שאותה שעה היתה שאמר לו ישו שבנו חי והאמין
Jn 5,20 שהוא עושה. הבן עושה כדומיהן. 20 כי **האב** אוהב הבן. וכל הדברים שהוא עושה מלמד לו.
Jn 5,22 כן הבן נותן חיים לאשר הוא חפץ 22 כי **האב** אינו דן שום אדם. אבל נתן כל משפט לבן. 23
Jn 5,23 לאב. מי שאינו מכבד הבן אינו מכבד **האב** ששלחו. 24 אמת אני אומר לכם שמי ששומע דברי
Jn 5,45 כ״כ סכלים שתחשבו שאני הוא המלשין אתכם. **האב** האחד הוא המלשין. והוא משה שבו היא תקותכם.
Jn 6,37 ראיתוני ולא האמנתם בי. 37 כל מה שנתן לי **האב** יבוא לי. ואני לא אשליכנו בחוץ אותו שבא אלי.
Jn 6,40 שאקימהו ביום היותר אחרון 40 כי זהו רצון **האב** ששלחני. שכל אדם שרואה הבן ומאמין יהיה לו
Jn 6,44 עלי. 44 שום דבר אינו יכול לבא אלי. אם **האב** ששלחני לא ימשכהו. ואני אקימהו ביום היותר
Jn 6,46 כן בא אלי. 46 לא בעבור שאי זה מהם ראה **האב.** אם לא שהוא מהאל. והוא ראה האב. 47 אמת אומ׳
Jn 6,46 מהם ראה האב. אם לא שהוא מהאל. והוא ראה **האב.** 47 אמת אומ׳ אני לכם מי שמאמין כי יש לו
Jn 6,58 בו: 58 כמו שהאב שלחני ואני חי בעבור **האב.** ומי שאוכל אותי הוא חי בעבורי. 59 זהו הפת
Jn 7,33 להם ישו עדיין יהיה לכם מעט זמן. אחר ילך **האב** ששלחני 34 לבקשני ולא תמצאוני. למקום שאהיה
Jn 9,2 2 ושאלוהו תלמידיו רבי מי הוא שחטא זה או **האב** או האם. בעבור זה נולד עור: 3 ענה ישאוש לא
Jn 9,22 דעת הוא ומדבר מעצמו. 22 אלה הדברים אמרו **האב** והאם. כי יראו מהיהודים שאם אחד מהם יאמר
Jn 10,15 אותי. 15 כמו שהאב מכיר אותי ואני מכיר **האב.** ומשים נפשי. 16 וצאן אחר שאינן מרפת זה
Jn 10,17 רפת אחד ורועה אחד. 17 בעבור זה אהבני **האב** כאשר אניח נשמתי בעבור שפעם אחרת יקח אותה.
Jn 12,49 ביום אחרון. 49 כי אני מעצמי לא דברתי רק **האב** ששלחני: הוא צוה לי לאמר ולדבר. 50 ואני יודע
Jn 13,1 ישאוש ששעתו באה שיש לו לעבור מעולם זה. **האב** האוהב אותם שהם שלו בעולם זה בקץ אהב אותם: 2
Jn 14,6 6 [*] אני דרך אמת וחיים. אין אחד בא אל **האב** רק בעבורי. 7 אם הייתם לעבד מכירים אותי אבי
Jn 14,8 אותו: 8 ופליף אמר אליו אדון. הראנו **האב** ודי. 9 וישאוש אמר להם כמה מן הזמן שעמדתי
Jn 14,9 אותי רואה אבי איך אתה אומר שאראה לכם **האב.** 10 אינך מאמין שאני כאב. והאב הוא בי.
Jn 14,10 הדברים שאני מדבר איני מדבר מעצמי. אבל **האב** עומד עמי. הוא עושה הדברים. 11 אינכם
Jn 14,10 שאני מדבר איני מדבר מעצמי. אבל **האב** עומד עמי. הוא עושה הדברים. 11 אינכם מאמינים
Jn 14,13 בשמי הוא יעשה לכם. בעבור שיהיה מעולה **האב** בבן. 14 אם דבר אחד תשאלו בשמי אותו אעשה: 15
Jn 14,16 תאהבוני ותשמרו מצותי 16 ואני אתפלל אל **האב** ויתן לכם רוח אחר קדוש בעבור שיעמוד עמכם
Jn 14,26 25 אלה הדברים אמרתי בעומדי עמכם. 26 אבל **האב** נאמר רוח הקדש. אותו שהאב ישלח בשמי הוא ילמד
Jn 14,28 אותי. אמת שאתם תגילו כי אני הולך אל **האב** והאב גדול ממני: 29 עתה גלו מי זה לכם קודם
Jn 14,31 בי 31 רק בעבור שהעולם יכיר שאני אוהב **האב** והוא נתן מצותו לי וכן אני עושה קומו ונלכה
Jn 16,3 לשם. 3 ואלה הדברים יעשו לכם כי לא הכירו **האב** ולא אותי. 4 ואלה הדברים דברתי לכם בעבור
Jn 16,10 לא האמינו בי 10 ומצדקה כי אני הולך אל **האב.** ומעתה לא תראו אותי 11 רק מרחוק. כי שר זה
Jn 16,16 16 ומעתה לא תראו אותי כי אני הולך אל **האב:** 17 אז אמרו תלמידיו ביניהם מה הוא זה שאומר
Jn 16,17 ופעם אחרת מעט ותראוני כי אני הולך אל **האב.** 18 אז אומרים מה הוא זה שאומר לנו מעט. אין
Jn 16,28 ופעם אחרת אני עוזב העולם והולך אל **האב.** 29 ואמרו לו תלמידיו הנה אתה מדבר לנו בגלוי
Jn 16,32 בביתו ותעזבו אותי יחידי. ואיני יחיד כי **האב** עמי: 33 אלה הדברים אמרתי לכם בעבור שבי לבד
Jn 18,11 בנרתיקה. אינך רוצה המיתה שבעבורה שלחני **האב** לסבלה: 12 אז הסיעה השכנו ועבדי היהודים לקחו
Mc 14,4 אחרים שהיו כעוסים ביניהם למה נעשית זאת **האבדה** מהמשיחה 5 כי יכולין היינו למוכרו ביותר
Jn 17,12 לי שמרתי. ואחד מהם לא נעדר. כי אם בן **האבדון** למען תהיה הכתיבה נשלמת. 13 אך עתה אליך
Mc 7,5 למה אין שומרין תלמידיך גזירות ישישי **האבות** אבל אוכלים בידים לא נטולות פת כל היום: 6
Lc 1,17 לפני השׁ׳ ברוח ובכח אליהו בעבור שישב לב **האבות** בבנים וידריכם בחכמת הצדיקים ויכין לשם עם
Mt 7,24 אותם. יהיה דומה אל החכם שמייסד ביתו אל **האבן** הקיימת. 25 [*] 26 ואותו ששומע דברי ואינו

Mt 13,46 טובה נערכת הלך ומכר כל מה שהיה לו וקנה
Mt 16,18 18 ואני אומ׳ לך שאתה הוא פירי ועל זאת
Mt 21,42 להם ישאוש ואתם לא קראתם הכתיבות שאומרת
Mt 21,44 לגוים שיעשו מעשיו 44 אותו שיפול על אותה
Mt 28,2 מאד בחזקה. כי המלאך ירד מן השמים והפך
Mc 12,10 הכרם לאחרים: 10 ולא קראתם זאת הכתיבה
Mc 16,3 יצא השמש 3 ואומרות ביניהן מי ישליך לנו
Lc 6,48 הוא לאדם שבונה בית שעמוק משיב היסוד על
Lc 6,48 ולא היה יכול להניעו כי היתה מיוסדת על
Lc 20,18 כל איש שיפול על אותה אבן יהיה מוכה עם
Lc 22,36 אמר להם. אבל עתה מי שיש לו שק יקח גם
Jn 8,7 ואמ׳ להם אותו שנמצא בכם בזולת חטא ישליך
Jn 11,39 גדולה הושמה עליה. 39 אמ׳ ישאוש הסירו
Jn 11,41 תאמיני באמת תראי אור האל. 41 ואז הסירו
Mt 3,9 כי אני אומר לכם שהאל יכול להחיות מאלה
Mt 13,20 הזרע שנפל קרוב לדרך. 20 ואותו שנפל בין
Lc 19,40 40 ואמר להם אני אומר שאם הם ישתקו
Mc 8,39 להם ומקצת מכם שהם עמי לא ימותו עד שיראו
Mt 9,38 אבל הקוצרים מועטין.38 לכן חלו פני
Mt 10,24 24 כי התלמיד אינו על הרב: והעבד על
Mt 13,27 בין החטים. 27 ובאו המשרתים ואמרו אל
Mt 18,25 בישנאש. 25 וכאשר לא היה לו מה לפרוע
Mt 18,31 אותו במאסר עד שיפרע החוב. 31 וכאשר עבדי
Mt 18,31 האדון ראו זה היו מאד נבהלים. והלכו אל
Mt 21,36 העבדים. ומקצתם הכו ומקצתם המיתו. 36 אחר
Mt 22,44 דוד קראו ברוחני אדוניו. אומר 44 אמר
Mt 25,19 וטמן בזנט אדוניו. 19 ואחר זמן ארוך בא
Mt 25,21 הפקדת לי הא לך עוד ה׳ מריוח. 21 ואמ׳
Mt 25,26 הבזנטש בארץ: עתה תקבל ממונך: 26 ענה
Mc 1,3 3 אחת קול תקרא במדבר שתאמר הכינו דרך
Mc 1,3 שתאמר הכינו דרך האדון. ישרות תעשו דרכי
Mc 12,36 ממי הוא בן 36 דויט אמ׳ מתנבא ממנו אמר
Lc 1,76 תקרא נביא מה מאד נעלה כי אתה תלך לפני
Lc 2,2 2 וזאת הנגישה היתה נעשית ראשונה בעד
Lc 2,3 כל אחד לעירו בעבור שישמעו מצותו של
Lc 4,8 ותפללני. 8 ענה ישו ואמ׳ לו כתי׳ הוא
Lc 4,12 12 וישוש אמ׳ לו פעם אחרת [*] לא תנסה
Lc 4,19 ראיה ולעזוב הנשברים למחילה דורש שנת
Lc 10,27 בדת מזה העניין. 27 והוא ענה ואמ׳ תאהב
Lc 10,41 [*]. [*] לכן תאמר לו שיעזרני. 41 וענה
Lc 12,42 הנאמן ועושה ההוצאה בחכמה אותו האיש משים
Lc 14,21 וחזר המשרת ואמ׳ לו כל מה שאמרו: ואז כעס
Lc 14,23 ועדיין הזמן נאות לזה ניאות לזה: 23 אמ׳
Lc 16,1 על נכסיו. ויצא עליו שם רע. שמפסיד נכסי
Lc 16,8 אומר לו קח אותיותך וכתוב שמנים. 8 ושבח
Lc 19,34 להם למה אתם מתירים העיר. 34 והם אמרו כי
Lc 20,42 הוא בן דוד 42 ודוד אמר בספר המזמורי׳
Lc 22,11 אחריו בבית שיכנס. 11 ותאמרו לבעל הבית
Jn 15,15 שאתם תהיו עבדים כי העבד אינו יודע מה
Jn 20,20 זה הראם הידים והצד. אז כשראו התלמידים

האבן: 47 עו׳ המלכות שמימיי דומה למכמורת שאדם
האבן אבנה אגלישיאה שלי. ועוד דלתות גיהנם לא
האבן אותה שמאסו בוני החומה היא היתה מונחת
האבן יהיה כתות. ויכתות אותו שעליו תפול. 45
האבן מהקבר ויושב עליה. 3 ופניו כמו הברק
האבן שמאסו הבונים תהיה מאוסה בעד הבונים אותה
האבן בקבר 4 [*]5 [*] ראו שבת בצד ימין נער אחד
האבן. וכאשר נעשה גודל השפעת מים הנחל בא על אותו
האבן: 49 אבל מי ששומע דברי ואינם משימם לפועל
האבן. והאבן יכתת אותן שעליהם תפול. 19 ושרי
האבן. ומי שאין לו ימכור מלבושיו ויקנה סכין. 37
האבן הראשונה בה: 8 ופעם אחרת כורע כתב אחד בארץ.
האבן ומרטא אחות המת אמרה לו אדון כבר הוא מסריח.
האבן. וישאוש נשא עיניו לשמים ואמ׳ אב חנות אני
האבנים בני אברהם. 10 הגרזן מונח לשורש העץ. וכל
האבנים. הוא אותו ששומע דברת הש׳ ובשמחה מקבלה.
האבנים ידברו. 41 וכאשר קרב אל העיר ראה אותה
האגלוריאה ממלכות האל: Tit,9 קפיטולו ט׳ כפי שי׳
האדון מהקצירות שישלח קוצרים: Tit,10 קפיטולו ל״ב
האדון: 25 כי די לתלמיד שיהיה כמו עבד אל מלמדו
האדון לא זרעת אתה חטה טובה בשדך. אם כן מי עליו
האדון צוה שימכרו אותו ואשתו ובניו וכל מה שיהיה
האדון ראו זה היו מאד נבהלים. והלכו אל האדון
האדון וספרו לו כל אשר עשה לו 32 והאדון צוה
האדון שלח עבדיו לעובדים לקבל פירותיו. והיו יותר
האדון לאדוני שב לימיני עד אשר אני אעשה שית הדום
האדון ורצה שמוע חשבון מהם. 20 ובא אותו שקבל
האדון עבד טוב ונאמן כי על מעט ממון היית נאמן
האדון ואמ׳ לו עבד רשע ופחדן אחר שאתה יודע שאני
האדון. ישרות תעשו דרכי האדון. 4 היה זואן במדבר
האדון. 4 היה זואן במדבר טובל ודורש טבילת תשובה
האדון לאדוני שב לימיני עד אשר אני אשית אויבך
האדון בעבור שתבין הדרכים שיהיו מיושרים בדרך
האדון מלך ששיריאה 3 וכולם היו הולכים כל אחד
האדון. 4 ויושאף עלה מנזוריט גיליאה בגודיאה
האדון אלהיך תתפלל ואותו תעבוד: 9 אז עלה הוא
האדון השם׳ אלהיך. 13 ונשלם כל הנסיון. המנסה נסע
האדון ערב ויום נקם: 20 וכאשר סיים הספר חזרו
האדון אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל כחך
האדון ואמר לה מרטא מרטא חרוצה נמצאת ברוב
האדון על ביתו לתת לבני ביתו החטה הראויה לתת להם
האדון ואמ׳ לעבדו צא מהר בשוק העיר ובדרכיה וקרא
האדון לעבד לך בעיירות ובדרכים והכניסם בחזקה
האדון 2 וקראו ואמר לו מה זה שאני שומע עליך. תן
האדון המעשה רע הלבב כי בחכמה עשהו. כן בני זה
האדון רבינו צריך לו. 35 ונהגו אותו לישאוש.
האדון אמר לאדוני שב לימיני. זהו ביכולתי 43 עד
האדון אומר לך אנה הוא המקום שיאכל הפסח עם
האדון עושה. אבל אומר אני לכם היותכם אוהבי כי כל
האדון שמחו. 21 אז אמר להם פעם אחרת שלו׳ עמכם.

Jn 20,25 אז אמרו לו התלמידים האחרים אנחנו ראינו **האדון.** וטומאש אמר להם. אם אני רואה בידים תקיעת
Jn 21,7 7 אז אמר אותו תלמיד האהוב מיישוש לפירו **האדון** הוא. ושימון פירו כאשר שמע האדון הוא לבש
Jn 21,7 לפירו האדון הוא. ושימון פירו כאשר שמע **האדון** הוא לבש מלבושיו כי ערום היה. ונכנס בים. 8
Mc 7,28 הכלבים אוכלים פתי לחם הנופלים תחת שולחן **האדונים.** 29 ואמר ישאוש אליה בעד דבר זה תתרפא
Mt Prol,18 האיונגלישטש נראים בד׳ צורות: ואותם **האדם** חייב הבין מה שרומזות. מתיאו רומז צורת אדם.
Mt 5,15 ליטמן העיר המונחת אל ההר. 15 אין מדליק **האדם** את הנר בעבור הניחו תחת מכסה אבל להניחו על
Mt 7,13 בעד פתח הצר כי רחב הוא הדרך המוליך **האדם** לאבדון ורבים נכנסין בה. 14 והשער והדרך
Mt 8,32 משיח אמ׳ להם לכו. והשטנים יצאו מן **האדם** ונכנסו בחזירים. והחזירים הפילו עצמם לים
Mt 12,12 אחת בשבת לא יוציאנה. 12 מכמה יותר טוב **האדם** מהצאן. ובעד אהבה זו הגון הוא עשות בשבת
Mt 12,13 הוא עשות בשבת טוב. 13 ואז הוא אמר אל **האדם** שלח ידך ושלוחה. היתה לו חזורה בבריאות כמו
Mt 12,33 טוב ועץ רע עושה פרי רע. לכן בפרי מכיר **האדם** העץ 34 יחס שרפים איך תוכלו לאמר טוב שאתם
Mt 12,43 הוא יותר חכם משלמה: 43 וכשהשטן יוצא מן **האדם** הוא הולך במקומות קשים בקש מנוח ואין מוצא.
Mt 15,18 וזה שיוצא מהפה בא מהלב ואותו שהוא מלכלך **האדם:** 19 כי מהלב יוצאות מחשבות רעות רציחות
Mt 15,20 עדות שקר קללה. 20 אלו הדברים מטנפים **האדם** אין נטולות אין מטנפות אותו: 21 ונסע משם
Mt 16,26 היא אבודה. ואי זה חלוף טוב יכול עשות **האדם** בעד נפשו. 27 כן האל באספקלריות אביו עם
Mt 25,14 כי אינכן יודעות היום והשעה. 14 כן כמו **האדם** שהלך בדרך וקרא העבדים ומסר להם מזהבו. 15
Mt 26,72 72 ופעם אחרת כפר בשבועה שלא הכיר אותו **האדם.** 73 ואחר מעט נגשו לפירו אותן שעומדין שם.
Mt 26,74 ואז התחיל לכפור ולהשבע שאינו מכיר אותו **האדם.** ומיד התרנגול קרא. 75 ופירו זכר דבר ישאוש
Mt 27,19 בקתדרת הדין: אשתו שלחה לאמר לא תהיה דן **האדם** ההוא הצדיק כי דברים רבים אני ראיתי במראה
Mc 2,27 ונתן לחיילותיו. 27 ואמ׳ השבת עשוי בעבור **האדם** והאדם לא בעבור השבת. 28 ובעבור זה בן האלוה
Mc 7,15 באדם אינו יכול לטנפו. אבל מה שיוצא מלב **האדם** מלכלכו. 16 מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 17
Mc 7,18 אין אתם מבינים שאין שום דבר שיכנס בגוף **האדם** אינו יכול לטנפו. 19 כי אינו נכנס לגוף רק
Mc 7,23 כל אלו הרעות מתנועעות מהלב ואלו מטנפים **האדם:** 24 וקם ישאוש והלך לו בעברי טיר ושידוניאה
Lc 2,25 והנה אדם אחד היה בירושלם ששמו שמעון. זה **האדם** היה צדיק וירא ממתין הנחת ישראל ורוח הקדוש
Lc 4,4 לחם. 4 וישוש ענה כתו׳ הוא שאינו חי **האדם** על הלחם לבדו כי אם בכל הדבר שיוצא מפי
Lc 4,35 האלוה: 35 וישאוש לחשו אומ׳ שתוק וצא מן **האדם:** וכאשר גירש השד נכנס באמצע בית הכנסת יצא
Lc 6,5 רק הכהנים. 5 ואומ׳ לכם מה אדון הוא בן **האדם** ועוד מהשבת. 6 ונעשה היה עוד משבת אחת
Lc 6,22 ויגרשו שמכם כמו הרע. בעבור טעם בן **האדם** 23 ישמחו באותו היום ותנשאו. כי שכרכם מאד
Lc 7,34 ולא שתה מים ואמרתם שהוא משוטן 34 בא מן **האדם** אוכל ושותה ואתם אומרים הנה האדם מחריב.
Lc 7,34 בא מן האדם אוכל ושותה ואתם אומרים הנה **האדם** מחריב. ואויב העולמיים והחוטאים. 35 והצדקה
Lc 8,29 תצערני 29 כי בצואתו לרוח רעה שתצא מן **האדם** ההוא ומצערו. והיה נקשר בשלשלאות ברזל
Lc 9,22 צום לבל יגידו לשום אדם. 22 שחוייב שבן **האדם** יסבול דברים רבים ויקללוהו ישישים ושרי
Lc 9,44 שימו לבבכם אלה הדברים העתידים לבא. בן **האדם** יהיה נמסר בידי אדם. 45 ולא הבינו מלת השם.
Lc 9,56 להם אינכם יודעים מאי זה רוח אתם. 56 בן **האדם** לא בא לאבד הנפשות אלא להושיען. ונסעו משם
Lc 9,58 השועלים יש להם מערות והעופות קנים. ובן **האדם** אין לו מקום שיכוף ראשו: 59 וישו אמ׳ לאיש
Lc 11,24 עמי מפזר 24 כאשר הרוח בלתי נקי יוצא מן **האדם** הולך במקומות מחפש מנוח ואינו מוצא אותה [*]
Lc 11,26 באותו בית שהיו דרים שם. וסוף דבר. **האדם** ההוא יהיו יותר רעים מהראשונים. 27 וכאשר
Lc 11,30 כי כמו שיונה היה אות למלחים. כן יהיה בן **האדם** לזאת המשפחה ויענישם: 31 מלכת שבא מקצות
Lc 12,5 אלמדכם ממי תיראו. תיראו אותו שאחרי מות **האדם** יש לו כח לשולחו בגיהינם ולו האש אומר לכם
Lc 12,8 יותר מרבים שעברו: 8 ואני אומ׳ כי כל **האדם** שמודה בי לפני האנשים יקרהו מן השמים לפני
Lc 12,10 האל.9 [*] 10 וכל אדם שיאמר דבר כנגד בן **האדם** והוא נמחל לו. מי שיקלל רוח הקדש לא ימחלו
Lc 12,14 אחי שיחלוק איתי הירושה 14 וישאוש אמר אל **האדם** מי שמני שופט או חולק עליכם. 15 ואמ׳ להם
Lc 12,15 15 ואמ׳ להם השמרו מכל כילות כי חיי **האדם** אינה בהשפעת מה שהוא מחזיק. 16 ואמ׳ להם משל
Lc 14,4 לעשות רפואה בשבת 4 ושתקו. והוא ריפא **האדם** ועזבו. 5 וענה להם ואמר אי זה מכם אם שורו
Lc 17,22 יבואו ימים שתאוו לראות יום אחד מבן **האדם** ולא תראוהו 23 ויאמרו לכם הנו להלן הוא לא
Lc 17,24 שהשמש זורח תחת השמים ומזריח. כי יהיה בן **האדם** ביומו. 25 אכן ראשונה חוייב לו לסבול רוב
Lc 17,26 26 וכאשר נעשה בימי נח כן יהיה בימי בן **האדם** אוכלים ושותים לוקחים נשים ועושין
Lc 18,8 ולא יהיה לו חמלה מהם. 8 [*] אכן בן **האדם** בא תאמינו שימצא אמונה בארץ. 9 ואומרים מקצת
Lc 18,31 כל הדברים הכתובים בעד הנביאים שבן **האדם** 32 יהיה נמסר לעמים. ועליו יוציאו לעג.
Lc 19,10 הבית בעבור שזה בן אברהם 10 בא לבקש מן **האדם** להושיע מה שהיה אבוד. 11 וזה אמ׳ לאותן

Lc 21,27 כי כחות השמים ינועו. 27 אז יראו בן **האדם** שיבא בענן עם עב גדול ובגודל צלם דמותו. 28
Lc 21,36 כל אלה הדברים שעתידין לבא. עומד בן **האדם** 37 ביום מלמד במקדש. ובלילה יוצא משם עומד
Lc 22,22 יד המוסר אותי היא בשולחן. 22 ובאמת בן **האדם** כפי שהוא אפס הולך. אכן אוי לאותו אותו: 23
Lc 22,48 48 וישאוש אמר אליו בנשיקה תבגוד בן **האדם.** 49 וראו אותם שסביב היו מה שעתיד לבוא:
Lc 22,69 ולא תעזבוני. 69 בעבור זה יהיה בן **האדם** יושב לימין כח השם׳. 70 ואמרו כולם אם כן
Lc 23,4 אמר לשרי הכהנים ולחיילות. איני מוצא בזה **האדם** שום טעם שימות. 5 והם צועקים ואומרים הוא
Lc 23,6 כאן. 6 וכאשר פילאט שמע מגלליאה שאל אותו **האדם** אם הוא גלליב. 7 והכיר כי מיכולת אירודיש
Lc 23,14 והעם 14 ואמר להם. אתם נהגתם לי זה **האדם** שאמרתם שיגרש זה האדם. הנה אני שאלתי זה ולא
Lc 23,14 אתם נהגתם לי זה האדם שאמרתם שיגרש זה **האדם.** הנה אני שאלתי זה ולא מצאתי דבר ממה שאתם
Lc 24,7 בעוד שהיה בגלליאה. 7 אמר שחוייב שבן **האדם** יהיה נמסר בידי חטאים והיותו תלוי. ושיחזור
Jn 1,51 שתפתחו ומלאכי אלהים עולים ויורדים על בן **האדם:** Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי ש׳ יואן 1 וביום
Jn 3,13 מי שעלה שמים אם לא ירד מן השמים: בן **האדם** שהוא בשמים: 14 כמו שמשה נשא והגביה הנחש
Jn 3,14 נשא והגביה הנחש במדבר: כן חוייב שבן **האדם** יהיה נשא 15 בעבור שבני אדם המאמינים בו לא
Jn 6,27 שאובד רק העומד בחיים נצחיים. אותה שבן **האדם** יתן להם. כי האל אב סימן הוא. 28 אז אמרו לו
Jn 6,54 אמת אני אומר לכם אם לא תאכלו בשר בן **האדם.** ולא תשתו דמו לא יהיה לכם חיים. 55 ומי
Jn 6,63 אמונתם אמר מי מבהיל אתכם 63 אם תראו בן **האדם** עולה שם שהיה ראשונה: 64 הרוח הוא שמחיה
Jn 7,6 לא האמינו בו: 6 אז אמ׳ ישוש להם זמני **האדם** לא בא אבל עמכם כל שעה הוא מוכן. 7 העולם
Jn 8,28 28 אז אמ׳ ישוש להם כי תנש תנשאו בן **האדם** תכירו שאני הוא ודבר אני עושה מעצמי רק כמו
Jn 9,24 הבן כי בן שנים הוא: 24 אז שאלו פעם אחרת **האדם** שעמד בעורון. ואמרו לו תן שבח וחנות לשם׳.
Jn 12,34 עומד קיים ונצחי ואיך אתה אומר שבן **האדם** יהיה מורם מן הארץ מי הוא זה בן האדם. 35 אז
Jn 12,34 שבן האדם יהיה מורם מן הארץ מי הוא זה בן **האדם.** 35 אז אמר להם ישאוש עדין יש בכם נר להו
Jn 13,31 31 אז כשיצא אמר ישאוש עתה הוא זך בן **האדם** והאל זך [*] 32 [*] בו. והאל יזכך הוא
Jn 16,21 זוכרת הצער בעבור שמחה וגיל שיש לה. כי **האדם** נולד בעולם. 22 ואמת כן דאגתכם אבל אני אראה
Mc 9,2 כן שאין שום אדם יכול לעשות בהם על פני **האדמה** 3 ונראו משה ואליהו ומדברים עם ישו. 4 וענה
Lc 13,7 ואיני מוצא. לזה תעקרה כי היא אוכלת שבח **האדמה.** 8 והוא ענה לו אדון הנח התאנה שנה זו
Lc 21,35 פתאום עליכם. 35 וכן יצא על כל יושבי פני **האדמה.** 36 ועל זה הקיצו לעולם והתפללו לשם שתהיו
Lc 9,35 35 ובת קול יצאה משמים ואמרה זהו בני **האהוב** לי מאד והערב. ושמעו אותו. 36 וכאשר שמעו
Jn 20,3 הניחוהו. 3 אז יצא פירו ואותו תלמיד **האהוב.** ובאו לקבר ושניהם הלכו במרוצה. 4 רק
Jn 20,4 לקבר ושניהם הלכו במרוצה. 4 רק התלמיד **האהוב** הלך יותר מהרה ובא ראשון לקבר 5 וכרע פניו
Jn 20,8 בצד אחד מקופל 8 אז נכנס שם אותו תלמיד **האהוב** שבא ראשון לקבר וראהו ורץ. 9 כי עדיין לא
Jn 21,7 ולא יכלו למשוך. 7 אז אמר אותו תלמיד **האהוב** מיישוש לפירו האדון הוא. ושימון פירו כאשר
Jn 13,1 ששעתו באה שיש לו לעבור מעולם זה. האב **האוהב** אותם שהם שלו בעולם זה בקץ אהב אותם: 2
Mt 5,46 ועל הצדיקים והרשעים: 46 אם תאהבו **האוהבים** אתכם מה שכר יגיע אליכם. הלא זה בעצמו
Mt 6,5 לא תעשו כמעשה הרמאים שמראים עצמם כשבים. **האוהבים** התפללו בבתי כנסיותיהם ובצדי השוקים כדי
Mt Prol,2 בס״ד אתחיל דא שי׳ מתיאו כאשר דרש ראשונה **האוונגליאו** הוא רוצה להעתיק בעבור דרוש לנפילים.
Mt 13,28 עליו זרע קמשונים: 28 והוא אמר להם האיש **האויב** עשה דבר זה. והעבדים אמרו תחפוץ שנלך
Lc 10,19 על השרפים ועל העקרבים. ועל כל כחות **האויבים** ושום דבר לא יזככם. 20 אך אל תשמחו כי הם
Mt 8,20 אמר לו השועלים יש להם מערות. ועופות **האויר** יש להם קנים ובן אדם אין לו אנה יקוד ראשו:
Jn 6,56 אקימהו ביום היותר אחרון. 56 כי בשרי הוא **האוכל** האמתי: ודמי השתייה האמתי: 57 מי שאוכל
Mt 14,21 ממותרות י״ב דבלות מליאות. 21 ומספר **האוכלים** היו ה׳ אלפים אנשים לבד ונשים וטף. 22
Mt 15,38 שנשאר סלקו שבע דבלות מליאות. 38 והיו **האוכלים** כמו ד׳ אלפים אנשים לבד נשים וילדים. 39
Mc 6,22 כל הקרואים. וייטב מאד לאירודיש ולכל **האוכלים.** ואמר אירודיש המלך אל הנערה. שאלי מה
Mc 8,9 אחר סלקו ממותר ז׳ קופות מליאות. 9 והיו **האוכלים** סביב ארבעת אלף איש והניחם הלוך. 10 ותכף
Jn 12,2 לו לאכול. ומרטא משרת אותו. ולזרו אחד מן **האוכלים.** 3 אז מריאה לקחה ליטרא אחת נירדי
Mt 12,41 41 גבירי נינוה יקומו ליום הדין עם זאת **האומה** ויענישוה כי הם עשו תשובה בדרישה של יונה.
Mt 12,42 42 ומלכת שבא מקום ליום הדין עם זאת **האומה** ותעניש אותה. כי היא באה מראש העולם לשמוע
Mc 8,38 שיכירנו ויפרסם אותי. 38 ודברו בזאת **האומה** מנאפת חטאה בן הבתולה יכירהו לפני השם׳ האב
Lc 11,50 כל הנביאים מיום שנברא העולם עד עתה מזאת **האומה** 51 מדם הבל עד דם זכריה שנשפך במובח ובבית
Jn 19,24 עליה ממי תהיה בעבור שהכתיבה תהיה נשלמת **האומרת** חלקו מלבושי ביניהם ושמו גורלות במלבושי.
Mt Prol,3 רוצה להעתיק בעבור דרוש לנפילים. כתב זה **האונגילי** בלשון הקדש כמו זכרון שיניח אל אחיו. כן

Mc Prol,4 האל. וכהן היהודים ממשפחת לוי מבונן כתב **הארנגליאו** ממשפחת ישאוש משיח מדבר מהלב. בהתחלה
Mc Prol,22 וזה חוייב חפש ולהבין בסדר דבריו **הארנגליאו** ממוסרם בגוף ישאוש משיח. וכאשר תמצא
Mc 1,1 Tit,1 קפיטולו ראשון כפי שי׳ מרקו 1 זהו **הארנגליאו** מישאוש משיח בן האלוה 2 כמו כן שהוא
Lc 12,21 ואותם דברים שהכינות ממי יהיו. 21 כן הוא **הארצר** פירותיו בעולם הזה ואינו עשיר בשם: 22 ואמר
Mt 6,19 19 עוד אמ׳ ישואש משיח לתלמידיו לא תאספו **הארצרות** בתוך העמקים שמחריבים אותם חלדה ועש.
Lc 2,12 העולם שהוא משיח ואדון. 12 ויהיה לכם זאת **האות.** תמצאו הנער מעוטף בבגד ומונח באבוס. 13
Jn 2,11 היין הטוב עד עתה. 11 וישאוש עשה זה **האות** הראשון בבית גלליאה וגלה מעלתו ותלמידיו
Jn 4,54 שבנו חי והאמין בו כל ביתו. 54 זה היה **האות** השני שעשה ישאוש בבית גלליאה כשבא מגודיאה:
Jn 6,14 לאשר אכלו. 14 אז אותן האנשים כשראו **האות** שעשה אמרו זהו באמת נביא שבא בעולם. 15
Jn 2,23 בירושלם בפסח ביום החג יהודים רבים רואים **האותות** שעושה האמינו בשמו. 24 רק ישאוש אינו נותן
Jn 3,2 באת מן השמים. ושום אדם אין יכול לעשות **האותות** האלה אם לא האל יהיה עמו. 3 ענה ישאוש
Jn 6,2 2 והלכו אחריו עמים רבים כי ראו **האותות** שהוא עושה על אותן שהם חולים. 3 אז עלה
Jn 9,16 ואחרים אומרים איך יוכל איש חוטא לעשות **האותות** האלה: והיה מחלוקת גדולה ביניהם. 17 אז
Mt 26,51 סכינו והכה אחד מעבדי שרי הכהנים וכרת לו **האזן.** 52 ואז ישאוש אמ׳ אליו חזור הסכין במקומו
Mc 14,47 הוציא הסכין והכה עבד סגן הכהנים וחתך לו **האזן.** 48 וענה ישאוש ואמ׳ להם כמו אם הייתי גנב
Lc 22,50 מהם הכה עבד אחד משרי הכהנים וחתך לו **האזן** הימנית. 51 וענה ישאוש הניחו עד כאן. וכאשר
Mt 10,21 לא תדברו: אבל הקדש רוח ידבר בעדכם. 21 **האח** האחד ימסור האחר למיתה. והאב הבן. והבנים
Jn 11,2 משיח במשיחה וקנחה רגליו בשערות ראשה. **האח** שהוא לזריט היה חולה. 3 אז שלחו אחיותיו
Mt 10,21 תדברו: אבל הקדש רוח ידבר בעדכם. 21 האח **האחד** ימסור האחר למיתה. והאב הבן. והבנים יקומו
Mt 22,5 מוכן בואו לנישואין. 5 והם בזוהו. והלך **האחד** הלאה והאחד לסחורתו. 6 והאחרים לקחו העבדים
Mt 24,10 שמי. 10 ואז יהיו רבים נבוכים. ויקציפו **האחד** על האחר: 11 [*] 12 כי השנאה תהיה יתירה על
Mt 24,40 ביאת בן הבתולה. 40 אז יהיו שנים בשדה **האחד** יקח והשני יניח. 41 ושתי נשים יהיו בית
Mt 24,41 האחת יקח והאחרת יניח. ושתים במטה אחת. **האחד** ילקח והאחד יניח. 42 לכן הקיצו כי לא ידעתם
Mt 26,51 והשליכו הידים על ישאוש ותפשוהו. 51 והנה **האחד** מהם שהיה עם ישו שלח את ידו והוציא סכינו
Mc 11,12 יוצא בבאטניאה עם י״ב התלמידים 12 וביום **האחד** יצא מבטניאה והיה לו רעב גדול. 13 וכאשר
Mc 13,12 לא תדברו אבל הקדוש רוח בעדכם: 12 והאח **האחד** ימסור אחיו למיתה. והאם הבן והבנים יקומו
Mc 15,31 לזה עליוני הכוהנים אומרים מצחקים **האחד** עם האחר ועם הסופרים האחרים עשה נושעים
Lc 6,29 אותן שמכבדין לכם. 29 ואותו שיכך בלחי **האחד** הזמין לו האחרת. ואותו שיחפוץ לגזול מלבושך
Lc 7,41 ר׳ אמור. 41 שני אנשים חייבין לאיש אחד. **האחד** חייב לו עשרה פשיטין והאחר היה חייב לו אחד.
Lc 16,13 13 שום אדם אינינו..שני אדונים כי שינא **האחד** והאחד יאהב .. האחת יבזה. אינכם יכולים
Lc 17,34 יאבד אומ הלילה יהיו שנים במטה אחת. **האחד** יתפש והאחד יעזב: 35 [*] 36 ועונים ואמרים
Lc 18,10 הדבר 10 שני אנשים עלו במקדש להתפלל שם. **האחד** פרוש והאחד עולמיי. 11 והפרוש עומד על רגליו
Lc 23,33 הנקרא קלוארי שם תלו ישאוש והגנבים. **האחד** לצד ימין והאחד לשמאל. 34 וישו אמר אב מחול
Jn 3,18 בו כבר הוא נדון. כי אינו מאמין בעולם **האחד** לבד נולד בן האלוה: 19 וזהו עין לב נר בא
Jn 5,45 סכלים שתחשבו שאני הוא המלשין אתכם. האב **האחד** הוא המלשין. והוא משה שבו היא תקותכם. 46
Jn 8,9 שמעו זה. יצאו מאותו המקום כולם אחד אחר **האחד** ובתחלה השרים ונשאר ישאוש יחידי בין כך ובין
Jn 13,14 אני אדוניכם רוחץ רגליכם. ולכם יש לרחוץ **האחד** רגל חבירו 15 כי אני נתתיו לכם למשל. כאשר
Jn 18,16 16 ופירו עומד בדלת בחוץ. אז יצא התלמיד **האחד** שהיה בן בית להגמון ושנכנס עם ישאוש. ואמר
Jn 20,2 2 אז רצתה ובאה לשימון פירי ולאותו תלמיד **האחד** שאוהב מאד ישאוש ומריאה אמרה להם אדוני
Lc 14,12 או סעודת ערב אל תרצה לזמן אוהבך. ולא **האחים** ולא הקרובים. ולא השכנים עשירים. כי באולי
Jn 7,5 תעשה אלה הדברים תפרסם עצמך לעולם. 5 כי **האחים** עדיין לא האמינו בו: 6 אז אמ׳ ישוש להם
Mt 8,22 משיח אמר לו לך אתי והניח המת לקבור אל **האחר:** קפיטולו כ״ז כפי מתיאו 23 וכאשר ישואש עלה
Mt 10,21 הקדש רוח ידבר בעדכם. 21 האח האחד ימסור **האחר** למיתה. והאב הבן. והבנים יקומו נגד אביהם
Mt 12,26 לא תעמוד. 26 אם כן אם שד אחד מגרש **האחר** נחלקים הם ביניהם. א״כ איך ימשך מלכותם. 27
Mt 24,7 עדיין לא יהיה הקץ. 7 עם אחד יקום נגד **האחר.** ומלכות אחד נגד אחר. ויהיו מגפות ורעשות.
Mt 24,10 ואז יהיו רבים נבוכים. ויקציפו האחד על **האחר:** 11 [*] 12 כי השנאה תהיה יתירה על החמלה
Mt 26,71 יודע מה את אומרת. 71 וכאשר יצא מהפתח **האחר** שפחה אמרה לאותן שהם שם. וזה היה עם ישוש
Mc 15,31 עליוני הכוהנים אומרים מצחקים האחד עם **האחר** ועם הסופרים האחרים עשה נושעים ועצמו אינו
Lc 8,8 והקוצים יצאו עם הזרע וחנקהו. 8 וזרע **האחר** נפל בארץ טובה ועשה פרי כמאה כפלים. וזה
Lc 9,37 עד שהבן יקום חי אחרי מותו. 37 וביום **האחר** עם רב ירד מן ההר בא לקראתם 38 ובתוכם אדם

Jn 1,29 מעבר הירדן ששם יואן נטבל. 29 וביום **האחר** ראה יואן ישאוש שבא אליו ואמר הנה זה האל
Jn 6,22 היתה הספינה בארץ שדעתם ללכת 22 וביום **האחר** מעבר לים ראו שהאניה הקטנה האחרת לא היתה
Mt 12,45 האיש היו יותר רעים מבראשונה. ומעשיו **האחרונים** יותר רעים מהראשונים. כמו זה עתיד לבא
Mt 20,8 למורשהו קרא הפועלים ותנם שכרם. התחיל מן **האחרונים** עד הראשונים. 9 וכאשר באו אותם שהלכו
Mt 20,14 קח מה שהוא שלך ולך כי אני חפץ לתת לאלה **האחרונים** כמו לך. 15 איני יכול לעשות משלי
Mt 20,16 כאשר אני עושה טוב: 16 ובזאת המדה יהיו **האחרונים** ראשונים והראשונים אחרונים. רבים הם
Mt Prol,14 בעד הדרשתם. ובעבור זה היו האיונגלי **האחרים** הבל שלא היו מקובלים. כי השם אינינו רוצה
Mt 13,7 וכשהשמש חממם יבשו כי לא היה להם שורש. 7 **האחרים** נפלו בין הקוצים. גדלו הקוצים וחנקום. 8
Mt 13,8 נפלו בין הקוצים. גדלו הקוצים וחנקום. 8 **האחרים** נפלו בארץ טובה ועשו פרי רב בא׳ ק׳ בא׳ נ׳
Mt 24,49 באריכות לבא 49 ויתחיל להכות העבדים **האחרים** ויתחיל לאכול ולשתות עם השכורים. 50 יבא
Mc 14,31 מוכרח למות עמך לא אכפור בך וכן אמרו כל **האחרים.** 32 ובאו בשדה אחד ששמו גיטשמני ואמ׳
Mc 15,31 אומרים מצחקים האחד עם האחר ועם הסופרים **האחרים** עשה נושעים ועצמו אינו יכול להושיע. 32 אם
Lc 2,44 הכירוהו אביו ואמו. 44 וחושבים שיהיה עם **האחרים** שהולכים עמהם. וכן הלכו יום אחד וחפשוהו
Lc 10,1 י״א כפי לוקא 1 ואחר הראה ישאוש אל **האחרים** ששים ושלושה תלמידים ושלחם שנים שנים
Lc 13,2 אתם שאותם גלילבש הם חטאים יותר מגלילבש **האחרים** כי סבלו דברים אלו. 3 אומר לא רק אם לא
Lc 18,9 מקצת שבוטחים בעצמם כמו צדיקים ומבזים **האחרים.** זה הדבר 10 שני אנשים עלו במקדש להתפלל
Lc 18,11 אני עושה לך כי אני אינינו כמו האנשים **האחרים** גזלנים רעים ומנאפים: ועו׳ איני כמו זה
Lc 23,35 והשרים עמהם מלעיגים עליו. אומרים **האחרים** הושיע. יושיע עצמו אם הוא משיח נבחר
Lc 24,9 מגידות כל אלה הדברים לאותן י״א ולכל **האחרים.** 10 והיה שמריאה מקדלינא ומריאה יקובי
Jn 20,25 בא אליהם: 25 אז אמרו לו התלמידים **האחרים** אנחנו ראינו האדון. וטומאש אמר להם. אם
Mt 5,39 אם יכה אתכם אדם על הלחי אחת הגשנו לו **האחרת:** 40 ומי שיגזול לך החלוק בחזקה הנח לו
Mt 12,13 ידך ושלוחה. היתה לו חזורה בבריאות כמו **האחרת.** 14 ואז יצאו חוץ הפרושים ועשו עצה נגדיו
Lc 5,7 7 ועשו סימן אל החברים אשר באניה **האחרת** שיבואו. ובאו ומלאו כל האניות מדג. באופן
Lc 6,29 לכם. 29 ואותו שיכך בלחי האחד הזמין לו **האחרת.** ואותו שיחפוץ לגזול מלבושך לא תרצה למונעו
Jn 6,22 22 וביום האחר מעבר לים ראו שהאניה הקטנה **האחרת** לא היתה שם. ולא היה שם רק האחת. ושלא נכנס
Mt 24,41 יניח. 41 ושתי נשים יהיו בית הריחים **האחת** יקח והאחרת יניח. ושתים במטה אחת. האחד ילקח
Lc 16,13 אדונים כי שינא האחד והאחד יאהב .. **האחת** יבזה. אינכם יכולים לעבוד השם׳ וה.. 14
Jn 6,22 הקטנה האחרת לא היתה שם. ולא היה שם רק **האחת.** ושלא נכנס ישאוש באניה עם תלמידיו. אבל
Mt 26,13 13 אמיתות לכם אומ׳ אשר בכל מקום שאלו **האיוגליו** יהיו מוגדים בכל העולם יאמרו עשתה
Lc Prol,8 מזורז מהקדש רוח כתב ליונים נאמנים זה **האיוגליאו** וחבר זה ענייני האפושטולוש. [*] וכאשר
Mc 8,35 נושעת יאבדה. ואותו שיאבדה בעדי ובעד **האיונגילי** יושיענה. 36 ומה יועיל לאדם גם כי יהיה
Mt 24,14 עד הקץ ויעמוד אותו יהיה נושע. 14 ואז **האיונגיליאו** יהיה נדרש בכל העולם לעדות לכל
Mt Prol,5 שיניח אל אחיו. כן חוייב דרוש אמונת **האיונגלי** לקיים הכתיבות נגד המינין. ועם שֶׁרַבִּים
Mt Prol,7 הכתיבות נגד המינין. ועם שֶׁרַבִּים כתבו **האיונגלי** לבד ארבעה יש עדות אמת. כי הם הגידו
Mt Prol,11 האל היא בד׳ אופנים [*] שנושאה דרישת **האיונגלי.** ויחסו אנושי שיהיה מת מד׳ מיני מות
Mt Prol,13 הוכרח שנותו בעד הדרשתם. ובעבור זה היו **האיונגלי** האחרים הבל שלא היו מקובלים. כי השם
Mc Prol,9 מישאוש משיח בעד ההריון קדש רוח בהתחלת **האיונגליאו** בעבור שיקרא התחלת ההתבשרות מישאוש
Mc 10,29 ואם או בנים או נחלות בעד אהבתי או בעד **האיונגליאו** 30 הוא יקבל גמול מאה פעמים. ועו׳ בזה
Mc 14,9 אמת לכם אני אומ׳ בכל מקום שתהיה מוגד זה **האיונגליאו** יאמר אדם שהיא בזכרוני עשתה זה. 10
Lc Prol,6 מחבורת שי׳ פאב אותם שכבר היו כתובים בעד **האיונגליאו** בגודאה ובעד מתיב בלוברדיאה מזורז
Mt Prol,17 למעלה אמור יהיה מועבר בעבור כח שבועתם. **האיונגלישטש** נראים בד׳ צורות: ואותם האדם חייב
Mt 12,21 לא יכבה עד שיצאו למשפט החזק 21 ובשמו **האיים** יחילו. 22 ואז שלחו לו משוטן אחד עור ואלם
Lc 17,6 אם לכם אמונה כגרגיר חרדל ואתם תאמרו לזה **האילן** יכרת ויהיה מושלך בים ישמע אליכם. 7 מי מכם
Jn 15,5 אם אינה עומדת אם לא תעמדו בי. 5 אני הוא **האילן** ואתם הכפות שעומדות בי ואני בו. הוא הוא
Mc 11,8 בגדיהם בדרך ועמים אחרים כורתים ענפים מן **האילנות** ומגמגמין הדרך. 9 ואותן שהולכין לפניו
Lc 21,29 29 ואמר להם זאת הצורה ראו התאנה ושאר **האילנות** 30 כשעושים פירותיהם. אתם יודעים שהקץ
Lc 19,24 המדות. 24 ואמר לאותן שעומדין שם גזלו לו **האימנא** ותנוה לאותו שיש לו עשרה אימנש. 25 ואמרו
Lc 19,13 אִימֶנֶש. ואמ׳ אליהם עשו הוצאותיכם מאלו **האימנש** עד שאבוא. 14 והקציפוהו עירוניו כבר ושלחו
Mc Prol,11 התחלת ההתבשרות מישאוש משיח ואחר כתב **האינגליאו** מָתְחִיל מטבילת ישאוש משיח ולא דבר
Mt 10,2 המשוטנים ולמרק החולאים 2 ואלה הם שמות **האיפושטוליש:** הראשון הוא שימון פירי ואנדריב

Jn 1,9 [*] 8 [*] 9 הוא היה אמיתות נר והוא **האיר** כל אדם בעולם הזה. 10 עולם היה והעולם
Jn 2,7 ושלש מדות. 7 וישאוש אמר להם מלאו כל **האירידיש** מים וימלאום כל מה שיוכלו החזיק. 8
Mt 12,45 רעים ממנו ונכנסו שם ועמדו. ובסוף אותו **איש** היו יותר רעים מבראשונה. ומעשיו האחרונים
Mt 13,28 כן מי עליו זרע קמשונים: 28 והוא אמר להם **איש** האויב עשה דבר זה. והעבדים אמרו תחפוץ שנלך
Mt 19,10 10 אמרו התלמידים אליו א״כ הוא בין **איש** והאשה אין מחוייב שיקחה לאשה: 11 והוא אמר
Mt 26,18 הפסח. 18 וישאוש אמר לכו אל העיר. וזה **איש** שתמצאו אמרו לו הרב אומר שעתו קרוב. עמך
Mt 27,24 לפני העם ואמ׳ אני הוא שאיני יודע מדם זה **איש** הצדיק. השמרו לכם. 25 וכל הכלל ענו דמו יהיה
Mc 9,18 כמה זמן אהיה עמכם לא אשא אתכם נהגו **איש** 19 ושאוהו לפני. וכאשר ראהו תכף צערו
Mc 14,21 הבתולה יהיה נבגד. דבר טוב היה לו לאותו **איש** אם נולד לא היה: 22 וכאשר היו אוכלים לקח
Mc 14,71 התחיל לקלל ולישבע שאינו יודע מה הוא **איש** שאומרת. 72 ומיד התרנגול קרא פעם אחרת. ואחר
Mc 15,39 ראה שהוא היה מועבר בקול גדול אמר זה **איש** היה בן האל. 40 והיו שמה מקצת נשים שבאו
Lc 8,33 ההם. וכן עשה. 33 אז השדים יצאו יצאו מן **איש** ההוא. ונכנסו בפרים והפרים הלכו במהירות
Lc 8,35 יצאו לראות הדבר ההוא ובאו לישאוש ומצאו **איש** שהשד יצא ממנו יושב ברגלי משיח בריא ונרפא.
Lc 8,39 וספר כל הדברים האלה שעשה לך האל. ויסע **איש** והלך בכל העיר ודורש כל הדברים האלה שעשה לך
Lc 8,39 ודורש כל הדברים האלה שעשה לך האל. ויסע **איש** והלך בכל העיר ודורש כל הדברים שישאוש עשה
Lc 9,62 בכל נכסי ולא מביתי. 62 וישאוש אמ׳ אליו **איש** המשים ידו במחרישה ומביט אחריו אינו ראוי
Lc 12,42 לנו זה הדבר או לכל. 42 ואדונינו אמ׳ לכל **איש** הנאמן ועושה ההוצאה בחכמה אותו האיש משים
Lc 12,42 לכל האיש הנאמן ועושה ההוצאה בחכמה אותו **איש** משים האדון על ביתו לתת לבני ביתו החטה
Lc 13,14 ואמרו המם אשר בה ששת ימים הם בשבוע שבהן **איש** יכול לעשות מלאכתו ובאותן הימים יכול הרופא
Lc 14,30 הבנין כל הרואים ילעיגו לו. 30 ויאמרו **איש** הלזה התחיל לבנות ואין בידו כח להשלים. 31
Lc 23,47 אלה הדברים שנעשו הלל הש׳. ואמר באמת זה **איש** היה צדיק. 48 וכל העם שהיה שם היתה לו
Jn 5,15 לחטוא ולא יקרא לך דבר רע: 15 והלך אותו **איש** ואמ׳ ליהודים שישאוש רפאו. 16 והם אמרו
Jn 7,46 מעולם לא שמענו אדם שדבר דבריו כאשר **איש** ההוא דבר: 47 אז ענו להם הפרושים ובזה רמה
Jn 9,8 ראשונה כי דל היה. אומרים אינינו זה **איש** שהיה שואל על הפתחים ויושב ואוכל לאה: ויש
Jn 9,14 14 ואמרו שישאוש עשה טיט בשבת. ופתח עיני **איש** ההוא: 15 אז שאלו לו הפרושים באי זה צד חזר
Jn 9,16 וראיתי. 16 אז אמרו מקצת מהפרושים זה **איש** אינינו מהאל כי אינו שומר השבת. ואחרים
Jn 9,24 ואמרו לו תן שבח וחנות לשם׳. לא ידעת שזה **איש** חוטא. 25 אז אמר הוא איני יודע. אבל דבר זה
Jn 9,30 משה. ולא ידענו זה מאין הוא: 30 ענה אותו **איש** ואמר להם זהו דבר נפלא שאתם אומרים לא ידעתם
Jn 9,33 שאחד פתח עיני אדם שנולד עור 33 אם לא זה **איש.** ואם לא היה לו מהאל לא היה בידו לעשות דבר:
Jn 9,36 אמ׳ לו אתה מאמין בבן האל. 36 ענה אותו **איש** ואמר. אדון מי הוא שאאמין בו. 37 וישאוש אמ׳
Jn 10,5 מכירות הן קולו. 5 ואינן נמשכות אחר קול **איש** הנכרי. 6 זה המשל אמר ישאוש להם. רק הם לא
Jn 11,37 אהבו. 37 ומקצת מהם אמרו זה שפתח עיני **איש** שנולד עור לא יוכל לעשות שזה לא ימות. 38 אז
Jn 11,47 והפרושים נגד ישאוש. מה נעשה שזה **איש** עושה אותות רבים. 48 אם אנחנו מניחין אותו
Jn 18,17 השומרת הפתח לפירי ואתה אינך מעבדי זה **איש.** ופירו ענה ואמ׳ אינינו מהם. 18 והעבדים
Jn 18,29 להם בחוץ. ואמ׳ איזו עדות עשיתם נגד זה **איש.** 30 וענו ואמרו אם זה האיש לא היה רע במעשיו
Jn 18,30 עשיתם נגד זה האיש. 30 וענו ואמרו אם זה **איש** לא היה רע במעשיו לא היו מביאין אותו אליך:
Jn 19,5 קוצים ומלבוש ארגמן ואמ׳ ליהודים. הנה **איש.** 6 אז כשהיהודים ראו אותו ההגמונים והמשרתים
Mt 13,41 בקץ העולם. 41 בן האלוה ישלח מלאכיו. כל **האישקנדליזאטש** ממלכותו והרעים 42 ישים באש גהינם
Jn 21,17 יודע שאני אוהב אותך. וישאוש אמר אליו **האכיל** צאני. 18 אמת אומר אני לך כשהיית נער היית
Lc 14,17 וזימן אנשים רבים. 17 ושלח משרתו בשעת **האכילה** לקרוא לקרואים שיבואו שכבר הכל מוכן. 18
Mt Prol,10 אמונת השילוש בארבעה חלקי העולם. ודרך **האל** היא בד׳ אופנים [*] שנושאה דרישת האיונגלי.
Mt 1,22 מעונותיהם. 22 וכל זה היה עשוי למלאת דבר **האל.** אשר אמרו על ידי הנביא 23 הנה העלמה תהר
Mt 1,24 וכאשר קם יוסף מחלומו עשה כאשר צוהו מלאך **האל.** ויקח אשתו ולא ידעה עד שילדה הבן והוא קראו
Mt 2,15 15 ויעמוד שם עד מות אירודיש למלאת דבר **האל** שאמר על ידי הנביא אני קראתי לבני ממצרים. 16
Mt 4,6 הוא בן האלוה הפיל עצמך למטה כי כתוב הוא **האל** מצוה אל מלאכיו שיקבלוך בידיהם בעבור שלא תקח
Mt 5,34 לכם שלא ישבע אדם לשמים מפני שהוא כסא **האל.** 35 ולא בארץ מפני שהיא הדום רגליו. ולא
Mt 5,35 שהיא הדום רגליו. ולא בירושלם שהיא עיר **האל.** 36 ולא תשבע בראשך כי אין אתה יכול לעשות
Mt 6,8 דברים. 8 לכן לא תאבו להדמות להם. כי **האל** יודע מה שאתם צריכים טרם תשאלהו: 9 וזאת
Mt 6,14 רע אמן: 14 אם אתם תמחלו לאנשים חטאתיהם **האל** יכפר לכם שגגותיכם 15 ואם לא תמחלו האל לא
Mt 6,15 האל יכפר לכם שגגותיכם 15 ואם לא תמחלו **האל** לא יכפר אתכם: 16 וכאשר תצומו לא תהיו כמו

Mt 6,24 בך. 24 שום אדם אין יכול בטוב לעבוד [*] **האל** והעולם. 25 לכן אני אומר לכם לא תהיו מאד
Mt 6,30 ואם עשב השדה הנמצא היום ולמחר יהיה נשרף **האל** מאספו כ״ש יגונכם. למה [*] אתם מאמינים. 31
Mt 6,33 שאתם צריכים זה. 33 שאלו בתחלה מלכות **האל** ויותר ותהיה לכם כל זה. 34 א״כ אל תאנחו ליום
Mt 7,11 תדעו לתת דברים טובים לבניכם כמה וכמה **האל** שמימיי שיתן דברים טובים לשואליו 12 כל אשר
Mt 10,32 שיפרסמני לפני האנשים אני אבידתו לפני **האל** אבי שבשמים: 33 ואותו שיכירני לפני האנשים
Mt 10,33 שיכירני לפני האנשים אני אבידתו לפני **האל** אבי: קפיטולו ל״ד כפי מתיאו 34 עוד אמר ישאוש
Mt 12,4 כשנרעב הוא ואותם שהיו עמו 4 שנכנס בית **האל** ואכלו לחמי הקדש שאותן לחמים הוא ואותן שהיו
Mt 12,28 זה הם יהיו שופטיכם. 28 ואם אני ברוח **האל** מגרש השדים א״כ לא בא בכם המלכות שמימיי. 29
Mt 15,3 והוא ענה להם ואמר. ואתם למה עוברים מצות **האל** בעבור גזירותיכם. 4 אינו אומ׳ האל כבד אביך
Mt 15,4 מצות האל בעבור גזירותיכם. 4 אינו אומ׳ **האל** כבד אביך ואמך. ומי שיקלל אביו ואמו שימות. 5
Mt 16,22 לקחו פירו לצד אחד והתחיל לגערו. אומר **האל** לא יאבה אדון שיקרך. 23 וישוש הופך אומר
Mt 16,23 מאחרי שטן. אל תצערני כי אינך מבין דברי **האל** רק מהאנשים. 24 ואז ישאוש אמר לתלמידיו מי
Mt 16,27 חלוף טוב יכול עשות האדם בעד נפשו. 27 כן **האל** באספקלריות אביו עם המלאכים ואז ישיב לכל אחד
Mt 17,9 ואמ׳ לשום אדם אל תאמרו המראה עד שבן **האל** יחזור חי. 10 ושואלו לו תלמידיו אומרים מה זה
Mt 20,18 להם 18 ראו כי אנחנו עולים בירושלם ובן **האל** יהיה נמסר בידי שרי הכהנים וחכמי הדת
Mt 21,12 נזאריט מגליליאה. 12 ונכנס ישו במקדש **האל** וגרש כל אותן שקונים ומוכרין והפך שלחנות
Mt 22,16 אנחנו יודעים שאתהו איש נאמן ומלמד דרך **האל** באמת. ואינך פונה לשום אדם. כי אתה אין מביט
Mt 22,29 אתם טועים ואין אתם מבינים הכתיבות וכח **האל**. 30 בתחייה לא יהיה להם אשה ולא בעלים הן.
Mt 22,30 להם אשה ולא בעלים הן. ויהיו כמו מלאכי **האל** בשמים 31 ומתחיית המתים לא אתם קראתם מה שהאל
Mt 23,22 ממנו. 22 ומי שנשבע בשמים נשבע בקתדראת **האל** ובאותו שיושב עליה: 23 אוי לכם מאותתים
Mt 23,39 היום עוד עד תאמרו ברוך יהיה הבא בשם **האל:** Tit,24 קפיטולו נ׳ כפי מתיאו 1 אז יצא ישאוש
Mt 26,2 תדעו כי מכאן ועד ב׳ ימים יהיה פסח. ובן **האל** יהיה נבגד ותלוי: 3 אז נתקבצו כל גדולי
Mt 26,49 הוא וקחוהו. 49 ותכף נגש אל ישאוש. ואמ׳ **האל** יושיעך רבי ונשקו. 50 וישאוש אמ׳ לו אהוב למה
Mt 26,61 61 ואמרו זה אמר אני יכול להשמיד מקדש **האל** ואחר ג׳ ימים חדשו. 62 וקם שר הכהנים ואמ׳
Mt 26,64 לכם שעדיין תראו בן הבתולה יושב לימין צד **האל** ובא כענני שמים. 65 אז שר הכהנים קרע מלבושו
Mt 28,9 ובעוד שהולכות ישאוש יצא להן לדרך. אומ׳ **האל** יושיעכם. והן כרעו לרגליו והתפללוהו. 10
Mc Prol,2 ובן ש׳ פירו בעבור שכילה ותלמיד בדבר **האל.** וכהן היהודים ממשפחת לוי מבונן כתב
Mc 1,14 היה אסור. בא ישאוש בגליליאה ודורש דבר **האל.** 15 ואומ׳ העת בא ממלכות שמים עשו תשובה
Mc 1,15 בא ממלכות שמים עשו תשובה והאמינו דבר **האל.** 16 והולך ישו ואחרים בגליליאה. ראה שימון
Mc 2,7 כן זה קללה. כי מי יוכל לכפר עונות לבד **האל.** 8 ותכף הכיר מחשבותיהם בעד הקדוש רוח ואמ׳
Mc 2,12 והלך בפני כלם. באופן שכולם תמהו וברכו **האל** אומרים מעולם לא ראינו כזה הדבר. 13 ויצא משם
Mc 4,15 15 אותה שנפלה בדרך הם אותם ששומעין דברי **האל** ותכף בא השטן ומסלקה מלבם. 16 ואותה שנפלה
Mc 7,8 המוסרים ומצות לאנשים 8 ועוזבים מצות **האל** ותופשים מה שהוא נמסר מהאנשים ובא להם גביעים
Mc 8,39 עמי לא ימותו עד שיראו האגלוריאה ממלכות **האל:** Tit,9 קפיטולו ט׳ כפי שי׳ מארקו 1 מועברים
Mc 10,18 אתה אומר לי טוב ושום אדם אין טוב לבד **האל.** 19 אתה יודע מצות השם. לא תעשה ניאוף. לא
Mc 10,24 שאיש שיבטח מאד בעושרו יוכל ליכנס במלכות **האל.** 25 יותר דבר נקל הוא עבור גמל אחד בנקב המחט
Mc 10,33 אומ׳ 33 הנה אנחנו עולים בירושלם. ובן **האל** יהיה נמסר ביד גדולי הכהנים והסופרים והזקנים
Mc 12,25 בעלים. אבל יהיו כמו מלאכי השמים לפני **האל.** 26 ומהמתים שיקומו לא קראתם בספר משה כאשר
Mc 12,26 שיקומו לא קראתם בספר משה כאשר נראה לו **האל** בסנה אומר אני אלוהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
Mc 13,18 ולאותן המיניקות באותן הימים. 18 חלו פני **האל** שזה לא יבא בעת הקור. 19 כי באותו עת יהיה
Mc 14,62 להם אני הוא. ותראו בן האלוה לימין כח **האל** בא בעבי השמים. 63 והכהן הגדול קרע בגדיו
Mc 15,39 היה מועבר בקול גדול אמר זה האיש היה בן **האל.** 40 והיו שמה מקצת נשים שבאו מרחוק להביטו.
Lc 1,6 ושמה אלישבק. 6 והיו שניהם צדיקים לפני **האל.** עומדים במצות ובצדק השם׳ בזולת שום רבה. 7
Lc 1,15 כשיהיה נולד. 15 כי הוא יהיה גדול לפני **האל** ולא ישתה יין ושכר. קודם שיצא מבטן אמו יהיה
Lc 1,19 וענה המלאך ואמ׳ לו אני הוא שעומד לפני **האל** ושולחתי להגיד לך אלה הדברים 20 בעבור שלא
Lc 1,25 הרתה ונטמנת חמשה חדשים אומרת 25 זה עשה **האל** לי באותן הימים הביט בי בעבור שיסיר חרפתי
Lc 1,26 שיסיר חרפתי בין הנשים. 26 ובששה חדשים **האל** שלח המלאך גבריאל בעיר גליליאה ששמה נזורט 27
Lc 1,46 בך. 46 ומריאה אמרה נשמתי משבחת ומעלה **האל** 47 ורוחי שמח באל שהוא שלומי 48 כי הוא הביט
Lc 1,76 הדרכים שיהיו מיושרים בדרך שלום ובדרך **האל.** 77 ולתת רפואה שלימה לעמו למחילת עונותיהם
Lc 2,15 אומרים נַעֲבוֹר בבית לחם ונראה זה הדבר אשר **האל** עושה והראתיה לנו. 16 והלכו מהר ומצאו מריאה

Lc 2,28 דתו. 28 ושמעון לקחו בזרועותיו. ובירך **האל** ואמ׳ 29 אדון עתה אתה עזוב עבדך כפי דבריך
Lc 3,4 ישעיה הנביא. קול קורא במדבר פנו דרך **האל** עשו ישרות דרכיו. 5 כל הגאיות תתמלאו וכל
Lc 3,6 לדרכים ישרים. 6 ויראו כל בשר שלום **האל.** 7 אז אמ׳ לעמים שבאים בעבור יטבילם תולדות
Lc 3,38 שם היה יאנוש. שם היה שת. שם היה אדם. שם **האל.** Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי לוקא 1 וישאוש משיח
Lc 4,43 אמר חוייב לו להגיד לעיירות אחרות מלכות **האל** כי בעבור זה שולחתי. 44 והיה דורש בבתי
Lc 5,21 מי מדבר קללות מי יוכל להניח עונות לבד **האל** 22 וכאשר ישאוש הכיר מחשבותיהם ענה ואמ׳ להם
Lc 5,25 מטתו שבה שוכב והלך לביתו מהלל ומברך **האל.** 26 וכל אשר היו שם היו נבהלים והללו ושבחו
Lc 6,4 רעב והוא ואותן שהיו עמו 4 כשנכנס לבית **האל** ולקח לחם הפנים ואוכל ונותן למי שהוא עמו
Lc 6,12 ההם שישאוש עלה בהר אחד ומתפלל. ובתפלת **האל** היה ער. 13 וכאשר היה בקר קרא לתלמידיו ובחר
Lc 6,20 אומ׳ אשריכם של עניים שמהם מלכות **האל.** 21 אשריהם של רעבים כי יהיו שבעים: אשריהם
Lc 7,16 וכל העמים יראו יראה גדולה והללו וברכו **האל:** קפיטולו ח׳ כפי שן לוקא נביא גדול קם
Lc 8,28 בקול גדול ואומר מה לך ישאוש לבא אלי בן **האל** מאד עליון מבקש אני ממך שלא תצערני 29 כי
Lc 8,39 שוב לביתך וספר כל הדברים האלה שעשה לך **האל.** ויסע האיש והלך בכל העיר ודורש כל הדברים
Lc 8,39 בכל העיר ודורש כל הדברים האלה שעשה לך **האל.** ויסע האיש והלך בכל העיר ודורש כל הדברים
Lc 9,60 וישאוש אמ׳ לו אתה בא עמי ותגיד מלכות **האל.** 61 ואדם אחר אמר לו אדוק אני אלך אחריך רק
Lc 10,9 ורפאו החולים שיהיו שמה ותאמרו להם מלכות **האל** מתקרב לכם. 10 ואם תכנסו בעיר שלא יקבלו אתכם
Lc 10,11 אנחנו מסירים לתתו לכם. רק תדעו שמלכות **האל** מתקרב. 12 ואומ׳ אני לכם שבאותו יום לא יסבלו
Lc 11,20 זה הם יהיו שופטיכם: 20 אבל אני במאמר **האל** מגרש השדים. אמת שמלכות הש׳ בא. 21 כאשר החזק
Lc 11,49 ואתם חוצבים קבריהם. 49 ובעבור זה חכמת **האל** אמרה הנני שלח להם נביאים שלוחים ומהם ימיתו.
Lc 12,6 נמכרין במאה ערכין ואחד מהם לא נשכח לפני **האל.** 7 ושערכם כולם ספורין לפני אל תיראו כי אתם
Lc 12,8 האנשים יקרהו מן השמים לפני המלאכים לפני **האל.9** [*] 10 וכל אדם שיאמר דבר כנגד בן האדם
Lc 13,13 הידים עליה. ומיד עמדה בקומתה ושבחה **האל.** 14 וענו בבית הכנסת מלאים חימה: כאשר ישאוש
Lc 13,28 און ברוע לב. 28 ושם יהיה בכי והרעשת **האל.** כאשר תראו אברהם יצחק ויעקב וכל הנביאים
Lc 15,10 אני אומר לכם שמחה תהיה לפני המלאכים מן **האל** על חוטא אחד שעשה תשובה: 11 וישו אמר אדם אחד
Lc 16,15 אמ׳ אתם הם המצדיקים עצמם לפני האנשים רק **האל** יודע לבבכם. ומה שהוא גדול וגבבוה .. למלכים
Lc 16,15 שהוא גדול וגבבוה .. למלכים קטן הוא לפני **האל.** 16 והד.. עד יואן. ואחר מלכות האל הוא מוגד
Lc 16,16 לפני האל. 16 והד.. עד יואן. ואחר מלכות **האל** הוא מוגד וכל העושים חוזק בו. 17 אבל יותר
Lc 17,20 הושיעך 20 ושאל לפרושים מתי יבא מלכות **האל.** אינו בא בהעמדה 21 ולא יאמר הנו הוא או הלאה
Lc 17,21 יאמר הנו הוא או הלאה הוא כי הנה מלכות **האל** ראוי לבא לכם. 22 ואמ׳ לתלמידיו יבואו ימים
Lc 18,19 לו. למה אתה אומר אלי טוב ואין טוב לבד **האל.** 20 אתה יודע המצות. לא תקנא. לא תנאף. לא
Lc 19,37 לו כל העמים היורדים מן ההר לשמח ושבח **האל** בקול גדול על כל הנפלאות שראו. 38 אומרים
Lc 19,38 שראו. 38 אומרים ברוך הוא זה שבא בשם **האל.** שלם יהיה לשמים ועלוי למרומים. 39 ואותן
Lc 20,21 יגורת מפני אדם. רק אומ׳ האמת ומלמד דרך **האל.** 22 חייבים אנו לתת מס לשישר או לא. 23 והוא
Lc 20,37 ואותן מתים שיחיו. למדהו והראהו משה. כי **האל** אמ׳ לו בסנה אני אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
Lc 21,4 מכולכם. 4 כי כל אלו מהשפעתם שמו במתן **האל.** אבל זאת ממה שפיחתה ויש לה חסרון שמה כל
Jn 1,1 כפי ש׳ יואן 1 בהתחלה היה בן האלוה. ובן **האל** עם האל. ובן האל היה אלוה: 2 זה היה בתחלה
Jn 1,1 יואן 1 בהתחלה היה בן האלוה. ובן האל עם **האל.** ובן האל היה אלוה: 2 זה היה בתחלה עם האל 3
Jn 1,1 היה בן האלוה. ובן האל עם האל. ובן **האל** היה אלוה: 2 זה היה בתחלה עם האל 3 כל הדברים
Jn 1,2 ובן האל היה אלוה: 2 זה היה בתחלה עם **האל** 3 כל הדברים נעשים בעדו. וזולתו שום דבר אינו
Jn 1,6 וערפל וחשך לא היה להם יכולת עליה: 6 **האל** שלח אדם אחד שמו ג׳ואן 7 זה בא לעדות בעבור
Jn 1,12 אותן שקבלוהו נתן יכולת שיהיו נעשים בני **האל.** אותן שיאמינו בשמו 13 שאינן ילודי דם. זאת
Jn 1,13 בשר. ולא מרצון אדם אבל הם נולדים מרצון **האל.** 14 וכן האל נעשה בשר וישכון בכם. ואנו רואין
Jn 1,14 אדם אבל הם נולדים מרצון האל. 14 וכן **האל** נעשה בשר וישכון בכם. ואנו רואין אורו שאחד
Jn 1,18 בעד ישאוש משיח. 18 שום אדם לא ראה לעולם **האל.** הבן אחד לבד. ילוד שהוא בן האב. זהו אלוה
Jn 1,29 ראה יואן ישאוש שבא אליו ואמר הנה זה **האל** שמסיר העונות מן העולם. 30 אותו הוא שאמרתי
Jn 1,34 הקדש. 34 ואני ראיתיו עושה עדות שזהו בן **האל.** 35 וביום אחר פעם אחרת עמד יואן ושנים
Jn 3,2 אדם אין יכול לעשות האותות האלה אם לא **האל** יהיה עמו. 3 ענה ישאוש ואמ׳ לו אמת אני אומ׳
Jn 3,16 לא יאבדו אבל ישיגו חיים נצחיים. 16 כי **האל** אוהב כל. כמה העולם שבנו יחידו אחד לבדו
Jn 3,21 הנר בעבור שפעולותיו יהיו גלויות כי בשם **האל** נעשות. 22 אחר אלה הדברים בא ישאוש עם
Jn 4,10 10 ענה ישאוש ואמ׳ לה אם היית יודעת מתן **האל** ומי הוא השואל לשתות. את באולי תשאלי לו ויתן

Jn 4,24 ובאמת. כי האב שואל להם יתפללו 24 כאלו **האל** הוא רוח. ואותם שמתפללים לו חוייב שיתפללו לו
Jn 5,25 שעה ועתה היא שהמתים ישמעו קול המת בן **האל**. ואותן שישמעוהו יחיו. 26 כי כמו שהאב יש לו
Jn 5,28 שעה שבה כל אותן שהם בקברים ישמעו קול **האל:** 29 ויצאו אותם שעשו טוב בחיים ומי שעשה רע
Jn 5,42 אנשים. 42 רק מכיר אני אתכם שאין אהבת **האל** בכם. 43 אני בא בעולם אב מאבי. ואינכם מקבלים
Jn 6,27 בחיים נצחיים. אותה שבן האדם יתן להם. כי **האל** אב סימן הוא. 28 אז אמרו לו מה נעשה שנוכל
Jn 6,29 29 ענה ישאוש ואמ׳ להם. זאת היא פעולות **האל** שתאמינו במי שהוא שלח אותי. 30 אז אמרו לו אי
Jn 6,70 אנחנו מאמינים. והכרנו שאתה משיח בן **האל:** 71 וישאוש ענה להם. לא אני לכם שנים עשר
Jn 7,17 ששלחני. 17 אם שום אדם רוצה לעשות רצון **האל** יכיר המוסר אם הוא מהאל. או דברו מעצמו. 18
Jn 8,27 מדבר בעולם. 27 ולא הכירו מה אומר להם. **האל** הוא אביו: 28 אז אמ׳ ישוש להם כי תנש תנשאו
Jn 8,42 אל אחד ואב אחד: 42 אז אמר להם ישאוש אם **האל** הוא אביכם. אתם תאהבו אותו. כי אני באתי מאת
Jn 8,42 אביכם. אתם תאהבו אותו. כי אני באתי מאת **האל** ומהאל יצאתי. ולא באתי מעצמי. רק הוא שלחני.
Jn 8,47 לא תאמינוני. 47 מי שהוא מהאל. שומע דבר **האל.** ובעבור זה אינכם שומעים אותו. כי אינכם
Jn 9,3 ולא אביו ולא אמו. אבל זה לו בעבור שמעשה **האל** יהיה מגולה בעבורו: 4 לי חוייב לעשות פעולות
Jn 9,31 אינו שומע לחטאים. אבל אם אחד הוא אוהב **האל** ועושה רצונו אותו שומע. 32 מעולם לא שמע אדם
Jn 9,35 ומצאו. וכאשר מצאו אמ׳ לו אתה מאמין בבן **האל.** 36 ענה אותו האיש ואמר. אדון מי הוא שאאמין
Jn 11,4 אינו חולי מיתה רק עמו אלא בעבור שבן **האל** יתעלה בעד אותו חולי: 5 וישאוש אוהב מאד מרטא
Jn 11,40 לא אמרתי לך שאם תאמיני באמת תראי אור **האל.** 41 ואז הסירו האבן. וישאוש נשא עיניו לשמים
Jn 11,52 ולא לבד בעד העם. אבל בעבור יקבץ יחד בני **האל** הנפוצים: 53 אז באותו יום חשבו היהודים איך
Jn 12,38 נשלם. שאמר אדון מי האמין מה ששמענו. וכח **האל** שסופר 39 ובעבור זה לא היה בידם להאמין כי
Jn 12,41 הדברים אמ׳ ישעיה הנביא. כאשר ראה מעלת **האל** ודבר ממנו 42 אכן רבים מהשרים האמינו בו רק
Jn 12,43 הכנסת 43 כי יותר אהבו מעלת האנשים ממעלת **האל.** 44 וישוש צעק ואמ׳ מי שהאמין בי אינו מאמין
Jn 13,3 שיבגדהו 3 כי יודע היה שכל הדברים נתן **האל** בידו. מי מהאל יצא ואל **האל** ישוב. 4 קם
Jn 13,3 הדברים נתן האל בידו. מי מהאל יצא ואל **האל** ישוב. 4 קם מהסעודה ומניח מלבושיו ולקח סדין
Jn 19,3 בלבוש ארגמן 3 ובאים אליו ואומרים לו **האל** יושיעך מלך היהודים. ונותנים לו בצואר 4 אז
Jn 19,11 אם לא יהיה לך נתון מן השמים זהו מן **האל.** ובעבור זה מי שמסרני בידך חטא חטא גדול
Jn 20,31 נכתבים למען תאמינו שישאוש משיח הוא בן **האל.** ולמען שאתם תאמינום יהיה לכם חיים בעולם עם
Jn 21,19 19 ואז אמר רמז באיזו מיתה עתיד לזכך **האל.** וכאשר אמר זה אמר לפירו בא אחרי: 20 ופירו
Lc 4,3 ואמ׳ לו אם אתה בן אל חי אמור לאבנים **האלה** שישובו לחם. 4 וישוש ענה כתו׳ הוא שאינו חי
Lc 8,39 וישו אמ׳ לו 39 שוב לביתך וספר כל הדברים **האלה** שעשה לך האל. ויסע האיש והלך בכל העיר ודורש
Lc 8,39 ויסע האיש והלך בכל העיר ודורש כל הדברים **האלה** שעשה לך האל. ויסע האיש והלך בכל העיר ודורש
Lc 12,30 תשתו ואל תתנשאו למעלה. 30 כי כל הדברים **האלה** שואלים נבראי העולם. ואביכם יודע באמת כי
Lc 23,48 היתה לו ההשקפה ההיא. ובראותם כל הדברים **האלה** חזרו להכות חזותיהם. 49 וכל אותן שמכירין
Jn 3,2 השמים. ושום אדם אין יכול לעשות האותות **האלה** אם לא האל יהיה עמו. 3 ענה ישאוש ואמ׳ לו
Jn 6,1 קפיטולו ו׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר הדברים **האלה** הלך ישאוש מעבר לים גליליאה שהיא טיבריאדיש
Jn 9,16 אומרים איך יוכל איש חוטא לעשות האותות **האלה:** והיה מחלוקת גדולה ביניהם. 17 אז אמרו פעם
Mt Prol,25 צורת נשר. כי כתב דמות השבועות מענייני **האלהות** ישואש משיח שממנו הם מדברים. אדם היה. איש
Mt Prol,30 עגל גלחות. אריה מלכות. נשר שבועת עניין **האלהות.** Tit,1 קפיטולו ראשון כפי שי׳ מתיאו 1 זה
Mt 4,3 וא״ל אם אתה הוא בן האלוה תאמר לאבנים **האלו** שישובו לחם. 4 ויען ויאמר לו כתוב הוא אדם
Lc 8,15 להם לב וחריצות בעושרין ובתענוגי החיים **האלו** הם נחנקים ואין נושאין פרי בקיבול הצער
Jn 10,19 אחרת היתה מחלוקת בין היהודים על הדברים **האלו.** 20 ורבים מהם אומרים שטן לקחו ומדבר בשטות
Mt 4,3 רעב 3 בא אליו השטן וא״ל אם אתה הוא בן **האלוה** תאמר לאבנים האלו שישובו לחם. 4 ויען ויאמר
Mt 4,6 גובה בית המקדש 6 ואמ׳ לו אם אתה הוא בן **האלוה** הפיל עצמך למטה כי כתוב הוא האל מצוה אל
Mt 10,23 אומר לכם שלא תגמרו עיירות ישראל אשר בן **האלוה** יבא לתלמיד. 24 כי התלמיד אינו על הרב:
Mt 12,8 שום עת אתם לא תענישו השוגגים. 8 כי בן **האלוה** הוא אדון עדיין מהשבת. 9 וכאשר היה מועבר
Mt 13,41 ושורפן כן יהיה בקץ העולם. 41 בן **האלוה** ישלח מלאכיו. כל האישקנדליזאטש ממלכותו
Mt 14,33 באו והתפללוהו אומרים אמת אתה הוא בן **האלוה** 34 ותכף לקחו ארץ בגינטזאריט. 35 וכאשר
Mt 16,28 מקצת מאלו שהם פה לא ימותו עד שיראו בן **האלוה** בא במלכותו: Tit,17 קפיטולי מ״ג כפי מתיאו
Mt 17,12 הכירוהו. אבל עשו ממנו כל רצונם. כן בן **האלוה** יסבול המות בעבורם. 13 ואז השכילו תלמידיו
Mt 20,28 להיות ראשון יהיה עבדכם. 28 כל כך בן **האלוה** לא בא להיות נעבד: אבל בעבור עבוד ובעבור
Mt 24,27 ממזרח ונראה עד מערב כ״כ היה ביאת בן **האלוה.** 28 ובאי זה מקום שיהיה הגוף שם יאספו

Mt 24,30 השמים ינועו. 30 אז יראה אדם סימן בן **האלוה** בשמים. ואז יילילו כל שבטי הארץ. ויראו בן
Mt 24,44 עמדו מוכנים כי לא ידעתם השעה אותה שבן **האלוה** יהיה בא. 45 ומה תחשבו מעבד חכם ונאמן
Mt 25,31 ושם יסבול בכי והרעשת שיניים: 31 כאשר בן **האלוה** יבוא בצלם יקרו וכל המלאכים עמו אז ישב על
Mt 26,24 הוא יבגדני. 24 ואיש ההולך עמי יבגוד בן **האלוה.** כמו שהתנבא ממנו. אוי לו לאדם שבעבורו בן
Mt 26,45 ואמ׳ תשנו ותנוחו ראו כי השעה מתקרבת שבן **האלוה** יהיה נמסר בידי החטאים 46 קומו ונלכה. כי
Mt 27,43 באל שיצילהו אם ירצה כי הוא אומ׳ אני בן **האלוה.** 44 וכמדומה לדברים אלו מחירופין. היה אומ׳
Mt 27,54 וזה שנעשה יראו בחוזק אומרים באמת זהו בן **האלוה.** 55 והיו שם רבות בנות שעומדות מרחוק אותן
Mc 1,1 שי׳ מרקו 1 זהו האונגליאו מישאוש משיח בן **האלוה** 2 כמו כן שהוא כתוב בישעיה נביא אמר הנה
Mc 2,28 והאדם לא בעבור השבת. 28 ובעבור זה בן **האלוה** אדון מכל מה שהוא בעולם ומהשבת: Tit,3
Mc 3,12 אותו כרעו צועקים ואומרים 12 אתהו בן **האלוה** וישאוש גערם שלא יגלוהו. 13 וישו עלה בהר
Mc 5,7 בקול גבוה. מה לך עשות ישאוש ממני בן **האלוה** עליון אני משביעך באל חי שלא תצערני 8 ואמר
Mc 9,11 יבא בתחלה יציל כל העולם כמו שכתו׳ שבן **האלוה** יסבול נגישה למות מגונה 12 אכן אני אומ׳
Mc 9,30 ידעהו 30 ומלמד לתלמידיו ואומ׳ להם בן **האלוה** יהיה נבגד ונמסר ביד הרעים והם ימיתוהו.
Mc 10,45 שיחפוש היות ראשון יהיה משרתכם. 45 ובן **האלוה** יבא לכם. בעבור היות נעבד ובעבור נתון נפשו
Mc 13,26 השמים וכחות השמים ינועו. 26 אז יראו בן **האלוה** בא מן השמים בכח גדול ואורה: 27 ואז ישלח
Mc 14,21 מהשנים עשר שמשים היד עמי בקערה. 21 בן **האלוה** הולך כמו כן שהנבואה אומרת. אוי לו לאדם
Mc 14,62 62 וישאוש אמ׳ להם אני הוא. ותראו בן **האלוה** לימין כח האל בא בעבי השמים. 63 והכהן
Lc 4,9 גבוה מהמקדש ואמ׳ לו השטן אם אתה הוא בן **האלוה** תפיל עצמך וענה לו 10 כתו׳ הוא שמלאכיו
Lc 4,34 שבאת להשמידנו. אני יודע שאתה הוא בן **האלוה:** 35 וישאוש לחשו אומ׳ שתוק וצא מן האדם:
Lc 4,41 מרבים זועקים ואומרים אתה הוא משיח בן **האלוה.** וגוער אותם כי יודעים שהוא משיח 42 והבקר
Lc 22,70 כח השם׳. 70 ואמרו כולם אם כן אתה בן **האלוה.** וישאוש אמ׳ אתם אומרים שאני הוא. 71 והם
Jn 1,1 ראשון כפי ש׳ יואן 1 בהתחלה היה בן **האלוה.** ובן האל עם האל. ובן האל היה אלוה: 2 זה
Jn 1,49 49 ענה לו נתנאל ואמר ר׳ אתה הוא בן **האלוה.** אתה הוא מלך ישראל. 50 ענה ישאוש ואמר לו.
Jn 3,17 לא יאבד אבל יהיו לו חיים נצחיים: 17 כי **האלוה** לא שלח בנו בעולם בעבור שישפוט העולם. רק
Jn 3,18 כי אינו מאמין בעולם האחד לבד נולד בן **האלוה:** 19 וזהו עין לב נר בא לעולם ואוהבים
Lc 11,14 הרוח למי שישאלהו. 14 והיה מגרש השטן **האלם** דבר. והעמים תמהו. 15 ומקצת מהם אמרו
Mt 15,31 31 עד שהעם מתמיהים כשהיו רואים שמדברים **האלמים.** והפסחים לכת. והעורים ראות. ומהללים אלהי
Mc 7,37 כל מה שעשה ישאוש עשה היטב כי הוא עשה **האלמים** דבר והחרשים שמוע: Tit,8 קפיטולו ח׳ כפי
Lc 18,5 ואם שאיני ירא אלהים ואנשים. 5 אמנם כאשר **האלמנה** הזאת ימצאני אדריכיאה לקץ הבא תעשה לעג
Lc 21,3 קטן. 3 ואמר באמת אומר לכם אני שזאת האשה **האלמנה** ענייה שמה יותר מכולכם. 4 כי כל אלו
Mc 14,52 מאחת אלמשיאה לבנה ותפשוהו. 52 והוא עזב **האלמשיאה** וברח כולו ערום מהם: 53 ונהגו לישוש
Mc 3,31 30 כי הם אמרו משוטן הוא. 31 ובאה **האם** וקרוביו ועמדו בחוץ ורצו בו. 32 ורוב עמים
Mc 5,39 בבית אמ׳ למה אתם נבוכים ובוכים הנערה. **האם** מתה אבל היא ישינה 40 וכולם לעגו עליו.
Lc 12,53 והבן נגד האב. והאם נגד הבת. והבת נגד **האם.** חמות נגד כלה וכלה בחמותה. 54 ואומר לעמים
Jn 9,2 תלמידיו רבי מי הוא שחטא זה או הבן **האם** בעבור זה נולד עור: 3 ענה ישאוש לא זה חטא
Mt 27,22 בראבן. 22 ופילאט אמ׳ אז ומה אעשה מישו **האמור** משיח. 23 והכל אמרו יהי מונח בשתי וערב.
Jn 4,50 50 אמר אליו ישאוש לך בנך חי הוא. והאדם **האמין** לדבר שאמר לו ישו והלך לו. 51 וכאשר רצה
Jn 12,38 ישעיה הנביא יהיה נשלם. שאמר אדון מי **האמין** מה ששמענו. וכח האל שסופר 39 ובעבור זה לא
Mc 16,11 11 הם ששמעו שחזר חי שהיא ראתהו ולא **האמינו.** 12 ואחר זה הוא נראה לשני תלמידים
Mc 16,13 והם הלכו וספרוהו לאחרים תלמידיו והם לא **האמינו.** 14 ואחר יום א׳ שיושבין בשולחן כל אחד
Mc 16,14 להם להבחין מיאונם וקושי לבם כי אותם לא **האמינו** לאותם שראוהו שחזר חי 15 ואמר להם לכו בכל
Lc 24,11 דברים אלו כדברים בלתי מוסכמין להם. ולא **האמינו** אותם. 12 ופירו קם ורץ לפני הקבר וכורע
Jn 2,23 ביום החג יהודים רבים רואים האותות שעושה **האמינו** בשמו. 24 רק ישאוש אינו נותן האמנה מעצמו
Jn 4,39 ביגיע כפם. 39 רבים שמריטנאש מאותה עיר **האמינו** בו. על דברי האשה שהאמינו בו שעושה עדות
Jn 4,41 שם עמהם ועמד שני ימים. 41 ויותר עוד **האמינו** בו בעד דבריו. 42 ולאשה אומרים לא היינו
Jn 7,5 תפרסם עצמך לעולם. 5 כי האחים עדיין לא **האמינו** בו: 6 אז אמ׳ ישוש להם זמני האדם לא בא
Jn 8,30 עושה. 30 כל עת הוא מדבר אלה הדברים רבים **האמינו** בו: אז אמר ישאוש לאותם היהודים שהאמינו
Jn 9,18 עיניך. והוא אמ׳ שנביא הוא: 18 אז לא **האמינו** היהודים שהיתה לידתו בעורון. עד שקראו
Jn 10,38 אתם אומרים כזה. ואם לא חפצתם להאמין לי. **האמינו** המעשים בעבור שתכירו שהאב הוא בי ואני
Jn 10,42 כל הדברים שאמ׳ יואן מזה הם אמתיים ורבים **האמינו** בו. Tit,11 קפיטולו י״א כפי ש׳ יואן 1

Jn 11,45 שבאו עם מריאה וראו אותן הדברים שעשה **האמינו** בו. 46 ומקצת מהם הלכו לפרושים ואמרו להם
Jn 12,36 יודע לאן הוא הולך. 36 בעוד שיש לכם נר **האמינו** בנר בעבור שתהיו בני נר: אלה הדברים אמר
Jn 12,37 מהם. 37 וכאשר עשה כמה אותות לפניהם לא **האמינו** בו 38 בעבור שדברי ישעיה הנביא יהיה נשלם.
Jn 12,42 מעלת האל ודבר ממנו 42 אכן רבים מהשרים **האמינו** בו רק בעבור פחד הפרושים לא הודו בעבור
Jn 14,1 י״ד כפי ש׳ יואן 1 לא יהיה לבבכם נבהל **האמינו** באל ובי האמינו. 2 בבית אבי רוב דירות בו
Jn 14,1 1 לא יהיה לבבכם נבהל האמינו באל ובי **האמינו.** 2 בבית אבי רוב דירות בו אמת הייתי אומר
Jn 16,9 [..]מאת ומצדקה וממשפט 9 עון. כי לא **האמינו** בי 10 ומצדקה כי אני הולך אל האב. ומעתה
Mt 21,32 דרך משפט ולא האמנתם בו והחוטאים והזונות **האמינוהו:** 33 הן אחר דמיון אומר לכם אדם אחד היה
Mt 24,26 אדם לכם יאמר הוא בזאת המערה אל תחפצו **האמן.** 27 כי כל כך כמו שהברק שיוצא ממזרח ונראה
Jn 2,24 האמינו בשמו. 24 רק ישאוש אינו נותן **האמנה** מעצמו להם כי הוא מכיר כלם. 25 ולא נצטרך
Lc 1,20 להגיד לך אלה הדברים 20 בעבור שלא **האמנת** לדברי שיושלמו בעתן תהיה אלם ולא תוכל דבר
Jn 11,27 מאמינה את זה. 27 והיא אמרה אדון כן אני **האמנתי** שאתה הוא משיח בן אל חי שבא בזה העולם. 28
Mt 17,19 אנו לגרשו. 19 אמ׳ להם ישאוש בעבור מיעוט **האמנתכם.** אמת אומר לכם אני אשר אם לכם תהיה אמונה
Mt 13,58 58 ולא עשה שם הרבה נפלאות בעבור מיעוט **האמנתם:** Tit,14 קפיטולו מ׳ כפי מתיאו 1 באותו עת
Mt 21,32 השם. 32 כי זואן בא מראה דרך משפט ולא **האמנתם** בו והחוטאים והזונות האמינוהו: 33 הן אחר
Mc 6,6 שריפא בהשמת ידים עליהם 6 כי נפלא ממיעוט **האמנתם.** 7 והוא סובב הערים הקטנות דורש ומלמד.
Jn 5,38 ראיתם תמונתו. 38 ואין דברו בכם כי לא **האמנתם** שהוא שלחו. 39 חפצו הכתיבות שבהם אתם
Jn 6,36 36 אבל זה אמרתי לכם. כי ראיתוני ולא **האמנתם** בי. 37 כל מה שנתן לי האב יבוא לי. ואני
Mc 5,30 והרגישה כי נרפאה. 30 וישו שיודע בעצמו **האמת** כי ממנו יצאה נהפך לצד העם ואמ׳ מי נוגע
Mc 5,33 שבה היה עשוי ונברכה לפניו ואמרה אליו כל **האמת.** 34 והוא הבין ואמר לה בתי אמונתך הושיעך.
Lc 20,21 צדיקים. ולא יגורת מפני אדם. רק אומ׳ **האמת** ומלמד דרך האל. 22 חייבים אנו לתת מס לשישר
Jn 8,32 תעמדו בדברי באמת תהיו תלמידי 32 ותכירו **האמת.** ואמת תמלא משאלותיכם: 33 אז אמרו לו אנחנו
Jn 6,56 ביום היותר אחרון. 56 כי בשרי הוא האוכל **האמתי:** ודמי השתייה האמתי: 57 מי שאוכל בשרי
Jn 6,56 56 כי בשרי הוא האוכל האמתי: ודמי השתייה **האמתי:** 57 מי שאוכל בשרי ושותה דמי בי יעמוד ואני
Lc 5,3 אחת שהיתה משימון. ומבקש אותו שיסיע **האניה** משם מעט ויושב ומלמד לעם אשר באניה. 4
Lc 5,4 4 וכאשר סיים לדבר אמ׳ לשמעון. תוליך **האניה** בים. ופזרו הרשתות בו בְקַפְּטוּרָא. 5 ושימון
Lc 5,7 אשר באניה האחרת שיבואו. ובאו ומלאו כל **האניות** מדג. באופן שכמעט לא נטבעו. 8 ומאותו הדבר
Lc 5,11 זה תהיה שתקח האנשים. 11 וכאשר נהגו **האניות** בארץ עזבו כל ענייניהם. והלכו אחרי ישאוש
Mt 5,11 יהיה המלכות שמימיי 11 מאושרים תהיו כאשר **האנשים** יקללו אתכם וירדפו אתכם ויאמרו כל רע
Mt 6,2 בבתי כנסיותיהם ובדרכים כדי שיכבדום **האנשים:** אני אומ׳ לכם באמת שכבר קבלו תגמולם: 3
Mt 6,5 כנסיותיהם ובצדי השוקים כדי שיראו אותם **האנשים:** אני אומ׳ לכם באמת כבר קבלו שכרם. 6 רק
Mt 7,12 לשואליו 12 כל אשר שתחפצו שיעשו לכם **האנשים** תעשו להם זאת היא התורה והנביאות:
Mt 10,32 רבים. 32 לכן כל איש שיפרסמני לפני **האנשים** אני אבידתו לפני האל אבי שבשמים: 33 ואותו
Mt 10,33 האל אבי שבשמים: 33 ואותו שיכירני לפני **האנשים** אני אבידתו לפני האל אבי: קפיטולו ל״ד כפי
Mt 12,36 לכם כי כל מלה כבידה שידוברת תהיה בין **האנשים** יתן אדם טעם לאל ביום הדין. 37 בעבור
Mt 15,9 הם מכבדים אותם חנם רמאים מוסריכם ומצות **האנשים.** 10 וקורא אליו העם ואמ׳ שמעו והקשיבו 11
Mt 16,13 פִּילִיפִּי. ושאל לתלמידיו מה אומרים **האנשים** ממני. 14 והם אמרו מקצת אנשים אומרים שאתה
Mt 19,26 הושיענו. 26 ומביטם ישאוש אמ׳ להם בין **האנשים** הוא דבר כבד מהבין אבל לאל הוא דבר נקל.
Mt 21,25 25 טבילת זואן מאין היא מן השמים או מן **האנשים.** והם חשבו ביניהם אומרים. אם אנחנו נאמר
Mt 21,26 אין אנחנו מאמינים בו. 26 ואם נאמר מן **האנשים** יראים אנו העם כי כלם יראים מזואן כמו
Mt 22,16 פונה לשום אדם. כי אתה אין מביט גופות **האנשים.** 17 תאמר לנו מה נראה לך. חייבים אנו לתת
Mc 1,39 כנסיותיהם ובכל גליליאה מגרש השדים מן **האנשים:** 40 ובא אליו אדם אחד מצורע. ויקוד אליו.
Mc 11,30 הדברים. 30 טבילת ג׳ואן מן השמים או מן **האנשים** ענו אותי. 31 והם חשבו ביניהם. אם אנחנו
Mc 11,32 א״כ למה איניכם מאמינים. 32 ואם נאמר מן **האנשים.** יראים העם כי כלם מקיימים באמת שנביא הוא
Lc 4,36 שיש לו כח ומצוה הרוחות הרעים ויוצאים מן **האנשים.** 37 ושומעו היה מתפזר בכל מקום המלכות. 38
Lc 5,10 לשימון אל תפחד כי בעבור זה תהיה שתקח **האנשים.** 11 וכאשר נהגו האניות בארץ עזבו כל
Lc 9,49 רבי אנחנו ראינו אדם אחד מגרש השדים מן **האנשים** בשמך. ומחינו בידו כאשר שאינו הולך אחריך
Lc 11,46 אמר אוי לכם חכמי הדת למה אתם מעמיסין **האנשים** בעומסין שאין להם יכולת לשאת אתם לא חפצתם
Lc 12,8 8 ואני אומ׳ כי כל האדם שמודה בי לפני **האנשים** יקרהו מן השמים לפני המלאכים לפני האל.9
Lc 13,4 אותם. תחשבו שהם היו חייבים יותר על כל **האנשים** היושבים בירושלם. 5 אני אומר לכם שאם לא

Lc 16,15 15 וישאוש אמ׳ אתם הם המצדיקים עצמם לפני **האנשים** רק האל יודע לבבכם. ומה שהוא גדול וגבבוה
Lc 18,2 ירא אלהים ולא היה לו יראה ובושת מן **האנשים.** 3 ואלמנה אחת היתה בעיר ההיא ובאה אליו
Lc 18,11 חינות אני עושה לך כי אני איניני כמו **האנשים** האחרים גזלנים רעים ומנאפים: ועו׳ איני
Lc 19,11 להושיע מה שהיה אבוד. 11 וזה אמ׳ לאותן **האנשים** בעבור שיהיה נביא לירושלם וכי חשבו שמיד
Lc 21,26 לעמים. בעבור מהומות קול הים וגליו. 26 **האנשים** יהיו יבשים מיראה וחרדה שתבא על כל העולם.
Jn 1,4 שנעשה 4 כי היה חיים אותו החיים היה נר **האנשים.** 5 והנר היה מאיר בערפל. וערפל וחשך לא
Jn 3,19 19 וזהו עין לב נר בא לעולם ואוהבים **האנשים** ביותר חשך וערפל מנר. כי מעשיהם הם רעים.
Jn 6,10 העם. ואמונה רבה היתה באותו המקום וישבו **האנשים.** והיו במספר כמו חמשת אלפים. 11 אז לקח
Jn 6,14 מפירורין הנותרים לאשר אכלו. 14 אז אותן **האנשים** כשראו האות שעשה אמרו זהו באמת נביא שבא
Jn 7,22 היה ממשה רק מהאבות. ובשבת מוהלים אתם **האנשים:** 23 אם איש נכנס בברית מלח בשבת ואינו
Jn 12,43 ישליכום מבית הכנסת 43 כי יותר אהבו מעלת **האנשים** ממעלת האל. 44 וישוש צעק ואמ׳ מי שהאמין
Lc Prol,9 נאמנים זה האיוגליאו וחבר זה ענייני **האפושטולוש.** [*] וכאשר הוא בתול וחיה שמונים ושלש
Lc Prol,3 רופא מובהק ממלאכת הרפואה. והיה תלמיד **האפושטולוש.** ואחרי כן לא נפרד מחבורת שי׳ פאב אותם
Mc Prol,20 מביט אמונתו. הציל מה שאבד אשר לו הושב **האצבע.** וזה אחד הגמון אסכנדריאש וזה חוייב חפש
Mc 7,33 הוליכו לצד אחד מחוץ מקום המיושב ושם **האצבעות** באזן ורוקק נגע לשונו 34 ומביט לשמים
Mc 15,20 אותו. 20 וכאשר מאד הלעיגוהו הפשיטו לו **הארגמן** והלבישו לו מלבושיו ונהגוהו לתלותו. 21
Mt 9,15 †אותן† שהם עמו. אבל כשיצא העת שאדם יעלם **הארוס** אז יצומו: 16 אין אדם מכפיל בגד חדש במלבוש
Lc 5,34 ושותים. 34 להם אמ׳ יכולים אתם בין **הארוס** עשות שיצום בעוד שהארוס עמהם 35 אבל יבואו
Lc 5,35 בעוד שהארוס עמהם 35 אבל יבואו ימים כאשר **הארוס** יפרד מהם ואז יצומו באותן הימים. 36 ואומ׳
Jn 2,9 אותן שהביאו מים לארטישיקלי. וקראה **הארוס** 10 ואמרה לו כל איש מניח ראשונה היין הטוב.
Jn 3,29 אותו 29 שיש לו ארוסה וארוס אבל הוא אוהב **הארוס** שעומד ושומע אותו ומשמח בגיל בעבור קול
Jn 3,29 שעומד ושומע אותו ומשמח בגיל בעבור קול **הארוס** הזה הוא גיל שלם. 30 ואליו ראוי לתת הגדולה
Mc 9,43 של גיהנם בשתים 43 אל מקום שאין מתים **הארסים** והאש אינו נח. 44 ואם רגלך אישקנדליזט
Mc 9,45 מהכנס בשתים בגהינם 45 אל מקום שאין מתים **הארסים** והאש אינו נח ולא תפסק: 46 ואם עינך
Mt 5,4 הוא מלכות השם. 4 אשרי הנחים כי הם ינחלו **הארץ:** 5 אשרי הבוכים שאליהם תגיע נחמה: 6 אשרי
Mt 9,31 לשום אדם: 31 אבל הם יצאו וגלוהו בכל **הארץ:** 32 וכאשר היו מוצאים משם הם נהגו לו אדם
Mt 12,40 ימים ושלשה לילות. כן יהיה בן הבתולה בלב **הארץ** שלשה ימים ושלשה לילות. 41 גבירי נינוה
Mt 14,35 אנשי המקום ההוא הכירוהו שלחו אליו בכל **הארץ** ושלחו לו כל החולים 36 וחילו פניו אשר לבד
Mt 17,24 אליו ישוש. אמר מה לך דומה שימון מלכי **הארץ** ממי ראוי לקחת מס מביניהם. או מהנכרים. 25
Mt 18,19 אשר אם שנים מכם יהיו בהסכמה של שלום על **הארץ** שאבי שבשמים יתן לכם כל מה שתשאלו: 20 כי
Mt 23,9 כולכם אחים. 9 ואב לא תאבו קרוא על **הארץ.** כי אחד הוא אביכם שבשמים 10 לא תחפצו
Mt 23,15 15 אוי לכם מאותתים פרושים רמאים שתסובבו **הארץ** והים לתת בינה למקצת אנשים. וכאשר הבינותם
Mt 23,35 35 עד שיבא עליכם דם צדיקים שהוא נשפך על **הארץ.** מדם הבל צדיק עד דם זכריה בן ברכיה אותו
Mt 24,30 סימן בן האלוה בשמים. ואז יילילו כל שבטי **הארץ.** ויראו בן הבתולה בא בעבי השמים. ברב כח
Mt 24,31 הנבחרים מהאל מד׳ חלקי העולם מהשמים ועד **הארץ.** 32 תקחו משל מדמיון התאנה כאשר הזמורות
Mt 24,35 הדור לא ימות עד שכל זה יהיה נשלם. 35 **הארץ** והשמים יעברו אבל דברי לא יעברו. 36 ושום
Mt 27,54 עמו שומרים ישאוש. כאשר ראו התנועות. **הארץ** רועשת וזה שנעשה יראו בחוזק אומרים באמת זהו
Mc 4,8 ולא נתן פרי עולה וגדל. 8 ואחר נפל בטוב **הארץ** ונשא ואמ׳ ישאוש הא׳ ל׳ והא׳ ס׳ והא׳ ק׳. 9
Mc 4,20 ונשארים בלא פרי. 20 ואותה שנפלה על טוב **הארץ.** יחס אותם ששומעין ומשימין בפועל ועושים פרי
Mc 4,28 ומזריע והוא אינו יודע. 28 ויותר על זה **הארץ** מגדלה ראשונה בעשב ואחר בשבולים. ואחר
Mc 6,55 מהספינה תכף הכירו ישאוש 55 ומיהרו כל **הארץ** להביא החולים במטות כאשר שמעו שהוא שם 56
Mc 13,27 ואז ישלח מלאכיו ויקבץ נבחריו מד׳ כנפות **הארץ.** מן השמים ועד הארץ. 28 קחו המשל מהתאנה
Mc 13,27 נבחריו מד׳ כנפות הארץ. מן השמים ועד **הארץ.** 28 קחו המשל מהתאנה כשמתחלת לחיוט ולעשות
Mc 15,33 33 וסביב שעה ששית נעשה ערפליות בכל **הארץ** עד שעה תשיעית. 34 ובשעה תשיעית זעק ישאוש
Lc 4,14 משיח בכח הרוח גלליאה ושומעו יוצא בכל **הארץ** 15 והוא מלמד בבתי כנסיותיהם ונתעלה בעד
Lc 6,49 משימם לפועל דומה הוא לאדם בונה בית על **הארץ** בלא יסוד. ואותו המים מנחל בא והכתו ומיד
Lc 11,31 לזאת המשפחה ויענישם: 31 מלכת שבא מקצות **הארץ** לשמוע חכמת שלמה. והנה יש בכאן גדול משלמה:
Lc 21,23 באותן הימים כי יהיה דוחק גדול על **הארץ.** והעם יבא 24 עד המכהו ובפי הסכין. ומובאים
Lc 23,44 44 והיתה כמעט שעה ששית וערפל היה בכל **הארץ** עד שעה תשיעית. 45 והשמש חשך ומכסה המקדש
Jn 12,32 שר העולם בחוץ. 32 ואני אהיה נשא מן **הארץ.** כל הדברים אמשוך לעצמי 33 וזה אומר דרך רמז

Jn 12,34 ואיך אתה אומר שבן האדם יהיה מורם מן **הארץ** מי הוא זה בן האדם. 35 אז אמר להם ישאוש
Jn 17,4 ששלחת ישאוש משיח. 4 אני הודעתיך על **הארץ** המלאכה השלמתי שנתת לי לעשות. 5 ועתה את אב
Jn 21,8 התלמידים באו מספנים כי לא היו רחוק מן **הארץ** כמו מאתים זרועות. 9 אז כשירדו לארץ ראו אש
Mt 13,50 ויפרידו הרעים מהטובים 50 וישימום בדרך **האש** ושם יהיה בכי והרעשת שינים. 51 שמעתם כל אלה
Mc 14,54 עד היכל אחד מהכהן הגדול. והיה יושב לפני **האש** עם המשרתים ומתחמם. 55 והכהן הגדול וכל העצה
Lc 12,5 מות האדם יש לו כח לשולחו בגיהינם ולו **האש** אומר לכם אותו תיראו: 6 חמשה לחם שהם שלו
Lc 22,55 ופירו הולך אחריו מרחוק. 55 וכאשר הדליקו **האש** באמצעם והם עומדים סביב האש. פירו היה יושב
Lc 22,55 וכאשר הדליקו האש באמצעם והם עומדים סביב **האש.** פירו היה יושב באמצעם. 56 וכאשר שפחה אחת
Jn 18,18 מהם. 18 והעבדים והמשרתים עומדים לפני **האש** כי קור נעשה בעת ההיא ומתחממים בו. פירו עומד
Mt 13,33 אמ׳ להם המלכות שממיי דומה לשאור שלוקחת **האשה** ומטמינו ומערבו בשלשת מדות קמח עד שהכל
Mt 26,10 וישאוש שהכירו אמ׳ להם למה חרה לכם מזאת **האשה** כי היא פעלה פעולה טובה אתי. 11 כי יהיה לכם
Mc 10,12 אשתו ולוקח אחרת. עושה ניאוף. 12 ואם **האשה** עוזבת בעלה מנאפת: 13 והעמים שלחו לו דורון
Lc 7,12 היה לה עוד. ורב עם מן העיר הולכים עם **האשה** ההיא. 13 וכאשר ראתה ישאוש היה נע בחסד
Lc 7,39 אם זה הוא נביא באמת יודע יהיה שהיא היא **האשה** שנוגעת אותו חטאה היא. 40 וענה ישאוש ואמ׳
Lc 7,44 ישאוש ואמר יושר שפטת. 44 וישאוש נהפך אל **האשה** ואמ׳ לשימון. רואה אתה זאת האשה. אני נכנסתי
Lc 7,44 נהפך אל האשה ואמ׳ לשימון. רואה אתה זאת **האשה.** אני נכנסתי בביתך. ואתה לא נתת לי מים
Lc 7,48 מי הוא זה שמוחל עונות. 48 וישאוש אמר אל **האשה** [*] 49 [*] 50 [*] אמונתך הושיעך לכי לשלום.
Lc 13,14 הכנסת מלאים חימה: כאשר ישאוש ריפא אותה **האשה** בשבת ואמרו המם אשר בה ששת ימים הם בשבוע
Lc 20,28 אם ימות בלא בנים שאחיו יכול ליקח אותה **האשה** לו לאשה להקים זרע לאחיו. 29 ויקרה שיהיו
Lc 21,3 מערך קטן. 3 ואמר באמת אומר לכם אני שזאת **האשה** האלמנה ענייה שמה יותר מכולכם. 4 כי כל אלו
Jn 4,9 בעיר לקנות דבר מאכל. 9 אז אמרה לו אותה **האשה** שמריטנא. אתה שיהודי אתה שאלת ממני ליתן לך
Jn 4,11 תשאלי לו ויתן לך מים חיים. 11 ענתה **האשה** אליו הבור הוא עמוק ואין לך מה שתוכל לשאוב
Jn 4,17 אמ׳ לה לכי וקראי אישך ושובי פה. 17 ענתה **האשה** ואמרה לו אין לי בעל. וישאוש אמ׳ לה אמת את
Jn 4,27 באו תלמידיו. ותמהו כשמצאוהו מדבר עם **האשה.** אכן אחד מהם לא אמר לו מה אמר לו מה אתה
Jn 4,28 אתה שואל ומה אתה מדבר עמה: 28 אז עזבה **האשה** הבית שלה והלכה לעיר ואמרה לאנשים 29 בואו
Jn 4,39 שמריטנאש מאותה עיר האמינו בו. על דברי **האשה** שהאמינו בו שעושה עדות לו שכל הדברים שעשתה
Jn 8,4 אשה אחת שתפשוה בניאוף: 4 ואמרו לו זאת **האשה** נתפשה בניאוף. 5 ודת משה צותה לנו שתהיה
Jn 8,10 בין כך ובין כך: 10 וישאוש קם ואמ׳ אל **האשה** אנה הם המעידים עליך אדם לא העניש אותך. 11
Jn 16,21 אתם תדאגו. רק דאגתכם תחזור לששון: 21 **האשה** היולדת דואגת כי שעתה בא. וכשילדה כבר אינה
Jn 20,13 ששם הונח גוף ישאוש משיח 13 ואמרו לאותה **האשה** למה את בוכה. והוא אמרה כי נטלו אדוני מזה
Mt 18,7 לעולם מפני האשקנדליזט. צריך הוא שיבואו **האשקנדליזט.** אכן רע הוא אותו שאשקנדליזט אחד 8 אם
Mt 18,7 ונטבע בעומק הים. 7 אוי לעולם מפני **האשקנדליזט.** צריך הוא שיבואו האשקנדלזט. אכן רע
Jn 4,12 מה שתוכל לשאוב ואיך תתן לי מים חיים: 12 **האתה** גדול מיעקב אבינו שנתן לנו זה הבור. והוא
Jn 8,53 ישמור דבריך לא יקרה לו מות נצחית. 53 **האתה** גדול מאברהם אבינו שמת והנביאים שמתו. מי
Mt 21,5 אמרו לבני ישראל הנה מלכך בא שפל יושב על **האתון** ועיר בן שלה. 6 הלכו התלמידים ועשו כמו
Mt 21,7 התלמידים ועשו כמו שצום ישאוש. 7 והביאו **האתון** והעיר והניחו [*] 8 [*] מלבושיהם בדרך.
Mt 12,32 רוח לא יהי לו כפרה בזה העולם ובעולם **הבא.** 33 כל עץ טוב עושה פרי טוב ועץ רע עושה פרי
Mt 23,39 שלא תראוני היום עוד עד תאמרו ברוך יהיה **הבא** בשם האל: Tit,24 קפיטולו נ׳ כפי מתיאו 1 אז
Mt 27,62 ומריא אחרת יושבת נגד הקבר. 62 והיום **הבא** אחר הפסח באו שרי הפרושים והכהנים לפילאט 63
Mc 10,30 או אחיות או בנים ושדות עם צרות ובעולם **הבא** חיים נצחיים. 31 ורבים ראשונים יהיו אחרונים.
Lc 9,41 כמה מן הזמן עמדתי עמכם ונתתי לכם לאכול **הבא** נא בנך אלי 42 וכאשר קרב הנער לישאוש השטן
Lc 13,33 אהיה תם ואפס. 33 רק חוייב לו למחרת ליום **הבא** אחריו ללכת כי אין ראוי שנביא יראה חוץ
Lc 13,35 אומר שזה לא יהיה עד שאבוא ותאמרו ברוך **הבא** בשם הש׳: Tit,14 קפיטולו ט״ו כפי לוקא: 1
Lc 18,5 כאשר האלמנה הזאת ימצאני אדריכיאה לקץ **הבא** תעשה לעג ממני. 6 ואדונינו אמר ראו מה אמר
Lc 18,30 יותר ויותר ממה שהניח בזמן זה. ובעולם **הבא** חיים נצחיים. 31 וישאוש לקח שנים עשר תלמידיו
Lc 13,10 תעשה פרי מוטב ואם לאו אכריתנה: 10 ובשבת **הבאה** היה בבית הכנסת שלהם בשב בשבתות. 11 והנה
Mt 7,15 המוצאים אותה: 15 השמרו לכם מנביאי שקר **הבאים** בלבוש רחלות ובתוכם הם זאבים וטורפים. 16
Jn 7,45 להגמונים ופרושים. ואמרו להם למה לא **הבאתם** אותו. 46 ענו השלוחים ואמרו מעולם לא שמענו
Mc 2,21 בגד חדש במלבושו הישן. בדרך אחרת במלבוש **הבגד** שובר הישן. ויותר גדול קרע נעשה. 22 ואין
Lc 24,12 12 ופירו קם ורץ לפני הקבר וכורע ראה **הבגדים** לבד והלך לו נפלא בעצמו ממה שנעשה. 13

Lc 2,17 באבוס הבהמות. 17 והנה הם הכירו באבוס **הבה** שאמרו להם מאותו נער. 18 וכל אותן ששמעו תמהו
Mt 7,6 לתלמידיו. לא תדברו בכתיבות הקדושות לפני **הבהמות** ממאנות ולא תביאו הדברים היקרים לפני
Mc Prol,15 ראשונה מהאלהות המדבר כאשר השטן נסהו עם **הבהמות** והמלאכים שרתוהו. וכתב הכל בקצור בעבורנו
Mc 1,13 יום ומ׳ לילה והשטן מנסהו ושם עומד בין **הבהמות** והמלאכים משרתים אותו. 14 ואחר שג׳ואן היה
Lc 2,7 ראשון נולד. וקפלו בבגדים והניחו באבוס **הבהמות** כי לא היו מקום אחר תוכל להניחו כאותו
Lc 2,16 מהר ומצאו מריאה ויושף והנער מונח באבוס **הבהמות.** 17 והנה הם הכירו באבוס הבה שאמרו להם
Mt 5,5 4 אשרי הנחים כי הם ינחלו הארץ: 5 אשרי **הבוכים** שאליהם תגיע נחמה: 6 אשרי רעבי וצמאי צדק
Mc 12,10 10 ולא קראתם זאת הכתיבה האבן שמאסו **הבונים** תהיה מאוסה בעד הבונים אותה היתה מונחת
Mc 12,10 הכתיבה האבן שמאסו הבונים תהיה מאוסה בעד **הבונים** אותה היתה מונחת לפינה. 11 וזה נעשה בעד
Lc 20,17 [*] א״כ מה רוצה לומ׳ זה שכתו׳ אבן מאסו **הבונים** הוא היתה מונחת בראש המלאך. 18 כל איש
Jn 4,11 לו ויתן לך מים חיים. 11 ענתה האשה אליו **הבור** הוא עמוק ואין לך מה שתוכל לשאוב ואיך תתן
Jn 4,12 12 האתה גדול מיעקב אבינו שנתן לנו זה **הבור.** והוא שתה מן הבור הזה ובניו ומקנהו. 13 ענה
Jn 4,12 אבינו שנתן לנו זה הבור. והוא שתה מן **הבור** הזה ובניו ומקנהו. 13 ענה ישאוש ואמר לה מי
Mt 25,25 זרעת ומלקט מה שלא פזרת 25 ופחדתי וטמנתי **הבזנטש** בארץ: עתה תקבל ממונך: 26 ענה האדון ואמ׳
Mt 19,20 אמך. ואהוב את רעך כמוך. 20 ואמ׳ אליו **הבחור** כל זה בטוב שמרתי מה אני חסר עוד. 21 אמ׳
Mt 19,22 לך אוצר בשמים: ובא ותמשך אחרי. 22 וכאשר **הבחור** שמע זה היה נעצב. כי היה אדם שהיו לו נחלות
Lc 11,27 אחת מסיעתו בקול רם אומרת לו: מאושר הוא **הבטן** שעמדת בה. והשדים שינקת 28 והוא אמר אמת
Jn 19,13 שיסר: 13 אז כאשר פילאט שמע אלה הדברים **הביא** ישו בחוץ וישב בקתרדא אחת מקום שנקרא
Lc 4,40 השמש כל אותן שהיו שם חולים מחלופי חליים **הביאו** לו. הוא משים עליהם ידיו ומרפאם. 41 ושדים
Lc 19,27 אכן אותם אויבים שאין חפצים שאמלוך עליהם **הביאו** פה והמיתום לפני: 28 ואלו הדברים נאמרים
Jn 8,3 ויושב ומלמד להם. 3 והסופרים והפרושים **הביאו** לו אשה אחת שתפשוה בניאוף: 4 ואמרו לו זאת
Jn 8,59 שאני קודם שאברהם היה אני הייתי: 59 אז **הביאו** אבנים להשליכם עליו. וישאוש נחבא ויצא מן
Lc 18,40 40 וישאוש עמד וצוה שיביאו לו העור וכאשר **הביאוהו** אליו שאלו 41 מה אתה חפץ שאעשה לך והוא
Lc 1,25 אומרת 25 זה עשה האל לי באותן הימים **הביט** בי בעבור שיסיר חרפתי בין הנשים. 26 ובששה
Lc 1,48 47 ורוחי שמח באל שהוא שלומי 48 כי הוא **הביט** שפלות שפחתו. ובעבור זה כל הבריות יאמרו
Lc 6,10 בשבת. או הנפש הושיע או אבוד. 10 וכאשר **הביט** כולם אמ׳ לאיש שלח ידך. והאיש שלח ידו. ומיד
Lc 19,5 לעבור 5 וכאשר ישאוש בא אל המקום זאקיב **הביט** וראה ישוש משיח ואמר לו זאקיב רד מהר וחושה
Mt 6,26 מה תלבשו. ולא יתרה הנפש [*] מהמלבוש. 26 **הביטו** עופות השמים אינם זורעים ולא קוצרים. ולא
Mt 6,28 מדה אחת. 28 ומהמלבושים למה אתם נאנחים. **הביטו** חבצלות ועשבי השדות היאך גדלים והנם לא
Mc 9,7 מהעב שאמרנו זהו בני יקר ושמעוהו. 7 ותכף **הביטו** סביבותיהם ולא ראו דבר לבד ישאוש. 8 וכאשר
Mc 10,21 כל זה קיימתי מנעורי עד עתה. 21 וישאוש **הביטו** וייטב לו ויאמר אליו דבר אחד חסר לך. מכור
Mc 13,5 ליפסד. 5 ועונה ישאוש התחיל לאמר ראו **הביטו** שאיש אחד לא יונה אתכם 6 כי רבים יבאו
Jn 13,22 אני לכם שאחד מכם יבגדני. 22 אז התלמידים **הביטו** זה לזה ומספקו ממי הוא אומר: 23 אז אחד
Mc 6,38 38 ואמ׳ להם ישאוש כמה לחמים יש לכם **הביטוהו** וכאשר הביטוהו אמרו יש לנו חמשה לחמים.
Mc 6,38 ישאוש כמה לחמים יש לכם הביטוהו וכאשר **הביטוהו** אמרו יש לנו חמשה לחמים. ושני דגים. 39
Mt Prol,18 נראים בד׳ צורות: ואותם האדם חייב **הבין** מה שרומזות. מתיאו רומז צורת אדם. כי הוא
Mc 5,34 לפניו ואמרה אליו כל האמת. 34 והוא **הבין** ואמר לה בתי אמונתך הושיעך. לכי לשלום ותהיי
Mt 16,12 שתשמרו משאור הצדוקים והפרושים. 12 ואז **הבינו** שאינינו אומר משאור הבית רק מלימוד הפרושים
Mc 9,31 ויחזור חי ביום השלישי 31 והם לא **הבינו** הדבר והתחילו לשאלו. 32 ובאו בכפר נחום.
Lc 2,50 אהיה באותן הדברים שהן מאבי. 50 והם לא **הבינו** הדבר שאמ׳ להם 51 וירד עמהם ובאו בואזריק
Lc 9,45 לבא. בן האדם יהיה נמסר בידי אדם. 45 ולא **הבינו** מלת השם. כי נעלמה להם. ויראו לשאול אותה
Lc 18,34 אינם מבינים. זה הדבר נעלם היה מהם ולא **הבינו** מה הוא. 35 ונעשה כאשר ישאוש קרב ליריחו
Jn 13,28 ביותר מהירות 28 וזה אחד מהיושבים לא **הבינוהו** למה אמרו 29 כי מקצת חשבו שיודוש שיודיש
Mt 23,15 הארץ והים לתת בינה למקצת אנשים. וכאשר **הבינותם** אתם אתם עושים אותם יותר רעים מעצמכם
Mt 9,28 לך חמלה ממנו בן דויט. 28 וכאשר בא אל **הבית** באו העורים אליו. וישו משיח אמ׳ להם אתם
Mt 10,12 תנו שלום. אומרים שלום יהיה עמכם ובזאת **הבית:** 13 ואם אותה הבית תהיה ראויה לשלום שלומכם
Mt 10,13 שלום יהיה עמכם ובזאת הבית: 13 ואם אותה **הבית** תהיה ראויה לשלום שלומכם יבא אליה. ואם אינה
Mt 12,29 אם בתחלה לא יקשרהו בחוזק. ואחר שיגזלהו **הבית.** 30 מי שאינו עמי כנגדי הוא. ומי שלא יקבץ
Mt 13,36 מעולם: 36 ואז הניח ללכת הגייסות וצא אל **הבית.** וקרבו אליו תלמידיו אומרים תפרש לנו
Mt 16,12 12 ואז הבינו שאינינו אומר משאור **הבית** רק מלימוד הפרושים והצדוקים. 13 וישאוש בא

Mt 17,24 24 והוא אמ׳ אמת הוא. וכאשר נכנס אל **הבית** קרב אליו ישוש. אמר מה לך דומה שימון מלכי
Mt 24,43 יהיה בא. הוא יהיה ער ולא יעזוב שבור **הבית** אשר לו. 44 ובעבור אהבה זו עמדו מוכנים כי
Mc 2,2 היה בבית. רב עם נתאסף ולא הכילם כי כל **הבית** היה מלא עד הפתח. [*] 3 ובאו אליו ד׳ אנשים
Mc 2,4 לא יכלו לעשות ממנו דורון לפניו עלו על **הבית** והחריבוהו ועלו למעלה במטה והביאֶהו לפני
Mc 3,20 19 ויודש אשקריוטא שבגדו. 20 ואחר בא אל **הבית** ונאסף שם עם רב שאינם יכולים לחמם אכול. 21
Mc 3,27 הכלים אם בתחלה אינו קושרו ואז יגנוב **הבית.** 28 אמתות לכם אומר. שכל העונות יהיו
Mc 13,15 בהרים 15 ומי שיהיה בעלייה לא ירד אל **הבית** 16 ואותו שיהיה בשדה לא ישוב אחור לקחת
Mc 13,35 עורו כי אינכם יודעים היום והשעה שאדון **הבית** יבא בערב או חצי הלילה או לתרנגול קורא או
Mc 14,14 לכו אחריו. 14 ובמקום שיכנס תאמרו לאדון **הבית** הרב אומ׳ אנה הוא ביתי ששם אוכל הפסח עם
Lc 7,10 לא מצאתי אמונה כזה בישראל. 10 וחזרו אל **הבית** אותם שנשלחו לישאוש. ומצאו הנער שהיה אפס
Lc 15,8 ותאבד אחת מהם. לא תדליק את הנר ותכבד **הבית** ותחפש אותה בהשכל עד שימצאה. 9 וכאשר תמצא
Lc 15,25 25 והבן הגדול היה בשדה ובבואו נגש אל **הבית** שמע השיר והמחולות. 26 וקרא אחד מן העבדים.
Lc 19,9 9 וישאוש אמ׳ לו היום נעשה שלום בזה **הבית** בעבור שזה בן אברהם 10 בא לבקש מן האדם
Lc 22,11 לכו אחריו בבית שיכנס. 11 ותאמרו לבעל **הבית** האדון אומר לך אנה הוא המקום שיאכל הפסח עם
Jn 4,28 שואל ומה אתה מדבר עמה: 28 אז עזבה האשה **הבית** שלה והלכה לעיר ואמרה לאנשים 29 בואו ותראו
Jn 12,3 פישטיסי מרגליי מאד ומשחה רגלי ישוש. וכל **הבית** נתמלא ריח טוב מן המשיחה: 4 אז אמר אחד
Jn 20,19 הדברים 19 אז שבת אחד כשהיה ערב ודלתות **הבית** נעולות שהתלמידים שם בא ישוש ואמ׳ להם שלום
Jn 20,26 אחר שמנה ימים פעם אחרת היו התלמידים תוך **הבית** וטומאש עמהם ובא ישאוש והדלתות נעולות. ובא
Mt Prol,14 הדרשתם. ובעבור זה היו האיונגלי האחרים **הבל** שלא היו מקובלים. כי השם אינינו רוצה שהמספר
Mt 23,35 עליכם דם צדיקים שהוא נשפך על הארץ. מדם **הבל** צדיק עד דם זכריה בן ברכיה אותו שהרגתם בין
Lc 11,51 שנברא העולם עד עתה מזאת האומה 51 מדם **הבל** עד דם זכריה שנשפך במובח ובבית כן. ולכן אני
Mt 1,24 מלאך האל. ויקח אשתו ולא ידעה עד שילדה **הבן** והוא קראו ישואש: Tit,2 קפיטולו ג׳ כפי מתיאו
Mt 10,21 21 האח האחד ימסור האחר למיתה. והאב **הבן.** והבנים יקומו נגד אביהם ונגד אמותיהם
Mt 11,27 יכולת על כל מה שהוא ושום אחד אינו מכיר **הבן** כי אם האב. ושום אדם אינו מכיר האב רק אותו
Mt 24,36 אינו יודע היום והשעה ולא המלאכים ולא **הבן.** אבל לבד האב השממיי. 37 וכן כאשר היה בזמן
Mc 9,23 להאמיני מכל דברים תשיג. 23 ותכף זעק אבי **הבן** בוכה אני מאמין. אכן ייטב לך שתעזור להאמנתי.
Mc 13,12 12 והאח האחד ימסור אחיו למיתה. והאם **הבן** והבנים יקומו נגד אביהם. ונגד אמותם וינגשום
Mc 13,32 ואותה שעה לא ידעה לא מלאכי השמים ולא **הבן** אבל האב: 33 השמרו ועורו והתפללו כי לא ידעתם
Lc 1,59 59 ונאספו בשמונת הימים בעבור שימולו **הבן.** וקראו לו שם אביו זכריה. 60 וענתה אמו ואמרה
Lc 2,48 האב והאם ראוהו תמהו. ואמ׳ האב והאם אל **הבן** למה עשית זאת לנו. כי אני ואביך כואבים ומאד
Lc 10,22 נמסרים אלי מאבי. ואין אדם יודע מי הוא **הבן** כי אם האב. ומי הוא האב כי אם הבן. ומי
Lc 10,22 מי הוא הבן כי אם האב. ומי הוא האב כי אם **הבן.** ומי שיחפוץ הבן להגידלו. 23 והפך פניו
Lc 10,22 האב. ומי הוא האב כי אם הבן. ומי שיחפוץ **הבן** להגידלו. 23 והפך פניו לתלמידיו ואמ׳ מאושרים
Lc 12,53 בבית אחת לב׳ ולג׳. 53 האב יהיה נגד **הבן** והבן נגד האב. והאם נגד הבת. והבת נגד האם.
Lc 15,20 וקם ובא אל אביו. ואם שעדיין רחמן ממנו **הבן** האב נתמלא רחמים על הבן. ובהיותו אתו חבקו
Lc 15,20 שעדיין רחמן ממנו הבן האב נתמלא רחמים על **הבן.** ובהיותו אתו חבקו ונשקו. 21 והבן אמר לו אבי
Jn 1,18 משיח. 18 שום אדם לא ראה לעולם האל. **הבן** אחד לבד. ילוד שהוא בן האב. זהו אלוה אחד.
Jn 3,35 השם׳ אינינו נותן הרוח במדה. 35 האב אוהב **הבן** והכל נתן בידו. 36 מי שיאמין בבן יש לו חיים
Jn 3,36 יש לו חיים נצחיים. אבל מי שאינו מאמין **הבן** לא יהיה לו חיים רק אף השם׳ עומדת עליו:
Jn 5,19 לאל. ענה ישו בעבור זה ואמ׳ להם 19 אמת **הבן** אינו יכול לעשות לכם אי זה דבר מעצמו. רק מה
Jn 5,19 מה שראה עשות לאב. כי הדברים שהוא עושה. **הבן** עושה כדומיהן. 20 כי האב אוהב הבן. וכל
Jn 5,20 עושה. הבן עושה כדומיהן. 20 כי האב אוהב **הבן.** וכל הדברים שהוא עושה מלמד לו. ופעולות
Jn 5,21 כי כמו שהאב החיה מתים ונתן להם חיים. כן **הבן** נותן חיים לאשר הוא חפץ 22 כי האב אינו דן
Jn 5,23 לבן כמו שמכבדין לאב. מי שאינו מכבד **הבן** אינו מכבד האב ששלחו. 24 אמת אני אומר לכם
Jn 6,40 כי זהו רצון האב ששלחני. שכל אדם שרואה **הבן** ומאמין יהיה לו חיים נצחיים. ואני אקימהו חי
Jn 8,36 בבית לנצח. רק החטא עומד לנצח: 36 ואם **הבן** עושה רצונכם במהרה תהיו חפשים: 37 אני יודע
Jn 9,23 הכנסת: 23 בעבור זה אמרו אביו ואמו שאלו **הבן** כי בן שנים הוא: 24 אז שאלו פעם אחרת האדם
Jn 18,1 תלמידיו מעבר לנהר הנקרא סידרון ששם היה **הבן** שבו נכנס הוא ותלמידיו. 2 ויוד״יש שרוצה
Mc 13,2 אבנים: 2 וענה ישאוש ואמ׳ רואה אתה אלו **הבניינים** גדולים לא תשאר אבן על אבן שלא תהרס. 3
Mt 17,25 25 והוא ענה מהנכרים. ואמר ישאוש אכן **הבנים** הם חופשים 26 אבל בעבור שלא נבהילם לך אל

Lc 14,29 ואם יבנה היסודות ולא יהיה יכול להשלים **הבנין** כל הרואים ילעיגו לו. 30 ויאמרו האיש הלזה
Lc 20,10 אדמה. ולא היה הוא שם זמן רב. 10 ובעת **הבציר** שלח עבדו לאותן שמחזיקים הכרם בעבור שיתנו
Mt 22,4 אומר תאמרו לקרואים אני הכינותי סעודות **הבקר** בקר ועופות והכל מוכן בואו לנישואין. 5 והם
Mt 27,1 Tit,27 קפיטולו נ״ג כפי מתיאו 1 וכאשר בא **הבקר** שרי הכהנים וזקני העם עשו עצה שמסרו ישאוש
Lc 11,38 אמ׳ בלבו למה זה אינו רוחץ ידיו בסעודת **הבקר.** 39 ואדונינו אמר אליו פרושים עתה אתם
Mc 14,61 הגדול שאלו אמר אתהו בן משיח בן השם **הברוך.** 62 וישאוש אמ׳ להם אני הוא. ותראו בן
Mt 9,12 וישוש משיח כאשר שמע אלו הדברים אמר להם **הבריאים** אינם צריכים רופא אבל החולים. 13 לכו
Mc 2,17 אוכל ושותה רבנכם. 17 וישו שמע זה אמ׳ **הבריאים** אינם צריכים רופא רק אותן שיש להם חולי.
Lc 1,48 כי הוא הביט שפלות שפחתו. ובעבור זה כל **הבריות** יאמרו אנכי היות מאושרת. 49 כי אותו שהוא
Mt 7,3 3 אתה רואה הקיסם בעין חבירך. ולא תחשוב **הבריח** מעיניך. 4 ואיך תאמר לאחיך להוציא הקיסם
Lc 22,41 41 והוא נסע מהם כזריקת אבן אחת. ותקע **הברכים** לארץ והתפלל. 42 אומ׳ אם אתה תחפוץ הסר
Mt 28,3 והפך האבן מהקבר ויושב עליה. 3 ופניו כמו **הברק** ומלבושיו היו כמו שלג. 4 והשומרים היו
Mt 25,28 הייתי שואל זהבי עם הריוח. 28 תקחו ממנו **הבשנט** ותמסרהו לאותו שיש לו עשרה. 29 כי למי
Mt 26,41 שלא תכנסו בנסיון. כי הרוח הוא מוכן. אבל **הבשר** חולה. 42 ופעם שנית הלך להתפלל ואמ׳ אב שלי
Mc 14,38 בעבור שלא תכנסו לנסיון. הרוח מוכן אבל **הבשר** חולה. 39 ופעם אחרת הלך להתפלל באותה עצמה
Jn 6,64 עולה שם שהיה ראשונה: 64 הרוח הוא שמחיה **הבשר.** אינו מועיל אי זה אחד הדברים שאמרתי לכם
Jn 8,15 באתי ולאן אני הולך. 15 אתם דנים כפי **הבשר** אבל איני דן שום אדם. 16 וכשאני דן משפטי
Lc 12,53 האב יהיה נגד הבן והבן נגד האב. והאם נגד **הבת.** והבת נגד האם. חמות נגד כלה וכלה בחמותה. 54
Mt 12,40 הדג שלשה ימים ושלשה לילות. כן יהיה בן **הבתולה** בלב הארץ שלשה ימים ושלשה לילות. 41 גבירי
Mt 13,37 37 וענה ואמר אותו שזורע טוב זרע הוא בן **הבתולה.** 38 השדה הוא העולם וטוב הזרע הם הצדיקים
Mt 24,30 ואז יילילו כל שבטי הארץ. ויראו בן **הבתולה** בא בעבי השמים. ברב כח וצלם ודמות 31
Mt 24,37 וכן כאשר היה בזמן נח כן יהיה בביאת בן **הבתולה.** 38 כי כמו שהיה בזמן קודם המבול שאוכלים
Mt 24,39 שהמבול בא והרג את כלם. כן יהיה ביאת בן **הבתולה.** 40 אז יהיו שנים בשדה האחד יקח והשני
Mt 26,24 כמו שהתנבא ממנו. אוי לו לאדם שבעבורו בן **הבתולה** יהיה נבגד: דַבַר טוב היה לו אם נולד לא
Mt 26,64 אומר. אמיתות אומר לכם שעדיין תראו בן **הבתולה** יושב לימין צד האל ובא כעני שמים. 65 אז
Mc 2,10 ולך. 10 אבל בעבור זה שאתם תדעו שבן **הבתולה** יש לו יכולת לעזוב העונות בארץ אמר לנטול
Mc 8,38 אותי. 38 ודברו בזאת האומה מנאפת חטאה בן **הבתולה** יכירהו לפני השם׳ האב כאשר יבא באורו עם
Mc 14,21 שהנבואה אומרת. אוי לו לאדם אשר בעדו בן **הבתולה** יהיה נבגד. דבר טוב היה לו לאותו האיש אם
Mc 14,41 להם ישנים אתם. אינו די השעה באה שבן **הבתולה** יהיה נמסר בידי החוטאים 42 קומו ונלכה כי
Lc 1,29 עמך ברוכה את בין שאר הנשים. 29 ואותה **הבתולה** כששמעה דברי המלאך נבהלה וחושבת השלו׳
Mt 25,7 הנה החתן בא צאו אליו לדרך 7 אז קמו כל **הבתולות** והדליקו כל עשישותיהן 8 והסכלות אמרו
Mt 25,11 והדלת היתה סגורה אחריהן. 11 ואחר באו **הבתולות** הסכלות. ויצעקו אדון אדון פתח לנו. 12
Mc 12,40 ושיהיו ראשונים בשולחן 40 אותם שעוקרים **הבתים** והאלמנות עם שקר תפילותם. ולזה יסבלו יותר
Lc 9,6 תסירו לעדות עליהם. 6 וכשתצאו משם תחפצו **הבתים** דורשים ומבריאים החולים בכל מקום: 7
Lc 3,5 במדבר פנו דרך האל עשו ישרות דרכיו. 5 כל **הגאיות** תתמלאו וכל ההרים והגבעות יושפלו. וכל
Lc 1,51 הוא עושה דברים חזקים בזרועו והוא מבזה **הגאים** במחשבת לבו. 52 והוא משפיל החזקים והגבוהים
Mt 26,27 קחו ואכלו כי זה הוא גופי. 27 ואחר לקח **הגביע** ועשה חינות ונתנו להם. ואמ׳ שתו זה כולכם
Mc 14,23 אוכלים לקח הפת ואמר זהו לבי. 23 ולקח **הגביע** ועשה חנות ונתן להם ושתו ממנו. 24 ואמ׳ להם
Lc 22,20 הנתון בעדכם. זה תעשו לזכרוני. 20 וכן **הגביע.** וכאשר אכלו אמר זה הגביע הוא צווי החדש
Lc 22,20 20 וכן הגביע. וכאשר אכלו אמר זה **הגביע** הוא צווי החדש בדמי אותו שיהיה נשפך בעדכם.
Jn 1,30 מן העולם. 30 אותו הוא שאמרתי אחרי **הגבר** שנעשה קודם לי. כי הוא ראשון לי. 31 ואני
Mc 12,16 וישאוש אמ׳ ממי היא זאת התמונה והכתוב על **הגג** והם אמרו דשיסר 17 וישוש אמ׳ להם תחזרו לשישר
Lc 5,19 ליכנס בעד העם שהיה שם גדול ועלו על **הגג** ומסלקים הלבנים ובעד הגגות שמו המטה שם עם
Lc 5,19 שם גדול ועלו על הגג ומסלקים הלבנים ובעד **הגגות** שמו המטה שם עם החולה ושמוהו באמצע כלם
Mt 26,31 כתוב הוא. אני אכה הרועה ותתפזרו הצאן מן **הגדוד** 32 וכאשר אהיה קם חי אהיה לפניכם בגליליאה:
Mc 14,54 הולך אחריו מרחוק עד היכל אחד מהכהן **הגדול.** והיה יושב לפני האש עם המשרתים ומתחמם. 55
Mc 14,55 לפני האש עם המשרתים ומתחמם. 55 והכהן **הגדול** וכל העצה מחפשים עידי שקר בעבור שיוכלו
Mc 14,60 59 ולא היה מוסכם עדותם. 60 וקם הכהן **הגדול** בתוכם ושאל לישואש אומ׳ אינך עונה לחטאים
Mc 14,61 שותק ואינו עונה דבר: ופעם אחרת הכהן **הגדול** הגדול שאלו אמר אתהו בן משיח בן השם הברוך.
Mc 14,61 ואינו עונה דבר: ופעם אחרת הכהן הגדול **הגדול** שאלו אמר אתהו בן משיח בן השם הברוך. 62

Mc 14,63 לימין כח האל בא בעבי השמים. 63 והכהן **הגדול** קרע בגדיו ואמר להם אתם שואלים אחרי כן
Mc 14,66 היה בצד אחד מן ההיכל באה שפחה אחת מהכהן **הגדול** 67 וכאשר ראה פירו שֶׁנוֹעֵל נעלו מביטו אומר.
Lc 15,25 ומצאנוהו חי [*]. והתחיל לאכול: 25 והבן **הגדול** היה בשדה ובבואו נגש אל הבית שמע השיר
Lc 15,28 גדול בעבור ששב אליו חי ובריא. 28 והבן **הגדול** כשומעו כעס עד מאד. ולא רצה שיכנס בבית. אז
Jn 7,37 לא תוכלו לבא. 35 [*] [*] 36 37 וביום **הגדול** מן החג עומד ישוש צועק ואומר אם אי זה אחד
Jn 3,30 הזה הוא גיל שלם. 30 ואליו ראוי לתת **הגדולה** ולי המעטה: 31 מי שבא למעלה מכולם הוא מי
Mt 20,25 יודעים היטב כי שרי העולם מושלים בעמים **הגדולים** ביותר רב כח. 26 לא יהיה כן בתוככם. אך
Mc 6,21 עשה חג מלידתו. והזמין כל הטרבונש והשרים **הגדולים** מגליליאה 22 ובאה בת אירודיש מכרכרת לפני
Lc 17,5 לו. 5 ואמרו השלוחים. למדנו אדון. אדון **הגדילנו.** 6 והאדון אמ׳ להם אם לכם אמונה כגרגיר
Mt 4,23 מחפש כל ארץ גלילאה דורש בבתי כנסיותיהם **הגדת** מלכות השמימיי ומרפא כל החוליים [*] 24 [*]
Lc 9,43 רעה ואחר עשה בידו הסימן הנעשה היום בין **הגוים** קודם אכילתם ושתייתם לפני הנער וחזרו לאביו
Mt 12,12 מכמה יותר טוב האדם מהצאן. ובעד אהבה זו **הגון** הוא עשות בשבת טוב. 13 ואז הוא אמר אל האדם
Mt 21,41 וישכור הכרם לאחרים טובים שיחזרו לו הפרי **הגון** בעתו. 42 אמר להם ישאוש ואתם לא קראתם
Lc 7,6 אדון אל תרצה להצטער. כי אני אינינו **הגון** שתכנס בצל קורתי. 7 ובעבור זה אני מדמה
Lc 6,29 שיחפוץ לגזול מלבושך לא תרצה למונעו ועו׳ **הגונילא** אם יחפוץ לגנולה. 30 אבל לכל אדם שישאלך
Mt 22,8 מוכנים. אבל אותם שהיו קרואים אינם **הגונים.** 9 תלכו אם כן בדרכים וקראו כל אותם אנשים
Lc 3,8 ברוח מאפינו העתידה לבא. 8 לכן עשו פירות **הגונים** מטבילה. ולא תתחילו לאמר אבינו הוא אברהם.
Lc 12,48 רבים. 48 ואותו שלא הכירו ועשה דברים **הגונים** היה מוכה בנגעים מועטים. ואדם שדבר גדול
Mt 5,29 כי טוב הוא לך שתאבד אבר אחד מהיות כל **הגוף** ענוש: 30 ואם יד ימינך טשקנדליזא כרות אותה
Mt 5,30 כי יותר שוה לך אבוד אבר אחד מהיות כל **הגוף** ענוש לעולם: קפיטולו י״ו כפי מתיאו 31 עוד
Mt 6,22 תהיה גר כל גופך כי אם עינך תמימה כל **הגוף** יהיה בהיר. 23 ואם עינך רשעה כל הגוף יהיה
Mt 6,23 כל הגוף יהיה בהיר. 23 ואם עינך רשעה כל **הגוף** יהיה ערפליי. ואם הנר הראוי להיות בך הוא
Mt 10,28 בקול רם: 28 ולא תחפצו לירא אותם שהורגים **הגוף** כי אין יכולים להרוג הנפש. תיראו ביותר אותו
Mt 14,12 והיא נשאתו לאמה: 12 ובאו תלמידיו ונשאו **הגוף** וקברוהו. ובאו והגידו לישאוש. 13 וכאשר ישוש
Mt 24,28 ביאת בן האלוה. 28 ובאי זה מקום שיהיה **הגוף** שם יאספו הנשרים. 29 ותכף קרוב מעט מאותו
Mt 27,58 תלמיד ישאוש. 58 וזה קרב לפילאט ושאל לו **הגוף** מישאוש. ופילאט צוה שיתנהו לו. 59 ויושאף
Mc 15,46 46 ויוסף קנה בגד אחד יפה ולבן והוריד **הגוף** מהשתי וערב ועטפו בו והניחו בקבר אחד של אבן
Lc 12,4 אומר לכם אוהבים אל תיראו מאותם שהורגין **הגוף** ואחר אין להם דבר אחר שיעשו 5 אבל אני
Lc 17,37 יהיה אדון 37 ואמ׳ להם באיזה מקום יהיה **הגוף** שם יתקבצו המלאכים: Tit,18 קפיטולו י״ט כפי
Jn 19,40 אז לקחו גוף ישאוש וקשרוהו בסדינין ומשחו **הגוף** במשיחות טובות ויקרות כמו שנהוג ליהודים
Jn 19,31 וערב שבת היה: והיהודים בעבור שלא ישארו **הגופה** בשבת בשתי וערב. וחג גדול היה בשבת ההוא
Lc 1,70 אותנו ומהר תת שלום בית דוד נערו 70 כאשר **הגיד** מפי קדושיו הנביאים שהם מראשית העולם 71
Jn 4,29 לעיר ואמרה לאנשים 29 בואו ותראו איש אחד **הגיד** לי כל הדברים שעשיתי. יהיה הוא משיח 30
Mt 18,17 בעד שנים או שלשה. 17 ואם בזה לא ישמעך **הגידהו** באגליזיאה ואם כאשר אמרתו באגליזיאה לא
Mt Prol,8 האיונגלי לבד ארבעה יש עדות אמת. כי הם **הגידו** אמונת השילוש בארבעה חלקי העולם. ודרך האל
Mt 13,36 דברים נסתרים מעולם: 36 ואז הניח ללכת **הגייסות** וצא אל הבית. וקרבו אליו תלמידיו אומרים
Lc 2,42 ביום הנכבד של פסח: 42 וכאשר הנער ישאוש **הגיע** לי״ב שנה עולים בירושלם כמנהגם ביום החג. 43
Jn 16,32 עתה אתם מאמינים 32 הנה באה השעה וכבר **הגיע.** ובה תהיו מפוזרים כל איש בביתו ותעזבו אותי
Mt 23,4 לעמים שאין יכולים לישא והם אין רוצים **הגיעם** באצבעותם. 5 הם עושים כל מעשיהם בדברים
Jn 4,45 45 אז כשבא ישאוש בגלליאה קבלו אותו **הגיליבש** כי ראו כל הדברים שעשה ביר בירושלם ביום
Mc 9,40 שאתם משיחים. באמת לכם אני אומר שלא יאבד **הגמול.** 41 ואותו שאישקנדליזט אחד מהקטנים
Mc Prol,20 הציל מה שאבד אשר לו הושב האצבע. וזה אחד **הגמון** אסכנדריאש וזה חוייב חפש ולהבין בסדר דבריו
Jn 11,49 ועמנו. 49 ואחד מהם ששמו קאיפש היה **הגמון** אותה שנה. ואמ׳ להם אתם לא ידעתם אי זה דבר
Jn 11,51 כל העם. 51 וזה לא אמר מעצמו. רק שהיה **הגמון** אותה שנה. וניבא שישאוש משיח יצטרך לו למות
Jn 18,13 אותו והוליכוהו לאנא אשת קאיפש שהיה **הגמון** באותה שנה. 14 וקאיפש הוא שנתן עצה ליהודים
Jn 19,21 והיה כתוב בלשון עברי וגריק ולאטי. 21 אז **הגמוני** היהודים אמרו לפילאטו לא תכתו׳ מלך
Mt 23,24 24 פרנסים עורים שלועסין הפרעוש ובולעין **הגמל:** 25 אוי לכם פרושים רמאין שתראו עצמכם מחוץ
Lc 18,25 במלכות שמים. 25 יותר דבר נקל הוא שיעבור **הגמל** בנקב המחט מאדם עשיר שיכנס במלכות שמים. 26
Lc 12,39 תדעו שאם האב פימיליאר יודע באי זו שעה **הגנב** עתיד לבא אמת שיהיה ניעור. ולא יניח חפור
Jn 10,10 נושע יהיה ויבא ויצא וימצא מרעה . 10 **הגנב** לא בא אם לא בעבור שימצא לגנוב והרוג

Lc 10,36 לך שהיה יותר חבר ורע לאותו שנפל בין **הגנבים.** 37 ואמ׳ אליו אותו שעשה לו החסד ההוא
Mt 26,29 אמונה כי מכאן והלאה לא אשתה מחליקות זה **הגפן.** עד אותו יום שאשתהו עמכם מחדש במלכות אבי.
Mc 14,25 ישפך. 25 אמת לכם אני אומר שאני לא מיין **הגפן** עד שאשתה מאומן חדש במלכות אבי. 26 וכאשר
Mt 3,10 יכול להחיות מאלה האבנים בני אברהם. 10 **הגרזן** מונח לשורש העץ. וכל עץ שאינו עושה פרי טוב
Lc 3,9 יכול מאבנים אלו החזיר חי בן אברהם 9 כי **הגרזן** כבר עברה לשורש העץ. לכן כל עץ שאינו עולה
Mt 27,7 קנו שדה א׳ מיוצר בעבור שיקברו שם **הגרים.** 8 ובעבור זה אותו שדה נקרא אַלְקִידֶמָך זהו
Lc 6,1 השבולים ומוללין אותם בידים ואוכלין **הגרעינים.** 2 ומקצת מאותן פרושים אומרים להם למה
Mc 5,29 נגוע לבושו אני אהיה נרפאת. 29 ותכף נפסק **הגרת** הדם. והרגישה כי נרפאה. 30 וישו שיודע בעצמו
Mt 5,39 טוב ברע אבל אם יכה אתכם אדם על הלחי אחת **הגשנו** לו האחרת: 40 ומי שיגזול לך החלוק בחזקה
Lc 22,37 שיעשה בו. ועם הרעות הוא מזומן כי כל **הדב** הדברים שהם ממני הם לקץ 38 והם אמרו אדון הנה
Jn 16,13 אמת ילמדכם כל אמת. כי לא ידבר מלבו רק **הדב** הדברים שישמע ידבר ויגיד לכם הדברים 14 הוא
Jn 10,29 מידי. 29 אבי מה שנתן לי גדול הוא מכל **הדבים** ושום אדם אין יכול לטרוף מיד אבי 30 אני
Mt 5,47 47 ואם תקדימו שלום לאחיכם לבד הלא זה **הדבר** עושים פחותי הנצרים. 48 תהיו א״כ שלמים כמו
Mt 19,11 לאשה: 11 והוא אמר כולכם אינכם מבינים זה **הדבר** אם לא למי שנתון לו דעת להבין: 12 יש מקצת
Mt 27,9 זהו שדה הדם עד היום הזה. 9 ואז היה **הדבר** נשלם מירמיה נביא אומ׳ ולקחו שלשים פשיטי
Mc 2,12 וברכו האל אומרים מעולם לא ראינו כזה **הדבר.** 13 ויצא משם בעבור לכת אחרת לים וכל העם בא
Mc 4,25 ואותו שיהיה לו יתן. ואותו שיהיה לו אותו **הדבר** עצמו שיהיה לו יגזלו ממנו: 26 ועוד אמר להם
Mc 9,31 ויחזור חי ביום השלישי 31 והם לא הבינו **הדבר** והתחילו לשאלו. 32 ובאו בכפר נחום. וכאשר
Mc 14,72 התרנגול קרא פעם אחרת. ואחר זכר פירו **הדבר** שאמ׳ לו ישאוש שקודם שהתרנגול יקרא ב׳ פעמים
Lc 2,15 ביניהם אומרים נַעֲבוֹר בבית לחם ונראה זה **הדבר** אשר האל עושה והראתיה לנו. 16 והלכו מהר
Lc 2,50 באותן הדברים שהן מאבי. 50 והם לא הבינו **הדבר** שאמ׳ להם 51 וירד עמהם ובאו בואזריק והיה
Lc 4,4 שאינו חי האדם על הלחם לבדו כי אם בכל **הדבר** שיוצא מפי השם׳. 5 והשטן נהג ישאוש בהר אחד
Lc 5,8 מדג. באופן שכמעט לא נטבעו. 8 ומאותו **הדבר** כאשר שימון ופירו ראו ישוש משיח נפלו לרגליו
Lc 7,9 ואומר אני לעבדי עשה זאת ועושהו. 9 ואותו **הדבר** שמע ישאוש ותמה. ונהפך ואמ׳ אמת אני אומר
Lc 7,17 גדול קם בתוכינו כי השם פקד עמו 17 וזה **הדבר** נתפזר בכל ארץ גודיאה. 18 ותלמידים הלכו
Lc 8,11 יראו ולא יראו. ואם ישמעו לא ישמעו: 11 **הדבר** הוא זה הזרע הוא דבר השם׳ 12 שנפל סמוך
Lc 8,12 ששומעין אותו. ובא אחר כן השטן ומוציא **הדבר** מלבם בעבור שלא יאמינו ושלא יהיו נושעים: 13
Lc 8,35 ובעיירות. 35 ואנשי המדינות יצאו לראות **הדבר** ההוא ובאו לישאוש ומצאו האיש שהשד יצא ממנו
Lc 12,26 בכם יוכל לחשוב יוסיף בקומתו אמה. 26 ואם **הדבר** המעט הזה אין בידכם לעשות על מה תשתדלו
Lc 12,41 אדם: 41 ופירו אמ׳ לו אדון אמור לנו זה **הדבר** או לכל. 42 ואדונינו אמ׳ לכל האיש הנאמן
Lc 12,57 העת 57 ולמה לא תדינו עצמכם מה שהוא יושר **הדבר.** 58 וכאשר אתה הולך עם שכנגדך לאי זה שר
Lc 15,3 ראה חטאים ואכל עמהם 3 והוא אמ׳ אליהם זה **הדבר.** 4 אי זה מכם שיש לו מאה צאן ונאבדה אחת מהם
Lc 18,9 בעצמם כמו צדיקים ומבזים האחרים. זה **הדבר** 10 שני אנשים עלו במקדש להתפלל שם. האחד
Lc 18,34 חי: 34 והם שום דבר מאלו אינם מבינים. זה **הדבר** נעלם היה מהם ולא הבינו מה הוא. 35 ונעשה
Lc 19,8 ואם רימיתי שום אדם אני חפץ להשיב לו **הדבר** ההוא בד׳ כפלים. 9 וישאוש אמ׳ לו היום נעשה
Lc 20,9 עושה אלה הדברים. 9 והתחיל לאמר לעם זה **הדבר.** איש אחד נטע כרם אחד ושכרה לעובדי אדמה.
Jn 2,25 נמהר העדות העשוי לו מהאנשים כי הוא יודע **הדבר** שהיה באנשים. Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי ש׳ זואן
Jn 4,37 והמלקט יחדיו ישמחו 37 כי בעניין זהו **הדבר** אמתי כי אחד הוא הזורע ואחד המלקט. 38 אני
Jn 6,61 61 אז רבים מתלמידיו אמרו זה קשה הוא זה **הדבר.** מי יוכל לשומעו: 62 וישאוש כששמע אמונתם
Jn 18,9 הניחו אלה ללכת 9 בעבור שיהיה נשלם **הדבר** שאמר כי מכל אותן שאלו שלי נתת אחד מהם לא
Jn 19,8 עצמו בן אלוה: 8 אז כאשר פילאט שמע זה **הדבר** היה לו פחד גדול. 9 ונכנס פעם אחרת ואמר
Jn 21,23 שאבא מה לך אתה תלך אחרי. 23 אז יצא זה **הדבר** בתוך אחיו שאותו תלמיד לא ימות. רק אמר אני
Lc 20,2 אליו אמור לנו באי זו ממשלה אתה עושה אלה **הדברי׳** או מי הוא אשר נתן לך זאת הממשלה. 3
Mt 7,6 הקדושות לפני הבהמות ממאנות ולא תביאו **הדברים** היקרים לפני החזירים שלא ירמסום ולא
Mt 7,28 בכבדות. 28 וכאשר ישוש משיח אמ׳ אלו **הדברים** העם היו תמהים ממוסרו 29 שהוא מלמדם כמו
Mt 9,12 המפורסמים. 12 וישוש משיח כאשר שמע אלו **הדברים** אמר להם הבריאים אינם צריכים רופא אבל
Mt 11,1 כפי מתיאו 1 וכאשר ישאוש משיח השלים אלה **הדברים** הוא צוה לתלמידיו שילכו עמו דרוש בעיירות.
Mt 11,25 אב בורא שמים וארץ. כי אתה הסתרת אלה **הדברים** אל החכמים יודעי ספר. וגלית אותם לתמימים.
Mt 13,34 בשלשת מדות קמח עד שהכל מחמץ. 34 כל אלה **הדברים** אמ׳ ישואש בדמיונות: 35 בעבור זה תהיה
Mt 13,51 יהיה בכי והרעשת שינים. 51 שמעתם כל אלה **הדברים.** והם אמרו הין. 52 והוא אמ׳ להם לכן כל

Mt 15,20 ניאופים גניבות עדות שקר קללה. 20 אלו **הדברים** מטנפים האדם אין נטולות אין מטנפות אותו:
Mt 17,11 11 והוא ענם ואמ׳ אליהו יבא ויציל כל **הדברים.** 12 ואומר אני לכם שבא ולא הכירוהו. אבל
Mt 19,1 כפי מתיאו 1 ונעשה כאשר ישאוש כלה אלה **הדברים** יצא מגליליאה ובא בקצות ארץ גודיאה אחר
Mt 19,26 כבד מהבין אבל לאל הוא דבר נקל. לעשות כל **הדברים** יערבו לו. 27 ובכן ענה פירו ואמ׳ אליו הנה
Mt 21,23 העם אומרים בעד אי זה כח עושה אתה אלה **הדברים.** ומי נתן לך זה היכולת. 24 ענה ישאוש ואמי
Mt 23,20 המתן. 20 כי מי שנשבע במזבח נשבע בעד כל **הדברים** שהם עליו. 21 או שנשבע במקדש נשבע בכל מה
Mt 24,3 ואמרו בסוד אליו אמור לנו מתי יהיו אלה **הדברים** וסימני ביאתך וקץ העולם: 4 וענה ישאוש
Mt 24,8 ויהיו מגפות ורעשות. ורעש בארץ. 8 ואלה **הדברים** יהיו התחלת מכאובים. 9 ואז יצערוכם נוגשים
Mt 26,1 נ״ב כפי מתיאו 1 והיה עשוי כאשר סיים אלה **הדברים.** אמ׳ לתלמידיו 2 תדעו כי מכאן ועד ב׳ ימים
Mt 28,15 15 והם לקחו הכסף ועשו מה שאמרו הם: ואלה **הדברים** מוגדים בין היהודים עד היום הזה. 16 וי״ב
Mc 7,21 ויוצא בעד טבע מנקה. 20 ואמ׳ להם 21 [*] **הדברים** הרעים שמתנועעים מהלב מפנים הם רעות
Mc 10,27 הוא דבר נמנע אבל לא לא לשם כי לאל כל **הדברים** איפשריים. 28 ופירו התחיל לאמר לו הנה
Mc 10,28 ופירו התחיל לאמר לו הנה אנחנו עזבנו כל **הדברים** והולכים אחריך. 29 וישאוש ענה ואמר אמת
Mc 11,29 אני אומר לכם באי זה כח אני עושה אלו **הדברים.** 30 טבילת ג׳ואן מן השמים או מן האנשים
Mc 11,33 ואני לא אומר לכם באי זה אני עושה אלה **הדברים:** Tit,12 קפיטולו י״ב כפי שן מרקו 1
Mc 13,4 וגואן ואנדריב 4 אמור לנו מתי יהיו אלו **הדברים.** והסימן מתי יהיה הקץ של עולם שכל הדברים
Mc 13,4 הדברים. והסימן מתי יהיה הקץ של עולם שכל **הדברים** יתחילו ליפסד. 5 ועונה ישאוש התחיל לאמר
Mc 13,29 אתם שהקץ מתקרב. 29 כמו כן כאשר תראו אלה **הדברים** תדעו אתם שקץ העולם מתקרב אל הפתח. 30 אמת
Mc 13,30 אומר לכם שזה הדור לא יעבור עד שכל אלו **הדברים** יבאו. 31 השמים והארץ יעברו ודברי אלה לא
Lc 1,19 הוא שעומד לפני האל ושולחתי להגיד לך אלה **הדברים** 20 בעבור שלא האמנת לדברי שיושלמו בעתן
Lc 1,20 תהיה אלם ולא תוכל דבר עד אותו יום שאלו **הדברים** יבאו לתכלית. 21 והעם היה שם ממתין זכריא
Lc 1,45 גדול בבטני. 45 ואשריך שהאמנת כי אותם **הדברים** שנאמרו לך מהש׳ יהיו נשלמים בך. 46 ומריאה
Lc 1,65 בכל שכיניהם. ובכל הרי גודיאה נתפשטו אלה **הדברים.** 66 וכל אשר שמעו שמוהו בלבם ואמרו אי זה
Lc 2,18 מאותו נער. 18 וכל אותן ששמעו תמהו מאותן **הדברים** שנאמרו להם באותו בעד הרועים. 19 ומריאה
Lc 2,19 באותו בעד הרועים. 19 ומריאה שמה כל אלה **הדברים** בלבה. 20 והעם שבו מודים ומשבחים הש׳. וכל
Lc 2,20 20 והעם שבו מודים ומשבחים הש׳. וכל **הדברים** ששמעו ושראו כן כאשר למעלה אמור להם. 21
Lc 2,33 ישראל עמך. 33 ואביו ואמו תמהים מאותן **הדברים** שנאמרו ממנו. 34 ושמעון בירך אותם ואמ׳
Lc 2,49 תשאלותי לא ידעתם שחוייב שאני אהיה באותן **הדברים** שהן מאבי. 50 והם לא הבינו הדבר שאמ׳ להם
Lc 2,51 והיה משועבד להם. ואמו מקיימת כל אלה **הדברים** בלבה. 52 וישאוש מרבה בחכמתו ובשנים ובחן
Lc 4,28 28 וכל אשר היו בבית הכנסת ושומעין אלה **הדברים** היו נקצפין ומלאים חימה. 29 וקמו
Lc 5,27 נפלאות גדולות ראינו היום. 27 ואחר אלה **הדברים** יצא ישאוש מאותו מקום וראה אדם אחד שמו
Lc 6,26 26 אוי לכם כי כלם יברכוכם. כפי אלה **הדברים** עושים אביהם של אלו לנביאים. 27 אבל אני
Lc 7,1 קפיטולו ז׳ כפי לוקא 1 וכאשר השלים אלה **הדברים** באזני העם נכנס בכפר נחום. 2 ועבד
Lc 7,18 18 ותלמידים הלכו ליואן ואמרו כל אלה **הדברים.** 19 ויואן קרא שנים מתלמידיו ושלחם לישאוש
Lc 8,39 עמו. וישו אמ׳ לו 39 שוב לביתך וספר כל **הדברים** האלה שעשה לך האל. ויסע האיש והלך בכל
Lc 8,39 האל. ויסע האיש והלך בכל העיר ודורש כל **הדברים** האלה שעשה לך האל. ויסע האיש והלך בכל
Lc 8,39 האל. ויסע האיש והלך בכל העיר ודורש כל **הדברים** שישאוש עשה לו. 40 ונעשה כשחזר ישאוש לעם
Lc 9,7 בכל מקום: 7 ואירודיש אדון טיטרקא שמע כל **הדברים** שעשה ישאוש והיה לו בספק 8 בעבור שיש
Lc 9,10 10 וחזרו התלמידים להגיד לישוש משיח כל **הדברים** שעשו. וישאוש לקח אותם במקום אחד נקרא
Lc 9,28 שיראו מלכות השם׳. 28 ושמנה ימים אחר אלה **הדברים** ישאוש לקח פירי ויקומו ויואן ועלה אל ההר
Lc 9,44 תמהו. ואמ׳ ישו לתלמידיו שימו לבבכם אלה **הדברים** העתידים לבא. בן האדם יהיה נמסר בידי אדם.
Lc 10,7 7 באותו בית עצמו עמדו. ואכלו ושתו מאותן **הדברים** שיתנו לכם. כי ראוי הוא הפועל להיות לו
Lc 10,8 עיר שתכנסו ויקבלו אתכם אכלו מאותן **הדברים** המונחים לפניכם. 9 ורפאו החולים שיהיו שמה
Lc 10,22 אמת הוא אב כי כן ערב לפניך. 22 כל **הדברים** הם נמסרים אלי מאבי. ואין אדם יודע מי הוא
Lc 10,24 אומר לכם כי נביאים רבים יחפצו ראות אותן **הדברים** שאתם רואים ולא ראו. ולשמוע מה שאתם
Lc 10,28 28 וישאוש אמר אליו כדין עניתי עשה אותן **הדברים** ותחיה. 29 והוא חפץ לצדק עצמו. ואמר
Lc 11,21 בא. 21 כאשר החזק מזויין שומר ביתו כל **הדברים** בשלום. 22 אבל אם אחרים יותר חזקים חיים
Lc 11,27 רעים מהראשונים. 27 וכאשר ישאוש אמ׳ אלה **הדברים** לעם אשה אחת מסיעתו בקול רם אומרת לו:
Lc 11,41 41 לכן תנו בצדקה מה שיותר לכם וכל **הדברים** יהיו לכם טהורים. 42 רק אוי לכם פרושים
Lc 11,42 והכרוב. ועוזבים משפט וצדקת השם׳. אלה **הדברים** ראויים שיעשו ולא להכניסם. 43 ראוי לכם

Lc 11,45 45 וענה מחכמי הדת ואמ׳ רבי באמרך אלה **הדברים** עושה אתה לנו בזיון. 46 וישאוש אמר אוי
Lc 11,53 אותם שחפצים היו ליכנס. 53 וכאשר אמר אלה **הדברים** אליהם התחילו הפרושים לחלוק דבריו ודברו
Lc 12,26 בידכם לעשות על מה תשתדלו בחריצות על יתר **הדברים.** 27 תהיו חושבים חבצלות השדה איך גדילות
Lc 12,30 ומה תשתו ואל תתנשאו למעלה. 30 כי כל **הדברים** האלה שואלים נבראי העולם. ואביכם יודע
Lc 12,31 אלה. 31 אמנם תשאלו מלכות הש׳ וכל אלה **הדברים** תשיגו. 32 אל תהיו יראים מגוי חלש כי
Lc 12,44 כן עושה. 44 אמת אני אומ׳ לכם שעל כל **הדברים** שמחזיק ישליטהו. 45 אבל אם אותו עבד יאמר
Lc 13,17 שראוי להתירה בשבת. 17 וכאשר אמ׳ כל אלה **הדברים** כל אותן שכנגדו נתביישו והעם שמחו בכל
Lc 14,15 הצדיקים. 15 וכאשר אחד מתלמידיו שמע אלה **הדברים** אמר לו מאושר יהיה מי שיאכל פת במלכות
Lc 14,33 שלום. 33 כן כל איש מכם שאינו מתיאש מכל **הדברים** שמחזיק אינו יכול להיות תלמידי: 34 המלח
Lc 15,13 שהיה לו: 13 ואחר ימים מועטים מקובצים כל **הדברים.** הנער היותר קטן הלך לו בדרך רחוקה מאד שם
Lc 16,14 שהם במידת הכילות והגללים שמעו אלה **הדברים** והוציאו לעג עליו. 15 וישאוש אמ׳ אתם הם
Lc 16,26 ועתה לזרו .. ואתה בצער 26 בכל אלה **הדברים..** ומה גדולה היא תקועה בעבור זה אותם
Lc 17,10 10 איני חושב כן עליכם כי עשיתם כל **הדברים** שצוה לכם. תאמרו אנחנו עבדים ולא מועילים
Lc 18,11 11 והפרוש עומד על רגליו אומר אלה **הדברים.** אדון אלהים חינות אני עושה לך כי אני
Lc 18,12 צם שני פעמים בשבוע. אני נותן משלי מכל **הדברים** שבידי. 13 והעולמיי עומד מרחוק ולא רצה
Lc 18,21 שקר. כבד אביך ואמך. 21 והוא אמר כל אלה **הדברים** קיימתי בנערותי. 22 והדבר ההוא שמע ישאוש.
Lc 18,23 לך אוצר בשמים. ובא ולך אחרי. 23 ואלה **הדברים** נשמעים הוא היה עצב מאד כי עשיר הוא. 24
Lc 18,26 שיכנס במלכות שמים. 26 ואותן ששמעו אלה **הדברים** אמרו ומי יוכל להיות נושע. 27 וישאוש אמ׳
Lc 18,27 ומי יוכל להיות נושע. 27 וישאוש אמ׳ להם **הדברים** הנמנעים לאדם איפשריים לאל. 28 ופירו אמר
Lc 18,28 לאל. 28 ופירו אמר הנה אנחנו עזבנו כל **הדברים** והולכים אנו אחריך 29 וישאוש אמ׳ להם אמת
Lc 18,31 הנה אנחנו עולים בירושלם ויהיו נשלמים כל **הדברים** הכתובים בעד הנביאים שבן האדם 32 יהיה
Lc 19,28 עליהם הביאו פה והמיתום לפני: 28 ואלו **הדברים** נאמרים הולך לפניהם עולה בירושלם 29 [*]
Lc 19,42 ובכה עליה. אמר 42 כי אם אתה הכרת והאמנת **הדברים** שהם שלך כזה היום לשלום לך. ועתה הן
Lc 20,8 לא אומ׳ לכם באי זו ממשלה אני עושה אלה **הדברים.** 9 והתחיל לאמר לעם זה הדבר. איש אחד נטע
Lc 20,25 ענו לו משישר. 25 והוא אמר להם א״כ כל **הדברים** שהם מסישר תנו לסישר. ואותן שהם מן השם׳
Lc 21,7 ותפסד: 7 ושאלוהו אדון מתי יהיו כל אלה **הדברים.** ומתי יתחילו להעשות. 8 והוא אמר השמרו
Lc 21,12 ואותות גדולים בשמים. 12 רק קודם כל אלה **הדברים** ישלחו בכם ידיכם וירדופכם. וימסרו אתכם
Lc 21,22 אלה הימים יום נקם הם. בעבור שיושלמו כל **הדברים** שנכתבו. 23 ואוי לאותן שתהיו הרות
Lc 21,28 עב גדול ובגודל צלם דמותו. 28 וכאשר אלה **הדברים** התבוננו ושאו ראשיכם והביטו. כי גאולתכם
Lc 21,31 שהקץ מתקרב. 31 כן כאשר תראו כל אלה **הדברים** שיעשו תדעו שמלכות השם׳ קרוב. 32 באמת אני
Lc 21,36 והתפללו לשם שתהיו ראויים לברוח כל אלה **הדברים** שעתידין לבא. עומד בן האדם 37 ביום מלמד
Lc 22,37 שיעשה בו. ועם הרעות הוא מזומן כי כל הדב **הדברים** שהם ממני הם לקץ 38 והם אמרו אדון הנה שתי
Lc 23,46 גדול. אב בידך אפקיד רוחי. ובאמרו אלה **הדברים** שלח רוחו. 47 וסנטוריאו בא. ולכל אלה
Lc 23,47 שלח רוחו. 47 וסנטוריאו בא. ולכל אלה **הדברים** שנעשו הלל הש׳. ואמר באמת זה האיש היה
Lc 23,48 שהיה שם היתה לו ההשקפה ההיא. ובראותם כל **הדברים** האלה חזרו להכות חזותיהם. 49 וכל אותן
Lc 23,49 וכל הנשים שבאו אחריו מגלליאה רואות אלו **הדברים.** 50 והנה אדם אחד שמו יוסף אברימסיאה שהיה
Lc 24,9 דבריו 9 וחוזרות מן הקבר מגידות כל אלה **הדברים** לאותן י״א ולכל האחרים. 10 והיה שמריאה
Lc 24,10 והאחרות שהיו עמהן שאומרות לשלוחים אלה **הדברים** 11 ונראו להם דברים אלו כדברים בלתי
Lc 24,19 נעשו באלו הימים 19 ולהם ישאוש ענה מה הן **הדברים** [*] [*] מישואש נזוריט שהוא גביר נביא חזק
Lc 24,25 אמ׳ להם סכלים תהיו תועים להאמין כל **הדברים** שהנביאים אמרו לכם. 26 חוייב משיח זה
Lc 24,35 חזר חי באמת ונראה לשימון. 35 והם ספרו **הדברים** שנעשו בדרך. ואיך הכירוהו בבציעת הפת. 36
Lc 24,44 לקח הנותר ונתן להם. 44 ואמר להם אלה הם **הדברים** שאמרתי לכם בעמדי עמכם. שחוייב הוא שכל
Lc 24,44 שאמרתי לכם בעמדי עמכם. שחוייב הוא שכל **הדברים** יהיו נשלמים הכתובים בדת משה ובנביאים
Lc 24,48 העמים והתחילו בירושלם 48 ואתם עדים מאלה **הדברים.** 49 ואני אשלח הנדר מאבי בכם ואתם תעמדו
Jn 1,3 היה אלוה: 2 זה היה בתחלה עם האל 3 כל **הדברים** נעשים בעדו. וזולתו שום דבר אינו נעשה: מה
Jn 1,28 אותו שאיני ראוי לחלוץ שרוך נעלו. 28 אלו **הדברים** נעשו בביטניאה מעבר הירדן ששם יואן נטבל.
Jn 2,12 וגלה מעלתו ותלמידיו הכירוהו. 12 אחר אלה **הדברים** ירד בכפר נחום הוא ואמו והאחים והתלמידים.
Jn 3,9 נקודימון ואמ׳ לו איך באיפשר יהיו אלה **הדברים:** 10 ענה ישאוש ואמר לו אתה הוא רבי בישראל
Jn 3,10 ישאוש ואמר לו אתה הוא רבי בישראל ואלה **הדברים** לא ידעת. 11 אמת אני אומר לך שאנחנו מה
Jn 3,22 גלויות כי בשם האל נעשות. 22 אחר אלה **הדברים** בא ישאוש עם תלמידיו בארץ גודיאה ושם עמד

Jn 4,29 לאנשים 29 בואו ותראו איש אחד הגיד לי כל **הדברים** שעשיתי. יהיה הוא משיח 30 ויצאו מן העיר
Jn 4,39 דברי האשה שהאמינו בו שעושה עדות לו שכל **הדברים** שעשתה אמר לה: 40 אז כשבאו השומרונים אליו
Jn 4,45 בגלליאה קבלו אותו הגליליבש כי ראו כל **הדברים** שעשה ביר בירושלם ביום המועד כשבא ליום
Jn 5,1 Tit,5 קפיטולו ה׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר אלה **הדברים** היה יום חג היהודים ועלה ישאוש בירושלם 2
Jn 5,19 זה דבר מעצמו. רק מה שראה עשות לאב. כי **הדברים** שהוא עושה. הבן עושה כדומיהן. 20 כי האב
Jn 5,20 עושה כדומיהן. 20 כי האב אוהב הבן. וכל **הדברים** שהוא עושה מלמד לו. ופעולות גדולות מאלו
Jn 6,1 Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר **הדברים** האלה הלך ישאוש מעבר לים גליליאה שהיא
Jn 6,60 מי שאוכל זה הפת יחיה לעולם: 60 אלה **הדברים** אמר בבית הכנסת מלמד בכפר נחום. 61 אז
Jn 6,64 הוא שמחיה הבשר. אינו מועיל אי זה אחד **הדברים** שאמרתי לכם רוח וחיים הם. 65 אבל מקצת מכם
Jn 7,1 Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר אלה **הדברים** הלך ישאוש בגלליאה כי לא רצה ללכת בגודיאה
Jn 7,4 לכל אינו עושה שום דבר בסתר אם תעשה אלה **הדברים** תפרסם עצמך לעולם. 5 כי האחים עדיין לא
Jn 7,9 זה של חג. וזמני לא נשלם: 9 כאשר אמר אלה **הדברים** הוא היה בגלליאה. 10 וכאשר אחיו עלו
Jn 7,32 32 ושמעו הפרושים שהסיעה מלינה מאותן **הדברים.** וההגמונים עם הפרושים שלחו עבדים
Jn 8,20 תהיו יודעים אותי באולי תדעו אבי: 20 אלה **הדברים** דבר ישו משיח בגאסיפילסי מלמד במקדש ושום
Jn 8,26 או שופט. אבל מי ששלחני הוא אמתי. ואני **הדברים** ששמעתי ממנו הן הם אני מדבר בעולם. 27 ולא
Jn 8,28 עושה מעצמי רק כמו שהאב למדני לדבר אלה **הדברים.** 29 ומי ששלחני הוא עמי: ואינו מניחני
Jn 8,29 הוא עמי: ואינו מניחני יחידי. כי אותם **הדברים** שאליו ערבים אני עושה. 30 כל עת הוא מדבר
Jn 8,30 ערבים אני עושה. 30 כל עת הוא מדבר אלה **הדברים** רבים האמינו בו: אז אמר ישאוש לאותם
Jn 9,6 שאני בעולם. נר הוא בעולם. 6 באומרו אלה **הדברים** ירק בארץ. ונעשה טיט ברוק ההוא. ומשח
Jn 9,22 אותו כי בן דעת הוא ומדבר מעצמו. 22 אלה **הדברים** אמרו האב והאם. כי יראו מהיהודים שאם אחד
Jn 10,19 19 פעם אחרת היתה מחלוקת בין היהודים על **הדברים** האלו. 20 ורבים מהם אומרים שטן לקחו ומדבר
Jn 10,21 אתם שומעין אותו. 21 ואחרים אומרים אלה **הדברים** אינם מאדם שאחזו שד. ושטן יכול עיני עורים
Jn 10,22 שד. ושטן יכול עיני עורים לפקוח. 22 אלה **הדברים** נאם נאמרו בירושלם וחורף היה. 23 והולך
Jn 10,42 שג׳ואן כמעט אינו עושה שום אות 42 אבל כל **הדברים** שאמ׳ יואן מזה הם אמתיים ורבים האמינו בו.
Jn 11,7 חולה. עמד באותו מקום ב׳ ימים. 7 אחר אלה **הדברים** אמ׳ לתלמידיו נלכה פעם אחרת בגודיאה. 8
Jn 11,11 בלילה מצער עצמו כי נר אין לו. 11 אלה **הדברים** אמר: ואחר אמר אליהם נלכה כי לזריט
Jn 11,28 אל חי שבא בזה העולם. 28 וכאשר אמרה אלה **הדברים** הלכה וקראה מריאה [*] [*] 29 ותכף ששמעה
Jn 11,43 בעבור שיאמין שאתה שלחתני. 43 כשאמ׳ אלה **הדברים** צעק ואמ׳ לזרו בוא בקול גדול 44 וצא לחוץ
Jn 11,45 רבים מהיהודים שבאו עם מריאה וראו אותן **הדברים** שעשה האמינו בו. 46 ומקצת מהם הלכו
Jn 12,32 בחוץ. 32 ואני אהיה נשא מן הארץ. כל **הדברים** אמשוך לעצמי 33 וזה אומר דרך רמז באיזו
Jn 12,36 נר האמינו בנר בעבור שתהיו בני נר: אלה **הדברים** אמר להם ישאוש והלך ונסתר מהם. 37 וכאשר
Jn 12,41 בלב ויתבוננו ואני מרפא אותם 41 אלה **הדברים** אמ׳ ישעיה הנביא. כאשר ראה מעלת האל ודבר
Jn 12,48 אותי ואינו מקבל דברי כבר יש לו שישפטהו. **הדברים** שאמרתי ישפטו אותו ביום אחרון. 49 כי אני
Jn 13,3 אשקריוטי שיבגדהו 3 כי יודע היה שכל **הדברים** נתן האל בידו. מי מהאל יצא ואל האל ישוב.
Jn 13,17 יותר משלוחו. 17 אם תהיו יודעים אלה **הדברים** מאושרים תהיו כאשר תעשום. 18 אני אומר זה
Jn 13,21 מקבל מי ששלחני. 21 כאשר ישאוש אמר אלה **הדברים** מצא עצמו רוחני והזהיר ואמר אמת אומר אני
Jn 13,29 שהיה לו כיסין שיאמר לו ישאוש קנו אותן **הדברים** שצריכין לנו ליום המועד. או שיתן איזה דבר
Jn 14,10 10 אינך מאמין שאני כאב. והאב הוא בי. **הדברים** שאני מדבר איני מדבר מעצמי. אבל האב האב
Jn 14,10 מעצמי. אבל האב האב עומד עמי. הוא עושה **הדברים.** 11 אינכם מאמינים שאני הוא והאב בי. 12
Jn 14,25 שמעתם אינו שלי רק מאבי ששלחני: 25 אלה **הדברים** אמרתי בעומדי עמכם. 26 אבל האב נאמר רוח
Jn 14,30 בעבור שאחר העשיה תאמינו: 30 מעתה רוב **הדברים** לא אדבר עמכם. כי שר זה העולם כבר בא:
Jn 15,3 שתעשה פרי לרוב. 3 כבר אתם טהורים בעבור **הדברים** שאמרתי לכם. 4 עמדו בי ואני בכם. כמו שהכף
Jn 15,11 אהבתי אתכם ועומדים [*] 10 [*] 11 אלה **הדברים** אמרתי לכם בעבור שגילי יהיה בכם וגילכם
Jn 15,15 אבל אומר אני לכם היותכם אוהבי כי כל **הדברים** שאמרתי אמר אבי והודעתים לכם. 16 ואתם לא
Jn 15,17 בעבור שהדבר תשאלו בשמי יתן לכם. 17 אלה **הדברים** אני מצוה לכם שתאהבו זה את זה. 18 אם
Jn 15,21 אם שמרו מצותי אתכם ישמרו. 21 אבל כל אלה **הדברים** יעשו לכם בעבור שמי כי לא ידעו אותו
Jn 16,1 Tit,16 קפיטולו י״ו כפי ש׳ יואן 1 אלה **הדברים** אמרתי לכם בעבור שלא תהיו ניזוקים 2 הם
Jn 16,3 ויהיה לו דומה שיעשה עבודה לשם. 3 ואלה **הדברים** יעשו לכם כי לא הכירו האב ולא אותי. 4
Jn 16,4 לכם כי לא הכירו האב ולא אותי. 4 ואלה **הדברים** דברתי לכם בעבור שתבא שעת אלה הדברים תהיו
Jn 16,4 הדברים דברתי לכם בעבור שתבא שעת אלה **הדברים** תהיו נזכרים שאני אמרתים. 5 ואני לא אמרתי

Jn 16,6 לאן אתה הולך. 6 רק כאשר אמרתי לכם אלה **הדברים** דאגה נתמלאה לבבכם. 7 אבל אני אומר לכם
Jn 16,13 ילמדכם כל אמת. כי לא ידבר מלבו רק הדב **הדברים** שישמע ידבר ויגיד לכם הדברים 14 הוא יזכך
Jn 16,13 מלבו רק הדב הדברים שישמע ידבר ויגיד לכם **הדברים** 14 הוא יזכך אותי. מאבי יקח ויגיד לכם 15
Jn 16,15 הוא יזכך אותי. מאבי יקח ויגיד לכם 15 כל **הדברים** שהם לאבי שלי הם ויגיד לכם מעט. 16 ומעתה
Jn 16,25 ותקחו בעבור ששונכם יהיה שלם: 25 אלה **הדברים** אמרתי לכם במשל לכם רק בגלוי אגי אגידהו
Jn 16,30 אומר לנו. 30 עתה ידענו שיודע אתה כל **הדברים** ואין צריך לך לשאול לאחר הזה אנחנו
Jn 16,33 יחידי. ואיני יחיד כי האב עמי: 33 אלה **הדברים** אמרתי לכם בעבור שבי לבד יהיה לכם שלום.
Jn 17,1 Tit,17 קפיטולו י״ז כפי יואן 1 אלה **הדברים** דבר ישאוש ונשא עיניו לשמים ואמ׳ אב השעה
Jn 17,8 ממך היו. ואתה נתת לי ודברך קיימו. 8 כי **הדברים** שנתת לי נתתי להם. והם לקחום והכירו באמת
Jn 17,13 נשלמת. 13 אך עתה אליך אני בא: ואלה **הדברים** דבר בעולם בעבור שיהיה להם גילי שלם
Jn 18,1 י״ח כפי ש׳ יואן 1 כאשר ישאוש אמ׳ אלה **הדברים** הלך עם תלמידיו מעבר לנהר הנקרא סידרון
Jn 18,4 ואבוקות ועם כלי זיין. 4 ישאוש יודע כל **הדברים** עתידים לבא עליו. יצא ואמ׳ להם מה אתם מבק
Jn 18,21 אי זה דברים דברתי להם כי הם יודעים **הדברים** שאמרתי. 22 וכאשר ישאוש אמר אלה הדברים
Jn 18,22 הדברים שאמרתי. 22 וכאשר ישאוש אמר אלה **הדברים** אחד ממשרתי היהודים הכה בצואר ישאוש משיח.
Jn 19,13 אומר נגד שיסר: 13 אז כאשר פילאט שמע אלה **הדברים** הביא ישו בחוץ וישב בקתרדא אחת מקום שנקרא
Jn 19,24 ושמו גורלות במלבושי. והפרושים עשו אלה **הדברים.** 25 ואם ישאוש ומריאה אליאופי אחות אם
Jn 19,28 התלמיד לקחה כשלו 28 ואחר זה ישוש שכל **הדברים** נענו. ובעבור שהכתיבה תהיה נשלמת אמ׳ יש
Jn 19,36 אמת בעבור שאתם תאמינוהו. 36 וכל אלו **הדברים** נעשים הכת הכתיבה נשלמה: אומר עצם לא
Jn 19,38 אומרת והביטו אל אשר דקרוה. 38 אחר אלה **הדברים** בא יוסף אברמטיאה ועמד נחבא מפחד היהודים
Jn 20,18 לתלמידים אומרת אנכי ראיתי. ואמ׳ לי אלה **הדברים** 19 אז שבת אחד כשהיה ערב ודלתות הבית
Jn 21,17 אם אוהב אותו. אמ׳ אליו אדון יודע כל **הדברים.** אתה יודע שאני אוהב אותך. וישאוש אמר
Jn 21,24 מה לך. 24 זה הוא התלמיד שעושה עדות מאלו **הדברים** וכתב אלה הדברים. ואתם יודעים שאמת הוא
Jn 21,24 התלמיד שעושה עדות מאלו הדברים וכתב אלה **הדברים.** ואתם יודעים שאמת הוא עדותו. 25 ועוד
Mt 12,40 אות יונה נביא. 40 כי כמו שיונה היה בבטן **הדג** שלשה ימים ושלשה לילות. כן יהיה בן הבתולה
Lc 5,9 מסובב הוא. וכל אותן שהיו עמו בלקיחת **הדג** שלקחו. 10 ויקומו ויואן בני זבדיב חברי שימון
Mt 14,19 צוה לישב העם על העשב. ולקח הלחמים ושני **הדגים** ומביט בשמים וברכם ובצעם ונתנם לתלמידים.
Mc 6,41 מאתים. 41 וישאוש לקח החמשה לחמים ושני **הדגים** ועשה חינות והודאות ובצעם ונתנם לתלמידיו
Mc 6,41 לתלמידיו שיניחום לפניהם. וכן חילק שתי **הדגים** 42 ואכלו כולם ושבעו. 43 וחלקו מנותר שתים
Lc 9,16 דגים והביט לשמים ובירך אותם לחמים ושני **הדגים** ובצע הפת וחלקו לתלמידיו וצום שיניחוהו
Mt 5,35 שהוא כסא האל. 35 ולא בארץ מפני שהיא **הדום** רגליו. ולא בירושלם שהיא עיר האל. 36 ולא
Mt 22,44 לאדוני שב לימיני עד אשר אני אעשה שית **הדום** רגלך אויבך. 45 א״כ אם דוד קראו אדוניו איך
Mc 12,36 לאדוני שב לימיני עד אשר אני אשית אויבך **הדום** לרגליך. 37 אם כן אם דוד קראו אדוניו איך
Lc 20,43 לימיני. זהו ביכולתי 43 עד שאשית אויביך **הדום** רגליך. 44 א״כ דוד קורהו אדון איך הוא בן 45
Mt 23,27 מאותתים פרושים שדומים לקברים מצויירים **הדומים** מחוץ יקרים ובפנים מלאים עצמות מתים
Mt 24,34 [*] 33 [*] אל הדלת. 34 אמת לכם אומר שזה **הדור** לא ימות עד שכל זה יהיה נשלם. 35 הארץ
Mc 13,30 מתקרב אל הפתח. 30 אמת אני אומר לכם שזה **הדור** לא יעבור עד שכל אלו הדברים יבאו. 31 השמים
Lc 2,8 הקיר לחוץ שקורין פרשי. 8 ורועים באותו **הדור** היו נערים ושומרים שעות הלילה על מקניהם. 9
Lc 7,31 מיואן. 31 [*] לכן למי נאמ׳ אנשי זה **הדור** נמשלים. 32 נמשלים הם לנערים יושבים בשוק
Lc 11,29 ושומרין אותו. 29 ואל העמים התחיל לאמר. **הדור** הרע הזה שואל אותי ואות לא ינתן לו. זולת
Lc 11,51 ובבית כן. ולכן אני אומ׳ אליכם ידרש מזה **הדור:** 52 אוי לכם חכמים בדת שנשאתם מפתח החכמה
Lc 17,25 לו לסבול רוב דברים. והיותו מוזם בעד **הדור** הזה 26 וכאשר נעשה בימי נח כן יהיה בימי בן
Lc 21,32 קרוב. 32 באמת אני אומר לכם שלא ימות זה **הדור** עד שכל אלה העניינים יעשו. 33 השמים והארץ
Mt 23,36 לכם אומר שכל אלה העניינים יבאו על אלה **הדורות:** 37 ירושלם ירושלם שהרגת הנביאים וסקלת
Mt 13,19 המשל מאותו שזורע. 19 אותו שזורע הוא **הדורש.** והזרע הוא דברת הש׳. אותו ששומע דבר השם
Mc 4,14 מבינים זה הדמיון. 14 אותו שזורע הוא **הדורש** דבר 15 אותה שנפלה בדרך הם אותם ששומעין
Lc 18,6 לעג ממני. 6 ואדונינו אמר ראו מה אמר **הדיין** מה עלב. 7 והש׳ לא ינקום אותם שהם נבחרים
Mt 10,15 אמת אומר אני לכם שיותר עונש תסבול ליום **הדין** אותה העיר מאותה דשידומה: קפיטולו ל״ג כפי
Mt 11,22 יהיה לאותן דטיר אי דשידון יותר מכם ליום **הדין.** 23 ואתה כפר נחום שקמת עד לשמים תרדי עד
Mt 11,24 אני לכם שהשדומיטש יענשו בעונש קטן ביום **הדין** ממך: קפיטולו ל״ז כפי מתיאו 25 אז באותו עת
Mt 12,36 תהיה בין האנשים יתן אדם טעם לאל ביום **הדין.** 37 בעבור דבריך תהיה נושע. או בעבור דבריך

Mt 12,41 ושלשה לילות. 41 גבירי נינוה יקומו ליום **הדין** עם זאת האומה ויענישוה כי הם עשו תשובה
Mt 12,42 הוא גדול מיונה: 42 ומלכת שבא מקום ליום **הדין** עם זאת האומה ותעניש אותה. כי היא באה מראש
Mt 27,19 מוסרים אותו למיתה. 19 והוא יושב בקתדרת **הדין:** אשתו שלחה לאמר לא תהיה דן האדם ההוא הצדיק
Mc 12,40 תפילותם. ולזה יסבלו יותר קנס גדול ביום **הדין:** 41 ושב ישוש לפני לוגוט זופילא סיאון
Lc 10,14 תירוש. ושדומה דומה לרעה המוכן לכם ליום **הדין.** 15 ואת כפר נחום תנשאי עד לב השמים כי
Mt 27,27 27 ואז עבדי פילאט. לקחו ישאוש בית גדול **הדינין.** ונתקבצו סביב העם 28 והפשיטוהו וכסוהו עם
Mt 25,45 לכם כי כל פעמים שלא עשיתם למקצת מקטני **הדלים** שלי גם לי לא עשיתם. 46 ואלו ילכו באשה של
Lc 22,55 ופירו הולך אחריו מרחוק. 55 וכאשר **הדליקו** האש באמצעם והם עומדים סביב האש. פירו היה
Mt 24,33 יוצאים תכירו שהקיץ מתקרב [*] 33 [*] אל **הדלת.** 34 אמת לכם אומר שזה הדור לא ימות עד שכל
Mc 11,4 יניחוהו. 4 והלכו ומצאו העיר קשור לפני **הדלת** והתירוהו. 5 ואותן שהיו שם אמרו להם למה אתם
Lc 11,7 7 והוא ענה לו מבפנים אל תצערני. הנה **הדלת** סגורה ובני הם עתה במטה אינני יכול לקום
Lc 13,25 ולא יכולו. 25 וכאשר אב הסיעה יכנס יסגור **הדלת.** ואתם תעמדו בחוץ. ותקראו אל הפתח אדון פתח
Jn 10,3 הכנס בעד השער רועה צאן הוא. 3 והוא פותח **הדלת** והצאן נמשכות אחר קולו. הוא קורא הצאן בשם
Mt 26,28 להם. ואמ׳ שתו זה כולכם 28 כי זה הוא **הדם** מן החדש שיהיה שפוכה לכפרת עונותיכם. 29
Mt 27,8 ובעבור זה אותו שדה נקרא אַלְקִידֶמָך זהו שדה **הדם** עד היום הזה. 9 ואז היה הדבר נשלם מירמיה
Mc 5,29 לבושו אני אהיה נרפאת. 29 ותכף נפסק הגרת **הדם.** והרגישה כי נרפאה. 30 וישו שיודע בעצמו האמת
Lc 8,44 ובאה אחריו ונגעה במלבושיו. ומיד נעצר **הדם.** 45 וישאוש משיח אמ׳ לתלמידיו מי הוא הנוגע
Mc 4,13 מספרים. 13 ואמ׳ להם איניכם מבינים זה **הדמיון.** 14 אותו שזורע הוא הדורש דבר 15 אותה
Mt 13,53 חדשים וישנים. 53 ונעשה כאשר נשלמו אלה **הדמיונות** נסע משם 54 ובא אל ארצו ומלמדם בבתי
Mc 4,21 21 ואומ׳ להם אין אדם מניח נר דלוק תחת **הדרדור** ולא תחת המטה אבל מניחו אדם במנורה. 22
Mt 7,13 אל תלמידיו הכנסו בעד פתח הצר כי רחב הוא **הדרך** המוליך האדם לאבדון ורבים נכנסין בה. 14
Mt 8,28 מן הקבר מאד רע שאינו יכול לעבור באותו **הדרך.** 29 וצועק אומר מה לך לעשות ממני בן דוד
Mt 21,30 איני רוצה ללכת. אחר נחם והלך 30 וקרב אל **הדרך** ואמ׳ לו כדומה. והוא ענה אני אלך בחפץ ולא
Mc 1,2 נביא אמר הנה אני שולח מלאכי לפניך שיפנה **הדרך** שלך לפניך. 3 אחת קול תקרא במדבר שתאמר
Mc 8,23 23 וישאוש לקחו בעד היד ומשכו לצד אחד מן **הדרך** ורקק לו בפניו. והניח ידיו עליו ושאלו אם
Mc 11,8 אחרים כורתים ענפים מן האילנות ומגמגמין **הדרך.** 9 ואותן שהולכין לפניו ואותן שנמשכים אחריו
Lc 7,27 הנה אנכי שולח לכם מלאכי לפניך שיכין **הדרך** לפניך 28 כי אני אומר לכם. כי בכל אשר נולדו
Jn 4,6 בנו 6 והיתה שם עין יעקב. וישאוש לואה מן **הדרך** יושב על העין. והיה כמעט שעה ששית מן היום:
Mt 3,3 [*] נתנבא. אמר קול א׳ יקרא במדבר ישרו **הדרכים** לפני אדונינו והתהפכו אליו 4 ואותו זואן
Lc 1,76 נעלה כי אתה תלך לפני האדון בעבור שתבין **הדרכים** שיהיו מיושרים בדרך שלום ובדרך האל. 77
Lc 3,5 תתמלאו וכל ההרים והגבעות יושפלו. וכל **הדרכים** רעים יהיו מיושרים וכל הרכסים לדרכים
Lc 15,9 אותה בהשכל עד שימצאה. 9 וכאשר תמצא **הדרכמש** תקרא כל אוהביה ואוהבו ואוהבותיה
Mc 4,18 [*] 18 [*] בארץ קוצים. הם אותם ששומעים **הדרשות** 19 וחסרונות העולם ואובדן העושרים
Mt Prol,13 שיהיה מת מד׳ מיני מות הוכרח שנותו בעד **הדרשתם.** ובעבור זה היו האיונגלי האחרים הבל שלא
Mt 17,10 לו תלמידיו אומרים מה זה שאומרים חכמי **הדת** שאליהו יבא בתחלה. 11 והוא ענם ואמ׳ אליהו
Mt 20,18 ובן האל יהיה נמסר בידי שרי הכהנים וחכמי **הדת** ויענישוהו למות 19 וימסרוהו לנפילים להוציא
Mt 21,15 והוא מרקם. 15 וכאשר סגני הכהנים וחכמי **הדת** ראו הנפלאות שעושה והנערים צועקים במקדש
Mt 22,35 שתיקה מיאוש שנאספו יחד. 35 ואחד מרבני **הדת** שאל לישאוש מנסהו. אומר 36 רבי אי זה העליון
Mt 23,23 מצמרת הנענע ומהכמון ועובדים גדולי צווי **הדת** ועוזבים היושר והחנינה והאמונה ואלה המצות
Mc 1,22 הוא היה מלמדם כמו בעל כח. לא כמו חכמי **הדת.** 23 והיה בבית הכנסת אדם אחד וצועק 24 ואומ׳
Mc 2,6 מחולין לך. 6 והיו שם עמו קצת מחכמי **הדת** וחשבו בלבם אומרים 7 איך מדבר כן זה קללה. כי
Mc 3,22 בחוץ ואומרים בלבבם נכבד הוא. 22 וחכמי **הדת** שבאו מירושלם אומרים שהוא משוטן ומכח בעל
Mc 7,1 1 ואז באו לישאוש אי זה פרושים וחכמי **הדת** ישנה שבאו בירושלם 2 וכאשר ראו יחידי
Mc 8,31 ולהיות נגוש למות בעד שרי הכהנים וחכמי **הדת** והוא יקום חי אחר שלשה ימים. 32 ואמ׳ להם
Lc 5,17 הימים וישאוש יושב ומלמד לפרושים וחכמי **הדת** ששם באו מכל גדולי גליליאה גודיאה וירושלם.
Lc 7,30 בטבילת יואן. 30 אבל הפרושים וחכמי **הדת** מבזים ביניהם עצת הש׳ שלא היו נטבלים מיואן.
Lc 11,45 למקום שאינן יודעין. 45 וענה מחכמי **הדת** ואמ׳ רבי באמרך אלה הדברים עושה אתה לנו
Lc 11,46 לנו בזיון. 46 וישאוש אמר אוי לכם חכמי **הדת** למה אתם מעמיסין האנשים בעומסין שאין להם
Lc 14,3 היה לפניו. 3 וישאוש ענה ואמ׳ לחכמי **הדת** והפרושים. הראוי לעשות רפואה בשבת 4 ושתקו.
Jn 1,17 כלנו השגנו חן. ובעבורו החן. 17 כי **הדת** נתנה בעד משה. אבל חן ואמת היא נעשית בעד

Jn 7,19 הוא זרע אמיתי אין בו. 19 לא נתן לכם משה
Jn 7,19 לכם משה הדת: ואחד מכם אינו ממעט ומחסר
Jn 7,49 מאמינים בו. 49 אבל זאת הסיעה בלתי יודעת
Jn 18,10 שימון פירי שהיה לו סכין הוציאו והכה עבד
Jn 18,15 היה בן בית להגמון ונכנס עם ישאוש בהיכל
Jn 18,19 בו. פירו עומד עמהם ומתחמם. 19 אז
Jn 18,24 מכה אותי: 24 והלך ישאוש ששלחוהו לקאיפש
Jn 18,26 ופירו כפר ואמר איניני. 26 ואחת משפחות
Jn 11,47 ואמרו להם מה שישאוש עשה: 47 אז התאספו
Jn 11,57 חושבים שלא בא ביום המועד 57 וכבר אמרו
Jn 18,3 3 אז כאשר יודיש אסף עם רב ועבדי
Jn 19,6 הנה האיש. 6 אז כשהיהודים ראו אותו
Mt 14,35 ארץ בגינטזאריט. 35 וכאשר אנשי המקום
Mt 16,21 לשום אדם שהוא ישאוש משיח. 21 ומיום
Mt 27,19 הדין: אשתו שלחה לאמר לא תהיה דן האדם
Lc 1,29 כששמעה דברי המלאך נבהלה וחושבת השלו׳
Lc 8,29 29 כי בצואתו לרוח רעה שתצא מן האדם
Lc 8,33 וכן עשה. 33 אז השדים יצאו יצאו מן האיש
Lc 8,34 ונכנסו ביאור ושם נחנקו. 34 ומדבר
Lc 8,35 35 ואנשי המדינות יצאו לראות הדבר
Lc 8,43 באה אשה אחת חולה משפיכות דמיה והחולי
Lc 9,11 אותם במקום אחד נקרא בינשידא. 11 והדבר
Lc 9,16 וחלקו לתלמידיו וצום שיניחוהו לפני העם
Lc 10,37 הגנבים. 37 ואמ׳ אליו אותו שעשה לו החסד
Lc 11,26 באותו בית שהיו דרים שם. וסוף דבר. האדם
Lc 18,22 כל אלה הדברים קיימתי בנערותי. 22 והדבר
Lc 19,7 ירד מהרה וקבל ישו בשמחה: 7 וכאשר העם
Lc 19,8 רימיתי שום אדם אני חפץ להשיב לו הדבר
Jn 7,46 מעולם לא שמענו אדם שדבר דבריו כאשר האיש
Jn 9,6 אלה הדברים ירק בארץ. ונעשה טיט ברוק
Jn 9,14 שישאוש עשה טיט בשבת. ופתח עיני האיש
Jn 19,31 הגופה בשבת בשתי וערב. וחג גדול היה בשבת
Mt 26,24 שמשים היד עמי בקערה הוא יבגדני. 24 ואיש
Jn 20,6 אמנם לא נכנס שם. 6 אז בא שימון פירו
Lc 12,42 42 ואדונינו אמ׳ לכל האיש הנאמן ועושה
Lc 14,28 זה מכם שחפץ לבנות מגדל. ולא ימנה ראשונה
Mt 3,1 Tit,3 קפיטולו ה׳ כפי מתיאו 1 בעת
Lc 7,12 לה עוד. ורב עם מן העיר הולכים עם האשה
Lc 11,18 בעצמו הוא בלב ולב איך תעמוד המלכות
Lc 16,2 מההרשאה. כי מכאן ואילך לא תשתדל בהרשאה
Lc 18,3 ובושת מן האנשים. 3 ואלמנה אחת היתה בעיר
Lc 23,48 צדיק. 48 וכל העם שהיה שם היתה לו ההשקפה
Jn 18,18 עומדים לפני האש כי קור נעשה בעת
Mc 14,66 לו תפוחים. 66 וכאשר פירו היה בצד אחד מן
Mc 14,68 מכיר ממה את אומרת ויצא לחוץ ועמד לפני
Mt 21,16 אתם קראתם מה אומר הנביא. אדון אתה השלמת
Mt 15,22 22 והנה באה אשה כנענית שבאה מהעברים
Lc 6,12 ביניהם מה שנעשה מישאוש. 12 ונעשה בימים
Lc 8,32 משיח שיתן להם רשות לבא בקרבי הפרים
Lc 12,38 או שלישי וימצאם כן מאושרים הם העבדים

הדת: ואחד מכם אינו ממעט ומחסר הדת. 20 למה אביתם
הדת. 20 למה אביתם להמיתני: ענתה הסיעה ואמרה שטן
הדת ארורה היא: 50 ונקודימוש שבא לישאוש בלילה
ההגמון וכרת לו אזנו הימנית. והעבד שמו מלאקוש.
ההגמון. 16 ופירו עומד בדלת בחוץ. אז יצא התלמיד
ההגמון שאל לישוש מתלמידיו וממוסרו. 20 ענה ישאוש
ההגמון עם ידיו קשורות. 25 ושימון ופירו עומד
ההגמון אמרה לפירו אשת אח אותו שפירו קטע אזנו.
ההגמונים והפרושים נגד ישאוש. מה נעשה שזה האיש
ההגמונים והפרושים וצוו וציוו שאם אחד יודע לאי
ההגמונים. והפרושים באו שם עם עששיות ואבוקות ועם
ההגמונים והמשרתים צועקים תלהו תלהו. ופילאטו אמ׳
ההוא הכירוהו שלחו אליו בכל הארץ ושלחו לו כל
ההוא והלאה התחיל לפרסם לתלמידיו שחיוב הוא שהוא
ההוא הצדיק כי דברים רבים אני ראיתי במראה
ההוא איך הוא. 30 והמלאך אמ׳ לה אל תיראי מריאה
ההוא ומצערו. והיה נקשר בשלשלאות ברזל ובעבותות.
ההוא. ונכנסו בפרים והפרים הלכו במהירות ונכנסו
ההוא כאשר ראוהו הרועים ספרוהו במדינות ובעיירות.
ההוא ובאו לישאוש ומצאו האיש שהשד יצא ממנו יושב
ההוא צערה כמו י״ב שנה ונתנה כל נכסיה לרופאים
ההוא כאשר ידעהו העמים הלכו אחרי ישאוש וקבלם
ההוא 17 ואכלו כולם ושבעו. והנותר היה י״ב קופות
ההוא וישאוש אמ׳ לו לך ואתה תעשה כן. 38 ונעשה
ההוא יהיו יותר רעים מהראשונים. 27 וכאשר ישאוש
ההוא שמע ישאוש. אמ׳ אליו. עדיין חסרת דבר אחד.
ההוא ראה זה התלוננו כולם בקרבם אומרים שבבית אדם
ההוא בד׳ כפלים. 9 וישאוש אמ׳ לו היום נעשה שלום
ההוא דבר: 47 אז ענו להם הפרושים ובזה רמה אתכם.
ההוא. ומשח העינים שלו מאותו טיט. 7 ואמ׳ לו לך
ההוא: 15 אז שאלו לו הפרושים באי זה צד חזר לך
ההוא חילו פני פילאט שיתן להם רשות יוכלו לחתוך
ההולך עמי יבגוד בן האלוה. כמו שהתנבא ממנו. אוי
ההולך אחריו ונכנס בקבר. וראה בגדי פשתן מונחים
ההוצאה בחכמה אותו האיש משים האדון על ביתו לתת
ההוצאה הצריכה אם בידו כח להשלימו. 29 ואם יבנה
ההיא בא הטובל במדבר גודיאה דורש 2 ואומר עשות
ההיא. 13 וכאשר ראתה ישאוש היה נע בחסד עליה.
ההיא. א״כ למה אתם אומרים שאני מגרש השדים בכח
ההיא. 3 והמורשה אמ׳ בקרבו מה אעשה שאדוני נוטל
ההיא ובאה אליו אומרת נראה מעניין שהוא ביני
ההיא. ובראותם כל הדברים האלה חזרו להכות
ההיא ומתחממים בו. פירו עומד עמהם ומתחמם. 19 אז
ההיכל באה שפחה אחת מהכהן הגדול 67 וכאשר ראה
ההיכל והתרנגול קרא 69 ומיד ראתהו שפחה אחת
ההלול מפי עוללים. 17 ונסע משם מהם ויצא חוצה
ההם הולכת אחרי ישוש צועקת ואומרת רחמנות יהיה לך
ההם שישאוש עלה בהר אחד ומתפלל. ובתפלת האל היה
ההם. וכן עשה. 33 אז השדים יצאו יצאו מן האיש
ההם: 39 אבל זה תדעו שאם האב פימיליאר יודע באי

Lc 23,7 מיכולת אירודיש נשתלח. כי בירושלם בימים **ההם** היה. 8 ואירודיש כשראה ישאוש שמח מאד כי
Jn 4,15 נצחיים. 15 והאשה אמרה אליו תן לי המים **ההם** בעבור שלא תהיה לי צמא. ושלא אבא פה לעולם
Mt 5,1 מתיאו 1 ישואש משיח מביט העם עולים אל **ההר** וכאשר נתיישב קרבו אליו תלמידיו. 2 פתח את
Mt 5,14 העולם אינה יכולה ליטמן העיר המונחת אל **ההר.** 15 אין מדליק האדם את הנר בעבור הניחו תחת
Mt 8,1 קפיטולו כ״ד כפי מתיאו 1 וכאשר ירד מן **ההר.** רב עם הלכו אחריו. 2 וראה מצורע אחד
Mt 15,29 ישאוש נסע משם בא שפת ים גלילאה ועלה אל **ההר** ויושב שם. 30 וקרב אליו רוב חיל שנהגו אלמים
Mt 17,9 אדם אם לא לבד ישו. 9 וכאשר יורדים מן **ההר** ציום ואמ׳ לשום אדם אל תאמרו המראה עד שבן
Mt 17,19 אמונה כמו גרגיר אחד של חרדל. ותאמרו זה **ההר** תשתנה מזה המקום אל מקום אחר כי הוא ישתנה.
Mc 9,8 ולא ראו דבר לבד ישאוש. 8 וכאשר ירדו מן **ההר** ישאוש צוה שלא יאמרוהו לשום אדם זאת המראה עד
Lc 6,17 יודיש אשקריוטא שהיה בוגד. 17 וירד מן **ההר** עמהם ועמד במקום חרב וסייעת תלמידיו ורוב עם
Lc 9,28 ישאוש לקח פירי ויקומו ויואן ועלה אל **ההר** והתפלל. 29 ונשתנו פניו ומלבושיו לבן ומזהיר.
Lc 9,36 ולא ראו רק ישאוש משיח לבד. וירדו כלם מן **ההר.** וישאוש צוה אותם ואמ׳ להם אל תגידו לאדם מה
Lc 9,37 אחרי מותו. 37 וביום האחר עם רב ירד מן **ההר** בא לקראתם 38 ובתוכם אדם אחד קורא בקול גדול
Lc 19,37 הר הזתים התחילו לו כל העמים היורדים מן **ההר** לשמח ושבח האל בקול גדול על כל הנפלאות שראו.
Jn 4,20 שאתה נביא: 20 אבותינו התפללו לשם בזה **ההר** ואתם אומרים שבירושלם הוא המקום שיש לכל
Jn 4,21 בִּי שעדיין יהיה עת שלא תתפללו האב בזה **ההר** ולא בירושלם. 22 אתם תתפללו למה שלא ידעתם.
Mc 8,12 [*] אמת לכם אני אומר שאתם לא תראו סימן **ההראות.** 13 ועזבם ועלה בספינה עובר אותו הים 14
Mc Prol,8 שליח הש׳ מלמד ההתבשרות מישאוש משיח בעד **ההריון** קדש רוח בהתחלת האיונגליאו בעבור שיקרא
Lc 3,5 עשו ישרות דרכיו. 5 כל הגאיות תתמלאו וכל **ההרים** והגבעות יושפלו. וכל הדרכים רעים יהיו
Lc 4,29 וקמו והשליכוהו חוץ לעיר. ונהגוהו בראש **ההרים** על אותן שהעיר בנויה בעבור שישאלוהו. 30
Lc 16,4 4 איני יודע מה אעשה כשאהיה מסולק מן **ההרשאה** באופן שיקבלני שנית. 5 קרא אחד אחד
Jn 10,10 שיהיה לכם חיים. ואותה תהיה לכם בגודל **ההשפעה.** 11 אני הוא רועה טוב. ורועה טוב נותן
Lc 23,48 היה צדיק. 48 וכל העם שהיה שם היתה לו **ההשקפה** ההיא. ובראותם כל הדברים האלה חזרו להכות
Mc Prol,7 במדבר. זהו זואן בן זכריה שליח הש׳ מלמד **ההתבשרות** מישאוש משיח בעד ההריון קדש רוח בהתחלת
Mc Prol,10 רוח בהתחלת האיונגליאו בעבור שיקרא התחלת **ההתבשרות** מישאוש משיח ואחר כתב האינגליאו מָתְחִיל
Mt Prol,2 דא שי׳ מתיאו כאשר דרש ראשונה האוונגליאו **הוא** רוצה להעתיק בעבור דרוש לנפילים. כתב זה
Mt Prol,19 מה שרומזות. מתיאו רומז צורת אדם. כי **הוא** דבר ראשונה מתולדות ישו משיח .. מרקו יש לו
Mt 2,2 הנה מלכי מזרח באו ירושלם 2 אומרים אנה **הוא** מלך היהודים שנולד כי אנחנו ראינו כוכבו
Mt 2,13 למצרים וישבת שם עד בואי אליך כי עתיד **הוא** שאירודיש ירצה הילד להכבידו. 14 אז קם ויקח
Mt 2,23 במדִינַת נאזריט שתהיה נשלמת הנבואה שאמרה **הוא** יקרא שמו נאזריוש: Tit,3 קפיטולו ה׳ כפי
Mt 3,12 מן הקדש וירפאכם מאש 12 מפוחו בידו. והנה **הוא** ינקה את גורנו ויאסוף חִטָּתוֹ במגורתו. והתבן
Mt 4,3 היה לו רעב 3 בא אליו השטן וא״ל אם אתה **הוא** בן האלוה תאמר לאבנים האלו שישובו לחם. 4
Mt 4,4 האלו שישובו לחם. 4 ויען ויאמר לו כתוב **הוא** אדם אינינו חי על הלחם לבדו אבל מחן השם: 5
Mt 4,6 על גובה בית המקדש 6 ואמ׳ לו אם אתה **הוא** בן האלוה הפיל עצמך למטה כי כתוב הוא האל
Mt 4,6 אתה הוא בן האלוה הפיל עצמך למטה כי כתוב **הוא** האל מצוה אל מלאכיו שיקבלוך בידיהם בעבור שלא
Mt 4,7 שלא תקח שום רע בנפשך: 7 עוד ענה לו כתוב **הוא** לא תנסה אלהיך. 8 אז העלהו השטן על הר אחד
Mt 4,10 10 אז אמר לו ישאוש לך לך השטן כי כתוב **הוא** התפלל לאלהיך ואותו לבדו תעבוד 11 אז עזבהו
Mt 5,3 אותם לאמר 3 אשרי עניי הרוח כי שלהם **הוא** מלכות השם. 4 אשרי הנחים כי הם ינחלו הארץ: 5
Mt 5,22 22 ואני אומ׳ לכם מי שישנא אחיו ראוי **הוא** למשפט. ומי שיאמ׳ לו פתי [*] יהי ראוי לאש
Mt 5,29 טשקנדליזא הוציאה והרחיקה ממך כי טוב **הוא** לך שתאבד אבר אחד מהיות כל הגוף ענוש: 30 ואם
Mt 5,32 לכם שכל אדם המגרש אשתו אם לא בעת ניאוף. **הוא** עושה ניאוף [*]. 33 עוד שמעתם שאמור היה
Mt 5,37 לבן או שחור 37 דברכם יהיה אין הין הנשאר **הוא** רע. 38 אתם שמעתם שהתורה אומרת עין תחת עין
Mt 5,48 48 תהיו א״כ שלמים כמו שאביכם שמימיי שלם **הוא:** Tit 1,6 השמרו לבלתי עשות אמבוה בלעז
Mt 6,23 יהיה ערפליי. ואם הנר הראוי להיות בך **הוא** ערפליי רבות ערפליות תהיו בך. 24 שום אדם אין
Mt 7,13 אל תלמידיו הכנסו בעד פתח הצר כי רחב **הוא** הדרך המוליך האדם לאבדון ורבים נכנסין בה. 14
Mt 8,17 17 בעבור שתהיה נשלמת שנבואת ישעיה אומרת **הוא** מסלק החוליים ונושא מכאוביו. 18 וכאשר ישואש
Mt 8,27 נחת גדול בים. 27 והאנשים תמהו אומרים מי **הוא** זה שהרוח והים שומעין אותו. קפיטולי כ״ח כפי
Mt 9,34 לא קרא בישראל: 34 והפרושים אומרי׳ **הוא** מגרש השדים בכח השטן. 35 וישו משיח מחפש
Mt 10,2 2 ואלה הם שמות האיפושטוליש: הראשון **הוא** שימון פירי ואנדריב אחיו. 3 פיליפו. ברטומי.
Mt 11,1 1 וכאשר ישאוש משיח השלים אלה הדברים **הוא** צוה לתלמידיו שילכו עמו דרוש בעיירות. 2

Mt 11,9 בהיכל המלך: 9 א״כ למה יצאתם ראות נביא **הוא** באמת: ואומר אני לכם שהוא יותר מנביא: 10 זה
Mt 11,10 ואומר אני לכם שהוא יותר מנביא: 10 זה **הוא** אותו שממנו הנביא אמר הנני שולח מלאכי שיפנה
Mt 11,14 מה שהיה עתיד לבוא. 14 ואם תרצו לבחרו **הוא** אליהו שעתיד לבא: 15 מי שיש לו אזנים בעבור
Mt 11,26 יודעי ספר. וגלית אותם לתמימים. 26 וכן **הוא** אב כאשר הוטב לפניך. 27 אבי נתן לי יכולת על
Mt 11,30 לב ותמצאו מנוח בנפשותיכם 30 כי עולי נח **הוא** ומשאי **הוא** קפיטולו ל״ח כפי מתיאו Tit,12
Mt 11,30 מנוח בנפשותיכם 30 כי עולי נח הוא ומשאי **הוא** נקל: Tit,12 קפיטולו ל״ח כפי מתיאו 1 אז
Mt 12,3 אמ׳ להם לא אתם קראתם מה שעשה דוד כשנרעב **הוא** ואותם שהיו עמו 4 שנכנס בית האל ואכלו לחמי
Mt 12,4 בית האל ואכלו לחמי הקדש שאותן לחמים **הוא** ואותן שהיו עמו אינו ראוי לאכול רק לכהנים
Mt 12,6 עון. 6 אמת אני אומר לכם שאותו שהוא בכאן **הוא** גדול המקדש 7 ואם תבינו מה שאני חפץ לומ׳ אני
Mt 12,8 עת אתם לא תענישו השוגגים. 8 כי בן האלוה **הוא** אדון עדיין מהשבת. 9 וכאשר היה מועבר בא לבית
Mt 12,11 בעבור שילשינו הם. 11 והוא אומר להם מי **הוא** מכם שהיה לו צאן אחת אם נופלת בשוחה אחת בשבת
Mt 12,12 יותר טוב האדם מהצאן. ובעד אהבה זו הגון **הוא** עשות בשבת טוב. 13 ואז הוא אמר אל האדם שלח
Mt 12,13 אהבה זו הגון הוא עשות בשבת טוב. 13 ואז **הוא** אמר אל האדם שלח ידך ושלוחה. היתה לו חזורה
Mt 12,30 שיגזלהו הבית. 30 מי שאינו עמי כנגדי **הוא.** ומי שלא יקבץ עמי כנגדי מפזר. 31 ובעד אהבה
Mt 12,41 כי הם עשו תשובה בדרישה של יונה. ובכאן **הוא** גדול מיונה: 42 ומלכת שבא מקום ליום הדין עם
Mt 12,42 באה מראש העולם לשמוע חכמת שלמה. ובכאן **הוא** יותר חכם משלמה: 43 וכשהשטן יוצא מן האדם הוא
Mt 12,43 יותר חכם משלמה: 43 וכשהשטן יוצא מן האדם **הוא** הולך במקומות קשים בקש מנוח ואין מוצא. 44 אז
Mt 12,44 במקומות קשים בקש מנוח ואין מוצא. 44 אז **הוא** אומ׳ בעצמו אשובה אל ביתי שיצאתי. וכשבא מוצא
Mt 12,45 מוצא אותה מנוקה וטהורה מכל קסמים. 45 אז **הוא** הולך ולוקח שבע רוחות יותר רעים ממנו ונכנסו
Mt 12,50 וקרובי 50 כל מי שעושה רצון אבי שבשמים **הוא** אחי ואחיותי ואמי: Tit,13 קפיטולו ל״ט כפי
Mt 13,19 תשמעו המשל מאותו שזורע. 19 אותו שזורע **הוא** הדורש. והזרע הוא דברת הש׳. אותו ששומע דבר
Mt 13,19 שזורע. 19 אותו שזורע הוא הדורש. והזרע **הוא** דברת הש׳. אותו ששומע דבר השם ולא יבין אותה.
Mt 13,20 קרוב לדרך. 20 ואותו שנפל בין האבנים. **הוא** אותו ששומע דברת הש׳ ובשמחה מקבלה. 21 אבל
Mt 13,22 הם נבוכים. 22 אותה שנפלה בין החוחים. **הוא** אותו ששומע דברת הש׳ ויש לו אנחות מזה העולם
Mt 13,23 עושה פרי: 23 אבל אותה שנפלה בארץ טובה. **הוא** אותו שיבין דברת השם׳ וישמענה ועושה פרי
Mt 13,31 במגורתי: 31 משל אחר אמר להם מלכות שמים **הוא** דומה לזרע החרדל אותו שאדם זורע בשדהו 32
Mt 13,32 זורע בשדהו 32 שהוא קטן כל הזרעים וכשגדל **הוא** גדול כל הזרעים ונעשה עץ גדול שהעופות שוכבים
Mt 13,37 מהשדה. 37 וענה ואמר אותו שזורע טוב זרע **הוא** בן הבתולה. 38 השדה הוא העולם וטוב הזרע הם
Mt 13,38 שזורע טוב זרע הוא בן הבתולה. 38 השדה **הוא** העולם וטוב הזרע הם הצדיקים והקמשונים הם
Mt 13,39 והקמשונים הם הרעים. 39 והאויב שזורען **הוא** השטן. ועת הקציר הוא קץ העולם. והקוצרים הם
Mt 13,39 39 והאויב שזורען הוא השטן. ועת הקציר **הוא** קץ העולם. והקוצרים הם המלאכים. 40 כי כמו
Mt 14,7 וייטב מאד לאירודיש. 7 בעבור אותו דבר **הוא** נשבע שהוא יתן לה כל מה שתשאלהו: 8 והיא היתה
Mt 14,15 וכי היה ערב התלמידים. אמרו לו זה המקום **הוא** חרב ושעה היא מועברת להניח לֶכֶת העמים במגדלים
Mt 14,23 בים עד שיסעו העם: 23 וכאשר העם הלכו **הוא** עלה להר להתפלל. וכאשר היה ערב הוא היה יחיד
Mt 14,23 הלכו הוא עלה להר להתפלל. וכאשר היה ערב **הוא** היה יחיד בארץ. 24 והאניה הקטנה היתה באמצע
Mt 14,27 ואמר להם יהיה לכם טוב בטחון באל אני **הוא** אל תפחדו. 28 וענה ש׳ פירו ואמר אדון אם אתה
Mt 14,28 תפחדו. 28 וענה ש׳ פירו ואמר אדון אם אתה **הוא** תחפוץ שאני אבא אליך על המים 29 והוא אמר בא:
Mt 14,33 [*] בקרון באו והתפללוהו אומרים אמת אתה **הוא** בן האלוה 34 ותכף לקחו ארץ בגינטזאריט. 35
Mt 15,27 ושיתנהו לכלבים לאכול. 27 והיא אמרה אמת **הוא.** אכן אמת היא שהגורים אוכלים פירורים הנופלים
Mt 15,32 קרא תלמידיו ואמ׳ אני מרחם העם באשר **הוא** עמד שלשה ימים ואין להם לאכול ואיני רוצה
Mt 16,2 אומרים בערב למחר יהיה אור בהיר כי השמים **הוא** אדום 3 ובבקר הייתם אומרים היום יהיה מטר כי
Mt 16,3 הייתם אומרים היום יהיה מטר כי השמים **הוא** חשוך א״כ אתם יודעים שפוט צבע השמים. אבל
Mt 16,7 ופרושים. 7 והם חשבו בקרבם אומרים **הוא** אומ׳ כי אין לנו לחם. 8 וישאוש שיודע מה
Mt 16,14 14 והם אמרו מקצת אנשים אומרים שאתה **הוא** זואן טבול. ומקצת אומרים אליהו. ומקצת ירמיהו
Mt 16,16 ממני. 16 וענה שימון פירו ואמר אתה **הוא** משיח בן אל חי. 17 וישו ענה ואמ׳ אליו אשריך
Mt 16,18 רק אבי שבשמים: 18 ואני אומ׳ לך שאתה **הוא** פירי ועל זאת האבן אבנה אגלישיאה שלי. ועוד
Mt 16,21 ההוא והלאה התחיל לפרסם לתלמידיו שחיוב **הוא** שהוא ילך בירושלם ודברים רבים סבול בעד
Mt 16,26 כי יאבד אותה בעדי. 26 מה יועיל לאדם אם **הוא** מרויח כל חללי עלמא. והנפש היא אבודה. ואי זה
Mt 17,14 אומר אדון יהיה לך חמלה מבני כי ירחיי **הוא.** וסובל רע גדול באש ובמים 15 ואני שלחתיו
Mt 17,19 זה ההר תשתנה מזה המקום אל מקום אחר כי **הוא** ישתנה. ולא יהיה לכם דבר גדול לעשותו: 20

Mt 17,24 מלמדכם לא פרע המכס. 24 והוא אמ׳ אמת **הוא.** וכאשר נכנס אל הבית קרב אליו ישוש. אמר מה
Mt 18,7 הים. 7 אוי לעולם מפני האשקנדליזט. צריך **הוא** שיבואו האשקנדלזט. אכן רע הוא אותו
Mt 18,7 צריך הוא שיבואו האשקנדלזט. אכן רע **הוא** אותו שאשקנדליזט אחד 8 אם רגלך או ידך
Mt 18,12 יש לו ק׳ צאן ואחד מהן אבודה. אינו עוזב **הוא** התשעים ותשע בהרים והולך לחפש אותה שנאבדה.
Mt 18,15 15 אם רעך חוטא לך. ויסרחו בינך לבינו אם **הוא** ישמעך אתה הרוחתו. 16 ואם לא ישמעך חבר אחד
Mt 18,16 לא ישמעך חבר אחד עמך או ב׳ כי כל עדות **הוא** קיים בעד שנים או שלשה. 17 ואם בזה לא ישמעך
Mt 18,20 כי למקום ששנים או שלשה מקובצים בשמי אני **הוא** באמצעם: 21 ואז פירו קרב אליו ואמ׳ אדון ריע
Mt 19,10 עושה ניאוף. 10 אמרו התלמידים אליו א״כ **הוא** בין האיש והאשה אין מחוייב שיקחה לאשה: 11
Mt 19,14 ולא תאבו למונעם. כי אמ׳ מכיוצא באלו **הוא** מלכות שממיי: 15 וכאשר הניח הידים עליהם נפרד
Mt 19,17 אליו למה אתה אומר אלי טוב. אחד לבדו השם **הוא** טוב. אם תרצה להבין חיים נצחיים שמור וקיים
Mt 19,23 אמר לתלמידיו אמיתות אומר דבר בלתי אפשרי **הוא** הכנס העשירים במלכות שממיי: 24 ועוד אמ׳ לכם
Mt 19,24 שממיי: 24 ועוד אמ׳ לכם שנות עניין נקל **הוא** גמל בנקב המחט עבור מעשיר אחד שיכנס במלכות
Mt 19,26 26 ומביטם ישאוש אמ׳ להם בין האנשים **הוא** דבר כבד מהבין אבל לאל הוא דבר נקל. לעשות כל
Mt 19,26 בין האנשים הוא דבר כבד מהבין אבל לאל **הוא** דבר נקל. לעשות כל הדברים יערבו לו. 27 ובכן
Mt 19,29 או אם או אשה או בנים או נחלות בעד שמי **הוא** יקבל מאה לאחד משכר וחיים נצחיים יחזיק. 30
Mt 20,1 Tit,20 קפיטולו מ״ו כפי מתיאו 1 דומה **הוא** מלכות שמימיי לאב החיילות אשר יוצא בבקר
Mt 20,15 איני יכול לעשות משלי כרצוני. ואת עיניך **הוא** קנאי כאשר אני עושה טוב: 16 ובזאת המדה יהיו
Mt 21,1 מירושלם והיו באים בביטפני בהר הזתים. אז **הוא** שלח שנים מתלמידיו 2 אומר לכו אל אותו המגדל
Mt 21,10 בירושלם כל העיר היתה מוקמת אומרים מי **הוא** זה ישאוש. 11 והעם אומרים זה ישו הוא נביא
Mt 21,11 מי הוא זה ישאוש. 11 והעם אומרים זה ישו **הוא** נביא נזאריט מגליליאה. 12 ונכנס ישו במקדש
Mt 21,13 מוכרים יונים: 13 ואמר בתי בית תפילה **הוא** כתוב ואתם עשיתוה מערת פריצים: 14 וקרבו אליו
Mt 21,41 הכרם מה יעשה לאותן העובדים. 41 והם ענו **הוא** יכלה הרעים וישכור הכרם לאחרים טובים שיחזרו
Mt 21,42 בוני החומה היא היתה מונחת בפינה. פועל **הוא** מהאל לעיניכם. 43 אכן מזה לכם אומר שמלכות
Mt 22,2 ישאוש ואמ׳ להם משל אחד. 2 מלכות שממיי **הוא** דומה לאדם מלך שעשה נשואין מבנו 3 ושלח
Mt 22,32 לא אתם קראתם מה שהאל אמ׳ לכם 32 אני **הוא** אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. איננו אלוה
Mt 22,39 38 זהו הראשון ומאד גדול צווי. 39 והשני **הוא** דומה לזה. תאהב רעך כמוך. 40 כל התורה
Mt 22,45 אויבך. 45 א״כ אם דוד קראו אדוניו איך **הוא** בנו. 46 ושום אחד מהם לא היה יכול לענות דבר.
Mt 23,8 אתם לא תאבו היות נקראים רבנים: כי אחד **הוא** מלמדכם. כולכם אחים. 9 ואב לא תאבו קרוא על
Mt 23,9 9 ואב לא תאבו קרוא על הארץ. כי אחד **הוא** אביכם שבשמים 10 לא תחפצו נקראים רבנים. כי
Mt 23,17 אותו חייב לפרוע. 17 פתאים ועורים. מה **הוא** דבר גדול הזהב או המקדש שמקדש הזהב. 18
Mt 23,25 עצמכם מחוץ נקיים. זהו שמטהרין זה שמחוץ **הוא** כן כמו גביע קערה. ואתם פונים כולם מלאים
Mt 24,5 יונה אתכם 5 כי רבים יבאו בשמי. אומ׳ אני **הוא** משיח ורבים אנשים יונו. 6 אתם תשמעו מלחמות
Mt 24,15 עומד במקום הקדש אותו שקורא יביניהן א״כ **הוא.** 16 אותן שהיו בגודיאה יניסו בהרים. 17 ומי
Mt 24,23 זמן. 23 ואז אם איש יאמר לכם בזה המקום **הוא** משיח או שם. לא תאמינו. 24 רבים שקרנים יקומו
Mt 24,26 במדבר אל תרצו לצאת. ואם אדם לכם יאמר **הוא** בזאת המערה אל תחפצו האמן. 27 כי כל כך כמו
Mt 24,43 אב חיילות היה יודע השעה שהגנב יהיה בא. **הוא** יהיה ער ולא יעזוב שבור הבית אשר לו. 44
Mt 26,20 צום ישאוש והכינו הפסח. 20 וכאשר היה ערב **הוא** יושב בשולחן לסעוד עם י״ב תלמידיו 21 ובעוד
Mt 26,22 דואגים. והתחיל כל אחד לאמר אדון אנכי **הוא.** 23 והוא ענה אותו שמשים היד עמי בקערה הוא
Mt 26,23 23 והוא ענה אותו שמשים היד עמי בקערה **הוא** יבגדני. 24 ואיש ההולך עמי יבגוד בן האלוה.
Mt 26,25 איש 25 ענה יוד״ש שמסרו ואמ׳ ר׳ אנכי **הוא.** וענה ישו ואמר לו אתה אומר. 26 וכאשר ישבו
Mt 26,26 ועשה חנות ובצע. ואמר קחו ואכלו כי זה **הוא** גופי. 27 ואחר לקח הגביע ועשה חינות ונתנו
Mt 26,28 ונתנו להם. ואמ׳ שתו זה כולכם 28 כי זה **הוא** הדם מן החדש שיהיה שפוכה לכפרת עונותיכם. 29
Mt 26,31 אישקנדליזאטש בעבורי בזאת הלילה כי כתוב **הוא.** אני אכה הרועה ותתפזרו הצאן מן הגדוד 32
Mt 26,39 39 והלך מעט הלאה וכרע פניו ואמ׳ אבי אם **הוא** דבר איפשרי הרחק ממני המות הזה. אבל לא כפי
Mt 26,41 עורו והתפללו שלא תכנסו בנסיון. כי הרוח **הוא** מוכן. אבל הבשר חולה. 42 ופעם שנית הלך
Mt 26,47 כי ראו שמתקרב אותו שיבגדני. 47 ועוד **הוא** מדבר הנה כי יוד״ש אחד מי״ב התלמידים בא ועמו
Mt 26,48 נתן זה הסימן אומ׳ מי אשר אני אשק אותו **הוא** וקחוהו. 49 ותכף נגש אל ישאוש. ואמ׳ האל
Mt 26,56 מלמד במקדש ולא תפשתוני. 56 אבל כל זה **הוא** נעשה בעבור זה שתשלימו הכתיבות מהנביאים. אז
Mt 26,66 גדוף 66 מה דומה לכם והם ענו אומרים ראוי **הוא** למות 67 רקקו בפניו והכוהו. ומקצת מאחרים
Mt 26,73 נגשו לפירו אותן שעומדין שם. ואמרו אתה **הוא** מהם כי דבריך מעיד 74 ואז התחיל לכפור ולהשבע

Mt 27,4 4 ואמר אני חטאתי כי אני מסרתי דם צדיק **הוא** כאיש שאינו יודע. והם ענו מה לנו אתה תראהו 5
Mt 27,6 דבר ראוי שנשימם בבית המקדש. כי ערך דם **הוא.** 7 וכשנתייעצו קנו שדה א׳ מיוצר בעבור שיקברו
Mt 27,18 שאניח לכם בראבן או ישו שאמור משיח 18 כי **הוא** יודע שבעבור הנאה מוסרים אותו למיתה. 19 והוא
Mt 27,24 לקח מים ונטל ידיו לפני העם ואמ׳ אני **הוא** שאיני יודע מדם זה האיש הצדיק. השמרו לכם. 25
Mt 27,42 וכל הישישים מלעיגים ממנו: ואומרים 42 **הוא** מושיע אחרים ואינו יכול להושיע עצמו. אם מלך
Mt 27,43 מן השתי וערב שאנחנו נראהו ונאמינך. 43 **הוא** בטוח באל שיצילהו אם ירצה כי **הוא** אומ׳ אני בן
Mt 27,43 43 הוא בטוח באל שיצילהו אם ירצה כי **הוא** אומ׳ אני בן האלוה. 44 וכמדומה לדברים אלו
Mc Prol,26 אותו שנוטע ומשקה אחת מלאכה עושה אבל הש׳ **הוא** שנותן גדול: Tit,1 קפיטולו ראשון כפי שי׳
Mc 1,8 לחלוץ שרוך נעליו. 8 אני טובל אתכם במים **הוא** יטבול אתכם מהקדוש רוח. 9 ושעשה באותן הימים
Mc 1,22 שלהם מלמדם. 22 וכולם תמהים מהמוסר כי **הוא** היה מלמדם כמו בעל כח. לא כמו חכמי הדת. 23
Mc 1,45 מה שמשה מצוה לעדות בישראל. 45 וכאשר יצא **הוא** התחיל לדרוש ולפרסם הנס עד שישאוש לא היה
Mc 2,12 לך אני אומר לך שתקום ותקח מטתך 12 ומיד **הוא** קם ולקח מטתו והלך בפני כלם. באופן שכולם
Mc 2,25 25 ואמ׳ ישאוש להם לא קראתם. מה שעשה דוד **הוא** וחיילותיו כאשר נרעבו. 26 שהוא נכנס במקדש
Mc 2,26 ששום אדם אינו ראוי לאוכלם לבד הכהנים. **הוא** אכל ונתן לחיילותיו. 27 ואמ׳ השבת עשוי בעבור
Mc 3,8 ומסדומיאה כי שמעו לאמר הפלאים אשר **הוא** עושה ובאו אליו 9 ועלו בספינה קטנה כאשר העם
Mc 3,21 שלא ראוהו יצאו בחוץ ואומרים בלבבם נכבד **הוא.** 22 וחכמי הדת שבאו מירושלם אומרים שהוא
Mc 3,26 התקיים. 26 ואם השטן יקום נגד עצמו נחלק **הוא** ואינו יכול עמוד אבל יהיה לו קץ. 27 שום אדם
Mc 3,29 לו תקוה. זה העון לא יכופר לעולם. אבל **הוא** ראוי למיתה נפשיית נצחיית. 30 כי הם אמרו
Mc 3,30 נפשיית נצחיית. 30 כי הם אמרו משוטן **הוא.** 31 ובאה האם וקרוביו ועמדו בחוץ ורצו בו. 32
Mc 4,14 איניכם מבינים זה הדמיון. 14 אותו שזורע **הוא** הדורש דבר 15 אותה שנפלה בדרך הם אותם
Mc 4,26 שיהיה לו יגזלו ממנו: 26 ועוד אמר להם כן **הוא** מלכות שממיי כאדם שזורע זרע טוב בארץ 27 וישן
Mc 4,29 נשלם הפרי תכף שמים המגל כי עת קציר **הוא.** 30 ואומר לכם למי אדמה מלכות הש׳ לאי זה
Mc 4,31 מלכות הש׳ לאי זה דמות אדמהו. 31 דומה **הוא** לגרגיר של חרדל כשהוא זרוע בארץ קטן מכל
Mc 4,31 הוא לגרגיר של חרדל כשהוא זרוע בארץ קטן **הוא** מכל הזרעים שהם בארץ. 32 וכשנזרע גדל ונעשה
Mc 4,34 34 ולא דבר להם בזולת תמונות. ובעבור זה **הוא** מבארו לצד אחד ואמר להם 35 באותו יום כאשר
Mc 6,3 לו. ומאין לו הכח שמהידים יוצא. 3 אינו **הוא** בן נפח אחד ומריאה וקרוביו יקומו ויוסף ויודא
Mc 6,14 בפירסום שמע ישאוש. אמ׳ שזואן טבול **הוא** וחזר חי ממות ובעבור זה עושה פלאות. 15
Mc 6,15 זה עושה פלאות. 15 והאחרים אומרים שאליהו **הוא.** ואחרים אומרים שנביא הוא או אחד מן הנביאים.
Mc 6,15 אומרים שאליהו הוא. ואחרים אומרים שנביא **הוא** או אחד מן הנביאים. 16 וכאשר אירודיש שמע זה.
Mc 6,49 סביב חצי הלילה הולך על הים 49 [*] חשבו **הוא** איזה רוח רעה וצעקו 50 כולם והיו נבוכים.
Mc 6,50 וישאוש תכף זעק ואמר עמדו בבטחה אני **הוא** אל תפחדו. 51 ואז עלה עמהם בספינה והרוח עומד
Mc 6,56 שמעו שהוא שם 56 באי זו עיר או מדינה **הוא** נכנס עוברים בדרכים ומחלים פניו שלבד יגעו
Mc 7,28 בעבור תתו לכלבים. 28 והיא ענתה אמת **הוא** אדון. אכן גורי הכלבים אוכלים פתי לחם
Mc 7,31 השטן [*] 30 [*] יצא ממנה. 31 ואז יצא **הוא** מעברי טיר עובר בשידוניאה ובא בים גליליאה
Mc 7,36 וישאוש צוהו שלא יגידהו לשום אדם. וכאשר **הוא** עו׳ מצוה עוד מגלה 37 ומתמיהים. אומרים כל מה
Mc 7,37 אומרים כל מה שעשה ישאוש עשה היטב כי **הוא** עשה האלמים דבר והחרשים שמוע: Tit,8 קפיטולו
Mc 8,16 16 והם כחושבים אמ׳ אחד אל אחד. **הוא** אמר בעבור שאין לנו לחם. 17 וישאוש כאשר ראה
Mc 8,17 עדיין אינכם מכירים ולא מבינים. עדיין **הוא** עור לבבכם. 18 עינים לכם ואינכם רואים. אזנים
Mc 8,28 ממני מי אני 28 והם ענו אומרים שאתה **הוא** גואן טבול. ואחרים אומרי׳ אליהו. ואחרים
Mc 8,30 וענה פירו ואמר אתה משיח. 30 בעבור זה **הוא** צוה שלא יפרסמהו. 31 אומר ומראה ומלמד שאליו
Mc 9,4 עם ישו. 4 וענה פיר לישאוש אמ׳ לו טוב **הוא** שאנחנו נעשה פה שלשה אהלים. לך אחד ולמ ולמשה
Mc 9,5 ולמשה אחד ולאליהו אחד. 5 ולא יודע מה **הוא** אומ׳. כי הם היו מאד מפחדים 6 ונעשית עב אחד
Mc 9,10 שהפרושים אומרים והסופרים אחריהם שחוייב **הוא** שאליהו יבא ראשונה. 11 והוא ענה ואמר כאשר
Mc 9,13 אומרת ממנו: 13 וכאשר היה בא אל התלמידים **הוא** מוצא עם רב ביניהם ורבים חכמים ומאותתים
Mc 9,24 שתעזור להאמנתי. 24 וכאשר ראה שהעם מתאסף **הוא** צוה לשטן שיצא. אומ׳ שטן חזק ואלם. אני מצוה
Mc 9,25 והנער נשאר כמת עד שרבים אומרים שמת **הוא.** 26 וישו לקחו ביד והוא חזר חי. 27 וכאשר היו
Mc 9,39 אינו אומ׳ רע. 39 ואותו שאינו כנגדינו **הוא** עמנו. 40 כל אדם שיתן לכם כוס אחד בשמי בעבור
Mc 9,49 באש יתעלם וכל אדם מרוצח מתעלם: 49 טוב **הוא** המלח אבל אם המלח תפסק עם מה נבשל יהיה עמכם
Mc 10,5 כריתות ושיניחנה: 5 ולהם ישאוש ענה ואמ׳. **הוא** הודה לכם בעבור רוע לבבכם. 6 אבל השם יצר
Mc 10,14 לבא הנערים אלי ואל תמנעו אותם כי מאלו **הוא** מלכות שמימיי: 15 אמת לכם אני אומר. שום אדם

Mc 10,24 וישאוש פעם אחרת תכף אמר להם בנים מאד **הוא** כבד שאיש שיבטח מאד בעושרו יוכל ליכנס במלכות
Mc 10,25 יוכל ליכנס במלכות האל. 25 יותר דבר נקל **הוא** עבור גמל אחד בנקב המחט שאיש עשיר במלכות
Mc 10,27 נושע 27 וישאוש מזהיר אומר להם. לכם **הוא** דבר נמנע אבל לא לא לשם כי לאל כל הדברים
Mc 10,30 או נחלות בעד אהבתי או בעד האיונגליאו 30 **הוא** יקבל גמול מאה פעמים. ועו׳ בזה העת בתים
Mc 10,32 נמשכים אחריו תמהים ויראים: ואז פעם אחרת **הוא** אמ׳ להם. והתחיל לאמר כל אשר יקרה לו. אומ׳
Mc 11,9 קוראים ואומרים הושיענו מושיע ברוך. ברוך **הוא** אותו שבא בשם הש׳. 10 וברוך יהיה המלך מושיע
Mc 11,11 במקדש והביט כל מה שהיה בפנים. ובערב **הוא** יוצא בבאטניאה עם י״ב התלמידים 12 וביום האחד
Mc 11,17 17 ומלמדם ואומ׳ להם אינו כתוב שבית שלי **הוא** תפלה לכל העמים. ואתם עשאוה מערת גנבים. 18
Mc 11,31 חשבו ביניהם. אם אנחנו אומרים מן השמים **הוא.** הוא יאמר אלינו א״כ למה איניכם מאמינים. 32
Mc 11,31 ביניהם. אם אנחנו אומרים מן השמים הוא. **הוא** יאמר אלינו א״כ למה איניכם מאמינים. 32 ואם
Mc 11,32 יראים העם כי כלם מקיימים באמת שנביא **הוא** זואן. 33 [*] [*] ועונה ישו ואמר להם ואני לא
Mc 12,28 והכיר שטוב ענם. ושאלו אי זה ציווי **הוא** העקרי בישראל. 29 וישאוש ענה ואמ׳ הצווי
Mc 12,29 ואמ׳ הצווי העקרי. שמע ישראל אלהיך אדון **הוא** אחד. 30 אותו תאהב בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
Mc 12,31 ובכל כחך. זהו עיקר הצווי. 31 והשני **הוא** דומה לזה. ואהבת לרעך כמוך. ושום צווי אחר
Mc 12,32 גדול שאינו לבד אלוה אחד ואינו אחר אלא **הוא** 33 אותו שחייב אדם לאהוב מכל לב ומכל נפש
Mc 12,35 במקדש. מה אומרים החכמים מאותתים ממי **הוא** בן 36 דויט אמ׳ מתנבא ממנו אמר האדון לאדוני
Mc 12,37 לרגליך. 37 אם כן אם דוד קראו אדוניו איך **הוא** בנו. וכל העם שומעין אותו ברצון. 38 וישאוש
Mc 13,6 6 כי רבים יבאו לעולם בשמי ואומרים שאני **הוא.** ורבים ירמו 7 אבל כאשר תראו מלחמות רבות. או
Mc 14,10 מי״ב תלמידים הלך לעליוני הכהנים למסור **הוא** והם. 11 וכאשר הם שמעו היו מאד שמחים. ונדרו
Mc 14,14 שיכנס תאמרו לאדון הבית הרב אומ׳ אנה **הוא** ביתי ששם אוכל הפסח עם תלמידי. 15 והוא יראה
Mc 14,19 היו עצבים. והתחילו כל אחד לאמר אדון אני **הוא.** 20 והוא אמ׳ להם אחד מהשנים עשר שמשים היד
Mc 14,27 תהיו אשקנדליזטש בי בזאת הלילה כי כתוב **הוא.** אני אכה הרועה ונתפזרו הצאן 28 אכן אחר
Mc 14,35 לי פה ותהיו עדים. 35 וכאשר כרע מעט **הוא** כרע באפיו ארצה והתפלל לשם אם איפשר עשות
Mc 14,42 בידי החוטאים 42 קומו ונלכה כי הנה קרוב **הוא** אותו שימסרני. 43 עו׳ הוא מדבר בא יודש
Mc 14,43 כי הנה קרוב הוא אותו שימסרני. 43 עו׳ **הוא** מדבר בא יודש אשקריוטא אחד מי״ב תלמידים ועמו
Mc 14,44 והבוגד נתנם זה הסימן אמ׳ אותו שאני אנשק **הוא** הוא קחוהו והביאוהו בחכמה. 45 ומיד שבא נגש
Mc 14,44 נתנם זה הסימן אמ׳ אותו שאני אנשק הוא **הוא** קחוהו והביאוהו בחכמה. 45 ומיד שבא נגש אליו
Mc 14,62 בן השם הברוך. 62 וישאוש אמ׳ להם אני **הוא.** ותראו בן האלוה לימין כח האל בא בעבי השמים.
Mc 14,71 71 והוא התחיל לקלל ולישבע שאינו יודע מה **הוא** האיש שאומרת. 72 ומיד התרנגול קרא פעם אחרת.
Mc 15,2 פילאט ומסרוהו לו. 2 ופילאטו שאלו אתה **הוא** מלך ישראל. וישאוש ענה ואמר אתה אומרו. 3
Mc 15,7 לתת תפוש אחד בחג זה אשר שואלים. 7 ואז **הוא** מחזיק אדם אחד תפוש ששמו בראבן. אותו שבת גר
Mc 15,10 ואמ׳ תחפצו שאניח לכם מלך היהודים. 10 כי **הוא** יודע כי עליוני הכהנים מסרוהו לו בעבור קנאה.
Mc 15,28 משמאל. 28 אז היתה נשלמת הכתובה שאומרת **הוא** נמנה עם הרשעים. 29 ואותם שעוברים שם מקללים
Mc 15,44 גוף ישאוש. 44 ופילאטו היה נפלא אם כבר **הוא** מת. ושאל לו עושה המשפט אם כבר מת. 45 וכאשר
Mc 16,9 9 וישאוש כאשר חזר חי יום ראשון בבקר **הוא** נראה ראשונה למריאה מגדלינא אותה שהוא גירש
Mc 16,12 חי שהיא ראתהו ולא האמינו. 12 ואחר זה **הוא** נראה לשני תלמידים שהולכים לעיר אחת בצורת
Lc Prol,10 וחבר זה ענייני האפושטולוש. [*] וכאשר **הוא** בתול וחיה שמונים ושלש שנים מת בביטימיאה
Lc 1,15 וגיל לך ורבים ישמחו כשיהיה נולד. 15 כי **הוא** יהיה גדול לפני האל ולא ישתה יין ושכר. קודם
Lc 1,19 מהרה ימיה. 19 וענה המלאך ואמ׳ לו אני **הוא** שעומד לפני האל ושולחתי להגיד לך אלה הדברים
Lc 1,27 נזורט 27 לבתולה ארוסה עם איש ששמו יושאף **הוא** מבית דוד. והבתולה שמה מריאה. 28 וכאשר המלאך
Lc 1,29 דברי המלאך נבהלה וחושבת השלו׳ ההוא איך **הוא.** 30 והמלאך אמ׳ לה אל תיראי מריאה כי את מצאת
Lc 1,48 האל 47 ורוחי שמח באל שהוא שלומי 48 כי **הוא** הביט שפלות שפחתו. ובעבור זה כל הבריות יאמרו
Lc 1,49 49 כי אותו שהוא כולו יכול הקדוש שמו **הוא** עשה בי דברים גדולים 50 וחסד שלו מדור לדור
Lc 1,51 50 וחסד שלו מדור לדור ליריאיו. 51 כי **הוא** עושה דברים חזקים בזרועו והוא מבזה הגאים
Lc 1,62 לך כזה השם. 62 ועשו סימן לאביו איך **הוא** חפץ יהיה שמו. 63 וזכריה שאל לוח הנקרא
Lc 1,63 לוח הנקרא בוישאט אחד אשר בו כתב ג׳ואן **הוא** שמו. וכל אשר היו שם תמהו מאד מזה 64 ומיד פי
Lc 1,68 וא׳ 68 ברוך יהיה אדון אלהי ישראל. כי **הוא** פקד ועשה פדיון עמו 69 והיישיר אותנו ומהר תת
Lc 2,34 בירך אותם ואמ׳ למריאה אמו. תדעו שזה **הוא** מונח בישראל לפדיון רבים ולאות. ובו נאמרו
Lc 3,8 הגונים מטבילה. ולא תתחילו לאמר אבינו **הוא** אברהם. אני אומ׳ לכם שהאל יכול מאבנים אלו
Lc 3,16 חזק ממני שאיני ראוי לחלוץ הגורת נעלו **הוא** יטבול אתכם ברוח הקדש ובאש. 17 ויקח כלי מנשף

Lc 4,4 האלה שישובו לחם. 4 וישוש ענה כתו׳ **הוא** שאינו חי האדם על הלחם לבדו כי אם בכל הדבר
Lc 4,8 לרגלי ותפללני. 8 ענה ישו ואמ׳ לו כתי׳ **הוא** האדון אלהיך תתפלל ואותו תעבוד: 9 אז עלה הוא
Lc 4,9 האדון אלהיך תתפלל ואותו תעבוד: 9 אז עלה **הוא** בעיר הקדושה זנח על מקום היותר גבוה מהמקדש
Lc 4,9 היותר גבוה מהמקדש ואמ׳ לו השטן אם אתה **הוא** בן האלוה תפיל עצמך וענה לו 10 כתו׳ הוא
Lc 4,10 הוא בן האלוה תפיל עצמך וענה לו 10 כתו׳ **הוא** שמלאכיו יצוה לך שישמרך 11 בידים ישאונך פן
Lc 4,23 זה בן יוסף. 23 וישאוש אמ׳ להם אמת **הוא.** אתם תאמרו זאת התמונה. רופא מרפא עצמו. רוב
Lc 4,30 אותן שהעיר בנויה בעבור שישאלוהו. 30 אבל **הוא** עבר בתוכם והלך לו 31 והלך בכפר נחום עיר
Lc 4,34 נזוריט שבאת להשמידנו. אני יודע שאתה **הוא** בן האלוה: 35 וישאוש לחשו אומ׳ שתוק וצא מן
Lc 4,36 פחדו ומד ומדברים ביניהם ואומרים מה דבר **הוא** זה שיש לו כח ומצוה הרוחות הרעים ויוצאים מן
Lc 4,40 שהיו שם חולים מחלופי חליים הביאו לו. **הוא** משים עליהם ידיו ומרפאם. 41 ושדים יוצאים
Lc 4,41 ושדים יוצאים מרבים זועקים ואומרים אתה **הוא** משיח בן האלוה. וגוער אותם כי יודעים שהוא
Lc 5,9 הפרד נא מעלי כי חוטא אנוכי. 9 כי חרד **הוא.** מסובב הוא. וכל אותן שהיו עמו בלקיחת הדג
Lc 5,9 מעלי כי חוטא אנוכי. 9 כי חרד הוא. מסובב **הוא.** וכל אותן שהיו עמו בלקיחת הדג שלקחו. 10
Lc 5,21 והסופרים והפרושים התחילו לחשוב ואמרו מי **הוא** זה מי מדבר קללות מי יוכל להניח עונות לבד
Lc 5,23 להם למה חשבתם רע בלבבכם 23 אי זה דבר **הוא** נקל אמור עונותיך נמחלים. או אמור קום ולך.
Lc 5,39 אינו רוצה מיד שתות יין חדש שאומ׳ הישן **הוא** טוב: Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי לוקא 1 עשוי זה
Lc 6,5 לאוכלו רק הכהנים. 5 ואומ׳ לכם מה אדון **הוא** בן האדם. ועוד מהשבת. 6 ונעשה היה עוד משבת
Lc 6,23 ישמחו באותו היום ותנשאו. כי שכרכם מאד **הוא** מושפע בשמים. כמו זה היו עושים הנביאים
Lc 6,24 הנביאים והאבות. 24 רק אוי לכם עשירים כי **הוא** נח דעתכם. 25 [*] אוי לכם ששוחקים כי תבכו
Lc 6,33 אי זו חן ראויה לכם [*]. 33 [*] אמת **הוא** שהחוטאים עושים כן. 34 ואם תתנו למי שאתם
Lc 6,36 36 לכן תהיו אתם בעלי חנינה כאשר אביכם **הוא** חנון. 37 אל תחפצו לדון ולא תהיו נדונים. אל
Lc 6,39 אינינו איפשרי עור ימשוך עור אחר הכרח **הוא** שניהם יפלו בבור. 40 אינינו התלמיד על הרב כל
Lc 6,40 בבור. 40 אינינו התלמיד על הרב כל תלמיד **הוא** שלכם כאשר הוא ברבו 41 איך תראה קיסם בעין
Lc 6,40 התלמיד על הרב כל תלמיד הוא שלכם כאשר **הוא** ברבו 41 איך תראה קיסם בעין אחיך ואינך חושב
Lc 6,47 אלי ובדברי ועושה אותם אני אראה לכם למי **הוא** דומה: 48 דומה הוא לאדם שבונה בית שעמוק משיב
Lc 6,48 אותם אני אראה לכם למי הוא דומה: 48 דומה **הוא** לאדם שבונה בית שעמוק משיב היסוד על האבן.
Lc 6,49 מי ששומע דברי ואינם משימם לפועל דומה **הוא** לאדם בונה בית על הארץ בלא יסוד. ואותו המים
Lc 7,5 אומרים לו ראוי אתה שתתן זה להם 5 כי **הוא** אהוב עמנו. והוא בנה לו בית הכנסת 6 וישאוש
Lc 7,19 שנים מתלמידיו ושלחם לישאוש ואמרו לו אתה **הוא** אותו שעתיד לבא. או אנחנו מקוים אחר. 20 [*]
Lc 7,39 שזמנהו ראה זה חשב בעצמו אומר אם זה **הוא** נביא באמת יודע יהיה שהיא היא האשה שנוגעת
Lc 7,47 שיושבין יחד עמו התחילו לאמר ביניהם מי **הוא** זה שמוחל עונות. 48 וישאוש אמר אל האשה [*]
Lc 8,9 אזנים ישמע. 9 ותלמידיו שאלוהו. איזה דבר **הוא** זה. 10 ולהם אמר לכם ניתן מלכות שמים להכיר.
Lc 8,11 ולא יראו. ואם ישמעו לא ישמעו: 11 הדבר **הוא** זה הזרע הוא דבר השם׳ 12 שנפל סמוך לדרך. והם
Lc 8,11 ואם ישמעו לא ישמעו: 11 הדבר הוא זה הזרע **הוא** דבר השם׳ 12 שנפל סמוך לדרך. והם אותם
Lc 8,25 ונעשה נחת גדול. 25 וישאוש אמ׳ להם אנה **הוא** אמונתכם. ויראו יראה גדולה וראו ותמהו. ואמרו
Lc 8,25 ויראו יראה גדולה וראו ותמהו. ואמרו מי **הוא** זה שלקח שלרוח ולים אומר עמדו. ושומעין לו.
Lc 8,45 הדם. 45 וישאוש משיח אמ׳ לתלמידיו מי **הוא** הנוגע בי. וכאשר התלמידים צחקו מזה אמ׳ פירו
Lc 9,8 והיה לו בספק 8 בעבור שיש אומרים שיואן **הוא** שחזר חי. אחרים אומרים אליהו הוא ונראה בארץ.
Lc 9,8 שיואן הוא שחזר חי. אחרים אומרים אליהו **הוא** ונראה בארץ. ואחרים אומרים שאחד מישישי
Lc 9,8 בארץ. ואחרים אומרים שאחד מישישי הנביאים **הוא** שקם חי. 9 ואמ׳ אירודיש אני הוא שצויתי לשחוט
Lc 9,9 הנביאים הוא שקם חי. 9 ואמ׳ אירודיש אני **הוא** שצויתי לשחוט ש׳ יואן מי הוא זה שעושה דברים
Lc 9,9 אירודיש אני הוא שצויתי לשחוט ש׳ יואן מי **הוא** זה שעושה דברים אלו. ורצה לראות ישאוש משיח.
Lc 9,12 למען יוכלו למצוא מה שיאכלו כי המקום הזה **הוא** חרב 13 וישוש אמ׳ להם תנו להם לאכול. ואמרו
Lc 9,20 בדעתכם מי אני. ענה שימון פירי ואמר אתה **הוא** ישאוש בן אל חי. 21 וישאוש צום לבל יגידו
Lc 9,33 [*] 33 ובא פירו ואמ׳ לישו. אדון דבר טוב **הוא** שנעשה פה. שלשה אהלים. לך אחד. ולמשה אחד.
Lc 9,48 אותי מקבל מי ששלחני. והקטן ביניכם **הוא** גדול. 49 ויואן אמר רבי אנחנו ראינו אדם אחד
Lc 9,50 אל תמנעו לו. כי מי שאינו כנגדינו לנו **הוא.** 51 וכאשר נשלמו דברי 52 ישאוש משיח שלח
Lc 10,7 ושתו מאותן הדברים שיתנו לכם. כי ראוי **הוא** הפועל להיות לו שכרו. אל תאבו לעבור מבית
Lc 10,21 דברי אלו מן החכמים. וגליתם לקטנים אמת **הוא** אב כי כן ערב לפניך. 22 כל הדברים הם נמסרים
Lc 10,22 הם נמסרים אלי מאבי. ואין אדם יודע מי **הוא** הבן כי אם האב. ומי הוא האב כי אם הבן. ומי

Lc 10,22 ואין אדם יודע מי הוא הבן כי אם האב. ומי **הוא** האב כי אם הבן. ומי שיחפוץ הבן להגידלו. 23
Lc 10,29 29 והוא חפץ לצדק עצמו. ואמר לישאוש ומי **הוא** חברי. 30 וישאוש מביטו אמ׳. אדם אחד יורד
Lc 10,32 הלאה. 32 ולוי אחד קרוב מאותו מקום. והנה **הוא** עובר משם והלאה. 33 ושמריטא אחד עובר קרוב
Lc 11,8 במטה איניני יכול לקום לתת לך הפת. 8 ואם **הוא** בהתמדה שואל אני אומר לכם שאם לא קם ולא בעד
Lc 11,18 ובית יפול על בית. 18 ואם שַאטָנָאש בעצמו **הוא** בלב ולב איך תעמוד המלכות ההיא. א״כ למה אתם
Lc 11,23 לו ומלבושיו יחלק. 23 מי שאינו עמי כנגדי **הוא.** ומי שאינו מאסף עמי מפזר 24 כאשר הרוח בלתי
Lc 11,27 אשה אחת מסיעתו בקול רם אומרת לו: מאושר **הוא** הבטן שעמדת בה. והשדים שינקת 28 והוא אמר אמת
Lc 11,34 שהנכנסין בבית יראו הנר. 34 ועששית גופך **הוא** עינך. אם עינך יהיה תמים כל גופך יהיה מאיר
Lc 11,39 גביע ומן הקערה. ומה שהוא בפנים שלכם **הוא** לב רב וגניבה. 40 סכלים מי שעשה מה שהוא מחוץ
Lc 12,21 ואותם דברים שהכינות ממי יהיו. 21 כן **הוא** האוצר פירותיו בעולם הזה ואינו עשיר בשם: 22
Lc 12,43 החטה הראויה לתת להם בזמנה. 43 מאושר **הוא** אותו עבד שרבו מוצאו כן עושה. 44 אמת אני
Lc 13,18 בכל העניינים שעשה: 18 ואז אמ׳ להם למה **הוא** דומה מלכות שמים ומי משערו לאי זה דבר יהיה
Lc 13,19 ומי משערו לאי זה דבר יהיה נמשל: 19 הנה **הוא** כגרגיר של חרדל שהאדם זורע בגנו וגדל ונעשה
Lc 13,20 אחרת אמרה. אמשול לכם משל מלכות הש׳ למה **הוא** דומה. 21 לשאור שהאשה מטמנת בתוך הקמח עד
Lc 14,22 והחגרים והביאם פה. 22 והעבד אמ׳ עשוי **הוא** כאשר צוית. ועדיין הזמן נאות לזה ניאות לזה:
Lc 14,32 מי שעם עשרים אלף בא אליו. 32 וזולת זה **הוא** עומד מרחוק שולח שלוחיו להשתדל עם דברי שלום.
Lc 14,34 שמחזיק אינו יכול להיות תלמידי: 34 המלח **הוא** טוב. אבל אם המלח ריקנית. במה ינתן הטעם: 35
Lc 16,15 ומה שהוא גדול וגבבוה .. למלכים קטן **הוא** לפני האל. 16 והד.. עד יואן. ואחר מלכות האל
Lc 16,16 האל. 16 והד.. עד יואן. ואחר מלכות האל **הוא** מוגד וכל העושים חוזק בו. 17 אבל יותר נקל
Lc 16,17 וכל העושים חוזק בו. 17 אבל יותר נקל **הוא** ששמים וארץ ישלוו מאות . . אחת שתעבור 18 ולא
Lc 16,29 לנגישת המקום הזה 29 ואברהם אמר לו. להם **הוא** הוא משה והנביאים וישמעו אותם. 30 והוא אמר
Lc 16,29 המקום הזה 29 ואברהם אמר לו. להם הוא **הוא** משה והנביאים וישמעו אותם. 30 והוא אמר לא אב
Lc 17,1 לוקא 1 ואמ׳ לתלמידיו דבר בלתי איפשרי **הוא** שלא יבואו צרות. אבל אוי למי שבעבורו יבואו 2
Lc 17,21 האל. אינו בא בהעמדה 21 ולא יאמר הנו **הוא** או הלאה הוא כי הנה מלכות האל ראוי לבא לכם.
Lc 17,21 בא בהעמדה 21 ולא יאמר הנו הוא או הלאה **הוא** כי הנה מלכות האל ראוי לבא לכם. 22 ואמ׳
Lc 17,23 האדם ולא תראוהו 23 ויאמרו לכם הנו להלן **הוא** לא תחפצו ללכת. ולא תלכו אחריו. 24 כי כמו
Lc 18,16 לבא אלי ולא תמנעום כי מכיוצא באלו **הוא** מלכות שמים. 17 באמת לכם אני אומר. מי ומי
Lc 18,23 ובא ולך אחרי. 23 ואלה הדברים נשמעים **הוא** היה עצב מאד כי עשיר הוא. 24 וישוש ראה
Lc 18,23 הדברים נשמעים הוא היה עצב מאד כי עשיר **הוא.** 24 וישוש ראה עצבונו ואמ׳ דבר אי איפשר הוא
Lc 18,24 24 וישוש ראה עצבונו ואמ׳ דבר אי איפשר **הוא** שאותן שיש להם ממון שיכנסו במלכות שמים. 25
Lc 18,25 שיכנסו במלכות שמים. 25 יותר דבר נקל **הוא** שיעבור הגמל בנקב המחט מאדם עשיר שיכנס
Lc 18,34 זה הדבר נעלם היה מהם ולא הבינו מה **הוא.** 35 ונעשה כאשר ישאוש קרב ליריחו עיור אחד
Lc 19,3 והיה חפץ מאוד לראות ישוש משיח אי זה איש **הוא.** ולא יכול לראותו בעבור רוב העם. כי אותו
Lc 19,21 והצנעתיה בנעלם. 21 כי פחדתי ממך כי אתה **הוא** איש אכזרי אתה לוקח מה שלא הנחת. וקוצר מה
Lc 19,36 על העיר והניחו ישאוש עליו. 36 וכאשר **הוא** הולך משימים מלבושיהם בדרך 37 וכאשר כבר
Lc 19,37 הוא הולך משימים מלבושיהם בדרך 37 וכאשר **הוא** כבר מתקרב לירידת הר הזתים התחילו לו כל
Lc 19,38 גדול על כל הנפלאות שראו. 38 אומרים ברוך **הוא** זה שבא בשם האל. שלם יהיה לשמים ועלוי
Lc 20,2 באי זו ממשלה אתה עושה אלה הדברי׳ או מי **הוא** אשר נתן לך זאת הממשלה. 3 וישאוש ענה ואמ׳
Lc 20,9 נטע כרם אחד ושכרה לעובדי אדמה. ולא היה **הוא** שם זמן רב. 10 ובעת הבציר שלח עבדו לאותן
Lc 20,17 מה רוצה לומ׳ זה שכתו׳ אבן מאסו הבונים **הוא** היתה מונחת בראש המלאך. 18 כל איש שיפול על
Lc 20,41 41 והוא אמר להם איך אתם אומרי׳ שמשיח **הוא** בן דוד 42 ודוד אמר בספר המזמורי׳ האדון אמר
Lc 20,44 הדום רגליך. 44 א״כ דוד קורהו אדון איך **הוא** בן 45 ושומע כל העם. אמר לתלמידיו 46 השמרו
Lc 21,8 כי רבים יבאו בשמי שיאמרו לכם שאני אני **הוא.** והעת יתקרב. ואז אתם לא תחפצו ללכת אחריהם.
Lc 22,11 11 ותאמרו לבעל הבית האדון אומר לך אנה **הוא** המקום שיאכל הפסח עם תלמידיו. 12 והוא יראך
Lc 22,19 הפת ועשה חנות ובצעו ונתן להם אומר זה **הוא** גופי הנתון בעדכם. זה תעשו לזכרוני. 20 וכן
Lc 22,20 20 וכן הגביע. וכאשר אכלו אמר זה הגביע **הוא** צווי החדש בדמי אותו שיהיה נשפך בעדכם. 21
Lc 22,37 כי מה שכתוב חוייב שיעשה בו. ועם הרעות **הוא** מזומן כי כל הדב הדברים שהם ממני הם לקץ 38
Lc 22,47 קומו והתפללו שלא תכנסו לפיתוי: 47 עוד **הוא** מדבר כן. והנה סיעה ואותו שנקרא יודש עמהם
Lc 22,59 אחת אשה אחת אומרת אמת זה עמהם כי גלליב **הוא.** 60 ופירו אמר אדם איני יודע מה אתה אומר:
Lc 22,64 אותו בפנים ושואלים אותו אומרים נביא מי **הוא** שהכה אותך. 65 וקללות רבות שאומרים נגדו. 66

Lc 22,70 בן האלוה. וישאוש אמ׳ אתם אומרים שאני **הוא.** 71 והם אמרו למה אתם שואלים עוד עדים אנחנו
Lc 23,5 שום טעם שימות. 5 והם צועקים ואומרים **הוא** עושה באופן שהעם נהפך לאחר מלמד בכל גודיאה
Lc 23,6 פילאט שמע מגלליאה שאל אותו האדם אם **הוא** גלליב. 7 והכיר כי מיכולת אירודיש נשתלח. כי
Lc 23,15 שאתם מלשינים אותו. 15 וג״כ אירודיש כי **הוא** שלח אתכם. והנה שום דבר ראוי למיתה לא נעשה
Lc 23,35 אומרים האחרים הושיע. יושיע עצמו אם **הוא** משיח נבחר מהשם׳. 36 והפרושים מתקרבים
Lc 24,18 וענה אחד מהם ששמו קלאופש. ואמר לו אתה **הוא** שמקרוב גר בירושלם ואינך יודע איזה דברים
Lc 24,36 ישאוש עמד באמצעם ואמר להם שלום לכם אני **הוא** אל תיראו. 37 והם נבהלים וחרדים. חשבו ושערו
Lc 24,44 הם הדברים שאמרתי לכם בעמדי עמכם. שחוייב **הוא** שכל הדברים יהיו נשלמים הכתובים בדת משה
Jn 1,9 בעבור שיתן עדות מרחוק. [*] 8 [*] 9 **הוא** היה אמיתות נר והוא האיר כל אדם בעולם הזה.
Jn 1,14 בשר וישכון בכם. ואנו רואין אורו שאחד **הוא** לבד. ונולד מן האב שהוא מלא חן ואמת. 15 זואן
Jn 1,15 15 זואן עושה עדות ממנו. וצועק אומר זה **הוא** אותו שאמרתי שעתיד לבא אחרי נעשה קדום. וקודם
Jn 1,18 לבד. ילוד שהוא בן האב. זהו אלוה אחד. **הוא** ספרו 19 וזהו עדות יואן. כאשר שלחו היהודים
Jn 1,19 כהנים ודיאקש בעבור שישאלו אליו מי **הוא** 20 והודה ולא כפר. והודה שאינינו משיח. 21
Jn 1,23 ששלחונו מה אתה אומ׳ מעצמך. 23 ענה אני **הוא** קול הקורא במדבר ישרו דרך הש׳. כמו שאמ׳
Jn 1,27 באמצעכם עומד אותו שאינכם מכירים אותו 27 **הוא** עתיד לבא אחרי והיה קודם לי אותו שאיני ראוי
Jn 1,30 זה האל שמסיר העונות מן העולם. 30 אותו **הוא** שאמרתי אחרי הגבר שנעשה קודם לי. כי הוא
Jn 1,30 הוא שאמרתי אחרי הגבר שנעשה קודם לי. כי **הוא** ראשון לי. 31 ואני איני מכירו. רק בעבור שהיה
Jn 1,33 33 [*] אבל אותו ששלחני שאטביל במים **הוא** אמר לי אותו שעליו תראה הרוח יורד עומד עליו.
Jn 1,45 אנחנו מצאנו ישוש בן יוסף נזוריט. אותו **הוא** שממנו כתב משה בדת ובנביאים: 46 ואמ׳ לו
Jn 1,49 ראיתיך. 49 ענה לו נתנאל ואמר ר׳ אתה **הוא** בן האלוה. אתה הוא מלך ישראל. 50 ענה ישאוש
Jn 1,49 לו נתנאל ואמר ר׳ אתה הוא בן האלוה. אתה **הוא** מלך ישראל. 50 ענה ישאוש ואמר לו. כי אני
Jn 2,12 12 אחר אלה הדברים ירד בכפר נחום **הוא** ואמו והאחים והתלמידים. ושם עמדו ימים מעטים.
Jn 2,17 אבי בית סחורה. 17 וזכרו תלמידיו שכתוב **הוא** אהבת ביתך אכלתני. 18 אז ענו היהודים ואמרו
Jn 2,24 רק ישאוש אינו נותן האמנה מעצמו להם כי **הוא** מכיר כלם. 25 ולא נצטרך שיהיה נמהר העדות
Jn 2,25 שיהיה נמהר העדות העשוי לו מהאנשים כי **הוא** יודע הדבר שהיה באנשים. Tit,3 קפיטולו ג׳
Jn 3,6 ממים ומרוח הקדש: 6 מה שנולד מהבשר בשר **הוא.** ומה שנולד מרוח רוח הוא. 7 אל תתמה כי אני
Jn 3,6 שנולד מהבשר בשר הוא. ומה שנולד מרוח רוח **הוא.** 7 אל תתמה כי אני אומ׳ חוייב שתהיו נולדים
Jn 3,8 שרוצה ואתה שומע הקול. אבל אינך יודע אנה **הוא** בא או הולך. וכן הוא אדם שנולד מרוח: 9 ענה
Jn 3,8 אבל אינך יודע אנה הוא בא או הולך. וכן **הוא** אדם שנולד מרוח: 9 ענה נקודימון ואמ׳ לו איך
Jn 3,10 אלה הדברים: 10 ענה ישאוש ואמר לו אתה **הוא** רבי בישראל ואלה הדברים לא ידעת. 11 אמת אני
Jn 3,18 בו אינו נדון. אבל מי שאינו מאמין בו כבר **הוא** נדון. כי אינו מאמין בעולם האחד לבד נולד בן
Jn 3,29 לפני אותו 29 שיש לו ארוסה וארוס אבל **הוא** אוהב הארוס שעומד ושומע אותו ומשמח בגיל
Jn 3,29 אותו ומשמח בגיל בעבור קול הארוס הזה **הוא** גיל שלם. 30 ואליו ראוי לתת הגדולה ולי
Jn 3,31 הגדולה ולי המעטה: 31 מי שבא למעלה מכולם **הוא** מי שהוא מארץ מדבר. מי שבא מן השמים על כל
Jn 3,31 שהוא מארץ מדבר. מי שבא מן השמים על כל **הוא.** 32 ועושה עדות ממה ששמע וראה. ועדותו שום
Jn 4,10 ישאוש ואמ׳ לה אם היית יודעת מתן האל ומי **הוא** השואל לשתות. את באולי תשאלי לו ויתן לך מים
Jn 4,11 לך מים חיים. 11 ענתה האשה אליו הבור **הוא** עמוק ואין לך מה שתוכל לשאוב ואיך תתן לי מים
Jn 4,20 התפללו לשם בזה ההר ואתם אומרים שבירושלם **הוא** המקום שיש לכל להתפלל לאל: 21 וישאוש אמר
Jn 4,24 כי האב שואל להם יתפללו 24 כאלו האל **הוא** רוח. ואותם שמתפללים לו חוייב שיתפללו לו
Jn 4,25 25 והאשה אמרה לו אנכי יודעת שמשיח **הוא** קרישטו עתיד לבא. וכשיבא יראנו דברים רבים.
Jn 4,26 יראנו דברים רבים. 26 וישאוש אמר אני **הוא** שמדבר עמך. 27 ותכף באו תלמידיו. ותמהו
Jn 4,29 איש אחד הגיד לי כל הדברים שעשיתי. יהיה **הוא** משיח 30 ויצאו מן העיר ובאו אליו 31 ובין כך
Jn 4,37 ישמחו 37 כי בעניין זהו הדבר אמתי כי אחד **הוא** הזורע ואחד המלקט. 38 אני שלחתי אתכם ללקוט
Jn 4,42 דבריך ואנחנו בעצמינו שמענו וידענו שזה **הוא** באמת מושיע העולם: 43 אחר שני ימים מצא משם
Jn 4,50 שימות בני. 50 אמר אליו ישאוש לך בנך חי **הוא.** והאדם האמין לדבר שאמר לו ישו והלך לו. 51
Jn 5,10 היום שבת היה. 10 אז אמרו היהודים שבת **הוא** ואין לך לשאת מטתך. 11 והוא ענה להם מי שעשה
Jn 5,13 מטתך ולך. 12 [*] [*] 13 והוא לא ידע מי **הוא** אותו שריפאהו. כי ישו נטמן מן העם שהיה באותו
Jn 5,18 כי לא לבד מתיר השבת אבל עוד אומר שאביו **הוא** אלוה. ומדמה עצמו בשיווי לאל. ענה ישו בעבור
Jn 5,21 ונתן להם חיים. כן הבן נותן חיים לאשר **הוא** חפץ 22 כי האב אינו דן שום אדם. אבל נתן כל
Jn 5,27 בעצמו 27 ונתן לו יכולת לעשות משפט כי **הוא** בן אדם: 28 אל תתמהו מזה כי עדיין תבא שעה

Jn 5,30 כמו שאני שומע דן אנוכי. ודיני צדיק וישר **הוא** כי איני מבקש לעשות רצוני. אבל רצון מי
Jn 5,32 עושה עדות לעצמי אינינו יוצא אמתי 32 אחר **הוא** שעושה עדות לי: 33 אתם שלחתם לזואן ועשה עדות
Jn 5,35 זה אני אומר בעבור שאתם תהיו נושעים. 35 **הוא** היה אורה נר שורפת ומאירה ולא אביתם לשמוח
Jn 5,45 לבד. 45 אל תהיו כ״כ סכלים שתחשבו שאני **הוא** המלשין אתכם. האב האחד הוא המלשין. והוא משה
Jn 5,45 שתחשבו שאני הוא המלשין אתכם. האב האחד **הוא** המלשין. והוא משה שבו היא תקותכם. 46 ואם
Jn 6,6 אלו העמים. 6 זה אמר היה לנסות כי יודע **הוא** מה שהיה לו לעשות. 7 ענה אליו פיליף ב׳ מאות
Jn 6,9 מתלמידיו אנדריב אח שימון פירי 9 בכאן **הוא** נער אחד שיש לו חמש מאות ככרות לחם שעורה
Jn 6,20 אל הספינה ופחדו. 20 אבל אמר להם אני **הוא** אל תיראו. 21 אז רצו לקבלו בספינה. ומיד היתה
Jn 6,27 אותה שבן האדם יתן להם. כי האל אב סימן **הוא.** 28 אז אמרו לו מה נעשה שנוכל לעשות פעולות
Jn 6,35 ניתן לנו הפת הזה. 35 וישאוש אמר להם אני **הוא** לחם חיים. מי שבא אלי לא ירעב. ומי שמאמין בי
Jn 6,39 שאעשה רצוני. רק רצון מי ששלחני. 39 וזה **הוא** רצונו. שכל זה שנתן לי לא אשמיד ממנו רק
Jn 6,41 41 אז התלחשו היהודים ממנו. כי אמר אני **הוא** פת שירדתי מן השמים. 42 ואמרו אינינו זה בן
Jn 6,42 יוסף מהאב והאם שאנו מכירים באיזה אופן **הוא** אומר שירד מן השמים: 43 אז ענה ישאוש ואמ׳
Jn 6,45 אקימהו ביום היותר אחרון. 45 כי כתוב **הוא** בנביאים. והיו כולם מלומדים מהאל. כל איש
Jn 6,48 מי שמאמין כי יש לו חיים נצחיים. 48 אני **הוא** פת חיים. 49 אבותיכם אכלו פת במדבר ומתו. 50
Jn 6,51 בעבור שזה שאוכל ממנו לא ימות: 51 אני **הוא** פת חיים אשר מן השמים ירדתי 52 שאם אחד אוכל
Jn 6,52 זה הפת יהיה לעולם: והפת שאני אתן לכם **הוא** בשרי בעבור הויי עולם: 53 אז היהודים חלקו
Jn 6,56 ואה אקימהו ביום היותר אחרון. 56 כי בשרי **הוא** האוכל האמתי: ודמי השתייה האמתי: 57 מי שאוכל
Jn 6,58 שלחני ואני חי בעבור האב. ומי שאוכל אותי **הוא** חי בעבורי. 59 זהו הפת שירד מן השמים: לא כמו
Jn 6,61 נחום. 61 אז רבים מתלמידיו אמרו זה קשה **הוא** זה הדבר. מי יוכל לשומעו: 62 וישאוש כששמע
Jn 6,64 בן האדם עולה שם שהיה ראשונה: 64 הרוח **הוא** שמחיה הבשר. אינו מועיל אי זה אחד הדברים
Jn 6,71 להם. לא אני לכם שנים עשר בחרתי אחד מכם **הוא** שטן. 72 וזה אומ׳ מיוד״ש אשכריוטא כי זה עתיד
Jn 7,6 להם זמני האדם לא בא אבל עמכם כל שעה **הוא** מוכן. 7 העולם אינו יכול להכע להכעיסכם. אותי
Jn 7,9 וזמני לא נשלם: 9 כאשר אמר אלה הדברים **הוא** היה בגלליאה. 10 וכאשר אחיו עלו בירושלם ביום
Jn 7,10 אחיו עלו בירושלם ביום המועד אז עלה **הוא** ולא בגלוי אבל כמעט בהחבא. 11 ואז היהודים
Jn 7,11 שואלים אותו ביום המועד ואומרים אנה **הוא.** 12 ורוב העם מַלְינִים עליו. כי מקצת אומרים
Jn 7,12 העם מַלְינִים עליו. כי מקצת אומרים טוב **הוא.** ואחרים אינו. רק מרמה העמים. 13 אבל אחד מהם
Jn 7,17 אדם רוצה לעשות רצון האל יכיר המוסר אם **הוא** מהאל. או דברו מעצמו. 18 מי שמעצמו מדבר
Jn 7,18 מעלתו מבקש אבל מי ששואל אות ממי ששלחו **הוא** זרע אמיתי אין בו. 19 לא נתן לכם משה הדת:
Jn 7,20 למה אביתם להמיתני: ענתה הסיעה ואמרה שטן **הוא** שרוצה להרגך: 21 ענה ישאוש ואמ׳ להם. אני
Jn 7,26 אנו אומרים לו. הכירו השרים באמיתות שזה **הוא** משיח. 27 אבל לא ידענו זה מאין הוא. ומשיח
Jn 7,27 שזה הוא משיח. 27 אבל לא ידענו זה מאין **הוא.** ומשיח כשיבא לא ידע אדם אנה הוא: 28 אז צעק
Jn 7,27 זה מאין הוא. ומשיח כשיבא לא ידע אדם אנה **הוא:** 28 אז צעק ישאוש במקדש ומלמד ואומ׳ ואותי
Jn 7,28 שלא באתי מעצמי רק מאותו ששלחני. אמת. **הוא** שאין אתם ידעתם אותו. 29 רק אני יודע אותו.
Jn 7,51 שומעת אותו ראשונה. או אם אין מכיר מה **הוא** עושה: 52 אז ענו ואמרו לו אתהו גליליב חפש
Jn 8,12 והלאה לא תעשי חטא: 12 וישאוש אומר אני **הוא** נר העולם. מי שבא אחרי לא ילך בחשך וערפל אבל
Jn 8,14 ואמר להם. ואם אני עושה עדות לעצמי אמתי **הוא** כי יודע אני [*] מאין באתי ולאן אני הולך. 15
Jn 8,17 17 ובתורתכם כתו׳ שעדות שנים או יותר **הוא** אמתי: 18 אני הוא שעושה עדות לעצמי והאב
Jn 8,18 שעדות שנים או יותר הוא אמתי: 18 אני **הוא** שעושה עדות לעצמי והאב ששלחני עושה עדות לי:
Jn 8,19 ששלחני עושה עדות לי: 19 אז אמרו לו אנה **הוא** אביך. ענה ישאוש ואמ׳ לא אותי ידעתם ולא אבי.
Jn 8,23 23 ואמ׳ להם אתם מהדברים התחתונים ואני **הוא** מהעליונים: אתם מזה העולם. ואני איני מזה
Jn 8,24 שתמותו בעונותיכם. כי אם לא תאמינו שאני **הוא** תמותו בעונכם: 25 אז אמרו לו אתה מי אתה.
Jn 8,26 דברים ומדבר מכם או שופט. אבל מי ששלחני **הוא** אמתי. ואני הדברים ששמעתי ממנו הן הם אני
Jn 8,27 בעולם. 27 ולא הכירו מה אומר להם. האל **הוא** אביו: 28 אז אמ׳ ישוש להם כי תנש תנשאו בן
Jn 8,28 להם כי תנש תנשאו בן האדם תכירו שאני **הוא** ודבר אני עושה מעצמי רק כמו שהאב למדני לדבר
Jn 8,29 למדני לדבר אלה הדברים. 29 ומי ששלחני **הוא** עמי: ואינו מניחני יחידי. כי אותם הדברים
Jn 8,30 הדברים שאליו ערבים אני עושה. 30 כל עת **הוא** מדבר אלה הדברים רבים האמינו בו: אז אמר
Jn 8,34 ישאוש באמת אני אומר לכם. שכל אדם שחוטא **הוא** עבד החטא. 35 והעבד אינו עומד בבית לנצח. רק
Jn 8,39 באביכם עושים: 39 ענו ואמרו לו אברהם **הוא** אבינו: וישוש אמ׳ להם אם אתם בני אברהם עשו
Jn 8,42 אחד ואב אחד: 42 אז אמר להם ישאוש אם האל **הוא** אביכם. אתם תאהבו אותו. כי אני באתי מאת האל

Jn 8,42 מאת האל ומהאל יצאתי. ולא באתי מעצמי. רק **הוא** שלחני. 43 למה אינכם מכירים דברי כי אינכם
Jn 8,44 השטן אביכם. ורצון אביכם חפצתם לעשות. **הוא** היה רוצח בתחלה ולא עמד באמת כי אין אמת אתו.
Jn 8,44 מה שהוא קרובייי לו מדבר. כי אביו שקרן **הוא.** 45 אבל אני אם אומר לכם אמת אינכם מאמינים
Jn 8,50 אותי. 50 ואני איני מבקש מעלתי. אחר **הוא** ששואלה ודן דין אמת. 51 אני אומר לכם באמת
Jn 8,54 אני משבח ומעלה עצמי מעלתי אינה דבר. אבי **הוא** הנותן לי מעלה. אותו שאתם אומרים שהוא אלהיכם
Jn 9,2 מיום הולדו. 2 ושאלוהו תלמידיו רבי מי **הוא** שחטא זה או האב או האם. בעבור זה נולד עור: 3
Jn 9,5 יוכל אחד לפעול. 5 בעוד שאני בעולם. נר **הוא** בעולם. 6 באומרו אלה הדברים ירק בארץ. ונעשה
Jn 9,8 הפתחים ויושב ואוכל לאה: ויש אומרים זה **הוא.** 9 ויש אומרים איננו זה. רק דומה הוא לו.
Jn 9,9 זה הוא. 9 ויש אומרים איננו זה. רק דומה **הוא** לו. והוא אמ׳ אני הוא. 10 אז אמרו לו ואיך
Jn 9,9 איננו זה. רק דומה הוא לו. והוא אמ׳ אני **הוא.** 10 אז אמרו לו ואיך נפתחו עיניך. 11 וענה
Jn 9,11 10 אז אמרו לו ואיך נפתחו עיניך. 11 וענה **הוא** איש אחד שנקרא ישאוש עשה טיט ומשח את עיני.
Jn 9,12 והלכתי ורחצתי וראיתי. 12 ואמרו לו אנה **הוא.** ענה איני יודע. 13 והביאוהו לפרושים 14
Jn 9,17 אתה אומ׳ ממי שפתח עיניך. והוא אמ׳ שנביא **הוא:** 18 אז לא האמינו היהודים שהיתה לידתו
Jn 9,19 עד שקראו לאביו ולאמו 19 ושאלום אומרים **הוא** זה בניכם שאתם אומרים שנולד כשהוא עור. א״כ
Jn 9,21 וראה לא ידענו: שאלו אותו כי בן דעת **הוא** ומדבר מעצמו. 22 אלה הדברים אמרו האב והאם.
Jn 9,23 זה אמרו אביו ואמו שאלו הבן כי בן שנים **הוא:** 24 אז שאלו פעם אחרת האדם שעמד בעורון.
Jn 9,25 לשם׳. לא ידעת שזה האיש חוטא. 25 אז אמר **הוא** איני יודע. אבל דבר זה אני יודע. שהייתי עור
Jn 9,29 שהאל דבר עם משה. ולא ידענו זה מאין **הוא:** 30 ענה אותו האיש ואמר להם זהו דבר נפלא
Jn 9,30 זהו דבר נפלא שאתם אומרים לא ידעתם מאין **הוא** ופתח עיני. 31 לא ידעתם שהאל אינו שומע
Jn 9,31 ידעתם שהאל אינו שומע לחטאים. אבל אם אחד **הוא** אוהב האל ועושה רצונו אותו שומע. 32 מעולם לא
Jn 9,36 בבן האל. 36 ענה אותו האיש ואמר. אדון מי **הוא** שאאמין בו. 37 וישאוש אמ׳ אליו אתה ראיתו.
Jn 9,37 אמ׳ אליו אתה ראיתו. ואותו שמדבר עמך **הוא** הוא: 38 והוא אמ׳ אדון אני מאמין בו. ונהפך
Jn 9,37 אמ׳ אליו אתה ראיתו. ואותו שמדבר עמך הוא **הוא:** 38 והוא אמ׳ אדון אני מאמין בו. ונהפך לאחור
Jn 10,1 השער לבית הצאן רק עולה בעד מקום אחר גנב **הוא.** 2 אבל הכנס בעד השער רועה צאן הוא. 3 והוא
Jn 10,2 גנב הוא. 2 אבל הכנס בעד השער רועה צאן **הוא.** 3 והוא פותח הדלת והצאן נמשכות אחר קולו.
Jn 10,3 3 והוא פותח הדלת והצאן נמשכות אחר קולו. **הוא** קורא הצאן בשם ומנהיגן בחוץ. 4 ובהנהיגו הצאן
Jn 10,9 היו גנבים. רק הצאן לא שמעו אותם. 9 אני **הוא** דלת. אם אחד יבא ויהיה נכנס נושע יהיה ויבא
Jn 10,11 ואותה תהיה לכם בגודל ההשפעה. 11 אני **הוא** רועה טוב. ורועה טוב נותן נפשו בעד צאן
Jn 10,12 טוב כאשר הצאן אינם שלו קרוביות. כאשר **הוא** רואה הזאב שבא עוזב הצאן ובורח. [*] 13 השכיר
Jn 10,13 הזאב שבא עוזב הצאן ובורח. [*] 13 השכיר **הוא** ואין משים השתדלותו בשמירת הצאן. 14 אני הוא
Jn 10,14 ואין משים השתדלותו בשמירת הצאן. 14 אני **הוא** רועה טוב ומכיר צאני. והם מכירות אותי. 15
Jn 10,16 נפשי. 16 וצאן אחר שאינן מרפת זה והכרח **הוא** שאנהג אותם ויכירו קולי ויעשה רפת אחד ורועה
Jn 10,29 יטרוף אותם מידי. 29 אבי מה שנתן לי גדול **הוא** מכל הדבים ושום אדם אין יכול לטרוף מיד אבי
Jn 10,38 לי. האמינו המעשים בעבור שתכירו שהאב **הוא** בי ואני כאב. 39 ויצא מידיהם 40 והלך פעם
Jn 11,12 השינה. 12 אז אמרו התלמידים אדון אם ישן **הוא** נושע יהיה. 13 וישאוש אמרו ממיתתו. והמה
Jn 11,14 חלום. 14 אז אמ׳ להם ישאוש בפירסום לזרו **הוא** מת: 15 והנני שמח בעד אהבתכם: כי אני לא
Jn 11,25 אחרון שבתחיה: 25 אמ׳ אליה ישאוש אני **הוא** תחייה וחיים למאמין בי. עוד אם ימות יחיה. 26
Jn 11,27 27 והיא אמרה אדון כן אני האמנתי שאתה **הוא** משיח בן אל חי שבא בזה העולם. 28 וכאשר אמרה
Jn 11,34 הנחתם אותו ואמרו לו אדון בא וראה היכן **הוא.** 35 ויצאו דמעות מעיני ישאוש: 36 אז אמרו
Jn 11,39 האבן ומרטא אחות המת אמרה לו אדון כבר **הוא** מסריח. כי זה ארבעה ימים שמת. 40 וישאוש אמר
Jn 12,6 על העניים. רק אליו ולעצמו דורש בעבור כי **הוא** גנב. והיה לו כיסין שבהם משים מה שהם נושאין:
Jn 12,26 הרוצה לשרת אותי ישרת אחרי. ולמקום שאני **הוא** שם יהיה משרתי. העובד אותי אבי יכבדוהו. 27
Jn 12,29 29 אז העם העומד שם שמעו זה. אמרו זה **הוא** קול רעם. ואחרים אמרו מלאך דבר לו. 30 ענה
Jn 12,31 קול זה לא בא בעבורי רק בעדכם. 31 עתה **הוא** דין העולם. עתה יהיה מושלך שר העולם בחוץ. 32
Jn 12,34 אתה אומר שבן האדם יהיה מורם מן הארץ מי **הוא** זה בן האדם. 35 אז אמר להם ישאוש עדין יש בכם
Jn 12,35 וערפל. ומי שהולך בחשך אינו יודע לאן **הוא** הולך. 36 בעוד שיש לכם נר האמינו בנר בעבור
Jn 12,49 49 כי אני מעצמי לא דברתי רק האב ששלחני: **הוא** צוה לי לאמר ולדבר. 50 ואני יודע שהמצוה היא
Jn 12,50 שהמצוה היא חיים נצחיים. ומה שאני מדבר **הוא** כמו שהאב כן אני דובר. Tit,13 קפיטולי י״ג
Jn 13,19 לכם קודם מעשה בעבור כשיעשה תאמינו אני **הוא** 20 אמת אני אומר לכם מי שמקבל אותי מקבל מי
Jn 13,22 22 אז התלמידים הביטו זה לזה ומספקו ממי **הוא** אומר: 23 אז אחד מתלמידיו מסב בחזה בשולי

Jn 13,24 שישאוש אוהב מאד. 24 ושימון זה. ואמ׳ מי **הוא** אותו שממנו אמר זה. 25 אז כשהוא היה מסב על
Jn 13,25 היה מסב על החזה. ישאוש אמ׳ אליו אדון מי **הוא** 26 [*] הנו פה. אני אשלח הפת בצוע. וכאשר טבל
Jn 13,31 ונעשה לילה. 31 אז כשיצא אמר ישאוש עתה **הוא** זך בן האדם והאל זך [*] 32 [*] בו. והאל יזכך
Jn 13,32 האדם והאל זך [*] 32 [*] בו. והאל יזכך **הוא** ועצמו. ובהתמדה יזכך אותם 33 בנים שעדין הם
Jn 14,10 לכם האב. 10 אינך מאמין שאני כאב. והאב **הוא** בי. הדברים שאני מדבר איני מדבר מעצמי. אבל
Jn 14,10 איני מדבר מעצמי. אבל האב האב עומד עמי. **הוא** עושה הדברים. 11 אינכם מאמינים שאני הוא והאב
Jn 14,11 הוא עושה הדברים. 11 אינכם מאמינים שאני **הוא** והאב בי. 12 זה בלבד עשוי בעבור שהמעשים
Jn 14,12 אני לכם שהמאמין כי המעשים שאני עושה **הוא** עושה ודברים גדולים יותר מהם עושה כי אני
Jn 14,13 הולך אל העם: 13 והדבר שתשאלו לאב בשמי **הוא** יעשה לכם. בעבור שיהיה מעולה האב בבן. 14 אם
Jn 14,17 ואינו יודע אותו. רק אתם תכירו כי בכם **הוא** עתה ובכם יהיה. 18 לא אעזובכם יתומים אני אבא
Jn 14,20 ואתם תחיו. 20 באותו היום תכירו כי אני **הוא** כאבי. ואתם בי ואני בכם. 21 השומר מצותי הוא
Jn 14,21 כאבי. ואתם בי ואני בכם. 21 השומר מצותי **הוא** שאוהב אותי ומי שאוהב אותי יהיה אהוב מאבי.
Jn 14,22 לא אשקריוטא אבל אדון אחר. אי זה דבר **הוא** עשוי שבעבורינו תגלה עצמך לנו ולא לעולם: 23
Jn 14,26 האב נאמר רוח הקדש. אותו שהאב ישלח בשמי **הוא** ילמד אתכם 27 שלומי אני נותן לכם. איני נותנו
Jn 15,1 Tit,15 קפיטולו ט״ו כפי ש׳ זואן 1 אני **הוא** גפן אמת. ואבי הוא החורש 2 וישליך כל כף
Jn 15,1 ט״ו כפי ש׳ זואן 1 אני הוא גפן אמת. ואבי **הוא** החורש 2 וישליך כל כף שאינה עושה פרי. וכל
Jn 15,5 אם אינה עומדת אם לא תעמדו בי. 5 אני **הוא** האילן ואתם הכפות שעומדות בי ואני בו. הוא
Jn 15,5 האילן ואתם הכפות שעומדות בי ואני בו. **הוא** הוא הנושא פרי רב כי דבר אינכם יכולים לעשות
Jn 15,5 ואתם הכפות שעומדות בי ואני בו. הוא **הוא** הנושא פרי רב כי דבר אינכם יכולים לעשות
Jn 15,8 דבר ודבר תחפצו ותשאלו תשיגו לכם : 8 כזה **הוא** זך אבי וממעלה שתשאו פרי רב. ותעשו תלמידים 9
Jn 15,26 שאני אשלח בכם מהאב רוח אמת היוצא מהאב **הוא** יעשה עדות לי. 27 ואתם תעשו עדות שבת שבתחלה
Jn 16,7 נתמלאה לבבכם. 7 אבל אני אומר לכם שצריך **הוא** לכם שאלך כי אם לא אלך רוח הקדש לא יבא
Jn 16,14 הדברים שישמע ידבר ויגיד לכם הדברים 14 **הוא** יזכך אותי. מאבי יקח ויגיד לכם 15 כל הדברים
Jn 16,17 אל האב: 17 אז אמרו תלמידיו ביניהם מה **הוא** זה שאומר לנו אחר מעט לא תראוני. ופעם אחרת
Jn 16,18 כי אני הולך אל האב. 18 אז אומרים מה **הוא** זה שאומר לנו מעט. אין אנו יודעים מה מדבר
Jn 16,27 ואיני אומר לכם שאתפלל לאב בעדכם 27 כי **הוא** אוהב אתכם כאשר אהבתם אותי והאמנתם שיצאתי
Jn 17,17 איני מהעולם. 17 קדש אותם באמת. דברך **הוא** אמת. 18 כמו שאתה שלחתני בעולם. ואני שלחתיה
Jn 18,1 לנהר הנקרא סידרון ששם היה הבן שבו נכנס **הוא** ותלמידיו. 2 ויוד״יש שרוצה למוסרו יודע אותו
Jn 18,5 ואמרו ישאוש דנזריט. וישאוש אמר להם אני **הוא** ג׳ודיש שמסרו עמהם. 6 אז כשאמר [*] להם אני
Jn 18,6 שמסרו עמהם. 6 אז כשאמר [*] להם אני **הוא** חזרו לאחוריהם ונפלו לאחור: 7 אז שאל פעם
Jn 18,8 דנאזריט. 8 ענה ישאוש כבר אמרתי לכם אני **הוא.** אם כן אם אותי אתם מבקשים הניחו אלה ללכת 9
Jn 18,14 קאיפש שהיה הגמון באותה שנה. 14 וקאיפש **הוא** שנתן עצה ליהודים שצריך הוא שימות אדם אחד
Jn 18,14 14 וקאיפש הוא שנתן עצה ליהודים שצריך **הוא** שימות אדם אחד בעד העם למען לא ילכו העם
Jn 18,38 אמיתי שומע דברי: 38 ופילאטו אמ׳ אליו מה **הוא** אמת. וכאשר זה אמ׳ פעם אחרת אמ׳ להם אני איני
Jn 18,39 להם אני איני מוצא בזה שום דבר 39 ומנהג **הוא** שאני עוזב לכם איש אחד בפסח. וחפצתם שאעזוב
Jn 19,7 בו שום טעם. 7 והיהודים ענו לו כפי דתינו **הוא** חייב מיתה. כי עושה עצמו בן אלוה: 8 אז כאשר
Jn 19,10 לו פילאטו אינך משיב לי. אינך יודע שבידי **הוא** להמיתך ולתלותך. 11 וישאוש ענה אין לך נגדי
Jn 19,30 30 אז כשישאוש טעם החומץ אמ׳ תם ונשלם **הוא** וכרע ראשו ושלח הרוח לאל. 31 וערב שבת היה:
Jn 20,14 ולא הכירה שהוא ישו. אמרה בעצמה שגנב **הוא.** 15 [*] [*] ואמרה לו אדון. אם אתה נטלתו
Jn 20,31 רק אלו נכתבים למען תאמינו שישאוש משיח **הוא** בן האל. ולמען שאתם תאמינום יהיה לכם חיים
Jn 21,7 אמר אותו תלמיד האהוב מיישוש לפירו האדון **הוא.** ושימון פירו כאשר שמע האדון הוא לבש מלבושיו
Jn 21,7 האדון הוא. ושימון פירו כאשר שמע האדון **הוא** לבש מלבושיו כי ערום היה. ונכנס בים. 8 ושאר
Jn 21,12 להם באו ואכלו. ואחד מהם לא רצה לשאול מי **הוא** כי יודעים היו שאדונם הוא: 13 ובא ישאוש ולקח
Jn 21,12 רצה לשאול מי הוא כי יודעים היו שאדונם **הוא:** 13 ובא ישאוש ולקח הפת והדג ונתן להם 14 ואז
Jn 21,24 אני רוצה שכן יעמוד עד שאבא מה לך. 24 זה **הוא** התלמיד שעושה עדות מאלו הדברים וכתב אלה
Jn 21,24 וכתב אלה הדברים. ואתם יודעים שאמת **הוא** עדותו. 25 ועוד דברים רבים עשה ישאוש שאם כלם
Mt 26,30 עמכם מחדש במלכות אבי. 30 וכאשר אמרו **הודאה** זהו שעשו חינות יצאו להר הזתים. 31 אז אמר
Lc 2,13 13 ומיד נעשה עם המלאך ורוב חיל שממיי **הודאה** לש׳. ואומרים 14 עלוי יהיה לאל ובארץ שלום
Mt 19,8 ספר כריתות ואותה יעזוב. 8 וישוש אמר משה **הודה** לכם שתעזבו נשותיכם בעבור קושי לבבכם. אבל
Mc 10,5 ושיניחנה: 5 ולהם ישאוש ענה ואמ׳. הוא **הודה** לכם בעבור רוע לבבכם. 6 אבל השם יצר בהתחלת

Jn 19,38	לו רשות לקחת ישאוש מהשתי וערב ופילאט	**הודה** לו. אז בא יוסף [*] 39 [*] עם ניקודימוש
Mc 5,13	בחזירים באופן שאנחנו נכנס בהם. 13 וישוש	**הודהו** להם. מיד יצאו השטנים ונכנסו בחזירים
Lc 20,27	מתשובתו. שתקו. 27 ומקצת מן הצדוקים שלא	**הודו** בתחיית המתים קרבו אליו ושאלוהו. 28 רבי.
Jn 12,42	האמינו בו רק בעבור פחד הפרושים לא	**הודו** בעבור שלא ישליכום מבית הכנסת 43 כי יותר
Jn 17,26	הכירו שאתה שלחתני ושאהבת אותם. 26 ואני	**הודעתי** להם שמך. ועוד אעשה שיכירוהו בעבור אהבת
Jn 17,4	אל אמת. ואותו ששלחת ישאוש משיח. 4 אני	**הודעתיך** על הארץ המלאכה השלמתי שנתת לי לעשות. 5
Mt 11,26	וגלית אותם לתמימים. 26 וכן הוא אב כאשר	**הוטב** לפניך. 27 אבי נתן לי יכולת על כל מה שהוא
Jn 6,52	לעולם: והפת שאני אתן לכם הוא בשרי בעבור	**הויי** עולם: 53 אז היהודים חלקו ביניהם. אומרים
Mt Prol,12	ויחסו אנושי שיהיה מת מד׳ מיני מות	**הוכרח** שנותו בעד הדרשתם. ובעבור זה היו האיונגלי
Mc 8,31	שלא יפרסמהו. 31 אומר ומראה ומלמד שאליו	**הוכרח** לסבול צער ולהיות נגוש למות בעד שרי הכהנים
Jn 9,1	ש׳ יואן 1 והולך ישאוש. ראה אדם עור מיום	**הולדו.** 2 ושאלוהו תלמידיו רבי מי הוא שחטא זה או
Mt 14,6	ירא העם שתופשים אותו כמו נביא. 6 וביום	**הולדת** לאירודיש עשה אירודיש לאירודינא מחול לפני
Mt 1,2	תולדות משיח בן דויט בן אבראם. 2 אבראם	**הוליד** ישאק. ישאק הוליד יקוף. יקוף הוליד יודא
Mt 1,2	דויט בן אבראם. 2 אבראם הוליד ישאק. ישאק	**הוליד** יקוף. יקוף הוליד יודא ואת אחיו. 3 יודא
Mt 1,2	אבראם הוליד ישאק. ישאק הוליד יקוף. יקוף	**הוליד** יודא ואת אחיו. 3 יודא הוליד פרש וזרא
Mt 1,3	יקוף. יקוף הוליד יודא ואת אחיו. 3 יודא	**הוליד** פרש וזרא מתמר. פרש הוליד אֶשְׁרוֹם. אשרון
Mt 1,3	אחיו. 3 יודא הוליד פרש וזרא מתמר. פרש	**הוליד** אֶשְׁרוֹם. אשרון הוליד אראם. 4 אראם הוליד
Mt 1,3	פרש וזרא מתמר. פרש הוליד אֶשְׁרוֹם. אשרון	**הוליד** אראם. 4 אראם הוליד אמינדף. אמינאדף הוליד
Mt 1,4	הוליד אֶשְׁרוֹם. אשרון הוליד אראם. 4 אראם	**הוליד** אמינדף. אמינאדף הוליד נאשון. נאשון הוליד
Mt 1,4	אראם. 4 אראם הוליד אמינדף. אמינאדף	**הוליד** נאשון. נאשון הוליד שלמון. 5 שלמון הוליד
Mt 1,4	אמינדף. אמינאדף הוליד נאשון. נאשון	**הוליד** שלמון. 5 שלמון הוליד בואס. בואס הוליד
Mt 1,5	הוליד נאשון. נאשון הוליד שלמון. 5 שלמון	**הוליד** בואס. בואס הוליד אוביק. אוביק הוליד ישי.
Mt 1,5	הוליד שלמון. 5 שלמון הוליד בואס. בואס	**הוליד** אוביק. אוביק הוליד ישי. 6 ישי הוליד דויט
Mt 1,5	הוליד בואס. בואס הוליד אוביק. אוביק	**הוליד** ישי. 6 ישי הוליד דויט מלך ישראל. דויט מלך
Mt 1,6	הוליד אוביק. אוביק הוליד ישי. 6 ישי	**הוליד** דויט מלך ישראל. דויט מלך ישראל הוליד שלמה
Mt 1,6	הוליד דויט מלך ישראל. דויט מלך ישראל	**הוליד** שלמה מאשת אוריאש. 7 שלמה הוליד רבואם.
Mt 1,7	ישראל הוליד שלמה מאשת אוריאש. 7 שלמה	**הוליד** רבואם. רבואם הוליד אביאש. אביאש הוליד
Mt 1,7	מאשת אוריאש. 7 שלמה הוליד רבואם. רבואם	**הוליד** אביאש. אביאש הוליד אשא. 8 אשא הוליד
Mt 1,7	הוליד רבואם. רבואם הוליד אביאש. אביאש	**הוליד** אשא. 8 אשא הוליד יושפט. יושפט הוליד יורם.
Mt 1,8	הוליד אביאש. אביאש הוליד אשא. 8 אשא	**הוליד** יושפט. יושפט הוליד יורם. יורם הוליד
Mt 1,8	הוליד אשא. 8 אשא הוליד יושפט. יושפט	**הוליד** יורם. יורם הוליד אוזיאש. 9 אוזיאש הוליד
Mt 1,8	אשא הוליד יושפט. יושפט הוליד יורם. יורם	**הוליד** אוזיאש. 9 אוזיאש הוליד יותאש. יותאש הוליד
Mt 1,9	הוליד יורם. יורם הוליד אוזיאש. 9 אוזיאש	**הוליד** יותאש. יותאש הוליד אקאם. אקאם הוליד
Mt 1,9	אוזיאש. 9 אוזיאש הוליד יותאש. יותאש	**הוליד** אקאם. אקאם הוליד איזקיאש. 10 איזקיאש
Mt 1,9	הוליד יותאש. יותאש הוליד אקאם. אקאם	**הוליד** איזקיאש. 10 איזקיאש הוליד מנשיש. מנשיש
Mt 1,10	אקאם. אקאם הוליד איזקיאש. 10 איזקיאש	**הוליד** מנשיש. מנשיש הוליד אמון. אמון הוליד
Mt 1,10	איזקיאש. 10 איזקיאש הוליד מנשיש. מנשיש	**הוליד** אמון. אמון הוליד יושיאש. 11 יושיאש הוליד
Mt 1,10	הוליד מנשיש. מנשיש הוליד אמון. אמון	**הוליד** יושיאש. 11 יושיאש הוליד יקוניאש ואחיו
Mt 1,11	אמון. אמון הוליד יושיאש. 11 יושיאש	**הוליד** יקוניאש ואחיו בגלות בבל. 12 יקוניאש הוליד
Mt 1,12	יקוניאש ואחיו בגלות בבל. 12 יקוניאש	**הוליד** שאלתיאל. שאלתיאל הוליד זרובבל. 13 זרובבל
Mt 1,12	בבל. 12 יקוניאש הוליד שאלתיאל. שאלתיאל	**הוליד** זרובבל. 13 זרובבל הוליד אביאוט. אביאוט
Mt 1,13	שאלתיאל הוליד זרובבל. 13 זרובבל	**הוליד** אביאוט. אביאוט הוליד אליקים. אליקים הוליד
Mt 1,13	זרובבל. 13 זרובבל הוליד אביאוט. אביאוט	**הוליד** אליקים. אליקים הוליד אזור. 14 אזור הוליד
Mt 1,13	אביאוט. אביאוט הוליד אליקים. אליקים	**הוליד** אזור. 14 אזור הוליד צדוק. צדוק הוליד
Mt 1,14	אליקים. אליקים הוליד אזור. 14 אזור	**הוליד** צדוק. צדוק הוליד אקים. אקים הוליד אליאוט.
Mt 1,14	הוליד אזור. 14 אזור הוליד צדוק. צדוק	**הוליד** אקים. אקים הוליד אליאוט. 15 אליאוט הוליד
Mt 1,14	אזור הוליד צדוק. צדוק הוליד אקים. אקים	**הוליד** אליאוט. 15 אליאוט הוליד אלעזר. אלעזר
Mt 1,15	אקים. אקים הוליד אליאוט. 15 אליאוט	**הוליד** אלעזר. אלעזר הוליד נתן. נתן הוליד יקוף.
Mt 1,15	אליאוט. 15 אליאוט הוליד אלעזר. אלעזר	**הוליד** נתן. נתן הוליד יקוף. 16 יקוף הוליד יושאף
Mt 1,15	הוליד אלעזר. אלעזר הוליד נתן. נתן	**הוליד** יקוף. 16 יקוף הוליד יושאף ארוס מרים שממנה

Mt 1,16	הוליד נתן. נתן הוליד יקוף. 16 יקוף	**הוליד** יושאף ארוס מרים שממנה נולד ישאוש שקרוי
Mc 5,37	יהיה לך טובה אמונה בשם׳ והאמין 37 ולא	**הוליך** שום אדם עמו לבד פירו ויקומו 38 ובאו בבית
Mc 7,33	אותו בתפלה שישים ידו עליו. 33 וישאוש	**הוליכו** לצד אחד מחוץ מקום המיושב ושם האצבעות
Mt 2,9	9 ובשומעם דברי המלך הלכו לדרכם. והיה	**הולך** לפניהם הככב אשר ראו במזרח. עד שעמד על
Mt 4,25	וירחיים ונעולים והיה מרפא אותם 25 והיה	**הולך** אחריו עם רב מארץ גליליאה וקפוטלים וירושלם
Mt 8,9	לי תחתי פרשים. ואומר אני לזה לך והוא	**הולך.** ואומ׳ לאחר בא והוא בא. ולעבדי עשו זה והנם
Mt 12,43	חכם משלמה: 43 וכשהשטן יוצא מן האדם הוא	**הולך** במקומות קשים בקש מנוח ואין מוצא. 44 אז הוא
Mt 12,45	אותה מנוקה וטהורה מכל קסמים. 45 אז הוא	**הולך** ולוקח שבע רוחות יותר רעים ממנו ונכנסו שם
Mt 14,25	25 וברביעית משמרת הלילה ישאוש בא להם	**הולך** על הים 26 היו נבהלים. ומרוב פחד צעקו 27
Mc 6,31	אמ׳ בואו ונלך במדבר ונחו מעט כי רב עם	**הולך** וחוזר ולא היה לו פנאי לאכול. 32 ועלו
Mc 6,48	היה להם מנגד. ובא אליהם סביב חצי הלילה	**הולך** על הים 49 [*] חשבו הוא איזה רוח רעה וצעקו
Mc 10,32	32 והיו אז בדרך עולים בירושלם. וישאוש	**הולך** ראשון והם נמשכים אחריו תמהים ויראים: ואז
Mc 14,21	עשר שמשים היד עמי בקערה. 21 בן האלוה	**הולך** כמו כן שהנבואה אומרת. אוי לו לאדם אשר בעדו
Mc 14,54	והחכמים מאותתים וזקני העם. 54 ופירו	**הולך** אחריו מרחוק עד היכל אחד מהכהן הגדול. והיה
Lc 3,2	אניאה ואבילינא דטרקא 2 תחת שרי הכהנים	**הולך** בקיאפש היתה נעשית המלה מאל עלי יואן בן
Lc 7,6	עמנו. והוא בנה לו בית הכנסת 6 וישאוש	**הולך** עמהם. וכאשר היה סמוך לבית סנטוריאו שלח
Lc 7,8	ותחת כחי פרשים. ואומר אני לזה לך והוא	**הולך.** ואומר אני לאחר בא והוא בא: ואומר אני
Lc 8,1	ט׳ כפי לוקא 1 ונעשה משם ואילך ישאוש	**הולך** בעירות ובמגדלים דורש ומגיד מלכות השם׳.
Lc 8,42	למות זה שנים עשר שנים. ויקר מקרה שבעודו	**הולך** מצא ישאוש נגש ונענה מרוב עם. 43 והנה באה
Lc 9,49	מן האנשים בשמך. ומחינו בידו כאשר שאינו	**הולך** אחריך עמנו 50 וישוש אמ׳ להם אל תמנעו לו.
Lc 10,31	והלכו להם והניחהו כמת. 31 וקרא שכהן אחד	**הולך** באותו דרך עצמו. וראה אותו עבר הלאה. 32
Lc 11,24	מפזר 24 כאשר הרוח בלתי נקי יוצא מן האדם	**הולך** במקומות מחפש מנוח ואינו מוצא אותה [*] 25
Lc 11,26	אותה [*] 25 [*] מנוקה ביעים. 26 ואז	**הולך** ולוקח שבעה רוחות אחרים יותר רעים ממנו עמו
Lc 12,58	עצמכם מה שהוא יושר הדבר. 58 וכאשר אתה	**הולך** עם שכנגדך לאי זה שר בדרך עשה מעשה שישלחוך
Lc 14,31	לבנות ואין בידו כח להשלים. 31 או אם מלך	**הולך** למלחמה נגד מלכים ואינו חושב ראשונה אם עם
Lc 19,1	Lc 19,Tit קפיטולו כ׳ כפי לוקא 1 וישאוש	**הולך** ביריחו 2 והנה בא איש אחד ששמו זאקיב שהיה
Lc 19,28	פה והמיתום לפני: 28 ואלו הדברים נאמרים	**הולך** לפניהם עולה בירושלם 29 [*] מתקרב לביט פגיי
Lc 19,36	על העיר והניחו ישאוש עליו. 36 וכאשר הוא	**הולך** משימים מלבושיהם בדרך 37 וכאשר הוא כבר
Lc 22,22	בשולחן. 22 ובאמת בן האדם כפי שהוא אפס	**הולך.** אכן אוי לאותו אותו: 23 והם התחילו לשאול
Lc 22,54	אותו והוליכוהו בית סגן הכהנים. ופירו	**הולך** אחריו מרחוק. 55 וכאשר הדליקו האש באמצעם
Jn 1,36	עמד יואן ושנים מתלמידיו 36 מביטים ישאוש	**הולך** ואמר הנה מלאך השם׳ 37 ושמעו אותו שני
Jn 3,8	שומע הקול. אבל אינך יודע אנה הוא בא או	**הולך.** וכן הוא אדם שנולד מרוח: 9 ענה נקודימון
Jn 8,14	הוא כי יודע אני [*] מאין באתי ולאן אני	**הולך.** 15 אתם דנים כפי הבשר אבל איני דן שום אדם.
Jn 8,21	שעתו: 21 אז אמר להם פעם אחרת ישו. אני	**הולך** ואתם תשאלוני ובעונכם תמותו. למקום שאני
Jn 8,21	ואתם תשאלוני ובעונכם תמותו. למקום שאני	**הולך** אינכם יכולים לבא. 22 אז היהודים [*] [*]
Jn 10,4	בשם ומנהיגן בחוץ. 4 ובהנהיגו הצאן בחוץ	**הולך** לפניהם והצאן נמשכות אחריו. כי מכירות הן
Jn 11,9	אין ביום שתים עשרה שעות. אם אי זה שיהיה	**הולך** ביום אינו עושה רע. כי רואה אור זה העולם.
Jn 11,11	אליהם נלכה כי לזריט אהובינו ישן. ואני	**הולך** שם להקיצו מן השינה. 12 אז אמרו התלמידים
Jn 11,54	היהודים איך יהרגו ישאוש 54 וכבר לא היה	**הולך** בפרסום בין היהודים. רק הלך במלכות קרובה אל
Jn 12,19	הנה שאין אנו מועילים. בדבר זה שכל העולם	**הולך** אחריו. 20 והיה מקצת מבני מבני ענק ר״ל
Jn 12,35	וערפל. ומי שהולך בחשך אינו יודע לאן הוא	**הולך.** 36 בעוד שיש לכם נר האמינו בנר בעבור שתהיו
Jn 13,33	עמכם. [*] אינכם יכולים לבא במקום שאני	**הולך** שם. ועתה אני אומ׳ לכם 34 מצוה חדשה. שתהיו
Jn 13,36	36 ושימון פירי אמ׳ אליו. אדון לאן אתה	**הולך.** ענה ישאוש ואמ׳ למקום שאני הולך אינך יכול
Jn 13,36	לאן אתה הולך. ענה ישאוש ואמ׳ למקום שאני	**הולך** אינך יכול ללכת אחרי עתה אבל אחרי כן תלך.
Jn 14,4	שם אתם תהיו. 4 ואינכם יודעים המקום שאני	**הולך** והדרך והדרך אתם יודעים. 5 וטומאש אמר אליו.
Jn 14,12	עושה ודברים גדולים יותר מהם עושה כי אני	**הולך** אל העם: 13 והדבר שתשאלו לאב בשמי הוא יעשה
Jn 14,28	אתם תאהבו אותי. אמת שאתם תגילו כי אני	**הולך** אל האב והאב גדול ממני: 29 עתה גלו מי זה
Jn 16,5	לכם בראשונה כשהייתי עמכם. ועתה אני	**הולך** לאותו ששלחני. ואחד מכם אינו שואלני לאן אתה
Jn 16,5	ששלחני. ואחד מכם אינו שואלני לאן אתה	**הולך.** 6 רק כאשר אמרתי לכם אלה הדברים דאגה
Jn 16,10	9 עון. כי לא האמינו בי 10 ומצדקה כי אני	**הולך** אל האב. ומעתה לא תראו אותי 11 רק מרחוק. כי

Jn 16,16 לכם מעט. 16 ומעתה לא תראו אותי כי אני **הולך** אל האב: 17 אז אמרו תלמידיו ביניהם מה הוא
Jn 16,17 לא תראוני. ופעם אחרת מעט ותראוני כי אני **הולך** אל האב. 18 אז אומרים מה הוא זה שאומר לנו
Jn 21,3 שהיו יחדיו. 3 ושימון פירו אמר אלהם. אני **הולך** לצוד דגים. והם אמרו לו ואנחנו נלך עמך.
Jn 21,20 לאחוריו וראה אותו תלמיד שישאוש אוהב מאד **הולך** אחריו שהוסב בסעודה על חזהו. 21 אז כשפירו
Mt 25,10 יספיק לנו לכו למוכרות וקנו לכם 10 וכאשר **הולכות** לקנות בא החתן. ואותן שהם מוכנות נכנסו
Mc 15,41 ואם שלומי. 41 כי כאשר היה בגליליאה הן **הולכות** עמו והולכות עם רבות אחרות שבאו מירושלם.
Mt 11,5 שראיתם ושמעתם. 5 העורים רואים. והפסחים **הולכים**. והמצורים הם טהורים. והחרשים שומעים.
Mt 12,15 15 וישואוש יודע זה. נסע מהם ועמים רבים **הולכים** אחריו וכלם ממרקם. 16 וציום שלא יפרסמוהו
Mt 20,29 לפדות רבים: 29 וכאשר יוצא מיריחו עם רב **הולכים** אחריו. 30 ושני עורים יושבים סמוך לדרך
Mt 27,32 לו מלבושיו ונהגוהו לתלותו. 32 וכאשר **הולכים** בעיר מצאו איש סִירִינִיב ששמו שמעון ואנסוהו
Mc 3,9 ובאו אליו 9 ועלו בספינה קטנה כאשר העם **הולכים** אחריו. 10 העם החולים שהוא מרפא רוצים
Lc 2,3 בעד האדון מלך ששיריאה 3 וכולם היו **הולכים** כל אחד לעירו בעבור שישמעו מצותו של
Lc 2,41 חכמה וחן הש׳ היתה עמו. 41 ואביו ואמו **הולכים** בכל שנה בירושלם ביום הנכבד של פסח: 42
Lc 7,11 ישאוש בעיר שנקרא נאים. ותלמידיו ורוב עם **הולכים** עמו. 12 וכאשר ישאוש קרב בשער העיר. הנה
Lc 7,12 בן אלמנה ולא היה לה עוד. ורב עם מן העיר **הולכים** עם האשה ההיא. 13 וכאשר ראתה ישאוש היה נע
Lc 7,22 מה שראיתם ושמעתם העורים רואים. הפסחים **הולכים**. המצורעים טהורים. החרשים שומעים. המתים
Lc 9,57 ונסעו משם והלכו במגדול אחד 57 ובעודם **הולכים** בא אדם אחד ואמ׳ לישאוש משיח חפצתי ללכת
Lc 11,44 שאינן נראין. והאנשים שאינן יודעין **הולכים** למקום שאינן יודעין. 45 וענה מחכמי הדת
Lc 14,25 לא יאכלו בזימוני: 25 ועמים רבים **הולכים** עמו. ונהפך אליהם ואמר 26 אם אי זה איש
Lc 17,14 אמ׳ לכו ותתראו אל הכהנים. ונעשה שבעודם **הולכים** נשתנו 15 ואחד מהם כשראה שנשתנה חזר ושבח
Lc 23,23 גדול שואלים שיניחהו בשתי וערב וקולותם **הולכים** וחזקים. 24 ופילאט שפט שיעשה שאלתם. 25
Lc 23,27 אחר ישאוש 27 ורוב חיל אנשים ונשים **הולכים** אחריו בוכים ואוננים עליו. 28 וישאוש
Lc 24,13 נפלא בעצמו ממה שנעשה. 13 והנה שנים מהם **הולכים** במגדול שהיה רחוק מירושלם ארבעים מילין
Lc 24,17 באי זה דברים אתם מדברים ביניכם וכבר אתם **הולכים** ודואגים. 18 וענה אחד מהם ששמו קלאופש.
Jn 6,67 זה רבים תלמידיו חזרו אחור. וכבר אינם **הולכים** עמו: 68 אז אמר ישאוש לשנים עשר שנשארו
Mt 15,22 22 והנה באה אשה כנענית שבאה מהעברים ההם **הולכת** אחרי ישוש צועקת ואומרת רחמנות יהיה לך
Jn 11,31 שקמתה מהר ויצאה הלכו אחריה אומרים לקבר **הולכת** לבכות: 32 אז כשמריאה באה למקום שישאוש היה
Jn 20,12 יושבין אחד בראש ואחד ברגלים במקום ששם **הונח** גוף ישאוש משיח 13 ואמרו לאותה האשה למה את
Lc 23,25 25 והניח להם אותו שבעבור רציחה ובגידה **הוסר** במאסר שהם שאלוהו ונתן להם ישאוש כרצונם. 26
Mt 16,23 אומר האל לא יאבה אדון שיקרך. 23 וישוש **הופך** אומר לפירי לך מאחרי שטן. אל תצערני כי אינך
Lc 19,13 שלו ונתן להם עשר אִימֶנֶש. ואמ׳ אליהם עשו **הוצאותיכם** מאלו האימנש עד שאבוא. 14 והקציפוהו
Mc 14,47 והחזיקוהו: 47 ואחד מאותן שהיו עם ישאוש **הוציא** הסכין והכה עבד סגן הכהנים וחתך לו האזן.
Lc 19,15 אותם שנתן להם הממון בעבור שידע כמה **הוציא** כל אחד ואחד. 16 והראשון בא אומר אדון עם
Mt 5,29 ניאוף: 29 אבל אם עֵינְךָ ימנית טשקנדליזא **הוציאה** והרחיקה ממך כי טוב הוא לך שתאבד אבר אחד
Jn 18,10 לא נעדר: 10 אז שימון פירי שהיה לו סכין **הוציאו** והכה עבד ההגמון וכרת לו אזנו הימנית.
Mc 1,43 טהור מהצרעת. 42 [*] 43 כאשר נטהר תכף **הוציאוהו** 44 ואמ׳ לו שמע אל תאמר לשום אדם. אבל
Lc 23,56 בריח טוב לחנוט גוף ישאוש משיח ובשבת **הורידוהו** לקבר: Tit,24 קפיטולו כ״ה כפי לוקא 1
Mc Prol,19 השם׳ מביט אמונתו. הציל מה שאבד אשר לו **הושב** האצבע. וזה אחד הגמון אסכנדריאש וזה חוייב
Mt 8,25 וישוש ישן 25 והקיצוהו אומרים אדון **הושיע** כי בסכנה אנחנו. 26 וישאוש אמ׳ להם. למה
Mc 3,4 ישאוש יש לאדם עשות טוב ביום החג או רע. **הושיע** או עזוב אבר אדם אחד. והנם שותקים. 5 וישו
Lc 6,9 ראוי עשות טוב. או עשות רע בשבת. או הנפש **הושיע** או אבוד. 10 וכאשר הביט כולם אמ׳ לאיש שלח
Lc 23,35 והשרים עמהם מלעיגים עליו. אומרים האחרים **הושיע**. יושיע עצמו אם הוא משיח נבחר מהשם׳. 36
Mc 5,34 האמת. 34 והוא הבין ואמר לה בתי אמונתך **הושיעך**. לכי לשלום ותהיי נרפאת. 35 ובעוד שמדבר
Mc 10,52 אליו [*] [*] [*] 52 [*] לך כי אמונתך **הושיעך**. ומיד ראה ונמשך אחריו בדרך: Tit,11
Lc 7,50 אמר אל האשה [*] 49 [*] 50 [*] אמונתך **הושיעך** לכי לשלום. Tit,8 קפיטולו ט׳ כפי לוקא 1
Lc 8,48 בעבור הנגיעה. 48 וישו אמ׳ לה בתי אמונתך **הושיעך** לכי לשלום. 49 ושר בית הכנסת בא לו ואמר
Lc 17,19 מעם נכר 19 ואמ׳ אליו קום ולך כי אמונתך **הושיעך** 20 ושאל לפרושים מתי יבא מלכות האל. אינו
Mt 19,25 שמעו זה היו תמהים מאד ואמרו א״כ מי יוכל **הושיענו**. 26 ומביטם ישאוש אמ׳ להם בין האנשים הוא
Mt 21,9 בדרך. 9 והחיל שהולכים עמו צועקים אומרים **הושיענו** בן דוד ברוך יהיה אותו שעתיד לבא בשם
Mc 11,9 ואותן שנמשכים אחריו קוראים ואומרים **הושיענו** מושיע ברוך. ברוך הוא אותו שבא בשם הש׳.

Mt 14,30 חזק ופחד. וכשהתחיל ליכנס צעק אומר אדון
Jn 12,27 יכבדוהו. 27 נפשי נבהלה עתה ומה אומר. אב
Mc 15,7 שבת גר אחד עשה רציחה. ובעבור הרציחה
Jn 3,24 ובאו אליו רבים וטבל אותם 24 כי עדיין לא
Jn 19,41 גן היה קבר חדש ובאותו קבר שום אדם לא
Jn 11,38 בא לקבר. ושם היתה חפירה ואבן גדולה
Jn 12,13 תמרים ויצאה אליו לדרך וצועקת אומרת.
Mt 22,26 לאחיו. 26 כמדומה לו השני והשלישי עד
Mt 22,28 מתה אשתם. 28 א״כ בתחייה מאי זה מכל
Mc 8,6 ענו ז׳. 6 והוא צוה לעם שישבו בארץ. ולקח
Jn 10,12 הצאן אינם שלו קרוביות. כאשר הוא רואה
Mt 10,16 כפי מתיאו 16 אני שולח אתכם כמו צאן בין
Lc 18,5 ירא אלהים ואנשים. 5 אמנם כאשר האלמנה
Mt 11,23 בשידוניאה עדיין יעשו תשובה. עד היום
Mt 26,39 אבי אם הוא דבר איפשרי הרחק ממני המות
Mt 26,42 ואמ׳ אב שלי אם לא יכול ממני עבור המות
Mt 27,8 שדה נקרא אַלְקִידֶמָך זהו שדה הדם עד היום
Mt 28,15 ואלה הדברים מוגדים בין היהודים עד היום
Lc 4,21 היו מבינים בו. 21 התחיל לאמר להם היום
Lc 9,12 זה למען יוכלו למצוא מה שיאכלו כי המקום
Lc 9,13 דגים וצריכים אנו לקנות דבר מאכל לכל העם
Lc 10,5 5 ובבית שתכנסו תאמרו תחלה שלום יבא בבית
Lc 11,29 אותו. 29 ואל העמים התחיל לאמר. הדור הרע
Lc 12,21 ממי יהיו. 21 כן הוא האוצר פירותיו בעולם
Lc 12,26 יוסיף בקומתו אמה. 26 ואם הדבר המעט
Lc 16,28 יש לי ואמר להם שלא יבואו לנגישת המקום
Lc 17,25 לסבול רוב דברים. והיותו מוזם בעד הדור
Lc 22,42 והתפלל. 42 אומ׳ אם אתה תחפוץ הסר המות
Jn 1,9 היה אמיתות נר והוא האיר כל אדם בעולם
Jn 3,29 ושומע אותו ומשמח בגיל בעבור קול הארוס
Jn 4,12 שנתן לנו זה הבור. והוא שתה מן הבור
Jn 6,7 פיליף ב׳ מאות פשיטין לחם לא יספיק לעם
Jn 6,34 34 אז אמרו לו אדון. כל עת ניתן לנו הפת
Jn 16,30 אתה כל הדברים ואין צריך לך לשאול לאחר
Jn 19,20 היהודים: 20 אז רוב היהודים קראו הכתב
Mt 23,17 לפרוע. 17 פתאים ועורים. מה הוא דבר גדול
Mt 23,17 מה הוא דבר גדול הזהב או המקדש שמקדש
Mt 27,20 במראה בעבורו. 20 ושרי הכהנים והזקנים
Mc 15,11 מסרוהו לו בעבור קנאה. 11 וההגמונים
Mt 2,12 ויתנו לו זהב ולבונה ומירא. 12 והמלאך
Jn 4,37 37 כי בעניין זהו הדבר אמתי כי אחד הוא
Lc 11,22 יותר חזקים חיים יותר ממנו. הנה כל כלי
Lc 22,44 ונעשה באיגוניאה שמתפלל בצרה 44 והיתה
Lc 4,35 השד נכנס באמצע בית הכנסת יצא ממנו ולא
Mt 24,32 ועד הארץ. 32 תקחו משל מדמיון התאנה כאשר
Lc 6,29 שמכבדין לכם. 29 ואותו שיכך בלחי האחד
Mt 2,7 [*] 5 [*] [*] 6 [*] 7 [*] בחריצות גדול
Mt 2,16 ואת כל הסביבות מעת שהילד היה נולד לפי
Mt 24,25 אם יהיה אפשרי. 25 אני אומר זה קודם
Mc 13,33 האב: 33 השמרו ועורו והתפללו כי לא ידעתם

הושיעני. 31 ותכף ישאוש שלח היד ולקחו. ואמ׳ איש
הושיעני בשעה זאת. כי בעבור זה באתי לשעה זו 28
הושם במאסר. 8 ובא העם והתחיל לבקשו כמו שהוא
הושם יואן בבית הסהר: 25 אז נעשית שאלה בין
הושם בו. 42 אז בעבור שהיה ע״ש ליהודים ובעבור
הושמה עליה. 39 אמ׳ ישאוש הסירו האבן ומרטא אחות
הושענא זהו מלך ישראל. 14 וישאוש מצא עיר בן אתון
הז׳. 27 ואח״כ מתה אשתם. 28 א״כ בתחייה מאי זה
הז׳ תהיה אשה כי אשה היתה מכולם: 29 ענה ישאוש
הז׳ לחמים עושה חנות ושברם ונתנם לתלמידיו ואמ׳
הזאב שבא עוזב הצאן ובורח. [*] 13 השכיר הוא ואין
הזאבים. תהיו חכמים כמו הנחשים. ותמים כמו יונים:
הזאת ימצאני אדריכיאה לקץ הבא תעשה לעג ממני. 6
הזה: 24 ואומ׳ אני לכם שהשדומיטש יענשו בעונש קטן
הזה. אבל לא כפי רצוני רק כשלך. 40 ובא אל
הזה תעשה רצונך. 43 ובא פעם אחרת לפירו ומצאם
הזה. 9 ואז היה הדבר נשלם מירמיה נביא אומ׳ ולקחו
הזה. 16 וי״ב התלמידים הלכו בגליליאה בהר אחד
הזה נשלמה זאת הכתיבה באזנינו. 22 והכל נותנים
הזה הוא חרב 13 וישוש אמ׳ להם תנו להם לאכול.
הזה 14 והם כמו חמשת אלפים וישאוש אמ׳ לתלמידיו
הזה. 6 ואם שם בן השלום. עליו ינוח שלומכם. ואם
הזה שואל אותי ואות לא ינתן לו. זולת אות יונה
הזה ואינו עשיר בשם: 22 ואמר לתלמידיו אל תהיו
הזה אין בידכם לעשות על מה תשתדלו בחריצות על יתר
הזה 29 ואברהם אמר לו. להם הוא הוא משה והנביאים
הזה 26 וכאשר נעשה בימי נח כן יהיה בימי בן האדם
הזה מעלי אכן לא תעשה רצוני רק רצונך. 43 והנה
הזה. 10 עולם היה והעולם בעבורו נעשה. והעולם לא
הזה הוא גיל שלם. 30 ואליו ראוי לתת הגדולה ולי
הזה ובניו ומקנהו. 13 ענה ישאוש ואמר לה מי שישתה
הזה אם נתן לכל אחד מעט: 8 אמר אליו אחד מתלמידיו
הזה. 35 וישאוש אמר להם אני הוא לחם חיים. מי שבא
הזה אנחנו מאמינים שיצאת מהאל: 31 ענה להם ישאוש
הזה כי אותו מקום שישאוש נתלה קרוב מן העיר היה:
הזהב או המקדש שמקדש הזהב. 18 ואומרים אתם שאותו
הזהב. 18 ואומרים אתם שאותו שנשבע תת למזבח חייב
הזהירו העם שישאלו בראבן וישואש ימיתו. 21 ופילאט
הזהירו העם שישאלו בראבן שיחזור להם. 12 ופילאט
הזהירם שלא ישובו לאירודיש וישובו למלכותם בדרך
הזורע ואחד המלקט. 38 אני שלחתי אתכם ללקוט מה
הזיין שלו באותן שהיה בוטח יגזול לו ומלבושיו
הזיעה היוצאת מבשרו כטיפי דם נגרות בארץ. 45
הזיקו דבר. 36 וכולם פחדו ומד ומדברים ביניהם
הזמורות רבים והעלים יוצאים תכירו שהקיץ מתקרב
הזמין לו האחרת. ואותו שיחפוץ לגזול מלבושך לא
הזמן שנראה להם הכוכב. 8 וישלחם לבית לחם ויאמר
הזמן ששאל למלכים. 17 אז נשלם מה שאמר ירמיה
הזמן. 26 ולכן אם אדם לכם יאמר שהוא במדבר אל
הזמן לא השעה 34 כמו שהאיש שהולך במהלך ועוזב

Lc 9,41 וישאוש ענה ואמ׳ לו. משפחה ממאנת כמה מן **הזמן** עמדתי עמכם ונתתי לכם לאכול הבא נא בנך אלי
Lc 14,22 22 והעבד אמ׳ עשוי הוא כאשר צוית. ועדיין **הזמן** נאות לזה ניאות לזה: 23 אמ׳ האדון לעבד לך
Jn 14,9 הראנו האב ודי. 9 וישאוש אמר להם כמה מן **הזמן** שעמדתי עמכם ולא הכרתוני. פיליף מי שרואה
Mt 28,12 כל מה שנעשה לשרי הכהנים 12 והם אספו **הזקנים** ועשו עצה ונתנו רוב כסף לשומרים 13 שיאמרו
Lc 20,1 ומגיד. ונתאספו שרי הכהנים והסופרים עם **הזקנים** 2 ואמרו אליו אמור לנו באי זו ממשלה אתה
Mt 13,19 יבין אותה. בא השטן ועוקרה מלבו. וזהו **הזרע** שנפל קרוב לדרך. 20 ואותו שנפל בין האבנים.
Mt 13,38 הוא בן הבתולה. 38 השדה הוא העולם וטוב **הזרע** הם הצדיקים והקמשונים הם הרעים. 39 והאויב
Lc 8,6 6 וזרע אחר נפל ממנו על הסלעים. וכאשר **הזרע** יצא נתייבש כי לא היה לו לחות מהארץ. 7
Lc 8,7 7 והאחר נפל בתוך הקוצים והקוצים יצאו עם **הזרע** וחנקהו. 8 וזרע האחר נפל בארץ טובה ועשה פרי
Lc 8,11 ואם ישמעו לא ישמעו: 11 הדבר הוא זה **הזרע** הוא דבר השם׳ 12 שנפל סמוך לדרך. והם אותם
Mt 13,32 אותו שאדם זורע בשדהו 32 שהוא קטן כל **הזרעים** וכשגדל הוא גדול כל הזרעים ונעשה עץ גדול
Mt 13,32 שהוא קטן כל הזרעים וכשגדל הוא גדול כל **הזרעים** ונעשה עץ גדול שהעופות שוכבים ועומדים
Mc 4,31 של חרדל כשהוא זרוע בארץ קטן הוא מכל **הזרעים** שהם בארץ. 32 וכשנזרע גדל ונעשה גדול מכל
Mt 21,1 היו קרוב מירושלם והיו באים בביטפני בהר **הזתים.** אז הוא שלח שנים מתלמידיו 2 אומר לכו אל
Mt 24,3 אבן על אבן שלא תחרב: 3 והוא יושב בהר **הזתים.** קרבו אליו תלמידיו ואמרו בסוד אליו אמור
Mt 26,30 אמרו הודאה זהו שעשו חינות יצאו להר **הזתים.** 31 אז אמר ישו לתלמידיו כולכם תהיו
Mc 11,1 י״א כפי שן מרקו 1 וכאשר נגש בירושלם בהר **הזתים.** שלח שני תלמידים 2 ואמ׳ להם לכו לאותו
Mc 13,3 אבן על אבן שלא תהרס. 3 וכאשר ישב בהר **הזתים** נגד המקדש שאלוהו בסוד פירו ויקומו וגואן
Mc 14,26 במלכות אבי. 26 וכאשר עשו חינות יצאו בהר **הזתים.** 27 ואמר להם ישו כולם תהיו אשקנדליזטש בי
Lc 19,29 מתקרב לביט פגיי בבטאניא בהר שנקרא הר **הזתים.** ושלח שני תלמידים. 30 אומר לכו לאותו
Lc 19,37 בדרך 37 וכאשר הוא כבר מתקרב לירידת הר **הזתים** התחילו לו כל העמים היורדים מן ההר לשמח
Lc 21,37 במקדש. ובלילה יוצא משם עומד בהר נקרא הר **הזתים.** 38 וכל העם קם בבקר ובא במקדש בעבור
Lc 22,39 אמר להם די. 39 ויוצא המלך כמנהגו להר **הזתים.** והתלמידים ברחו ממנו. 40 וכאשר בא להם אמר
Jn 8,1 קפיטולו ח׳ כפי יואן 1 וישאוש הלך להר **הזתים** 2 ולמחר בבקר בא פעם אחרת במקדש. וכל העם
Lc 12,13 ילמדכם באותה שעה מענה לשון: 13 ואחד מן **החבורה** אמ׳ אליו רבי אמור אל אחי שיחלוק איתי
Lc 5,7 שרשתות שלהם משתברין. 7 ועשו סימן אל **החברים** אשר באניה האחרת שיבואו. ובאו ומלאו כל
Mc 3,4 4 ואמ׳ להם ישאוש יש לאדם עשות טוב ביום **החג** או רע. הושיע או עזוב אבר אדם אחד. והנם
Lc 2,42 הגיע לי״ב שנה עולים בירושלם כמנהגם ביום **החג.** 43 ונש ונשלמו הימים כששבין הנער יש״או״ש
Lc 23,17 יסרו. 17 והיה לו להניח אסיר אחד ביום **החג.** 18 וכל העם [*] [*] [*] צעק יחדיו. אומרים
Jn 2,23 ישאוש: 23 וכאשר היה בירושלם בפסח ביום **החג** יהודים רבים רואים האותות שעושה האמינו בשמו.
Jn 4,45 שעשה ביר בירושלם ביום המועד כשבא ליום **החג:** 46 אז בא פעם אחרת בבית גלליאה אל מקום אשר
Jn 7,14 ממנו בגלוי בעבור היהודים. 14 אבל בתוך **החג** עלה ישו במקדש ומלמד. 15 ומתמיהים היו
Jn 7,37 לבא. 35 [*] [*] 36 37 וביום הגדול מן **החג** עומד ישוש צועק ואומר אם אי זה אחד עשה יבא
Jn 12,20 ענק ר״ל גנטילש מאותן שעלו להתפלל ביום **החג** 21 שקרבו לפיליף שהיה מבטפגידא דגלליאה.
Mt 9,17 הנאדות יהיו אבודים. אבל משים איש היין **החדש** בנאדות החדשים ושניהם נשמרים: קפיטולו ל״א
Mt 26,28 ואמ׳ שתו זה כולכם 28 כי זה הוא הדם מן **החדש** שיהיה שפוכה לכפרת עונותיכם. 29 ואומר אני
Lc 1,36 אלישבק קרובתיך הרתה בן בזקנותה. וזהו **החדש** השישי לאותה שהיא נקראת עקרה 37 כי שום דבר
Lc 22,20 הגביע. וכאשר אכלו אמר זה הגביע הוא צווי **החדש** בדמי אותו שיהיה נשפך בעדכם. 21 אכן הנה יד
Mt 9,17 אבודים. אבל משים איש היין החדש בנאדות **החדשים** ושניהם נשמרים: קפיטולו ל״א כפי מתיאו 27
Mt 5,26 במאסר 26 באמת לא תצא משם עד השלמך אפילו **החוב** היות קטן: קפיטולו ט״ו כפי מתיאו 27 עו׳ אמר
Mt 18,27 רחם על העבד והניחו לכת ומחל לו כל **החוב.** 28 וכאשר אותו עבד היה יוצא לחוץ מצא אחד
Mt 18,30 הקשיבו. אבל הלך ושם אותו במאסר עד שיפרע **החוב.** 31 וכאשר עבדי האדון ראו זה היו מאד
Mt 18,32 צוה שיביאהו לו. ואמ׳ לו עבד רע לא מחלתי **החוב** שנתחייבת לי בעבור שחננתני 33 לכן לא היה לך
Mt 18,34 34 והאדון עצב ומסרו לנגישה עד שיחזור כל **החוב.** 35 כל כך יעשה לכם אבי שבשמים אם לא תמחלו
Mt 13,22 זעומה תכף הם נבוכים. 22 אותה שנפלה בין **החוחים.** הוא אותו ששומע דברת השׁ׳ ויש לו אנחות
Mc 14,41 די השעה באה שבן הבתולה יהיה נמסר בידי **החוטאים** 42 קומו ונלכה כי הנה קרוב הוא אותו
Lc 3,3 גודיאה. דורש טבילת תשובה למחילה עונות **החוטאים** 4 כמו שכתו׳ בספר דברי ישעיה הנביא. קול
Lc 5,30 למה אתם אוכלים ושותים עם העולמיים ועם **החוטאים.** 31 ענה ישאוש ואמ׳ להם אינו צריך רופא
Lc 6,34 מקוים שכר או שירות אי זו חן ראוי לכם כי **החוטאים** נותנים לחוטאים בעבור שיקבלו גמול. 35
Mt 10,1 ונתן להם יכולת לרפאת המשוטנים ולמרק **החולאים** 2 ואלה הם שמות האיפושטוליש: הראשון הוא

Lc 5,19 הלבנים ובעד הגגות שמו המטה שם עם **החולה** ושמוהו באמצע כלם לפני ישאוש משיח 20 וכאשר
Jn 11,4 אותו מאד חולה. 4 וישאוש שומע אמ׳ זה **החולי** אינו חולי מיתה רק עמו אלא בעבור שבן האל
Mt 4,23 כנסיותיהם הגדת מלכות השמימיי ומרפא כל **החוליים** [*] 24 [*] משונים משוטנים וירחיים
Mt 8,17 שתהיה נשלמת שנבואת ישעיה אומרת הוא מסלק **החוליים** ונושא מכאוביו. 18 וכאשר ישואש ראה עמים
Lc 9,1 ונתן להם יכולת וכח על כל השדים ולרפאת **החוליים** 2 ושלחם לדרוש מלכות הש׳. 3 ואמ׳ להם לא
Mt 8,16 אל ישואש משוטנים והושיעם בדברו. וכל **החולים** 17 בעבור שתהיה נשלמת שנבואת ישעיה אומרת
Mt 9,12 אמר להם הבריאים אינם צריכים רופא אבל **החולים.** 13 לכו ללמוד מה רוצה לומר. כי אני אוהב
Mt 14,35 הכירוהו שלחו אליו בכל הארץ ושלחו לו כל **החולים** 36 וחילו פניו אשר לבד יגיעו שפת מלבושיו
Mc 1,32 32 והערב כאשר השמש נכנע שלחו לו כל **החולים** ומשוטנים 33 וכל אותן מהעיר היו מקובצים
Mc 3,10 קטנה כאשר העם הולכים אחריו. 10 העם **החולים** שהוא מרפא רוצים לנגעו. 11 והמשוטנים
Mc 6,7 ושלחם שנים שנים ונתן להם כח לרפאת כל **החולים** ומשוטנים. 8 וציום שלא ישאו שק ולחם ואבן
Mc 6,13 תשובה. 13 ומבריאים המשוטנים וממרקים **החולים** במשיחת שמן מבורך. 14 וכאשר שמע אירודיש
Mc 6,55 תכף הכירו ישאוש 55 ומיהרו כל הארץ להביא **החולים** במטות כאשר שמעו שהוא שם 56 באי זו עיר או
Mc 16,18 ונחשים ארסיים לא יזיקום ויניחו הידים על **החולים** וירפאו 19 ואדונינו ישאוש משיח אחר שהוא
Lc 5,31 להם אינו צריך רופא למי שהוא בריא. אבל **החולים** צריכים רופא 32 כי אני לא באתי לקרוא
Lc 9,6 וכשתצאו משם תחפצו הבתים דורשים ומבריאים **החולים** בכל מקום: 7 ואירודיש אדון טיטרקא שמע כל
Lc 9,11 וקבלם ומדבר עמהם במלכות השם׳. ומרפא **החולים** 12 והיום מתחיל לרדת. נגשו אליו הי״ב
Lc 10,9 מאותן הדברים המונחים לפניכם. 9 ורפאו **החולים** שיהיו שמה ותאמרו להם מלכות האל מתקרב
Lc 13,14 ובאותן הימים יכול הרופא להתעסק ברפואת **החולים** ולא בשבת. 15 וענה ישאוש להם ואמ׳ רמאים
Mt 21,42 הכתיבות שאומרת האבן אותה שמאסו בוני **החומה** היא היתה מונחת בפינה. פועל הוא מהאל
Jn 19,30 מלח וישימוהו בפה ישו. 30 אז כשישאוש טעם **החומץ** אמ׳ תם ונשלם הוא וכרע ראשו ושלח הרוח לאל.
Jn 15,1 כפי ש׳ זואן 1 אני הוא גפן אמת. ואבי הוא **החורש** 2 וישליך כל כף שאינה עושה פרי. וכל העושה
Jn 13,25 שממנו אמר זה. 25 אז כשהוא היה מסב על **החזה.** ישאוש אמ׳ אליו אדון מי הוא 26 [*] הנו פה.
Jn 2,7 כל האירדיש מים וימלאום כל מה שיוכלו **החזיק.** 8 וישאוש אמר להם תוציאו מהם והביאו ותנו
Lc 3,8 אני אומ׳ לכם שהאל יכול מאבנים אלו **החזיר** חי בן אברהם 9 כי הגרזן כבר עברה לשורש
Mt 7,6 ממאנות ולא תביאו הדברים היקרים לפני **החזירים** שלא ירמסום ולא יקרעום: 7 שאלו מאל והוא
Lc 15,15 מעירוני אותה מלכות. ושלחהו בעירו לשמור **החזירים** 16 ונתאוה לאכול מה שהחזירים אוכלים ואין
Mt 12,20 לא ישבר העץ מעשן לא יכבה עד שיצאו למשפט **החזק** 21 ובשמו האיים יחילו. 22 ואז שלחו לו משוטן
Mt 12,29 שמימיי. 29 ואיך יכול אחד ליכנס בבית **החזק** והגבור ולשבור אותו ביתו. אם בתחלה לא
Mc 3,27 לו קץ. 27 שום אדם אינו יכול ליכנס בבית **החזק** ולגנוב הכלים אם בתחלה אינו קושרו ואז יגנוב
Mc 6,18 18 וג׳ואן אמר לאירודיש אינו ראוי לך **החזק** באשת אחיך 19 ואירודיאש לקחו במיאוס ואורבו
Lc 11,21 מגרש השדים. אמת שמלכות הש׳ בא. 21 כאשר **החזק** מזויין שומר ביתו כל הדברים בשלום. 22 אבל
Lc 1,52 מבזה הגאים במחשבת לבו. 52 והוא משפיל **החזקים** והגבוהים מאריות ומגביה השפלים. 53 הרעבים
Jn 8,34 אני אומר לכם. שכל אדם שחוטא הוא עבד **החטא.** 35 והעבד אינו עומד בבית לנצח. רק החטא
Jn 8,35 החטא. 35 והעבד אינו עומד בבית לנצח. רק **החטא** עומד לנצח: 36 ואם הבן עושה רצונכם במהרה
Mt 9,13 מקרבן. לא באתי לקרוא הצדיקים. רק בעד **החטאים** לענוש. 14 אז באו אל ישואש משיח תלמידיו
Mt 17,21 להם ישו בן אלוה יהיה נבגד ונמסר בידי **החטאים** 22 וימיתוהו. וביום השלישי יקום. והיו מאד
Mt 26,45 כי השעה מתקרבת שבן האלוה יהיה נמסר בידי **החטאים** 46 קומו ונלכה. כי ראו שמתקרב אותו
Mc 2,16 והפרושים ראו שישו אוכל עם העוגבים ועם **החטאים** אמרו לתלמידיו למה עם העוגבים והחטאים
Mc 2,17 חולי. כי אני לא באתי לקרוא הצדיקים אבל **החטאים** 18 והיו שם תלמידי ג׳ואן ומהפרושים מתענין
Lc 5,24 שתדעו כי בן אלוה יש לו יכולת בארץ לעזוב **החטאים.** אמ׳ אל חולה אני אומר לך לך קום וקם מטתך
Lc 3,17 17 ויקח כלי מנשף וינקה גרונו ויאסוף **החטה** במגורתו וישרוף התבן באש שלא תכבה 18 ורוב
Lc 12,42 האיש משים האדון על ביתו לתת לבני ביתו **החטה** הראויה לתת להם בזמנה. 43 מאושר הוא אותו
Lc 22,31 השטן מבקש אתכם בעבור העבירכם בכברה כמו **החטה:** 32 אבל אני התפללתי בעדך שאמונתך לא תפסק.
Mt 13,25 באו אויביו ועליו זורע קמשונים בתוך **החטים** והולך. 26 וכאשר העשב גדל ועשה פרי. אז
Mt 13,26 העשב גדל ועשה פרי. אז נראו הקמשונים בין **החטים.** 27 ובאו המשרתים ואמרו אל האדון לא זרעת
Mt 13,29 ונלקטהו 29 והוא אמ׳ אין בעבור שלא תעקרו **החטים** עם הקמשונים. 30 תניחו הכל עד הקציר: ובעת
Jn 5,21 בעבור שלא תהיו תמהים. 21 כי כמו שהאב **החיה** מתים ונתן להם חיים. כן הבן נותן חיים לאשר
Jn 12,1 בא בביטניאה ששם מת לזרו אותו שישאוש **החיה** 2 והכינו לו לאכול. ומרטא משרת אותו. ולזרו
Mt 10,8 שמלכות שמימיי מתקרב. 8 מרקו החלאים. **החיו** המתים: טהרו המצורעים. בעבור חן קבלתם: ובעד

Lc 21,34 יהיה כבד ביתרון אכילה ושכרות: ובצורך זה **החייב** וזה היום יבא פתאום עליכם. 35 וכן יצא על
Mt 20,1 כפי מתיאו 1 דומה הוא מלכות שמימיי לאב **החיילות** אשר יוצא בבקר לשכור פועלי׳ לכרמו. 2
Mt 20,11 פשוט כמו כן. 11 ובקחתם מלינים נגד בעל **החיילות.** 12 אומרים אלו התחילו לפעול שעה שפלה.
Mc 4,36 נעשה ערב [*] נעבור אנחנו הלאה 36 והניחו **החיילות** ועלה בספינה אחת קטנה. ונכנסו בים ספינות
Mt 10,39 ראוי לי: 38 [*] 39 מי שאוהב נפשו יאבד **החיים** בעבורי. ומי שיאבדה בעדי נושע יהיה: 40 ומי
Mc 12,27 יצחק ואלהי יעקב. 27 אינו אלוה המתים אלא **החיים.** ולזה אתם טועים מאד: 28 ויגש אליו אחד
Lc 8,15 הש׳ ויש להם לב וחריצות בעושרין ובתענוגי **החיים** האלו הם נחנקים ואין נושאין פרי בקיבול
Lc 20,38 יצחק ואלהי יעקב. 38 אינו אלוה המתים אכן **החיים** כי כלם חיים עמו. 39 ומקצת מהסופרים אמרו
Lc 24,5 פניהם ארצה. והם אמרו להם למה תשאלו **החיים** עם המתים. 6 אינינו פה כי חזר חי. תזכורנה
Jn 1,4 אינו נעשה: מה שנעשה 4 כי היה חיים אותו **החיים** היה נר האנשים. 5 והנר היה מאיר בערפל.
Mc 4,1 היה לו עלות בספינה קטנה וישב בים. וכל **החיל** יושב בשפת הים 2 והוא דורש להם ומייסרם ברוב
Mt 17,26 26 אבל בעבור שלא נבהילם לך אל הים והשלך **החכה** והדג הראשון שתקח תפתח לו הפה ותמצא שם כל
Mt 7,24 אדם השומע דברי ועושה אותם. יהיה דומה אל **החכם** שמייסד ביתו אל האבן הקיימת. 25 [*] 26
Mt 11,19 מיין אהוב מהחוטאים מפורסם וביניהם. שפטו **החכם.** קפיטולו ל״ו כפי מתיאו: 20 אז התחיל ישאוש
Mc 12,32 צווי אחר אינו גדול מזה. 32 ואמר לו אותו **החכם** רבי אמת גדול שאינו לבד אלוה אחד ואינו אחר
Mc 3,24 גרש שטן אחר. 24 ואם אי זה מלכות בזולת **החכמה** יכול עמוד אותו מלכות. 25 בבית שיש חלוקת
Mc 6,2 שומעים תמהים ממוסרו. ואומרין מאין לו **החכמה** שנתונה לו. ומאין לו הכח שמהידים יוצא. 3
Lc 11,52 הדור: 52 אוי לכם חכמים בדת שנשאתם מפתח **החכמה** ואינכם נכנסין ואתם מונעין אותם שחפצים היו
Mt 25,9 לנו משמנכם כי עשישותינו מכבות. 9 וענו **החכמות** ואמרו אולי לא יספיק לנו לכו למוכרות וקנו
Mt 9,3 אמונה בשם חטאתיך הם נמחלים. 3 ומקצת מן **החכמים** מאותתים אמרו בקרבם זה מקלל. 4 וכאשר ישוש
Mt 11,25 שמים וארץ. כי אתה הסתרת אלה הדברים אל **החכמים** יודעי ספר. וגלית אותם לתמימים. 26 וכן
Mt 12,38 דבריך תהיה נמחק: 38 אז ענוהו מקצת מן **החכמים** יודעי ספר והפרושים אומרים רבי אנחנו
Mc 12,35 35 ועונה ישוש ומלמד במקדש. מה אומרים **החכמים** מאותתים ממי הוא בן 36 דויט אמ׳ מתנבא
Mc 12,38 ברצון. 38 וישאוש מזהירם אומר השמרו מן **החכמים** יודעי ספר שחפצים נשוא מלבושים נאים שיתנו
Mc 14,43 ומקלות. והוא שלח בעד סגן הכהנים ובעד **החכמים** מאותתים וזקני העם. 44 והבוגד נתנם זה
Lc 10,21 אב ואדון בשמים ובארץ שהעלמת דברי אלו מן **החכמים.** וגליתם לקטנים אמת הוא אב כי כן ערב
Mt 10,8 7 ואומרים שמלכות שמימיי מתקרב. 8 מרקו **החלאים.** החיו המתים: טהרו המצורעים. בעבור חן
Mt 21,12 וגרש כל אותן שקונים ומוכרין והפך שלחנות **החלוף** ממטה למעלה. להטות מאותן שהיו מוכרים
Mt 25,27 פזרתי 27 לכן היה לך לפקוד ממוני לשולחן **החלופין.** וכאשר הייתי בא הייתי שואל זהבי עם
Mt 5,40 אחת הגשנו לו האחרת: 40 ומי שיגזול לך **החלוק** בחזקה הנח לו המעיל: 41 ומי שיכריחך לכת
Mc 11,15 התחיל לגרש המוכרים והקונים במקדש וקניות **החלפנים** ושולחנות אותם שמוכרים היונים גירש והפך
Jn 2,15 גרש מן המקדש והצאן והבקר. ופזר ממון **החלפנים** והפיל השולחנות. 16 ואמר למוכרי יונים
Lc 10,41 עניינים אמת דבר אחד צריכה את מריאה בחרת **החלק** היותר טוב אשר לא יגזלוהו לה: Tit,11
Lc 13,15 רמאים כל אחד מכם אינו מתיר קשר השור או **החמור** מן הרפת ואינו מוליכו למים לשתות 16 אם כן
Mt 24,12 האחר: 11 [*] 12 כי השנאה תהיה יתירה על **החמלה** והרחמנות מרבים. ותתקרר אהבת רבים. 13 אבל
Mt 25,2 עשישותיהן ויצאו לדרך לחתן ולכלה. 2 **החמש** מהן היו סכלות והחמש חכמות. 3 והה׳ סכלות
Mc 6,41 חמשים ומאתים מאתים. 41 וישאוש לקח **החמשה** לחמים ושני הדגים ועשה חינות והודאות ובצעם
Mc 6,52 יותר תמהים 52 כי עדיין אינם מכירים פלא **החמשה** לחמים ולבם היה ערפליי. 53 וכאשר עברו הלאה
Lc 9,16 חמשים לחמשים 15 וכן עשו. 16 וישו לקח **החמשה** לחמים ושני דגים והביט לשמים ובירך אותם
Jn 1,16 16 ומשלימותו כלנו השגנו חן. ובעבורו **החן.** 17 כי הדת נתנה בעד משה. אבל חן ואמת היא
Mc 5,19 אבל אמ׳ לו לך לביתך ולאותן שלך. וְסַפֵּר **החסד** שהש׳ עשה לך: 20 והוא הלך דורש בקבול החסד
Mc 5,20 שהש׳ עשה לך: 20 והוא הלך דורש בקבול **החסד** שהש׳ עשה לו. וכלם היו תמהים: 21 וכאשר ישו
Lc 10,37 בין הגנבים. 37 ואמ׳ אליו אותו שעשה לו **החסד** ההוא וישאוש אמ׳ לו לך ואתה תעשה כן. 38
Mt 6,7 תתפללו אל תחפצו דבר מאד כאשר עושים **החסרים.** כי הם חשבו שהאל ישמעם ברוב דברים. 8 לכן
Mt 13,31 אחר אמר להם מלכות שמים הוא דומה לזרע **החרדל** אותו שאדם זורע בשדהו 32 שהוא קטן כל
Lc 24,22 שנעשו דברים אלו. 22 רק מקצת מנשינו **החרידונו** שקודם היום היו בקבר 23 ולא מצאו גוף
Lc 7,22 רואים. הפסחים הולכים. המצורעים טהורים. **החרשים** שומעים. המתים קמו חיים. והדלים מוגדים 23
Mt 25,6 6 עד חצי הלילה. צעק אדם אחד קומו הנה **החתן** בא צאו אליו לדרך 7 אז קמו כל הבתולות
Mt 25,10 וקנו לכם 10 וכאשר הולכות לקנות בא **החתן.** ואותן שהם מוכנות נכנסו עמו בנישואין.
Mt 3,15 עזוב עמוד כי כן חויב שיושלם כל יושר אז **הטבילו** זואן. 16 ותכף שישואש משיח היה טובל ויצא

Jn 3,25 25 אז נעשית שאלה בין תלמידי יואן על **הטהרה.** 26 ובאו ליואן ואמרו רבי מי היה עמך בעבר
Mt 25,40 יענה ויאמר אלהם אמיתות אומר לכם כי כל **הטוב** שמעולם עשיתם עם אחד מאחי הקטנים כי לי
Jn 2,10 10 ואמרה לו כל איש מניח ראשונה היין **הטוב.** וכשהם שכורים היותר פחות. רק אתה העלמת
Jn 2,10 שכורים היותר פחות. רק אתה העלמת היין **הטוב** עד עתה. 11 וישאוש עשה זה האות הראשון בבית
Jn 4,52 חי. 52 אז שאל שיאמרו לו השעה ששב לאיתנו **הטוב.** ואמרו לו אתמול בשעה שביעית מן היום הניחו
Mt 5,16 יהיה מאיר נרכם לפני הכל. שיראו מעשיכם **הטובים** וישבחו אביכם שבשמים: קפיטולי י״ג כפי
Mt 5,45 שתהיו בני אביכם שבשמים. המוציא שמשו על **הטובים** והרעים. ועל הצדיקים והרשעים: 46 אם תאהבו
Mt 6,1 לבלתי עשות אמבוה בלעז אופנא. ממעשיכם **הטובים** לפני העם מפני שתהיו בעיניהם אנשים טובים.
Mt 13,48 כל מיני דגים 48 וכשהוציאוה בוחרים **הטובים** בקנקניהם והרעים משליכים בחוץ. 49 כן יהיה
Mt 3,1 קפיטולו ה׳ כפי מתיאו 1 בעת ההיא בא **הטובל** במדבר גודיאה דורש 2 ואומר עשות תשובה כי
Mt 18,24 לשמוע טעם מעבדיו. 24 וכאשר התחילו לספר **הטעם.** שלחו איש אחד שחייב לו עשרת אלפים בישנאש.
Lc 14,34 הוא טוב. אבל אם המלח ריקנית. במה ינתן **הטעם:** 35 לא בעפר ולא בזבל ולא בדבר תועלתי רק
Mc 6,21 קרבו לאירודיש עשה חג מלידתו. והזמין כל **הטרבונש** והשרים הגדולים מגליליאה 22 ובאה בת
Mt 20,9 9 וכאשר באו אותם שהלכו בכרם עד **הי״א** שעה לקחו כל אחד פשוט. 10 ובאו הראשונים
Lc 24,33 33 וקמו באותה שעה וחזרו בירושלם **הי״א** יחד. ואותם שעמדו היו 34 אומרים שהאדון חזר
Mt Prol,10 השילוש בארבעה חלקי העולם. ודרך האל **היא** בד׳ אופנים [*] שנושאה דרישת האיונגלי. ויחסו
Mt 1,18 זאת. וכאשר אם ישואש משיח היתה ארוסה זאת **היא** מריאה ויוסף טרם התחברם היא הרתה מהקדש רוח.
Mt 1,18 ארוסה זאת היא מריאה ויוסף טרם התחברם **היא** הרתה מהקדש רוח. 19 ויוסף להיותו צדיק ובלתי
Mt 4,15 אומרת 15 ארצה זבולון ונפתלי. †מחדש **היא** מנוקה† דרך הים נחל ירדן מגלילאה. 16 העם
Mt 7,12 שתחפצו שיעשו לכם האנשים תעשו להם זאת **היא** התורה והנביאות: קפיטולי כ״ג כפי מתיאו 13
Mt 7,14 בה. 14 והשער והדרך המביאים לחיים צרה **היא** מאד. ומעטין הם המוצאים אותה: 15 השמרו לכם
Mt 10,5 בארץ הנפילים. אל תכנסו בארץ שמריאה **היא.** 6 אבל תלכו דורשים 7 ואומרים שמלכות שמימיי
Mt 12,42 ליום הדין עם זאת האומה ותעניש אותה. כי **היא** באה מראש העולם לשמוע חכמת שלמה. ובכאן הוא
Mt 12,48 ושואלים אותך. 48 וישו ענה ואמ׳ לו מי **היא** אמי ומי הם אחי [*] 49 [*] [*] וקרובי 50 כל
Mt 14,15 התלמידים. אמרו לו זה המקום הוא חרב ושעה **היא** מועברת להניח לֶכֶת העמים במגדלים ויקנו אוכל.
Mt 15,23 באו וחילו פניו שלא יניחנה לכת כי **היא** צועקת אחרינו. 24 והוא ענה לא שולחתי רק לצאן
Mt 15,27 לאכול. 27 והיא אמרה אמת אמת הוא. אכן אמת **היא** שהגורים אוכלים פירורים הנופלים משולחן
Mt 15,28 אדוניהם. 28 אז ישאוש ענה ואמ׳ אשה גדולה **היא:** אמונתך יעשה לך מה שאת חפצה ובתה נתרפאה
Mt 15,36 והדגים ועשה כונות (אני חושב ש״חנות״ **היא** הקריאה הנכונה) לשם ובצעם ונתנם לתלמידיו:
Mt 16,26 לאדם אם הוא מרויח כל חללי עלמא. והנפש **היא** אבודה. ואי זה חלוף טוב יכול עשות האדם בעד
Mt 21,25 זה כח אני עושה זה. 25 טבילת זואן מאין **היא** מן השמים או מן האנשים. והם חשבו ביניהם
Mt 21,25 ביניהם אומרים. אם אנחנו נאמר מן השמים **היא** יאמר אז למה אין אנחנו מאמינים בו. 26 ואם
Mt 21,42 שאומרת האבן אותה שמאסו בוני החומה **היא** היתה מונחת בפינה. פועל הוא מהאל לעיניכם. 43
Mt 22,20 הראוהו פשוט אחד: 20 ואמ׳ להם ישאוש ממי **היא** זאת הצורה ומה שלמעלה כתוב. 21 ואמרו מסיסר
Mt 26,10 שהכירו אמ׳ להם למה חרה לכם מזאת האשה כי **היא** פעלה פעולה טובה אתי. 11 כי יהיה לכם לעולם
Mc 2,9 רוח ואמ׳ להם מה תחשבו בלבבכם 9 אי זו **היא** מלה נקלה לאמר לנטול עונותיך נמחלין. או לאמר
Mc 3,33 בחוץ ומבקשים אותך. 33 והוא ענה מי **היא** אמי ומי הם אחי. 34 והביט אותם שהם סביביו
Mc 5,23 כרע לברכיו לרגליו 23 מבקש ואומ׳ בתי **היא** קרובה למות. בא והנח ידיך עליה ותהיה נרפאת.
Mc 5,28 בין העם נכנסה ונגעה אחורי מלבושיו 28 כי **היא** אומרת בקרבה אם אנכי יכולה נגוע לבושו אני
Mc 5,33 עשה. 33 והאשה פחדה ויראה ויודעת בטוב **היא** הפלא שבה היה עשוי ונברכה לפניו ואמרה אליו
Mc 5,39 אתם נבוכים ובוכים הנערה. האם מתה אבל **היא** ישינה 40 וכולם לעגו עליו. וישאוש גרש כלם
Mc 6,25 אמרה לה תשאלי ראש גואן טבול. 25 ותכף **היא** באה אל המלך ושאלה לו בהכבדה אומרת אני חפיצה
Mc 12,11 מונחת לפינה. 11 וזה נעשה בעד אלהינו. **היא** מלא כה נפלאה בעינינו. 12 והם רצו לתופשו אבל
Mc 12,16 וראהו 16 והם נשאו לו וישאוש אמ׳ ממי **היא** זאת התמונה והכתוב על הגג והם אמרו דשיסר 17
Mc 14,34 והתחיל להתפלל ולהתפחד 34 ואמ׳ להם עצבה **היא** נפשי עד מות המתינו לי פה ותהיו עדים. 35
Lc 7,39 אומר אם זה הוא נביא באמת יודע יהיה שהיא **היא** האשה שנוגעת אותו חטאה היא. 40 וענה ישאוש
Lc 7,39 יהיה שהיא היא האשה שנוגעת אותו חטאה **היא.** 40 וענה ישאוש ואמ׳ לו שימון אני רוצה לומר
Lc 7,47 נעזבים עונות רבים ונמחלים בעבור זה כי **היא** מאד אוהבת. ואותן שיושבין יחד עמו התחילו
Lc 13,7 פרי תאנה זו. ואיני מוצא. לזה תעקרה כי **היא** אוכלת שבח האדמה. 8 והוא ענה לו אדון הנח
Lc 16,26 ואתה בצער 26 בכל אלה הדברים.. ומה גדולה **היא** תקועה בעבור זה אותם שחפצין לעבור מכאן אלכם

Lc 22,21 נשפך בעדכם. 21 אכן הנה יד המוסר אותי **היא** בשולחן. 22 ובאמת בן האדם כפי שהוא אפס הולך.
Lc 22,53 הייתי במקדש ולא שלחתם יד בי. רק זאת **היא** שעתינו ועוז הערפליי: 54 ולקחו אותו
Jn 1,17 17 כי הדת נתנה בעד משה. אבל חן ואמת **היא** נעשית בעד ישאוש משיח. 18 שום אדם לא ראה
Jn 4,23 ליהודים עתיד לבא. 23 אבל תבוא שעה. ועתה **היא** שהאמתיים מתפללין. יתפללו האב ברוח ובאמת. כי
Jn 4,34 מה לאכול. 34 וישאוש אמ׳ להם. אכילתי **היא** לעשות רצון מי ששלחני בעבור שאשלים מלאכתו:
Jn 5,25 25 אמת אומר אני לכם שתבא שעה ועתה **היא** שהמתים ישמעו קול המת בן האל. ואותן שישמעוהו
Jn 5,45 אתכם. האב האחד הוא המלשין. והוא משה שבו **היא** תקותכם. 46 ואם תאמינו במשה תאמינו באולי לי.
Jn 6,29 טובות לאל. 29 ענה ישאוש ואמ׳ להם. זאת **היא** פעולות האל שתאמינו במי שהוא שלח אותי. 30 אז
Jn 7,49 49 אבל זאת הסיעה בלתי יודעת הדת ארורה **היא:** 50 ונקודימוש שבא לישאוש בלילה שהיה עמהם
Jn 12,50 צוה לי לאמר ולדבר. 50 ואני יודע שהמצוה **היא** חיים נצחיים. ומה שאני מדבר הוא כמו שהאב כן
Lc 5,2 סמוך יאור נזוריט. 2 וראה שתי אניות סמוך **היאור** והאנשים יצאו ורוחצים הרשתות. 3 והוא עלה
Mt 6,28 אתם נאנחים. הביטו חבצלות ועשבי השדות **היאך** גדלים והנם לא חורשים ולא זורעים ולא קוצרין
Mc 14,1 ימים ושרי הכהנים והמאותתים מהדת משתדלים **היאך** יוכלו תפוש ישאוש בשקר ושימיתוהו. 2 אבל
Mc 14,11 ונדרו לתת לו מעות. והוא מחפש הכנה **היאך** יוכל למסרו. 12 ויום ראשון של פת המצה כאשר
Jn 1,48 אותו שאין לו שום שקר. 48 אמר לו נתנאל **היאך** אתה מכירני. ענה ישאוש ואמר לו. קודם שישאוש
Mc 6,7 והוא סובב הערים הקטנות דורש ומלמד. וקרא **הי״ב** תלמידים ושלחם שנים שנים ונתן להם כח לרפאת
Lc 8,1 דורש ומגיד מלכות השם׳. והיו עמו **הי״ב** תלמידים 2 ומקצת נשים שנתרפאו מרוח רעה ושאר
Lc 9,1 קפיטולו י׳ כפי לוקא 1 וישו משיח קרא **הי״ב** תלמידיו ונתן להם יכולת וכח על כל השדים
Lc 9,12 החולים 12 והיום מתחיל לרדת. נגשו אליו **הי״ב** שלוחים ואמרו לו העם זה ילכו למגדליהם
Lc 22,30 על מגדל התיבות. בלע׳ טרוניש. תשפטו **הי״ב** שבטי ישראל. 31 והש׳ אמ׳ לשימון הנה השטן
Mt 8,18 ישואש ראה עמים רבים סביבו צוה שיעברו **היבשה.** 19 ובא חכם תוריי מהדת ואמ׳ לו ר׳ אני אלך
Mt 8,15 שי׳ פירו שוכבת מקדחת רעה 15 ולקחה בעד **היד** והקדחת עזבה תכף: וקמה ושרת אותו 16 ובערב
Mt 12,10 לבית הכנסת שלהם 10 ושם היה אדם אחד עם **היד** יבשה ושאלו לו אם ראוי למרק אותו בשבת בעבור
Mt 14,31 אומר אדון הושיעני. 31 ותכף ישאוש שלח **היד** ולקחו. ואמ׳ איש במעט אמונה למה חששת. 32
Mt 26,23 אדון אנכי הוא. 23 והוא ענה אותו שמשים **היד** עמי בקערה הוא יבגדני. 24 ואיש ההולך עמי
Mc 1,31 מקדחת ותכף אמרה לו 31 ובא ישוש ונשא **היד** ותכף עזבה הקדחת ושרתם. 32 והערב כאשר השמש
Mc 3,1 ישוש נכנס בבית הכנסת והיה שם אדם אחד עם **היד** יבשה. 2 והפרושים מארבים אותו אם ימרקהו בשבת
Mc 3,3 בעבור שילשינוהו. 3 וישאוש אמ׳ לאדם עם **היד** יבשה קום מעלה ועמוד באמצע. 4 ואמ׳ להם ישאוש
Mc 3,5 בעבור מעשיהם כשמביטים. ואמ׳ לאדם שלח **היד** [*] ונרפאה. 6 ותכף יצאו הפרושים ועשו עצה עם
Mc 5,41 ונכנסו למקום ששוכבת הנערה 41 ולקחה בעד **היד** ואמר אליה קפיטא קום שרוצה לומר בתולה. אני
Mc 8,23 עור ובקשוהו שיגיעהו 23 וישאוש לקחו בעד **היד** ומשכו לצד אחד מן הדרך ורקק לו בפניו. והניח
Mc 14,20 20 והוא אמ׳ להם אחד מהשנים עשר שמשים **היד** עמי בקערה. 21 בן האלוה הולך כמו כן שהנבואה
Mc 10,16 כמו נער: 16 וישאוש היה מחבקם ומניח **הידיים** עליהם ומברכם. 17 וכאשר היה יוצא לדרך בא
Mt 19,13 לו דורון מנערים קטנים בעבור שהוא יניח **הידים** עליהם ושיתפלל בעדם. והתלמידים גוערים
Mt 19,15 באלו הוא מלכות שממיי: 15 וכאשר הניח **הידים** עליהם נפרד מהם. 16 והנה אחד נגש אלי ואמ׳
Mt 22,13 13 אז אמר המלך לעבדיו קחוהו וקשרו לו **הידים** והרגלים ושימוהו בסוהר חשיכה. ושם יסבול
Mt 26,50 לו אהוב למה באת. ואז נגשו אליו והשליכו **הידים** על ישאוש ותפשוהו. 51 והנה האחד מהם שהיה
Mc 7,3 כי היהודים אינם אוכלים שתמיד לא יטלו את **הידים** כפי גזירת הישישים [*] 4 [*] ורבי חקים
Mc 14,46 אומ׳ שלום עליך רבי ונשקו 46 והם שמו **הידים** עליו והחזיקוהו: 47 ואחד מאותן שהיו עם
Mc 16,18 בהמות ונחשים ארסיים לא יזיקום ויניחו **הידים** על החולים וירפאו 19 ואדונינו ישאוש משיח
Lc 13,13 וקראה. ואמ׳ לה אשה סרה מחלתך. 13 והניח **הידים** עליה. ומיד עמדה בקומתה ושבחה האל. 14 וענו
Jn 13,9 לו שימון ופירי לא הרגלים לבד אבל גם **הידים** והראש. 10 וישאוש אמר להם מי שהוא רחוץ
Jn 20,20 ואמ׳ להם שלום לכם. 20 וכי אמר זה הראם **הידים** והצד. אז כשראו התלמידים האדון שמחו. 21 אז
Mt Prol,26 האלהות ישואש משיח שממנו הם מדברים. אדם **היה.** איש נולד מבתולה. עגל נקרב. אריה שקם חי אחר
Mt 1,22 ישואש כי יושיע עמו מעונותיהם. 22 וכל זה **היה** עשוי למלאת דבר האל. אשר אמרו על ידי הנביא
Mt 2,16 כראות אירודש שהלעיגו ממנו שלשת המלכים **היה** מאד כעוס וצוה להמית כל הילדים הנמצאים בבית
Mt 2,16 בבית לחם ואת כל הסביבות מעת שהילד **היה** נולד לפי הזמן ששאל למלכים. 17 אז נשלם מה
Mt 2,22 ישראל: 22 ויהי כאשר שמע כי ארכיליאוס **היה** מולך תחת אירודיש אביו בארץ גודיאה פחד ללכת
Mt 3,4 לפני אדונינו והתהפכו אליו 4 ואותו זואן **היה** לבוש עורות והיה מזונו חגבים ודבש מדבריי. 5
Mt 3,7 בירדן. והיו מודים עונותיהם. 7 וכאשר **היה** רואה רבוי פרושים וצדוקים באים לטבילתו היה

Mt 3,7 רואה רבוי פרושים וצדוקים באים לטבילתו **היה** אומ׳ אליהם משפחת ויבדיש מי למד לכם לברוח
Mt 3,9 טובים ותשובה 9 ולא תאמרו בלבבכם. אברהם **היה** אבינו כי אני אומר לכם שהאל יכול להחיות מאלה
Mt 3,14 בנחל ירדן לזואן שיטבול אותו. 14 וזואן **היה** מונעו אומר גביר לך נאות והיה לך לטבול אותי.
Mt 3,16 אז הטבילו זואן. 16 ותכף שישואש משיח **היה** טובל ויצא מן המים נפתחו השמים והקדוש רוח
Mt 4,2 מהשטן 2 וכאשר התענה מ׳ יום ומ׳ לילה **היה** לו רעב 3 בא אליו השטן וא״ל אם אתה הוא בן
Mt 4,12 ח׳ כפי מתיאו 12כאשר שמע ישואש שזואן **היה** תפוש. הפך פניו גליליאה 13 ועזב נזוריט עירו.
Mt 4,23 עמו: קפיטולו י׳ כפי מתיאו 23 ישואש משיח **היה** מחפש כל ארץ גלילאה דורש בבתי כנסיותיהם הגדת
Mt 5,33 הוא עושה ניאוף [*]. 33 עוד שמעתם שאמור **היה** לזקנים לא תבטל שבועתך ושלם לאל מה שנשבעת.
Mt 6,29 מתעמלין: 29 ואני אומ׳ לכם כי שלמה לא **היה** מכוסה עם כל מעלתו כמו אחד מאלו: 30 ואם עשב
Mt 8,3 פשט ידיו ונגעו ואמר אני רוצה לטהרך ותכף **היה** טהור מהצרעת. 4 ואמ׳ ישואש משיח השמר אל תאמר
Mt 8,5 כ״ה כפי מתיאו 5 וכאשר ישואש משיח **היה** נכנס בכפר נחום. בא אחד שר גדול אליו 6 ואמ׳
Mt 8,14 כ״ו כפי מתיאו 14 וכאשר ישואש משיח **היה** בא בבית שי׳ פירו מצא חמות שי׳ פירו שוכבת
Mt 8,26 אמונה. וקם וצוה לרוח ולים שינוחו ותכף **היה** נחת גדול בים. 27 והאנשים תמהו אומרים מי הוא
Mt 10,1 Tit,10 קפיטולו ל״ב כפי מתיאו 1 ועשוי **היה** שישוש משיח קרא לי״ב תלמידים ונתן להם יכולת
Mt 11,18 בכינו ואתם לא דנים. 18 זואן בא ולא **היה** אוכל ושותה. [*] 19 [*] ואומרים זהו אוכל
Mt 12,9 בן האלוה הוא אדון עדיין מהשבת. 9 וכאשר **היה** מועבר בא לבית הכנסת שלהם 10 ושם היה אדם אחד
Mt 12,10 היה מועבר בא לבית הכנסת שלהם 10 ושם **היה** אדם אחד עם היד יבשה ושאלו לו אם ראוי למרק
Mt 12,40 לכם לבד אות יונה נביא. 40 כי כמו שיונה **היה** בבטן הדג שלשה ימים ושלשה לילות. כן יהיה בן
Mt 13,5 ואכלום. 5 ומקצת נפלו במקום אבנים שלא **היה** שם מאד עפר ותכף צמחו כי לא היה להם עפר
Mt 13,5 שלא היה שם מאד עפר ותכף צמחו כי לא **היה** להם עפר עמוק. 6 וכשהשמש חממם יבשו כי לא היה
Mt 13,6 להם עפר עמוק. 6 וכשהשמש חממם יבשו כי לא **היה** להם שורש. 7 האחרים נפלו בין הקוצים. גדלו
Mt 14,15 כמה נתמלא רחמים וריפא חולייהן. 15 וכי **היה** ערב התלמידים. אמרו לו זה המקום הוא חרב ושעה
Mt 14,23 העם הלכו הוא עלה להר להתפלל. וכאשר **היה** ערב הוא היה יחיד בארץ. 24 והאניה הקטנה היתה
Mt 14,23 הוא עלה להר להתפלל. וכאשר היה ערב הוא **היה** יחיד בארץ. 24 והאניה הקטנה היתה באמצע הים.
Mt 18,25 שחייב לו עשרת אלפים בישנאש. 25 וכאשר לא **היה** לו מה לפרוע האדון צוה שימכרו אותו ואשתו
Mt 18,28 לכת ומחל לו כל החוב. 28 וכאשר אותו עבד **היה** יוצא לחוץ מצא אחד מרעיו שחייב לו מאה פשוטים
Mt 18,33 שנתחייבת לי בעבור שחננתני 33 לכן לא **היה** לך לעשות כן להיות חומל מאותו עבד אחר כמו
Mt 19,8 נשותיכם בעבור קושי לבבכם. אבל בתחלה לא **היה** מסכָּם. 9 רק אני אומר לכם שכל אדם שיעזוב אשתו
Mt 19,22 ובא ותמשך אחרי. 22 וכאשר הבחור שמע זה **היה** נעצב. כי
Mt 19,22 22 וכאשר הבחור שמע זה היה נעצב. כי **היה** אדם שהיו לו נחלות רבות. 23 וישו אמר
Mt 20,8 שכרם. והוא אמ׳ לכו לכרמי 8 וכאשר הערב **היה** אמ׳ אדון הכרם למורשהו קרא הפועלים ותנם
Mt 21,18 בְּבֵיתַנִיאָה ועמד שם. 18 ובבקר בשובו אל העיר **היה** לו רעב 19 וראה תאנה אחת קרוב לדרך ובא שם
Mt 21,23 בתפלה בהיות לכם אמונה תשיגו. 23 וכאשר **היה** בא אל בית המקדש ומלמד. קרבו אליו שרי הכהנים
Mt 21,33 33 הן אחר דמיון אומר לכם אדם אחד **היה** שהיה אב חיילות. שנטע כרם אחד וסגרה בטוב
Mt 22,7 ונגשו אותם למיתה. 7 וכאשר המלך שמע זה **היה** עצב וצוה הרוג אותם הרוצחים ולשרוף ביתם. 8
Mt 22,33 מהמתים אבל מהחיים. 33 וכאשר שמע העם זה **היה** תימה במוסר שלו. 34 והפרושים שמעו שהצדוקים
Mt 22,34 במוסר שלו. 34 והפרושים שמעו שהצדוקים **היה** להם שתיקה מיאוש שנאספו יחד. 35 ואחד מרבני
Mt 22,46 אדוניו איך הוא בנו. 46 ושום אחד מהם לא **היה** יכול לענות דבר. ושום אדם באותו היום לא היה
Mt 22,46 יכול לענות דבר. ושום אדם באותו היום לא **היה** בידו וברשותו לשאול לו שום דבר: Tit,23
Mt 24,27 כמו שהברק שיוצא ממזרח ונראה עד מערב כ״כ **היה** ביאת בן האלוה. 28 ובאי זה מקום שיהיה הגוף
Mt 24,37 הבן. אבל לבד האב השממיי. 37 וכן כאשר **היה** בזמן נח כן יהיה בביאת בן הבתולה. 38 כי כמו
Mt 24,43 באותה שהאדון יבא. 43 ותדעו אם אב חיילות **היה** יודע השעה שהגנב יהיה בא. הוא יהיה ער ולא
Mt 25,27 זרעתי ומלקט אל מקום שלא פזרתי 27 לכן **היה** לך לפקוד ממוני לשולחן החלופין. וכאשר הייתי
Mt 26,6 חג בעבור שלא יתקוממו העם. 6 וכאשר ישאוש **היה** בבאטאניא בבית שימון מצורע 7 נגשה אליו אשה
Mt 26,20 כאשר צום ישאוש והכינו הפסח. 20 וכאשר **היה** ערב הוא יושב בשולחן לסעוד עם י״ב תלמידיו 21
Mt 26,24 שבעבורו בן הבתולה יהיה נבגד: דַבַר טוב **היה** לו אם נולד לא היה. ואותו איש 25 ענה יוד״ש
Mt 26,24 יהיה נבגד: דַבַר טוב היה לו אם נולד לא **היה.** ואותו איש 25 ענה יוד״ש שמסרו ואמ׳ ר׳ אנכי
Mt 26,69 68 אומרים תנבא מי הכה אותך. 69 ופירו **היה** יושב בחוץ להיכל וקרבה אליו שפחה אחת אומרת
Mt 26,71 מהפתח האחר שפחה אמרה לאותן שהם שם. וזה **היה** עם ישוש דנזוריט. 72 ופעם אחרת כפר בשבועה
Mt 27,9 אַלְקִידֶמָך זהו שדה הדם עד היום הזה. 9 ואז **היה** הדבר נשלם מירמיה נביא אומ׳ ולקחו שלשים

Mt 27,15 שום דבר. ופילאטו תמה: 15 ופילאט שוטר **היה** לו במנהג להניח נפש אחת אותה שהיהודים
Mt 27,16 תפוש אדם אחד ששמו בר אבן שמטעם רציחה **היה** תפוש בית הסוהר. 17 וכאשר קבצם אמ׳ להם פילאט
Mt 27,44 האלוה. 44 וכמדומה לדברים אלו מחירופין. **היה** אומ׳ אחד מהגנבים שהיו תלויים אחריו 45 משעת
Mt 28,2 מקדלינא ואחרת מריאה ראו הקבר 2 והנה **היה** עשוי ארץ רעשה מאד בחזקה. כי המלאך ירד מן
Mc 1,4 דרך האדון. ישרות תעשו דרכי האדון. 4 **היה** זואן במדבר טובל ודורש טבילת תשובה לכפרת
Mc 1,6 בנהר ירדן ומתודים על עונותיהם. 6 וזואן **היה** לבוש עורות גמלים. וחגור סביב המתנים מחגורת
Mc 1,14 והמלאכים משרתים אותו. 14 ואחר שג׳ואן **היה** אסור. בא ישאוש בגליליאה ודורש דבר האל. 15
Mc 1,22 מלמדם. 22 וכולם תמהים מהמוסר כי הוא **היה** מלמדם כמו בעל כח. לא כמו חכמי הדת. 23 והיה
Mc 1,45 הוא התחיל לדרוש ולפרסם הנס עד שישאוש לא **היה** יכול ליכנס בהחבא בעיר אך חוייב עמוד בחוץ
Mc 2,2 נחום אחר ימים אחדים 2 וכאשר ידעו שהוא **היה** בבית. רב עם נתאסף ולא הכילם כי כל הבית היה
Mc 2,2 בבית. רב עם נתאסף ולא הכילם כי כל הבית **היה** מלא עד הפתח. [*] 3 ובאו אליו ד׳ אנשים
Mc 4,1 ישוש ללמד לחוף הים ורוב עם מתאסף ולכן **היה** לו עלות בספינה קטנה וישב בים. וכל החיל יושב
Mc 4,5 ואכלום. 5 ואחרים נפלו במקום אבנים שלא **היה** בו עפר רב ומיד יצא 6 ויבש כאשר השמש הכהו כי
Mc 4,6 רב ומיד יצא 6 ויבש כאשר השמש הכהו כי לא **היה** לו שורש. 7 ואחר נפל בין הקוצים והקוצים גדלו
Mc 5,5 תמיד משברם. ואינם יכולים להשקיטו. 5 אבל **היה** עומד בלילה וביום בקברים ובהרים צועק ומכה
Mc 5,33 פחדה ויראה ויודעת בטוב היא הפלא שבה **היה** עשוי ונברכה לפניו ואמרה אליו כל האמת. 34
Mc 6,26 גואן טבול באחד מפשוטי כלי עץ. 26 והמלך **היה** נעצב בטעם השבועה שעשה. ובעד טעם הקרואים לא
Mc 6,31 במדבר ונחו מעט כי רב עם הולך וחוזר ולא **היה** לו פנאי לאכול. 32 ועלו בספינה הקטנה והפילו
Mc 6,48 וישו רואה אותם מצטערים במלחות כי הרוח **היה** להם מנגד. ובא אליהם סביב חצי הלילה הולך על
Mc 6,52 עדיין אינם מכירים פלא החמשה לחמים ולבם **היה** ערפליי. 53 וכאשר עברו הלאה באו בארץ
Mc 7,24 בבית אחד ולא אבה שאדם ידעהו. אכן לא **היה** יכול העלים. 25 כי אשה אחת שהיה לה בת אחת
Mc 7,35 35 ותכף אזניו היו פתוחות ובלבול לשונו **היה** נִתַר ודבר ברוחה. 36 וישאוש צוהו שלא יגידהו
Mc 8,1 פעמים אחרות נתאספו רוב חיל עם ישאוש ולא **היה** להם לאכול וקרא לתלמידיו ואמ׳ להם 2 אני יש
Mc 8,14 אותו הים 14 ותלמידיו שכחו לקחת לחם ולא **היה** להם לבד לחם אחד 15 והוא מזהירם אומר ראו
Mc 9,13 רצונם כמו שהכתיבה אומרת ממנו: 13 וכאשר **היה** בא אל התלמידים הוא מוצא עם רב ביניהם ורבים
Mc 10,14 לאותן ששולחין. 14 וכאשר ישאוש ראהו **היה** מלא חימה ואמר להם הניחו לבא הנערים אלי ואל
Mc 10,16 יהיה שפל ותמים ויהיה כמו נער: 16 וישאוש **היה** מחבקם ומניח הידיים עליהם ומברכם. 17 וכאשר
Mc 10,17 ומניח הידיים עליהם ומברכם. 17 וכאשר **היה** יוצא לדרך בא אדם אחד וכרע לפניו מבקש ואומר
Mc 10,22 גדול בשמים ובא אחרי. 22 וכאשר שמע זה **היה** עצב והלך: והיה איש שהיו לו נחלות רבות. 23
Mc 11,13 וכאשר בא אליה לא מצא כי אם עלים. כי לא **היה** זמן תאנים. 14 וישאוש עונה אומ׳ אליה מכאן
Mc 12,34 רחוק ממלכות השם. ומשם והלאה שום אדם לא **היה** בו כח לעשות לו שום קושיא. 35 ועונה ישוש
Mc 13,19 באותו עת יהיה יותר צרה בעולם שמעולם לא **היה.** מיום שברא הש׳ העולם עד עתה ולא תהיה אח״כ.
Mc 14,3 ביום חג למען לא יתקוממו העם. 3 וכאשר **היה** בבית שמעון מצורע בבטניאה ויושב בשולחן באה
Mc 14,17 כאשר ישו אמ׳ להם והכינו הפסח: 17 וכאשר **היה** ערב בא ישאוש עם י״ב התלמידים 18 ובעוד
Mc 14,21 אשר בעדו בן הבתולה יהיה נבגד. דבר טוב **היה** לו לאותו האיש אם נולד לא היה: 22 וכאשר היו
Mc 14,21 דבר טוב היה לו לאותו האיש אם נולד לא **היה:** 22 וכאשר היו אוכלים לקח הפת ואמר זהו לבי.
Mc 14,59 אחרים חדש עשוי בידי אנשים אבנהו. 59 ולא **היה** מוסכם עדותם. 60 וקם הכהן הגדול בתוכם ושאל
Mc 14,66 נותנים לו תפוחים. 66 וכאשר פירו **היה** בצד אחד מן ההיכל באה שפחה אחת מהכהן הגדול
Mc 15,39 והסינטוריאו שהיה ממתין שם כאשר ראה שהוא **היה** מועבר בקול גדול אמר זה האיש היה בן האל. 40
Mc 15,39 שהוא היה מועבר בקול גדול אמר זה האיש **היה** בן האל. 40 והיו שמה מקצת נשים שבאו מרחוק
Mc 15,41 יקומו קטן ומישף ואם שלומי. 41 כי כאשר **היה** בגליליאה הן הולכות עמו והולכות עם רבות
Mc 15,44 לפילאט ושאל לו גוף ישאוש. 44 ופילאטו **היה** נפלא אם כבר הוא מת. ושאל לו עושה המשפט אם
Lc Prol,1 נ״ד וקפיטולי מרקו י״ו: לוקא לפי התולדת **היה** מסיריאה וישב באנטושיא רופא מובהק ממלאכת
Lc 1,7 במצות ובצדק השם׳ בזולת שום רבה. 7 ולא **היה** להם בן או בת כי אלישבק היתה עקרה. ושניהם
Lc 1,12 הלבונה נראה אליו. 12 וכאשר זכריא ראהו **היה** נבהל ובאה יראה לו עליו. 13 אבל המלאך אומ׳
Lc 1,21 יום שאלו הדברים יבאו לתכלית. 21 והעם **היה** שם ממתין זכריא ומתמיהים למה מתעכב עומד
Lc 1,22 עומד במקדש. 22 וכאשר יצא מן המקדש לא **היה** יכול לדבר אליהם והכירו שמריאה ראתה בסימנין
Lc 1,67 הנער כי יד הש׳ היתה בו 67 וזכריה אביו **היה** מלא רוח הקדש וניבא וא׳ 68 ברוך יהיה אדון
Lc 1,80 שרגליו תהיו מאושרות בדרך שלום. 80 והנער **היה** גדל וחזק ברוח הקדש ועומד במדברות עד העת
Lc 2,1 Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי לוקא 1 עוד עשוי **היה** באותן הימים כמו כן ציווי משיסר גושט שכל

Lc 2,21 אמור להם. 21 ואחר נשלמו שמנה ימים הנער **היה** נמול ונקרא שמו ישאוש שאותו נקרא בעד המלאך
Lc 2,21 ישאוש שאותו נקרא בעד המלאך קודם שהנער **היה** בבטן אמו מריאה. 22 וכאשר נשלמו ימי טהרת
Lc 2,25 או שתי זוגות מבני יונה. 25 והנה אדם אחד **היה** בירושלם ששמו שמעון. זה האדם היה צדיק וירא
Lc 2,25 אדם אחד היה בירושלם ששמו שמעון. זה האדם **היה** צדיק וירא ממתין הנחת ישראל ורוח הקדוש היה
Lc 2,25 צדיק וירא ממתין הנחת ישראל ורוח הקדוש **היה** בו. 26 וקבל מענה מרוח הקדש שלא יראה מות עד
Lc 3,21 הרעות שעשה תפש יואן ושמו בבור: 21 נעשה **היה** כאשר כל העם נטבל. וישו היה טובל ומתפלל לש׳
Lc 3,21 21 נעשה היה כאשר כל העם נטבל. וישו **היה** טובל ומתפלל לש׳ ונפתחו השמים 22 ורוח הקדש
Lc 3,23 משמים ואומרת אתהו מאד אהובי. 23 וישאוש **היה** בהתחלת שלשים שנה והיו סבורים הכל שהוא בן
Lc 3,23 שנה והיו סבורים הכל שהוא בן יוסף. שם **היה** עלי. 24 שם היה מאטיב. [*] שם היה גיקמי. שם
Lc 3,24 הכל שהוא בן יוסף. שם היה עלי. 24 שם **היה** מאטיב. [*] שם היה גיקמי. שם היה יוסף. 25
Lc 3,24 שם היה עלי. 24 שם היה מאטיב. [*] שם **היה** גיקמי. שם היה יוסף. 25 [*] 26 [*] שם היה
Lc 3,24 24 שם היה מאטיב. [*] שם היה גיקמי. שם **היה** יוסף. 25 [*] 26 [*] שם היה יודא. 27 שם היה
Lc 3,26 גיקמי. שם היה יוסף. 25 [*] 26 [*] שם **היה** יודא. 27 שם היה ואגוש. שם היה ויסא. שם היה
Lc 3,27 יוסף. 25 [*] 26 [*] שם היה יודא. 27 שם **היה** ואגוש. שם היה ויסא. שם היה זרובביל. שם היה
Lc 3,27 26 [*] שם היה יודא. 27 שם היה ואגוש. שם **היה** ויסא. שם היה זרובביל. שם היה שלתיאל. שם היה
Lc 3,27 יודא. 27 שם היה ואגוש. שם היה ויסא. שם **היה** זרובביל. שם היה שלתיאל. שם היה נרי. 28 שם
Lc 3,27 ואגוש. שם היה ויסא. שם היה זרובביל. שם **היה** שלתיאל. שם היה נרי. 28 שם היה מלאכי. שם היה
Lc 3,27 ויסא. שם היה זרובביל. שם היה שלתיאל. שם **היה** נרי. 28 שם היה מלאכי. שם היה אטדי. שם היה
Lc 3,28 שם היה שלתיאל. שם היה נרי. 28 שם **היה** מלאכי. שם היה אטדי. שם היה קושן. שם היה
Lc 3,28 שלתיאל. שם היה נרי. 28 שם היה מלאכי. שם **היה** אטדי. שם היה קושן. שם היה מודאן. שם היה
Lc 3,28 נרי. 28 שם היה מלאכי. שם היה אטדי. שם **היה** קושן. שם היה מודאן. שם היה אנן. 29 שם היה
Lc 3,28 היה מלאכי. שם היה אטדי. שם היה קושן. שם **היה** מודאן. שם היה אנן. 29 שם היה ישאוש. שם היה
Lc 3,28 היה אטדי. שם היה קושן. שם היה מודאן. שם **היה** אנן. 29 שם היה ישאוש. שם היה אליעזר. שם היה
Lc 3,29 קושן. שם היה מודאן. שם היה אנן. 29 שם **היה** ישאוש. שם היה אליעזר. שם היה יורם. שם היה
Lc 3,29 מודאן. שם היה אנן. 29 שם היה ישאוש. שם **היה** אליעזר. שם היה יורם. שם היה מאטאטק. שם היה
Lc 3,29 אנן. 29 שם היה ישאוש. שם היה אליעזר. שם **היה** יורם. שם היה מאטאטק. שם היה לוי. 30 שם היה
Lc 3,29 ישאוש. שם היה אליעזר. שם היה יורם. שם **היה** מאטאטק. שם היה לוי. 30 שם היה שמעון. שם היה
Lc 3,29 אליעזר. שם היה יורם. שם היה מאטאטק. שם **היה** לוי. 30 שם היה שמעון. שם היה יהודה. שם היה
Lc 3,30 יורם. שם היה מאטאטק. שם היה לוי. 30 שם **היה** שמעון. שם היה יהודה. שם היה יוסף. שם היה
Lc 3,30 מאטאטק. שם היה לוי. 30 שם היה שמעון. שם **היה** יהודה. שם היה יוסף. שם היה יונה. שם היה
Lc 3,30 לוי. 30 שם היה שמעון. שם היה יהודה. שם **היה** יוסף. שם היה יונה. שם היה אלי. שם היה אלים.
Lc 3,30 שמעון. שם היה יהודה. שם היה יוסף. שם **היה** יונה. שם היה אלי. שם היה אלים. שם היה אקים.
Lc 3,30 היה יהודה. שם היה יוסף. שם היה יונה. שם **היה** אלי. שם היה אלים. שם היה אקים. 31 שם היה
Lc 3,30 היה יוסף. שם היה יונה. שם היה אלי. שם **היה** אלים. שם היה אקים. 31 שם היה מליאה: שם היה
Lc 3,30 היה יונה. שם היה אלי. שם היה אלים. שם **היה** אקים. 31 שם היה מליאה: שם היה מכנה. שם היה
Lc 3,31 אלי. שם היה אלים. שם היה אקים. 31 שם **היה** מליאה: שם היה מכנה. שם היה מיטאנו. שם היה
Lc 3,31 אלים. שם היה אקים. 31 שם היה מליאה: שם **היה** מכנה. שם היה מיטאנו. שם היה נתן. שם היה
Lc 3,31 אקים. 31 שם היה מליאה: שם היה מכנה. שם **היה** מיטאנו. שם היה נתן. שם היה רוינו. 32 שם היה
Lc 3,31 מליאה: שם היה מכנה. שם היה מיטאנו. שם **היה** נתן. שם היה רוינו. 32 שם היה גאשי. שם היה
Lc 3,31 היה מכנה. שם היה מיטאנו. שם היה נתן. שם **היה** רוינו. 32 שם היה גאשי. שם היה אביק. שם היה
Lc 3,32 מיטאנו. שם היה נתן. שם היה רוינו. 32 שם **היה** גאשי. שם היה אביק. שם היה בואז. שם היה
Lc 3,32 נתן. שם היה רוינו. 32 שם היה גאשי. שם **היה** אביק. שם היה בואז. שם היה שלמון. שם היה
Lc 3,32 רוינו. 32 שם היה גאשי. שם היה אביק. שם **היה** בואז. שם היה שלמון. שם היה נחשון. 33 שם היה
Lc 3,32 היה גאשי. שם היה אביק. שם היה בואז. שם **היה** שלמון. שם היה נחשון. 33 שם היה אמינאדף. שם
Lc 3,32 היה אביק. שם היה בואז. שם היה שלמון. שם **היה** נחשון. 33 שם היה אמינאדף. שם היה רם. שם היה
Lc 3,33 בואז. שם היה שלמון. שם היה נחשון. 33 שם **היה** אמינאדף. שם היה רם. שם היה אושרום. שם היה
Lc 3,33 שם היה נחשון. 33 שם היה אמינאדף. שם **היה** רם. שם היה אושרום. שם היה פאריש. 34 שם היה
Lc 3,33 נחשון. 33 שם היה אמינאדף. שם היה רם. שם **היה** אושרום. שם היה פאריש. 34 שם היה גוֹדי. שם
Lc 3,33 אמינאדף. שם היה רם. שם היה אושרום. שם **היה** פאריש. 34 שם היה גוֹדי. שם היה ישאק. שם היה
Lc 3,34 רם. שם היה אושרום. שם היה פאריש. 34 שם **היה** גוֹדי. שם היה ישאק. שם היה אביאם. שם היה

Lc 3,34 שם היה פאריש. 34 שם היה גוֹדי. שם **היה** ישאק. שם היה אביאם. שם היה טארי. שם היה
Lc 3,34 פאריש. 34 שם היה גוֹדי. שם היה ישאק. שם **היה** אביאם. שם היה טארי. שם היה מקור. 35 שם היה
Lc 3,34 היה גוֹדי. שם היה ישאק. שם היה אביאם. שם **היה** טארי. שם היה מקור. 35 שם היה שירוק. שם היה
Lc 3,34 היה ישאק. שם היה אביאם. שם היה טארי. שם **היה** מקור. 35 שם היה שירוק. שם היה ראגב. שם היה
Lc 3,35 אביאם. שם היה טארי. שם היה מקור. 35 שם **היה** שירוק. שם היה ראגב. שם היה פליג. שם היה
Lc 3,35 טארי. שם היה מקור. 35 שם היה שירוק. שם **היה** ראגב. שם היה פליג. שם היה שאלי. 36 שם היה
Lc 3,35 מקור. 35 שם היה שירוק. שם היה ראגב. שם **היה** פליג. שם היה שאלי. 36 שם היה קינן. שם היה
Lc 3,35 היה שירוק. שם היה ראגב. שם היה פליג. שם **היה** שאלי. 36 שם היה קינן. שם היה ארפישאט. שם
Lc 3,36 ראגב. שם היה פליג. שם היה שאלי. 36 שם **היה** קינן. שם היה ארפישאט. שם היה שירוג. שם היה
Lc 3,36 פליג. שם היה שאלי. 36 שם היה קינן. שם **היה** ארפישאט. שם היה שירוג. שם היה נח. שם היה
Lc 3,36 36 שם היה קינן. שם היה ארפישאט. שם **היה** שירוג. שם היה נח. שם היה למך. 37 שם היה
Lc 3,36 קינן. שם היה ארפישאט. שם היה שירוג. שם **היה** נח. שם היה למך. 37 שם היה מתושאלי. שם היה
Lc 3,36 ארפישאט. שם היה שירוג. שם היה נח. שם **היה** למך. 37 שם היה מתושאלי. שם היה אנוך. שם היה
Lc 3,37 היה שירוג. שם היה נח. שם היה למך. 37 שם **היה** מתושאלי. שם היה אנוך. שם היה ירוך. שם היה
Lc 3,37 נח. שם היה למך. 37 שם היה מתושאלי. שם **היה** אנוך. שם היה ירוך. שם היה מנשיל. 38 שם היה
Lc 3,37 למך. 37 שם היה מתושאלי. שם היה אנוך. שם **היה** ירוך. שם היה מנשיל. 38 שם היה יאנוש. שם היה
Lc 3,37 מתושאלי. שם היה אנוך. שם היה ירוך. שם **היה** מנשיל. 38 שם היה יאנוש. שם היה שת. שם היה
Lc 3,38 אנוך. שם היה ירוך. שם היה מנשיל. 38 שם **היה** יאנוש. שם היה שת. שם היה אדם. שם האל. Tit,4
Lc 3,38 ירוך. שם היה מנשיל. 38 שם היה יאנוש. שם **היה** שת. שם היה אדם. שם האל. Tit,4 קפיטולו ד׳
Lc 3,38 מנשיל. 38 שם היה יאנוש. שם היה שת. שם **היה** אדם. שם האל. Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי לוקא 1
Lc 4,25 עצר השמים שלש שנים וששה חדשים. וכאשר **היה** רעב גדול בארץ. 26 ולשום אדם מהם ולא שום אשה
Lc 4,26 בארץ. 26 ולשום אדם מהם ולא שום אשה לא **היה** שולח אליהו. רק צרפתא דסידוניאה לאשה אחת
Lc 4,32 32 והיו נבהלים ומתמיהין במוסרו כי דברו **היה** בעוז. 33 ואדם אחד היה לו השד והיה בבית
Lc 4,33 במוסרו כי דברו היה בעוז. 33 ואדם אחד **היה** לו השד והיה בבית הכנסת וצועק בקול גדול
Lc 4,37 הרעים ויוצאים מן האנשים. 37 ושומעו **היה** מתפזר בכל מקום המלכות. 38 וישאוש יצא מבית
Lc 5,1 ד׳: Tit,5 פרק ה׳ כפי לוקא 1 נעשה **היה** כאשר עמים רבים באו אליו בעבור שישמעו דבר
Lc 5,12 ישאוש משיח: 12 וזה נעשה כאשר ישאוש משיח **היה** בעיר אחד ובא אדם אחד מלא צרעת. וכאשר ראה
Lc 5,17 משם ונכנס במדבר להתפלל לשם. 17 ונעשה **היה** באחת הימים וישאוש יושב ומלמד לפרושים וחכמי
Lc 5,17 גדולי גליליאה גודיאה וירושלם. וכח השׁ׳ **היה** בו לרפא אותם. 18 והנה אנשים נושאים איש אחד
Lc 6,6 אדון הוא בן האדם. ועוד מהשבת. 6 ונעשה **היה** עוד משבת אחת שנכנס בבית הכנסת ומלמד. והיה
Lc 6,12 שישאוש עלה בהר אחד ומתפלל. ובתפלת האל **היה** ער. 13 וכאשר היה בקר קרא לתלמידיו ובחר שנים
Lc 6,13 אחד ומתפלל. ובתפלת האל היה ער. 13 וכאשר **היה** בקר קרא לתלמידיו ובחר שנים עשר מאותן שקרא
Lc 6,48 גודל השפעת מים הנחל בא על אותו בית ולא **היה** יכול להניעו כי היתה מיוסדת על האבן: 49 אבל
Lc 7,2 העם נכנס בכפר נחום. 2 ועבד סנטוריאו **היה** מאד חולה עד שנטה למות ואותו עבד היה מאד
Lc 7,2 היה מאד חולה עד שנטה למות ואותו עבד **היה** מאד מרגליי אליו. 3 וכאשר זה שמע ישאוש היה
Lc 7,3 מאד מרגליי אליו. 3 וכאשר זה שמע ישאוש **היה** שם שלח לו חכמי היהודים מבקש אותו שיבא שירפא
Lc 7,6 לו בית הכנסת 6 וישאוש הולך עמהם. וכאשר **היה** סמוך לבית סנטוריאו שלח אליו אוהביו שיאמרו
Lc 7,11 הנער שהיה אפס שנתרפא ובריא. 11 ונעשה **היה** מכאן ואילך שהולך ישאוש בעיר שנקרא נאים.
Lc 7,12 הנה שנושאים מת אחד שהיה בן אלמנה ולא **היה** לה עוד. ורב עם מן העיר הולכים עם האשה ההיא.
Lc 7,13 עם האשה ההיא. 13 וכאשר ראתה ישאוש **היה** נע בחסד עליה. וישאוש אמׁ׳ לה אל תבכי. 14
Lc 7,41 אחד. האחד חייב לו עשרה פשיטין והאחר **היה** חייב לו אחד. 42 ולא היה להם מה שיפרעוהו.
Lc 7,42 פשיטין והאחר היה חייב לו אחד. 42 ולא **היה** להם מה שיפרעוהו. נתן לכל אחד מה שחייב. איזה
Lc 8,6 על הסלעים. וכאשר הזרע יצא נתייבש כי לא **היה** לו לחות מהארץ. 7 והאחר נפל בתוך הקוצים
Lc 8,23 בספינה. 23 וכאשר הם מספנים. ישוש משיח **היה** ישן. ובאה סערה גדולה מרוח ביאור שהאוניה
Lc 8,42 משיח וחלה פניו שיבא אל ביתו 42 כי בן **היה** לו שחולה למות זה שנים עשר שנים. ויקר מקרה
Lc 9,17 העם ההוא 17 ואכלו כולם ושבעו. והנותר **היה** י״ב קופות מליאות 18 ונעשה שישאוש היה לבדו
Lc 9,18 היה י״ב קופות מליאות 18 ונעשה שישאוש **היה** לבדו והתפלל ותלמידיו סמוכים לו וישו שאלם מה
Lc 11,30 זולת אות יונה הנביא. 30 כי כמו שיונה **היה** אות למלחים. כן יהיה בן האדם לזאת המשפחה
Lc 12,27 אני אומר לכם כי שלימה בכל מעלתו לא **היה** לו מלבוש דומה למלבוש אחד מאלו. 28 א״כ העשב
Lc 12,48 48 ואותו שלא הכירו ועשה דברים הגונים **היה** מוכה בנגעים מועטים. ואדם שדבר גדול ינתן לו

Lc 13,6 כאלו: 6 ואמר להם זה המשל. אדם אחד **היה** לו עץ תאנה בכרמו ובא לבקש הפרי ולא מצא. 7
Lc 13,10 פרי מוטב ואם לאו אכריתנה: 10 ובשבת הבאה **היה** בבית הכנסת שלהם בשב בשבתות. 11 והנה אשה אחת
Lc 14,2 והנם מביטים אותו. 2 והנה איש אחד משוקה **היה** לפניו. 3 וישאוש ענה ואמ׳ לחכמי הדת
Lc 15,14 מאד שם הפסיד כל ירושתו בזנות. 14 ואחר **היה** רעב גדול בארץ. ומצא עצמו חסר. 15 והתחיל
Lc 15,24 עֶגֶל שמן ונאכל ונשתה. 24 כי זה בני מת **היה** ומצאנוהו חי [*]. והתחיל לאכול: 25 והבן
Lc 15,25 חי [*]. והתחיל לאכול: 25 והבן הגדול **היה** בשדה ובבואו נגש אל הבית שמע השיר והמחולות.
Lc 16,1 י״ז כפי לוקא 1 ואומ׳ לתלמידיו. עשיר אחד **היה** שעשה מורשה אחד על נכסיו. ויצא עליו שם רע.
Lc 16,19 ומביא אחרת עושה נאוף: 19 אדם אחד עשיר **היה** לבוש ארגמן ואכל כל בטוב 20 והיה דל שש..
Lc 16,25 25 .. זכור שהיה לך ר.. .. ולזרו **היה** ה..רעות ועתה לזרו .. ואתה בצער 26 בכל אלה
Lc 17,16 עושה חנות לפני רגלי ישאוש משיח והוא **היה** שומרוני 17 וענה ישאוש ואמ׳ ולא הייתם עשרה
Lc 18,2 לעולם להתפלל ולא לחטוא. 2 אומר דיין אחד **היה** בעיר אחד שאינו ירא אלהים ולא היה לו יראה
Lc 18,2 אחד היה בעיר אחד שאינו ירא אלהים ולא **היה** לו יראה ובושת מן האנשים. 3 ואלמנה אחת היתה
Lc 18,23 ובא ולך אחרי. 23 ואלה הדברים נשמעים הוא **היה** עצב מאד כי עשיר הוא. 24 וישוש ראה עצבונו
Lc 18,34 שום דבר מאלו אינם מבינים. זה הדבר נעלם **היה** מהם ולא הבינו מה הוא. 35 ונעשה כאשר ישאוש
Lc 19,3 לראותו בעבור רוב העם. כי אותו זאקיב **היה** קטן הצורה 4 ורץ ועלה באילן אחד ששמו
Lc 19,4 בעבור יכול לראות ישאוש משיח כי שם **היה** לו לעבור 5 וכאשר ישאוש בא אל המקום זאקיב
Lc 20,6 [*] 6 [*] כל העם יסקלונו. כי בבריא **היה** להם שיואן היה נביא. 7 וענו שלא ידעו מאין
Lc 20,6 כל העם יסקלונו. כי בבריא היה להם שיואן **היה** נביא. 7 וענו שלא ידעו מאין היתה. 8 וישאוש
Lc 20,9 אחד נטע כרם אחד ושכרה לעובדי אדמה. ולא **היה** הוא שם זמן רב. 10 ובעת הבציר שלח עבדו לאותן
Lc 22,7 7 ובא היום שעושים לחם מצות באותו יום **היה** מוכרח שימות בפסח. 8 ושלח פירו וזואן אומר
Lc 22,55 האש באמצעם והם עומדים סביב האש. פירו **היה** יושב באמצעם. 56 וכאשר שפחה אחת ראתהו יושב
Lc 22,56 אחת ראתהו יושב באש והביטה אותו אמרה זה **היה** עמהם. 57 ופירו כפר לה אומר אשה אשה איניני
Lc 23,7 אירודיש נשתלח. כי בירושלם בימים ההם **היה.** 8 ואירודיש כשראה ישאוש שמח מאד כי פעמיים
Lc 23,19 זה זה למיתה. והנח לנו ברבאן. 19 והוא **היה** איש ששמוהו במאסר בעד בגידה שעשה בעיר ובעד
Lc 23,44 בגן עדן. 44 והיתה כמעט שעה ששית וערפל **היה** בכל הארץ עד שעה תשיעית. 45 והשמש חשך ומכסה
Lc 23,47 הדברים שנעשו הלל הש׳. ואמר באמת זה האיש **היה** צדיק. 48 וכל העם שהיה שם היתה לו ההשקפה
Lc 23,53 משי ושמהו בקבר אחד חדש מצוייר ששם לא **היה** איש מונח 54 והיה יום ששי ובשבת התחיל להאיר.
Lc 23,55 רואות הקבר באי זה אופן גוף ישוש משיח **היה** מונח 56 וכשחזרו בבית הכינו וקנו סמים חשובים
Lc 24,31 ועיניהם נפתחו והכירוהו בבציעת הפת. ואחר **היה** בלתי נראה בעיניהם. 32 והם אמרו ביניהם
Lc 24,32 נראה בעיניהם. 32 והם אמרו ביניהם לבינו. **היה** נשרף בקרבינו שדבר בנו בדרך. ולמדנו הכתיבות.
Lc 24,51 ונשא ידיו לשמים וברכם. 51 ובעוד שמברך **היה** אותם היה נפרד מהם. והוא נשוא בשמים 52 והם
Lc 24,51 לשמים וברכם. 51 ובעוד שמברך היה אותם **היה** נפרד מהם. והוא נשוא בשמים 52 והם מתפללים.
Jn 1,1 קפיטולו ראשון כפי ש׳ יואן 1 בהתחלה **היה** בן האלוה. ובן האל עם האל. ובן האל היה
Jn 1,1 היה בן האלוה. ובן האל עם האל. ובן האל **היה** אלוה: 2 זה היה בתחלה עם האל 3 כל הדברים
Jn 1,2 ובן האל עם האל. ובן האל היה אלוה: 2 זה **היה** בתחלה עם האל 3 כל הדברים נעשים בעדו. וזולתו
Jn 1,4 וזולתו שום דבר אינו נעשה: מה שנעשה 4 כי **היה** חיים אותו החיים היה נר האנשים. 5 והנר היה
Jn 1,4 נעשה: מה שנעשה 4 כי היה חיים אותו החיים **היה** נר האנשים. 5 והנר היה מאיר בערפל. וערפל
Jn 1,5 חיים אותו החיים היה נר האנשים. 5 והנר **היה** מאיר בערפל. וערפל וחשך לא היה להם יכולת
Jn 1,5 5 והנר היה מאיר בערפל. וערפל וחשך לא **היה** להם יכולת עליה: 6 האל שלח אדם אחד שמו ג׳ואן
Jn 1,9 בעבור שיתן עדות מרחוק. [*] 8 [*] 9 הוא **היה** אמיתות נר והוא האיר כל אדם בעולם הזה. 10
Jn 1,10 נר והוא האיר כל אדם בעולם הזה. 10 עולם **היה** והעולם בעבורו נעשה. והעולם לא הכירו 11 ולא
Jn 1,44 ומצא פליף ואמ׳ לו לך אחרי. 44 ופליף **היה** מעיר באטשידא ששם היה אנדריב ופירו 45 ופליף
Jn 1,44 לך אחרי. 44 ופליף היה מעיר באטשידא ששם **היה** אנדריב ופירו 45 ופליף ומצא נאט נאטנאליב
Jn 2,13 ושם עמדו ימים מעטים. 13 וקרוב **היה** פסח היהודים ועלה ישאוש בירושלם. 14 ומצא
Jn 2,23 בכתיבה ובדבר שאמר ישאוש: 23 וכאשר **היה** בירושלם בפסח ביום החג יהודים רבים רואים
Jn 3,1 Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי ש׳ זואן 1 אדם אחד **היה** [*] ששמו נקודימוש והיה שר היהודים 2 ובלילה
Jn 3,23 גודיאה ושם עמד עמהם וטובל. 23 ויואן **היה** טובל בהר אחד קרוב שיליני כי מים רבים היו
Jn 3,26 על הטהרה. 26 ובאו ליואן ואמרו רבי מי **היה** עמך בעבר הירדן שהוא עשית עד שהוא טובל והכל
Jn 4,47 הלך אליו שירד להבריא בנו כי מסוכן **היה** למות. 48 אז אמר ישאוש אליו. לא תאמינו אם לא
Jn 4,54 לו ישו שבנו חי והאמין בו כל ביתו. 54 זה **היה** האות השני שעשה ישאוש בבית גלליאה כשבא

Jn 5,1 קפיטולו ה׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר אלה הדברים **היה** יום חג היהודים ועלה ישאוש בירושלם 2 והיה
Jn 5,9 בריא וסלק מטתו והלך לו. ואותו היום שבת **היה.** 10 אז אמרו היהודים שבת הוא ואין לך לשאת
Jn 5,35 אני אומר בעבור שאתם תהיו נושעים. 35 הוא **היה** אורה נר שורפת ומאירה ולא אביתם לשמוח שעה
Jn 6,6 אנה נקנה פת שיאכלו אלו העמים. 6 זה אמר **היה** לנסות כי יודע הוא מה שהיה לו לעשות. 7 ענה
Jn 6,17 עלו בספינה באו מעבר לים לכפר נאום וכבר **היה** ערב וישו לא בא אליהם. 18 והים בעבור רוח
Jn 6,22 ראו שהאניה הקטנה האחרת לא היתה שם. ולא **היה** שם רק האחת. ושלא נכנס ישאוש באניה עם
Jn 6,24 חינות לאל. 24 אז כשראה העם שישאוש לא **היה** שם ולא תלמידיו. עלו באניות ובאו בכפר נאום
Jn 7,2 אותו להמיתו. 2 וסמוך ליום מועד ליהודים **היה** נקרא כנופיה. 3 ואמר לו אחד[*] הפרד מפה ולך
Jn 7,9 לא נשלם: 9 כאשר אמר אלה הדברים הוא **היה** בגלליאה. 10 וכאשר אחיו עלו בירושלם ביום
Jn 7,22 זה: נתן לכם משה ברית מילה לא שאותו דבר **היה** ממשה רק מהאבות. ובשבת מוהלים אתם האנשים: 23
Jn 7,42 הכתיבה מזרע דויד ומעיר בית לחם שמשם **היה** דוד יבא משיח: 43 ובמחלוקת זה חולקות העם
Jn 8,44 אביכם. ורצון אביכם חפצתם לעשות. הוא **היה** רוצח בתחלה ולא עמד באמת כי אין אמת אתו. כי
Jn 8,58 להם אמת אני אומ׳ לכם שאני קודם שאברהם **היה** אני הייתי: 59 אז הביאו אבנים להשליכם עליו.
Jn 9,8 בעיניו. 8 ואותם שראוהו ראשונה כי דל **היה.** אומרים אינינו זה האיש שהיה שואל על הפתחים
Jn 9,33 אדם שנולד עור 33 אם לא זה האיש. ואם לא **היה** לו מהאל לא היה בידו לעשות דבר: 34 אז ענו
Jn 9,33 33 אם לא זה האיש. ואם לא היה לו מהאל לא **היה** בידו לעשות דבר: 34 אז ענו ואמרו לו הן בעון
Jn 10,22 22 אלה הדברים נאם נאמרו בירושלם וחורף **היה.** 23 והולך ישאוש במקדש באכסדרת שלמה. 24 אז
Jn 11,2 וקנחה רגליו בשערות ראשה. האח שהוא לזריט **היה** חולה. 3 אז שלחו אחיותיו לישאוש. אומרות הנה
Jn 11,6 מרטא ומריאה אחותה. 6 אז כששמע שלאזריט **היה** חולה. עמד באותו מקום ב׳ ימים. 7 אחר אלה
Jn 11,21 לישאוש אדון אם לשעבר היית פה אחי לא **היה** מת. 22 אבל עתה אנכי יודעת כי כל דברים שאתה
Jn 11,30 30 ועדיין לא בא ישאוש במגדול אבל עדיין **היה** באותו מקום שמרטא באה אליו: 31 אז היהודים
Jn 11,32 לבכות: 32 אז כשמריאה באה למקום שישאוש **היה** כשראהו נפלה לרגליו ואמרה לו אדון אם אתה במה
Jn 11,32 לו אדון אם אתה במה שעבר היית פה אחי לא **היה** מת. 33 אז ישוש כשראתה בוכה וראה היהודים
Jn 11,49 מקומינו ועמנו. 49 ואחד מהם ששמו קאיפש **היה** הגמון אותה שנה. ואמ׳ להם אתם לא ידעתם אי זה
Jn 11,54 חשבו היהודים איך יהרגו ישאוש 54 וכבר לא **היה** הולך בפרסום בין היהודים. רק הלך במלכות
Jn 12,39 ששמענו. וכח האל שסופר 39 ובעבור זה לא **היה** בידם להאמין כי פעם אחרת אמר ישעיה הנביא 40
Jn 13,3 בלב יודי״ש אשקריוטי שיבגדהו 3 כי יודע **היה** שכל הדברים נתן האל בידו. מי מהאל יצא ואל
Jn 13,25 מי הוא אותו שממנו אמר זה. 25 אז כשהוא **היה** מסב על החזה. ישאוש אמ׳ אליו אדון מי הוא 26
Jn 15,22 22 אם לא באתי ולא הייתי מדבר להם לא **היה** להם חטא: 23 המכעיס אותי מכעיס אבי. 24 אם לא
Jn 15,24 24 אם לא עשיתי דברים שאחר לא עשאם לא **היה** חוטא: רק עתה ראו והכעיסו אותי ואבי 25 בעבור
Jn 15,25 שיהיה נשלם דברי הכתוב בדת אותו שערבות **היה** לו בי. 26 וכאשר יבא רוח הקדש אותו שאני אשלח
Jn 17,14 14 אני נתת להם דבריך. והעולם בהם שמע **היה** לו [*]. 15 אני מחלה שתקחם מהעולם. אבל
Jn 17,24 שנתת לי. כי אהבת אותי קודם שהעולם **היה.** 25 אב צדיק העולם לא הכירך. אך אני הכרתיך
Jn 18,1 עם תלמידיו מעבר לנהר הנקרא סידרון ששם **היה** הבן שבו נכנס הוא ותלמידיו. 2 ויוד״יש שרוצה
Jn 18,15 ותלמיד אחר הלכו אחר ישאוש. ואותו תלמיד **היה** בן בית להגמון ונכנס עם ישאוש בהיכל ההגמון.
Jn 18,30 זה האיש. 30 וענו ואמרו אם זה האיש לא **היה** רע במעשיו לא היו מביאין אותו אליך: 31 אז
Jn 18,36 מלכותי אינינו מזה העולם אם זה העולם **היה** מלכותי: באמת משרתי יהיו מנגדים לבלתי אהיה
Jn 18,40 לא תעזוב לנו זה רק בראבן: ובראבן גנב **היה:** (תם פרק י״ח) Tit,19 קפיטולו י״ט כפי ש׳
Jn 19,8 בן אלוה: 8 אז כאשר פילאט שמע זה הדבר **היה** לו פחד גדול. 9 ונכנס פעם אחרת ואמר לישאוש
Jn 19,14 שנקרא גאלבאטו. 14 והיה יום שישי ופסח **היה** סמוך לשעה ששית. ואמ׳ פילאט ליהודים הנה
Jn 19,20 כי אותו מקום שישאוש נתלה קרוב מן העיר **היה:** והיה כתוב בלשון עברי וגריק ולאטי. 21 אז
Jn 19,21 לפילאטו לא תכתו׳ מלך היהודים רק שהוא **היה** אומר שהיה מלך היהודים. 22 ענה פילאט אומ׳ מה
Jn 19,29 שהכתיבה תהיה נשלמת אמ׳ יש לי צמא. 29 אז **היה** שם קנקן מלא חומץ. והיה כי שמע זה לקחו קנה
Jn 19,31 וכרע ראשו ושלח הרוח לאל. 31 וערב שבת **היה:** והיהודים בעבור שלא ישארו הגופה בשבת בשתי
Jn 19,31 ישארו הגופה בשבת בשתי וערב. וחג גדול **היה** בשבת ההוא חילו פני פילאט שיתן להם רשות
Jn 19,41 שנהוג ליהודים לחנוט. 41 ובמקום שנתלה **היה** שם גן. ובאותו גן היה קבר חדש ובאותו קבר שום
Jn 19,41 41 ובמקום שנתלה היה שם גן. ובאותו גן **היה** קבר חדש ובאותו קבר שום אדם לא הושם בו. 42
Jn 20,7 לצד אחד. 7 והסדין שהונח בראש ישאוש לא **היה** מונח עם הסדינים. אבל היה בצד אחד מקופל 8 אז
Jn 20,7 בראש ישאוש לא היה מונח עם הסדינים. אבל **היה** בצד אחד מקופל 8 אז נכנס שם אותו תלמיד האהוב
Jn 20,24 רק טומאש אחד מן התלמידים שנקרא מספק לא **היה** עמהם כשישאוש בא אליהם: 25 אז אמרו לו

Jn 21,7	כאשר שמע האדון הוא לבש מלבושיו כי ערום	**היה.** ונכנס בים. 8 ושאר התלמידים באו מספנים כי
Jn 21,17	שלישית. שימון ג׳ואן אוהב אתה לי. ופירו	**היה** דואג כי שלשה פעמים שאלו אם אוהב אותו. אמ׳
Mt 2,2	מזרח באו ירושלם 2 אומרים אנה הוא מלך	**היהודים** שנולד כי אנחנו ראינו כוכבו במזרח. ובאנו
Mt 27,11	עומד לפני פילאטו שאלו אומרים אתהו מלך	**היהודים** ואמ׳ לו ישאוש. אתה אומר. 12 וכאשר שרי
Mt 27,29	לפניו ברך אומרים הש׳ יושישעך מלך	**היהודים** 30 ורוקקין בו ולוקחין הקנה ומכין בראשו.
Mt 27,37	37 ושמו על ראשו כתב זהו ישאוש מלך	**היהודים:** 38 אז תלו שני גנבים עמו. אחד לצד ימין
Mt 28,15	מה שאמרו הם: ואלה הדברים מוגדים בין	**היהודים** עד היום הזה. 16 וי״ב התלמידים הלכו
Mc Prol,3	פירו בעבור שכילה ותלמיד בדבר האל. וכהן	**היהודים** ממשפחת לוי מבונן כתב האונגליאו ממשפחת
Mc 7,3	אוכלים בלא נטילת ידים ביזו אותם 3 כי	**היהודים** אינם אוכלים שתמיד לא יטלו את הידים כפי
Mc 15,9	ופילאט ענה להם ואמ׳ תחפצו שאניח לכם מלך	**היהודים.** 10 כי הוא יודע כי עליוני הכהנים מסרוהו
Mc 15,12	אמ׳ להם פעם אחרת מה תחפצו שאעשה ממלך	**היהודים** 13 והם צעקו תלהו: 14 ופילאט אמ׳ להם ואי
Mc 15,18	18 והתחילו לתת לו שלום. הש׳ יושיעך מלך	**היהודים** 19 והכוהו בראש עם קנה אחד וירקו בפניו
Mc 15,26	26 והניחו עליו כתב זהו ישאוש נזוריט מלך	**היהודים.** 27 ותלו עמו שני גנבים אחד מימין ואחד
Lc 7,3	3 וכאשר זה שמע ישאוש היה שם שלח לו חכמי	**היהודים** מבקש אותו שיבא שירפא עבדו. 4 ואותם שבאו
Lc 23,3	מלך המשיח. 3 ופילאט שואל אותו אתהו מלך	**היהודים.** והוא ענה אתה אומר. 4 ופילאט אמר לשרי
Lc 23,38	באותיות יוניות ולטינש ועבריות זהו מלך	**היהודים.** 39 ואחד מהגנבים שהיה תלוי עמו מחרפו
Lc 23,51	אדם נכבד וצדיק 51 שלא הסכים בעצה ובמעשה	**היהודים.** והיה מאברמיסיאה עיר יהודה ומצפה מלכות
Jn 1,19	הוא ספרו 19 וזהו עדות יואן. כאשר שלחו	**היהודים** מירושלם. כהנים ודיאקש בעבור שישאלו אליו
Jn 2,6	והיה שם שש אירידי ואבן מונחת כמנהג טהרת	**היהודים** וכל אחת מהאירידיש מחזקת שתים ושלש מדות.
Jn 2,13	ושם עמדו ימים מעטים. 13 וקרוב היה פסח	**היהודים** ועלה ישאוש בירושלם. 14 ומצא במקדש אנשים
Jn 2,18	שכתוב הוא אהבת ביתך אכלתני. 18 אז ענו	**היהודים** ואמרו אי זה אות אתה מראה לנו שאתה עושה.
Jn 2,20	המקדש ובג׳ ימים אקימהו. 20 אז אמרו לו	**היהודים** זה המקדש נתארך בינינו והוצרך לעמוד
Jn 3,1	1 אדם אחד היה [*] ששמו נקודימוש והיה שר	**היהודים** 2 ובלילה בא אל ישאוש ואמר לו ר׳ אנו
Jn 5,1	כפי ש׳ יואן 1 אחר אלה הדברים היה יום חג	**היהודים** ועלה ישאוש בירושלם 2 והיה בירושלם חפירה
Jn 5,10	והלך לו. ואותו היום שבת היה. 10 אז אמרו	**היהודים** שבת הוא ואין לך לשאת מטתך. 11 והוא ענה
Jn 5,18	עד עתה. ואני ג״כ פעלתי בעבור זה. 18 אז	**היהודים** אבו יותר להמיתו. כי לא לבד מתיר השבת
Jn 6,4	עם תלמידיו. 4 והיה סמוך לפסח יום חג	**היהודים.** 5 אז ישאוש נשא עיניו וראה עמים רבים
Jn 6,41	חי ביום היותר אחרון. 41 אז התלחשו	**היהודים** ממנו. כי אמר אני הוא פת שירדתי מן
Jn 6,53	אתן לכם הוא בשרי בעבור הויי עולם: 53 אז	**היהודים** חלקו ביניהם. אומרים איך יוכל זה לתת לנו
Jn 7,1	ישאוש בגלליאה כי לא רצה ללכת בגודיאה כי	**היהודים** מבקשים אותו להמיתו. 2 וסמוך ליום מועד
Jn 7,11	הוא ולא בגלוי אבל כמעט בהחבא. 11 ואז	**היהודים** שואלים אותו ביום המועד ואומרים אנה הוא.
Jn 7,13	אבל אחד מהם אינו מדבר ממנו בגלוי בעבור	**היהודים.** 14 אבל בתוך החג עלה ישו במקדש ומלמד.
Jn 7,15	עלה ישו במקדש ומלמד. 15 ומתמיהים היו	**היהודים** ואומרים איך יודע זה ספר שלא למד: 16 ענה
Jn 8,22	למקום שאני הולך אינכם יכולים לבא. 22 אז	**היהודים** [*] [*] יהרגו עצמם: 23 ואמ׳ להם אתם
Jn 8,30	רבים האמינו בו: אז אמר ישאוש לאותם	**היהודים** שהאמינו בו. 31 [*] אם אתם תעמדו בדברי
Jn 8,48	שומעים אותו. כי אינכם מהאל: 48 אז ענו	**היהודים** ואמרו אין אנו אומרים יפה שאתה שומרוני
Jn 8,52	יעמיד דברי לא ימות לעולם: 52 אז אמרו	**היהודים** עתה אנו מכירים שהשטן אחזך. אברהם מת.
Jn 8,57	חמד לראות יומי וראהו ושמח: 57 אמרו	**היהודים** אליו עדיין אין לך חמשים שנה ואברהם ראה
Jn 9,18	והוא אמ׳ שנביא הוא: 18 אז לא האמינו	**היהודים** שהיתה לידתו בעורון. עד שקראו לאביו
Jn 10,19	לקחתי מאבי: 19 פעם אחרת היתה מחלוקת בין	**היהודים** על הדברים האלו. 20 ורבים מהם אומרים שטן
Jn 10,24	והולך ישאוש במקדש באכסדרת שלמה. 24 אז	**היהודים** הקיפוהו. ואמרו לו עד מתי אתה לוקח
Jn 10,31	30 אני והאב דבר אחד אנחנו. 31 אז קבצו	**היהודים** אבנים בעבור שיסקלוהו. 32 וענה להם ישאוש
Jn 10,33	מאלו חפצתם לסקול אותי: 33 אז ענו לו	**היהודים** ממעשה טוב אין אנו סוקלין אותך רק מקללה
Jn 11,31	היה באותו מקום שמרטא באה אליו: 31 אז	**היהודים** שהיו שהיו אתה בבית ומנחמים אותה כשראו
Jn 11,33	לא היה מת. 33 אז ישוש כשראתה בוכה וראה	**היהודים** שהיו עמה בוכים. חלש רוחו והיה נבוך
Jn 11,36	35 ויצאו דמעות מעיני ישאוש: 36 אז אמרו	**היהודים** ראו כמה אהבו. 37 ומקצת מהם אמרו זה שפתח
Jn 11,53	בני האל הנפוצים: 53 אז באותו יום חשבו	**היהודים** איך יהרגו ישאוש 54 וכבר לא היה הולך
Jn 11,54	ישאוש 54 וכבר לא היה הולך בפרסום בין	**היהודים.** רק הלך במלכות קרובה אל המדבר בעיר
Jn 11,55	ושם עומד עם תלמידיו. 55 ונתקרב פסח	**היהודים** ועלו רבים מאותה מלכות קודם פסח בירושלם
Jn 12,9	אהיה כל עת עמכם: 9 אז הכירו רוב עם מן	**היהודים** ששם היו ובאו שם לא לבד בעבור ישאוש רק

Jn 18,12 האב לסבלה: 12 אז הסיעה השכנו ועבדי **היהודים** לקחו ישאוש 13 וקשרו אותו והוליכוהו לאנא
Jn 18,20 ואני כל שעה למדתי בבית הכנסת ובמקדש ששם **היהודים** מתקבצים. ודבר לא דברתי בסתר 21 מה אתה
Jn 18,22 וכאשר ישאוש אמר אלה הדברים אחד ממשרתי **היהודים** הכה בצואר ישאוש משיח. ואמ׳ לו אתה עונה
Jn 18,31 תפשוהו אתם וכפי דתכם שפטוהו. אז אמרו לו **היהודים** לנו אין ראוי להמית שום איש 32 בעבור
Jn 18,39 לכם איש אחד בפסח. וחפצתם שאעזוב לכם מלך **היהודים:** 40 אז צעקו כולם לא תעזוב לנו זה רק
Jn 19,3 3 ובאים אליו ואומרים לו האל יושיעך מלך **היהודים.** ונותנים לו בצואר 4 אז יצא פילאט להם
Jn 19,12 ביותר. 12 ואחרי זה פילאט חפץ להניחו. רק **היהודים** צועקים ואומרים. אם תניח זה לא תהיה אהוב
Jn 19,17 שיסר מסר להם ישאוש שיתלוהו. 17 אז לקחו **היהודים** ישאוש ונחגוהו בחוץ. וישאוש נושא השתי
Jn 19,19 השתי וערב וזה לשונו: ישאוש דנזוריט מלך **היהודים:** 20 אז רוב היהודים קראו הכתב הזה כי
Jn 19,20 ישאוש דנזוריט מלך היהודים: 20 אז רוב **היהודים** קראו הכתב הזה כי אותו מקום שישאוש נתלה
Jn 19,21 בלשון עברי וגריק ולאטי. 21 אז הגמוני **היהודים** אמרו לפילאטו לא תכתו׳ מלך היהודים רק
Jn 19,21 היהודים אמרו לפילאטו לא תכתו׳ מלך **היהודים** רק שהוא היה אומר שהיה מלך היהודים. 22
Jn 19,21 מלך היהודים רק שהוא היה אומר שהיה מלך **היהודים.** 22 ענה פילאט אומ׳ מה שכתוב כתוב יהיה:
Jn 19,38 הדברים בא יוסף אברמטיאה ועמד נחבא מפחד **היהודים** בעבור שהוא תלמיד ישאוש. ובקש מפילאטו
Mt Prol,13 מות הוכרח שנותו בעד הדרשתם. ובעבור זה **היו** האיונגלי האחרים הבל שלא היו מקובלים. כי השם
Mt Prol,14 ובעבור זה היו האיונגלי האחרים הבל שלא **היו** מקובלים. כי השם אינינו רוצה שהמספר למעלה
Mt 4,18 אחיו ששמים הרשתות בים כי דייגים **היו** 19 ויאמר להם בואו אחרי ואעשה אתכם דייגי
Mt 5,13 אתם מוסר העולם והמוסר נפסק לאותם שלא **היו** נושעים. ואחר דבר אינו שוה רק להשליך חוצה
Mt 7,28 28 וכאשר ישוש משיח אמ׳ אלו הדברים העם **היו** תמהים ממוסרו 29 שהוא מלמדם כמו יכוליי לא
Mt 8,30 זמן בעבורי לגרש. 30 וקרוב מאותו מקום **היו** חזירים רבים שרועים. 31 והשטנים מחלים פני
Mt 9,10 לו בא עמי והוא קם והלך אחריו. 10 וכאשר **היו** מיושבים לאכול בבית אחד רבים חטאים מפורסמים
Mt 9,32 אבל הם יצאו וגלוהו בכל הארץ: 32 וכאשר **היו** מוצאים משם הם נהגו לו אדם אחד אלם משוטן 33
Mt 11,21 שנעשו בכם תהיו נעשות בארץ טיר ושידון **היו** עושים תשובה. בשקים ובאפר: 22 ואומ׳ אני לכם
Mt 11,23 תרדי עד שאול. כי אם הפלאות שנעשו בך **היו** נעשים בשידוניאה עדיין יעשו תשובה. עד היום
Mt 12,45 ממנו ונכנסו שם ועמדו. ובסוף אותו האיש **היו** יותר רעים מבראשונה. ומעשיו האחרונים יותר
Mt 14,21 י״ב דבלות מליאות. 21 ומספר האוכלים **היו** ה׳ אלפים אנשים לבד ונשים וטף. 22 ותכף צוה
Mt 14,26 משמרת הלילה ישאוש בא להם הולך על הים 26 **היו** נבהלים. ומרוב פחד צעקו 27 ותכף ישאוש דבר
Mt 14,36 שפת מלבושיו וכל אותן שהיו נוגעין תכף **היו** נרפאין מחוליים: Tit,15 קפיטולו מ״א כפי
Mt 17,23 השלישי יקום. והיו מאד דואגים. 23 וכאשר **היו** באים בכפר נחום. באו אותם שקמים המכס אל פירו
Mt 18,31 שיפרע החוב. 31 וכאשר עבדי האדון ראו זה **היו** מאד נבהלים. והלכו אל האדון וספרו לו כל אשר
Mt 19,25 שמימיי: 25 וכאשר התלמידים שמעו זה **היו** תמהים מאד ואמרו א״כ מי יוכל הושיענו. 26
Mt 20,24 אם לאשר אביא בחרם: 24 וכאשר העשרה שמעום **היו** מלאים חימה מהשני אחים. 25 וישאוש קראם ואמר
Mt 21,1 Tit,21 קפיטולו מ״ז כפי מתיאו 1 וכאשר **היו** קרוב מירושלם והיו באים בביטפני בהר הזתים.
Mt 21,15 צועקים במקדש אומרים מהולל יהיה בן דוד **היו** כעוסים. 16 ואמרו לו שומע אתה מה אומרין אלו.
Mt 21,20 יבשה התאנה: 20 וכאשר התלמידים ראוהו **היו** תמהים איך מתה תכף 21 וישאוש אמר להם אמיתות
Mt 21,28 אלה הנפלאות. 28 מה דומה לכם. אדם אחד **היו** לו עשרה בנים. ובא הראשון ואמ׳ בן לך היום
Mt 22,11 הנשואין מקרואים. 11 וראה אדם אחד שלא **היו** מלבוש ממלבושי נשואין 12 ואמ׳ לו אהוב איך
Mt 22,22 ולאל מה שראוי לאל. 22 וכאשר שמעוהו **היו** תמהים ועזבוהו והלכו להם. 23 ובאותו היום
Mt 22,25 אשתו בעבור שיקים זרע אחיו: 25 בינותינו **היו** ז׳ אחין והראשון לקח אשה ומת בלא זרע ועזב
Mt 23,37 שהרגת הנביאים וסקלת הקדושים שאליך **היו** משֻלחים הרבה פעמים. נכספת לקבץ עמך כמו
Mt 25,2 ויצאו לדרך לחתן ולכלה. 2 החמש מהן **היו** סכלות והחמש חכמות. 3 וההי׳ סכלות לקחו [*] 4
Mt 26,8 שהוא אוכל בשולחן 8 וכאשר התלמידים ראוהו **היו** מאד עצבים ואמרו למה עשתה פסידה זו. 9 כי זאת
Mt 26,22 לכם שאחד מכם יבגדני. 22 וכשהם שמעו זה **היו** מאד דואגים. והתחיל כל אחד לאמר אדון אנכי
Mt 26,43 פעם אחרת לפירו ומצאם ישנים כי העינים **היו** כבידות 44 והניחם והלך להתפלל פעם אחרת ואמ׳
Mt 26,57 למקום שהחכמים יודעי ספר וזקני המקדש **היו** מקובצים. 58 ופירו נמשך אחריו מרחוק עד היכל
Mt 28,3 ויושב עליה. 3 ופניו כמו הברק ומלבושיו **היו** כמו שלג. 4 והשומרים היו נפחדים ועמדו כמו
Mt 28,4 הברק ומלבושיו היו כמו שלג. 4 והשומרים **היו** נפחדים ועמדו כמו מתים. 5 והמלאך אמ׳ לנשים
Mc 1,27 והשטן מצערו יצא מאותו אדם צועק 27 וכולם **היו** תמיהים. והלכו אחד אל אחד אומרים. מה יהיה זה
Mc 1,33 לו כל החולים ומשוטנים 33 וכל אותן מהעיר **היו** מקובצים לפני הפתח 34 ובאים רבים מחלופי
Mc 4,10 ישאוש מי שיש לו אזנים ישמע. 10 וכאשר **היו** בצד א׳ התלמידים שאלוהו מהמשל 11 והוא אמ׳

Mc 5,15	בעיר ויצאו כולם לראות מה שקרה. 15 וכאשר	**היו** באים לישאוש והם ראו אותם שמאז היו מושטנים
Mc 5,15	וכאשר היו באים לישאוש והם ראו אותם שמאז	**היו** מושטנים שהיו בטוב. שכלם נפחדו 16 וספרו מה
Mc 5,20	הלך דורש בקבול החסד שהש׳ עשה לו. וכלם	**היו** תמהים: 21 וכאשר ישו עבר עבר הים בספינה עם
Mc 5,42	חזרה חיה והלכה היתה מזמן י״ב שנים וכולם	**היו** נבהלים מגודל הפלא 43 וציום שלא יאמרוהו ואחר
Mc 6,34	ישאוש לארץ וראה העם ריחם עליהם כי הם	**היו** כמו צאן בלא רועה והתחיל ללמדם רוב דברים
Mc 7,35	מתאנח ואמ׳ אפתח ר״ל פתחו. 35 ותכף אזניו	**היו** פתוחות ובלבול לשונו היה נְתַר ודבר ברוחה. 36
Mc 9,2	לבדם. והיה בשנוי צורת הפנים 2 והמלבושים	**היו** מזהירים ולבנים כמו שלג. היו כן שאין שום אדם
Mc 9,2	2 והמלבושים היו מזהירים ולבנים כמו שלג.	**היו** כן שאין שום אדם יכול לעשות בהם על פני האדמה
Mc 9,5	אחד. 5 ולא יודע מה הוא אומ׳. כי הם	**היו** מאד מפחדים 6 ונעשית עב אחד עושה צל עליהם
Mc 9,27	26 וישו לקחו ביד והוא חזר חי. 27 וכאשר	**היו** נכנסין בבית תלמידיו שאלוהו בסוד למה לא
Mc 9,32	והתחילו לשאלו. 32 ובאו בכפר נחום. וכאשר	**היו** בבית ישו שאלם מה הייתם חולקים אתם בדרך. 33
Mc 9,33	חולקים אתם בדרך. 33 והם שותקים כי הם	**היו** חולקים אי זה מהם יהיה גדול. 34 וישאוש קרא
Mc 10,26	בנקב המחט שאיש עשיר במלכות שמים. 26 והם	**היו** תמהים. אומרים ביניהם. אומרים א״כ מי יוכל
Mc 10,41	מוכן. 41 וכאשר העשרה תלמידים שמעוהו	**היו** מלאים חימה נגד יקומו וג׳ואן. 42 וישאוש קראם
Mc 14,11	הכהנים למסור הוא והם. 11 וכאשר הם שמעו	**היו** מאד שמחים. ונדרו לתת לו מעות. והוא מחפש
Mc 14,19	אומר שאחד מכם שאוכל עמי יבגדני 19 והם	**היו** עצבים. והתחילו כל אחד לאמר אדון אני הוא. 20
Mc 14,22	לו לאותו האיש אם נולד לא היה: 22 וכאשר	**היו** אוכלים לקח הפת ואמר זהו לבי. 23 ולקח הגביע
Mc 14,40	עצמה מלה. 40 וכששב מצאם ישנים כי עיניהם	**היו** כבדים ולא יכלו לענות אותו. 41 בא פעם אחרת
Mc 14,56	ורבים עדי שקר אומרים נגד ישאוש אבל לא	**היו** מסכימים. 57 וקמו מקצת עידי שקר נגדו. אומרים
Lc Prol,5	כן לא נפרד מחבורת שי׳ פאב אותם שכבר	**היו** כתובים בעד האיונגליאו בגודאה ובעד מתיב
Lc Prol,13	בשנת אדונינו שלש מאות וחמשים ותשע שנה	**היו** מובאים באנטוכא: Tit,1 קפיטולו א׳ ללוקא 5
Lc 1,7	בן או בת כי אלישבק היתה עקרה. ושניהם	**היו** מאד זקנים. 8 קרה כי כאשר זכריה הכהן נהג
Lc 1,10	לבונה. וכאשר נכנס במקדש הש׳. 10 וכל העם	**היו** בחוץ מתפללים בשעה שהיה לו לתת הלבו הלבונה.
Lc 1,63	אחד אשר בו כתב ג׳ואן הוא שמו. וכל אשר	**היו** שם תמהו מאד מזה 64 ומיד פי האב נפתח ולשונו
Lc 2,3	ראשונה בעד האדון מלך ששיריאה 3 וכולם	**היו** הולכים כל אחד לעירו בעבור שישמעו מצותו של
Lc 2,6	עם מריאה ארוסתו ואשתו והיא הרה. 6 וכאשר	**היו** שם ימי מריאה מלאו ללדת 7 וילדה שם בנו ראשון
Lc 2,7	וקפלו בבגדים והניחו באבוס הבהמות כי לא	**היו** מקום אחר תוכל להניחו כאותו קרוי היוצא מן
Lc 2,8	לחוץ שקורין פרשי. 8 ורועים באותו הדור	**היו** נערים ושומרים שעות הלילה על מקניהם. 9 והנה
Lc 4,20	סיים הספר חזרו למשרת וישב. וכל אשר	**היו** בבית הכנסת היו מבינים בו. 21 התחיל לאמר להם
Lc 4,20	חזרו למשרת וישב. וכל אשר היו בבית הכנסת	**היו** מבינים בו. 21 התחיל לאמר להם היום הזה נשלמה
Lc 4,25	נביא אינינו מקובל בארצו. 25 רבות נושנים	**היו** בימי ישעיה ואליהו בישראל כאשר עצר השמים שלש
Lc 4,27	לאשה אחת אלמנה. 27 ורבים מצורעים	**היו** בישראל תחת אלישע נביא. ושום אחד מהם לא נטהר
Lc 4,28	אחד מהם לא נטהר בסיריאה. 28 וכל אשר	**היו** בבית הכנסת ושומעין אלה הדברים היו נקצפין
Lc 4,28	אשר היו בבית הכנסת ושומעין אלה הדברים	**היו** נקצפין ומלאים חימה. 29 וקמו והשליכוהו חוץ
Lc 5,26	והלך לביתו מהלל ומברך האל. 26 וכל אשר	**היו** שם היו נבהלים והללו ושבחו לשם. וכלם היו
Lc 5,26	לביתו מהלל ומברך האל. 26 וכל אשר היו שם	**היו** נבהלים והללו ושבחו לשם. וכלם היו מלאים יראה
Lc 5,26	היו שם היו נבהלים והללו ושבחו לשם. וכלם	**היו** מלאים יראה ממנו אומרים נפלאות גדולות ראינו
Lc 6,18	ואותם שהיו מצטערין בעד רוח רעה	**היו** נרפאים. 19 וכל העם חפצים לנוגעו. כי כח יוצא
Lc 6,23	כי שכרכם מאד הוא מושפע בשמים. כמו זה	**היו** עושים הנביאים והאבות. 24 רק אוי לכם עשירים
Lc 7,24	אותן שלא יהיו אישקנדליזט בי. 24 וכאשר	**היו** מושבים שלוחי יואן התחיל לאמר לעמים למה
Lc 7,30	וחכמי הדת מבזים ביניהם עצת הש׳ שלא	**היו** נטבלים מיואן. 31 [*] לכן למי נאמ׳ אנשי זה
Lc 8,13	דבר הש׳. ובאלו אין להם שרשים כי לזמן	**היו** ובעת נסיון נפרדים: 14 ואותו זרע שנפל בקוצים
Lc 10,13	נעשים נסים שנעשו בך לאחור. ובאפר מוצעים	**היו** עושים תשובה. 14 אמנם לא יהיה רע תירוש.
Lc 11,52	ואינכם נכנסין ואתם מונעין אותם שחפצים	**היו** ליכנס. 53 וכאשר אמר אלה הדברים אליהם התחילו
Lc 13,4	נפל המגדל בשיבסי והרג אותם. תחשבו שהם	**היו** חייבים יותר על כל האנשים היושבים בירושלם. 5
Lc 22,49	תבגוד בן האדם. 49 וראו אותם שסביב	**היו** מה שעתיד לבוא: אמרו לו אדון אם נכה בסכין 50
Lc 23,12	ופילאט נעשו אוהבים באותו יום כי קודם זה	**היו** אויבים מאד 13 ופילאט קרא שרי הכהנים והרבנים
Lc 24,4	ולא מצאו גוף ישאוש משיח. 4 ובעוד שהן	**היו** נבהלות במחשבותיהן על זה. הנה ששני גברים
Lc 24,16	קרב להם והולך עמהם 16 ועיניהם עורות שלא	**היו** מכירים אותו. 17 וישאוש אמ׳ באי זה דברים אתם
Lc 24,22	22 רק מקצת מנשינו החרידונו שקודם היום	**היו** בקבר 23 ולא מצאו גוף ישאוש. ובאו אומרות

Lc 24,33 שעה וחזרו בירושלם הי״א יחד. ואותם שעמדו
Jn 1,24 שאמ׳ ישעיה הנביא. 24 ואותן שנשתלחו לו
Jn 2,3 עם תלמידיו לנשואין. 3 וכאשר בנישואין
Jn 3,23 טובל בהר אחד קרוב שיליני כי מים רבים
Jn 4,18 את אומרת שאין לך בעל 18 כי חמשה בעלים
Jn 7,15 החג עלה ישו במקדש ומלמד. 15 ומתמיהים
Jn 10,8 אומר לכם שאני דלת הצאן 8 כל אותן שבאו
Jn 12,9 עמכם: 9 אז הכירו רוב עם מן היהודים ששם
Jn 17,6 אני גליתי שמך לאנשי העולם שנתתם לי. שלך
Jn 17,7 7 ועתה הכירו שכל דברים שנתת לי ממך
Jn 18,30 ואמרו אם זה האיש לא היה רע במעשיו לא
Jn 20,26 איני מאמין. 26 אחר שמנה ימים פעם אחרת
Jn 21,8 בים. 8 ושאר התלמידים באו מספנים כי לא
Jn 21,12 ואחד מהם לא רצה לשאול מי הוא כי יודעים
Jn 21,14 ובא ישאוש ולקח הפת והדג ונתן להם 14 ואז
Mt 6,6 ותתפלל אל השם בסוד בדלת סגורה. והאל
Jn 6,65 אבל מקצת מכם הם שאינם מאמינים. כי ישאוש
Jn 19,35 [*] 35 ואותן שראו עושין עדות מזה. והוא
Jn 16,21 תדאגו. רק דאגתכם תחזור לששון: 21 האשה
Mt 6,30 כמו אחד מאלו: 30 ואם עשב השדה הנמצא
Mt 7,22 במלכות שמימיי: 22 רבים יאמרו באותו
Mt 11,23 נעשים בשידוניאה עדיין יעשו תשובה. עד
Mt 13,1 Tit,13 קפיטולו ל״ט כפי מתיאו 1 ואותו
Mt 16,3 כי השמים הוא אדום 3 ובבקר הייתם אומרים
Mt 20,3 שלחם בכרם. 3 וחזר בשוק סביב שעת שלישית
Mt 20,6 כמו כן בטלים. והוא אמ׳ להם למה עמדתם
Mt 20,12 שעה שפלה. ואתה עשיתים שוים עמנו אשר כל
Mt 21,28 היו לו עשרה בנים. ובא הראשון ואמ׳ בן לך
Mt 22,23 היו תמהים ועזבוהו והלכו להם. 23 ובאותו
Mt 22,46 לא היה יכול לענות דבר. ושום אדם באותו
Mt 23,39 תהיה חריבה. 39 ואני אומר שלא תראוני
Mt 24,36 דברי לא יעברו. 36 ושום אדם אינו יודע
Mt 24,38 המבול שאוכלים ושותים ועושים נשואין עד
Mt 25,13 מי אָתֵן 13 לכן תהיו עדות כי אינכן יודעות
Mt 26,55 יצאתם עם הסכינים ועם עצים תפוש אותי. כל
Mt 27,8 זה אותו שדה נקרא אַלְקִידֶמָך זהו שדה הדם עד
Mt 27,45 מהגנבים שהיו תלויים אחריו 45 משעת חצי
Mt 28,15 הם: ואלה הדברים מוגדים בין היהודים עד
Mc 5,35 הכנסת. ואמרו לו בתך מתה. למה אתה מצטער
Mc 6,35 ללמדם רוב דברים וטובים. 35 וכאשר רוב
Mc 7,5 האבות אבל אוכלים בידים לא נטולות פת כל
Mc 13,32 והארץ יעברו ודברי אלה לא יעברו 32 אותו
Mc 13,35 לחוש שיעור. 35 לכן עורו כי אינכם יודעים
Mc 14,49 יצאתם עם סכינים ומקלות תפוש אותו. 49 כל
Lc 2,11 לכם שמחה גדולה שתהיה לכל העם. 11 כי
Lc 4,21 הכנסת היו מבינים בו. 21 התחיל לאמר להם
Lc 5,26 יראה ממנו אומרים נפלאות גדולות ראינו
Lc 6,23 הרע. בעבור טעם בן האדם 23 ישמחו באותו
Lc 9,43 הרוח רעה ואחר עשה בידו הסימן הנעשה
Lc 12,28 למלבוש אחד מאלו. 28 א״כ העשב שהוא בשדה

היו 34 אומרים שהאדון חזר חי באמת ונראה לשימון.
היו מהפרושים 25 ושאלוהו ואמרו לו למה אתה מטביל
היו חסרים מהיין אמרה אם ישו אליו. אין להם יין.
היו שם: ובאו אליו רבים וטבל אותם 24 כי עדיין לא
היו לך וזה שעתה לך אינו בעליך אמת אמרת: 19
היו היהודים ואומרים איך יודע זה ספר שלא למד: 16
היו גנבים. רק הצאן לא שמעו אותם. 9 אני הוא דלת.
היו ובאו שם לא לבד בעבור ישאוש רק שראו [*] 10
היו ואתה נתת לי ודברי קיימו. 7 ועתה הכירו שכל
היו. ואתה נתת לי ודברך קיימו. 8 כי הדברים שנתת
היו מביאין אותו אליך: 31 אז אמר פילאטו להם
היו התלמידים תוך הבית וטומאש עמהם ובא ישאוש
היו רחוק מן הארץ כמו מאתים זרועות. 9 אז כשירדו
היו שאדונם הוא: 13 ובא ישאוש ולקח הפת והדג ונתן
היו ג׳ פעמים שנתגלה ישאוש אל תלמידיו אחר שחזר
היודע הנסתרות ישמעך: 7 וכאשר תתפללו אל תחפצו
היודע ראשונות יודע מי הם המאמינים. ומי שעתיד
היודע שאמ׳ אמת בעבור שאתם תאמינוהו. 36 וכל אלו
היולדת דואגת כי שעתה בא. וכשילדה כבר אינה זוכרת
היום ולמחר יהיה נשרף האל מאספו כ״ש יגונכם. למה
היום אדון אנחנו מובאים בשמך ומרפאים המושטנים
היום הזה: 24 ואומ׳ אני לכם שהשדומיטש יענשו
היום ישואש יצא מהבית והלך לים ויושב בשפתו 2
היום יהיה מטר כי השמים הוא חשוך א״כ אתם יודעים
היום ומצא אחרים שהיו עומדים בטלים בשער 4 ואמ׳
היום בטלים. 7 וענו באשר שום אדם לא שכרם. והוא
היום סבלנו העמל. 13 והוא ענה לא׳ מהם. ואמ׳ חביב
היום פעול בכרמי. 29 והוא ענה איני רוצה ללכת.
היום קרבו אליו הצדוקים ושאלוהו. 24 אמרו רבי משה
היום לא היה בידו וברשותו לשאול לו שום דבר:
היום עוד עד תאמרו ברוך יהיה הבא בשם האל: Tit,24
היום והשעה ולא המלאכים ולא הבן. אבל לבד האב
היום שנח נכנס בתיבה 39 לא הכיר עד שהמבול בא
היום והשעה. 14 כן כמו האדם שהלך בדרך וקרא
היום הייתי עמכם מלמד במקדש ולא תפשתוני. 56 אבל
היום הזה. 9 ואז היה הדבר נשלם מירמיה נביא אומ׳
היום עד שעה [*] 46 [*] תשיעית זעק ישאוש בגודל
היום הזה. 16 וי״ב התלמידים הלכו בגליליאה בהר
היום עו׳. והמלמד 36 ישאוש ששמע זה אמ׳ לא תפחד
היום עבר קרבו אליו תלמידיו ואמרו לו. זהו מקום
היום: 6 וישאוש ענם אמ׳ להם טוב נביא מכם רמאים
היום ואותה שעה לא ידעה לא מלאכי השמים ולא הבן
היום והשעה שאדון הבית יבא בערב או חצי הלילה או
היום הייתי עמכם במקדש מלמד ולא תפשתוני. זה נעשה
היום נולד לנו בעיר דוד מושיע העולם שהוא משיח
היום הזה נשלמה זאת הכתיבה באזנינו. 22 והכל
היום. 27 ואחר אלה הדברים יצא ישאוש מאותו מקום
היום ותנשאו. כי שכרכם מאד הוא מושפע בשמים. כמו
היום בין הגוים קודם אכילתם ושתייתם לפני הנער
היום ולמחר בתנור הש׳ מלבישו כן כמה וכמה שמלביש

Lc 19,5 לו זאקיב רד מהר וחושה כי מוכרח אני שאבא **היום** בביתך. 6 וזאקיב ירד מהרה וקבל ישו בשמחה: 7
Lc 19,9 לו הדבר ההוא בד׳ כפלים. 9 וישאוש אמ׳ לו **היום** נעשה שלום בזה הבית בעבור שזה בן אברהם 10
Lc 19,42 אם אתה הכרת והאמנת הדברים שהם שלך כזה **היום** לשלום לך. ועתה הן נעלמות לעיניך. 43 כי
Lc 19,47 עשיתם אותה מערת גנבים: 47 והיה מלמד כל **היום** במקדש. ושרי הכהני׳ והסופרים ושרי העמים אבו
Lc 21,34 אכילה ושכרות: ובצורך זה החייב וזה **היום** יבא פתאום עליכם. 35 וכן יצא על כל יושבי
Lc 22,7 ומחפש שימסור אותו בזולת הסיעות. 7 ובא **היום** שעושים לחם מצות באותו יום היה מוכרח שימות
Lc 22,53 כגנב יצאתם בסכינים ובעצים: 53 כל **היום** הייתי במקדש ולא שלחתם יד בי. רק זאת היא
Lc 24,22 אלו. 22 רק מקצת מנשינו החרידונו שקודם **היום** היו בקבר 23 ולא מצאו גוף ישאוש. ובאו
Jn 1,39 אותו. ובאו וראו אנה עומד. ועמדו שם אותו **היום** והיה כמעט שעה עשירית. 40 והיה אנדריב אח
Jn 4,6 יושב על העין. והיה כמעט שעה ששית מן **היום:** 7 ובאה אשה אחת לשאוב מים. וישאוש אמר לה
Jn 4,52 הטוב. ואמרו לו אתמול בשעה שביעית מן **היום** הניחו הקדחת. 53 אז הכיר האב שאותה שעה היתה
Jn 5,9 ומיד נעשה בריא וסלק מטתו והלך לו. ואותו **היום** שבת היה. 10 אז אמרו היהודים שבת הוא ואין
Jn 14,20 אותי אבל תראוני חי ואתם תחיו. 20 באותו **היום** תכירו כי אני הוא כאבי. ואתם בי ואני בכם.
Jn 16,23 וגילכם שום אדם לא יגזלהו לכם. 23 ואותו **היום** לא תשאלו לי שום דבר. אמת אומר אני לכם אם
Jn 16,26 רק בגלוי אגי אגידהו לכם מאבי 26 באותו **היום** לא תשאלו בשמי. ואיני אומר לכם שאתפלל לאב
Mc 11,15 וקניות החלפנים ושולחנות אותם שמוכרים **היונים** גירש והפך מלמעלה למטה. 16 ולא עזב נשוא
Lc 2,7 לא היו מקום אחר תוכל להניחו כאותו קרוי **היוצא** מן הקיר לחוץ שקורין פרשי. 8 ורועים באותו
Jn 15,26 הקדש אותו שאני אשלח בכם מהאב רוח אמת **היוצא** מהאב הוא יעשה עדות לי. 27 ואתם תעשו עדות
Lc 4,22 נותנים עדות לו ומתמיהין בדברים של חן **היוצאים** מפיו ואומרין אינינו זה בן יוסף. 23
Lc 22,44 באיגוניאה שמתפלל בצרה 44 והיתה הזיעה **היוצאת** מבשרו כטיפי דם נגרות בארץ. 45 וכשקם
Lc 19,37 לירידת הר הזתים התחילו לו כל העמים **היורדים** מן ההר לשמח ושבח האל בקול גדול על כל
Mt 21,38 38 וכאשר העובדים ראוהו אמרו ביניהם זהו **היורש** נהרגהו ותהיה לנו ירושתו. 39 לְקַחֻוּהוּ חוץ
Mc 12,7 כבוד לבני 7 והעובדים אמרו יחדיו זהו **היורש** בואו ונמיתהו ותהיה לנו הירושה 8 ולקחוהו
Lc 20,14 ראוהו מחזיקי הכרם בנכליהם אמרו זהו **היורש** לכו ונהרגהו והירושה תהיה לנו. 15 והשליכו
Lc 8,37 והגידוהו למי שלא ראהו. 37 ורוב העם **היושב** במלכות גדיאי נורוס בקשו מישו שילך לו ולא
Mt 11,16 אל מי אדמה זאת המשפחה הנה דומים לנערים **היושבים** בשער וקוראים לדומיהם 17 ואומרי׳ אנחנו
Lc 13,4 תחשבו שהם היו חייבים יותר על כל האנשים **היושבים** בירושלם. 5 אני אומר לכם שאם לא תשובו
Mt 23,23 ומהכמון ועובדים גדולי צווי הדת ועוזבים **היושר** והחנינה והאמונה ואלה המצות שחוייב עשות
Mt 5,26 26 באמת לא תצא משם עד השלמך אפילו החוב **היות** קטן: קפיטולו ט״ו כפי מתיאו 27 עו׳ אמר
Mt 19,21 אני חסר עוד. 21 אמ׳ אליו ישו אם תחפוץ **היות** שלם לך מכור מה שיש לך ותנהו לדלים ויהיה לך
Mt 23,8 וישקראום רבנים: 8 אבל אתם לא תאבו **היות** נקראים רבנים: כי אחד הוא מלמדכם. כולכם
Mc 9,34 השנים עשר תלמידים. ואמ׳ להם אותו שירצה **היות** גדול בינותינו יהיה משרת כולם. 35 ולקח נער
Mc 10,43 43 לא יהיה כן ביניכם. אותו שירצה **היות** גדול יהיה עבדכם. 44 ואותו שיחפוש היות
Mc 10,44 היות גדול יהיה עבדכם. 44 ואותו שיחפוש **היות** ראשון יהיה משרתכם. 45 ובן האלוה יבא לכם.
Mc 10,45 משרתכם. 45 ובן האלוה יבא לכם. בעבור **היות** נעבד ובעבור נתון נפשו בעד פדיון רבים. 46
Lc 1,48 שפחתו. ובעבור זה כל הבריות יאמרו אנכי **היות** מאושרת. 49 כי אותו שהוא כולו יכול הקדוש
Mt 1,20 למיתה. ורוצה לכת בהחבא עזבה. 20 ובעוד **היותו** מחשב זה. מלאך הש׳ נראה אל יוסף בחלום אמר
Mt 4,1 משיח מוצא במדבר בעד הקדש רוח בעבור **היותו** מנוסה מהשטן 2 וכאשר התענה מ׳ יום ומ׳ לילה
Mc 12,14 באו אמרו לו רבי אנחנו יודעים ומכירים **היותך** אמיתי ואינך נותן לב על שום אדם. כי אתה
Jn 15,15 יודע מה האדון עושה. אבל אומר אני לכם **היותכם** אוהבי כי כל הדברים שאמרתי אמר אבי
Lc 4,9 9 אז עלה הוא בעיר הקדושה זנח על מקום **היותר** גבוה מהמקדש ואמ׳ לו השטן אם אתה הוא בן
Lc 10,41 אמת דבר אחד צריכה את מריאה בחרת החלק **היותר** טוב אשר לא יגזלוהו לה: Tit,11 קפיטולו י״ב
Lc 12,59 59 אני אומ׳ לך שלא תצא משם עד שתשוב אל **היותר** אחרון: Tit,13 קפיטולי י״ד שן לוקא 1 והיו
Lc 14,10 מטה. 10 רק כאשר תהיה נקרא לך ושב במקום **היותר** אחרון בעבור כשיבוא אותו שזימן לך יאמר לך
Lc 15,12 אמר אדם אחד יש לו בנים שנים. 12 ואמ׳ **היותר** קטן מהם לאב. אבי תן לי חלק הירושה הראויה
Lc 15,13 ימים מועטים מקובצים כל הדברים. הנער **היותר** קטן הלך לו בדרך רחוקה מאד שם הפסיד כל
Jn 2,10 איש מניח ראשונה היין הטוב. וכשהם שכורים **היותר** פחות. רק אתה העלמת היין הטוב עד עתה. 11
Jn 6,39 שנתן לי לא אשמיד ממנו רק שאקימהו ביום **היותר** אחרון 40 כי זהו רצון האב ששלחני. שכל אדם
Jn 6,40 לו חיים נצחיים. ואני אקימהו חי ביום **היותר** אחרון. 41 אז התלחשו היהודים ממנו. כי אמר
Jn 6,44 האב ששלחני לא ימשכהו. ואני אקימהו ביום **היותר** אחרון. 45 כי כתוב הוא בנביאים. והיו כולם

Jn 6,55 דמי יהיה לו חיים נצחיים ואה אקימהו ביום **היותר** אחרון. 56 כי בשרי הוא האוכל האמתי: ודמי
Jn 11,24 24 ומרטא אמרה לו יודעת אנכי שיקום ביום **היותר** אחרון שבתחיה: 25 אמ׳ אליה ישאוש אני הוא
Mt 20,25 אחים. 25 וישאוש קראם ואמר אתם יודעים **היטב** כי שרי העולם מושלים בעמים הגדולים ביותר רב
Mc 7,37 ומתמיהים. אומרים כל מה שעשה ישאוש עשה **היטב** כי הוא עשה האלמים דבר והחרשים שמוע: Tit,8
Mc 12,1 דמיונות. ואמ׳ אדם אחד נטע כרם וסגר אותה **היטב** באטדים וחפר אותה ובנה בה מגדל אחד ושכר
Mt 9,17 כן כל הנאדות יהיו אבודים. אבל משים איש **היין** החדש בנאדות החדשים ושניהם נשמרים: קפיטולו
Lc 5,37 לו לשום יין חדש בנאד ישן. כי אם יעשהו **היין** חדש משבר הנאדות הישנים והנאדות אובדין
Jn 2,10 הארוס 10 ואמרה לו כל איש מניח ראשונה **היין** הטוב. וכשהם שכורים היותר פחות. רק אתה
Jn 2,10 וכשהם שכורים היותר פחות. רק אתה העלמת **היין** הטוב עד עתה. 11 וישאוש עשה זה האות הראשון
Mt 17,18 אז נתקרבו התלמידים בסוד ואמרו לו למה לא **היינו** יכולים אנו לגרשו. 19 אמ׳ להם ישאוש בעבור
Mt 23,30 קברי הצדיקים 30 ואומרים אם אנחנו **היינו** בימי אבותינו קדמונים אנו לא היינו מודים
Mt 23,30 אנחנו היינו בימי אבותינו קדמונים אנו לא **היינו** מודים באמתת הנביאים 31 א״כ אתם הם עדים
Mc 9,27 נכנסין בבית תלמידיו שאלוהו בסוד למה לא **היינו** יכולין אנו רפאו. 28 והוא אמ׳ זו מדת השטן
Mc 14,5 למה נעשית זאת האבדה מהמשיחה 5 כי יכולין **היינו** למוכרו ביותר מג׳ מאות פשיטין. ושיתננו
Jn 4,42 האמינו בו בעד דבריו. 42 ולאשה אומרים לא **היינו** מאמינים בעד דבריך ואנחנו בעצמינו שמענו
Jn 8,41 אתם עושים מעשה אביכם. ואמרו לו אנחנו לא **היינו** נולדים מזנות. לנו אל אחד ואב אחד: 42 אז
Mt 25,21 ואמ׳ האדון עבד טוב ונאמן כי על מעט ממון **היית** נאמן [*] 22 [*] 23 [*] [*] תכנס ביקר
Mt 26,69 להיכל וקרבה אליו שפחה אחת אומרת ואתה **היית** עם ישוש דגליליאה 70 והוא כפרו לפני הכל.
Mc 14,67 נעלו מביטו אומר. ואתה עם ישאוש דנזוריט **היית.** 68 והוא כפר איני יודע ואיני מכיר ממה את
Mc 15,29 שם מקללים אותו מניעים ראשם אומרים אתה **היית** אומר שתחריב מקדש השם׳ ואתה אחר שלשת ימים
Lc 15,31 בעדו עגל שמן. 31 והאיש אמ׳ לו. אתה עמדי **היית** לעולם וכל אשר לי לך הם. 32 אבל לאכול
Lc 19,17 והאדון אמר אליו שמח עבד טוב כי בדבר קטן **היית** נאמן. יהיה לך ממשלה על מאה עיירות: 18
Jn 4,10 עם השמריטנש. 10 ענה ישאוש ואמ׳ לה אם **היית** יודעת מתן האל ומי הוא השואל לשתות. את
Jn 11,21 21 אז אמרה מרטא לישאוש אדון אם לשעבר **היית** פה אחי לא היה מת. 22 אבל עתה אנכי יודעת כי
Jn 11,32 לרגליו ואמרה לו אדון אם אתה במה שעבר **היית** פה אחי לא היה מת. 33 אז ישוש כשראתה בוכה
Jn 21,18 צאני. 18 אמת אומר אני לך כשהיית נער **היית** יושב והולך למקום חפצך. רק כשתהיה זקן תשלח
Mt 25,27 לך לפקוד ממוני לשולחן החלופין. וכאשר **הייתי** בא הייתי שואל זהבי עם הריוח. 28 תקחו ממנו
Mt 25,27 ממוני לשולחן החלופין. וכאשר הייתי בא **הייתי** שואל זהבי עם הריוח. 28 תקחו ממנו הבשנט
Mt 25,35 לי לאכול. וצמתי ונתתם לי לשתות. בלא בית **הייתי** ואתם נתתם לי לינה. 36 ערום הייתי ונפשט
Mt 25,36 בית הייתי ואתם נתתם לי לינה. 36 ערום **הייתי** ונפשט ואתם הלבשתֻּוני. חולה הייתי ואתם
Mt 25,36 36 ערום הייתי ונפשט ואתם הלבשתֻּוני. חולה **הייתי** ואתם בקרתוני. מאוסר הייתי ואתם נחמתוני.
Mt 25,36 חולה הייתי ואתם בקרתוני. מאוסר **הייתי** ואתם נחמתוני. 37 והם יענו מתי ראינוך ברעב
Mt 25,43 אשר לא נתתם לי לאכול ולשתות. 43 בלא בית **הייתי** ולא אספתוני. ערום הייתי ולא כסיתוני. חולה
Mt 25,43 43 בלא בית הייתי ולא אספתוני. ערום **הייתי** ולא כסיתוני. חולה ואסור הייתי ולא
Mt 25,43 ערום הייתי ולא כסיתוני. חולה ואסור **הייתי** ולא בקרתוני. 44 אז הם יענו ויאמרו. ומתי
Mt 26,55 באותה שעה אמ׳ ישאוש אל הסיעות כן כמו אם **הייתי** גנב יצאתם עם הסכינים ועם עצים תפוש אותי.
Mt 26,55 עם הסכינים ועם עצים תפוש אותי. כל היום **הייתי** עמכם מלמד במקדש ולא תפשתוני. 56 אבל כל זה
Mc 14,48 לו האזן. 48 וענה ישאוש ואמ׳ להם כמו אם **הייתי** גנב יצאתם עם סכינים ומקלות תפוש אותו. 49
Mc 14,49 עם סכינים ומקלות תפוש אותו. 49 כל היום **הייתי** עמכם במקדש מלמד ולא תפשתוני. זה נעשה
Lc 19,23 זרעתי 23 ולמה לא נתת ממוני ברבית. אני **הייתי** מבקש אותה עם המדות. 24 ואמר לאותן שעומדין
Lc 22,53 כגנב יצאתם בסכינים ובעצים: 53 כל היום **הייתי** במקדש ולא שלחתם יד בי. רק זאת היא שעתינו
Jn 8,58 אני אומ׳ לכם שאני קודם שאברהם היה אני **הייתי:** 59 אז הביאו אבנים להשליכם עליו. וישאוש
Jn 10,37 ומגדף. כשאמרתי אני בן אלים. 37 אם לא **הייתי** עושה פעולות אבי הייתם יכולים לאמר ככה. 38
Jn 11,15 מת: 15 והנני שמח בעד אהבתכם: כי אני לא **הייתי** שם בעבור שאתם תאמינו. רק נלך אליו. 16 אז
Jn 14,2 ובי האמינו. 2 בבית אבי רוב דירות בו אמת **הייתי** אומר להלוך להכין מקום לכם. 3 ואם אהלוך
Jn 15,22 לא ידעו אותו ששלחני. 22 אם לא באתי ולא **הייתי** מדבר להם לא היה להם חטא: 23 המכעיס אותי
Mt 16,3 יהיה אור בהיר כי השמים הוא אדום 3 ובבקר **הייתם** אומרים היום יהיה מטר כי השמים הוא חשוך
Mc 9,32 בכפר נחום. וכאשר היו בבית ישו שאלם מה **הייתם** חולקים אתם בדרך. 33 והם שותקים כי הם היו
Lc 17,17 והוא היה שומרוני 17 וענה ישאוש ואמ׳ ולא **הייתם** עשרה מי אתם ואין הם התשעה 18 לא נמצא שחזר
Jn 9,41 אנחנו עורים. 41 אז אמ׳ ישאוש להם. אם **הייתם** אתם עורים לא יהיה לכם עון ועונכם עומד.

Jn 10,37 בן אלים. 37 אם לא הייתי עושה פעולות אבי **הייתם** יכולים לאמר ככה. 38 אבל אם אני עושה אותם.
Jn 14,7 אין אחד בא אל האב רק בעבורי. 7 אם **הייתם** לעבד מכירים אותי אבי הייתם מכירים. ומכאן
Jn 14,7 בעבורי. 7 אם הייתם לעבד מכירים אותי אבי **הייתם** מכירים. ומכאן והלאה אתם תכירוהו ותראו
Jn 15,27 עדות לי. 27 ואתם תעשו עדות שבת שבתחלה **הייתם** עמדי: Tit,16 קפיטולו י״ו כפי ש׳ יואן 1
Mc 10,2 כמנהגו 2 והפרושים שואלים לו מנסים אותו. **היכול** איש לעזוב אשתו. 3 וישוש ענה ואמ׳ להם. מה
Mc 14,36 עשות שתעבור אותה שעה. 36 ואמ׳ אב שהוא **היכול** הרחק זאת המיתה ממני אכן לא יהיה ברצוני
Mt 21,23 כח עושה אתה אלה הדברים. ומי נתן לך זה **היכולת.** 24 ענה ישאוש ואמי להם אני אהיה שואל דבר
Mt 26,58 מקובצים. 58 ופירו נמשך אחריו מרחוק עד **היכל** קאיפש שר הכהנים ונכנס בפנים ויושב עם
Mc 14,54 וזקני העם. 54 ופירו הולך אחריו מרחוק עד **היכל** אחד מהכהן הגדול. והיה יושב לפני האש עם
Lc 22,12 שיאכל הפסח עם תלמידיו. 12 והוא יראך **היכל** גדול ושם תכינו אותו. 13 ובלכת התלמידים
Mc 15,47 אם יקומו ושלומי קנו מש יוסף מביטות **היכן** מניחין גוף ישו: Tit,16 קפיטולו י״ו כפי
Jn 11,34 הנה הנחתם אותו ואמרו לו אדון בא וראה **היכן** הוא. 35 ויצאו דמעות מעיני ישאוש: 36 אז
Mt 2,9 אשר ראו במזרח. עד שעמד על המקום אשר **הילד** שם. 10 ובראותם הככב שמחו שמחה גדולה. 11
Mt 2,11 שמחו שמחה גדולה. 11 ויבאו בבית וימצאו **הילד** עם מריאה אמו וישתחוו לפניו ויפתחו
Mt 2,13 השם בחלום אל יוסף ויאמר לו קום ולקחת **הילד** ואמו וברחת למצרים וישבת שם עד בואי אליך כי
Mt 2,13 עד בואי אליך כי עתיד הוא שאירודיש ירצה **הילד** להכבידו. 14 אז קם ויקח הילד ואמו לילה וילך
Mt 2,14 ירצה הילד להכבידו. 14 אז קם ויקח **הילד** ואמו לילה וילך למצרים 15 ויעמוד שם עד מות
Mt 2,20 אל יוסף אל מצרים 20 ואמר לו קום וקח **הילד** ואמו ולך לארץ ישראל כי מת אותו שרוצה להמית
Mt 2,20 ולך לארץ ישראל כי מת אותו שרוצה להמית **הילד.** 21 ויקם ויקח הילד ואמו ויבא לארץ ישראל:
Mt 2,21 מת אותו שרוצה להמית הילד. 21 ויקם ויקח **הילד** ואמו ויבא לארץ ישראל: 22 ויהי כאשר שמע כי
Mt 2,16 שלשת המלכים היה מאד כעוס וצוה להמית כל **הילדים** הנמצאים בבית לחם ואת כל הסביבות מעת
Mt 4,13 נזוריט עירו. ויגר בעיר כפר נחום בחוף **הים** גלילות זבולון ונפתלי 14 כדי שתהיה נשלמת
Mt 4,15 זבולון ונפתלי. †מחדש היא מנוקה† דרך **הים** נחל ירדן מגלילאה. 16 העם העומדים בדרך ערפל
Mt 8,24 עלה בספינה הלכו אחריו תלמידיו 24 והיה **הים** מתנועע מאד עד שהגלים נכנסים בספינה וישוש
Mt 13,2 לספינה אחת ויושב וכל העם עומד על שפת **הים.** 3 ואמר להם משלים רבים. ואמר אדם אחד יצא
Mt 14,24 יחיד בארץ. 24 והאניה הקטנה היתה באמצע **הים.** וסבלו צער כי הרוח מנגדם. 25 וברביעית משמרת
Mt 14,25 משמרת הלילה ישאוש בא להם הולך על **הים** 26 היו נבהלים. ומרוב פחד צעקו 27 ותכף ישאוש
Mt 16,5 ונפרד מהם והלך לו: 5 וכאשר באו לחוף **הים** לעבור הלאה שכחו לקחת לחמם. 6 והוא אמר להם
Mt 17,26 הם חופשים 26 אבל בעבור שלא נבהילם לך אל **הים** והשלך החכה והדג הראשון שתקח תפתח לו הפה
Mt 18,6 מושלך בים או ריחים בצאורו ונטבע בעומק **הים.** 7 אוי לעולם מפני האשקנדליזט. צריך הוא
Mc 4,1 מארקו 1 ופעם אחרת התחיל ישוש ללמד לחוף **הים** ורוב עם מתאסף ולכן היה לו עלות בספינה קטנה
Mc 4,1 קטנה וישב בים. וכל החיל יושב בשפת **הים** 2 והוא דורש להם ומייסרם ברוב משלים ואומ׳
Mc 5,21 וכלם היו תמהים: 21 וכאשר ישו עבר עבר **הים** בספינה עם רב נאסף עמו בשפת הים. 22 ובא אליו
Mc 5,21 עבר עבר הים בספינה עם רב נאסף עמו בשפת **הים.** 22 ובא אליו גדול אחד מבית הכנסת בשם גאריר.
Mc 6,48 מנגד. ובא אליהם סביב חצי הלילה הולך על **הים** 49 [*] חשבו הוא איזה רוח רעה וצעקו 50 כולם
Mc 8,13 ההראות. 13 ועזבם ועלה בספינה עובר אותו **הים** 14 ותלמידיו שכחו לקחת לחם ולא היה להם לבד
Lc 21,25 ובארץ צרות לעמים. בעבור מהומות קול **הים** וגליו. 26 האנשים יהיו יבשים מיראה וחרדה
Jn 6,25 נאום שואלים ישאוש. 25 וכאשר מצאוהו לעבר **הים** אמרו לו רבי מתי באת פה. 26 וישאוש ענה להם
Jn 21,4 לא לקחו דבר. 4 ובבקר עמד ישוש בחוף **הים.** אכן התלמידים לא הכי הכירוהו. 5 אז אמ׳ להם
Mt 24,19 שתהיו הרות. ולאותן שיהיו מיניקות באותן **הימים.** 20 התפללו לשם שאותה הצרה לא תהיה בשבת
Mc 1,9 יטבול אתכם מהקדוש רוח. 9 ושעשה באותן **הימים** שבא ישאוש נזוריט מעיר גליליאה והיה טובל
Mc 6,21 דברים עושה בעדו ושומעו ברצון. 21 וכאשר **הימים** בינוניים קרבו לאירודיש עשה חג מלידתו.
Mc 13,17 לאותן שיהיו הרות ולאותן המיניקות באותן **הימים.** 18 חלו פני האל שזה לא יבא בעת הקור. 19
Mc 13,20 לא יושע. אבל בעבור הנבחרים שבחרם יקצר **הימים.** 21 ואז אם איזה איש יאמר לכם הנה משיח פה
Mc 13,23 השמרו. אני אמר לכם קודם שיהיה. ובאותן **הימים** 24 מועברת אותה צרה. השמש תחשך והלבנה לא
Lc 1,25 חמשה חדשים אומרת 25 זה עשה האל לי באותן **הימים** הביט בי בעבור שיסיר חרפתי בין הנשים. 26
Lc 1,39 כפי דבריך. [*] 39 וקמה מריאה משם באותן **הימים** הלכה מהרה בהרים בעיר גודיאה. 40 ונכנסה
Lc 1,59 חסדיה עמה יחד שמעו 59 ונאספו בשמונת **הימים** בעבור שימולו הבן. וקראו לו שם אביו זכריה.
Lc 2,1 ב׳ כפי לוקא 1 עוד עשוי היה באותן **הימים** כמו כן ציווי משיסר גושט שכל העולם יהיה
Lc 2,43 בירושלם כמנהגם ביום החג. 43 ונש ונשלמו **הימים** כששבין הנער יש״או״ש ונשלמו נשאר בירושלם.

Lc 5,17 במדבר להתפלל לשם. 17 ונעשה היה באחת **הימים** וישאוש יושב ומלמד לפרושים וחכמי הדת ששם
Lc 5,35 כאשר הארוס יפרד מהם ואז יצומו באותן **הימים.** 36 ואומ׳ לכם משל. שום אדם לא יחליף מלבוש
Lc 8,22 דבר השם׳ ושמוהו למעשה 22 ונעשה באחת **הימים** שישאוש עלה בספינה אחת ותלמידיו עמו וישו
Lc 13,14 שבהן האיש יכול לעשות מלאכתו ובאותן **הימים** יכול הרופא להתעסק ברפואת החולים ולא בשבת.
Lc 20,1 קפיטולו כ״א כפי לוקא 1 ונעשה באחד **הימים** ישאוש קבץ העם במקדש ומגיד. ונתאספו שרי
Lc 21,22 ואשר בגבולותיה אל יכנסו בה 22 כי אלה **הימים** יום נקם הם. בעבור שיושלמו כל הדברים
Lc 21,23 23 ואוי לאותן שתהיו הרות ומיניקות באותן **הימים** כי יהיה דוחק גדול על הארץ. והעם יבא 24 עד
Lc 24,14 והם מדברים ביניהם מאשר נעשה וקרא באותן **הימים.** 15 ובעוד שהיו מדברים ביניהם ומצאו עדים
Lc 24,18 בירושלם ואינך יודע איזה דברים נעשו באלו **הימים** 19 ולהם ישאוש ענה מה הן הדברים [*] [*]
Lc 22,50 הכה עבד אחד משרי הכהנים וחתך לו האזן **הימנית.** 51 וענה ישאוש הניחו עד כאן. וכאשר נגע
Jn 18,10 הוציאו והכה עבד ההגמון וכרת לו אזנו **הימנית.** והעבד שמו מלאקוש. 11 אז אמר ישוש לפירי
Mt 5,37 שער אחת לבן או שחור 37 דברכם יהיה אין **הין** הנשאר הוא רע. 38 אתם שמעתם שהתורה אומרת עין
Mt 13,51 שינים. 51 שמעתם כל אלה הדברים. והם אמרו **הין.** 52 והוא אמ׳ להם לכן כל חכם מאותות דומה
Mt 20,22 תוכלו לסבול המות שאני אסבול. והן אמרו **הין:** 23 והוא אמ׳ מיתתי תסבלו. אבל תשבו לשמאלי.
Mt 21,16 לו שומע אתה מה אומרין אלו. וישאוש אמר **הין:** לא אתם קראתם מה אומר הנביא. אדון אתה השלמת
Lc 6,48 48 דומה הוא לאדם שבונה בית שעמוק משיב **היסוד** על האבן. וכאשר נעשה גודל השפעת מים הנחל
Lc 14,29 הצריכה אם בידו כח להשלימו. 29 ואם יבנה **היסודות** ולא יהיה יכול להשלים הבנין כל הרואים
Lc 20,13 בחוץ. 13 ואדון הכרם אמ׳ מה אעשה אשלח **היקיר** בני אהובי באולי כאשר יראוהו יתביישו ממנו.
Mt 7,6 לפני הבהמות ממאנות ולא תביאו הדברים **היקרים** לפני החזירים שלא ירמסום ולא יקרעום: 7
Mc 1,9 נזוריט מעיר גליליאה והיה טובל בנהר **הירדן** בעד זואן. 10 ותכף שיצא מהמים. ראה השמים
Jn 1,28 נעלו. 28 אלו הדברים נעשו בביטניאה מעבר **הירדן** ששם יואן נטבל. 29 וביום האחר ראה יואן
Jn 3,26 26 ובאו ליואן ואמרו רבי מי היה עמך בעבר **הירדן** שהוא עשית עד שהוא טובל והכל באים אליו: 27
Jn 10,40 39 ויצא מידיהם 40 והלך פעם אחרת בעבר **הירדן** באותו מקום שהיה זואן טובל ראשונה. ועמד
Mc 12,7 יחדיו זהו היורש בואו ונמיתהו ותהיה לנו **הירושה** 8 ולקחוהו והמיתוהו והשליכוהו חוץ לכרם. 9
Lc 12,13 אמ׳ אליו רבי אמור אל אחי שיחלוק איתי **הירושה** 14 וישאוש אמר אל האדם מי שמני שופט או
Lc 15,12 ואמ׳ היותר קטן מהם לאב. אבי תן לי חלק **הירושה** הראויה לי. וחלק להם עצמות מה שהיה לו: 13
Mt 27,41 לו גדול הכהנים והמאותתים והחכמים. וכל **הישישים** מלעיגים ממנו: ואומרים 42 הוא מושיע
Mc 7,3 אוכלים שתמיד לא יטלו את הידים כפי גזירת **הישישים** [*] 4 [*] ורבי חקים אחרים שציום שמור.
Lc 9,60 לי לקבור את אבי. 60 וישאוש אמ׳ לו הנח **הישמעאלים** לקבור את אבלי וישאוש אמ׳ לו אתה בא
Mc 2,21 21 שום אדם אינו משים בגד חדש במלבושו **הישן.** בדרך אחרת במלבוש הבגד שובר הישן. ויותר
Mc 2,21 הישן. בדרך אחרת במלבוש הבגד שובר **הישן.** ויותר גדול קרע נעשה. 22 ואין אדם משים יין
Lc 5,36 יחליף מלבוש חדש במלבוש ישן. כי אם יעשהו **הישן** נשבר וחדש אינו מתי מתיחד עם הישן. 37 ושום
Lc 5,36 יעשהו הישן נשבר וחדש אינו מתי מתיחד עם **הישן.** 37 ושום אדם אין לו לשום יין חדש בנאד ישן.
Lc 5,39 ישן אינו רוצה מיד שתות יין חדש שאומ׳ **הישן** הוא טוב: Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי לוקא 1 עשוי
Mt 5,27 עו׳ אמר ישאוש לתלמידיו אתם שמעתם שהתורה **הישנה** אמרה לא תנאף. 28 ואני אומ׳ לכם שכל אדם
Lc 5,37 ישן. כי אם יעשהו היין חדש משבר הנאדות **הישנים** והנאדות אובדין והיין נשפך. 38 אבל יין
Mt 1,18 בבל עד ישוש י״ד. 18 ותולדות ישואש משיח **היתה** זאת. וכאשר אם ישואש משיח היתה ארוסה זאת
Mt 1,18 משיח היתה זאת. וכאשר אם ישואש משיח **היתה** ארוסה זאת היא מריאה ויוסף טרם התחברם היא
Mt 2,18 ירמיה הנביא 18 גדולים קולות מבכי וצעקה **היתה** נשמעת ברמה רחל מבכה על בניה ולא לקחה נחמה
Mt 12,13 13 ואז הוא אמר אל האדם שלח ידך ושלוחה. **היתה** לו חזורה בבריאות כמו האחרת. 14 ואז יצאו
Mt 14,8 נשבע שהוא יתן לה כל מה שתשאלהו: 8 והיא **היתה** מוזהרת מאמה אמרה תן לי ראש זואן טבול. 9
Mt 14,24 ערב הוא היה יחיד בארץ. 24 והאניה הקטנה **היתה** באמצע הים. וסבלו צער כי הרוח מנגדם. 25
Mt 17,2 לפניהם ותמונת פניו מאירה כשמש ושמלתו **היתה** כמו שלג. 3 ויראו אליו משה ואליהו מדברים
Mt 20,5 ופעם אחרת הלך בין הצהרים ושעה תשיעית **היתה** ועשה כדמות זה 6 סביב בי״א שעה והוא יצא
Mt 21,10 וכאשר ישאוש משיח נכנס בירושלם כל העיר **היתה** מוקמת אומרים מי הוא זה ישאוש. 11 והעם
Mt 21,42 שאומרת האבן אותה שמאסו בוני החומה היא **היתה** מונחת בפינה. פועל הוא מהאל לעיניכם. 43 אכן
Mt 22,28 בתחייה מאי זה מכל הז׳ תהיה אשה כי אשה **היתה** מכולם: 29 ענה ישאוש ואמר להם אתם טועים
Mt 24,21 ובחורף. 21 ואז תהיה צרה גדולה יותר שלא **היתה** מראשית העולם עד עתה ועד הקץ. 22 ואם הש׳ לא
Mt 25,10 שהם מוכנות נכנסו עמו בנישואין. והדלת **היתה** סגורה אחריהן. 11 ואחר באו הבתולות הסכלות.
Mt 27,56 עם ישאוש דגליליאה ששרתו אותו. 56 ובתוכן **היתה** מריאה מקדלינא אם יקומו ויושאף ואם בני

Mc 4,39 וישאוש קם וצוה לרוח ולים שינוחו. ותכף **היתה** רבה הנחה 40 ואמ׳ להם למה פחדתם עדיין אין
Mc 5,42 לך שתקומי. 42 ותכף הנערה חזרה חיה והלכה **היתה** מזמן י״ב שנים וכולם היו נבהלים מגודל הפלא
Mc 6,47 התפלל. 47 וכאשר נעשה ערב הספינה קטנה **היתה** בים וישאוש יחיד נכנס. 48 וישו רואה אותם
Mc 12,10 שמאסו הבונים תהיה מאוסה בעד הבונים אותה **היתה** מונחת לפינה. 11 וזה נעשה בעד אלהינו. היא
Mc 12,22 זרע. זה שלישי עשה כזה. 22 ולכל השבעה **היתה** להם לאשה.23 בתחיה של מי תהיה לאשה מכל
Mc 15,28 שני גנבים אחד מימין ואחד משמאל. 28 אז **היתה** נשלמת הכתובה שאומרת הוא נמנה עם הרשעים. 29
Lc 1,5 כהן אחד שמו זכריה מיחס אביה ואשתו **היתה** מבני אהרן ושמה אלישבק. 6 והיו שניהם צדיקים
Lc 1,7 רבה. 7 ולא היה להם בן או בת כי אלישבק **היתה** עקרה. ושניהם היו מאד זקנים. 8 קרה כי כאשר
Lc 1,66 בלבם ואמרו אי זה יהיה זה הנער כי יד הש׳ **היתה** בו 67 וזכריה אביו היה מלא רוח הקדש וניבא
Lc 2,2 גושט שכל העולם יהיה נוגש. 2 וזאת הנגישה **היתה** נעשית ראשונה בעד האדון מלך ששיריאה 3 וכולם
Lc 2,36 לבבות תהיו מפורסמות. 36 ובת אחת משמואל **היתה** משבט אשר. והיתה קרוב לארישיאה. והיתה באה
Lc 2,38 בצומות ותפילות: 38 וזאת באותה שעה **היתה** מתודה לש׳ והיתה מדברת ממנו לכל אדם אותן
Lc 2,40 והנער ישאוש גדל וחזק ומלא חכמה וחן הש׳ **היתה** עמו. 41 ואביו ואמו הולכים בכל שנה בירושלם
Lc 3,2 דטרקא 2 תחת שרי הכהנים הולך בקיאפש **היתה** נעשית המלה מאל עלי יואן בן זכריה במדבר. 3
Lc 4,38 מבית הכנסת ונכנס בבית שימון וחמות שימון **היתה** חולה מקדחת גדול. וחילו פניו בעבורה. 39 עמד
Lc 6,48 בא על אותו בית ולא היה יכול להניעו כי **היתה** מיוסדת על האבן: 49 אבל מי ששומע דברי ואינם
Lc 7,37 ישבו לשולחן 37 והנה אשה אחת חוטאת **היתה** בעיר. וכאשר ידעה שישאוש נכנס בבית הפרוש.
Lc 7,37 הפרוש. ישבו לשולחן והנה אשה אחת חוטאת **היתה** בעיר. וכאשר ידעה שישו משיח אוכל בבית הפרוש
Lc 18,3 לו יראה ובושת מן האנשים. 3 ואלמנה אחת **היתה** בעיר ההיא ובאה אליו אומרת נראה מעניין שהוא
Lc 20,4 אשאל לכם דבר אחד ענוני. 4 טבילת יואן **היתה** מן השמים או מאנשים. 5 והם חושבים ביניהם.
Lc 20,7 שיואן היה נביא. 7 וענו שלא ידעו מאין **היתה.** 8 וישאוש אמ׳ להם ואני לא אומ׳ לכם באי זו
Lc 20,17 רוצה לומ׳ זה שכתו׳ אבן מאסו הבונים הוא **היתה** מונחת בראש המלאך. 18 כל איש שיפול על אותה
Lc 23,48 זה האיש היה צדיק. 48 וכל העם שהיה שם **היתה** לו ההשקפה ההיא. ובראותם כל הדברים האלה
Jn 4,53 הניחו הקדחת. 53 אז הכיר האב שאותה שעה **היתה** שאמר לו ישו שבנו חי והאמין בו כל ביתו. 54
Jn 6,10 אז אמ׳ ישאוש עשו שישבו העם. ואמונה רבה **היתה** באותו המקום וישבו האנשים. והיו במספר כמו
Jn 6,21 אל תיראו. 21 אז רצו לקבלו בספינה. ומיד **היתה** הספינה בארץ שדעתם ללכת 22 וביום האחר מעבר
Jn 6,22 האחר מעבר לים ראו שהאניה הקטנה האחרת לא **היתה** שם. ולא היה שם רק האחת. ושלא נכנס ישאוש
Jn 10,19 זאת המצוה לקחתי מאבי: 19 פעם אחרת **היתה** מחלוקת בין היהודים על הדברים האלו. 20
Jn 11,38 38 אז ישאוש פעם אחרת בעצמו בא לקבר. ושם **היתה** חפירה ואבן גדולה הושמה עליה. 39 אמ׳ ישאוש
Jn 19,9 פחד גדול. 9 ונכנס פעם אחרת ואמר לישאוש **הכאן** אתה. וישאוש לא ענה לו. 10 אז אמ׳ לו פילאטו
Lc 10,30 בירִיחו ובא בן גנבים והפשיטוהו והכהו **הכאת** חבורות. והלכו להם והניחהו כמת. 31 וקרא
Lc 14,7 דבר נשמע כאשר בחרו מושבות הראשונים וכסא **הכבוד** 8 כאשר יקראוך לנישואין אל תשב בראש. כי
Mc 6,26 השבועה שעשה. ובעד טעם הקרואים לא רצה **הכבידה** 27 ושלח לחתוך הראשים וצוהו שישא לו [*]
Mt 26,68 לו תפוחים גדולים. 68 אומרים תנבא מי **הכה** אותך. 69 ופירו היה יושב בחוץ להיכל וקרבה
Lc 22,50 אמרו לו אדון אם נכה בסכין 50 ואחד מהם **הכה** עבד אחד משרי הכהנים וחתך לו האזן הימנית. 51
Jn 18,22 ישאוש אמר אלה הדברים אחד ממשרתי היהודים **הכה** בצואר ישאוש משיח. ואמ׳ לו אתה עונה כן
Mc 4,6 היה בו עפר רב ומיד יצא 6 ויבש כאשר השמש **הכהו** כי לא היה לו שורש. 7 ואחר נפל בין הקוצים
Lc 9,42 בנך אלי 42 וכאשר קרב הנער לישאוש השטן **הכהו** ושברו. 43 וישאוש בלשמא הרוח רעה ואחר עשה
Mc 14,60 אבנהו. 59 ולא היה מוסכם עדותם. 60 וקם **הכהן** הגדול בתוכם ושאל לישואש אומ׳ אינך עונה
Mc 14,61 61 וישו שותק ואינו עונה דבר: ופעם אחרת **הכהן** הגדול הגדול שאלו אמר אתהו בן משיח בן השם
Lc 1,8 היו מאד זקנים. 8 קרה כי כאשר זכריה **הכהן** נהג מאומנות לפני הש׳ בסדר פעם בשבתו 9 כפי
Lc 19,47 גנבים: 47 והיה מלמד כל היום במקדש. ושרי **הכהני׳** והסופרים ושרי העמים אבו להשמידו 48 ולא
Mt Prol,23 עגל. כי דבר מתולדות העגלים שמקריבים **הכהנים** .. זואן יש לו צורת נשר. כי כתב דמות
Mt 2,4 וכל אנשי ירושלם עמו. 4 ויקבוץ כל שרי **הכהנים** וחכמי העם וישאלם [*] 5 [*] [*] 6 [*] 7
Mt 16,21 ודברים רבים סבול בעד הסופרים ובעד שרי **הכהנים.** והיות מת ולקום חי ביום השלישי: 22 ואז
Mt 20,18 בירושלם ובן האל יהיה נמסר בידי שרי **הכהנים** וחכמי הדת ויענישוהו למות 19 וימסרוהו
Mt 21,15 אל המקדש והוא מרקם. 15 וכאשר סגני **הכהנים** וחכמי הדת ראו הנפלאות שעושה והנערים
Mt 21,23 בא אל בית המקדש ומלמד. קרבו אליו שרי **הכהנים** וזקני העם אומרים בעד אי זה כח עושה אתה
Mt 21,45 ויכתות אותו שעליו תפול. 45 וכאשר שרי **הכהנים** והפרושים שמעו זה הכירו כי מהם אומר 46
Mt 26,3 יהיה נבגד ותלוי: 3 אז נתקבצו כל גדולי **הכהנים** וזקני העם בהיכל סגן הכהנים שנקרא קאיפש 4

Mt 26,3	כל גדולי הכהנים וזקני העם בהיכל סגן	**הכהנים** שנקרא קאיפש 4 ועשו עצה נגד ישאוש איך
Mt 26,14	שהיה נקרא יודש אישקריוט הלך לשרי	**הכהנים** 15 ואמר להם מה תרצו תת ואני אמסור לכם
Mt 26,47	חיל עם סכינים ועם עצים משולחים מצד שרי	**הכהנים** ובעד זקני העם. 48 ואותו שמסרו נתן זה
Mt 26,51	את ידו והוציא סכינו והכה אחד מעבדי שרי	**הכהנים** וכרת לו האזן. 52 ואז ישאוש אמ׳ אליו חזור
Mt 26,57	57 והם חזקו ישאוש והוליכוהו לקאיפש שר	**הכהנים** למקום שהחכמים יודעי ספר וזקני המקדש היו
Mt 26,58	ופירו נמשך אחריו מרחוק עד היכל קאיפש שר	**הכהנים** ונכנס בפנים ויושב עם המנהיגים בעבור
Mt 26,59	עם המנהיגים בעבור שיראה הקץ. 59 ושרי	**הכהנים** וכל העצה מחפשים עידי שקר נגד ישאוש בעבור
Mt 26,62	מקדש האל ואחר ג׳ ימים חדשו. 62 וקם שר	**הכהנים** ואמ׳ לישאוש אינך עונה לעדות שאלו עושים
Mt 26,63	שאלו עושים נגדך. 63 וישו שותק. ושר	**הכהנים** אמר אליו אני משביעך באל חי שתאמר לנו אם
Mt 26,65	לימין צד האל ובא כענני שמים. 65 אז שר	**הכהנים** קרע מלבושו ואמ׳ זה אמ׳ גדוף 66 מה דומה
Mt 27,1	נ״ג כפי מתיאו 1 וכאשר בא הבקר שרי	**הכהנים** וזקני העם עשו עצה שמסרו ישאוש למיתה 2
Mt 27,3	שהוא מחוי וניחם וחזר שלשים הפשוטין לשרי	**הכהנים** והישישים. 4 ואמר אני חטאתי כי אני מסרתי
Mt 27,6	5 וזרק הל׳ פשיטין במקדש והלך לו. 6 ושרי	**הכהנים** לקחו הל׳ פשיטין אמרו אינו דבר ראוי
Mt 27,12	ואמ׳ לו ישאוש. אתה אומר. 12 וכאשר שרי	**הכהנים** הלשינוהו וזקני העם אחריהם אינו עונה דבר.
Mt 27,20	רבים אני ראיתי במראה בעבורו. 20 ושרי	**הכהנים** והזקנים הזהירו העם שישאלו בראבן וישואש
Mt 27,41	41 וכמדומה לדברים אלו: אומרים לו גדול	**הכהנים** והמאותתים והחכמים. וכל הישישים מלעיגים
Mt 28,11	באו בירושלם וספרו כל מה שנעשה לשרי	**הכהנים** 12 והם אספו הזקנים ועשו עצה ונתנו רוב
Mc 1,44	אל תאמר לשום אדם. אבל לך ותתראה לסגני	**הכהנים** ותדור בעד טהרתך. מה שמשה מצוה לעדות
Mc 2,26	נרעבו. 26 שהוא נכנס במקדש תחת אביתר שר	**הכהנים** ואכל לחמי הקדש אותם ששום אדם אינו ראוי
Mc 2,26	הקדש אותם ששום אדם אינו ראוי לאוכלם לבד	**הכהנים.** הוא אכל ונתן לחיילותיו. 27 ואמ׳ השבת
Mc 8,31	לסבול צער ולהיות נגוש למות בעד שרי	**הכהנים** וחכמי הדת והוא יקום חי אחר שלשה ימים. 32
Mc 10,33	בירושלם. ובן האל יהיה נמסר ביד גדולי	**הכהנים** והסופרים והזקנים ויקנסוהו למיתה.
Mc 11,18	ואתם עשאוה מערת גנבים. 18 וכאשר שרי	**הכהנים** שמעוהו וחכמים מאותתים חפשו איך יוכלו
Mc 11,27	בירושלם: וכאשר הלך במקדש קרבו אליו שרי	**הכהנים** והחכמים מאותתים והזקנים 28 ואמרו לו בעד
Mc 14,1	קרוב הפסח ויום המצה סמוך שני ימים ושרי	**הכהנים** והמאותתים מהדת משתדלים היאך יוכלו תפוש
Mc 14,10	אשקריוטא אחד מי״ב תלמידים הלך לעליוני	**הכהנים** למסור הוא והם. 11 וכאשר הם שמעו היו מאד
Mc 14,43	רב עם סכינים ומקלות. והוא שלח בעד סגן	**הכהנים** ובעד החכמים מאותתים וזקני העם. 44 והבוגד
Mc 14,47	שהיו עם ישאוש הוציא הסכין והכה עבד סגן	**הכהנים** וחתך לו האזן. 48 וענה ישאוש ואמ׳ להם כמו
Mc 14,53	וברח כולו ערום מהם: 53 ונהגו לישוש לסגן	**הכהנים** ונאספו כל הכהנים והחכמים מאותתים וזקני
Mc 14,53	53 ונהגו לישוש לסגן הכהנים ונאספו כל	**הכהנים** והחכמים מאותתים וזקני העם. 54 ופירו הולך
Mc 15,1	שן מרקו: 1 ובקר בקר נתאספו לעצה גדולי	**הכהנים** והחכמים מאותתים וזקני העם ותפשוהו
Mc 15,3	וישאוש ענה ואמר אתה אומרו. 3 וגדולי	**הכהנים** מלשינים אותו מעניינים רבים. 4 ופילאט עוד
Mc 15,10	מלך היהודים. 10 כי הוא יודע כי עליוני	**הכהנים** מסרוהו לו בעבור קנאה. 11 וההגמונים
Lc 1,9	לפני הש׳ בסדר פעם בשבתו 9 כפי מנהג	**הכהנים.** יצא בגורל שיתן לבונה. וכאשר נכנס במקדש
Lc 3,2	אליש אניאה ואבילינא דטרקא 2 תחת שרי	**הכהנים** הולך בקיאפש היתה נעשית המלה מאל עלי יואן
Lc 6,4	שהוא עמו ואין ראוי לשום אדם לאוכלו רק	**הכהנים.** 5 ואומ׳ לכם מה אדון הוא בן האדם. ועוד
Lc 9,22	יסבול דברים רבים ויקללוהו ישישים ושרי	**הכהנים** וחכמיהם וימות ויחזור חי ביום השלישי
Lc 17,14	14 וכאשר ראם ישאוש אמ׳ לכו ותתראו אל	**הכהנים.** ונעשה שבעודם הולכים נשתנו 15 ואחד מהם
Lc 20,1	ישאוש קבץ העם במקדש ומגיד. ונתאספו שרי	**הכהנים** והסופרים עם הזקנים 2 ואמרו אליו אמור לנו
Lc 20,19	והאבן יכתת אותן שעליהם תפול. 19 ושרי	**הכהנים** והסופרים חפצו באותה שעה לשום יד בו.
Lc 22,2	1 וקרב יום חג אַזִימוֹרוֹם שנקרא פסח 2 ושרי	**הכהנים** והסופרים מחפשים איך יוכלו להמיתו. רק
Lc 22,4	אחד מהשנים עשר 4 שהלך ודבר עם שרי	**הכהנים** והרבנים באי זה צד ימסור להם ישוש. 5
Lc 22,50	נכה בסכין 50 ואחד מהם הכה עבד אחד משרי	**הכהנים** וחתך לו האזן הימנית. 51 וענה ישאוש הניחו
Lc 22,52	הניחו. 52 וישאוש אמר לאשר בא אליו ולשרי	**הכהנים** ולרבני המקדש ולזקנים. כגנב יצאתם בסכינים
Lc 22,54	54 ולקחו אותו והוליכוהו בית סגן	**הכהנים.** ופירו הולך אחריו מרחוק. 55 וכאשר הדליקו
Lc 22,66	נעשה יום נתאספו זקני העם והסופרים ושרי	**הכהנים** והוליכוהו בבית עצמם. אומרים לו אם אתה
Lc 23,4	והוא ענה אתה אומר. 4 ופילאט אמר לשרי	**הכהנים** ולחיילות. איני מוצא בזה האדם שום טעם
Lc 23,10	וישאוש מעולם לא ענהו על דבר. 10 ושרי	**הכהנים** והסופרים עומדים בחוזק ומלשינים אותו. 11
Lc 23,13	זה היו אויבים מאד 13 ופילאט קרא שרי	**הכהנים** והרבנים והעם 14 ואמר להם. אתם נהגתם לי
Lc 24,20	ולפני העם 20 ובאי זה אופן מסרוהו עליוני	**הכהנים** ושריהם בעונש מיתה ותלוהו 21 ולא המתינו

Mt 21,35 35 והעובדים לקחו העבדים. ומקצתם **הכו** ומקצתם המיתו. 36 אחר האדון שלח עבדיו
Lc 20,10 שמחזיקים הכרם בעבור שיתנו לו מהפרי. והם **הכו** עבדו ולא נתנו לו דבר: 11 והאדון שלח עבד אחר
Mc 15,31 תרד מן השתי וערב. 31 וכמדומה לזה עליוני **הכוהנים** אומרים מצחקים האחד עם האחר ועם הסופרים
Mt 2,7 6 [*] 7 [*] בחריצות גדול הזמן שנראה להם **הכוכב.** 8 וישלחם לבית לחם ויאמר להם לכו שאלו
Lc 22,17 עד שיהא נשלם מלכות השם׳. 17 וכאשר לקח **הכוס** עשה חנות ואמר קחוהו וחלקוהו ביניכם 18 כי
Mc 6,2 מאין לו החכמה שנתונה לו. ומאין לו **הכח** שמהידים יוצא. 3 אינו הוא בן נפח אחד ומריאה
Mc 11,28 כח עושה אתה אלו הנפלאות ומי נתן לך זה **הכח** שאתה עושה זה: 29 וישוש ענה ואמר להם. אני
Mc 14,65 בצואר ומכים אותו ואומרים התנבא מי **הכח** והמשרתים נותנים לו תפוחים. 66 וכאשר פירו
Jn 21,4 עמד ישוש בחוף הים. אכן התלמידים לא **הכי** הכירוהו. 5 אז אמ׳ להם ישאוש נערים יש לכם מה
Lc 16,14 לעבוד השם׳ וה.. 14 והפרושים שהם במידת **הכילות** והגללים שמעו אלה הדברים והוציאו לעג
Mc 2,2 ידעו שהוא היה בבית. רב עם נתאסף ולא **הכילם** כי כל הבית היה מלא עד הפתח. [*] 3 ובאו
Mt 6,6 באמת כבר קבלו שכרם. 6 רק אתה כשתתפלל **הכינה** בחדרך ותתפלל אל השם בסוד בדלת סגורה. והאל
Mc 1,3 שלך לפניך. 3 אחת קול תקרא במדבר שתאמר **הכינו** דרך האדון. ישרות תעשו דרכי האדון. 4 היה
Lc 23,56 גוף ישוש משיח היה מונח 56 וכשחזרו בבית **הכינו** וקנו סמים חשובים ומשיחות מעולות בריח טוב
Mt 22,4 שלח עבדים אחרים אומר תאמרו לקרואים אני **הכינותי** סעודות הבקר בקר ועופות והכל מוכן בואו
Mt 9,4 אמרו בקרבם זה מקלל. 4 וכאשר ישוש משיח **הכיר** מחשבתם אמ׳ למה חשבתם רע בלבבכם. 5 מהו דבר
Mt 22,18 אנו לתת מס לסיסר או לא. 18 וישאוש **הכיר** עצתם אמ׳ למה תנסוני רמאים 19 הראוני פשוט
Mt 24,39 נשואין עד היום שנח נכנס בתיבה 39 לא **הכיר** עד שהמבול בא והרג את כלם. כן יהיה ביאת בן
Mt 26,72 דנזוריט. 72 ופעם אחרת כפר בשבועה שלא **הכיר** אותו האדם. 73 ואחר מעט נגשו לפירו אותן
Mc 2,8 כי מי יוכל לכפר עונות לבד האל. 8 ותכף **הכיר** מחשבותיהם בעד הקדוש רוח ואמ׳ להם מה תחשבו
Mc 12,15 לנו חוייבנו לתת לשיסר או לו. 15 וישוש **הכיר** שקרם. ואמר למה תנסוני שאו לי פשוט אחד
Lc 5,22 יוכל להניח עונות לבד האל 22 וכאשר ישאוש **הכיר** מחשבותיהם ענה ואמ׳ להם למה חשבתם רע בלבבכם
Jn 4,1 Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי ש׳ זואן 1 אז כאשר **הכיר** ישאוש שהפרושים שישוש עושה תלמידים וטובל
Jn 4,53 בשעה שביעית מן היום הניחו הקדחת. 53 אז **הכיר** האב שאותה שעה היתה שאמר לו ישו שבנו חי
Jn 20,14 אלו נהפכה וראתה ישאוש עומד על רגליו ולא **הכירה** שהוא ישו. אמרה בעצמה שגנב הוא. 15 [*] [*]
Mt 21,45 45 וכאשר שרי הכהנים והפרושים שמעו זה **הכירו** כי מהם אומר 46 ורצו לתופשו. רק יראו העם
Mc 6,54 גִינִיסָאַרִיק [*] 54 כאשר יצא מהספינה תכף **הכירו** ישאוש 55 ומיהרו כל הארץ להביא החולים
Mc 12,12 12 והם רצו לתופשו אבל יראו העם. כי הם **הכירו** שהוא אמ׳ אותה הצורה בעבורם והלכו ועזבוהו.
Lc 2,17 והנער מונח באבוס הבהמות. 17 והנה הם **הכירו** באבוס הבה שאמרו להם מאותו נער. 18 וכל
Lc 12,48 יהיה מוכה מנגעים רבים. 48 ואותו שלא **הכירו** ועשה דברים הגונים היה מוכה בנגעים מועטים.
Lc 20,19 חפצו באותה שעה לשום יד בו. ויראו העם כי **הכירו** כי עליהם ובעבורם אומ׳ המשל. 20 ושלחו לו
Jn 1,10 עולם היה והעולם בעבורו נעשה. והעולם לא **הכירו** 11 ולא עצמות דבריו. ואותן שלא קבלוהו. 12
Jn 7,26 הנה שמדבר בגלוי ודבר אין אנו אומרים לו. **הכירו** השרים באמיתות שזה הוא משיח. 27 אבל לא
Jn 8,27 ממנו הן הם אני מדבר בעולם. 27 ולא **הכירו** מה אומר להם. האל הוא אביו: 28 אז אמ׳ ישוש
Jn 10,6 6 זה המשל אמר ישאוש להם. רק הם לא **הכירו** מה אמ׳ להם. 7 אז אמר ישאוש פעם אחרת להם
Jn 12,9 בכם ואני לא אהיה כל עת עמכם: 9 אז **הכירו** רוב עם מן היהודים ששם היו ובאו שם לא לבד
Jn 12,16 מלכך בא יושב על עיר בן אתון. 16 זה לא **הכירו** תלמידיו בתחלה. רק כאשר ישאוש נתעלה באור
Jn 16,3 עבודה לשם. 3 ואלה הדברים יעשו לכם כי לא **הכירו** האב ולא אותי. 4 ואלה הדברים דברתי לכם
Jn 17,7 שלך היו ואתה נתת לי ודברי קיימו. 7 ועתה **הכירו** שכל דברים שנתת לי ממך היו. ואתה נתת לי
Jn 17,25 צדיק העולם לא הכירך. אך אני הכרתיך והם **הכירו** שאתה שלחתני ושאהבת אותם. 26 ואני הודעתי
Mt 14,35 בגינטזאריט. 35 וכאשר אנשי המקום ההוא **הכירוהו** שלחו אליו בכל הארץ ושלחו לו כל החולים
Mt 17,12 כל הדברים. 12 ואומר אני לכם שבא ולא **הכירוהו.** אבל עשו ממנו כל רצונם. כן בן האלוה
Mc 6,33 עצמם במקום חרב 33 ורבים עמים שראו אותם **הכירוהו** ונמשכו אחריו דרך ארץ לרגל. ובאו מכל
Lc 2,43 הנער יש״או״ש ונשלמו נשאר בירושלם. ולא **הכירוהו** אביו ואמו. 44 וחושבים שיהיה עם האחרים
Lc 24,35 35 והם ספרו הדברים שנעשו בדרך. ואיך **הכירוהו** בבציעת הפת. 36 ובעודם מדברים ישאוש עמד
Jn 2,11 הראשון בבית גלליאה וגלה מעלתו ותלמידיו **הכירוהו.** 12 אחר אלה הדברים ירד בכפר נחום הוא
Jn 21,4 עמד ישוש בחוף הים. אכן התלמידים לא הכי **הכירוהו.** 5 אז אמ׳ להם ישאוש נערים יש לכם מה
Jn 17,25 קודם שהעולם היה. 25 אב צדיק העולם לא **הכירך.** אך אני הכרתיך והם הכירו שאתה שלחתני
Mt 7,23 אותות רבות 23 אז יאמר להם מעולם לא **הכירם.** סורו ממני רשעים מלאי רוע לב. 24 כל אדם
Mt 2,9 דברי המלך הלכו לדרכם. והיה הולך לפניהם **הככב** אשר ראו במזרח. עד שעמד על המקום אשר הילד

Mt 2,10 שעמד על המקום אשר הילד שם. 10 ובראותם **הככב** שמחו שמחה גדולה. 11 ויבאו בבית וימצאו הילד
Jn 6,11 במספר כמו חמשת אלפים. 11 אז לקח ישאוש **הככרות** וכאשר עשה חנות לשם׳ חלק הפת בין העם.
Mt 5,16 שבבית הן. 16 כן יהיה מאיר נרכם לפני **הכל.** שיראו מעשיכם הטובים וישבחו אביכם שבשמים:
Mt 13,30 שלא תעקרו החטים עם הקמשונים. 30 תניחו **הכל** עד הקציר: ובעת הקציר אני אומר לקוצרים לקטו
Mt 14,6 עשה אירודיש לאירודינא מחול לפני **הכל.** וייטב מאד לאירודיש. 7 בעבור אותו דבר הוא
Mt 26,70 היית עם ישוש דגליליאה 70 והוא כפרו לפני **הכל.** אומ׳ אֵינִי יודע מה את אומרת. 71 וכאשר יצא
Mc Prol,15 נסהו עם הבהמות והמלאכים שרתוהו. וכתב **הכל** בקצור בעבורנו למד ביותר נקלה. והגיד מגלת
Lc 3,23 וישאוש היה בהתחלת שלשים שנה והיו סבורים **הכל** שהוא בן יוסף. שם היה עלי. 24 שם היה מאטיב.
Lc 9,61 אלך אחריך רק הנח לי עד שאעשה באופן שידע **הכל** אין חפץ בכל נכסי ולא מביתי. 62 וישאוש אמ׳
Lc 13,21 שהאשה מטמנת בתוך הקמח עד שיתעכל שיתחמץ **הכל.** 22 והלך במעיינות ובמגדלים והלכו נגד
Lc 14,17 בשעת האכילה לקרוא לקרואים שיבואו שכבר **הכל** מוכן. 18 והתחילו כלם להתנצל הראשון אמ׳ אני
Mc 7,28 28 והיא ענתה אמת הוא אדון. אכן גורי **הכלבים** אוכלים פתי לחם הנופלים תחת שולחן
Mc 3,27 אדם אינו יכול ליכנס בבית החזק ולגנוב **הכלים** אם בתחלה אינו קושרו ואז יגנוב הבית. 28
Mt 27,25 מדם זה האיש הצדיק. השמרו לכם. 25 וכל **הכלל** ענו דמו יהיה עלינו ועל בנינו. 26 ואז הניח
Mc 14,11 מאד שמחים. ונדרו לתת לו מעות. והוא מחפש **הכנה** היאך יוכל למסרו. 12 ויום ראשון של פת המצה
Mt 18,8 כרות אותה או הרחיקה ממך. כי יותר שוה לך **הכנס** בגן עדן פסח מלכת בגיהנם בשתי ידים או בשתי
Mt 18,9 תעקרם והרחיקם ממך כי יותר שוה לך **הכנס** בגן עדן בעין אחד מגיהנם בשתים. 10 השמרו
Mt 19,23 לתלמידיו אמיתות אומר דבר בלתי אפשרי הוא **הכנס** העשירים במלכות שממיי: 24 ועוד אמ׳ לכם שנות
Mt 23,13 שמימיי לעמים ואין אתם נכנסים. ולא עזבתם **הכנס:** 14 אוי לכם יודעי ספר פרושים רמאים שאוכלים
Mc 9,42 אישקנדליזט כרות אותה. כי יותר שוה לך **הכנס** בגן עדן ביד אחת מאשה של גיהנם בשתים 43 אל
Mc 9,44 אישקנדליזט כרות אותה כי יותר שוה לך **הכנס** בג״ע באחת. מהכנס בשתים בגהינם 45 אל מקום
Mc 9,46 עינך אשקנדליזט עקור אותה כי יותר שוה לך **הכנס** בג״ע בעין אחד משתים בגהינם 47 מקום שהארסים
Jn 10,2 רק עולה בעד מקום אחר גנב הוא. 2 אבל **הכנס** בעד השער רועה צאן הוא. 3 והוא פותח הדלת
Mt 7,13 כפי מתיאו 13 אמר ישאוש משיח אל תלמידיו **הכנסו** בעד פתח הצר כי רחב הוא הדרך המוליך האדם
Mt 12,9 עדיין מהשבת. 9 וכאשר היה מועבר בא לבית **הכנסת** שלהם 10 ושם היה אדם אחד עם היד יבשה ושאלו
Mc 1,21 ונכנסו בכפר נחום. ותכף בשבת נכנסו בבית **הכנסת** שלהם מלמדם. 22 וכולם תמהים מהמוסר כי הוא
Mc 1,23 בעל כח. לא כמו חכמי הדת. 23 והיה בבית **הכנסת** אדם אחד וצועק 24 ואומ׳ מה לך עשות ממני
Mc 1,29 מתפזר בכל גליליאה. 29 ותכף שיצא מבית **הכנסת** באו לבית שימון ואנדריב עם יקומו ועם ג׳ואן
Mc 3,1 כפי מארקו 1 עוד פעם אחרת ישוש נכנס בבית **הכנסת** והיה שם אדם אחד עם היד יבשה. 2 והפרושים
Mc 5,22 עמו בשפת הים. 22 ובא אליו גדול אחד מבית **הכנסת** בשם גאריר. וכאשר ראהו כרע לברכיו לרגליו
Mc 5,35 נרפאת. 35 ובעוד שמדבר באו אל סגן בית **הכנסת.** ואמרו לו בתך מתה. למה אתה מצטער היום
Mc 5,38 פירו ויקומו 38 ובאו בבית הסגן של בית **הכנסת.** וראו שם מאד בכיות וצעקות. 39 וישוש נכנס
Mc 6,2 תלמידיו 2 ובשבת אחד התחיל ללמד בבית **הכנסת** ורבים שומעים תמהים ממוסרו. ואומרין מאין
Lc 4,16 ובא בנזוריט ששם נתגדל ונתנס כמנהגו לבית **הכנסת** בשבת. וקם שמח 17 ונתנו לו ספר ישעיה
Lc 4,20 הספר חזרו למשרת וישב. וכל אשר היו בבית **הכנסת** היו מבינים בו. 21 התחיל לאמר להם היום הזה
Lc 4,28 לא נטהר בסיריאה. 28 וכל אשר היו בבית **הכנסת** ושומעין אלה הדברים היו נקצפין ומלאים
Lc 4,33 בעוז. 33 ואדם אחד היה לו השד והיה בבית **הכנסת** וצועק בקול גדול ואומר 34 מה לך ישאוש
Lc 4,35 מן האדם: וכאשר גירש השד נכנס באמצע בית **הכנסת** יצא ממנו ולא הזיקו דבר. 36 וכולם פחדו ומד
Lc 4,38 בכל מקום המלכות. 38 וישאוש יצא מבית **הכנסת** ונכנס בבית שימון וחמות שימון היתה חולה
Lc 6,6 6 ונעשה היה עוד משבת אחת שנכנס בבית **הכנסת** ומלמד. והיה שם אדם אחד שהיה לו יד יבשה. 7
Lc 7,5 להם 5 כי הוא אהוב עמנו. והוא בנה לו בית **הכנסת** 6 וישאוש הולך עמהם. וכאשר היה סמוך לבית
Lc 8,41 41 שאדם אותו ששמו לירוש שהיה שר בית **הכנסת** נפל לרגלי ישאוש משיח וחלה פניו שיבא אל
Lc 8,49 בתי אמונתך הושיעך לכי לשלום. 49 ושר בית **הכנסת** בא לו ואמר אליו אל תחפוץ לצער ישאוש משיח
Lc 13,10 ואם לאו אכריתנה: 10 ובשבת הבאה היה בבית **הכנסת** שלהם בשב בשבתות. 11 והנה אשה אחת שחלתה
Lc 13,14 עמדה בקומתה ושבחה האל. 14 וענו בבית **הכנסת** מלאים חימה: כאשר ישאוש ריפא אותה האשה
Jn 6,60 הפת יחיה לעולם: 60 אלה הדברים אמר בבית **הכנסת** מלמד בכפר נחום. 61 אז רבים מתלמידיו אמרו
Jn 9,22 אחד מהם יאמר שהוא משיח יהיה מושלך מבית **הכנסת:** 23 בעבור זה אמרו אביו ואמו שאלו הבן כי
Jn 12,42 הפרושים לא הודו בעבור שלא ישליכום מבית **הכנסת** 43 כי יותר אהבו מעלת האנשים ממעלת האל. 44
Jn 18,20 דברתי בעולם ואני כל שעה למדתי בבית **הכנסת** ובמקדש ששם היהודים מתקבצים. ודבר לא דברתי
Mt 28,15 אנחנו נשיג שתהיו בטוחים 15 והם לקחו **הכסף** ועשו מה שאמרו הם: ואלה הדברים מוגדים בין

Jn 7,7 7 העולם אינו יכול להכע להכעיסכם. אותי **הכעיס** כי אני מעיד עליו שמעשיו רעים. 8 אתם
Jn 15,6 6 אם אחד לא עמד בי ושולח בחוץ כמו **הכף** ותיבש. ויאספוה וישמרוה באש ותשרף. 7 אם
Jn 15,5 אם לא תעמדו בי. 5 אני הוא האילן ואתם **הכפות** שעומדות בי ואני בו. הוא הוא הנושא פרי רב
Lc 6,39 כדמותה: אינינו איפשרי עור ימשוך עור אחר **הכרח** הוא שניהם יפלו בבור. 40 אינינו התלמיד על
Mt 20,8 אמ׳ לכו לכרמי 8 וכאשר הערב היה אמ׳ אדון **הכרם** למורשהו קרא הפועלים ותנם שכרם. התחיל מן
Mt 21,40 חוץ לכרם והרגוהו. 40 לכן כאשר יבא בעל **הכרם** מה יעשה לאותן העובדים. 41 והם ענו הוא יכלה
Mt 21,41 41 והם ענו הוא יכלה הרעים וישכור **הכרם** לאחרים טובים שיחזרו לו הפרי הגון בעתו. 42
Mc 12,9 והשליכוהו חוץ לכרם. 9 לכן מה יעשה אדם **הכרם** כאשר יבא יכלה אותן העובדים וישכור הכרם
Mc 12,9 הכרם כאשר יבא יכלה אותן העובדים וישכור **הכרם** לאחרים: 10 ולא קראתם זאת הכתיבה האבן שמאסו
Lc 13,7 ובא לבקש הפרי ולא מצא. 7 ואמ׳ לשומר **הכרם.** כבר עברו שלש שנים שאני שואל פרי תאנה זו.
Lc 20,10 10 ובעת הבציר שלח עבדו לאותן שמחזיקים **הכרם** בעבור שיתנו לו מהפרי. והם הכו עבדו ולא
Lc 20,13 ומוכה בחבורה שלחוהו בחוץ. 13 ואדון **הכרם** אמ׳ מה אעשה אשלח היקיר בני אהובי באולי
Lc 20,14 יתביישו ממנו. 14 וכאשר ראוהו מחזיקי **הכרם** בנכליהם אמרו זהו היורש לכו ונהרגהו והירושה
Lc 20,15 והירושה תהיה לנו. 15 והשליכו אותו מן **הכרם** והרגוהו. לכן בעל הכרם מה יעשה להם. 16 יבא
Lc 20,15 והשליכו אותו מן הכרם והרגוהו. לכן בעל **הכרם** מה יעשה להם. 16 יבא וישמיד אותן עובדי
Lc 19,42 ראה אותה ובכה עליה. אמר 42 כי אם אתה **הכרת** והאמנת הדברים שהם שלך כזה היום לשלום לך.
Lc 19,44 [*] ולא יניחו בך אבן על אבן. בעבור שלא **הכרת** עת פקודתך: 45 וכאשר נכנס במקדש התחיל לגרש
Jn 14,9 אמר להם כמה מן הזמן שעמדתי עמכם ולא **הכרתוני.** פיליף מי שרואה אותי רואה אבי איך אתה
Lc 8,46 אותך ואתה אומר מי נגעני. 46 [*] ואני **הכרתי** שבח יצא ממני שפעל בו. 47 והאשה שראתה זה
Jn 8,55 שהוא אלהיכם ולא הכרתם אותו. 55 אבל אני **הכרתיו.** ואהיה כמוכם מכזב. אבל אני יודע אותו
Jn 17,25 היה. 25 אב צדיק העולם לא הכירך. אך אני **הכרתיך** והם הכירו שאתה שלחתני ושאהבת אותם. 26
Jn 8,54 מעלה. אותו שאתם אומרים שהוא אלהיכם ולא **הכרתם** אותו. 55 אבל אני הכרתיו. ואהיה כמוכם
Jn 19,36 שאתם תאמינוהו. 36 וכל אלו הדברים נעשים **הכת** הכתיבה נשלמה: אומר עצם לא תשברו בו. 37 ועוד
Lc 23,38 אם אתה מלך ישראל תושיע עצמך. 38 ועל **הכתב** שעליו כתוב באותיות יוניות ולטינש ועבריות
Jn 19,20 מלך היהודים: 20 אז רוב היהודים קראו **הכתב** הזה כי אותו מקום שישאוש נתלה קרוב מן העיר
Jn 15,25 אותי ואבי 25 בעבור שיהיה נשלם דברי **הכתוב** בדת אותו שערבות היה לו בי. 26 וכאשר יבא
Mc 15,28 אחד מימין ואחד משמאל. 28 אז היתה נשלמת **הכתובה** שאומרת הוא נמנה עם הרשעים. 29 ואותם
Lc 18,31 עולים בירושלם ויהיו נשלמים כל הדברים **הכתובים** בעד הנביאים שבן האדם 32 יהיה נמסר
Lc 24,44 עמכם. שחוייב הוא שכל הדברים יהיו נשלמים **הכתובים** בדת משה ובנביאים ובמזמורים שנאמרו עלי:
Mc 12,10 וישכור הכרם לאחרים: 10 ולא קראתם זאת **הכתיבה** האבן שמאסו הבונים תהיה מאוסה בעד הבונים
Lc 4,21 21 התחיל לאמר להם היום הזה נשלמה זאת **הכתיבה** באזנינו. 22 והכל נותנים עדות לו ומתמיהין
Jn 7,38 יבא אלי וישתה 38 מי שמאמין בי שאומרת **הכתיבה** נחל מים חיים ירוצו מבטנו. 39 וזה אמרו
Jn 7,42 אומרים יבא מגלליאה משיח: 42 אינה אומרת **הכתיבה** מזרע דויד ומעיר בית לחם שמשם היה דוד יבא
Jn 17,12 מהם לא נעדר. כי אם בן האבדון למען תהיה **הכתיבה** נשלמת. 13 אך עתה אליך אני בא: ואלה
Jn 19,36 תאמינוהו. 36 וכל אלו הדברים נעשים הכת **הכתיבה** נשלמה: אומר עצם לא תשברו בו. 37 ועוד
Jn 20,9 לקבר וראהו ורץ. 9 כי עדיין לא ידעו **הכתיבה** אומרת שחייב שיחזור חי לאחר מיתה. 10 אז
Mt Prol,6 כן חוייב דרוש אמונת האיונגלי לקיים **הכתיבות** נגד המינין. ועם שֶׁרַבִּים כתבו האיונגלי לבד
Mt 21,42 בעתו. 42 אמר להם ישאוש ואתם לא קראתם **הכתיבות** שאומרת האבן אותה שמאסו בוני החומה היא
Mt 22,29 ואמר להם אתם טועים ואין אתם מבינים **הכתיבות** וכח האל. 30 בתחייה לא יהיה להם אשה ולא
Mt 26,54 לי יותר מי״ב מלאכים. 54 רק איך תשלימו **הכתיבות.** כן חוייב שיעשה. 55 באותה שעה אמ׳ ישאוש
Mt 26,56 56 אבל כל זה הוא נעשה בעבור זה שתשלימו **הכתיבות** מהנביאים. אז כל התלמידים עזבוהו ונסו.
Mc 12,24 ישאוש ואמר להם אתם טועים ואינכם מבינים **הכתיבות** וכח השם. 25 כאשר המתים יחיו לא יהיה להם
Mc 14,49 במקדש מלמד ולא תפשתוני. זה נעשה להשלים **הכתיבות.** 50 ואז התלמידים כולם ברחו ועזבוהו: 51
Lc 24,27 27 ומתחיל ממשה ומכל הנביאים מפרש להם כל **הכתיבות** הנמצאות ממנו 28 וקרבו למגדול שהולכים
Lc 24,32 היה נשרף בקרבינו שדבר בנו בדרך. ולמדנו **הכתיבות.** 33 וקמו באותה שעה וחזרו בירושלם הי״א
Lc 24,45 שנאמרו עלי: 45 אז פתח להם שכלם לדעת **הכתיבות** ולהבינם: 46 ואמ׳ להם שכן כתוב. וכן
Jn 5,39 בכם כי לא האמנתם שהוא שלחו. 39 חפצו **הכתיבות** שבהם אתם סבורים יהיה לכם חיים נצחיים
Jn 7,52 52 אז ענו ואמרו לו אתהו גליליב חפש **הכתיבות** ותמצא ששום נביא לא יבא מגלליאה 53 ושבו
Mt 27,5 יודע. והם ענו מה לנו אתה תראהו 5 וזרק **הל׳** פשיטין במקדש והלך לו. 6 ושרי הכהנים לקחו
Mt 27,6 במקדש והלך לו. 6 ושרי הכהנים לקחו **הל׳** פשיטין אמרו אינו דבר ראוי שנשימם בבית

Mt 5,46 תאהבו האוהבים אתכם מה שכר יגיע אליכם.
Mt 5,47 47 ואם תקדימו שלום לאחיכם לבד
Mt 16,5 מהם והלך לו: 5 וכאשר באו לחוף הים לעבור
Mt 22,5 בואו לנישואין. 5 והם בזוהו. והלך האחד
Mt 26,39 המתינו לי פה ועורו עמדי 39 והלך מעט
Mc 1,19 עזבו הרשתות והלכו אחריו. 19 והולכים מעט
Mc 4,35 באותו יום כאשר נעשה ערב [*] נעבור אנחנו
Mc 6,53 לחמים ולבם היה ערפליי. 53 וכאשר עברו
Lc 10,31 אחד הולך באותו דרך עצמו. וראה אותו עבר
Lc 17,21 אינו בא בהעמדה 21 ולא יאמר הנו הוא או
Jn 12,24 אמת אני אומר לכם אם גרגיר של חרדל הנופל
Jn 21,6 וענו לו אין. 6 והוא אמר להם שימו הרשתות
Mt 5,8 הרחמנים כי הם ישיגו רחמנות: 8 אשרי נקיי
Mt 12,34 לאמר טוב שאתם רעים. הפה מדברת מהשפעת
Mc 3,25 יכול עמוד אותו מלכות. 25 בבית שיש חלוקת
Lc 6,45 רע מרוע אוצר לבבו מגיד רע כי מהשפעת הפה
Lc 16,8 וכתוב שמנים. 8 ושבח האדון המעשה רע
Lc 1,10 העם היו בחוץ מתפללים בשעה שהיה לו לתת
Lc 1,10 היו בחוץ מתפללים בשעה שהיה לו לתת הלבו
Lc 1,11 11 אבל מלאך השם׳ עומד לצד ימין המזבח
Lc 5,19 העם שהיה שם גדול ועלו על הגג ומסלקים
Mt 25,36 נתתם לי לינה. 36 ערום הייתי ונפשט ואתם
Lc 11,5 וילך אליו בחצי הלילה. ויאמר לו אהובי
Mc 6,36 חרב מאד ורב שעה עברה. 36 עזוב העמים
Mc 8,9 והיו האוכלים סביב ארבעת אלף איש והניחם
Mc 8,24 אם רואה 24 והוא מביטו אמ׳ אני רואה
Lc 14,30 כל הרואים ילעיגו לו. 30 ויאמרו האיש
Lc 23,31 כסונו ולגבעות נפלו עלינו. 31 כי אם בעין
Mt 5,39 כי אם טוב ברע אבל אם יכה אתכם אדם על
Mt 4,4 ויען ויאמר לו כתוב הוא אדם אינינו חי על
Mt 26,26 אתה אומר. 26 וכאשר ישבו לסעוד ישאוש לקח
Mc 7,27 אדם לעזור לבניו. כי אין דבר טוב קחת
Lc 4,4 4 וישוש ענה כתו׳ הוא שאינו חי האדם על
Mt 14,19 אותם לי. 19 צוה לישב העם על העשב. ולקח
Mt 14,25 צער כי הרוח מנגדם. 25 וברביעית משמרת
Mt 25,6 מעכב לבא כל העשר ישנו באריכות 6 עד חצי
Mt 26,31 כולכם תהיו אישקנדליזאטש בעבורי בזאת
Mt 26,34 וישוש אמר אליו אמיתות אומר לך כי בזאת
Mt 28,13 רוב כסף לשומרים 13 שיאמרו תלמידיו באו
Mc 6,48 הרוח היה להם מנגד. ובא אליהם סביב חצי
Mc 13,35 היום והשעה שאדון הבית יבא בערב או חצי
Mc 14,27 להם ישו כולם תהיו אשקנדליזטש בי בזאת
Mc 14,30 ואמר אליו ישאוש אמת אני אומר לכם. בזאת
Lc 2,8 באותו הדור היו נערים ושומרים שעות
Lc 5,5 בו בְקַפֵּטוּרָא. 5 ושימון ענה ואמ׳ לו כל
Lc 11,5 אי זה מכם יש לו אוהב וילך אליו בחצי
Lc 12,20 ושתי ותנוחי. 20 והאל אמ׳ לאותו סכל. בזה
Lc 17,34 אמת אותה 34 אני אומר לכם שאותו יאבד אום
Jn 21,3 נלך עמך. ויצאו משם ועלו בספינה. ובאותו
Mt 13,46 נערכות 46 וכאשר מצא אבן טובה נערכת

הלא זה בעצמו עושים הרשעים המפורסמים: 47 ואם
הלא זה הדבר עושים פחותי הנצרים. 48 תהיו א״כ
הלאה שכחו לקחת לחמם. 6 והוא אמר להם השמרו משאור
הלאה והאחד לסחורתו. 6 והאחרים לקחו העבדים ונגשו
הלאה וכרע פניו ואמ׳ אבי אם הוא דבר איפשרי הרחק
הלאה. ראה יקומו וג׳ואן בני זבאדיב בספינה קטנה
הלאה 36 והניחו החיילות ועלה בספינה אחת קטנה.
הלאה באו בארץ גִינִיסָארִיק [*] 54 כאשר יצא מהספינה
הלאה. 32 ולוי אחד קרוב מאותו מקום. והנה הוא
הלאה הוא כי הנה מלכות האל ראוי לבא לכם. 22 ואמ׳
הלאה לא ימות. 25 והוא ישאר יחידי. ואם ימות נותן
הלאה ותמצאו. אז שמו הרשתות במים ונכנס בהם גודל
הלב כי הם יראו השם: 9 אשרי אנשי השלום כי הם
הלב. 35 אדם טוב מאוצרו נותן דברים טובים. ואדם
הלב ביניהם אינו יכול התקיים. 26 ואם השטן יקום
הלב מדבר. 46 למה אתם קוראים אותי אדון. ואינכם
הלבב כי בחכמה עשהו. כן בני זה העולם הם יותר
הלבו הלבונה. 11 אבל מלאך השם׳ עומד לצד ימין
הלבונה. 11 אבל מלאך השם׳ עומד לצד ימין המזבח
הלבונה נראה אליו. 12 וכאשר זכריא ראהו היה נבהל
הלבנים ובעד הגגות שמו המטה שם עם החולה ושמוהו
הלבשתוני. חולה הייתי ואתם בקרתוני. מאוסר הייתי
הלוה לי ככרות לחם ג׳ 6 כי אהובי בא מהדרך אלי.
הלוך בהרים הקטנות סביב מכאן ויקנו אוכל לאכול.
הלוך. 10 ותכף ישו עלה בספינה עם תלמידיו ובא נגד
הלוך העמים זקופים כמו אילנות 25 ועדיין הניח
הלזה התחיל לבנות ואין בידו כח להשלים. 31 או אם
הלח נעשו דברים אלו מה יעשו ביבש. 32 ושנים אחרים
הלחי אחת הגשנו לו האחרת: 40 ומי שיגזול לך החלוק
הלחם לבדו אבל מחן השם: 5 אז העלהו השטן אל העיר
הלחם וברכו ועשה חנות ובצע. ואמר קחו ואכלו כי זה
הלחם מהבנים בעבור תתו לכלבים. 28 והיא ענתה אמת
הלחם לבדו כי אם בכל הדבר שיוצא מפי השם׳. 5
הלחמים ושני הדגים ומביט בשמים וברכם ובצעם ונתנם
הלילה ישאוש בא להם הולך על הים 26 היו נבהלים.
הלילה. צעק אדם אחד קומו הנה החתן בא צאו אליו
הלילה כי כתוב הוא. אני אכה הרועה ותתפזרו הצאן
הלילה קודם שהתרנגול יקרא תהיה כופר בי ג׳ פעמים
הלילה בעוד הם ישנים וגנבוהו. 14 והם אמרו אם ידע
הלילה הולך על הים 49 [*] חשבו הוא איזה רוח רעה
הלילה או לתרנגול קורא או בקר 36 לא כשיבא ימצאכם
הלילה כי כתוב הוא. אני אכה הרועה ונתפזרו הצאן
הלילה קודם שהתרנגול יקרא שני פעמים תהיה כופר בי
הלילה על מקניהם. 9 והנה מלאך הש׳ נצב קרוב להם.
הלילה טרחנו ולא לקחנו דבר. אבל בדבריך נאריך
הלילה. ויאמר לו אהובי הלוה לי ככרות לחם ג׳ 6 כי
הלילה יבקשו נשמתך ואותם דברים שהכינות ממי יהיו.
הלילה יהיו שנים במטה אחת. האחד יתפש והאחד יעזב:
הלילה לא לקחו דבר. 4 ובבקר עמד ישוש בחוף הים.
הלך ומכר כל מה שהיה לו וקנה האבן: 47 עו׳ המלכות

Mt 18,30 ואני אפרעך. 30 והוא לא רצה הקשיבו. אבל **הלך** ושם אותו במאסר עד שיפרע החוב. 31 וכאשר עבדי
Mt 20,5 לכם דבר בינוני 5 והם הלכו. ופעם אחרת **הלך** בין הצהרים ושעה תשיעית היתה ועשה כדמות זה 6
Mt 21,30 לו כדומה. והוא ענה אני אלך בחפץ ולא **הלך.** 31 מי משני אלו עשה רצון האב. והם ענו
Mt 25,18 ורוח אחרים שנים. 18 ואותו שקבל א׳ **הלך** וחפר בארץ וטמן בזנט אדוניו. 19 ואחר זמן
Mt 26,14 מי״ב תלמידיו שהיה נקרא יודש אישקריוט **הלך** לשרי הכהנים 15 ואמר להם מה תרצו תת ואני
Mt 26,42 הוא מוכן. אבל הבשר חולה. 42 ופעם שנית **הלך** להתפלל ואמ׳ אב שלי אם לא יכול ממני עבור
Mc 3,7 אותם דירודיש נגד ישו שימיתוהו. 7 וישו **הלך** לים עם התלמידים ועם רב נמשכים עמו מגליליאה
Mc 5,20 שלך. וְסַפֵּר החסד שהש׳ עשה לך: 20 והוא **הלך** דורש בקבול החסד שהש׳ עשה לו. וכלם היו
Mc 5,24 והנח ידיך עליה ותהיה נרפאת. 24 וישאוש **הלך** עמו ועם רב שהולך אחריו [*]. 25 ואשה אחת
Mc 11,13 13 וכאשר מרחוק ראה תאנה רואה עלין. **הלך** לראות אם ימצא תאנים. וכאשר בא אליה לא מצא
Mc 11,27 26 [*] 27 ומיד נכנסו בירושלם: וכאשר **הלך** במקדש קרבו אליו שרי הכהנים והחכמים מאותתים
Mc 14,10 זה. 10 ויודש אשקריוטא אחד מי״ב תלמידים **הלך** לעליוני הכהנים למסור הוא והם. 11 וכאשר הם
Mc 14,39 הרוח מוכן אבל הבשר חולה. 39 ופעם אחרת **הלך** להתפלל באותה עצמה מלה. 40 וכששב מצאם ישנים
Lc 1,23 להם ועמד אלם 23 וכאשר השלים ימי עבודתו **הלך** בביתו. 24 ואחר ימים אחדים אלישבק אשתו הרתה
Lc 15,13 מקובצים כל הדברים. הנער היותר קטן **הלך** לו בדרך רחוקה מאד שם הפסיד כל ירושתו בזנות.
Lc 18,14 אני 14 אמת אני אומר לכם שהעולמיי זה **הלך** לביתו מצודק. כי כל אדם המגביה עצמו יהיה
Lc 19,12 מלכות שמים. 12 ואז אמר אדם אחד מעולה **הלך** במלכות אחד מאד רחוק בעבור שיקח מלכות לעצמו
Jn 4,47 47 וכששמע שישאוש בא מגודיאה בגלליאה **הלך** אליו שירד להבריא בנו כי מסוכן היה למות. 48
Jn 6,1 ו׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר הדברים האלה **הלך** ישאוש מעבר לים גליליאה שהיא טיבריאדיש 2
Jn 7,1 קפיטולו ז׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר אלה הדברים **הלך** ישאוש בגלליאה כי לא רצה ללכת בגודיאה כי
Jn 8,1 Tit,8 קפיטולו ח׳ כפי יואן 1 וישאוש **הלך** להר הזתים 2 ולמחר בבקר בא פעם אחרת במקדש.
Jn 9,7 ואמ׳ לו לך ורחץ במי שלוח. שר״ל שלוח. אז **הלך** וטבל שם וראה בעיניו. 8 ואותם שראוהו ראשונה
Jn 11,54 וכבר לא היה הולך בפרסום בין היהודים. רק **הלך** במלכות קרובה אל המדבר בעיר שנקראת אפרים ושם
Jn 18,1 כפי ש׳ יואן 1 כאשר ישאוש אמ׳ אלה הדברים **הלך** עם תלמידיו מעבר לנהר הנקרא סידרון ששם היה
Jn 20,4 ושניהם הלכו במרוצה. 4 רק התלמיד האהוב **הלך** יותר מהרה ובא ראשון לקבר 5 וכרע פניו וראה
Mc 16,10 אותה שהוא גירש שבעה שדים ממנה. 10 והיא **הלכה** והגידה לאחרים שעמדו עם ישאוש שעו שעומדים
Lc 1,39 [*] 39 וקמה מריאה משם באותן הימים **הלכה** מהרה בהרים בעיר גודיאה. 40 ונכנסה בבית
Jn 11,28 שבא בזה העולם. 28 וכאשר אמרה אלה הדברים **הלכה** וקראה מריאה [*] [*] 29 ותכף ששמעה קמה מהרה
Jn 20,18 אביכם. אלהי ואלהיכם. 18 ומריאה מגדלינא **הלכה** והגידה לתלמידים אומרת אנכי ראיתי. ואמ׳ לי
Mt 2,9 שאלך להשתחות לפניו: 9 ובשומעם דברי המלך **הלכו** לדרכם. והיה הולך לפניהם הככב אשר ראו
Mt 4,20 אחרי ואעשה אתכם דייגי אנשים. 20 ותכף **הלכו** אחריו והניחו הרשתות. 21 וילך משם וירא שני
Mt 8,1 כ״ד כפי מתיאו 1 וכאשר ירד מן ההר. רב עם **הלכו** אחריו. 2 וראה מצורע אחד והתפללו. אומ׳ אם
Mt 8,23 כ״ז כפי מתיאו 23 וכאשר ישואש עלה בספינה **הלכו** אחריו תלמידיו 24 והיה הים מתנועע מאד עד
Mt 11,7 יהיה מי שלא יהיה משקנדליזאט בי. 7 וכאשר **הלכו** ישאוש משיח התחיל לאמר אל עם ג׳ואן. למה
Mt 14,13 והיפך פניו אל המדבר: וכאשר העם ידעו **הלכו** אחריו לרגל מכל העיירות 14 וכאשר ראה אותן
Mt 14,23 וליכנס בים עד שיסעו העם: 23 וכאשר העם **הלכו** הוא עלה להר להתפלל. וכאשר היה ערב הוא היה
Mt 20,5 להם לכו לכרמי ואתן לכם דבר בינוני 5 והם **הלכו.** ופעם אחרת הלך בין הצהרים ושעה תשיעית היתה
Mt 21,6 בא שפל יושב על האתון ועיר בן שלה. 6 **הלכו** התלמידים ועשו כמו שצום ישאוש. 7 והביאו
Mt 22,10 וקראו כל אותם אנשים שתמצאו לנישואין. 10 **הלכו** העבדים ואספו כל הרעים והטובים ונתמלאו
Mt 27,66 בקשו שומרים ושמרהו כאשר תדעו. 66 והם **הלכו** ושמרו הקבר והאבן גדולה חתמו ועשוה שמור:
Mt 28,11 שיבואו בגלילאה ושם יראוני. 11 וכאשר **הלכו** קצת מהשומרים באו בירושלם וספרו כל מה שנעשה
Mt 28,16 היהודים עד היום הזה. 16 וי״ב התלמידים **הלכו** בגליליאה בהר אחד שישו אמ׳ להם. 17 וישו
Mc 16,13 שהולכים לעיר אחת בצורת גרים 13 והם **הלכו** וספרוהו לאחרים תלמידיו והם לא האמינו. 14
Mc 16,20 להם עלה לשמים ויושב לימין הש׳. 20 והם **הלכו** בכל העולם לדרוש בעזר הש׳ עם דברים טובים
Lc 2,44 שיהיה עם האחרים שהולכים עמהם. וכן **הלכו** יום אחד וחפשוהו בין שאר הקרובים הנוכרים.
Lc 7,18 הדבר נתפזר בכל ארץ גודיאה. 18 ותלמידים **הלכו** ליואן ואמרו כל אלה הדברים. 19 ויואן קרא
Lc 8,33 יצאו מן האיש ההוא. ונכנסו בפרים והפרים **הלכו** במהירות ונכנסו ביאור ושם נחנקו. 34 ומדבר
Lc 9,11 בינשידא. 11 והדבר ההוא כאשר ידעהו העמים **הלכו** אחרי ישאוש וקבלם ומדבר עמהם במלכות השם׳.
Lc 19,32 כמו שאדוננו חפץ פעולתו. 32 והשלוחים **הלכו** שם ומצאו העיר עומד כאשר אמר 33 וכאשר באו
Lc 24,24 מלאכים שאומרים שהוא חי. 24 ומקצתינו **הלכו** לקבר ומצאו כמו כן הנשים אומרות ולא מצאו

Jn 4,8	וישאוש אמר לה תן לי לשתות. 8 והתלמידים	**הלכו** בעיר לקנות דבר מאכל. 9 אז אמרה לו אותה
Jn 6,19	בעבור רוח גדול שהיה מנשב מבהילים. 19 אז	**הלכו** עשרים וחמש מילין ראו ישוש המלך אליהם. ויגש
Jn 6,22	ישאוש באניה עם תלמידיו. אבל תלמידיו	**הלכו** לבדם. 23 ואוניות אחרות באו דטיבריאדיש אותה
Jn 11,31	אותה כשראו מריאה שקמתה מהר ויצאה	**הלכו** אחריה אומרים לקבר הולכת לבכות: 32 אז
Jn 11,46	הדברים שעשה האמינו בו. 46 ומקצת מהם	**הלכו** לפרושים ואמרו להם מה שישאוש עשה: 47 אז
Jn 18,15	העם אחריו. 15 ושמעון פירו ותלמיד אחר	**הלכו** אחר ישאוש. ואותו תלמיד היה בן בית להגמון
Jn 20,3	ואותו תלמיד האהוב. ובאו לקבר ושניהם	**הלכו** במרוצה. 4 רק התלמיד האהוב הלך יותר מהרה
Jn 20,10	אומרת שחייב שיחזור חי לאחר מיתה. 10 אז	**הלכו** התלמידים פעם אחרת באותו מקום עצמו. 11
Lc 23,47	47 וסנטוריאו בא. ולכל אלה הדברים שנעשו	**הלל** הש׳. ואמר באמת זה האיש היה צדיק. 48 וכל העם
Mt 9,8	7 [*] 8 והעם שראו זה יראו השם ואותו	**הללו.** שיכולת כזה הראה להם באנשים: קפיטולי ל׳
Mc 15,20	וכורעים ומתפללים אותו. 20 וכאשר מאד	**הלעיגוהו** הפשיטו לו הארגמן והלבישו לו מלבושיו
Mt 27,12	לו ישאוש. אתה אומר. 12 וכאשר שרי הכהנים	**הלשינוהו** וזקני העם אחריהם אינו עונה דבר. 13 אז
Mt Prol,8	כתבו האיונגלי לבד ארבעה יש עדות אמת. כי	**הם** הגידו אמונת השילוש בארבעה חלקי העולם. ודרך
Mt Prol,26	השבועות מענייני האלהות ישואש משיח שממנו	**הם** מדברים. אדם היה. איש נולד מבתולה. עגל נקרב.
Mt 1,17	מתיאו 17 אם כן כל תולדות מאברם עד דויט	**הם** י״ד ומדוד עד גלות בבל הם י״ד. ומגלות בבל עד
Mt 1,17	מאברם עד דויט הם י״ד ומדוד עד גלות בבל	**הם** י״ד. ומגלות בבל עד ישוש י״ד. 18 ותולדות
Mt 3,5	מזונו חגבים ודבש מדבריי. 5 ואז יוצאים	**הם** מירושלם ומכל גודיאה ומכל מלכות אשר סביבות
Mt 5,4	כי שלהם הוא מלכות השם. 4 אשרי הנחים כי	**הם** ינחלו הארץ: 5 אשרי הבוכים שאליהם תגיע נחמה:
Mt 5,6	תגיע נחמה: 6 אשרי רעבי וצמאי צדק כי	**הם** ישבעו ויהיו שבעים: 7 אשרי הרחמנים כי הם
Mt 5,7	ישבעו ויהיו שבעים: 7 אשרי הרחמנים כי	**הם** ישיגו רחמנות: 8 אשרי נקיי הלב כי הם יראו
Mt 5,8	כי הם ישיגו רחמנות: 8 אשרי נקיי הלב כי	**הם** יראו השם: 9 אשרי אנשי השלום כי הם יקראו בני
Mt 5,9	כי הם יראו השם: 9 אשרי אנשי השלום כי	**הם** יקראו בני השם: 10 אשרי הסובלים הרדפות צדק כי
Mt 6,7	אל תחפצו דבר מאד כאשר עושים החסרים. כי	**הם** חשבו שהאל ישמעם ברוב דברים. 8 לכן לא תאבו
Mt 7,14	והדרך המביאים לחיים צרה היא מאד. ומעטין	**הם** המוצאים אותה: 15 השמרו לכם מנביאי שקר הבאים
Mt 7,15	לכם מנביאי שקר הבאים בלבוש רחלות ובתוכם	**הם** זאבים וטורפים. 16 במעשיהם תכירום. כי לא יכול
Mt 9,2	אמ׳ לנטול בן יהיה לך אמונה בשם חטאתיך	**הם** נמחלים. 3 ומקצת מן החכמים מאותתים אמרו בקרבם
Mt 9,31	השמרו שלא תגידוהו לשום אדם: 31 אבל	**הם** יצאו וגלוהו בכל הארץ: 32 וכאשר היו מוצאים
Mt 9,32	בכל הארץ: 32 וכאשר היו מוצאים משם	**הם** נהגו לו אדם אחד אלם משוטן 33 וכאשר ראהו
Mt 10,2	לרפאת המשוטנים ולמרק החולאים 2 ואלה	**הם** שמות האיפושטוליש: הראשון הוא שימון פירי
Mt 10,17	ותמים כמו יונים: 17 השמרו מהעמים כי	**הם** ינהגו אתכם בדבריהם: ויכו אתכם בבתי כנסיותיהם
Mt 10,25	אל מלמדו והמלמד אל העבד כמו אדוניו: אם	**הם** אמרו וכנו אדוניהם אזבל זאבוק הם משוטנים. כמה
Mt 10,25	אם הם אמרו וכנו אדוניהם אזבל זאבוק	**הם** משוטנים. כמה וכמה המורגלים: 26 לכן לא
Mt 11,5	העורים רואים. והפסחים הולכים. והמצורים	**הם** טהורים. והחרשים שומעים. והעניים מוגדים. 6
Mt 12,10	לו אם ראוי למרק אותו בשבת בעבור שילשינו	**הם.** 11 והוא אומר להם מי הוא מכם שהיה לו צאן אחת
Mt 12,26	26 אם כן אם שד אחד מגרש האחר נחלקים	**הם** ביניהם. א״כ איך ימשך מלכותם. 27 אם אני מגרש
Mt 12,27	ביניכם באיזה כח מגרשין אותם ובעבור זה	**הם** יהיו שופטיכם. 28 ואם אני ברוח האל מגרש השדים
Mt 12,41	ליום הדין עם זאת האומה ויענישוה כי	**הם** עשו תשובה בדרישה של יונה. ובכאן הוא גדול
Mt 12,48	48 וישו ענה ואמ׳ לו מי היא אמי ומי	**הם** אחי [*] 49 [*] [*] וקרובי 50 כל מי שעושה
Mt 13,16	בלבבם ולא ישובו ורפא לו. 16 ועיניכם	**הם** מבורכים שרואים. ואזניכם ששומעים. 17 כי באמת
Mt 13,21	שרש ומתייבשת מהר: כי בעד מלה זעומה תכף	**הם** נבוכים. 22 אותה שנפלה בין החוחים. הוא אותו
Mt 13,38	בן הבתולה. 38 השדה הוא העולם וטוב הזרע	**הם** הצדיקים והקמשונים הם הרעים. 39 והאויב שזורען
Mt 13,38	העולם וטוב הזרע הם הצדיקים והקמשונים	**הם** הרעים. 39 והאויב שזורען הוא השטן. ועת הקציר
Mt 13,39	השטן. ועת הקציר הוא קץ העולם. והקוצרים	**הם** המלאכים. 40 כי כמו שאדם לוקט הקמשונים ושורפן
Mt 15,9	העם שלי מכבר מדברים ולבם רחוק ממני. 9	**הם** מכבדים אותם חנם רמאים מוסריכם ומצות האנשים.
Mt 15,12	תלמידיו אמרו תדע שהפרושים אישקנדלישטש	**הם** מהדבר ששמעו. 13 והוא ענם ואמר כל נטע שאבי לא
Mt 15,14	לא נטע אותה תהיה נעקרת. 14 הניחום כי	**הם** עורים מנהיגי עורים. והעור המנהיג עור אחר
Mt 17,25	והוא ענה מהנכרים. ואמר ישאוש אכן הבנים	**הם** חופשים 26 אבל בעבור שלא נבהילם לך אל הים
Mt 19,6	באחד בשר. 6 אם כן אינן כבר שנים. אבל	**הם** בשר אחד. לכן אין ראוי לאדם להפריד מה שהאל
Mt 19,12	אנשים שנולדים קשטראטש מבטן אמם. ומקצת	**הם** קשטראטש בידי אדם. ומקצת הם קשטראטש בעד מלכות
Mt 19,12	אמם. ומקצת הם קשטראטש בידי אדם. ומקצת	**הם** קשטראטש בעד מלכות שמים. מי שיכול להבין

Mt 19,18 שמור וקיים המצות. 18 והוא אמ׳ ומה **הם.** וישוש אמ׳ לא תעשה רציחה. לא תעשה ניאוף. לא
Mt 20,16 ראשונים והראשונים אחרונים. רבים **הם** הנקראים ומעטים נבחרים: 17 ועלה ישאוש בירושלם
Mt 21,37 לאחרים: 37 באחרונה שלח להם בנו ואמ׳ **הם** ישאו כבוד לבני. 38 וכאשר העובדים ראוהו אמרו
Mt 22,14 ושם יסבול בכי ורעישת שינים. 14 רבים **הם** קרואים ומעט נבחרים: 15 ואז נתקבצו הפרושים
Mt 23,3 לכם תשמרו ותעשו. אבל לא תעשו כמעשיהם כי **הם** אומרים ואינם עושים. 4 הם מעמיסים כובד משאת
Mt 23,4 כמעשיהם כי הם אומרים ואינם עושים. 4 **הם** מעמיסים כובד משאת לעמים שאין יכולים לישא והם
Mt 23,5 לישא והם אין רוצים הגיעם באצבעותם. 5 **הם** עושים כל מעשיהם בדברים בעבור זה שהאנשים יראו
Mt 23,5 בדברים בעבור זה שהאנשים יראו אותם. **הם** נושאים גודל תכשיטי מלבושם ומטויה דקה 6 והם
Mt 23,31 לא היינו מודים באמתת הנביאים 31 א״כ אתם **הם** עדים לעצמכם שאתם בני מי שהמיתו הנביאים 32
Mt 25,44 חולה ואסור הייתי ולא בקרתוני. 44 אז **הם** יענו ויאמרו. ומתי ראינוך רעב וצמא ובלא בית
Mt 28,13 13 שיאמרו תלמידיו באו הלילה בעוד **הם** ישנים וגנבוהו. 14 והם אמרו אם ידע פילאט
Mt 28,15 בטוחים 15 והם לקחו הכסף ועשו מה שאמרו **הם:** ואלה הדברים מוגדים בין היהודים עד היום הזה.
Mc 1,16 ואנדריב אחיו שמשימין הרשתות בים כי **הם** דייגים. 17 ואמ׳ להם ישו בואו ולכו אחרי ואעשה
Mc 1,34 חליים ורבים מושטנים מגרש השדים כי **הם** מכירים אותו. 35 וקם בבקר ויצא והלך לו במדבר
Mc 3,30 אבל הוא ראוי למיתה נפשיית נצחיית. 30 כי **הם** אמרו משוטן הוא. 31 ובאה האם וקרוביו ועמדו
Mc 3,33 אותך. 33 והוא ענה מי היא אמי ומי **הם** אחי. 34 והביט אותם שהם סביביו ואמ׳ אלו הם
Mc 3,34 אחי. 34 והביט אותם שהם סביביו ואמ׳ אלו **הם** אמי ואחי 35 וכל אותן שיעשו רצון הש׳ הם אחי
Mc 3,35 הם אמי ואחי 35 וכל אותן שיעשו רצון הש׳ **הם** אחי ואחיותי. Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי שי׳ מארקו
Mc 4,15 שזורע הוא הדורש דבר 15 אותה שנפלה בדרך **הם** אותם ששומעין דברי האל ותכף בא השטן ומסלקה
Mc 4,18 שנפלה [*] 17 [*] 18 [*] בארץ קוצים. **הם** אותם ששומעים הדרשות 19 וחסרונות העולם ואובדן
Mc 5,9 ושאלו מה שמך. והוא ענה שמי מספר כי רבים **הם.** 10 ובקשהו מאד שלא יגרשהו חוץ מאותה מלכות 11
Mc 6,3 יקומו ויוסף ויודא ושימון וכל אלו **הם** אתנו והיו אשקנד אשקנדליזטש בו. 4 וישאוש אמ׳
Mc 6,34 וכאשר ישאוש לארץ וראה העם ריחם עליהם כי **הם** היו כמו צאן בלא רועה והתחיל ללמדם רוב דברים
Mc 7,21 [*] הדברים הרעים שמתנועעים מהלב מפנים **הם** רעות מחשבות וניאופים ורציחות 22 גניבות
Mc 8,2 ואמ׳ להם 2 אני יש לי רחמנות על העם כי **הם** נמשכים אחרי זה שלשת ימים. ואין להם מה לאכול.
Mc 9,1 ויקומו ונהגם בהר אחד מאד גבוה. והיו **הם** כולם לבדם. והיה בשנוי צורת הפנים 2 והמלבושים
Mc 9,5 ולאליהו אחד. 5 ולא יודע מה הוא אומ׳. כי **הם** היו מאד מפחדים 6 ונעשית עב אחד עושה צל עליהם
Mc 9,33 הייתם חולקים אתם בדרך. 33 והם שותקים כי **הם** היו חולקים אי זה מהם יהיה גדול. 34 וישאוש
Mc 11,18 מאותתים חפשו איך יוכלו המיתו. אבל **הם** יראוהו כי כלל העם תמהים ממוסריו. 19 וכאשר
Mc 12,12 12 והם רצו לתופשו אבל יראו העם. כי **הם** הכירו שהוא אמ׳ אותה הצורה בעבורם והלכו
Mc 13,9 והתחלת כאבים יהיו. 9 אז: שִׁמְרוּ עצמכם כי **הם** יוליכו אתכם במועצותיכם ובבתי כנסיותיהם יכו
Mc 14,11 לעליוני הכהנים למסור הוא והם. 11 וכאשר **הם** שמעו היו מאד שמחים. ונדרו לתת לו מעות. והוא
Mc 15,14 ופילאט אמ׳ להם ואי זו רעה עשה לכם ועוד **הם** צועקים תלוהו. 15 ופילאט חפץ לעשות רצון העם
Mc 16,11 אנונים ואנוחים ובוכים ומתאנחים 11 **הם** ששמעו שחזר חי שהיא ראתהו ולא האמינו. 12 ואחר
Mc 16,17 ימחה. 17 ואלה הנפלאות יעשו אותם שיאמינו **הם** ירפאו בשמי המשוטנים וידברו חלוף לשונות 18
Lc 2,17 ויושף והנער מונח באבוס הבהמות. 17 והנה **הם** הכירו באבוס הבה שאמרו להם מאותו נער. 18 וכל
Lc 7,29 29 וכל העם והעו והעולמיים שזה שמעו **הם** נטבלים בטבילת יואן. 30 אבל הפרושים וחכמי הדת
Lc 7,32 למי נאמ׳ אנשי זה הדור נמשלים. 32 נמשלים **הם** לנערים יושבים בשוק ומדבריים ביניהם ואומרי׳
Lc 8,13 ושלא יהיו נושעים: 13 והזרע שנפל על הסלע **הם** אותם שבשמחה מקבלים דבר הש׳. ובאלו אין להם
Lc 8,14 נסיון נפרדים: 14 ואותו זרע שנפל בקוצים **הם** אותם ששומעים [*] 15 [*] דבר הש׳ ויש להם לב
Lc 8,15 לב וחריצות בעושרין ובתענוגי החיים האלו **הם** נחנקים ואין נושאין פרי בקיבול הצער מאהבה. 16
Lc 8,21 ראות אותך 21 וענה ואמ׳ להם אמי ואחי **הם** אותם ששומעין דבר השם׳ ושמוהו למעשה 22 ונעשה
Lc 8,23 מעבר ליאור ועלו כלם בספינה. 23 וכאשר **הם** מספנים. ישוש משיח היה ישן. ובאה סערה גדולה
Lc 8,37 מישו שילך לו ולא יעמוד עמהם כי ביראה **הם** עומדים וישאוש נכנס בספינה ודורש. 38 וישאוש
Lc 10,17 חזרו בשמחה. ואומרים אדון השטנים עדיין **הם** משועבדים לנו בשמך. 18 ואמר להם אני [*] שטן
Lc 10,20 ושום דבר לא יזככם. 20 אך אל תשמחו כי **הם** משועבדים לכם. רק כי שמכם כתוב בשמים. 21
Lc 10,22 הוא אב כי כן ערב לפניך. 22 כל הדברים **הם** נמסרים אלי מאבי. ואין אדם יודע מי הוא הבן כי
Lc 10,23 23 והפך פניו לתלמידיו ואמ׳ מאושרים **הם** שרואים מה שאתם רואים. 24 אני אומר לכם כי
Lc 11,7 מבפנים אל תצערני. הנה הדלת סגורה ובני **הם** עתה במטה אינינו יכול לקום לתת לך הפת. 8 ואם
Lc 11,19 אני מגרש בניכם במה מגרשים אותם בעבור זה **הם** יהיו שופטיכם: 20 אבל אני במאמר האל מגרש

Lc 11,28 והשדים שינקת 28 והוא אמר אמת מאושרים **הם** אותם ששומעין דבר הש׳ ושומרין אותו. 29 ואל
Lc 12,37 ויגע בדלת יפתחו לו מיד: 37 ומיד יברכם. **הם** העבדים הנמצאים ערים בבא אדונם: באמת אני אומ׳
Lc 12,38 במשמר שני או שלישי וימצאם כן מאושרים **הם** העבדים ההם: 39 אבל זה תדעו שאם האב פימיליאר
Lc 13,2 וענה ישאוש להם סבורים אתם שאותם גלילבש **הם** חטאים יותר מגלילבש האחרים כי סבלו דברים אלו.
Lc 13,14 האשה בשבת ואמרו המם אשר בה ששת ימים **הם** בשבוע שבהן האיש יכול לעשות מלאכתו ובאותן
Lc 13,23 נגד ירושלם. 23 ואמ׳ לו אדם אחד אדון **הם** מועטים אותם שנושעים. וישוש אמ׳ לו. 24 ואתם
Lc 15,31 לו. אתה עמדי היית לעולם וכל אשר לי לך **הם.** 32 אבל לאכול ולשמוח איני ראוי ולשמח אחרים
Lc 16,8 רע הלבב כי בחכמה עשהו. כן בני זה העולם **הם** יותר חכמים.. לב קרבו 9 ואני אומר לכם שתעשו
Lc 16,15 והוציאו לעג עליו. 15 וישאוש אמ׳ אתם **הם** המצדיקים עצמם לפני האנשים רק האל יודע לבבכם.
Lc 16,30 אב אברהם. אבל אם מקצת מהמתים ילכו להם **הם** יעשו תשובה. 31 ואברהם אמ׳ לא אם לא ישמעו
Lc 17,17 ישאוש ואמ׳ ולא הייתם עשרה מי אתם ואין **הם** התשעה 18 לא נמצא שחזר ונתן שבח לשם אלא זה
Lc 19,40 תלמידיך. 40 ואמר להם אני אומר שאם **הם** ישתקו האבנים ידברו. 41 וכאשר קרב אל העיר ראה
Lc 20,36 יהיו דומין למלאכים. והם בני השם׳. וכי **הם** בני תחייה. 37 ואותן מתים שיחיו. למדהו והראהו
Lc 21,21 אז אשר יהיו בגודיאה יברחו בהרים. ואשר **הם** באמצעה יפרדו. ואשר בגבולותיה אל יכנסו בה 22
Lc 21,22 אל יכנסו בה 22 כי אלה הימים יום נקם **הם.** בעבור שיושלמו כל הדברים שנכתבו. 23 ואוי
Lc 22,37 הוא מזומן כי כל הדב הדברים שהם ממני **הם** לקץ 38 והם אמרו אדון הנה שתי סכינים פה. והוא
Lc 23,34 וישו אמר אב מחול להם כי אין יודעים מה **הם** עושים. ומחלקים ביניהם מלבושיו ומטילים עליהם
Lc 24,44 לקח הנותר ונתן להם. 44 ואמר להם אלה **הם** הדברים שאמרתי לכם בעמדי עמכם. שחוייב הוא שכל
Jn 1,13 מחטאות ולא מרצון בשר. ולא מרצון אדם אבל **הם** נולדים מרצון האל. 14 וכן האל נעשה בשר וישכון
Jn 3,19 האנשים ביותר חשך וערפל מנר. כי מעשיהם **הם** רעים. 20 כי כל איש העושה הרע מארר הנר. ואינו
Jn 4,38 שלחתי אתכם ללקוט מה שלא טרחתם בו. אחרים **הם** שטרחו עליו. ואתם נכנסתם ביגיע כפם. 39 רבים
Jn 6,64 אי זה אחד הדברים שאמרתי לכם רוח וחיים **הם.** 65 אבל מקצת מכם הם שאינם מאמינים. כי ישאוש
Jn 6,65 לכם רוח וחיים הם. 65 אבל מקצת מכם **הם** שאינם מאמינים. כי ישאוש היודע ראשונות יודע
Jn 6,65 מאמינים. כי ישאוש היודע ראשונות יודע מי **הם** המאמינים. ומי שעתיד למוסרו. 66 ואומ׳ בעבור
Jn 6,69 פירי אדון למי נלך דברי חיים נצחיים **הם** לך: 70 ואותך אנחנו מאמינים. והכרנו שאתה משיח
Jn 8,7 כורע כתב אחד בארץ באצבעו. 7 וכאשר **הם** מתמידין לשואלו. קם ואמ׳ להם אותו שנמצא בכם
Jn 8,10 ובין כך: 10 וישאוש קם ואמ׳ אל האשה אנה **הם** המעידים עליך אדם לא העניש אותך. 11 והיא ענתה
Jn 8,26 הוא אמתי. ואני הדברים ששמעתי ממנו הן **הם** אני מדבר בעולם. 27 ולא הכירו מה אומר להם.
Jn 10,6 האיש הנכרי. 6 זה המשל אמר ישאוש להם. רק **הם** לא הכירו מה אמ׳ להם. 7 אז אמר ישאוש פעם אחרת
Jn 10,25 מאמינים. המעשים שאני עושה בשם אבי **הם** מעידים עלי. 26 אבל אתם אינכם מאמינים בי כי
Jn 10,35 בתורתכם. אני אמרתי אלהים אתם. 35 אם **הם** אמרו שאלים הם אותם שדבר אליהם אלים נאמר. ומה
Jn 10,35 אמרתי אלהים אתם. 35 אם הם אמרו שאלים **הם** אותם שדבר אליהם אלים נאמר. ומה שכתוב אינו
Jn 10,42 שום אות 42 אבל כל הדברים שאמ׳ יואן מזה **הם** אמתיים ורבים האמינו בו. Tit,11 קפיטולו י״א
Jn 13,33 ועצמו. ובהתמדה יזכך אותם 33 בנים שעדין **הם** עמכם. [*] אינכם יכולים לבא במקום שאני הולך
Jn 16,2 אמרתי לכם בעבור שלא תהיו ניזוקים 2 **הם** יעמידו אתכם מחוץ לבתי כנסיותיהם. ושעה תבוא
Jn 16,15 יקח ויגיד לכם 15 כל הדברים שהם לאבי שלי **הם** ויגיד לכם מעט. 16 ומעתה לא תראו אותי כי אני
Jn 17,10 כי שלך הן 10 וכל שלי שלך הן. ושלך שלי **הם.** ואני זך בהם. 11 וכבר איני בעולם והם בעולם.
Jn 17,19 19 ובעבורם אני מקדש אותם עצמי למען יהיו **הם** מקודשים באמת. 20 ואיני מתפלל בעד אלו לבד. רק
Jn 17,24 רוצה שאותן שנתת לי שבמקום שאני אהיה שם **הם** יהיו עמי. בעבור שיראו אורה שליחותם שנתת לי.
Jn 18,21 לאותן שמנעוני אי זה דברים דברתי להם כי **הם** יודעים הדברים שאמרתי. 22 וכאשר ישאוש אמר אלה
Jn 19,15 ואמ׳ פילאט ליהודים הנה מלككם 15 אבל **הם** צועקים הקימוהו הקימוהו תלוהו והניחוהו בשתי
Mt 23,2 1 אז אמ׳ ישאוש לעם ולתלמידיו אומרים 2 **המאותתים** והפרושים עלו בקתדרא משה. 3 כל מה
Mc 2,16 והיו שם רבים שהולכים אחריו. 16 וכאשר **המאותתים** והפרושים ראו שישו אוכל עם העוגבים ועם
Lc 11,36 יהיה בו חלק ערפליי כלו יאיר כמו עששית **המאירה:** 37 ובעוד שהוא מדבר בקשהו פרוש אחד
Mc 9,41 הגמול. 41 ואותו שאישקנדליזט אחד מהקטנים **המאמינים** בי יותר יהיה שוה לו שישליכוהו בים עם
Jn 3,15 שבן האדם יהיה נשא 15 בעבור שבני אדם **המאמינים** בו לא יאבדו אבל ישיגו חיים נצחיים. 16
Jn 6,65 כי ישאוש היודע ראשונות יודע מי הם **המאמינים.** ומי שעתיד למוסרו. 66 ואומ׳ בעבור זה
Jn 7,39 39 וזה אמרו מרוח הקדש שעתידין לקבל **המאמינים** בו כי עדיין לא נתן הרוח. כי ישו עדיין
Mt 24,38 בן הבתולה. 38 כי כמו שהיה בזמן קודם **המבול** שאוכלים ושותים ועושים נשואין עד היום שנח
Lc 17,27 נשים ועושין נישואין נח בתיבה. ובא **המבול** והרג את כולם. 28 ג״כ כמו שנעשה בימי לוט

Mt 7,14 לאבדון ורבים נכנסין בה. 14 והשער והדרך **המביאים** לחיים צרה היא מאד. ומעטין הם המוצאים
Lc 14,11 הנה. אז תשיג מעלה לפני הקרואים. 11 כי **המגביה** עצמו בא כדי שפלות. והמשפיל עצמו
Lc 18,14 שהעולמיי זה הלך לביתו מצודק. כי כל אדם **המגביה** עצמו יהיה נשפל ומי שישפיל עצמו ינשא. 15
Mt 21,2 שלח שנים מתלמידיו 2 אומר לכו אל אותו **המגדל** שהוא לפניכם. ותכף תמצאו אתון אחת קשורה
Lc 13,4 תאבדו 4 כמו אותם שמנה עשר אשר עליהם נפל **המגדל** בשיבסי והרג אותם. תחשבו שהם היו חייבים
Mc 4,29 חטה השבולת. 29 וכאשר נשלם הפרי תכף שמים **המגל** כי עת קציר הוא. 30 ואומר לכם למי אדמה
Mt 5,31 עוד אמר ישאוש משיח לתלמידיו התורה אומרת **המגרש** אשתו יתן לה ספר כריתות 32 ואני אומר לכם
Mt 5,32 לה ספר כריתות 32 ואני אומר לכם שכל אדם **המגרש** אשתו אם לא בעת ניאוף. הוא עושה ניאוף [*].
Mt 14,13 ישוש שמעו עלה בספינה והיפך פניו אל **המדבר:** וכאשר העם ידעו הלכו אחריו לרגל מכל
Mc Prol,14 שאחרים דברו. אבל דבר ראשונה מהאלהות **המדבר** כאשר השטן נסהו עם הבהמות והמלאכים שרתוהו.
Jn 11,54 בין היהודים. רק הלך במלכות קרובה אל **המדבר** בעיר שנקראת אפרים ושם עומד עם תלמידיו. 55
Mt 17,20 ולא יהיה לכם דבר גדול לעשותו: 20 וזאת **המדה** שטן אין מגרש אם לא בתפלה ובצום. 21 והוא
Mt 20,16 הוא קנאי כאשר אני עושה טוב: 16 ובזאת **המדה** יהיו האחרונים ראשונים והראשונים אחרונים.
Lc 19,23 נתת ממוני ברבית. אני הייתי מבקש אותה עם **המדות.** 24 ואמר לאותן שעומדין שם גזלו לו האימנא
Lc 8,35 ספרוהו במדינות ובעיירות. 35 ואנשי **המדינות** יצאו לראות הדבר ההוא ובאו לישאוש ומצאו
Lc 11,33 יונה. והנה בכאן יותר גדול מנינוה. 33 **המדליק** העששית אינו מניחה במקום נחבא ותחת כיסוי.
Lc 9,44 ושקט. 44 והרואים נבהלו. וההולכים אחריו **המה** ראו כן תמהו. ואמ׳ ישו לתלמידיו שימו לבבכם
Lc 10,14 אמנם לא יהיה רע תירוש. ושדומה דומה לרעה **המוכן** לכם ליום הדין. 15 ואת כפר נחום תנשאי עד
Mc 11,15 לירושלם: וכאשר נכנס במקדש התחיל לגרש **המוכרים** והקונים במקדש וקניות החלפנים ושולחנות
Mt 7,13 הכנסו בעד פתח הצר כי רחב הוא הדרך **המוליך** האדם לאבדון ורבים נכנסין בה. 14 והשער
Lc 10,8 שתכנסו ויקבלו אתכם אכלו מאותן הדברים **המונחים** לפניכם. 9 ורפאו החולים שיהיו שמה ותאמרו
Mt 5,14 אותם 14 אור העולם אינה יכולה ליטמן העיר **המונחת** אל ההר. 15 אין מדליק האדם את הנר בעבור
Lc 22,21 אותו שיהיה נשפך בעדכם. 21 אכן הנה יד **המוסר** אותי היא בשולחן. 22 ובאמת בן האדם כפי
Jn 7,17 17 אם שום אדם רוצה לעשות רצון האל יכיר **המוסר** אם הוא מהאל. או דברו מעצמו. 18 מי שמעצמו
Mc 7,7 ולבם רחוק ממני. 7 חנם מכבדים אותי מלמדי **המוסרים** ומצות לאנשים 8 ועוזבים מצות האל ותופשים
Jn 4,45 כי ראו כל הדברים שעשה ביר בירושלם ביום **המועד** כשבא ליום החג: 46 אז בא פעם אחרת בבית
Jn 7,10 בגלליאה. 10 וכאשר אחיו עלו בירושלם ביום **המועד** אז עלה הוא ולא בגלוי אבל כמעט בהחבא. 11
Jn 7,11 בהחבא. 11 ואז היהודים שואלים אותו ביום **המועד** ואומרים אנה הוא. 12 ורוב העם מַלִּינִים עליו.
Jn 11,56 מדבר בעצמו מה אתם חושבים שלא בא ביום **המועד** 57 וכבר אמרו ההגמונים והפרושים וצוו וציוו
Jn 13,29 ישאוש קנו אותן הדברים שצריכין לנו ליום **המועד.** או שיתן איזה דבר לעניים. 30 ואז אחרי
Mt 7,14 המביאים לחיים צרה היא מאד. ומעטין הם **המוצאים** אותה: 15 השמרו לכם מנביאי שקר הבאים
Mt 5,45 45 מפני שתהיו בני אביכם שבשמים. **המוציא** שמשו על הטובים והרעים. ועל הצדיקים
Mt 10,25 אדוניהם אזבל זאבוק הם משוטנים. כמה וכמה **המורגלים:** 26 לכן לא תיראום. לא נעלם שלא יהיה
Mt 7,22 היום אדון אנחנו מובאים בשמך ומרפאים **המושטנים** ובשמך עושים אותות רבות 23 אז יאמר להם
Mc 3,22 שהוא משוטן ומכח בעל זבוק שר השטנים מרפא **המושטנים.** 23 וישו קראם ואמר להם משלים. איך יוכל
Mt 17,12 עשו ממנו כל רצונם. כן בן האלוה יסבול **המות** בעבורם. 13 ואז השכילו תלמידיו שהוא אומ׳
Mt 20,22 אינכם יודעים מה אתם שואלים. תוכלו לסבול **המות** שאני אסבול. והן אמרו הין: 23 והוא אמ׳
Mt 26,39 ואמ׳ אבי אם הוא דבר איפשרי הרחק ממני **המות** הזה. אבל לא כפי רצוני רק כשלך. 40 ובא אל
Mt 26,42 להתפלל ואמ׳ אב שלי אם לא יכול ממני עבור **המות** הזה תעשה רצונך. 43 ובא פעם אחרת לפירו
Lc 22,42 לארץ והתפלל. 42 אומ׳ אם אתה תחפוץ הסר **המות** הזה מעלי אכן לא תעשה רצוני רק רצונך. 43
Lc 24,46 להם שכן כתוב. וכן חוייב לישאוש לסבול **המות** ולחזור חי ביום השלישי 47 לתשובה ולמחילת
Mt 5,24 שחטאת נגד אחיך 24 עזוב נדבתך לפני **המזבח** ולך תחלה להשלים אחיך. ואחרי כן תשוב לנדב
Mt 23,19 לפרוע. 19 עורים אי זה דבר גדול המתן או **המזבח.** שהמקדש המתן. 20 כי מי שנשבע במזבח נשבע
Lc 1,11 הלבונה. 11 אבל מלאך השם׳ עומד לצד ימין **המזבח** הלבונה נראה אליו. 12 וכאשר זכריא ראהו היה
Mt 6,2 כשתעשו צדקה אל תעשו הרעשה כמו שעושים **המזייפים** בבתי כנסיותיהם ובדרכים כדי שיכבדום
Lc 20,42 שמשיח הוא בן דוד 42 ודוד אמר בספר **המזמורי׳** האדון אמר לאדוני שב לימיני. זהו
Mt 19,24 אמ׳ לכם שנות עניין נקל הוא גמל בנקב **המחט** עבור מעשיר אחד שיכנס במלכות שמימיי: 25
Mc 10,25 25 יותר דבר נקל הוא עבור גמל אחד בנקב **המחט** שאיש עשיר במלכות שמים. 26 והם היו תמהים.
Lc 18,25 25 יותר דבר נקל הוא שיעבור הגמל בנקב **המחט** מאדם עשיר שיכנס במלכות שמים. 26 ואותן
Lc 8,40 שישאוש עשה לו. 40 ונעשה כשחזר ישאוש לעם **המחכים** אותו 41 שאדם אותו ששמו לירוש שהיה שר בית

Lc 12,36 דולקות בידיכם 36 ותהיו דומין לאנשים
Lc 20,47 שמחריבין דברי חיים. אורך תפלה להם יהיה
Mc 4,21 אין אדם מניח נר דלוק תחת הדרדור ולא תחת
Lc 5,19 על הגג ומסלקים הלבנים ובעד הגגות שמו
Lc 7,14 אמ׳ לה אל תבכי. 14 וישאוש קרב ונגע
Lc 12,54 כאשר תראו ענן נגד מערב. מיד תאמרו יבא
Lc 12,54 ענן נגד מערב. מיד תאמרו יבא המטר. ויבוא
Mc 7,33 33 וישאוש הוליכו לצד אחד מחוץ מקום
Mt 3,16 16 ותכף שישואש משיח היה טובל ויצא מן
Mt 14,28 אדון אם אתה הוא תחפוץ שאני אבא אליך על
Mt 14,29 בא: וירד ש׳ פירו מהאניה קטנה והולך על
Lc 6,49 לאדם בונה בית על הארץ בלא יסוד. ואותו
Jn 2,9 והביאו לה. 9 וכאשר ארטישיקילי טעמה
Jn 4,13 13 ענה ישאוש ואמר לה מי שישתה מזה
Jn 4,14 מהמים שאתן לו לא יצמא לעולם. 14 אבל
Jn 4,15 בחיים נצחיים. 15 והאשה אמרה אליו תן לי
Jn 5,2 2 והיה בירושלם חפירה אחת ששם מתקבצים
Jn 5,3 עורים חגרים ומשוקים. וממתינים תנועת
Mt Prol,6 דרוש אמונת האיונגלי לקיים הכתיבות נגד
Mc 13,17 בגדו. 17 ואוי לאותן שיהיו הרות ולאותן
Lc 15,27 מה זה. 27 ואמרתי לו אחיך בא: ואביך
Mc 10,38 יודעים מה אתם שואלים. תוכלו אתם סבול
Mc 14,36 שעה. 36 ואמ׳ אב שהוא היכול הרחק זאת
Lc 22,15 בכוסף אוכל עמכם זה הפסח קודם שאסבול
Jn 18,11 לפירי חזור סכינך בנרתיקה. אינך רוצה
Mt 21,35 והעובדים לקחו העבדים. ומקצתם הכו ומקצתם
Mt 26,4 4 ועשו עצה נגד ישאוש איך יוכלו במרמה
Mc 6,19 לקחו במיאוס ואורבו בעבור שתוכל
Mc 9,21 עד עתה. 21 ותמיד זורקו באש ובמים בעבור
Mc 11,18 שמעוהו וחכמים מאותתים חפשו איך יוכלו
Mc 12,5 בראש וביזו אותם. 5 עו׳ שלח אחר ואותו
Lc 11,47 אוי לכם חוצבים קברי הנביאים שאבותיכם
Lc 13,31 אמרו אליו לך מעמנו כי אירודיש אבה
Lc 21,24 יהיה דוחק גדול על הארץ. והעם יבא 24 עד
Mt 17,23 היו באים בכפר נחום. באו אותם שקמים
Mt 17,23 שקמים המכס אל פירו ואמרו מלמדכם לא פרע
Jn 15,23 ולא הייתי מדבר להם לא היה להם חטא: 23
Jn 13,30 שיתן איזה דבר לעניים. 30 ואז אחרי לוקחו
Mt 28,2 2 והנה היה עשוי ארץ רעשה מאד בחזקה. כי
Lc 1,13 ראהו היה נבהל ובאה יראה לו עליו. 13 אבל
Lc 1,19 זה שאני זקן ואשתי מהרה ימיה. 19 וענה
Lc 1,26 חרפתי בין הנשים. 26 ובששה חדשים האל שלח
Lc 1,28 מבית דוד. והבתולה שמה מריאה. 28 וכאשר
Lc 1,29 שאר הנשים. 29 ואותה הבתולה כששמעה דברי
Lc 2,13 מעוטף בבגד ומונח באבוס. 13 ומיד נעשה עם
Lc 2,21 היה נמול ונקרא שמו ישאוש שאותו נקרא בעד
Lc 20,17 אבן מאסו הבונים הוא היתה מונחת בראש
Jn 17,4 ששלחת ישאוש משיח. 4 אני הודעתיך על הארץ
Mt 13,39 ועת הקציר הוא קץ העולם. והקוצרים הם
Mt 13,49 בחוץ. 49 כן יהיה בקץ העולם. יבואו

המחכים אדונם כשחוזר מן הנשואין למען כי יבא ויגע
המחקה יתירה: Tit,21 קפיטולו כ״ב כפי לוקא 1
המטה אבל מניחו אדם במנורה. 22 שום דבר לא נסתר
המטה שם עם החולה ושמוהו באמצע כלם לפני ישאוש
המטה ואותן שנושאין אותו עמדו. וישאוש אמ׳ נער
המטר. ויבוא המטר. 55 וכאשר רוח הנקרא אבטאר בא
המטר. 55 וכאשר רוח הנקרא אבטאר בא ומנשב אמרו
המיושב ושם האצבעות באזן ורוקק נגע לשונו 34
המים נפתחו השמים והקדוש רוח ירד עליו בצורת יונה
המים 29 והוא אמר בא: וירד ש׳ פירו מהאניה קטנה
המים לבא אל ישאוש. 30 וראה בא רוח חזק ופחד.
המים מנחל בא והכתו ומיד נפל ונעשה חרבן גדול
המים ראו שחזרו יין רא לא ידעה מאין בא. אבל
המים יהיה לו צמא פעם אחרת. אבל מי שישתה מהמים
המים שאני אתן לו יהיו מעין מדלגת בחיים נצחיים.
המים ההם בעבור שלא תהיה לי צמא. ושלא אבא פה
המים מכוסה נקרא בלשון עברי ביטשידא ולה חמשה
המים 4 [*] לרפאתם מאי זה חולי שחלו בו 5 והיה שם
המינין. ועם שֶׁרַבִּים כתבו האיונגלי לבד ארבעה יש
המיניקות באותן הימים. 18 חלו פני האל שזה לא יבא
המית עגל אחד גדול בעבור ששב אליו חי ובריא. 28
המיתה שאני אסבול. [*] 39 [*] [*] [*] והטבילה
המיתה ממני אכן לא יהיה ברצוני אבל כרצונך. 37
המיתה. 16 כי אני אומ׳ לכם שלא אוכל אותו עד שיהא
המיתה שבעבורה שלחני האב לסבלה: 12 אז הסיעה
המיתו. 36 אחר האדון שלח עבדיו לעובדים לקבל
המיתו. 5 ואמרו לא נעשה ביום חג בעבור שלא
המיתו. אבל אינה יכולה 20 בעבור כי אירודיש מחזיק
המיתו. ואם יכול אתה עשות עזרני בחסדך. 22 וישאוש
המיתו. אבל הם יראוהו כי כלל העם תמהים ממוסריו.
המיתו. [*] 6 ועו׳ שלח בנו מאד יקר ואמ׳ אולי
המיתום 48 באמת אתם מעידים שהחכמתם במעשה
המיתך. 32 וישאוש אמר להם לכו ואמרו לאותו שועל
המכהו ובפי הסכין. ומובאים בשבי בכל העמים.
המכס אל פירו ואמרו מלמדכם לא פרע המכס. 24 והוא
המכס. 24 והוא אמ׳ אמת הוא. וכאשר נכנס אל הבית
המכעיס אותי מכעיס אבי. 24 אם לא עשיתי דברים
המלא פת מיד יצא ונעשה לילה. 31 אז כשיצא אמר
המלאך ירד מן השמים והפך האבן מהקבר ויושב עליה.
המלאך אומ׳ אליו אל תירא זכריה כי תפלתך נשמעת
המלאך ואמ׳ לו אני הוא שעומד לפני האל ושולחתי
המלאך גבריאל בעיר גליליאה ששמה נזורט 27 לבתולה
המלאך נכנס לבתולה אמ׳ לה הש׳ יושיעך מלאה חן הש׳
המלאך נבהלה וחושבת השלו׳ ההוא איך הוא. 30
המלאך ורוב חיל שממיי הודאה לש׳. ואומרים 14 עלוי
המלאך קודם שהנער היה בבטן אמו מריאה. 22 וכאשר
המלאך. 18 כל איש שיפול על אותה אבן יהיה מוכה עם
המלאכה השלמתי שנתת לי לעשות. 5 ועתה את אב
המלאכים. 40 כי כמו שאדם לוקט הקמשונים ושורפן כן
המלאכים ויפרידו הרעים מהטובים 50 וישימום בדרך

Mt 16,27 בעד נפשו. 27 כן האל באספקלריות אביו עם **המלאכים** ואז ישיב לכל אחד כפי מעלליו 28 אמת אני
Mt 24,36 36 ושום אדם אינו יודע היום והשעה ולא **המלאכים** ולא הבן. אבל לבד האב השממיי. 37 וכן
Mt 25,31 31 כאשר בן האלוה יבוא בצלם יקרו וכל **המלאכים** עמו אז ישב על קתדראת צלמו 32 ויהיו
Mc 8,38 יכירהו לפני השם׳ האב כאשר יבא באורו עם **המלאכים.** 39 ואמ׳ להם ומקצת מכם שהם עמי לא ימותו
Lc 2,15 שלום לאנשים מרצון טוב. 15 וכאשר נסעו **המלאכים** מהם עולים ויורדים לשמים הרועים מדברים
Lc 4,14 המנסה נסע ממנו. 14 והניח ישו ונגשו **המלאכים** אליו ושרתו ישאוש משיח. וחזר ישאוש משיח
Lc 12,8 בי לפני האנשים יקרהו מן השמים לפני **המלאכים** לפני האל.9 [*] 10 וכל אדם שיאמר דבר
Lc 15,10 10 כן אני אומר לכם שמחה תהיה לפני **המלאכים** מן האל על חוטא אחד שעשה תשובה: 11 וישו
Lc 17,37 ואמ׳ להם באיזה מקום יהיה הגוף שם יתקבצו **המלאכים:** Tit,18 קפיטולו י״ט כפי לוקא 1 ואומר
Mt 9,16 חדש במלבוש ישן. כי אם כן יעשו כן ממחה **המלבוש** ועושה בו קרע מאד רע. 17 אין אדם משים
Jn 19,23 כתוב יהיה: 23 אז הפרושים כשתלוהו לקחו **המלבושים.** וחלקום לד׳ חלקים לכל פרט חלקו.
Lc 3,2 2 תחת שרי הכהנים הולך בקיאפש היתה נעשית **המלה** מאל עלי יואן בן זכריה במדבר. 3 ובא יואן
Mc 9,49 יתעלם וכל אדם מרוצח מתעלם: 49 טוב הוא **המלח** אבל אם המלח תפסק עם מה נבשל יהיה עמכם מלח
Mc 9,49 אדם מרוצח מתעלם: 49 טוב הוא המלח אבל אם **המלח** תפסק עם מה נבשל יהיה עמכם מלח ויהיה עמכם
Lc 14,34 שמחזיק אינו יכול להיות תלמידי: 34 **המלח** הוא טוב. אבל אם המלח ריקנית. במה ינתן
Lc 14,34 להיות תלמידי: 34 המלח הוא טוב. אבל אם **המלח** ריקנית. במה ינתן הטעם: 35 לא בעפר ולא בזבל
Mt 2,9 מפני שאלך להשתחות לפניו: 9 ובשומעם דברי **המלך** הלכו לדרכם. והיה הולך לפניהם הככב אשר ראו
Mt 10,18 כנסיותיהם 18 ותהיו נהוגים תפושים לפני **המלך** והשרים. בעבור שאתם עדות ממני לפני העמים.
Mt 11,8 שלובשים מלבושים חשובים ועומדים בהיכל **המלך:** 9 א״כ למה יצאתם ראות נביא הוא באמת: ואומר
Mt 22,7 לקחו העבדים ונגשו אותם למיתה. 7 וכאשר **המלך** שמע זה היה עצב וצוה הרוג אותם הרוצחים
Mt 22,13 בזולת מלבוש נשואיי. והוא שתק. 13 אז אמר **המלך** לעבדיו קחוהו וקשרו לו הידים והרגלים
Mt 25,34 לצד ימין והגדיים לצד שמאל. 34 אז יאמר **המלך** לאותן שהיו לימינו באו ברוכים מאבי ותחזקו
Mc 6,22 מאד לאירודיש ולכל האוכלים. ואמר אירודיש **המלך** אל הנערה. שאלי מה תחפוצי ואתנהו לך 23
Mc 6,25 תשאלי ראש גואן טבול. 25 ותכף היא באה אל **המלך** ושאלה לו בהכבדה אומרת אני חפיצה שתתן לי
Mc 11,10 הוא אותו שבא בשם הש׳. 10 וברוך יהיה **המלך** מושיע משמים: 11 ונכנסו בירושלם במקדש והביט
Lc 22,39 סכינים פה. והוא אמר להם די. 39 ויוצא **המלך** כמנהגו להר הזתים. והתלמידים ברחו ממנו. 40
Jn 6,19 19 אז הלכו עשרים וחמש מילין ראו ישוש **המלך** אליהם. ויגש אל הספינה ופחדו. 20 אבל אמר
Mt 3,2 במדבר גודיאה דורש 2 ואומר עשות תשובה כי **המלכות** שמימיי מתקרבת 3 זהו מה [*] נתנבא. אמר
Mt 4,17 התחיל ישואש לדרוש ולאמר עשו תשובה כי **המלכות** שמים מתקרב: קפיטולו ט׳ כפי מתיאו 18 ויהי
Mt 5,10 10 אשרי הסובלים הרדפות צדק כי מהם יהיה **המלכות** שמימיי 11 מאושרים תהיו כאשר האנשים יקללו
Mt 12,28 אני ברוח האל מגרש השדים א״כ לא בא בכם **המלכות** שמימיי. 29 ואיך יכול אחד ליכנס בבית החזק
Mt 13,24 וא׳ שלשים: 24 ומשל אחר יש לפניהם. אמר **המלכות** שמימיי דומה לאדם שזורע זרע טוב בשדהו 25
Mt 13,33 בענפים שלו: 33 דמיון אחר אמ׳ להם **המלכות** שממיי דומה לשאור שלוקחת האשה ומטמינו
Mt 13,45 לו מכר כל אשר לו וקנה לאותו שדה: 45 עו׳ **המלכות** שממיי דומה לסוחר שמחפש אבנים נערכות 46
Mt 13,47 ומכר כל מה שהיה לו וקנה האבן: 47 עו׳ **המלכות** שמימיי דומה למכמורת שאדם משים בים שאוספת
Mt 25,34 שהיו לימינו באו ברוכים מאבי ותחזקו **המלכות** אותו שלכם מוכן מראשית העולם עד הנה. 35
Mc 13,10 עדות ממני בעדותם 10 וחוייב ראשונה דרוש **המלכות** שממיי לכל העמים. 11 וכאשר ינהגו אתכם
Lc 4,37 מן האנשים. 37 ושומעו היה מתפזר בכל מקום **המלכות.** 38 וישאוש יצא מבית הכנסת ונכנס בבית
Lc 11,18 ואם שַאטָנָאש בעצמו הוא בלב ולב איך תעמוד **המלכות** ההיא. א״כ למה אתם אומרים שאני מגרש השדים
Lc 19,15 שזה ימלוך עלינו. 15 ונעשה כאשר חזר **המלכות** צוה שיקראו לו העבדים אותם שנתן להם הממון
Mt 2,16 16 ויהי כראות אירודש שהלעיגו ממנו שלשת **המלכים** היה מאד כעוס וצוה להמית כל הילדים
Mc 13,9 ובבתי כנסיותיהם יכו אתכם: ויעמדו לפני **המלכים** והשרים להביא עדות ממני בעדותם 10 וחוייב
Jn 4,37 זהו הדבר אמתי כי אחד הוא הזורע ואחד **המלקט.** 38 אני שלחתי אתכם ללקוט מה שלא טרחתם בו.
Jn 5,45 45 אל תהיו כ״כ סכלים שתחשבו שאני הוא **המלשין** אתכם. האב האחד הוא המלשין. והוא משה שבו
Jn 5,45 שאני הוא המלשין אתכם. האב האחד הוא **המלשין.** והוא משה שבו היא תקותכם. 46 ואם תאמינו
Lc 13,14 כאשר ישאוש ריפא אותה האשה בשבת ואמרו **המם** אשר בה ששת ימים הם בשבוע שבהן האיש יכול
Lc 19,15 צוה שיקראו לו העבדים אותם שנתן להם **הממון** בעבור שידע כמה הוציא כל אחד ואחד. 16
Lc 20,2 אלה הדברי׳ או מי הוא אשר נתן לך זאת **הממשלה.** 3 וישאוש ענה ואמ׳ להם. ואני אשאל לכם
Jn 6,31 אי זו מלאכה אתה עושה. 31 אבותינו אכלו **המן** במדבר. כפי שכתוב לחם שמים נתן להם לאכול. 32
Jn 6,59 הפת שירד מן השמים: לא כמו שאכלו אבותיכם **המן** ומתו. מי שאוכל זה הפת יחיה לעולם: 60 אלה

Mt 15,14 הניחום כי הם עורים מנהיגי עורים. והעור **המנהיג** עור אחר שניהם נופלים בקבר: 15 ענה פירו
Mt 26,58 קאיפש שר הכהנים ונכנס בפנים ויושב עם **המנהיגים** בעבור שיראה הקץ. 59 ושרי הכהנים וכל
Mt 5,15 הנר בעבור הניחו תחת מכסה אבל להניחו על **המנורה** בעבור יעשה אור לכל אותן שבבית הן. 16 כן
Lc 8,16 או ישימהו אחור רק בעבור שיניחנו על **המנורה** או על מקום גבוה בעבור אותן שנכנסין בבית
Lc 11,33 במקום נחבא ותחת כיסוי. רק מניחה על **המנורה** בעבור שהנכנסין בבית יראו הנר. 34 ועששית
Lc 4,13 האדון השם׳ אלהיך. 13 ונשלם כל הנסיון. **המנסה** נסע ממנו. 14 והניח ישו ונגשו המלאכים אליו
Jn 20,25 וטומאש אמר להם. אם אני רואה בידים תקיעת **המסמרים** ואני משים אצבעי במקום המסמרים ואינִי
Jn 20,25 תקיעת המסמרים ואני משים אצבעי במקום **המסמרים** ואינִי משים ידי לצדו איני מאמין. 26 אחר
Lc 1,58 לה בן. 58 ושמעו השכנים וקרובים מאותה **המעולה** חסדיה עמה יחד שמעו 59 ונאספו בשמונת
Mt 13,12 לו יתן לאדם וישפיע. ומי שאין לו זה **המעט** שיש לו יגזול לו אדם 13 ובעבור זה מדבר איש
Mt 25,29 יתן איש בהעדפה. ואותו שלא יהיה לו אותו **המעט** שיהיה לו יגזלנו אדם. 30 והעבד הרע תשליכהו
Lc 12,26 לחשוב יוסיף בקומתו אמה. 26 ואם הדבר **המעט** הזה אין בידכם לעשות על מה תשתדלו בחריצות
Jn 3,30 גיל שלם. 30 ואליו ראוי לתת הגדולה ולי **המעטה:** 31 מי שבא למעלה מכולם הוא מי שהוא מארץ
Jn 5,39 אתם סבורים יהיה לכם חיים נצחיים והם הן **המעידות** עדות לי. 40 אינכם חפצים לבא אלי שתהיה
Jn 8,10 כך: 10 וישאוש קם ואמ׳ אל האשה אנה הם **המעידים** עליך אדם לא העניש אותך. 11 והיא ענתה
Mt 5,40 40 ומי שיגזול לך החלוק בחזקה הנח לו **המעיל:** 41 ומי שיכריחך לכת אלף פסיעות לך עמו
Jn 5,44 44 איך תוכלו אתם להאמין שאתם רודפים אחר **המעלות.** ואינכם מבקשים אותם שהן מן השם׳ לבד. 45
Mt 24,26 אל תרצו לצאת. ואם אדם לכם יאמר הוא בזאת **המערה** אל תחפצו האמן. 27 כי כל כך כמו שהברק
Lc 16,8 לו קח אותיותך וכתוב שמנים. 8 ושבח האדון **המעשה** רע הלבב כי בחכמה עשהו. כן בני זה העולם הם
Jn 14,29 גדול ממני: 29 עתה גלו מי זה לכם קודם **המעשה** בעבור שאחר העשיה תאמינו: 30 מעתה רוב
Mt 11,2 עמו דרוש בעיירות. 2 וזואן אסור כאשר שמע **המעשים** שאלוהו שנים תלמידיו 3 אתהו שעתיד לבא
Jn 5,36 מזואן שהמעשים שנתן לי אבי אשלים אותם. **המעשים** שאני עושה עושים לי עדות [*] 37 [*] והוא
Jn 10,25 ענה ישאוש אני אומר לכם ואינכם מאמינים. **המעשים** שאני עושה בשם אבי הם מעידים עלי. 26 אבל
Jn 10,38 כזה. ואם לא חפצתם להאמין לי. האמינו **המעשים** בעבור שתכירו שהאב הוא בי ואני כאב. 39
Jn 14,12 שתאמינו: אומר אני לכם שהמאמין כי **המעשים** שאני עושה הוא עושה ודברים גדולים יותר
Mt 5,46 יגיע אליכם. הלא זה בעצמו עושים הרשעים **המפורסמים:** 47 ואם תקדימו שלום לאחיכם לבד הלא זה
Mt 9,11 אמרו לתלמידים למה אוכל מלמדכם עם חטאים **המפורסמים.** 12 וישוש משיח כאשר שמע אלו הדברים
Lc 16,15 והוציאו לעג עליו. 15 וישאוש אמ׳ אתם הם **המצדיקים** עצמם לפני האנשים רק האל יודע לבבכם.
Mc 14,1 י״ד כפי ש׳ מארקו 1 והיה קרוב הפסח ויום **המצה** סמוך שני ימים ושרי הכהנים והמאותתים מהדת
Mc 14,12 היאך יוכל למסרו. 12 ויום ראשון של פת **המצה** כאשר הפסח עושים. אמרו לו התלמידים להיכן
Lc 2,5 שיהיה מהבית ומעם דוד 5 בעבור שישמע **המצוה** עם מריאה ארוסתו ואשתו והיא הרה. 6 וכאשר
Jn 10,18 אותה ויכולת יש לי פעם אחרת לקחתה. זאת **המצוה** לקחתי מאבי: 19 פעם אחרת היתה מחלוקת בין
Mt 10,8 מתקרב. 8 מרקו החלאים. החיו המתים: טהרו **המצורעים.** בעבור חן קבלתם: ובעד חן תתנוהו. 9 אל
Lc 7,22 ושמעתם העורים רואים. הפסחים הולכים. **המצורעים** טהורים. החרשים שומעים. המתים קמו חיים.
Mt 5,19 עד סוף העולם. 19 ומי שיעבור אחד מאלה **המצות** הקטנות או ילמד לשברם יהיה קטן במלכות
Mt 19,17 אם תרצה להבין חיים נצחיים שמור וקיים **המצות.** 18 והוא אמ׳ ומה הם. וישוש אמ׳ לא תעשה
Mt 23,23 הדת ועוזבים היושר והחנינה והאמונה ואלה **המצות** שחוייב עשות ואין שאין ראוי לשכחם: 24
Mc 15,42 מירושלם. 42 וכאשר ערב נעשה נכנס כבר חג **המצות** זהו לפני השבת. 43 בא יוסף אברמסיאה גבר
Lc 18,20 אלי טוב ואין טוב לבד האל. 20 אתה יודע **המצות.** לא תקנא. לא תנאף. לא תגנוב. לא תעשה עדות
Lc 9,48 לקח נער אחד וקרבו אליו 48 ואמ׳ להם **המקבל** נער זה בשמי אותי יקבל. והמקבל אותי מקבל
Mt 4,5 השטן אל העיר הקדושה והניחו על גובה בית **המקדש** 6 ואמ׳ לו אם אתה הוא בן האלוה הפיל עצמך
Mt 12,6 אני אומר לכם שאותו שהוא בכאן הוא גדול **המקדש** 7 ואם תבינו מה שאני חפץ לומ׳ אני חפץ חסד
Mt 21,14 פריצים: 14 וקרבו אליו העורים והפסחים אל **המקדש** והוא מרקם. 15 וכאשר סגני הכהנים וחכמי הדת
Mt 21,23 לכם אמונה תשיגו. 23 וכאשר היה בא אל בית **המקדש** ומלמד. קרבו אליו שרי הכהנים וזקני העם
Mt 23,17 פתאים ועורים. מה הוא דבר גדול הזהב או **המקדש** שמקדש הזהב. 18 ואומרים אתם שאותו שנשבע תת
Mt 23,35 עד דם זכריה בן ברכיה אותו שהרגתם בין **המקדש** והמזבח: 36 אמיתות לכם אומר שכל אלה
Mt 24,1 וקרבו תלמידיו אליו בעבור שיראוהו בניני **המקדש.** 2 והוא ענה ואמ׳ אליהם רואים אתם כל אלה
Mt 26,57 שר הכהנים למקום שהחכמים יודעי ספר וזקני **המקדש** היו מקובצים. 58 ופירו נמשך אחריו מרחוק עד
Mt 27,6 פשיטין אמרו אינו דבר ראוי שנשימם בבית **המקדש.** כי ערך דם הוא. 7 וכשנתייעצו קנו שדה א׳
Mt 27,40 מניעין ראשן 40 [*]. אתהו שאומר שתשמיד **המקדש** ובשלשה ימים תבנהו. תושיע עצמך אם בן אלוה

Mt 27,51 פעם אחרת צועק שלח הקדוש רוח. 51 והנה **המקדש** נשבר משני צדדין למעלה ולמטה והארץ רעשה.
Mc 12,41 לפני לוגוט זופילא סיאון מניחים אוצר **המקדש** ומביט באי זה אופן העם מתנדבים שם מתנותיו.
Mc 13,1 קפיטולו י״ג כפי מארקו 1 וכאשר יוצאים מן **המקדש** אחד מתלמידיו אמר לו רבי ראה זה בניינים
Mc 13,3 אבן שלא תהרס. 3 וכאשר ישב בהר הזתים נגד **המקדש** שאלוהו בסוד פירו ויקומו וגואן ואנדריב 4
Mc 14,58 58 אנחנו שמענו שאומ׳ אני אהרוס זה **המקדש** עשוי בידי אנשים ובשלשת ימים אחרים חדש
Mc 15,38 וישאוש זעק קול גדול ונשף ברוחו. 38 [*] **המקדש** נשבר בשני צדדין למעלה ולמטה. 39
Lc 1,22 למה מתעכב עומד במקדש. 22 וכאשר יצא מן **המקדש** לא היה יכול לדבר אליהם והכירו שמריאה ראתה
Lc 2,27 ישאוש משיח בן אל חי. 27 ובא ברוח אל **המקדש.** וכאשר נשאוהו במקדש אביו ואמו בעבור שיעשו
Lc 22,52 אמר לאשר בא אליו ולשרי הכהנים ולרבני **המקדש** ולזקנים. כגנב יצאתם בסכינים ובעצים: 53 כל
Lc 23,45 הארץ עד שעה תשיעית. 45 והשמש חשך ומכסה **המקדש** ונבקע באמצעו. 46 וישוש צועק בקול גדול. אב
Jn 2,15 עשה כמעט קבוצות עבותות כמעט כלם: גרש מן **המקדש** והצאן והבקר. ופזר ממון החלפנים והפיל
Jn 2,19 עושה. 19 ענה ישאוש ואמ׳ להם תתירו זה **המקדש** ובג׳ ימים אקימהו. 20 אז אמרו לו היהודים
Jn 2,20 ימים אקימהו. 20 אז אמרו לו היהודים זה **המקדש** נתארך בינינו והוצרך לעמוד הפועל אותו
Jn 8,59 אבנים להשליכם עליו. וישאוש נחבא ויצא מן **המקדש:** Tit,9 קפיטולו ט׳ כפי ש׳ יואן 1 והולך
Mt 2,9 לפניהם הככב אשר ראו במזרח. עד שעמד על **המקום** אשר הילד שם. 10 ובראותם הככב שמחו שמחה
Mt 14,15 15 וכי היה ערב התלמידים. אמרו לו זה **המקום** הוא חרב ושעה היא מועברת להניח לֵכֶת העמים
Mt 14,35 ותכף לקחו ארץ בגינטזאריט. 35 וכאשר אנשי **המקום** ההוא הכירוהו שלחו אליו בכל הארץ ושלחו לו
Mt 17,4 4 ואמ׳ פירו אל ישאוש אדון טוב עמוד בזה **המקום.** אם אתה תאבה נעשה פה שלשה אהלים. לך אחד
Mt 17,19 אחד של חרדל. ותאמרו זה ההר תשתנה מזה **המקום** אל מקום אחר כי הוא ישתנה. ולא יהיה לכם
Mt 24,23 אותו זמן. 23 ואז אם איש יאמר לכם בזה **המקום** הוא משיח או שם. לא תאמינו. 24 רבים שקרנים
Mt 28,6 פה כי קם חי כאשר אמר לכם. בואו ותראו **המקום** שאניחהו. 7 ותלכו מהרה ותאמרו לתלמידיו שקם
Mc 16,6 ישאוש נזוריט שנתלה איננו פה. ראו זה **המקום** שהניחוהו. 7 לכו תכף לתלמידים ולפירו ואמרו
Lc 9,12 למקום זה למען יוכלו למצוא מה שיאכלו כי **המקום** הזה הוא חרב 13 וישוש אמ׳ להם תנו להם
Lc 16,28 אחים יש לי ואמר להם שלא יבואו לנגישת **המקום** הזה 29 ואברהם אמר לו. להם הוא הוא משה
Lc 19,5 כי שם היה לו לעבור 5 וכאשר ישאוש בא אל **המקום** זאקיב הביט וראה ישוש משיח ואמר לו זאקיב
Lc 22,11 ותאמרו לבעל הבית האדון אומר לך אנה הוא **המקום** שיאכל הפסח עם תלמידיו. 12 והוא יראך היכל
Lc 23,33 עמהם בעבור שימיתום: 33 וכאשר באו אל **המקום** הנקרא קלוארי שם תלו ישאוש והגנבים. האחד
Jn 4,20 לשם בזה ההר ואתם אומרים שבירושלם הוא **המקום** שיש לכל להתפלל לאל: 21 וישאוש אמר לאשה
Jn 6,10 עשו שישבו העם. ואמונה רבה היתה באותו **המקום** וישבו האנשים. והיו במספר כמו חמשת אלפים.
Jn 8,9 אחד בארץ. 9 וכאשר שמעו זה. יצאו מאותו **המקום** כולם אחד אחר האחד ובתחלה השרים ונשאר
Jn 14,3 להלוך להכין מקום לכם. 3 ואם אהלוך להכין **המקום.** פעם אחרת אבא ואביא אתכם אלי בעבור שבמקום
Jn 14,4 שאני שם אתם תהיו. 4 ואינכם יודעים **המקום** שאני הולך והדרך והדרך אתם יודעים. 5
Lc 10,1 תלמידים ושלחם שנים שנים לפניו בכל **המקומות** שהוא עתיד לבא. 2 ואמ׳ תבואות הקציר
Lc 20,46 והקתדראות ראשונות בבתי כנסיות וראשון **המקומות** [*] 47 שמחריבין דברי חיים. אורך תפלה
Mt 17,9 מן ההר ציום ואמ׳ לשום אדם אל תאמרו **המראה** עד שבן האל יחזור חי. 10 ושואלו לו תלמידיו
Mc 9,8 ההר ישאוש צוה שלא יאמרוהו לשום אדם זאת **המראה** עד שהוא יחזור חי ממות 9 והם העלימוהו
Mt 10,1 קרא ליי״ב תלמידים ונתן להם יכולת לרפאת **המשוטנים** ולמרק החולאים 2 ואלה הם שמות
Mc 6,13 12 ותלכו ודרשו שיעשו תשובה. 13 ומבריאים **המשוטנים** וממרקים החולים במשיחת שמן מבורך. 14
Mc 9,37 אליו ואמר אנחנו רואים אדם אחד שהיה מרפא **המשוטנים** בשמך ואינו מחבורתינו ובעבור זה אנחנו
Mc 16,17 הנפלאות יעשו אותם שיאמינו הם ירפאו בשמי **המשוטנים** וידברו חלוף לשונות 18 שום מיני בהמות
Lc 13,34 חוץ לירושלם 34 שיהרוג הנביאים ויסקול **המשולחים** אליך. כמה פעמים חפצתי לאסוף בניך כמו
Lc 23,2 עמנו. ומונע לתת מס לסישר. אומ׳ שהוא מלך **המשיח.** 3 ופילאט שואל אותו אתהו מלך היהודים.
Mt 26,9 עצבים ואמרו למה עשתה פסידה זו. 9 כי זאת **המשיחה** ראויה לימכר בערך רב. ושיתן אדם הערך
Mc 14,3 מליאה אינגנט מרגלי נרדי ושברה ושפכה **המשיחה** על ראשו. 4 והיו שם אחרים שהיו כעוסים
Jn 12,3 רגלי ישוש. וכל הבית נתמלא ריח טוב מן **המשיחה:** 4 אז אמר אחד מתלמידיו יודיש אשכריוט.
Jn 12,5 יודיש אשכריוט. שעתיד למוסרו 5 למה זו **המשיחה** אינה נמכרת בעד שלש מאות פשיטין ושינתנו
Lc 9,62 נכסי ולא מביתי. 62 וישאוש אמ׳ אליו האיש **המשים** ידו במחרישה ומביט אחריו אינו ראוי בלמכות
Mt 13,18 שאתם שומעים ולא שמעו. 18 לכן אתם תשמעו **המשל** מאותו שזורע. 19 אותו שזורע הוא הדורש.
Mc 13,28 כנפות הארץ. מן השמים ועד הארץ. 28 קחו **המשל** מהתאנה כשמתחלת לחיות ולעשות עלים תדעו אתם
Lc 13,6 תשובו תהיו אבודים כאלו: 6 ואמר להם זה **המשל.** אדם אחד היה לו עץ תאנה בכרמו ובא לבקש

Lc 20,19 העם כי הכירו כי עליהם ובעבורם אומ׳ **המשל.** 20 ושלחו לו אנשים שעושים עצמם צדיקי׳
Jn 10,6 5 ואינן נמשכות אחר קול האיש הנכרי. 6 זה **המשל** אמר ישאוש להם. רק הם לא הכירו מה אמ׳ להם.
Mt 11,16 בעבור שמוע ישמע. 16 אל מי אדמה זאת **המשפחה** הנה דומים לנערים היושבים בשער וקוראים
Lc 11,30 היה אות למלחים. כן יהיה בן האדם לזאת **המשפחה** ויענישם: 31 מלכת שבא מקצות הארץ לשמוע
Lc 11,32 משלמה: 32 אנשי נינוה יקומו בדין עם זאת **המשפחה** ויעניישוה כי עשו תשובה בעבור דרישת יונה.
Mc 15,44 היה נפלא אם כבר הוא מת. ושאל לו עושה **המשפט** אם כבר מת. 45 וכאשר ידעו בעד עושה המשפט
Mc 15,45 המשפט אם כבר מת. 45 וכאשר ידעו בעד עושה **המשפט** נתן לו גוף ישאוש. 46 ויוסף קנה בגד אחד
Lc 23,41 כי בצרתם אתה. 41 ובאמת אנחנו סובלים **המשפט** הראוי לנו וקבלנו משפט אמתי לפי מעשעינו.
Lc 14,21 אני לקחתי אשה ואיני יכול ללכת. 21 וחזר **המשרת** ואמ׳ לו כל מה שאמרו: ואז כעס האדון ואמ׳
Mt 13,27 אז נראו הקמשונים בין החטים. 27 ובאו **המשרתים** ואמרו אל האדון לא זרעת אתה חטה טובה
Mc 14,54 אחד מהכהן הגדול. והיה יושב לפני האש עם **המשרתים** ומתחמם. 55 והכהן הגדול וכל העצה מחפשים
Mc 15,16 להם ישוש מוכה להמיתו. 16 והפרושים עם **המשרתים** נהגוהו להיכל השוטר ונתאסף שם העם 17
Mt 8,22 אבי 22 וישואש משיח אמר לו לך אתי והניח **המת** לקבור אל האחר: קפיטולו כ״ז כפי מתיאו 23
Jn 5,25 לכם שתבא שעה ועתה היא שהמתים ישמעו קול **המת** בן האל. ואותן שישמעוהו יחיו. 26 כי כמו שהאב
Jn 11,39 39 אמ׳ ישאוש הסירו האבן ומרטא אחות **המת** אמרה לו אדון כבר הוא מסריח. כי זה ארבעה
Lc 15,30 בנך הקטן שהפסיד עצמותיו עם זונות אתה **המתה** בעדו עגל שמן. 31 והאיש אמ׳ לו. אתה עמדי
Mc 5,18 מנוכחו: 18 וכאשר ישאוש נכנס בספינה **המתחיל** להתחנן לו אותו שהיה מאז מושטן שהוא ילך
Mt 10,8 שמימיי מתקרב. 8 מרקו החלאים. החיו **המתים:** טהרו המצורעים. בעבור חן קבלתם: ובעד חן
Mt 22,31 ויהיו כמו מלאכי האל בשמים 31 ומתחיית **המתים** לא אתם קראתם מה שהאל אמ׳ לכם 32 אני הוא
Mc 12,25 ואינכם מבינים הכתיבות וכח השם. 25 כאשר **המתים** יחיו לא יהיה להם נשים ולא להן בעלים. אבל
Mc 12,27 אלהי יצחק ואלהי יעקב. 27 אינו אלוה **המתים** אלא החיים. ולזה אתם טועים מאד: 28 ויגש
Lc 7,22 הולכים. המצורעים טהורים. החרשים שומעים. **המתים** קמו חיים. והדלים מוגדים 23 ומבורכים יהיו
Lc 20,27 27 ומקצת מן הצדוקים שלא הודו בתחיית **המתים** קרבו אליו ושאלוהו. 28 רבי. משה כתב לנו
Lc 20,33 השבעה ומתו בלא בנים.32 [*] 33 אז בתחיית **המתים** מאי זה מכל אלו תהיה לאשה. [*] 34 וישאוש
Lc 20,35 רק אותן שהיו ראויין מאותו עולם ומתחיית **המתים.** לא יעשו נשואין ולא יקחו נשים. 36 כי לא
Lc 20,38 אלהי יצחק ואלהי יעקב. 38 אינו אלוה **המתים** אכן החיים כי כלם חיים עמו. 39 ומקצת
Lc 24,5 ארצה. והם אמרו להם למה תשאלו החיים עם **המתים.** 6 אינינו פה כי חזר חי. תזכורנה באי זה
Mt 26,38 ונקצף. 38 אז אמר להם דאגה נפשי עד מות. **המתינו** לי פה ועורו עמדי 39 והלך מעט הלאה וכרע
Mc 14,34 34 ואמ׳ להם עצבה היא נפשי עד מות **המתינו** לי פה ותהיו עדים. 35 וכאשר כרע מעט הוא
Lc 24,21 הכהנים ושריהם בעונש מיתה ותלוהו 21 ולא **המתינו** שהוא יפדה את ישראל והיום יום שלישי שנעשו
Mt 23,19 חייב לפרוע. 19 עורים אי זה דבר גדול **המתן** או המזבח. שהמקדש המתן. 20 כי מי שנשבע
Mt 23,19 אי זה דבר גדול המתן או המזבח. שהמקדש **המתן.** 20 כי מי שנשבע במזבח נשבע בעד כל הדברים
Mc 1,6 וזואן היה לבוש עורות גמלים. וחגור סביב **המתנים** מחגורת עור. ואוכלים חגבים ודבש מדבריי. 7
Mc 2,20 לצום כך שהחתן יהיה עמהם. 20 אבל העת **המתקרב** שהחתנים יגזלו מכם. ובאותו עת יצומו ימים
Mt 5,15 על המנורה בעבור יעשה אור לכל אותן שבבית **הן.** 16 כן יהיה מאיר נרכם לפני הכל. שיראו מעשיכם
Mt 9,28 מאמינים שאוכל להחזיר לכם הראות. והם ענו **הן** גביר: 29 וישוש משיח נגע עיניהם ואמ׳ להם כפי
Mt 21,33 האמנתם בו והחוטאים והזונות האמינוהו: 33 **הן** אחר דמיון אומר לכם אדם אחד היה שהיה אב
Mt 22,30 30 בתחייה לא יהיה להם אשה ולא בעלים **הן.** ויהיו כמו מלאכי האל בשמים 31 ומתחיית המתים
Mc 15,41 ואם שלומי. 41 כי כאשר היה בגליליאה **הן** הולכות עמו והולכות עם רבות אחרות שבאו
Lc 19,42 הדברים שהם שלך כזה היום לשלום לך. ועתה **הן** נעלמות לעיניך. 43 כי ימים יבואו לך שאויביך
Lc 23,29 29 כי הנה ימים באים שבהם יאמרו מאושרות **הן** העקרות. והבטן שלא נשאה וולד. והשדים שלא
Lc 24,19 נעשו באלו הימים 19 ולהם ישאוש ענה מה **הן** הדברים [*] [*] מישואש נזוריט שהוא גביר נביא
Jn 5,39 אתם סבורים יהיה לכם חיים נצחיים והם **הן** המעידות עדות לי. 40 אינכם חפצים לבא אלי
Jn 8,26 הוא אמתי. ואני הדברים ששמעתי ממנו **הן** הם אני מדבר בעולם. 27 ולא הכירו מה אומר להם.
Jn 9,34 היה בידו לעשות דבר: 34 אז ענו ואמרו לו **הן** בעון חוללת ואתה לא מלמד וגרשוהו בחוץ: 35
Jn 10,4 לפניהם והצאן נמשכות אחריו. כי מכירות **הן** קולו. 5 ואינן נמשכות אחר קול האיש הנכרי. 6
Jn 17,9 לא בעד העולם רק בעד אלו שנתת לי. כי שלך **הן** 10 וכל שלי שלך הם. ואני זך בהם.
Jn 17,10 אלו שנתת לי. כי שלך הן 10 וכל שלי שלך **הן.** ושלך שלי הם. ואני זך בהם. 11 וכבר איני
Mt 9,17 יין חדש בנאדות ישנים. כי אם יעשה כן כל **הנאדות** יהיו אבודים. אבל משים איש היין החדש
Mc 2,22 ואין אדם משים יין חדש בנאדות ישנים. כי **הנאדות** ישנים מתבקעים והיין משתפך. אבל יש לשים

Lc 5,37 חדש בנאד ישן. כי אם יעשהו היין חדש משבר
Mt 27,18 או ישו שאמור משיח 18 כי הוא יודע שבעבור
Lc 12,42 הדבר או לכל. 42 ואדונינו אמ׳ לכל האיש
Mt 2,23 23 ויגר במדִינַת נאזריט שתהיה נשלמת
Mt 13,35 ישואש בדמיונות: 35 בעבור זה תהיה נשלמת
Mt 21,4 למלאכתו ותכף יניחוה. 4 וכל זה להשלים
Mt 27,35 ביניהם בגורל מלבושיו בעבור שתהיה נשלמת
Mt 24,31 וישלח מלאכיו צועקים בגודל קולות ויקבצו
Mc 13,20 יקצר אותו זמן כל בשר לא יושע. אבל בעבור
Mc 13,22 סימנים ונפלאות לדמות עוד אם איפשר עשות
Mt 1,22 היה עשוי למלאת דבר האל. אשר אמרו על ידי
Mt 2,15 מות אירודיש למלאת דבר האל שאמר על ידי
Mt 2,17 ששאל למלכים. 17 אז נשלם מה שאמר ירמיה
Mt 4,14 ונפתלי 14 כדי שתהיה נשלמת נבואת ישעיה
Mt 11,10 שהוא יותר מנביא: 10 זה הוא אותו שממנו
Mt 12,17 17 בעבור ששלם מה שנאמר בעד ישעיה
Mt 16,4 אות. ואות לא ינתן לכם לבד אות יונה
Mt 21,16 וישאוש אמר הין: לא אתם קראתם מה אומר
Lc 3,4 החוטאים 4 כמו שכתו׳ בספר דברי ישעיה
Lc 4,17 בשבת. וקם שמח 17 ונתנו לו ספר ישעיה
Lc 11,29 אותי ואות לא ינתן לו. זולת אות יונה
Jn 1,23 במדבר ישרו דרך הש׳. כמו שאמ׳ ישעיה
Jn 12,38 לא האמינו בו 38 בעבור שדברי ישעיה
Jn 12,39 היה בידם להאמין כי פעם אחרת אמר ישעיה
Jn 12,41 ואני מרפא אותם 41 אלה הדברים אמ׳ ישעיה
Mt 5,12 12 גילו שכרכם גדול בשמים כי כן רדפו
Mt 11,13 והחוקים משיגים אותו בחזקה 13 כי כל
Mt 16,14 אומרים אליהו. ומקצת ירמיהו או אחד מן
Mt 23,29 לכם מאותתים פרושים רמאים שמיסדים קברי
Mt 23,30 קדמונים אנו לא היינו מודים באמתת
Mt 23,31 אתם הם עדים לעצמכם שאתם בני מי שהמיתו
Mt 23,37 על אלה הדורות: 37 ירושלם ירושלם שהרגת
Mc 6,15 הוא. ואחרים אומרים שנביא הוא או אחד מן
Lc 1,70 בית דוד נערו 70 כאשר הגיד מפי קדושיו
Lc 6,23 מאד הוא מושפע בשמים. כמו זה היו עושים
Lc 9,8 ונראה בארץ. ואחרים אומרים שאחד מישישי
Lc 11,47 באצבע אחד שלכם.47 אוי לכם חוצבים קברי
Lc 11,50 וירדפו 50 למען תהיה נדרש מכם דם כל
Lc 13,28 האל. כאשר תראו אברהם יצחק ויעקב וכל
Lc 13,34 ראוי שנביא יראה חוץ לירושלם 34 שיהרוג
Lc 18,31 ויהיו נשלמים כל הדברים הכתובים בעד
Lc 24,27 ובזה יכנס באורו. 27 ומתחיל ממשה ומכל
Lc 21,24 העמים. וירושלם תרמס בעד העמים עד שעת
Lc 8,47 העם באי זו טעם נגעה אותו ושנתרפאה בעבור
Mt 23,14 עם תפלה ארוכה. ובעבור זה תסבלו אורך
Lc 2,2 משיסר גושט שכל העולם יהיה נוגש. 2 וזאת
Mt 15,5 אשר אי זה אדם יאמר אל אביו ואל אמו
Lc 24,49 48 ואתם עדים מאלה הדברים. 49 ואני אשלח
Mt 1,23 למלאת דבר האל. אשר אמרו על ידי הנביא 23
Mt 2,1 בבית לחם בארץ גודיאה. בימי מלך אירודיש.

הנאדות הישנים והנאדות אובדין והיין נשפך. 38 אבל
הנאה מוסרים אותו למיתה. 19 והוא יושב בקתדרת
הנאמן ועושה ההוצאה בחכמה אותו האיש משים האדון
הנבואה שאמרה הוא יקרא שמו נאזריוש: Tit,3
הנבואה אומרת אני אפתח את פי במשלים ואדבר דברים
הנבואה מהנביא אומרת. 5 אמרו לבני ישראל הנה מלכך
הנבואה אומרת. חלקו ביניהם מלבושי. ועל לבושי
הנבחרים מהאל מד׳ חלקי העולם מהשמים ועד הארץ. 32
הנבחרים שבחרם יקצר הימים. 21 ואז אם איזה איש
הנבחרים 23 השמרו. אני אמר לכם קודם שיהיה.
הנביא 23 הנה העלמה תהר ויולדת בן אחד ויהיה שמו
הנביא אני קראתי לבני ממצרים. 16 ויהי כראות
הנביא 18 גדולים קולות מבכי וצעקה היתה נשמעת
הנביא אומרת 15 ארצה זבולון ונפתלי. †מחדש היא
הנביא אמר הנני שולח מלאכי שיפנה דרכך לפניך. 11
הנביא אומ׳ 18 רואה אתה בן שלי אשר אני בחרתי
הנביא. ונפרד מהם והלך לו: 5 וכאשר באו לחוף הים
הנביא. אדון אתה השלמת ההלול מפי עוללים. 17 ונסע
הנביא. קול קורא במדבר פנו דרך האל עשו ישרות
הנביא. וכאשר פתח הספר מצא מקום שכתו׳ בו 18 רוח
הנביא. 30 כי כמו שיונה היה אות למלחים. כן יהיה
הנביא. 24 ואותן שנשתלחו לו היו מהפרושים 25
הנביא יהיה נשלם. שאמר אדון מי האמין מה ששמענו.
הנביא 40 עור עיניהם ותקשה לבם בעבור שלא יראו
הנביא. כאשר ראה מעלת האל ודבר ממנו 42 אכן רבים
הנביאים שהיו קודמים לכם: קפיטולו י״ב כפי מתיאו
הנביאים והדת עד זואן טבול התנבאו מה שהיה עתיד
הנביאים. 15 וישאוש אמ׳ להם. ואתם מה אתם אומרים
הנביאים ומציינים קברי הצדיקים 30 ואומרים אם
הנביאים 31 א״כ אתם הם עדים לעצמכם שאתם בני מי
הנביאים 32 ואתם ממלאים מדת אבותיכם 33 נחשים יחס
הנביאים וסקלת הקדושים שאליך היו משֻלחים הרבה
הנביאים. 16 וכאשר אירודיש שמע זה. אמר זה זואן
הנביאים שהם מראשית העולם 71 שלום לנו משונאינו
הנביאים והאבות. 24 רק אוי לכם עשירים כי הוא נח
הנביאים הוא שקם חי. 9 ואמ׳ אירודיש אני הוא
הנביאים שאבותיכם המיתום 48 באמת אתם מעידים
הנביאים מיום שנברא העולם עד עתה מזאת האומה 51
הנביאים במלכות הש׳. ואתם תהיו נגרשים בחוץ 29
הנביאים ויסקול המשולחים אליך. כמה פעמים חפצתי
הנביאים שבן האדם 32 יהיה נמסר לעמים. ועליו
הנביאים מפרש להם כל הכתיבות הנמצאות ממנו 28
הנבראים יהיה נשלם. 25 ויראה אות בשמש ובלבנה
הנגיעה. 48 וישו אמ׳ לה בתי אמונתך הושיעך לכי
הנגישה. 15 אוי לכם מאותתים פרושים רמאים שתסובבו
הנגישה היתה נעשית ראשונה בעד האדון מלך ששיריאה
הנדבה אי זו שתהיה ממני או ממך תועיל. 6 ולא כבד
הנדר מאבי בכם ואתם תעמדו בעיר עד שתהיו מלובשים
הנה העלמה תהר ויולדת בן אחד ויהיה שמו עמנואל.
הנה מלכי מזרח באו ירושלם 2 אומרים אנה הוא מלך

Mt 11,16 שמוע ישמע. 16 אל מי אדמה זאת המשפחה **הנה** דומים לנערים היושבים בשער וקוראים לדומיהם
Mt 19,27 יערבו לו. 27 ובכן ענה פירו ואמ׳ אליו **הנה** שאנחנו עזבנו כל העולם ונמשכים אחריך מה גמול
Mt 21,5 הנבואה מהנביא אומרת. 5 אמרו לבני ישראל **הנה** מלכך בא שפל יושב על האתון ועיר בן שלה. 6
Mt 23,34 איך תנצלו מדינה של גיהנם. 34 בעבור זה **הנה** שאנכי שולח לכם נביאים וחכמים ומאותתים: ומהם
Mt 23,38 תחת כנפיה ולא אבית. 38 ובעבור זה **הנה** דירתכם תהיה חריבה. 39 ואני אומר שלא תראוני
Mt 25,6 6 עד חצי הלילה. צעק אדם אחד קומו **הנה** החתן בא צאו אליו לדרך 7 אז קמו כל הבתולות
Mt 25,34 המלכות אותו שלכם מוכן מראשית העולם עד **הנה.** 35 אני נרעבתי ואתם נתתם לי לאכול. וצמתי
Mt 26,47 שמתקרב אותו שיבגדני. 47 ועוד הוא מדבר **הנה** כי יוד״ש אחד מי״ב התלמידים בא ועמו רב חיל
Mc 1,2 2 כמו כן שהוא כתוב בישעיה נביא אמר **הנה** אני שולח מלאכי לפניך שיפנה הדרך שלך לפניך.
Mc 3,32 32 ורוב עמים יושבים סביביו. ואמרו לו **הנה** אמך וקרוביך עומדים בחוץ ומבקשים אותך. 33
Mc 7,29 ואמר ישאוש אליה בעד דבר זה תתרפא בתך. **הנה** השטן [*] 30 [*] יצא ממנה. 31 ואז יצא הוא
Mc 10,28 הדברים איפשריים. 28 ופירו התחיל לאמר לו **הנה** אנחנו עזבנו כל הדברים והולכים אחריך. 29
Mc 10,33 והתחיל לאמר כל אשר יקרה לו. אומ׳ 33 **הנה** אנחנו עולים בירושלם. ובן האל יהיה נמסר ביד
Mc 10,49 וישאוש עמד וקראו. והם קראוהו ואמרו לו **הנה** ישאוש שואל אותך 50 והוא זרק מלבושיו. ומיד
Mc 11,21 השורש. 21 ואז פירו נזכר ואמ׳ אליו רבי **הנה** התאנה שקללת שיבשה. 22 וענה ישו ואמר אליו
Mc 13,21 יקצר הימים. 21 ואז אם איזה איש יאמר לכם **הנה** משיח פה הנה משיח שם לא תאמינו. 22 אז יקומו
Mc 13,21 21 ואז אם איזה איש יאמר לכם הנה משיח פה **הנה** משיח שם לא תאמינו. 22 אז יקומו שקרנים
Mc 14,42 יהיה נמסר בידי החוטאים 42 קומו ונלכה כי **הנה** קרוב הוא אותו שימסרני. 43 עו׳ הוא מדבר בא
Lc 1,38 בלתי איפשרי לפני הש׳. 38 ואמרה מריאה **הנה** פה שפחת הש׳ יהיה לי עשוי כפי דבריך. [*] 39
Lc 2,10 פחד גדול 10 והמלאך אמ׳ להם אל תפחדו. **הנה** אנכי מגיד לכם שמחה גדולה שתהיה לכל העם. 11
Lc 4,6 גדול והראה לו כל מלכות העולם 6 ואמ׳ לו **הנה** אתן לך כל אלה העניינים 7 אם תפול לרגלי
Lc 7,12 עמו. 12 וכאשר ישאוש קרב בשער העיר. **הנה** שנושאים מת אחד שהיה בן אלמנה ולא היה לה
Lc 7,27 לכם ועוד יותר מנביא. 27 זהו שממנו כתוב. **הנה** אנכי שולח לכם מלאכי לפניך שיכין הדרך לפניך
Lc 7,34 34 בא מן האדם אוכל ושותה ואתם אומרים **הנה** האדם מחריב. ואויב העולמיים והחוטאים. 35
Lc 8,24 24 ונגשו אל ישאוש והקיצוהו. ואמרו רבי **הנה** אנחנו אובדים. וישאוש קם וצוה אל הרוח והסער
Lc 10,3 רבות. רק הקוצרים מועטים. [*] 3 לכו. **הנה** אני שולח אתכם כשיות בין זאבים. 4 לא תשאו שק
Lc 11,7 לפניו. 7 והוא ענה לו מבפנים אל תצערני. **הנה** הדלת סגורה ובני הם עתה במטה אינני יכול
Lc 11,22 אבל אם אחרים יותר חזקים חיים יותר ממנו. **הנה** כל כלי הזיין שלו באותן שהיה בוטח יגזול לו
Lc 13,19 שמים ומי משערו לאי זה דבר יהיה נמשל: 19 **הנה** הוא כגרגיר של חרדל שהאדם זורע בגנו וגדל
Lc 14,10 כשיבוא אותו שזימן לך יאמר לך אהוב עלה **הנה.** אז תשיג מעלה לפני הקרואים. 11 כי המגביה
Lc 15,29 פניו שיבא. 29 והוא ענה לו ואמ׳. אבי **הנה** כמה שנים עבדתיך לא עברתי על מצותך ואתה לא
Lc 17,21 21 ולא יאמר הנו הוא או הלאה הוא כי **הנה** מלכות האל ראוי לבא לכם. 22 ואמ׳ לתלמידיו
Lc 18,28 הנמנעים לאדם איפשריים לאל. 28 ופירו אמר **הנה** אנחנו עזבנו כל הדברים והולכים אנו אחריך 29
Lc 18,31 וישאוש לקח שנים עשר תלמידיו ואמר להם. **הנה** אנחנו עולים בירושלם ויהיו נשלמים כל הדברים
Lc 22,10 לאן אתה חפץ שנכינהו. 10 והוא אמר להם **הנה** כאשר תבאו בעיר תפגשו אדם אחד נושא אשישה של
Lc 22,21 החדש בדמי אותו שיהיה נשפך בעדכם. 21 אכן **הנה** יד המוסר אותי היא בשולחן. 22 ובאמת בן האדם
Lc 22,31 הי״ב שבטי ישראל. 31 והש׳ אמ׳ לשימון **הנה** השטן מבקש אתכם בעבור העבירכם בכברה כמו
Lc 22,38 הדברים שהם ממני הם לקץ 38 והם אמרו אדון **הנה** שתי סכינים פה. והוא אמר להם די. 39 ויוצא
Lc 23,14 נהגתם לי זה האדם שאמרתם שיגרש זה האדם. **הנה** אני שאלתי זה ולא מצאתי דבר ממה שאתם מלשינים
Lc 23,29 עלי רק על עצמכם תבכו ועל בניכם. 29 כי **הנה** ימים באים שבהם יאמרו מאושרות הן העקרות.
Lc 24,4 ובעוד שהן היו נבהלות במחשבותיהן על זה. **הנה** ששני גברים עמדו סמוך להם במלבושים לבנים
Jn 1,29 וביום האחר ראה יואן ישאוש שבא אליו ואמר **הנה** זה האל שמסיר העונות מן העולם. 30 אותו הוא
Jn 1,36 מתלמידיו 36 מביטים ישאוש הולך ואמר **הנה** מלאך השם׳ 37 ושמעו אותו שני תלמידים מדבר
Jn 4,35 שארבעה חדשי׳ יש מכאן עד עת הקציר. **הנה** אני אומר לכם שאו עיניכם וראו כי כבר תבואות
Jn 5,14 מקום. 14 וישאוש מצאו במקדש ואמ׳ לו **הנה** אתה בריא מכאן ואילך לא תחפוץ לחטוא ולא יקרא
Jn 7,26 מבני ירושלם אינינו זה שחפצנו להמית 26 **הנה** שמדבר בגלוי ודבר אין אנו אומרים לו. הכירו
Jn 11,3 חולה. 3 אז שלחו אחיותיו לישאוש. אומרות **הנה** אותו שאתה אוהב אותו מאד חולה. 4 וישאוש שומע
Jn 11,34 חלש רוחו והיה נבוך בעצמו. 34 ואמר **הנה** הנחתם אותו ואמרו לו אדון בא וראה היכן הוא.
Jn 12,15 וישב עליו. כמו שכתוב 15 אל תראי בת ציון **הנה** מלכך בא יושב על עיר בן אתון. 16 זה לא הכירו
Jn 12,19 ופלא. 19 בעבור זה הפרושים אמרו ביניהם **הנה** שאין אנו מועילים. בדבר זה שכל העולם הולך

Jn 16,29 העולם והולך אל האב. 29 ואמרו לו תלמידיו **הנה** אתה מדבר לנו בגלוי ושום משל אינך אומר לנו.
Jn 16,32 31 ענה להם ישאוש עתה אתם מאמינים 32 **הנה** באה השעה וכבר הגיע. ובה תהיו מפוזרים כל איש
Jn 19,4 4 אז יצא פילאט להם פעם אחרת בחוץ. ואמ׳ **הנה** אנכי מוליך לכם בחוץ זה בעבור שהכירו כי איני
Jn 19,5 כתר קוצים ומלבוש ארגמן ואמ׳ ליהודים. **הנה** האיש. 6 אז כשהיהודים ראו אותו ההגמונים
Jn 19,14 היה סמוך לשעה ששית. ואמ׳ פילאט ליהודים **הנה** מלככם 15 אבל הם צועקים הקימוהו הקימוהו
Jn 19,26 והתלמיד שאוהב ביותר נהפך לאמו ואמר אשה **הנה** בנך. 27 אחרי כן אמ׳ לתלמיד הנה אמך: באותה
Jn 19,27 ואמר אשה הנה בנך. 27 אחרי כן אמ׳ לתלמיד **הנה** אמך: באותה שעה התלמיד לקחה כשלו 28 ואחר זה
Jn 18,28 כפרו פעם אחרת. ומיד קרא התרנגול: 28 אז **הנהיגו** לישאוש לקאיפש בהיכל בעבור שלא יהיו טמאים
Lc 17,21 מלכות האל. אינו בא בהעמדה 21 ולא יאמר **הנו** הוא או הלאה הוא כי הנה מלכות האל ראוי לבא
Lc 17,23 אחד מבן האדם ולא תראוהו 23 ויאמרו לכם **הנו** להלן הוא לא תחפצו ללכת. ולא תלכו אחריו. 24
Jn 13,26 החזה. ישאוש אמ׳ אליו אדון מי הוא 26 [*] **הנו** פה. אני אשלח הפת בצוע. וכאשר טבל הפת נתנו
Lc 8,45 הדם. 45 וישאוש משיח אמ׳ לתלמידיו מי הוא **הנוגע** בי. וכאשר התלמידים צחקו מזה אמ׳ פירו רבי
Lc 2,44 הלכו יום אחד וחפשוהו בין שאר הקרובים **הנוכרים.** 45 וכאשר לא מצאוהו חזרו לירושלם לבקשו.
Jn 12,24 24 אמת אני אומר לכם אם גרגיר של חרדל **הנופל** הלאה לא ימות. 25 והוא ישאר יחידי. ואם
Mt 15,27 הוא. אכן אמת היא שהגורים אוכלים פירורים **הנופלים** משולחן אדוניהם. 28 אז ישאוש ענה ואמ׳
Mc 7,28 אדון. אכן גורי הכלבים אוכלים פתי לחם **הנופלים** תחת שולחן האדונים. 29 ואמר ישאוש אליה
Lc 16,21 בפתחו מוכה .. 21 .. לשבוע מפירורין **הנופלים** משולחן העשיר ואינו נותן לו והכלבים באים
Jn 15,5 ואתם הכפות שעומדות בי ואני בו. הוא הוא **הנושא** פרי רב כי דבר אינכם יכולים לעשות זולתי. 6
Jn 8,54 משבח ומעלה עצמי מעלתי אינה דבר. אבי הוא **הנותן** לי מעלה. אותו שאתם אומרים שהוא אלהיכם ולא
Lc 24,43 ויערת דבש אחת. 43 וכאשר אכל לפניהם לקח **הנותר** ונתן להם. 44 ואמר להם אלה הם הדברים
Jn 6,12 12 כאשר שבעו אמר לתלמידיו. אספו זה **הנותר** שלא יפסד. 13 אז אספו ומלאו י״ב קופות
Jn 6,13 13 אז אספו ומלאו י״ב קופות מפירורין **הנותרים** לאשר אכלו. 14 אז אותן האנשים כשראו האות
Mt 5,40 לו האחרת: 40 ומי שיגזול לך החלוק בחזקה **הנח** לו המעיל: 41 ומי שיכריחך לכת אלף פסיעות לך
Lc 6,42 בשלך בריח גדול. 42 ואיך תוכל לאמר לאחיך **הנח** ואני אוציא הקיסם מעיניך. ואז תביט שתגרש
Lc 9,59 59 וישו אמ׳ לאיש אחר לך אחרי. וענה **הנח** לי לקבור את אבי. 60 וישאוש אמ׳ לו הנח
Lc 9,60 הנח לי לקבור את אבי. 60 וישאוש אמ׳ לו **הנח** הישמעאלים לקבור את אבלי וישאוש אמ׳ לו אתה
Lc 9,61 ואדם אחר אמר לו אדוק אני אלך אחריך רק **הנח** לי עד שאעשה באופן שידע הכל אין חפץ בכל נכסי
Lc 13,8 היא אוכלת שבח האדמה. 8 והוא ענה לו אדון **הנח** התאנה שנה זו ואחפור סביבה ואקיפנה זבלים 9
Mc 4,39 קם וצוה לרוח ולים שינוחו. ותכף היתה רבה **הנחה** 40 ואמ׳ להם למה פחדתם עדיין אין לכם אמונה.
Mt 5,4 עניי הרוח כי שלהם הוא מלכות השם. 4 אשרי **הנחים** כי הם ינחלו הארץ: 5 אשרי הבוכים שאליהם
Lc 6,48 על האבן. וכאשר נעשה גודל השפעת מים **הנחל** בא על אותו בית ולא היה יכול להניעו כי היתה
Jn 3,14 האדם שהוא בשמים: 14 כמו שמשה נשא והגביה **הנחש** במדבר: כן חוייב שבן האדם יהיה נשא 15 בעבור
Mt 10,16 אתכם כמו צאן בין הזאבים. תהיו חכמים כמו **הנחשים.** ותמים כמו יונים: 17 השמרו מהעמים כי הם
Lc 2,25 ששמו שמעון. זה האדם היה צדיק וירא ממתין **הנחת** ישראל ורוח הקדוש היה בו. 26 וקבל מענה מרוח
Lc 19,21 כי אתה הוא איש אכזרי אתה לוקח מה שלא **הנחת.** וקוצר מה שלא זרעת. 22 והאדון אמר לו עבד
Jn 20,15 ואמרה לו אדון. אם אתה נטלתו אמור לי אנה **הנחתו** ואנכי אשאנו אלי. 16 וישאוש אמ׳ לה מריאה
Lc 19,22 אתה יודע שאני איש אכזרי לוקח מה שלא **הנחתי** ומלקט מה שלא זרעתי 23 ולמה לא נתת ממוני
Jn 11,34 חלש רוחו והיה נבוך בעצמו. 34 ואמר הנה **הנחתם** אותו ואמרו לו אדון בא וראה היכן הוא. 35
Mc 2,5 ישאוש. 5 וכאשר ישאוש ראה אמונתם אמר אל **הנטול** עונותיך מחולין לך. 6 והיו שם עמו קצת
Mt 13,36 ואדבר דברים נסתרים מעולם: 36 ואז **הניח** ללכת הגייסות וצא אל הבית. וקרבו אליו
Mt 19,15 מכיוצא באלו הוא מלכות שממיי: 15 וכאשר **הניח** הידים עליהם נפרד מהם. 16 והנה אחד נגש אלי
Mt 27,26 ענו דמו יהיה עלינו ועל בנינו. 26 ואז **הניח** בר אבן ומסר להם ישאוש מוכה להקימו בשתי
Mc 8,25 הלוך העמים זקופים כמו אילנות 25 ועדיין **הניח** ידיו בעיניו והתחיל לראות בבהירות. 26
Mc 12,21 ומת בלא בנים 21 ואחר לקחה השני גם זה לא **הניח** זרע. זה שלישי עשה כזה. 22 ולכל השבעה היתה
Mt 26,12 עמכם. ואני לא אהיה לעולם עמכם. 12 וזאת **הניחה** משיחה זאת בגופי לחנוט אותי 13 אמיתות לכם
Mt 5,15 אל ההר. 15 אין מדליק האדם את הנר בעבור **הניחו** תחת מכסה אבל להניחו על המנורה בעבור יעשה
Mt 19,14 גוערים אותם. 14 וישאוש אמר להם **הניחו** אלי בא הנערים קטנים ולא תאבו למונעם. כי
Mt 27,35 אומרת. חלקו ביניהם מלבושי. ועל לבושי **הניחו** גורל. 36 ויושבים מביטים 37 ושמו על ראשו
Mc 10,14 וכאשר ישאוש ראהו היה מלא חימה ואמר להם **הניחו** לבא הנערים אלי ואל תמנעו אותם כי מאלו הוא
Mc 11,7 7 להוליך העיר לישאוש. והתלמידים **הניחו** מלבושיהם עליו והוא רכב. 8 ואנשים רבים

Lc 18,16 זה התלמידים מנעו זה להם. 16 ואמר להם **הניחו** הנערים הקטנים לבא אלי ולא תמנעום כי
Lc 22,51 וחתך לו האזן הימנית. 51 וענה ישאוש **הניחו** עד כאן. וכאשר נגע באזן הניחו. 52 וישאוש
Lc 22,51 וענה ישאוש הניחו עד כאן. וכאשר נגע באזן **הניחו.** 52 וישאוש אמר לאשר בא אליו ולשרי הכהנים
Jn 4,52 ואמרו לו אתמול בשעה שביעית מן היום **הניחו** הקדחת. 53 אז הכיר האב שאותה שעה היתה שאמר
Jn 18,8 לכם אני הוא. אם כן אם אותי אתם מבקשים **הניחו** אלה ללכת 9 בעבור שיהיה נשלם הדבר שאמר כי
Jn 19,18 שר״ל בעברי גולגוטא. 18 ובאותו מקום **הניחו** ישו בשתי וערב. ועמו שנים אחרים אחד לימין
Jn 20,2 נטלוהו מן הקבר. ואין אנכי יודעת להיכן **הניחוהו.** 3 אז יצא פירו ואותו תלמיד האהוב. ובאו
Jn 20,13 אמרה כי נטלו אדוני מזה ולא ידעתי אנה **הניחוהו.** 14 וכאשר מריאה מגדלינא אמרה דברים אלו
Mt 15,14 כל נטע שאבי לא נטע אותה תהיה נעקרת. 14 **הניחום** כי הם עורים מנהיגי עורים. והעור המנהיג
Mc 8,6 עושה חנות ושברם ונתנם לתלמידיו ואמ׳ להם **הניחום** לפני העם. 7 והיה להם מעט דג ברכו להם
Mc 8,7 העם. 7 והיה להם מעט דג ברכו להם וצוה **הניחום** לפניהם. 8 והם וכל העם אכלו והיו שבעים.
Lc 23,29 העקרות. והבטן שלא נשאה וולד. והשדים שלא **הניקו.** 30 אז יאמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו
Mt 22,3 מבנו 3 ושלח העבדים לקרוא הקרואים אל **הנישואין** ולא אבו לבוא. 4 ופעם אחרת שלח עבדים
Lc 2,41 ואביו ואמו הולכים בכל שנה בירושלם ביום **הנכבד** של פסח: 42 וכאשר הנער ישאוש הגיע לי״ב שנה
Mt 15,36 ועשה כונות (אני חושב ש״חנות״ היא הקריאה **הנכונה)** לשם ובצעם ונתנם לתלמידיו: והתלמידים
Jn 10,5 הן קולו. 5 ואינן נמשכות אחר קול האיש **הנכרי.** 6 זה המשל אמר ישאוש להם. רק הם לא הכירו
Lc 7,25 אותן שנתלבשו במלבושים יקרים ובתענוג **הנם** מלכים בבתיהם 26 אבל אי זה דבר יצאתם לראות.
Lc 18,27 להיות נושע. 27 וישאוש אמ׳ להם הדברים **הנמנעים** לאדם איפשריים לאל. 28 ופירו אמר הנה
Mt 6,30 כל מעלתו כמו אחד מאלו: 30 ואם עשב השדה **הנמצא** היום ולמחר יהיה נשרף האל מאספו כ״ש
Lc 24,27 ממשה ומכל הנביאים מפרש להם כל הכתיבות **הנמצאות** ממנו 28 וקרבו למגדול שהולכים והוא חפץ
Mt 2,16 היה מאד כעוס וצוה להמית כל הילדים **הנמצאים** בבית לחם ואת כל הסביבות מעת שהילד היה
Lc 12,37 יפתחו לו מיד: 37 ומיד יברכם. הם העבדים **הנמצאים** ערים בבא אדונם: באמת אני אומ׳ לכם שיהיה
Mt 11,10 מנביא: 10 זה הוא אותו שממנו הנביא אמר **הנני** שולח מלאכי שיפנה דרכך לפניך. 11 אמת אני
Lc 11,49 קבריהם. 49 ובעבור זה חכמת האל אמרה **הנני** שלח להם נביאים שלוחים ומהם ימיתו. וירדפו
Mc 1,45 45 וכאשר יצא הוא התחיל לדרוש ולפרסם **הנס** עד שישאוש לא היה יכול ליכנס בהחבא בעיר אך
Lc 4,13 לא תנסה האדון השם׳ אלהיך. 13 ונשלם כל **הנסיון.** המנסה נסע ממנו. 14 והניח ישו ונגשו
Mt 6,6 אל השם בסוד בדלת סגורה. והאל היודע **הנסתרות** ישמעך: 7 וכאשר תתפללו אל תחפצו דבר מאד
Lc 11,42 42 רק אוי לכם פרושים שאתם מעשרים **הנענא** והרודא והכרוב. ועוזבים משפט וצדקת השם׳.
Mt 23,23 לכם מאותתים ופרושים רמאים שלוקחים מצמרת **הנענע** ומהכמון ועובדים גדולי צווי הדת ועוזבים
Mt 17,17 אלי. 17 וישוש גער לשטן ויצא לחוץ ונתמרק **הנער** באותה שעה: 18 אז נתקרבו התלמידים בסוד
Mt 18,3 אומר לכם אני שאם לא תשובו ותהיו כמו זה **הנער** לא תכנסו במלכות שמים. 4 ואותו שישפיל כמו
Mt 18,4 במלכות שמים. 4 ואותו שישפיל כמו זה **הנער** יהיה גדול במלכות שממיי. 5 ומי שישען נער
Lc 1,44 אלי. 44 תדעי כי כאשר שלומך שמעו אזני **הנער** שמח בגיל גדול בבטני. 45 ואשריך שהאמנת כי
Lc 1,66 אשר שמעו שמוהו בלבם ואמרו אי זה יהיה זה **הנער** כי יד הש׳ היתה בו 67 וזכריה אביו היה מלא
Lc 2,12 ואדון. 12 ויהיה לכם זאת האות. תמצאו **הנער** מעוטף בבגד ומונח באבוס. 13 ומיד נעשה עם
Lc 2,21 למעלה אמור להם. 21 ואחר נשלמו שמנה ימים **הנער** היה נמול ונקרא שמו ישאוש שאותו נקרא בעד
Lc 2,22 וכאשר נשלמו ימי טהרת מריאה כדת משה נשאו **הנער** בירושלם בעבור שידרו לשם 23 כפי מה שכתוב
Lc 2,42 שנה בירושלם ביום הנכבד של פסח: 42 וכאשר **הנער** ישאוש הגיע לי״ב שנה עולים בירושלם כמנהגם
Lc 2,43 ביום החג. 43 ונש ונשלמו הימים כששבין **הנער** יש״או״ש ונשלמו נשאר בירושלם. ולא הכירוהו
Lc 7,10 וחזרו אל הבית אותם שנשלחו לישאוש. ומצאו **הנער** שהיה אפס שנתרפא ובריא. 11 ונעשה היה מכאן
Lc 9,42 לכם לאכול הבא נא בנך אלי 42 וכאשר קרב **הנער** לישאוש השטן הכהו ושברו. 43 וישאוש בלשמא
Lc 9,43 היום בין הגוים קודם אכילתם ושתייתם לפני **הנער** וחזרו לאביו שלו ושקט. 44 והרואים נבהלו.
Lc 15,13 13 ואחר ימים מועטים מקובצים כל הדברים. **הנער** היותר קטן הלך לו בדרך רחוקה מאד שם הפסיד
Mc 5,39 נכנס בבית אמ׳ למה אתם נבוכים ובוכים **הנערה.** האם מתה אבל היא ישינה 40 וכולם לעגו
Mc 5,40 והתלמידים שהיו עמו ונכנסו למקום ששוכבת **הנערה** 41 ולקחה בעד היד ואמר אליה קפיטא קום
Mc 5,42 לומר בתולה. אני אומר לך שתקומי. 42 ותכף **הנערה** חזרה חיה והלכה היתה מזמן י״ב שנים וכולם
Mc 6,22 ולכל האוכלים. ואמר אירודיש המלך אל **הנערה.** שאלי מה תחפוצי ואתנהו לך 23 ועשה שבועה
Lc 8,50 משיח כי בתך מתה. 50 וישאוש שמע זה לאבי **הנערה** אל תפחד בטח בשם׳ ותאמין ותהיי נושעת. 51
Lc 8,51 שיכנסו עמו כי אם פירו ויקומו ויואן ואבי **הנערה** 52 ואמה בוכים הנערה וישוש אמר להם אל תבכו
Lc 8,52 ויקומו ויואן ואבי הנערה 52 ואמה בוכים **הנערה** וישוש אמר להם אל תבכו כי אין הנערה מתה.

Lc 8,52 הנערה וישוש אמר להם אל תבכו כי אין **הנערה** מתה. רק ישינה. 53 ומלעיגים על ישאוש משיח
Lc 8,54 משיח באומרו זה. 54 וישו משיח לקח בידו **הנערה** ואמ׳ קומי 55 והרוח חזר בה ומיד קמתה.
Mt 19,14 אותם. 14 וישאוש אמר להם הניחו אלי בא **הנערים** קטנים ולא תאבו למונעם. כי אמ׳ מכיוצא
Mc 10,14 ראהו היה מלא חימה ואמר להם הניחו לבא **הנערים** אלי ואל תמנעו אותם כי מאלו הוא מלכות
Lc 12,45 יאמר בלבבו אדוני מתאחר לבא ויתחיל להכות **הנערים** והשפחות ויאכל וישתה וישכר 46 אדוניו יבא
Lc 18,16 התלמידים מנעו זה להם. 16 ואמר להם הניחו **הנערים** הקטנים לבא אלי ולא תמנעום כי מכיוצא באלו
Lc 9,43 בלשמא הרוח רעה ואחר עשה בידו הסימן **הנעשה** היום בין הגוים קודם אכילתם ושתייתם לפני
Jn 11,52 לבד בעד העם. אבל בעבור יקבץ יחד בני האל **הנפוצים:** 53 אז באותו יום חשבו היהודים איך יהרגו
Mt 10,5 ישוש משיח וצום ואמר להם אל תכנסו בארץ **הנפילים.** אל תכנסו בארץ שמריאה היא. 6 אבל תלכו
Mt 11,21 21 רע יהיה לכם כורושים וביטשידה. אם **הנפלאות** שנעשו בכם תהיו נעשות בארץ טיר ושידון
Mt 21,15 15 וכאשר סגני הכהנים וחכמי הדת ראו **הנפלאות** שעושה והנערים צועקים במקדש אומרים מהולל
Mt 21,27 גם אני לא אומ׳ באי זה כח אני עושה אלה **הנפלאות.** 28 מה דומה לכם. אדם אחד היו לו עשרה
Mc 11,28 28 ואמרו לו בעד אי זה כח עושה אתה אלו **הנפלאות** ומי נתן לך זה הכח שאתה עושה זה: 29
Mc 16,17 יהיה נושע ואותו שלא יאמין ימחה. 17 ואלה **הנפלאות** יעשו אותם שיאמינו הם ירפאו בשמי
Lc 19,37 מן ההר לשמח ושבח האל בקול גדול על כל **הנפלאות** שראו. 38 אומרים ברוך הוא זה שבא בשם
Mt 6,25 מהגוף. מה תאכלו. מה תלבשו. ולא יתרה **הנפש** [*] מהמלבוש. 26 הביטו עופות השמים אינם
Mt 10,28 אותם שהורגים הגוף כי אין יכולים להרוג **הנפש.** תיראו ביותר אותו שהגוף והנפש יכול שום
Lc 6,9 אם ראוי עשות טוב. או עשות רע בשבת. או **הנפש** הושיע או אבוד. 10 וכאשר הביט כולם אמ׳ לאיש
Lc 12,23 ואל תאמרו במה תלבשו גופכם. 23 כי **הנפש** חשובה יותר מאכילה והגוף יותר מהלבוש. 24
Lc 9,56 מאי זה רוח אתם. 56 בן האדם לא בא לאבד **הנפשות** אלא להושיען. ונסעו משם והלכו במגדול אחד
Jn 4,36 36 ומי ילקט שכרכם ויאסוף פרי כחייכם **הנצחיים.** בעבור שהזורע והמלקט יחדיו ישמחו 37 כי
Mt 25,46 ילכו באשה של גיהנם והצדיקים ילכו באורה **הנצחית:** Tit,26 קפיטולו נ״ב כפי מתיאו 1 והיה
Mt 5,47 שלום לאחיכם לבד הלא זה הדבר עושים פחותי **הנצרים.** 48 תהיו א״כ שלמים כמו שאביכם שמימיי שלם
Mt 4,18 ישואש לים גלילאה ראה שני אחים והם שמעון **הנקרא** פירו ואנדריאה אחיו ששמים הרשתות בים כי
Lc 1,63 איך הוא חפץ יהיה שמו. 63 וזכריה שאל לוח **הנקרא** בוישאט אחד אשר בו כתב ג׳ואן הוא שמו. וכל
Lc 12,55 יבא המטר. ויבוא המטר. 55 וכאשר רוח **הנקרא** אבטאר בא ומנשב אמרו חום יבא. כן יעשה. 56
Lc 22,3 רק יראים העם. 3 ושָׁאטָנָאש נכנס ביודא **הנקרא** אשקריוטא אחד מהשנים עשר 4 שהלך ודבר עם
Lc 23,33 בעבור שימיתום: 33 וכאשר באו אל המקום **הנקרא** קלוארי שם תלו ישאוש והגנבים. האחד לצד
Jn 18,1 אמ׳ אלה הדברים הלך עם תלמידיו מעבר לנהר **הנקרא** סידרון ששם היה הבן שבו נכנס הוא ותלמידיו.
Jn 19,17 בחוץ. וישאוש נושא השתי וערב. יצא ממקום **הנקרא** קלוארי שר״ל בעברי גולגוטא. 18 ובאותו מקום
Jn 19,23 וחלקום לד׳ חלקים לכל פרט חלקו. והמלבוש **הנקרא** גונילא. והיתה בזולת שום תפירה ונש ונשאה
Mt 20,16 ראשונים והראשונים אחרונים. רבים הם **הנקראים** ומעטים נבחרים: 17 ועלה ישאוש בירושלם
Mt 5,15 המונחת אל ההר. 15 אין מדליק האדם את **הנר** בעבור הניחו תחת מכסה אבל להניחו על המנורה
Mt 6,23 ואם עינך רשעה כל הגוף יהיה ערפליי. ואם **הנר** הראוי להיות בך הוא ערפליי רבות ערפליות תהיו
Lc 11,33 על המנורה בעבור שהנכנסין בבית יראו **הנר.** 34 ועששית גופך הוא עינך. אם עינך יהיה תמים
Lc 15,8 עשרה דרכמש ותאבד אחת מהם. לא תדליק את **הנר** ותכבד הבית ותחפש אותה בהשכל עד שימצאה. 9
Jn 3,20 הם רעים. 20 כי כל איש העושה הרע מארר **הנר.** ואינו בנר בעבור שלא יהיה נתפש במעשיו. 21
Jn 3,21 נתפש במעשיו. 21 אבל מי שעושה אמת בא אל **הנר** בעבור שפעולותיו יהיו גלויות כי בשם האל
Mt 5,37 אחת לבן או שחור 37 דברכם יהיה אין הין **הנשאר** הוא רע. 38 אתם שמעתם שהתורה אומרת עין תחת
Mc 12,19 מאי זה איש ימות ויניח אשתו בלא בן שאח **הנשאר** יקחה לאשה להקים זרע לאחיו. 20 לכן שבעה
Lc 4,19 תשובה לשבויים ולעורים ראיה ולעזוב **הנשברים** למחילה דורש שנת האדון ערב ויום נקם: 20
Mt 22,8 הרוצחים ולשרוף ביתם. 8 אז אמר לעבדיו **הנשואין** מוכנים. אבל אותם שהיו קרואים אינם
Mt 22,10 העבדים ואספו כל הרעים והטובים ונתמלאו **הנשואין** מקרואים. 11 וראה אדם אחד שלא היו מלבוש
Lc 12,36 דומין לאנשים המחכים אדונם כשחוזר מן **הנשואין** למען כי יבא ויגע בדלת יפתחו לו מיד: 37
Lc 1,25 הימים הביט בי בעבור שיסיר חרפתי בין **הנשים.** 26 ובששה חדשים האל שלח המלאך גבריאל בעיר
Lc 1,28 יושיעך מלאה חן הש׳ עמך ברוכה את בין שאר **הנשים.** 29 ואותה הבתולה כששמעה דברי המלאך נבהלה
Lc 1,42 42 וצעקה בקול גדול ואמרה ברוכה את בין **הנשים** וברוך פרי בטנך. 43 ואיך קרה זה שאם אדוני
Lc 23,49 וכל אותן שמכירין אותו עמדו מרחוק. וכל **הנשים** שבאו אחריו מגלליאה רואות אלו הדברים. 50
Lc 24,24 חי. 24 ומקצתינו הלכו לקבר ומצאו כמו כן **הנשים** אומרות ולא מצאו אותו. 25 וישוש אמ׳ להם
Mt 24,28 28 ובאי זה מקום שיהיה הגוף שם יאספו **הנשרים.** 29 ותכף קרוב מעט מאותו זמן השמש תחשך.

Lc 22,19 חנות ובצעו ונתן להם אומר זה הוא גופי **הנתון** בעדכם. זה תעשו לזכרוני. 20 וכן הגביע.
Lc 24,30 ערב והיום כבר נטה ונכנס עמהם. 30 וכאשר **הסב** עמהם לקח הפת וברכו ובצעו ונתן ממנו להם. 31
Mt 2,16 להמית כל הילדים הנמצאים בבית לחם ואת כל **הסביבות** מעת שהילד היה נולד לפי הזמן ששאל
Mc 5,38 אדם עמו לבד פירו ויקומו 38 ובאו בבית **הסגן** של בית הכנסת. וראו שם מאד בכיות וצעקות. 39
Jn 11,44 רגליו קשורות בחבלים. ופניו נקשרת עם **הסדין.** ואמ׳ ישאוש להם התירוהו והניחוהו ללכת. 45
Jn 20,5 מהרה ובא ראשון לקבר 5 וכרע פניו וראה **הסדין** מונח לצד אחד. אמנם לא נכנס שם. 6 אז בא
Jn 20,7 והסדין שהונח בראש ישאוש לא היה מונח עם **הסדינים.** אבל היה בצד אחד מקופל 8 אז נכנס שם
Jn 3,24 וטבל אותם 24 כי עדיין לא הושם יואן בבית **הסהר:** 25 אז נעשית שאלה בין תלמידי יואן על
Mt 5,10 אנשי השלום כי הם יקראו בני השם: 10 אשרי **הסובלים** הרדפות צדק כי מהם יהיה המלכות שמימיי 11
Mt 27,16 ששמו בר אבן שמטעם רציחה היה תפוש בית **הסוהר.** 17 וכאשר קבצם אמ׳ להם פילאט מי אתם רוצים
Mc 6,17 17 כי זה אירודיש תפש ג׳ואן ושמו בבית **הסוהר** בעבור אירודיאש אשת פיליף אחיו אותה שהוא
Mt 14,10 לה ראש זואן טבול. 10 וחתך ראש זואן בבית **הסוחר** 11 ונשאו הראש באחד מפשוטי כלי עץ ונתנוהו
Mc 12,38 שחפצים נשוא מלבושים נאים שיתנו להם שלום **הסוחרים** 39 ושישבו בכסא הראשון בבתי כנסיות
Mt 15,1 קפיטולו מ״א כפי מתיאו 1 אז נתקרבו אליו **הסופרים** ופרושים מירושלם. ואמרו 2 למה עוברים
Mt 16,21 שהוא ילך בירושלם ודברים רבים סבול בעד **הסופרים** ובעד שרי הכהנים. והיות מת ולקום חי ביום
Mc 15,31 הכוהנים אומרים מצחקים האחד עם האחר ועם **הסופרים** האחרים עשה נושעים ועצמו אינו יכול
Lc 6,7 שם אדם אחד שהיה לו יד יבשה. 7 ומביטים **הסופרים** והפרושים אם ירפאהו בשבת. בעבור שימצאו
Mt 26,48 ובעד זקני העם. 48 ואותו שמסרו נתן זה **הסימן** אומ׳ מי אשר אני אשק אותו הוא וקחוהו. 49
Mc 14,44 מאותתים וזקני העם. 44 והבוגד נתנם זה **הסימן** אמ׳ אותו שאני אנשק הוא הוא קחוהו והביאוהו
Lc 9,43 43 וישאוש בלשמא הרוח רעה ואחר עשה בידו **הסימן** הנעשה היום בין הגוים קודם אכילתם ושתייתם
Lc 13,25 רבים יחפצו ליכנס ולא יכולו. 25 וכאשר אב **הסיעה** יכנס יסגור הדלת. ואתם תעמדו בחוץ. ותקראו
Jn 7,20 ומחסר הדת. 20 למה אביתם להמיתני: ענתה **הסיעה** ואמרה שטן הוא שרוצה להרגך: 21 ענה ישאוש
Jn 7,49 והפרושים אינם מאמינים בו. 49 אבל זאת **הסיעה** בלתי יודעת הדת ארורה היא: 50 ונקודימוש
Jn 18,12 המיתה שבעבורה שלחני האב לסבלה: 12 אז **הסיעה** השכנו ועבדי היהודים לקחו ישאוש 13 וקשרו
Mt 26,55 חוייב שיעשה. 55 באותה שעה אמ׳ ישאוש אל **הסיעות** כן כמו אם הייתי גנב יצאתם עם הסכינים ועם
Lc 22,6 6 והוא נדרו להם ומחפש שימסור אותו בזולת **הסיעות.** 7 ובא היום שעושים לחם מצות באותו יום
Jn 11,39 ואבן גדולה הושמה עליה. 39 אמ׳ ישאוש **הסירו** האבן ומרטא אחות המת אמרה לו אדון כבר הוא
Jn 11,41 לך שאם תאמיני באמת תראי אור האל. 41 ואז **הסירו** האבן. וישאוש נשא עיניו לשמים ואמ׳ אב חנות
Lc 23,51 אברימסיאה שהיה אדם נכבד וצדיק 51 שלא **הסכים** בעצה ובמעשה היהודים. והיה מאברמיסיאה עיר
Mt 26,52 לו האזן. 52 ואז ישאוש אמ׳ אליו חזור **הסכין** במקומו כל איש שיכה בסכין. בסכין ימות. 53
Mc 14,47 47 ואחד מאותן שהיו עם ישאוש הוציא **הסכין** והכה עבד סגן הכהנים וחתך לו האזן. 48 וענה
Lc 21,24 גדול על הארץ. והעם יבא 24 עד המכהו ובפי **הסכין.** ומובאים בשבי בכל העמים. וירושלם תרמס בעד
Mt 26,55 אל הסיעות כן כמו אם הייתי גנב יצאתם עם **הסכינים** ועם עצים תפוש אותי. כל היום הייתי עמכם
Mt 25,11 היתה סגורה אחריהן. 11 ואחר באו הבתולות **הסכלות.** ויצעקו אדון אדון פתח לנו. 12 והוא ענה
Lc 8,13 ושלא יהיו נושעים: 13 והזרע שנפל על **הסלע** הם אותם שבשמחה מקבלים דבר הש׳. ובאלו אין
Lc 8,6 שמים אכלוהו. 6 וזרע אחר נפל ממנו על **הסלעים.** וכאשר הזרע יצא נתייבש כי לא היה לו לחות
Jn 13,2 שהם שלו בעולם זה בקץ אהב אותם: 2 ונעשית **הסעודה** שהשטן שם בלב יודי״ש אשקריוטי שיבגדהו 3
Mc 15,32 ונאמינך. ואותן שהיו תלויים עמו עושים **הספדות.** 33 וסביב שעה ששית נעשה ערפליות בכל הארץ
Mt 9,1 כפי שי׳ מתיאו 1 אז ישאוש משיח עבר עם **הספינה** ובא בעירו 2 ונדרו לו אדם אחד נטול שוכב
Mc 5,2 ובאו מעבר לים נגד גְּנֶיְשֶׁרֶק 2 ותכף שיצא מן **הספינה** אדם א׳ מושטן יצא אליו בדרך 3 ששוכב
Mc 6,47 עולים בהר לבדו התפלל. 47 וכאשר נעשה ערב **הספינה** קטנה היתה בים וישאוש יחיד נכנס. 48 וישו
Jn 6,19 וחמש מילין ראו ישוש המלך אליהם. ויגש אל **הספינה** ופחדו. 20 אבל אמר להם אני הוא אל תיראו.
Jn 6,21 21 אז רצו לקבלו בספינה. ומיד היתה **הספינה** בארץ שדעתם ללכת 22 וביום האחר מעבר לים
Lc 4,17 17 ונתנו לו ספר ישעיה הנביא. וכאשר פתח **הספר** מצא מקום שכתו׳ בו 18 רוח אלהי׳ עלי. ובעבור
Lc 4,20 שנת האדון ערב ויום נקם: 20 וכאשר סיים **הספר** חזרו למשרת וישב. וכל אשר היו בבית הכנסת
Jn 21,25 נכתבים חושב אני שכל העולם לא יוכל להכיל **הספרים** שיצטרכו בכתיבתן. Expl (תם ונחם ברוך
Lc 22,42 לארץ והתפלל. 42 אומ׳ אם אתה תחפוץ **הסר** המות הזה מעלי אכן לא תעשה רצוני רק רצונך.
Mt 27,31 כאשר הרבו להוציא עליו לעג. הפשיטו לו **הסרבל** והלבישו לו מלבושיו ונהגוהו לתלותו. 32
Mt 11,25 מחולל תהיה אב בורא שמים וארץ. כי אתה **הסתרת** אלה הדברים אל החכמים יודעי ספר. וגלית
Mt 10,25 לתלמיד שיהיה כמו עבד אל מלמדו והמלמד אל **העבד** כמו אדוניו: אם הם אמרו וכנו אדוניהם אזבל

Mt 18,26 וכל מה שיהיה לו. ושיהיה נפרע. 26 ואותו **העבד** כרע בארץ מתחנן ואומר אדון יהיה לך חמלה
Mt 18,27 חמלה ממני ואפרעך חובך. 27 והאדון רחם על **העבד** והניחו לכת ומחל לו כל החוב. 28 וכאשר אותו
Mt 24,46 על כל סיעתו שהוא יזונם בזמנם. 46 אשרי **העבד** אותו שאדוניו מוצאו ער וכן עושה. 47 אמיתות
Mt 24,48 אומר שהוא יניחהו על כל טובותיו. 48 ואם **העבד** הרע יאמר בלבו אדוני יעמוד באריכות לבא 49
Jn 13,16 כן תעשו גם אתם: 16 אמת אני אומר לכם אין **העבד** גדול מאדוניו והשלוח יותר משלוחו. 17 אם
Jn 15,15 וצויתי. 15 לא אומר שאתם תהיו עבדים כי **העבד** אינו יודע מה האדון עושה. אבל אומר אני לכם
Mt 21,35 לעובדים לקנות פירותיו. 35 והעובדים לקחו **העבדים**. ומקצתם הכו ומקצתם המיתו. 36 אחר האדון
Mt 22,3 דומה לאדם מלך שעשה נשואין מבנו 3 ושלח **העבדים** לקרוא הקרואים אל הנישואין ולא אבו לבוא.
Mt 22,6 האחד הלאה והאחד לסחורתו. 6 והאחרים לקחו **העבדים** ונגשו אותם למיתה. 7 וכאשר המלך שמע זה
Mt 22,10 כל אותם אנשים שתמצאו לנישואין. 10 הלכו **העבדים** ואספו כל הרעים והטובים ונתמלאו הנשואין
Mt 24,49 אדוני יעמוד באריכות לבא 49 ויתחיל להכות **העבדים** האחרים ויתחיל לאכול ולשתות עם השכורים.
Mt 25,14 והשעה. 14 כן כמו האדם שהלך בדרך וקרא **העבדים** ומסר להם מזהבו. 15 לאחד מהם מסר ה׳
Lc 12,37 בדלת יפתחו לו מיד: 37 ומיד יברכם. הם **העבדים** הנמצאים ערים בבא אדונם: באמת אני אומ׳
Lc 12,38 במשמר שני או שלישי וימצאם כן מאושרים הם **העבדים** ההם: 39 אבל זה תדעו שאם האב פימיליאר
Lc 15,26 הבית שמע השיר והמחולות. 26 וקרא אחד מן **העבדים**. ושאלו מה זה. 27 ואמרתי לו אחיך בא:
Lc 19,15 15 ונעשה כאשר חזר המלכות צוה שיקראו לו **העבדים** אותם שנתן להם הממון בעבור שידע כמה הוציא
Jn 2,9 ראו שחזרו יין רא לא ידעה מאין בא. אבל **העבדים** ידעוהו אותן שהביאו מים לארטישיקלי. וקראה
Lc 22,31 אמ׳ לשימון הנה השטן מבקש אתכם בעבור **העבירכם** בכברה כמו החטה: 32 אבל אני התפללתי בעדך
Mt Prol,23 .. לוקא יש לו צורת עגל. כי דבר מתולדות **העגלים** שמקריבים הכהנים .. זואן יש לו צורת נשר.
Jn 2,25 הוא מכיר כלם. 25 ולא נצטרך שיהיה נמהר **העדות** העשוי לו מהאנשים כי הוא יודע הדבר שהיה
Jn 3,33 שום אדם אינו מקבל. 33 אבל מי שמקבל **העדות** ממנו עושה סימן שהוא אלוה אמתי 34 כי מי
Jn 12,26 אחרי. ולמקום שאני הוא שם יהיה משרתי. **העובד** אותי אבי יכבדוהו. 27 נפשי נבהלה עתה ומה
Mt 21,38 בנו ואמ׳ הם ישאו כבוד לבני. 38 וכאשר **העובדים** ראוהו אמרו ביניהם זהו היורש נהרגהו
Mt 21,40 40 לכן כאשר יבא בעל הכרם מה יעשה לאותן **העובדים**. 41 והם ענו הוא יכלה הרעים וישכור הכרם
Mc 12,9 לכן מה יעשה אדם הכרם כאשר יבא יכלה אותן **העובדים** וישכור הכרם לאחרים: 10 ולא קראתם זאת
Mc 2,16 המאותתים והפרושים ראו שישו אוכל עם **העוגבים** ועם החטאים אמרו לתלמידיו למה עם העוגבים
Mc 2,16 העוגבים ועם החטאים אמרו לתלמידיו למה עם **העוגבים** והחטאים אוכל ושותה רבנכם. 17 וישו שמע
Mt Prol,9 כי הם הגידו אמונת השילוש בארבעה חלקי **העולם**. ודרך האל היא בד׳ אופנים [*] שנושאה דרישת
Mt 4,8 הר אחד גבוה מאד ויראהו השטן כל מלכיות **העולם** וכבודם. 9 ואמר לו אני אתנך כל זה אם תקוד
Mt 5,13 בעוד שישוש משיח אמר אל תלמידיו אתם מוסר **העולם** והמוסר נפסק לאותם שלא היו נושעים. ואחר
Mt 5,14 שוה רק להשליך חוצה ולרמוס אותם 14 אור **העולם** אינה יכולה ליטמן העיר המונחת אל ההר. 15
Mt 5,18 שלא יחסר דבר א׳ מהתורה שלא יושלם עד סוף **העולם**. 19 ומי שיעבור אחד מאלה המצות הקטנות או
Mt 12,32 שיאמ׳ נגד הקדוש רוח לא יהי לו כפרה בזה **העולם** ובעולם הבא. 33 כל עץ טוב עושה פרי טוב ועץ
Mt 12,42 זאת האומה ותעניש אותה. כי היא באה מראש **העולם** לשמוע חכמת שלמה. ובכאן הוא יותר חכם
Mt 13,22 אותו ששומע דברת הש׳ ויש לו אנחות מזה **העולם** לאסוף מחנק מדברת הש׳ שזרועה בלבו ואינה
Mt 13,38 טוב זרע הוא בן הבתולה. 38 השדה הוא **העולם** וטוב הזרע הם הצדיקים והקמשונים הם הרעים.
Mt 13,39 שזורען הוא השטן. ועת הקציר הוא קץ **העולם**. והקוצרים הם המלאכים. 40 כי כמו שאדם לוקט
Mt 13,40 שאדם לוקט הקמשונים ושורפן כן יהיה בקץ **העולם**. 41 בן האלוה ישלח מלאכיו. כל
Mt 13,49 והרעים משליכים בחוץ. 49 כן יהיה בקץ **העולם**. יבואו המלאכים ויפרידו הרעים מהטובים 50
Mt 16,25 אחרי. 25 כי אותו שחפץ להושיע נפשו בזה **העולם** יושיעה כי יאבד אותה בעדי. 26 מה יועיל
Mt 19,27 ענה פירו ואמ׳ אליו הנה שאנחנו עזבנו כל **העולם** ונמשכים אחריך מה גמול יהיה לנו. 28 וישו
Mt 19,28 אמ׳ להם. אמיתות לכם שנמשכתם אחרי שבסוף **העולם** אשר בן השם׳ יבא ישב בבית צלמו. שאתם תשבו
Mt 20,25 וישאוש קראם ואמר אתם יודעים היטב כי שרי **העולם** מושלים בעמים הגדולים ביותר רב כח. 26 לא
Mt 24,3 מתי יהיו אלה הדברים וסימני ביאתך וקץ **העולם**: 4 וענה ישאוש ואמ׳ להם. השמרו לכם ששום
Mt 24,14 נושע. 14 ואז האיונגיליאו יהיה נדרש בכל **העולם** לעדות לכל העמים. ואז יבא הקץ. 15 וכאשר
Mt 24,21 ואז תהיה צרה גדולה יותר שלא היתה מראשית **העולם** עד עתה ועד הקץ. 22 ואם הש׳ לא יקצר אותו
Mt 24,31 קולות ויקבצו הנבחרים מהאל מד׳ חלקי **העולם** מהשמים ועד הארץ. 32 תקחו משל מדמיון התאנה
Mt 25,34 ותחזקו המלכות אותו שלכם מוכן מראשית **העולם** עד הנה. 35 אני נרעבתי ואתם נתתם לי לאכול.
Mt 26,13 בכל מקום שאלו האיוגליו יהיו מוגדים בכל **העולם** יאמרו עשתה לזכרוני: 14 אז אחד מי״ב
Mt 28,20 אתכם. ואני אהיה עמכם בכל עת עד סוף **העולם**: Expl תם נשלמה אגרת שי׳ מתיב תלמיד

Mc 4,19 הם אותם ששומעים הדרשות 19 וחסרונות **העולם** ואובדן העושרים העולמיים מחניקם ונשארים
Mc 8,36 36 ומה יועיל לאדם גם כי יהיה לו כל **העולם** ויאבד נפשו. 37 ואותו שיכירנו ויפרסם אותי.
Mc 9,11 ענה ואמר כאשר אליהו יבא בתחלה יציל כל **העולם** כמו שכתו׳ שבן האלוה יסבול נגישה למות
Mc 10,6 בעבור רוע לבבכם. 6 אבל השם יצר בהתחלת **העולם** איש ואשה. 7 ואדם יעזוב אביו ואמו ויקח אשה
Mc 13,19 צרה בעולם שמעולם לא היה. מיום שברא הש׳ **העולם** עד עתה ולא תהיה אח״כ. 20 ואם הש׳ לא יקצר
Mc 13,29 כן כאשר תראו אלה הדברים תדעו אתם שקץ **העולם** מתקרב אל הפתח. 30 אמת אני אומר לכם שזה
Mc 16,15 שראוהו שחזר חי 15 ואמר להם לכו בכל **העולם** דרשו דבר מלך השמים לכל בריה 16 אותו
Mc 16,20 לשמים ויושב לימין הש׳. 20 והם הלכו בכל **העולם** לדרוש בעזר הש׳ עם דברים טובים ועם נפלאות
Lc 1,70 כאשר הגיד מפי קדושיו הנביאים שהם מראשית **העולם** 71 שלום לנו משונאינו ומיד כל אותן
Lc 2,1 באותן הימים כמו כן ציווי משיסר גושט שכל **העולם** יהיה נוגש. 2 וזאת הנגישה היתה נעשית
Lc 2,11 העם. 11 כי היום נולד לנו בעיר דוד מושיע **העולם** שהוא משיח ואדון. 12 ויהיה לכם זאת האות.
Lc 4,5 בהר אחד מאד גדול והראה לו כל מלכות **העולם** 6 ואמ׳ לו הנה אתן לך כל אלה העניינים 7 אם
Lc 11,50 תהיה נדרש מכם דם כל הנביאים מיום שנברא **העולם** עד עתה מזאת האומה 51 מדם הבל עד דם זכריה
Lc 12,30 30 כי כל הדברים האלה שואלים נבראי **העולם.** ואביכם יודע באמת כי לכם חסרון מכל אלה.
Lc 16,8 המעשה רע הלבב כי בחכמה עשהו. כן בני זה **העולם** הם יותר חכמים.. לב קרבו 9 ואני אומר לכם
Lc 20,34 תהיה לאשה. [*] 34 וישאוש אמר להם בני זה **העולם** עושין נישואין ונמסרין לנשואין: 35 רק אותן
Lc 21,26 יהיו יבשים מיראה וחרדה שתבא על כל **העולם.** כי כחות השמים ינועו. 27 אז יראו בן האדם
Jn 1,29 אליו ואמר הנה זה האל שמסיר העונות מן **העולם.** 30 אותו הוא שאמרתי אחרי הגבר שנעשה קודם
Jn 3,16 חיים נצחיים. 16 כי האל אוהב כל. כמה **העולם** שבנו יחידו אחד לבדו נולד. נתן לעולם בעבור
Jn 3,17 כי האלוה לא שלח בנו בעולם בעבור שישפוט **העולם.** רק בעבור שהעולם יהיה נושע בעבורו: 18 מי
Jn 4,42 בעצמינו שמענו וידענו שזה הוא באמת מושיע **העולם:** 43 אחר שני ימים מצא משם והלך בגלליאה. 44
Jn 7,7 האדם לא בא אבל עמכם כל שעה הוא מוכן. 7 **העולם** אינו יכול להכע להכעיסכם. אותי הכעיס כי
Jn 8,12 לא תעשי חטא: 12 וישאוש אומר אני הוא נר **העולם.** מי שבא אחרי לא ילך בחשך וערפל אבל יהיה
Jn 8,23 התחתונים ואני הוא מהעליונים: אתם מזה **העולם.** ואני איני מזה העולם: 24 בעבור זה אמרתי
Jn 8,23 מהעליונים: אתם מזה העולם. ואני איני מזה **העולם:** 24 בעבור זה אמרתי לכם שתמותו בעונותיכם.
Jn 9,39 39 וישאוש אמ׳ אליו. אתה בדין באתי בזה **העולם** בעבור שאותם שאינן רואין שיראו. ואותם
Jn 11,9 הולך ביום אינו עושה רע. כי רואה אור זה **העולם.** 10 אבל מי שהולך בלילה מצער עצמו כי נר
Jn 11,27 האמנתי שאתה הוא משיח בן אל חי שבא בזה **העולם:** 28 וכאשר אמרה אלה הדברים הלכה וקראה
Jn 12,19 הנה שאין אנו מועילים. בדבר זה שכל **העולם** הולך אחריו. 20 והיה מקצת מבני מבני ענק
Jn 12,25 שאוהב נפשו יאבד אותה. והמארר נשמתו בזה **העולם** יזכה לחיים נצחיים. 26 הרוצה לשרת אותי
Jn 12,31 לא בא בעבורי רק בעדכם. 31 עתה הוא דין **העולם.** עתה יהיה מושלך שר העולם בחוץ. 32 ואני
Jn 12,31 31 עתה הוא דין העולם. עתה יהיה מושלך שר **העולם** בחוץ. 32 ואני אהיה נשא מן הארץ. כל הדברים
Jn 12,47 אני איני דן אותו כי אני לא באתי לדון **העולם.** רק בעבור שאהיה להם למושיע. 48 מי שמבזה
Jn 14,30 מעתה רוב הדברים לא אדבר עמכם. כי שר זה **העולם** כבר בא: ואין דבר אחר בי 31 רק בעבור
Jn 15,18 אני מצוה לכם שתאהבו זה את זה. 18 אם **העולם** יכעיס אתכם תדעו כי אותי מאס ראשונה. 19 אם
Jn 15,19 תדעו כי אותי מאס ראשונה. 19 אם אתה מזה **העולם.** העולם מה שהוא שלו אוהב. אבל כי אינכם מזה
Jn 15,19 אותי מאס ראשונה. 19 אם אתה מזה העולם. **העולם** מה שהוא שלו אוהב. אבל כי אינכם מזה העולם
Jn 15,19 מה שהוא שלו אוהב. אבל כי אינכם מזה **העולם** בעבור זה מכעיס אתכם: 20 תזכרו דברי אשר
Jn 16,11 לא תראו אותי 11 רק מרחוק. כי שר זה **העולם** כבר נדון. 12 עוד יש לי לאמר לכם רוב
Jn 16,28 מהאב ובאתי לעולם. ופעם אחרת אני עוזב **העולם** והולך אל האב. 29 ואמרו לו תלמידיו הנה אתה
Jn 16,33 לכם צרה בעולם רק תבטחו בי כי אני נצחתי **העולם:** Tit,17 קפיטולו י״ז כפי יואן 1 אלה הדברים
Jn 17,5 עמך. כי אותה אורה שהיתה לו קודם שנברא **העולם** עמך. 6 אני גליתי שמך לאנשי העולם שנתתם
Jn 17,6 שנברא העולם עמך. 6 אני גליתי שמך לאנשי **העולם** שנתתם לי. שלך היו ואתה נתת לי ודברי
Jn 17,9 שאתה שלחתני. 9 אני בעדם מתפלל לא בעד **העולם** רק בעד אלו שנתת לי. כי שלך הן 10 וכל שלי
Jn 17,25 אהבת אותי קודם שהעולם היה. 25 אב צדיק **העולם** לא הכירך. אך אני הכרתיך והם הכירו שאתה
Jn 18,36 מה עשית: 36 ענה ישאוש מלכותי אינינו מזה **העולם** אם זה העולם היה מלכותי: באמת משרתי יהיו
Jn 18,36 ענה ישאוש מלכותי אינינו מזה העולם אם זה **העולם** היה מלכותי: באמת משרתי יהיו מנגדים לבלתי
Jn 21,25 ישאוש שאם כלם יהיו נכתבים חושב אני שכל **העולם** לא יוכל להכיל הספרים שיצטרכו בכתיבתן.
Lc 18,11 גזלנים רעים ומנאפים: ועו׳ איני כמו זה **העולמיי.** 12 אני צם שני פעמים בשבוע. אני נותן
Mc 4,19 הדרשות 19 וחסרונות העולם ואובדן העושרים **העולמיים** מחניקם ונשארים בלא פרי. 20 ואותה שנפלה

Lc 3,12 לו חלופי העושרים יעשה זה גם כן. 12 ובאו **העולמיים** בעבור שיטבלו ואמרו רבי מה יעשו. 13
Lc 5,30 ישאוש משיח למה אתם אוכלים ושותים עם **העולמיים** ועם החוטאים. 31 ענה ישאוש ואמ׳ להם
Lc 7,34 ושותה ואתם אומרים הנה האדם מחריב. ואויב **העולמיים** והחוטאים. 35 והצדקה נצטדקה בעד בניו.
Lc 19,2 2 והנה בא איש אחד ששמו זאקיב שהיה שר **העולמיים** והיה עשיר גדול. 3 והיה חפץ מאוד לראות
Jn 6,27 אתם מתפעלים לא אוכל שאובד מי שאובד רק **העומד** בחיים נצחיים. אותה שבן האדם יתן להם. כי
Jn 12,29 ואני עיליתיו ועוד אנשאנו. 29 אז העם **העומד** שם שמעו זה. אמרו זה הוא קול רעם. ואחרים
Mt 4,16 מנוקה† דרך הים נחל ירדן מגלילאה. 16 העם **העומדים** בדרך ערפל ראו אורה ונר בהיר הראה אליהם
Mc 15,35 ואמ׳ אלי אלי למה עזבתני. 35 ומקצת מן **העומדים** שם כאשר שמעו אמרו ראו איך צועק אליהו.
Mc 3,29 נגד קדוש רוח. זהו מי שאין לו תקוה. זה **העון** לא יכופר לעולם. אבל הוא ראוי למיתה נפשיית
Mt 9,6 ולך. 6 ולמען זה תכירו כי אני יכול למחות **הערנות** בארץ: אז אמ׳ לנטול קום קח מטתך ולך
Mc 2,10 שאתם תדעו שבן הבתולה יש לו יכולת לעזוב **הערנות** בארץ אמר לנטול 11 לך אני אומר לך שתקום
Mc 3,28 ואז יגנוב הבית. 28 אמתות לכם אומר. שכל **הערנות** יהיו מכופרים 29 לבד עון נגד קדוש רוח.
Jn 1,29 ישאוש שבא אליו ואמר הנה זה האל שמסיר **הערנות** מן העולם. 30 אותו הוא שאמרתי אחרי הגבר
Jn 20,23 ואמ׳ להם קבלו רוח הקדש. 23 ולמי שתעזבו **הערנות** מונחים יהיו להם ומי שתעצרו העונות נעצרים
Jn 20,23 העונות מונחים יהיו להם ומי שתעצרו **הערנות** נעצרים יהיו להם 24 רק טומאש אחד מן
Lc 18,36 לדרך שואל לעוברים יתנו לו. 36 וכאשר **העור** שמע שעובר עם רב שאל מה זה 37 ואמרו לו כי
Lc 18,40 חמול עלי. 40 וישאוש עמד וצוה שיביאו לו **העור** וכאשר הביאוהו אליו שאלו 41 מה אתה חפץ
Mt 9,28 ממנו בן דויט. 28 וכאשר בא אל הבית באו **העורים** אליו. וישו משיח אמ׳ להם אתם מאמינים
Mt 11,5 ענה לכו וספרו לזואן מה שראיתם ושמעתם. 5 **העורים** רואים. והפסחים הולכים. והמצורים הם
Mt 21,14 ואתם עשיתוה מערת פריצים: 14 וקרבו אליו **העורים** והפסחים אל המקדש והוא מרקם. 15 וכאשר
Lc 7,22 ואמ׳ להם. לכו ואמרו מה שראיתם ושמעתם **העורים** רואים. הפסחים הולכים. המצורעים טהורים.
Jn 3,20 מנר. כי מעשיהם הם רעים. 20 כי כל איש **העושה** הרע מארר הנר. ואינו בנר בעבור שלא יהיה
Jn 15,2 2 וישליך כל כף שאינה עושה פרי. וכל **העושה** פרי בו ינקה אותה בעבור שתעשה פרי לרוב. 3
Lc 16,16 עד יואן. ואחר מלכות האל הוא מוגד וכל **העושים** חוזק בו. 17 אבל יותר נקל הוא ששמים וארץ
Mc 4,19 ששומעים הדרשות 19 וחסרונות העולם ואובדן **העושרים** העולמיים מחניקם ונשארים בלא פרי. 20
Lc 3,11 יתן למי שאין לו אחת. ומי שיש לו חלופי **העושרים** יעשה זה גם כן. 12 ובאו העולמיים בעבור
Mt 14,13 וכאשר העם ידעו הלכו אחריו לרגל מכל **העיירות** 14 וכאשר ראה אותן העמים כמה נתמלא רחמים
Mc 6,33 ונמשכו אחריו דרך ארץ לרגל. ובאו מכל **העיירות** אליו. 34 וכאשר ישאוש לארץ וראה העם ריחם
Jn 4,6 עין יעקב. וישאוש לואה מן הדרך יושב על **העין.** והיה כמעט שעה ששית מן היום: 7 ובאה אשה
Mt 26,43 43 ובא פעם אחרת לפירו ומצאם ישנים כי **העינים** היו כבידות 44 והניחם והלך להתפלל פעם
Jn 9,6 ירק בארץ. ונעשה טיט ברוק ההוא. ומשח **העינים** שלו מאותו טיט. 7 ואמ׳ לו לך ורחץ במי
Mt 4,5 לבדו אבל מחן השם: 5 אז העלהו השטן אל **העיר** הקדושה והניחו על גובה בית המקדש 6 ואמ׳ לו
Mt 5,14 אותם 14 אור העולם אינה יכולה ליטמן **העיר** המונחת אל ההר. 15 אין מדליק האדם את הנר
Mt 8,33 שהיו שומרים ראו זה. ברחו ובאו אל **העיר** מספרים מהמשוטן. 34 אז כל העיר יצא אל ישואש
Mt 8,34 ובאו אל העיר מספרים מהמשוטן. 34 אז כל **העיר** יצא אל ישואש משיח. וכאשר ראוהו חלו פניו
Mt 10,15 אני לכם שיותר עונש תסבול ליום הדין אותה **העיר** מאותה דשידומה: קפיטולו ל״ג כפי מתיאו 16
Mt 21,10 10 וכאשר ישאוש משיח נכנס בירושלם כל **העיר** היתה מוקמת אומרים מי הוא זה ישאוש. 11 והעם
Mt 21,18 והך בְּבֵטַנִיאָה ועמד שם. 18 ובבקר בשובו אל **העיר** היה לו רעב 19 וראה תאנה אחת קרוב לדרך ובא
Mt 26,18 תחפוץ שנכין הפסח. 18 וישאוש אמר לכו אל **העיר.** וזה האיש שתמצאו אמרו לו הרב אומר שעתו
Mc 11,4 צריך לו ומיד יניחוהו. 4 והלכו ומצאו **העיר** קשור לפני הדלת והתירוהו. 5 ואותן שהיו שם
Mc 11,5 5 ואותן שהיו שם אמרו להם למה אתם מתירים **העיר.** מה אתם עושים. 6 והם אמרו מה שישאוש צום
Mc 11,7 אמרו מה שישאוש צום והניחוהו 7 להוליך **העיר** לישאוש. והתלמידים הניחו מלבושיהם עליו והוא
Mc 11,19 תמהים ממוסריו. 19 וכאשר נעשה ערב יצא מן **העיר** 20 בבקר כאשר עברו בתאנה ראו שנתייבשה עד
Mc 14,13 ושלח שנים מן התלמידים ואמ׳ להם לכו אל **העיר** ותפגשו אדם אחד שנושא חבית מים. לכו אחריו.
Mc 14,16 תכינוהו ולכו: 16 והלכו תלמידיו ובאו אל **העיר** ומצאו כאשר ישו אמ׳ להם והכינו הפסח: 17
Lc 7,12 עם הולכים עמו. 12 וכאשר ישאוש קרב בשער **העיר.** הנה שנושאים מת אחד שהיה בן אלמנה ולא היה
Lc 7,12 שהיה בן אלמנה ולא היה לה עוד. ורב עם מן **העיר** הולכים עם האשה ההיא. 13 וכאשר ראתה ישאוש
Lc 8,39 האלה שעשה לך האל. ויסע האיש והלך בכל **העיר** ודורש כל הדברים האלה שעשה לך האל. ויסע
Lc 8,39 האלה שעשה לך האל. ויסע האיש והלך בכל **העיר** ודורש כל הדברים שישאוש עשה לו. 40 ונעשה
Lc 14,21 ואז כעס האדון ואמ׳ לעבדו צא מהר בשוק **העיר** ובדרכיה וקרא העניים והנטולים והחגרים

Lc 19,32 חפץ פעולתו. 32 והשלוחים הלכו שם ומצאו **העיר** עומד כאשר אמר 33 וכאשר באו להתיר העיר אמר
Lc 19,33 העיר עומד כאשר אמר 33 וכאשר באו להתיר **העיר** אמר אדון העיר להם למה אתם מתירים העיר. 34
Lc 19,33 אמר 33 וכאשר באו להתיר העיר אמר אדון **העיר** להם למה אתם מתירים העיר. 34 והם אמרו כי
Lc 19,33 העיר אמר אדון העיר להם למה אתם מתירים **העיר.** 34 והם אמרו כי האדון רבינו צריך לו. 35
Lc 19,35 ונהגו אותו לישאוש. ומניחים מלבושיהם על **העיר** והניחו ישאוש עליו. 36 וכאשר הוא הולך
Lc 19,41 הם ישתקו האבנים ידברו. 41 וכאשר קרב אל **העיר** ראה אותה ובכה עליה. אמר 42 כי אם אתה הכרת
Lc 23,26 לקחו אדם אחד סיריאנוש נקרא שימון שבא מן **העיר.** והניחו השתי וערב עליו שישאנה אחר ישאוש 27
Jn 4,30 שעשיתי. יהיה הוא משיח 30 ויצאו מן **העיר** ובאו אליו 31 ובין כך תלמידיו בקשוהו שיאכל.
Jn 4,44 שני ימים מצא משם והלך בגלליאה. 44 והוא **העיר** שאין לשום נביא כבוד בארצו. 45 אז כשבא
Jn 19,20 הזה כי אותו מקום שישאוש נתלה קרוב מן **העיר** היה: והיה כתוב בלשון עברי וגריק ולאטי. 21
Mt 9,35 מגרש השדים בכח השטן. 35 וישו משיח מחפש **העירות** והמגדלים דורש מלכות שמימיי בבתי כנסיות
Mt 4,5 חי על הלחם לבדו אבל מחן השם: 5 אז **העלהו** השטן אל העיר הקדושה והניחו על גובה בית
Mt 4,8 ענה לו כתוב הוא לא תנסה אלהיך. 8 אז **העלהו** השטן על הר אחד גבוה מאד ויראהו השטן כל
Mt 22,36 הדת שאל לישאוש מנסהו. אומר 36 רבי אי זה **העליון** צווי בדת 37 אמ׳ לו ישאוש תאהוב אלהיך בכל
Lc 1,35 והמלאך ענה ואמ׳ הקדוש רוח יבא עליך וכח **העליון** יתלונן עליך. ומה יהיה שיולד ממך יהיה
Lc 24,49 ואתם תעמדו בעיר עד שתהיו מלובשים מכח **העליון.** 50 ונהג אותם בביטניאה. ונשא ידיו לשמים
Jn 7,39 לא נתן הרוח. כי ישו עדיין לא בא באור **העליון.** 40 אז מקצת מאחוזת העם בשומעם דבריו
Jn 12,16 תלמידיו בתחלה. רק כאשר ישאוש נתעלה באור **העליון:** אז ידעו שדברים אלו עליו נאמרו ושיעשו לו
Mc 7,24 אחד ולא אבה שאדם ידעהו. אכן לא היה יכול **העלים.** 25 כי אשה אחת שהיה לה בת אחת מושטנת באה
Mc 9,9 זאת המראה עד שהוא יחזור חי ממות 9 והם **העלימוהו** ביניהם. 10 ושאלו לו מה רוצה לומ׳ זה
Mt 17,1 ה׳ ימים לקח פירו יקומו וזואן אחיו. ואחר **העלם** אל הר אחד מאד גבוה 2 משונה הצורה לפניהם
Mt 1,23 דבר האל. אשר אמרו על ידי הנביא 23 הנה **העלמה** תהר ויולדת בן אחד ויהיה שמו עמנואל. ר״ל
Jn 2,10 הטוב. וכשהם שכורים היותר פחות. רק אתה **העלמת** היין הטוב עד עתה. 11 וישאוש עשה זה האות
Mt 2,4 עמו. 4 ויקבוץ כל שרי הכהנים וחכמי **העם** וישאלם [*] 5 [*] [*] 6 [*] 7 [*] בחריצות
Mt 4,16 היא מנוקה׳ דרך הים נחל ירדן מגלילאה. 16 **העם** העומדים בדרך ערפל ראו אורה ונר בהיר הראה
Mt 5,1 קפיטולו י״א כפי מתיאו 1 ישואש משיח מביט **העם** עולים אל ההר וכאשר נתיישב קרבו אליו
Mt 6,1 אמבוה בלעז אופנא. ממעשיכם הטובים לפני **העם** מפני שתהיו בעיניהם אנשים טובים. כי תאבדו
Mt 7,28 28 וכאשר ישוש משיח אמ׳ אלו הדברים **העם** היו תמהים ממוסרו 29 שהוא מלמדם כמו יכוליי
Mt 12,23 עור ואלם ומרקו באופן שדבר וראה. 23 וכל **העם** תמה וראה ואמ׳ איך אינו זה בן דויט: 24 וכאשר
Mt 12,46 לבא לאומה זו רעה. 46 ובעוד שדובר אל **העם** אמו וקרוביו עומדים בחוץ ורוצים לדבר עמו. 47
Mt 13,2 רב. בעבור זה עלה לספינה אחת ויושב וכל **העם** עומד על שפת הים. 3 ואמר להם משלים רבים.
Mt 13,15 ולא תבינו ותראו ולא תכירו. 15 כי לב זה **העם** שמן ואזנו כבדה ועצמו עיניהם בעבור זה שלא
Mt 14,5 5 ובעבור זה אירודיש חפץ להורגו. רק ירא **העם** שתופשים אותו כמו נביא. 6 וביום הולדת
Mt 14,13 עלה בספינה והיפך פניו אל המדבר: וכאשר **העם** ידעו הלכו אחריו לרגל מכל העיירות 14 וכאשר
Mt 14,19 והוא אמ׳ להם שאו אותם לי. 19 צוה לישב **העם** על העשב. ולקח הלחמים ושני הדגים ומביט בשמים
Mt 14,19 ונתנם לתלמידים. והתלמידים נתנום אל **העם** 20 ואכלו כולם ושבעו. ונשארו ממותרות י״ב
Mt 14,22 עלות באניה קטנה וליכנס בים עד שיסעו **העם:** 23 וכאשר העם הלכו הוא עלה להר להתפלל.
Mt 14,23 קטנה וליכנס בים עד שיסעו העם: 23 וכאשר **העם** הלכו הוא עלה להר להתפלל. וכאשר היה ערב הוא
Mt 15,8 הרעים. 7 טוב דבר מכם ישאוש אומ׳ 8 זה **העם** שלי מכבר מדברים ולבם רחוק ממני. 9 הם מכבדים
Mt 15,10 מוסריכם ומצות האנשים. 10 וקורא אליו **העם** ואמ׳ שמעו והקשיבו 11 מה שנכנס בפה אינו
Mt 15,32 32 וישואש קרא תלמידיו ואמ׳ אני מרחם **העם** באשר הוא עמד שלשה ימים ואין להם לאכול ואיני
Mt 15,39 אלפים אנשים לבד נשים וילדים. 39 והניח **העם** ועלה בספינה קטנה ותלמידיו עמו ובאו בארץ
Mt 21,23 המקדש ומלמד. קרבו אליו שרי הכהנים וזקני **העם** אומרים בעד אי זה כח עושה אתה אלה הדברים.
Mt 21,26 בו. 26 ואם נאמר מן האנשים יראים אנו **העם** כי כלם יראים מזואן כמו נביא. 27 והם ענו
Mt 21,46 כי מהם אומר 46 ורצו לתופשו. רק יראו **העם** כי כולם חשבוהו לנביא: Tit,22 קפיטולו מ״ח
Mt 22,33 אלוה מהמתים אבל מהחיים. 33 וכאשר שמע **העם** זה היה תימה במוסר שלו. 34 והפרושים שמעו
Mt 26,3 3 אז נתקבצו כל גדולי הכהנים וזקני **העם** בהיכל סגן הכהנים שנקרא קאיפש 4 ועשו עצה נגד
Mt 26,5 ואמרו לא נעשה ביום חג בעבור שלא יתקוממו **העם.** 6 וכאשר ישאוש היה בבאטאניא בבית שימון
Mt 26,47 עצים משולחים מצד שרי הכהנים ובעד זקני **העם.** 48 ואותו שמסרו נתן זה הסימן אומ׳ מי אשר
Mt 27,1 מתיאו 1 וכאשר בא הבקר שרי הכהנים וזקני **העם** עשו עצה שמסרו ישאוש למיתה 2 וקשרוהו

Mt 27,12 12 וכאשר שרי הכהנים הלשינוהו וזקני **העם** אחריהם אינו עונה דבר. 13 אז פילאטו אמ׳ אליו
Mt 27,20 בעבורו. 20 ושרי הכהנים והזקנים הזהירו **העם** שישאלו בראבן וישואש ימיתו. 21 ופילאט אמר
Mt 27,24 אבל צועקים עוד. לקח מים ונטל ידיו לפני **העם** ואמ׳ אני הוא שאיני יודע מדם זה האיש הצדיק.
Mt 27,27 ישאוש בית גדול הדינין. ונתקבצו סביב **העם** 28 והפשיטוהו וכסוהו עם סרבל סִינְדָּאט אדום. 29
Mc 2,13 13 ויצא משם בעבור לכת אחרת לים וכל **העם** בא והוא מראה וילונים. 14 ועובר במקום אחד
Mc 3,9 עושה ובאו אליו 9 ועלו בספינה קטנה כאשר **העם** הולכים אחריו. 10 העם החולים שהוא מרפא רוצים
Mc 3,10 בספינה קטנה כאשר העם הולכים אחריו. 10 **העם** החולים שהוא מרפא רוצים לנגעו. 11 והמשוטנים
Mc 5,27 מוצאה. 27 וכאשר שמעה שישאוש משיח בא בין **העם** נכנסה ונגעה אחורי מלבושיו 28 כי היא אומרת
Mc 5,30 שיודע בעצמו האמת כי ממנו יצאה נהפך לצד **העם** ואמ׳ מי נוגע בלבושי 31 ואמרו לו תלמידיו אתה
Mc 6,34 העיירות אליו. 34 וכאשר ישאוש לארץ וראה **העם** ריחם עליהם כי הם היו כמו צאן בלא רועה
Mc 6,39 לחמים. ושני דגים. 39 וישו צוה שיושיבו **העם** והחיילות על העשב נקרא פֶּי׳ 40 וישבו מחמשים
Mc 6,45 עבר למים אנביטהא גירא. בעוד שהוא משלח **העם.** 46 וכאשר תלמידיו עולים בהר לבדו התפלל. 47
Mc 7,6 להם טוב נביא מכם רמאים ישעיה שאמ׳ זה **העם** מכבדני מדבר ולבם רחוק ממני. 7 חנם מכבדים
Mc 7,11 אשר אי זה מהן שאדם ידור בעבור נדר **העם** האב והאם שיועילו לו. 12 ואחר אינכם מניחים
Mc 8,2 ואמ׳ להם 2 אני יש לי רחמנות על **העם** כי הם נמשכים אחרי זה שלשת ימים. ואין להם מה
Mc 8,4 ענו מאי זה מאכל יוכלו לשבוע זה **העם** במדבר 5 וישאוש שאלם כמה ככרות פת לחם יש
Mc 8,6 ונתנם לתלמידיו ואמ׳ להם הניחום לפני **העם.** 7 והיה להם מעט דג ברכו להם וצוה הניחום
Mc 8,8 ברכו להם וצוה הניחום לפניהם. 8 והם וכל **העם** אכלו והיו שבעים. אחר סלקו ממותר ז׳ קופות
Mc 9,14 חכמים ומאותתים מתוכחים עמהם 14 וכאשר **העם** ראה בא ישאוש תמהו ויצאו לו לדרך ושבעוהו. 15
Mc 11,18 איך יוכלו המיתו. אבל הם יראוהו כי כלל **העם** תמהים ממוסריו. 19 וכאשר נעשה ערב יצא מן
Mc 11,32 מאמינים. 32 ואם נאמר מן האנשים. יראים **העם** כי כלם מקיימים באמת שנביא הוא זואן. 33 [*]
Mc 12,12 בעינינו. 12 והם רצו לתופשו אבל יראו **העם.** כי הם הכירו שהוא אמ׳ אותה הצורה בעבורם
Mc 12,37 כן אם דוד קראו אדוניו איך הוא בנו. וכל **העם** שומעין אותו ברצון. 38 וישאוש מזהירם אומר
Mc 12,41 מניחים אוצר המקדש ומביט באי זה אופן **העם** מתנדבים שם מתנותיו. ורבים עשירים מתנדבים
Mc 14,2 אכן לא נעשה ביום חג למען לא יתקוממו **העם.** 3 וכאשר היה בבית שמעון מצורע בבטניאה ויושב
Mc 14,43 סגן הכהנים ובעד החכמים מאותתים וזקני **העם.** 44 והבוגד נתנם זה הסימן אמ׳ אותו שאני אנשק
Mc 14,53 ונאספו כל הכהנים והחכמים מאותתים וזקני **העם.** 54 ופירו הולך אחריו מרחוק עד היכל אחד
Mc 15,1 לעצה גדולי הכהנים והחכמים מאותתים וזקני **העם** ותפשוהו וקשרוהו והוליכוהו לפני פילאט
Mc 15,8 רציחה. ובעבור הרציחה הושם במאסר. 8 ובא **העם** והתחיל לבקשו כמו שהוא יודע שיתן להם תפוש
Mc 15,11 לו בעבור קנאה. 11 וההגמונים הזהירו **העם** שישאלו בראבן שיחזור להם. 12 ופילאט אמ׳ להם
Mc 15,15 צועקים תלוהו. 15 ופילאט חפץ לעשות רצון **העם** נתן להם בראבן ומסר להם ישוש מוכה להמיתו. 16
Mc 15,16 עם המשרתים נהגוהו להיכל השוטר ונתאסף שם **העם** 17 וילבישתו ארגמן. ושמו בראשו עטרה אחת
Lc 1,10 לבונה. וכאשר נכנס במקדש הש׳. 10 וכל **העם** היו בחוץ מתפללים בשעה שהיה לו לתת הלבו
Lc 2,10 הנה אנכי מגיד לכם שמחה גדולה שתהיה לכל **העם.** 11 כי היום נולד לנו בעיר דוד מושיע העולם
Lc 2,31 עיני ראו שלומך 31 שהכינות לפני פני כל **העם** 32 שיהיו אור והגדת עמים ואזרת ישראל עמך. 33
Lc 3,15 ותהיו נדיבים משכיריותיהם. 15 סבורים כל **העם** שיואן יהיה ישאוש משיח. 16 ענה יואן ואמ׳
Lc 3,21 תפש יואן ושמו בבור: 21 נעשה היה כאשר כל **העם** נטבל. וישו היה טובל ומתפלל לש׳ ונפתחו השמים
Lc 5,19 ישאוש 19 ולא מצאו שער שיוכלו ליכנס בעד **העם** שהיה שם גדול ועלו על הגג ומסלקים הלבנים
Lc 6,19 מצטערין בעד רוח רעה היו נרפאים. 19 וכל **העם** חפצים לנוגעו. כי כח יוצא ממנו ומרפא כולם.
Lc 7,1 כפי לוקא 1 וכאשר השלים אלה הדברים באזני **העם** נכנס בכפר נחום. 2 ועבד סנטוריאו היה מאד
Lc 7,29 שהוא קטן במלכות שמים גדול ממנו. 29 וכל **העם** והעו והעולמיים שזה שמעו הם נטבלים בטבילת
Lc 8,37 36 והלכו והגידוהו למי שלא ראהו. 37 ורוב **העם** היושב במלכות גדיאי נורוס בקשו מישו שילך לו
Lc 8,47 ברעדה ונפלה לרגלי ישו משיח ואמרה אל **העם** באי זו טעם נגעה אותו ושנתרפאה בעבור הנגיעה.
Lc 9,12 לרדת. נגשו אליו הי״ב שלוחים ואמרו לו **העם** זה ילכו למגדליהם ולעריהם הקרובים למקום זה
Lc 9,13 דגים וצריכים אנו לקנות דבר מאכל לכל **העם** הזה 14 והם כמו חמשת אלפים וישאוש אמ׳
Lc 9,14 אלפים וישאוש אמ׳ לתלמידיו עשו שישבו **העם** חמשים לחמשים 15 וכן עשו. 16 וישו לקח החמשה
Lc 9,16 הפת וחלקו לתלמידיו וצום שיניחוהו לפני **העם** ההוא 17 ואכלו כולם ושבעו. והנותר היה י״ב
Lc 9,18 ותלמידיו סמוכים לו וישו שאלם מה אומרים **העם** מי אני 19 וענו ואמרו יואן טבול ומקצת אומרים
Lc 18,43 ראה. והלך אחרי ישו משבח לשם וכאשר כל **העם** ראה זה נתנו שבח לאל: Lc 19,Tit קפיטולו כ׳
Lc 19,3 זה איש הוא. ולא יכול לראותו בעבור רוב **העם.** כי אותו זאקיב היה קטן הצורה 4 ורץ ועלה

Lc 19,7 וזאקיב ירד מהרה וקבל ישו בשמחה: 7 וכאשר **העם** ההוא ראה זה התלוננו כולם בקרבם אומרים שבבית
Lc 19,39 לשמים ועלוי למרומים. 39 ואותן פרושי **העם** אמרו עליו רבי מקללים תלמידיך. 40 ואמר להם
Lc 19,48 להשמידו 48 ולא מצאו מה לעשות לו כי כל **העם** שומעין לו מקשיבין אליו: Tit,20 קפיטולו כ״א
Lc 20,1 כפי לוקא 1 ונעשה באחד הימים ישאוש קבץ **העם** במקדש ומגיד. ונתאספו שרי הכהנים והסופרים עם
Lc 20,6 אומרים אם נאמ׳ מן השמים [*] 6 [*] כל **העם** יסקלונו. כי בבריא היה להם שיואן היה נביא. 7
Lc 20,19 חפצו באותה שעה לשום יד בו. ויראו **העם** כי הכירו כי עליהם ובעבורם אומ׳ המשל. 20
Lc 20,26 תנו לשם׳. 26 ולא יכלו ענות לדבריו לפני **העם.** ומתמיהין מתשובתו. שתקו. 27 ומקצת מן
Lc 20,45 דוד קורהו אדון איך הוא בן 45 ושומע כל **העם.** אמר לתלמידיו 46 השמרו מהסופרים שחפצים ללכת
Lc 21,38 יוצא משם עומד בהר נקרא הר הזתים. 38 וכל **העם** קם בבקר ובא במקדש בעבור שישמעוהו. Tit,22
Lc 22,2 מחפשים איך יוכלו להמיתו. רק יראים **העם.** 3 ושָׁאטָנָאש נכנס ביודא הנקרא אשקריוטא אחד
Lc 22,66 נגדו. 66 וכאשר נעשה יום נתאספו זקני **העם** והסופרים ושרי הכהנים והוליכוהו בבית עצמם.
Lc 23,1 Tit,23 קפיטולו כ״ד כפי לוקא 1 ויקומו כל **העם** והוליכו ישאוש לפילאט 2 והתחילו להלשינו.
Lc 23,18 והיה לו להניח אסיר אחד ביום החג. 18 וכל **העם** [*] [*] [*] צעק יחדיו. אומרים תסלק זה זה
Lc 23,48 הש׳. ואמר באמת זה האיש היה צדיק. 48 וכל **העם** שהיה שם היתה לו ההשקפה ההיא. ובראותם כל
Lc 24,19 נביא חזק בפועל ובדיבור לפני השם׳ ולפני **העם** 20 ובאי זה אופן מסרוהו עליוני הכהנים ושריהם
Jn 5,13 ידע מי הוא אותו שריפאהו. כי ישו נטמן מן **העם** שהיה באותו מקום. 14 וישאוש מצאו במקדש ואמ׳
Jn 6,10 יהיה בין כלם. 10 אז אמ׳ ישאוש עשו שישבו **העם.** ואמונה רבה היתה באותו המקום וישבו האנשים.
Jn 6,11 הכרכרות וכאשר עשה חנות לשם׳ חלק הפת בין **העם.** והדג כמו כן. והיה להם ספקם בכל אשר שאלו.
Jn 6,24 אכלו הפת ועשו חינות לאל. 24 אז כשראה **העם** שישאוש לא היה שם ולא תלמידיו. עלו באניות
Jn 7,12 ביום המועד ואומרים אנה הוא. 12 ורוב **העם** מַלְינים עליו. כי מקצת אומרים טוב הוא. ואחרים
Jn 7,40 לא בא באור העליון. 40 אז מקצת מאחוזת **העם** בשומעם דבריו אומרים זהו נביא אמיתי. 41
Jn 7,43 היה דוד יבא משיח: 43 ובמחלוקת זה חולקות **העם** בעבורו. 44 ומקצת רצו לתופשו. אבל אחד מהם לא
Jn 8,2 2 ולמחר בבקר בא פעם אחרת במקדש. וכל **העם** באו אליו ויושב ומלמד להם. 3 והסופרים
Jn 11,42 כבר ידעתי שכל שעה אתה שומע לי. רק בעבור **העם** שעומד סביבי אמרתי זה בעבור שיאמין שאתה
Jn 11,50 שצריך לנו שאדם אחד ימות ולא ימות כל **העם.** 51 וזה לא אמר מעצמו. רק שהיה הגמון אותה
Jn 11,51 וניבא שישאוש משיח יצטרך לו למות בעד **העם.** 52 ולא לבד בעד העם. אבל בעבור יקבץ יחד בני
Jn 11,52 יצטרך לו למות בעד העם. 52 ולא לבד בעד **העם.** אבל בעבור יקבץ יחד בני האל הנפוצים: 53 אז
Jn 12,17 ושיעשו לו דברים אלו 17 בעבור זה אחוזת **העם** שהיתה עמו עושה לו עדות שקרא לזרו מן הקבר
Jn 12,29 ואמרה ואני עיליתיו ועוד אנשאנו. 29 אז **העם** העומד שם שמעו זה. אמרו זה הוא קול רעם.
Jn 12,34 רמז באיזו מיתה עתיד למות. 34 ענה אליו **העם** אנחנו שמענו מהדת שהמשיח עומד קיים ונצחי
Jn 14,12 גדולים יותר מהם עושה כי אני הולך אל **העם:** 13 והדבר שתשאלו לאב בשמי הוא יעשה לכם.
Jn 18,14 עצה ליהודים שצריך הוא שימות אדם אחד בעד **העם** למען לא ילכו אחריו. 15 ושמעון פירו
Jn 18,14 הוא שימות אדם אחד בעד העם למען לא ילכו **העם** אחריו. 15 ושמעון פירו ותלמיד אחר הלכו אחר
Mt 6,32 לאמר מה לאכול מה נשתה או מה נלבש. 32 **העמים** שואלים כל זה. האב שלכם יודע שאתם צריכים
Mt 9,36 בבתי כנסיות וממרק כל חולי. 36 וכאשר [*] **העמים** שהיו בצער ושוכבים בלי רועה ריחם עליהן.37
Mt 10,18 המלך והשרים. בעבור שאתם עדות ממני לפני **העמים.** 19 כאשר ינהגו אתכם תפושים אל תאנחו מה
Mt 12,18 אני אנוח רוחי עליו ואגיד צדקה בין **העמים.** 19 לא יחלוק ולא יצעק ולא ישמע שום אדם
Mt 14,14 לרגל מכל העיירות 14 וכאשר ראה אותן **העמים** כמה נתמלא רחמים וריפא חולייהן. 15 וכי היה
Mt 14,15 המקום הוא חרב ושעה היא מועברת להניח לֶכֶת **העמים** במגדלים ויקנו אוכל. 16 וישוש ענה להם אין
Mt 24,14 יהיה נדרש בכל העולם לעדות לכל **העמים.** ואז יבא הקץ. 15 וכאשר תראו שקוץ משומם
Mt 25,32 על קתדראת צלמו 32 ויהיו נאספים לפניו כל **העמים.** והוא יפריד אחרים מאחרים. כן כמו הרועה
Mt 28,19 יכולת בשמים ובארץ. 19 לכן לכו דרשו לכל **העמים** וטבלו אותם בשם האב והבן ומהקדש רוח 20
Mc 1,37 שהיו עמו. 37 וכאשר מצאוהו אמרו לו כל **העמים** שואלים אותך. 38 והוא אמ׳ להם נלך בעיירות
Mc 6,36 זהו מקום חרב מאד ורב שעה עברה. 36 עזוב **העמים** הלוך בהרים הקטנות סביב מכאן ויקנו אוכל
Mc 8,24 אם רואה 24 והוא מביטו אמ׳ אני רואה הלוך **העמים** זקופים כמו אילנות 25 ועדיין הניח ידיו
Mc 8,27 [*] ועדיין שאל ישאוש לתלמידים מה אומרים **העמים** ממני מי אני 28 והם ענו אומרים שאתה הוא
Mc 11,17 להם אינו כתוב שבית שלי הוא תפלה לכל **העמים.** ואתם עשאוה מערת גנבים. 18 וכאשר שרי
Mc 13,10 10 וחוייב ראשונה דרוש המלכות שממיי לכל **העמים.** 11 וכאשר ינהגו אתכם תפושים אל תפחדו מה
Lc 7,16 מת קם. והתחיל לדבר. וחזרו לאמו. 16 וכל **העמים** יראו יראה גדולה והללו וברכו האל: קפיטולו
Lc 9,11 נקרא בינשידא. 11 והדבר ההוא כאשר ידעהו **העמים** הלכו אחרי ישאוש וקבלם ומדבר עמהם במלכות

Lc 11,29 ששומעין דבר הש׳ ושומרין אותו. 29 ואל **העמים** התחיל לאמר. הדור הרע הזה שואל אותי ואות
Lc 19,37 כבר מתקרב לירידת הר הזתים התחילו לו כל **העמים** היורדים מן ההר לשמח ושבח האל בקול גדול על
Lc 19,47 היום במקדש. ושרי הכהני׳ והסופרים ושרי **העמים** אבו להשמידו 48 ולא מצאו מה לעשות לו כי כל
Lc 21,24 עד המכהו ובפי הסכין. ומובאים בשבי בכל **העמים**. וירושלם תרמס בעד העמים עד שעת הנבראים
Lc 21,24 בשבי בכל העמים. וירושלם תרמס בעד **העמים** עד שעת הנבראים יהיה נשלם. 25 ויראה אות
Lc 24,47 השלישי 47 לתשובה ולמחילת עונות. דרש לכל **העמים** והתחילו בירושלם 48 ואתם עדים מאלה הדברים.
Jn 6,5 ואמר לפיליף אנה נקנה פת שיאכלו אלו **העמים**. 6 זה אמר היה לנסות כי יודע הוא מה שהיה
Jn 7,12 אומרים טוב הוא. ואחרים אינו. רק מרמה **העמים**. 13 אבל אחד מהם אינו מדבר ממנו בגלוי
Mt 20,12 ואתה עשיתים שוים עמנו אשר כל היום סבלנו **העמל**. 13 והוא ענה לא׳ מהם. ואמ׳ חביב איני עושה
Mt 6,19 משיח לתלמידיו לא תאספו האוצרות בתוך **העמקים** שמחריבים אותם חלדה ועש. וגנבים גונבים
Mc 12,43 ענייה נדבה יותר ממה שהם מספיקים אבל זאת **הענייה** נתנה כל מאכלה: Tit,13 קפיטולו י״ג כפי
Mt 17,8 ישאוש ואמר להם קומו אל תפחדו. 8 ושאו **העניים** ואל תיראו שום אדם אם לא לבד ישו. 9 וכאשר
Mc 14,7 כי פעלה פעולה טובה 7 כי לכם יהיו לעולם **העניים**. וכאשר תחפצו אתם תוכל תוכלו שיהיה לכם
Lc 14,13 שישלמו לך גמול: 13 אבל כשתעשה זימון קרא **העניים** והנטולים והעורים 14 וברוך תהיה כי אין
Lc 14,21 לעבדו צא מהר בשוק העיר ובדרכיה וקרא **העניים** והנטולים והחגרים והביאם פה. 22 והעבד אמ׳
Jn 12,6 6 וזה שאמ׳ לא אמרו בעבור שומו עין על **העניים**. רק אליו ולעצמו דורש בעבור כי הוא גנב.
Lc 10,26 חיים נצחיים 26 ואמ׳ לו מה כתו׳ בדת מזה **העניין**. 27 והוא ענה ואמ׳ תאהב האדון אלהיך בכל
Mt 23,36 והמזבח: 36 אמיתות לכם אומר שכל אלה **העניינים** יבאו על אלה הדורות: 37 ירושלם ירושלם
Mt 24,2 2 והוא ענה ואמ׳ אליהם רואים אתם כל אלה **העניינים**. אמיתות אומ׳ לכם אשר לא ישאר אבן על
Lc 4,6 מלכות העולם 6 ואמ׳ לו הנה אתן לך כל אלה **העניינים** 7 אם תפול לרגלי ותפללני. 8 ענה ישו
Lc 13,17 כל אותן שכנגדו נתביישו והעם שמחו בכל **העניינים** שעשה: 18 ואז אמ׳ להם למה הוא דומה
Lc 21,32 אומר לכם שלא ימות זה הדור עד שכל אלה **העניינים** יעשו. 33 השמים והארץ יכלו. ודברי לא
Jn 8,10 ואמ׳ אל האשה אנה הם המעידים עליך אדם לא **העניש** אותך. 11 והיא ענתה אדון אין כאן גואל אחד.
Mc 14,64 עדים. 64 שמעתם קללה. מה דעתכם וכולם **העניישוהו** [*] [*] 65 [*] ורחקו עליו וכסו פניו
Mt 17,5 עב אחד לבנה צללם. ובת קול אחת באה מתוך **הענן** אומרת זהו בני אהובי אותו שמאד ערב לי. והם
Mc 4,32 גרגירים וענפים שעופות השמים דרים בצל **הענף**. 33 רבות כאלה תמונות אמר להם בעבור זה
Mt 10,14 ישמעו דבריכם צאו מהבית ומהעיר והסירו **העפר** מרגליכם. 15 אמת אומר אני לכם שיותר עונש
Lc 10,11 שלא יקבלו אתכם צאו ברחובות ואמרו. 11 גם **העפר** שנאסף בנו אנחנו מסירים לתתו לכם. רק תדעו
Mt 3,10 האבנים בני אברהם. 10 הגרזן מונח לשורש **העץ**. וכל עץ שאינו עושה פרי טוב יכרת וישרף. 11
Mt 12,20 שום אדם ברחוב קולו. 20 קנה רצוץ לא ישבר **העץ** מעשן לא יכבה עד שיצאו למשפט החזק 21 ובשמו
Mt 12,33 ועץ רע עושה פרי רע. לכן בפרי מכיר האדם **העץ** 34 יחס שרפים איך תוכלו לאמר טוב שאתם רעים.
Lc 3,9 חי בן אברהם 9 כי הגרזן כבר עברה לשורש **העץ**. לכן כל עץ שאינו עולה פרי טוב יכרת ויושם
Lc 6,43 ואז תביט שתגרש הקיסם מעין אחיך. 43 כי **העץ** אינינו טוב שעושה פירות רעים. ועץ רע אינו
Mt 26,59 בעבור שיראה הקץ. 59 ושרי הכהנים וכל **העצה** מחפשים עידי שקר נגד ישאוש בעבור שיוכלו
Mc 14,55 עם המשרתים ומתחמם. 55 והכהן הגדול וכל **העצה** מחפשים עידי שקר בעבור שיוכלו מסור אותו
Lc 10,19 לכם יכולת לדרוך כף רגלכם על השרפים ועל **העקרבים**. ועל כל כחות האויבים ושום דבר לא יזככם.
Lc 23,29 כי הנה ימים באים שבהם יאמרו מאושרות הן **העקרות**. והבטן שלא נשאה וולד. והשדים שלא הניקו.
Mc 12,28 והכיר שטוב ענם. ושאלו אי זה ציווי הוא **העקרי** בישראל. 29 וישאוש ענה ואמ׳ הצווי העקרי.
Mc 12,29 העקרי בישראל. 29 וישאוש ענה ואמ׳ הצווי **העקרי**. שמע ישראל אלהיך אדון הוא אחד. 30 אותו
Mt 20,8 אדם לא שכרם. והוא אמ׳ לכו לכרמי 8 וכאשר **הערב** היה אמ׳ אדון הכרם למורשהו קרא הפועלים ותנם
Mc 6,7 6 כי נפלא ממיעוט האמנתם. 7 והוא סובב **הערים** הקטנות דורש ומלמד. וקרא הי״ב תלמידים
Lc 8,4 מרשותן. 4 ועמים רבים נאספו ובאו לו מן **הערים** וצערו לישאוש למשול משל. ואמרו 5 אותו שזרע
Mt 20,2 פועלי׳ לכרמו. 2 וכאשר עשה תנאי עמהם מן **הערך** מפשוט אחד שלחם בכרם. 3 וחזר בשוק סביב שעת
Mt 26,9 המשיחה ראויה לימכר בערך רב. ושיתן אדם **הערך** לעניים. 10 וישאוש שהכירו אמ׳ להם למה חרה
Lc 22,53 ולא שלחתם יד בי. רק זאת היא שעתינו ועוז **הערפליי**: 54 ולקחו אותו והוליכוהו בית סגן
Mt 13,26 זורע קמשונים בתוך החטים והולך. 26 וכאשר **העשב** גדל ועשה פרי. אז נראו הקמשונים בין החטים.
Mt 14,19 להם שאו אותם לי. 19 צוה לישב העם על **העשב**. ולקח הלחמים ושני הדגים ומביט בשמים וברכם
Mc 6,39 39 וישו צום שיושיבו העם והחיילות על **העשב** נקרא פֶּי׳ 40 וישבו מחמשים חמשים ומאתים
Lc 12,28 לו מלבוש דומה למלבוש אחד מאלו. 28 א״כ **העשב** שהוא בשדה היום ולמחר בתנור הש׳ מלבישו כן
Mc 4,32 בארץ. 32 וכשנזרע גדל ונעשה גדול מכל שאר **העשבים**. ועושה כמה גרגירים וענפים שעופות השמים

Lc 8,56 ואמה חרדו וצום ישו משיח שלא יגידו את
Jn 2,25 מכיר כלם. 25 ולא נצטרך שיהיה נמהר העדות
Lc 1,34 לאין קץ. 34 ומריאה אמרה למלאך איך יוכל
Jn 14,29 עתה גלו מי זה לכם קודם המעשה בעבור שאחר
Lc 16,21 .. 21 .. לשבוע מפירורין הנופלים משולחן
Mt 19,23 אמיתות אומר דבר בלתי אפשרי הוא הכנס
Lc 1,53 השפלים. 53 הרעבים ממלא כל טוב ועוזב
Mt 25,5 [*] עשישותיהן 5 ובעוד שהחתן מעכב לבא כל
Mt 20,24 לתת בידי כי אם לאשר אביא בחרם: 24 וכאשר
Mc 10,41 ליתן לכם. אבל לאותם שהוא מוכן. 41 וכאשר
Lc 11,33 והנה בכאן יותר גדול מנינוה. 33 המדליק
Mt 9,15 לבכות כל †אותן† שהם עמו. אבל כשיצא
Mt 16,3 צבע השמים. אבל אינכם יכולים לידע אות
Mc 1,15 ישאוש בגליליאה ודורש דבר האל. 15 ואומ׳
Mc 2,20 אוכל לצום כך שהחתן יהיה עמהם. 20 אבל
Mc 10,30 30 הוא יקבל גמול מאה פעמים. ועו׳ בזה
Lc 1,80 היה גדל וחזק ברוח הקדש ועומד במדברות עד
Lc 12,56 יודעים פני השמים והארץ למה לא תבינו זה
Lc 3,7 תולדות ויבראש מי ילמד לכם ברוח מאפינו
Lc 9,44 ישו לתלמידיו שימו לבבכם אלה הדברים
Mt 12,34 יחס שרפים איך תוכלו לאמר טוב שאתם רעים.
Mt 17,26 הים והשלך החכה והדג הראשון שתקח תפתח לו
Lc 6,45 רע מרוע אוצר לבבו מגיד רע כי מהשפעת
Jn 20,1 באה בבקר לקבר ועד לילה ראתה אבן הקבר
Mt 10,10 ולא שתי מלבושים ולא מנעלים ולא מטה.
Lc 10,7 מאותן הדברים שיתנו לכם. כי ראוי הוא
Jn 2,20 זה המקדש נתארך בינינו והוצרך לעמוד
Mt 20,8 הערב היה אמ׳ אדון הכרם למורשהו קרא
Mt 6,16 יכפר אתכם: 16 וכאשר תצומו לא תהיו כמו
Mt 4,6 בית המקדש 6 ואמ׳ לו אם אתה הוא בן האלוה
Mt 8,32 יצאו מן האדם ונכנסו בחזירים. והחזירים
Mt 21,34 והלך במהלך אחד. 34 וכאשר בא עת לקנות
Mt 4,12 מתיאו 12כאשר שמע ישואש שזואן היה תפוש.
Mc 5,33 33 והאשה פחדה ויראה ויודעת בטוב היא
Mc 5,42 מזמן י״ב שנים וכולם היו נבהלים מגודל
Mt 11,23 נחום שקמת עד לשמים תרדי עד שאול. כי אם
Mc 3,8 ירדן ומשוריאה ומסדומיאה כי שמעו לאמר
Mc 9,1 והיו הם כולם לבדם. והיה בשנוי צורת
Mc 12,14 לב על שום אדם. כי אתה אינך שופט לפי
Lc 6,4 שהיו עמו 4 כשנכנס לבית האל ולקח לחם
Mt 26,17 ואמרו לו באי זה מקום תחפוץ שנכין
Mt 26,19 19 והתלמידים עשו כאשר צום ישאוש והכינו
Mt 27,62 אחרת יושבת נגד הקבר. 62 והיום הבא אחר
Mc 14,1 קפיטולו י״ד כפי ש׳ מארקו 1 והיה קרוב
Mc 14,12 למסרו. 12 ויום ראשון של פת המצה כאשר
Mc 14,12 לו התלמידים להיכן תחפוץ שנלך ונכין לך
Mc 14,14 הבית הרב אומ׳ אנה הוא ביתי ששם אוכל
Mc 14,16 אל העיר ומצאו כאשר ישו אמ׳ להם והכינו
Lc 22,8 בפסח. 8 ושלח פירו וזואן אומר לכו והכינו
Lc 22,11 הבית האדון אומר לך אנה הוא המקום שיאכל

העשוי לשם אדם: Tit,9 קפיטולו י׳ כפי לוקא 1 וישו
העשוי לו מהאנשים כי הוא יודע הדבר שהיה באנשים.
העשות זה שאין לי ידיעת איש. 35 והמלאך ענה ואמ׳
העשיה תאמינו: 30 מעתה רוב הדברים לא אדבר עמכם.
העשיר ואינו נותן לו והכלבים באים תופסים מ.. 22
העשירים במלכות שממיי: 24 ועוד אמ׳ לכם שנות
העשירים רקים. 54 פודה ישראל בנו זוכר מחסדיו 55
העשר ישנו באריכות 6 עד חצי הלילה. צעק אדם אחד
העשרה שמעום היו מלאים חימה מהשני אחים. 25
העשרה תלמידים שמעוהו היו מלאים חימה נגד יקומו
העששית אינו מניחה במקום נחבא ותחת כיסוי. רק
העת שאדם יעלם הארוס אז יצומו: 16 אין אדם מכפיל
העת. 4 אומה רעה והפוכה שואלת אות. ואות לא ינתן
העת בא ממלכות שמים עשו תשובה והאמינו דבר האל.
העת המתקרב שהחתנים יגזלו מכם. ובאותו עת יצומו
העת בתים ואחים או אחיות או בנים ושדות עם צרות
העת שהראה עצמו לישראל: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי
העת 57 ולמה לא תדינו עצמכם מה שהוא יושר הדבר.
העתידה לבא. 8 לכן עשו פירות הגונים מטבילה. ולא
העתידים לבא. בן האדם יהיה נמסר בידי אדם. 45 ולא
הפה מדברת מהשפעת הלב. 35 אדם טוב מאוצרו נותן
הפה ותמצא שם כל מה שעולה זה אשר שאל ותנהו בעדי
הפה הלב מדבר. 46 למה אתם קוראים אותי אדון.
הפוכה: 2 אז רצתה ובאה לשימון פירי ולאותו תלמיד
הפועל ראוי לשוכרו. 11 בכל עיר שתכנסו או מגדול
הפועל להיות לו שכרו. אל תאבו לעבור מבית לבית. 8
הפועל אותו ארבעים ושש שנה. ואתה אומ׳ בג׳ ימים
הפועלים ותנם שכרם. התחיל מן האחרונים עד
הפחותים רמאים שמחלישים פניהם כדי שיראו צמים.
הפיל עצמך למטה כי כתוב הוא האל מצוה אל מלאכיו
הפילו עצמם לים פתאום ומתו. 33 והרועים שהיו
הפירות שלח עבדיו לעובדים לקנות פירותיו. 35
הפך פניו גליליאה 13 ועזב נזוריט עירו. ויגר בעיר
הפלא שבה היה עשוי ונברכה לפניו ואמרה אליו כל
הפלא 43 וציום שלא יאמרוהו ואחר צוה שיתנו לה
הפלאות שנעשו בך היו נעשים בשידוניאה עדיין יעשו
הפלאים אשר הוא עושה ובאו אליו 9 ועלו בספינה
הפנים 2 והמלבושים היו מזהירים ולבנים כמו שלג.
הפנים של אדם אבל אתה מראה דרך הש׳ באמיתות לכן
הפנים ואוכל ונותן למי שהוא עמו ואין ראוי לשום
הפסח. 18 וישאוש אמר לכו אל העיר. וזה האיש
הפסח. 20 וכאשר היה ערב הוא יושב בשולחן לסעוד עם
הפסח באו שרי הפרושים והכהנים לפילאט 63 אומרים
הפסח ויום המצה סמוך שני ימים ושרי הכהנים
הפסח עושים. אמרו לו התלמידים להיכן תחפוץ שנלך
הפסח שתאכל. 13 ושלח שנים מן התלמידים ואמ׳ להם
הפסח עם תלמידי. 15 והוא יראה לכם בית גדול
הפסח: 17 וכאשר היה ערב בא ישאוש עם י״ב התלמידים
הפסח שנאכל. 9 והם אמרו לאן אתה חפץ שנכינהו. 10
הפסח עם תלמידיו. 12 והוא יראך היכל גדול ושם

Lc 22,13 ובלכת התלמידים מצאו כמו שאמר להם והכינו **הפסח.** 14 ובהגיע השעה ישבו לאכול וי״ב שלו שלוחים
Lc 22,15 שלוחים עמו. 15 ואמ׳ בכוסף אוכל עמכם זה **הפסח** קודם שאסבול המיתה. 16 כי אני אומ׳ לכם שלא
Jn 12,1 כפי ש׳ ג׳ואן 1 וישוש אז ששה ימים קודם **הפסח** בא בביטניאה ששם מת לזרו אותו שישאוש החיה 2
Jn 13,1 קפיטולי י״ג כפי ש׳ יואן 1 רק קודם חג **הפסח** ישאוש ששעתו באה שיש לו לעבור מעולם זה. האב
Jn 18,28 בהיכל בעבור שלא יהיו טמאים ויאכלו **הפסח:** 29 אז יצא פילאטו להם בחוץ. ואמ׳ איזו עדות
Lc 7,22 ואמרו מה שראיתם ושמעתם העורים רואים. **הפסחים** הולכים. המצורעים טהורים. החרשים שומעים.
Lc 15,13 הנער היותר קטן הלך לו בדרך רחוקה מאד שם **הפסיד** כל ירושתו בזנות. 14 ואחר היה רעב גדול
Mt 25,20 עו׳ ה׳ מריוח. ואמ׳ אל אדוניו ה׳ בישנטאש **הפקדת** לי הא לך עוד ה׳ מריוח. 21 ואמ׳ האדון עבד
Jn 19,32 ירכי אותן התלויין ויש שלום. 32 אז באו **הפר** הפרושים וחתכו ירכותם של נתלים עם ישאוש. 33
Mc 8,33 נהפך לפני התלמידים גוער פירו. אמ׳ **הפרד** מעלי שכנגדי. כי אין לך שכל אלהיי אבל
Lc 5,8 ראו ישוש משיח נפלו לרגליו ואמ׳ אדון **הפרד** נא מעלי כי חוטא אנוכי. 9 כי חרד הוא. מסובב
Jn 7,3 היה נקרא כנופיה. 3 ואמר לו אחד[*] **הפרד** מפה ולך בגודיאה בעבור שתלמידיך יראו מעשיך
Mt 25,41 41 ואז יאמר לאותן שיהיו בצד שמאל. **הפרדו** ממני ארורים מאבי ולכו באש גיהנם שמוכן
Lc 7,36 עמו זהו ישאוש. וכאשר ישאוש נכנס בבית **הפרוש.** ישבו לשולחן 37 והנה אשה אחת חוטאת היתה
Lc 7,37 היתה בעיר. וכאשר ידעה שישאוש נכנס בבית **הפרוש.** ישבו לשולחן והנה אשה אחת חוטאת היתה
Lc 7,37 בעיר. וכאשר ידעה שישו משיח אוכל בבית **הפרוש** באה לשם ונשאה קאפסא אחת ממשיחה 38 ועמדה
Lc 7,39 ישו ומושחן עם משיחה מרגליית. 39 וכאשר **הפרוש** שזמנהו ראה זה חשב בעצמו אומר אם זה הוא
Mt 12,14 בבריאות כמו האחרת. 14 ואז יצאו חוץ **הפרושים** ועשו עצה נגדיו באיזה צד יוכלו להורגו.
Mt 12,24 וראה ואמ׳ איך אינו זה בן דויט: 24 וכאשר **הפרושים** שמעו זה אמרו זה אינו מגרש השדים כי אם
Mt 16,1 קפיטולי מ״ב כפי מתיאו 1 ויקרבו אליו **הפרושים** והצדוקים נסות אותו. מתחננים לו שיראם אי
Mt 16,12 הבינו שאינינו אומר משאור הבית רק מלימוד **הפרושים** והצדוקים. 13 וישאוש בא בגבולות טִישְׁאַרִיאַה
Mt 19,3 אחריו עמים רבים וירפאם שם. 3 וקרבו אליו **הפרושים** מנסים לו ואומרים לו אם אדם יכול לעזוב
Mt 22,15 הם קרואים ומעט נבחרים: 15 ואז נתקבצו **הפרושים** ועשו עצת איך יוכלו לתפוש ישאוש בדברו.
Mt 27,62 נגד הקבר. 62 והיום הבא אחר הפסח באו שרי **הפרושים** והכהנים לפילאט 63 אומרים אדון אנחנו
Mc 3,6 לאדם שלח היד [*] ונרפאה. 6 ותכף יצאו **הפרושים** ועשו עצה עם אותם דירודיש נגד ישו
Mc 8,11 ובא נגד כפר נחום ודלמאינוטא. 11 ויצאו **הפרושים** ונתוכחו עמהם ונסוהו ושאלו אות מן השמים.
Mc 8,15 אחד 15 והוא מזהירם אומר ראו השמרו משאור **הפרושים** ואירודיש: 16 והם כחושבים אמ׳ אחד אל
Lc 7,30 שזה שמעו הם נטבלים בטבילת יואן. 30 אבל **הפרושים** וחכמי הדת מבזים ביניהם עצת הש׳ שלא היו
Lc 11,53 53 וכאשר אמר אלה הדברים אליהם התחילו **הפרושים** לחלוק דבריו ודברו אתו בכבדות ברוב דברים
Lc 12,1 בגת התחיל לאמר לתלמידיו השמרו מהכאת **הפרושים** שהיא רמאות. 2 דבר אינו נחבא שלא יהיה
Lc 13,31 [*] 31 באותה שעה נגשים אליו: ומקצת **הפרושים** אמרו אליו לך מעמנו כי אירודיש אבה
Lc 14,1 כפי לוקא: 1 ונעשה כשנכנס בבית אחד משר **הפרושים** לאכול פת בשבת והנם מביטים אותו. 2 והנה
Jn 7,32 כשיבא יעשה נפלאות יותר מזה. 32 ושמעו **הפרושים** שהסיעה מלינה מאותן הדברים. וההגמונים עם
Jn 7,32 שהסיעה מלינה מאותן הדברים. וההגמונים עם **הפרושים** שלחו עבדים שיתפשוהו: 33 אז אמר להם ישו
Jn 7,47 דבריו כאשר האיש ההוא דבר: 47 אז ענו להם **הפרושים** ובזה רמה אתכם. 48 אינכם רואים שאחד
Jn 8,13 וערפל אבל יהיה לו גם חיים: 13 אז אמרו **הפרושים** מעצמך ומפיך אתה עושה עדות. עדותך אינו
Jn 9,15 ופתח עיני האיש ההוא: 15 אז שאלו לו **הפרושים** באי זה צד חזר לך הראות. והוא אמ׳ אליהם
Jn 12,19 שמעה אומרים שעשה אות ופלא. 19 בעבור זה **הפרושים** אמרו ביניהם הנה שאין אנו מועילים. בדבר
Jn 12,42 אכן רבים מהשרים האמינו בו רק בעבור פחד **הפרושים** לא הודו בעבור שלא ישליכום מבית הכנסת 43
Jn 19,23 פילאט אומ׳ מה שכתוב כתוב יהיה: 23 אז **הפרושים** כשתלוהו לקחו המלבושים. וחלקום לד׳ חלקים
Jn 19,32 אותן התלויין ויש שלום. 32 אז באו הפר **הפרושים** וחתכו ירכותם של נתלים עם ישאוש. 33 [*]
Jn 19,34 של נתלים עם ישאוש. 33 [*] 34 ואחד מן **הפרושים** לקח רומח בידו והכה ישאוש ופתח לו צדו
Mt 21,41 וישכור הכרם לאחרים טובים שיחזרו לו **הפרי** הגון בעתו. 42 אמר להם ישאוש ואתם לא קראתם
Mc 4,29 ואחר מתמלאה חטה השבולת. 29 וכאשר נשלם **הפרי** תכף שמים המגל כי עת קציר הוא. 30 ואומר לכם
Mc 12,2 2 וכששב בעתו שלח עבדיו לעובדים לקחת **הפרי** מהכרם 3 והם תפשום והכום ושלחום בידים
Lc 13,6 אדם אחד היה לו עץ תאנה בכרמו ובא לבקש **הפרי** ולא מצא. 7 ואמ׳ לשומר הכרם. כבר עברו שלש
Lc 8,32 פני ישאוש משיח שיתן להם רשות לבא בקרבי **הפרים** ההם. וכן עשה. 33 אז השדים יצאו יצאו מן
Mt 23,24 ראוי לשכחם: 24 פרנסים עורים שלועסין **הפרעוש** ובולעין הגמל: 25 אוי לכם פרושים רמאין
Mt 27,3 שמסרו ראה שהוא מחוי וניחם וחזר שלשים **הפשוטין** לשרי הכהנים והישישים. 4 ואמר אני חטאתי
Mt 27,31 31 ואחר כאשר הרבו להוציא עליו לעג. **הפשיטו** לו הסרבל והלבישו לו מלבושיו ונהגוהו

Mc 15,20 ומתפללים אותו. 20 וכאשר מאד הלעיגוהו **הפשיטו** לו הארגמן והלבישו לו מלבושיו ונהגוהו
Mc 14,22 אם נולד לא היה: 22 וכאשר היו אוכלים לקח **הפת** ואמר זהו לבי. 23 ולקח הגביע ועשה חנות ונתן
Lc 9,16 לשמים ובירך אותם לחמים ושני הדגים ובצע **הפת** וחלקו לתלמידיו וצום שיניחוהו לפני העם ההוא
Lc 11,7 הם עתה במטה אינני יכול לקום לתת לך **הפת.** 8 ואם הוא בהתמדה שואל אני אומר לכם שאם לא
Lc 22,19 מהיוצא מהגפן עד שיבא מלכות הש׳. 19 ולקח **הפת** ועשה חנות ובצעו ונתן להם אומר זה הוא גופי
Lc 24,30 נטה ונכנס עמהם. 30 וכאשר הסב עמהם לקח **הפת** וברכו ובצעו ונתן ממנו להם. 31 ועיניהם נפתחו
Lc 24,31 להם. 31 ועיניהם נפתחו והכירוהו בבציעת **הפת.** ואחר היה בלתי נראה בעיניהם. 32 והם אמרו
Lc 24,35 הדברים שנעשו בדרך. ואיך הכירוהו בבציעת **הפת.** 36 ובעודם מדברים ישאוש עמד באמצעם ואמר להם
Jn 6,11 ישאוש הככרות וכאשר עשה חנות לשם׳ חלק **הפת** בין העם. והדג כמו כן. והיה להם ספקם בכל אשר
Jn 6,23 אחרות באו דטיבריאדיש אותה ששם אכלו **הפת** ועשו חינות לאל. 24 אז כשראה העם שישאוש לא
Jn 6,26 לא בעבור שראיתם אותות. רק כי אכלתם **הפת** ושבעתם בו. 27 אתם מתפעלים לא אוכל שאובד מי
Jn 6,34 34 אז אמרו לו אדון. כל עת ניתן לנו **הפת** הזה. 35 וישאוש אמר להם אני הוא לחם חיים. מי
Jn 6,52 אשר מן השמים ירדתי 52 שאם אחד אוכל זה **הפת** יהיה לעולם: והפת שאני אתן לכם הוא בשרי
Jn 6,59 ומי שאוכל אותי הוא חי בעבורי. 59 זהו **הפת** שירד מן השמים: לא כמו שאכלו אבותיכם המן
Jn 6,59 כמו שאכלו אבותיכם המן ומתו. מי שאוכל זה **הפת** יחיה לעולם: 60 אלה הדברים אמר בבית הכנסת
Jn 13,26 אדון מי הוא 26 [*] הנו פה. אני אשלח **הפת** בצוע. וכאשר טבל הפת נתנו ליודש שימון אשק
Jn 13,26 הנו פה. אני אשלח הפת בצוע. וכאשר טבל **הפת** נתנו ליודש שימון אשק אשקריוטא 27 ולקח מלא
Jn 21,13 היו שאדונם הוא: 13 ובא ישאוש ולקח **הפת** והדג ונתן להם 14 ואז היו ג׳ פעמים שנתגלה
Mc 1,33 33 וכל אותן מהעיר היו מקובצים לפני **הפתח** 34 ובאים רבים מחלופי חליים ורבים מושטנים
Mc 2,2 נתאסף ולא הכילם כי כל הבית היה מלא עד **הפתח.** [*] 3 ובאו אליו ד׳ אנשים נושאים אדם אחד
Mc 13,29 אלה הדברים תדעו אתם שקץ העולם מתקרב אל **הפתח.** 30 אמת אני אומר לכם שזה הדור לא יעבור עד
Lc 13,25 יסגור הדלת. ואתם תעמדו בחוץ. ותקראו אל **הפתח** אדון פתח לנו. והוא יענה ויאמר לכם איני
Jn 18,17 פירו בפנים. 17 אז אמרה השפחה השומרת **הפתח** לפירי ואתה אינך מעבדי זה האיש. ופירו ענה
Jn 9,8 היה. אומרים אינינו זה האיש שהיה שואל על **הפתחים** ויושב ואוכל לאה: ויש אומרים זה הוא. 9
Mt 26,31 כי כתוב הוא. אני אכה הרועה ותתפזרו **הצאן** מן הגדוד 32 וכאשר אהיה קם חי אהיה לפניכם
Mc 14,27 כי כתוב הוא. אני אכה הרועה ונתפזרו **הצאן** 28 אכן אחר שאחזור חי אהיה עמכם בגליליאה 29
Lc 15,6 אוהביו ושכניו ואמר שמחו עמי כי מצאתי **הצאן** שנאבדה. 7 אני אומ׳ לכם כן יהיה שמחה בשמים
Jn 10,1 אומ׳ לכם מי שאינו נכנס בעד השער לבית **הצאן** רק עולה בעד מקום אחר גנב הוא. 2 אבל הכנס
Jn 10,3 הדלת והצאן נמשכות אחר קולו. הוא קורא **הצאן** בשם ומנהיגן בחוץ. 4 ובהנהיגו הצאן בחוץ
Jn 10,4 קורא הצאן בשם ומנהיגן בחוץ. 4 ובהנהיגו **הצאן** בחוץ הולך לפניהם והצאן נמשכות אחריו. כי
Jn 10,7 פעם אחרת להם באמת אני אומר לכם שאני דלת **הצאן** 8 כל אותן שבאו היו גנבים. רק הצאן לא שמעו
Jn 10,8 דלת הצאן 8 כל אותן שבאו היו גנבים. רק **הצאן** לא שמעו אותם. 9 אני הוא דלת. אם אחד יבא
Jn 10,12 צאן השוכר. 12 ומי שאינו שוכר טוב כאשר **הצאן** אינם שלו קרוביות. כאשר הוא רואה הזאב שבא
Jn 10,12 קרוביות. כאשר הוא רואה הזאב שבא עוזב **הצאן** ובורח. [*] 13 השכיר הוא ואין משים השתדלותו
Jn 10,13 13 השכיר הוא ואין משים השתדלותו בשמירת **הצאן.** 14 אני הוא רועה טוב ומכיר צאני. והם
Mc 1,45 עמוד בחוץ במדבר ושם מתקבצין עמים מכל **הצדדין:** Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי שי׳ מרקו 1 ואחרת
Mt 16,6 לקחת לחמם. 6 והוא אמר להם השמרו משאור **הצדוקים** ופרושים. 7 והם חשבו בקרבם אומרים הוא
Mt 16,11 מהפת. אבל אני אומר לכם שתשמרו משאור **הצדוקים** והפרושים. 12 ואז הבינו שאינינו אומר
Mt 22,23 והלכו להם. 23 ובאותו היום קרבו אליו **הצדוקים** ושאלוהו. 24 אמרו רבי משה אמר אם אחד
Mc 12,18 מהאל. והם עמדו תמהים ממנו: 18 ובאו אליו **הצדוקים** שאומרים לא תהיה תחייה. וישאלוהו לאמר 19
Lc 20,27 ומתמיהין מתשובתו. שתקו. 27 ומקצת מן **הצדוקים** שלא הודו בתחיית המתים קרבו אליו
Mt 27,19 אשתו שלחה לאמר לא תהיה דן האדם ההוא **הצדיק** כי דברים רבים אני ראיתי במראה בעבורו. 20
Mt 27,24 העם ואמ׳ אני הוא שאיני יודע מדם זה האיש **הצדיק.** השמרו לכם. 25 וכל הכלל ענו דמו יהיה
Mt 5,45 המוציא שמשו על הטובים והרעים. ועל **הצדיקים** והרשעים: 46 אם תאהבו האוהבים אתכם מה
Mt 9,13 אני אוהב יותר חסד מקרבן. לא באתי לקרוא **הצדיקים.** רק בעד החטאים לענוש. 14 אז באו אל
Mt 13,38 הבתולה. 38 השדה הוא העולם וטוב הזרע הם **הצדיקים** והקמשונים הם הרעים. 39 והאויב שזורען
Mt 13,43 ושם יהיה בכי ורעדת שנים. 43 אז יזרחו **הצדיקים** כמו השמש במלכות אב שלהם. מי שיש לו
Mt 23,29 שמיסדים קברי הנביאים ומציינים קברי **הצדיקים** 30 ואומרים אם אנחנו היינו בימי אבותינו
Mc 2,17 אותן שיש להם חולי. כי אני לא באתי לקרוא **הצדיקים** אבל החטאים 18 והיו שם תלמידי ג׳ואן
Lc 1,17 בעבור שישב לב האבות בבנים וידריכם בחכמת **הצדיקים** ויכין לשם עם שלם. 18 ואמ׳ זכריה למלאך

Lc 5,32 צריכים רופא 32 כי אני לא באתי לקרוא **הצדיקים** רק לחוטאים בתשובה 33 והם אמרו לו למה
Lc 14,14 אין להם מה שיגמלוך: והשכר תשיגהו בתחיית **הצדיקים.** 15 וכאשר אחד מתלמידיו שמע אלה הדברים
Mt 20,5 בינוני 5 והם הלכו. ופעם אחרת הלך בין **הצהרים** ושעה תשיעית היתה ועשה כדמות זה 6 סביב
Mc 12,29 הוא העקרי בישראל. 29 וישאוש ענה ואמ׳ **הצווי** העקרי. שמע ישראל אלהיך אדון הוא אחד. 30
Mc 12,30 נפשך ובכל מחשבתך ובכל כחך. זהו עיקר **הצווי.** 31 והשני הוא דומה לזה. ואהבת לרעך כמוך.
Mt 17,2 ואחר העלם אל הר אחד מאד גבוה 2 משונה **הצורה** לפניהם ותמונת פניו מאירה כשמש ושמלתו היתה
Mt 22,20 פשוט אחד: 20 ואמ׳ להם ישאוש ממי היא זאת **הצורה** ומה שלמעלה כתוב. 21 ואמרו מסיסר והוא אמר
Mc 12,12 אבל יראו העם. כי הם הכירו שהוא אמ׳ אותה **הצורה** בעבורם והלכו ועזבוהו. 13 ואחר שלחו לו
Lc 19,3 בעבור רוב העם. כי אותו זאקיב היה קטן **הצורה** 4 ורץ ועלה באילן אחד ששמו שיכומור. בעבור
Lc 21,29 כי גאולתכם מתקרב 29 ואמר להם זאת **הצורה** ראו התאנה ושאר האילנות 30 כשעושים
Lc 11,8 לא קם ולא בעד אהבתו. תקום ותתן לו כפי **הצורך** לו 9 [*] שאלו וינתן לכם. תבקשו ותמצאו.
Mc Prol,19 שיגרשהו מהכהונה. אבל השם׳ מביט אמונתו. **הציל** מה שאבד אשר לו הושב האצבע. וזה אחד הגמון
Lc 8,15 האלו הם נחנקים ואין נושאין פרי בקיבול **הצער** מאהבה. 16 ומי שמדליק נר אינו מדליקו בעבור
Jn 16,21 כי שעתה בא. וכשילדה כבר אינה זוכרת **הצער** בעבור שמחה וגיל שיש לה. כי האדם נולד
Mt 24,6 והסעת מלחמות השמרו שלא תבהלו. חיוב שאלו **הצערים** יבאו. אבל עדיין לא יהיה הקץ. 7 עם אחד
Mt 7,13 אמר ישאוש משיח אל תלמידיו הכנסו בעד פתח **הצר** כי רחב הוא הדרך המוליך האדם לאבדון ורבים
Lc 13,24 אמ׳ לו. 24 ואתם סבורים שתכנסו בפתח **הצר.** אני אומר לכם כי רבים יחפצו ליכנס ולא
Mt 24,20 באותן הימים. 20 התפללו לשם שאותה **הצרה** לא תהיה בשבת ובחורף. 21 ואז תהיה צרה גדולה
Lc 14,28 שחפץ לבנות מגדל. ולא ימנה ראשונה ההוצאה **הצריכה** אם בידו כח להשלימו. 29 ואם יבנה היסודות
Lc 5,13 נגעו ואמ׳ אני רוצה לטהר אותך. ומיד **הצרעת** ברחה ממנו. 14 וישו צוה שלא יגידוהו לשום
Mt 8,28 והיו בארץ גינשריק פגש מושטן אחד שיצא מן **הקבר** מאד רע שאינו יכול לעבור באותו הדרך. 29
Mt 27,60 חדש מאבן חצובה. והניח אבן אחת גסה בפתח **הקבר** והלך לו. 61 והיתה מריאה מקדלינא ומריא אחרת
Mt 27,61 מריאה מקדלינא ומריא אחרת יושבת נגד **הקבר.** 62 והיום הבא אחר הפסח באו שרי הפרושים
Mt 27,64 הרמאי אמ׳ שיקום חי 64 לכן צוה שמור **הקבר** עד יום שאמר שיקום חי. בעבור שתלמידיו לא
Mt 27,66 ושמרהו כאשר תדעו. 66 והם הלכו ושמרו **הקבר** והאבן גדולה חתמו ועשוה שמור: Tit,28
Mt 28,1 באה מריאה מקדלינא ואחרת מריאה ראו **הקבר** 2 והנה היה עשוי ארץ רעשה מאד בחזקה. כי
Mc 14,8 8 כי ממה שהיה לה עבדה אותי ומְהֻרָה לפני **הקבר** למשוח לבי 9 אמת לכם אני אומ׳ בכל מקום
Mc 15,46 והניחו בקבר אחד של אבן חצובה ושם בפתח **הקבר** אבן גדולה 47 ומריאה מקדלינא ומריאה אם
Mc 16,8 כאשר אני אומ׳ לכם. 8 ויצאו וברחו מן **הקבר** לפי שגדלה פחדתן ונרעדות ולשום אדם לא אמרו
Lc 23,55 והנשים שבאו מגלליאה נמשכות אחריו רואות **הקבר** באי זה אופן גוף ישוש משיח היה מונח 56
Lc 24,2 נושאות סמים ומשיחות שהכינו. 2 ומצאו אבן **הקבר** מהופכת. 3 ונכנסו ולא מצאו גוף ישאוש משיח.
Lc 24,9 השלישי 8 ותזכורנה דבריו 9 וחוזרות מן **הקבר** מגידות כל אלה הדברים לאותן י״א ולכל
Lc 24,12 ולא האמינו אותם. 12 ופירו קם ורץ לפני **הקבר** וכורע ראה הבגדים לבד והלך לו נפלא בעצמו
Jn 12,17 העם שהיתה עמו עושה לו עדות שקרא לזרו מן **הקבר** ושהחזירו ממות לחיים: 18 ובעבור זה באה אליו
Jn 20,1 מגדלינא באה בבקר לקבר ועד לילה ראתה אבן **הקבר** הפוכה: 2 אז רצתה ובאה לשימון פירי ולאותו
Jn 20,2 ישאוש ומריאה אמרה להם אדוני נטלוהו מן **הקבר.** ואין אנכי יודעת להיכן הניחוהו. 3 אז יצא
Lc 11,44 שלום בשער. 44 אוי לכם פרושים אתם כמו **הקברים** שאינן נראין. והאנשים שאינן יודעין הולכים
Mt 12,32 קללה נגד הקדש רוח. 32 ומי שיאמ׳ נגד **הקדוש** רוח לא יהי לו כפרה בזה העולם ובעולם הבא.
Mt 27,50 שיתירהו. 50 וישאוש פעם אחרת צועק שלח **הקדוש** רוח. 51 והנה המקדש נשבר משני צדדין למעלה
Mc 1,12 אתהו בני מאד ערב לי ואהוב. 12 ותכף נהגו **הקדוש** רוח במדבר. 13 שם התענה מ׳ יום ומ׳ לילה
Mc 2,8 לבד האל. 8 ותכף הכיר מחשבותיהם בעד **הקדוש** רוח ואמ׳ להם מה תחשבו בלבבכם 9 אי זו היא
Mc 13,11 תפושים אל תפחדו מה תאמרו אתם תדברו כאשר **הקדוש** רוח יישרכם באותה שעה אתם לא תדברו אבל
Mc 13,11 רוח יישרכם באותה שעה אתם לא תדברו אבל **הקדוש** רוח בעדכם: 12 והאח האחד ימסור אחיו למיתה.
Lc 1,35 שאין לי ידיעת איש. 35 והמלאך ענה ואמ׳ **הקדוש** רוח יבא עליך וכח העליון יתלונן עליך. ומה
Lc 1,49 היות מאושרת. 49 כי אותו שהוא כולו יכול **הקדוש** שמו הוא עשה בי דברים גדולים 50 וחסד שלו
Lc 2,25 היה צדיק וירא ממתין הנחת ישראל ורוח **הקדוש** היה בו. 26 וקבל מענה מרוח הקדש שלא יראה
Mt 4,5 אבל מחן השם: 5 אז העלהו השטן אל העיר **הקדושה** והניחו על גובה בית המקדש 6 ואמ׳ לו אם
Lc 4,9 תתפלל ואותו תעבוד: 9 אז עלה הוא בעיר **הקדושה** זנח על מקום היותר גבוה מהמקדש ואמ׳ לו
Mt 7,6 ישאוש משיח לתלמידיו. לא תדברו בכתיבות **הקדושות** לפני הבהמות ממאנות ולא תביאו הדברים
Mt 23,37 37 ירושלם ירושלם שהרגת הנביאים וסקלת **הקדושים** שאליך היו משֻלחים הרבה פעמים. נכספת לקבץ

Mt 27,52 באמצע 52 והקברים נפתחו. ורוב גופות **הקדושים** קמו וחיו. 53 יוצאים מהקברים. אחר התחייה
Mc 1,31 אמרה לו 31 ובא ישוש ונשא היד ותכף עזבה **הקדחת** ושרתם. 32 והערב כאשר השמש נכנע שלחו לו כל
Jn 4,52 לו אתמול בשעה שביעית מן היום הניחו **הקדחת.** 53 אז הכיר האב שאותה שעה היתה שאמר לו
Mt 15,2 ואמרו 2 למה עוברים תלמידיך תקוני **הקדמונים.** למה אין נוטלין ידיהם כשרוצים לאכול. 3
Mt Prol,4 דרוש לנפילים. כתב זה האונגילי בלשון **הקדש** כמו זכרון שיניח אל אחיו. כן חוייב דרוש
Mt 3,11 ראוי לחלוץ נעלו והוא יטבול אתכם מן **הקדש** וירפאכם מאש 12 מפוחו בידו. והנה הוא ינקה
Mt 4,1 מתיאו 1 אז ישואש משיח מוצא במדבר בעד **הקדש** רוח בעבור היותו מנוסה מהשטן 2 וכאשר התענה
Mt 10,20 שעה שתצטרכו לדבר: 20 אתם לא תדברו: אבל **הקדש** רוח ידבר בעדכם. 21 האח האחד ימסור האחר
Mt 12,4 שהיו עמו 4 שנכנס בית האל ואכלו לחמי **הקדש** שאותן לחמים הוא ואותן שהיו עמו אינו ראוי
Mt 12,31 קללה יכופר לאנשים לבד מי שאומר קללה נגד **הקדש** רוח. 32 ומי שיאמ׳ נגד הקדוש רוח לא יהי לו
Mt 24,15 שקוץ משומם שנ׳ בדניאל נביא עומד במקום **הקדש** אותו שקורא יביניהן א״כ הוא. 16 אותן שהיו
Mc 2,26 במקדש תחת אביתר שר הכהנים ואכל לחמי **הקדש** אותם ששום אדם אינו ראוי לאוכלם לבד הכהנים.
Lc 1,67 הש׳ היתה בו 67 וזכריה אביו היה מלא רוח **הקדש** וניבא וא׳ 68 ברוך יהיה אדון אלהי ישראל. כי
Lc 1,80 בדרך שלום. 80 והנער היה גדל וחזק ברוח **הקדש** ועומד במדברות עד העת שהראה עצמו לישראל:
Lc 2,26 ורוח הקדוש היה בו. 26 וקבל מענה מרוח **הקדש** שלא יראה מות עד שיראה ישאוש משיח בן אל חי.
Lc 3,16 לחלוץ חגורת נעלו הוא יטבול אתכם ברוח **הקדש** ובאש. 17 ויקח כלי מנשף וינקה גרונו ויאסוף
Lc 3,22 טובל ומתפלל לש׳ ונפתחו השמים 22 ורוח **הקדש** ירד עליו בעצם גופני כמו יונה. ובאה בת קול
Lc 10,21 בשמים. 21 ובאותה שעה שמח ישאוש ברוח **הקדש** ואמר אני מתודה לך אב ואדון בשמים ובארץ
Lc 12,10 כנגד בן האדם והוא נמחל לו. מי שיקלל רוח **הקדש** לא ימחלו לו. 11 וכאשר ינהגו אתכם בבתי
Lc 12,12 או באי זה דבר תענו או תאמרו 12 כי רוח **הקדש** ילמדכם באותה שעה מענה לשון: 13 ואחד מן
Jn 1,33 הרוח יורד עומד עליו. זהו שמטביל ברוח **הקדש.** 34 ואני ראיתיו עושה עדות שזהו בן האל. 35
Jn 3,5 רק אותו שפעם אחרת יהיה נולד ממים ומרוח **הקדש:** 6 מה שנולד מהבשר בשר הוא. ומה שנולד מרוח
Jn 7,39 מים חיים ירוצו מבטנו. 39 וזה אמרו מרוח **הקדש** שעתידין לקבל המאמינים בו כי עדיין לא נתן
Jn 14,26 אמרתי בעומדי עמכם. 26 אבל האב נאמר רוח **הקדש.** אותו שהאב ישלח בשמי הוא ילמד אתכם 27
Jn 15,26 אותו שערבות היה לו בי. 26 וכאשר יבא רוח **הקדש** אותו שאני אשלח בכם מהאב רוח אמת היוצא מהאב
Jn 16,7 לכם שצריך הוא לכם שאלך כי אם לא אלך רוח **הקדש** לא יבא אליכם. ואם אלך אשלחהו לכם 8 וכי יבא
Jn 20,22 22 כאשר אמ׳ זה גנח ואמ׳ להם קבלו רוח **הקדש.** 23 ולמי שתעזבו העונות מונחים יהיו להם ומי
Lc 9,36 ושמעו אותו. 36 וכאשר שמעו התלמידים את **הקול** נפלו לפני ישאוש משיח ונפחדו. ונשאו עיניהם
Jn 3,8 מחדש. 8 הרוח מנשב למקום שרוצה ואתה שומע **הקול.** אבל אינך יודע אנה הוא בא או הולך. וכן הוא
Lc 19,45 45 וכאשר נכנס במקדש התחיל לגרש משם **הקונים.** 46 והוא אמ׳ להם כתוב ביתי בית תפלה. רק
Mt 13,7 כי לא היה להם שורש. 7 האחרים נפלו בין **הקוצים.** גדלו הקוצים וחנקום. 8 האחרים נפלו בארץ
Mt 13,7 שורש. 7 האחרים נפלו בין הקוצים. גדלו **הקוצים** וחנקום. 8 האחרים נפלו בארץ טובה ועשו פרי
Mc 4,7 הכהו כי לא היה לו שורש. 7 ואחר נפל בין **הקוצים** והקוצים גדלו יחד וחזקוהו. ולא נתן פרי
Lc 8,7 לא היה לו לחות מהארץ. 7 והאחר נפל בתוך **הקוצים** והקוצים יצאו עם הזרע וחנקהו. 8 וזרע האחר
Mt 9,37 לתלמידיו עת הקציר סמוך ו[*] גדולות אבל **הקוצרים** מועטין.38 לכן חלו פני האדון מהקצירות
Lc 10,2 עתיד לבא. 2 ואמ׳ תבואות הקציר רבות. רק **הקוצרים** מועטים. [*] 3 לכו. הנה אני שולח אתכם
Mc 13,18 הימים. 18 חלו פני האל שזה לא יבא בעת **הקור.** 19 כי באותו עת יהיה יותר צרה בעולם שמעולם
Jn 1,23 מה אתה אומ׳ מעצמך. 23 ענה אני הוא קול **הקורא** במדבר ישרו דרך הש׳. כמו שאמ׳ ישעיה הנביא.
Mt 7,5 והקורה בעיניך. 5 מראה עצמך כשר. השלך **הקורה** מעיניך. ואחר תבוא להשליך הקיסם מעיני
Lc 15,30 שעיר אחד לאוכלו עם אוהבי. 30 וכאשר בנך **הקטן** שהפסיד עצמותיו עם זונות אתה המתה בעדו עגל
Mt 14,24 היה ערב הוא היה יחיד בארץ. 24 והאניה **הקטנה** היתה באמצע הים. וסבלו צער כי הרוח מנגדם.
Mc 6,32 ולא היה לו פנאי לאכול. 32 ועלו בספינה **הקטנה** והפילו עצמם במקום חרב 33 ורבים עמים שראו
Jn 6,22 ללכת 22 וביום האחר מעבר לים ראו שהאניה **הקטנה** האחרת לא היתה שם. ולא היה שם רק האחת.
Mt 5,19 סוף העולם. 19 ומי שיעבור אחד מאלה המצות **הקטנות** או ילמד לשברם יהיה קטן במלכות שמים. אבל
Mc 6,7 נפלא ממיעוט האמנתם. 7 והוא סובב הערים **הקטנות** דורש ומלמד. וקרא הי״ב תלמידים ושלחם שנים
Mc 6,36 ורב שעה עברה. 36 עזוב העמים הלוך בהרים **הקטנות** סביב מכאן ויקנו אוכל לאכול. 37 וענה
Mt 10,42 לו גמול: 42 כל אדם שיתן לשתות לאחד מאלו **הקטנים** כוס אחד ממים קרים בשם תלמידי אמת לכם אני
Mt 18,10 10 השמרו לכם אשר לא תבזו אחד מאלו **הקטנים.** כי אומר אני לכם [*] 11 [*] 12 [*] אם
Mt 18,14 14 א״כ אינו מאבינו שבשמים אשר אחד מאלו **הקטנים** יאבד. 15 אם רעך חוטא לך. ויסרחו בינך
Mt 25,40 לכם כי כל הטוב שמעולם עשיתם עם אחד מאחי **הקטנים** כי לי עשיתם. 41 ואז יאמר לאותן שיהיו בצד

Mc 10,42 שהשרים והשלטונים גדולים מושלים על **הקטנים** ושרים שלהם יש כח גדול על הקטנים.
Mc 10,42 על הקטנים ושרים שלהם יש כח גדול על **הקטנים.** 43 לא יהיה כן ביניכם. אותו שירצה היות
Lc 17,2 בצוארו ומושלך לים שאם יעשה רע לאחד מן **הקטנים.** 3 שמעו אתם אם חטא חטא לך אחיך תוכיחהו
Lc 18,16 מנעו זה להם. 16 ואמר להם הניחו הנערים **הקטנים** לבא אלי ולא תמנעום כי מכיוצא באלו הוא
Mt 7,24 יהיה דומה אל החכם שמייסד ביתו אל האבן **הקיימת.** 25 [*] 26 ואותו ששומע דברי ואינו עושה
Jn 19,15 ליהודים הנה מלככם 15 אבל הם צועקים הקימוהו **הקימוהו** תלוהו והניחוהו בשתי וערב:
Jn 19,15 הנה מלככם 15 אבל הם צועקים הקימוהו **הקימוהו** תלוהו והניחוהו בשתי וערב: ופילאט אמר
Mt 7,3 במדה שתפרעו כך תהיו נפרעים. 3 אתה רואה **הקיסם** בעין חבירך. ולא תחשוב הבריח מעיניך. 4
Mt 7,4 הבריח מעיניך. 4 ואיך תאמר לאחיך להוציא **הקיסם** מעינו. והקורה בעיניך. 5 מראה עצמך כשר.
Mt 7,5 השלך הקורה מעיניך. ואחר תבוא להשליך **הקיסם** מעיני אחיך: קפיטולי כ״ב כפי מתיאו 6 אמ׳
Lc 6,42 42 ואיך תוכל לאמר לאחיך הנח ואני אוציא **הקיסם** מעיניך. ואז תביט שתגרש הקיסם מעין אחיך.
Lc 6,42 ואני אוציא הקיסם מעיניך. ואז תביט שתגרש **הקיסם** מעין אחיך. 43 כי העץ אינינו טוב שעושה
Lc 12,1 קפיטולו י״ג כפי לוקא 1 וכאשר רוב עמים **הקיפוהו** כדורך בגת התחיל לאמר לתלמידיו השמרו
Jn 10,24 ישאוש במקדש באכסדרת שלמה. 24 אז היהודים **הקיפוהו.** ואמרו לו עד מתי אתה לוקח נפשותינו אם
Mt 24,42 במטה אחת. האחד ילקח והאחד יניח. 42 לכן **הקיצו** כי לא ידעתם השעה באותה שהאדון יבא. 43
Lc 21,36 יצא על כל יושבי פני האדמה. 36 ועל זה **הקיצו** לעולם והתפללו לשם שתהיו ראויים לברוח כל
Mc 4,38 למלאת. 38 וישאוש ישן אִינְפּוּפָא על כר. והם **הקיצוהו** ואמרו רבי אינך פונה אלינו כי ראה שאנחנו
Lc 2,7 אחר תוכל להניחו כאותו קרוי היוצא מן **הקיר** לחוץ שקורין פרשי. 8 ורועים באותו הדור היו
Lc 13,21 למה הוא דומה. 21 לשאור שהאשה מטמנת בתוך **הקמח** עד שיתעכל שיתחמץ הכל. 22 והלך במעיינות
Mt 13,26 26 וכאשר העשב גדל ועשה פרי. אז נראו **הקמשונים** בין החטים. 27 ובאו המשרתים ואמרו אל
Mt 13,29 והוא אמ׳ אין בעבור שלא תעקרו החטים עם **הקמשונים.** 30 תניחו הכל עד הקציר: ובעת הקציר אני
Mt 13,30 ובעת הקציר אני אומר לקוצרים לקטו ראשונה **הקמשונים.** וקשרו אותם במשואות ושרפו אותם. והחטים
Mt 13,36 אליו תלמידיו אומרים תפרש לנו דמיונות **הקמשונים** מהשדה. 37 וענה ואמר אותו שזורע טוב זרע
Mt 13,40 הם המלאכים. 40 כי כמו שאדם לוקט **הקמשונים** ושורפן כן יהיה בקץ העולם. 41 בן האלוה
Mt 27,30 מלך היהודים 30 ורוקקין בו ולוקחין **הקנה** ומכין בראשו. 31 ואחר כאשר הרבו להוציא עליו
Lc 11,39 עתה אתם מטהרים מה שהוא מחוץ גביע ומן **הקערה.** ומה שהוא בפנים שלכם הוא לב רב וגניבה. 40
Mt 10,22 יכעסו אתכם בעבור שמי. ומי שיתמיד עד **הקץ** אותו יהיה נושע. 23 וכאשר ירדפו אתכם בעיר
Mt 24,6 שאלו הצערים יבאו. אבל עדיין לא יהיה **הקץ.** 7 עם אחד יקום נגד האחר. ומלכות אחד נגד
Mt 24,13 ותתקרר אהבת רבים. 13 אבל אותו שיתמיד עד **הקץ** ויעמוד אותו יהיה נושע. 14 ואז האיונגיליאו
Mt 24,14 נדרש בכל העולם לעדות לכל העמים. ואז יבא **הקץ.** 15 וכאשר תראו שקוץ משומם שנ׳ בדניאל נביא
Mt 24,21 יותר שלא היתה מראשית העולם עד עתה ועד **הקץ.** 22 ואם הש׳ לא יקצר אותו זמן שום אדם לא
Mt 26,58 בפנים ויושב עם המנהיגים בעבור שיראה **הקץ.** 59 ושרי הכהנים וכל העצה מחפשים עידי שקר
Mc 13,4 מתי יהיו אלו הדברים. והסימן מתי יהיה **הקץ** של עולם שכל הדברים יתחילו ליפסד. 5 ועונה
Mc 13,7 כי זה חוייב שיהיה אבל עדיין לא יהיה **הקץ.** 8 ועמים יקומו נגד עמים ומלך נגד מלך. ויהיו
Mc 13,13 למיתה. 13 והכל יקציפו. ואותו שיתמיד עד **הקץ** יהיה נושע. 14 וכאשר תראו השקוץ שומם עמוד
Lc 21,9 כל אלה להעשות. אכן לא יהיה זה מיד ולא **הקץ.** 10 אז אמר להם יקומו עמים נגד עמים. ומלכות
Mt 9,37 בלי רועה ריחם עליהן.37 ואמר לתלמידיו עת **הקציר** סמוך ו[*] גדולות אבל הקוצרים מועטין.38
Mt 13,30 החטים עם הקמשונים. 30 תניחו הכל עד **הקציר:** ובעת הקציר אני אומר לקוצרים לקטו ראשונה
Mt 13,30 הקמשונים. 30 תניחו הכל עד הקציר: ובעת **הקציר** אני אומר לקוצרים לקטו ראשונה הקמשונים.
Mt 13,39 הרעים. 39 והאויב שזורען הוא השטן. ועת **הקציר** הוא קץ העולם. והקוצרים הם המלאכים. 40 כי
Lc 10,2 המקומות שהוא עתיד לבא. 2 ואמ׳ תבואות **הקציר** רבות. רק הקוצרים מועטים. [*] 3 לכו. הנה
Jn 4,35 אינכם אומרים שארבעה חדשי׳ יש מכאן עד עת **הקציר.** הנה אני אומר לכם שאו עיניכם וראו כי כבר
Jn 4,35 אומר לכם שאו עיניכם וראו כי כבר תבואות **הקציר** לבנות. 36 ומי ילקט שכרכם ויאסוף פרי
Mt 14,9 9 והמלך נעצב. ובעד טעם השבועה ובעבור **הקרואים** שראוהו נעצב לא רצה לשנות. וצוה שאז יתן
Mt 22,3 שעשה נשואין מבנו 3 ושלח העבדים לקרוא **הקרואים** אל הנישואין ולא אבו לבוא. 4 ופעם אחרת
Mc 6,22 22 ובאה בת אירודיש מכרכרת לפני כל **הקרואים.** וייטב מאד לאירודיש ולכל האוכלים. ואמר
Mc 6,26 היה נעצב בטעם השבועה שעשה. ובעד טעם **הקרואים** לא רצה הכבידה 27 ושלח לחתוך הראשים
Lc 14,7 6 ולא יכלו לענות אותו: 7 ואמר לאותן **הקרואים** דבר נשמע כאשר בחרו מושבות הראשונים וכסא
Lc 14,10 יאמר לך אהוב עלה הנה. אז תשיג מעלה לפני **הקרואים.** 11 כי המגביה עצמו בא כדי שפלות.
Lc 2,44 עמהם. וכן הלכו יום אחד וחפשוהו בין שאר **הקרובים** הנוכרים. 45 וכאשר לא מצאוהו חזרו

Lc 9,12 ואמרו לו העם זה ילכו למגדליהם ולעריהם **הקרובים** למקום זה למען יוכלו למצוא מה שיאכלו כי
Lc 14,12 ערב אל תרצה לזמן אוהבך. ולא האחים ולא **הקרובים.** ולא השכנים עשירים. כי באולי אותם שאתה
Mt 15,36 והדגים ועשה כונות (אני חושב ש"חנות" היא **הקריאה** הנכונה) לשם ובצעם ונתנם לתלמידיו:
Mt 18,30 חמול עלי ואני אפרעך. 30 והוא לא רצה **הקשיבו.** אבל הלך ושם אותו במאסר עד שיפרע החוב.
Mt 4,8 הוא לא תנסה אלהיך. 8 אז העלהו השטן על **הר** אחד גבוה מאד ויראהו השטן כל מלכיות העולם
Mt 17,1 לקח פירו יקומו וזואן אחיו. ואחר העלם אל **הר** אחד מאד גבוה 2 משונה הצורה לפניהם ותמונת
Mt 27,33 33 ובאו באותו מקום שנקרא גולגוזא שהוא **הר** קלוארי. 34 ונתנו לו יין מעורב עם לענה לשתות.
Lc 19,29 [*] מתקרב לביט פגיי בבטאניא בהר שנקרא **הר** הזתים. ושלח שני תלמידים. 30 אומר לכו לאותו
Lc 19,37 בדרך 37 וכאשר הוא כבר מתקרב לירידת **הר** הזתים התחילו לו כל העמים היורדים מן ההר לשמח
Lc 21,37 במקדש. ובלילה יוצא משם עומד בהר נקרא **הר** הזתים. 38 וכל העם קם בבקר ובא במקדש בעבור
Mt 4,16 העם העומדים בדרך ערפל ראו אורה ונר בהיר **הראה** אליהם שהיו עומדים בצלמות. 17 ומשם והלאה
Mt 9,8 שראו זה יראו השם ואותו הללו. שיכולת כזה **הראה** להם באנשים: קפיטולי ל' כפי שאן מתיאו 9
Lc 10,1 הש'. Tit,10 קפיטולו י"א כפי לוקא 1 ואחר **הראה** ישאוש אל האחרים ששים ושלושה תלמידים ושלחם
Mt 22,19 רמאים 19 הראוני פשוט אחד של מס והם **הראוהו** פשוט אחד: 20 ואמ' להם ישאוש ממי היא זאת
Mt 6,23 עינך רשעה כל הגוף יהיה ערפליי. ואם הנר **הראוי** להיות בך הוא ערפליי רבות ערפליות תהיו בך.
Lc 14,3 3 וישאוש ענה ואמ' לחכמי הדת והפרושים. **הראוי** לעשות רפואה בשבת 4 ושתקו. והוא ריפא האדם
Lc 23,41 בצרתם אתה. 41 ובאמת אנחנו סובלים המשפט **הראוי** לנו וקבלנו משפט אמתי לפי מעשעינו. אבל זה
Lc 12,42 משים האדון על ביתו לתת לבני ביתו החטה **הראויה** לתת להם בזמנה. 43 מאושר הוא אותו עבד
Lc 15,12 היותר קטן מהם לאב. אבי תן לי חלק הירושה **הראויה** לי. וחלק להם עצמות מה שהיה לו: 13 ואחר
Mt 22,19 הכיר עצתם אמ' למה תנסוני רמאים 19 **הראוני** פשוט אחד של מס והם הראוהו פשוט אחד: 20
Lc 20,24 כזבים. אמ' להם אתם מנסים אותי רמאים. 24 **הראוני** פשוט אחד מה דמותו וכתיבתו. והם ענו לו
Mt 9,28 אמ' להם אתם מאמינים שאוכל להחזיר לכם **הראות.** והם ענו הן גביר: 29 וישוש משיח נגע
Jn 9,15 15 אז שאלו לו הפרושים באי זה צד חזר לך **הראות.** והוא אמ' אליהם טיט עשה: והניחו על עיני
Jn 20,20 ישוש ואמ' להם שלום לכם. 20 וכי אמר זה **הראם** הידים והצד. אז כשראו התלמידים האדון שמחו.
Jn 14,8 ותראו אותו: 8 ופליף אמר אליו אדון. **הראנו** האב ודי. 9 וישאוש אמר להם כמה מן הזמן
Mt 14,11 10 וחתך ראש זואן בבית הסוחר 11 ונשאו **הראש** באחד מפשוטי כלי עץ ונתנוהו לנערה והיא
Lc 7,38 יוצאות. ואחר שקנחה לו הרגלים עם שערי **הראש** ונושקת רגלי ישו ומושחן עם משיחה מרגליית.
Mt 10,2 החולאים 2 ואלה הם שמות האיפושטוליש: **הראשון** הוא שימון פירי ואנדריב אחיו. 3 פיליפו.
Mt 17,26 שלא נבהילם לך אל הים והשלך החכה והדג **הראשון** שתקח תפתח לו הפה ותמצא שם כל מה שעולה זה
Mt 21,28 דומה לכם. אדם אחד היו לו עשרה בנים. ובא **הראשון** ואמ' בן לך היום פעול בכרמי. 29 והוא ענה
Mt 21,31 31 מי משני אלו עשה רצון האב. והם ענו **הראשון.** והוא אמ' להם אמיתות אומר לכם שהעוגבים
Mt 22,38 בכל לבבך ובכל נפשך ומכל שכלך. 38 זהו **הראשון** ומאד גדול צווי. 39 והשני הוא דומה לזה.
Mc 12,20 להקים זרע לאחיו. 20 לכן שבעה אחים יהיו. **הראשון** לקח אשה ומת בלא בנים 21 ואחר לקחה השני
Mc 12,39 שיתנו להם שלום הסוחרים 39 ושישבו בכסא **הראשון** בבתי כנסיות שיכבדום ושיהיו ראשונים
Lc 14,18 שכבר הכל מוכן. 18 והתחילו כלם להתנצל **הראשון** אמ' אני קניתי עיר ויש לי ללכת שמה לראותה
Lc 15,22 ואח"כ אמ' לעבדיו לכו כולכם שאו התלמיד **הראשון.** ובאו והלבישוהו ושימו טבעת בידו ותנעלו
Jn 2,11 היין הטוב עד עתה. 11 וישאוש עשה זה האות **הראשון** בבית גלליאה וגלה מעלתו ותלמידיו הכירוהו.
Jn 8,7 להם אותו שנמצא בכם בזולת חטא ישליך האבן **הראשונה** בה: 8 ופעם אחרת כורע כתב אחד בארץ. 9
Mt 20,8 הפועלים ותנם שכרם. התחיל מן האחרונים עד **הראשונים.** 9 וכאשר באו אותם שהלכו בכרם עד הי"א
Mt 20,10 עד הי"א שעה לקחו כל אחד פשוט. 10 ובאו **הראשונים** וחשבו קחת יותר ולקחו כל אחד פשוט כמו
Lc 9,19 ומקצת אומרים אליהו. ויש אומרים נביא מן **הראשונים** שחזר חי. 20 וישאוש אמר להם. ואתם
Lc 14,7 לאותן הקרואים דבר נשמע כאשר בחרו מושבות **הראשונים** וכסא הכבוד 8 כאשר יקראוך לנישואין אל
Mc 6,27 טעם הקרואים לא רצה הכבידה 27 ושלח לחתוך **הראשים** וצוהו שישא לו [*] 28 [*] ראשו באחד
Mt 10,24 האלוה יבא לתלמיד. 24 כי התלמיד אינו על **הרב:** והעבד על האדון: 25 כי די לתלמיד שיהיה כמו
Mt 26,18 לכו אל העיר. וזה האיש שתמצאו אמרו לו **הרב** אומר שעתו קרוב. עמך יעשה פסח עם תלמידיו. 19
Mc 14,14 אחריו. 14 ובמקום שיכנס תאמרו לאדון הבית **הרב** אומ' אנה הוא ביתי ששם אוכל הפסח עם תלמידי.
Lc 6,40 שניהם יפלו בבור. 40 אינינו התלמיד על **הרב** כל תלמיד הוא שלכם כאשר הוא ברבו 41 איך תראה
Mt 13,58 כבוד רק בארצו או בביתו. 58 ולא עשה שם **הרבה** נפלאות בעבור מיעוט האמנתם: Tit,14 קפיטולו
Mt 23,37 הנביאים וסקלת הקדושים שאליך היו משֻלחים **הרבה** פעמים. נכספת לקבץ עמך כמו התרנגולת מאספת
Mc 10,23 ואמ' איך דבר נמנע שאיש שיהיו לו מעות **הרבה** יתנם במלכות שמים. 24 והתלמידים נבהלו

Lc 6,35 מתנות למי שאינכם מקוים דבר ושכרכם יהיה
Jn 18,2 ויוד״יש שרוצה למוסרו יודע אותו מקום כי
Jn 18,2 למוסרו יודע אותו מקום כי הרבה פעמים בא
Mt 27,31 ולוקחין הקנה ומכין בראשו. 31 ואחר כאשר
Lc 7,38 עם דמעות שמעיניה יוצאות. ואחר שקנחה לו
Jn 13,9 לך חלק בי. 9 ואמר לו שימון ופירי לא
Jn 13,10 אמר להם מי שהוא רחוץ אינו חסר רק שירחוץ
Mt 5,10 כי הם יקראו בני השם: 10 אשרי הסובלים
Lc 2,5 שישמע המצוה עם מריאה ארוסתו ואשתו והיא
Lc 14,29 היסודות ולא יהיה יכול להשלים הבנין כל
Mt 22,7 למיתה. 7 וכאשר המלך שמע זה היה עצב וצוה
Mt 5,3 פתח את פיהו ומלמד אותם לאמר 3 אשרי עניי
Mt 14,24 הקטנה היתה באמצע הים. וסבלו צער כי
Mt 26,41 41 עורו והתפללו שלא תכנסו בנסיון. כי
Mc 6,48 48 וישו רואה אותם מצטערים במלחות כי
Mc 14,38 38 עורו והתפללו בעבור שלא תכנסו לנסיון.
Lc 4,1 מלא מהקדוש רוח נסע מגורדא והונהג בעד
Lc 4,14 ושרתו ישאוש משיח. וחזר ישאוש משיח בכח
Lc 8,24 רבי הנה אנחנו אובדים. וישאוש קם וצוה אל
Lc 9,40 בחוזק. 40 וחליתי פני תלמידיך שיגרשו
Lc 9,43 לישאוש השטן הכהו ושברו. 43 וישאוש בלשמא
Lc 11,13 טובות לבניכם כמה וכמה אבינו שבשמים שיתן
Lc 11,24 הוא. ומי שאינו מאסף עמי מפזר 24 כאשר
Jn 1,32 32 וג׳ואן עשה לו עדות. אומ׳ אני ראיתי
Jn 1,33 שאטביל במים הוא אמר לי אותו שעליו תראה
Jn 3,8 כי אני אומ׳ חוייב שתהיו נולדים מחדש. 8
Jn 3,34 ששולח הש׳ מדבר דבר. כי השם׳ אינינו נותן
Jn 6,64 אם תראו בן האדם עולה שם שהיה ראשונה: 64
Jn 7,39 לקבל המאמינים בו כי עדיין לא נתן
Jn 19,30 החומץ אמ׳ תם ונשלם הוא וכרע ראשו ושלח
Mc 5,12 וסביב משם רועים רבים חזירים 12 ונסוהו.
Lc 4,36 ואומרים מה דבר הוא זה שיש לו כח ומצוה
Mt 18,15 לך. ויסרחו בינך לבינו אם הוא ישמעך אתה
Lc 19,16 בא אומר אדון עם אימינא שלך י׳ אימינש
Lc 16,9 לב קרבו 9 ואני אומר לכם שתעשו לכם ..
Mt 25,32 העמים. והוא יפריד אחרים מאחרים. כן כמו
Mt 26,31 בעבורי בזאת הלילה כי כתוב הוא. אני אכה
Mc 14,27 בי בזאת הלילה כי כתוב הוא. אני אכה
Lc 2,15 נסעו המלאכים מהם עולים ויורדים לשמים
Lc 2,18 תמהו מאותן הדברים שנאמרו להם באותו בעד
Lc 8,32 אותם שילכו בתהומות. 32 והיו שם פרים
Lc 8,34 ושם נחנקו. 34 ומדבר ההוא כאשר ראוהו
Lc 13,14 יכול לעשות מלאכתו ובאותן הימים יכול
Jn 7,4 שתלמידיך יראו מעשיך שאתה עושה. 4 כי
Jn 12,26 נשמתו בזה העולם יזכה לחיים נצחיים. 26
Mt 22,7 המלך שמע זה היה עצב וצוה הרוג אותם
Mt 24,19 לא יחזור לקחת כסותו: 19 אוי לאותן שתהיו
Mc 13,17 אחור לקחת בגדו. 17 ואוי לאותן שיהיו
Lc 21,23 כל הדברים שנכתבו. 23 ואוי לאותן שתהיו
Mt 18,8 אם רגלך או ידך תאשקנדליזט כרות אותה או

הרבה מאד ותהיו בנים מאל עליון שהוא מאד טוב על
הרבה פעמים בא הרבה לשם עם תלמידיו. 3 אז כאשר
הרבה לשם עם תלמידיו. 3 אז כאשר יודיש אסף עם רב
הרבו להוציא עליו לעג. הפשיטו לו הסרבל והלבישו
הרגלים עם שערי הראש ונושקת רגלי ישו ומושחן עם
הרגלים לבד אבל גם הידים והראש. 10 וישאוש אמר
הרגלים והוא כולו נקי ואתם טהורים אבל לא כולכם.
הרדפות צדק כי מהם יהיה המלכות שמימיי 11 מאושרים
הרה. 6 וכאשר היו שם ימי מריאה מלאו ללדת 7 וילדה
הרואים ילעיגו לו. 30 ויאמרו האיש הלזה התחיל
הרוג אותם הרוצחים ולשרוף ביתם. 8 אז אמר לעבדיו
הרוח כי שלהם הוא מלכות השם. 4 אשרי הנחים כי הם
הרוח מנגדם. 25 וברביעית משמרת הלילה ישאוש בא
הרוח הוא מוכן. אבל הבשר חולה. 42 ופעם שנית הלך
הרוח היה להם מנגד. ובא אליהם סביב חצי הלילה
הרוח מוכן אבל הבשר חולה. 39 ופעם אחרת הלך
הרוח במדבר 2 ועומד שם ארבעים יום ונתנסה בעד
הרוח גלליאה ושומעו יוצא בכל הארץ 15 והוא מלמד
הרוח והסער שיעמוד ועמד ונעשה נחת גדול. 25
הרוח רעה מגופו. ולא יכולו. 41 וישאוש ענה ואמ׳
הרוח רעה ואחר עשה בידו הסימן הנעשה היום בין
הרוח למי שישאלהו. 14 והיה מגרש השטן האלם דבר.
הרוח בלתי נקי יוצא מן האדם הולך במקומות מחפש
הרוח יורד מן השמים כמעט כמו יונה עומד עליו. 33
הרוח יורד עומד עליו. זהו שמטביל ברוח הקדש. 34
הרוח מנשב למקום שרוצה ואתה שומע הקול. אבל אינך
הרוח במדה. 35 האב אוהב הבן והכל נתן בידו. 36 מי
הרוח הוא שמחיה הבשר. אינו מועיל אי זה אחד
הרוח. כי ישו עדיין לא בא באור העליון. 40 אז
הרוח לאל. 31 וערב שבת היה: והיהודים בעבור שלא
הרוחות אומרים מימינו בחזירים באופן שאנחנו נכנס
הרוחות הרעים ויוצאים מן האנשים. 37 ושומעו היה
הרוחתו. 16 ואם לא ישמעך חבר אחד עמך או ב׳ כי כל
הרוחתי. 17 והאדון אמר אליו שמח עבד טוב כי בדבר
הרוע לב בעבור שתהיו אפסים שאסיפכם באוהלים
הרועה השיות מהגדיים. 33 ויניח השיות לצד ימין
הרועה ותתפזרו הצאן מן הגדוד 32 וכאשר אהיה קם חי
הרועה ונתפזרו הצאן 28 אכן אחר שאחזור חי אהיה
הרועים מדברים ביניהם אומרים נַעֲבוֹר בבית לחם
הרועים. 19 ומריאה שמה כל אלה הדברים בלבה. 20
הרועים בהר והשדים חלו פני ישאוש משיח שיתן להם
הרועים ספרוהו במדינות ובעיירות. 35 ואנשי
הרופא להתעסק ברפואת החולים ולא בשבת. 15 וענה
הרוצה שיתפרסם לכל אינו עושה שום דבר בסתר אם
הרוצה לשרת אותי ישרת אחרי. ולמקום שאני הוא שם
הרוצחים ולשרוף ביתם. 8 אז אמר לעבדיו הנשואין
הרות. ולאותן שיהיו מיניקות באותן הימים. 20
הרות ולאותן המיניקות באותן הימים. 18 חלו פני
הרות ומיניקות באותן הימים כי יהיה דוחק גדול על
הרחיקה ממך. כי יותר שוה לך הכנס בגן עדן פסח

Mt 5,7 צדק כי הם ישבעו ויהיו שבעים: 7 אשרי **הרחמנים** כי הם ישיגו רחמנות: 8 אשרי נקיי הלב כי
Mt 18,17 ואם כאשר אמרתו באגליזיאה לא ישמעך **הרחק** ממנו כמו אויב ופרסמהו: 18 אמיתות אומר לכם
Mt 26,39 וכרע פניו ואמ׳ אבי אם הוא דבר איפשרי **הרחק** ממני המות הזה. אבל לא כפי רצוני רק כשלך.
Mc 14,36 שתעבור אותה שעה. 36 ואמ׳ אב שהוא היכול **הרחק** זאת המיתה ממני אכן לא יהיה ברצוני אבל
Lc 1,65 הש׳. 65 והיה פחד בכל שכיניהם. ובכל **הרי** גודיאה נתפשטו אלה הדברים. 66 וכל אשר שמעו
Jn 4,49 אם לא תראו אותות ונפלאות. 49 ואמר אליו **הריגיטו** אדון רד קודם שימות בני. 50 אמר אליו
Mt 25,27 וכאשר הייתי בא הייתי שואל זהבי עם **הריוח.** 28 תקחו ממנו הבשנט ותמסרהו לאותו שיש לו
Mt 24,41 יקח והשני יניח. 41 ושתי נשים יהיו בית **הריחים** האחת יקח והאחרת יניח. ושתים במטה אחת.
Lc 3,5 וכל הדרכים רעים יהיו מיושרים וכל **הרכסים** לדרכים ישרים. 6 ויראו כל בשר שלום האל. 7
Mt 27,63 63 אומרים אדון אנחנו נזכרנו שאותו **הרמאי** אמ׳ שיקום חי 64 לכן צוה שמור הקבר עד יום
Mt 6,5 משיח לתלמידיו כאשר תתפללו לא תעשו כמעשה **הרמאים** שמראים עצמם כשבים. האוהבים התפללו בבתי
Mt 24,51 יודע: 51 ויעבירהו מפקידתו ויניחהו עם **הרמאים** ושם יסבול בכי ורעישת שיניים: Tit,25
Mt 24,48 שהוא יניחהו על כל טובותיו. 48 ואם העבד **הרע** יאמר בלבו אדוני יעמוד באריכות לבא 49 ויתחיל
Mt 25,30 אותו המעט שיהיה לו יגזלנו אדם. 30 והעבד **הרע** תשליכהו בבור חשוכה. ושם יסבול בכי והרעשת
Lc 6,22 אתכם מהם ויארורכם ויגרשו שמכם כמו **הרע.** בעבור טעם בן האדם 23 ישמחו באותו היום
Lc 11,29 אותו. 29 ואל העמים התחיל לאמר. הדור **הרע** הזה שואל אותי ואות לא ינתן לו. זולת אות
Jn 3,20 כי מעשיהם הם רעים. 20 כי כל איש העושה **הרע** מארר הנר. ואינו בנר בעבור שלא יהיה נתפש
Lc 1,53 והגבוהים מאריות ומגביה השפלים. 53 **הרעבים** ממלא כל טוב ועוזב העשירים רקים. 54 פודה
Mc 7,23 כילאות חמדה גיאות סכלות. 23 כל אלו **הרעות** מתנועעות מהלב ואלו מטנפים האדם: 24 וקם
Lc 3,19 כאשר יואן מייסר אירודיאש אשת אחיו. ומכל **הרעות** שעשה אירודיש 20 קבל הרעות שעשה תפש יואן
Lc 3,20 אחיו. ומכל הרעות שעשה אירודיש 20 קבל **הרעות** שעשה תפש יואן ושמו בבור: 21 נעשה היה כאשר
Lc 16,25 25 .. זכור שהיה לך ר.. .. ולזרו היה **ה..רעות** ועתה לזרו .. ואתה בצער 26 בכל אלה
Lc 22,37 לכם כי מה שכתוב חוייב שיעשה בו. ועם **הרעות** הוא מזומן כי כל הדב הדברים שהם ממני הם
Mt 13,38 העולם וטוב הזרע הם הצדיקים והקמשונים הם **הרעים.** 39 והאויב שזורען הוא השטן. ועת הקציר הוא
Mt 13,49 יהיה בקץ העולם. יבואו המלאכים ויפרידו **הרעים** מהטובים 50 וישימום בדרך האש ושם יהיה בכי
Mt 15,6 אתם עברתם מצות הש׳ בעבור גזירותיכם **הרעים.** 7 טוב דבר מכם ישאוש אומ׳ 8 זה העם שלי
Mt 21,41 יעשה לאותן העובדים. 41 והם ענו הוא יכלה **הרעים** וישכור הכרם לאחרים טובים שיחזרו לו הפרי
Mt 22,10 לנישואין. 10 הלכו העבדים ואספו כל **הרעים** והטובים ונתמלאו הנשואין מקרואים. 11 וראה
Mc 7,21 בעד טבע מנקה. 20 ואמ׳ להם 21 [*] הדברים **הרעים** שמתנועעים מהלב מפנים הם רעות מחשבות
Mc 9,30 ואומ׳ להם בן האלוה יהיה נבגד ונמסר ביד **הרעים** והם ימיתוהו. ויחזור חי ביום השלישי 31 והם
Lc 4,36 מה דבר הוא זה שיש לו כח ומצוה הרוחות **הרעים** ויוצאים מן האנשים. 37 ושומעו היה מתפזר
Lc 6,35 עליון שהוא מאד טוב על רגוזי הרצון ועל **הרעים.** 36 לכן תהיו אתם בעלי חנינה כאשר אביכם
Mt 6,2 ישואש משיח לתלמידיו כשתעשו צדקה אל תעשו **הרעשה** כמו שעושים המזוייפים בבתי כנסיותיהם
Lc Prol,3 מסיריאה וישב באנטושיא רופא מובהק ממלאכת **הרפואה.** והיה תלמיד האפושטולש. ואחרי כן לא נפרד
Lc 13,15 אחד מכם אינו מתיר קשר השור או החמור מן **הרפת** ואינו מוליכו למים לשתות 16 אם כן זאת. בת
Lc 6,35 בנים מאל עליון שהוא מאד טוב על רגוזי **הרצון** ועל הרעים. 36 לכן תהיו אתם בעלי חנינה
Mc 15,7 אותו שבת גר אחד עשה רציחה. ובעבור **הרציחה** הושם במאסר. 8 ובא העם והתחיל לבקשו כמו
Lc 16,3 אמ׳ בקרבו מה אעשה שאדוני נוטל ממני **הרשאתי.** איני יודע לחשוב בושת יש לי לשאול. 4
Mt 5,46 מה שכר יגיע אליכם. הלא זה בעצמו עושים **הרשעים** המפורסמים: 47 ואם תקדימו שלום לאחיכם לבד
Mc 15,28 אז היתה נשלמת הכתובה שאומרת הוא נמנה עם **הרשעים.** 29 ואותם שעוברים שם מקללים אותו מניעים
Jn 21,11 מאה וחמשים ושלשה. ועם כל זה שהדגים רבים **הרשת** לא נשבר. 12 וישאוש אמר להם באו ואכלו. ואחד
Mt 4,18 שמעון הנקרא פירו ואנדריאה אחיו ששמים **הרשתות** בים כי דייגים היו 19 ויאמר להם בואו אחרי
Mt 4,20 דייגי אנשים. 20 ותכף הלכו אחריו והניחו **הרשתות.** 21 וילך משם וירא שני אחים אחרים גיקמי
Mt 4,22 מתקנים רשתותיהם ויקרא אותם 22 ותכף עזבו **הרשתות** ואביהם וילכו עמו: קפיטולו י׳ כפי מתיאו
Mc 1,16 ראה שימון ואנדריב אחיו שמשימין **הרשתות** בים כי הם דייגים. 17 ואמ׳ להם ישו בואו
Mc 1,18 אתכם דייגים מהאנשים 18 והם תכף עזבו **הרשתות** והלכו אחריו. 19 והולכים מעט הלאה. ראה
Lc 5,2 אניות סמוך היאור והאנשים יצאו ורוחצים **הרשתות.** 3 והוא עלה באוניה אחת שהיתה משימון.
Lc 5,4 לדבר אמ׳ לשמעון. תוליך האניה בים. ופזרו **הרשתות** בו בְקַפֵּטוּרָא. 5 ושימון ענה ואמ׳ לו כל
Jn 21,6 לאכול וענו לו אין. 6 והוא אמר להם שימו **הרשתות** הלאה ותמצאו. אז שמו הרשתות במים ונכנס
Jn 21,6 אמר להם שימו הרשתות הלאה ותמצאו. אז שמו **הרשתות** במים ונכנס בהם גודל רבוי דגים ולא יכלו

Jn 21,11 11 ושימון פירי עלה באניה. והוציא בארץ **הרשתות** מלאים מרוב דג מספר מאה וחמשים ושלשה. ועם
Mt 1,18 זאת היא מריאה ויוסף טרם התחברם היא **הרתה** מהקדש רוח. 19 ויוסף להיותו צדיק ובלתי רוצה
Mt 1,20 דויט אל תירא לקחת מרים אשתך כי מה שהרתה **הרתה** מרוח קדש. 21 ותלד בן יקרא שמו ישואש כי
Lc 1,24 בביתו. 24 ואחר ימים אחדים אלישבק אשתו **הרתה** ונטמנת חמשה חדשים אומרת 25 זה עשה האל לי
Lc 1,36 נקרא בן [*]. 36 והנה אלישבק קרובתיך **הרתה** בן בזקנותה. וזהו החדש השישי לאותה שהיא
Mt 1,20 עזבה. 20 ובעוד היותו מחשב זה. מלאך **הש׳** נראה אל יוסף בחלום אמר יושאף בן דויט אל
Mt 13,19 19 אותו שזורע הוא הדורש. והזרע הוא דברת **הש׳**. אותו ששומע דבר השם ולא יבין אותה. בא השטן
Mt 13,20 שנפל בין האבנים. הוא אותו ששומע דברת **הש׳** ובשמחה מקבלה. 21 אבל אין לו שרש ומתייבשת
Mt 13,22 שנפלה בין החוחים. הוא אותו ששומע דברת **הש׳** ויש לו אנחות מזה העולם לאסוף מחנק מדברת הש׳
Mt 13,22 ויש לו אנחות מזה העולם לאסוף מחנק מדברת **הש׳** שזרועה בלבו ואינה עושה פרי: 23 אבל אותה
Mt 15,6 6 ולא כבד אביו ואמו: אתם עברתם מצות **הש׳** בעבור גזירותיכם הרעים. 7 טוב דבר מכם ישאוש
Mt 21,43 לעיניכם. 43 אכן מזה לכם אומר שמלכות **הש׳** יהי מכם לקוח ונתון לגוים שיעשו מעשיו 44
Mt 24,22 מראשית העולם עד עתה ועד הקץ. 22 ואם **הש׳** לא יקצר אותו זמן שום אדם לא יהיה נושע. אבל
Mt 24,22 זמן שום אדם לא יהיה נושע. אבל בעד בחירי **הש׳** יקצר אותו זמן. 23 ואז אם איש יאמר לכם בזה
Mt 27,29 וקנה ביד ימין ומברכין לפניו ברך אומרים **הש׳** יושישעך מלך היהודים 30 ורוקקין בו ולוקחין
Mt 28,18 ומקצתם ספקו. 18 ובא ישו ואמ׳ להם **הש׳** נתן לי יכולת בשמים ובארץ. 19 לכן לכו דרשו
Mc Prol,7 שקורא במדבר. זהו זואן בן זכריה שליח **הש׳** מלמד ההתבשרות מישאוש משיח בעד ההריון קדש
Mc Prol,26 כי אותו שנוטע ומשקה אחת מלאכה עושה אבל **הש׳** הוא שנותן גדול: Tit,1 קפיטולו ראשון כפי שי׳
Mc 1,24 באת להשמיד אותנו. אני יודע שאתהו קדוש **הש׳**. 25 וישאוש גערו. אומ׳ שתוק צא מאותו אדם 26
Mc 3,35 אלו הם אמי ואחי 35 וכל אותן שיעשו רצון **הש׳** הם אחי ואחיותי. Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי שי׳
Mc 4,30 קציר הוא. 30 ואומר לכם למי אדמה מלכות **הש׳** לאי זה דמות אדמהו. 31 דומה הוא לגרגיר של
Mc 7,9 רבים. וכאלו 9 אמר להם אתם שוברים מצות **הש׳** למען שמור מנהגותיכם. 10 כאשר משה אמ׳ כבד את
Mc 7,13 השלים לאב ולאם. 13 א״כ שוברים אתם מצות **הש׳** בעד מנהגכם שמצאתם. ורבות אחרות רעות אתם
Mc 11,9 מושיע ברוך. ברוך הוא אותו שבא בשם **הש׳**. 10 וברוך יהיה המלך מושיע משמים: 11 ונכנסו
Mc 12,14 שופט לפי הפנים של אדם אבל אתה מראה דרך **הש׳** באמיתות לכן אמור לנו חוייבנו לתת לשיסר או
Mc 13,19 יותר צרה בעולם שמעולם לא היה. מיום שברא **הש׳** העולם עד עתה ולא תהיה אח״כ. 20 ואם הש׳ לא
Mc 13,20 הש׳ העולם עד עתה ולא תהיה אח״כ. 20 ואם **הש׳** לא יקצר אותו זמן כל בשר לא יושע. אבל בעבור
Mc 15,18 עטרה אחת מקוצים 18 והתחילו לתת לו שלום. **הש׳** יושיעך מלך היהודים 19 והכוהו בראש עם קנה
Mc 16,19 אחר שהוא דבר להם עלה לשמים ויושב לימין **הש׳**. 20 והם הלכו בכל העולם לדרוש בעזר הש׳ עם
Mc 16,20 הש׳. 20 והם הלכו בכל העולם לדרוש בעזר **הש׳** עם דברים טובים ועם נפלאות שיעשו: Expl תם
Lc 1,8 קרה כי כאשר זכריה הכהן נהג מאומנות לפני **הש׳** בסדר פעם בשבתו 9 כפי מנהג הכהנים. יצא בגורל
Lc 1,9 יצא בגורל שיתן לבונה. וכאשר נכנס במקדש **הש׳**. 10 וכל העם היו בחוץ מתפללים בשעה שהיה לו
Lc 1,17 רוח. 16 ויבונן לפניו 17 יזהו לפני **הש׳** ברוח ובכח אליהו בעבור שישב לב האבות בבנים
Lc 1,28 28 וכאשר המלאך נכנס לבתולה אמ׳ לה **הש׳** יושיעך מלאה חן בין שאר
Lc 1,28 נכנס לבתולה אמ׳ לה הש׳ יושיעך מלאה חן **הש׳** עמך ברוכה את בין שאר הנשים. 29 ואותה הבתולה
Lc 1,30 לה אל תיראי מריאה כי את מצאת חן בעיני **הש׳**. 31 תדעי כִּי אַתְּ תהר בבטנך ותלדי בן שתקראי
Lc 1,32 גדול ויהיה נקרא בן מהאל עליון. ואדונינו **הש׳** יתן לו קתדראת הש׳ אב שלו. 33 וימלוך בבית
Lc 1,32 מהאל עליון. ואדונינו הש׳ יתן לו קתדראת **הש׳** אב שלו. 33 וימלוך בבית יעקב לנצח ומלכותו
Lc 1,37 דבר אינינו שלא יהיה בלתי איפשרי לפני **הש׳**. 38 ואמרה מריאה הנה פה שפחת הש׳ יהיה לי
Lc 1,38 לפני הש׳. 38 ואמרה מריאה הנה פה שפחת **הש׳** יהיה לי עשוי כפי דבריך. [*] 39 וקמה מריאה
Lc 1,64 64 ומיד פי האב נפתח ולשונו דברה ובירך **הש׳**. 65 והיה פחד בכל שכיניהם. ובכל הרי גודיאה
Lc 1,66 בלבם ואמרו אי זה יהיה זה הנער כי יד **הש׳** היתה בו 67 וזכריה אביו היה מלא רוח הקדש
Lc 2,9 שעות הלילה על מקניהם. 9 והנה מלאך **הש׳** נצב קרוב להם. ואור מסבב סביב והיה להם
Lc 2,9 9 והנה מלאך הש׳ נצב קרוב להם. ואור **הש׳** מסבב סביב והיה להם פחד גדול 10 והמלאך אמ׳
Lc 2,20 הדברים בלבה. 20 והעם שבו מודים ומשבחים **הש׳**. וכל הדברים ששמעו ושראו כן כאשר למעלה אמור
Lc 2,23 בעבור שידרו לשם 23 כפי מה שכתוב בדת **הש׳** שכל זכר פטר רחם יהיה קדוש לשם 24 ובעבור
Lc 2,40 40 והנער ישאוש גדל וחזק ומלא חכמה וחן **הש׳** היתה עמו. 41 ואביו ואמו הולכים בכל שנה
Lc 4,2 במדבר 2 ועומד שם ארבעים יום ונתנסה בעד **הש׳**. ולא אכל עד ארבעים יום. וכאשר עברו אותן מ׳
Lc 5,1 עמים רבים באו אליו בעבור שישמעו דבר **הש׳**. והוא עומד סמוך יאור נזוריט. 2 וראה שתי
Lc 5,17 מכל גדולי גליליאה גודיאה וירושלם. וכח **הש׳** היה בו לרפא אותם. 18 והנה אנשים נושאים איש

Lc 7,30 אבל הפרושים וחכמי הדת מבזים ביניהם עצת **השי׳** שלא היו נטבלים מיואן. 31 [*] לכן למי נאמ׳
Lc 8,13 שנפל על הסלע הם אותם שבשמחה מקבלים דבר **השי׳**. ובאלו אין להם שרשים כי לזמן היו ובעת נסיון
Lc 8,15 בקוצים הם אותם ששומעים [*] 15 [*] דבר **השי׳** ויש להם לב וחריצות בעושרין ובתענוגי החיים
Lc 9,2 ולרפאת החוליים 2 ושלחם לדרוש מלכות **השי׳**. 3 ואמ׳ להם לא תשאו דבר ביד לא שרביט ולא
Lc 9,62 במחרישה ומביט אחריו אינו ראוי בלמכות **השי׳**. Tit,10 קפיטולו י״א כפי לוקא 1 ואחר הראה
Lc 11,20 אני במאמר האל מגרש השדים. אמת שמלכות **השי׳** בא. 21 כאשר החזק מזויין שומר ביתו כל הדברים
Lc 11,28 אמר אמת מאושרים הם אותם ששומעין דבר **השי׳** ושומרין אותו. 29 ואל העמים התחיל לאמר. הדור
Lc 12,28 28 א״כ העשב שהוא בשדה היום ולמחר בתנור **השי׳** מלבישו כן כמה וכמה שמלביש אתכם. למה אתם
Lc 12,31 לכם חסרון מכל אלה. 31 אמנם תשאלו מלכות **השי׳** וכל אלה הדברים תשיגו. 32 אל תהיו יראים מגוי
Lc 13,20 20 ופעם אחרת אמרה. אמשול לכם משל מלכות **השי׳** למה הוא דומה. 21 לשאור שהאשה מטמנת בתוך
Lc 13,28 אברהם יצחק ויעקב וכל הנביאים במלכות **השי׳**. ואתם תהיו נגרשים בחוץ 29 ויבאו ממזרח
Lc 13,29 וממערב ומאגילו ומאבשטרו ויסובו במלכות **השי׳**. 30 והנה אותם שהיו ראשונים [*] 31 באותה שעה
Lc 13,35 לא יהיה עד שאבוא ותאמרו ברוך הבא בשם **השי׳**: Tit,14 קפיטולו ט״ו כפי לוקא: 1 ונעשה
Lc 14,15 אמר לו מאושר יהיה מי שיאכל פת במלכות **השי׳**. 16 וישאוש אמ׳ אליו אדם אחד עשה זימון גדול
Lc 22,18 לכם שלא אשתה מהיוצא מהגפן עד שיבא מלכות **השי׳**. 19 ולקח הפת ועשה חנות ובצעו ונתן להם אומר
Lc 23,47 וסנטוריאו בא. ולכל אלה הדברים שנעשו הלל **השי׳**. ואמר באמת זה האיש היה צדיק. 48 וכל העם
Jn 1,23 23 ענה אני הוא קול הקורא במדבר ישרו דרך **השי׳**. כמו שאמ׳ ישעיה הנביא. 24 ואותן שנשתלחו לו
Jn 3,34 עושה סימן שהוא אלוה אמתי 34 כי מי ששולח **השי׳** מדבר דבר. כי השם׳ אינינו נותן הרוח במדה. 35
Lc 6,1 ישאוש עובר בשדות זרועים תלמידיו לוקטין **השבולים** ומוללין אותם בידים ואוכלין הגרעינים. 2
Mc 4,28 בעשב ואחר בשבולים. ואחר מתמלאה חטה **השבולת**. 29 וכאשר נשלם הפרי תכף שמים המגל כי עת
Mt 14,9 ראש זואן טבול. 9 והמלך נעצב. ובעד טעם **השבועה** ובעבור הקרואים שראוהו נעצב לא רצה לשנות.
Mc 6,26 מפשוטי כלי עץ. 26 והמלך היה נעצב בטעם **השבועה** שעשה. ובעד טעם הקרואים לא רצה הכבידה 27
Mt Prol,24 .. זואן יש לו צורת נשר. כי כתב דמות **השבועות** מענייני האלהות ישואש משיח שממנו הם
Mt 15,36 35 והוא צוה לעם שישבו בארץ. 36 ואחר לקח **השבעה** לחמים והדגים ועשה כונות (אני חושב ש״חנות״
Mc 12,22 לא הניח זרע. זה שלישי עשה כזה. 22 ולכל **השבעה** היתה להם לאשה.23 בתחיה של מי תהיה לאשה
Lc 20,31 בלא בנים 30 [*] 31 והשלישי לקחה. וכן כל **השבעה** ומתו בלא בנים.32 [*] 33 אז בתחיית המתים
Mc 2,27 הכהנים. הוא אכל ונתן לחיילותיו. 27 ואמ׳ **השבת** עשוי בעבור האדם והאדם לא בעבור השבת. 28
Mc 2,27 השבת עשוי בעבור האדם והאדם לא בעבור **השבת**. 28 ובעבור זה בן האלוה אדון מכל מה שהוא
Mc 15,42 ערב נעשה נכנס כבר חג המצות זהו לפני **השבת**. 43 בא יוסף אברמסיאה גבר נכבד שהמתין מלכות
Mc 16,1 Tit,16 קפיטולו י״ו כפי מארקו 1 וכאשר **השבת** עברה מריאה מקדלינא ומריאה אם יקומו ושלומי
Jn 5,18 היהודים אבו יותר להמיתו. כי לא לבד מתיר **השבת** אבל עוד אומר שאביו הוא אלוה. ומדמה עצמו
Jn 9,16 זה האיש אינינו מהאל כי אינו שומר **השבת**. ואחרים אומרים איך יוכל איש חוטא לעשות
Mt 12,5 ולא אתם קראתם בדת שהכהנים לפעמים שוברים **השבתות** במקדש בלא עון. 6 אמת אני אומר לכם שאותו
Lc 15,32 ולשמוח איני ראוי ולשמח אחרים כי אחיך **השבתיו** כמת ונאבד ונחזר לנו. Tit,16 קפיטולו י״ז
Jn 1,16 קדום. וקודם לימים. 16 ומשלימותו כלנו **השגנו** חן. ובעבורו החן. 17 כי הדת נתנה בעד משה.
Lc 4,33 כי דברו היה בעוז. 33 ואדם אחד היה לו **השד** והיה בבית הכנסת וצועק בקול גדול ואומר 34 מה
Lc 4,35 לחשו אומ׳ שתוק וצא מן האדם: וכאשר גירש **השד** נכנס באמצע בית הכנסת יצא ממנו ולא הזיקו
Mt 6,30 עם כל מעלתו כמו אחד מאלו: 30 ואם עשב **השדה** הנמצא היום ולמחר יהיה נשרף האל מאספו כ״ש
Mt 13,38 אותו שזורע טוב זרע הוא בן הבתולה. 38 **השדה** הוא העולם וטוב הזרע הם הצדיקים והקמשונים
Lc 12,27 על יתר הדברים. 27 תהיו חושבים חבצלות **השדה** איך גדילות לא טורחות ולא טוות. אני אומר
Lc 17,7 עבד תועה ושומר השורים מי שהוא חוזר מן **השדה** יאמר מיד עבוד ושומעך 8 ולא יאמר לו תכין
Mt 6,28 למה אתם נאנחים. הביטו חבצלות ועשבי **השדות** היאך גדלים והנם לא חורשים ולא זורעים ולא
Mt 9,34 בישראל: 34 והפרושים אומרי׳ הוא מגרש **השדים** בכח השטן. 35 וישו משיח מחפש העירות
Mt 12,24 וכאשר הפרושים שמעו זה אמרו זה אינו מגרש **השדים** כי אם בכח בלזאבוק שר השדים. 25 וישואש
Mt 12,24 זה אינו מגרש השדים כי אם בכח בלזאבוק שר **השדים**. 25 וישואש שיודע מחשבותיהם אמר כל מלכות
Mt 12,27 א״כ איך ימשך מלכותם. 27 אם אני מגרש **השדים** בכח באלזאבוק. ביניכם באיזה כח מגרשין אותם
Mt 12,28 יהיו שופטיכם. 28 ואם אני ברוח האל מגרש **השדים** א״כ לא בא בכם המלכות שמימיי. 29 ואיך יכול
Mc 1,27 יהיה זה מהמוסר חדש אשר לו יכולת לצוות **השדים** והם שומעין לו. 28 ושמו מתפזר בכל גליליאה.
Mc 1,34 רבים מחלופי חליים ורבים מושטנים מגרש **השדים** כי הם מכירים אותו. 35 וקם בבקר ויצא והלך
Mc 1,39 דורש בבתי כנסיותיהם ובכל גליליאה מגרש **השדים** מן האנשים: 40 ובא אליו אדם אחד מצורע.

Lc 8,29 וכשהקשרים נשברים מובא במדבר בכח **השדים.** 30 וישאוש שאלו מה שמך. והוא ענהו ליגיאו
Lc 8,33 לבא בקרבי הפרים ההם. וכן עשה. 33 אז **השדים** יצאו יצאו מן האיש ההוא. ונכנסו בפרים
Lc 8,38 נכנס בספינה ודורש והאיש שיצאו ממנו **השדים** מבקש מישו שילך עמו. וישו אמ׳ לו 39 שוב
Lc 9,1 הי״ב תלמידיו ונתן להם יכולת וכח על כל **השדים** ולרפאת החוליים 2 ושלחם לדרוש מלכות הש׳. 3
Lc 9,49 ויואן אמר רבי אנחנו ראינו אדם אחד מגרש **השדים** מן האנשים בשמך. ומחינו בידו כאשר שאינו
Lc 11,15 תמהו. 15 ומקצת מהם אמרו בבלזאבוק שר **השדים** מגרש השדים 16 ואחרים מנסים אותו שאלוהו
Lc 11,15 ומקצת מהם אמרו בבלזאבוק שר השדים מגרש **השדים** 16 ואחרים מנסים אותו שאלוהו אות מן השמים.
Lc 11,18 ההיא. א״כ למה אתם אומרים שאני מגרש **השדים** בכח בלזאבוק. 19 ואם בבלזאבוק אני מגרש
Lc 11,20 יהיו שופטיכם: 20 אבל אני במאמר האל מגרש **השדים.** אמת שמלכות הש׳ בא. 21 כאשר החזק מזויין
Lc 13,32 אמר להם לכו ואמרו לאותו שועל שאנכי מגרש **השדים** ועושה רפואות ביום השלישי אהיה תם ואפס. 33
Jn 4,10 ואמ׳ לה אם היית יודעת מתן האל ומי הוא **השואל** לשתות. את באולי תשאלי לו ויתן לך מים
Mt 12,7 חסד יותר מקרבן. שום עת אתם לא תענישו **השוגגים.** 8 כי בן האלוה הוא אדון עדיין מהשבת. 9
Mc 15,16 16 והפרושים עם המשרתים נהגוהו להיכל **השוטר** ונתאסף שם העם 17 וילבישתו ארגמן. ושמו
Lc 12,58 באולי ימסור אותך לשופט. והשופט יתנך ביד **השוטר.** והשוטר יתנך במאסר. 59 אני אומ׳ לך שלא
Jn 10,11 רועה טוב. ורועה טוב נותן נפשו בעד צאן **השוכר.** 12 ומי שאינו שוכר טוב כאשר הצאן אינם שלו
Jn 2,15 והצאן והבקר. ופזר ממון החלפנים והפיל **השולחנות.** 16 ואמר למוכרי יונים השליכו דברים אלה
Mt 7,24 סורו ממני רשעים מלאי רוע לב. 24 כל אדם **השומע** דברי ועושה אותם. יהיה דומה אל החכם שמייסד
Jn 6,45 בנביאים. והיו כולם מלומדים מהאל. כל איש **השומע** מהאב אחרי כן בא אלי. 46 לא בעבור שאי זה
Lc 2,47 יושב באמצעם מקשיב אותם ושואלן. 47 וכל **השומעין** אותו מתמיהין מחכמתו ומענהו. 48 וכאשר
Jn 14,21 כי אני הוא כאבי. ואתם בי ואני בכם. 21 **השומר** מצותי הוא שאוהב אותי ומי שאוהב אותי יהיה
Lc 9,52 ישאוש משיח שלח שלוחיו לפניו ונכנסו בעיר **השומרונים** להכין שם 53 [*] כי מגמת פניו ירושלם.
Jn 4,40 לו שכל הדברים שעשתה אמר לה: 40 אז כשבאו **השומרונים** אליו בקשוהו שיעמוד שם עמהם ועמד שני
Jn 18,17 ושמה פירו בפנים. 17 אז אמרה השפחה **השומרת** הפתח לפירי ואתה אינך מעבדי זה האיש.
Mt 8,20 אחריך למקום שתרצה ללכת 20 וישוש אמר לו **השועלים** יש להם מערות. ועופות האויר יש להם קנים
Lc 9,58 ללכת עמך למקום שתלך. 58 וישאוש אמ׳ לו **השועלים** יש להם מערות והעופות קנים. ובן האדם אין
Jn 18,16 בן בית להגמון ושנכנס עם ישאוש. ואמר אל **השוערת** ושמה פירו בפנים. 17 אז אמרה השפחה השומרת
Mt 5,25 תמלא רצון אויבך מפני שלא ימסור אותך ביד **השופט.** והשופט ימסור אותך ביד עבדו ותושם במאסר
Mt 6,5 האוהבים התפללו בבתי כנסיותיהם ובצדי **השוקים** כדי שיראו אותם האנשים: אני אומ׳ לכם באמת
Lc 7,24 התחיל לאמר לעמים למה יצאתם ראות במדבר. **השוקים** שנועות לכל רוחות. 25 אבל אי זה עניינים
Lc 13,15 להם ואמ׳ רמאים כל אחד מכם אינו מתיר קשר **השור** או החמור מן הרפת ואינו מוליכו למים לשתות
Lc 17,7 אליכם. 7 מי מכם יש לו עבד תועה ושומר **השורים** מי שהוא חוזר מן השדה יאמר מיד עבוד
Mc 11,20 20 בבקר כאשר עברו בתאנה ראו שנתייבשה עד **השורש.** 21 ואז פירו נזכר ואמ׳ אליו רבי הנה התאנה
Mt 4,3 מ׳ יום ומ׳ לילה היה לו רעב 3 בא אליו **השטן** וא״ל אם אתה הוא בן האלוה תאמר לאבנים האלו
Mt 4,5 חי על הלחם לבדו אבל מחן השם: 5 אז העלהו **השטן** אל העיר הקדושה והניחו על גובה בית המקדש 6
Mt 4,8 לו כתוב הוא לא תנסה אלהיך. 8 אז העלהו **השטן** על הר אחד גבוה מאד ויראהו השטן כל מלכיות
Mt 4,8 אז העלהו השטן על הר אחד גבוה מאד ויראהו **השטן** כל מלכיות העולם וכבודם. 9 ואמר לו אני אתנך
Mt 4,10 ותתפלל אלי. 10 אז אמר לו ישאוש לך לך **השטן** כי כתוב הוא התפלל לאלהיך ואותו לבדו תעבוד
Mt 4,11 לאלהיך ואותו לבדו תעבוד 11 אז עזבהו **השטן** והמלאכים באו ושרתו אותו: קפיטולו ח׳ כפי
Mt 9,33 אלם משוטן 33 וכאשר ראהו יאשוש משיח גרש **השטן** והאלם דבר. והעמים תמהו אומרי׳ מעולם לא קרא
Mt 9,34 34 והפרושים אומרי׳ הוא מגרש השדים בכח **השטן.** 35 וישו משיח מחפש העירות והמגדלים דורש
Mt 13,19 אותו ששומע דבר השם ולא יבין אותה. בא **השטן** ועוקרה מלבו. וזהו הזרע שנפל קרוב לדרך. 20
Mt 13,39 הם הרעים. 39 והאויב שזורען הוא **השטן.** ועת הקציר הוא קץ העולם. והקוצרים הם
Mt 15,22 רחמנות יהיה לך ממני בלי פחד בן דויט. **השטן** מצער בתי. 23 ולא ענה לה דבר: והתלמידים באו
Mc Prol,14 דברו. אבל דבר ראשונה מהאלהות המדבר כאשר **השטן** נסהו עם הבהמות והמלאכים שרתוהו. וכתב הכל
Mc 3,26 הלב ביניהם אינו יכול התקיים. 26 ואם **השטן** יקום נגד עצמו נחלק הוא ואינו יכול עמוד אבל
Mc 4,15 בדרך הם אותם ששומעין דברי האל ותכף בא **השטן** ומסלקה מלבם. 16 ואותה שנפלה [*] 17 [*] 18
Mc 7,26 26 והיא נאה ממשפחת סיריא ובקשתהו שיגרש **השטן** מבתה. 27 וישאוש אמ׳ ראשונה חייב אדם לעזור
Mc 7,29 ישאוש אליה בעד דבר זה תתרפא בתך. הנה **השטן** [*] 30 [*] יצא ממנה. 31 ואז יצא הוא מעברי
Mc 9,28 יכולין אנו רפאו. 28 והוא אמ׳ זו מדת **השטן** אינה יכולה לירפא רק בתפלה ובצום 29 ונסעו
Lc 4,9 זנח על מקום היותר גבוה מהמקדש ואמ׳ לו **השטן** אם אתה הוא בן האלוה תפיל עצמך וענה לו 10

Lc 8,12 לדרך. והם אותם ששומעין אותו. ובא אחר כן **השטן** ומוציא הדבר מלבם בעבור שלא יאמינו ושלא
Lc 9,42 הבא נא בנך אלי 42 וכאשר קרב הנער לישאוש **השטן** הכהו ושברו. 43 וישאוש בלשמא הרוח רעה ואחר
Lc 11,14 שיתן הרוח למי שישאלהו. 14 והיה מגרש **השטן** האלם דבר. והעמים תמהו. 15 ומקצת מהם אמרו
Lc 22,31 הי״ב שבטי ישראל. 31 והש׳ אמ׳ לשימון הנה **השטן** מבקש אתכם בעבור העבירכם בכברה כמו החטה: 32
Jn 8,44 דברי כי אינכם יכולים לשומעו. 44 אתם בני **השטן** אביכם. ורצון אביכם חפצתם לעשות. הוא היה
Jn 13,27 שימון אשק אשקריוטא 27 ולקח מלא פת אז בא **השטן.** וישו אמר אליו מה אתה עושה עשהו ביותר
Mc 3,22 אומרים שהוא משוטן ומכח בעל זבוק שר **השטנים** מרפא המושטנים. 23 וישו קראם ואמר להם
Mc 5,13 נכנס בהם. 13 וישוש הודהו להם. מיד יצאו **השטנים** ונכנסו בחזירים והפילו עצמם בים. ונחנקו
Lc 10,17 ושלושה תלמידים חזרו בשמחה. ואומרים אדון **השטנים** עדיין הם משועבדים לנו בשמך. 18 ואמר להם
Lc 10,25 לנסות אותו ואמר אי זה דברים אעשה למען **השיגי** חיים נצחיים 26 ואמ׳ לו מה כתו׳ בדת מזה
Mt 25,32 והוא יפריד אחרים מאחרים. כן כמו הרועה **השיות** מהגדיים. 33 ויניח השיות לצד ימין והגדיים
Mt 25,33 כן כמו הרועה השיות מהגדיים. 33 ויניח **השיות** לצד ימין והגדיים לצד שמאל. 34 אז יאמר
Mt Prol,9 ארבעה יש עדות אמת. כי הם הגידו אמונת **השילוש** בארבעה חלקי העולם. ודרך האל היא בד׳
Jn 11,11 אהובינו ישן. ואני הולך שם להקיצו מן **השינה.** 12 אז אמרו התלמידים אדון אם ישן הוא נושע
Lc 15,25 הגדול היה בשדה ובבואו נגש אל הבית שמע **השיר** והמחולות. 26 וקרא אחד מן העבדים. ושאלו מה
Lc 1,36 קרובתיך הרתה בן בזקנותה. וזהו החדש **השישי** לאותה שהיא נקראת עקרה 37 כי שום דבר
Mt 24,49 העבדים האחרים ויתחיל לאכול ולשתות עם **השכורים.** 50 יבא אדון אותו עבד יום שהוא לא יחשוב
Mt 17,13 כן בן האלוה יסבול המות בעבורם. 13 ואז **השכילו** תלמידיו שהוא אומ׳ מזואן טבול. 14 וכאשר
Jn 10,13 רואה הזאב שבא עוזב הצאן ובורח. [*] 13 **השכיר** הוא ואין משים השתדלותו בשמירת הצאן. 14
Jn 18,12 שבעבורה שלחני האב לסבלה: 12 אז הסיעה **השכנו** ועבדי היהודים לקחו ישאוש 13 וקשרו אותו
Lc 1,58 יהיה נשלם ותלד והיה לה בן. 58 ושמעו **השכנים** וקרובים מאותה המעולה חסדיה עמה יחד שמעו
Lc 14,12 לזמן אוהבך. ולא האחים ולא הקרובים. ולא **השכנים** עשירים. כי באולי אותם שאתה קורא שישלמו
Lc 1,29 הבתולה כששמעה דברי המלאך נבהלה וחושבת **השלו׳** ההוא איך הוא. 30 והמלאך אמ׳ לה אל תיראי
Lc 17,5 ישוב לך אמור נחמתי תסלח לו. 5 ואמרו **השלוחים.** למדנו אדון. אדון הגדילנו. 6 והאדון אמ׳
Jn 7,45 אבל אחד מהם לא שם ידיו עליו: 45 אז חזרו **השלוחים** להגמונים ופרושים. ואמרו להם למה לא
Jn 7,46 ואמרו להם למה לא הבאתם אותו. 46 ענו **השלוחים** ואמרו מעולם לא שמענו אדם שדבר דבריו
Mt 5,9 נקיי הלב כי הם יראו השם: 9 אשרי אנשי **השלום** כי הם יקראו בני השם: 10 אשרי הסובלים
Mt 10,13 יבא אליה. ואם אינה ראויה תשאר עמכם **השלום.** 14 ואותם שלא יקבלו אתכם. ולא ישמעו
Lc 1,41 זכריא ונתנה שלו׳ לאלישבק. 41 ומיד ששמעה **השלום** ממריאה אלישבק. נער אלישבק שמח בבטנה.
Lc 10,6 תחלה שלום יבא בבית הזה. 6 ואם שם בן **השלום.** עליו ינוח שלומכם. ואם לא יחזור עליכם. 7
Jn 2,16 והפיל השולחנות. 16 ואמר למוכרי יונים **השליכו** דברים אלה ממקום זה ולא תעשו בית אבי בית
Mt 11,1 ל״ה כפי מתיאו 1 וכאשר ישאוש משיח **השלים** אלה הדברים הוא צוה לתלמידיו שילכו עמו
Mc 7,12 והאם שיועילו לו. 12 ואחר אינכם מניחים **השלים** לאב ולאם. 13 א״כ שוברים אתם מצות הש׳ בעד
Lc 1,23 ראתה בסימנין מראה להם ועמד אלם 23 וכאשר **השלים** ימי עבודתו הלך בביתו. 24 ואחר ימים אחדים
Lc 7,1 ו׳ Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי לוקא 1 וכאשר **השלים** אלה הדברים באזני העם נכנס בכפר נחום. 2
Mt 16,21 ובעד שרי הכהנים. והיות מת ולקום חי ביום **השלישי:** 22 ואז לקחו פירו לצד אחד והתחיל לגערו.
Mt 17,22 ונמסר בידי החטאים 22 וימיתוהו. וביום **השלישי** יקום. והיו מאד דואגים. 23 וכאשר היו באים
Mt 20,19 ולרגשו ולהקימו בשתי וערב. ויקום חי ביום **השלישי:** 20 ואז נגשה אליו אם בני סבאדיב עם בניה
Mc 9,30 ביד הרעים והם ימיתוהו. ויחזור חי ביום **השלישי** 31 והם לא הבינו הדבר והתחילו לשאלו. 32
Mc 10,34 וירוקקוהו ויכוהו וימיתוהו ויקום חי ביום **השלישי:** 35 ויקרבו אליו יקומו וזואן בני זאבדיב
Lc 2,46 לא מצאוהו חזרו לירושלם לבקשו. 46 ביום **השלישי** מצאוהו במקדש יושב באמצעם מקשיב אותם
Lc 9,22 הכהנים וחכמיהם וימות ויחזור חי ביום **השלישי** למיתתו 23 ואומר לכל אם איש חפץ לבא אחרי
Lc 13,32 שועל שאנכי מגרש השדים ועושה רפואות ביום **השלישי** אהיה תם ואפס. 33 רק חוייב לו למחרת ליום
Lc 18,33 33 וכאשר יהיה נגרש ימיתוהו. וביום **השלישי** יחזור חי: 34 והם שום דבר מאלו אינם
Lc 24,7 בידי חטאים והיותו תלוי. ושיחזור חי ביום **השלישי** 8 ותזכורנה דבריו 9 וחוזרות מן הקבר
Lc 24,46 חוייב לישאוש לסבול המות ולחזור חי ביום **השלישי** 47 לתשובה ולמחילת עונות. דרש לכל העמים
Jn 2,1 Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי ש׳ יואן 1 וביום **השלישי** נעשו נשואין בגליליאה והיתה מריאה אם
Mt 7,5 מעינו. והקורה בעיניך. 5 מראה עצמך כשר. **השלך** הקורה מעיניך. ואחר תבוא להשליך הקיסם מעיני
Mt 5,26 עבדו ותושם במאסר 26 באמת לא תצא משם עד **השלמך** אפילו החוב היות קטן: קפיטולו ט״ו כפי
Mt 21,16 לא אתם קראתם מה אומר הנביא. אדון אתה **השלמת** ההלול מפי עוללים. 17 ונסע משם מהם ויצא

Jn 17,4 משיח. 4 אני הודעתיך על הארץ המלאכה **השלמתי** שנתת לי לעשות. 5 ועתה את אב תזككני עמך.
Lc 10,36 אלו יתנם לו בחזרתו. 36 אי זה מאלה **השלשה** נראה לך שהיה יותר חבר ורע לאותו שנפל בין
Mt 1,23 תהר ויולדת בן אחד ויהיה שמו עמנואל. ר״ל **השׁים** יהיה עמנו. 24 וכאשר קם יוסף מחלומו עשה
Mt 3,7 אליהם משפחת ויבדיש מי למד לכם לברוח לאף **השׁים.** 8 עשו מעשים טובים ותשובה 9 ולא תאמרו
Mt Prol,15 האיונגלי האחרים הבל שלא היו מקובלים. כי **השם** אינינו רוצה שהמספר למעלה אמור יהיה מועבר
Mt 2,13 ד׳ כפי מתיאו 13 ואחרי שובם נראה מלאך **השם** בחלום אל יוסף ויאמר לו קום ולקחת הילד ואמו
Mt 2,19 כי אינינה: 19 וכאשר אירודיש מת מלאך **השם** נראה לו בחלום אל יוסף אל מצרים 20 ואמר לו
Mt 4,4 הוא אדם אינינו חי על הלחם לבדו אבל מחן **השם:** 5 אז העלהו השטן אל העיר הקדושה והניחו על
Mt 5,3 לאמר 3 אשרי עניי הרוח כי שלהם הוא מלכות **השם.** 4 אשרי הנחים כי הם ינחלו הארץ: 5 אשרי
Mt 5,8 רחמנות: 8 אשרי נקיי הלב כי הם יראו **השם:** 9 אשרי אנשי השלום כי הם יקראו בני השם: 10
Mt 5,9 השם: 9 אשרי אנשי השלום כי הם יקראו בני **השם:** 10 אשרי הסובלים הרדפות צדק כי מהם יהיה
Mt 6,6 6 רק אתה כשתתפלל הכינה בחדרך ותתפלל אל **השם** בסוד בדלת סגורה. והאל היודע הנסתרות ישמעך:
Mt 9,8 ולך לביתך: 7 [*] 8 והעם שראו זה יראו **השם** ואותו הללו. שיכולת כזה הראה להם באנשים:
Mt 10,19 תפושים אל תאנחו מה תענו ומה תאמרו כי **השם** ילמדכם באותה שעה שתצטרכו לדבר: 20 אתם לא
Mt 13,19 והזרע הוא דברת השׁ׳. אותו ששומע דבר **השם** ולא יבין אותה. בא השטן ועוקרה מלבו. וזהו
Mt 19,17 אליו למה אתה אומר אלי טוב. אחד לבדו **השם** הוא טוב. אם תרצה להבין חיים נצחיים שמור
Mt 21,31 עצמם והזונות ילכו לפניכם במלכות **השם.** 32 כי זואן בא מראה דרך משפט ולא האמנתם בו
Mc 10,6 הוא הודה לכם בעבור רוע לבבכם. 6 אבל **השם** יצר בהתחלת העולם איש ואשה. 7 ואדם יעזוב
Mc 10,19 אדם אין טוב לבד האל. 19 אתה יודע מצות **השם.** לא תעשה ניאוף. לא תרצח. לא תעשה גניבה. לא
Mc 12,24 להם אתם טועים ואינכם מבינים הכתיבות וכח **השם.** 25 כאשר המתים יחיו לא יהיה להם נשים ולא
Mc 12,34 שהוא ענה בחכמה אמר לו אינו רחוק ממלכות **השם.** ומשם והלאה שום אדם לא היה בו כח לעשות לו
Mc 14,61 הגדול הגדול שאלו אמר אתהו בן משיח בן **השם** הברוך. 62 וישאוש אמ׳ להם אני הוא. ותראו בן
Lc 1,61 ואמרו לה אין ראוי במשפחתך שתהיה לך כזה **השם.** 62 ועשו סימן לאביו איך הוא חפץ יהיה שמו.
Lc 7,16 ח׳ כפי שן לוקא נביא גדול קם בתוכינו כי **השם** פקד עמו 17 וזה הדבר נתפזר בכל ארץ גודיאה.
Lc 9,45 יהיה נמסר בידי אדם. 45 ולא הבינו מלת **השם.** כי נעלמה להם. ויראו לשאול אותה 46 ונשאו
Mt 13,23 שנפלה בארץ טובה. הוא אותו שיבין דברת **השׁ׳** וישמענה ועושה פרי ומעשים טובים לאחד יש ק׳.
Mt 19,28 לכם שנמשכתם אחרי שבסוף העולם אשר בן **השׁ׳** יבא ישב בבית צלמו. שאתם תשבו על אותן י״ב
Mc Prol,18 כרת אצבעו בעבור שיגרשהו מהכהונה. אבל **השׁ׳** מביט אמונתו. הציל מה שאבד אשר לו הושב
Mc 8,38 האומה מנאפת חטאה בן הבתולה יכירהו לפני **השׁ׳** האב כאשר יבא באורו עם המלאכים. 39 ואמ׳ להם
Mc 15,29 ראשם אומרים אתה היית אומר שתחריב מקדש **השׁ׳** ואתה אחר שלשת ימים תבנהו. 30 תושע עצמך תרד
Lc 1,6 צדיקים לפני האל. עומדים במצות ובצדק **השׁ׳** בזולת שום רבה. 7 ולא היה להם בן או בת כי
Lc 1,11 שהיה לו לתת הלבו הלבונה. 11 אבל מלאך **השׁ׳** עומד לצד ימין המזבח הלבונה נראה אליו. 12
Lc 4,4 על הלחם לבדו כי אם בכל הדבר שיוצא מפי **השׁ׳.** 5 והשטן נהג ישאוש בהר אחד מאד גדול והראה
Lc 4,12 וישוש אמ׳ לו פעם אחרת [*] לא תנסה האדון **השׁ׳** אלהיך. 13 ונשלם כל הנסיון. המנסה נסע ממנו.
Lc 8,1 הולך בעירות ובמגדלים דורש ומגיד מלכות **השׁ׳.** והיו עמו הי״ב תלמידים 2 ומקצת נשים
Lc 8,11 לא ישמעו: 11 הדבר הוא זה הזרע הוא דבר **השׁ׳** 12 שנפל סמוך לדרך. והם אותם ששומעין אותו.
Lc 8,21 ואמ׳ להם אמי ואחי הם אותם ששומעין דבר **השׁ׳** ושמוהו למעשה 22 ונעשה באחת הימים שישאוש
Lc 9,11 הלכו אחרי ישאוש וקבלם ומדבר עמהם במלכות **השׁ׳.** ומרפא החולים 12 והיום מתחיל לרדת. נגשו
Lc 9,27 שהיום פה לא יטעמו מות עד שיראו מלכות **השׁ׳.** 28 ושמנה ימים אחר אלה הדברים ישאוש לקח
Lc 11,42 הנענא והרודא והכרוב. ועוזבים משפט וצדקת **השׁ׳.** אלה הדברים ראויים שיעשו ולא להכניסם. 43
Lc 16,13 יאהב .. האחת יבזה. אינכם יכולים לעבוד **השׁ׳** וה.. 14 והפרושים שהם במידת הכילות והגללים
Lc 18,29 או אשתו בניו או בתי דירתו בעד מלכות **השׁ׳** 30 שלא יקבל יותר ויותר ממה שהניח בזמן זה.
Lc 20,16 עובדי אדמה: והדבר נשמע אמרו לא יאבה **השׁ׳:** 17 [*] א״כ מה רוצה לומ׳ זה שכתו׳ אבן מאסו
Lc 20,25 שהם מסישר תנו לסישר. ואותן שהם מן **השׁ׳** תנו לשם׳. 26 ולא יכלו ענות לדבריו לפני
Lc 20,36 ואילך כי יהיו דומין למלאכים. והם בני **השׁ׳.** וכי הם בני תחייה. 37 ואותן מתים שיחיו.
Lc 21,31 תראו כל אלה הדברים שיעשו תדעו שמלכות **השׁ׳** קרוב. 32 באמת אני אומר לכם שלא ימות זה
Lc 22,16 לכם שלא אוכל אותו עד שיהא נשלם מלכות **השׁ׳.** 17 וכאשר לקח הכוס עשה חנות ואמר קחוהו
Lc 22,69 69 בעבור זה יהיה בן האדם יושב לימין כח **השׁ׳.** 70 ואמרו כולם אם כן אתה בן האלוה. וישאוש
Lc 23,51 והיה מאברמיסיאה עיר יהודה ומצפה מלכות **השׁ׳.** 52 בא ונגש אל פילאט ושאל שיתן לו גוף
Lc 24,19 שהוא גביר נביא חזק בפועל ובדיבור לפני **השׁ׳** ולפני העם 20 ובאי זה אופן מסרוהו עליוני

Lc 24,53 53 והיו במקדש בכל עת משבחים ומברכים
Jn 1,36 36 מביטים ישאוש הולך ואמר הנה מלאך
Jn 3,34 אמתי 34 כי מי ששולח הש׳ מדבר דבר. כי
Jn 3,36 שאינו מאמין הבן לא יהיה לו חיים רק אף
Jn 5,44 אחר המעלות. ואינכם מבקשים אותם שהן מן
Lc 17,29 מסדום ממטיר אש וגפרית מן השמים וכולם
Mt 3,16 שישואש משיח היה טובל ויצא מן המים נפתחו
Mt 6,26 יתרה הנפש [*] מהמלבוש. 26 הביטו עופות
Mt 16,1 אותו. מתחננים לו שיראם אי זה נפלאות מן
Mt 16,2 אתם אומרים בערב למחר יהיה אור בהיר כי
Mt 16,3 3 ובבקר הייתם אומרים היום יהיה מטר כי
Mt 16,3 השמים הוא חשוך א״כ אתם יודעים שפוט צבע
Mt 16,19 להם יכולת כנגדך 19 כי אני אתן לך מפתחות
Mt 21,25 אני עושה זה. 25 טבילת זואן מאין היא מן
Mt 21,25 חשבו ביניהם אומרים. אם אנחנו נאמר מן
Mt 24,29 והירח לא תאיר. וכוכבי שמים תפולו. וכחות
Mt 24,30 כל שבטי הארץ. ויראו בן הבתולה בא בעבי
Mt 28,2 ארץ רעשה מאד בחזקה. כי המלאך ירד מן
Mc 1,10 הירדן בעד זואן. 10 ותכף שיצא מהמים. ראה
Mc 4,32 העשבים. ועושה כמה גרגירים וענפים שעופות
Mc 8,11 ונתוכחו עמהם ונסוהו ושאלו אות מן
Mc 11,30 אני עושה אלו הדברים. 30 טבילת ג׳ואן מן
Mc 11,31 31 והם חשבו ביניהם. אם אנחנו אומרים מן
Mc 12,25 נשים ולא להן בעלים. אבל יהיו כמו מלאכי
Mc 13,25 והלבנה לא תזריח 25 והכוכבים יפלו מן
Mc 13,25 תזריח 25 והכוכבים יפלו מן השמים וכחות
Mc 13,26 השמים ינועו. 26 אז יראו בן האלוה בא מן
Mc 13,27 מלאכיו ויקבץ נבחריו מד׳ כנפות הארץ. מן
Mc 13,31 לא יעבור עד שכל אלו הדברים יבאו. 31
Mc 13,32 32 אותו היום ואותה שעה לא ידעה לא מלאכי
Mc 14,62 ותראו בן האלוה לימין כח האל בא בעבי
Mc 16,15 15 ואמר להם לכו בכל העולם דרשו דבר מלך
Lc 3,21 נטבל. וישו היה טובל ומתפלל לש׳ ונפתחו
Lc 4,25 היו בימי ישעיה ואליהו בישראל כאשר עצר
Lc 9,54 ראוהו אמרו אדון חפץ אתה שנאמר ירד אש מן
Lc 10,15 ליום הדין. 15 ואת כפר נחום תנשאי עד לב
Lc 11,16 16 ואחרים מנסים אותו שאלוהו אות מן
Lc 12,8 כל האדם שמודה בי לפני האנשים יקרהו מן
Lc 12,56 כן יעשה. 56 אי רמאים אתם יודעים פני
Lc 13,19 בגנו וגדל ונעשה אילן גדול עד שעופות
Lc 17,24 תלכו אחריו. 24 כי כמו שהשמש זורח תחת
Lc 17,29 וביום יצא לוט מסדום ממטיר אש וגפרית מן
Lc 20,4 לכם דבר אחד ענוני. 4 טבילת יואן היתה מן
Lc 20,5 5 והם חושבים ביניהם. אומרים אם נאמ׳ מן
Lc 21,26 מיראה וחרדה שתבא על כל העולם. כי כחות
Lc 21,33 זה הדור עד שכל אלה העניינים יעשו. 33
Lc 22,43 לא תעשה רצוני רק רצונך. 43 והנה מלאך
Jn 1,32 לו עדות. אומ׳ אני ראיתי הרוח יורד מן
Jn 1,51 מאלו. 51 ואמר לו באמת אומר אני לכם תראו
Jn 3,2 ישאוש ואמר לו ר׳ אנו יודעים שאתה באת מן

השמ׳: Expl ת״ם Tit,1 קפיטולו ראשון כפי ש׳ יואן
השמ׳ 37 ושמעו אותו שני תלמידים מדבר והלכו אחר
השמ׳ אינינו נותן הרוח במדה. 35 האב אוהב הבן
השמ׳ עומדת עליו: Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי ש׳ זואן 1
השמ׳ לבד. 45 אל תהיו כ״כ סכלים שתחשבו שאני הוא
השמיד 30 כפי זה יהיה ביום שבן אדם יהיה מגולה.
השמים והקדוש רוח ירד עליו בצורת יונה 17 ותצא בת
השמים אינם זורעים ולא קוצרים. ולא מאספים
השמים. 2 וישוש ענם ואמר להם. אתם אומרים בערב
השמים הוא אדום 3 ובבקר הייתם אומרים היום יהיה
השמים הוא חשוך א״כ אתם יודעים שפוט צבע השמים.
השמים. אבל אינכם יכולים לידע אות העת. 4 אומה
השמים. וכל מה שתקשור בארץ יהיה קשור בשמים: וכל
השמים או מן האנשים. והם חשבו ביניהם אומרים. אם
השמים היא יאמר אז למה אין אנחנו מאמינים בו. 26
השמים ינועו. 30 אז יראה אדם סימן בן האלוה
השמים. ברב כח וצלם ודמות 31 וישלח מלאכיו צועקים
השמים והפך האבן מהקבר ויושב עליה. 3 ופניו כמו
השמים נפתחו והקדוש רוח ירד עליו כדמות יונה. 11
השמים דרים בצל הענף. 33 רבות כאלה תמונות אמר
השמים. 12 וישאוש אמר להם [*] אמת לכם אני אומר
השמים או מן האנשים ענו אותי. 31 והם חשבו
השמים הוא. הוא יאמר אלינו א״כ למה איניכם
השמים לפני האל. 26 ומהמתים שיקומו לא קראתם בספר
השמים וכחות השמים ינועו. 26 אז יראו בן האלוה בא
השמים ינועו. 26 אז יראו בן האלוה בא מן השמים
השמים בכח גדול ואורה: 27 ואז ישלח מלאכיו ויקבץ
השמים ועד הארץ. 28 קחו המשל מהתאנה כשמתחלת
השמים והארץ יעברו ודברי אלה לא יעברו 32 אותו
השמים ולא הבן אבל האב: 33 השמרו ועורו והתפללו
השמים. 63 והכהן הגדול קרע בגדיו ואמר להם אתם
השמים לכל בריה 16 אותו שיאמין ויהיה טבול יהיה
השמים 22 ורוח הקדש ירד עליו בעצם גופני כמו
השמים שלש שנים וששה חדשים. וכאשר היה רעב גדול
השמים וישרוף את כולם: 55 ונהפך ישאוש ואמ׳ להם
השמים כי בתהומות גהינם תרדי. 16 מי שאתם מואס מי
השמים. 17 וישאוש כמבין מעשיהם מחשבותיהם [*] כל
השמים לפני המלאכים לפני האל.9 [*] 10 וכל אדם
השמים והארץ למה לא תבינו זה העת 57 ולמה לא
השמים נחים בכנפיו: 20 ופעם אחרת אמרה. אמשול
השמים ומזריח. כי יהיה בן האדם ביומו. 25 אכן
השמים וכולם השמיד 30 כפי זה יהיה ביום שבן אדם
השמים או מאנשים. 5 והם חושבים ביניהם. אומרים אם
השמים [*] 6 [*] כל העם יסקלונו. כי בבריא היה
השמים ינועו. 27 אז יראו בן האדם שיבא בענן עם עב
השמים והארץ יכלו. ודברי לא יעברו: 34 השמרו
השמים מחזק אותו ונעשה באיגוניאה שמתפלל בצרה 44
השמים כמעט כמו יונה עומד עליו. 33 [*] אבל אותו
השמים שתפתחו ומלאכי אלהים עולים ויורדים על בן
השמים. ושום אדם אין יכול לעשות האותות האלה אם

Jn 3,13 אותם: 13 ואין מי שעלה שמים אם לא ירד מן **השמים:** בן האדם שהוא בשמים: 14 כמו שמשה נשא
Jn 3,27 אין שום אדם יכול להשיג אם לא ינתן לו מן **השמים.** 28 אתם בעצמכם עשו לי עדות שאמרתי לכם
Jn 3,31 מכולם הוא מי שהוא מארץ מדבר. מי שבא מן **השמים** על כל הוא. 32 ועושה עדות ממה ששמע וראה.
Jn 6,32 לחם שמים. אבל אבי נתן לכם פת אמתי מן **השמים.** 33 ונותן חיים לעולם 34 אז אמרו לו אדון.
Jn 6,38 בחוץ אותו שבא אלי. 38 כי אני ירדתי מן **השמים** לא בעבור שאעשה רצוני. רק רצון מי ששלחני.
Jn 6,41 ממנו. כי אמר אני הוא פת שירדתי מן **השמים.** 42 ואמרו אינינו זה בן יוסף מהאב והאם
Jn 6,42 שאנו מכירים באיזה אופן הוא אומר שירד מן **השמים:** 43 אז ענה ישאוש ואמ׳ להם. לא תלינו עלי.
Jn 6,50 אכלו פת במדבר ומתו. 50 זהו שירד מן **השמים** בעבור שזה שאוכל ממנו לא ימות: 51 אני הוא
Jn 6,51 ממנו לא ימות: 51 אני הוא פת חיים אשר מן **השמים** ירדתי 52 שאם אחד אוכל זה הפת יהיה לעולם:
Jn 6,59 אותי הוא חי בעבורי. 59 זהו הפת שירד מן **השמים:** לא כמו שאכלו אבותיכם המן ומתו. מי שאוכל
Jn 12,28 זו 28 לעלות ולנשא שמך: אז באה קול מן **השמים.** ואמרה ואני עיליתיו ועוד אנשאנו. 29 אז
Jn 19,11 נגדי שום יכולת. אם לא יהיה לך נתון מן **השמים** זהו מן האל. ובעבור זה מי שמסרני בידך חטא
Mt 4,23 גלילאה דורש בבתי כנסיותיהם הגדת מלכות **השמימיי** ומרפא כל החוליים [*] 24 [*] משונים
Jn 3,12 ואתם בהם לא תאמינו: איך תאמינו בדברים **השמימיים** אם אומר אותם: 13 ואין מי שעלה שמים אם
Mt 24,36 והשעה ולא המלאכים ולא הבן. אבל לבד האב **השממיי.** 37 וכן כאשר היה בזמן נח כן יהיה בביאת
Mt 8,4 ותכף היה טהור מהצרעת. 4 ואמ׳ ישואש משיח **השמר** אל תאמר לשום אדם. אבל לך והראה אל כהנך
Mt 6,1 כמו שאביכם שמימיי שלם הוא: Tit 1,6 **השמרו** לבלתי עשות אמבוה בלעז אופנא. ממעשיכם
Mt 7,15 היא מאד. ומעטין הם המוצאים אותה: 15 **השמרו** לכם מנביאי שקר הבאים בלבוש רחלות ובתוכם
Mt 9,30 יעשה. 30 [*] ותכף ישוש משיח צום לאמר **השמרו** שלא תגידוהו לשום אדם: 31 אבל הם יצאו
Mt 10,17 חכמים כמו הנחשים. ותמים כמו יונים: 17 **השמרו** מהעמים כי הם ינהגו אתכם בדבריהם: ויכו
Mt 16,6 הלאה שכחו לקחת לחמם. 6 והוא אמר להם **השמרו** משאור הצדוקים ופרושים. 7 והם חשבו בקרבם
Mt 18,10 הכנס בגן עדן בעין אחד מגיהנם בשתים. 10 **השמרו** לכם אשר לא תבזו אחד מאלו הקטנים. כי אומר
Mt 24,4 ביאתך וקץ העולם: 4 וענה ישאוש ואמ׳ להם. **השמרו** לכם ששום אדם לא יונה אתכם 5 כי רבים יבאו
Mt 24,6 יונו. 6 אתם תשמעו מלחמות והסעת מלחמות **השמרו** שלא תבהלו. חיוב שאלו הצערים יבאו. אבל
Mt 27,24 אני הוא שאיני יודע מדם זה האיש הצדיק. **השמרו** לכם. 25 וכל הכלל ענו דמו יהיה עלינו ועל
Mc 8,15 להם לבד לחם אחד 15 והוא מזהירם אומר ראו **השמרו** משאור הפרושים ואירודיש: 16 והם כחושבים
Mc 12,38 אותו ברצון. 38 וישאוש מזהירם אומר **השמרו** מן החכמים יודעי ספר שחפצים נשוא מלבושים
Mc 13,23 לדמות עוד אם איפשר עשות הנבחרים 23 **השמרו.** אני אמר לכם קודם שיהיה. ובאותן הימים 24
Mc 13,33 ידעה לא מלאכי השמים ולא הבן אבל האב: 33 **השמרו** ועורו והתפללו כי לא ידעתם הזמן לא השעה 34
Lc 12,1 הקיפוהו כדורך בגת התחיל לאמר לתלמידיו **השמרו** מהכאת הפרושים שהיא רמאות. 2 דבר אינו נחבא
Lc 12,15 מי שמני שופט או חולק עליכם. 15 ואמ׳ להם **השמרו** מכל כילות כי חיי האדם אינה בהשפעת מה שהוא
Lc 20,46 הוא בן 45 ושומע כל העם. אמר לתלמידיו 46 **השמרו** מהסופרים שחפצים ללכת במלבושים נאים
Lc 21,8 הדברים. ומתי יתחילו להעשות. 8 והוא אמר **השמרו** לכם שאיזה איש לא יונה אתכם: כי רבים יבאו
Lc 21,34 33 השמים והארץ יכלו. ודברי לא יעברו: 34 **השמרו** שבאולי לבבכם לא יהיה כבד ביתרון אכילה
Jn 4,9 ממקום שמריאה והיהודים אינם מורגלים עם **השמריטנש.** 10 ענה ישאוש ואמ׳ לה אם היית יודעת
Mt 13,43 בכי ורעדת שנים. 43 אז יזרחו הצדיקים כמו **השמש** במלכות אב שלהם. מי שיש לו אזנים לשמוע
Mt 24,29 הנשרים. 29 ותכף קרוב מעט מאותו זמן **השמש** תחשך. והירח לא תאיר. וכוכבי שמים תפולו.
Mc 1,32 ותכף עזבה הקדחת ושרתם. 32 והערב כאשר **השמש** נכנע שלחו לו כל החולים ומשוטנים 33 וכל
Mc 4,6 שלא היה בו עפר רב ומיד יצא 6 ויבש כאשר **השמש** הכהו כי לא היה לו שורש. 7 ואחר נפל בין
Mc 13,24 שיהיה. ובאותן הימים 24 מועברת אותה צרה. **השמש** תחשך והלבנה לא תזריח 25 והכוכבים יפלו מן
Mc 16,2 ישאוש 2 ובאו לבקר למחרת בקבר וכבר יצא **השמש** 3 ואומרות ביניהן מי ישליך לנו האבן בקבר 4
Lc 4,40 ומיד קמה ושרתה אותם. 40 וכאשר בא **השמש** כל אותן שהיו שם חולים מחלופי חליים הביאו
Mt 24,12 ויקציפו האחד על האחר: 11 [*] 12 כי **השנאה** תהיה יתירה על החמלה והרחמנות מרבים.
Mt 22,26 בלא זרע ועזב אשתו לאחיו. 26 כמדומה לו **השני** והשלישי עד הז׳. 27 ואח״כ מתה אשתם. 28 א״כ
Mc 12,21 לקח אשה ומת בלא בנים 21 ואחר לקחה **השני** גם זה לא הניח זרע. זה שלישי עשה כזה. 22
Jn 4,54 חי והאמין בו כל ביתו. 54 זה היה האות **השני** שעשה ישאוש בבית גלליאה כשבא מגודיאה: Tit,5
Mt 27,21 אמר להם אי זה תרצו שאניח לכת מאלו **השנים.** והם אמרו בראבן. 22 ופילאט אמ׳ אז ומה
Mc 9,17 מפילו ומכריחו להוציא רוק מפיו ונוקש **השנים.** ובקשתי תלמידיך שירפאוהו ולא יכלו עשות.
Mc 9,34 אי זה מהם יהיה גדול. 34 וישאוש קרא **השנים** עשר תלמידים. ואמ׳ להם אותו שירצה היות
Lc 7,42 לכל אחד מה שחייב. איזה אוהב יותר מאלו **השנים.** 43 ענה שימון ואמר אני חושב שאותו שיותר

Mt 24,42 והאחד יניח. 42 לכן הקיצו כי לא ידעתם **השעה** באותה שהאדון יבא. 43 ותדעו אם אב חיילות
Mt 24,43 יבא. 43 ותדעו אם אב חיילות היה יודע **השעה** שהגנב יהיה בא. הוא יהיה ער ולא יעזוב שבור
Mt 24,44 ובעבור אהבה זו עמדו מוכנים כי לא ידעתם **השעה** אותה שבן האלוה יהיה בא. 45 ומה תחשבו מעבד
Mt 26,45 ומצאם ישנים ואמ׳ תשנו ותנוחו ראו כי **השעה** מתקרבת שבן האלוה יהיה נמסר בידי החטאים 46
Mc 13,33 השמרו ועורו והתפללו כי לא ידעתם הזמן לא **השעה** 34 כמו שהאיש שהולך במהלך ועוזב ביתו ונותן
Mc 14,41 בא פעם אחרת ואמר להם ישנים אתם. אינו די **השעה** באה שבן הבתולה יהיה נמסר בידי החוטאים 42
Lc 22,14 כמו שאמר להם והכינו הפסח. 14 ובהגיע **השעה** ישבו לאכול וי״ב שלו שלוחים עמו. 15 ואמ׳
Jn 4,52 ואמרו לו שבנו חי. 52 אז שאל שיאמרו לו **השעה** ששב לאיתנו הטוב. ואמרו לו אתמול בשעה
Jn 12,23 לישאוש. 23 וישאוש ענה להם עתה באה **השעה** אותה שבן אדם יתעלה. 24 אמת אני אומר לכם אם
Jn 16,32 להם ישאוש עתה אתם מאמינים 32 הנה באה **השעה** וכבר הגיע. ובה תהיו מפוזרים כל איש בביתו
Jn 17,1 דבר ישאוש ונשא עיניו לשמים ואמ׳ אב **השעה** באה. תזכך בנך למען יברר אותך בנך 2 כמו
Jn 10,1 1 אמת אני אומ׳ לכם מי שאינו נכנס בעד **השער** לבית הצאן רק עולה בעד מקום אחר גנב הוא. 2
Jn 10,2 בעד מקום אחר גנב הוא. 2 אבל הכנס בעד **השער** רועה צאן הוא. 3 והוא פותח הדלת והצאן
Jn 18,17 אל השוערת ושמה פירו בפנים. 17 אז אמרה **השפחה** השומרת הפתח לפירי ואתה אינך מעבדי זה
Lc 1,52 משפיל החזקים והגבוהים מאריות ומגביה **השפלים.** 53 הרעבים ממלא כל טוב ועוזב העשירים
Lc 12,16 ואמ׳ להם משל שדה אדם עושה פירות כגודל **השפע.** 17 והאדם חושב בעצמו אומר מה אעשה שאין לי
Lc 14,20 לראותם ולנסותם אחלי שתקבל התנצלותי: 20 **השפעוהשלישי** אמ׳ אני לקחתי אשה ואיני יכול ללכת.
Lc 6,48 משיב היסוד על האבן. וכאשר נעשה גודל **השפעת** מים הנחל בא על אותו בית ולא היה יכול
Mc 13,14 שיתמיד עד הקץ יהיה נושע. 14 וכאשר תראו **השקוץ** שומם עמוד במקום שאין ראוי. אותו שקורא
Mt 8,8 משיח אני אלך וארפאהו לך. 8 ענה אותו **השר** ואמ׳ אדון איני ראוי שאתה תכנס בביתי רק לבד
Mt 8,10 זה והנם עושים. 10 וישואש משיח שמע זה **השר** ועמד נפלא. ואמר לאותן שהיו עמו. אמת אני
Lc 8,51 ותאמין ותהיי נושעת. 51 וכשבא ישו בבית **השר** לא עזב לשום אדם שיכנסו עמו כי אם פירו
Jn 7,26 בגלוי ודבר אין אנו אומרים לו. הכירו **השרים** באמיתות שזה הוא משיח. 27 אבל לא ידענו זה
Jn 8,9 מאותו המקום כולם אחד אחר האחד ובתחלה **השרים** ונשאר ישאוש יחידי בין כך ובין כך: 10
Lc 10,19 אני נתתי לכם יכולת לדרוך כף רגלכם על **השרפים** ועל העקרבים. ועל כל כחות האויבים ושום
Jn 10,13 הצאן ובורח. [*] 13 השכיר הוא ואין משים **השתדלותו** בשמירת הצאן. 14 אני הוא רועה טוב ומכיר
Mt 27,32 איש סִירִינִיב ששמו שמעון ואנסוהו לישא **השתי** וערב. 33 ובאו באותו מקום שנקרא גולגוזא
Mt 27,40 תבנהו. תושיע עצמך אם בן אלוה אתה ירד מן **השתי** וערב. 41 וכמדומה לדברים אלו: אומרים לו
Mt 27,42 להושיע עצמו. אם מלך אתה מישראל רד מן **השתי** וערב שאנחנו נראהו ונאמינך. 43 הוא בטוח באל
Mc 15,30 שלשת ימים תבנהו. 30 תושע עצמך תרד מן **השתי** וערב. 31 וכמדומה לזה עליוני הכוהנים אומרים
Mc 15,32 יכול להושיע. 32 אם אתה משיח ישראל רד מן **השתי** וערב שאנחנו נראהו ונאמינך. ואותן שהיו
Lc 23,26 סיריאנוש נקרא שימון שבא מן העיר. והניחו **השתי** וערב עליו שישאנה אחר ישאוש 27 ורוב חיל
Jn 19,17 היהודים ישאוש ונחגוהו בחוץ. וישאוש נושא **השתי** וערב. יצא ממקום הנקרא קלוארי שר״ל בעברי
Jn 19,19 שניהם 19 ופילאט כת׳ מאמר אחד והניחו על **השתי** וערב וזה לשונו: ישאוש דנזוריט מלך היהודים:
Jn 6,56 אחרון. 56 כי בשרי הוא האוכל האמתי: ודמי **השתייה** האמתי: 57 מי שאוכל בשרי ושותה דמי בי
Mt 21,19 לבדן ואמר מעולם לא תטעני פרי. ותכף יבשה **התאנה:** 20 וכאשר התלמידים ראוהו היו תמהים איך
Mt 24,32 מהשמים ועד הארץ. 32 תקחו משל מדמיון **התאנה** כאשר הזמורות רבים והעלים יוצאים תכירו
Mc 11,21 21 ואז פירו נזכר ואמ׳ אליו רבי הנה **התאנה** שקללת שיבשה. 22 וענה ישו ואמר אליו יהיה
Lc 13,8 אוכלת שבח האדמה. 8 והוא ענה לו אדון הנח **התאנה** שנה זו ואחפור סביבה ואקיפנה זבלים 9 ואם
Lc 21,29 גאולתכם מתקרב 29 ואמר להם זאת הצורה ראו **התאנה** ושאר האילנות 30 כשעושים פירותיהם. אתם
Jn 11,47 לפרושים ואמרו להם מה שישאוש עשה: 47 אז **התאספו** ההגמונים והפרושים נגד ישאוש. מה נעשה שזה
Lc 21,28 ובגודל צלם דמותו. 28 וכאשר אלה הדברים **התבוננו** ושאו ראשיכם והביטו. כי גאולתכם מתקרב 29
Lc 3,17 וינקה גרונו ויאסוף החטה במגורתו וישרוף **התבן** באש שלא תכבה 18 ורוב דברים אחרים מזהיר
Lc Prol,1 מתיאו נ״ד וקפיטולי מרקו י״ו: לוקא לפי **התולדת** היה מסיריאה וישב באנטושיא רופא מובהק
Lc 22,63 בי. 62 ויצא לחוץ ובכה במרירות. 63 והעם **התופשים** בו לעגו עליו מכים אותו 64 ומכסים אותו
Mt 5,17 משיח לתלמידיו אל תחשבו שבאתי להרוס **התורה** והנבואות אבל באתי למלאת: 18 אני אומר לכם
Mt 5,31 מתיאו 31 עוד אמר ישאוש משיח לתלמידיו **התורה** אומרת המגרש אשתו יתן לה ספר כריתות 32
Mt 7,12 שיעשו לכם האנשים תעשו להם זאת היא **התורה** והנביאות: קפיטולי כ״ג כפי מתיאו 13 אמר
Mt 22,40 הוא דומה לזה. תאהב רעך כמוך. 40 כל **התורה** והנביאים תלוים באלו שני צוויים. 41 ואז
Mt 1,18 משיח היתה ארוסה זאת היא מריאה ויוסף טרם **התחברם** היא הרתה מהקדש רוח. 19 ויוסף להיותו צדיק

Lc 16,7 ועשה מהרה וכתב חמשים. 7 ואמר לאחר כמה
Mt 27,53 קמו וחיו. 53 יוצאים מהקברים. אחר
Mt 4,17 אליהם שהיו עומדים בצלמות. 17 ומשם והלאה
Mt 11,7 משקנדליזאט בי. 7 וכאשר הלכו ישאוש משיח
Mt 11,20 שפטו החכם. קפיטולו ל״ו כפי מתיאו: 20 אז
Mt 16,21 שהוא ישאוש משיח. 21 ומיום ההוא והלאה
Mt 20,8 הכרם למורשהו קרא הפועלים ותנם שכרם.
Mt 26,74 ואמרו אתה הוא מהם כי דבריך מעיד 74 ואז
Mc 1,45 מצוה לעדות בישראל. 45 וכאשר יצא הוא
Mc 4,1 קפיטולו ד׳ כפי שי׳ מארקו 1 ופעם אחרת
Mc 6,2 ונמשכו אחריו תלמידיו 2 ובשבת אחד
Mc 8,32 שלשה ימים. 32 ואמ׳ להם בגלוי. ופירו [*]
Mc 10,28 לשם כי לאל כל הדברים איפשריים. 28 ופירו
Mc 11,15 15 ובאו לירושלם: וכאשר נכנס במקדש
Mc 13,5 שכל הדברים יתחילו ליפסד. 5 ועונה ישאוש
Mc 14,71 אתהו מהם כי באמת גליליב אתה. 71 והוא
Lc 4,21 אשר היו בבית הכנסת היו מבינים בו. 21
Lc 7,24 בי. 24 וכאשר היו מושבים שלוחי יואן
Lc 11,29 דבר הש׳ ושומרין אותו. 29 ואל העמים
Lc 12,1 לוקא 1 וכאשר רוב עמים הקיפוהו כדורך בגת
Lc 14,30 הרואים ילעיגו לו. 30 ויאמרו האיש הלזה
Lc 19,45 הכרת עת פקודתך: 45 וכאשר נכנס במקדש
Lc 23,54 לא היה איש מונח 54 והיה יום ששי ובשבת
Mt 18,24 מלך שרוצה לשמוע טעם מעבדיו. 24 וכאשר
Mt 20,12 מלינים נגד בעל החיילות. 12 אומרים אלו
Mc 2,23 שהוא עובר במקומות זרעים בשבת ותלמידיו
Lc 5,21 עונותיך נמחלו. 21 והסופרים והפרושים
Lc 7,47 כי היא מאד אוהבת. ואותן שיושבין יחד עמו
Lc 11,53 ליכנס. 53 וכאשר אמר אלה הדברים אליהם
Lc 19,37 37 וכאשר הוא כבר מתקרב לירידת הר הזתים
Lc 22,23 אפס הולך. אכן אוי לאותו אותו: 23 והם
Mt 24,8 ורעשות. ורעש בארץ. 8 ואלה הדברים יהיו
Mc Prol,9 קדש רוח בהתחלת האיונגליאו בעבור שיקרא
Mc 13,7 ירמו 7 אבל כאשר תראו מלחמות רבות. או
Jn 8,23 [*] יהרגו עצמם: 23 ואמ׳ להם אתם מהדברים
Lc 22,30 ותשתו בשולחן מלכותי. ותשבו על מגדל
Mc 10,4 להם. מה צוה לכם משה. 4 והם אמרו משה
Lc 19,30 בן אתון קשור שלעולם לא רכב עליו אדם.
Mc 11,2 תמצאו עיר אחד קשור שאין עליו שום רכב
Jn 11,44 ופניו נקשרת עם הסדין. ואמ׳ ישאוש להם
Jn 19,31 שיתן להם רשות יוכלו לחתוך ירכי אותן
Lc 19,7 וקבל ישו בשמחה: 7 וכאשר העם ההוא ראה זה
Jn 6,41 ואני אקימהו חי ביום היותר אחרון. 41 אז
Mt 10,24 ישראל אשר בן האלוה יבא לתלמיד. 24 כי
Lc 6,40 אחר הכרח הוא שניהם יפלו בבור. 40 אינינו
Lc 15,22 בנך. 22 ואח״כ אמ׳ לעבדיו לכו כולכם שאו
Jn 18,16 ההגמון. 16 ופירו עומד בדלת בחוץ. אז יצא
Jn 19,27 אחרי כן אמ׳ לתלמיד הנה אמך: באותה שעה
Jn 20,4 ובאו לקבר ושניהם הלכו במרוצה. 4 רק
Jn 21,24 רוצה שכן יעמוד עד שאבא מה לך. 24 זה הוא

התחייבת לאדוני והוא אמר מאה מדות חטה והוא אומר
התחייה נראו רבים 54 והסונטוריאו ואותם שהיו עמו
התחיל ישואש לדרוש ולאמר עשו תשובה כי המלכות
התחיל לאמר אל עם ג׳ואן. למה יצאתם רואות במדבר
התחיל ישאוש משיח להיותו גוער בעיירות באותן שהוא
התחיל לפרסם לתלמידיו שחיוב הוא שהוא ילך בירושלם
התחיל מן האחרונים עד הראשונים. 9 וכאשר באו אותם
התחיל לכפור ולהשבע שאינו מכיר אותו האדם. ומיד
התחיל לדרוש ולפרסם הנס עד שישאוש לא היה יכול
התחיל ישוש ללמד לחוף הים ורוב עם מתאסף ולכן היה
התחיל ללמד בבית הכנסת ורבים שומעים תמהים
התחיל לגערו. 33 וישאוש נהפך לפני התלמידים גוער
התחיל לאמר לו הנה אנחנו עזבנו כל הדברים והולכים
התחיל לגרש המוכרים והקונים במקדש וקניות החלפנים
התחיל לאמר ראו הביטו שאיש אחד לא יונה אתכם 6 כי
התחיל לקלל ולישבע שאינו יודע מה הוא האיש
התחיל לאמר להם היום הזה נשלמה זאת הכתיבה
התחיל לאמר לעמים למה יצאתם ראות במדבר. השוקים
התחיל לאמר. הדור הרע הזה שואל אותי ואות לא ינתן
התחיל לאמר לתלמידיו השמרו מהכאת הפרושים שהיא
התחיל לבנות ואין בידו כח להשלים. 31 או אם מלך
התחיל לגרש משם הקונים. 46 והוא אמ׳ להם כתוב
התחיל להאיר. 55 והנשים שבאו מגלליאה נמשכות
התחילו לספר הטעם. שלחו איש אחד שחייב לו עשרת
התחילו לפעול שעה שפלה. ואתה עשיתים שוים עמנו
התחילו לשבור מהקוצים 24 והפרושים אמרו לו תלמידך
התחילו לחשוב ואמרו מי הוא זה מי מדבר קללות מי
התחילו לאמר ביניהם מי הוא זה שמוחל עונות. 48
התחילו הפרושים לחלוק דבריו ודברו אתו בכבדות
התחילו לו כל העמים היורדים מן ההר לשמח ושבח האל
התחילו לשאול ביניהם איזהו מהם שזה יעשה. 24 והיה
התחלת מכאובים. 9 ואז יצערוכם נוגשים והורגים
התחלת ההתבשרות מישאוש משיח ואחר כתב האינגליאו
התחלת מלחמות אל תיראו כי זה חוייב שיהיה אבל
התחתונים ואני הוא מהעליונים: אתם מזה העולם.
התיבות. בלע׳ טרוניש. תשפטו הי״ב שבטי ישראל. 31
התיר שאדם יכתוב לה ספר כריתות ושיניחנה: 5 ולהם
התירו קשרו ונהגוהו. 31 ואם אי זה איש שואל אתכם
התירוהו והביאוהו אלי. 3 ואם שום אדם אומר לכם
התירוהו והניחוהו ללכת. 45 אז רבים מהיהודים שבאו
התלויין ויש שלום. 32 אז באו הפר הפרושים וחתכו
התלוננו כולם בקרבם אומרים שבבית אדם חוטא נכנס.
התלחשו היהודים ממנו. כי אמר אני הוא פת שירדתי
התלמיד אינו על הרב: והעבד על האדון: 25 כי די
התלמיד על הרב כל תלמיד הוא שלכם כאשר הוא ברבו
התלמיד הראשון. ובאו והלבישוהו ושימו טבעת בידו
התלמיד האחד שהיה בן בית להגמון ושנכנס עם ישאוש.
התלמיד לקחה כשלו 28 ואחר זה ישוש שכל הדברים
התלמיד האהוב הלך יותר מהרה ובא ראשון לקבר 5
התלמיד שעושה עדות מאלו הדברים וכתב אלה הדברים.

Mt 13,10 ל׳. 9 מי שיש לו אזנים לשמוע. 10 וקרבו **התלמידים** אליו ואמרו לו למה אתה מדבר בדמיונות.
Mt 14,15 רחמים וריפא חולייהן. 15 וכי היה ערב **התלמידים.** אמרו לו זה המקום הוא חרב ושעה היא
Mt 15,33 בעבור שלא יחלשו בדרך. 33 ואמרו לו **התלמידים** אנה נמצא כ״כ פת במדבר שישבעו כמה עם.
Mt 17,6 אותו שמאד ערב לי. והם שומעים. 6 וכאשר **התלמידים** שמעו זה נפלו על פניהם והיה להם פחד
Mt 17,18 ונתמרק הנער באותה שעה: 18 אז נתקרבו **התלמידים** בסוד ואמרו לו למה לא היינו יכולים אנו
Mt 18,1 קפיטולי מ״ד כפי מתיאו 1 באותה שעה קרבו **התלמידים** לישאוש אומרים מי גדול מכולנו במלכות
Mt 19,10 שלה. ולוקח אחרת עושה ניאוף. 10 אמרו **התלמידים** אליו א״כ הוא בין האיש והאשה אין מחוייב
Mt 19,25 מעשיר אחד שיכנס במלכות שמימיי: 25 וכאשר **התלמידים** שמעו זה היו תמהים מאד ואמרו א״כ מי
Mt 21,6 שפל יושב על האתון ועיר בן שלה. 6 הלכו **התלמידים** ועשו כמו שצום ישאוש. 7 והביאו האתון
Mt 21,20 לא תטעני פרי. ותכף יבשה התאנה: 20 וכאשר **התלמידים** ראוהו היו תמהים איך מתה תכף 21 וישאוש
Mt 26,8 על ראשו בעוד שהוא אוכל בשולחן 8 וכאשר **התלמידים** ראוהו היו מאד עצבים ואמרו למה עשתה
Mt 26,17 יוכל לבוגדו 17 ויום ראשון של פסח באו **התלמידים** ואמרו לו באי זה מקום תחפוץ שנכין הפסח.
Mt 26,35 למות עמך לא אכפור בך. וכמדומה אמרו כל **התלמידים.** 36 ואז בא ישאוש עמהם בעיר אחת שנאמרת
Mt 26,40 אבל לא כפי רצוני רק כשלך. 40 ובא אל **התלמידים** ומצאם ישנים ואמ׳ לפירו לא יכולה שעה
Mt 26,47 47 ועוד הוא מדבר הנה כי יוד״ש אחד מי״ב **התלמידים** בא ועמו רב חיל עם סכינים ועם עצים
Mt 26,56 זה שתשלימו הכתיבות מהנביאים. אז כל **התלמידים** עזבוהו ונסו. 57 והם חזקו ישאוש
Mt 28,16 מוגדים בין היהודים עד היום הזה. 16 וי״ב **התלמידים** הלכו בגליליאה בהר אחד שישו אמ׳ להם. 17
Mc 3,7 נגד ישו שימיתוהו. 7 וישו הלך לים עם **התלמידים** ועם רב נמשכים עמו מגליליאה 8 לירושלם
Mc 4,10 שיש לו אזנים ישמע. 10 וכאשר היו בצד א׳ **התלמידים** שאלוהו מהמשל 11 והוא אמ׳ להם לכם נתן
Mc 6,30 ידעוהו תלמידיו באו ולקחו גופו. 30 ובאו **התלמידים** לישאוש וספרו לו כל מה שעשו ולמדו 31
Mc 7,2 הדת ישנה שבאו בירושלם 2 וכאשר ראו יחידי **התלמידים** שלו אוכלים בלא נטילת ידים ביזו אותם 3
Mc 7,17 לשמוע ישמע. 17 וכאשר ישוש נכנס בבית **התלמידים** שאלוהו. מה רוצה לאמר אותה התמונה. 18
Mc 8,33 [*] התחיל לגערו. 33 וישאוש נהפך לפני **התלמידים** גוער פירו. אמ׳ הפרד מעלי שכנגדי. כי
Mc 9,13 שהכתיבה אומרת ממנו: 13 וכאשר היה בא אל **התלמידים** הוא מוצא עם רב ביניהם ורבים חכמים
Mc 11,11 בפנים. ובערב הוא יוצא בבאטניאה עם י״ב **התלמידים** 12 וביום האחד יצא מבטניאה והיה לו רעב
Mc 14,12 של פת המצה כאשר הפסח עושים. אמרו לו **התלמידים** להיכן תחפוץ שנלך ונכין לך הפסח שתאכל.
Mc 14,13 ונכין לך הפסח שתאכל. 13 ושלח שנים מן **התלמידים** ואמ׳ להם לכו אל העיר ותפגשו אדם אחד
Mc 14,17 הפסח: 17 וכאשר היה ערב בא ישאוש עם י״ב **התלמידים** 18 ובעוד שיושבין ישאוש אמ׳ להם אמת לכם
Mc 14,50 תפשתוני. זה נעשה להשלים הכתיבות. 50 ואז **התלמידים** כולם ברחו ועזבוהו: 51 ונער אחד מלבישו
Lc 8,45 אמ׳ לתלמידיו מי הוא הנוגע בי. וכאשר **התלמידים** צחקו מזה אמ׳ פירו רבי מצערים אותך ואתה
Lc 9,10 אלו. ורצה לראות ישאוש משיח. 10 וחזרו **התלמידים** להגיד לישוש משיח כל הדברים שעשו.
Lc 9,36 לי מאד והערב. ושמעו אותו. 36 וכאשר שמעו **התלמידים** את הקול נפלו לפני ישאוש משיח ונפחדו.
Lc 18,15 לו נערים בעבור שיגיעם. וכאשר רואים זה **התלמידים** מנעו זה להם. 16 ואמר להם הניחו הנערים
Lc 22,13 יראך היכל גדול ושם תכינו אותו. 13 ובלכת **התלמידים** מצאו כמו שאמר להם והכינו הפסח. 14
Jn 4,33 עתיד לאכול דבר שלא ידעתם: 33 אז אמרו **התלמידים.** אי זה שהביא מה לאכול. 34 וישאוש אמ׳
Jn 11,8 נלכה פעם אחרת בגודיאה. 8 ואמרו לו **התלמידים** רבי לא עברו ימים שהיהודים רצו לסקול
Jn 11,12 הולך שם להקיצו מן השינה. 12 אז אמרו **התלמידים** אדון אם ישן הוא נושע יהיה. 13 וישאוש
Jn 13,5 כן שם מים במזרק אחד. והתחיל לרחוץ רגלי **התלמידים.** וקנחם בסדינו שהיה חגור בו. 6 אז בא
Jn 13,22 אמת אומר אני לכם שאחד מכם יבגדני. 22 אז **התלמידים** הביטו זה לזה ומספקו ממי הוא אומר: 23
Jn 20,10 שחייב שיחזור חי לאחר מיתה. 10 אז הלכו **התלמידים** פעם אחרת באותו מקום עצמו. 11 ומריאה
Jn 20,20 20 וכי אמר זה הראם הידים והצד. אז כשראו **התלמידים** האדון שמחו. 21 אז אמר להם פעם אחרת
Jn 20,24 נעצרים יהיו להם 24 רק טומאש אחד מן **התלמידים** שנקרא מספק לא היה עמהם כשישאוש בא
Jn 20,25 עמהם כשישאוש בא אליהם: 25 אז אמרו לו **התלמידים** האחרים אנחנו ראינו האדון. וטומאש אמר
Jn 20,26 מאמין. 26 אחר שמנה ימים פעם אחרת היו **התלמידים** תוך הבית וטומאש עמהם ובא ישאוש והדלתות
Jn 21,4 דבר. 4 ובבקר עמד ישוש בחוף הים. אכן **התלמידים** לא הכי הכירוהו. 5 אז אמ׳ להם ישאוש
Jn 21,8 מלבושיו כי ערום היה. ונכנס בים. 8 ושאר **התלמידים** באו מספנים כי לא היו רחוק מן הארץ כמו
Mt 15,15 בקבר: 15 ענה פירו ואמר תפרש לנו זאת **התמונה.** 16 והוא אמר להם עדיין אתם בלתי שכל: 17
Mc 7,17 בבית התלמידים שאלוהו. מה רוצה לאמר אותה **התמונה.** 18 והוא אמ׳ להם א״כ אתם כ״כ פתאים
Mc 12,16 16 והם נשאו לו וישאוש אמ׳ ממי היא זאת **התמונה** והכתוב על הגג והם אמרו דשיסר 17 וישוש
Lc 4,23 וישאוש אמ׳ להם אמת הוא. אתם תאמרו זאת **התמונה.** רופא מרפא עצמו. רוב דברים ששמענו עשה

Mc 14,65 פניו והכוהו בצואר ומכים אותו ואומרים
Mt 11,13 13 כי כל הנביאים והדת עד זואן טבול
Mt 27,54 ואותם שהיו עמו שומרים ישאוש. כאשר ראו
Lc 14,18 ויש לי ללכת שמה לראותה בבקשה ממך שתקבל
Lc 14,19 והולך אני לראותם ולנסותם אחלי שתקבל
Mt 4,2 רוח בעבור היותו מנוסה מהשטן 2 וכאשר
Mc 1,13 12 ותכף נהגו הקדוש רוח במדבר. 13 שם
Mt 6,9 יודע מה שאתם צריכים טרם תשאלהו: 9 וזאת
Mt 4,10 אז אמר לו ישאוש לך לך השטן כי כתוב הוא
Mc 1,35 35 וקם בבקר ויצא והלך לו במדבר ושם
Mc 6,46 העם. 46 וכאשר תלמידיו עולים בהר לבדו
Lc 6,28 שהכעיס אתכם. 28 ברכו למי שאומר לכם רע.
Lc 11,1 קפיטולו י״ב כפי לוקא 1 ונעשה שישו
Mt 6,5 כמעשה הרמאים שמראים עצמם כשבים. האוהבים
Mt 24,20 ולאותן שיהיו מיניקות באותן הימים. 20
Lc 22,40 ברחו ממנו. 40 וכאשר בא להם אמר להם
Jn 4,20 לו אדון אנכי מכרת שאתה נביא: 20 אבותינו
Mt 28,17 להם. 17 וישו נראה להם שם. וכאשר ראוהו
Lc 22,32 העבירכם בכברה כמו החטה: 32 אבל אני
Mc 3,25 25 בבית שיש חלוקת הלב ביניהם אינו יכול
Mt 26,74 לכפור ולהשבע שאינו מכיר אותו האדם. ומיד
Mc 14,72 שאינו יודע מה הוא האיש שאומרת. 72 ומיד
Lc 22,34 34 וישאוש אמר אני אומר לך פירו לא יקרא
Lc 22,60 אמר אדם איני יודע מה אתה אומר: ומיד קרא
Lc 22,61 ונזכר פירו דבר אדוננו שאמ׳ לו קודם
Jn 13,38 בעבורי לא תתן אמת אני אומר לך לא יקרא
Jn 18,27 בגן עמו. 27 אז כפרו פעם אחרת. ומיד קרא
Mt 23,37 משֻלחים הרבה פעמים. נכספת לקבץ עמך כמו
Lc 17,17 ואמ׳ ולא הייתם עשרה מי אתם ואין הם
Mt 18,12 לו ק׳ צאן ואחד מהן אבודה. אינו עוזב הוא
Mt 18,13 אומר אני לכם כי יותר ששון יש לי ממנה מן
Mt 9,37 עליהן.37 ואמר לתלמידיו עת הקציר סמוך
Mt 3,12 במגורתו. והתבן ישרף באש נצחי. קפיטולו
Mc 6,Tit ואחר צוה שיתנו לה לאכול: Tit,6 קפיטולו
Lc 6,Tit חדש שאומ׳ הישן הוא טוב: Tit,6 קפיטולו
Lc 6,49 נפל ונעשה חרבן גדול מאותו בית: נשלם פרק
Jn 6,Tit מאמינים איך תאמינו לדברי. Tit,6 קפיטולו
Mt 13,23 ועושה פרי ומעשים טובים לאחד יש ק׳.
Mt 13,23 פרי ומעשים טובים לאחד יש ק׳. וא׳ חמשים.
Lc 1,67 67 וזכריה אביו היה מלא רוח הקדש וניבא
Mt 23,9 רבנים: כי אחד הוא מלמדכם. כולכם אחים. 9
Jn 8,41 אנחנו לא היינו נולדים מזנות. לנו אל אחד
Jn 14,28 תהיה לבבכם נבהל. 28 אתם שמעתם אמרתי אלך
Jn 18,3 ההגמונים. והפרושים באו שם עם עששיות
Lc 8,51 אדם שיכנסו עמו כי אם פירו ויקומו ויואן
Jn 15,1 ט״ו כפי ש׳ זואן 1 אני הוא גפן אמת.
Jn 15,24 לא היה חוטא: רק עתה ראו והכעיסו אותי
Jn 14,3 3 ואם אהלוך להכין המקום. פעם אחרת אבא
Lc 8,56 ומיד קמתה. וישאוש צוה שיתנו לה לאכול 56
Mt 4,22 רשתותיהם ויקרא אותם 22 ותכף עזבו הרשתות

התנבא מי הכח והמשרתים נותנים לו תפוחים. 66
התנבאו מה שהיה עתיד לבוא. 14 ואם תרצו לבחרו הוא
התנועות. הארץ רועשת וזה שנעשה יראו בחוזק אומרים
התנצלותי. 19 והשני אמ׳ אני קניתי חמשה עולי
התנצלותי: 20 השפעוהשלישי אמ׳ אני לקחתי אשה
התענה מ׳ יום ומ׳ לילה היה לו רעב 3 בא אליו השטן
התענה מ׳ יום ומ׳ לילה והשטן מנסהו ושם עומד בין
התפלה תאמרו אבינו שבשמים שמך יהיה מקודש שהוא
התפלל לאלהיך ואותו לבדו תעבוד 11 אז עזבהו השטן
התפלל. 36 והלכו אחריו שימון ואותם שהיו עמו. 37
התפלל. 47 וכאשר נעשה ערב הספינה קטנה היתה בים
התפלל בעד אותן שמכבדין לכם. 29 ואותו שיכך בלחי
התפלל במקום אחד. וכאשר סיים תפלתו אמ׳ אחד
התפללו בבתי כנסיותיהם ובצדי השוקים כדי שיראו
התפללו לשם שאותה הצרה לא תהיה בשבת ובחורף. 21
התפללו בעבור שלא תכנסו לניסיון. 41 והוא נסע מהם
התפללו לשם בזה ההר ואתם אומרים שבירושלם הוא
התפללוהו. ומקצתם ספקו. 18 ובא ישו ואמ׳ להם הש׳
התפללתי בעדך שאמונתך לא תפסק. ועתה לפעמים
התקיים. 26 ואם השטן יקום נגד עצמו נחלק הוא
התרנגול קרא. 75 ופירו זכר דבר ישאוש שאמר לו
התרנגול קרא פעם אחרת. ואחר זכר פירו הדבר שאמ׳
התרנגול שג׳ פעמים תהיה כופר בי ולא תכירני. 35
התרנגול. 61 וישאוש נהפך ומביט פירו. ונזכר פירו
התרנגול יקרא שלש פעמים תהיה כופר בי. 62 ויצא
התרנגול עד שתהיה כופר בי שלש פעמים. ואמרו אל
התרנגול: 28 אז הנהיגו לישאוש לקאיפש בהיכל בעבור
התרנגולת מאספת אפרוחיה תחת כנפיה ולא אבית. 38
התשעה 18 לא נמצא שחזר ונתן שבח לשם אלא זה מעם
התשעים ותשע בהרים והולך לחפש אותה שנאבדה. 13
התשעים ותשע שלא נאבדו: 14 א״כ אינו מאבינו
ו[*] גדולות אבל הקוצרים מועטין.38 לכן חלו פני
ו׳ כפי מתיאו 13 אז בא ישאוש מגליליאה בנחל ירדן
ו׳ כפי שי׳ מארקו 1 וישוש יצא משם והלך בנכחיותיו
ו׳ כפי לוקא 1 עשוי זה בשבת שני ראשון כאשר ישאוש
ו׳ Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי לוקא 1 וכאשר השלים אלה
ו׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר הדברים האלה הלך ישאוש מעבר
וא׳ חמשים. וא׳ שלשים: 24 ומשל אחר יש לפניהם.
וא׳ שלשים: 24 ומשל אחר יש לפניהם. אמר המלכות
וא׳ 68 ברוך יהיה אדון אלהי ישראל. כי הוא פקד
ואב לא תאבו קרוא על הארץ. כי אחד הוא אביכם
ואב אחד: 42 אז אמר להם ישאוש אם האל הוא אביכם.
ואבא אליכם: אם אתם תאהבו אותי. אמת שאתם תגילו
ואבוקות ועם כלי זיין. 4 ישאוש יודע כל הדברים
ואבי הנערה 52 ואמה בוכים הנערה וישוש אמר להם אל
ואבי הוא החורש 2 וישליך כל כף שאינה עושה פרי.
ואבי 25 בעבור שיהיה נשלם דברי הכתוב בדת אותו
ואביא אתכם אלי בעבור שבמקום שאני שם אתם תהיו. 4
ואביה ואמה חרדו וצום ישו משיח שלא יגידו את
ואביהם וילכו עמו: קפיטולו י׳ כפי מתיאו 23 ישואש

Lc 2,33 אור והגדת עמים ואזרת ישראל עמך. 33 **ואביו** ואמו תמהים מאותן הדברים שנאמרו ממנו. 34
Lc 2,41 גדל וחזק ומלא חכמה וחן הש׳ היתה עמו. 41 **ואביו** ואמו הולכים בכל שנה בירושלם ביום הנכבד של
Lc 12,46 שלא יקווהו ובשעה שלא ידעה ויגרש אותו **ואביו** להניחם עם אשר לא נאמרו. 47 אבל אותו עבד
Lc 2,48 והאם אל הבן למה עשית זאת לנו. כי אני **ואביך** כואבים ומאד חפשנוך. 49 והוא אמ׳ להם מה זה
Lc 15,27 ושאלו מה זה. 27 ואמרתי לו אחיך בא: **ואביך** המית עגל אחד גדול בעבור ששב אליו חי
Lc 12,30 כי כל הדברים האלה שואלים נבראי העולם. **ואביכם** יודע באמת כי לכם חסרון מכל אלה. 31 אמנם
Lc 3,1 ממלכות אִיטוּרֶיאָה וטִירְקוּדִיגִיש אליש אניאה **ואבילינא** דטרקא 2 תחת שרי הכהנים הולך בקיאפש
Mc 6,8 ומשוטנים. 8 וציום שלא ישאו שק ולחם **ואבן** וחגורה. אבל שרביט אחד ביד 9 ומנעלים של עור
Lc 10,4 שולח אתכם כשיות בין זאבים. 4 לא תשאו שק **ואבן** ולא בתי שוקים ולא מנעלים. ואל תתנו שלום
Jn 2,6 אשר יאמר לכם תעשו. 6 והיה שם שש אירידי **ואבן** מונחת כמנהג טהרת היהודים וכל אחת מהאירידיש
Jn 11,38 פעם אחרת בעצמו בא לקבר. ושם היתה חפירה **ואבן** גדולה הושמה עליה. 39 אמ׳ ישאוש הסירו האבן
Lc 16,29 ואמר להם שלא יבואו לנגישת המקום הזה 29 **ואברהם** אמר לו. להם הוא הוא משה והנביאים וישמעו
Lc 16,31 מקצת מהמתים ילכו להם הם יעשו תשובה. 31 **ואברהם** אמ׳ לא אם לא ישמעו משה והנביאים ואם אחד
Jn 8,57 היהודים אליו עדיין אין לך חמשים שנה **ואברהם** ראה אותך. 58 אז ישוש אמ׳ להם אמת אני
Lc 3,27 25 [*] 26 [*] שם היה יודא. 27 שם היה **ואגוש.** שם היה ויסא. שם היה זרובביל. שם היה
Mt 12,18 שערב מאד לנפשי. אני אנוח רוחי עליו **ואגיד** צדקה בין העמים. 19 לא יחלוק ולא יצעק ולא
Jn 14,21 אותי יהיה אהוב מאבי. ואני אאהוב אותו **ואגלה** לו את עצמי. 22 ויגודיש אמר אליו. לא
Mt 13,35 הנבואה אומרת אני אפתח את פי במשלים **ואדבר** דברים נסתרים מעולם: 36 ואז הניח ללכת
Lc 2,11 נולד לנו בעיר דוד מושיע העולם שהוא משיח **ואדון.** 12 ויהיה לכם זאת האות. תמצאו הנער מעוטף
Lc 10,21 ישאוש ברוח הקדש ואמר אני מתודה לך אב **ואדון** בשמים ובארץ שהעלמת דברי אלו מן החכמים.
Lc 20,13 עבד שלישי ומוכה בחבורה שלחוהו בחוץ. 13 **ואדון** הכרם אמ׳ מה אעשה אשלח היקיר בני אהובי
Mc 16,19 יזיקום ויניחו הידים על החולים וירפאו 19 **ואדונינו** ישאוש משיח אחר שהוא דבר להם עלה לשמים
Lc 1,32 זה יהיה גדול ויהיה נקרא בן מהאל עליון. **ואדונינו** הש׳ יתן לו קתדראת הש׳ אב שלו. 33
Lc 11,39 למה זה אינו רוחץ ידיו בסעודת הבקר. 39 **ואדונינו** אמר אליו פרושים עתה אתם מטהרים מה שהוא
Lc 12,42 אמ׳ לו אדון אמור לנו זה הדבר או לכל. 42 **ואדונינו** אמ׳ לכל האיש הנאמן ועושה ההוצאה בחכמה
Lc 18,6 אדריכיאה לקץ הבא תעשה לעג ממני. 6 **ואדונינו** אמר ראו מה אמר הדיין מה עלב. 7 והש׳ לא
Mt 12,35 35 אדם טוב מאוצרו נותן דברים טובים. **ואדם** רע מרוע אוצר נודר רע. 36 בעבור זה אומר אני
Mc 10,7 6 אבל השם יצר בהתחלת העולם איש ואשה. 7 **ואדם** יעזוב אביו ואמו ויקח אשה 8 ויהיו שניהם
Lc 4,33 ומתמיהין במוסרו כי דברו היה בעוז. 33 **ואדם** אחד היה לו השד והיה בבית הכנסת וצועק בקול
Lc 6,45 45 אדם טוב מטוב אוצר לבו מגיד טוב. **ואדם** רע מרוע אוצר לבבו מגיד רע כי מהשפעת הפה
Lc 9,61 אמ׳ לו אתה בא עמי ותגיד מלכות האל. 61 **ואדם** אחר אמר לו אדוק אני אלך אחריך רק הנח לי עד
Lc 12,48 דברים הגונים היה מוכה בנגעים מועטים. **ואדם** שדבר גדול ינתן לו דבר גדול ישאלו לו: ומי
Jn 6,55 בשרי ומי ששותה דמי יהיה לו חיים נצחיים **ואה** אקימהו ביום היותר אחרון. 56 כי בשרי הוא
Mt 5,43 ישאוש לתלמידיו אתם שמעתם שהתורה אומרת **ואהבת** לרעך כמוך. ותכעיס אויבך. 44 ואני אומ׳ לכם
Mc 12,31 זהו עיקר הצווי. 31 והשני הוא דומה לזה. **ואהבת** לרעך כמוך. ושום צווי אחר אינו גדול מזה.
Lc 10,27 בכל לבבך ובכל נפשך ובכל כחך ומחשבתך. **ואהבת** לרעך כמוך. 28 וישאוש אמר אליו כדין עניתי
Mt 19,19 תעשה עדות שקר. 19 כבד את אביך ואת אמך. **ואהוב** את רעך כמוך. 20 ואמ׳ אליו הבחור כל זה
Mc 1,11 קול בשמים אומרת אתהו בני מאד ערב לי **ואהוב.** 12 ותכף נהגו הקדוש רוח במדבר. 13 שם
Mt 12,18 אומ׳ 18 רואה אתה בן שלי אשר אני בחרתי **ואהובי** שערב מאד לנפשי. אני אנוח רוחי עליו ואגיד
Jn 8,55 ולא הכרתם אותו. 55 אבל אני הכרתיו. **ואהיה** כמוכם מכזב. אבל אני יודע אותו ושומר
Lc 8,23 גדולה מרוח ביאור שהאוניה נתמלאה מים **ואובדים.** 24 ונגשו אל ישאוש והקיצוהו. ואמרו רבי
Mc 4,19 אותם ששומעים הדרשות 19 וחסרונות העולם **ואובדן** העושרים העולמיים מחניקם ונשארים בלא פרי.
Lc 15,9 9 וכאשר תמצא הדרכמש תקרא כל אוהביה **ואוהבו** ואוהבותיה ושכינותיה אומרת שמחו עמי כי
Lc 15,9 וכאשר תמצא הדרכמש תקרא כל אוהביה ואוהבו **ואוהבותיה** ושכינותיה אומרת שמחו עמי כי אנכי
Lc 20,46 מהסופרים שחפצים ללכת במלבושים נאים **ואוהבים** שיתנו להם שלום רב ברחובות קריה.
Jn 3,19 בן האלוה: 19 וזהו עין לב נר בא לעולם **ואוהבים** האנשים ביותר חשך וערפל מנר. כי מעשיהם
Lc 6,27 אומ׳ לכם שזה אתם שומעים. אהבו אויביכם **ואוהבכם.** ועשו טוב למי שהכעיס אתכם. 28 ברכו למי
Mc 13,17 שיהיה בשדה לא ישוב אחור לקחת בגדו. 17 **ואוי** לאותן שיהיו הרות ולאותן המיניקות באותן
Lc 21,23 הם. בעבור שיושלמו כל הדברים שנכתבו. 23 **ואוי** לאותן שתהיו הרות ומיניקות באותן הימים כי
Lc 7,34 אוכל ושותה ואתם אומרים הנה האדם מחריב. **ואויב** העולמיים והחוטאים. 35 והצדקה נצטדקה בעד

Lc 6,4 עמו 4 כשנכנס לבית האל ולקח לחם הפנים **ואוכל** ונותן למי שהוא עמו ואין ראוי לשום אדם
Jn 9,8 זה האיש שהיה שואל על הפתחים ויושב **ואוכל** לאה: ויש אומרים זה הוא. 9 ויש אומרים
Mc 1,6 גמלים. וחגור סביב המתנים מחגורת עור. **ואוכלים** חגבים ודבש מדבריי. 7 ודורש ואומר יותר
Lc 5,29 גדול בביתו והיו שם רוב עולמיים ושאר **ואוכלים** עמהם. 30 והפרושים והסופרים מתלוננים
Lc 6,1 לוקטין השבולים ומוללין אותם בידים **ואוכלין** הגרעינים. 2 ומקצת מאותן פרושים אומרים
Mt 8,9 תחתי פרשים. ואומר אני לזה לך והוא הולך. **ואומ׳** לאחר בא והוא בא. ולעבדי עשו זה והנם
Mt 11,22 ושידון היו עושים תשובה. בשקים ובאפר: 22 **ואומ׳** אני לכם שעונש מעט יהיה לאותן דטיר אי
Mt 11,24 עדיין יעשו תשובה. עד היום הזה: 24 **ואומ׳** אני לכם שהשדומיטש יענשו בעונש קטן ביום
Mc 1,15 בא ישאוש בגליליאה ודורש דבר האל. 15 **ואומ׳** העת בא ממלכות שמים עשו תשובה והאמינו דבר
Mc 1,24 23 והיה בבית הכנסת אדם אחד וצועק 24 **ואומ׳** מה לך עשות ממני ישאוש נזוריט באת להשמיד
Mc 4,2 הים 2 והוא דורש להם ומייסרם ברוב משלים **ואומ׳** להם 3 אדם אחד יצא לזרוע זרעו 4 ובעוד
Mc 4,21 ומא׳ ק׳. מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 21 **ואומ׳** להם אין אדם מניח נר דלוק תחת הדרדור ולא
Mc 5,23 וכאשר ראהו כרע לברכיו לרגליו 23 מבקש **ואומ׳** בתי היא קרובה למות. בא והנח ידיך עליה
Mc 9,30 לא רצה שאדם ידעהו 30 ומלמד לתלמידיו **ואומ׳** להם בן האלוה יהיה נבגד ונמסר ביד הרעים
Mc 11,17 ולא עזב נשוא אי זה משא במקדש 17 ומלמדם **ואומ׳** להם אינו כתוב שבית שלי הוא תפלה לכל
Lc 5,12 צרעת. וכאשר ראה ישו נפל לרגליו ובקשו **ואומ׳** אדון אם תחפוץ אתה יכול לטהרני 13 וישאוש
Lc 5,36 יפרד מהם ואז יצומו באותן הימים. 36 **ואומ׳** לכם משל. שום אדם לא יחליף מלבוש חדש
Lc 6,5 ואין ראוי לשום אדם לאוכלו רק הכהנים. 5 **ואומ׳** לכם מה אדון הוא בן האדם. ועוד מהשבת. 6
Lc 9,38 לקראתם 38 ובתוכם אדם אחד קורא בקול גדול **ואומ׳** רבי תהיינה פקוחות על בני כי אין לי זולתו.
Lc 10,12 לתתו לכם. רק תדעו שמלכות האל מתקרב. 12 **ואומ׳** אני לכם שבאותו יום לא יסבלו שדומיטאנש של
Lc 16,1 לנו. Tit,16 קפיטולו י״ז כפי לוקא 1 **ואומ׳** לתלמידיו. עשיר אחד היה שעשה מורשה אחד על
Lc 23,39 39 ואחד מהגנבים שהיה תלוי עמו מחרפו **ואומ׳** אם אתה משיח תושיע עצמך ואנחנו עמך. 40
Lc 23,42 לפי מעשעינו. אבל זה שום רע לא עשה. 42 **ואומ׳** לישו אדון יהיה לך זכרון ממנו כשתבוא
Jn 6,66 מי הם המאמינים. ומי שעתיד למוסרו. 66 **ואומ׳** בעבור זה אמרתי לכם שאין אחד יכול לבא אלי
Jn 7,28 אנה הוא: 28 אז צעק ישאוש במקדש ומלמד **ואומ׳** ואותי ידעתם מאין אני. ידעתם שלא באתי
Mt 3,2 1 בעת ההיא בא הטובל במדבר גודיאה דורש 2 **ואומר** עשות תשובה כי המלכות שמימיי מתקרבת 3 זהו
Mt 8,9 9 כי אני אדם חוטא: ויש לי תחתי פרשים. **ואומר** אני לזה לך והוא הולך. ואומ׳ לאחר בא והוא
Mt 8,11 אומר לכם לא מצאתי אמונה כזאת בישראל. 11 **ואומר** אני לכם כי רבים יבואו ממזרח וממערב.
Mt 11,9 9 א״כ למה יצאתם ראות נביא הוא באמת: **ואומר** אני לכם שהוא יותר מנביא: 10 זה הוא אותו
Mt 17,12 ענם ואמ׳ אליהו יבא ויציל כל הדברים. 12 **ואומר** אני לכם שבא ולא הכירוהו. אבל עשו ממנו כל
Mt 18,26 נפרע. 26 ואותו העבד כרע בארץ מתחנן **ואומר** אדון יהיה לך חמלה ממני ואפרעך חובך. 27
Mt 18,29 לו פרע מה שאתה חייב. 29 והוא מתחנן לו **ואומר** חמול עלי ואני אפרעך. 30 והוא לא רצה
Mt 26,29 מן החדש שיהיה שפוכה לכפרת עונותיכם. 29 **ואומר** אני לכם אמונה כי מכאן והלאה לא אשתה
Mc 1,7 עור. ואוכלים חגבים ודבש מדבריי. 7 ודורש **ואומר** יותר חזק ממני יבא אחרי. אותו שאיני ראוי
Mc 4,24 ניכר. 23 מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 24 **ואומר** לכם ראו מה אתם שומעים. כי באותה מדה
Mc 4,30 הפרי תכף שמים המגל כי עת קציר הוא. 30 **ואומר** לכם למי אדמה מלכות הש׳ לאי זה דמות אדמהו.
Mc 5,31 לו תלמידיו אתה רואה שעמך דוחק אותך **ואומר** מי נגעני. 32 ומביט אם יוכל ראות אותו שזה
Mc 10,17 יוצא לדרך בא אדם אחד וכרע לפניו מבקש **ואומר** מלמד טוב מה נעשה בעבור שנוכל להשיג מלכות
Lc 4,33 לו השד והיה בבית הכנסת וצועק בקול גדול **ואומר** 34 מה לך ישאוש נזוריט שבאת להשמידנו. אני
Lc 7,8 אדם שיש לי תחת רשותי ותחת כחי פרשים. **ואומר** אני לזה לך והוא הולך. ואומר אני לאחר בא
Lc 7,8 כחי פרשים. ואומר אני לזה לך והוא הולך. **ואומר** אני לאחר בא והוא בא: ואומר אני לעבדי עשה
Lc 7,8 והוא הולך. ואומר אני לאחר בא והוא בא: **ואומר** אני לעבדי עשה זאת ועושהו. 9 ואותו הדבר
Lc 8,28 לישאוש משיח נפל לפניו צועק בקול גדול **ואומר** מה לך ישאוש לבא אלי בן האל מאד עליון מבקש
Lc 9,23 וימות ויחזור חי ביום השלישי למיתתו 23 **ואומר** לכל אם איש חפץ לבא אחרי יהיה כופר בעצמו
Lc 9,27 האב יבזם כשיבואו בידו והאב והמלאכים. 27 **ואומר** אני לכם באמת שמקצת אלו שהיום פה לא יטעמו
Lc 12,19 גדולים ואקבץ כל דברי תולדותי וטובתי. 19 **ואומר** לנפשי רוב טובות אספת ברוב שנים אכלי ושתי
Lc 12,54 נגד האם. חמות נגד כלה וכלה בחמותה. 54 **ואומר** לעמים כאשר תראו ענן נגד מערב. מיד תאמרו
Lc 18,1 המלאכים: Tit,18 קפיטולו י״ט כפי לוקא 1 **ואומר** לכם דבר. חייב אדם לעולם להתפלל ולא לחטוא.
Jn 7,37 37 וביום הגדול מן החג עומד ישוש צועק **ואומר** אם אי זה אחד עשה יבא אלי וישתה 38 מי
Mc 16,3 2 ובאו לבקר למחרת בקבר וכבר יצא השמש 3 **ואומרות** ביניהן מי ישליך לנו האבן בקבר 4 [*]5

Mt 11,17 לנערים היושבים בשער וקוראים לדומיהם 17 **ואומרי׳** אנחנו שרים לכם. ואינכם מחוללים. אנחנו
Lc 7,32 הם לנערים יושבים בשוק ומדבריים ביניהם **ואומרי׳** אנחנו שרנו לכם בכלי ניגון ולא ערב לכם.
Jn 7,31 לא באה שעתו: 31 ורבים מהסיעה תאמינו בו. **ואומרי׳** משיח כשיבא יעשה נפלאות יותר מזה. 32
Mt 9,27 מקום שני עורים נמשכים אחריו קוראים **ואומרים** יהיה לך חמלה ממנו בן דויט. 28 וכאשר בא
Mt 10,7 בארץ שמריאה היא. 6 אבל תלכו דורשים 7 **ואומרים** שמלכות שמימיי מתקרב. 8 מרקו החלאים.
Mt 11,19 זואן בא ולא היה אוכל ושותה. [*] 19 [*] **ואומרים** זהו אוכל ושותה מיין אהוב מהחוטאים
Mt 13,54 ומלמדם בבתי כנסיותיהם. עד שהם מתמימים **ואומרים** מאין יש לזה כמה חכמה וכמה כח 55 אינינו
Mt 19,3 שם. 3 וקרבו אליו הפרושים מנסים לו **ואומרים** לו אם אדם יכול לעזוב אשתו על שום דבר. 4
Mt 23,18 דבר גדול הזהב או המקדש שמקדש הזהב. 18 **ואומרים** אתם שאותו שנשבע תת למזבח חייב לפרוע. 19
Mt 23,30 קברי הנביאים ומציינים קברי הצדיקים 30 **ואומרים** אם אנחנו היינו בימי אבותינו קדמונים אנו
Mt 27,41 והחכמים. וכל הישישים מלעיגים ממנו: **ואומרים** 42 הוא מושיע אחרים ואינו יכול להושיע
Mc 3,11 11 והמשוטנים שרואים אותו כרעו צועקים **ואומרים** 12 אתהו בן האלוה וישאוש גערם שלא
Mc 3,21 אכול. 21 וכאשר אותן שלא ראוהו יצאו בחוץ **ואומרים** בלבבם נכבד הוא. 22 וחכמי הדת שבאו
Mc 11,9 לפניו ואותן שנמשכים אחריו קוראים **ואומרים** הושיענו מושיע ברוך. ברוך הוא אותו שבא
Mc 13,6 לא יונה אתכם 6 כי רבים יבאו לעולם בשמי **ואומרים** שאני הוא. ורבים ירמו 7 אבל כאשר תראו
Mc 14,65 עליו וכסו פניו והכוהו בצואר ומכים אותו **ואומרים** התנבא מי הכח והמשרתים נותנים לו תפוחים.
Mc 15,36 בקנה אחד ומלאה חומץ ונותנים לו לשתות. **ואומרים** תעזבוהו ונראה אם יבא אליהו להצילו. 37
Lc 2,13 נעשה עם המלאך ורוב חיל שממיי הודאה לש׳. **ואומרים** 14 עלוי יהיה לאל ובארץ שלום לאנשים
Lc 4,36 דבר. 36 וכולם פחדו ומד ומדברים ביניהם **ואומרים** מה דבר הוא זה שיש לו כח ומצוה הרוחות
Lc 4,41 ומרפאם. 41 ושדים יוצאים מרבים זועקים **ואומרים** אתה הוא משיח בן האלוה. וגוער אותם כי
Lc 5,30 עמהם. 30 והפרושים והסופרים מתלוננים **ואומרים** לתלמידים ישאוש משיח למה אתם אוכלים
Lc 10,17 17 והששים ושלושה תלמידים חזרו בשמחה. **ואומרים** אדון השטנים עדיין הם משועבדים לנו בשמך.
Lc 18,9 בן האדם בא תאמינו שימצא אמונה בארץ. 9 **ואומרים** מקצת שבוטחים בעצמם כמו צדיקים ומבזים
Lc 23,5 בזה האדם שום טעם שימות. 5 והם צועקים **ואומרים** הוא עושה באופן שהעם נהפך לאחר מלמד בכל
Lc 23,37 עליו לעג ומתנדבים לו חומץ לשתות. 37 **ואומרים** אם אתה מלך ישראל תושיע עצמך. 38 ועל
Lc 24,29 והוא חפץ ללכת עוד רחוק 29 ובקשוהו **ואומרים** תשאר עמנו אדון כי כבר נעשה ערב והיום
Jn 7,11 11 ואז היהודים שואלים אותו ביום המועד **ואומרים** אנה הוא. 12 ורוב העם מַלִינִים עליו. כי
Jn 7,15 במקדש ומלמד. 15 ומתמיהים היו היהודים **ואומרים** איך יודע זה ספר שלא למד: 16 ענה ישאוש
Jn 10,41 טובל ראשונה. ועמד שם. 41 ורבים באו אליו **ואומרים** שג׳ואן כמעט אינו עושה שום אות 42 אבל כל
Jn 19,3 ישו: וכסוהו בלבוש ארגמן 3 ובאים אליו **ואומרים** לו האל יושיעך מלך היהודים. ונותנים לו
Jn 19,12 זה פילאט חפץ להניחו. רק היהודים צועקים **ואומרים.** אם תניח זה לא תהיה אהוב משיסר. כי כל
Mc 6,2 בבית הכנסת ורבים שומעים תמהים ממוסרו. **ואומרין** מאין לו החכמה שנתונה לו. ומאין לו הכח
Lc 4,22 לו ומתמיהין בדברים של חן היוצאים מפיו **ואומרין** אינינו זה בן יוסף. 23 וישאוש אמ׳ להם
Mt 15,22 שבאה מהעברים ההם הולכת אחרי ישוש צועקת **ואומרת** רחמנות יהיה לך ממני בלי פחד בן דויט.
Lc 3,22 בעצם גופני כמו יונה. ובאה בת קול משמים **ואומרת** אתהו מאד אהובי. 23 וישאוש היה בהתחלת
Jn 6,23 עם תלמידיו. אבל תלמידיו הלכו לבדם. 23 **ואוניות** אחרות באו דטיבריאדיש אותה ששם אכלו הפת
Lc 23,27 ורוב חיל אנשים ונשים הולכים אחריו בוכים **ואוננים** עליו. 28 וישאוש מתהפך אליהם אמ׳ בני
Mt 13,2 ישואש יצא מהבית והלך לים ויושב בשפתו 2 **ואוסף** שם עם רב. בעבור זה עלה לספינה אחת ויושב
Lc 2,9 מקניהם. 9 והנה מלאך הש׳ נצב קרוב להם. **ואור** הש׳ מסבב סביב והיה להם פחד גדול 10 והמלאך
Mc 6,19 החזק באשת אחיך 19 ואירודיאש לקחו במיאוס **ואורבו** בעבור שתוכל המיתו. אבל אינה יכולה 20
Mc 13,26 אז יראו בן האלוה בא מן השמים בכח גדול **ואורה:** 27 ואז ישלח מלאכיו ויקבץ נבחריו מד׳
Mt 16,4 אות העת. 4 אומה רעה והפוכה שואלת אות. **ואות** לא ינתן לכם לבד אות יונה הנביא. ונפרד מהם
Lc 11,29 התחיל לאמר. הדור הרע הזה שואל אותי **ואות** לא ינתן לו. זולת אות יונה הנביא. 30 כי כמו
Mt 19,7 והם אמרו משה צוה שאדם יתן לה ספר כריתות **ואותה** יעזוב. 8 וישוש אמר משה הודה לכם שתעזבו
Mc 4,16 דברי האל ותכף בא השטן ומסלקה מלבם. 16 **ואותה** שנפלה [*] 17 [*] 18 [*] בארץ קוצים. הם
Mc 4,20 העולמיים מחניקם ונשארים בלא פרי. 20 **ואותה** שנפלה על טוב הארץ. יחס אותם ששומעין
Mc 13,32 יעברו ודברי אלה לא יעברו 32 אותו היום **ואותה** שעה לא ידעה לא מלאכי השמים ולא הבן אבל
Lc 1,29 חן הש׳ עמך ברוכה את בין שאר הנשים. 29 **ואותה** הבתולה כששמעה דברי המלאך נבהלה וחושבת
Jn 10,10 והשמיד. אני באתי בעבור שיהיה לכם חיים. **ואותה** תהיה לכם בגודל ההשפעה. 11 אני הוא רועה
Mt 3,4 ישרו הדרכים לפני אדונינו והתהפכו אליו 4 **ואותו** זואן היה לבוש עורות והיה מזונו חגבים ודבש

Mt 4,10 לך לך השטן כי כתוב הוא התפלל לאלהיך **ואותו** לבדו תעבוד 11 אז עזבהו השטן והמלאכים באו
Mt 7,26 שמייסד ביתו אל האבן הקיימת. 25 [*] 26 **ואותו** ששומע דברי ואינו עושה דומה לכסיל שבונה
Mt 9,8 לביתך: 7 [*] 8 והעם שראו זה יראו השם **ואותו** הללו. שיכולת כזה הראה להם באנשים: קפיטולי
Mt 10,33 אני אבידתו לפני האל אבי שבשמים: 33 **ואותו** שיכירני לפני האנשים אני אבידתו לפני האל
Mt 13,1 ואמי: Tit,13 קפיטולו ל״ט כפי מתיאו 1 **ואותו** היום ישואש יצא מהבית והלך לים ויושב בשפתו
Mt 13,20 מלבו. וזהו הזרע שנפל קרוב לדרך. 20 **ואותו** שנפל בין האבנים. הוא אותו ששומע דברת הש׳
Mt 15,18 ויוצא מהאחור 18 וזה שיוצא מהפה בא מהלב **ואותו** שהוא מלכלך האדם: 19 כי מהלב יוצאות מחשבות
Mt 18,4 כמו זה הנער לא תכנסו במלכות שמים. 4 **ואותו** שישפיל כמו זה הנער יהיה גדול במלכות
Mt 18,6 ומי שישען נער אחד כזה בשמי אותי ישען. 6 **ואותו** שאשקנדליזדא א׳ מהצעירים אשר בי מאמינים
Mt 18,26 ובניו וכל מה שיהיה לו. ושיהיה נפרע. 26 **ואותו** העבד כרע בארץ מתחנן ואומר אדון יהיה לך
Mt 20,27 אך מי שירצה להיות רב יהיה משרתכם. 27 **ואותו** שביניכם ירצה להיות ראשון יהיה עבדכם. 28
Mt 25,16 לכל אחד מהם כפי ערכו והלך לו תכף. 16 **ואותו** שקבל ה׳ בשנטש פעל בהם והרויח ה׳ אחרים. 17
Mt 25,17 ה׳ בשנטש פעל בהם והרויח ה׳ אחרים. 17 **ואותו** שקיבל שנים עשה במדומה ורוח אחרים שנים. 18
Mt 25,18 שנים עשה במדומה ורוח אחרים שנים. 18 **ואותו** שקבל א׳ הלך וחפר בארץ וטמן בזנט אדוניו.
Mt 25,29 29 כי למי שיהיה לו יתן איש בהעדפה. **ואותו** שלא יהיה לו אותו המעט שיהיה לו יגזלנו
Mt 26,24 נבגד: דַבַר טוב היה לו אם נולד לא היה. **ואותו** איש 25 ענה יוד״ש שמסרו ואמ׳ ר׳ אנכי הוא.
Mt 26,48 מצד שרי הכהנים ובעד זקני העם. 48 **ואותו** שמסרו נתן זה הסימן אומ׳ מי אשר אני אשק
Mc 4,25 באותה מדה שתמדדו באותה תקבלו בהגדלה. 25 **ואותו** שיהיה לו יתן. ואותו שיהיה לו אותו הדבר
Mc 4,25 תקבלו בהגדלה. 25 ואותו שיהיה לו יתן. **ואותו** שיהיה לו אותו הדבר עצמו שיהיה לו יגזלו
Mc 8,35 35 ומי שיחפוץ עשות נשמתו נושעת יאבדה. **ואותו** שיאבדה בעדי ובעד האיונגילי יושיענה. 36
Mc 8,37 גם כי יהיה לו כל העולם ויאבד נפשו. 37 **ואותו** שיכירנו ויפרסם אותי. 38 ודברו בזאת האומה
Mc 9,36 שיקבל עו׳ מנערים אלו בשמי יקבלו אותי. **ואותו** שמקבל אותי אינו מקבל אותי אבל מקבל מי
Mc 9,39 אדם שיעשה נפלאות בשמי אינו אומ׳ רע. 39 **ואותו** שאינו כנגדינו הוא עמנו. 40 כל אדם שיתן
Mc 9,41 באמת לכם אני אומר שלא יאבד הגמול. 41 **ואותו** שאישקנדליזט אחד מהקטנים המאמינים בי יותר
Mc 10,44 אותו שירצה היות גדול יהיה עבדכם. 44 **ואותו** שיחפוש היות ראשון יהיה משרתכם. 45 ובן
Mc 12,5 פצעום בראש וביזו אותם. 5 עו׳ שלח אחר **ואותו** המיתו. [*] 6 ועו׳ שלח בנו מאד יקר ואמ׳
Mc 13,13 אמותם וינגשום למיתה. 13 והכל יקציפו. **ואותו** שיתמיד עד הקץ יהיה נושע. 14 וכאשר תראו
Mc 13,16 15 ומי שיהיה בעלייה לא ירד אל הבית 16 **ואותו** שיהיה בשדה לא ישוב אחור לקחת בגדו. 17
Mc 16,16 16 אותו שיאמין ויהיה טבול יהיה נושע **ואותו** שלא יאמין ימחה. 17 ואלה הנפלאות יעשו אותם
Lc 4,8 ישו ואמ׳ לו כתי׳ הוא האדון אלהיך תתפלל **ואותו** תעבוד: 9 אז עלה הוא בעיר הקדושה זנח על
Lc 6,29 לכם רע. התפלל בעד אותן שמכבדין לכם. 29 **ואותו** שיכך בלחי האחד הזמין לו האחרת. ואותו
Lc 6,29 29 ואותו שיכך בלחי האחד הזמין לו האחרת. **ואותו** שיחפוץ לגזול מלבושך לא תרצה למונעו ועו׳
Lc 6,49 הוא לאדם בונה בית על הארץ בלא יסוד. **ואותו** המים מנחל בא והכתו ומיד נפל ונעשה חרבן
Lc 7,2 ועבד סנטוריאו היה מאד חולה עד שנטה למות **ואותו** עבד היה מאד מרגליי אליו. 3 וכאשר זה שמע
Lc 7,9 בא: ואומר אני לעבדי עשה זאת ועושהו. 9 **ואותו** הדבר שמע ישאוש ותמה. ונהפך ואמ׳ אמת אני
Lc 8,14 שרשים כי לזמן היו ובעת נסיון נפרדים: 14 **ואותו** זרע שנפל בקוצים הם אותם ששומעים [*] 15
Lc 8,18 אופן אתם שומעין. כי לאותן שיש לו יעשוק. **ואותו** שאין לו מה שחושב שיהיה לו יהיה לו נגזל.
Lc 12,48 עשה כפי רצונו יהיה מוכה מנגעים רבים. 48 **ואותו** שלא הכירו ועשה דברים הגונים היה מוכה
Lc 22,26 כי אותו שהוא גדול בבית יהיה כמו נער. **ואותו** שהוא יהיה כמו אותו שמשרת. 27 ואני באמצעם
Lc 22,47 לפיתוי: 47 עוד הוא מדבר כן. והנה סיעה **ואותו** שנקרא יודש עמהם אחד משנים עשר. והולך
Jn 5,9 ולך 9 ומיד נעשה בריא וסלק מטתו והלך לו. **ואותו** היום שבת היה. 10 אז אמרו היהודים שבת הוא
Jn 9,37 בו. 37 וישאוש אמ׳ אליו אתה ראיתו. **ואותו** שמדבר עמך הוא הוא: 38 והוא אמ׳ אדון אני
Jn 16,23 ישמח וגילכם שום אדם לא יגזלהו לכם. 23 **ואותו** היום לא תשאלו לי שום דבר. אמת אומר אני
Jn 17,3 חיים נצחיים. 3 שיכירו אותך לבד אל אמת. **ואותו** ששלחת ישאוש משיח. 4 אני הודעתיך על הארץ
Jn 18,15 ושמעון פירו ותלמיד אחר הלכו אחר ישאוש. **ואותו** תלמיד היה בן בית להגמון ונכנס עם ישאוש
Jn 20,3 אנכי יודעת להיכן הניחוהו. 3 אז יצא פירו **ואותו** תלמיד האהוב. ובאו לקבר ושניהם הלכו
Lc 21,11 גדול יהיה במקומות. ומגפות ורעב בחרדות. **ואותות** גדולים בשמים. 12 רק קודם כל אלה הדברים
Jn 7,28 הוא: 28 אז צעק ישאוש במקדש ומלמד ואומ׳ **ואותי** ידעתם מאין אני. ידעתם שלא באתי מעצמי רק
Jn 6,70 אדון למי נלך דברי חיים נצחיים הם לך: 70 **ואותך** אנחנו מאמינים. והכרנו שאתה משיח בן האל:
Mt Prol,18 כח שבועתם. האיונגלישטש נראים בד׳ צורות: **ואותם** האדם חייב הבין מה שרומזות. מתיאו רומז

Mt 10,14 ואם אינה ראויה תשאר עמכם השלום. 14 **ואותם** שלא יקבלו אתכם. ולא ישמעו דבריכם צאו
Mt 12,3 להם לא אתם קראתם מה שעשה דוד כשנרעב הוא **ואותם** שהיו עמו 4 שנכנס בית האל ואכלו לחמי הקדש
Mt 27,54 אחר התחייה נראו רבים 54 והסונטוריאו **ואותם** שהיו עמו שומרים ישאוש. כאשר ראו התנועות.
Mc 1,36 במדבר ושם התפלל. 36 והלכו אחריו שימון **ואותם** שהיו עמו. 37 וכאשר מצאוהו אמרו לו כל
Mc 5,14 והפילו עצמם בים. ונחנקו עד ב׳ אלפים. 14 **ואותם** ששומרים אותם ברחו והגידוהו בעיר ויצאו
Mc 15,29 הכתובה שאומרת הוא נמנה עם הרשעים. 29 **ואותם** שעוברים שם מקללים אותו מניעים ראשם אומרים
Lc 6,11 ידך. והאיש שלח ידו. ומיד ידו נתרפאה. 11 **ואותם** מלאים חימה מדברים ביניהם מה שנעשה מישאוש.
Lc 6,18 18 שבאו בעבור שישמעו וירפאו מחולייהם. **ואותם** שהיו מצטערין בעד רוח רעה היו נרפאים. 19
Lc 7,4 היהודים מבקש אותו שיבא שירפא עבדו. 4 **ואותם** שבאו לישאוש חילו פניו במהירות אומרים לו
Lc 9,5 זה בית שתכנסו שם תעמודו. ומשם לא תצאו 5 **ואותם** שלא יקבלו אתכם. תצאו מאותו עיר עפר רגליכם
Lc 12,3 נגלה. אין דבר מכוסה שלא יבא לגלוי. 3 **ואותם** דברים שאמרתם בחשך יהיה נאמרים באור ומה
Lc 12,20 אמ׳ לאותו סכל. בזה הלילה יבקשו נשמתך **ואותם** דברים שהכינות ממי יהיו. 21 כן הוא האוצר
Lc 24,33 וקמו באותה שעה וחזרו בירושלם הי״א יחד. **ואותם** שעמדו היו 34 אומרים שהאדון חזר חי באמת
Jn 4,24 שואל להם יתפללו 24 כאלו האל הוא רוח. **ואותם** שמתפללים לו חוייב שיתפללו לו ברוח ובאמת.
Jn 9,8 שלוח. אז הלך וטבל שם וראה בעיניו. 8 **ואותם** שראוהו ראשונה כי דל היה. אומרים אינינו זה
Jn 9,39 העולם בעבור שאותם שאינן רואין שיראו. **ואותם** שרואים שיהיו נעשים עורים. 40 ומקצת
Mt 12,4 בית האל ואכלו לחמי הקדש שאותן לחמים הוא **ואותן** שהיו עמו אינו ראוי לאכול רק לכהנים לבד. 5
Mt 25,10 וקנו לכם 10 וכאשר הולכות לקנות בא החתן. **ואותן** שהם מוכנות נכנסו עמו בנישואין. והדלת היתה
Mt 27,39 גנבים עמו. אחד לצד ימין ואחד לשמאל. 39 **ואותן** שעוברין מקללין אותו מניעין ראשן 40 [*].
Mc 6,44 קופות ממה שהותירו ומהלחמים והדגים. 44 **ואותן** שאכלו חיו חמשת אלפים איש. 45 ותכף צוה
Mc 11,5 ומצאו העיר קשור לפני הדלת והתירוהו. 5 **ואותן** שהיו שם אמרו להם למה אתם מתירים העיר. מה
Mc 11,9 ענפים מן האילנות ומגמגמין הדרך. 9 **ואותן** שהולכין לפניו ואותן שנמשכים אחריו קוראים
Mc 11,9 ומגמגמין הדרך. 9 ואותן שהולכין לפניו **ואותן** שנמשכים אחריו קוראים ואומרים הושיענו
Mc 15,32 רד מן השתי וערב שאנחנו נראהו ונאמינך. **ואותן** שהיו תלויים עמו עושים הספדות. 33 וסביב
Lc 6,3 לא קראתם מה שעשה דוד כשהיה לו רעב והוא **ואותן** שהיו עמו 4 כשנכנס לבית האל ולקח לחם הפנים
Lc 7,14 אמ׳ לה אל תבכי. 14 וישאוש קרב ונגע המטה **ואותן** שנושאין אותו עמדו. וישאוש אמ׳ נער אני
Lc 7,47 רבים ונמחלים בעבור זה כי היא מאד אוהבת. **ואותן** שיושבין יחד עמו התחילו לאמר ביניהם מי הוא
Lc 18,26 המחט מאדם עשיר שיכנס במלכות שמים. 26 **ואותן** ששמעו אלה הדברים אמרו ומי יוכל להיות
Lc 18,39 קרא ישאוש בן דוד יהיה לך רחמנות עלי. 39 **ואותן** שהולכין עמו מקללין אותו שישתוק. והוא עור
Lc 19,39 האל. שלם יהיה לשמים ועלוי למרומים. 39 **ואותן** פרושי העם אמרו עליו רבי מקללים תלמידיך.
Lc 20,25 להם א״כ כל הדברים שהם מסישר תנו לסישר. **ואותן** שהם מן השם׳ תנו לשם׳. 26 ולא יכלו ענות
Lc 20,37 והם בני השם׳. וכי הם בני תחייה. 37 **ואותן** מתים שיחיו. למדהו והראהו משה. כי האל אמ׳
Jn 1,11 והעולם לא הכירו 11 ולא עצמות דבריו. **ואותן** שלא קבלוהו. 12 רק לכל אותן שקבלוהו נתן
Jn 1,24 ישרו דרך הש׳. כמו שאמ׳ ישעיה הנביא. 24 **ואותן** שנשתלחו לו היו מהפרושים 25 ושאלוהו ואמרו
Jn 5,25 ועתה היא שהמתים ישמעו קול המת בן האל. **ואותן** שישמעוהו יחיו. 26 כי כמו שהאב יש לו חיים
Jn 19,35 רומח בידו והכה ישאוש ופתח לו צדו [*] 35 **ואותן** שראו עושין עדות מזה. והוא היודע שאמ׳ אמת
Mt 3,5 עורות והיה מזונו חגבים ודבש מדבריי. 5 **ואז** יוצאים הם מירושלם ומכל גודיאה ומכל מלכות
Mt 12,13 ובעד אהבה זו הגון הוא עשות בשבת טוב. 13 **ואז** הוא אמר אל האדם שלח ידך ושלוחה. היתה לו
Mt 12,14 היתה לו חזורה בבריאות כמו האחרת. 14 **ואז** יצאו חוץ הפרושים ועשו עצה נגדיו באיזה צד
Mt 12,22 למשפט החזק 21 ובשמו האיים יחילו. 22 **ואז** שלחו לו משוטן אחד עור ואלם ומרקו באופן שדבר
Mt 13,36 פי במשלים ואדבר דברים נסתרים מעולם: 36 **ואז** הניח ללכת הגייסות וצא אל הבית. וקרבו אליו
Mt 15,12 והקשיבו 11 מה שנכנס בפה אינו מלכלכו. 12 **ואז** נתקרבו אליו תלמידיו אמרו תדע שהפרושים
Mt 16,12 לכם שתשמרו משאור הצדוקים והפרושים. 12 **ואז** הבינו שאינינו אומר משאור הבית רק מלימוד
Mt 16,20 וכל מה שתתיר בארץ יהיה מותר בשמים: 20 **ואז** צוה לתלמידיו שלא יגידוהו לשום אדם שהוא
Mt 16,22 והיות מת ולקום חי ביום השלישי: 22 **ואז** לקחו פירו לצד אחד והתחיל לגערו. אומר האל לא
Mt 16,24 כי אינך מבין דברי האל רק מהאנשים. 24 **ואז** ישאוש אמר לתלמידיו מי שרוצה לימשך אחרי
Mt 16,27 27 כן האל באספקלריות אביו עם המלאכים **ואז** ישיב לכל אחד כפי מעלליו 28 אמת אני אומר
Mt 17,13 כן בן האלוה יסבול המות בעבורם. 13 **ואז** השכילו תלמידיו שהוא אומ׳ מזואן טבול. 14
Mt 18,21 שלשה מקובצים בשמי אני הוא באמצעם: 21 **ואז** פירו קרב אליו ואמ׳ אדון ריע חוטא לי כמה
Mt 19,13 מלכות שמים. מי שיכול להבין יבינהו: 13 **ואז** עשו לו דורון מנערים קטנים בעבור שהוא יניח

Mt 20,20 בשתי וערב. ויקום חי ביום השלישי: 20 **ואז** נגשה אליו אם בני סבאדיב עם בניה מתפללין
Mt 22,15 14 רבים הם קרואים ומעט נבחרים: 15 **ואז** נתקבצו הפרושים ועשו עצת איך יוכלו לתפוש
Mt 22,41 והנביאים תלוים באלו שני צוויים. 41 **ואז** אמ׳ ישאוש לפרושים ולכל אותם שהיו נאספים. 42
Mt 24,9 8 ואלה הדברים יהיו התחלת מכאובים. 9 **ואז** יצערוכם נוגשים והורגים והכל ימאסכם למען
Mt 24,10 נוגשים והורגים והכל ימאסכם למען שמי. 10 **ואז** יהיו רבים נבוכים. ויקציפו האחד על האחר: 11
Mt 24,14 שיתמיד עד הקץ ויעמוד אותו יהיה נושע. 14 **ואז** האיונגיליאו יהיה נדרש בכל העולם לעדות לכל
Mt 24,14 יהיה נדרש בכל העולם לעדות לכל העמים. **ואז** יבא הקץ. 15 וכאשר תראו שקוץ משומם שנ׳
Mt 24,21 לשם שאותה הצרה לא תהיה בשבת ובחורף. 21 **ואז** תהיה צרה גדולה יותר שלא היתה מראשית העולם
Mt 24,23 אבל בעד בחירי הש׳ יקצר אותו זמן. 23 **ואז** אם איש יאמר לכם בזה המקום הוא משיח או שם.
Mt 24,30 30 אז יראה אדם סימן בן האלוה בשמים. **ואז** יילילו כל שבטי הארץ. ויראו בן הבתולה בא
Mt 25,1 שיניים: Tit,25 קפיטולו נ״א כפי מתיאו 1 **ואז** יהיה דומה מלכות שממיי לעשר בתולות שלקחו
Mt 25,41 עם אחד מאחי הקטנים כי לי עשיתם. 41 **ואז** יאמר לאותן שיהיו בצד שמאל. הפרדו ממני
Mt 26,36 אכפור בך. וכמדומה אמרו כל התלמידים. 36 **ואז** בא ישאוש עמהם בעיר אחת שנאמרת גיטשמאני ואמר
Mt 26,50 ונשקו. 50 וישאוש אמ׳ לו אהוב למה באת. **ואז** נגשו אליו והשליכו הידים על ישאוש ותפשוהו.
Mt 26,52 אחד מעבדי שרי הכהנים וכרת לו האזן. 52 **ואז** ישאוש אמ׳ אליו חזור הסכין במקומו כל איש
Mt 26,74 שם. ואמרו אתה הוא מהם כי דבריך מעיד 74 **ואז** התחיל לכפור ולהשבע שאינו מכיר אותו האדם.
Mt 27,3 לפני פִּילַטוֹ שהיה מחזיק מקום קיסר. 3 **ואז** יודש שמסרו ראה שהוא מחוי וניחם וחזר שלשים
Mt 27,9 נקרא אֲלְקִידֶמָך זהו שדה הדם עד היום הזה. 9 **ואז** היה הדבר נשלם מירמיה נביא אומ׳ ולקחו שלשים
Mt 27,26 הכלל ענו דמו יהיה עלינו ועל בנינו. 26 **ואז** הניח בר אבן ומסר להם ישאוש מוכה להקימו בשתי
Mt 27,27 להם ישאוש מוכה להקימו בשתי וערב. 27 **ואז** עבדי פילאט. לקחו ישאוש בית גדול הדינין.
Mc 3,27 החזק ולגנוב הכלים אם בתחלה אינו קושרו **ואז** יגנוב הבית. 28 אמתות לכם אומר. שכל העונות
Mc 4,37 קטנה. ונכנסו בים ספינות אחרות עמו 37 **ואז** קם רוח גדולה וחזק וגלים עד שהספינה מתחלת
Mc 4,40 ואמ׳ להם למה פחדתם עדיין אין לכם אמונה. **ואז** יראוהו בעוז ואמ׳ אחד אל אחד מי חשבנו שיהיה
Mc 5,17 מעשה מאותו שהיה מושטן ומהחזירים. 17 **ואז** בקשוהו שיפרד מנוכחו: 18 וכאשר ישאוש נכנס
Mc 6,51 ואמר עמדו בבטחה אני הוא אל תפחדו. 51 **ואז** עלה עמהם בספינה והרוח עומד והם עומדים יותר
Mc 7,1 Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי שי׳ מארקו 1 **ואז** באו לישאוש אי זה פרושים וחכמי הדת ישנה שבאו
Mc 7,14 שמצאתם. ורבות אחרות רעות אתם עושים 14 **ואז** קרא לעם ואמ׳ להם שמעוני ותבינוני 15 שום דבר
Mc 7,31 בתך. הנה השטן [*] 30 [*] יצא ממנה. 31 **ואז** יצא הוא מעברי טיר עובר בשידוניאה ובא בים
Mc 10,32 ראשון והם נמשכים אחריו תמהים ויראים: **ואז** פעם אחרת הוא אמ׳ להם. והתחיל לאמר כל אשר
Mc 11,21 עברו בתאנה ראו שנתייבשה עד השורש. 21 **ואז** פירו נזכר ואמ׳ אליו רבי הנה התאנה שקללת
Mc 13,14 במקום שאין ראוי. אותו שקורא יבינהו. **ואז** אותן שביג׳ודיאה ינוסו בהרים 15 ומי שיהיה
Mc 13,21 אבל בעבור הנבחרים שבחרם יקצר הימים. 21 **ואז** אם איזה איש יאמר לכם הנה משיח פה הנה משיח
Mc 13,27 בן האלוה בא מן השמים בכח גדול ואורה: 27 **ואז** ישלח מלאכיו ויקבץ נבחריו מד׳ כנפות הארץ. מן
Mc 14,50 ולא תפשתוני. זה נעשה להשלים הכתיבות. 50 **ואז** התלמידים כולם ברחו ועזבוהו: 51 ונער אחד
Mc 15,7 נוהג לתת תפוש אחד בחג זה אשר שואלים. 7 **ואז** הוא מחזיק אדם אחד תפוש ששמו בראבן. אותו שבת
Lc 5,35 35 אבל יבואו ימים כאשר הארוס יפרד מהם **ואז** יצומו באותן הימים. 36 ואומ׳ לכם משל. שום
Lc 6,42 לאמר לאחיך הנח ואני אוציא הקיסם מעיניך. **ואז** תביט שתגרש הקיסם מעין אחיך. 43 כי העץ
Lc 11,26 מוצא אותה [*] 25 [*] מנוקה ביעים. 26 **ואז** הולך ולוקח שבעה רוחות אחרים יותר רעים ממנו
Lc 13,18 נתביישו והעם שמחו בכל העניינים שעשה: 18 **ואז** אמ׳ להם למה הוא דומה מלכות שמים ומי משערו
Lc 14,9 ויבא לאותו שזמנך ויאמר לך תן מקום לזה. **ואז** בבושת תרד מטה מטה. 10 רק כאשר תהיה נקרא לך
Lc 14,21 21 וחזר המשרת ואמ׳ לו כל מה שאמרו: **ואז** כעס האדון ואמ׳ לעבדו צא מהר בשוק העיר
Lc 19,12 וכי חשבו שמיד יהיה נגלה מלכות שמים. 12 **ואז** אמר אדם אחד מעולה הלך במלכות אחד מאד רחוק
Lc 21,8 שיאמרו לכם שאני אני הוא. והעת יתקרב. **ואז** אתם לא תחפצו ללכת אחריהם. 9 וכאשר תשמעו
Lc 22,36 אחסר לכם אי זה דבר. והם אמרו לא. 36 **ואז** אמר להם. אבל עתה מי שיש לו שק יקח גם האבן.
Jn 7,11 אז עלה הוא ולא בגלוי אבל כמעט בהחבא. 11 **ואז** היהודים שואלים אותו ביום המועד ואומרים אנה
Jn 11,41 לך שאם תאמיני באמת תראי אור האל. 41 **ואז** הסירו האבן. וישאוש נשא עיניו לשמים ואמ׳ אב
Jn 13,30 ליום המועד. או שיתן איזה דבר לעניים. 30 **ואז** אחרי לוקחו המלא פת מיד יצא ונעשה לילה. 31
Jn 21,14 13 ובא ישאוש ולקח הפת והדג ונתן להם 14 **ואז** היו ג׳ פעמים שנתגלה ישאוש אל תלמידיו אחר
Jn 21,19 ילך אחריך וינהגך במקום שלא תחפוץ. 19 **ואז** אמר רמז באיזו מיתה עתיד לזכך האל. וכאשר אמר
Mt 23,25 גביע קערה. ואתם פונים כולם מלאים מטרף **ואזור:** 26 פרושים עורים טהרו ראשונה מה שהוא

Mt 13,15 ותראו ולא תכירו. 15 כי לב זה העם שמן **ואזנו** כבדה ועצמו עיניהם בעבור זה שלא יראו ולא
Mt 13,16 ורפא לו. 16 ועיניכם הם מבורכים שרואים. **ואזניכם** ששומעים. 17 כי באמת לכם אני אומר כי
Lc 2,32 לפני פני כל העם 32 שיהיו אור והגדת עמים **ואזרת** ישראל עמך. 33 ואביו ואמו תמהים מאותן
Mt 18,12 11 [*] 12 [*] אם שום איש יש לו ק׳ צאן **ואחד** מהן אבודה. אינו עוזב הוא התשעים ותשע בהרים
Mt 22,35 היה להם שתיקה מיאוש שנאספו יחד. 35 **ואחד** מרבני הדת שאל לישאוש מנסהו. אומר 36 רבי אי
Mt 27,38 38 אז תלו שני גנבים עמו. אחד לצד ימין **ואחד** לשמאל. 39 ואותן שעוברין מקללין אותו מניעין
Mc 14,47 46 והם שמו הידים עליו והחזיקוהו: 47 **ואחד** מאותן שהיו עם ישאוש הוציא הסכין והכה עבד
Mc 15,27 27 ותלו עמו שני גנבים אחד מימין **ואחד** משמאל. 28 אז היתה נשלמת הכתובה שאומרת הוא
Mc 15,36 כאשר שמעו אמרו ראו איך צועק אליהו. 36 **ואחד** מהם רץ מהר. וקשר ספוג אחד בקנה אחד ומלאה
Lc 7,36 והחוטאים. 35 והצדקה נצטדקה בעד בניו. 36 **ואחד** מהפרושים חלה פניו שיאכל עמו זהו ישאוש.
Lc 12,6 6 חמשה לחם שהם שלו נמכרין במאה ערכין **ואחד** מהם לא נשכח לפני האל. 7 ושערכם כולם ספורין
Lc 12,13 הקדש ילמדכם באותה שעה מענה לשון: 13 **ואחד** מן החבורה אמ׳ אליו רבי אמור אל אחי שיחלוק
Lc 17,15 אל הכהנים. ונעשה שבעודם הולכים נשתנו 15 **ואחד** מהם כשראה שנשתנה חזר ושבח לשם בקול גדול.
Lc 19,15 להם הממון בעבור שידע כמה הוציא כל אחד **ואחד.** 16 והראשון בא אומר אדון עם אימינא שלך י׳
Lc 22,50 לבוא: אמרו לו אדון אם נכה בסכין 50 **ואחד** מהם הכה עבד אחד משרי הכהנים וחתך לו האזן
Lc 23,39 ולטינש ועבריות זהו מלך היהודים. 39 **ואחד** מהגנבים שהיה תלוי עמו מחרפו ואומ׳ אם אתה
Jn 4,37 בעניין זהו הדבר אמתי כי אחד הוא הזורע **ואחד** המלקט. 38 אני שלחתי אתכם ללקוט מה שלא
Jn 7,19 אמיתי אין בו. 19 לא נתן לכם משה הדת: **ואחד** מכם אינו ממעט ומחסר הדת. 20 למה אביתם
Jn 7,30 שממנו אני והוא שלחני: 30 אז רצו לתופשו: **ואחד** מהם לא שם ידיו בו. כי עדיין לא באה שעתו:
Jn 11,49 רומיים ויגזלו לנו מקומינו ועמנו. 49 **ואחד** מהם ששמו קאיפש היה הגמון אותה שנה. ואמ׳
Jn 16,5 עמכם. ועתה אני הולך לאותו ששלחני. **ואחד** מכם אינו שואלני לאן אתה הולך. 6 רק כאשר
Jn 17,12 אני שמרתים בשמך. אותם שנתת לי שמרתי. **ואחד** מהם לא נעדר. כי אם בן האבדון למען תהיה
Jn 19,18 בשתי וערב. ועמו שנים אחרים אחד לימין **ואחד** לשמאל וישאוש באמצע שניהם 19 ופילאט כת׳
Jn 19,34 ירכותם של נתלים עם ישאוש. 33 [*] 34 **ואחד** מן הפרושים לקח רומח בידו והכה ישאוש ופתח
Jn 20,12 שני מלאכים מלובשים לבן יושבין אחד בראש **ואחד** ברגלים במקום ששם הונח גוף ישאוש משיח 13
Jn 21,12 לא נשבר. 12 וישאוש אמר להם באו ואכלו. **ואחד** מהם לא רצה לשאול מי הוא כי יודעים היו
Mc 3,34 והביט אותם שהם סביביו ואמ׳ אלו הם אמי **ואחי** 35 וכל אותן שיעשו רצון הש׳ הם אחי ואחיותי.
Lc 8,21 חפצים ראות אותך 21 וענה ואמ׳ להם אמי **ואחי** הם אותם ששומעין דבר השם׳ ושמוהו למעשה 22
Mt 1,11 הוליד יושיאש. 11 יושיאש הוליד יקוניאש **ואחיו** בגלות בבל. 12 יקוניאש הוליד שאלתיאל.
Mc 10,29 ענה ואמר אמת אומ׳ לכם שאיש שיעזוב ביתו **ואחיו** ואחיותיו או אב ואם או בנים או נחלות בעד
Lc 8,19 לו יהיה לו נגזל. 19 ובאו לישוש אמו **ואחיו** [*]. 20 ואמרו לו אמך ואחיך חפצים ראות
Lc 14,26 איש יבא עמי ולא ילך עמו אביו ואמו ואשתו **ואחיו** ובנו ואחיותיו ועו׳ נשמתו לא יהיה תלמידי.
Mt 12,50 50 כל מי שעושה רצון אבי שבשמים הוא אחי **ואחיותי** ואמי: Tit,13 קפיטולו ל״ט כפי מתיאו 1
Mc 3,35 ואחי 35 וכל אותן שיעשו רצון הש׳ הם אחי **ואחיותי.** Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי שי׳ מארקו 1 ופעם
Mc 10,29 אמת אומ׳ לכם שאיש שיעזוב ביתו ואחיו **ואחיותיו** או אב ואם או בנים או נחלות בעד אהבתי
Lc 14,26 ולא ילך עמו אביו ואמו ואשתו ואחיו ובנו **ואחיותיו** ועו׳ נשמתו לא יהיה תלמידי. 27 ומי
Lc 8,20 לישוש אמו ואחיו [*]. 20 ואמרו לו אמך **ואחיך** חפצים ראות אותך 21 וענה ואמ׳ להם אמי ואחי
Mc 10,30 יקבל גמול מאה פעמים. ועו׳ בזה העת בתים **ואחים** או אחיות או בנים ושדות עם צרות ובעולם הבא
Mt 21,33 ועשה בה יקב אחד ובנה בה מגדל אחד בתוכה. **ואח״כ** שְׂכָרָה לעובד והלך במהלך אחד. 34 וכאשר בא עת
Mt 22,27 26 כמדומה לו השני והשלישי עד הז׳. 27 **ואח״כ** מתה אשתם. 28 א״כ בתחייה מאי זה מכל הז׳
Lc 15,22 לשמים ולך. וכבר איני ראוי להקרא בנך. 22 **ואח״כ** אמ׳ לעבדיו לכו כולכם שאו התלמיד הראשון.
Lc 13,8 8 והוא ענה לו אדון הנח התאנה שנה זו **ואחפור** סביבה ואקיפנה זבלים 9 ואם תעשה פרי מוטב
Mt 5,13 העולם והמוסר נפסק לאותם שלא היו נושעים. **ואחר** דבר אינו שוה רק להשליך חוצה ולרמוס אותם 14
Mt 7,5 5 מראה עצמך כשר. השלך הקורה מעיניך. **ואחר** תבוא להשליך הקיסם מעיני אחיך: קפיטולי כ״ב
Mt 12,29 אותו ביתו. אם בתחלה לא יקשרהו בחוזק. **ואחר** שיגזלהו הבית. 30 מי שאינו עמי כנגדי הוא.
Mt 15,36 דגים. 35 והוא צוה לעם שישבו בארץ. 36 **ואחר** לקח השבעה לחמים והדגים ועשה כונות (אני
Mt 17,1 במלכותו: Tit,17 קפיטולי מ״ג כפי מתיאו 1 **ואחר** ה׳ ימים לקח פירו יקומו וזואן אחיו. ואחר
Mt 17,1 ואחר ה׳ ימים לקח פירו יקומו וזואן אחיו. **ואחר** העלם אל הר אחד מאד גבוה 2 משונה הצורה
Mt 23,26 פרושים עורים טהרו ראשונה מה שהוא בפנים **ואחר** תהיו כולכם נקיים מבחוץ: 27 אוי לכם מאותתים
Mt 25,11 בנישואין. והדלת היתה סגורה אחריהן. 11 **ואחר** באו הבתולות הסכלות. ויצעקו אדון אדון פתח

Mt 25,19 א׳ הלך וחפר בארץ וטמן בזנט אדוניו. 19 **ואחר** זמן ארוך בא האדון ורצה שמוע חשבון מהם. 20
Mt 26,27 ובצע. ואמר קחו ואכלו כי זה הוא גופי. 27 **ואחר** לקח הגביע ועשה חינות ונתנו להם. ואמ׳ שתו
Mt 26,60 60 ואינם מוצאים כי רבים עדי שקר באו. **ואחר** מחדש באו שנים עדים כוזבים 61 ואמרו זה אמר
Mt 26,61 ואמרו זה אמר אני יכול להשמיד מקדש האל **ואחר** ג׳ ימים חדשו. 62 וקם שר הכהנים ואמ׳ לישאוש
Mt 26,73 אחרת כפר בשבועה שלא הכיר אותו האדם. 73 **ואחר** מעט נגשו לפירו אותן שעומדין שם. ואמרו אתה
Mt 27,31 ורוקקין בו ולוקחין הקנה ומכין בראשו. 31 **ואחר** כאשר הרבו להוציא עליו לעג. הפשיטו לו הסרבל
Mc Prol,10 בעבור שיקרא התחלת ההתבשרות מישאוש משיח **ואחר** כתב האינגליאו מָתְחִיל מטבילת ישאוש משיח ולא
Mc 1,14 בין הבהמות והמלאכים משרתים אותו. 14 **ואחר** שג׳ואן היה אסור. בא ישאוש בגליליאה ודורש
Mc 3,20 קאעיב 19 ויודש אשקריוטא שבגדו. 20 **ואחר** בא אל הבית ונאסף שם עם רב שאינם יכולים
Mc 4,7 כאשר השמש הכהו כי לא היה לו שורש. 7 **ואחר** נפל בין הקוצים והקוצים גדלו יחד וחזקוהו.
Mc 4,8 יחד וחזקוהו. ולא נתן פרי עולה וגדל. 8 **ואחר** נפל בטוב הארץ ונשא ואמ׳ ישאוש הא׳ ל׳ והא׳
Mc 4,28 28 ויותר על זה הארץ מגדלה ראשונה בעשב **ואחר** בשבולים. ואחר מתמלאה חטה השבולת. 29 וכאשר
Mc 4,28 זה הארץ מגדלה ראשונה בעשב ואחר בשבולים. **ואחר** מתמלאה חטה השבולת. 29 וכאשר נשלם הפרי תכף
Mc 5,43 נבהלים מגודל הפלא 43 וציום שלא יאמרוהו **ואחר** צוה שיתנו לה לאכול: Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי
Mc 7,12 בעבור נדר העם האב והאם שיועילו לו. 12 **ואחר** אינכם מניחים השלים לאב ולאם. 13 א״כ שוברים
Mc 9,24 שטן חזק ואלם. אני מצוה אותך שתצא ממנו. **ואחר** לא תחזור בו. 25 והוא יצא צועק ומצערו והנער
Mc 11,29 ואמר להם. אני אשאל לכם דבר אחד ענו לי **ואחר** אני אומר לכם באי זה כח אני עושה אלו
Mc 12,13 אמ׳ אותה הצורה בעבורם והלכו ועזבוהו. 13 **ואחר** שלחו לו מקצת מהפרושים ומקצת מאנשי אירודיש
Mc 12,21 יהיו. הראשון לקח אשה ומת בלא בנים 21 **ואחר** לקחה השני גם זה לא הניח זרע. זה שלישי עשה
Mc 14,72 שאומרת. 72 ומיד התרנגול קרא פעם אחרת. **ואחר** זכר פירו הדבר שאמ׳ לו ישאוש שקודם שהתרנגול
Mc 16,12 ששמעו שחזר חי שהיא ראתהו ולא האמינו. 12 **ואחר** זה הוא נראה לשני תלמידים שהולכים לעיר אחת
Mc 16,14 לאחרים תלמידיו והם לא האמינו. 14 **ואחר** יום א׳ שיושבין בשולחן כל אחד עשר לאכול.
Lc 1,24 23 וכאשר השלים ימי עבודתו הלך בביתו. 24 **ואחר** ימים אחדים אלישבק אשתו הרתה ונטמנת חמשה
Lc 1,56 56 ומריאה עמדה עם אלישבק כמעט ג׳ חדשים. **ואחר** שבא בביתה במקדש 57 אלישבק יש לה ללדת יהיה
Lc 2,21 ששמעו ושראו כן כאשר למעלה אמור להם. 21 **ואחר** נשלמו שמנה ימים הנער היה נמול ונקרא שמו
Lc 5,27 אומרים נפלאות גדולות ראינו היום. 27 **ואחר** אלה הדברים יצא ישאוש מאותו מקום וראה אדם
Lc 7,38 ישאוש משיח עם דמעות שמעיניה יוצאות. **ואחר** שקנחה לו הרגלים עם שערי הראש ונושקת רגלי
Lc 9,43 הכהו ושברו. 43 וישאוש בלשמא הרוח רעה **ואחר** עשה בידו הסימן הנעשה היום בין הגוים קודם
Lc 10,1 הש׳. Tit,10 קפיטולו י״א כפי לוקא 1 **ואחר** הראה ישאוש אל האחרים ששים ושלושה תלמידים
Lc 12,4 לכם אוהבים אל תיראו מאותם שהורגין הגוף **ואחר** אין להם דבר אחר שיעשו 5 אבל אני אלמדכם ממי
Lc 15,13 לי. וחלק להם עצמות מה שהיה לו: 13 **ואחר** ימים מועטים מקובצים כל הדברים. הנער היותר
Lc 15,14 רחוקה מאד שם הפסיד כל ירושתו בזנות. 14 **ואחר** היה רעב גדול בארץ. ומצא עצמו חסר. 15
Lc 16,16 קטן הוא לפני האל. 16 והד.. עד יואן. **ואחר** מלכות האל הוא מוגד וכל העושים חוזק בו. 17
Lc 17,8 שאוכל ושרתני עד שאשלים לאכול ולשתות. **ואחר** אתה תאכל ותשתה.9 וימצא אותו עבד חן בעיני
Lc 18,4 ושכנגדי. 4 ולא רצה לעשות. ועבר זמן רב. **ואחר** אמר בלבו ואם שאיני ירא אלהים ואנשים. 5
Lc 22,58 כפר לה אומר אשה אשה איניני מכירו. 58 **ואחר** מעט פעם אחרת ראתה אותו ואמרה ואתה מהם אתה.
Lc 24,31 31 ועיניהם נפתחו והכירוהו בבציעת הפת. **ואחר** היה בלתי נראה בעיניהם. 32 והם אמרו ביניהם
Jn 10,28 נותן להם חיים נצחיים ולא יאבדו לעולם: **ואחר** לא יטרוף אותם מידי. 29 אבי מה שנתן לי גדול
Jn 11,11 עצמו כי נר אין לו. 11 אלה הדברים אמר: **ואחר** אמר אליהם נלכה כי לזריט אהובינו ישן. ואני
Jn 12,22 ישאוש משיח. 22 ובא פליף ואמרו לאנדריב. **ואחר** אנדריב ופיליף אמרוהו לישאוש. 23 וישאוש ענה
Jn 19,28 הנה אמך: באותה שעה התלמיד לקחה כשלו 28 **ואחר** זה ישוש שכל הדברים נענו. ובעבור שהכתיבה
Jn 21,18 למקום חפצך. רק כשתהיה זקן תשלח ידך **ואחר** ילך אחריך וינהגך במקום שלא תחפוץ. 19 ואז
Mt 2,13 בדרך אחרת: קפיטולו ד׳ כפי מתיאו 13 **ואחרי** שובם נראה מלאך השם בחלום אל יוסף ויאמר לו
Mt 5,24 נדבתך לפני המזבח ולך תחלה להשלים אחיך. **ואחרי** כן תשוב לנדב נדבתך. 25 ובהיותך בדרך תמלא
Lc Prol,4 ממלאכת הרפואה. והיה תלמיד האפושטולש. **ואחרי** כן לא נפרד מחבורת שי׳ פאב אותם שכבר היו
Jn 13,37 יכול ללכת אחרי עתה אבל אחרי כן תלך. 37 **ואחרי** כן אמר אליו למה איני יכול ללכת אחריך עתה
Jn 19,12 מי שמסרני בידך חטא חטא גדול ביותר. 12 **ואחרי** זה פילאט חפץ להניחו. רק היהודים צועקים
Mt 21,8 והעיר והניחו [*] 8 [*] מלבושיהם בדרך. **ואחרים** כורתים ענפים מאילנות ומאגמגין מהם בדרך.
Mc 1,16 עשו תשובה והאמינו דבר האל. 16 והולך ישו **ואחרים** בגליליאה. ראה שימון ואנדריב אחיו שמשימין

Mc 4,5 נפלו קרוב לדרך ובאו עופות ואכלום. 5 **ואחרים** נפלו במקום אבנים שלא היה בו עפר רב ומיד
Mc 6,15 פלאות. 15 והאחרים אומרים שאליהו הוא. **ואחרים** אומרים שנביא הוא או אחד מן הנביאים. 16
Mc 8,28 28 והם ענו אומרים שאתה הוא גואן טבול. **ואחרים** אומרי׳ אליהו. ואחרים אומרים נביא. 29
Mc 8,28 הוא גואן טבול. ואחרים אומרי׳ אליהו. **ואחרים** אומרים נביא. 29 והוא אמ׳ להם ואתם מה אתם
Lc 9,8 חי. אחרים אומרים אליהו הוא ונראה בארץ. **ואחרים** אומרים שאחד מישישי הנביאים הוא שקם חי. 9
Lc 11,16 אמרו בבלזאבוק שר השדים מגרש השדים 16 **ואחרים** מנסים אותו שאלוהו אות מן השמים. 17
Jn 7,12 מַלְיִנים עליו. כי מקצת אומרים טוב הוא. **ואחרים** אינו. רק מרמה העמים. 13 אבל אחד מהם אינו
Jn 7,41 בשומעם דבריו אומרים זהו נביא אמיתי. 41 **ואחרים** אומרים זהו משיח. ואחרים אומרים יבא
Jn 7,41 נביא אמיתי. 41 ואחרים אומרים זהו משיח. **ואחרים** אומרים יבא מגלליאה משיח: 42 אינה אומרת
Jn 9,16 זה האיש אינינו מהאל כי אינו שומר השבת. **ואחרים** אומרים איך יוכל איש חוטא לעשות האותות
Jn 10,21 ומדבר בשטות למה אתם שומעין אותו. 21 **ואחרים** אומרים אלה הדברים אינם מאדם שאחזו שד.
Jn 12,29 העומד שם שמעו זה. אמרו זה הוא קול רעם. **ואחרים** אמרו מלאך דבר לו. 30 ענה ישאוש ואמר: קול
Mt 28,1 אחד שנקרא דוקמנגיי באה מריאה מקדלינא **ואחרת** מריאה ראו הקבר 2 והנה היה עשוי ארץ רעשה
Mc 2,1 הצדדין: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי שי׳ מרקו 1 **ואחרת** פעם נכנס בכפר נחום אחר ימים אחדים 2 וכאשר
Mt 10,29 שום בגיהנם: 29 שני צפרים נמכרים במחצה **ואחת** מהם לא תפול לארץ בזולת אב שלכם. 30 כל
Jn 18,26 מתלמידיו. ופירו כפר ואמר אינינ׳. 26 **ואחת** משפחות ההגמון אמרה לפירו אשת אח אותו שפירו
Mt 16,26 מרויח כל חללי עלמא. והנפש היא אבודה. **ואי** זה חלוף טוב יכול עשות האדם בעד נפשו. 27 כן
Mt 27,23 אמרו יהי מונח בשתי וערב. ופילאט אמ׳ להם **ואי** זה רעה עשה. והם עוד צעקו תלוהו. 24 וכאשר
Mc 15,14 13 והם צעקו תלהו: 14 ופילאט אמ׳ להם **ואי** זו רעה עשה לכם ועוד הם צועקים תלוהו. 15
Mc 13,1 אחד מתלמידיו אמר לו רבי ראה זה בניינים **ואיזה** אבנים: 2 וענה ישאוש ואמ׳ רואה אתה אלו
Mt 7,4 בעין חבירך. ולא תחשוב הבריח מעיניך. 4 **ואיך** תאמר לאחיך להוציא הקיסם מעינו. והקורה
Mt 12,29 השדים א״כ לא בא בכם המלכות שמימיי. 29 **ואיך** יכול אחד ליכנס בבית החזק והגבור ולשבור
Mt 22,43 ממי יהיה בן. אמרו מדוד. 43 אמ׳ ישאוש **ואיך** ולמה דוד קראו ברוחני אדוניו. אומר 44 אמר
Lc 1,43 ברוכה את בין הנשים וברוך פרי בטנך. 43 **ואיך** קרה זה שאם אדוני באה אלי. 44 תדעי כי כאשר
Lc 6,42 ואינך חושב שאתה נושא בשלך בריח גדול. 42 **ואיך** תוכל לאמר לאחיך הנח ואני אוציא הקיסם
Lc 24,35 לשימון. 35 והם ספרו הדברים שנעשו בדרך. **ואיך** הכירוהו בבציעת הפת. 36 ובעודם מדברים ישאוש
Jn 4,11 הבור הוא עמוק ואין לך מה שתוכל לשאוב **ואיך** תתן לי מים חיים: 12 האתה גדול מיעקב אבינו
Jn 9,10 הוא לו. והוא אמ׳ אני הוא. 10 אז אמרו לו **ואיך** נפתחו עיניך. 11 וענה הוא איש אחד שנקרא
Jn 9,26 ועתה אני רואה: 26 אז אמרו לו מה עשה לך **ואיך** פתח עיניך. 27 והוא ענה כבר אמרתי. ואתם
Jn 12,34 אנחנו שמענו מהדת שהמשיח עומד קיים ונצחי **ואיך** אתה אומר שבן האדם יהיה מורם מן הארץ מי הוא
Lc 7,11 אפס שנתרפא ובריא. 11 ונעשה היה מכאן **ואילך** שהולך ישאוש בעיר שנקרא נאים. ותלמידיו
Lc 8,1 Tit,8 קפיטולו ט׳ כפי לוקא 1 ונעשה משם **ואילך** ישאוש הולך בעירות ובמגדלים דורש ומגיד
Lc 16,2 עליך. תן חשבון מהה מההרשאה. כי מכאן **ואילך** לא תשתדל בהרשאה ההיא. 3 והמורשה אמ׳ בקרבו
Lc 20,36 ולא יקחו נשים. 36 כי לא ימותו משם **ואילך** כי יהיו דומין למלאכים. והם בני השם׳. וכי
Jn 5,14 מצאו במקדש ואמ׳ לו הנה אתה בריא מכאן **ואילך** לא תחפוץ לחטוא ולא יקרא לך דבר רע: 15
Mt 12,43 מן האדם הוא הולך במקומות קשים בקש מנוח **ואין** מוצא. 44 אז הוא אומ׳ בעצמו אשובה אל ביתי
Mt 15,32 אני מרחם העם באשר הוא עמד שלשה ימים **ואין** להם לאכול ואיני רוצה לשולחם בתענית בעבור
Mt 22,29 מכולם: 29 ענה ישאוש ואמר להם אתם טועים **ואין** אתם מבינים הכתיבות וכח האל. 30 בתחייה לא
Mt 23,13 ורמאים שמונעים דרך מלכות שמימיי לעמים **ואין** אתם נכנסים. ולא עזבתם הכנס: 14 אוי לכם
Mt 23,23 והחנינה והאמונה ואלה המצות שחוייב עשות **ואין** שאין ראוי לשכחם: 24 פרנסים עורים שלועסין
Mc 2,22 הבגד שובר הישן. ויותר גדול קרע נעשה. 22 **ואין** אדם משים יין חדש בנאדות ישנים. כי הנאדות
Mc 8,2 על העם כי הם נמשכים אחרי זה שלשת ימים. **ואין** להם מה לאכול. 3 ואם אני אשלחם בביתם יתעלפו
Lc 6,4 ולקח לחם הפנים ואוכל ונותן למי שהוא עמו **ואין** ראוי לשום אדם לאוכלו רק הכהנים. 5 ואומ׳
Lc 8,15 בעושרין ובתענוגי החיים האלו הם נחנקים **ואין** נושאין פרי בקיבול הצער מאהבה. 16 ומי
Lc 10,22 לפניך. 22 כל הדברים הם נמסרים אלי מאבי. **ואין** אדם יודע מי הוא הבן כי אם האב. ומי הוא האב
Lc 11,6 ככרות לחם ג׳ 6 כי אהובי בא מהדרך אלי. **ואין** לי מה שאוכל להניח לפניו. 7 והוא ענה לו
Lc 12,24 24 תחשבו כערבים שאינם זורעים ולא לוקטים **ואין** להם אוצרות ולא ממגורות. והש׳ מאכילם. כמה
Lc 14,30 לו. 30 ויאמרו האיש הלזה התחיל לבנות **ואין** בידו כח להשלים. 31 או אם מלך הולך למלחמה
Lc 15,16 16 ונתאוה לאכול מה שהחזירים אוכלים **ואין** נותנין לו: 17 והוא אמ׳ בלבו כמה שכירים
Lc 17,17 וענה ישאוש ואמ׳ ולא הייתם עשרה מי אתם **ואין** הם התשעה 18 לא נמצא שחזר ונתן שבח לשם אלא

Lc 18,19 19 וישאוש אמר לו. למה אתה אומר אלי טוב **ואין** טוב לבד האל. 20 אתה יודע המצות. לא תקנא.
Jn 3,13 תאמינו בדברים השמימיים אם אומר אותם: 13 **ואין** מי שעלה שמים אם לא ירד מן השמים: בן האדם
Jn 4,11 חיים. 11 ענתה האשה אליו הבור הוא עמוק **ואין** לך מה שתוכל לשאוב ואיך תתן לי מים חיים: 12
Jn 5,10 שבת היה. 10 אז אמרו היהודים שבת הוא **ואין** לך לשאת מטתך. 11 והוא ענה להם מי שעשה לי
Jn 5,38 לא שמעתם קולו ולא ראיתם תמונתו. 38 **ואין** דברו בכם כי לא האמנתם שהוא שלחו. 39 חפצו
Jn 10,13 שבא עוזב הצאן ובורח. [*] 13 השכיר הוא **ואין** משים השתדלותו בשמירת הצאן. 14 אני הוא רועה
Jn 14,30 לא אדבר עמכם. כי שר זה העולם כבר בא: **ואין** דבר אחר בי 31 רק בעבור שהעולם יכיר שאני
Jn 16,30 לנו. 30 עתה ידענו שיודע אתה כל הדברים **ואין** צריך לך לשאול לאחר הזה אנחנו מאמינים שיצאת
Jn 20,2 ומריאה אמרה להם אדוני נטלוהו מן הקבר. **ואין** אנכי יודעת להיכן הניחוהו. 3 אז יצא פירו
Mt 13,22 העולם לאסוף מחנק מדברת הש׳ שזרועה בלבו **ואינה** עושה פרי: 23 אבל אותה שנפלה בארץ טובה.
Lc 2,37 37 והיתה אלמנה עד ארבע ושלשים שנה. **ואינה** זזה מהמקדש עושה עבודה יום וליילה בצומות
Mt 7,26 האבן הקיימת. 25 [*] 26 ואותו ששומע דברי **ואינו** עושה דומה לכסיל שבונה בחול ביתו 27 ובאו
Mt 27,42 ממנו: ואומרים 42 הוא מושיע אחרים **ואינו** יכול להושיע עצמו. אם מלך אתה מישראל רד מן
Mc 3,26 26 ואם השטן יקום נגד עצמו נחלק הוא **ואינו** יכול עמוד אבל יהיה לו קץ. 27 שום אדם אינו
Mc 9,37 רואים אדם אחד שהיה מרפא המשוטנים בשמך **ואינו** מחבורתינו ובעבור זה אנחנו מונעים לו. 38
Mc 12,32 החכם רבי אמת גדול שאינו לבד אלוה אחד **ואינו** אחר אלא הוא 33 אותו שחייב אדם לאהוב מכל
Mc 14,61 לחטאים שאלו מניחים נגדך. 61 וישו שותק **ואינו** עונה דבר: ופעם אחרת הכהן הגדול הגדול שאלו
Lc 9,33 לך אחד. ולמשה אחד. ולאליהו אחד. ומדבר **ואינו** יודע מה אומר. 34 ובאומרו דברים אלו באה עב
Lc 11,24 נקי יוצא מן האדם הולך במקומות מחפש מנוח **ואינו** מוצא אותה [*] 25 [*] מנוקה ביעים. 26 ואז
Lc 12,21 יהיו. 21 כן הוא האוצר פירותיו בעולם הזה **ואינו** עשיר בשם: 22 ואמר לתלמידיו אל תהיו
Lc 12,47 נאמרו. 47 אבל אותו עבד שידע רצון בעליו **ואינו** מזמין עצמו ולא עשה כפי רצונו יהיה מוכה
Lc 13,15 מכם אינו מתיר קשר השור או החמור מן הרפת **ואינו** מוליכו למים לשתות 16 אם כן זאת. בת אברהם
Lc 14,27 תלמידי. 27 ומי שאינו נושא שתי וערב שלו **ואינו** בא אחרי אינו יכול להיות תלמידי. 28 כי אי
Lc 14,31 31 או אם מלך הולך למלחמה נגד מלכים **ואינו** חושב ראשונה אם עם עשרה אלף יכול לבא נגד
Lc 16,21 .. לשבוע מפירורין הנופלים משולחן העשיר **ואינו** נותן לו והכלבים באים תופסים מ.. 22 ..
Jn 3,20 רעים. 20 כי כל איש העושה הרע מארר הנר. **ואינו** בנר בעבור שלא יהיה נתפש במעשיו. 21 אבל מי
Jn 7,23 האנשים: 23 אם איש נכנס בברית מלח בשבת **ואינו** מתירא עצמו. דת משה מאבד: למה אתם כועסים
Jn 8,29 לדבר אלה הדברים. 29 ומי ששלחני הוא עמי: **ואינו** מניחני יחידי. כי אותם הדברים שאליו ערבים
Jn 12,48 שאהיה להם למושיע. 48 מי שמבזה אותי **ואינו** מקבל דברי כבר יש לו שישפטהו. הדברים
Jn 14,17 אינו יכול לקחתו. כי אינו רואה אותו. **ואינו** יודע אותו. רק אתם תכירו כי בכם הוא עתה
Mt 3,11 במים במקום תשובה. והבא אחרי חזק ממני **ואיני** ראוי לחלוץ נעלו והוא יטבול אתכם מן הקדש
Mt 15,32 באשר הוא עמד שלשה ימים ואין להם לאכול **ואיני** רוצה לשולחם בתענית בעבור שלא יחלשו בדרך.
Mc 14,68 דנזוריט היית. 68 והוא כפר איני יודע **ואיני** מכיר ממה את אומרת ויצא לחוץ ועמד לפני
Lc 13,7 עברו שלש שנים שאני שואל פרי תאנה זו. **ואיני** מוצא. לזה תעקרה כי היא אוכלת שבח האדמה. 8
Lc 14,20 20 השפעוהשלישי אמ׳ אני לקחתי אשה **ואיני** יכול ללכת. 21 וחזר המשרת ואמ׳ לו כל מה
Jn 16,26 לכם מאבי 26 באותו היום לא תשאלו בשמי. **ואיני** אומר לכם שאתפלל לאב בעדכם 27 כי הוא אוהב
Jn 16,32 מפוזרים כל איש בביתו ותעזבו אותי יחידי. **ואיני** יחיד כי האב עמי: 33 אלה הדברים אמרתי לכם
Jn 17,20 אותם עצמי למען יהיו הם מקודשים באמת. 20 **ואיני** מתפלל בעד אלו לבד. רק עדיין בעד אותן
Jn 20,25 המסמרים ואני משים אצבעי במקום המסמרים **ואינִי** משים ידי לצדו איני מאמין. 26 אחר שמנה
Mt 13,55 כמה חכמה וכמה כח 55 אינינו זה בן נפח **ואינינו** כנגד אמו וקרוביו ג׳יקמי ויושאף ושימון
Lc 8,27 בא לישוש אדם אחד שאחזו שד זה זמן רב. **ואינינו** לובש שום מלבוש ואינינו עומד בבית רק
Lc 8,27 שד זה זמן רב. ואינינו לובש שום מלבוש **ואינינו** עומד בבית רק בקברים 28 וכאשר ראה לישאוש
Lc 9,39 אוחזו ומיד זועק ומשברו ורוק יוצא מפיו. **ואינינו** זז ממנו עד שמצערו בחוזק. 40 וחליתי פני
Mt 22,16 שאתהו איש נאמן ומלמד דרך האל באמת. **ואינך** פונה לשום אדם. כי אתה אין מביט גופות
Mc 12,14 לו רבי אנחנו יודעים ומכירים היותך אמיתי **ואינך** נותן לב על שום אדם. כי אתה אינך שופט לפי
Lc 6,41 הוא ברבו 41 איך תראה קיסם בעין אחיך **ואינך** חושב שאתה נושא בשלך בריח גדול. 42 ואיך
Lc 24,18 ואמר לו אתה הוא שמקרוב גר בירושלם **ואינך** יודע איזה דברים נעשו באלו הימים 19 ולהם
Mt 6,26 אביכם שבשמים נותן להם לחם וחיים **ואינכם** גדולים מהם. 27 ומי מכם יכול להוסיף לחיי
Mt 11,17 לדומיהם 17 ואומרי׳ אנחנו שרים לכם. **ואינכם** מחוללים. אנחנו בכינו ואתם לא דנים. 18
Mc 8,18 עדיין הוא עור לבבכם. 18 עינים לכם **ואינכם** רואים. אזנים לכם ואינכם שומעין. אין לכם

Mc 8,18 18 עינים לכם ואינכם רואים. אזנים לכם **ואינכם** שומעין. אין לכם זכרון. 19 כאשר חלקתי ה׳
Mc 12,24 אלו. 24 וענה ישאוש ואמר להם אתם טועים **ואינכם** מבינים הכתיבות וכח השם. 25 כאשר המתים
Lc 6,46 הלב מדבר. 46 למה אתם קוראים אותי אדון. **ואינכם** עושים מה שאני מצוה. 47 כל איש שבא אלי
Lc 11,52 52 אוי לכם חכמים בדת שנשאתם מפתח החכמה **ואינכם** נכנסין ואתם מונעין אותם שחפצים היו
Jn 5,43 אהבת האל בכם. 43 אני בא בעולם אב מאבי. **ואינכם** מקבלים אותי. אם אחד יבא בעולמו אותו
Jn 5,44 אתם להאמין שאתם רודפים אחר המעלות. **ואינכם** מבקשים אותם שהן מן השם׳ לבד. 45 אל תהיו
Jn 10,25 לנו בגלוי: 25 ענה ישאוש אני אומר לכם **ואינכם** מאמינים. המעשים שאני עושה בשם אבי הם
Jn 14,4 אלי בעבור שבמקום שאני שם אתם תהיו. 4 **ואינכם** יודעים המקום שאני הולך והדרך והדרך אתם
Mt 23,3 ותעשו. אבל לא תעשו כמעשיהם כי הם אומרים **ואינם** עושים. 4 הם מעמיסים כובד משאת לעמים שאין
Mt 26,60 נגד ישאוש בעבור שיוכלו למוסרו למיתה 60 **ואינם** מוצאים כי רבים עדי שקר באו. ואחר מחדש באו
Mc 5,4 בשלשלאות ולא בברזלים 4 כי תמיד משברם. **ואינם** יכולים להשקיטו. 5 אבל היה עומד בלילה
Lc 6,49 מיוסדת על האבן: 49 אבל מי ששומע דברי **ואינם** משימם לפועל דומה הוא לאדם בונה בית על
Jn 10,5 נמשכות אחריו. כי מכירות הן קולו. 5 **ואינן** נמשכות אחר קול האיש הנכרי. 6 זה המשל אמר
Mc 6,19 לאירודיש אינו ראוי לך החזק באשת אחיך 19 **ואירודיאש** לקחו במיאוס ואורבו בעבור שתוכל המיתו.
Mc 8,15 מזהירם אומר ראו השמרו משאור הפרושים **ואירודיש:** 16 והם כחושבים אמ׳ אחד אל אחד. הוא
Lc 3,1 טיברי שיסאר ופונץ פילאט מורשה בגודיאה **ואירודיש** טטרקא מגליליאה ופליף אח אירודיש
Lc 3,19 18 ורוב דברים אחרים מזהיר ומגיד לעם. 19 **ואירודיש** כאשר יואן מייסר אירודיאש אשת אחיו.
Lc 9,7 דורשים ומבריאים החולים בכל מקום: 7 **ואירודיש** אדון טיטרקא שמע כל הדברים שעשה ישאוש
Lc 23,8 נשתלח. כי בירושלם בימים ההם היה. 8 **ואירודיש** כשראה ישאוש שמח מאד כי פעמיים כסף
Lc 23,11 והסופרים עומדים בחוזק ומלשינים אותו. 11 **ואירודיש** עם סיעתו מבזים אותו. והלבישוהו ארגמן
Lc 23,12 לעג עליו. 12 ונעשה באופן שנגשו פילאט **ואירודיש** ופילאט נעשו אוהבים באותו יום כי קודם
Mt 26,24 אותו שמשים היד עמי בקערה הוא יבגדני. 24 **ואיש** ההולך עמי יבגוד בן האלוה. כמו שהתנבא ממנו.
Mt 25,24 הא׳ ואמ׳ אדון אני יודע שאתה איש קשה **ואכזרי.** אתה קוצר במקום שלא זרעת ומלקט מה שלא
Mc 2,26 26 שהוא נכנס במקדש תחת אביתר שר הכהנים **ואכל** לחמי הקדש אותם ששום אדם אינו ראוי לאוכלם
Lc 15,2 מתלוננים אומרים ראה זה ראה חטאים **ואכל** עמהם 3 והוא אמ׳ אליהם זה הדבר. 4 אי זה מכם
Lc 16,19 נאוף: 19 אדם אחד עשיר היה לבוש ארגמן **ואכל** כל בטוב 20 והיה דל שש.. לז.. ששוכב בפתחו
Mt 12,1 זרועים. והתלמידים רעבים לקחו מהשבולים **ואכלו.** 2 והפרושים שראוהו אמרו לו תלמידיך עושים
Mt 12,4 הוא ואותם שהיו עמו 4 שנכנס בית האל **ואכלו** לחמי הקדש שאותן לחמים הוא ואותן שהיו עמו
Mt 14,20 לתלמידים. והתלמידים נתנום אל העם 20 **ואכלו** כולם ושבעו. ונשארו ממותרות י״ב דבלות
Mt 15,37 ונתנם לתלמידיו: והתלמידים נתנום לעם 37 **ואכלו** כלם והיו שבעים. וממה שנשאר סלקו שבע דבלות
Mt 26,26 לקח הלחם וברכו ועשה חנות ובצע. ואמר קחו **ואכלו** כי זה הוא גופי. 27 ואחר לקח הגביע ועשה
Mc 6,42 שיניחום לפניהם. וכן חילק שתי הדגים 42 **ואכלו** כולם ושבעו. 43 וחלקו מנותר שתים עשרה
Lc 9,17 לתלמידיו וצום שיניחוהו לפני העם ההוא 17 **ואכלו** כולם ושבעו. והנותר היה י״ב קופות מליאות
Lc 10,7 לא יחזור עליכם. 7 באותו בית עצמו עמדו. **ואכלו** ושתו מאותן הדברים שיתנו לכם. כי ראוי הוא
Jn 21,12 הרשת לא נשבר. 12 וישאוש אמר להם באו **ואכלו.** ואחד מהם לא רצה לשאול מי הוא כי יודעים
Mt 13,4 מקצת גרעינים נפלו בדרך ובאו מקצת עופות **ואכלום.** 5 ומקצת נפלו במקום אבנים שלא היה שם מאד
Mc 4,4 מקצת גרעינים נפלו קרוב לדרך ובאו עופות **ואכלום.** 5 ואחרים נפלו במקום אבנים שלא היה בו
Mt 4,3 יום ומ׳ לילה היה לו רעב 3 בא אליו השטן **וא״ל** אם אתה הוא בן האלוה תאמר לאבנים האלו
Mt 6,13 חובותינו כי אנחנו מניחים למחוייבינו. 13 **ואל** תנהיגנו בנסיון אבל תשמרנו מכל רע אמן: 14 אם
Mt 7,1 עוד אמ׳ ישואש משיח אל תלמידיו. אל תדינו **ואל** תהיו נדונים. 2 כי במדה שתפרעו כך תהיו
Mt 15,5 ואתם אומרים אשר אי זה אדם יאמר אל אביו **ואל** אמו הנדבה אי זו שתהיה ממני או ממך תועיל. 6
Mt 17,8 ואמר להם קומו אל תפחדו. 8 ושאו העניים **ואל** תיראו שום אדם אם לא לבד ישו. 9 וכאשר יורדים
Mt 25,41 ארורים מאבי ולכו באש גיהנם שמוכן לשטן **ואל** מלאכיו. 42 אני נרעבתי וצמאתי אשר לא נתתם לי
Mc 10,14 מלא חימה ואמר להם הניחו לבא הנערים אלי **ואל** תמנעו אותם כי מאלו הוא מלכות שמימיי: 15 אמת
Lc 3,14 מה יעשו. ויואן אמ׳ אל תחפצו רע לשום אדם **ואל** תעשו לו נזק. ותהיו נדיבים משכיריותיהם. 15
Lc 10,4 תשאו שק ואבן ולא בתי שוקים ולא מנעלים. **ואל** תתנו שלום לשום אדם בדרך. 5 ובבית שתכנסו
Lc 11,4 כי אנו מניחים אותם לכל מחו מחוייבינו. **ואל** תביאנו לנסיון. 5 ואמ׳ אליהם אי זה מכם יש לו
Lc 11,29 אותם ששומעין דבר הש׳ ושומרין אותו. 29 **ואל** העמים התחיל לאמר. הדור הרע הזה שואל אותי
Lc 12,22 אל תהיו משתדלים לבקש אוכל לנפשכם. **ואל** תאמרו במה תלבשו גופכם. 23 כי הנפש חשובה
Lc 12,29 שמלביש אתכם. למה אתם במעט אמונה. 29 **ואל** תחפצו לבקש מה תאכלו ומה תשתו ואל תתנשאו

Lc 12,29 29 ואל תחפצו לבקש מה תאכלו ומה תשתו **ואל** תתנשאו למעלה. 30 כי כל הדברים האלה שואלים
Lc 21,14 13 וזה יבא לכם לעדות. 14 אז ינוח לבבכם **ואל** תחשבו באי זה אופן תענו. 15 כי אני אתן לכם
Jn 13,3 שכל הדברים נתן האל בידו. מי מהאל יצא **ואל** האל ישוב. 4 קם מהסעודה ומניח מלבושיו ולקח
Jn 20,17 לכי לתלמידי ואמרי להם שאני עולה אל אבי **ואל** אביכם. אלהי ואלהיכם. 18 ומריאה מגדלינא הלכה
Mt 10,2 יכולת לרפאת המשוטנים ולמרק החולאים 2 **ואלה** הם שמות האיפושטוליש: הראשון הוא שימון פירי
Mt 23,23 צווי הדת ועוזבים היושר והחנינה והאמונה **ואלה** המצות שחוייב עשות ואין שאין ראוי לשכחם: 24
Mt 24,8 אחר. ויהיו מגפות ורעשות. ורעש בארץ. 8 **ואלה** הדברים יהיו התחלת מכאובים. 9 ואז יצערוכם
Mt 28,15 15 והם לקחו הכסף ועשו מה שאמרו הם: **ואלה** הדברים מוגדים בין היהודים עד היום הזה. 16
Mc 16,17 טבול יהיה נושע ואותו שלא יאמין ימחה. 17 **ואלה** הנפלאות יעשו אותם שיאמינו הם ירפאו בשמי
Lc 18,23 ויהיה לך אוצר בשמים. ובא ולך אחרי. 23 **ואלה** הדברים נשמעים הוא היה עצב מאד כי עשיר הוא.
Jn 3,10 10 ענה ישאוש ואמר לו אתה הוא רבי בישראל **ואלה** הדברים לא ידעת. 11 אמת אני אומר לך שאנחנו
Jn 16,3 אתכם. ויהיה לו דומה שיעשה עבודה לשם. 3 **ואלה** הדברים יעשו לכם כי לא הכירו האב ולא אותי.
Jn 16,4 יעשו לכם כי לא הכירו האב ולא אותי. 4 **ואלה** הדברים דברתי לכם בעבור שתבא שעת אלה הדברים
Jn 17,13 הכתיבה נשלמת. 13 אך עתה אליך אני בא: **ואלה** הדברים דבר בעולם בעבור שיהיה להם גילי שלם
Mt 22,32 אמ׳ לכם 32 אני הוא אלהי אברהם אלהי יצחק **ואלהי** יעקב. איננו אלוה מהמתים אבל מהחיים. 33
Mc 12,26 האל בסנה אומר אני אלוהי אברהם אלהי יצחק **ואלהי** יעקב. 27 אינו אלוה המתים אלא החיים. ולזה
Lc 20,37 אמ׳ לו בסנה אני אלהי אברהם אלהי יצחק **ואלהי** יעקב. 38 אינו אלוה המתים אכן החיים כי כלם
Jn 20,28 נאמן. 28 ענה אליו טומאש ואמ׳ אדוני **ואלהי.** 29 וישאוש אמ׳ אליו כי ראית אותי טומאש
Jn 20,17 להם שאני עולה אל אבי ואל אביכם. אלהי **ואלהיכם.** 18 ומריאה מגדלינא הלכה והגידה לתלמידים
Mt 25,46 מקטני הדלים שלי גם לי לא עשיתם. 46 **ואלו** ילכו באשה של גיהנם והצדיקים ילכו באורה
Mc 7,23 סכלות. 23 כל אלו הרעות מתנועעות מהלב **ואלו** מטנפים האדם: 24 וקם ישאוש והלך לו בעברי
Lc 19,28 שאמלוך עליהם הביאו פה והמיתום לפני: 28 **ואלו** הדברים נאמרים הולך לפניהם עולה בירושלם 29
Mt 17,3 ושמלתו היתה כמו שלג. 3 ויראו אליו משה **ואליהו** מדברים עמו. 4 ואמ׳ פירו אל ישאוש אדון
Mc 9,3 יכול לעשות בהם על פני האדמה 3 ונראו משה **ואליהו** ומדברים עם ישו. 4 וענה פיר לישאוש אמ׳ לו
Lc 4,25 בארצו. 25 רבות נושנים היו בימי ישעיה **ואליהו** בישראל כאשר עצר השמים שלש שנים וששה
Lc 9,30 30 והנה שני אנשים מדברים עמו. והם משה **ואליהו.** 31-32 [*] 33 ובא פירו ואמ׳ לישו. אדון
Jn 3,30 בעבור קול הארוס הזה הוא גיל שלם. 30 **ואליו** ראוי לתת הגדולה ולי המעטה: 31 מי שבא
Jn 14,23 אוהב אותי ושומר דברי אבי יאהוב אותו. **ואליו** יצאו עמו עשו. 24 מי שאינו אוהב אותי
Lc 1,41 ממריאה אלישבק. נער אלישבק שמח בבטנה. **ואלישבק** נתמלאה מהקדוש רוח 42 וצעקה בקול גדול
Lc 15,18 בית אבי. ואני מת בכאן ברעב. 18 אקום **ואלך** אל אבי. ובבואו לפניו. אמ׳ לו אני חטאתי
Mt 12,22 יחילו. 22 ואז שלחו לו משוטן אחד עור **ואלם** ומרקו באופן שדבר וראה. 23 וכל העם תמה וראה
Mc 7,32 לקראת קאליוש. 32 והביאו לו איש אחד חרש **ואלם.** מבקשים אותו בתפלה שישים ידו עליו. 33
Mc 9,24 מתאסף הוא צוה לשטן שיצא. אומ׳ שטן חזק **ואלם.** אני מצוה אותך שתצא ממנו. ואחר לא תחזור
Lc 18,3 ולא היה לו יראה ובושת מן האנשים. 3 **ואלמנה** אחת היתה בעיר ההיא ובאה אליו אומרת נראה
Mt 3,15 ואתה בא אלי להיות טובל. 15 ענה ישואש **ואמ׳** לו עזוב עמוד כי כן חויב שיושלם כל יושר אז
Mt 4,6 העיר הקדושה והניחו על גובה בית המקדש 6 **ואמ׳** לו אם אתה הוא בן האלוה הפיל עצמך למטה כי
Mt 8,4 אני רוצה לטהרך ותכף היה טהור מהצרעת. 4 **ואמ׳** ישואש משיח השמר אל תאמר לשום אדם. אבל לך
Mt 8,6 נכנס בכפר נחום. בא אחד שר גדול אליו 6 **ואמ׳** לו אדון בני שוכב חולה במטה מחולי גדול והוא
Mt 8,7 שוכב חולה במטה מחולי גדול והוא נטול 7 **ואמ׳** לו ישואש משיח אני אלך וארפאהו לך. 8 ענה
Mt 8,8 אני אלך וארפאהו לך. 8 ענה אותו השר **ואמ׳** אדון איני ראוי שאתה תכנס בביתי רק לבד תאמ׳
Mt 8,19 צוה שיעברו היבשה. 19 ובא חכם תוריי מהדת **ואמ׳** לו ר׳ אני אלך אחריך למקום שתרצה ללכת 20
Mt 9,29 ענו הן גביר: 29 וישוש משיח נגע עיניהם **ואמ׳** להם כפי אמונתכם יעשה. 30 [*] ותכף ישוש
Mt 12,23 באופן שדבר וראה. 23 וכל העם תמה וראה **ואמ׳** איך אינו זה בן דויט: 24 וכאשר הפרושים שמעו
Mt 12,48 עומדים בחוץ ושואלים אותך. 48 וישו ענה **ואמ׳** לו מי היא אמי ומי הם אחי [*] 49 [*] [*]
Mt 14,2 1 באותו עת אירודיש טינורקא שמע ישאוש 2 **ואמ׳** לבניו זהו זואן טבול ששב חי ועושה נפלאות. 3
Mt 14,31 הושיעני. 31 ותכף ישאוש שלח היד ולקחו. **ואמ׳** איש במעט אמונה למה חששת. 32 וכשעלה [*] 33
Mt 15,10 מוסריכם ומצות האנשים. 10 וקורא אליו העם **ואמ׳** שמעו והקשיבו 11 מה שנכנס בפה אינו מלכלכו.
Mt 15,26 אותו אומרת אדון עוזרני. 26 והוא ענה **ואמ׳** אינינו טוב שאדם יקח לחם מהבנים ושיתנהו
Mt 15,28 הנופלים משולחן אדוניהם. 28 אז ישאוש ענה **ואמ׳** אשה גדולה היא: אמונתך יעשה לך מה שאת חפצה
Mt 15,32 אלהי ישראל. 32 וישואש קרא תלמידיו **ואמ׳** אני מרחם העם באשר הוא עמד שלשה ימים ואין

Mt 16,17 ואמר אתה הוא משיח בן אל חי. 17 וישו ענה **ואמ׳** אליו אשריך שימון בר יונה כי בשר ודם לא
Mt 17,4 3 ויראו אליו משה ואליהו מדברים עמו. 4 **ואמ׳** פירו אל ישאוש אדון טוב עמוד בזה המקום. אם
Mt 17,9 לא לבד ישו. 9 וכאשר יורדים מן ההר ציום **ואמ׳** לשום אדם אל תאמרו המראה עד שבן האל יחזור
Mt 17,11 חכמי הדת שאליהו יבא בתחלה. 11 והוא ענם **ואמ׳** אליהו יבא ויציל כל הדברים. 12 ואומר אני
Mt 17,16 ולא יכלו לרפאותו: 16 וענה ישאוש **ואמ׳** אומה ממאנת והפוכה עד כמה אעמוד עמכם שאוהו
Mt 18,21 אני הוא באמצעם: 21 ואז פירו קרב אליו **ואמ׳** אדון ריע חוטא לי כמה פעמים אסלח לו. אמחול
Mt 18,32 כל אשר עשה לו 32 והאדון צוה שיביאהו לו. **ואמ׳** לו עבד רע לא מחלתי החוב שנתחייבת לי בעבור
Mt 19,16 עליהם נפרד מהם. 16 והנה אחד נגש אלי **ואמ׳** לו רבי טוב אי זה טוב אוכל אנכי עשות שיהיה
Mt 19,20 את אביך ואת אמך. ואהוב את רעך כמוך. 20 **ואמ׳** אליו הבחור כל זה בטוב שמרתי מה אני חסר
Mt 19,27 כל הדברים יערבו לו. 27 ובכן ענה פירו **ואמ׳** אליו הנה שאנחנו עזבנו כל העולם ונמשכים
Mt 20,4 ומצא אחרים שהיו עומדים בטלים בשער 4 **ואמ׳** להם לכו לכרמי ואתן לכם דבר בינוני 5 והם
Mt 20,13 היום סבלנו העמל. 13 והוא ענה לא׳ מהם. **ואמ׳** חביב איני עושה לך שום עולה. לא עשית אתה
Mt 20,17 ועלה ישאוש בירושלם לקח י״ב תלמידים בסוד **ואמ׳** להם 18 ראו כי אנחנו עולים בירושלם ובן האל
Mt 20,22 והאחד לשמאלך במלכותך. 22 אז ענה ישוש **ואמ׳** אינכם יודעים מה אתם שואלים. תוכלו לסבול
Mt 21,28 אדם אחד היו לו עשרה בנים. ובא הראשון **ואמ׳** בן לך היום פעול בכרמי. 29 והוא ענה איני
Mt 21,30 רוצה ללכת. אחר נחם והלך 30 וקרב אל הדרך **ואמ׳** לו כדומה. והוא ענה אני אלך בחפץ ולא הלך.
Mt 21,37 כן שעשו לאחרים: 37 באחרונה שלח להם בנו **ואמ׳** הם ישאו כבוד לבני. 38 וכאשר העובדים ראוהו
Mt 22,1 קפיטולו מ״ח כפי מתיאו 1 ועונה ישאוש **ואמ׳** להם משל אחד. 2 מלכות שממיי הוא דומה לאדם
Mt 22,12 אדם אחד שלא היו מלבוש ממלבושי נשואין 12 **ואמ׳** לו אהוב איך נכנסת בזולת מלבוש נשואיי. והוא
Mt 22,20 פשוט אחד של מס והם הראוהו פשוט אחד: 20 **ואמ׳** להם ישאוש ממי היא זאת הצורה ומה שלמעלה
Mt 24,2 בעבור שיראוהו בניני המקדש. 2 והוא ענה **ואמ׳** אליהם רואים אתם כל אלה העניינים. אמיתות
Mt 24,4 וסימני ביאתך וקץ העולם: 4 וענה ישאוש **ואמ׳** להם. השמרו לכם ששום אדם לא יונה אתכם 5 כי
Mt 25,12 ויצעקו אדון אדון פתח לנו. 12 והוא ענה **ואמ׳** אמת אני יודע מי אָתֶן 13 לכן תהיו עדות כי
Mt 25,20 שקבל חמשה בישנטש ונתן לו עו׳ ה׳ מריוח. **ואמ׳** אל אדוניו ה׳ בישנטאש הפקדת לי הא לך עוד ה׳
Mt 25,21 בישנטאש הפקדת לי הא לך עוד ה׳ מריוח. 21 **ואמ׳** האדון עבד טוב ונאמן כי על מעט ממון היית
Mt 25,24 יעשו אותך אדון: 24 ובא אותו שקבל הא׳ **ואמ׳** אדון אני יודע שאתה איש קשה ואכזרי. אתה
Mt 25,26 בארץ: עתה תקבל ממונך: 26 ענה האדון **ואמ׳** לו עבד רשע ופחדן אחר שאתה יודע שאני קוצר
Mt 26,25 לא היה. ואותו איש 25 ענה יוד״ש שמסרו **ואמ׳** ר׳ אנכי הוא. וענה ישו ואמר לו אתה אומר. 26
Mt 26,27 27 ואחר לקח הגביע ועשה חינות ונתנו להם. **ואמ׳** שתו זה כולכם 28 כי זה הוא הדם מן החדש
Mt 26,35 שהתרנגול יקרא תהיה כופר בי ג׳ פעמים 35 **ואמ׳** אליו פירו. ואם אתחייב למות עמך לא אכפור
Mt 26,39 ועורו עמדי 39 והלך מעט הלאה וכרע פניו **ואמ׳** אבי אם הוא דבר איפשרי הרחק ממני המות הזה.
Mt 26,40 רק כשלך. 40 ובא אל התלמידים ומצאם ישנים **ואמ׳** לפירו לא יכולה שעה אחת להיות ער עמדי. 41
Mt 26,42 אבל הבשר חולה. 42 ופעם שנית הלך להתפלל **ואמ׳** אב שלי אם לא יכול ממני עבור המות הזה תעשה
Mt 26,44 כבידות 44 והניחם והלך להתפלל פעם אחרת **ואמ׳** אותה עצמה מלה. 45 אז בא לתלמידים ומצאם
Mt 26,45 עצמה מלה. 45 אז בא לתלמידים ומצאם ישנים **ואמ׳** תשנו ותנוחו ראו כי השעה מתקרבת שבן האלוה
Mt 26,49 אותו הוא וקחוהו. 49 ותכף נגש אל ישאוש. **ואמ׳** האל יושיעך רבי ונשקו. 50 וישאוש אמ׳ לו
Mt 26,62 האל ואחר ג׳ ימים חדשו. 62 וקם שר הכהנים **ואמ׳** לישאוש אינך עונה לעדות שאלו עושים נגדך. 63
Mt 26,65 כעננו שמים. 65 אז שר הכהנים קרע מלבושו **ואמ׳** זה אמ׳ גדוף 66 מה דומה לכם והם ענו אומרים
Mt 27,11 פילאטו שאלו אומרים אתהו מלך היהודים **ואמ׳** לו ישאוש. אתה אומר. 12 וכאשר שרי הכהנים
Mt 27,24 צועקים עוד. לקח מים ונטל ידיו לפני העם **ואמ׳** אני הוא שאיני יודע מדם זה האיש הצדיק.
Mt 27,46 [*] 46 [*] תשיעית זעק ישאוש בגודל קולות **ואמ׳** אלי אלי למה עזבתני. 47 ומקצת שעומדים שם
Mt 27,65 יהיה טעות אחרון ויותר רעה מהראשונה. 65 **ואמ׳** להם פילאט בקשו שומרים ושמרהו כאשר תדעו. 66
Mt 28,18 ראוהו התפללוהו. ומקצתם ספקו. 18 ובא ישו **ואמ׳** להם הש׳ נתן לי יכולת בשמים ובארץ. 19 לכן
Mc 1,17 שמשימין הרשתות בים כי הם דייגים. 17 **ואמ׳** להם ישו בואו ולכו אחרי ואעשה אתכם דייגים
Mc 1,41 לטהרני. 41 וישוש כמרחם עליו שלח ידו **ואמ׳** לו אני רוצה שתהיה טהור מהצרעת. 42 [*] 43
Mc 1,44 42 [*] 43 כאשר נטהר תכף הוציאוהו 44 **ואמ׳** לו שמע אל תאמר לשום אדם. אבל לך ותתראה
Mc 2,8 8 ותכף הכיר מחשבותיהם בעד הקדוש רוח **ואמ׳** להם מה תחשבו בלבבכם 9 אי זו היא מלה נקלה
Mc 2,14 אחד ראה לוי לרגליו והוא מטיו יושב בשלחן **ואמ׳** לו תמשך אחרי. וקם ונמשך אחריו. 15 ונעשה
Mc 2,19 גואן ומהפרושים ותלמידיך אין מתענין. 19 **ואמ׳** להם ישו אותם שהם קרובים לנישואין איך אוכל
Mc 2,25 תלמידך עושים בשבת מה שאין ראוי עשות. 25 **ואמ׳** ישאוש להם לא קראתם. מה שעשה דוד הוא

Mc 2,27	לבד הכהנים. הוא אכל ונתן לחיילותיו. 27	**ואמ׳** השבת עשוי בעבור האדם והאדם לא בעבור השבת.
Mc 3,4	עם היד יבשה קום מעלה ועמוד באמצע. 4	**ואמ׳** להם ישאוש יש לאדם עשות טוב ביום החג או רע.
Mc 3,5	5 וישו נקצף בעבור מעשיהם כשמביטים.	**ואמ׳** לאדם שלח היד [*] ונרפאה. 6 ותכף יצאו
Mc 3,34	ומי הם אחי. 34 והביט אותם שהם סביביו	**ואמ׳** אלו הם אמי ואחי 35 וכל אותן שיעשו רצון הש׳
Mc 4,8	עולה וגדל. 8 ואחר נפל בטוב הארץ ונשא	**ואמ׳** ישאוש הא׳ ל׳ והא׳ ס׳ והא׳ ק׳. 9 ואמ׳ ישאוש
Mc 4,9	ואמ׳ ישאוש הא׳ ל׳ והא׳ ס׳ והא׳ ק׳. 9	**ואמ׳** ישאוש מי שיש לו אזנים ישמע. 10 וכאשר היו
Mc 4,13	שמעו. מבינים בחטאתיהם שהם מספרים. 13	**ואמ׳** להם איניכם מבינים זה הדמיון. 14 אותו שזורע
Mc 4,40	לרוח ולים שינוחו. ותכף היתה רבה הנחה 40	**ואמ׳** להם למה פחדתם עדיין אין לכם אמונה. ואז
Mc 4,40	עדיין אין לכם אמונה. ואז יראוהו בעוז	**ואמ׳** אחד אל אחד מי חשבנו שיהיה זה שהרוח והים
Mc 5,30	בעצמו האמת כי ממנו יצאה נהפך לצד העם	**ואמ׳** מי נוגע בלבושי 31 ואמרו לו תלמידיו אתה
Mc 6,37	מכאן ויקנו אוכל לאכול. 37 וענה ישאוש	**ואמ׳** להם תנו אתם להם לאכול. [*] לכו א״כ לקנות
Mc 6,38	מאתים ככרות לחם ותנו להם לאכול. 38	**ואמ׳** להם ישאוש כמה לחמים יש לכם הביטוהו וכאשר
Mc 7,14	אחרות רעות אתם עושים 14 ואז קרא לעם	**ואמ׳** להם שמעוני ותבינוני 15 שום דבר מבחוץ נכנס
Mc 7,20	לגוף רק בבטן ויוצא בעד טבע מנקה. 20	**ואמ׳** להם 21 [*] הדברים הרעים שמתנועעים מהלב
Mc 7,34	ורוקק נגע לשונו 34 ומביט לשמים מתאנח	**ואמ׳** אפתח ר״ל פתחו. 35 ותכף אזניו היו פתוחות
Mc 8,1	ישאוש ולא היה להם לאכול וקרא לתלמידיו	**ואמ׳** להם 2 אני יש לי רחמנות על העם כי הם
Mc 8,6	לחמים עושה חנות ושברם ונתנם לתלמידיו	**ואמ׳** להם הניחום לפני העם. 7 והיה להם מעט דג
Mc 8,32	הדת והוא יקום חי אחר שלשה ימים. 32	**ואמ׳** להם בגלוי. ופירו [*] התחיל לגערו. 33
Mc 8,34	אלהיי אבל בשריי. 34 וקרא לעם ולתלמידיו	**ואמ׳** להם. אותו שרוצה לימשך אחרי יכפור עצמו.
Mc 8,39	השם׳ האב כאשר יבא באורו עם המלאכים. 39	**ואמ׳** להם ומקצת מכם שהם עמי לא ימותו עד שיראו
Mc 9,16	אתם חולקים ביניכם 16 וענה איש אחד מהעם	**ואמ׳** רבי אני נהגתי בני לך שבלבו שטן. 17 ובכל
Mc 9,34	גדול. 34 וישאוש קרא השנים עשר תלמידים.	**ואמ׳** להם אותו שירצח היות גדול בינותינו יהיה
Mc 9,35	כולם. 35 ולקח נער אחד ושמו באמצעם וחבקו	**ואמ׳** 36 אותו שיקבל עו׳ מנערים אלו בשמי יקבלו
Mc 10,3	אותו. היכול איש לעזוב אשתו. 3 וישוש ענה	**ואמ׳** להם. מה צוה לכם משה. 4 והם אמרו משה התיר
Mc 10,5	ספר כריתות ושיניחנה: 5 ולהם ישאוש ענה	**ואמ׳.** הוא הודה לכם בעבור רוע לבבכם. 6 אבל השם
Mc 10,20	אדם. כבד את אביך ואת אמך. 20 והוא ענה	**ואמ׳** אליו רבי כל זה קיימתי מנעורי עד עתה. 21
Mc 10,23	נחלות רבות. 23 ונהפך ישאוש אל תלמידיו	**ואמ׳** איך דבר נמנע שאיש שיהיו לו מעות הרבה יתנם
Mc 10,47	יושב קרוב לו [*] 47 [*] והתחיל לצעוק.	**ואמ׳** בן דויט יהיה לך חמלה ממני. 48 [*] [*] 49
Mc 11,2	בירושלם בהר הזתים. שלח שני תלמידים 2	**ואמ׳** להם לכו לאותו מגדול שהוא לפניכם. ומיד
Mc 11,21	ראו שנתייבשה עד השורש. 21 ואז פירו נזכר	**ואמ׳** אליו רבי הנה התאנה שקללת שיבשה. 22 וענה
Mc 12,1	י״ב כפי שן מרקו 1 והתחילם לדבר דמיונות.	**ואמ׳** אדם אחד נטע כרם וסגר אותה היטב באטדים וחפר
Mc 12,6	ואותו המיתו. [*] 6 ועו׳ שלח בנו מאד יקר	**ואמ׳** אולי ישאו כבוד לבני 7 והעובדים אמרו יחדיו
Mc 12,29	ציווי הוא העקרי בישראל. 29 וישאוש ענה	**ואמ׳** הצווי העקרי. שמע ישראל אלהיך אדון הוא אחד.
Mc 12,43	ונדבה שתי פרוטות 43 וישאוש קרא תלמידיו	**ואמ׳** אמת אני אומר לכם שאותה ענייה נדבה יותר ממה
Mc 13,2	זה בניינים ואיזה אבנים: 2 וענה ישאוש	**ואמ׳** רואה אתה אלו הבניינים גדולים לא תשאר אבן
Mc 14,13	לך הפסח שתאכל. 13 ושלח שנים מן התלמידים	**ואמ׳** להם לכו אל העיר ותפגשו אדם אחד שנושא חבית
Mc 14,24	הגביע ועשה חנות ונתן להם ושתו ממנו. 24	**ואמ׳** להם זהו דמי אשר בעבור רבים ישפך. 25 אמת
Mc 14,32	האחרים. 32 ובאו בשדה אחד ששמו גיטשמני	**ואמ׳** לתלמידיו שבו פה עד שאני אסיים להתפלל 33
Mc 14,34	ויקומו וזואן והתחיל להתפלל ולהתפחד 34	**ואמ׳** להם עצבה היא נפשי עד מות המתינו לי פה
Mc 14,36	לשם אם איפשר עשות שתעבור אותה שעה. 36	**ואמ׳** אב שהוא היכול הרחק זאת המיתה ממני אכן לא
Mc 14,37	ברצוני אבל כרצונך. 37 ובא ומצאם ישנים	**ואמ׳** לפירו ולשימון ישנים אתם ולא יכולתם להיות
Mc 14,48	סגן הכהנים וחתך לו האזן. 48 וענה ישאוש	**ואמ׳** להם כמו אם הייתי גנב יצאתם עם סכינים
Mc 15,9	שיתן להם תפוש אחד: 9 ופילאט ענה להם	**ואמ׳** תחפצו שאניח לכם מלך היהודים. 10 כי הוא
Mc 15,34	34 ובשעה תשיעית זעק ישאוש בקול גדול	**ואמ׳** אלי אלי למה עזבתני. 35 ומקצת מן העומדים שם
Lc 1,18	בחכמת הצדיקים ויכין לשם עם שלם. 18	**ואמ׳** זכריה למלאך איך יעשה זה שאני זקן ואשתי
Lc 1,19	שאני זקן ואשתי מהרה ימיה. 19 וענה המלאך	**ואמ׳** לו אני הוא שעומד לפני האל ושולחתי להגיד לך
Lc 1,35	זה שאין לי ידיעת איש. 35 והמלאך ענה	**ואמ׳** הקדוש רוח יבא עליך וכח העליון יתלונן עליך.
Lc 2,28	28 ושמעון לקחו בזרועותיו. ובירך האל	**ואמ׳** 29 אדון עתה אתה עזוב עבדך כפי דבריך בשלום
Lc 2,34	הדברים שנאמרו ממנו. 34 ושמעון בירך אותם	**ואמ׳** למריאה אמו. תדעו שזה הוא מונח בישראל
Lc 2,48	ומענהו. 48 וכאשר האב והאם ראוהו תמהו.	**ואמ׳** האב והאם אל הבן למה עשית זאת לנו. כי אני

Lc 3,16	העם שיואן יהיה ישאוש משיח. 16 ענה יואן	**ואמ׳** לכולם אני טובל אתכם במים אבל יבא יותר חזק
Lc 4,3	מ׳ יום ישאוש משיח נרעב 3 והשטן בא אליו	**ואמ׳** לו אם אתה בן אל חי אמור לאבנים האלה שישובו
Lc 4,6	אחד מאד גדול והראה לו כל מלכות העולם 6	**ואמ׳** לו הנה אתן לך כל אלה העניינים 7 אם תפול
Lc 4,8	7 אם תפול לרגלי ותפללני. 8 ענה ישו	**ואמ׳** לו כתי׳ הוא האדון אלהיך תתפלל ואותו תעבוד:
Lc 4,9	הקדושה זנח על מקום היותר גבוה מהמקדש	**ואמ׳** לו השטן אם אתה הוא בן האלוה תפיל עצמך וענה
Lc 4,24	עשה בכפר נחום עושה אתה כן בארצך. 24	**ואמ׳** להם באמת אני אומר לכם שום נביא אינינו
Lc 5,5	ופזרו הרשתות בו בְקַפֵּטוּרָא. 5 ושימון ענה	**ואמ׳** לו כל הלילה טרחנו ולא לקחנו דבר. אבל
Lc 5,8	שימון ופירו ראו ישוש משיח נפלו לרגליו	**ואמ׳** אדון הפרד נא מעלי כי חוטא אנוכי. 9 כי חרד
Lc 5,13	אם תחפוץ אתה יכול לטהרני 13 וישאוש נגעו	**ואמ׳** אני רוצה לטהר אותך. ומיד הצרעת ברחה ממנו.
Lc 5,22	האל 22 וכאשר ישאוש הכיר מחשבותיהם ענה	**ואמ׳** להם למה חשבתם רע בלבבכם 23 אי זה דבר הוא
Lc 5,27	ישאוש מאותו מקום וראה אדם אחד שמו לוי	**ואמ׳** לו יושב בסטון שלו לך אחרי 28 והאיש קם
Lc 5,31	עם העולמיים ועם החוטאים. 31 ענה ישאוש	**ואמ׳** להם אינו צריך רופא למי שהוא בריא. אבל
Lc 6,3	מה שאינו ראוי עשות בשבת 3 וישאוש ענה	**ואמ׳** להם לא קראתם מה שעשה דוד כשהיה לו רעב והוא
Lc 7,9	9 ואותו הדבר שמע ישאוש ותמה. ונהפך	**ואמ׳** אמת אני אומר לכם לא מצאתי אמונה כזה
Lc 7,22	אחר. 20 [*] [*] 21 [*] 22 וענה ישאוש	**ואמ׳** להם. לכו ואמרו מה שראיתם ושמעתם העורים
Lc 7,40	שנוגעת אותו חטאה היא. 40 וענה ישאוש	**ואמ׳** לו שימון אני רוצה לומר לך אי זה דברים.
Lc 7,44	ואמר יושר שפטת. 44 וישאוש נהפך אל האשה	**ואמ׳** לשימון. רואה אתה זאת האשה. אני נכנסתי
Lc 8,21	לו אמך ואחיך חפצים ראות אותך 21 וענה	**ואמ׳** להם אמי ואחי הם אותם ששומעין דבר השם׳
Lc 8,54	באומרו זה. 54 וישו משיח לקח בידו הנערה	**ואמ׳** קומי 55 והרוח חזר בה ומיד קמתה. וישאוש צוה
Lc 9,3	החוליים 2 ושלחם לדרוש מלכות הש׳. 3	**ואמ׳** להם לא תשאו דבר ביד לא שרביט ולא לחם לא
Lc 9,9	שאחד מישישי הנביאים הוא שקם חי. 9	**ואמ׳** אירודיש אני הוא שצויתי לשחוט ש׳ יואן מי
Lc 9,33	והם משה ואליהו. 32-31 [*] 33 ובא פירו	**ואמ׳** לישו. אדון דבר טוב הוא שנעשה פה. שלשה
Lc 9,36	לבד. וירדו כלם מן ההר. וישאוש צוה אותם	**ואמ׳** להם אל תגידו לאדם מה שראיתם. עד שהבן יקום
Lc 9,41	רעה מגופו. ולא יכולו. 41 וישאוש ענה	**ואמ׳** לו. משפחה ממאנת כמה מן הזמן עמדתי עמכם
Lc 9,44	נבהלו. וההולכים אחריו המה ראו כן תמהו.	**ואמ׳** ישו לתלמידיו שימו לבבכם אלה הדברים
Lc 9,48	כיודע מחשבותם לקח נער אחד וקרבו אליו 48	**ואמ׳** להם המקבל נער זה בשמי אותי יקבל. והמקבל
Lc 9,55	מן השמים וישרוף את כולם: 55 ונהפך ישאוש	**ואמ׳** להם אינכם יודעים מאי זה רוח אתם. 56 בן
Lc 9,57	במגדול אחד 57 ובעודם הולכים בא אדם אחד	**ואמ׳** לישאוש משיח חפצתי ללכת עמך למקום שתלך. 58
Lc 10,2	שנים לפניו בכל המקומות שהוא עתיד לבא. 2	**ואמ׳** תבואות הקציר רבות. רק הקוצרים מועטים. [*]
Lc 10,23	הבן להגידלו. 23 והפך פניו לתלמידיו	**ואמ׳** מאושרים הם שרואים מה שאתם רואים. 24 אני
Lc 10,26	זה דברים אעשה למען השיגי חיים נצחיים 26	**ואמ׳** לו מה כתו׳ בדת מזה העניין. 27 והוא ענה
Lc 10,27	לו מה כתו׳ בדת מזה העניין. 27 והוא ענה	**ואמ׳** תאהב האדון אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
Lc 10,35	35 ולמחר לקח שני פשיטין ונתנם לאושפיזא	**ואמ׳** לו עשה למוכה זה כל צרכו. ואם תוציא בהוצאתו
Lc 10,37	יותר חבר ורע לאותו שנפל בין הגנבים. 37	**ואמ׳** אליו אותו שעשה לו החסד ההוא וישאוש אמ׳ לו
Lc 11,5	לכל מחו מחוייבינו. ואל תביאנו לנסיון. 5	**ואמ׳** אליהם אי זה מכם יש לו אוהב וילך אליו בחצי
Lc 11,45	למקום שאינן יודעין. 45 וענה מחכמי הדת	**ואמ׳** רבי באמרך אלה הדברים עושה אתה לנו בזיון.
Lc 12,15	אל האדם מי שמני שופט או חולק עליכם. 15	**ואמ׳** להם השמרו מכל כילות כי חיי האדם אינה
Lc 12,16	חיי האדם אינה בהשפעת מה שהוא מחזיק. 16	**ואמ׳** להם משל שדה אדם עושה פירות כגודל השפע. 17
Lc 12,18	שאין לי במה אאסוף טובתי ופירותי. 18	**ואמ׳** אעשה זאת אהרוס אוצרותי ואעשם יותר גדולים
Lc 13,7	עץ תאנה בכרמו ובא לבקש הפרי ולא מצא. 7	**ואמ׳** לשומר הכרם. כבר עברו שלש שנים שאני שואל
Lc 13,12	יכולת להביט למעלה 12 וראתה ישאוש וקראה.	**ואמ׳** לה אשה סרה מחלתך. 13 והניח הידים עליה.
Lc 13,15	החולים ולא בשבת. 15 וענה ישאוש להם	**ואמ׳** רמאים כל אחד מכם אינו מתיר קשר השור או
Lc 13,23	במעיינות ובמגדלים והלכו נגד ירושלם. 23	**ואמ׳** לו אדם אחד אדון הם מועטים אותם שנושעים.
Lc 14,3	איש אחד משוקה היה לפניו. 3 וישאוש ענה	**ואמ׳** לחכמי הדת והפרושים. הראוי לעשות רפואה בשבת
Lc 14,12	בא כדי שפלות. והמשפיל עצמו להתנשאות. 12	**ואמ׳** לאשר קראו כשתעשה סעודת בקר או סעודת ערב אל
Lc 14,21	אשה ואיני יכול ללכת. 21 וחזר המשרת	**ואמ׳** לו כל מה שאמרו: ואז כעס האדון ואמ׳ לעבדו
Lc 14,21	ואמ׳ לו כל מה שאמרו: ואז כעס האדון	**ואמ׳** לעבדו צא מהר בשוק העיר ובדרכיה וקרא העניים
Lc 15,12	11 וישו אמר אדם אחד יש לו בנים שנים. 12	**ואמ׳** היותר קטן מהם לאב. אבי תן לי חלק הירושה
Lc 15,29	והתחיל לחלות פניו שיבא. 29 והוא ענה לו	**ואמ׳.** אבי הנה כמה שנים עבדתיך לא עברתי על מצותך
Lc 17,1	יאמינו. Tit,17 קפיטולו י״ח כפי לוקא 1	**ואמ׳** לתלמידיו דבר בלתי איפשרי הוא שלא יבואו

Lc 17,17 משיח והוא היה שומרוני 17 וענה ישאוש **ואמ׳** ולא הייתם עשרה מי אתם ואין הם התשעה 18 לא
Lc 17,19 שחזר ונתן שבח לשם אלא זה מעם נכר 19 **ואמ׳** אליו קום ולך כי אמונתך הושיעך 20 ושאל
Lc 17,22 הוא כי הנה מלכות האל ראוי לבא לכם. 22 **ואמ׳** לתלמידיו יבואו ימים שתאוו לראות יום אחד
Lc 17,37 36 ועונים ואמרים לו אנה יהיה אדון 37 **ואמ׳** להם באיזה מקום יהיה הגוף שם יתקבצו
Lc 18,24 מאד כי עשיר הוא. 24 וישוש ראה עצבונו **ואמ׳** דבר אי איפשר הוא שאותן שיש להם ממון שיכנסו
Lc 19,13 וקרא עשרה עבדים שלו ונתן להם עשר אִימֻנֵש. **ואמ׳** אליהם עשו הוצאותיכם מאלו האימנש עד שאבוא.
Lc 19,18 לך ממשלה על מאה עיירות: 18 והאחר בא **ואמ׳** [*] 19 [*] [*] 20 [*] אימינא שלך שנתת לי
Lc 20,3 הוא אשר נתן לך זאת הממשלה. 3 וישאוש ענה **ואמ׳** להם. ואני אשאל לכם דבר אחד ענוני. 4 טבילת
Lc 22,15 השעה ישבו לאכול וי״ב שלו שלוחים עמו. 15 **ואמ׳** בכוסף אוכל עמכם זה הפסח קודם שאסבול המיתה.
Lc 24,46 פתח להם שכלם לדעת הכתיבות ולהבינם: 46 **ואמ׳** להם שכן כתוב. וכן חוייב לישאוש לסבול המות
Jn 1,41 אחריו. 41 וזה מצא ראשונה לשימון אחיו. **ואמ׳** לו אנחנו מצאנו משיח שנקרא קרישטש: 42
Jn 1,43 43 ולמחר רצה לצאת בגלליאה ומצא פליף **ואמ׳** לו לך אחרי. 44 ופליף היה מעיר באטשידא ששם
Jn 1,45 אנדריב ופירו 45 ופליף ומצא נאט נאטנאליב **ואמ׳** לו אנחנו מצאנו ישוש בן יוסף נזוריט. אותו
Jn 1,46 אותו הוא שממנו כתב משה בדת ובנביאים: 46 **ואמ׳** לו נתנאל בנזוריט. יכול להיות אי זה דבר
Jn 2,19 אתה מראה לנו שאתה עושה. 19 ענה ישאוש **ואמ׳** להם תתירו זה המקדש ובג׳ ימים אקימהו. 20 אז
Jn 3,3 האלה אם לא האל יהיה עמו. 3 ענה ישאוש **ואמ׳** לו אמת אני אומ׳ לך שום אדם לא ישיג לראות
Jn 3,9 וכן הוא אדם שנולד מרוח: 9 ענה נקודימון **ואמ׳** לו איך באיפשר יהיו אלה הדברים: 10 ענה
Jn 3,27 שהוא טובל והכל באים אליו: 27 ענה יואן **ואמ׳** אין שום אדם יכול להשיג אם לא ינתן לו מן
Jn 4,10 אינם מורגלים עם השמריטנש. 10 ענה ישאוש **ואמ׳** לה אם היית יודעת מתן האל ומי הוא השואל
Jn 5,14 שהיה באותו מקום. 14 וישאוש מצאו במקדש **ואמ׳** לו הנה אתה בריא מכאן ואילך לא תחפוץ לחטוא
Jn 5,15 ולא יקרא לך דבר רע: 15 והלך אותו האיש **ואמ׳** ליהודים שישאוש רפאו. 16 והם אמרו ובעבור זה
Jn 5,18 ומדמה עצמו בשיווי לאל. ענה ישו בעבור זה **ואמ׳** להם 19 אמת הבן אינו יכול לעשות לכם אי זה
Jn 6,29 לעשות פעולות טובות לאל. 29 ענה ישאוש **ואמ׳** להם. זאת היא פעולות האל שתאמינו במי שהוא
Jn 6,43 הוא אומר שירד מן השמים: 43 אז ענה ישאוש **ואמ׳** להם. לא תלינו עלי. 44 שום דבר אינו יכול
Jn 7,16 איך יודע זה ספר שלא למד: 16 ענה ישאוש **ואמ׳** מוסרי אינינו שלי אבל מאותו ששלחני. 17 אם
Jn 7,21 ואמרה שטן הוא שרוצה להרגך: 21 ענה ישאוש **ואמ׳** להם. אני עשיתי פעולה אחת וכולכם תמהים 22
Jn 8,7 באצבעו. 7 וכאשר הם מתמידין לשואלו. קם **ואמ׳** להם אותו שנמצא בכם בזולת חטא ישליך האבן
Jn 8,10 יחידי בין כך ובין כך: 10 וישאוש קם **ואמ׳** אל האשה אנה הם המעידים עליך אדם לא העניש
Jn 8,19 19 אז אמרו לו אנה הוא אביך. ענה ישאוש **ואמ׳** לא אותי ידעתם ולא אבי. אם תהיו יודעים אותי
Jn 8,23 22 אז היהודים [*] [*] יהרגו עצמם: 23 **ואמ׳** להם אתם מהדברים התחתונים ואני הוא
Jn 9,7 ברוק ההוא. ומשח העינים שלו מאותו טיט. 7 **ואמ׳** לו לך ורחץ במי שלוח. שר״ל שלוח. אז הלך
Jn 11,41 ואז הסירו האבן. וישאוש נשא עיניו לשמים **ואמ׳** אב חנות אני עושה לך כי שמעת אותי 42 ואני
Jn 11,43 שאתה שלחתני. 43 כשאמ׳ אלה הדברים צעק **ואמ׳** לזרו בוא בקול גדול 44 וצא לחוץ ומיד קם.
Jn 11,44 קשורות בחבלים. ופניו נקשרת עם הסדין. **ואמ׳** ישאוש להם התירוהו והניחוהו ללכת. 45 אז
Jn 11,49 ואחד מהם ששמו קאיפש היה הגמון אותה שנה. **ואמ׳** להם אתם לא ידעתם אי זה דבר 50 אינכם חושבים
Jn 12,44 מעלת האנשים ממעלת האל. 44 וישוש צעק **ואמ׳** מי שהאמין בי אינו מאמין רק במי ששלחני. 45
Jn 13,24 אותו שישאוש אוהב מאד. 24 ושימון זה. **ואמ׳** מי הוא אותו שממנו אמר זה. 25 אז כשהוא היה
Jn 13,36 אמ׳ אליו. אדון לאן אתה הולך. ענה ישאוש **ואמ׳** למקום שאני הולך אינך יכול ללכת אחרי עתה
Jn 17,1 1 אלה הדברים דבר ישאוש ונשא עיניו לשמים **ואמ׳** אב השעה באה. תזכך בנך למען יברר אותך בנך 2
Jn 18,4 יודע כל הדברים עתידים לבא עליו. יצא **ואמ׳** להם מה אתם מבקשים. 5 ואמרו ישאוש
Jn 18,17 ואתה אינך מעבדי זה האיש. ופירו ענה **ואמ׳** איניני מהם. 18 והעבדים והמשרתים עומדים
Jn 18,22 ממשרתי היהודים הכה בצואר ישאוש משיח. **ואמ׳** לו אתה עונה כן להגמון. 23 וישאוש ענה אליו.
Jn 18,29 ויאכלו הפסח: 29 אז יצא פילאטו להם בחוץ. **ואמ׳** איזו עדות עשיתם נגד זה האיש. 30 וענו ואמרו
Jn 18,33 פילאט פעם אחרת באותו פריטורי. וקרא ישוש **ואמ׳** לו אתהו מלך ישראל. 34 וישאוש ענה אומ׳ אתה
Jn 19,4 בצואר 4 אז יצא פילאט להם פעם אחרת בחוץ. **ואמ׳** הנה אנכי מוליך לכם בחוץ זה בעבור שהכירו כי
Jn 19,5 יצא ישאוש נושא כתר קוצים ומלבוש ארגמן **ואמ׳** ליהודים. הנה האיש. 6 אז כשהיהודים ראו אותו
Jn 19,14 והיה יום שישי ופסח היה סמוך לשעה ששית. **ואמ׳** פילאט ליהודים הנה מלככם 15 אבל הם צועקים
Jn 20,18 הלכה והגידה לתלמידים אומרת אנכי ראיתי. **ואמ׳** לי אלה הדברים 19 אז שבת אחד כשהיה ערב
Jn 20,19 ודלתות הבית נעולות שהתלמידים שם בא ישוש **ואמ׳** להם שלום לכם. 20 וכי אמר זה הראם הידים
Jn 20,22 אחרת שלו׳ עמכם. [*] 22 כאשר אמ׳ זה גנח **ואמ׳** להם קבלו רוח הקדש. 23 ולמי שתעזבו העונות

Jn 20,28	מאמין ותהיה נאמן. 28 ענה אליו טומאש	**ואמ׳** אדוני ואלהי. 29 וישאוש אמ׳ אליו כי ראית
Mt 5,30	לך שתאבד אבר אחד מהיות כל הגוף ענוש: 30	**ואם** יד ימינך טשקנדליזא כרות אותה והרחק אותה
Mt 5,47	הלא זה בעצמו עושים הרשעים המפורסמים: 47	**ואם** תקדימו שלום לאחיכם לבד הלא זה הדבר עושים
Mt 6,15	לאנשים חטאתיהם האל יכפר לכם שגגותיכם 15	**ואם** לא תמחלו האל לא יכפר אתכם: 16 וכאשר תצומו
Mt 6,23	כי אם עינך תמימה כל הגוף יהיה בהיר. 23	**ואם** עינך רשעה כל הגוף יהיה ערפליי. ואם הנר
Mt 6,23	23 ואם עינך רשעה כל הגוף יהיה ערפליי.	**ואם** הנר הראוי להיות בך הוא ערפליי רבות ערפליות
Mt 6,30	היה מכוסה עם כל מעלתו כמו אחד מאלו: 30	**ואם** עשב השדה הנמצא היום ולמחר יהיה נשרף האל
Mt 7,10	מכם אם ישאלהו בנו לחם יתן לו אבנים. 10	**ואם** ישאלהו דג יתן לו נחשים. 11 א״כ אתם אם דעתכם
Mt 10,13	אומרים שלום יהיה עמכם ובזאת הבית: 13	**ואם** אותה הבית תהיה ראויה לשלום שלומכם יבא אליה.
Mt 10,13	הבית תהיה ראויה לשלום שלומכם יבא אליה.	**ואם** אינה ראויה תשאר עמכם השלום. 14 ואותם שלא
Mt 11,14	זואן טבול התנבאו מה שהיה עתיד לבוא. 14	**ואם** תרצו לבחרו הוא אליהו שעתיד לבא: 15 מי שיש
Mt 12,7	לכם שאותו שהוא בכאן הוא גדול המקדש 7	**ואם** תבינו מה שאני חפץ לומ׳ אני חפץ חסד יותר
Mt 12,28	אותם ובעבור זה הם יהיו שופטיכם. 28	**ואם** אני ברוח האל מגרש השדים א״כ לא בא בכם
Mt 18,9	מלכת בגיהנם בשתי ידים או בשתי רגלים. 9	**ואם** עינך אשקנדליזט תעקרם והרחיקם ממך כי יותר
Mt 18,13	ותשע בהרים והולך לחפש אותה שנאבדה. 13	**ואם** יקרה שימצאנה אמיתות אומר אני לכם כי יותר
Mt 18,16	בינך לבינו אם הוא ישמעך אתה הרוחתו. 16	**ואם** לא ישמעך חבר אחד עמך או ב׳ כי כל עדות הוא
Mt 18,17	כל עדות הוא קיים בעד שנים או שלשה. 17	**ואם** בזה לא ישמעך הגידהו באגליזיאה ואם כאשר
Mt 18,17	17 ואם בזה לא ישמעך הגידהו באגליזיאה	**ואם** כאשר אמרתו באגליזיאה לא ישמעך הרחק ממנו כמו
Mt 21,3	ועיר אחד עמה תתירוה והביאוה אלי. 3	**ואם** שום אדם אומר לכם דבר אמרו שהאדון צריך בהן
Mt 21,24	ישאוש ואמי להם אני אהיה שואל דבר אחד	**ואם** אתם אומרים אותו אני אענה בעד אי זה כח אני
Mt 21,26	יאמר אז למה אין אנחנו מאמינים בו. 26	**ואם** נאמר מן האנשים יראים אנו העם כי כלם יראים
Mt 24,22	היתה מראשית העולם עד עתה ועד הקץ. 22	**ואם** הש׳ לא יקצר אותו זמן שום אדם לא יהיה נושע.
Mt 24,26	אדם לכם יאמר שהוא במדבר אל תרצו לצאת.	**ואם** אדם לכם יאמר הוא בזאת המערה אל תחפצו האמן.
Mt 24,48	לכם אומר שהוא יניחהו על כל טובותיו. 48	**ואם** העבד הרע יאמר בלבו אדוני יעמוד באריכות לבא
Mt 26,33	לפניכם בגליליאה: 33 וענה פירו ואמר אליו	**ואם** כולם יהיו אישקנדליזאטש בעבורך אני לעולם לא
Mt 26,35	כופר בי ג׳ פעמים 35 ואמ׳ אליו פירו.	**ואם** אתחייב למות עמך לא אכפור בך. וכמדומה אמרו
Mt 27,56	היתה מריאה מקדלינא אם יקומו ויושאף	**ואם** בני זאבדיב: 57 וכאשר נעשה בא עשיר אחד איש
Mc 3,24	משלים. איך יוכל שטן אחד גרש שטן אחר. 24	**ואם** אי זה מלכות בזולת החכמה יכול עמוד אותו
Mc 3,26	חלוקת הלב ביניהם אינו יכול התקיים. 26	**ואם** השטן יקום נגד עצמו נחלק הוא ואינו יכול עמוד
Mc 8,3	אחרי זה שלשת ימים. ואין להם מה לאכול. 3	**ואם** אני אשלחם בביתם יתעלפו בדרך. כי אחרים מהם
Mc 9,21	21 ותמיד זורקו באש ובמים בעבור המיתו.	**ואם** יכול אתה עשות עזרני בחסדך. 22 וישאוש אמ׳ לו
Mc 9,44	מקום שאין מתים הארסים והאש אינו נח. 44	**ואם** רגלך אישקנדליזט כרות אותה כי יותר שוה לך
Mc 9,46	מתים הארסים והאש אינו נח ולא תפסק: 46	**ואם** עינך אשקנדליזט עקור אותה כי יותר שוה לך
Mc 10,12	ומימניח אשתו ולוקח אחרת. עושה ניאוף. 12	**ואם** האשה עוזבת בעלה מנאפת: 13 והעמים שלחו לו
Mc 10,29	שאיש שיעזוב ביתו ואחיו ואחיותיו או אב	**ואם** או בנים או נחלות בעד אהבתי או בעד
Mc 11,3	עליו שום רכב התירוהו והביאוהו אלי. 3	**ואם** שום אדם אומר לכם למה אתם עושים אמרו שהאדון
Mc 11,32	יאמר אלינו א״כ למה איניכם מאמינים. 32	**ואם** נאמר מן האנשים. יראים העם כי כלם מקיימים
Mc 13,20	שברא הש׳ העולם עד עתה ולא תהיה אח״כ. 20	**ואם** הש׳ לא יקצר אותו זמן כל בשר לא יושע. אבל
Mc 15,40	מריאה מקדלינא ומריאה אם יקומו קטן ומישף	**ואם** שלומי. 41 כי כאשר היה בגליליאה הן הולכות
Lc 6,34	33 [*] אמת הוא שהחוטאים עושים כן. 34	**ואם** תתנו למי שאתם מקוים שכר או שירות אי זו חן
Lc 8,10	לאחרים משל. בעבור שאם יראו ולא יראו.	**ואם** ישמעו לא ישמעו: 11 הדבר הוא זה הזרע הוא דבר
Lc 10,6	שתכנסו תאמרו תחלה שלום יבא בבית הזה. 6	**ואם** שם בן השלום. עליו ינוח שלומכם. ואם לא יחזור
Lc 10,6	6 ואם שם בן השלום. עליו ינוח שלומכם.	**ואם** לא יחזור עליכם. 7 באותו בית עצמו עמדו.
Lc 10,10	שמה ותאמרו להם מלכות האל מתקרב לכם. 10	**ואם** תכנסו בעיר שלא יקבלו אתכם צאו ברחובות
Lc 10,35	לאושפיזא ואמ׳ לו עשה למוכה זה כל צרכו.	**ואם** תוציא בהוצאתו יותר משני פשיטין אלו יתנם לו
Lc 11,8	עתה במטה אינני יכול לקום לתת לך הפת. 8	**ואם** הוא בהתמדה שואל אני אומר לכם שאם לא קם ולא
Lc 11,11	[*] מכם אם ישאל לחם לאביו יתן לו אבן.	**ואם** דג יתן לו נחש. 12 ואם ביצה יתן לו עקרב 13
Lc 11,12	לאביו יתן לו אבן. ואם דג יתן לו נחש. 12	**ואם** ביצה יתן לו עקרב 13 אם לא שלא תבטחו בריע.
Lc 11,18	שחלק לכם לא תעמוד. ובית יפול על בית. 18	**ואם** שַאטָנָאש בעצמו הוא בלב ולב איך תעמוד המלכות
Lc 11,19	אומרים שאני מגרש השדים בכח בלזאבוק. 19	**ואם** בבלזאבוק אני מגרש בניכם במה מגרשים אותם

Lc 12,26 מי בכם יוכל לחשוב יוסיף בקומתו אמה. 26 **ואם** הדבר המעט הזה אין בידכם לעשות על מה תשתדלו
Lc 12,38 שיהיה יושב ויעשה עמהם שיסבו וישרתם. 38 **ואם** יבא במשמר שני או שלישי וימצאם כן מאושרים הם
Lc 12,58 לאי זה שר בדרך עשה מעשה שישלחוך מהרה. **ואם** באולי ימסור אותך לשופט. והשופט יתנך ביד
Lc 13,9 שנה זו ואחפור סביבה ואקיפנה זבלים 9 **ואם** תעשה פרי מוטב ואם לאו אכריתנה: 10 ובשבת
Lc 13,9 סביבה ואקיפנה זבלים 9 ואם תעשה פרי מוטב **ואם** לאו אכריתנה: 10 ובשבת הבאה היה בבית הכנסת
Lc 14,29 ההוצאה הצריכה אם בידו כח להשלימו. 29 **ואם** יבנה היסודות ולא יהיה יכול להשלים הבנין כל
Lc 15,20 לי כמו אחד משכיריך: 20 וקם ובא אל אביו. **ואם** שעדיין רחמן ממנו הבן האב נתמלא רחמים על
Lc 16,31 ואברהם אמ׳ לא אם לא ישמעו משה והנביאים **ואם** אחד מהנביאים יתוור חי לא יאמינו. Tit,17
Lc 17,4 לך אחיך תוכיחהו ויעשה תשובה ומחול לו 4 **ואם** ז׳ פעמים יחטא נגדך ושבע ביום ישוב לך אמור
Lc 18,4 רצה לעשות. ועבר זמן רב. ואחר אמר בלבו **ואם** שאיני ירא אלהים ואנשים. 5 אמנם כאשר האלמנה
Lc 19,8 לישו אדון אני חפץ לתת חצי נכסי לעניים. **ואם** רימיתי שום אדם אני חפץ להשיב לו הדבר ההוא
Lc 19,31 לא רכב עליו אדם. התירו קשרו ונהגוהו. 31 **ואם** אי זה איש שואל אתכם למה אתם מתירים קשרו אתם
Lc 22,68 אמר להם. אם אומר לכם לא תאמינו בי. 68 **ואם** אשאל לכם לא תענוני. ולא תעזבוני. 69 בעבור
Jn 5,46 הוא המלשין. והוא משה שבו היא תקותכם. 46 **ואם** תאמינו במשה תאמינו באולי לי. 47 אבל אם
Jn 7,29 אתם ידעתם אותו. 29 רק אני יודע אותו. **ואם** אומר לא ידעתיו אהיה מכזב כמוכם. אבל אני
Jn 8,14 עדותך אינו אמתי: 14 ענה ישאוש ואמר להם. **ואם** אני עושה עדות לעצמי אמתי הוא כי יודע אני
Jn 8,36 עומד בבית לנצח. רק החטא עומד לנצח: 36 **ואם** הבן עושה רצונכם במהרה תהיו חפשים: 37 אני
Jn 9,33 עיני אדם שנולד עור 33 אם לא זה האיש. **ואם** לא היה לו מהאל לא היה בידו לעשות דבר: 34 אז
Jn 10,38 אם אני עושה אותם. למה אתם אומרים כזה. **ואם** לא חפצתם להאמין לי. האמינו המעשים בעבור
Jn 12,25 הנופל הלאה לא ימות. 25 והוא ישאר יחידי. **ואם** ימות נותן פרי רב. מי שאוהב נפשו יאבד אותה.
Jn 12,47 שק שכל שיאמין בי לא יעמוד בערפל. 47 **ואם** אחד ישמע דברי ולא ישמרם אני איני דן אותו כי
Jn 14,3 אמת הייתי אומר להלוך להכין מקום לכם. 3 **ואם** אהלוך להכין המקום. פעם אחרת אבא ואביא אתכם
Jn 16,7 כי אם לא אלך רוח הקדש לא יבא אליכם. **ואם** אלך אשלחהו לכם 8 וכי יבא יקח ויתן שהעולם
Jn 19,25 במלבושי. והפרושים עשו אלה הדברים. 25 **ואם** ישאוש ומריאה אליאופי אחות אם ישוש ומריאה
Lc 8,52 כי אם פירו ויקומו ויואן ואבי הנערה 52 **ואמה** בוכים הנערה וישוש אמר להם אל תבכו כי אין
Lc 8,56 וישאוש צוה שיתנו לה לאכול 56 ואביה **ואמה** חרדו וצום ישו משיח שלא יגידו את העשוי לשם
Mt 2,13 בחלום אל יוסף ויאמר לו קום ולקחת הילד **ואמו** וברחת למצרים וישבת שם עד בואי אליך כי עתיד
Mt 2,14 ירצה הילד להכבידו. 14 אז קם ויקח הילד **ואמו** לילה וילך למצרים 15 ויעמוד שם עד מות
Mt 2,20 יוסף אל מצרים 20 ואמר לו קום וקח הילד **ואמו** ולך לארץ ישראל כי מת אותו שרוצה להמית
Mt 2,21 שרוצה להמית הילד. 21 ויקם ויקח הילד **ואמו** ויבא לארץ ישראל: 22 ויהי כאשר שמע כי
Mt 10,37 מורגלים ממכריהם: 37 מי שאוהב אביו **ואמו** יותר ממני. אינו ראוי לי: 38 [*] 39 מי
Mt 15,4 אומ׳ האל כבד אביך ואמך. ומי שיקלל אביו **ואמו** שימות. 5 ואתם אומרים אשר אי זה אדם יאמר אל
Mt 15,6 שתהיה ממני או ממך תועיל. 6 ולא כבד אביו **ואמו:** אתם עברתם מצות הש׳ בעבור גזירותיכם הרעים.
Mt 19,5 ואשה. 5 ואמר בעבור זה אדם יעזוב אביו **ואמו** וידבק באשתו והיו שנים באחד בשר. 6 אם כן
Mc 7,10 אמ׳ כבד את אביך ואת אמך. ואשר יקלל אביו **ואמו** מות יומת. 11 ואתם אומרים אשר אי זה מהן
Mc 10,7 העולם איש ואשה. 7 ואדם יעזוב אביו **ואמו** ויקח אשה 8 ויהיו שניהם לבשר אחד. 9 ומה
Lc 2,27 ברוח אל המקדש. וכאשר נשאוהו במקדש אביו **ואמו** בעבור שיעשו כפי מנהג דתו. 28 ושמעון לקחו
Lc 2,33 והגדת עמים ואזרת ישראל עמך. 33 ואביו **ואמו** תמהים מאותן הדברים שנאמרו ממנו. 34 ושמעון
Lc 2,41 ומלא חכמה וחן הש׳ היתה עמו. 41 ואביו **ואמו** הולכים בכל שנה בירושלם ביום הנכבד של פסח:
Lc 2,43 ונשלמו נשאר בירושלם. ולא הכירוהו אביו **ואמו.** 44 וחושבים שיהיה עם האחרים שהולכים עמהם.
Lc 2,51 וירד עמהם ובאו בואזריק והיה משועבד להם. **ואמו** מקיימת כל אלה הדברים בלבה. 52 וישאוש מרבה
Lc 14,26 אם אי זה איש יבא עמי ולא ילך עמו אביו **ואמו** ואשתו ואחיו ובנו ואחיותיו ועו׳ נשמתו לא
Lc 18,29 אמת אומר אני לכם. שום אדם לא יניח אביו **ואמו** או אחיו או אשתו בניו או בתי דירתו בעד
Jn 2,12 12 אחר אלה הדברים ירד בכפר נחום הוא **ואמו** והאחים והתלמידים. ושם עמדו ימים מעטים. 13
Jn 9,20 א״כ באי זה צד ראה עתה: 20 ענו להם אביו **ואמו** ואמרו יודעים אנו שבנינו זה נולד כשהוא עור
Jn 9,23 מושלך מבית הכנסת: 23 בעבור זה אמרו אביו **ואמו** שאלו הבן כי בן שנים הוא: 24 אז שאלו פעם
Jn 6,10 בין כלם. 10 אז אמ׳ ישאוש עשו שישבו העם. **ואמונה** רבה היתה באותו המקום וישבו האנשים. והיו
Mt 12,50 שעושה רצון אבי שבשמים הוא אחי ואחיותי **ואמי:** Tit,13 קפיטולו ל״ט כפי מתיאו 1 ואותו היום
Mt 21,24 ומי נתן לך זה היכולת. 24 ענה ישאוש **ואמי** להם אני אהיה שואל דבר אחד ואם אתם אומרים
Mt 15,4 גזירותיכם. 4 אינו אומ׳ האל כבד אביך **ואמך.** ומי שיקלל אביו ואמו שימות. 5 ואתם אומרים

Lc 18,20 לא תגנוב. לא תעשה עדות שקר. כבד אביך **ואמך.** 21 והוא אמר כל אלה הדברים קיימתי בנערותי.
Mt 2,20 השם נראה לו בחלום אל יוסף אל מצרים 20 **ואמר** לו קום וקח הילד ואמו ולך לארץ ישראל כי מת
Mt 4,9 ויראהו השטן כל מלכיות העולם וכבודם. 9 **ואמר** לו אני אתנך כל זה אם תקוד ארצה ותתפלל אלי.
Mt 8,3 לטהרני. 3 וישוש משיח פשט ידיו ונגעו **ואמר** אני רוצה לטהרך ותכף היה טהור מהצרעת. 4
Mt 8,10 10 וישואש משיח שמע זה השר ועמד נפלא. **ואמר** לאותן שהיו עמו. אמת אני אומר לכם לא מצאתי
Mt 9,37 בצער ושוכבים בלי רועה ריחם עליהן.37 **ואמר** לתלמידיו עת הקציר סמוך ו[*] גדולות אבל
Mt 10,5 שמסרו. 5 אלה י״ב שלח ישוש משיח וצום **ואמר** להם אל תכנסו בארץ הנפילים. אל תכנסו בארץ
Mt 11,20 שהוא עושה פלאות גדולות ולא עשו תשובה. **ואמר** 21 רע יהיה לכם כורושים וביטשידה. אם
Mt 12,47 וקרוביו עומדים בחוץ ורוצים לדבר עמו. 47 **ואמר** לו אדם אחד אמך וקרוביך עומדים בחוץ ושואלים
Mt 13,3 אחת ויושב וכל העם עומד על שפת הים. 3 **ואמר** להם משלים רבים. ואמר אדם אחד יצא לזרוע
Mt 13,3 עומד על שפת הים. 3 ואמר להם משלים רבים. **ואמר** אדם אחד יצא לזרוע זרעו 4 ובעוד שזורע מקצת
Mt 13,37 לנו דמיונות הקמשונים מהשדה. 37 וענה **ואמר** אותו שזורע טוב זרע הוא בן הבתולה. 38 השדה
Mt 14,27 ומרוב פחד צעקו 27 ותכף ישאוש דבר להם. **ואמר** להם יהיה לכם טוב בטחון באל אני הוא אל
Mt 14,28 באל אני הוא אל תפחדו. 28 וענה ש׳ פירו **ואמר** אדון אם אתה הוא תחפוץ שאני אבא אליך על
Mt 15,3 ידיהם כשרוצים לאכול. 3 והוא ענה להם **ואמר.** ואתם למה עוברים מצות האל בעבור גזירותיכם.
Mt 15,13 אישקנדלישטש הם מהדבר ששמעו. 13 והוא ענם **ואמר** כל נטע שאבי לא נטע אותה תהיה נעקרת. 14
Mt 15,15 עור אחר שניהם נופלים בקבר: 15 ענה פירו **ואמר** תפרש לנו זאת התמונה. 16 והוא אמר להם עדיין
Mt 15,34 אנה נמצא כ״כ פת במדבר שישבעו כמה עם. 34 **ואמר** להם ישואש כמה פת יש לכם והם אמרו שבעה ומעט
Mt 16,2 אי זה נפלאות מן השמים. 2 וישוש ענם **ואמר** להם. אתם אומרים בערב למחר יהיה אור בהיר כי
Mt 16,16 מה אתם אומרים ממני. 16 וענה שימון פירו **ואמר** אתה הוא משיח בן אל חי. 17 וישו ענה ואמ׳
Mt 17,7 והיה להם פחד גדול. 7 וקרב אלהם ישאוש **ואמר** להם קומו אל תפחדו. 8 ושאו העניים ואל תיראו
Mt 17,25 או מהנכרים. 25 והוא ענה מהנכרים. **ואמר** ישאוש אכן הבנים הם חופשים 26 אבל בעבור שלא
Mt 18,3 2 וישאוש קרא נער קטן א׳ והניחו באמצעם 3 **ואמר** אמתות אומר לכם אני שאם לא תשובו ותהיו כמו
Mt 19,4 יכול לעזוב אשתו על שום דבר. 4 והוא ענה **ואמר** לא קראתם כי בראשיתכם עשה אדם ואשה. 5 ואמר
Mt 19,5 לא קראתם כי בראשיתכם עשה אדם ואשה. 5 **ואמר** בעבור זה אדם יעזוב אביו ואמו וידבק באשתו
Mt 20,25 מלאים חימה מהשני אחים. 25 וישאוש קראם **ואמר** אתם יודעים היטב כי שרי העולם מושלים בעמים
Mt 21,13 להטות מאותן שהיו מוכרים יונים: 13 **ואמר** בתי בית תפילה הוא כתוב ואתם עשיתוה מערת
Mt 21,19 ובא שם ולא מצא תאנים כי אם עלין לבדן **ואמר** מעולם לא תטעני פרי. ותכף יבשה התאנה: 20
Mt 22,29 אשה כי אשה היתה מכולם: 29 ענה ישאוש **ואמר** להם אתם טועים ואין אתם מבינים הכתיבות וכח
Mt 26,15 נקרא יודש אישקריוט הלך לשרי הכהנים 15 **ואמר** להם מה תרצו תת ואני אמסור לכם ישאוש והם
Mt 26,25 יוד״ש שמסרו ואמ׳ ר׳ אנכי הוא. וענה ישו **ואמר** לו אתה אומר. 26 וכאשר ישבו לסעוד ישאוש לקח
Mt 26,26 ישאוש לקח הלחם וברכו ועשה חנות ובצע. **ואמר** קחו ואכלו כי זה הוא גופי. 27 ואחר לקח
Mt 26,33 חי אהיה לפניכם בגליליאה: 33 וענה פירו **ואמר** אליו ואם כולם יהיו אישקנדליזאטש בעבורך אני
Mt 26,36 בא ישאוש עמהם בעיר אחת שנאמרת גיטשמאני **ואמר** אל תלמידיו שבו פה בעוד שאני אלך להתפלל 37
Mt 27,4 שלשים הפשוטין לשרי הכהנים והישישים. 4 **ואמר** אני חטאתי כי אני מסרתי דם צדיק הוא כאיש
Mc 3,23 שר השטנים מרפא המושטנים. 23 וישו קראם **ואמר** להם משלים. איך יוכל שטן אחד גרש שטן אחר.
Mc 4,34 תמונות. ובעבור זה הוא מבארו לצד אחד **ואמר** להם 35 באותו יום כאשר נעשה ערב [*] נעבור
Mc 5,8 עליון אני משביעך באל חי שלא תצערני 8 **ואמר** אליו ישאוש צא חוץ רוח אינו נקי. 9 ושאלו מה
Mc 5,34 לפניו ואמרה אליו כל האמת. 34 והוא הבין **ואמר** לה בתי אמונתך הושיעך. לכי לשלום ותהיי
Mc 5,41 למקום ששוכבת הנערה 41 ולקחה בעד היד **ואמר** אליה קפיטא קום שרוצה לומר בתולה. אני אומר
Mc 6,10 עור חי ברגל. ושלא ישאו שתי גונילש. 10 **ואמר** להם באי זה מקום שתבאו שם תלינו עד שתסעו.
Mc 6,22 וייטב מאד לאירודיש ולכל האוכלים. **ואמר** אירודיש המלך אל הנערה. שאלי מה תחפוצי
Mc 6,50 50 כולם והיו נבוכים. וישאוש תכף זעק **ואמר** עמדו בבטחה אני הוא אל תפחדו. 51 ואז עלה
Mc 7,29 פתי לחם הנופלים תחת שולחן האדונים. 29 **ואמר** ישאוש אליה בעד דבר זה תתרפא בתך. הנה השטן
Mc 8,29 מה אתם אומרים ממני. מי אני. וענה פירו **ואמר** אתה משיח. 30 בעבור זה הוא צוה שלא יפרסמהו.
Mc 9,11 הוא שאליהו יבא ראשונה. 11 והוא ענה **ואמר** כאשר אליהו יבא בתחלה יציל כל העולם כמו
Mc 9,37 אבל מקבל מי ששלחני. 37 וענה זואן אליו **ואמר** אנחנו רואים אדם אחד שהיה מרפא המשוטנים
Mc 10,11 אדם לא יפריד: 10 ועו׳ שאלוהו בבית 11 **ואמר** להם. מי ומימניח אשתו ולוקח אחרת. עושה
Mc 10,14 14 וכאשר ישאוש ראהו היה מלא חימה **ואמר** להם הניחו לבא הנערים אלי ואל תמנעו אותם כי
Mc 10,29 כל הדברים והולכים אחריך. 29 וישאוש ענה **ואמר** אמת אומ׳ לכם שאיש שיעזוב ביתו ואחיו

Mc 10,42	חימה נגד יקומו וג׳ואן. 42 וישאוש קראם	**ואמר** להם אתם יודעים שהשרים והשלטונים גדולים
Mc 11,22	רבי הנה התאנה שקללת שיבשה. 22 וענה ישו	**ואמר** אליו יהיה לך טובה אמונה בשם 23 כי באמת אני
Mc 11,29	לך זה הכח שאתה עושה זה: 29 וישוש ענה	**ואמר** להם. אני אשאל לכם דבר אחד ענו לי ואחר אני
Mc 11,33	שנביא הוא זואן. 33 [*] [*] ועונה ישו	**ואמר** להם ואני לא אומר לכם באי זה אני עושה אלה
Mc 12,15	לתת לשיסר או לו. 15 וישוש הכיר שקרם.	**ואמר** למה תנסוני שאו לי פשוט אחד וראהו 16 והם
Mc 12,24	של מי תהיה לאשה מכל אלו. 24 וענה ישאוש	**ואמר** להם אתם טועים ואינכם מבינים הכתיבות וכח
Mc 12,32	כמוך. ושום צווי אחר אינו גדול מזה. 32	**ואמר** לו אותו החכם רבי אמת גדול שאינו לבד אלוה
Mc 14,22	לא היה: 22 וכאשר היו אוכלים לקח הפת	**ואמר** זהו לבי. 23 ולקח הגביע ועשה חנות ונתן להם
Mc 14,27	26 וכאשר עשו חינות יצאו בהר הזתים. 27	**ואמר** להם ישו כולם תהיו אשקנדליזטש בי בזאת הלילה
Mc 14,30	אם כולם יהיו אשקנדליזטש לא אהיה אני. 30	**ואמר** אליו ישאוש אמת אני אומר לכם. בזאת הלילה
Mc 14,41	ולא יכלו לענות אותו. 41 בא פעם אחרת	**ואמר** להם ישנים אתם. אינו די השעה באה שבן הבתולה
Mc 14,63	בא בעבי השמים. 63 והכהן הגדול קרע בגדיו	**ואמר** להם אתם שואלים אחרי כן ואתם כוספים עדים.
Mc 15,2	שאלו אתה הוא מלך ישראל. וישאוש ענה	**ואמר** אתה אומרו. 3 וגדולי הכהנים מלשינים אותו
Mc 16,15	אותם לא האמינו לאותם שראוהו שחזר חי 15	**ואמר** להם לכו בכל העולם דרשו דבר מלך השמים לכל
Lc 7,43	איזה אוהב יותר מאלו השנים. 43 ענה שימון	**ואמר** אני חושב שאותו שיותר נתן. וענה ישאוש ואמר
Lc 7,43	אני חושב שאותו שיותר נתן. וענה ישאוש	**ואמר** יושר שפטת. 44 וישאוש נהפך אל האשה ואמ׳
Lc 8,49	לכי לשלום. 49 ושר בית הכנסת בא לו	**ואמר** אליו אל תחפוץ לצער ישאוש משיח כי בתך מתה.
Lc 9,20	להם. ואתם בדעתכם מי אני. ענה שימון פירי	**ואמר** אתה הוא ישאוש בן אל חי. 21 וישאוש צום לבל
Lc 10,18	השטנים עדיין הם משועבדים לנו בשמך. 18	**ואמר** להם אני [*] שטן יורד משמים כמו ברק. 19
Lc 10,21	21 ובאותה שעה שמח ישאוש ברוח הקדש	**ואמר** אני מתודה לך אב ואדון בשמים ובארץ שהעלמת
Lc 10,25	שמעו. 25 והנה חכם אחד בדת קם לנסות אותו	**ואמר** אי זה דברים אעשה למען השיגי חיים נצחיים 26
Lc 10,29	הדברים ותחיה. 29 והוא חפץ לצדק עצמו.	**ואמר** לישאוש ומי הוא חברי. 30 וישאוש מביטו אמ׳.
Lc 10,41	[*] לכן תאמר לו שיעזרני. 41 וענה האדון	**ואמר** לה מרטא מרטא חרוצה נמצאת ברוב עניינים אמת
Lc 11,2	אותה לשם כמו שיואן לימד לתלמידיו 2	**ואמר** להם אמרו אבינו שמך יהיה מקודש. ובמלכותך
Lc 12,22	פירותיו בעולם הזה ואינו עשיר בשם: 22	**ואמר** לתלמידיו אל תהיו משתדלים לבקש אוכל לנפשכם.
Lc 13,6	לכם שאם לא תשובו תהיו אבודים כאלו: 6	**ואמר** להם זה המשל. אדם אחד היה לו עץ תאנה בכרמו
Lc 14,5	ושתקו. והוא ריפא האדם ועזבו. 5 וענה להם	**ואמר** אי זה מכם אם שורו וחמורו נופלים בבור בשבת
Lc 14,7	שלא יעלהו. 6 ולא יכלו לענות אותו: 7	**ואמר** לאותן הקרואים דבר נשמע כאשר בחרו מושבות
Lc 14,25	25 ועמים רבים הולכים עמו. ונהפך אליהם	**ואמר** 26 אם אי זה איש יבא עמי ולא ילך עמו אביו
Lc 15,6	ובא אל ביתו שמח. 6 קורא אוהביו ושכניו	**ואמר** שמחו עמי כי מצאתי הצאן שנאבדה. 7 אני אומ׳
Lc 16,2	עליו שם רע. שמפסיד נכסי האדון 2 וקראו	**ואמר** לו מה זה שאני שומע עליך. תן חשבון מהה
Lc 16,5	שנית. 5 קרא אחד אחד ממחוייבי אדונו	**ואמר** לראשון כמה אתה חייב לאדוני 6 והוא עונהו
Lc 16,7	אמר לו קח שטרך ועשה מהרה וכתב חמשים. 7	**ואמר** לאחר כמה התחייבת לאדוני והוא אמר מאה מדות
Lc 16,28	שתשלחהו לבית אבי 28 כי חמשה אחים יש לי	**ואמר** להם שלא יבואו לנגישת המקום הזה 29 ואברהם
Lc 18,16	וכאשר רואים זה התלמידים מנעו זה להם. 16	**ואמר** להם הניחו הנערים הקטנים לבא אלי ולא תמנעום
Lc 18,31	נצחיים. 31 וישאוש לקח שנים עשר תלמידיו	**ואמר** להם. הנה אנחנו עולים בירושלם ויהיו נשלמים
Lc 19,5	בא אל המקום זאקיב הביט וראה ישוש משיח	**ואמר** לו זאקיב רד מהר וחושה כי מוכרח אני שאבא
Lc 19,24	ברבית. אני הייתי מבקש אותה עם המדות. 24	**ואמר** לאותן שעומדין שם גזלו לו האימנא ותנוה
Lc 19,40	העם אמרו עליו רבי מקללים תלמידיך. 40	**ואמר** להם אני אומר שאם הם ישתקו האבנים ידברו. 41
Lc 21,3	אחת ענייה ששמה שני פשיטין מערך קטן. 3	**ואמר** באמת אומר לכם אני שזאת האשה האלמנה ענייה
Lc 21,29	ושאו ראשיכם והביטו. כי גאולתכם מתקרב 29	**ואמר** להם זאת הצורה ראו התאנה ושאר האילנות 30
Lc 22,17	מלכות השם׳. 17 וכאשר לקח הכוס עשה חנות	**ואמר** קחוהו וחלקוהו ביניכם 18 כי אני אומר לכם
Lc 22,35	שג׳ פעמים תהיה כופר בי ולא תכירני. 35	**ואמר** להם כאשר שלחתי אתכם בזולת שק ומנעלים. אחסר
Lc 22,46	אל תלמידיו ומצאם ישנים בעבור דאגה. 46	**ואמר** לאותם שישנים קומו והתפללו שלא תכנסו
Lc 23,14	ופילאט קרא שרי הכהנים והרבנים והעם 14	**ואמר** להם. אתם נהגתם לי זה האדם שאמרתם שיגרש זה
Lc 23,47	בא. ולכל אלה הדברים שנעשו הלל הש׳.	**ואמר** באמת זה האיש היה צדיק. 48 וכל העם שהיה שם
Lc 24,18	ודואגים. 18 וענה אחד מהם ששמו קלאופש.	**ואמר** לו אתה הוא שמקרוב גר בירושלם ואינך יודע
Lc 24,36	הפת. 36 ובעודם מדברים ישאוש עמד באמצעם	**ואמר** להם שלום לכם אני הוא אל תיראו. 37 והם
Lc 24,38	נבהלים וחרדים. חשבו ושערו שראו רוח. 38	**ואמר** להם למה אתם נבהלים ומה חשבתם בתוך לבבכם.
Lc 24,41	אינם מאמינים. ותמהים מרוב שמחה גדולה.	**ואמר** יש לכם אי זה דבר לאכול. 42 והם נתנו לו חלק

Lc 24,44	וכאשר אכל לפניהם לקח הנותר ונתן להם. 44	**ואמר** להם אלה הם הדברים שאמרתי לכם בעמדי עמכם.
Jn 1,21	מי אתה. א״כ אתה אליהו. [*] אינך נביא	**ואמר** לא. 22 אז אמרו לו אמור לנו מי אתה. למען
Jn 1,26	ולא אליהו ולא נביא. 26 יואן ענה להם	**ואמר.** אני טובל אתכם במים. רק באמצעכם עומד אותו
Jn 1,29	29 וביום האחר ראה יואן ישאוש שבא אליו	**ואמר** הנה זה האל שמסיר העונות מן העולם. 30 אותו
Jn 1,36	ושנים מתלמידיו 36 מביטים ישאוש הולך	**ואמר** הנה מלאך השם׳ 37 ושמעו אותו שני תלמידים
Jn 1,47	[*] 47 ראה ישאוש משיח נתנאל שבא שם.	**ואמר** ממי אתה חושב שיהיה אמת. איש מישראל אותו
Jn 1,48	אמר לו נתנאל היאך אתה מכירני. ענה ישאוש	**ואמר** לו. קודם שישאוש קראך תחת תאינה ראיתיך. 49
Jn 1,49	קראך תחת תאינה ראיתיך. 49 ענה לו נתנאל	**ואמר** ר׳ אתה הוא בן האלוה. אתה הוא מלך ישראל. 50
Jn 1,50	האלוה. אתה הוא מלך ישראל. 50 ענה ישאוש	**ואמר** לו. כי אני אומר לך שראיתיך תחת תאנה. תוכל
Jn 1,51	אתה עוד תראה דברים גדולים מאלו. 51	**ואמר** לו באמת אומר אני לכם תראו השמים שתפתחו
Jn 2,16	ופזר ממון החלפנים והפיל השולחנות. 16	**ואמר** למוכרי יונים השליכו דברים אלה ממקום זה ולא
Jn 3,2	והיה שר היהודים 2 ובלילה בא אל ישאוש	**ואמר** לו ר׳ אנו יודעים שאתה באת מן השמים. ושום
Jn 3,10	באיפשר יהיו אלה הדברים: 10 ענה ישאוש	**ואמר** לו אתה הוא רבי בישראל ואלה הדברים לא ידעת.
Jn 4,13	מן הבור הזה ובניו ומקנהו. 13 ענה ישאוש	**ואמר** לה מי שישתה מזה המים יהיה לו צמא פעם אחרת.
Jn 4,49	לא תאמינו אם לא תראו אותות ונפלאות. 49	**ואמר** אליו הריגיטו אדון רד קודם שימות בני. 50
Jn 6,5	נשא עיניו וראה עמים רבים באים אליו.	**ואמר** לפיליף אנה נקנה פת שיאכלו אלו העמים. 6 זה
Jn 6,26	לו רבי מתי באת פה. 26 וישאוש ענה להם	**ואמר.** אמת אני אומר לכם. אתם שואלים לא בעבור
Jn 7,3	ליום מועד ליהודים היה נקרא כנופיה. 3	**ואמר** לו אחד[*] הפרד מפה ולך בגודיאה בעבור
Jn 8,14	עדות. עדותך אינו אמתי: 14 ענה ישאוש	**ואמר** להם. ואם אני עושה עדות לעצמי אמתי הוא כי
Jn 9,30	ולא ידענו זה מאין הוא: 30 ענה אותו האיש	**ואמר** להם זהו דבר נפלא שאתם אומרים לא ידעתם מאין
Jn 9,36	לו אתה מאמין בבן האל. 36 ענה אותו האיש	**ואמר.** אדון מי הוא שאאמין בו. 37 וישאוש אמ׳ אליו
Jn 11,34	עמה בוכים. חלש רוחו והיה נבוך בעצמו. 34	**ואמר** הנה הנחתם אותו ואמרו לו אדון בא וראה היכן
Jn 12,30	ואחרים אמרו מלאך דבר לו. 30 ענה ישאוש	**ואמר:** קול זה לא בא בעבורי רק בעדכם. 31 עתה הוא
Jn 13,9	ישאוש אם לא ארחצם לא יהיה לך חלק בי. 9	**ואמר** לו שימון ופירי לא הרגלים לבד אבל גם הידים
Jn 13,21	אמר אלה הדברים מצא עצמו רוחני והזהיר	**ואמר** אמת אומר אני לכם שאחד מכם יבגדני. 22 אז
Jn 18,16	שהיה בן בית להגמון ושנכנס עם ישאוש.	**ואמר** אל השוערת ושמה פירו בפנים. 17 אז אמרה
Jn 18,25	לפירו ואתה אינך מתלמידיו. ופירו כפר	**ואמר** איניני. 26 ואחת משפחות ההגמון אמרה לפירו
Jn 19,9	הדבר היה לו פחד גדול. 9 ונכנס פעם אחרת	**ואמר** לישאוש הכאן אתה. וישאוש לא ענה לו. 10 אז
Jn 19,26	סמוך והתלמיד שאוהב ביותר נהפך לאמו	**ואמר** אשה הנה בנך. 27 אחרי כן אמ׳ לתלמיד הנה
Jn 20,26	ישאוש והדלתות נעולות. ובא באמצע תלמידיו	**ואמר** להם שלום יהיה עמכם. 27 אח״כ אמר לטומאש שים
Mc 5,33	בטוב היא הפלא שבה היה עשוי ונברכה לפניו	**ואמרה** אליו כל האמת. 34 והוא הבין ואמר לה בתי
Lc 1,38	שלא יהיה בלתי איפשרי לפני הש׳. 38	**ואמרה** מריאה הנה פה שפחת הש׳ יהיה לי עשוי כפי
Lc 1,42	נתמלאה מהקדוש רוח 42 וצעקה בקול גדול	**ואמרה** ברוכה את בין הנשים וברוך פרי בטנך. 43
Lc 1,60	וקראו לו שם אביו זכריה. 60 וענתה אמו	**ואמרה** לא יהיה כן אבל שיהיה שמו יואן. 61 ואמרו
Lc 8,47	להחבא. ובאה ברעדה ונפלה לרגלי ישו משיח	**ואמרה** אל העם באי זו טעם נגעה אותו ושנתרפאה
Lc 9,35	ופחדו פחד גדול. 35 ובת קול יצאה משמים	**ואמרה** זהו בני האהוב לי מאד והערב. ושמעו אותו.
Lc 22,58	מכירו. 58 ואחר מעט פעם אחרת ראתה אותו	**ואמרה** ואתה מהם אתה. ופירו אמר אדם אין אני. 59
Jn 2,10	שהביאו מים לארטישיקלי. וקראה הארוס 10	**ואמרה** לו כל איש מניח ראשונה היין הטוב. וכשהם
Jn 4,17	לכי וקראי אישך ושובי פה. 17 ענתה האשה	**ואמרה** לו אין לי בעל. וישאוש אמ׳ לה אמת את אומרת
Jn 4,28	28 אז עזבה האשה הבית שלה והלכה לעיר	**ואמרה** לאנשים 29 בואו ותראו איש אחד הגיד לי כל
Jn 7,20	הדת. 20 למה אביתם להמיתני: ענתה הסיעה	**ואמרה** שטן הוא שרוצה להרגך: 21 ענה ישאוש ואמ׳
Jn 11,32	באה למקום שישאוש היה כשראהו נפלה לרגליו	**ואמרה** לו אדון אם אתה במה שעבר היית פה אחי לא
Jn 12,28	לעלות ולנשא שמך: אז באה קול מן השמים.	**ואמרה** ואני עיליתיו ועוד אנשאנו. 29 אז העם העומד
Jn 20,15	ישו. אמרה בעצמה שגנב הוא. 15 [*] [*]	**ואמרה** לו אדון. אם אתה נטלתו אמור לי אנה הנחתו
Jn 20,16	אלי. 16 וישאוש אמ׳ לה מריאה והיא נהפכה.	**ואמרה** לו רבי שר״ל מאישטרו. 17 וישוש אמר לה אל
Mt 13,10	לו אזנים לשמוע. 10 וקרבו התלמידים אליו	**ואמרו** לו למה אתה מדבר בדמיונות. 11 והוא ענה להם
Mt 13,27	הקמשונים בין החטים. 27 ובאו המשרתים	**ואמרו** אל האדון לא זרעת אתה חטה טובה בשדך. אם כן
Mt 15,1	אז נתקרבו אליו הסופרים ופרושים מירושלם.	**ואמרו** 2 למה עוברים תלמידיך תקוני הקדמונים. למה
Mt 15,33	לשולחם בתענית בעבור שלא יחלשו בדרך. 33	**ואמרו** לו התלמידים אנה נמצא כ״כ פת במדבר שישבעו
Mt 17,18	באותה שעה: 18 אז נתקרבו התלמידים בסוד	**ואמרו** לו למה לא היינו יכולים אנו לגרשו. 19 אמ׳

Mt 17,23 בכפר נחום. באו אותם שקמים המכס אל פירו **ואמרו** מלמדכם לא פרע המכס. 24 והוא אמ׳ אמת הוא.
Mt 19,25 25 וכאשר התלמידים שמעו זה היו תמהים מאד **ואמרו** א״כ מי יוכל הושיענו. 26 ומביטם ישאוש אמ׳
Mt 21,16 אומרים מהולל יהיה בן דוד היו כעוסים. 16 **ואמרו** לו שומע אתה מה אומרין אלו. וישאוש אמר
Mt 22,21 ממי היא זאת הצורה ומה שלמעלה כתוב. 21 **ואמרו** מסיסר והוא אמר להם לכן תנו לשישאר מה
Mt 24,3 והוא יושב בהר הזתים. קרבו אליו תלמידיו **ואמרו** בסוד אליו אמור לנו מתי יהיו אלה הדברים
Mt 25,9 כי עשישותינו מכבות. 9 וענו החכמות **ואמרו** אולי לא יספיק לנו לכו למוכרות וקנו לכם 10
Mt 26,5 עצה נגד ישאוש איך יוכלו במרמה המיתו. 5 **ואמרו** לא נעשה ביום חג בעבור שלא יתקוממו העם. 6
Mt 26,8 8 וכאשר התלמידים ראוהו היו מאד עצבים **ואמרו** למה עשתה פסידה זו. 9 כי זאת המשיחה ראויה
Mt 26,17 17 ויום ראשון של פסח באו התלמידים **ואמרו** לו באי זה מקום תחפוץ שנכין הפסח. 18
Mt 26,61 באו. ואחר מחדש באו שנים עדים כוזבים 61 **ואמרו** זה אמר אני יכול להשמיד מקדש האל ואחר ג׳
Mt 26,73 73 ואחר מעט נגשו לפירו אותן שעומדין שם. **ואמרו** אתה הוא מהם כי דבריך מעיד 74 ואז התחיל
Mc 2,18 והיו שם תלמידי ג׳ואן ומהפרושים מתענין **ואמרו** לישו למה מתענין תלמידי גואן ומהפרושים
Mc 3,32 ורצו בו. 32 ורוב עמים יושבים סביביו. **ואמרו** לו הנה אמך וקרוביך עומדים בחוץ ומבקשים
Mc 4,38 וישאוש ישן אִינְפּוּפָּא על כר. והם הקיצוהו **ואמרו** רבי אינך פונה אלינו כי ראה שאנחנו אבודים.
Mc 5,31 נהפך לצד העם ואמ׳ מי נוגע בלבושי 31 **ואמרו** לו תלמידיו אתה רואה שעמך דוחק אותך ואומר
Mc 5,35 35 ובעוד שמדבר באו אל סגן בית הכנסת. **ואמרו** לו בתך מתה. למה אתה מצטער היום עו׳.
Mc 6,35 35 וכאשר רוב היום עבר קרבו אליו תלמידיו **ואמרו** לו. זהו מקום חרב מאד ורב שעה עברה. 36
Mc 10,49 [*] [*] 49 וישאוש עמד וקראו. והם קראוהו **ואמרו** לו הנה ישאוש שואל אותך 50 והוא זרק
Mc 11,28 שרי הכהנים והחכמים מאותתים והזקנים 28 **ואמרו** לו בעד אי זה כח עושה אתה אלו הנפלאות ומי
Mc 16,7 שהניחוהו. 7 לכו תכף לתלמידים ולפירו **ואמרו** להם כי לפניהם בגליליאה שם תראוהו. כאשר
Lc 1,61 ואמרה לא יהיה כן אבל שיהיה שמו יואן. 61 **ואמרו** לה אין ראוי במשפחתך שתהיה לך כזה השם. 62
Lc 1,66 אלה הדברים. 66 וכל אשר שמעו שמוהו בלבם **ואמרו** אי זה יהיה זה הנער כי יד הש׳ היתה בו 67
Lc 3,12 זה גם כן. 12 ובאו העולמיים בעבור שיטבלו **ואמרו** רבי מה יעשו. 13 והוא ענה להם לא תעשו עוד.
Lc 5,21 21 והסופרים והפרושים התחילו לחשוב **ואמרו** מי הוא זה מי מדבר קללות מי יוכל להניח
Lc 7,18 בכל ארץ גודיאה. 18 ותלמידים הלכו ליואן **ואמרו** כל אלה הדברים. 19 ויואן קרא שנים מתלמידיו
Lc 7,19 19 ויואן קרא שנים מתלמידיו ושלחם לישאוש **ואמרו** לו אתה הוא אותו שעתיד לבא. או אנחנו מקוים
Lc 7,22 [*] 21 [*] 22 וענה ישאוש ואמ׳ להם. לכו **ואמרו** מה שראיתם ושמעתם העורים רואים. הפסחים
Lc 8,4 לו מן הערים וצערו לישאוש למשול משל. **ואמרו** 5 אותו שזרע זרעו. ובעוד שזורע נפל ממנו
Lc 8,20 נגזל. 19 ובאו לישוש אמו ואחיו [*]. 20 **ואמרו** לו אמך ואחיך חפצים ראות אותך 21 וענה ואמ׳
Lc 8,24 ואובדים. 24 ונגשו אל ישאוש והקיצוהו. **ואמרו** רבי הנה אנחנו אובדים. וישאוש קם וצוה אל
Lc 8,25 אמונתכם. ויראו יראה גדולה וראו ותמהו. **ואמרו** מי הוא זה שלקח שלרוח ולים אומר עמדו.
Lc 9,12 והיום מתחיל לרדת. נגשו אליו הי״ב שלוחים **ואמרו** לו העם זה ילכו למגדליהם ולעריהם הקרובים
Lc 9,13 הוא חרב 13 וישוש אמ׳ להם תנו להם לאכול. **ואמרו** לו אין לנו לבד חמשה לחמים ושני דגים
Lc 9,19 וישו שאלם מה אומרים העם מי אני 19 וענו **ואמרו** יואן טבול ומקצת אומרים אליהו. ויש אומרים
Lc 10,10 תכנסו בעיר שלא יקבלו אתכם צאו ברחובות **ואמרו.** 11 גם העפר שנאסף בנו אנחנו מסירים לתתו
Lc 13,14 חימה: כאשר ישאוש ריפא אותה האשה בשבת **ואמרו** המם אשר בה ששת ימים הם בשבוע שבהן האיש
Lc 13,32 אבה המיתך. 32 וישאוש אמר להם לכו **ואמרו** לאותו שועל שאנכי מגרש השדים ועושה רפואות
Lc 17,5 ושבע ביום ישוב לך אמור נחמתי תסלח לו. 5 **ואמרו** השלוחים. למדנו אדון. אדון הגדילנו. 6
Lc 18,37 וכאשר העור שמע שעובר עם רב שאל מה זה 37 **ואמרו** לו כי ישוש נזורט עובר באותו מקום. 38
Lc 19,25 ותנוה לאותו שיש לו עשרה אימנש. 25 **ואמרו** לאדון כבר יש לו עשרה אימנש. 26 אני אומר
Lc 20,2 ונתאספו שרי הכהנים והסופרים עם הזקנים 2 **ואמרו** אליו אמור לנו באי זו ממשלה אתה עושה אלה
Lc 22,70 זה יהיה בן האדם יושב לימין כח השם׳. 70 **ואמרו** כולם אם כן אתה בן האלוה. וישאוש אמ׳ אתם
Jn 1,25 שנשתלחו לו היו מהפרושים 25 ושאלוהו **ואמרו** לו למה אתה מטביל אם אינך משיח ולא אליהו
Jn 2,18 הוא אהבת ביתך אכלתני. 18 אז ענו היהודים **ואמרו** אי זה אות אתה מראה לנו שאתה עושה. 19 ענה
Jn 3,26 בין תלמידי יואן על הטהרה. 26 ובאו ליואן **ואמרו** רבי מי היה עמך בעבר הירדן שהוא עשית עד
Jn 4,51 לו. 51 וכאשר רצה לרדת עבדיו עלו אליו **ואמרו** לו שבנו חי. 52 אז שאל שיאמרו לו השעה ששב
Jn 4,52 אז שאל שיאמרו לו השעה ששב לאיתנו הטוב. **ואמרו** לו אתמול בשעה שביעית מן היום הניחו הקדחת.
Jn 6,42 כי אמר אני הוא פת שירדתי מן השמים. 42 **ואמרו** אינינו זה בן יוסף מהאב והאם שאנו מכירים
Jn 7,45 45 אז חזרו השלוחים להגמונים ופרושים. **ואמרו** להם למה לא הבאתם אותו. 46 ענו השלוחים
Jn 7,46 להם למה לא הבאתם אותו. 46 ענו השלוחים **ואמרו** מעולם לא שמענו אדם שדבר דבריו כאשר האיש

Jn 7,52 או אם אין מכיר מה הוא עושה: 52 אז ענו **ואמרו** לו אתהו גליליב חפש הכתיבות ותמצא ששום
Jn 8,4 הביאו לו אשה אחת שתפשוה בניאוף: 4 **ואמרו** לו זאת האשה נתפשה בניאוף. 5 ודת משה צותה
Jn 8,39 ואתם מה שראיתם באביכם עושים: 39 ענו **ואמרו** לו אברהם הוא אבינו: וישוש אמ׳ להם אם אתם
Jn 8,41 זה עשה אברהם 41 אתם עושים מעשה אביכם. **ואמרו** לו אנחנו לא היינו נולדים מזנות. לנו אל
Jn 8,48 אותו. כי אינכם מהאל: 48 אז ענו היהודים **ואמרו** אין אנו אומרים יפה שאתה שומרוני מהשטן יש
Jn 9,12 שלוח לרחוץ שם. והלכתי ורחצתי וראיתי. 12 **ואמרו** לו אנה הוא. ענה איני יודע. 13 והביאוהו
Jn 9,14 ענה איני יודע. 13 והביאוהו לפרושים 14 **ואמרו** שישאוש עשה טיט בשבת. ופתח עיני האיש ההוא:
Jn 9,20 באי זה צד ראה עתה: 20 ענו להם אביו ואמו **ואמרו** יודעים אנו שבנינו זה נולד כשהוא עור 21
Jn 9,24 24 אז שאלו פעם אחרת האדם שעמד בעורון. **ואמרו** לו תן שבח וחנות לשם׳. לא ידעת שזה האיש
Jn 9,34 מהאל לא היה בידו לעשות דבר: 34 אז ענו **ואמרו** לו הן בעון חוללת ואתה לא מלמד וגרשוהו
Jn 9,40 40 ומקצת מהפרושים שהיו עמו שמעו זה **ואמרו** לו. א״כ אנחנו עורים. 41 אז אמ׳ ישאוש להם.
Jn 10,24 באכסדרת שלמה. 24 אז היהודים הקיפוהו. **ואמרו** לו עד מתי אתה לוקח נפשותינו אם אתה משיח
Jn 11,8 אמ׳ לתלמידיו נלכה פעם אחרת בגודיאה. 8 **ואמרו** לו התלמידים רבי לא עברו ימים שהיהודים רצו
Jn 11,34 והיה נבוך בעצמו. 34 ואמר הנה הנחתם אותו **ואמרו** לו אדון בא וראה היכן הוא. 35 ויצאו דמעות
Jn 11,46 האמינו בו. 46 ומקצת מהם הלכו לפרושים **ואמרו** להם מה שישאוש עשה: 47 אז התאספו ההגמונים
Jn 12,22 אנו חפצים ראות ישאוש משיח. 22 ובא פליף **ואמרו** לאנדריב. ואחר אנדריב ופיליף אמרוהו
Jn 13,38 התרנגול עד שתהיה כופר בי שלש פעמים. **ואמרו** אל תלמידיו: Tit,14 קפיטולו י״ד כפי ש׳
Jn 16,29 אחרת אני עוזב העולם והולך אל האב. 29 **ואמרו** לו תלמידיו הנה אתה מדבר לנו בגלוי ושום
Jn 18,5 עליו. יצא ואמ׳ להם מה אתם מבק מבקשים. 5 **ואמרו** ישאוש דנזריט. וישאוש אמר להם אני הוא
Jn 18,30 איזו עדות עשיתם נגד זה האיש. 30 וענו **ואמרו** אם זה האיש לא היה רע במעשיו לא היו מביאין
Jn 20,13 ברגלים במקום ששם הונח גוף ישאוש משיח 13 **ואמרו** לאותה האשה למה את בוכה. והוא אמרה כי נטלו
Jn 20,17 כי עדיין לא עליתי לאבי. אבל לכי לתלמידי **ואמרי** להם שאני עולה אל אבי ואל אביכם. אלהי
Lc 17,36 האחד יתפש והאחד יעזב: 35 [*] 36 ועונים **ואמרים** לו אנה יהיה אדון 37 ואמ׳ להם באיזה מקום
Lc 15,27 26 וקרא אחד מן העבדים. ושאלו מה זה. 27 **ואמרתי** לו אחיך בא: ואביך המית עגל אחד גדול
Lc 7,33 יואן טבול בא לא אכל לחם ולא שתה מים **ואמרתם** שהוא משוטן 34 בא מן האדם אוכל ושותה ואתם
Jn 1,14 שאחד הוא לבד. ונולד מן האב שהוא מלא חן **ואמת.** 15 זואן עושה עדות ממנו. וצועק אומר זה הוא
Jn 1,17 החן. 17 כי הדת נתנה בעד משה. אבל חן **ואמת** היא נעשית בעד ישאוש משיח. 18 שום אדם לא
Jn 8,32 בדברי באמת תהיו תלמידי 32 ותכירו האמת. **ואמת** תמלא משאלותיכם: 33 אז אמרו לו אנחנו זרע
Jn 16,22 וגיל שיש לה. כי האדם נולד בעולם. 22 **ואמת** כן דאגתכם אבל אני אראה אתכם פעם אחרת.
Mt 4,18 ראה שני אחים והם שמעון הנקרא פירו **ואנדריאה** אחיו ששמים הרשתות בים כי דייגים היו 19
Mt 10,2 שמות האיפושטוליש: הראשון הוא שימון פירי **ואנדריב** אחיו. 3 פיליפו. ברטומי. ג׳יקמו. זאבדיב
Mc 1,16 16 והולך ישו ואחרים בגליליאה. ראה שימון **ואנדריב** אחיו שמשימין הרשתות בים כי הם דייגים.
Mc 1,29 29 ותכף שיצא מבית הכנסת באו לבית שימון **ואנדריב** עם יקומו ועם ג׳ואן לאכול. 30 וחמות פירו
Mc 3,18 זהו בינאטגיש ר״ל בן מהעליון אלוה 18 **ואנדריב** ופיליף וטומאוש ומתיב וטומש ויקומו
Mc 13,3 נגד המקדש שאלוהו בסוד פירו ויקומו וגואן **ואנדריב** 4 אמור לנו מתי יהיו אלו הדברים. והסימן
Lc 6,14 מאותן שקרא שלוחים. 14 שימון שקרא פירו **ואנדריו** אחיו. יקומו יואן פיליפו ברטומי 15 מתיב
Jn 1,14 האל. 14 וכן האל נעשה בשר וישכון בכם. **ואנו** רואין אורו שאחד הוא לבד. ונולד מן האב שהוא
Mc 16,10 שעמדו עם ישאוש שעו שעומדים אנונים **ואנוחים** ובוכים ומתאנחים 11 הם ששמעו שחזר חי
Lc 21,9 תחפצו ללכת אחריהם. 9 וכאשר תשמעו קטטות **ואנחות** אל תחרדו. שחוייב כל אלה להעשות. אכן לא
Lc 23,39 עמו מחרפו ואומ׳ אם אתה משיח תושיע עצמך **ואנחנו** עמך. 40 והאחר עונה ומגדף אומ׳ אינך ירא
Jn 4,42 ולאשה אומרים לא היינו מאמינים בעד דבריך **ואנחנו** בעצמינו שמענו וידענו שזה הוא באמת מושיע
Jn 21,3 אלהם. אני הולך לצוד דגים. והם אמרו לו **ואנחנו** נלך עמך. ויצאו משם ועלו בספינה. ובאותו
Mt 5,20 ויקימנה. גדול יהיה במלכות שמים. 20 **ואני** אומר לכם באמת שאם לא תהיו צדיקים יותר
Mt 5,22 לא תרצח. ומי שירצח ראוי למשפט. 22 **ואני** אומ׳ לכם מי שישנא אחיו ראוי הוא למשפט. ומי
Mt 5,28 אתם שמעתם שהתורה הישנה אמרה לא תנאף. 28 **ואני** אומ׳ לכם שכל אדם שיביט אשה ויחמוד אותה
Mt 5,32 אומרת המגרש אשתו יתן לה ספר כריתות 32 **ואני** אומר לכם שכל אדם המגרש אשתו אם לא בעת
Mt 5,34 לא תבטל שבועתך ושלם לאל מה שנשבעת. 34 **ואני** אומר לכם שלא ישבע אדם לשמים מפני שהוא כסא
Mt 5,39 שהתורה אומרת עין תחת עין שן תחת שן 39 **ואני** אומר לכם שלא תשלמו רע ברע. כי אם טוב ברע
Mt 5,44 אומרת ואהבת לרעך כמוך. ותכעיס אויבך. 44 **ואני** אומ׳ לכם אהבו אויביכם ותעשו טוב לאשר עושים
Mt 6,29 ולא זורעים ולא קוצרין ולא מתעמלין: 29 **ואני** אומ׳ לכם כי שלמה לא היה מכוסה עם כל מעלתו

Mt 11,28 28 יבאו אלי כל אותן שמצטערים ונוגישים **ואני** אעזורכם 29 ושאו עולי עליכם. ולמדו ממני
Mt 16,18 כי בשר ודם לא לימדך רק אבי שבשמים: 18 **ואני** אומ׳ לך שאתה הוא פירי ועל זאת האבן אבנה
Mt 17,15 ירחיי הוא. וסובל רע גדול באש ובמים 15 **ואני** שלחתיו לתלמידיך ולא יכלו לרפאותו: 16 וענה
Mt 18,29 חייב. 29 והוא מתחנן לו ואומר חמול עלי **ואני** אפרעך. 30 והוא לא רצה הקשיבו. אבל הלך ושם
Mt 23,39 38 ובעבור זה הנה דירתכם תהיה חריבה. 39 **ואני** אומר שלא תראוני היום עוד עד תאמרו ברוך
Mt 26,11 אתי. 11 כי יהיה לכם לעולם דלים עמכם. **ואני** לא אהיה לעולם עמכם. 12 וזאת הניחה משיחה
Mt 26,15 הלך לשרי הכהנים 15 ואמר להם מה תרצו תת **ואני** אמסור לכם ישאוש והם נדרו לו ל׳ פשיטי כסף.
Mt 28,20 רוח 20 ותלמדום ושמרו כל מה שצויתי אתכם. **ואני** אהיה עמכם בכל עת עד סוף העולם: Expl תם
Mc 11,33 הוא זואן. 33 [*] [*] ועונה ישו ואמר להם **ואני** לא אומר לכם באי זה אני עושה אלה הדברים:
Mc 14,7 וכאשר תחפצו אתם תוכל תוכלו שיהיה לכם **ואני** לא אהיה לכם לעולם. 8 כי ממה שהיה לה עבדה
Lc 6,42 בריח גדול. 42 ואיך תוכל לאמר לאחיך הנח **ואני** אוציא הקיסם מעיניך. ואז תביט שתגרש הקיסם
Lc 8,46 מצערים אותך ואתה אומר מי נגעני. 46 [*] **ואני** הכרתי שבח יצא ממני שפעל בו. 47 והאשה שראתה
Lc 12,4 באוזן בסוד יהיה נדרש במקום גבוה. 4 **ואני** אומר לכם אוהבים אל תיראו מאותם שהורגין
Lc 12,8 תיראו כי אתם שוים יותר מרבים שעברו: 8 **ואני** אומ׳ כי כל האדם שמודה בי לפני האנשים יקרהו
Lc 12,50 לשים אש בארץ. וחפץ אני שיהיה מורד. 50 **ואני** מתאוה שאהיה טבול מטבילה. בעבור זה אני נדחק
Lc 13,35 יכולתי. 35 והנה תעזב ביתכם מאין יושב. **ואני** אומר שזה לא יהיה עד שאבוא ותאמרו ברוך הבא
Lc 15,17 בלבו כמה שכירים מרבים באכילה בית אבי. **ואני** מת בכאן ברעב. 18 אקום ואלך אל אבי. ובבואו
Lc 16,9 בני זה העולם הם יותר חכמים.. לב קרבו 9 **ואני** אומר לכם שתעשו לכם .. הרוע לב בעבור שתהיו
Lc 20,3 לך זאת הממשלה. 3 וישאוש ענה ואמ׳ להם. **ואני** אשאל לכם דבר אחד ענוני. 4 טבילת יואן היתה
Lc 20,8 שלא ידעו מאין היתה. 8 וישאוש אמ׳ להם **ואני** לא אומ׳ לכם באי זו ממשלה אני עושה אלה
Lc 22,27 נער. ואותו שהוא יהיה כמו אותו שמשרת. 27 **ואני** באמצעם כמו מי שהוא משרת. 28 אבל לכם לעמוד
Lc 22,29 28 אבל לכם לעמוד עמי בניסיונותי. 29 **ואני** מכין לכם מלכות כמו שאבי גזרו לי 30 בעבור
Lc 24,49 בירושלם 48 ואתם עדים מאלה הדברים. 49 **ואני** אשלח הנדר מאבי בכם ואתם תעמדו בעיר עד
Jn 1,31 הגבר שנעשה קודם לי. כי הוא ראשון לי. 31 **ואני** איני מכירו. רק בעבור שהיה מפורסם בישראל
Jn 1,34 עומד עליו. זהו שמטביל ברוח הקדש. 34 **ואני** ראיתיו עושה עדות שזהו בן האל. 35 וביום אחר
Jn 4,9 אתה שיהודי אתה שאלת ממני ליתן לך לשתות. **ואני** אשה ממקום שמריאה והיהודים אינם מורגלים עם
Jn 5,17 אלו בשבת. 17 וישוש ענה אבי פעל עד עתה. **ואני** ג״כ פעלתי בעבור זה. 18 אז היהודים אבו יותר
Jn 6,37 בי. 37 כל מה שנתן לי האב יבוא לי. **ואני** לא אשליכנו בחוץ אותו שבא אלי. 38 כי אני
Jn 6,40 שרואה הבן ומאמין יהיה לו חיים נצחיים. **ואני** אקימהו חי ביום היותר אחרון. 41 אז התלחשו
Jn 6,44 יכול לבא אלי. אם האב ששלחני לא ימשכהו. **ואני** אקימהו ביום היותר אחרון. 45 כי כתוב הוא
Jn 6,57 57 מי שאוכל בשרי ושותה דמי בי יעמוד **ואני** בו: 58 כמו שהאב שלחני ואני חי בעבור האב.
Jn 6,58 דמי בי יעמוד ואני בו: 58 כמו שהאב שלחני **ואני** חי בעבור האב. ומי שאוכל אותי הוא חי
Jn 8,11 אדון אין כאן גואל אחד. וישאוש אמר לה **ואני** לא אענישך לכי. ומכאן והלאה לא תעשי חטא: 12
Jn 8,16 משפטי אמתי: כי איניני לבדי. שהאב שלחני **ואני** אחדים אנחנו 17 ובתורתכם כתו׳ שעדות שנים או
Jn 8,23 עצמם: 23 ואמ׳ להם אתם מהדברים התחתונים **ואני** הוא מהעליונים: אתם מזה העולם. ואני איני
Jn 8,23 ואני הוא מהעליונים: אתם מזה העולם. **ואני** איני מזה העולם: 24 בעבור זה אמרתי לכם
Jn 8,26 מכם או שופט. אבל מי ששלחני הוא אמתי. **ואני** הדברים ששמעתי ממנו הן הם אני מדבר בעולם.
Jn 8,50 רק אני מכבד אבי. ואתם מבזים אותי. 50 **ואני** איני מבקש מעלתי. אחר הוא ששואלה ודן דין
Jn 10,15 והם מכירות אותי. 15 כמו שהאב מכיר אותי **ואני** מכיר האב. ומשים נפשי. 16 וצאן אחר שאינן
Jn 10,27 בי כי אינכם מצאני. 27 צאני שומעות קולי **ואני** מכיר אותם ונמשכות אחרי 28 ואני נותן להם
Jn 10,28 קולי ואני מכיר אותם ונמשכות אחרי 28 **ואני** נותן להם חיים נצחיים ולא יאבדו לעולם: ואחר
Jn 10,38 האמינו המעשים בעבור שתכירו שהאב הוא בי **ואני** כאב. 39 ויצא מידיהם 40 והלך פעם אחרת בעבר
Jn 11,11 אמר אליהם נלכה כי לזריט אהובינו ישן. **ואני** הולך שם להקיצו מן השינה. 12 אז אמרו
Jn 11,42 אב חנות אני עושה לך כי שמעת אותי 42 **ואני** כבר ידעתי שכל שעה אתה שומע לי. רק בעבור
Jn 12,8 קבורתי. 8 כי לעולם יהיו אביונים בכם **ואני** לא אהיה כל עת עמכם: 9 אז הכירו רוב עם מן
Jn 12,28 ולנשא שמך: אז באה קול מן השמים. ואמרה **ואני** עיליתיו ועוד אנשאנו. 29 אז העם העומד שם
Jn 12,32 העולם. עתה יהיה מושלך שר העולם בחוץ. 32 **ואני** אהיה נשא מן הארץ. כל הדברים אמשוך לעצמי 33
Jn 12,40 שלא יראו בעינים ויבינו בלב ויתבוננו **ואני** מרפא אותם 41 אלה הדברים אמ׳ ישעיה הנביא.
Jn 12,50 האב ששלחני: הוא צוה לי לאמר ולדבר. 50 **ואני** יודע שהמצוה היא חיים נצחיים. ומה שאני מדבר
Jn 14,16 אעשה: 15 אם תאהבוני ותשמרו מצותי 16 **ואני** אתפלל אל האב ויתן לכם רוח אחר קדוש בעבור

Jn 14,20 היום תכירו כי אני הוא כאבי. ואתם בי **ואני** בכם. 21 השומר מצותי הוא שאוהב אותי ומי
Jn 14,21 אותי ומי שאוהב אותי יהיה אהוב מאבי. **ואני** אאהוב אותו ואגלה לו את עצמי. 22 ויגודיש
Jn 15,4 בעבור הדברים שאמרתי לכם. 4 עמדו בי **ואני** בכם. כמו שהכף אינה יכולה לעשות פרי מעצמה
Jn 15,5 5 אני הוא האילן ואתם הכפות שעומדות בי **ואני** בו. הוא הוא הנושא פרי רב כי דבר אינכם
Jn 15,9 רב. ותעשו תלמידים 9 כמו שהאב אוהב אותי **ואני** אהבתי אתכם ועומדים [*] 10 [*] 11 אלה
Jn 16,5 אלה הדברים תהיו נזכרים שאני אמרתים. 5 **ואני** לא אמרתי לכם בראשונה כשהייתי עמכם. ועתה
Jn 17,10 שלך הן 10 וכל שלי שלך הן. ושלך שלי הם. **ואני** זך בהם. 11 וכבר איני בעולם והם בעולם. ואני
Jn 17,11 זך בהם. 11 וכבר איני בעולם והם בעולם. **ואני** בא אליך אב קדוש שמור אותם בשמך. אותם שנתת
Jn 17,18 דברך הוא אמת. 18 כמו שאתה שלחתני בעולם. **ואני** שלחתיה בעולם. 19 ובעבורם אני מקדש אותם
Jn 17,21 בעבור שיהיו כולם דבר אחד כמו שאתה אב בי **ואני** בך: בעבור שאותם בנו יהיו דבר אחד. למען
Jn 17,26 והם הכירו שאתה שלחתני ושאהבת אותם. 26 **ואני** הודעתי להם שמך. ועוד אעשה שיכירוהו בעבור
Jn 17,26 בעבור אהבת אשר אהבת אותי. תהיה בהם. **ואני** אהיה בהם Tit,18 קפיטולו י״ח כפי ש׳ יואן 1
Jn 18,20 ענה ישאוש אליו. אני בגלוי דברתי בעולם **ואני** כל שעה למדתי בבית הכנסת ובמקדש ששם היהודים
Jn 18,26 אמרה לפירו אשת אח אותו שפירו קטע אזנו. **ואני** ראיתיך בגן עמו. 27 אז כפרו פעם אחרת. ומיד
Jn 18,35 אז אמרוהו אחדים. לך ממני 35 ענה פילאטו. **ואני** יהודי עמך והגמוניך מסרו לי אותך לי מה
Jn 20,25 להם. אם אני רואה בידים תקיעת המסמרים **ואני** משים אצבעי במקום המסמרים ואינִי משים ידי
Lc 23,22 שבעבורו יהיה חייב מיתה. אם כן אייסרהו **ואניחהו.** 23 והם צועקים בקול גדול שואלים שיניחהו
Jn 20,15 לו אדון. אם אתה נטלתו אמור לי אנה הנחתו **ואנכי** אשאנו אלי. 16 וישאוש אמ׳ לה מריאה והיא
Mc 15,21 והלבישו לו מלבושיו ונהגוהו לתלותו. 21 **ואנסו** אדם אחד שהיה עובר באותו מקום שהיה שמו
Mt 27,32 הולכים בעיר מצאו איש סִירִינִיב ששמו שמעון **ואנסוהו** לישא השתי וערב. 33 ובאו באותו מקום
Lc 8,35 הרועים ספרוהו במדינות ובעיירות. 35 **ואנשי** המדינות יצאו לראות הדבר ההוא ובאו לישאוש
Mc 11,8 הניחו מלבושיהם עליו והוא רכב. 8 **ואנשים** רבים פשטו בגדיהם בדרך ועמים אחרים כורתים
Lc 2,52 52 וישאוש מרבה בחכמתו ובשנים ובחן אלהים **ואנשים.** Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי לוקא 1 בשנת חמשה
Lc 18,4 רב. ואחר אמר בלבו ואם שאיני ירא אלהים **ואנשים.** 5 אמנם כאשר האלמנה הזאת ימצאני אדריכיאה
Mt 25,43 אספתוני. ערום הייתי ולא כסיתוני. חולה **ואסור** הייתי ולא בקרתוני. 44 אז הם יענו ויאמרו.
Mt 22,10 אנשים שתמצאו לנישואין. 10 הלכו העבדים **ואספו** כל הרעים והטובים ונתמלאו הנשואין מקרואים.
Mt 25,38 לך לאכול ולשתות. 38 מתי ראינוך בלא בית **ואספנוך.** ונפשט וכסינוך. 39 ומתי ראינוך חולה
Mt 4,19 כי דייגים היו 19 ויאמר להם בואו אחרי **ואעשה** אתכם דייגי אנשים. 20 ותכף הלכו אחריו
Mc 1,17 דייגים. 17 ואמ׳ להם ישו בואו ולכו אחרי **ואעשה** אתכם דייגים מהאנשים 18 והם תכף עזבו
Lc 12,18 ופירותי. 18 ואמ׳ אעשה זאת אהרוס אוצרותי **ואעשם** יותר גדולים ואקבץ כל דברי תולדותי וטובתי.
Lc 13,32 השדים ועושה רפואות ביום השלישי אהיה תם **ואפס.** 33 רק חוייב לו למחרת ליום הבא אחריו ללכת
Mt 18,26 בארץ מתחנן ואומר אדון יהיה לך חמלה ממני **ואפרעך** חובך. 27 והאדון רחם על העבד והניחו לכת
Lc 12,18 זאת אהרוס אוצרותי ואעשם יותר גדולים **ואקבץ** כל דברי תולדותי וטובתי. 19 ואומר לנפשי
Lc 13,8 לו אדון הנח התאנה שנה זו ואחפור סביבה **ואקיפנה** זבלים 9 ואם תעשה פרי מוטב ואם לאו
Mc 12,15 שקרם. ואמר למה תנסוני שאו לי פשוט אחד **וארא**הו 16 והם נשאו לו וישאוש אמ׳ ממי היא זאת
Jn 3,29 רק שולחתי לפני אותו 29 שיש לו ארוסה **וארוס** אבל הוא אוהב הארוס שעומד ושומע אותו ומשמח
Mt 8,7 והוא נטול 7 ואמ׳ לו ישואש משיח אני אלך **וארפאהו** לך. 8 ענה אותו השר ואמ׳ אדון איני ראוי
Mt 4,25 עם רב מארץ גליליאה וקפוטלים וירושלם **וארץ** גודיאה ומעבר לנחל ירדן: Tit,5 קפיטולו י״א
Mt 11,25 ישאוש משיח אמר מחולל תהיה אב בורא שמים **וארץ.** כי אתה הסתרת אלה הדברים אל החכמים יודעי
Lc 16,17 חוזק בו. 17 אבל יותר נקל הוא ששמים **וארץ** ישלוו מאות . . אחת שתעבור 18 ולא תהיה יכל
Mt 19,4 ענה ואמר לא קראתם כי בראשיתכם עשה אדם **ואשה.** 5 ואמר בעבור זה אדם יעזוב אביו ואמו וידבק
Mc 5,25 הלך עמו ועם רב שהולך אחריו [*]. 25 **ואשה** אחת שהיה לה רפיון דם זה שנים עשר שנים עברו
Mc 10,6 לבבכם. 6 אבל השם יצר בהתחלת העולם איש **ואשה.** 7 ואדם יעזוב אביו ואמו ויקח אשה 8 ויהיו
Lc 10,38 38 ונעשה בעוד שהולכים נכנס במגדל אחד. **ואשה** ששמה מריאה קבלו בתוך ביתה 39 והיה אחות
Mc 7,10 10 כאשר משה אמ׳ כבד את אביך ואת אמך. **ואשר** יקלל אביו ואמו מות יומת. 11 ואתם אומרים
Lc 10,16 16 מי שאתם מואס מי שאתם מבזה אותי מבזה **ואשר** שלחני. 17 והששים ושלושה תלמידים חזרו
Lc 21,21 21 אז אשר יהיו בגודיאה יברחו בהרים. **ואשר** הם באמצעה יפרדו. ואשר בגבולותיה אל יכנסו
Lc 21,21 יברחו בהרים. ואשר הם באמצעה יפרדו. **ואשר** בגבולותיה אל יכנסו בה 22 כי אלה הימים יום
Lc 1,45 שמעו אזני הנער שמח בגיל גדול בבטני. 45 **ואשריך** שהאמנת כי אותם הדברים שנאמרו לך מהש׳
Mt 18,25 היה לו מה לפרוע האדון צוה שימכרו אותו **ואשתו** ובניו וכל מה שיהיה לו. ושיהיה נפרע. 26

Lc 1,5	מלך גודיאה כהן אחד שמו זכריה מיחס אביה	**ואשתו** היתה מבני אהרן ושמה אלישבק. 6 והיו שניהם
Lc 2,5	דוד 5 בעבור שישמע המצוה עם מריאה ארוסתו	**ואשתו** והיא הרה. 6 וכאשר היו שם ימי מריאה מלאו
Lc 14,26	אי זה איש יבא עמי ולא ילך עמו אביו ואמו	**ואשתו** ואחיו ובנו ואחיותיו ועו׳ נשמתו לא יהיה
Lc 1,18	ואמ׳ זכריה למלאך איך יעשה זה שאני זקן	**ואשתי** מהרה ימיה. 19 וענה המלאך ואמ׳ לו אני הוא
Lc 1,13	אומ׳ אליו אל תירא זכריה כי תפלתך נשמעת	**ואשתך** אלישבק תלד לך בן ותקרא שמו יוחנן. 14
Mt 1,2	ישאק. ישאק הוליד יקוף. יקוף הוליד יודא	**ואת** אחיו. 3 יודא הוליד פרש וזרא מתמר. פרש הוליד
Mt 2,16	וצוה להמית כל הילדים הנמצאים בבית לחם	**ואת** כל הסביבות מעת שהילד היה נולד לפי הזמן ששאל
Mt 19,19	תגנוב לא תעשה עדות שקר. 19 כבד את אביך	**ואת** אמך. ואהוב את רעך כמוך. 20 ואמ׳ אליו הבחור
Mt 20,15	כמו לך. 15 איני יכול לעשות משלי כרצוני.	**ואת** עיניך הוא קנאי כאשר אני עושה טוב: 16 ובזאת
Mc 7,10	מנהגותיכם. 10 כאשר משה אמ׳ כבד את אביך	**ואת** אמך. ואשר יקלל אביו ואמו מות יומת. 11 ואתם
Mc 10,19	עדות שקר. לא תונה שום אדם. כבד את אביך	**ואת** אמך. 20 והוא ענה ואמ׳ אליו רבי כל זה קיימתי
Lc 10,15	דומה לרעה המוכן לכם ליום הדין. 15	**ואת** כפר נחום תנשאי עד לב השמים כי בתהומות גהינם
Mt 3,14	אומר גביר לך נאות והיה לך לטבול אותי.	**ואתה** בא אלי להיות טובל. 15 ענה ישואש ואמ׳ לו
Mt 11,23	דטיר אי דשידון יותר מכם ליום הדין. 23	**ואתה** כפר נחום שקמת עד לשמים תרדי עד שאול. כי אם
Mt 20,12	12 אומרים אלו התחילו לפעול שעה שפלה.	**ואתה** עשיתים שוים עמנו אשר כל היום סבלנו העמל.
Mt 26,69	בחוץ להיכל וקרבה אליו שפחה אחת אומרת	**ואתה** היית עם ישוש דגליליאה 70 והוא כפרו לפני
Mc 14,67	וכאשר ראה פירו שֶׁנוֹעֶל נעלו מביטו אומר.	**ואתה** עם ישאוש דנזוריט היית. 68 והוא כפר איני
Mc 15,29	אומרים אתה היית אומר שתחריב מקדש השם׳	**ואתה** אחר שלשת ימים תבנהו. 30 תושע עצמך תרד מן
Lc 1,76	75 בקדושה ובטהרה לפניו כל ימינו. 76	**ואתה** נער תקרא נביא מה מאד נעלה כי אתה תלך לפני
Lc 7,44	רואה אתה זאת האשה. אני נכנסתי בביתך.	**ואתה** לא נתת לי מים לרגלי. אבל זאת רחצה רגלי
Lc 8,45	צחקו מזה אמ׳ פירו רבי מצערים אותך	**ואתה** אומר מי נגעני. 46 [*] ואני הכרתי שבח יצא
Lc 10,37	אותו שעשה לו החסד ההוא וישאוש אמ׳ לו לך	**ואתה** תעשה כן. 38 ונעשה בעוד שהולכים נכנס במגדל
Lc 13,26	אז תתחילו לאמר אנחנו אכלנו ושתינו לפניך	**ואתה** למדתנו ברח ברחובותינו. 27 והוא יאמר לכם לא
Lc 15,29	הנה כמה שנים עבדתיך לא עברתי על מצותך	**ואתה** לא נתת מעולם שעיר אחד לאוכלו עם אוהבי. 30
Lc 16,25	ר.. .. ולזרו היה ה..רעות ועתה לזרו ..	**ואתה** בצער 26 בכל אלה הדברים.. ומה גדולה היא
Lc 22,58	58 ואחר מעט פעם אחרת ראתה אותו ואמרה	**ואתה** מהם אתה. ופירו אמר אדם אין אני. 59 וכמעט
Jn 2,20	והוצרך לעמוד הפועל אותו ארבעים ושש שנה.	**ואתה** אומ׳ בג׳ ימים תעשהו. 21 ומה שהוא אמ׳ במקדש
Jn 3,8	נולדים מחדש. 8 הרוח מנשב למקום שרוצה	**ואתה** שומע הקול. אבל אינך יודע אנה הוא בא או
Jn 8,5	5 ודת משה צותה לנו שתהיה נידונה בסקילה.	**ואתה** מה אומר בזה. 6 והם מנסים אותו לב לוועדו.
Jn 8,52	שהשטן אחזך. אברהם מת. והנביאים מתים.	**ואתה** אומ׳ שאם אחד ישמור דבריך לא יקרה לו מות
Jn 9,34	דבר: 34 אז ענו ואמרו לו הן בעון חוללת	**ואתה** לא מלמד וגרשוהו בחוץ: 35 וישוש שמע שגרשוהו
Jn 17,6	גליתי שמך לאנשי העולם שנתתם לי. שלך היו	**ואתה** נתת לי ודברי קיימו. 7 ועתה הכירו שכל דברים
Jn 17,7	7 ועתה הכירו שכל דברים שנתת לי ממך היו.	**ואתה** נתת לי ודברך קיימו. 8 כי הדברים שנתת לי
Jn 17,23	דבר אחד. כמו שאנחנו דבר אחד. 23 אני בהם	**ואתה** בי בעבור שיהיו אחדים בכל דבר והעולם יכיר
Jn 18,17	17 אז אמרה השפחה השומרת הפתח לפירי	**ואתה** אינך מעבדי זה האיש. ופירו ענה ואמ׳ איניני
Jn 18,25	ושימון ופירו עומד ומתחמם: אז אמרו לפירו	**ואתה** אינך מתלמידיו. ופירו כפר ואמר איניני. 26
Mt 11,17	שרים לכם. ואינכם מחוללים. אנחנו בכינו	**ואתם** לא דנים. 18 זואן בא ולא היה אוכל ושותה.
Mt 15,3	כשרוצים לאכול. 3 והוא ענה להם ואמר.	**ואתם** למה עוברים מצות האל בעבור גזירותיכם. 4
Mt 15,5	אביך ואמך. ומי שיקלל אביו ואמו שימות. 5	**ואתם** אומרים אשר אי זה אדם יאמר אל אביו ואל אמו
Mt 16,15	או אחד מן הנביאים. 15 וישאוש אמ׳ להם.	**ואתם** מה אתם אומרים ממני. 16 וענה שימון פירו
Mt 21,13	יונים: 13 ואמר בתי בית תפילה הוא כתוב	**ואתם** עשיתוה מערת פריצים: 14 וקרבו אליו העורים
Mt 21,42	לו הפרי הגון בעתו. 42 אמר להם ישאוש	**ואתם** לא קראתם הכתיבות שאומרת האבן אותה שמאסו
Mt 23,25	שמטהרין זה שמחוץ הוא כן כמו גביע קערה.	**ואתם** פונים כולם מלאים מטרף ואזור: 26 פרושים
Mt 23,32	לעצמכם שאתם בני מי שהמיתו הנביאים 32	**ואתם** ממלאים מדת אבותיכם 33 נחשים יחס שרפים. איך
Mt 25,35	מוכן מראשית העולם עד הנה. 35 אני נרעבתי	**ואתם** נתתם לי לאכול. וצמתי ונתתם לי לשתות. בלא
Mt 25,35	וצמתי ונתתם לי לשתות. בלא בית הייתי	**ואתם** נתתם לי לינה. 36 ערום הייתי ונפשט ואתם
Mt 25,36	ואתם נתתם לי לינה. 36 ערום הייתי ונפשט	**ואתם** הלבשתֻּוני. חולה הייתי ואתם בקרתוני. מאוסר
Mt 25,36	הייתי ונפשט ואתם הלבשתֻּוני. חולה הייתי	**ואתם** בקרתוני. מאוסר הייתי ואתם נחמתוני. 37 והם
Mt 25,36	חולה הייתי ואתם בקרתוני. מאוסר הייתי	**ואתם** נחמתוני. 37 והם יענו מתי ראינוך ברעב
Mt 28,7	שקם חי ושהוא יהיה לפניכם בגליליאה	**ואתם** תראוהו שם כמו שהוא אמ׳ לכם: 8 ותצאנה מהרה

Mc 7,11 אמך. ואשר יקלל אביו ואמו מות יומת. 11 **ואתם** אומרים אשר אי זה מהן שאדם ידור בעבור נדר
Mc 8,29 ואחרים אומרים נביא. 29 והוא אמ׳ להם **ואתם** מה אתם אומרים ממני. מי אני. וענה פירו ואמר
Mc 10,39 39 [*] [*] [*] והטבילה שאני אהיה טבול. **ואתם** תהיו טבולים. 40 אבל שבת בימיני ובשמאלי אין
Mc 11,17 אינו כתוב שבית שלי הוא תפלה לכל העמים. **ואתם** עשאוה מערת גנבים. 18 וכאשר שרי הכהנים
Mc 14,63 קרע בגדיו ואמר להם אתם שואלים אחרי כן **ואתם** כוספים עדים. 64 שמעתם קללה. מה דעתכם וכולם
Lc 7,32 לכם בכלי ניגון ולא ערב לכם. אנחנו בוכים **ואתם** אינכם בוכים. 33 וכאשר יואן טבול בא לא אכל
Lc 7,34 שהוא משוטן 34 בא מן האדם אוכל ושותה **ואתם** אומרים הנה האדם מחריב. ואויב העולמיים
Lc 9,20 מן הראשונים שחזר חי. 20 וישאש אמר להם. **ואתם** בדעתכם מי אני. ענה שימון פירי ואמר אתה הוא
Lc 11,48 מעידים שהחכמתם במעשה אבותיכם שהמיתום **ואתם** חוצבים קבריהם. 49 ובעבור זה חכמת האל אמרה
Lc 11,52 בדת שנשאתם מפתח החכמה ואינכם נכנסין **ואתם** מונעין אותם שחפצים היו ליכנס. 53 וכאשר אמר
Lc 12,40 אמת שיהיה ניעור. ולא יניח חפור ביתו. 40 **ואתם** עמדו כי בשעה שלא תחשבוה יבא בן אדם: 41
Lc 13,24 מועטים אותם שנושעים. וישוש אמ׳ לו. 24 **ואתם** סבורים שתכנסו בפתח הצר. אני אומר לכם כי
Lc 13,25 25 וכאשר אב הסיעה יכנס יסגור הדלת. **ואתם** תעמדו בחוץ. ותקראו אל הפתח אדון פתח לנו.
Lc 13,28 יצחק ויעקב וכל הנביאים במלכות הש׳. **ואתם** תהיו נגרשים בחוץ 29 ויבאו ממזרח וממערב
Lc 17,6 והאדון אמ׳ להם אם לכם אמונה כגרגיר חרדל **ואתם** תאמרו לזה האילן יכרת ויהיה מושלך בים ישמע
Lc 24,48 עונות. דרש לכל העמים והתחילו בירושלם 48 **ואתם** עדים מאלה הדברים. 49 ואני אשלח הנדר מאבי
Lc 24,49 מאלה הדברים. 49 ואני אשלח הנדר מאבי בכם **ואתם** תעמדו בעיר עד שתהיו מלובשים מכח העליון. 50
Jn 3,12 12 אם אני אומר לכם דברים עולמיים **ואתם** בהם לא תאמינו: איך תאמינו בדברים השמימיים
Jn 4,20 נביא: 20 אבותינו התפללו לשם בזה ההר **ואתם** אומרים שבירושלם הוא המקום שיש לכל להתפלל
Jn 4,38 מה שלא טרחתם בו. אחרים הם שטרחו עליו. **ואתם** נכנסתם ביגיע כפם. 39 רבים שמריטנאש מאותה
Jn 6,68 עמו: 68 אז אמר ישאוש לשנים עשר שנשארו **ואתם** חפצים ללכת. 69 וענה שימון פירי אדון למי
Jn 8,21 21 אז אמר להם פעם אחרת ישו. אני הולך **ואתם** תשאלוני ובעונכם תמותו. למקום שאני הולך
Jn 8,38 בתוככם: 38 אני מדבר מה שראיתי מהאב **ואתם** מה שראיתם באביכם עושים: 39 ענו ואמרו לו
Jn 8,40 להם אם אתם בני אברהם עשו מעשי אברהם. 40 **ואתם** אביתם להורגני. איש שאמרתי אמת לכם אותה
Jn 8,49 ענה ישאוש אין בי שד. רק אני מכבד אבי. **ואתם** מבזים אותי. 50 ואני איני מבקש מעלתי. אחר
Jn 9,27 ואיך פתח עיניך. 27 והוא ענה כבר אמרתי. **ואתם** שמעתם למה חפצתם פעם אחרת לשמוע. חפצתם
Jn 13,10 אינו חסר רק שירחוץ הרגלים והוא כולו נקי **ואתם** טהורים אבל לא כולכם. 11 כי אני יודע אותו
Jn 14,19 מעט כבר אינכם רואים אותי אבל תראוני חי **ואתם** תחיו. 20 באותו היום תכירו כי אני הוא כאבי.
Jn 14,20 20 באותו היום תכירו כי אני הוא כאבי. **ואתם** בי ואני בכם. 21 השומר מצותי הוא שאוהב אותי
Jn 15,5 עומדת אם לא תעמדו בי. 5 אני הוא האילן **ואתם** הכפות שעומדות בי ואני בו. הוא הוא הנושא
Jn 15,16 הדברים שאמרתי אמר אבי והודעתים לכם. 16 **ואתם** לא בחרתם אותי. אבל אני בחרתי בכם. ושמתי
Jn 15,27 רוח אמת היוצא מהאב הוא יעשה עדות לי. 27 **ואתם** תעשו עדות שבת שבתחלה הייתם עמדי: Tit,16
Jn 21,24 שעושה עדות מאלו הדברים וכתב אלה הדברים. **ואתם** יודעים שאמת הוא עדותו. 25 ועוד דברים רבים
Mt 20,4 עומדים בטלים בשער 4 ואמ׳ להם לכו לכרמי **ואתן** לכם דבר בינוני 5 והם הלכו. ופעם אחרת הלך
Lc 6,38 ולא תענשו. תעזבו ותעזב לכם. 38 תנו **ואתן** אני לכם. מדה טובה ובחונה ומצודקת תנו.
Mc 6,22 אירודיש המלך אל הנערה. שאלי מה תחפוצי **ואתנהו** לך 23 ועשה שבועה שיתן לה כל מה שתשאל עד
Mt 8,19 עמים רבים סביבו צוה שיעברו היבשה. 19 **ובא** חכם תוריי מהדת ואמ׳ לו ר׳ אני אלך אחריך
Mt 9,1 שי׳ מתיאו 1 אז ישאוש משיח עבר עם הספינה **ובא** בעירו 2 ונדרו לו אדם אחד נטול שוכב במטתו.
Mt 13,54 כאשר נשלמו אלה הדמיונות נסע משם 54 **ובא** אל ארצו ומלמדם בבתי כנסיותיהם. עד שהם
Mt 19,1 כאשר ישאוש כלה אלה הדברים יצא מגליליאה **ובא** בקצות ארץ גודיאה אחר נחל ירדן 2 ונמשכו
Mt 19,21 שיש לך ותנהו לדלים ויהיה לך אוצר בשמים: **ובא** ותמשך אחרי. 22 וכאשר הבחור שמע זה היה נעצב.
Mt 21,19 היה לו רעב 19 וראה תאנה אחת קרוב לדרך **ובא** שם ולא מצא תאנים כי אם עלין לבדן ואמר מעולם
Mt 21,28 מה דומה לכם. אדם אחד היו לו עשרה בנים. **ובא** הראשון ואמ׳ בן לך היום פעול בכרמי. 29 והוא
Mt 25,20 ארוך בא האדון ורצה שמוע חשבון מהם. 20 **ובא** אותו שקבל חמשה בישנטש ונתן לו עו׳ ה׳ מריוח.
Mt 25,24 ביקר אדוניך ומרוב יעשו אותך אדון: 24 **ובא** אותו שקבל הא׳ ואמ׳ אדון אני יודע שאתה איש
Mt 26,40 המות הזה. אבל לא כפי רצוני רק כשלך. 40 **ובא** אל התלמידים ומצאם ישנים ואמ׳ לפירו לא יכולה
Mt 26,43 יכול ממני עבור המות הזה תעשה רצונך. 43 **ובא** פעם אחרת לפירו ומצאם ישנים כי העינים היו
Mt 26,64 שעדיין תראו בן הבתולה יושב לימין צד האל **ובא** כענני שמים. 65 אז שר הכהנים קרע מלבושו ואמ׳
Mt 28,18 וכאשר ראוהו התפללוהו. ומקצתם ספקו. 18 **ובא** ישו ואמ׳ להם הש׳ נתן לי יכולת בשמים ובארץ.
Mc 1,31 פירו שוכבת חולה מקדחת ותכף אמרה לו 31 **ובא** ישוש ונשא היד ותכף עזבה הקדחת ושרתם. 32

Mc 1,40 ובכל גליליאה מגרש השדים מן האנשים: 40 **ובא** אליו אדם אחד מצורע. ויקוד אליו. אומר אם אתה
Mc 5,22 הים בספינה עם רב נאסף עמו בשפת הים. 22 **ובא** אליו גדול אחד מבית הכנסת בשם גאריר. וכאשר
Mc 6,48 מצטערים במלחות כי הרוח היה להם מנגד. **ובא** אליהם סביב חצי הלילה הולך על הים 49 [*]
Mc 7,8 מצות האל ותופשים מה שהוא נמסר מהאנשים **ובא** להם גביעים וכלי כסף משתיהם וכדומה דברים
Mc 7,31 31 ואז יצא הוא מעברי טיר עובר בשידוניאה **ובא** בים גליליאה לקראת קאליוש. 32 והביאו לו איש
Mc 8,10 הלוך. 10 ותכף ישו עלה בספינה עם תלמידיו **ובא** נגד כפר נחום ודלמאינוטא. 11 ויצאו הפרושים
Mc 10,1 עשירי כפי שן מרקו: 1 וישאוש נסע משם **ובא** עד ארץ גודיאה אחר נהר ירדן ונאסף שם עם רב.
Mc 10,21 ותנהו לעניים ויהיה לך אוצר גדול בשמים **ובא** אחרי. 22 וכאשר שמע זה היה עצב והלך: והיה
Mc 14,37 ממני אכן לא יהיה ברצוני אבל כרצונך. 37 **ובא** ומצאם ישנים ואמ׳ לפירו ולשימון ישנים אתם
Mc 15,8 עשה רציחה. ובעבור הרציחה הושם במאסר. 8 **ובא** העם והתחיל לבקשו כמו שהוא יודע שיתן להם
Lc 2,27 מות עד שיראה ישאוש משיח בן אל חי. 27 **ובא** ברוח אל המקדש. וכאשר נשאוהו במקדש אביו ואמו
Lc 3,3 המלה מאל עלי יואן בן זכריה במדבר. 3 **ובא** יואן בכל ממלכות גודיאה. דורש טבילת תשובה
Lc 4,16 מלמד בבתי כנסיותיהם ונתעלה בעד כולם. 16 **ובא** בנזוריט ששם נתגדל ונתנס כמנהגו לבית הכנסת
Lc 5,12 וזה נעשה כאשר ישאוש משיח היה בעיר אחד **ובא** אדם אחד מלא צרעת. וכאשר ראה ישו נפל לרגליו
Lc 8,12 שנפל סמוך לדרך. והם אותם ששומעין אותו. **ובא** אחר כן השטן ומוציא הדבר מלבם בעבור שלא
Lc 9,33 עמו. והם משה ואליהו. 32-31 [*] 33 **ובא** פירו ואמ׳ לישו. אדון דבר טוב הוא שנעשה פה.
Lc 10,30 מביטו אמ׳. אדם אחד יורד מירושלם בירִיחו **ובא** בן גנבים והפשיטוהו והכהו הכאת חבורות. והלכו
Lc 13,6 זה המשל. אדם אחד היה לו עץ תאנה בכרמו **ובא** לבקש הפרי ולא מצא. 7 ואמ׳ לשומר הכרם. כבר
Lc 15,5 5 וכאשר ימצא אותה ישימה על כתיפיו **ובא** אל ביתו שמח. 6 קורא אוהביו ושכניו ואמר שמחו
Lc 15,20 בנך. עשה לי כמו אחד משכיריך: 20 וקם **ובא** אל אביו. ואם שעדיין רחמן ממנו הבן האב נתמלא
Lc 17,27 לוקחים נשים ועושין נישואין נח בתיבה. **ובא** המבול והרג את כולם. 28 ג״כ כמו שנעשה בימי
Lc 18,22 לך ותנהו לעניים. ויהיה לך אוצר בשמים. **ובא** ולך אחרי. 23 ואלה הדברים נשמעים הוא היה עצב
Lc 21,38 בהר נקרא הר הזתים. 38 וכל העם קם בבקר **ובא** במקדש בעבור שישמעוהו. Tit,22 קפיטולו כ״ג
Lc 22,7 להם ומחפש שימסור אותו בזולת הסיעות. 7 **ובא** היום שעושים לחם מצות באותו יום היה מוכרח
Lc 22,45 כטיפי דם נגרות בארץ. 45 וכשקם מהתפלה **ובא** אל תלמידיו ומצאם ישנים בעבור דאגה. 46 ואמר
Jn 12,22 אדון אנו חפצים ראות ישאוש משיח. 22 **ובא** פליף ואמרו לאנדריב. ואחר אנדריב ופיליף
Jn 20,4 במרוצה. 4 רק התלמיד האהוב הלך יותר מהרה **ובא** ראשון לקבר 5 וכרע פניו וראה הסדין מונח לצד
Jn 20,26 אחרת היו התלמידים תוך הבית וטומאש עמהם **ובא** ישאוש והדלתות נעולות. ובא באמצע תלמידיו
Jn 20,26 וטומאש עמהם ובא ישאוש והדלתות נעולות. **ובא** באמצע תלמידיו ואמר להם שלום יהיה עמכם. 27
Jn 21,13 מי הוא כי יודעים היו שאדונם הוא: 13 **ובא** ישאוש ולקח הפת והדג ונתן להם 14 ואז היו ג׳
Mc 3,31 נצחיית. 30 כי הם אמרו משוטן הוא. 31 **ובאה** האם וקרוביו ועמדו בחוץ ורצו בו. 32 ורוב
Mc 6,22 כל הטרבונש והשרים הגדולים מגליליאה 22 **ובאה** בת אירודיש מכרכרת לפני כל הקרואים. וייטב
Mc 12,42 ורבים עשירים מתנדבים גודל דברים. 42 **ובאה** אשה אחת ענייה ונדבה שתי פרוטות 43 וישאוש
Lc 1,12 נראה אליו. 12 וכאשר זכריא ראהו היה נבהל **ובאה** יראה לו עליו. 13 אבל המלאך אומ׳ אליו אל
Lc 3,22 ורוח הקדש ירד עליו בעצם גופני כמו יונה. **ובאה** בת קול משמים ואומרת אתהו מאד אהובי. 23
Lc 8,23 23 וכאשר הם מספנים. ישוש משיח היה ישן. **ובאה** סערה גדולה מרוח ביאור שהאוניה נתמלאה מים
Lc 8,44 לרופאים ולא שוה לה. 44 ונגשה לישוש **ובאה** אחריו ונגעה במלבושיו. ומיד נעצר הדם. 45
Lc 8,47 בו. 47 והאשה שראתה זה לא רצתה להחבא. **ובאה** ברעדה ונפלה לרגלי ישו משיח ואמרה אל העם
Lc 18,3 מן האנשים. 3 ואלמנה אחת היתה בעיר ההיא **ובאה** אליו אומרת נראה מעניין שהוא ביני ושכנגדי.
Jn 4,7 על העין. והיה כמעט שעה ששית מן היום: 7 **ובאה** אשה אחת לשאוב מים. וישאוש אמר לה תן לי
Jn 20,2 ועד לילה ראתה אבן הקבר הפוכה: 2 אז רצתה **ובאה** לשימון פירי ולאותו תלמיד האחד שאוהב מאד
Mt 7,27 עושה דומה לכסיל שבונה בחול ביתו 27 **ובאו** גשמים ורוחות ונחלים והפילוה בכבדות. 28
Mt 8,33 33 והרועים שהיו שומרים ראו זה. ברחו **ובאו** אל העיר מספרים מהמשוטן. 34 אז כל העיר יצא
Mt 13,4 4 ובעוד שזורע מקצת גרעינים נפלו בדרך **ובאו** מקצת עופות ואכלום. 5 ומקצת נפלו במקום
Mt 13,27 פרי. אז נראו הקמשונים בין החטים. 27 **ובאו** המשרתים ואמרו אל האדון לא זרעת אתה חטה
Mt 14,12 עץ ונתנוהו לנערה והיא נשאתו לאמה: 12 **ובאו** תלמידיו ונשאו הגוף וקברוהו. ובאו והגידו
Mt 14,12 12 ובאו תלמידיו ונשאו הגוף וקברוהו. **ובאו** והגידו לישאוש. 13 וכאשר ישוש שמעו עלה
Mt 15,39 והניח העם ועלה בספינה קטנה ותלמידיו עמו **ובאו** בארץ מַגִינֶדָא: Tit,16 קפיטולי מ״ב כפי מתיאו
Mt 20,10 בכרם עד הי״א שעה לקחו כל אחד פשוט. 10 **ובאו** הראשונים וחשבו קחת יותר ולקחו כל אחד פשוט
Mt 27,33 ששמו שמעון ואנסוהו לישא השתי וערב. 33 **ובאו** באותו מקום שנקרא גולגוזא שהוא הר קלוארי.

Mc 2,3 הכילם כי כל הבית היה מלא עד הפתח. [*] 3 **ובאו** אליו ד׳ אנשים נושאים אדם אחד נטול במטה. 4
Mc 3,8 כי שמעו לאמר הפלאים אשר הוא עושה **ובאו** אליו 9 ועלו בספינה קטנה כאשר העם הולכים
Mc 4,4 ובעוד שזורע מקצת גרעינים נפלו קרוב לדרך **ובאו** עופות ואכלום. 5 ואחרים נפלו במקום אבנים
Mc 5,1 שמעוהו: Tit,5 קפיטולו ה׳ כפי מארקו 1 **ובאו** מעבר לים נגד גֶנֶיסָרֶק 2 ותכף שיצא מן הספינה
Mc 5,38 הוליך שום אדם עמו לבד פירו ויקומו 38 **ובאו** בבית הסגן של בית הכנסת. וראו שם מאד בכיות
Mc 6,30 וכאשר ידעוהו תלמידיו באו ולקחו גופו. 30 **ובאו** התלמידים לישאוש וספרו לו כל מה שעשו ולמדו
Mc 6,33 אותם הכירוהו ונמשכו אחריו דרך ארץ לרגל. **ובאו** מכל העיירות אליו. 34 וכאשר ישאוש לארץ וראה
Mc 8,22 21 והוא אמ׳ להם אם כן אינכם מבינים. 22 **ובאו** באקשרדא והוליכו לו איש אחד עור ובקשוהו
Mc 9,32 31 והם לא הבינו הדבר והתחילו לשאלו. 32 **ובאו** בכפר נחום. וכאשר היו בבית ישו שאלם מה
Mc 10,46 ובעבור נתון נפשו בעד פדיון רבים. 46 **ובאו** בירושלם ונכנסו בירושלם עם תלמידיו ועם רב
Mc 11,15 לא יאכל פרי ממך. וזה שמעו תלמידיו 15 **ובאו** לירושלם: וכאשר נכנס במקדש התחיל לגרש
Mc 12,18 מה שהוא מהאל. והם עמדו תמהים ממנו: 18 **ובאו** אליו הצדוקים שאומרים לא תהיה תחייה.
Mc 14,16 ושם תכינוהו ולכו: 16 והלכו תלמידיו **ובאו** אל העיר ומצאו כאשר ישו אמ׳ להם והכינו
Mc 14,32 עמך לא אכפור בך וכן אמרו כל האחרים. 32 **ובאו** בשדה אחד ששמו גיטשמני ואמ׳ לתלמידיו שבו פה
Mc 16,2 קנו משיחה מרגליית בעבור שתמשחו ישאוש 2 **ובאו** לבקר למחרת בקבר וכבר יצא השמש 3 ואומרות
Lc 2,51 והם לא הבינו הדבר שאמ׳ להם 51 וירד עמהם **ובאו** בואזריק והיה משועבד להם. ואמו מקיימת כל
Lc 3,12 שיש לו חלופי העושרים יעשה זה גם כן. 12 **ובאו** העולמיים בעבור שיטבלו ואמרו רבי מה יעשו.
Lc 4,42 יצא משם והולך במדבר והעמים מחפשים אותו. **ובאו** עדיו ומחזיקים בו שלא יפרד מהם. 43 ולהם אמר
Lc 5,7 סימן אל החברים אשר באניה האחרת שיבואו. **ובאו** ומלאו כל האניות מדג. באופן שכמעט לא נטבעו.
Lc 8,4 ששרתו ישאוש מרשותן. 4 ועמים רבים נאספו **ובאו** לו מן הערים וצערו לישאוש למשול משל. ואמרו
Lc 8,19 לו מה שחושב שיהיה לו יהיה לו נגזל. 19 **ובאו** לישוש אמו ואחיו [*]. 20 ואמרו לו אמך ואחיך
Lc 8,26 שלרוח ולים אומר עמדו. ושומעין לו. 26 **ובאו** ועברו אל מלכות גאניט זאריט אותה שסמוכה
Lc 8,35 35 ואנשי המדינות יצאו לראות הדבר ההוא **ובאו** לישאוש ומצאו האיש שהשד יצא ממנו יושב ברגלי
Lc 15,22 אמ׳ לעבדיו לכו כולכם שאו התלמיד הראשון. **ובאו** והלבישוהו ושימו טבעת בידו ותנעלו רגליו. 23
Lc 24,23 היום היו בקבר 23 ולא מצאו גוף ישאוש. **ובאו** אומרות שראו מראה מלאכים שאומרים שהוא חי.
Jn 1,39 [*] [*] [*] 39 [*] בואו וראו אותו. **ובאו** וראו אנה עומד. ועמדו שם אותו היום והיה
Jn 3,23 בהר אחד קרוב שיליני כי מים רבים היו שם: **ובאו** אליו רבים וטבל אותם 24 כי עדיין לא הושם
Jn 3,26 נעשית שאלה בין תלמידי יואן על הטהרה. 26 **ובאו** ליואן ואמרו רבי מי היה עמך בעבר הירדן שהוא
Jn 4,30 שעשיתי. יהיה הוא משיח 30 ויצאו מן העיר **ובאו** אליו 31 ובין כך תלמידיו בקשוהו שיאכל. 32
Jn 6,24 לא היה שם ולא תלמידיו. עלו באניות **ובאו** בכפר נאום שואלים ישאוש. 25 וכאשר מצאוהו
Jn 12,9 9 אז הכירו רוב עם מן היהודים ששם היו **ובאו** שם לא לבד בעבור ישאוש רק שראו [*] 10 [*]
Jn 20,3 3 אז יצא פירו ואותו תלמיד האהוב. **ובאו** לקבר ושניהם הלכו במרוצה. 4 רק התלמיד האהוב
Lc 9,34 אחד. ומדבר ואינו יודע מה אומר. 34 **ובאומרו** דברים אלו באה עב לבנה ועשתה צל להם
Lc 10,21 משועבדים לכם. רק כי שמכם כתוב בשמים. 21 **ובאותה** שעה שמח ישאוש ברוח הקדש ואמר אני מתודה
Mt 22,23 שמעוהו היו תמהים ועזבוהו והלכו להם. 23 **ובאותו** היום קרבו אליו הצדוקים ושאלוהו. 24 אמרו
Mt 23,22 22 ומי שנשבע בשמים נשבע בקתדראת האל **ובאותו** שיושב עליה: 23 אוי לכם מאותתים ופרושים
Mc 2,20 20 אבל העת המתקרב שהחתנים יגזלו מכם. **ובאותו** עת יצומו ימים רבים. 21 שום אדם אינו משים
Jn 19,18 הנקרא קלוארי שר״ל בעברי גולגוטא. 18 **ובאותו** מקום הניחו ישו בשתי וערב. ועמו שנים
Jn 19,41 לחנוט. 41 ובמקום שנתלה היה שם גן. **ובאותו** גן היה קבר חדש ובאותו קבר שום אדם לא
Jn 19,41 שנתלה היה שם גן. ובאותו גן היה קבר חדש **ובאותו** קבר שום אדם לא הושם בו. 42 אז בעבור שהיה
Jn 21,3 ואנחנו נלך עמך. ויצאו משם ועלו בספינה. **ובאותו** הלילה לא לקחו דבר. 4 ובבקר עמד ישוש בחוף
Mc 8,1 שמוע: Tit,8 קפיטולו ח׳ כפי שן מרקו 1 **ובאותן** פעמים אחרות נתאספו רוב חיל עם ישאוש ולא
Mc 13,23 23 השמרו. אני אמר לכם קודם שיהיה. **ובאותן** הימים 24 מועברת אותה צרה. השמש תחשך
Lc 13,14 הם בשבוע שבהן האיש יכול לעשות מלאכתו **ובאותן** הימים יכול הרופא להתעסק ברפואת החולים
Mt 24,28 ונראה עד מערב כ״כ היה ביאת בן האלוה. 28 **ובאי** זה מקום שיהיה הגוף שם יאספו הנשרים. 29
Lc 9,4 אבן לא מעות ולא תהיה לכם שני מלבושים 4 **ובאי** זה בית שתכנסו שם תעמודו. ומשם לא תצאו 5
Lc 24,20 בפועל ובדיבור לפני השם׳ ולפני העם 20 **ובאי** זה אופן מסרוהו עליוני הכהנים ושריהם בעונש
Lc 10,8 לו שכרו. אל תאבו לעבור מבית לבית. 8 **ובאיזו** עיר שתכנסו ויקבלו אתכם אכלו מאותן הדברים
Mc 1,34 וכל אותן מהעיר היו מקובצים לפני הפתח 34 **ובאים** רבים מחלופי חליים ורבים מושטנים מגרש
Jn 19,3 והניחוהו בראש ישו: וכסוהו בלבוש ארגמן 3 **ובאים** אליו ואומרים לו האל יושיעך מלך היהודים.

Lc 8,13 על הסלע הם אותם שבשמחה מקבלים דבר הש׳. **ובאלו** אין להם שרשים כי לזמן היו ובעת נסיון
Lc 23,46 צועק בקול גדול. אב בידך אפקיד רוחי. **ובאמרו** אלה הדברים שלח רוחו. 47 וסנטוריאו בא.
Lc 22,22 21 אכן הנה יד המוסר אותי היא בשולחן. 22 **ובאמת** בן האדם כפי שהוא אפס הולך. אכן אוי לאותו
Lc 23,41 אומ׳ אינך ירא אלהים כי בצרתם אתה. 41 **ובאמת** אנחנו סובלים המשפט הראוי לנו וקבלנו משפט
Jn 4,23 היא שהאמתיים מתפללין. יתפללו האב ברוח **ובאמת.** כי האב שואל להם יתפללו 24 כאלו האל הוא
Jn 4,24 ואותם שמתפללים לו חוייב שיתפללו לו ברוח **ובאמת.** 25 והאשה אמרה לו אנכי יודעת שמשיח הוא
Mt 2,2 שנולד כי אנחנו ראינו כוכבו במזרח. **ובאנו** עם מנחות להשתחות לפניו. 3 ויהי כשמוע
Mt 25,39 וכסינוך. 39 ומתי ראינוך חולה ומאוסר **ובאנו** אליך. 40 והמלך יענה ויאמר אלהם אמיתות
Mt 11,21 בארץ טיר ושידון היו עושים תשובה. בשקים **ובאפר:** 22 ואומ׳ אני לכם שעונש מעט יהיה לאותן
Lc 10,13 בסדום יהיו נעשים נסים שנעשו בך לאחור. **ובאפר** מוצעים היו עושים תשובה. 14 אמנם לא יהיה
Mt 6,10 קדוש 10 ויבא למלכותך. רצונך תעשה בשמים **ובארץ.** 11 תן לנו לחם כל יום שהוא מסעד חיינו. 12
Mt 28,18 ובא ישו ואמ׳ להם הש׳ נתן לי יכולת בשמים **ובארץ.** 19 לכן לכו דרשו לכל העמים וטבלו אותם בשם
Lc 2,14 הודאה לש׳. ואומרים 14 עלוי יהיה לאל **ובארץ** שלום לאנשים מרצון טוב. 15 וכאשר נסעו
Lc 10,21 הקדש ואמר אני מתודה לך אב ואדון בשמים **ובארץ** שהעלמת דברי אלו מן החכמים. וגליתם לקטנים
Lc 21,25 נשלם. 25 ויראה אות בשמש ובלבנה ובכוכבים **ובארץ** צרות לעמים. בעבור מהומות קול הים וגליו.
Lc 3,16 חגורת נעלו הוא יטבול אתכם ברוח הקדש **ובאש.** 17 ויקח כלי מנשף וינקה גרונו ויאסוף החטה
Jn 16,28 והאמנתם שיצאתי מהאל. 28 אני יצאתי מהאב **ובאתי** לעולם. ופעם אחרת אני עוזב העולם והולך אל
Lc 15,18 ואני מת בכאן ברעב. 18 אקום ואלך אל אבי. **ובבואו** לפניו. אמ׳ לו אני חטאתי לשמים ולך. 19
Lc 15,25 והתחיל לאכול: 25 והבן הגדול היה בשדה **ובבואו** נגש אל הבית שמע השיר והמחולות. 26 וקרא
Lc 10,5 מנעלים. ואל תתנו שלום לשום אדם בדרך. 5 **ובבית** שתכנסו תאמרו תחלה שלום יבא בבית הזה. 6
Lc 11,51 51 מדם הבל עד דם זכריה שנשפך במובח **ובבית** כן. ולכן אני אומ׳ אליכם ידרש מזה הדור: 52
Mc 6,4 אינו בזולת כבוד אם לא בארצו ובין מכיריו **ובביתו** 5 ולא רצה שם עשות שום פלא. אבל אחדים
Mt 16,3 למחר יהיה אור בהיר כי השמים הוא אדום 3 **ובבקר** הייתם אומרים היום יהיה מטר כי השמים הוא
Mt 21,18 ויצא חוצה לעיר והך בְּבֻטַנִיאָה ועמד שם. 18 **ובבקר** בשובו אל העיר היה לו רעב 19 וראה תאנה אחת
Jn 21,4 בספינה. ובאותו הלילה לא לקחו דבר. 4 **ובבקר** עמד ישוש בחוף הים. אכן התלמידים לא הכי
Mc 13,9 שְׁמָרוּ עצמכם כי הם יוליכו אתכם במועצותיכם **ובבתי** כנסיותיהם יכו אתכם: ויעמדו לפני המלכים
Jn 2,19 19 ענה ישאוש ואמ׳ להם תתירו זה המקדש **ובג׳** ימים אקימהו. 20 אז אמרו לו היהודים זה
Lc 21,27 27 אז יראו בן האדם שיבא בענן עם עב גדול **ובגודל** צלם דמותו. 28 וכאשר אלה הדברים התבוננו
Lc 23,25 שאלתם. 25 והניח להם אותו שבעבור רציחה **ובגידה** הוסר במאסר שהם שאלוהו ונתן להם ישאוש
Jn 2,22 במקדש לבו אמר. 22 [*] והאמינו בכתיבה **ובדבר** שאמר ישאוש: 23 וכאשר היה בירושלם בפסח
Lc 6,47 עושים מה שאני מצוה. 47 כל איש שבא אלי **ובדברי** ועושה אותם אני אראה לכם למי הוא דומה: 48
Lc 24,19 מישואש נזוריט שהוא גביר נביא חזק בפועל **ובדיבור** לפני השם׳ ולפני העם 20 ובאי זה אופן
Mt 2,8 לחם ויאמר להם לכו שאלו מהילד בתבונה **ובדעת** ובמוצאכם אותו שובו אלי מפני שאלך להשתחות
Lc 1,76 שתבין הדרכים שיהיו מיושרים בדרך שלום **ובדרך** האל. 77 ולתת רפואה שלימה לעמו למחילת
Lc 14,21 כעס האדון ואמ׳ לעבדו צא מהר בשוק העיר **ובדרכיה** וקרא העניים והנטולים והחגרים והביאם פה.
Mt 6,2 כמו שעושים המזוייפים בבתי כנסיותיהם **ובדרכים** כדי שיכבדום האנשים: אני אומ׳ לכם באמת
Lc 14,23 ניאות לזה: 23 אמ׳ האדון לעבד לך בעיירות **ובדרכים** והכניסם בחזקה בעבור שענייני יבאו לגמר:
Jn 16,32 אתם מאמינים 32 הנה באה השעה וכבר הגיע. **ובה** תהיו מפוזרים כל איש בביתו ותעזבו אותי
Lc 22,14 מצאו כמו שאמר להם והכינו הפסח. 14 **ובהגיע** השעה ישבו לאכול וי״ב שלו שלוחים עמו. 15
Lc 15,20 רחמן ממנו הבן האב נתמלא רחמים על הבן. **ובהיותו** אתו חבקו ונשקו. 21 והבן אמר לו אבי אני
Mt 5,25 אחיך. ואחרי כן תשוב לנדב נדבתך. 25 **ובהיותך** בדרך תמלא רצון אויבך מפני שלא ימסור
Jn 10,4 קולו. הוא קורא הצאן בשם ומנהיגן בחוץ. 4 **ובהנהיגו** הצאן בחוץ הולך לפניהם והצאן נמשכות
Mc 5,5 5 אבל היה עומד בלילה וביום בקברים **ובהרים** צועק ומכה עצמו באבנים. 6 וכאשר ראה ישו
Jn 13,32 זך [*] 32 [*] בו. והאל יזכך הוא ועצמו. **ובהתמדה** יזכך אותם 33 בנים שעדין הם עמכם. [*]
Lc 2,34 שזה הוא מונח בישראל לפדיון רבים ולאות. **ובו** נאמרו נגדו. 35 ובסכין יחצו ויעברו נפשו.
Mc 5,39 39 וישוש נכנס בבית אמ׳ למה אתם נבוכים **ובוכים** הנערה. האם מתה אבל היא ישינה 40 וכולם
Mc 16,10 עם ישאוש שעו שעומדים אנונים ואנוחים **ובוכים** ומתאנחים 11 הם ששמעו שחזר חי שהיא ראתהו
Mt 23,24 לשכחם: 24 פרנסים עורים שלועסין הפרעוש **ובולעין** הגמל: 25 אוי לכם פרושים רמאין שתראו
Lc 17,28 לוט אוכלים ושותים קונים ומוכרים נוטעים **ובונים** 29 וביום יצא לוט מסדום ממטיר אש וגפרית
Jn 10,12 כאשר הוא רואה הזאב שבא עוזב הצאן **ובורח.** [*] 13 השכיר הוא ואין משים השתדלותו

Lc 18,2 אחד שאינו ירא אלהים ולא היה לו יראה **ובושת** מן האנשים. 3 ואלמנה אחת היתה בעיר ההיא
Mt 10,12 בבית תנו שלום. אומרים שלום יהיה עמכם **ובזאת** הבית: 13 ואם אותה הבית תהיה ראויה לשלום
Mt 20,16 עיניך הוא קנאי כאשר אני עושה טוב: 16 **ובזאת** המדה יהיו האחרונים ראשונים והראשונים
Lc 24,26 אמרו לכם. 26 חוייב משיח זה לסבול. **ובזה** יכנס באורו. 27 ומתחיל ממשה ומכל הנביאים
Jn 7,47 האיש ההוא דבר: 47 אז ענו להם הפרושים **ובזה** רמה אתכם. 48 אינכם רואים שאחד מהשרים
Jn 13,35 אהבתי אתכם בעבור שתאהבו אתכם ביניכם. 35 **ובזה** יכירו כל כי אתם תלמידי. אם לכם אהבה וריעות
Mt 8,13 אמונתך יהיה עשוי. והילד נתרפא באותה שעה **ובזולת** כל רע: קפיטולו כ״ו כפי מתיאו 14 וכאשר
Lc 6,38 לכם. 38 תנו ואתן אני לכם. מדה טובה **ובחונה** ומצודקת תנו. ויותר עליונה יתנו לכם בסוף.
Mt 24,20 20 התפללו לשם שאותה הצרה לא תהיה בשבת **ובחורף.** 21 ואז תהיה צרה גדולה יותר שלא היתה
Lc 2,52 בלבה. 52 וישאוש מרבה בחכמתו ובשנים **ובחן** אלהים ואנשים. Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי לוקא 1
Mc 3,13 וישאוש גערם שלא יגלוהו. 13 וישו עלה בהר **ובחר** מאותן שיותר ישרו בעיניו 14 עד כמה שהיו י״ב
Lc 6,13 היה ער. 13 וכאשר היה בקר קרא לתלמידיו **ובחר** שנים עשר מאותן שקרא שלוחים. 14 שימון שקרא
Mc 15,43 אברמסיאה גבר נכבד שהמתין מלכות שמים **ובחריצות** נכנס לפילאט ושאל לו גוף ישאוש. 44
Lc 1,75 מאויבינו בלי פחד נעבוד אותו 75 בקדושה **ובטהרה** לפניו כל ימינו. 76 ואתה נער תקרא נביא מה
Jn 11,18 ומצא אותו שעמד בקבר ארבעה ימים. 18 **ובטניאה** קרובה מירושלם ט״ו מילין. 19 ויהודים
Jn 14,1 ש׳ יואן 1 לא יהיה לבבכם נבהל האמינו באל **ובי** האמינו. 2 בבית אבי רוב דירות בו אמת הייתי
Mt 14,6 רק ירא העם שתופשים אותו כמו נביא. 6 **וביום** הולדת לאירודיש עשה אירודיש לאירודינא מחול
Mt 17,22 נבגד ונמסר בידי החטאים 22 וימיתוהו. **וביום** השלישי יקום. והיו מאד דואגים. 23 וכאשר
Mc 5,5 יכולים להשקיטו. 5 אבל היה עומד בלילה **וביום** בקברים ובהרים צועק ומכה עצמו באבנים. 6
Mc 11,12 הוא יוצא בבאטניאה עם י״ב התלמידים 12 **וביום** האחד יצא מבטניאה והיה לו רעב גדול. 13
Lc 9,37 שראיתם. עד שהבן יקום חי אחרי מותו. 37 **וביום** האחר עם רב ירד מן ההר בא לקראתם 38 ובתוכם
Lc 17,29 ושותים קונים ומוכרים נוטעים ובונים 29 **וביום** יצא לוט מסדום ממטיר אש וגפרית מן השמים
Lc 18,33 בפניו. 33 וכאשר יהיה נגרש ימיתוהו. **וביום** השלישי יחזור חי: 34 והם שום דבר מאלו אינם
Jn 1,29 בביטניאה מעבר הירדן ששם יואן נטבל. 29 **וביום** האחר ראה יואן ישאוש שבא אליו ואמר הנה זה
Jn 1,35 ואני ראיתיו עושה עדות שזהו בן האל. 35 **וביום** אחר פעם אחרת עמד יואן ושנים מתלמידיו 36
Jn 2,1 בן האדם: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי ש׳ יואן 1 **וביום** השלישי נעשו נשואין בגליליאה והיתה מריאה
Jn 6,22 ומיד היתה הספינה בארץ שדעתם ללכת 22 **וביום** האחר מעבר לים ראו שהאניה הקטנה האחרת לא
Jn 7,37 שם אתם לא תוכלו לבא. 35 [*] [*] 36 37 **וביום** הגדול מן החג עומד ישוש צועק ואומר אם אי
Mc 12,4 4 עו׳ שלח עבדים אחרים. והם פצעום בראש **וביזו** אותם. 5 עו׳ שלח אחר ואותו המיתו. [*] 6
Mt 11,21 עשו תשובה. ואמר 21 רע יהיה לכם כורושים **וביטשידה.** אם הנפלאות שנעשו בכם תהיו נעשות בארץ
Mc 6,4 שום נביא אינו בזולת כבוד אם לא בארצו **ובין** מכיריו ובביתו 5 ולא רצה שם עשות שום פלא.
Lc 22,25 בין [*] 25 [*] [*] מלכי גוים מושלים בהם **ובין** אשר להם ממשלה עליהם נקראים מאושרים. 26 אבל
Jn 4,31 הוא משיח 30 ויצאו מן העיר ובאו אליו 31 **ובין** כך תלמידיו בקשוהו שיאכל. 32 והוא אמ׳ להם
Jn 8,9 ובתחלה השרים ונשאר ישאוש יחידי בין כך **ובין** כך: 10 וישאוש קם ואמ׳ אל האשה אנה הם
Mt 11,19 אוכל ושותה מיין אהוב מהחוטאים מפורסם **וביניהם.** שפטו החכם. קפיטולו ל״ו כפי מתיאו: 20
Lc 1,64 מאד מזה 64 ומיד פי האב נפתח ולשונו דברה **ובירך** הש׳. 65 והיה פחד בכל שכיניהם. ובכל הרי
Lc 2,28 כפי מנהג דתו. 28 ושמעון לקחו בזרועותיו. **ובירך** האל ואמ׳ 29 אדון עתה אתה עזוב עבדך כפי
Lc 9,16 לקח החמשה לחמים ושני דגים והביט לשמים **ובירך** אותם לחמים ושני הדגים ובצע הפת וחלקו
Lc 11,17 [*] כל מלכות שחלק לכם לא תעמוד. **ובית** יפול על בית. 18 ואם שַאטָנָאש בעצמו הוא בלב
Mt 12,41 כי הם עשו תשובה בדרישה של יונה. **ובכאן** הוא גדול מיונה: 42 ומלכת שבא מקום ליום
Mt 12,42 כי היא באה מראש העולם לשמוע חכמת שלמה. **ובכאן** הוא יותר חכם משלמה: 43 וכשהשטן יוצא מן
Mt 26,75 יקרא יהיה כופר בו שלש פעמים ויצא בחוץ **ובכה** מאד במר: Tit,27 קפיטולו נ״ג כפי מתיאו 1
Lc 19,41 ידברו. 41 וכאשר קרב אל העיר ראה אותה **ובכה** עליה. אמר 42 כי אם אתה הכרת והאמנת הדברים
Lc 22,62 שלש פעמים תהיה כופר בי. 62 ויצא לחוץ **ובכה** במרירות. 63 והעם התופשים בו לעגו עליו מכים
Lc 21,25 יהיה נשלם. 25 ויראה אות בשמש ובלבנה **ובכוכבים** ובארץ צרות לעמים. בעבור מהומות קול הים
Lc 1,17 16 ויבונן לפניו 17 יזהו לפני הש׳ ברוח **ובכח** אליהו בעבור שישב לב האבות בבנים וידריכם
Mt 22,37 37 אמ׳ לו ישאוש תאהוב אלהיך בכל לבבך **ובכל** נפשך ומכל שכלך. 38 זהו הראשון ומאד גדול
Mc 1,39 זה באתי. 39 והיה דורש בבתי כנסיותיהם **ובכל** גליליאה מגרש השדים מן האנשים: 40 ובא אליו
Mc 9,17 ואמ׳ רבי אני נהגתי בני לך שבלבו שטן. 17 **ובכל** מקום שלוקחו מפילו ומכריחו להוציא רוק מפיו
Mc 12,30 אדון הוא אחד. 30 אותו תאהב בכל לבבך **ובכל** נפשך ובכל מחשבתך ובכל כחך. זהו עיקר הצווי.

Mc 12,30 אחד. 30 אותו תאהב בכל לבבך ובכל נפשך **ובכל** מחשבתך ובכל כחך. זהו עיקר הצווי. 31 והשני
Mc 12,30 תאהב בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מחשבתך **ובכל** כחך. זהו עיקר הצווי. 31 והשני הוא דומה
Lc 1,65 ובירך הש׳. 65 והיה פחד בכל שכיניהם. **ובכל** הרי גודיאה נתפשטו אלה הדברים. 66 וכל אשר
Lc 9,23 לבא אחרי יהיה כופר בעצמו ושתי וערב שלו **ובכל** יום יבא אחרי. 24 [*] וזה יושיע עצמו. 25
Lc 10,27 והוא ענה ואמ׳ תאהב האדון אלהיך בכל לבבך **ובכל** נפשך ובכל מחשבתך. ואהבת לרעך כמוך. 28
Lc 10,27 תאהב האדון אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך **ובכל** כחך ומחשבתך. ואהבת לרעך כמוך. 28 וישאוש
Jn 14,17 יודע אותו. רק אתם תכירו כי בכם הוא עתה **ובכם** יהיה. 18 לא אעזובכם יתומים אני אבא אליכם
Mt 5,23 לאש גיהנם: קפיטולי י״ד כפי מתיאו 23 **ובכן** אם באת לנדב נדבתך ותזכור שחטאת נגד אחיך 24
Mt 19,27 דבר נקל. לעשות כל הדברים יערבו לו. 27 **ובכן** ענה פירו ואמ׳ אליו הנה שאנחנו עזבנו כל
Mt 25,44 אז הם יענו ויאמרו. ומתי ראינוך רעב וצמא **ובלא** בית ערום או חולה או אסור ולא שרתונך. 45 אז
Mc 7,35 אפתח ר״ל פתחו. 35 ותכף אזניו היו פתוחות **ובלבול** לשונו היה נְתַר ודבר ברוחה. 36 וישאוש צוהו
Lc 21,25 הנבראים יהיה נשלם. 25 ויראה אות בשמש **ובלבנה** ובכוכבים ובארץ צרות לעמים. בעבור מהומות
Lc 21,37 לבא. עומד בן האדם 37 ביום מלמד במקדש. **ובלילה** יוצא משם עומד בהר נקרא הר הזתים. 38 וכל
Jn 3,2 היה [*] ששמו נקודימוש והיה שר היהודים 2 **ובלילה** בא אל ישאוש ואמר לו ר׳ אנו יודעים שאתה
Lc 22,13 והוא יראך היכל גדול ושם תכינו אותו. 13 **ובלכת** התלמידים מצאו כמו שאמר להם והכינו הפסח.
Mt 1,19 הרתה מהקדש רוח. 19 ויוסף להיותו צדיק **ובלתי** רוצה למסור אותה למיתה. ורוצה לכת בהחבא
Lc 8,1 1 ונעשה משם ואילך ישאוש הולך בעירות **ובמגדלים** דורש ומגיד מלכות השם׳. והיו עמו הי״ב
Lc 13,22 עד שיתעכל שיתחמץ הכל. 22 והלך במעיינות **ובמגדלים** והלכו נגד ירושלם. 23 ואמ׳ לו אדם אחד
Mc 1,38 אותך. 38 והוא אמ׳ להם נלך בעיירות **ובמדינות** שהן סביבותינו ונדרוש שם. כי בעבור זה
Mt 2,8 ויאמר להם לכו שאלו מהילד בתבונה ובדעת **ובמוצאכם** אותו שובו אלי מפני שאלך להשתחות לפניו:
Lc 24,44 יהיו נשלמים הכתובים בדת משה ובנביאים **ובמזמורים** שנאמרו עלי: 45 אז פתח להם שכלם לדעת
Jn 7,43 ומעיר בית לחם שמשם היה דוד יבא משיח: 43 **ובמחלוקת** זה חולקות העם בעבורו. 44 ומקצת רצו
Mt 17,14 מבני כי ירחיי הוא. וסובל רע גדול באש **ובמים** 15 ואני שלחתיו לתלמידיך ולא יכלו לרפאותו:
Mc 9,21 אמ׳ מנערותו עד עתה. 21 ותמיד זורקו באש **ובמים** בעבור המיתו. ואם יכול אתה עשות עזרני
Lc 22,33 אמר אליו אדון אני מוכן ללכת עמך בסוהר **ובמיתה.** 34 וישאוש אמר אני אומר לך פירו לא יקרא
Lc 11,2 2 ואמר להם אמרו אבינו שמך יהיה מקודש. **ובמלכותך** נבוא. 3 תן לנו לחם חוקינו יום יום. 4
Lc 23,51 שהיה אדם נכבד וצדיק 51 שלא הסכים בעצה **ובמעשה** היהודים. והיה מאברמיסיאה עיר יהודה ומצפה
Jn 18,20 בעולם ואני כל שעה למדתי בבית הכנסת **ובמקדש** ששם היהודים מתקבצים. ודבר לא דברתי בסתר
Mc 14,14 אדם אחד שנושא חבית מים. לכו אחריו. 14 **ובמקום** שיכנס תאמרו לאדון הבית הרב אומ׳ אנה הוא
Lc 12,34 שגנב אין מתקרב לו. ועש אינה מכלה. 34 **ובמקום** שיהיה אוצרכם שם יהיה לבבכם: 35 מתנים
Jn 19,41 ויקרות כמו שנהוג ליהודים לחנוט. 41 **ובמקום** שנתלה היה שם גן. ובאותו גן היה קבר חדש
Lc 21,12 ידיכם וירדופכם. וימסרו אתכם בבתי כנסיות **ובמשמרותם** למסור אתכם למלכים גדולים בעבור שמי.
Mt 8,20 יש להם מערות. ועופות האויר יש להם קנים **ובן** אדם אין לו אנה יקוד ראשו: 21 עוד אמר לו
Mt 20,18 ואמ׳ להם 18 ראו כי אנחנו עולים בירושלם **ובן** האל יהיה נמסר בידי שרי הכהנים וחכמי הדת
Mt 26,2 2 תדעו כי מכאן ועד ב׳ ימים יהיה פסח. **ובן** האל יהיה נבגד ותלוי: 3 אז נתקבצו כל גדולי
Mc Prol,1 מתיב תלמיד ומגיד: מרקו מגיד נבחר מהאל **ובן** ש׳ פירו בעבור שכילה ותלמיד בדבר האל. וכהן
Mc 10,33 לו. אומ׳ 33 הנה אנחנו עולים בירושלם. **ובן** האל יהיה נמסר ביד גדולי הכהנים והסופרים
Mc 10,45 ואותו שיחפוש היות ראשון יהיה משרתכם. 45 **ובן** האלוה יבא לכם. בעבור היות נעבד ובעבור נתון
Mc 10,46 ונכנסו בירושלם עם תלמידיו ועם רב **ובן** טימיב ברטומיב שהיה יבש יושב קרוב לו [*] 47
Lc 9,58 לו השועלים יש להם מערות והעופות קנים. **ובן** האדם אין לו מקום שיכוף ראשו: 59 וישו אמ׳
Jn 1,1 כפי ש׳ יואן 1 בהתחלה היה בן האלוה. **ובן** האל עם האל. ובן האל היה אלוה: 2 זה היה
Jn 1,1 1 בהתחלה היה בן האלוה. ובן האל עם האל. **ובן** האל היה אלוה: 2 זה היה בתחלה עם האל 3 כל
Lc 24,44 שכל הדברים יהיו נשלמים הכתובים בדת משה **ובנביאים** ובמזמורים שנאמרו עלי: 45 אז פתח להם
Jn 1,45 יוסף נזוריט. אותו הוא שממנו כתב משה בדת **ובנביאים:** 46 ואמ׳ לו נתנאל בנזוריט. יכול להיות
Mt 21,33 שנטע כרם אחד וסגרה בטוב ועשה בה יקב אחד **ובנה** בה מגדל אחד בתוכה. ואח״כ שְׁכָרָה לעובד והלך
Mc 12,1 נטע כרם וסגר אותה היטב באטדים וחפר אותה **ובנה** בה מגדל אחד ושכר אותה לעובדי אדמה והלך
Lc 14,26 עמי ולא ילך עמו אביו ואמו ואשתו ואחיו **ובני** ואחיותיו ועו׳ נשמתו לא יהיה תלמידי. 27 ומי
Mt 8,8 ראוי שאתה תכנס בביתי רק לבד תאמ׳ בדיבור **ובני** יהיה נרפא. 9 כי אני אדם חוטא: ויש לי תחתי
Mt 8,12 עם אברהם יצחק ויעקב במלכות שמים. 12 **ובני** ישראל יהיו מושפלים חוצה בערפליות: ושם יהיה
Mt 23,15 אתם עושים אותם יותר רעים מעצמכם כפלים **ובני** גיהנם. 16 אוי לכם פרנסים עורים שאומרין

Lc 7,7 ראוי שאבוא אליך אבל תאמ׳ זה בדברים **ובני** יהיה נרפא. 8 כי אני אדם שיש לי תחת רשותי
Lc 11,7 ענה לו מבפנים אל תצערני. הנה הדלת סגורה **ובני** הם עתה במטה אינינו יכול לקום לתת לך הפת. 8
Mt 18,25 לו מה לפרוע האדון צוה שימכרו אותו ואשתו **ובניו** וכל מה שיהיה לו. ושיהיה נפרע. 26 ואותו
Jn 4,12 שנתן לנו זה הבור. והוא שתה מן הבור הזה **ובניו** ומקנהו. 13 ענה ישאוש ואמר לה מי שישתה מזה
Mt 12,45 רוחות יותר רעים ממנו ונכנסו שם ועמדו. **ובסוף** אותו האיש היו יותר רעים מבראשונה. ומעשיו
Lc 2,35 לפדיון רבים ולאות. ובו נאמרו נגדו. 35 **ובסכין** יחצו ויעברו נפשו. בעבור מחשבות רוב לבבות
Mt Prol,13 מת מד׳ מיני מות הוכרח שנותו בעד הדרשתם. **ובעבור** זה היו האיונגלי האחרים הבל שלא היו
Mt 12,27 באלזאבוק. ביניכם באיזה כח מגרשין אותם **ובעבור** זה הם יהיו שופטיכם. 28 ואם אני ברוח האל
Mt 13,13 שאין לו זה המעט שיש לו יגזול לו אדם 13 **ובעבור** זה מדבר איש בדמיונות. בעבור שרואים לא
Mt 13,44 לזהב טמון בשדה לאותו כשאדם מצאו טומנו. **ובעבור** ששון שיש לו מכר כל אשר לו וקנה לאותו
Mt 14,5 אליו אינינו ראוי לקחת לך אשת אחיך 5 **ובעבור** זה אירודיש חפץ להורגו. רק ירא העם
Mt 14,9 טבול. 9 והמלך נעצב. ובעד טעם השבועה **ובעבור** הקרואים שראוהו נעצב לא רצה לשנות. וצוה
Mt 20,28 האלוה לא בא להיות נעבד: אבל בעבור עבוד **ובעבור** תת נפשו לפדות רבים: 29 וכאשר יוצא מיריחו
Mt 23,14 שאוכלים מה שיש לאלמנות עם תפלה ארוכה. **ובעבור** זה תסבלו אורך הנגישה. 15 אוי לכם מאותתים
Mt 23,38 מאספת אפרוחיה תחת כנפיה ולא אבית. 38 **ובעבור** זה הנה דירתכם תהיה חריבה. 39 ואני אומר
Mt 24,44 יהיה ער ולא יעזוב שבור הבית אשר לו. 44 **ובעבור** אהבה זו עמדו מוכנים כי לא ידעתם השעה
Mt 27,8 שדה א׳ מיוצר בעבור שיקברו שם הגרים. 8 **ובעבור** זה אותו שדה נקרא אַלְקִידָמָך זהו שדה הדם עד
Mc 2,28 עשוי בעבור האדם והאדם לא בעבור השבת. 28 **ובעבור** זה בן האלוה אדון מכל מה שהוא בעולם
Mc 4,34 זה שיבינו 34 ולא דבר להם בזולת תמונות. **ובעבור** זה הוא מבארו לצד אחד ואמר להם 35 באותו
Mc 6,14 ישאוש. אמ׳ שזואן טבול הוא וחזר חי ממות **ובעבור** זה עושה פלאות. 15 והאחרים אומרים שאליהו
Mc 7,5 זהו ליטול כיסותיהם וכלי כסף משתיהם. 5 **ובעבור** זה שאלו לישאוש אומרים למה אין שומרין
Mc 9,37 שהיה מרפא המשוטנים בשמך ואינו מחבורתינו **ובעבור** זה אנחנו מונעים לו. 38 וישאוש אמ׳ להם אל
Mc 10,45 45 ובן האלוה יבא לכם. בעבור היות נעבד **ובעבור** נתון נפשו בעד פדיון רבים. 46 ובאו
Mc 11,24 בים ולא יפקפק בלבו מיד יהיה עשוי. 24 **ובעבור** אהבתכם אומר אני כי בכל תפלותיכם יהיה לכם
Mc 15,7 ששמו בראבן. אותו שבת גר אחד עשה רציחה. **ובעבור** הרציחה הושם במאסר. 8 ובא העם והתחיל
Lc 1,48 שהוא שלומי 48 כי הוא הביט שפלות שפחתו. **ובעבור** זה כל הבריות יאמרו אנכי היות מאושרת. 49
Lc 2,24 הש׳ שכל זכר פטר רחם יהיה קדוש לשם 24 **ובעבור** שבנו קרבן כפי דת אלוהינו יביאו זוג א׳
Lc 4,18 מצא מקום שכתו׳ בו 18 רוח אלהי׳ עלי. **ובעבור** זה משח אותי ושלחני לעניים להגיד 19 ולרפא
Lc 7,7 כי אני אינינו הגון שתכנס בצל קורתי. 7 **ובעבור** זה אני מדמה שאהיה ראוי שאבוא אליך אבל
Lc 7,47 ראשי בשמן. וזאת משחה רגלי במשיחה. 47 **ובעבור** זה אני אומ׳ לך כי לא תהיו נעזבים עונות
Lc 11,49 אבותיכם שהמיתום ואתם חוצבים קבריהם. 49 **ובעבור** זה חכמת האל אמרה הנני שלח להם נביאים
Jn 5,16 ואמ׳ ליהודים שישאוש רפאו. 16 והם אמרו **ובעבור** זה מתהלך ישאוש בגודיאה לעשות דברים אלו
Jn 8,47 47 מי שהוא מהאל. שומע דבר האל. **ובעבור** זה אינכם שומעים אותו. כי אינכם מהאל: 48
Jn 12,18 לזרו מן הקבר ושהחזירו ממות לחיים: 18 **ובעבור** זה באה אליו יוצאת לדרך אותה סיעה כי שמעה
Jn 12,39 מי האמין מה ששמענו. וכח האל שסופר 39 **ובעבור** זה לא היה בידם להאמין כי פעם אחרת אמר
Jn 13,11 11 כי אני יודע אותו שעתיד לבגוד בי. **ובעבור** זה אמר אין כולכם טהורים. 12 אז כשרחץ
Jn 19,11 אם לא יהיה לך נתון מן השמים זהו מן האל. **ובעבור** זה מי שמסרני בידך חטא חטא גדול ביותר. 12
Jn 19,28 כשלו 28 ואחר זה ישוש שכל הדברים נענו. **ובעבור** שהכתיבה תהיה נשלמת אמ׳ יש לי צמא. 29 אז
Jn 19,42 הושם בו. 42 אז בעבור שהיה ע״ש ליהודים **ובעבור** שהיה סמוך לאותו קבר שמו שם ישאוש:
Jn 1,16 לימים. 16 ומשלימותו כלנו השגנו חן. **ובעבורו** החן. 17 כי הדת נתנה בעד משה. אבל חן
Lc 20,19 לשום יד בו. ויראו העם כי הכירו כי עליהם **ובעבורם** אומ׳ המשל. 20 ושלחו לו אנשים שעושים
Jn 17,19 שלחתני בעולם. ואני שלחתיה בעולם. 19 **ובעבורם** אני מקדש אותם עצמי למען יהיו הם מקודשים
Lc 8,29 ההוא ומצערו. והיה נקשר בשלשלאות ברזל **ובעבורתות.** וכשהקשרים נשברים מובא במדבר בכח
Mt 10,8 המתים: טהרו המצורעים. בעבור חן קבלתם: **ובעד** חן תתנוהו. 9 אל תחפצו לישא זהב וכסף ומעות
Mt 12,12 יוציאנה. 12 מכמה יותר טוב האדם מהצאן. **ובעד** אהבה זו הגון הוא עשות בשבת טוב. 13 ואז הוא
Mt 12,31 הוא. ומי שלא יקבץ עמי כנגדי מפזר. 31 **ובעד** אהבה זו אומר אני לכם כי עון קללה יכופר
Mt 14,9 אמרה תן לי ראש זואן טבול. 9 והמלך נעצב. **ובעד** טעם השבועה ובעבור הקרואים שראוהו נעצב לא
Mt 16,21 בירושלם ודברים רבים סבול בעד הסופרים **ובעד** שרי הכהנים. והיות מת ולקום חי ביום השלישי:
Mt 26,47 סכינים ועם עצים משולחים מצד שרי הכהנים **ובעד** זקני העם. 48 ואותו שמסרו נתן זה הסימן אומ׳
Mc 6,26 עץ. 26 והמלך היה נעצב בטעם השבועה שעשה. **ובעד** טעם הקרואים לא רצה הכבידה 27 ושלח לחתוך

Mc 8,35 נשמתו נושעת יאבדה. ואותו שיאבדה בעדי **ובעד** האיונגילי יושיענה. 36 ומה יועיל לאדם גם כי
Mc 14,43 סכינים ומקלות. והוא שלח בעד סגן הכהנים **ובעד** החכמים מאותתים וזקני העם. 44 והבוגד נתנם
Lc Prol,6 שכבר היו כתובים בעד האיונגליאו בגודאה **ובעד** מתיב בלוברדיאה מזורז מהקדש רוח כתב ליונים
Lc 5,19 שהיה שם גדול ועלו על הגג ומסלקים הלבנים **ובעד** הגגות שמו המטה שם עם החולה ושמוהו באמצע
Lc 21,16 נגדה אויביכם. 16 ותמסרו בעד אבותיכם. **ובעד** אחיכם. ובעד קרובים. ובעד אוהבים. וינגשו
Lc 21,16 16 ותמסרו בעד אבותיכם. ובעד אחיכם. **ובעד** קרובים. ובעד אוהבים. וינגשו קצת מכם במיתה.
Lc 21,16 בעד אבותיכם. ובעד אחיכם. ובעד קרובים. **ובעד** אוהבים. וינגשו קצת מכם במיתה. 17 ותהיו
Lc 23,19 איש ששמוהו במאסר בעד בגידה שעשה בעיר **ובעד** רציחה. 20 ופילאט אמ׳ עוד פעם אחרת אליהם
Mt 17,26 שם כל מה שעולה זה אשר שאל ותנהו בעדי **ובעדך:** Tit,18 קפיטולי מ״ד כפי מתיאו 1 באותה שעה
Mt 1,20 אותה למיתה. ורוצה לכת בהחבא עזבה. 20 **ובעוד** היותו מחשב זה. מלאך הש׳ נראה אל יוסף
Mt 12,46 כמו זה עתיד לבא לאומה זו רעה. 46 **ובעוד** שדובר אל העם אמו וקרוביו עומדים בחוץ
Mt 13,4 רבים. ואמר אדם אחד יצא לזרוע זרעו 4 **ובעוד** שזורע מקצת גרעינים נפלו בדרך ובאו מקצת
Mt 13,25 שמימיי דומה לאדם שזורע זרע טוב בשדהו 25 **ובעוד** שהאנשים ישנים באו אויביו ועליו זורע
Mt 17,5 אהלים. לך אחד ולמשה אחד. ולאליהו אחד. 5 **ובעוד** שמדברים עב אחד לבנה צללם. ובת קול אחת באה
Mt 25,5 3 והה׳ סכלות לקחו [*] 4 [*] עשישותיהן 5 **ובעוד** שהחתן מעכב לבא כל העשר ישנו באריכות 6 עד
Mt 26,21 הוא יושב בשולחן לסעוד עם י״ב תלמידיו 21 **ובעוד** שאוכלין אמר להם אמיתות אומר לכם שאחד מכם
Mt 28,9 פחד וברוב שמחה רצו להגיד לתלמידיו 9 **ובעוד** שהולכות ישאוש יצא להן לדרך. אומ׳ האל
Mc 4,4 ואומ׳ להם 3 אדם אחד יצא לזרוע זרעו 4 **ובעוד** שזורע מקצת גרעינים נפלו קרוב לדרך ובאו
Mc 5,35 הושיעך. לכי לשלום ותהיי נרפאת. 35 **ובעוד** שמדבר באו אל סגן בית הכנסת. ואמרו לו בתך
Mc 14,18 היה ערב בא ישאוש עם י״ב התלמידים 18 **ובעוד** שיושבין ישאוש אמ׳ להם אמת לכם אני אומר
Lc 8,5 למשול משל. ואמרו 5 אותו שזרע זרעו. **ובעוד** שזורע נפל ממנו לדרך ונרמס. ועופות שמים
Lc 11,37 ערפליי כלו יאיר כמו עששית המאירה: 37 **ובעוד** שהוא מדבר בקשהו פרוש אחד שיאכל עמו. ונכנס
Lc 24,4 3 ונכנסו ולא מצאו גוף ישאוש משיח. 4 **ובעוד** שהן היו נבהלות במחשבותיהן על זה. הנה ששני
Lc 24,15 ביניהם מאשר נעשה וקרא באותן הימים. 15 **ובעוד** שהיו מדברים ביניהם ומצאו עדים ישאוש קרב
Lc 24,51 בביטניאה. ונשא ידיו לשמים וברכם. 51 **ובעוד** שמברך היה אותם היה נפרד מהם. והוא נשוא
Jn 20,11 עצמו. 11 ומריאה עומדת מחוץ לקבר בוכה **ובעוד** שמבכה כרעה והביטה בקבר. 12 ורואה שני
Lc 9,57 להושיען. ונסעו משם והלכו במגדול אחד 57 **ובעודם** הולכים בא אדם אחד ואמ׳ לישאוש משיח חפצתי
Lc 24,36 שנעשו בדרך. ואיך הכירוהו בבציעת הפת. 36 **ובעודם** מדברים ישאוש עמד באמצעם ואמר להם שלום
Mt 12,32 נגד הקדוש רוח לא יהי לו כפרה בזה העולם **ובעולם** הבא. 33 כל עץ טוב עושה פרי טוב ועץ רע
Mc 10,30 ואחים או אחיות או בנים ושדות עם צרות **ובעולם** הבא חיים נצחיים. 31 ורבים ראשונים יהיו
Lc 18,30 שלא יקבל יותר ויותר ממה שהניח בזמן זה. **ובעולם** הבא חיים נצחיים. 31 וישאוש לקח שנים עשר
Jn 8,21 להם פעם אחרת ישו. אני הולך ואתם תשאלוני **ובעונכם** תמותו. למקום שאני הולך אינכם יכולים
Lc 8,34 ההוא כאשר ראוהו הרועים ספרוהו במדינות **ובעיירות.** 35 ואנשי המדינות יצאו לראות הדבר ההוא
Lc 22,52 המקדש ולזקנים. כגנב יצאתם בסכינים **ובעצים:** 53 כל היום הייתי במקדש ולא שלחתם יד בי.
Mt 8,16 היד והקדחת עזבה תכף: וקמה ושרת אותו 16 **ובערב** שלחו אל ישואש משוטנים והושיעם בדברו. וכל
Mc 11,11 בירושלם במקדש והביט כל מה שהיה בפנים. **ובערב** הוא יוצא בבאטניאה עם י״ב התלמידים 12
Mt 13,30 עם הקמשונים. 30 תניחו הכל עד הקציר: **ובעת** הקציר אני אומר לקוצרים לקטו ראשונה
Lc 8,13 הש׳. ובאלו אין להם שרשים כי לזמן היו **ובעת** נסיון נפרדים: 14 ואותו זרע שנפל בקוצים הם
Lc 20,10 לעובדי אדמה. ולא היה הוא שם זמן רב. 10 **ובעת** הבציר שלח עבדו לאותן שמחזיקים הכרם בעבור
Lc 21,24 דוחק גדול על הארץ. והעם יבא 24 עד המכהו **ובפי** הסכין. ומובאים בשבי בכל העמים. וירושלם
Mt 23,27 לקברים מצויירים הדומים מחוץ יקרים **ובפנים** מלאים עצמות מתים ולכלוך. 28 וכן אתם
Mt 23,28 וכן אתם דומים לעמים בחוץ אנשים צדיקים **ובפנים** אתם מלאים מכל רמאות ולב רע. 29 אוי לכם
Mt 6,5 כשבים. האוהבים התפללו בבתי כנסיותיהם **ובצדי** השוקים כדי שיראו אותם האנשים: אני אומ׳
Lc 1,6 שניהם צדיקים לפני האל. עומדים במצות **ובצדק** השם׳ בזולת שום רבה. 7 ולא היה להם בן או
Mt 17,20 20 וזאת המדה שטן אין מגרש אם לא בתפלה **ובצום.** 21 והוא עמד בגליליאה. אמ׳ להם ישו בן
Mc 9,28 זו מדת השטן אינה יכולה לירפא רק בתפלה **ובצום** 29 ונסעו משם. ועברו בגליליאה והוא לא רצה
Lc 21,34 לבבכם לא יהיה כבד ביתרון אכילה ושכרות: **ובצורך** זה החייב וזה היום יבא פתאום עליכם. 35
Lc 1,79 מרום 79 והאיר אותם שיושבין בערפליות **ובצלמות** בעבור שרגליו תהיו מאושרות בדרך שלום. 80
Mt 25,37 נחמתוני. 37 והם יענו מתי ראינוך ברעב **ובצמא.** ונתנו לך לאכול ולשתות. 38 מתי ראינוך בלא
Mt 26,26 לסעוד ישאוש לקח הלחם וברכו ועשה חנות **ובצע.** ואמר קחו ואכלו כי זה הוא גופי. 27 ואחר

Lc 9,16 והביט לשמים ובירך אותם לחמים ושני הדגים **ובצע** הפת וחלקו לתלמידיו וצום שיניחוהו לפני העם
Lc 22,19 שיבא מלכות הש׳. 19 ולקח הפת ועשה חנות **ובצעו** ונתן להם אומר זה הוא גופי הנתון בעדכם. זה
Lc 24,30 עמהם. 30 וכאשר הסב עמהם לקח הפת וברכו **ובצעו** ונתן ממנו להם. 31 ועיניהם נפתחו והכירוהו
Mt 14,19 הלחמים ושני הדגים ומביט בשמים וברכם **ובצעם** ונתנם לתלמידים. והתלמידים נתנום אל העם 20
Mt 15,36 חושב ש״חנות״ היא הקריאה הנכונה) לשם **ובצעם** ונתנם לתלמידיו: והתלמידים נתנום לעם 37
Mc 6,41 לחמים ושני הדגים ועשה חינות והודאות **ובצעם** ונתנם לתלמידיו שיניחום לפניהם. וכן חילק
Mt 20,11 קחת יותר ולקחו כל אחד פשוט כמו כן. 11 **ובקחתם** מלינים נגד בעל החיילות. 12 אומרים אלו
Mc 15,1 Tit,15 קפיטולו ט״ו כפי שן מרקו: 1 **ובקר** בקר נתאספו לעצה גדולי הכהנים והחכמים
Jn 2,14 בירושלם. 14 ומצא במקדש אנשים מוכרים צאן **ובקר** ויונים. 15 וכאשר עשה כמעט קבוצות עבותות
Jn 19,38 מפחד היהודים בעבור שהוא תלמיד ישאוש. **ובקש** מפילאטו שיהיה לו רשות לקחת ישאוש מהשתי
Mc 5,10 שמך. והוא ענה שמי מספר כי רבים הם. 10 **ובקשהו** מאד שלא יגרשהו חוץ מאותה מלכות 11 וסביב
Lc 5,12 אחד מלא צרעת. וכאשר ראה ישו נפל לרגליו **ובקשו** ואומ׳ אדון אם תחפוץ אתה יכול לטהרני 13
Lc 5,18 18 והנה אנשים נושאים איש אחד במטתו **ובקשו** לשומו לפנים ולהניחו לפני ישאוש 19 ולא
Mc 8,22 22 ובאו באקשרדא והוליכו לו איש אחד עור **ובקשוהו** שיגיעהו 23 וישאוש לקחו בעד היד ומשכו
Lc 24,29 שהולכים והוא חפץ ללכת עוד רחוק 29 **ובקשוהו** ואומרים תשאר עמנו אדון כי כבר נעשה ערב
Jn 12,21 21 שקרבו לפיליף שהיה מבטפגידא דגלליאה. **ובקשוהו** אומרים אדון אנו חפצים ראות ישאוש משיח.
Mc 7,26 וכרעה ברגליו. 26 והיא נאה ממשפחת סיריא **ובקשתהו** שיגרש השטן מבתה. 27 וישאוש אמ׳ ראשונה
Mc 9,17 ומכריחו להוציא רוק מפיו ונוקש השנים. **ובקשתי** תלמידיך שירפאוהו ולא יכלו עשות. 18
Jn 18,40 אז צעקו כולם לא תעזוב לנו זה רק בראבן: **ובראבן** גנב היה: (תם פרק י״ח) Tit,19 קפיטולו י״ט
Mt 2,10 במזרח. עד שעמד על המקום אשר הילד שם. 10 **ובראותם** הכבב שמחו שמחה גדולה. 11 ויבאו בבית
Lc 23,48 48 וכל העם שהיה שם היתה לו ההשקפה ההיא. **ובראותם** כל הדברים האלה חזרו להכות חזותיהם. 49
Mt 14,25 באמצע הים. וסבלו צער כי הרוח מנגדם. 25 **וברביעית** משמרת הלילה ישאוש בא להם הולך על הים
Mt 28,8 אמ׳ לכם: 8 ותצאנה מהרה מהקבר ברוב פחד **וברוב** שמחה רצו להגיד לתלמידיו 9 ובעוד שהולכות
Mc 11,10 ברוך. ברוך הוא אותו שבא בשם הש׳. 10 **וברוך** יהיה המלך מושיע משמים: 11 ונכנסו בירושלם
Lc 1,42 בקול גדול ואמרה ברוכה את בין הנשים **וברוך** פרי בטנך. 43 ואיך קרה זה שאם אדוני באה
Lc 14,14 זימון קרא העניים והנטולים והעורים 14 **וברוך** תהיה כי אין להם מה שיגמלוך: והשכר תשיגהו
Mc 14,52 לבנה ותפשוהו. 52 והוא עזב האלמשיאה **וברח** כולו ערום מהם: 53 ונהגו לישוש לסגן הכהנים
Mc 16,8 שם תראוהו. כאשר אני אומ׳ לכם. 8 ויצאו **וברחו** מן הקבר לפי שגדלה פחדתן ונרעדות ולשום אדם
Mt 2,13 אל יוסף ויאמר לו קום ולקחת הילד ואמו **וברחת** למצרים וישבת שם עד בואי אליך כי עתיד הוא
Lc 7,10 לישאוש. ומצאו הנער שהיה אפס שנתרפא **ובריא.** 11 ונעשה היה מכאן ואילך שהולך ישאוש בעיר
Lc 15,27 המית עגל אחד גדול בעבור ששב אליו חי **ובריא.** 28 והבן הגדול כשומעו כעס עד מאד. ולא רצה
Jn 13,13 אתם קוראים אותי אדון ורבי ונותנים שבח **וברכה** לשם כי [*] 14 [*] אני אדוניכם רוחץ
Mt 26,26 26 וכאשר ישבו לסעוד ישאוש לקח הלחם **וברכו** ועשה חנות ובצע. ואמר קחו ואכלו כי זה הוא
Mc 2,12 מטתו והלך בפני כלם. באופן שכולם תמהו **וברכו** האל אומרים מעולם לא ראינו כזה הדבר. 13
Lc 7,16 16 וכל העמים יראו יראה גדולה והללו **וברכו** האל: קפיטולו ח׳ כפי שן לוקא נביא גדול קם
Lc 24,30 ונכנס עמהם. 30 וכאשר הסב עמהם לקח הפת **וברכו** ובצעו ונתן ממנו להם. 31 ועיניהם נפתחו
Mt 14,19 ולקח הלחמים ושני הדגים ומביט בשמים **וברכם** ובצעם ונתנם לתלמידים. והתלמידים נתנום אל
Lc 24,50 50 ונהג אותם בביטניאה. ונשא ידיו לשמים **וברכם.** 51 ובעוד שמברך היה אותם היה נפרד מהם.
Mt 22,46 דבר. ושום אדם באותו היום לא היה בידו **וברשותו** לשאול לו שום דבר: Tit,23 קפיטולו מ״ט
Mc 6,2 והלך בנכחיותיו ונמשכו אחריו תלמידיו 2 **ובשבת** אחד התחיל ללמד בבית הכנסת ורבים שומעים
Lc 13,10 9 ואם תעשה פרי מוטב ואם לאו אכריתנה: 10 **ובשבת** הבאה היה בבית הכנסת שלהם בשב בשבתות. 11
Lc 23,54 ששם לא היה איש מונח 54 והיה יום ששי **ובשבת** התחיל להאיר. 55 והנשים שבאו מגלליאה
Lc 23,56 מעולות בריח טוב לחנוט גוף ישאוש משיח **ובשבת** הורידוהו לקבר: Tit,24 קפיטולו כ״ה כפי
Lc 24,1 לקבר: Tit,24 קפיטולו כ״ה כפי לוקא 1 **ובשבת** בבקר בבקר באו בקבר נושאות סמים ומשיחות
Jn 7,22 מילה לא שאותו דבר היה ממשה רק מהאבות. **ובשבת** מוהלים אתם האנשים: 23 אם איש נכנס בברית
Mt 2,9 שובו אלי מפני שאלך להשתחות לפניו: 9 **ובשומעם** דברי המלך הלכו לדרכם. והיה הולך לפניהם
Mt 27,40 ראשן 40 [*]. אתהו שאומר שתשמיד המקדש **ובשלשה** ימים תבנהו. תושיע עצמך אם בן אלוה אתה
Mc 14,58 אני אהרוס זה המקדש עשוי בידי אנשים **ובשלשת** ימים אחרים חדש עשוי בידי אנשים אבנהו. 59
Mc 10,40 ואתם תהיו טבולים. 40 אבל שבת בימיני **ובשמאלי** אין לי ליתן לכם. אבל לאותם שהוא מוכן.
Mt 12,21 העץ מעשן לא יכבה עד שיצאו למשפט החזק 21 **ובשמו** האיים יחילו. 22 ואז שלחו לו משוטן אחד עור

Mt 13,20 בין האבנים. הוא אותו ששומע דברת הש׳ **ובשמחה** מקבלה. 21 אבל אין לו שרש ומתייבשת מהר:
Mt 7,22 אדון אנחנו מובאים בשמך ומרפאים המושטנים **ובשמך** עושים אותות רבות 23 אז יאמר להם מעולם לא
Lc 2,52 אלה הדברים בלבה. 52 וישאוש מרבה בחכמתו **ובשנים** ובחן אלהים ואנשים. Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי
Mc 15,34 נעשה ערפליות בכל הארץ עד שעה תשיעית. 34 **ובשעה** תשיעית זעק ישאוש בקול גדול ואמ׳ אלי אלי
Lc 12,46 וישכר 46 אדוניו יבא ביום שלא יקווהו **ובשעה** שלא ידעה ויגרש אותו ואביו להניחם עם אשר
Lc 7,44 לא נתת לי מים לרגלי. אבל זאת רחצה רגלי **ובשערי** ראשה קנחם. 45 אתה לא נתת לי נשיקה לרגלי.
Lc 1,26 הביט בי בעבור שיסיר חרפתי בין הנשים. 26 **ובששה** חדשים האל שלח המלאך גבריאל בעיר גליליאה
Mt 17,5 אחד. 5 ובעוד שמדברים עב אחד לבנה צללם. **ובת** קול אחת באה מתוך הענן אומרת זהו בני אהובי
Lc 2,36 מחשבות רוב לבבות תהיו מפורסמות. 36 **ובת** אחת משמואל היתה משבט אשר. והיתה קרוב
Lc 9,35 צל להם ונכנסו בעב ופחדו פחד גדול. 35 **ובת** קול יצאה משמים ואמרה זהו בני האהוב לי מאד
Mt 15,28 גדולה היא: אמונתך יעשה לך מה שאת חפצה **ובתה** נתרפאה באותה שעה: 29 וכאשר ישאוש נסע משם
Mt 7,15 השמרו לכם מנביאי שקר הבאים בלבוש רחלות **ובתוכם** הם זאבים וטורפים. 16 במעשיהם תכירום. כי
Mc 15,40 והיו שמה מקצת נשים שבאו מרחוק להביטו. **ובתוכם** מריאה מקדלינא ומריאה אם יקומו קטן ומישף
Lc 9,38 האחר עם רב ירד מן ההר בא לקראתם 38 **ובתוכם** אדם אחד קורא בקול גדול ואומ׳ רבי תהיינה
Mt 27,56 שהלכו עם ישאוש דגליליאה ששרתו אותו. 56 **ובתוכן** היתה מריאה מקדלינא אם יקומו ויושאף ואם
Jn 8,17 לבדי. שהאב שלחני ואני אחדים אנחנו 17 **ובתורתכם** כתו׳ שעדות שנים או יותר הוא אמתי: 18
Jn 8,9 זה. יצאו מאותו המקום כולם אחד אחר האחד **ובתחלה** השרים ונשאר ישאוש יחידי בין כך ובין כך:
Lc 7,25 בגדים. והנה אותן שנתלבשו במלבושים יקרים **ובתענוג** הנם מלכים בבתיהם 26 אבל אי זה דבר יצאתם
Lc 8,15 [*] דבר הש׳ ויש להם לב וחריצות בעושרין **ובתענוגי** החיים האלו הם נחנקים ואין נושאין פרי
Lc 6,12 בימים ההם שישאוש עלה בהר אחד ומתפלל. **ובתפלת** האל היה ער. 13 וכאשר היה בקר קרא
Lc 16,15 האנשים רק האל יודע לבבכם. ומה שהוא גדול **וגבבוה** .. למלכים קטן הוא לפני האל. 16 והד.. עד
Mt 23,6 ראשונה בשלחן ושיהיה להם כסאות גדולים **וגבוהים** בבתי כנסיותיהם ושישאלו בשלומם. 7
Mc 15,3 מלך ישראל. וישאוש ענה ואמר אתה אומרו. 3 **וגדולי** הכהנים מלשינים אותו מעניינים רבים. 4
Mc 4,7 גדלו יחד וחזקוהו. ולא נתן פרי עולה **וגדל.** 8 ואחר נפל בטוב הארץ ונשא ואמ׳ ישאוש הא׳
Lc 13,19 הנה הוא כגרגיר של חרדל שהאדם זורע בגנו **וגדל** ונעשה אילן גדול עד שעופות השמים נחים
Mc 1,19 אחריו. 19 והולכים מעט הלאה. ראה יקומו **וג׳יאן** בני זבאדיב בספינה קטנה משימים רשתם. 20
Mc 6,18 אשת פיליף אחיו אותה שהוא מחזיק. 18 **וג׳יאן** אמר לאירודיש אינו ראוי לך החזק באשת אחיך
Mc 10,41 תלמידים שמעוהו היו מלאים חימה נגד יקומו **וג׳יאן.** 42 וישאוש קראם ואמר להם אתם יודעים
Jn 1,32 בישראל בעבור זה באתי ומטביל במים 32 **וג׳יאן** עשה לו עדות. אומ׳ אני ראיתי הרוח יורד מן
Mc 13,3 הזתים נגד המקדש שאלוהו בסוד פירו ויקומו **וגואן** ואנדריב 4 אמור לנו מתי יהיו אלו הדברים.
Mt 13,55 כנגד אמו וקרוביו ג׳יקמי ויושאף ושימון **וג׳ודיש** 56 וקרובותיו כלם עמנו מאין יש לו כל זה.
Lc 4,41 זועקים ואומרים אתה הוא משיח בן האלוה. **וגוער** אותם כי יודעים שהוא משיח 42 והבקר אור יצא
Jn 10,33 ממעשה טוב אין אנו סוקלין אותך רק מקללה **וגידוף.** כי אתה אדם ולא אל. ועושה אתה עצמך אלוה.
Lc 1,14 לך בן ותקרא שמו יוחנן. 14 ותהיה שמחה **וגיל** לך ורבים ישמחו כשיהיה נולד. 15 כי הוא יהיה
Jn 16,21 וכשילדה כבר אינה זוכרת הצער בעבור שמחה **וגיל** שיש לה. כי האדם נולד בעולם. 22 ואמת כן
Jn 15,11 הדברים אמרתי לכם בעבור שגילי יהיה בכם **וגילכם** יהיה שלם. 12 זהו צווי שתהיה אהבה ביניכם
Jn 16,22 אבל אני אראה אתכם פעם אחרת. ולבבכם ישמח **וגילכם** שום אדם לא יגזלהו לכם. 23 ואותו היום לא
Lc 23,15 ולא מצאתי דבר ממה שאתם מלשינים אותו. 15 **וג״כ** אירודיש כי הוא שלח אתכם. והנה שום דבר ראוי
Jn 2,11 וישאוש עשה זה האות הראשון בבית גלליאה **וגלה** מעלתו ותלמידיו הכירוהו. 12 אחר אלה הדברים
Mt 9,31 שלא תגידוהו לשום אדם: 31 אבל הם יצאו **וגלוהו** בכל הארץ: 32 וכאשר היו מוצאים משם הם
Lc 21,25 ובארץ צרות לעמים. בעבור מהומות קול הים **וגליו.** 26 האנשים יהיו יבשים מיראה וחרדה שתבא על
Mc 4,37 אחרות עמו 37 ואז קם רוח גדולה וחזק **וגלים** עד שהספינה מתחלת למלאת. 38 וישאוש ישן
Mt 11,25 הסתרת אלה הדברים אל החכמים יודעי ספר. **וגלית** אותם לתמימים. 26 וכן הוא אב כאשר הוטב
Lc 10,21 בשמים ובארץ שהעלמת דברי אלו מן החכמים. **וגליתם** לקטנים אמת הוא אב כי כן ערב לפניך. 22 כל
Lc 17,11 ישאוש ליר לירושלם עובר בתוך שמריאה **וגלליאה.** 12 וכשנכנס במגדול אחד באו אליו עשרה
Mt 28,13 שיאמרו תלמידיו באו הלילה בעוד הם ישנים **וגנבוהו.** 14 והם אמרו אם ידע פילאט אנחנו נשיג
Mt 6,19 בתוך העמקים שמחריבים אותם חלדה ועש. **וגנבים** גונבים אותם 20 אבל תקבצו אוצרות שמים
Mt 6,20 אוצרות שמים שחלדה ועש אין מחריבין אותם. **וגנבים** אין גונבים 21 [*] 22 עינך. תהיה גר כל
Lc 11,39 הקערה. ומה שהוא בפנים שלכם הוא לב רב **וגניבה.** 40 סכלים מי שעשה מה שהוא מחוץ לא עשה מה
Lc 17,29 ובונים 29 וביום יצא לוט מסדום ממטיר אש **וגפרית** מן השמים וכולם השמיד 30 כפי זה יהיה ביום

Jn 19,20 קרוב מן העיר היה: והיה כתוב בלשון עברי **וגריק** ולאטי. 21 אז הגמוני היהודים אמרו לפילאטו
Mt 21,12 נזאריט מגליליאה. 12 ונכנס ישו במקדש האל **וגרש** כל אותן שקונים ומוכרין והפך שלחנות החלוף
Jn 9,34 ענו ואמרו לו הן בעון חוללת ואתה לא מלמד **וגרשוהו** בחוץ: 35 וישוש שמע שגרשוהו בחוץ ומצאו.
Mt 16,10 איש. וכמו דבלות נשארו. 10 ומז׳ לחמים **וד׳** אלפים איש וכמה דבילות נשארו. 11 ולמה לא
Mc 7,35 אזניו היו פתוחות ובלבול לשונו היה נִתַר **ודבר** ברוחה. 36 וישאוש צוהו שלא יגידהו לשום אדם.
Lc 22,4 הנקרא אשקריוטא אחד מהשנים עשר 4 שהלך **ודבר** עם שרי הכהנים והרבנים באי זה צד ימסור להם
Jn 7,26 זה שחפצנו להמית 26 הנה שמדבר בגלוי **ודבר** אין אנו אומרים לו. הכירו השרים באמיתות שזה
Jn 8,28 להם כי תנש תנשאו בן האדם תכירו שאני הוא **ודבר** אני עושה מעצמי רק כמו שהאב למדני לדבר אלה
Jn 12,41 אמ׳ ישעיה הנביא. כאשר ראה מעלת האל **ודבר** ממנו 42 אכן רבים מהשרים האמינו בו רק בעבור
Jn 15,7 אם תעמדו בי ודברי תשמרו בכם. אי זה דבר **ודבר** תחפצו ותשאלו תשיגו לכם : 8 כזה הוא זך אבי
Jn 18,20 בבית הכנסת ובמקדש ששם היהודים מתקבצים. **ודבר** לא דברתי בסתר 21 מה אתה שואל לי. שאל לאותן
Mc 8,38 נפשו. 37 ואותו שיכירנו ויפרסם אותי. 38 **ודברו** בזאת האומה מנאפת חטאה בן הבתולה יכירהו
Lc 5,15 בעד טהרתך כמו שמשה מצוה לעדות שלהם. 15 **ודברו** נתפזר עוד. ועמים רבים באים לישאוש בעבור
Lc 11,53 הדברים אליהם התחילו הפרושים לחלוק דבריו **ודברו** אתו בכבדות ברוב דברים 54 מארבים אותו
Mc 13,31 אלו הדברים יבאו. 31 השמים והארץ יעברו **ודברי** אלה לא יעברו 32 אותו היום ואותה שעה לא
Lc 9,26 אבודה. וישמיד עצמו. 26 והמבזים אותי **ודברי** בן האב יבזם כשיבואו בידו והאב והמלאכים.
Lc 21,33 אלה העניינים יעשו. 33 השמים והארץ יכלו. **ודברי** לא יעברו: 34 השמרו שבאולי לבבכם לא יהיה
Jn 15,7 וישמרוה באש ותשרף. 7 אם תעמדו בי **ודברי** תשמרו בכם. אי זה דבר ודבר תחפצו ותשאלו
Jn 17,6 העולם שנתתם לי. שלך היו ואתה נתת לי **ודברי** קיימו. 7 ועתה הכירו שכל דברים שנתת לי ממך
Mt 16,21 לתלמידיו שחיוב הוא שהוא ילך בירושלם **ודברים** רבים סבול בעד הסופרים ובעד שרי הכהנים.
Jn 14,12 שהמאמין כי המעשים שאני עושה הוא עושה **ודברים** גדולים יותר מהם עושה כי אני הולך אל העם:
Jn 17,7 שכל דברים שנתת לי ממך היו. ואתה נתת לי **ודברך** קיימו. 8 כי הדברים שנתת לי נתתי להם. והם
Mt 3,4 זואן היה לבוש עורות והיה מזונו חגבים **ודבש** מדבריי. 5 ואז יוצאים הם מירושלם ומכל
Mc 1,6 סביב המתנים מחגורת עור. ואוכלים חגבים **ודבש** מדבריי. 7 ודורש ואומר יותר חזק ממני יבא
Jn 21,9 9 אז כשירדו לארץ ראו אש יפה בגחלים יפות **ודג** מונח למעלה ופת. 10 וישאוש אמ׳ להם שאו מהדג
Lc 24,17 דברים אתם מדברים ביניכם וכבר אתם הולכים **ודואגים.** 18 וענה אחד מהם ששמו קלאופש. ואמר לו
Lc 20,42 להם איך אתם אומרי׳ שמשיח הוא בן דוד 42 **ודוד** אמר בספר המזמורי׳ האדון אמר לאדוני שב
Mc 1,4 תעשו דרכי האדון. 4 היה זואן במדבר טובל **ודורש** טבילת תשובה לכפרת עונות. 5 ויוצאין אליו
Mc 1,7 עור. ואוכלים חגבים ודבש מדבריי. 7 **ודורש** ואומר יותר חזק ממני יבא אחרי. אותו שאיני
Mc 1,14 ואחר שג׳ואן היה אסור. בא ישאוש בגליליאה **ודורש** דבר האל. 15 ואומ׳ העת בא ממלכות שמים עשו
Lc 8,37 כי ביראה הם עומדים וישאוש נכנס בספינה **ודורש.** 38 וישאוש נכנס בספינה ודורש והאיש שיצאו
Lc 8,38 בספינה ודורש. 38 וישאוש נכנס בספינה **ודורש** והאיש שיצאו ממנו השדים מבקש מישו שילך
Lc 8,39 שעשה לך האל. ויסע האיש והלך בכל העיר **ודורש** כל הדברים האלה שעשה לך האל. ויסע האיש
Lc 8,39 שעשה לך האל. ויסע האיש והלך בכל העיר **ודורש** כל הדברים שישאוש עשה לו. 40 ונעשה כשחזר
Jn 14,8 אותו: 8 ופליף אמר אליו אדון. הראנו האב **ודי.** 9 וישאוש אמר להם כמה מן הזמן שעמדתי עמכם
Jn 1,19 יואן. כאשר שלחו היהודים מירושלם. כהנים **ודיאקש** בעבור שישאלו אליו מי הוא 20 והודה ולא
Jn 5,30 לעשות דבר רק כמו שאני שומע דן אנוכי. **ודיני** צדיק וישר הוא כי איני מבקש לעשות רצוני.
Mc 8,10 עלה בספינה עם תלמידיו ובא נגד כפר נחום **ודלמאינוטא.** 11 ויצאו הפרושים ונתוכחו עמהם
Jn 20,19 לי אלה הדברים 19 אז שבת אחד כשהיה ערב **ודלתות** הבית נעולות שהתלמידים שם בא ישוש ואמ׳
Mt 16,17 ואמ׳ אליו אשריך שימון בר יונה כי בשר **ודם** לא לימדך רק אבי שבשמים: 18 ואני אומ׳ לך
Mt 24,30 בן הבתולה בא בעבי השמים. ברב כח וצלם **ודמות** 31 וישלח מלאכיו צועקים בגודל קולות ויקבצו
Jn 6,56 אחרון. 56 כי בשרי הוא האוכל האמתי: **ודמי** השתייה האמתי: 57 מי שאוכל בשרי ושותה דמי
Lc 13,1 1 והיו באותו עת מקצת מגידים לגלילבש **ודמם** ערב פילאט עם קרבנותם: 2 וענה ישאוש להם
Jn 8,50 50 ואני איני מבקש מעלתי. אחר הוא ששואלה **ודן** דין אמת. 51 אני אומר לכם באמת שאם אחד יעמיד
Mt Prol,10 הגידו אמונת השילוש בארבעה חלקי העולם. **ודרך** האל היא בד׳ אופנים [*] שנושאה דרישת
Mc 6,12 והסירו עפר רגלכם לעדות נגדם 12 ותלכו **ודרשו** שיעשו תשובה. 13 ומבריאים המשוטנים וממרקים
Jn 8,5 4 ואמרו לו זאת האשה נתפשה בניאוף. 5 **ודת** משה צותה לנו שתהיה נידונה בסקילה. ואתה מה
Lc 16,13 .. האחת יבזה. אינכם יכולים לעבוד השם׳ **וה..** 14 והפרושים שהם במידת הכילות והגללים שמעו
Mc 4,8 נפל בטוב הארץ ונשא ואמ׳ ישאוש הא׳ ל׳ **והא׳** ס׳ והא׳ ק׳. 9 ואמ׳ ישאוש מי שיש לו אזנים
Mc 4,8 הארץ ונשא ואמ׳ ישאוש הא׳ ל׳ והא׳ ס׳ **והא׳** ק׳. 9 ואמ׳ ישאוש מי שיש לו אזנים ישמע. 10

Mt 10,21 בעדכם. 21 האח האחד ימסור האחר למיתה. **והאב** הבן. והבנים יקומו נגד אביהם ונגד אמותיהם
Lc 9,26 אותי ודברי בן האב יבזם כשיבואו בידו **והאב** והמלאכים. 27 ואומר אני לכם באמת שמקצת אלו
Jn 8,18 הוא אמתי: 18 אני הוא שעושה עדות לעצמי **והאב** ששלחני עושה עדות לי: 19 אז אמרו לו אנה הוא
Jn 10,30 ושום אדם אין יכול לטרוף מיד אבי 30 אני **והאב** דבר אחד אנחנו. 31 אז קבצו היהודים אבנים
Jn 14,10 שאראה לכם האב. 10 אינך מאמין שאני כאב. **והאב** הוא בי. הדברים שאני מדבר איני מדבר מעצמי.
Jn 14,11 עושה הדברים. 11 אינכם מאמינים שאני הוא **והאב** בי. 12 זה בלבד עשוי בעבור שהמעשים שתאמינו:
Jn 14,28 אותי. אמת שאתם תגילו כי אני הולך אל האב **והאב** גדול ממני: 29 עתה גלו מי זה לכם קודם המעשה
Lc 6,23 מושפע בשמים. כמו זה היו עושים הנביאים **והאבות.** 24 רק אוי לכם עשירים כי הוא נח דעתכם.
Mt 27,66 כאשר תדעו. 66 והם הלכו ושמרו הקבר **והאבן** גדולה חתמו ועשוה שמור: Tit,28 קפיטולו נ״ד
Lc 20,18 שיפול על אותה אבן יהיה מוכה עם האבן. **והאבן** יכתת אותן שעליהם תפול. 19 ושרי הכהנים
Mt 27,51 נשבר משני צדדין למעלה ולמטה והארץ רעשה. **והאבנים** נחלקו באמצע 52 והקברים נפתחו. ורוב
Mt 18,27 אדון יהיה לך חמלה ממני ואפרעך חובך. 27 **והאדון** רחם על העבד והניחו לכת ומחל לו כל החוב.
Mt 18,32 אל האדון וספרו לו כל אשר עשה לו 32 **והאדון** צוה שיביאהו לו. ואמ׳ לו עבד רע לא מחלתי
Mt 18,34 חומל מאותו עבד אחר כמו שהיה לי ממך. 34 **והאדון** עצב ומסרו לנגישה עד שיחזור כל החוב. 35
Lc 17,6 השלוחים. למדנו אדון. אדון הגדילנו. 6 **והאדון** אמ׳ להם אם לכם אמונה כגרגיר חרדל ואתם
Lc 19,17 אדון עם אימינא שלך י׳ אימינש הרוחתי. 17 **והאדון** אמר אליו שמח עבד טוב כי בדבר קטן היית
Lc 19,22 לוקח מה שלא הנחת. וקוצר מה שלא זרעת. 22 **והאדון** אמר לו עבד רע מפיך אשפטך. אתה יודע שאני
Lc 20,11 מהפרי. והם הכו עבדו ולא נתנו לו דבר: 11 **והאדון** שלח עבד אחר והם נוגשים ושוברים אותו ברוב
Mc 2,27 לחיילותיו. 27 ואמ׳ השבת עשוי בעבור האדם **והאדם** לא בעבור השבת. 28 ובעבור זה בן האלוה אדון
Lc 12,17 משל שדה אדם עושה פירות כגודל השפע. 17 **והאדם** חושב בעצמו אומר מה אעשה שאין לי במה אאסוף
Jn 4,50 בני. 50 אמר אליו ישאוש לך בנך חי הוא. **והאדם** האמין לדבר שאמר לו ישו והלך לו. 51 וכאשר
Mt 13,39 הזרע הם הצדיקים והקמשונים הם הרעים. 39 **והאויב** שזורען הוא השטן. ועת הקציר הוא קץ העולם.
Jn 17,22 אחד. למען שהעולם יאמין שאתה שלחתני. 22 **והאורה** שנתת לי אתה. אני נתתי להם בעבור שיהיו
Mc 13,12 אתם לא תדברו אבל הקדוש רוח בעדכם: 12 **והאח** האחד ימסור אחיו למיתה. והאם הבן והבנים
Mt 20,21 והיא אמרה תרצה שאחד מבני ישב לצד ימינך. **והאחד** לשמאלך במלכותך. 22 אז ענה ישוש ואמ׳ אינכם
Mt 22,5 לנישואין. 5 והם בזוהו. והלך האחד הלאה **והאחד** לסחורתו. 6 והאחרים לקחו העבדים ונגשו אותם
Mt 24,41 והאחרת יניח. ושתים במטה אחת. האחד ילקח **והאחד** יניח. 42 לכן הקיצו כי לא ידעתם השעה באותה
Lc 16,13 שום אדם אינינו..שני אדונים כי שינא האחד **והאחד** יאהב .. האחת יבזה. אינכם יכולים לעבוד
Lc 17,34 אום הלילה יהיו שנים במטה אחת. האחד יתפש **והאחד** יעזב: 35 [*] 36 ועונים ואמרים לו אנה יהיה
Lc 18,10 אנשים עלו במקדש להתפלל שם. האחד פרוש **והאחד** עולמיי. 11 והפרוש עומד על רגליו אומר אלה
Lc 23,33 שם תלו ישאוש והגנבים. האחד לצד ימין **והאחד** לשמאל. 34 וישו אמר אב מחול להם כי אין
Jn 2,12 אחר אלה הדברים ירד בכפר נחום הוא ואמו **והאחים** והתלמידים. ושם עמדו ימים מעטים. 13 וקרוב
Mc 10,37 והם אמרו תן לנו שאחד ממנו ישב בצד ימינך **והאחר** בשמאלך. באורך. 38 וישאוש אמ׳ להם. אינכם
Lc 7,41 לאיש אחד. האחד חייב לו עשרה פשיטין **והאחר** היה חייב לו אחד. 42 ולא היה להם מה
Lc 8,7 יצא נתייבש כי לא היה לו לחות מהארץ. 7 **והאחר** נפל בתוך הקוצים והקוצים יצאו עם הזרע
Lc 19,18 נאמן. יהיה לך ממשלה על מאה עיירות: 18 **והאחר** בא ואמ׳ [*] 19 [*] [*] 20 [*] אימינא שלך
Lc 23,40 אם אתה משיח תושיע עצמך ואנחנו עמך. 40 **והאחר** עונה ומגדף אומ׳ אינך ירא אלהים כי בצרתם
Mt 19,30 יחזיק. 30 ורבים ראשונים יהיו אחרונים **והאחרונים** יהיו ראשונים: Tit,20 קפיטולו מ״ו כפי
Mc 10,31 נצחיים. 31 ורבים ראשונים יהיו אחרונים. **והאחרונים** יהיו ראשונים: 32 והיו אז בדרך עולים
Lc 24,10 מקדלינא ומריאה יקובי ומריאה שלומי **והאחרות** שהיו עמהן שאומרות לשלוחים אלה הדברים 11
Mt 22,6 בזוהו. והלך האחד הלאה והאחד לסחורתו. 6 **והאחרים** לקחו העבדים ונגשו אותם למיתה. 7 וכאשר
Mc 6,15 וחזר חי ממות ובעבור זה עושה פלאות. 15 **והאחרים** אומרים שאליהו הוא. ואחרים אומרים שנביא
Mt 24,41 41 ושתי נשים יהיו בית הריחים האחת יקח **והאחרת** יניח. ושתים במטה אחת. האחד ילקח והאחד
Lc 1,79 [*] שבהן פוקד אותנו. מי שהוא מרום 79 **והאיר** אותם שיושבין בערפליות ובצלמות בעבור
Lc 5,28 לוי ואמ׳ לו יושב בסטון שלו לך אחרי 28 **והאיש** קם והניח כל ענייניו והלך אחריו. 29 ועשה
Lc 6,10 10 וכאשר הביט כולם אמ׳ לאיש שלח ידך. **והאיש** שלח ידו. ומיד ידו נתרפאה. 11 ואותם מלאים
Lc 8,38 ודורש. 38 וישאוש נכנס בספינה ודורש **והאיש** שיצאו ממנו השדים מבקש מישו שילך עמו. וישו
Lc 15,31 עם זונות אתה המתה בעדו עגל שמן. 31 **והאיש** אמ׳ לו. אתה עמדי היית לעולם וכל אשר לי לך
Jn 21,16 שאני אוהב אותך. וישאוש אמ׳ אליו רעה. **והאכיל** שיותי: 17 אמר לו פעם שלישית. שימון ג׳ואן
Mt 6,6 בחדרך ותתפלל אל השם בסוד בדלת סגורה. **והאל** היודע הנסתרות ישמעך: 7 וכאשר תתפללו אל

Lc 12,20 אספת ברוב שנים אכלי ושתי ותנוחי. 20 **והאל** אמ׳ לאותו סכל. בזה הלילה יבקשו נשמתך ואותם
Jn 13,31 אז כשיצא אמר ישאוש עתה הוא זך בן האדם **והאל** זך [*] 32 [*] בו. והאל יזכך הוא ועצמו.
Jn 13,32 הוא זך בן האדם והאל זך [*] 32 [*] בו. **והאל** יזכך הוא ועצמו. ובהתמדה יזכך אותם 33 בנים
Mt 9,33 משוטן 33 וכאשר ראהו יאשוש משיח גרש השטן **והאלם** דבר. והעמים תמהו אומרי׳ מעולם לא קרא
Mc 12,40 ראשונים בשולחן 40 אותם שעוקרים הבתים **והאלמנות** עם שקר תפילותם. ולזה יסבלו יותר קנס
Mc 5,40 לעגו עליו. וישאוש גרש כלם בחוץ לבד האב **והאם** והתלמידים שהיו עמו ונכנסו למקום ששוכבת
Mc 7,11 אי זה מהן שאדם ידור בעבור נדר העם האב **והאם** שיועילו לו. 12 ואחר אינכם מניחים השלים לאב
Mc 13,12 בעדכם: 12 והאח האחד ימסור אחיו למיתה. **והאם** הבן והבנים יקומו נגד אביהם. ונגד אמותם
Lc 2,48 מתמיהין מחכמתו ומענהו. 48 וכאשר האב **והאם** ראוהו תמהו. ואמ׳ האב והאם אל הבן למה עשית
Lc 2,48 48 וכאשר האב והאם ראוהו תמהו. ואמ׳ האב **והאם** אל הבן למה עשית זאת לנו. כי אני ואביך
Lc 12,53 ולג׳. 53 האב יהיה נגד הבן והבן נגד האב. **והאם** נגד הבת. והבת נגד האם. חמות נגד כלה וכלה
Jn 6,42 השמים. 42 ואמרו אינינו זה בן יוסף מהאב **והאם** שאנו מכירים באיזה אופן הוא אומר שירד מן
Jn 9,22 הוא ומדבר מעצמו. 22 אלה הדברים אמרו האב **והאם.** כי יראו מהיהודים שאם אחד מהם יאמר שהוא
Mt 23,23 גדולי צווי הדת ועוזבים היושר והחנינה **והאמונה** ואלה המצות שחוייב עשות ואין שאין ראוי
Mc 5,36 אמ׳ לא תפחד לבד יהיה לך טובה אמונה בשם׳ **והאמין** 37 ולא הוליך שום אדם עמו לבד פירו ויקומו
Jn 4,53 האב שאותה שעה היתה שאמר לו ישו שבנו חי **והאמין** בו כל ביתו. 54 זה היה האות השני שעשה
Mc 1,15 15 ואומ׳ העת בא ממלכות שמים עשו תשובה **והאמינו** דבר האל. 16 והולך ישו ואחרים בגליליאה.
Jn 2,22 21 ומה שהוא אמ׳ במקדש לבו אמר. 22 [*] **והאמינו** בכתיבה ובדבר שאמר ישאוש: 23 וכאשר היה
Jn 17,8 להם. והם לקחום והכירו באמת שממך יצאתי **והאמינו** שאתה שלחתני. 9 אני בעדם מתפלל לא בעד
Lc 19,42 אותה ובכה עליה. אמר 42 כי אם אתה הכרת **והאמנת** הדברים שהם שלך כזה היום לשלום לך. ועתה
Jn 20,29 29 וישאוש אמ׳ אליו כי ראית אותי טומאש **והאמנת** בי מאושרים יהיו אותן שיאמינו בי. 30 נסים
Jn 16,27 27 כי הוא אוהב אתכם כאשר אהבתם אותי **והאמנתם** שיצאתי מהאל. 28 אני יצאתי מהאב ובאתי
Mt 14,24 וכאשר היה ערב הוא היה יחיד בארץ. 24 **והאניה** הקטנה היתה באמצע הים. וסבלו צער כי הרוח
Mt 8,27 ולים שינוחו ותכף היה נחת גדול בים. 27 **והאנשים** תמהו אומרים מי הוא זה שהרוח והים שומעין
Mt 10,36 האב מהבן. והבת מהאם. וכלה מחמותה. 36 **והאנשים** מורגלים ממכריהם: 37 מי שאוהב אביו ואמו
Lc 5,2 נזוריט. 2 וראה שתי אניות סמוך היאור **והאנשים** יצאו ורוחצים הרשתות. 3 והוא עלה באוניה
Lc 11,44 לכם פרושים אתם כמו הקברים שאינן נראין. **והאנשים** שאינן יודעין הולכים למקום שאינן יודעין.
Mt 27,51 והנה המקדש נשבר משני צדדין למעלה ולמטה **והארץ** רעשה. והאבנים נחלקו באמצע 52 והקברים
Mc 13,31 יעבור עד שכל אלו הדברים יבאו. 31 השמים **והארץ** יעברו ודברי אלה לא יעברו 32 אותו היום
Lc 12,56 יעשה. 56 אי רמאים אתם יודעים פני השמים **והארץ** למה לא תבינו זה העת 57 ולמה לא תדינו
Lc 21,33 הדור עד שכל אלה העניינים יעשו. 33 השמים **והארץ** יכלו. ודברי לא יעברו: 34 השמרו שבאולי
Mc 9,43 גיהנם בשתים 43 אל מקום שאין מתים הארסים **והאש** אינו נח. 44 ואם רגלך אישקנדליזט כרות אותה
Mc 9,45 בגהינם 45 אל מקום שאין מתים הארסים **והאש** אינו נח ולא תפסק: 46 ואם עינך אשקנדליזט
Mc 9,47 משתים בגהינם 47 מקום שהארסים אינם מתים **והאש** לא נכבית. 48 כל אדם באש יתעלם וכל אדם
Mt 19,10 10 אמרו התלמידים אליו א״כ הוא בין האיש **והאשה** אין מחוייב שיקחה לאשה: 11 והוא אמר כולכם
Mc 5,33 32 ומביט אם יוכל ראות אותו שזה עשה. 33 **והאשה** פחדה ויראה ויודעת בטוב היא הפלא שבה היה
Lc 8,47 [*] ואני הכרתי שבח יצא ממני שפעל בו. 47 **והאשה** שראתה זה לא רצתה להחבא. ובאה ברעדה ונפלה
Jn 4,15 אתן לו יהיו מעין מדלגת בחיים נצחיים. 15 **והאשה** אמרה אליו תן לי המים ההם בעבור שלא תהיה
Jn 4,19 לך וזה שעתה לך אינו בעליך אמת אמרת: 19 **והאשה** אמרה לו אדון אנכי מכרת שאתה נביא: 20
Jn 4,25 לו חוייב שיתפללו לו ברוח ובאמת. 25 **והאשה** אמרה לו אנכי יודעת שמשיח הוא קרישטו עתיד
Mt 3,11 11 אני טובל אתכם במים במקום תשובה. **והבא** אחרי חזק ממני ואיני ראוי לחלוץ נעלו והוא
Mc 14,44 ובעד החכמים מאותתים וזקני העם. 44 **והבוגד** נתנם זה הסימן אמ׳ אותו שאני אנשק הוא הוא
Lc 23,29 ימים באים שבהם יאמרו מאושרות הן העקרות. **והבטן** שלא נשאה וולד. והשדים שלא הניקו. 30 אז
Mc 2,4 עלו על הבית והחריבוהו ועלו למעלה במטה **והביאֶהו** לפני ישאוש. 5 וכאשר ישאוש ראה אמונתם
Mt 21,7 6 הלכו התלמידים ועשו כמו שצום ישאוש. 7 **והביאו** האתון והעיר והניחו [*] 8 [*] מלבושיהם
Mc 7,32 ובא בים גליליאה לקראת קאליוש. 32 **והביאו** לו איש אחד חרש ואלם. מבקשים אותו בתפלה
Lc 10,34 34 [*] ושם לו שמן בחבורותיו וחבשו [*] **והביאו** באושפיזא ונתן עיניו בו. 35 ולמחר לקח שני
Jn 1,42 לו אנחנו מצאנו משיח שנקרא קרישטש: 42 **והביאו** אל ישאוש. וישאוש מביטו אמ׳ שימון בן יואן
Jn 2,8 החזיק. 8 וישאוש אמר להם תוציאו מהם **והביאו** ותנו לשתות לארטישקילי. והביאו לה. 9
Jn 2,8 מהם והביאו ותנו לשתות לארטישקילי. **והביאו** לה. 9 וכאשר ארטישיקילי טעמה המים ראו

Mt 21,2 אתון אחת קשורה ועיר אחד עמה תתירוה **והביאוה** אלי. 3 ואם שום אדם אומר לכם דבר אמרו
Mt 27,2 העם עשו עצה שמסרו ישאוש למיתה 2 וקשרוהו **והביאוהו** לפני פִּילַטוֹ שהיה מחזיק מקום קיסר. 3 ואז
Mc 11,2 עיר אחד קשור שאין עליו שום רכב התירוהו **והביאוהו** אלי. 3 ואם שום אדם אומר לכם למה אתם
Mc 14,44 הסימן אמ׳ אותו שאני אנשק הוא הוא קחוהו **והביאוהו** בחכמה. 45 ומיד שבא נגש אליו אומ׳ שלום
Jn 9,13 12 ואמרו לו אנה הוא. ענה איני יודע. 13 **והביאוהו** לפרושים 14 ואמרו שישאוש עשה טיט בשבת.
Lc 14,21 ובדרכיה וקרא העניים והנטולים והחגרים **והביאם** פה. 22 והעבד אמ׳ עשוי הוא כאשר צוית.
Mc 3,34 33 והוא ענה מי היא אמי ומי הם אחי. 34 **והביט** אותם שהם סביביו ואמ׳ אלו הם אמי ואחי 35
Mc 11,11 מושיע משמים: 11 ונכנסו בירושלם במקדש **והביט** כל מה שהיה בפנים. ובערב הוא יוצא בבאטניאה
Lc 9,16 עשו. 16 וישו לקח החמשה לחמים ושני דגים **והביט** לשמים ובירך אותם לחמים ושני הדגים ובצע
Lc 22,56 56 וכאשר שפחה אחת ראתהו יושב באש **והביטה** אותו אמרה זה היה עמהם. 57 ופירו כפר לה
Jn 20,11 עומדת מחוץ לקבר בוכה ובעוד שמבכה כרעה **והביטה** בקבר. 12 ורואה שני מלאכים מלובשים לבן
Lc 21,28 28 וכאשר אלה הדברים התבוננו ושאו ראשיכם **והביטו.** כי גאולתכם מתקרב 29 ואמר להם זאת הצורה
Jn 19,37 לא תשברו בו. 37 ועוד כתיבה אחרת אומרת **והביטו** אל אשר דקרוה. 38 אחר אלה הדברים בא יוסף
Mt 28,19 לכו דרשו לכל העמים וטבלו אותם בשם האב **והבן** ומהקדש רוח 20 ותלמדום ושמרו כל מה שצִוּיתי
Lc 12,53 בבית אחת לב׳ ולג׳. 53 האב יהיה נגד הבן **והבן** נגד האב. והאם נגד הבת. והבת נגד האם. חמות
Lc 15,21 על הבן. ובהיותו אתו חבקו ונשקו. 21 **והבן** אמר לו אבי אני חטאתי לשמים ולך. וכבר איני
Lc 15,25 היה ומצאנוהו חי [*]. והתחיל לאכול: 25 **והבן** הגדול היה בשדה ובבואו נגש אל הבית שמע השיר
Lc 15,28 אחד גדול בעבור ששב אליו חי ובריא. 28 **והבן** הגדול כשומעו כעס עד מאד. ולא רצה שיכנס
Mt 10,21 21 האח האחד ימסור האחר למיתה. והאב הבן. **והבנים** יקומו נגד אביהם ונגד אמותיהם וינגשום. 22
Mc 13,12 12 והאח האחד ימסור אחיו למיתה. והאם הבן **והבנים** יקומו נגד אביהם. ונגד אמותם וינגשום
Lc 4,42 וגוער אותם כי יודעים שהוא משיח 42 **והבקר** אור יצא משם והולך במדבר והעמים מחפשים
Jn 2,15 עבותות כמעט כלם: גרש מן המקדש והצאן **והבקר.** ופזר ממון החלפנים והפיל השולחנות. 16
Mt 10,35 35 אבל כי אני באתי להפריד האב מהבן. **והבת** מהאם. וכלה מחמותה. 36 והאנשים מורגלים
Lc 12,53 נגד הבן והבן נגד האב. והאם נגד הבת. **והבת** נגד האם. חמות נגד כלה וכלה בחמותה. 54
Lc 1,27 ארוסה עם איש ששמו יושאף הוא מבית דוד. **והבתולה** שמה מריאה. 28 וכאשר המלאך נכנס לבתולה
Lc 1,52 הגאים במחשבת לבו. 52 והוא משפיל החזקים **והגבוהים** מאריות ומגביה השפלים. 53 הרעבים ממלא
Mt 12,29 29 ואיך יכול אחד ליכנס בבית החזק **והגבור** ולשבור אותו ביתו. אם בתחלה לא יקשרהו
Jn 3,14 בן האדם שהוא בשמים: 14 כמו שמשה נשא **והגביה** הנחש במדבר: כן חוייב שבן האדם יהיה נשא
Lc 3,5 דרכיו. 5 כל הגאיות תתמלאו וכל ההרים **והגבעות** יושפלו. וכל הדרכים רעים יהיו מיושרים
Mt 25,33 השיות מהגדיים. 33 ויניח השיות לצד ימין **והגדיים** לצד שמאל. 34 אז יאמר המלך לאותן שהיו
Lc 2,32 31 שהכינות לפני פני כל העם 32 שיהיו אור **והגדת** עמים ואזרת ישראל עמך. 33 ואביו ואמו תמהים
Lc 12,23 גופכם. 23 כי הנפש חשובה יותר מאכילה **והגוף** יותר מהלבוש. 24 תחשבו כערבים שאינם זורעים
Mc Prol,16 וכתב הכל בקצור בעבורנו למד ביותר נקלה. **והגיד** מגלת חייו שהוא כרת אצבעו בעבור שיגרשהו
Mc 16,10 שהוא גירש שבעה שדים ממנה. 10 והיא הלכה **והגידה** לאחרים שעמדו עם ישאוש שעו שעומדים אנונים
Jn 20,18 אלהי ואלהיכם. 18 ומריאה מגדלינא הלכה **והגידה** לתלמידים אומרת אנכי ראיתי. ואמ׳ לי אלה
Mt 14,12 ובאו תלמידיו ונשאו הגוף וקברוהו. ובאו **והגידו** לישאוש. 13 וכאשר ישוש שמעו עלה בספינה
Mc 5,14 עד ב׳ אלפים. 14 ואותם ששומרים אותם ברחו **והגידוהו** בעיר ויצאו כולם לראות מה שקרה. 15
Lc 8,36 ונרפא. וכאשר ראוהו פחדו פחד. 36 והלכו **והגידוהו** למי שלא ראהו. 37 ורוב העם היושב במלכות
Lc 16,14 השם׳ וה.. 14 והפרושים שהם במידת הכילות **והגללים** שמעו אלה הדברים והוציאו לעג עליו. 15
Jn 18,35 לך ממני 35 ענה פילאטו. ואני יהודי עמך **והגמוניך** מסרו לי אותך לי מה עשית: 36 ענה ישאוש
Lc 23,33 באו אל המקום הנקרא קלוארי שם תלו ישאוש **והגנבים.** האחד לצד ימין והאחד לשמאל. 34 וישו אמר
Lc 16,16 וגבבוה .. למלכים קטן הוא לפני האל. 16 **והד..** עד יואן. ואחר מלכות האל הוא מוגד וכל
Lc 9,11 לקח אותם במקום אחד נקרא בינשידא. 11 **והדבר** ההוא כאשר ידעהו העמים הלכו אחרי ישאוש
Lc 18,22 אמר כל אלה הדברים קיימתי בנערותי. 22 **והדבר** ההוא שמע ישאוש. אמ׳ אליו. עדיין חסרת דבר
Lc 20,16 להם. 16 יבא וישמיד אותן עובדי אדמה: **והדבר** נשמע אמרו לא יאבה השם׳: 17 [*] א״כ מה
Jn 14,13 יותר מהם עושה כי אני הולך אל העם: 13 **והדבר** שתשאלו לאב בשמי הוא יעשה לכם. בעבור שיהיה
Jn 14,24 עשו. 24 מי שאינו אוהב אותי ומקיים דברי. **והדבר** אשר שמעתם אינו שלי רק מאבי ששלחני: 25 אלה
Mt 17,26 בעבור שלא נבהילם לך אל הים והשלך החכה **והדג** הראשון שתקח תפתח לו הפה ותמצא שם כל מה
Jn 6,11 וכאשר עשה חנות לשם׳ חלק הפת בין העם. **והדג** כמו כן. והיה להם ספקם בכל אשר שאלו. 12
Jn 21,13 היו שאדונם הוא: 13 ובא ישאוש ולקח הפת **והדג** ונתן להם 14 ואז היו ג׳ פעמים שנתגלה ישאוש

Mt 15,36 לעם שישבו בארץ. 36 ואחר לקח השבעה לחמים **והדגים** ועשה כונות (אני חושב ש"חנות" היא הקריאה
Mc 6,43 שתים עשרה קופות ממה שהותירו ומהלחמים **והדגים.** 44 ואותן שאכלו חיו חמשת אלפים איש. 45
Mt 7,8 8 כי כל אדם שישאל יקח. והמחפש ימצא. **והדופק** יכנס. 9 מי מכם אם ישאלהו בנו לחם יתן לו
Lc 7,22 טהורים. החרשים שומעים. המתים קמו חיים. **והדלים** מוגדים 23 ומבורכים יהיו אותן שלא יהיו
Mt 25,7 בא צאו אליו לדרך 7 אז קמו כל הבתולות **והדליקו** כל עשישותיהן 8 והסכלות אמרו לחכמות תנו
Mt 25,10 ואותן שהם מוכנות נכנסו עמו בנישואין. **והדלת** היתה סגורה אחריהן. 11 ואחר באו הבתולות
Jn 20,26 התלמידים תוך הבית וטומאש עמהם ובא ישאוש **והדלתות** נעולות. ובא באמצע תלמידיו ואמר להם שלום
Mt 7,14 האדם לאבדון ורבים נכנסין בה. 14 והשער **והדרך** המביאים לחיים צרה היא מאד. ומעטין הם
Jn 14,4 תהיו. 4 ואינכם יודעים המקום שאני הולך **והדרך** והדרך אתם יודעים. 5 וטומאש אמר אליו. [*]
Jn 14,4 4 ואינכם יודעים המקום שאני הולך והדרך **והדרך** אתם יודעים. 5 וטומאש אמר אליו. [*] 6 [*]
Mt 11,13 משיגים אותו בחזקה 13 כי כל הנביאים **והדת** עד זואן טבול התנבאו מה שהיה עתיד לבוא. 14
Mt 25,3 2 החמש מהן היו סכלות והחמש חכמות. 3 **והה'** סכלות לקחו [*] 4 [*] עשישותיהן 5 ובעוד
Mc 15,11 עליוני הכהנים מסרוהו לו בעבור קנאה. 11 **וההגמונים** הזהירו העם שישאלו בראבן שיחזור להם.
Jn 7,32 הפרושים שהסיעה מלינה מאותן הדברים. **וההגמונים** עם הפרושים שלחו עבדים שיתפשוהו: 33 אז
Jn 19,15 בשתי וערב: ופילאט אמר להם מלככם אתלה: **וההגמונים** אמרו לו אין לנו מלך כי אם שיסר: 16 אז
Lc 9,44 וחזרו לאביו שלו ושקט. 44 והרואים נבהלו. **וההולכים** אחריו המה ראו כן תמהו. ואמ' ישו
Mt 1,24 האל. ויקח אשתו ולא ידעה עד שילדה הבן **והוא** קראו ישואש: Tit,2 קפיטולו ג' כפי מתיאו 1
Mt 3,11 אחרי חזק ממני ואיני ראוי לחלוץ נעלו **והוא** יטבול אתכם מן הקדש וירפאכם מאש 12 מפוחו
Mt 7,7 שלא ירמסום ולא יקרעום: 7 שאלו מאל **והוא** ימלא שאלתכם: תחפצו ותמצאו: דפקו בדלת ויפתח
Mt 8,6 לו אדון בני שוכב חולה במטה מחולי גדול **והוא** נטול 7 ואמ' לו ישואש משיח אני אלך וארפאהו
Mt 8,9 ויש לי תחתי פרשים. ואומר אני לזה לך **והוא** הולך. ואומ' לאחר בא והוא בא. ולעבדי עשו זה
Mt 8,9 אני לזה לך והוא הולך. ואומ' לאחר בא **והוא** בא. ולעבדי עשו זה והנם עושים. 10 וישואש
Mt 9,9 בשלחן חלפני שהיה שמו מתיב אמ' לו בא עמי **והוא** קם והלך אחריו. 10 וכאשר היו מיושבים לאכול
Mt 12,11 למרק אותו בשבת בעבור שילשינו הם. 11 **והוא** אומר להם מי הוא מכם שהיה לו צאן אחת אם
Mt 13,11 אליו ואמרו לו למה אתה מדבר בדמיונות. 11 **והוא** ענה להם אומר לכם ניתן להבין סודות מלכות
Mt 13,28 בשדך. אם כן מי עליו זרע קמשונים: 28 **והוא** אמר להם האיש האויב עשה דבר זה. והעבדים
Mt 13,29 זה. והעבדים אמרו תחפוץ שנלך ונלקטהו 29 **והוא** אמ' אין בעבור שלא תעקרו החטים עם הקמשונים.
Mt 13,52 שמעתם כל אלה הדברים. והם אמרו הין. 52 **והוא** אמ' להם לכן כל חכם מאותות דומה למלכות
Mt 14,18 אין לנו פה לבד ה' לחמים ושני דגים. 18 **והוא** אמ' להם שאו אותם לי. 19 צוה לישב העם על
Mt 14,29 אתה הוא תחפוץ שאני אבא אליך על המים 29 **והוא** אמר בא: וירד ש' פירו מהאניה קטנה והולך על
Mt 15,3 למה אין נוטלין ידיהם כשרוצים לאכול. 3 **והוא** ענה להם ואמר. ואתם למה עוברים מצות האל
Mt 15,13 שהפרושים אישקנדלישטש הם מהדבר ששמעו. 13 **והוא** ענם ואמר כל נטע שאבי לא נטע אותה תהיה
Mt 15,16 ענה פירו ואמר תפרש לנו זאת התמונה. 16 **והוא** אמר להם עדיין אתם בלתי שכל: 17 אינכם
Mt 15,24 שלא יניחנה לכת כי היא צועקת אחרינו. 24 **והוא** ענה לא שולחתי רק לצאן שנאבדו בית ישראל. 25
Mt 15,26 באה ומתפללת אותו אומרת אדון עוזרני. 26 **והוא** ענה ואמ' אינינו טוב שאדם יקח לחם מהבנים
Mt 15,35 פת יש לכם והם אמרו שבעה ומעט דגים. 35 **והוא** צוה לעם שישבו בארץ. 36 ואחר לקח השבעה
Mt 16,6 לחוף הים לעבור הלאה שכחו לקחת לחמם. 6 **והוא** אמר להם השמרו משאור הצדוקים ופרושים. 7 והם
Mt 17,11 שאומרים חכמי הדת שאליהו יבא בתחלה. 11 **והוא** ענם ואמ' אליהו יבא ויציל כל הדברים. 12
Mt 17,21 המדה שטן אין מגרש אם לא בתפלה ובצום. 21 **והוא** עמד בגליליאה. אמ' להם ישו בן אלוה יהיה
Mt 17,24 אל פירו ואמרו מלמדכם לא פרע המכס. 24 **והוא** אמ' אמת הוא. וכאשר נכנס אל הבית קרב אליו
Mt 17,25 ראוי לקחת מס מביניהם. או מהנכרים. 25 **והוא** ענה מהנכרים. ואמר ישאוש אכן הבנים הם
Mt 18,29 בו ומחניקו אומר לו פרע מה שאתה חייב. 29 **והוא** מתחנן לו ואומר חמול עלי ואני אפרעך. 30
Mt 18,30 מתחנן לו ואומר חמול עלי ואני אפרעך. 30 **והוא** לא רצה הקשיבו. אבל הלך ושם אותו במאסר עד
Mt 19,4 לו אם אדם יכול לעזוב אשתו על שום דבר. 4 **והוא** ענה ואמר לא קראתם כי בראשיתכם עשה אדם
Mt 19,11 האיש והאשה אין מחוייב שיקחה לאשה: 11 **והוא** אמר כולכם אינכם מבינים זה הדבר אם לא למי
Mt 19,18 להבין חיים נצחיים שמור וקיים המצות. 18 **והוא** אמ' ומה הם. וישוש אמ' לא תעשה רציחה. לא
Mt 20,6 היתה ועשה כדמות זה 6 סביב בי"א שעה **והוא** יצא ברחוב. ומצא אחרים עומדים אותו יום כמו
Mt 20,6 אחרים עומדים אותו יום כמו כן בטלים. **והוא** אמ' להם למה עמדתם היום בטלים. 7 וענו באשר
Mt 20,7 בטלים. 7 וענו באשר שום אדם לא שכרם. **והוא** אמ' לכו לכרמי 8 וכאשר הערב היה אמ' אדון
Mt 20,13 שוים עמנו אשר כל היום סבלנו העמל. 13 **והוא** ענה לא' מהם. ואמ' חביב איני עושה לך שום

Mt 20,21 מתפללין מחלים אותו ושאלה מתן אחד לו. 21 **והוא** אמר מה תחפוצי. והיא אמרה תרצה שאחד מבני
Mt 20,23 לסבול המות שאני אסבול. והן אמרו הין: 23 **והוא** אמ׳ מיתתי תסבלו. אבל תשבו לשמאלי. גם
Mt 21,14 14 וקרבו אליו העורים והפסחים אל המקדש **והוא** מרקם. 15 וכאשר סגני הכהנים וחכמי הדת ראו
Mt 21,27 כמו נביא. 27 והם ענו אנחנו לא ידענו. **והוא** אמ׳ להם גם אני לא אומ׳ באי זה כח אני עושה
Mt 21,29 הראשון ואמ׳ בן לך היום פעול בכרמי. 29 **והוא** ענה איני רוצה ללכת. אחר נחם והלך 30 וקרב
Mt 21,30 נחם והלך 30 וקרב אל הדרך ואמ׳ לו כדומה. **והוא** ענה אני אלך בחפץ ולא הלך. 31 מי משני אלו
Mt 21,31 משני אלו עשה רצון האב. והם ענו הראשון. **והוא** אמ׳ להם אמיתות אומר לכם שהעוגבים עצמם
Mt 22,12 לו אהוב איך נכנסת בזולת מלבוש נשואיי. **והוא** שתק. 13 אז אמר המלך לעבדיו קחוהו וקשרו לו
Mt 22,21 הצורה ומה שלמעלה כתוב. 21 ואמרו מסיסר **והוא** אמר להם לכן תנו לשישאר מה שראוי לסישאר
Mt 24,2 אליו בעבור שיראוהו בניני המקדש. 2 **והוא** ענה ואמ׳ אליהם רואים אתם כל אלה העניינים.
Mt 24,3 לכם אשר לא ישאר אבן על אבן שלא תחרב: 3 **והוא** יושב בהר הזתים. קרבו אליו תלמידיו ואמרו
Mt 25,12 הסכלות. ויצעקו אדון אדון פתח לנו. 12 **והוא** ענה ואמ׳ אמת אני יודע מי אָתֶן 13 לכן תהיו
Mt 25,32 צלמו 32 ויהיו נאספים לפניו כל העמים. **והוא** יפריד אחרים מאחרים. כן כמו הרועה השיות
Mt 26,23 והתחיל כל אחד לאמר אדון אנכי הוא. 23 **והוא** ענה אותו שמשים היד עמי בקערה הוא יבגדני.
Mt 26,70 אחת אומרת ואתה היית עם ישוש דגליליאה 70 **והוא** כפרו לפני הכל. אומ׳ אֵינִי יודע מה את אומרת.
Mt 27,16 להניח נפש אחת אותה שהיהודים שואלים. 16 **והוא** מחזיק תפוש אדם אחד ששמו בר אבן שמטעם רציחה
Mt 27,19 יודע שבעבור הנאה מוסרים אותו למיתה. 19 **והוא** יושב בקתדרת הדין: אשתו שלחה לאמר לא תהיה
Mc 1,38 מצאוהו אמרו לו כל העמים שואלים אותך. 38 **והוא** אמ׳ להם נלך בעיירות ובמדינות שהן סביבותינו
Mc 2,13 ויצא משם בעבור לכת אחרת לים וכל העם בא **והוא** מראה וילונים. 14 ועובר במקום אחד ראה לוי
Mc 2,14 14 ועובר במקום אחד ראה לוי לרגליו **והוא** מטיו יושב בשלחן ואמ׳ לו תמשך אחרי. וקם
Mc 3,33 וקרוביך עומדים בחוץ ומבקשים אותך. 33 **והוא** ענה מי היא אמי ומי הם אחי. 34 והביט אותם
Mc 4,2 קטנה וישב בים. וכל החיל יושב בשפת הים 2 **והוא** דורש להם ומייסרם ברוב משלים ואומ׳ להם 3
Mc 4,11 היו בצד א׳ התלמידים שאלוהו מהמשל 11 **והוא** אמ׳ להם לכם נתן להבין סודות מלכות שממיי.
Mc 4,27 זרע טוב בארץ 27 וישן יום ולילה ונח **והוא** והזרע גדל ומזריע והוא אינו יודע. 28 ויותר
Mc 4,27 יום ולילה ונח והוא והזרע גדל ומזריע **והוא** אינו יודע. 28 ויותר על זה הארץ מגדלה
Mc 5,9 צא חוץ רוח אינו נקי. 9 ושאלו מה שמך. **והוא** ענה שמי מספר כי רבים הם. 10 ובקשהו מאד שלא
Mc 5,20 ולאותן שלך. וְסַפֵּר החסד שהש׳ עשה לך: 20 **והוא** הלך דורש בקבול החסד שהש׳ עשה לו. וכלם היו
Mc 5,34 ונברכה לפניו ואמרה אליו כל האמת. 34 **והוא** הבין ואמר לה בתי אמונתך הושיעך. לכי לשלום
Mc 6,7 ידים עליהם 6 כי נפלא ממיעוט האמנתם. 7 **והוא** סובב הערים הקטנות דורש ומלמד. וקרא הי״ב
Mc 7,18 שאלוהו. מה רוצה לאמר אותה התמונה. 18 **והוא** אמ׳ להם א״כ אתם כ״כ פתאים שאינכם מבינים.
Mc 8,6 כמה ככרות פת לחם יש לכם. והם ענו ז׳. 6 **והוא** צוה לעם שישבו בארץ. ולקח הז׳ לחמים עושה
Mc 8,15 לקחת לחם ולא היה להם לבד לחם אחד 15 **והוא** מזהירם אומר ראו השמרו משאור הפרושים
Mc 8,21 איש וכמה סלים נשארו. והם אמרו ז׳. 21 **והוא** אמ׳ להם אם כן אינכם מבינים. 22 ובאו
Mc 8,24 בפניו. והניח ידיו עליו ושאלו אם רואה 24 **והוא** מביטו אמ׳ אני רואה הלוך העמים זקופים כמו
Mc 8,29 אומרי׳ אליהו. ואחרים אומרים נביא. 29 **והוא** אמ׳ להם ואתם מה אתם אומרים ממני. מי אני.
Mc 8,31 נגוש למות בעד שרי הכהנים וחכמי הדת **והוא** יקום חי אחר שלשה ימים. 32 ואמ׳ להם בגלוי.
Mc 9,11 אחריהם שחוייב הוא שאליהו יבא ראשונה. 11 **והוא** ענה ואמר כאשר אליהו יבא בתחלה יציל כל
Mc 9,15 בא ישאוש תמהו ויצאו לו לדרך ושבעוהו. 15 **והוא** שאלם ממה אתם חולקים ביניכם 16 וענה איש אחד
Mc 9,20 שאל אל האב כמה זמן עבר שיש לו זה. **והוא** אמ׳ מנערותו עד עתה. 21 ותמיד זורקו באש
Mc 9,25 אותך שתצא ממנו. ואחר לא תחזור בו. 25 **והוא** יצא צועק ומצערו והנער נשאר כמת עד שרבים
Mc 9,26 שרבים אומרים שמת הוא. 26 וישו לקחו ביד **והוא** חזר חי. 27 וכאשר היו נכנסין בבית תלמידיו
Mc 9,28 בסוד למה לא היינו יכולין אנו רפאו. 28 **והוא** אמ׳ זו מדת השטן אינה יכולה לירפא רק בתפלה
Mc 9,29 ובצום 29 ונסעו משם. ועברו בגליליאה **והוא** לא רצה שאדם ידעהו 30 ומלמד לתלמידיו ואומ׳
Mc 10,1 ארץ גודיאה אחר נהר ירדן ונאסף שם עם רב. **והוא** דורש להם כמנהגו 2 והפרושים שואלים לו מנסים
Mc 10,20 תונה שום אדם. כבד את אביך ואת אמך. 20 **והוא** ענה ואמ׳ אליו רבי כל זה קיימתי מנעורי עד
Mc 10,50 קראוהו ואמרו לו הנה ישאוש שואל אותך 50 **והוא** זרק מלבושיו. ומיד בא אליו. 51 וישאוש אמ׳
Mc 11,7 לישאוש. והתלמידים הניחו מלבושיהם עליו **והוא** רכב. 8 ואנשים רבים פשטו בגדיהם בדרך ועמים
Mc 14,11 שמעו היו מאד שמחים. ונדרו לתת לו מעות. **והוא** מחפש הכנה היאך יוכל למסרו. 12 ויום ראשון
Mc 14,15 הוא ביתי ששם אוכל הפסח עם תלמידי. 15 **והוא** יראה לכם בית גדול לאכילה ושם תכינוהו ולכו:
Mc 14,20 והתחילו כל אחד לאמר אדון אני הוא. 20 **והוא** אמ׳ להם אחד מהשנים עשר שמשים היד עמי

Mc 14,31 שני פעמים תהיה כופר בי ג׳ פעמים. 31 **והוא** עוד דבר אומר אם אהיה מוכרח למות עמך לא
Mc 14,43 תלמידים ועמו עם רב עם סכינים ומקלות. **והוא** שלח בעד סגן הכהנים ובעד החכמים מאותתים
Mc 14,52 מלובש מאחת אלמשיאה לבנה ותפשוהו. 52 **והוא** עזב האלמשיאה וברח כולו ערום מהם: 53 ונהגו
Mc 14,68 אומר. ואתה עם ישאוש דנזוריט היית. 68 **והוא** כפר איני יודע ואיני מכיר ממה את אומרת ויצא
Mc 14,70 לאמר לאותו שניצב סביבה זהו מהם. 70 **והוא** פעם אחרת כפר לה. וסמוך מזה מעט פעם אחרת
Mc 14,71 באמת אתהו מהם כי באמת גליליב אתה. 71 **והוא** התחיל לקלל ולישבע שאינו יודע מה הוא האיש
Mc 16,6 נער אחד מלובש בגד אחד לבן ונפחדו. 6 **והוא** אמר להן אל תפחדו. אתם בקשתם ישאוש נזוריט
Lc 1,51 51 כי הוא עושה דברים חזקים בזרועו **והוא** מבזה הגאים במחשבת לבו. 52 והוא משפיל
Lc 1,52 בזרועו והוא מבזה הגאים במחשבת לבו. 52 **והוא** משפיל החזקים והגבוהים מאריות ומגביה
Lc 2,49 כי אני ואביך כואבים ומאד חפשנוך. 49 **והוא** אמ׳ להם מה זה תשאלותי לא ידעתם שחוייב שאני
Lc 3,11 והעמים שואלים לו אומרים א״כ מה יעשו. 11 **והוא** ענה אומ׳ אותו שיש לו שתי מלבושים יתן למי
Lc 3,13 בעבור שיטבלו ואמרו רבי מה יעשו. 13 **והוא** ענה להם לא תעשו עוד. לבד כמה שנתן לכם
Lc 4,15 בכח הרוח גלליאה ושומעו יוצא בכל הארץ 15 **והוא** מלמד בבתי כנסיותיהם ונתעלה בעד כולם. 16
Lc 5,1 רבים באו אליו בעבור שישמעו דבר הש׳. **והוא** עומד סמוך יאור נזוריט. 2 וראה שתי אניות
Lc 5,3 היאור והאנשים יצאו ורוחצים הרשתות. 3 **והוא** עלה באוניה אחת שהיתה משימון. ומבקש אותו
Lc 6,3 להם לא קראתם מה שעשה דוד כשהיה לו רעב **והוא** ואותן שהיו עמו 4 כשנכנס לבית האל ולקח לחם
Lc 6,20 לנוגעו. כי כח יוצא ממנו ומרפא כולם. 20 **והוא** נושא עיניו בתלמידיו אומ׳ אשריכם של עניים
Lc 7,5 אתה שתתן זה להם 5 כי הוא אהוב עמנו. **והוא** בנה לו בית הכנסת 6 וישאוש הולך עמהם. וכאשר
Lc 7,8 רשותי ותחת כחי פרשים. ואומר אני לזה לך **והוא** הולך. ואומר אני לאחר בא והוא בא: ואומר אני
Lc 7,8 אני לזה לך והוא הולך. ואומר אני לאחר בא **והוא** בא: ואומר אני לעבדי עשה זאת ועושהו. 9
Lc 8,30 במדבר בכח השדים. 30 וישאוש שאלו מה שמך. **והוא** ענהו ליגיאו ר״ל מספר כי שדים רבים נכנסו
Lc 10,27 26 ואמ׳ לו מה כתו׳ בדת מזה העניין. 27 **והוא** ענה ואמ׳ תאהב האדון אלהיך בכל לבבך ובכל
Lc 10,29 כדין עניתי עשה אותן הדברים ותחיה. 29 **והוא** חפץ לצדק עצמו. ואמר לישאוש ומי הוא חברי.
Lc 11,7 אלי. ואין לי מה שאוכל להניח לפניו. 7 **והוא** ענה לו מבפנים אל תצערני. הנה הדלת סגורה
Lc 11,28 הוא הבטן שעמדת בה. והשדים שינקת 28 **והוא** אמר אמת מאושרים הם אותם ששומעין דבר הש׳
Lc 12,10 [*] 10 וכל אדם שיאמר דבר כנגד בן האדם **והוא** נמחל לו. מי שיקלל רוח הקדש לא ימחלו לו. 11
Lc 13,8 לזה תעקרה כי היא אוכלת שבח האדמה. 8 **והוא** ענה לו אדון הנח התאנה שנה זו ואחפור סביבה
Lc 13,25 בחוץ. ותקראו אל הפתח אדון פתח לנו. **והוא** יענה ויאמר לכם איני מכיר אתכם מי אתם. 26
Lc 13,27 לפניך ואתה למדתנו ברח ברחובותינו. 27 **והוא** יאמר לכם לא ידעתי מאין אתם. סורו ממני אתם
Lc 14,4 הראוי לעשות רפואה בשבת 4 ושתקו. **והוא** ריפא האדם ועזבו. 5 וענה להם ואמר אי זה מכם
Lc 15,3 אומרים ראה זה ראה חטאים ואכל עמהם 3 **והוא** אמ׳ אליהם זה הדבר. 4 אי זה מכם שיש לו מאה
Lc 15,17 מה שהחזירים אוכלים ואין נותנין לו: 17 **והוא** אמ׳ בלבו כמה שכירים מרבים באכילה בית אבי.
Lc 15,29 האב יצא אליו והתחיל לחלות פניו שיבא. 29 **והוא** ענה לו ואמ׳. אבי הנה כמה שנים עבדתיך לא
Lc 16,6 אדונו ואמר לראשון כמה אתה חייב לאדוני 6 **והוא** עונהו מאה מדות שמן. והוא אמר לו קח שטרך
Lc 16,6 חייב לאדוני 6 והוא עונהו מאה מדות שמן. **והוא** אמר לו קח שטרך ועשה מהרה וכתב חמשים. 7
Lc 16,7 חמשים. 7 ואמר לאחר כמה התחייבת לאדוני **והוא** אמר מאה מדות חטה והוא אומר לו קח אותיותך
Lc 16,7 התחייבת לאדוני והוא אמר מאה מדות חטה **והוא** אומר לו קח אותיותך וכתוב שמנים. 8 ושבח
Lc 16,27 אלכם לא ינתן להם יכולת לעבור פה. 27 **והוא** אמר א״כ אב אחלי שתשלחהו לבית אבי 28 כי
Lc 16,30 הוא הוא משה והנביאים וישמעו אותם. 30 **והוא** אמר לא אב אברהם. אבל אם מקצת מהמתים ילכו
Lc 17,16 על פניו עושה חנות לפני רגלי ישאוש משיח **והוא** היה שומרוני 17 וענה ישאוש ואמ׳ ולא הייתם
Lc 18,21 לא תעשה עדות שקר. כבד אביך ואמך. 21 **והוא** אמר כל אלה הדברים קיימתי בנערותי. 22 והדבר
Lc 18,39 ואותן שהולכין עמו מקללין אותו שישתוק. **והוא** עור ביותר צועק בן דוד חמול עלי. 40 וישאוש
Lc 18,41 אליו שאלו 41 מה אתה חפץ שאעשה לך **והוא** אמ׳ אדון שאהיה רואה 42 וישאוש אמ׳ אליו ראה
Lc 19,46 נכנס במקדש התחיל לגרש משם הקונים. 46 **והוא** אמ׳ להם כתוב ביתי בית תפלה. רק אתם עשיתם
Lc 20,23 22 חייבים אנו לתת מס לשישר או לא. 23 **והוא** חושב שקר כזבים. אמ׳ להם אתם מנסים אותי
Lc 20,25 מה דמותו וכתיבתו. והם ענו לו משישר. 25 **והוא** אמר להם א״כ כל הדברים שהם מסישר תנו לסישר.
Lc 20,41 40 ומשם והלאה לא יכלו לשאול לו דבר. 41 **והוא** אמר להם איך אתם אומרי׳ שמשיח הוא בן דוד 42
Lc 21,8 כל אלה הדברים. ומתי יתחילו להעשות. 8 **והוא** אמר השמרו לכם שאיזה איש לא יונה אתכם: כי
Lc 22,6 ימסור להם ישוש. 5 ושמחו ונדרו לו כסף. 6 **והוא** נדרו להם ומחפש שימסור אותו בזולת הסיעות. 7
Lc 22,10 9 והם אמרו לאן אתה חפץ שנכינהו. 10 **והוא** אמר להם הנה כאשר תבאו בעיר תפגשו אדם אחד

Lc 22,12 אנה הוא המקום שיאכל הפסח עם תלמידיו. 12 **והוא** יראך היכל גדול ושם תכינו אותו. 13 ובלכת
Lc 22,33 תפסק. ועתה לפעמים מתהפך. תצייר אחיך. 33 **והוא** אמר אליו אדון אני מוכן ללכת עמך בסוהר
Lc 22,38 לקץ 38 והם אמרו אדון הנה שתי סכינים פה. **והוא** אמר להם די. 39 ויוצא המלך כמנהגו להר
Lc 22,41 להם התפללו בעבור שלא תכנסו לניסיון. 41 **והוא** נסע מהם כזריקת אבן אחת. ותקע הברכים לארץ
Lc 23,3 3 ופילאט שואל אותו אתהו מלך היהודים. **והוא** ענה אתה אומר. 4 ופילאט אמר לשרי הכהנים
Lc 23,19 תסלק זה זה למיתה. והנח לנו ברבאן. 19 **והוא** היה איש ששמוהו במאסר בעד בגידה שעשה בעיר
Lc 23,22 להניח ישאוש 21 והם צעקו אומרים תלהו. 22 **והוא** פעם שלישית אמר להם אי זה רע עשה איני מוצא
Lc 24,28 הנמצאות ממנו 28 וקרבו למגדול שהולכים **והוא** חפץ ללכת עוד רחוק 29 ובקשוהו ואומרים תשאר
Lc 24,51 51 ובעוד שמברך היה אותם היה נפרד מהם. **והוא** נשוא בשמים 52 והם מתפללים. חזרו בירושלם
Jn 1,9 מרחוק. [*] 8 [*] 9 הוא היה אמיתות נר **והוא** האיר כל אדם בעולם הזה. 10 עולם היה והעולם
Jn 3,4 4 ענה נקודימוש לו איך יוכל אדם להולד **והוא** זקן: יכול אדם לשוב לבטן אמו ושיבא לעולם
Jn 4,12 האתה גדול מיעקב אבינו שנתן לנו זה הבור. **והוא** שתה מן הבור הזה ובניו ומקנהו. 13 ענה ישאוש
Jn 4,32 31 ובין כך תלמידיו בקשוהו שיאכל. 32 **והוא** אמ׳ להם אני עתיד לאכול דבר שלא ידעתם: 33
Jn 4,44 אחר שני ימים מצא משם והלך בגלליאה. 44 **והוא** העיר שאין לשום נביא כבוד בארצו. 45 אז כשבא
Jn 5,11 היהודים שבת הוא ואין לך לשאת מטתך. 11 **והוא** ענה להם מי שעשה לי זה אמ׳ אלי שא מטתך ולך.
Jn 5,13 זה אמ׳ אלי שא מטתך ולך. 12 [*] [*] 13 **והוא** לא ידע מי הוא אותו שריפאהו. כי ישו נטמן מן
Jn 5,37 שאני עושה עושים לי עדות [*] 37 [*] **והוא** עושה לי עדות ולעולם לא שמעתם קולו ולא
Jn 5,45 הוא המלשין אתכם. האב האחד הוא המלשין. **והוא** משה שבו היא תקותכם. 46 ואם תאמינו במשה
Jn 6,46 שאי זה מהם ראה האב. אם לא שהוא מהאל. **והוא** ראה האב. 47 אמת אומ׳ אני לכם מי שמאמין כי
Jn 7,29 אהיה מכזב כמוכם. אבל אני יודע שממנו אני **והוא** שלחני: 30 אז רצו לתופשו: ואחד מהם לא שם
Jn 9,9 9 ויש אומרים אינינו זה. רק דומה הוא לו. **והוא** אמ׳ אני הוא. 10 אז אמרו לו ואיך נפתחו
Jn 9,15 שאלו לו הפרושים באי זה צד חזר לך הראות. **והוא** אמ׳ אליהם טיט עשה: והניחו על עיני וקמתי
Jn 9,17 אחרת לעור. מה אתה אומ׳ ממי שפתח עיניך. **והוא** אמ׳ שנביא הוא: 18 אז לא האמינו היהודים
Jn 9,27 אז אמרו לו מה עשה לך ואיך פתח עיניך. 27 **והוא** ענה כבר אמרתי. ואתם שמעתם למה חפצתם פעם
Jn 9,38 אתה ראיתו. ואותו שמדבר עמך הוא הוא: 38 **והוא** אמ׳ אדון אני מאמין בו. ונהפך לאחור והתפלל
Jn 10,3 2 אבל הכנס בעד השער רועה צאן הוא. 3 **והוא** פותח הדלת והצאן נמשכות אחר קולו. הוא קורא
Jn 12,25 אם גרגיר של חרדל הנופל הלאה לא ימות. 25 **והוא** ישאר יחידי. ואם ימות נותן פרי רב. מי שאוהב
Jn 13,10 מי שהוא רחוץ אינו חסר רק שירחוץ הרגלים **והוא** כולו נקי ואתם טהורים אבל לא כולכם. 11 כי
Jn 14,31 31 רק בעבור שהעולם יכיר שאני אוהב האב **והוא** נתן מצותו לי וכן אני עושה קומו ונלכה מזה:
Jn 19,35 צדו [*] 35 ואותן שראו עושין עדות מזה. **והוא** היודע שאמ׳ אמת בעבור שאתם תאמינוהו. 36 וכל
Jn 20,13 משיח 13 ואמרו לאותה האשה למה את בוכה. **והוא** אמרה כי נטלו אדוני מזה ולא ידעתי אנה
Jn 21,6 נערים יש לכם מה לאכול וענו לו אין. 6 **והוא** אמר להם שימו הרשתות הלאה ותמצאו. אז שמו
Jn 21,15 שימון יואן אוהב אתה אותי יותר מאלו. **והוא** ענה אדון כן. אתה יודע שאני אוהב אותך.
Mc 6,41 לקח החמשה לחמים ושני הדגים ועשה חינות **והודאות** ובצעם ונתנם לתלמידיו שיניחום לפניהם.
Lc 23,52 בא ונגש אל פילאט ושאל שיתן לו גוף ישאוש **והודה** לו. 53 וכאשר זה סלק גוף ישאוש והודה לו.
Lc 23,53 והודה לו. 53 וכאשר זה סלק גוף ישאוש **והודה** לו. וכאשר זה סילק גוף ישו משיח מהשתי וערב
Jn 1,20 ודיאקש בעבור שישאלו אליו מי הוא 20 **והודה** ולא כפר. והודה שאינינו משיח. 21 ושאלהו מי
Jn 1,20 שישאלו אליו מי הוא 20 והודה ולא כפר. **והודה** שאינינו משיח. 21 ושאלהו מי אתה. א״כ אתה
Jn 15,15 אוהבי כי כל הדברים שאמרתי אמר אבי **והודעתים** לכם. 16 ואתם לא בחרתם אותי. אבל אני
Mc 8,22 להם אם כן אינכם מבינים. 22 ובאו באקשרדא **והוליכו** לו איש אחד עור ובקשוהו שיגיעהו 23
Lc 23,1 קפיטולו כ״ד כפי לוקא 1 ויקומו כל העם **והוליכו** ישאוש לפילאט 2 והתחילו להלשינו. אנחנו
Mt 26,57 התלמידים עזבוהו ונסו. 57 והם חזקו ישאוש **והוליכוהו** לקאיפש שר הכהנים למקום שהחכמים יודעי
Mc 15,1 מאותתים וזקני העם ותפשוהו וקשרוהו **והוליכוהו** לפני פילאט ומסרוהו לו. 2 ופילאטו שאלו
Lc 22,54 היא שעתינו ועוז הערפליי: 54 ולקחו אותו **והוליכוהו** בית סגן הכהנים. ופירו הולך אחריו
Lc 22,66 נתאספו זקני העם והסופרים ושרי הכהנים **והוליכוהו** בבית עצמם. אומרים לו אם אתה משיח אמור
Jn 18,13 ועבדי היהודים לקחו ישאוש 13 וקשרו אותו **והוליכוהו** לאנא אשת קאיפש שהיה הגמון באותה שנה.
Mt 13,25 אויביו ועליו זורע קמשונים בתוך החטים **והולך.** 26 וכאשר העשב גדל ועשה פרי. אז נראו
Mt 14,29 והוא אמר בא: וירד ש׳ פירו מהאניה קטנה **והולך** על המים לבא אל ישאוש. 30 וראה בא רוח חזק
Mt 18,12 אבודה. אינו עוזב הוא התשעים ותשע בהרים **והולך** לחפש אותה שנאבדה. 13 ואם יקרה שימצאנה
Mc 1,16 שמים עשו תשובה והאמינו דבר האל. 16 **והולך** ישו ואחרים בגליליאה. ראה שימון ואנדריב

Lc 4,42 יודעים שהוא משיח 42 והבקר אור יצא משם **והולך** במדבר והעמים מחפשים אותו. ובאו עדיו
Lc 14,19 19 והשני אמ׳ אני קניתי חמשה עולי שורים **והולך** אני לראותם ולנסותם אחלי שתקבל התנצלותי:
Lc 22,47 ואותו שנקרא יודש עמהם אחד משנים עשר. **והולך** לפניהם. ויגש לישו בעבור שישקהו. 48 וישאוש
Lc 24,15 מדברים ביניהם ומצאו עדים ישאוש קרב להם **והולך** עמהם 16 ועיניהם עורות שלא היו מכירים
Jn 9,1 המקדש: Tit,9 קפיטולו ט׳ כפי ש׳ יואן 1 **והולך** ישאוש. ראה אדם עור מיום הולדו. 2 ושאלוהו
Jn 10,23 הדברים נאם נאמרו בירושלם וחורף היה. 23 **והולך** ישאוש במקדש באכסדרת שלמה. 24 אז היהודים
Jn 16,28 ובאתי לעולם. ופעם אחרת אני עוזב העולם **והולך** אל האב. 29 ואמרו לו תלמידיו הנה אתה מדבר
Jn 21,18 18 אמת אומר אני לך כשהיית נער היית יושב **והולך** למקום חפצך. רק כשתהיה זקן תשלח ידך ואחר
Mc 15,41 41 כי כאשר היה בגליליאה הן הולכות עמו **והולכות** עם רבות אחרות שבאו מירושלם. 42 וכאשר
Mc 1,19 18 והם תכף עזבו הרשתות והלכו אחריו. 19 **והולכים** מעט הלאה. ראה יקומו וג׳ואן בני זבאדיב
Mc 10,28 התחיל לאמר לו הנה אנחנו עזבנו כל הדברים **והולכים** אחריך. 29 וישאוש ענה ואמר אמת אומ׳ לכם
Lc 18,28 28 ופירו אמר הנה אנחנו עזבנו כל הדברים **והולכים** אנו אחריך 29 וישאוש אמ׳ להם אמת אומר
Lc 13,11 11 והנה אשה אחת שחלתה י״ח שנים מחולי **והולכת** ככורעת בזולת יכולת להביט למעלה 12 וראתה
Lc 4,1 1 וישאוש משיח מלא מהקדוש רוח נסע מגורדא **והונהג** בעד הרוח במדבר 2 ועומד שם ארבעים יום
Mt 26,51 51 והנה האחד מהם שהיה עם ישו שלח את ידו **והוציא** סכינו והכה אחד מעבדי שרי הכהנים וכרת לו
Jn 21,11 אשר לקחתם 11 ושימון פירי עלה באניה. **והוציא** בארץ הרשתות מלאים מרוב דג מספר מאה
Lc 16,14 במידת הכילות והגללים שמעו אלה הדברים **והוציאו** לעג עליו. 15 וישאוש אמ׳ אתם הם המצדיקים
Lc 23,11 סיעתו מבזים אותו. והלבישוהו ארגמן לבנה **והוציאו** לעג עליו. 12 ונעשה באופן שנגשו פילאט
Mc 5,26 לה רפיון דם זה שנים עשר שנים עברו 26 **והוציאוה** כל מה שהיה לה ברפואות בלא תועלת. שאינה
Jn 2,20 אמרו לו היהודים זה המקדש נתארך בינינו **והוצרך** לעמוד הפועל אותו ארבעים ושש שנה. ואתה
Mt 24,9 התחלת מכאובים. 9 ואז יצערוכם נוגשים **והורגים** והכל ימאסכם למען שמי. 10 ואז יהיו רבים
Mc 15,46 ישאוש. 46 ויוסף קנה בגד אחד יפה ולבן **והוריד** הגוף מהשתי וערב ועטפו בו והניחו בקבר אחד
Mt 8,16 אותו 16 ובערב שלחו אל ישואש משוטנים **והושיעם** בדברו. וכל החולים 17 בעבור שתהיה נשלמת
Jn 13,21 ישאוש אמר אלה הדברים מצא עצמו רוחני **והזהיר** ואמר אמת אומר אני לכם שאחד מכם יבגדני.
Mt 21,31 אמ׳ להם אמיתות אומר לכם שהעוגבים עצמם **והזונות** ילכו לפניכם במלכות השם. 32 כי זואן בא
Mt 21,32 בא מראה דרך משפט ולא האמנתם בו והחוטאים **והזונות** האמינוהו: 33 הן אחר דמיון אומר לכם אדם
Mc 6,21 בינוניים קרבו לאירודיש עשה חג מלידתו. **והזמין** כל הטרבונש והשרים הגדולים מגליליאה 22
Mt 27,20 אני ראיתי במראה בעבורו. 20 ושרי הכהנים **והזקנים** הזהירו העם שישאלו בראבן וישואש ימיתו.
Mc 10,33 האל יהיה נמסר ביד גדולי הכהנים והסופרים **והזקנים** ויקנסוהו למיתה. וימסרוהו לנפילים 34
Mc 11,27 קרבו אליו שרי הכהנים והחכמים מאותתים **והזקנים** 28 ואמרו לו בעד אי זה כח עושה אתה אלו
Mt 13,19 מאותו שזורע. 19 אותו שזורע הוא הדורש. **והזרע** הוא דברת השׁ׳. אותו ששומע דבר השם ולא יבין
Mc 4,27 זרע טוב בארץ 27 וישן יום ולילה ונח והוא **והזרע** גדל ומזריע והוא אינו יודע. 28 ויותר על זה
Lc 8,13 בעבור שלא יאמינו ושלא יהיו נושעים: 13 **והזרע** שנפל על הסלע הם אותם שבשמחה מקבלים דבר
Lc 14,21 בשוק העיר ובדרכיה וקרא העניים והנטולים **והחגרים** והביאם פה. 22 והעבד אמ׳ עשוי הוא כאשר
Mt 21,32 כי זואן בא מראה דרך משפט ולא האמנתם בו **והחוטאים** והזונות האמינוהו: 33 הן אחר דמיון אומר
Lc 7,34 אומרים הנה האדם מחריב. ואויב העולמיים **והחוטאים.** 35 והצדקה נצטדקה בעד בניו. 36 ואחד
Jn 5,7 רב עמד חולה אמר לו תחפוץ להיות בריא. 7 **והחולה** ענה לו אדון אין לי אדם שישימני בחפירה
Lc 8,43 43 והנה באה אשה אחת חולה משפיכות דמיה **והחולי** ההוא צערה כמו י״ב שנה ונתנה כל נכסיה
Mt 11,12 שמימיי [*] 12 [*] נכנס אדם בדוחק. **והחוקים** משיגים אותו בחזקה 13 כי כל הנביאים והדת
Mc 14,46 עליך רבי ונשקו 46 והם שמו הידים עליו **והחזיקוהו:** 47 ואחד מאותן שהיו עם ישאוש הוציא
Mt 8,32 והשטנים יצאו מן האדם ונכנסו בחזירים. **והחזירים** הפילו עצמם לים פתאום ומתו. 33 והרועים
Mc 2,16 ועם החטאים אמרו לתלמידיו למה עם העוגבים **והחטאים** אוכל ושותה רבנכם. 17 וישו שמע זה אמ׳
Mt 13,30 וקשרו אותם במשואות ושרפו אותם. **והחטים** אספו במגורתי: 31 משל אחר אמר להם מלכות
Mc 6,39 ושני דגים. 39 וישו צום שיושיבו העם **והחיילות** על העשב נקרא פֶּי׳ 40 וישבו מחמשים חמשים
Mt 21,9 ענפים מאילנות ומאגמגין מהם בדרך. 9 **והחיל** שהולכים עמו צועקים אומרים הושיענו בן דוד
Mt 27,41 אלו: אומרים לו גדול הכהנים והמאותתים **והחכמים.** וכל הישישים מלעיגים ממנו: ואומרים 42
Mc 11,27 וכאשר הלך במקדש קרבו אליו שרי הכהנים **והחכמים** מאותתים והזקנים 28 ואמרו לו בעד אי זה
Mc 14,53 לישוש לסגן הכהנים ונאספו כל הכהנים **והחכמים** מאותתים וזקני העם. 54 ופירו הולך אחריו
Mc 15,1 1 ובקר בקר נתאספו לעצה גדולי הכהנים **והחכמים** מאותתים וזקני העם ותפשוהו וקשרוהו
Mt 25,2 לדרך לחתן ולכלה. 2 החמש מהן היו סכלות **והחמש** חכמות. 3 וההׁ׳ סכלות לקחו [*] 4 [*]

Mt 23,23 ועובדים גדולי צווי הדת ועוזבים היושר **והחנינה** והאמונה ואלה המצות שחוייב עשות ואין
Mc 2,4 יכלו לעשות ממנו דורון לפניו עלו על הבית **והחריבוהו** ועלו למעלה במטה והביאֶהו לפני ישאוש. 5
Mt 11,5 והפסחים הולכים. והמצורים הם טהורים. **והחרשים** שומעים. והעניים מוגדים. 6 ומאושר יהיה
Mc 7,37 ישאוש עשה היטב כי הוא עשה האלמים דבר **והחרשים** שמוע: Tit,8 קפיטולו ח׳ כפי שן מרקו 1
Mc 10,39 המיתה שאני אסבול. [*] 39 [*] [*] [*] **והטבילה** שאני אהיה טבול. ואתם תהיו טבולים. 40
Mt 22,10 לנישואין. 10 הלכו העבדים ואספו כל הרעים **והטובים** ונתמלאו הנשואין מקרואים. 11 וראה אדם
Mt 14,8 הוא נשבע שהוא יתן לה כל מה שתשאלהו: 8 **והיא** היתה מוזהרת מאמה אמרה תן לי ראש זואן טבול.
Mt 14,11 הראש באחד מפשוטי כלי עץ ונתנוהו לנערה **והיא** נשאתו לאמה: 12 ובאו תלמידיו ונשאו הגוף
Mt 15,25 לא שולחתי רק לצאן שנאבדו בית ישראל. 25 **והיא** באה ומתפללת אותו אומרת אדון עוזרני. 26
Mt 15,27 יקח לחם מהבנים ושיתנהו לכלבים לאכול. 27 **והיא** אמרה אמת הוא. אכן אמת היא שהגורים אוכלים
Mt 20,21 מתן אחד לו. 21 והוא אמר מה תחפוצי. **והיא** אמרה תרצה שאחד מבני ישב לצד ימינך. והאחד
Mc 6,24 24 וכאשר יצאתה משם אמרה לאמה מה אשאל. **והיא** אמרה לה תשאלי ראש גואן טבול. 25 ותכף היא
Mc 7,26 בת אחת מושטנת באה אליו וכרעה ברגליו. 26 **והיא** נאה ממשפחת סיריא ובקשתהו שיגרש השטן מבתה.
Mc 7,28 קחת הלחם מהבנים בעבור תתו לכלבים. 28 **והיא** ענתה אמת הוא אדון. אכן גורי הכלבים אוכלים
Mc 16,10 אותה שהוא גירש שבעה שדים ממנה. 10 **והיא** הלכה והגידה לאחרים שעמדו עם ישאוש שעו
Lc 2,5 בעבור שישמע המצוה עם מריאה ארוסתו ואשתו **והיא** הרה. 6 וכאשר היו שם ימי מריאה מלאו ללדת 7
Jn 8,11 הם המעידים עליך אדם לא העניש אותך. 11 **והיא** ענתה אדון אין כאן גואל אחד. וישאוש אמר לה
Jn 11,27 כי לא ימות לנצח. מאמינה את זה. 27 **והיא** אמרה אדון כן אני האמנתי שאתה הוא משיח בן
Jn 20,16 ואנכי אשאנו אלי. 16 וישאוש אמ׳ לה מריאה **והיא** נהפכה. ואמרה לו רבי שר״ל מאישטרו. 17 וישוש
Mt 2,9 לפניו: 9 ובשומעם דברי המלך הלכו לדרכם. **והיה** הולך לפניהם הככב אשר ראו במזרח. עד שעמד על
Mt 3,4 אליו 4 ואותו זואן היה לבוש עורות **והיה** מזונו חגבים ודבש מדבריי. 5 ואז יוצאים הם
Mt 3,6 גודיאה ומכל מלכות אשר סביבות נחל ירדן 6 **והיה** טובל אותם בירדן. והיו מודים עונותיהם. 7
Mt 3,14 14 וזואן היה מונעו אומר גביר לך נאות **והיה** לך לטבול אותי. ואתה בא אלי להיות טובל. 15
Mt 4,24 24 [*] משונים משוטנים וירחיים ונעולים **והיה** מרפא אותם 25 והיה הולך אחריו עם רב מארץ
Mt 4,25 וירחיים ונעולים והיה מרפא אותם 25 **והיה** הולך אחריו עם רב מארץ גליליאה וקפוטלים
Mt 5,13 קודמים לכם: קפיטולו י״ב כפי מתיאו 13 **והיה** עשוי בעוד שישוש משיח אמר אל תלמידיו אתם
Mt 8,24 ישואש עלה בספינה הלכו אחריו תלמידיו 24 **והיה** הים מתנועע מאד עד שהגלים נכנסים בספינה
Mt 17,6 6 וכאשר התלמידים שמעו זה נפלו על פניהם **והיה** להם פחד גדול. 7 וקרב אלהם ישאוש ואמר להם
Mt 26,1 הנצחית: Tit,26 קפיטולו נ״ב כפי מתיאו 1 **והיה** עשוי כאשר סיים אלה הדברים. אמ׳ לתלמידיו 2
Mc 1,9 הימים שבא ישאוש נזוריט מעיר גליליאה **והיה** טובל בנהר הירדן בעד זואן. 10 ותכף שיצא
Mc 1,23 מלמדם כמו בעל כח. לא כמו חכמי הדת. 23 **והיה** בבית הכנסת אדם אחד וצועק 24 ואומ׳ מה לך
Mc 1,39 ונדרוש שם. כי בעבור זה באתי. 39 **והיה** דורש בבתי כנסיותיהם ובכל גליליאה מגרש
Mc 3,1 1 עוד פעם אחרת ישוש נכנס בבית הכנסת **והיה** שם אדם אחד עם היד יבשה. 2 והפרושים מארבים
Mc 5,3 א׳ מושטן יצא אליו בדרך 3 ששוכב בקברים **והיה** כ״כ רע שאין יכולין להחזיקו בשלשלאות ולא
Mc 8,7 לתלמידיו ואמ׳ להם הניחום לפני העם. 7 **והיה** להם מעט דג ברכו להם וצוה הניחום לפניהם. 8
Mc 9,1 בהר אחד מאד גבוה. והיו הם כולם לבדם. **והיה** בשנוי צורת הפנים 2 והמלבושים היו מזהירים
Mc 10,22 ובא אחרי. 22 וכאשר שמע זה היה עצב והלך: **והיה** איש שהיו לו נחלות רבות. 23 ונהפך ישאוש אל
Mc 11,12 י״ב התלמידים 12 וביום האחד יצא מבטניאה **והיה** לו רעב גדול. 13 וכאשר מרחוק ראה תאנה רואה
Mc 14,1 עורו: Tit,14 קפיטולו י״ד כפי ש׳ מארקו 1 **והיה** קרוב הפסח ויום המצה סמוך שני ימים ושרי
Mc 14,54 אחריו מרחוק עד היכל אחד מהכהן הגדול. **והיה** יושב לפני האש עם המשרתים ומתחמם. 55 והכהן
Lc Prol,3 וישב באנטושיא רופא מובהק ממלאכת הרפואה. **והיה** תלמיד האפושטולש. ואחרי כן לא נפרד מחבורת
Lc 1,57 57 אלישבק יש לה ללדת יהיה נשלם ותלד **והיה** לה בן. 58 ושמעו השכנים וקרובים מאותה
Lc 1,65 פי האב נפתח ולשונו דברה ובירך הש׳. 65 **והיה** פחד בכל שכיניהם. ובכל הרי גודיאה נתפשטו
Lc 2,9 הש׳ נצב קרוב להם. ואור הש׳ מסבב סביב **והיה** להם פחד גדול 10 והמלאך אמ׳ להם אל תפחדו.
Lc 2,51 הדבר שאמ׳ להם 51 וירד עמהם ובאו בואזריק **והיה** משועבד להם. ואמו מקיימת כל אלה הדברים
Lc 4,33 דברו היה בעוז. 33 ואדם אחד היה לו השד **והיה** בבית הכנסת וצועק בקול גדול ואומר 34 מה לך
Lc 4,44 אחרות מלכות האל כי בעבור זה שולחתי. 44 **והיה** דורש בבתי כנסיות של גליליאה: נשלם קפיטולו
Lc 6,6 עוד משבת אחת שנכנס בבית הכנסת ומלמד. **והיה** שם אדם אחד שהיה לו יד יבשה. 7 ומביטים
Lc 8,29 לרוח רעה שתצא מן האדם ההוא ומצערו. **והיה** נקשר בשלשלאות ברזל ובעבותות. וכשהקשרים
Lc 9,7 אדון טיטרקא שמע כל הדברים שעשה ישאוש **והיה** לו בספק 8 בעבור שיש אומרים שיואן הוא שחזר

Lc 10,39 אחד. ואשה ששמה מריאה קבלו בתוך ביתה 39 **והיה** אחות ששמה מרטא ויושבת ברגלי ישאוש משיח
Lc 11,14 אבינו שבשמים שיתן הרוח למי שישאלהו. 14 **והיה** מגרש השטן האלם דבר. והעמים תמהו. 15 ומקצת
Lc 16,20 אחד עשיר היה לבוש ארגמן ואכל כל בטוב 20 **והיה** דל שש.. לז.. ששוכב בפתחו מוכה .. 21 ..
Lc 19,2 בא איש אחד ששמו זאקיב שהיה שר העולמיים **והיה** עשיר גדול. 3 והיה חפץ מאוד לראות ישוש משיח
Lc 19,3 שהיה שר העולמיים והיה עשיר גדול. 3 **והיה** חפץ מאוד לראות ישוש משיח אי זה איש הוא.
Lc 19,47 תפלה. רק אתם עשיתם אותה מערת גנבים: 47 **והיה** מלמד כל היום במקדש. ושרי הכהני׳ והסופרים
Lc 22,24 לשאול ביניהם איזהו מהם שזה יעשה. 24 **והיה** מחלוקת בין [*] 25 [*] [*] מלכי גוים מושלים
Lc 23,17 לא נעשה לו. 16 אז עזבו לו כאשר יסרו. 17 **והיה** לו להניח אסיר אחד ביום החג. 18 וכל העם [*]
Lc 23,51 וצדיק 51 שלא הסכים בעצה ובמעשה היהודים. **והיה** מאברמיסיאה עיר יהודה ומצפה מלכות השם׳. 52
Lc 23,54 אחד חדש מצוייר ששם לא היה איש מונח 54 **והיה** יום ששי ובשבת התחיל להאיר. 55 והנשים שבאו
Lc 24,10 כל אלה הדברים לאותן י״א ולכל האחרים. 10 **והיה** שמריאה מקדלינא ומריאה יקובי ומריאה שלומי
Jn 1,27 שאינכם מכירים אותו 27 הוא עתיד לבא אחרי **והיה** קודם לי אותו שאיני ראוי לחלוץ שרוך נעלו.
Jn 1,39 ובאו וראו אנה עומד. ועמדו שם אותו היום **והיה** כמעט שעה עשירית. 40 והיה אנדריב אח שימון
Jn 1,40 שם אותו היום והיה כמעט שעה עשירית. 40 **והיה** אנדריב אח שימון ופירו אחד מאותם שנים עשר
Jn 2,6 אם ישוש למשרתים כל אשר יאמר לכם תעשו. 6 **והיה** שם שש אירידי ואבן מונחת כמנהג טהרת היהודים
Jn 3,1 ש׳ זואן 1 אדם אחד היה [*] ששמו נקודימוש **והיה** שר היהודים 2 ובלילה בא אל ישאוש ואמר לו ר׳
Jn 4,4 3 [*] והלך פעם אחרת בגליליאה. 4 **והיה** לו בהכרח לעבור בשמריאה: 5 אז בא ישאוש
Jn 4,6 יעקב. וישאוש לואה מן הדרך יושב על העין. **והיה** כמעט שעה ששית מן היום: 7 ובאה אשה אחת
Jn 4,46 גלליאה אל מקום אשר עשה שם ממים יין. **והיה** שם מלך קטן ריגיטו שהיה לו בן חולה בכפר
Jn 5,2 היה יום חג היהודים ועלה ישאוש בירושלם 2 **והיה** בירושלם חפירה אחת ששם מתקבצים המים מכוסה
Jn 5,5 המים 4 [*] לרפאתם מאי זה חולי שחלו בו 5 **והיה** שם אדם אחד שחלה שלשים ושמנה שנים. 6
Jn 6,4 אז עלה ישאוש בהר ושם מלמד עם תלמידיו. 4 **והיה** סמוך לפסח יום חג היהודים. 5 אז ישאוש נשא
Jn 6,11 חנות לשם׳ חלק הפת בין העם. והדג כמו כן. **והיה** להם ספקם בכל אשר שאלו. 12 כאשר שבעו אמר
Jn 9,16 איך יוכל איש חוטא לעשות האותות האלה: **והיה** מחלוקת גדולה ביניהם. 17 אז אמרו פעם אחרת
Jn 11,1 בו. Tit,11 קפיטולו י״א כפי ש׳ יואן 1 **והיה** חולה אחד בשם נקרא לזריט מבטניאה ממגדול
Jn 11,33 וראה היהודים שהיו עמה בוכים. חלש רוחו **והיה** נבוך בעצמו. 34 ואמר הנה הנחתם אותו ואמרו
Jn 12,6 רק אליו ולעצמו דורש בעבור כי הוא גנב. **והיה** לו כיסין שבהם משים מה שהם נושאין: 7 אז אמר
Jn 12,20 בדבר זה שכל העולם הולך אחריו. 20 **והיה** מקצת מבני מבני ענק ר״ל גנטילש מאותן שעלו
Jn 19,14 וישב בקתרדא אחת מקום שנקרא גאלבאטו. 14 **והיה** יום שישי ופסח היה סמוך לשעה ששית. ואמ׳
Jn 19,20 אותו מקום שישאוש נתלה קרוב מן העיר היה: **והיה** כתוב בלשון עברי וגריק ולאטי. 21 אז הגמוני
Jn 19,29 יש לי צמא. 29 אז היה שם קנקן מלא חומץ. **והיה** כי שמע זה לקחו קנה אחד והניחו ספוג מליאה
Jn 4,9 ליתן לך לשתות. ואני אשה ממקום שמריאה **והיהודים** אינם מורגלים עם השמריטנש. 10 ענה ישאוש
Jn 19,7 אתם ותלהו. כי איני מוצא בו שום טעם. 7 **והיהודים** ענו לו כפי דתינו הוא חייב מיתה. כי
Jn 19,31 ראשו ושלח הרוח לאל. 31 וערב שבת היה: **והיהודים** בעבור שלא ישארו הגופה בשבת בשתי וערב.
Mt 3,6 סביבות נחל ירדן 6 והיה טובל אותם בירדן. **והיו** מודים עונותיהם. 7 וכאשר היה רואה רבוי
Mt 8,28 כפי מתיאו 28 וכאשר ישואש עבר אותו ים **והיו** בארץ גינשריק פגש מושטן אחד שיצא מן הקבר
Mt 9,10 לאכול בבית אחד רבים חטאים מפורסמים באו **והיו** יושבים עם ישוש משיח ותלמידיו 11 והפרושים
Mt 13,57 וקרובותיו כלם עמנו מאין יש לו כל זה. 57 **והיו** אשקנדליזאט בו. וישאוש אמר להם שום נביא
Mt 15,37 והתלמידים נתנום לעם 37 ואכלו כלם **והיו** שבעים. וממה שנשאר סלקו שבע דבלות מליאות.
Mt 15,38 וממה שנשאר סלקו שבע דבלות מליאות. 38 **והיו** האוכלים כמו ד׳ אלפים אנשים לבד נשים
Mt 17,22 החטאים 22 וימיתוהו. וביום השלישי יקום. **והיו** מאד דואגים. 23 וכאשר היו באים בכפר נחום.
Mt 19,5 זה אדם יעזוב אביו ואמו וידבק באשתו **והיו** שנים באחד בשר. 6 אם כן אינן כבר שנים. אבל
Mt 21,1 מ״ז כפי מתיאו 1 וכאשר היו קרוב מירושלם **והיו** באים בביטפני בהר הזתים. אז הוא שלח שנים
Mt 21,36 האדון שלח עבדיו לעובדים לקבל פירותיו. **והיו** יותר טובים ורבים ועשו להם כמו כן שעשו
Mt 27,55 יראו בחוזק אומרים באמת זהו בן האלוה. 55 **והיו** שם רבות בנות שעומדות מרחוק אותן שהלכו עם
Mc 2,6 אמר אל הנטול עונותיך מחולין לך. 6 **והיו** שם עמו קצת מחכמי הדת וחשבו בלבם אומרים 7
Mc 2,15 עוגבים וחטאים אוכלים עם ישו ותלמידיו **והיו** שם רבים שהולכים אחריו. 16 וכאשר המאותתים
Mc 2,18 אני לא באתי לקרוא הצדיקים אבל החטאים 18 **והיו** שם תלמידי ג׳ואן ומהפרושים מתענין ואמרו
Mc 6,3 ויוסף ויודא ושימון וכל אלו הם אתנו **והיו** אשקנד אשקנדליזטש בו. 4 וישאוש אמ׳ להם שום
Mc 6,50 [*] חשבו הוא איזה רוח רעה וצעקו 50 כולם **והיו** נבוכים. וישאוש תכף זעק ואמר עמדו בבטחה אני

Mc 8,8 וצוה הניחום לפניהם. 8 והם וכל העם אכלו **והיו** שבעים. אחר סלקו ממותר ז׳ קופות מליאות. 9
Mc 8,9 אחר סלקו ממותר ז׳ קופות מליאות. 9 **והיו** האוכלים סביב ארבעת אלף איש והניחם הלוך. 10
Mc 9,1 לקח פירו ויקומו ונהגם בהר אחד מאד גבוה. **והיו** הם כולם לבדם. והיה בשנוי צורת הפנים 2
Mc 10,32 אחרונים. והאחרונים יהיו ראשונים: 32 **והיו** אז בדרך עולים בירושלם. וישאוש הולך ראשון
Mc 14,4 נרדי ושברה ושפכה המשיחה על ראשו. 4 **והיו** שם אחרים שהיו כעוסים ביניהם למה נעשית זאת
Mc 15,40 בקול גדול אמר זה האיש היה בן האל. 40 **והיו** שמה מקצת נשים שבאו מרחוק להביטו. ובתוכם
Lc 1,6 ואשתו היתה מבני אהרן ושמה אלישבק. 6 **והיו** שניהם צדיקים לפני האל. עומדים במצות ובצדק
Lc 3,23 אהובי. 23 וישאוש היה בהתחלת שלשים שנה **והיו** סבורים הכל שהוא בן יוסף. שם היה עלי. 24 שם
Lc 4,32 נחום עיר גליליאה ושם מלמד להם בשבת. 32 **והיו** נבהלים ומתמיהין במוסרו כי דברו היה בעוז.
Lc 5,29 והלך אחריו. 29 ועשה משתה גדול בביתו **והיו** שם רוב עולמיים ושאר ואוכלים עמהם. 30
Lc 8,1 בעירות ובמגדלים דורש ומגיד מלכות השם׳. **והיו** עמו הי״ב תלמידים 2 ומקצת נשים שנתרפאו מרוח
Lc 8,32 משיח שלא יצוה אותם שילכו בתהומות. 32 **והיו** שם פרים הרועים בהר והשדים חלו פני ישאוש
Lc 13,1 אחרון: Tit,13 קפיטולי י״ד שן לוקא 1 **והיו** באותו עת מקצת מגידים לגלילבש ודמם ערב
Lc 15,1 ישמע: Tit,15 קפיטולו י״ו כפי לוקא 1 **והיו** נגשים אליו עולמיים וחוטאים בעבור שישמעוהו.
Lc 24,53 והם מתפללים. חזרו בירושלם בגודל שמחה 53 **והיו** במקדש בכל עת משבחים ומברכים השם׳: Expl
Jn 6,10 רבה היתה באותו המקום וישבו האנשים. **והיו** במספר כמו חמשת אלפים. 11 אז לקח ישאוש
Jn 6,45 היותר אחרון. 45 כי כתוב הוא בנביאים. **והיו** כולם מלומדים מהאל. כל איש השומע מהאב אחרי
Jn 11,44 לזרו בוא בקול גדול 44 וצא לחוץ ומיד קם. **והיו** רגליו קשורות בחבלים. ופניו נקשרת עם הסדין.
Mt 6,34 ליום מחר. כי יום מחר יחשוב על עצמו **והיום** יספיק אל עמלו: Tit,7 קפיטולו כ״א כפי
Mt 27,62 מקדלינא ומריא אחרת יושבת נגד הקבר. 62 **והיום** הבא אחר הפסח באו שרי הפרושים והכהנים
Lc 9,12 ומדבר עמהם במלכות השם׳. ומרפא החולים 12 **והיום** מתחיל לרדת. נגשו אליו הי״ב שלוחים ואמרו
Lc 24,21 ותלוהו 21 ולא המתינו שהוא יפדה את ישראל **והיום** יום שלישי שנעשו דברים אלו. 22 רק מקצת
Lc 24,29 ואומרים תשאר עמנו אדון כי כבר נעשה ערב **והיום** כבר נטה ונכנס עמהם. 30 וכאשר הסב עמהם לקח
Mt 16,21 רבים סבול בעד הסופרים ובעד שרי הכהנים. **והיות** מת ולקום חי ביום השלישי: 22 ואז לקחו פירו
Lc 17,25 25 אכן ראשונה חוייב לו לסבול רוב דברים. **והיותו** מוזם בעד הדור הזה 26 וכאשר נעשה בימי נח
Lc 24,7 שחוייב שבן האדם יהיה נמסר בידי חטאים **והיותו** תלוי. ושיחזור חי ביום השלישי 8 ותזכורנה
Mc 2,22 בנאדות ישנים. כי הנאדות ישנים מתבקעים **והיין** משתפך. אבל יש לשים יין חדש בנודות חדשים:
Lc 5,37 חדש משבר הנאדות הישנים והנאדות אובדין **והיין** נשפך. 38 אבל יין חדש ראוי לשים בנאד חדש
Lc 5,38 נשפך. 38 אבל יין חדש ראוי לשים בנאד חדש **והיין** והנאדות מתקיימין. 39 ושום אדם ששותה יין
Lc 1,69 ישראל. כי הוא פקד ועשה פדיון עמו 69 **והיישיר** אותנו ומהר תת שלום בית דוד נערו 70 כאשר
Mt 8,13 לאותו שר לך וכמו שהיא אמונתך יהיה עשוי. **והילד** נתרפא באותה שעה ובזולת כל רע: קפיטולו כ״ו
Mt 8,27 27 והאנשים תמהו אומרים מי הוא זה שהרוח **והים** שומעין אותו. קפיטולי כ״ח כפי מתיאו 28
Mt 23,15 לכם מאותתים פרושים רמאים שתסובבו הארץ **והים** לתת בינה למקצת אנשים. וכאשר הבינותם אתם
Mc 4,40 ואמ׳ אחד אל אחד מי חשבנו שיהיה זה שהרוח **והים** שמעוהו: Tit,5 קפיטולו ה׳ כפי מארקו 1 ובאו
Jn 6,18 נאום וכבר היה ערב וישו לא בא אליהם. 18 **והים** בעבור רוח גדול שהיה מנשב מבהילים. 19 אז
Mt 14,13 לישאוש. 13 וכאשר ישוש שמעו עלה בספינה **והיפך** פניו אל המדבר: וכאשר העם ידעו הלכו אחריו
Lc 20,14 הכרם בנכליהם אמרו זהו היורש לכו ונהרגהו **והירושה** תהיה לנו. 15 והשליכו אותו מן הכרם
Mt 24,29 29 ותכף קרוב מעט מאותו זמן השמש תחשך. **והירח** לא תאיר. וכוכבי שמים תפולו. וכחות השמים
Mt 27,3 וניחם וחזר שלשים הפשוטין לשרי הכהנים **והישישים.** 4 ואמר אני חטאתי כי אני מסרתי דם צדיק
Mt 27,61 והניח אבן אחת גסה בפתח הקבר והלך לו. 61 **והיתה** מריאה מקדלינא ומריא אחרת יושבת נגד הקבר.
Mc 15,25 גורלות עליהן איזה יקח כל אחד מהם. 25 **והיתה** שעה שלישית כאשר תלוהו. 26 והניחו עליו כתב
Lc 2,36 36 ובת אחת משמואל היתה משבט אשר. **והיתה** קרוב לארישיאה. והיתה באה בימים. והיתה עם
Lc 2,36 היתה משבט אשר. והיתה קרוב לארישיאה. **והיתה** באה בימים. והיתה עם אִשָּׁהּ שבע שנים עם
Lc 2,36 והיתה קרוב לארישיאה. והיתה באה בימים. **והיתה** עם אִשָּׁהּ שבע שנים עם בתוליה. 37 והיתה אלמנה
Lc 2,37 והיתה עם אִשָּׁהּ שבע שנים עם בתוליה. 37 **והיתה** אלמנה עד ארבע ושלשים שנה. ואינה זזה
Lc 2,38 38 וזאת באותה שעה היתה מתודה לש׳ **והיתה** מדברת ממנו לכל אדם אותן שממתינים פדיון
Lc 22,44 אותו ונעשה באיגוניאה שמתפלל בצרה 44 **והיתה** הזיעה היוצאת מבשרו כטיפי דם נגרות בארץ.
Lc 23,44 אני אומ׳ לך שהיום תהיה עמי בגן עדן. 44 **והיתה** כמעט שעה ששית וערפל היה בכל הארץ עד שעה
Jn 2,1 1 וביום השלישי נעשו נשואין בגליליאה **והיתה** מריאה אם ישאוש שם 2 וישאוש נקרא עם
Jn 4,6 סיכאר סמוך למקום שנתן יעקב ליוסף בנו 6 **והיתה** שם עין יעקב. וישאוש לואה מן הדרך יושב על

Jn 11,2 מבטניאה ממגדול מריאה ומרטא אחיותיו 2 **והיתה** אותה מריאה שמשחה ישוש משיח במשיחה וקנחה
Jn 19,23 לכל פרט חלקו. והמלבוש הנקרא גונילא. **והיתה** בזולת שום תפירה ונש ונשאה על מה שעליו. 24
Mt 21,17 עוללים. 17 ונסע משם מהם ויצא חוצה לעיר **והך** בְּבֵטַנִיאָה ועמד שם. 18 ובבקר בשובו אל העיר היה
Mt 26,51 מהם שהיה עם ישו שלח את ידו והוציא סכינו **והכה** אחד מעבדי שרי הכהנים וכרת לו האזן. 52 ואז
Mc 14,47 47 ואחד מאותן שהיו עם ישאוש הוציא הסכין **והכה** עבד סגן הכהנים וחתך לו האזן. 48 וענה ישאוש
Jn 18,10 10 אז שימון פירי שהיה לו סכין הוציאו **והכה** עבד ההגמון וכרת לו אזנו הימנית. והעבד שמו
Jn 19,34 33 [*] 34 ואחד מן הפרושים לקח רומח בידו **והכה** ישאוש ופתח לו צדו [*] 35 ואותן שראו עושין
Lc 10,30 מירושלם ביריחו ובא בן גנבים והפשיטוהו **והכהו** הכאת חבורות. והלכו להם והניחהו כמת. 31
Mc 14,55 יושב לפני האש עם המשרתים ומתחמם. 55 **והכהן** הגדול וכל העצה מחפשים עידי שקר בעבור
Mc 14,63 בן האלוה לימין כח האל בא בעבי השמים. 63 **והכהן** הגדול קרע בגדיו ואמר להם אתם שואלים אחרי
Mt 27,62 62 והיום הבא אחר הפסח באו שרי הפרושים **והכהנים** לפילאט 63 אומרים אדון אנחנו נזכרנו
Mt 26,67 ענו אומרים ראוי הוא למות 67 רקקו בפניו **והכוהו.** ומקצת מאחרים נותנים לו תפוחים גדולים.
Mc 14,65 [*] [*] 65 [*] ורחקו עליו וכסו פניו **והכוהו** בצואר ומכים אותו ואומרים התנבא מי הכח
Mc 15,19 לתת לו שלום. הש׳ יושיעך מלך היהודים 19 **והכוהו** בראש עם קנה אחד וירקו בפניו וכורעים
Mc 13,25 אותה צרה. השמש תחשך והלבנה לא תזריח 25 **והכוכבים** יפלו מן השמים וכחות השמים ינועו. 26 אז
Mc 12,3 לעובדים לקחת הפרי מהכרם 3 והם תפשום **והכום** ושלחום בידים ריקניות. 4 עו׳ שלח עבדים
Mt 26,19 19 והתלמידים עשו כאשר צום ישאוש **והכינו** הפסח. 20 וכאשר היה ערב הוא יושב בשולחן
Mc 14,16 ובאו אל העיר ומצאו כאשר ישו אמ׳ להם **והכינו** הפסח: 17 וכאשר היה ערב בא ישאוש עם י״ב
Lc 22,8 שימות בפסח. 8 ושלח פירו וזואן אומר לכו **והכינו** הפסח שנאכל. 9 והם אמרו לאן אתה חפץ
Lc 22,13 13 ובלכת התלמידים מצאו כמו שאמר להם **והכינו** הפסח. 14 ובהגיע השעה ישבו לאכול וי״ב שלו
Jn 12,2 בביטניאה ששם מת לזרו אותו שישאוש החיה 2 **והכינו** לו לאכול. ומרטא משרת אותו. ולזרו אחד מן
Mc 12,28 28 ויגש אליו אחד מאותת ששמעם מתוכחים **והכיר** שטוב ענם. ושאלו אי זה ציווי הוא העקרי
Lc 23,7 מגלליאה שאל אותו האדם אם הוא גלליב. 7 **והכיר** כי מיכולת אירודיש נשתלח. כי בירושלם בימים
Jn 5,6 שלשים ושמנה שנים. 6 וכשראהו ישאוש שוכב **והכיר** שזמן רב עמד חולה אמר לו תחפוץ להיות בריא.
Lc 1,22 יצא מן המקדש לא היה יכול לדבר אליהם **והכירו** שמריאה ראתה בסימנין מראה להם ועמד אלם 23
Jn 17,8 8 כי הדברים שנתת לי נתתי להם. והם לקחום **והכירו** באמת שממך יצאתי והאמינו שאתה שלחתני. 9
Lc 24,31 ובצעו ונתן ממנו להם. 31 ועיניהם נפתחו **והכירוהו** בבציעת הפת. ואחר היה בלתי נראה
Mt 10,22 נגד אביהם ונגד אמותיהם וינגשום. 22 **והכל** יכעסו אתכם בעבור שמי. ומי שיתמיד עד הקץ
Mt 22,4 אני הכינותי סעודות הבקר בקר ועופות **והכל** מוכן בואו לנישואין. 5 והם בזוהו. והלך האחד
Mt 24,9 מכאובים. 9 ואז יצערוכם נוגשים והורגים **והכל** ימאסכם למען שמי. 10 ואז יהיו רבים נבוכים.
Mt 27,23 אמ׳ אז ומה אעשה מישו האמור משיח. 23 **והכל** אמרו יהי מונח בשתי וערב. ופילאט אמ׳ להם
Mc 13,13 נגד אביהם. ונגד אמותם וינגשום למיתה. 13 **והכל** יקציפו. ואותו שיתמיד עד הקץ יהיה נושע. 14
Lc 4,22 היום הזה נשלמה זאת הכתיבה באזנינו. 22 **והכל** נותנים עדות לו ומתמיהין בדברים של חן
Jn 3,26 עמך בעבר הירדן שהוא עשית עד שהוא טובל **והכל** באים אליו: 27 ענה יואן ואמ׳ אין שום אדם
Jn 3,35 אינינו נותן הרוח במדה. 35 האב אוהב הבן **והכל** נתן בידו. 36 מי שיאמין בבן יש לו חיים
Lc 16,21 הנופלים משולחן העשיר ואינו נותן לו **והכלבים** באים תופסים מ.. 22 .. נשאוהו ... 23 ...
Lc 14,23 23 אמ׳ האדון לעבד לך בעיירות ובדרכים **והכניסם** בחזקה בעבור שענייני יבאו לגמר: 24 כי
Jn 15,24 שאחר לא עשאם לא היה חוטא: רק עתה ראו **והכעיסו** אותי ואבי 25 בעבור שיהיה נשלם דברי
Lc 11,42 אוי לכם פרושים שאתם מעשרים הנענא והרודא **והכרוב.** ועוזבים משפט וצדקת השם׳. אלה הדברים
Jn 10,16 ומשים נפשי. 16 וצאן אחר שאינן מרפת זה **והכרח** הוא שאנהג אותם ויכירו קולי ויעשה רפת אחד
Jn 6,70 נצחיים הם לך: 70 ואותך אנחנו מאמינים. **והכרנו** שאתה משיח בן האל: 71 וישאוש ענה להם. לא
Lc 6,49 על הארץ בלא יסוד. ואותו המים מנחל בא **והכתו** ומיד נפל ונעשה חרבן גדול מאותו בית: נשלם
Mc 12,16 נשאו לו וישאוש אמ׳ ממי היא זאת התמונה **והכתוב** על הגג והם אמרו דשיסר 17 וישוש אמ׳ להם
Mt 4,17 הראה אליהם שהיו עומדים בצלמות. 17 ומשם **והלאה** התחיל ישואש לדרוש ולאמר עשו תשובה כי
Mt 16,21 לשום אדם שהוא ישאוש משיח. 21 ומיום ההוא **והלאה** התחיל לפרסם לתלמידיו שחיוב הוא שהוא ילך
Mt 26,16 והם נדרו לו ל׳ פשיטי כסף. 16 ומכאן **והלאה** מחפש איך יוכל לבוגדו 17 ויום ראשון של פסח
Mt 26,29 29 ואומר אני לכם אמונה כי מכאן **והלאה** לא אשתה מחליקות זה הגפן. עד אותו יום
Mc 11,14 תאנים. 14 וישאוש עונה אומ׳ אליה מכאן **והלאה** אני רוצה ששום אחד לא יאכל פרי ממך. וזה
Mc 12,34 בחכמה אמר לו אינו רחוק ממלכות השם. ומשם **והלאה** שום אדם לא היה בו כח לעשות לו שום קושיא.
Lc 10,32 אחד קרוב מאותו מקום. והנה הוא עובר משם **והלאה.** 33 ושמריטא אחד עובר קרוב ממנו בא אליו

Lc 20,40 מהסופרים אמרו רבי בטוב אמרת. 40 ומשם **והלאה** לא יכלו לשאול לו דבר. 41 והוא אמר להם איך
Jn 8,11 וישאוש אמר לה ואני לא אענישך לכי. ומכאן **והלאה** לא תעשי חטא: 12 וישאוש אומר אני הוא נר
Jn 14,7 מכירים אותי אבי הייתם מכירים. ומכאן **והלאה** אתם תכירוהו ותראו אותו: 8 ופליף אמר אליו
Mt 27,31 הרבו להוציא עליו לעג. הפשיטו לו הסרבל **והלבישו** לו מלבושיו ונהגוהו לתלותו. 32 וכאשר
Mc 15,20 20 וכאשר מאד הלעיגוהו הפשיטו לו הארגמן **והלבישו** לו מלבושיו ונהגוהו לתלותו. 21 ואנסו אדם
Lc 15,22 לכו כולכם שאו התלמיד הראשון. ובאו **והלבישוהו** ושימו טבעת בידו ותנעלו רגליו. 23 ושאו
Lc 23,11 אותו. 11 ואירודיש עם סיעתו מבזים אותו. **והלבישוהו** ארגמן לבנה והוציאו לעג עליו. 12 ונעשה
Mc 13,24 הימים 24 מועברת אותה צרה. השמש תחשך **והלבנה** לא תזריח 25 והכוכבים יפלו מן השמים וכחות
Mt 9,9 שהיה שמו מתיב אמ׳ לו בא עמי והוא קם **והלך** אחריו. 10 וכאשר היו מיושבים לאכול בבית אחד
Mt 13,1 כפי מתיאו 1 ואותו היום ישואש יצא מהבית **והלך** לים ויושב בשפתו 2 ואוסף שם עם רב. בעבור זה
Mt 15,21 אין מטנפות אותו: 21 ונסע משם ישוש **והלך** לו בעברי טיר ושידוניאה. 22 והנה באה אשה
Mt 16,4 ינתן לכם לבד אות יונה הנביא. ונפרד מהם **והלך** לו: 5 וכאשר באו לחוף הים לעבור הלאה שכחו
Mt 21,29 29 והוא ענה איני רוצה ללכת. אחר נחם **והלך** 30 וקרב אל הדרך ואמ׳ לו כדומה. והוא ענה
Mt 21,33 בה מגדל אחד בתוכה. ואח״כ שְׂכָרָה לעובד **והלך** במהלך אחד. 34 וכאשר בא עת לקנות הפירות שלח
Mt 22,5 והכל מוכן בואו לנישואין. 5 והם בזוהו. **והלך** האחד הלאה והאחד לסחורתו. 6 והאחרים לקחו
Mt 24,1 נ׳ כפי מתיאו 1 אז יצא ישאוש מהמקדש **והלך** וקרבו תלמידיו אליו בעבור שיראוהו בניני
Mt 25,15 בזנטש. ולאחד אחד לכל אחד מהם כפי ערכו **והלך** לו תכף. 16 ואותו שקבל ה׳ בשנטש פעל בהם
Mt 26,39 נפשי עד מות. המתינו לי פה ועורו עמדי 39 **והלך** מעט הלאה וכרע פניו ואמ׳ אבי אם הוא דבר
Mt 26,44 ישנים כי העינים היו כבידות 44 והניחם **והלך** להתפלל פעם אחרת ואמ׳ אותה עצמה מלה. 45 אז
Mt 27,5 לנו אתה תראהו 5 וזרק הל׳ פשיטין במקדש **והלך** לו. 6 ושרי הכהנים לקחו הל׳ פשיטין אמרו
Mt 27,60 מאבן חצובה. והניח אבן אחת גסה בפתח הקבר **והלך** לו. 61 והיתה מריאה מקדלינא ומריא אחרת
Mc 1,35 כי הם מכירים אותו. 35 וקם בבקר ויצא **והלך** לו במדבר ושם התפלל. 36 והלכו אחריו שימון
Mc 2,12 ותקח מטתך 12 ומיד הוא קם ולקח מטתו **והלך** בפני כלם. באופן שכולם תמהו וברכו האל
Mc 6,1 ו׳ כפי שי׳ מארקו 1 וישוש יצא משם **והלך** בנכחיותיו ונמשכו אחריו תלמידיו 2 ובשבת אחד
Mc 7,24 מהלב ואלו מטנפים האדם: 24 וקם ישאוש **והלך** לו בעברי טיר ושידוניאה ונכנס בבית אחד ולא
Mc 12,1 ובנה בה מגדל אחד ושכר אותה לעובדי אדמה **והלך** במהלך ארוך. 2 וכששב בעתו שלח עבדיו לעובדים
Lc 4,30 בעבור שישאלוהו. 30 אבל הוא עבר בתוכם **והלך** לו 31 והלך בכפר נחום עיר גליליאה ושם מלמד
Lc 4,31 30 אבל הוא עבר בתוכם והלך לו 31 **והלך** בכפר נחום עיר גליליאה ושם מלמד להם בשבת.
Lc 5,25 25 ומיד קם לפני כלם ולקח מטתו שבה שוכב **והלך** לביתו מהלל ומברך האל. 26 וכל אשר היו שם
Lc 5,28 לך אחרי 28 והאיש קם והניח כל ענייניו **והלך** אחריו. 29 ועשה משתה גדול בביתו והיו שם רוב
Lc 8,39 כל הדברים האלה שעשה לך האל. ויסע האיש **והלך** בכל העיר ודורש כל הדברים האלה שעשה לך האל.
Lc 8,39 כל הדברים האלה שעשה לך האל. ויסע האיש **והלך** בכל העיר ודורש כל הדברים שישאוש עשה לו. 40
Lc 13,22 בתוך הקמח עד שיתעכל שיתחמץ הכל. 22 **והלך** במעיינות ובמגדלים והלכו נגד ירושלם. 23
Lc 18,43 אליו ראה אמונתך תושיע לך 43 ומיד ראה. **והלך** אחרי ישו משבח לשם וכאשר כל העם ראה זה נתנו
Lc 24,12 קם ורץ לפני הקבר וכורע ראה הבגדים לבד **והלך** לו נפלא בעצמו ממה שנעשה. 13 והנה שנים מהם
Jn 4,3 לא טבל רק תלמידיו עזבו בגודיאה. 3 [*] **והלך** פעם אחרת בגליליאה. 4 והיה לו בהכרח לעבור
Jn 4,43 מושיע העולם: 43 אחר שני ימים מצא משם **והלך** בגלליאה. 44 והוא העיר שאין לשום נביא כבוד
Jn 4,50 חי הוא. והאדם האמין לדבר שאמר לו ישו **והלך** לו. 51 וכאשר רצה לרדת עבדיו עלו אליו ואמרו
Jn 5,9 מטתך ולך 9 ומיד נעשה בריא וסלק מטתו **והלך** לו. ואותו היום שבת היה. 10 אז אמרו היהודים
Jn 5,15 לא תחפוץ לחטוא ולא יקרא לך דבר רע: 15 **והלך** אותו האיש ואמ׳ ליהודים שישאוש רפאו. 16 והם
Jn 10,40 שהאב הוא בי ואני כאב. 39 ויצא מידיהם 40 **והלך** פעם אחרת בעבר הירדן באותו מקום שהיה זואן
Jn 12,36 שתהיו בני נר: אלה הדברים אמר להם ישאוש **והלך** ונסתר מהם. 37 וכאשר עשה כמה אותות לפניהם
Jn 18,24 רק אם טוב דברתי למה אתה מכה אותי: 24 **והלך** ישאוש ששלחוהו לקאיפש ההגמון עם ידיו
Mc 10,22 בשמים ובא אחרי. 22 וכאשר שמע זה היה עצב **והלך:** והיה איש שהיו לו נחלות רבות. 23 ונהפך
Mc 5,42 אומר לך שתקומי. 42 ותכף הנערה חזרה חיה **והלכה** היתה מזמן י״ב שנים וכולם היו נבהלים מגודל
Jn 4,28 אתה מדבר עמה: 28 אז עזבה האשה הבית שלה **והלכה** לעיר ואמרה לאנשים 29 בואו ותראו איש אחד
Jn 11,29 מריאה [*] [*] 29 ותכף ששמעה קמה מהרה **והלכה** אליו 30 ועדיין לא בא ישאוש במגדול אבל
Mt 18,31 וכאשר עבדי האדון ראו זה היו מאד נבהלים. **והלכו** אל האדון וספרו לו כל אשר עשה לו 32 והאדון
Mt 20,34 וישאוש חמל עליהם ונגע עיניהם ותכף ראו **והלכו** אחריו. Tit,21 קפיטולו מ״ז כפי מתיאו 1
Mt 22,22 לאל. 22 וכאשר שמעוהו היו תמהים ועזבוהו **והלכו** להם. 23 ובאותו היום קרבו אליו הצדוקים

Mc 1,18	דייגים מהאנשים 18 והם תכף עזבו הרשתות	**והלכו** אחריו. 19 והולכים מעט הלאה. ראה יקומו
Mc 1,20	קראם ועזבו אביהם זאבדיב בספינה קטנה	**והלכו** אחריו 21 ונכנסו בכפר נחום. ותכף בשבת
Mc 1,27	יצא מאותו אדם צועק 27 וכולם היו תמיהים.	**והלכו** אחד אל אחד אומרים. מה יהיה זה מהמוסר חדש
Mc 1,36	בבקר ויצא והלך לו במדבר ושם התפלל. 36	**והלכו** אחריו שימון ואותם שהיו עמו. 37 וכאשר
Mc 11,4	אמרו שהאדון צריך לו ומיד יניחוהו. 4	**והלכו** ומצאו העיר קשור לפני הדלת והתירוהו. 5
Mc 12,12	כי הם הכירו שהוא אמ׳ אותה הצורה בעבורם	**והלכו** ועזבוהו. 13 ואחר שלחו לו מקצת מהפרושים
Mc 14,16	בית גדול לאכילה ושם תכינוהו ולכו: 16	**והלכו** תלמידיו ובאו אל העיר ומצאו כאשר ישו אמ׳
Lc 2,16	זה הדבר אשר האל עושה והראתיה לנו. 16	**והלכו** מהר ומצאו מריאה ויושף והנער מונח באבוס
Lc 5,11	נהגו האניות בארץ עזבו כל ענייניהם.	**והלכו** אחרי ישאוש משיח: 12 וזה נעשה כאשר ישאוש
Lc 8,36	בריא ונרפא. וכאשר ראוהו פחדו פחד. 36	**והלכו** והגידוהו למי שלא ראהו. 37 ורוב העם היושב
Lc 9,56	בא לאבד הנפשות אלא להושיען. ונסעו משם	**והלכו** במגדול אחד 57 ובעודם הולכים בא אדם אחד
Lc 10,30	בן גנבים והפשיטוהו והכהו הכאת חבורות.	**והלכו** להם והניחהו כמת. 31 וקרא שכהן אחד הולך
Lc 13,22	שיתחמץ הכל. 22 והלך במעיינות ובמגדלים	**והלכו** נגד ירושלם. 23 ואמ׳ לו אדם אחד אדון הם
Jn 1,37	השם׳ 37 ושמעו אותו שני תלמידים מדבר	**והלכו** אחר ישאוש. 38 וישוש מתהפך וראה אותם
Jn 1,40	ופירו אחד מאותם שנים עשר ששמעוהו מיואן	**והלכו** אחריו. 41 וזה מצא ראשונה לשימון אחיו.
Jn 6,2	ישאוש מעבר לים גליליאה שהיא טיבריאדיש 2	**והלכו** אחריו עמים רבים כי ראו האותות שהוא עושה
Jn 9,11	את עיני. ושלח לי למי שלוח לרחוץ שם.	**והלכתי** ורחצתי וראיתי. 12 ואמרו לו אנה הוא. ענה
Lc 5,26	ומברך האל. 26 וכל אשר היו שם היו נבהלים	**והללו** ושבחו לשם. וכלם היו מלאים יראה ממנו
Lc 7,16	לאמו. 16 וכל העמים יראו יראה גדולה	**והללו** וברכו האל: קפיטולו ח׳ כפי שן לוקא נביא
Mt 4,18	ויהי בלכת ישואש לים גלילאה ראה שני אחים	**והם** שמעון הנקרא פירו ואנדריאה אחיו ששמים הרשתות
Mt 9,28	להם אתם מאמינים שאוכל להחזיר לכם הראות.	**והם** ענו הן גביר: 29 וישוש משיח נגע עיניהם ואמ׳
Mt 13,51	והרעשת שינים. 51 שמעתם כל אלה הדברים.	**והם** אמרו הין. 52 והוא אמ׳ להם לכן כל חכם מאותות
Mt 15,34	כמה עם. 34 ואמר להם ישואש כמה פת יש לכם	**והם** אמרו שבעה ומעט דגים. 35 והוא צוה לעם שישבו
Mt 16,7	אמר להם השמרו משאור הצדוקים ופרושים. 7	**והם** חשבו בקרבם אומרים הוא אומ׳ כי אין לנו לחם.
Mt 16,14	ושאל לתלמידיו מה אומרים האנשים ממני. 14	**והם** אמרו מקצת אנשים אומרים שאתה הוא זואן טבול.
Mt 17,5	אומרת זהו בני אהובי אותו שמאד ערב לי.	**והם** שומעים. 6 וכאשר התלמידים שמעו זה נפלו על
Mt 19,7	לכן אין ראוי לאדם להפריד מה שהאל חִבֵּר. 7	**והם** אמרו משה צוה שאדם יתן לה ספר כריתות ואותה
Mt 20,5	להם לכו לכרמי ואתן לכם דבר בינוני 5	**והם** הלכו. ופעם אחרת הלך בין הצהרים ושעה תשיעית
Mt 20,31	חמלה ממנו. 31 והעם גוערים בהם תשתוקו.	**והם** ביותר חוזק צועקים ישאוש בן דוד יהיה לך חמלה
Mt 20,33	מה אתם שואלים מה אתם חפצים אעשה לכם. 33	**והם** אמרו אדון שתפתח עינינו 34 וישאוש חמל עליהם
Mt 21,25	זואן מאין היא מן השמים או מן האנשים.	**והם** חשבו ביניהם אומרים. אם אנחנו נאמר מן השמים
Mt 21,27	אנו העם כי כלם יראים מזואן כמו נביא. 27	**והם** ענו אנחנו לא ידענו. והוא אמ׳ להם גם אני לא
Mt 21,31	ולא הלך. 31 מי משני אלו עשה רצון האב.	**והם** ענו הראשון. והוא אמ׳ להם אמיתות אומר לכם
Mt 21,41	יבא בעל הכרם מה יעשה לאותן העובדים. 41	**והם** ענו הוא יכלה הרעים וישכור הכרם לאחרים טובים
Mt 22,5	בקר ועופות והכל מוכן בואו לנישואין. 5	**והם** בזוהו. והלך האחד הלאה והאחד לסחורתו. 6
Mt 22,19	תנסוני רמאים 19 הראוני פשוט אחד של מס	**והם** הראוהו פשוט אחד: 20 ואמ׳ להם ישאוש ממי היא
Mt 23,4	כובד משאת לעמים שאין יכולים לישא	**והם** אין רוצים הגיעם באצבעותם. 5 הם עושים כל
Mt 23,6	נושאים גודל תכשיטי מלבושם ומטויה דקה 6	**והם** אוהבים שבת ראשונה בשלחן ושיהיה להם כסאות
Mt 25,37	בקרתוני. מאוסר הייתי ואתם נחמתוני. 37	**והם** יענו מתי ראינוך ברעב ובצמא. ונתנו לך לאכול
Mt 26,15	להם מה תרצו תת ואני אמסור לכם ישאוש	**והם** נדרו לו ל׳ פשיטי כסף. 16 ומכאן והלאה מחפש
Mt 26,57	אז כל התלמידים עזבוהו ונסו. 57	**והם** חזקו ישאוש והוליכוהו לקאיפש שר הכהנים למקום
Mt 26,66	מלבושו ואמ׳ זה אמ׳ גדוף 66 מה דומה לכם	**והם** ענו אומרים ראוי הוא למות 67 רקקו בפניו
Mt 27,4	אני מסרתי דם צדיק הוא כאיש שאינו יודע.	**והם** ענו מה לנו אתה תראהו 5 וזרק הל׳ פשיטין
Mt 27,21	להם אי זה תרצו שאניח לכת מאלו השנים.	**והם** אמרו בראבן. 22 ופילאט אמ׳ אז ומה אעשה מישו
Mt 27,23	וערב. ופילאט אמ׳ להם ואי זה רעה עשה.	**והם** עוד צעקו תלוהו. 24 וכאשר פילאט ראה ששום דבר
Mt 27,66	פילאט בקשו שומרים ושמרהו כאשר תדעו. 66	**והם** הלכו ושמרו הקבר והאבן גדולה חתמו ועשוה
Mt 28,12	וספרו כל מה שנעשה לשרי הכהנים 12	**והם** אספו הזקנים ועשו עצה ונתנו רוב כסף לשומרים
Mt 28,14	באו הלילה בעוד הם ישנים וגנבוהו. 14	**והם** אמרו אם ידע פילאט אנחנו נשיג שתהיו בטוחים
Mt 28,15	אם ידע פילאט אנחנו נשיג שתהיו בטוחים 15	**והם** לקחו הכסף ועשו מה שאמרו הם: ואלה הדברים
Mc 1,18	ולכו אחרי ואעשה אתכם דייגים מהאנשים 18	**והם** תכף עזבו הרשתות והלכו אחריו. 19 והולכים מעט

Mc 1,27 זה מהמוסר חדש אשר לו יכולת לצוות השדים **והם** שומעין לו. 28 ושמו מתפזר בכל גליליאה. 29
Mc 4,38 למלאת. 38 וישאוש ישן אִינְפּוּפָא על כר. **והם** הקיצוהו ואמרו רבי אינך פונה אלינו כי ראה
Mc 5,15 לראות מה שקרה. 15 וכאשר היו באים לישאוש **והם** ראו אותם שמאז היו מושטנים שהיו בטוב. שכלם
Mc 6,51 51 ואז עלה עמהם בספינה והרוח עומד **והם** עומדים יותר תמהים 52 כי עדיין אינם מכירים
Mc 8,5 5 וישאוש שאלם כמה ככרות פת לחם יש לכם. **והם** ענו ז׳. 6 והוא צוה לעם שישבו בארץ. ולקח הז׳
Mc 8,8 מעט דג ברכו להם וצוה הניחום לפניהם. 8 **והם** וכל העם אכלו והיו שבעים. אחר סלקו ממותר ז׳
Mc 8,16 ראו השמרו משאור הפרושים ואירודיש: 16 **והם** כחושבים אמ׳ אחד אל אחד. הוא אמר בעבור שאין
Mc 8,19 לה׳ אלף איש. וכמה קופות נשארו ממותר. **והם** אמרו י״ב. 20 ומהז׳ לחמים ומד׳ אלף איש וכמה
Mc 8,20 לחמים ומד׳ אלף איש וכמה סלים נשארו. **והם** אמרו ז׳. 21 והוא אמ׳ להם אם כן אינכם
Mc 8,28 לתלמידים מה אומרים העמים ממני מי אני 28 **והם** ענו אומרים שאתה הוא גואן טבול. ואחרים
Mc 9,9 אדם זאת המראה עד שהוא יחזור חי ממות 9 **והם** העלימוהו ביניהם. 10 ושאלו לו מה רוצה לומ׳
Mc 9,30 להם בן האלוה יהיה נבגד ונמסר ביד הרעים **והם** ימיתוהו. ויחזור חי ביום השלישי 31 והם לא
Mc 9,31 והם ימיתוהו. ויחזור חי ביום השלישי 31 **והם** לא הבינו הדבר והתחילו לשאלו. 32 ובאו בכפר
Mc 9,33 ישו שאלם מה הייתם חולקים אתם בדרך. 33 **והם** שותקים כי הם היו חולקים אי זה מהם יהיה
Mc 10,4 3 וישוש ענה ואמ׳ להם. מה צוה לכם משה. 4 **והם** אמרו משה התיר שאדם יכתוב לה ספר כריתות
Mc 10,26 אחד בנקב המחט שאיש עשיר במלכות שמים. 26 **והם** היו תמהים. אומרים ביניהם. אומרים א״כ מי
Mc 10,32 בדרך עולים בירושלם. וישאוש הולך ראשון **והם** נמשכים אחריו תמהים ויראים: ואז פעם אחרת הוא
Mc 10,37 36 וישאוש אמ׳ להם מה תרצו. אעשה לכם. 37 **והם** אמרו תן לנו שאחד ממנו ישב בצד ימינך והאחר
Mc 10,49 ממני. 48 [*] [*] 49 וישאוש עמד וקראו. **והם** קראוהו ואמרו לו הנה ישאוש שואל אותך 50 והוא
Mc 11,6 למה אתם מתירים העיר. מה אתם עושים. 6 **והם** אמרו מה שישאוש צום והניחוהו 7 להוליך העיר
Mc 11,31 מן השמים או מן האנשים ענו אותי. 31 **והם** חשבו ביניהם. אם אנחנו אומרים מן השמים הוא.
Mc 12,3 שלח עבדיו לעובדים לקחת הפרי מהכרם 3 **והם** תפשום והכום ושלחום בידים ריקניות. 4 עו׳ שלח
Mc 12,4 בידים ריקניות. 4 עו׳ שלח עבדים אחרים. **והם** פצעום בראש וביזו אותם. 5 עו׳ שלח אחר ואותו
Mc 12,12 אלהינו. היא מלא כה נפלאה בעינינו. 12 **והם** רצו לתופשו אבל יראו העם. כי הם הכירו שהוא
Mc 12,16 למה תנסוני שאו לי פשוט אחד ואראהו 16 **והם** נשאו לו וישאוש אמ׳ ממי היא זאת התמונה
Mc 12,16 אמ׳ ממי היא זאת התמונה והכתוב על הגג **והם** אמרו דשיסר 17 וישוש אמ׳ להם תחזרו לשישר מה
Mc 12,17 לשישר מה שהוא לסיסר ולאל מה שהוא מהאל. **והם** עמדו תמהים ממנו: 18 ובאו אליו הצדוקים
Mc 14,10 תלמידים הלך לעליוני הכהנים למסור הוא **והם.** 11 וכאשר הם שמעו היו מאד שמחים. ונדרו לתת
Mc 14,19 אני אומר שאחד מכם שאוכל עמי יבגדני 19 **והם** היו עצבים. והתחילו כל אחד לאמר אדון אני
Mc 14,46 נגש אליו אומ׳ שלום עליך רבי ונשקו 46 **והם** שמו הידים עליו והחזיקוהו: 47 ואחד מאותן
Mc 15,13 פעם אחרת מה תחפצו שאעשה ממלך היהודים 13 **והם** צעקו תלהו: 14 ופילאט אמ׳ להם ואי זו רעה עשה
Mc 16,13 תלמידים שהולכים לעיר אחת בצורת גרים 13 **והם** הלכו וספרוהו לאחרים תלמידיו והם לא האמינו.
Mc 16,13 גרים 13 והם הלכו וספרוהו לאחרים תלמידיו **והם** לא האמינו. 14 ואחר יום א׳ שיושבין בשולחן כל
Mc 16,20 דבר להם עלה לשמים ויושב לימין הש׳. 20 **והם** הלכו בכל העולם לדרוש בעזר הש׳ עם דברים
Lc 2,50 שאני אהיה באותן הדברים שהן מאבי. 50 **והם** לא הבינו הדבר שאמ׳ להם 51 וירד עמהם ובאו
Lc 5,33 באתי לקרוא הצדיקים רק לחוטאים בתשובה 33 **והם** אמרו לו למה תלמידי יואן מתענים תמיד ועושים
Lc 8,12 זה הזרע הוא דבר השם׳ 12 שנפל סמוך לדרך. **והם** אותם ששומעין אותו. ובא אחר כן השטן ומוציא
Lc 9,14 אנו לקנות דבר מאכל לכל העם הזה 14 **והם** כמו חמשת אלפים וישאוש אמ׳ לתלמידיו עשו
Lc 9,30 ומזהיר. 30 והנה שני אנשים מדברים עמו. **והם** משה ואליהו. 32-31 [*] 33 ובא פירו ואמ׳
Lc 18,34 נגרש ימיתוהו. וביום השלישי יחזור חי: 34 **והם** שום דבר מאלו אינם מבינים. זה הדבר נעלם היה
Lc 19,34 אדון העיר להם למה אתם מתירים העיר. 34 **והם** אמרו כי האדון רבינו צריך לו. 35 ונהגו אותו
Lc 20,5 4 טבילת יואן היתה מן השמים או מאנשים. 5 **והם** חושבים ביניהם. אומרים אם נאמ׳ מן השמים [*]
Lc 20,10 שמחזיקים הכרם בעבור שיתנו לו מהפרי. **והם** הכו עבדו ולא נתנו לו דבר: 11 והאדון שלח עבד
Lc 20,11 ולא נתנו לו דבר: 11 והאדון שלח עבד אחר **והם** נוגשים ושוברים אותו ברוב בזיונות. והניחוהו
Lc 20,24 24 הראוני פשוט אחד מה דמותו וכתיבתו. **והם** ענו לו משישר. 25 והוא אמר להם א״כ כל הדברים
Lc 20,36 ימותו משם ואילך כי יהיו דומין למלאכים. **והם** בני השם׳. וכי הם בני תחייה. 37 ואותן מתים
Lc 21,1 ישאוש ראה אותם שמשימין מתנותיהם בתיבה **והם** עשירים. 2 וראה אשה אחת ענייה ששמה שני
Lc 22,9 וזואן אומר לכו והכינו הפסח שנאכל. 9 **והם** אמרו לאן אתה חפץ שנכינהו. 10 והוא אמר להם
Lc 22,23 שהוא אפס הולך. אכן אוי לאותו אותו: 23 **והם** התחילו לשאול ביניהם איזהו מהם שזה יעשה. 24
Lc 22,35 בזולת שק ומנעלים. אחסר לכם אי זה דבר. **והם** אמרו לא. 36 ואז אמר להם. אבל עתה מי שיש לו

Lc 22,38 כי כל הדב הדברים שהם ממני הם לקץ 38 **והם** אמרו אדון הנה שתי סכינים פה. והוא אמר להם
Lc 22,55 אחריו מרחוק. 55 וכאשר הדליקו האש באמצעם **והם** עומדים סביב האש. פירו היה יושב באמצעם. 56
Lc 22,71 וישאוש אמ׳ אתם אומרים שאני הוא. 71 **והם** אמרו למה אתם שואלים עוד עדים אנחנו בעצמינו
Lc 23,5 איני מוצא בזה האדם שום טעם שימות. 5 **והם** צועקים ואומרים הוא עושה באופן שהעם נהפך
Lc 23,21 עוד פעם אחרת אליהם תחפצו להניח ישאוש 21 **והם** צעקו אומרים תלהו. 22 והוא פעם שלישית אמר
Lc 23,23 חייב מיתה. אם כן אייסרהו ואניחהו. 23 **והם** צועקים בקול גדול שואלים שיניחהו בשתי וערב
Lc 24,5 5 והנשים כאשר יראו ותקדו פניהם ארצה. **והם** אמרו להם למה תשאלו החיים עם המתים. 6 אינינו
Lc 24,14 מירושלם ארבעים מילין שנקרא אימבש 14 **והם** מדברים ביניהם מאשר נעשה וקרא באותן הימים.
Lc 24,32 הפת. ואחר היה בלתי נראה בעיניהם. 32 **והם** אמרו ביניהם לבינו. היה נשרף בקרבינו שדבר
Lc 24,35 שהאדון חזר חי באמת ונראה לשימון. 35 **והם** ספרו הדברים שנעשו בדרך. ואיך הכירוהו בבציעת
Lc 24,37 ואמר להם שלום לכם אני הוא אל תיראו. 37 **והם** נבהלים וחרדים. חשבו ושערו שראו רוח. 38 ואמר
Lc 24,42 גדולה. ואמר יש לכם אי זה דבר לאכול. 42 **והם** נתנו לו חלק דג אפוי. ויערת דבש אחת. 43
Lc 24,52 אותם היה נפרד מהם. והוא נשוא בשמים 52 **והם** מתפללים. חזרו בירושלם בגודל שמחה 53 והיו
Jn 5,16 אותו האיש ואמ׳ ליהודים שישאוש רפאו. 16 **והם** אמרו ובעבור זה מתהלך ישאוש בגודיאה לעשות
Jn 5,39 שבהם אתם סבורים יהיה לכם חיים נצחיים **והם** הן המעידות עדות לי. 40 אינכם חפצים לבא אלי
Jn 8,6 נידונה בסקילה. ואתה מה אומר בזה. 6 **והם** מנסים אותו לב לוועדו. וישאוש כורע כתב אחד
Jn 10,14 הצאן. 14 אני הוא רועה טוב ומכיר צאני. **והם** מכירות אותי. 15 כמו שהאב מכיר אותי ואני
Jn 17,8 קיימו. 8 כי הדברים שנתת לי נתתי להם. **והם** לקחום והכירו באמת שממך יצאתי והאמינו שאתה
Jn 17,11 שלי הם. ואני זך בהם. 11 וכבר איני בעולם **והם** בעולם. ואני בא אליך אב קדוש שמור אותם בשמך.
Jn 17,25 אב צדיק העולם לא הכירך. אך אני הכרתיך **והם** הכירו שאתה שלחתני ושאהבת אותם. 26 ואני
Jn 18,7 לאחור: 7 אז שאל פעם אחרת מה אתם מבקשים **והם** אמרו ישאוש דנאזריט. 8 ענה ישאוש כבר אמרתי
Jn 21,3 פירו אמר אלהם. אני הולך לצוד דגים. **והם** אמרו לו ואנחנו נלך עמך. ויצאו משם ועלו
Mt 27,41 לדברים אלו: אומרים לו גדול הכהנים **והמאותתים** והחכמים. וכל הישישים מלעיגים ממנו:
Mc 14,1 ויום המצה סמוך שני ימים ושרי הכהנים **והמאותתים** מהדת משתדלים היאך יוכלו תפוש ישאוש
Jn 12,25 נותן פרי רב. מי שאוהב נפשו יאבד אותה. **והמארר** נשמתו בזה העולם יזכה לחיים נצחיים. 26
Lc 9,26 כסף ונפשו תהיה אבודה. וישמיד עצמו. 26 **והמבזים** אותי ודברי בן האב יבזם כשיבואו בידו
Mt 9,35 בכח השטן. 35 וישו משיח מחפש העירות **והמגדלים** דורש מלכות שמימיי בבתי כנסיות וממרק כל
Jn 11,13 הוא נושע יהיה. 13 וישאוש אמרו ממיתתו. **והמה** מאמינים שמה שאומר אומ׳ משינת חלום. 14 אז
Mt 5,13 משיח אמר אל תלמידיו אתם מוסר העולם **והמוסר** נפסק לאותם שלא היו נושעים. ואחר דבר אינו
Lc 16,3 כי מכאן ואילך לא תשתדל בהרשאה ההיא. 3 **והמורשה** אמ׳ בקרבו מה אעשה שאדוני נוטל ממני
Mt 23,35 דם זכריה בן ברכיה אותו שהרגתם בין המקדש **והמזבח:** 36 אמיתות לכם אומר שכל אלה העניינים
Lc 15,25 היה בשדה ובבואו נגש אל הבית שמע השיר **והמחולות.** 26 וקרא אחד מן העבדים. ושאלו מה זה.
Mt 7,8 בדלת ויפתח לכם. 8 כי כל אדם שישאל יקח. **והמחפש** ימצא. והדופק יכנס. 9 מי מכם אם ישאלהו
Mc 12,8 בואו ונמיתהו ותהיה לנו הירושה 8 ולקחוהו **והמיתוהו** והשליכוהו חוץ לכרם. 9 לכן מה יעשה אדם
Lc 19,27 אויבים שאין חפצים שאמלוך עליהם הביאו פה **והמיתום** לפני: 28 ואלו הדברים נאמרים הולך
Mt 2,12 אוצרותיהם ויתנו לו זהב ולבונה ומירא. 12 **והמלאך** הזהירם שלא ישובו לאירודיש וישובו למלכותם
Mt 28,5 4 והשומרים היו נפחדים ועמדו כמו מתים. 5 **והמלאך** אמ׳ לנשים שלא תפחדו כי אני יודע ששאלתם
Lc 1,30 נבהלה וחושבת השלו׳ ההוא איך הוא. 30 **והמלאך** אמ׳ לה אל תיראי מריאה כי את מצאת חן
Lc 1,35 איך יוכל העשות זה שאין לי ידיעת איש. 35 **והמלאך** ענה ואמ׳ הקדוש רוח יבא עליך וכח העליון
Lc 2,10 ואור הש׳ מסבב סביב והיה להם פחד גדול 10 **והמלאך** אמ׳ להם אל תפחדו. הנה אנכי מגיד לכם שמחה
Mt 4,11 ואותו לבדו תעבוד 11 אז עזבהו השטן **והמלאכים** באו ושרתו אותו: קפיטולו ח׳ כפי מתיאו
Mc Prol,15 מהאלהות המדבר כאשר השטן נסהו עם הבהמות **והמלאכים** שרתוהו. וכתב הכל בקצור בעבורנו למד
Mc 1,13 לילה והשטן מנסהו ושם עומד בין הבהמות **והמלאכים** משרתים אותו. 14 ואחר שג׳ואן היה אסור.
Lc 9,26 ודברי בן האב יבזם כשיבואו בידו והאב **והמלאכים.** 27 ואומר אני לכם באמת שמקצת אלו שהיום
Jn 19,23 וחלקום לד׳ חלקים לכל פרט חלקו. **והמלבוש** הנקרא גונילא. והיתה בזולת שום תפירה ונש
Mc 9,2 הם כולם לבדם. והיה בשנוי צורת הפנים 2 **והמלבושים** היו מזהירים ולבנים כמו שלג. היו כן
Mt 14,9 מוזהרת מאמה אמרה תן לי ראש זואן טבול. 9 **והמלך** נעצב. ובעד טעם השבועה ובעבור הקרואים
Mt 25,40 ומתי ראינוך חולה ומאוסר ובאנו אליך. 40 **והמלך** יענה ויאמר אלהם אמיתות אומר לכם כי כל
Mc 6,26 לי ראש גואן טבול באחד מפשוטי כלי עץ. 26 **והמלך** היה נעצב בטעם השבועה שעשה. ובעד טעם
Mt 13,44 אב שלהם. מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 44 **והמלכות** שממיי דומה לזהב טמון בשדה לאותו כשאדם

Mt 10,25 25 כי די לתלמיד שיהיה כמו עבד אל מלמדו **והמלמד** אל העבד כמו אדוניו: אם הם אמרו וכנו
Mc 5,35 לו בתך מתה. למה אתה מצטער היום עו׳. **והמלמד** 36 ישאוש ששמע זה אמ׳ לא תפחד לבד יהיה לך
Jn 4,36 ויאסוף פרי כחייכם הנצחיים. בעבור שהזורע **והמלקט** יחדיו ישמחו 37 כי בעניין זהו הדבר אמתי
Mt 11,5 ושמעתם. 5 העורים רואים. והפסחים הולכים. **והמצורים** הם טהורים. והחרשים שומעים. והעניים
Lc 9,48 ואמ׳ להם המקבל נער זה בשמי אותי יקבל. **והמקבל** אותי מקבל מי ששלחני. והקטן ביניכם הוא
Mc 3,11 10 העם החולים שהוא מרפא רוצים לנגעו. 11 **והמשוטנים** שרואים אותו כרעו צועקים ואומרים 12
Lc 14,11 11 כי המגביה עצמו בא כדי שפלות. **והמשפיל** עצמו להתנשאות. 12 ואמ׳ לאשר קראו כשתעשה
Mc 14,65 בצואר ומכים אותו ואומרים התנבא מי הכה **והמשרתים** נותנים לו תפוחים. 66 וכאשר פירו היה
Jn 18,18 ופירו ענה ואמ׳ איניני מהם. 18 והעבדים **והמשרתים** עומדים לפני האש כי קור נעשה בעת ההיא
Jn 19,6 האיש. 6 אז כשהיהודים ראו אותו ההגמונים **והמשרתים** צועקים תלהו תלהו. ופילאטו אמ׳ להם תקחו
Mt 20,22 שואלים. תוכלו לסבול המות שאני אסבול. **והן** אמרו הין: 23 והוא אמ׳ מיתתי תסבלו. אבל תשבו
Mt 28,9 ישאוש יצא להן לדרך. אומ׳ האל יושיעכם. **והן** כרעו לרגליו והתפללוהו. 10 וישאוש אמ׳ להן אל
Lc 5,37 כי אם יעשהו היין חדש משבר הנאדות הישנים **והנאדות** אובדין והיין נשפך. 38 אבל יין חדש ראוי
Lc 5,38 38 אבל יין חדש ראוי לשים בנאד חדש והיין **והנאדות** מתקיימין. 39 ושום אדם ששותה יין ישן
Mt 5,17 לתלמידיו אל תחשבו שבאתי להרוס התורה **והנבואות** אבל באתי למלאת: 18 אני אומר לכם באמת
Mt 7,12 שיעשו לכם האנשים תעשו להם זאת היא התורה **והנביאות:** קפיטולי כ״ג כפי מתיאו 13 אמר ישאוש
Mt 22,40 דומה לזה. תאהב רעך כמוך. 40 כל התורה **והנביאים** תלוים באלו שני צוויים. 41 ואז אמ׳
Lc 16,29 הזה 29 ואברהם אמר לו. להם הוא הוא משה **והנביאים** וישמעו אותם. 30 והוא אמר לא אב אברהם.
Lc 16,31 31 ואברהם אמ׳ לא אם לא ישמעו משה **והנביאים** ואם אחד מהנביאים יתוור חי לא יאמינו.
Jn 8,52 עתה אנו מכירים שהשטן אחזך. אברהם מת. **והנביאים** מתים. ואתה אומ׳ שאם אחד ישמור דבריך לא
Jn 8,53 נצחית. 53 האתה גדול מאברהם אבינו שמת **והנביאים** שמתו. מי משבח אותך במעלות אלו כי אם
Mt 3,12 אתכם מן הקדש וירפאכם מאש 12 מפוחו בידו. **והנה** הוא ינקה את גורנו ויאסוף חִטָתוֹ במגורתו.
Mt 15,22 ישוש והלך לו בעברי טיר ושידוניאה. 22 **והנה** באה אשה כנענית שבאה מהעברים ההם הולכת אחרי
Mt 19,16 15 וכאשר הניח הידים עליהם נפרד מהם. 16 **והנה** אחד נגש אלי ואמ׳ לו רבי טוב אי זה טוב אוכל
Mt 26,51 אליו והשליכו הידים על ישאוש ותפשוהו. 51 **והנה** האחד מהם שהיה עם ישו שלח את ידו והוציא
Mt 27,51 וישאוש פעם אחרת צועק שלח הקדוש רוח. 51 **והנה** המקדש נשבר משני צדדין למעלה ולמטה והארץ
Mt 28,2 מריאה מקדלינא ואחרת מריאה ראו הקבר 2 **והנה** היה עשוי ארץ רעשה מאד בחזקה. כי המלאך ירד
Lc 1,36 ממך יהיה קדוש ויהיה נקרא בן [*]. 36 **והנה** אלישבק קרובתיך הרתה בן בזקנותה. וזהו החדש
Lc 2,9 נערים ושומרים שעות הלילה על מקניהם. 9 **והנה** מלאך הש׳ נצב קרוב להם. ואור הש׳ מסבב סביב
Lc 2,17 מריאה ויושף והנער מונח באבוס הבהמות. 17 **והנה** הם הכירו באבוס הבה שאמרו להם מאותו נער. 18
Lc 2,25 א׳ מתורים או שתי זוגות מבני יונה. 25 **והנה** אדם אחד היה בירושלם ששמו שמעון. זה האדם
Lc 5,18 וירושלם. וכח הש׳ היה בו לרפא אותם. 18 **והנה** אנשים נושאים איש אחד במטתו ובקשו לשומו
Lc 7,25 יצאתם לראות איש מלובש מרוב בגדים. **והנה** אותן שנתלבשו במלבושים יקרים ובתענוג הנם
Lc 7,37 ישאוש נכנס בבית הפרוש. ישבו לשולחן 37 **והנה** אשה אחת חוטאת היתה בעיר. וכאשר ידעה שישאוש
Lc 7,37 שישאוש נכנס בבית הפרוש. ישבו לשולחן **והנה** אשה אחת חוטאת היתה בעיר. וכאשר ידעה שישו
Lc 8,43 הולך מצא ישאוש נגש ונענה מרוב עם. 43 **והנה** באה אשה אחת חולה משפיכות דמיה והחולי ההוא
Lc 9,30 29 ונשתנו פניו ומלבושיו לבן ומזהיר. 30 **והנה** שני אנשים מדברים עמו. והם משה ואליהו.
Lc 10,19 להם אני [*] שטן יורד משמים כמו ברק. 19 **והנה** אני נתתי לכם יכולת לדרוך כף רגלכם על
Lc 10,25 ראו. ולשמוע מה שאתם שומעין ולא שמעו. 25 **והנה** חכם אחד בדת קם לנסות אותו ואמר אי זה דברים
Lc 10,32 עבר הלאה. 32 ולוי אחד קרוב מאותו מקום. **והנה** הוא עובר משם והלאה. 33 ושמריטא אחד עובר
Lc 11,31 31 מלכת שבא מקצות הארץ לשמוע חכמת שלמה. **והנה** יש בכאן גדול משלמה: 32 אנשי נינוה יקומו
Lc 11,32 ויענישוה כי עשו תשובה בעבור דרישת יונה. **והנה** בכאן יותר גדול מנינוה. 33 המדליק העששית
Lc 13,11 הבאה היה בבית הכנסת שלהם בשב בשבתות. 11 **והנה** אשה אחת שחלתה י״ח שנים מחולי והולכת ככורעת
Lc 13,30 ומאגילו ומאבשטרו ויסובו במלכות הש׳. 30 **והנה** אותם שהיו ראשונים [*] 31 באותה שעה נגשים
Lc 13,35 מאספת תרנגוליה תחת כנפיה ולא יכולתי. 35 **והנה** תעזב ביתכם מאין יושב. ואני אומר שזה לא
Lc 14,2 לאכול פת בשבת והנם מביטים אותו. 2 **והנה** איש אחד משוקה היה לפניו. 3 וישאוש ענה ואמ׳
Lc 19,2 כ׳ כפי לוקא 1 וישאוש הולך ביריחו 2 **והנה** בא איש אחד ששמו זאקיב שהיה שר העולמיים
Lc 22,43 הזה מעלי אכן לא תעשה רצוני רק רצונך. 43 **והנה** מלאך השמים מחזק אותו ונעשה באיגוניאה
Lc 22,47 שלא תכנסו לפיתוי: 47 עוד הוא מדבר כן. **והנה** סיעה ואותו שנקרא יודש עמהם אחד משנים עשר.
Lc 23,15 אותו. 15 וג״כ אירודיש כי הוא שלח אתכם. **והנה** שום דבר ראוי למיתה לא נעשה לו. 16 אז עזבו

Lc 23,50 שבאו אחריו מגלליאה רואות אלו הדברים. 50 **והנה** אדם אחד שמו יוסף אברימסיאה שהיה אדם נכבד
Lc 24,13 לבד והלך לו נפלא בעצמו ממה שנעשה. 13 **והנה** שנים מהם הולכים במגדול שהיה רחוק מירושלם
Lc 9,17 לפני העם ההוא 17 ואכלו כולם ושבעו. **והנותר** היה י״ב קופות מליאות 18 ונעשה שישאוש היה
Mt 6,12 תן לנו לחם כל יום שהוא מסעד חיינו. 12 **והנח** לנו חובותינו כי אנחנו מניחים למחוייבינו.
Mc 5,23 23 מבקש ואומ׳ בתי היא קרובה למות. בא **והנח** ידיך עליה ותהיה נרפאת. 24 וישאוש הלך עמו
Lc 11,4 נבוא. 3 תן לנו לחם חוקינו יום יום. 4 **והנח** לנו כל חטאתינו. כי אנו מניחים אותם לכל מחו
Lc 23,18 [*] צעק יחדיו. אומרים תסלק זה זה למיתה. **והנח** לנו ברבאן. 19 והוא היה איש ששמוהו במאסר
Lc 14,13 לך גמול: 13 אבל כשתעשה זימון קרא העניים **והנטולים** והעורים 14 וברוך תהיה כי אין להם מה
Lc 14,21 צא מהר בשוק העיר ובדרכיה וקרא העניים **והנטולים** והחגרים והביאם פה. 22 והעבד אמ׳ עשוי
Mt 8,22 קבור אבי 22 וישואש משיח אמר לו לך אתי **והניח** המת לקבור אל האחר: קפיטולו כ״ז כפי מתיאו
Mt 15,39 כמו ד׳ אלפים אנשים לבד נשים וילדים. 39 **והניח** העם ועלה בספינה קטנה ותלמידיו עמו ובאו
Mt 27,60 60 והניחו בקברו שהוא חדש מאבן חצובה. **והניח** אבן אחת גסה בפתח הקבר והלך לו. 61 והיתה
Mc 8,23 ומשכו לצד אחד מן הדרך ורקק לו בפניו. **והניח** ידיו עליו ושאלו אם רואה 24 והוא מביטו אמ׳
Lc 4,14 13 ונשלם כל הנסיון. המנסה נסע ממנו. 14 **והניח** ישו ונגשו המלאכים אליו ושרתו ישאוש משיח.
Lc 5,28 לו יושב בסטון שלו לך אחרי 28 והאיש קם **והניח** כל ענייניו והלך אחריו. 29 ועשה משתה גדול
Lc 13,13 ישאוש וקראה. ואמ׳ לה אשה סרה מחלתך. 13 **והניח** הידים עליה. ומיד עמדה בקומתה ושבחה האל.
Lc 23,25 וחזקים. 24 ופילאט שפט שיעשה שאלתם. 25 **והניח** להם אותו שבעבור רציחה ובגידה הוסר במאסר
Lc 10,30 והפשיטוהו והכהו הכאת חבורות. והלכו להם **והניחהו** כמת. 31 וקרא שכהן אחד הולך באותו דרך
Mt 4,5 מחן השם: 5 אז העלהו השטן אל העיר הקדושה **והניחו** על גובה בית המקדש 6 ואמ׳ לו אם אתה הוא
Mt 4,20 אתכם דייגי אנשים. 20 ותכף הלכו אחריו **והניחו** הרשתות. 21 וילך משם וירא שני אחים אחרים
Mt 18,2 במלכות שמים. 2 וישאוש קרא נער קטן א׳ **והניחו** באמצעם 3 ואמר אמתות אומר לכם אני שאם לא
Mt 18,27 ממני ואפרעך חובך. 27 והאדון רחם על העבד **והניחו** לכת ומחל לו כל החוב. 28 וכאשר אותו עבד
Mt 21,7 כמו שצום ישאוש. 7 והביאו האתון והעיר **והניחו** [*] 8 [*] מלבושיהם בדרך. ואחרים כורתים
Mt 27,29 וכסוהו עם סרבל סִינְדָּאט אדום. 29 **והניחו** על ראשו עטרת קוצים. וקנה ביד ימין
Mt 27,60 גוף ישאוש ועטפו בבגד אחד של משי נקי 60 **והניחו** בקברו שהוא חדש מאבן חצובה. והניח אבן אחת
Mc 4,36 כאשר נעשה ערב [*] נעבור אנחנו הלאה 36 **והניחו** החיילות ועלה בספינה אחת קטנה. ונכנסו בים
Mc 15,24 רצה לשתות. 24 וכאשר תלוהו חלקו מלבושיו. **והניחו** גורלות עליהן איזה יקח כל אחד מהם. 25
Mc 15,26 מהם. 25 והיתה שעה שלישית כאשר תלוהו. 26 **והניחו** עליו כתב זהו ישאוש נזוריט מלך היהודים.
Mc 15,46 ולבן והוריד הגוף מהשתי וערב ועטפו בו **והניחו** בקבר אחד של אבן חצובה ושם בפתח הקבר אבן
Lc 2,7 7 וילדה שם בנו ראשון נולד. וקפלו בבגדים **והניחו** באבוס הבהמות כי לא היו מקום אחר תוכל
Lc 19,35 אותו לישאוש. ומניחים מלבושיהם על העיר **והניחו** ישאוש עליו. 36 וכאשר הוא הולך משימים
Lc 23,26 אחד סיריאנוש נקרא שימון שבא מן העיר. **והניחו** השתי וערב עליו שישאנה אחר ישאוש 27 ורוב
Jn 9,15 חזר לך הראות. והוא אמ׳ אליהם טיט עשה: **והניחו** על עיני וקמתי וראיתי. 16 אז אמרו מקצת
Jn 19,19 באמצע שניהם 19 ופילאט כת׳ מאמר אחד **והניחו** על השתי וערב וזה לשונו: ישאוש דנזוריט
Jn 19,29 מלא חומץ. והיה כי שמע זה לקחו קנה אחד **והניחו** ספוג מליאה חומץ עם מלח וישימוהו בפה ישו.
Mc 11,6 מה אתם עושים. 6 והם אמרו מה שישאוש צום **והניחוהו** 7 להוליך העיר לישאוש. והתלמידים הניחו
Lc 20,11 והם נוגשים ושוברים אותו ברוב בזיונות. **והניחוהו** להלוך. 12 ושלח עבד שלישי ומוכה בחבורה
Jn 11,44 נקשרת עם הסדין. ואמ׳ ישאוש להם התירוהו **והניחוהו** ללכת. 45 אז רבים מהיהודים שבאו עם
Jn 19,2 ונגשו. 2 והפרושים תקנו עטרה אחת מקוצים **והניחוהו** בראש ישו: וכסוהו בלבוש ארגמן 3 ובאים
Jn 19,15 15 אבל הם צועקים הקימוהו הקימוהו תלוהו **והניחוהו** בשתי וערב: ופילאט אמר להם מלككם אתלה:
Mt 26,44 ומצאם ישנים כי העינים היו כבידות 44 **והניחם** והלך להתפלל פעם אחרת ואמ׳ אותה עצמה מלה.
Mc 8,9 9 והיו האוכלים סביב ארבעת אלף איש **והניחם** הלוך. 10 ותכף ישו עלה בספינה עם תלמידיו
Mt 8,21 יקוד ראשו: 21 עוד אמר לו תלמיד א׳ אדון **והניחני** ראשונה קבור אבי 22 וישואש משיח אמר לו
Mt 6,28 הביטו חבצלות ועשבי השדות היאך גדלים **והנם** לא חורשים ולא זורעים ולא קוצרין ולא
Mt 8,9 ואומ׳ לאחר בא והוא בא. ולעבדי עשו זה **והנם** עושים. 10 וישואש משיח שמע זה השר ועמד
Mc 3,4 החג או רע. הושיע או עזוב אבר אדם אחד. **והנם** שותקים. 5 וישו נקצף בעבור מעשיהם כשמביטים.
Lc 14,1 בבית אחד משר הפרושים לאכול פת בשבת **והנם** מביטים אותו. 2 והנה איש אחד משוקה היה
Jn 11,15 אמ׳ להם ישאוש בפירסום לזרו הוא מת: 15 **והנני** שמח בעד אהבתכם: כי אני לא הייתי שם בעבור
Mc 9,25 לא תחזור בו. 25 והוא יצא צועק ומצערו **והנער** נשאר כמת עד שרבים אומרים שמת הוא. 26 וישו
Lc 1,80 בעבור שרגליו תהיו מאושרות בדרך שלום. 80 **והנער** היה גדל וחזק ברוח הקדש ועומד במדברות עד

Lc 2,16 לנו. 16 והלכו מהר ומצאו מריאה ויושף **והנער** מונח באבוס הבהמות. 17 והנה הם הכירו באבוס
Lc 2,40 דברי דת משה חזרו בגלליאה בעיר נזורט 40 **והנער** ישאוש גדל וחזק ומלא חכמה וחן הש׳ היתה
Mc 6,28 ראשו באחד מפשוטי כלי עץ ונתנו לנערה. **והנערה** נתנו לאמה. 29 וכאשר ידעוהו תלמידיו באו
Mt 21,15 סגני הכהנים וחכמי הדת ראו הנפלאות שעושה **והנערים** צועקים במקדש אומרים מהולל יהיה בן דוד
Mt 10,28 להרוג הנפש. תיראו ביותר אותו שהגוף **והנפש** יכול שום בגיהנם: 29 שני צפרים נמכרים
Mt 16,26 יועיל לאדם אם הוא מרויח כל חללי עלמא. **והנפש** היא אבודה. ואי זה חלוף טוב יכול עשות האדם
Jn 1,5 כי היה חיים אותו החיים היה נר האנשים. 5 **והנר** היה מאיר בערפל. וערפל וחשך לא היה להם
Lc 23,55 54 והיה יום ששי ובשבת התחיל להאיר. 55 **והנשים** שבאו מגלליאה נמשכות אחריו רואות הקבר באי
Lc 24,5 עמדו סמוך להם במלבושים לבנים ומזריחים 5 **והנשים** כאשר יראו ותקדו פניהם ארצה. והם אמרו להם
Jn 13,12 אז כשרחץ רגליהם לקח מלבושיו. וכאשר ישב **והסב** אמר פעם אחרת להם. אתם יוד יודעים אותו דבר
Jn 20,7 בקבר. וראה בגדי פשתן מונחים לצד אחד. 7 **והסדין** שהונח בראש ישאוש לא היה מונח עם הסדינים.
Mt 27,49 חומץ ושמה בראש קנה ונותנין לו לשתות: 49 **והסונטוריאו** אמ׳ נראה אם יבא אליהו שיתירהו. 50
Mt 27,54 יוצאים מהקברים. אחר התחייה נראו רבים 54 **והסונטוריאו** ואותם שהיו עמו שומרים ישאוש. כאשר
Mc 9,10 לו מה רוצה לומ׳ זה שהפרושים אומרים **והסופרים** אחריהם שחוייב הוא שאליהו יבא ראשונה.
Mc 10,33 ובן האל יהיה נמסר ביד גדולי הכהנים **והסופרים** והזקנים ויקנסוהו למיתה. וימסרוהו
Lc 5,21 אמונתם אמ׳ איש אמונה עונותיך נמחלו. 21 **והסופרים** והפרושים התחילו לחשוב ואמרו מי הוא זה
Lc 5,30 עולמיים ושאר ואוכלים עמהם. 30 והפרושים **והסופרים** מתלוננים ואומרים לתלמידים ישאוש משיח
Lc 15,2 אליו עולמיים וחוטאים בעבור שישמעוהו. 2 **והסופרים** והפרושים מתלוננים אומרים ראה זה ראה
Lc 19,47 47 והיה מלמד כל היום במקדש. ושרי הכהני׳ **והסופרים** ושרי העמים אבו להשמידו 48 ולא מצאו מה
Lc 20,1 קבץ העם במקדש ומגיד. ונתאספו שרי הכהנים **והסופרים** עם הזקנים 2 ואמרו אליו אמור לנו באי זו
Lc 20,19 יכתת אותן שעליהם תפול. 19 ושרי הכהנים **והסופרים** חפצו באותה שעה לשום יד בו. ויראו העם
Lc 22,2 יום חג אַזִימוֹרוֹם שנקרא פסח 2 ושרי הכהנים **והסופרים** מחפשים איך יוכלו להמיתו. רק יראים העם.
Lc 22,66 נגדו. 66 וכאשר נעשה יום נתאספו זקני העם **והסופרים** ושרי הכהנים והוליכוהו בבית עצמם.
Lc 23,10 מעולם לא ענהו על דבר. 10 ושרי הכהנים **והסופרים** עומדים בחוזק ומלשינים אותו. 11
Jn 8,3 וכל העם באו אליו ויושב ומלמד להם. 3 **והסופרים** והפרושים הביאו לו אשה אחת שתפשוה
Mc 13,4 ואנדריב 4 אמור לנו מתי יהיו אלו הדברים. **והסימן** מתי יהיה הקץ של עולם שכל הדברים יתחילו
Mc 15,39 המקדש נשבר בשני צדדין למעלה ולמטה. 39 **והסינטוריאו** שהיה ממתין שם כאשר ראה שהוא היה
Mt 10,14 אתכם. ולא ישמעו דבריכם צאו מהבית ומהעיר **והסירו** העפר מרגליכם. 15 אמת אומר אני לכם שיותר
Mc 6,11 לא ירצו קבל אתכם ולא שמוע. צאו משם **והסירו** עפר רגלכם לעדות נגדם 12 ותלכו ודרשו
Mt 25,8 קמו כל הבתולות והדליקו כל עשישותיהן 8 **והסכלות** אמרו לחכמות תנו לנו משמנכם כי עשישותינו
Lc 8,24 אנחנו אובדים. וישאוש קם וצוה אל הרוח **והסער** שיעמוד ועמד ונעשה נחת גדול. 25 וישאוש אמ׳
Mt 24,6 ורבים אנשים יונו. 6 אתם תשמעו מלחמות **והסעת** מלחמות השמרו שלא תבהלו. חיוב שאלו הצערים
Mt 10,24 יבא לתלמיד. 24 כי התלמיד אינו על הרב: **והעבד** על האדון: 25 כי די לתלמיד שיהיה כמו עבד
Mt 25,30 לו אותו המעט שיהיה לו יגזלנו אדם. 30 **והעבד** הרע תשליכהו בבור חשוכה. ושם יסבול בכי
Lc 14,22 העניים והנטולים והחגרים והביאם פה. 22 **והעבד** אמ׳ עשוי הוא כאשר צוית. ועדיין הזמן נאות
Jn 8,35 לכם. שכל אדם שחוטא הוא עבד החטא. 35 **והעבד** אינו עומד בבית לנצח. רק החטא עומד לנצח:
Jn 18,10 והכה עבד ההגמון וכרת לו אזנו הימנית. **והעבד** שמו מלאקוש. 11 אז אמר ישוש לפירי חזור
Mt 13,28 28 והוא אמר להם האיש האויב עשה דבר זה. **והעבדים** אמרו תחפוץ שנלך ונלקטהו 29 והוא אמ׳ אין
Jn 18,18 זה האיש. ופירו ענה ואמ׳ איניני מהם. 18 **והעבדים** והמשרתים עומדים לפני האש כי קור נעשה
Lc 7,29 קטן במלכות שמים גדול ממנו. 29 וכל העם **והעו** והעולמיים שזה שמעו הם נטבלים בטבילת יואן.
Mt 21,35 שלח עבדיו לעובדים לקנות פירותיו. 35 **והעובדים** לקחו העבדים. ומקצתם הכו ומקצתם המיתו.
Mc 12,7 בנו מאד יקר ואמ׳ אולי ישאו כבוד לבני 7 **והעובדים** אמרו יחדיו זהו היורש בואו ונמיתהו
Mt 6,24 24 שום אדם אין יכול בטוב לעבוד [*] האל **והעולם.** 25 לכן אני אומר לכם לא תהיו מאד נאנחים
Jn 1,10 והוא האיר כל אדם בעולם הזה. 10 עולם היה **והעולם** בעבורו נעשה. והעולם לא הכירו 11 ולא
Jn 1,10 הזה. 10 עולם היה והעולם בעבורו נעשה. **והעולם** לא הכירו 11 ולא עצמות דבריו. ואותן שלא
Jn 16,20 אותי. 20 אמת אני אומר לכם שאתם תבכו **והעולם** ישמח. אבל אתם תדאגו. רק דאגתכם תחזור
Jn 17,14 גילי שלם בעצמו. 14 אני נתת להם דבריך. **והעולם** בהם שמע היה לו [*]. 15 אני מחלה שתקחם
Jn 17,23 בהם ואתה בי בעבור שיהיו אחדים בכל דבר **והעולם** יכיר שאתה שלחתני. ושאהבת אותם כמו שאהבת
Lc 18,13 אני נותן משלי מכל הדברים שבידי. 13 **והעולמיי** עומד מרחוק ולא רצה לשאת עיניו לשמים
Lc 7,29 במלכות שמים גדול ממנו. 29 וכל העם והעו **והעולמיים** שזה שמעו הם נטבלים בטבילת יואן. 30

Lc 9,58 58 וישאוש אמ׳ לו השועלים יש להם מערות **והעופות** קנים. ובן האדם אין לו מקום שיכוף ראשו:
Mt 15,14 14 הניחום כי הם עורים מנהיגי עורים. **והעור** המנהיג עור אחר שניהם נופלים בקבר: 15 ענה
Lc 18,38 לו כי ישוש נזורט עובר באותו מקום. 38 **והעור** קרא ישאוש בן דוד יהיה לך רחמנות עלי. 39
Mt 15,31 רואים שמדברים האלמים. והפסחים לכת. **והעורים** ראות. ומהללים אלהי ישראל. 32 וישואש קרא
Lc 14,13 13 אבל כשתעשה זימון קרא העניים והנטולים **והעורים** 14 וברוך תהיה כי אין להם מה שיגמלוך:
Mt 21,7 ועשו כמו שצום ישאוש. 7 והביאו האתון **והעיר** והניחו [*] 8 [*] מלבושיהם בדרך. ואחרים
Mt 24,32 תקחו משל מדמיון התאנה כאשר הזמורות רבים **והעלים** יוצאים תכירו שהקיץ מתקרב [*] 33 [*] אל
Mt 9,8 לנטול קום קח מטתך ולך לביתך: 7 [*] 8 **והעם** שראו זה יראו השם ואותו הללו. שיכולת כזה
Mt 20,31 ישואש בן דוד יהיה לך חמלה ממנו. 31 **והעם** גוערים בהם תשתוקו. והם ביותר חוזק צועקים
Mt 21,11 היתה מוקמת אומרים מי הוא זה ישאוש. 11 **והעם** אומרים זה ישו הוא נביא נזאריט מגליליאה. 12
Lc 1,21 עד אותו יום שאלו הדברים יבאו לתכלית. 21 **והעם** היה שם ממתין זכריא ומתמיהים למה מתעכב עומד
Lc 2,20 19 ומריאה שמה כל אלה הדברים בלבה. 20 **והעם** שבו מודים ומשבחים הש׳. וכל הדברים ששמעו
Lc 13,17 כל אלה הדברים כל אותן שכנגדו נתביישו **והעם** שמחו בכל העניינים שעשה: 18 ואז אמ׳ להם למה
Lc 21,23 באותן הימים כי יהיה דוחק גדול על הארץ. **והעם** יבא 24 עד המכהו ובפי הסכין. ומובאים בשבי
Lc 22,63 כופר בי. 62 ויצא לחוץ ובכה במרירות. 63 **והעם** התופשים בו לעגו עליו מכים אותו 64 ומכסים
Lc 23,13 מאד 13 ופילאט קרא שרי הכהנים והרבנים **והעם** 14 ואמר להם. אתם נהגתם לי זה האדם שאמרתם
Lc 23,35 ביניהם מלבושיו ומטילים עליהם גורלות. 35 **והעם** עומד ומביטו. והשרים עמהם מלעיגים עליו.
Mt 9,33 ראהו יאשוש משיח גרש השטן והאלם דבר. **והעמים** תמהו אומרי׳ מעולם לא קרא בישראל: 34
Mc 10,13 ניאוף. 12 ואם האשה עוזבת בעלה מנאפת: 13 **והעמים** שלחו לו דורון מנערים בעבור זה שיגיעם.
Lc 3,10 שאינו עולה פרי טוב יכרת ויושם באש: 10 **והעמים** שואלים לו אומרים א״כ מה יעשו. 11 והוא
Lc 4,42 משיח 42 והבקר אור יצא משם והולך במדבר **והעמים** מחפשים אותו. ובאו עדיו ומחזיקים בו שלא
Lc 11,14 שישאלהו. 14 והיה מגרש השטן האלם דבר. **והעמים** תמהו. 15 ומקצת מהם אמרו בבלזאבוק שר
Mt 11,5 והמצורים הם טהורים. והחרשים שומעים. **והעניים** מוגדים. 6 ומאושר יהיה מי שלא יהיה
Mc 1,32 ישוש ונשא היד ותכף עזבה הקדחת ושרתם. 32 **והערב** כאשר השמש נכנע שלחו לו כל החולים ומשוטנים
Lc 9,35 יצאה משמים ואמרה זהו בני האהוב לי מאד **והערב.** ושמעו אותו. 36 וכאשר שמעו התלמידים את
Lc 21,8 רבים יבאו בשמי שיאמרו לכם שאני אני הוא. **והעת** יתקרב. ואז אתם לא תחפצו ללכת אחריהם. 9
Mt 16,4 אינכם יכולים לידע אות העת. 4 אומה רעה **והפוכה** שואלת אות. ואות לא ינתן לכם לבד אות יונה
Mt 17,16 לרפאותו: 16 וענה ישאוש ואמ׳ אומה ממאנת **והפוכה** עד כמה אעמוד עמכם שאוהו אלי. 17 וישוש
Jn 2,15 מן המקדש והצאן והבקר. ופזר ממון החלפנים **והפיל** השולחנות. 16 ואמר למוכרי יונים השליכו
Mc 5,13 להם. מיד יצאו השטנים ונכנסו בחזירים **והפילו** עצמם בים. ונחנקו עד ב׳ אלפים. 14 ואותם
Mc 6,32 היה לו פנאי לאכול. 32 ועלו בספינה הקטנה **והפילו** עצמם במקום חרב 33 ורבים עמים שראו אותם
Mc 9,19 19 ושאוהו לפני. וכאשר ראהו תכף צערו **והפילו** לפניו ומתבולל ורוקק. 20 וישאוש שאל אל
Mt 7,27 בחול ביתו 27 ובאו גשמים ורוחות ונחלים **והפילוה** בכבדות. 28 וכאשר ישוש משיח אמ׳ אלו
Mt 21,12 במקדש האל וגרש כל אותן שקונים ומוכרין **והפך** שלחנות החלוף ממטה למעלה. להטות מאותן שהיו
Mt 28,2 רעשה מאד בחזקה. כי המלאך ירד מן השמים **והפך** האבן מהקבר ויושב עליה. 3 ופניו כמו הברק
Mc 11,15 ושולחנות אותם שמוכרים היונים גירש **והפך** מלמעלה למטה. 16 ולא עזב נשוא אי זה משא
Lc 10,23 כי אם הבן. ומי שיחפוץ הבן להגידלו. 23 **והפך** פניו לתלמידיו ואמ׳ מאושרים הם שרואים מה
Mt 11,5 לזואן מה שראיתם ושמעתם. 5 העורים רואים. **והפסחים** הולכים. והמצורים הם טהורים. והחרשים
Mt 15,31 מתמיהים כשהיו רואים שמדברים האלמים. **והפסחים** לכת. והעורים ראות. ומהללים אלהי ישראל.
Mt 21,14 מערת פריצים: 14 וקרבו אליו העורים **והפסחים** אל המקדש והוא מרקם. 15 וכאשר סגני
Lc 11,38 אחד שיאכל עמו. ונכנס בבית ישב וחשב. 38 **והפרוש** אמ׳ בלבו למה זה אינו רוחץ ידיו בסעודת
Lc 18,11 להתפלל שם. האחד פרוש והאחד עולמיי. 11 **והפרוש** עומד על רגליו אומר אלה הדברים. אדון
Mt 5,20 באמת שאם לא תהיו צדיקים יותר מהחכמים **והפרושים** לא תכנסו במלכות שמים. 21אתם שמעתם מה
Mt 9,11 והיו יושבים עם ישוש משיח ותלמידיו 11 **והפרושים** שראו אמרו לתלמידים למה אוכל מלמדכם עם
Mt 9,14 אומרים למה אין מתענין תלמידיך כמונו **והפרושים.** 15 וישוש משיח אמ׳ להם מה ארוס בעוד
Mt 9,34 תמהו אומרי׳ מעולם לא קרא בישראל: 34 **והפרושים** אומרי׳ הוא מגרש השדים בכח השטן. 35
Mt 12,2 והתלמידים רעבים לקחו מהשבולים ואכלו. 2 **והפרושים** שראוהו אמרו לו תלמידיך עושים מה שאין
Mt 12,38 38 אז ענוהו מקצת מן החכמים יודעי ספר **והפרושים** אומרים רבי אנחנו רוצים אי זה אות ראות
Mt 16,11 אבל אני אומר לכם שתשמרו משאור הצדוקים **והפרושים.** 12 ואז הבינו שאינינו אומר משאור הבית
Mt 21,45 אותו שעליו תפול. 45 וכאשר שרי הכהנים **והפרושים** שמעו זה הכירו כי מהם אומר 46 ורצו

Mt 22,34 וכאשר שמע העם זה היה תימה במוסר שלו. 34 **והפרושים** שמעו שהצדוקים היה להם שתיקה מיאוש
Mt 23,2 ישאוש לעם ולתלמידיו אומרים 2 המאותתים **והפרושים** עלו בקתדרא משה. 3 כל מה שיאמרו לכם
Mc 2,16 רבים שהולכים אחריו. 16 וכאשר המאותתים **והפרושים** ראו שישו אוכל עם העוגבים ועם החטאים
Mc 2,24 בשבת ותלמידיו התחילו לשבור מהקוצים 24 **והפרושים** אמרו לו תלמידך עושים בשבת מה שאין ראוי
Mc 3,2 הכנסת והיה שם אדם אחד עם היד יבשה. 2 **והפרושים** מארבים אותו אם ימרקהו בשבת בעבור
Mc 10,2 ונאסף שם עם רב. והוא דורש להם כמנהגו 2 **והפרושים** שואלים לו מנסים אותו. היכול איש לעזוב
Mc 15,16 להם בראבן ומסר להם ישוש מוכה להמיתו. 16 **והפרושים** עם המשרתים נהגוהו להיכל השוטר ונתאסף
Lc 3,14 לא תעשו עוד. לבד כמה שנתן לכם רשות. 14 **והפרושים** שאלוהו אומרים מה יעשו. ויואן אמ׳ אל
Lc 5,21 איש אמונה עונותיך נמחלו. 21 והסופרים **והפרושים** התחילו לחשוב ואמרו מי הוא זה מי מדבר
Lc 5,30 שם רוב עולמיים ושאר ואוכלים עמהם. 30 **והפרושים** והסופרים מתלוננים ואומרים לתלמידים
Lc 6,7 אחד שהיה לו יד יבשה. 7 ומביטים הסופרים **והפרושים** אם ירפאהו בשבת. בעבור שימצאו מקום
Lc 14,3 היה לפניו. 3 וישאוש ענה ואמ׳ לחכמי הדת **והפרושים.** הראוי לעשות רפואה בשבת 4 ושתקו. והוא
Lc 15,2 וחוטאים בעבור שישמעוהו. 2 והסופרים **והפרושים** מתלוננים אומרים ראה זה ראה חטאים ואכל
Lc 16,14 יבזה. אינכם יכולים לעבוד השם׳ וה.. 14 **והפרושים** שהם במידת הכילות והגללים שמעו אלה
Lc 23,36 יושיע עצמו אם הוא משיח נבחר מהשם׳. 36 **והפרושים** מתקרבים מוציאים עליו לעג ומתנדבים לו
Jn 7,48 רמה אתכם. 48 אינכם רואים שאחד מהשרים **והפרושים** אינם מאמינים בו. 49 אבל זאת הסיעה בלתי
Jn 8,3 באו אליו ויושב ומלמד להם. 3 והסופרים **והפרושים** הביאו לו אשה אחת שתפשוה בניאוף: 4
Jn 11,47 מה שישאוש עשה: 47 אז התאספו ההגמונים **והפרושים** נגד ישאוש. מה נעשה שזה האיש עושה אותות
Jn 11,57 שלא בא ביום המועד 57 וכבר אמרו ההגמונים **והפרושים** וצוו וציוו שאם אחד יודע לאי זה מקום
Jn 18,3 אז כאשר יודיש אסף עם רב ועבדי ההגמונים. **והפרושים** באו שם עם עששיות ואבוקות ועם כלי זיין.
Jn 19,2 כפי ש׳ יואן 1 אז פילאט תפש ישו ונגשו. 2 **והפרושים** תקנו עטרה אחת מקוצים והניחוהו בראש
Jn 19,24 חלקו מלבושי ביניהם ושמו גורלות במלבושי. **והפרושים** עשו אלה הדברים. 25 ואם ישאוש ומריאה
Lc 8,33 יצאו יצאו מן האיש ההוא. ונכנסו בפרים **והפרים** הלכו במהירות ונכנסו ביאור ושם נחנקו. 34
Mt 27,28 בית גדול הדינין. ונתקבצו סביב העם 28 **והפשיטוהו** וכסוהו עם סרבל סִינְדָּאט אדום. 29 והניחו
Lc 10,30 אחד יורד מירושלם ביריחו ובא בן גנבים **והפשיטוהו** והכהו הכאת חבורות. והלכו להם והניחהו
Jn 6,52 52 שאם אחד אוכל זה הפת יהיה לעולם: **והפת** שאני אתן לכם הוא בשרי בעבור הויי עולם: 53
Jn 2,15 קבוצות עבותות כמעט כלם: גרש מן המקדש **והצאן** והבקר. ופזר ממון החלפנים והפיל השולחנות.
Jn 10,3 בעד השער רועה צאן הוא. 3 והוא פותח הדלת **והצאן** נמשכות אחר קולו. הוא קורא הצאן בשם
Jn 10,4 בחוץ. 4 ובהנהיגו הצאן בחוץ הולך לפניהם **והצאן** נמשכות אחריו. כי מכירות הן קולו. 5 ואינן
Jn 20,20 להם שלום לכם. 20 וכי אמר זה הראם הידים **והצד.** אז כשראו התלמידים האדון שמחו. 21 אז אמר
Mt 16,1 מ״ב כפי מתיאו 1 ויקרבו אליו הפרושים **והצדוקים** נסות אותו. מתחננים לו שיראם אי זה
Mt 16,12 אומר משאור הבית רק מלימוד הפרושים **והצדוקים.** 13 וישאוש בא בגבולות טִישְׁאַרְיאַה פִּילִיפִּי.
Mt 25,46 לי לא עשיתם. 46 ואלו ילכו באשה של גיהנם **והצדיקים** ילכו באורה הנצחית: Tit,26 קפיטולו נ״ב
Lc 7,35 האדם מחריב. ואויב העולמיים והחוטאים. 35 **והצדקה** נצטדקה בעד בניו. 36 ואחד מהפרושים חלה
Lc 19,20 20 [*] אימינא שלך שנתת לי שמר שמרתיה **והצנעתיה** בנעלם. 21 כי פחדתי ממך כי אתה הוא איש
Mt 27,52 והארץ רעשה. והאבנים נחלקו באמצע 52 **והקברים** נפתחו. ורוב גופות הקדושים קמו וחיו. 53
Mt 3,16 משיח היה טובל ויצא מן המים נפתחו השמים **והקדוש** רוח ירד עליו בצורת יונה 17 ותצא בת קול
Mc 1,10 10 ותכף שיצא מהמים. ראה השמים נפתחו **והקדוש** רוח ירד עליו כדמות יונה. 11 ונעשית קול
Mt 8,15 פירו שוכבת מקדחת רעה 15 ולקחה בעד היד **והקדחת** עזבה תכף: וקמה ושרת אותו 16 ובערב שלחו
Mc 11,15 וכאשר נכנס במקדש התחיל לגרש המוכרים **והקונים** במקדש וקניות החלפנים ושולחנות אותם
Mc 4,7 לא היה לו שורש. 7 ואחר נפל בין הקוצים **והקוצים** גדלו יחד וחזקוהו. ולא נתן פרי עולה
Lc 8,7 לו לחות מהארץ. 7 והאחר נפל בתוך הקוצים **והקוצים** יצאו עם הזרע וחנקהו. 8 וזרע האחר נפל
Mt 13,39 הוא השטן. ועת הקציר הוא קץ העולם. **והקוצרים** הם המלאכים. 40 כי כמו שאדם לוקט
Mt 7,4 4 ואיך תאמר לאחיך להוציא הקיסם מעינו. **והקורה** בעיניך. 5 מראה עצמך כשר. השלך הקורה
Mt 11,11 בכל ילודי אשה אין ילוד גדול מזואן טבול. **והקטן** ממלכות שמימיי [*] 12 [*] נכנס אדם בדוחק.
Lc 9,48 אותי יקבל. והמקבל אותי מקבל מי ששלחני. **והקטן** ביניכם הוא גדול. 49 ויואן אמר רבי אנחנו
Mt 8,25 עד שהגלים נכנסים בספינה וישוש ישן 25 **והקיצוהו** אומרים אדון הושיע כי בסכנה אנחנו. 26
Lc 8,24 נתמלאה מים ואובדים. 24 ונגשו אל ישאוש **והקיצוהו.** ואמרו רבי הנה אנחנו אובדים. וישאוש קם
Mt 13,38 38 השדה הוא העולם וטוב הזרע הם הצדיקים **והקמשונים** הם הרעים. 39 והאויב שזורען הוא השטן.
Lc 19,14 עשו הוצאותיכם מאלו האימנש עד שאבוא. 14 **והקציפוהו** עירוניו כבר ושלחו לגאסיאו אחריו

Mt 15,10 האנשים. 10 וקורא אליו העם ואמ׳ שמעו
Lc 20,46 ואוהבים שיתנו להם שלום רב ברחובות קריה.
Mt 8,4 משיח השמר אל תאמר לשום אדם. אבל לך
Lc 4,5 5 והשטן נהג ישאוש בהר אחד מאד גדול
Lc 20,37 בני תחייה. 37 ואותן מתים שיחיו. למדהו
Jn 13,9 שימון ופירי לא הרגלים לבד אבל גם הידים
Mt 22,25 שיקים זרע אחיו: 25 בינותינו היו ז׳ אחין
Mt 28,1 שמור: Tit,28 קפיטולו נ״ד כפי מטיאו 1
Lc 19,16 בעבור שידע כמה הוציא כל אחד ואחד. 16
Mt 20,16 16 ובזאת המדה יהיו האחרונים ראשונים
Lc 20,29 זרע לאחיו. 29 ויקרה שיהיו שבעה אחים
Jn 10,32 להם ישאוש מעשים רבים טובים אמרתי לכם
Lc 2,15 בבית לחם ונראה זה הדבר אשר האל עושה
Lc 22,4 מהשנים עשר 4 שהלך ודבר עם שרי הכהנים
Lc 23,13 היו אויבים מאד 13 ופילאט קרא שרי הכהנים
Mt 24,39 שנח נכנס בתיבה 39 לא הכיר עד שהמבול בא
Lc 13,4 שמנה עשר אשר עליהם נפל המגדל בשיבסי
Lc 17,27 נשים ועושין נישואין נח בתיבה. ובא המבול
Mt 21,39 ותהיה לנו ירושתו. 39 לְקַחֲוּהוּ חוץ לכרם
Lc 20,15 תהיה לנו. 15 והשליכו אותו מן הכרם
Mc 5,29 אני אהיה נרפאת. 29 ותכף נפסק הגרת הדם.
Mt 22,13 אז אמר המלך לעבדיו קחוהו וקשרו לו הידים
Lc 9,44 לפני הנער וחזרו לאביו שלו ושקט. 44
Jn 10,10 . 10 הגנב לא בא אם לא בעבור שימצא לגנוב
Lc 11,42 42 רק אוי לכם פרושים שאתם מעשרים הנענא
Mc 6,51 הוא אל תפחדו. 51 ואז עלה עמהם בספינה
Lc 8,55 וישו משיח לקח בידו הנערה ואמ׳ קומי 55
Lc 9,39 פקוחות על בני כי אין לי זולתו. 39
Mt 25,16 לו תכף. 16 ואותו שקבל ה׳ בשנטש פעל בהם
Mt 8,33 והחזירים הפילו עצמם לים פתאום ומתו. 33
Mt 5,29 29 אבל אם עֵינְךָ ימנית טשקנדליזא הוציאה
Mt 18,9 בשתי רגלים. 9 ואם עינך אשקנדליזט תעקרם
Mt 24,12 11 [*] 12 כי השנאה תהיה יתירה על החמלה
Mt 5,30 30 ואם יד ימינך טשקנדליזא כרות אותה
Mt 5,45 בני אביכם שבשמים. המוציא שמשו על הטובים
Mt 13,41 ישלח מלאכיו. כל האישקנדליזאטש ממלכותו
Mt 13,48 48 וכשהוציאוה בוחרים הטובים בקנקניהם
Mt 13,50 50 וישימום בדרך האש ושם יהיה בכי
Mt 25,30 הרע תשליכהו בבור חשוכה. ושם יסבול בכי
Lc 13,28 אתם פועלי און ברוע לב. 28 ושם יהיה בכי
Mt 5,45 שמשו על הטובים והרעים. ועל הצדיקים
Lc 12,24 ולא לוקטים ואין להם אוצרות ולא ממגורות.
Lc 18,7 ואדונינו אמר ראו מה אמר הדיין מה עלב. 7
Lc 22,31 בלע׳ טרוניש. תשפטו הי״ב שבטי ישראל. 31
Lc 1,73 חסד עם אבותינו ולזכור קדושת צואתו 73
Lc 8,31 ר״ל מספר כי שדים רבים נכנסו בו. 31
Lc 8,32 בתהומות. 32 והיו שם פרים הרועים בהר
Lc 11,27 רם אומרת לו: מאושר הוא הבטן שעמדת בה.
Lc 23,29 מאושרות הן העקרות. והבטן שלא נשאה וולד.
Lc 12,58 אותך לשופט. והשופט יתנך ביד השוטר.

והקשיבו 11 מה שנכנס בפה אינו מלכלכו. 12 ואז
והקתדראות ראשונות בבתי כנסיות וראשון המקומות
והראה אל כהנך ועשה לו נדבה כמו שמשה צוה לזכרון:
והראה לו כל מלכות העולם 6 ואמ׳ לו הנה אתן לך כל
והראהו משה. כי האל אמ׳ לו בסנה אני אלהי אברהם
והראש. 10 וישאוש אמר להם מי שהוא רחוץ אינו חסר
והראשון לקח אשה ומת בלא זרע ועזב אשתו לאחיו. 26
והראשון יום אחד שנקרא דוקמנגיי באה מריאה
והראשון בא אומר אדון עם אימינא שלך י׳ אימינש
והראשונים אחרונים. רבים הם הנקראים ומעטים
והראשונים לקחו אשה ומתו בלא בנים 30 [*] 31
והראתי מהם לכם באי זה מעשה מאלו חפצתם לסקול
והראתיה לנו. 16 והלכו מהר ומצאו מריאה ויושף
והרבנים באי זה צד ימסור להם ישוש. 5 ושמחו ונדרו
והרבנים והעם 14 ואמר להם. אתם נהגתם לי זה האדם
והרג את כלם. כן יהיה ביאת בן הבתולה. 40 אז יהיו
והרג אותם. תחשבו שהם היו חייבים יותר על כל
והרג את כולם. 28 ג״כ כמו שנעשה בימי לוט אוכלים
והרגוהו. 40 לכן כאשר יבא בעל הכרם מה יעשה לאותן
והרגוהו. לכן בעל הכרם מה יעשה להם. 16 יבא
והרגישה כי נרפאה. 30 וישו שיודע בעצמו האמת כי
והרגלים ושימוהו בסוהר חשיכה. ושם יסבול בכי
והרואים נבהלו. וההולכים אחריו המה ראו כן תמהו.
והרוג והשמיד. אני באתי בעבור שיהיה לכם חיים.
והרודא והכרוב. ועוזבים משפט וצדקת השם׳. אלה
והרוח עומד והם עומדים יותר תמהים 52 כי עדיין
והרוח חזר בה ומיד קמתה. וישאוש צוה שיתנו לה
והרוח אוחזו ומיד זועק ומשברו ורוק יוצא מפיו.
והרויח ה׳ אחרים. 17 ואותו שקיבל שנים עשה במדומה
והרועים שהיו שומרים ראו זה. ברחו ובאו אל העיר
והרחיקה ממך כי טוב הוא לך שתאבד אבר אחד מהיות
והרחיקם ממך כי יותר שוה לך הכנס בגן עדן בעין
והרחמנות מרבים. ותתקרר אהבת רבים. 13 אבל אותו
והרחק אותה ממך. כי יותר שוה לך אבוד אבר אחד
והרעים. ועל הצדיקים והרשעים: 46 אם תאהבו
והרעים 42 ישים באש גהינם ושם יהיה בכי ורעדת
והרעים משליכים בחוץ. 49 כן יהיה בקץ העולם.
והרעשת שינים. 51 שמעתם כל אלה הדברים. והם אמרו
והרעשת שיניים: 31 כאשר בן האלוה יבוא בצלם יקרו
והרעשת האל. כאשר תראו אברהם יצחק ויעקב וכל
והרשעים: 46 אם תאהבו האוהבים אתכם מה שכר יגיע
והש׳ מאכילם. כמה אתם שוים יותר מהם: 25 מי בכם
והש׳ לא ינקום אותם שהם נבחרים צועקים אליו יום
והש׳ אמ׳ לשימון הנה השטן מבקש אתכם בעבור
והשבועה שנשבע לאברהם אבינו 74 יהיה נתון לנו
והשדים בקשו ישאוש משיח שלא יצוה אותם שילכו
והשדים חלו פני ישאוש משיח שיתן להם רשות לבא
והשדים שינקת 28 והוא אמר אמת מאושרים הם אותם
והשדים שלא הניקו. 30 אז יאמרו להרים כסונו
והשוטר יתנך במאסר. 59 אני אומ׳ לך שלא תצא משם

Mt 28,4 ופניו כמו הברק ומלבושיו היו כמו שלג. 4 **והשומרים** היו נפחדים ועמדו כמו מתים. 5 והמלאך
Mt 5,25 אויבך מפני שלא ימסור אותך ביד השופט. **והשופט** ימסור אותך ביד עבדו ותושם במאסר 26 באמת
Lc 12,58 מהרה. ואם באולי ימסור אותך לשופט. **והשופט** יתנך ביד השוטר. והשוטר יתנך במאסר. 59
Mc 1,13 רוח במדבר. 13 שם התענה מ׳ יום ומ׳ לילה **והשטן** מנסהו ושם עומד בין הבהמות והמלאכים משרתים
Mc 1,26 וישאוש גערו. אומ׳ שתוק צא מאותו אדם 26 **והשטן** מצערו יצא מאותו אדם צועק 27 וכולם היו
Lc 4,3 עברו אותן מ׳ יום ישאוש משיח נרעב 3 **והשטן** בא אליו ואמ׳ לו אם אתה בן אל חי אמור
Lc 4,5 לבדו כי אם בכל הדבר שיוצא מפי השם׳. 5 **והשטן** נהג ישאוש בהר אחד מאד גדול והראה לו כל
Mt 8,31 מאותו מקום היו חזירים רבים שרועים. 31 **והשטנים** מחלים פני ישאוש אומרים אדון אם אתה מגרש
Mt 8,32 חזירים 32 וישאוש משיח אמ׳ להם לכו. **והשטנים** יצאו מן האדם ונכנסו בחזירים. והחזירים
Lc 14,14 14 וברוך תהיה כי אין להם מה שיגמלוך: **והשכר** תשיגהו בתחיית הצדיקים. 15 וכאשר אחד
Jn 13,16 אמת אני אומר לכם אין העבד גדול מאדוניו **והשלוח** יותר משלוחו. 17 אם תהיו יודעים אלה
Lc 19,32 כי עשיתם כמו שאדוננו חפץ פעולתו. 32 **והשלוחים** הלכו שם ומצאו העיר עומד כאשר אמר 33
Mc 10,42 וישאוש קראם ואמר להם אתם יודעים שהשרים **והשלטונים** גדולים מושלים על הקטנים ושרים שלהם יש
Mt 26,50 אמ׳ לו אהוב למה באת. ואז נגשו אליו **והשליכו** הידים על ישאוש ותפשוהו. 51 והנה האחד
Lc 20,15 היורש לכו ונהרגהו והירושה תהיה לנו. 15 **והשליכו** אותו מן הכרם והרגוהו. לכן בעל הכרם מה
Mc 12,8 ותהיה לנו הירושה 8 ולקחוהו והמיתוהו **והשליכוהו** חוץ לכרם. 9 לכן מה יעשה אדם הכרם כאשר
Lc 4,29 הדברים היו נקצפין ומלאים חימה. 29 וקמו **והשליכוהו** חוץ לעיר. ונהגוהו בראש ההרים על אותן
Mt 22,26 זרע ועזב אשתו לאחיו. 26 כמדומה לו השני **והשלישי** עד הז׳. 27 ואח״כ מתה אשתם. 28 א״כ
Lc 20,31 לקחו אשה ומתו בלא בנים 30 [*] 31 **והשלישי** לקחה. וכן כל השבעה ומתו בלא בנים.32 [*]
Mt 17,26 26 אבל בעבור שלא נבהילם לך אל הים **והשלך** החכה והדג הראשון שתקח תפתח לו הפה ותמצא
Jn 10,10 לא בא אם לא בעבור שימצא לגנוב והרוג **והשמיד.** אני באתי בעבור שיהיה לכם חיים. ואותה
Mt 24,35 לא ימות עד שכל זה יהיה נשלם. 35 הארץ **והשמים** יעברו אבל דברי לא יעברו. 36 ושום אדם
Lc 23,45 וערפל היה בכל הארץ עד שעה תשיעית. 45 **והשמש** חשך ומכסה המקדש ונבקע באמצעו. 46 וישוש
Mt 22,39 שכלך. 38 זהו הראשון ומאד גדול צווי. 39 **והשני** הוא דומה לזה. תאהב רעך כמוך. 40 כל התורה
Mt 24,40 הבתולה. 40 אז יהיו שנים בשדה האחד יקח **והשני** יניח. 41 ושתי נשים יהיו בית הריחים האחת
Mc 12,31 מחשבתך ובכל כחך. זהו עיקר הצווי. 31 **והשני** הוא דומה לזה. ואהבת לרעך כמוך. ושום צווי
Lc 14,19 שמה לראותה בבקשה ממך שתקבל התנצלותי. 19 **והשני** אמ׳ אני קניתי חמשה עולי שורים והולך אני
Mt 24,36 לא יעברו. 36 ושום אדם אינו יודע היום **והשעה** ולא המלאכים ולא הבן. אבל לבד האב השממיי.
Mt 25,13 13 לכן תהיו עדות כי אינכן יודעות היום **והשעה.** 14 כן כמו האדם שהלך בדרך וקרא העבדים
Mc 13,35 שיעור. 35 לכן עורו כי אינכם יודעים היום **והשעה** שאדון הבית יבא בערב או חצי הלילה או
Mt 7,14 המוליך האדם לאבדון ורבים נכנסין בה. 14 **והשער** והדרך המביאים לחיים צרה היא מאד. ומעטין
Lc 12,45 אדוני מתאחר לבא ויתחיל להכות הנערים **והשפחות** ויאכל וישתה וישכר 46 אדוניו יבא ביום
Mt 10,18 18 ותהיו נהוגים תפושים לפני המלך **והשרים.** בעבור שאתם עדות ממני לפני העמים. 19
Mc 6,21 עשה חג מלידתו. והזמין כל הטרבונש **והשרים** הגדולים מגליליאה 22 ובאה בת אירודיש
Mc 13,9 כנסיותיהם יכו אתכם: ויעמדו לפני המלכים **והשרים** להביא עדות ממני בעדותם 10 וחוייב ראשונה
Lc 23,35 עליהם גורלות. 35 והעם עומד ומביטו. **והשרים** עמהם מלעיגים עליו. אומרים האחרים הושיע.
Lc 10,17 מי שאתם מבזה אותי מבזה ואשר שלחני. 17 **והששים** ושלושה תלמידים חזרו בשמחה. ואומרים אדון
Mt 3,12 הוא ינקה את גורנו ויאסוף חִטָּתוֹ במגורתו. **והתבן** ישרף באש נצחי. קפיטולו ו׳ כפי מתיאו 13 אז
Mt 3,3 א׳ יקרא במדבר ישרו הדרכים לפני אדונינו **והתהפכו** אליו 4 ואותו זואן היה לבוש עורות והיה
Mt 16,22 ביום השלישי: 22 ואז לקחו פירו לצד אחד **והתחיל** לגערו. אומר האל לא יאבה אדון שיקרך. 23
Mt 26,22 22 וכשהם שמעו זה היו מאד דואגים. **והתחיל** כל אחד לאמר אדון אנכי הוא. 23 והוא ענה
Mt 26,37 להתפלל 37 ולקח פירו ושני בנים מזבדיב **והתחיל** להיות עצב ונקצף. 38 אז אמר להם דאגה נפשי
Mc 6,34 ריחם עליהם כי הם היו כמו צאן בלא רועה **והתחיל** ללמדם רוב דברים וטובים. 35 וכאשר רוב
Mc 8,25 כמו אילנות 25 ועדיין הניח ידיו בעיניו **והתחיל** לראות בבהירות. 26 וישאוש שלחו בביתו.
Mc 10,32 תמהים ויראים: ואז פעם אחרת הוא אמ׳ להם. **והתחיל** לאמר כל אשר יקרה לו. אומ׳ 33 הנה אנחנו
Mc 10,47 שהיה יבש יושב קרוב לו [*] 47 [*] **והתחיל** לצעוק. ואמ׳ בן דויט יהיה לך חמלה ממני.
Mc 14,33 להתפלל 33 ולקח עמו פירו ויקומו וזואן **והתחיל** להתפלל ולהתפחד 34 ואמ׳ להם עצבה היא נפשי
Mc 14,72 יקרא ב׳ פעמים יכפרהו שלש פעמים. **והתחיל** לכרות: Tit,15 קפיטולו ט״ו כפי שן מרקו: 1
Mc 15,8 ובעבור הרציחה הושם במאסר. 8 ובא העם **והתחיל** לבקשו כמו שהוא יודע שיתן להם תפוש אחד: 9
Lc 7,15 אני מצוה שתקום 15 ומיד אותו שהיה מת קם. **והתחיל** לדבר. וחזרו לאמו. 16 וכל העמים יראו יראה

Lc 15,15 היה רעב גדול בארץ. ומצא עצמו חסר. 15 **והתחיל** לקרב לאביו לאחד מעירוני אותה מלכות.
Lc 15,24 24 כי זה בני מת היה ומצאנוהו חי [*]. **והתחיל** לאכול: 25 והבן הגדול היה בשדה ובבואו נגש
Lc 15,28 ולא רצה שיכנס בבית. אז האב יצא אליו **והתחיל** לחלות פניו שיבא. 29 והוא ענה לו ואמ׳.
Lc 20,9 לכם באי זו ממשלה אני עושה אלה הדברים. 9 **והתחיל** לאמר לעם זה הדבר. איש אחד נטע כרם אחד
Jn 13,5 סדין וחגרו 5 אחרי כן שם מים במזרק אחד. **והתחיל** לרחוץ רגלי התלמידים. וקנחם בסדינו שהיה
Mc 14,69 והתרנגול קרא 69 ומיד ראתהו שפחה אחת **והתחילה** לאמר לאותו שניצב סביבה זהו מהם. 70 והוא
Lc 7,38 38 ועמדה מאחור קרוב רגלי ישאוש משיח **והתחילה** לבכות ולרחוץ רגלי ישאוש משיח עם דמעות
Mc 9,31 חי ביום השלישי 31 והם לא הבינו הדבר **והתחילו** לשאלו. 32 ובאו בכפר נחום. וכאשר היו
Mc 14,19 מכם שאוכל עמי יבגדני 19 והם היו עצבים. **והתחילו** כל אחד לאמר אדון אני הוא. 20 והוא אמ׳
Mc 15,18 ארגמן. ושמו בראשו עטרה אחת מקוצים 18 **והתחילו** לתת לו שלום. השׁ׳ יושיעך מלך היהודים 19
Lc 14,18 לקרוא לקרואים שיבואו שכבר הכל מוכן. 18 **והתחילו** כלם להתנצל הראשון אמ׳ אני קניתי עיר ויש
Lc 23,2 1 ויקומו כל העם והוליכו ישאוש לפילאט 2 **והתחילו** להלשינו. אנחנו מצאנו זה מדיח ומהפך
Lc 24,47 47 לתשובה ולמחילת עונות. דרש לכל העמים **והתחילו** בירושלם 48 ואתם עדים מאלה הדברים. 49
Mc 12,1 Tit,12 קפיטולו י״ב כפי שן מרקו 1 **והתחילם** לדבר דמיונות. ואמ׳ אדם אחד נטע כרם וסגר
Mc 13,8 ומלך נגד מלך. ויהיו רעשים בארץ ורעב **והתחלת** כאבים יהיו. 9 אז: שִׁמְרוּ עצמכם כי הם
Mc 11,4 4 והלכו ומצאו העיר קשור לפני הדלת **והתירוהו.** 5 ואותן שהיו שם אמרו להם למה אתם
Jn 19,26 ישו. 26 אז כשישאוש ראה אמו עומדת סמוך **והתלמיד** שאוהב ביותר נהפך לאמו ואמר אשה הנה בנך.
Mt 12,1 אז ישואש עובר בשבת אחת במקומות זרועים. **והתלמידים** רעבים לקחו מהשבולים ואכלו. 2 והפרושים
Mt 14,19 ומביט בשמים וברכם ובצעם ונתנם לתלמידים. **והתלמידים** נתנום אל העם 20 ואכלו כולם ושבעו.
Mt 15,23 דויט. השטן מצער בתי. 23 ולא ענה לה דבר: **והתלמידים** באו וחילו פניו שלא יניחנה לכת כי היא
Mt 15,36 הנכונה) לשם ובצעם ונתנם לתלמידיו: **והתלמידים** נתנום לעם 37 ואכלו כלם והיו שבעים.
Mt 19,13 שהוא יניח הידים עליהם ושיתפלל בעדם. **והתלמידים** גוערים אותם. 14 וישאוש אמר להם הניחו
Mt 26,19 שעתו קרוב. עמך יעשה פסח עם תלמידיו. 19 **והתלמידים** עשו כאשר צום ישאוש והכינו הפסח. 20
Mc 5,40 עליו. וישאוש גרש כלם בחוץ לבד האב והאם **והתלמידים** שהיו עמו ונכנסו למקום ששוכבת הנערה 41
Mc 8,4 יתעלפו בדרך. כי אחרים מהם באו מרחוק. 4 **והתלמידים** ענו מאי זה מאכל יוכלו לשבוע זה העם
Mc 10,13 שלחו לו דורון מנערים בעבור זה שיגיעם. **והתלמידים** מונעים לאותן ששולחין. 14 וכאשר ישאוש
Mc 10,24 שיהיו לו מעות הרבה יתנם במלכות שמים. 24 **והתלמידים** נבהלו מדבריו. וישאוש פעם אחרת תכף אמר
Mc 11,7 צום והניחוהו 7 להוליך העיר לישאוש. **והתלמידים** הניחו מלבושיהם עליו והוא רכב. 8
Lc 22,39 די. 39 ויוצא המלך כמנהגו להר הזתים. **והתלמידים** ברחו ממנו. 40 וכאשר בא להם אמר להם
Jn 2,12 הדברים ירד בכפר נחום הוא ואמו והאחים **והתלמידים.** ושם עמדו ימים מעטים. 13 וקרוב היה
Jn 4,8 לשאוב מים. וישאוש אמר לה תן לי לשתות. 8 **והתלמידים** הלכו בעיר לקנות דבר מאכל. 9 אז אמרה
Mc 5,6 באבנים. 6 וכאשר ראה ישו מרחוק בא במרוצה **והתפלל** לו 7 אומר בקול גבוה. מה לך עשות ישאוש
Mc 14,35 35 וכאשר כרע מעט הוא כרע באפיו ארצה **והתפלל** לשם אם איפשר עשות שתעבור אותה שעה. 36
Lc 9,18 קופות מליאות 18 ונעשה שישאוש היה לבדו **והתפלל** ותלמידיו סמוכים לו וישו שאלם מה אומרים
Lc 9,28 ישאוש לקח פירי ויקומו ויואן ועלה אל ההר **והתפלל.** 29 ונשתנו פניו ומלבושיו לבן ומזהיר. 30
Lc 22,41 מהם כזריקת אבן אחת. ותקע הברכים לארץ **והתפלל.** 42 אומ׳ אם אתה תחפוץ הסר המות הזה מעלי
Jn 9,38 והוא אמ׳ אדון אני מאמין בו. ונהפך לאחור **והתפלל** אליו. 39 וישאוש אמ׳ אליו. אתה בדין באתי
Mt 5,44 אויביכם ותעשו טוב לאשר עושים לכם רע **והתפללו** על רודפיכם 45 מפני שתהיו בני אביכם
Mt 8,2 ההר. רב עם הלכו אחריו. 2 וראה מצורע אחד **והתפללו.** אומ׳ אם אתה חפץ אתה יכול לטהרני. 3
Mt 26,41 לא יכולה שעה אחת להיות ער עמדי. 41 עורו **והתפללו** שלא תכנסו בנסיון. כי הרוח הוא מוכן. אבל
Mc 13,33 השמים ולא הבן אבל האב: 33 השמרו ועורו **והתפללו** כי לא ידעתם הזמן לא השעה 34 כמו שהאיש
Mc 14,38 אתם ולא יכולתם להיות עדים עמדי. 38 עורו **והתפללו** בעבור שלא תכנסו לנסיון. הרוח מוכן אבל
Lc 21,36 יושבי פני האדמה. 36 ועל זה הקיצו לעולם **והתפללו** לשם שתהיו ראויים לברוח כל אלה הדברים
Lc 22,46 בעבור דאגה. 46 ואמר לאותם שישנים קומו **והתפללו** שלא תכנסו לפיתוי: 47 עוד הוא מדבר כן.
Mt 14,33 חששת. 32 וכשעלה [*] 33 [*] בקרון באו **והתפללוהו** אומרים אמת אתה הוא בן האלוה 34 ותכף
Mt 28,9 לדרך. אומ׳ האל יושיעכם. והן כרעו לרגליו **והתפללוהו.** 10 וישאוש אמ׳ להן אל תפחדו ותלכו
Mc 14,68 ממה את אומרת ויצא לחוץ ועמד לפני ההיכל **והתרנגול** קרא 69 ומיד ראתהו שפחה אחת והתחילה
Lc 23,29 יאמרו מאושרות הן העקרות. והבטן שלא נשאה **וולד.** והשדים שלא הניקו. 30 אז יאמרו להרים כסונו
Lc 19,6 וחושה כי מוכרח אני שאבא היום בביתך. 6 **וזאקיב** ירד מהרה וקבל ישו בשמחה: 7 וכאשר העם
Lc 19,8 בקרבם אומרים שבבית אדם חוטא נכנס. 8 **וזאקיב** עומד אמ׳ לישו אדון אני חפץ לתת חצי נכסי

Mt 6,9 האל יודע מה שאתם צריכים טרם תשאלהו: 9 **וזאת** התפלה תאמרו אבינו שבשמים שמך יהיה מקודש
Mt 17,20 ישתנה. ולא יהיה לכם דבר גדול לעשותו: 20 **וזאת** המדה שטן אין מגרש אם לא בתפלה ובצום. 21
Mt 26,12 דלים עמכם. ואני לא אהיה לעולם עמכם. 12 **וזאת** הניחה משיחה זאת בגופי לחנוט אותי 13 אמיתות
Lc 2,2 ציווי משיסר גושט שכל העולם יהיה נוגש. 2 **וזאת** הנגישה היתה נעשית ראשונה בעד האדון מלך
Lc 2,38 עבודה יום וליילה בצומות ותפילות: 38 **וזאת** באותה שעה היתה מתודה לש׳ והיתה מדברת ממנו
Lc 7,46 מנישוק רגלי. 46 אתה לא משחת ראשי בשמן. **וזאת** משחה רגלי במשיחה. 47 ובעבור זה אני אומ׳ לך
Mt 15,18 מה שנכנס בפה נכנס בבטן ויוצא מהאחור 18 **וזה** שיוצא מהפה בא מהלב ואותו שהוא מלכלך האדם:
Mt 26,18 שנכין הפסח. 18 וישאוש אמר לכו אל העיר. **וזה** האיש שתמצאו אמרו לו הרב אומר שעתו קרוב. עמך
Mt 26,71 יצא מהפתח האחר שפחה אמרה לאותן שהם שם. **וזה** היה עם ישוש דנזוריט. 72 ופעם אחרת כפר
Mt 27,54 ישאוש. כאשר ראו התנועות. הארץ רועשת **וזה** שנעשה יראו בחוזק אומרים באמת זהו בן האלוה.
Mt 27,58 ששמו יושאף אותו שהוא תלמיד ישאוש. 58 **וזה** קרב לפילאט ושאל לו הגוף מישאוש. ופילאט צוה
Mt 27,64 גופו ושיאמרו לעם שהוא קם חי מהמות. **וזה** יהיה טעות אחרון ויותר רעה מהראשונה. 65 ואמ׳
Mc Prol,20 אמונתו. הציל מה שאבד אשר לו הושב האצבע. **וזה** אחד הגמון אסכנדריאש וזה חוייב חפש ולהבין
Mc Prol,20 לו הושב האצבע. וזה אחד הגמון אסכנדריאש **וזה** חוייב חפש ולהבין בסדר דבריו האונגליאו
Mc 11,14 אני רוצה ששום אחד לא יאכל פרי ממך. **וזה** שמעו תלמידיו 15 ובאו לירושלם: וכאשר נכנס
Mc 12,11 בעד הבונים אותה היתה מונחת לפינה. 11 **וזה** נעשה בעד אלהינו. היא מלא כה נפלאה בעינינו.
Lc 5,12 כל ענייניהם. והלכו אחרי ישאוש משיח: 12 **וזה** נעשה כאשר ישאוש משיח היה בעיר אחד ובא אדם
Lc 7,17 נביא גדול קם בתוכינו כי השם פקד עמו 17 **וזה** הדבר נתפזר בכל ארץ גודיאה. 18 ותלמידים הלכו
Lc 8,8 האחר נפל בארץ טובה ועשה פרי כמאה כפלים. **וזה** אומר צועק מי שיש לו אזנים ישמע. 9 ותלמידיו
Lc 9,24 ושתי וערב שלו ובכל יום יבא אחרי. 24 [*] **וזה** יושיע עצמו. 25 ומה יועיל לאדם אם יצבור כעפר
Lc 19,11 בא לבקש מן האדם להושיע מה שהיה אבוד. 11 **וזה** אמ׳ לאותן האנשים בעבור שיהיה נביא לירושלם
Lc 21,13 למסור אתכם למלכים גדולים בעבור שמי. 13 **וזה** יבא לכם לעדות. 14 אז ינוח לבבכם ואל תחשבו
Lc 21,34 ביתרון אכילה ושכרות: ובצורך זה החייב **וזה** היום יבא פתאום עליכם. 35 וכן יצא על כל
Jn 1,41 שנים עשר ששמעוהו מיואן והלכו אחריו. 41 **וזה** מצא ראשונה לשימון אחיו. ואמ׳ לו אנחנו מצאנו
Jn 4,18 שאין לך בעל 18 כי חמשה בעלים היו לך **וזה** שעתה לך אינו בעליך אמת אמרת: 19 והאשה אמרה
Jn 6,39 שאעשה רצוני. רק רצון מי ששלחני. 39 **וזה** הוא רצונו. שכל זה שנתן לי לא אשמיד ממנו רק
Jn 6,72 לכם שנים עשר בחרתי אחד מכם הוא שטן. 72 **וזה** אומ׳ מיוד״ש אשכריוטא כי זה עתיד לבגוד בו
Jn 7,39 הכתיבה נחל מים חיים ירוצו מבטנו. 39 **וזה** אמרו מרוח הקדש שעתידין לקבל המאמינים בו כי
Jn 11,51 לנו שאדם אחד ימות ולא ימות כל העם. 51 **וזה** לא אמר מעצמו. רק שהיה הגמון אותה שנה. וניבא
Jn 12,6 בעד שלש מאות פשיטין ושינתנו לעניים. 6 **וזה** שאמ׳ לא אמרו בעבור שומו עין על העניים. רק
Jn 12,33 נשא מן הארץ. כל הדברים אמשוך לעצמי 33 **וזה** אומר דרך רמז באיזו מיתה עתיד למות. 34 ענה
Jn 13,28 אליו מה אתה עושה עשהו ביותר מהירות 28 **וזה** אחד מהיושבים לא הבינוהו למה אמרו 29 כי מקצת
Jn 19,19 ופילאט כת׳ מאמר אחד והניחו על השתי וערב **וזה** לשונו: ישאוש דנזוריט מלך היהודים: 20 אז רוב
Mt 13,19 השם ולא יבין אותה. בא השטן ועוקרה מלבו. **וזהו** הזרע שנפל קרוב לדרך. 20 ואותו שנפל בין
Mc 12,33 ומכל נפש ומכל חוזק ולאהוב רעהו כמוהו. **וזהו** גדול מכל קרבן אנושי: 34 וכאשר שמע שהוא ענה
Lc 1,36 36 והנה אלישבק קרובתיך הרתה בן בזקנותה. **וזהו** החדש השישי לאותה שהיא נקראת עקרה 37 כי שום
Jn 1,19 שהוא בן האב. זהו אלוה אחד. הוא ספרו 19 **וזהו** עדות יואן. כאשר שלחו היהודים מירושלם.
Jn 3,19 מאמין בעולם האחד לבד נולד בן האלוה: 19 **וזהו** עין לב נר בא לעולם ואוהבים האנשים ביותר
Lc 7,45 קנחם. 45 אתה לא נתת לי נשיקה לרגלי. **וזו** לא פסקה מנישוק רגלי. 46 אתה לא משחת ראשי
Mt 3,14 בנחל ירדן לזואן שיטבול אותו. 14 **וזואן** היה מונעו אומר גביר לך נאות והיה לך לטבול
Mt 4,21 משם וירא שני אחים אחרים גיקמי שאבאדיב **וזואן** אחיו בספינה אחת עם זאבדיב אביהם שהיו
Mt 10,3 אחיו. 3 פיליפו. ברטומי. ג׳יקמו. זאבדיב **וזואן** אחיו .טומאש. מטיאו. בעל רבית מפורסם.
Mt 11,2 צוה לתלמידיו שילכו עמו דרוש בעיירות. 2 **וזואן** אסור כאשר שמע המעשים שאלוהו שנים תלמידיו
Mt 17,1 כפי מתיאו 1 ואחר ה׳ ימים לקח פירו יקומו **וזואן** אחיו. ואחר העלם אל הר אחד מאד גבוה 2
Mc 1,6 וטובלן בנהר ירדן ומתודים על עונותיהם. 6 **וזואן** היה לבוש עורות גמלים. וחגור סביב המתנים
Mc 10,35 חי ביום השלישי: 35 ויקרבו אליו יקומו **וזואן** בני זאבדיב אומרים רבי אנחנו רוצים שאי זה
Mc 14,33 אסיים להתפלל 33 ולקח עמו פירו ויקומו **וזואן** והתחיל להתפלל ולהתפחד 34 ואמ׳ להם עצבה
Lc 22,8 יום היה מוכרח שימות בפסח. 8 ושלח פירו **וזואן** אומר לכו והכינו הפסח שנאכל. 9 והם אמרו
Lc 14,32 לבא נגד מי שעם עשרים אלף בא אליו. 32 **וזולת** זה הוא עומד מרחוק שולח שלוחיו להשתדל עם
Jn 1,3 בתחלה עם האל 3 כל הדברים נעשים בעדו. **וזולתו** שום דבר אינו נעשה: מה שנעשה 4 כי היה

Lc 14,16 וישאוש אמ׳ אליו אדם אחד עשה זימון גדול **וזימן** אנשים רבים. 17 ושלח משרתו בשעת האכילה
Jn 2,17 ממקום זה ולא תעשו בית אבי בית סחורה. 17 **וזכרו** תלמידיו שכתוב הוא אהבת ביתך אכלתני. 18 אז
Lc 1,63 סימן לאביו איך הוא חפץ יהיה שמו. 63 **וזכריה** שאל לוח הנקרא בוישאט אחד אשר בו כתב
Lc 1,67 אי זה יהיה זה הנער כי יד הש׳ היתה בו 67 **וזכריה** אביו היה מלא רוח הקדש וניבא וא׳ 68 ברוך
Jn 7,8 רעים. 8 אתם ממיתים ביום זה של חג. **וזמני** לא נשלם: 9 כאשר אמר אלה הדברים הוא היה
Mt 20,30 עורים יושבים סמוך לדרך ושמעו ישו עובר **וזעקו** אומרים ישואש בן דוד יהיה לך חמלה ממנו. 31
Mt 21,23 בית המקדש ומלמד. קרבו אליו שרי הכהנים **וזקני** העם אומרים בעד אי זה כח עושה אתה אלה
Mt 26,3 נבגד ותלוי: 3 אז נתקבצו כל גדולי הכהנים **וזקני** העם בהיכל סגן הכהנים שנקרא קאיפש 4 ועשו
Mt 26,57 שר הכהנים למקום שהחכמים יודעי ספר **וזקני** המקדש היו מקובצים. 58 ופירו נמשך אחריו
Mt 27,1 כפי מתיאו 1 וכאשר בא הבקר שרי הכהנים **וזקני** העם עשו עצה שמסרו ישאוש למיתה 2 וקשרוהו
Mt 27,12 אתה אומר. 12 וכאשר שרי הכהנים הלשינוהו **וזקני** העם אחריהם אינו עונה דבר. 13 אז פילאטו
Mc 14,43 שלח בעד סגן הכהנים ובעד החכמים מאותתים **וזקני** העם. 44 והבוגד נתנם זה הסימן אמ׳ אותו
Mc 14,53 הכהנים ונאספו כל הכהנים והחכמים מאותתים **וזקני** העם. 54 ופירו הולך אחריו מרחוק עד היכל
Mc 15,1 לעצה גדולי הכהנים והחכמים מאותתים **וזקני** העם ותפשוהו וקשרוהו והוליכוהו לפני פילאט
Mt 1,3 הוליד יודא ואת אחיו. 3 יודא הוליד פרש **וזרא** מתמר. פרש הוליד אֶשְׁרוֹם. אשרון הוליד אראם. 4
Lc 8,6 ממנו לדרך ונרמס. ועופות שמים אכלוהו. 6 **וזרע** אחר נפל ממנו על הסלעים. וכאשר הזרע יצא
Lc 8,8 הקוצים והקוצים יצאו עם הזרע וחנקהו. 8 **וזרע** האחר נפל בארץ טובה ועשה פרי כמאה כפלים.
Mt 27,5 שאינו יודע. והם ענו מה לנו אתה תראהו 5 **וזרק** הל׳ פשיטין במקדש והלך לו. 6 ושרי הכהנים
Mc 9,35 משרת כולם. 35 ולקח נער אחד ושמו באמצעם **וחבקו** ואמ׳ 36 אותו שיקבל עו׳ מנערים אלו בשמי
Lc Prol,8 רוח כתב ליונים נאמנים זה האיווגליאו **וחבר** זה ענייני האפושטולוש. [*] וכאשר הוא בתול
Lc 10,34 וחמל עליו 34 [*] ושם לו שמן בחבורותיו **וחבשו** [*] והביאו באושפיזא ונתן עיניו בו. 35
Jn 19,31 בעבור שלא ישארו הגופה בשבת בשתי וערב. **וחג** גדול היה בשבת ההוא חילו פני פילאט שיתן להם
Mc 1,6 עונותיהם. 6 וזואן היה לבוש עורות גמלים. **וחגור** סביב המתנים מחגורת עור. ואוכלים חגבים
Mc 6,8 ומשוטנים. 8 וציום שלא ישאו שק ולחם ואבן **וחגורה.** אבל שרביט אחד ביד 9 ומנעלים של עור חי
Jn 13,4 4 קם מהסעודה ומניח מלבושיו ולקח סדין **וחגרו** 5 אחרי כן שם מים במזרק אחד. והתחיל לרחוץ
Lc 5,36 חדש במלבוש ישן. כי אם יעשהו הישן נשבר **וחדש** אינו מתי מתיחד עם הישן. 37 ושום אדם אין לו
Mc 6,31 בואו ונלך במדבר ונחו מעט כי רב עם הולך **וחוזר** ולא היה לו פנאי לאכול. 32 ועלו בספינה
Lc 24,9 חי ביום השלישי 8 ותזכורנה דבריו 9 **וחוזרות** מן הקבר מגידות כל אלה הדברים לאותן י״א
Lc 15,1 י״ו כפי לוקא 1 והיו נגשים אליו עולמיים **וחוטאים** בעבור שישמעוהו. 2 והסופרים והפרושים
Mc 13,10 המלכים והשרים להביא עדות ממני בעדותם 10 **וחוייב** ראשונה דרוש המלכות שממיי לכל העמים. 11
Jn 10,22 לפקוח. 22 אלה הדברים נאמ נאמרו בירושלם **וחורף** היה. 23 והולך ישאוש במקדש באכסדרת שלמה.
Mc 6,20 יכולה 20 בעבור כי אירודיש מחזיק בזואן **וחושב** שהוא קדוש וצדיק ושומרו ורוב דברים עושה
Lc 2,44 נשאר בירושלם. ולא הכירוהו אביו ואמו. 44 **וחושבים** שיהיה עם האחרים שהולכים עמהם. וכן הלכו
Lc 1,29 29 ואותה הבתולה כששמעה דברי המלאך נבהלה **וחושבת** השלו׳ ההוא איך הוא. 30 והמלאך אמ׳ לה אל
Lc 19,5 וראה ישוש משיח ואמר לו זאקיב רד מהר **וחושה** כי מוכרח אני שאבא היום בביתך. 6 וזאקיב
Mc 4,37 ספינות אחרות עמו 37 ואז קם רוח גדולה **וחזק** וגלים עד שהספינה מתחלת למלאת. 38 וישאוש
Lc 1,80 מאושרות בדרך שלום. 80 והנער היה גדל **וחזק** ברוח הקדש ועומד במדברות עד העת שהראה עצמו
Lc 2,40 בגלליאה בעיר נזורט 40 והנער ישאוש גדל **וחזק** ומלא חכמה וחן הש׳ היתה עמו. 41 ואביו ואמו
Mc 4,7 7 ואחר נפל בין הקוצים והקוצים גדלו יחד **וחזקוהו.** ולא נתן פרי עולה וגדל. 8 ואחר נפל בטוב
Lc 23,23 שואלים שיניחהו בשתי וערב וקולותם הולכים **וחזקים.** 24 ופילאט שפט שיעשה שאלתם. 25 והניח להם
Mt 20,3 עמהם מן הערך מפשוט אחד שלחם בכרם. 3 **וחזר** בשוק סביב שעת שלישית היום ומצא אחרים שהיו
Mt 27,3 3 ואז יודש שמסרו ראה שהוא מחוי וניחם **וחזר** שלשים הפשוטין לשרי הכהנים והישישים. 4 ואמר
Mc 6,14 בפירסום שמע ישאוש. אמ׳ שזואן טבול הוא **וחזר** חי ממות ובעבור זה עושה פלאות. 15 והאחרים
Mc 6,16 שמע זה. אמר זה זואן שאני חתכתי ראשו **וחזר** ממות לחיים. 17 כי זה אירודיש תפש ג׳ואן
Lc 4,14 ונגשו המלאכים אליו ושרתו ישאוש משיח. **וחזר** ישאוש משיח בכח הרוח גלליאה ושומעו יוצא בכל
Lc 14,21 אמ׳ אני לקחתי אשה ואיני יכול ללכת. 21 **וחזר** המשרת ואמ׳ לו כל מה שאמרו: ואז כעס האדון
Lc 7,10 אומר לכם לא מצאתי אמונה כזה בישראל. 10 **וחזרו** אל הבית אותם שנשלחו לישאוש. ומצאו הנער
Lc 7,15 15 ומיד אותו שהיה מת קם. והתחיל לדבר. **וחזרו** לאמו. 16 וכל העמים יראו יראה גדולה והללו
Lc 9,10 דברים אלו. ורצה לראות ישאוש משיח. 10 **וחזרו** התלמידים להגיד לישוש משיח כל הדברים שעשו.
Lc 9,43 בין הגוים קודם אכילתם ושתייתם לפני הנער **וחזרו** לאביו שלו ושקט. 44 והרואים נבהלו.

Lc 24,33 בדרך. ולמדנו הכתיבות. 33 וקמו באותה שעה **וחזרו** בירושלם הי״א יחד. ואותם שעמדו היו 34
Mc 2,15 ונעשה בעוד שהיו אוכלין בבית רבים עוגבים **וחטאים** אוכלים עם ישו ותלמידיו והיו שם רבים
Lc Prol,10 ענייני האפושטולוש. [*] וכאשר הוא בתול **וחיה** שמונים ושלש שנים מת בביטימיאה עצמותיו בשנת
Mt 27,52 והקברים נפתחו. ורוב גופות הקדושים קמו **וחיו.** 53 יוצאים מהקברים. אחר התחייה נראו רבים
Mc 2,25 ישאוש להם לא קראתם. מה שעשה דוד הוא **וחיילותיו** כאשר נרעבו. 26 שהוא נכנס במקדש תחת
Mt 6,26 במגורות. אביכם שבשמים נותן להם לחם **וחיים** ואינכם גדולים מהם. 27 ומי מכם יכול להוסיף
Mt 19,29 או נחלות בעד שמי הוא יקבל מאה לאחד משכר **וחיים** נצחיים יחזיק. 30 ורבים ראשונים יהיו
Jn 6,64 מועיל אי זה אחד הדברים שאמרתי לכם רוח **וחיים** הם. 65 אבל מקצת מכם הם שאינם מאמינים. כי
Jn 11,25 שבתחיה: 25 אמ׳ אליה ישאוש אני הוא תחייה **וחיים** למאמין בי. עוד אם ימות יחיה. 26 וכל אדם
Jn 14,6 וטומאש אמר אליו. [*] 6 [*] אני דרך אמת **וחיים.** אין אחד בא אל האב רק בעבורי. 7 אם הייתם
Mt 14,36 אליו בכל הארץ ושלחו לו כל החולים 36 **וחילו** פניו אשר לבד יגיעו שפת מלבושיו וכל אותן
Mt 15,23 בתי. 23 ולא ענה לה דבר: והתלמידים באו **וחילו** פניו שלא יניחנה לכת כי היא צועקת אחרינו.
Lc 4,38 שימון וחמות שימון היתה חולה מקדחת גדול. **וחילו** פניו בעבורה. 39 עמד עליה צוה לה לקדחת
Lc 21,15 באי זה אופן תענו. 15 כי אני אתן לכם כח **וחכמה** שאליה לא יוכלו לאמר נגדה אויביכם. 16
Mt 2,4 אנשי ירושלם עמו. 4 ויקבוץ כל שרי הכהנים **וחכמי** העם וישאלם [*] 5 [*] [*] 6 [*] 7 [*]
Mt 20,18 ובן האל יהיה נמסר בידי שרי הכהנים **וחכמי** הדת ויענישוהו למות 19 וימסרוהו לנפילים
Mt 21,15 המקדש והוא מרקם. 15 וכאשר סגני הכהנים **וחכמי** הדת ראו הנפלאות שעושה והנערים צועקים
Mc 3,22 יצאו בחוץ ואומרים בלבבם נכבד הוא. 22 **וחכמי** הדת שבאו מירושלם אומרים שהוא משוטן ומכח
Mc 7,1 שי׳ מארקו 1 ואז באו לישאוש אי זה פרושים **וחכמי** הדת ישנה שבאו בירושלם 2 וכאשר ראו יחידי
Mc 8,31 צער ולהיות נגוש למות בעד שרי הכהנים **וחכמי** הדת והוא יקום חי אחר שלשה ימים. 32 ואמ׳
Lc 5,17 באחת הימים וישאוש יושב ומלמד לפרושים **וחכמי** הדת ששם באו מכל גדולי גליליאה גודיאה
Lc 7,30 הם נטבלים בטבילת יואן. 30 אבל הפרושים **וחכמי** הדת מבזים ביניהם עצת הש׳ שלא היו נטבלים
Lc 9,22 דברים רבים ויקללוהו ישישים ושרי הכהנים **וחכמיהם** וימות ויחזור חי ביום השלישי למיתתו 23
Mt 23,34 34 בעבור זה הנה שאנכי שולח לכם נביאים **וחכמים** ומאותתים: ומהם תהרגו ותתלו בשתי וערב
Mc 11,18 מערת גנבים. 18 וכאשר שרי הכהנים שמעוהו **וחכמים** מאותתים חפשו איך יוכלו המיתו. אבל הם
Lc 8,41 שהיה שר בית הכנסת נפל לרגלי ישאוש משיח **וחלה** פניו שיבא אל ביתו 42 כי בן היה לו שחולה
Lc 9,40 ואינינו זז ממנו עד שמצערו בחוזק. 40 **וחליתי** פני תלמידיך שיגרשו הרוח רעה מגופו. ולא
Lc 15,12 לאב. אבי תן לי חלק הירושה הראויה לי. **וחלק** להם עצמות מה שהיה לו: 13 ואחר ימים מועטים
Mc 6,43 חילק שתי הדגים 42 ואכלו כולם ושבעו. 43 **וחלקו** מנותר שתים עשרה קופות ממה שהותירו
Lc 9,16 ובירך אותם לחמים ושני הדגים ובצע הפת **וחלקו** לתלמידיו וצום שיניחוהו לפני העם ההוא 17
Lc 22,17 17 וכאשר לקח הכוס עשה חנות ואמר קחוהו **וחלקוהו** ביניכם 18 כי אני אומר לכם שלא אשתה
Jn 19,23 23 אז הפרושים כשתלוהו לקחו המלבושים. **וחלקום** לד׳ חלקים לכל פרט חלקו. והמלבוש הנקרא
Lc 14,5 5 וענה להם ואמר אי זה מכם אם שורו **וחמורו** נופלים בבור בשבת שלא יעלהו. 6 ולא יכלו
Mc 1,30 ואנדריב עם יקומו ועם ג׳ואן לאכול. 30 **וחמות** פירו שוכבת חולה מקדחת ותכף אמרה לו 31 ובא
Lc 4,38 וישאוש יצא מבית הכנסת ונכנס בבית שימון **וחמות** שימון היתה חולה מקדחת גדול. וחילו פניו
Lc 10,33 אחד עובר קרוב ממנו בא אליו וראה אותו **וחמל** עליו 34 [*] ושם לו שמן בחבורותיו וחבשו [*]
Jn 6,19 שהיה מנשב מבהילים. 19 אז הלכו עשרים **וחמש** מילין ראו ישוש המלך אליהם. ויגש אל הספינה
Lc Prol,12 בביטימיאה עצמותיו בשנת אדונינו שלש מאות **וחמשים** ותשע שנה היו מובאים באנטוכא: Tit,1
Jn 21,11 בארץ הרשתות מלאים מרוב דג מספר מאה **וחמשים** ושלשה. ועם כל זה שהדגים רבים הרשת לא
Lc 2,40 נזורט 40 והנער ישאוש גדל וחזק ומלא חכמה **וחן** הש׳ היתה עמו. 41 ואביו ואמו הולכים בכל שנה
Jn 9,24 אחרת האדם שעמד בעורון. ואמרו לו תן שבח **וחנות** לשם׳. לא ידעת שזה האיש חוטא. 25 אז אמר
Lc 8,7 נפל בתוך הקוצים והקוצים יצאו עם הזרע **וחנקהו.** 8 וזרע האחר נפל בארץ טובה ועשה פרי כמאה
Mt 13,7 7 האחרים נפלו בין הקוצים. גדלו הקוצים **וחנקום.** 8 האחרים נפלו בארץ טובה ועשו פרי רב בא׳
Lc 1,50 הקדוש שמו הוא עשה בי דברים גדולים 50 **וחסד** שלו מדור לדור ליריאיו. 51 כי הוא עושה
Mc 4,19 בארץ קוצים. הם אותם ששומעים הדרשות 19 **וחסרונות** העולם ואובדן העושרים העולמיים מחניקם
Lc 12,49 רב ישאלו לו: 49 אני באתי לשים אש בארץ. **וחפץ** אני שיהיה מורד. 50 ואני מתאוה שאהיה טבול
Jn 18,39 ומנהג הוא שאני עוזב לכם איש אחד בפסח. **וחפצתם** שאעזוב לכם מלך היהודים: 40 אז צעקו כולם
Mt 25,18 ורוח אחרים שנים. 18 ואותו שקבל א׳ הלך **וחפר** בארץ וטמן בזנט אדוניו. 19 ואחר זמן ארוך בא
Mc 12,1 אדם אחד נטע כרם וסגר אותה היטב באטדים **וחפר** אותה ובנה בה מגדל אחד ושכר אותה לעובדי
Lc 2,44 האחרים שהולכים עמהם. וכן הלכו יום אחד **וחפשוהו** בין שאר הקרובים הנוכרים. 45 וכאשר לא

Lc 21,26 הים וגליו. 26 האנשים יהיו יבשים מיראה **וחרדה** שתבא על כל העולם. כי כחות השמים ינועו. 27
Lc 24,37 לכם אני הוא אל תיראו. 37 והם נבהלים **וחרדים.** חשבו ושערו שראו רוח. 38 ואמר להם למה
Lc 8,15 ששומעים [*] 15 [*] דבר הש׳ ויש להם לב **וחריצות** בעושרין ובתענוגי החיים האלו הם נחנקים
Lc 11,37 פרוש אחד שיאכל עמו. ונכנס בבית ישב **וחשב.** 38 והפרוש אמ׳ בלבו למה זה אינו רוחץ ידיו
Mt 20,10 שעה לקחו כל אחד פשוט. 10 ובאו הראשונים **וחשבו** קחת יותר ולקחו כל אחד פשוט כמו כן. 11
Mc 2,6 מחולין לך. 6 והיו שם עמו קצת מחכמי הדת **וחשבו** בלבם אומרים 7 איך מדבר כן זה קללה. כי מי
Jn 1,5 נר האנשים. 5 והנר היה מאיר בערפל. וערפל **וחשך** לא היה להם יכולת עליה: 6 האל שלח אדם אחד
Mt 14,10 וצוה שאז יתן לה ראש זואן טבול. 10 **וחתך** ראש זואן בבית הסוחר 11 ונשאו הראש באחד
Mc 14,47 ישאוש הוציא הסכין והכה עבד סגן הכהנים **וחתך** לו האזן. 48 וענה ישאוש ואמ׳ להם כמו אם
Lc 22,50 50 ואחד מהם הכה עבד אחד משרי הכהנים **וחתך** לו האזן הימנית. 51 וענה ישאוש הניחו עד
Jn 19,32 התלויין ויש שלום. 32 אז באו הפר הפרושים **וחתכו** ירכותם של נתלים עם ישאוש. 33 [*] 34 ואחד
Jn 3,23 כי מים רבים היו שם: ובאו אליו רבים **וטבל** אותם 24 כי עדיין לא הושם יואן בבית הסהר:
Jn 9,7 לו לך ורחץ במי שלוח. שר״ל שלוח. אז הלך **וטבל** שם וראה בעיניו. 8 ואותם שראוהו ראשונה כי
Mt 28,19 בשמים ובארץ. 19 לכן לכו דרשו לכל העמים **וטבלו** אותם בשם האב והבן ומהקדש רוח 20 ותלמדום
Mt 12,44 אל ביתי שיצאתי. וכשבא מוצא אותה מנוקה **וטהורה** מכל קסמים. 45 אז הוא הולך ולוקח שבע
Mt 13,38 זרע הוא בן הבתולה. 38 השדה הוא העולם **וטוב** הזרע הם הצדיקים והקמשונים הם הרעים. 39
Mc 6,34 כמו צאן בלא רועה והתחיל ללמדם רוב דברים **וטובים.** 35 וכאשר רוב היום עבר קרבו אליו תלמידיו
Jn 3,22 עם תלמידיו בארץ גודיאה ושם עמד עמהם **וטובל.** 23 ויואן היה טובל בהר אחד קרוב שיליני כי
Jn 4,1 הכיר ישאוש שהפרושים שישוש עושה תלמידים **וטובל** יותר מיואן. 2 עד שישאוש לא טבל רק תלמידיו
Mc 1,5 אליו כל אותן שהיו ממלכות יהודה וירושלם **וטובלן** בנהר ירדן ומתודים על עונותיהם. 6 וזואן
Lc 12,18 ואעשם יותר גדולים ואקבץ כל דברי תולדותי **וטובתי.** 19 ואומר לנפשי רוב טובות אספת ברוב שנים
Mc 3,18 ר״ל בן מהעליון אלוה 18 ואנדריב ופיליף **וטומאוש** ומתיב וטומש ויקומו אלפיי. ושאדיב.
Jn 21,2 לאם טובירִיאדיש 2 וכן גלה לשמעון פירו. **וטומאוש** נקרא מספק ולנתנאל שהיה מבית גליליאה
Jn 14,5 שאני הולך והדרך והדרך אתם יודעים. 5 **וטומאש** אמר אליו. [*] 6 [*] אני דרך אמת וחיים.
Jn 20,25 לו התלמידים האחרים אנחנו ראינו האדון. **וטומאש** אמר להם. אם אני רואה בידים תקיעת המסמרים
Jn 20,26 ימים פעם אחרת היו התלמידים תוך הבית **וטומאש** עמהם ובא ישאוש והדלתות נעולות. ובא באמצע
Mc 3,18 אלוה 18 ואנדריב ופיליף וטומאוש ומתיב **וטומש** ויקומו אלפיי. ושאדיב. ושימון קאעיב 19
Mt 7,15 שקר הבאים בלבוש רחלות ובתוכם הם זאבים **וטורפים.** 16 במעשיהם תכירום. כי לא יכול אדם
Lc 6,17 ורוב עם מכל גודיאה וירושלם ומעבר לים **וטירי** וצידון 18 שבאו בעבור שישמעו וירפאו
Lc 3,1 אח אירודיש ופטריאקא ממלכות אִיטוּרֶיאָה **וטִירְקוּדִיגִיש** אליש אניאה ואבילינא דטרקא 2 תחת שרי
Mt 25,18 שנים. 18 ואותו שקבל א׳ הלך וחפר בארץ **וטמן** בזנט אדוניו. 19 ואחר זמן ארוך בא האדון
Mt 25,25 שלא זרעת ומלקט מה שלא פזרת 25 ופחדתי **וטמנתי** הבזנטש בארץ: עתה תקבל ממונך: 26 ענה
Mt 14,21 האוכלים היו ה׳ אלפים אנשים לבד ונשים **וטף.** 22 ותכף צוה לתלמידים עלות באניה קטנה
Mc 8,36 ומה יועיל לאדם גם כי יהיה לו כל העולם **ויאבד** נפשו. 37 ואותו שיכירנו ויפרסם אותי. 38
Lc 12,45 מתאחר לבא ויתחיל להכות הנערים והשפחות **ויאכל** וישתה וישכר 46 אדוניו יבא ביום שלא יקווהו
Jn 18,28 לקאיפש בהיכל בעבור שלא יהיו טמאים **ויאכלו** הפסח: 29 אז יצא פילאטו להם בחוץ. ואמ׳
Jn 11,26 עוד אם ימות יחיה. 26 וכל אדם שהוא חי **ויאמין** כי לא ימות לנצח. מאמינה את זה. 27 והיא
Mt 2,8 הזמן שנראה להם הכוכב. 8 וישלחם לבית לחם **ויאמר** להם לכו שאלו מהילד בתבונה ובדעת ובמוצאכם
Mt 2,13 ואחרי שובם נראה מלאך השם בחלום אל יוסף **ויאמר** לו קום ולקחת הילד ואמו וברחת למצרים וישבת
Mt 4,4 תאמר לאבנים האלו שישובו לחם. 4 ויען **ויאמר** לו כתוב הוא אדם אינינו חי על הלחם לבדו
Mt 4,19 אחיו ששמים הרשתות בים כי דייגים היו 19 **ויאמר** להם בואו אחרי ואעשה אתכם דייגי אנשים. 20
Mt 25,40 חולה ומאוסר ובאנו אליך. 40 והמלך יענה **ויאמר** אלהם אמיתות אומר לכם כי כל הטוב שמעולם
Mc 10,21 מנעורי עד עתה. 21 וישאוש הביטו וייטב לו **ויאמר** אליו דבר אחד חסר לך. מכור אשר לך ותנהו
Lc 11,5 זה מכם יש לו אוהב וילך אליו בחצי הלילה. **ויאמר** לו אהובי הלוה לי ככרות לחם ג׳ 6 כי אהובי
Lc 13,25 ותקראו אל הפתח אדון פתח לנו. והוא יענה **ויאמר** לכם איני מכיר אתכם מי אתם. 26 אז תתחילו
Lc 14,9 נכבד ממך נקרא שם 9 ויבא לאותו שזמנך **ויאמר** לך תן מקום לזה. ואז בבושת תרד מטה מטה. 10
Mt 5,11 תהיו כאשר האנשים יקללו אתכם וירדפו אתכם **ויאמרו** כל רע נגדכם ותכזבו בעדי. 12 גילו שכרכם
Mt 25,44 ואסור הייתי ולא בקרתוני. 44 אז הם יענו **ויאמרו.** ומתי ראינוך רעב וצמא ובלא בית ערום או
Lc 14,30 להשלים הבנין כל הרואים ילעיגו לו. 30 **ויאמרו** האיש הלזה התחיל לבנות ואין בידו כח
Lc 17,23 לראות יום אחד מבן האדם ולא תראוהו 23 **ויאמרו** לכם הנו להלן הוא לא תחפצו ללכת. ולא תלכו

Mt 3,12 12 מפוחו בידו. והנה הוא ינקה את גורנו **ויאסוף** חִטָּתוֹ במגורתו. והתבן ישרף באש נצחי.
Lc 3,17 הקדש ובאש. 17 ויקח כלי מנשף וינקה גרונו **ויאסוף** החטה במגורתו וישרוף התבן באש שלא תכבה 18
Jn 4,36 תבואות הקציר לבנות. 36 ומי ילקט שכרכם **ויאסוף** פרי כחייכם הנצחיים. בעבור שהזורע והמלקט
Jn 15,6 אחד לא עמד בי ושולח בחוץ כמו הכף ותיבש. **ויאספוה** וישמרוה באש ותשרף. 7 אם תעמדו בי ודברי
Lc 6,22 שהאנשים יכעיסו אתכם ויפרידו אתכם מהם **ויארורכם** ויגרשו שמכם כמו הרע. בעבור טעם בן האדם
Mt 28,16 מוגדים בין היהודים עד היום הזה. 16 **וי״ב** התלמידים הלכו בגליליאה בהר אחד שישו אמ׳
Lc 22,14 והכינו הפסח. 14 ובהגיע השעה ישבו לאכול **וי״ב** שלו שלוחים עמו. 15 ואמ׳ בכוסף אוכל עמכם זה
Mt 2,21 להמית הילד. 21 ויקם ויקח הילד ואמו **ויבא** לארץ ישראל: 22 ויהי כאשר שמע כי ארכיליאוס
Mt 6,10 שבשמים שמך יהיה מקודש שהוא קדוש 10 **ויבא** למלכותך. רצונך תעשה בשמים ובארץ. 11 תן לנו
Lc 14,9 בראש. כי באולי יותר נכבד ממך נקרא שם 9 **ויבא** לאותו שזמנך ויאמר לך תן מקום לזה. ואז
Jn 10,9 דלת. אם אחד יבא ויהיה נכנס נושע יהיה **ויבא** ויצא וימצא מרעה . 10 הגנב לא בא אם לא
Mt 2,11 שם. 10 ובראותם הככב שמחו שמחה גדולה. 11 **ויבאו** בבית וימצאו הילד עם מריאה אמו וישתחוו
Lc 13,29 במלכות הש׳. ואתם תהיו נגרשים בחוץ 29 **ויבאו** ממזרח וממערב ומאגילו ומאבשטרו ויסובו
Mt 3,7 באים לטבילתו היה אומ׳ אליהם משפחת **ויבדיש** מי למד לכם לברוח לאף הש׳ם. 8 עשו מעשים
Lc 12,54 תראו ענן נגד מערב. מיד תאמרו יבא המטר. **ויבוא** המטר. 55 וכאשר רוח הנקרא אבטאר בא ומנשב
Jn 11,48 אם אנחנו מניחין אותו כן כולם יאמינו בו. **ויבואו** רומיים ויגזלו לנו מקומינו ועמנו. 49 ואחד
Lc 1,16 שיצא מבטן אמו יהיה נשלם מהקדוש רוח. 16 **ויבונן** לפניו 17 יזהו לפני הש׳ ברוח ובכח אליהו
Jn 12,40 עיניהם ותקשה לבם בעבור שלא יראו בעינים **ויבינו** בלב ויתבוננו ואני מרפא אותם 41 אלה
Lc 3,7 אז אמ׳ לעמים שבאים בעבור יטבילם תולדות **ויבראש** מי ילמד לכם ברוח מאפינו העתידה לבא. 8
Mc 4,6 אבנים שלא היה בו עפר רב ומיד יצא 6 **ויבש** כאשר השמש הכהו כי לא היה לו שורש. 7 ואחר
Jn 14,22 ואני אאהוב אותו ואגלה לו את עצמי. 22 **ויגודיש** אמר אליו. לא אשקריוטא אבל אדון אחר. אי
Jn 11,48 אותו כן כולם יאמינו בו. ויבואו רומיים **ויגזלו** לנו מקומינו ועמנו. 49 ואחד מהם ששמו
Jn 16,13 לא ידבר מלבו רק הדב הדברים שישמע ידבר **ויגיד** לכם הדברים 14 הוא יזכך אותי. מאבי יקח
Jn 16,14 לכם הדברים 14 הוא יזכך אותי. מאבי יקח **ויגיד** לכם 15 כל הדברים שהם לאבי שלי הם ויגיד
Jn 16,15 ויגיד לכם 15 כל הדברים שהם לאבי שלי הם **ויגיד** לכם מעט. 16 ומעתה לא תראו אותי כי אני
Mt 27,64 שאמר שיקום חי. בעבור שתלמידיו לא יבאו **ויגנבו** גופו ושיאמרו לעם שהוא קם חי מהמות. וזה
Lc 12,36 אדונם כשחוזר מן הנשואין למען כי יבא **ויגע** בדלת יפתחו לו מיד: 37 ומיד יברכם. הם
Mt 2,23 שם ונזהר בחלומו ללכת לארץ גלליאה 23 **ויגר** במדִינַת נאזריט שתהיה נשלמת הנבואה שאמרה הוא
Mt 4,13 הפך פניו גליליאה 13 ועזב נזוריט עירו. **ויגר** בעיר כפר נחום בחוף הים גלילות זבולון
Lc 12,46 יבא ביום שלא יקווהו ובשעה שלא ידעה **ויגרש** אותו ואביו להניחם עם אשר לא נאמרו. 47 אבל
Lc 6,22 יכעיסו אתכם ויפרידו אתכם מהם ויארורכם **ויגרשו** שמכם כמו הרע. בעבור טעם בן האדם 23 ישמחו
Mc 12,28 המתים אלא החיים. ולזה אתם טועים מאד: 28 **ויגש** אליו אחד מאותת ששמעם מתוכחים והכיר שטוב
Lc 22,47 יודש עמהם אחד משנים עשר. והולך לפניהם. **ויגש** לישו בעבור שישקהו. 48 וישאוש אמר אליו
Jn 6,19 עשרים וחמש מילין ראו ישוש המלך אליהם. **ויגש** אל הספינה ופחדו. 20 אבל אמר להם אני הוא אל
Mt 19,5 5 ואמר בעבור זה אדם יעזוב אביו ואמו **וידבק** באשתו והיו שנים באחד בשר. 6 אם כן אינן
Mc 16,17 אותם שיאמינו הם ירפאו בשמי המשוטנים **וידברו** חלוף לשונות 18 שום מיני בהמות ונחשים
Jn 4,42 מאמינים בעד דבריך ואנחנו בעצמינו שמענו **וידענו** שזה הוא באמת מושיע העולם: 43 אחר שני
Lc 1,17 ובכח אליהו בעבור שישב לב האבות בבנים **וידריכם** בחכמת הצדיקים ויכין לשם עם שלם. 18 ואמ׳
Jn 11,19 18 ובטניאה קרובה מירושלם ט״ו מילין. 19 **ויהודים** רבים באו למריאה ולמרטא לנחם אותם
Mt 2,3 במזרח. ובאנו עם מנחות להשתחות לפניו. 3 **ויהי** כשמוע אירודש דבריהם עמד נבהל וכל אנשי
Mt 2,16 על ידי הנביא אני קראתי לבני ממצרים. 16 **ויהי** כראות אירודש שהלעיגו ממנו שלשת המלכים היה
Mt 2,22 ויקם ויקח הילד ואמו ויבא לארץ ישראל: 22 **ויהי** כאשר שמע כי ארכיליאוס היה מולך תחת אירודיש
Mt 4,18 שמים מתקרב: קפיטולו ט׳ כפי מתיאו 18 **ויהי** בלכת ישואש לים גלילאה ראה שני אחים והם
Mt 1,23 הנביא 23 הנה העלמה תהר ויולדת בן אחד **ויהיה** שמו עמנואל. ר״ל הש׳ם יהיה עמנו. 24 וכאשר
Mt 19,21 היות שלם לך מכור מה שיש לך ותנהו לדלים **ויהיה** לך אוצר בשמים: ובא ותמשך אחרי. 22 וכאשר
Mc 9,49 אם המלח תפסק עם מה נבשל יהיה עמכם מלח **ויהיה** עמכם שלום: Tit,10 קפיטולו עשירי כפי שן
Mc 10,15 יכנס במלכות שממיי אם לא יהיה שפל ותמים **ויהיה** כמו נער: 16 וישאוש היה מחבקם ומניח הידיים
Mc 10,21 אחד חסר לך. מכור אשר לך ותנהו לעניים **ויהיה** לך אוצר גדול בשמים ובא אחרי. 22 וכאשר שמע
Mc 16,16 דבר מלך השמים לכל בריה 16 אותו שיאמין **ויהיה** טבול יהיה נושע ואותו שלא יאמין ימחה. 17
Lc 1,32 בן שתקראי שמו ישאוש. 32 זה יהיה גדול **ויהיה** נקרא בן מהאל עליון. ואדונינו הש׳ יתן לו

Lc 1,35 עליך. ומה יהיה שיולד ממך יהיה קדוש **ויהיה** נקרא בן [*]. 36 והנה אלישבק קרובתיך הרתה
Lc 2,12 דוד מושיע העולם שהוא משיח ואדון. 12 **ויהיה** לכם זאת האות. תמצאו הנער מעוטף בבגד ומונח
Lc 17,6 כגרגיר חרדל ואתם תאמרו לזה האילן יכרת **ויהיה** מושלך בים ישמע אליכם. 7 מי מכם יש לו עבד
Lc 18,22 חסרת דבר אחד. מכור אשר לך ותנהו לעניים. **ויהיה** לך אוצר בשמים. ובא ולך אחרי. 23 ואלה
Lc 18,32 32 יהיה נמסר לעמים. ועליו יוציאו לעג. **ויהיה** נגרש. וירוקו בפניו. 33 וכאשר יהיה נגרש
Jn 10,9 לא שמעו אותם. 9 אני הוא דלת. אם אחד יבא **ויהיה** נכנס נושע יהיה ויבא ויצא וימצא מרעה . 10
Jn 16,2 ושעה תבוא שכל אדם שבא יהרוג אתכם. **ויהיה** לו דומה שיעשה עבודה לשם. 3 ואלה הדברים
Mt 5,6 נחמה: 6 אשרי רעבי וצמאי צדק כי הם ישבעו **ויהיו** שבעים: 7 אשרי הרחמנים כי הם ישיגו
Mt 22,30 30 בתחייה לא יהיה להם אשה ולא בעלים הן. **ויהיו** כמו מלאכי האל בשמים 31 ומתחיית המתים לא
Mt 24,7 אחד יקום נגד האחר. ומלכות אחד נגד אחר. **ויהיו** מגפות ורעשות. ורעש בארץ. 8 ואלה הדברים
Mt 25,32 המלאכים עמו אז ישב על קתדראת צלמו 32 **ויהיו** נאספים לפניו כל העמים. והוא יפריד אחרים
Mc 10,8 ואשה. 7 ואדם יעזוב אביו ואמו ויקח אשה 8 **ויהיו** שניהם לבשר אחד. 9 ומה שהאל מחבר שום אדם
Mc 13,8 8 ועמים יקומו נגד עמים ומלך נגד מלך. **ויהיו** רעשים בארץ ורעב והתחלת כאבים יהיו. 9 אז:
Lc 18,31 ואמר להם. הנה אנחנו עולים בירושלם **ויהיו** נשלמים כל הדברים הכתובים בעד הנביאים שבן
Lc 3,14 14 והפרושים שאלוהו אומרים מה יעשו. **ויואן** אמ׳ אל תחפצו רע לשום אדם ואל תעשו לו נזק.
Lc 5,10 שהיו עמו בלקיחת הדג שלקחו. 10 ויקוֹמו **ויואן** בני זבדיב חברי שימון עומדין שוממין.
Lc 7,19 הלכו ליואן ואמרו כל אלה הדברים. 19 **ויואן** קרא שנים מתלמידיו ושלחם לישאוש ואמרו לו
Lc 8,51 לשום אדם שיכנסו עמו כי אם פירו ויקומו **ויואן** ואבי הנערה 52 ואמה בוכים הנערה וישוש אמר
Lc 9,28 אחר אלה הדברים ישאוש לקח פירי ויקומו **ויואן** ועלה אל ההר והתפלל. 29 ונשתנו פניו
Lc 9,49 מי ששלחני. והקטן ביניכם הוא גדול. 49 **ויואן** אמר רבי אנחנו ראינו אדם אחד מגרש השדים מן
Lc 9,54 [*] כי מגמת פניו ירושלם. 54 וכאשר יקומו **ויואן** ראוהו אמרו אדון חפץ אתה שנאמר ירד אש מן
Jn 3,23 בארץ גודיאה ושם עמד עמהם וטובל. 23 **ויואן** היה טובל בהר אחד קרוב שיליני כי מים רבים
Mc 6,3 בן נפח אחד ומריאה וקרוביו יקומו ויוסף **ויודא** ושימון וכל אלו הם אתנו והיו אשקנד
Jn 18,2 ששם היה הבן שבו נכנס הוא ותלמידיו. 2 **ויוד״יש** שרוצה למוסרו יודע אותו מקום כי הרבה
Mc 5,33 ראות אותו שזה עשה. 33 והאשה פחדה ויראה **ויודעת** בטוב היא הפלא שבה היה עשוי ונברכה לפניו
Mc 3,19 ויקומו אלפיי. ושאדיב. ושימון קאעיב 19 **ויודש** אשקריוטא שבגדו. 20 ואחר בא אל הבית ונאסף
Mc 14,10 יאמר אדם שהיא בזכרוני עשתה זה. 10 **ויודש** אשקריוטא אחד מי״ב תלמידים הלך לעליוני
Mt 1,23 אשר אמרו על ידי הנביא 23 הנה העלמה תהר **ויולדת** בן אחד ויהיה שמו עמנואל. ר״ל הש׳ם יהיה
Mt 26,17 16 ומכאן והלאה מחפש איך יוכל לבוגדו 17 **ויום** ראשון של פסח באו התלמידים ואמרו לו באי זה
Mc 14,1 י״ד כפי ש׳ מארקו 1 והיה קרוב הפסח **ויום** המצה סמוך שני ימים ושרי הכהנים והמאותתים
Mc 14,12 והוא מחפש הכנה היאך יוכל למסרו. 12 **ויום** ראשון של פת המצה כאשר הפסח עושים. אמרו לו
Lc 4,19 הנשברים למחילה דורש שנת האדון ערב **ויום** נקם: 20 וכאשר סיים הספר חזרו למשרת וישב.
Jn 2,14 14 ומצא במקדש אנשים מוכרים צאן ובקר **ויונים.** 15 וכאשר עשה כמעט קבוצות עבותות כמעט
Mt 1,18 אם ישואש משיח היתה ארוסה זאת היא מריאה **ויוסף** טרם התחברם היא הרתה מהקדש רוח. 19 ויוסף
Mt 1,19 ויוסף טרם התחברם היא הרתה מהקדש רוח. 19 **ויוסף** להיותו צדיק ובלתי רוצה למסור אותה למיתה.
Mc 6,3 הוא בן נפח אחד ומריאה וקרוביו יקומו **ויוסף** ויודא ושימון וכל אלו הם אתנו והיו אשקנד
Mc 15,46 בעד עושה המשפט נתן לו גוף ישאוש. 46 **ויוסף** קנה בגד אחד יפה ולבן והוריד הגוף מהשתי
Mt 15,17 אינכם מבינים שכל מה שנכנס בפה נכנס בבטן **ויוצא** מהאחור 18 וזה שיוצא מהפה בא מהלב ואותו
Mc 7,19 לטנפו. 19 כי אינו נכנס לגוף רק בבטן **ויוצא** בעד טבע מנקה. 20 ואמ׳ להם 21 [*] הדברים
Lc 22,39 הנה שתי סכינים פה. והוא אמר להם די. 39 **ויוצא** המלך כמנהגו להר הזתים. והתלמידים ברחו
Lc 4,36 דבר הוא זה שיש לו כח ומצוה הרוחות הרעים **ויוצאים** מן האנשים. 37 ושומעו היה מתפזר בכל מקום
Mc 1,5 טובל ודורש טבילת תשובה לכפרת עונות. 5 **ויוצאין** אליו כל אותן שהיו ממלכות יהודה וירושלם
Lc 2,15 טוב. 15 וכאשר נסעו המלאכים מהם עולים **ויורדים** לשמים הרועים מדברים ביניהם אומרים נַעֲבוֹר
Jn 1,51 תראו השמים שתפתחו ומלאכי אלהים עולים **ויורדים** על בן האדם: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי ש׳
Lc 8,3 ומריאה מקדלינא שגירש ממנה ז׳ שדים. 3 **ויישאננא** אשת קוזן מורשה אירודיש ושושאמה. ושאר
Mt 13,55 בן נפח ואינינו כנגד אמו וקרוביו ג׳יקמי **ויישאף** ושימון וג׳ודיש 56 וקרובותיו כלם עמנו
Mt 27,56 56 ובתוכן היתה מריאה מקדלינא אם יקומו **ויישאף** ואם בני זאבדיב: 57 וכאשר נעשה בא עשיר
Mt 27,59 הגוף מישאוש. ופילאט צוה שיתנהו לו. 59 **ויישאף** לקח גוף ישאוש ועטפו בבגד אחד של משי נקי
Lc 2,4 לעירו בעבור שישמעו מצותו של האדון. 4 **ויישאף** עלה מנזוריט גליליאה בגודיאה בעיר דוד
Mt 13,1 1 ואותו היום ישואש יצא מהבית והלך לים **ויישב** בשפתו 2 ואוסף שם עם רב. בעבור זה עלה

Mt 13,2 ואוסף שם עם רב. בעבור זה עלה לספינה אחת **ויושב** וכל העם עומד על שפת הים. 3 ואמר להם משלים
Mt 15,29 נסע משם בא שפת ים גלילאה ועלה אל ההר **ויושב** שם. 30 וקרב אליו רוב חיל שנהגו אלמים
Mt 26,58 עד היכל קאיפש שר הכהנים ונכנס בפנים **ויושב** עם המנהיגים בעבור שיראה הקץ. 59 ושרי
Mt 28,2 כי המלאך ירד מן השמים והפך האבן מהקבר **ויושב** עליה. 3 ופניו כמו הברק ומלבושיו היו כמו
Mc 14,3 3 וכאשר היה בבית שמעון מצורע בבטניאה **ויושב** בשולחן באה אשה אחת עם קַאפֶּסָא אל בשטרי
Mc 16,19 ישאוש משיח אחר שהוא דבר להם עלה לשמים **ויושב** לימין הש׳. 20 והם הלכו בכל העולם לדרוש
Lc 5,3 משימון. ומבקש אותו שיסיע האניה משם מעט **ויושב** ומלמד לעם אשר באניה. 4 וכאשר סיים לדבר
Jn 8,2 בא פעם אחרת במקדש. וכל העם באו אליו **ויושב** ומלמד להם. 3 והסופרים והפרושים הביאו לו
Jn 9,8 אינינו זה האיש שהיה שואל על הפתחים **ויושב** ואוכל לאה: ויש אומרים זה הוא. 9 ויש
Mt 27,36 ביניהם מלבושי. ועל לבושי הניחו גורל. 36 **ויושבים** מביטים 37 ושמו על ראשו כתב זהו ישאוש
Lc 10,39 קבלו בתוך ביתה 39 והיה אחות ששמה מרטא **ויושבת** ברגלי ישאוש משיח ושמעה דבריו 40 מרטא
Lc 3,9 העץ. לכן כל עץ שאינו עולה פרי טוב יכרת **ויושם** באש: 10 והעמים שואלים לו אומרים א״כ מה
Lc 2,16 והראתיה לנו. 16 והלכו מהר ומצאו מריאה **ויושף** והנער מונח באבוס הבהמות. 17 והנה הם הכירו
Lc 19,26 26 אני אומר לכם לכל אדם שיש לו ינתן לו **ויושפע.** ומי שאין לו מה שיש לו יגזל ממנו. 27 אכן
Mt 6,33 שאתם צריכים זה. 33 שאלו בתחלה מלכות האל **ויותר** ותהיה לכם כל זה. 34 א״כ אל תאנחו ליום
Mt 27,64 שהוא קם חי מהמות. וזה יהיה טעות אחרון **ויותר** רעה מהראשונה. 65 ואמ׳ להם פילאט בקשו
Mc 2,21 הישן. בדרך אחרת במלבוש הבגד שובר הישן. **ויותר** גדול קרע נעשה. 22 ואין אדם משים יין חדש
Mc 4,28 והזרע גדל ומזריע והוא אינו יודע. 28 **ויותר** על זה הארץ מגדלה ראשונה בעשב ואחר
Lc 6,38 אני לכם. מדה טובה ובחונה ומצודקת תנו. **ויותר** עליונה יתנו לכם בסוף. כי באותה מדה שתמדדו
Lc 18,30 דירתו בעד מלכות השם׳ 30 שלא יקבל יותר **ויותר** ממה שהניח בזמן זה. ובעולם הבא חיים
Jn 4,41 בקשוהו שיעמוד שם עמהם ועמד שני ימים. 41 **ויותר** עוד האמינו בו בעד דבריו. 42 ולאשה אומרים
Mc 9,30 יהיה נבגד ונמסר ביד הרעים והם ימיתוהו. **ויחזור** חי ביום השלישי 31 והם לא הבינו הדבר
Lc 9,22 ישישים ושרי הכהנים וחכמיהם וימות **ויחזור** חי ביום השלישי למיתתו 23 ואומר לכל אם
Mt 5,28 28 ואני אומ׳ לכם שכל אדם שיביט אשה **ויחמוד** אותה בלבו כבר עשה ניאוף: 29 אבל אם עֵינְךָ
Mt Prol,11 בד׳ אופנים [*] שנושאה דרישת האיונגלי. **ויחסו** אנושי שיהיה מת מד׳ מיני מות הוכרח שנותו
Mt 14,6 עשה אירודיש לאירודינא מחול לפני הכל. **וייטב** מאד לאירודיש. 7 בעבור אותו דבר הוא נשבע
Mc 6,22 ובאה בת אירודיש מכרכרת לפני כל הקרואים. **וייטב** מאד לאירודיש ולכל האוכלים. ואמר אירודיש
Mc 10,21 קיימתי מנעורי עד עתה. 21 וישאוש הביטו **וייטב** לו ויאמר אליו דבר אחד חסר לך. מכור אשר לך
Mt 10,17 השמרו מהעמים כי הם ינהגו אתכם בדבריהם: **ויכו** אתכם בבתי כנסיותיהם 18 ותהיו נהוגים תפושים
Mc 10,34 לנפילים 34 וילעיגו עליו וירוקקוהו **ויכוהו** וימיתוהו ויקום חי ביום השלישי: 35 ויקרבו
Jn 10,18 מניח אותה מעצמי יכולת יש לי לעזוב אותה **ויכולת** יש לי פעם אחרת לקחתה. זאת המצוה לקחתי
Lc 1,17 לב האבות בבנים וידריכם בחכמת הצדיקים **ויכין** לשם עם שלם. 18 ואמ׳ זכריה למלאך איך יעשה
Jn 10,16 אחר שאינן מרפת זה והכרח הוא שאנהג אותם **ויכירו** קולי ויעשה רפת אחד ורועה אחד. 17 בעבור
Mt 17,14 מזואן טבול. 14 וכאשר בא לשם אדם אחד בא **ויכרע** לפניו אומר אדון יהיה לך חמלה מבני כי
Mt 21,44 44 אותו שיפול על אותה האבן יהיה כתות. **ויכתות** אותו שעליו תפול. 45 וכאשר שרי הכהנים
Mc 15,17 נהגוהו להיכל השוטר ונתאסף שם העם 17 **וילבישתו** ארגמן. ושמו בראשו עטרה אחת מקוצים 18
Lc 2,7 6 וכאשר היו שם ימי מריאה מלאו ללדת 7 **וילדה** שם בנו ראשון נולד. וקפלו בבגדים והניחו
Mt 15,38 האוכלים כמו ד׳ אלפים אנשים לבד נשים **וילדים.** 39 והניח העם ועלה בספינה קטנה ותלמידיו
Mc 14,5 ביותר מג׳ מאות פשיטין. ושיתננו לעניים **וילונו** נגדה. 6 וישאוש אמר להם אל תתפשוה למה אתה
Mc 2,13 בעבור לכת אחרת לים וכל העם בא והוא מראה **וילונים.** 14 ועובר במקום אחד ראה לוי לרגליו והוא
Mt 2,14 להכבידו. 14 אז קם ויקח הילד ואמו לילה **וילך** למצרים 15 ויעמוד שם עד מות אירודיש למלאת
Mt 4,21 20 ותכף הלכו אחריו והניחו הרשתות. 21 **וילך** משם וירא שני אחים אחרים גיקמי שאבאדיב
Lc 11,5 5 ואמ׳ אליהם אי זה מכם יש לו אוהב **וילך** אליו בחצי הלילה. ויאמר לו אהובי הלוה לי
Lc 15,4 אחת מהם לא יניח תשעים ותשעה במדבר **וילך** לאותה שאבד עד שימצאה. 5 וכאשר ימצא אותה
Mt 4,22 ויקרא אותם 22 ותכף עזבו הרשתות ואביהם **וילכו** עמו: קפיטולו י״ כפי מתיאו 23 ישואש משיח
Mc 10,34 ויקנסוהו למיתה. וימסרוהו לנפילים 34 **וילעיגו** עליו וירוקקוהו ויכוהו וימיתוהו ויקום חי
Lc 9,22 ויקללוהו ישישים ושרי הכהנים וחכמיהם **וימות** ויחזור חי ביום השלישי למיתתו 23 ואומר לכל
Mt 17,22 בן אלוה יהיה נבגד ונמסר בידי החטאים 22 **וימיתוהו.** וביום השלישי יקום. והיו מאד דואגים.
Mc 10,34 34 וילעיגו עליו וירוקקוהו ויכוהו **וימיתוהו** ויקום חי ביום השלישי: 35 ויקרבו אליו
Jn 2,7 7 וישאוש אמר להם מלאו כל האירידיש מים **וימלאום** כל מה שיוכלו החזיק. 8 וישאוש אמר להם

Lc 1,33 הש׳ יתן לו קתדראת הש׳ אב שלו. 33 **וימלוך** בבית יעקב לנצח ומלכותו לאין קץ. 34
Lc 21,12 כל אלה הדברים ישלחו בכם ידיכם וירדופכם. **וימסרו** אתכם בבתי כנסיות ובמשמרותם למסור אתכם
Mt 20,19 שרי הכהנים וחכמי הדת ויענישוהו למות 19 **וימסרוהו** לנפילים להוציא לעג ממנו ולרגשו ולהקימו
Mc 10,33 הכהנים והסופרים והזקנים ויקנסוהו למיתה. **וימסרוהו** לנפילים 34 וילעיגו עליו וירוקקוהו
Lc 20,20 עצמם צדיקי׳ בעבור שיתפשוהו בדבר מה **וימסרוהו** לשרים. 21 ושאלוהו אומרים רבי אנחנו
Lc 17,9 לאכול ולשתות. ואחר אתה תאכל ותשתה.9 **וימצא** אותו עבד חן בעיני אדוניו כי עשה מצותו. 10
Jn 10,9 אחד יבא ויהיה נכנס נושע יהיה ויבא ויצא **וימצא** מרעה . 10 הגנב לא בא אם לא בעבור שימצא
Mt 2,11 הכסב שמחו שמחה גדולה. 11 ויבאו בבית **וימצאו** הילד עם מריאה אמו וישתחוו לפניו ויפתחו
Lc 12,38 וישרתם. 38 ואם יבא במשמר שני או שלישי **וימצאם** כן מאושרים הם העבדים ההם: 39 אבל זה תדעו
Mc 8,34 אחרי יכפור עצמו. ויקח שתי וערב עמו **וימשך** אחרי. 35 ומי שיחפוץ עשות נשמתו נושעת
Lc 21,16 ובעד אחיכם. ובעד קרובים. ובעד אוהבים. **וינגשו** קצת מכם במיתה. 17 ותהיו ארורים מכל אדם
Mt 10,21 והבנים יקומו נגד אביהם ונגד אמותיהם **וינגשום.** 22 והכל יכעסו אתכם בעבור שמי. ומי
Mc 13,12 הבן והבנים יקומו נגד אביהם. ונגד אמותם **וינגשום** למיתה. 13 והכל יקציפו. ואותו שיתמיד עד
Jn 21,18 רק כשתהיה זקן תשלח ידך ואחר ילך אחריך **וינהגך** במקום שלא תחפוץ. 19 ואז אמר רמז באיזו
Mt 8,11 אני לכם כי רבים יבואו ממזרח וממערב. **וינוחו** עם אברהם יצחק ויעקב במלכות שמים. 12 ובני
Mt 25,33 מאחרים. כן כמו הרועה השיות מהגדיים. 33 **ויניח** השיות לצד ימין והגדיים לצד שמאל. 34 אז
Mc 12,19 משה כתב לנו אומ׳ שאם אח מאי זה איש ימות **ויניח** אשתו בלא בן שאח הנשאר יקחה לאשה להקים זרע
Mt 24,51 שהוא אינו יודע: 51 ויעבירהו מפקידתו **ויניחהו** עם הרמאים ושם יסבול בכי ורעישת שיניים:
Mc 16,18 שום מיני בהמות ונחשים ארסיים לא יזיקום **ויניחו** הידים על החולים וירפאו 19 ואדונינו ישאוש
Lc 3,17 אתכם ברוח הקדש ובאש. 17 ויקח כלי מנשף **וינקה** גרונו ויאסוף החטה במגורתו וישרוף התבן באש
Lc 11,9 תקום ותתן לו כפי הצורך לו 9 [*] שאלו **וינתן** לכם. תבקשו ותמצאו. תקעו ויפתח לכם 10 כי
Lc 3,27 שם היה יודא. 27 שם היה ואגוש. שם היה **ויסא.** שם היה זרובביל. שם היה שלתיאל. שם היה
Lc 13,29 29 ויבאו ממזרח וממערב ומאגילו ומאבשטרו **ויסובו** במלכות הש׳. 30 והנה אותם שהיו ראשונים
Lc 8,39 לביתך וספר כל הדברים האלה שעשה לך האל. **ויסע** האיש והלך בכל העיר ודורש כל הדברים האלה
Lc 8,39 העיר ודורש כל הדברים האלה שעשה לך האל. **ויסע** האיש והלך בכל העיר ודורש כל הדברים שישאוש
Lc 13,34 יראה חוץ לירושלם 34 שיהרוג הנביאים **ויסקול** המשולחים אליך. כמה פעמים חפצתי לאסוף
Mt 18,15 מאלו הקטנים יאבד. 15 אם רעך חוטא לך. **ויסרחו** בינך לבינו אם הוא ישמעך אתה הרוחתו. 16
Mt 24,51 שהוא לא יחשוב ושעה שהוא אינו יודע: 51 **ויעבירהו** מפקידתו ויניחהו עם הרמאים ושם יסבול
Lc 2,35 ולאות. ובו נאמרו נגדו. 35 ובסכין יחצו **ויעברו** נפשו. בעבור מחשבות רוב לבבות תהיו
Mc 13,9 במועצותיכם ובבתי כנסיותיהם יכו אתכם: **ויעמדו** לפני המלכים והשרים להביא עדות ממני
Mt 2,15 קם ויקח הילד ואמו לילה וילך למצרים 15 **ויעמוד** שם עד מות אירודיש למלאת דבר האל שאמר על
Mt 24,13 אהבת רבים. 13 אבל אותו שיתמיד עד הקץ **ויעמוד** אותו יהיה נושע. 14 ואז האיונגיליאו יהיה
Mt 4,4 בן האלוה תאמר לאבנים האלו שישובו לחם. 4 **ויען** ויאמר לו כתוב הוא אדם אינינו חי על הלחם
Mt 12,41 נינוה יקומו ליום הדין עם זאת האומה **ויענישוה** כי הם עשו תשובה בדרישה של יונה. ובכאן
Lc 11,32 32 אנשי נינוה יקומו בדין עם זאת המשפחה **ויענישוה** כי עשו תשובה בעבור דרישת יונה. והנה
Mt 20,18 האל יהיה נמסר בידי שרי הכהנים וחכמי הדת **ויענישוהו** למות 19 וימסרוהו לנפילים להוציא לעג
Lc 11,30 אות למלחים. כן יהיה בן האדם לזאת המשפחה **ויענישם:** 31 מלכת שבא מקצות הארץ לשמוע חכמת
Mt 8,11 ממזרח וממערב. וינוחו עם אברהם יצחק **ויעקב** במלכות שמים. 12 ובני ישראל יהיו מושפלים
Lc 13,28 בכי והרעשת האל. כאשר תראו אברהם יצחק **ויעקב** וכל הנביאים במלכות הש׳. ואתם תהיו נגרשים
Lc 24,42 דבר לאכול. 42 והם נתנו לו חלק דג אפוי. **ויערת** דבש אחת. 43 וכאשר אכל לפניהם לקח הנותר
Lc 12,37 בבא אדונם: באמת אני אומ׳ לכם שיהיה יושב **ויעשה** עמהם שיסבו וישרתם. 38 ואם יבא במשמר שני
Lc 17,3 3 שמעו אתם אם חטא חטא לך אחיך תוכיחהו **ויעשה** תשובה ומחול לו 4 ואם ז׳ פעמים יחטא נגדך
Jn 10,16 זה והכרח הוא שאנהג אותם ויכירו קולי **ויעשה** רפת אחד ורועה אחד. 17 בעבור זה אהבני האב
Mt 24,24 או שם. לא תאמינו. 24 רבים שקרנים יקומו **ויעשו** רוב דברים ונפלאות עד שהנבחרים מהש׳ כמעט
Jn 6,15 וישאוש שהכיר שבאו אליו בעבור שיתפשוהו. **ויעשוהו** מלך. ברח פעם אחרת בהר לבדו. 16 וכשנעשה
Mt 13,49 49 כן יהיה בקץ העולם. יבואו המלאכים **ויפרידו** הרעים מהטובים 50 וישימום בדרך האש ושם
Lc 6,22 22 אשריכם אתם שהאנשים יכעיסו אתכם **ויפרידו** אתכם מהם ויארורכם ויגרשו שמכם כמו הרע.
Mc 8,37 כל העולם ויאבד נפשו. 37 ואותו שיכירנו **ויפרסם** אותי. 38 ודברו בזאת האומה מנאפת חטאה בן
Mt 7,7 ימלא שאלתכם: תחפצו ותמצאו: דפקו בדלת **ויפתח** לכם. 8 כי כל אדם שישאל יקח. והמחפש ימצא.
Lc 11,9 [*] שאלו וינתן לכם. תבקשו ותמצאו. תקעו **ויפתח** לכם 10 כי כל איש [*] 11 [*] מכם אם ישאל

Mt 2,11 וימצאו הילד עם מריאה אמו וישתחוו לפניו **ויפתחו** אוצרותיהם ויתנו לו זהב ולבונה ומירא. 12
Mt 3,16 זואן. 16 ותכף שישואש משיח היה טובל **ויצא** מן המים נפתחו השמים והקדוש רוח ירד עליו
Mt 17,17 אעמוד עמכם שאוהו אלי. 17 וישוש גער לשטן **ויצא** לחוץ ונתמרק הנער באותה שעה: 18 אז נתקרבו
Mt 21,17 השלמת ההלול מפי עוללים. 17 ונסע משם מהם **ויצא** חוצה לעיר והך בְּבֵטַנִיאָה ועמד שם. 18 ובבקר
Mt 26,75 שהתרנגול יקרא יהיה כופר בו שלש פעמים **ויצא** בחוץ ובכה מאד במר: Tit,27 קפיטולו נ״ג כפי
Mc 1,35 השדים כי הם מכירים אותו. 35 וקם בבקר **ויצא** והלך לו במדבר ושם התפלל. 36 והלכו אחריו
Mc 2,13 האל אומרים מעולם לא ראינו כזה הדבר. 13 **ויצא** משם בעבור לכת אחרת לים וכל העם בא והוא
Mc 14,68 כפר איני יודע ואיני מכיר ממה את אומרת **ויצא** לחוץ ועמד לפני ההיכל והתרנגול קרא 69 ומיד
Lc 16,1 עשיר אחד היה שעשה מורשה אחד על נכסיו. **ויצא** עליו שם רע. שמפסיד נכסי האדון 2 וקראו ואמר
Lc 22,62 התרנגול יקרא שלש פעמים תהיה כופר בי. 62 **ויצא** לחוץ ובכה במרירות. 63 והעם התופשים בו לעגו
Jn 8,59 הביאו אבנים להשליכם עליו. וישאוש נחבא **ויצא** מן המקדש: Tit,9 קפיטולו ט׳ כפי ש׳ יואן 1
Jn 10,9 אם אחד יבא ויהיה נכנס נושע יהיה ויבא **ויצא** וימצא מרעה . 10 הגנב לא בא אם לא בעבור
Jn 10,39 בעבור שתכירו שהאב הוא בי ואני כאב. 39 **ויצא** מידיהם 40 והלך פעם אחרת בעבר הירדן באותו
Jn 11,31 בבית ומנחמים אותה כשראו מריאה שקמתה מהר **ויצאה** הלכו אחריה אומרים לקבר הולכת לבכות: 32 אז
Jn 12,13 שישאוש בא לירושלם 13 לקחה כפות תמרים **ויצאה** אליו לדרך וצועקת אומרת. הושענא זהו מלך
Mt 25,1 מלכות שממיי לעשר בתולות שלקחו עשישותיהן **ויצאו** לדרך לחתן ולכלה. 2 החמש מהן היו סכלות
Mc 5,14 ואותם ששומרים אותם ברחו והגידוהו בעיר **ויצאו** כולם לראות מה שקרה. 15 וכאשר היו באים
Mc 8,11 תלמידיו ובא נגד כפר נחום ודלמאינוטא. 11 **ויצאו** הפרושים ונתוכחו עמהם ונסוהו ושאלו אות מן
Mc 9,14 עמהם 14 וכאשר העם ראה בא ישאוש תמהו **ויצאו** לו לדרך ושבעוהו. 15 והוא שאלם ממה אתם
Mc 16,8 שם תראוהו. כאשר אני אומ׳ לכם. 8 **ויצאו** וברחו מן הקבר לפי שגדלה פחדתן ונרעדות
Jn 4,30 לי כל הדברים שעשיתי. יהיה הוא משיח 30 **ויצאו** מן העיר ובאו אליו 31 ובין כך תלמידיו
Jn 5,29 כל אותן שהם בקברים ישמעו קול האל: 29 **ויצאו** אותם שעשו טוב בחיים ומי שעשה רע בדין. 30
Jn 11,35 אותו ואמרו לו אדון בא וראה היכן הוא. 35 **ויצאו** דמעות מעיני ישאוש: 36 אז אמרו היהודים ראו
Jn 21,3 לצוד דגים. והם אמרו לו ואנחנו נלך עמך. **ויצאו** משם ועלו בספינה. ובאותו הלילה לא לקחו
Lc 19,43 כי ימים יבואו לך שאויביך ימאסוך ויקיפוך **ויצורו** לך מכל צדדין 44 [*] ולא יניחו בך אבן על
Mt 17,11 יבא בתחלה. 11 והוא ענם ואמ׳ אליהו יבא **ויציל** כל הדברים. 12 ואומר אני לכם שבא ולא
Mt 25,11 אחריהן. 11 ואחר באו הבתולות הסכלות. **ויצעקו** אדון אדון פתח לנו. 12 והוא ענה ואמ׳ אמת
Mt 2,4 דבריהם עמד נבהל וכל אנשי ירושלם עמו. 4 **ויקבוץ** כל שרי הכהנים וחכמי העם וישאלם [*] 5
Lc 10,8 לעבור מבית לבית. 8 ובאיזו עיר שתכנסו **ויקבלו** אתכם אכלו מאותן הדברים המונחים לפניכם. 9
Mc 13,27 בכח גדול ואורה: 27 ואז ישלח מלאכיו **ויקבץ** נבחריו מד׳ כנפות הארץ. מן השמים ועד הארץ.
Mt 24,31 31 וישלח מלאכיו צועקים בגודל קולות **ויקבצו** הנבחרים מהאל מד׳ חלקי העולם מהשמים ועד
Mc 1,40 מן האנשים: 40 ובא אליו אדם אחד מצורע. **ויקוד** אליו. אומר אם אתה תרצה אתה יכול לטהרני.
Mt 20,19 לעג ממנו ולרגשו ולהקימו בשתי וערב. **ויקום** חי ביום השלישי: 20 ואז נגשה אליו אם בני
Mc 10,34 וילעיגו עליו וירוקקוהו ויכוהו וימיתוהו **ויקום** חי ביום השלישי: 35 ויקרבו אליו יקומו
Mc 3,18 18 ואנדריב ופיליף וטומאוש ומתיב וטומש **ויקומו** אלפיי. ושאדיב. ושימון קאעיב 19 ויודש
Mc 5,37 37 ולא הוליך שום אדם עמו לבד פירו **ויקומו** 38 ובאו בבית הסגן של בית הכנסת. וראו שם
Mc 9,1 שי׳ מארקו 1 מועברים ששה ימים לקח פירו **ויקומו** ונהגם בהר אחד מאד גבוה. והיו הם כולם
Mc 13,3 בהר הזתים נגד המקדש שאלוהו בסוד פירו **ויקומו** וגואן ואנדריב 4 אמור לנו מתי יהיו אלו
Mc 14,33 עד שאני אסיים להתפלל 33 ולקח עמו פירו **ויקומו** וזואן והתחיל להתפלל ולהתפחד 34 ואמ׳ להם
Lc 5,10 וכל אותן שהיו עמו בלקיחת הדג שלקחו. 10 **ויקוֹמו** ויואן בני זבדיב חברי שימון עומדין
Lc 8,51 לא עזב לשום אדם שיכנסו עמו כי אם פירו **ויקומו** ויואן ואבי הנערה 52 ואמה בוכים הנערה
Lc 9,28 ימים אחר אלה הדברים ישאוש לקח פירי **ויקומו** ויואן ועלה אל ההר והתפלל. 29 ונשתנו פניו
Lc 23,1 מפיו: Tit,23 קפיטולו כ״ד כפי לוקא 1 **ויקומו** כל העם והוליכו ישאוש לפילאט 2 והתחילו
Mt 1,24 קם יוסף מחלומו עשה כאשר צוהו מלאך האל. **ויקח** אשתו ולא ידעה עד שילדה הבן והוא קראו
Mt 2,14 שאירודיש ירצה הילד להכבידו. 14 אז קם **ויקח** הילד ואמו לילה וילך למצרים 15 ויעמוד שם עד
Mt 2,21 כי מת אותו שרוצה להמית הילד. 21 ויקם **ויקח** הילד ואמו ויבא לארץ ישראל: 22 ויהי כאשר
Mc 8,34 להם. אותו שרוצה לימשך אחרי יכפור עצמו. **ויקח** שתי וערב עמו וימשך אחרי. 35 ומי שיחפוץ
Mc 10,7 העולם איש ואשה. 7 ואדם יעזוב אביו ואמו **ויקח** אשה 8 ויהיו שניהם לבשר אחד. 9 ומה שהאל
Lc 3,17 נעלו הוא יטבול אתכם ברוח הקדש ובאש. 17 **ויקח** כלי מנשף וינקה גרונו ויאסוף החטה במגורתו
Mt 5,19 יהיה קטן במלכות שמים. אבל מי שילמדה **ויקימנה.** גדול יהיה במלכות שמים. 20 ואני אומר

Lc 19,43 43 כי ימים יבואו לך שאויביך ימאסוך **ויקיפוך** ויצורו לך מכל צדדין 44 [*] ולא יניחו בך
Lc 9,22 22 שחוייב שבן האדם יסבול דברים רבים **ויקללוהו** ישישים ושרי הכהנים וחכמיהם וימות
Mt 2,21 ישראל כי מת אותו שרוצה להמית הילד. 21 **ויקם** ויקח הילד ואמו ויבא לארץ ישראל: 22 ויהי
Lc 22,36 יקח גם האבן. ומי שאין לו ימכור מלבושיו **ויקנה** סכין. 37 כי אני אומר לכם כי מה שכתוב
Mt 14,15 ושעה היא מועברת להניח לֶכֶת העמים במגדלים **ויקנו** אוכל. 16 וישוש ענה להם אין צריך להם לכת
Mc 6,36 עזוב העמים הלוך בהרים הקטנות סביב מכאן **ויקנו** אוכל לאכול. 37 וענה ישאוש ואמ׳ להם תנו
Mc 10,33 נמסר ביד גדולי הכהנים והסופרים והזקנים **ויקנסוהו** למיתה. וימסרוהו לנפילים 34 וילעיגו
Mt 24,10 למען שמי. 10 ואז יהיו רבים נבוכים. **ויקציפו** האחד על האחר: 11 [*] 12 כי השנאה תהיה
Lc 8,42 בן היה לו שחולה למות זה שנים עשר שנים. **ויקר** מקרה שבעודו הולך מצא ישאוש נגש ונענה מרוב
Mt 4,21 עם זאבדיב אביהם שהיו מתקנים רשתותיהם **ויקרא** אותם 22 ותכף עזבו הרשתות ואביהם וילכו
Mt 16,1 מַגִּינֶדָא: Tit,16 קפיטולי מ״ב כפי מתיאו 1 **ויקרבו** אליו הפרושים והצדוקים נסות אותו. מתחננים
Mc 10,35 וימיתוהו ויקום חי ביום השלישי: 35 **ויקרבו** אליו יקומו וזואן בני זאבדיב אומרים רבי
Lc 20,29 אותה האשה לו לאשה להקים זרע לאחיו. 29 **ויקרה** שיהיו שבעה אחים והראשונים לקחו אשה ומתו
Jn 19,40 בסדינין ומשחו הגוף במשיחות טובות **ויקרות** כמו שנהוג ליהודים לחנוט. 41 ובמקום שנתלה
Mt 4,21 הלכו אחריו והניחו הרשתות. 21 וילך משם **וירא** שני אחים אחרים גיקמי שאבאדיב וזואן אחיו
Lc 2,25 בירושלם ששמו שמעון. זה האדם היה צדיק **וירא** ממתין הנחת ישראל ורוח הקדוש היה בו. 26
Mc 5,33 יוכל ראות אותו שזה עשה. 33 והאשה פחדה **ויראה** ויודעת בטוב היא הפלא שבה היה עשוי ונברכה
Lc 21,25 בעד העמים עד שעת הנבראים יהיה נשלם. 25 **ויראה** אות בשמש ובלבנה ובכוכבים ובארץ צרות
Mt 4,8 8 אז העלהו השטן על הר אחד גבוה מאד **ויראהו** השטן כל מלכיות העולם וכבודם. 9 ואמר לו
Mt 17,3 פניו מאירה כשמש ושמלתו היתה כמו שלג. 3 **ויראו** אליו משה ואליהו מדברים עמו. 4 ואמ׳ פירו
Mt 24,30 האלוה בשמים. ואז יילילו כל שבטי הארץ. **ויראו** בן הבתולה בא בעבי השמים. ברב כח וצלם
Lc 3,6 יהיו מיושרים וכל הרכסים לדרכים ישרים. 6 **ויראו** כל בשר שלום האל. 7 אז אמ׳ לעמים שבאים
Lc 8,25 25 וישאוש אמ׳ להם אנה הוא אמונתכם. **ויראו** יראה גדולה וראו ותמהו. ואמרו מי הוא זה
Lc 9,45 45 ולא הבינו מלת השם. כי נעלמה להם. **ויראו** לשאול אותה 46 ונשאו ונתנו ביניהם מי מהם
Lc 20,19 והסופרים חפצו באותה שעה לשום יד בו. **ויראו** העם כי הכירו כי עליהם ובעבורם אומ׳ המשל.
Mc 10,32 הולך ראשון והם נמשכים אחריו תמהים **ויראים:** ואז פעם אחרת הוא אמ׳ להם. והתחיל לאמר
Mt 14,29 שאני אבא אליך על המים 29 והוא אמר בא: **וירד** ש׳ פירו מהאניה קטנה והולך על המים לבא אל
Lc 2,51 מאבי. 50 והם לא הבינו הדבר שאמ׳ להם 51 **וירד** עמהם ובאו בואזריק והיה משועבד להם. ואמו
Lc 6,17 16 גודא יודיש אשקריוטא שהיה בוגד. 17 **וירד** מן ההר עמהם ועמד במקום חרב וסייעת תלמידיו
Lc 9,36 ונשאו עיניהם ולא ראו רק ישאוש משיח לבד. **וירדו** כלם מן ההר. וישאוש צוה אותם ואמ׳ להם אל
Lc 21,12 רק קודם כל אלה הדברים ישלחו בכם ידיכם **וירדופכם.** וימסרו אתכם בבתי כנסיות ובמשמרותם
Mt 5,11 11 מאושרים תהיו כאשר האנשים יקללו אתכם **וירדפו** אתכם ויאמרו כל רע נגדכם ותכזבו בעדי. 12
Lc 11,49 הנני שלח להם נביאים שלוחים ומהם ימיתו. **וירדפו** 50 למען תהיה נדרש מכם דם כל הנביאים מיום
Lc 18,32 לעמים. ועליו יוציאו לעג. ויהיה נגרש. **וירוקו** בפניו. 33 וכאשר יהיה נגרש ימיתוהו. וביום
Mc 10,34 למיתה. וימסרוהו לנפילים 34 וילעיגו עליו **וירוקקוהו** ויכוהו וימיתוהו ויקום חי ביום השלישי:
Mt 4,25 הולך אחריו עם רב מארץ גליליאה וקפוטלים **וירושלם** וארץ גודיאה ומעבר לנחל ירדן: Tit,5
Mc 1,5 ויוצאין אליו כל אותן שהיו ממלכות יהודה **וירושלם** וטובלן בנהר ירדן ומתודים על עונותיהם. 6
Lc 5,17 הדת ששם באו מכל גדולי גליליאה גודיאה **וירושלם.** וכח הש׳ היה בו לרפא אותם. 18 והנה
Lc 6,17 חרב וסייעת תלמידיו ורוב עם מכל גודיאה **וירושלם** ומעבר לים וטירי וצידון 18 שבאו בעבור
Lc 21,24 ובפי הסכין. ומובאים בשבי בכל העמים. **וירושלם** תרמס בעד העמים עד שעת הנבראים יהיה
Mt 4,24 כל החוליים [*] 24 [*] משונים משוטנים **וירחיים** ונעולים והיה מרפא אותם 25 והיה הולך
Mc 16,18 ארסיים לא יזיקום ויניחו הידים על החולים **וירפאו** 19 ואדונינו ישאוש משיח אחר שהוא דבר להם
Lc 6,18 לים וטירי וצידון 18 שבאו בעבור שישמעו **וירפאו** מחולייהם. ואותם שהיו מצטערין בעד רוח רעה
Mt 3,11 ראוי לחלוץ נעלו והוא יטבול אתכם מן הקדש **וירפאכם** מאש 12 מפוחו בידו. והנה הוא ינקה את
Mt 19,2 אחר נחל ירדן 2 ונמשכו אחריו עמים רבים **וירפאם** שם. 3 וקרבו אליו הפרושים מנסים לו
Mc 15,19 מלך היהודים 19 והכוהו בראש עם קנה אחד **וירקו** בפניו וכורעים ומתפללים אותו. 20 וכאשר מאד
Mt 8,9 ובני יהיה נרפא. 9 כי אני אדם חוטא: **ויש** לי תחתי פרשים. ואומר אני לזה לך והוא הולך.
Mt 13,22 בין החוחים. הוא אותו ששומע דברת הש׳ **ויש** לו אנחות מזה העולם לאסוף מחנק מדברת הש׳
Lc 8,15 הם אותם ששומעים [*] 15 [*] דבר הש׳ **ויש** להם לב וחריצות בעושרין ובתענוגי החיים האלו
Lc 9,19 ואמרו יואן טבול ומקצת אומרים אליהו. **ויש** אומרים נביא מן הראשונים שחזר חי. 20 וישאוש

Lc 14,18 כלם להתנצל הראשון אמ׳ אני קניתי עיר **ויש** לי ללכת שמה לראותה בבקשה ממך שתקבל
Lc 21,4 שמו במתן האל. אבל זאת ממה שפיחתה **ויש** לה חסרון שמה כל מאכלה שהיה לה. 5 ומקצת
Jn 9,8 שהיה שואל על הפתחים ויושב ואוכל לאה: **ויש** אומרים זה הוא. 9 ויש אומרים אינינו זה. רק
Jn 9,9 ויושב ואוכל לאה: ויש אומרים זה הוא. 9 **ויש** אומרים אינינו זה. רק דומה הוא לו. והוא אמ׳
Jn 19,31 להם רשות יוכלו לחתוך ירכי אותן התלויין **ויש** שלום. 32 אז באו הפר הפרושים וחתכו ירכותם של
Mt 8,26 אומרים אדון הושיע כי בסכנה אנחנו. 26 **וישאוש** אמ׳ להם. למה אתם יראים עם במעט אמונה.
Mt 8,32 מגרש אותנו מכאן. שימנו באותן חזירים 32 **וישאוש** משיח אמ׳ להם לכו. והשטנים יצאו מן האדם
Mt 9,2 2 ונדרו לו אדם אחד נטול שוכב במטתו. **וישאוש** משיח רואה אמונתם אמ׳ לנטול בן יהיה לך
Mt 12,39 רבי אנחנו רוצים אי זה אות ראות ממך. 39 **וישאוש** ענה להם אומה רעה אות לא ינתן לכם לבד אות
Mt 13,57 יש לו כל זה. 57 והיו אשקנדליזאט בו. **וישאוש** אמר להם שום נביא איננו בזולת כבוד רק
Mt 16,8 בקרבם אומרים הוא אומ׳ כי אין לנו לחם. 8 **וישאוש** שיודע מה שחושבים. אמ׳ להם מה תחשבו
Mt 16,13 הבית רק מלימוד הפרושים והצדוקים. 13 **וישאוש** בא בגבולות טִישְׁאַרִיאַה פִּילִיפִּי. ושאל
Mt 16,15 ומקצת ירמיהו או אחד מן הנביאים. 15 **וישאוש** אמ׳ להם. ואתם מה אתם אומרים ממני. 16
Mt 18,2 אומרים מי גדול מכולנו במלכות שמים. 2 **וישאוש** קרא נער קטן א׳ והניחו באמצעם 3 ואמר
Mt 19,14 ושיתפלל בעדם. והתלמידים גוערים אותם. 14 **וישאוש** אמר להם הניחו אלי בא הנערים קטנים ולא
Mt 20,25 שמעום היו מלאים חימה מהשני אחים. 25 **וישאוש** קראם ואמר אתם יודעים היטב כי שרי העולם
Mt 20,34 לכם. 33 והם אמרו אדון שתפתח עינינו 34 **וישאוש** חמל עליהם ונגע עיניהם ותכף ראו והלכו
Mt 21,16 16 ואמרו לו שומע אתה מה אומרין אלו. **וישאוש** אמר הין: לא אתם קראתם מה אומר הנביא.
Mt 21,21 התלמידים ראוהו היו תמהים איך מתה תכף 21 **וישאוש** אמר להם אמיתות אומר לכם שאם יהיה לכם
Mt 22,18 לך. חייבים אנו לתת מס לסיסר או לא. 18 **וישאוש** הכיר עצתם אמ׳ למה תנסוני רמאים 19 הראוני
Mt 26,10 בערך רב. ושיתן אדם הערך לעניים. 10 **וישאוש** שהכירו אמ׳ להם למה חרה לכם מזאת האשה כי
Mt 26,18 לו באי זה מקום תחפוץ שנכין הפסח. 18 **וישאוש** אמר לכו אל העיר. וזה האיש שתמצאו אמרו לו
Mt 26,50 אל ישאוש. ואמ׳ האל יושיעך רבי ונשקו. 50 **וישאוש** אמ׳ לו אהוב למה באת. ואז נגשו אליו
Mt 26,64 חי שתאמר לנו אם אתה משיח בן אל חי 64 **וישאוש** אמ׳ אליו אתה אומר. אמיתות אומר לכם
Mt 27,11 מהם שדה יוצר. כן כמו אדונינו גזר. 11 **וישאוש** עומד לפני פילאטו שאלו אומרים אתהו מלך
Mt 27,50 אמ׳ נראה אם יבא אליהו שיתירהו. 50 **וישאוש** פעם אחרת צועק שלח הקדוש רוח. 51 והנה
Mt 28,10 יושיעכם. והן כרעו לרגליו והתפללוהו. 10 **וישאוש** אמ׳ להן אל תפחדו ותלכו ותגידו לאחי
Mc 1,25 אותנו. אני יודע שאתהו קדוש הש׳. 25 **וישאוש** גערו. אומ׳ שתוק צא מאותו אדם 26 והשטן
Mc 3,3 אותו אם ימרקהו בשבת בעבור שילשינוהו. 3 **וישאוש** אמ׳ לאדם עם היד יבשה קום מעלה ועמוד
Mc 3,12 כרעו צועקים ואומרים 12 אתהו בן האלוה **וישאוש** גערם שלא יגלוהו. 13 וישו עלה בהר ובחר
Mc 4,38 וחזק וגלים עד שהספינה מתחלת למלאת. 38 **וישאוש** ישן אִינְפּוּפָא על כר. והם הקיצוהו ואמרו רבי
Mc 4,39 פונה אלינו כי ראה שאנחנו אבודים. 39 **וישאוש** קם וצוה לרוח ולים שינוחו. ותכף היתה רבה
Mc 5,19 לו אותו שהיה מאז מושטן שהוא ילך עמו. 19 **וישאוש** לא רצה אבל אמ׳ לו לך לביתך ולאותן שלך.
Mc 5,24 למות. בא והנח ידיך עליה ותהיה נרפאת. 24 **וישאוש** הלך עמו ועם רב שהולך אחריו [*]. 25 ואשה
Mc 5,40 מתה אבל היא ישינה 40 וכולם לעגו עליו. **וישאוש** גרש כלם בחוץ לבד האב והאם והתלמידים שהיו
Mc 6,4 אלו הם אתנו והיו אשקנד אשקנדליזטש בו. 4 **וישאוש** אמ׳ להם שום נביא אינו בזולת כבוד אם לא
Mc 6,31 לישאוש וספרו לו כל מה שעשו ולמדו 31 **וישאוש** אמ׳ בואו ונלך במדבר ונחו מעט כי רב עם
Mc 6,41 40 וישבו מחמשים חמשים ומאתים מאתים. 41 **וישאוש** לקח החמשה לחמים ושני הדגים ועשה חינות
Mc 6,47 47 וכאשר נעשה ערב הספינה קטנה היתה בים **וישאוש** יחיד נכנס. 48 וישו רואה אותם מצטערים
Mc 6,50 איזה רוח רעה וצעקו 50 כולם והיו נבוכים. **וישאוש** תכף זעק ואמר עמדו בבטחה אני הוא אל
Mc 7,6 אוכלים בידים לא נטולות פת כל היום: 6 **וישאוש** ענם אמ׳ להם טוב נביא מכם רמאים ישעיה
Mc 7,27 סיריא ובקשתהו שיגרש השטן מבתה. 27 **וישאוש** אמ׳ ראשונה חייב אדם לעזור לבניו. כי אין
Mc 7,33 מבקשים אותו בתפלה שישים ידו עליו. 33 **וישאוש** הוליכו לצד אחד מחוץ מקום המיושב ושם
Mc 7,36 ובלבול לשונו היה נִתַר ודבר ברוחה. 36 **וישאוש** צוהו שלא יגידהו לשום אדם. וכאשר הוא עו׳
Mc 8,5 מאי זה מאכל יוכלו לשבוע זה העם במדבר 5 **וישאוש** שאלם כמה ככרות פת לחם יש לכם. והם ענו
Mc 8,12 עמהם ונסוהו ושאלו אות מן השמים. 12 **וישאוש** אמר להם [*] אמת לכם אני אומר שאתם לא
Mc 8,17 אל אחד. הוא אמר בעבור שאין לנו לחם. 17 **וישאוש** כאשר ראה מחשבותם אמ׳ להם [*] עדיין אינכם
Mc 8,23 לו איש אחד עור ובקשוהו שיגיעהו 23 **וישאוש** לקחו בעד היד ומשכו לצד אחד מן הדרך ורקק
Mc 8,26 ידיו בעיניו והתחיל לראות בבהירות. 26 **וישאוש** שלחו בביתו. אומ׳ לו אל תאמר לשום אדם
Mc 8,33 להם בגלוי. ופירו [*] התחיל לגערו. 33 **וישאוש** נהפך לפני התלמידים גוער פירו. אמ׳ הפרד

Mc 9,18 תלמידיך שירפאוהו ולא יכלו עשות. 18 **וישאוש** אמ׳ אי משפחה ממאנת כמה זמן אהיה עמכם לא
Mc 9,20 תכף צערו והפילו לפניו ומתבולל ורוקק. 20 **וישאוש** שאל אל האב כמה זמן עבר שיש לו זה. והוא
Mc 9,22 ואם יכול אתה עשות עזרני בחסדך. 22 **וישאוש** אמ׳ לו אם אתה תוכל להאמיני מכל דברים
Mc 9,34 הם היו חולקים אי זה מהם יהיה גדול. 34 **וישאוש** קרא השנים עשר תלמידים. ואמ׳ להם אותו
Mc 9,38 מחבורתינו ובעבור זה אנחנו מונעים לו. 38 **וישאוש** אמ׳ להם אל תמנעו לו כי כל אדם שיעשה
Mc 10,1 Tit,10 קפיטולו עשירי כפי שן מרקו: 1 **וישאוש** נסע משם ובא עד ארץ גודיאה אחר נהר ירדן
Mc 10,16 אם לא יהיה שפל ותמים ויהיה כמו נער: 16 **וישאוש** היה מחבקם ומניח הידיים עליהם ומברכם. 17
Mc 10,18 נעשה בעבור שנוכל להשיג מלכות שמימיי. 18 **וישאוש** אמ׳ לו למה אתה אומר לי טוב ושום אדם אין
Mc 10,21 אליו רבי כל זה קיימתי מנעורי עד עתה. 21 **וישאוש** הביטו וייטב לו ויאמר אליו דבר אחד חסר
Mc 10,24 במלכות שמים. 24 והתלמידים נבהלו מדבריו. **וישאוש** פעם אחרת תכף אמר להם בנים מאד הוא כבד
Mc 10,27 אומרים א״כ מי יוכל להיות נושע 27 **וישאוש** מזהיר אומר להם. לכם הוא דבר נמנע אבל לא
Mc 10,29 אנחנו עזבנו כל הדברים והולכים אחריך. 29 **וישאוש** ענה ואמר אמת אומ׳ לכם שאיש שיעזוב ביתו
Mc 10,32 ראשונים: 32 והיו אז בדרך עולים בירושלם. **וישאוש** הולך ראשון והם נמשכים אחריו תמהים
Mc 10,36 שאי זה דבר שאנחנו נשאל תעשה לנו. 36 **וישאוש** אמ׳ להם מה תרצו. אעשה לכם. 37 והם אמרו
Mc 10,38 ישב בצד ימינך והאחר בשמאלך. באורך. 38 **וישאוש** אמ׳ להם. אינכם יודעים מה אתם שואלים.
Mc 10,42 היו מלאים חימה נגד יקומו וג׳ואן. 42 **וישאוש** קראם ואמר להם אתם יודעים שהשרים
Mc 10,49 דויט יהיה לך חמלה ממני. 48 [*] [*] 49 **וישאוש** עמד וקראו. והם קראוהו ואמרו לו הנה ישאוש
Mc 10,51 50 והוא זרק מלבושיו. ומיד בא אליו. 51 **וישאוש** אמ׳ אליו [*] [*] [*] 52 [*] לך כי אמונתך
Mc 11,14 מצא כי אם עלים. כי לא היה זמן תאנים. 14 **וישאוש** עונה אומ׳ אליה מכאן והלאה אני רוצה ששום
Mc 12,16 שאו לי פשוט אחד ואראהו 16 והם נשאו לו **וישאוש** אמ׳ ממי היא זאת התמונה והכתוב על הגג והם
Mc 12,29 ושאלו אי זה ציווי הוא העקרי בישראל. 29 **וישאוש** ענה ואמ׳ הצווי העקרי. שמע ישראל אלהיך
Mc 12,38 הוא בנו. וכל העם שומעין אותו ברצון. 38 **וישאוש** מזהירם אומר השמרו מן החכמים יודעי ספר
Mc 12,43 ובאה אשה אחת ענייה ונדבה שתי פרוטות 43 **וישאוש** קרא תלמידיו ואמ׳ אמת אני אומר לכם שאותה
Mc 14,6 פשיטין. ושיתננו לעניים וילונו נגדה. 6 **וישאוש** אמר להם אל תתפשוה למה אתה עַצֵבים דעו כי
Mc 14,62 שאלו אמר אתהו בן משיח בן השם הברוך. 62 **וישאוש** אמ׳ להם אני הוא. ותראו בן האלוה לימין כח
Mc 15,2 לו. 2 ופילאטו שאלו אתה הוא מלך ישראל. **וישאוש** ענה ואמר אתה אומרו. 3 וגדולי הכהנים
Mc 15,37 תעזבוהו ונראה אם יבא אליהו להצילו. 37 **וישאוש** זעק קול גדול ונשף ברוחו. 38 [*] המקדש
Mc 16,9 פחדתן ונרעדות ולשום אדם לא אמרו דבר. 9 **וישאוש** כאשר חזר חי יום ראשון בבקר הוא נראה
Lc 2,52 להם. ואמו מקיימת כל אלה הדברים בלבה. 52 **וישאוש** מרבה בחכמתו ובשנים ובחן אלהים ואנשים.
Lc 3,23 בת קול משמים ואומרת אתהו מאד אהובי. 23 **וישאוש** היה בהתחלת שלשים שנה והיו סבורים הכל
Lc 4,1 שם האל. Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי לוקא 1 **וישאוש** משיח מלא מהקדוש רוח נסע מגורדא והונהג
Lc 4,23 מפיו ואומרין אינינו זה בן יוסף. 23 **וישאוש** אמ׳ להם אמת הוא. אתם תאמרו זאת התמונה.
Lc 4,35 אני יודע שאתה הוא בן האלוה: 35 **וישאוש** לחשו אומ׳ שתוק וצא מן האדם: וכאשר גירש
Lc 4,38 37 ושומעו היה מתפזר בכל מקום המלכות. 38 **וישאוש** יצא מבית הכנסת ונכנס בבית שימון וחמות
Lc 5,10 בני זבדיב חברי שימון עומדין שוממין. **וישאוש** אמר לשימון אל תפחד כי בעבור זה תהיה שתקח
Lc 5,13 ואומ׳ אדון אם תחפוץ אתה יכול לטהרני 13 **וישאוש** נגעו ואמ׳ אני רוצה לטהר אותך. ומיד הצרעת
Lc 5,16 בעבור שישמעהו ושיתרפאו מחלייהם. 16 **וישאוש** משיח נסע משם ונכנס במדבר להתפלל לשם. 17
Lc 5,17 להתפלל לשם. 17 ונעשה היה באחת הימים **וישאוש** יושב ומלמד לפרושים וחכמי הדת ששם באו מכל
Lc 6,3 למה אתם עושים מה שאינו ראוי עשות בשבת 3 **וישאוש** ענה ואמ׳ להם לא קראתם מה שעשה דוד כשהיה
Lc 6,8 בעבור שימצאו מקום שילשינוהו. 8 [*] **וישאוש** אמר לאיש שידו יבשה קום ועמוד באמצע. וקם
Lc 6,9 קום ועמוד באמצע. וקם ועמד על רגליו. 9 **וישאוש** אמ׳ להם אני שואל אתכם אם ראוי עשות טוב.
Lc 7,6 הוא אהוב עמנו. והוא בנה לו בית הכנסת 6 **וישאוש** הולך עמהם. וכאשר היה סמוך לבית סנטוריאו
Lc 7,13 13 וכאשר ראתה ישאוש היה נע בחסד עליה. **וישאוש** אמ׳ לה אל תבכי. 14 וישאוש קרב ונגע המטה
Lc 7,14 נע בחסד עליה. וישאוש אמ׳ לה אל תבכי. 14 **וישאוש** קרב ונגע המטה ואותן שנושאין אותו עמדו.
Lc 7,14 קרב ונגע המטה ואותן שנושאין אותו עמדו. **וישאוש** אמ׳ נער אני מצוה שתקום 15 ומיד אותו שהיה
Lc 7,44 נתן. וענה ישאוש ואמר יושר שפטת. 44 **וישאוש** נהפך אל האשה ואמ׳ לשימון. רואה אתה זאת
Lc 7,48 לאמר ביניהם מי הוא זה שמוחל עונות. 48 **וישאוש** אמר אל האשה [*] 49 [*] 50 [*] אמונתך
Lc 8,24 והקיצוהו. ואמרו רבי הנה אנחנו אובדים. **וישאוש** קם וצוה אל הרוח והסער שיעמוד ועמד ונעשה
Lc 8,25 והסער שיעמוד ועמד ונעשה נחת גדול. 25 **וישאוש** אמ׳ להם אנה הוא אמונתכם. ויראו יראה
Lc 8,30 נשברים מובא במדבר בכח השדים. 30 **וישאוש** שאלו מה שמך. והוא ענהו ליגיאו ר״ל מספר

Lc 8,37	לו ולא יעמוד עמהם כי ביראה הם עומדים	**וישאוש** נכנס בספינה ודורש. 38 וישאוש נכנס בספינה
Lc 8,38	הם עומדים וישאוש נכנס בספינה ודורש. 38	**וישאוש** נכנס בספינה ודורש והאיש שיצאו ממנו השדים
Lc 8,45	אחריו ונגעה במלבושיו. ומיד נעצר הדם. 45	**וישאוש** משיח אמ׳ לתלמידיו מי הוא הנוגע בי. וכאשר
Lc 8,50	אל תחפוץ לצער ישאוש משיח כי בתך מתה. 50	**וישאוש** שמע זה לאבי הנערה אל תפחד בטח בשם׳
Lc 8,55	ואמ׳ קומי 55 והרוח חזר בה ומיד קמתה.	**וישאוש** צוה שיתנו לה לאכול 56 ואביה ואמה חרדו
Lc 9,10	להגיד לישוש משיח כל הדברים שעשו.	**וישאוש** לקח אותם במקום אחד נקרא בינשידא. 11
Lc 9,14	מאכל לכל העם הזה 14 והם כמו חמשת אלפים	**וישאוש** אמ׳ לתלמידיו עשו שישבו העם חמשים לחמשים
Lc 9,20	ויש אומרים נביא מן הראשונים שחזר חי. 20	**וישאוש** אמר להם. ואתם בדעתכם מי אני. ענה שימון
Lc 9,21	פירי ואמר אתה הוא ישאוש בן אל חי. 21	**וישאוש** צום לבל יגידו לשום אדם. 22 שחוייב שבן
Lc 9,36	רק ישאוש משיח לבד. וירדו כלם מן ההר.	**וישאוש** צוה אותם ואמ׳ להם אל תגידו לאדם מה
Lc 9,41	שיגרשו הרוח רעה מגופו. ולא יכולו. 41	**וישאוש** ענה ואמ׳ לו. משפחה ממאנת כמה מן הזמן
Lc 9,43	קרב הנער לישאוש השטן הכהו ושברו. 43	**וישאוש** בלשמא הרוח רעה ואחר עשה בידו הסימן הנעשה
Lc 9,58	משיח חפצתי ללכת עמך למקום שתלך. 58	**וישאוש** אמ׳ לו השועלים יש להם מערות והעופות
Lc 9,60	לך אחרי. וענה הנח לי לקבור את אבי. 60	**וישאוש** אמ׳ לו הנח הישמעאלים לקבור את אבלי
Lc 9,60	אמ׳ לו הנח הישמעאלים לקבור את אבלי	**וישאוש** אמ׳ לו אתה בא עמי ותגיד מלכות האל. 61
Lc 9,62	שידע הכל אין חפץ בכל נכסי ולא מביתי. 62	**וישאוש** אמ׳ אליו האיש המשים ידו במחרישה ומביט
Lc 10,28	ובכל כחך ומחשבתך. ואהבת לרעך כמוך. 28	**וישאוש** אמר אליו כדין עניתי עשה אותן הדברים
Lc 10,30	לצדק עצמו. ואמר לישאוש ומי הוא חברי. 30	**וישאוש** מביטו אמ׳. אדם אחד יורד מירושלם ביריחו
Lc 10,37	37 ואמ׳ אליו אותו שעשה לו החסד ההוא	**וישאוש** אמ׳ לו לך ואתה תעשה כן. 38 ונעשה בעוד
Lc 11,17	מנסים אותו שאלוהו אות מן השמים. 17	**וישאוש** כמבין מעשיהם מחשבותיהם [*] כל מלכות שחלק
Lc 11,46	באמרך אלה הדברים עושה אתה לנו בזיון. 46	**וישאוש** אמר אוי לכם חכמי הדת למה אתם מעמיסין
Lc 12,14	רבי אמור אל אחי שיחלוק איתי הירושה 14	**וישאוש** אמר אל האדם מי שמני שופט או חולק עליכם.
Lc 13,32	אליו לך מעמנו כי אירודיש אבה המיתך. 32	**וישאוש** אמר להם לכו ואמרו לאותו שועל שאנכי מגרש
Lc 14,3	אותו. 2 והנה איש אחד משוקה היה לפניו. 3	**וישאוש** ענה ואמ׳ לחכמי הדת והפרושים. הראוי לעשות
Lc 14,16	מאושר יהיה מי שיאכל פת במלכות הש׳. 16	**וישאוש** אמ׳ אליו אדם אחד עשה זימון גדול וזימן
Lc 16,15	שמעו אלה הדברים והוציאו לעג עליו. 15	**וישאוש** אמ׳ אתם הם המצדיקים עצמם לפני האנשים רק
Lc 18,19	טוב מה אעשה שאוכל לנחול חיים נצחיים. 19	**וישאוש** אמר לו. למה אתה אומר אלי טוב ואין טוב
Lc 18,27	אלה הדברים אמרו ומי יוכל להיות נושע. 27	**וישאוש** אמ׳ להם הדברים הנמנעים לאדם איפשריים
Lc 18,29	עזבנו כל הדברים והולכים אנו אחריך 29	**וישאוש** אמ׳ להם אמת אומר אני לכם. שום אדם לא
Lc 18,31	בזמן זה. ובעולם הבא חיים נצחיים. 31	**וישאוש** לקח שנים עשר תלמידיו ואמר להם. הנה אנחנו
Lc 18,40	והוא עור ביותר צועק בן דוד חמול עלי. 40	**וישאוש** עמד וצוה שיביאו לו העור וכאשר הביאוהו
Lc 18,42	שאעשה לך והוא אמ׳ אדון שאהיה רואה 42	**וישאוש** אמ׳ אליו ראה אמונתך תושיע לך 43 ומיד
Lc 19,1	לאל: Lc 19,Tit קפיטולו כ׳ כפי לוקא 1	**וישאוש** הולך ביריחו 2 והנה בא איש אחד ששמו זאקיב
Lc 19,9	אני חפץ להשיב לו הדבר ההוא בד׳ כפלים. 9	**וישאוש** אמ׳ לו היום נעשה שלום בזה הבית בעבור שזה
Lc 20,3	או מי הוא אשר נתן לך זאת הממשלה. 3	**וישאוש** ענה ואמ׳ להם. ואני אשאל לכם דבר אחד
Lc 20,8	היה נביא. 7 וענו שלא ידעו מאין היתה. 8	**וישאוש** אמ׳ להם ואני לא אומ׳ לכם באי זו ממשלה
Lc 20,34	המתים מאי זה מכל אלו תהיה לאשה. [*] 34	**וישאוש** אמר להם בני זה העולם עושין נישואין
Lc 21,5	שיהיה מעוטר מאבני מרגליות וממתנות.	**וישאוש** אמ׳ 6 דברים אלו שאתם רואים עדיין תראו
Lc 22,34	אדון אני מוכן ללכת עמך בסוהר ובמיתה. 34	**וישאוש** אמר אני אומר לך פירו לא יקרא התרנגול שג׳
Lc 22,48	לפניהם. ויגש לישו בעבור שישקהו. 48	**וישאוש** אמר אליו בנשיקה תבגוד בן האדם. 49 וראו
Lc 22,52	הניחו עד כאן. וכאשר נגע באזן הניחו. 52	**וישאוש** אמר לאשר בא אליו ולשרי הכהנים ולרבני
Lc 22,61	יודע מה אתה אומר: ומיד קרא התרנגול. 61	**וישאוש** נהפך ומביט פירו. ונזכר פירו דבר אדוננו
Lc 22,67	אומרים לו אם אתה משיח אמור לנו. 67	**וישאוש** אמר להם. אם אומר לכם לא תאמינו בי. 68
Lc 22,70	השם׳. 70 ואמרו כולם אם כן אתה בן האלוה.	**וישאוש** אמ׳ אתם אומרים שאני הוא. 71 והם אמרו למה
Lc 23,9	אי זה אות. 9 ושאל אליו דברים רבים.	**וישאוש** מעולם לא ענהו על דבר. 10 ושרי הכהנים
Lc 23,28	הולכים אחריו בוכים ואוננים עליו. 28	**וישאוש** מתהפך אליהם אמ׳ בני ירושלם אל תבכו עלי
Lc 24,17	ועיניהם עורות שלא היו מכירים אותו. 17	**וישאוש** אמ׳ באי זה דברים אתם מדברים ביניכם וכבר
Jn 1,42	משיח שנקרא קרישטש: 42 והביאו אל ישאוש.	**וישאוש** מביטו אמ׳ שימון בן יואן אתה תמיה נקרא
Jn 2,2	בגליליאה והיתה מריאה אם ישאוש שם 2	**וישאוש** נקרא עם תלמידיו לנשואין. 3 וכאשר
Jn 2,7	אחת מהאירידיש מחזקת שתים ושלש מדות. 7	**וישאוש** אמר להם מלאו כל האירידיש מים וימלאום כל

Jn 2,8 מים וימלאום כל מה שיוכלו החזיק. 8 **וישאוש** אמר להם תוציאו מהם והביאו ותנו לשתות
Jn 2,11 פחות. רק אתה העלמת היין הטוב עד עתה. 11 **וישאוש** עשה זה האות הראשון בבית גלליאה וגלה
Jn 4,6 יעקב ליוסף בנו 6 והיתה שם עין יעקב. **וישאוש** לואה מן הדרך יושב על העין. והיה כמעט שעה
Jn 4,7 ששית מן היום: 7 ובאה אשה אחת לשאוב מים. **וישאוש** אמר לה תן לי לשתות. 8 והתלמידים הלכו
Jn 4,17 פה. 17 ענתה האשה ואמרה לו אין לי בעל. **וישאוש** אמ׳ לה אמת את אומרת שאין לך בעל 18 כי
Jn 4,21 הוא המקום שיש לכל להתפלל לאל: 21 **וישאוש** אמר לאשה תאמיני בִּי שעדיין יהיה עת שלא
Jn 4,26 עתיד לבא. וכשיבא יראנו דברים רבים. 26 **וישאוש** אמר אני הוא שמדבר עמך. 27 ותכף באו
Jn 4,34 אמרו התלמידים. אי זה שהביא מה לאכול. 34 **וישאוש** אמ׳ להם. אכילתי היא לעשות רצון מי ששלחני
Jn 5,8 וכאשר אני חפץ ללכת כבר קדמני אחר. 8 **וישאוש** אמר לו קום וסלק מטתך ולך 9 ומיד נעשה
Jn 5,14 כי ישו נטמן מן העם שהיה באותו מקום. 14 **וישאוש** מצאו במקדש ואמ׳ לו הנה אתה בריא מכאן
Jn 6,15 שעשה אמרו זהו באמת נביא שבא בעולם. 15 **וישאוש** שהכיר שבאו אליו בעבור שיתפשוהו. ויעשוהו
Jn 6,26 לעבר הים אמרו לו רבי מתי באת פה. 26 **וישאוש** ענה להם ואמר. אמת אני אומר לכם. אתם
Jn 6,35 לו אדון. כל עת ניתן לנו הפת הזה. 35 **וישאוש** אמר להם אני הוא לחם חיים. מי שבא אלי לא
Jn 6,62 זה קשה הוא זה הדבר. מי יוכל לשומעו: 62 **וישאוש** כששמע אמונתם אמר מי מבהיל אתכם 63 אם
Jn 6,71 מאמינים. והכרנו שאתה משיח בן האל: 71 **וישאוש** ענה להם. לא אני לכם שנים עשר בחרתי אחד
Jn 8,1 איש לביתו: Tit,8 קפיטולו ח׳ כפי יואן 1 **וישאוש** הלך להר הזתים 2 ולמחר בבקר בא פעם אחרת
Jn 8,6 אומר בזה. 6 והם מנסים אותו לב לוועדו. **וישאוש** כורע כתב אחד בארץ באצבעו. 7 וכאשר הם
Jn 8,10 ונשאר ישאוש יחידי בין כך ובין כך: 10 **וישאוש** קם ואמ׳ אל האשה אנה הם המעידים עליך אדם
Jn 8,11 11 והיא ענתה אדון אין כאן גואל אחד. **וישאוש** אמר לה ואני לא אענישך לכי. ומכאן והלאה
Jn 8,12 אענישך לכי. ומכאן והלאה לא תעשי חטא: 12 **וישאוש** אומר אני הוא נר העולם. מי שבא אחרי לא
Jn 8,25 תמותו בעונכם: 25 אז אמרו לו אתה מי אתה. **וישאוש** אמ׳ להם קדמון שמדבר עמכם 26 רוב דברים
Jn 8,59 הייתי: 59 אז הביאו אבנים להשליכם עליו. **וישאוש** נחבא ויצא מן המקדש: Tit,9 קפיטולו ט׳ כפי
Jn 9,37 האיש ואמר. אדון מי הוא שאאמין בו. 37 **וישאוש** אמ׳ אליו אתה ראיתו. ואותו שמדבר עמך הוא
Jn 9,39 מאמין בו. ונהפך לאחור והתפלל אליו. 39 **וישאוש** אמ׳ אליו. אתה בדין באתי בזה העולם בעבור
Jn 11,4 הנה אותו שאתה אוהב אותו מאד חולה. 4 **וישאוש** שומע אמ׳ זה החולי אינו חולי מיתה רק עמו
Jn 11,5 בעבור שבן האל יתעלה בעד אותו חולי: 5 **וישאוש** אוהב מאד מרטא ומריאה אחותה. 6 אז כששמע
Jn 11,13 התלמידים אדון אם ישן הוא נושע יהיה. 13 **וישאוש** אמרו ממיתתו. והמה מאמינים שמה שאומר אומ׳
Jn 11,23 כי כל דברים שאתה שואל נותנים לך. 23 **וישאוש** אמ׳ אליה אחיך יחזור חי. 24 ומרטא אמרה לו
Jn 11,40 כבר הוא מסריח. כי זה ארבעה ימים שמת. 40 **וישאוש** אמר אליה לא אמרתי לך שאם תאמיני באמת
Jn 11,41 באמת תראי אור האל. 41 ואז הסירו האבן. **וישאוש** נשא עיניו לשמים ואמ׳ אב חנות אני עושה לך
Jn 12,14 וצועקת אומרת. הושענא זהו מלך ישראל. 14 **וישאוש** מצא עיר בן אתון וישב עליו. כמו שכתוב 15
Jn 12,23 ואחר אנדריב ופיליף אמרוהו לישאוש. 23 **וישאוש** ענה להם עתה באה השעה אותה שבן אדם יתעלה.
Jn 13,10 לא הרגלים לבד אבל גם הידים והראש. 10 **וישאוש** אמר להם מי שהוא רחוץ אינו חסר רק שירחוץ
Jn 13,38 ללכת אחריך עתה אני אתן את נפשי בעדך 38 **וישאוש** אמר נשמתך בעבורי לא תתן אמת אני אומר לך
Jn 14,9 8 ופליף אמר אליו אדון. הראנו האב ודי. 9 **וישאוש** אמר להם כמה מן הזמן שעמדתי עמכם ולא
Jn 18,5 אתם מבק מבקשים. 5 ואמרו ישאוש דנזריט. **וישאוש** אמר להם אני הוא ג׳ודיש שמסרו עמהם. 6 אז
Jn 18,23 משיח. ואמ׳ לו אתה עונה כן להגמון. 23 **וישאוש** ענה אליו. אם אני דברתי דבר רע עשה לי
Jn 18,34 וקרא ישוש ואמ׳ לו אתהו מלך ישראל. 34 **וישאוש** ענה אומ׳ אתה אומר זה מעצמך. אז אמרוהו
Jn 19,9 9 ונכנס פעם אחרת ואמר לישאוש הכאן אתה. **וישאוש** לא ענה לו. 10 אז אמ׳ לו פילאטו אינך משיב
Jn 19,11 אינך יודע שבידי הוא להמיתך ולתלותך. 11 **וישאוש** ענה אין לך נגדי שום יכולת. אם לא יהיה לך
Jn 19,17 17 אז לקחו היהודים ישאוש ונחגוהו בחוץ. **וישאוש** נושא השתי וערב. יצא ממקום הנקרא קלוארי
Jn 19,18 ועמו שנים אחרים אחד לימין ואחד לשמאל **וישאוש** באמצע שניהם 19 ופילאט כת׳ מאמר אחד
Jn 20,16 אמור לי אנה הנחתו ואנכי אשאנו אלי. 16 **וישאוש** אמ׳ לה מריאה והיא נהפכה. ואמרה לו רבי
Jn 20,29 28 ענה אליו טומאש ואמ׳ אדוני ואלהי. 29 **וישאוש** אמ׳ אליו כי ראית אותי טומאש והאמנת בי
Jn 21,10 יפה בגחלים יפות ודג מונח למעלה ופת. 10 **וישאוש** אמ׳ להם שאו מהדג אשר לקחתם 11 ושימון
Jn 21,12 ועם כל זה שהדגים רבים הרשת לא נשבר. 12 **וישאוש** אמר להם באו ואכלו. ואחד מהם לא רצה לשאול
Jn 21,15 ענה אדון כן. אתה יודע שאני אוהב אותך. **וישאוש** אמר להם שמור שיותי: 16 וישאוש אמר פעם
Jn 21,16 אותך. וישאוש אמר להם שמור שיותי: 16 **וישאוש** אמר פעם אחרת אליו שימון פירי ג׳ואן אוהב
Jn 21,16 אמ׳ כן אדון אתה יודע שאני אוהב אותך. **וישאוש** אמ׳ אליו רעה. והאכיל שיותי: 17 אמר לו
Jn 21,17 כל הדברים. אתה יודע שאני אוהב אותך. **וישאוש** אמר אליו האכיל צאני. 18 אמת אומר אני לך

Mc 12,18 אליו הצדוקים שאומרים לא תהיה תחייה. **וישאלוהו** לאמר 19 רבי משה כתב לנו אומ׳ שאם אח
Mt 2,4 עמו. 4 ויקבוץ כל שרי הכהנים וחכמי העם **וישאלם** [*] 5 [*] [*] 6 [*] 7 [*] בחריצות גדול
Mc 4,1 עם מתאסף ולכן היה לו עלות בספינה קטנה **וישב** בים. וכל החיל יושב בשפת הים 2 והוא דורש
Lc Prol,2 מרקו י״ו: לוקא לפי התולדת היה מסיריאה **וישב** באנטושיא רופא מובהק ממלאכת הרפואה. והיה
Lc 4,20 ויום נקם: 20 וכאשר סיים הספר חזרו למשרת **וישב.** וכל אשר היו בבית הכנסת היו מבינים בו. 21
Jn 12,14 מלך ישראל. 14 וישאוש מצא עיר בן אתון **וישב** עליו. כמו שכתוב 15 אל תראי בת ציון הנה
Jn 19,13 כאשר פילאט שמע אלה הדברים הביא ישו בחוץ **וישב** בקתרדא אחת מקום שנקרא גאלבאטו. 14 והיה יום
Mc 6,40 העם והחיילות על העשב נקרא פֶי׳ 40 **וישבו** מחמשים חמשים ומאתים מאתים. 41 וישאוש לקח
Jn 6,10 שישבו העם. ואמונה רבה היתה באותו המקום **וישבו** האנשים. והיו במספר כמו חמשת אלפים. 11 אז
Mt 5,16 מאיר נרכם לפני הכל. שיראו מעשיכם הטובים **וישבחו** אביכם שבשמים: קפיטולי י״ג כפי מתיאו 17
Mt 2,13 לו קום ולקחת הילד ואמו וברחת למצרים **וישבת** שם עד בואי אליך כי עתיד הוא שאירודיש ירצה
Mt 9,28 28 וכאשר בא אל הבית באו העורים אליו. **וישו** משיח אמ׳ להם אתם מאמינים שאוכל להחזיר לכם
Mt 9,35 אומרי׳ הוא מגרש השדים בכח השטן. 35 **וישו** משיח מחפש העירות והמגדלים דורש מלכות
Mt 12,48 וקרוביך עומדים בחוץ ושואלים אותך. 48 **וישו** ענה ואמ׳ לו מי היא אמי ומי הם אחי [*] 49
Mt 16,17 פירו ואמר אתה הוא משיח בן אל חי. 17 **וישו** ענה ואמ׳ אליו אשריך שימון בר יונה כי בשר
Mt 19,23 נעצב. כי היה אדם שהיו לו נחלות רבות. 23 **וישו** אמר לתלמידיו אמיתות אומר דבר בלתי אפשרי
Mt 19,28 ונמשכים אחריך מה גמול יהיה לנו. 28 **וישו** אמ׳ להם. אמיתות לכם שנמשכתם אחרי שבסוף
Mt 26,63 אינך עונה לעדות שאלו עושים נגדך. 63 **וישו** שותק. ושר הכהנים אמר אליו אני משביעך באל
Mt 27,14 אליו אינך שומע כמה עדים יש לנו נגדך. 14 **וישו** אינו עונה שום דבר. ופילאטו תמה: 15 ופילאט
Mt 28,17 הלכו בגליליאה בהר אחד שישו אמ׳ להם. 17 **וישו** נראה להם שם. וכאשר ראוהו התפללוהו. ומקצתם
Mc 2,17 עם העוגבים והחטאים אוכל ושותה רבנכם. 17 **וישו** שמע זה אמ׳ הבריאים אינם צריכים רופא רק
Mc 3,5 או עזוב אבר אדם אחד. והנם שותקים. 5 **וישו** נקצף בעבור מעשיהם כשמביטים. ואמ׳ לאדם שלח
Mc 3,7 עצה עם אותם דירודיש נגד ישו שימיתוהו. 7 **וישו** הלך לים עם התלמידים ועם רב נמשכים עמו
Mc 3,13 בן האלוה וישאוש גערם שלא יגלוהו. 13 **וישו** עלה בהר ובחר מאותן שיותר ישרו בעיניו 14 עד
Mc 3,23 בעל זבוק שר השטנים מרפא המושטנים. 23 **וישו** קראם ואמר להם משלים. איך יוכל שטן אחד גרש
Mc 5,30 נפסק הגרת הדם. והרגישה כי נרפאה. 30 **וישו** שיודע בעצמו האמת כי ממנו יצאה נהפך לצד העם
Mc 6,39 אמרו יש לנו חמשה לחמים. ושני דגים. 39 **וישו** צום שיושיבו העם והחיילות על העשב נקרא פֶי׳
Mc 6,48 קטנה היתה בים וישאוש יחיד נכנס. 48 **וישו** רואה אותם מצטערים במלחות כי הרוח היה להם
Mc 9,26 נשאר כמת עד שרבים אומרים שמת הוא. 26 **וישו** לקחו ביד והוא חזר חי. 27 וכאשר היו נכנסין
Mc 14,61 אינך עונה לחטאים שאלו מניחים נגדך. 61 **וישו** שותק ואינו עונה דבר: ופעם אחרת הכהן הגדול
Lc 3,21 בבור: 21 נעשה היה כאשר כל העם נטבל. **וישו** היה טובל ומתפלל לש׳ ונפתחו השמים 22 ורוח
Lc 5,14 לטהר אותך. ומיד הצרעת ברחה ממנו. 14 **וישו** צוה שלא יגידוהו לשום אדם. אבל אמ׳ לו לך
Lc 8,22 שישאוש עלה בספינה אחת ותלמידיו עמו **וישו** אמ׳ להם נעבור מעבר ליאור ועלו כלם בספינה.
Lc 8,38 שיצאו ממנו השדים מבקש מישו שילך עמו. **וישו** אמ׳ לו 39 שוב לביתך וספר כל הדברים האלה
Lc 8,48 טעם נגעה אותו ושנתרפאה בעבור הנגיעה. 48 **וישו** אמ׳ לה בתי אמונתך הושיעך לכי לשלום. 49 ושר
Lc 8,54 53 ומלעיגים על ישאוש משיח באומרו זה. 54 **וישו** משיח לקח בידו הנערה ואמ׳ קומי 55 והרוח חזר
Lc 9,1 לשם אדם: Tit,9 קפיטולו י׳ כפי לוקא 1 **וישו** משיח קרא הי״ב תלמידיו ונתן להם יכולת וכח
Lc 9,16 שישבו העם חמשים לחמשים 15 וכן עשו. 16 **וישו** לקח החמשה לחמים ושני דגים והביט לשמים
Lc 9,18 היה לבדו והתפלל ותלמידיו סמוכים לו **וישו** שאלם מה אומרים העם מי אני 19 וענו ואמרו
Lc 9,59 ובן האדם אין לו מקום שיכוף ראשו: 59 **וישו** אמ׳ לאיש אחר לך אחרי. וענה הנח לי לקבור את
Lc 15,11 מן האל על חוטא אחד שעשה תשובה: 11 **וישו** אמר אדם אחד יש לו בנים שנים. 12 ואמ׳ היותר
Lc 23,34 והגנבים. האחד לצד ימין והאחד לשמאל. 34 **וישו** אמר אב מחול להם כי אין יודעים מה הם עושים.
Jn 4,16 לי צמא. ושלא אבא פה לעולם לשאוב. 16 **וישו** אמ׳ לה לכי וקראי אישך ושובי פה. 17 ענתה
Jn 6,17 באו מעבר לים לכפר נאום וכבר היה ערב **וישו** לא בא אליהם. 18 והים בעבור רוח גדול שהיה
Jn 13,27 אשק אשקריוטא 27 ולקח מלא פת אז בא השטן. **וישו** אמר אליו מה אתה עושה עשהו ביותר מהירות 28
Mt 12,15 עצה נגדיו באיזה צד יוכלו להורגו. 15 **וישואש** יודע זה. נסע מהם ועמים רבים הולכים
Mt 8,10 והוא בא. ולעבדי עשו זה והנם עושים. 10 **וישואש** משיח שמע זה השר ועמד נפלא. ואמר לאותן
Mt 8,13 בערפליות: ושם יהיה בכי ורעדה מהאל. 13 **וישואש** משיח אמ׳ לאותו שר לך וכמו שהיא אמונתך
Mt 8,22 א׳ אדון והניחני ראשונה קבור אבי 22 **וישואש** משיח אמר לו לך אתי והניח המת לקבור אל
Mt 12,3 תלמידיך עושים מה שאין ראוי עשות בשבת. 3 **וישואש** אמ׳ להם לא אתם קראתם מה שעשה דוד כשנרעב

Mt 12,25 השדים כי אם בכח בלזאבוק שר השדים. 25 **וישואש** שיודע מחשבותיהם אמר כל מלכות שהוא בתוכו
Mt 15,32 והעורים ראות. ומהללים אלהי ישראל. 32 **וישואש** קרא תלמידיו ואמ׳ אני מרחם העם באשר הוא
Mt 27,20 הכהנים והזקנים הזהירו העם שישאלו בראבן **וישואש** ימיתו. 21 ופילאט אמר להם אי זה תרצו
Mt 2,12 12 והמלאך הזהירם שלא ישובו לאירודיש **וישובו** למלכותם בדרך אחרת: קפיטולו ד׳ כפי מתיאו
Mt 8,3 אומ׳ אם אתה חפץ אתה יכול לטהרני. 3 **וישוש** משיח פשט ידיו ונגעו ואמר אני רוצה לטהרך
Mt 8,20 לו ר׳ אני אלך אחריך למקום שתרצה ללכת 20 **וישוש** אמר לו השועלים יש להם מערות. ועופות האויר
Mt 8,24 הים מתנועע מאד עד שהגלים נכנסים בספינה **וישוש** ישן 25 והקיצוהו אומרים אדון הושיע כי
Mt 9,12 למה אוכל מלמדכם עם חטאים המפורסמים. 12 **וישוש** משיח כאשר שמע אלו הדברים אמר להם הבריאים
Mt 9,15 אין מתענין תלמידיך כמונו והפרושים. 15 **וישוש** משיח אמ׳ להם מה ארוס בעוד שהוא חי אין
Mt 9,29 להחזיר לכם הראות. והם ענו הן גביר: 29 **וישוש** משיח נגע עיניהם ואמ׳ להם כפי אמונתכם
Mt 11,4 שעתיד לבא להושיענו. או מקוים אנו אחר. 4 **וישוש** ענה לכו וספרו לזואן מה שראיתם ושמעתם. 5
Mt 14,16 להניח לֶכֶת העמים במגדלים ויקנו אוכל. 16 **וישוש** ענה להם אין צריך להם לכת תנו להם אתם
Mt 16,2 לו שיראם אי זה נפלאות מן השמים. 2 **וישוש** ענם ואמר להם. אתם אומרים בערב למחר יהיה
Mt 16,23 לגערו. אומר האל לא יאבה אדון שיקרך. 23 **וישוש** הופך אומר לפירי לך מאחרי שטן. אל תצערני
Mt 17,17 והפוכה עד כמה אעמוד עמכם שאוהו אלי. 17 **וישוש** גער לשטן ויצא לחוץ ונתמרק הנער באותה שעה:
Mt 19,8 שאדם יתן לה ספר כריתות ואותה יעזוב. 8 **וישוש** אמר משה הודה לכם שתעזבו נשותיכם בעבור
Mt 19,18 שמור וקיים המצות. 18 והוא אמ׳ ומה הם. **וישוש** אמ׳ לא תעשה רציחה. לא תעשה ניאוף. לא
Mt 20,32 ישאוש בן דוד יהיה לך חמלה ממנו. 32 **וישוש** קראם מה אתם שואלים מה אתם חפצים אעשה לכם.
Mt 26,34 בעבורך אני לעולם לא אהיה אישקנדליזט. 34 **וישוש** אמר אליו אמיתות אומר לך כי בזאת הלילה
Mc 1,41 אומר אם אתה תרצה אתה יכול לטהרני. 41 **וישוש** כמרחם עליו שלח ידו ואמ׳ לו אני רוצה שתהיה
Mc 5,13 בחזירים באופן שאנחנו נכנס בהם. 13 **וישוש** הודהו להם. מיד יצאו השטנים ונכנסו בחזירים
Mc 5,39 בית הכנסת. וראו שם מאד בכיות וצעקות. 39 **וישוש** נכנס בבית אמ׳ למה אתם נבוכים ובוכים
Mc 6,1 לאכול: Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי שי׳ מארקו 1 **וישוש** יצא משם והלך בנכחיותיו ונמשכו אחריו
Mc 10,3 לו מנסים אותו. היכול איש לעזוב אשתו. 3 **וישוש** ענה ואמ׳ להם. מה צוה לכם משה. 4 והם אמרו
Mc 11,29 ומי נתן לך זה הכח שאתה עושה זה: 29 **וישוש** ענה ואמר להם. אני אשאל לכם דבר אחד ענו לי
Mc 12,15 אמור לנו חוייבנו לתת לשיסר או לו. 15 **וישוש** הכיר שקרם. ואמר למה תנסוני שאו לי פשוט
Mc 12,17 התמונה והכתוב על הגג והם אמרו דשיסר 17 **וישוש** אמ׳ להם תחזרו לשישר מה שהוא לסיסר ולאל מה
Lc 4,4 בן אל חי אמור לאבנים האלה שישובו לחם. 4 **וישוש** ענה כתו׳ הוא שאינו חי האדם על הלחם לבדו
Lc 4,12 11 בידים ישאונך פן תגוף באבן רגלך. 12 **וישוש** אמ׳ לו פעם אחרת [*] לא תנסה האדון השם׳
Lc 8,52 ויואן ואבי הנערה 52 ואמה בוכים הנערה **וישוש** אמר להם אל תבכו כי אין הנערה מתה. רק
Lc 9,13 למצוא מה שיאכלו כי המקום הזה הוא חרב 13 **וישוש** אמ׳ להם תנו להם לאכול. ואמרו לו אין לנו
Lc 9,47 ונתנו ביניהם מי מהם גדול מכולם. 47 **וישוש** כיודע מחשבותם לקח נער אחד וקרבו אליו 48
Lc 9,50 בידו כאשר שאינו הולך אחריך עמנו 50 **וישוש** אמ׳ להם אל תמנעו לו. כי מי שאינו כנגדינו
Lc 13,23 לו אדם אחד אדון הם מועטים אותם שנושעים. **וישוש** אמ׳ לו. 24 ואתם סבורים שתכנסו בפתח הצר.
Lc 18,24 נשמעים הוא היה עצב מאד כי עשיר הוא. 24 **וישוש** ראה עצבונו ואמ׳ דבר אי איפשר הוא שאותן
Lc 23,43 יהיה לך זכרון ממנו כשתבוא במלכותך. 43 **וישוש** אמ׳ אליו באמת אני אומ׳ לך שהיום תהיה עמי
Lc 23,46 והשמש חשך ומכסה המקדש ונבקע באמצעו. 46 **וישוש** צועק בקול גדול. אב בידך אפקיד רוחי.
Lc 24,25 כמו כן הנשים אומרות ולא מצאו אותו. 25 **וישוש** אמ׳ להם סכלים תהיו תועים להאמין כל הדברים
Jn 1,38 שני תלמידים מדבר והלכו אחר ישאוש. 38 **וישוש** מתהפך וראה אותם נמשכים אחריו. אמ׳ אליהם
Jn 5,17 ישאוש בגודיאה לעשות דברים אלו בשבת. 17 **וישוש** ענה אבי פעל עד עתה. ואני ג״כ פעלתי בעבור
Jn 8,39 עושים: 39 ענו ואמרו לו אברהם הוא אבינו: **וישוש** אמ׳ להם אם אתם בני אברהם עשו מעשי אברהם.
Jn 9,35 חוללת ואתה לא מלמד וגרשוהו בחוץ: 35 **וישוש** שמע שגרשוהו בחוץ ומצאו. וכאשר מצאו אמ׳ לו
Jn 12,1 Tit,12 קפיטולו י״ב כפי ש׳ ג׳ואן 1 **וישוש** אז ששה ימים קודם הפסח בא בביטניאה ששם מת
Jn 12,44 כי יותר אהבו מעלת האנשים ממעלת האל. 44 **וישוש** צעק ואמ׳ מי שהאמין בי אינו מאמין רק במי
Jn 20,17 נהפכה. ואמרה לו רבי שר״ל מאישטרו. 17 **וישוש** אמר לה אל תגעי בי כי עדיין לא עליתי לאבי.
Jn 19,29 קנה אחד והניחו ספוג מליאה חומץ עם מלח **וישימוהו** בפה ישו. 30 אז כשישאוש טעם החומץ אמ׳
Mt 13,50 יבואו המלאכים ויפרידו הרעים מהטובים 50 **וישימום** בדרך האש ושם יהיה בכי והרעשת שינים. 51
Jn 1,14 נולדים מרצון האל. 14 וכן האל נעשה בשר **וישכון** בכם. ואנו רואין אורו שאחד הוא לבד. ונולד
Mt 21,41 העובדים. 41 והם ענו הוא יכלה הרעים **וישכור** הכרם לאחרים טובים שיחזרו לו הפרי הגון
Mc 12,9 אדם הכרם כאשר יבא יכלה אותן העובדים **וישכור** הכרם לאחרים: 10 ולא קראתם זאת הכתיבה

Lc 12,45 ויתחיל להכות הנערים והשפחות ויאכל וישתה **וישכר** 46 אדוניו יבא ביום שלא יקווהו ובשעה שלא
Mt 24,31 בא בעבי השמים. ברב כח וצלם ודמות 31 **וישלח** מלאכיו צועקים בגודל קולות ויקבצו הנבחרים
Mt 2,8 בחריצות גדול הזמן שנראה להם הכוכב. 8 **וישלחם** לבית לחם ויאמר להם לכו שאלו מהילד בתבונה
Jn 15,2 1 אני הוא גפן אמת. ואבי הוא החורש 2 **וישליך** כל כף שאינה עושה פרי. וכל העושה פרי בו
Lc 9,25 אם יצבור כעפר כסף ונפשו תהיה אבודה. **וישמיד** עצמו. 26 והמבזים אותי ודברי בן האב יבזם
Lc 20,16 לכן בעל הכרם מה יעשה להם. 16 יבא **וישמיד** אותן עובדי אדמה: והדבר נשמע אמרו לא יאבה
Mc 4,12 אם בדמיונות 12 בעבור שהם יראו ולא ראו. **וישמעו** ולא שמעו. מבינים בחטאתיהם שהם מספרים. 13
Lc 16,29 ואברהם אמר לו. להם הוא הוא משה והנביאים **וישמעו** אותם. 30 והוא אמר לא אב אברהם. אבל אם
Mt 13,23 בארץ טובה. הוא אותו שיבין דברת השם׳ **וישמענה** ועושה פרי ומעשים טובים לאחד יש ק׳. וא׳
Jn 15,6 בי ושולח בחוץ כמו הכף ותיבש. ויאספוה **וישמרוה** באש ותשרף. 7 אם תעמדו בי ודברי תשמרו
Mc 4,27 מלכות שממיי כאדם שזורע זרע טוב בארץ 27 **וישן** יום ולילה ונח והוא והזרע גדל ומזריע והוא
Mt 13,52 ולאב חיילות שנותן מאוצר דברים חדשים **וישנים.** 53 ונעשה כאשר נשלמו אלה הדמיונות נסע
Mt 21,21 מהתאנה אבל אומר מהר אחד אם תאמרו שיקום **וישפיל** עצמו בים שתכף תעשה 22 וכל מה שתשאלו
Mt 13,12 אבל להם לא. 12 מי שיהיה לו יתן לאדם **וישפיע.** ומי שאין לו זה המעט שיש לו יגזול לו אדם
Mt 23,7 ושישאלו בשלומם. 7 ושיכבדום ברחובות **וישקראום** רבנים: 8 אבל אתם לא תאבו היות נקראים
Jn 5,30 רק כמו שאני שומע דן אנוכי. ודיני צדיק **וישר** הוא כי איני מבקש לעשות רצוני. אבל רצון מי
Lc 3,17 מנשף וינקה גרונו ויאסוף החטה במגורתו **וישרוף** התבן באש שלא תכבה 18 ורוב דברים אחרים
Lc 9,54 אמרו אדון חפץ אתה שנאמר ירד אש מן השמים **וישרוף** את כולם: 55 ונהפך ישאוש ואמ׳ להם אינכם
Mt 3,10 העץ. וכל עץ שאינו עושה פרי טוב יכרת **וישרף.** 11 אני טובל אתכם במים במקום תשובה. והבא
Lc 12,37 אומ׳ לכם שיהיה יושב ויעשה עמהם שיסבו **וישרתם.** 38 ואם יבא במשמר שני או שלישי וימצאם כן
Lc 12,45 לבא ויתחיל להכות הנערים והשפחות ויאכל **וישתה** וישכר 46 אדוניו יבא ביום שלא יקווהו ובשעה
Jn 7,37 צועק ואומר אם אי זה אחד עשה יבא אלי **וישתה** 38 מי שמאמין בי שאומרת הכתיבה נחל מים
Mt 2,11 11 ויבאו בבית וימצאו הילד עם מריאה אמו **וישתחוו** לפניו ויפתחו אוצרותיהם ויתנו לו זהב
Jn 12,40 לבם בעבור שלא יראו בעינים ויבינו בלב **ויתבוננו** ואני מרפא אותם 41 אלה הדברים אמ׳ ישעיה
Mt 24,49 יאמר בלבו אדוני יעמוד באריכות לבא 49 **ויתחיל** להכות העבדים האחרים ויתחיל לאכול ולשתות
Mt 24,49 לבא 49 ויתחיל להכות העבדים האחרים **ויתחיל** לאכול ולשתות עם השכורים. 50 יבא אדון
Lc 12,45 אם אותו עבד יאמר בלבבו אדוני מתאחר לבא **ויתחיל** להכות הנערים והשפחות ויאכל וישתה וישכר
Jn 4,10 ומי הוא השואל לשתות. את באולי תשאלי לו **ויתן** לך מים חיים. 11 ענתה האשה אליו הבור הוא
Jn 14,16 ותשמרו מצותי 16 ואני אתפלל אל האב **ויתן** לכם רוח אחר קדוש בעבור שיעמוד עמכם לנצח 17
Jn 16,8 אליכם. ואם אלך אשלחהו לכם 8 וכי יבא יקח **ויתן** שהעולם [..]מאת ומצדקה וממשפט 9 עון. כי לא
Mt 2,11 אמו וישתחוו לפניו ויפתחו אוצרותיהם **ויתנו** לו זהב ולבונה ומירא. 12 והמלאך הזהירם שלא
Lc 6,39 בסוף. כי באותה מדה שתמדדו תמדד לכם 39 **ויתנו** לכם כדמותה: אינינו איפשרי עור ימשוך עור
Mc 7,8 וכלי כסף משתיהם וכדומה דברים רבים. **וכאלו** 9 אמר להם אתם שוברים מצות הש׳ למען שמור
Mt 1,18 י״ד. 18 ותולדות ישואש משיח היתה זאת. **וכאשר** אם ישואש משיח היתה ארוסה זאת היא מריאה
Mt 1,24 שמו עמנואל. ר״ל הש׳ם יהיה עמנו. 24 **וכאשר** קם יוסף מחלומו עשה כאשר צוהו מלאך האל.
Mt 2,19 על בניה ולא לקחה נחמה כי אינינה: 19 **וכאשר** אירודיש מת מלאך השם נראה לו בחלום אל יוסף
Mt 3,7 טובל אותם בירדן. והיו מודים עונותיהם. 7 **וכאשר** היה רואה רבוי פרושים וצדוקים באים לטבילתו
Mt 4,2 בעד הקדש רוח בעבור היותו מנוסה מהשטן 2 **וכאשר** התענה מ׳ יום ומ׳ לילה היה לו רעב 3 בא
Mt 5,1 1 ישואש משיח מביט העם עולים אל ההר **וכאשר** נתיישב קרבו אליו תלמידיו. 2 פתח את פיהו
Mt 6,3 אני אומ׳ לכם באמת שכבר קבלו תגמולם: 3 **וכאשר** תעשו צדקה. לא תדע יד שמאלך מה שעשתה
Mt 6,7 בדלת סגורה. והאל היודע הנסתרות ישמעך: 7 **וכאשר** תתפללו אל תחפצו דבר מאד כאשר עושים
Mt 6,16 15 ואם לא תמחלו האל לא יכפר אתכם: 16 **וכאשר** תצומו לא תהיו כמו הפחותים רמאים שמחלישים
Mt 7,28 גשמים ורוחות ונחלים והפילוה בכבדות. 28 **וכאשר** ישוש משיח אמ׳ אלו הדברים העם היו תמהים
Mt 8,1 Tit,8 קפיטולו כ״ד כפי מתיאו 1 **וכאשר** ירד מן ההר. רב עם הלכו אחריו. 2 וראה
Mt 8,5 צוה לזכרון: קפיטולו כ״ה כפי מתיאו 5 **וכאשר** ישואש משיח היה נכנס בכפר נחום. בא אחד שר
Mt 8,14 ובזולת כל רע: קפיטולו כ״ו כפי מתיאו 14 **וכאשר** ישואש משיח היה בא בבית שי׳ פירו מצא חמות
Mt 8,18 הוא מסלק החוליים ונושא מכאוביו. 18 **וכאשר** ישואש ראה עמים רבים סביבו צוה שיעברו
Mt 8,23 לקבור אל האחר: קפיטולו כ״ז כפי מתיאו 23 **וכאשר** ישואש עלה בספינה הלכו אחריו תלמידיו 24
Mt 8,28 שומעין אותו. קפיטולי כ״ח כפי מתיאו 28 **וכאשר** ישואש עבר אותו ים והיו בארץ גינשריק פגש
Mt 8,34 34 אז כל העיר יצא אל ישואש משיח. **וכאשר** ראוהו חלו פניו שיצא מעמהם: Tit,9 קפיטולי

Mt 9,4 מן החכמים מאותתים אמרו בקרבם זה מקלל. 4 **וכאשר** ישוש משיח הכיר מחשבתם אמ׳ למה חשבתם רע
Mt 9,9 להם באנשים: קפיטולי ל׳ כפי שאן מתיאו 9 **וכאשר** ישאוש משיח נסע משם ראה אדם אחד שיושב
Mt 9,10 אמ׳ לו בא עמי והוא קם והלך אחריו. 10 **וכאשר** היו מיושבים לאכול בבית אחד רבים חטאים
Mt 9,28 ואומרים יהיה לך חמלה ממנו בן דויט. 28 **וכאשר** בא אל הבית באו העורים אליו. וישו משיח אמ׳
Mt 9,32 31 אבל הם יצאו וגלוהו בכל הארץ: 32 **וכאשר** היו מוצאים משם הם נהגו לו אדם אחד אלם
Mt 9,33 משם הם נהגו לו אדם אחד אלם משוטן 33 **וכאשר** ראהו יאשוש משיח גרש השטן והאלם דבר.
Mt 9,36 שמימיי בבתי כנסיות וממרק כל חולי. 36 **וכאשר** [*] העמים שהיו בצער ושוכבים בלי רועה ריחם
Mt 10,12 מאתו אדם טוב ועמו תעמדו עד שתלכו. 12 **וכאשר** תכנסו בבית תנו שלום. אומרים שלום יהיה
Mt 10,23 ומי שיתמיד עד הקץ אותו יהיה נושע. 23 **וכאשר** ירדפו אתכם בעיר אחד נוסו באחרת: אמת אני
Mt 11,1 שכרו: Tit,11 קפיטולו ל״ה כפי מתיאו 1 **וכאשר** ישאוש משיח השלים אלה הדברים הוא צוה
Mt 11,7 יהיה מי שלא יהיה משקנדליזאט בי. 7 **וכאשר** הלכו ישאוש משיח התחיל לאמר אל עם ג׳ואן.
Mt 12,9 8 כי בן האלוה הוא אדון עדיין מהשבת. 9 **וכאשר** היה מועבר בא לבית הכנסת שלהם 10 ושם היה
Mt 12,24 תמה וראה ואמ׳ איך אינו זה בן דויט: 24 **וכאשר** הפרושים שמעו זה אמרו זה אינו מגרש השדים
Mt 13,26 ועליו זורע קמשונים בתוך החטים והולך. 26 **וכאשר** העשב גדל ועשה פרי. אז נראו הקמשונים בין
Mt 13,46 שממיי דומה לסוחר שמחפש אבנים נערכות 46 **וכאשר** מצא אבן טובה נערכת הלך ומכר כל מה שהיה לו
Mt 14,13 הגוף וקברוהו. ובאו והגידו לישאוש. 13 **וכאשר** ישוש שמעו עלה בספינה והיפך פניו אל המדבר:
Mt 14,13 שמעו עלה בספינה והיפך פניו אל המדבר: **וכאשר** העם ידעו הלכו אחריו לרגל מכל העיירות 14
Mt 14,14 העם ידעו הלכו אחריו לרגל מכל העיירות 14 **וכאשר** ראה אותן העמים כמה נתמלא רחמים וריפא
Mt 14,23 באניה קטנה וליכנס בים עד שיסעו העם: 23 **וכאשר** העם הלכו הוא עלה להר להתפלל. וכאשר היה
Mt 14,23 23 וכאשר העם הלכו הוא עלה להר להתפלל. **וכאשר** היה ערב הוא היה יחיד בארץ. 24 והאניה
Mt 14,35 האלוה 34 ותכף לקחו ארץ בגינטזאריט. 35 **וכאשר** אנשי המקום ההוא הכירוהו שלחו אליו בכל
Mt 15,29 מה שאת חפצה ובתה נתרפאה באותה שעה: 29 **וכאשר** ישאוש נסע משם בא שפת ים גלילאה ועלה אל
Mt 16,5 אות יונה הנביא. ונפרד מהם והלך לו: 5 **וכאשר** באו לחוף הים לעבור הלאה שכחו לקחת לחמם. 6
Mt 17,6 אהובי אותו שמאד ערב לי. והם שומעים. 6 **וכאשר** התלמידים שמעו זה נפלו על פניהם והיה להם
Mt 17,9 ואל תיראו שום אדם אם לא לבד ישו. 9 **וכאשר** יורדים מן ההר ציום ואמ׳ לשום אדם אל תאמרו
Mt 17,14 השכילו תלמידיו שהוא אומ׳ מזואן טבול. 14 **וכאשר** בא לשם אדם אחד בא ויכרע לפניו אומר אדון
Mt 17,23 וביום השלישי יקום. והיו מאד דואגים. 23 **וכאשר** היו באים בכפר נחום. באו אותם שקמים המכס
Mt 17,24 לא פרע המכס. 24 והוא אמ׳ אמת הוא. **וכאשר** נכנס אל הבית קרב אליו ישוש. אמר מה לך
Mt 18,24 לאדם אחד מלך שרוצה לשמוע טעם מעבדיו. 24 **וכאשר** התחילו לספר הטעם. שלחו איש אחד שחייב לו
Mt 18,25 איש אחד שחייב לו עשרת אלפים בישנאש. 25 **וכאשר** לא היה לו מה לפרוע האדון צוה שימכרו אותו
Mt 18,28 על העבד והניחו לכת ומחל לו כל החוב. 28 **וכאשר** אותו עבד היה יוצא לחוץ מצא אחד מרעיו
Mt 18,31 הלך ושם אותו במאסר עד שיפרע החוב. 31 **וכאשר** עבדי האדון ראו זה היו מאד נבהלים. והלכו
Mt 19,15 כי אמ׳ מכיוצא באלו הוא מלכות שממיי: 15 **וכאשר** הניח הידים עליהם נפרד מהם. 16 והנה אחד
Mt 19,22 ויהיה לך אוצר בשמים: ובא ותמשך אחרי. 22 **וכאשר** הבחור שמע זה היה נעצב. כי היה אדם שהיו לו
Mt 19,25 עבור מעשיר אחד שיכנס במלכות שמימיי: 25 **וכאשר** התלמידים שמעו זה היו תמהים מאד ואמרו א״כ
Mt 20,2 אשר יוצא בבקר לשכור פועלי׳ לכרמו. 2 **וכאשר** עשה תנאי עמהם מן הערך מפשוט אחד שלחם
Mt 20,8 שום אדם לא שכרם. והוא אמ׳ לכו לכרמי 8 **וכאשר** הערב היה אמ׳ אדון הכרם למורשהו קרא
Mt 20,9 שכרם. התחיל מן האחרונים עד הראשונים. 9 **וכאשר** באו אותם שהלכו בכרם עד הי״א שעה לקחו כל
Mt 20,24 אינו לתת בידי כי אם לאשר אביא בחרם: 24 **וכאשר** העשרה שמעום היו מלאים חימה מהשני אחים. 25
Mt 20,29 עבוד ובעבור תת נפשו לפדות רבים: 29 **וכאשר** יוצא מיריחו עם רב הולכים אחריו. 30 ושני
Mt 21,1 אחריו. Tit,21 קפיטולו מ״ז כפי מתיאו 1 **וכאשר** היו קרוב מירושלם והיו באים בביטפני בהר
Mt 21,10 אדונינו מושיענו. מהולל תהיה בשמים: 10 **וכאשר** ישאוש משיח נכנס בירושלם כל העיר היתה
Mt 21,15 העורים והפסחים אל המקדש והוא מרקם. 15 **וכאשר** סגני הכהנים וחכמי הדת ראו הנפלאות שעושה
Mt 21,20 מעולם לא תטעני פרי. ותכף יבשה התאנה: 20 **וכאשר** התלמידים ראוהו היו תמהים איך מתה תכף 21
Mt 21,23 שתשאלו בתפלה בהיות לכם אמונה תשיגו. 23 **וכאשר** היה בא אל בית המקדש ומלמד. קרבו אליו שרי
Mt 21,34 ואח״כ שְׁכַרָה לעובד והלך במהלך אחד. 34 **וכאשר** בא עת לקנות הפירות שלח עבדיו לעובדים
Mt 21,38 שלח להם בנו ואמ׳ הם ישאו כבוד לבני. 38 **וכאשר** העובדים ראוהו אמרו ביניהם זהו היורש
Mt 21,45 יהיה כתות. ויכתות אותו שעליו תפול. 45 **וכאשר** שרי הכהנים והפרושים שמעו זה הכירו כי מהם
Mt 22,7 והאחרים לקחו העבדים ונגשו אותם למיתה. 7 **וכאשר** המלך שמע זה היה עצב וצוה הרוג אותם
Mt 22,22 מה שראוי לסישאר ולאל מה שראוי לאל. 22 **וכאשר** שמעוהו היו תמהים ועזבוהו והלכו להם. 23

Mt 22,33 יעקב. איננו אלוה מהמתים אבל מהחיים. 33 **וכאשר** שמע העם זה היה תימה במוסר שלו. 34
Mt 23,15 שתסובבו הארץ והים לתת בינה למקצת אנשים. **וכאשר** הבינותם אתם אתם עושים אותם יותר רעים
Mt 24,15 העולם לעדות לכל העמים. ואז יבא הקץ. 15 **וכאשר** תראו שקוץ משומם שנ׳ בדניאל נביא עומד
Mt 25,10 לא יספיק לנו לכו למוכרות וקנו לכם 10 **וכאשר** הולכות לקנות בא החתן. ואותן שהם מוכנות
Mt 25,27 לכן היה לך לפקוד ממוני לשולחן החלופין. **וכאשר** הייתי בא הייתי שואל זהבי עם הריוח. 28
Mt 26,6 נעשה ביום חג בעבור שלא יתקוממו העם. 6 **וכאשר** ישאוש היה בבאטאניא בבית שימון מצורע 7
Mt 26,8 ושפכה על ראשו בעוד שהוא אוכל בשולחן 8 **וכאשר** התלמידים ראוהו היו מאד עצבים ואמרו למה
Mt 26,20 עשו כאשר צום ישאוש והכינו הפסח. 20 **וכאשר** היה ערב הוא יושב בשולחן לסעוד עם י״ב
Mt 26,26 אנכי הוא. וענה ישו ואמר לו אתה אומר. 26 **וכאשר** ישבו לסעוד ישאוש לקח הלחם וברכו ועשה חנות
Mt 26,30 יום שאשתהו עמכם מחדש במלכות אבי. 30 **וכאשר** אמרו הודאה זהו שעשו חינות יצאו להר הזתים.
Mt 26,32 אני אכה הרועה ותתפזרו הצאן מן הגדוד 32 **וכאשר** אהיה קם חי אהיה לפניכם בגליליאה: 33 וענה
Mt 26,71 הכל. אומ׳ אֶינִי יודע מה את אומרת. 71 **וכאשר** יצא מהפתח האחר שפחה אמרה לאותן שהם שם.
Mt 27,1 מאד במר: Tit,27 קפיטולו נ״ג כפי מתיאו 1 **וכאשר** בא הבקר שרי הכהנים וזקני העם עשו עצה
Mt 27,12 מלך היהודים ואמ׳ לו ישאוש. אתה אומר. 12 **וכאשר** שרי הכהנים הלשינוהו וזקני העם אחריהם אינו
Mt 27,17 אבן שמטעם רציחה היה תפוש בית הסוהר. 17 **וכאשר** קבצם אמ׳ להם פילאט מי אתם רוצים שאניח לכם
Mt 27,24 ואי זה רעה עשה. והם עוד צעקו תלוהו. 24 **וכאשר** פילאט ראה ששום דבר אינו משיג אבל צועקים
Mt 27,32 והלבישו לו מלבושיו ונהגוהו לתלותו. 32 **וכאשר** הולכים בעיר מצאו איש סִירִינִיב ששמו שמעון
Mt 27,34 34 ונתנו לו יין מעורב עם לענה לשתות. **וכאשר** טעמו לא רצה לשתות. 35 וכאשר תלוהו חלקו
Mt 27,35 לענה לשתות. וכאשר טעמו לא רצה לשתות. 35 **וכאשר** תלוהו חלקו ביניהם בגורל מלבושיו בעבור
Mt 27,57 אם יקומו ויושאף ואם בני זאבדיב: 57 **וכאשר** נעשה בא עשיר אחד איש מבארי מסיאה ששמו
Mt 28,11 לאחי שיבואו בגליליאה ושם יראוני. 11 **וכאשר** הלכו קצת מהשומרים באו בירושלם וספרו כל מה
Mt 28,17 אחד שישו אמ׳ להם. 17 וישו נראה להם שם. **וכאשר** ראוהו התפללוהו. ומקצתם ספקו. 18 ובא ישו
Mc Prol,23 דבריו האונגליאו ממוסרם בגוף ישאוש משיח. **וכאשר** תמצא רוצים שהאדם יבינהו. למען שאדם ישיג
Mc 1,37 36 והלכו אחריו שימון ואותם שהיו עמו. 37 **וכאשר** מצאוהו אמרו לו כל העמים שואלים אותך. 38
Mc 1,45 טהרתך. מה שמשה מצוה לעדות בישראל. 45 **וכאשר** יצא הוא התחיל לדרוש ולפרסם הנס עד שישאוש
Mc 2,2 פעם נכנס בכפר נחום אחר ימים אחדים 2 **וכאשר** ידעו שהוא היה בבית. רב עם נתאסף ולא הכילם
Mc 2,4 ד׳ אנשים נושאים אדם אחד נטול במטה. 4 **וכאשר** לא יכלו לעשות ממנו דורון לפניו עלו על
Mc 2,5 ועלו למעלה במטה והביאֶהו לפני ישאוש. 5 **וכאשר** ישאוש ראה אמונתם אמר אל הנטול עונותיך
Mc 2,16 ותלמידיו והיו שם רבים שהולכים אחריו. 16 **וכאשר** המאותתים והפרושים ראו שישו אוכל עם
Mc 3,21 שם עם רב שאינם יכולים לחמם אכול. 21 **וכאשר** אותן שלא ראוהו יצאו בחוץ ואומרים בלבבם
Mc 4,10 9 ואמ׳ ישאוש מי שיש לו אזנים ישמע. 10 **וכאשר** היו בצד א׳ התלמידים שאלוהו מהמשל 11 והוא
Mc 4,29 בשבולים. ואחר מתמלאה חטה השבולת. 29 **וכאשר** נשלם הפרי תכף שמים המגל כי עת קציר הוא.
Mc 5,6 בקברים ובהרים צועק ומכה עצמו באבנים. 6 **וכאשר** ראה ישו מרחוק בא במרוצה והתפלל לו 7 אומר
Mc 5,15 בעיר ויצאו כולם לראות מה שקרה. 15 **וכאשר** היו באים לישאוש והם ראו אותם שמאז היו
Mc 5,18 17 ואז בקשוהו שיפרד מנוכחו: 18 **וכאשר** ישאוש נכנס בספינה המתחיל להתחנן לו אותו
Mc 5,21 החסד שהש׳ עשה לו. וכלם היו תמהים: 21 **וכאשר** ישו עבר עבר הים בספינה עם רב נאסף עמו
Mc 5,22 ובא אליו גדול אחד מבית הכנסת בשם גאריר. **וכאשר** ראהו כרע לברכיו לרגליו 23 מבקש ואומ׳ בתי
Mc 5,27 לה ברפואות בלא תועלת. שאינה מוצאה. 27 **וכאשר** שמעה שישאוש משיח בא בין העם נכנסה ונגעה
Mc 6,11 באי זה מקום שתבאו שם תלינו עד שתסעו. 11 **וכאשר** לא ירצו קבל אתכם ולא שמוע. צאו משם והסירו
Mc 6,14 וממרקים החולים במשיחת שמן מבורך. 14 **וכאשר** שמע אירודיש בפירסום שמע ישאוש. אמ׳ שזואן
Mc 6,16 אומרים שנביא הוא או אחד מן הנביאים. 16 **וכאשר** אירודיש שמע זה. אמר זה זואן שאני חתכתי
Mc 6,21 ורוב דברים עושה בעדו ושומעו ברצון. 21 **וכאשר** הימים בינוניים קרבו לאירודיש עשה חג
Mc 6,24 שיתן לה כל מה שתשאל עד חצי מלכותו: 24 **וכאשר** יצאתה משם אמרה לאמה מה אשאל. והיא אמרה לה
Mc 6,29 עץ ונתנו לנערה. והנערה נתנו לאמה. 29 **וכאשר** ידעוהו תלמידיו באו ולקחו גופו. 30 ובאו
Mc 6,34 דרך ארץ לרגל. ובאו מכל העיירות אליו. 34 **וכאשר** ישאוש לארץ וראה העם ריחם עליהם כי הם היו
Mc 6,35 רועה והתחיל ללמדם רוב דברים וטובים. 35 **וכאשר** רוב היום עבר קרבו אליו תלמידיו ואמרו לו.
Mc 6,38 ואמ׳ להם ישאוש כמה לחמים יש לכם הביטוהו **וכאשר** הביטוהו אמרו יש לנו חמשה לחמים. ושני
Mc 6,46 אנביטהא גירא. בעוד שהוא משלח העם. 46 **וכאשר** תלמידיו עולים בהר לבדו התפלל. 47 וכאשר
Mc 6,47 וכאשר תלמידיו עולים בהר לבדו התפלל. 47 **וכאשר** נעשה ערב הספינה קטנה היתה בים וישאוש יחיד
Mc 6,53 פלא החמשה לחמים ולבם היה ערפליי. 53 **וכאשר** עברו הלאה באו בארץ גִינִיסָארִיק [*] 54 כאשר

Mc 7,2 זה פרושים וחכמי הדת ישנה שבאו בירושלם 2 **וכאשר** ראו יחידי התלמידים שלו אוכלים בלא נטילת
Mc 7,17 16 מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 17 **וכאשר** ישוש נכנס בבית התלמידים שאלוהו. מה רוצה
Mc 7,36 36 וישאוש צוהו שלא יגידהו לשום אדם. **וכאשר** הוא עו׳ מצוה עוד מגלה 37 ומתמיהים. אומרים
Mc 9,8 סביבותיהם ולא ראו דבר לבד ישאוש. 8 **וכאשר** ירדו מן ההר ישאוש צוה שלא יאמרוהו לשום
Mc 9,13 ועשו רצונם כמו שהכתיבה אומרת ממנו: 13 **וכאשר** היה בא אל התלמידים הוא מוצא עם רב ביניהם
Mc 9,14 ורבים חכמים ומאותתים מתוכחים עמהם 14 **וכאשר** העם ראה בא ישאוש תמהו ויצאו לו לדרך
Mc 9,19 לא אשא אתכם נהגו האיש 19 ושאוהו לפני. **וכאשר** ראהו תכף צערו והפילו לפניו ומתבולל ורוקק.
Mc 9,24 מאמין. אכן ייטב לך שתעזור להאמנתי. 24 **וכאשר** ראה שהעם מתאסף הוא צוה לשטן שיצא. אומ׳
Mc 9,27 הוא. 26 וישו לקחו ביד והוא חזר חי. 27 **וכאשר** היו נכנסין בבית תלמידיו שאלוהו בסוד למה
Mc 9,32 הדבר והתחילו לשאלו. 32 ובאו בכפר נחום. **וכאשר** היו בבית ישו שאלם מה הייתם חולקים אתם
Mc 10,14 והתלמידים מונעים לאותן ששולחין. 14 **וכאשר** ישאוש ראהו היה מלא חימה ואמר להם הניחו
Mc 10,17 היה מחבקם ומניח הידיים עליהם ומברכם. 17 **וכאשר** היה יוצא לדרך בא אדם אחד וכרע לפניו מבקש
Mc 10,22 ויהיה לך אוצר גדול בשמים ובא אחרי. 22 **וכאשר** שמע זה היה עצב והלך: והיה איש שהיו לו
Mc 10,41 לי ליתן לכם. אבל לאותם שהוא מוכן. 41 **וכאשר** העשרה תלמידים שמעוהו היו מלאים חימה נגד
Mc 11,1 בדרך: Tit,11 קפיטולו י״א כפי שן מרקו 1 **וכאשר** נגש בירושלם בהר הזתים. שלח שני תלמידים 2
Mc 11,13 האחד יצא מבטניאה והיה לו רעב גדול. 13 **וכאשר** מרחוק ראה תאנה רואה עלין. הלך לראות אם
Mc 11,13 רואה עלין. הלך לראות אם ימצא תאנים. **וכאשר** בא אליה לא מצא כי אם עלים. כי לא היה זמן
Mc 11,15 ממך. וזה שמעו תלמידיו 15 ובאו לירושלם: **וכאשר** נכנס במקדש התחיל לגרש המוכרים והקונים
Mc 11,18 לכל העמים. ואתם עשאוה מערת גנבים. 18 **וכאשר** שרי הכהנים שמעוהו וחכמים מאותתים חפשו איך
Mc 11,19 הם יראוהו כי כלל העם תמהים ממוסריו. 19 **וכאשר** נעשה ערב יצא מן העיר 20 בבקר כאשר עברו
Mc 11,25 אמונה חזקה באל ותשיגו כל מה שתשאלו. 25 **וכאשר** תעמדו בתפלה תמחלו אם לכם שום תרעומת נגד
Mc 11,27 עונותיכם. 26 [*] 27 ומיד נכנסו בירושלם: **וכאשר** הלך במקדש קרבו אליו שרי הכהנים והחכמים
Mc 12,14 מאנשי אירודיש לתופשו על איזה דבר. 14 **וכאשר** באו אמרו לו רבי אנחנו יודעים ומכירים
Mc 12,34 כמוהו. וזהו גדול מכל קרבן אנושי: 34 **וכאשר** שמע שהוא ענה בחכמה אמר לו אינו רחוק
Mc 13,1 מאכלה: Tit,13 קפיטולו י״ג כפי מארקו 1 **וכאשר** יוצאים מן המקדש אחד מתלמידיו אמר לו רבי
Mc 13,3 גדולים לא תשאר אבן על אבן שלא תהרס. 3 **וכאשר** ישב בהר הזתים נגד המקדש שאלוהו בסוד פירו
Mc 13,11 ראשונה דרוש המלכות שממיי לכל העמים. 11 **וכאשר** ינהגו אתכם תפושים אל תפחדו מה תאמרו אתם
Mc 13,14 ואותו שיתמיד עד הקץ יהיה נושע. 14 **וכאשר** תראו השקוץ שומם עמוד במקום שאין ראוי.
Mc 14,3 לא נעשה ביום חג למען לא יתקוממו העם. 3 **וכאשר** היה בבית שמעון מצורע בבטניאה ויושב בשולחן
Mc 14,7 פעולה טובה 7 כי לכם יהיו לעולם העניים. **וכאשר** תחפצו אתם תוכל תוכלו שיהיה לכם ואני לא
Mc 14,11 הלך לעליוני הכהנים למסור הוא והם. 11 **וכאשר** הם שמעו היו מאד שמחים. ונדרו לתת לו מעות.
Mc 14,17 ומצאו כאשר ישו אמ׳ להם והכינו הפסח: 17 **וכאשר** היה ערב בא ישאוש עם י״ב התלמידים 18 ובעוד
Mc 14,22 היה לו לאותו האיש אם נולד לא היה: 22 **וכאשר** היו אוכלים לקח הפת ואמר זהו לבי. 23 ולקח
Mc 14,26 הגפן עד שאשתה מאומן חדש במלכות אבי. 26 **וכאשר** עשו חינות יצאו בהר הזתים. 27 ואמר להם ישו
Mc 14,35 נפשי עד מות המתינו לי פה ותהיו עדים. 35 **וכאשר** כרע מעט הוא כרע באפיו ארצה והתפלל לשם אם
Mc 14,66 מי הכח והמשרתים נותנים לו תפוחים. 66 **וכאשר** פירו היה בצד אחד מן ההיכל באה שפחה אחת
Mc 14,67 מן ההיכל באה שפחה אחת מהכהן הגדול 67 **וכאשר** ראה פירו שֶׁנוֹעֶל נעלו מביטו אומר. ואתה עם
Mc 15,20 וירקו בפניו וכורעים ומתפללים אותו. 20 **וכאשר** מאד הלעיגוהו הפשיטו לו הארגמן והלבישו לו
Mc 15,24 לו לשתות יין מירדטא ולא רצה לשתות. 24 **וכאשר** תלוהו חלקו מלבושיו. והניחו גורלות עליהן
Mc 15,42 והולכות עם רבות אחרות שבאו מירושלם. 42 **וכאשר** ערב נעשה נכנס כבר חג המצות זהו לפני השבת.
Mc 15,45 מת. ושאל לו עושה המשפט אם כבר מת. 45 **וכאשר** ידעו בעד עושה המשפט נתן לו גוף ישאוש. 46
Mc 16,1 גוף ישו: Tit,16 קפיטולו י״ו כפי מארקו 1 **וכאשר** השבת עברה מריאה מקדלינא ומריאה אם יקומו
Lc Prol,10 וחבר זה ענייני האפושטולוש. [*] **וכאשר** הוא בתול וחיה שמונים ושלש שנים מת
Lc 1,9 כפי מנהג הכהנים. יצא בגורל שיתן לבונה. **וכאשר** נכנס במקדש הש׳. 10 וכל העם היו בחוץ
Lc 1,12 לצד ימין המזבח הלבונה נראה אליו. 12 **וכאשר** זכריא ראהו היה נבהל ובאה יראה לו עליו. 13
Lc 1,22 זכריא ומתמיהים למה מתעכב עומד במקדש. 22 **וכאשר** יצא מן המקדש לא היה יכול לדבר אליהם
Lc 1,23 ראתה בסימנין מראה להם ועמד אלם 23 **וכאשר** השלים ימי עבודתו הלך בביתו. 24 ואחר ימים
Lc 1,28 הוא מבית דוד. והבתולה שמה מריאה. 28 **וכאשר** המלאך נכנס לבתולה אמ׳ לה הש׳ יושיעך מלאה
Lc 2,6 המצוה עם מריאה ארוסתו ואשתו והיא הרה. 6 **וכאשר** היו שם ימי מריאה מלאו ללדת 7 וילדה שם בנו
Lc 2,15 לאל ובארץ שלום לאנשים מרצון טוב. 15 **וכאשר** נסעו המלאכים מהם עולים ויורדים לשמים

Lc 2,22 המלאך קודם שהנער היה בבטן אמו מריאה. 22 **וכאשר** נשלמו ימי טהרת מריאה כדת משה נשאו הנער
Lc 2,27 משיח בן אל חי. 27 ובא ברוח אל המקדש. **וכאשר** נשאוהו במקדש אביו ואמו בעבור שיעשו כפי
Lc 2,39 לכל אדם אותן שממתינים פדיון ישראל: 39 **וכאשר** סיימו כל דברי דת משה חזרו בגלליאה בעיר
Lc 2,42 בכל שנה בירושלם ביום הנכבד של פסח: 42 **וכאשר** הנער ישאוש הגיע לי״ב שנה עולים בירושלם
Lc 2,45 אחד וחפשוהו בין שאר הקרובים הנוכרים. 45 **וכאשר** לא מצאוהו חזרו לירושלם לבקשו. 46 ביום
Lc 2,48 השומעין אותו מתמיהין מחכמתו ומענהו. 48 **וכאשר** האב והאם ראוהו תמהו. ואמ׳ האב והאם אל הבן
Lc 4,2 ונתנסה בעד הש׳. ולא אכל עד ארבעים יום. **וכאשר** עברו אותן מ׳ יום ישאוש משיח נרעב 3 והשטן
Lc 4,17 וקם שמח 17 ונתנו לו ספר ישעיה הנביא. **וכאשר** פתח הספר מצא מקום שכתו׳ בו 18 רוח אלהי׳
Lc 4,20 למחילה דורש שנת האדון ערב ויום נקם: 20 **וכאשר** סיים הספר חזרו למשרת וישב. וכל אשר היו
Lc 4,25 כאשר עצר השמים שלש שנים וששה חדשים. **וכאשר** היה רעב גדול בארץ. 26 ולשום אדם מהם ולא
Lc 4,35 35 וישאוש לחשו אומ׳ שתוק וצא מן האדם: **וכאשר** גירש השד נכנס באמצע בית הכנסת יצא ממנו
Lc 4,40 לקדחת שיעזבנה. ומיד קמה ושרתה אותם. 40 **וכאשר** בא השמש כל אותן שהיו שם חולים מחלופי
Lc 5,4 משם מעט ויושב ומלמד לעם אשר באניה. 4 **וכאשר** סיים לדבר אמ׳ לשמעון. תוליך האניה בים.
Lc 5,6 לקחנו דבר. אבל בדבריך נאריך רשתותיך. 6 **וכאשר** זה נעשה אספו דגים רבים באותן שרשתות שלהם
Lc 5,11 תפחד כי בעבור זה תהיה שתקח האנשים. 11 **וכאשר** נהגו האניות בארץ עזבו כל ענייניהם. והלכו
Lc 5,12 משיח היה בעיר אחד ובא אדם אחד מלא צרעת. **וכאשר** ראה ישו נפל לרגליו ובקשו ואומ׳ אדון אם
Lc 5,20 ושמוהו באמצע כלם לפני ישאוש משיח 20 **וכאשר** ישאוש ראה אמונתם אמ׳ איש אמונה עונותיך
Lc 5,22 קללות מי יוכל להניח עונות לבד האל 22 **וכאשר** ישאוש הכיר מחשבותיהם ענה ואמ׳ להם למה
Lc 6,10 עשות רע בשבת. או הנפש הושיע או אבוד. 10 **וכאשר** הביט כולם אמ׳ לאיש שלח ידך. והאיש שלח
Lc 6,13 בהר אחד ומתפלל. ובתפלת האל היה ער. 13 **וכאשר** היה בקר קרא לתלמידיו ובחר שנים עשר מאותן
Lc 6,31 תן. ולאותו שיגזול את שלך אל תבקשם. 31 **וכאשר** אתם חפצים שהאנשים יעשו לכם עשו להם. 32 אם
Lc 6,48 שבונה בית שעמוק משיב היסוד על האבן. **וכאשר** נעשה גודל השפעת מים הנחל בא על אותו בית
Lc 7,1 נשלם פרק ו׳ Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי לוקא 1 **וכאשר** השלים אלה הדברים באזני העם נכנס בכפר
Lc 7,3 למות ואותו עבד היה מאד מרגליי אליו. 3 **וכאשר** זה שמע ישאוש היה שם שלח לו חכמי היהודים
Lc 7,6 בנה לו בית הכנסת 6 וישאוש הולך עמהם. **וכאשר** היה סמוך לבית סנטוריאו שלח אליו אוהביו
Lc 7,12 נאים. ותלמידיו ורוב עם הולכים עמו. 12 **וכאשר** ישאוש קרב בשער העיר. הנה שנושאים מת אחד
Lc 7,13 ורב עם מן העיר הולכים עם האשה ההיא. 13 **וכאשר** ראתה ישאוש היה נע בחסד עליה. וישאוש אמ׳
Lc 7,24 יהיו אותן שלא יהיו אישקנדליזט בי. 24 **וכאשר** היו מושבים שלוחי יואן התחיל לאמר לעמים
Lc 7,33 לכם. אנחנו בוכים ואתם אינכם בוכים. 33 **וכאשר** יואן טבול בא לא אכל לחם ולא שתה מים
Lc 7,36 מהפרושים חלה פניו שיאכל עמו זהו ישאוש. **וכאשר** ישאוש נכנס בבית הפרוש. ישבו לשולחן 37
Lc 7,37 לשולחן 37 והנה אשה אחת חוטאת היתה בעיר. **וכאשר** ידעה שישאוש נכנס בבית הפרוש. ישבו לשולחן
Lc 7,37 לשולחן והנה אשה אחת חוטאת היתה בעיר. **וכאשר** ידעה שישו משיח אוכל בבית הפרוש באה לשם
Lc 7,39 רגלי ישו ומושחן עם משיחה מרגליית. 39 **וכאשר** הפרוש שזמנהו ראה זה חשב בעצמו אומר אם זה
Lc 8,6 אכלוהו. 6 וזרע אחר נפל ממנו על הסלעים. **וכאשר** הזרע יצא נתייבש כי לא היה לו לחות מהארץ.
Lc 8,23 נעבור מעבר ליאור ועלו כלם בספינה. 23 **וכאשר** הם מספנים. ישוש משיח היה ישן. ובאה סערה
Lc 8,27 גאניט זאריט אותה שסמוכה לגליליאה 27 **וכאשר** יצאו בארץ בא לישוש אדם אחד שאחזו שד זה
Lc 8,28 מלבוש ואינינו עומד בבית רק בקברים 28 **וכאשר** ראה לישאוש משיח נפל לפניו צועק בקול גדול
Lc 8,35 יצא ממנו יושב ברגלי משיח בריא ונרפא. **וכאשר** ראוהו פחדו פחד. 36 והלכו והגידוהו למי שלא
Lc 8,45 משיח אמ׳ לתלמידיו מי הוא הנוגע בי. **וכאשר** התלמידים צחקו מזה אמ׳ פירו רבי מצערים
Lc 9,36 בני האהוב לי מאד והערב. ושמעו אותו. 36 **וכאשר** שמעו התלמידים את הקול נפלו לפני ישאוש
Lc 9,42 עמכם ונתתי לכם לאכול הבא נא בנך אלי 42 **וכאשר** קרב הנער לישאוש השטן הכהו ושברו. 43
Lc 9,51 לו. כי מי שאינו כנגדינו לנו הוא. 51 **וכאשר** נשלמו דברי 52 ישאוש משיח שלח שלוחיו לפניו
Lc 9,54 להכין שם 53 [*] כי מגמת פניו ירושלם. 54 **וכאשר** יקומו ויואן ראוהו אמרו אדון חפץ אתה שנאמר
Lc 11,1 כפי לוקא 1 ונעשה שישו התפלל במקום אחד. **וכאשר** סיים תפלתו אמ׳ אחד מתלמידיו למד לנו תפלה
Lc 11,27 האדם ההוא יהיו יותר רעים מהראשונים. 27 **וכאשר** ישאוש אמ׳ אלה הדברים לעם אשה אחת מסיעתו
Lc 11,36 שמור שנרך לא תחשך 36 [*] וכל גופך יאיר. **וכאשר** לא יהיה בו חלק ערפליי כלו יאיר כמו עששית
Lc 11,53 ואתם מונעין אותם שחפצים היו ליכנס. 53 **וכאשר** אמר אלה הדברים אליהם התחילו הפרושים לחלוק
Lc 12,1 להלשינו: Tit,12 קפיטולו י״ג כפי לוקא 1 **וכאשר** רוב עמים הקיפוהו כדורך בגת התחיל לאמר
Lc 12,11 לו. מי שיקלל רוח הקדש לא ימחלו לו. 11 **וכאשר** ינהגו אתכם בבתי כנסיות ולרבנים ולנביאים
Lc 12,55 מיד תאמרו יבא המטר. ויבוא המטר. 55 **וכאשר** רוח הנקרא אבטאר בא ומנשב אמרו חום יבא. כן

Lc 12,58 לא תדינו עצמכם מה שהוא יושר הדבר. 58 **וכאשר** אתה הולך עם שכנגדך לאי זה שר בדרך עשה
Lc 13,17 קשרה מאותו קשר שראוי להתירה בשבת. 17 **וכאשר** אמ׳ כל אלה הדברים כל אותן שכנגדו נתביישו
Lc 13,25 לכם כי רבים יחפצו ליכנס ולא יכולו. 25 **וכאשר** אב הסיעה יכנס יסגור הדלת. ואתם תעמדו
Lc 14,15 והשכר תשיגהו בתחיית הצדיקים. 15 **וכאשר** אחד מתלמידיו שמע אלה הדברים אמר לו מאושר
Lc 15,5 במדבר וילך לאותה שאבד עד שימצאה. 5 **וכאשר** ימצא אותה ישימה על כתיפיו ובא אל ביתו
Lc 15,9 הבית ותחפש אותה בהשכל עד שימצאה. 9 **וכאשר** תמצא הדרכמש תקרא כל אוהביה ואוהבו
Lc 15,30 נתת מעולם שעיר אחד לאוכלו עם אוהבי. 30 **וכאשר** בנך הקטן שהפסיד עצמותיו עם זונות אתה המתה
Lc 17,14 מרחוק 13 וצועקים רם ישאוש חמול עלינו 14 **וכאשר** ראם ישאוש אמ׳ לכו ותתראו אל הכהנים. ונעשה
Lc 17,26 רוב דברים. והיותו מוזם בעד הדור הזה 26 **וכאשר** נעשה בימי נח כן יהיה בימי בן האדם 27
Lc 18,15 ינשא. 15 ומביאים לו נערים בעבור שיגיעם. **וכאשר** רואים זה התלמידים מנעו זה להם. 16 ואמר
Lc 18,33 לעג. ויהיה נגרש. וירוקו בפניו. 33 **וכאשר** יהיה נגרש ימיתוהו. וביום השלישי יחזור חי:
Lc 18,36 יושב קרוב לדרך שואל לעוברים יתנו לו. 36 **וכאשר** העור שמע שעובר עם רב שאל מה זה 37 ואמרו
Lc 18,40 עלי. 40 וישאוש עמד וצוה שיביאו לו העור **וכאשר** הביאוהו אליו שאלו 41 מה אתה חפץ שאעשה לך
Lc 18,43 לך 43 ומיד ראה. והלך אחרי ישו משבח לשם **וכאשר** כל העם ראה זה נתנו שבח לאל: Lc 19,Tit
Lc 19,5 לראות ישאוש משיח כי שם היה לו לעבור 5 **וכאשר** ישאוש בא אל המקום זאקיב הביט וראה ישוש
Lc 19,7 6 וזאקיב ירד מהרה וקבל ישו בשמחה: 7 **וכאשר** העם ההוא ראה זה התלוננו כולם בקרבם אומרים
Lc 19,33 הלכו שם ומצאו העיר עומד כאשר אמר 33 **וכאשר** באו להתיר העיר אמר אדון העיר להם למה אתם
Lc 19,36 מלבושיהם על העיר והניחו ישאוש עליו. 36 **וכאשר** הוא הולך משימים מלבושיהם בדרך 37 וכאשר
Lc 19,37 וכאשר הוא הולך משימים מלבושיהם בדרך 37 **וכאשר** הוא כבר מתקרב לירידת הר הזתים התחילו לו
Lc 19,41 אני אומר שאם הם ישתקו האבנים ידברו. 41 **וכאשר** קרב אל העיר ראה אותה ובכה עליה. אמר 42 כי
Lc 19,45 על אבן. בעבור שלא הכרת עת פקודתך: 45 **וכאשר** נכנס במקדש התחיל לגרש משם הקונים. 46 והוא
Lc 20,14 באולי כאשר יראוהו יתביישו ממנו. 14 **וכאשר** ראוהו מחזיקי הכרם בנכליהם אמרו זהו היורש
Lc 21,9 יתקרב. ואז אתם לא תחפצו ללכת אחריהם. 9 **וכאשר** תשמעו קטטות ואנחות אל תחרדו. שחוייב כל
Lc 21,28 בענן עם עב גדול ובגודל צלם דמותו. 28 **וכאשר** אלה הדברים התבוננו ושאו ראשיכם והביטו. כי
Lc 22,17 אוכל אותו עד שיהא נשלם מלכות השם׳. 17 **וכאשר** לקח הכוס עשה חנות ואמר קחוהו וחלקוהו
Lc 22,20 בעדכם. זה תעשו לזכרוני. 20 וכן הגביע. **וכאשר** אכלו אמר זה הגביע הוא צווי החדש בדמי אותו
Lc 22,40 להר הזתים. והתלמידים ברחו ממנו. 40 **וכאשר** בא להם אמר להם התפללו בעבור שלא תכנסו
Lc 22,51 הימנית. 51 וענה ישאוש הניחו עד כאן. **וכאשר** נגע באזן הניחו. 52 וישאוש אמר לאשר בא
Lc 22,55 סגן הכהנים. ופירו הולך אחריו מרחוק. 55 **וכאשר** הדליקו האש באמצעם והם עומדים סביב האש.
Lc 22,56 סביב האש. פירו היה יושב באמצעם. 56 **וכאשר** שפחה אחת ראתהו יושב באש והביטה אותו אמרה
Lc 22,66 אותך. 65 וקללות רבות שאומרים נגדו. 66 **וכאשר** נעשה יום נתאספו זקני העם והסופרים ושרי
Lc 23,6 לאחר מלמד בכל גודיאה מגלליאה ועד כאן. 6 **וכאשר** פילאט שמע מגלליאה שאל אותו האדם אם הוא
Lc 23,26 שהם שאלוהו ונתן להם ישאוש כרצונם. 26 **וכאשר** נהגוהו לקחו אדם אחד סיריאנוש נקרא שימון
Lc 23,33 רעים נוהגים עמהם בעבור שימיתום: 33 **וכאשר** באו אל המקום הנקרא קלוארי שם תלו ישאוש
Lc 23,53 ושאל שיתן לו גוף ישאוש והודה לו. 53 **וכאשר** זה סילק גוף ישאוש והודה לו. וכאשר זה סילק
Lc 23,53 לו. 53 וכאשר זה סלק גוף ישאוש והודה לו. **וכאשר** זה סילק גוף ישו משיח מהשתי וערב עטפו בבגד
Lc 24,30 נעשה ערב והיום כבר נטה ונכנס עמהם. 30 **וכאשר** הסב עמהם לקח הפת וברכו ובצעו ונתן ממנו
Lc 24,43 נתנו לו חלק דג אפוי. ויערת דבש אחת. 43 **וכאשר** אכל לפניהם לקח הנותר ונתן להם. 44 ואמר
Jn 2,3 שם 2 וישאוש נקרא עם תלמידיו לנשואין. 3 **וכאשר** בנישואין היו חסרים מהיין אמרה אם ישו
Jn 2,9 ותנו לשתות לארטישקילי. והביאו לה. 9 **וכאשר** ארטישיקילי טעמה המים ראו שחזרו יין רא לא
Jn 2,15 במקדש אנשים מוכרים צאן ובקר ויונים. 15 **וכאשר** עשה כמעט קבוצות עבותות כמעט כלם: גרש מן
Jn 2,23 [*] והאמינו בכתיבה ובדבר שאמר ישאוש: 23 **וכאשר** היה בירושלם בפסח ביום החג יהודים רבים
Jn 4,51 האמין לדבר שאמר לו ישו והלך לו. 51 **וכאשר** רצה לרדת עבדיו עלו אליו ואמרו לו שבנו חי.
Jn 5,7 בחפירה בשעה שהמים באים לידי עכירות. **וכאשר** אני חפץ ללכת כבר קדמני אחר. 8 וישאוש אמר
Jn 6,11 כמו חמשת אלפים. 11 אז לקח ישאוש הככרות **וכאשר** עשה חנות לשם׳ חלק הפת בין העם. והדג כמו
Jn 6,17 16 וכשנעשה ערב ירדו תלמידיו לים. 17 **וכאשר** עלו בספינה באו מעבר לים לכפר נאום וכבר
Jn 6,25 באניות ובאו בכפר נאום שואלים ישאוש. 25 **וכאשר** מצאוהו לעבר הים אמרו לו רבי מתי באת פה.
Jn 7,10 כאשר אמר אלה הדברים הוא היה בגלליאה. 10 **וכאשר** אחיו עלו בירושלם ביום המועד אז עלה הוא
Jn 8,7 וישאוש כורע כתב אחד בארץ באצבעו. 7 **וכאשר** הם מתמידין לשואלו. קם ואמ׳ להם אותו שנמצא
Jn 8,9 בה: 8 ופעם אחרת כורע כתב אחד בארץ. 9 **וכאשר** שמעו זה. יצאו מאותו המקום כולם אחד אחר

Jn 9,35 בחוץ: 35 וישוש שמע שגרשוהו בחוץ ומצאו. **וכאשר** מצאו אמ׳ לו אתה מאמין בבן האל. 36 ענה
Jn 11,28 הוא משיח בן אל חי שבא בזה העולם. 28 **וכאשר** אמרה אלה הדברים הלכה וקראה מריאה [*] [*]
Jn 12,37 הדברים אמר להם ישאוש והלך ונסתר מהם. 37 **וכאשר** עשה כמה אותות לפניהם לא האמינו בו 38
Jn 13,12 טהורים. 12 אז כשרחץ רגליהם לקח מלבושיו. **וכאשר** ישב והסב אמר פעם אחרת להם. אתם יוד יודעים
Jn 13,26 הוא 26 [*] הנו פה. אני אשלח הפת בצוע. **וכאשר** טבל הפת נתנו ליודש שימון אשק אשקריוטא 27
Jn 15,26 הכתוב בדת אותו שערבות היה לו בי. 26 **וכאשר** יבא רוח הקדש אותו שאני אשלח בכם מהאב רוח
Jn 18,22 להם כי הם יודעים הדברים שאמרתי. 22 **וכאשר** ישאוש אמר אלה הדברים אחד ממשרתי היהודים
Jn 18,38 דברי: 38 ופילאטו אמ׳ אליו מה הוא אמת. **וכאשר** זה אמ׳ פעם אחרת אמ׳ להם אני איני מוצא בזה
Jn 20,14 אדוני מזה ולא ידעתי אנה הניחוהו. 14 **וכאשר** מריאה מגדלינא אמרה דברים אלו נהפכה וראתה
Jn 21,19 ואז אמר רמז באיזו מיתה עתיד לזכך האל. **וכאשר** אמר זה אמר לפירו בא אחרי: 20 ופירו נהפך
Mt 4,8 גבוה מאד ויראהו השטן כל מלכיות העולם **וכבודם.** 9 ואמר לו אני אתנך כל זה אם תקוד ארצה
Mc 16,2 שתמשחו ישאוש 2 ובאו לבקר למחרת בקבר **וכבר** יצא השמש 3 ואומרות ביניהן מי ישליך לנו
Lc 15,19 לפניו. אמ׳ לו אני חטאתי לשמים ולך. 19 **וכבר** איני ראוי להיות נקרא בנך. עשה לי כמו אחד
Lc 15,21 21 והבן אמר לו אבי אני חטאתי לשמים ולך. **וכבר** איני ראוי להקרא בנך. 22 ואח״כ אמ׳ לעבדיו
Lc 24,17 אמ׳ באי זה דברים אתם מדברים ביניכם **וכבר** אתם הולכים ודואגים. 18 וענה אחד מהם ששמו
Jn 6,17 וכאשר עלו בספינה באו מעבר לים לכפר נאום **וכבר** היה ערב וישו לא בא אליהם. 18 והים בעבור
Jn 6,67 67 בעבור זה רבים תלמידיו חזרו אחור. **וכבר** אינם הולכים עמו: 68 אז אמר ישאוש לשנים עשר
Jn 11,54 יום חשבו היהודים איך יהרגו ישאוש 54 **וכבר** לא היה הולך בפרסום בין היהודים. רק הלך
Jn 11,57 מה אתם חושבים שלא בא ביום המועד 57 **וכבר** אמרו ההגמונים והפרושים וצוו וציוו שאם אחד
Jn 16,32 ישאוש עתה אתם מאמינים 32 הנה באה השעה **וכבר** הגיע. ובה תהיו מפוזרים כל איש בביתו ותעזבו
Jn 17,11 שלך הן. ושלך שלי הם. ואני זך בהם. 11 **וכבר** איני בעולם והם בעולם. ואני בא אליך אב קדוש
Mc 7,8 מהאנשים ובא להם גביעים וכלי כסף משתיהם **וכדומה** דברים רבים. וכאלו 9 אמר להם אתם שוברים
Mc Prol,2 ש׳ פירו בעבור שכילה ותלמיד בדבר האל. **וכהן** היהודים ממשפחת לוי מבונן כתב האונגליאו
Mt 24,29 מעט מאותו זמן השמש תחשך. והירח לא תאיר. **וכוכבי** שמים תפולו. וכחות השמים ינועו. 30 אז
Jn 7,21 ענה ישאוש ואמ׳ להם. אני עשיתי פעולה אחת **וכולכם** תמהים 22 בעבור זה: נתן לכם משה ברית מילה
Mc 1,22 בשבת נכנסו בבית הכנסת שלהם מלמדם. 22 **וכולם** תמהים מהמוסר כי הוא היה מלמדם כמו בעל כח.
Mc 1,27 26 והשטן מצערו יצא מאותו אדם צועק 27 **וכולם** היו תמיהים. והלכו אחד אל אחד אומרים. מה
Mc 5,40 ובוכים הנערה. האם מתה אבל היא ישינה 40 **וכולם** לעגו עליו. וישאוש גרש כלם בחוץ לבד האב
Mc 5,42 הנערה חזרה חיה והלכה היתה מזמן י״ב שנים **וכולם** היו נבהלים מגודל הפלא 43 וציום שלא
Mc 14,64 כוספים עדים. 64 שמעתם קללה. מה דעתכם **וכולם** הענישוהו [*] [*] 65 [*] ורחקו עליו וכסו
Lc 2,3 נעשית ראשונה בעד האדון מלך ששיריאה 3 **וכולם** היו הולכים כל אחד לעירו בעבור שישמעו
Lc 4,36 בית הכנסת יצא ממנו ולא הזיקו דבר. 36 **וכולם** פחדו ומד ומדברים ביניהם ואומרים מה דבר
Lc 17,29 יצא לוט מסדום ממטיר אש וגפרית מן השמים **וכולם** השמיד 30 כפי זה יהיה ביום שבן אדם יהיה
Lc 24,12 האמינו אותם. 12 ופירו קם ורץ לפני הקבר **וכורע** ראה הבגדים לבד והלך לו נפלא בעצמו ממה
Mc 15,19 19 והכוהו בראש עם קנה אחד וירקו בפניו **וכורעים** ומתפללים אותו. 20 וכאשר מאד הלעיגוהו
Mt 22,29 להם אתם טועים ואין אתם מבינים הכתיבות **וכח** האל. 30 בתחייה לא יהיה להם אשה ולא בעלים
Mc 12,24 להם אתם טועים ואינכם מבינים הכתיבות **וכח** השם. 25 כאשר המתים יחיו לא יהיה להם נשים
Lc 1,35 35 והמלאך ענה ואמ׳ הקדוש רוח יבא עליך **וכח** העליון יתלונן עליך. ומה יהיה שיולד ממך יהיה
Lc 5,17 באו מכל גדולי גליליאה גודיאה וירושלם. **וכח** הש׳ היה בו לרפא אותם. 18 והנה אנשים נושאים
Lc 9,1 משיח קרא הי״ב תלמידיו ונתן להם יכולת **וכח** על כל השדים ולרפאת החוליים 2 ושלחם לדרוש
Jn 12,38 נשלם. שאמר אדון מי האמין מה ששמענו. **וכח** האל שסופר 39 ובעבור זה לא היה בידם להאמין
Mt 24,29 תחשך. והירח לא תאיר. וכוכבי שמים תפולו. **וכחות** השמים ינועו. 30 אז יראה אדם סימן בן האלוה
Mc 13,25 לא תזריח 25 והכוכבים יפלו מן השמים **וכחות** השמים ינועו. 26 אז יראו בן האלוה בא מן
Mt 14,15 העמים כמה נתמלא רחמים וריפא חולייהן. 15 **וכי** היה ערב התלמידים. אמרו לו זה המקום הוא חרב
Lc 19,11 לאותן האנשים בעבור שיהיה נביא לירושלם **וכי** חשבו שמיד יהיה נגלה מלכות שמים. 12 ואז אמר
Lc 20,36 כי יהיו דומין למלאכים. והם בני השם׳. **וכי** הם בני תחייה. 37 ואותן מתים שיחיו. למדהו
Jn 16,8 הקדש לא יבא אליכם. ואם אלך אשלחהו לכם 8 **וכי** יבא יקח ויתן שהעולם [..]מאת ומצדקה וממשפט 9
Jn 20,20 שם בא ישוש ואמ׳ להם שלום לכם. 20 **וכי** אמר זה הראם הידים והצד. אז כשראו התלמידים
Mt 1,22 שמו ישואש כי יושיע עמו מעונותיהם. 22 **וכל** זה היה עשוי למלאת דבר האל. אשר אמרו על ידי
Mt 2,3 3 ויהי כשמוע אירודש דבריהם עמד נבהל **וכל** אנשי ירושלם עמו. 4 ויקבוץ כל שרי הכהנים

Mt 3,10 בני אברהם. 10 הגרזן מונח לשורש העץ. **וכל** עץ שאינו עושה פרי טוב יכרת וישרף. 11 אני
Mt 7,17 ללקוט מסנה ענבים. ולא מקוצים תאנים. 17 **וכל** עץ טוב עושה פרי טוב. ועץ פרי רע עושה פרי
Mt 8,16 שלחו אל ישואש משוטנים והושיעם בדברו. **וכל** החולים 17 בעבור שתהיה נשלמת שנבואת ישעיה
Mt 12,23 אחד עור ואלם ומרקו באופן שדבר וראה. 23 **וכל** העם תמה וראה ואמ׳ איך אינו זה בן דויט: 24
Mt 12,25 אמר כל מלכות שהוא בתוכו נחלק יהיה שמם. **וכל** עיר או בית שנחלקת לא תעמוד. 26 אם כן אם שד
Mt 13,2 שם עם רב. בעבור זה עלה לספינה אחת ויושב **וכל** העם עומד על שפת הים. 3 ואמר להם משלים רבים.
Mt 14,36 36 וחילו פניו אשר לבד יגיעו שפת מלבושיו **וכל** אותן שהיו נוגעין תכף היו נרפאין מחוליים:
Mt 16,19 כנגדך 19 כי אני אתן לך מפתחות השמים. **וכל** מה שתקשור בארץ יהיה קשור בשמים: וכל מה
Mt 16,19 וכל מה שתקשור בארץ יהיה קשור בשמים: **וכל** מה שתתיר בארץ יהיה מותר בשמים: 20 ואז צוה
Mt 18,18 אשר כל מה שתקשרו בארץ יהיה קשור בשמים **וכל** מה שתתירו בארץ יהיה מותר בשמים: 19 ועו׳
Mt 18,25 לפרוע האדון צוה שימכרו אותו ואשתו ובניו **וכל** מה שיהיה לו. ושיהיה נפרע. 26 ואותו העבד כרע
Mt 19,29 אותן י״ב שופטים אותן י״ב שבטי ישראל. 29 **וכל** אדם שיעזוב ביתו אל אחים או אב או אם או אשה
Mt 21,4 שהאדון צריך בהן למלאכתו ותכף יניחוה. 4 **וכל** זה להשלים הנבואה מהנביא אומרת. 5 אמרו לבני
Mt 21,22 שיקום וישפיל עצמו בים שתכף תעשה 22 **וכל** מה שתשאלו בתפלה בהיות לכם אמונה תשיגו. 23
Mt 25,31 שיניים: 31 כאשר בן האלוה יבוא בצלם יקרו **וכל** המלאכים עמו אז ישב על קתדראת צלמו 32 ויהיו
Mt 26,59 בעבור שיראה הקץ. 59 ושרי הכהנים **וכל** העצה מחפשים עידי שקר נגד ישאוש בעבור שיוכלו
Mt 27,25 יודע מדם זה האיש הצדיק. השמרו לכם. 25 **וכל** הכלל ענו דמו יהיה עלינו ועל בנינו. 26 ואז
Mt 27,41 לו גדול הכהנים והמאותתים והחכמים. **וכל** הישישים מלעיגים ממנו: ואומרים 42 הוא מושיע
Mc 1,33 השמש נכנע שלחו לו כל החולים ומשוטנים 33 **וכל** אותן מהעיר היו מקובצים לפני הפתח 34 ובאים
Mc 2,13 הדבר. 13 ויצא משם בעבור לכת אחרת לים **וכל** העם בא והוא מראה וילונים. 14 ועובר במקום
Mc 3,35 אותם שהם סביביו ואמ׳ אלו הם אמי ואחי 35 **וכל** אותן שיעשו רצון הש׳ הם אחי ואחיותי. Tit,4
Mc 4,1 ולכן היה לו עלות בספינה קטנה וישב בים. **וכל** החיל יושב בשפת הים 2 והוא דורש להם ומייסרם
Mc 6,3 ומריאה וקרוביו יקומו ויוסף ויודא ושימון **וכל** אלו הם אתנו והיו אשקנד אשקנדליזטש בו. 4
Mc 8,8 דג ברכו להם וצוה הניחום לפניהם. 8 והם **וכל** העם אכלו והיו שבעים. אחר סלקו ממותר ז׳
Mc 9,48 מתים והאש לא נכבית. 48 כל אדם באש יתעלם **וכל** אדם מרוצח מתעלם: 49 טוב הוא המלח אבל אם
Mc 12,37 אם כן אם דוד קראו אדוניו איך הוא בנו. **וכל** העם שומעין אותו ברצון. 38 וישאוש מזהירם
Mc 14,55 האש עם המשרתים ומתחמם. 55 והכהן הגדול **וכל** העצה מחפשים עידי שקר בעבור שיוכלו מסור אותו
Lc 1,10 שיתן לבונה. וכאשר נכנס במקדש הש׳. 10 **וכל** העם היו בחוץ מתפללים בשעה שהיה לו לתת הלבו
Lc 1,63 בוישאט אחד אשר בו כתב ג׳ואן הוא שמו. **וכל** אשר היו שם תמהו מאד מזה 64 ומיד פי האב נפתח
Lc 1,66 ובכל הרי גודיאה נתפשטו אלה הדברים. 66 **וכל** אשר שמעו שמוהו בלבם ואמרו אי זה יהיה זה
Lc 2,18 הכירו באבוס הבה שאמרו להם מאותו נער. 18 **וכל** אותן ששמעו תמהו מאותן הדברים שנאמרו להם
Lc 2,20 בלבה. 20 והעם שבו מודים ומשבחים הש׳. **וכל** הדברים ששמעו ושראו כן כאשר למעלה אמור להם.
Lc 2,47 במקדש יושב באמצעם מקשיב אותם ושואלן. 47 **וכל** השומעין אותו מתמיהין מחכמתו ומענהו. 48
Lc 3,5 האל עשו ישרות דרכיו. 5 כל הגאיות תתמלאו **וכל** ההרים והגבעות יושפלו. וכל הדרכים רעים יהיו
Lc 3,5 הגאיות תתמלאו וכל ההרים והגבעות יושפלו. **וכל** הדרכים רעים יהיו מיושרים וכל הרכסים לדרכים
Lc 3,5 יושפלו. וכל הדרכים רעים יהיו מיושרים **וכל** הרכסים לדרכים ישרים. 6 ויראו כל בשר שלום
Lc 4,20 20 וכאשר סיים הספר חזרו למשרת וישב. **וכל** אשר היו בבית הכנסת היו מבינים בו. 21 התחיל
Lc 4,28 נביא. ושום אחד מהם לא נטהר בסיריאה. 28 **וכל** אשר היו בבית הכנסת ושומעין אלה הדברים היו
Lc 5,9 כי חוטא אנוכי. 9 כי חרד הוא. מסובב הוא. **וכל** אותן שהיו עמו בלקיחת הדג שלקחו. 10 ויקומו
Lc 5,26 שבה שוכב והלך לביתו מהלל ומברך האל. 26 **וכל** אשר היו שם היו נבהלים והללו ושבחו לשם. וכלם
Lc 6,19 שהיו מצטערין בעד רוח רעה היו נרפאים. 19 **וכל** העם חפצים לנוגעו. כי כח יוצא ממנו ומרפא
Lc 7,16 שהיה מת קם. והתחיל לדבר. וחזרו לאמו. 16 **וכל** העמים יראו יראה גדולה והללו וברכו האל:
Lc 7,29 מי שהוא קטן במלכות שמים גדול ממנו. 29 **וכל** העם והעו והעולמיים שזה שמעו הם נטבלים
Lc 11,36 חשוך: 35 לכן שמור שנרך לא תחשך 36 [*] **וכל** גופך יאיר. וכאשר לא יהיה בו חלק ערפליי כלו
Lc 11,41 בפנים. 41 לכן תנו בצדקה מה שיותר לכם **וכל** הדברים יהיו לכם טהורים. 42 רק אוי לכם
Lc 12,10 מן השמים לפני המלאכים לפני האל.9 [*] 10 **וכל** אדם שיאמר דבר כנגד בן האדם והוא נמחל לו. מי
Lc 12,31 חסרון מכל אלה. 31 אמנם תשאלו מלכות הש׳ **וכל** אלה הדברים תשיגו. 32 אל תהיו יראים מגוי חלש
Lc 13,28 והרעשת האל. כאשר תראו אברהם יצחק ויעקב **וכל** הנביאים במלכות הש׳. ואתם תהיו נגרשים בחוץ
Lc 15,31 31 והאיש אמ׳ לו. אתה עמדי היית לעולם **וכל** אשר לי לך הם. 32 אבל לאכול ולשמוח איני ראוי
Lc 16,16 והד.. עד יואן. ואחר מלכות האל הוא מוגד **וכל** העושים חוזק בו. 17 אבל יותר נקל הוא ששמים

Lc 21,38 יוצא משם עומד בהר נקרא הר הזתים. 38 **וכל** העם קם בבקר ובא במקדש בעבור שישמעוהו.
Lc 23,18 17 והיה לו להניח אסיר אחד ביום החג. 18 **וכל** העם [*] [*] [*] צעק יחדיו. אומרים תסלק זה
Lc 23,48 הלל הש׳. ואמר באמת זה האיש היה צדיק. 48 **וכל** העם שהיה שם היתה לו ההשקפה ההיא. ובראותם כל
Lc 23,49 כל הדברים האלה חזרו להכות חזותיהם. 49 **וכל** אותן שמכירין אותו עמדו מרחוק. וכל הנשים
Lc 23,49 49 וכל אותן שמכירין אותו עמדו מרחוק. **וכל** הנשים שבאו אחריו מגלליאה רואות אלו הדברים.
Jn 2,6 שש אירידי ואבן מונחת כמנהג טהרת היהודים **וכל** אחת מהאירידיש מחזקת שתים ושלש מדות. 7
Jn 5,20 הבן עושה כדומיהן. 20 כי האב אוהב הבן. **וכל** הדברים שהוא עושה מלמד לו. ופעולות גדולות
Jn 8,2 הזתים 2 ולמחר בבקר בא פעם אחרת במקדש. **וכל** העם באו אליו ויושב ומלמד להם. 3 והסופרים
Jn 11,26 וחיים למאמין בי. עוד אם ימות יחיה. 26 **וכל** אדם שהוא חי ויאמין כי לא ימות לנצח. מאמינה
Jn 12,3 פישטיסי מרגליי מאד ומשחה רגלי ישוש. **וכל** הבית נתמלא ריח טוב מן המשיחה: 4 אז אמר אחד
Jn 15,2 החורש 2 וישליך כל כף שאינה עושה פרי. **וכל** העושה פרי בו ינקה אותה בעבור שתעשה פרי
Jn 17,10 העולם רק בעד אלו שנתת לי. כי שלך הן 10 **וכל** שלי שלך הן. ושלך שלי הם. ואני זך בהם. 11
Jn 19,36 היודע שאמ׳ אמת בעבור שאתם תאמינוהו. 36 **וכל** אלו הדברים נעשים הכת הכתיבה נשלמה: אומר עצם
Mt 10,35 כי אני באתי להפריד האב מהבן. והבת מהאם. **וכלה** מחמותה. 36 והאנשים מורגלים ממכריהם: 37 מי
Lc 12,53 נגד הבת. והבת נגד האם. חמות נגד כלה **וכלה** בחמותה. 54 ואומר לעמים כאשר תראו ענן נגד
Mc 7,4 אחרים שציום שמור. זהו ליטול כיסותיהם **וכלי** כסף משתיהם. 5 ובעבור זה שאלו לישאוש אומרים
Mc 7,8 מה שהוא נמסר מהאנשים ובא להם גביעים **וכלי** כסף משתיהם וכדומה דברים רבים. וכאלו 9 אמר
Mt 12,15 זה. נסע מהם ועמים רבים הולכים אחריו **וכלם** ממרקם. 16 וציום שלא יפרסמוהו 17 בעבור ששלם
Mc 5,20 והוא הלך דורש בקבול החסד שהש׳ עשה לו. **וכלם** היו תמהים: 21 וכאשר ישו עבר עבר הים בספינה
Lc 5,26 אשר היו שם היו נבהלים והללו ושבחו לשם. **וכלם** היו מלאים יראה ממנו אומרים נפלאות גדולות
Mt 26,35 פירו. ואם אתחייב למות עמך לא אכפור בך. **וכמדומה** אמרו כל התלמידים. 36 ואז בא ישאוש עמהם
Mt 27,41 אם בן אלוה אתה ירד מן השתי וערב. 41 **וכמדומה** לדברים אלו: אומרים לו גדול הכהנים
Mt 27,44 אם ירצה כי הוא אומ׳ אני בן האלוה. 44 **וכמדומה** לדברים אלו מחירופין. היה אומ׳ אחד
Mc 15,31 30 תושע עצמך תרד מן השתי וערב. 31 **וכמדומה** לזה עליוני הכוהנים אומרים מצחקים האחד
Mt 7,11 דעתכם תדעו לתת דברים טובים לבניכם כמה **וכמה** האל שמימיי שיתן דברים טובים לשואליו 12 כל
Mt 10,25 וכנו אדוניהם אזבל זאבוק הם משוטנים. כמה **וכמה** המורגלים: 26 לכן לא תיראום. לא נעלם שלא
Mt 13,54 מתמימים ואומרים מאין יש לזה כמה חכמה **וכמה** כח 55 אינינו זה בן נפח ואינינו כנגד אמו
Mt 16,10 נשארו. 10 ומז׳ לחמים וד׳ אלפים איש **וכמה** דבילות נשארו. 11 ולמה לא תבינו שאיני אומר
Mc 8,19 19 כאשר חלקתי ה׳ לחמים לה׳ אלף איש. **וכמה** קופות נשארו ממותר. והם אמרו י״ב. 20 ומהז׳
Mc 8,20 אמרו י״ב. 20 ומהז׳ לחמים ומד׳ אלף איש **וכמה** סלים נשארו. והם אמרו ז׳. 21 והוא אמ׳ להם
Lc 11,13 בריע. אך תתנו מתנות טובות לבניכם כמה **וכמה** אבינו שבשמים שיתן הרוח למי שישאלהו. 14
Lc 12,28 בשדה היום ולמחר בתנור הש׳ מלבישו כן כמה **וכמה** שמלביש אתכם. למה אתם במעט אמונה. 29 ואל
Lc 13,16 למים לשתות 16 אם כן זאת. בת אברהם כמה **וכמה** שהשטן קשרה מאותו קשר שראוי להתירה בשבת. 17
Mt 8,13 מהאל. 13 וישואש משיח אמ׳ לאותו שר לך **וכמו** שהיא אמונתך יהיה עשוי. והילד נתרפא באותה
Mt 16,9 ומזכירים מה׳ לחמים ומה׳ אלפים איש. **וכמו** דבלות נשארו. 10 ומז׳ לחמים וד׳ אלפים איש
Lc 22,59 ואתה מהם אתה. ופירו אמר אדם אין אני. 59 **וכמעט** שעה אחת אשה אחת אומרת אמת זה עמהם כי
Mt 11,26 יודעי ספר. וגלית אותם לתמימים. 26 **וכן** הוא אב כאשר הוטב לפניך. 27 אבי נתן לי יכולת
Mt 23,28 ובפנים מלאים עצמות מתים ולכלוך. 28 **וכן** אתם דומים לעמים בחוץ אנשים צדיקים ובפנים
Mt 24,37 המלאכים ולא הבן. אבל לבד האב השממיי. 37 **וכן** כאשר היה בזמן נח כן יהיה בביאת בן הבתולה.
Mt 24,46 46 אשרי העבד אותו שאדוניו מוצאו ער **וכן** עושה. 47 אמיתות לכם אומר שהוא יניחהו על כל
Mc 6,41 ובצעם ונתנם לתלמידיו שיניחום לפניהם. **וכן** חילק שתי הדגים 42 ואכלו כולם ושבעו. 43
Mc 14,31 אומר אם אהיה מוכרח למות עמך לא אכפור בך **וכן** אמרו כל האחרים. 32 ובאו בשדה אחד ששמו
Lc 2,44 וחושבים שיהיה עם האחרים שהולכים עמהם. **וכן** הלכו יום אחד וחפשוהו בין שאר הקרובים
Lc 5,33 יואן מתענים תמיד ועושים כובד מלחמות **וכן** אותם מהפ מהפרושים. אבל שלך אוכלים ושותים.
Lc 8,32 משיח שיתן להם רשות לבא בקרבי הפרים ההם. **וכן** עשה. 33 אז השדים יצאו יצאו מן האיש ההוא.
Lc 9,15 לתלמידיו עשו שישבו העם חמשים לחמשים 15 **וכן** עשו. 16 וישו לקח החמשה לחמים ושני דגים
Lc 17,31 מי שיהיה בגג וקנקניו בבית לא ירד לכבסם. **וכן** מי שיהיה בראש לא ישוב אחור. 32 זכרו מאשת
Lc 20,31 ומתו בלא בנים 30 [*] 31 והשלישי לקחה. **וכן** כל השבעה ומתו בלא בנים.32 [*] 33 אז בתחיית
Lc 21,35 זה החייב וזה היום יבא פתאום עליכם. 35 **וכן** יצא על כל יושבי פני האדמה. 36 ועל זה הקיצו
Lc 22,20 גופי הנתון בעדכם. זה תעשו לזכרוני. 20 **וכן** הגביע. וכאשר אכלו אמר זה הגביע הוא צווי

Lc 24,46 הכתיבות ולהבינם: 46 ואמ׳ להם שכן כתוב. **וכן** חוייב לישאוש לסבול המות ולחזור חי ביום
Jn 1,14 מרצון אדם אבל הם נולדים מרצון האל. 14 **וכן** האל נעשה בשר וישכון בכם. ואנו רואין אורו
Jn 3,8 הקול. אבל אינך יודע אנה הוא בא או הולך. **וכן** הוא אדם שנולד מרוח: 9 ענה נקודימון ואמ׳ לו
Jn 14,31 יכיר שאני אוהב האב והוא נתן מצותו לי **וכן** אני עושה קומו ונלכה מזה: Tit,15 קפיטולו ט״ו
Jn 21,2 1 אחר גלה עצמו ישאוש לאם טובירִיאדיש 2 **וכן** גלה לשמעון פירו. וטומאוש נקרא מספק ולנתנאל
Mt 10,25 והמלמד אל העבד כמו אדוניו: אם הם אמרו **וכנו** אדוניהם אזבל זאבוק הם משוטנים. כמה וכמה
Lc 14,7 דבר נשמע כאשר בחרו מושבות הראשונים **וכסא** הכבוד 8 כאשר יקראוך לנישואין אל תשב בראש.
Mc 14,65 הענישוהו [*] [*] 65 [*] ורחקו עליו **וכסו** פניו והכוהו בצואר ומכים אותו ואומרים התנבא
Mt 27,28 הדינין. ונתקבצו סביב העם 28 והפשיטוהו **וכסוהו** עם סרבל סִינְדָּאט אדום. 29 והניחו על ראשו
Jn 19,2 תקנו עטרה אחת מקוצים והניחוהו בראש ישו: **וכסוהו** בלבוש ארגמן 3 ובאים אליו ואומרים לו האל
Mt 25,38 38 מתי ראינוך בלא בית ואספנוך. ונפשט **וכסינוך.** 39 ומתי ראינוך חולה ומאוסר ובאנו אליך.
Mt 10,9 ובעד חן תתנוהו. 9 אל תחפצו לישא זהב **וכסף** ומעות בחגורה 10 ושק בדרך. ולא שתי מלבושים
Jn 18,31 אליך: 31 אז אמר פילאטו להם תפשוהו אתם **וכפי** דתכם שפטוהו. אז אמרו לו היהודים לנו אין
Mt 26,39 לי פה ועורו עמדי 39 והלך מעט הלאה **וכרע** פניו ואמ׳ אבי אם הוא דבר איפשרי הרחק ממני
Mc 10,17 17 וכאשר היה יוצא לדרך בא אדם אחד **וכרע** לפניו מבקש ואומר מלמד טוב מה נעשה בעבור
Jn 19,30 אז כשישאוש טעם החומץ אמ׳ תם ונשלם הוא **וכרע** ראשו ושלח הרוח לאל. 31 וערב שבת היה:
Jn 20,5 האהוב הלך יותר מהרה ובא ראשון לקבר 5 **וכרע** פניו וראה הסדין מונח לצד אחד. אמנם לא נכנס
Mc 7,25 אשה אחת שהיה לה בת אחת מושטנת באה אליו **וכרעה** ברגליו. 26 והיא נאה ממשפחת סיריא ובקשתהו
Mt 26,51 והוציא סכינו והכה אחד מעבדי שרי הכהנים **וכרת** לו האזן. 52 ואז ישאוש אמ׳ אליו חזור הסכין
Jn 18,10 שהיה לו סכין הוציאו והכה עבד ההגמון **וכרת** לו אזנו הימנית. והעבד שמו מלאקוש. 11 אז
Jn 8,16 דנים כפי הבשר אבל איני דן שום אדם. 16 **וכשאני** דן משפטי אמתי: כי איניני לבדי. שהאב
Mt 12,44 אז הוא אומ׳ בעצמו אשובה אל ביתי שיצאתי. **וכשבא** מוצא אותה מנוקה וטהורה מכל קסמים. 45 אז
Lc 8,51 אל תפחד בטח בשם׳ ותאמין ותהיי נושעת. 51 **וכשבא** ישו בבית השר לא עזב לשום אדם שיכנסו עמו
Jn 16,19 מעט. אין אנו יודעים מה מדבר ישאוש: 19 **וכשבא** רצו לשואלו. אמר אליהם מה זה אתם מדברים
Mt 13,32 שאדם זורע בשדהו 32 שהוא קטן כל הזרעים **וכשגדל** הוא גדול כל הזרעים ונעשה עץ גדול שהעופות
Mt 13,48 שאדם משים בים שאוספת כל מיני דגים 48 **וכשהוציאוה** בוחרים הטובים בקנקניהם והרעים
Mt 26,22 להם אמיתות אומר לכם שאחד מכם יבגדני. 22 **וכשהם** שמעו זה היו מאד דואגים. והתחיל כל אחד
Jn 2,10 ואמרה לו כל איש מניח ראשונה היין הטוב. **וכשהם** שכורים היותר פחות. רק אתה העלמת היין הטוב
Lc 8,29 והיה נקשר בשלשלאות ברזל ובעבותות. **וכשהקשרים** נשברים מובא במדבר בכח השדים. 30
Mt 12,43 חכמת שלמה. ובכאן הוא יותר חכם משלמה: 43 **וכשהשטן** יוצא מן האדם הוא הולך במקומות קשים בקש
Mt 13,6 עפר ותכף צמחו כי לא היה להם עפר עמוק. 6 **וכשהשמש** חממם יבשו כי לא היה להם שורש. 7 האחרים
Mt 14,30 לבא אל ישאוש. 30 וראה בא רוח חזק ופחד. **וכשהתחיל** ליכנס צעק אומר אדון הושיעני. 31 ותכף
Lc 23,56 באי זה אופן גוף ישוש משיח היה מונח 56 **וכשחזרו** בבית הכינו וקנו סמים חשובים ומשיחות
Jn 4,25 אנכי יודעת שמשיח הוא קרישטו עתיד לבא. **וכשיבא** יראנו דברים רבים. 26 וישאוש אמר אני הוא
Jn 16,21 לששון: 21 האשה היולדת דואגת כי שעתה בא. **וכשילדה** כבר אינה זוכרת הצער בעבור שמחה וגיל שיש
Mc 4,32 בארץ קטן הוא מכל הזרעים שהם בארץ. 32 **וכשנזרע** גדל ונעשה גדול מכל שאר העשבים. ועושה
Lc 17,12 לירושלם עובר בתוך שמריאה וגלליאה. 12 **וכשנכנס** במגדול אחד באו אליו עשרה אנשים מצורעים
Jn 6,16 ויעשוהו מלך. ברח פעם אחרת בהר לבדו. 16 **וכשנעשה** ערב ירדו תלמידיו לים. 17 וכאשר עלו
Mt 27,7 שנשימם בבית המקדש. כי ערך דם הוא. 7 **וכשנתייעצו** קנו שדה א׳ מיוצר בעבור שיקברו שם
Mt 14,32 ולקחו. ואמ׳ איש במעט אמונה למה חששת. 32 **וכשעלה** [*] 33 [*] בקרון באו והתפללוהו אומרים
Lc 22,45 היוצאת מבשרו כטיפי דם נגרות בארץ. 45 **וכשקם** מהתפלה ובא אל תלמידיו ומצאם ישנים בעבור
Jn 5,6 שם אדם אחד שחלה שלשים ושמנה שנים. 6 **וכשראהו** ישאוש שוכב והכיר שזמן רב עמד חולה אמר
Mc 12,2 אותה לעובדי אדמה והלך במהלך ארוך. 2 **וכששב** בעתו שלח עבדיו לעובדים לקחת הפרי מהכרם 3
Mc 14,40 ופעם אחרת הלך להתפלל באותה עצמה מלה. 40 **וכששב** מצאם ישנים כי עיניהם היו כבדים ולא יכלו
Jn 4,47 קטן ריגיטו שהיה לו בן חולה בכפר נחום 47 **וכששמע** שישאוש בא מגודיאה בגלליאה הלך אליו שירד
Lc 9,6 עיר עפר רגליכם תסירו לעדות עליהם. 6 **וכשתצאו** משם תחפצו הבתים דורשים ומבריאים החולים
Mc Prol,15 השטן נסהו עם הבהמות והמלאכים שרתוהו. **וכתב** הכל בקצור בעבורנו למד ביותר נקלה. והגיד
Lc 16,6 מדות שמן. והוא אמר לו קח שטרך ועשה מהרה **וכתב** חמשים. 7 ואמר לאחר כמה התחייבת לאדוני והוא
Jn 21,24 24 זה הוא התלמיד שעושה עדות מאלו הדברים **וכתב** אלה הדברים. ואתם יודעים שאמת הוא עדותו. 25
Lc 16,7 מאה מדות חטה והוא אומר לו קח אותיותך **וכתוב** שמנים. 8 ושבח האדון המעשה רע הלבב כי

Lc 20,24 אותי רמאים. 24 הראוני פשוט אחד מה דמותו **וכתיבתו.** והם ענו לו משישר. 25 והוא אמר להם א״כ
Lc 16,23 ... 23 ... בצער ונגיסה. ... וראה מרחוק **ול..** במקומו. 24 וצעק . .. אברהם חמול עלי ושלח
Mt 1,24 עשה כאשר צוהו מלאך האל. ויקח אשתו **ולא** ידעה עד שילדה הבן והוא קראו ישואש: Tit,2
Mt 2,18 וצעקה היתה נשמעת ברמה רחל מבכה על בניה **ולא** לקחה נחמה כי אינינה: 19 וכאשר אירודיש מת
Mt 3,9 לאף הש׳ם. 8 עשו מעשים טובים ותשובה 9 **ולא** תאמרו בלבבכם. אברהם היה אבינו כי אני אומר
Mt 5,35 ישבע אדם לשמים מפני שהוא כסא האל. 35 **ולא** בארץ מפני שהיא הדום רגליו. ולא בירושלם שהיא
Mt 5,35 האל. 35 ולא בארץ מפני שהיא הדום רגליו. **ולא** בירושלם שהיא עיר האל. 36 ולא תשבע בראשך כי
Mt 5,36 רגליו. ולא בירושלם שהיא עיר האל. 36 **ולא** תשבע בראשך כי אין אתה יכול לעשות שער אחת
Mt 5,42 לך עמו אלפיים: 42 ומי שישאלך תן לו: **ולא** תחלוק עם מי שירצה ללות ממך: קפיטולו י״ז כפי
Mt 6,25 מאד נאנחים מהגוף. מה תאכלו. מה תלבשו. **ולא** יתרה הנפש [*] מהמלבוש. 26 הביטו עופות השמים
Mt 6,26 26 הביטו עופות השמים אינם זורעים **ולא** קוצרים. ולא מאספים במגורות. אביכם שבשמים
Mt 6,26 עופות השמים אינם זורעים ולא קוצרים. **ולא** מאספים במגורות. אביכם שבשמים נותן להם לחם
Mt 6,28 ועשבי השדות היאך גדלים והנם לא חורשים **ולא** זורעים ולא קוצרין ולא מתעמלין: 29 ואני אומ׳
Mt 6,28 היאך גדלים והנם לא חורשים ולא זורעים **ולא** קוצרין ולא מתעמלין: 29 ואני אומ׳ לכם כי
Mt 6,28 והנם לא חורשים ולא זורעים ולא קוצרין **ולא** מתעמלין: 29 ואני אומ׳ לכם כי שלמה לא היה
Mt 7,3 נפרעים. 3 אתה רואה הקיסם בעין חבירך. **ולא** תחשוב הבריח מעיניך. 4 ואיך תאמר לאחיך
Mt 7,6 בכתיבות הקדושות לפני הבהמות ממאנות **ולא** תביאו הדברים היקרים לפני החזירים שלא ירמסום
Mt 7,6 הדברים היקרים לפני החזירים שלא ירמסום **ולא** יקרעום: 7 שאלו מאל והוא ימלא שאלתכם: תחפצו
Mt 7,16 כי לא יכול אדם ללקוט מסנה ענבים. **ולא** מקוצים תאנים. 17 וכל עץ טוב עושה פרי טוב.
Mt 10,10 לישא זהב וכסף ומעות בחגורה 10 ושק בדרך. **ולא** שתי מלבושים ולא מנעלים ולא מטה. הפועל ראוי
Mt 10,10 בחגורה 10 ושק בדרך. ולא שתי מלבושים **ולא** מנעלים ולא מטה. הפועל ראוי לשוכרו. 11 בכל
Mt 10,10 10 ושק בדרך. ולא שתי מלבושים ולא מנעלים **ולא** מטה. הפועל ראוי לשוכרו. 11 בכל עיר שתכנסו
Mt 10,14 עמכם השלום. 14 ואותם שלא יקבלו אתכם. **ולא** ישמעו דבריכם צאו מהבית ומהעיר והסירו העפר
Mt 10,28 כל. ומה שתשמעו באזן תדרשוהו בקול רם: 28 **ולא** תחפצו לירא אותם שהורגים הגוף כי אין יכולים
Mt 11,18 אנחנו בכינו ואתם לא דנים. 18 זואן בא **ולא** היה אוכל ושותה. [*] 19 [*] ואומרים זהו אוכל
Mt 11,20 בעיירות באותן שהוא עושה פלאות גדולות **ולא** עשו תשובה. ואמר 21 רע יהיה לכם כורושים
Mt 12,5 עמו אינו ראוי לאכול רק לכהנים לבד. 5 **ולא** אתם קראתם בדת שהכהנים לפעמים שוברים השבתות
Mt 12,19 עליו ואגיד צדקה בין העמים. 19 לא יחלוק **ולא** יצעק ולא ישמע שום אדם ברחוב קולו. 20 קנה
Mt 12,19 צדקה בין העמים. 19 לא יחלוק ולא יצעק **ולא** ישמע שום אדם ברחוב קולו. 20 קנה רצוץ לא
Mt 13,13 בעבור שרואים לא יראו. ושומעים לא ישמעו **ולא** יבינו בעבור 14 שהנבואה תהיה נשלמת בהם
Mt 13,14 תהיה נשלמת בהם מישעיה. אומרת אתם תשמעו **ולא** תבינו ותראו ולא תכירו. 15 כי לב זה העם שמן
Mt 13,14 מישעיה. אומרת אתם תשמעו ולא תבינו ותראו **ולא** תכירו. 15 כי לב זה העם שמן ואזנו כבדה ועצמו
Mt 13,15 כבדה ועצמו עיניהם בעבור זה שלא יראו **ולא** ישמעו ולא יבינו בלבבם ולא ישובו ורפא לו. 16
Mt 13,15 עיניהם בעבור זה שלא יראו ולא ישמעו **ולא** יבינו בלבבם ולא ישובו ורפא לו. 16 ועיניכם
Mt 13,15 זה שלא יראו ולא ישמעו ולא יבינו בלבבם **ולא** ישובו ורפא לו. 16 ועיניכם הם מבורכים
Mt 13,17 ורבים סופרים כוספים ראות מה שאתם רואים **ולא** ראו ולשמוע מה שאתם שומעים ולא שמעו. 18 לכן
Mt 13,17 רואים ולא ראו ולשמוע מה שאתם שומעים **ולא** שמעו. 18 לכן אתם תשמעו המשל מאותו שזורע. 19
Mt 13,19 והזרע הוא דברת הש׳. אותו ששומע דבר השם **ולא** יבין אותה. בא השטן ועוקרה מלבו. וזהו הזרע
Mt 13,58 איננו בזולת כבוד רק בארצו או בביתו. 58 **ולא** עשה שם הרבה נפלאות בעבור מיעוט האמנתם:
Mt 15,6 הנדבה אי זו שתהיה ממני או ממך תועיל. 6 **ולא** כבד אביו ואמו: אתם עברתם מצות הש׳ בעבור
Mt 15,23 ממני בלי פחד בן דויט. השטן מצער בתי. 23 **ולא** ענה לה דבר: והתלמידים באו וחילו פניו שלא
Mt 17,12 ויציל כל הדברים. 12 ואומר אני לכם שבא **ולא** הכירוהו. אבל עשו ממנו כל רצונם. כן בן האלוה
Mt 17,15 גדול באש ובמים 15 ואני שלחתיו לתלמידיך **ולא** יכלו לרפאותו: 16 וענה ישאוש ואמ׳ אומה ממאנת
Mt 17,19 מזה המקום אל מקום אחר כי הוא ישתנה. **ולא** יהיה לכם דבר גדול לעשותו: 20 וזאת המדה שטן
Mt 19,14 אמר להם הניחו אלי בא הנערים קטנים **ולא** תאבו למונעם. כי אמ׳ מכיוצא באלו הוא מלכות
Mt 21,19 רעב 19 וראה תאנה אחת קרוב לדרך ובא שם **ולא** מצא תאנים כי אם עלין לבדן ואמר מעולם לא
Mt 21,21 להם אמיתות אומר לכם שאם יהיה לכם אמונה **ולא** תספקו לא לבד אומר מהתאנה אבל אומר מהר אחד
Mt 21,30 ואמ׳ לו כדומה. והוא ענה אני אלך בחפץ **ולא** הלך. 31 מי משני אלו עשה רצון האב. והם ענו
Mt 21,32 במלכות השם. 32 כי זואן בא מראה דרך משפט **ולא** האמנתם בו והחוטאים והזונות האמינוהו: 33 הן
Mt 22,3 3 ושלח העבדים לקרוא הקרואים אל הנישואין **ולא** אבו לבוא. 4 ופעם אחרת שלח עבדים אחרים אומר

Mt 22,30 וכח האל. 30 בתחייה לא יהיה להם אשה **ולא** בעלים הן. ויהיו כמו מלאכי האל בשמים 31
Mt 23,13 דרך מלכות שמימיי לעמים ואין אתם נכנסים. **ולא** עזבתם הכנס: 14 אוי לכם יודעי ספר פרושים
Mt 23,37 כמו התרנגולת מאספת אפרוחיה תחת כנפיה **ולא** אבית. 38 ובעבור זה הנה דירתכם תהיה חריבה.
Mt 24,36 יעברו. 36 ושום אדם אינו יודע היום והשעה **ולא** המלאכים ולא הבן. אבל לבד האב השממיי. 37 וכן
Mt 24,36 אדם אינו יודע היום והשעה ולא המלאכים **ולא** הבן. אבל לבד האב השממיי. 37 וכן כאשר היה
Mt 24,43 יודע השעה שהגנב יהיה בא. הוא יהיה ער **ולא** יעזוב שבור הבית אשר לו. 44 ובעבור אהבה זו
Mt 25,43 נתתם לי לאכול ולשתות. 43 בלא בית הייתי **ולא** אספתוני. ערום הייתי ולא כסיתוני. חולה ואסור
Mt 25,43 בלא בית הייתי ולא אספתוני. ערום הייתי **ולא** כסיתוני. חולה ואסור הייתי ולא בקרתוני. 44
Mt 25,43 הייתי ולא כסיתוני. חולה ואסור הייתי **ולא** בקרתוני. 44 אז הם יענו ויאמרו. ומתי ראינוך
Mt 25,44 רעב וצמא ובלא בית ערום או חולה או אסור **ולא** שרתונך. 45 אז ענה להם אומר אמיתות אומ׳ לכם
Mt 26,55 אותי. כל היום הייתי עמכם מלמד במקדש **ולא** תפשתוני. 56 אבל כל זה הוא נעשה בעבור זה
Mc Prol,12 כתב האינגליאו מָתְחִיל מטבילת ישאוש משיח **ולא** דבר מההתבשרות מאד מאותה שאחרים דברו. אבל
Mc 2,2 2 וכאשר ידעו שהוא היה בבית. רב עם נתאסף **ולא** הכילם כי כל הבית היה מלא עד הפתח. [*] 3
Mc 4,7 בין הקוצים והקוצים גדלו יחד וחזקוהו. **ולא** נתן פרי עולה וגדל. 8 ואחר נפל בטוב הארץ
Mc 4,12 לא. כי אם בדמיונות 12 בעבור שהם יראו **ולא** ראו. וישמעו ולא שמעו. מבינים בחטאתיהם שהם
Mc 4,12 12 בעבור שהם יראו ולא ראו. וישמעו **ולא** שמעו. מבינים בחטאתיהם שהם מספרים. 13 ואמ׳
Mc 4,21 להם אין אדם מניח נר דלוק תחת הדרדור **ולא** תחת המטה אבל מניחו אדם במנורה. 22 שום דבר
Mc 4,34 כאלה תמונות אמר להם בעבור זה שיבינו 34 **ולא** דבר להם בזולת תמונות. ובעבור זה הוא מבארו
Mc 5,3 כ״כ רע שאין יכולין להחזיקו בשלשלאות **ולא** בברזלים 4 כי תמיד משברם. ואינם יכולים
Mc 5,37 לבד יהיה לך טובה אמונה בשם׳ והאמין 37 **ולא** הוליך שום אדם עמו לבד פירו ויקומו 38 ובאו
Mc 6,5 כבוד אם לא בארצו ובין מכיריו ובביתו 5 **ולא** רצה שם עשות שום פלא. אבל אחדים מועטים חולים
Mc 6,11 עד שתסעו. 11 וכאשר לא ירצו קבל אתכם **ולא** שמוע. צאו משם והסירו עפר רגלכם לעדות נגדם
Mc 6,31 ונלך במדבר ונחו מעט כי רב עם הולך וחוזר **ולא** היה לו פנאי לאכול. 32 ועלו בספינה הקטנה
Mc 7,24 לו בעברי טיר ושידוניאה ונכנס בבית אחד **ולא** אבה שאדם ידעהו. אכן לא היה יכול העלים. 25
Mc 8,1 פעמים אחרות נתאספו רוב חיל עם ישאוש **ולא** היה להם לאכול וקרא לתלמידיו ואמ׳ להם 2 אני
Mc 8,14 עובר אותו הים 14 ותלמידיו שכחו לקחת לחם **ולא** היה להם לבד לחם אחד 15 והוא מזהירם אומר ראו
Mc 8,17 מחשבותם אמ׳ להם [*] עדיין אינכם מכירים **ולא** מבינים. עדיין הוא עור לבבכם. 18 עינים לכם
Mc 9,5 לך אחד ולמ ולמשה אחד ולאליהו אחד. 5 **ולא** יודע מה הוא אומ׳. כי הם היו מאד מפחדים 6
Mc 9,7 בני יקר ושמעוהו. 7 ותכף הביטו סביבותיהם **ולא** ראו דבר לבד ישאוש. 8 וכאשר ירדו מן ההר
Mc 9,17 ונוקש השנים. ובקשתי תלמידיך שירפאוהו **ולא** יכלו עשות. 18 וישאוש אמ׳ אי משפחה ממאנת כמה
Mc 9,45 אל מקום שאין מתים הארסים והאש אינו נח **ולא** תפסק: 46 ואם עינך אשקנדליזט עקור אותה כי
Mc 11,16 היונים גירש והפך מלמעלה למטה. 16 **ולא** עזב נשוא אי זה משא במקדש 17 ומלמדם ואומ׳
Mc 11,23 כל מי ומי יאמר להר אחד קום ותכנס בים **ולא** יפקפק בלבו מיד יהיה עשוי. 24 ובעבור אהבתכם
Mc 12,10 אותן העובדים וישכור הכרם לאחרים: 10 **ולא** קראתם זאת הכתיבה האבן שמאסו הבונים תהיה
Mc 12,25 25 כאשר המתים יחיו לא יהיה להם נשים **ולא** להן בעלים. אבל יהיו כמו מלאכי השמים לפני
Mc 13,19 לא היה. מיום שברא הש׳ העולם עד עתה **ולא** תהיה אח״כ. 20 ואם הש׳ לא יקצר אותו זמן כל
Mc 13,32 היום ואותה שעה לא ידעה לא מלאכי השמים **ולא** הבן אבל האב: 33 השמרו ועורו והתפללו כי לא
Mc 14,37 ישנים ואמ׳ לפירו ולשימון ישנים אתם **ולא** יכולתם להיות עדים עמדי. 38 עורו והתפללו
Mc 14,40 40 וכששב מצאם ישנים כי עיניהם היו כבדים **ולא** יכלו לענות אותו. 41 בא פעם אחרת ואמר להם
Mc 14,49 אותו. 49 כל היום הייתי עמכם במקדש מלמד **ולא** תפשתוני. זה נעשה להשלים הכתיבות. 50 ואז
Mc 14,55 עידי שקר בעבור שיוכלו מסור אותו למיתה. **ולא** מצאו. 56 ורבים עדי שקר אומרים נגד ישאוש אבל
Mc 14,59 אחרים חדש עשוי בידי אנשים אבנהו. 59 **ולא** היה מוסכם עדותם. 60 וקם הכהן הגדול בתוכם
Mc 15,5 אותך מכמה דברים. 5 ישאוש לא ענה אחרי כן **ולא** פילאט נפלא: 6 ופילאט נוהג לתת תפוש אחד בחג
Mc 15,23 קולורי. 23 ונתנו לו לשתות יין מירדטא **ולא** רצה לשתות. 24 וכאשר תלוהו חלקו מלבושיו.
Mc 16,11 ומתאנחים 11 הם ששמעו שחזר חי שהיא ראתהו **ולא** האמינו. 12 ואחר זה הוא נראה לשני תלמידים
Lc 1,7 במצות ובצדק השם׳ בזולת שום רבה. 7 **ולא** היה להם בן או בת כי אלישבק היתה עקרה.
Lc 1,15 נולד. 15 כי הוא יהיה גדול לפני האל **ולא** ישתה יין ושכר. קודם שיצא מבטן אמו יהיה נשלם
Lc 1,20 שלא האמנת לדברי שיושלמו בעתן תהיה אלם **ולא** תוכל דבר עד אותו יום שאלו הדברים יבאו
Lc 2,43 הנער יש״או״ש ונשלמו נשאר בירושלם. **ולא** הכירוהו אביו ואמו. 44 וחושבים שיהיה עם
Lc 3,8 לבא. 8 לכן עשו פירות הגונים מטבילה. **ולא** תתחילו לאמר אבינו הוא אברהם. אני אומ׳ לכם

Lc 4,2	2 ועומד שם ארבעים יום ונתנסה בעד הש׳.	**ולא** אכל עד ארבעים יום. וכאשר עברו אותן מ׳ יום
Lc 4,26	היה רעב גדול בארץ. 26 ולשום אדם מהם	**ולא** שום אשה לא היה שולח אליהו. רק צרפתא
Lc 4,35	גירש השד נכנס באמצע בית הכנסת יצא ממנו	**ולא** הזיקו דבר. 36 וכולם פחדו ומד ומדברים ביניהם
Lc 5,5	5 ושימון ענה ואמ׳ לו כל הלילה טרחנו	**ולא** לקחנו דבר. אבל בדבריך נאריך רשתותיך. 6
Lc 5,19	ובקשו לשומו לפנים ולהניחו לפני ישאוש 19	**ולא** מצאו שער שיוכלו ליכנס בעד העם שהיה שם גדול
Lc 6,37	כאשר אביכם הוא חנון. 37 אל תחפצו לדון	**ולא** תהיו נדונים. אל תחפצו לענוש ולא תענשו.
Lc 6,37	לדון ולא תהיו נדונים. אל תחפצו לענוש	**ולא** תענשו. תעזבו ותעזב לכם. 38 תנו ואתן אני
Lc 6,48	נעשה גודל השפעת מים הנחל בא על אותו בית	**ולא** היה יכול להניעו כי היתה מיוסדת על האבן: 49
Lc 7,12	העיר. הנה שנושאים מת אחד שהיה בן אלמנה	**ולא** היה לה עוד. ורב עם מן העיר הולכים עם האשה
Lc 7,32	ואומרי׳ אנחנו שרנו לכם בכלי ניגון	**ולא** ערב לכם. אנחנו בוכים ואתם אינכם בוכים. 33
Lc 7,33	בוכים. 33 וכאשר יואן טבול בא לא אכל לחם	**ולא** שתה מים ואמרתם שהוא משוטן 34 בא מן האדם
Lc 7,42	עשרה פשיטין והאחר היה חייב לו אחד. 42	**ולא** היה להם מה שיפרעוהו. נתן לכל אחד מה שחייב.
Lc 8,10	להכיר. אבל לאחרים משל. בעבור שאם יראו	**ולא** יראו. ואם ישמעו לא ישמעו: 11 הדבר הוא זה
Lc 8,37	במלכות גדיאי נורוס בקשו מישו שילך לו	**ולא** יעמוד עמהם כי ביראה הם עומדים וישאוש נכנס
Lc 8,43	צערה כמו י״ב שנה ונתנה כל נכסיה לרופאים	**ולא** שוה לה. 44 ונגשה לישוש ובאה אחריו ונגעה
Lc 9,3	3 ואמ׳ להם לא תשאו דבר ביד לא שרביט	**ולא** לחם לא אבן לא מעות ולא תהיה לכם שני מלבושים
Lc 9,3	דבר ביד לא שרביט ולא לחם לא אבן לא מעות	**ולא** תהיה לכם שני מלבושים 4 ובאי זה בית שתכנסו
Lc 9,36	לפני ישאוש משיח ונפחדו. ונשאו עיניהם	**ולא** ראו רק ישאוש משיח לבד. וירדו כלם מן ההר.
Lc 9,40	פני תלמידיך שיגרשו הרוח רעה מגופו.	**ולא** יכולו. 41 וישאוש ענה ואמ׳ לו. משפחה ממאנת
Lc 9,45	לבא. בן האדם יהיה נמסר בידי אדם. 45	**ולא** הבינו מלת השם. כי נעלמה להם. ויראו לשאול
Lc 9,61	שאעשה באופן שידע הכל אין חפץ בכל נכסי	**ולא** מביתי. 62 וישאוש אמ׳ אליו האיש המשים ידו
Lc 10,4	אתכם כשיות בין זאבים. 4 לא תשאו שק ואבן	**ולא** בתי שוקים ולא מנעלים. ואל תתנו שלום לשום
Lc 10,4	זאבים. 4 לא תשאו שק ואבן ולא בתי שוקים	**ולא** מנעלים. ואל תתנו שלום לשום אדם בדרך. 5
Lc 10,24	רבים יחפצו ראות אותן הדברים שאתם רואים	**ולא** ראו. ולשמוע מה שאתם שומעין ולא שמעו. 25
Lc 10,24	רואים ולא ראו. ולשמוע מה שאתם שומעין	**ולא** שמעו. 25 והנה חכם אחד בדת קם לנסות אותו
Lc 11,8	הוא בהתמדה שואל אני אומר לכם שאם לא קם	**ולא** בעד אהבתו. תקום ותתן לו כפי הצורך לו 9 [*]
Lc 11,42	וצדקת השם׳. אלה הדברים ראויים שיעשו	**ולא** להכניסם. 43 ראוי לכם פרושים שתאהבו לישב
Lc 12,24	מהלבוש. 24 תחשבו כערבים שאינם זורעים	**ולא** לוקטים ואין להם אוצרות ולא ממגורות. והש׳
Lc 12,24	שאינם זורעים ולא לוקטים ואין להם אוצרות	**ולא** ממגורות. והש׳ מאכילם. כמה אתם שוים יותר
Lc 12,27	חושבים חבצלות השדה איך גדילות לא טורחות	**ולא** טוות. אני אומר לכם כי שלימה בכל מעלתו לא
Lc 12,39	זו שעה הגנב עתיד לבא אמת שיהיה ניעור.	**ולא** יניח חפור ביתו. 40 ואתם עמדו כי בשעה שלא
Lc 12,47	עבד שידע רצון בעליו ואינו מזמין עצמו	**ולא** עשה כפי רצונו יהיה מוכה מנגעים רבים. 48
Lc 13,6	אחד היה לו עץ תאנה בכרמו ובא לבקש הפרי	**ולא** מצא. 7 ואמ׳ לשומר הכרם. כבר עברו שלש שנים
Lc 13,14	הימים יכול הרופא להתעסק ברפואת החולים	**ולא** בשבת. 15 וענה ישאוש להם ואמ׳ רמאים כל אחד
Lc 13,24	הצר. אני אומר לכם כי רבים יחפצו ליכנס	**ולא** יכולו. 25 וכאשר אב הסיעה יכנס יסגור הדלת.
Lc 13,34	כמו שהתרנגולת מאספת תרנגוליה תחת כנפיה	**ולא** יכולתי. 35 והנה תעזב ביתכם מאין יושב. ואני
Lc 14,6	וחמורו נופלים בבור בשבת שלא יעלהו. 6	**ולא** יכלו לענות אותו: 7 ואמר לאותן הקרואים דבר
Lc 14,12	בקר או סעודת ערב אל תרצה לזמן אוהבך.	**ולא** האחים ולא הקרובים. ולא השכנים עשירים. כי
Lc 14,12	סעודת ערב אל תרצה לזמן אוהבך. ולא האחים	**ולא** הקרובים. ולא השכנים עשירים. כי באולי אותם
Lc 14,12	תרצה לזמן אוהבך. ולא האחים ולא הקרובים.	**ולא** השכנים עשירים. כי באולי אותם שאתה קורא
Lc 14,26	אליהם ואמר 26 אם אי זה איש יבא עמי	**ולא** ילך עמו אביו ואמו ואשתו ואחיו ובנו ואחיותיו
Lc 14,28	28 כי אי זה מכם שחפץ לבנות מגדל.	**ולא** ימנה ראשונה ההוצאה הצריכה אם בידו כח
Lc 14,29	אם בידו כח להשלימו. 29 ואם יבנה היסודות	**ולא** יהיה יכול להשלים הבנין כל הרואים ילעיגו לו.
Lc 14,35	המלח ריקנית. במה ינתן הטעם: 35 לא בעפר	**ולא** בזבל ולא בדבר תועלתי רק ישולח בחוץ מי שיש
Lc 14,35	במה ינתן הטעם: 35 לא בעפר ולא בזבל	**ולא** בדבר תועלתי רק ישולח בחוץ מי שיש לו אזנים
Lc 15,28	ובריא. 28 והבן הגדול כשומעו כעס עד מאד.	**ולא** רצה שיכנס בבית. אז האב יצא אליו והתחיל
Lc 16,18	ששמים וארץ ישלוו מאות . . אחת שתעבור 18	**ולא** תהיה יכל אדם ש.. .. ומביא אחרת עושה נאוף:
Lc 17,8	חוזר מן השדה יאמר מיד עבוד ושומעך 8	**ולא** יאמר לו תכין שאוכל ושרתני עד שאשלים לאכול
Lc 17,10	כל הדברים שצוה לכם. תאמרו אנחנו עבדים	**ולא** מועילים מה שעלינו לעשות עשינו. 11 ונעשה
Lc 17,17	והוא היה שומרוני 17 וענה ישאוש ואמ׳	**ולא** הייתם עשרה מי אתם ואין הם התשעה 18 לא נמצא

Lc 17,21 מתי יבא מלכות האל. אינו בא בהעמדה 21 **ולא** יאמר הנו הוא או הלאה הוא כי הנה מלכות האל
Lc 17,22 יבואו ימים שתאוו לראות יום אחד מבן האדם **ולא** תראוהו 23 ויאמרו לכם הנו להלן הוא לא תחפצו
Lc 17,23 ויאמרו לכם הנו להלן הוא לא תחפצו ללכת. **ולא** תלכו אחריו. 24 כי כמו שהשמש זורח תחת השמים
Lc 18,1 1 ואומר לכם דבר. חייב אדם לעולם להתפלל **ולא** לחטוא. 2 אומר דיין אחד היה בעיר אחד שאינו
Lc 18,2 דיין אחד היה בעיר אחד שאינו ירא אלהים **ולא** היה לו יראה ובושת מן האנשים. 3 ואלמנה אחת
Lc 18,4 אומרת נראה מעניין שהוא ביני ושכנגדי. 4 **ולא** רצה לעשות. ועבר זמן רב. ואחר אמר בלבו ואם
Lc 18,7 אותם שהם נבחרים צועקים אליו יום ולילה **ולא** יהיה לו חמלה מהם. 8 [*] אכן בן האדם בא
Lc 18,13 הדברים שבידי. 13 והעולמיי עומד מרחוק **ולא** רצה לשאת עיניו לשמים אבל מכה את חזהו. אומר
Lc 18,16 16 ואמר להם הניחו הנערים הקטנים לבא אלי **ולא** תמנעום כי מכיוצא באלו הוא מלכות שמים. 17
Lc 18,34 מאלו אינם מבינים. זה הדבר נעלם היה מהם **ולא** הבינו מה הוא. 35 ונעשה כאשר ישאוש קרב
Lc 19,3 חפץ מאוד לראות ישוש משיח אי זה איש הוא. **ולא** יכול לראותו בעבור רוב העם. כי אותו זאקיב
Lc 19,44 ויקיפוך ויצורו לך מכל צדדין 44 [*] **ולא** יניחו בך אבן על אבן. בעבור שלא הכרת עת
Lc 19,48 והסופרים ושרי העמים אבו להשמידו 48 **ולא** מצאו מה לעשות לו כי כל העם שומעין לו
Lc 20,9 איש אחד נטע כרם אחד ושכרה לעובדי אדמה. **ולא** היה הוא שם זמן רב. 10 ובעת הבציר שלח עבדו
Lc 20,10 הכרם בעבור שיתנו לו מהפרי. והם הכו עבדו **ולא** נתנו לו דבר: 11 והאדון שלח עבד אחר והם
Lc 20,21 יודעים שאתה אומ׳ ומלמד דברים צדיקים. **ולא** יגורת מפני אדם. רק אומ׳ האמת ומלמד דרך האל.
Lc 20,26 לסישר. ואותן שהם מן השם׳ תנו לשם׳. 26 **ולא** יכלו ענות לדבריו לפני העם. ומתמיהין
Lc 20,35 עולם ומתחיית המתים. לא יעשו נשואין **ולא** יקחו נשים. 36 כי לא ימותו משם ואילך כי יהיו
Lc 21,9 כל אלה להעשות. אכן לא יהיה זה מיד **ולא** הקץ. 10 אז אמר להם יקומו עמים נגד עמים.
Lc 22,34 לא יקרא התרנגול שג׳ פעמים תהיה כופר בי **ולא** תכירני. 35 ואמר להם כאשר שלחתי אתכם בזולת
Lc 22,53 בסכינים ובעצים: 53 כל היום הייתי במקדש **ולא** שלחתם יד בי. רק זאת היא שעתינו ועוז
Lc 22,68 תאמינו בי. 68 ואם אשאל לכם לא תענוני. **ולא** תעזבוני. 69 בעבור זה יהיה בן האדם יושב
Lc 23,14 שאמרתם שיגרש זה האדם. הנה אני שאלתי זה **ולא** מצאתי דבר ממה שאתם מלשינים אותו. 15 וג״כ
Lc 24,3 2 ומצאו אבן הקבר מהופכת. 3 ונכנסו **ולא** מצאו גוף ישאוש משיח. 4 ובעוד שהן היו נבהלות
Lc 24,11 להם דברים אלו כדברים בלתי מוסכמין להם. **ולא** האמינו אותם. 12 ופירו קם ורץ לפני הקבר
Lc 24,21 הכהנים ושריהם בעונש מיתה ותלוהו 21 **ולא** המתינו שהוא יפדה את ישראל והיום יום שלישי
Lc 24,23 מנשינו החרידונו שקודם היום היו בקבר 23 **ולא** מצאו גוף ישאוש. ובאו אומרות שראו מראה
Lc 24,24 הלכו לקבר ומצאו כמו כן הנשים אומרות **ולא** מצאו אותו. 25 וישוש אמ׳ להם סכלים תהיו
Jn 1,11 והעולם בעבורו נעשה. והעולם לא הכירו 11 **ולא** עצמות דבריו. ואותן שלא קבלוהו. 12 רק לכל
Jn 1,13 בשמו 13 שאינן ילודי דם. זאת לדעת מחטאות **ולא** מרצון בשר. ולא מרצון אדם אבל הם נולדים
Jn 1,13 דם. זאת לדעת מחטאות ולא מרצון בשר. **ולא** מרצון אדם אבל הם נולדים מרצון האל. 14 וכן
Jn 1,20 בעבור שישאלו אליו מי הוא 20 והודה **ולא** כפר. והודה שאינינו משיח. 21 ושאלהו מי אתה.
Jn 1,25 ואמרו לו למה אתה מטביל אם אינך משיח **ולא** אליהו ולא נביא. 26 יואן ענה להם ואמר. אני
Jn 1,25 לו למה אתה מטביל אם אינך משיח ולא אליהו **ולא** נביא. 26 יואן ענה להם ואמר. אני טובל אתכם
Jn 2,16 למוכרי יונים השליכו דברים אלה ממקום זה **ולא** תעשו בית אבי בית סחורה. 17 וזכרו תלמידיו
Jn 2,25 האמנה מעצמו להם כי הוא מכיר כלם. 25 **ולא** נצטרך שיהיה נמהר העדות העשוי לו מהאנשים כי
Jn 3,11 שיודעים מדברים וממה שראינו עושים עדות **ולא** תקבלו עדותינו: 12 אם אני אומר לכם דברים
Jn 4,21 שעדיין יהיה עת שלא תתפללו האב בזה ההר **ולא** בירושלם. 22 אתם תתפללו למה שלא ידעתם. אנחנו
Jn 5,14 הנה אתה בריא מכאן ואילך לא תחפוץ לחטוא **ולא** יקרא לך דבר רע: 15 והלך אותו האיש ואמ׳
Jn 5,24 ומאמין אותו ששלחני יהיו לו חיים נצחיים. **ולא** יבא במשפט. אבל יעבור ממות לחיים. 25 אמת
Jn 5,35 נושעים. 35 הוא היה אורה נר שורפת ומאירה **ולא** אביתם לשמוח שעה אחת בינינו. 36 ולי יש עדות
Jn 5,37 והוא עושה לי עדות ולעולם לא שמעתם קולו **ולא** ראיתם תמונתו. 38 ואין דברו בכם כי לא האמנתם
Jn 6,22 לים ראו שהאניה הקטנה האחרת לא היתה שם. **ולא** היה שם רק האחת. ושלא נכנס ישאוש באניה עם
Jn 6,24 לאל. 24 אז כשראה העם שישאוש לא היה שם **ולא** תלמידיו. עלו באניות ובאו בכפר נאום שואלים
Jn 6,36 לעולם. 36 אבל זה אמרתי לכם. כי ראיתוני **ולא** האמנתם בי. 37 כל מה שנתן לי האב יבוא לי.
Jn 6,54 אני אומר לכם אם לא תאכלו בשר בן האדם. **ולא** תשתו דמו לא יהיה לכם חיים. 55 ומי שאוכל
Jn 7,10 אחיו עלו בירושלם ביום המועד אז עלה הוא **ולא** בגלוי אבל כמעט בהחבא. 11 ואז היהודים שואלים
Jn 7,34 מעט זמן. אחר ילך האב ששלחני 34 לבקשני **ולא** תמצאוני. למקום שאהיה שם אתם לא תוכלו לבא.
Jn 8,19 הוא אביך. ענה ישאוש ואמ׳ לא אותי ידעתם **ולא** אבי. אם תהיו יודעים אותי באולי תדעו אבי: 20
Jn 8,27 ששמעתי ממנו הן הם אני מדבר בעולם. 27 **ולא** הכירו מה אומר להם. האל הוא אביו: 28 אז אמ׳

Jn 8,42 אותו. כי אני באתי מאת האל ומהאל יצאתי. **ולא** באתי מעצמי. רק הוא שלחני. 43 למה אינכם
Jn 8,44 אביכם חפצתם לעשות. הוא היה רוצח בתחלה **ולא** עמד באמת כי אין אמת אתו. כי כל מה שמדבר שקר
Jn 8,54 לי מעלה. אותו שאתם אומרים שהוא אלהיכם **ולא** הכרתם אותו. 55 אבל אני הכרתיו. ואהיה כמוכם
Jn 9,3 זה נולד עור: 3 ענה ישאוש לא זה חטא **ולא** אביו ולא אמו. אבל זה לו בעבור שמעשה האל
Jn 9,3 עור: 3 ענה ישאוש לא זה חטא ולא אביו **ולא** אמו. אבל זה לו בעבור שמעשה האל יהיה מגולה
Jn 9,29 אנו. 29 אנחנו יודעים שהאל דבר עם משה. **ולא** ידענו זה מאין הוא: 30 ענה אותו האיש ואמר
Jn 10,28 אחרי 28 ואני נותן להם חיים נצחיים **ולא** יאבדו לעולם: ואחר לא יטרוף אותם מידי. 29
Jn 10,33 סוקלין אותך רק מקללה וגידוף. כי אתה אדם **ולא** אל. ועושה אתה עצמך אלוה. 34 ענה להם ישאוש
Jn 11,50 50 אינכם חושבים שצריך לנו שאדם אחד ימות **ולא** ימות כל העם. 51 וזה לא אמר מעצמו. רק שהיה
Jn 11,52 שישאוש משיח יצטרך לו למות בעד העם. 52 **ולא** לבד בעד העם. אבל בעבור יקבץ יחד בני האל
Jn 12,47 בי לא יעמוד בערפל. 47 ואם אחד ישמע דברי **ולא** ישמרם אני איני דן אותו כי אני לא באתי לדון
Jn 14,9 וישאוש אמר להם כמה מן הזמן שעמדתי עמכם **ולא** הכרתוני. פיליף מי שרואה אותי רואה אבי איך
Jn 14,22 זה דבר הוא עשוי שבעבורינו תגלה עצמך לנו **ולא** לעולם: 23 ענה ישאוש אליו אם אחד אוהב אותי
Jn 14,27 נותנו לכם על דרך שהעולם נותנו. לא תיראו **ולא** תהיה לבבכם נבהל. 28 אתם שמעתם אמרתי אלך
Jn 15,22 כי לא ידעו אותו ששלחני. 22 אם לא באתי **ולא** הייתי מדבר להם לא היה להם חטא: 23 המכעיס
Jn 16,3 3 ואלה הדברים יעשו לכם כי לא הכירו האב **ולא** אותי. 4 ואלה הדברים דברתי לכם בעבור שתבא
Jn 16,19 אתם מדברים בקרבכם כי אני אמרתי אחר מעט. **ולא** תראו. ופעם אחרת מעט ותראו אותי. 20 אמת אני
Jn 20,13 את בוכה. והוא אמרה כי נטלו אדוני מזה **ולא** ידעתי אנה הניחוהו. 14 וכאשר מריאה מגדלינא
Jn 20,14 אלו נהפכה וראתה ישאוש עומד על רגליו **ולא** הכירה שהוא ישו. אמרה בעצמה שגנב הוא. 15 [*]
Jn 20,27 שים אצבעך פה וראה ידי ושים ידך לצדי **ולא** תהיה בלתי מאמין ותהיה נאמן. 28 ענה אליו
Jn 21,6 הרשתות במים ונכנס בהם גודל רבוי דגים **ולא** יכלו למשוך. 7 אז אמר אותו תלמיד האהוב
Mt 13,52 להם לכן כל חכם מאותות דומה למלכות שממיי **ולאב** חיילות שנותן מאוצר דברים חדשים וישנים. 53
Mc 12,33 אדם לאהוב מכל לב ומכל נפש ומכל חוזק **ולאהוב** רעהו כמוהו. וזהו גדול מכל קרבן אנושי: 34
Lc 2,34 תדעו שזה הוא מונח בישראל לפדיון רבים **ולאות.** ובו נאמרו נגדו. 35 ובסכין יחצו ויעברו
Lc 6,30 יחפוץ לגנולה. 30 אבל לכל אדם שישאלך תן. **ולאותו** שיגזול את שלך אל תבקשם. 31 וכאשר אתם
Jn 20,2 הקבר הפוכה: 2 אז רצתה ובאה לשימון פירי **ולאותו** תלמיד האחד שאוהב מאד ישאוש ומריאה אמרה
Mt 24,19 לקחת כסותו: 19 אוי לאותן שתהיו הרות. **ולאותן** שיהיו מיניקות באותן הימים. 20 התפללו לשם
Mc 5,19 19 וישאוש לא רצה אבל אמ׳ לו לך לביתך **ולאותן** שלך. וְסַפֵּר החסד שהש׳ עשה לך: 20 והוא הלך
Mc 13,17 לקחת בגדו. 17 ואוי לאותן שיהיו הרות **ולאותן** המיניקות באותן הימים. 18 חלו פני האל שזה
Mt 25,15 לאחד מהם מסר ה׳ בזנטיש. ולאחר ב׳ בזנטש. **ולאחד** אחד לכל אחד מהם כפי ערכו והלך לו תכף. 16
Mt 25,15 להם מזהבו. 15 לאחד מהם מסר ה׳ בזנטיש. **ולאחר** ב׳ בזנטש. ולאחד אחד לכל אחד מהם כפי ערכו
Jn 19,20 מן העיר היה: והיה כתוב בלשון עברי וגריק **ולאטי.** 21 אז הגמוני היהודים אמרו לפילאטו לא
Mt 22,21 אמר להם לכן תנו לשישאר מה שראוי לסישאר **ולאל** מה שראוי לאל. 22 וכאשר שמעוהו היו תמהים
Mc 12,17 וישוש אמ׳ להם תחזרו לשישר מה שהוא לסיסר **ולאל** מה שהוא מהאל. והם עמדו תמהים ממנו: 18 ובאו
Mt 17,4 נעשה פה שלשה אהלים. לך אחד ולמשה אחד. **ולאליהו** אחד. 5 ובעוד שמדברים עב אחד לבנה צללם.
Mc 9,4 פה שלשה אהלים. לך אחד ולמ ולמשה אחד **ולאליהו** אחד. 5 ולא יודע מה הוא אומ׳. כי הם היו
Lc 9,33 פה. שלשה אהלים. לך אחד. ולמשה אחד. **ולאליהו** אחד. ומדבר ואינו יודע מה אומר. 34
Mc 7,12 לו. 12 ואחר אינכם מניחים השלים לאב **ולאם.** 13 א״כ שוברים אתם מצות הש׳ בעד מנהגכם
Jn 9,18 שהיתה לידתו בעורון. עד שקראו לאביו **ולאמו** 19 ושאלום אומרים הוא זה בניכם שאתם אומרים
Mt 4,17 בצלמות. 17 ומשם והלאה התחיל ישואש לדרוש **ולאמר** עשו תשובה כי המלכות שמים מתקרב: קפיטולו
Jn 8,14 אמתי הוא כי יודע אני [*] מאין באתי **ולאן** אני הולך. 15 אתם דנים כפי הבשר אבל איני דן
Jn 4,42 41 ויותר עוד האמינו בו בעד דבריו. 42 **ולאשה** אומרים לא היינו מאמינים בעד דבריך ואנחנו
Mt 23,28 אנשים צדיקים ובפנים אתם מלאים מכל רמאות **ולב** רע. 29 אוי לכם מאותתים פרושים רמאים שמיסדים
Lc 11,18 על בית. 18 ואם שַׁאטָנָאש בעצמו הוא בלב **ולב** איך תעמוד המלכות ההיא. א״כ למה אתם אומרים
Jn 16,22 כן דאגתכם אבל אני אראה אתכם פעם אחרת. **ולבבכם** ישמח וגילכם שום אדם לא יגזלהו לכם. 23
Mt 2,11 לפניו ויפתחו אוצרותיהם ויתנו לו זהב **ולבונה** ומירא. 12 והמלאך הזהירם שלא ישובו
Mt 15,8 מכם ישאוש אומ׳ 8 זה העם שלי מכבר מדברים **ולבם** רחוק ממני. 9 הם מכבדים אותם חנם רמאים
Mc 6,52 52 כי עדיין אינם מכירים פלא החמשה לחמים **ולבם** היה ערפליי. 53 וכאשר עברו הלאה באו בארץ
Mc 7,6 מכם רמאים ישעיה שאמ׳ זה העם מכבדני מדבר **ולבם** רחוק ממני. 7 חנם מכבדים אותי מלמדי המוסרים
Mc 15,46 לו גוף ישאוש. 46 ויוסף קנה בגד אחד יפה **ולבן** והוריד הגוף מהשתי וערב ועטפו בו והניחו

Jn 21,2 נקרא מספק ולנתנאל שהיה מבית גליליאה **ולבני** סבאדיב ולשנים תלמידים אחרים שהיו יחדיו. 3
Mc 9,2 צורת הפנים 2 והמלבושים היו מזהירים **ולבנים** כמו שלג. היו כן שאין שום אדם יכול לעשות
Lc 12,52 כן רק להפריד: 52 ה׳ שיהיו בבית אחת לב׳ **ולג׳.** 53 האב יהיה נגד הבן והבן נגד האב. והאם
Lc 23,30 שלא הניקו. 30 אז יאמרו להרים כסונו **ולגבעות** נפלו עלינו. 31 כי אם בעין הלח נעשו
Mc 3,17 ושם שם לשימון פירו 17 וללאזיר זאנאדיב **ולג׳יאן** אחיו. וקרא שם להם. זהו בינאטגיש ר״ל בן
Mc 3,27 27 שום אדם אינו יכול ליכנס בבית החזק **ולגנוב** הכלים אם בתחלה אינו קושרו ואז יגנוב
Jn 12,49 לא דברתי רק האב ששלחני: הוא צוה לי לאמר **ולדבר.** 50 ואני יודע שהמצוה היא חיים נצחיים. ומה
Lc 4,19 ושלחני לעניים להגיד 19 ולרפא נשברי לב **ולדרוש** תשובה לשבויים ולעורים ראיה ולעזוב
Jn 5,2 המים מכוסה נקרא בלשון עברי ביטשידא **ולה** חמשה עליות נקראים בלעז פרושיש 3 שם שוכבים
Mc Prol,21 וזה אחד הגמון אסכנדריאש וזה חוייב חפש **ולהבין** בסדר דבריו האונגליאו ממוסרם בגוף ישאוש
Lc 24,45 עלי: 45 אז פתח להם שכלם לדעת הכתיבות **ולהבינם:** 46 ואמ׳ להם שכן כתוב. וכן חוייב לישאוש
Mc 8,31 אומר ומראה ומלמד שאליו הוכרח לסבול צער **ולהיות** נגוש למות בעד שרי הכהנים וחכמי הדת והוא
Mc 10,5 שאדם יכתוב לה ספר כריתות ושיניחנה: 5 **ולהם** ישאוש ענה ואמ׳. הוא הודה לכם בעבור רוע
Lc 4,43 ובאו עדיו ומחזיקים בו שלא יפרד מהם. 43 **ולהם** אמר חוייב לו להגיד לעיירות אחרות מלכות האל
Lc 8,10 9 ותלמידיו שאלוהו. איזה דבר הוא זה. 10 **ולהם** אמר לכם ניתן מלכות שמים להכיר. אבל לאחרים
Lc 24,19 יודע איזה דברים נעשו באלו הימים 19 **ולהם** ישאוש ענה מה הן הדברים [*] [*] מישואש
Lc 5,18 נושאים איש אחד במטתו ובקשו לשומו לפנים **ולהניחו** לפני ישאוש 19 ולא מצאו שער שיוכלו ליכנס
Mt 20,19 וימסרוהו לנפילים להוציא לעג ממנו ולרגשו **ולהקימו** בשתי וערב. ויקום חי ביום השלישי: 20 ואז
Mt 26,74 מהם כי דבריך מעיד 74 ואז התחיל לכפור **ולהשבע** שאינו מכיר אותו האדם. ומיד התרנגול קרא.
Mc 14,33 עמו פירו ויקומו וזואן והתחיל להתפלל **ולהתפחד** 34 ואמ׳ להם עצבה היא נפשי עד מות המתינו
Lc 12,5 שאחרי מות האדם יש לו כח לשולחו בגיהינם **ולו** האש אומר לכם אותו תיראו: 6 חמשה לחם שהם שלו
Lc 10,32 באותו דרך עצמו. וראה אותו עבר הלאה. 32 **ולוי** אחד קרוב מאותו מקום. והנה הוא עובר משם
Mt 12,45 מנוקה וטהורה מכל קסמים. 45 אז הוא הולך **ולוקח** שבע רוחות יותר רעים ממנו ונכנסו שם ועמדו.
Mt 19,9 אשתו אם אינו עושה בעבור טעם ניאוף שלה. **ולוקח** אחרת עושה ניאוף. 10 אמרו התלמידים אליו
Mc 10,11 בבית 11 ואמר להם. מי ומימניח אשתו **ולוקח** אחרת. עושה ניאוף. 12 ואם האשה עוזבת בעלה
Lc 11,26 [*] 25 [*] מנוקה ביעים. 26 ואז הולך **ולוקח** שבעה רוחות אחרים יותר רעים ממנו עמו
Mt 27,30 הש׳ יושישעך מלך היהודים 30 ורוקקין בו **ולוקחין** הקנה ומכין בראשו. 31 ואחר כאשר הרבו
Mc 12,27 יעקב. 27 אינו אלוה המתים אלא החיים. **ולזה** אתם טועים מאד: 28 ויגש אליו אחד מאותת
Mc 12,40 שעוקרים הבתים והאלמנות עם שקר תפילותם. **ולזה** יסבלו יותר קנס גדול ביום הדין: 41 ושב ישוש
Lc 1,72 אותן שהקציפונו. 72 לעשות חסד עם אבותינו **ולזכור** קדושת צואתו 73 והשבועה שנשבע לאברהם
Lc 22,52 לאשר בא אליו ולשרי הכהנים ולרבני המקדש **ולזקנים.** כגנב יצאתם בסכינים ובעצים: 53 כל היום
Lc 16,25 .. לעמים.. 25 .. זכור שהיה לך ר.. .. **ולזרו** היה ה..רעות ועתה לזרו .. ואתה בצער 26 בכל
Jn 12,2 2 והכינו לו לאכול. ומרטא משרת אותו. **ולזרו** אחד מן האוכלים. 3 אז מריאה לקחה ליטרא אחת
Lc 1,55 זוכר מחסדיו 55 כמו שנדר לאבותינו לאברהם **ולזרעו** לעולמים. 56 ומריאה עמדה עם אלישבק כמעט
Lc 24,46 שכן כתוב. וכן חוייב לישאוש לסבול המות **ולחזור** חי ביום השלישי 47 לתשובה ולמחילת עונות.
Lc 23,4 ענה אתה אומר. 4 ופילאט אמר לשרי הכהנים **ולחיילות.** איני מוצא בזה האדם שום טעם שימות. 5
Mc 6,8 כל החולים ומשוטנים. 8 וציום שלא ישאו שק **ולחם** ואבן וחגורה. אבל שרביט אחד ביד 9 ומנעלים
Lc 23,38 38 ועל הכתב שעליו כתוב באותיות יוניות **ולטינש** ועבריות זהו מלך היהודים. 39 ואחד מהגנבים
Jn 3,30 הוא גיל שלם. 30 ואליו ראוי לתת הגדולה **ולי** המעטה: 31 מי שבא למעלה מכולם הוא מי שהוא
Jn 5,36 ולא אביתם לשמוח שעה אחת בינינו. 36 **ולי** יש עדות גדול מזואן שהמעשים שנתן לי אבי
Lc 2,37 שנה. ואינה זזה מהמקדש עושה עבודה יום **וליילה** בצומות ותפילות: 38 וזאת באותה שעה היתה
Mt 14,22 22 ותכף צוה לתלמידים עלות באניה קטנה **וליכנס** בים עד שיסעו העם: 23 וכאשר העם הלכו הוא
Mc 4,27 כאדם שזורע זרע טוב בארץ 27 וישן יום **ולילה** ונח והוא והזרע גדל ומזריע והוא אינו יודע.
Lc 18,7 ינקום אותם שהם נבחרים צועקים אליו יום **ולילה** ולא יהיה לו חמלה מהם. 8 [*] אכן בן האדם
Mt 8,26 אתם יראים עם במעט אמונה. וקם וצוה לרוח **ולים** שינוחו ותכף היה נחת גדול בים. 27 והאנשים
Mc 4,39 שאנחנו אבודים. 39 וישאוש קם וצוה לרוח **ולים** שינוחו. ותכף היתה רבה הנחה 40 ואמ׳ להם למה
Lc 8,25 וראו ותמהו. ואמרו מי הוא זה שלקח שלרוח **ולים** אומר עמדו. ושומעין לו. 26 ובאו ועברו אל
Mc 14,71 כי באמת גליליב אתה. 71 והוא התחיל לקלל **ולישבע** שאינו יודע מה הוא האיש שאומרת. 72 ומיד
Mt 2,20 אל מצרים 20 ואמר לו קום וקח הילד ואמו **ולך** לארץ ישראל כי מת אותו שרוצה להמית הילד. 21
Mt 5,24 שחטאת נגד אחיך 24 עזוב נדבתך לפני המזבח **ולך** תחלה להשלים אחיך. ואחרי כן תשוב לנדב נדבתך.

Mt 9,5 יותר. לאמר חטאתיך נמחלים. או לאמר קום **ולך.** 6 ולמען זה תכירו כי אני יכול למחות העונות
Mt 9,6 העונות בארץ: אז אמ׳ לנטול קום קח מטתך **ולך** לביתך: 7 [*] 8 והעם שראו זה יראו השם ואותו
Mt 20,14 תנאי עמי לפשוט אחד 14 קח מה שהוא שלך **ולך** כי אני חפץ לתת לאלה האחרונים כמו לך. 15
Mc 2,9 או לאמר קום קח מטתך ושא אותה בביתך **ולך.** 10 אבל בעבור זה שאתם תדעו שבן הבתולה יש לו
Lc 5,23 נקל אמור עונותיך נמחלים. או אמור קום **ולך.** 24 אבל בעבור שתדעו כי בן אלוה יש לו יכולת
Lc 15,18 ובבואו לפניו. אמ׳ לו אני חטאתי לשמים **ולך.** 19 וכבר איני ראוי להיות נקרא בנך. עשה לי
Lc 15,21 21 והבן אמר לו אבי אני חטאתי לשמים **ולך.** וכבר איני ראוי להקרא בנך. 22 ואח״כ אמ׳
Lc 17,19 שבח לשם אלא זה מעם נכר 19 ואמ׳ אליו קום **ולך** כי אמונתך הושיעך 20 ושאל לפרושים מתי יבא
Lc 18,22 ותנהו לעניים. ויהיה לך אוצר בשמים. ובא **ולך** אחרי. 23 ואלה הדברים נשמעים הוא היה עצב מאד
Jn 2,4 להם יין. 4 ענה ישאוש אליה. אשה מה לי **ולך** עדיין אין שעתי ראוייה. 5 אמרה אם ישוש
Jn 5,8 אחר. 8 וישאוש אמר לו קום וסלק מטתך **ולך** 9 ומיד נעשה בריא וסלק מטתו והלך לו. ואותו
Jn 5,11 ענה להם מי שעשה לי זה אמ׳ אלי שא מטתך **ולך.** 12 [*] [*] 13 והוא לא ידע מי הוא אותו
Jn 7,3 נקרא כנופיה. 3 ואמר לו אחד[*] הפרד מפה **ולך** בגודיאה בעבור שתלמידיך יראו מעשיך שאתה
Mt 25,41 שיהיו בצד שמאל. הפרדו ממני ארורים מאבי **ולכו** באש גיהנם שמוכן לשטן ואל מלאכיו. 42 אני
Mc 1,17 בים כי הם דייגים. 17 ואמ׳ להם ישו בואו **ולכו** אחרי ואעשה אתכם דייגים מהאנשים 18 והם תכף
Mc 14,15 יראה לכם בית גדול לאכילה ושם תכינוהו **ולכו:** 16 והלכו תלמידיו ובאו אל העיר ומצאו כאשר
Mt 22,41 שני צוויים. 41 ואז אמ׳ ישאוש לפרושים **ולכל** אותם שהיו נאספים. 42 ולכן לכם מה דומה משיח
Mc 6,22 לפני כל הקרואים. וייטב מאד לאירודיש **ולכל** האוכלים. ואמר אירודיש המלך אל הנערה. שאלי
Mc 12,22 גם זה לא הניח זרע. זה שלישי עשה כזה. 22 **ולכל** השבעה היתה להם לאשה.23 בתחיה של מי תהיה
Lc 23,47 אלה הדברים שלח רוחו. 47 וסנטוריאו בא. **ולכל** אלה הדברים שנעשו הלל הש׳. ואמר באמת זה
Lc 24,9 מן הקבר מגידות כל אלה הדברים לאותן י״א **ולכל** האחרים. 10 והיה שמריאה מקדלינא ומריאה
Mt 25,1 בתולות שלקחו עשישותיהן ויצאו לדרך לחתן **ולכלה.** 2 החמש מהן היו סכלות והחמש חכמות. 3 והה׳
Mt 23,27 מחוץ יקרים ובפנים מלאים עצמות מתים **ולכלוך.** 28 וכן אתם דומים לעמים בחוץ אנשים
Jn 13,14 כי [*] 14 [*] אני אדוניכם רוחץ רגליכם. **ולכם** יש לרחוץ האחד רגל חבירו 15 כי אני נתתיו
Mt 18,23 ז׳ פעמים. אבל אני אומר לך ע׳ פעמים. 23 **ולכן** דומה למלכות שמים לאדם אחד מלך שרוצה לשמוע
Mt 22,42 ישאוש לפרושים ולכל אותם שהיו נאספים. 42 **ולכן** לכם מה דומה משיח ממי יהיה בן. אמרו מדוד.
Mt 24,26 אפשרי. 25 אני אומר זה קודם הזמן. 26 **ולכן** אם אדם לכם יאמר שהוא במדבר אל תרצו לצאת.
Mc 4,1 התחיל ישוש ללמד לחוף הים ורוב עם מתאסף **ולכן** היה לו עלות בספינה קטנה וישב בים. וכל החיל
Lc 11,51 הבל עד דם זכריה שנשפך במובח ובבית כן. **ולכן** אני אומ׳ אליכם ידרש מזה הדור: 52 אוי לכם
Mc 3,17 חליים ומושטנים 16 ושם שם לשימון פירו 17 **וללאזיר** זאנאדיב ולג׳ואן אחיו. וקרא שם להם. זהו
Mc 9,4 הוא שאנחנו נעשה פה שלשה אהלים. לך אחד **ולמ** ולמשה אחד ולאליהו אחד. 5 ולא יודע מה הוא
Mt 11,29 ואני אעזורכם 29 ושאו עולי עליכם. **ולמדו** ממני שאני שפל ונח לב ותמצאו מנוח
Mc 6,30 התלמידים לישאוש וספרו לו כל מה שעשו **ולמדו** 31 וישאוש אמ׳ בואו ונלך במדבר ונחו מעט כי
Lc 24,32 לבינו. היה נשרף בקרבינו שדבר בנו בדרך. **ולמדנו** הכתיבות. 33 וקמו באותה שעה וחזרו בירושלם
Mt 16,11 וד׳ אלפים איש וכמה דבילות נשארו. 11 **ולמה** לא תבינו שאיני אומר מהפת. אבל אני אומר לכם
Mt 22,43 יהיה בן. אמרו מדוד. 43 אמ׳ ישאוש ואיך **ולמה** דוד קראו ברוחני אדוניו. אומר 44 אמר האדון
Lc 12,57 פני השמים והארץ למה לא תבינו זה העת 57 **ולמה** לא תדינו עצמכם מה שהוא יושר הדבר. 58 וכאשר
Lc 19,23 לוקח מה שלא הנחתי ומלקט מה שלא זרעתי 23 **ולמה** לא נתת ממוני ברבית. אני הייתי מבקש אותה עם
Lc 24,47 המות ולחזור חי ביום השלישי 47 לתשובה **ולמחילת** עונות. דרש לכל העמים והתחילו בירושלם 48
Mt 6,30 אחד מאלו: 30 ואם עשב השדה הנמצא היום **ולמחר** יהיה נשרף האל מאספו כ״ש יגונכם. למה [*]
Lc 10,35 [*] והביאו באושפיזא ונתן עיניו בו. 35 **ולמחר** לקח שני פשיטין ונתנם לאושפיזא ואמ׳ לו עשה
Lc 12,28 אחד מאלו. 28 א״כ העשב שהוא בשדה היום **ולמחר** בתנור הש׳ מלבישו כן כמה וכמה שמלביש אתכם.
Jn 1,43 יואן אתה תמיה נקרא כיפאש ר״ל פירא. 43 **ולמחר** רצה לצאת בגלליאה ומצא פליף ואמ׳ לו לך
Jn 8,2 ח׳ כפי יואן 1 וישאוש הלך להר הזתים 2 **ולמחר** בבקר בא פעם אחרת במקדש. וכל העם באו אליו
Jn 12,12 באים שם בעדו ומאמינים בישאוש: 12 **ולמחר** אחוזת עם רבה שבאה יחד ליום מלוד. ושמעה
Mt 27,51 51 והנה המקדש נשבר משני צדדין למעלה **ולמטה** והארץ רעשה. והאבנים נחלקו באמצע 52
Mc 15,38 38 [*] המקדש נשבר בשני צדדין למעלה **ולמטה.** 39 והסינטוריאו שהיה ממתין שם כאשר ראה
Jn 20,23 אמ׳ זה גנח ואמ׳ להם קבלו רוח הקדש. 23 **ולמי** שתעזבו העונות מונחים יהיו להם ומי שתעצרו
Mt 9,6 לאמר חטאתיך נמחלים. או לאמר קום ולך. 6 **ולמען** זה תכירו כי אני יכול למחות העונות בארץ:
Jn 20,31 למען תאמינו שישאוש משיח הוא בן האל. **ולמען** שאתם תאמינום יהיה לכם חיים בעולם עם ישוש

Jn 12,26 נצחיים. 26 הרוצה לשרת אותי ישרת אחרי. **ולמקום** שאני הוא שם יהיה משרתי. העובד אותי אבי
Jn 11,19 ט״ו מילין. 19 ויהודים רבים באו למריאה **ולמרטא** לנחם אותם מאחיהן. 20 ומרטא כששמעה שישאוש
Mt 10,1 תלמידים ונתן להם יכולת לרפאת המשוטנים **ולמרק** החולאים 2 ואלה הם שמות האיפושטוליש:
Mt 17,4 אם אתה תאבה נעשה פה שלשה אהלים. לך אחד **ולמשה** אחד. ולאליהו אחד. 5 ובעוד שמדברים עב אחד
Mc 9,4 שאנחנו נעשה פה שלשה אהלים. לך אחד ולמ **ולמשה** אחד ולאליהו אחד. 5 ולא יודע מה הוא אומ׳.
Lc 9,33 טוב הוא שנעשה פה. שלשה אהלים. לך אחד. **ולמשה** אחד. ולאליהו אחד. ומדבר ואינו יודע מה
Lc 12,11 11 וכאשר ינהגו אתכם בבתי כנסיות ולרבנים **ולנביאים** אל תחפצו להשתכל באיזו אופן או באי זה
Lc 14,19 קניתי חמשה עולי שורים והולך אני לראותם **ולנסותם** אחלי שתקבל התנצלותי: 20 השפעוהשלישי אמ׳
Jn 12,28 זאת. כי בעבור זה באתי לשעה זו 28 לעלות **ולנשא** שמך: אז באה קול מן השמים. ואמרה ואני
Jn 21,2 וכן גלה לשמעון פירו. וטומאוש נקרא מספק **ולנתנאל** שהיה מבית גליליאה ולבני סבאדיב ולשנים
Mt 8,9 לך והוא הולך. ואומ׳ לאחר בא והוא בא. **ולעבדי** עשו זה והנם עושים. 10 וישואש משיח שמע זה
Jn 5,37 לי עדות [*] 37 [*] והוא עושה לי עדות **ולעולם** לא שמעתם קולו ולא ראיתם תמונתו. 38 ואין
Jn 8,33 33 אז אמרו לו אנחנו זרע אברהם. **ולעולם** לא נהיה אחור איך אתה אומר שנהיה חפשים:
Lc 4,19 19 ולרפא נשברי לב ולדרוש תשובה לשבויים **ולעורים** ראיה ולעזוב הנשברים למחילה דורש שנת
Lc 4,19 לב ולדרוש תשובה לשבויים ולעורים ראיה **ולעזוב** הנשברים למחילה דורש שנת האדון ערב ויום
Jn 12,6 אמרו בעבור שומו עין על העניים. רק אליו **ולעצמו** דורש בעבור כי הוא גנב. והיה לו כיסין
Lc 9,12 שלוחים ואמרו לו העם זה ילכו למגדליהם **ולעריהם** הקרובים למקום זה למען יוכלו למצוא מה
Mc 13,28 הארץ. 28 קחו המשל מהתאנה כשמתחלת לחיוט **ולעשות** עלים תדעו אתם שהקץ מתקרב. 29 כמו כן כאשר
Mc 16,7 זה המקום שהניחוהו. 7 לכו תכף לתלמידים **ולפירו** ואמרו להם כי לפניהם בגליליאה שם תראוהו.
Lc 24,19 גביר נביא חזק בפועל ובדיבור לפני השם׳ **ולפני** העם 20 ובאי זה אופן מסרוהו עליוני הכהנים
Mc 1,45 בישראל. 45 וכאשר יצא הוא התחיל לדרוש **ולפרסם** הנס עד שישאוש לא היה יכול ליכנס בהחבא
Mt 16,21 בעד הסופרים ובעד שרי הכהנים. והיות מת **ולקום** חי ביום השלישי: 22 ואז לקחו פירו לצד אחד
Mt 14,19 שאו אותם לי. 19 צוה לישב העם על העשב. **ולקח** הלחמים ושני הדגים ומביט בשמים וברכם ובצעם
Mt 26,37 תלמידיו שבו פה בעוד שאני אלך להתפלל 37 **ולקח** פירו ושני בנים מזבדיב והתחיל להיות עצב
Mt 27,48 אמרו זה קורא אליהו. 48 ותכף רץ אחד מהם **ולקח** ספוג ומלאה חומץ ושמה בראש קנה ונותנין לו
Mc 2,12 אומר לך שתקום ותקח מטתך 12 ומיד הוא קם **ולקח** מטתו והלך בפני כלם. באופן שכולם תמהו וברכו
Mc 8,6 והם ענו ז׳. 6 והוא צוה לעם שישבו בארץ. **ולקח** הז׳ לחמים עושה חנות ושברם ונתנם לתלמידיו
Mc 9,35 היות גדול בינותינו יהיה משרת כולם. 35 **ולקח** נער אחד ושמו באמצעם וחבקו ואמ׳ 36 אותו
Mc 14,23 היו אוכלים לקח הפת ואמר זהו לבי. 23 **ולקח** הגביע ועשה חנות ונתן להם ושתו ממנו. 24
Mc 14,33 לתלמידיו שבו פה עד שאני אסיים להתפלל 33 **ולקח** עמו פירו ויקומו וזואן והתחיל להתפלל
Lc 5,25 מטתך ושאהו לביתך 25 ומיד קם לפני כלם **ולקח** מטתו שבה שוכב והלך לביתו מהלל ומברך האל.
Lc 6,4 והוא ואותן שהיו עמו 4 כשנכנס לבית האל **ולקח** לחם הפנים ואוכל ונותן למי שהוא עמו ואין
Lc 22,19 אשתה מהיוצא מהגפן עד שיבא מלכות הש׳. 19 **ולקח** הפת ועשה חנות ובצעו ונתן להם אומר זה הוא
Jn 13,4 האל ישוב. 4 קם מהסעודה ומניח מלבושיו **ולקח** סדין וחגרו 5 אחרי כן שם מים במזרק אחד.
Jn 13,27 הפת נתנו ליודש שימון אשק אשקריוטא 27 **ולקח** מלא פת אז בא השטן. וישו אמר אליו מה אתה
Jn 21,13 כי יודעים היו שאדונם הוא: 13 ובא ישאוש **ולקח** הפת והדג ונתן להם 14 ואז היו ג׳ פעמים
Mt 8,15 מצא חמות שי׳ פירו שוכבת מקדחת רעה 15 **ולקחה** בעד היד והקדחת עזבה תכף: וקמה ושרת אותו
Mc 5,41 שהיו עמו ונכנסו למקום ששוכבת הנערה 41 **ולקחה** בעד היד ואמר אליה קפיטא קום שרוצה לומר
Mt 14,31 אדון הושיעני. 31 ותכף ישאוש שלח היד **ולקחו.** ואמ׳ איש במעט אמונה למה חששת. 32 וכשעלה
Mt 20,10 פשוט. 10 ובאו הראשונים וחשבו קחת יותר **ולקחו** כל אחד פשוט כמו כן. 11 ובקחתם מלינים נגד
Mt 27,9 9 ואז היה הדבר נשלם מירמיה נביא אומ׳ **ולקחו** שלשים פשיטי כסף זהו ערך שערכו בני ישראל
Mc 6,29 נתנו לאמה. 29 וכאשר ידעוהו תלמידיו באו **ולקחו** גופו. 30 ובאו התלמידים לישאוש וספרו לו כל
Lc 22,54 בי. רק זאת היא שעתינו ועוז הערפליי: 54 **ולקחו** אותו והוליכוהו בית סגן הכהנים. ופירו הולך
Mc 12,8 היורש בואו ונמיתהו ותהיה לנו הירושה 8 **ולקחוהו** והמיתוהו והשליכוהו חוץ לכרם. 9 לכן מה
Mt 2,13 מלאך השם בחלום אל יוסף ויאמר לו קום **ולקחת** הילד ואמו וברחת למצרים וישבת שם עד בואי
Lc 22,52 52 וישאוש אמר לאשר בא אליו ולשרי הכהנים **ולרבני** המקדש ולזקנים. כגנב יצאתם בסכינים
Lc 12,11 לו. 11 וכאשר ינהגו אתכם בבתי כנסיות **ולרבנים** ולנביאים אל תחפצו להשתכל באיזו אופן או
Mt 20,19 19 וימסרוהו לנפילים להוציא לעג ממנו **ולרגשו** ולהקימו בשתי וערב. ויקום חי ביום השלישי:
Lc 7,38 קרוב רגלי ישאוש משיח והתחילה לבכות **ולרחוץ** רגלי ישאוש משיח עם דמעות שמעיניה יוצאות.
Mt 5,13 ואחר דבר אינו שוה רק להשליך חוצה **ולרמוס** אותם 14 אור העולם אינה יכולה ליטמן העיר

Lc 4,19 זה משח אותי ושלחני לעניים להגיד 19 **ולרפא** נשברי לב ולדרוש תשובה לשבויים ולעורים
Lc 9,1 תלמידיו ונתן להם יכולת וכח על כל השדים **ולרפאת** החוליים 2 ושלחם לדרוש מלכות הש׳. 3 ואמ׳
Mt 12,29 29 ואיך יכול אחד ליכנס בבית החזק והגבור **ולשבור** אותו ביתו. אם בתחלה לא יקשרהו בחוזק.
Mc 16,8 וברחו מן הקבר לפי שגדלה פחדתן ונרעדות **ולשום** אדם לא אמרו דבר. 9 וישאוש כאשר חזר חי יום
Lc 4,26 וששה חדשים. וכאשר היה רעב גדול בארץ. 26 **ולשום** אדם מהם ולא שום אשה לא היה שולח אליהו. רק
Lc 1,64 היו שם תמהו מאד מזה 64 ומיד פי האב נפתח **ולשונו** דברה ובירך הש׳. 65 והיה פחד בכל שכיניהם.
Mc 14,37 כרצונך. 37 ובא ומצאם ישנים ואמ׳ לפירו **ולשימון** ישנים אתם ולא יכולתם להיות עדים עמדי.
Lc 15,32 לעולם וכל אשר לי לך הם. 32 אבל לאכול **ולשמוח** איני ראוי ולשמח אחרים כי אחיך השבתיו כמת
Mt 13,17 כוספים ראות מה שאתם רואים ולא ראו **ולשמוע** מה שאתם שומעים ולא שמעו. 18 לכן אתם
Lc 10,24 ראות אותן הדברים שאתם רואים ולא ראו. **ולשמוע** מה שאתם שומעין ולא שמעו. 25 והנה חכם אחד
Lc 15,32 לי לך הם. 32 אבל לאכול ולשמוח איני ראוי **ולשמח** אחרים כי אחיך השבתיו כמת ונאבד ונחזר לנו.
Jn 21,2 ולנתנאל שהיה מבית גליליאה ולבני סבאדיב **ולשנים** תלמידים אחרים שהיו יחדיו. 3 ושימון פירו
Mt 22,7 שמע זה היה עצב וצוה הרוג אותם הרוצחים **ולשרוף** ביתם. 8 אז אמר לעבדיו הנשואין מוכנים.
Lc 22,52 באזן הניחו. 52 וישאוש אמר לאשר בא אליו **ולשרי** הכהנים ולרבני המקדש ולזקנים. כגנב יצאתם
Mt 24,49 ויתחיל להכות העבדים האחרים ויתחיל לאכול **ולשתות** עם השכורים. 50 יבא אדון אותו עבד יום
Mt 25,37 מתי ראינוך ברעב ובצמא. ונתנו לך לאכול **ולשתות.** 38 מתי ראינוך בלא בית ואספנוך. ונפשט
Mt 25,42 אני נרעבתי וצמאתי אשר לא נתתם לי לאכול **ולשתות.** 43 בלא בית הייתי ולא אספתוני. ערום
Lc 17,8 לו תכין שאוכל ושרתני עד שאשלים לאכול **ולשתות.** ואחר אתה תאכל ותשתה.9 וימצא אותו עבד
Jn 19,10 משיב לי. אינך יודע שבידי הוא להמיתך **ולתלותך.** 11 וישאוש ענה אין לך נגדי שום יכולת.
Mt 23,1 מ״ט כפי מתיאו 1 אז אמ׳ ישאוש לעם **ולתלמידיו** אומרים 2 המאותתים והפרושים עלו בקתדרא
Mc 8,34 אין לך שכל אלהיי אבל בשריי. 34 וקרא לעם **ולתלמידיו** ואמ׳ להם. אותו שרוצה לימשך אחרי יכפור
Lc 1,77 שיהיו מיושרים בדרך שלום ובדרך האל. 77 **ולתת** רפואה שלימה לעמו למחילת עונותיהם 78 בעבור
Mt 4,2 היותו מנוסה מהשטן 2 וכאשר התענה מ׳ יום **ומ׳** לילה היה לו רעב 3 בא אליו השטן וא״ל אם אתה
Mc 1,13 הקדוש רוח במדבר. 13 שם התענה מ׳ יום **ומ׳** לילה והשטן מנסהו ושם עומד בין הבהמות
Mc 4,20 ועושים פרי טוב. עד שמגרגיר א׳ יוצאין ל׳ **ומא׳** ס׳ ומא׳ ק׳. מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 21
Mc 4,20 טוב. עד שמגרגיר א׳ יוצאין ל׳ ומא׳ ס׳ **ומא׳** ק׳. מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 21 ואומ׳
Lc 13,29 בחוץ 29 ויבאו ממזרח וממערב ומאגילו **ומאבשטרו** ויסובו במלכות הש׳. 30 והנה אותם שהיו
Lc 13,29 תהיו נגרשים בחוץ 29 ויבאו ממזרח וממערב **ומאגילו** ומאבשטרו ויסובו במלכות הש׳. 30 והנה
Mt 21,8 בדרך. ואחרים כורתים ענפים מאילנות **ומאגמגין** מהם בדרך. 9 והחיל שהולכים עמו צועקים
Mt 22,38 לבבך ובכל נפשך ומכל שכלך. 38 זהו הראשון **ומאד** גדול צווי. 39 והשני הוא דומה לזה. תאהב רעך
Lc 2,48 למה עשית זאת לנו. כי אני ואביך כואבים **ומאד** חפשנוך. 49 והוא אמ׳ להם מה זה תשאלותי לא
Mt 25,39 ונפשט וכסינוך. 39 ומתי ראינוך חולה **ומאוסר** ובאנו אליך. 40 והמלך יענה ויאמר אלהם
Mt 11,6 והחרשים שומעים. והעניים מוגדים. 6 **ומאושר** יהיה מי שלא יהיה משקנדליזאט בי. 7 וכאשר
Lc 5,8 כל האניות מדג. באופן שכמעט לא נטבעו. 8 **ומאותו** הדבר כאשר שימון ופירו ראו ישוש משיח נפלו
Mt 23,34 זה הנה שאנכי שולח לכם נביאים וחכמים **ומאותתים:** ומהם תהרגו ותתלו בשתי וערב ותנגשו
Mc 9,13 הוא מוצא עם רב ביניהם ורבים חכמים **ומאותתים** מתוכחים עמהם 14 וכאשר העם ראה בא ישאוש
Mc 3,8 נמשכים עמו מגליליאה 8 לירושלם ומגודיאה **ומאידוריאה.** ומעבר נהר ירדן ומשוריאה ומסדומיאה
Mc 6,2 ואומרין מאין לו החכמה שנתונה לו. **ומאין** לו הכח שמהידים יוצא. 3 אינו הוא בן נפח
Jn 5,35 תהיו נושעים. 35 הוא היה אורה נר שורפת **ומאירה** ולא אביתם לשמוח שעה אחת בינינו. 36 ולי
Jn 5,24 24 אמת אני אומר לכם שמי ששומע דברי **ומאמין** אותו ששלחני יהיו לו חיים נצחיים. ולא יבא
Jn 6,40 זהו רצון האב ששלחני. שכל אדם שרואה הבן **ומאמין** יהיה לו חיים נצחיים. ואני אקימהו חי ביום
Jn 12,11 לזרו 11 כי רבים מהיהודים באים שם בעדו **ומאמינים** בישאוש: 12 ולמחר אחוזת עם רבה שבאה יחד
Mc 6,40 על העשב נקרא פֶּי׳ 40 וישבו מחמשים חמשים **ומאתים** מאתים. 41 וישאוש לקח החמשה לחמים ושני
Lc 7,23 המתים קמו חיים. והדלים מוגדים 23 **ומבורכים** יהיו אותן שלא יהיו אישקנדליזט בי. 24
Lc 18,9 9 ואומרים מקצת שבוטחים בעצמם כמו צדיקים **ומבזים** האחרים. זה הדבר 10 שני אנשים עלו במקדש
Lc 16,18 . אחת שתעבור 18 ולא תהיה יכל אדם ש.. .. **ומביא** אחרת עושה נאוף: 19 אדם אחד עשיר היה לבוש
Lc 18,15 עצמו יהיה נשפל ומי שישפיל עצמו ינשא. 15 **ומביאים** לו נערים בעבור שיגיעם. וכאשר רואים זה
Mt 14,19 העם על העשב. ולקח הלחמים ושני הדגים **ומביט** בשמים וברכם ובצעם ונתנם לתלמידים.
Mc 5,32 רואה שעמך דוחק אותך ואומר מי נגעני. 32 **ומביט** אם יוכל ראות אותו שזה עשה. 33 והאשה פחדה
Mc 7,34 ושם האצבעות באזן ורוקק נגע לשונו 34 **ומביט** לשמים מתאנח ואמ׳ אפתח ר״ל פתחו. 35 ותכף

Mc 12,41 לוגוט זופילא סיאון מניחים אוצר המקדש **ומביט** באי זה אופן העם מתנדבים שם מתנותיו. ורבים
Lc 9,62 וישאוש אמ׳ אליו האיש המשים ידו במחרישה **ומביט** אחריו אינו ראוי בלמכות הש׳. Tit,10
Lc 21,1 יתירה: Tit,21 קפיטולו כ״ב כפי לוקא 1 **ומביט** ישאוש ראה אותם שמשימין מתנותיהם בתיבה והם
Lc 22,61 אומר: ומיד קרא התרנגול. 61 וישאוש נהפך **ומביט** פירו. ונזכר פירו דבר אדוננו שאמ׳ לו קודם
Lc 23,35 ומטילים עליהם גורלות. 35 והעם עומד **ומביטו.** והשרים עמהם מלעיגים עליו. אומרים האחרים
Lc 6,7 והיה שם אדם אחד שהיה לו יד יבשה. 7 **ומביטים** הסופרים והפרושים אם ירפאהו בשבת. בעבור
Mt 19,26 תמהים מאד ואמרו א״כ מי יוכל הושיענו. 26 **ומביטם** ישאוש אמ׳ להם בין האנשים הוא דבר כבד
Lc 5,3 3 והוא עלה באוניה אחת שהיתה משימון. **ומבקש** אותו שיסיע האניה משם מעט ויושב ומלמד לעם
Mc 3,32 ואמרו לו הנה אמך וקרוביך עומדים בחוץ **ומבקשים** אותך. 33 והוא ענה מי היא אמי ומי הם
Lc 11,54 אתו בכבדות ברוב דברים 54 מארבים אותו **ומבקשים** מפיו אי זה דבר יוכלו להלשינו: Tit,12
Mc 6,13 נגדם 12 ותלכו ודרשו שיעשו תשובה. 13 **ומבריאים** המשוטנים וממרקים החולים במשיחת שמן
Lc 9,6 עליהם. 6 וכשתצאו משם תחפצו הבתים דורשים **ומבריאים** החולים בכל מקום: 7 ואירודיש אדון
Lc 5,25 כלם ולקח מטתו שבה שוכב והלך לביתו מהלל **ומברך** האל. 26 וכל אשר היו שם היו נבהלים והללו
Lc 24,53 בגודל שמחה 53 והיו במקדש בכל עת משבחים **ומברכים** השם׳: Expl ת״ם Tit,1 קפיטולו ראשון כפי
Mt 27,29 על ראשו עטרת קוצים. וקנה ביד ימין **ומברכין** לפניו ברך אומרים הש׳ יושישעך מלך
Mc 10,16 16 וישאוש היה מחבקם ומניח הידיים עליהם **ומברכם.** 17 וכאשר היה יוצא לדרך בא אדם אחד וכרע
Lc 1,52 52 והוא משפיל החזקים והגבוהים מאריות **ומגביה** השפלים. 53 הרעבים ממלא כל טוב ועוזב
Lc 23,40 תושיע עצמך ואנחנו עמך. 40 והאחר עונה **ומגדף** אומ׳ אינך ירא אלהים כי בצרתם אתה. 41
Jn 10,36 קדש שלחו בעולם אתם אומרים שאני מחרף **ומגדף.** כשאמרתי אני בן אלים. 37 אם לא הייתי עושה
Mc 3,8 ועם רב נמשכים עמו מגליליאה 8 לירושלם **ומגודיאה** ומאידוריאה. ומעבר נהר ירדן ומשוריאה
Mt Expl Expl תם נשלמה אגרת שי׳ מתיב תלמיד **ומגיד:** מרקו מגיד נבחר מהאל ובן ש׳ פירו בעבור
Lc 3,18 באש שלא תכבה 18 ורוב דברים אחרים מזהיר **ומגיד** לעם. 19 ואירודיש כאשר יואן מייסר אירודיאש
Lc 8,1 ואילך ישאוש הולך בעירות ובמגדלים דורש **ומגיד** מלכות השם׳. והיו עמו הי״ב תלמידים 2 ומקצת
Lc 20,1 1 ונעשה באחד הימים ישאוש קבץ העם במקדש **ומגיד.** ונתאספו שרי הכהנים והסופרים עם הזקנים 2
Mt 1,17 דויט הם י״ד ומדוד עד גלות בבל הם י״ד. **ומגלות** בבל עד ישוש י״ד. 18 ותולדות ישואש משיח
Mc 11,8 ועמים אחרים כורתים ענפים מן האילנות **ומגמגמין** הדרך. 9 ואותן שהולכין לפניו ואותן
Lc 21,11 נגד מלכות. 11 ורעש גדול יהיה במקומות. **ומגפות** ורעב בחרדות. ואותות גדולים בשמים. 12 רק
Lc 4,36 יצא ממנו ולא הזיקו דבר. 36 וכולם פחדו **ומד** ומדברים ביניהם ואומרים מה דבר הוא זה שיש לו
Mc 8,20 ממותר. והם אמרו י״ב. 20 ומהז׳ לחמים **ומד׳** אלף איש וכמה סלים נשארו. והם אמרו ז׳. 21
Lc 8,34 הלכו במהירות ונכנסו ביאור ושם נחנקו. 34 **ומדבר** ההוא כאשר ראוהו הרועים ספרוהו במדינות
Lc 9,11 כאשר ידעהו העמים הלכו אחרי ישאוש וקבלם **ומדבר** עמהם במלכות השם׳. ומרפא החולים 12 והיום
Lc 9,33 אהלים. לך אחד. ולמשה אחד. ולאליהו אחד. **ומדבר** ואינו יודע מה אומר. 34 ובאומרו דברים אלו
Jn 8,26 אמ׳ להם קדמון שמדבר עמכם 26 רוב דברים **ומדבר** מכם או שופט. אבל מי ששלחני הוא אמתי. ואני
Jn 9,21 וראה לא ידענו: שאלו אותו כי בן דעת הוא **ומדבר** מעצמו. 22 אלה הדברים אמרו האב והאם. כי
Jn 10,20 האלו. 20 ורבים מהם אומרים שטן לקחו **ומדבר** בשטות למה אתם שומעין אותו. 21 ואחרים
Lc 7,32 נמשלים. 32 נמשלים הם לנערים יושבים בשוק **ומדבריים** ביניהם ואומרי׳ אנחנו שרנו לכם בכלי
Mc 9,3 בהם על פני האדמה 3 ונראו משה ואליהו **ומדברים** עם ישו. 4 וענה פיר לישאוש אמ׳ לו טוב
Lc 4,36 ממנו ולא הזיקו דבר. 36 וכולם פחדו ומד **ומדברים** ביניהם ואומרים מה דבר הוא זה שיש לו כח
Mt 1,17 17 אם כן כל תולדות מאברם עד דויט הם י״ד **ומדוד** עד גלות בבל הם י״ד. ומגלות בבל עד ישוש
Jn 5,18 מתיר השבת אבל עוד אומר שאביו הוא אלוה. **ומדמה** עצמו בשיווי לאל. ענה ישו בעבור זה ואמ׳
Mt 10,19 כאשר ינהגו אתכם תפושים אל תאנחו מה תענו **ומה** תאמרו כי השם ילמדכם באותה שעה שתצטרכו לדבר:
Mt 10,27 אומר בסוד. תאמרו אתם בקול רם לפני כל. **ומה** שתשמעו באזן תדרשוהו בקול רם: 28 ולא תחפצו
Mt 19,18 נצחיים שמור וקיים המצות. 18 והוא אמ׳ **ומה** הם. וישוש אמ׳ לא תעשה רציחה. לא תעשה ניאוף.
Mt 22,20 20 ואמ׳ להם ישאוש ממי היא זאת הצורה **ומה** שלמעלה כתוב. 21 ואמרו מסיסר והוא אמר להם
Mt 24,45 ידעתם השעה אותה שבן האלוה יהיה בא. 45 **ומה** תחשבו מעבד חכם ונאמן אדוניו מניחו על כל
Mt 27,22 השנים. והם אמרו בראבן. 22 ופילאט אמ׳ אז **ומה** אעשה מישו האמור משיח. 23 והכל אמרו יהי מונח
Mc 5,16 שהיו בטוב. שכלם נפחדו 16 וספרו מה שראו **ומה** שהיה מעשה מאותו שהיה מושטן ומהחזירים. 17
Mc 8,36 שיאבדה בעדי ובעד האיונגילי יושיענה. 36 **ומה** יועיל לאדם גם כי יהיה לו כל העולם ויאבד
Mc 10,9 ואמו ויקח אשה 8 ויהיו שניהם לבשר אחד. 9 **ומה** שהאל מחבר שום אדם לא יפריד: 10 ועו׳ שאלוהו
Mc 13,37 קורא או בקר 36 לא כשיבא ימצאכם ישנים 37 **ומה** שאני אומר לכם לכל אני אומר עורו: Tit,14

Lc 1,35 רוח יבא עליך וכח העליון יתלונן עליך. **ומה** יהיה שיולד ממך יהיה קדוש ויהיה נקרא בן [*].
Lc 9,25 יום יבא אחרי. 24 [*] וזה יושיע עצמו. 25 **ומה** יועיל לאדם אם יצבור כעפר כסף ונפשו תהיה
Lc 11,39 אתם מטהרים מה שהוא מחוץ גביע ומן הקערה. **ומה** שהוא בפנים שלכם הוא לב רב וגניבה. 40 סכלים
Lc 12,3 דברים שאמרתם בחשך יהיה נאמרים באור **ומה** שדברתם באוזן בסוד יהיה נדרש במקום גבוה. 4
Lc 12,29 במעט אמונה. 29 ואל תחפצו לבקש מה תאכלו **ומה** תשתו ואל תתנשאו למעלה. 30 כי כל הדברים האלה
Lc 16,15 עצמם לפני האנשים רק האל יודע לבבכם. **ומה** שהוא גדול וגבבוה .. למלכים קטן הוא לפני
Lc 16,26 לזרו .. ואתה בצער 26 בכל אלה הדברים.. **ומה** גדולה היא תקועה בעבור זה אותם שחפצין לעבור
Lc 24,38 שראו רוח. 38 ואמר להם למה אתם נבהלים **ומה** חשבתם בתוך לבבכם. 39 ראו ידי ורגלי [*] 40
Jn 2,21 ושש שנה. ואתה אומ׳ בג׳ ימים תעשהו. 21 **ומה** שהוא אמ׳ במקדש לבו אמר. 22 [*] והאמינו
Jn 3,6 ומרוח הקדש: 6 מה שנולד מהבשר בשר הוא. **ומה** שנולד מרוח רוח הוא. 7 אל תתמה כי אני אומ׳
Jn 4,27 אחד מהם לא אמר לו מה אמר לו מה אתה שואל **ומה** אתה מדבר עמה: 28 אז עזבה האשה הבית שלה
Jn 10,35 שאלים הם אותם שדבר אליהם אלים נאמר. **ומה** שכתוב אינו ראוי למחק 36 אותו שהאב קדש שלחו
Jn 12,27 אותי אבי יכבדוהו. 27 נפשי נבהלה עתה **ומה** אומר. אב הושיעני בשעה זאת. כי בעבור זה באתי
Jn 12,50 50 ואני יודע שהמצוה היא חיים נצחיים. **ומה** שאני מדבר הוא כמו שהאב כן אני דובר. Tit,13
Mt 16,9 9 למה אינכם מבינים ומזכירים מה׳ לחמים **ומה׳** אלפים איש. וכמו דבלות נשארו. 10 ומז׳ לחמים
Jn 8,42 אתם תאהבו אותו. כי אני באתי מאת האל **ומהאל** יצאתי. ולא באתי מעצמי. רק הוא שלחני. 43
Mc 8,20 קופות נשארו ממותר. והם אמרו י״ב. 20 **ומהז׳** לחמים ומד׳ אלף איש וכמה סלים נשארו. והם
Mc 5,16 מה שראו ומה שהיה מעשה מאותו שהיה מושטן **ומהחזירים.** 17 ואז בקשוהו שיפרד מנוכחו: 18 וכאשר
Mt 23,23 ופרושים רמאים שלוקחים מצמרת הנענע **ומהכמון** ועובדים גדולי צווי הדת ועוזבים היושר
Mc 6,43 וחלקו מנותר שתים עשרה קופות ממה שהותירו **ומהלחמים** והדגים. 44 ואותן שאכלו חיו חמשת אלפים
Mt 15,31 האלמים. והפסחים לכת. והעורים ראות. **ומהללים** אלהי ישראל. 32 וישואש קרא תלמידיו ואמ׳
Mt 23,34 שאנכי שולח לכם נביאים וחכמים ומאותתים: **ומהם** תהרגו ותתלו בשתי וערב ותנגשו בבתי
Lc 11,49 האל אמרה הנני שלח להם נביאים שלוחים **ומהם** ימיתו. וירדפו 50 למען תהיה נדרש מכם דם כל
Mt 6,28 מכם יכול להוסיף לחיי גופו מדה אחת. 28 **ומהמלבושים** למה אתם נאנחים. הביטו חבצלות ועשבי
Mc 12,26 אבל יהיו כמו מלאכי השמים לפני האל. 26 **ומהמתים** שיקומו לא קראתם בספר משה כאשר נראה לו
Mt 10,14 יקבלו אתכם. ולא ישמעו דבריכם צאו מהבית **ומהעיר** והסירו העפר מרגליכם. 15 אמת אומר אני לכם
Lc 23,2 2 והתחילו להלשינו. אנחנו מצאנו זה מדיח **ומהפך** עמנו. ומונע לתת מס לסישר. אומ׳ שהוא מלך
Mc 2,18 אבל החטאים 18 והיו שם תלמידי ג׳ואן **ומהפרושים** מתענין ואמרו לישו למה מתענין תלמידי
Mc 2,18 ואמרו לישו למה מתענין תלמידי גואן **ומהפרושים** ותלמידיך אין מתענין. 19 ואמ׳ להם ישו
Mt 28,19 דרשו לכל העמים וטבלו אותם בשם האב והבן **ומהקדש** רוח 20 ותלמדום ושמרו כל מה שצויתי אתכם.
Lc 1,69 הוא פקד ועשה פדיון עמו 69 והיישיר אותנו **ומהר** תת שלום בית דוד נערו 70 כאשר הגיד מפי
Mc 14,8 לכם לעולם. 8 כי ממה שהיה לה עבדה אותי **ומְהֻרָה** לפני הקבר למשוח לבי 9 אמת לכם אני אומ׳
Mc 2,28 זה בן האלוה אדון מכל מה שהוא בעולם **ומהשבת:** Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי מארקו 1 עוד פעם
Lc 21,24 הארץ. והעם יבא 24 עד המכהו ובפי הסכין. **ומובאים** בשבי בכל העמים. וירושלם תרמס בעד העמים
Lc 20,12 והניחוהו להלוך. 12 ושלח עבד שלישי **ומוכה** בחבורה שלחוהו בחוץ. 13 ואדון הכרם אמ׳ מה
Lc 17,28 כמו שנעשה בימי לוט אוכלים ושותים קונים **ומוכרים** נוטעים ובונים 29 וביום יצא לוט מסדום
Mt 21,12 ונכנס ישו במקדש האל וגרש כל אותן שקונים **ומוכרין** והפך שלחנות החלוף ממטה למעלה. להטות
Lc 6,1 בשדות זרועים תלמידיו לוקטין השבולים **ומולליין** אותם בידים ואוכלין הגרעינים. 2 ומקצת
Lc 2,12 לכם זאת האות. תמצאו הנער מעוטף בבגד **ומונח** באבוס. 13 ומיד נעשה עם המלאך ורוב חיל
Lc 23,2 אנחנו מצאנו זה מדיח ומהפך עמנו. **ומונע** לתת מס לסישר. אומ׳ שהוא מלך המשיח. 3
Lc 8,12 והם אותם ששומעין אותו. ובא אחר כן השטן **ומוציא** הדבר מלבם בעבור שלא יאמינו ושלא יהיו
Lc 7,38 לו הרגלים עם שערי הראש ונושקת רגלי ישו **ומושחן** עם משיחה מרגליית. 39 וכאשר הפרוש שזמנהו
Mc 3,15 בעולם. 15 ונתן להם יכולת לרפאת חליים **ומושטנים** 16 ושם שם לשימון פירו 17 וללאזיר
Lc 17,2 2 יותר יהיה שוה לו שיהיו ריחים בצוארו **ומושלך** לים שאם יעשה רע לאחד מן הקטנים. 3 שמעו
Mt 16,10 ומה׳ אלפים איש. וכמו דבלות נשארו. 10 **ומז׳** לחמים וד׳ אלפים איש וכמה דבילות נשארו. 11
Lc 9,29 ההר והתפלל. 29 ונשתנו פניו ומלבושיו לבן **ומזהיר.** 30 והנה שני אנשים מדברים עמו. והם משה
Mt 16,9 בעבור שאין לכם לחם. 9 למה אינכם מבינים **ומזכירים** מה׳ לחמים ומה׳ אלפים איש. וכמו דבלות
Lc 17,24 אחריו. 24 כי כמו שהשמש זורח תחת השמים **ומזריח.** כי יהיה בן האדם ביומו. 25 אכן ראשונה
Lc 24,4 ששני גברים עמדו סמוך להם במלבושים לבנים **ומזריחים** 5 והנשים כאשר יראו ותקדו פניהם ארצה.
Mc 4,27 27 וישן יום ולילה ונח והוא והזרע גדל **ומזריע** והוא אינו יודע. 28 ויותר על זה הארץ

Lc 17,3 אם חטא חטא לך אחיך תוכיחהו ויעשה תשובה **ומחול** לו 4 ואם ז׳ פעמים יחטא נגדך ושבע ביום
Mt 18,28 לחוץ מצא אחד מרעיו שחייב לו מאה פשוטים **ומחזיק** בו ומחניקו אומר לו פרע מה שאתה חייב. 29
Lc 4,42 במדבר והעמים מחפשים אותו. ובאו עדיו **ומחזיקים** בו שלא יפרד מהם. 43 ולהם אמר חוייב לו
Lc 9,49 אדם אחד מגרש השדים מן האנשים בשמך. **ומחינו** בידו כאשר שאינו הולך אחריך עמנו 50 וישוש
Mt 18,27 חובך. 27 והאדון רחם על העבד והניחו לכת **ומחל** לו כל החוב. 28 וכאשר אותו עבד היה יוצא
Mc 6,56 זו עיר או מדינה הוא נכנס עוברים בדרכים **ומחלים** פניו שלבד יגעו בשפת מלבושו כי כל אותן
Lc 23,34 אב מחול להם כי אין יודעים מה הם עושים. **ומחלקים** ביניהם מלבושיו ומטילים עליהם גורלות. 35
Mt 18,28 אחד מרעיו שחייב לו מאה פשוטים ומחזיק בו **ומחניקו** אומר לו פרע מה שאתה חייב. 29 והוא מתחנן
Jn 7,19 לא נתן לכם משה הדת: ואחד מכם אינו ממעט **ומחסר** הדת. 20 למה אביתם להמיתני: ענתה הסיעה
Lc 22,6 5 ושמחו ונדרו לו כסף. 6 והוא נדרו להם **ומחפש** שימסור אותו בזולת הסיעות. 7 ובא היום
Lc 10,27 האדון אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל כחך **ומחשבתך.** ואהבת לרעך כמוך. 28 וישאוש אמר אליו
Jn 1,31 בעבור שהיה מפורסם בישראל בעבור זה באתי **ומטביל** במים 32 וג׳ואן עשה לו עדות. אומ׳ אני
Mt 23,5 יראו אותם. הם נושאים גודל תכשיטי מלבושם **ומטויה** דקה 6 והם אוהבים שבת ראשונה בשלחן ושיהיה
Lc 23,34 מה הם עושים. ומחלקים ביניהם מלבושיו **ומטילים** עליהם גורלות. 35 והעם עומד ומביטו.
Mt 13,33 להם המלכות שממיי דומה לשאור שלוקחת האשה **ומטמינו** ומערבו בשלשת מדות קמח עד שהכל מחמץ. 34
Mt 5,19 א׳ מהתורה שלא יושלם עד סוף העולם. 19 **ומי** שיעבור אחד מאלה המצות הקטנות או ילמד לשברם
Mt 5,21 21אתם שמעתם מה שנאמר לראשונים לא תרצח. **ומי** שירצח ראוי למשפט. 22 ואני אומ׳ לכם מי שישנא
Mt 5,22 אומ׳ לכם מי שישנא אחיו ראוי הוא למשפט. **ומי** שיאמ׳ לו פתי [*] יהי ראוי לאש גיהנם:
Mt 5,40 אתכם אדם על הלחי אחת הגשנו לו האחרת: 40 **ומי** שיגזול לך החלוק בחזקה הנח לו המעיל: 41
Mt 5,41 שיגזול לך החלוק בחזקה הנח לו המעיל: 41 **ומי** שיכריחך לכת אלף פסיעות לך עמו אלפיים: 42
Mt 5,42 לכת אלף פסיעות לך עמו אלפיים: 42 **ומי** שישאלך תן לו: ולא תחלוק עם מי שירצה ללות
Mt 6,27 להם לחם וחיים ואינכם גדולים מהם. 27 **ומי** מכם יכול להוסיף לחיי גופו מדה אחת. 28
Mt 10,22 וינגשום. 22 והכל יכעסו אתכם בעבור שמי. **ומי** שיתמיד עד הקץ אותו יהיה נושע. 23 וכאשר
Mt 10,39 [*] 39 מי שאוהב נפשו יאבד החיים בעבורי. **ומי** שיאבדה בעדי נושע יהיה: 40 ומי שאותי מקבל.
Mt 10,40 בעבורי. ומי שיאבדה בעדי נושע יהיה: 40 **ומי** שאותי מקבל. מקבל מי ששלח אותי: 41 מי שמקבל
Mt 10,41 41 מי שמקבל נביא בשם נביא יהיה לו גמול: **ומי** שמקבל צדיק בשם צדיק יהיה לו גמול: 42 כל אדם
Mt 12,30 הבית. 30 מי שאינו עמי כנגדי הוא. **ומי** שלא יקבץ עמי כנגדי מפזר. 31 ובעד אהבה זו
Mt 12,32 לבד מי שאומר קללה נגד הקדש רוח. 32 **ומי** שיאמ׳ נגד הקדוש רוח לא יהי לו כפרה בזה
Mt 12,48 אותך. 48 וישו ענה ואמ׳ לו מי היא אמי **ומי** הם אחי [*] 49 [*] [*] וקרובי 50 כל מי
Mt 13,12 להם לא. 12 מי שיהיה לו יתן לאדם וישפיע. **ומי** שאין לו זה המעט שיש לו יגזול לו אדם 13
Mt 15,4 4 אינו אומ׳ האל כבד אביך ואמך. **ומי** שיקלל אביו ואמו שימות. 5 ואתם אומרים אשר אי
Mt 18,5 כמו זה הנער יהיה גדול במלכות שממיי. 5 **ומי** שישען נער אחד כזה בשמי אותי ישען. 6 ואותו
Mt 21,23 בעד אי זה כח עושה אתה אלה הדברים. **ומי** נתן לך זה היכולת. 24 ענה ישאוש ואמי להם אני
Mt 23,12 אותו שהוא גדול בתוככם יהיה משרתכם. 12 **ומי** שיגביה עצמו יהיה נשפל. ומי שישפיל עצמו יהיה
Mt 23,12 משרתכם. 12 ומי שיגביה עצמו יהיה נשפל. **ומי** שישפיל עצמו יהיה נשגב. 13 אוי לכם מאותתים
Mt 23,22 שנשבע במקדש נשבע בכל מה שהוא ממנו. 22 **ומי** שנשבע בשמים נשבע בקתדראת האל ובאותו שיושב
Mt 24,17 16 אותן שהיו בגודיאה יניסו בהרים. 17 **ומי** שהיה בעלייה לא ירד לקחת אי זה דבר מביתו.18
Mt 24,18 בעלייה לא ירד לקחת אי זה דבר מביתו.18 **ומי** שיהיה בשדה לא יחזור לקחת כסותו: 19 אוי
Mc 3,33 ומבקשים אותך. 33 והוא ענה מי היא אמי **ומי** הם אחי. 34 והביט אותם שהם סביביו ואמ׳ אלו
Mc 8,35 עצמו. ויקח שתי וערב עמו וימשך אחרי. 35 **ומי** שיחפוץ עשות נשמתו נושעת יאבדה. ואותו שיאבדה
Mc 11,23 אמונה בשם 23 כי באמת אני אומר לכם כל מי **ומי** יאמר להר אחד קום ותכנס בים ולא יפקפק בלבו
Mc 11,28 לו בעד אי זה כח עושה אתה אלו הנפלאות **ומי** נתן לך זה הכח שאתה עושה זה: 29 וישוש ענה
Mc 13,15 ואז אותן שביג׳ודיאה ינוסו בהרים 15 **ומי** שיהיה בעלייה לא ירד אל הבית 16 ואותו שיהיה
Lc 3,11 שיש לו שתי מלבושים יתן למי שאין לו אחת. **ומי** שיש לו חלופי העושרים יעשה זה גם כן. 12 ובאו
Lc 8,16 ואין נושאין פרי בקיבול הצער מאהבה. 16 **ומי** שמדליק נר אינו מדליקו בעבור שיחביאנו או
Lc 10,22 ואין אדם יודע מי הוא הבן כי אם האב. **ומי** הוא האב כי אם הבן. ומי שיחפוץ הבן להגידלו.
Lc 10,22 הבן כי אם האב. ומי הוא האב כי אם הבן. **ומי** שיחפוץ הבן להגידלו. 23 והפך פניו לתלמידיו
Lc 10,29 29 והוא חפץ לצדק עצמו. ואמר לישאוש **ומי** הוא חברי. 30 וישאוש מביטו אמ׳. אדם אחד יורד
Lc 11,23 יחלק. 23 מי שאינו עמי כנגדי הוא. **ומי** שאינו מאסף עמי מפזר 24 כאשר הרוח בלתי נקי
Lc 12,48 שדבר גדול ינתן לו דבר גדול ישאלו לו: **ומי** שהפקידו לו דבר רב. דבר רב ישאלו לו: 49 אני

Lc 13,18 18 ואז אמ׳ להם למה הוא דומה מלכות שמים **ומי** משערו לאי זה דבר יהיה נמשל: 19 הנה הוא
Lc 14,27 ואחיותיו ועו׳ נשמתו לא יהיה תלמידי. 27 **ומי** שאינו נושא שתי וערב שלו ואינו בא אחרי אינו
Lc 17,33 לוט 33 מי שירצה שיושיע נפשו יאבד אותה. **ומי** ומי יאבד אותה אמת אותה 34 אני אומר לכם
Lc 17,33 33 מי שירצה שיושיע נפשו יאבד אותה. ומי **ומי** יאבד אותה אמת אותה 34 אני אומר לכם שאותו
Lc 18,14 מצודק. כי כל אדם המגביה עצמו יהיה נשפל **ומי** שישפיל עצמו ינשא. 15 ומביאים לו נערים בעבור
Lc 18,17 מלכות שמים. 17 באמת לכם אני אומר. מי **ומי** שלא יקבלו מלכות שמים כמו נערים לא יכנסו בו.
Lc 18,26 שמים. 26 ואותן ששמעו אלה הדברים אמרו **ומי** יוכל להיות נושע. 27 וישאוש אמ׳ להם הדברים
Lc 19,26 אומר לכם לכל אדם שיש לו ינתן לו ויושפע. **ומי** שאין לו מה שיש לו יגזל ממנו. 27 אכן אותם
Lc 22,36 להם. אבל עתה מי שיש לו שק יקח גם האבן. **ומי** שאין לו ימכור מלבושיו ויקנה סכין. 37 כי אני
Jn 4,10 ענה ישאוש ואמ׳ לה אם היית יודעת מתן האל **ומי** הוא השואל לשתות. את באולי תשאלי לו ויתן לך
Jn 4,36 וראו כי כבר תבואות הקציר לבנות. 36 **ומי** ילקט שכרכם ויאסוף פרי כחייכם הנצחיים. בעבור
Jn 5,29 קול האל: 29 ויצאו אותם שעשו טוב בחיים **ומי** שעשה רע בדין. 30 איני יכול מעצמי לעשות דבר
Jn 6,35 אני הוא לחם חיים. מי שבא אלי לא ירעב. **ומי** שמאמין בי לא יהיה צמא לעולם. 36 אבל זה
Jn 6,55 האדם. ולא תשתו דמו לא יהיה לכם חיים. 55 **ומי** שאוכל בשרי ומי ששותה דמי יהיה לו חיים
Jn 6,55 דמו לא יהיה לכם חיים. 55 ומי שאוכל בשרי **ומי** ששותה דמי יהיה לו חיים נצחיים ואה אקימהו
Jn 6,58 58 כמו שהאב שלחני ואני חי בעבור האב. **ומי** שאוכל אותי הוא חי בעבורי. 59 זהו הפת שירד
Jn 6,65 היודע ראשונות יודע מי הם המאמינים. **ומי** שעתיד למוסרו. 66 ואומ׳ בעבור זה אמרתי לכם
Jn 8,29 רק כמו שהאב למדני לדבר אלה הדברים. 29 **ומי** ששלחני הוא עמי: ואינו מניחני יחידי. כי אותם
Jn 10,12 ורועה טוב נותן נפשו בעד צאן השוכר. 12 **ומי** שאינו שוכר טוב כאשר הצאן אינם שלו קרוביות.
Jn 12,35 שהנר בכם בעבור שלא תפלו בחשך וערפל. **ומי** שהולך בחשך אינו יודע לאן הוא הולך. 36 בעוד
Jn 14,21 ואני בכם. 21 השומר מצותי הוא שאוהב אותי **ומי** שאוהב אותי יהיה אהוב מאבי. ואני אאהוב אותו
Jn 20,23 23 ולמי שתעזבו העונות מונחים יהיו להם **ומי** שתעצרו העונות נעצרים יהיו להם 24 רק טומאש
Mt 26,74 לכפור ולהשבע שאינו מכיר אותו האדם. **ומיד** התרנגול קרא. 75 ופירו זכר דבר ישאוש שאמר
Mc 2,12 11 לך אני אומר לך שתקום ותקח מטתך 12 **ומיד** הוא קם ולקח מטתו והלך בפני כלם. באופן
Mc 4,5 נפלו במקום אבנים שלא היה בו עפר רב **ומיד** יצא 6 ויבש כאשר השמש הכהו כי לא היה לו
Mc 10,50 ישאוש שואל אותך 50 והוא זרק מלבושיו. **ומיד** בא אליו. 51 וישאוש אמ׳ אליו [*] [*] [*] 52
Mc 10,52 [*] [*] [*] 52 [*] לך כי אמונתך הושיעך. **ומיד** ראה ונמשך אחריו בדרך: Tit,11 קפיטולו י״א
Mc 11,2 2 ואמ׳ להם לכו לאותו מגדול שהוא לפניכם. **ומיד** שתכנסו באמצע תמצאו עיר אחד קשור שאין עליו
Mc 11,3 לכם למה אתם עושים אמרו שהאדון צריך לו **ומיד** יניחוהו. 4 והלכו ומצאו העיר קשור לפני הדלת
Mc 11,27 שממיי ימחול לכם עונותיכם. 26 [*] 27 **ומיד** נכנסו בירושלם: וכאשר הלך במקדש קרבו אליו
Mc 14,45 אנשק הוא הוא קחוהו והביאוהו בחכמה. 45 **ומיד** שבא נגש אליו אומ׳ שלום עליך רבי ונשקו 46
Mc 14,69 לחוץ ועמד לפני ההיכל והתרנגול קרא 69 **ומיד** ראתהו שפחה אחת והתחילה לאמר לאותו שניצב
Mc 14,72 שאינו יודע מה הוא האיש שאומרת. 72 **ומיד** התרנגול קרא פעם אחרת. ואחר זכר פירו הדבר
Lc 1,41 בבית זכריא ונתנה שלו׳ לאלישבק. 41 **ומיד** ששמעה השלום ממריאה אלישבק. נער אלישבק שמח
Lc 1,64 הוא שמו. וכל אשר היו שם תמהו מאד מזה 64 **ומיד** פי האב נפתח ולשונו דברה ובירך הש׳. 65 והיה
Lc 1,71 שהם מראשית העולם 71 שלום לנו משונאינו **ומיד** כל אותן שהקציפונו. 72 לעשות חסד עם אבותינו
Lc 2,13 תמצאו הנער מעוטף בבגד ומונח באבוס. 13 **ומיד** נעשה עם המלאך ורוב חיל שממיי הודאה לש׳.
Lc 4,39 39 עמד עליה צוה לה לקדחת שיעזבנה. **ומיד** קמה ושרתה אותם. 40 וכאשר בא השמש כל אותן
Lc 5,13 13 וישאוש נגעו ואמ׳ אני רוצה לטהר אותך. **ומיד** הצרעת ברחה ממנו. 14 וישו צוה שלא יגידוהו
Lc 5,25 אומר לך לך קום וקם מטתך ושאהו לביתך 25 **ומיד** קם לפני כלם ולקח מטתו שבה שוכב והלך לביתו
Lc 6,10 כולם אמ׳ לאיש שלח ידך. והאיש שלח ידו. **ומיד** ידו נתרפאה. 11 ואותם מלאים חימה מדברים
Lc 6,49 הארץ בלא יסוד. ואותו המים מנחל בא והכתו **ומיד** נפל ונעשה חרבן גדול מאותו בית: נשלם פרק ו׳
Lc 7,15 עמדו. וישאוש אמ׳ נער אני מצוה שתקום 15 **ומיד** אותו שהיה מת קם. והתחיל לדבר. וחזרו לאמו.
Lc 8,44 ונגשה לישוש ובאה אחריו ונגעה במלבושיו. **ומיד** נעצר הדם. 45 וישאוש משיח אמ׳ לתלמידיו מי
Lc 8,55 בידו הנערה ואמ׳ קומי 55 והרוח חזר בה **ומיד** קמתה. וישאוש צוה שיתנו לה לאכול 56 ואביה
Lc 9,39 על בני כי אין לי זולתו. 39 והרוח אוחזו **ומיד** זועק ומשברו ורוק יוצא מפיו. ואינינו זז
Lc 12,37 למען כי יבא ויגע בדלת יפתחו לו מיד: 37 **ומיד** יברכם. הם העבדים הנמצאים ערים בבא אדונם:
Lc 13,13 לה אשה סרה מחלתך. 13 והניח הידים עליה. **ומיד** עמדה בקומתה ושבחה האל. 14 וענו בבית הכנסת
Lc 18,43 וישאוש אמ׳ אליו ראה אמונתך תושיע לך 43 **ומיד** ראה. והלך אחרי ישו משבח לשם וכאשר כל העם
Lc 22,60 60 ופירו אמר אדם איני יודע מה אתה אומר: **ומיד** קרא התרנגול. 61 וישאוש נהפך ומביט פירו.

Jn 5,9 8 וישאוש אמר לו קום וסלק מטתך ולך 9 **ומיד** נעשה בריא וסלק מטתו והלך לו. ואותו היום
Jn 6,21 הוא אל תיראו. 21 אז רצו לקבלו בספינה. **ומיד** היתה הספינה בארץ שדעתם ללכת 22 וביום האחר
Jn 11,44 צעק ואמ׳ לזרו בוא בקול גדול 44 וצא לחוץ **ומיד** קם. והיו רגליו קשורות בחבלים. ופניו נקשרת
Jn 18,27 ראיתיך בגן עמו. 27 אז כפרו פעם אחרת. **ומיד** קרא התרנגול: 28 אז הנהיגו לישאוש לקאיפש
Mc 6,55 54 כאשר יצא מהספינה תכף הכירו ישאוש 55 **ומיהרו** כל הארץ להביא החולים במטות כאשר שמעו
Mt 16,21 יגידוהו לשום אדם שהוא ישאוש משיח. 21 **ומיום** ההוא והלאה התחיל לפרסם לתלמידיו שחיוב הוא
Mc 4,2 וכל החיל יושב בשפת הים 2 והוא דורש להם **ומייסרם** ברוב משלים ואומ׳ להם 3 אדם אחד יצא
Mc 10,11 10 ועו׳ שאלוהו בבית 11 ואמר להם. מי **ומימניח** אשתו ולוקח אחרת. עושה ניאוף. 12 ואם
Lc 21,23 הדברים שנכתבו. 23 ואוי לאותן שתהיו הרות **ומיניקות** באותן הימים כי יהיה דוחק גדול על הארץ.
Mt 2,11 ויפתחו אוצרותיהם ויתנו לו זהב ולבונה **ומירא.** 12 והמלאך הזהירם שלא ישובו לאירודיש
Mc 15,40 מריאה מקדלינא ומריאה אם יקומו קטן **ומישף** ואם שלומי. 41 כי כאשר היה בגליליאה הן
Mt 26,16 לכם ישאוש והם נדרו לו ל׳ פשיטי כסף. 16 **ומכאן** והלאה מחפש איך יוכל לבוגדו 17 ויום ראשון
Jn 8,11 אחד. וישאוש אמר לה ואני לא אענישך לכי. **ומכאן** והלאה לא תעשי חטא: 12 וישאוש אומר אני הוא
Jn 14,7 לעבד מכירים אותי אבי הייתם מכירים. **ומכאן** והלאה אתם תכירוהו ותראו אותו: 8 ופליף אמר
Mc 5,5 היה עומד בלילה וביום בקברים ובהרים צועק **ומכה** עצמו באבנים. 6 וכאשר ראה ישו מרחוק בא
Mc 3,22 הדת שבאו מירושלם אומרים שהוא משוטן **ומכח** בעל זבוק שר השטנים מרפא המושטנים. 23 וישו
Mc 14,65 [*] ורחקו עליו וכסו פניו והכוהו בצואר **ומכים** אותו ואומרים התנבא מי הכח והמשרתים נותנים
Lc 22,64 בו לעגו עליו מכים אותו 64 ומכסים אותו **ומכים** אותו בפנים ושואלים אותו אומרים נביא מי
Mt 27,30 מלך היהודים 30 ורוקקין בו ולוקחין הקנה **ומכין** בראשו. 31 ואחר כאשר הרבו להוציא עליו לעג.
Jn 10,14 בשמירת הצאן. 14 אני הוא רועה טוב **ומכיר** צאני. והם מכירות אותי. 15 כמו שהאב מכיר
Mc 12,14 14 וכאשר באו אמרו לו רבי אנחנו יודעים **ומכירים** היותך אמיתי ואינך נותן לב על שום אדם.
Mt 3,5 ודבש מדבריי. 5 ואז יוצאים הם מירושלם **ומכל** גודיאה ומכל מלכות אשר סביבות נחל ירדן 6
Mt 3,5 5 ואז יוצאים הם מירושלם ומכל גודיאה **ומכל** מלכות אשר סביבות נחל ירדן 6 והיה טובל אותם
Mt 22,37 לו ישאוש תאהוב אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך **ומכל** שכלך. 38 זהו הראשון ומאד גדול צווי. 39
Mc 12,33 אלא הוא 33 אותו שחייב אדם לאהוב מכל לב **ומכל** נפש ומכל חוזק ולאהוב רעהו כמוהו. וזהו גדול
Mc 12,33 33 אותו שחייב אדם לאהוב מכל לב ומכל נפש **ומכל** חוזק ולאהוב רעהו כמוהו. וזהו גדול מכל קרבן
Lc 3,19 כאשר יואן מייסר אירודיאש אשת אחיו. **ומכל** הרעות שעשה אירודיש 20 קבל הרעות שעשה תפש
Lc 24,27 לסבול. ובזה יכנס באורו. 27 ומתחיל ממשה **ומכל** הנביאים מפרש להם כל הכתיבות הנמצאות ממנו
Lc 23,45 בכל הארץ עד שעה תשיעית. 45 והשמש חשך **ומכסה** המקדש ונבקע באמצעו. 46 וישוש צועק בקול
Lc 22,64 והעם התופשים בו לעגו עליו מכים אותו 64 **ומכסים** אותו ומכים אותו בפנים ושואלים אותו
Mt 13,46 נערכות 46 וכאשר מצא אבן טובה נערכת הלך **ומכר** כל מה שהיה לו וקנה האבן: 47 עו׳ המלכות
Mc 9,17 לך שבלבו שטן. 17 ובכל מקום שלוקחו מפילו **ומכריחו** להוציא רוק מפיו ונוקש השנים. ובקשתי
Lc 2,40 בעיר נזורט 40 והנער ישאוש גדל וחזק **ומלא** חכמה וחן השׁ׳ היתה עמו. 41 ואביו ואמו
Mt 27,48 אליהו. 48 ותכף רץ אחד מהם ולקח ספוג **ומלאה** חומץ ושמה בראש קנה ונותנין לו לשתות: 49
Mc 15,36 ואחד מהם רץ מהר. וקשר ספוג אחד בקנה אחד **ומלאה** חומץ ונותנים לו לשתות. ואומרים תעזבוהו
Lc 5,7 אל החברים אשר באניה האחרת שיבואו. ובאו **ומלאו** כל האניות מדג. באופן שכמעט לא נטבעו. 8
Jn 6,13 אספו זה הנותר שלא יפסד. 13 אז אספו **ומלאו** י״ב קופות מפירורין הנותרים לאשר אכלו. 14
Lc 4,28 הכנסת ושומעין אלה הדברים היו נקצפין **ומלאים** חימה. 29 וקמו והשליכוהו חוץ לעיר.
Jn 1,51 לו באמת אומר אני לכם תראו השמים שתפתחו **ומלאכי** אלהים עולים ויורדים על בן האדם: Tit,2
Jn 19,5 שום טעם. 5 אז יצא ישאוש נושא כתר קוצים **ומלבוש** ארגמן ואמ׳ ליהודים. הנה האיש. 6 אז
Mt 28,3 האבן מהקבר ויושב עליה. 3 ופניו כמו הברק **ומלבושיו** היו כמו שלג. 4 והשומרים היו נפחדים
Lc 9,29 ועלה אל ההר והתפלל. 29 ונשתנו פניו **ומלבושיו** לבן ומזהיר. 30 והנה שני אנשים מדברים
Lc 11,22 כלי הזיין שלו באותן שהיה בוטח יגזול לו **ומלבושיו** יחלק. 23 מי שאינו עמי כנגדי הוא. ומי
Mc 13,8 לא יהיה הקץ. 8 ועמים יקומו נגד עמים **ומלך** נגד מלך. ויהיו רעשים בארץ ורעב והתחלת
Mt 24,7 לא יהיה הקץ. 7 עם אחד יקום נגד האחר. **ומלכות** אחד נגד אחר. ויהיו מגפות ורעשות. ורעש
Lc 21,10 הקץ. 10 אז אמר להם יקומו עמים נגד עמים. **ומלכות** נגד מלכות. 11 ורעש גדול יהיה במקומות.
Lc 1,33 השׁ׳ אב שלו. 33 וימלוך בבית יעקב לנצח **ומלכותו** לאין קץ. 34 ומריאה אמרה למלאך איך יוכל
Mt 12,42 של יונה. ובכאן הוא גדול מיונה: 42 **ומלכת** שבא מקום ליום הדין עם זאת האומה ותעניש
Mt 5,2 נתיישב קרבו אליו תלמידיו. 2 פתח את פיהו **ומלמד** אותם לאמר 3 אשרי עניי הרוח כי שלהם הוא
Mt 21,23 תשיגו. 23 וכאשר היה בא אל בית המקדש **ומלמד.** קרבו אליו שרי הכהנים וזקני העם אומרים

Mt 22,16 אומרים רבי אנחנו יודעים שאתהו איש נאמן **ומלמד** דרך האל באמת. ואינך פונה לשום אדם. כי אתה
Mc 6,7 האמנתם. 7 והוא סובב הערים הקטנות דורש **ומלמד**. וקרא הי״ב תלמידים ושלחם שנים שנים ונתן
Mc 8,31 זה הוא צוה שלא יפרסמהו. 31 אומר ומראה **ומלמד** שאליו הוכרח לסבול צער ולהיות נגוש למות
Mc 9,30 בגליליאה והוא לא רצה שאדם ידעהו 30 **ומלמד** לתלמידיו ואומ׳ להם בן האלוה יהיה נבגד
Mc 12,35 בו כח לעשות לו שום קושיא. 35 ועונה ישוש **ומלמד** במקדש. מה אומרים החכמים מאותתים ממי הוא
Lc 5,3 ומבקש אותו שיסיע האניה משם מעט ויושב **ומלמד** לעם אשר באניה. 4 וכאשר סיים לדבר אמ׳
Lc 5,17 17 ונעשה היה באחת הימים וישאוש יושב **ומלמד** לפרושים וחכמי הדת ששם באו מכל גדולי
Lc 6,6 ונעשה היה עוד משבת אחת שנכנס בבית הכנסת **ומלמד**. והיה שם אדם אחד שהיה לו יד יבשה. 7
Lc 20,21 אומרים רבי אנחנו יודעים שאתה אומ׳ **ומלמד** דברים צדיקים. ולא יגורת מפני אדם. רק אומ׳
Lc 20,21 ולא יגורת מפני אדם. רק אומ׳ האמת **ומלמד** דרך האל. 22 חייבים אנו לתת מס לשישר או
Jn 7,14 היהודים. 14 אבל בתוך החג עלה ישו במקדש **ומלמד**. 15 ומתמיהים היו היהודים ואומרים איך יודע
Jn 7,28 ידע אדם אנה הוא: 28 אז צעק ישאוש במקדש **ומלמד** ואומ׳ ואותי ידעתם מאין אני. ידעתם שלא
Jn 8,2 פעם אחרת במקדש. וכל העם באו אליו ויושב **ומלמד** להם. 3 והסופרים והפרושים הביאו לו אשה אחת
Mt 13,54 אלה הדמיונות נסע משם 54 ובא אל ארצו **ומלמדם** בבתי כנסיותיהם. עד שהם מתמימים ואומרים
Mc 11,17 16 ולא עזב נשוא אי זה משא במקדש 17 **ומלמדם** ואומ׳ להם אינו כתוב שבית שלי הוא תפלה
Lc 8,53 אל תבכו כי אין הנערה מתה. רק ישינה. 53 **ומלעיגים** על ישאוש משיח באומרו זה. 54 וישו משיח
Mt 25,24 איש קשה ואכזרי. אתה קוצר במקום שלא זרעת **ומלקט** מה שלא פזרת 25 ופחדתי וטמנתי הבזנטש בארץ:
Mt 25,26 אחר שאתה יודע שאני קוצר מה שלא זרעתי **ומלקט** אל מקום שלא פזרתי 27 לכן היה לך לפקוד
Lc 19,22 יודע שאני איש אכזרי לוקח מה שלא הנחתי **ומלקט** מה שלא זרעתי 23 ולמה לא נתת ממוני ברבית.
Lc 23,10 10 ושרי הכהנים והסופרים עומדים בחוזק **ומלשינים** אותו. 11 ואירודיש עם סיעתו מבזים אותו.
Mt 15,37 נתנום לעם 37 ואכלו כלם והיו שבעים. **וממה** שנשאר סלקו שבע דבלות מליאות. 38 והיו
Jn 3,11 אני אומר לך שאנחנו מה שיודעים מדברים **וממה** שראינו עושים עדות ולא תקבלו עדותינו: 12 אם
Jn 18,19 ומתחמם. 19 אז ההגמון שאל לישוש מתלמידיו **וממוסרו**. 20 ענה ישאוש אליו. אני בגלוי דברתי
Jn 15,8 ותשאלו תשיגו לכם : 8 כזה הוא זך אבי **וממעלה** שתשאו פרי רב. ותעשו תלמידים 9 כמו שהאב
Mt 8,11 11 ואומר אני לכם כי רבים יבואו ממזרח **וממערב**. וינוחו עם אברהם יצחק ויעקב במלכות שמים.
Lc 13,29 ואתם תהיו נגרשים בחוץ 29 ויבאו ממזרח **וממערב** ומאגילו ומאבשטרו ויסובו במלכות הש׳. 30
Mt 9,35 והמגדלים דורש מלכות שמימיי בבתי כנסיות **וממרק** כל חולי. 36 וכאשר [*] העמים שהיו בצער
Mc 6,13 ודרשו שיעשו תשובה. 13 ומבריאים המשוטנים **וממרקים** החולים במשיחת שמן מבורך. 14 וכאשר שמע
Jn 16,8 וכי יבא יקח ויתן שהעולם [..]מאת ומצדקה **וממשפט** 9 עון. כי לא האמינו בי 10 ומצדקה כי אני
Jn 5,3 רוב אנשים חולים עורים חגרים ומשוקים. **וממתינים** תנועת המים 4 [*] לרפאתם מאי זה חולי
Lc 21,5 אומרים שהמקדש שיהיה מעוטר מאבני מרגליות **וממתנות**. וישאוש אמ׳ 6 דברים אלו שאתם רואים
Lc 11,39 פרושים עתה אתם מטהרים מה שהוא מחוץ גביע **ומן** הקערה. ומה שהוא בפנים שלכם הוא לב רב
Lc 18,11 איניני כמו האנשים האחרים גזלנים רעים **ומנאפים**: ועו׳ איני כמו זה העולמיי. 12 אני צם
Jn 18,39 אמ׳ להם אני איני מוצא בזה שום דבר 39 **ומנהג** הוא שאני עוזב לכם איש אחד בפסח. וחפצתם
Jn 10,3 נמשכות אחר קולו. הוא קורא הצאן בשם **ומנהיגן** בחוץ. 4 ובהנהיגו הצאן בחוץ הולך לפניהם
Jn 11,31 אליו: 31 אז היהודים שהיו שהיו אתה בבית **ומנחמים** אותה כשראו מריאה שקמתה מהר ויצאה הלכו
Mc 10,16 ויהיה כמו נער: 16 וישאוש היה מחבקם **ומניח** הידיים עליהם ומברכם. 17 וכאשר היה יוצא
Jn 13,4 מי מהאל יצא ואל האל ישוב. 4 קם מהסעודה **ומניח** מלבושיו ולקח סדין וחגרו 5 אחרי כן שם מים
Lc 19,35 רבינו צריך לו. 35 ונהגו אותו לישאוש. **ומניחים** מלבושיהם על העיר והניחו ישאוש עליו. 36
Mc 6,9 ולחם ואבן וחגורה. אבל שרביט אחד ביד 9 **ומנעלים** של עור חי ברגל. ושלא ישאו שתי גונילש.
Lc 22,35 35 ואמר להם כאשר שלחתי אתכם בזולת שק **ומנעלים**. אחסר לכם אי זה דבר. והם אמרו לא. 36
Lc 12,55 ויבוא המטר. 55 וכאשר רוח הנקרא אבטאר בא **ומנשב** אמרו חום יבא. כן יעשה. 56 אי רמאים אתם
Mc 3,8 ומאידוריאה. ומעבר נהר ירדן ומשוריאה **ומסדומיאה** כי שמעו לאמר הפלאים אשר הוא עושה ובאו
Mc 4,15 הם אותם ששומעין דברי האל ותכף בא השטן **ומסלקה** מלבם. 16 ואותה שנפלה [*] 17 [*] 18 [*]
Lc 5,19 ליכנס בעד העם שהיה שם גדול ועלו על הגג **ומסלקים** הלבנים ובעד הגגות שמו המטה שם עם החולה
Lc 6,44 בפריו. כי מקוצים אין איש מלקט תאנים. **ומסנה** אין איש מלקט ענבים. 45 אדם טוב מטוב אוצר
Jn 13,22 מכם יבגדני. 22 אז התלמידים הביטו זה לזה **ומספקו** ממי הוא אומר: 23 אז אחד מתלמידיו מסב
Mt 14,21 ונשארו ממותרות י״ב דבלות מליאות. 21 **ומספר** האוכלים היו ה׳ אלפים אנשים לבד ונשים וטף.
Mt 25,14 14 כן כמו האדם שהלך בדרך וקרא העבדים **ומסר** להם מזהבו. 15 לאחד מהם מסר ה׳ בזנטיש.
Mt 27,26 עלינו ועל בנינו. 26 ואז הניח בר אבן **ומסר** להם ישאוש מוכה להקימו בשתי וערב. 27 ואז

Mc 15,15 ופילאט חפץ לעשות רצון העם נתן להם בראבן **ומסר** להם ישוש מוכה להמיתו. 16 והפרושים עם
Mt 18,34 עבד אחר כמו שהיה לי ממך. 34 והאדון עצב **ומסרו** לנגישה עד שיחזור כל החוב. 35 כל כך יעשה
Mc 15,1 ותפשוהו וקשרוהו והוליכוהו לפני פילאט **ומסרוהו** לו. 2 ופילאטו שאלו אתה הוא מלך ישראל.
Mt 4,25 גליליאה וקפוטלים וירושלם וארץ גודיאה **ומעבר** לנחל ירדן: Tit,5 קפיטולו י״א כפי מתיאו 1
Mc 3,8 מגליליאה 8 לירושלם ומגודיאה ומאידוריאה. **ומעבר** נהר ירדן ומשוריאה ומסדומיאה כי שמעו לאמר
Lc 6,17 תלמידיו ורוב עם מכל גודיאה וירושלם **ומעבר** לים וטירי וצידון 18 שבאו בעבור שישמעו
Mt 10,9 חן תתנוהו. 9 אל תחפצו לישא זהב וכסף **ומעות** בחגורה 10 ושק בדרך. ולא שתי מלבושים ולא
Mt 15,34 להם ישואש כמה פת יש לכם והם אמרו שבעה **ומעט** דגים. 35 והוא צוה לעם שישבו בארץ. 36 ואחר
Mt 22,14 בכי ורעישת שינים. 14 רבים הם קרואים **ומעט** נבחרים: 15 ואז נתקבצו הפרושים ועשו עצת איך
Mt 20,16 והראשונים אחרונים. רבים הם הנקראים **ומעטים** נבחרים: 17 ועלה ישאוש בירושלם לקח י״ב
Mt 7,14 והשער והדרך המביאים לחיים צרה היא מאד. **ומעטין** הם המוצאים אותה: 15 השמרו לכם מנביאי
Jn 7,42 משיח: 42 אינה אומרת הכתיבה מזרע דויד **ומעיר** בית לחם שמשם היה דוד יבא משיח: 43
Lc 1,46 נשלמים בך. 46 ומריאה אמרה נשמתי משבחת **ומעלה** האל 47 ורוחי שמח באל שהוא שלומי 48 כי הוא
Jn 8,54 אם אתה בעצמך: 54 ענה ישאוש אם אני משבח **ומעלה** עצמי מעלתי אינה דבר. אבי הוא הנותן לי
Lc 2,4 דוד שנקראת בית לחם בעבור שיהיה מהבית **ומעם** דוד 5 בעבור שישמע המצוה עם מריאה ארוסתו
Lc 2,47 47 וכל השומעין אותו מתמיהין מחכמתו **ומענהו.** 48 וכאשר האב והאם ראוהו תמהו. ואמ׳ האב
Mt 13,33 שממיי דומה לשאור שלוקחת האשה ומטמינו **ומערבו** בשלשת מדות קמח עד שהכל מחמץ. 34 כל אלה
Mt 12,45 ובסוף אותו האיש היו יותר רעים מבראשונה. **ומעשיו** האחרונים יותר רעים מהראשונים. כמו זה
Mt 13,23 אותו שיבין דברת השם׳ וישמענה ועושה פרי **ומעשים** טובים לאחד יש ק׳. וא׳ חמשים. וא׳ שלשים:
Jn 16,10 האמינו בי 10 ומצדקה כי אני הולך אל האב. **ומעתה** לא תראו אותי 11 רק מרחוק. כי שר זה העולם
Jn 16,16 שהם לאבי שלי הם ויגיד לכם מעט. 16 **ומעתה** לא תראו אותי כי אני הולך אל האב: 17 אז
Jn 8,13 לו גם חיים: 13 אז אמרו הפרושים מעצמך **ומפיך** אתה עושה עדות. עדותך אינו אמתי: 14 ענה
Mt 20,3 בכרם. 3 וחזר בשוק סביב שעת שלישית היום **ומצא** אחרים שהיו עומדים בטלים בשער 4 ואמ׳ להם
Mt 20,6 זה 6 סביב בי״א שעה והוא יצא ברחוב. **ומצא** אחרים עומדים אותו יום כמו כן בטלים. והוא
Lc 15,14 בזנות. 14 ואחר היה רעב גדול בארץ. **ומצא** עצמו חסר. 15 והתחיל לקרב לאביו לאחד
Jn 1,43 ר״ל פירא. 43 ולמחר רצה לצאת בגלליאה **ומצא** פליף ואמ׳ לו לך אחרי. 44 ופליף היה מעיר
Jn 1,45 באטשידא ששם היה אנדריב ופירו 45 ופליף **ומצא** נאט נאטנאליב ואמ׳ לו אנחנו מצאנו ישוש בן
Jn 2,14 היה פסח היהודים ועלה ישאוש בירושלם. 14 **ומצא** במקדש אנשים מוכרים צאן ובקר ויונים. 15
Jn 11,17 כמו תלמידים ונמות עמו: 17 אז בא ישאוש **ומצא** אותו שעמד בקבר ארבעה ימים. 18 ובטניאה
Mc 11,4 שהאדון צריך לו ומיד יניחוהו. 4 והלכו **ומצאו** העיר קשור לפני הדלת והתירוהו. 5 ואותן
Mc 14,16 ולכו: 16 והלכו תלמידיו ובאו אל העיר **ומצאו** כאשר ישו אמ׳ להם והכינו הפסח: 17 וכאשר
Lc 2,16 אשר האל עושה והראתיה לנו. 16 והלכו מהר **ומצאו** מריאה ויושף והנער מונח באבוס הבהמות. 17
Lc 7,10 10 וחזרו אל הבית אותם שנשלחו לישאוש. **ומצאו** הנער שהיה אפס שנתרפא ובריא. 11 ונעשה היה
Lc 8,35 יצאו לראות הדבר ההוא ובאו לישאוש **ומצאו** האיש שהשד יצא ממנו יושב ברגלי משיח בריא
Lc 19,32 שאדוננו חפץ פעולתו. 32 והשלוחים הלכו שם **ומצאו** העיר עומד כאשר אמר 33 וכאשר באו להתיר
Lc 24,2 באו בקבר נושאות סמים ומשיחות שהכינו. 2 **ומצאו** אבן הקבר מהופכת. 3 ונכנסו ולא מצאו גוף
Lc 24,15 הימים. 15 ובעוד שהיו מדברים ביניהם **ומצאו** עדים ישאוש קרב להם והולך עמהם 16 ועיניהם
Lc 24,24 שאומרים שהוא חי. 24 ומקצתינו הלכו לקבר **ומצאו** כמו כן הנשים אומרות ולא מצאו אותו. 25
Jn 9,35 וגרשוהו בחוץ: 35 וישוש שמע שגרשוהו בחוץ **ומצאו.** וכאשר מצאו אמ׳ לו אתה מאמין בבן האל. 36
Mt 26,40 כפי רצוני רק כשלך. 40 ובא אל התלמידים **ומצאם** ישנים ואמ׳ לפירו לא יכולה שעה אחת להיות
Mt 26,43 הזה תעשה רצונך. 43 ובא פעם אחרת לפירו **ומצאם** ישנים כי העינים היו כבידות 44 והניחם והלך
Mt 26,45 ואמ׳ אותה עצמה מלה. 45 אז בא לתלמידים **ומצאם** ישנים ואמ׳ תשנו ותנוחו ראו כי השעה מתקרבת
Mc 14,37 אכן לא יהיה ברצוני אבל כרצונך. 37 ובא **ומצאם** ישנים ואמ׳ לפירו ולשימון ישנים אתם ולא
Lc 22,45 בארץ. 45 וכשקם מהתפלה ובא אל תלמידיו **ומצאם** ישנים בעבור דאגה. 46 ואמר לאותם שישנים
Lc 15,24 שמן ונאכל ונשתה. 24 כי זה בני מת היה **ומצאנוהו** חי [*]. והתחיל לאכול: 25 והבן הגדול
Jn 16,8 לכם 8 וכי יבא יקח ויתן שהעולם [..]מאת **ומצדקה** וממשפט 9 עון. כי לא האמינו בי 10 ומצדקה
Jn 16,10 ומצדקה וממשפט 9 עון. כי לא האמינו בי 10 **ומצדקה** כי אני הולך אל האב. ומעתה לא תראו אותי
Lc 6,38 38 תנו ואתן אני לכם. מדה טובה ובחונה **ומצודקת** תנו. ויותר עליונה יתנו לכם בסוף. כי
Mc 13,34 במהלך ועוזב ביתו ונותן יכולת לעבדיו **ומצוה** לחוש שיעור. 35 לכן עורו כי אינכם יודעים
Lc 4,36 ביניהם ואומרים מה דבר הוא זה שיש לו כח **ומצוה** הרוחות הרעים ויוצאים מן האנשים. 37 ושומעו

Mt 15,9 9 הם מכבדים אותם חנם רמאים מוסריכם **ומצות** האנשים. 10 וקורא אליו העם ואמ׳ שמעו
Mc 7,7 ממני. 7 חנם מכבדים אותי מלמדי המוסרים **ומצות** לאנשים 8 ועוזבים מצות האל ותופשים מה שהוא
Mt 23,29 פרושים רמאים שמיסדים קברי הנביאים **ומציינים** קברי הצדיקים 30 ואומרים אם אנחנו היינו
Mc 9,25 ואחר לא תחזור בו. 25 והוא יצא צועק **ומצערו** והנער נשאר כמת עד שרבים אומרים שמת הוא.
Lc 8,29 29 כי בצואתו לרוח רעה שתצא מן האדם ההוא **ומצערו.** והיה נקשר בשלשלאות ברזל ובעבותות.
Lc 23,8 כסף לראותו בעבור ששמע דברים רבים ממנו **ומצפה** מתי יראהו שיעשה אי זה אות. 9 ושאל אליו
Lc 23,51 היהודים. והיה מאברמיסיאה עיר יהודה **ומצפה** מלכות השם׳. 52 בא ונגש אל פילאט ושאל שיתן
Jn 14,24 יצאו עמו עשו. 24 מי שאינו אוהב אותי **ומקיים** דברי. והדבר אשר שמעתם אינו שלי רק מאבי
Mc 14,43 אחד מי״ב תלמידים ועמו עם רב עם סכינים **ומקלות.** והוא שלח בעד סגן הכהנים ובעד החכמים
Mc 14,48 להם כמו אם הייתי גנב יצאתם עם סכינים **ומקלות** תפוש אותו. 49 כל היום הייתי עמכם במקדש
Jn 4,12 לנו זה הבור. והוא שתה מן הבור הזה ובניו **ומקנהו.** 13 ענה ישאוש ואמר לה מי שישתה מזה המים
Mt 9,3 יהיה לך אמונה בשם חטאתיך הם נמחלים. 3 **ומקצת** מן החכמים מאותתים אמרו בקרבם זה מקלל. 4
Mt 13,5 נפלו בדרך ובאו מקצת עופות ואכלום. 5 **ומקצת** נפלו במקום אבנים שלא היה שם מאד עפר ותכף
Mt 16,14 מקצת אנשים אומרים שאתה הוא זואן טבול. **ומקצת** אומרים אליהו. ומקצת ירמיהו או אחד מן
Mt 16,14 שאתה הוא זואן טבול. ומקצת אומרים אליהו. **ומקצת** ירמיהו או אחד מן הנביאים. 15 וישאוש אמ׳
Mt 19,12 יש מקצת אנשים שנולדים קשטראטש מבטן אמם. **ומקצת** הם קשטראטש בידי אדם. ומקצת הם קשטראטש
Mt 19,12 מבטן אמם. ומקצת הם קשטראטש בידי אדם. **ומקצת** הם קשטראטש בעד מלכות שמים. מי שיכול להבין
Mt 26,67 ראוי הוא למות 67 רקקו בפניו והכוהו. **ומקצת** מאחרים נותנים לו תפוחים גדולים. 68 אומרים
Mt 27,47 בגודל קולות ואמ׳ אלי אלי למה עזבתני. 47 **ומקצת** שעומדים שם שומעים זה אמרו זה קורא אליהו.
Mc 8,39 כאשר יבא באורו עם המלאכים. 39 ואמ׳ להם **ומקצת** מכם שהם עמי לא ימותו עד שיראו האגלוריאה
Mc 12,13 ועזבוהו. 13 ואחר שלחו לו מקצת מהפרושים **ומקצת** מאנשי אירודיש לתופשו על איזה דבר. 14
Mc 15,35 בקול גדול ואמ׳ אלי אלי למה עזבתני. 35 **ומקצת** מן העומדים שם כאשר שמעו אמרו ראו איך צועק
Lc 6,2 ומוללין אותם בידים ואוכלין הגרעינים. 2 **ומקצת** מאותן פרושים אומרים להם למה אתם עושים מה
Lc 8,2 מלכות השם׳. והיו עמו הי״ב תלמידים 2 **ומקצת** נשים שנתרפאו מרוח רעה ושאר חליים. ומריאה
Lc 9,19 העם מי אני 19 וענו ואמרו יואן טבול **ומקצת** אומרים אליהו. ויש אומרים נביא מן הראשונים
Lc 11,15 מגרש השטן האלם דבר. והעמים תמהו. 15 **ומקצת** מהם אמרו בבלזאבוק שר השדים מגרש השדים 16
Lc 13,31 ראשונים [*] 31 באותה שעה נגשים אליו: **ומקצת** הפרושים אמרו אליו לך מעמנו כי אירודיש אבה
Lc 20,27 לפני העם. ומתמיהין מתשובתו. שתקו. 27 **ומקצת** מן הצדוקים שלא הודו בתחיית המתים קרבו
Lc 20,39 המתים אכן החיים כי כלם חיים עמו. 39 **ומקצת** מהסופרים אמרו רבי בטוב אמרת. 40 ומשם
Lc 21,5 ויש לה חסרון שמה כל מאכלה שהיה לה. 5 **ומקצת** אומרים שהמקדש שיהיה מעוטר מאבני מרגליות
Jn 7,44 43 ובמחלוקת זה חולקות העם בעבורו. 44 **ומקצת** רצו לתופשו. אבל אחד מהם לא שם ידיו עליו:
Jn 9,40 ואותם שרואים שיהיו נעשים עורים. 40 **ומקצת** מהפרושים שהיו עמו שמעו זה ואמרו לו. א״כ
Jn 11,37 36 אז אמרו היהודים ראו כמה אהבו. 37 **ומקצת** מהם אמרו זה שפתח עיני האיש שנולד עור לא
Jn 11,46 וראו אותן הדברים שעשה האמינו בו. 46 **ומקצת** מהם הלכו לפרושים ואמרו להם מה שישאוש עשה:
Lc 24,24 שראו מראה מלאכים שאומרים שהוא חי. 24 **ומקצתינו** הלכו לקבר ומצאו כמו כן הנשים אומרות
Mt 21,35 לקנות פירותיו. 35 והעובדים לקחו העבדים. **ומקצתם** הכו ומקצתם המיתו. 36 אחר האדון שלח עבדיו
Mt 21,35 35 והעובדים לקחו העבדים. ומקצתם הכו **ומקצתם** המיתו. 36 אחר האדון שלח עבדיו לעובדים
Mt 28,17 וישו נראה להם שם. וכאשר ראוהו התפללוהו. **ומקצתם** ספקו. 18 ובא ישו ואמ׳ להם הש׳ נתן לי
Mc 8,31 בעבור זה הוא צוה שלא יפרסמהו. 31 אומר **ומראה** ומלמד שאליו הוכרח לסבול צער ולהיות נגוש
Mt 14,26 ישאוש בא להם הולך על הים 26 היו נבהלים. **ומרוב** פחד צעקו 27 ותכף ישאוש דבר להם. ואמר להם
Mt 25,23 [*] 22 [*] 23 [*] [*] תכנס ביקר אדוניך **ומרוב** יעשו אותך אדון: 24 ובא אותו שקבל הא׳ ואמ׳
Jn 3,5 שמים רק אותו שפעם אחרת יהיה נולד ממים **ומרוח** הקדש: 6 מה שנולד מהבשר בשר הוא. ומה שנולד
Jn 11,1 אחד בשם נקרא לזריט מבטניאה ממגדול מריאה **ומרטא** אחיותיו 2 והיתה אותה מריאה שמשחה ישוש
Jn 11,20 באו למריאה ולמרטא לנחם אותם מאחיהן. 20 **ומרטא** כששמעה שישאוש בא רצתה אליו. ומריאה יושבת
Jn 11,24 23 וישאוש אמ׳ אליה אחיך יחזור חי. 24 **ומרטא** אמרה לו יודעת אנכי שיקום ביום היותר אחרון
Jn 11,39 הושמה עליה. 39 אמ׳ ישאוש הסירו האבן **ומרטא** אחות המת אמרה לו אדון כבר הוא מסריח. כי
Jn 12,2 אותו שישאוש החיה 2 והכינו לו לאכול. **ומרטא** משרת אותו. ולזרו אחד מן האוכלים. 3 אז
Mt 27,61 הקבר והלך לו. 61 והיתה מריאה מקדלינא **ומריא** אחרת יושבת נגד הקבר. 62 והיום הבא אחר
Mc 6,3 הכח שמהידים יוצא. 3 אינו הוא בן נפח אחד **ומריאה** וקרוביו יקומו ויוסף ויודא ושימון וכל אלו
Mc 15,40 שבאו מרחוק להביטו. ובתוכם מריאה מקדלינא **ומריאה** אם יקומו קטן ומישף ואם שלומי. 41 כי כאשר

Mc 15,47 של אבן חצובה ושם בפתח הקבר אבן גדולה 47 **ומריאה** מקדלינא ומריאה אם יקומו ושלומי קנו מש
Mc 15,47 בפתח הקבר אבן גדולה 47 ומריאה מקדלינא **ומריאה** אם יקומו ושלומי קנו מש יוסף מביטות היכן
Mc 16,1 מארקו 1 וכאשר השבת עברה מריאה מקדלינא **ומריאה** אם יקומו ושלומי קנו משיחה מרגליית בעבור
Lc 1,34 בבית יעקב לנצח ומלכותו לאין קץ. 34 **ומריאה** אמרה למלאך איך יוכל העשות זה שאין לי
Lc 1,46 שנאמרו לך מהש׳ יהיו נשלמים בך. 46 **ומריאה** אמרה נשמתי משבחת ומעלה האל 47 ורוחי שמח
Lc 1,56 שנדר לאבותינו לאברהם ולזרעו לעולמים. 56 **ומריאה** עמדה עם אלישבק כמעט ג׳ חדשים. ואחר שבא
Lc 2,19 הדברים שנאמרו להם באותו בעד הרועים. 19 **ומריאה** שמה כל אלה הדברים בלבה. 20 והעם שבו
Lc 8,2 ומקצת נשים שנתרפאו מרוח רעה ושאר חליים. **ומריאה** מקדלינא שגירש ממנה ז׳ שדים. 3 ויושאננא
Lc 24,10 י״א ולכל האחרים. 10 והיה שמריאה מקדלינא **ומריאה** יקובי ומריאה שלומי והאחרות שהיו עמהן
Lc 24,10 10 והיה שמריאה מקדלינא ומריאה יקובי **ומריאה** שלומי והאחרות שהיו עמהן שאומרות לשלוחים
Jn 11,5 בעד אותו חולי: 5 וישאוש אוהב מאד מרטא **ומריאה** אחותה. 6 אז כששמע שלאזריט היה חולה. עמד
Jn 11,20 20 ומרטא כששמעה שישאוש בא רצתה אליו. **ומריאה** יושבת בבית. 21 אז אמרה מרטא לישאוש אדון
Jn 19,25 והפרושים עשו אלה הדברים. 25 ואם ישאוש **ומריאה** אליאופי אחות אם ישוש ומריאה מגדלינא
Jn 19,25 ואם ישאוש ומריאה אליאופי אחות אם ישוש **ומריאה** מגדלינא עומדת סמוך שתי וערב של ישו. 26
Jn 20,2 פירי ולאותו תלמיד האחד שאוהב מאד ישאוש **ומריאה** אמרה להם אדוני נטלוהו מן הקבר. ואין אנכי
Jn 20,11 התלמידים פעם אחרת באותו מקום עצמו. 11 **ומריאה** עומדת מחוץ לקבר בוכה ובעוד שמבכה כרעה
Jn 20,18 עולה אל אבי ואל אביכם. אלהי ואלהיכם. 18 **ומריאה** מגדלינא הלכה והגידה לתלמידים אומרת אנכי
Mt 4,23 דורש בבתי כנסיותיהם הגדת מלכות השמימיי **ומרפא** כל החוליים [*] 24 [*] משונים משוטנים
Lc 6,19 וכל העם חפצים לנוגעו. כי כח יוצא ממנו **ומרפא** כולם. 20 והוא נושא עיניו בתלמידיו אומ׳
Lc 9,11 ישאוש וקבלם ומדבר עמהם במלכות השם׳. **ומרפא** החולים 12 והיום מתחיל לרדת. נגשו אליו
Mt 7,22 יאמרו באותו היום אדון אנחנו מובאים בשמך **ומרפאים** המושטנים ובשמך עושים אותות רבות 23 אז
Mt 15,30 ורבים אחרים. ומשליכים עצמם לרגלו **ומרפאם.** 31 עד שהעם מתמיהים כשהיו רואים שמדברים
Lc 4,40 חליים הביאו לו. הוא משים עליהם ידיו **ומרפאם.** 41 ושדים יוצאים מרבים זועקים ואומרים
Mt 12,22 22 ואז שלחו לו משוטן אחד עור ואלם **ומרקו** באופן שדבר וראה. 23 וכל העם תמה וראה ואמ׳
Mt 11,30 ותמצאו מנוח בנפשותיכם 30 כי עולי נח הוא **ומשאי** הוא נקל: Tit,12 קפיטולו ל״ח כפי מתיאו 1
Lc 2,20 כל אלה הדברים בלבה. 20 והעם שבו מודים **ומשבחים** הש׳. וכל הדברים ששמעו ושראו כן כאשר
Lc 9,39 אין לי זולתו. 39 והרוח אוחזו ומיד זועק **ומשברו** ורוק יוצא מפיו. ואינינו זז ממנו עד
Mc 1,32 והערב כאשר השמש נכנע שלחו לו כל החולים **ומשוטנים** 33 וכל אותן מהעיר היו מקובצים לפני
Mc 6,7 שנים שנים ונתן להם כח לרפאת כל החולים **ומשוטנים.** 8 וציום שלא ישאו שק ולחם ואבן וחגורה.
Jn 5,3 3 שם שוכבים רוב אנשים חולים עורים חגרים **ומשוקים.** וממתינים תנועת המים 4 [*] לרפאתם מאי
Mc 3,8 ומגודיאה ומאידוריאה. ומעבר נהר ירדן **ומשוריאה** ומסדומיאה כי שמעו לאמר הפלאים אשר הוא
Jn 9,6 הדברים ירק בארץ. ונעשה טיט ברוק ההוא. **ומשח** העינים שלו מאותו טיט. 7 ואמ׳ לו לך ורחץ
Jn 9,11 11 וענה הוא איש אחד שנקרא ישאוש עשה טיט **ומשח** את עיני. ושלח לי למי שלוח לרחוץ שם. והלכתי
Jn 12,3 לקחה ליטרא אחת נירדי פישטיסי מרגליי מאד **ומשחה** רגלי ישוש. וכל הבית נתמלא ריח טוב מן
Jn 19,40 40 אז לקחו גוף ישאוש וקשרוהו בסדינין **ומשחו** הגוף במשיחות טובות ויקרות כמו שנהוג
Jn 7,27 הוא משיח. 27 אבל לא ידענו זה מאין הוא. **ומשיח** כשיבא לא ידע אדם אנה הוא: 28 אז צעק ישאוש
Lc 23,56 56 וכשחזרו בבית הכינו וקנו סמים חשובים **ומשיחות** מעולות בריח טוב לחנוט גוף ישאוש משיח
Lc 24,1 1 ובשבת בבקר בבקר באו בקבר נושאות סמים **ומשיחות** שהכינו. 2 ומצאו אבן הקבר מהופכת. 3
Jn 10,15 15 כמו שהאב מכיר אותי ואני מכיר האב. **ומשים** נפשי. 16 וצאן אחר שאינן מרפת זה והכרח הוא
Mc 4,20 שנפלה על טוב הארץ. יחס אותם ששומעין **ומשימין** בפועל ועושים פרי טוב. עד שמגרגיר א׳
Mc 8,23 ובקשוהו שיגיעהו 23 וישאוש לקחו בעד היד **ומשכו** לצד אחד מן הדרך ורקק לו בפניו. והניח ידיו
Mt 13,24 לאחד יש ק׳. וא׳ חמשים. וא׳ שלשים: 24 **ומשל** אחר יש לפניהם. אמר המלכות שמימיי דומה לאדם
Mt 15,30 אלמים עורים פסחים ונטולים ורבים אחרים. **ומשליכים** עצמם לרגלו ומרפאם. 31 עד שהעם מתמיהים
Jn 1,16 לבא אחרי נעשה קדום. וקודם לימים. 16 **ומשלימותו** כלנו השגנו חן. ובעבורו החן. 17 כי הדת
Mt 4,17 בהיר הראה אליהם שהיו עומדים בצלמות. 17 **ומשם** והלאה התחיל ישואש לדרוש ולאמר עשו תשובה כי
Mc 12,34 ענה בחכמה אמר לו אינו רחוק ממלכות השם. **ומשם** והלאה שום אדם לא היה בו כח לעשות לו שום
Lc 9,4 מלבושים 4 ובאי זה בית שתכנסו שם תעמודו. **ומשם** לא תצאו 5 ואותם שלא יקבלו אתכם. תצאו מאותו
Lc 20,40 ומקצת מהסופרים אמרו רבי בטוב אמרת. 40 **ומשם** והלאה לא יכלו לשאול לו דבר. 41 והוא אמר
Jn 3,29 אבל הוא אוהב הארוס שעומד ושומע אותו **ומשמח** בגיל בעבור קול הארוס הזה הוא גיל שלם. 30
Mc Prol,25 ישיג גמול מעמלינו חזקם. כי אותו שנוטע **ומשקה** אחת מלאכה עושה אבל הש׳ הוא שנותן גדול:

Mt 22,25 25 בינותינו היו ז׳ אחין והראשון לקח אשה **ומת** בלא זרע ועזב אשתו לאחיו. 26 כמדומה לו השני
Mc 12,20 20 לכן שבעה אחים יהיו. הראשון לקח אשה **ומת** בלא בנים 21 ואחר לקחה השני גם זה לא הניח
Mc 16,10 ישאוש שעו שעומדים אנונים ואנוחים ובוכים **ומתאנחים** 11 הם ששמעו שחזר חי שהיא ראתהו ולא
Mc 9,19 לפני. וכאשר ראהו תכף צערו והפילו לפניו **ומתבולל** ורוקק. 20 וישאוש שאל אל האב כמה זמן עבר
Mt 8,32 בחזירים. והחזירים הפילו עצמם לים פתאום **ומתו.** 33 והרועים שהיו שומרים ראו זה. ברחו ובאו
Lc 20,29 שיהיו שבעה אחים והראשונים לקחו אשה **ומתו** בלא בנים 30 [*] 31 והשלישי לקחה. וכן כל
Lc 20,31 30 [*] 31 והשלישי לקחה. וכן כל השבעה **ומתו** בלא בנים.32 [*] 33 אז בתחיית המתים מאי זה
Jn 6,49 הוא פת חיים. 49 אבותיכם אכלו פת במדבר **ומתו.** 50 זהו שירד מן השמים בעבור שזה שאוכל ממנו
Jn 6,59 שירד מן השמים: לא כמו שאכלו אבותיכם המן **ומתו.** מי שאוכל זה הפת יחיה לעולם: 60 אלה הדברים
Mc 1,5 ממלכות יהודה וירושלם וטובלן בנהר ירדן **ומתודים** על עונותיהם. 6 וזואן היה לבוש עורות
Mt 22,31 בעלים הן. ויהיו כמו מלאכי האל בשמים 31 **ומתחיית** המתים לא אתם קראתם מה שהאל אמ׳ לכם 32
Lc 20,35 35 רק אותן שהיו ראויין מאותו עולם **ומתחיית** המתים. לא יעשו נשואין ולא יקחו נשים. 36
Lc 24,27 משיח זה לסבול. ובזה יכנס באורו. 27 **ומתחיל** ממשה ומכל הנביאים מפרש להם כל הכתיבות
Mc 14,54 הגדול. והיה יושב לפני האש עם המשרתים **ומתחמם.** 55 והכהן הגדול וכל העצה מחפשים עידי שקר
Jn 18,18 בעת ההיא ומתחממים בו. פירו עומד עמהם **ומתחמם.** 19 אז ההגמון שאל לישוש מתלמידיו
Jn 18,25 עם ידיו קשורות. 25 ושימון ופירו עומד **ומתחמם:** אז אמרו לפירו ואתה אינך מתלמידיו. ופירו
Jn 18,18 עומדים לפני האש כי קור נעשה בעת ההיא **ומתחממים** בו. פירו עומד עמהם ומתחמם. 19 אז
Mt 25,39 בלא בית ואספנוך. ונפשט וכסינוך. 39 **ומתי** ראינוך חולה ומאוסר ובאנו אליך. 40 והמלך
Mt 25,44 ולא בקרתוני. 44 אז הם יענו ויאמרו. **ומתי** ראינוך רעב וצמא ובלא בית ערום או חולה או
Lc 21,7 7 ושאלוהו אדון מתי יהיו כל אלה הדברים. **ומתי** יתחילו להעשות. 8 והוא אמר השמרו לכם שאיזה
Mc 3,18 מהעליון אלוה 18 ואנדריב ופיליף וטומאוש **ומתיב** וטומש ויקומו אלפיי. ושאדיב. ושימון קאעיב
Mt 13,21 הש׳ ובשמחה מקבלה. 21 אבל אין לו שרש **ומתייבשת** מהר: כי בעד מלה זעומה תכף הם נבוכים.
Mc 7,37 אדם. וכאשר הוא עו׳ מצוה עוד מגלה 37 **ומתמיהים.** אומרים כל מה שעשה ישאוש עשה היטב כי
Lc 1,21 יבאו לתכלית. 21 והעם היה שם ממתין זכריא **ומתמיהים** למה מתעכב עומד במקדש. 22 וכאשר יצא מן
Jn 7,15 14 אבל בתוך החג עלה ישו במקדש ומלמד. 15 **ומתמיהים** היו היהודים ואומרים איך יודע זה ספר
Lc 4,22 הכתיבה באזנינו. 22 והכל נותנים עדות לו **ומתמיהין** בדברים של חן היוצאים מפיו ואומרין
Lc 4,32 ושם מלמד להם בשבת. 32 והיו נבהלים **ומתמיהין** במוסרו כי דברו היה בעוז. 33 ואדם אחד
Lc 20,26 לשם׳. 26 ולא יכלו ענות לדבריו לפני העם. **ומתמיהין** מתשובתו. שתקו. 27 ומקצת מן הצדוקים שלא
Lc 23,36 36 והפרושים מתקרבים מוציאים עליו לעג **ומתנדבים** לו חומץ לשתות. 37 ואומרים אם אתה מלך
Lc 3,21 היה כאשר כל העם נטבל. וישו היה טובל **ומתפלל** לש׳ ונפתחו השמים 22 ורוח הקדש ירד עליו
Lc 6,12 12 ונעשה בימים ההם שישאוש עלה בהר אחד **ומתפלל.** ובתפלת האל היה ער. 13 וכאשר היה בקר קרא
Mc 15,19 בראש עם קנה אחד וירקו בפניו וכורעים **ומתפללים** אותו. 20 וכאשר מאד הלעיגוהו הפשיטו לו
Mt 15,25 רק לצאן שנאבדו בית ישראל. 25 והיא באה **ומתפללת** אותו אומרת אדון עוזרני. 26 והוא ענה
Lc 15,32 ראוי ולשמח אחרים כי אחיך השבתיו כמת **ונאבד** ונחזר לנו. Tit,16 קפיטולו י״ז כפי לוקא 1
Lc 15,4 זה הדבר. 4 אי זה מכם שיש לו מאה צאן **ונאבדה** אחת מהם לא יניח תשעים ותשעה במדבר וילך
Lc 15,23 טבעת בידו ותנעלו רגליו. 23 ושאו עֶגֶל שמן **ונאכל** ונשתה. 24 כי זה בני מת היה ומצאנוהו חי
Jn 6,30 30 אז אמרו לו אי זה אות אתה עושה שנראהו **ונאמין** אותך. אי זו מלאכה אתה עושה. 31 אבותינו
Mt 27,42 אתה מישראל רד מן השתי וערב שאנחנו נראהו **ונאמינך.** 43 הוא בטוח באל שיצילהו אם ירצה כי הוא
Mc 15,32 משיח ישראל רד מן השתי וערב שאנחנו נראהו **ונאמינך.** ואותן שהיו תלויים עמו עושים הספדות. 33
Mt 24,45 האלוה יהיה בא. 45 ומה תחשבו מעבד חכם **ונאמן** אדוניו מניחו על כל סיעתו שהוא יזונם
Mt 25,21 לך עוד ה׳ מריוח. 21 ואמ׳ האדון עבד טוב **ונאמן** כי על מעט ממון היית נאמן [*] 22 [*] 23
Mc 3,20 אשקריוטא שבגדו. 20 ואחר בא אל הבית **ונאסף** שם עם רב שאינם יכולים לחמם אכול. 21 וכאשר
Mc 10,1 נסע משם ובא עד ארץ גודיאה אחר נהר ירדן **ונאסף** שם עם רב. והוא דורש להם כמנהגו 2 והפרושים
Mc 14,53 ערום מהם: 53 ונהגו לישוש לסגן הכהנים **ונאספו** כל הכהנים והחכמים מאותתים וזקני העם. 54
Lc 1,59 מאותה המעולה חסדיה עמה יחד שמעו 59 **ונאספו** בשמונת הימים בעבור שימולו הבן. וקראו לו
Lc 23,45 עד שעה תשיעית. 45 והשמש חשך ומכסה המקדש **ונבקע** באמצעו. 46 וישוש צועק בקול גדול. אב בידך
Mc 5,33 ויראה ויודעת בטוב היא הפלא שבה היה עשוי **ונברכה** לפניו ואמרה אליו כל האמת. 34 והוא הבין
Mt 10,21 למיתה. והאב הבן. והבנים יקומו נגד אביהם **ונגד** אמותיהם וינגשום. 22 והכל יכעסו אתכם בעבור
Mc 13,12 למיתה. והאם הבן והבנים יקומו נגד אביהם. **ונגד** אמותם וינגשום למיתה. 13 והכל יקציפו. ואותו
Lc 16,23 תופסים מ.. 22 .. נשאוהו ... 23 ... בצער **ונגיסה.** ... וראה מרחוק ול.. במקומו. 24 וצעק .

Mt 20,34 אדון שתפתח עינינו 34 וישאוש חמל עליהם **ונגע** עיניהם ותכף ראו והלכו אחריו. Tit,21
Lc 7,14 וישאוש אמ׳ לה אל תבכי. 14 וישאוש קרב **ונגע** המטה ואותן שנושאין אותו עמדו. וישאוש אמ׳
Mc 5,27 וכאשר שמעה שישאוש משיח בא בין העם נכנסה **ונגעה** אחורי מלבושיו 28 כי היא אומרת בקרבה אם
Lc 8,44 ולא שוה לה. 44 ונגשה לישוש ובאה אחריו **ונגעה** במלבושיו. ומיד נעצר הדם. 45 וישאוש משיח
Mt 8,3 אתה יכול לטהרני. 3 וישוש משיח פשט ידיו **ונגעו** ואמר אני רוצה לטהרך ותכף היה טהור מהצרעת.
Lc 23,52 עיר יהודה ומצפה מלכות השם׳. 52 בא **ונגש** אל פילאט ושאל שיתן לו גוף ישאוש והודה לו.
Lc 8,44 ונתנה כל נכסיה לרופאים ולא שוה לה. 44 **ונגשה** לישוש ובאה אחריו ונגעה במלבושיו. ומיד
Mt 22,6 והאחד לסחורתו. 6 והאחרים לקחו העבדים **ונגשו** אותם למיתה. 7 וכאשר המלך שמע זה היה עצב
Lc 4,14 כל הנסיון. המנסה נסע ממנו. 14 והניח ישו **ונגשו** המלאכים אליו ושרתו ישאוש משיח. וחזר ישאוש
Lc 8,24 ביאור שהאוניה נתמלאה מים ואובדים. 24 **ונגשו** אל ישאוש והקיצוהו. ואמרו רבי הנה אנחנו
Jn 19,1 י״ט כפי ש׳ יואן 1 אז פילאט תפש ישו **ונגשו.** 2 והפרושים תקנו עטרה אחת מקוצים והניחוהו
Mc 12,42 גודל דברים. 42 ובאה אשה אחת ענייה **ונדבה** שתי פרוטות 43 וישאוש קרא תלמידיו ואמ׳ אמת
Mt 9,2 אז ישאוש משיח עבר עם הספינה ובא בעירו 2 **ונדרו** לו אדם אחד נטול שוכב במטתו. וישאוש משיח
Mc 14,11 והם. 11 וכאשר הם שמעו היו מאד שמחים. **ונדרו** לתת לו מעות. והוא מחפש הכנה היאך יוכל
Lc 22,5 באי זה צד ימסור להם ישוש. 5 ושמחו **ונדרו** לו כסף. 6 והוא נדרו להם ומחפש שימסור אותו
Mc 1,38 להם נלך בעיירות ובמדינות שהן סביבותינו **ונדרוש** שם. כי בעבור זה באתי. 39 והיה דורש בבתי
Lc 24,50 בעיר עד שתהיו מלובשים מכח העליון. 50 **ונהג** אותם בביטניאה. ונשא ידיו לשמים וברכם. 51
Mc 14,53 עזב האלמשיאה וברח כולו ערום מהם: 53 **ונהגו** לישוש לסגן הכהנים ונאספו כל הכהנים
Lc 19,35 34 והם אמרו כי האדון רבינו צריך לו. 35 **ונהגו** אותו לישאוש. ומניחים מלבושיהם על העיר
Mt 27,31 לעג. הפשיטו לו הסרבל והלבישו לו מלבושיו **ונהגוהו** לתלותו. 32 וכאשר הולכים בעיר מצאו איש
Mc 15,20 הפשיטו לו הארגמן והלבישו לו מלבושיו **ונהגוהו** לתלותו. 21 ואנסו אדם אחד שהיה עובר
Mc 15,22 אלשנדריאה אי דנופי שישא שתי וערב שלו 22 **ונהגוהו** בגולגוטא שרוצה לומר מון קולורי. 23
Lc 4,29 חימה. 29 וקמו והשליכוהו חוץ לעיר. **ונהגוהו** בראש ההרים על אותן שהעיר בנויה בעבור
Lc 19,30 קשור שלעולם לא רכב עליו אדם. התירו קשרו **ונהגוהו.** 31 ואם אי זה איש שואל אתכם למה אתם
Mc 9,1 1 מועברים ששה ימים לקח פירו ויקומו **ונהגם** בהר אחד מאד גבוה. והיו הם כולם לבדם. והיה
Mc 10,23 והלך: והיה איש שהיו לו נחלות רבות. 23 **ונהפך** ישאוש אל תלמידיו ואמ׳ איך דבר נמנע שאיש
Lc 7,9 ועושהו. 9 ואותו הדבר שמע ישאוש ותמה. **ונהפך** ואמ׳ אמת אני אומר לכם לא מצאתי אמונה כזה
Lc 9,55 ירד אש מן השמים וישרוף את כולם: 55 **ונהפך** ישאוש ואמ׳ להם אינכם יודעים מאי זה רוח
Lc 14,25 בזימוני: 25 ועמים רבים הולכים עמו. **ונהפך** אליהם ואמר 26 אם אי זה איש יבא עמי ולא
Jn 9,38 הוא הוא: 38 והוא אמ׳ אדון אני מאמין בו. **ונהפך** לאחור והתפלל אליו. 39 וישאוש אמ׳ אליו.
Lc 20,14 מחזיקי הכרם בנכליהם אמרו זהו היורש לכו **ונהרגהו** והירושה תהיה לנו. 15 והשליכו אותו מן
Mt 11,28 לגלות לו. 28 יבאו אלי כל אותן שמצטערים **ונוגישים** ואני אעזורכם 29 ושאו עולי עליכם. ולמדו
Jn 1,14 בכם. ואנו רואין אורו שאחד הוא לבד. **ונולד** מן האב שהוא מלא חן ואמת. 15 זואן עושה
Mc 9,17 שלוקחו מפילו ומכריחו להוציא רוק מפיו **ונוקש** השנים. ובקשתי תלמידיך שירפאוהו ולא יכלו
Mt 8,17 שנבואת ישעיה אומרת הוא מסלק החוליים **ונושא** מכאוביו. 18 וכאשר ישואש ראה עמים רבים
Lc 7,38 ואחר שקנחה לו הרגלים עם שערי הראש **ונושקת** רגלי ישו ומושחן עם משיחה מרגליית. 39
Mc 13,34 34 כמו שהאיש שהולך במהלך ועוזב ביתו **ונותן** יכולת לעבדיו ומצוה לחוש שיעור. 35 לכן
Lc 6,4 4 כשנכנס לבית האל ולקח לחם הפנים ואוכל **ונותן** למי שהוא עמו ואין ראוי לשום אדם לאוכלו רק
Jn 6,33 אבל אבי נתן לכם פת אמתי מן השמים. 33 **ונותן** חיים לעולם 34 אז אמרו לו אדון. כל עת ניתן
Mc 15,36 מהר. וקשר ספוג אחד בקנה אחד ומלאה חומץ **ונותנים** לו לשתות. ואומרים תעזבוהו ונראה אם יבא
Jn 13,13 שעשיתי. 13 אתם קוראים אותי אדון ורבי **ונותנים** שבח וברכה לשם כי [*] 14 [*] אני אדוניכם
Jn 19,3 אליו ואומרים לו האל יושיעך מלך היהודים. **ונותנים** לו בצואר 4 אז יצא פילאט להם פעם אחרת
Mt 27,48 מהם ולקח ספוג ומלאה חומץ ושמה בראש קנה **ונותנין** לו לשתות: 49 והסונטוריאו אמ׳ נראה אם
Mt 2,22 אירודיש אביו בארץ גודיאה פחד ללכת שם **ונזהר** בחלומו ללכת לארץ גלליאה 23 ויגר במדִינַת
Lc 22,61 קרא התרנגול. 61 וישאוש נהפך ומביט פירו. **ונזכר** פירו דבר אדוננו שאמ׳ לו קודם התרנגול יקרא
Mt 11,29 29 ושאו עולי עליכם. ולמדו ממני שאני שפל **ונח** לב ותמצאו מנוח בנפשותיכם 30 כי עולי נח הוא
Mc 4,27 שזורע זרע טוב בארץ 27 וישן יום ולילה **ונח** והוא והזרע גדל ומזריע והוא אינו יודע. 28
Jn 19,17 ישאוש שיתלוהו. 17 אז לקחו היהודים ישאוש **ונחגרהו** בחוץ. וישאוש נושא השתי וערב. יצא ממקום
Mc 6,31 ולמדו 31 וישאוש אמ׳ בואו ונלך במדבר **ונחו** מעט כי רב עם הולך וחוזר ולא היה לו פנאי
Lc 15,32 ולשמח אחרים כי אחיך השבתיו כמת ונאבד **ונחזר** לנו. Tit,16 קפיטולו י״ז כפי לוקא 1 ואומ׳

Mt 7,27 שבונה בחול ביתו 27 ובאו גשמים ורוחות **ונחלים** והפילוה בכבדות. 28 וכאשר ישוש משיח אמ׳
Jn Expl להכיל הספרים שיצטרכו בכתיבתן. Expl (תם **ונחם** ברוך שפטרני)
Mc 5,13 השטנים ונכנסו בחזירים והפילו עצמם בים. **ונחנקו** עד ב׳ אלפים. 14 ואותם ששומרים אותם ברחו
Mc 16,18 וידברו חלוף לשונות 18 שום מיני בהמות **ונחשים** ארסיים לא יזיקום ויניחו הידים על החולים
Mt 18,6 שיהיה תלוי או מושלך בים או ריחים בצאורו **ונטבע** בעומק הים. 7 אוי לעולם מפני האשקנדליזט.
Mt 15,30 אליו רוב חיל שנהגו אלמים עורים פסחים **ונטולים** ורבים אחרים. ומשליכים עצמם לרגלו
Mt 27,24 דבר אינו משיג אבל צועקים עוד. לקח מים **ונטל** ידיו לפני העם ואמ׳ אני הוא שאיני יודע מדם
Lc 1,24 24 ואחר ימים אחדים אלישבק אשתו הרתה **ונטמנת** חמשה חדשים אומרת 25 זה עשה האל לי באותן
Mc 7,21 שמתנועעים מהלב מפנים הם רעות מחשבות **וניאופים** ורציחות 22 גניבות כילאות חמדה גיאות
Lc 1,67 היתה בו 67 וזכריה אביו היה מלא רוח הקדש **וניבא** וא׳ 68 ברוך יהיה אדון אלהי ישראל. כי הוא
Jn 11,51 לא אמר מעצמו. רק שהיה הגמון אותה שנה. **וניבא** שישאוש משיח יצטרך לו למות בעד העם. 52 ולא
Mt 27,3 קיסר. 3 ואז יודש שמסרו ראה שהוא מחוי **וניחם** וחזר שלשים הפשוטין לשרי הכהנים והישישים.
Mc 14,12 אמרו לו התלמידים להיכן תחפוץ שנלך **ונכין** לך הפסח שתאכל. 13 ושלח שנים מן התלמידים
Mt 21,12 זה ישו הוא נביא נזאריט מגליליאה. 12 **ונכנס** ישו במקדש האל וגרש כל אותן שקונים ומוכרין
Mt 26,58 אחריו מרחוק עד היכל קאיפש שר הכהנים **ונכנס** בפנים ויושב עם המנהיגים בעבור שיראה הקץ.
Mc 7,24 וקם ישאוש והלך לו בעברי טיר ושידוניאה **ונכנס** בבית אחד ולא אבה שאדם ידעהו. אכן לא היה
Lc 4,38 מקום המלכות. 38 וישאוש יצא מבית הכנסת **ונכנס** בבית שימון וחמות שימון היתה חולה מקדחת
Lc 5,16 מחלייהם. 16 וישאוש משיח נסע משם **ונכנס** במדבר להתפלל לשם. 17 ונעשה היה באחת הימים
Lc 11,37 שהוא מדבר בקשהו פרוש אחד שיאכל עמו. **ונכנס** בבית ישב וחשב. 38 והפרוש אמ׳ בלבו למה זה
Lc 24,29 עמנו אדון כי כבר נעשה ערב והיום כבר נטה **ונכנס** עמהם. 30 וכאשר הסב עמהם לקח הפת וברכו
Jn 18,15 ישאוש. ואותו תלמיד היה בן בית להגמון **ונכנס** עם ישאוש בהיכל ההגמון. 16 ופירו עומד בדלת
Jn 19,9 פילאט שמע זה הדבר היה לו פחד גדול. 9 **ונכנס** פעם אחרת ואמר לישאוש הכאן אתה. וישאוש לא
Jn 20,6 נכנס שם. 6 אז בא שימון פירו ההולך אחריו **ונכנס** בקבר. וראה בגדי פשתן מונחים לצד אחד. 7
Jn 21,6 הרשתות הלאה ותמצאו. אז שמו הרשתות במים **ונכנס** בהם גודל רבוי דגים ולא יכלו למשוך. 7 אז
Jn 21,7 שמע האדון הוא לבש מלבושיו כי ערום היה. **ונכנס** בים. 8 ושאר התלמידים באו מספנים כי לא היו
Lc 1,40 הימים הלכה מהרה בהרים בעיר גודיאה. 40 **ונכנסה** בבית זכריא ונתנה שלו׳ לאלישבק. 41 ומיד
Mt 8,32 משיח אמ׳ להם לכו. והשטנים יצאו מן האדם **ונכנסו** בחזירים. והחזירים הפילו עצמם לים פתאום
Mt 12,45 הוא הולך ולוקח שבע רוחות יותר רעים ממנו **ונכנסו** שם ועמדו. ובסוף אותו האיש היו יותר רעים
Mc 1,21 אביהם זאבדיב בספינה קטנה והלכו אחריו 21 **ונכנסו** בכפר נחום. ותכף בשבת נכנסו בבית הכנסת
Mc 4,36 36 והניחו החיילות ועלה בספינה אחת קטנה. **ונכנסו** בים ספינות אחרות עמו 37 ואז קם רוח גדולה
Mc 5,13 13 וישוש הודהו להם. מיד יצאו השטנים **ונכנסו** בחזירים והפילו עצמם בים. ונחנקו עד ב׳
Mc 5,40 בחוץ לבד האב והאם והתלמידים שהיו עמו **ונכנסו** למקום ששוכבת הנערה 41 ולקחה בעד היד ואמר
Mc 10,46 נפשו בעד פדיון רבים. 46 ובאו בירושלם **ונכנסו** בירושלם עם תלמידיו ועם רב ובן טימיב
Mc 11,11 הש׳. 10 וברוך יהיה המלך מושיע משמים: 11 **ונכנסו** בירושלם במקדש והביט כל מה שהיה בפנים.
Lc 8,33 33 אז השדים יצאו יצאו מן האיש ההוא. **ונכנסו** בפרים והפרים הלכו במהירות ונכנסו ביאור
Lc 8,33 ההוא. ונכנסו בפרים והפרים הלכו במהירות **ונכנסו** ביאור ושם נחנקו. 34 ומדבר ההוא כאשר
Lc 9,34 דברים אלו באה עב לבנה ועשתה צל להם **ונכנסו** בעב ופחדו פחד גדול. 35 ובת קול יצאה
Lc 9,52 דברי 52 ישאוש משיח שלח שלוחיו לפניו **ונכנסו** בעיר השומרונים להכין שם 53 [*] כי מגמת
Lc 24,3 שהכינו. 2 ומצאו אבן הקבר מהופכת. 3 **ונכנסו** ולא מצאו גוף ישאוש משיח. 4 ובעוד שהן היו
Lc 11,26 שבעה רוחות אחרים יותר רעים ממנו עמו **ונכנסים** באותו בית שהיו דרים שם. וסוף דבר. האדם
Mc 6,31 לו כל מה שעשו ולמדו 31 וישאוש אמ׳ בואו **ונלך** במדבר ונחו מעט כי רב עם הולך וחוזר ולא היה
Mt 26,46 שבן האלוה יהיה נמסר בידי החטאים 46 קומו **ונלכה.** כי ראו שמתקרב אותו שיבגדני. 47 ועוד הוא
Mc 14,42 הבתולה יהיה נמסר בידי החוטאים 42 קומו **ונלכה** כי הנה קרוב הוא אותו שימסרני. 43 עו׳ הוא
Jn 14,31 האב והוא נתן מצותו לי וכן אני עושה קומו **ונלכה** מזה: Tit,15 קפיטולו ט״ו כפי ש׳ זואן 1 אני
Mt 13,28 עשה דבר זה. והעבדים אמרו תחפוץ שנלך **ונלקטהו** 29 והוא אמ׳ אין בעבור שלא תעקרו החטים
Jn 11,16 למקצת אנשים. נלכה אנחנו כמו תלמידים **ונמות** עמו: 17 אז בא ישאוש ומצא אותו שעמד בקבר
Lc 7,47 אומ׳ לך כי לא תהיו נעזבים עונות רבים **ונמחלים** בעבור זה כי היא מאד אוהבת. ואותן
Mc 12,7 7 והעובדים אמרו יחדיו זהו היורש בואו **ונמיתהו** ותהיה לנו הירושה 8 ולקחוהו והמיתוהו
Mt 17,21 בגליליאה. אמ׳ להם ישו בן אלוה יהיה נבגד **ונמסר** בידי החטאים 22 וימיתוהו. וביום השלישי
Mc 9,30 לתלמידיו ואומ׳ להם בן האלוה יהיה נבגד **ונמסר** ביד הרעים והם ימיתוהו. ויחזור חי ביום

Lc 20,34 אמר להם בני זה העולם עושין נישואין **ונמסרין** לנשואין: 35 רק אותן שהיו ראויין מאותו
Mc 2,14 מטיו יושב בשלחן ואמ׳ לו תמשך אחרי. וקם **ונמשך** אחריו. 15 ונעשה בעוד שהיו אוכלין בבית
Mc 10,52 52 [*] לך כי אמונתך הושיעך. ומיד ראה **ונמשך** אחריו בדרך: Tit,11 קפיטולו י״א כפי שן
Mt 19,2 ובא בקצות ארץ גודיאה אחר נחל ירדן 2 **ונמשכו** אחריו עמים רבים וירפאם שם. 3 וקרבו אליו
Mc 6,1 מארקו 1 וישוש יצא משם והלך בנכחיותיו **ונמשכו** אחריו תלמידיו 2 ובשבת אחד התחיל ללמד
Mc 6,33 חרב 33 ורבים עמים שראו אותם הכירוהו **ונמשכו** אחריו דרך ארץ לרגל. ובאו מכל העיירות
Jn 10,27 27 צאני שומעות קולי ואני מכיר אותם **ונמשכות** אחרי 28 ואני נותן להם חיים נצחיים ולא
Mt 19,27 ואמ׳ אליו הנה שאנחנו עזבנו כל העולם **ונמשכים** אחריך מה גמול יהיה לנו. 28 וישו אמ׳
Mt 26,56 הכתיבות מהנביאים. אז כל התלמידים עזבוהו **ונסו.** 57 והם חזקו ישאוש והוליכוהו לקאיפש שר
Mc 5,12 מלכות 11 וסביב משם רועים רבים חזירים 12 **ונסרהו.** הרוחות אומרים מימינו בחזירים באופן
Mc 8,11 11 ויצאו הפרושים ונתוכחו עמהם **ונסרהו** ושאלו אות מן השמים. 12 וישאוש אמר להם
Mt 15,21 האדם אין נטולות אין מטנפות אותו: 21 **ונסע** משם ישוש והלך לו בעברי טיר ושידוניאה. 22
Mt 21,17 אדון אתה השלמת ההלול מפי עוללים. 17 **ונסע** משם מהם ויצא חוצה לעיר והך בְּבֵטַנִיאָה ועמד
Mc 9,29 השטן אינה יכולה לירפא רק בתפלה ובצום 29 **ונסעו** משם. ועברו בגליליאה והוא לא רצה שאדם
Lc 9,56 בן האדם לא בא לאבד הנפשות אלא להושיען. **ונסעו** משם והלכו במגדול אחד 57 ובעודם הולכים בא
Jn 12,36 בני נר: אלה הדברים אמר להם ישאוש והלך **ונסתר** מהם. 37 וכאשר עשה כמה אותות לפניהם לא
Mt 4,24 [*] 24 [*] משונים משוטנים וירחיים **ונעולים** והיה מרפא אותם 25 והיה הולך אחריו עם רב
Mc 4,22 מניחו אדם במנורה. 22 שום דבר לא נסתר **ונעלם** שלא יהיה ניכר. 23 מי שיש לו אזנים לשמוע
Lc 8,42 ויקר מקרה שבעודו הולך מצא ישאוש נגש **ונענה** מרוב עם. 43 והנה באה אשה אחת חולה משפיכות
Mc 14,51 50 ואז התלמידים כולם ברחו ועזבוהו: 51 **ונער** אחד מלבישו שהיה מלובש מאחת אלמשיאה לבנה
Mt 9,27 ושניהם נשמרים: קפיטולו ל״א כפי מתיאו 27 **ונעשה** בעוד שישוש משיח יוצא מאותו מקום שני עורים
Mt 13,32 קטן כל הזרעים וכשגדל הוא גדול כל הזרעים **ונעשה** עץ גדול שהעופות שוכבים ועומדים בענפים
Mt 13,53 שנותן מאוצר דברים חדשים וישנים. 53 **ונעשה** כאשר נשלמו אלה הדמיונות נסע משם 54 ובא אל
Mt 19,1 לריעכם: Tit,19 קפיטולי מ״ה כפי מתיאו 1 **ונעשה** כאשר ישאוש כלה אלה הדברים יצא מגליליאה
Mc 2,15 ואמ׳ לו תמשך אחרי. וקם ונמשך אחריו. 15 **ונעשה** בעוד שהיו אוכלין בבית רבים עוגבים וחטאים
Mc 2,23 אבל יש לשים יין חדש בנודות חדשים: 23 **ונעשה** פעם אחרת שהוא עובר במקומות זרעים בשבת
Mc 4,32 הוא מכל הזרעים שהם בארץ. 32 וכשנזרע גדל **ונעשה** גדול מכל שאר העשבים. ועושה כמה גרגירים
Lc 5,17 משיח נסע משם ונכנס במדבר להתפלל לשם. 17 **ונעשה** היה באחת הימים וישאוש יושב ומלמד לפרושים
Lc 6,6 לכם מה אדון הוא בן האדם. ועוד מהשבת. 6 **ונעשה** היה עוד משבת אחת שנכנס בבית הכנסת ומלמד.
Lc 6,12 חימה מדברים ביניהם מה שנעשה מישאוש. 12 **ונעשה** בימים ההם שישאוש עלה בהר אחד ומתפלל.
Lc 6,49 יסוד. ואותו המים מנחל בא והכתו ומיד נפל **ונעשה** חרבן גדול מאותו בית: נשלם פרק ו׳ Tit,7
Lc 7,11 ומצאו הנער שהיה אפס שנתרפא ובריא. 11 **ונעשה** היה מכאן ואילך שהולך ישאוש בעיר שנקרא
Lc 8,1 לכי לשלום. Tit,8 קפיטולו ט׳ כפי לוקא 1 **ונעשה** משם ואילך ישאוש הולך בעירות ובמגדלים דורש
Lc 8,22 אותם ששומעין דבר השם׳ ושמוהו למעשה 22 **ונעשה** באחת הימים שישאוש עלה בספינה אחת ותלמידיו
Lc 8,24 קם וצוה אל הרוח והסער שיעמוד ועמד **ונעשה** נחת גדול. 25 וישאוש אמ׳ להם אנה הוא
Lc 8,40 העיר ודורש כל הדברים שישאוש עשה לו. 40 **ונעשה** כשחזר ישאוש לעם המחכים אותו 41 שאדם אותו
Lc 9,18 ושבעו. והנותר היה י״ב קופות מליאות 18 **ונעשה** שישאוש היה לבדו והתפלל ותלמידיו סמוכים לו
Lc 10,38 ההוא וישאוש אמ׳ לו לך ואתה תעשה כן. 38 **ונעשה** בעוד שהולכים נכנס במגדל אחד. ואשה ששמה
Lc 11,1 לה: Tit,11 קפיטולו י״ב כפי לוקא 1 **ונעשה** שישו התפלל במקום אחד. וכאשר סיים תפלתו
Lc 13,19 הוא כגרגיר של חרדל שהאדם זורע בגנו וגדל **ונעשה** אילן גדול עד שעופות השמים נחים בכנפיו:
Lc 14,1 בשם הש׳: Tit,14 קפיטולו ט״ו כפי לוקא: 1 **ונעשה** כשנכנס בבית אחד משר הפרושים לאכול פת בשבת
Lc 17,11 ולא מועילים מה שעלינו לעשות עשינו. 11 **ונעשה** בעוד שהולך ישאוש ליר לירושלם עובר בתוך
Lc 17,14 ראם ישאוש אמ׳ לכו ותתראו אל הכהנים. **ונעשה** שבעודם הולכים נשתנו 15 ואחד מהם כשראה
Lc 18,35 הדבר נעלם היה מהם ולא הבינו מה הוא. 35 **ונעשה** כאשר ישאוש קרב ליריחו עיור אחד יושב קרוב
Lc 19,15 אומרים לא נחפוץ שזה ימלוך עלינו. 15 **ונעשה** כאשר חזר המלכות צוה שיקראו לו העבדים אותם
Lc 20,1 אליו: Tit,20 קפיטולו כ״א כפי לוקא 1 **ונעשה** באחד הימים ישאוש קבץ העם במקדש ומגיד.
Lc 22,43 רק רצונך. 43 והנה מלאך השמים מחזק אותו **ונעשה** באיגוניאה שמתפלל בצרה 44 והיתה הזיעה
Lc 23,12 ארגמן לבנה והוציאו לעג עליו. 12 **ונעשה** באופן שנגשו פילאט ואירודיש ופילאט נעשו
Jn 9,6 בעולם. 6 באומרו אלה הדברים ירק בארץ. **ונעשה** טיט ברוק ההוא. ומשח העינים שלו מאותו טיט.
Jn 13,30 30 ואז אחרי לוקחו המלא פת מיד יצא **ונעשה** לילה. 31 אז כשיצא אמר ישאוש עתה הוא זך בן

Mc 1,11 והקדוש רוח ירד עליו כדמות יונה. 11 **ונעשית** קול בשמים אומרת אתהו בני מאד ערב לי
Mc 9,6 מה הוא אומ׳. כי הם היו מאד מפחדים 6 **ונעשית** עב אחד עושה צל עליהם וקול אחד באה מהעב
Jn 13,2 אותם שהם שלו בעולם זה בקץ אהב אותם: 2 **ונעשית** הסעודה שהשטן שם בלב יודי״ש אשקריוטי
Mc 16,5 שבת בצד ימין נער אחד מלובש בגד אחד לבן **ונפחדו.** 6 והוא אמר להן אל תפחדו. אתם בקשתם
Lc 9,36 התלמידים את הקול נפלו לפני ישאוש משיח **ונפחדו.** ונשאו עיניהם ולא ראו רק ישאוש משיח לבד.
Lc 17,16 כשראה שנשתנה חזר ושבח לשם בקול גדול. 16 **ונפל** על פניו עושה חנות לפני רגלי ישאוש משיח
Mt 24,24 24 רבים שקרנים יקומו ויעשו רוב דברים **ונפלאות** עד שהנבחרים מהש׳ כמעט יכנסו בטעות אם
Mc 13,22 22 אז יקומו שקרנים נביאים מראים סימנים **ונפלאות** לדמות עוד אם איפשר עשות הנבחרים 23
Jn 4,48 ישאוש אליו. לא תאמינו אם לא תראו אותות **ונפלאות.** 49 ואמר אליו הריגיטו אדון רד קודם
Lc 8,47 שראתה זה לא רצתה להחבא. ובאה ברעדה **ונפלה** לרגלי ישו משיח ואמרה אל העם באי זו טעם
Jn 18,6 אז כשאמר [*] להם אני הוא חזרו לאחוריהם **ונפלו** לאחור: 7 אז שאל פעם אחרת מה אתם מבקשים
Mt 16,4 ואות לא ינתן לכם לבד אות יונה הנביא. **ונפרד** מהם והלך לו: 5 וכאשר באו לחוף הים לעבור
Lc 9,25 25 ומה יועיל לאדם אם יצבור כעפר כסף **ונפשו** תהיה אבודה. וישמיד עצמו. 26 והמבזים אותי
Mt 25,36 הייתי ואתם נתתם לי לינה. 36 ערום הייתי **ונפשט** ואתם הלבשתֻּוני. חולה הייתי ואתם בקרתוני.
Mt 25,38 ולשתות. 38 מתי ראינוך בלא בית ואספנוך. **ונפשט** וכסינוך. 39 ומתי ראינוך חולה ומאוסר ובאנו
Lc 3,21 כל העם נטבל. וישו היה טובל ומתפלל לש׳ **ונפתחו** השמים 22 ורוח הקדש ירד עליו בעצם גופני
Mt 4,13 בעיר כפר נחום בחוף הים גלילות זבולון **ונפתלי** 14 כדי שתהיה נשלמת נבואת ישעיה הנביא
Mt 4,15 נבואת ישעיה הנביא אומרת 15 ארצה זבולון **ונפתלי.** †מחדש היא מנוקה† דרך הים נחל ירדן
Jn 12,34 העם אנחנו שמענו מהדת שהמשיח עומד קיים **ונצחי** ואיך אתה אומר שבן האדם יהיה מורם מן הארץ
Jn 7,50 זאת הסיעה בלתי יודעת הדת ארורה היא: 50 **ונקודימוש** שבא לישאוש בלילה שהיה עמהם אמר להם 51
Mt 26,37 פירו ושני בנים מזבדיב והתחיל להיות עצב **ונקצף.** 38 אז אמר להם דאגה נפשי עד מות. המתינו
Lc 2,21 21 ואחר נשלמו שמנה ימים הנער היה נמול **ונקרא** שמו ישאוש שאותו נקרא בעד המלאך קודם שהנער
Mt 4,16 16 העם העומדים בדרך ערפל ראו אורה **ונר** בהיר הראה אליהם שהיו עומדים בצלמות. 17 ומשם
Mt 24,27 האמן. 27 כי כל כך כמו שהברק שיוצא ממזרח **ונראה** עד מערב כ״כ היה ביאת בן האלוה. 28 ובאי זה
Mc 15,36 חומץ ונותנים לו לשתות. ואומרים תעזבוהו **ונראה** אם יבא אליהו להצילו. 37 וישאוש זעק קול
Lc 2,15 מדברים ביניהם אומרים נֵעֶבוֹר בבית לחם **ונראה** זה הדבר אשר האל עושה והראתיה לנו. 16
Lc 9,8 הוא שחזר חי. אחרים אומרים אליהו הוא **ונראה** בארץ. ואחרים אומרים שאחד מישישי הנביאים
Lc 24,34 שעמדו היו 34 אומרים שהאדון חזר חי באמת **ונראה** לשימון. 35 והם ספרו הדברים שנעשו בדרך.
Mc 9,3 שום אדם יכול לעשות בהם על פני האדמה 3 **ונראו** משה ואליהו ומדברים עם ישו. 4 וענה פיר
Lc 24,11 שהיו עמהן שאומרות לשלוחים אלה הדברים 11 **ונראו** להם דברים אלו כדברים בלתי מוסכמין להם.
Lc 8,5 שזרע זרעו. ובעוד שזורע נפל ממנו לדרך **ונרמס.** ועופות שמים אכלוהו. 6 וזרע אחר נפל ממנו
Mc 16,8 8 ויצאו וברחו מן הקבר לפי שגדלה פחדתן **ונרעדות** ולשום אדם לא אמרו דבר. 9 וישאוש כאשר
Lc 8,35 האיש שהשד יצא ממנו יושב ברגלי משיח בריא **ונרפא.** וכאשר ראוהו פחדו פחד. 36 והלכו והגידוהו
Mc 3,5 מעשיהם כשמביטים. ואמ׳ לאדם שלח היד [*] **ונרפאה.** 6 ותכף יצאו הפרושים ועשו עצה עם אותם
Lc 2,43 שנה עולים בירושלם כמנהגם ביום החג. 43 **ונש** ונשלמו הימים כששבין הנער יש״או״ש ונשלמו
Jn 19,23 הנקרא גונילא. והיתה בזולת שום תפירה **ונש** ונשאה על מה שעליו. 24 אז אמרו ביניהם לא
Mc 1,31 חולה מקדחת ותכף אמרה לו 31 ובא ישוש **ונשא** היד ותכף עזבה הקדחת ושרתם. 32 והערב כאשר
Mc 4,8 נתן פרי עולה וגדל. 8 ואחר נפל בטוב הארץ **ונשא** ואמ׳ ישאוש הא׳ ל׳ והא׳ ס׳ והא׳ ק׳. 9 ואמ׳
Lc 24,50 מכח העליון. 50 ונהג אותם בביטניאה. **ונשא** ידיו לשמים וברכם. 51 ובעוד שמברך היה אותם
Jn 17,1 י״ז כפי יואן 1 אלה הדברים דבר ישאוש **ונשא** עיניו לשמים ואמ׳ אב השעה באה. תזכך בנך
Lc 7,37 ידעה שישו משיח אוכל בבית הפרוש באה לשם **ונשאה** קאפסא אחת ממשיחה 38 ועמדה מאחור קרוב רגלי
Jn 19,23 הנקרא גונילא. והיתה בזולת שום תפירה ונש **ונשאה** על מה שעליו. 24 אז אמרו ביניהם לא נקרעה
Mt 14,11 טבול. 10 וחתך ראש זואן בבית הסוחר 11 **ונשאו** הראש באחד מפשוטי כלי עץ ונתנוהו לנערה
Mt 14,12 לנערה והיא נשאתו לאמה: 12 ובאו תלמידיו **ונשאו** הגוף וקברוהו. ובאו והגידו לישאוש. 13
Lc 9,36 את הקול נפלו לפני ישאוש משיח ונפחדו. **ונשאו** עיניהם ולא ראו רק ישאוש משיח לבד. וירדו
Lc 9,46 השם. כי נעלמה להם. ויראו לשאול אותה 46 **ונשאו** ונתנו ביניהם מי מהם גדול מכולם. 47 וישוש
Jn 8,9 המקום כולם אחד אחר האחד ובתחלה השרים **ונשאר** ישאוש יחידי בין כך ובין כך: 10 וישאוש קם
Mt 14,20 נתנום אל העם 20 ואכלו כולם ושבעו. **ונשארו** ממותרות י״ב דבלות מליאות. 21 ומספר
Mc 4,19 העולם ואובדן העושרים העולמיים מחניקם **ונשארים** בלא פרי. 20 ואותה שנפלה על טוב הארץ.
Mt 14,21 21 ומספר האוכלים היו ה׳ אלפים אנשים לבד **ונשים** וטף. 22 ותכף צוה לתלמידים עלות באניה קטנה

Lc 23,27 עליו שישאנה אחר ישאוש 27 ורוב חיל אנשים **ונשים** הולכים אחריו בוכים ואוננים עליו. 28
Lc 4,13 אחרת [*] לא תנסה האדון השם׳ אלהיך. 13 **ונשלם** כל הנסיון. המנסה נסע ממנו. 14 והניח ישו
Jn 19,30 בפה ישו. 30 אז כשישאוש טעם החומץ אמ׳ תם **ונשלם** הוא וכרע ראשו ושלח הרוח לאל. 31 וערב שבת
Lc 2,43 עולים בירושלם כמנהגם ביום החג. 43 ונש **ונשלמו** הימים כששבין הנער יש״או״ש ונשלמו נשאר
Lc 2,43 43 ונש ונשלמו הימים כששבין הנער יש״או״ש **ונשלמו** נשאר בירושלם. ולא הכירוהו אביו ואמו. 44
Mc 15,37 אליהו להצילו. 37 וישאוש זעק קול גדול **ונשף** ברוחו. 38 [*] המקדש נשבר בשני צדדין למעלה
Mt 26,49 ותכף נגש אל ישאוש. ואמ׳ האל יושיעך רבי **ונשקו.** 50 וישאוש אמ׳ לו אהוב למה באת. ואז נגשו
Mc 14,45 45 ומיד שבא נגש אליו אומ׳ שלום עליך רבי **ונשקו** 46 והם שמו הידים עליו והחזיקוהו: 47 ואחד
Lc 15,20 נתמלא רחמים על הבן. ובהיותו אתו חבקו **ונשקו.** 21 והבן אמר לו אבי אני חטאתי לשמים ולך.
Lc 15,23 ותנעלו רגליו. 23 ושאו עֶגֶל שמן ונאכל **ונשתה.** 24 כי זה בני מת היה ומצאנוהו חי [*].
Lc 9,29 ויקומו ויואן ועלה אל ההר והתפלל. 29 **ונשתנו** פניו ומלבושיו לבן ומזהיר. 30 והנה שני
Lc 15,16 מלכות. ושלחהו בעירו לשמור החזירים 16 **ונתאוה** לאכול מה שהחזירים אוכלים ואין נותנין לו:
Mc 15,16 והפרושים עם המשרתים נהגוהו להיכל השוטר **ונתאסף** שם העם 17 וילבישתו ארגמן. ושמו בראשו
Lc 20,1 באחד הימים ישאוש קבץ העם במקדש ומגיד. **ונתאספו** שרי הכהנים והסופרים עם הזקנים 2 ואמרו
Mc 8,11 כפר נחום ודלמאינוטא. 11 ויצאו הפרושים **ונתוכחו** עמהם ונסוהו ושאלו אות מן השמים. 12
Mt 21,43 מזה לכם אומר שמלכות הש׳ יהי מכם לקוח **ונתון** לגוים שיעשו מעשיו 44 אותו שיפול על אותה
Mt 22,10 10 הלכו העבדים ואספו כל הרעים והטובים **ונתמלאו** הנשואין מקרואים. 11 וראה אדם אחד שלא
Mt 17,17 שאוהו אלי. 17 וישוש גער לשטן ויצא לחוץ **ונתמרק** הנער באותה שעה: 18 אז נתקרבו התלמידים
Mt 10,1 1 ועשוי היה שישוש משיח קרא לי״ב תלמידים **ונתן** להם יכולת לרפאת המשוטנים ולמרק החולאים 2
Mt 25,20 חשבון מהם. 20 ובא אותו שקבל חמשה בישנטש **ונתן** לו עו׳ ה׳ מריוח. ואמ׳ אל אדוניו ה׳ בישנטאש
Mc 2,26 אינו ראוי לאוכלם לבד הכהנים. הוא אכל **ונתן** לחיילותיו. 27 ואמ׳ השבת עשוי בעבור האדם
Mc 3,15 כמה שהיו י״ב בעבור שילכו דרוש בעולם. 15 **ונתן** להם יכולת לרפאת חליים ומושטנים 16 ושם שם
Mc 6,7 וקרא הי״ב תלמידים ושלחם שנים שנים **ונתן** להם כח לרפאת כל החולים ומשוטנים. 8 וציום
Mc 14,23 ואמר זהו לבי. 23 ולקח הגביע ועשה חנות **ונתן** להם ושתו ממנו. 24 ואמ׳ להם זהו דמי אשר
Lc 9,1 כפי לוקא 1 וישו משיח קרא הי״ב תלמידיו **ונתן** להם יכולת וכח על כל השדים ולרפאת החוליים 2
Lc 10,34 שמן בחבורותיו וחבשו [*] והביאו באושפיזא **ונתן** עיניו בו. 35 ולמחר לקח שני פשיטין ונתנם
Lc 17,18 מי אתם ואין הם התשעה 18 לא נמצא שחזר **ונתן** שבח לשם אלא זה מעם נכר 19 ואמ׳ אליו קום
Lc 19,13 לעצמו ושיחזור 13 וקרא עשרה עבדים שלו **ונתן** להם עשר אִימַנֵש. ואמ׳ אליהם עשו הוצאותיכם
Lc 22,19 מלכות הש׳. 19 ולקח הפת ועשה חנות ובצעו **ונתן** להם אומר זה הוא גופי הנתון בעדכם. זה תעשו
Lc 23,25 רציחה ובגידה הוסר במאסר שהם שאלוהו **ונתן** להם ישאוש כרצונם. 26 וכאשר נהגוהו לקחו אדם
Lc 24,30 30 וכאשר הסב עמהם לקח הפת וברכו ובצעו **ונתן** ממנו להם. 31 ועיניהם נפתחו והכירוהו בבציעת
Lc 24,43 דבש אחת. 43 וכאשר אכל לפניהם לקח הנותר **ונתן** להם. 44 ואמר להם אלה הם הדברים שאמרתי לכם
Jn 5,21 תהיו תמהים. 21 כי כמו שהאב החיה מתים **ונתן** להם חיים. כן הבן נותן חיים לאשר הוא חפץ 22
Jn 5,27 לו חיים בעצמו. כן נתן חיים לבן בעצמו 27 **ונתן** לו יכולת לעשות משפט כי הוא בן אדם: 28 אל
Jn 21,13 שאדונם הוא: 13 ובא ישאוש ולקח הפת והדג **ונתן** להם 14 ואז היו ג׳ פעמים שנתגלה ישאוש אל
Lc 1,40 בהרים בעיר גודיאה. 40 ונכנסה בבית זכריא **ונתנה** שלו׳ לאלישבק. 41 ומיד ששמעה השלום ממריאה
Lc 8,43 דמיה והחולי ההוא צערה כמו י״ב שנה **ונתנה** כל נכסיה לרופאים ולא שוה לה. 44 ונגשה
Mt 25,37 37 והם יענו מתי ראינוך ברעב ובצמא. **ונתנו** לך לאכול ולשתות. 38 מתי ראינוך בלא בית
Mt 26,27 הוא גופי. 27 ואחר לקח הגביע ועשה חינות **ונתנו** להם. ואמ׳ שתו זה כולכם 28 כי זה הוא הדם
Mt 27,34 מקום שנקרא גולגוזא שהוא הר קלוארי. 34 **ונתנו** לו יין מעורב עם לענה לשתות. וכאשר טעמו לא
Mt 28,12 לשרי הכהנים 12 והם אספו הזקנים ועשו עצה **ונתנו** רוב כסף לשומרים 13 שיאמרו תלמידיו באו
Mc 6,28 לו [*] 28 [*] ראשו באחד מפשוטי כלי עץ **ונתנו** לנערה. והנערה נתנו לאמה. 29 וכאשר ידעוהו
Mc 15,23 בגולגוטא שרוצה לומר מון קולורי. 23 **ונתנו** לו לשתות יין מירדטא ולא רצה לשתות. 24
Lc 4,17 כמנהגו לבית הכנסת בשבת. וקם שמח 17 **ונתנו** לו ספר ישעיה הנביא. וכאשר פתח הספר מצא
Lc 9,46 כי נעלמה להם. ויראו לשאול אותה 46 ונשאו **ונתנו** ביניהם מי מהם גדול מכולם. 47 וישוש כיודע
Mt 14,11 הסוחר 11 ונשאו הראש באחד מפשוטי כלי עץ **ונתנוהו** לנערה והיא נשאתו לאמה: 12 ובאו תלמידיו
Mt 14,19 ושני הדגים ומביט בשמים וברכם ובצעם **ונתנם** לתלמידים. והתלמידים נתנום אל העם 20 ואכלו
Mt 15,36 ש״חנות״ היא הקריאה הנכונה) לשם ובצעם **ונתנם** לתלמידיו: והתלמידים נתנום לעם 37 ואכלו
Mc 6,41 ושני הדגים ועשה חינות והודאות ובצעם **ונתנם** לתלמידיו שיניחום לפניהם. וכן חילק שתי
Mc 8,6 בארץ. ולקח הז׳ לחמים עושה חנות ושברם **ונתנם** לתלמידיו ואמ׳ להם הניחום לפני העם. 7 והיה

Lc 10,35	ונתן עיניו בו. 35 ולמחר לקח שני פשיטין	**ונתנם** לאושפיזא ואמ׳ לו עשה למוכה זה כל צרכו.
Lc 4,16	בעד כולם. 16 ובא בנזוריט ששם נתגדל	**ונתנס** כמנהגו לבית הכנסת בשבת. וקם שמח 17 ונתנו
Lc 4,2	בעד הרוח במדבר 2 ועומד שם ארבעים יום	**ונתנסה** בעד הש׳. ולא אכל עד ארבעים יום. וכאשר
Lc 4,15	בכל הארץ 15 והוא מלמד בבתי כנסיותיהם	**ונתעלה** בעד כולם. 16 ובא בנזוריט ששם נתגדל ונתנס
Mc 14,27	בזאת הלילה כי כתוב הוא. אני אכה הרועה	**ונתפזרו** הצאן 28 אכן אחר שאחזור חי אהיה עמכם
Mt 27,27	עבדי פילאט. לקחו ישאוש בית גדול הדינין.	**ונתקבצו** סביב העם 28 והפשיטוהו וכסוהו עם סרבל
Jn 11,55	שנקראת אפרים ושם עומד עם תלמידיו. 55	**ונתקרב** פסח היהודים ועלו רבים מאותה מלכות קודם
Lc 9,41	לו. משפחה ממאנת כמה מן הזמן עמדתי עמכם	**ונתתי** לכם לאכול הבא נא בנך אלי 42 וכאשר קרב
Mt 25,35	35 אני נרעבתי ואתם נתתם לי לאכול. וצמתי	**ונתתם** לי לשתות. בלא בית הייתי ואתם נתתם לי
Mc 5,11	מאד שלא יגרשהו חוץ מאותה מלכות 11	**וסביב** משם רועים רבים חזירים 12 ונסוהו. הרוחות
Mc 15,33	ואותן שהיו תלויים עמו עושים הספדות. 33	**וסביב** שעה ששית נעשה ערפליות בכל הארץ עד שעה
Mt 14,24	בארץ. 24 והאניה הקטנה היתה באמצע הים.	**וסבלו** צער כי הרוח מנגדם. 25 וברביעית משמרת
Mc 12,1	לדבר דמיונות. ואמ׳ אדם אחד נטע כרם	**וסגר** אותה היטב באטדים וחפר אותה ובנה בה מגדל
Mt 21,33	אחד היה שהיה אב חיילות. שנטע כרם אחד	**וסגרה** בטוב ועשה בה יקב אחד ובנה בה מגדל אחד
Mt 17,14	אדון יהיה לך חמלה מבני כי ירחיי הוא.	**וסובל** רע גדול באש ובמים 15 ואני שלחתיו לתלמידיך
Lc 11,26	עמו ונכנסים באותו בית שהיו דרים שם.	**וסוף** דבר. האדם ההוא יהיו יותר רעים מהראשונים.
Lc 6,17	17 וירד מן ההר עמהם ועמד במקום חרב	**וסייעת** תלמידיו ורוב עם מכל גודיאה וירושלם ומעבר
Mt 24,3	בסוד אליו אמור לנו מתי יהיו אלה הדברים	**וסימני** ביאתך וקץ העולם: 4 וענה ישאוש ואמ׳ להם.
Jn 5,8	ללכת כבר קדמני אחר. 8 וישאוש אמר לו קום	**וסלק** מטתך ולך 9 ומיד נעשה בריא וסלק מטתו והלך
Jn 5,9	לו קום וסלק מטתך ולך 9 ומיד נעשה בריא	**וסלק** מטתו והלך לו. ואותו היום שבת היה. 10 אז
Mc 14,70	סביבה זהו מהם. 70 והוא פעם אחרת כפר לה.	**וסמוך** מזה מעט פעם אחרת אחת מאותן ששבות שם אמרה
Jn 7,2	כי היהודים מבקשים אותו להמיתו. 2	**וסמוך** ליום מועד ליהודים היה נקרא כנופיה. 3 ואמר
Lc 23,47	רוחי. ובאמרו אלה הדברים שלח רוחו. 47	**וסנטוריאו** בא. ולכל אלה הדברים שנעשו הלל הש׳.
Lc 8,39	מישו שילך עמו. וישו אמ׳ לו 39 שוב לביתך	**וספר** כל הדברים האלה שעשה לך האל. ויסע האיש והלך
Mc 5,19	לא רצה אבל אמ׳ לו לך לביתך ולאותן שלך.	**וְסַפֵּר** החסד שהש׳ עשה לך: 20 והוא הלך דורש בקבול
Mt 11,4	או מקוים אנו אחר. 4 וישוש ענה לכו	**וספרו** לזואן מה שראיתם ושמעתם. 5 העורים רואים.
Mt 18,31	ראו זה היו מאד נבהלים. והלכו אל האדון	**וספרו** לו כל אשר עשה לו 32 והאדון צוה שיביאהו
Mt 28,11	11 וכאשר הלכו קצת מהשומרים באו בירושלם	**וספרו** כל מה שנעשה לשרי הכהנים 12 והם אספו
Mc 5,16	היו מושטנים שהיו בטוב. שכלם נפחדו 16	**וספרו** מה שראו ומה שהיה מעשה מאותו שהיה מושטן
Mc 6,30	באו ולקחו גופו. 30 ובאו התלמידים לישאוש	**וספרו** לו כל מה שעשו ולמדו 31 וישאוש אמ׳ בואו
Mc 16,13	שהולכים לעיר אחת בצורת גרים 13 והם הלכו	**וספרוהו** לאחרים תלמידיו והם לא האמינו. 14 ואחר
Mt 23,37	הדורות: 37 ירושלם ירושלם שהרגת הנביאים	**וסקלת** הקדושים שאליך היו משֻלחים הרבה פעמים.
Lc 7,2	אלה הדברים באזני העם נכנס בכפר נחום. 2	**ועבד** סנטוריאו היה מאד חולה עד שנטה למות ואותו
Jn 18,3	עם תלמידיו. 3 אז כאשר יודיש אסף עם רב	**ועבדי** ההגמונים. והפרושים באו שם עם עששיות
Jn 18,12	שלחני האב לסבלה: 12 אז הסיעה השכנו	**ועבדי** היהודים לקחו ישאוש 13 וקשרו אותו
Lc 18,4	שהוא ביני ושכנגדי. 4 ולא רצה לעשות.	**ועבר** זמן רב. ואחר אמר בלבו ואם שאיני ירא אלהים
Mc 9,29	לירפא רק בתפלה ובצום 29 ונסעו משם.	**ועברו** בגליליאה והוא לא רצה שאדם ידעהו 30 ומלמד
Lc 8,26	ולים אומר עמדו. ושומעין לו. 26 ובאו	**ועברו** אל מלכות גאניט זאריט אותה שסמוכה לגליליאה
Lc 23,38	הכתב שעליו כתוב באותיות יוניות ולטינש	**ועבריות** זהו מלך היהודים. 39 ואחד מהגנבים שהיה
Mt 24,21	גדולה יותר שלא היתה מראשית העולם עד עתה	**ועד** הקץ. 22 ואם הש׳ לא יקצר אותו זמן שום אדם לא
Mt 24,31	הנבחרים מהאל מד׳ חלקי העולם מהשמים	**ועד** הארץ. 32 תקחו משל מדמיון התאנה כאשר הזמורות
Mt 26,2	אלה הדברים. אמ׳ לתלמידיו 2 תדעו כי מכאן	**ועד** ב׳ ימים יהיה פסח. ובן האל יהיה נבגד ותלוי:
Mc 13,27	ויקבץ נבחריו מד׳ כנפות הארץ. מן השמים	**ועד** הארץ. 28 קחו המשל מהתאנה כשמתחלת לחיוט
Lc 23,5	שהעם נהפך לאחר מלמד בכל גודיאה מגלליאה	**ועד** כאן. 6 וכאשר פילאט שמע מגלליאה שאל אותו
Jn 20,1	1 שבת אחד מריאה מגדלינא באה בבקר לקבר	**ועד** לילה ראתה אבן הקבר הפוכה: 2 אז רצתה ובאה
Jn 3,32	על כל הוא. 32 ועושה עדות ממה ששמע וראה.	**ועדותו** שום אדם אינו מקבל. 33 אבל מי שמקבל העדות
Mc 8,25	רואה הלוך העמים זקופים כמו אילנות 25	**ועדיין** הניח ידיו בעיניו והתחיל לראות בבהירות.
Mc 8,27	לו אל תאמר לשום אדם משכיניך. 27 [*]	**ועדיין** שאל ישאוש לתלמידים מה אומרים העמים ממני
Lc 14,22	פה. 22 והעבד אמ׳ עשוי הוא כאשר צוית.	**ועדיין** הזמן נאות לזה ניאות לזה: 23 אמ׳ האדון
Lc 24,41	39 ראו ידי ורגלי [*] 40 .[*] 41 [*]	**ועדיין** אינם מאמינים. ותמהים מרוב שמחה גדולה.

Jn 11,8 לא עברו ימים שהיהודים רצו לסקול אותך. **ועדיין** חפצת ללכת שם. 9 ענה ישאוש אין ביום שתים
Jn 11,30 29 ותכף ששמעה קמה מהרה והלכה אליו 30 **ועדיין** לא בא ישאוש במגדול אבל עדיין היה באותו
Mt 18,19 וכל מה שתתירו בארץ יהיה מותר בשמים: 19 **ועו׳** אומ׳ לכם אשר אם שנים מכם יהיו בהסכמה של
Mc 10,10 9 ומה שהאל מחבר שום אדם לא יפריד: 10 **ועו׳** שאלוהו בבית 11 ואמר להם. מי ומימניח אשתו
Mc 10,30 האיונגליאו 30 הוא יקבל גמול מאה פעמים. **ועו׳** בזה העת בתים ואחים או אחיות או בנים ושדות
Mc 12,6 אותם. 5 עו׳ שלח אחר ואותו המיתו. [*] 6 **ועו׳** שלח בנו מאד יקר ואמ׳ אולי ישאו כבוד לבני 7
Lc 6,29 שיחפוץ לגזול מלבושך לא תרצה למונעו **ועו׳** הגונילא אם יחפוץ לגנולה. 30 אבל לכל אדם
Lc 14,26 עמו אביו ואמו ואשתו ואחיו ובנו ואחיותיו **ועו׳** נשמתו לא יהיה תלמידי. 27 ומי שאינו נושא
Lc 18,11 כמו האנשים האחרים גזלנים רעים ומנאפים: **ועו׳** איני כמו זה העולמיי. 12 אני צם שני פעמים
Mt 23,23 רמאים שלוקחים מצמרת הנענע ומהכמון **ועובדים** גדולי צווי הדת ועוזבים היושר והחנינה
Mc 2,14 לים וכל העם בא והוא מראה וילונים. 14 **ועובר** במקום אחד ראה לוי לרגליו והוא מטיו יושב
Mt 16,18 פירי ועל זאת האבן אבנה אגלישיאה שלי. **ועוד** דלתות גיהנם לא תהיה להם יכולת כנגדך 19 כי
Mt 19,24 אפשרי הוא הכנס העשירים במלכות שממיי: 24 **ועוד** אמ׳ לכם שנות עניין נקל הוא גמל בנקב המחט
Mt 26,47 ונלכה. כי ראו שמתקרב אותו שיבגדני. 47 **ועוד** הוא מדבר הנה כי יוד״ש אחד מי״ב התלמידים בא
Mc 4,26 אותו הדבר עצמו שיהיה לו יגזלו ממנו: 26 **ועוד** אמר להם כן הוא מלכות שממיי כאדם שזורע זרע
Mc 15,14 14 ופילאט אמ׳ להם ואי זו רעה עשה לכם **ועוד** הם צועקים תלוהו. 15 ופילאט חפץ לעשות רצון
Lc 6,5 5 ואומ׳ לכם מה אדון הוא בן האדם. **ועוד** מהשבת. 6 ונעשה היה עוד משבת אחת שנכנס בבית
Lc 7,26 אי זה דבר יצאתם לראות. נביא אומ׳ לכם **ועוד** יותר מנביא. 27 זהו שממנו כתוב. הנה אנכי
Jn 12,28 אז באה קול מן השמים. ואמרה ואני עיליתיו **ועוד** אנשאנו. 29 אז העם העומד שם שמעו זה. אמרו
Jn 17,26 ושאהבת אותם. 26 ואני הודעתי להם שמך. **ועוד** אעשה שיכירוהו בעבור אהבת אשר אהבת אותי.
Jn 19,37 הכתיבה נשלמה: אומר עצם לא תשברו בו. 37 **ועוד** כתיבה אחרת אומרת והביטו אל אשר דקרוה. 38
Jn 21,25 הדברים. ואתם יודעים שאמת הוא עדותו. 25 **ועוד** דברים רבים עשה ישאוש שאם כלם יהיו נכתבים
Lc 22,53 ולא שלחתם יד בי. רק זאת היא שעתינו **ועוז** הערפליי: 54 ולקחו אותו והוליכוהו בית סגן
Mc 13,34 הזמן לא השעה 34 כמו שהאיש שהולך במהלך **ועוזב** ביתו ונותן יכולת לעבדיו ומצוה לחוש שיעור.
Lc 1,53 ומגביה השפלים. 53 הרעבים ממלא כל טוב **ועוזב** העשירים רקים. 54 פודה ישראל בנו זוכר
Mt 23,23 הנענע ומהכמון ועובדים גדולי צווי הדת **ועוזבים** היושר והחנינה והאמונה ואלה המצות שחוייב
Mc 7,8 אותי מלמדי המוסרים ומצות לאנשים 8 **ועוזבים** מצות האל ותופשים מה שהוא נמסר מהאנשים
Lc 11,42 פרושים שאתם מעשרים הנענא והרודא והכרוב. **ועוזבים** משפט וצדקת השם׳. אלה הדברים ראויים
Lc 1,80 שלום. 80 והנער היה גדל וחזק ברוח הקדש **ועומד** במדברות עד העת שהראה עצמו לישראל: Tit,2
Lc 4,2 רוח נסע מגורדא והונהג בעד הרוח במדבר 2 **ועומד** שם ארבעים יום ונתנסה בעד הש׳. ולא אכל עד
Mt 11,8 יקרים אותם שלובשים מלבושים חשובים **ועומדים** בהיכל המלך: 9 א״כ למה יצאתם ראות נביא
Mt 13,32 כל הזרעים ונעשה עץ גדול שהעופות שוכבים **ועומדים** בענפים שלו: 33 דמיון אחר אמ׳ להם המלכות
Jn 15,9 9 כמו שהאב אוהב אותי ואני אהבתי אתכם **ועומדים** [*] 10 [*] 11 אלה הדברים אמרתי לכם
Mt 22,1 לנביא: Tit,22 קפיטולו מ״ח כפי מתיאו 1 **ועונה** ישאוש ואמ׳ להם משל אחד. 2 מלכות שממיי הוא
Mc 11,33 מקיימים באמת שנביא הוא זואן. 33 [*] [*] **ועונה** ישו ואמר להם ואני לא אומר לכם באי זה אני
Mc 12,35 אדם לא היה בו כח לעשות לו שום קושיא. 35 **ועונה** ישוש ומלמד במקדש. מה אומרים החכמים
Mc 13,5 הקץ של עולם שכל הדברים יתחילו ליפסד. 5 **ועונה** ישאוש התחיל לאמר ראו הביטו שאיש אחד לא
Lc 17,36 אחת. האחד יתפש והאחד יעזב: 35 [*] 36 **ועונים** ואמרים לו אנה יהיה אדון 37 ואמ׳ להם
Jn 9,41 להם. אם הייתם אתם עורים לא יהיה לכם עון **ועונכם** עומד. Tit,10 קפיטולו י׳ כפי ש׳ יואן 1
Mt 8,20 20 וישוש אמר לו השועלים יש להם מערות. **ועופות** האויר יש להם קנים ובן אדם אין לו אנה
Mt 22,4 לקרואים אני הכינותי סעודות הבקר בקר **ועופות** והכל מוכן בואו לנישואין. 5 והם בזוהו.
Lc 8,5 זרעו. ובעוד שזורע נפל ממנו לדרך ונרמס. **ועופות** שמים אכלוהו. 6 וזרע אחר נפל ממנו על
Mt 13,19 ששומע דבר השם ולא יבין אותה. בא השטן **ועוקרה** מלבו. וזהו הזרע שנפל קרוב לדרך. 20 ואותו
Mt 26,38 אמר להם דאגה נפשי עד מות. המתינו לי פה **ועורו** עמדי 39 והלך מעט הלאה וכרע פניו ואמ׳ אבי
Mc 13,33 מלאכי השמים ולא הבן אבל האב: 33 השמרו **ועורו** והתפללו כי לא ידעתם הזמן לא השעה 34 כמו
Mt 23,17 לתת זהב למקדש אותו חייב לפרוע. 17 פתאים **ועורים.** מה הוא דבר גדול הזהב או המקדש שמקדש
Mt 7,24 רשעים מלאי רוע לב. 24 כל אדם השומע דברי **ועושה** אותם. יהיה דומה אל החכם שמייסד ביתו אל
Mt 9,16 ישן. כי אם כן יעשו כן ממחה המלבוש **ועושה** בו קרע מאד רע. 17 אין אדם משים יין חדש
Mt 13,23 טובה. הוא אותו שיבין דברת השם׳ וישמענה **ועושה** פרי ומעשים טובים לאחד יש ק׳. וא׳ חמשים.
Mt 14,2 ישאוש 2 ואמ׳ לבניו זהו זואן טבול ששב חי **ועושה** נפלאות. 3 כי אירודיש מחזיק בזואן אסור

Mc 4,32 וכשנזרע גדל ונעשה גדול מכל שאר העשבים. **ועושה** כמה גרגירים וענפים שעופות השמים דרים בצל
Lc 6,47 מה שאני מצוה. 47 כל איש שבא אלי ובדברי **ועושה** אותם אני אראה לכם למי הוא דומה: 48 דומה
Lc 12,42 או לכל. 42 ואדונינו אמ׳ לכל האיש הנאמן **ועושה** ההוצאה בחכמה אותו האיש משים האדון על ביתו
Lc 13,32 לכו ואמרו לאותו שועל שאנכי מגרש השדים **ועושה** רפואות ביום השלישי אהיה תם ואפס. 33 רק
Jn 3,32 מדבר. מי שבא מן השמים על כל הוא. 32 **ועושה** עדות ממה ששמע וראה. ועדותו שום אדם אינו
Jn 9,31 שומע לחטאים. אבל אם אחד הוא אוהב האל **ועושה** רצונו אותו שומע. 32 מעולם לא שמע אדם שאחד
Jn 10,33 רק מקללה וגידוף. כי אתה אדם ולא אל. **ועושה** אתה עצמך אלוה. 34 ענה להם ישאוש אינו כתו׳
Lc 7,8 בא והוא בא: ואומר אני לעבדי עשה זאת **ועושהו.** 9 ואותו הדבר שמע ישאוש ותמה. ונהפך ואמ׳
Mt 24,38 כמו שהיה בזמן קודם המבול שאוכלים ושותים **ועושים** נשואין עד היום שנח נכנס בתיבה 39 לא הכיר
Mc 4,20 הארץ. יחס אותם ששומעין ומשימין בפועל **ועושים** פרי טוב. עד שמגרגיר א׳ יוצאין ל׳ ומא׳ ס׳
Lc 5,33 והם אמרו לו למה תלמידי יואן מתענים תמיד **ועושים** כובד מלחמות וכן אותם מהפ מהפרושים. אבל
Lc 17,27 בן האדם 27 אוכלים ושותים לוקחים נשים **ועושין** נישואין נח בתיבה. ובא המבול והרג את
Mt 4,13 שזואן היה תפוש. הפך פניו גליליאה 13 **ועזב** נזוריט עירו. ויגר בעיר כפר נחום בחוף הים
Mt 22,25 היו ז׳ אחין והראשון לקח אשה ומת בלא זרע **ועזב** אשתו לאחיו. 26 כמדומה לו השני והשלישי עד
Mc 1,20 בספינה קטנה משימים רשתם. 20 ותכף קראם **ועזבו** אביהם זאבדיב בספינה קטנה והלכו אחריו 21
Lc 14,4 רפואה בשבת 4 ושתקו. והוא ריפא האדם **ועזבו.** 5 וענה להם ואמר אי זה מכם אם שורו וחמורו
Mt 22,22 מה שראוי לאל. 22 וכאשר שמעוהו היו תמהים **ועזבוהו** והלכו להם. 23 ובאותו היום קרבו אליו
Mc 12,12 הכירו שהוא אמ׳ אותה הצורה בעבורם והלכו **ועזבוהו.** 13 ואחר שלחו לו מקצת מהפרושים ומקצת
Mc 14,50 הכתיבות. 50 ואז התלמידים כולם ברחו **ועזבוהו:** 51 ונער אחד מלבישו שהיה מלובש מאחת
Mc 8,13 אני אומר שאתם לא תראו סימן ההראות. 13 **ועזבם** ועלה בספינה עובר אותו הים 14 ותלמידיו
Mt 27,59 צוה שיתנהו לו. 59 ויושאף לקח גוף ישאוש **ועטפו** בבגד אחד של משי נקי 60 והניחו בקברו שהוא
Mc 15,46 בגד אחד יפה ולבן והוריד הגוף מהשתי וערב **ועטפו** בו והניחו בקבר אחד של אבן חצובה ושם בפתח
Lc 24,16 ומצאו עדים ישאוש קרב להם והולך עמהם 16 **ועיניהם** עורות שלא היו מכירים אותו. 17 וישאוש
Lc 24,31 לקח הפת וברכו ובצעו ונתן ממנו להם. 31 **ועיניהם** נפתחו והכירוהו בבציעת הפת. ואחר היה
Mt 13,16 ולא יבינו בלבבם ולא ישובו ורפא לו. 16 **ועיניכם** הם מבורכים שרואים. ואזניכם ששומעים. 17
Mt 21,2 שהוא לפניכם. ותכף תמצאו אתון אחת קשורה **ועיר** אחד עמה תתירוה והביאוה אלי. 3 ואם שום אדם
Mt 21,5 ישראל הנה מלכך בא שפל יושב על האתון **ועיר** בן שלה. 6 הלכו התלמידים ועשו כמו שצום
Mt 5,45 שבשמים. המוציא שמשו על הטובים והרעים. **ועל** הצדיקים והרשעים: 46 אם תאהבו האוהבים אתכם
Mt 16,18 שבשמים: 18 ואני אומ׳ לך שאתה הוא פירי **ועל** זאת האבן אבנה אגלישיאה שלי. ועוד דלתות
Mt 27,25 לכם. 25 וכל הכלל ענו דמו יהיה עלינו **ועל** בנינו. 26 ואז הניח בר אבן ומסר להם ישאוש
Mt 27,35 נשלמת הנבואה אומרת. חלקו ביניהם מלבושי. **ועל** לבושי הניחו גורל. 36 ויושבים מביטים 37 ושמו
Lc 6,35 מאל עליון שהוא מאד טוב על רגוזי הרצון **ועל** הרעים. 36 לכן תהיו אתם בעלי חנינה כאשר
Lc 10,19 נתתי לכם יכולת לדרוך כף רגלכם על השרפים **ועל** העקרבים. ועל כל כחות האויבים ושום דבר לא
Lc 10,19 לדרוך כף רגלכם על השרפים ועל העקרבים. **ועל** כל כחות האויבים ושום דבר לא יזככם. 20 אך אל
Lc 21,36 35 וכן יצא על כל יושבי פני האדמה. 36 **ועל** זה הקיצו לעולם והתפללו לשם שתהיו ראויים
Lc 23,28 בני ירושלם אל תבכו עלי רק על עצמכם תבכו **ועל** בניכם. 29 כי הנה ימים באים שבהם יאמרו
Lc 23,38 ואומרים אם אתה מלך ישראל תושיע עצמך. 38 **ועל** הכתב שעליו כתוב באותיות יוניות ולטינש
Mt 15,29 29 וכאשר ישאוש נסע משם בא שפת ים גלילאה **ועלה** אל ההר ויושב שם. 30 וקרב אליו רוב חיל
Mt 15,39 אנשים לבד נשים וילדים. 39 והניח העם **ועלה** בספינה קטנה ותלמידיו עמו ובאו בארץ מַגִינֶדָא:
Mt 20,17 רבים הם הנקראים ומעטים נבחרים: 17 **ועלה** ישאוש בירושלם לקח י״ב תלמידים בסוד ואמ׳
Mc 4,36 [*] נעבור אנחנו הלאה 36 והניחו החיילות **ועלה** בספינה אחת קטנה. ונכנסו בים ספינות אחרות
Mc 8,13 אומר שאתם לא תראו סימן ההראות. 13 ועזבם **ועלה** בספינה עובר אותו הים 14 ותלמידיו שכחו לקחת
Lc 9,28 אלה הדברים ישאוש לקח פירי ויקומו ויואן **ועלה** אל ההר והתפלל. 29 ונשתנו פניו ומלבושיו לבן
Lc 19,4 העם. כי אותו זאקיב היה קטן הצורה 4 ורץ **ועלה** באילן אחד ששמו שיכומור. בעבור יכול לראות
Jn 2,13 ימים מעטים. 13 וקרוב היה פסח היהודים **ועלה** ישאוש בירושלם. 14 ומצא במקדש אנשים מוכרים
Jn 5,1 1 אחר אלה הדברים היה יום חג היהודים **ועלה** ישאוש בירושלם 2 והיה בירושלם חפירה אחת ששם
Mc 2,4 ממנו דורון לפניו עלו על הבית והחריבוהו **ועלו** למעלה במטה והביאֶהו לפני ישאוש. 5 וכאשר
Mc 3,9 לאמר הפלאים אשר הוא עושה ובאו אליו 9 **ועלו** בספינה קטנה כאשר העם הולכים אחריו. 10 העם
Mc 6,32 עם הולך וחוזר ולא היה לו פנאי לאכול. 32 **ועלו** בספינה הקטנה והפילו עצמם במקום חרב 33
Lc 5,19 שער שיוכלו ליכנס בעד העם שהיה שם גדול **ועלו** על הגג ומסלקים הלבנים ובעד הגגות שמו המטה

Lc 8,22 עמו וישו אמ׳ להם נעבור מעבר ליאור **ועלו** כלם בספינה. 23 וכאשר הם מספנים. ישוש משיח
Jn 11,55 עומד עם תלמידיו. 55 ונתקרב פסח היהודים **ועלו** רבים מאותה מלכות קודם פסח בירושלם לטהר
Jn 21,3 והם אמרו לו ואנחנו נלך עמך. ויצאו משם **ועלו** בספינה. ובאותו הלילה לא לקחו דבר. 4 ובבקר
Lc 19,38 ברוך הוא זה שבא בשם האל. שלם יהיה לשמים **ועלוי** למרומים. 39 ואותן פרושי העם אמרו עליו רבי
Mt 13,25 בשדהו 25 ובעוד שהאנשים ישנים באו אויביו **ועליו** זורע קמשונים בתוך החטים והולך. 26 וכאשר
Lc 18,32 הנביאים שבן האדם 32 יהיה נמסר לעמים. **ועליו** יוציאו לעג. ויהיה נגרש. וירוקו בפניו. 33
Mt Prol,7 האיונגלי לקיים הכתיבות נגד המינין. **ועם** שֶׁרַבִּים כתבו האיונגלי לבד ארבעה יש עדות אמת.
Mt 26,47 מי״ב התלמידים בא ועמו רב חיל עם סכינים **ועם** עצים משולחים מצד שרי הכהנים ובעד זקני העם.
Mt 26,55 כן כמו אם הייתי גנב יצאתם עם הסכינים **ועם** עצים תפוש אותי. כל היום הייתי עמכם מלמד
Mc 1,29 הכנסת באו לבית שימון ואנדריב עם יקומו **ועם** ג׳ואן לאכול. 30 וחמות פירו שוכבת חולה מקדחת
Mc 2,16 והפרושים ראו שישו אוכל עם העוגבים **ועם** החטאים אמרו לתלמידיו למה עם העוגבים והחטאים
Mc 3,7 שימיתוהו. 7 וישו הלך לים עם התלמידים **ועם** רב נמשכים עמו מגליליאה 8 לירושלם ומגודיאה
Mc 5,24 עליה ותהיה נרפאת. 24 וישאוש הלך עמו **ועם** רב שהולך אחריו [*]. 25 ואשה אחת שהיה לה
Mc 10,46 ובאו בירושלם ונכנסו בירושלם עם תלמידיו **ועם** רב ובן טימיב ברטומיב שהיה יבש יושב קרוב לו
Mc 15,31 הכוהנים אומרים מצחקים האחד עם האחר **ועם** הסופרים האחרים עשה נושעים ועצמו אינו יכול
Mc 16,20 בכל העולם לדרוש בעזר הש׳ עם דברים טובים **ועם** נפלאות שיעשו: Expl תם תם ונחתם פה תמו
Lc 5,30 משיח למה אתם אוכלים ושותים עם העולמיים **ועם** החוטאים. 31 ענה ישאוש ואמ׳ להם אינו צריך
Lc 22,37 אומר לכם כי מה שכתוב חוייב שיעשה בו. **ועם** הרעות הוא מזומן כי כל הדב הדברים שהם ממני
Jn 18,3 והפרושים באו שם עם עששיות ואבוקות **ועם** כלי זיין. 4 ישאוש יודע כל הדברים עתידים לבא
Jn 21,11 מלאים מרוב דג מספר מאה וחמשים ושלשה. **ועם** כל זה שהדגים רבים הרשת לא נשבר. 12 וישאוש
Mt 8,10 והנם עושים. 10 וישואש משיח שמע זה השר **ועמד** נפלא. ואמר לאותן שהיו עמו. אמת אני אומר
Mt 21,17 ונסע משם מהם ויצא חוצה לעיר והך בְּבֵטַנִיאָה **ועמד** שם. 18 ובבקר בשובו אל העיר היה לו רעב 19
Mc 14,68 יודע ואיני מכיר ממה את אומרת ויצא לחוץ **ועמד** לפני ההיכל והתרנגול קרא 69 ומיד ראתהו שפחה
Lc 1,22 והכירו שמריאה ראתה בסימנין מראה להם **ועמד** אלם 23 וכאשר השלים ימי עבודתו הלך בביתו.
Lc 6,8 לאיש שידו יבשה קום ועמוד באמצע. וקם **ועמד** על רגליו. 9 וישאוש אמ׳ להם אני שואל אתכם
Lc 6,17 אשקריוטא שהיה בוגד. 17 וירד מן ההר עמהם **ועמד** במקום חרב וסייעת תלמידיו ורוב עם מכל
Lc 8,24 וישאוש קם וצוה אל הרוח והסער שיעמוד **ועמד** ונעשה נחת גדול. 25 וישאוש אמ׳ להם אנה הוא
Jn 4,40 השומרונים אליו בקשוהו שיעמוד שם עמהם **ועמד** שני ימים. 41 ויותר עוד האמינו בו בעד
Jn 10,40 הירדן באותו מקום שהיה זואן טובל ראשונה. **ועמד** שם. 41 ורבים באו אליו ואומרים שג׳ואן כמעט
Jn 19,38 38 אחר אלה הדברים בא יוסף אברמטיאה **ועמד** נחבא מפחד היהודים בעבור שהוא תלמיד ישאוש.
Lc 7,38 הפרוש באה לשם ונשאה קאפסא אחת ממשיחה 38 **ועמדה** מאחור קרוב רגלי ישאוש משיח והתחילה לבכות
Mt 12,45 שבע רוחות יותר רעים ממנו ונכנסו שם **ועמדו.** ובסוף אותו האיש היו יותר רעים מבראשונה.
Mt 28,4 היו כמו שלג. 4 והשומרים היו נפחדים **ועמדו** כמו מתים. 5 והמלאך אמ׳ לנשים שלא תפחדו כי
Mc 3,31 הם אמרו משוטן הוא. 31 ובאה האם וקרוביו **ועמדו** בחוץ ורצו בו. 32 ורוב עמים יושבים סביביו.
Jn 1,39 [*] בואו וראו אותו. ובאו וראו אנה עומד. **ועמדו** שם אותו היום והיה כמעט שעה עשירית. 40
Mt 10,11 עיר שתכנסו או מגדול שאלו מאתו אדם טוב **ועמו** תעמדו עד שתלכו. 12 וכאשר תכנסו בבית תנו
Mt 26,47 מדבר הנה כי יוד״ש אחד מי״ב התלמידים בא **ועמו** רב חיל עם סכינים ועם עצים משולחים מצד שרי
Mc 14,43 מדבר בא יודש אשקריוטא אחד מי״ב תלמידים **ועמו** עם רב עם סכינים ומקלות. והוא שלח בעד סגן
Jn 19,18 18 ובאותו מקום הניחו ישו בשתי וערב. **ועמו** שנים אחרים אחד לימין ואחד לשמאל וישאוש
Mc 3,3 3 וישאוש אמ׳ לאדם עם היד יבשה קום מעלה **ועמוד** באמצע. 4 ואמ׳ להם ישאוש יש לאדם עשות טוב
Lc 6,8 8 [*] וישאוש אמר לאיש שידו יבשה קום **ועמוד** באמצע. וקם ועמד על רגליו. 9 וישאוש אמ׳
Mt 12,15 להורגו. 15 וישואוש יודע זה. נסע מהם **ועמים** רבים הולכים אחריו וכלם ממרקם. 16 וציום
Mc 11,8 רכב. 8 ואנשים רבים פשטו בגדיהם בדרך **ועמים** אחרים כורתים ענפים מן האילנות ומגמגמין
Mc 13,8 זה חוייב שיהיה אבל עדיין לא יהיה הקץ. 8 **ועמים** יקומו נגד עמים ומלך נגד מלך. ויהיו רעשים
Lc 5,15 מצוה לעדות שלהם. 15 ודברו נתפזר עוד. **ועמים** רבים באים לישאוש בעבור שישמעהו ושיתרפאו
Lc 8,4 ושאר רבות בנות ששרתו ישאוש מרשותן. 4 **ועמים** רבים נאספו ובאו לו מן הערים וצערו לישאוש
Lc 14,25 שום אדם מהנקראים לא יאכלו בזימוני: 25 **ועמים** רבים הולכים עמו. ונהפך אליהם ואמר 26 אם
Jn 11,48 בו. ויבואו רומיים ויגזלו לנו מקומינו **ועמנו.** 49 ואחד מהם ששמו קאיפש היה הגמון אותה
Mt 13,37 תפרש לנו דמיונות הקמשונים מהשדה. 37 **וענה** ואמר אותו שזורע טוב זרע הוא בן הבתולה. 38
Mt 14,28 לכם טוב בטחון באל אני הוא אל תפחדו. 28 **וענה** ש׳ פירו ואמר אדון אם אתה הוא תחפוץ שאני

Mt 16,16 אמ׳ להם. ואתם מה אתם אומרים ממני. 16 **וענה** שימון פירו ואמר אתה הוא משיח בן אל חי. 17
Mt 17,16 שלחתיו לתלמידיך ולא יכלו לרפאותו: 16 **וענה** ישאוש ואמ׳ אומה ממאנת והפוכה עד כמה אעמוד
Mt 19,17 אוכל אנכי עשות שיהיה לי חיים נצחיים. 17 **וענה** ישאוש אליו למה אתה אומר אלי טוב. אחד לבדו
Mt 24,4 אלה הדברים וסימני ביאתך וקץ העולם: 4 **וענה** ישאוש ואמ׳ להם. השמרו לכם ששום אדם לא יונה
Mt 26,25 25 ענה יוד״ש שמסרו ואמ׳ ר׳ אנכי הוא. **וענה** ישו ואמר לו אתה אומר. 26 וכאשר ישבו לסעוד
Mt 26,33 אהיה קם חי אהיה לפניכם בגליליאה: 33 **וענה** פירו ואמר אליו ואם כולם יהיו אישקנדליזאטש
Mc 6,37 הקטנות סביב מכאן ויקנו אוכל לאכול. 37 **וענה** ישאוש ואמ׳ להם תנו אתם להם לאכול. [*] לכו
Mc 8,29 להם ואתם מה אתם אומרים ממני. מי אני. **וענה** פירו ואמר אתה משיח. 30 בעבור זה הוא צוה
Mc 9,4 3 ונראו משה ואליהו ומדברים עם ישו. 4 **וענה** פיר לישאוש אמ׳ לו טוב הוא שאנחנו נעשה פה
Mc 9,16 15 והוא שאלם ממה אתם חולקים ביניכם 16 **וענה** איש אחד מהעם ואמ׳ רבי אני נהגתי בני לך
Mc 9,37 אינו מקבל אותי אבל מקבל מי ששלחני. 37 **וענה** זואן אליו ואמר אנחנו רואים אדם אחד שהיה
Mc 11,22 ואמ׳ אליו רבי הנה התאנה שקללת שיבשה. 22 **וענה** ישו ואמר אליו יהיה לך טובה אמונה בשם 23 כי
Mc 12,24 בתחיה של מי תהיה לאשה מכל אלו. 24 **וענה** ישאוש ואמר להם אתם טועים ואינכם מבינים
Mc 13,2 לו רבי ראה זה בניינים ואיזה אבנים: 2 **וענה** ישאוש ואמ׳ רואה אתה אלו הבניינים גדולים לא
Mc 14,48 והכה עבד סגן הכהנים וחתך לו האזן. 48 **וענה** ישאוש ואמ׳ להם כמו אם הייתי גנב יצאתם עם
Lc 1,19 יעשה זה שאני זקן ואשתי מהרה ימיה. 19 **וענה** המלאך ואמ׳ לו אני הוא שעומד לפני האל
Lc 4,9 לו השטן אם אתה הוא בן האלוה תפיל עצמך **וענה** לו 10 כתו׳ הוא שמלאכיו יצוה לך שישמרך 11
Lc 7,22 אנחנו מקוים אחר. 20 [*] [*] 21 [*] 22 **וענה** ישאוש ואמ׳ להם. לכו ואמרו מה שראיתם ושמעתם
Lc 7,40 שהיא היא האשה שנוגעת אותו חטאה היא. 40 **וענה** ישאוש ואמ׳ לו שימון אני רוצה לומר לך אי זה
Lc 7,40 לו שימון אני רוצה לומר לך אי זה דברים. **וענה** שימון ר׳ אמור. 41 שני אנשים חייבין לאיש
Lc 7,43 שימון ואמר אני חושב שאותו שיותר נתן. **וענה** ישאוש ואמר יושר שפטת. 44 וישאוש נהפך אל
Lc 8,21 ואמרו לו אמך ואחיך חפצים ראות אותך 21 **וענה** ואמ׳ להם אמי ואחי הם אותם ששומעין דבר השם׳
Lc 9,59 ראשו: 59 וישו אמ׳ לאיש אחר לך אחרי. **וענה** הנח לי לקבור את אבי. 60 וישאוש אמ׳ לו הנח
Lc 10,41 לו [*]. [*] לכן תאמר לו שיעזרני. 41 **וענה** האדון ואמר לה מרטא מרטא חרוצה נמצאת ברוב
Lc 11,45 יודעין הולכים למקום שאינן יודעין. 45 **וענה** מחכמי הדת ואמ׳ רבי באמרך אלה הדברים עושה
Lc 13,2 לגלילבש ודמם ערב פילאט עם קרבנותם: 2 **וענה** ישאוש להם סבורים אתם שאותם גלילבש הם חטאים
Lc 13,15 הרופא להתעסק ברפואת החולים ולא בשבת. 15 **וענה** ישאוש להם ואמ׳ רמאים כל אחד מכם אינו מתיר
Lc 14,5 בשבת 4 ושתקו. והוא ריפא האדם ועזבו. 5 **וענה** להם ואמר אי זה מכם אם שורו וחמורו נופלים
Lc 17,17 רגלי ישאוש משיח והוא היה שומרוני 17 **וענה** ישאוש ואמ׳ ולא הייתם עשרה מי אתם ואין הם
Lc 22,51 אחד משרי הכהנים וחתך לו האזן הימנית. 51 **וענה** ישאוש הניחו עד כאן. וכאשר נגע באזן הניחו.
Lc 24,18 ביניכם וכבר אתם הולכים ודואגים. 18 **וענה** אחד מהם ששמו קלאופש. ואמר לו אתה הוא
Jn 6,69 לשנים עשר שנשארו ואתם חפצים ללכת. 69 **וענה** שימון פירי אדון למי נלך דברי חיים נצחיים
Jn 9,11 הוא. 10 אז אמרו לו ואיך נפתחו עיניך. 11 **וענה** הוא איש אחד שנקרא ישאוש עשה טיט ומשח את
Jn 10,32 קבצו היהודים אבנים בעבור שיסקלוהו. 32 **וענה** להם ישאוש מעשים רבים טובים אמרתי לכם
Mt 20,7 והוא אמ׳ להם למה עמדתם היום בטלים. 7 **וענו** באשר שום אדם לא שכרם. והוא אמ׳ לכו לכרמי 8
Mt 25,9 תנו לנו משמנכם כי עשישותינו מכבות. 9 **וענו** החכמות ואמרו אולי לא יספיק לנו לכו למוכרות
Lc 9,19 לו וישו שאלם מה אומרים העם מי אני 19 **וענו** ואמרו יואן טבול ומקצת אומרים אליהו. ויש
Lc 13,14 עליה. ומיד עמדה בקומתה ושבחה האל. 14 **וענו** בבית הכנסת מלאים חימה: כאשר ישאוש ריפא
Lc 20,7 כי בבריא היה להם שיואן היה נביא. 7 **וענו** שלא ידעו מאין היתה. 8 וישאוש אמ׳ להם ואני
Jn 18,30 ואמ׳ איזו עדות עשיתם נגד זה האיש. 30 **וענו** ואמרו אם זה האיש לא היה רע במעשיו לא היו
Jn 21,5 אז אמ׳ להם ישאוש נערים יש לכם מה לאכול **וענו** לו אין. 6 והוא אמר להם שימו הרשתות הלאה
Mc 4,32 גדול מכל שאר העשבים. ועושה כמה גרגירים **וענפים** שעופות השמים דרים בצל הענף. 33 רבות כאלה
Lc 1,60 שימולו הבן. וקראו לו שם אביו זכריה. 60 **וענתה** אמו ואמרה לא יהיה כן אבל שיהיה שמו יואן.
Mt 7,17 תאנים. 17 וכל עץ טוב עושה פרי טוב. **ועץ** פרי רע עושה פרי רע: 18 [*] 19 כל עץ שאינו
Mt 12,33 ובעולם הבא. 33 כל עץ טוב עושה פרי טוב **ועץ** רע עושה פרי רע. לכן בפרי מכיר האדם העץ 34
Lc 6,43 43 כי העץ אינינו טוב שעושה פירות רעים. **ועץ** רע אינו יכול לעשות פרי טוב. 44 כי כל עץ
Mt 13,15 תכירו. 15 כי לב זה העם שמן ואזנו כבדה **ועצמו** עיניהם בעבור זה שלא יראו ולא ישמעו ולא
Mc 15,31 עם האחר ועם הסופרים האחרים עשה נושעים **ועצמו** אינו יכול להושיע. 32 אם אתה משיח ישראל רד
Jn 13,32 והאל זך [*] 32 [*] בו. והאל יזכך הוא **ועצמו.** ובהתמדה יזכך אותם 33 בנים שעדין הם עמכם.
Mt 16,24 אחרי חוייב יתייאש מעצמו. ושיקה שתי **וערב** שלו ושילך אחרי. 25 כי אותו שחפץ להושיע

Mt 20,19 להוציא לעג ממנו ולרגשו ולהקימו בשתי **וערב.** ויקום חי ביום השלישי: 20 ואז נגשה אליו אם
Mt 23,34 וחכמים ומאותתים: ומהם תהרגו ותתלו בשתי **וערב** ותנגשו בבתי כנסיותיכם ותרדפו מעיר לעיר 35
Mt 27,23 האמור משיח. 23 והכל אמרו יהי מונח בשתי **וערב.** ופילאט אמ׳ להם ואי זה רעה עשה. והם עוד
Mt 27,26 בר אבן ומסר להם ישאוש מוכה להקימו בשתי **וערב.** 27 ואז עבדי פילאט. לקחו ישאוש בית גדול
Mt 27,32 סִירִינִיב ששמו שמעון ואנסוהו לישא השתי **וערב.** 33 ובאו באותו מקום שנקרא גולגוזא שהוא הר
Mt 27,40 תושיע עצמך אם בן אלוה אתה ירד מן השתי **וערב.** 41 וכמדומה לדברים אלו: אומרים לו גדול
Mt 27,42 עצמו. אם מלך אתה מישראל רד מן השתי **וערב** שאנחנו נראהו ונאמינך. 43 הוא בטוח באל
Mc 8,34 שרוצה לימשך אחרי יכפור עצמו. ויקח שתי **וערב** עמו וימשך אחרי. 35 ומי שיחפוץ עשות נשמתו
Mc 15,21 מעירו אס אלשנדריאה אי דנופי שישא שתי **וערב** שלו 22 ונהגוהו בגולגוטא שרוצה לומר מון
Mc 15,30 ימים תבנהו. 30 תושע עצמך תרד מן השתי **וערב.** 31 וכמדומה לזה עליוני הכוהנים אומרים
Mc 15,32 להושיע. 32 אם אתה משיח ישראל רד מן השתי **וערב** שאנחנו נראהו ונאמינך. ואותן שהיו תלויים
Mc 15,46 קנה בגד אחד יפה ולבן והוריד הגוף מהשתי **וערב** ועטפו בו והניחו בקבר אחד של אבן חצובה ושם
Lc 9,23 איש חפץ לבא אחרי יהיה כופר בעצמו ושתי **וערב** שלו ובכל יום יבא אחרי. 24 [*] וזה יושיע
Lc 14,27 לא יהיה תלמידי. 27 ומי שאינו נושא שתי **וערב** שלו ואינו בא אחרי אינו יכול להיות תלמידי.
Lc 23,23 צועקים בקול גדול שואלים שיניחהו בשתי **וערב** וקולותם הולכים וחזקים. 24 ופילאט שפט שיעשה
Lc 23,26 נקרא שימון שבא מן העיר. והניחו השתי **וערב** עליו שישאנה אחר ישאוש 27 ורוב חיל אנשים
Lc 23,53 לו. וכאשר זה סילק גוף ישו משיח מהשתי **וערב** עטפו בבגד משי ושמהו בקבר אחד חדש מצוייר
Jn 19,15 הקימוהו הקימוהו תלוהו והניחוהו בשתי **וערב:** ופילאט אמר להם מלככם אתלה: וההגמונים אמרו
Jn 19,17 ישאוש ונחגוהו בחוץ. וישאוש נושא השתי **וערב.** יצא ממקום הנקרא קלוארי שר״ל בעברי
Jn 19,18 גולגוטא. 18 ובאותו מקום הניחו ישו בשתי **וערב.** ועמו שנים אחרים אחד לימין ואחד לשמאל
Jn 19,19 19 ופילאט כת׳ מאמר אחד והניחו על השתי **וערב** וזה לשונו: ישאוש דנזוריט מלך היהודים: 20
Jn 19,25 אם ישוש ומריאה מגדלינא עומדת סמוך שתי **וערב** של ישו. 26 אז כשישאוש ראה אמו עומדת סמוך
Jn 19,31 ונשלם הוא וכרע ראשו ושלח הרוח לאל. 31 **וערב** שבת היה: והיהודים בעבור שלא ישארו הגופה
Jn 19,31 בעבור שלא ישארו הגופה בשבת בשתי **וערב.** וחג גדול היה בשבת ההוא חילו פני פילאט
Jn 19,38 מפילאטו שיהיה לו רשות לקחת ישאוש מהשתי **וערב** ופילאט הודה לו. אז בא יוסף [*] 39 [*] עם
Lc 23,44 עמי בגן עדן. 44 והיתה כמעט שעה ששית **וערפל** היה בכל הארץ עד שעה תשיעית. 45 והשמש חשך
Jn 1,5 היה נר האנשים. 5 והנר היה מאיר בערפל. **וערפל** וחשך לא היה להם יכולת עליה: 6 האל שלח אדם
Jn 3,19 לב נר בא לעולם ואוהבים האנשים ביותר חשך **וערפל** מנר. כי מעשיהם הם רעים. 20 כי כל איש
Jn 8,12 הוא נר העולם. מי שבא אחרי לא ילך בחשך **וערפל** אבל יהיה לו גם חיים: 13 אז אמרו הפרושים
Jn 12,35 להו בפוד שהנר בכם בעבור שלא תפלו בחשך **וערפל.** ומי שהולך בחשך אינו יודע לאן הוא הולך.
Mt 6,19 האוצרות בתוך העמקים שמחריבים אותם חלדה **ועש.** וגנבים גונבים אותם 20 אבל תקבצו אוצרות
Mt 6,20 אותם 20 אבל תקבצו אוצרות שמים שחלדה **ועש** אין מחריבין אותם. וגנבים אין גונבים 21 [*]
Lc 12,33 בשמים: אין חסרון למי שגנב אין מתקרב לו. **ועש** אינה מכלה. 34 ובמקום שיהיה אוצרכם שם יהיה
Mt 6,28 ומהמלבושים למה אתם נאנחים. הביטו חבצלות **ועשבי** השדות היאך גדלים והנם לא חורשים ולא
Mt 8,4 אל תאמר לשום אדם. אבל לך והראה אל כהנך **ועשה** לו נדבה כמו שמשה צוה לזכרון: קפיטולו כ״ה
Mt 13,26 בתוך החטים והולך. 26 וכאשר העשב גדל **ועשה** פרי. אז נראו הקמשונים בין החטים. 27 ובאו
Mt 15,36 בארץ. 36 ואחר לקח השבעה לחמים והדגים **ועשה** כונות (אני חושב ש״חנות״ היא הקריאה הנכונה)
Mt 20,5 אחרת הלך בין הצהרים ושעה תשיעית היתה **ועשה** כדמות זה 6 סביב בי״א שעה והוא יצא ברחוב.
Mt 21,33 שהיה אב חיילות. שנטע כרם אחד וסגרה בטוב **ועשה** בה יקב אחד ובנה בה מגדל אחד בתוכה. ואח״כ
Mt 26,26 וכאשר ישבו לסעוד ישאוש לקח הלחם וברכו **ועשה** חנות ובצע. ואמר קחו ואכלו כי זה הוא גופי.
Mt 26,27 ואכלו כי זה הוא גופי. 27 ואחר לקח הגביע **ועשה** חינות ונתנו להם. ואמ׳ שתו זה כולכם 28 כי
Mc 6,23 אל הנערה. שאלי מה תחפוצי ואתנהו לך 23 **ועשה** שבועה שיתן לה כל מה שתשאל עד חצי מלכותו:
Mc 6,41 41 וישאוש לקח החמשה לחמים ושני הדגים **ועשה** חינות והודאות ובצעם ונתנם לתלמידיו שיניחום
Mc 14,23 לקח הפת ואמר זהו לבי. 23 ולקח הגביע **ועשה** חנות ונתן להם ושתו ממנו. 24 ואמ׳ להם זהו
Lc 1,68 ברוך יהיה אדון אלהי ישראל. כי הוא פקד **ועשה** פדיון עמו 69 והיישיר אותנו ומהר תת שלום
Lc 5,29 קם והניח כל ענייניו והלך אחריו. 29 **ועשה** משתה גדול בביתו והיו שם רוב עולמיים ושאר
Lc 8,8 הזרע וחנקהו. 8 וזרע האחר נפל בארץ טובה **ועשה** פרי כמאה כפלים. וזה אומר צועק מי שיש לו
Lc 12,48 מוכה מנגעים רבים. 48 ואותו שלא הכירו **ועשה** דברים הגונים היה מוכה בנגעים מועטים. ואדם
Lc 16,6 עונהו מאה מדות שמן. והוא אמר לו קח שטרך **ועשה** מהרה וכתב חמשים. 7 ואמר לאחר כמה התחייבת
Lc 22,19 מהגפן עד שיבא מלכות הש׳. 19 ולקח הפת **ועשה** חנות ובצעו ונתן להם אומר זה הוא גופי הנתון

Jn 5,33 הוא שעושה עדות לי: 33 אתם שלחתם לזואן **ועשה** עדות אמתי. 34 רק אני איני מקבל עדות אדם
Mt 12,14 כמו האחרת. 14 ואז יצאו חוץ הפרושים **ועשו** עצה נגדיו באיזה צד יוכלו להורגו. 15
Mt 13,8 הקוצים וחנקום. 8 האחרים נפלו בארץ טובה **ועשו** פרי רב בא׳ ק׳ בא׳ נ׳ בא׳ ל׳. 9 מי שיש לו
Mt 21,6 על האתון ועיר בן שלה. 6 הלכו התלמידים **ועשו** כמו שצום ישאוש. 7 והביאו האתון והעיר
Mt 21,36 לקבל פירותיו. והיו יותר טובים ורבים **ועשו** להם כמו כן שעשו לאחרים: 37 באחרונה שלח להם
Mt 22,15 ומעט נבחרים: 15 ואז נתקבצו הפרושים **ועשו** עצת איך יוכלו לתפוש ישאוש בדברו. 16 ושלחו
Mt 26,4 העם בהיכל סגן הכהנים שנקרא קאיפש 4 **ועשו** עצה נגד ישאוש איך יוכלו במרמה המיתו. 5
Mt 28,12 מה שנעשה לשרי הכהנים 12 והם אספו הזקנים **ועשו** עצה ונתנו רוב כסף לשומרים 13 שיאמרו
Mt 28,15 נשיג שתהיו בטוחים 15 והם לקחו הכסף **ועשו** מה שאמרו הם: ואלה הדברים מוגדים בין
Mc 3,6 שלח היד [*] ונרפאה. 6 ותכף יצאו הפרושים **ועשו** עצה עם אותם דירודיש נגד ישו שימיתוהו. 7
Mc 9,12 מגונה 12 אכן אני אומ׳ לכם שאליהו בא להם **ועשו** רצונם כמו שהכתיבה אומרת ממנו: 13 וכאשר היה
Lc 1,62 אין ראוי במשפחתך שתהיה לך כזה השם. 62 **ועשו** סימן לאביו איך הוא חפץ יהיה שמו. 63 וזכריה
Lc 5,7 דגים רבים באותן שרשתות שלהם משתברין. 7 **ועשו** סימן אל החברים אשר באניה האחרת שיבואו.
Lc 6,27 שזה אתם שומעים. אהבו אויביכם ואוהבכם. **ועשו** טוב למי שהכעיס אתכם. 28 ברכו למי שאומר לכם
Lc 6,35 בעבור שיקבלו גמול. 35 אבל אהבו אויביכם **ועשו** להם טוב. ותנו מתנות למי שאינכם מקוים דבר
Jn 6,23 אחרות באו דטיבריאדיש אותה ששם אכלו הפת **ועשו** חינות לאל. 24 אז כשראה העם שישאוש לא היה
Mt 27,66 66 והם הלכו ושמרו הקבר והאבן גדולה חתמו **ועשוה** שמור: Tit,28 קפיטולו נ״ד כפי מטיאו 1
Mt 10,1 קוצרים: Tit,10 קפיטולו ל״ב כפי מתיאו 1 **ועשוי** היה שישוש משיח קרא לי״ב תלמידים ונתן להם
Lc 12,35 שם יהיה לבבכם: 35 מתנים ערוכים תהיו **ועשישות** דולקות בידיכם 36 ותהיו דומין לאנשים
Lc 11,34 המנורה בעבור שהנכנסין בבית יראו הנר. 34 **ועששית** גופך הוא עינך. אם עינך יהיה תמים כל גופך
Lc 9,34 אומר. 34 ובאומרו דברים אלו באה עב לבנה **ועשתה** צל להם ונכנסו בעב ופחדו פחד גדול. 35 ובת
Mt 13,39 הם הרעים. 39 והאויב שזורען הוא השטן. **ועת** הקציר הוא קץ העולם. והקוצרים הם המלאכים. 40
Lc 16,25 זכור שהיה לך ר.. .. ולזרו היה ה..רעות **ועתה** לזרו .. ואתה בצער 26 בכל אלה הדברים.. ומה
Lc 19,42 הדברים שהם שלך כזה היום לשלום לך. **ועתה** הן נעלמות לעיניך. 43 כי ימים יבואו לך
Lc 22,32 אבל אני התפללתי בעדך שאמונתך לא תפסק. **ועתה** לפעמים מתהפך. תצייר אחיך. 33 והוא אמר אליו
Jn 4,23 שלום ליהודים עתיד לבא. 23 אבל תבוא שעה. **ועתה** היא שהאמתיים מתפללין. יתפללו האב ברוח
Jn 5,25 לחיים. 25 אמת אומר אני לכם שתבא שעה **ועתה** היא שהמתים ישמעו קול המת בן האל. ואותן
Jn 9,25 יודע. אבל דבר זה אני יודע. שהייתי עור **ועתה** אני רואה: 26 אז אמרו לו מה עשה לך ואיך פתח
Jn 13,33 אינכם יכולים לבא במקום שאני הולך שם. **ועתה** אני אומ׳ לכם 34 מצוה חדשה. שתהיו אוהבים זה
Jn 16,5 ואני לא אמרתי לכם בראשונה כשהייתי עמכם. **ועתה** אני הולך לאותו ששלחני. ואחד מכם אינו
Jn 17,5 על הארץ המלאכה השלמתי שנתת לי לעשות. 5 **ועתה** את אב תזككני עמך. כי אותה אורה שהיתה לו
Jn 17,7 לי. שלך היו ואתה נתת לי ודברי קיימו. 7 **ועתה** הכירו שכל דברים שנתת לי ממך היו. ואתה נתת
Lc 3,1 לוקא 1 בשנת חמשה עשר לקיסר טיברי שיסאר **ופונץ** פילאט מורשה בגודיאה ואירודיש טטרקא
Jn 2,15 כמעט כלם: גרש מן המקדש והצאן והבקר. **ופזר** ממון החלפנים והפיל השולחנות. 16 ואמר
Lc 5,4 סיים לדבר אמ׳ לשמעון. תוליך האניה בים. **ופזרו** הרשתות בו בְקַפֻּטוּרָא. 5 ושימון ענה ואמ׳ לו
Mt 14,30 המים לבא אל ישאוש. 30 וראה בא רוח חזק **ופחד.** וכשהתחיל ליכנס צעק אומר אדון הושיעני. 31
Lc 9,34 אלו באה עב לבנה ועשתה צל להם ונכנסו בעב **ופחדו** פחד גדול. 35 ובת קול יצאה משמים ואמרה זהו
Jn 6,19 ראו ישוש המלך אליהם. ויגש אל הספינה **ופחדו.** 20 אבל אמר להם אני הוא אל תיראו. 21 אז
Mt 25,26 ממונך: 26 ענה האדון ואמ׳ לו עבד רשע **ופחדן** אחר שאתה יודע שאני קוצר מה שלא זרעתי
Mt 25,25 במקום שלא זרעת ומלקט מה שלא פזרת 25 **ופחדתי** וטמנתי הבזנטש בארץ: עתה תקבל ממונך: 26
Lc 3,1 טטרקא מגליליאה ופליף אח אירודיש **ופטריאקא** ממלכות אִיטוּרֶיאָה וטְרַכּוֹנִיטִיס אליש אניאה
Mt 27,15 וישו אינו עונה שום דבר. ופילאטו תמה: 15 **ופילאט** שוטר היה לו במנהג להניח נפש אחת אותה
Mt 27,21 העם שישאלו בראבן וישואש ימיתו. 21 **ופילאט** אמר להם אי זה תרצו שאניח לכת מאלו השנים.
Mt 27,22 לכת מאלו השנים. והם אמרו בראבן. 22 **ופילאט** אמ׳ אז ומה אעשה מישו האמור משיח. 23 והכל
Mt 27,23 משיח. 23 והכל אמרו יהי מונח בשתי וערב. **ופילאט** אמ׳ להם ואי זה רעה עשה. והם עוד צעקו
Mt 27,58 58 וזה קרב לפילאט ושאל לו הגוף מישאוש. **ופילאט** צוה שיתנהו לו. 59 ויושאף לקח גוף ישאוש
Mc 15,4 הכהנים מלשינים אותו מעניינים רבים. 4 **ופילאט** עוד שואלו אומר למה אינך עונה אי זה דבר
Mc 15,6 ישאוש לא ענה אחרי כן ולא פילאט נפלא: 6 **ופילאט** נוהג לתת תפוש אחד בחג זה אשר שואלים. 7
Mc 15,9 כמו שהוא יודע שיתן להם תפוש אחד: 9 **ופילאט** ענה להם ואמ׳ תחפצו שאניח לכם מלך
Mc 15,12 הזהירו העם שישאלו בראבן שיחזור להם. 12 **ופילאט** אמ׳ להם פעם אחרת מה תחפצו שאעשה ממלך

Mc 15,14 שאעשה ממלך היהודים 13 והם צעקו תלהו: 14 **ופילאט** אמ׳ להם ואי זו רעה עשה לכם ועוד הם
Mc 15,15 זו רעה עשה לכם ועוד הם צועקים תלוהו. 15 **ופילאט** חפץ לעשות רצון העם נתן להם בראבן ומסר
Lc 23,3 לתת מס לסישר. אומ׳ שהוא מלך המשיח. 3 **ופילאט** שואל אותו אתהו מלך היהודים. והוא ענה אתה
Lc 23,4 אתהו מלך היהודים. והוא ענה אתה אומר. 4 **ופילאט** אמר לשרי הכהנים ולחיילות. איני מוצא בזה
Lc 23,12 12 ונעשה באופן שנגשו פילאט ואירודיש **ופילאט** נעשו אוהבים באותו יום כי קודם זה היו
Lc 23,13 באותו יום כי קודם זה היו אויבים מאד 13 **ופילאט** קרא שרי הכהנים והרבנים והעם 14 ואמר להם.
Lc 23,20 בעד בגידה שעשה בעיר ובעד רציחה. 20 **ופילאט** אמ׳ עוד פעם אחרת אליהם תחפצו להניח ישאוש
Lc 23,24 בשתי וערב וקולותם הולכים וחזקים. 24 **ופילאט** שפט שיעשה שאלתם. 25 והניח להם אותו
Jn 19,15 הקימוהו תלוהו והניחוהו בשתי וערב: **ופילאט** אמר להם מלככם אתלה: וההגמונים אמרו לו
Jn 19,19 לימין ואחד לשמאל וישאוש באמצע שניהם 19 **ופילאט** כת׳ מאמר אחד והניחו על השתי וערב וזה
Jn 19,38 שיהיה לו רשות לקחת ישאוש מהשתי וערב **ופילאט** הודה לו. אז בא יוסף [*] 39 [*] עם
Mt 27,14 יש לנו נגדך. 14 וישו אינו עונה שום דבר. **ופילאטו** תמה: 15 ופילאט שוטר היה לו במנהג להניח
Mc 15,2 והוליכוהו לפני פילאט ומסרוהו לו. 2 **ופילאטו** שאלו אתה הוא מלך ישראל. וישאוש ענה ואמר
Mc 15,44 נכנס לפילאט ושאל לו גוף ישאוש. 44 **ופילאטו** היה נפלא אם כבר הוא מת. ושאל לו עושה
Jn 18,38 אמיתי. כל איש שהוא אמיתי שומע דברי: 38 **ופילאטו** אמ׳ אליו מה הוא אמת. וכאשר זה אמ׳ פעם
Jn 19,6 ההגמונים והמשרתים צועקים תלהו תלהו. **ופילאטו** אמ׳ להם תקחו אתם ותלהו. כי איני מוצא בו
Mc 3,18 בינאטגיש ר״ל בן מהעליון אלוה 18 ואנדריב **ופיליף** וטומאוש ומתיב וטומש ויקומו אלפיי.
Jn 12,22 22 ובא פליף ואמרו לאנדריב. ואחר אנדריב **ופיליף** אמרוהו לישאוש. 23 וישאוש ענה להם עתה באה
Mt 26,58 יודעי ספר וזקני המקדש היו מקובצים. 58 **ופירו** נמשך אחריו מרחוק עד היכל קאיפש שר הכהנים
Mt 26,69 גדולים. 68 אומרים תנבא מי הכה אותך. 69 **ופירו** היה יושב בחוץ להיכל וקרבה אליו שפחה אחת
Mt 26,75 מכיר אותו האדם. ומיד התרנגול קרא. 75 **ופירו** זכר דבר ישאוש שאמר לו קודם שהתרנגול יקרא
Mc 8,32 חי אחר שלשה ימים. 32 ואמ׳ להם בגלוי. **ופירו** [*] התחיל לגערו. 33 וישאוש נהפך לפני
Mc 10,28 לא לא לשם כי לאל כל הדברים איפשריים. 28 **ופירו** התחיל לאמר לו הנה אנחנו עזבנו כל הדברים
Mc 14,29 אכן אחר שאחזור חי אהיה עמכם בגליליאה 29 **ופירו** אמ׳ אם כולם יהיו אשקנדליזטש לא אהיה אני.
Mc 14,54 כל הכהנים והחכמים מאותתים וזקני העם. 54 **ופירו** הולך אחריו מרחוק עד היכל אחד מהכהן הגדול.
Lc 5,8 לא נטבעו. 8 ומאותו הדבר כאשר שימון **ופירו** ראו ישוש משיח נפלו לרגליו ואמ׳ אדון הפרד
Lc 12,41 עמדו כי בשעה שלא תחשבוה יבא בן אדם: 41 **ופירו** אמ׳ לו אדון אמור לנו זה הדבר או לכל. 42
Lc 18,28 הדברים הנמנעים לאדם איפשריים לאל. 28 **ופירו** אמר הנה אנחנו עזבנו כל הדברים והולכים אנו
Lc 22,54 54 ולקחו אותו והוליכוהו בית סגן הכהנים. **ופירו** הולך אחריו מרחוק. 55 וכאשר הדליקו האש
Lc 22,57 באש והביטה אותו אמרה זה היה עמהם. 57 **ופירו** כפר לה אומר אשה אשה איניני מכירו. 58 ואחר
Lc 22,58 פעם אחרת ראתה אותו ואמרה ואתה מהם אתה. **ופירו** אמר אדם אין אני. 59 וכמעט שעה אחת אשה אחת
Lc 22,60 אחת אומרת אמת זה עמהם כי גלליב הוא. 60 **ופירו** אמר אדם איני יודע מה אתה אומר: ומיד קרא
Lc 24,12 בלתי מוסכמין להם. ולא האמינו אותם. 12 **ופירו** קם ורץ לפני הקבר וכורע ראה הבגדים לבד
Jn 1,40 שעה עשירית. 40 והיה אנדריב אח שימון **ופירו** אחד מאותם שנים עשר ששמעוהו מיואן והלכו
Jn 1,44 ופליף היה מעיר באטשידא ששם היה אנדריב **ופירו** 45 ופליף ומצא נאט נאטנאליב ואמ׳ לו אנחנו
Jn 13,6 בסדינו שהיה חגור בו. 6 אז בא לשימון **ופירו.** ופירי אמ׳ לו אדון אתה תרחוץ רגלי. 7 ענה
Jn 18,16 להגמון ונכנס עם ישאוש בהיכל ההגמון. 16 **ופירו** עומד בדלת בחוץ. אז יצא התלמיד האחד שהיה
Jn 18,17 הפתח לפירי ואתה אינך מעבדי זה האיש. **ופירו** ענה ואמ׳ איניני מהם. 18 והעבדים והמשרתים
Jn 18,25 לקאיפש ההגמון עם ידיו קשורות. 25 ושימון **ופירו** עומד ומתחמם: אז אמרו לפירו ואתה אינך
Jn 18,25 אז אמרו לפירו ואתה אינך מתלמידיו. **ופירו** כפר ואמר איניני. 26 ואחת משפחות ההגמון
Jn 21,17 לו פעם שלישית. שימון ג׳ואן אוהב אתה לי. **ופירו** היה דואג כי שלשה פעמים שאלו אם אוהב אותו.
Jn 21,20 האל. וכאשר אמר זה אמר לפירו בא אחרי: 20 **ופירו** נהפך לאחוריו וראה אותו תלמיד שישאוש אוהב
7,29 29 שהוא מלמדם כמו יכוליי לא כמו חכמיהם **ופירושיהם:** Tit,8 קפיטולו כ״ד כפי מתיאו 1 וכאשר
Lc 12,17 אומר מה אעשה שאין לי במה אאסוף טובתי **ופירותי.** 18 ואמ׳ אעשה זאת אהרוס אוצרותי ואעשם
Jn 13,6 שהיה חגור בו. 6 אז בא לשימון ופירו. **ופירי** אמ׳ לו אדון אתה תרחוץ רגלי. 7 ענה לו [*]
Jn 13,9 לא יהיה לך חלק בי. 9 ואמר לו שימון **ופירי** לא הרגלים לבד אבל גם הידים והראש. 10
Jn 12,18 לדרך אותה סיעה כי שמעה אומרים שעשה אות **ופלא.** 19 בעבור זה הפרושים אמרו ביניהם הנה שאין
Lc 3,1 מורשה בגודיאה ואירודיש טטרקא מגליליאה **ופליף** אח אירודיש ופטריאקא ממלכות אִיטוּרֶיאָה
Jn 1,44 בגלליאה ומצא פליף ואמ׳ לו לך אחרי. 44 **ופליף** היה מעיר באטשידא ששם היה אנדריב ופירו 45
Jn 1,45 מעיר באטשידא ששם היה אנדריב ופירו 45 **ופליף** ומצא נאט נאטנאליב ואמ׳ לו אנחנו מצאנו

Jn 14,8 ומכאן והלאה אתם תכירוהו ותראו אותו: 8 **ופליף** אמר אליו אדון. הראנו האב ודי. 9 וישאוש
Mt 28,3 מן השמים והפך האבן מהקבר ויושב עליה. 3 **ופניו** כמו הברק ומלבושיו היו כמו שלג. 4 והשומרים
Jn 11,44 לחוץ ומיד קם. והיו רגליו קשורות בחבלים. **ופניו** נקשרת עם הסדין. ואמ׳ ישאוש להם התירוהו
Jn 19,14 מקום שנקרא גאלבאטו. 14 והיה יום שישי **ופסח** היה סמוך לשעה ששית. ואמ׳ פילאט ליהודים הנה
Jn 5,20 אוהב הבן. וכל הדברים שהוא עושה מלמד לו. **ופעולות** גדולות מאלו מראה אליו בעבור שלא תהיו
Mt 20,5 לכרמי ואתן לכם דבר בינוני 5 והם הלכו. **ופעם** אחרת הלך בין הצהרים ושעה תשיעית היתה ועשה
Mt 22,4 הקרואים אל הנישואין ולא אבו לבוא. 4 **ופעם** אחרת שלח עבדים אחרים אומר תאמרו לקרואים
Mt 26,42 כי הרוח הוא מוכן. אבל הבשר חולה. 42 **ופעם** שנית הלך להתפלל ואמ׳ אב שלי אם לא יכול
Mt 26,72 שהם שם. וזה היה עם ישוש דנזוריט. 72 **ופעם** אחרת כפר בשבועה שלא הכיר אותו האדם. 73
Mc 4,1 Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי שי׳ מארקו 1 **ופעם** אחרת התחיל ישוש ללמד לחוף הים ורוב עם
Mc 14,39 לנסיון. הרוח מוכן אבל הבשר חולה. 39 **ופעם** אחרת הלך להתפלל באותה עצמה מלה. 40 וכששב
Mc 14,61 נגדך. 61 וישו שותק ואינו עונה דבר: **ופעם** אחרת הכהן הגדול שאלו אמר אתהו בן
Lc 13,20 גדול עד שעופות השמים נחים בכנפיו: 20 **ופעם** אחרת אמרה. אמשול לכם משל מלכות הש׳ למה הוא
Jn 8,8 בכם בזולת חטא ישליך האבן הראשונה בה: 8 **ופעם** אחרת כורע כתב אחד בארץ. 9 וכאשר שמעו זה.
Jn 16,17 מה הוא זה שאומר לנו אחר מעט לא תראוני. **ופעם** אחרת מעט ותראוני כי אני הולך אל האב. 18 אז
Jn 16,19 בקרבכם כי אני אמרתי אחר מעט. ולא תראו. **ופעם** אחרת מעט ותראו אותי. 20 אמת אני אומר לכם
Jn 16,28 מהאל. 28 אני יצאתי מהאב ובאתי לעולם. **ופעם** אחרת אני עוזב העולם והולך אל האב. 29 ואמרו
Mt 15,1 מ״א כפי מתיאו 1 אז נתקרבו אליו הסופרים **ופרושים** מירושלם. ואמרו 2 למה עוברים תלמידיך
Mt 16,6 6 והוא אמר להם השמרו משאור הצדוקים **ופרושים.** 7 והם חשבו בקרבם אומרים הוא אומ׳ כי
Mt 23,13 עצמו יהיה נשגב. 13 אוי לכם מאותתים **ופרושים** ורמאים שמונעים דרך מלכות שמימיי לעמים
Mt 23,23 ובאותו שיושב עליה: 23 אוי לכם מאותתים **ופרושים** רמאים שלוקחים מצמרת הנענע ומהכמון
Jn 7,45 ידיו עליו: 45 אז חזרו השלוחים להגמונים **ופרושים.** ואמרו להם למה לא הבאתם אותו. 46 ענו
Jn 15,16 בכם. ושמתי אתכם בעבור שתלכו ותשאו פרי. **ופרייכם** יעמוד בעבור שהדבר תשאלו בשמי יתן לכם.
Mt 18,17 באגליזיאה לא ישמעך הרחק ממנו כמו אויב **ופרסמהו:** 18 אמיתות אומר לכם אשר כל מה שתקשרו
Jn 21,9 ראו אש יפה בגחלים יפות ודג מונח למעלה **ופת.** 10 וישאוש אמ׳ להם שאו מהדג אשר לקחתם 11
Jn 9,14 לפרושים 14 ואמרו שישאוש עשה טיט בשבת. **ופתח** עיני האיש ההוא: 15 אז שאלו לו הפרושים באי
Jn 9,30 דבר נפלא שאתם אומרים לא ידעתם מאין הוא **ופתח** עיני. 31 לא ידעתם שהאל אינו שומע לחטאים.
Jn 19,34 מן הפרושים לקח רומח בידו והכה ישאוש **ופתח** לו צדו [*] 35 ואותן שראו עושין עדות מזה.
Mt 13,36 נסתרים מעולם: 36 ואז הניח ללכת הגייסות **וצא** אל הבית. וקרבו אליו תלמידיו אומרים תפרש לנו
Lc 4,35 הוא בן האלוה: 35 וישאוש לחשו אומ׳ שתוק **וצא** מן האדם: וכאשר גירש השד נכנס באמצע בית
Jn 11,44 הדברים צעק ואמ׳ לזרו בוא בקול גדול 44 **וצא** לחוץ ומיד קם. והיו רגליו קשורות בחבלים.
Jn 10,16 מכיר אותי ואני מכיר האב. ומשים נפשי. 16 **וצאן** אחר שאינן מרפת זה והכרח הוא שאנהג אותם
Mt 3,7 עונותיהם. 7 וכאשר היה רואה רבוי פרושים **וצדוקים** באים לטבילתו היה אומ׳ אליהם משפחת
Mc 6,20 כי אירודיש מחזיק בזואן וחושב שהוא קדוש **וצדיק** ושומרו ורוב דברים עושה בעדו ושומעו ברצון.
Lc 23,50 אחד שמו יוסף אברימסיאה שהיה אדם נכבד **וצדיק** 51 שלא הסכים בעצה ובמעשה היהודים. והיה
Lc 11,42 הנענא והרודא והכרוב. ועוזבים משפט **וצדקת** השם׳. אלה הדברים ראויים שיעשו ולא
Mt 2,16 שהלעיגו ממנו שלשת המלכים היה מאד כעוס **וצוה** להמית כל הילדים הנמצאים בבית לחם ואת כל
Mt 8,26 להם. למה אתם יראים עם במעט אמונה. וקם **וצוה** לרוח ולים שינוחו ותכף היה נחת גדול בים. 27
Mt 14,9 הקרואים שראוהו נעצב לא רצה לשנות. **וצוה** שאז יתן לה ראש זואן טבול. 10 וחתך ראש זואן
Mt 22,7 אותם למיתה. 7 וכאשר המלך שמע זה היה עצב **וצוה** הרוג אותם הרוצחים ולשרוף ביתם. 8 אז אמר
Mc 4,39 כי ראה שאנחנו אבודים. 39 וישאוש קם **וצוה** לרוח ולים שינוחו. ותכף היתה רבה הנחה 40
Mc 8,7 לפני העם. 7 והיה להם מעט דג ברכו להם **וצוה** הניחום לפניהם. 8 והם וכל העם אכלו והיו
Lc 8,24 ואמרו רבי הנה אנחנו אובדים. וישאוש קם **וצוה** אל הרוח והסער שיעמוד ועמד ונעשה נחת גדול.
Lc 18,40 צועק בן דוד חמול עלי. 40 וישאוש עמד **וצוה** שיביאו לו העור וכאשר הביאוהו אליו שאלו 41
Mc 6,27 לא רצה הכבידה 27 ושלח לחתוך הראשים **וצוהו** שישא לו [*] 28 [*] ראשו באחד מפשוטי כלי
Jn 11,57 המועד 57 וכבר אמרו ההגמונים והפרושים **וצוו** וציוו שאם אחד יודע לאי זה מקום שיגלוהו
Jn 15,14 14 [*] אם תעשו אותם דברים שאמרתי לכם **וצויתי.** 15 לא אומר שאתם תהיו עבדים כי העבד אינו
Mt 10,5 שמסרו. 5 אלה י״ב שלח ישוש משיח **וצום** ואמר להם אל תכנסו בארץ הנפילים. אל תכנסו
Lc 8,56 צוה שיתנו לה לאכול 56 ואביה ואמה חרדו **וצום** ישו משיח שלא יגידו את העשוי לשם אדם: Tit,9
Lc 9,16 ושני הדגים ובצע הפת וחלקו לתלמידיו **וצום** שיניחוהו לפני העם ההוא 17 ואכלו כולם

Mt 8,29 מאד רע שאינו יכול לעבור באותו הדרך. 29 **וצועק** אומר מה לך לעשות ממני בן דוד ישאוש משיח.
Mc 1,23 חכמי הדת. 23 והיה בבית הכנסת אדם אחד **וצועק** 24 ואומ׳ מה לך עשות ממני ישואוש נזוריט
Lc 4,33 33 ואדם אחד היה לו השד והיה בבית הכנסת **וצועק** בקול גדול ואומר 34 מה לך ישאוש נזוריט
Jn 1,15 מלא חן ואמת. 15 זואן עושה עדות ממנו. **וצועק** אומר זה הוא אותו שאמרתי שעתיד לבא אחרי
Lc 17,13 עשרה אנשים מצורעים שעומדים מרחוק 13 **וצועקים** רם ישאוש חמול עלינו 14 וכאשר ראם ישאוש
Jn 12,13 13 לקחה כפות תמרים ויצאה אליו לדרך **וצועקת** אומרת. הושענא זהו מלך ישראל. 14 וישאוש
Lc 6,17 עם מכל גודיאה וירושלם ומעבר לים וטירי **וצידון** 18 שבאו בעבור שישמעו וירפאו מחולייהם.
Jn 11,57 57 וכבר אמרו ההגמונים והפרושים וצוו **וציוו** שאם אחד יודע לאי זה מקום שיגלוהו בעבור
Mt 12,16 ועמים רבים הולכים אחריו וכלם ממרקם. 16 **וציום** שלא יפרסמוהו 17 בעבור ששלם מה שנאמר בעד
Mc 5,43 י״ב שנים וכולם היו נבהלים מגודל הפלא 43 **וציום** שלא יאמרוהו ואחר צוה שיתנו לה לאכול:
Mc 6,8 ונתן להם כח לרפאת כל החולים ומשוטנים. 8 **וציום** שלא ישאו שק ולחם ואבן וחגורה. אבל שרביט
Mt 24,30 ויראו בן הבתולה בא בעבי השמים. ברב כח **וצלם** ודמות 31 וישלח מלאכיו צועקים בגודל קולות
Mt 25,44 44 אז הם יענו ויאמרו. ומתי ראינוך רעב **וצמא** ובלא בית ערום או חולה או אסור ולא שרתונך.
Mt 5,6 הבוכים שאליהם תגיע נחמה: 6 אשרי רעבי **וצמאי** צדק כי הם ישבעו ויהיו שבעים: 7 אשרי
Mt 25,42 שמוכן לשטן ואל מלאכיו. 42 אני נרעבתי **וצמאתי** אשר לא נתתם לי לאכול ולשתות. 43 בלא בית
Mt 25,35 הנה. 35 אני נרעבתי ואתם נתתם לי לאכול. **וצמתי** ונתתם לי לשתות. בלא בית הייתי ואתם נתתם
Lc 16,24 ונגיסה. ... וראה מרחוק ול.. במקומו. 24 **וצעק** . .. אברהם חמול עלי ושלח לי לזריט ..
Mt 2,18 שאמר ירמיה הנביא 18 גדולים קולות מבכי **וצעקה** היתה נשמעת ברמה רחל מבכה על בניה ולא לקחה
Lc 1,42 שמח בבטנה. ואלישבק נתמלאה מהקדוש רוח 42 **וצעקה** בקול גדול ואמרה ברוכה את בין הנשים וברוך
Mc 6,49 על הים 49 [*] חשבו הוא איזה רוח רעה **וצעקו** 50 כולם והיו נבוכים. וישאוש תכף זעק ואמר
Mc 5,38 הסגן של בית הכנסת. וראו שם מאד בכיות **וצעקות.** 39 וישוש נכנס בבית אמ׳ למה אתם נבוכים
Lc 8,4 4 ועמים רבים נאספו ובאו לו מן הערים **וצערו** לישאוש למשול משל. ואמרו 5 אותו שזרע זרעו.
Lc 9,13 לו אין לנו לבד חמשה לחמים ושני דגים **וצריכים** אנו לקנות דבר מאכל לכל העם הזה 14 והם
Jn 18,14 לאנא אשת קאיפש שהיה הגמון באותה שנה. 14 **וקאיפש** הוא שנתן עצה ליהודים שצריך הוא שימות אדם
Lc 2,26 ממתין הנחת ישראל ורוח הקדוש היה בו. 26 **וקבל** מענה מרוח הקדש שלא יראה מות עד שיראה ישאוש
Lc 19,6 אני שאבא היום בביתך. 6 וזאקיב ירד מהרה **וקבל** ישו בשמחה: 7 וכאשר העם ההוא ראה זה התלוננו
Lc 9,11 ההוא כאשר ידעהו העמים הלכו אחרי ישאוש **וקבלם** ומדבר עמהם במלכות השם׳. ומרפא החולים 12
Lc 23,41 41 ובאמת אנחנו סובלים המשפט הראוי לנו **וקבלנו** משפט אמתי לפי מעשעינו. אבל זה שום רע לא
Mt 14,12 נשאתו לאמה: 12 ובאו תלמידיו ונשאו הגוף **וקברוהו.** ובאו והגידו לישאוש. 13 וכאשר ישוש שמעו
Jn 1,15 אותו שאמרתי שעתיד לבא אחרי נעשה קדום. **וקודם** לימים. 16 ומשלימותו כלנו השגנו חן.
Mc 9,6 מפחדים 6 ונעשית עב אחד עושה צל עליהם **וקול** אחד באה מהעב שאמרנו זהו בני יקר ושמעוהו. 7
Lc 23,23 בקול גדול שואלים שיניחהו בשתי וערב **וקולותם** הולכים וחזקים. 24 ופילאט שפט שיעשה
Lc 19,21 אתה הוא איש אכזרי אתה לוקח מה שלא הנחת. **וקוצר** מה שלא זרעת. 22 והאדון אמר לו עבד רע מפיך
Mt 15,10 אותם חנם רמאים מוסריכם ומצות האנשים. 10 **וקורא** אליו העם ואמ׳ שמעו והקשיבו 11 מה שנכנס
Mt 11,16 המשפחה הנה דומים לנערים היושבים בשער **וקוראים** לדומיהם 17 ואומרי׳ אנחנו שרים לכם.
Mc 16,14 עשר לאכול. ישאוש נראה להם להבחין מיאונם **וקושי** לבם כי אותם לא האמינו לאותם שראוהו שחזר
Mt 2,20 בחלום אל יוסף אל מצרים 20 ואמר לו קום **וקח** הילד ואמו ולך לארץ ישראל כי מת אותו שרוצה
Mt 26,48 זה הסימן אומ׳ מי אשר אני אשק אותו הוא **וקחוהו.** 49 ותכף נגש אל ישאוש. ואמ׳ האל יושיעך
Mt 19,17 הוא טוב. אם תרצה להבין חיים נצחיים שמור **וקיים** המצות. 18 והוא אמ׳ ומה הם. וישוש אמ׳ לא
Lc 22,65 אותו אומרים נביא מי הוא שהכה אותך. 65 **וקללות** רבות שאומרים נגדו. 66 וכאשר נעשה יום
Mt 8,26 אמ׳ להם. למה אתם יראים עם במעט אמונה. **וקם** וצוה לרוח ולים שינוחו ותכף היה נחת גדול
Mt 26,62 להשמיד מקדש האל ואחר ג׳ ימים חדשו. 62 **וקם** שר הכהנים ואמ׳ לישאוש אינך עונה לעדות שאלו
Mc 1,35 מגרש השדים כי הם מכירים אותו. 35 **וקם** בבקר ויצא והלך לו במדבר ושם התפלל. 36 והלכו
Mc 2,14 והוא מטיו יושב בשלחן ואמ׳ לו תמשך אחרי. **וקם** ונמשך אחריו. 15 ונעשה בעוד שהיו אוכלין בבית
Mc 7,24 מתנועעות מהלב ואלו מטנפים האדם: 24 **וקם** ישאוש והלך לו בעברי טיר ושידוניאה ונכנס
Mc 14,60 אנשים אבנהו. 59 ולא היה מוסכם עדותם. 60 **וקם** הכהן הגדול בתוכם ושאל לישואש אומ׳ אינך עונה
Lc 4,16 ששם נתגדל ונתנס כמנהגו לבית הכנסת בשבת. **וקם** שמח 17 ונתנו לו ספר ישעיה הנביא. וכאשר פתח
Lc 5,24 החטאים. אמ׳ אל חולה אני אומר לך לך קום **וקם** מטתך ושאהו לביתך 25 ומיד קם לפני כלם ולקח
Lc 6,8 אמר לאיש שידו יבשה קום ועמוד באמצע. **וקם** ועמד על רגליו. 9 וישאוש אמ׳ להם אני שואל
Lc 15,20 נקרא בנך. עשה לי כמו אחד משכיריך: 20 **וקם** ובא אל אביו. ואם שעדיין רחמן ממנו הבן האב

Mt 8,15 רעה 15 ולקחה בעד היד והקדחת עזבה תכף: **וקמה** ושרת אותו 16 ובערב שלחו אל ישואש משוטנים
Lc 1,39 שפחת הש׳ יהיה לי עשוי כפי דבריך. [*] 39 **וקמה** מריאה משם באותן הימים הלכה מהרה בהרים בעיר
Mc 14,57 אומרים נגד ישאוש אבל לא היו מסכימים. 57 **וקמו** מקצת עידי שקר נגדו. אומרים 58 אנחנו שמענו
Lc 4,29 אלה הדברים היו נקצפין ומלאים חימה. 29 **וקמו** והשליכוהו חוץ לעיר. ונהגוהו בראש ההרים על
Lc 24,33 שדבר בנו בדרך. ולמדנו הכתיבות. 33 **וקמו** באותה שעה וחזרו בירושלם הי״א יחד. ואותם
Jn 9,15 והוא אמ׳ אליהם טיט עשה: והניחו על עיני **וקמתי** וראיתי. 16 אז אמרו מקצת מהפרושים זה האיש
Mt 13,44 טומנו. ובעבור ששון שיש לו מכר כל אשר לו **וקנה** לאותו שדה: 45 עו׳ המלכות שממיי דומה לסוחר
Mt 13,46 אבן טובה נערכת הלך ומכר כל מה שהיה לו **וקנה** האבן: 47 עו׳ המלכות שמימיי דומה למכמורת
Mt 27,29 אדום. 29 והניחו על ראשו עטרת קוצים. **וקנה** ביד ימין ומברכין לפניו ברך אומרים הש׳
Mt 25,9 ואמרו אולי לא יספיק לנו לכו למוכרות **וקנו** לכם 10 וכאשר הולכות לקנות בא החתן. ואותן
Mt 27,10 פשיטי כסף זהו ערך שערכו בני ישראל 10 **וקנו** מהם שדה יוצר. כן כמו אדונינו גזר. 11
Lc 23,56 משיח היה מונח 56 וכשחזרו בבית הכינו **וקנו** סמים חשובים ומשיחות מעולות בריח טוב לחנוט
Jn 11,2 והיתה אותה מריאה שמשחה ישוש משיח במשיחה **וקנחה** רגליו בשערות ראשה. האח שהוא לזריט היה
Jn 13,5 במזרק אחד. והתחיל לרחוץ רגלי התלמידים. **וקנחם** בסדינו שהיה חגור בו. 6 אז בא לשימון
Mc 11,15 במקדש התחיל לגרש המוכרים והקונים במקדש **וקניות** החלפנים ושולחנות אותם שמוכרים היונים
Lc 17,31 יהיה מגולה. 31 באותה שעה מי שיהיה בגג **וקנקניו** בבית לא ירד לכבסם. וכן מי שיהיה בראש לא
Mt 4,25 25 והיה הולך אחריו עם רב מארץ גליליאה **וקפוטלים** וירושלם וארץ גודיאה ומעבר לנחל ירדן:
Mc Expl תם ונחתם פה תמו קפיטולי מתיאו נ״ד **וקפיטולי** מרקו י״ו: לוקא לפי התולדת היה מסיריאה
Lc 2,7 מלאו ללדת 7 וילדה שם בנו ראשון נולד. **וקפלו** בבגדים והניחו באבוס הבהמות כי לא היו מקום
Mt 24,3 לנו מתי יהיו אלה הדברים וסימני ביאתך **וקץ** העולם: 4 וענה ישאוש ואמ׳ להם. השמרו לכם
Mt 25,14 היום והשעה. 14 כן כמו האדם שהלך בדרך **וקרא** העבדים ומסר להם מזהבו. 15 לאחד מהם מסר ה׳
Mc 3,17 פירו 17 וללאזיר זאנאדיב ולג׳ואן אחיו. **וקרא** שם להם. זהו בינאטגיש ר״ל בן מהעליון אלוה
Mc 6,7 7 והוא סובב הערים הקטנות דורש ומלמד. **וקרא** הי״ב תלמידים ושלחם שנים שנים ונתן להם כח
Mc 8,1 רוב חיל עם ישאוש ולא היה להם לאכול **וקרא** לתלמידיו ואמ׳ להם 2 אני יש לי רחמנות על
Mc 8,34 כי אין לך שכל אלהיי אבל בשריי. 34 **וקרא** לעם ולתלמידיו ואמ׳ להם. אותו שרוצה לימשך
Lc 10,31 הכאת חבורות. והלכו להם והניחהו כמת. 31 **וקרא** שכהן אחד הולך באותו דרך עצמו. וראה אותו
Lc 14,21 ואמ׳ לעבדו צא מהר בשוק העיר ובדרכיה **וקרא** העניים והנטולים והחגרים והביאם פה. 22
Lc 15,26 נגש אל הבית שמע השיר והמחולות. 26 **וקרא** אחד מן העבדים. ושאלו מה זה. 27 ואמרתי לו
Lc 19,13 רחוק בעבור שיקח מלכות לעצמו ושיחזור 13 **וקרא** עשרה עבדים שלו ונתן להם עשר אִימֻנֵש. ואמ׳
Lc 24,14 אימבש 14 והם מדברים ביניהם מאשר נעשה **וקרא** באותן הימים. 15 ובעוד שהיו מדברים ביניהם
Jn 18,33 אז נכנס פילאט פעם אחרת באותו פריטורי. **וקרא** ישוש ואמ׳ לו אתהו מלך ישראל. 34 וישאוש ענה
Lc 13,12 בזולת יכולת להביט למעלה 12 וראתה ישאוש **וקראה.** ואמ׳ לה אשה סרה מחלתך. 13 והניח הידים
Jn 2,9 ידעוהו אותן שהביאו מים לארטישיקלי. **וקראה** הארוס 10 ואמרה לו כל איש מניח ראשונה היין
Jn 11,28 העולם. 28 וכאשר אמרה אלה הדברים הלכה **וקראה** מריאה [*] [*] 29 ותכף ששמעה קמה מהרה
Mt 22,9 קרואים אינם הגונים. 9 תלכו אם כן בדרכים **וקראו** כל אותם אנשים שתמצאו לנישואין. 10 הלכו
Mc 10,49 לך חמלה ממני. 48 [*] [*] 49 וישאוש עמד **וקראו.** והם קראוהו ואמרו לו הנה ישאוש שואל אותך
Lc 1,59 ונאספו בשמונת הימים בעבור שימולו הבן. **וקראו** לו שם אביו זכריה. 60 וענתה אמו ואמרה לא
Lc 16,2 ויצא עליו שם רע. שמפסיד נכסי האדון 2 **וקראו** ואמר לו מה זה שאני שומע עליך. תן חשבון
Jn 4,16 אבא פה לעולם לשאוב. 16 וישו אמ׳ לה לכי **וקראי** אישך ושובי פה. 17 ענתה האשה ואמרה לו אין
Mt 15,30 שפת ים גלילאה ועלה אל ההר ויושב שם. 30 **וקרב** אליו רוב חיל שנהגו אלמים עורים פסחים
Mt 17,7 זה נפלו על פניהם והיה להם פחד גדול. 7 **וקרב** אלהם ישאוש ואמר להם קומו אל תפחדו. 8 ושאו
Mt 21,30 ענה איני רוצה ללכת. אחר נחם והלך 30 **וקרב** אל הדרך ואמ׳ לו כדומה. והוא ענה אני אלך
Lc 22,1 שישמעוהו. Tit,22 קפיטולו כ״ג כפי לוקא 1 **וקרב** יום חג אַזִימוֹרוֹם שנקרא פסח 2 ושרי הכהנים
Mt 26,69 הכה אותך. 69 ופירו היה יושב בחוץ להיכל **וקרבה** אליו שפחה אחת אומרת ואתה היית עם ישוש
Mt 13,10 נ׳ בא׳ ל׳. 9 מי שיש לו אזנים לשמוע. 10 **וקרבו** התלמידים אליו ואמרו לו למה אתה מדבר
Mt 13,36 36 ואז הניח ללכת הגייסות וצא אל הבית. **וקרבו** אליו תלמידיו אומרים תפרש לנו דמיונות
Mt 19,3 2 ונמשכו אחריו עמים רבים וירפאם שם. 3 **וקרבו** אליו הפרושים מנסים לו ואומרים לו אם אדם
Mt 21,14 הוא כתוב ואתם עשיתוה מערת פריצים: 14 **וקרבו** אליו העורים והפסחים אל המקדש והוא מרקם.
Mt 24,1 נ׳ כפי מתיאו 1 אז יצא ישאוש מהמקדש והלך **וקרבו** תלמידיו אליו בעבור שיראוהו בניני המקדש. 2
Lc 9,47 47 וישוש כיודע מחשבותם לקח נער אחד **וקרבו** אליו 48 ואמ׳ להם המקבל נער זה בשמי אותי

Lc 24,28 מפרש להם כל הכתיבות הנמצאות ממנו 28 **וקרבו** למגדול שהולכים והוא חפץ ללכת עוד רחוק 29
Mt 8,30 משיח. באת לפני קודם זמן בעבורי לגרש. 30 **וקרוב** מאותו מקום היו חזירים רבים שרועים. 31
Jn 2,13 והתלמידים. ושם עמדו ימים מעטים. 13 **וקרוב** היה פסח היהודים ועלה ישאוש בירושלם. 14
Mt 13,56 וקרוביו ג׳יקמי ויושאף ושימון וג׳ודיש 56 **וקרובותיו** כלם עמנו מאין יש לו כל זה. 57 והיו
Mt 12,49 מי היא אמי ומי הם אחי [*] 49 [*] [*] **וקרובי** 50 כל מי שעושה רצון אבי שבשמים הוא אחי
Mt 12,46 לאומה זו רעה. 46 ובעוד שדובר אל העם אמו **וקרוביו** עומדים בחוץ ורוצים לדבר עמו. 47 ואמר לו
Mt 13,55 כח 55 אינינו זה בן נפח ואינינו כנגד אמו **וקרוביו** ג׳יקמי ויושאף ושימון וג׳ודיש 56
Mc 3,31 30 כי הם אמרו משוטן הוא. 31 ובאה האם **וקרוביו** ועמדו בחוץ ורצו בו. 32 ורוב עמים יושבים
Mc 6,3 יוצא. 3 אינו הוא בן נפח אחד ומריאה **וקרוביו** יקומו ויוסף ויודא ושימון וכל אלו הם
Mt 12,47 ורוצים לדבר עמו. 47 ואמר לו אדם אחד אמך **וקרוביך** עומדים בחוץ ושואלים אותך. 48 וישו ענה
Mc 3,32 עמים יושבים סביביו. ואמרו לו הנה אמך **וקרוביך** עומדים בחוץ ומבקשים אותך. 33 והוא ענה
Lc 1,58 נשלם ותלד והיה לה בן. 58 ושמעו השכנים **וקרובים** מאותה המעולה חסדיה עמה יחד שמעו 59
Mc 15,36 ראו איך צועק אליהו. 36 ואחד מהם רץ מהר. **וקשר** ספוג אחד בקנה אחד ומלאה חומץ ונותנים לו
Mt 13,30 אני אומר לקוצרים לקטו ראשונה הקמשונים. **וקשרו** אותם במשואות ושרפו אותם. והחטים אספו
Mt 22,13 והוא שתק. 13 אז אמר המלך לעבדיו קחוהו **וקשרו** לו הידים והרגלים ושימוהו בסוהר חשיכה. ושם
Jn 18,13 הסיעה השכנו ועבדי היהודים לקחו ישאוש 13 **וקשרו** אותו והוליכוהו לאנא אשת קאיפש שהיה הגמון
Mt 27,2 וזקני העם עשו עצה שמסרו ישאוש למיתה 2 **וקשרוהו** והביאוהו לפני פִּילַטוֹ שהיה מחזיק מקום
Mc 15,1 והחכמים מאותתים וזקני העם ותפשוהו **וקשרוהו** והוליכוהו לפני פילאט ומסרוהו לו. 2
Jn 19,40 כמו מאהל ליטרין. 40 אז לקחו גוף ישאוש **וקשרוהו** בסדינין ומשחו הגוף במשיחות טובות ויקרות
Mt 8,2 1 וכאשר ירד מן ההר. רב עם הלכו אחריו. 2 **וראה** מצורע אחד והתפללו. אומ׳ אם אתה חפץ אתה
Mt 12,22 לו משוטן אחד עור ואלם ומרקו באופן שדבר **וראה.** 23 וכל העם תמה וראה ואמ׳ איך אינו זה בן
Mt 12,23 ומרקו באופן שדבר וראה. 23 וכל העם תמה **וראה** ואמ׳ איך אינו זה בן דויט: 24 וכאשר הפרושים
Mt 14,30 קטנה והולך על המים לבא אל ישאוש. 30 **וראה** בא רוח חזק ופחד. וכשהתחיל ליכנס צעק אומר
Mt 21,19 18 ובבקר בשובו אל העיר היה לו רעב 19 **וראה** תאנה אחת קרוב לדרך ובא שם ולא מצא תאנים כי
Mt 22,11 והטובים ונתמלאו הנשואין מקרואים. 11 **וראה** אדם אחד שלא היו מלבוש ממלבושי נשואין 12
Mc 6,34 מכל העיירות אליו. 34 וכאשר ישאוש לארץ **וראה** העם ריחם עליהם כי הם היו כמו צאן בלא רועה
Lc 5,2 דבר הש׳. והוא עומד סמוך יאור נזוריט. 2 **וראה** שתי אניות סמוך היאור והאנשים יצאו ורוחצים
Lc 5,27 27 ואחר אלה הדברים יצא ישאוש מאותו מקום **וראה** אדם אחד שמו לוי ואמ׳ לו יושב בסטון שלו לך
Lc 10,31 31 וקרא שכהן אחד הולך באותו דרך עצמו. **וראה** אותו עבר הלאה. 32 ולוי אחד קרוב מאותו
Lc 10,33 33 ושמריטא אחד עובר קרוב ממנו בא אליו **וראה** אותו וחמל עליו 34 [*] ושם לו שמן בחבורותיו
Lc 16,23 .. נשאוהו ... 23 ... בצער ונגיסה. ... **וראה** מרחוק ול.. במקומו. 24 וצעק . .. אברהם חמול
Lc 19,5 5 וכאשר ישאוש בא אל המקום זאקיב הביט **וראה** ישוש משיח ואמר לו זאקיב רד מהר וחושה כי
Lc 21,2 שמשימין מתנותיהם בתיבה והם עשירים. 2 **וראה** אשה אחת ענייה ששמה שני פשיטין מערך קטן. 3
Jn 1,38 מדבר והלכו אחר ישאוש. 38 וישוש מתהפך **וראה** אותם נמשכים אחריו. אמ׳ אליהם [*] [*] [*]
Jn 1,46 להיות אי זה דבר טוב. אמר לו פליף בא **וראה** אותו. [*] 47 ראה ישאוש משיח נתנאל שבא שם.
Jn 3,32 השמים על כל הוא. 32 ועושה עדות ממה ששמע **וראה.** ועדותו שום אדם אינו מקבל. 33 אבל מי שמקבל
Jn 6,5 יום חג היהודים. 5 אז ישאוש נשא עיניו **וראה** עמים רבים באים אליו. ואמר לפיליף אנה נקנה
Jn 9,7 במי שלוח. שר״ל שלוח. אז הלך וטבל שם **וראה** בעיניו. 8 ואותם שראוהו ראשונה כי דל היה.
Jn 9,21 כשהוא עור 21 אבל באי זה צד נפתחו עיניו **וראה** לא ידענו: שאלו אותו כי בן דעת הוא ומדבר
Jn 11,33 אחי לא היה מת. 33 אז ישוש כשראתה בוכה **וראה** היהודים שהיו עמה בוכים. חלש רוחו והיה נבוך
Jn 11,34 34 ואמר הנה הנחתם אותו ואמרו לו אדון בא **וראה** היכן הוא. 35 ויצאו דמעות מעיני ישאוש: 36
Jn 20,5 יותר מהרה ובא ראשון לקבר 5 וכרע פניו **וראה** הסדין מונח לצד אחד. אמנם לא נכנס שם. 6 אז
Jn 20,6 בא שימון פירו ההולך אחריו ונכנס בקבר. **וראה** בגדי פשתן מונחים לצד אחד. 7 והסדין שהונח
Jn 20,27 עמכם. 27 אח״כ אמר לטומאש שים אצבעך פה **וראה** ידי ושים ידך לצדי ולא תהיה בלתי מאמין
Jn 21,20 לפירו בא אחרי: 20 ופירו נהפך לאחוריו **וראה** אותו תלמיד שישאוש אוהב מאד הולך אחריו
Jn 8,56 דבריו. 56 אברהם אביכם חמד לראות יומי **וראהו** ושמח: 57 אמרו היהודים אליו עדיין אין לך
Jn 20,8 נכנס שם אותו תלמיד האהוב שבא ראשון לקבר **וראהו** ורץ. 9 כי עדיין לא ידעו הכתיבה אומרת
Mc 5,38 ויקומו 38 ובאו בבית הסגן של בית הכנסת. **וראו** שם מאד בכיות וצעקות. 39 וישוש נכנס בבית
Lc 8,25 להם אנה הוא אמונתכם. ויראו יראה גדולה **וראו** ותמהו. ואמרו מי הוא זה שלקח שלרוח ולים
Lc 22,49 אמר אליו בנשיקה תבגוד בן האדם. 49 **וראו** אותם שסביב היו מה שעתיד לבוא: אמרו לו אדון

Jn 1,39 אמ׳ אליהם [*] [*] [*] 39 [*] בואו **וראו** אותו. ובאו וראו אנה עומד. ועמדו שם אותו
Jn 1,39 [*] [*] [*] 39 [*] בואו וראו אותו. ובאו **וראו** אנה עומד. ועמדו שם אותו היום והיה כמעט שעה
Jn 4,35 עת הקציר. הנה אני אומר לכם שאו עיניכם **וראו** כי כבר תבואות הקציר לבנות. 36 ומי ילקט
Jn 11,45 ללכת. 45 אז רבים מהיהודים שבאו עם מריאה **וראו** אותן הדברים שעשה האמינו בו. 46 ומקצת מהם
Jn 9,11 לי למי שלוח לרחוץ שם. והלכתי ורחצתי **וראיתי.** 12 ואמרו לו אנה הוא. ענה איני יודע. 13
Jn 9,15 אמ׳ אליהם טיט עשה: והניחו על עיני וקמתי **וראיתי.** 16 אז אמרו מקצת מהפרושים זה האיש אינינו
Lc 20,46 קריה. והקתדראות ראשונות בבתי כנסיות **וראשון** המקומות [*] 47 שמחריבין דברי חיים. אורך
Lc 13,12 ככורעת בזולת יכולת להביט למעלה 12 **וראתה** ישאוש וקראה. ואמ׳ לה אשה סרה מחלתך. 13
Jn 20,14 מריאה מגדלינא אמרה דברים אלו נהפכה **וראתה** ישאוש עומד על רגליו ולא הכירה שהוא ישו.
Mc 6,35 אליו תלמידיו ואמרו לו. זהו מקום חרב מאד **ורב** שעה עברה. 36 עזוב העמים הלוך בהרים הקטנות
Lc 7,12 מת אחד שהיה בן אלמנה ולא היה לה עוד. **ורב** עם מן העיר הולכים עם האשה ההיא. 13 וכאשר
Mc 7,13 שוברים אתם מצות הש׳ בעד מנהגכם שמצאתם. **ורבות** אחרות רעות אתם עושים 14 ואז קרא לעם ואמ׳
Mc 7,4 את הידים כפי גזירת הישישים [*] 4 [*] **ורבי** חקים אחרים שציום שמור. זהו ליטול כיסותיהם
Jn 13,13 דבר שעשיתי. 13 אתם קוראים אותי אדון **ורבי** ונותנים שבח וברכה לשם כי [*] 14 [*] אני
Mt 7,13 הצר כי רחב הוא הדרך המוליך האדם לאבדון **ורבים** נכנסין בה. 14 והשער והדרך המביאים לחיים
Mt 13,17 17 כי באמת לכם אני אומר כי רבים נביאים **ורבים** סופרים כוספים ראות מה שאתם רואים ולא ראו
Mt 15,30 רוב חיל שנהגו אלמים עורים פסחים ונטולים **ורבים** אחרים. ומשליכים עצמם לרגלו ומרפאם. 31 עד
Mt 19,30 מאה לאחד משכר וחיים נצחיים יחזיק. 30 **ורבים** ראשונים יהיו אחרונים והאחרונים יהיו
Mt 21,36 לעובדים לקבל פירותיו. והיו יותר טובים **ורבים** ועשו להם כמו כן שעשו לאחרים: 37 באחרונה
Mt 24,5 5 כי רבים יבאו בשמי. אומ׳ אני הוא משיח **ורבים** אנשים יונו. 6 אתם תשמעו מלחמות והסעת
Mc 1,34 לפני הפתח 34 ובאים רבים מחלופי חליים **ורבים** מושטנים מגרש השדים כי הם מכירים אותו. 35
Mc 6,2 2 ובשבת אחד התחיל ללמד בבית הכנסת **ורבים** שומעים תמהים ממוסרו. ואומרין מאין לו
Mc 6,33 בספינה הקטנה והפילו עצמם במקום חרב 33 **ורבים** עמים שראו אותם הכירוהו ונמשכו אחריו דרך
Mc 9,13 בא אל התלמידים הוא מוצא עם רב ביניהם **ורבים** חכמים ומאותתים מתוכחים עמהם 14 וכאשר העם
Mc 10,31 עם צרות ובעולם הבא חיים נצחיים. 31 **ורבים** ראשונים יהיו אחרונים. והאחרונים יהיו
Mc 12,41 באי זה אופן העם מתנדבים שם מתנותיו. **ורבים** עשירים מתנדבים גודל דברים. 42 ובאה אשה
Mc 13,6 רבים יבאו לעולם בשמי ואומרים שאני הוא. **ורבים** ירמו 7 אבל כאשר תראו מלחמות רבות. או
Mc 14,56 שיוכלו מסור אותו למיתה. ולא מצאו. 56 **ורבים** עדי שקר אומרים נגד ישאוש אבל לא היו
Lc 1,14 ותקרא שמו יוחנן. 14 ותהיה שמחה וגיל לך **ורבים** ישמחו כשיהיה נולד. 15 כי הוא יהיה גדול
Lc 4,27 רק צרפתא דסידוניאה לאשה אחת אלמנה. 27 **ורבים** מצורעים היו בישראל תחת אלישע נביא. ושום
Jn 7,31 לא שם ידיו בו. כי עדיין לא באה שעתו: 31 **ורבים** מהסיעה תאמינו בו. ואומרי׳ משיח כשיבא יעשה
Jn 10,20 מחלוקת בין היהודים על הדברים האלו. 20 **ורבים** מהם אומרים שטן לקחו ומדבר בשטות למה אתם
Jn 10,41 מקום שהיה זואן טובל ראשונה. ועמד שם. 41 **ורבים** באו אליו ואומרים שג׳ואן כמעט אינו עושה
Jn 10,42 אבל כל הדברים שאמ׳ יואן מזה הם אמתיים **ורבים** האמינו בו. Tit,11 קפיטולו י״א כפי ש׳ יואן
Lc 24,39 נבהלים ומה חשבתם בתוך לבבכם. 39 ראו ידי **ורגלי** [*] 40 .[*] 41 [*] ועדיין אינם מאמינים.
Jn 20,12 בוכה ובעוד שמבכה כרעה והביטה בקבר. 12 **ורואה** שני מלאכים מלובשים לבן יושבין אחד בראש
Mt 27,52 והאבנים נחלקו באמצע 52 והקברים נפתחו. **ורוב** גופות הקדושים קמו וחיו. 53 יוצאים מהקברים.
Mc 3,32 ובאה האם וקרוביו ועמדו בחוץ ורצו בו. 32 **ורוב** עמים יושבים סביביו. ואמרו לו הנה אמך
Mc 4,1 1 ופעם אחרת התחיל ישוש ללמד לחוף הים **ורוב** עם מתאסף ולכן היה לו עלות בספינה קטנה וישב
Mc 6,20 בזואן וחושב שהוא קדוש וצדיק ושומרו **ורוב** דברים עושה בעדו ושומעו ברצון. 21 וכאשר
Lc 2,13 בבגד ומונח באבוס. 13 ומיד נעשה עם המלאך **ורוב** חיל שממיי הודאה לש׳. ואומרים 14 עלוי יהיה
Lc 3,18 במגורתו וישרוף התבן באש שלא תכבה 18 **ורוב** דברים אחרים מזהיר ומגיד לעם. 19 ואירודיש
Lc 6,17 ההר עמהם ועמד במקום חרב וסייעת תלמידיו **ורוב** עם מכל גודיאה וירושלם ומעבר לים וטירי
Lc 7,11 שהולך ישאוש בעיר שנקרא נאים. ותלמידיו **ורוב** עם הולכים עמו. 12 וכאשר ישאוש קרב בשער
Lc 8,37 פחד. 36 והלכו והגידוהו למי שלא ראהו. 37 **ורוב** העם היושב במלכות גדיאי נורוס בקשו מישו
Lc 23,27 השתי וערב עליו שישאנה אחר ישאוש 27 **ורוב** חיל אנשים ונשים הולכים אחריו בוכים ואוננים
Jn 7,12 אותו ביום המועד ואומרים אנה הוא. 12 **ורוב** העם מַלִינים עליו. כי מקצת אומרים טוב הוא.
Mt 25,17 אחרים. 17 ואותו שקיבל שנים עשה במדומה **ורוח** אחרים שנים. 18 ואותו שקבל א׳ הלך וחפר בארץ
Lc 2,25 זה האדם היה צדיק וירא ממתין הנחת ישראל **ורוח** הקדוש היה בו. 26 וקבל מענה מרוח הקדש שלא
Lc 3,22 היה טובל ומתפלל לש׳ ונפתחו השמים 22 **ורוח** הקדש ירד עליו בעצם גופני כמו יונה. ובאה בת

Mt 7,27 לכסיל שבונה בחול ביתו 27 ובאו גשמים
Lc 1,47 46 ומריאה אמרה נשמתי משבחת ומעלה האל 47
Lc 5,2 וראה שתי אניות סמוך היאור והאנשים יצאו
Jn 10,11 לכם בגודל ההשפעה. 11 אני הוא רועה טוב.
Jn 10,16 שאנהג אותם ויכירו קולי ויעשה רפת אחד
Lc 2,8 קרוי היוצא מן הקיר לחוץ שקורין פרשי. 8
Mt 1,19 צדיק ובלתי רוצה למסור אותה למיתה.
Mt 12,46 שדובר אל העם אמו וקרוביו עומדים בחוץ
Lc 9,39 זולתו. 39 והרוח אוחזו ומיד זועק ומשברו
Mc 7,33 אחד מחוץ מקום המיושב ושם האצבעות באזן
Mc 9,19 ראהו תכף צערו והפילו לפניו ומתבולל
Mt 27,30 ברך אומרים הש׳ יושישעך מלך היהודים 30
Mt 6,17 שקיבלו שכרם: 17 רק אתה כשתצום שרוק ראשך
Jn 9,7 ומשח העינים שלו מאותו טיט. 7 ואמ׳ לו לך
Jn 9,11 עיני. ושלח לי למי שלוח לרחוץ שם. והלכתי
Mc 14,65 מה דעתכם וכולם העניישוהו [*] [*] 65 [*]
Jn 13,35 יכירו כל כי אתם תלמידי. אם לכם אהבה
Mt 14,14 14 וכאשר ראה אותן העמים כמה נתמלא רחמים
Mt 23,13 יהיה נשגב. 13 אוי לכם מאותתים ופרושים
Lc 10,36 אי זה מאלה השלשה נראה לך שהיה יותר חבר
Lc 16,10 מי שהוא נאמן בדבר קטן בגדול יהיה נאמן
Mc 13,8 נגד עמים ומלך נגד מלך. ויהיו רעשים בארץ
Lc 21,11 11 ורעש גדול יהיה במקומות. ומגפות
Mt 8,12 מושפלים חוצה בערפליות: ושם יהיה בכי
Mt 13,42 והרעים 42 ישים באש גהינם ושם יהיה בכי
Mt 22,13 ושימוהו בסוהר חשיכה. ושם יסבול בכי
Mt 24,51 מפקידתו ויניחהו עם הרמאים ושם יסבול בכי
Mt 24,7 ומלכות אחד נגד אחר. ויהיו מגפות ורעשות.
Lc 21,11 עמים נגד עמים. ומלכות נגד מלכות. 11
Mt 24,7 האחר. ומלכות אחד נגד אחר. ויהיו מגפות
Mt 13,15 ולא ישמעו ולא יבינו בלבבם ולא ישובו
Lc 10,9 אכלו מאותן הדברים המונחים לפניכם. 9
Lc 19,4 רוב העם. כי אותו זאקיב היה קטן הצורה 4
Lc 24,12 להם. ולא האמינו אותם. 12 ופירו קם
Jn 20,8 אותו תלמיד האהוב שבא ראשון לקבר וראהו
Mt 25,19 בזנט אדוניו. 19 ואחר זמן ארוך בא האדון
Lc 9,9 ש׳ יואן מי הוא זה שעושה דברים אלו.
Mt 21,46 והפרושים שמעו זה הכירו כי מהם אומר 46
Mc 3,31 הוא. 31 ובאה האם וקרוביו ועמדו בחוץ
Jn 8,44 יכולים לשומעו. 44 אתם בני השטן אביכם.
Mc 7,21 מהלב מפנים הם רעות מחשבות וניאופים
Mc 8,23 לקחו בעד היד ומשכו לצד אחד מן הדרך
Mc 2,9 עונותיך נמחלין. או לאמר קום קח מטתך
Mc 3,18 וטומאוש ומתיב וטומש ויקומו אלפיי.
Jn 17,23 אחדים בכל דבר והעולם יכיר שאתה שלחתני.
Jn 17,25 אך אני הכרתיך והם הכירו שאתה שלחתני
Lc 5,24 אמ׳ אל חולה אני אומר לך לך קום וקם מטתך
Mt 11,29 אותן שמצטערים ונוגישים ואני אעזורכם 29
Mt 17,8 אלהם ישאוש ואמר להם קומו אל תפחדו. 8
Lc 15,23 ושימו טבעת בידו ותנעלו רגליו. 23

ורוחות ונחלים והפילוה בכבדות. 28 וכאשר ישוש
ורוחי שמח באל שהוא שלומי 48 כי הוא הביט שפלות
ורוחצים הרשתות. 3 והוא עלה באוניה אחת שהיתה
ורועה טוב נותן נפשו בעד צאן השוכר. 12 ומי שאינו
ורועה אחד. 17 בעבור זה אהבני האב כאשר אניח
ורועים באותו הדור היו נערים ושומרים שעות הלילה
ורוצה לכת בהחבא עזבה. 20 ובעוד היותו מחשב זה.
ורוצים לדבר עמו. 47 ואמר לו אדם אחד אמך וקרוביך
ורוק יוצא מפיו. ואינינו זז ממנו עד שמצערו
ורוקק נגע לשונו 34 ומביט לשמים מתאנח ואמ׳ אפתח
ורוקק. 20 וישאוש שאל אל האב כמה זמן עבר שיש לו
ורוקקין בו ולוקחין הקנה ומכין בראשו. 31 ואחר
ורחץ פניך 18 כדי שלא תתראה לאנשים צם [*]:
ורחץ במי שלוח. שר״ל שלוח. אז הלך וטבל שם וראה
ורחצתי וראיתי. 12 ואמרו לו אנה הוא. ענה איני
ורחקו עליו וכסו פניו והכוהו בצואר ומכים אותו
וריעות זה לזה. 36 ושימון פירי אמ׳ אליו. אדון
וריפא חולייהן. 15 וכי היה ערב התלמידים. אמרו לו
ורמאים שמונעים דרך מלכות שמימיי לעמים ואין אתם
ורע לאותו שנפל בין הגנבים. 37 ואמ׳ אליו אותו
ורע בדבר קטן גם בדבר גדול יהיה רע 11
ורעב והתחלת כאבים יהיו. 9 אז: שִׁמְרוּ עצמכם כי הם
ורעב בחרדות. ואותות גדולים בשמים. 12 רק קודם כל
ורעדה מהאל. 13 וישואש משיח אמ׳ לאותו שר לך וכמו
ורעדת שנים. 43 אז יזרחו הצדיקים כמו השמש במלכות
ורעישת שינים. 14 רבים הם קרואים ומעט נבחרים: 15
ורעישת שיניים: Tit,25 קפיטולו נ״א כפי מתיאו 1
ורעש בארץ. 8 ואלה הדברים יהיו התחלת מכאובים. 9
ורעש גדול יהיה במקומות. ומגפות ורעב בחרדות.
ורעשות. ורעש בארץ. 8 ואלה הדברים יהיו התחלת
ורפא לו. 16 ועיניכם הם מבורכים שרואים. ואזניכם
ורפאו החולים שיהיו שמה ותאמרו להם מלכות האל
ורץ ועלה באילן אחד ששמו שיכומור. בעבור יכול
ורץ לפני הקבר וכורע ראה הבגדים לבד והלך לו נפלא
ורץ. 9 כי עדיין לא ידעו הכתיבה אומרת שחייב
ורצה שמוע חשבון מהם. 20 ובא אותו שקבל חמשה
ורצה לראות ישאוש משיח. 10 וחזרו התלמידים להגיד
ורצו לתופשו. רק יראו העם כי כולם חשבוהו לנביא:
ורצו בו. 32 ורוב עמים יושבים סביביו. ואמרו לו
ורצון אביכם חפצתם לעשות. הוא היה רוצח בתחלה ולא
ורציחות 22 גניבות כילאות חמדה גיאות סכלות. 23
ורקק לו בפניו. והניח ידיו עליו ושאלו אם רואה 24
ושא אותה בביתך ולך. 10 אבל בעבור זה שאתם תדעו
ושאדיב. ושימון קאעיב 19 ויודש אשקריוטא שבגדו.
ושאהבת אותם כמו שאהבת אותי: 24 אב אני רוצה
ושאהבת אותם. 26 ואני הודעתי להם שמך. ועוד אעשה
ושאהו לביתך 25 ומיד קם לפני כלם ולקח מטתו שבה
ושאו עולי עליכם. ולמדו ממני שאני שפל ונח לב
ושאו העניים ואל תיראו שום אדם אם לא לבד ישו. 9
ושאו עֶגֶל שמן ונאכל ונשתה. 24 כי זה בני מת היה

Lc 21,28 צלם דמותו. 28 וכאשר אלה הדברים התבוננו **ושאו** ראשיכם והביטו. כי גאולתכם מתקרב 29 ואמר
Mc 9,19 זמן אהיה עמכם לא אשא אתכם נהגו האיש 19 **ושאוהו** לפני. וכאשר ראהו תכף צערו והפילו לפניו
Lc 22,3 איך יוכלו להמיתו. רק יראים העם. 3 **וְשָׁאטָנָאש** נכנס ביודא הנקרא אשקריוטא אחד מהשנים
Mt 16,13 13 וישאוש בא בגבולות טִישְׁאַרִיאַה פִּילִיפִּי. **ושאל** לתלמידיו מה אומרים האנשים ממני. 14 והם
Mt 27,58 שהוא תלמיד ישאוש. 58 וזה קרב לפילאט **ושאל** לו הגוף מישאוש. ופילאט צוה שיתנהו לו. 59
Mc 14,60 מוסכם עדותם. 60 וקם הכהן הגדול בתוכם **ושאל** לישואש אומ׳ אינך עונה לחטאים שאלו מניחים
Mc 15,43 שהמתין מלכות שמים ובחריצות נכנס לפילאט **ושאל** לו גוף ישאוש. 44 ופילאטו היה נפלא אם כבר
Mc 15,44 44 ופילאטו היה נפלא אם כבר הוא מת. **ושאל** לו עושה המשפט אם כבר מת. 45 וכאשר ידעו בעד
Lc 17,20 ואמ׳ אליו קום ולך כי אמונתך הושיעך 20 **ושאל** לפרושים מתי יבא מלכות האל. אינו בא בהעמדה
Lc 23,9 ממנו ומצפה מתי יראהו שיעשה אי זה אות. 9 **ושאל** אליו דברים רבים. וישאוש מעולם לא ענהו על
Lc 23,52 ומצפה מלכות השם׳. 52 בא ונגש אל פילאט **ושאל** שיתן לו גוף ישאוש והודה לו. 53 וכאשר זה
Mt 20,20 בני סבאדיב עם בניה מתפללין מחלים אותו **ושאלה** מתן אחד לו. 21 והוא אמר מה תחפוצי. והיא
Mc 6,25 ראש גואן טבול. 25 ותכף היא באה אל המלך **ושאלה** לו בהכבדה אומרת אני חפיצה שתתן לי ראש
Jn 1,21 והודה ולא כפר. והודה שאינינו משיח. 21 **ושאלהו** מי אתה. א״כ אתה אליהו. [*] אינך נביא
Mt 12,10 שלהם 10 ושם היה אדם אחד עם היד יבשה **ושאלו** לו אם ראוי למרק אותו בשבת בעבור שילשינו
Mc 5,9 ואמר אליו ישאוש צא חוץ רוח אינו נקי. 9 **ושאלו** מה שמך. והוא ענה שמי מספר כי רבים הם. 10
Mc 8,11 11 ויצאו הפרושים ונתוכחו עמהם ונסוהו **ושאלו** אות מן השמים. 12 וישאוש אמר להם [*] אמת
Mc 8,23 מן הדרך ורקק לו בפניו. והניח ידיו עליו **ושאלו** אם רואה 24 והוא מביטו אמ׳ אני רואה הלוך
Mc 9,10 יחזור חי ממות 9 והם העלימוהו ביניהם. 10 **ושאלו** לו מה רוצה לומ׳ זה שהפרושים אומרים
Mc 12,28 אחד מאותת ששמעם מתוכחים והכיר שטוב ענם. **ושאלו** אי זה ציווי הוא העקרי בישראל. 29 וישאוש
Lc 15,26 השיר והמחולות. 26 וקרא אחד מן העבדים. **ושאלו** מה זה. 27 ואמרתי לו אחיך בא: ואביך המית
Mt 22,23 להם. 23 ובאותו היום קרבו אליו הצדוקים **ושאלוהו.** 24 אמרו רבי משה אמר אם אחד ימות בלא
Lc 20,21 שיתפשוהו בדבר מה וימסרוהו לשרים. 21 **ושאלוהו** אומרים רבי אנחנו יודעים שאתה אומ׳ ומלמד
Lc 20,27 הצדוקים שלא הודו בתחיית המתים קרבו אליו **ושאלוהו.** 28 רבי. משה כתב לנו איש שיהיה לו אשה
Lc 21,7 תראו ימים שלא יעמוד אבן על אבן ותפסד: 7 **ושאלוהו** אדון מתי יהיו כל אלה הדברים. ומתי
Jn 1,25 24 ואותן שנשתלחו לו היו מהפרושים 25 **ושאלוהו** ואמרו לו למה אתה מטביל אם אינך משיח ולא
Jn 9,2 והולך ישאוש. ראה אדם עור מיום הולדו. 2 **ושאלוהו** תלמידיו רבי מי הוא שחטא זה או האב או
Jn 9,19 לידתו בעורון. עד שקראו לאביו ולאמו 19 **ושאלום** אומרים הוא זה בניכם שאתם אומרים שנולד
Lc 5,29 משתה גדול בביתו והיו שם רוב עולמיים **ושאר** ואוכלים עמהם. 30 והפרושים והסופרים
Lc 8,2 תלמידים 2 ומקצת נשים שנתרפאו מרוח רעה **ושאר** חליים. ומריאה מקדלינא שגירש ממנה ז׳ שדים.
Lc 8,3 אשת קוזן מורשה אירודיש ושושאמה. **ושאר** רבות בנות ששרתו ישאוש מרשותן. 4 ועמים רבים
Lc 21,29 מתקרב 29 ואמר להם זאת הצורה ראו התאנה **ושאר** האילנות 30 כשעושים פירותיהם. אתם יודעים
Jn 21,8 לבש מלבושיו כי ערום היה. ונכנס בים. 8 **ושאר** התלמידים באו מספנים כי לא היו רחוק מן הארץ
Mc 12,41 ולזה יסבלו יותר קנס גדול ביום הדין: 41 **ושב** ישוש לפני לוגוט זופילא סיאון מניחים אוצר
Lc 14,10 תרד מטה מטה. 10 רק כאשר תהיה נקרא לך **ושב** במקום היותר אחרון בעבור כשיבוא אותו שזימן
Jn 7,53 ותמצא ששום נביא לא יבא מגלליאה 53 **ושבו** כל אחד איש לביתו: Tit,8 קפיטולו ח׳ כפי
Lc 16,8 והוא אומר לו קח אותיותך וכתוב שמנים. 8 **ושבח** האדון המעשה רע הלבב כי בחכמה עשהו. כן בני
Lc 17,15 נשתנו 15 ואחד מהם כשראה שנשתנה חזר **ושבח** לשם בקול גדול. 16 ונפל על פניו עושה חנות
Lc 19,37 התחילו לו כל העמים היורדים מן ההר לשמח **ושבח** האל בקול גדול על כל הנפלאות שראו. 38
Lc 13,13 13 והניח הידים עליה. ומיד עמדה בקומתה **ושבחה** האל. 14 וענו בבית הכנסת מלאים חימה: כאשר
Lc 5,26 האל. 26 וכל אשר היו שם היו נבהלים והללו **ושבחו** לשם. וכלם היו מלאים יראה ממנו אומרים
Lc 17,4 תשובה ומחול לו 4 ואם ז׳ פעמים יחטא נגדך **ושבע** ביום ישוב לך אמור נחמתי תסלח לו. 5 ואמרו
Mt 14,20 והתלמידים נתנום אל העם 20 ואכלו כולם **ושבעו.** ונשארו ממותרות י״ב דבלות מליאות. 21
Mc 6,42 וכן חילק שתי הדגים 42 ואכלו כולם **ושבעו.** 43 וחלקו מנותר שתים עשרה קופות ממה
Lc 9,17 שיניחוהו לפני העם ההוא 17 ואכלו כולם **ושבעו.** והנותר היה י״ב קופות מליאות 18 ונעשה
Mc 9,14 העם ראה בא ישאוש תמהו ויצאו לו לדרך **ושבעוהו.** 15 והוא שאלם ממה אתם חולקים ביניכם 16
Jn 6,26 לא בעבור שראיתם אותות. רק כי אכלתם הפת **ושבעתם** בו. 27 אתם מתפעלים לא אוכל שאובד מי
Mc 14,3 קַאפָּסָא אל בשטרי מליאה אינגנט מרגלי נרדי **ושברה** ושפכה המשיחה על ראשו. 4 והיו שם אחרים
Lc 9,42 אלי 42 וכאשר קרב הנער לישאוש השטן הכהו **ושברו.** 43 וישאוש בלשמא הרוח רעה ואחר עשה בידו
Mc 8,6 שישבו בארץ. ולקח הז׳ לחמים עושה חנות **ושברם** ונתנם לתלמידיו ואמ׳ להם הניחום לפני העם.

Lc 10,14 עושים תשובה. 14 אמנם לא יהיה רע תירוש. **ושדומה** דומה לרעה המוכן לכם ליום הדין. 15 ואת
Mc 10,30 בזה העת בתים ואחים או אחיות או בנים **ושדות** עם צרות ובעולם הבא חיים נצחיים. 31 ורבים
Lc 4,41 לו. הוא משים עליהם ידיו ומרפאם. 41 **ושדים** יוצאים מרבים זועקים ואומרים אתה הוא משיח
Mt 28,7 7 ותלכו מהרה ותאמרו לתלמידיו שקם חי **ושהוא** יהיה לפניכם בגליליאה ואתם תראוהו שם כמו
Jn 12,17 עמו עושה לו עדות שקרא לזרו מן הקבר **ושהחזירו** ממות לחיים: 18 ובעבור זה באה אליו
Mt 17,10 אל תאמרו המראה עד שבן האל יחזור חי. 10 **ושואלו** לו תלמידיו אומרים מה זה שאומרים חכמי הדת
Mt 12,47 ואמר לו אדם אחד אמך וקרוביך עומדים בחוץ **ושואלים** אותך. 48 וישו ענה ואמ׳ לו מי היא אמי
Lc 22,64 אותו 64 ומכסים אותו ומכים אותו בפנים **ושואלים** אותו אומרים נביא מי הוא שהכה אותך. 65
Lc 2,46 מצאוהו במקדש יושב באמצעם מקשיב אותם **ושואלן.** 47 וכל השומעין אותו מתמיהין מחכמתו
Jn 4,16 לשאוב. 16 וישו אמ׳ לה לכי וקראי אישך **ושובי** פה. 17 ענתה האשה ואמרה לו אין לי בעל.
Lc 20,11 דבר: 11 והאדון שלח עבד אחר והם נוגשים **ושוברים** אותו ברוב בזיונות. והניחוהו להלוך. 12
Mt 9,36 כל חולי. 36 וכאשר [*] העמים שהיו בצער **ושוכבים** בלי רועה ריחם עליהן.37 ואמר לתלמידיו עת
Jn 15,6 יכולים לעשות זולתי. 6 אם אחד לא עמד בי **ושולח** בחוץ כמו הכף ותיבש. ויאספוה וישמרוה באש
Mc 11,15 המוכרים והקונים במקדש וקניות החלפנים **ושולחנות** אותם שמוכרים היונים גירש והפך מלמעלה
Lc 1,19 המלאך ואמ׳ לו אני הוא שעומד לפני האל **ושולחתי** להגיד לך אלה הדברים 20 בעבור שלא האמנת
Mt 11,27 27 אבי נתן לי יכולת על כל מה שהוא **ושום** אחד אינו מכיר הבן כי אם האב. ושום אדם אינו
Mt 11,27 שהוא ושום אחד אינו מכיר הבן כי אם האב. **ושום** אדם אינו מכיר האב רק אותו שהבן רצה לגלות
Mt 22,46 א״כ אם דוד קראו אדוניו איך הוא בנו. 46 **ושום** אחד מהם לא היה יכול לענות דבר. ושום אדם
Mt 22,46 46 ושום אחד מהם לא היה יכול לענות דבר. **ושום** אדם באותו היום לא היה בידו וברשותו לשאול
Mt 24,36 הארץ והשמים יעברו אבל דברי לא יעברו. 36 **ושום** אדם אינו יודע היום והשעה ולא המלאכים ולא
Mc 10,18 18 וישאוש אמ׳ לו למה אתה אומר לי טוב **ושום** אדם אין טוב לבד האל. 19 אתה יודע מצות השם.
Mc 12,31 31 והשני הוא דומה לזה. ואהבת לרעך כמוך. **ושום** צווי אחר אינו גדול מזה. 32 ואמר לו אותו
Lc 4,27 מצורעים היו בישראל תחת אלישע נביא. **ושום** אחד מהם לא נטהר בסיריאה. 28 וכל אשר היו
Lc 5,37 נשבר וחדש אינו מתי מתיחד עם הישן. 37 **ושום** אדם אין לו לשום יין חדש בנאד ישן. כי אם
Lc 5,39 בנאד חדש והיין והנאדות מתקיימין. 39 **ושום** אדם ששותה יין ישן אינו רוצה מיד שתות יין
Lc 10,19 השרפים ועל העקרבים. ועל כל כחות האויבים **ושום** דבר לא יזככם. 20 אך אל תשמחו כי הם
Jn 3,2 לו ר׳ אנו יודעים שאתה באת מן השמים. **ושום** אדם אין יכול לעשות האותות האלה אם לא האל
Jn 8,20 דבר ישו משיח בגאסיפילסי מלמד במקדש **ושום** אדם לא תפשו. כי עדיין לא באה שעתו: 21 אז
Jn 10,18 אניח נשמתי בעבור שפעם אחרת יקח אותה. 18 **ושום** אדם לא יטול אותה נשמה אם אני מניח אותה
Jn 10,29 29 אבי מה שנתן לי גדול הוא מכל הדבים **ושום** אדם אין יכול לטרוף מיד אבי 30 אני והאב דבר
Jn 16,29 ואמרו לו תלמידיו הנה אתה מדבר לנו בגלוי **ושום** משל אינך אומר לנו. 30 עתה ידענו שיודע אתה
Lc 20,45 44 א״כ דוד קורהו אדון איך הוא בן 45 **ושומע** כל העם. אמר לתלמידיו 46 השמרו מהסופרים
Jn 3,29 לו ארוסה וארוס אבל הוא אוהב הארוס שעומד **ושומע** אותו ומשמח בגיל בעבור קול הארוס הזה הוא
Mc 6,20 קדוש וצדיק ושומרו ורוב דברים עושה בעדו **ושומעו** ברצון. 21 וכאשר הימים בינוניים קרבו
Lc 4,14 משיח. וחזר ישאוש משיח בכח הרוח גלליאה **ושומעו** יוצא בכל הארץ 15 והוא מלמד בבתי
Lc 4,37 הרוחות הרעים ויוצאים מן האנשים. 37 **ושומעו** היה מתפזר בכל מקום המלכות. 38 וישאוש יצא
Mt 13,13 איש בדמיונות. בעבור שרואים לא יראו. **ושומעים** לא ישמעו ולא יבינו בעבור 14 שהנבואה
Lc 4,28 נטהר בסיריאה. 28 וכל אשר היו בבית הכנסת **ושומעיך** אלה הדברים היו נקצפין ומלאים חימה. 29
Lc 8,25 מי הוא זה שלקח שלרוח ולים אומר עמדו. **ושומעיך** לו. 26 ובאו ועברו אל מלכות גאניט זאריט
Lc 17,7 מי שהוא חוזר מן השדה יאמר מיד עבוד **ושומעך** 8 ולא יאמר לו תכין שאוכל ושרתני עד
Lc 17,7 בים ישמע אליכם. 7 מי מכם יש לו עבד תועה **ושומר** השורים מי שהוא חוזר מן השדה יאמר מיד עבוד
Jn 8,55 ואהיה כמוכם מכזב. אבל אני יודע אותו **ושומר** דבריו. 56 אברהם אביכם חמד לראות יומי
Jn 14,23 23 ענה ישאוש אליו אם אחד אוהב אותי **ושומר** דברי אבי יאהוב אותו. ואליו יצאו עמו עשו.
Mc 6,20 מחזיק בזואן וחושב שהוא קדוש וצדיק **ושומרו** ורוב דברים עושה בעדו ושומעו ברצון. 21
Lc 2,8 פרשי. 8 ורועים באותו הדור היו נערים **ושומרים** שעות הלילה על מקניהם. 9 והנה מלאך הש׳
Lc 11,28 אמר אמת מאושרים הם אותם ששומעין דבר הש׳ **ושומריו** אותו. 29 ואל העמים התחיל לאמר. הדור הרע
Mt 13,40 המלאכים. 40 כי כמו שאדם לוקט הקמשונים **ושורפו** כן יהיה בקץ העולם. 41 בן האלוה ישלח
Lc 8,3 שדים. 3 ויושאננא אשת קוזן מורשה אירודיש **ושושאמה.** ושאר רבות בנות ששרתו ישאוש מרשותן. 4
Mt 11,18 ואתם לא דנים. 18 זואן בא ולא היה אוכל **ושותה.** [*] 19 [*] ואומרים זהו אוכל ושותה מיין
Mt 11,19 אוכל ושותה. [*] 19 [*] ואומרים זהו אוכל **ושותה** מיין אהוב מהחוטאים מפורסם וביניהם. שפטו

Mc 2,16 לתלמידיו למה עם העוגבים והחטאים אוכל **ושותה** רבנכם. 17 וישו שמע זה אמ׳ הבריאים אינם
Lc 7,34 ואמרתם שהוא משוטן 34 בא מן האדם אוכל **ושותה** ואתם אומרים הנה האדם מחריב. ואויב
Jn 6,57 ודמי השתייה האמתי: 57 מי שאוכל בשרי **ושותה** דמי בי יעמוד ואני בו: 58 כמו שהאב שלחני
Mt 24,38 38 כי כמו שהיה בזמן קודם המבול שאוכלים **ושותים** ועושים נשואין עד היום שנח נכנס בתיבה 39
Lc 5,30 לתלמידים ישאוש משיח למה אתם אוכלים **ושותים** עם העולמיים ועם החוטאים. 31 ענה ישאוש
Lc 5,33 וכן אותם מהפ מהפרושים. אבל שלך אוכלים **ושותים.** 34 להם אמ׳ יכולים אתם בין הארוס עשות
Lc 17,27 בימי נח כן יהיה בימי בן האדם 27 אוכלים **ושותים** לוקחים נשים ועושין נישואין נח בתיבה. ובא
Lc 17,28 כולם. 28 ג״כ כמו שנעשה בימי לוט אוכלים **ושותים** קונים ומוכרים נוטעים ובונים 29 וביום יצא
Jn 10,21 אומרים אלה הדברים אינם מאדם שאחזו שד. **ושטן** יכול עיני עורים לפקוח. 22 אלה הדברים נאמ
Mt 27,64 חי. בעבור שתלמידיו לא יבאו ויגנבו גופו **ושיאמרו** לעם שהוא קם חי מהמות. וזה יהיה טעות
Jn 3,4 להולד והוא זקן: יכול אדם לשוב לבטן אמו **ושיבא** לעולם פעם אחרת: 5 ענה ישאוש אמת אני אומר
Mt 11,21 הנפלאות שנעשו בכם תהיו נעשות בארץ טיר **ושידון** היו עושים תשובה. בשקים ובאפר: 22 ואומ׳
Mt 15,21 21 ונסע משם ישוש והלך לו בעברי טיר **ושידוניאה.** 22 והנה באה אשה כנענית שבאה מהעברים
Mc 7,24 האדם: 24 וקם ישאוש והלך לו בעברי טיר **ושידוניאה** ונכנס בבית אחד ולא אבה שאדם ידעהו.
Mt 18,25 אותו ואשתו ובניו וכל מה שיהיה לו. **ושיהיה** נפרע. 26 ואותו העבד כרע בארץ מתחנן ואומר
Mt 23,6 דקה 6 והם אוהבים שבת ראשונה בשלחן **ושיהיה** להם כסאות גדולים וגבוהים בבתי כנסיותיהם
Mc 12,39 ושישבו בכסא הראשון בבתי כנסיות שיכבדום **ושיהיו** ראשונים בשולחן 40 אותם שעוקרים הבתים
Lc 19,12 אחד מאד רחוק בעבור שיקח מלכות לעצמו **ושיחזור** 13 וקרא עשרה עבדים שלו ונתן להם עשר
Lc 24,7 האדם יהיה נמסר בידי חטאים והיותו תלוי. **ושיחזור** חי ביום השלישי 8 ותזכורנה דבריו 9
Mt 23,7 בבתי כנסיותיהם ושישאלו בשלומם. 7 **ושיכבדום** ברחובות וישקראום רבנים: 8 אבל אתם לא
Mt 16,24 חוייב יתייאש מעצמו. ושיקח שתי וערב שלו **ושילך** אחרי. 25 כי אותו שחפץ להושיע נפשו בזה
Mc 6,45 45 ותכף צוה לתלמידיו שיכנסו בספינה קטנה **ושילכו** עבר למים אנביטהא גירא. בעוד שהוא משלח
Jn 20,27 אח״כ אמר לטומאש שים אצבעך פה וראה ידי **ושים** ידך לצדי ולא תהיה בלתי מאמין ותהיה נאמן.
Lc 15,22 כולכם שאו התלמיד הראשון. ובאו והלבישוהו **ושימו** טבעת בידו ותנעלו רגליו. 23 ושאו עֵגֶל שמן
Mt 22,13 לעבדיו קחוהו וקשרו לו הידים והרגלים **ושימוהו** בסוהר חשיכה. ושם יסבול בכי ורעישת
Mt 13,55 ואינינו כנגד אמו וקרוביו ג׳יקמי ויושאף **ושימון** וג׳ודיש 56 וקרובותיו כלם עמנו מאין יש לו
Mc 3,18 ומתיב וטומש ויקומו אלפיי. ושאדיב. **ושימון** קאעיב 19 ויודש אשקריוטא שבגדו. 20 ואחר
Mc 6,3 אחד ומריאה וקרוביו יקומו ויוסף ויודא **ושימון** וכל אלו הם אתנו והיו אשקנד אשקנדליזטש
Lc 5,5 האניה בים. ופזרו הרשתות בו בְקַפֵּטוּרָא. 5 **ושימון** ענה ואמ׳ לו כל הלילה טרחנו ולא לקחנו
Lc 6,15 ברטומי 15 מתיב טומאוש יקומו אלפיב. **ושימון** שנקרא זילוזיש. 16 גודא יודיש אשקריוטא
Jn 13,24 בשולי ישאוש אותו שישאוש אוהב מאד. 24 **ושימון** זה. ואמ׳ מי הוא אותו שממנו אמר זה. 25 אז
Jn 13,36 תלמידי. אם לכם אהבה וריעות זה לזה. 36 **ושימון** פירי אמ׳ אליו. אדון לאן אתה הולך. ענה
Jn 18,25 לקאיפש ההגמון עם ידיו קשורות. 25 **ושימון** ופירו עומד ומתחמם: אז אמרו לפירו ואתה
Jn 21,3 ולשנים תלמידים אחרים שהיו יחדיו. 3 **ושימון** פירו אמר אלהם. אני הולך לצוד דגים. והם
Jn 21,7 תלמיד האהוב מיישוש לפירו האדון הוא. **ושימון** פירו כאשר שמע האדון הוא לבש מלבושיו כי
Jn 21,11 10 וישאוש אמ׳ להם שאו מהדג אשר לקחתם 11 **ושימון** פירי עלה באניה. והוציא בארץ הרשתות מלאים
Jn 21,16 אליו שימון פירי ג׳ואן אוהב אתה אותי **ושימון** אמ׳ כן אדון אתה יודע שאני אוהב אותך.
Mc 14,1 מהדת משתדלים היאך יוכלו תפוש ישאוש בשקר **ושימיתוהו.** 2 אבל אומרים אכן לא נעשה ביום חג
Mc 10,4 אמרו משה התיר שאדם יכתוב לה ספר כריתות **ושיניחנה:** 5 ולהם ישאוש ענה ואמ׳. הוא הודה לכם
Jn 12,5 המשיחה אינה נמכרת בעד שלש מאות פשיטין **ושינתנו** לעניים. 6 וזה שאמ׳ לא אמרו בעבור שומו
Jn 12,16 העליון: אז ידעו שדברים אלו עליו נאמרו **ושיעשו** לו דברים אלו 17 בעבור זה אחוזת העם שהיתה
Mt 16,24 מי שרוצה לימשך אחרי חוייב יתייאש מעצמו. **ושיקח** שתי וערב שלו ושילך אחרי. 25 כי אותו שחפץ
Mt 23,6 להם כסאות גדולים וגבוהים בבתי כנסיותיהם **ושישאלו** בשלומם. 7 ושיכבדום ברחובות וישקראום
Mc 12,39 מלבושים נאים שיתנו להם שלום הסוחרים 39 **ושישבו** בכסא הראשון בבתי כנסיות שיכבדום ושיהיו
Mt 26,9 9 כי זאת המשיחה ראויה לימכר בערך רב. **ושיתן** אדם הערך לעניים. 10 וישאוש שהכירו אמ׳ להם
Mt 15,26 ענה ואמ׳ אינינו טוב שאדם יקח לחם מהבנים **ושיתנהו** לכלבים לאכול. 27 והיא אמרה אמת הוא. אכן
Lc 11,43 שתאהבו לישב בכסא ראשון בתי כנסיות. **ושיתנו** לכם רוב שלום בשער. 44 אוי לכם פרושים אתם
Mc 14,5 היינו למוכרו ביותר מג׳ מאות פשיטין. **ושיתנו** לעניים וילונו נגדה. 6 וישאוש אמר להם אל
Mt 19,13 קטנים בעבור שהוא יניח הידים עליהם **ושיתפלל** בעדם. והתלמידים גוערים אותם. 14 וישאוש
Lc 5,15 ועמים רבים באים לישאוש בעבור שישמעהו **ושיתרפאו** מחלייהם. 16 וישאוש משיח נסע משם ונכנס

Lc 15,9 הדרכמש תקרא כל אוהביה ואוהבו ואוהבותיה **ושכינותיה** אומרת שמחו עמי כי אנכי מצאתי דרכמא
Lc 18,3 ובאה אליו אומרת נראה מעניין שהוא ביני **ושכנגדי.** 4 ולא רצה לעשות. ועבר זמן רב. ואחר אמר
Lc 15,6 כתיפיו ובא אל ביתו שמח. 6 קורא אוהביו **ושכניו** ואמר שמחו עמי כי מצאתי הצאן שנאבדה. 7
Mc 12,1 היטב באטדים וחפר אותה ובנה בה מגדל אחד **ושכר** אותה לעובדי אדמה והלך במהלך ארוך. 2 וכששב
Lc 1,15 כי הוא יהיה גדול לפני האל ולא ישתה יין **ושכר.** קודם שיצא מבטן אמו יהיה נשלם מהקדוש רוח.
Lc 20,9 לאמר לעם זה הדבר. איש אחד נטע כרם אחד **ושכרה** לעובדי אדמה. ולא היה הוא שם זמן רב. 10
Lc 21,34 שבאולי לבבכם לא יהיה כבד ביתרון אכילה **ושכרות:** ובצורך זה החייב וזה היום יבא פתאום
Lc 6,35 טוב. ותנו מתנות למי שאינכם מקוים דבר **ושכרכם** יהיה הרבה מאד ותהיו בנים מאל עליון שהוא
Mc 6,9 שרביט אחד ביד 9 ומנעלים של עור חי ברגל. **ושלא** ישאו שתי גונילש. 10 ואמר להם באי זה מקום
Lc 8,12 השטן ומוציא הדבר מלבם בעבור שלא יאמינו **ושלא** יהיו נושעים: 13 והזרע שנפל על הסלע הם אותם
Lc 8,17 שום דבר אינינו ביותר נעלם שלא יהיה ניכר **ושלא** יבא לגלוי. 18 לכן ראו באי זה אופן אתם
Jn 4,15 תן לי המים ההם בעבור שלא תהיה לי צמא. **ושלא** אבא פה לעולם לשאוב. 16 וישו אמ׳ לה לכי
Jn 6,22 האחרת לא היתה שם. ולא היה שם רק האחת. **ושלא** נכנס ישאוש באניה עם תלמידיו. אבל תלמידיו
Mt 12,13 טוב. 13 ואז הוא אמר אל האדם שלח ידך **ושלוחה.** היתה לו חזורה בבריאות כמו האחרת. 14 ואז
Mc 15,47 גדולה 47 ומריאה מקדלינא ומריאה אם יקומו **ושלומי** קנו מש יוסף מביטות היכן מניחין גוף ישו:
Mc 16,1 השבת עברה מריאה מקדלינא ומריאה אם יקומו **ושלומי** קנו משיחה מרגליית בעבור שתמשחו ישאוש 2
Lc 10,1 לוקא 1 ואחר הראה ישאוש אל האחרים ששים **ושלושה** תלמידים ושלחם שנים שנים לפניו בכל
Lc 10,17 מבזה אותי מבזה ואשר שלחני. 17 והששים **ושלושה** תלמידים חזרו בשמחה. ואומרים אדון השטנים
Mt 22,3 הוא דומה לאדם מלך שעשה נשואין מבנו 3 **ושלח** העבדים לקרוא הקרואים אל הנישואין ולא אבו
Mc 6,27 שעשה. ובעד טעם הקרואים לא רצה הכבידה 27 **ושלח** לחתוך הראשים וצוהו שישא לו [*] 28 [*] ראשו
Mc 14,13 תחפוץ שנלך ונכין לך הפסח שתאכל. 13 **ושלח** שנים מן התלמידים ואמ׳ להם לכו אל העיר
Lc 14,17 אחד עשה זימון גדול וזימן אנשים רבים. 17 **ושלח** משרתו בשעת האכילה לקרוא לקרואים שיבואו
Lc 16,24 במקומו. 24 וצעק . .. אברהם חמול עלי **ושלח** לי לזריט .. לעמים.. 25 .. זכור שהיה לך
Lc 19,29 לביט פגיי בבטאניא בהר שנקרא הר הזתים. **ושלח** שני תלמידים. 30 אומר לכו לאותו מגדול שהוא
Lc 20,12 אותו ברוב בזיונות. והניחוהו להלוך. 12 **ושלח** עבד שלישי ומוכה בחבורה שלחוהו בחוץ. 13
Lc 22,8 מצות באותו יום היה מוכרח שימות בפסח. 8 **ושלח** פירו וזואן אומר לכו והכינו הפסח שנאכל. 9
Jn 9,11 אחד שנקרא ישאוש עשה טיט ומשח את עיני. **ושלח** לי למי שלוח לרחוץ שם. והלכתי ורחצתי
Jn 19,30 טעם החומץ אמ׳ תם ונשלם הוא וכרע ראשו **ושלח** הרוח לאל. 31 וערב שבת היה: והיהודים בעבור
Lc 15,15 לקרב לאביו לאחד מעירוני אותה מלכות. **ושלחהו** בעירו לשמור החזירים 16 ונתאוה לאכול מה
Mt 14,35 המקום ההוא הכירוהו שלחו אליו בכל הארץ **ושלחו** לו כל החולים 36 וחילו פניו אשר לבד יגיעו
Mt 22,16 עצת איך יוכלו לתפוש ישאוש בדברו. 16 **ושלחו** לו תלמידים עם משרתי אירודיש אומרים רבי
Lc 19,14 עד שאבוא. 14 והקציפוהו עירוניו כבר **ושלחו** לגאסיאו אחריו אומרים לא נחפוץ שזה ימלוך
Lc 20,20 כי הכירו כי עליהם ובעבורם אומ׳ המשל. 20 **ושלחו** לו אנשים שעושים עצמם צדיקי׳ בעבור
Mc 12,3 לקחת הפרי מהכרם 3 והם תפשום והכום **ושלחום** בידים ריקניות. 4 עו׳ שלח עבדים אחרים.
Mc 6,7 הקטנות דורש ומלמד. וקרא הי״ב תלמידים **ושלחם** שנים שנים ונתן להם כח לרפאת כל החולים
Lc 7,19 אלה הדברים. 19 ויואן קרא שנים מתלמידיו **ושלחם** לישאוש ואמרו לו אתה הוא אותו שעתיד לבא.
Lc 9,2 יכולת וכח על כל השדים ולרפאת החוליים 2 **ושלחם** לדרוש מלכות השי׳. 3 ואמ׳ להם לא תשאו דבר
Lc 10,1 ישאוש אל האחרים ששים ושלושה תלמידים **ושלחם** שנים שנים לפניו בכל המקומות שהוא עתיד
Lc 4,18 בו 18 רוח אלהי׳ עלי. ובעבור זה משח אותי **ושלחני** לעניים להגיד 19 ולרפא נשברי לב ולדרוש
Jn 17,10 שנתת לי. כי שלך הן 10 וכל שלי שלך הן. **ושלך** שלי הם. ואני זך בהם. 11 וכבר איני בעולם
Mt 5,33 שמעתם שאמור היה לזקנים לא תבטל שבועתך **ושלם** לאל מה שנשבעת. 34 ואני אומר לכם שלא ישבע
Lc Prol,11 [*] וכאשר הוא בתול וחיה שמונים **ושלש** שנים מת בביטימיאה עצמותיו בשנת אדונינו שלש
Jn 2,6 היהודים וכל אחת מהאירידיש מחזקת שתים **ושלש** מדות. 7 וישאוש אמר להם מלאו כל האירידיש
Mt 12,40 40 כי כמו שיונה היה בבטן הדג שלשה ימים **ושלשה** לילות. כן יהיה בן הבתולה בלב הארץ שלשה
Mt 12,40 כן יהיה בן הבתולה בלב הארץ שלשה ימים **ושלשה** לילות. 41 גבירי נינוה יקומו ליום הדין עם
Jn 21,11 הרשתות מלאים מרוב דג מספר מאה וחמשים **ושלשה.** ועם כל זה שהדגים רבים הרשת לא נשבר. 12
Lc 2,37 שנים עם בתוליה. 37 והיתה אלמנה עד ארבע **ושלשים** שנה. ואינה זזה מהמקדש עושה עבודה יום
Mt 8,12 ובני ישראל יהיו מושפלים חוצה בערפליות: **ושם** יהיה בכי ורעדה מהאל. 13 וישואש משיח אמ׳
Mt 12,10 9 וכאשר היה מועבר בא לבית הכנסת שלהם 10 **ושם** היה אדם אחד עם היד יבשה ושאלו לו אם ראוי
Mt 13,42 ממלכותו והרעים 42 ישים באש גהינם **ושם** יהיה בכי ורעדת שנים. 43 אז יזרחו הצדיקים

Mt 13,50 הרעים מהטובים 50 וישימום בדרך האש **ושם** יהיה בכי והרעשת שינים. 51 שמעתם כל אלה
Mt 18,30 אפרעך. 30 והוא לא רצה הקשיבו. אבל הלך **ושם** אותו במאסר עד שיפרע החוב. 31 וכאשר עבדי
Mt 22,13 לו הידים והרגלים ושימוהו בסוהר חשיכה. **ושם** יסבול בכי ורעישת שינים. 14 רבים הם קרואים
Mt 24,51 51 ויעבירהו מפקידתו ויניחהו עם הרמאים **ושם** יסבול בכי ורעישת שיניים: Tit,25 קפיטולו נ״א
Mt 25,30 אדם. 30 והעבד הרע תשליכהו בבור חשוכה. **ושם** יסבול בכי והרעשת שיניים: 31 כאשר בן האלוה
Mt 28,10 תפחדו ותלכו ותגידו לאחי שיבואו בגלילאה **ושם** יראוני. 11 וכאשר הלכו קצת מהשומרים באו
Mc 1,13 13 שם התענה מ׳ יום ומ׳ לילה והשטן מנסהו **ושם** עומד בין הבהמות והמלאכים משרתים אותו. 14
Mc 1,35 אותו. 35 וקם בבקר ויצא והלך לו במדבר **ושם** התפלל. 36 והלכו אחריו שימון ואותם שהיו עמו.
Mc 1,45 בהחבא בעיר אך חוייב עמוד בחוץ במדבר **ושם** מתקבצין עמים מכל הצדדין: Tit,2 קפיטולו ב׳
Mc 3,16 ונתן להם יכולת לרפאת חליים ומושטנים 16 **ושם** שם לשימון פירו 17 וללאזיר זאנאדיב ולג׳ואן
Mc 7,33 וישאוש הוליכו לצד אחד מחוץ מקום המיושב **ושם** האצבעות באזן ורוקק נגע לשונו 34 ומביט לשמים
Mc 14,15 15 והוא יראה לכם בית גדול לאכילה **ושם** תכינוהו ולכו: 16 והלכו תלמידיו ובאו אל העיר
Mc 15,46 ועטפו בו והניחו בקבר אחד של אבן חצובה **ושם** בפתח הקבר אבן גדולה 47 ומריאה מקדלינא
Lc 4,31 והלך לו 31 והלך בכפר נחום עיר גליליאה **ושם** מלמד להם בשבת. 32 והיו נבהלים ומתמיהין
Lc 8,33 בפרים והפרים הלכו במהירות ונכנסו ביאור **ושם** נחנקו. 34 ומדבר ההוא כאשר ראוהו הרועים
Lc 10,34 ממנו בא אליו וראה אותו וחמל עליו 34 [*] **ושם** לו שמן בחבורותיו וחבשו [*] והביאו באושפיזא
Lc 13,28 סורו ממני אתם פועלי און ברוע לב. 28 **ושם** יהיה בכי והרעשת האל. כאשר תראו אברהם יצחק
Lc 22,12 הפסח עם תלמידיו. 12 והוא יראך היכל גדול **ושם** תכינו אותו. 13 ובלכת התלמידים מצאו כמו שאמר
Jn 2,12 בכפר נחום הוא ואמו והאחים והתלמידים. **ושם** עמדו ימים מעטים. 13 וקרוב היה פסח היהודים
Jn 3,22 הדברים בא ישאוש עם תלמידיו בארץ גודיאה **ושם** עמד עמהם וטובל. 23 ויואן היה טובל בהר אחד
Jn 6,3 על אותן שהם חולים. 3 אז עלה ישאוש בהר **ושם** מלמד עם תלמידיו. 4 והיה סמוך לפסח יום חג
Jn 11,38 38 אז ישאוש פעם אחרת בעצמו בא לקבר. **ושם** היתה חפירה ואבן גדולה הושמה עליה. 39 אמ׳
Jn 11,54 במלכות קרובה אל המדבר בעיר שנקראת אפרים **ושם** עומד עם תלמידיו. 55 ונתקרב פסח היהודים ועלו
Mt 27,48 48 ותכף רץ אחד מהם ולקח ספוג ומלאה חומץ **ושמה** בראש קנה ונותנין לו לשתות: 49 והסונטוריאו
Lc 1,5 זכריה מיחס אביה ואשתו היתה מבני אהרן **ושמה** אלישבק. 6 והיו שניהם צדיקים לפני האל.
Jn 18,16 להגמון ושנכנס עם ישאוש. ואמר אל השוערת **ושמה** פירו בפנים. 17 אז אמרה השפחה השומרת הפתח
Lc 23,53 גוף ישו משיח מהשתי וערב עטפו בבגד משי **ושמהו** בקבר אחד חדש מצוייר ששם לא היה איש מונח
Mt 27,37 לבושי הניחו גורל. 36 ויושבים מביטים 37 **ושמו** על ראשו כתב זהו ישאוש מלך היהודים: 38 אז
Mc 1,28 לו יכולת לצוות השדים והם שומעין לו. 28 **ושמו** מתפזר בכל גליליאה. 29 ותכף שיצא מבית הכנסת
Mc 6,17 ממות לחיים. 17 כי זה אירודיש תפש ג׳ואן **ושמו** בבית הסוהר בעבור אירודיאש אשת פיליף אחיו
Mc 9,35 יהיה משרת כולם. 35 ולקח נער אחד **ושמו** באמצעם וחבקו ואמ׳ 36 אותו שיקבל עו׳ מנערים
Mc 15,17 השוטר ונתאסף שם העם 17 וילבישתו ארגמן. **ושמו** בראשו עטרה אחת מקוצים 18 והתחילו לתת לו
Lc 3,20 שעשה אירודיש 20 קבל הרעות שעשה תפש יואן **ושמו** בבור: 21 נעשה היה כאשר כל העם נטבל. וישו
Jn 19,24 תהיה נשלמת האומרת חלקו מלבושי ביניהם **ושמו** גורלות במלבושי. והפרושים עשו אלה הדברים.
Lc 5,19 הלבנים ובעד הגגות שמו המטה שם עם החולה **ושמוהו** באמצע כלם לפני ישאוש משיח 20 וכאשר ישאוש
Lc 8,21 להם אמי ואחי הם אותם ששומעין דבר השם׳ **ושמוהו** למעשה 22 ונעשה באחת הימים שישאוש עלה
Jn 8,56 56 אברהם אביכם חמד לראות יומי וראהו **ושמח:** 57 אמרו היהודים אליו עדיין אין לך חמשים
Lc 22,5 והרבנים באי זה צד ימסור להם ישוש. 5 **ושמחו** ונדרו לו כסף. 6 והוא נדרו להם ומחפש
Mt 17,2 הצורה לפניהם ותמונת פניו מאירה כשמש **ושמלתו** היתה כמו שלג. 3 ויראו אליו משה ואליהו
Lc 9,28 פה לא יטעמו מות עד שיראו מלכות השם׳. 28 **ושמנה** ימים אחר אלה הדברים ישאוש לקח פירי ויקומו
Jn 5,5 שחלו בו 5 והיה שם אדם אחד שחלה שלשים **ושמנה** שנים. 6 וכשראהו ישאוש שוכב והכיר שזמן רב
Lc 10,39 אחות ששמה מרטא ויושבת ברגלי ישאוש משיח **ושמעה** דבריו 40 מרטא מתחזקת לטרוח במה שצריך לו
Jn 12,12 ולמחר אחוזת עם רבה שבאה יחד ליום מלוד. **ושמעה** שישאוש בא לירושלם 13 לקחה כפות תמרים
Mt 20,30 אחריו. 30 ושני עורים יושבים סמוך לדרך **ושמעו** ישו עובר וזעקו אומרים ישואש בן דוד יהיה
Lc 1,58 לה ללדת יהיה נשלם ותלד והיה לה בן. 58 **ושמעו** השכנים וקרובים מאותה המעולה חסדיה עמה יחד
Lc 9,35 משמים ואמרה זהו בני האהוב לי מאד והערב. **ושמעו** אותו. 36 וכאשר שמעו התלמידים את הקול נפלו
Jn 1,37 מביטים ישאוש הולך ואמר הנה מלאך השם׳ 37 **ושמעו** אותו שני תלמידים מדבר והלכו אחר ישאוש. 38
Jn 7,32 משיח כשיבא יעשה נפלאות יותר מזה. 32 **ושמעו** הפרושים שהסיעה מלינה מאותן הדברים.
Mc 9,6 וקול אחד באה מהעב שאמרנו זהו בני יקר **ושמעוהו.** 7 ותכף הביטו סביבותיהם ולא ראו דבר לבד
Lc 2,28 אביו ואמו בעבור שיעשו כפי מנהג דתו. 28 **ושמעון** לקחו בזרועותיו. ובירך האל ואמ׳ 29 אדון

Lc 2,34 ואמו תמהים מאותן הדברים שנאמרו ממנו. 34 **ושמעון** בירך אותם ואמ׳ למריאה אמו. תדעו שזה הוא
Jn 18,15 אחד בעד העם למען לא ילכו העם אחריו. 15 **ושמעון** פירו ותלמיד אחר הלכו אחר ישאוש. ואותו
Mt 11,4 4 וישוש ענה לכו וספרו לזואן מה שראיתם **ושמעתם.** 5 העורים רואים. והפסחים הולכים.
Lc 7,22 ישאוש ואמ׳ להם. לכו ואמרו מה שראיתם **ושמעתם** העורים רואים. הפסחים הולכים. המצורעים
Mt 27,65 מהראשונה. 65 ואמ׳ להם פילאט בקשו שומרים **ושמרהו** כאשר תדעו. 66 והם הלכו ושמרו הקבר והאבן
Mt 27,66 שומרים ושמרהו כאשר תדעו. 66 והם הלכו **ושמרו** הקבר והאבן גדולה חתמו ועשוה שמור: Tit,28
Mt 28,20 אותם בשם האב והבן ומהקדש רוח 20 ותלמדום **ושמרו** כל מה שצִויתי אתכם. ואני אהיה עמכם בכל עת
Lc 10,33 מאותו מקום. והנה הוא עובר משם והלאה. 33 **ושמריטא** אחד עובר קרוב ממנו בא אליו וראה אותו
Jn 15,16 ואתם לא בחרתם אותי. אבל אני בחרתי בכם. **ושמתי** אתכם בעבור שתלכו ותשאו פרי. ופרייכם יעמוד
Mt 14,17 לאכול 17 ענו לו אין לנו פה לבד ה׳ לחמים **ושני** דגים. 18 והוא אמ׳ להם שאו אותם לי. 19 צוה
Mt 14,19 19 צוה לישב העם על העשב. ולקח הלחמים **ושני** הדגים ומביט בשמים וברכם ובצעם ונתנם
Mt 20,30 יוצא מיריחו עם רב הולכים אחריו. 30 **ושני** עורים יושבים סמוך לדרך ושמעו ישו עובר
Mt 26,37 פה בעוד שאני אלך להתפלל 37 ולקח פירו **ושני** בנים מזבדיב והתחיל להיות עצב ונקצף. 38 אז
Mc 6,38 וכאשר הביטוהו אמרו יש לנו חמשה לחמים. **ושני** דגים. 39 וישו צוה שיושיבו העם והחיילות על
Mc 6,41 ומאתים מאתים. 41 וישאוש לקח החמשה לחמים **ושני** הדגים ועשה חינות והודאות ובצעם ונתנם
Lc 9,13 לאכול. ואמרו לו אין לנו לבד חמשה לחמים **ושני** דגים וצריכים אנו לקנות דבר מאכל לכל העם
Lc 9,16 15 וכן עשו. 16 וישו לקח החמשה לחמים **ושני** דגים והביט לשמים ובירך אותם לחמים ושני
Lc 9,16 ושני דגים והביט לשמים ובירך אותם לחמים **ושני** הדגים ובצע הפת וחלקו לתלמידיו וצום
Jn 6,9 נער אחד שיש לו חמש מאות ככרות לחם שעורה **ושני** דגים. אבל מה יהיה בין כלם. 10 אז אמ׳ ישאוש
Mt 9,17 אבל משים איש היין החדש בנאדות החדשים **ושניהם** נשמרים: קפיטולו ל״א כפי מתיאו 27 ונעשה
Lc 1,7 היה להם בן או בת כי אלישבק היתה עקרה. **ושניהם** היו מאד זקנים. 8 קרה כי כאשר זכריה הכהן
Jn 20,3 יצא פירו ואותו תלמיד האהוב. ובאו לקבר **ושניהם** הלכו במרוצה. 4 רק התלמיד האהוב הלך יותר
Lc 23,32 הלח נעשו דברים אלו מה יעשו ביבש. 32 **ושנים** אחרים רעים נוהגים עמהם בעבור שימיתום: 33
Jn 1,35 בן האל. 35 וביום אחר פעם אחרת עמד יואן **ושנים** מתלמידיו 36 מביטים ישאוש הולך ואמר הנה
Jn 18,16 אז יצא התלמיד האחד שהיה בן בית להגמון **ושנכנס** עם ישאוש. ואמר אל השוערת ושמה פירו
Lc 8,47 משיח ואמרה אל העם באי זו טעם נגעה אותו **ושנתרפאה** בעבור הנגיעה. 48 וישו אמ׳ לה בתי
Mt 14,15 ערב התלמידים. אמרו לו זה המקום הוא חרב **ושעה** היא מועברת להניח לֶכֶת העמים במגדלים ויקנו
Mt 20,5 5 והם הלכו. ופעם אחרת הלך בין הצהרים **ושעה** תשיעית היתה ועשה כדמות זה 6 סביב בי״א שעה
Mt 24,50 50 יבא אדון אותו עבד יום שהוא לא יחשוב **ושעה** שהוא אינו יודע: 51 ויעבירהו מפקידתו
Jn 16,2 2 הם יעמידו אתכם מחוץ לבתי כנסיותיהם. **ושעה** תבוא שכל אדם שבא יהרוג אתכם. ויהיה לו דומה
Lc 21,18 17 ותהיו ארורים מכל אדם בעבור שמי. 18 **ושער** ראשכם אחד מכם לא יפסד. 19 בסבלנותכם תנחלו
Lc 24,37 אל תיראו. 37 והם נבהלים וחרדים. חשבו **ושערו** שראו רוח. 38 ואמר להם למה אתם נבהלים ומה
Lc 12,7 במאה ערכין ואחד מהם לא נשכח לפני האל. 7 **ושערכם** כולם ספורין לפני אל תיראו כי אתם שוים
Mc 1,9 אתכם במים הוא יטבול אתכם מהקדוש רוח. 9 **ושעשה** באותן הימים שבא ישאוש נזוריט מעיר גליליאה
Mt 26,7 קופסת אלא בשטרוס מליאה משיחה מרגליות. **ושפכה** על ראשו בעוד שהוא אוכל בשולחן 8 וכאשר
Mc 14,3 אל בשטרי מליאה אינגנט מרגלי נרדי ושברה **ושפכה** המשיחה על ראשו. 4 והיו שם אחרים שהיו
Mt 10,10 אל תחפצו לישא זהב וכסף ומעות בחגורה 10 **ושק** בדרך. ולא שתי מלבושים ולא מנעלים ולא מטה.
Lc 9,43 ושתייתם לפני הנער וחזרו לאביו שלו **ושקט.** 44 והרואים נבהלו. וההולכים אחריו המה ראו
Mt 26,63 לעדות שאלו עושים נגדך. 63 וישו שותק. **ושר** הכהנים אמר אליו אני משביעך באל חי שתאמר לנו
Lc 8,49 אמ׳ לה בתי אמונתך הושיעך לכי לשלום. 49 **ושר** בית הכנסת בא לו ואמר אליו אל תחפוץ לצער
Lc 18,18 מלכות שמים כמו נערים לא יכנסו בו. 18 **ושר** אחד מהפרושים שאלו אמ׳ רבי טוב מה אעשה שאוכל
Lc 2,20 שבו מודים ומשבחים הש׳. וכל הדברים ששמעו **ושראו** כן כאשר למעלה אמור להם. 21 ואחר נשלמו
Mt 7,19 19 כל עץ שאינו עושה פרי טוב יהיה כרות **ושרוף.** 20 במעשיהם תכירום: עו׳ קפיטולו כ״ג כפי
Mt 26,59 ויושב עם המנהיגים בעבור שיראה הקץ. 59 **ושרי** הכהנים וכל העצה מחפשים עידי שקר נגד ישאוש
Mt 27,6 5 וזרק הל׳ פשיטין במקדש והלך לו. 6 **ושרי** הכהנים לקחו הל׳ פשיטין אמרו אינו דבר ראוי
Mt 27,20 דברים רבים אני ראיתי במראה בעבורו. 20 **ושרי** הכהנים והזקנים הזהירו העם שישאלו בראבן
Mc 14,1 והיה קרוב הפסח ויום המצה סמוך שני ימים **ושרי** הכהנים והמאותתים מהדת משתדלים היאך יוכלו
Lc 9,22 האדם יסבול דברים רבים ויקללוהו ישישים **ושרי** הכהנים וחכמיהם וימות ויחזור חי ביום השלישי
Lc 19,47 מערת גנבים: 47 והיה מלמד כל היום במקדש. **ושרי** הכהני׳ והסופרים ושרי העמים אבו להשמידו 48
Lc 19,47 כל היום במקדש. ושרי הכהני׳ והסופרים **ושרי** העמים אבו להשמידו 48 ולא מצאו מה לעשות לו

Lc 20,19 האבן. והאבן יכתת אותן שעליהם תפול. 19 **ושרי** הכהנים והסופרים חפצו באותה שעה לשום יד בו.
Lc 22,2 לוקא 1 וקרב יום חג אַזִימוֹרוֹם שנקרא פסח 2 **ושרי** הכהנים והסופרים מחפשים איך יוכלו להמיתו.
Lc 22,66 וכאשר נעשה יום נתאספו זקני העם והסופרים **ושרי** הכהנים והוליכוהו בבית עצמם. אומרים לו אם
Lc 23,10 רבים. וישאוש מעולם לא ענהו על דבר. 10 **ושרי** הכהנים והסופרים עומדים בחוזק ומלשינים
Lc 24,20 20 ובאי זה אופן מסרוהו עליוני הכהנים **ושריהם** בעונש מיתה ותלוהו 21 ולא המתינו שהוא
Mc 10,42 והשלטונים גדולים מושלים על הקטנים **ושרים** שלהם יש כח גדול על הקטנים. 43 לא יהיה כן
Mt 13,30 ראשונה הקמשונים. וקשרו אותם במשואות **ושרפו** אותם. והחטים אספו במגורתי: 31 משל אחר אמר
Mt 8,15 15 ולקחה בעד היד והקדחת עזבה תכף: וקמה **ושרת** אותו 16 ובערב שלחו אל ישואש משוטנים
Lc 4,39 עמד עליה צוה לה לקדחת שיעזבנה. ומיד קמה **ושרתה** אותם. 40 וכאשר בא השמש כל אותן שהיו שם
Mt 4,11 תעבוד 11 אז עזבהו השטן והמלאכים באו **ושרתו** אותו: קפיטולו ח׳ כפי מתיאו 12 כאשר שמע
Lc 4,14 ממנו. 14 והניח ישו ונגשו המלאכים אליו **ושרתו** ישאוש משיח. וחזר ישאוש משיח בכח הרוח
Mc 1,31 לו 31 ובא ישוש ונשא היד ותכף עזבה הקדחת **ושרתם.** 32 והערב כאשר השמש נכנע שלחו לו כל
Lc 17,8 עבוד ושומעך 8 ולא יאמר לו תכין שאוכל **ושרתני** עד שאשלים לאכול ולשתות. ואחר אתה תאכל
Jn 2,20 בינינו והוצרך לעמוד הפועל אותו ארבעים **ושש** שנה. ואתה אומ׳ בג׳ ימים תעשהו. 21 ומה שהוא
Lc 4,25 ואליהו בישראל כאשר עצר השמים שלש שנים **וששה** חדשים. וכאשר היה רעב גדול בארץ. 26 ולשום
Mc 14,23 לבי. 23 ולקח הגביע ועשה חנות ונתן להם **ושתו** ממנו. 24 ואמ׳ להם זהו דמי אשר בעבור רבים
Lc 10,7 עליכם. 7 באותו בית עצמו עמדו. ואכלו **ושתו** מאותן הדברים שיתנו לכם. כי ראוי הוא הפועל
Mt 24,41 יהיו שנים בשדה האחד יקח והשני יניח. 41 **ושתי** נשים יהיו בית הריחים האחת יקח והאחרת יניח.
Lc 9,23 לכל אם איש חפץ לבא אחרי יהיה כופר בעצמו **ושתי** וערב שלו ובכל יום יבא אחרי. 24 [*] וזה
Lc 12,19 לנפשי רוב טובות אספת ברוב שנים אכלי **ושתי** ותנוחי. 20 והאל אמ׳ לאותו סכל. בזה הלילה
Lc 9,43 הסימן הנעשה היום בין הגוים קודם אכילתם **ושתייתם** לפני הנער וחזרו לאביו שלו ושקט. 44
Mt 24,41 יהיו בית הריחים האחת יקח והאחרת יניח. **ושתים** במטה אחת. האחד ילקח והאחד יניח. 42 לכן
Lc 13,26 מי אתם. 26 אז תתחילו לאמר אנחנו אכלנו **ושתינו** לפניך ואתה למדתנו ברח ברחובותינו. 27
Lc 14,4 הדת והפרושים. הראוי לעשות רפואה בשבת 4 **ושתקו.** והוא ריפא האדם ועזבו. 5 וענה להם ואמר אי
Lc 15,8 תשובה: 8 או אי זה אשה שיש לה עשרה דרכמש **ותאבד** אחת מהם. לא תדליק את הנר ותכבד הבית ותחפש
Lc 8,50 שמע זה לאבי הנערה אל תפחד בטח בשם׳ **ותאמין** ותהיי נושעת. 51 וכשבא ישו בבית השר לא
Mt 3,17 רוח ירד עליו בצורת יונה 17 ותצא בת קול **ותאמר** זהו בני אהובי ערב לי: Tit,4 קפיטולו ז׳
Mt 17,19 לכם תהיה אמונה כמו גרגיר אחד של חרדל. **ותאמרו** זה ההר תשתנה מזה המקום אל מקום אחר כי
Mt 28,7 בואו ותראו המקום שאניחהו. 7 ותלכו מהרה **ותאמרו** לתלמידיו שקם חי ושהוא יהיה לפניכם
Lc 10,9 לפניכם. 9 ורפאו החולים שיהיו שמה **ותאמרו** להם מלכות האל מתקרב לכם. 10 ואם תכנסו
Lc 13,35 יושב. ואני אומר שזה לא יהיה עד שאבוא **ותאמרו** ברוך הבא בשם הש׳: Tit,14 קפיטולו ט״ו כפי
Lc 22,11 אשישה של מים לכו אחריו בבית שיכנס. 11 **ותאמרו** לבעל הבית האדון אומר לך אנה הוא המקום
Mc 7,14 עושים 14 ואז קרא לעם ואמ׳ להם שמעוני **ותבינוני** 15 שום דבר מבחוץ נכנס באדם אינו יכול
Lc 9,60 לקבור את אבלי וישאוש אמ׳ לו אתה בא עמי **ותגיד** מלכות האל. 61 ואדם אחר אמר לו אדוק אני
Mt 28,10 10 וישאוש אמ׳ להן אל תפחדו ותלכו **ותגידו** לאחי שיבואו בגלילאה ושם יראוני. 11 וכאשר
Mc 1,44 לשום אדם. אבל לך ותתראה לסגני הכהנים **ותדור** בעד טהרתך. מה שמשה מצוה לעדות בישראל. 45
Lc 5,14 לשום אדם. אבל אמ׳ לו לך ותראה לכהנים **ותדור** בעד טהרתך כמו שמשה מצוה לעדות שלהם. 15
Mt 24,43 כי לא ידעתם השעה באותה שהאדון יבא. 43 **ותדעו** אם אב חיילות היה יודע השעה שהגנב יהיה בא.
Mt 6,33 זה. 33 שאלו בתחלה מלכות האל ויותר **ותהיה** לכם כל זה. 34 א״כ אל תאנחו ליום מחר. כי
Mt 21,38 ראוהו אמרו ביניהם זהו היורש נהרגהו **ותהיה** לנו ירושתו. 39 לְקַחֻוהוּ חוץ לכרם והרגוהו.
Mc 5,23 בתי היא קרובה למות. בא והנח ידיך עליה **ותהיה** נרפאת. 24 וישאוש הלך עמו ועם רב שהולך
Mc 12,7 אמרו יחדיו זהו היורש בואו ונמיתהו **ותהיה** לנו הירושה 8 ולקחוהו והמיתוהו והשליכוהו
Lc 1,14 אלישבק תלד לך בן ותקרא שמו יוחנן. 14 **ותהיה** שמחה וגיל לך ורבים ישמחו כשיהיה נולד. 15
Jn 20,27 ידי ושים ידך לצדי ולא תהיה בלתי מאמין **ותהיה** נאמן. 28 ענה אליו טומאש ואמ׳ אדוני ואלהי.
Mt 10,18 בדבריהם: ויכו אתכם בבתי כנסיותיהם 18 **ותהיו** נהוגים תפושים לפני המלך והשרים. בעבור
Mt 18,3 3 ואמר אמתות אומר לכם אני שאם לא תשובו **ותהיו** כמו זה הנער לא תכנסו במלכות שמים. 4 ואותו
Mc 14,34 להם עצבה היא נפשי עד מות המתינו לי פה **ותהיו** עדים. 35 וכאשר כרע מעט הוא כרע באפיו ארצה
Lc 3,14 אל תחפצו רע לשום אדם ואל תעשו לו נזק. **ותהיו** נדיבים משכיריותיכם. 15 סבורים כל העם
Lc 6,35 שאינכם מקוים דבר ושכרכם יהיה הרבה מאד **ותהיו** בנים מאל עליון שהוא מאד טוב על רגוזי
Lc 12,36 ערוכים תהיו ועשישות דולקות בידיכם 36 **ותהיו** דומין לאנשים המחכים אדונם כשחוזר מן

Lc 21,17 ובעד אוהבים. וינגשו קצת מכם במיתה. 17 **ותהיו** ארורים מכל אדם בעבור שמי. 18 ושער ראשכם
Mc 5,34 ואמר לה בתי אמונתך הושיעך. לכי לשלום **ותהיי** נרפאת. 35 ובעוד שמדבר באו אל סגן בית
Lc 8,50 זה לאבי הנערה אל תפחד בטח בשם׳ ותאמין **ותהיי** נושעת. 51 וכשבא ישו בבית השר לא עזב לשום
Mt 1,18 בבל הם י״ד. ומגלות בבל עד ישוש י״ד. 18 **ותולדות** ישואש משיח היתה זאת. וכאשר אם ישואש
Mc 7,8 המוסרים ומצות לאנשים 8 ועוזבים מצות האל **ותופשים** מה שהוא נמסר מהאנשים ובא להם גביעים
Mt 5,25 ביד השופט. והשופט ימסור אותך ביד עבדו **ותושם** במאסר 26 באמת לא תצא משם עד השלמך אפילו
Mt 5,23 י״ד כפי מתיאו 23 ובכן אם באת לנדב נדבתך **ותזכור** שחטאת נגד אחיך 24 עזוב נדבתך לפני המזבח
Lc 24,8 והיותו תלוי. ושיחזור חי ביום השלישי 8 **ותזכורנה** דבריו 9 וחוזרות מן הקבר מגידות כל אלה
Mt 25,34 המלך לאותן שהיו לימינו באו ברוכים מאבי **ותחזקו** המלכות אותו שלכם מוכן מראשית העולם עד
Lc 10,28 אמר אליו כדין עניתי עשה אותן הדברים **ותחיה.** 29 והוא חפץ לצדק עצמו. ואמר לישואש ומי
Lc 15,8 אחת מהם. לא תדליק את הנר ותכבד הבית **ותחפש** אותה בהשכל עד שימצאה. 9 וכאשר תמצא הדרכמש
Lc 7,8 נרפא. 8 כי אני אדם שיש לי תחת רשותי **ותחת** כחי פרשים. ואומר אני לזה לך והוא הולך.
Lc 11,33 33 המדליק העששית אינו מניחה במקום נחבא **ותחת** כיסוי. רק מניחה על המנורה בעבור שהנכנסין
Jn 15,6 6 אם אחד לא עמד בי ושולח בחוץ כמו הכף **ותיבש.** ויאספוה וישמרוה באש ותשרף. 7 אם תעמדו בי
Lc 6,25 דעתכם. 25 [*] אוי לכם ששוחקים כי תבכו **ותכאבו.** 26 אוי לכם כי כלם יברכוכם. כפי אלה
Lc 15,8 דרכמש ותאבד אחת מהם. לא תדליק את הנר **ותכבד** הבית ותחפש אותה בהשכל עד שימצאה. 9 וכאשר
Mt 5,11 אתכם וירדפו אתכם ויאמרו כל רע נגדכם **ותכזבו** בעדי. 12 גילו שכרכם גדול בשמים כי כן
Jn 8,32 אם אתם תעמדו בדברי באמת תהיו תלמידי 32 **ותכירו** האמת. ואמת תמלא משאלותיכם: 33 אז אמרו לו
Mc 11,23 אני אומר לכם כל מי ומי יאמר להר אחד קום **ותכנס** בים ולא יפקפק בלבו מיד יהיה עשוי. 24
Mt 5,43 אתם שמעתם שהתורה אומרת ואהבת לרעך כמוך. **ותכעיס** אויבך. 44 ואני אומ׳ לכם אהבו אויביכם
Mt 3,16 חויב שיושלם כל יושר אז הטבילו זואן. 16 **ותכף** שישואש משיח היה טובל ויצא מן המים נפתחו
Mt 4,20 בואו אחרי ואעשה אתכם דייגי אנשים. 20 **ותכף** הלכו אחריו והניחו הרשתות. 21 וילך משם וירא
Mt 4,22 שהיו מתקנים רשתותיהם ויקרא אותם 22 **ותכף** עזבו הרשתות ואביהם וילכו עמו: קפיטולו י׳
Mt 8,3 משיח פשט ידיו ונגעו ואמר אני רוצה לטהרך **ותכף** היה טהור מהצרעת. 4 ואמ׳ ישואש משיח השמר אל
Mt 8,26 במעט אמונה. וקם וצוה לרוח ולים שינוחו **ותכף** היה נחת גדול בים. 27 והאנשים תמהו אומרים
Mt 9,30 ואמ׳ להם כפי אמונתכם יעשה. 30 [*] **ותכף** ישוש משיח צום לאמר השמרו שלא תגידוהו לשום
Mt 13,5 נפלו במקום אבנים שלא היה שם מאד עפר **ותכף** צמחו כי לא היה להם עפר עמוק. 6 וכשהשמש
Mt 14,22 היו ה׳ אלפים אנשים לבד ונשים וטף. 22 **ותכף** צוה לתלמידים עלות באניה קטנה וליכנס בים עד
Mt 14,27 על הים 26 היו נבהלים. ומרוב פחד צעקו 27 **ותכף** ישאוש דבר להם. ואמר להם יהיה לכם טוב בטחון
Mt 14,31 ליכנס צעק אומר אדון הושיעני. 31 **ותכף** ישאוש שלח היד ולקחו. ואמ׳ איש במעט אמונה
Mt 14,34 אומרים אמת אתה הוא בן האלוה 34 **ותכף** לקחו ארץ בגינטזאריט. 35 וכאשר אנשי המקום
Mt 20,34 עינינו 34 וישאוש חמל עליהם ונגע עיניהם **ותכף** ראו והלכו אחריו. Tit,21 קפיטולו מ״ז כפי
Mt 21,2 2 אומר לכו אל אותו המגדל שהוא לפניכם. **ותכף** תמצאו אתון אחת קשורה ועיר אחד עמה תתירוה
Mt 21,3 לכם דבר אמרו שהאדון צריך בהן למלאכתו **ותכף** יניחוה. 4 וכל זה להשלים הנבואה מהנביא
Mt 21,19 אם עלין לבדן ואמר מעולם לא תטעני פרי. **ותכף** יבשה התאנה: 20 וכאשר התלמידים ראוהו היו
Mt 24,29 זה מקום שיהיה הגוף שם יאספו הנשרים. 29 **ותכף** קרוב מעט מאותו זמן השמש תחשך. והירח לא
Mt 26,49 אומ׳ מי אשר אני אשק אותו הוא וקחוהו. 49 **ותכף** נגש אל ישאוש. ואמ׳ האל יושיעך רבי ונשקו.
Mt 27,48 שם שומעים זה אמרו זה קורא אליהו. 48 **ותכף** רץ אחד מהם ולקח ספוג ומלאה חומץ ושמה בראש
Mc 1,10 והיה טובל בנהר הירדן בעד זואן. 10 **ותכף** שיצא מהמים. ראה השמים נפתחו והקדוש רוח ירד
Mc 1,12 אומרת אתהו בני מאד ערב לי ואהוב. 12 **ותכף** נהגו הקדוש רוח במדבר. 13 שם התענה מ׳ יום
Mc 1,20 בני זבאדיב בספינה קטנה משימים רשתם. 20 **ותכף** קראם ועזבו אביהם זאבדיב בספינה קטנה והלכו
Mc 1,21 קטנה והלכו אחריו 21 ונכנסו בכפר נחום. **ותכף** בשבת נכנסו בבית הכנסת שלהם מלמדם. 22 וכולם
Mc 1,29 לו. 28 ושמו מתפזר בכל גליליאה. 29 **ותכף** שיצא מבית הכנסת באו לבית שימון ואנדריב עם
Mc 1,30 לאכול. 30 וחמות פירו שוכבת חולה מקדחת **ותכף** אמרה לו 31 ובא ישוש ונשא היד ותכף עזבה
Mc 1,31 מקדחת ותכף אמרה לו 31 ובא ישוש ונשא היד **ותכף** עזבה הקדחת ושרתם. 32 והערב כאשר השמש נכנע
Mc 2,8 קללה. כי מי יוכל לכפר עונות לבד האל. 8 **ותכף** הכיר מחשבותיהם בעד הקדוש רוח ואמ׳ להם מה
Mc 3,6 ואמ׳ לאדם שלח היד [*] ונרפאה. 6 **ותכף** יצאו הפרושים ועשו עצה עם אותם דירודיש נגד
Mc 4,15 שנפלה בדרך הם אותם ששומעין דברי האל **ותכף** בא השטן ומסלקה מלבם. 16 ואותה שנפלה [*] 17
Mc 4,39 39 וישאוש קם וצוה לרוח ולים שינוחו. **ותכף** היתה רבה הנחה 40 ואמ׳ להם למה פחדתם עדיין
Mc 5,2 כפי מארקו 1 ובאו מעבר לים נגד גֶנֶיסֶרֶק 2 **ותכף** שיצא מן הספינה אדם א׳ מושטן יצא אליו בדרך

Mc 5,29 יכולה נגוע לבושו אני אהיה נרפאת. 29 **ותכף** נפסק הגרת הדם. והרגישה כי נרפאה. 30 וישו
Mc 5,42 לומר בתולה. אני אומר לך שתקומי. 42 **ותכף** הנערה חזרה חיה והלכה היתה מזמן י״ב שנים
Mc 6,25 והיא אמרה לה תשאלי ראש גואן טבול. 25 **ותכף** היא באה אל המלך ושאלה לו בהכבדה אומרת אני
Mc 6,45 44 ואותן שאכלו חיו חמשת אלפים איש. 45 **ותכף** צוה לתלמידיו שיכנסו בספינה קטנה ושילכו עבר
Mc 7,35 לשמים מתאנח ואמ׳ אפתח ר״ל פתחו. 35 **ותכף** אזניו היו פתוחות ובלבול לשונו היה נְתַר ודבר
Mc 8,10 סביב ארבעת אלף איש והניחם הלוך. 10 **ותכף** ישו עלה בספינה עם תלמידיו ובא נגד כפר נחום
Mc 9,7 באה מהעב שאמרנו זהו בני יקר ושמעוהו. 7 **ותכף** הביטו סביבותיהם ולא ראו דבר לבד ישאוש. 8
Mc 9,23 אם אתה תוכל להאמיני מכל דברים תשיג. 23 **ותכף** זעק אבי הבן בוכה אני מאמין. אכן ייטב לך
Jn 4,27 26 וישאוש אמר אני הוא שמדבר עמך. 27 **ותכף** באו תלמידיו. ותמהו כשמצאוהו מדבר עם האשה.
Jn 11,29 אלה הדברים הלכה וקראה מריאה [*] [*] 29 **ותכף** ששמעה קמה מהרה והלכה אליו 30 ועדיין לא בא
Mt 1,21 מרים אשתך כי מה שהרתה הרתה מרוח קדש. 21 **ותלד** בן יקרא שמו ישואש כי יושיע עמו מעונותיהם.
Lc 1,57 במקדש 57 אלישבק יש לה ללדת יהיה נשלם **ותלד** והיה לה בן. 58 ושמעו השכנים וקרובים מאותה
Lc 1,31 חן בעיני הש׳. 31 תדעי כִי אַתְּ תהר בבטנך **ותלדי** בן שתקראי שמו ישאוש. 32 זה יהיה גדול
Jn 19,6 תלהו תלהו. ופילאטו אמ׳ להם תקחו אתם **ותלהו.** כי איני מוצא בו שום טעם. 7 והיהודים ענו
Mc 15,27 כתב זהו ישאוש נזוריט מלך היהודים. 27 **ותלו** עמו שני גנבים אחד מימין ואחד משמאל. 28 אז
Lc 24,20 מסרוהו עליוני הכהנים ושריהם בעונש מיתה **ותלוהו** 21 ולא המתינו שהוא יפדה את ישראל והיום
Mt 26,2 ועד ב׳ ימים יהיה פסח. ובן האל יהיה נבגד **ותלוי:** 3 אז נתקבצו כל גדולי הכהנים וזקני העם
Mt 28,7 אמר לכם. בואו ותראו המקום שאניחהו. 7 **ותלכו** מהרה ותאמרו לתלמידיו שקם חי ושהוא יהיה
Mt 28,10 והתפללוהו. 10 וישאוש אמ׳ להן אל תפחדו **ותלכו** ותגידו לאחי שיבואו בגלילאה ושם יראוני. 11
Mc 6,12 צאו משם והסירו עפר רגלכם לעדות נגדם 12 **ותלכו** ודרשו שיעשו תשובה. 13 ומבריאים המשוטנים
Mt 28,20 וטבלו אותם בשם האב והבן ומהקדש רוח 20 **ותלמדום** ושמרו כל מה שצִויתי אתכם. ואני אהיה עמכם
Mc Prol,2 מגיד נבחר מהאל ובן ש׳ פירו בעבור שכילה **ותלמיד** בדבר האל. וכהן היהודים ממשפחת לוי מבונן
Jn 18,15 למען לא ילכו העם אחריו. 15 ושמעון פירו **ותלמיד** אחר הלכו אחר ישאוש. ואותו תלמיד היה בן
Mt 9,10 מפורסמים באו והיו יושבים עם ישוש משיח **ותלמידיו** 11 והפרושים שראו אמרו לתלמידים למה
Mt 15,39 וילדים. 39 והניח העם ועלה בספינה קטנה **ותלמידיו** עמו ובאו בארץ מַגִּינֶדָא: Tit,16 קפיטולי
Mc 2,15 בבית רבים עוגבים וחטאים אוכלים עם ישו **ותלמידיו** והיו שם רבים שהולכים אחריו. 16 וכאשר
Mc 2,23 פעם אחרת שהוא עובר במקומות זרעים בשבת **ותלמידיו** התחילו לשבור מהקוצים 24 והפרושים אמרו
Mc 8,14 13 ועזבם ועלה בספינה עובר אותו הים 14 **ותלמידיו** שכחו לקחת לחם ולא היה להם לבד לחם אחד
Lc 7,11 מכאן ואילך שהולך ישאוש בעיר שנקרא נאים. **ותלמידיו** ורוב עם הולכים עמו. 12 וכאשר ישאוש קרב
Lc 8,9 וזה אומר צועק מי שיש לו אזנים ישמע. 9 **ותלמידיו** שאלוהו. איזה דבר הוא זה. 10 ולהם אמר
Lc 8,22 ונעשה באחת הימים שישאוש עלה בספינה אחת **ותלמידיו** עמו וישו אמ׳ להם נעבור מעבר ליאור ועלו
Lc 9,18 מליאות 18 ונעשה שישאוש היה לבדו והתפלל **ותלמידיו** סמוכים לו וישו שאלם מה אומרים העם מי
Jn 2,11 זה האות הראשון בבית גלליאה וגלה מעלתו **ותלמידיו** הכירוהו. 12 אחר אלה הדברים ירד בכפר
Jn 18,1 הנקרא סידרון ששם היה הבן שבו נכנס הוא **ותלמידיו.** 2 ויוד״יש שרוצה למוסרו יודע אותו מקום
Mc 2,18 לישו למה מתענין תלמידי גואן ומהפרושים **ותלמידיך** אין מתענין. 19 ואמ׳ להם ישו אותם שהם
Lc 7,18 17 וזה הדבר נתפזר בכל ארץ גודיאה. 18 **ותלמידים** הלכו ליואן ואמרו כל אלה הדברים. 19
Lc 19,30 לכו לאותו מגדול שהוא קרוב לנו בו תכנסו **ותמ** ותמצאו עיר אחד בן אתון קשור שלעולם לא רכב
Lc 7,9 עשה זאת ועושהו. 9 ואותו הדבר שמע ישאוש **ותמה.** ונהפך ואמ׳ אמת אני אומר לכם לא מצאתי
Lc 8,25 אנה הוא אמונתכם. ויראו יראה גדולה וראו **ותמהו.** ואמרו מי הוא זה שלקח שלרוח ולים אומר
Jn 4,27 אני הוא שמדבר עמך. 27 ותכף באו תלמידיו. **ותמהו** כשמצאוהו מדבר עם האשה. אכן אחד מהם לא אמר
Lc 24,41 [*] 40 .[*] 41 [*] ועדיין אינם מאמינים. **ותמהים** מרוב שמחה גדולה. ואמר יש לכם אי זה דבר
Mt 17,2 אל הר אחד מאד גבוה 2 משונה הצורה לפניהם **ותמונת** פניו מאירה כשמש ושמלתו היתה כמו שלג. 3
Mc 9,21 שיש לו זה. והוא אמ׳ מנערותו עד עתה. 21 **ותמיד** זורקו באש ובמים בעבור המיתו. ואם יכול אתה
Mt 10,16 צאן בין הזאבים. תהיו חכמים כמו הנחשים. **ותמים** כמו יונים: 17 השמרו מהעמים כי הם ינהגו
Mc 10,15 אדם לא יכנס במלכות שממיי אם לא יהיה שפל **ותמים** ויהיה כמו נער: 16 וישאוש היה מחבקם ומניח
Mt 25,28 שואל זהבי עם הריוח. 28 תקחו ממנו הבשנט **ותמסרהו** לאותו שיש לו עשרה. 29 כי למי שיהיה לו
Lc 21,16 שאליה לא יוכלו לאמר נגדה אויביכם. 16 **ותמסרו** בעד אבותיכם. ובעד אחיכם. ובעד קרובים.
Mt 17,26 והשלך החכה והדג הראשון שתקח תפתח לו הפה **ותמצא** שם כל מה שעולה זה אשר שאל ותנהו בעדי
Jn 7,52 אז ענו ואמרו לו אתהו גליליב חפש הכתיבות **ותמצא** ששום נביא לא יבא מגלליאה 53 ושבו כל אחד
Mt 7,7 7 שאלו מאל והוא ימלא שאלתכם: תחפצו **ותמצאו:** דפקו בדלת ויפתח לכם. 8 כי כל אדם שישאל

Mt 11,29 עולי עליכם. ולמדו ממני שאני שפל ונח לב **ותמצאו** מנוח בנפשותיכם 30 כי עולי נח הוא ומשאי
Lc 11,9 הצורך לו 9 [*] שאלו וינתן לכם. תבקשו **ותמצאו.** תקעו ויפתח לכם 10 כי כל איש [*] 11 [*]
Lc 19,30 לאותו מגדול שהוא קרוב לנו בו תכנסו ותמ **ותמצאו** עיר אחד בן אתון קשור שלעולם לא רכב עליו
Jn 21,6 לו אין. 6 והוא אמר להם שימו הרשתות הלאה **ותמצאו.** אז שמו הרשתות במים ונכנס בהם גודל רבוי
Mt 19,21 לך ותנהו לדלים ויהיה לך אוצר בשמים: ובא **ותמשך** אחרי. 22 וכאשר הבחור שמע זה היה נעצב. כי
Mt 23,34 ומאותתים: ומהם תהרגו ותתלו בשתי וערב **ותנגשו** בבתי כנסיותיכם ותרדפו מעיר לעיר 35 עד
Mt 17,26 לו הפה ותמצא שם כל מה שעולה זה אשר שאל **ותנהו** בעדי ובעדך: Tit,18 קפיטולי מ״ד כפי מתיאו
Mt 19,21 ישו אם תחפוץ היות שלם לך מכור מה שיש לך **ותנהו** לדלים ויהיה לך אוצר בשמים: ובא ותמשך
Mc 10,21 ויאמר אליו דבר אחד חסר לך. מכור אשר לך **ותנהו** לעניים ויהיה לך אוצר גדול בשמים ובא אחרי.
Lc 18,22 אליו. עדיין חסרת דבר אחד. מכור אשר לך **ותנהו** לעניים. ויהיה לך אוצר בשמים. ובא ולך
Mc 6,37 [*] לכו א״כ לקנות מאתים ככרות לחם **ותנו** להם לאכול. 38 ואמ׳ להם ישאוש כמה לחמים יש
Lc 6,35 גמול. 35 אבל אהבו אויביכם ועשו להם טוב. **ותנו** מתנות למי שאינכם מקוים דבר ושכרכם יהיה
Lc 12,33 תת לכם מלכות: 33 תמכרו מה שאתם מחזיקים **ותנו** צדקה כי אתם מתקנים אוצר בשמים: אין חסרון
Jn 2,8 8 וישאוש אמר להם תוציאו מהם והביאו **ותנו** לשתות לארטישקילי. והביאו לה. 9 וכאשר
Lc 19,24 24 ואמר לאותן שעומדין שם גזלו לו האימנא **ותנוה** לאותו שיש לו עשרה אימנש. 25 ואמרו לאדון
Mt 26,45 45 אז בא לתלמידים ומצאם ישנים ואמ׳ תשנו **ותנוחו** ראו כי השעה מתקרבת שבן האלוה יהיה נמסר
Lc 12,19 רוב טובות אספת ברוב שנים אכלי ושתי **ותנוחי.** 20 והאל אמ׳ לאותו סכל. בזה הלילה יבקשו
Mt 20,8 היה אמ׳ אדון הכרם למורשהו קרא הפועלים **ותנם** שכרם. התחיל מן האחרונים עד הראשונים. 9
Lc 15,22 הראשון. ובאו והלבישוהו ושימו טבעת בידו **ותנעלו** רגליו. 23 ושאו עֶגֶל שמן ונאכל ונשתה. 24
Lc 6,23 בעבור טעם בן האדם 23 ישמחו באותו היום **ותנשאו.** כי שכרכם מאד הוא מושפע בשמים. כמו זה
Lc 6,37 נדונים. אל תחפצו לענוש ולא תענשו. תעזבו **ותעזב** לכם. 38 תנו ואתן אני לכם. מדה טובה ובחונה
Jn 16,32 הגיע. ובה תהיו מפוזרים כל איש בביתו **ותעזבו** אותי יחידי. ואיני יחיד כי האב עמי: 33
Mt 12,42 ומלכת שבא מקום ליום הדין עם זאת האומה **ותעניש** אותה. כי היא באה מראש העולם לשמוע חכמת
Mt 5,44 אויבך. 44 ואני אומ׳ לכם אהבו אויביכם **ותעשו** טוב לאשר עושים לכם רע והתפללו על רודפיכם
Mt 23,3 בקתדרא משה. 3 כל מה שיאמרו לכם תשמרו **ותעשו.** אבל לא תעשו כמעשיהם כי הם אומרים ואינם
Jn 15,8 : 8 כזה הוא זך אבי וממעלה שתשאו פרי רב. **ותעשו** תלמידים 9 כמו שהאב אוהב אותי ואני אהבתי
Mc 14,13 שנים מן התלמידים ואמ׳ להם לכו אל העיר **ותפגשו** אדם אחד שנושא חבית מים. לכו אחריו. 14
Lc 2,37 זזה מהמקדש עושה עבודה יום וליילה בצומות **ותפילות:** 38 וזאת באותה שעה היתה מתודה לש׳ והיתה
Lc 4,7 אתן לך כל אלה העניינים 7 אם תפול לרגלי **ותפללני.** 8 ענה ישו ואמ׳ לו כתי׳ הוא האדון אלהיך
Lc 21,6 עדיין תראו ימים שלא יעמוד אבן על אבן **ותפסד:** 7 ושאלוהו אדון מתי יהיו כל אלה הדברים.
Mt 26,50 ואז נגשו אליו והשליכו הידים על ישאוש **ותפשוהו.** 51 והנה האחד מהם שהיה עם ישו שלח את
Mc 14,51 אחד מלבישו שהיה מלובש מאחת אלמשיאה לבנה **ותפשוהו.** 52 והוא עזב האלמשיאה וברח כולו ערום
Mc 15,1 גדולי הכהנים והחכמים מאותתים וזקני העם **ותפשוהו** וקשרוהו והוליכוהו לפני פילאט ומסרוהו
Mt 3,17 השמים והקדוש רוח ירד עליו בצורת יונה 17 **ותצא** בת קול ותאמר זהו בני אהובי ערב לי: Tit,4
Mt 28,8 ואתם תראוהו שם כמו שהוא אמ׳ לכם: 8 **ותצאנה** מהרה מהקבר ברוב פחד וברוב שמחה רצו להגיד
Lc 24,5 לבנים ומזריחים 5 והנשים כאשר יראו **ותקדו** פניהם ארצה. והם אמרו להם למה תשאלו החיים
Mc 2,11 בארץ אמר לנטול 11 לך אני אומר לך שתקום **ותקח** מטתך 12 ומיד הוא קם ולקח מטתו והלך בפני
Jn 16,24 לאב אי זה דבר לשמי [*]. 24 [*] תשאלו **ותקחו** בעבור ששונכם יהיה שלם: 25 אלה הדברים
Lc 22,41 41 והוא נסע מהם כזריקת אבן אחת. **ותקע** הברכים לארץ והתפלל. 42 אומ׳ אם אתה תחפוץ
Lc 1,13 כי תפלתך נשמעת ואשתך אלישבק תלד לך בן **ותקרא** שמו יוחנן. 14 ותהיה שמחה וגיל לך ורבים
Lc 13,25 הסיעה יכנס יסגור הדלת. ואתם תעמדו בחוץ. **ותקראו** אל הפתח אדון פתח לנו. והוא יענה ויאמר
Jn 12,40 פעם אחרת אמר ישעיה הנביא 40 עור עיניהם **ותקשה** לבם בעבור שלא יראו בעינים ויבינו בלב
Lc 5,14 צוה שלא יגידוהו לשום אדם. אבל אמ׳ לו לך **ותראה** לכהנים ותדור בעד טהרתך כמו שמשה מצוה
Mt 13,14 בהם מישעיה. אומרת אתם תשמעו ולא תבינו **ותראו** ולא תכירו. 15 כי לב זה העם שמן ואזנו כבדה
Mt 28,6 6 אינינו פה כי קם חי כאשר אמר לכם. בואו **ותראו** המקום שאניחהו. 7 ותלכו מהרה ותאמרו
Mc 14,62 השם הברוך. 62 וישאוש אמ׳ להם אני הוא. **ותראו** בן האלוה לימין כח האל בא בעבי השמים. 63
Jn 4,29 שלה והלכה לעיר ואמרה לאנשים 29 בואו **ותראו** איש אחד הגיד לי כל הדברים שעשיתי. יהיה
Jn 14,7 הייתם מכירים. ומכאן והלאה אתם תכירוהו **ותראו** אותו: 8 ופליף אמר אליו אדון. הראנו האב
Jn 16,19 אמרתי אחר מעט. ולא תראו. ופעם אחרת מעט **ותראו** אותי. 20 אמת אני אומר לכם שאתם תבכו
Jn 16,17 לנו אחר מעט לא תראוני. ופעם אחרת מעט **ותראוני** כי אני הולך אל האב. 18 אז אומרים מה הוא

Mt 23,34 ותתלו בשתי וערב ותנגשו בבתי כנסיותיכם **ותרדפו** מעיר לעיר 35 עד שיבא עליכם דם צדיקים
Jn 15,16 אני בחרתי בכם. ושמתי אתכם בעבור שתלכו **ותשאו** פרי. ופרייכם יעמוד בעבור שהדבר תשאלו בשמי
Jn 15,7 ודברי תשמרו בכם. אי זה דבר ודבר תחפצו **ותשאלו** תשיגו לכם : 8 כזה הוא זך אבי וממעלה
Lc 22,30 לי 30 בעבור שתאכלו ותשתו בשולחן מלכותי. **ותשבו** על מגדל התיבות. בלע׳ טרוניש. תשפטו הי״ב
Mt 3,8 לכם לברוח לאף הש׳ם. 8 עשו מעשים טובים **ותשובה** 9 ולא תאמרו בלבבכם. אברהם היה אבינו כי
Mc 11,24 כי בכל תפלותיכם יהיה לכם אמונה חזקה באל **ותשיגו** כל מה שתשאלו. 25 וכאשר תעמדו בתפלה תמחלו
Jn 14,15 אחד תשאלו בשמי אותו אעשה: 15 אם תאהבוני **ותשמרו** מצותי 16 ואני אתפלל אל האב ויתן לכם רוח
Mt 18,12 ואחד מהן אבודה. אינו עוזב הוא התשעים **ותשע** בהרים והולך לחפש אותה שנאבדה. 13 ואם יקרה
Mt 18,13 לכם כי יותר ששון יש לי ממנה מן התשעים **ותשע** שלא נאבדו: 14 א״כ אינו מאבינו שבשמים אשר
Lc Prol,12 עצמותיו בשנת אדונינו שלש מאות וחמשים **ותשע** שנה היו מובאים באנטוכא: Tit,1 קפיטולו א׳
Lc 15,4 לו מאה צאן ונאבדה אחת מהם לא יניח תשעים **ותשעה** במדבר וילך לאותה שאבד עד שימצאה. 5 וכאשר
Jn 15,6 בחוץ כמו הכף ותיבש. ויאספוה וישמרוה באש **ותשרף.** 7 אם תעמדו בי ודברי תשמרו בכם. אי זה דבר
Lc 17,8 עד שאשלים לאכול ולשתות. ואחר אתה תאכל **ותשתה.9** וימצא אותו עבד חן בעיני אדוניו כי עשה
Lc 22,30 מלכות כמו שאבי גזרו לי 30 בעבור שתאכלו **ותשתו** בשולחן מלכותי. ותשבו על מגדל התיבות. בלע׳
Mt 23,34 לכם נביאים וחכמים ומאותתים: ומהם תהרגו **ותתלו** בשתי וערב ותנגשו בבתי כנסיותיכם ותרדפו
Lc 11,8 אומר לכם שאם לא קם ולא בעד אהבתו. תקום **ותתן** לו כפי הצורך לו 9 [*] שאלו וינתן לכם.
Mt 26,31 בזאת הלילה כי כתוב הוא. אני אכה הרועה **ותתפזרו** הצאן מן הגדוד 32 וכאשר אהיה קם חי אהיה
Mt 4,9 9 ואמר לו אני אתנך כל זה אם תקוד ארצה **ותתפלל** אלי. 10 אז אמר לו ישאוש לך לך השטן כי
Mt 6,6 קבלו שכרם. 6 רק אתה כשתתפלל הכינה בחדרך **ותתפלל** אל השם בסוד בדלת סגורה. והאל היודע
Mt 24,12 תהיה יתירה על החמלה והרחמנות מרבים. **ותתקרר** אהבת רבים. 13 אבל אותו שיתמיד עד הקץ
Mc 1,44 44 ואמ׳ לו שמע אל תאמר לשום אדם. אבל לך **ותתראה** לסגני הכהנים ותדור בעד טהרתך. מה שמשה
Lc 17,14 חמול עלינו 14 וכאשר ראם ישאוש אמ׳ לכו **ותתראו** אל הכהנים. ונעשה שבעודם הולכים נשתנו 15
Mt 4,Tit זהו בני אהובי ערב לי: Tit,4 קפיטולו **ז׳** כפי מתיאו 1 אז ישואש משיח מוצא במדבר בעד
Mt 18,21 ריע חוטא לי כמה פעמים אסלח לו. אמחול לו **ז׳** פעמים. 22 אמ׳ לו ישוש אני איני אומר לך ז׳
Mt 18,22 פעמים. 22 אמ׳ לו ישוש אני איני אומר לך **ז׳** פעמים. אבל אני אומר לך ע׳ פעמים. 23 ולכן
Mt 22,25 בעבור שיקים זרע אחיו: 25 בינותינו היו **ז׳** אחין והראשון לקח אשה ומת בלא זרע ועזב אשתו
Mc 7,Tit כל אותן שנוגעים מתרפאין: Tit,7 קפיטולו **ז׳** כפי שי׳ מארקו 1 ואז באו לישאוש אי זה פרושים
Mc 8,5 שאלם כמה ככרות פת לחם יש לכם. והם ענו **ז׳.** 6 והוא צוה לעם שישבו בארץ. ולקח הז׳ לחמים
Mc 8,8 וכל העם אכלו והיו שבעים. אחר סלקו ממותר **ז׳** קופות מליאות. 9 והיו האוכלים סביב ארבעת אלף
Mc 8,20 ומד׳ אלף איש וכמה סלים נשארו. והם אמרו **ז׳.** 21 והוא אמ׳ להם אם כן אינכם מבינים. 22 ובאו
Lc 7,Tit מאותו בית: נשלם פרק ו׳ Tit,7 קפיטולו **ז׳** כפי לוקא 1 וכאשר השלים אלה הדברים באזני העם
Lc 8,2 ושאר חליים. ומריאה מקדלינא שגירש ממנה **ז׳** שדים. 3 ויושאננא אשת קוזן מורשה אירודיש
Lc 17,4 אחיך תוכיחהו ויעשה תשובה ומחול לו 4 ואם **ז׳** פעמים יחטא נגדך ושבע ביום ישוב לך אמור נחמתי
Jn 7,Tit בו שהוא אחד משנים עשר: Tit,7 קפיטולו **ז׳** כפי ש׳ יואן 1 אחר אלה הדברים הלך ישאוש
Mt 4,21 גיקמי שאבאדיב וזואן אחיו בספינה אחת עם **זאבדיב** אביהם שהיו מתקנים רשתותיהם ויקרא אותם 22
Mt 10,3 ואנדריב אחיו. 3 פיליפו. ברטומי. ג״יקמו. **זאבדיב** וזואן אחיו .טומאש. מטיאו. בעל רבית
Mt 27,56 מריאה מקדלינא אם יקומו ויושאף ואם בני **זאבדיב:** 57 וכאשר נעשה בא עשיר אחד איש מבארי
Mc 1,20 משימים רשתם. 20 ותכף קראם ועזבו אביהם **זאבדיב** בספינה קטנה והלכו אחריו 21 ונכנסו בכפר
Mc 10,35 השלישי: 35 ויקרבו אליו יקומו וזואן בני **זאבדיב** אומרים רבי אנחנו רוצים שאי זה דבר שאנחנו
Mt 10,25 אדוניו: אם הם אמרו וכנו אדוניהם אזבל **זאבוק** הם משוטנים. כמה וכמה המורגלים: 26 לכן לא
Mt 7,15 מנביאי שקר הבאים בלבוש רחלות ובתוכם הם **זאבים** וטורפים. 16 במעשיהם תכירום. כי לא יכול
Lc 10,3 [*] 3 לכו. הנה אני שולח אתכם כשיות בין **זאבים.** 4 לא תשאו שק ואבן ולא בתי שוקים ולא
Mc 3,17 16 ושם שם לשימון פירו 17 וללאזיר **זאנאדיב** ולג׳ואן אחיו. וקרא שם להם. זהו בינאטגיש
Lc 19,2 הולך ביריחו 2 והנה בא איש אחד ששמו **זאקיב** שהיה שר העולמיים והיה עשיר גדול. 3 והיה
Lc 19,3 ולא יכול לראותו בעבור רוב העם. כי אותו **זאקיב** היה קטן הצורה 4 ורץ ועלה באילן אחד ששמו
Lc 19,5 היה לו לעבור 5 וכאשר ישאוש בא אל המקום **זאקיב** הביט וראה ישוש משיח ואמר לו זאקיב רד מהר
Lc 19,5 המקום זאקיב הביט וראה ישוש משיח ואמר לו **זאקיב** רד מהר וחושה כי מוכרח אני שאבא היום
Lc 8,26 לו. 26 ובאו ועברו אל מלכות גאניט **זאריט** אותה שסמוכה לגליליאה 27 וכאשר יצאו בארץ
Mt 1,18 עד ישוש י״ד. 18 ותולדות ישואש משיח היתה **זאת.** וכאשר אם ישואש משיח היתה ארוסה זאת היא
Mt 1,18 זאת. וכאשר אם ישואש משיח היתה ארוסה **זאת** היא מריאה ויוסף טרם התחברם היא הרתה מהקדש

Mt 7,12 כל אשר שתחפצו שיעשו לכם האנשים תעשו להם **זאת** היא התורה והנביאות: קפיטולי כ״ג כפי מתיאו
Mt 11,16 לו אזנים בעבור שמוע ישמע. 16 אל מי אדמה **זאת** המשפחה הנה דומים לנערים היושבים בשער
Mt 12,41 41 גבירי נינוה יקומו ליום הדין עם **זאת** האומה ויענישוה כי הם עשו תשובה בדרישה של
Mt 12,42 מיונה: 42 ומלכת שבא מקום ליום הדין עם **זאת** האומה ותעניש אותה. כי היא באה מראש העולם
Mt 15,15 נופלים בקבר: 15 ענה פירו ואמר תפרש לנו **זאת** התמונה. 16 והוא אמר להם עדיין אתם בלתי שכל:
Mt 16,18 18 ואני אומ׳ לך שאתה הוא פירי ועל **זאת** האבן אבנה אגלישיאה שלי. ועוד דלתות גיהנם לא
Mt 22,20 פשוט אחד: 20 ואמ׳ להם ישאוש ממי היא **זאת** הצורה ומה שלמעלה כתוב. 21 ואמרו מסיסר והוא
Mt 26,9 מאד עצבים ואמרו למה עשתה פסידה זו. 9 כי **זאת** המשיחה ראויה לימכר בערך רב. ושיתן אדם הערך
Mt 26,12 לא אהיה לעולם עמכם. 12 וזאת הניחה משיחה **זאת** בגופי לחנוט אותי 13 אמיתות לכם אומ׳ אשר בכל
Mc 9,8 מן ההר ישאוש צוה שלא יאמרוהו לשום אדם **זאת** המראה עד שהוא יחזור חי ממות 9 והם העלימוהו
Mc 12,10 וישכור הכרם לאחרים: 10 ולא קראתם **זאת** הכתיבה האבן שמאסו הבונים תהיה מאוסה בעד
Mc 12,16 16 והם נשאו לו וישאוש אמ׳ ממי היא **זאת** התמונה והכתוב על הגג והם אמרו דשיסר 17
Mc 12,43 ענייה נדבה יותר ממה שהם מספיקים אבל **זאת** העניה נתנה כל מאכלה: Tit,13 קפיטולו י״ג
Mc 14,4 שם אחרים שהיו כעוסים ביניהם למה נעשית **זאת** האבדה מהמשיחה 5 כי יכולין היינו למוכרו
Mc 14,36 אותה שעה. 36 ואמ׳ אב שהוא היכול הרחק **זאת** המיתה ממני אכן לא יהיה ברצוני אבל כרצונך.
Lc 2,12 העולם שהוא משיח ואדון. 12 ויהיה לכם **זאת** האות. תמצאו הנער מעוטף בבגד ומונח באבוס. 13
Lc 2,48 תמהו. ואמ׳ האב והאם אל הבן למה עשית **זאת** לנו. כי אני ואביך כואבים ומאד חפשנוך. 49
Lc 4,21 בו. 21 התחיל לאמר להם היום הזה נשלמה **זאת** הכתיבה באזנינו. 22 והכל נותנים עדות לו
Lc 4,23 23 וישאוש אמ׳ להם אמת הוא. אתם תאמרו **זאת** התמונה. רופא מרפא עצמו. רוב דברים ששמענו
Lc 7,8 לאחר בא והוא בא: ואומר אני לעבדי עשה **זאת** ועושהו. 9 ואותו הדבר שמע ישאוש ותמה. ונהפך
Lc 7,44 נהפך אל האשה ואמ׳ לשימון. רואה אתה **זאת** האשה. אני נכנסתי בביתך. ואתה לא נתת לי מים
Lc 7,44 בביתך. ואתה לא נתת לי מים לרגלי. אבל **זאת** רחצה רגלי ובשערי ראשה קנחם. 45 אתה לא נתת
Lc 11,32 גדול משלמה: 32 אנשי נינוה יקומו בדין עם **זאת** המשפחה ויענישוה כי עשו תשובה בעבור דרישת
Lc 12,18 במה אאסוף טובתי ופירותי. 18 ואמ׳ אעשה **זאת** אהרוס אוצרותי ואעשם יותר גדולים ואקבץ כל
Lc 13,16 הרפת ואינו מוליכו למים לשתות 16 אם כן **זאת.** בת אברהם כמה וכמה שהשטן קשרה מאותו קשר
Lc 20,2 עושה אלה הדברי׳ או מי הוא אשר נתן לך **זאת** הממשלה. 3 וישאוש ענה ואמ׳ להם. ואני אשאל
Lc 21,4 4 כי כל אלו מהשפעתם שמו במתן האל. אבל **זאת** ממה שפיחתה ויש לה חסרון שמה כל מאכלה שהיה
Lc 21,29 והביטו. כי גאולתכם מתקרב 29 ואמר להם **זאת** הצורה ראו התאנה ושאר האילנות 30 כשעושים
Lc 22,53 כל היום הייתי במקדש ולא שלחתם יד בי. רק **זאת** היא שעתינו ועוז הערפליי: 54 ולקחו אותו
Jn 1,13 אותן שיאמינו בשמו 13 שאינן ילודי דם. **זאת** לדעת מחטאות ולא מרצון בשר. ולא מרצון אדם
Jn 6,29 טובות לאל. 29 ענה ישאוש ואמ׳ להם. **זאת** היא פעולות האל שתאמינו במי שהוא שלח אותי.
Jn 7,49 מהשרים והפרושים אינם מאמינים בו. 49 אבל **זאת** הסיעה בלתי יודעת הדת ארורה היא: 50
Jn 8,4 לו אשה אחת שתפשוה בניאוף: 4 ואמרו לו **זאת** האשה נתפשה בניאוף. 5 ודת משה צותה לנו שתהיה
Jn 10,18 לעזוב אותה ויכולת יש לי פעם אחרת לקחתה. **זאת** המצוה לקחתי מאבי: 19 פעם אחרת היתה מחלוקת
Jn 12,27 נבהלה עתה ומה אומר. אב הושיעני בשעה **זאת.** כי בעבור זה באתי לשעה זו 28 לעלות ולנשא
Mc 1,19 והולכים מעט הלאה. ראה יקומו וג׳ואן בני **זבאדיב** בספינה קטנה משימים רשתם. 20 ותכף קראם
Lc 5,10 בלקיחת הדג שלקחו. 10 ויקומו ויואן בני **זבדיב** חברי שימון עומדין שוממין. וישאוש אמר
Mt 4,13 ויגר בעיר כפר נחום בחוף הים גלילות **זבולון** ונפתלי 14 כדי שתהיה נשלמת נבואת ישעיה
Mt 4,15 נשלמת נבואת ישעיה הנביא אומרת 15 ארצה **זבולון** ונפתלי. †מחדש היא מנוקה† דרך הים נחל
Mc 3,22 שבאו מירושלם אומרים שהוא משוטן ומכח בעל **זבוק** שר השטנים מרפא המושטנים. 23 וישו קראם ואמר
Lc 13,8 הנח התאנה שנה זו ואחפור סביבה ואקיפנה **זבלים** 9 ואם תעשה פרי מוטב ואם לאו אכריתנה: 10
Mt Prol,3 הוא רוצה להעתיק בעבור דרוש לנפילים. כתב **זה** האונגילי בלשון הקדש כמו זכרון שיניח אל אחיו.
Mt Prol,13 מיני מות הוכרח שנותו בעד הדרשתם. ובעבור **זה** היו האיונגלי האחרים הבל שלא היו מקובלים. כי
Mt 1,1 Tit,1 קפיטולו ראשון כפי שי׳ מתיאו 1 **זה** ספר תולדות משיח בן דויט בן אבראם. 2 אבראם
Mt 1,20 לכת בהחבא עזבה. 20 ובעוד היותו מחשב **זה.** מלאך הש׳ נראה אל יוסף בחלום אמר יושאף בן
Mt 1,22 ישואש כי יושיע עמו מעונותיהם. 22 וכל **זה** היה עשוי למלאת דבר האל. אשר אמרו על ידי
Mt 4,9 העולם וכבודם. 9 ואמר לו אני אתנך כל **זה** אם תקוד ארצה ותתפלל אלי. 10 אז אמר לו ישאוש
Mt 5,46 האוהבים אתכם מה שכר יגיע אליכם. הלא **זה** בעצמו עושים הרשעים המפורסמים: 47 ואם תקדימו
Mt 5,47 47 ואם תקדימו שלום לאחיכם לבד הלא **זה** הדבר עושים פחותי הנצרים. 48 תהיו א״כ שלמים
Mt 6,32 מה נשתה או מה נלבש. 32 העמים שואלים כל **זה.** האב שלכם יודע שאתם צריכים זה. 33 שאלו בתחלה

Mt 6,32 שואלים כל זה. האב שלכם יודע שאתם צריכים **זה.** 33 שאלו בתחלה מלכות האל ויותר ותהיה לכם כל
Mt 6,33 שאלו בתחלה מלכות האל ויותר ותהיה לכם כל **זה.** 34 א״כ אל תאנחו ליום מחר. כי יום מחר יחשוב
Mt 8,9 הולך. ואומ׳ לאחר בא והוא בא. ולעבדי עשו **זה** והנם עושים. 10 וישואש משיח שמע זה השר ועמד
Mt 8,10 עשו זה והנם עושים. 10 וישואש משיח שמע **זה** השר ועמד נפלא. ואמר לאותן שהיו עמו. אמת אני
Mt 8,27 גדול בים. 27 והאנשים תמהו אומרים מי הוא **זה** שהרוח והים שומעין אותו. קפיטולי כ״ח כפי
Mt 8,33 פתאום ומתו. 33 והרועים שהיו שומרים ראו **זה.** ברחו ובאו אל העיר מספרים מהמשוטן. 34 אז כל
Mt 9,3 3 ומקצת מן החכמים מאותתים אמרו בקרבם **זה** מקלל. 4 וכאשר ישוש משיח הכיר מחשבתם אמ׳ למה
Mt 9,6 חטאתיך נמחלים. או לאמר קום ולך. 6 ולמען **זה** תכירו כי אני יכול למחות העונות בארץ: אז אמ׳
Mt 9,8 קח מטתך ולך לביתך: 7 [*] 8 והעם שראו **זה** יראו השם ואותו הללו. שיכולת כזה הראה להם
Mt 11,10 באמת: ואומר אני לכם שהוא יותר מנביא: 10 **זה** הוא אותו שממנו הנביא אמר הנני שולח מלאכי
Mt 12,15 באיזה צד יוכלו להורגו. 15 וישואש יודע **זה.** נסע מהם ועמים רבים הולכים אחריו וכלם ממרקם.
Mt 12,23 וראה. 23 וכל העם תמה וראה ואמ׳ איך אינו **זה** בן דויט: 24 וכאשר הפרושים שמעו זה אמרו זה
Mt 12,24 אינו זה בן דויט: 24 וכאשר הפרושים שמעו **זה** אמרו זה אינו מגרש השדים כי אם בכח בלזאבוק שר
Mt 12,24 בן דויט: 24 וכאשר הפרושים שמעו זה אמרו **זה** אינו מגרש השדים כי אם בכח בלזאבוק שר השדים.
Mt 12,27 ביניכם באיזה כח מגרשין אותם ובעבור **זה** הם יהיו שופטיכם. 28 ואם אני ברוח האל מגרש
Mt 12,36 ואדם רע מרוע אוצר נודר רע. 36 בעבור **זה** אומר אני לכם כי כל מלה כבידה שידוברת תהיה
Mt 12,38 ספר והפרושים אומרים רבי אנחנו רוצים אי **זה** אות ראות ממך. 39 וישאוש ענה להם אומה רעה אות
Mt 12,45 האחרונים יותר רעים מהראשונים. כמו **זה** עתיד לבא לאומה זו רעה. 46 ובעוד שדובר אל העם
Mt 13,2 לים ויושב בשפתו 2 ואוסף שם עם רב. בעבור **זה** עלה לספינה אחת ויושב וכל העם עומד על שפת
Mt 13,12 שיהיה לו יתן לאדם וישפיע. ומי שאין לו **זה** המעט שיש לו יגזול לו אדם 13 ובעבור זה מדבר
Mt 13,13 זה המעט שיש לו יגזול לו אדם 13 ובעבור **זה** מדבר איש בדמיונות. בעבור שרואים לא יראו.
Mt 13,15 ולא תבינו ותראו ולא תכירו. 15 כי לב **זה** העם שמן ואזנו כבדה ועצמו עיניהם בעבור זה שלא
Mt 13,15 העם שמן ואזנו כבדה ועצמו עיניהם בעבור **זה** שלא יראו ולא ישמעו ולא יבינו בלבבם ולא ישובו
Mt 13,28 28 והוא אמר להם האיש האויב עשה דבר **זה.** והעבדים אמרו תחפוץ שנלך ונלקטהו 29 והוא אמ׳
Mt 13,35 אלה הדברים אמ׳ ישואש בדמיונות: 35 בעבור **זה** תהיה נשלמת הנבואה אומרת אני אפתח את פי
Mt 13,55 מאין יש לזה כמה חכמה וכמה כח 55 אינינו **זה** בן נפח ואינינו כנגד אמו וקרוביו ג׳יקמי
Mt 13,56 56 וקרובותיו כלם עמנו מאין יש לו כל **זה.** 57 והיו אשקנדליזאט בו. וישאוש אמר להם שום
Mt 14,5 אינינו ראוי לקחת לך אשת אחיך 5 ובעבור **זה** אירודיש חפץ להורגו. רק ירא העם שתופשים אותו
Mt 14,15 15 וכי היה ערב התלמידים. אמרו לו **זה** המקום הוא חרב ושעה היא מועברת להניח לֶכֶת
Mt 15,5 אביו ואמו שימות. 5 ואתם אומרים אשר אי **זה** אדם יאמר אל אביו ואל אמו הנדבה אי זו שתהיה
Mt 15,8 הרעים. 7 טוב דבר מכם ישאוש אומ׳ 8 **זה** העם שלי מכבר מדברים ולבם רחוק ממני. 9 הם
Mt 16,1 והצדוקים נסות אותו. מתחננים לו שיראם אי **זה** נפלאות מן השמים. 2 וישוש ענם ואמר להם. אתם
Mt 16,26 כל חללי עלמא. והנפש היא אבודה. ואי **זה** חלוף טוב יכול עשות האדם בעד נפשו. 27 כן האל
Mt 17,6 לי. והם שומעים. 6 וכאשר התלמידים שמעו **זה** נפלו על פניהם והיה להם פחד גדול. 7 וקרב אלהם
Mt 17,10 חי. 10 ושואלו לו תלמידיו אומרים מה **זה** שאומרים חכמי הדת שאליהו יבא בתחלה. 11 והוא
Mt 17,19 אמונה כמו גרגיר אחד של חרדל. ותאמרו **זה** ההר תשתנה מזה המקום אל מקום אחר כי הוא
Mt 17,26 שתקח תפתח לו הפה ותמצא שם כל מה שעולה **זה** אשר שאל ותנהו בעדי ובעדך: Tit,18 קפיטולי מ״ד
Mt 18,3 אומר לכם אני שאם לא תשובו ותהיו כמו **זה** הנער לא תכנסו במלכות שמים. 4 ואותו שישפיל
Mt 18,4 תכנסו במלכות שמים. 4 ואותו שישפיל כמו **זה** הנער יהיה גדול במלכות שממיי. 5 ומי שישען נער
Mt 18,31 עד שיפרע החוב. 31 וכאשר עבדי האדון ראו **זה** היו מאד נבהלים. והלכו אל האדון וספרו לו כל
Mt 19,5 כי בראשיתכם עשה אדם ואשה. 5 ואמר בעבור **זה** אדם יעזוב אביו ואמו וידבק באשתו והיו שנים
Mt 19,11 לאשה: 11 והוא אמר כולכם אינכם מבינים **זה** הדבר אם לא למי שנתון לו דעת להבין: 12 יש
Mt 19,16 16 והנה אחד נגש אלי ואמ׳ לו רבי טוב אי **זה** טוב אוכל אנכי עשות שיהיה לי חיים נצחיים. 17
Mt 19,20 את רעך כמוך. 20 ואמ׳ אליו הבחור כל **זה** בטוב שמרתי מה אני חסר עוד. 21 אמ׳ אליו ישו
Mt 19,22 ובא ותמשך אחרי. 22 וכאשר הבחור שמע **זה** היה נעצב. כי היה אדם שהיו לו נחלות רבות. 23
Mt 19,25 במלכות שמימיי: 25 וכאשר התלמידים שמעו **זה** היו תמהים מאד ואמרו א״כ מי יוכל הושיענו. 26
Mt 20,5 בין הצהרים ושעה תשיעית היתה ועשה כדמות **זה** 6 סביב בי״א שעה והוא יצא ברחוב. ומצא אחרים
Mt 21,4 צריך בהן למלאכתו ותכף יניחוה. 4 וכל **זה** להשלים הנבואה מהנביא אומרת. 5 אמרו לבני
Mt 21,10 כל העיר היתה מוקמת אומרים מי הוא **זה** ישאוש. 11 והעם אומרים זה ישו הוא נביא נזאריט
Mt 21,11 אומרים מי הוא זה ישאוש. 11 והעם אומרים **זה** ישו הוא נביא נזאריט מגליליאה. 12 ונכנס ישו

Mt 21,23 אליו שרי הכהנים וזקני העם אומרים בעד אי **זה** כח עושה אתה אלה הדברים. ומי נתן לך זה
Mt 21,23 זה כח עושה אתה אלה הדברים. ומי נתן לך **זה** היכולת. 24 ענה ישאוש ואמי להם אני אהיה שואל
Mt 21,24 אחד ואם אתם אומרים אותו אני אענה בעד אי **זה** כח אני עושה זה. 25 טבילת זואן מאין היא מן
Mt 21,24 אותו אני אענה בעד אי זה כח אני עושה **זה.** 25 טבילת זואן מאין היא מן השמים או מן
Mt 21,27 ידענו. והוא אמ׳ להם גם אני לא אומ׳ באי **זה** כח אני עושה אלה הנפלאות. 28 מה דומה לכם. אדם
Mt 21,45 תפול. 45 וכאשר שרי הכהנים והפרושים שמעו **זה** הכירו כי מהם אומר 46 ורצו לתופשו. רק יראו
Mt 22,7 ונגשו אותם למיתה. 7 וכאשר המלך שמע **זה** היה עצב וצוה הרוג אותם הרוצחים ולשרוף ביתם.
Mt 22,28 27 ואח״כ מתה אשתם. 28 א״כ בתחייה מאי **זה** מכל הז׳ תהיה אשה כי אשה היתה מכולם: 29 ענה
Mt 22,33 מהמתים אבל מהחיים. 33 וכאשר שמע העם **זה** היה תימה במוסר שלו. 34 והפרושים שמעו
Mt 22,36 הדת שאל לישאוש מנסהו. אומר 36 רבי אי **זה** העליון צווי בדת 37 אמ׳ לו ישאוש תאהוב אלהיך
Mt 23,5 5 הם עושים כל מעשיהם בדברים בעבור **זה** שהאנשים יראו אותם. הם נושאים גודל תכשיטי
Mt 23,14 מה שיש לאלמנות עם תפלה ארוכה. ובעבור **זה** תסבלו אורך הנגישה. 15 אוי לכם מאותתים פרושים
Mt 23,19 שנשבע תת למזבח חייב לפרוע. 19 עורים אי **זה** דבר גדול המתן או המזבח. שהמקדש המתן. 20 כי
Mt 23,25 שתראו עצמכם מחוץ נקיים. זהו שמטהרין **זה** שמחוץ הוא כן כמו גביע קערה. ואתם פונים כולם
Mt 23,34 איך תנצלו מדינה של גיהנם. 34 בעבור **זה** הנה שאנכי שולח לכם נביאים וחכמים ומאותתים:
Mt 23,38 אפרוחיה תחת כנפיה ולא אבית. 38 ובעבור **זה** הנה דירתכם תהיה חריבה. 39 ואני אומר שלא
Mt 24,17 17 ומי שהיה בעלייה לא ירד לקחת אי **זה** דבר מביתו.18 ומי שיהיה בשדה לא יחזור לקחת
Mt 24,25 יכנסו בטעות אם יהיה אפשרי. 25 אני אומר **זה** קודם הזמן. 26 ולכן אם אדם לכם יאמר שהוא
Mt 24,28 עד מערב כ״כ היה ביאת בן האלוה. 28 ובאי **זה** מקום שיהיה הגוף שם יאספו הנשרים. 29 ותכף
Mt 24,34 34 אמת לכם אומר שזה הדור לא ימות עד שכל **זה** יהיה נשלם. 35 הארץ והשמים יעברו אבל דברי לא
Mt 26,17 ראשון של פסח באו התלמידים ואמרו לו באי **זה** מקום תחפוץ שנכין הפסח. 18 וישאוש אמר לכו אל
Mt 26,22 אומר לכם שאחד מכם יבגדני. 22 וכשהם שמעו **זה** היו מאד דואגים. והתחיל כל אחד לאמר אדון אנכי
Mt 26,26 וברכו ועשה חנות ובצע. ואמר קחו ואכלו כי **זה** הוא גופי. 27 ואחר לקח הגביע ועשה חינות ונתנו
Mt 26,27 הגביע ועשה חינות ונתנו להם. ואמ׳ שתו **זה** כולכם 28 כי זה הוא הדם מן החדש שיהיה שפוכה
Mt 26,28 ונתנו להם. ואמ׳ שתו זה כולכם 28 כי **זה** הוא הדם מן החדש שיהיה שפוכה לכפרת עונותיכם.
Mt 26,29 לכם אמונה כי מכאן והלאה לא אשתה מחליקות **זה** הגפן. עד אותו יום שאשתהו עמכם מחדש במלכות
Mt 26,48 ובעד זקני העם. 48 ואותו שמסרו נתן **זה** הסימן אומ׳ מי אשר אני אשק אותו הוא וקחוהו.
Mt 26,56 עמכם מלמד במקדש ולא תפשתוני. 56 אבל כל **זה** הוא נעשה בעבור שתשלימו הכתיבות מהנביאים.
Mt 26,56 תפשתוני. 56 אבל כל זה הוא נעשה בעבור **זה** שתשלימו הכתיבות מהנביאים. אז כל התלמידים
Mt 26,61 ואחר מחדש באו שנים עדים כוזבים 61 ואמרו **זה** אמר אני יכול להשמיד מקדש האל ואחר ג׳ ימים
Mt 26,65 שמים. 65 אז שר הכהנים קרע מלבושו ואמ׳ **זה** אמ׳ גדוף 66 מה דומה לכם והם ענו אומרים ראוי
Mt 27,8 מיוצר בעבור שיקברו שם הגרים. 8 ובעבור **זה** אותו שדה נקרא אַלְקִידָמָך זהו שדה הדם עד היום
Mt 27,21 וישואש ימיתו. 21 ופילאט אמר להם אי **זה** תרצו שאניח לכת מאלו השנים. והם אמרו בראבן.
Mt 27,23 יהי מונח בשתי וערב. ופילאט אמ׳ להם ואי **זה** רעה עשה. והם עוד צעקו תלוהו. 24 וכאשר פילאט
Mt 27,24 לפני העם ואמ׳ אני הוא שאיני יודע מדם **זה** האיש הצדיק. השמרו לכם. 25 וכל הכלל ענו דמו
Mt 27,47 למה עזבתני. 47 ומקצת שעומדים שם שומעים **זה** אמרו זה קורא אליהו. 48 ותכף רץ אחד מהם ולקח
Mt 27,47 47 ומקצת שעומדים שם שומעים זה אמרו **זה** קורא אליהו. 48 ותכף רץ אחד מהם ולקח ספוג
Mc 1,27 והלכו אחד אל אחד אומרים. מה יהיה **זה** מהמוסר חדש אשר לו יכולת לצוות השדים והם
Mc 1,38 שהן סביבותינו ונדרוש שם. כי בעבור **זה** באתי. 39 והיה דורש בבתי כנסיותיהם ובכל
Mc 2,7 הדת וחשבו בלבם אומרים 7 איך מדבר כן **זה** קללה. כי מי יוכל לכפר עונות לבד האל. 8 ותכף
Mc 2,10 מטתך ושא אותה בביתך ולך. 10 אבל בעבור **זה** שאתם תדעו שבן הבתולה יש לו יכולת לעזוב
Mc 2,17 והחטאים אוכל ושותה רבנכם. 17 וישו שמע **זה** אמ׳ הבריאים אינם צריכים רופא רק אותן שיש להם
Mc 2,28 האדם והאדם לא בעבור השבת. 28 ובעבור **זה** בן האלוה אדון מכל מה שהוא בעולם ומהשבת:
Mc 3,24 איך יוכל שטן אחד גרש שטן אחר. 24 ואם אי **זה** מלכות בזולת החכמה יכול עמוד אותו מלכות. 25
Mc 3,29 עון נגד קדוש רוח. זהו מי שאין לו תקוה. **זה** העון לא יכופר לעולם. אבל הוא ראוי למיתה
Mc 4,13 שהם מספרים. 13 ואמ׳ להם איניכם מבינים **זה** הדמיון. 14 אותו שזורע הוא הדורש דבר 15 אותה
Mc 4,28 גדל ומזריע והוא אינו יודע. 28 ויותר על **זה** הארץ מגדלה ראשונה בעשב ואחר בשבולים. ואחר
Mc 4,30 30 ואומר לכם למי אדמה מלכות הש׳ לאי **זה** דמות אדמהו. 31 דומה הוא לגרגיר של חרדל כשהוא
Mc 4,33 הענף. 33 רבות כאלה תמונות אמר להם בעבור **זה** שיבינו 34 ולא דבר להם בזולת תמונות. ובעבור
Mc 4,34 34 ולא דבר להם בזולת תמונות. ובעבור **זה** הוא מבארו לצד אחד ואמר להם 35 באותו יום כאשר

Mc 4,40 בעוז ואמ׳ אחד אל אחד מי חשבנו שיהיה **זה** שהרוח והים שמעוהו: Tit,5 קפיטולו ה׳ כפי
Mc 5,25 אחריו [*]. 25 ואשה אחת שהיה לה רפיון דם **זה** שנים עשר שנים עברו 26 והוציאוה כל מה שהיה לה
Mc 5,36 מצטער היום עו׳. והמלמד 36 ישאוש ששמע **זה** אמ׳ לא תפחד לבד יהיה לך טובה אמונה בשם׳
Mc 6,10 ושלא ישאו שתי גונילש. 10 ואמר להם באי **זה** מקום שתבאו שם תלינו עד שתסעו. 11 וכאשר לא
Mc 6,14 אמ׳ שזואן טבול הוא וחזר חי ממות ובעבור **זה** עושה פלאות. 15 והאחרים אומרים שאליהו הוא.
Mc 6,16 או אחד מן הנביאים. 16 וכאשר אירודיש שמע **זה.** אמר זה זואן שאני חתכתי ראשו וחזר ממות
Mc 6,16 הנביאים. 16 וכאשר אירודיש שמע זה. אמר **זה** זואן שאני חתכתי ראשו וחזר ממות לחיים. 17 כי
Mc 6,17 שאני חתכתי ראשו וחזר ממות לחיים. 17 כי **זה** אירודיש תפש ג׳ואן ושמו בבית הסוהר בעבור
Mc 7,1 ז׳ כפי שי׳ מארקו 1 ואז באו לישאוש אי **זה** פרושים וחכמי הדת ישנה שבאו בירושלם 2 וכאשר
Mc 7,5 כיסותיהם וכלי כסף משתיהם. 5 ובעבור **זה** שאלו לישאוש אומרים למה אין שומרין תלמידיך
Mc 7,6 אמ׳ להם טוב נביא מכם רמאים ישעיה שאמ׳ **זה** העם מכבדני מדבר ולבם רחוק ממני. 7 חנם מכבדים
Mc 7,11 ואמו מות יומת. 11 ואתם אומרים אשר אי **זה** מהן שאדם ידור בעבור נדר העם האב והאם שיועילו
Mc 7,29 האדונים. 29 ואמר ישאוש אליה בעד דבר **זה** תתרפא בתך. הנה השטן [*] 30 [*] יצא ממנה. 31
Mc 8,2 יש לי רחמנות על העם כי הם נמשכים אחרי **זה** שלשת ימים. ואין להם מה לאכול. 3 ואם אני
Mc 8,4 מהם באו מרחוק. 4 והתלמידים ענו מאי **זה** מאכל יוכלו לשבוע זה העם במדבר 5 וישאוש שאלם
Mc 8,4 4 והתלמידים ענו מאי זה מאכל יוכלו לשבוע **זה** העם במדבר 5 וישאוש שאלם כמה ככרות פת לחם יש
Mc 8,30 אני. וענה פירו ואמר אתה משיח. 30 בעבור **זה** הוא צוה שלא יפרסמהו. 31 אומר ומראה ומלמד
Mc 9,10 ביניהם. 10 ושאלו לו מה רוצה לומ׳ **זה** שהפרושים אומרים והסופרים אחריהם שחוייב הוא
Mc 9,20 20 וישאוש שאל אל האב כמה זמן עבר שיש לו **זה.** והוא אמ׳ מנערותו עד עתה. 21 ותמיד זורקו באש
Mc 9,33 בדרך. 33 והם שותקים כי הם היו חולקים אי **זה** מהם יהיה גדול. 34 וישאוש קרא השנים עשר
Mc 9,37 המשוטנים בשמך ואינו מחבורתינו ובעבור **זה** אנחנו מונעים לו. 38 וישאוש אמ׳ להם אל תמנעו
Mc 9,40 40 כל אדם שיתן לכם כוס אחד בשמי בעבור **זה** שאתם משיחים. באמת לכם אני אומר שלא יאבד
Mc 10,13 13 והעמים שלחו לו דורון מנערים בעבור **זה** שיגיעם. והתלמידים מונעים לאותן ששולחין. 14
Mc 10,20 ואת אמך. 20 והוא ענה ואמ׳ אליו רבי כל **זה** קיימתי מנעורי עד עתה. 21 וישאוש הביטו וייטב
Mc 10,22 אוצר גדול בשמים ובא אחרי. 22 וכאשר שמע **זה** היה עצב והלך: והיה איש שהיו לו נחלות רבות.
Mc 10,35 בני זאבדיב אומרים רבי אנחנו רוצים שאי **זה** דבר שאנחנו נשאל תעשה לנו. 36 וישאוש אמ׳ להם
Mc 11,16 והפך מלמעלה למטה. 16 ולא עזב נשוא אי **זה** משא במקדש 17 ומלמדם ואומ׳ להם אינו כתוב שבית
Mc 11,28 מאותתים והזקנים 28 ואמרו לו בעד אי **זה** כח עושה אתה אלו הנפלאות ומי נתן לך זה הכח
Mc 11,28 זה כח עושה אתה אלו הנפלאות ומי נתן לך **זה** הכח שאתה עושה זה: 29 וישוש ענה ואמר להם. אני
Mc 11,28 אלו הנפלאות ומי נתן לך זה הכח שאתה עושה **זה:** 29 וישוש ענה ואמר להם. אני אשאל לכם דבר אחד
Mc 11,29 דבר אחד ענו לי ואחר אני אומר לכם באי **זה** כח אני עושה אלו הדברים. 30 טבילת ג׳ואן מן
Mc 11,33 ועונה ישו ואמר להם ואני לא אומר לכם באי **זה** אני עושה אלה הדברים: Tit,12 קפיטולו י״ב כפי
Mc 12,19 לאמר 19 רבי משה כתב לנו אומ׳ שאם אח מאי **זה** איש ימות ויניח אשתו בלא בן שאח הנשאר יקחה
Mc 12,21 אשה ומת בלא בנים 21 ואחר לקחה השני גם **זה** לא הניח זרע. זה שלישי עשה כזה. 22 ולכל השבעה
Mc 12,21 21 ואחר לקחה השני גם זה לא הניח זרע. **זה** שלישי עשה כזה. 22 ולכל השבעה היתה להם
Mc 12,28 ששמעם מתוכחים והכיר שטוב ענם. ושאלו אי **זה** ציווי הוא העקרי בישראל. 29 וישאוש ענה ואמ׳
Mc 12,41 סיאון מניחים אוצר המקדש ומביט באי **זה** אופן העם מתנדבים שם מתנותיו. ורבים עשירים
Mc 13,1 מן המקדש אחד מתלמידיו אמר לו רבי ראה **זה** בניינים ואיזה אבנים: 2 וענה ישאוש ואמ׳ רואה
Mc 13,7 רבות. או התחלת מלחמות אל תיראו כי **זה** חוייב שיהיה אבל עדיין לא יהיה הקץ. 8 ועמים
Mc 14,9 9 אמת לכם אני אומ׳ בכל מקום שתהיה מוגד **זה** האיונגליאו יאמר אדם שהיא בזכרוני עשתה זה. 10
Mc 14,9 האיונגליאו יאמר אדם שהיא בזכרוני עשתה **זה.** 10 ויודש אשקריוטא אחד מי״ב תלמידים הלך
Mc 14,44 מאותתים וזקני העם. 44 והבוגד נתנם **זה** הסימן אמ׳ אותו שאני אנשק הוא הוא קחוהו
Mc 14,49 היום הייתי עמכם במקדש מלמד ולא תפשתוני. **זה** נעשה להשלים הכתיבות. 50 ואז התלמידים כולם
Mc 14,58 אומרים 58 אנחנו שמענו שאומ׳ אני אהרוס **זה** המקדש עשוי בידי אנשים ובשלשת ימים אחרים חדש
Mc 15,4 ופילאט עוד שואלו אומר למה אינך עונה אי **זה** דבר לאותן שהלשינו אותך מכמה דברים. 5 ישאוש
Mc 15,6 נפלא: 6 ופילאט נוהג לתת תפוש אחד בחג **זה** אשר שואלים. 7 ואז הוא מחזיק אדם אחד תפוש
Mc 15,39 כאשר ראה שהוא היה מועבר בקול גדול אמר **זה** האיש היה בן האל. 40 והיו שמה מקצת נשים שבאו
Mc 16,6 בקשתם ישאוש נזוריט שנתלה איננו פה. ראו **זה** המקום שהניחוהו. 7 לכו תכף לתלמידים ולפירו
Mc 16,12 שחזר חי שהיא ראתהו ולא האמינו. 12 ואחר **זה** הוא נראה לשני תלמידים שהולכים לעיר אחת בצורת
Lc Prol,8 מזורז מהקדש רוח כתב ליונים נאמנים **זה** האיווגליאו וחבר זה ענייני האפושטולוש. [*]

Lc Prol,8	כתב ליונים נאמנים זה האיווגליאו וחבר	**זה** ענייני האפושטולוש. [*] וכאשר הוא בתול וחיה
Lc 1,18	עם שלם. 18 ואמ׳ זכריה למלאך איך יעשה	**זה** שאני זקן ואשתי מהרה ימיה. 19 וענה המלאך ואמ׳
Lc 1,25	אשתו הרתה ונטמנת חמשה חדשים אומרת 25	**זה** עשה האל לי באותן הימים הביט בי בעבור שיסיר
Lc 1,32	תהר בבטנך ותלדי בן שתקראי שמו ישאוש. 32	**זה** יהיה גדול ויהיה נקרא בן מהאל עליון. ואדונינו
Lc 1,34	קץ. 34 ומריאה אמרה למלאך איך יוכל העשות	**זה** שאין לי ידיעת איש. 35 והמלאך ענה ואמ׳ הקדוש
Lc 1,43	בין הנשים וברוך פרי בטנך. 43 ואיך קרה	**זה** שאם אדוני באה אלי. 44 תדעי כי כאשר שלומך
Lc 1,48	48 כי הוא הביט שפלות שפחתו. ובעבור	**זה** כל הבריות יאמרו אנכי היות מאושרת. 49 כי אותו
Lc 1,66	66 וכל אשר שמעו שמוהו בלבם ואמרו אי	**זה** יהיה זה הנער כי יד הש׳ היתה בו 67 וזכריה
Lc 1,66	אשר שמעו שמוהו בלבם ואמרו אי זה יהיה	**זה** הנער כי יד הש׳ היתה בו 67 וזכריה אביו היה
Lc 2,15	ביניהם אומרים נַעֲבוֹר בבית לחם ונראה	**זה** הדבר אשר האל עושה והראתיה לנו. 16 והלכו מהר
Lc 2,25	25 והנה אדם אחד היה בירושלם ששמו שמעון.	**זה** האדם היה צדיק וירא ממתין הנחת ישראל ורוח
Lc 2,49	כואבים ומאד חפשנוך. 49 והוא אמ׳ להם מה	**זה** תשאלותי לא ידעתם שחוייב שאני אהיה באותן
Lc 3,11	לו אחת. ומי שיש לו חלופי העושרים יעשה	**זה** גם כן. 12 ובאו העולמיים בעבור שיטבלו ואמרו
Lc 4,18	מקום שכתו׳ בו 18 רוח אלהי׳ עלי. ובעבור	**זה** משח אותי ושלחני לעניים להגיד 19 ולרפא נשברי
Lc 4,22	של חן היוצאים מפיו ואומרין אינינו	**זה** בן יוסף. 23 וישאוש אמ׳ להם אמת הוא. אתם
Lc 4,36	ומד ומדברים ביניהם ואומרים מה דבר הוא	**זה** שיש לו כח ומצוה הרוחות הרעים ויוצאים מן
Lc 4,43	להגיד לעיירות אחרות מלכות האל כי בעבור	**זה** שולחתי. 44 והיה דורש בבתי כנסיות של גליליאה:
Lc 5,6	דבר. אבל בדבריך נאריך רשתותיך. 6 וכאשר	**זה** נעשה אספו דגים רבים באותן שרשתות שלהם
Lc 5,10	וישאוש אמר לשימון אל תפחד כי בעבור	**זה** תהיה שתקח האנשים. 11 וכאשר נהגו האניות בארץ
Lc 5,21	והפרושים התחילו לחשוב ואמרו מי הוא	**זה** מי מדבר קללות מי יוכל להניח עונות לבד האל 22
Lc 5,23	ענה ואמ׳ להם למה חשבתם רע בלבבכם 23 אי	**זה** דבר הוא נקל אמור עונותיך נמחלים. או אמור קום
Lc 6,1	טוב: Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי לוקא 1 עשוי	**זה** בשבת שני ראשון כאשר ישאוש עובר בשדות זרועים
Lc 6,23	כי שכרכם מאד הוא מושפע בשמים. כמו	**זה** היו עושים הנביאים והאבות. 24 רק אוי לכם
Lc 7,3	ואותו עבד היה מאד מרגליי אליו. 3 וכאשר	**זה** שמע ישאוש היה שם שלח לו חכמי היהודים מבקש
Lc 7,4	פניו במהירות אומרים לו ראוי אתה שתתן	**זה** להם 5 כי הוא אהוב עמנו. והוא בנה לו בית
Lc 7,7	אינינו הגון שתכנס בצל קורתי. 7 ובעבור	**זה** אני מדמה שאהיה ראוי שאבוא אליך אבל תאמ׳ זה
Lc 7,7	אני מדמה שאהיה ראוי שאבוא אליך אבל תאמ׳	**זה** בדברים ובני יהיה נרפא. 8 כי אני אדם שיש לי
Lc 7,25	השוקים שנועות לכל רוחות. 25 אבל אי	**זה** עניינים יצאתם לראות איש מלובש מרוב בגדים.
Lc 7,26	ובתענוג הנם מלכים בבתיהם 26 אבל אי	**זה** דבר יצאתם לראות. נביא אומ׳ לכם ועוד יותר
Lc 7,31	נטבלים מיואן. 31 [*] לכן למי נאמ׳ אנשי	**זה** הדור נמשלים. 32 נמשלים הם לנערים יושבים בשוק
Lc 7,39	מרגליית. 39 וכאשר הפרוש שזמנהו ראה	**זה** חשב בעצמו אומר אם זה הוא נביא באמת יודע יהיה
Lc 7,39	הפרוש שזמנהו ראה זה חשב בעצמו אומר אם	**זה** הוא נביא באמת יודע יהיה שהיא היא האשה שנוגעת
Lc 7,40	ישאוש ואמ׳ לו שימון אני רוצה לומר לך אי	**זה** דברים. וענה שימון ר׳ אמור. 41 שני אנשים
Lc 7,47	בשמן. וזאת משחה רגלי במשיחה. 47 ובעבור	**זה** אני אומ׳ לך כי לא תהיו נעזבים עונות רבים
Lc 7,47	לא תהיו נעזבים עונות רבים ונמחלים בעבור	**זה** כי היא מאד אוהבת. ואותן שיושבין יחד עמו
Lc 7,47	יחד עמו התחילו לאמר ביניהם מי הוא	**זה** שמוחל עונות. 48 וישאוש אמר אל האשה [*] 49
Lc 8,9	ישמע. 9 ותלמידיו שאלוהו. איזה דבר הוא	**זה.** 10 ולהם אמר לכם ניתן מלכות שמים להכיר. אבל
Lc 8,11	יראו. ואם ישמעו לא ישמעו: 11 הדבר הוא	**זה** הזרע הוא דבר השם׳ 12 שנפל סמוך לדרך. והם
Lc 8,18	ניכר ושלא יבא לגלוי. 18 לכן ראו באי	**זה** אופן אתם שומעין. כי לאותן שיש לו יעשוק.
Lc 8,25	יראה גדולה וראו ותמהו. ואמרו מי הוא	**זה** שלקח שלרוח ולים אומר עמדו. ושומעין לו. 26
Lc 8,27	יצאו בארץ בא לישוש אדם אחד שאחזו שד	**זה** זמן רב. ואינינו לובש שום מלבוש ואינינו עומד
Lc 8,42	שיבא אל ביתו 42 כי בן היה לו שחולה למות	**זה** שנים עשר שנים. ויקר מקרה שבעודו הולך מצא
Lc 8,47	שבח יצא ממני שפעל בו. 47 והאשה שראתה	**זה** לא רצתה להחבא. ובאה ברעדה ונפלה לרגלי ישו
Lc 8,50	ישאוש משיח כי בתך מתה. 50 וישאוש שמע	**זה** לאבי הנערה אל תפחד בטח בשם׳ ותאמין ותהיי
Lc 8,53	ישינה. 53 ומלעיגים על ישאוש משיח באומרו	**זה.** 54 וישו משיח לקח בידו הנערה ואמ׳ קומי 55
Lc 9,4	לא מעות ולא תהיה לכם שני מלבושים 4 ובאי	**זה** בית שתכנסו שם תעמודו. ומשם לא תצאו 5 ואותם
Lc 9,9	אני הוא שצויתי לשחוט ש׳ יואן מי הוא	**זה** שעושה דברים אלו. ורצה לראות ישאוש משיח. 10
Lc 9,12	נגשו אליו הי״ב שלוחים ואמרו לו העם	**זה** ילכו למגדליהם ולעריהם הקרובים למקום זה למען
Lc 9,12	זה ילכו למגדליהם ולעריהם הקרובים למקום	**זה** למען יוכלו למצוא מה שיאכלו כי המקום הזה הוא
Lc 9,48	אחד וקרבו אליו 48 ואמ׳ להם המקבל נער	**זה** בשמי אותי יקבל. והמקבל אותי מקבל מי ששלחני.

Lc 9,55 ונהפך ישאוש ואמ׳ להם אינכם יודעים מאי
Lc 10,25 והנה חכם אחד בדת קם לנסות אותו ואמר אי
Lc 10,35 פשיטין ונתנם לאושפיזא ואמ׳ לו עשה למוכה
Lc 10,36 משני פשיטין אלו יתנם לו בחזרתו. 36 אי
Lc 11,5 ואל תביאנו לנסיון. 5 ואמ׳ אליהם אי
Lc 11,19 אני מגרש בניכם במה מגרשים אותם בעבור
Lc 11,38 בבית ישב וחשב. 38 והפרוש אמ׳ בלבו למה
Lc 11,49 שהמיתום ואתם חוצבים קבריהם. 49 ובעבור
Lc 11,54 דברים 54 מארבים אותו ומבקשים מפיו אי
Lc 12,11 אל תחפצו להשתכל באיזו אופן או באי
Lc 12,39 וימצאם כן מאושרים הם העבדים ההם: 39 אבל
Lc 12,41 בן אדם: 41 ופירו אמ׳ לו אדון אמור לנו
Lc 12,50 50 ואני מתאוה שאהיה טבול מטבילה. בעבור
Lc 12,56 אתם יודעים פני השמים והארץ למה לא תבינו
Lc 12,58 הדבר. 58 וכאשר אתה הולך עם שכנגדך לאי
Lc 13,6 לא תשובו תהיו אבודים כאלו: 6 ואמר להם
Lc 13,18 למה הוא דומה מלכות שמים ומי משערו לאי
Lc 14,5 ריפא האדם ועזבו. 5 וענה להם ואמר אי
Lc 14,26 הולכים עמו. ונהפך אליהם ואמר 26 אם אי
Lc 14,28 אחרי אינו יכול להיות תלמידי. 28 כי אי
Lc 14,32 נגד מי שעם עשרים אלף בא אליו. 32 וזולת
Lc 15,2 2 והסופרים והפרושים מתלוננים אומרים ראה
Lc 15,3 זה ראה חטאים ואכל עמהם 3 והוא אמ׳ אליהם
Lc 15,4 עמהם 3 והוא אמ׳ אליהם זה הדבר. 4 אי
Lc 15,8 ממאה צדיקים שאינם חסרים תשובה: 8 או אי
Lc 15,24 23 ושאו עֶגֶל שמן ונאכל ונשתה. 24 כי
Lc 15,26 26 וקרא אחד מן העבדים. ושאלו מה
Lc 16,2 שמפסיד נכסי האדון 2 וקראו ואמר לו מה
Lc 16,8 המעשה רע הלבב כי בחכמה עשהו. כן בני
Lc 16,26 אלה הדברים.. ומה גדולה היא תקועה בעבור
Lc 17,18 התשעה 18 לא נמצא שחזר ונתן שבח לשם אלא
Lc 17,30 אש וגפרית מן השמים וכולם השמיד 30 כפי
Lc 18,9 שבוטחים בעצמם כמו צדיקים ומבזים האחרים.
Lc 18,11 גזלנים רעים ומנאפים: ועו׳ איני כמו
Lc 18,14 חוטא אני 14 אמת אני אומר לכם שהעולמיי
Lc 18,15 לו נערים בעבור שיגיעם. וכאשר רואים
Lc 18,15 שיגיעם. וכאשר רואים זה התלמידים מנעו
Lc 18,30 30 שלא יקבל יותר ויותר ממה שהניח בזמן
Lc 18,34 חי: 34 והם שום דבר מאלו אינם מבינים.
Lc 18,36 36 וכאשר העור שמע שעובר עם רב שאל מה
Lc 18,43 והלך אחרי ישו משבח לשם וכאשר כל העם ראה
Lc 19,3 3 והיה חפץ מאוד לראות ישוש משיח אי
Lc 19,7 וקבל ישו בשמחה: 7 וכאשר העם ההוא ראה
Lc 19,31 עליו אדם. התירו קשרו ונהגוהו. 31 ואם אי
Lc 19,38 על כל הנפלאות שראו. 38 אומרים ברוך הוא
Lc 20,9 אני עושה אלה הדברים. 9 והתחיל לאמר לעם
Lc 20,17 לא יאבה השם׳: 17 [*] א״כ מה רוצה לומ׳
Lc 20,33 בלא בנים.32 [*] 33 אז בתחיית המתים מאי
Lc 20,34 תהיה לאשה. [*] 34 וישאוש אמר להם בני
Lc 21,9 שחוייב כל אלה להעשות. אכן לא יהיה

זה רוח אתם. 56 בן האדם לא בא לאבד הנפשות אלא
זה דברים אעשה למען השיגי חיים נצחיים 26 ואמ׳ לו
זה כל צרכו. ואם תוציא בהוצאתו יותר משני פשיטין
זה מאלה השלשה נראה לך שהיה יותר חבר ורע לאותו
זה מכם יש לו אוהב וילך אליו בחצי הלילה. ויאמר
זה הם יהיו שופטיכם: 20 אבל אני במאמר האל מגרש
זה אינו רוחץ ידיו בסעודת הבקר. 39 ואדונינו אמר
זה חכמת האל אמרה הנני שלח להם נביאים שלוחים
זה דבר יוכלו להלשינו: Tit,12 קפיטולו י״ג כפי
זה דבר תענו או תאמרו 12 כי רוח הקדש ילמדכם
זה תדעו שאם האב פימיליאר יודע באי זו שעה הגנב
זה הדבר או לכל. 42 ואדונינו אמ׳ לכל האיש הנאמן
זה אני נדחק עד שישלים: 51 סבורים אתם שבאתי לתת
זה העת 57 ולמה לא תדינו עצמכם מה שהוא יושר
זה שר בדרך עשה מעשה שישלחוך מהרה. ואם באולי
זה המשל. אדם אחד היה לו עץ תאנה בכרמו ובא לבקש
זה דבר יהיה נמשל: 19 הנה הוא כגרגיר של חרדל
זה מכם אם שורו וחמורו נופלים בבור בשבת שלא
זה איש יבא עמי ולא ילך עמו אביו ואמו ואשתו
זה מכם שחפץ לבנות מגדל. ולא ימנה ראשונה ההוצאה
זה הוא עומד מרחוק שולח שלוחיו להשתדל עם דברי
זה ראה חטאים ואכל עמהם 3 והוא אמ׳ אליהם זה
זה הדבר. 4 אי זה מכם שיש לו מאה צאן ונאבדה אחת
זה מכם שיש לו מאה צאן ונאבדה אחת מהם לא יניח
זה אשה שיש לה עשרה דרכמש ותאבד אחת מהם. לא
זה בני מת היה ומצאנוהו חי [*]. והתחיל לאכול: 25
זה. 27 ואמרתי לו אחיך בא: ואביך המית עגל אחד
זה שאני שומע עליך. תן חשבון מהה מההרשאה. כי
זה העולם הם יותר חכמים.. לב קרבו 9 ואני אומר
זה אותם שחפצין לעבור מכאן אלכם לא ינתן להם
זה מעם נכר 19 ואמ׳ אליו קום ולך כי אמונתך
זה יהיה ביום שבן אדם יהיה מגולה. 31 באותה שעה
זה הדבר 10 שני אנשים עלו במקדש להתפלל שם. האחד
זה העולמיי. 12 אני צם שני פעמים בשבוע. אני נותן
זה הלך לביתו מצודק. כי כל אדם המגביה עצמו יהיה
זה התלמידים מנעו זה להם. 16 ואמר להם הניחו
זה להם. 16 ואמר להם הניחו הנערים הקטנים לבא אלי
זה. ובעולם הבא חיים נצחיים. 31 וישאוש לקח שנים
זה הדבר נעלם היה מהם ולא הבינו מה הוא. 35 ונעשה
זה 37 ואמרו לו כי ישוש נזורט עובר באותו מקום.
זה נתנו שבח לאל: Lc 19,Tit קפיטולו כ׳ כפי לוקא
זה איש הוא. ולא יכול לראותו בעבור רוב העם. כי
זה התלוננו כולם בקרבם אומרים שבבית אדם חוטא
זה איש שואל אתכם למה אתם מתירים קשרו אתם תאמרו
זה שבא בשם האל. שלם יהיה לשמים ועלוי למרומים.
זה הדבר. איש אחד נטע כרם אחד ושכרה לעובדי אדמה.
זה שכתו׳ אבן מאסו הבונים הוא היתה מונחת בראש
זה מכל אלו תהיה לאשה. [*] 34 וישאוש אמר להם בני
זה העולם עושין נישואין ונמסרין לנשואין: 35 רק
זה מיד ולא הקץ. 10 אז אמר להם יקומו עמים נגד

Lc 21,14 לעדות. 14 אז ינוח לבבכם ואל תחשבו באי **זה** אופן תענו. 15 כי אני אתן לכם כח וחכמה שאליה
Lc 21,32 קרוב. 32 באמת אני אומר לכם שלא ימות **זה** הדור עד שכל אלה העניינים יעשו. 33 השמים
Lc 21,34 לא יהיה כבד ביתרון אכילה ושכרות: ובצורך **זה** החייב וזה היום יבא פתאום עליכם. 35 וכן יצא
Lc 21,36 וכן יצא על כל יושבי פני האדמה. 36 ועל **זה** הקיצו לעולם והתפללו לשם שתהיו ראויים לברוח
Lc 22,4 4 שהלך ודבר עם שרי הכהנים והרבנים באי **זה** צד ימסור להם ישוש. 5 ושמחו ונדרו לו כסף. 6
Lc 22,15 שלו שלוחים עמו. 15 ואמ׳ בכוסף אוכל עמכם **זה** הפסח קודם שאסבול המיתה. 16 כי אני אומ׳ לכם
Lc 22,19 ולקח הפת ועשה חנות ובצעו ונתן להם אומר **זה** הוא גופי הנתון בעדכם. זה תעשו לזכרוני. 20
Lc 22,19 ונתן להם אומר זה הוא גופי הנתון בעדכם. **זה** תעשו לזכרוני. 20 וכן הגביע. וכאשר אכלו אמר
Lc 22,20 לזכרוני. 20 וכן הגביע. וכאשר אכלו אמר **זה** הגביע הוא צווי החדש בדמי אותו שיהיה נשפך
Lc 22,35 אתכם בזולת שק ומנעלים. אחסר לכם אי **זה** דבר. והם אמרו לא. 36 ואז אמר להם. אבל עתה מי
Lc 22,56 אחת ראתהו יושב באש והביטה אותו אמרה **זה** היה עמהם. 57 ופירו כפר לה אומר אשה אשה
Lc 22,59 אני. 59 וכמעט שעה אחת אשה אחת אומרת אמת **זה** עמהם כי גלליב הוא. 60 ופירו אמר אדם איני
Lc 22,69 לכם לא תענוני. ולא תעזבוני. 69 בעבור **זה** יהיה בן האדם יושב לימין כח השם׳. 70 ואמרו
Lc 23,2 לפילאט 2 והתחילו להלשינו. אנחנו מצאנו **זה** מדיח ומהפך עמנו. ומונע לתת מס לסישר. אומ׳
Lc 23,8 רבים ממנו ומצפה מתי יראהו שיעשה אי **זה** אות. 9 ושאל אליו דברים רבים. וישאוש מעולם לא
Lc 23,12 ופילאט נעשו אוהבים באותו יום כי קודם **זה** היו אויבים מאד 13 ופילאט קרא שרי הכהנים
Lc 23,14 והרבנים והעם 14 ואמר להם. אתם נהגתם לי **זה** האדם שאמרתם שיגרש זה האדם. הנה אני שאלתי זה
Lc 23,14 להם. אתם נהגתם לי זה האדם שאמרתם שיגרש **זה** האדם. הנה אני שאלתי זה ולא מצאתי דבר ממה
Lc 23,14 שאמרתם שיגרש זה האדם. הנה אני שאלתי **זה** ולא מצאתי דבר ממה שאתם מלשינים אותו. 15 וג״כ
Lc 23,18 העם [*] [*] [*] צעק יחדיו. אומרים תסלק **זה** זה למיתה. והנח לנו ברבאן. 19 והוא היה איש
Lc 23,18 [*] [*] [*] צעק יחדיו. אומרים תסלק זה **זה** למיתה. והנח לנו ברבאן. 19 והוא היה איש
Lc 23,22 תלהו. 22 והוא פעם שלישית אמר להם אי **זה** רע עשה איני מוצא שום טעם שבעבורו יהיה חייב
Lc 23,41 לנו וקבלנו משפט אמתי לפי מעשעינו. אבל **זה** שום רע לא עשה. 42 ואומ׳ לישו אדון יהיה לך
Lc 23,47 אלה הדברים שנעשו הלל הש׳. ואמר באמת **זה** האיש היה צדיק. 48 וכל העם שהיה שם היתה לו
Lc 23,53 שיתן לו גוף ישאוש והודה לו. 53 וכאשר **זה** סלק גוף ישאוש והודה לו. וכאשר זה סילק גוף
Lc 23,53 וכאשר זה סלק גוף ישאוש והודה לו. וכאשר **זה** סילק גוף ישו משיח מהשתי וערב עטפו בבגד משי
Lc 23,55 מגלליאה נמשכות אחריו רואות הקבר באי **זה** אופן גוף ישוש משיח היה מונח 56 וכשחזרו בבית
Lc 24,4 4 ובעוד שהן היו נבהלות במחשבותיהן על **זה.** הנה ששני גברים עמדו סמוך להם במלבושים לבנים
Lc 24,6 6 אינינו פה כי חזר חי. תזכורנה באי **זה** אופן דבר עמכם בעוד שהיה בגלליאה. 7 אמר
Lc 24,17 שלא היו מכירים אותו. 17 וישאוש אמ׳ באי **זה** דברים אתם מדברים ביניכם וכבר אתם הולכים
Lc 24,20 ובדיבור לפני השם׳ ולפני העם 20 ובאי **זה** אופן מסרוהו עליוני הכהנים ושריהם בעונש מיתה
Lc 24,26 הדברים שהנביאים אמרו לכם. 26 חוייב משיח **זה** לסבול. ובזה יכנס באורו. 27 ומתחיל ממשה ומכל
Lc 24,41 ותמהים מרוב שמחה גדולה. ואמר יש לכם אי **זה** דבר לאכול. 42 והם נתנו לו חלק דג אפוי. ויערת
Jn 1,2 ובן האל עם האל. ובן האל היה אלוה: 2 **זה** היה בתחלה עם האל 3 כל הדברים נעשים בעדו.
Jn 1,7 עליה: 6 האל שלח אדם אחד שמו ג׳ואן 7 **זה** בא לעדות בעבור שיתן עדות מרחוק. [*] 8 [*] 9
Jn 1,15 15 זואן עושה עדות ממנו. וצועק אומר **זה** הוא אותו שאמרתי שעתיד לבא אחרי נעשה קדום.
Jn 1,29 האחר ראה יואן ישאוש שבא אליו ואמר הנה **זה** האל שמסיר העונות מן העולם. 30 אותו הוא
Jn 1,31 רק בעבור שהיה מפורסם בישראל בעבור **זה** באתי ומטביל במים 32 וג׳ואן עשה לו עדות. אומ׳
Jn 1,46 46 ואמ׳ לו נתנאל בנזוריט. יכול להיות אי **זה** דבר טוב. אמר לו פליף בא וראה אותו. [*] 47
Jn 2,11 העלמת היין הטוב עד עתה. 11 וישאוש עשה **זה** האות הראשון בבית גלליאה וגלה מעלתו ותלמידיו
Jn 2,16 למוכרי יונים השליכו דברים אלה ממקום **זה** ולא תעשו בית אבי בית סחורה. 17 וזכרו תלמידיו
Jn 2,18 ביתך אכלתני. 18 אז ענו היהודים ואמרו אי **זה** אות אתה מראה לנו שאתה עושה. 19 ענה ישאוש
Jn 2,19 שאתה עושה. 19 ענה ישאוש ואמ׳ להם תתירו **זה** המקדש ובג׳ ימים אקימהו. 20 אז אמרו לו
Jn 2,20 ובג׳ ימים אקימהו. 20 אז אמרו לו היהודים **זה** המקדש נתארך בינינו והוצרך לעמוד הפועל אותו
Jn 4,12 חיים: 12 האתה גדול מיעקב אבינו שנתן לנו **זה** הבור. והוא שתה מן הבור הזה ובניו ומקנהו. 13
Jn 4,33 דבר שלא ידעתם: 33 אז אמרו התלמידים. אי **זה** שהביא מה לאכול. 34 וישאוש אמ׳ להם. אכילתי
Jn 4,54 לו ישו שבנו חי והאמין בו כל ביתו. 54 **זה** היה האות השני שעשה ישאוש בבית גלליאה כשבא
Jn 5,4 וממתינים תנועת המים 4 [*] לרפאתם מאי **זה** חולי שחלו בו 5 והיה שם אדם אחד שחלה שלשים
Jn 5,11 לשאת מטתך. 11 והוא ענה להם מי שעשה לי **זה** אמ׳ אלי שא מטתך ולך. 12 [*] [*] 13 והוא לא
Jn 5,16 ליהודים שישאוש רפאו. 16 והם אמרו ובעבור **זה** מתהלך ישאוש בגודיאה לעשות דברים אלו בשבת. 17

Jn 5,17 אבי פעל עד עתה. ואני ג״כ פעלתי בעבור **זה.** 18 אז היהודים אבו יותר להמיתו. כי לא לבד
Jn 5,18 ומדמה עצמו בשיווי לאל. ענה ישו בעבור **זה** ואמ׳ להם 19 אמת הבן אינו יכול לעשות לכם אי
Jn 5,19 להם 19 אמת הבן אינו יכול לעשות לכם אי **זה** דבר מעצמו. רק מה שראה עשות לאב. כי הדברים
Jn 5,34 אמתי. 34 רק אני איני מקבל עדות אדם אבל **זה** אני אומר בעבור שאתם תהיו נושעים. 35 הוא היה
Jn 6,6 לפיליף אנה נקנה פת שיאכלו אלו העמים. 6 **זה** אמר היה לנסות כי יודע הוא מה שהיה לו לעשות.
Jn 6,12 שאלו. 12 כאשר שבעו אמר לתלמידיו. אספו **זה** הנותר שלא יפסד. 13 אז אספו ומלאו י״ב קופות
Jn 6,30 במי שהוא שלח אותי. 30 אז אמרו לו אי **זה** אות אתה עושה שנראהו ונאמין אותך. אי זו מלאכה
Jn 6,36 ומי שמאמין בי לא יהיה צמא לעולם. 36 אבל **זה** אמרתי לכם. כי ראיתוני ולא האמנתם בי. 37 כל
Jn 6,39 רצון מי ששלחני. 39 וזה הוא רצונו. שכל **זה** שנתן לי לא אשמיד ממנו רק שאקימהו ביום היותר
Jn 6,42 הוא פת שירדתי מן השמים. 42 ואמרו אינינו **זה** בן יוסף מהאב והאם שאנו מכירים באיזה אופן הוא
Jn 6,46 מהאב אחרי כן בא אלי. 46 לא בעבור שאי **זה** מהם ראה האב. אם לא שהוא מהאל. והוא ראה האב.
Jn 6,52 חיים אשר מן השמים ירדתי 52 שאם אחד אוכל **זה** הפת יהיה לעולם: והפת שאני אתן לכם הוא בשרי
Jn 6,53 אז היהודים חלקו ביניהם. אומרים איך יוכל **זה** לתת לנו בשרו לאכול: 54 אז ישאוש אמר להם. אמת
Jn 6,59 לא כמו שאכלו אבותיכם המן ומתו. מי שאוכל **זה** הפת יחיה לעולם: 60 אלה הדברים אמר בבית הכנסת
Jn 6,61 בכפר נחום. 61 אז רבים מתלמידיו אמרו **זה** קשה הוא זה הדבר. מי יוכל לשומעו: 62 וישאוש
Jn 6,61 61 אז רבים מתלמידיו אמרו זה קשה הוא **זה** הדבר. מי יוכל לשומעו: 62 וישאוש כששמע אמונתם
Jn 6,64 64 הרוח הוא שמחיה הבשר. אינו מועיל אי **זה** אחד הדברים שאמרתי לכם רוח וחיים הם. 65 אבל
Jn 6,66 ומי שעתיד למוסרו. 66 ואומ׳ בעבור **זה** אמרתי לכם שאין אחד יכול לבא אלי אם לא ינתן
Jn 6,67 לבא אלי אם לא ינתן לו מאבי. 67 בעבור **זה** רבים תלמידיו חזרו אחור. וכבר אינם הולכים
Jn 6,72 הוא שטן. 72 וזה אומ׳ מיוד״ש אשכריוטא כי **זה** עתיד לבגוד בו שהוא אחד משנים עשר: Tit,7
Jn 7,8 עליו שמעשיו רעים. 8 אתם ממיתים ביום **זה** של חג. וזמני לא נשלם: 9 כאשר אמר אלה הדברים
Jn 7,15 ומתמיהים היו היהודים ואומרים איך יודע **זה** ספר שלא למד: 16 ענה ישאוש ואמ׳ מוסרי אינינו
Jn 7,22 עשיתי פעולה אחת וכולכם תמהים 22 בעבור **זה:** נתן לכם משה ברית מילה לא שאותו דבר היה ממשה
Jn 7,24 נגדי כי רפאתי כל אדם בשבת. 24 בעבור **זה** אל תשפטו לפנים רק דין צדק: 25 אז אמרו קצת
Jn 7,25 צדק: 25 אז אמרו קצת מבני ירושלם אינינו **זה** שחפצנו להמית 26 הנה שמדבר בגלוי ודבר אין אנו
Jn 7,27 באמיתות שזה הוא משיח. 27 אבל לא ידענו **זה** מאין הוא. ומשיח כשיבא לא ידע אדם אנה הוא: 28
Jn 7,37 הגדול מן החג עומד ישוש צועק ואומר אם אי **זה** אחד עשה יבא אלי וישתה 38 מי שמאמין בי שאומרת
Jn 7,43 לחם שמשם היה דוד יבא משיח: 43 ובמחלוקת **זה** חולקות העם בעבורו. 44 ומקצת רצו לתופשו. אבל
Jn 8,9 אחרת כורע כתב אחד בארץ. 9 וכאשר שמעו **זה.** יצאו מאותו המקום כולם אחד אחר האחד ובתחלה
Jn 8,24 העולם. ואני איני מזה העולם: 24 בעבור **זה** אמרתי לכם שתמותו בעונותיכם. כי אם לא תאמינו
Jn 8,40 איש שאמרתי אמת לכם אותה ששמעתי מהאל. **זה** עשה אברהם 41 אתם עושים מעשה אביכם. ואמרו לו
Jn 8,46 אם אומר לכם אמת אינכם מאמינים לי. 46 אי **זה** מכם יתפשני בחטא. אם אומר אני לכם אמת למה לא
Jn 8,47 47 מי שהוא מהאל. שומע דבר האל. ובעבור **זה** אינכם שומעים אותו. כי אינכם מהאל: 48 אז ענו
Jn 9,2 2 ושאלוהו תלמידיו רבי מי הוא שחטא **זה** או האב או האם. בעבור זה נולד עור: 3 ענה
Jn 9,2 רבי מי הוא שחטא זה או האב או האם. בעבור **זה** נולד עור: 3 ענה ישאוש לא זה חטא ולא אביו ולא
Jn 9,3 האם. בעבור זה נולד עור: 3 ענה ישאוש לא **זה** חטא ולא אביו ולא אמו. אבל זה לו בעבור שמעשה
Jn 9,3 ישאוש לא זה חטא ולא אביו ולא אמו. אבל **זה** לו בעבור שמעשה האל יהיה מגולה בעבורו: 4 לי
Jn 9,8 שראוהו ראשונה כי דל היה. אומרים אינינו **זה** האיש שהיה שואל על הפתחים ויושב ואוכל לאה:
Jn 9,8 על הפתחים ויושב ואוכל לאה: ויש אומרים **זה** הוא. 9 ויש אומרים אינינו זה. רק דומה הוא לו.
Jn 9,9 ויש אומרים זה הוא. 9 ויש אומרים אינינו **זה.** רק דומה הוא לו. והוא אמ׳ אני הוא. 10 אז
Jn 9,15 האיש ההוא: 15 אז שאלו לו הפרושים באי **זה** צד חזר לך הראות. והוא אמ׳ אליהם טיט עשה:
Jn 9,16 וקמתי וראיתי. 16 אז אמרו מקצת מהפרושים **זה** האיש אינינו מהאל כי אינו שומר השבת. ואחרים
Jn 9,19 שקראו לאביו ולאמו 19 ושאלום אומרים הוא **זה** בניכם שאתם אומרים שנולד כשהוא עור. א״כ באי
Jn 9,19 שאתם אומרים שנולד כשהוא עור. א״כ באי **זה** צד ראה עתה: 20 ענו להם אביו ואמו ואמרו
Jn 9,20 להם אביו ואמו ואמרו יודעים אנו שבנינו **זה** נולד כשהוא עור 21 אבל באי זה צד נפתחו עיניו
Jn 9,21 אנו שבנינו זה נולד כשהוא עור 21 אבל באי **זה** צד נפתחו עיניו וראה לא ידענו: שאלו אותו כי
Jn 9,23 משיח יהיה מושלך מבית הכנסת: 23 בעבור **זה** אמרו אביו ואמו שאלו הבן כי בן שנים הוא: 24
Jn 9,25 חוטא. 25 אז אמר הוא איני יודע. אבל דבר **זה** אני יודע. שהייתי עור ועתה אני רואה: 26 אז
Jn 9,29 אנחנו יודעים שהאל דבר עם משה. ולא ידענו **זה** מאין הוא: 30 ענה אותו האיש ואמר להם זהו דבר
Jn 9,33 שאחד פתח עיני אדם שנולד עור 33 אם לא **זה** האיש. ואם לא היה לו מהאל לא היה בידו לעשות

Jn 9,40 עורים. 40 ומקצת מהפרושים שהיו עמו שמעו **זה** ואמרו לו. א״כ אנחנו עורים. 41 אז אמ׳ ישאוש
Jn 10,6 5 ואינן נמשכות אחר קול האיש הנכרי. 6 **זה** המשל אמר ישאוש להם. רק הם לא הכירו מה אמ׳
Jn 10,16 האב. ומשים נפשי. 16 וצאן אחר שאינן מרפת **זה** והכרח הוא שאנהג אותם ויכירו קולי ויעשה רפת
Jn 10,17 קולי ויעשה רפת אחד ורועה אחד. 17 בעבור **זה** אהבני האב כאשר אניח נשמתי בעבור שפעם אחרת
Jn 10,32 רבים טובים אמרתי לכם והראתי מהם לכם באי **זה** מעשה מאלו חפצתם לסקול אותי: 33 אז ענו לו
Jn 11,4 אוהב אותו מאד חולה. 4 וישאוש שומע אמ׳ **זה** החולי אינו חולי מיתה רק עמו אלא בעבור שבן
Jn 11,9 ישאוש אין ביום שתים עשרה שעות. אם אי **זה** שיהיה הולך ביום אינו עושה רע. כי רואה אור זה
Jn 11,9 הולך ביום אינו עושה רע. כי רואה אור **זה** העולם. 10 אבל מי שהולך בלילה מצער עצמו כי נר
Jn 11,26 חי ויאמין כי לא ימות לנצח. מאמינה את **זה.** 27 והיא אמרה אדון כן אני האמנתי שאתה הוא
Jn 11,37 היהודים ראו כמה אהבו. 37 ומקצת מהם אמרו **זה** שפתח עיני האיש שנולד עור לא יוכל לעשות שזה
Jn 11,39 אחות המת אמרה לו אדון כבר הוא מסריח. כי **זה** ארבעה ימים שמת. 40 וישאוש אמר אליה לא אמרתי
Jn 11,42 שומע לי. רק בעבור העם שעומד סביבי אמרתי **זה** בעבור שיאמין שאתה שלחתני. 43 כשאמ׳ אלה
Jn 11,49 אותה שנה. ואמ׳ להם אתם לא ידעתם אי **זה** דבר 50 אינכם חושבים שצריך לנו שאדם אחד ימות
Jn 11,57 והפרושים וצוו וציוו שאם אחד יודע לאי **זה** מקום שיגלוהו בעבור שיתפשוהו: Tit,12 קפיטולו
Jn 12,16 הנה מלכך בא יושב על עיר בן אתון. 16 **זה** לא הכירו תלמידיו בתחלה. רק כאשר ישאוש נתעלה
Jn 12,17 עליו נאמרו ושיעשו לו דברים אלו 17 בעבור **זה** אחוזת העם שהיתה עמו עושה לו עדות שקרא לזרו
Jn 12,18 מן הקבר ושהחזירו ממות לחיים: 18 ובעבור **זה** באה אליו יוצאת לדרך אותה סיעה כי שמעה אומרים
Jn 12,19 כי שמעה אומרים שעשה אות ופלא. 19 בעבור **זה** הפרושים אמרו ביניהם הנה שאין אנו מועילים.
Jn 12,19 אמרו ביניהם הנה שאין אנו מועילים. בדבר **זה** שכל העולם הולך אחריו. 20 והיה מקצת מבני מבני
Jn 12,27 ומה אומר. אב הושיעני בשעה זאת. כי בעבור **זה** באתי לשעה זו 28 לעלות ולנשא שמך: אז באה קול
Jn 12,29 ועוד אנשאנו. 29 אז העם העומד שם שמעו **זה.** אמרו זה הוא קול רעם. ואחרים אמרו מלאך דבר
Jn 12,29 29 אז העם העומד שם שמעו זה. אמרו **זה** הוא קול רעם. ואחרים אמרו מלאך דבר לו. 30 ענה
Jn 12,30 מלאך דבר לו. 30 ענה ישאוש ואמר: קול **זה** לא בא בעבורי רק בעדכם. 31 עתה הוא דין העולם.
Jn 12,34 אומר שבן האדם יהיה מורם מן הארץ מי הוא **זה** בן האדם. 35 אז אמר להם ישאוש עדין יש בכם נר
Jn 12,39 מה ששמענו. וכח האל שסופר 39 ובעבור **זה** לא היה בידם להאמין כי פעם אחרת אמר ישעיה
Jn 13,1 הפסח ישאוש ששעתו באה שיש לו לעבור מעולם **זה.** האב האוהב אותם שהם שלו בעולם זה בקץ אהב
Jn 13,1 מעולם זה. האב האוהב אותם שהם שלו בעולם **זה** בקץ אהב אותם: 2 ונעשית הסעודה שהשטן שם בלב
Jn 13,11 כי אני יודע אותו שעתיד לבגוד בי. ובעבור **זה** אמר אין כולכם טהורים. 12 אז כשרחץ רגליהם לקח
Jn 13,18 מאושרים תהיו כאשר תעשום. 18 אני אומר **זה** מכולכם אני יודע אותן שבחרתי. רק בעבור
Jn 13,22 שאחד מכם יבגדני. 22 אז התלמידים הביטו **זה** לזה ומספקו ממי הוא אומר: 23 אז אחד מתלמידיו
Jn 13,24 ישאוש אותו שישאוש אוהב מאד. 24 ושימון **זה.** ואמ׳ מי הוא אותו שממנו אמר זה. 25 אז כשהוא
Jn 13,24 ושימון זה. ואמ׳ מי הוא אותו שממנו אמר **זה.** 25 אז כשהוא היה מסב על החזה. ישאוש אמ׳ אליו
Jn 13,34 אני אומ׳ לכם 34 מצוה חדשה. שתהיו אוהבים **זה** לזה יחד כאשר אהבתי אתכם בעבור שתאהבו אתכם
Jn 13,35 כל כי אתם תלמידי. אם לכם אהבה וריעות **זה** לזה. 36 ושימון פירי אמ׳ אליו. אדון לאן אתה
Jn 14,12 11 אינכם מאמינים שאני הוא והאב בי. 12 **זה** בלבד עשוי בעבור שהמעשים שתאמינו: אומר אני
Jn 14,22 אמר אליו. לא אשקריוטא אבל אדון אחר. אי **זה** דבר הוא עשוי שבעבורינו תגלה עצמך לנו ולא
Jn 14,29 אל האב והאב גדול ממני: 29 עתה גלו מי **זה** לכם קודם המעשה בעבור שאחר העשיה תאמינו: 30
Jn 14,30 30 מעתה רוב הדברים לא אדבר עמכם. כי שר **זה** העולם כבר בא: ואין דבר אחר בי 31 רק בעבור
Jn 15,7 7 אם תעמדו בי ודברי תשמרו בכם. אי **זה** דבר ודבר תחפצו ותשאלו תשיגו לכם : 8 כזה הוא
Jn 15,17 לכם. 17 אלה הדברים אני מצוה לכם שתאהבו **זה** את זה. 18 אם העולם יכעיס אתכם תדעו כי אותי
Jn 15,17 17 אלה הדברים אני מצוה לכם שתאהבו זה את **זה.** 18 אם העולם יכעיס אתכם תדעו כי אותי מאס
Jn 15,19 שלו אוהב. אבל כי אינכם מזה העולם בעבור **זה** מכעיס אתכם: 20 תזכרו דברי אשר אמרתי לכם עבד
Jn 16,11 ומעתה לא תראו אותי 11 רק מרחוק. כי שר **זה** העולם כבר נדון. 12 עוד יש לי לאמר לכם רוב
Jn 16,17 האב: 17 אז אמרו תלמידיו ביניהם מה הוא **זה** שאומר לנו אחר מעט לא תראוני. ופעם אחרת מעט
Jn 16,18 כי אני הולך אל האב. 18 אז אומרים מה הוא **זה** שאומר לנו מעט. אין אנו יודעים מה מדבר ישאוש:
Jn 16,19 19 וכשבא רצו לשואלו. אמר אליהם מה **זה** אתם מדברים בקרבכם כי אני אמרתי אחר מעט. ולא
Jn 16,23 דבר. אמת אומר אני לכם אם תשאלו לאב אי **זה** דבר לשמי [*]. 24 [*] תשאלו ותקחו בעבור
Jn 18,17 השפחה השומרת הפתח לפירי ואתה אינך מעבדי **זה** האיש. ופירו ענה ואמ׳ איניני מהם. 18 והעבדים
Jn 18,21 21 מה אתה שואל לי. שאל לאותן שמנעוני אי **זה** דברים דברתי להם כי הם יודעים הדברים שאמרתי.
Jn 18,29 להם בחוץ. ואמ׳ איזו עדות עשיתם נגד **זה** האיש. 30 וענו ואמרו אם זה האיש לא היה רע

Jn 18,30 עשיתם נגד זה האיש. 30 וענו ואמרו אם **זה** האיש לא היה רע במעשיו לא היו מביאין אותו
Jn 18,34 מלך ישראל. 34 וישאוש ענה אומ׳ אתה אומר **זה** מעצמך. אז אמרוהו אחדים. לך ממני 35 ענה
Jn 18,36 36 ענה ישאוש מלכותי אינינו מזה העולם אם **זה** העולם היה מלכותי: באמת משרתי יהיו מנגדים
Jn 18,37 ענה ישאוש אתה אומ׳ שאני מלך. אני לדבר **זה** נולדתי בעבור זה באתי לעולם לעשות עדות אמיתי.
Jn 18,37 אומ׳ שאני מלך. אני לדבר זה נולדתי בעבור **זה** באתי לעולם לעשות עדות אמיתי. כל איש שהוא
Jn 18,38 38 ופילאטו אמ׳ אליו מה הוא אמת. וכאשר **זה** אמ׳ פעם אחרת אמ׳ להם אני איני מוצא בזה שום
Jn 18,40 היהודים: 40 אז צעקו כולם לא תעזוב לנו **זה** רק בראבן: ובראבן גנב היה: (תם פרק י״ח)
Jn 19,4 אחרת בחוץ. ואמ׳ הנה אנכי מוליך לכם בחוץ **זה** בעבור שהכירו כי איני מוצא בו שום טעם. 5 אז
Jn 19,8 עושה עצמו בן אלוה: 8 אז כאשר פילאט שמע **זה** הדבר היה לו פחד גדול. 9 ונכנס פעם אחרת ואמר
Jn 19,11 לך נתון מן השמים זהו מן האל. ובעבור **זה** מי שמסרני בידך חטא חטא גדול ביותר. 12 ואחרי
Jn 19,12 בידך חטא חטא גדול ביותר. 12 ואחרי **זה** פילאט חפץ להניחו. רק היהודים צועקים ואומרים.
Jn 19,12 רק היהודים צועקים ואומרים. אם תניח **זה** לא תהיה אהוב משיסר. כי כל איש שעושה עצמו
Jn 19,28 אמך: באותה שעה התלמיד לקחה כשלו 28 ואחר **זה** ישוש שכל הדברים נענו. ובעבור שהכתיבה תהיה
Jn 19,29 29 אז היה שם קנקן מלא חומץ. והיה כי שמע **זה** לקחו קנה אחד והניחו ספוג מליאה חומץ עם מלח
Jn 20,20 בא ישוש ואמ׳ להם שלום לכם. 20 וכי אמר **זה** הראם הידים והצד. אז כשראו התלמידים האדון
Jn 20,22 להם פעם אחרת שלו׳ עמכם. [*] 22 כאשר אמ׳ **זה** גנח ואמ׳ להם קבלו רוח הקדש. 23 ולמי שתעזבו
Jn 20,30 משיח בהראותו לתלמידיו שאינם כתובים בספר **זה.** 31 רק אלו נכתבים למען תאמינו שישאוש משיח
Jn 21,11 מרוב דג מספר מאה וחמשים ושלשה. ועם כל **זה** שהדגים רבים הרשת לא נשבר. 12 וישאוש אמר להם
Jn 21,19 רמז באיזו מיתה עתיד לזכך האל. וכאשר אמר **זה** אמר לפירו בא אחרי: 20 ופירו נהפך לאחוריו
Jn 21,21 שהוסב בסעודה על חזהו. 21 אז כשפירו ראה **זה** אמר לישאוש. מה יהיה מזה. 22 ישאוש אמר אליו
Jn 21,23 עד שאבא מה לך אתה תלך אחרי. 23 אז יצא **זה** הדבר בתוך אחיו שאותו תלמיד לא ימות. רק אמר
Jn 21,24 אני רוצה שכן יעמוד עד שאבא מה לך. 24 **זה** הוא התלמיד שעושה עדות מאלו הדברים וכתב אלה
Mt 2,11 וישתחוו לפניו ויפתחו אוצרותיהם ויתנו לו **זהב** ולבונה ומירא. 12 והמלאך הזהירם שלא ישובו
Mt 10,9 קבלתם: ובעד חן תתנוהו. 9 אל תחפצו לישא **זהב** וכסף ומעות בחגורה 10 ושק בדרך. ולא שתי
Mt 23,16 דבר אין נשבעין. אבל אותו שעושה נדר לתת **זהב** למקדש אותו חייב לפרוע. 17 פתאים ועורים. מה
Mt 25,27 החלופין. וכאשר הייתי בא הייתי שואל **זהבי** עם הריוח. 28 תקחו ממנו הבשנט ותמסרהו לאותו
Mt 3,3 עשות תשובה כי המלכות שמימיי מתקרבת 3 **זהו** מה [*] נתנבא. אמר קול א׳ יקרא במדבר ישרו
Mt 3,17 עליו בצורת יונה 17 ותצא בת קול ותאמר **זהו** בני אהובי ערב לי: Tit,4 קפיטולו ז׳ כפי
Mt 11,19 ולא היה אוכל ושותה. [*] 19 [*] ואומרים **זהו** אוכל ושותה מיין אהוב מהחוטאים מפורסם
Mt 14,2 אירודיש טינורקא שמע ישאוש 2 ואמ׳ לבניו **זהו** זואן טבול ששב חי ועושה נפלאות. 3 כי אירודיש
Mt 17,5 צללם. ובת קול אחת באה מתוך הענן אומרת **זהו** בני אהובי אותו שמאד ערב לי. והם שומעים. 6
Mt 21,38 38 וכאשר העובדים ראוהו אמרו ביניהם **זהו** היורש נהרגהו ותהיה לנו ירושתו. 39 לְקַחֻהוּ
Mt 22,38 אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ומכל שכלך. 38 **זהו** הראשון ומאד גדול צווי. 39 והשני הוא דומה
Mt 23,25 פרושים רמאין שתראו עצמכם מחוץ נקיים. **זהו** שמטהרין זה שמחוץ הוא כן כמו גביע קערה. ואתם
Mt 26,30 מחדש במלכות אבי. 30 וכאשר אמרו הודאה **זהו** שעשו חינות יצאו להר הזתים. 31 אז אמר ישו
Mt 27,8 8 ובעבור זה אותו שדה נקרא אַלְקִידֶמָך **זהו** שדה הדם עד היום הזה. 9 ואז היה הדבר נשלם
Mt 27,9 מירמיה נביא אומ׳ ולקחו שלשים פשיטי כסף **זהו** ערך שערכו בני ישראל 10 וקנו מהם שדה יוצר.
Mt 27,37 36 ויושבים מביטים 37 ושמו על ראשו כתב **זהו** ישאוש מלך היהודים: 38 אז תלו שני גנבים עמו.
Mt 27,54 רועשת וזה שנעשה יראו בחוזק אומרים באמת **זהו** בן האלוה. 55 והיו שם רבות בנות שעומדות
Mc Prol,6 בהתחלה דבר מהנבואה מהקול שקורא במדבר. **זהו** זואן בן זכריה שליח הש׳ מלמד ההתבשרות מישאוש
Mc 1,1 Tit,1 קפיטולו ראשון כפי שי׳ מרקו 1 **זהו** האונגליאו מישאוש משיח בן האלוה 2 כמו כן
Mc 3,17 זאנאדיב ולג׳ואן אחיו. וקרא שם להם. **זהו** בינאטגיש ר״ל בן מהעליון אלוה 18 ואנדריב
Mc 3,29 יהיו מכופרים 29 לבד עון נגד קדוש רוח. **זהו** מי שאין לו תקוה. זה העון לא יכופר לעולם.
Mc 6,35 היום עבר קרבו אליו תלמידיו ואמרו לו. **זהו** מקום חרב מאד ורב שעה עברה. 36 עזוב העמים
Mc 7,4 [*] 4 [*] ורבי חקים אחרים שציום שמור. **זהו** ליטול כיסותיהם וכלי כסף משתיהם. 5 ובעבור זה
Mc 9,6 עושה צל עליהם וקול אחד באה מהעב שאמרנו **זהו** בני יקר ושמעוהו. 7 ותכף הביטו סביבותיהם ולא
Mc 12,7 ישאו כבוד לבני 7 והעובדים אמרו יחדיו **זהו** היורש בואו ונמיתהו ותהיה לנו הירושה 8
Mc 12,30 לבבך ובכל נפשך ובכל מחשבתך ובכל כחך. **זהו** עיקר הצווי. 31 והשני הוא דומה לזה. ואהבת
Mc 14,22 היה: 22 וכאשר היו אוכלים לקח הפת ואמר **זהו** לבי. 23 ולקח הגביע ועשה חנות ונתן להם ושתו
Mc 14,24 חנות ונתן להם ושתו ממנו. 24 ואמ׳ להם **זהו** דמי אשר בעבור רבים ישפך. 25 אמת לכם אני

Mc 14,69 שפחה אחת והתחילה לאמר לאותו שניצב סביבה **זהו** מהם. 70 והוא פעם אחרת כפר לה. וסמוך מזה מעט
Mc 15,26 שלישית כאשר תלוהו. 26 והניחו עליו כתב **זהו** ישאוש נזוריט מלך היהודים. 27 ותלו עמו שני
Mc 15,42 42 וכאשר ערב נעשה נכנס כבר חג המצות **זהו** לפני השבת. 43 בא יוסף אברמסיאה גבר נכבד
Lc 7,27 נביא אומ׳ לכם ועוד יותר מנביא. 27 **זהו** שממנו כתוב. הנה אנכי שולח לכם מלאכי לפניך
Lc 7,36 36 ואחד מהפרושים חלה פניו שיאכל עמו **זהו** ישאוש. וכאשר ישאוש נכנס בבית הפרוש. ישבו
Lc 9,35 פחד גדול. 35 ובת קול יצאה משמים ואמרה **זהו** בני האהוב לי מאד והערב. ושמעו אותו. 36
Lc 20,14 14 וכאשר ראוהו מחזיקי הכרם בנכליהם אמרו **זהו** היורש לכו ונהרגהו והירושה תהיה לנו. 15
Lc 20,42 המזמורי׳ האדון אמר לאדוני שב לימיני. **זהו** ביכולתי 43 עד שאשית אויביך הדום רגליך. 44
Lc 23,38 כתוב באותיות יוניות ולטינש ועבריות **זהו** מלך היהודים. 39 ואחד מהגנבים שהיה תלוי עמו
Jn 1,18 האל. הבן אחד לבד. ילוד שהוא בן האב. **זהו** אלוה אחד. הוא ספרו 19 וזהו עדות יואן. כאשר
Jn 1,33 לי אותו שעליו תראה הרוח יורד עומד עליו. **זהו** שמטביל ברוח הקדש. 34 ואני ראיתיו עושה עדות
Jn 4,37 שהזורע והמלקט יחדיו ישמחו 37 כי בעניין **זהו** הדבר אמתי כי אחד הוא הזורע ואחד המלקט. 38
Jn 6,14 14 אז אותן האנשים כשראו האות שעשה אמרו **זהו** באמת נביא שבא בעולם. 15 וישאוש שהכיר שבאו
Jn 6,40 ממנו רק שאקימהו ביום היותר אחרון 40 כי **זהו** רצון האב ששלחני. שכל אדם שרואה הבן ומאמין
Jn 6,50 חיים. 49 אבותיכם אכלו פת במדבר ומתו. 50 **זהו** שירד מן השמים בעבור שזה שאוכל ממנו לא ימות:
Jn 6,59 האב. ומי שאוכל אותי הוא חי בעבורי. 59 **זהו** הפת שירד מן השמים: לא כמו שאכלו אבותיכם המן
Jn 7,40 אז מקצת מאחוזת העם בשומעם דבריו אומרים **זהו** נביא אמיתי. 41 ואחרים אומרים זהו משיח.
Jn 7,41 אומרים זהו נביא אמיתי. 41 ואחרים אומרים **זהו** משיח. ואחרים אומרים יבא מגלליאה משיח: 42
Jn 9,30 זה מאין הוא: 30 ענה אותו האיש ואמר להם **זהו** דבר נפלא שאתם אומרים לא ידעתם מאין הוא ופתח
Jn 12,13 ויצאה אליו לדרך וצועקת אומרת. הושענא **זהו** מלך ישראל. 14 וישאוש מצא עיר בן אתון וישב
Jn 15,12 שגילי יהיה בכם וגילכם יהיה שלם. 12 **זהו** צווי שתהיה אהבה ביניכם כמו שאני אהבתי אתכם.
Jn 19,11 שום יכולת. אם לא יהיה לך נתון מן השמים **זהו** מן האל. ובעבור זה מי שמסרני בידך חטא חטא
Mt 12,12 12 מכמה יותר טוב האדם מהצאן. ובעד אהבה **זו** הגון הוא עשות בשבת טוב. 13 ואז הוא אמר אל
Mt 12,31 שלא יקבץ עמי כנגדי מפזר. 31 ובעד אהבה **זו** אומר אני לכם כי עון קללה יכופר לאנשים לבד מי
Mt 12,45 רעים מהראשונים. כמו זה עתיד לבא לאומה **זו** רעה. 46 ובעוד שדובר אל העם אמו וקרוביו
Mt 15,5 אי זה אדם יאמר אל אביו ואל אמו הנדבה אי **זו** שתהיה ממני או ממך תועיל. 6 ולא כבד אביו
Mt 24,44 יעזוב שבור הבית אשר לו. 44 ובעבור אהבה **זו** עמדו מוכנים כי לא ידעתם השעה אותה שבן האלוה
Mt 26,8 היו מאד עצבים ואמרו למה עשתה פסידה **זו.** 9 כי זאת המשיחה ראויה לימכר בערך רב. ושיתן
Mc 2,9 הקדוש רוח ואמ׳ להם מה תחשבו בלבבכם 9 אי **זו** היא מלה נקלה לאמר לנטול עונותיך נמחלין. או
Mc 6,56 החולים במטות כאשר שמעו שהוא שם 56 באי **זו** עיר או מדינה הוא נכנס עוברים בדרכים ומחלים
Mc 9,28 לא היינו יכולין אנו רפאו. 28 והוא אמ׳ **זו** מדת השטן אינה יכולה לירפא רק בתפלה ובצום 29
Mc 15,14 13 והם צעקו תלהו: 14 ופילאט אמ׳ להם ואי **זו** רעה עשה לכם ועוד הם צועקים תלוהו. 15 ופילאט
Lc 6,32 לכם עשו להם. 32 אם תאהבו אוהביכם אי **זו** חן ראויה לכם [*]. 33 [*] אמת הוא שהחוטאים
Lc 6,34 ואם תתנו למי שאתם מקוים שכר או שירות אי **זו** חן ראוי לכם כי החוטאים נותנים לחוטאים בעבור
Lc 8,47 ונפלה לרגלי ישו משיח ואמרה אל העם באי **זו** טעם נגעה אותו ושנתרפאה בעבור הנגיעה. 48 וישו
Lc 12,39 אבל זה תדעו שאם האב פימיליאר יודע באי **זו** שעה הגנב עתיד לבא אמת שיהיה ניעור. ולא יניח
Lc 13,7 כבר עברו שלש שנים שאני שואל פרי תאנה **זו.** ואיני מוצא. לזה תעקרה כי היא אוכלת שבח
Lc 13,8 האדמה. 8 והוא ענה לו אדון הנח התאנה שנה **זו** ואחפור סביבה ואקיפנה זבלים 9 ואם תעשה פרי
Lc 20,2 עם הזקנים 2 ואמרו אליו אמור לנו באי **זו** ממשלה אתה עושה אלה הדברי׳ או מי הוא אשר נתן
Lc 20,8 8 וישאוש אמ׳ להם ואני לא אומ׳ לכם באי **זו** ממשלה אני עושה אלה הדברים. 9 והתחיל לאמר לעם
Jn 6,30 זה אות אתה עושה שנראהו ונאמין אותך. אי **זו** מלאכה אתה עושה. 31 אבותינו אכלו המן במדבר.
Jn 12,5 יודיש אשכריוט. שעתיד למוסרו 5 למה **זו** המשיחה אינה נמכרת בעד שלש מאות פשיטין
Jn 12,27 הושיעני בשעה זאת. כי בעבור זה באתי לשעה **זו** 28 לעלות ולנשא שמך: אז באה קול מן השמים.
Mt Prol,23 דבר מתולדות העגלים שמקריבים הכהנים .. **זואן** יש לו צורת נשר. כי כתב דמות השבועות
Mt 3,4 לפני אדונינו והתהפכו אליו 4 ואותו **זואן** היה לבוש עורות והיה מזונו חגבים ודבש
Mt 3,15 כי כן חויב שיושלם כל יושר אז הטבילו **זואן.** 16 ותכף שישואש משיח היה טובל ויצא מן המים
Mt 9,14 14 אז באו אל ישואש משיח תלמידיו של **זואן** אומרים למה אין מתענין תלמידיך כמונו
Mt 11,13 אותו בחזקה 13 כי כל הנביאים והדת עד **זואן** טבול התנבאו מה שהיה עתיד לבוא. 14 ואם תרצו
Mt 11,18 מחוללים. אנחנו בכינו ואתם לא דנים. 18 **זואן** בא ולא היה אוכל ושותה. [*] 19 [*] ואומרים
Mt 14,2 טינורקא שמע ישאוש 2 ואמ׳ לבניו זהו **זואן** טבול ששב חי ועושה נפלאות. 3 כי אירודיש

Mt 14,4 כי מתפישו על אִירוֹדֶיָנָא אשת אחיו. 4 כי
Mt 14,8 8 והיא היתה מוזהרת מאמה אמרה תן לי ראש
Mt 14,9 נעצב לא רצה לשנות. וצוה שאז יתן לה ראש
Mt 14,10 שאז יתן לה ראש זואן טבול. 10 וחתך ראש
Mt 16,14 14 והם אמרו מקצת אנשים אומרים שאתה הוא
Mt 21,25 אענה בעד אי זה כח אני עושה זה. 25 טבילת
Mt 21,32 והזונות ילכו לפניכם במלכות השם. 32 כי
Mc Prol,6 דבר מהנבואה מהקול שקורא במדבר. זהו
Mc 1,4 דרך האדון. ישרות תעשו דרכי האדון. 4 היה
Mc 1,9 מעיר גליליאה והיה טובל בנהר הירדן בעד
Mc 6,16 16 וכאשר אירודיש שמע זה. אמר זה
Mc 9,37 מקבל אותי אבל מקבל מי ששלחני. 37 וענה
Mc 11,32 יראים העם כי כלם מקיימים באמת שנביא הוא
Jn 1,15 לבד. ונולד מן האב שהוא מלא חן ואמת. 15
Jn 3,Tit שהיה באנשים. Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי ש׳
Jn 4,Tit עומדת עליו: Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי ש׳
Jn 10,40 פעם אחרת בעבר הירדן באותו מקום שהיה
Jn 15,Tit ונלכה מזה: Tit,15 קפיטולו ט״ו כפי ש׳
Lc 2,24 ובעבור שבנו קרבן כפי דת אלוהינו יביאו
Lc 2,24 דת אלוהינו יביאו זוג א׳ מתורים או שתי
Jn 5,41 אלי שתהיה לכם חיים נצחיים. 41 אין לי
Lc 1,54 ועוזב העשירים רקים. 54 פודה ישראל בנו
Jn 16,21 דואגת כי שעתה בא. וכשילדה כבר אינה
Lc 11,29 הדור הרע הזה שואל אותי ואות לא ינתן לו.
Lc 9,38 רבי תהיינה פקוחות על בני כי אין לי
Jn 15,5 הנושא פרי רב כי דבר אינכם יכולים לעשות
Lc 15,30 30 וכאשר בנך הקטן שהפסיד עצמותיו עם
Lc 9,39 כי אין לי זולתו. 39 והרוח אוחזו ומיד
Lc 4,41 ידיו ומרפאם. 41 ושדים יוצאים מרבים
Mc 12,41 גדול ביום הדין: 41 ושב ישוש לפני לוגוט
Lc 17,24 ללכת. ולא תלכו אחריו. 24 כי כמו שהשמש
Mt 13,25 25 ובעוד שהאנשים ישנים באו אויביו ועליו
Mt 13,31 שמים הוא דומה לזרע החרדל אותו שאדם
Lc 13,19 נמשל: 19 הנה הוא כגרגיר של חרדל שהאדם
Mt 6,26 [*] מהמלבוש. 26 הביטו עופות השמים אינם
Mt 6,28 השדות היאך גדלים והנם לא חורשים ולא
Lc 12,24 יותר מהלבוש. 24 תחשבו כערבים שאינם
Mc 9,21 זה. והוא אמ׳ מנערותו עד עתה. 21 ותמיד
Lc 9,39 זועק ומשברו ורוק יוצא מפיו. ואינינו
Lc 2,37 והיתה אלמנה עד ארבע ושלשים שנה. ואינה
Jn 18,3 באו שם עם עששיות ואבוקות ועם כלי
Lc 6,15 מתיב טומאוש יקומו אלפיב. ושימון שנקרא
Lc 14,13 שאתה קורא שישלמו לך גמול: 13 אבל כשתעשה
Lc 14,16 הש׳. 16 וישאוש אמ׳ אליו אדם אחד עשה
Jn 13,31 לילה. 31 אז כשיצא אמר ישאוש עתה הוא
Jn 13,31 כשיצא אמר ישאוש עתה הוא זך בן האדם והאל
Jn 15,8 ודבר תחפצו ותשאלו תשיגו לכם : 8 כזה הוא
Jn 17,10 הן 10 וכל שלי שלך הן. ושלך שלי הם. ואני
Lc 16,25 עלי ושלח לי לזריט .. לעמים.. 25 ..
Mt 26,75 אותו האדם. ומיד התרנגול קרא. 75 ופירו

זואן אומר אליו אינינו ראוי לקחת לך אשת אחיך 5
זואן טבול. 9 והמלך נעצב. ובעד טעם השבועה ובעבור
זואן טבול. 10 וחתך ראש זואן בבית הסוחר 11 ונשאו
זואן בבית הסוחר 11 ונשאו הראש באחד מפשוטי כלי
זואן טבול. ומקצת אומרים אליהו. ומקצת ירמיהו או
זואן מאין היא מן השמים או מן האנשים. והם חשבו
זואן בא מראה דרך משפט ולא האמנתם בו והחוטאים
זואן בן זכריה שליח הש׳ מלמד ההתבשרות מישאוש
זואן במדבר טובל ודורש טבילת תשובה לכפרת עונות.
זואן. 10 ותכף שיצא מהמים. ראה השמים נפתחו
זואן שאני חתכתי ראשו וחזר ממות לחיים. 17 כי זה
זואן אליו ואמר אנחנו רואים אדם אחד שהיה מרפא
זואן. 33 [*] [*] ועונה ישו ואמר להם ואני לא
זואן עושה עדות ממנו. וצועק אומר זה הוא אותו
זואן 1 אדם אחד היה [*] ששמו נקודימוש והיה שר
זואן 1 אז כאשר הכיר ישאוש שהפרושים שישוש עושה
זואן טובל ראשונה. ועמד שם. 41 ורבים באו אליו
זואן 1 אני הוא גפן אמת. ואבי הוא החורש 2 וישליך
זוג א׳ מתורים או שתי זוגות מבני יונה. 25 והנה
זוגות מבני יונה. 25 והנה אדם אחד היה בירושלם
זוהר אנשים. 42 רק מכיר אני אתכם שאין אהבת האל
זוכר מחסדיו 55 כמו שנדר לאבותינו לאברהם ולזרעו
זוכרת הצער בעבור שמחה וגיל שיש לה. כי האדם נולד
זולת אות יונה הנביא. 30 כי כמו שיונה היה אות
זולתו. 39 והרוח אוחזו ומיד זועק ומשברו ורוק
זולתי. 6 אם אחד לא עמד בי ושולח בחוץ כמו הכף
זונות אתה המתה בעדו עגל שמן. 31 והאיש אמ׳ לו.
זועק ומשברו ורוק יוצא מפיו. ואינינו זז ממנו עד
זועקים ואומרים אתה הוא משיח בן האלוה. וגוער
זופילא סיאון מניחים אוצר המקדש ומביט באי זה
זורח תחת השמים ומזריח. כי יהיה בן האדם ביומו.
זורע קמשונים בתוך החטים והולך. 26 וכאשר העשב
זורע בשדהו 32 שהוא קטן כל הזרעים וכשגדל הוא
זורע בגנו וגדל ונעשה אילן גדול עד שעופות השמים
זורעים ולא קוצרים. ולא מאספים במגורות. אביכם
זורעים ולא קוצרין ולא מתעמלין: 29 ואני אומ׳ לכם
זורעים ולא לוקטים ואין להם אוצרות ולא ממגורות.
זורקו באש ובמים בעבור המיתו. ואם יכול אתה עשות
זז ממנו עד שמצערו בחוזק. 40 וחליתי פני תלמידיך
זזה מהמקדש עושה עבודה יום וליילה בצומות
זיין. 4 ישאוש יודע כל הדברים עתידים לבא עליו.
זילוזיש. 16 גודא יודיש אשקריוטא שהיה בוגד. 17
זימון קרא העניים והנטולים והעורים 14 וברוך תהיה
זימון גדול וזימן אנשים רבים. 17 ושלח משרתו בשעת
זך בן האדם והאל זך [*] 32 [*] בו. והאל יזכך הוא
זך [*] 32 [*] בו. והאל יזכך הוא ועצמו. ובהתמדה
זך אבי וממעלה שתשאו פרי רב. ותעשו תלמידים 9 כמו
זך בהם. 11 וכבר איני בעולם והם בעולם. ואני בא
זכור שהיה לך ר.. .. ולזרו היה ה..רעות ועתה לזרו
זכר דבר ישאוש שאמר לו קודם שהתרנגול יקרא יהיה

Mc 14,72 72 ומיד התרנגול קרא פעם אחרת. ואחר
Lc 2,23 שידרו לשם 23 כפי מה שכתוב בדת הש׳ שכל
Lc 17,32 וכן מי שיהיה בראש לא ישוב אחור. 32
Mt Prol,4 לנפילים. כתב זה האונגילי בלשון הקדש כמו
Mc 8,18 רואים. אזנים לכם ואינכם שומעין. אין לכם
Lc 23,42 רע לא עשה. 42 ואומ׳ לישו אדון יהיה לך
Lc 1,12 ימין המזבח הלבונה נראה אליו. 12 וכאשר
Lc 1,21 יבאו לתכלית. 21 והעם היה שם ממתין
Lc 1,40 מהרה בהרים בעיר גודיאה. 40 ונכנסה בבית
Mt 23,35 שהוא נשפך על הארץ. מדם הבל צדיק עד דם
Mc Prol,6 מהנבואה מהקול שקורא במדבר. זהו זואן בן
Lc 1,5 5 בימי אירודיש מלך גודיאה כהן אחד שמו
Lc 1,8 ושניהם היו מאד זקנים. 8 קרה כי כאשר
Lc 1,13 לו עליו. 13 אבל המלאך אומ׳ אליו אל תירא
Lc 1,18 בחכמת הצדיקים ויכין לשם עם שלם. 18 ואמ׳
Lc 1,59 בעבור שימולו הבן. וקראו לו שם אביו
Lc 3,2 בקיאפש היתה נעשית המלה מאל עלי יואן בן
Lc 11,51 עד עתה מזאת האומה 51 מדם הבל עד דם
Mt 8,29 ממני בן דוד ישאוש משיח. באת לפני קודם
Mt 24,22 עד עתה ועד הקץ. 22 ואם הש׳ לא יקצר אותו
Mt 24,22 יהיה נושע. אבל בעד בחירי הש׳ יקצר אותו
Mt 24,29 שם יאספו הנשרים. 29 ותכף קרוב מעט מאותו
Mt 25,19 הלך וחפר בארץ וטמן בזנט אדוניו. 19 ואחר
Mc 9,18 עשות. 18 וישאוש אמ׳ אי משפחה ממאנת כמה
Mc 9,20 ומתבולל ורוקק. 20 וישאוש שאל אל האב כמה
Mc 11,13 בא אליה לא מצא כי אם עלים. כי לא היה
Mc 13,20 ולא תהיה אח״כ. 20 ואם הש׳ לא יקצר אותו
Lc 8,27 יצאו בארץ בא לישוש אדם אחד שאחזו שד זה
Lc 18,4 ביני ושכנגדי. 4 ולא רצה לעשות. ועבר
Lc 20,9 אחד ושכרה לעובדי אדמה. ולא היה הוא שם
Jn 7,33 33 אז אמר להם ישו עדיין יהיה לכם מעט
Jn 7,6 עדיין לא האמינו בו: 6 אז אמ׳ ישוש להם
Lc 4,9 ואותו תעבוד: 9 אז עלה הוא בעיר הקדושה
Mt 13,21 אבל אין לו שרש ומתייבשת מהר: כי בעד מלה
Mt 27,46 משעת חצי היום עד שעה [*] 46 [*] תשיעית
Mc 6,50 וצעקו 50 כולם והיו נבוכים. וישאוש תכף
Mc 9,23 תוכל להאמיני מכל דברים תשיג. 23 ותכף
Mc 15,34 בכל הארץ עד שעה תשיעית. 34 ובשעה תשיעית
Mc 15,37 ונראה אם יבא אליהו להצילו. 37 וישאוש
Mc 8,24 24 והוא מביטו אמ׳ אני רואה הלוך העמים
Lc 1,18 18 ואמ׳ זכריה למלאך איך יעשה זה שאני
Jn 3,4 ענה נקודימוש לו איך יוכל אדם להולד והוא
Jn 21,18 היית יושב והולך למקום חפצך. רק כשתהיה
Mt 26,47 ועם עצים משולחים מצד שרי הכהנים ובעד
Lc 22,66 שאומרים נגדו. 66 וכאשר נעשה יום נתאספו
Lc 1,7 בת כי אלישבק היתה עקרה. ושניהם היו מאד
Lc 3,27 27 שם היה ואגוש. שם היה ויסא. שם היה
Mt 1,12 12 יקוניאש הוליד שאלתיאל. שאלתיאל הוליד
Mt 1,13 הוליד שאלתיאל. שאלתיאל הוליד זרובבל. 13
Mc 4,31 אדמהו. 31 דומה הוא לגרגיר של חרדל כשהוא

זכר פירו הדבר שאמ׳ לו ישאוש שקודם שהתרנגול יקרא
זכר פטר רחם יהיה קדוש לשם 24 ובעבור שבנו קרבן
זכרו מאשת לוט 33 מי שירצה שיושיע נפשו יאבד
זכרון שיניח אל אחיו. כן חוייב דרוש אמונת
זכרון. 19 כאשר חלקתי ה׳ לחמים לה׳ אלף איש. וכמה
זכרון ממנו כשתבוא במלכותך. 43 וישוש אמ׳ אליו
זכריא ראהו היה נבהל ובאה יראה לו עליו. 13 אבל
זכריא ומתמיהים למה מתעכב עומד במקדש. 22 וכאשר
זכריא ונתנה שלו׳ לאלישבק. 41 ומיד ששמעה השלום
זכריה בן ברכיה אותו שהרגתם בין המקדש והמזבח: 36
זכריה שליח הש׳ מלמד ההתבשרות מישאוש משיח בעד
זכריה מיחס אביה ואשתו היתה מבני אהרן ושמה
זכריה הכהן נהג מאומנות לפני הש׳ בסדר פעם בשבתו
זכריה כי תפלתך נשמעת ואשתך אלישבק תלד לך בן
זכריה למלאך איך יעשה זה שאני זקן ואשתי מהרה
זכריה. 60 וענתה אמו ואמרה לא יהיה כן אבל שיהיה
זכריה במדבר. 3 ובא יואן בכל ממלכות גודיאה. דורש
זכריה שנשפך במובח ובבית כן. ולכן אני אומ׳ אליכם
זמן בעבורי לגרש. 30 וקרוב מאותו מקום היו חזירים
זמן שום אדם לא יהיה נושע. אבל בעד בחירי הש׳
זמן. 23 ואז אם איש יאמר לכם בזה המקום הוא משיח
זמן השמש תחשך. והירח לא תאיר. וכוכבי שמים
זמן ארוך בא האדון ורצה שמוע חשבון מהם. 20 ובא
זמן אהיה עמכם לא אשא אתכם נהגו האיש 19 ושאוהו
זמן עבר שיש לו זה. והוא אמ׳ מנערותו עד עתה. 21
זמן תאנים. 14 וישאוש עונה אומ׳ אליה מכאן והלאה
זמן כל בשר לא יושע. אבל בעבור הנבחרים שבחרם
זמן רב. ואינינו לובש שום מלבוש ואינינו עומד
זמן רב. ואחר אמר בלבו ואם שאיני ירא אלהים
זמן רב. 10 ובעת הבציר שלח עבדו לאותן שמחזיקים
זמן. אחר ילך האב ששלחני 34 לבקשני ולא תמצאוני.
זמני האדם לא בא אבל עמכם כל שעה הוא מוכן. 7
זנח על מקום היותר גבוה מהמקדש ואמ׳ לו השטן אם
זעומה תכף הם נבוכים. 22 אותה שנפלה בין החוחים.
זעק ישאוש בגודל קולות ואמ׳ אלי אלי למה עזבתני.
זעק ואמר עמדו בבטחה אני הוא אל תפחדו. 51 ואז
זעק אבי הבן בוכה אני מאמין. אכן ייטב לך שתעזור
זעק ישאוש בקול גדול ואמ׳ אלי אלי למה עזבתני. 35
זעק קול גדול ונשף ברוחו. 38 [*] המקדש נשבר בשני
זקופים כמו אילנות 25 ועדיין הניח ידיו בעיניו
זקן ואשתי מהרה ימיה. 19 וענה המלאך ואמ׳ לו אני
זקן: יכול אדם לשוב לבטן אמו ושיבא לעולם פעם
זקן תשלח ידך ואחר ילך אחריך וינהגך במקום שלא
זקני העם. 48 ואותו שמסרו נתן זה הסימן אומ׳ מי
זקני העם והסופרים ושרי הכהנים והוליכוהו בבית
זקנים. 8 קרה כי כאשר זכריה הכהן נהג מאומנות
זרוביל. שם היה שלתיאל. שם היה נרי. 28 שם היה
זרובבל. 13 זרובבל הוליד אביאוט. אביאוט הוליד
זרובבל הוליד אביאוט. אביאוט הוליד אליקים.
זרוע בארץ קטן הוא מכל הזרעים שהם בארץ. 32

Jn 21,8 מספנים כי לא היו רחוק מן הארץ כמו מאתים **זרועות.** 9 אז כשירדו לארץ ראו אש יפה בגחלים יפות
Mt 12,1 מתיאו 1 אז ישואש עובר בשבת אחת במקומות **זרועים.** והתלמידים רעבים לקחו מהשבולים ואכלו. 2
Lc 6,1 זה בשבת שני ראשון כאשר ישואש עובר בשדות **זרועים** תלמידיו לוקטין השבולים ומוללין אותם
Mt 13,24 אמר המלכות שמימיי דומה לאדם שזורע **זרע** טוב בשדהו 25 ובעוד שהאנשים ישנים באו אויביו
Mt 13,27 זרעת אתה חטה טובה בשדך. אם כן מי עליו **זרע** קמשונים: 28 והוא אמר להם האיש האויב עשה דבר
Mt 13,37 מהשדה. 37 וענה ואמר אותו שזורע טוב **זרע** הוא בן הבתולה. 38 השדה הוא העולם וטוב הזרע
Mt 22,24 בלא בנים שאחיו יקח אשתו בעבור שיקים **זרע** אחיו: 25 בינותינו היו ז׳ אחין והראשון לקח
Mt 22,25 היו ז׳ אחין והראשון לקח אשה ומת בלא **זרע** ועזב אשתו לאחיו. 26 כמדומה לו השני והשלישי
Mc 4,26 אמר להם כן הוא מלכות שממיי כאדם שזורע **זרע** טוב בארץ 27 וישן יום ולילה ונח והוא והזרע
Mc 12,19 אשתו בלא בן שאח הנשאר יקחה לאשה להקים **זרע** לאחיו. 20 לכן שבעה אחים יהיו. הראשון לקח
Mc 12,21 בנים 21 ואחר לקחה השני גם זה לא הניח **זרע.** זה שלישי עשה כזה. 22 ולכל השבעה היתה להם
Lc 8,14 כי לזמן היו ובעת נסיון נפרדים: 14 ואותו **זרע** שנפל בקוצים הם אותם ששומעים [*] 15 [*] דבר
Lc 20,28 שאחיו יכול ליקח אותה האשה לו לאשה להקים **זרע** לאחיו. 29 ויקרה שיהיו שבעה אחים והראשונים
Jn 7,18 מבקש אבל מי ששואל אות ממי ששלחו הוא **זרע** אמיתי אין בו. 19 לא נתן לכם משה הדת: ואחד
Jn 8,33 תמלא משאלותיכם: 33 אז אמרו לו אנחנו **זרע** אברהם. ולעולם לא נהיה אחור איך אתה אומר
Mt 13,3 להם משלים רבים. ואמר אדם אחד יצא לזרוע **זרעו** 4 ובעוד שזורע מקצת גרעינים נפלו בדרך ובאו
Mc 4,3 משלים ואומ׳ להם 3 אדם אחד יצא לזרוע **זרעו** 4 ובעוד שזורע מקצת גרעינים נפלו קרוב לדרך
Lc 8,5 לישאוש למשול משל. ואמרו 5 אותו שזרע **זרעו.** ובעוד שזורע נפל ממנו לדרך ונרמס. ועופות
Mc 2,23 23 ונעשה פעם אחרת שהוא עובר במקומות **זרעים** בשבת ותלמידיו התחילו לשבור מהקוצים 24
Mt 13,27 27 ובאו המשרתים ואמרו אל האדון לא **זרעת** אתה חטה טובה בשדך. אם כן מי עליו זרע
Mt 25,24 שאתה איש קשה ואכזרי. אתה קוצר במקום שלא **זרעת** ומלקט מה שלא פזרת 25 ופחדתי וטמנתי הבזנטש
Lc 19,21 אתה לוקח מה שלא הנחת. וקוצר מה שלא **זרעת.** 22 והאדון אמר לו עבד רע מפיך אשפטך. אתה
Mt 25,26 ופחדן אחר שאתה יודע שאני קוצר מה שלא **זרעתי** ומלקט אל מקום שלא פזרתי 27 לכן היה לך
Lc 19,22 אכזרי לוקח מה שלא הנחתי ומלקט מה שלא **זרעתי** 23 ולמה לא נתת ממוני ברבית. אני הייתי
Mc 10,50 ואמרו לו הנה ישאוש שואל אותך 50 והוא **זרק** מלבושיו. ומיד בא אליו. 51 וישאוש אמ׳ אליו
Mt 4,11 השטן והמלאכים באו ושרתו אותו: קפיטולו **ח׳** כפי מתיאו 12 כאשר שמע ישואש שזואן היה תפוש.
Mc 8,Tit האלמים דבר והחרשים שמוע: Tit,8 קפיטולו **ח׳** כפי שן מרקו 1 ובאותן פעמים אחרות נתאספו רוב
Lc 7,16 יראה גדולה והללו וברכו האל: קפיטולו **ח׳** כפי שן לוקא נביא גדול קם בתוכינו כי השם פקד
Jn 8,Tit 53 ושבו כל אחד איש לביתו: Tit,8 קפיטולו **ח׳** כפי יואן 1 וישאוש הלך להר הזתים 2 ולמחר בבקר
Lc 10,30 ובא בן גנבים והפשיטוהו והכהו הכאת **חבורות.** והלכו להם והניחהו כמת. 31 וקרא שכהן אחד
Mt 20,13 סבלנו העמל. 13 והוא ענה לא׳ מהם. ואמ׳ **חביב** איני עושה לך שום עולה. לא עשית אתה תנאי
Jn 13,14 רוחץ רגליכם. ולכם יש לרחוץ האחד רגל **חבירו** 15 כי אני נתתיו לכם למשל. כאשר עשיתי אני
Mt 7,3 כך תהיו נפרעים. 3 אתה רואה הקיסם בעין **חבירך.** ולא תחשוב הבריח מעיניך. 4 ואיך תאמר
Mc 14,13 להם לכו אל העיר ותפגשו אדם אחד שנושא **חבית** מים. לכו אחריו. 14 ובמקום שיכנס תאמרו
Mt 6,28 28 ומהמלבושים למה אתם נאנחים. הביטו **חבצלות** ועשבי השדות היאך גדלים והנם לא חורשים
Lc 12,27 בחריצות על יתר הדברים. 27 תהיו חושבים **חבצלות** השדה איך גדילות לא טורחות ולא טוות. אני
Lc 15,20 הבן האב נתמלא רחמים על הבן. ובהיותו אתו **חבקו** ונשקו. 21 והבן אמר לו אבי אני חטאתי לשמים
Mt 18,16 הוא ישמעך אתה הרוחתו. 16 ואם לא ישמעך **חבר** אחד עמך או ב׳ כי כל עדות הוא קיים בעד שנים
Lc 10,36 36 אי זה מאלה השלשה נראה לך שהיה יותר **חבר** ורע לאותו שנפל בין הגנבים. 37 ואמ׳ אליו
Mt 19,6 אחד. לכן אין ראוי לאדם להפריד מה שהאל **חִבֵּר.** 7 והם אמרו משה צוה שאדם יתן לה ספר כריתות
Lc 5,10 הדג שלקחו. 10 ויקוֹמו ויואן בני זבדיב **חברי** שימון עומדין שוממין. וישאוש אמר לשימון אל
Lc 10,29 והוא חפץ לצדק עצמו. ואמר לישאוש ומי הוא **חברי.** 30 וישאוש מביטו אמ׳. אדם אחד יורד מירושלם
Mt 26,5 יוכלו במרמה המיתו. 5 ואמרו לא נעשה ביום **חג** בעבור שלא יתקוממו העם. 6 וכאשר ישאוש היה
Mc 6,21 וכאשר הימים בינוניים קרבו לאירודיש עשה **חג** מלידתו. והזמין כל הטרבונש והשרים הגדולים
Mc 14,2 2 אבל אומרים אכן לא נעשה ביום **חג** למען לא יתקוממו העם. 3 וכאשר היה בבית שמעון
Mc 15,42 מירושלם. 42 וכאשר ערב נעשה נכנס כבר **חג** המצות זהו לפני השבת. 43 בא יוסף אברמסיאה גבר
Lc 22,1 Tit,22 קפיטולו כ״ג כפי לוקא 1 וקרב יום **חג** אַזִימוֹרוֹם שנקרא פסח 2 ושרי הכהנים והסופרים
Jn 5,1 ה׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר אלה הדברים היה יום **חג** היהודים ועלה ישאוש בירושלם 2 והיה בירושלם
Jn 6,4 מלמד עם תלמידיו. 4 והיה סמוך לפסח יום **חג** היהודים. 5 אז ישאוש נשא עיניו וראה עמים רבים
Jn 7,8 שמעשיו רעים. 8 אתם ממיתים ביום זה של **חג.** וזמני לא נשלם: 9 כאשר אמר אלה הדברים הוא

Jn 13,1 קפיטולי י״ג כפי ש׳ יואן 1 רק קודם **חג** הפסח ישאוש ששעתו באה שיש לו לעבור מעולם זה.
Mt 3,4 4 ואותו זואן היה לבוש עורות והיה מזונו **חגבים** ודבש מדבריי. 5 ואז יוצאים הם מירושלם ומכל
Mc 1,6 וחגור סביב המתנים מחגורת עור. ואוכלים **חגבים** ודבש מדבריי. 7 ודורש ואומר יותר חזק ממני
Jn 13,5 לרחוץ רגלי התלמידים. וקנחם בסדינו שהיה **חגור** בו. 6 אז בא לשימון ופירו. ופירי אמ׳ לו
Lc 3,16 אבל יבא יותר חזק ממני שאיני ראוי לחלוץ **חגורת** נעלו הוא יטבול אתכם ברוח הקדש ובאש. 17
Jn 5,3 3 שם שוכבים רוב אנשים חולים עורים **חגרים** ומשוקים. וממתינים תנועת המים 4 [*] לרפאתם
Mt 9,16 הארוס אז יצומו: 16 אין אדם מכפיל בגד **חדש** במלבוש ישן. כי אם כן יעשו כן ממחה המלבוש
Mt 9,17 בו קרע מאד רע. 17 אין אדם משים יין **חדש** בנאדות ישנים. כי אם יעשה כן כל הנאדות יהיו
Mt 27,60 אחד של משי נקי 60 והניחו בקברו שהוא **חדש** מאבן חצובה. והניח אבן אחת גסה בפתח הקבר
Mc 1,27 אחד אל אחד אומרים. מה יהיה זה מהמוסר **חדש** אשר לו יכולת לצוות השדים והם שומעין לו. 28
Mc 2,21 ימים רבים. 21 שום אדם אינו משים בגד **חדש** במלבושו הישן. בדרך אחרת במלבוש הבגד שובר
Mc 2,22 גדול קרע נעשה. 22 ואין אדם משים יין **חדש** בנאדות ישנים. כי הנאדות ישנים מתבקעים והיין
Mc 2,22 מתבקעים והיין משתפך. אבל יש לשים יין **חדש** בנודות חדשים: 23 ונעשה פעם אחרת שהוא עובר
Mc 14,25 אומר שאני לא מיין הגפן עד שאשתה מאומן **חדש** במלכות אבי. 26 וכאשר עשו חינות יצאו בהר
Mc 14,58 המקדש עשוי בידי אנשים ובשלשת ימים אחרים **חדש** עשוי בידי אנשים אבנהו. 59 ולא היה מוסכם
Lc 5,36 ואומ׳ לכם משל. שום אדם לא יחליף מלבוש **חדש** במלבוש ישן. כי אם יעשהו הישן נשבר וחדש אינו
Lc 5,37 עם הישן. 37 ושום אדם אין לו לשום יין **חדש** בנאד ישן. כי אם יעשהו היין חדש משבר הנאדות
Lc 5,37 לשום יין חדש בנאד ישן. כי אם יעשהו היין **חדש** משבר הנאדות הישנים והנאדות אובדין והיין
Lc 5,38 והנאדות אובדין והיין נשפך. 38 אבל יין **חדש** ראוי לשים בנאד חדש והיין והנאדות מתקיימין.
Lc 5,38 נשפך. 38 אבל יין חדש ראוי לשים בנאד **חדש** והיין והנאדות מתקיימין. 39 ושום אדם ששותה
Lc 5,39 ששותה יין ישן אינו רוצה מיד שתות יין **חדש** שאומ׳ הישן הוא טוב: Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי
Lc 23,53 מהשתי וערב עטפו בבגד משי ושמהו בקבר אחד **חדש** מצוייר ששם לא היה איש מונח 54 והיה יום ששי
Jn 19,41 שנתלה היה שם גן. ובאותו גן היה קבר **חדש** ובאותו קבר שום אדם לא הושם בו. 42 אז בעבור
Jn 13,34 שאני הולך שם. ועתה אני אומ׳ לכם 34 מצוה **חדשה.** שתהיו אוהבים זה לזה יחד כאשר אהבתי אתכם
Mt 26,61 אני יכול להשמיד מקדש האל ואחר ג׳ ימים **חדשו.** 62 וקם שר הכהנים ואמ׳ לישאוש אינך עונה
Jn 4,35 שאשלים מלאכתו: 35 אינכם אומרים שארבעה **חדשי׳** יש מכאן עד עת הקציר. הנה אני אומר לכם שאו
Mt 13,52 שממיי ולאב חיילות שנותן מאוצר דברים **חדשים** וישנים. 53 ונעשה כאשר נשלמו אלה הדמיונות
Mc 2,22 והיין משתפך. אבל יש לשים יין חדש בנודות **חדשים:** 23 ונעשה פעם אחרת שהוא עובר במקומות
Lc 1,24 ימים אחדים אלישבק אשתו הרתה ונטמנת חמשה **חדשים** אומרת 25 זה עשה האל לי באותן הימים הביט
Lc 1,26 בעבור שיסיר חרפתי בין הנשים. 26 ובששה **חדשים** האל שלח המלאך גבריאל בעיר גליליאה ששמה
Lc 1,56 56 ומריאה עמדה עם אלישבק כמעט ג׳ **חדשים.** ואחר שבא בביתה במקדש 57 אלישבק יש לה
Lc 4,25 בישראל כאשר עצר השמים שלש שנים וששה **חדשים.** וכאשר היה רעב גדול בארץ. 26 ולשום אדם
Mt 6,12 לחם כל יום שהוא מסעד חיינו. 12 והנח לנו **חובותינו** כי אנחנו מניחים למחוייבינו. 13 ואל
Mt 18,26 ואומר אדון יהיה לך חמלה ממני ואפרעך **חובך.** 27 והאדון רחם על העבד והניחו לכת ומחל לו
Mt 20,31 31 והעם גוערים בהם תשתוקו. והם ביותר **חוזק** צועקים ישאוש בן דוד יהיה לך חמלה ממנו. 32
Mc 12,33 שחייב אדם לאהוב מכל לב ומכל נפש ומכל **חוזק** ולאהוב רעהו כמוהו. וזהו גדול מכל קרבן
Lc 16,16 ואחר מלכות האל הוא מוגד וכל העושים **חוזק** בו. 17 אבל יותר נקל הוא ששמים וארץ ישלוו
Lc 17,7 מכם יש לו עבד תועה ושומר השורים מי שהוא **חוזר** מן השדה יאמר מיד עבוד ושומעך 8 ולא יאמר לו
Mt 8,9 בדיבור ובני יהיה נרפא. 9 כי אני אדם **חוטא:** ויש לי תחתי פרשים. ואומר אני לזה לך והוא
Mt 18,15 אשר אחד מאלו הקטנים יאבד. 15 אם רעך **חוטא** לך. ויסרחו בינך לבינו אם הוא ישמעך אתה
Mt 18,21 21 ואז פירו קרב אליו ואמ׳ אדון ריע **חוטא** לי כמה פעמים אסלח לו. אמחול לו ז׳ פעמים.
Lc 5,8 נפלו לרגליו ואמ׳ אדון הפרד נא מעלי כי **חוטא** אנוכי. 9 כי חרד הוא. מסובב הוא. וכל אותן
Lc 15,7 7 אני אומ׳ לכם כן יהיה שמחה בשמים על **חוטא** אחד עושה תשובה יותר ממאה צדיקים שאינם
Lc 15,10 לכם שמחה תהיה לפני המלאכים מן האל על **חוטא** אחד שעשה תשובה: 11 וישו אמר אדם אחד יש לו
Lc 18,13 מכה את חזהו. אומר אדון אלהים רחמני כי **חוטא** אני 14 אמת אני אומר לכם שהעולמיי זה הלך
Lc 19,7 זה התלוננו כולם בקרבם אומרים שבבית אדם **חוטא** נכנס. 8 וזאקיב עומד אמ׳ לישו אדון אני חפץ
Jn 9,16 שומר השבת. ואחרים אומרים איך יוכל איש **חוטא** לעשות האותות האלה: והיה מחלוקת גדולה
Jn 9,24 לו תן שבח וחנות לשם׳. לא ידעת שזה האיש **חוטא.** 25 אז אמר הוא איני יודע. אבל דבר זה אני
Jn 15,24 אם לא עשיתי דברים שאחר לא עשאם לא היה **חוטא:** רק עתה ראו והכעיסו אותי ואבי 25 בעבור
Lc 7,37 בבית הפרוש. ישבו לשולחן 37 והנה אשה אחת **חוטאת** היתה בעיר. וכאשר ידעה שישאוש נכנס בבית

Lc 7,37 בבית הפרוש. ישבו לשולחן והנה אשה אחת **חוטאת** היתה בעיר. וכאשר ידעה שישו משיח אוכל בבית
Mt 3,15 15 ענה ישואש ואמ׳ לו עזוב עמוד כי כן **חויב** שיושלם כל יושר אז הטבילו זואן. 16 ותכף
Mt Prol,5 בלשון הקדש כמו זכרון שיניח אל אחיו. כן **חוייב** דרוש אמונת האיונגלי לקיים הכתיבות נגד
Mt 16,24 ישאוש אמר לתלמידיו מי שרוצה לימשך אחרי **חוייב** יתייאש מעצמו. ושיקח שתי וערב שלו ושילך
Mt 26,54 מלאכים. 54 רק איך תשלימו הכתיבות. כן **חוייב** שיעשה. 55 באותה שעה אמ׳ ישאוש אל הסיעות
Mc Prol,21 הושב האצבע. וזה אחד הגמון אסכנדריאש וזה **חוייב** חפש ולהבין בסדר דבריו האונגליאו ממוסרם
Mc 1,45 שישאוש לא היה יכול ליכנס בהחבא בעיר אך **חוייב** עמוד בחוץ במדבר ושם מתקבצין עמים מכל
Mc 13,7 רבות. או התחלת מלחמות אל תיראו כי זה **חוייב** שיהיה אבל עדיין לא יהיה הקץ. 8 ועמים
Lc 4,43 ומחזיקים בו שלא יפרד מהם. 43 ולהם אמר **חוייב** לו להגיד לעיירות אחרות מלכות האל כי בעבור
Lc 13,33 רפואות ביום השלישי אהיה תם ואפס. 33 רק **חוייב** לו למחרת ליום הבא אחריו ללכת כי אין ראוי
Lc 17,25 כי יהיה בן האדם ביומו. 25 אכן ראשונה **חוייב** לו לסבול רוב דברים. והיותו מוזם בעד הדור
Lc 22,37 סכין. 37 כי אני אומר לכם כי מה שכתוב **חוייב** שיעשה בו. ועם הרעות הוא מזומן כי כל הדב
Lc 24,26 להאמין כל הדברים שהנביאים אמרו לכם. 26 **חוייב** משיח זה לסבול. ובזה יכנס באורו. 27 ומתחיל
Lc 24,46 ולהבינם: 46 ואמ׳ להם שכן כתוב. וכן **חוייב** לישאוש לסבול המות ולחזור חי ביום השלישי
Jn 3,7 מרוח רוח הוא. 7 אל תתמה כי אני אומ׳ **חוייב** שתהיו נולדים מחדש. 8 הרוח מנשב למקום
Jn 3,14 14 כמו שמשה נשא והגביה הנחש במדבר: כן **חוייב** שבן האדם יהיה נשא 15 בעבור שבני אדם
Jn 4,24 24 כאלו האל הוא רוח. ואותם שמתפללים לו **חוייב** שיתפללו לו ברוח ובאמת. 25 והאשה אמרה לו
Jn 9,4 בעבור שמעשה האל יהיה מגולה בעבורו: 4 לי **חוייב** לעשות פעולות בעוד שהוא יום. כי לילה יבא.
Mc 12,14 אתה מראה דרך הש׳ באמיתות לכן אמור לנו **חוייבנו** לתת לשיסר או לו. 15 וישוש הכיר שקרם.
Mt 8,6 שר גדול אליו 6 ואמ׳ לו אדון בני שוכב **חולה** במטה מחולי גדול והוא נטול 7 ואמ׳ לו ישואש
Mt 25,36 36 ערום הייתי ונפשט ואתם הלבשתֻּוני. **חולה** הייתי ואתם בקרתוני. מאוסר הייתי ואתם
Mt 25,39 ואספנוך. ונפשט וכסינוך. 39 ומתי ראינוך **חולה** ומאוסר ובאנו אליך. 40 והמלך יענה ויאמר
Mt 25,43 ולא אספתוני. ערום הייתי ולא כסיתוני. **חולה** ואסור הייתי ולא בקרתוני. 44 אז הם יענו
Mt 25,44 ומתי ראינוך רעב וצמא ובלא בית ערום או **חולה** או אסור ולא שרתונך. 45 אז ענה להם אומר
Mt 26,41 בנסיון. כי הרוח הוא מוכן. אבל הבשר **חולה.** 42 ופעם שנית הלך להתפלל ואמ׳ אב שלי אם לא
Mc 1,30 ועם ג׳ואן לאכול. 30 וחמות פירו שוכבת **חולה** מקדחת ותכף אמרה לו 31 ובא ישוש ונשא היד
Mc 14,38 שלא תכנסו לנסיון. הרוח מוכן אבל הבשר **חולה.** 39 ופעם אחרת הלך להתפלל באותה עצמה מלה.
Lc 4,38 הכנסת ונכנס בבית שימון וחמות שימון היתה **חולה** מקדחת גדול. וחילו פניו בעבורה. 39 עמד עליה
Lc 5,24 יש לו יכולת בארץ לעזוב החטאים. אמ׳ אל **חולה** אני אומר לך לך קום וקם מטתך ושאהו לביתך 25
Lc 7,2 נכנס בכפר נחום. 2 ועבד סנטוריאו היה מאד **חולה** עד שנטה למות ואותו עבד היה מאד מרגליי
Lc 8,43 נגש ונענה מרוב עם. 43 והנה באה אשה אחת **חולה** משפיכות דמיה והחולי ההוא צערה כמו י״ב שנה
Jn 4,46 יין. והיה שם מלך קטן ריגיטו שהיה לו בן **חולה** בכפר נחום 47 וכששמע שישאוש בא מגודיאה
Jn 5,6 6 וכשראהו ישאוש שוכב והכיר שזמן רב עמד **חולה** אמר לו תחפוץ להיות בריא. 7 והחולה ענה לו
Jn 11,1 Tit,11 קפיטולו י״א כפי ש׳ יואן 1 והיה **חולה** אחד בשם נקרא לזריט מבטניאה ממגדול מריאה
Jn 11,2 רגליו בשערות ראשה. האח שהוא לזריט היה **חולה.** 3 אז שלחו אחיותיו לישאוש. אומרות הנה אותו
Jn 11,3 אומרות הנה אותו שאתה אוהב אותו מאד **חולה.** 4 וישאוש שומע אמ׳ זה החולי אינו חולי מיתה
Jn 11,6 ומריאה אחותה. 6 אז כששמע שלאזריט היה **חולה.** עמד באותו מקום ב׳ ימים. 7 אחר אלה הדברים
Mt 9,35 דורש מלכות שמימיי בבתי כנסיות וממרק כל **חולי.** 36 וכאשר [*] העמים שהיו בצער ושוכבים בלי
Mc 2,17 אינם צריכים רופא רק אותן שיש להם **חולי.** כי אני לא באתי לקרוא הצדיקים אבל החטאים
Jn 5,4 וממתינים תנועת המים 4 [*] לרפאתם מאי זה **חולי** שחלו בו 5 והיה שם אדם אחד שחלה שלשים ושמנה
Jn 11,4 חולה. 4 וישאוש שומע אמ׳ זה החולי אינו **חולי** מיתה רק עמו אלא בעבור שבן האל יתעלה בעד
Jn 11,4 רק עמו אלא בעבור שבן האל יתעלה בעד אותו **חולי:** 5 וישאוש אוהב מאד מרטא ומריאה אחותה. 6 אז
Mt 14,14 ראה אותן העמים כמה נתמלא רחמים וריפא **חולייהן.** 15 וכי היה ערב התלמידים. אמרו לו זה
Mc 6,5 רצה שם עשות שום פלא. אבל אחדים מועטים **חולים** שריפא בהשמת ידים עליהם 6 כי נפלא ממיעוט
Lc 4,40 אותם. 40 וכאשר בא השמש כל אותן שהיו שם **חולים** מחלופי חליים הביאו לו. הוא משים עליהם
Jn 5,3 בלעז פרושיש 3 שם שוכבים רוב אנשים **חולים** עורים חגרים ומשוקים. וממתינים תנועת המים
Jn 6,2 כי ראו האותות שהוא עושה על אותן שהם **חולים.** 3 אז עלה ישאוש בהר ושם מלמד עם תלמידיו.
Jn 9,34 לעשות דבר: 34 אז ענו ואמרו לו הן בעון **חוללת** ואתה לא מלמד וגרשוהו בחוץ: 35 וישוש שמע
Lc 12,14 14 וישאוש אמר אל האדם מי שמני שופט או **חולק** עליכם. 15 ואמ׳ להם השמרו מכל כילות כי חיי
Jn 7,43 שמשם היה דוד יבא משיח: 43 ובמחלוקת זה **חולקות** העם בעבורו. 44 ומקצת רצו לתופשו. אבל אחד

Mc 9,15 לו לדרך ושבעוהו. 15 והוא שאלם ממה אתם **חולקים** ביניכם 16 וענה איש אחד מהעם ואמ׳ רבי אני
Mc 9,32 נחום. וכאשר היו בבית ישו שאלם מה הייתם **חולקים** אתם בדרך. 33 והם שותקים כי הם היו חולקים
Mc 9,33 אתם בדרך. 33 והם שותקים כי הם היו **חולקים** אי זה מהם יהיה גדול. 34 וישאוש קרא השנים
Lc 12,55 55 וכאשר רוח הנקרא אבטאר בא ומנשב אמרו **חום** יבא. כן יעשה. 56 אי רמאים אתם יודעים פני
Mt 18,33 שחננתני 33 לכן לא היה לך לעשות כן להיות **חומל** מאותו עבד אחר כמו שהיה לי ממך. 34 והאדון
Mt 27,48 48 ותכף רץ אחד מהם ולקח ספוג ומלאה **חומץ** ושמה בראש קנה ונותנין לו לשתות: 49
Mc 15,36 רץ מהר. וקשר ספוג אחד בקנה אחד ומלאה **חומץ** ונותנים לו לשתות. ואומרים תעזבוהו ונראה אם
Lc 23,36 מתקרבים מוציאים עליו לעג ומתנדבים לו **חומץ** לשתות. 37 ואומרים אם אתה מלך ישראל תושיע
Jn 19,29 אמ׳ יש לי צמא. 29 אז היה שם קנקן מלא **חומץ.** והיה כי שמע זה לקחו קנה אחד והניחו ספוג
Jn 19,29 שמע זה לקחו קנה אחד והניחו ספוג מליאה **חומץ** עם מלח וישימוהו בפה ישו. 30 אז כשישאוש טעם
Mt 17,25 ענה מהנכרים. ואמר ישאוש אכן הבנים הם **חופשים** 26 אבל בעבור שלא נבהילם לך אל הים והשלך
Mt 12,14 לו חזורה בבריאות כמו האחרת. 14 ואז יצאו **חוץ** הפרושים ועשו עצה נגדיו באיזה צד יוכלו
Mt 21,39 נהרגהו ותהיה לנו ירושתו. 39 לְקַחֻוּהוּ **חוץ** לכרם והרגוהו. 40 לכן כאשר יבא בעל הכרם מה
Mc 5,8 באל חי שלא תצערני 8 ואמר אליו ישאוש צא **חוץ** רוח אינו נקי. 9 ושאלו מה שמך. והוא ענה שמי
Mc 5,10 כי רבים הם. 10 ובקשהו מאד שלא יגרשהו **חוץ** מאותה מלכות 11 וסביב משם רועים רבים חזירים
Mc 12,8 לנו הירושה 8 ולקחוהו והמיתוהו והשליכוהו **חוץ** לכרם. 9 לכן מה יעשה אדם הכרם כאשר יבא יכלה
Lc 4,29 נקצפין ומלאים חימה. 29 וקמו והשליכוהו **חוץ** לעיר. ונהגוהו בראש ההרים על אותן שהעיר
Lc 13,33 הבא אחריו ללכת כי אין ראוי שנביא יראה **חוץ** לירושלם 34 שיהרוג הנביאים ויסקול המשולחים
Lc 11,47 לנגוע אותם באצבע אחד שלכם.47 אוי לכם **חוצבים** קברי הנביאים שאבותיכם המיתום 48 באמת אתם
Lc 11,48 שהחכמתם במעשה אבותיכם שהמיתום ואתם **חוצבים** קבריהם. 49 ובעבור זה חכמת האל אמרה הנני
Mt 5,13 היו נושעים. ואחר דבר אינו שוה רק להשליך **חוצה** ולרמוס אותם 14 אור העולם אינה יכולה ליטמן
Mt 8,12 במלכות שמים. 12 ובני ישראל יהיו מושפלים **חוצה** בערפליות: ושם יהיה בכי ורעדה מהאל. 13
Mt 21,17 ההלול מפי עוללים. 17 ונסע משם מהם ויצא **חוצה** לעיר והך בְּבֵטַנִיאָה ועמד שם. 18 ובבקר בשובו
Lc 11,3 יהיה מקודש. ובמלכותך נבוא. 3 תן לנו לחם **חוקינו** יום יום. 4 והנח לנו כל חטאתינו. כי אנו
Mt 6,28 חבצלות ועשבי השדות היאך גדלים והנם לא **חורשים** ולא זורעים ולא קוצרין ולא מתעמלין: 29
Mt 15,36 לקח השבעה לחמים והדגים ועשה כונות (אני **חושב** ש״חנות״ היא הקריאה הנכונה) לשם ובצעם ונתנם
Mt 26,53 כל איש שיכה בסכין. בסכין ימות. 53 **חושב** אתה שאיניני יכול להתפלל לאבי שישלח לי יותר
Lc 6,41 ברבו 41 איך תראה קיסם בעין אחיך ואינך **חושב** שאתה נושא בשלך בריח גדול. 42 ואיך תוכל
Lc 7,43 יותר מאלו השנים. 43 ענה שימון ואמר אני **חושב** שאותו שיותר נתן. וענה ישאוש ואמר יושר
Lc 12,17 שדה אדם עושה פירות כגודל השפע. 17 והאדם **חושב** בעצמו אומר מה אעשה שאין לי במה אאסוף טובתי
Lc 14,31 או אם מלך הולך למלחמה נגד מלכים ואינו **חושב** ראשונה אם עם עשרה אלף יכול לבא נגד מי שעם
Lc 17,10 חן בעיני אדוניו כי עשה מצותו. 10 איני **חושב** כן עליכם כי עשיתם כל הדברים שצוה לכם.
Lc 20,23 חייבים אנו לתת מס לשישר או לא. 23 והוא **חושב** שקר כזבים. אמ׳ להם אתם מנסים אותי רמאים.
Jn 1,47 ישאוש משיח נתנאל שבא שם. ואמר ממי אתה **חושב** שיהיה אמת. איש מישראל אותו שאין לו שום
Jn 21,25 רבים עשה ישאוש שאם כלם יהיו נכתבים **חושב** אני שכל העולם לא יוכל להכיל הספרים שיצטרכו
Mt 16,8 מה תחשבו ביניכם אנשים בלתי מאמינים. אתם **חושבים** בעבור שאין לכם לחם. 9 למה אינכם מבינים
Lc 12,27 תשתדלו בחריצות על יתר הדברים. 27 תהיו **חושבים** חבצלות השדה איך גדילות לא טורחות ולא
Lc 20,5 יואן היתה מן השמים או מאנשים. 5 והם **חושבים** ביניהם. אומרים אם נאמ׳ מן השמים [*] 6
Jn 11,50 להם אתם לא ידעתם אי זה דבר 50 אינכם **חושבים** שצריך לנו שאדם אחד ימות ולא ימות כל העם.
Jn 11,56 ישאוש עומד במקדש שהיה מדבר בעצמו מה אתם **חושבים** שלא בא ביום המועד 57 וכבר אמרו ההגמונים
Lc 18,13 ולא רצה לשאת עיניו לשמים אבל מכה את **חזהו.** אומר אדון אלהים רחמני כי חוטא אני 14 אמת
Jn 21,20 אוהב מאד הולך אחריו שהוסב בסעודה על **חזהו.** 21 אז כשפירו ראה זה אמר לישאוש. מה יהיה
Mt 26,52 וכרת לו האזן. 52 ואז ישאוש אמ׳ אליו **חזור** הסכין במקומו כל איש שיכה בסכין. בסכין
Jn 18,11 והעבד שמו מלאקוש. 11 אז אמר ישוש לפירי **חזור** סכינך בנרתיקה. אינך רוצה המיתה שבעבורה
Mt 12,13 הוא אמר אל האדם שלח ידך ושלוחה. היתה לו **חזורה** בבריאות כמו האחרת. 14 ואז יצאו חוץ
Lc 23,48 ההיא. ובראותם כל הדברים האלה חזרו להכות **חזותיהם.** 49 וכל אותן שמכירין אותו עמדו מרחוק.
Mt 8,30 בעבורי לגרש. 30 וקרוב מאותו מקום היו **חזירים** רבים שרועים. 31 והשטנים מחלים פני ישאוש
Mt 8,31 אם אתה מגרש אותנו מכאן. שימנו באותן **חזירים** 32 וישאוש משיח אמ׳ להם לכו. והשטנים יצאו
Mc 5,11 חוץ מאותה מלכות 11 וסביב משם רועים רבים **חזירים** 12 ונסוהו. הרוחות אומרים מימינו בחזירים
Mt 3,11 טובל אתכם במים במקום תשובה. והבא אחרי **חזק** ממני ואיני ראוי לחלוץ נעלו והוא יטבול אתכם

Mt 14,30 על המים לבא אל ישאוש. 30 וראה בא רוח **חזק** ופחד. וכשהתחיל ליכנס צעק אומר אדון הושיעני.
Mc 1,7 חגבים ודבש מדבריי. 7 ודורש ואומר יותר **חזק** ממני יבא אחרי. אותו שאיני ראוי לחלוץ שרוך
Mc 9,24 שהעם מתאסף הוא צוה לשטן שיצא. אומ׳ שטן **חזק** ואלם. אני מצוה אותך שתצא ממנו. ואחר לא
Lc 3,16 לכולם אני טובל אתכם במים אבל יבא יותר **חזק** ממני שאיני ראוי לחלוץ חגורת נעלו הוא יטבול
Lc 24,19 [*] [*] מישואש נזוריט שהוא גביר נביא **חזק** בפועל ובדיבור לפני השם׳ ולפני העם 20 ובאי
Mc 11,24 אומר אני כי בכל תפלותיכם יהיה לכם אמונה **חזקה** באל ותשיגו כל מה שתשאלו. 25 וכאשר תעמדו
Mt 26,57 אז כל התלמידים עזבוהו ונסו. 57 והם **חזקו** ישאוש והוליכוהו לקאיפש שר הכהנים למקום
Lc 1,51 מדור לדור ליריאיו. 51 כי הוא עושה דברים **חזקים** בזרועו והוא מבזה הגאים במחשבת לבו. 52
Lc 11,22 כל הדברים בשלום. 22 אבל אם אחרים יותר **חזקים** חיים יותר ממנו. הנה כל כלי הזיין שלו
Mc Prol,24 יבינהו. למען שאדם ישיג גמול מעמלינו **חזקם.** כי אותו שנוטע ומשקה אחת מלאכה עושה אבל
Mc 9,26 אומרים שמת הוא. 26 וישו לקחו ביד והוא **חזר** חי. 27 וכאשר היו נכנסין בבית תלמידיו שאלוהו
Mc 16,9 ולשום אדם לא אמרו דבר. 9 וישאוש כאשר **חזר** חי יום ראשון בבקר הוא נראה ראשונה למריאה
Lc 8,55 משיח לקח בידו הנערה ואמ׳ קומי 55 והרוח **חזר** בה ומיד קמתה. וישאוש צוה שיתנו לה לאכול 56
Lc 17,15 הולכים נשתנו 15 ואחד מהם כשראה שנשתנה **חזר** ושבח לשם בקול גדול. 16 ונפל על פניו עושה
Lc 19,15 לא נחפוץ שזה ימלוך עלינו. 15 ונעשה כאשר **חזר** המלכות צוה שיקראו לו העבדים אותם שנתן להם
Lc 24,6 תשאלו החיים עם המתים. 6 אינינו פה כי **חזר** חי. תזכורנה באי זה אופן דבר עמכם בעוד שהיה
Lc 24,34 יחד. ואותם שעמדו היו 34 אומרים שהאדון **חזר** חי באמת ונראה לשימון. 35 והם ספרו הדברים
Jn 9,15 ההוא: 15 אז שאלו לו הפרושים באי זה צד **חזר** לך הראות. והוא אמ׳ אליהם טיט עשה: והניחו על
Mc 5,42 אני אומר לך שתקומי. 42 ותכף הנערה **חזרה** חיה והלכה היתה מזמן י״ב שנים וכולם היו
Lc 2,39 ישראל: 39 וכאשר סיימו כל דברי דת משה **חזרו** בגלליאה בעיר נזורט 40 והנער ישאוש גדל וחזק
Lc 2,45 שאר הקרובים הנוכרים. 45 וכאשר לא מצאוהו **חזרו** לירושלם לבקשו. 46 ביום השלישי מצאוהו במקדש
Lc 4,20 האדון ערב ויום נקם: 20 וכאשר סיים הספר **חזרו** למשרת וישב. וכל אשר היו בבית הכנסת היו
Lc 10,17 ואשר שלחני. 17 והששים ושלושה תלמידים **חזרו** בשמחה. ואומרים אדון השטנים עדיין הם
Lc 23,48 לו ההשקפה ההיא. ובראותם כל הדברים האלה **חזרו** להכות חזותיהם. 49 וכל אותן שמכירין אותו
Lc 24,52 מהם. והוא נשוא בשמים 52 והם מתפללים. **חזרו** בירושלם בגודל שמחה 53 והיו במקדש בכל עת
Jn 6,67 ינתן לו מאבי. 67 בעבור זה רבים תלמידיו **חזרו** אחור. וכבר אינם הולכים עמו: 68 אז אמר
Jn 7,45 אבל אחד מהם לא שם ידיו עליו: 45 אז **חזרו** השלוחים להגמונים ופרושים. ואמרו להם למה לא
Jn 18,6 שמסרו עמהם. 6 אז כשאמר [*] להם אני הוא **חזרו** לאחוריהם ונפלו לאחור: 7 אז שאל פעם אחרת מה
Lc 17,3 יעשה רע לאחד מן הקטנים. 3 שמעו אתם אם **חטא** חטא לך אחיך תוכיחהו ויעשה תשובה ומחול לו 4
Lc 17,3 רע לאחד מן הקטנים. 3 שמעו אתם אם חטא **חטא** לך אחיך תוכיחהו ויעשה תשובה ומחול לו 4 ואם
Jn 8,7 קם ואמ׳ להם אותו שנמצא בכם בזולת **חטא** ישליך האבן הראשונה בה: 8 ופעם אחרת כורע כתב
Jn 8,11 ואני לא אענישך לכי. ומכאן והלאה לא תעשי **חטא:** 12 וישאוש אומר אני הוא נר העולם. מי שבא
Jn 9,3 בעבור זה נולד עור: 3 ענה ישאוש לא זה **חטא** ולא אביו ולא אמו. אבל זה לו בעבור שמעשה האל
Jn 15,22 לא באתי ולא הייתי מדבר להם לא היה להם **חטא:** 23 המכעיס אותי מכעיס אבי. 24 אם לא עשיתי
Jn 19,11 זהו מן האל. ובעבור זה מי שמסרני בידך **חטא** חטא גדול ביותר. 12 ואחרי זה פילאט חפץ
Jn 19,11 מן האל. ובעבור זה מי שמסרני בידך חטא **חטא** גדול ביותר. 12 ואחרי זה פילאט חפץ להניחו.
Mc 8,38 ויפרסם אותי. 38 ודברו בזאת האומה מנאפת **חטאה** בן הבתולה יכירהו לפני השם׳ האב כאשר יבא
Lc 7,39 יודע יהיה שהיא היא האשה שנוגעת אותו **חטאה** היא. 40 וענה ישאוש ואמ׳ לו שימון אני רוצה
Mt 9,10 וכאשר היו מיושבים לאכול בבית אחד רבים **חטאים** מפורסמים באו והיו יושבים עם ישוש משיח
Mt 9,11 שראו אמרו לתלמידים למה אוכל מלמדכם עם **חטאים** המפורסמים. 12 וישוש משיח כאשר שמע אלו
Lc 13,2 ישאוש להם סבורים אתם שאותם גלילבש הם **חטאים** יותר מגלילבש האחרים כי סבלו דברים אלו. 3
Lc 15,2 והפרושים מתלוננים אומרים ראה זה ראה **חטאים** ואכל עמהם 3 והוא אמ׳ אליהם זה הדבר. 4 אי
Lc 24,7 7 אמר שחוייב שבן האדם יהיה נמסר בידי **חטאים** והיותו תלוי. ושיחזור חי ביום השלישי 8
Mt 27,4 לשרי הכהנים והיישישים. 4 ואמר אני **חטאתי** כי אני מסרתי דם צדיק הוא כאיש שאינו יודע.
Lc 15,18 ואלך אל אבי. ובבואו לפניו. אמ׳ לו אני **חטאתי** לשמים ולך. 19 וכבר איני ראוי להיות נקרא
Lc 15,21 אתו חבקו ונשקו. 21 והבן אמר לו אבי אני **חטאתי** לשמים ולך. וכבר איני ראוי להקרא בנך. 22
Mt 6,14 מכל רע אמן: 14 אם אתם תמחלו לאנשים **חטאתיהם** האל יכפר לכם שגגותיכם 15 ואם לא תמחלו
Mt 9,2 אמונתם אמ׳ לנטול בן יהיה לך אמונה בשם **חטאתיך** הם נמחלים. 3 ומקצת מן החכמים מאותתים
Mt 9,5 רע בלבבכם. 5 מהו דבר קל יותר. לאמר **חטאתיך** נמחלים. או לאמר קום ולך. 6 ולמען זה
Lc 11,4 לנו לחם חוקינו יום יום. 4 והנח לנו כל **חטאתינו.** כי אנו מניחים אותם לכל מחו מחוייבינו.

Mt 13,27 ובאו המשרתים ואמרו אל האדון לא זרעת אתה **חטה** טובה בשדך. אם כן מי עליו זרע קמשונים: 28
Mc 4,28 ראשונה בעשב ואחר בשבולים. ואחר מתמלאה **חטה** השבולת. 29 וכאשר נשלם הפרי תכף שמים המגל כי
Lc 16,7 כמה התחייבת לאדוני והוא אמר מאה מדות **חטה** והוא אומר לו קח אותיותך וכתוב שמנים. 8 ושבח
Mt 3,12 בידו. והנה הוא ינקה את גורנו ויאסוף **חִטָּתוֹ** במגורתו. והתבן ישרף באש נצחי. קפיטולו ו׳
Mt Prol,27 איש נולד מבתולה. עגל נקרב. אריה שקם **חי** אחר מיתתו. נשר שעלה לשמים. בן אדם רומז
Mt 4,4 4 ויען ויאמר לו כתוב הוא אדם אינינו **חי** על הלחם לבדו אבל מחן השם: 5 אז העלהו השטן אל
Mt 9,15 15 וישוש משיח אמ׳ להם מה ארוס בעוד שהוא **חי** אין יכולין לבכות כל †אותן† שהם עמו. אבל
Mt 14,2 ישאוש 2 ואמ׳ לבניו זהו זואן טבול ששב **חי** ועושה נפלאות. 3 כי אירודיש מחזיק בזואן אסור
Mt 16,16 וענה שימון פירו ואמר אתה הוא משיח בן אל **חי.** 17 וישו ענה ואמ׳ אליו אשריך שימון בר יונה
Mt 16,21 הסופרים ובעד שרי הכהנים. והיות מת ולקום **חי** ביום השלישי: 22 ואז לקחו פירו לצד אחד והתחיל
Mt 17,9 אדם אל תאמרו המראה עד שבן האל יחזור **חי.** 10 ושואלו לו תלמידיו אומרים מה זה שאומרים
Mt 20,19 ממנו ולרגשו ולהקימו בשתי וערב. ויקום **חי** ביום השלישי: 20 ואז נגשה אליו אם בני סבאדיב
Mt 26,32 ותתפזרו הצאן מן הגדוד 32 וכאשר אהיה קם **חי** אהיה לפניכם בגליליאה: 33 וענה פירו ואמר אליו
Mt 26,63 ושר הכהנים אמר אליו אני משביעך באל **חי** שתאמר לנו אם אתה משיח בן אל חי 64 וישאוש אמ׳
Mt 26,63 באל חי שתאמר לנו אם אתה משיח בן אל **חי** 64 וישאוש אמ׳ אליו אתה אומר. אמיתות אומר לכם
Mt 27,63 אדון אנחנו נזכרנו שאותו הרמאי אמ׳ שיקום **חי** 64 לכן צוה שמור הקבר עד יום שאמר שיקום חי.
Mt 27,64 64 לכן צוה שמור הקבר עד יום שאמר שיקום **חי.** בעבור שתלמידיו לא יבאו ויגנבו גופו ושיאמרו
Mt 27,64 לא יבאו ויגנבו גופו ושיאמרו לעם שהוא קם **חי** מהמות. וזה יהיה טעות אחרון ויותר רעה
Mt 28,6 ששאלתם ישו שנתלה. 6 אינינו פה כי קם **חי** כאשר אמר לכם. בואו ותראו המקום שאניחהו. 7
Mt 28,7 7 ותלכו מהרה ותאמרו לתלמידיו שקם **חי** ושהוא יהיה לפניכם בגליליאה ואתם תראוהו שם
Mc 5,7 ממני בן האלוה עליון אני משביעך באל **חי** שלא תצערני 8 ואמר אליו ישאוש צא חוץ רוח אינו
Mc 6,9 אבל שרביט אחד ביד 9 ומנעלים של עור **חי** ברגל. ושלא ישאו שתי גונילש. 10 ואמר להם באי
Mc 6,14 שמע ישאוש. אמ׳ שזואן טבול הוא וחזר **חי** ממות ובעבור זה עושה פלאות. 15 והאחרים אומרים
Mc 8,31 למות בעד שרי הכהנים וחכמי הדת והוא יקום **חי** אחר שלשה ימים. 32 ואמ׳ להם בגלוי. ופירו [*]
Mc 9,8 לשום אדם זאת המראה עד שהוא יחזור **חי** ממות 9 והם העלימוהו ביניהם. 10 ושאלו לו מה
Mc 9,26 שמת הוא. 26 וישו לקחו ביד והוא חזר **חי.** 27 וכאשר היו נכנסין בבית תלמידיו שאלוהו
Mc 9,30 ונמסר ביד הרעים והם ימיתוהו. ויחזור **חי** ביום השלישי 31 והם לא הבינו הדבר והתחילו
Mc 10,34 עליו וירוקקוהו ויכוהו וימיתוהו ויקום **חי** ביום השלישי: 35 ויקרבו אליו יקומו וזואן בני
Mc 14,28 הרועה ונתפזרו הצאן 28 אכן אחר שאחזור **חי** אהיה עמכם בגליליאה 29 ופירו אמ׳ אם כולם יהיו
Mc 16,9 אדם לא אמרו דבר. 9 וישאוש כאשר חזר **חי** יום ראשון בבקר הוא נראה ראשונה למריאה
Mc 16,11 ובוכים ומתאנחים 11 הם ששמעו שחזר **חי** שהיא ראתהו ולא האמינו. 12 ואחר זה הוא נראה
Mc 16,14 לבם כי אותם לא האמינו לאותם שראוהו שחזר **חי** 15 ואמר להם לכו בכל העולם דרשו דבר מלך השמים
Lc 2,26 שלא יראה מות עד שיראה ישאוש משיח בן אל **חי.** 27 ובא ברוח אל המקדש. וכאשר נשאוהו במקדש
Lc 3,8 אני אומ׳ לכם שהאל יכול מאבנים אלו החזיר **חי** בן אברהם 9 כי הגרזן כבר עברה לשורש העץ. לכן
Lc 4,3 3 והשטן בא אליו ואמ׳ לו אם אתה בן אל **חי** אמור לאבנים האלה שישובו לחם. 4 וישוש ענה
Lc 4,4 שישובו לחם. 4 וישוש ענה כתו׳ הוא שאינו **חי** האדם על הלחם לבדו כי אם בכל הדבר שיוצא מפי
Lc 9,8 בספק 8 בעבור שיש אומרים שיואן הוא שחזר **חי.** אחרים אומרים אליהו הוא ונראה בארץ. ואחרים
Lc 9,8 אומרים שאחד מישישי הנביאים הוא שקם **חי.** 9 ואמ׳ אירודיש אני הוא שצויתי לשחוט ש׳ יואן
Lc 9,19 אליהו. ויש אומרים נביא מן הראשונים שחזר **חי.** 20 וישאוש אמר להם. ואתם בדעתכם מי אני. ענה
Lc 9,20 ענה שימון פירי ואמר אתה הוא ישאוש בן אל **חי.** 21 וישאוש צום לבל יגידו לשום אדם. 22 שחוייב
Lc 9,22 ישישים ושרי הכהנים וחכמיהם וימות ויחזור **חי** ביום השלישי למיתתו 23 ואומר לכל אם איש חפץ
Lc 9,36 אל תגידו לאדם מה שראיתם. עד שהבן יקום **חי** אחרי מותו. 37 וביום האחר עם רב ירד מן ההר בא
Lc 15,24 ונשתה. 24 כי זה בני מת היה ומצאנוהו **חי** [*]. והתחיל לאכול: 25 והבן הגדול היה בשדה
Lc 15,27 ואביך המית עגל אחד גדול בעבור ששב אליו **חי** ובריא. 28 והבן הגדול כשומעו כעס עד מאד. ולא
Lc 16,31 משה והנביאים ואם אחד מהנביאים יתוור **חי** לא יאמינו. Tit,17 קפיטולו י״ח כפי לוקא 1
Lc 18,33 יהיה נגרש ימיתוהו. וביום השלישי יחזור **חי:** 34 והם שום דבר מאלו אינם מבינים. זה הדבר
Lc 24,6 החיים עם המתים. 6 אינינו פה כי חזר **חי.** תזכורנה באי זה אופן דבר עמכם בעוד שהיה
Lc 24,7 נמסר בידי חטאים והיותו תלוי. ושיחזור **חי** ביום השלישי 8 ותזכורנה דבריו 9 וחוזרות מן
Lc 24,23 אומרות שראו מראה מלאכים שאומרים שהוא **חי.** 24 ומקצתינו הלכו לקבר ומצאו כמו כן הנשים
Lc 24,34 ואותם שעמדו היו 34 אומרים שהאדון חזר **חי** באמת ונראה לשימון. 35 והם ספרו הדברים שנעשו

Lc 24,46 וכן חוייב לישאוש לסבול המות ולחזור **חי** ביום השלישי 47 לתשובה ולמחילת עונות. דרש לכל
Jn 4,50 שימות בני. 50 אמר אליו ישאוש לך בנך **חי** הוא. והאדם האמין לדבר שאמר לו ישו והלך לו.
Jn 4,51 רצה לרדת עבדיו עלו אליו ואמרו לו שבנו **חי.** 52 אז שאל שיאמרו לו השעה ששב לאיתנו הטוב.
Jn 4,53 האב שאותה שעה היתה שאמר לו ישו שבנו **חי** והאמין בו כל ביתו. 54 זה היה האות השני שעשה
Jn 6,40 ומאמין יהיה לו חיים נצחיים. ואני אקימהו **חי** ביום היותר אחרון. 41 אז התלחשו היהודים ממנו.
Jn 6,58 יעמוד ואני בו: 58 כמו שהאב שלחני ואני **חי** בעבור האב. ומי שאוכל אותי הוא חי בעבורי. 59
Jn 6,58 ואני חי בעבור האב. ומי שאוכל אותי הוא **חי** בעבורי. 59 זהו הפת שירד מן השמים: לא כמו
Jn 11,23 לך. 23 וישאוש אמ׳ אליה אחיך יחזור **חי.** 24 ומרטא אמרה לו יודעת אנכי שיקום ביום
Jn 11,26 בי. עוד אם ימות יחיה. 26 וכל אדם שהוא **חי** ויאמין כי לא ימות לנצח. מאמינה את זה. 27
Jn 11,27 אדון כן אני האמנתי שאתה הוא משיח בן אל **חי** שבא בזה העולם. 28 וכאשר אמרה אלה הדברים הלכה
Jn 14,19 עוד מעט כבר אינכם רואים אותי אבל תראוני **חי** ואתם תחיו. 20 באותו היום תכירו כי אני הוא
Jn 20,9 עדיין לא ידעו הכתיבה אומרת שחייב שיחזור **חי** לאחר מיתה. 10 אז הלכו התלמידים פעם אחרת
Jn 21,14 פעמים שנתגלה ישאוש אל תלמידיו אחר שחזר **חי:** 15 אז כשאכל אמר ישאוש לשימון פירו שימון
Mc 5,42 אני אומר לך שתקומי. 42 ותכף הנערה חזרה **חיה** והלכה היתה מזמן י״ב שנים וכולם היו נבהלים
Mc 6,44 שהותירו ומהלחמים והדגים. 44 ואותן שאכלו **חיו** חמשת אלפים איש. 45 ותכף צוה לתלמידיו שיכנסו
Mt 24,6 מלחמות והסעת מלחמות השמרו שלא תבהלו. **חיוב** שאלו הצערים יבאו. אבל עדיין לא יהיה הקץ. 7
Lc 12,15 עליכם. 15 ואמ׳ להם השמרו מכל כילות כי **חיי** האדם אינה בהשפעת מה שהוא מחזיק. 16 ואמ׳ להם
Mt Prol,18 האיונגלישטש נראים בד׳ צורות: ואותם האדם **חייב** הבין מה שרומזות. מתיאו רומז צורת אדם. כי
Mt 18,28 ומחזיק בו ומחניקו אומר לו פרע מה שאתה **חייב.** 29 והוא מתחנן לו ואומר חמול עלי ואני
Mt 23,16 אבל אותו שעושה נדר לתת זהב למקדש אותו **חייב** לפרוע. 17 פתאים ועורים. מה הוא דבר גדול
Mt 23,18 18 ואומרים אתם שאותו שנשבע תת למזבח **חייב** לפרוע. 19 עורים אי זה דבר גדול המתן או
Mc 7,27 שיגרש השטן מבתה. 27 וישאוש אמ׳ ראשונה **חייב** אדם לעזור לבניו. כי אין דבר טוב קחת הלחם
Lc 7,41 41 שני אנשים חייבין לאיש אחד. האחד **חייב** לו עשרה פשיטין והאחר היה חייב לו אחד. 42
Lc 7,41 אחד. האחד חייב לו עשרה פשיטין והאחר היה **חייב** לו אחד. 42 ולא היה להם מה שיפרעוהו. נתן
Lc 16,5 אחד ממחוייבי אדונו ואמר לראשון כמה אתה **חייב** לאדוני 6 והוא עונהו מאה מדות שמן. והוא אמר
Lc 18,1 קפיטולו י״ט כפי לוקא 1 ואומר לכם דבר. **חייב** אדם לעולם להתפלל ולא לחטוא. 2 אומר דיין
Lc 23,22 רע עשה איני מוצא שום טעם שבעבורו יהיה **חייב** מיתה. אם כן אייסרהו ואניחהו. 23 והם צועקים
Jn 19,7 טעם. 7 והיהודים ענו לו כפי דתינו הוא **חייב** מיתה. כי עושה עצמו בן אלוה: 8 אז כאשר
Mt 22,17 גופות האנשים. 17 תאמר לנו מה נראה לך. **חייבים** אנו לתת מס לסיסר או לא. 18 וישאוש הכיר
Lc 13,4 המגדל בשיבסי והרג אותם. תחשבו שהם היו **חייבים** יותר על כל האנשים היושבים בירושלם. 5 אני
Lc 20,22 אדם. רק אומ׳ האמת ומלמד דרך האל. 22 **חייבים** אנו לתת מס לשישר או לא. 23 והוא חושב שקר
Lc 7,41 דברים. וענה שימון ר׳ אמור. 41 שני אנשים **חייבין** לאיש אחד. האחד חייב לו עשרה פשיטין והאחר
Mc Prol,17 בעבורנו למד ביותר נקלה. והגיד מגלת **חייו** שהוא כרת אצבעו בעבור שיגרשהו מהכהונה. אבל
Mt 13,52 כל חכם מאותות דומה למלכות שממיי ולאב **חיילות** שנותן מאוצר דברים חדשים וישנים. 53 ונעשה
Mt 21,33 אחר דמיון אומר לכם אדם אחד היה שהיה אב **חיילות.** שנטע כרם אחד וסגרה בטוב ועשה בה יקב אחד
Mt 24,43 השעה באותה שהאדון יבא. 43 ותדעו אם אב **חיילות** היה יודע השעה שהגנב יהיה בא. הוא יהיה ער
Mt 19,16 טוב אי זה טוב אוכל אנכי עשות שיהיה לי **חיים** נצחיים. 17 וענה ישאוש אליו למה אתה אומר
Mt 19,17 אחד לבדו השם הוא טוב. אם תרצה להבין **חיים** נצחיים שמור וקיים המצות. 18 והוא אמ׳ ומה
Mc 10,30 אחיות או בנים ושדות עם צרות ובעולם הבא **חיים** נצחיים. 31 ורבים ראשונים יהיו אחרונים.
Lc 7,22 טהורים. החרשים שומעים. המתים קמו **חיים.** והדלים מוגדים 23 ומבורכים יהיו אותן שלא
Lc 10,25 אותו ואמר אי זה דברים אעשה למען השיגי **חיים** נצחיים 26 ואמ׳ לו מה כתו׳ בדת מזה העניין.
Lc 11,22 בשלום. 22 אבל אם אחרים יותר חזקים **חיים** יותר ממנו. הנה כל כלי הזיין שלו באותן שהיה
Lc 18,18 שאלו אמ׳ רבי טוב מה אעשה שאוכל לנחול **חיים** נצחיים. 19 וישאוש אמר לו. למה אתה אומר אלי
Lc 18,30 ויותר ממה שהניח בזמן זה. ובעולם הבא **חיים** נצחיים. 31 וישאוש לקח שנים עשר תלמידיו
Lc 20,38 38 אינו אלוה המתים אכן החיים כי כלם **חיים** עמו. 39 ומקצת מהסופרים אמרו רבי בטוב אמרת.
Lc 20,47 וראשון המקומות [*] 47 שמחריבין דברי **חיים.** אורך תפלה להם יהיה המחקה יתירה: Tit,21
Jn 1,4 שום דבר אינו נעשה: מה שנעשה 4 כי היה **חיים** אותו החיים היה נר האנשים. 5 והנר היה מאיר
Jn 3,15 שבני אדם המאמינים בו לא יאבדו אבל ישיגו **חיים** נצחיים. 16 כי האל אוהב כל. כמה העולם שבנו
Jn 3,16 בעבור שהמאמין בו לא יאבד אבל יהיו לו **חיים** נצחיים: 17 כי האלוה לא שלח בנו בעולם בעבור
Jn 3,36 והכל נתן בידו. 36 מי שיאמין בבן יש לו **חיים** נצחיים. אבל מי שאינו מאמין הבן לא יהיה לו

Jn 3,36 אבל מי שאינו מאמין הבן לא יהיה לו **חיים** רק אף השם׳ עומדת עליו: Tit,4 קפיטולו ד׳
Jn 4,10 לשתות. את באולי תשאלי לו ויתן לך מים **חיים.** 11 ענתה האשה אליו הבור הוא עמוק ואין לך
Jn 4,11 ואין לך מה שתוכל לשאוב ואיך תתן לי מים **חיים:** 12 האתה גדול מיעקב אבינו שנתן לנו זה
Jn 5,21 21 כי כמו שהאב החיה מתים ונתן להם **חיים.** כן הבן נותן חיים לאשר הוא חפץ 22 כי האב
Jn 5,21 החיה מתים ונתן להם חיים. כן הבן נותן **חיים** לאשר הוא חפץ 22 כי האב אינו דן שום אדם.
Jn 5,24 ששומע דברי ומאמין אותו ששלחני יהיו לו **חיים** נצחיים. ולא יבא במשפט. אבל יעבור ממות
Jn 5,26 שישמעוהו יחיו. 26 כי כמו שהאב יש לו **חיים** בעצמו. כן נתן חיים לבן בעצמו 27 ונתן לו
Jn 5,26 26 כי כמו שהאב יש לו חיים בעצמו. כן נתן **חיים** לבן בעצמו 27 ונתן לו יכולת לעשות משפט כי
Jn 5,39 חפצו הכתיבות שבהם אתם סבורים יהיה לכם **חיים** נצחיים והם הן המעידות עדות לי. 40 אינכם
Jn 5,40 לי. 40 אינכם חפצים לבא אלי שתהיה לכם **חיים** נצחיים. 41 אין לי זוהר אנשים. 42 רק מכיר
Jn 6,33 אבי נתן לכם פת אמתי מן השמים. 33 ונותן **חיים** לעולם 34 אז אמרו לו אדון. כל עת ניתן לנו
Jn 6,35 הפת הזה. 35 וישאוש אמר להם אני הוא לחם **חיים.** מי שבא אלי לא ירעב. ומי שמאמין בי לא יהיה
Jn 6,40 שכל אדם שרואה הבן ומאמין יהיה לו **חיים** נצחיים. ואני אקימהו חי ביום היותר אחרון.
Jn 6,47 47 אמת אומ׳ אני לכם מי שמאמין כי יש לו **חיים** נצחיים. 48 אני הוא פת חיים. 49 אבותיכם
Jn 6,48 כי יש לו חיים נצחיים. 48 אני הוא פת **חיים.** 49 אבותיכם אכלו פת במדבר ומתו. 50 זהו
Jn 6,51 שזה שאוכל ממנו לא ימות: 51 אני הוא פת **חיים** אשר מן השמים ירדתי 52 שאם אחד אוכל זה הפת
Jn 6,54 בשר בן האדם. ולא תשתו דמו לא יהיה לכם **חיים.** 55 ומי שאוכל בשרי ומי ששותה דמי יהיה לו
Jn 6,55 55 ומי שאוכל בשרי ומי ששותה דמי יהיה לו **חיים** נצחיים ואה אקימהו ביום היותר אחרון. 56 כי
Jn 6,69 69 וענה שימון פירי אדון למי נלך דברי **חיים** נצחיים הם לך: 70 ואותך אנחנו מאמינים.
Jn 7,38 38 מי שמאמין בי שאומרת הכתיבה נחל מים **חיים** ירוצו מבטנו. 39 וזה אמרו מרוח הקדש שעתידין
Jn 8,12 אחרי לא ילך בחשך וערפל אבל יהיה לו גם **חיים:** 13 אז אמרו הפרושים מעצמך ומפיך אתה עושה
Jn 10,10 והרוג והשמיד. אני באתי בעבור שיהיה לכם **חיים.** ואותה תהיה לכם בגודל ההשפעה. 11 אני הוא
Jn 10,28 מכיר אותם ונמשכות אחרי 28 ואני נותן להם **חיים** נצחיים ולא יאבדו לעולם: ואחר לא יטרוף אותם
Jn 12,50 לי לאמר ולדבר. 50 ואני יודע שהמצוה היא **חיים** נצחיים. ומה שאני מדבר הוא כמו שהאב כן אני
Jn 17,2 כל בשר בעבור שהכל אשר נתת לו יתן להם **חיים** נצחיים. 3 שיכירו אותך לבד אל אמת. ואותו
Jn 20,31 הוא בן האל. ולמען שאתם תאמינום יהיה לכם **חיים** בעולם עם ישוש משיח: Tit,21 קפיטולו כ״א כפי
Mt 6,11 ובארץ. 11 תן לנו לחם כל יום שהוא מסעד **חיינו.** 12 והנח לנו חובותינו כי אנחנו מניחים
Mt 15,30 ועלה אל ההר ויושב שם. 30 וקרב אליו רוב **חיל** שנהגו אלמים עורים פסחים ונטולים ורבים
Mt 26,47 כי יוד״ש אחד מי״ב התלמידים בא ועמו רב **חיל** עם סכינים ועם עצים משולחים מצד שרי הכהנים
Mc 8,1 שן מרקו 1 ובאותן פעמים אחרות נתאספו רוב **חיל** עם ישאוש ולא היה להם לאכול וקרא לתלמידיו
Lc 2,13 ומונח באבוס. 13 ומיד נעשה עם המלאך ורוב **חיל** שממיי הודאה לש׳. ואומרים 14 עלוי יהיה לאל
Lc 23,27 השתי וערב עליו שישאנה אחר ישאוש 27 ורוב **חיל** אנשים ונשים הולכים אחריו בוכים ואוננים
Lc 7,4 שיבא שירפא עבדו. 4 ואותם שבאו לישאוש **חילו** פניו במהירות אומרים לו ראוי אתה שתתן זה
Jn 19,31 בשבת בשתי וערב. וחג גדול היה בשבת ההוא **חילו** פני פילאט שיתן להם רשות יוכלו לחתוך ירכי
Mc 6,41 ונתנם לתלמידיו שיניחום לפניהם. וכן **חילק** שתי הדגים 42 ואכלו כולם ושבעו. 43 וחלקו
Mt 20,24 בחרם: 24 וכאשר העשרה שמעום היו מלאים **חימה** מהשני אחים. 25 וישאוש קראם ואמר אתם יודעים
Mc 10,14 ששולחין. 14 וכאשר ישאוש ראהו היה מלא **חימה** ואמר להם הניחו לבא הנערים אלי ואל תמנעו
Mc 10,41 41 וכאשר העשרה תלמידים שמעוהו היו מלאים **חימה** נגד יקומו וג׳ואן. 42 וישאוש קראם ואמר להם
Lc 4,28 ושומעין אלה הדברים היו נקצפין ומלאים **חימה.** 29 וקמו והשליכוהו חוץ לעיר. ונהגוהו בראש
Lc 6,11 ידו. ומיד ידו נתרפאה. 11 ואותם מלאים **חימה** מדברים ביניהם מה שנעשה מישאוש. 12 ונעשה
Lc 13,14 ושבחה האל. 14 וענו בבית הכנסת מלאים **חימה:** כאשר ישאוש ריפא אותה האשה בשבת ואמרו המם
Mt 26,27 כי זה הוא גופי. 27 ואחר לקח הגביע ועשה **חינות** ונתנו להם. ואמ׳ שתו זה כולכם 28 כי זה הוא
Mt 26,30 אבי. 30 וכאשר אמרו הודאה זהו שעשו **חינות** יצאו להר הזתים. 31 אז אמר ישו לתלמידיו
Mc 6,41 וישאוש לקח החמשה לחמים ושני הדגים ועשה **חינות** והודאות ובצעם ונתנם לתלמידיו שיניחום
Mc 14,26 מאומן חדש במלכות אבי. 26 וכאשר עשו **חינות** יצאו בהר הזתים. 27 ואמר להם ישו כולם תהיו
Lc 18,11 על רגליו אומר אלה הדברים. אדון אלהים **חינות** אני עושה לך כי אני איניני כמו האנשים
Jn 6,23 באו דטיבריאדיש אותה ששם אכלו הפת ועשו **חינות** לאל. 24 אז כשראה העם שישאוש לא היה שם ולא
Mt 8,19 רבים סביבו צוה שיעברו היבשה. 19 ובא **חכם** תוריי מהדת ואמ׳ לו ר׳ אני אלך אחריך למקום
Mt 12,42 העולם לשמוע חכמת שלמה. ובכאן הוא יותר **חכם** משלמה: 43 וכשהשטן יוצא מן האדם הוא הולך
Mt 13,52 והם אמרו הין. 52 והוא אמ׳ להם לכן כל **חכם** מאותות דומה למלכות שממיי ולאב חיילות שנותן

Mt 24,45 שבן האלוה יהיה בא. 45 ומה תחשבו מעבד **חכם** ונאמן אדוניו מניחו על כל סיעתו שהוא יזונם
Lc 10,25 ולשמוע מה שאתם שומעין ולא שמעו. 25 והנה **חכם** אחד בדת קם לנסות אותו ואמר אי זה דברים אעשה
Mt 13,54 עד שהם מתמימים ואומרים מאין יש לזה כמה **חכמה** וכמה כח 55 אינינו זה בן נפח ואינינו כנגד
Lc 2,40 בעיר נזורט 40 והנער ישאוש גדל וחזק ומלא **חכמה** וחן הש׳ היתה עמו. 41 ואביו ואמו הולכים בכל
Mt 25,2 לחתן ולכלה. 2 החמש מהן היו סכלות והחמש **חכמות.** 3 והה׳ סכלות לקחו [*] 4 [*] עשישותיהן 5
Mt 17,10 ושואלו לו תלמידיו אומרים מה זה שאומרים **חכמי** הדת שאליהו יבא בתחלה. 11 והוא ענם ואמ׳
Mc 1,22 כי הוא היה מלמדם כמו בעל כח. לא כמו **חכמי** הדת. 23 והיה בבית הכנסת אדם אחד וצועק 24
Lc 7,3 3 וכאשר זה שמע ישאוש היה שם שלח לו **חכמי** היהודים מבקש אותו שיבא שירפא עבדו. 4 ואותם
Lc 11,46 אתה לנו בזיון. 46 וישאוש אמר אוי לכם **חכמי** הדת למה אתם מעמיסין האנשים בעומסין שאין
7,29 ממוסרו 29 שהוא מלמדם כמו יכוליי לא כמו **חכמיהם** ופירושיהם: Tit,8 קפיטולו כ״ד כפי מתיאו 1
Mt 10,16 אני שולח אתכם כמו צאן בין הזאבים. תהיו **חכמים** כמו הנחשים. ותמים כמו יונים: 17 השמרו
Mc 9,13 אל התלמידים הוא מוצא עם רב ביניהם ורבים **חכמים** ומאותתים מתוכחים עמהם 14 וכאשר העם ראה בא
Lc 11,52 אומ׳ אליכם ידרש מזה הדור: 52 אוי לכם **חכמים** בדת שנשאתם מפתח החכמה ואינכם נכנסין ואתם
Lc 16,8 כי בחכמה עשהו. כן בני זה העולם הם יותר **חכמים..** לב קרבו 9 ואני אומר לכם שתעשו לכם ..
Mt 12,42 אותה. כי היא באה מראש העולם לשמוע **חכמת** שלמה. ובכאן הוא יותר חכם משלמה: 43 וכשהשטן
Lc 11,31 ויענישם: 31 מלכת שבא מקצות הארץ לשמוע **חכמת** שלמה. והנה יש בכאן גדול משלמה: 32 אנשי
Lc 11,49 ואתם חוצבים קבריהם. 49 ובעבור זה **חכמת** האל אמרה הנני שלח להם נביאים שלוחים ומהם
Mt 6,19 תאספו האוצרות בתוך העמקים שמחריבים אותם **חלדה** ועש. וגנבים גונבים אותם 20 אבל תקבצו
Lc 7,36 נצטדקה בעד בניו. 36 ואחד מהפרושים **חלה** פניו שיאכל עמו זהו ישאוש. וכאשר ישאוש נכנס
Mt 8,34 כל העיר יצא אל ישואש משיח. וכאשר ראוהו **חלו** פניו שיצא מעמהם: Tit,9 קפיטולי כ״ט כפי שי׳
Mt 9,38 ו[*] גדולות אבל הקוצרים מועטין.38 לכן **חלו** פני האדון מהקצירות שישלח קוצרים: Tit,10
Mc 13,18 הרות ולאותן המיניקות באותן הימים. 18 **חלו** פני האל שזה לא יבא בעת הקור. 19 כי באותו עת
Lc 8,32 32 והיו שם פרים הרועים בהר והשדים **חלו** פני ישאוש משיח שיתן להם רשות לבא בקרבי
Jn 11,13 והמה מאמינים שמה שאומר אומ׳ משינת **חלום.** 14 אז אמ׳ להם ישאוש בפירסום לזרו הוא מת:
Mt 16,26 כל חללי עלמא. והנפש היא אבודה. ואי זה **חלוף** טוב יכול עשות האדם בעד נפשו. 27 כן האל
Mc 16,17 שיאמינו הם ירפאו בשמי המשוטנים וידברו **חלוף** לשונות 18 שום מיני בהמות ונחשים ארסיים לא
Lc 3,11 מלבושים יתן למי שאין לו אחת. ומי שיש לו **חלופי** העושרים יעשה זה גם כן. 12 ובאו העולמיים
Mc 3,25 החכמה יכול עמוד אותו מלכות. 25 בבית שיש **חלוקת** הלב ביניהם אינו יכול התקיים. 26 ואם השטן
Mc 1,34 מקובצים לפני הפתח 34 ובאים רבים מחלופי **חליים** ורבים מושטנים מגרש השדים כי הם מכירים
Mc 3,15 דרוש בעולם. 15 ונתן להם יכולת לרפאת **חליים** ומושטנים 16 ושם שם לשימון פירו 17 וללאזיר
Lc 4,40 בא השמש כל אותן שהיו שם חולים מחלופי **חליים** הביאו לו. הוא משים עליהם ידיו ומרפאם. 41
Lc 8,2 2 ומקצת נשים שנתרפאו מרוח רעה ושאר **חליים.** ומריאה מקדלינא שגירש ממנה ז׳ שדים. 3
Mt 16,26 בעדי. 26 מה יועיל לאדם אם הוא מרויח כל **חללי** עלמא. והנפש היא אבודה. ואי זה חלוף טוב
Mt 9,9 משיח נסע משם ראה אדם אחד שיושב בשלחן **חלפני** שהיה שמו מתיב אמ׳ לו בא עמי והוא קם והלך
Lc 11,36 36 [*] וכל גופך יאיר. וכאשר לא יהיה בו **חלק** ערפליי כלו יאיר כמו עששית המאירה: 37 ובעוד
Lc 15,12 12 ואמ׳ היותר קטן מהם לאב. אבי תן לי **חלק** הירושה הראויה לי. וחלק להם עצמות מה שהיה
Lc 24,42 יש לכם אי זה דבר לאכול. 42 והם נתנו לו **חלק** דג אפוי. ויערת דבש אחת. 43 וכאשר אכל לפניהם
Jn 6,11 אז לקח ישאוש הככרות וכאשר עשה חנות לשם׳ **חלק** הפת בין העם. והדג כמו כן. והיה להם ספקם בכל
Jn 13,8 [*] [*] ישאוש אם לא ארחצם לא יהיה לך **חלק** בי. 9 ואמר לו שימון ופירי לא הרגלים לבד אבל
Mt 27,35 וכאשר טעמו לא רצה לשתות. 35 וכאשר תלוהו **חלקו** ביניהם בגורל מלבושיו בעבור שתהיה נשלמת
Mt 27,35 מלבושיו בעבור שתהיה נשלמת הנבואה אומרת. **חלקו** ביניהם מלבושי. ועל לבושי הניחו גורל. 36
Mc 15,24 מירדטא ולא רצה לשתות. 24 וכאשר תלוהו **חלקו** מלבושיו. והניחו גורלות עליהן איזה יקח כל
Jn 6,53 הוא בשרי בעבור הויי עולם: 53 אז היהודים **חלקו** ביניהם. אומרים איך יוכל זה לתת לנו בשרו
Jn 19,23 לקחו המלבושים. וחלקום לד׳ חלקים לכל פרט **חלקו.** והמלבוש הנקרא גונילא. והיתה בזולת שום
Jn 19,24 תהיה בעבור שהכתיבה תהיה נשלמת האומרת **חלקו** מלבושי ביניהם ושמו גורלות במלבושי.
Mt Prol,9 אמת. כי הם הגידו אמונת השילוש בארבעה **חלקי** העולם. ודרך האל היא בד׳ אופנים [*] שנושאה
Mt 24,31 בגודל קולות ויקבצו הנבחרים מהאל מד׳ **חלקי** העולם מהשמים ועד הארץ. 32 תקחו משל מדמיון
Jn 19,23 כשתלוהו לקחו המלבושים. וחלקום לד׳ **חלקים** לכל פרט חלקו. והמלבוש הנקרא גונילא. והיתה
Mc 8,19 ואינכם שומעין. אין לכם זכרון. 19 כאשר **חלקתי** ה׳ לחמים לה׳ אלף איש. וכמה קופות נשארו
Lc 12,32 אלה הדברים תשיגו. 32 אל תהיו יראים מגוי **חלש** כי לאביכם ערב תת לכם מלכות: 33 תמכרו מה

Jn 11,33 בוכה וראה היהודים שהיו עמה בוכים. **חלש** רוחו והיה נבוך בעצמו. 34 ואמר הנה הנחתם
Jn 8,56 יודע אותו ושומר דבריו. 56 אברהם אביכם **חמד** לראות יומי וראהו ושמח: 57 אמרו היהודים אליו
Mc 7,22 וניאופים ורציחות 22 גניבות כילאות **חמדה** גיאות סכלות. 23 כל אלו הרעות מתנועעות מהלב
Mt 18,29 מה שאתה חייב. 29 והוא מתחנן לו ואומר **חמול** עלי ואני אפרעך. 30 והוא לא רצה הקשיבו. אבל
Lc 16,24 מרחוק ול.. במקומו. 24 וצעק . .. אברהם **חמול** עלי ושלח לי לזריט .. לעמים.. 25 .. זכור
Lc 17,13 שעומדים מרחוק 13 וצועקים רם ישאוש **חמול** עלינו 14 וכאשר ראם ישאוש אמ׳ לכו ותתראו אל
Lc 18,39 אותו שישתוק. והוא עור ביותר צועק בן דוד **חמול** עלי. 40 וישאוש עמד וצוה שיביאו לו העור
Mt 8,14 ישואש משיח היה בא בבית שי׳ פירו מצא **חמות** שי׳ פירו שוכבת מקדחת רעה 15 ולקחה בעד היד
Lc 12,53 נגד האב. והאם נגד הבת. והבת נגד האם. **חמות** נגד כלה וכלה בחמותה. 54 ואומר לעמים כאשר
Mt 20,34 33 והם אמרו אדון שתפתח עינינו 34 וישאוש **חמל** עליהם ונגע עיניהם ותכף ראו והלכו אחריו.
Mt 9,27 נמשכים אחריו קוראים ואומרים יהיה לך **חמלה** ממנו בן דויט. 28 וכאשר בא אל הבית באו
Mt 17,14 אחד בא ויכרע לפניו אומר אדון יהיה לך **חמלה** מבני כי ירחיי הוא. וסובל רע גדול באש ובמים
Mt 18,26 העבד כרע בארץ מתחנן ואומר אדון יהיה לך **חמלה** ממני ואפרעך חובך. 27 והאדון רחם על העבד
Mt 20,30 עובר וזעקו אומרים ישואש בן דוד יהיה לך **חמלה** ממנו. 31 והעם גוערים בהם תשתוקו. והם ביותר
Mt 20,31 ביותר חוזק צועקים ישאוש בן דוד יהיה לך **חמלה** ממנו. 32 וישוש קראם מה אתם שואלים מה אתם
Mc 10,47 [*] והתחיל לצעוק. ואמ׳ בן דויט יהיה לך **חמלה** ממני. 48 [*] [*] 49 וישאוש עמד וקראו. והם
Lc 18,7 צועקים אליו יום ולילה ולא יהיה לו **חמלה** מהם. 8 [*] אכן בן האדם בא תאמינו שימצא
Mt 13,6 צמחו כי לא היה להם עפר עמוק. 6 וכשהשמש **חממם** יבשו כי לא היה להם שורש. 7 האחרים נפלו בין
Jn 6,9 אח שימון פירי 9 בכאן הוא נער אחד שיש לו **חמש** מאות ככרות לחם שעורה ושני דגים. אבל מה יהיה
Mt 25,20 ורצה שמוע חשבון מהם. 20 ובא אותו שקבל **חמשה** בישנטש ונתן לו עו׳ ה׳ מריוח. ואמ׳ אל
Mc 6,38 לכם הביטוהו וכאשר הביטוהו אמרו יש לנו **חמשה** לחמים. ושני דגים. 39 וישו צום שיושיבו העם
Lc 1,24 ואחר ימים אחדים אלישבק אשתו הרתה ונטמנת **חמשה** חדשים אומרת 25 זה עשה האל לי באותן הימים
Lc 3,1 Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי לוקא 1 בשנת **חמשה** עשר לקיסר טיברי שיסאר ופונץ פילאט מורשה
Lc 9,13 להם תנו להם לאכול. ואמרו לו אין לנו לבד **חמשה** לחמים ושני דגים וצריכים אנו לקנות דבר מאכל
Lc 12,6 בגיהנם ולו האש אומר לכם אותו תיראו: 6 **חמשה** לחם שהם שלו נמכרין במאה ערכין ואחד מהם לא
Lc 14,19 שתקבל התנצלותי. 19 והשני אמ׳ אני קניתי **חמשה** עולי שורים והולך אני לראותם ולנסותם אחלי
Lc 16,28 אמר א״כ אב אחלי שתשלחהו לבית אבי 28 כי **חמשה** אחים יש לי ואמר להם שלא יבואו לנגישת המקום
Jn 4,18 אמ׳ לה אמת את אומרת שאין לך בעל 18 כי **חמשה** בעלים היו לך וזה שעתה לך אינו בעליך אמת
Jn 5,2 המים מכוסה נקרא בלשון עברי ביטשידא ולה **חמשה** עליות נקראים בלעז פרושיש 3 שם שוכבים רוב
Mt 13,23 ועושה פרי ומעשים טובים לאחד יש ק׳. וא׳ **חמשים.** וא׳ שלשים: 24 ומשל אחר יש לפניהם. אמר
Mc 6,40 על העשב נקרא פֻי׳ 40 וישבו מחמשים **חמשים** ומאתים מאתים. 41 וישאוש לקח החמשה לחמים
Lc 9,14 אלפים וישאוש אמ׳ לתלמידיו עשו שישבו העם **חמשים** לחמשים 15 וכן עשו. 16 וישו לקח החמשה
Lc 16,6 שמן. והוא אמר לו קח שטרך ועשה מהרה וכתב **חמשים.** 7 ואמר לאחר כמה התחייבת לאדוני והוא אמר
Jn 8,57 ושמח: 57 אמרו היהודים אליו עדיין אין לך **חמשים** שנה ואברהם ראה אותך. 58 אז ישוש אמ׳ להם
Mc 6,44 ומהלחמים והדגים. 44 ואותן שאכלו חיו **חמשת** אלפים איש. 45 ותכף צוה לתלמידיו שיכנסו
Lc 9,14 לקנות דבר מאכל לכל העם הזה 14 והם כמו **חמשת** אלפים וישאוש אמ׳ לתלמידיו עשו שישבו העם
Jn 6,10 המקום וישבו האנשים. והיו במספר כמו **חמשת** אלפים. 11 אז לקח ישאוש הככרות וכאשר עשה
Mt 10,8 החיו המתים: טהרו המצורעים. בעבור **חן** קבלתם: ובעד חן תתנוהו. 9 אל תחפצו לישא זהב
Mt 10,8 טהרו המצורעים. בעבור חן קבלתם: ובעד **חן** תתנוהו. 9 אל תחפצו לישא זהב וכסף ומעות
Lc 1,28 נכנס לבתולה אמ׳ לה הש׳ יושיעך מלאה **חן** הש׳ עמך ברוכה את בין שאר הנשים. 29 ואותה
Lc 1,30 והמלאך אמ׳ לה אל תיראי מריאה כי את מצאת **חן** בעיני הש׳. 31 תדעי כִי אַתְּ תהר בבטנך ותלדי בן
Lc 4,22 והכל נותנים עדות לו ומתמיהין בדברים של **חן** היוצאים מפיו ואומרין אינינו זה בן יוסף. 23
Lc 6,32 לכם עשו להם. 32 אם תאהבו אוהביכם אי זו **חן** ראויה לכם [*]. 33 [*] אמת הוא שהחוטאים עושים
Lc 6,34 תתנו למי שאתם מקוים שכר או שירות אי זו **חן** ראוי לכם כי החוטאים נותנים לחוטאים בעבור
Lc 17,9 ואחר אתה תאכל ותשתה.9 וימצא אותו עבד **חן** בעיני אדוניו כי עשה מצותו. 10 איני חושב כן
Jn 1,14 שאחד הוא לבד. ונולד מן האב שהוא מלא **חן** ואמת. 15 זואן עושה עדות ממנו. וצועק אומר זה
Jn 1,16 וקודם לימים. 16 ומשלימותו כלנו השגנו **חן.** ובעבורו החן. 17 כי הדת נתנה בעד משה. אבל חן
Jn 1,17 החן. 17 כי הדת נתנה בעד משה. אבל **חן** ואמת היא נעשית בעד ישאוש משיח. 18 שום אדם לא
Lc 6,36 לכן תהיו אתם בעלי חנינה כאשר אביכם הוא **חנון.** 37 אל תחפצו לדון ולא תהיו נדונים. אל
Mt 26,26 ישבו לסעוד ישאוש לקח הלחם וברכו ועשה **חנות** ובצע. ואמר קחו ואכלו כי זה הוא גופי. 27

Mc 8,6 צוה לעם שישבו בארץ. ולקח הז׳ לחמים עושה **חנות** ושברם ונתנם לתלמידיו ואמ׳ להם הניחום לפני
Mc 14,23 הפת ואמר זהו לבי. 23 ולקח הגביע ועשה **חנות** ונתן להם ושתו ממנו. 24 ואמ׳ להם זהו דמי
Lc 17,16 לשם בקול גדול. 16 ונפל על פניו עושה **חנות** לפני רגלי ישאוש משיח והוא היה שומרוני 17
Lc 22,17 נשלם מלכות השם׳. 17 וכאשר לקח הכוס עשה **חנות** ואמר קחוהו וחלקוהו ביניכם 18 כי אני אומר
Lc 22,19 עד שיבא מלכות הש׳. 19 ולקח הפת ועשה **חנות** ובצעו ונתן להם אומר זה הוא גופי הנתון
Jn 6,11 אלפים. 11 אז לקח ישאוש הככרות וכאשר עשה **חנות** לשם׳ חלק הפת בין העם. והדג כמו כן. והיה
Jn 11,41 האבן. וישאוש נשא עיניו לשמים ואמ׳ אב **חנות** אני עושה לך כי שמעת אותי 42 ואני כבר ידעתי
Lc 6,36 הרצון ועל הרעים. 36 לכן תהיו אתם בעלי **חנינה** כאשר אביכם הוא חנון. 37 אל תחפצו לדון ולא
Mt 15,9 מדברים ולבם רחוק ממני. 9 הם מכבדים אותם **חנם** רמאים מוסריכם ומצות האנשים. 10 וקורא אליו
Mc 7,7 זה העם מכבדני מדבר ולבם רחוק ממני. 7 **חנם** מכבדים אותי מלמדי המוסרים ומצות לאנשים 8
Mt 9,13 ללמוד מה רוצה לומר. כי אני אוהב יותר **חסד** מקרבן. לא באתי לקרוא הצדיקים. רק בעד החטאים
Mt 12,7 7 ואם תבינו מה שאני חפץ לומ׳ אני חפץ **חסד** יותר מקרבן. שום עת אתם לא תענישו השוגגים. 8
Lc 1,72 ומיד כל אותן שהקציפונו. 72 לעשות **חסד** עם אבותינו ולזכור קדושת צואתו 73 והשבועה
Lc 1,78 שלימה לעמו למחילת עונותיהם 78 בעבור **חסד** [*] שבהן פוקד אותנו. מי שהוא מרום 79 והאיר
Lc 1,58 58 ושמעו השכנים וקרובים מאותה המעולה **חסדיה** עמה יחד שמעו 59 ונאספו בשמונת הימים בעבור
Mt 19,20 ואמ׳ אליו הבחור כל זה בטוב שמרתי מה אני **חסר** עוד. 21 אמ׳ אליו ישו אם תחפוץ היות שלם לך
Mc 10,21 הביטו וייטב לו ויאמר אליו דבר אחד **חסר** לך. מכור אשר לך ותנהו לעניים ויהיה לך אוצר
Lc 15,14 14 ואחר היה רעב גדול בארץ. ומצא עצמו **חסר.** 15 והתחיל לקרב לאביו לאחד מעירוני אותה
Jn 13,10 10 וישאוש אמר להם מי שהוא רחוץ אינו **חסר** רק שירחוץ הרגלים והוא כולו נקי ואתם טהורים
Lc 12,30 נבראי העולם. ואביכם יודע באמת כי לכם **חסרון** מכל אלה. 31 אמנם תשאלו מלכות הש׳ וכל אלה
Lc 12,33 ותנו צדקה כי אתם מתקנים אוצר בשמים: אין **חסרון** למי שגנב אין מתקרב לו. ועש אינה מכלה. 34
Lc 21,4 שמו במתן האל. אבל זאת ממה שפיחתה ויש לה **חסרון** שמה כל מאכלה שהיה לה. 5 ומקצת אומרים
Lc 15,7 אחד עושה תשובה יותר ממאה צדיקים שאינם **חסרים** תשובה: 8 או אי זה אשה שיש לה עשרה דרכמש
Jn 2,3 תלמידיו לנשואין. 3 וכאשר בנישואין היו **חסרים** מהיין אמרה אם ישו אליו. אין להם יין. 4
Lc 18,22 והדבר ההוא שמע ישאוש. אמ׳ אליו. עדיין **חסרת** דבר אחד. מכור אשר לך ותנהו לעניים. ויהיה
Lc 12,39 הגנב עתיד לבא אמת שיהיה ניעור. ולא יניח **חפור** ביתו. 40 ואתם עמדו כי בשעה שלא תחשבוה יבא
Mc 6,25 באה אל המלך ושאלה לו בהכבדה אומרת אני **חפיצה** שתתן לי ראש גואן טבול באחד מפשוטי כלי עץ.
Jn 5,2 ועלה ישאוש בירושלם 2 והיה בירושלם **חפירה** אחת ששם מתקבצים המים מכוסה נקרא בלשון
Jn 11,38 ישאוש פעם אחרת בעצמו בא לקבר. ושם היתה **חפירה** ואבן גדולה הושמה עליה. 39 אמ׳ ישאוש הסירו
Mt 8,2 2 וראה מצורע אחד והתפללו. אומ׳ אם אתה **חפץ** אתה יכול לטהרני. 3 וישוש משיח פשט ידיו
Mt 12,7 בכאן הוא גדול המקדש 7 ואם תבינו מה שאני **חפץ** לומ׳ אני חפץ חסד יותר מקרבן. שום עת אתם לא
Mt 12,7 המקדש 7 ואם תבינו מה שאני חפץ לומ׳ אני **חפץ** חסד יותר מקרבן. שום עת אתם לא תענישו
Mt 14,5 לקחת לך אשת אחיך 5 ובעבור זה אירודיש **חפץ** להורגו. רק ירא העם שתופשים אותו כמו נביא. 6
Mt 20,14 לפשוט אחד 14 קח מה שהוא שלך ולך כי אני **חפץ** לתת לאלה האחרונים כמו לך. 15 איני יכול
Mc 15,15 עשה לכם ועוד הם צועקים תלוהו. 15 ופילאט **חפץ** לעשות רצון העם נתן להם בראבן ומסר להם ישוש
Lc 1,62 לך כזה השם. 62 ועשו סימן לאביו איך הוא **חפץ** יהיה שמו. 63 וזכריה שאל לוח הנקרא בוישאט
Lc 9,23 ביום השלישי למיתתו 23 ואומר לכל אם איש **חפץ** לבא אחרי יהיה כופר בעצמו ושתי וערב שלו ובכל
Lc 9,54 54 וכאשר יקומו ויואן ראוהו אמרו אדון **חפץ** אתה שנאמר ירד אש מן השמים וישרוף את כולם:
Lc 9,61 רק הנח לי עד שאעשה באופן שידע הכל אין **חפץ** בכל נכסי ולא מביתי. 62 וישאוש אמ׳ אליו האיש
Lc 10,29 עניתי עשה אותן הדברים ותחיה. 29 והוא **חפץ** לצדק עצמו. ואמר לישאוש ומי הוא חברי. 30
Lc 18,41 העור וכאשר הביאוהו אליו שאלו 41 מה אתה **חפץ** שאעשה לך והוא אמ׳ אדון שאהיה רואה 42 וישאוש
Lc 19,3 שהיה שר העולמיים והיה עשיר גדול. 3 והיה **חפץ** מאוד לראות ישוש משיח אי זה איש הוא. ולא
Lc 19,8 נכנס. 8 וזאקיב עומד אמ׳ לישו אדון אני **חפץ** לתת חצי נכסי לעניים. ואם רימיתי שום אדם אני
Lc 19,8 חצי נכסי לעניים. ואם רימיתי שום אדם אני **חפץ** להשיב לו הדבר ההוא בד׳ כפלים. 9 וישאוש אמ׳
Lc 19,31 קשרו אתם תאמרו כי עשיתם כמו שאדוננו **חפץ** פעולתו. 32 והשלוחים הלכו שם ומצאו העיר עומד
Lc 22,9 והכינו הפסח שנאכל. 9 והם אמרו לאן אתה **חפץ** שנכינהו. 10 והוא אמר להם הנה כאשר תבאו בעיר
Lc 24,28 ממנו 28 וקרבו למגדול שהולכים והוא **חפץ** ללכת עוד רחוק 29 ובקשוהו ואומרים תשאר עמנו
Jn 5,7 בשעה שהמים באים לידי עכירות. וכאשר אני **חפץ** ללכת כבר קדמני אחר. 8 וישאוש אמר לו קום
Jn 5,21 להם חיים. כן הבן נותן חיים לאשר הוא **חפץ** 22 כי האב אינו דן שום אדם. אבל נתן כל משפט
Jn 19,12 חטא חטא גדול ביותר. 12 ואחרי זה פילאט **חפץ** להניחו. רק היהודים צועקים ואומרים. אם תניח

Mt 15,28 אשה גדולה היא: אמונתך יעשה לך מה שאת
Lc 20,19 שעליהם תפול. 19 ושרי הכהנים והסופרים
Jn 5,39 דברו בכם כי לא האמנתם שהוא שלחו. 39
Mt 20,32 32 וישוש קראם מה אתם שואלים מה אתם
Lc 6,19 בעד רוח רעה היו נרפאים. 19 וכל העם
Lc 6,31 שיגזול את שלך אל תבקשם. 31 וכאשר אתם
Lc 8,20 אמו ואחיו [*]. 20 ואמרו לו אמך ואחיך
Lc 19,27 לו יגזל ממנו. 27 אכן אותם אויבים שאין
Jn 5,40 נצחיים והם הן המעידות עדות לי. 40 אינכם
Jn 6,68 68 אז אמר ישאוש לשנים עשר שנשארו ואתם
Jn 8,37 37 אני יודע שאתם בני אברהם. אבל אתם
Jn 12,21 דגלליאה. ובקשוהו אומרים אדון אנו
Jn 21,18 אני לך כשהיית נער היית יושב והולך למקום
Jn 11,8 ימים שהיהודים רצו לסקול אותך. ועדיין
Lc 9,57 הולכים בא אדם אחד ואמ׳ לישאוש משיח
Lc 13,34 הנביאים ויסקול המשולחים אליך. כמה פעמים
Lc 11,46 בעומסין שאין להם יכולת לשאת אתם לא
Jn 8,44 44 אתם בני השטן אביכם. ורצון אביכם
Jn 9,27 27 והוא ענה כבר אמרתי. ואתם שמעתם למה
Jn 9,27 ואתם שמעתם למה חפצתם פעם אחרת לשמוע.
Jn 10,32 לכם והראתי מהם לכם באי זה מעשה מאלו
Jn 10,38 עושה אותם. למה אתם אומרים כזה. ואם לא
Mc Prol,21 וזה אחד הגמון אסכנדריאש וזה חוייב
Jn 7,52 עושה: 52 אז ענו ואמרו לו אתהו גליליב
Mc 11,18 וכאשר שרי הכהנים שמעוהו וחכמים מאותתים
Jn 8,33 ולעולם לא נהיה אחור איך אתה אומר שנהיה
Jn 8,36 לנצח: 36 ואם הבן עושה רצונכם במהרה תהיו
Lc 2,48 עשית זאת לנו. כי אני ואביך כואבים ומאד
Mt 27,60 משי נקי 60 והניחו בקברו שהוא חדש מאבן
Mc 15,46 וערב ועטפו בו והניחו בקבר אחד של אבן
Mt 25,6 מעכב לבא כל העשר ישנו באריכות 6 עד
Mt 27,45 אחד מהגנבים שהיו תלויים אחריו 45 משעת
Mc 6,23 23 ועשה שבועה שיתן לה כל מה שתשאל עד
Mc 6,48 כי הרוח היה להם מנגד. ובא אליהם סביב
Mc 13,35 היום והשעה שאדון הבית יבא בערב או
Lc 19,8 8 וזאקיב עומד אמ׳ לישו אדון אני חפץ לתת
Mc 7,4 הידים כפי גזירת הישישים [*] 4 [*] ורבי
Mt 14,15 היה ערב התלמידים. אמרו לו זה המקום הוא
Mc 6,32 32 ועלו בספינה הקטנה והפילו עצמם במקום
Mc 6,35 קרבו אליו תלמידיו ואמרו לו. זהו מקום
Lc 6,17 בוגד. 17 וירד מן ההר עמהם ועמד במקום
Lc 9,12 יוכלו למצוא מה שיאכלו כי המקום הזה הוא
Lc 6,49 ואותו המים מנחל בא והכתו ומיד נפל ונעשה
Lc 5,9 אדון הפרד נא מעלי כי חוטא אנוכי. 9 כי
Lc 8,56 וישאוש צוה שיתנו לה לאכול 56 ואביה ואמה
Mt 17,19 אשר אם לכם תהיה אמונה כמו גרגיר אחד של
Mc 4,31 זה דמות אדמהו. 31 דומה הוא לגרגיר של
Lc 13,19 זה דבר יהיה נמשל: 19 הנה הוא כגרגיר של
Lc 17,6 6 והאדון אמ׳ להם אם לכם אמונה כגרגיר
Jn 12,24 יתעלה. 24 אמת אני אומר לכם אם גרגיר של

חפצה ובתה נתרפאה באותה שעה: 29 וכאשר ישאוש נסע
חפצו באותה שעה לשום יד בו. ויראו העם כי הכירו
חפצו הכתיבות שבהם אתם סבורים יהיה לכם חיים
חפצים אעשה לכם. 33 והם אמרו אדון שתפתח עינינו
חפצים לנוגעו. כי כח יוצא ממנו ומרפא כולם. 20
חפצים שהאנשים יעשו לכם עשו להם. 32 אם תאהבו
חפצים ראות אותך 21 וענה ואמ׳ להם אמי ואחי הם
חפצים שאמלוך עליהם הביאו פה והמיתום לפני: 28
חפצים לבא אלי שתהיה לכם חיים נצחיים. 41 אין לי
חפצים ללכת. 69 וענה שימון פירי אדון למי נלך
חפצים להמיתני כי דברי אינינו בתוככם: 38 אני
חפצים ראות ישאוש משיח. 22 ובא פליף ואמרו
חפצך. רק כשתהיה זקן תשלח ידך ואחר ילך אחריך
חפצת ללכת שם. 9 ענה ישאוש אין ביום שתים עשרה
חפצתי ללכת עמך למקום שתלך. 58 וישאוש אמ׳ לו
חפצתי לאסוף בניך כמו שהתרנגולת מאספת תרנגוליה
חפצתם לנגוע אותם באצבע אחד שלכם.47 אוי לכם
חפצתם לעשות. הוא היה רוצח בתחלה ולא עמד באמת כי
חפצתם פעם אחרת לשמוע. חפצתם להיות תלמידיו. 28
חפצתם להיות תלמידיו. 28 [*] [*] אנחנו תלמידי
חפצתם לסקול אותי: 33 אז ענו לו היהודים ממעשה
חפצתם להאמין לי. האמינו המעשים בעבור שתכירו
חפש ולהבין בסדר דבריו האונגליאו ממוסרם בגוף
חפש הכתיבות ותמצא ששום נביא לא יבא מגלליאה 53
חפשו איך יוכלו המיתו. אבל הם יראוהו כי כלל העם
חפשים: 34 ענה להם ישאוש באמת אני אומר לכם. שכל
חפשים: 37 אני יודע שאתם בני אברהם. אבל אתם
חפשנוך. 49 והוא אמ׳ להם מה זה תשאלותי לא ידעתם
חצובה. והניח אבן אחת גסה בפתח הקבר והלך לו. 61
חצובה ושם בפתח הקבר אבן גדולה 47 ומריאה מקדלינא
חצי הלילה. צעק אדם אחד קומו הנה החתן בא צאו
חצי היום עד שעה [*] 46 [*] תשיעית זעק ישאוש
חצי מלכותו: 24 וכאשר יצאתה משם אמרה לאמה מה
חצי הלילה הולך על הים 49 [*] חשבו הוא איזה רוח
חצי הלילה או לתרנגול קורא או בקר 36 לא כשיבא
חצי נכסי לעניים. ואם רימיתי שום אדם אני חפץ
חקים אחרים שציום שמור. זהו ליטול כיסותיהם וכלי
חרב ושעה היא מועברת להניח לֶכֶת העמים במגדלים
חרב 33 ורבים עמים שראו אותם הכירוהו ונמשכו
חרב מאד ורב שעה עברה. 36 עזוב העמים הלוך בהרים
חרב וסייעת תלמידיו ורוב עם מכל גודיאה וירושלם
חרב 13 וישוש אמ׳ להם תנו להם לאכול. ואמרו לו
חרבן גדול מאותו בית: נשלם פרק ו׳ Tit,7 קפיטולו
חרד הוא. מסובב הוא. וכל אותן שהיו עמו בלקיחת
חרדו וצום ישו משיח שלא יגידו את העשוי לשם אדם:
חרדל. ותאמרו זה ההר תשתנה מזה המקום אל מקום אחר
חרדל כשהוא זרוע בארץ קטן הוא מכל הזרעים שהם
חרדל שהאדם זורע בגנו וגדל ונעשה אילן גדול עד
חרדל ואתם תאמרו לזה האילן יכרת ויהיה מושלך בים
חרדל הנופל הלאה לא ימות. 25 והוא ישאר יחידי.

Mt 26,10 לעניים. 10 וישאוש שהכירו אמ׳ להם למה **חרה** לכם מזאת האשה כי היא פעלה פעולה טובה אתי.
Lc 10,41 41 וענה האדון ואמר לה מרטא מרטא **חרוצה** נמצאת ברוב עניינים אמת דבר אחד צריכה את
Mt 23,38 ולא אבית. 38 ובעבור זה הנה דירתכם תהיה **חריבה.** 39 ואני אומר שלא תראוני היום עוד עד
Lc 1,25 האל לי באותן הימים הביט בי בעבור שיסיר **חרפתי** בין הנשים. 26 ובששה חדשים האל שלח המלאך
Mc 7,32 לקראת קאליוש. 32 והביאו לו איש אחד **חרש** ואלם. מבקשים אותו בתפלה שישים ידו עליו. 33
Lc 7,39 מרגליית. 39 וכאשר הפרוש שזמנהו ראה זה **חשב** בעצמו אומר אם זה הוא נביא באמת יודע יהיה
Mt 6,7 תחפצו דבר מאד כאשר עושים החסרים. כי הם **חשבו** שהאל ישמעם ברוב דברים. 8 לכן לא תאבו
Mt 16,7 להם השמרו משאור הצדוקים ופרושים. 7 והם **חשבו** בקרבם אומרים הוא אומ׳ כי אין לנו לחם. 8
Mt 21,25 מאין היא מן השמים או מן האנשים. והם **חשבו** ביניהם אומרים. אם אנחנו נאמר מן השמים היא
Mc 6,49 אליהם סביב חצי הלילה הולך על הים 49 [*] **חשבו** הוא איזה רוח רעה וצעקו 50 כולם והיו
Mc 11,31 מן השמים או מן האנשים ענו אותי. 31 והם **חשבו** ביניהם. אם אנחנו אומרים מן השמים הוא. הוא
Lc 19,11 האנשים בעבור שיהיה נביא לירושלם וכי **חשבו** שמיד יהיה נגלה מלכות שמים. 12 ואז אמר אדם
Lc 24,37 אני הוא אל תיראו. 37 והם נבהלים וחרדים. **חשבו** ושערו שראו רוח. 38 ואמר להם למה אתם נבהלים
Jn 11,53 יחד בני האל הנפוצים: 53 אז באותו יום **חשבו** היהודים איך יהרגו ישאוש 54 וכבר לא היה
Jn 13,29 מהיושבים לא הבינוהו למה אמרו 29 כי מקצת **חשבו** שיודוש שיודיש שהיה לו כיסין שיאמר לו ישאוש
Mt 21,46 46 ורצו לתופשו. רק יראו העם כי כולם **חשבוהו** לנביא: Tit,22 קפיטולו מ״ח כפי מתיאו 1
Mt 25,19 19 ואחר זמן ארוך בא האדון ורצה שמוע **חשבון** מהם. 20 ובא אותו שקבל חמשה בישנטש ונתן לו
Lc 16,2 וקראו ואמר לו מה זה שאני שומע עליך. תן **חשבון** מהה מההרשאה. כי מכאן ואילך לא תשתדל
Mc 4,40 ואז יראוהו בעוז ואמ׳ אחד אל אחד מי **חשבנו** שיהיה זה שהרוח והים שמעוהו: Tit,5 קפיטולו
Mt 9,4 4 וכאשר ישוש משיח הכיר מחשבתם אמ׳ למה **חשבתם** רע בלבבכם. 5 מהו דבר קל יותר. לאמר חטאתיך
Mt 11,7 לאמר אל עם ג׳ואן. למה יצאתם רואות במדבר **חשבתם** שהוא יהיה כמו קנים תוהים שהרוח מניע. 8
Lc 5,22 ישאוש הכיר מחשבותיהם ענה ואמ׳ להם למה **חשבתם** רע בלבבכם 23 אי זה דבר הוא נקל אמור
Lc 24,38 רוח. 38 ואמר להם למה אתם נבהלים ומה **חשבתם** בתוך לבבכם. 39 ראו ידי ורגלי [*] 40 .[*]
Lc 12,23 ואל תאמרו במה תלבשו גופכם. 23 כי הנפש **חשובה** יותר מאכילה והגוף יותר מהלבוש. 24 תחשבו
Mt 11,8 עם מלבושים יקרים אותם שלובשים מלבושים **חשובים** ועומדים בהיכל המלך: 9 א״כ למה יצאתם ראות
Lc 23,56 מונח 56 וכשחזרו בבית הכינו וקנו סמים **חשובים** ומשיחות מעולות בריח טוב לחנוט גוף ישאוש
Mt 16,3 הייתם אומרים היום יהיה מטר כי השמים הוא **חשוך** א״כ אתם יודעים שפוט צבע השמים. אבל אינכם
Lc 11,34 מאיר אבל אם עינך יהיה רע. גופך יהיה **חשוך:** 35 לכן שמור שנרך לא תחשך 36 [*] וכל גופך
Mt 25,30 יגזלנו אדם. 30 והעבד הרע תשליכהו בבור **חשוכה.** ושם יסבול בכי והרעשת שיניים: 31 כאשר בן
Mt 22,13 וקשרו לו הידים והרגלים ושימוהו בסוהר **חשיכה.** ושם יסבול בכי ורעישת שינים. 14 רבים הם
Lc 23,45 היה בכל הארץ עד שעה תשיעית. 45 והשמש **חשך** ומכסה המקדש ונבקע באמצעו. 46 וישוש צועק
Jn 3,19 עין לב נר בא לעולם ואוהבים האנשים ביותר **חשך** וערפל מנר. כי מעשיהם הם רעים. 20 כי כל איש
Mt 14,31 שלח היד ולקחו. ואמ׳ איש במעט אמונה למה **חששת.** 32 וכשעלה [*] 33 [*] בקרון באו והתפללוהו
Mc 6,16 וכאשר אירודיש שמע זה. אמר זה זואן שאני **חתכתי** ראשו וחזר ממות לחיים. 17 כי זה אירודיש
Mt 27,66 66 והם הלכו ושמרו הקבר והאבן גדולה **חתמו** ועשוה שמור: Tit,28 קפיטולו נ״ד כפי מטיאו 1
Mt 4,17 עשו תשובה כי המלכות שמים מתקרב: קפיטולו **ט׳** כפי מתיאו 18 ויהי בלכת ישואש לים גלילאה ראה
Mc 9,Tit האגלוריאה ממלכות האל: Tit,9 קפיטולו **ט׳** כפי שי׳ מארקו 1 מועברים ששה ימים לקח פירו
Lc 8,Tit אמונתך הושיעך לכי לשלום. Tit,8 קפיטולו **ט׳** כפי לוקא 1 ונעשה משם ואילך ישאוש הולך בעירות
Jn 9,Tit נחבא ויצא מן המקדש: Tit,9 קפיטולו **ט׳** כפי ש׳ יואן 1 והולך ישאוש. ראה אדם עור מיום
Mt 10,3 מטיאו. בעל רבית מפורסם. גיקמי אבפיב. **טאטדיב** 4 שימון קאעיב:יודש שמסרו. 5 אלה י״ב שלח
Lc 3,34 גוֹדי. שם היה ישאק. שם היה אביאם. שם היה **טארי.** שם היה מקור. 35 שם היה שירוק. שם היה
Mt 11,11 כי בכל ילודי אשה אין ילוד גדול מזואן **טבול.** והקטן ממלכות שמימיי [*] 12 [*] נכנס אדם
Mt 11,13 בחזקה 13 כי כל הנביאים והדת עד זואן **טבול** התנבאו מה שהיה עתיד לבוא. 14 ואם תרצו
Mt 14,2 טינורקא שמע ישאוש 2 ואמ׳ לבניו זהו זואן **טבול** ששב חי ועושה נפלאות. 3 כי אירודיש מחזיק
Mt 14,8 היתה מוזהרת מאמה אמרה תן לי ראש זואן **טבול.** 9 והמלך נעצב. ובעד טעם השבועה ובעבור
Mt 14,9 לא רצה לשנות. וצוה שאז יתן לה ראש זואן **טבול.** 10 וחתך ראש זואן בבית הסוהר 11 ונשאו הראש
Mt 16,14 אמרו מקצת אנשים אומרים שאתה הוא זואן **טבול.** ומקצת אומרים אליהו. ומקצת ירמיהו או אחד
Mt 17,13 13 ואז השכילו תלמידיו שהוא אומ׳ מזואן **טבול.** 14 וכאשר בא לשם אדם אחד בא ויכרע לפניו
Mc 6,14 אירודיש בפירסום שמע ישאוש. אמ׳ שזואן **טבול** הוא וחזר חי ממות ובעבור זה עושה פלאות. 15
Mc 6,24 מה אשאל. והיא אמרה לה תשאלי ראש גואן **טבול.** 25 ותכף היא באה אל המלך ושאלה לו בהכבדה

Mc 6,25 בהכבדה אומרת אני חפיצה שתתן לי ראש גואן
Mc 8,28 מי אני 28 והם ענו אומרים שאתה הוא גואן
Mc 10,39 [*] 39 [*] [*] [*] והטבילה שאני אהיה
Mc 16,16 מלך השמים לכל בריה 16 אותו שיאמין ויהיה
Lc 7,28 אשר נולדו בעולם מאשה לא נולד גדול מיואן
Lc 7,33 בוכים ואתם אינכם בוכים. 33 וכאשר יואן
Lc 9,19 מה אומרים העם מי אני 19 וענו ואמרו יואן
Lc 12,50 אני שיהיה מורד. 50 ואני מתאוה שאהיה
Mc 10,39 [*] והטבילה שאני אהיה טבול. ואתם תהיו
Mt 21,25 אני אענה בעד אי זה כח אני עושה זה. 25
Mc 1,4 דרכי האדון. 4 היה זואן במדבר טובל ודורש
Mc 11,30 לכם באי זה כח אני עושה אלו הדברים. 30
Lc 3,3 3 ובא יואן בכל ממלכות גודיאה. דורש
Lc 20,4 להם. ואני אשאל לכם דבר אחד ענוני. 4
Jn 4,2 וטובל יותר מיואן. 2 עד שישאוש לא
Jn 13,26 26 [*] הנו פה. אני אשלח הפת בצוע. וכאשר
Mc 7,19 19 כי אינו נכנס לגוף רק בבטן ויוצא בעד
Lc 15,22 שאו התלמיד הראשון. ובאו והלבישוהו ושימו
Mt 8,3 ידיו ונגעו ואמר אני רוצה לטהרך ותכף היה
Mc 1,41 עליו שלח ידו ואמ׳ לו אני רוצה שתהיה
Mt 11,5 רואים. והפסחים הולכים. והמצורים הם
Lc 7,22 העורים רואים. הפסחים הולכים. המצורעים
Lc 11,41 בצדקה מה שיותר לכם וכל הדברים יהיו לכם
Jn 13,10 חסר רק שירחוץ הרגלים והוא כולו נקי ואתם
Jn 13,11 שעתיד לבגוד בי. ובעבור זה אמר אין כולכם
Jn 15,3 אותה בעבור שתעשה פרי לרוב. 3 כבר אתם
Mt 10,8 מתקרב. 8 מרקו החלאים. החיו המתים:
Mt 23,26 כולם מלאים מטרף ואזור: 26 פרושים עורים
Lc 2,22 היה בבטן אמו מריאה. 22 וכאשר נשלמו ימי
Jn 2,6 6 והיה שם שש אירידי ואבן מונחת כמנהג
Mc 1,44 אבל לך ותתראה לסגני הכהנים ותדור בעד
Lc 5,14 אבל אמ׳ לו לך ותראה לכהנים ותדור בעד
Mt 5,26 עד השלמך אפילו החוב היות קטן: קפיטולו
Mc 15,Tit שלש פעמים. והתחיל לכרות: Tit,15 קפיטולו
Lc 14,Tit ותאמרו ברוך הבא בשם הש׳: Tit,14 קפיטולו
Jn 11,18 ארבעה ימים. 18 ובטניאה קרובה מירושלם
Jn 15,Tit אני עושה קומו ונלכה מזה: Tit,15 קפיטולו
Mt 3,10 מונח לשורש העץ. וכל עץ שאינו עושה פרי
Mt 5,29 ימנית טשקנדליזא הוציאה והרחיקה ממך כי
Mt 5,39 ואני אומר לכם שלא תשלמו רע ברע. כי אם
Mt 5,44 44 ואני אומ׳ לכם אהבו אויביכם ותעשו
Mt 7,17 מסנה ענבים. ולא מקוצים תאנים. 17 וכל עץ
Mt 7,17 מקוצים תאנים. 17 וכל עץ טוב עושה פרי
Mt 7,19 פרי רע: 18 [*] 19 כל עץ שאינו עושה פרי
Mt 10,11 בכל עיר שתכנסו או מגדול שאלו מאתו אדם
Mt 12,12 בשוחה אחת בשבת לא יוציאנה. 12 מכמה יותר
Mt 12,12 מהצאן. ובעד אהבה זו הגון הוא עשות בשבת
Mt 12,33 לו כפרה בזה העולם ובעולם הבא. 33 כל עץ
Mt 12,33 העולם ובעולם הבא. 33 כל עץ טוב עושה פרי
Mt 12,34 האדם העץ 34 יחס שרפים איך תוכלו לאמר

טבול באחד מפשוטי כלי עץ. 26 והמלך היה נעצב בטעם
טבול. ואחרים אומרי׳ אליהו. ואחרים אומרים נביא.
טבול. ואתם תהיו טבולים. 40 אבל שבת בימיני
טבול יהיה נושע ואותו שלא יאמין ימחה. 17 ואלה
טבול. אבל מי שהוא קטן במלכות שמים גדול ממנו. 29
טבול בא לא אכל לחם ולא שתה מים ואמרתם שהוא
טבול ומקצת אומרים אליהו. ויש אומרים נביא מן
טבול מטבילה. בעבור זה אני נדחק עד שישלים: 51
טבולים. 40 אבל שבת בימיני ובשמאלי אין לי ליתן
טבילת זואן מאין היא מן השמים או מן האנשים. והם
טבילת תשובה לכפרת עונות. 5 ויוצאין אליו כל אותן
טבילת ג׳ואן מן השמים או מן האנשים ענו אותי. 31
טבילת תשובה למחילה עונות החוטאים 4 כמו שכתו׳
טבילת יואן היתה מן השמים או מאנשים. 5 והם
טבל רק תלמידיו עזבו בגודיאה. 3 [*] והלך פעם
טבל הפת נתנו ליודש שימון אשק אשקריוטא 27 ולקח
טבע מנקה. 20 ואמ׳ להם 21 [*] הדברים הרעים
טבעת בידו ותנעלו רגליו. 23 ושאו עֵגֶל שמן ונאכל
טהור מהצרעת. 4 ואמ׳ ישואש משיח השמר אל תאמר
טהור מהצרעת. 42 [*] 43 כאשר נטהר תכף הוציאוהו
טהורים. והחרשים שומעים. והעניים מוגדים. 6
טהורים. החרשים שומעים. המתים קמו חיים. והדלים
טהורים. 42 רק אוי לכם פרושים שאתם מעשרים הנענא
טהורים אבל לא כולכם. 11 כי אני יודע אותו שעתיד
טהורים. 12 אז כשרחץ רגליהם לקח מלבושיו. וכאשר
טהורים בעבור הדברים שאמרתי לכם. 4 עמדו בי ואני
טהרו המצורעים. בעבור חן קבלתם: ובעד חן תתנוהו.
טהרו ראשונה מה שהוא בפנים ואחר תהיו כולכם נקיים
טהרת מריאה כדת משה נשאו הנער בירושלם בעבור
טהרת היהודים וכל אחת מהאירידיש מחזקת שתים ושלש
טהרתך. מה שמשה מצוה לעדות בישראל. 45 וכאשר יצא
טהרתך כמו שמשה מצוה לעדות שלהם. 15 ודברו נתפזר
ט״ר כפי מתיאו 27 עו׳ אמר ישאוש לתלמידיו אתם
ט״ר כפי שן מרקו: 1 ובקר בקר נתאספו לעצה גדולי
ט״ר כפי לוקא: 1 ונעשה כשנכנס בבית אחד משר
ט״ר מילין. 19 ויהודים רבים באו למריאה ולמרטא
ט״ר כפי ש׳ זואן 1 אני הוא גפן אמת. ואבי הוא
טוב יכרת וישרף. 11 אני טובל אתכם במים במקום
טוב הוא לך שתאבד אבר אחד מהיות כל הגוף ענוש: 30
טוב ברע אבל אם יכה אתכם אדם על הלחי אחת הגשנו
טוב לאשר עושים לכם רע והתפללו על רודפיכם 45
טוב עושה פרי טוב. ועץ פרי רע עושה פרי רע: 18
טוב. ועץ פרי רע עושה פרי רע: 18 [*] 19 כל עץ
טוב יהיה כרות ושרוף. 20 במעשיהם תכירום: עו׳
טוב ועמו תעמדו עד שתלכו. 12 וכאשר תכנסו בבית
טוב האדם מהצאן. ובעד אהבה זו הגון הוא עשות בשבת
טוב. 13 ואז הוא אמר אל האדם שלח ידך ושלוחה.
טוב עושה פרי טוב ועץ רע עושה פרי רע. לכן בפרי
טוב ועץ רע עושה פרי רע. לכן בפרי מכיר האדם העץ
טוב שאתם רעים. הפה מדברת מהשפעת הלב. 35 אדם טוב

Mt 12,35 שאתם רעים. הפה מדברת מהשפעת הלב. 35 אדם **טוב** מאוצרו נותן דברים טובים. ואדם רע מרוע אוצר
Mt 13,24 אמר המלכות שמימיי דומה לאדם שזורע זרע **טוב** בשדהו 25 ובעוד שהאנשים ישנים באו אויביו
Mt 13,37 הקמשונים מהשדה. 37 וענה ואמר אותו שזורע **טוב** זרע הוא בן הבתולה. 38 השדה הוא העולם וטוב
Mt 14,27 ותכף ישאוש דבר להם. ואמר להם יהיה לכם **טוב** בטחון באל אני הוא אל תפחדו. 28 וענה ש׳ פירו
Mt 15,7 עברתם מצות הש׳ בעבור גזירותיכם הרעים. 7 **טוב** דבר מכם ישאוש אומ׳ 8 זה העם שלי מכבר מדברים
Mt 15,26 אדון עוזרני. 26 והוא ענה ואמ׳ אינינו **טוב** שאדם יקח לחם מהבנים ושיתנהו לכלבים לאכול.
Mt 16,26 חללי עלמא. והנפש היא אבודה. ואי זה חלוף **טוב** יכול עשות האדם בעד נפשו. 27 כן האל
Mt 17,4 מדברים עמו. 4 ואמ׳ פירו אל ישאוש אדון **טוב** עמוד בזה המקום. אם אתה תאבה נעשה פה שלשה
Mt 18,35 כך יעשה לכם אבי שבשמים אם לא תמחלו מלב **טוב** לריעכם: Tit,19 קפיטולי מ״ה כפי מתיאו 1
Mt 19,16 מהם. 16 והנה אחד נגש אלי ואמ׳ לו רבי **טוב** אי זה טוב אוכל אנכי עשות שיהיה לי חיים
Mt 19,16 והנה אחד נגש אלי ואמ׳ לו רבי טוב אי זה **טוב** אוכל אנכי עשות שיהיה לי חיים נצחיים. 17
Mt 19,17 17 וענה ישאוש אליו למה אתה אומר אלי **טוב.** אחד לבדו השם הוא טוב. אם תרצה להבין חיים
Mt 19,17 למה אתה אומר אלי טוב. אחד לבדו השם הוא **טוב.** אם תרצה להבין חיים נצחיים שמור וקיים
Mt 20,15 ואת עיניך הוא קנאי כאשר אני עושה **טוב:** 16 ובזאת המדה יהיו האחרונים ראשונים
Mt 25,21 הא לך עוד ה׳ מריוח. 21 ואמ׳ האדון עבד **טוב** ונאמן כי על מעט ממון היית נאמן [*] 22 [*]
Mt 26,24 לאדם שבעבורו בן הבתולה יהיה נבגד: דַבַר **טוב** היה לו אם נולד לא היה. ואותו איש 25 ענה
Mc 3,4 באמצע. 4 ואמ׳ להם ישאוש יש לאדם עשות **טוב** ביום החג או רע. הושיע או עזוב אבר אדם אחד.
Mc 4,20 ונשארים בלא פרי. 20 ואותה שנפלה על **טוב** הארץ. יחס אותם ששומעין ומשימין בפועל ועושים
Mc 4,20 אותם ששומעין ומשימין בפועל ועושים פרי **טוב.** עד שמגרגיר א׳ יוצאין ל׳ ומא׳ ס׳ ומא׳ ק׳.
Mc 4,26 להם כן הוא מלכות שממיי כאדם שזורע זרע **טוב** בארץ 27 וישן יום ולילה ונח והוא והזרע גדל
Mc 7,6 נטולות פת כל היום: 6 וישאוש ענם אמ׳ להם **טוב** נביא מכם רמאים ישעיה שאמ׳ זה העם מכבדני
Mc 7,27 ראשונה חייב אדם לעזור לבניו. כי אין דבר **טוב** קחת הלחם מהבנים בעבור תתו לכלבים. 28 והיא
Mc 9,4 עם ישו. 4 וענה פיר לישאוש אמ׳ לו **טוב** הוא שאנחנו נעשה פה שלשה אהלים. לך אחד ולמ
Mc 9,49 אדם באש יתעלם וכל אדם מרוצח מתעלם: 49 **טוב** הוא המלח אבל אם המלח תפסק עם מה נבשל יהיה
Mc 10,17 בא אדם אחד וכרע לפניו מבקש ואומר מלמד **טוב** מה נעשה בעבור שנוכל להשיג מלכות שמימיי. 18
Mc 10,18 18 וישאוש אמ׳ לו למה אתה אומר לי **טוב** ושום אדם אין טוב לבד האל. 19 אתה יודע מצות
Mc 10,18 אמ׳ לו למה אתה אומר לי טוב ושום אדם אין **טוב** לבד האל. 19 אתה יודע מצות השם. לא תעשה
Mc 14,21 לאדם אשר בעדו בן הבתולה יהיה נבגד. דבר **טוב** היה לו לאותו האיש אם נולד לא היה: 22 וכאשר
Lc 1,53 מאריות ומגביה השפלים. 53 הרעבים ממלא כל **טוב** ועוזב העשירים רקים. 54 פודה ישראל בנו זוכר
Lc 2,14 עלוי יהיה לאל ובארץ שלום לאנשים מרצון **טוב.** 15 וכאשר נסעו המלאכים מהם עולים ויורדים
Lc 3,9 לשורש העץ. לכן כל עץ שאינו עולה פרי **טוב** יכרת ויושם באש: 10 והעמים שואלים לו אומרים
Lc 5,39 רוצה מיד שתות יין חדש שאומ׳ הישן הוא **טוב:** Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי לוקא 1 עשוי זה בשבת
Lc 6,9 אמ׳ להם אני שואל אתכם אם ראוי עשות **טוב.** או עשות רע בשבת. או הנפש הושיע או אבוד. 10
Lc 6,27 אתם שומעים. אהבו אויביכם ואוהבכם. ועשו **טוב** למי שהכעיס אתכם. 28 ברכו למי שאומר לכם רע.
Lc 6,35 גמול. 35 אבל אהבו אויביכם ועשו להם **טוב.** ותנו מתנות למי שאינכם מקוים דבר ושכרכם
Lc 6,35 הרבה מאד ותהיו בנים מאל עליון שהוא מאד **טוב** על רגוזי הרצון ועל הרעים. 36 לכן תהיו אתם
Lc 6,43 שתגרש הקיסם מעין אחיך. 43 כי העץ אינינו **טוב** שעושה פירות רעים. ועץ רע אינו יכול לעשות
Lc 6,43 פירות רעים. ועץ רע אינו יכול לעשות פרי **טוב.** 44 כי כל עץ ניכר בפריו. כי מקוצים אין איש
Lc 6,45 תאנים. ומסנה אין איש מלקט ענבים. 45 אדם **טוב** מטוב אוצר לבו מגיד טוב. ואדם רע מרוע אוצר
Lc 6,45 ענבים. 45 אדם טוב מטוב אוצר לבו מגיד **טוב.** ואדם רע מרוע אוצר לבבו מגיד רע כי מהשפעת
Lc 9,33 [*] 33 ובא פירו ואמ׳ לישו. אדון דבר **טוב** הוא שנעשה פה. שלשה אהלים. לך אחד. ולמשה
Lc 10,41 דבר אחד צריכה את מריאה בחרת החלק היותר **טוב** אשר לא יגזלוהו לה: Tit,11 קפיטולו י״ב כפי
Lc 14,34 אינו יכול להיות תלמידי: 34 המלח הוא **טוב.** אבל אם המלח ריקנית. במה ינתן הטעם: 35 לא
Lc 18,18 בו. 18 ושר אחד מהפרושים שאלו אמ׳ רבי **טוב** מה אעשה שאוכל לנחול חיים נצחיים. 19 וישאוש
Lc 18,19 19 וישאוש אמר לו. למה אתה אומר אלי **טוב** ואין טוב לבד האל. 20 אתה יודע המצות. לא
Lc 18,19 אמר לו. למה אתה אומר אלי טוב ואין **טוב** לבד האל. 20 אתה יודע המצות. לא תקנא. לא
Lc 19,17 הרוחתי. 17 והאדון אמר אליו שמח עבד **טוב** כי בדבר קטן היית נאמן. יהיה לך ממשלה על מאה
Lc 23,56 וקנו סמים חשובים ומשיחות מעולות בריח **טוב** לחנוט גוף ישאוש משיח ובשבת הורידוהו לקבר:
Jn 1,46 לו נתנאל בנזוריט. יכול להיות אי זה דבר **טוב.** אמר לו פליף בא וראה אותו. [*] 47 ראה ישאוש
Jn 5,29 ישמעו קול האל: 29 ויצאו אותם שעשו **טוב** בחיים ומי שעשה רע בדין. 30 איני יכול מעצמי

Jn 7,12 12 ורוב העם מַלְינִים עליו. כי מקצת אומרים **טוב** הוא. ואחרים אינו. רק מרמה העמים. 13 אבל אחד
Jn 10,11 תהיה לכם בגודל ההשפעה. 11 אני הוא רועה **טוב.** ורועה טוב נותן נפשו בעד צאן השוכר. 12 ומי
Jn 10,11 ההשפעה. 11 אני הוא רועה טוב. ורועה **טוב** נותן נפשו בעד צאן השוכר. 12 ומי שאינו שוכר
Jn 10,12 נפשו בעד צאן השוכר. 12 ומי שאינו שוכר **טוב** כאשר הצאן אינם שלו קרוביות. כאשר הוא רואה
Jn 10,14 השתדלותו בשמירת הצאן. 14 אני הוא רועה **טוב** ומכיר צאני. והם מכירות אותי. 15 כמו שהאב
Jn 10,33 לסקול אותי: 33 אז ענו לו היהודים ממעשה **טוב** אין אנו סוקלין אותך רק מקללה וגידוף. כי אתה
Jn 12,3 מאד ומשחה רגלי ישוש. וכל הבית נתמלא ריח **טוב** מן המשיחה: 4 אז אמר אחד מתלמידיו יודיש
Jn 18,23 אני דברתי דבר רע עשה לי עדות רע. רק אם **טוב** דברתי למה אתה מכה אותי: 24 והלך ישאוש
Mt 13,8 גדלו הקוצים וחנקום. 8 האחרים נפלו בארץ **טובה** ועשו פרי רב בא׳ ק׳ בא׳ נ׳ בא׳ ל׳. 9 מי שיש
Mt 13,23 ואינה עושה פרי: 23 אבל אותה שנפלה בארץ **טובה.** הוא אותו שיבין דברת השם׳ וישמענה ועושה
Mt 13,27 המשרתים ואמרו אל האדון לא זרעת אתה חטה **טובה** בשדך. אם כן מי עליו זרע קמשונים: 28 והוא
Mt 13,46 שמחפש אבנים נערכות 46 וכאשר מצא אבן **טובה** נערכת הלך ומכר כל מה שהיה לו וקנה האבן: 47
Mt 26,10 למה חרה לכם מזאת האשה כי היא פעלה פעולה **טובה** אתי. 11 כי יהיה לכם לעולם דלים עמכם. ואני
Mc 5,36 ישאוש ששמע זה אמ׳ לא תפחד לבד יהיה לך **טובה** אמונה בשם׳ והאמין 37 ולא הוליך שום אדם עמו
Mc 11,22 שיבשה. 22 וענה ישו ואמר אליו יהיה לך **טובה** אמונה בשם 23 כי באמת אני אומר לכם כל מי
Mc 14,6 תתפשוה למה אתה עַצְבִים דעו כי פעלה פעולה **טובה** 7 כי לכם יהיו לעולם העניים. וכאשר תחפצו
Lc 6,38 ותעזב לכם. 38 תנו ואתן אני לכם. מדה **טובה** ובחונה ומצודקת תנו. ויותר עליונה יתנו לכם
Lc 8,8 עם הזרע וחנקהו. 8 וזרע האחר נפל בארץ **טובה** ועשה פרי כמאה כפלים. וזה אומר צועק מי שיש
Lc 11,13 13 אם לא שלא תבטחו בריע. אך תתנו מתנות **טובות** לבניכם כמה וכמה אבינו שבשמים שיתן הרוח
Lc 12,19 דברי תולדותי וטובתי. 19 ואומר לנפשי רוב **טובות** אספת ברוב שנים אכלי ושתי ותנוחי. 20 והאל
Jn 6,28 אז אמרו לו מה נעשה שנוכל לעשות פעולות **טובות** לאל. 29 ענה ישאוש ואמ׳ להם. זאת היא
Jn 19,40 וקשרוהו בסדינין ומשחו הגוף במשיחות **טובות** ויקרות כמו שנהוג ליהודים לחנוט. 41 ובמקום
Mt 24,47 47 אמיתות לכם אומר שהוא יניחהו על כל **טובותיו.** 48 ואם העבד הרע יאמר בלבו אדוני יעמוד
Mt 3,8 מי למד לכם לברוח לאף הש׳ם. 8 עשו מעשים **טובים** ותשובה 9 ולא תאמרו בלבבכם. אברהם היה
Mt 6,1 לפני העם מפני שתהיו בעיניהם אנשים **טובים.** כי תאבדו גמול אביכם שבשמים: קפיטולו י״ח
Mt 7,11 11 א״כ אתם אם דעתכם תדעו לתת דברים **טובים** לבניכם כמה וכמה האל שמימיי שיתן דברים
Mt 7,11 לבניכם כמה וכמה האל שמימיי שיתן דברים **טובים** לשואליו 12 כל אשר שתחפצו שיעשו לכם האנשים
Mt 10,31 שערות ראשכם מנויים 31 לכן לא תפחדו. אתם **טובים** מעופות רבים. 32 לכן כל איש שיפרסמני לפני
Mt 12,35 הלב. 35 אדם טוב מאוצרו נותן דברים **טובים.** ואדם רע מרוע אוצר נודר רע. 36 בעבור זה
Mt 13,23 דברת השם׳ וישמענה ועושה פרי ומעשים **טובים** לאחד יש ק׳. וא׳ חמשים. וא׳ שלשים: 24 ומשל
Mt 21,36 עבדיו לעובדים לקבל פירותיו. והיו יותר **טובים** ורבים ועשו להם כמו כן שעשו לאחרים: 37
Mt 21,41 ענו הוא יכלה הרעים וישכור הכרם לאחרים **טובים** שיחזרו לו הפרי הגון בעתו. 42 אמר להם
Mc 16,20 הלכו בכל העולם לדרוש בעזר הש׳ עם דברים **טובים** ועם נפלאות שיעשו: Expl תם תם ונחתם
Jn 10,32 שיסקלוהו. 32 וענה להם ישאוש מעשים רבים **טובים** אמרתי לכם והראתי מהם לכם באי זה מעשה מאלו
Jn 21,1 כ״א כפי יואן 1 אחר גלה עצמו ישאוש לאם **טוביריאדיש** 2 וכן גלה לשמעון פירו. וטומאוש נקרא
Mt 3,6 ומכל מלכות אשר סביבות נחל ירדן 6 והיה **טובל** אותם בירדן. והיו מודים עונותיהם. 7 וכאשר
Mt 3,11 שאינו עושה פרי טוב יכרת וישרף. 11 אני **טובל** אתכם במים במקום תשובה. והבא אחרי חזק ממני
Mt 3,14 והיה לך לטבול אותי. ואתה בא אלי להיות **טובל.** 15 ענה ישואש ואמ׳ לו עזוב עמוד כי כן
Mt 3,16 אז הטבילו זואן. 16 ותכף שישואש משיח היה **טובל** ויצא מן המים נפתחו השמים והקדוש רוח ירד
Mc 1,4 ישרות תעשו דרכי האדון. 4 היה זואן במדבר **טובל** ודורש טבילת תשובה לכפרת עונות. 5 ויוצאין
Mc 1,8 אותו שאיני ראוי לחלוץ שרוך נעליו. 8 אני **טובל** אתכם במים הוא יטבול אתכם מהקדוש רוח. 9
Mc 1,9 שבא ישאוש נזוריט מעיר גליליאה והיה **טובל** בנהר הירדן בעד זואן. 10 ותכף שיצא מהמים.
Lc 3,16 ישאוש משיח. 16 ענה יואן ואמ׳ לכולם אני **טובל** אתכם במים אבל יבא יותר חזק ממני שאיני ראוי
Lc 3,21 21 נעשה היה כאשר כל העם נטבל. וישו היה **טובל** ומתפלל לש׳ ונפתחו השמים 22 ורוח הקדש ירד
Jn 1,26 ולא נביא. 26 יואן ענה להם ואמר. אני **טובל** אתכם במים. רק באמצעכם עומד אותו שאינכם
Jn 3,23 גודיאה ושם עמד עמהם וטובל. 23 ויואן היה **טובל** בהר אחד קרוב שיליני כי מים רבים היו שם:
Jn 3,26 מי היה עמך בעבר הירדן שהוא עשית עד שהוא **טובל** והכל באים אליו: 27 ענה יואן ואמ׳ אין שום
Jn 10,40 אחרת בעבר הירדן באותו מקום שהיה זואן **טובל** ראשונה. ועמד שם. 41 ורבים באו אליו ואומרים
Lc 12,17 בעצמו אומר מה אעשה שאין לי במה אאסוף **טובתי** ופירותי. 18 ואמ׳ אעשה זאת אהרוס אוצרותי
Lc 12,27 חבצלות השדה איך גדילות לא טורחות ולא **טוות.** אני אומר לכם כי שלימה בכל מעלתו לא היה לו

Lc 6,15 אחיו. יקומו יואן פיליפו ברטומי 15 מתיב **טומאוש** יקומו אלפיב. ושימון שנקרא זילוזיש. 16
Mt 10,3 ברטומי. ג׳יקמו. זאבדיב וזואן אחיו **.טומאש.** מטיאו. בעל רבית מפורסם. גיקמי אבפיב.
Jn 11,16 שאתם תאמינו. רק נלך אליו. 16 אז אמר **טומאש** שאמור דידימוש למקצת אנשים. נלכה אנחנו כמו
Jn 20,24 ומי שתעצרו העונות נעצרים יהיו להם 24 רק **טומאש** אחד מן התלמידים שנקרא מספק לא היה עמהם
Jn 20,28 תהיה בלתי מאמין ותהיה נאמן. 28 ענה אליו **טומאש** ואמ׳ אדוני ואלהי. 29 וישאוש אמ׳ אליו כי
Jn 20,29 ואלהי. 29 וישאוש אמ׳ אליו כי ראית אותי **טומאש** והאמנת בי מאושרים יהיו אותן שיאמינו בי.
Mt 13,44 דומה לזהב טמון בשדה לאותו כשאדם מצאו **טומנו.** ובעבור ששון שיש לו מכר כל אשר לו וקנה
Mt 22,29 היתה מכולם: 29 ענה ישאוש ואמר להם אתם **טועים** ואין אתם מבינים הכתיבות וכח האל. 30
Mc 12,24 מכל אלו. 24 וענה ישאוש ואמר להם אתם **טועים** ואינכם מבינים הכתיבות וכח השם. 25 כאשר
Mc 12,27 27 אינו אלוה המתים אלא החיים. ולזה אתם **טועים** מאד: 28 ויגש אליו אחד מאותת ששמעם מתוכחים
Lc 12,27 תהיו חושבים חבצלות השדה איך גדילות לא **טורחות** ולא טוות. אני אומר לכם כי שלימה בכל
Lc 3,1 ופונץ פילאט מורשה בגודיאה ואירודיש **טטרקא** מגליליאה ופליף אח אירודיש ופטריאקא ממלכות
Lc 3,1 ג׳ כפי לוקא 1 בשנת חמשה עשר לקיסר **טיברי** שיסאר ופונץ פילאט מורשה בגודיאה ואירודיש
Jn 6,1 האלה הלך ישאוש מעבר לים גליליאה שהיא **טיבריאדיש** 2 והלכו אחריו עמים רבים כי ראו האותות
Jn 9,6 6 באומרו אלה הדברים ירק בארץ. ונעשה **טיט** ברוק ההוא. ומשח העינים שלו מאותו טיט. 7
Jn 9,6 טיט ברוק ההוא. ומשח העינים שלו מאותו **טיט.** 7 ואמ׳ לו לך ורחץ במי שלוח. שר״ל שלוח. אז
Jn 9,11 11 וענה הוא איש אחד שנקרא ישאוש עשה **טיט** ומשח את עיני. ושלח לי למי שלוח לרחוץ שם.
Jn 9,14 13 והביאוהו לפרושים 14 ואמרו שישאוש עשה **טיט** בשבת. ופתח עיני האיש ההוא: 15 אז שאלו לו
Jn 9,15 באי זה צד חזר לך הראות. והוא אמ׳ אליהם **טיט** עשה: והניחו על עיני וקמתי וראיתי. 16 אז
Lc 9,7 החולים בכל מקום: 7 ואירודיש אדון **טיטרקא** שמע כל הדברים שעשה ישאוש והיה לו בספק 8
Mc 10,46 ונכנסו בירושלם עם תלמידיו ועם רב ובן **טימיב** ברטומיב שהיה יבש יושב קרוב לו [*] 47 [*]
Mt 14,1 קפיטולו מ׳ כפי מתיאו 1 באותו עת אירודיש **טינורקא** שמע ישאוש 2 ואמ׳ לבניו זהו זואן טבול
Mt 11,21 אם הנפלאות שנעשו בכם תהיו נעשות בארץ **טיר** ושידון היו עושים תשובה. בשקים ובאפר: 22
Mt 15,21 אותו: 21 ונסע משם ישוש והלך לו בעברי **טיר** ושידוניאה. 22 והנה באה אשה כנענית שבאה
Mc 7,24 מטנפים האדם: 24 וקם ישאוש והלך לו בעברי **טיר** ושידוניאה ונכנס בבית אחד ולא אבה שאדם
Mc 7,31 30 [*] יצא ממנה. 31 ואז יצא הוא מעברי **טיר** עובר בשידוניאה ובא בים גליליאה לקראת
Mt 16,13 הפרושים והצדוקים. 13 וישאוש בא בגבולות **טִישְׁאַרִיאַה** פִּילִיפִּי. ושאל לתלמידיו מה אומרים האנשים
Jn 18,28 לישאוש לקאיפש בהיכל בעבור שלא יהיו **טמאים** ויאכלו הפסח: 29 אז יצא פילאטו להם בחוץ.
Mt 13,44 לשמוע ישמע. 44 והמלכות שממיי דומה לזהב **טמון** בשדה לאותו כשאדם מצאו טומנו. ובעבור ששון
Mt 27,64 ושיאמרו לעם שהוא קם חי מהמות. וזה יהיה **טעות** אחרון ויותר רעה מהראשונה. 65 ואמ׳ להם
Mt 12,36 כבידה שידוברת תהיה בין האנשים יתן אדם **טעם** לאל ביום הדין. 37 בעבור דבריך תהיה נושע. או
Mt 14,9 תן לי ראש זואן טבול. 9 והמלך נעצב. ובעד **טעם** השבועה ובעבור הקרואים שראוהו נעצב לא רצה
Mt 18,23 למלכות שמים לאדם אחד מלך שרוצה לשמוע **טעם** מעבדיו. 24 וכאשר התחילו לספר הטעם. שלחו איש
Mt 19,9 שכל אדם שיעזוב אשתו אם אינו עושה בעבור **טעם** ניאוף שלה. ולוקח אחרת עושה ניאוף. 10 אמרו
Mc 6,26 והמלך היה נעצב בטעם השבועה שעשה. ובעד **טעם** הקרואים לא רצה הכבידה 27 ושלח לחתוך הראשים
Lc 6,22 מהם ויארורכם ויגרשו שמכם כמו הרע. בעבור **טעם** בן האדם 23 ישמחו באותו היום ותנשאו. כי
Lc 8,47 לרגלי ישו משיח ואמרה אל העם באי זו **טעם** נגעה אותו ושנתרפאה בעבור הנגיעה. 48 וישו
Lc 23,4 הכהנים ולחיילות. איני מוצא בזה האדם שום **טעם** שימות. 5 והם צועקים ואומרים הוא עושה באופן
Lc 23,22 אמר להם אי זה רע עשה איני מוצא שום **טעם** שבעבורו יהיה חייב מיתה. אם כן אייסרהו
Jn 19,4 זה בעבור שהכירו כי איני מוצא בו שום **טעם.** 5 אז יצא ישאוש נושא כתר קוצים ומלבוש ארגמן
Jn 19,6 להם תקחו אתם ותלהו. כי איני מוצא בו שום **טעם.** 7 והיהודים ענו לו כפי דתינו הוא חייב מיתה.
Jn 19,30 עם מלח וישימוהו בפה ישו. 30 אז כשישאוש **טעם** החומץ אמ׳ תם ונשלם הוא וכרע ראשו ושלח הרוח
Jn 2,9 והביאו לה. 9 וכאשר ארטישיקילי **טעמה** המים ראו שחזרו יין רא לא ידעה מאין בא. אבל
Mt 27,34 ונתנו לו יין מעורב עם לענה לשתות. וכאשר **טעמו** לא רצה לשתות. 35 וכאשר תלוהו חלקו ביניהם
Lc 22,30 מלכותי. ותשבו על מגדל התיבות. בלע׳ **טרוניש.** תשפטו הי״ב שבטי ישראל. 31 והש׳ אמ׳
Lc 5,5 בְקַפֵּטוּרָא. 5 ושימון ענה ואמ׳ לו כל הלילה **טרחנו** ולא לקחנו דבר. אבל בדבריך נאריך רשתותיך.
Jn 4,38 המלקט. 38 אני שלחתי אתכם ללקוט מה שלא **טרחתם** בו. אחרים הם שטרחו עליו. ואתם נכנסתם
Mt 1,18 משיח היתה ארוסה זאת היא מריאה ויוסף **טרם** התחברם היא הרתה מהקדש רוח. 19 ויוסף להיותו
Mt 6,8 להדמות להם. כי האל יודע מה שאתם צריכים **טרם** תשאלהו: 9 וזאת התפלה תאמרו אבינו שבשמים שמך
Mt 5,29 כבר עשה ניאוף: 29 אבל אם עֵינְךָ ימנית **טשקנדליזא** הוציאה והרחיקה ממך כי טוב הוא לך

Mt 5,30 אחד מהיות כל הגוף ענוש: 30 ואם יד ימינך **טשקנדליזא** כרות אותה והרחק אותה ממך. כי יותר שוה
Mt 4,22 עזבו הרשתות ואביהם וילכו עמו: קפיטולו **י׳** כפי מתיאו 23 ישואש משיח היה מחפש כל ארץ
Lc 9,Tit יגידו את העשוי לשם אדם: Tit,9 קפיטולו **י׳** כפי לוקא 1 וישו משיח קרא הי״ב תלמידיו ונתן
Lc 19,16 16 והראשון בא אומר אדון עם אימינא שלך **י׳** אימינש הרוחתי. 17 והאדון אמר אליו שמח עבד
Jn 10,Tit לכם עון ועונכם עומד. Tit,10 קפיטולו **י׳** כפי ש׳ יואן 1 אמת אני אומ׳ לכם מי שאינו נכנס
Mt 5,Tit גודיאה ומעבר לנחל ירדן: Tit,5 קפיטולו **י״א** כפי מתיאו 1 ישואש משיח מביט העם עולים אל
Mc 11,Tit ראה ונמשך אחריו בדרך: Tit,11 קפיטולו **י״א** כפי שן מרקו 1 וכאשר נגש בירושלם בהר הזתים.
Lc 10,Tit אינו ראוי בלמכות הש׳. Tit,10 קפיטולו **י״א** כפי לוקא 1 ואחר הראה ישאוש אל האחרים ששים
Lc 24,9 מן הקבר מגידות כל אלה הדברים לאותן **י״א** ולכל האחרים. 10 והיה שמריאה מקדלינא ומריאה
Jn 11,Tit אמתיים ורבים האמינו בו. Tit,11 קפיטולו **י״א** כפי ש׳ יואן 1 והיה חולה אחד בשם נקרא לזריט
Mt 10,39 אינו ראוי לי: 38 [*] 39 מי שאוהב נפשו **יאבד** החיים בעבורי. ומי שיאבדה בעדי נושע יהיה:
Mt 16,25 שחפץ להושיע נפשו בזה העולם יושיעה כי **יאבד** אותה בעדי. 26 מה יועיל לאדם אם הוא מרויח
Mt 18,14 אינו מאבינו שבשמים אשר אחד מאלו הקטנים **יאבד.** 15 אם רעך חוטא לך. ויסרחו בינך לבינו אם
Mc 9,40 זה שאתם משיחים. באמת לכם אני אומר שלא **יאבד** הגמול. 41 ואותו שאישקנדליזט אחד מהקטנים
Lc 17,33 זכרו מאשת לוט 33 מי שירצה שיושיע נפשו **יאבד** אותה. ומי ומי יאבד אותה אמת אותה 34 אני
Lc 17,33 מי שירצה שיושיע נפשו יאבד אותה. ומי ומי **יאבד** אותה אמת אותה 34 אני אומר לכם שאותו יאבד
Lc 17,34 אותה אמת אותה 34 אני אומר לכם שאותו **יאבד** אום הלילה יהיו שנים במטה אחת. האחד יתפש
Jn 3,16 נולד. נתן לעולם בעבור שהמאמין בו לא **יאבד** אבל יהיו לו חיים נצחיים: 17 כי האלוה לא
Jn 12,25 ואם ימות נותן פרי רב. מי שאוהב נפשו **יאבד** אותה. והמארר נשמתו בזה העולם יזכה לחיים
Mc 8,35 אחרי. 35 ומי שיחפוץ עשות נשמתו נושעת **יאבדה.** ואותו שיאבדה בעדי ובעד האיונגילי
Jn 3,15 נשא 15 בעבור שבני אדם המאמינים בו לא **יאבדו** אבל ישיגו חיים נצחיים. 16 כי האל אוהב כל.
Jn 10,28 אחרי 28 ואני נותן להם חיים נצחיים ולא **יאבדו** לעולם: ואחר לא יטרוף אותם מידי. 29 אבי מה
Mt 16,22 פירו לצד אחד והתחיל לגערו. אומר האל לא **יאבה** אדון שיקרך. 23 וישוש הופך אומר לפירי לך
Lc 20,16 אותן עובדי אדמה: והדבר נשמע אמרו לא **יאבה** השם׳: 17 [*] א״כ מה רוצה לומ׳ זה שכתו׳ אבן
Lc 16,13 אינינו..שני אדונים כי שינא האחד והאחד **יאהב** .. האחת יבזה. אינכם יכולים לעבוד השם׳ וה..
Jn 14,23 אליו אם אחד אוהב אותי ושומר דברי אבי **יאהוב** אותו. ואליו יצאו עמו עשו. 24 מי שאינו
Lc 5,1 בעבור שישמעו דבר הש׳. והוא עומד סמוך **יאור** נזוריט. 2 וראה שתי אניות סמוך היאור
Lc 11,36 לכן שמור שנרך לא תחשך 36 [*] וכל גופך **יאיר.** וכאשר לא יהיה בו חלק ערפליי כלו יאיר כמו
Lc 11,36 יאיר. וכאשר לא יהיה בו חלק ערפליי כלו **יאיר** כמו עששית המאירה: 37 ובעוד שהוא מדבר
Mc 11,14 אליה מכאן והלאה אני רוצה ששום אחד לא **יאכל** פרי ממך. וזה שמעו תלמידיו 15 ובאו לירושלם:
Lc 14,24 כי אני אומר לכם כי שום אדם מהנקראים לא **יאכלו** בזימוני: 25 ועמים רבים הולכים עמו. ונהפך
Mc 16,16 שיאמין ויהיה טבול יהיה נושע ואותו שלא **יאמין** ימחה. 17 ואלה הנפלאות יעשו אותם שיאמינו
Jn 17,21 שאותם בנו יהיו דבר אחד. למען שהעולם **יאמין** שאתה שלחתני. 22 והאורה שנתת לי אתה. אני
Lc 8,12 אחר כן השטן ומוציא הדבר מלבם בעבור שלא **יאמינו** ושלא יהיו נושעים: 13 והזרע שנפל על הסלע
Lc 16,31 והנביאים ואם אחד מהנביאים יתוור חי לא **יאמינו.** Tit,17 קפיטולו י״ח כפי לוקא 1 ואמ׳
Jn 11,48 רבים. 48 אם אנחנו מניחין אותו כן כולם **יאמינו** בו. ויבואו רומיים ויגזלו לנו מקומינו
Mt 7,23 המושטנים ובשמך עושים אותות רבות 23 אז **יאמר** להם מעולם לא הכירם. סורו ממני רשעים מלאי
Mt 15,5 ואמו שימות. 5 ואתם אומרים אשר אי זה אדם **יאמר** אל אביו ואל אמו הנדבה אי זו שתהיה ממני או
Mt 21,25 אומרים. אם אנחנו נאמר מן השמים היא **יאמר** אז למה אין אנחנו מאמינים בו. 26 ואם נאמר
Mt 24,23 בחירי הש׳ יקצר אותו זמן. 23 ואז אם איש **יאמר** לכם בזה המקום הוא משיח או שם. לא תאמינו.
Mt 24,26 אומר זה קודם הזמן. 26 ולכן אם אדם לכם **יאמר** שהוא במדבר אל תרצו לצאת. ואם אדם לכם יאמר
Mt 24,26 שהוא במדבר אל תרצו לצאת. ואם אדם לכם **יאמר** הוא בזאת המערה אל תחפצו האמן. 27 כי כל כך
Mt 24,48 יניחהו על כל טובותיו. 48 ואם העבד הרע **יאמר** בלבו אדוני יעמוד באריכות לבא 49 ויתחיל
Mt 25,34 השיות לצד ימין והגדיים לצד שמאל. 34 אז **יאמר** המלך לאותן שהיו לימינו באו ברוכים מאבי
Mt 25,41 עם אחד מאחי הקטנים כי לי עשיתם. 41 ואז **יאמר** לאותן שיהיו בצד שמאל. הפרדו ממני ארורים
Mc 11,23 בשם 23 כי באמת אני אומר לכם כל מי ומי **יאמר** להר אחד קום ותכנס בים ולא יפקפק בלבו מיד
Mc 11,31 אם אנחנו אומרים מן השמים הוא. הוא **יאמר** אלינו א״כ למה איניכם מאמינים. 32 ואם נאמר
Mc 13,21 שבחרם יקצר הימים. 21 ואז אם איזה איש **יאמר** לכם הנה משיח פה הנה משיח שם לא תאמינו. 22
Mc 14,9 אומ׳ בכל מקום שתהיה מוגד זה האיונגליאו **יאמר** אדם שהיא בזכרוני עשתה זה. 10 ויודש
Lc 12,45 שמחזיק ישליטהו. 45 אבל אם אותו עבד **יאמר** בלבבו אדוני מתאחר לבא ויתחיל להכות הנערים

Lc 13,27 ואתה למדתנו ברח ברחובותינו. 27 והוא **יאמר** לכם לא ידעתי מאין אתם. סורו ממני אתם פועלי
Lc 14,10 היותר אחרון בעבור כשיבוא אותו שזימן לך **יאמר** לך אהוב עלה הנה. אז תשיג מעלה לפני
Lc 17,7 תועה ושומר השורים מי שהוא חוזר מן השדה **יאמר** מיד עבוד ושומעך 8 ולא יאמר לו תכין שאוכל
Lc 17,8 חוזר מן השדה יאמר מיד עבוד ושומעך 8 ולא **יאמר** לו תכין שאוכל ושרתני עד שאשלים לאכול
Lc 17,21 יבא מלכות האל. אינו בא בהעמדה 21 ולא **יאמר** הנו הוא או הלאה הוא כי הנה מלכות האל ראוי
Jn 2,5 ראוייה. 5 אמרה אם ישוש למשרתים כל אשר **יאמר** לכם תעשו. 6 והיה שם שש אירידי ואבן מונחת
Jn 9,22 האב והאם. כי יראו מהיהודים שאם אחד מהם **יאמר** שהוא משיח יהיה מושלך מבית הכנסת: 23 בעבור
Mt 7,22 רצון אבי יכנסו במלכות שמימיי: 22 רבים **יאמרו** באותו היום אדון אנחנו מובאים בשמך ומרפאים
Mt 26,13 שאלו האיוגליו יהיו מוגדים בכל העולם **יאמרו** עשתה לזכרוני: 14 אז אחד מי״ב תלמידיו
Lc 1,48 הביט שפלות שפחתו. ובעבור זה כל הבריות **יאמרו** אנכי היות מאושרת. 49 כי אותו שהוא כולו
Lc 23,29 ועל בניכם. 29 כי הנה ימים באים שבהם **יאמרו** מאושרות הן העקרות. והבטן שלא נשאה וולד.
Lc 23,30 שלא נשאה וולד. והשדים שלא הניקו. 30 אז **יאמרו** להרים כסונו ולגבעות נפלו עלינו. 31 כי אם
Mc 5,43 היו נבהלים מגודל הפלא 43 וציום שלא **יאמרוהו** ואחר צוה שיתנו לה לאכול: Tit,6 קפיטולו
Mc 9,8 8 וכאשר ירדו מן ההר ישאוש צוה שלא **יאמרוהו** לשום אדם זאת המראה עד שהוא יחזור חי
Lc 3,38 שם היה ירוך. שם היה מנשיל. 38 שם היה **יאנוש.** שם היה שת. שם היה אדם. שם האל. Tit,4
Mt 24,28 בן האלוה. 28 ובאי זה מקום שיהיה הגוף שם **יאספו** הנשרים. 29 ותכף קרוב מעט מאותו זמן השמש
Mt 9,33 נהגו לו אדם אחד אלם משוטן 33 וכאשר ראהו **יאשוש** משיח גרש השטן והאלם דבר. והעמים תמהו
Mt 5,12 רדפו הנביאים שהיו קודמים לכם: קפיטולו **י״ב** כפי מתיאו 13 והיה עשוי בעוד שישוש משיח אמר
Mt 10,5 טאטדיב 4 שימון קאעיב:יודש שמסרו. 5 אלה **י״ב** שלח ישוש משיח וצום ואמר להם אל תכנסו בארץ
Mt 14,20 העם 20 ואכלו כולם ושבעו. ונשארו ממותרות **י״ב** דבלות מליאות. 21 ומספר האוכלים היו ה׳ אלפים
Mt 19,28 יבא ישב בבית צלמו. שאתם תשבו על אותן **י״ב** שופטים אותן י״ב שבטי ישראל. 29 וכל אדם
Mt 19,28 צלמו. שאתם תשבו על אותן י״ב שופטים אותן **י״ב** שבטי ישראל. 29 וכל אדם שיעזוב ביתו אל אחים
Mt 20,17 נבחרים: 17 ועלה ישאוש בירושלם לקח **י״ב** תלמידים בסוד ואמ׳ להם 18 ראו כי אנחנו עולים
Mt 26,20 וכאשר היה ערב הוא יושב בשולחן לסעוד עם **י״ב** תלמידיו 21 ובעוד שאוכלין אמר להם אמיתות
Mc 3,14 מאותן שיותר ישרו בעיניו 14 עד כמה שהיו **י״ב** בעבור שילכו דרוש בעולם. 15 ונתן להם יכולת
Mc 5,42 42 ותכף הנערה חזרה חיה והלכה היתה מזמן **י״ב** שנים וכולם היו נבהלים מגודל הפלא 43 וציום
Mc 8,19 איש. וכמה קופות נשארו ממותר. והם אמרו **י״ב.** 20 ומהז׳ לחמים ומד׳ אלף איש וכמה סלים
Mc 11,11 שהיה בפנים. ובערב הוא יוצא בבאטניאה עם **י״ב** התלמידים 12 וביום האחד יצא מבטניאה והיה לו
Mc 12,Tit זה אני עושה אלה הדברים: Tit,12 קפיטולו **י״ב** כפי שן מרקו 1 והתחילם לדבר דמיונות. ואמ׳
Mc 14,17 הפסח: 17 וכאשר היה ערב בא ישאוש עם **י״ב** התלמידים 18 ובעוד שיושבין ישאוש אמ׳ להם אמת
Lc 8,43 חולה משפיכות דמיה והחולי ההוא צערה כמו **י״ב** שנה ונתנה כל נכסיה לרופאים ולא שוה לה. 44
Lc 9,17 ההוא 17 ואכלו כולם ושבעו. והנותר היה **י״ב** קופות מליאות 18 ונעשה שישאוש היה לבדו
Lc 11,Tit טוב אשר לא יגזלוהו לה: Tit,11 קפיטולו **י״ב** כפי לוקא 1 ונעשה שישו התפלל במקום אחד.
Jn 6,13 זה הנותר שלא יפסד. 13 אז אספו ומלאו **י״ב** קופות מפירורין הנותרים לאשר אכלו. 14 אז
Jn 12,Tit שיגלוהו בעבור שיתפשוהו: Tit,12 קפיטולו **י״ב** כפי ש׳ ג׳ואן 1 וישוש אז ששה ימים קודם הפסח
Mt 10,13 ואם אותה הבית תהיה ראויה לשלום שלומכם **יבא** אליה. ואם אינה ראויה תשאר עמכם השלום. 14
Mt 10,23 לכם שלא תגמרו עיירות ישראל אשר בן האלוה **יבא** לתלמיד. 24 כי התלמיד אינו על הרב: והעבד על
Mt 17,10 אומרים מה זה שאומרים חכמי הדת שאליהו **יבא** בתחלה. 11 והוא ענם ואמ׳ אליהו יבא ויציל כל
Mt 17,11 יבא בתחלה. 11 והוא ענם ואמ׳ אליהו **יבא** ויציל כל הדברים. 12 ואומר אני לכם שבא ולא
Mt 19,28 שנמשכתם אחרי שבסוף העולם אשר בן השם׳ **יבא** ישב בבית צלמו. שאתם תשבו על אותן י״ב שופטים
Mt 21,40 39 לְקַחֻוּהוּ חוץ לכרם והרגוהו. 40 לכן כאשר **יבא** בעל הכרם מה יעשה לאותן העובדים. 41 והם ענו
Mt 24,14 נדרש בכל העולם לעדות לכל העמים. ואז **יבא** הקץ. 15 וכאשר תראו שקוץ משומם שנ׳ בדניאל
Mt 24,42 לכן הקיצו כי לא ידעתם השעה באותה שהאדון **יבא.** 43 ותדעו אם אב חיילות היה יודע השעה שהגנב
Mt 24,50 ויתחיל לאכול ולשתות עם השכורים. 50 **יבא** אדון אותו עבד יום שהוא לא יחשוב ושעה שהוא
Mt 27,49 לו לשתות: 49 והסונטוריאו אמ׳ נראה אם **יבא** אליהו שיתירהו. 50 וישאוש פעם אחרת צועק שלח
Mc 1,7 מדבריי. 7 ודורש ואומר יותר חזק ממני **יבא** אחרי. אותו שאיני ראוי לחלוץ שרוך נעליו. 8
Mc 8,38 בן הבתולה יכירהו לפני השם׳ האב כאשר **יבא** באורו עם המלאכים. 39 ואמ׳ להם ומקצת מכם שהם
Mc 9,10 והסופרים אחריהם שחוייב הוא שאליהו **יבא** ראשונה. 11 והוא ענה ואמר כאשר אליהו יבא
Mc 9,11 יבא ראשונה. 11 והוא ענה ואמר כאשר אליהו **יבא** בתחלה יציל כל העולם כמו שכתו׳ שבן האלוה
Mc 10,45 היות ראשון יהיה משרתכם. 45 ובן האלוה **יבא** לכם. בעבור היות נעבד ובעבור נתון נפשו בעד

Mc 12,9 חוץ לכרם. 9 לכן מה יעשה אדם הכרם כאשר **יבא** יכלה אותן העובדים וישכור הכרם לאחרים: 10
Mc 13,18 באותן הימים. 18 חלו פני האל שזה לא **יבא** בעת הקור. 19 כי באותו עת יהיה יותר צרה
Mc 13,35 כי אינכם יודעים היום והשעה שאדון הבית **יבא** בערב או חצי הלילה או לתרנגול קורא או בקר 36
Mc 15,36 לו לשתות. ואומרים תעזבוהו ונראה אם **יבא** אליהו להצילו. 37 וישאוש זעק קול גדול ונשף
Lc 1,35 ידיעת איש. 35 והמלאך ענה ואמ׳ הקדוש רוח **יבא** עליך וכח העליון יתלונן עליך. ומה יהיה שיולד
Lc 3,16 יואן ואמ׳ לכולם אני טובל אתכם במים אבל **יבא** יותר חזק ממני שאיני ראוי לחלוץ חגורת נעלו
Lc 8,17 אינינו ביותר נעלם שלא יהיה ניכר ושלא **יבא** לגלוי. 18 לכן ראו באי זה אופן אתם שומעין.
Lc 9,23 יהיה כופר בעצמו ושתי וערב שלו ובכל יום **יבא** אחרי. 24 [*] וזה יושיע עצמו. 25 ומה יועיל
Lc 10,5 בדרך. 5 ובבית שתכנסו תאמרו תחלה שלום **יבא** בבית הזה. 6 ואם שם בן השלום. עליו ינוח
Lc 12,2 נחבא שלא יהיה נגלה. אין דבר מכוסה שלא **יבא** לגלוי. 3 ואותם דברים שאמרתם בחשך יהיה
Lc 12,36 המחכים אדונם כשחוזר מן הנשואין למען כי **יבא** ויגע בדלת יפתחו לו מיד: 37 ומיד יברכם. הם
Lc 12,38 יושב ויעשה עמהם שיסבו וישרתם. 38 ואם **יבא** במשמר שני או שלישי וימצאם כן מאושרים הם
Lc 12,40 ביתו. 40 ואתם עמדו כי בשעה שלא תחשבוה **יבא** בן אדם: 41 ופירו אמ׳ לו אדון אמור לנו זה
Lc 12,46 והשפחות ויאכל וישתה וישכר 46 אדוניו **יבא** ביום שלא יקווהו ובשעה שלא ידעה ויגרש אותו
Lc 12,54 לעמים כאשר תראו ענן נגד מערב. מיד תאמרו **יבא** המטר. ויבוא המטר. 55 וכאשר רוח הנקרא אבטאר
Lc 12,55 וכאשר רוח הנקרא אבטאר בא ומנשב אמרו חום **יבא.** כן יעשה. 56 אי רמאים אתם יודעים פני השמים
Lc 14,26 עמו. ונהפך אליהם ואמר 26 אם אי זה איש **יבא** עמי ולא ילך עמו אביו ואמו ואשתו ואחיו ובנו
Lc 17,20 כי אמונתך הושיעך 20 ושאל לפרושים מתי **יבא** מלכות האל. אינו בא בהעמדה 21 ולא יאמר הנו
Lc 20,16 והרגוהו. לכן בעל הכרם מה יעשה להם. 16 **יבא** וישמיד אותן עובדי אדמה: והדבר נשמע אמרו לא
Lc 21,13 אתכם למלכים גדולים בעבור שמי. 13 וזה **יבא** לכם לעדות. 14 אז ינוח לבבכם ואל תחשבו באי
Lc 21,23 הימים כי יהיה דוחק גדול על הארץ. והעם **יבא** עד המכהו ובפי הסכין. ומובאים בשבי בכל
Lc 21,34 אכילה ושכרות: ובצורך זה החייב וזה היום **יבא** פתאום עליכם. 35 וכן יצא על כל יושבי פני
Jn 5,24 אותו ששלחני יהיו לו חיים נצחיים. ולא **יבא** במשפט. אבל יעבור ממות לחיים. 25 אמת אומר
Jn 5,43 אב מאבי. ואינכם מקבלים אותי. אם אחד **יבא** בעולמו אותו תקבלו. 44 איך תוכלו אתם להאמין
Jn 7,37 עומד ישוש צועק ואומר אם אי זה אחד עשה **יבא** אלי וישתה 38 מי שמאמין בי שאומרת הכתיבה נחל
Jn 7,41 ואחרים אומרים זהו משיח. ואחרים אומרים **יבא** מגלליאה משיח: 42 אינה אומרת הכתיבה מזרע
Jn 7,42 מזרע דויד ומעיר בית לחם שמשם היה דוד **יבא** משיח: 43 ובמחלוקת זה חולקות העם בעבורו. 44
Jn 7,52 גליליב חפש הכתיבות ותמצא ששום נביא לא **יבא** מגלליאה 53 ושבו כל אחד איש לביתו: Tit,8
Jn 9,4 לעשות פעולות בעוד שהוא יום. כי לילה **יבא.** שבו לא יוכל אחד לפעול. 5 בעוד שאני בעולם.
Jn 10,9 לא שמעו אותם. 9 אני הוא דלת. אם אחד **יבא** ויהיה נכנס נושע יהיה ויבא ויצא וימצא מרעה .
Jn 15,26 בדת אותו שערבות היה לו בי. 26 וכאשר **יבא** רוח הקדש אותו שאני אשלח בכם מהאב רוח אמת
Jn 16,7 הוא לכם שאלך כי אם לא אלך רוח הקדש לא **יבא** אליכם. ואם אלך אשלחהו לכם 8 וכי יבא יקח
Jn 16,8 לא יבא אליכם. ואם אלך אשלחהו לכם 8 וכי **יבא** יקח ויתן שהעולם [..]מאת ומצדקה וממשפט 9
Mt 11,28 מכיר האב רק אותו שהבן רצה לגלות לו. 28 **יבאו** אלי כל אותן שמצטערים ונוגישים ואני אעזורכם
Mt 23,36 36 אמיתות לכם אומר שכל אלה העניינים **יבאו** על אלה הדורות: 37 ירושלם ירושלם שהרגת
Mt 24,5 לכם ששום אדם לא יונה אתכם 5 כי רבים **יבאו** בשמי. אומ׳ אני הוא משיח ורבים אנשים יונו.
Mt 24,6 השמרו שלא תבהלו. חיוב שאלו הצערים **יבאו.** אבל עדיין לא יהיה הקץ. 7 עם אחד יקום נגד
Mt 27,64 עד יום שאמר שיקום חי. בעבור שתלמידיו לא **יבאו** ויגנבו גופו ושיאמרו לעם שהוא קם חי מהמות.
Mc 13,6 הביטו שאיש אחד לא יונה אתכם 6 כי רבים **יבאו** לעולם בשמי ואומרים שאני הוא. ורבים ירמו 7
Mc 13,30 לכם שזה הדור לא יעבור עד שכל אלו הדברים **יבאו.** 31 השמים והארץ יעברו ודברי אלה לא יעברו
Lc 1,20 ולא תוכל דבר עד אותו יום שאלו הדברים **יבאו** לתכלית. 21 והעם היה שם ממתין זכריא
Lc 14,23 ובדרכים והכניסם בחזקה בעבור שענייני **יבאו** לגמר: 24 כי אני אומר לכם כי אני אומר לכם
Lc 21,8 לכם שאיזה איש לא יונה אתכם: כי רבים **יבאו** בשמי שיאמרו לכם שאני אני הוא. והעת יתקרב.
Mt 26,21 אמר להם אמיתות אומר לכם שאחד מכם **יבגדני.** 22 וכשהם שמעו זה היו מאד דואגים. והתחיל
Mt 26,23 והוא ענה אותו שמשים היד עמי בקערה הוא **יבגדני.** 24 ואיש ההולך עמי יבגוד בן האלוה. כמו
Mc 14,18 להם אמת לכם אני אומר שאחד מכם שאוכל עמי **יבגדני** 19 והם היו עצבים. והתחילו כל אחד לאמר
Jn 13,21 והזהיר ואמר אמת אומר אני לכם שאחד מכם **יבגדני.** 22 אז התלמידים הביטו זה לזה ומספקו ממי
Mt 26,24 עמי בקערה הוא יבגדני. 24 ואיש ההולך עמי **יבגוד** בן האלוה. כמו שהתנבא ממנו. אוי לו לאדם
Mt 25,31 בכי והרעשת שיניים: 31 כאשר בן האלוה **יבוא** בצלם יקרו וכל המלאכים עמו אז ישב על קתדראת
Jn 6,37 ולא האמנתם בי. 37 כל מה שנתן לי האב **יבוא** לי. ואני לא אשליכנו בחוץ אותו שבא אלי. 38

Mt 8,11 כזאת בישראל. 11 ואומר אני לכם כי רבים **יבואו** ממזרח וממערב. וינוחו עם אברהם יצחק ויעקב
Mt 13,49 משליכים בחוץ. 49 כן יהיה בקץ העולם. **יבואו** המלאכים ויפרידו הרעים מהטובים 50 וישימום
Lc 5,35 עשות שיצום בעוד שהארוס עמהם 35 אבל **יבואו** ימים כאשר הארוס יפרד מהם ואז יצומו באותן
Lc 16,28 אבי 28 כי חמשה אחים יש לי ואמר להם שלא **יבואו** לנגישת המקום הזה 29 ואברהם אמר לו. להם
Lc 17,1 1 ואמ׳ לתלמידיו דבר בלתי איפשרי הוא שלא **יבואו** צרות. אבל אוי למי שבעבורו יבואו 2 יותר
Lc 17,1 הוא שלא יבואו צרות. אבל אוי למי שבעבורו **יבואו** 2 יותר יהיה שוה לו שיהיו ריחים בצוארו
Lc 17,22 האל ראוי לבא לכם. 22 ואמ׳ לתלמידיו **יבואו** ימים שתאוו לראות יום אחד מבן האדם ולא
Lc 19,43 לך. ועתה הן נעלמות לעיניך. 43 כי ימים **יבואו** לך שאויביך ימאסוך ויקיפוך ויצורו לך מכל
Lc 16,13 אדונים כי שינא האחד והאחד יאהב .. האחת **יבזה.** אינכם יכולים לעבוד השם׳ וה.. 14 והפרושים
Lc 9,26 עצמו. 26 והמבזים אותי ודברי בן האב **יבזם** כשיבואו בידו והאב והמלאכים. 27 ואומר אני
Lc 2,24 לשם 24 ובעבור שבנו קרבן כפי דת אלוהינו **יביאו** זוג א׳ מתורים או שתי זוגות מבני יונה. 25
Mt 13,19 הוא דברת הש׳. אותו ששומע דבר השם ולא **יבין** אותה. בא השטן ועוקרה מלבו. וזהו הזרע שנפל
Mt 19,12 קשטראטש בעד מלכות שמים. מי שיכול להבין **יבינהו:** 13 ואז עשו לו דורון מנערים קטנים בעבור
Mc Prol,23 בגוף ישאוש משיח. וכאשר תמצא רוצים שהאדם **יבינהו.** למען שאדם ישיג גמול מעמלינו חזקם. כי
Mc 13,14 שומם עמוד במקום שאין ראוי. אותו שקורא **יבינהו.** ואז אותן שביג׳ודיאה ינוסו בהרים 15 ומי
Mt 13,13 שרואים לא יראו. ושומעים לא ישמעו ולא **יבינו** בעבור 14 שהנבואה תהיה נשלמת בהם מישעיה.
Mt 13,15 עיניהם בעבור זה שלא יראו ולא ישמעו ולא **יבינו** בלבבם ולא ישובו ורפא לו. 16 ועיניכם הם
Mt 24,15 בדניאל נביא עומד במקום הקדש אותו שקורא **יביניהן** א״כ הוא. 16 אותן שהיו בגודיאה יניסו
Lc 14,29 הצריכה אם בידו כח להשלימו. 29 ואם **יבנה** היסודות ולא יהיה יכול להשלים הבנין כל
Lc 12,20 20 והאל אמ׳ לאותו סכל. בזה הלילה **יבקשו** נשמתך ואותם דברים שהכינות ממי יהיו. 21 כן
Lc 21,21 סילוק נחמתה. 21 אז אשר יהיו בגודיאה **יברחו** בהרים. ואשר הם באמצעה יפרדו. ואשר
Lc 6,26 כי תבכו ותכאבו. 26 אוי לכם כי כלם **יברכוכם.** כפי אלה הדברים עושים אביהם של אלו
Lc 12,37 כי יבא ויגע בדלת יפתחו לו מיד: 37 ומיד **יברכם.** הם העבדים הנמצאים ערים בבא אדונם: באמת
Jn 17,1 לשמים ואמ׳ אב השעה באה. תזכך בנך למען **יברר** אותך בנך 2 כמו שנתת לו ממשלת כל בשר בעבור
Mc 10,46 תלמידיו ועם רב ובן טימיב ברטומיב שהיה **יבש** יושב קרוב לו [*] 47 [*] והתחיל לצעוק. ואמ׳
Mt 12,10 הכנסת שלהם 10 ושם היה אדם אחד עם היד **יבשה** ושאלו לו אם ראוי למרק אותו בשבת בעבור
Mt 21,19 עלין לבדן ואמר מעולם לא תטעני פרי. ותכף **יבשה** התאנה: 20 וכאשר התלמידים ראוהו היו תמהים
Mc 3,1 נכנס בבית הכנסת והיה שם אדם אחד עם היד **יבשה.** 2 והפרושים מארבים אותו אם ימרקהו בשבת
Mc 3,3 שילשינוהו. 3 וישאוש אמ׳ לאדם עם היד **יבשה** קום מעלה ועמוד באמצע. 4 ואמ׳ להם ישאוש יש
Lc 6,6 הכנסת ומלמד. והיה שם אדם אחד שהיה לו יד **יבשה.** 7 ומביטים הסופרים והפרושים אם ירפאהו
Lc 6,8 שילשינוהו. 8 [*] וישאוש אמר לאיש שידו **יבשה** קום ועמוד באמצע. וקם ועמד על רגליו. 9
Mt 13,6 כי לא היה להם עפר עמוק. 6 וכשהשמש חממם **יבשו** כי לא היה להם שורש. 7 האחרים נפלו בין
Lc 21,26 מהומות קול הים וגליו. 26 האנשים יהיו **יבשים** מיראה וחרדה שתבא על כל העולם. כי כחות
Mt 5,16 הטובים וישבחו אביכם שבשמים: קפיטולי **י״ג** כפי מתיאו 17 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו אל
Mc 13,Tit הענייה נתנה כל מאכלה: Tit,13 קפיטולו **י״ג** כפי מארקו 1 וכאשר יוצאים מן המקדש אחד
Lc 12,Tit אי זה דבר יוכלו להלשינו: Tit,12 קפיטולו **י״ג** כפי לוקא 1 וכאשר רוב עמים הקיפוהו כדורך בגת
Jn 13,Tit כמו שהאב כן אני דובר. Tit,13 קפיטולי **י״ג** כפי ש׳ יואן 1 רק קודם חג הפסח ישאוש ששעתו
Mt 6,30 היום ולמחר יהיה נשרף האל מאספו כ״ש **יגונכם.** למה [*] אתם מאמינים. 31 לכן אל תהיו
Lc 20,21 שאתה אומ׳ ומלמד דברים צדיקים. ולא **יגורת** מפני אדם. רק אומ׳ האמת ומלמד דרך האל. 22
Mt 13,12 לאדם וישפיע. ומי שאין לו זה המעט שיש לו **יגזול** לו אדם 13 ובעבור זה מדבר איש בדמיונות.
Lc 11,22 הנה כל כלי הזיין שלו באותן שהיה בוטח **יגזול** לו ומלבושיו יחלק. 23 מי שאינו עמי כנגדי
Lc 19,26 ינתן לו ויושפע. ומי שאין לו מה שיש לו **יגזל** ממנו. 27 אכן אותם אויבים שאין חפצים שאמלוך
Jn 16,22 פעם אחרת. ולבבכם ישמח וגילכם שום אדם לא **יגזלהו** לכם. 23 ואותו היום לא תשאלו לי שום דבר.
Mc 2,20 יהיה עמהם. 20 אבל העת המתקרב שהחתנים **יגזלו** מכם. ובאותו עת יצומו ימים רבים. 21 שום
Mc 4,25 ואותו שיהיה לו אותו הדבר עצמו שיהיה לו **יגזלו** ממנו: 26 ועוד אמר להם כן הוא מלכות שממיי
Lc 10,41 את מריאה בחרת החלק היותר טוב אשר לא **יגזלוהו** לה: Tit,11 קפיטולו י״ב כפי לוקא 1 ונעשה
Mt 25,29 ואותו שלא יהיה לו אותו המעט שיהיה לו **יגזלנו** אדם. 30 והעבד הרע תשליכהו בבור חשוכה.
Mc 7,36 היה נִתָר ודבר ברוחה. 36 וישאוש צוהו שלא **יגידהו** לשום אדם. וכאשר הוא עו׳ מצוה עוד מגלה 37
Lc 16,12 גם בדבר גדול יהיה רע 11 ..נאמנים..12 **...יגידהו** לכם. 13 שום אדם אינינו..שני אדונים כי
Lc 8,56 56 ואביה ואמה חרדו וצום ישו משיח שלא **יגידו** את העשוי לשם אדם: Tit,9 קפיטולו י׳ כפי

Lc 9,21 הוא ישאוש בן אל חי. 21 וישאוש צום לבל **יגידו** לשום אדם. 22 שחוייב שבן האדם יסבול דברים
Mt 16,20 מותר בשמים: 20 ואז צוה לתלמידיו שלא **יגידוהו** לשום אדם שהוא ישאוש משיח. 21 ומיום ההוא
Lc 5,14 ומיד הצרעת ברחה ממנו. 14 וישו צוה שלא **יגידוהו** לשום אדם. אבל אמ׳ לו לך ותראה לכהנים
Mt 5,46 46 אם תאהבו האוהבים אתכם מה שכר **יגיע** אליכם. הלא זה בעצמו עושים הרשעים
Mt 14,36 לו כל החולים 36 וחילו פניו אשר לבד **יגיעו** שפת מלבושיו וכל אותן שהיו נוגעין תכף היו
Mc 3,12 12 אתהו בן האלוה וישאוש גערם שלא **יגלוהו.** 13 וישו עלה בהר ובחר מאותן שיותר ישרו
Mc 3,27 ולגנוב הכלים אם בתחלה אינו קושרו ואז **יגנוב** הבית. 28 אמתות לכם אומר. שכל העונות יהיו
Mc 6,56 הוא נכנס עוברים בדרכים ומחלים פניו שלבד **יגעו** בשפת מלבושו כי כל אותן שנוגעים מתרפאין:
Mc 5,10 שמי מספר כי רבים הם. 10 ובקשהו מאד שלא **יגרשהו** חוץ מאותה מלכות 11 וסביב משם רועים רבים
Mt 1,17 17 אם כן כל תולדות מאברם עד דויט הם **י״ד** ומדוד עד גלות בבל הם י״ד. ומגלות בבל עד
Mt 1,17 עד דויט הם י״ד ומדוד עד גלות בבל הם **י״ד.** ומגלות בבל עד ישוש י״ד. 18 ותולדות ישואש
Mt 1,17 עד גלות בבל הם י״ד. ומגלות בבל עד ישוש **י״ד.** 18 ותולדות ישואש משיח היתה זאת. וכאשר אם
Mt 5,22 לו פתי [*] יהי ראוי לאש גיהנם: קפיטולי **י״ד** כפי מתיאו 23 ובכן אם באת לנדב נדבתך ותזכור
Mc 14,Tit לכם לכל אני אומר עורו: Tit,14 קפיטולו **י״ד** כפי ש׳ מארקו 1 והיה קרוב הפסח ויום המצה
Lc 13,Tit עד שתשוב אל היותר אחרון: Tit,13 קפיטולי **י״ד** שן לוקא 1 והיו באותו עת מקצת מגידים לגלילבש
Jn 14,Tit פעמים. ואמרו אל תלמידיו: Tit,14 קפיטולו **י״ד** כפי ש׳ יואן 1 לא יהיה לבבכם נבהל האמינו באל
Mt 5,30 אבר אחד מהיות כל הגוף ענוש: 30 ואם **יד** ימינך טשקנדליזא כרות אותה והרחק אותה ממך. כי
Mt 6,3 קבלו תגמולם: 3 וכאשר תעשו צדקה. לא תדע **יד** שמאלך מה שעשתה ימינך. 4 אבל תהיה צדקתך נעלמת
Lc 1,66 שמוהו בלבם ואמרו אי זה יהיה זה הנער כי **יד** הש׳ היתה בו 67 וזכריה אביו היה מלא רוח הקדש
Lc 6,6 הכנסת ומלמד. והיה שם אדם אחד שהיה לו **יד** יבשה. 7 ומביטים הסופרים והפרושים אם ירפאהו
Lc 20,19 הכהנים והסופרים חפצו באותה שעה לשום **יד** בו. ויראו העם כי הכירו כי עליהם ובעבורם אומ׳
Lc 22,21 בדמי אותו שיהיה נשפך בעדכם. 21 אכן הנה **יד** המוסר אותי היא בשולחן. 22 ובאמת בן האדם כפי
Lc 22,53 53 כל היום הייתי במקדש ולא שלחתם **יד** בי. רק זאת היא שעתינו ועוז הערפליי: 54 ולקחו
Mt 10,20 לדבר: 20 אתם לא תדברו: אבל הקדש רוח **ידבר** בעדכם. 21 האח האחד ימסור האחר למיתה. והאב
Jn 16,13 אותו רוח של אמת ילמדכם כל אמת. כי לא **ידבר** מלבו רק הדב הדברים שישמע ידבר ויגיד לכם
Jn 16,13 כי לא ידבר מלבו רק הדב הדברים שישמע **ידבר** ויגיד לכם הדברים 14 הוא יזכך אותי. מאבי
Lc 19,40 ואמר להם אני אומר שאם הם ישתקו האבנים **ידברו.** 41 וכאשר קרב אל העיר ראה אותה ובכה עליה.
Mt 26,51 51 והנה האחד מהם שהיה עם ישו שלח את **ידו** והוציא סכינו והכה אחד מעבדי שרי הכהנים וכרת
Mc 1,41 יכול לטהרני. 41 וישוש כמרחם עליו שלח **ידו** ואמ׳ לו אני רוצה שתהיה טהור מהצרעת. 42 [*]
Mc 7,32 אחד חרש ואלם. מבקשים אותו בתפלה שישים **ידו** עליו. 33 וישאוש הוליכו לצד אחד מחוץ מקום
Lc 6,10 הביט כולם אמ׳ לאיש שלח ידך. והאיש שלח **ידו.** ומיד ידו נתרפאה. 11 ואותם מלאים חימה
Lc 6,10 אמ׳ לאיש שלח ידך. והאיש שלח ידו. ומיד **ידו** נתרפאה. 11 ואותם מלאים חימה מדברים ביניהם
Lc 9,62 מביתי. 62 וישאוש אמ׳ אליו האיש המשים **ידו** במחרישה ומביט אחריו אינו ראוי בלמכות הש׳.
Mc 7,11 יומת. 11 ואתם אומרים אשר אי זה מהן שאדם **ידור** בעבור נדר העם האב והאם שיועילו לו. 12 ואחר
Mt 1,22 זה היה עשוי למלאת דבר האל. אשר אמרו על **ידי** הנביא 23 הנה העלמה תהר ויולדת בן אחד ויהיה
Mt 2,15 שם עד מות אירודיש למלאת דבר האל שאמר על **ידי** הנביא אני קראתי לבני ממצרים. 16 ויהי כראות
Lc 24,39 אתם נבהלים ומה חשבתם בתוך לבבכם. 39 ראו **ידי** ורגלי [*] 40 .[*] 41 [*] ועדיין אינם
Jn 20,25 משים אצבעי במקום המסמרים ואיני משים **ידי** לצדו איני מאמין. 26 אחר שמנה ימים פעם אחרת
Jn 20,27 27 אח״כ אמר לטומאש שים אצבעך פה וראה **ידי** ושים ידך לצדי ולא תהיה בלתי מאמין ותהיה
Mt 15,2 תלמידיך תקוני הקדמונים. למה אין נוטלין **ידיהם** כשרוצים לאכול. 3 והוא ענה להם ואמר. ואתם
Mt 8,3 חפץ אתה יכול לטהרני. 3 וישוש משיח פשט **ידיו** ונגעו ואמר אני רוצה לטהרך ותכף היה טהור
Mt 27,24 אינו משיג אבל צועקים עוד. לקח מים ונטל **ידיו** לפני העם ואמ׳ אני הוא שאיני יודע מדם זה
Mc 8,23 לצד אחד מן הדרך ורקק לו בפניו. והניח **ידיו** עליו ושאלו אם רואה 24 והוא מביטו אמ׳ אני
Mc 8,25 העמים זקופים כמו אילנות 25 ועדיין הניח **ידיו** בעיניו והתחיל לראות בבהירות. 26 וישאוש
Lc 4,40 מחלופי חליים הביאו לו. הוא משים עליהם **ידיו** ומרפאם. 41 ושדים יוצאים מרבים זועקים
Lc 11,38 38 והפרוש אמ׳ בלבו למה זה אינו רוחץ **ידיו** בסעודת הבקר. 39 ואדונינו אמר אליו פרושים
Lc 24,50 מכח העליון. 50 ונהג אותם בביטניאה. ונשא **ידיו** לשמים וברכם. 51 ובעוד שמברך היה אותם היה
Jn 7,30 שלחני: 30 אז רצו לתופשו: ואחד מהם לא שם **ידיו** בו. כי עדיין לא באה שעתו: 31 ורבים מהסיעה
Jn 7,44 44 ומקצת רצו לתופשו. אבל אחד מהם לא שם **ידיו** עליו: 45 אז חזרו השלוחים להגמונים ופרושים.
Jn 18,24 24 והלך ישאוש ששלחוהו לקאיפש ההגמון עם **ידיו** קשורות. 25 ושימון ופירו עומד ומתחמם: אז

Mc 5,23 מבקש ואומ׳ בתי היא קרובה למות. בא והנח **ידיך** עליה ותהיה נרפאת. 24 וישאוש הלך עמו ועם רב
Lc 21,12 12 רק קודם כל אלה הדברים ישלחו בכם **ידיכם** וירדופכם. וימסרו אתכם בבתי כנסיות
Mt 18,8 לך הכנס בגן עדן פסח מלכת בגיהנם בשתי **ידים** או בשתי רגלים. 9 ואם עינך אשקנדליזט תעקרם
Mc 6,5 פלא. אבל אחדים מועטים חולים שריפא בהשמת **ידים** עליהם 6 כי נפלא ממיעוט האמנתם. 7 והוא סובב
Mc 7,2 ראו יחידי התלמידים שלו אוכלים בלא נטילת **ידים** ביזו אותם 3 כי היהודים אינם אוכלים שתמיד
Lc 1,34 אמרה למלאך איך יוכל העשות זה שאין לי **ידיעת** איש. 35 והמלאך ענה ואמ׳ הקדוש רוח יבא
Mt 12,13 בשבת טוב. 13 ואז הוא אמר אל האדם שלח **ידך** ושלוחה. היתה לו חזורה בבריאות כמו האחרת. 14
Mt 18,8 רע הוא אותו שאשקנדליזט אחד 8 אם רגלך או **ידך** תאשקנדליזט כרות אותה או הרחיקה ממך. כי יותר
Mc 9,42 שישליכוהו בים עם ריחים א׳ בצוארו. 42 אם **ידך** אישקנדליזט כרות אותה. כי יותר שוה לך הכנס
Lc 6,10 אבוד. 10 וכאשר הביט כולם אמ׳ לאיש שלח **ידך.** והאיש שלח ידו. ומיד ידו נתרפאה. 11 ואותם
Jn 20,27 אמר לטומאש שים אצבעך פה וראה ידי ושים **ידך** לצדי ולא תהיה בלתי מאמין ותהיה נאמן. 28 ענה
Jn 21,18 והולך למקום חפצך. רק כשתהיה זקן תשלח **ידך** ואחר ילך אחריך וינהגך במקום שלא תחפוץ. 19
Mt 28,14 בעוד הם ישנים וגנבוהו. 14 והם אמרו אם **ידע** פילאט אנחנו נשיג שתהיו בטוחים 15 והם לקחו
Jn 5,13 אלי שא מטתך ולך. 12 [*] [*] 13 והוא לא **ידע** מי הוא אותו שריפאהו. כי ישו נטמן מן העם
Jn 7,27 לא ידענו זה מאין הוא. ומשיח כשיבא לא **ידע** אדם אנה הוא: 28 אז צעק ישאוש במקדש ומלמד
Mt 1,24 עשה כאשר צוהו מלאך האל. ויקח אשתו ולא **ידעה** עד שילדה הבן והוא קראו ישואש: Tit,2
Mc 13,32 אלה לא יעברו 32 אותו היום ואותה שעה לא **ידעה** לא מלאכי השמים ולא הבן אבל האב: 33 השמרו
Lc 7,37 37 והנה אשה אחת חוטאת היתה בעיר. וכאשר **ידעה** שישאוש נכנס בבית הפרוש. ישבו לשולחן והנה
Lc 7,37 והנה אשה אחת חוטאת היתה בעיר. וכאשר **ידעה** שישו משיח אוכל בבית הפרוש באה לשם ונשאה
Lc 12,46 46 אדוניו יבא ביום שלא יקווהו ובשעה שלא **ידעה** ויגרש אותו ואביו להניחם עם אשר לא נאמרו.
Jn 2,9 טעמה המים ראו שחזרו יין רא לא **ידעה** מאין בא. אבל העבדים ידעוהו אותן שהביאו מים
Mc 7,24 ושידוניאה ונכנס בבית אחד ולא אבה שאדם **ידעהו.** אכן לא היה יכול העלים. 25 כי אשה אחת
Mc 9,29 משם. ועברו בגליליאה והוא לא רצה שאדם **ידעהו** 30 ומלמד לתלמידיו ואומ׳ להם בן האלוה יהיה
Lc 9,11 אחד נקרא בינשידא. 11 והדבר ההוא כאשר **ידעהו** העמים הלכו אחרי ישאוש וקבלם ומדבר עמהם
Mt 14,13 בספינה והיפך פניו אל המדבר: וכאשר העם **ידעו** הלכו אחריו לרגל מכל העיירות 14 וכאשר ראה
Mc 2,2 נכנס בכפר נחום אחר ימים אחדים 2 וכאשר **ידעו** שהוא היה בבית. רב עם נתאסף ולא הכילם כי כל
Mc 15,45 ושאל לו עושה המשפט אם כבר מת. 45 וכאשר **ידעו** בעד עושה המשפט נתן לו גוף ישאוש. 46 ויוסף
Lc 20,7 היה להם שיואן היה נביא. 7 וענו שלא **ידעו** מאין היתה. 8 וישאוש אמ׳ להם ואני לא אומ׳
Jn 12,16 רק כאשר ישאוש נתעלה באור העליון: אז **ידעו** שדברים אלו עליו נאמרו ושיעשו לו דברים אלו
Jn 15,21 כל אלה הדברים יעשו לכם בעבור שמי כי לא **ידעו** אותו ששלחני. 22 אם לא באתי ולא הייתי מדבר
Jn 20,9 שבא ראשון לקבר וראהו ורץ. 9 כי עדיין לא **ידעו** הכתיבה אומרת שחייב שיחזור חי לאחר מיתה. 10
Mc 6,29 ונתנו לנערה. והנערה נתנו לאמה. 29 וכאשר **ידעוהו** תלמידיו באו ולקחו גופו. 30 ובאו התלמידים
Jn 2,9 יין רא לא ידעה מאין בא. אבל העבדים **ידעוהו** אותן שהביאו מים לארטישיקלי. וקראה הארוס
Mt 21,27 מזואן כמו נביא. 27 והם ענו אנחנו לא **ידענו.** והוא אמ׳ להם גם אני לא אומ׳ באי זה כח
Jn 7,27 השרים באמיתות שזה הוא משיח. 27 אבל לא **ידענו** זה מאין הוא. ומשיח כשיבא לא ידע אדם אנה
Jn 9,21 21 אבל באי זה צד נפתחו עיניו וראה לא **ידענו:** שאלו אותו כי בן דעת הוא ומדבר מעצמו. 22
Jn 9,29 29 אנחנו יודעים שהאל דבר עם משה. ולא **ידענו** זה מאין הוא: 30 ענה אותו האיש ואמר להם
Jn 16,30 בגלוי ושום משל אינך אומר לנו. 30 עתה **ידענו** שיודע אתה כל הדברים ואין צריך לך לשאול
Jn 3,10 לו אתה הוא רבי בישראל ואלה הדברים לא **ידעת.** 11 אמת אני אומר לך שאנחנו מה שיודעים
Jn 9,24 בעורון. ואמרו לו תן שבח וחנות לשם׳. לא **ידעת** שזה האיש חוטא. 25 אז אמר הוא איני יודע.
Lc 13,27 ברח ברחובותינו. 27 והוא יאמר לכם לא **ידעתי** מאין אתם. סורו ממני אתם פועלי און ברוע
Jn 11,42 אני עושה לך כי שמעת אותי 42 ואני כבר **ידעתי** שכל שעה אתה שומע לי. רק בעבור העם שעומד
Jn 20,13 בוכה. והוא אמרה כי נטלו אדוני מזה ולא **ידעתי** אנה הניחוהו. 14 וכאשר מריאה מגדלינא אמרה
Jn 7,29 אותו. 29 רק אני יודע אותו. ואם אומר לא **ידעתיו** אהיה מכזב כמוכם. אבל אני יודע שממנו אני
Mt 24,42 ילקח והאחד יניח. 42 לכן הקיצו כי לא **ידעתם** השעה באותה שהאדון יבא. 43 ותדעו אם אב
Mt 24,44 לו. 44 ובעבור אהבה זו עמדו מוכנים כי לא **ידעתם** השעה אותה שבן האלוה יהיה בא. 45 ומה תחשבו
Mc 13,33 אבל האב: 33 השמרו ועורו והתפללו כי לא **ידעתם** הזמן לא השעה 34 כמו שהאיש שהולך במהלך
Lc 2,49 49 והוא אמ׳ להם מה זה תשאלותי לא **ידעתם** שחוייב שאני אהיה באותן הדברים שהן מאבי.
Jn 4,22 ההר ולא בירושלם. 22 אתם תתפללו למה שלא **ידעתם.** אנחנו נתפלל למה שאנו יודעים. כי שלום
Jn 4,32 32 והוא אמ׳ להם אני עתיד לאכול דבר שלא **ידעתם:** 33 אז אמרו התלמידים. אי זה שהביא מה

Jn 7,28	28 אז צעק ישאוש במקדש ומלמד ואומ׳ ואותי	**ידעתם** מאין אני. ידעתם שלא באתי מעצמי רק מאותו
Jn 7,28	במקדש ומלמד ואומ׳ ואותי ידעתם מאין אני.	**ידעתם** שלא באתי מעצמי רק מאותו ששלחני. אמת. הוא
Jn 7,28	רק מאותו ששלחני. אמת. הוא שאין אתם	**ידעתם** אותו. 29 רק אני יודע אותו. ואם אומר לא
Jn 7,51	לישאוש בלילה שהיה עמהם אמר להם 51 לא	**ידעתם** שתורתכם אינה שופטת אחד אם אינה שומעת אותו
Jn 8,19	לו אנה הוא אביך. ענה ישאוש ואמ׳ לא אותי	**ידעתם** ולא אבי. אם תהיו יודעים אותי באולי תדעו
Jn 9,30	ואמר להם זהו דבר נפלא שאתם אומרים לא	**ידעתם** מאין הוא ופתח עיני. 31 לא ידעתם שהאל אינו
Jn 9,31	לא ידעתם מאין הוא ופתח עיני. 31 לא	**ידעתם** שהאל אינו שומע לחטאים. אבל אם אחד הוא
Jn 11,49	היה הגמון אותה שנה. ואמ׳ להם אתם לא	**ידעתם** אי זה דבר 50 אינכם חושבים שצריך לנו שאדם
Lc 11,51	במובח ובבית כן. ולכן אני אומ׳ אליכם	**ידרש** מזה הדור: 52 אוי לכם חכמים בדת שנשאתם מפתח
Mc 1,5	5 ויוצאין אליו כל אותן שהיו ממלכות	**יהודה** וירושלם וטובלן בנהר ירדן ומתודים על
Lc 3,30	שם היה לוי. 30 שם היה שמעון. שם היה	**יהודה.** שם היה יוסף. שם היה יונה. שם היה אלי. שם
Lc 23,51	ובמעשה היהודים. והיה מאברמיסיאה עיר	**יהודה** ומצפה מלכות השם׳. 52 בא ונגש אל פילאט
Jn 18,35	אחדים. לך ממני 35 ענה פילאטו. ואני	**יהודי** עמך והגמוניך מסרו לי אותך לי מה עשית: 36
Jn 2,23	23 וכאשר היה בירושלם בפסח ביום החג	**יהודים** רבים רואים האותות שעושה האמינו בשמו. 24
Mt 5,22	ראוי הוא למשפט. ומי שיאמ׳ לו פתי [*]	**יהי** ראוי לאש גיהנם: קפיטולי י״ד כפי מתיאו 23
Mt 12,32	הקדש רוח. 32 ומי שיאמ׳ נגד הקדוש רוח לא	**יהי** לו כפרה בזה העולם ובעולם הבא. 33 כל עץ טוב
Mt 21,43	לעיניכם. 43 אכן מזה לכם אומר שמלכות השׁ׳	**יהי** מכם לקוח ונתון לגוים שיעשו מעשיו 44 אותו
Mt 27,23	ומה אעשה מישו האמור משיח. 23 והכל אמרו	**יהי** מונח בשתי וערב. ופילאט אמ׳ להם ואי זה רעה
Mt Prol,16	כי השם אינינו רוצה שהמספר למעלה אמור	**יהיה** מועבר בעבור כח שבועתם. האיונגלישטש נראים
Mt 1,23	בן אחד ויהיה שמו עמנואל. ר״ל השׁ׳ם	**יהיה** עמנו. 24 וכאשר קם יוסף מחלומו עשה כאשר
Mt 5,10	השם: 10 אשרי הסובלים הרדפות צדק כי מהם	**יהיה** המלכות שמימיי 11 מאושרים תהיו כאשר האנשים
Mt 5,16	בעבור יעשה אור לכל אותן שבבית הן. 16 כן	**יהיה** מאיר נרכם לפני הכל. שיראו מעשיכם הטובים
Mt 5,19	אחד מאלה המצות הקטנות או ילמד לשברם	**יהיה** קטן במלכות שמים. אבל מי שילמדה ויקימנה.
Mt 5,19	שמים. אבל מי שילמדה ויקימנה. גדול	**יהיה** במלכות שמים. 20 ואני אומר לכם באמת שאם לא
Mt 5,37	יכול לעשות שער אחת לבן או שחור 37 דברכם	**יהיה** אין הין הנשאר הוא רע. 38 אתם שמעתם שהתורה
Mt 6,9	9 וזאת התפלה תאמרו אבינו שבשמים שמך	**יהיה** מקודש שהוא קדוש 10 ויבא למלכותך. רצונך
Mt 6,22	גר כל גופך כי אם עינך תמימה כל הגוף	**יהיה** בהיר. 23 ואם עינך רשעה כל הגוף יהיה
Mt 6,23	יהיה בהיר. 23 ואם עינך רשעה כל הגוף	**יהיה** ערפליי. ואם הנר הראוי להיות בך הוא ערפליי
Mt 6,30	מאלו: 30 ואם עשב השדה הנמצא היום ולמחר	**יהיה** נשרף האל מאספו כ״ש יגונכם. למה [*] אתם
Mt 7,19	רע: 18 [*] 19 כל עץ שאינו עושה פרי טוב	**יהיה** כרות ושרוף. 20 במעשיהם תכירום: עו׳ קפיטולו
Mt 7,24	לב. 24 כל אדם השומע דברי ועושה אותם.	**יהיה** דומה אל החכם שמייסד ביתו אל האבן הקיימת.
Mt 8,8	שאתה תכנס בביתי רק לבד תאמ׳ בדיבור ובני	**יהיה** נרפא. 9 כי אני אדם חוטא: ויש לי תחתי
Mt 8,12	ישראל יהיו מושפלים חוצה בערפליות: ושם	**יהיה** בכי ורעדה מהאל. 13 וישואש משיח אמ׳ לאותו
Mt 8,13	משיח אמ׳ לאותו שר לך וכמו שהיא אמונתך	**יהיה** עשוי. והילד נתרפא באותה שעה ובזולת כל רע:
Mt 9,2	וישאוש משיח רואה אמונתם אמ׳ לנטול בן	**יהיה** לך אמונה בשם חטאתיך הם נמחלים. 3 ומקצת מן
Mt 9,27	שני עורים נמשכים אחריו קוראים ואומרים	**יהיה** לך חמלה ממנו בן דויט. 28 וכאשר בא אל הבית
Mt 10,12	וכאשר תכנסו בבית תנו שלום. אומרים שלום	**יהיה** עמכם ובזאת הבית: 13 ואם אותה הבית תהיה
Mt 10,22	אתכם בעבור שמי. ומי שיתמיד עד הקץ אותו	**יהיה** נושע. 23 וכאשר ירדפו אתכם בעיר אחד נוסו
Mt 10,26	המורגלים: 26 לכן לא תיראום. לא נעלם שלא	**יהיה** נגלה: 27 מה שאני אומר בסוד. תאמרו אתם בקול
Mt 10,39	יאבד החיים בעבורי. ומי שיאבדה בעדי נושע	**יהיה:** 40 ומי שאותי מקבל. מקבל מי ששלח אותי: 41
Mt 10,41	מי ששלח אותי: 41 מי שמקבל נביא בשם נביא	**יהיה** לו גמול: ומי שמקבל צדיק בשם צדיק יהיה לו
Mt 10,41	יהיה לו גמול: ומי שמקבל צדיק בשם צדיק	**יהיה** לו גמול: 42 כל אדם שיתן לשתות לאחד מאלו
Mt 11,6	שומעים. והעניים מוגדים. 6 ומאושר	**יהיה** מי שלא יהיה משקנדליזאט בי. 7 וכאשר הלכו
Mt 11,6	והעניים מוגדים. 6 ומאושר יהיה מי שלא	**יהיה** משקנדליזאט בי. 7 וכאשר הלכו ישאוש משיח
Mt 11,7	ג׳ואן. למה יצאתם רואות במדבר חשבתם שהוא	**יהיה** כמו קנים תוהים שהרוח מניע. 8 לכן יצאתם
Mt 11,8	מניע. 8 לכן יצאתם ראות שחשבתם שהוא	**יהיה** אדם עם מלבושים יקרים אותם שלובשים מלבושים
Mt 11,21	פלאות גדולות ולא עשו תשובה. ואמר 21 רע	**יהיה** לכם כורושים וביטשידה. אם הנפלאות שנעשו בכם
Mt 11,22	בשקים ובאפר: 22 ואומ׳ אני לכם שעונש מעט	**יהיה** לאותן דטיר אי דשידון יותר מכם ליום הדין.
Mt 12,25	מחשבותיהם אמר כל מלכות שהוא בתוכו נחלק	**יהיה** שמם. וכל עיר או בית שנחלקת לא תעמוד. 26 אם
Mt 12,40	היה בבטן הדג שלשה ימים ושלשה לילות. כן	**יהיה** בן הבתולה בלב הארץ שלשה ימים ושלשה לילות.

Mt 13,40 40 כי כמו שאדם לוקט הקמשונים ושורפן כן **יהיה** בקץ העולם. 41 בן האלוה ישלח מלאכיו. כל
Mt 13,42 ממלכותו והרעים 42 ישים באש גהינם ושם **יהיה** בכי ורעדת שנים. 43 אז יזרחו הצדיקים כמו
Mt 13,49 בקנקניהם והרעים משליכים בחוץ. 49 כן **יהיה** בקץ העולם. יבואו המלאכים ויפרידו הרעים
Mt 13,50 הרעים מהטובים 50 וישימום בדרך האש ושם **יהיה** בכי והרעשת שינים. 51 שמעתם כל אלה הדברים.
Mt 14,27 צעקו 27 ותכף ישאוש דבר להם. ואמר להם **יהיה** לכם טוב בטחון באל אני הוא אל תפחדו. 28
Mt 15,22 ההם הולכת אחרי ישוש צועקת ואומרת רחמנות **יהיה** לך ממני בלי פחד בן דויט. השטן מצער בתי. 23
Mt 16,2 ענם ואמר להם. אתם אומרים בערב למחר **יהיה** אור בהיר כי השמים הוא אדום 3 ובבקר הייתם
Mt 16,3 הוא אדום 3 ובבקר הייתם אומרים היום **יהיה** מטר כי השמים הוא חשוך א״כ אתם יודעים שפוט
Mt 16,19 אתן לך מפתחות השמים. וכל מה שתקשור בארץ **יהיה** קשור בשמים: וכל מה שתתיר בארץ יהיה מותר
Mt 16,19 בארץ יהיה קשור בשמים: וכל מה שתתיר בארץ **יהיה** מותר בשמים: 20 ואז צוה לתלמידיו שלא
Mt 17,14 בא לשם אדם אחד בא ויכרע לפניו אומר אדון **יהיה** לך חמלה מבני כי ירחיי הוא. וסובל רע גדול
Mt 17,19 מזה המקום אל מקום אחר כי הוא ישתנה. ולא **יהיה** לכם דבר גדול לעשותו: 20 וזאת המדה שטן אין
Mt 17,21 והוא עמד בגליליאה. אמ׳ להם ישו בן אלוה **יהיה** נבגד ונמסר בידי החטאים 22 וימיתוהו. וביום
Mt 18,4 במלכות שמים. 4 ואותו שישפיל כמו זה הנער **יהיה** גדול במלכות שממיי. 5 ומי שישען נער אחד כזה
Mt 18,6 א׳ מהצעירים אשר בי מאמינים יותר **יהיה** לו שוה שיהיה תלוי או מושלך בים או ריחים
Mt 18,18 אמיתות אומר לכם אשר כל מה שתקשרו בארץ **יהיה** קשור בשמים וכל מה שתתירו בארץ יהיה מותר
Mt 18,18 בארץ יהיה קשור בשמים וכל מה שתתירו בארץ **יהיה** מותר בשמים: 19 ועו׳ אומ׳ לכם אשר אם שנים
Mt 18,26 26 ואותו העבד כרע בארץ מתחנן ואומר אדון **יהיה** לך חמלה ממני ואפרעך חובך. 27 והאדון רחם על
Mt 19,27 עזבנו כל העולם ונמשכים אחריך מה גמול **יהיה** לנו. 28 וישו אמ׳ להם. אמיתות לכם שנמשכתם
Mt 20,18 18 ראו כי אנחנו עולים בירושלם ובן האל **יהיה** נמסר בידי שרי הכהנים וחכמי הדת ויענישוהו
Mt 20,26 מושלים בעמים הגדולים ביותר רב כח. 26 לא **יהיה** כן בתוככם. אך מי שירצה להיות רב יהיה
Mt 20,26 לא יהיה כן בתוככם. אך מי שירצה להיות רב **יהיה** משרתכם. 27 ואותו שביניכם ירצה להיות ראשון
Mt 20,27 27 ואותו שביניכם ירצה להיות ראשון **יהיה** עבדכם. 28 כל כך בן האלוה לא בא להיות נעבד:
Mt 20,30 ישו עובר וזעקו אומרים ישואש בן דוד **יהיה** לך חמלה ממנו. 31 והעם גוערים בהם תשתוקו.
Mt 20,31 והם ביותר חוזק צועקים ישאוש בן דוד **יהיה** לך חמלה ממנו. 32 וישוש קראם מה אתם שואלים
Mt 21,9 עמו צועקים אומרים הושיענו בן דוד ברוך **יהיה** אותו שעתיד לבא בשם אדונינו מושיענו. מהולל
Mt 21,15 שעושה והנערים צועקים במקדש אומרים מהולל **יהיה** בן דוד היו כעוסים. 16 ואמרו לו שומע אתה מה
Mt 21,21 21 וישאוש אמר להם אמיתות אומר לכם שאם **יהיה** לכם אמונה ולא תספקו לא לבד אומר מהתאנה אבל
Mt 21,44 שיעשו מעשיו 44 אותו שיפול על אותה האבן **יהיה** כתות. ויכתות אותו שעליו תפול. 45 וכאשר שרי
Mt 22,30 מבינים הכתיבות וכח האל. 30 בתחייה לא **יהיה** להם אשה ולא בעלים הן. ויהיו כמו מלאכי האל
Mt 22,42 נאספים. 42 ולכן לכם מה דומה משיח ממי **יהיה** בן. אמרו מדוד. 43 אמ׳ ישאוש ואיך ולמה דוד
Mt 23,11 ישאוש משיח רב 11 אותו שהוא גדול בתוככם **יהיה** משרתכם. 12 ומי שיגביה עצמו יהיה נשפל. ומי
Mt 23,12 בתוככם יהיה משרתכם. 12 ומי שיגביה עצמו **יהיה** נשפל. ומי שישפיל עצמו יהיה נשגב. 13 אוי
Mt 23,12 שיגביה עצמו יהיה נשפל. ומי שישפיל עצמו **יהיה** נשגב. 13 אוי לכם מאותתים ופרושים ורמאים
Mt 23,39 אומר שלא תראוני היום עוד עד תאמרו ברוך **יהיה** הבא בשם האל: Tit,24 קפיטולו נ׳ כפי מתיאו 1
Mt 24,6 חיוב שאלו הצערים יבאו. אבל עדיין לא **יהיה** הקץ. 7 עם אחד יקום נגד האחר. ומלכות אחד
Mt 24,13 13 אבל אותו שיתמיד עד הקץ ויעמוד אותו **יהיה** נושע. 14 ואז האיונגיליאו יהיה נדרש בכל
Mt 24,14 אותו יהיה נושע. 14 ואז האיונגיליאו **יהיה** נדרש בכל העולם לעדות לכל העמים. ואז יבא
Mt 24,22 22 ואם הש׳ לא יקצר אותו זמן שום אדם לא **יהיה** נושע. אבל בעד בחירי הש׳ יקצר אותו זמן. 23
Mt 24,24 עד שהנבחרים מהש׳ כמעט יכנסו בטעות אם **יהיה** אפשרי. 25 אני אומר זה קודם הזמן. 26 ולכן
Mt 24,34 אמת לכם אומר שזה הדור לא ימות עד שכל זה **יהיה** נשלם. 35 הארץ והשמים יעברו אבל דברי לא
Mt 24,37 האב השממיי. 37 וכן כאשר היה בזמן נח כן **יהיה** בביאת בן הבתולה. 38 כי כמו שהיה בזמן קודם
Mt 24,39 39 לא הכיר עד שהמבול בא והרג את כלם. כן **יהיה** ביאת בן הבתולה. 40 אז יהיו שנים בשדה האחד
Mt 24,43 ותדעו אם אב חיילות היה יודע השעה שהגנב **יהיה** בא. הוא יהיה ער ולא יעזוב שבור הבית אשר
Mt 24,43 חיילות היה יודע השעה שהגנב יהיה בא. הוא **יהיה** ער ולא יעזוב שבור הבית אשר לו. 44 ובעבור
Mt 24,44 מוכנים כי לא ידעתם השעה אותה שבן האלוה **יהיה** בא. 45 ומה תחשבו מעבד חכם ונאמן אדוניו
Mt 25,1 Tit,25 קפיטולו נ״א כפי מתיאו 1 ואז **יהיה** דומה מלכות שממיי לעשר בתולות שלקחו
Mt 25,29 למי שיהיה לו יתן איש בהעדפה. ואותו שלא **יהיה** לו אותו המעט שיהיה לו יגזלנו אדם. 30 והעבד
Mt 26,2 אמ׳ לתלמידיו 2 תדעו כי מכאן ועד ב׳ ימים **יהיה** פסח. ובן האל יהיה נבגד ותלוי: 3 אז נתקבצו
Mt 26,2 כי מכאן ועד ב׳ ימים יהיה פסח. ובן האל **יהיה** נבגד ותלוי: 3 אז נתקבצו כל גדולי הכהנים

Mt 26,11 האשה כי היא פעלה פעולה טובה אתי. 11 כי **יהיה** לכם לעולם דלים עמכם. ואני לא אהיה לעולם
Mt 26,24 ממנו. אוי לו לאדם שבעבורו בן הבתולה **יהיה** נבגד: דַבַר טוב היה לו אם נולד לא היה. ואותו
Mt 26,45 ותנוחו ראו כי השעה מתקרבת שבן האלוה **יהיה** נמסר בידי החטאים 46 קומו ונלכה. כי ראו
Mt 26,75 דבר ישאוש שאמר לו קודם שהתרנגול יקרא **יהיה** כופר בו שלש פעמים ויצא בחוץ ובכה מאד במר:
Mt 27,25 הצדיק. השמרו לכם. 25 וכל הכלל ענו דמו **יהיה** עלינו ועל בנינו. 26 ואז הניח בר אבן ומסר
Mt 27,64 גופו ושיאמרו לעם שהוא קם חי מהמות. וזה **יהיה** טעות אחרון ויותר רעה מהראשונה. 65 ואמ׳ להם
Mt 28,7 ותלכו מהרה ותאמרו לתלמידיו שקם חי ושהוא **יהיה** לפניכם בגליליאה ואתם תראוהו שם כמו שהוא
Mc 1,27 היו תמיהים. והלכו אחד אל אחד אומרים. מה **יהיה** זה מהמוסר חדש אשר לו יכולת לצוות השדים והם
Mc 2,19 קרובים לנישואין איך אוכל לצום כך שהחתן **יהיה** עמהם. 20 אבל העת המתקרב שהחתנים יגזלו מכם.
Mc 3,26 נגד עצמו נחלק הוא ואינו יכול עמוד אבל **יהיה** לו קץ. 27 שום אדם אינו יכול ליכנס בבית
Mc 4,22 במנורה. 22 שום דבר לא נסתר ונעלם שלא **יהיה** ניכר. 23 מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 24
Mc 5,36 והמלמד 36 ישאוש ששמע זה אמ׳ לא תפחד לבד **יהיה** לך טובה אמונה בשם׳ והאמין 37 ולא הוליך שום
Mc 8,36 יושיענה. 36 ומה יועיל לאדם גם כי **יהיה** לו כל העולם ויאבד נפשו. 37 ואותו שיכירנו
Mc 9,30 30 ומלמד לתלמידיו ואומ׳ להם בן האלוה **יהיה** נבגד ונמסר ביד הרעים והם ימיתוהו. ויחזור
Mc 9,33 והם שותקים כי הם היו חולקים אי זה מהם **יהיה** גדול. 34 וישאוש קרא השנים עשר תלמידים.
Mc 9,34 ואמ׳ להם אותו שירצח היות גדול בינותינו **יהיה** משרת כולם. 35 ולקח נער אחד ושמו באמצעם
Mc 9,41 אחד מהקטנים המאמינים בי יותר **יהיה** שוה לו שישליכוהו בים עם ריחים א׳ בצוארו.
Mc 9,49 הוא המלח אבל אם המלח תפסק עם מה נבשל **יהיה** עמכם מלח ויהיה עמכם שלום: Tit,10 קפיטולו
Mc 10,15 שום אדם לא יכנס במלכות שממיי אם לא **יהיה** שפל ותמים ויהיה כמו נער: 16 וישאוש היה
Mc 10,33 33 הנה אנחנו עולים בירושלם. ובן האל **יהיה** נמסר ביד גדולי הכהנים והסופרים והזקנים
Mc 10,43 ושרים שלהם יש כח גדול על הקטנים. 43 לא **יהיה** כן ביניכם. אותו שירצה היות גדול יהיה
Mc 10,43 לא יהיה כן ביניכם. אותו שירצה היות גדול **יהיה** עבדכם. 44 ואותו שיחפוש היות ראשון יהיה
Mc 10,44 יהיה עבדכם. 44 ואותו שיחפוש היות ראשון **יהיה** משרתכם. 45 ובן האלוה יבא לכם. בעבור היות
Mc 10,47 [*] 47 [*] והתחיל לצעוק. ואמ׳ בן דויט **יהיה** לך חמלה ממני. 48 [*] [*] 49 וישאוש עמד
Mc 11,10 ברוך הוא אותו שבא בשם הש׳. 10 וברוך **יהיה** המלך מושיע משמים: 11 ונכנסו בירושלם במקדש
Mc 11,22 שקללת שיבשה. 22 וענה ישו ואמר אליו **יהיה** לך טובה אמונה בשם 23 כי באמת אני אומר לכם
Mc 11,23 אחד קום ותכנס בים ולא יפקפק בלבו מיד **יהיה** עשוי. 24 ובעבור אהבתכם אומר אני כי בכל
Mc 11,24 ובעבור אהבתכם אומר אני כי בכל תפלותיכם **יהיה** לכם אמונה חזקה באל ותשיגו כל מה שתשאלו. 25
Mc 12,25 הכתיבות וכח השם. 25 כאשר המתים יחיו לא **יהיה** להם נשים ולא להן בעלים. אבל יהיו כמו מלאכי
Mc 13,4 לנו מתי יהיו אלו הדברים. והסימן מתי **יהיה** הקץ של עולם שכל הדברים יתחילו ליפסד. 5
Mc 13,7 אל תיראו כי זה חוייב שיהיה אבל עדיין לא **יהיה** הקץ. 8 ועמים יקומו נגד עמים ומלך נגד מלך.
Mc 13,13 13 והכל יקציפו. ואותו שיתמיד עד הקץ **יהיה** נושע. 14 וכאשר תראו השקוץ שומם עמוד במקום
Mc 13,19 האל שזה לא יבא בעת הקור. 19 כי באותו עת **יהיה** יותר צרה בעולם שמעולם לא היה. מיום שברא
Mc 14,21 אומרת. אוי לו לאדם אשר בעדו בן הבתולה **יהיה** נבגד. דבר טוב היה לו לאותו האיש אם נולד לא
Mc 14,36 שהוא היכול הרחק זאת המיתה ממני אכן לא **יהיה** ברצוני אבל כרצונך. 37 ובא ומצאם ישנים ואמ׳
Mc 14,41 ישנים אתם. אינו די השעה באה שבן הבתולה **יהיה** נמסר בידי החוטאים 42 קומו ונלכה כי הנה
Mc 16,16 לכל בריה 16 אותו שיאמין ויהיה טבול **יהיה** נושע ואותו שלא יאמין ימחה. 17 ואלה הנפלאות
Lc 1,15 לך ורבים ישמחו כשיהיה נולד. 15 כי הוא **יהיה** גדול לפני האל ולא ישתה יין ושכר. קודם שיצא
Lc 1,15 ולא ישתה יין ושכר. קודם שיצא מבטן אמו **יהיה** נשלם מהקדוש רוח. 16 ויבונן לפניו 17 יזהו
Lc 1,32 בבטנך ותלדי בן שתקראי שמו ישאוש. 32 זה **יהיה** גדול ויהיה נקרא בן מהאל עליון. ואדונינו
Lc 1,35 יבא עליך וכח העליון יתלונן עליך. ומה **יהיה** שיולד ממך יהיה קדוש ויהיה נקרא בן [*]. 36
Lc 1,35 העליון יתלונן עליך. ומה יהיה שיולד ממך **יהיה** קדוש ויהיה נקרא בן [*]. 36 והנה אלישבק
Lc 1,37 נקראת עקרה 37 כי שום דבר אינינו שלא **יהיה** בלתי איפשרי לפני הש׳. 38 ואמרה מריאה הנה
Lc 1,38 הש׳. 38 ואמרה מריאה הנה פה שפחת הש׳ **יהיה** לי עשוי כפי דבריך. [*] 39 וקמה מריאה משם
Lc 1,57 שבא בביתה במקדש 57 אלישבק יש לה ללדת **יהיה** נשלם ותלד והיה לה בן. 58 ושמעו השכנים
Lc 1,60 לו שם אביו זכריה. 60 וענתה אמו ואמרה לא **יהיה** כן אבל שיהיה שמו יואן. 61 ואמרו לה אין
Lc 1,62 כזה השם. 62 ועשו סימן לאביו איך הוא חפץ **יהיה** שמו. 63 וזכריה שאל לוח הנקרא בוישאט אחד
Lc 1,66 66 וכל אשר שמעו שמוהו בלבם ואמרו אי זה **יהיה** זה הנער כי יד הש׳ היתה בו 67 וזכריה אביו
Lc 1,68 אביו היה מלא רוח הקדש וניבא וא׳ 68 ברוך **יהיה** אדון אלהי ישראל. כי הוא פקד ועשה פדיון עמו
Lc 1,74 צואתו 73 והשבועה שנשבע לאברהם אבינו 74 **יהיה** נתון לנו בעבור שיצילנו מאויבינו בלי פחד

Lc 2,1 הימים כמו כן ציווי משיסר גושט שכל העולם **יהיה** נוגש. 2 וזאת הנגישה היתה נעשית ראשונה בעד
Lc 2,14 חיל שממיי הודאה לש׳. ואומרים 14 עלוי **יהיה** לאל ובארץ שלום לאנשים מרצון טוב. 15 וכאשר
Lc 2,23 23 כפי מה שכתוב בדת הש׳ שכל זכר פטר רחם **יהיה** קדוש לשם 24 ובעבור שבנו קרבן כפי דת
Lc 3,15 משכיריותיהם. 15 סבורים כל העם שיואן **יהיה** ישאוש משיח. 16 ענה יואן ואמ׳ לכולם אני
Lc 6,35 ותנו מתנות למי שאינכם מקוים דבר ושכרכם **יהיה** הרבה מאד ותהיו בנים מאל עליון שהוא מאד טוב
Lc 7,7 ראוי שאבוא אליך אבל תאמ׳ זה בדברים ובני **יהיה** נרפא. 8 כי אני אדם שיש לי תחת רשותי ותחת
Lc 7,39 חשב בעצמו אומר אם זה הוא נביא באמת יודע **יהיה** שהיא היא האשה שנוגעת אותו חטאה היא. 40
Lc 8,17 17 כי שום דבר אינינו ביותר נעלם שלא **יהיה** ניכר ושלא יבא לגלוי. 18 לכן ראו באי זה
Lc 8,18 יעשוק. ואותו שאין לו מה שחושב שיהיה לו **יהיה** לו נגזל. 19 ובאו לישוש אמו ואחיו [*]. 20
Lc 9,23 למיתתו 23 ואומר לכל אם איש חפץ לבא אחרי **יהיה** כופר בעצמו ושתי וערב שלו ובכל יום יבא
Lc 9,44 לבבכם אלה הדברים העתידים לבא. בן האדם **יהיה** נמסר בידי אדם. 45 ולא הבינו מלת השם. כי
Lc 10,14 מוצעים היו עושים תשובה. 14 אמנם לא **יהיה** רע תירוש. ושדומה דומה לרעה המוכן לכם ליום
Lc 11,2 לימד לתלמידיו 2 ואמר להם אמרו אבינו שמך **יהיה** מקודש. ובמלכותך נבוא. 3 תן לנו לחם חוקינו
Lc 11,30 30 כי כמו שיונה היה אות למלחים. כן **יהיה** בן האדם לזאת המשפחה ויענישם: 31 מלכת שבא
Lc 11,34 הנר. 34 ועששית גופך הוא עינך. אם עינך **יהיה** תמים כל גופך יהיה מאיר אבל אם עינך יהיה
Lc 11,34 הוא עינך. אם עינך יהיה תמים כל גופך **יהיה** מאיר אבל אם עינך יהיה רע. גופך יהיה חשוך:
Lc 11,34 יהיה תמים כל גופך יהיה מאיר אבל אם עינך **יהיה** רע. גופך יהיה חשוך: 35 לכן שמור שנרך לא
Lc 11,34 יהיה מאיר אבל אם עינך יהיה רע. גופך **יהיה** חשוך: 35 לכן שמור שנרך לא תחשך 36 [*] וכל
Lc 11,36 לא תחשך 36 [*] וכל גופך יאיר. וכאשר לא **יהיה** בו חלק ערפליי כלו יאיר כמו עששית המאירה:
Lc 12,2 הפרושים שהיא רמאות. 2 דבר אינו נחבא שלא **יהיה** נגלה. אין דבר מכוסה שלא יבא לגלוי. 3 ואותם
Lc 12,3 יבא לגלוי. 3 ואותם דברים שאמרתם בחשך **יהיה** נאמרים באור ומה שדברתם באוזן בסוד יהיה
Lc 12,3 יהיה נאמרים באור ומה שדברתם באוזן בסוד **יהיה** נדרש במקום גבוה. 4 ואני אומר לכם אוהבים אל
Lc 12,34 אינה מכלה. 34 ובמקום שיהיה אוצרכם שם **יהיה** לבבכם: 35 מתנים ערוכים תהיו ועשישות דולקות
Lc 12,47 ואינו מזמין עצמו ולא עשה כפי רצונו **יהיה** מוכה מנגעים רבים. 48 ואותו שלא הכירו ועשה
Lc 12,53 52 ה׳ שיהיו בבית אחת לב׳ ולג׳. 53 האב **יהיה** נגד הבן והבן נגד האב. והאם נגד הבת. והבת
Lc 13,18 דומה מלכות שמים ומי משערו לאי זה דבר **יהיה** נמשל: 19 הנה הוא כגרגיר של חרדל שהאדם זורע
Lc 13,28 סורו ממני אתם פועלי און ברוע לב. 28 ושם **יהיה** בכי והרעשת האל. כאשר תראו אברהם יצחק ויעקב
Lc 13,35 תעזב ביתכם מאין יושב. ואני אומר שזה לא **יהיה** עד שאבוא ותאמרו ברוך הבא בשם הש׳: Tit,14
Lc 14,15 מתלמידיו שמע אלה הדברים אמר לו מאושר **יהיה** מי שיאכל פת במלכות הש׳. 16 וישאוש אמ׳ אליו
Lc 14,26 ואשתו ואחיו ובנו ואחיותיו ועו׳ נשמתו לא **יהיה** תלמידי. 27 ומי שאינו נושא שתי וערב שלו
Lc 14,29 כח להשלימו. 29 ואם יבנה היסודות ולא **יהיה** יכול להשלים הבנין כל הרואים ילעיגו לו. 30
Lc 15,7 כי מצאתי הצאן שנאבדה. 7 אני אומ׳ לכם כן **יהיה** שמחה בשמים על חוטא אחד עושה תשובה יותר
Lc 16,10 נצחיים. 10 מי שהוא נאמן בדבר קטן בגדול **יהיה** נאמן ורע בדבר קטן גם בדבר גדול יהיה רע 11
Lc 16,10 יהיה נאמן ורע בדבר קטן גם בדבר גדול **יהיה** רע 11 ..נאמנים..12 ...יגידהו לכם. 13 שום
Lc 17,2 צרות. אבל אוי למי שבעבורו יבואו 2 יותר **יהיה** שוה לו שיהיו ריחים בצוארו ומושלך לים שאם
Lc 17,24 כי כמו שהשמש זורח תחת השמים ומזריח. כי **יהיה** בן האדם ביומו. 25 אכן ראשונה חוייב לו
Lc 17,26 בעד הדור הזה 26 וכאשר נעשה בימי נח כן **יהיה** בימי בן האדם 27 אוכלים ושותים לוקחים נשים
Lc 17,30 וגפרית מן השמים וכולם השמיד 30 כפי זה **יהיה** ביום שבן אדם יהיה מגולה. 31 באותה שעה מי
Lc 17,30 וכולם השמיד 30 כפי זה יהיה ביום שבן אדם **יהיה** מגולה. 31 באותה שעה מי שיהיה בגג וקנקניו
Lc 17,36 יעזב: 35 [*] 36 ועונים ואמרים לו אנה **יהיה** אדון 37 ואמ׳ להם באיזה מקום יהיה הגוף שם
Lc 17,37 לו אנה יהיה אדון 37 ואמ׳ להם באיזה מקום **יהיה** הגוף שם יתקבצו המלאכים: Tit,18 קפיטולו י״ט
Lc 18,7 שהם נבחרים צועקים אליו יום ולילה ולא **יהיה** לו חמלה מהם. 8 [*] אכן בן האדם בא תאמינו
Lc 18,14 הלך לביתו מצודק. כי כל אדם המגביה עצמו **יהיה** נשפל ומי שישפיל עצמו ינשא. 15 ומביאים לו
Lc 18,32 הדברים הכתובים בעד הנביאים שבן האדם 32 **יהיה** נמסר לעמים. ועליו יוציאו לעג. ויהיה נגרש.
Lc 18,33 לעג. ויהיה נגרש. וירוקו בפניו. 33 וכאשר **יהיה** נגרש ימיתוהו. וביום השלישי יחזור חי: 34
Lc 18,38 באותו מקום. 38 והעור קרא ישאוש בן דוד **יהיה** לך רחמנות עלי. 39 ואותן שהולכין עמו מקללין
Lc 19,11 בעבור שיהיה נביא לירושלם וכי חשבו שמיד **יהיה** נגלה מלכות שמים. 12 ואז אמר אדם אחד מעולה
Lc 19,17 אליו שמח עבד טוב כי בדבר קטן היית נאמן. **יהיה** לך ממשלה על מאה עיירות: 18 והאחר בא ואמ׳
Lc 19,38 38 אומרים ברוך הוא זה שבא בשם האל. שלם **יהיה** לשמים ועלוי למרומים. 39 ואותן פרושי העם
Lc 20,18 בראש המלאך. 18 כל איש שיפול על אותה אבן **יהיה** מוכה עם האבן. והאבן יכתת אותן שעליהם תפול.

Lc 20,47 47 שמחריבין דברי חיים. אורך תפלה להם **יהיה** המחקה יתירה: Tit,21 קפיטולו כ״ב כפי לוקא 1
Lc 21,9 אל תחרדו. שחוייב כל אלה להעשות. אכן לא **יהיה** זה מיד ולא הקץ. 10 אז אמר להם יקומו עמים
Lc 21,11 עמים. ומלכות נגד מלכות. 11 ורעש גדול **יהיה** במקומות. ומגפות ורעב בחרדות. ואותות גדולים
Lc 21,23 שתהיו הרות ומיניקות באותן הימים כי **יהיה** דוחק גדול על הארץ. והעם יבא 24 עד המכהו
Lc 21,24 וירושלם תרמס בעד העמים עד שעת הנבראים **יהיה** נשלם. 25 ויראה אות בשמש ובלבנה ובכוכבים
Lc 21,34 לא יעברו: 34 השמרו שבאולי לבבכם לא **יהיה** כבד ביתרון אכילה ושכרות: ובצורך זה החייב
Lc 22,26 ממשלה עליהם נקראים מאושרים. 26 אבל לא **יהיה** כן מכם. כי אותו שהוא גדול בבית יהיה כמו
Lc 22,26 לא יהיה כן מכם. כי אותו שהוא גדול בבית **יהיה** כמו נער. ואותו שהוא יהיה כמו אותו שמשרת.
Lc 22,26 שהוא גדול בבית יהיה כמו נער. ואותו שהוא **יהיה** כמו אותו שמשרת. 27 ואני באמצעם כמו מי שהוא
Lc 22,69 לכם לא תענוני. ולא תעזבוני. 69 בעבור זה **יהיה** בן האדם יושב לימין כח השם׳. 70 ואמרו כולם
Lc 23,22 אי זה רע עשה איני מוצא שום טעם שבעבורו **יהיה** חייב מיתה. אם כן אייסרהו ואניחהו. 23 והם
Lc 23,42 זה שום רע לא עשה. 42 ואומ׳ לישו אדון **יהיה** לך זכרון ממנו כשתבוא במלכותך. 43 וישוש אמ׳
Lc 24,7 שהיה בגלליאה. 7 אמר שחוייב שבן האדם **יהיה** נמסר בידי חטאים והיותו תלוי. ושיחזור חי
Jn 3,2 אין יכול לעשות האותות האלה אם לא האל **יהיה** עמו. 3 ענה ישאוש ואמ׳ לו אמת אני אומ׳ לך
Jn 3,3 שום אדם לא ישיג לראות מלכות שמים אם לא **יהיה** נולד מחדש. 4 ענה נקודימוש לו איך יוכל אדם
Jn 3,5 לא יכנס במלכות שמים רק אותו שפעם אחרת **יהיה** נולד ממים ומרוח הקדש: 6 מה שנולד מהבשר בשר
Jn 3,14 והגביה הנחש במדבר: כן חוייב שבן האדם **יהיה** נשא 15 בעבור שבני אדם המאמינים בו לא יאבדו
Jn 3,17 בעבור שישפוט העולם. רק בעבור שהעולם **יהיה** נושע בעבורו: 18 מי שמאמין בו אינו נדון.
Jn 3,20 העושה הרע מארר הנר. ואינו בנר בעבור שלא **יהיה** נתפש במעשיו. 21 אבל מי שעושה אמת בא אל הנר
Jn 3,36 חיים נצחיים. אבל מי שאינו מאמין הבן לא **יהיה** לו חיים רק אף השם׳ עומדת עליו: Tit,4
Jn 4,13 13 ענה ישאוש ואמר לה מי שישתה מזה המים **יהיה** לו צמא פעם אחרת. אבל מי שישתה מהמים שאתן
Jn 4,21 21 וישאוש אמר לאשה תאמיני בִּי שעדיין **יהיה** עת שלא תתפללו האב בזה ההר ולא בירושלם. 22
Jn 4,29 ותראו איש אחד הגיד לי כל הדברים שעשיתי. **יהיה** הוא משיח 30 ויצאו מן העיר ובאו אליו 31
Jn 5,39 שלחו. 39 חפצו הכתיבות שבהם אתם סבורים **יהיה** לכם חיים נצחיים והם הן המעידות עדות לי. 40
Jn 6,9 מאות ככרות לחם שעורה ושני דגים. אבל מה **יהיה** בין כלם. 10 אז אמ׳ ישאוש עשו שישבו העם.
Jn 6,35 מי שבא אלי לא ירעב. ומי שמאמין בי לא **יהיה** צמא לעולם. 36 אבל זה אמרתי לכם. כי ראיתוני
Jn 6,40 האב ששלחני. שכל אדם שרואה הבן ומאמין **יהיה** לו חיים נצחיים. ואני אקימהו חי ביום היותר
Jn 6,52 מן השמים ירדתי 52 שאם אחד אוכל זה הפת **יהיה** לעולם: והפת שאני אתן לכם הוא בשרי בעבור
Jn 6,54 לא תאכלו בשר בן האדם. ולא תשתו דמו לא **יהיה** לכם חיים. 55 ומי שאוכל בשרי ומי ששותה דמי
Jn 6,55 חיים. 55 ומי שאוכל בשרי ומי ששותה דמי **יהיה** לו חיים נצחיים ואה אקימהו ביום היותר
Jn 7,33 עבדים שיתפשוהו: 33 אז אמר להם ישו עדיין **יהיה** לכם מעט זמן. אחר ילך האב ששלחני 34 לבקשני
Jn 8,12 מי שבא אחרי לא ילך בחשך וערפל אבל **יהיה** לו גם חיים: 13 אז אמרו הפרושים מעצמך ומפיך
Jn 9,3 אביו ולא אמו. אבל זה לו בעבור שמעשה האל **יהיה** מגולה בעבורו: 4 לי חוייב לעשות פעולות בעוד
Jn 9,22 מהיהודים שאם אחד מהם יאמר שהוא משיח **יהיה** מושלך מבית הכנסת: 23 בעבור זה אמרו אביו
Jn 9,41 אז אמ׳ ישאוש להם. אם הייתם אתם עורים לא **יהיה** לכם עון ועונכם עומד. Tit,10 קפיטולו י׳ כפי
Jn 10,9 אני הוא דלת. אם אחד יבא ויהיה נכנס נושע **יהיה** ויבא ויצא וימצא מרעה . 10 הגנב לא בא אם לא
Jn 11,12 אז אמרו התלמידים אדון אם ישן הוא נושע **יהיה.** 13 וישאוש אמרו ממיתתו. והמה מאמינים שמה
Jn 12,26 לשרת אותי ישרת אחרי. ולמקום שאני הוא שם **יהיה** משרתי. העובד אותי אבי יכבדוהו. 27 נפשי
Jn 12,31 רק בעדכם. 31 עתה הוא דין העולם. עתה **יהיה** מושלך שר העולם בחוץ. 32 ואני אהיה נשא מן
Jn 12,34 עומד קיים ונצחי ואיך אתה אומר שבן האדם **יהיה** מורם מן הארץ מי הוא זה בן האדם. 35 אז אמר
Jn 12,38 לא האמינו בו 38 בעבור שדברי ישעיה הנביא **יהיה** נשלם. שאמר אדון מי האמין מה ששמענו. וכח
Jn 13,8 [*] 8 [*] [*] [*] ישאוש אם לא ארחצם לא **יהיה** לך חלק בי. 9 ואמר לו שימון ופירי לא הרגלים
Jn 14,1 Tit,14 קפיטולו י״ד כפי ש׳ יואן 1 לא **יהיה** לבבכם נבהל האמינו באל ובי האמינו. 2 בבית
Jn 14,17 אותו. רק אתם תכירו כי בכם הוא עתה ובכם **יהיה.** 18 לא אעזובכם יתומים אני אבא אליכם 19 עוד
Jn 14,21 מצותי הוא שאוהב אותי ומי שאוהב אותי **יהיה** אהוב מאבי. ואני אאהוב אותו ואגלה לו את
Jn 15,11 [*] 11 אלה הדברים אמרתי לכם בעבור שגילי **יהיה** בכם וגילכם יהיה שלם. 12 זהו צווי שתהיה
Jn 15,11 אמרתי לכם בעבור שגילי יהיה בכם וגילכם **יהיה** שלם. 12 זהו צווי שתהיה אהבה ביניכם כמו
Jn 16,24 [*]. 24 [*] תשאלו ותקחו בעבור ששונכם **יהיה** שלם: 25 אלה הדברים אמרתי לכם במשל לכם רק
Jn 16,33 33 אלה הדברים אמרתי לכם בעבור שבי לבד **יהיה** לכם שלום. כי תהיה לכם צרה בעולם רק תבטחו
Jn 18,32 להמית שום איש 32 בעבור שדבר ישאוש משיח **יהיה** אמתי. שהוא אמר בריא שבאותה מיתה: 33 אז

Jn 19,11 וישאוש ענה אין לך נגדי שום יכולת. אם לא **יהיה** לך נתון מן השמים זהו מן האל. ובעבור זה מי
Jn 19,22 22 ענה פילאט אומ׳ מה שכתוב כתוב **יהיה:** 23 אז הפרושים כשתלוהו לקחו המלבושים.
Jn 20,26 נעולות. ובא באמצע תלמידיו ואמר להם שלום **יהיה** עמכם. 27 אח״כ אמר לטומאש שים אצבעך פה וראה
Jn 20,31 משיח הוא בן האל. ולמען שאתם תאמינום **יהיה** לכם חיים בעולם עם ישוש משיח: Tit,21
Jn 21,21 21 אז כשפירו ראה זה אמר לישאוש. מה **יהיה** מזה. 22 ישאוש אמר אליו אני רוצה שיע
Mt 8,12 יצחק ויעקב במלכות שמים. 12 ובני ישראל **יהיו** מושפלים חוצה בערפליות: ושם יהיה בכי ורעדה
Mt 9,17 בנאדות ישנים. כי אם יעשה כן כל הנאדות **יהיו** אבודים. אבל משים איש היין החדש בנאדות
Mt 12,27 באיזה כח מגרשין אותם ובעבור זה הם **יהיו** שופטיכם. 28 ואם אני ברוח האל מגרש השדים
Mt 18,19 בשמים: 19 ועו׳ אומ׳ לכם אשר אם שנים מכם **יהיו** בהסכמה של שלום על הארץ שאבי שבשמים יתן לכם
Mt 19,30 וחיים נצחיים יחזיק. 30 ורבים ראשונים **יהיו** אחרונים והאחרונים יהיו ראשונים: Tit,20
Mt 19,30 30 ורבים ראשונים יהיו אחרונים והאחרונים **יהיו** ראשונים: Tit,20 קפיטולו מ״ו כפי מתיאו 1
Mt 20,16 קנאי כאשר אני עושה טוב: 16 ובזאת המדה **יהיו** האחרונים ראשונים והראשונים אחרונים. רבים
Mt 24,3 תלמידיו ואמרו בסוד אליו אמור לנו מתי **יהיו** אלה הדברים וסימני ביאתך וקץ העולם: 4 וענה
Mt 24,8 מגפות ורעשות. ורעש בארץ. 8 ואלה הדברים **יהיו** התחלת מכאובים. 9 ואז יצערוכם נוגשים
Mt 24,10 והורגים והכל ימאסכם למען שמי. 10 ואז **יהיו** רבים נבוכים. ויקציפו האחד על האחר: 11 [*]
Mt 24,40 את כלם. כן יהיה ביאת בן הבתולה. 40 אז **יהיו** שנים בשדה האחד יקח והשני יניח. 41 ושתי
Mt 24,41 בשדה האחד יקח והשני יניח. 41 ושתי נשים **יהיו** בית הריחים האחת יקח והאחרת יניח. ושתים
Mt 26,13 לכם אומ׳ אשר בכל מקום שאלו האיוגליו **יהיו** מוגדים בכל העולם יאמרו עשתה לזכרוני: 14
Mt 26,33 33 וענה פירו ואמר אליו ואם כולם **יהיו** אישקנדליזאטש בעבורך אני לעולם לא אהיה
Mc 3,28 הבית. 28 אמתות לכם אומר. שכל העונות **יהיו** מכופרים 29 לבד עון נגד קדוש רוח. זהו מי
Mc 10,31 הבא חיים נצחיים. 31 ורבים ראשונים **יהיו** אחרונים. והאחרונים יהיו ראשונים: 32 והיו
Mc 10,31 ורבים ראשונים יהיו אחרונים. והאחרונים **יהיו** ראשונים: 32 והיו אז בדרך עולים בירושלם.
Mc 12,20 לאשה להקים זרע לאחיו. 20 לכן שבעה אחים **יהיו.** הראשון לקח אשה ומת בלא בנים 21 ואחר לקחה
Mc 12,25 לא יהיה להם נשים ולא להן בעלים. אבל **יהיו** כמו מלאכי השמים לפני האל. 26 ומהמתים
Mc 13,4 ויקומו וגואן ואנדריב 4 אמור לנו מתי **יהיו** אלו הדברים. והסימן מתי יהיה הקץ של עולם
Mc 13,8 מלך. ויהיו רעשים בארץ ורעב והתחלת כאבים **יהיו.** 9 אז: שִׁמְרוּ עצמכם כי הם יוליכו אתכם
Mc 14,7 עַצֵּבִים דעו כי פעלה פעולה טובה 7 כי לכם **יהיו** לעולם העניים. וכאשר תחפצו אתם תוכל תוכלו
Mc 14,29 אהיה עמכם בגליליאה 29 ופירו אמ׳ אם כולם **יהיו** אשקנדליזטש לא אהיה אני. 30 ואמר אליו ישאוש
Lc 1,45 שהאמנת כי אותם הדברים שנאמרו לך מהש׳ **יהיו** נשלמים בך. 46 ומריאה אמרה נשמתי משבחת
Lc 3,5 ההרים והגבעות יושפלו. וכל הדרכים רעים **יהיו** מיושרים וכל הרכסים לדרכים ישרים. 6 ויראו
Lc 6,21 שמהם מלכות האל. 21 אשריהם של רעבים כי **יהיו** שבעים: אשריהם למי שהם בוכים כי ישמחו. 22
Lc 7,23 קמו חיים. והדלים מוגדים 23 ומבורכים **יהיו** אותן שלא יהיו אישקנדליזט בי. 24 וכאשר היו
Lc 7,23 והדלים מוגדים 23 ומבורכים יהיו אותן שלא **יהיו** אישקנדליזט בי. 24 וכאשר היו מושבים שלוחי
Lc 8,12 ומוציא הדבר מלבם בעבור שלא יאמינו ושלא **יהיו** נושעים: 13 והזרע שנפל על הסלע הם אותם
Lc 8,16 או על מקום גבוה בעבור אותן שנכנסין בבית **יהיו** רואין 17 כי שום דבר אינינו ביותר נעלם שלא
Lc 10,13 אוי לך ביטישידה כי את בטירוש או בסדום **יהיו** נעשים נסים שנעשו בך לאחור. ובאפר מוצעים
Lc 11,19 מגרש בניכם במה מגרשים אותם בעבור זה הם **יהיו** שופטיכם: 20 אבל אני במאמר האל מגרש השדים.
Lc 11,26 בית שהיו דרים שם. וסוף דבר. האדם ההוא **יהיו** יותר רעים מהראשונים. 27 וכאשר ישאוש אמ׳
Lc 11,41 לכן תנו בצדקה מה שיותר לכם וכל הדברים **יהיו** לכם טהורים. 42 רק אוי לכם פרושים שאתם
Lc 12,20 יבקשו נשמתך ואותם דברים שהכינות ממי **יהיו.** 21 כן הוא האוצר פירותיו בעולם הזה ואינו
Lc 17,34 34 אני אומר לכם שאותו יאבד אומ הלילה **יהיו** שנים במטה אחת. האחד יתפש והאחד יעזב: 35
Lc 20,36 יקחו נשים. 36 כי לא ימותו משם ואילך כי **יהיו** דומין למלאכים. והם בני השם׳. וכי הם בני
Lc 21,7 אבן על אבן ותפסד: 7 ושאלוהו אדון מתי **יהיו** כל אלה הדברים. ומתי יתחילו להעשות. 8 והוא
Lc 21,21 אז תדעו שיתקרב סילוק נחמתה. 21 אז אשר **יהיו** בגודיאה יברחו בהרים. ואשר הם באמצעה יפרדו.
Lc 21,26 בעבור מהומות קול הים וגליו. 26 האנשים **יהיו** יבשים מיראה וחרדה שתבא על כל העולם. כי
Lc 24,44 לכם בעמדי עמכם. שחוייב הוא שכל הדברים **יהיו** נשלמים הכתובים בדת משה ובנביאים ובמזמורים
Jn 3,9 מרוח: 9 ענה נקודימון ואמ׳ לו איך באיפשר **יהיו** אלה הדברים: 10 ענה ישאוש ואמר לו אתה הוא
Jn 3,16 נתן לעולם בעבור שהמאמין בו לא יאבד אבל **יהיו** לו חיים נצחיים: 17 כי האלוה לא שלח בנו
Jn 3,21 מי שעושה אמת בא אל הנר בעבור שפעולותיו **יהיו** גלויות כי בשם האל נעשות. 22 אחר אלה הדברים
Jn 4,14 לא יצמא לעולם. 14 אבל המים שאני אתן לו **יהיו** מעין מדלגת בחיים נצחיים. 15 והאשה אמרה

Jn 5,24 לכם שמי ששומע דברי ומאמין אותו ששלחני **יהיו** לו חיים נצחיים. ולא יבא במשפט. אבל יעבור
Jn 12,8 שאביט אותו ביום קבורתי. 8 כי לעולם **יהיו** אביונים בכם ואני לא אהיה כל עת עמכם: 9 אז
Jn 17,19 19 ובעבורם אני מקדש אותם עצמי למען **יהיו** הם מקודשים באמת. 20 ואיני מתפלל בעד אלו
Jn 17,21 כמו שאתה אב בי ואני בך: בעבור שאותם בנו **יהיו** דבר אחד. למען שהעולם יאמין שאתה שלחתני. 22
Jn 17,24 שאותן שנתת לי שבמקום שאני אהיה שם הם **יהיו** עמי. בעבור שיראו אורה שליחותם שנתת לי. כי
Jn 18,28 אז הנהיגו לישאוש לקאיפש בהיכל בעבור שלא **יהיו** טמאים ויאכלו הפסח: 29 אז יצא פילאטו להם
Jn 18,36 אם זה העולם היה מלכותי: באמת משרתי **יהיו** מנגדים לבלתי אהיה נמכר ליהודים אבל עתה
Jn 20,23 רוח הקדש. 23 ולמי שתעזבו העונות מונחים **יהיו** להם ומי שתעצרו העונות נעצרים יהיו להם 24
Jn 20,23 יהיו להם ומי שתעצרו העונות נעצרים **יהיו** להם 24 רק טומאש אחד מן התלמידים שנקרא מספק
Jn 20,29 כי ראית אותי טומאש והאמנת בי מאושרים **יהיו** אותן שיאמינו בי. 30 נסים רבים עשה ישאוש
Jn 21,25 25 ועוד דברים רבים עשה ישאוש שאם כלם **יהיו** נכתבים חושב אני שכל העולם לא יוכל להכיל
Jn 8,22 אינכם יכולים לבא. 22 אז היהודים [*] [*] **יהרגו** עצמם: 23 ואמ׳ להם אתם מהדברים התחתונים
Jn 11,53 53 אז באותו יום חשבו היהודים איך **יהרגו** ישאוש 54 וכבר לא היה הולך בפרסום בין
Jn 16,2 לבתי כנסיותיהם. ושעה תבוא שכל אדם שבא **יהרוג** אתכם. ויהיה לו דומה שיעשה עבודה לשם. 3
Mt 5,30 אחד מהיות כל הגוף ענוש לעולם: קפיטולו **י״ו** כפי מתיאו 31 עוד אמר ישאוש משיח לתלמידיו
Mc 16,Tit היכן מניחין גוף ישו: Tit,16 קפיטולו **י״ו** כפי מארקו 1 וכאשר השבת עברה מריאה מקדלינא
Mc Expl פה תמו קפיטולי מתיאו נ״ד וקפיטולי מרקו **י״ו:** לוקא לפי התולדת היה מסיריאה וישב באנטושיא
Lc 15,Tit שיש לו אזנים לשמוע ישמע: Tit,15 קפיטולו **י״ו** כפי לוקא 1 והיו נגשים אליו עולמיים וחוטאים
Jn 16,Tit שבת שבתחלה הייתם עמדי: Tit,16 קפיטולו **י״ו** כפי ש׳ יואן 1 אלה הדברים אמרתי לכם בעבור
Lc 1,60 אמו ואמרה לא יהיה כן אבל שיהיה שמו **יואן.** 61 ואמרו לה אין ראוי במשפחתך שתהיה לך כזה
Lc 3,2 הולך בקיאפש היתה נעשית המלה מאל עלי **יואן** בן זכריה במדבר. 3 ובא יואן בכל ממלכות
Lc 3,3 המלה מאל עלי יואן בן זכריה במדבר. 3 ובא **יואן** בכל ממלכות גודיאה. דורש טבילת תשובה למחילה
Lc 3,16 כל העם שיואן יהיה ישאוש משיח. 16 ענה **יואן** ואמ׳ לכולם אני טובל אתכם במים אבל יבא יותר
Lc 3,19 אחרים מזהיר ומגיד לעם. 19 ואירודיש כאשר **יואן** מייסר אירודיאש אשת אחיו. ומכל הרעות שעשה
Lc 3,20 שעשה אירודיש 20 קבל הרעות שעשה תפש **יואן** ושמו בבור: 21 נעשה היה כאשר כל העם נטבל.
Lc 5,33 בתשובה 33 והם אמרו לו למה תלמידי **יואן** מתענים תמיד ועושים כובד מלחמות וכן אותם
Lc 6,14 14 שימון שקרא פירו ואנדריו אחיו. יקומו **יואן** פיליפו ברטומי 15 מתיב טומאוש יקומו אלפיב.
Lc 7,24 בי. 24 וכאשר היו מושבים שלוחי **יואן** התחיל לאמר לעמים למה יצאתם ראות במדבר.
Lc 7,29 והעולמיים שזה שמעו הם נטבלים בטבילת **יואן.** 30 אבל הפרושים וחכמי הדת מבזים ביניהם עצת
Lc 7,33 אנחנו בוכים ואתם אינכם בוכים. 33 וכאשר **יואן** טבול בא לא אכל לחם ולא שתה מים ואמרתם שהוא
Lc 9,9 9 ואמ׳ אירודיש אני הוא שצויתי לשחוט ש׳ **יואן** מי הוא זה שעושה דברים אלו. ורצה לראות
Lc 9,19 שאלם מה אומרים העם מי אני 19 וענו ואמרו **יואן** טבול ומקצת אומרים אליהו. ויש אומרים נביא
Lc 16,16 .. למלכים קטן הוא לפני האל. 16 והד.. עד **יואן.** ואחר מלכות האל הוא מוגד וכל העושים חוזק
Lc 20,4 ואני אשאל לכם דבר אחד ענוני. 4 טבילת **יואן** היתה מן השמים או מאנשים. 5 והם חושבים
Jn 1,Tit Expl ת״ם Tit,1 קפיטולו ראשון כפי ש׳ **יואן** 1 בהתחלה היה בן האלוה. ובן האל עם האל.
Jn 1,19 זהו אלוה אחד. הוא ספרו 19 וזהו עדות **יואן.** כאשר שלחו היהודים מירושלם. כהנים ודיאקש
Jn 1,26 אם אינך משיח ולא אליהו ולא נביא. 26 **יואן** ענה להם ואמר. אני טובל אתכם במים. רק
Jn 1,28 אלו הדברים נעשו בביטניאה מעבר הירדן ששם **יואן** נטבל. 29 וביום האחר ראה יואן ישאוש שבא
Jn 1,29 הירדן ששם יואן נטבל. 29 וביום האחר ראה **יואן** ישאוש שבא אליו ואמר הנה זה האל שמסיר
Jn 1,35 שזהו בן האל. 35 וביום אחר פעם אחרת עמד **יואן** ושנים מתלמידיו 36 מביטים ישאוש הולך ואמר
Jn 1,42 אל ישאוש. וישאוש מביטו אמ׳ שימון בן **יואן** אתה תמיה נקרא כיפאש ר״ל פירא. 43 ולמחר רצה
Jn 2,Tit על בן האדם: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי ש׳ **יואן** 1 וביום השלישי נעשו נשואין בגליליאה והיתה
Jn 3,24 אליו רבים וטבל אותם 24 כי עדיין לא הושם **יואן** בבית הסהר: 25 אז נעשית שאלה בין תלמידי
Jn 3,25 בבית הסהר: 25 אז נעשית שאלה בין תלמידי **יואן** על הטהרה. 26 ובאו ליואן ואמרו רבי מי היה
Jn 3,27 עד שהוא טובל והכל באים אליו: 27 ענה **יואן** ואמ׳ אין שום אדם יכול להשיג אם לא ינתן לו
Jn 5,Tit כשבא מגודיאה: Tit,5 קפיטולו ה׳ כפי ש׳ **יואן** 1 אחר אלה הדברים היה יום חג היהודים ועלה
Jn 6,Tit תאמינו לדברי. Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי ש׳ **יואן** 1 אחר הדברים האלה הלך ישאוש מעבר לים
Jn 7,Tit אחד משנים עשר: Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי ש׳ **יואן** 1 אחר אלה הדברים הלך ישאוש בגלליאה כי לא
Jn 8,Tit כל אחד איש לביתו: Tit,8 קפיטולו ח׳ כפי **יואן** 1 וישאוש הלך להר הזתים 2 ולמחר בבקר בא פעם
Jn 9,Tit ויצא מן המקדש: Tit,9 קפיטולו ט׳ כפי ש׳ **יואן** 1 והולך ישאוש. ראה אדם עור מיום הולדו. 2

Jn 10,Tit ועונכם עומד. Tit,10 קפיטולו י׳ כפי ש׳
Jn 10,42 אינו עושה שום אות 42 אבל כל הדברים שאמ׳
Jn 11,Tit האמינו בו. Tit,11 קפיטולו י״א כפי ש׳
Jn 13,Tit כן אני דובר. Tit,13 קפיטולי י״ג כפי ש׳
Jn 14,Tit אל תלמידיו: Tit,14 קפיטולו י״ד כפי ש׳
Jn 16,Tit הייתם עמדי: Tit,16 קפיטולו י״ו כפי ש׳
Jn 17,Tit אני נצחתי העולם: Tit,17 קפיטולו י״ז כפי
Jn 18,Tit ואני אהיה בהם Tit,18 קפיטולו י״ח כפי ש׳
Jn 19,Tit (תם פרק י״ח) Tit,19 קפיטולו י״ט כפי ש׳
Jn 20,Tit שמו שם ישאוש: Tit,20 קפיטולו כ׳ כפי ש׳
Jn 21,Tit עם ישוש משיח: Tit,21 קפיטולו כ״א כפי
Jn 21,15 15 אז כשאכל אמר ישאוש לשימון פירו שימון
Jn 13,12 וכאשר ישב והסב אמר פעם אחרת להם. אתם
Mt 1,2 הוליד ישאק. ישאק הוליד יקוף. יקוף הוליד
Mt 1,3 הוליד יקוף. יקוף הוליד יודא ואת אחיו. 3
Lc 3,26 שם היה יוסף. 25 [*] 26 [*] שם היה
Jn 13,2 אהב אותם: 2 ונעשית הסעודה שהשטן שם בלב
Lc 6,16 אלפיב. ושימון שנקרא זילוזיש. 16 גודא
Jn 12,4 טוב מן המשיחה: 4 אז אמר אחד מתלמידיו
Jn 18,3 פעמים בא הרבה לשם עם תלמידיו. 3 אז כאשר
Mt 6,8 דברים. 8 לכן לא תאבו להדמות להם. כי האל
Mt 6,32 נלבש. 32 העמים שואלים כל זה. האב שלכם
Mt 12,15 נגדיו באיזה צד יוכלו להורגו. 15 וישואוש
Mt 24,36 אבל דברי לא יעברו. 36 ושום אדם אינו
Mt 24,43 שהאדון יבא. 43 ותדעו אם אב חיילות היה
Mt 24,50 עבד יום שהוא לא יחשוב ושעה שהוא אינו
Mt 25,12 אדון פתח לנו. 12 והוא ענה ואמ׳ אמת אני
Mt 25,24 24 ובא אותו שקבל הא׳ ואמ׳ אדון אני
Mt 25,26 האדון ואמ׳ לו עבד רשע ופחדן אחר שאתה
Mt 26,70 70 והוא כפרו לפני הכל. אומ׳ אֵינִי
Mt 27,4 כי אני מסרתי דם צדיק הוא כאיש שאינו
Mt 27,18 לכם בראבן או ישו שאמור משיח 18 כי הוא
Mt 27,24 ונטל ידיו לפני העם ואמ׳ אני הוא שאיני
Mt 28,5 5 והמלאך אמ׳ לנשים שלא תפחדו כי אני
Mc 1,24 ישואוש נזוריט באת להשמיד אותנו. אני
Mc 4,27 ונח והוא והזרע גדל ומזריע והוא אינו
Mc 9,5 לך אחד ולמ ולמשה אחד ולאליהו אחד. 5 ולא
Mc 10,19 לי טוב ושום אדם אין טוב לבד האל. 19 אתה
Mc 14,68 עם ישאוש דנזוריט היית. 68 והוא כפר איני
Mc 14,71 אתה. 71 והוא התחיל לקלל ולישבע שאינו
Mc 15,8 במאסר. 8 ובא העם והתחיל לבקשו כמו שהוא
Mc 15,10 תחפצו שאניח לכם מלך היהודים. 10 כי הוא
Lc 4,34 מה לך ישאוש נזוריט שבאת להשמידנו. אני
Lc 7,39 זה חשב בעצמו אומר אם זה הוא נביא באמת
Lc 9,33 ולמשה אחד. ולאליהו אחד. ומדבר ואינו
Lc 10,22 כל הדברים הם נמסרים אלי מאבי. ואין אדם
Lc 12,30 הדברים האלה שואלים נבראי העולם. ואביכם
Lc 12,39 ההם: 39 אבל זה תדעו שאם האב פימיליאר
Lc 16,3 מה אעשה שאדוני נוטל ממני הרשאתי. איני
Lc 16,4 יודע לחשוב בושת יש לי לשאול. 4 איני

יואן 1 אמת אני אומ׳ לכם מי שאינו נכנס בעד השער
יואן מזה הם אמתיים ורבים האמינו בו. Tit,11
יואן 1 והיה חולה אחד בשם נקרא לזריט מבטניאה
יואן 1 רק קודם חג הפסח ישאוש ששעתו באה שיש לו
יואן 1 לא יהיה לבבכם נבהל האמינו באל ובי
יואן 1 אלה הדברים אמרתי לכם בעבור שלא תהיו
יואן 1 אלה הדברים דבר ישאוש ונשא עיניו לשמים
יואן 1 כאשר ישאוש אמ׳ אלה הדברים הלך עם תלמידיו
יואן 1 אז פילאט תפש ישו ונגשו. 2 והפרושים תקנו
יואן 1 שבת אחד מריאה מגדלינא באה בבקר לקבר ועד
יואן 1 אחר גלה עצמו ישאוש לאם טובירִיאדיש 2 וכן
יואן אוהב אתה אותי יותר מאלו. והוא ענה אדון כן.
יוד יודעים אותו דבר שעשיתי. 13 אתם קוראים אותי
יודא ואת אחיו. 3 יודא הוליד פרש וזרא מתמר. פרש
יודא הוליד פרש וזרא מתמר. פרש הוליד אֶשְׁרוֹם.
יודא. 27 שם היה ואגוש. שם היה ויסא. שם היה
יודי״ש אשקריוטי שיבגדהו 3 כי יודע היה שכל
יודיש אשקריוטא שהיה בוגד. 17 וירד מן ההר עמהם
יודיש אשכריוט. שעתיד למוסרו 5 למה זו המשיחה
יודיש אסף עם רב ועבדי ההגמונים. והפרושים באו שם
יודע מה שאתם צריכים טרם תשאלהו: 9 וזאת התפלה
יודע שאתם צריכים זה. 33 שאלו בתחלה מלכות האל
יודע זה. נסע מהם ועמים רבים הולכים אחריו וכלם
יודע היום והשעה ולא המלאכים ולא הבן. אבל לבד
יודע השעה שהגנב יהיה בא. הוא יהיה ער ולא יעזוב
יודע: 51 ויעבירהו מפקידתו ויניחהו עם הרמאים ושם
יודע מי אָתֵן 13 לכן תהיו עדות כי אינכן יודעות
יודע שאתה איש קשה ואכזרי. אתה קוצר במקום שלא
יודע שאני קוצר מה שלא זרעתי ומלקט אל מקום שלא
יודע מה את אומרת. 71 וכאשר יצא מהפתח האחר שפחה
יודע. והם ענו מה לנו אתה תראהו 5 וזרק הל׳
יודע שבעבור הנאה מוסרים אותו למיתה. 19 והוא
יודע מדם זה האיש הצדיק. השמרו לכם. 25 וכל הכלל
יודע ששאלתם ישו שנתלה. 6 אינינו פה כי קם חי
יודע שאתהו קדוש הש׳. 25 וישאוש געָרו. אומ׳ שתוק
יודע. 28 ויותר על זה הארץ מגדלה ראשונה בעשב
יודע מה הוא אומ׳. כי הם היו מאד מפחדים 6 ונעשית
יודע מצות השם. לא תעשה ניאוף. לא תרצח. לא תעשה
יודע ואיני מכיר ממה את אומרת ויצא לחוץ ועמד
יודע מה הוא האיש שאומרת. 72 ומיד התרנגול קרא
יודע שיתן להם תפוש אחד: 9 ופילאט ענה להם ואמ׳
יודע כי עליוני הכהנים מסרוהו לו בעבור קנאה. 11
יודע שאתה הוא בן האלוה: 35 וישאוש לחשו אומ׳
יודע יהיה שהיא היא האשה שנוגעת אותו חטאה היא.
יודע מה אומר. 34 ובאומרו דברים אלו באה עב לבנה
יודע מי הוא הבן כי אם האב. ומי הוא האב כי אם
יודע באמת כי לכם חסרון מכל אלה. 31 אמנם תשאלו
יודע באי זו שעה הגנב עתיד לבא אמת שיהיה ניעור.
יודע לחשוב בושת יש לי לשאול. 4 איני יודע מה
יודע מה אעשה כשאהיה מסולק מן ההרשאה באופן

Lc 16,15 אתם הם המצדיקים עצמם לפני האנשים רק האל **יודע** לבבכם. ומה שהוא גדול וגבבוה .. למלכים קטן
Lc 18,20 אומר אלי טוב ואין טוב לבד האל. 20 אתה **יודע** המצות. לא תקנא. לא תנאף. לא תגנוב. לא תעשה
Lc 19,22 22 והאדון אמר לו עבד רע מפיך אשפטך. אתה **יודע** שאני איש אכזרי לוקח מה שלא הנחתי ומלקט מה
Lc 22,60 כי גלליב הוא. 60 ופירו אמר אדם איני **יודע** מה אתה אומר: ומיד קרא התרנגול. 61 וישאוש
Lc 24,18 ואמר לו אתה הוא שמקרוב גר בירושלם ואינך **יודע** איזה דברים נעשו באלו הימים 19 ולהם ישאוש
Jn 2,25 נמהר העדות העשוי לו מהאנשים כי הוא **יודע** הדבר שהיה באנשים. Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי ש׳
Jn 3,8 למקום שרוצה ואתה שומע הקול. אבל אינך **יודע** אנה הוא בא או הולך. וכן הוא אדם שנולד
Jn 6,6 שיאכלו אלו העמים. 6 זה אמר היה לנסות כי **יודע** הוא מה שהיה לו לעשות. 7 ענה אליו פיליף ב׳
Jn 6,65 שאינם מאמינים. כי ישאוש היודע ראשונות **יודע** מי הם המאמינים. ומי שעתיד למוסרו. 66 ואומ׳
Jn 7,15 15 ומתמיהים היו היהודים ואומרים איך **יודע** זה ספר שלא למד: 16 ענה ישאוש ואמ׳ מוסרי
Jn 7,29 אמת. הוא שאין אתם ידעתם אותו. 29 רק אני **יודע** אותו. ואם אומר לא ידעתיו אהיה מכזב כמוכם.
Jn 7,29 אומר לא ידעתיו אהיה מכזב כמוכם. אבל אני **יודע** שממנו אני והוא שלחני: 30 אז רצו לתופשו:
Jn 8,14 ואם אני עושה עדות לעצמי אמתי הוא כי **יודע** אני [*] מאין באתי ולאן אני הולך. 15 אתם
Jn 8,37 עושה רצונכם במהרה תהיו חפשים: 37 אני **יודע** שאתם בני אברהם. אבל אתם חפצים להמיתני כי
Jn 8,55 אני הכרתיו. ואהיה כמוכם מכזב. אבל אני **יודע** אותו ושומר דבריו. 56 אברהם אביכם חמד לראות
Jn 9,12 וראיתי. 12 ואמרו לו אנה הוא. ענה איני **יודע.** 13 והביאוהו לפרושים 14 ואמרו שישאוש עשה
Jn 9,25 ידעת שזה האיש חוטא. 25 אז אמר הוא איני **יודע.** אבל דבר זה אני יודע. שהייתי עור ועתה אני
Jn 9,25 25 אז אמר הוא איני יודע. אבל דבר זה אני **יודע.** שהייתי עור ועתה אני רואה: 26 אז אמרו לו
Jn 11,57 ההגמונים והפרושים וצוו וציוו שאם אחד **יודע** לאי זה מקום שיגלוהו בעבור שיתפשוהו: Tit,12
Jn 12,35 תפלו בחשך וערפל. ומי שהולך בחשך אינו **יודע** לאן הוא הולך. 36 בעוד שיש לכם נר האמינו
Jn 12,50 ששלחני: הוא צוה לי לאמר ולדבר. 50 ואני **יודע** שהמצוה היא חיים נצחיים. ומה שאני מדבר הוא
Jn 13,3 שם בלב יודי״ש אשקריוטי שיבגדהו 3 כי **יודע** היה שכל הדברים נתן האל בידו. מי מהאל יצא
Jn 13,11 נקי ואתם טהורים אבל לא כולכם. 11 כי אני **יודע** אותו שעתיד לבגוד בי. ובעבור זה אמר אין
Jn 13,18 כאשר תעשום. 18 אני אומר זה מכולכם אני **יודע** אותן שבחרתי. רק בעבור שהכתיבה תהיה נשלמת.
Jn 14,17 יכול לקחתו. כי אינו רואה אותו. ואינו **יודע** אותו. רק אתם תכירו כי בכם הוא עתה ובכם
Jn 15,15 15 לא אומר שאתם תהיו עבדים כי העבד אינו **יודע** מה האדון עושה. אבל אומר אני לכם היותכם
Jn 18,2 הוא ותלמידיו. 2 ויוד״יש שרוצה למוסרו **יודע** אותו מקום כי הרבה פעמים בא הרבה לשם עם
Jn 18,4 עם עששיות ואבוקות ועם כלי זיין. 4 ישאוש **יודע** כל הדברים עתידים לבא עליו. יצא ואמ׳ להם מה
Jn 19,10 10 אז אמ׳ לו פילאטו אינך משיב לי. אינך **יודע** שבידי הוא להמיתך ולתלותך. 11 וישאוש ענה
Jn 21,15 אותי יותר מאלו. והוא ענה אדון כן. אתה **יודע** שאני אוהב אותך. וישאוש אמר להם שמור שיותי:
Jn 21,16 אוהב אתה אותי ושימון אמ׳ כן אדון אתה **יודע** שאני אוהב אותך. וישאוש אמ׳ אליו רעה.
Jn 21,17 פעמים שאלו אם אוהב אותו. אמ׳ אליו אדון **יודע** כל הדברים. אתה יודע שאני אוהב אותך. וישאוש
Jn 21,17 אותו. אמ׳ אליו אדון יודע כל הדברים. אתה **יודע** שאני אוהב אותך. וישאוש אמר אליו האכיל
Mt 25,13 יודע מי אָתֵן 13 לכן תהיו עדות כי אינכן **יודעות** היום והשעה. 14 כן כמו האדם שהלך בדרך
Mt 11,25 וארץ. כי אתה הסתרת אלה הדברים אל החכמים **יודעי** ספר. וגלית אותם לתמימים. 26 וכן הוא אב
Mt 12,38 תהיה נמחק: 38 אז ענוהו מקצת מן החכמים **יודעי** ספר והפרושים אומרים רבי אנחנו רוצים אי זה
Mt 23,14 אתם נכנסים. ולא עזבתם הכנס: 14 אוי לכם **יודעי** ספר פרושים רמאים שאוכלים מה שיש לאלמנות
Mt 26,57 לקאיפש שר הכהנים למקום שהחכמים **יודעי** ספר וזקני המקדש היו מקובצים. 58 ופירו
Mc 12,38 38 וישאוש מזהירם אומר השמרו מן החכמים **יודעי** ספר שחפצים נשוא מלבושים נאים שיתנו להם
Mt 16,3 היום יהיה מטר כי השמים הוא חשוך א״כ אתם **יודעים** שפוט צבע השמים. אבל אינכם יכולים לידע
Mt 20,22 במלכותך. 22 אז ענה ישוש ואמ׳ אינכם **יודעים** מה אתם שואלים. תוכלו לסבול המות שאני
Mt 20,25 מהשני אחים. 25 וישאוש קראם ואמר אתם **יודעים** היטב כי שרי העולם מושלים בעמים הגדולים
Mt 22,16 עם משרתי אירודיש אומרים רבי אנחנו **יודעים** שאתהו איש נאמן ומלמד דרך האל באמת. ואינך
Mc 10,38 בשמאלך. באורך. 38 וישאוש אמ׳ להם. אינכם **יודעים** מה אתם שואלים. תוכלו אתם סבול המיתה שאני
Mc 10,42 וג׳ואן. 42 וישאוש קראם ואמר להם אתם **יודעים** שהשרים והשלטונים גדולים מושלים על הקטנים
Mc 12,14 דבר. 14 וכאשר באו אמרו לו רבי אנחנו **יודעים** ומכירים היותך אמיתי ואינך נותן לב על שום
Mc 13,35 ומצוה לחוש שיעור. 35 לכן עורו כי אינכם **יודעים** היום והשעה שאדון הבית יבא בערב או חצי
Lc 4,41 אתה הוא משיח בן האלוה. וגוער אותם כי **יודעים** שהוא משיח 42 והבקר אור יצא משם והולך
Lc 9,55 את כולם: 55 ונהפך ישאוש ואמ׳ להם אינכם **יודעים** מאי זה רוח אתם. 56 בן האדם לא בא לאבד
Lc 12,56 אמרו חום יבא. כן יעשה. 56 אי רמאים אתם **יודעים** פני השמים והארץ למה לא תבינו זה העת 57

Lc 20,21 לשרים. 21 ושאלוהו אומרים רבי אנחנו **יודעים** שאתה אומ׳ ומלמד דברים צדיקים. ולא יגורת
Lc 21,30 ושאר האילנות 30 כשעושים פירותיהם. אתם **יודעים** שהקץ מתקרב. 31 כן כאשר תראו כל אלה
Lc 23,34 לשמאל. 34 וישו אמר אב מחול להם כי אין **יודעים** מה הם עושים. ומחלקים ביניהם מלבושיו
Jn 3,2 2 ובלילה בא אל ישאוש ואמר לו ר׳ אנו **יודעים** שאתה באת מן השמים. ושום אדם אין יכול
Jn 4,22 למה שלא ידעתם. אנחנו נתפלל למה שאנו **יודעים.** כי שלום ליהודים עתיד לבא. 23 אבל תבוא
Jn 8,19 ואמ׳ לא אותי ידעתם ולא אבי. אם תהיו **יודעים** אותי באולי תדעו אבי: 20 אלה הדברים דבר
Jn 9,20 צד ראה עתה: 20 ענו להם אביו ואמו ואמרו **יודעים** אנו שבנינו זה נולד כשהוא עור 21 אבל באי
Jn 9,29 [*] [*] אנחנו תלמידי משה אנו. 29 אנחנו **יודעים** שהאל דבר עם משה. ולא ידענו זה מאין הוא:
Jn 13,12 ישב והסב אמר פעם אחרת להם. אתם יוד **יודעים** אותו דבר שעשיתי. 13 אתם קוראים אותי אדון
Jn 13,17 מאדוניו והשלוח יותר משלוחו. 17 אם תהיו **יודעים** אלה הדברים מאושרים תהיו כאשר תעשום. 18
Jn 14,4 בעבור שבמקום שאני שם אתם תהיו. 4 ואינכם **יודעים** המקום שאני הולך והדרך והדרך אתם יודעים.
Jn 14,4 יודעים המקום שאני הולך והדרך והדרך אתם **יודעים.** 5 וטומאש אמר אליו. [*] 6 [*] אני דרך
Jn 16,18 אומרים מה הוא זה שאומר לנו מעט. אין אנו **יודעים** מה מדבר ישאוש: 19 וכשבא רצו לשואלו. אמר
Jn 18,21 שמנעוני אי זה דברים דברתי להם כי הם **יודעים** הדברים שאמרתי. 22 וכאשר ישאוש אמר אלה
Jn 21,12 ואכלו. ואחד מהם לא רצה לשאול מי הוא כי **יודעים** היו שאדונם הוא: 13 ובא ישאוש ולקח הפת
Jn 21,24 עדות מאלו הדברים וכתב אלה הדברים. ואתם **יודעים** שאמת הוא עדותו. 25 ועוד דברים רבים עשה
Lc 11,44 כמו הקברים שאינן נראין. והאנשים שאינן **יודעין** הולכים למקום שאינן יודעין. 45 וענה מחכמי
Lc 11,44 והאנשים שאינן יודעין הולכים למקום שאינן **יודעין.** 45 וענה מחכמי הדת ואמ׳ רבי באמרך אלה
Jn 4,10 השמריטנש. 10 ענה ישאוש ואמ׳ לה אם היית **יודעת** מתן האל ומי הוא השואל לשתות. את באולי
Jn 4,25 לו ברוח ובאמת. 25 והאשה אמרה לו אנכי **יודעת** שמשיח הוא קרישטו עתיד לבא. וכשיבא יראנו
Jn 7,49 אינם מאמינים בו. 49 אבל זאת הסיעה בלתי **יודעת** הדת ארורה היא: 50 ונקודימוש שבא לישאוש
Jn 11,22 היית פה אחי לא היה מת. 22 אבל עתה אנכי **יודעת** כי כל דברים שאתה שואל נותנים לך. 23
Jn 11,24 אליה אחיך יחזור חי. 24 ומרטא אמרה לו **יודעת** אנכי שיקום ביום היותר אחרון שבתחיה: 25
Jn 20,2 להם אדוני נטלוהו מן הקבר. ואין אנכי **יודעת** להיכן הניחוהו. 3 אז יצא פירו ואותו תלמיד
Mt 26,25 היה לו אם נולד לא היה. ואותו איש 25 ענה **יוד״ש** שמסרו ואמ׳ ר׳ אנכי הוא. וענה ישו ואמר לו
Mt 26,47 אותו שיבגדני. 47 ועוד הוא מדבר הנה כי **יוד״ש** אחד מי״ב התלמידים בא ועמו רב חיל עם
Mt 26,14 14 אז אחד מי״ב תלמידיו שהיה נקרא **יודש** אישקריוט הלך לשרי הכהנים 15 ואמר להם מה
Mt 27,3 לפני פִּילַטוֹ שהיה מחזיק מקום קיסר. 3 ואז **יודש** שמסרו ראה שהוא מחוי וניחם וחזר שלשים
Mc 14,43 הוא אותו שימסרני. 43 עו׳ הוא מדבר בא **יודש** אשקריוטא אחד מי״ב תלמידים ועמו עם רב עם
Lc 22,47 עוד הוא מדבר כן. והנה סיעה ואותו שנקרא **יודש** עמהם אחד משנים עשר. והולך לפניהם. ויגש
Lc 1,13 נשמעת ואשתך אלישבק תלד לך בן ותקרא שמו **יוחנן.** 14 ותהיה שמחה וגיל לך ורבים ישמחו כשיהיה
Mt 19,25 שמעו זה היו תמהים מאד ואמרו א״כ מי **יוכל** הושיענו. 26 ומביטם ישאוש אמ׳ להם בין
Mt 26,16 ל׳ פשיטי כסף. 16 ומכאן והלאה מחפש איך **יוכל** לבוגדו 17 ויום ראשון של פסח באו התלמידים
Mc 2,7 אומרים 7 איך מדבר כן זה קללה. כי מי **יוכל** לכפר עונות לבד האל. 8 ותכף הכיר מחשבותיהם
Mc 3,23 23 וישו קראם ואמר להם משלים. איך **יוכל** שטן אחד גרש שטן אחר. 24 ואם אי זה מלכות
Mc 5,32 דוחק אותך ואומר מי נגעני. 32 ומביט אם **יוכל** ראות אותו שזה עשה. 33 והאשה פחדה ויראה
Mc 10,24 בנים מאד הוא כבד שאיש שיבטח מאד בעושרו **יוכל** ליכנס במלכות האל. 25 יותר דבר נקל הוא עבור
Mc 10,26 היו תמהים. אומרים ביניהם. אומרים א״כ מי **יוכל** להיות נושע 27 וישאוש מזהיר אומר להם. לכם
Mc 14,11 ונדרו לתת לו מעות. והוא מחפש הכנה היאך **יוכל** למסרו. 12 ויום ראשון של פת המצה כאשר הפסח
Lc 1,34 לאין קץ. 34 ומריאה אמרה למלאך איך **יוכל** העשות זה שאין לי ידיעת איש. 35 והמלאך ענה
Lc 5,21 לחשוב ואמרו מי הוא זה מי מדבר קללות מי **יוכל** להניח עונות לבד האל 22 וכאשר ישאוש הכיר
Lc 12,25 כמה אתם שוים יותר מהם: 25 מי בכם **יוכל** לחשוב יוסיף בקומתו אמה. 26 ואם הדבר המעט
Lc 18,26 26 ואותן ששמעו אלה הדברים אמרו ומי **יוכל** להיות נושע. 27 וישאוש אמ׳ להם הדברים
Jn 3,4 יהיה נולד מחדש. 4 ענה נקודימוש לו איך **יוכל** אדם להולד והוא זקן: יכול אדם לשוב לבטן אמו
Jn 6,53 53 אז היהודים חלקו ביניהם. אומרים איך **יוכל** זה לתת לנו בשרו לאכול: 54 אז ישאוש אמר
Jn 6,61 מתלמידיו אמרו זה קשה הוא זה הדבר. מי **יוכל** לשומעו: 62 וישאוש כששמע אמונתם אמר מי
Jn 9,4 בעוד שהוא יום. כי לילה יבא. שבו לא **יוכל** אחד לפעול. 5 בעוד שאני בעולם. נר הוא
Jn 9,16 כי אינו שומר השבת. ואחרים אומרים איך **יוכל** איש חוטא לעשות האותות האלה: והיה מחלוקת
Jn 11,37 מהם אמרו זה שפתח עיני האיש שנולד עור לא **יוכל** לעשות שזה לא ימות. 38 אז ישאוש פעם אחרת
Jn 21,25 כלם יהיו נכתבים חושב אני שכל העולם לא **יוכל** להכיל הספרים שיצטרכו בכתיבתן. Expl (תם

Mt 12,14 חוץ הפרושים ועשו עצה נגדיו באיזה צד **יוכלו** להורגו. 15 וישואוש יודע זה. נסע מהם ועמים
Mt 22,15 15 ואז נתקבצו הפרושים ועשו עצת איך **יוכלו** לתפוש ישאוש בדברו. 16 ושלחו לו תלמידים עם
Mt 26,4 שנקרא קאיפש 4 ועשו עצה נגד ישאוש איך **יוכלו** במרמה המיתו. 5 ואמרו לא נעשה ביום חג
Mc 8,4 באו מרחוק. 4 והתלמידים ענו מאי זה מאכל **יוכלו** לשבוע זה העם במדבר 5 וישאוש שאלם כמה
Mc 11,18 הכהנים שמעוהו וחכמים מאותתים חפשו איך **יוכלו** המיתו. אבל הם יראוהו כי כלל העם תמהים
Mc 14,1 ושרי הכהנים והמאותתים מהדת משתדלים היאך **יוכלו** תפוש ישאוש בשקר ושימיתוהו. 2 אבל אומרים
Lc 9,12 למגדליהם ולעריהם הקרובים למקום זה למען **יוכלו** למצוא מה שיאכלו כי המקום הזה הוא חרב 13
Lc 11,54 54 מארבים אותו ומבקשים מפיו אי זה דבר **יוכלו** להלשינו: Tit,12 קפיטולו י״ג כפי לוקא 1
Lc 21,15 15 כי אני אתן לכם כח וחכמה שאליה לא **יוכלו** לאמר נגדה אויביכם. 16 ותמסרו בעד אבותיכם.
Lc 22,2 פסח 2 ושרי הכהנים והסופרים מחפשים איך **יוכלו** להמיתו. רק יראים העם. 3 ושָׁאטָנָאש נכנס
Jn 19,31 בשבת ההוא חילו פני פילאט שיתן להם רשות **יוכלו** לחתוך ירכי אותן התלויין ויש שלום. 32 אז
Mc 13,9 כאבים יהיו. 9 אז: שִׁמְרוּ עצמכם כי הם **יוליכו** אתכם במועצותיכם ובבתי כנסיותיהם יכו
Mt 4,2 היותו מנוסה מהשטן 2 וכאשר התענה מ׳ **יום** ומ׳ לילה היה לו רעב 3 בא אליו השטן וא״ל אם
Mt 6,11 תעשה בשמים ובארץ. 11 תן לנו לחם כל **יום** שהוא מסעד חיינו. 12 והנח לנו חובותינו כי
Mt 6,34 לכם כל זה. 34 א״כ אל תאנחו ליום מחר. כי **יום** מחר יחשוב על עצמו והיום יספיק אל עמלו:
Mt 20,6 והוא יצא ברחוב. ומצא אחרים עומדים אותו **יום** כמו כן בטלים. והוא אמ׳ להם למה עמדתם היום
Mt 24,50 ולשתות עם השכורים. 50 יבא אדון אותו עבד **יום** שהוא לא יחשוב ושעה שהוא אינו יודע: 51
Mt 26,29 והלאה לא אשתה מחליקות זה הגפן. עד אותו **יום** שאשתהו עמכם מחדש במלכות אבי. 30 וכאשר אמרו
Mt 27,64 אמ׳ שיקום חי 64 לכן צוה שמור הקבר עד **יום** שאמר שיקום חי. בעבור שתלמידיו לא יבאו
Mt 28,1 Tit,28 קפיטולו נ״ד כפי מטיאו 1 והראשון **יום** אחד שנקרא דוקמנגיי באה מריאה מקדלינא ואחרת
Mc 1,13 נהגו הקדוש רוח במדבר. 13 שם התענה מ׳ **יום** ומ׳ לילה והשטן מנסהו ושם עומד בין הבהמות
Mc 4,27 שממיי כאדם שזורע זרע טוב בארץ 27 וישן **יום** ולילה ונח והוא והזרע גדל ומזריע והוא אינו
Mc 4,35 זה הוא מבארו לצד אחד ואמר להם 35 באותו **יום** כאשר נעשה ערב [*] נעבור אנחנו הלאה 36
Mc 16,9 אדם לא אמרו דבר. 9 וישאוש כאשר חזר חי **יום** ראשון בבקר הוא נראה ראשונה למריאה מגדלינא
Mc 16,14 לאחרים תלמידיו והם לא האמינו. 14 ואחר **יום** א׳ שיושבין בשולחן כל אחד עשר לאכול. ישאוש
Lc 1,20 בעתן תהיה אלם ולא תוכל דבר עד אותו **יום** שאלו הדברים יבאו לתכלית. 21 והעם היה שם
Lc 2,37 ושלשים שנה. ואינה זזה מהמקדש עושה עבודה **יום** וליילה בצומות ותפילות: 38 וזאת באותה שעה
Lc 2,44 שיהיה עם האחרים שהולכים עמהם. וכן הלכו **יום** אחד וחפשוהו בין שאר הקרובים הנוכרים. 45
Lc 4,2 והונהג בעד הרוח במדבר 2 ועומד שם ארבעים **יום** ונתנסה בעד הש׳. ולא אכל עד ארבעים יום.
Lc 4,2 יום ונתנסה בעד הש׳. ולא אכל עד ארבעים **יום.** וכאשר עברו אותן מ׳ יום ישאוש משיח נרעב 3
Lc 4,2 אכל עד ארבעים יום. וכאשר עברו אותן מ׳ **יום** ישאוש משיח נרעב 3 והשטן בא אליו ואמ׳ לו אם
Lc 9,23 אחרי יהיה כופר בעצמו ושתי וערב שלו ובכל **יום** יבא אחרי. 24 [*] וזה יושיע עצמו. 25 ומה
Lc 10,12 האל מתקרב. 12 ואומ׳ אני לכם שבאותו **יום** לא יסבלו שדומיטאנש של אותה עיר רע כדומה
Lc 11,3 ובמלכותך נבוא. 3 תן לנו לחם חוקינו **יום** יום. 4 והנח לנו כל חטאתינו. כי אנו מניחים
Lc 11,3 ובמלכותך נבוא. 3 תן לנו לחם חוקינו יום **יום.** 4 והנח לנו כל חטאתינו. כי אנו מניחים אותם
Lc 17,22 22 ואמ׳ לתלמידיו יבואו ימים שתאוו לראות **יום** אחד מבן האדם ולא תראוהו 23 ויאמרו לכם הנו
Lc 18,7 לא ינקום אותם שהם נבחרים צועקים אליו **יום** ולילה ולא יהיה לו חמלה מהם. 8 [*] אכן בן
Lc 21,22 בגבולותיה אל יכנסו בה 22 כי אלה הימים **יום** נקם הם. בעבור שיושלמו כל הדברים שנכתבו. 23
Lc 22,1 Tit,22 קפיטולו כ״ג כפי לוקא 1 וקרב **יום** חג אַזִימוֹרוֹם שנקרא פסח 2 ושרי הכהנים
Lc 22,7 7 ובא היום שעושים לחם מצות באותו **יום** היה מוכרח שימות בפסח. 8 ושלח פירו וזואן
Lc 22,66 וקלָלות רבות שאומרים נגדו. 66 וכאשר נעשה **יום** נתאספו זקני העם והסופרים ושרי הכהנים
Lc 23,12 פילאט ואירודיש ופילאט נעשו אוהבים באותו **יום** כי קודם זה היו אויבים מאד 13 ופילאט קרא שרי
Lc 23,54 חדש מצוייר ששם לא היה איש מונח 54 והיה **יום** ששי ובשבת התחיל להאיר. 55 והנשים שבאו
Lc 24,21 21 ולא המתינו שהוא יפדה את ישראל והיום **יום** שלישי שנעשו דברים אלו. 22 רק מקצת מנשינו
Jn 5,1 ה׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר אלה הדברים היה **יום** חג היהודים ועלה ישאוש בירושלם 2 והיה
Jn 6,4 ושם מלמד עם תלמידיו. 4 והיה סמוך לפסח **יום** חג היהודים. 5 אז ישאוש נשא עיניו וראה עמים
Jn 9,4 4 לי חוייב לעשות פעולות בעוד שהוא **יום.** כי לילה יבא. שבו לא יוכל אחד לפעול. 5 בעוד
Jn 11,53 יקבץ יחד בני האל הנפוצים: 53 אז באותו **יום** חשבו היהודים איך יהרגו ישאוש 54 וכבר לא היה
Jn 19,14 בקתרדא אחת מקום שנקרא גאלבאטו. 14 והיה **יום** שישי ופסח היה סמוך לשעה ששית. ואמ׳ פילאט
Jn 8,56 ושומר דבריו. 56 אברהם אביכם חמד לראות **יומי** וראהו ושמח: 57 אמרו היהודים אליו עדיין אין

Mc 7,10 אביך ואת אמך. ואשר יקלל אביו ואמו מות
Mt 3,16 נפתחו השמים והקדוש רוח ירד עליו בצורת
Mt 12,39 להם אומה רעה אות לא ינתן לכם לבד אות
Mt 12,41 ויענישוה כי הם עשו תשובה בדרישה של
Mt 16,4 שואלת אות. ואות לא ינתן לכם לבד אות
Mt 16,17 17 וישו ענה ואמ׳ אליו אשריך שימון בר
Mt 24,4 ישאוש ואמ׳ להם. השמרו לכם ששום אדם לא
Mc 1,10 השמים נפתחו והקדוש רוח ירד עליו כדמות
Mc 13,5 ישאוש התחיל לאמר ראו הביטו שאיש אחד לא
Lc 2,24 יביאו זוג א׳ מתורים או שתי זוגות מבני
Lc 3,22 22 ורוח הקדש ירד עליו בעצם גופני כמו
Lc 3,30 שם היה יהודה. שם היה יוסף. שם היה
Lc 11,29 הזה שואל אותי ואות לא ינתן לו. זולת אות
Lc 11,32 ויענישוה כי עשו תשובה בעבור דרישת
Lc 21,8 8 והוא אמר השמרו לכם שאיזה איש לא
Jn 1,32 אני ראיתי הרוח יורד מן השמים כמעט כמו
Mt 24,5 בשמי. אומ׳ אני הוא משיח ורבים אנשים
Lc 23,38 עצמך. 38 ועל הכתב שעליו כתוב באותיות
Mt 10,16 תהיו חכמים כמו הנחשים. ותמים כמו
Mt 21,12 ממטה למעלה. להטות מאותן שהיו מוכרים
Jn 2,16 החלפנים והפיל השולחנות. 16 ואמר למוכרי
Lc 12,25 אתם שוים יותר מהם: 25 מי בכם יוכל לחשוב
Mt 1,20 ובעוד היותו מחשב זה. מלאך הש׳ נראה אל
Mt 1,24 עמנואל. ר״ל הש׳ם יהיה עמנו. 24 וכאשר קם
Mt 2,13 13 ואחרי שובם נראה מלאך השם בחלום אל
Mt 2,19 אירודיש מת מלאך השם נראה לו בחלום אל
Mc 15,43 נכנס כבר חג המצות זהו לפני השבת. 43 בא
Mc 15,47 מקדלינא ומריאה אם יקומו ושלומי קנו מש
Lc 3,23 שלשים שנה והיו סבורים הכל שהוא בן
Lc 3,24 שם היה מאטיב. [*] שם היה גיקמי. שם היה
Lc 3,30 30 שם היה שמעון. שם היה יהודה. שם היה
Lc 4,22 של חן היוצאים מפיו ואומרין אינינו זה בן
Lc 23,50 רואות אלו הדברים. 50 והנה אדם אחד שמו
Jn 1,45 נאטנאליב ואמ׳ לו אנחנו מצאנו ישוש בן
Jn 6,42 שירדתי מן השמים. 42 ואמרו אינינו זה בן
Jn 19,38 אל אשר דקרוה. 38 אחר אלה הדברים בא
Jn 19,38 ישאוש מהשתי וערב ופילאט הודה לו. אז בא
Mt 16,26 העולם יושיעה כי יאבד אותה בעדי. 26 מה
Mc 8,36 בעדי ובעד האיונגילי יושיענה. 36 ומה
Lc 9,25 יבא אחרי. 24 [*] וזה יושיע עצמו. 25 ומה
Mt 9,27 ל״א כפי מתיאו 27 ונעשה בעוד שישוש משיח
Mt 12,43 ובכאן הוא יותר חכם משלמה: 43 וכשהשטן
Mt 18,28 ומחל לו כל החוב. 28 וכאשר אותו עבד היה
Mt 20,1 1 דומה הוא מלכות שמימיי לאב החיילות אשר
Mt 20,29 ובעבור תת נפשו לפדות רבים: 29 וכאשר
Mc 6,2 החכמה שנתונה לו. ומאין לו הכח שמהידים
Mc 10,17 ומניח הידיים עליהם ומברכם. 17 וכאשר היה
Mc 11,11 במקדש והביט כל מה שהיה בפנים. ובערב הוא
Lc 4,14 וחזר ישאוש משיח בכח הרוח גלליאה ושומעו
Lc 6,19 נרפאים. 19 וכל העם חפצים לנוגעו. כי כח

יומת. 11 ואתם אומרים אשר אי זה מהן שאדם ידור
יונה 17 ותצא בת קול ותאמר זהו בני אהובי ערב לי:
יונה נביא. 40 כי כמו שיונה היה בבטן הדג שלשה
יונה. ובכאן הוא גדול מיונה: 42 ומלכת שבא מקום
יונה הנביא. ונפרד מהם והלך לו: 5 וכאשר באו לחוף
יונה כי בשר ודם לא לימדך רק אבי שבשמים: 18 ואני
יונה אתכם 5 כי רבים יבאו בשמי. אומ׳ אני הוא
יונה. 11 ונעשית קול בשמים אומרת אתהו בני מאד
יונה אתכם 6 כי רבים יבאו לעולם בשמי ואומרים
יונה. 25 והנה אדם אחד היה בירושלם ששמו שמעון.
יונה. ובאה בת קול משמים ואומרת אתהו מאד אהובי.
יונה. שם היה אלי. שם היה אלים. שם היה אקים. 31
יונה הנביא. 30 כי כמו שיונה היה אות למלחים. כן
יונה. והנה בכאן יותר גדול מנינוה. 33 המדליק
יונה אתכם: כי רבים יבאו בשמי שיאמרו לכם שאני
יונה עומד עליו. 33 [*] אבל אותו ששלחני שאטביל
יונו. 6 אתם תשמעו מלחמות והסעת מלחמות השמרו שלא
יוניות ולטינש ועבריות זהו מלך היהודים. 39 ואחד
יונים: 17 השמרו מהעמים כי הם ינהגו אתכם
יונים: 13 ואמר בתי בית תפילה הוא כתוב ואתם
יונים השליכו דברים אלה ממקום זה ולא תעשו בית
יוסיף בקומתו אמה. 26 ואם הדבר המעט הזה אין
יוסף בחלום אמר יושאף בן דויט אל תירא לקחת מרים
יוסף מחלומו עשה כאשר צוהו מלאך האל. ויקח אשתו
יוסף ויאמר לו קום ולקחת הילד ואמו וברחת למצרים
יוסף אל מצרים 20 ואמר לו קום וקח הילד ואמו ולך
יוסף אברמסיאה גבר נכבד שהמתין מלכות שמים
יוסף מביטות היכן מניחין גוף ישו: Tit,16 קפיטולו
יוסף. שם היה עלי. 24 שם היה מאטיב. [*] שם היה
יוסף. 25 [*] 26 [*] שם היה יודא. 27 שם היה
יוסף. שם היה יונה. שם היה אלי. שם היה אלים. שם
יוסף. 23 וישאוש אמ׳ להם אמת הוא. אתם תאמרו זאת
יוסף אברימסיאה שהיה אדם נכבד וצדיק 51 שלא הסכים
יוסף נזוריט. אותו הוא שממנו כתב משה בדת
יוסף מהאב והאם שאנו מכירים באיזה אופן הוא אומר
יוסף אברמטיאה ועמד נחבא מפחד היהודים בעבור שהוא
יוסף [*] 39 [*] עם ניקודימוש לישאוש בלילה
יועיל לאדם אם הוא מרויח כל חללי עלמא. והנפש היא
יועיל לאדם גם כי יהיה לו כל העולם ויאבד נפשו.
יועיל לאדם אם יצבור כעפר כסף ונפשו תהיה אבודה.
יוצא מאותו מקום שני עורים נמשכים אחריו קוראים
יוצא מן האדם הוא הולך במקומות קשים בקש מנוח
יוצא לחוץ מצא אחד מרעיו שחייב לו מאה פשוטים
יוצא בבקר לשכור פועלי׳ לכרמו. 2 וכאשר עשה תנאי
יוצא מיריחו עם רב הולכים אחריו. 30 ושני עורים
יוצא. 3 אינו הוא בן נפח אחד ומריאה וקרוביו
יוצא לדרך בא אדם אחד וכרע לפניו מבקש ואומר מלמד
יוצא בבאטניאה עם י״ב התלמידים 12 וביום האחד יצא
יוצא בכל הארץ 15 והוא מלמד בבתי כנסיותיהם
יוצא ממנו ומרפא כולם. 20 והוא נושא עיניו

Lc 9,39 39 והרוח אוחזו ומיד זועק ומשברו ורוק **יוצא** מפיו. ואינינו זז ממנו עד שמצערו בחוזק. 40
Lc 11,24 מאסף עמי מפזר 24 כאשר הרוח בלתי נקי **יוצא** מן האדם הולך במקומות מחפש מנוח ואינו מוצא
Lc 21,37 עומד בן האדם 37 ביום מלמד במקדש. ובלילה **יוצא** משם עומד בהר נקרא הר הזתים. 38 וכל העם קם
Jn 5,31 31 אם אני עושה עדות לעצמי אינינו **יוצא** אמתי 32 אחר הוא שעושה עדות לי: 33 אתם
Mt 15,19 מהלב ואותו שהוא מלכלך האדם: 19 כי מהלב **יוצאות** מחשבות רעות רציחות ניאופים גניבות עדות
Lc 7,38 ולרחוץ רגלי ישאוש משיח עם דמעות שמעיניה **יוצאות.** ואחר שקנחה לו הרגלים עם שערי הראש
Mt 3,5 והיה מזונו חגבים ודבש מדבריי. 5 ואז **יוצאים** הם מירושלם ומכל גודיאה ומכל מלכות אשר
Mt 24,32 מדמיון התאנה כאשר הזמורות רבים והעלים **יוצאים** תכירו שהקיץ מתקרב [*] 33 [*] אל הדלת. 34
Mt 27,53 נפתחו. ורוב גופות הקדושים קמו וחיו. 53 **יוצאים** מהקברים. אחר התחייה נראו רבים 54
Mc 13,1 Tit,13 קפיטולו י״ג כפי מארקו 1 וכאשר **יוצאים** מן המקדש אחד מתלמידיו אמר לו רבי ראה זה
Lc 4,41 הוא משים עליהם ידיו ומרפאם. 41 ושדים **יוצאים** מרבים זועקים ואומרים אתה הוא משיח בן
Mc 4,20 בפועל ועושים פרי טוב. עד שמגרגיר א׳ **יוצאין** ל׳ ומא׳ ס׳ ומא׳ ק׳. מי שיש לו אזנים
Jn 12,18 ממות לחיים: 18 ובעבור זה באה אליו **יוצאת** לדרך אותה סיעה כי שמעה אומרים שעשה אות
Lc 18,32 שבן האדם 32 יהיה נמסר לעמים. ועליו **יוציאו** לעג. ויהיה נגרש. וירוקו בפניו. 33 וכאשר
Mt 12,11 לו צאן אחת אם נופלת בשוחה אחת בשבת לא **יוציאנה.** 12 מכמה יותר טוב האדם מהצאן. ובעד אהבה
Mt 27,10 זהו ערך שערכו בני ישראל 10 וקנו מהם שדה **יוצר.** כן כמו אדונינו גזר. 11 וישאוש עומד לפני
Lc 10,18 לנו בשמך. 18 ואמר להם אני [*] שטן **יורד** משמים כמו ברק. 19 והנה אני נתתי לכם יכולת
Lc 10,30 הוא חברי. 30 וישאוש מביטו אמ׳. אדם אחד **יורד** מירושלם ביריחו ובא בן גנבים והפשיטוהו
Jn 1,32 וג׳ואן עשה לו עדות. אומ׳ אני ראיתי הרוח **יורד** מן השמים כמעט כמו יונה עומד עליו. 33 [*]
Jn 1,33 במים הוא אמר לי אותו שעליו תראה הרוח **יורד** עומד עליו. זהו שמטביל ברוח הקדש. 34 ואני
Mt 17,9 תיראו שום אדם אם לא לבד ישו. 9 וכאשר **יורדים** מן ההר ציום ואמ׳ לשום אדם אל תאמרו המראה
Mt 1,8 אשא. 8 אשא הוליד יושפט. יושפט הוליד **יורם.** יורם הוליד אוזיאש. 9 אוזיאש הוליד יותאש.
Mt 1,8 8 אשא הוליד יושפט. יושפט הוליד יורם. **יורם** הוליד אוזיאש. 9 אוזיאש הוליד יותאש. יותאש
Lc 3,29 29 שם היה ישאוש. שם היה אליעזר. שם היה **יורם.** שם היה מאטאטק. שם היה לוי. 30 שם היה
Mt 1,16 נתן. נתן הוליד יקוף. 16 יקוף הוליד **יושאף** ארוס מרים שממנה נולד ישאוש שקרוי משיח:
Mt 1,20 זה. מלאך הש׳ נראה אל יוסף בחלום אמר **יושאף** בן דויט אל תירא לקחת מרים אשתך כי מה
Mt 27,57 נעשה בא עשיר אחד איש מבארי מסיאה ששמו **יושאף** אותו שהוא תלמיד ישאוש. 58 וזה קרב לפילאט
Lc 1,27 ששמה נזורט 27 לבתולה ארוסה עם איש ששמו **יושאף** הוא מבית דוד. והבתולה שמה מריאה. 28 וכאשר
Mt 21,5 5 אמרו לבני ישראל הנה מלכך בא שפל **יושב** על האתון ועיר בן שלה. 6 הלכו התלמידים ועשו
Mt 24,3 אשר לא ישאר אבן על אבן שלא תחרב: 3 והוא **יושב** בהר הזתים. קרבו אליו תלמידיו ואמרו בסוד
Mt 26,20 ישאוש והכינו הפסח. 20 וכאשר היה ערב הוא **יושב** בשולחן לסעוד עם י״ב תלמידיו 21 ובעוד
Mt 26,64 אמיתות אומר לכם שעדיין תראו בן הבתולה **יושב** לימין צד האל ובא כענני שמים. 65 אז שר
Mt 26,69 אומרים תנבא מי הכה אותך. 69 ופירו היה **יושב** בחוץ להיכל וקרבה אליו שפחה אחת אומרת ואתה
Mt 27,19 שבעבור הנאה מוסרים אותו למיתה. 19 והוא **יושב** בקתדרת הדין: אשתו שלחה לאמר לא תהיה דן
Mc 2,14 במקום אחד ראה לוי לרגליו והוא מטיו **יושב** בשלחן ואמ׳ לו תמשך אחרי. וקם ונמשך אחריו.
Mc 4,1 לו עלות בספינה קטנה וישב בים. וכל החיל **יושב** בשפת הים 2 והוא דורש להם ומייסרם ברוב
Mc 10,46 ועם רב ובן טימיב ברטומיב שהיה יבש **יושב** קרוב לו [*] 47 [*] והתחיל לצעוק. ואמ׳ בן
Mc 14,54 מרחוק עד היכל אחד מהכהן הגדול. והיה **יושב** לפני האש עם המשרתים ומתחמם. 55 והכהן הגדול
Lc 2,46 לבקשו. 46 ביום השלישי מצאוהו במקדש **יושב** באמצעם מקשיב אותם ושואלן. 47 וכל השומעין
Lc 5,17 לשם. 17 ונעשה היה באחת הימים וישאוש **יושב** ומלמד לפרושים וחכמי הדת ששם באו מכל גדולי
Lc 5,27 מאותו מקום וראה אדם אחד שמו לוי ואמ׳ לו **יושב** בסטון שלו לך אחרי 28 והאיש קם והניח כל
Lc 8,35 ובאו לישאוש ומצאו האיש שהשד יצא ממנו **יושב** ברגלי משיח בריא ונרפא. וכאשר ראוהו פחדו
Lc 12,37 ערים בבא אדונם: באמת אני אומ׳ לכם שיהיה **יושב** ויעשה עמהם שיסבו וישרתם. 38 ואם יבא במשמר
Lc 13,35 ולא יכולתי. 35 והנה תעזב ביתכם מאין **יושב.** ואני אומר שזה לא יהיה עד שאבוא ותאמרו
Lc 18,35 35 ונעשה כאשר ישאוש קרב ליריחו עיור אחד **יושב** קרוב לדרך שואל לעוברים יתנו לו. 36 וכאשר
Lc 22,55 באמצעם והם עומדים סביב האש. פירו היה **יושב** באמצעם. 56 וכאשר שפחה אחת ראתהו יושב באש
Lc 22,56 יושב באמצעם. 56 וכאשר שפחה אחת ראתהו **יושב** באש והביטה אותו אמרה זה היה עמהם. 57 ופירו
Lc 22,69 ולא תעזבוני. 69 בעבור זה יהיה בן האדם **יושב** לימין כח השם׳. 70 ואמרו כולם אם כן אתה בן
Jn 4,6 והיתה שם עין יעקב. וישאוש לואה מן הדרך **יושב** על העין. והיה כמעט שעה ששית מן היום: 7
Jn 12,15 שכתוב 15 אל תראי בת ציון הנה מלכך בא **יושב** על עיר בן אתון. 16 זה לא הכירו תלמידיו

Jn 21,18 18 אמת אומר אני לך כשהיית נער היית **יושב** והולך למקום חפצך. רק כשתהיה זקן תשלח ידך
Lc 21,35 היום יבא פתאום עליכם. 35 וכן יצא על כל **יושבי** פני האדמה. 36 ועל זה הקיצו לעולם והתפללו
Mt 9,10 בבית אחד רבים חטאים מפורסמים באו והיו **יושבים** עם ישוש משיח ותלמידיו 11 והפרושים שראו
Mt 20,30 עם רב הולכים אחריו. 30 ושני עורים **יושבים** סמוך לדרך ושמעו ישו עובר וזעקו אומרים
Mc 3,32 ועמדו בחוץ ורצו בו. 32 ורוב עמים **יושבים** סביביו. ואמרו לו הנה אמך וקרוביך עומדים
Lc 7,32 זה הדור נמשלים. 32 נמשלים הם לנערים **יושבים** בשוק ומדבריים ביניהם ואומרי׳ אנחנו שרנו
Jn 20,12 בקבר. 12 ורואה שני מלאכים מלובשים לבן **יושבין** אחד בראש ואחד ברגלים במקום ששם הונח גוף
Mt 27,61 לו. 61 והיתה מריאה מקדלינא ומריא אחרת **יושבת** נגד הקבר. 62 והיום הבא אחר הפסח באו שרי
Jn 11,20 כששמעה שישאוש בא רצתה אליו. ומריאה **יושבת** בבית. 21 אז אמרה מרטא לישאוש אדון אם
Mt 1,10 מנשיש. מנשיש הוליד אמון. אמון הוליד **יושיאש.** 11 יושיאש הוליד יקוניאש ואחיו בגלות
Mt 1,11 מנשיש הוליד אמון. אמון הוליד יושיאש. 11 **יושיאש** הוליד יקוניאש ואחיו בגלות בבל. 12
Mt 1,21 מרוח קדש. 21 ותלד בן יקרא שמו ישואש כי **יושיע** עמו מעונותיהם. 22 וכל זה היה עשוי למלאת
Lc 9,24 וערב שלו ובכל יום יבא אחרי. 24 [*] וזה **יושיע** עצמו. 25 ומה יועיל לאדם אם יצבור כעפר כסף
Lc 23,35 עמהם מלעיגים עליו. אומרים האחרים הושיע. **יושיע** עצמו אם הוא משיח נבחר מהשם׳. 36 והפרושים
Mt 16,25 25 כי אותו שחפץ להושיע נפשו בזה העולם **יושיעה** כי יאבד אותה בעדי. 26 מה יועיל לאדם אם
Mt 26,49 וקחוהו. 49 ותכף נגש אל ישאוש. ואמ׳ האל **יושיעך** רבי ונשקו. 50 וישאוש אמ׳ לו אהוב למה
Mc 15,18 אחת מקוצים 18 והתחילו לתת לו שלום. הש׳ **יושיעך** מלך היהודים 19 והכוהו בראש עם קנה אחד
Lc 1,28 28 וכאשר המלאך נכנס לבתולה אמ׳ לה הש׳ **יושיעך** מלאה חן הש׳ עמך ברוכה את בין שאר הנשים.
Jn 19,3 בלבוש ארגמן 3 ובאים אליו ואומרים לו האל **יושיעך** מלך היהודים. ונותנים לו בצואר 4 אז יצא
Mt 28,9 שהולכות ישאוש יצא להן לדרך. אומ׳ האל **יושיעכם.** והן כרעו לרגליו והתפללוהו. 10 וישאוש
Mc 8,35 יאבדה. ואותו שיאבדה בעדי ובעד האיונגילי **יושיענה.** 36 ומה יועיל לאדם גם כי יהיה לו כל
Mt 27,29 ביד ימין ומברכין לפניו ברך אומרים הש׳ **יושישעך** מלך היהודים 30 ורוקקין בו ולוקחין הקנה
Mt 5,18 לכם באמת שלא יחסר דבר א׳ מהתורה שלא **יושלם** עד סוף העולם. 19 ומי שיעבור אחד מאלה
Mc 13,20 20 ואם הש׳ לא יקצר אותו זמן כל בשר לא **יושע.** אבל בעבור הנבחרים שבחרם יקצר הימים. 21
Mt 1,8 אביאש. אביאש הוליד אשא. 8 אשא הוליד **יושפט.** יושפט הוליד יורם. יורם הוליד אוזיאש. 9
Mt 1,8 אביאש הוליד אשא. 8 אשא הוליד יושפט. **יושפט** הוליד יורם. יורם הוליד אוזיאש. 9 אוזיאש
Lc 3,5 5 כל הגאיות תתמלאו וכל ההרים והגבעות **יושפלו.** וכל הדרכים רעים יהיו מיושרים וכל הרכסים
Mt 3,15 ואמ׳ לו עזוב עמוד כי כן חויב שיושלם כל **יושר** אז הטבילו זואן. 16 ותכף שישואש משיח היה
Lc 7,43 חושב שאותו שיותר נתן. וענה ישאוש ואמר **יושר** שפטת. 44 וישאוש נהפך אל האשה ואמ׳ לשימון.
Lc 12,57 זה העת 57 ולמה לא תדינו עצמכם מה שהוא **יושר** הדבר. 58 וכאשר אתה הולך עם שכנגדך לאי זה
Mt 1,9 יורם. יורם הוליד אוזיאש. 9 אוזיאש הוליד **יותאש.** יותאש הוליד אקאם. אקאם הוליד איזקיאש. 10
Mt 1,9 הוליד אוזיאש. 9 אוזיאש הוליד יותאש. **יותאש** הוליד אקאם. אקאם הוליד איזקיאש. 10
Mt 5,20 ואני אומר לכם באמת שאם לא תהיו צדיקים **יותר** מהחכמים והפרושים לא תכנסו במלכות שמים.
Mt 5,30 טשקנדליזא כרות אותה והרחק אותה ממך. כי **יותר** שוה לך אבוד אבר אחד מהיות כל הגוף ענוש
Mt 9,5 אמ׳ למה חשבתם רע בלבבכם. 5 מהו דבר קל **יותר.** לאמר חטאתיך נמחלים. או לאמר קום ולך. 6
Mt 9,13 13 לכו ללמוד מה רוצה לומר. כי אני אוהב **יותר** חסד מקרבן. לא באתי לקרוא הצדיקים. רק בעד
Mt 10,37 מורגלים ממכריהם: 37 מי שאוהב אביו ואמו **יותר** ממני. אינו ראוי לי: 38 [*] 39 מי שאוהב
Mt 11,9 ראות נביא הוא באמת: ואומר אני לכם שהוא **יותר** מנביא: 10 זה הוא אותו שממנו הנביא אמר הנני
Mt 11,22 לכם שעונש מעט יהיה לאותן דטיר אי דשידון **יותר** מכם ליום הדין. 23 ואתה כפר נחום שקמת עד
Mt 12,7 ואם תבינו מה שאני חפץ לומ׳ אני חפץ חסד **יותר** מקרבן. שום עת אתם לא תענישו השוגגים. 8 כי
Mt 12,12 בשוחה אחת בשבת לא יוציאנה. 12 מכמה **יותר** טוב האדם מהצאן. ובעד אהבה זו הגון הוא עשות
Mt 12,42 מראש העולם לשמוע חכמת שלמה. ובכאן הוא **יותר** חכם משלמה: 43 וכשהשטן יוצא מן האדם הוא
Mt 12,45 קסמים. 45 אז הוא הולך ולוקח שבע רוחות **יותר** רעים ממנו ונכנסו שם ועמדו. ובסוף אותו האיש
Mt 12,45 ונכנסו שם ועמדו. ובסוף אותו האיש היו **יותר** רעים מבראשונה. ומעשיו האחרונים יותר רעים
Mt 12,45 היו יותר רעים מבראשונה. ומעשיו האחרונים **יותר** רעים מהראשונים. כמו זה עתיד לבא לאומה זו
Mt 18,6 שאשקנדליזדא א׳ מהצעירים אשר בי מאמינים **יותר** יהיה לו שוה שיהיה תלוי או מושלך בים או
Mt 18,8 תאשקנדליזט כרות אותה או הרחיקה ממך. כי **יותר** שוה לך הכנס בגן עדן פסח מלכת בגיהנם בשתי
Mt 18,9 ואם עינך אשקנדליזט תעקרם והרחיקם ממך כי **יותר** שוה לך הכנס בגן עדן בעין אחד מגיהנם בשתים.
Mt 18,13 ואם יקרה שימצאנה אמיתות אומר אני לכם כי **יותר** ששון יש לי ממנה מן התשעים ותשע שלא נאבדו:
Mt 20,10 כל אחד פשוט. 10 ובאו הראשונים וחשבו קחת **יותר** ולקחו כל אחד פשוט כמו כן. 11 ובקחתם מלינים

Mt 21,36 שלח עבדיו לעובדים לקבל פירותיו. והיו **יותר** טובים ורבים ועשו להם כמו כן שעשו לאחרים:
Mt 23,15 אנשים. וכאשר הבינותם אתם אתם עושים אותם **יותר** רעים מעצמכם כפלים ובני גיהנם. 16 אוי לכם
Mt 24,21 תהיה בשבת ובחורף. 21 ואז תהיה צרה גדולה **יותר** שלא היתה מראשית העולם עד עתה ועד הקץ. 22
Mt 26,53 אתה שאיניני יכול להתפלל לאבי שישלח לי **יותר** מי״ב מלאכים. 54 רק איך תשלימו הכתיבות. כן
Mc 1,7 הגבים ודבש מדבריי. 7 ודורש ואומר **יותר** חזק ממני יבא אחרי. אותו שאיני ראוי לחלוץ
Mc 6,51 עלה עמהם בספינה והרוח עומד והם עומדים **יותר** תמהים 52 כי עדיין אינם מכירים פלא החמשה
Mc 9,41 שאישקנדליזט אחד מהקטנים המאמינים בי **יותר** יהיה שוה לו שישליכוהו בים עם ריחים א׳
Mc 9,42 42 אם ידך אישקנדליזט כרות אותה. כי **יותר** שוה לך הכנס בגן עדן ביד אחת מאשה של גיהנם
Mc 9,44 נח. 44 ואם רגלך אישקנדליזט כרות אותה כי **יותר** שוה לך הכנס בג״ע באחת. מהכנס בשתים בגהינם
Mc 9,46 46 ואם עינך אשקנדליזט עקור אותה כי **יותר** שוה לך הכנס בג״ע בעין אחד משתים בגהינם 47
Mc 10,25 מאד בעושרו יוכל ליכנס במלכות האל. 25 **יותר** דבר נקל הוא עבור גמל אחד בנקב המחט שאיש
Mc 12,40 והאלמנות עם שקר תפילותם. ולזה יסבלו **יותר** קנס גדול ביום הדין: 41 ושב ישוש לפני לוגוט
Mc 12,43 ואמ׳ אמת אני אומר לכם שאותה ענייה נדבה **יותר** ממה שהם מספיקים אבל זאת העניייה נתנה כל
Mc 13,19 לא יבא בעת הקור. 19 כי באותו עת יהיה **יותר** צרה בעולם שמעולם לא היה. מיום שברא הש׳
Lc 3,16 ואמ׳ לכולם אני טובל אתכם במים אבל יבא **יותר** חזק ממני שאיני ראוי לחלוץ חגורת נעלו הוא
Lc 7,26 זה דבר יצאתם לראות. נביא אומ׳ לכם ועוד **יותר** מנביא. 27 זהו שממנו כתוב. הנה אנכי שולח
Lc 7,42 נתן לכל אחד מה שחייב. איזה אוהב **יותר** מאלו השנים. 43 ענה שימון ואמר אני חושב
Lc 10,35 עשה למוכה זה כל צרכו. ואם תוציא בהוצאתו **יותר** משני פשיטין אלו יתנם לו בחזרתו. 36 אי זה
Lc 10,36 36 אי זה מאלה השלשה נראה לך שהיה **יותר** חבר ורע לאותו שנפל בין הגנבים. 37 ואמ׳
Lc 11,22 ביתו כל הדברים בשלום. 22 אבל אם אחרים **יותר** חזקים חיים יותר ממנו. הנה כל כלי הזיין שלו
Lc 11,22 בשלום. 22 אבל אם אחרים יותר חזקים חיים **יותר** ממנו. הנה כל כלי הזיין שלו באותן שהיה בוטח
Lc 11,26 26 ואז הולך ולוקח שבעה רוחות אחרים **יותר** רעים ממנו עמו ונכנסים באותו בית שהיו דרים
Lc 11,26 שהיו דרים שם. וסוף דבר. האדם ההוא יהיו **יותר** רעים מהראשונים. 27 וכאשר ישאוש אמ׳ אלה
Lc 11,32 עשו תשובה בעבור דרישת יונה. והנה בכאן **יותר** גדול מנינוה. 33 המדליק העששית אינו מניחה
Lc 12,7 כולם ספורין לפני אל תיראו כי אתם שוים **יותר** מרבים שעברו: 8 ואני אומ׳ כי כל האדם שמודה
Lc 12,18 18 ואמ׳ אעשה זאת אהרוס אוצרותי ואעשם **יותר** גדולים ואקבץ כל דברי תולדותי וטובתי. 19
Lc 12,23 תאמרו במה תלבשו גופכם. 23 כי הנפש חשובה **יותר** מאכילה והגוף מהלבוש. 24 תחשבו כערבים
Lc 12,23 23 כי הנפש חשובה יותר מאכילה והגוף **יותר** מהלבוש. 24 תחשבו כערבים שאינם זורעים ולא
Lc 12,24 ולא ממגורות. והש׳ מאכילם. כמה אתם שוים **יותר** מהם: 25 מי בכם יוכל לחשוב יוסיף בקומתו
Lc 13,2 להם סבורים אתם שאותם גלילבש הם חטאים **יותר** מגלילבש האחרים כי סבלו דברים אלו. 3 אומר
Lc 13,4 בשיבסי והרג אותם. תחשבו שהם היו חייבים **יותר** על כל האנשים היושבים בירושלם. 5 אני אומר
Lc 14,8 יקראוך לנישואין אל תשב בראש. כי באולי **יותר** נכבד ממך נקרא שם 9 ויבא לאותו שזמנך ויאמר
Lc 15,7 יהיה שמחה בשמים על חוטא אחד עושה תשובה **יותר** ממאה צדיקים שאינם חסרים תשובה: 8 או אי זה
Lc 16,8 הלבב כי בחכמה עשהו. כן בני זה העולם הם **יותר** חכמים.. לב קרבו 9 ואני אומר לכם שתעשו לכם
Lc 16,17 האל הוא מוגד וכל העושים חוזק בו. 17 אבל **יותר** נקל הוא ששמים וארץ ישלוו מאות . . אחת
Lc 17,2 יבואו צרות. אבל אוי למי שבעבורו יבואו 2 **יותר** יהיה שוה לו שיהיו ריחים בצוארו ומושלך לים
Lc 18,25 שיש להם ממון שיכנסו במלכות שמים. 25 **יותר** דבר נקל הוא שיעבור הגמל בנקב המחט מאדם
Lc 18,30 או בתי דירתו בעד מלכות השם׳ 30 שלא יקבל **יותר** ויותר ממה שהניח בזמן זה. ובעולם הבא חיים
Lc 21,3 אומר לכם אני שזאת האשה האלמנה ענייה שמה **יותר** מכולכם. 4 כי כל אלו מהשפעתם שמו במתן האל.
Jn 4,1 ישאוש שהפרושים שישוש עושה תלמידים וטובל **יותר** מיואן. 2 עד שישאוש לא טבל רק תלמידיו עזבו
Jn 5,18 ג״כ פעלתי בעבור זה. 18 אז היהודים אבו **יותר** להמיתו. כי לא לבד מתיר השבת אבל עוד אומר
Jn 7,31 בו. ואומרי׳ משיח כשיבא יעשה נפלאות **יותר** מזה. 32 ושמעו הפרושים שהסיעה מלינה מאותן
Jn 8,17 אנחנו 17 ובתורתכם כתו׳ שעדות שנים או **יותר** הוא אמתי: 18 אני הוא שעושה עדות לעצמי והאב
Jn 12,43 הודו בעבור שלא ישליכום מבית הכנסת 43 כי **יותר** אהבו מעלת האנשים ממעלת האל. 44 וישוש צעק
Jn 13,16 אומר לכם אין העבד גדול מאדוניו והשלוח **יותר** משלוחו. 17 אם תהיו יודעים אלה הדברים
Jn 14,12 המעשים שאני עושה הוא עושה ודברים גדולים **יותר** מהם עושה כי אני הולך אל העם: 13 והדבר
Jn 20,4 הלכו במרוצה. 4 רק התלמיד האהוב הלך **יותר** מהרה ובא ראשון לקבר 5 וכרע פניו וראה הסדין
Jn 21,15 לשימון פירו שימון יואן אוהב אתה אותי **יותר** מאלו. והוא ענה אדון כן. אתה יודע שאני אוהב
Mt 5,42 ולא תחלוק עם מי שירצה ללות ממך: קפיטולו **י״ז** כפי מתיאו 43 עוד אמר ישאוש לתלמידיו אתם
Lc 16,Tit כמת ונאבד ונחזר לנו. Tit,16 קפיטולו **י״ז** כפי לוקא 1 ואומ׳ לתלמידיו. עשיר אחד היה

Jn 17,Tit בי כי אני נצחתי העולם: Tit,17 קפיטולו **י״ז** כפי יואן 1 אלה הדברים דבר ישאוש ונשא עיניו
Lc 1,17 נשלם מהקדוש רוח. 16 ויבונן לפניו 17 **יזהו** לפני הש׳ ברוח ובכח אליהו בעבור שישב לב
Mt 24,45 חכם ונאמן אדוניו מניחו על כל סיעתו שהוא **יזונם** בזמנם. 46 אשרי העבד אותו שאדוניו מוצאו ער
Mc 16,18 18 שום מיני בהמות ונחשים ארסיים לא **יזיקום** ויניחו הידים על החולים וירפאו 19
Jn 12,25 נפשו יאבד אותה. והמארר נשמתו בזה העולם **יזכה** לחיים נצחיים. 26 הרוצה לשרת אותי ישרת
Jn 13,32 זך בן האדם והאל זך [*] 32 [*] בו. והאל **יזכך** הוא ועצמו. ובהתמדה יזכך אותם 33 בנים שעדין
Jn 13,32 32 [*] בו. והאל יזכך הוא ועצמו. ובהתמדה **יזכך** אותם 33 בנים שעדין הם עמכם. [*] אינכם
Jn 16,14 שישמע ידבר ויגיד לכם הדברים 14 הוא **יזכך** אותי. מאבי יקח ויגיד לכם 15 כל הדברים שהם
Lc 10,19 ועל כל כחות האויבים ושום דבר לא **יזככם.** 20 אך אל תשמחו כי הם משועבדים לכם. רק כי
Mt 13,43 גהינם ושם יהיה בכי ורעדת שנים. 43 אז **יזרחו** הצדיקים כמו השמש במלכות אב שלהם. מי שיש
Mt 6,1 כי תאבדו גמול אביכם שבשמים: קפיטולו **י״ח** כפי מתיאו 2 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו
Lc 13,11 שלהם בשב בשבתות. 11 והנה אשה אחת שחלתה **י״ח** שנים מחולי והולכת ככורעת בזולת יכולת להביט
Lc 17,Tit יתוור חי לא יאמינו. Tit,17 קפיטולו **י״ח** כפי לוקא 1 ואמ׳ לתלמידיו דבר בלתי איפשרי
Jn 18,Tit תהיה בהם. ואני אהיה בהם Tit,18 קפיטולו **י״ח** כפי ש׳ יואן 1 כאשר ישאוש אמ׳ אלה הדברים הלך
Jn 18,40 זה רק בראבן: ובראבן גנב היה: (תם פרק **י״ח)** Tit,19 קפיטולו י״ט כפי ש׳ יואן 1 אז פילאט
Mt 22,34 שהצדוקים היה להם שתיקה מיאוש שנאספו **יחד.** 35 ואחד מרבני הדת שאל לישאוש מנסהו. אומר
Mc 4,7 7 ואחר נפל בין הקוצים והקוצים גדלו **יחד** וחזקוהו. ולא נתן פרי עולה וגדל. 8 ואחר נפל
Lc 1,58 השכנים וקרובים מאותה המעולה חסדיה עמה **יחד** שמעו 59 ונאספו בשמונת הימים בעבור שימולו
Lc 7,47 זה כי היא מאד אוהבת. ואותן שיושבין **יחד** עמו התחילו לאמר ביניהם מי הוא זה שמוחל
Lc 24,33 33 וקמו באותה שעה וחזרו בירושלם הי״א **יחד.** ואותם שעמדו היו 34 אומרים שהאדון חזר חי
Jn 11,52 העם. 52 ולא לבד בעד העם. אבל בעבור יקבץ **יחד** בני האל הנפוצים: 53 אז באותו יום חשבו
Jn 12,12 בישאוש: 12 ולמחר אחוזת עם רבה שבאה **יחד** ליום מלוד. ושמעה שישאוש בא לירושלם 13 לקחה
Jn 13,34 לכם 34 מצוה חדשה. שתהיו אוהבים זה לזה **יחד** כאשר אהבתי אתכם בעבור שתאהבו אתכם ביניכם.
Mc 12,7 אולי ישאו כבוד לבני 7 והעובדים אמרו **יחדיו** זהו היורש בואו ונמיתהו ותהיה לנו הירושה 8
Lc 23,18 ביום החג. 18 וכל העם [*] [*] [*] צעק **יחדיו.** אומרים תסלק זה זה למיתה. והנח לנו ברבאן.
Jn 4,36 פרי כחייכם הנצחיים. בעבור שהזורע והמלקט **יחדיו** ישמחו 37 כי בעניין זהו הדבר אמתי כי אחד
Jn 21,2 ולבני סבאדיב ולשנים תלמידים אחרים שהיו **יחדיו.** 3 ושימון פירו אמר אלהם. אני הולך לצוד
Mt 17,9 ואמ׳ לשום אדם אל תאמרו המראה עד שבן האל **יחזור** חי. 10 ושואלו לו תלמידיו אומרים מה זה
Mt 24,18 אי זה דבר מביתו.18 ומי שיהיה בשדה לא **יחזור** לקחת כסותו: 19 אוי לאותן שתהיו הרות.
Mc 9,8 שלא יאמרוהו לשום אדם זאת המראה עד שהוא **יחזור** חי ממות 9 והם העלימוהו ביניהם. 10 ושאלו
Lc 10,6 שם בן השלום. עליו ינוח שלומכם. ואם לא **יחזור** עליכם. 7 באותו בית עצמו עמדו. ואכלו ושתו
Lc 18,33 וכאשר יהיה נגרש ימיתוהו. וביום השלישי **יחזור** חי: 34 והם שום דבר מאלו אינם מבינים. זה
Jn 11,23 שואל נותנים לך. 23 וישאוש אמ׳ אליה אחיך **יחזור** חי. 24 ומרטא אמרה לו יודעת אנכי שיקום
Mt 19,29 שמי הוא יקבל מאה לאחד משכר וחיים נצחיים **יחזיק.** 30 ורבים ראשונים יהיו אחרונים והאחרונים
Lc 17,4 ויעשה תשובה ומחול לו 4 ואם ז׳ פעמים **יחטא** נגדך ושבע ביום ישוב לך אמור נחמתי תסלח לו.
Mt 14,23 עלה להר להתפלל. וכאשר היה ערב הוא היה **יחיד** בארץ. 24 והאניה הקטנה היתה באמצע הים.
Mc 6,47 נעשה ערב הספינה קטנה היתה בים וישאוש **יחיד** נכנס. 48 וישו רואה אותם מצטערים במלחות כי
Jn 16,32 כל איש בביתו ותעזבו אותי יחידי. ואיני **יחיד** כי האב עמי: 33 אלה הדברים אמרתי לכם בעבור
Jn 3,16 16 כי האל אוהב כל. כמה העולם שבנו **יחידו** אחד לבדו נולד. נתן לעולם בעבור שהמאמין בו
Mc 7,2 וחכמי הדת ישנה שבאו בירושלם 2 וכאשר ראו **יחידי** התלמידים שלו אוכלים בלא נטילת ידים ביזו
Jn 8,9 אחד אחר האחד ובתחלה השרים ונשאר ישאוש **יחידי** בין כך ובין כך: 10 וישאוש קם ואמ׳ אל האשה
Jn 8,29 29 ומי ששלחני הוא עמי: ואינו מניחני **יחידי.** כי אותם הדברים שאליו ערבים אני עושה. 30
Jn 12,25 חרדל הנופל הלאה לא ימות. 25 והוא ישאר **יחידי.** ואם ימות נותן פרי רב. מי שאוהב נפשו יאבד
Jn 16,32 תהיו מפוזרים כל איש בביתו ותעזבו אותי **יחידי.** ואיני יחיד כי האב עמי: 33 אלה הדברים
Jn 6,59 שאכלו אבותיכם המן ומתו. מי שאוכל זה הפת **יחיה** לעולם: 60 אלה הדברים אמר בבית הכנסת מלמד
Jn 11,25 הוא תחייה וחיים למאמין בי. עוד אם ימות **יחיה.** 26 וכל אדם שהוא חי ויאמין כי לא ימות
Mc 12,25 מבינים הכתיבות וכח השם. 25 כאשר המתים **יחיו** לא יהיה להם נשים ולא להן בעלים. אבל יהיו
Jn 5,25 ישמעו קול המת בן האל. ואותן שישמעוהו **יחיו.** 26 כי כמו שהאב יש לו חיים בעצמו. כן נתן
Mt 12,21 יכבה עד שיצאו למשפט החזק 21 ובשמו האיים **יחילו.** 22 ואז שלחו לו משוטן אחד עור ואלם ומרקו
Mt 12,19 רוחי עליו ואגיד צדקה בין העמים. 19 לא **יחלוק** ולא יצעק ולא ישמע שום אדם ברחוב קולו. 20

Lc 5,36 הימים. 36 ואומ׳ לכם משל. שום אדם לא **יחליף** מלבוש חדש במלבוש ישן. כי אם יעשהו הישן
Lc 11,22 שלו באותן שהיה בוטח יגזול לו ומלבושיו **יחלק.** 23 מי שאינו עמי כנגדי הוא. ומי שאינו מאסף
Mt 15,32 ואיני רוצה לשולחם בתענית בעבור שלא **יחלשו** בדרך. 33 ואמרו לו התלמידים אנה נמצא כ״כ
Mt 12,34 עושה פרי רע. לכן בפרי מכיר האדם העץ 34 **יחס** שרפים איך תוכלו לאמר טוב שאתם רעים. הפה
Mt 23,33 32 ואתם ממלאים מדת אבותיכם 33 נחשים **יחס** שרפים. איך תנצלו מדינה של גיהנם. 34 בעבור
Mc 4,20 בלא פרי. 20 ואותה שנפלה על טוב הארץ. **יחס** אותם ששומעין ומשימין בפועל ועושים פרי טוב.
Mt 5,18 באתי למלאת: 18 אני אומר לכם באמת שלא **יחסר** דבר א׳ מהתורה שלא יושלם עד סוף העולם. 19
Lc 6,29 מלבושך לא תרצה למונעו ועו׳ הגונילא אם **יחפוץ** לגנולה. 30 אבל לכל אדם שישאלך תן. ולאותו
Lc 10,24 רואים. 24 אני אומר לכם כי נביאים רבים **יחפצו** ראות אותן הדברים שאתם רואים ולא ראו.
Lc 13,24 שתכנסו בפתח הצר. אני אומר לכם כי רבים **יחפצו** ליכנס ולא יכולו. 25 וכאשר אב הסיעה יכנס
Lc 2,35 רבים ולאות. ובו נאמרו נגדו. 35 ובסכין **יחצו** ויעברו נפשו. בעבור מחשבות רוב לבבות תהיו
Mt 6,34 34 א״כ אל תאנחו ליום מחר. כי יום מחר **יחשוב** על עצמו והיום יספיק אל עמלו: Tit,7
Mt 24,50 50 יבא אדון אותו עבד יום שהוא לא **יחשוב** ושעה שהוא אינו יודע: 51 ויעבירהו מפקידתו
Mt 6,4 נעלמת כי אביך שמימיי ישלם לך: קפיטולו **י״ט** כפי מתיאו 5 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו
Lc 18,Tit הגוף שם יתקבצו המלאכים: Tit,18 קפיטולו **י״ט** כפי לוקא 1 ואומר לכם דבר. חייב אדם לעולם
Jn 19,Tit גנב היה: (תם פרק י״ח) Tit,19 קפיטולו **י״ט** כפי ש׳ יואן 1 אז פילאט תפש ישו ונגשו. 2
Mt 3,11 חזק ממני ואיני ראוי לחלוץ נעלו והוא **יטבול** אתכם מן הקדש וירפאכם מאש 12 מפוחו בידו.
Mc 1,8 שרוך נעליו. 8 אני טובל אתכם במים הוא **יטבול** אתכם מהקדוש רוח. 9 ושעשה באותן הימים שבא
Lc 3,16 ממני שאיני ראוי לחלוץ חגורת נעלו הוא **יטבול** אתכם ברוח הקדש ובאש. 17 ויקח כלי מנשף
Lc 3,7 שלום האל. 7 אז אמ׳ לעמים שבאים בעבור **יטבילם** תולדות ויבראש מי ילמד לכם ברוח מאפינו
Jn 10,18 שפעם אחרת יקח אותה. 18 ושום אדם לא **יטול** אותה נשמה אם אני מניח אותה מעצמי יכולת יש
Mc 7,3 אותם 3 כי היהודים אינם אוכלים שתמיד לא **יטלו** את הידים כפי גזירת הישישים [*] 4 [*] ורבי
Lc 9,27 אני לכם באמת שמקצת אלו שהיום פה לא **יטעמו** מות עד שיראו מלכות השם׳. 28 ושמנה ימים
Jn 10,28 חיים נצחיים ולא יאבדו לעולם: ואחר לא **יטרוף** אותם מידי. 29 אבי מה שנתן לי גדול הוא מכל
Mc 9,23 23 ותכף זעק אבי הבן בוכה אני מאמין. אכן **ייטב** לך שתעזור להאמנתי. 24 וכאשר ראה שהעם מתאסף
Mt 24,30 30 אז יראה אדם סימן בן האלוה בשמים. ואז **יילילו** כל שבטי הארץ. ויראו בן הבתולה בא בעבי
Mt 9,17 ועושה בו קרע מאד רע. 17 אין אדם משים **יין** חדש בנאדות ישנים. כי אם יעשה כן כל הנאדות
Mt 27,34 גולגוזא שהוא הר קלוארי. 34 ונתנו לו **יין** מעורב עם לענה לשתות. וכאשר טעמו לא רצה
Mc 2,22 ויותר גדול קרע נעשה. 22 ואין אדם משים **יין** חדש בנאדות ישנים. כי הנאדות ישנים מתבקעים
Mc 2,22 ישנים מתבקעים והיין משתפך. אבל יש לשים **יין** חדש בנודות חדשים: 23 ונעשה פעם אחרת שהוא
Mc 15,23 לומר מון קולורי. 23 ונתנו לו לשתות **יין** מירדטא ולא רצה לשתות. 24 וכאשר תלוהו חלקו
Lc 1,15 15 כי הוא יהיה גדול לפני האל ולא ישתה **יין** ושכר. קודם שיצא מבטן אמו יהיה נשלם מהקדוש
Lc 5,37 מתיחד עם הישן. 37 ושום אדם אין לו לשום **יין** חדש בנאד ישן. כי אם יעשהו היין חדש משבר
Lc 5,38 והנאדות אובדין והיין נשפך. 38 אבל **יין** חדש ראוי לשים בנאד חדש והיין והנאדות
Lc 5,39 והנאדות מתקיימין. 39 ושום אדם ששותה **יין** ישן אינו רוצה מיד שתות יין חדש שאומ׳ הישן
Lc 5,39 אדם ששותה יין ישן אינו רוצה מיד שתות **יין** חדש שאומ׳ הישן הוא טוב: Tit,6 קפיטולו ו׳
Jn 2,3 חסרים מהיין אמרה אם ישו אליו. אין להם **יין.** 4 ענה ישאוש אליה. אשה מה לי ולך עדיין אין
Jn 2,9 9 וכאשר ארטישיקילי טעמה המים ראו שחזרו **יין** רא לא ידעה מאין בא. אבל העבדים ידעוהו אותן
Jn 4,46 בבית גלליאה אל מקום אשר עשה שם ממים **יין.** והיה שם מלך קטן ריגיטו שהיה לו בן חולה
Mc 13,11 תפחדו מה תאמרו אתם תדברו כאשר הקדוש רוח **יישרכם** באותה שעה אתם לא תדברו אבל הקדוש רוח
Jn 5,23 אדם. אבל נתן כל משפט לבן. 23 בעבור שהכל **יכבדו** לבן כמו שמכבדין לאב. מי שאינו מכבד הבן
Jn 12,26 שאני הוא שם יהיה משרתי. העובד אותי אבי **יכבדוהו.** 27 נפשי נבהלה עתה ומה אומר. אב הושיעני
Mt 12,20 קולו. 20 קנה רצוץ לא ישבר העץ מעשן לא **יכבה** עד שיצאו למשפט החזק 21 ובשמו האיים יחילו.
Mt 5,39 שלא תשלמו רע ברע. כי אם טוב ברע אבל אם **יכה** אתכם אדם על הלחי אחת הגשנו לו האחרת: 40 ומי
Mc 13,9 יוליכו אתכם במועצותיכם ובבתי כנסיותיהם **יכו** אתכם: ויעמדו לפני המלכים והשרים להביא עדות
Mt 3,9 אברהם היה אבינו כי אני אומר לכם שהאל **יכול** להחיות מאלה האבנים בני אברהם. 10 הגרזן
Mt 5,36 עיר האל. 36 ולא תשבע בראשך כי אין אתה **יכול** לעשות שער אחת לבן או שחור 37 דברכם יהיה
Mt 6,24 רבות ערפליות תהיו בך. 24 שום אדם אין **יכול** בטוב לעבוד [*] האל והעולם. 25 לכן אני
Mt 6,27 לחם וחיים ואינכם גדולים מהם. 27 ומי מכם **יכול** להוסיף לחיי גופו מדה אחת. 28 ומהמלבושים
Mt 7,16 זאבים וטורפים. 16 במעשיהם תכירום. כי לא **יכול** אדם ללקוט מסנה ענבים. ולא מקוצים תאנים. 17

Mt 8,2 מצורע אחד והתפללו. אומ׳ אם אתה חפץ אתה **יכול** לטהרני. 3 וישוש משיח פשט ידיו ונגעו ואמר
Mt 8,28 פגש מושטן אחד שיצא מן הקבר מאד רע שאינו **יכול** לעבור באותו הדרך. 29 וצועק אומר מה לך
Mt 9,6 לאמר קום ולך. 6 ולמען זה תכירו כי אני **יכול** למחות העונות בארץ: אז אמ׳ לנטול קום קח
Mt 10,28 הנפש. תיראו ביותר אותו שהגוף והנפש **יכול** שום בגיהנם: 29 שני צפרים נמכרים במחצה ואחת
Mt 12,29 א״כ לא בא בכם המלכות שמימיי. 29 ואיך **יכול** אחד ליכנס בבית החזק והגבור ולשבור אותו
Mt 16,26 עלמא. והנפש היא אבודה. ואי זה חלוף טוב **יכול** עשות האדם בעד נפשו. 27 כן האל באספקלריות
Mt 19,3 אליו הפרושים מנסים לו ואומרים לו אם אדם **יכול** לעזוב אשתו על שום דבר. 4 והוא ענה ואמר לא
Mt 20,15 חפץ לתת לאלה האחרונים כמו לך. 15 איני **יכול** לעשות משלי כרצוני. ואת עיניך הוא קנאי כאשר
Mt 22,46 איך הוא בנו. 46 ושום אחד מהם לא היה **יכול** לענות דבר. ושום אדם באותו היום לא היה בידו
Mt 26,42 ופעם שנית הלך להתפלל ואמ׳ אב שלי אם לא **יכול** ממני עבור המות הזה תעשה רצונך. 43 ובא פעם
Mt 26,53 בסכין. בסכין ימות. 53 חושב אתה שאיניני **יכול** להתפלל לאבי שישלח לי יותר מי״ב מלאכים. 54
Mt 26,61 שנים עדים כוזבים 61 ואמרו זה אמר אני **יכול** להשמיד מקדש האל ואחר ג׳ ימים חדשו. 62 וקם
Mt 27,42 ממנו: ואומרים 42 הוא מושיע אחרים ואינו **יכול** להושיע עצמו. אם מלך אתה מישראל רד מן השתי
Mc 1,40 מצורע. ויקוד אליו. אומר אם אתה תרצה אתה **יכול** לטהרני. 41 וישוש כמרחם עליו שלח ידו ואמ׳
Mc 1,45 התחיל לדרוש ולפרסם הנס עד שישאוש לא היה **יכול** ליכנס בהחבא בעיר אך חוייב עמוד בחוץ במדבר
Mc 3,24 שטן אחר. 24 ואם אי זה מלכות בזולת החכמה **יכול** עמוד אותו מלכות. 25 בבית שיש חלוקת הלב
Mc 3,25 25 בבית שיש חלוקת הלב ביניהם אינו **יכול** התקיים. 26 ואם השטן יקום נגד עצמו נחלק הוא
Mc 3,26 ואם השטן יקום נגד עצמו נחלק הוא ואינו **יכול** עמוד אבל יהיה לו קץ. 27 שום אדם אינו יכול
Mc 3,27 עמוד אבל יהיה לו קץ. 27 שום אדם אינו **יכול** ליכנס בבית החזק ולגנוב הכלים אם בתחלה אינו
Mc 7,15 15 שום דבר מבחוץ נכנס באדם אינו **יכול** לטנפו. אבל מה שיוצא מלב האדם מלכלכו. 16 מי
Mc 7,18 שאין שום דבר שיכנס בגוף האדם אינו **יכול** לטנפו. 19 כי אינו נכנס לגוף רק בבטן ויוצא
Mc 7,24 בבית אחד ולא אבה שאדם ידעהו. אכן לא היה **יכול** העלים. 25 כי אשה אחת שהיה לה בת אחת מושטנת
Mc 9,2 ולבנים כמו שלג. היו כן שאין שום אדם **יכול** לעשות בהם על פני האדמה 3 ונראו משה ואליהו
Mc 9,21 ותמיד זורקו באש ובמים בעבור המיתו. ואם **יכול** אתה עשות עזרני בחסדך. 22 וישאוש אמ׳ לו אם
Mc 15,31 הסופרים האחרים עשה נושעים ועצמו אינו **יכול** להושיע. 32 אם אתה משיח ישראל רד מן השתי
Lc 1,22 במקדש. 22 וכאשר יצא מן המקדש לא היה **יכול** לדבר אליהם והכירו שמריאה ראתה בסימנין מראה
Lc 1,49 אנכי היות מאושרת. 49 כי אותו שהוא כולו **יכול** הקדוש שמו הוא עשה בי דברים גדולים 50 וחסד
Lc 3,8 לאמר אבינו הוא אברהם. אני אומ׳ לכם שהאל **יכול** מאבנים אלו החזיר חי בן אברהם 9 כי הגרזן
Lc 5,12 לרגליו ובקשו ואומ׳ אדון אם תחפוץ אתה **יכול** לטהרני 13 וישאוש נגעו ואמ׳ אני רוצה לטהר
Lc 6,43 טוב שעושה פירות רעים. ועץ רע אינו **יכול** לעשות פרי טוב. 44 כי כל עץ ניכר בפריו. כי
Lc 6,48 השפעת מים הנחל בא על אותו בית ולא היה **יכול** להניעו כי היתה מיוסדת על האבן: 49 אבל מי
Lc 11,7 הנה הדלת סגורה ובני הם עתה במטה איניני **יכול** לקום לתת לך הפת. 8 ואם הוא בהתמדה שואל אני
Lc 13,14 המם אשר בה ששת ימים הם בשבוע שבהן האיש **יכול** לעשות מלאכתו ובאותן הימים יכול הרופא
Lc 13,14 האיש יכול לעשות מלאכתו ובאותן הימים **יכול** הרופא להתעסק ברפואת החולים ולא בשבת. 15
Lc 14,20 20 השפעוהשלישי אמ׳ אני לקחתי אשה ואיני **יכול** ללכת. 21 וחזר המשרת ואמ׳ לו כל מה שאמרו:
Lc 14,27 נושא שתי וערב שלו ואינו בא אחרי אינו **יכול** להיות תלמידי. 28 כי אי זה מכם שחפץ לבנות
Lc 14,29 להשלימו. 29 ואם יבנה היסודות ולא יהיה **יכול** להשלים הבנין כל הרואים ילעיגו לו. 30
Lc 14,31 מלכים ואינו חושב ראשונה אם עם עשרה אלף **יכול** לבא נגד מי שעם עשרים אלף בא אליו. 32 וזולת
Lc 14,33 מכם שאינו מתיאש מכל הדברים שמחזיק אינו **יכול** להיות תלמידי: 34 המלח הוא טוב. אבל אם המלח
Lc 19,3 מאוד לראות ישוש משיח אי זה איש הוא. ולא **יכול** לראותו בעבור רוב העם. כי אותו זאקיב היה
Lc 19,4 ורץ ועלה באילן אחד ששמו שיכומור. בעבור **יכול** לראות ישאוש משיח כי שם היה לו לעבור 5
Lc 20,28 איש שיהיה לו אשה אם ימות בלא בנים שאחיו **יכול** ליקח אותה האשה לו לאשה להקים זרע לאחיו. 29
Jn 1,46 בדת ובנביאים: 46 ואמ׳ לו נתנאל בנזוריט. **יכול** להיות אי זה דבר טוב. אמר לו פליף בא וראה
Jn 3,2 יודעים שאתה באת מן השמים. ושום אדם אין **יכול** לעשות האותות האלה אם לא האל יהיה עמו. 3
Jn 3,4 לו איך יוכל אדם להולד והוא זקן: **יכול** אדם לשוב לבטן אמו ושיבא לעולם פעם אחרת: 5
Jn 3,27 באים אליו: 27 ענה יואן ואמ׳ אין שום אדם **יכול** להשיג אם לא ינתן לו מן השמים. 28 אתם
Jn 5,19 ישו בעבור זה ואמ׳ להם 19 אמת הבן אינו **יכול** לעשות לכם אי זה דבר מעצמו. רק מה שראה עשות
Jn 5,30 טוב בחיים ומי שעשה רע בדין. 30 איני **יכול** מעצמי לעשות דבר רק כמו שאני שומע דן אנוכי.
Jn 6,44 ואמ׳ להם. לא תלינו עלי. 44 שום דבר אינו **יכול** לבא אלי. אם האב ששלחני לא ימשכהו. ואני
Jn 6,66 66 ואומ׳ בעבור זה אמרתי לכם שאין אחד **יכול** לבא אלי אם לא ינתן לו מאבי. 67 בעבור זה

Jn 7,7	אבל עמכם כל שעה הוא מוכן. 7 העולם אינו	**יכול** להכע להכעיסכם. אותי הכעיס כי אני מעיד עליו
Jn 10,21	אלה הדברים אינם מאדם שאחזו שד. ושטן	**יכול** עיני עורים לפקוח. 22 אלה הדברים נאם נאמרו
Jn 10,29	שנתן לי גדול הוא מכל הדבים ושום אדם אין	**יכול** לטרוף מיד אבי 30 אני והאב דבר אחד אנחנו.
Jn 13,36	ענה ישאוש ואמ׳ למקום שאני הולך אינך	**יכול** ללכת אחרי עתה אבל אחרי כן תלך. 37 ואחרי כן
Jn 13,37	כן תלך. 37 ואחרי כן אמר אליו למה איני	**יכול** ללכת אחריך עתה אני אתן את נפשי בעדך 38
Jn 14,17	עמכם לנצח 17 רוח אמת: שהעולם אינו	**יכול** לקחתו. כי אינו רואה אותו. ואינו יודע אותו.
Mt 5,14	חוצה ולרמוס אותם 14 אור העולם אינה	**יכולה** ליטמן העיר המונחת אל ההר. 15 אין מדליק
Mt 26,40	אל התלמידים ומצאם ישנים ואמ׳ לפירו לא	**יכולה** שעה אחת להיות ער עמדי. 41 עורו והתפללו
Mc 5,28	מלבושיו 28 כי היא אומרת בקרבה אם אנכי	**יכולה** נגוע לבושו אני אהיה נרפאת. 29 ותכף נפסק
Mc 6,19	ואורבו בעבור שתוכל המיתו. אבל אינה	**יכולה** 20 בעבור כי אירודיש מחזיק בזואן וחושב
Mc 9,28	אנו רפאו. 28 והוא אמ׳ זו מדת השטן אינה	**יכולה** לירפא רק בתפלה ובצום 29 ונסעו משם. ועברו
Jn 15,4	לכם. 4 עמדו בי ואני בכם. כמו שהכף אינה	**יכולה** לעשות פרי מעצמה אם אינה עומדת באילן כן
Lc 9,40	פני תלמידיך שיגרשו הרוח רעה מגופו. ולא	**יכולו.** 41 וישאוש ענה ואמ׳ לו. משפחה ממאנת כמה
Lc 13,24	אני אומר לכם כי רבים יחפצו ליכנס ולא	**יכולו.** 25 וכאשר אב הסיעה יכנס יסגור הדלת. ואתם
7,29	העם היו תמהים ממוסרו 29 שהוא מלמדם כמו	**יכוליי** לא כמו חכמיהם ופירושיהם: Tit,8 קפיטולו
Mt 10,28	ולא תחפצו לירא אותם שהורגים הגוף כי אין	**יכולים** להרוג הנפש. תיראו ביותר אותו שהגוף והנפש
Mt 16,3	אתם יודעים שפוט צבע השמים. אבל אינכם	**יכולים** לידע אות העת. 4 אומה רעה והפוכה שואלת
Mt 17,18	התלמידים בסוד ואמרו לו למה לא היינו	**יכולים** אנו לגרשו. 19 אמ׳ להם ישאוש בעבור מיעוט
Mt 23,4	4 הם מעמיסים כובד משאת לעמים שאין	**יכולים** לישא והם אין רוצים הגיעם באצבעותם. 5 הם
Mc 3,20	20 ואחר בא אל הבית ונאסף שם עם רב שאינם	**יכולים** לחמם אכול. 21 וכאשר אותן שלא ראוהו יצאו
Mc 5,4	ולא בברזלים 4 כי תמיד משברם. ואינם	**יכולים** להשקיטו. 5 אבל היה עומד בלילה וביום
Lc 5,34	אבל שלך אוכלים ושותים. 34 להם אמ׳	**יכולים** אתם בין הארוס עשות שיצום בעוד שהארוס
Lc 16,13	האחד והאחד יאהב .. האחת יבזה. אינכם	**יכולים** לעבוד השם׳ וה.. 14 והפרושים שהם במידת
Jn 8,21	ובעונכם תמותו. למקום שאני הולך אינכם	**יכולים** לבא. 22 אז היהודים [*] [*] יהרגו עצמם:
Jn 8,43	43 למה אינכם מכירים דברי כי אינכם	**יכולים** לשומעו. 44 אתם בני השטן אביכם. ורצון
Jn 10,37	37 אם לא הייתי עושה פעולות אבי הייתם	**יכולים** לאמר ככה. 38 אבל אם אני עושה אותם. למה
Jn 13,33	אותם 33 בנים שעדין הם עמכם. [*] אינכם	**יכולים** לבא במקום שאני הולך שם. ועתה אני אומ׳
Jn 15,5	בו. הוא הוא הנושא פרי רב כי דבר אינכם	**יכולים** לעשות זולתי. 6 אם אחד לא עמד בי ושולח
Jn 16,12	עוד יש לי לאמר לכם רוב דברים. רק אינכם	**יכולים** נשוא עתה. 13 רק כשיבא אותו רוח של אמת
Mt 9,15	משיח אמ׳ להם מה ארוס בעוד שהוא חי אין	**יכולין** לבכות כל †אותן† שהם עמו. אבל כשיצא העת
Mc 5,3	בדרך 3 ששוכב בקברים והיה כ״כ רע שאין	**יכולין** להחזיקו בשלשלאות ולא בברזלים 4 כי תמיד
Mc 9,27	בבית תלמידיו שאלוהו בסוד למה לא היינו	**יכולין** אנו רפאו. 28 והוא אמ׳ זו מדת השטן אינה
Mc 14,5	ביניהם למה נעשית זאת האבדה מהמשיחה 5 כי	**יכולין** היינו למוכרו ביותר מג׳ מאות פשיטין.
Mt 10,1	שישוש משיח קרא לי״ב תלמידים ונתן להם	**יכולת** לרפאת המשוטנים ולמרק החולאים 2 ואלה הם
Mt 11,27	הוא אב כאשר הוטב לפניך. 27 אבי נתן לי	**יכולת** על כל מה שהוא ושום אחד אינו מכיר הבן כי
Mt 16,18	שלי. ועוד דלתות גיהנם לא תהיה להם	**יכולת** כנגדך 19 כי אני אתן לך מפתחות השמים. וכל
Mt 28,18	ספקו. 18 ובא ישו ואמ׳ להם הש׳ נתן לי	**יכולת** בשמים ובארץ. 19 לכן לכו דרשו לכל העמים
Mc 1,27	אומרים. מה יהיה זה מהמוסר חדש אשר לו	**יכולת** לצוות השדים והם שומעין לו. 28 ושמו מתפזר
Mc 2,10	אבל בעבור זה שאתם תדעו שבן הבתולה יש לו	**יכולת** לעזוב העונות בארץ אמר לנטול 11 לך אני
Mc 3,15	י״ב בעבור שילכו דרוש בעולם. 15 ונתן להם	**יכולת** לרפאת חליים ומושטנים 16 ושם שם לשימון
Mc 13,34	כמו שהאיש שהולך במהלך ועוזב ביתו ונותן	**יכולת** לעבדיו ומצוה לחוש שיעור. 35 לכן עורו כי
Lc 5,24	24 אבל בעבור שתדעו כי בן אלוה יש לו	**יכולת** בארץ לעזוב החטאים. אמ׳ אל חולה אני אומר
Lc 9,1	1 וישו משיח קרא הי״ב תלמידיו ונתן להם	**יכולת** וכח על כל השדים ולרפאת החוליים 2 ושלחם
Lc 10,19	משמים כמו ברק. 19 והנה אני נתתי לכם	**יכולת** לדרוך כף רגלכם על השרפים ועל העקרבים. ועל
Lc 11,46	למה אתם מעמיסין האנשים בעומסין שאין להם	**יכולת** לשאת אתם לא חפצתם לנגוע אותם באצבע אחד
Lc 13,11	י״ח שנים מחולי והולכת ככורעת בזולת	**יכולת** להביט למעלה 12 וראתה ישאוש וקראה. ואמ׳ לה
Lc 16,26	אותם שחפצין לעבור מכאן אלכם לא ינתן להם	**יכולת** לעבור פה. 27 והוא אמר א״כ אב אחלי
Jn 1,5	היה מאיר בערפל. וערפל וחשך לא היה להם	**יכולת** עליה: 6 האל שלח אדם אחד שמו ג׳ואן 7 זה בא
Jn 1,12	שלא קבלוהו. 12 רק לכל אותן שקבלוהו נתן	**יכולת** שיהיו נעשים בני האל. אותן שיאמינו בשמו 13
Jn 5,27	בעצמו. כן נתן חיים לבן בעצמו 27 ונתן לו	**יכולת** לעשות משפט כי הוא בן אדם: 28 אל תתמהו מזה

Jn 10,18 יטול אותה נשמה אם אני מניח אותה מעצמי **יכולת** יש לי לעזוב אותה ויכולת יש לי פעם אחרת
Jn 19,11 ולתלותך. 11 וישאוש ענה אין לך נגדי שום **יכולת.** אם לא יהיה לך נתון מן השמים זהו מן האל.
Lc 13,34 שהתרנגולת מאספת תרנגוליה תחת כנפיה ולא **יכולתי.** 35 והנה תעזב ביתכם מאין יושב. ואני אומר
Mc 14,37 ישנים ואמ׳ לפירו ולשימון ישנים אתם ולא **יכולתם** להיות עדים עמדי. 38 עורו והתפללו בעבור
Mt 12,31 ובעד אהבה זו אומר אני לכם כי עון קללה **יכופר** לאנשים לבד מי שאומר קללה נגד הקדש רוח. 32
Mc 3,29 רוח. זהו מי שאין לו תקוה. זה העון לא **יכופר** לעולם. אבל הוא ראוי למיתה נפשיית נצחיית.
Jn 7,17 17 אם שום אדם רוצה לעשות רצון האל **יכיר** המוסר אם הוא מהאל. או דברו מעצמו. 18 מי
Jn 14,31 בא: ואין דבר אחר בי 31 רק בעבור שהעולם **יכיר** שאני אוהב האב והוא נתן מצותו לי וכן אני
Jn 17,23 בי בעבור שיהיו אחדים בכל דבר והעולם **יכיר** שאתה שלחתני. ושאהבת אותם כמו שאהבת אותי:
Mc 8,38 ודברו בזאת האומה מנאפת חטאה בן הבתולה **יכירהו** לפני השם׳ האב כאשר יבא באורו עם המלאכים.
Jn 13,35 אתכם בעבור שתאהבו אתכם ביניכם. 35 ובזה **יכירו** כל כי אתם תלמידי. אם לכם אהבה וריעות זה
Lc 16,18 ישלוו מאות . . אחת שתעבור 18 ולא תהיה **יכל** אדם ש.. .. ומביא אחרת עושה נאוף: 19 אדם אחד
Mt 21,41 מה יעשה לאותן העובדים. 41 והם ענו הוא **יכלה** הרעים וישכור הכרם לאחרים טובים שיחזרו לו
Mc 12,9 לכרם. 9 לכן מה יעשה אדם הכרם כאשר יבא **יכלה** אותן העובדים וישכור הכרם לאחרים: 10 ולא
Mt 17,15 באש ובמים 15 ואני שלחתיו לתלמידיך ולא **יכלו** לרפאותו: 16 וענה ישאוש ואמ׳ אומה ממאנת
Mc 2,4 נושאים אדם אחד נטול במטה. 4 וכאשר לא **יכלו** לעשות ממנו דורון לפניו עלו על הבית
Mc 9,17 השנים. ובקשתי תלמידיך שירפאוהו ולא **יכלו** עשות. 18 וישאוש אמ׳ אי משפחה ממאנת כמה זמן
Mc 14,40 מצאם ישנים כי עיניהם היו כבדים ולא **יכלו** לענות אותו. 41 בא פעם אחרת ואמר להם ישנים
Lc 14,6 נופלים בבור בשבת שלא יעלהו. 6 ולא **יכלו** לענות אותו: 7 ואמר לאותן הקרואים דבר נשמע
Lc 20,26 ואותן שהם מן השם׳ תנו לשם׳. 26 ולא **יכלו** ענות לדבריו לפני העם. ומתמיהין מתשובתו.
Lc 20,40 אמרו רבי בטוב אמרת. 40 ומשם והלאה לא **יכלו** לשאול לו דבר. 41 והוא אמר להם איך אתם
Lc 21,33 שכל אלה העניינים יעשו. 33 השמים והארץ **יכלו.** ודברי לא יעברו: 34 השמרו שבאולי לבבכם לא
Jn 21,6 במים ונכנס בהם גודל רבוי דגים ולא **יכלו** למשוך. 7 אז אמר אותו תלמיד האהוב מיישוש
Mt 7,8 כל אדם שישאל יקח. והמחפש ימצא. והדופק **יכנס.** 9 מי מכם אם ישאלהו בנו לחם יתן לו אבנים.
Mc 10,15 שמימיי: 15 אמת לכם אני אומר. שום אדם לא **יכנס** במלכות שממיי אם לא יהיה שפל ותמים ויהיה
Lc 13,25 ליכנס ולא יכולו. 25 וכאשר אב הסיעה **יכנס** יסגור הדלת. ואתם תעמדו בחוץ. ותקראו אל
Lc 24,26 אמרו לכם. 26 חוייב משיח זה לסבול. ובזה **יכנס** באורו. 27 ומתחיל ממשה ומכל הנביאים מפרש
Jn 3,5 5 ענה ישאוש אמת אני אומר לך שום אדם לא **יכנס** במלכות שמים רק אותו שפעם אחרת יהיה נולד
Mt 7,21 משיח לתלמידיו כל אותן שיקראוני אדון לא **יכנסו** במלכות שמימיי אבל אותן שעושין רצון אבי
Mt 7,21 במלכות שמימיי אבל אותן שעושין רצון אבי **יכנסו** במלכות שמימיי: 22 רבים יאמרו באותו היום
Mt 24,24 רוב דברים ונפלאות עד שהנבחרים מהש׳ כמעט **יכנסו** בטעות אם יהיה אפשרי. 25 אני אומר זה קודם
Lc 18,17 ומי שלא יקבלו מלכות שמים כמו נערים לא **יכנסו** בו. 18 ושר אחד מהפרושים שאלו אמ׳ רבי טוב
Lc 21,21 ואשר הם באמצעה יפרדו. ואשר בגבולותיה אל **יכנסו** בה 22 כי אלה הימים יום נקם הם. בעבור
Jn 15,18 מצוה לכם שתאהבו זה את זה. 18 אם העולם **יכעיס** אתכם תדעו כי אותי מאס ראשונה. 19 אם אתה
Lc 6,22 בוכים כי ישמחו. 22 אשריכם אתם שהאנשים **יכעיסו** אתכם ויפרידו אתכם מהם ויארורכם ויגרשו
Mt 10,22 נגד אביהם ונגד אמותיהם וינגשום. 22 והכל **יכעסו** אתכם בעבור שמי. ומי שיתמיד עד הקץ אותו
Mc 8,34 ואמ׳ להם. אותו שרוצה לימשך אחרי **יכפור** עצמו. ויקח שתי וערב עמו וימשך אחרי. 35
Mt 6,14 אמן: 14 אם אתם תמחלו לאנשים חטאתיהם האל **יכפר** לכם שגגותיכם 15 ואם לא תמחלו האל לא יכפר
Mt 6,15 לכם שגגותיכם 15 ואם לא תמחלו האל לא **יכפר** אתכם: 16 וכאשר תצומו לא תהיו כמו הפחותים
Mc 14,72 לו ישאוש שקודם שהתרנגול יקרא ב׳ פעמים **יכפרהו** שלש פעמים. והתחיל לכרות: Tit,15 קפיטולו
Mt 3,10 לשורש העץ. וכל עץ שאינו עושה פרי טוב **יכרת** וישרף. 11 אני טובל אתכם במים במקום תשובה.
Lc 3,9 לשורש העץ. לכן כל עץ שאינו עולה פרי טוב **יכרת** ויושם באש: 10 והעמים שואלים לו אומרים א״כ
Lc 17,6 אמונה כגרגיר חרדל ואתם תאמרו לזה האילן **יכרת** ויהיה מושלך בים ישמע אליכם. 7 מי מכם יש לו
Mc 10,4 צוה לכם משה. 4 והם אמרו משה התיר שאדם **יכתוב** לה ספר כריתות ושיניחנה: 5 ולהם ישאוש ענה
Lc 20,18 על אותה אבן יהיה מוכה עם האבן. והאבן **יכתת** אותן שעליהם תפול. 19 ושרי הכהנים והסופרים
Mt 11,11 אמת אני אומ׳ לכם כי בכל ילודי אשה אין **ילוד** גדול מזואן טבול. והקטן ממלכות שמימיי [*]
Jn 1,18 שום אדם לא ראה לעולם האל. הבן אחד לבד. **ילוד** שהוא בן האב. זהו אלוה אחד. הוא ספרו 19
Mt 11,11 דרכך לפניך. 11 אמת אני אומ׳ לכם כי בכל **ילודי** אשה אין ילוד גדול מזואן טבול. והקטן
Jn 1,13 בני האל. אותן שיאמינו בשמו 13 שאינן **ילודי** דם. זאת לדעת מחטאות ולא מרצון בשר. ולא
Mt 16,21 התחיל לפרסם לתלמידיו שחיוב הוא שהוא **ילך** בירושלם ודברים רבים סבול בעד הסופרים ובעד

Mc 5,18 להתחנן לו אותו שהיה מאז מושטן שהוא **ילך** עמו. 19 וישאוש לא רצה אבל אמ׳ לו לך לביתך
Lc 14,26 אליהם ואמר 26 אם אי זה איש יבא עמי ולא **ילך** עמו אביו ואמו ואשתו ואחיו ובנו ואחיותיו
Jn 7,33 אמר להם ישו עדיין יהיה לכם מעט זמן. אחר **ילך** האב ששלחני 34 לבקשני ולא תמצאוני. למקום
Jn 8,12 אומר אני הוא נר העולם. מי שבא אחרי לא **ילך** בחשך וערפל אבל יהיה לו גם חיים: 13 אז אמרו
Jn 21,18 למקום חפצך. רק כשתהיה זקן תשלח ידך ואחר **ילך** אחריך וינהגך במקום שלא תחפוץ. 19 ואז אמר
Mt 21,31 אמיתות אומר לכם שהעוגבים עצמם והזונות **ילכו** לפניכם במלכות השם. 32 כי זואן בא מראה דרך
Mt 25,46 מקטני הדלים שלי גם לי לא עשיתם. 46 ואלו **ילכו** באשה של גיהנם והצדיקים ילכו באורה הנצחית:
Mt 25,46 46 ואלו ילכו באשה של גיהנם והצדיקים **ילכו** באורה הנצחית: Tit,26 קפיטולו נ״ב כפי מתיאו
Lc 9,12 נגשו אליו הי״ב שלוחים ואמרו לו העם זה **ילכו** למגדליהם ולעריהם הקרובים למקום זה למען
Lc 16,30 אמר לא אב אברהם. אבל אם מקצת מהמתים **ילכו** להם הם יעשו תשובה. 31 ואברהם אמ׳ לא אם לא
Jn 18,14 שצריך הוא שימות אדם אחד בעד העם למען לא **ילכו** העם אחריו. 15 ושמעון פירו ותלמיד אחר הלכו
Mt 5,19 19 ומי שיעבור אחד מאלה המצות הקטנות או **ילמד** לשברם יהיה קטן במלכות שמים. אבל מי שילמדה
Lc 3,7 שבאים בעבור יטבילם תולדות ויבראש מי **ילמד** לכם ברוח מאפינו העתידה לבא. 8 לכן עשו
Jn 14,26 נאמר רוח הקדש. אותו שהאב ישלח בשמי הוא **ילמד** אתכם 27 שלומי אני נותן לכם. איני נותנו לכם
Mt 10,19 אל תאנחו מה תענו ומה תאמרו כי השם **ילמדכם** באותה שעה שתצטרכו לדבר: 20 אתם לא תדברו:
Lc 12,12 באי זה דבר תענו או תאמרו 12 כי רוח הקדש **ילמדכם** באותה שעה מענה לשון: 13 ואחד מן החבורה
Jn 16,13 נשוא עתה. 13 רק כשיבא אותו רוח של אמת **ילמדכם** כל אמת. כי לא ידבר מלבו רק הדב הדברים
Lc 14,29 ולא יהיה יכול להשלים הבנין כל הרואים **ילעיגו** לו. 30 ויאמרו האיש הלזה התחיל לבנות ואין
Mt 24,41 יקח והאחרת יניח. ושתים במטה אחת. האחד **ילקח** והאחד יניח. 42 לכן הקיצו כי לא ידעתם השעה
Jn 4,36 וראו כי כבר תבואות הקציר לבנות. 36 ומי **ילקט** שכרכם ויאסוף פרי כחייכם הנצחיים. בעבור
Mt 8,28 כ״ח כפי מתיאו 28 וכאשר ישואש עבר אותו **ים** והיו בארץ גינשריק פגש מושטן אחד שיצא מן הקבר
Mt 15,29 שעה: 29 וכאשר ישאוש נסע משם בא שפת **ים** גלילאה ועלה אל ההר ויושב שם. 30 וקרב אליו
Lc 19,43 לעיניך. 43 כי ימים יבואו לך שאויביך **ימאסוך** ויקיפוך ויצורו לך מכל צדדין 44 [*] ולא
Mt 24,9 9 ואז יצערוכם נוגשים והורגים והכל **ימאסכם** למען שמי. 10 ואז יהיו רבים נבוכים.
Mt 22,24 ושאלוהו. 24 אמרו רבי משה אמר אם אחד **ימות** בלא בנים שאחיו יקח אשתו בעבור שיקים זרע
Mt 24,34 אל הדלת. 34 אמת לכם אומר שזה הדור לא **ימות** עד שכל זה יהיה נשלם. 35 הארץ והשמים יעברו
Mt 26,52 הסכין במקומו כל איש שיכה בסכין. בסכין **ימות.** 53 חושב אתה שאיניני יכול להתפלל לאבי
Mc 12,19 רבי משה כתב לנו אומ׳ שאם אח מאי זה איש **ימות** ויניח אשתו בלא בן שאח הנשאר יקחה לאשה
Lc 20,28 28 רבי. משה כתב לנו איש שיהיה לו אשה אם **ימות** בלא בנים שאחיו יכול ליקח אותה האשה לו לאשה
Lc 21,32 השם׳ קרוב. 32 באמת אני אומר לכם שלא **ימות** זה הדור עד שכל אלה העניינים יעשו. 33 השמים
Jn 6,50 שירד מן השמים בעבור שזה שאוכל ממנו לא **ימות:** 51 אני הוא פת חיים אשר מן השמים ירדתי 52
Jn 8,51 אני אומר לכם באמת שאם אחד יעמיד דברי לא **ימות** לעולם: 52 אז אמרו היהודים עתה אנו מכירים
Jn 11,25 אני הוא תחייה וחיים למאמין בי. עוד אם **ימות** יחיה. 26 וכל אדם שהוא חי ויאמין כי לא ימות
Jn 11,26 יחיה. 26 וכל אדם שהוא חי ויאמין כי לא **ימות** לנצח. מאמינה את זה. 27 והיא אמרה אדון כן
Jn 11,37 האיש שנולד עור לא יוכל לעשות שזה לא **ימות.** 38 אז ישאוש פעם אחרת בעצמו בא לקבר. ושם
Jn 11,50 דבר 50 אינכם חושבים שצריך לנו שאדם אחד **ימות** ולא ימות כל העם. 51 וזה לא אמר מעצמו. רק
Jn 11,50 חושבים שצריך לנו שאדם אחד ימות ולא **ימות** כל העם. 51 וזה לא אמר מעצמו. רק שהיה הגמון
Jn 12,24 אומר לכם אם גרגיר של חרדל הנופל הלאה לא **ימות.** 25 והוא ישאר יחידי. ואם נותן פרי רב.
Jn 12,25 הלאה לא ימות. 25 והוא ישאר יחידי. ואם **ימות** נותן פרי רב. מי שאוהב נפשו יאבד אותה.
Jn 21,23 אז יצא זה הדבר בתוך אחיו שאותו תלמיד לא **ימות.** רק אמר אני רוצה שכן יעמוד עד שאבא מה לך.
Mt 16,28 אני אומר לכם. כי מקצת מאלו שהם פה לא **ימותו** עד שיראו בן האלוה בא במלכותו: Tit,17
Mc 8,39 39 ואמ׳ להם ומקצת מכם שהם עמי לא **ימותו** עד שיראו האגלוריאה ממלכות האל: Tit,9
Lc 20,36 לא יעשו נשואין ולא יקחו נשים. 36 כי לא **ימותו** משם ואילך כי יהיו דומין למלאכים. והם בני
Mc 16,16 ויהיה טבול יהיה נושע ואותו שלא יאמין **ימחה.** 17 ואלה הנפלאות יעשו אותם שיאמינו הם
Mc 11,25 תרעומת נגד שום אדם. בעבור שאביכם שממיי **ימחול** לכם עונותיכם. 26 [*] 27 ומיד נכנסו
Lc 12,10 האדם והוא נמחל לו. מי שיקלל רוח הקדש לא **ימחלו** לו. 11 וכאשר ינהגו אתכם בבתי כנסיות
Lc 1,23 מראה להם ועמד אלם 23 וכאשר השלים **ימי** עבודתו הלך בביתו. 24 ואחר ימים אחדים אלישבק
Lc 2,6 ארוסתו ואשתו והיא הרה. 6 וכאשר היו שם **ימי** מריאה מלאו ללדת 7 וילדה שם בנו ראשון נולד.
Lc 2,22 היה בבטן אמו מריאה. 22 וכאשר נשלמו **ימי** טהרת מריאה כדת משה נשאו הנער בירושלם בעבור
Lc 1,18 למלאך איך יעשה זה שאני זקן ואשתי מהרה **ימיה.** 19 וענה המלאך ואמ׳ לו אני הוא שעומד לפני

Mt 12,40 נביא. 40 כי כמו שיונה היה בבטן הדג שלשה **ימים** ושלשה לילות. כן יהיה בן הבתולה בלב הארץ
Mt 12,40 לילות. כן יהיה בן הבתולה בלב הארץ שלשה **ימים** ושלשה לילות. 41 גבירי נינוה יקומו ליום
Mt 15,32 ואמ׳ אני מרחם העם באשר הוא עמד שלשה **ימים** ואין להם לאכול ואיני רוצה לשולחם בתענית
Mt 17,1 Tit,17 קפיטולי מ״ג כפי מתיאו 1 ואחר ה׳ **ימים** לקח פירו יקומו וזואן אחיו. ואחר העלם אל הר
Mt 26,2 אמ׳ לתלמידיו 2 תדעו כי מכאן ועד ב׳ **ימים** יהיה פסח. ובן האל יהיה נבגד ותלוי: 3 אז
Mt 26,61 זה אמר אני יכול להשמיד מקדש האל ואחר ג׳ **ימים** חדשו. 62 וקם שר הכהנים ואמ׳ לישאוש אינך
Mt 27,40 40 [*]. אתהו שאומר שתשמיד המקדש ובשלשה **ימים** תבנהו. תושיע עצמך אם בן אלוה אתה ירד מן
Mc 2,1 שי׳ מרקו 1 ואחרת פעם נכנס בכפר נחום אחר **ימים** אחדים 2 וכאשר ידעו שהוא היה בבית. רב עם
Mc 2,20 שהחתנים יגזלו מכם. ובאותו עת יצומו **ימים** רבים. 21 שום אדם אינו משים בגד חדש במלבושו
Mc 8,2 רחמנות על העם כי הם נמשכים אחרי זה שלשת **ימים**. ואין להם מה לאכול. 3 ואם אני אשלחם בביתם
Mc 8,31 הכהנים וחכמי הדת והוא יקום חי אחר שלשה **ימים**. 32 ואמ׳ להם בגלוי. ופירו [*] התחיל לגערו.
Mc 9,1 קפיטולו ט׳ כפי שי׳ מארקו 1 מועברים ששה **ימים** לקח פירו ויקומו ונהגם בהר אחד מאד גבוה.
Mc 14,1 1 והיה קרוב הפסח ויום המצה סמוך שני **ימים** ושרי הכהנים והמאותתים מהדת משתדלים היאך
Mc 14,58 אהרוס זה המקדש עשוי בידי אנשים ובשלשת **ימים** אחרים חדש עשוי בידי אנשים אבנהו. 59 ולא
Mc 15,29 אומר שתחריב מקדש השם׳ ואתה אחר שלשת **ימים** תבנהו. 30 תושע עצמך תרד מן השתי וערב. 31
Lc 1,24 השלים ימי עבודתו הלך בביתו. 24 ואחר **ימים** אחדים אלישבק אשתו הרתה ונטמנת חמשה חדשים
Lc 2,21 כאשר למעלה אמור להם. 21 ואחר נשלמו שמנה **ימים** הנער היה נמול ונקרא שמו ישאוש שאותו נקרא
Lc 5,35 שיצום בעוד שהארוס עמהם 35 אבל יבואו **ימים** כאשר הארוס יפרד מהם ואז יצומו באותן הימים.
Lc 9,28 יטעמו מות עד שיראו מלכות השם׳. 28 ושמנה **ימים** אחר אלה הדברים ישאוש לקח פירי ויקומו ויואן
Lc 13,14 אותה האשה בשבת ואמרו המם אשר בה ששת **ימים** הם בשבוע שבהן האיש יכול לעשות מלאכתו
Lc 15,13 לי. וחלק להם עצמות מה שהיה לו: 13 ואחר **ימים** מועטים מקובצים כל הדברים. הנער היותר קטן
Lc 17,22 ראוי לבא לכם. 22 ואמ׳ לתלמידיו יבואו **ימים** שתאוו לראות יום אחד מבן האדם ולא תראוהו 23
Lc 19,43 לשלום לך. ועתה הן נעלמות לעיניך. 43 כי **ימים** יבואו לך שאויביך ימאסוך ויקיפוך ויצורו לך
Lc 21,6 אמ׳ 6 דברים אלו שאתם רואים עדיין תראו **ימים** שלא יעמוד אבן על אבן ותפסד: 7 ושאלוהו אדון
Lc 23,29 רק על עצמכם תבכו ועל בניכם. 29 כי הנה **ימים** באים שבהם יאמרו מאושרות הן העקרות. והבטן
Jn 2,12 הוא ואמו והאחים והתלמידים. ושם עמדו **ימים** מעטים. 13 וקרוב היה פסח היהודים ועלה ישאוש
Jn 2,19 ענה ישאוש ואמ׳ להם תתירו זה המקדש ובג׳ **ימים** אקימהו. 20 אז אמרו לו היהודים זה המקדש
Jn 2,20 אותו ארבעים ושש שנה. ואתה אומ׳ בג׳ **ימים** תעשהו. 21 ומה שהוא אמ׳ במקדש לבו אמר. 22
Jn 4,40 אליו בקשוהו שיעמוד שם עמהם ועמד שני **ימים**. 41 ויותר עוד האמינו בו בעד דבריו. 42
Jn 4,43 שזה הוא באמת מושיע העולם: 43 אחר שני **ימים** מצא משם והלך בגלליאה. 44 והוא העיר שאין
Jn 11,6 שלאזריט היה חולה. עמד באותו מקום ב׳ **ימים**. 7 אחר אלה הדברים אמ׳ לתלמידיו נלכה פעם
Jn 11,8 8 ואמרו לו התלמידים רבי לא עברו **ימים** שהיהודים רצו לסקול אותך. ועדיין חפצת ללכת
Jn 11,17 אז בא ישאוש ומצא אותו שעמד בקבר ארבעה **ימים**. 18 ובטניאה קרובה מירושלם ט״ו מילין. 19
Jn 11,39 אמרה לו אדון כבר הוא מסריח. כי זה ארבעה **ימים** שמת. 40 וישאוש אמר אליה לא אמרתי לך שאם
Jn 12,1 קפיטולו י״ב כפי ש׳ ג׳ואן 1 וישוש אז ששה **ימים** קודם הפסח בא בביטניאה ששם מת לזרו אותו
Jn 20,26 משים ידי לצדו איני מאמין. 26 אחר שמנה **ימים** פעם אחרת היו התלמידים תוך הבית וטומאש עמהם
Mt 25,33 הרועה השיות מהגדיים. 33 ויניח השיות לצד **ימין** והגדיים לצד שמאל. 34 אז יאמר המלך לאותן
Mt 27,29 29 והניחו על ראשו עטרת קוצים. וקנה ביד **ימין** ומברכין לפניו ברך אומרים הש׳ יושישעך מלך
Mt 27,38 38 אז תלו שני גנבים עמו. אחד לצד **ימין** ואחד לשמאל. 39 ואותן שעוברין מקללין אותו
Mc 16,5 לנו האבן בקבר 4 [*]5 [*] ראו שבת בצד **ימין** נער אחד מלובש בגד אחד לבן ונפחדו. 6 והוא
Lc 1,11 הלבו הלבונה. 11 אבל מלאך השם׳ עומד לצד **ימין** המזבח הלבונה נראה אליו. 12 וכאשר זכריא
Lc 23,33 קלוארי שם תלו ישאוש והגנבים. האחד לצד **ימין** והאחד לשמאל. 34 וישו אמר אב מחול להם כי
Lc 1,75 נעבוד אותו 75 בקדושה ובטהרה לפניו כל **ימינו**. 76 ואתה נער תקרא נביא מה מאד נעלה כי אתה
Mt 5,30 אבר אחד מהיות כל הגוף ענוש: 30 ואם יד **ימינך** טשקנדליזא כרות אותה והרחק אותה ממך. כי
Mt 6,3 תעשו צדקה. לא תדע יד שמאלך מה שעשתה **ימינך**. 4 אבל תהיה צדקתך נעלמת כי אביך שמימיי
Mt 20,21 והיא אמרה תרצה שאחד מבני ישב לצד **ימינך**. והאחד לשמאלך במלכותך. 22 אז ענה ישוש
Mc 10,37 37 והם אמרו תן לנו שאחד ממנו ישב בצד **ימינך** והאחר בשמאלך. באורך. 38 וישאוש אמ׳ להם.
Mt 27,20 והזקנים הזהירו העם שישאלו בראבן וישואש **ימיתו**. 21 ופילאט אמר להם אי זה תרצו שאניח לכת
Lc 11,49 אמרה הנני שלח להם נביאים שלוחים ומהם **ימיתו**. וירדפו 50 למען תהיה נדרש מכם דם כל
Mc 9,30 בן האלוה יהיה נבגד ונמסר ביד הרעים והם **ימיתוהו**. ויחזור חי ביום השלישי 31 והם לא הבינו

Lc 18,33 נגרש. וירוקו בפניו. 33 וכאשר יהיה נגרש **ימיתוהו.** וביום השלישי יחזור חי: 34 והם שום דבר
Lc 22,36 מי שיש לו שק יקח גם האבן. ומי שאין לו **ימכור** מלבושיו ויקנה סכין. 37 כי אני אומר לכם כי
Mt 7,7 שלא ירמסום ולא יקרעום: 7 שאלו מאל והוא **ימלא** שאלתכם: תחפצו ותמצאו: דפקו בדלת ויפתח לכם.
Lc 19,14 ושלחו לגאסיאו אחריו אומרים לא נחפוץ שזה **ימלוך** עלינו. 15 ונעשה כאשר חזר המלכות צוה
Lc 14,28 28 כי אי זה מכם שחפץ לבנות מגדל. ולא **ימנה** ראשונה ההוצאה הצריכה אם בידו כח להשלימו.
Mt 5,29 אותה בלבו כבר עשה ניאוף: 29 אבל אם עֵינְךָ **ימנית** טשקנדליזא הוציאה והרחיקה ממך כי טוב הוא
Mt 5,25 ובהיותך בדרך תמלא רצון אויבך מפני שלא **ימסור** אותך ביד השופט. והשופט ימסור אותך ביד
Mt 5,25 מפני שלא ימסור אותך ביד השופט. והשופט **ימסור** אותך ביד עבדו ותושם במאסר 26 באמת לא תצא
Mt 10,21 אבל הקדש רוח ידבר בעדכם. 21 האח האחד **ימסור** האחר למיתה. והאב הבן. והבנים יקומו נגד
Mc 13,12 תדברו אבל הקדוש רוח בעדכם: 12 והאח האחד **ימסור** אחיו למיתה. והאם הבן והבנים יקומו נגד
Lc 12,58 בדרך עשה מעשה שישלחוך מהרה. ואם באולי **ימסור** אותך לשופט. והשופט יתנך ביד השוטר. והשוטר
Lc 22,4 ודבר עם שרי הכהנים והרבנים באי זה צד **ימסור** להם ישוש. 5 ושמחו ונדרו לו כסף. 6 והוא
Mt 7,8 לכם. 8 כי כל אדם שישאל יקח. והמחפש **ימצא.** והדופק יכנס. 9 מי מכם אם ישאלהו בנו לחם
Mc 11,13 מרחוק ראה תאנה רואה עלין. הלך לראות אם **ימצא** תאנים. וכאשר בא אליה לא מצא כי אם עלים. כי
Lc 15,5 וילך לאותה שאבד עד שימצאה. 5 וכאשר **ימצא** אותה ישימה על כתיפיו ובא אל ביתו שמח. 6
Mc 13,36 או לתרנגול קורא או בקר 36 לא כשיבא **ימצאכם** ישנים 37 ומה שאני אומר לכם לכל אני אומר
Lc 18,5 אלהים ואנשים. 5 אמנם כאשר האלמנה הזאת **ימצאני** אדריכיאה לקץ הבא תעשה לעג ממני. 6
Mc 3,2 עם היד יבשה. 2 והפרושים מארבים אותו אם **ימרקהו** בשבת בעבור שילשינוהו. 3 וישאוש אמ׳ לאדם
Lc 6,39 39 ויתנו לכם כדמותה: אינינו איפשרי עור **ימשוך** עור אחר הכרח הוא שניהם יפלו בבור. 40
Mt 12,26 אחד מגרש האחר נחלקים הם ביניהם. א״כ איך **ימשך** מלכותם. 27 אם אני מגרש השדים בכח באלזאבוק.
Jn 6,44 דבר אינו יכול לבא אלי. אם האב ששלחני לא **ימשכהו.** ואני אקימהו ביום היותר אחרון. 45 כי
Mt 10,17 ותמים כמו יונים: 17 השמרו מהעמים כי הם **ינהגו** אתכם בדבריהם: ויכו אתכם בבתי כנסיותיהם 18
Mt 10,19 שאתם עדות ממני לפני העמים. 19 כאשר **ינהגו** אתכם תפושים אל תאנחו מה תענו ומה תאמרו כי
Mc 13,11 דרוש המלכות שממיי לכל העמים. 11 וכאשר **ינהגו** אתכם תפושים אל תפחדו מה תאמרו אתם תדברו
Lc 12,11 מי שיקלל רוח הקדש לא ימחלו לו. 11 וכאשר **ינהגו** אתכם בבתי כנסיות ולרבנים ולנביאים אל
Lc 10,6 יבא בבית הזה. 6 ואם שם בן השלום. עליו **ינוח** שלומכם. ואם לא יחזור עליכם. 7 באותו בית
Lc 21,14 בעבור שמי. 13 וזה יבא לכם לעדות. 14 אז **ינוח** לבבכם ואל תחשבו באי זה אופן תענו. 15 כי
Mc 13,14 אותו שקורא יבינהו. ואז אותן שביג׳ודיאה **ינוסו** בהרים 15 ומי שיהיה בעלייה לא ירד אל הבית
Mt 24,29 לא תאיר. וכוכבי שמים תפולו. וכחות השמים **ינועו.** 30 אז יראה אדם סימן בן האלוה בשמים. ואז
Mc 13,25 25 והכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים **ינועו.** 26 אז יראו בן האלוה בא מן השמים בכח גדול
Lc 21,26 וחרדה שתבא על כל העולם. כי כחות השמים **ינועו.** 27 אז יראו בן האדם שיבא בענן עם עב גדול
Mt 5,4 שלהם הוא מלכות השם. 4 אשרי הנחים כי הם **ינחלו** הארץ: 5 אשרי הבוכים שאליהם תגיע נחמה: 6
Mt 19,13 עשו לו דורון מנערים קטנים בעבור שהוא **יניח** הידים עליהם ושיתפלל בעדם. והתלמידים גוערים
Mt 24,40 40 אז יהיו שנים בשדה האחד יקח והשני **יניח.** 41 ושתי נשים יהיו בית הריחים האחת יקח
Mt 24,41 נשים יהיו בית הריחים האחת יקח והאחרת **יניח.** ושתים במטה אחת. האחד ילקח והאחד יניח. 42
Mt 24,41 יניח. ושתים במטה אחת. האחד ילקח והאחד **יניח.** 42 לכן הקיצו כי לא ידעתם השעה באותה
Lc 12,39 שעה הגנב עתיד לבא אמת שיהיה ניעור. ולא **יניח** חפור ביתו. 40 ואתם עמדו כי בשעה שלא תחשבוה
Lc 15,4 זה מכם שיש לו מאה צאן ונאבדה אחת מהם לא **יניח** תשעים ותשעה במדבר וילך לאותה שאבד עד
Lc 18,29 אמ׳ להם אמת אומר אני לכם. שום אדם לא **יניח** אביו ואמו או אחיו או אשתו בניו או בתי
Mt 24,47 ער וכן עושה. 47 אמיתות לכם אומר שהוא **יניחהו** על כל טובותיו. 48 ואם העבד הרע יאמר בלבו
Lc 19,44 ויקיפוך ויצורו לך מכל צדדין 44 [*] ולא **יניחו** בך אבן על אבן. בעבור שלא הכרת עת פקודתך:
Mt 21,3 דבר אמרו שהאדון צריך בהן למלאכתו ותכף **יניחוה.** 4 וכל זה להשלים הנבואה מהנביא אומרת. 5
Mc 11,3 למה אתם עושים אמרו שהאדון צריך לו ומיד **יניחוהו.** 4 והלכו ומצאו העיר קשור לפני הדלת
Mt 15,23 לה דבר: והתלמידים באו וחילו פניו שלא **יניחנה** לכת כי היא צועקת אחרינו. 24 והוא ענה לא
Mt 24,16 יביניהן א״כ הוא. 16 אותן שהיו בגודיאה **יניסו** בהרים. 17 ומי שהיה בעלייה לא ירד לקחת אי
Mt 3,12 וירפאכם מאש 12 מפוחו בידו. והנה הוא **ינקה** את גורנו ויאסוף חִטָתוֹ במגורתו. והתבן ישרף
Jn 15,2 כל כף שאינה עושה פרי. וכל העושה פרי בו **ינקה** אותה בעבור שתעשה פרי לרוב. 3 כבר אתם
Lc 18,7 אמר ראו מה אמר הדיין מה עלב. 7 והש׳ לא **ינקום** אותם שהם נבחרים צועקים אליו יום ולילה ולא
Lc 18,14 המגביה עצמו יהיה נשפל ומי שישפיל עצמו **ינשא.** 15 ומביאים לו נערים בעבור שיגיעם. וכאשר
Mt 12,39 ממך. 39 וישאוש ענה להם אומה רעה אות לא **ינתן** לכם לבד אות יונה נביא. 40 כי כמו שיונה היה

Mt 16,4 4 אומה רעה והפוכה שואלת אות. ואות לא **ינתן** לכם לבד אות יונה הנביא. ונפרד מהם והלך לו:
Lc 11,29 לאמר. הדור הרע הזה שואל אותי ואות לא **ינתן** לו. זולת אות יונה הנביא. 30 כי כמו שיונה
Lc 12,48 היה מוכה בנגעים מועטים. ואדם שדבר גדול **ינתן** לו דבר גדול ישאלו לו: ומי שהפקידו לו דבר
Lc 14,34 המלח הוא טוב. אבל אם המלח ריקנית. במה **ינתן** הטעם: 35 לא בעפר ולא בזבל ולא בדבר תועלתי
Lc 16,26 בעבור זה אותם שחפצין לעבור מכאן אלכם לא **ינתן** להם יכולת לעבור פה. 27 והוא אמר א״כ אב
Lc 19,26 אימנש. 26 אני אומר לכם לכל אדם שיש לו **ינתן** לו ויושפע. ומי שאין לו מה שיש לו יגזל
Jn 3,27 יואן ואמ׳ אין שום אדם יכול להשיג אם לא **ינתן** לו מן השמים. 28 אתם בעצמכם עשו לי עדות
Jn 6,66 אמרתי לכם שאין אחד יכול לבא אלי אם לא **ינתן** לו מאבי. 67 בעבור זה רבים תלמידיו חזרו
Mt 17,12 אבל עשו ממנו כל רצונם. כן בן האלוה **יסבול** המות בעבורם. 13 ואז השכילו תלמידיו שהוא
Mt 22,13 הידים והרגלים ושימוהו בסוהר חשיכה. ושם **יסבול** בכי ורעישת שינים. 14 רבים הם קרואים ומעט
Mt 24,51 ויעבירהו מפקידתו ויניחהו עם הרמאים ושם **יסבול** בכי ורעישת שיניים: Tit,25 קפיטולו נ״א כפי
Mt 25,30 30 והעבד הרע תשליכהו בבור חשוכה. ושם **יסבול** בכי והרעשת שיניים: 31 כאשר בן האלוה יבוא
Mc 9,11 בתחלה יציל כל העולם כמו שכתו׳ שבן האלוה **יסבול** נגישה למות מגונה 12 אכן אני אומ׳ לכם
Lc 9,22 לבל יגידו לשום אדם. 22 שחוייב שבן האדם **יסבול** דברים רבים ויקללוהו ישישים ושרי הכהנים
Mc 12,40 הבתים והאלמנות עם שקר תפילותם. ולזה **יסבלו** יותר קנס גדול ביום הדין: 41 ושב ישוש לפני
Lc 10,12 מתקרב. 12 ואומ׳ אני לכם שבאותו יום לא **יסבלו** שדומיטאנש של אותה עיר רע כדומה לאשר
Lc 13,25 ליכנס ולא יכולו. 25 וכאשר אב הסיעה יכנס **יסגור** הדלת. ואתם תעמדו בחוץ. ותקראו אל הפתח
Lc 6,49 דומה הוא לאדם בונה בית על הארץ בלא **יסוד.** ואותו המים מנחל בא והכתו ומיד נפל ונעשה
Mt 6,34 מחר. כי יום מחר יחשוב על עצמו והיום **יספיק** אל עמלו: Tit,7 קפיטולו כ״א כפי מתיאו 1
Mt 25,9 מכבות. 9 וענו החכמות ואמרו אולי לא **יספיק** לנו לכו למוכרות וקנו לכם 10 וכאשר הולכות
Jn 6,7 7 ענה אליו פיליף ב׳ מאות פשיטין לחם לא **יספיק** לעם הזה אם נתן לכל אחד מעט: 8 אמר אליו
Lc 20,6 אם נאמ׳ מן השמים [*] 6 [*] כל העם **יסקלונו.** כי בבריא היה להם שיואן היה נביא. 7
Lc 23,16 למיתה לא נעשה לו. 16 אז עזבו לו כאשר **יסרו.** 17 והיה לו להניח אסיר אחד ביום החג. 18
Mc 13,30 הפתח. 30 אמת אני אומר לכם שזה הדור לא **יעבור** עד שכל אלו הדברים יבאו. 31 השמים והארץ
Jn 5,24 יהיו לו חיים נצחיים. ולא יבא במשפט. אבל **יעבור** ממות לחיים. 25 אמת אומר אני לכם שתבא שעה
Mt 24,35 עד שכל זה יהיה נשלם. 35 הארץ והשמים **יעברו** אבל דברי לא יעברו. 36 ושום אדם אינו יודע
Mt 24,35 נשלם. 35 הארץ והשמים יעברו אבל דברי לא **יעברו.** 36 ושום אדם אינו יודע היום והשעה ולא
Mc 13,31 עד שכל אלו הדברים יבאו. 31 השמים והארץ **יעברו** ודברי אלה לא יעברו 32 אותו היום ואותה שעה
Mc 13,31 יבאו. 31 השמים והארץ יעברו ודברי אלה לא **יעברו** 32 אותו היום ואותה שעה לא ידעה לא מלאכי
Lc 21,33 יעשו. 33 השמים והארץ יכלו. ודברי לא **יעברו:** 34 השמרו שבאולי לבבכם לא יהיה כבד ביתרון
Lc 17,34 יהיו שנים במטה אחת. האחד יתפש והאחד **יעזב:** 35 [*] 36 ועונים ואמרים לו אנה יהיה אדון
Mt 19,5 עשה אדם ואשה. 5 ואמר בעבור זה אדם **יעזוב** אביו ואמו וידבק באשתו והיו שנים באחד בשר.
Mt 19,7 משה צוה שאדם יתן לה ספר כריתות ואותה **יעזוב.** 8 וישוש אמר משה הודה לכם שתעזבו נשותיכם
Mt 24,43 השעה שהגנב יהיה בא. הוא יהיה ער ולא **יעזוב** שבור הבית אשר לו. 44 ובעבור אהבה זו עמדו
Mc 10,7 השם יצר בהתחלת העולם איש ואשה. 7 ואדם **יעזוב** אביו ואמו ויקח אשה 8 ויהיו שניהם לבשר
Lc 14,5 מכם אם שורו וחמורו נופלים בבור בשבת שלא **יעלהו.** 6 ולא יכלו לענות אותו: 7 ואמר לאותן
Mt 9,15 כל †אותן† שהם עמו. אבל כשיצא העת שאדם **יעלם** הארוס אז יצומו: 16 אין אדם מכפיל בגד חדש
Mt 24,48 48 ואם העבד הרע יאמר בלבו אדוני **יעמוד** באריכות לבא 49 ויתחיל להכות העבדים האחרים
Lc 8,37 גדיאי נורוס בקשו מישו שילך לו ולא **יעמוד** עמהם כי ביראה הם עומדים וישאוש נכנס
Lc 21,6 אלו שאתם רואים עדיין תראו ימים שלא **יעמוד** אבן על אבן ותפסד: 7 ושאלוהו אדון מתי יהיו
Jn 6,57 האמתי: 57 מי שאוכל בשרי ושותה דמי בי **יעמוד** ואני בו: 58 כמו שהאב שלחני ואני חי בעבור
Jn 12,46 שבאתי בעולם בעבור שק שכל שיאמין בי לא **יעמוד** בערפל. 47 ואם אחד ישמע דברי ולא ישמרם אני
Jn 15,16 אתכם בעבור שתלכו ותשאו פרי. ופרייכם **יעמוד** בעבור שהדבר תשאלו בשמי יתן לכם. 17 אלה
Jn 21,23 תלמיד לא ימות. רק אמר אני רוצה שכן **יעמוד** עד שאבא מה לך. 24 זה הוא התלמיד שעושה
Jn 8,51 דין אמת. 51 אני אומר לכם באמת שאם אחד **יעמיד** דברי לא ימות לעולם: 52 אז אמרו היהודים
Jn 16,2 אמרתי לכם בעבור שלא תהיו ניזוקים 2 הם **יעמידו** אתכם מחוץ לבתי כנסיותיהם. ושעה תבוא שכל
Mt 25,40 ראינוך חולה ומאוסר ובאנו אליך. 40 והמלך **יענה** ויאמר אלהם אמיתות אומר לכם כי כל הטוב
Lc 13,25 בחוץ. ותקראו אל הפתח אדון פתח לנו. והוא **יענה** ויאמר לכם איני מכיר אתכם מי אתם. 26 אז
Mt 25,37 מאוסר הייתי ואתם נחמתוני. 37 והם **יענו** מתי ראינוך ברעב ובצמא. ונתנו לך לאכול
Mt 25,44 חולה ואסור הייתי ולא בקרתוני. 44 אז הם **יענו** ויאמרו. ומתי ראינוך רעב וצמא ובלא בית ערום

Mt 11,24 עד היום הזה: 24 ואומ׳ אני לכם שהשדומיטש **יענשו** בעונש קטן ביום הדין ממך: קפיטולו ל״ז כפי
Mt 22,32 32 אני הוא אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי **יעקב.** איננו אלוה מהמתים אבל מהחיים. 33 וכאשר
Mc 12,26 אומר אני אלוהי אברהם אלהי יצחק ואלהי **יעקב.** 27 אינו אלוה המתים אלא החיים. ולזה אתם
Lc 1,33 לו קתדראת הש׳ אב שלו. 33 וימלוך בבית **יעקב** לנצח ומלכותו לאין קץ. 34 ומריאה אמרה למלאך
Lc 20,37 לו בסנה אני אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי **יעקב.** 38 אינו אלוה המתים אכן החיים כי כלם חיים
Jn 4,5 בשמריאה שנקראת סיכאר סמוך למקום שנתן **יעקב** ליוסף בנו 6 והיתה שם עין יעקב. וישאוש לואה
Jn 4,6 שנתן יעקב ליוסף בנו 6 והיתה שם עין **יעקב.** וישאוש לואה מן הדרך יושב על העין. והיה
Mt 19,26 אבל לאל הוא דבר נקל. לעשות כל הדברים **יערבו** לו. 27 ובכן ענה פירו ואמ׳ אליו הנה שאנחנו
Mt 5,15 תחת מכסה אבל להניחו על המנורה בעבור **יעשה** אור לכל אותן שבבית הן. 16 כן יהיה מאיר
Mt 9,17 אדם משים יין חדש בנאדות ישנים. כי אם **יעשה** כן כל הנאדות יהיו אבודים. אבל משים איש
Mt 9,29 משיח נגע עיניהם ואמ׳ להם כפי אמונתכם **יעשה.** 30 [*] ותכף ישוש משיח צום לאמר השמרו שלא
Mt 15,28 אז ישאוש ענה ואמ׳ אשה גדולה היא: אמונתך **יעשה** לך מה שאת חפצה ובתה נתרפאה באותה שעה: 29
Mt 18,35 לנגישה עד שיחזור כל החוב. 35 כל כך **יעשה** לכם אבי שבשמים אם לא תמחלו מלב טוב לריעכם:
Mt 21,40 והרגוהו. 40 לכן כאשר יבא בעל הכרם מה **יעשה** לאותן העובדים. 41 והם ענו הוא יכלה הרעים
Mt 26,18 שתמצאו אמרו לו הרב אומר שעתו קרוב. עמך **יעשה** פסח עם תלמידיו. 19 והתלמידים עשו כאשר צום
Mc 12,9 והמיתוהו והשליכוהו חוץ לכרם. 9 לכן מה **יעשה** אדם הכרם כאשר יבא יכלה אותן העובדים וישכור
Lc 1,18 לשם עם שלם. 18 ואמ׳ זכריה למלאך איך **יעשה** זה שאני זקן ואשתי מהרה ימיה. 19 וענה המלאך
Lc 3,11 שאין לו אחת. ומי שיש לו חלופי העושרים **יעשה** זה גם כן. 12 ובאו העולמיים בעבור שיטבלו
Lc 12,55 הנקרא אבטאר בא ומנשב אמרו חום יבא. כן **יעשה.** 56 אי רמאים אתם יודעים פני השמים והארץ
Lc 17,2 לו שיהיו ריחים בצוארו ומושלך לים שאם **יעשה** רע לאחד מן הקטנים. 3 שמעו אתם אם חטא חטא
Lc 20,15 אותו מן הכרם והרגוהו. לכן בעל הכרם מה **יעשה** להם. 16 יבא וישמיד אותן עובדי אדמה: והדבר
Lc 22,23 והם התחילו לשאול ביניהם איזהו מהם שזה **יעשה.** 24 והיה מחלוקת בין [*] 25 [*] [*] מלכי
Jn 7,31 מהסיעה תאמינו בו. ואומרי׳ משיח כשיבא **יעשה** נפלאות יותר מזה. 32 ושמעו הפרושים שהסיעה
Jn 14,13 אל העם: 13 והדבר שתשאלו לאב בשמי הוא **יעשה** לכם. בעבור שיהיה מעולה האב בבן. 14 אם דבר
Jn 15,26 אשלח בכם מהאב רוח אמת היוצא מהאב הוא **יעשה** עדות לי. 27 ואתם תעשו עדות שבת שבתחלה
Lc 5,36 לא יחליף מלבוש חדש במלבוש ישן. כי אם **יעשהו** הישן נשבר וחדש אינו מתי מתיחד עם הישן. 37
Lc 5,37 אדם אין לו לשום יין חדש בנאד ישן. כי אם **יעשהו** היין חדש משבר הנאדות הישנים והנאדות
Mt 9,16 אדם מכפיל בגד חדש במלבוש ישן. כי אם כן **יעשו** כן ממחה המלבוש ועושה בו קרע מאד רע. 17
Mt 11,23 שנעשו בך היו נעשים בשידוניאה עדיין **יעשו** תשובה. עד היום הזה: 24 ואומ׳ אני לכם
Mt 25,23 [*] 23 [*] [*] תכנס ביקר אדוניך ומרוב **יעשו** אותך אדון: 24 ובא אותו שקבל הא׳ ואמ׳ אדון
Mc 16,17 ואותו שלא יאמין ימחה. 17 ואלה הנפלאות **יעשו** אותם שיאמינו הם ירפאו בשמי המשוטנים וידברו
Lc 3,10 באש: 10 והעמים שואלים לו אומרים א״כ מה **יעשו.** 11 והוא ענה אומ׳ אותו שיש לו שתי מלבושים
Lc 3,12 ובאו העולמיים בעבור שיטבלו ואמרו רבי מה **יעשו.** 13 והוא ענה להם לא תעשו עוד. לבד כמה שנתן
Lc 3,14 לכם רשות. 14 והפרושים שאלוהו אומרים מה **יעשו.** ויואן אמ׳ אל תחפצו רע לשום אדם ואל תעשו
Lc 6,31 אל תבקשם. 31 וכאשר אתם חפצים שהאנשים **יעשו** לכם עשו להם. 32 אם תאהבו אוהביכם אי זו חן
Lc 16,30 אברהם. אבל אם מקצת מהמתים ילכו להם הם **יעשו** תשובה. 31 ואברהם אמ׳ לא אם לא ישמעו משה
Lc 20,35 ראויין מאותו עולם ומתחיית המתים. לא **יעשו** נשואין ולא יקחו נשים. 36 כי לא ימותו משם
Lc 21,32 שלא ימות זה הדור עד שכל אלה העניינים **יעשו.** 33 השמים והארץ יכלו. ודברי לא יעברו: 34
Lc 23,31 31 כי אם בעין הלח נעשו דברים אלו מה **יעשו** ביבש. 32 ושנים אחרים רעים נוהגים עמהם
Jn 15,21 מצותי אתכם ישמרו. 21 אבל כל אלה הדברים **יעשו** לכם בעבור שמי כי לא ידעו אותו ששלחני. 22
Jn 16,3 לו דומה שיעשה עבודה לשם. 3 ואלה הדברים **יעשו** לכם כי לא הכירו האב ולא אותי. 4 ואלה
Lc 8,18 באי זה אופן אתם שומעין. כי לאותן שיש לו **יעשוק.** ואותו שאין לו מה שחושב שיהיה לו יהיה לו
Lc 24,21 בעונש מיתה ותלוהו 21 ולא המתינו שהוא **יפדה** את ישראל והיום יום שלישי שנעשו דברים אלו.
Mc 15,46 נתן לו גוף ישאוש. 46 ויוסף קנה בגד אחד **יפה** ולבן והוריד הגוף מהשתי וערב ועטפו בו והניחו
Jn 8,48 48 אז ענו היהודים ואמרו אין אנו אומרים **יפה** שאתה שומרוני מהשטן יש לך: 49 ענה ישאוש אין
Jn 21,9 מאתים זרועות. 9 אז כשירדו לארץ ראו אש **יפה** בגחלים יפות ודג מונח למעלה ופת. 10 וישאוש
Lc 11,17 [*] כל מלכות שחלק לכם לא תעמוד. ובית **יפול** על בית. 18 ואם שַאטָנָאש בעצמו הוא בלב ולב
Jn 21,9 9 אז כשירדו לארץ ראו אש יפה בגחלים **יפות** ודג מונח למעלה ופת. 10 וישאוש אמ׳ להם שאו
Mc 13,25 השמש תחשך והלבנה לא תזריח 25 והכוכבים **יפלו** מן השמים וכחות השמים ינועו. 26 אז יראו בן
Lc 6,39 איפשרי עור ימשוך עור אחר הכרח הוא שניהם **יפלו** בבור. 40 אינינו התלמיד על הרב כל תלמיד הוא

Lc 21,18 אדם בעבור שמי. 18 ושער ראשכם אחד מכם לא **יפסד.** 19 בסבלנותכם תנחלו נפשכם. 20 רק כאשר יראו
Jn 6,12 שבעו אמר לתלמידיו. אספו זה הנותר שלא **יפסד.** 13 אז אספו ומלאו י״ב קופות מפירורין
Mt 10,42 קרים בשם תלמידי אמת לכם אני אומר לא **יפסיד** שכרו: Tit,11 קפיטולו ל״ה כפי מתיאו 1
Mc 11,23 מי ומי יאמר להר אחד קום ותכנס בים ולא **יפקפק** בלבו מיד יהיה עשוי. 24 ובעבור אהבתכם אומר
Lc 4,42 מחפשים אותו. ובאו עדיו ומחזיקים בו שלא **יפרד** מהם. 43 ולהם אמר חוייב לו להגיד לעיירות
Lc 5,35 עמהם 35 אבל יבואו ימים כאשר הארוס **יפרד** מהם ואז יצומו באותן הימים. 36 ואומ׳ לכם
Lc 21,21 בגודיאה יברחו בהרים. ואשר הם באמצעה **יפרדו.** ואשר בגבולותיה אל יכנסו בה 22 כי אלה
Mt 25,32 32 ויהיו נאספים לפניו כל העמים. והוא **יפריד** אחרים מאחרים. כן כמו הרועה השיות מהגדיים.
Mc 10,9 לבשר אחד. 9 ומה שהאל מחבר שום אדם לא **יפריד:** 10 ועו׳ שאלוהו בבית 11 ואמר להם. מי
Mc 8,30 ואמר אתה משיח. 30 בעבור זה הוא צוה שלא **יפרסמהו.** 31 אומר ומראה ומלמד שאליו הוכרח לסבול
Mt 12,16 הולכים אחריו וכלם ממרקם. 16 וציום שלא **יפרסמוהו** 17 בעבור ששלם מה שנאמר בעד ישעיה הנביא
Lc 12,36 כשחוזר מן הנשואין למען כי יבא ויגע בדלת **יפתחו** לו מיד: 37 ומיד יברכם. הם העבדים הנמצאים
Mt 8,34 אל העיר מספרים מהמשוטן. 34 אז כל העיר **יצא** אל ישואש משיח. וכאשר ראוהו חלו פניו שיצא
Mt 13,1 ל״ט כפי מתיאו 1 ואותו היום ישואש **יצא** מהבית והלך לים ויושב בשפתו 2 ואוסף שם עם
Mt 13,3 3 ואמר להם משלים רבים. ואמר אדם אחד **יצא** לזרוע זרעו 4 ובעוד שזורע מקצת גרעינים נפלו
Mt 19,1 מתיאו 1 ונעשה כאשר ישואש כלה אלה הדברים **יצא** מגליליאה ובא בקצות ארץ גודיאה אחר נחל ירדן
Mt 20,6 היתה ועשה כדמות זה 6 סביב בי״א שעה והוא **יצא** ברחוב. ומצא אחרים עומדים אותו יום כמו כן
Mt 24,1 האל: Tit,24 קפיטולו נ׳ כפי מתיאו 1 אז **יצא** ישואש מהמקדש והלך וקרבו תלמידיו אליו בעבור
Mt 26,71 אומ׳ אֶינִי יודע מה את אומרת. 71 וכאשר **יצא** מהפתח האחר שפחה אמרה לאותן שהם שם. וזה היה
Mt 28,9 להגיד לתלמידיו 9 ובעוד שהולכות ישואש **יצא** להן לדרך. אומ׳ האל יושיעכם. והן כרעו לרגליו
Mc 1,26 אומ׳ שתוק צא מאותו אדם 26 והשטן מצערו **יצא** מאותו אדם צועק 27 וכולם היו תמיהים. והלכו
Mc 1,45 מה שמשה מצוה לעדות בישראל. 45 וכאשר **יצא** הוא התחיל לדרוש ולפרסם הנס עד שישאוש לא היה
Mc 4,3 ומייסרם ברוב משלים ואומ׳ להם 3 אדם אחד **יצא** לזרוע זרעו 4 ובעוד שזורע מקצת גרעינים נפלו
Mc 4,5 נפלו במקום אבנים שלא היה בו עפר רב ומיד **יצא** 6 ויבש כאשר השמש הכהו כי לא היה לו שורש. 7
Mc 5,2 2 ותכף שיצא מן הספינה אדם א׳ מושטן **יצא** אליו בדרך 3 ששוכב בקברים והיה כ״כ רע שאין
Mc 6,1 Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי שי׳ מארקו 1 וישוש **יצא** משם והלך בנכחיותיו ונמשכו אחריו תלמידיו 2
Mc 6,54 הלאה באו בארץ גִּינִיסָאַרִיק [*] 54 כאשר **יצא** מהספינה תכף הכירו ישאוש 55 ומיהרו כל הארץ
Mc 7,30 דבר זה תתרפא בתך. הנה השטן [*] 30 [*] **יצא** ממנה. 31 ואז יצא הוא מעברי טיר עובר
Mc 7,31 הנה השטן [*] 30 [*] יצא ממנה. 31 ואז **יצא** הוא מעברי טיר עובר בשידוניאה ובא בים
Mc 9,25 שתצא ממנו. ואחר לא תחזור בו. 25 והוא **יצא** צועק ומצערו והנער נשאר כמת עד שרבים אומרים
Mc 11,12 בבאטניאה עם י״ב התלמידים 12 וביום האחד **יצא** מבטניאה והיה לו רעב גדול. 13 וכאשר מרחוק
Mc 11,19 העם תמהים ממוסריו. 19 וכאשר נעשה ערב **יצא** מן העיר 20 בבקר כאשר עברו בתאנה ראו
Mc 16,2 ישאוש 2 ובאו לבקר למחרת בקבר וכבר **יצא** השמש 3 ואומרות ביניהן מי ישליך לנו האבן
Lc 1,9 הש׳ בסדר פעם בשבתו 9 כפי מנהג הכהנים. **יצא** בגורל שיתן לבונה. וכאשר נכנס במקדש הש׳. 10
Lc 1,22 ומתמיהים למה מתעכב עומד במקדש. 22 וכאשר **יצא** מן המקדש לא היה יכול לדבר אליהם והכירו
Lc 4,35 וכאשר גירש השד נכנס באמצע בית הכנסת **יצא** ממנו ולא הזיקו דבר. 36 וכולם פחדו ומד
Lc 4,38 היה מתפזר בכל מקום המלכות. 38 וישאוש **יצא** מבית הכנסת ונכנס בבית שימון וחמות שימון
Lc 4,42 אותם כי יודעים שהוא משיח 42 והבקר אור **יצא** משם והולך במדבר והעמים מחפשים אותו. ובאו
Lc 5,27 גדולות ראינו היום. 27 ואחר אלה הדברים **יצא** ישאוש מאותו מקום וראה אדם אחד שמו לוי ואמ׳
Lc 8,6 וזרע אחר נפל ממנו על הסלעים. וכאשר הזרע **יצא** נתייבש כי לא היה לו לחות מהארץ. 7 והאחר נפל
Lc 8,35 הדבר ההוא ובאו לישאוש ומצאו האיש שהשד **יצא** ממנו יושב ברגלי משיח בריא ונרפא. וכאשר
Lc 8,46 אומר מי נגעני. 46 [*] ואני הכרתי שבח **יצא** ממני שפעל בו. 47 והאשה שראתה זה לא רצתה
Lc 15,28 כעס עד מאד. ולא רצה שיכנס בבית. אז האב **יצא** אליו והתחיל לחלות פניו שיבא. 29 והוא ענה לו
Lc 17,29 קונים ומוכרים נוטעים ובונים 29 וביום **יצא** לוט מסדום ממטיר אש וגפרית מן השמים וכולם
Lc 21,35 החייב וזה היום יבא פתאום עליכם. 35 וכן **יצא** על כל יושבי פני האדמה. 36 ועל זה הקיצו
Jn 13,3 היה שכל הדברים נתן האל בידו. מי מהאל **יצא** ואל האל ישוב. 4 קם מהסעודה ומניח מלבושיו
Jn 13,30 לעניים. 30 ואז אחרי לוקחו המלא פת מיד **יצא** ונעשה לילה. 31 אז כשיצא אמר ישאוש עתה הוא
Jn 18,4 4 ישאוש יודע כל הדברים עתידים לבא עליו. **יצא** ואמ׳ להם מה אתם מבק מבקשים. 5 ואמרו ישאוש
Jn 18,16 ההגמון. 16 ופירו עומד בדלת בחוץ. אז **יצא** התלמיד האחד שהיה בן בית להגמון ושנכנס עם
Jn 18,29 בעבור שלא יהיו טמאים ויאכלו הפסח: 29 אז **יצא** פילאטו להם בחוץ. ואמ׳ איזו עדות עשיתם נגד

Jn 19,4 מלך היהודים. ונותנים לו בצואר 4 אז **יצא** פילאט להם פעם אחרת בחוץ. ואמ׳ הנה אנכי
Jn 19,5 שהכירו כי איני מוצא בו שום טעם. 5 אז **יצא** ישאוש נושא כתר קוצים ומלבוש ארגמן ואמ׳
Jn 19,17 ונחגוהו בחוץ. וישאוש נושא השתי וערב. **יצא** ממקום הנקרא קלוארי שר״ל בעברי גולגוטא. 18
Jn 20,3 ואין אנכי יודעת להיכן הניחוהו. 3 אז **יצא** פירו ואותו תלמיד האהוב. ובאו לקבר ושניהם
Jn 21,23 פה עד שאבא מה לך אתה תלך אחרי. 23 אז **יצא** זה הדבר בתוך אחיו שאותו תלמיד לא ימות. רק
Mc 5,30 נרפאה. 30 וישו שיודע בעצמו האמת כי ממנו **יצאה** נהפך לצד העם ואמ׳ מי נוגע בלבושי 31 ואמרו
Lc 9,35 ונכנסו בעב ופחדו פחד גדול. 35 ובת קול **יצאה** משמים ואמרה זהו בני האהוב לי מאד והערב.
Mt 8,32 32 וישאוש משיח אמ׳ להם לכו. והשטנים **יצאו** מן האדם ונכנסו בחזירים. והחזירים הפילו
Mt 9,31 השמרו שלא תגידוהו לשום אדם: 31 אבל הם **יצאו** וגלוהו בכל הארץ: 32 וכאשר היו מוצאים משם
Mt 12,14 היתה לו חזורה בבריאות כמו האחרת. 14 ואז **יצאו** חוץ הפרושים ועשו עצה נגדיו באיזה צד יוכלו
Mt 26,30 אבי. 30 וכאשר אמרו הודאה זהו שעשו חינות **יצאו** להר הזתים. 31 אז אמר ישו לתלמידיו כולכם
Mc 3,6 ואמ׳ לאדם שלח היד [*] ונרפאה. 6 ותכף **יצאו** הפרושים ועשו עצה עם אותם דירודיש נגד ישו
Mc 3,21 לחמם אכול. 21 וכאשר אותן שלא ראוהו **יצאו** בחוץ ואומרים בלבבם נכבד הוא. 22 וחכמי הדת
Mc 5,13 נכנס בהם. 13 וישוש הודהו להם. מיד **יצאו** השטנים ונכנסו בחזירים והפילו עצמם בים.
Mc 14,26 חדש במלכות אבי. 26 וכאשר עשו חינות **יצאו** בהר הזתים. 27 ואמר להם ישו כולם תהיו
Lc 5,2 2 וראה שתי אניות סמוך היאור והאנשים **יצאו** ורוחצים הרשתות. 3 והוא עלה באוניה אחת
Lc 8,7 מהארץ. 7 והאחר נפל בתוך הקוצים והקוצים **יצאו** עם הזרע וחנקהו. 8 וזרע האחר נפל בארץ טובה
Lc 8,27 זאריט אותה שסמוכה לגליליאה 27 וכאשר **יצאו** בארץ בא לישוש אדם אחד שאחזו שד זה זמן רב.
Lc 8,33 בקרבי הפרים ההם. וכן עשה. 33 אז השדים **יצאו** יצאו מן האיש ההוא. ונכנסו בפרים והפרים
Lc 8,33 הפרים ההם. וכן עשה. 33 אז השדים יצאו **יצאו** מן האיש ההוא. ונכנסו בפרים והפרים הלכו
Lc 8,35 במדינות ובעיירות. 35 ואנשי המדינות **יצאו** לראות הדבר ההוא ובאו לישאוש ומצאו האיש
Jn 8,9 כורע כתב אחד בארץ. 9 וכאשר שמעו זה. **יצאו** מאותו המקום כולם אחד אחר האחד ובתחלה השרים
Jn 14,23 אותי ושומר דברי אבי יאהוב אותו. ואליו **יצאו** עמו עשו. 24 מי שאינו אוהב אותי ומקיים
Mc 6,24 לה כל מה שתשאל עד חצי מלכותו: 24 וכאשר **יצאתה** משם אמרה לאמה מה אשאל. והיא אמרה לה תשאלי
Jn 8,42 תאהבו אותו. כי אני באתי מאת האל ומהאל **יצאתי.** ולא באתי מעצמי. רק הוא שלחני. 43 למה
Jn 16,28 אהבתם אותי והאמנתם שיצאתי מהאל. 28 אני **יצאתי** מהאב ובאתי לעולם. ופעם אחרת אני עוזב
Jn 17,8 לי נתתי להם. והם לקחום והכירו באמת שממך **יצאתי** והאמינו שאתה שלחתני. 9 אני בעדם מתפלל לא
Mt 11,7 ישאוש משיח התחיל לאמר אל עם ג׳ואן. למה **יצאתם** רואות במדבר חשבתם שהוא יהיה כמו קנים
Mt 11,8 יהיה כמו קנים תוהים שהרוח מניע. 8 לכן **יצאתם** ראות שחשבתם שהוא יהיה אדם עם מלבושים
Mt 11,9 חשובים ועומדים בהיכל המלך: 9 א״כ למה **יצאתם** ראות נביא הוא באמת: ואומר אני לכם שהוא
Mt 26,55 אמ׳ ישאוש אל הסיעות כן כמו אם הייתי גנב **יצאתם** עם הסכינים ועם עצים תפוש אותי. כל היום
Mc 14,48 48 וענה ישאוש ואמ׳ להם כמו אם הייתי גנב **יצאתם** עם סכינים ומקלות תפוש אותו. 49 כל היום
Lc 7,24 מושבים שלוחי יואן התחיל לאמר לעמים למה **יצאתם** ראות במדבר. השוקים שנועות לכל רוחות. 25
Lc 7,25 שנועות לכל רוחות. 25 אבל אי זה עניינים **יצאתם** לראות איש מלובש מרוב בגדים. והנה אותן
Lc 7,26 הנם מלכים בבתיהם 26 אבל אי זה דבר **יצאתם** לראות. נביא אומ׳ לכם ועוד יותר מנביא. 27
Lc 22,52 ולשרי הכהנים ולרבני המקדש ולזקנים. כגנב **יצאתם** בסכינים ובעצים: 53 כל היום הייתי במקדש
Lc 9,25 וזה יושיע עצמו. 25 ומה יועיל לאדם אם **יצבור** כעפר כסף ונפשו תהיה אבודה. וישמיד עצמו.
Lc 4,10 תפיל עצמך וענה לו 10 כתו׳ הוא שמלאכיו **יצוה** לך שישמרך 11 בידים ישאונך פן תגוף באבן
Lc 8,31 נכנסו בו. 31 והשדים בקשו ישאוש משיח שלא **יצוה** אותם שילכו בתהומות. 32 והיו שם פרים הרועים
Mt 9,15 עמו. אבל כשיצא העת שאדם יעלם הארוס אז **יצומו:** 16 אין אדם מכפיל בגד חדש במלבוש ישן. כי
Mc 2,20 העת המתקרב שהחתנים יגזלו מכם. ובאותו עת **יצומו** ימים רבים. 21 שום אדם אינו משים בגד חדש
Lc 5,35 אבל יבואו ימים כאשר הארוס יפרד מהם ואז **יצומו** באותן הימים. 36 ואומ׳ לכם משל. שום אדם לא
Mt 8,11 יבואו ממזרח וממערב. וינוחו עם אברהם **יצחק** ויעקב במלכות שמים. 12 ובני ישראל יהיו
Mt 22,32 שהאל אמ׳ לכם 32 אני הוא אלהי אברהם אלהי **יצחק** ואלהי יעקב. איננו אלוה מהמתים אבל מהחיים.
Mc 12,26 לו האל בסנה אומר אני אלוהי אברהם אלהי **יצחק** ואלהי יעקב. 27 אינו אלוה המתים אלא החיים.
Lc 13,28 יהיה בכי והרעשת האל. כאשר תראו אברהם **יצחק** ויעקב וכל הנביאים במלכות הש׳. ואתם תהיו
Lc 20,37 כי האל אמ׳ לו בסנה אני אלהי אברהם אלהי **יצחק** ואלהי יעקב. 38 אינו אלוה המתים אכן החיים
Jn 11,51 שהיה הגמון אותה שנה. וניבא שישאוש משיח **יצטרך** לו למות בעד העם. 52 ולא לבד בעד העם. אבל
Mc 9,11 11 והוא ענה ואמר כאשר אליהו יבא בתחלה **יציל** כל העולם כמו שכתו׳ שבן האלוה יסבול נגישה
Jn 4,13 פעם אחרת. אבל מי שישתה מהמים שאתן לו לא **יצמא** לעולם. 14 אבל המים שאני אתן לו יהיו מעין

Mt 12,19 ואגיד צדקה בין העמים. 19 לא יחלוק ולא **יצעק** ולא ישמע שום אדם ברחוב קולו. 20 קנה רצוץ
Mt 24,9 8 ואלה הדברים יהיו התחלת מכאובים. 9 ואז **יצערוכם** נוגשים והורגים והכל ימאסכם למען שמי. 10
Mc 10,6 הוא הודה לכם בעבור רוע לבבכם. 6 אבל השם **יצר** בהתחלת העולם איש ואשה. 7 ואדם יעזוב אביו
Mt 21,33 חיילות. שנטע כרם אחד וסגרה בטוב ועשה בה **יקב** אחד ובנה בה מגדל אחד בתוכה. ואח״כ שְׁכָרָה
Mt 19,29 אם או אשה או בנים או נחלות בעד שמי הוא **יקבל** מאה לאחד משכר וחיים נצחיים יחזיק. 30 ורבים
Mc 10,30 בעד אהבתי או בעד האיונגליאו 30 הוא **יקבל** גמול מאה פעמים. ועו׳ בזה העת בתים ואחים או
Lc 9,48 אליו 48 ואמ׳ להם המקבל נער זה בשמי אותי **יקבל.** והמקבל אותי מקבל מי ששלחני. והקטן ביניכם
Lc 18,30 בניו או בתי דירתו בעד מלכות השם׳ 30 שלא **יקבל** יותר ויותר ממה שהניח בזמן זה. ובעולם הבא
Mt 10,14 ראויה תשאר עמכם השלום. 14 ואותם שלא **יקבלו** אתכם. ולא ישמעו דבריכם צאו מהבית ומהעיר
Mc 9,36 ואמ׳ 36 אותו שיקבל עו׳ מנערים אלו בשמי **יקבלו** אותי. ואותו שמקבל אותי אינו מקבל אותי אבל
Lc 9,5 שם תעמודו. ומשם לא תצאו 5 ואותם שלא **יקבלו** אתכם. תצאו מאותו עיר עפר רגליכם תסירו
Lc 10,10 האל מתקרב לכם. 10 ואם תכנסו בעיר שלא **יקבלו** אתכם צאו ברחובות ואמרו. 11 גם העפר שנאסף
Lc 18,17 שמים. 17 באמת לכם אני אומר. מי ומי שלא **יקבלו** מלכות שמים כמו נערים לא יכנסו בו. 18 ושר
Mt 12,30 30 מי שאינו עמי כנגדי הוא. ומי שלא **יקבץ** עמי כנגדי מפזר. 31 ובעד אהבה זו אומר אני
Jn 11,52 בעד העם. 52 ולא לבד בעד העם. אבל בעבור **יקבץ** יחד בני האל הנפוצים: 53 אז באותו יום חשבו
Lc 24,10 האחרים. 10 והיה שמריאה מקדלינא ומריאה **יקובי** ומריאה שלומי והאחרות שהיו עמהן שאומרות
Mt 8,20 האויר יש להם קנים ובן אדם אין לו אנה **יקוד** ראשו: 21 עוד אמר לו תלמיד א׳ אדון והניחני
Lc 12,46 וישתה וישכר 46 אדוניו יבא ביום שלא **יקווהו** ובשעה שלא ידעה ויגרש אותו ואביו להניחם
Mt 17,22 בידי החטאים 22 וימיתוהו. וביום השלישי **יקום.** והיו מאד דואגים. 23 וכאשר היו באים בכפר
Mt 24,7 יבאו. אבל עדיין לא יהיה הקץ. 7 עם אחד **יקום** נגד האחר. ומלכות אחד נגד אחר. ויהיו מגפות
Mc 3,26 ביניהם אינו יכול התקיים. 26 ואם השטן **יקום** נגד עצמו נחלק הוא ואינו יכול עמוד אבל יהיה
Mc 8,31 נגוש למות בעד שרי הכהנים וחכמי הדת והוא **יקום** חי אחר שלשה ימים. 32 ואמ׳ להם בגלוי. ופירו
Lc 9,36 להם אל תגידו לאדם מה שראיתם. עד שהבן **יקום** חי אחרי מותו. 37 וביום האחר עם רב ירד מן
Jn 13,18 בעבור שהכתיבה תהיה נשלמת. מי שאוכל פתי **יקום** עקיבו נגדי. 19 עתה אני אומר לכם קודם מעשה
Mt 10,21 האחד ימסור האחר למיתה. והאב הבן. והבנים **יקומו** נגד אביהם ונגד אמותיהם וינגשום. 22 והכל
Mt 12,41 שלשה ימים ושלשה לילות. 41 גבירי נינוה **יקומו** ליום הדין עם זאת האומה ויענישוה כי הם עשו
Mt 17,1 מ״ג כפי מתיאו 1 ואחר ה׳ ימים לקח פירו **יקומו** וזואן אחיו. ואחר העלם אל הר אחד מאד גבוה
Mt 24,24 משיח או שם. לא תאמינו. 24 רבים שקרנים **יקומו** ויעשו רוב דברים ונפלאות עד שהנבחרים מהש׳
Mt 27,56 אותו. 56 ובתוכן היתה מריאה מקדלינא אם **יקומו** ויושאף ואם בני זאבדיב: 57 וכאשר נעשה בא
Mc 1,19 והלכו אחריו. 19 והולכים מעט הלאה. ראה **יקומו** וג׳ואן בני זבאדיב בספינה קטנה משימים
Mc 1,29 מבית הכנסת באו לבית שימון ואנדריב עם **יקומו** ועם ג׳ואן לאכול. 30 וחמות פירו שוכבת חולה
Mc 6,3 3 אינו הוא בן נפח אחד ומריאה וקרוביו **יקומו** ויוסף ויודא ושימון וכל אלו הם אתנו והיו
Mc 10,35 ויקום חי ביום השלישי: 35 ויקרבו אליו **יקומו** וזואן בני זאבדיב אומרים רבי אנחנו רוצים
Mc 10,41 העשרה תלמידים שמעוהו היו מלאים חימה נגד **יקומו** וג׳ואן. 42 וישאוש קראם ואמר להם אתם
Mc 13,8 שיהיה אבל עדיין לא יהיה הקץ. 8 ועמים **יקומו** נגד עמים ומלך נגד מלך. ויהיו רעשים בארץ
Mc 13,12 האחד ימסור אחיו למיתה. והאם הבן והבנים **יקומו** נגד אביהם. ונגד אמותם וינגשום למיתה. 13
Mc 13,22 משיח פה הנה משיח שם לא תאמינו. 22 אז **יקומו** שקרנים נביאים מראים סימנים ונפלאות לדמות
Mc 15,40 להביטו. ובתוכם מריאה מקדלינא ומריאה אם **יקומו** קטן ומישף ואם שלומי. 41 כי כאשר היה
Mc 15,47 אבן גדולה 47 ומריאה מקדלינא ומריאה אם **יקומו** ושלומי קנו מש יוסף מביטות היכן מניחין גוף
Mc 16,1 וכאשר השבת עברה מריאה מקדלינא ומריאה אם **יקומו** ושלומי קנו משיחה מרגליית בעבור שתמשחו
Lc 6,14 14 שימון שקרא פירו ואנדריו אחיו. **יקומו** יואן פיליפו ברטומי 15 מתיב טומאוש יקומו
Lc 6,15 יקומו יואן פיליפו ברטומי 15 מתיב טומאוש **יקומו** אלפיב. ושימון שנקרא זילוזיש. 16 גודא
Lc 9,54 שם 53 [*] כי מגמת פניו ירושלם. 54 וכאשר **יקומו** ויואן ראוהו אמרו אדון חפץ אתה שנאמר ירד
Lc 11,32 והנה יש בכאן גדול משלמה: 32 אנשי נינוה **יקומו** בדין עם זאת המשפחה ויענישוה כי עשו תשובה
Lc 21,10 לא יהיה זה מיד ולא הקץ. 10 אז אמר להם **יקומו** עמים נגד עמים. ומלכות נגד מלכות. 11 ורעש
Mt 1,11 אמון הוליד יושיאש. 11 יושיאש הוליד **יקוניאש** ואחיו בגלות בבל. 12 יקוניאש הוליד
Mt 1,12 הוליד יקוניאש ואחיו בגלות בבל. 12 **יקוניאש** הוליד שאלתיאל. שאלתיאל הוליד זרובבל. 13
Mt 1,2 אבראם. 2 אבראם הוליד ישאק. ישאק הוליד **יקוף.** יקוף הוליד יודא ואת אחיו. 3 יודא הוליד
Mt 1,2 2 אבראם הוליד ישאק. ישאק הוליד יקוף. **יקוף** הוליד יודא ואת אחיו. 3 יודא הוליד פרש וזרא
Mt 1,15 הוליד אלעזר. אלעזר הוליד נתן. נתן הוליד **יקוף.** 16 יקוף הוליד יושאף ארוס מרים שממנה נולד

Mt 1,16 אלעזר הוליד נתן. נתן הוליד יקוף. 16 **יקוף** הוליד יושאף ארוס מרים שממנה נולד ישאוש
Mt 7,8 דפקו בדלת ויפתח לכם. 8 כי כל אדם שישאל **יקח.** והמחפש ימצא. והדופק יכנס. 9 מי מכם אם
Mt 15,26 26 והוא ענה ואמ׳ אינינו טוב שאדם **יקח** לחם מהבנים ושיתנהו לכלבים לאכול. 27 והיא
Mt 22,24 רבי משה אמר אם אחד ימות בלא בנים שאחיו **יקח** אשתו בעבור שיקים זרע אחיו: 25 בינותינו היו
Mt 24,40 בן הבתולה. 40 אז יהיו שנים בשדה האחד **יקח** והשני יניח. 41 ושתי נשים יהיו בית הריחים
Mt 24,41 יניח. 41 ושתי נשים יהיו בית הריחים האחת **יקח** והאחרת יניח. ושתים במטה אחת. האחד ילקח
Mc 15,24 חלקו מלבושיו. והניחו גורלות עליהן איזה **יקח** כל אחד מהם. 25 והיתה שעה שלישית כאשר תלוהו.
Lc 22,36 36 ואז אמר להם. אבל עתה מי שיש לו שק **יקח** גם האבן. ומי שאין לו ימכור מלבושיו ויקנה
Jn 10,17 האב כאשר אניח נשמתי בעבור שפעם אחרת **יקח** אותה. 18 ושום אדם לא יטול אותה נשמה אם אני
Jn 16,8 יבא אליכם. ואם אלך אשלחהו לכם 8 וכי יבא **יקח** ויתן שהעולם [..]מאת ומצדקה וממשפט 9 עון. כי
Jn 16,14 ויגיד לכם הדברים 14 הוא יזכך אותי. מאבי **יקח** ויגיד לכם 15 כל הדברים שהם לאבי שלי הם
Mc 12,19 זה איש ימות ויניח אשתו בלא בן שאח הנשאר **יקחה** לאשה להקים זרע לאחיו. 20 לכן שבעה אחים
Lc 20,35 עולם ומתחיית המתים. לא יעשו נשואין ולא **יקחו** נשים. 36 כי לא ימותו משם ואילך כי יהיו
Mc 7,10 כאשר משה אמ׳ כבד את אביך ואת אמך. ואשר **יקלל** אביו ואמו מות יומת. 11 ואתם אומרים אשר אי
Mt 5,11 שמימיי 11 מאושרים תהיו כאשר האנשים **יקללו** אתכם וירדפו אתכם ויאמרו כל רע נגדכם
Mc 13,13 ונגד אמותם וינגשום למיתה. 13 והכל **יקציפו.** ואותו שיתמיד עד הקץ יהיה נושע. 14 וכאשר
Mt 24,22 העולם עד עתה ועד הקץ. 22 ואם הש׳ לא **יקצר** אותו זמן שום אדם לא יהיה נושע. אבל בעד
Mt 24,22 שום אדם לא יהיה נושע. אבל בעד בחירי הש׳ **יקצר** אותו זמן. 23 ואז אם איש יאמר לכם בזה המקום
Mc 13,20 עד עתה ולא תהיה אח״כ. 20 ואם הש׳ לא **יקצר** אותו זמן כל בשר לא יושע. אבל בעבור הנבחרים
Mc 13,20 כל בשר לא יושע. אבל בעבור הנבחרים שבחרם **יקצר** הימים. 21 ואז אם איזה איש יאמר לכם הנה
Mc 9,6 עליהם וקול אחד באה מהעב שאמרנו זהו בני **יקר** ושמעוהו. 7 ותכף הביטו סביבותיהם ולא ראו דבר
Mc 12,6 אחר ואותו המיתו. [*] 6 ועו׳ שלח בנו מאד **יקר** ואמ׳ אולי ישאו כבוד לבני 7 והעובדים אמרו
Mt 1,21 כי מה שהרתה הרתה מרוח קדש. 21 ותלד בן **יקרא** שמו ישואש כי יושיע עמו מעונותיהם. 22 וכל
Mt 2,23 נאזריט שתהיה נשלמת הנבואה שאמרה הוא **יקרא** שמו נאזריוש: Tit,3 קפיטולו ה׳ כפי מתיאו 1
Mt 3,3 מתקרבת 3 זהו מה [*] נתנבא. אמר קול א׳ **יקרא** במדבר ישרו הדרכים לפני אדונינו והתהפכו
Mt 26,34 אומר לך כי בזאת הלילה קודם שהתרנגול **יקרא** תהיה כופר בי ג׳ פעמים 35 ואמ׳ אליו פירו.
Mt 26,75 זכר דבר ישאוש שאמר לו קודם שהתרנגול **יקרא** יהיה כופר בו שלש פעמים ויצא בחוץ ובכה מאד
Mc 14,30 אני אומר לכם. בזאת הלילה קודם שהתרנגול **יקרא** שני פעמים תהיה כופר בי ג׳ פעמים. 31 והוא
Mc 14,72 פירו הדבר שאמ׳ לו ישאוש שקודם שהתרנגול **יקרא** ב׳ פעמים יכפרהו שלש פעמים. והתחיל לכרות:
Lc 22,34 34 וישאוש אמר אני אומר לך פירו לא **יקרא** התרנגול שג׳ פעמים תהיה כופר בי ולא תכירני.
Lc 22,61 פירו דבר אדוננו שאמ׳ לו קודם התרנגול **יקרא** שלש פעמים תהיה כופר בי. 62 ויצא לחוץ ובכה
Jn 5,14 אתה בריא מכאן ואילך לא תחפוץ לחטוא ולא **יקרא** לך דבר רע: 15 והלך אותו האיש ואמ׳ ליהודים
Jn 13,38 נשמתך בעבורי לא תתן אמת אני אומר לך לא **יקרא** התרנגול עד שתהיה כופר בי שלש פעמים. ואמרו
Mt 5,9 כי הם יראו השם: 9 אשרי אנשי השלום כי הם **יקראו** בני השם: 10 אשרי הסובלים הרדפות צדק כי
Lc 14,8 בחרו מושבות הראשונים וכסא הכבוד 8 כאשר **יקראוך** לנישואין אל תשב בראש. כי באולי יותר נכבד
Mt 18,13 בהרים והולך לחפש אותה שנאבדה. 13 ואם **יקרה** שימצאנה אמיתות אומר אני לכם כי יותר ששון
Mc 10,32 אחרת הוא אמ׳ להם. והתחיל לאמר כל אשר **יקרה** לו. אומ׳ 33 הנה אנחנו עולים בירושלם. ובן
Jn 8,52 מתים. ואתה אומ׳ שאם אחד ישמור דבריך לא **יקרה** לו מות נצחית. 53 האתה גדול מאברהם אבינו
Lc 12,8 אומ׳ כי כל האדם שמודה בי לפני האנשים **יקרהו** מן השמים לפני המלאכים לפני האל.9 [*] 10
Mt 25,31 שיניים: 31 כאשר בן האלוה יבוא בצלם **יקרו** וכל המלאכים עמו אז ישב על קתדראת צלמו 32
Mt 11,8 ראות שחשבתם שהוא יהיה אדם עם מלבושים **יקרים** אותם שלובשים מלבושים חשובים ועומדים בהיכל
Mt 23,27 שדומים לקברים מצויירים הדומים מחוץ **יקרים** ובפנים מלאים עצמות מתים ולכלוך. 28 וכן
Lc 7,25 מרוב בגדים. והנה אותן שנתלבשו במלבושים **יקרים** ובתענוג הנם מלכים בבתיהם 26 אבל אי זה דבר
Mt 7,6 היקרים לפני החזירים שלא ירמסום ולא **יקרעום:** 7 שאלו מאל והוא ימלא שאלתכם: תחפצו
Mt 12,29 והגבור ולשבור אותו ביתו. אם בתחלה לא **יקשרהו** בחוזק. ואחר שיגזלהו הבית. 30 מי שאינו
Mt 14,5 אחיך 5 ובעבור זה אירודיש חפץ להורגו. רק **ירא** העם שתופשים אותו כמו נביא. 6 וביום הולדת
Lc 18,2 2 אומר דיין אחד היה בעיר אחד שאינו **ירא** אלהים ולא היה לו יראה ובושת מן האנשים. 3
Lc 18,4 ועבר זמן רב. ואחר אמר בלבו ואם שאיני **ירא** אלהים ואנשים. 5 אמנם כאשר האלמנה הזאת
Lc 23,40 עמך. 40 והאחר עונה ומגדף אומ׳ אינך **ירא** אלהים כי בצרתם אתה. 41 ובאמת אנחנו סובלים
Mt 24,30 שמים תפולו. וכחות השמים ינועו. 30 אז **יראה** אדם סימן בן האלוה בשמים. ואז יילילו כל

Mc 14,15 ביתי ששם אוכל הפסח עם תלמידי. 15 והוא
Lc 1,12 אליו. 12 וכאשר זכריא ראהו היה נבהל ובאה
Lc 2,26 היה בו. 26 וקבל מענה מרוח הקדש שלא
Lc 5,26 נבהלים והללו ושבחו לשם. וכלם היו מלאים
Lc 7,16 לדבר. וחזרו לאמו. 16 וכל העמים יראו
Lc 8,25 וישאוש אמ׳ להם אנה הוא אמונתכם. ויראו
Lc 13,33 ליום הבא אחריו ללכת כי אין ראוי שנביא
Lc 18,2 היה בעיר אחד שאינו ירא אלהים ולא היה לו
Lc 23,8 בעבור ששמע דברים רבים ממנו ומצפה מתי
Mt 5,8 הם ישיגו רחמנות: 8 אשרי נקיי הלב כי הם
Mt 9,8 מטתך ולך לביתך: 7 [*] 8 והעם שראו זה
Mt 13,13 זה מדבר איש בדמיונות. בעבור שרואים לא
Mt 13,15 ואזנו כבדה ועצמו עיניהם בעבור זה שלא
Mt 21,46 זה הכירו כי מהם אומר 46 ורצו לתופשו. רק
Mt 23,5 עושים כל מעשיהם בדברים בעבור זה שהאנשים
Mt 27,54 כאשר ראו התנועות. הארץ רועשת וזה שנעשה
Mc 4,12 אבל להם לא. כי אם בדמיונות 12 בעבור שהם
Mc 12,12 כה נפלאה בעינינו. 12 והם רצו לתופשו אבל
Mc 13,26 יפלו מן השמים וכחות השמים ינועו. 26 אז
Lc 7,16 והתחיל לדבר. וחזרו לאמו. 16 וכל העמים
Lc 8,10 שמים להכיר. אבל לאחרים משל. בעבור שאם
Lc 8,10 אבל לאחרים משל. בעבור שאם יראו ולא
Lc 11,33 רק מניחה על המנורה בעבור שהנכנסין בבית
Lc 21,20 19 בסבלנותכם תנחלו נפשכם. 20 רק כאשר
Lc 21,27 על כל העולם. כי כחות השמים ינועו. 27 אז
Lc 24,5 במלבושים לבנים ומזריחים 5 והנשים כאשר
Jn 7,3 הפרד מפה ולך בגודיאה בעבור שתלמידיך
Jn 9,22 מעצמו. 22 אלה הדברים אמרו האב והאם. כי
Jn 12,40 הנביא 40 עור עיניהם ותקשה לבם בעבור שלא
Mc 4,40 להם למה פחדתם עדיין אין לכם אמונה. ואז
Mc 11,18 מאותתים חפשו איך יוכלו המיתו. אבל הם
Lc 20,13 מה אעשה אשלח היקיר בני אהובי באולי כאשר
Mt 28,10 ותלכו ותגידו לאחי שיבואו בגלילאה ושם
Mt 8,26 בסכנה אנחנו. 26 וישאוש אמ׳ להם. למה אתם
Mt 21,26 אנחנו מאמינים בו. 26 ואם נאמר מן האנשים
Mt 21,26 ואם נאמר מן האנשים יראים אנו העם כי כלם
Mc 11,32 איניכם מאמינים. 32 ואם נאמר מן האנשים.
Lc 12,32 הש׳ וכל אלה הדברים תשיגו. 32 אל תהיו
Lc 22,2 והסופרים מחפשים איך יוכלו להמיתו. רק
Lc 22,12 המקום שיאכל הפסח עם תלמידיו. 12 והוא
Jn 4,25 יודעת שמשיח הוא קרישטו עתיד לבא. וכשיבא
Mt 3,16 ויצא מן המים נפתחו השמים והקדוש רוח
Mt 8,1 Tit,8 קפיטולו כ״ד כפי מתיאו 1 וכאשר
Mt 24,17 יניסו בהרים. 17 ומי שהיה בעלייה לא
Mt 27,40 ימים תבנהו. תושיע עצמך אם בן אלוה אתה
Mt 28,2 היה עשוי ארץ רעשה מאד בחזקה. כי המלאך
Mc 1,10 שיצא מהמים. ראה השמים נפתחו והקדוש רוח
Mc 13,15 ינוסו בהרים 15 ומי שיהיה בעלייה לא
Lc 3,22 ומתפלל לש׳ ונפתחו השמים 22 ורוח הקדש
Lc 9,37 יקום חי אחרי מותו. 37 וביום האחר עם רב

יראה לכם בית גדול לאכילה ושם תכינוהו ולכו: 16
יראה לו עליו. 13 אבל המלאך אומ׳ אליו אל תירא
יראה מות עד שיראה ישאוש משיח בן אל חי. 27 ובא
יראה ממנו אומרים נפלאות גדולות ראינו היום. 27
יראה גדולה והללו וברכו האל: קפיטולו ח׳ כפי שן
יראה גדולה וראו ותמהו. ואמרו מי הוא זה שלקח
יראה חוץ לירושלם 34 שיהרוג הנביאים ויסקול
יראה ובושת מן האנשים. 3 ואלמנה אחת היתה בעיר
יראהו שיעשה אי זה אות. 9 ושאל אליו דברים רבים.
יראו השם: 9 אשרי אנשי השלום כי הם יקראו בני
יראו השם ואותו הללו. שיכולת כזה הראה להם
יראו. ושומעים לא ישמעו ולא יבינו בעבור 14
יראו ולא ישמעו ולא יבינו בלבבם ולא ישובו ורפא
יראו העם כי כולם חשבוהו לנביא: Tit,22 קפיטולו
יראו אותם. הם נושאים גודל תכשיטי מלבושם ומטויה
יראו בחוזק אומרים באמת זהו בן האלוה. 55 והיו שם
יראו ולא ראו. וישמעו ולא שמעו. מבינים בחטאתיהם
יראו העם. כי הם הכירו שהוא אמ׳ אותה הצורה
יראו בן האלוה בא מן השמים בכח גדול ואורה: 27
יראו יראה גדולה והללו וברכו האל: קפיטולו ח׳ כפי
יראו ולא יראו. ואם ישמעו לא ישמעו: 11 הדבר הוא
יראו. ואם ישמעו לא ישמעו: 11 הדבר הוא זה הזרע
יראו הנר. 34 ועששית גופך הוא עינך. אם עינך יהיה
יראו ירושלם מוקפת מחיל גדול אז תדעו שיתקרב
יראו בן האדם שיבא בענן עם עב גדול ובגודל צלם
יראו ותקדו פניהם ארצה. והם אמרו להם למה תשאלו
יראו מעשיך שאתה עושה. 4 כי הרוצה שיתפרסם לכל
יראו מהיהודים שאם אחד מהם יאמר שהוא משיח יהיה
יראו בעינים ויבינו בלב ויתבוננו ואני מרפא אותם
יראוהו בעוז ואמ׳ אחד אל אחד מי חשבנו שיהיה זה
יראוהו כי כלל העם תמהים ממוסריו. 19 וכאשר נעשה
יראוהו יתביישו ממנו. 14 וכאשר ראוהו מחזיקי הכרם
יראוני. 11 וכאשר הלכו קצת מהשומרים באו בירושלם
יראים עם במעט אמונה. וקם וצוה לרוח ולים שינוחו
יראים אנו העם כי כלם יראים מזואן כמו נביא. 27
יראים מזואן כמו נביא. 27 והם ענו אנחנו לא
יראים העם כי כלם מקיימים באמת שנביא הוא זואן.
יראים מגוי חלש כי לאביכם ערב תת לכם מלכות: 33
יראים העם. 3 ושָאטָנָאש נכנס ביודא הנקרא אשקריוטא
יראך היכל גדול ושם תכינו אותו. 13 ובלכת
יראנו דברים רבים. 26 וישאוש אמר אני הוא שמדבר
ירד עליו בצורת יונה 17 ותצא בת קול ותאמר זהו
ירד מן ההר. רב עם הלכו אחריו. 2 וראה מצורע אחד
ירד לקחת אי זה דבר מביתו.18 ומי שיהיה בשדה לא
ירד מן השתי וערב. 41 וכמדומה לדברים אלו: אומרים
ירד מן השמים והפך האבן מהקבר ויושב עליה. 3
ירד עליו כדמות יונה. 11 ונעשית קול בשמים אומרת
ירד אל הבית 16 ואותו שיהיה בשדה לא ישוב אחור
ירד עליו בעצם גופני כמו יונה. ובאה בת קול משמים
ירד מן ההר בא לקראתם 38 ובתוכם אדם אחד קורא

Lc 9,54 ויואן ראוהו אמרו אדון חפץ אתה שנאמר **ירד** אש מן השמים וישרוף את כולם: 55 ונהפך ישאוש
Lc 17,31 באותה שעה מי שיהיה בגג וקנקניו בבית לא **ירד** לכבסם. וכן מי שיהיה בראש לא ישוב אחור. 32
Lc 19,6 כי מוכרח אני שאבא היום בביתך. 6 וזאקיב **ירד** מהרה וקבל ישו בשמחה: 7 וכאשר העם ההוא ראה
Jn 2,12 ותלמידיו הכירוהו. 12 אחר אלה הדברים **ירד** בכפר נחום הוא ואמו והאחים והתלמידים. ושם
Jn 3,13 אומר אותם: 13 ואין מי שעלה שמים אם לא **ירד** מן השמים: בן האדם שהוא בשמים: 14 כמו שמשה
Mc 9,8 ולא ראו דבר לבד ישאוש. 8 וכאשר **ירדו** מן ההר ישאוש צוה שלא יאמרוהו לשום אדם זאת
Jn 6,16 ברח פעם אחרת בהר לבדו. 16 וכשנעשה ערב **ירדו** תלמידיו לים. 17 וכאשר עלו בספינה באו מעבר
Mt 3,5 ומכל גודיאה ומכל מלכות אשר סביבות נחל **ירדן** 6 והיה טובל אותם בירדן. והיו מודים
Mt 3,13 כפי מתיאו 13 אז בא ישאוש מגליליאה בנחל **ירדן** לזואן שיטבול אותו. 14 וזואן היה מונעו אומר
Mt 4,15 ונפתלי. †מחדש היא מנוקה† דרך הים נחל **ירדן** מגלילאה. 16 העם העומדים בדרך ערפל ראו אורה
Mt 4,25 וקפוטלים וירושלם וארץ גודיאה ומעבר לנחל **ירדן:** Tit,5 קפיטולו י״א כפי מתיאו 1 ישואש משיח
Mt 19,1 מגליליאה ובא בקצות ארץ גודיאה אחר נחל **ירדן** 2 ונמשכו אחריו עמים רבים וירפאם שם. 3
Mc 1,5 שהיו ממלכות יהודה וירושלם וטובלן בנהר **ירדן** ומתודים על עונותיהם. 6 וזואן היה לבוש
Mc 3,8 לירושלם ומגודיאה ומאידוריאה. ומעבר נהר **ירדן** ומשוריאה ומסדומיאה כי שמעו לאמר הפלאים אשר
Mc 10,1 נסע משם ובא עד ארץ גודיאה אחר נהר **ירדן** ונאסף שם עם רב. והוא דורש להם כמנהגו 2
Mt 10,23 שיתמיד עד הקץ אותו יהיה נושע. 23 וכאשר **ירדפו** אתכם בעיר אחד נוסו באחרת: אמת אני אומר
Jn 15,20 אינו גדול מאדוניו: אם אותי רדפו אתכם **ירדפו.** אם שמרו מצותי אתכם ישמרו. 21 אבל כל אלה
Jn 6,38 לא אשליכנו בחוץ אותו שבא אלי. 38 כי אני **ירדתי** מן השמים לא בעבור שאעשה רצוני. רק רצון מי
Jn 6,51 ימות: 51 אני הוא פת חיים אשר מן השמים **ירדתי** 52 שאם אחד אוכל זה הפת יהיה לעולם: והפת
Lc 3,37 37 שם היה מתושאלי. שם היה אנוך. שם היה **ירוך.** שם היה מנשיל. 38 שם היה יאנוש. שם היה שת.
Jn 7,38 מי שמאמין בי שאומרת הכתיבה נחל מים חיים **ירוצו** מבטנו. 39 וזה אמרו מרוח הקדש שעתידין לקבל
Mt 2,1 בימי מלך אירודיש. הנה מלכי מזרח באו **ירושלם** 2 אומרים אנה הוא מלך היהודים שנולד כי
Mt 2,3 כשמוע אירודש דבריהם עמד נבהל וכל אנשי **ירושלם** עמו. 4 ויקבוץ כל שרי הכהנים וחכמי העם
Mt 23,37 שכל אלה העניינים יבאו על אלה הדורות: 37 **ירושלם** ירושלם שהרגת הנביאים וסקלת הקדושים שאליך
Mt 23,37 העניינים יבאו על אלה הדורות: 37 ירושלם **ירושלם** שהרגת הנביאים וסקלת הקדושים שאליך היו
Lc 9,53 השומרונים להכין שם 53 [*] כי מגמת פניו **ירושלם.** 54 וכאשר יקומו ויואן ראוהו אמרו אדון
Lc 13,22 22 והלך במעיינות ובמגדלים והלכו נגד **ירושלם.** 23 ואמ׳ לו אדם אחד אדון הם מועטים אותם
Lc 21,20 בסבלנותכם תנחלו נפשכם. 20 רק כאשר יראו **ירושלם** מוקפת מחיל גדול אז תדעו שיתקרב סילוק
Lc 23,28 עליו. 28 וישאוש מתהפך אליהם אמ׳ בני **ירושלם** אל תבכו עלי רק על עצמכם תבכו ועל בניכם.
Jn 7,25 לפנים רק דין צדק: 25 אז אמרו קצת מבני **ירושלם** אינינו זה שחפצנו להמית 26 הנה שמדבר
Mt 21,38 אמרו ביניהם זהו היורש נהרגהו ותהיה לנו **ירושתו.** 39 לְקַחֻוּהוּ חוץ לכרם והרגוהו. 40 לכן כאשר
Lc 15,13 קטן הלך לו בדרך רחוקה מאד שם הפסיד כל **ירושתו** בזנות. 14 ואחר היה רעב גדול בארץ. ומצא
Mt 17,14 לפניו אומר אדון יהיה לך חמלה מבני כי **ירחיי** הוא. וסובל רע גדול באש ובמים 15 ואני
Jn 19,32 ויש שלום. 32 אז באו הפר הפרושים וחתכו **ירכותם** של נתלים עם ישאוש. 33 [*] 34 ואחד מן
Jn 19,31 פני פילאט שיתן להם רשות יוכלו לחתוך **ירכי** אותן התלויין ויש שלום. 32 אז באו הפר
Mc 13,6 יבאו לעולם בשמי ואומרים שאני הוא. ורבים **ירמו** 7 אבל כאשר תראו מלחמות רבות. או התחלת
Mt 2,17 הזמן ששאל למלכים. 17 אז נשלם מה שאמר **ירמיה** הנביא 18 גדולים קולות מבכי וצעקה היתה
Mt 16,14 זואן טבול. ומקצת אומרים אליהו. ומקצת **ירמיהו** או אחד מן הנביאים. 15 וישאוש אמ׳ להם.
Mt 7,6 תביאו הדברים היקרים לפני החזירים שלא **ירמסום** ולא יקרעום: 7 שאלו מאל והוא ימלא שאלתכם:
Jn 6,35 אמר להם אני הוא לחם חיים. מי שבא אלי לא **ירעב.** ומי שמאמין בי לא יהיה צמא לעולם. 36 אבל
Lc 6,7 יד יבשה. 7 ומביטים הסופרים והפרושים אם **ירפאהו** בשבת. בעבור שימצאו מקום שילשינוהו. 8 [*]
Mc 16,17 17 ואלה הנפלאות יעשו אותם שיאמינו הם **ירפאו** בשמי המשוטנים וידברו חלוף לשונות 18 שום
Mt 2,13 שם עד בואי אליך כי עתיד הוא שאירודיש **ירצה** הילד להכבידו. 14 אז קם ויקח הילד ואמו לילה
Mt 20,27 להיות רב יהיה משרתכם. 27 ואותו שביניכם **ירצה** להיות ראשון יהיה עבדכם. 28 כל כך בן האלוה
Mt 27,43 ונאמינך. 43 הוא בטוח באל שיצילהו אם **ירצה** כי הוא אומ׳ אני בן האלוה. 44 וכמדומה
Mc 6,11 שתבאו שם תלינו עד שתסעו. 11 וכאשר לא **ירצו** קבל אתכם ולא שמוע. צאו משם והסירו עפר
Jn 9,6 נר הוא בעולם. 6 באומרו אלה הדברים **ירק** בארץ. ונעשה טיט ברוק ההוא. ומשח העינים שלו
Mt Prol,8 ועם שֶׁרַבִּים כתבו האיונגלי לבד ארבעה **יש** עדות אמת. כי הם הגידו אמונת השילוש בארבעה
Mt Prol,20 הוא דבר ראשונה מתולדות ישו משיח .. מרקו **יש** לו צורת אריה. כי דבר מהתחיה .. לוקא יש לו
Mt Prol,22 יש לו צורת אריה. כי דבר מהתחיה .. לוקא **יש** לו צורת עגל. כי דבר מתולדות העגלים שמקריבים

Mt Prol,23 מתולדות העגלים שמקריבים הכהנים .. זואן **יש** לו צורת נשר. כי כתב דמות השבועות מענייני
Mt 8,20 שתרצה ללכת 20 וישוש אמר לו השועלים **יש** להם מערות. ועופות האויר יש להם קנים ובן אדם
Mt 8,20 לו השועלים יש להם מערות. ועופות האויר **יש** להם קנים ובן אדם אין לו אנה יקוד ראשו: 21
Mt 13,23 וישמענה ועושה פרי ומעשים טובים לאחד **יש** ק׳. וא׳ חמשים. וא׳ שלשים: 24 ומשל אחר יש
Mt 13,24 ק׳. וא׳ חמשים. וא׳ שלשים: 24 ומשל אחר **יש** לפניהם. אמר המלכות שמימיי דומה לאדם שזורע
Mt 13,54 כנסיותיהם. עד שהם מתמימים ואומרים מאין **יש** לזה כמה חכמה וכמה כח 55 אינינו זה בן נפח
Mt 13,56 וג׳ודיש 56 וקרובותיו כלם עמנו מאין **יש** לו כל זה. 57 והיו אשקנדליזאט בו. וישאוש אמר
Mt 15,34 שישבעו כמה עם. 34 ואמר להם ישואש כמה פת **יש** לכם והם אמרו שבעה ומעט דגים. 35 והוא צוה לעם
Mt 18,12 אני לכם [*] 11 [*] 12 [*] אם שום איש **יש** לו ק׳ צאן ואחד מהן אבודה. אינו עוזב הוא
Mt 18,13 אמיתות אומר אני לכם כי יותר ששון **יש** לי ממנה מן התשעים ותשע שלא נאבדו: 14 א״כ
Mt 19,12 הדבר אם לא למי שנתון לו דעת להבין: 12 **יש** מקצת אנשים שנולדים קשטראטש מבטן אמם. ומקצת
Mt 27,13 אז פילאטו אמ׳ אליו אינך שומע כמה עדים **יש** לנו נגדך. 14 וישו אינו עונה שום דבר. ופילאטו
Mc 2,10 10 אבל בעבור זה שאתם תדעו שבן הבתולה **יש** לו יכולת לעזוב העונות בארץ אמר לנטול 11 לך
Mc 2,22 הנאדות ישנים מתבקעים והיין משתפך. אבל **יש** לשים יין חדש בנודות חדשים: 23 ונעשה פעם אחרת
Mc 3,4 קום מעלה ועמוד באמצע. 4 ואמ׳ להם ישאוש **יש** לאדם עשות טוב ביום החג או רע. הושיע או עזוב
Mc 6,38 להם לאכול. 38 ואמ׳ להם ישאוש כמה לחמים **יש** לכם הביטוהו וכאשר הביטוהו אמרו יש לנו חמשה
Mc 6,38 לחמים יש לכם הביטוהו וכאשר הביטוהו אמרו **יש** לנו חמשה לחמים. ושני דגים. 39 וישו צום
Mc 8,2 להם לאכול וקרא לתלמידיו ואמ׳ להם 2 אני **יש** לי רחמנות על העם כי הם נמשכים אחרי זה שלשת
Mc 8,5 במדבר 5 וישאוש שאלם כמה ככרות פת לחם **יש** לכם. והם ענו ז׳. 6 והוא צוה לעם שישבו בארץ.
Mc 10,42 גדולים מושלים על הקטנים ושרים שלהם **יש** כח גדול על הקטנים. 43 לא יהיה כן ביניכם.
Lc 1,57 חדשים. ואחר שבא בביתה במקדש 57 אלישבק **יש** לה ללדת יהיה נשלם ותלד והיה לה בן. 58 ושמעו
Lc 5,24 קום ולך. 24 אבל בעבור שתדעו כי בן אלוה **יש** לו יכולת בארץ לעזוב החטאים. אמ׳ אל חולה אני
Lc 9,58 למקום שתלך. 58 וישאוש אמ׳ לו השועלים **יש** להם מערות והעופות קנים. ובן האדם אין לו מקום
Lc 11,5 תביאנו לנסיון. 5 ואמ׳ אליהם אי זה מכם **יש** לו אוהב וילך אליו בחצי הלילה. ויאמר לו אהובי
Lc 11,31 שבא מקצות הארץ לשמוע חכמת שלמה. והנה **יש** בכאן גדול משלמה: 32 אנשי נינוה יקומו בדין עם
Lc 12,5 ממי תיראו. תיראו אותו שאחרי מות האדם **יש** לו כח לשולחו בגיהינם ולו האש אומר לכם אותו
Lc 15,11 אחד שעשה תשובה: 11 וישו אמר אדם אחד **יש** לו בנים שנים. 12 ואמ׳ היותר קטן מהם לאב. אבי
Lc 16,3 נוטל ממני הרשאתי. איני יודע לחשוב בושת **יש** לי לשאול. 4 איני יודע מה אעשה כשאהיה מסולק
Lc 16,28 אחלי שתשלחהו לבית אבי 28 כי חמשה אחים **יש** לי ואמר להם שלא יבואו לנגישת המקום הזה 29
Lc 17,7 ויהיה מושלך בים ישמע אליכם. 7 מי מכם **יש** לו עבד תועה ושומר השורים מי שהוא חוזר מן
Lc 19,25 שיש לו עשרה אימנש. 25 ואמרו לאדון כבר **יש** לו עשרה אימנש. 26 אני אומר לכם לכל אדם שיש
Lc 24,41 מאמינים. ותמהים מרוב שמחה גדולה. ואמר **יש** לכם אי זה דבר לאכול. 42 והם נתנו לו חלק דג
Jn 3,36 הבן והכל נתן בידו. 36 מי שיאמין בבן **יש** לו חיים נצחיים. אבל מי שאינו מאמין הבן לא
Jn 4,35 מלאכתו: 35 אינכם אומרים שארבעה חדשי׳ **יש** מכאן עד עת הקציר. הנה אני אומר לכם שאו
Jn 5,26 ואותן שישמעוהו יחיו. 26 כי כמו שהאב **יש** לו חיים בעצמו. כן נתן חיים לבן בעצמו 27 ונתן
Jn 5,36 ולא אביתם לשמוח שעה אחת בינינו. 36 ולי **יש** עדות גדול מזואן שהמעשים שנתן לי אבי אשלים
Jn 6,47 האב. 47 אמת אומ׳ אני לכם מי שמאמין כי **יש** לו חיים נצחיים. 48 אני הוא פת חיים. 49
Jn 8,48 אין אנו אומרים יפה שאתה שומרוני מהשטן **יש** לך: 49 ענה ישאוש אין בי שד. רק אני מכבד אבי.
Jn 10,18 אותה נשמה אם אני מניח אותה מעצמי יכולת **יש** לי לעזוב אותה ויכולת יש לי פעם אחרת לקחתה.
Jn 10,18 מעצמי יכולת יש לי לעזוב אותה ויכולת **יש** לי פעם אחרת לקחתה. זאת המצוה לקחתי מאבי: 19
Jn 12,35 זה בן האדם. 35 אז אמר להם ישאוש עדין **יש** בכם נר להו בפוד שהנר בכם בעבור שלא תפלו בחשך
Jn 12,48 48 מי שמבזה אותי ואינו מקבל דברי כבר **יש** לו שישפטהו. הדברים שאמרתי ישפטו אותו ביום
Jn 13,14 14 [*] אני אדוניכם רוחץ רגליכם. ולכם **יש** לרחוץ האחד רגל חבירו 15 כי אני נתתיו לכם
Jn 16,12 מרחוק. כי שר זה העולם כבר נדון. 12 עוד **יש** לי לאמר לכם רוב דברים. רק אינכם יכולים נשוא
Jn 19,28 נענו. ובעבור שהכתיבה תהיה נשלמת אמ׳ **יש** לי צמא. 29 אז היה שם קנקן מלא חומץ. והיה כי
Jn 21,5 הכי הכירוהו. 5 אז אמ׳ להם ישאוש נערים **יש** לכם מה לאכול וענו לו אין. 6 והוא אמר להם
Mt 21,37 לאחרים: 37 באחרונה שלח להם בנו ואמ׳ הם **ישאו** כבוד לבני. 38 וכאשר העובדים ראוהו אמרו
Mc 6,8 לרפאת כל החולים ומשוטנים. 8 וציום שלא **ישאו** שק ולחם ואבן וחגורה. אבל שרביט אחד ביד 9
Mc 6,9 אחד ביד 9 ומנעלים של עור חי ברגל. ושלא **ישאו** שתי גונילש. 10 ואמר להם באי זה מקום שתבאו
Mc 12,6 [*] 6 ועו׳ שלח בנו מאד יקר ואמ׳ אולי **ישאו** כבוד לבני 7 והעובדים אמרו יחדיו זהו היורש

Lc 4,11	הוא שמלאכיו יצוה לך שישמרך 11 בידים	**ישאונך** פן תגוף באבן רגלך. 12 וישוש אמ׳ לו פעם
Lc 2,43	החג. 43 ונש ונשלמו הימים כששבין הנער	**יש״אר״ש** ונשלמו נשאר בירושלם. ולא הכירוהו אביו
Mt 1,16	יקוף הוליד יושאף ארוס מרים שממנה נולד	**ישאוש** שקרוי משיח: קפיטולו ב׳ כפי מתיאו 17 אם כן
Mt 3,13	באש נצחי. קפיטולו ו׳ כפי מתיאו 13 אז בא	**ישאוש** מגליליאה בנחל ירדן לזואן שיטבול אותו. 14
Mt 4,10	אם תקוד ארצה ותתפלל אלי. 10 אז אמר לו	**ישאוש** לך לך השטן כי כתוב הוא התפלל לאלהיך ואותו
Mt 5,27	קטן: קפיטולו ט״ו כפי מתיאו 27 עו׳ אמר	**ישאוש** לתלמידיו אתם שמעתם שהתורה הישנה אמרה לא
Mt 5,31	לעולם: קפיטולו י״ו כפי מתיאו 31 עוד אמר	**ישאוש** משיח לתלמידיו התורה אומרת המגרש אשתו יתן
Mt 5,43	ממך: קפיטולו י״ז כפי מתיאו 43 עוד אמר	**ישאוש** לתלמידיו אתם שמעתם שהתורה אומרת ואהבת
Mt 7,6	מעיני אחיך: קפיטולי כ״ב כפי מתיאו 6 אמ׳	**ישאוש** משיח לתלמידיו. לא תדברו בכתיבות הקדושות
Mt 7,13	והנביאות: קפיטולי כ״ג כפי מתיאו 13 אמר	**ישאוש** משיח אל תלמידיו הכנסו בעד פתח הצר כי רחב
Mt 7,21	עו׳ קפיטולו כ״ג כפי מתיאו 21 עו׳ אמר	**ישאוש** משיח לתלמידיו כל אותן שיקראוני אדון לא
Mt 8,29	29 וצועק אומר מה לך לעשות ממני בן דוד	**ישאוש** משיח. באת לפני קודם זמן בעבורי לגרש. 30
Mt 8,31	רבים שרועים. 31 והשטנים מחלים פני	**ישאוש** אומרים אדון אם אתה מגרש אותנו מכאן. שימנו
Mt 9,1	Tit,9 קפיטולי כ״ט כפי שי׳ מתיאו 1 אז	**ישאוש** משיח עבר עם הספינה ובא בעירו 2 ונדרו לו
Mt 9,9	קפיטולי ל׳ כפי שאן מתיאו 9 וכאשר	**ישאוש** משיח נסע משם ראה אדם אחד שיושב בשלחן
Mt 10,34	אבי: קפיטולו ל״ד כפי מתיאו 34 עוד אמר	**ישאוש** משיח לתלמידיו אל תחשבו שאני באתי לשום
Mt 11,1	Tit,11 קפיטולו ל״ה כפי מתיאו 1 וכאשר	**ישאוש** משיח השלים אלה הדברים הוא צוה לתלמידיו
Mt 11,7	מי שלא יהיה משקנדליזאט בי. 7 וכאשר הלכו	**ישאוש** משיח התחיל לאמר אל עם ג׳ואן. למה יצאתם
Mt 11,20	קפיטולו ל״ו כפי מתיאו: 20 אז התחיל	**ישאוש** משיח להיותו גוער בעיירות באותן שהוא עושה
Mt 11,25	קפיטולו ל״ז כפי מתיאו 25 אז באותו עת	**ישאוש** משיח אמר מחולל תהיה אב בורא שמים וארץ. כי
Mt 14,1	מתיאו 1 באותו עת אירודיש טינורקא שמע	**ישאוש** 2 ואמ׳ לבניו זהו זואן טבול ששב חי ועושה
Mt 14,25	כי הרוח מנגדם. 25 וברביעית משמרת הלילה	**ישאוש** בא להם הולך על הים 26 היו נבהלים. ומרוב
Mt 14,27	26 היו נבהלים. ומרוב פחד צעקו 27 ותכף	**ישאוש** דבר להם. ואמר להם יהיה לכם טוב בטחון באל
Mt 14,29	פירו מהאניה קטנה והולך על המים לבא אל	**ישאוש.** 30 וראה בא רוח חזק ופחד. וכשהתחיל ליכנס
Mt 14,31	ליכנס צעק אומר אדון הושיעני. 31 ותכף	**ישאוש** שלח היד ולקחו. ואמ׳ איש במעט אמונה למה
Mt 15,7	בעבור גזירותיכם הרעים. 7 טוב דבר מכם	**ישאוש** אומ׳ 8 זה העם שלי מכבר מדברים ולבם רחוק
Mt 15,28	פירורים הנופלים משולחן אדוניהם. 28 אז	**ישאוש** ענה ואמ׳ אשה גדולה היא: אמונתך יעשה לך מה
Mt 15,29	חפצה ובתה נתרפאה באותה שעה: 29 וכאשר	**ישאוש** נסע משם בא שפת ים גלילאה ועלה אל ההר
Mt 16,20	צוה לתלמידיו שלא יגידוהו לשום אדם שהוא	**ישאוש** משיח. 21 ומיום ההוא והלאה התחיל לפרסם
Mt 16,24	אינך מבין דברי האל רק מהאנשים. 24 ואז	**ישאוש** אמר לתלמידיו מי שרוצה לימשך אחרי חוייב
Mt 17,4	משה ואליהו מדברים עמו. 4 ואמ׳ פירו אל	**ישאוש** אדון טוב עמוד בזה המקום. אם אתה תאבה נעשה
Mt 17,7	על פניהם והיה להם פחד גדול. 7 וקרב אלהם	**ישאוש** ואמר להם קומו אל תפחדו. 8 ושאו העניים ואל
Mt 17,16	לתלמידיך ולא יכלו לרפאותו: 16 וענה	**ישאוש** ואמ׳ אומה ממאנת והפוכה עד כמה אעמוד עמכם
Mt 17,19	לא היינו יכולים אנו לגרשו. 19 אמ׳ להם	**ישאוש** בעבור מיעוט האמנתכם. אמת אומר לכם אני אשר
Mt 17,25	או מהנכרים. 25 והוא ענה מהנכרים. ואמר	**ישאוש** אכן הבנים הם חופשים 26 אבל בעבור שלא
Mt 19,1	קפיטולי מ״ה כפי מתיאו 1 ונעשה כאשר	**ישאוש** כלה אלה הדברים יצא מגליליאה ובא בקצות ארץ
Mt 19,17	אנכי עשות שיהיה לי חיים נצחיים. 17 וענה	**ישאוש** אליו למה אתה אומר אלי טוב. אחד לבדו השם
Mt 19,26	ואמרו א״כ מי יוכל הושיענו. 26 ומביטם	**ישאוש** אמ׳ להם בין האנשים הוא דבר כבד מהבין אבל
Mt 20,17	רבים הם הנקראים ומעטים נבחרים: 17 ועלה	**ישאוש** בירושלם לקח י״ב תלמידים בסוד ואמ׳ להם 18
Mt 20,31	בהם תשתוקו. והם ביותר חוזק צועקים	**ישאוש** בן דוד יהיה לך חמלה ממנו. 32 וישוש קראם
Mt 21,6	בן שלה. 6 הלכו התלמידים ועשו כמו שצום	**ישאוש.** 7 והביאו האתון והעיר והניחו [*] 8 [*]
Mt 21,10	מושיענו. מהולל תהיה בשמים: 10 וכאשר	**ישאוש** משיח נכנס בירושלם כל העיר היתה מוקמת
Mt 21,10	כל העיר היתה מוקמת אומרים מי הוא זה	**ישאוש.** 11 והעם אומרים זה ישו הוא נביא נזאריט
Mt 21,24	הדברים. ומי נתן לך זה היכולת. 24 ענה	**ישאוש** ואמי להם אני אהיה שואל דבר אחד ואם אתם
Mt 21,42	שיחזרו לו הפרי הגון בעתו. 42 אמר להם	**ישאוש** ואתם לא קראתם הכתיבות שאומרת האבן אותה
Mt 22,1	Tit,22 קפיטולו מ״ח כפי מתיאו 1 ועונה	**ישאוש** ואמ׳ להם משל אחד. 2 מלכות שממיי הוא דומה
Mt 22,15	נתקבצו הפרושים ועשו עצת איך יוכלו לתפוש	**ישאוש** בדברו. 16 ושלחו לו תלמידים עם משרתי
Mt 22,20	של מס והם הראוהו פשוט אחד: 20 ואמ׳ להם	**ישאוש** ממי היא זאת הצורה ומה שלמעלה כתוב. 21
Mt 22,29	הז׳ תהיה אשה כי אשה היתה מכולם: 29 ענה	**ישאוש** ואמר להם אתם טועים ואין אתם מבינים
Mt 22,37	36 רבי אי זה העליון צווי בדת 37 אמ׳ לו	**ישאוש** תאהוב אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ומכל שכלך.

Mt 22,41 תלוים באלו שני צוויים. 41 ואז אמ׳ **ישאוש** לפרושים ולכל אותם שהיו נאספים. 42 ולכן
Mt 22,43 משיח ממי יהיה בן. אמרו מדוד. 43 אמ׳ **ישאוש** ואיך ולמה דוד קראו ברוחני אדוניו. אומר 44
Mt 23,1 Tit,23 קפיטולו מ״ט כפי מתיאו 1 אז אמ׳ **ישאוש** לעם ולתלמידיו אומרים 2 המאותתים והפרושים
Mt 23,10 שבשמים 10 לא תחפצו נקראים רבנים. כי **ישאוש** משיח רב 11 אותו שהוא גדול בתוככם יהיה
Mt 24,1 Tit,24 קפיטולו נ׳ כפי מתיאו 1 אז יצא **ישאוש** מהמקדש והלך וקרבו תלמידיו אליו בעבור
Mt 24,4 הדברים וסימני ביאתך וקץ העולם: 4 וענה **ישאוש** ואמ׳ להם. השמרו לכם ששום אדם לא יונה אתכם
Mt 26,4 סגן הכהנים שנקרא קאיפש 4 ועשו עצה נגד **ישאוש** איך יוכלו במרמה המיתו. 5 ואמרו לא נעשה
Mt 26,6 ביום חג בעבור שלא יתקוממו העם. 6 וכאשר **ישאוש** היה בבאטאניא בבית שימון מצורע 7 נגשה אליו
Mt 26,15 15 ואמר להם מה תרצו תת ואני אמסור לכם **ישאוש** והם נדרו לו ל׳ פשיטי כסף. 16 ומכאן והלאה
Mt 26,19 עם תלמידיו. 19 והתלמידים עשו כאשר צום **ישאוש** והכינו הפסח. 20 וכאשר היה ערב הוא יושב
Mt 26,26 ואמר לו אתה אומר. 26 וכאשר ישבו לסעוד **ישאוש** לקח הלחם וברכו ועשה חנות ובצע. ואמר קחו
Mt 26,36 בך. וכמדומה אמרו כל התלמידים. 36 ואז בא **ישאוש** עמהם בעיר אחת שנאמרת גיטשמאני ואמר אל
Mt 26,49 אני אשק אותו הוא וקחוהו. 49 ותכף נגש אל **ישאוש.** ואמ׳ האל יושיעך רבי ונשקו. 50 וישאוש אמ׳
Mt 26,50 למה באת. ואז נגשו אליו והשליכו הידים על **ישאוש** ותפשוהו. 51 והנה האחד מהם שהיה עם ישו שלח
Mt 26,52 מעבדי שרי הכהנים וכרת לו האזן. 52 ואז **ישאוש** אמ׳ אליו חזור הסכין במקומו כל איש שיכה
Mt 26,55 כן חוייב שיעשה. 55 באותה שעה אמ׳ **ישאוש** אל הסיעות כן כמו אם הייתי גנב יצאתם עם
Mt 26,57 אז כל התלמידים עזבוהו ונסו. 57 והם חזקו **ישאוש** והוליכוהו לקאיפש שר הכהנים למקום שהחכמים
Mt 26,59 הכהנים וכל העצה מחפשים עידי שקר נגד **ישאוש** בעבור שיוכלו למוסרו למיתה 60 ואינם מוצאים
Mt 26,75 ומיד התרנגול קרא. 75 ופירו זכר דבר **ישאוש** שאמר לו קודם שהתרנגול יקרא יהיה כופר בו
Mt 27,1 הבקר שרי הכהנים וזקני העם עשו עצה שמסרו **ישאוש** למיתה 2 וקשרוהו והביאוהו לפני פִּילַטוֹ שהיה
Mt 27,11 שאלו אומרים אתהו מלך היהודים ואמ׳ לו **ישאוש.** אתה אומר. 12 וכאשר שרי הכהנים הלשינוהו
Mt 27,26 ועל בנינו. 26 ואז הניח בר אבן ומסר להם **ישאוש** מוכה להקימו בשתי וערב. 27 ואז עבדי פילאט.
Mt 27,27 בשתי וערב. 27 ואז עבדי פילאט. לקחו **ישאוש** בית גדול הדינין. ונתקבצו סביב העם 28
Mt 27,37 ויושבים מביטים 37 ושמו על ראשו כתב זהו **ישאוש** מלך היהודים: 38 אז תלו שני גנבים עמו. אחד
Mt 27,46 חצי היום עד שעה [*] 46 [*] תשיעית זעק **ישאוש** בגודל קולות ואמ׳ אלי אלי למה עזבתני. 47
Mt 27,54 54 והסונטוריאו ואותם שהיו עמו שומרים **ישאוש.** כאשר ראו התנועות. הארץ רועשת וזה שנעשה
Mt 27,55 רבות בנות שעומדות מרחוק אותן שהלכו עם **ישאוש** דגליליאה ששרתו אותו. 56 ובתוכן היתה מריאה
Mt 27,57 מבארי מסיאה ששמו יושאף אותו שהוא תלמיד **ישאוש.** 58 וזה קרב לפילאט ושאל לו הגוף מישאוש.
Mt 27,59 ופילאט צוה שיתנהו לו. 59 ויושאף לקח גוף **ישאוש** ועטפו בבגד אחד של משי נקי 60 והניחו בקברו
Mt 28,9 שמחה רצו להגיד לתלמידיו 9 ובעוד שהולכות **ישאוש** יצא להן לדרך. אומ׳ האל יושיעכם. והן כרעו
Mc Prol,4 ממשפחת לוי מבונן כתב האונגליאו ממשפחת **ישאוש** משיח מדבר מהלב. בהתחלה דבר מהנבואה מהקול
Mc Prol,11 משיח ואחר כתב האינגליאו מָתְחִיל מטבילת **ישאוש** משיח ולא דבר מההתבשרות מאד מאותה שאחרים
Mc Prol,22 ולהבין בסדר דבריו האונגליאו ממוסרם בגוף **ישאוש** משיח. וכאשר תמצא רוצים שהאדם יבינהו. למען
Mc 1,9 מהקדוש רוח. 9 ושעשה באותן הימים שבא **ישאוש** נזוריט מעיר גליליאה והיה טובל בנהר הירדן
Mc 1,14 אותו. 14 ואחר שג׳ואן היה אסור. בא **ישאוש** בגליליאה ודורש דבר האל. 15 ואומ׳ העת בא
Mc 2,4 והחריבוהו ועלו למעלה במטה והביאֶהו לפני **ישאוש.** 5 וכאשר ישאוש ראה אמונתם אמר אל הנטול
Mc 2,5 למעלה במטה והביאֶהו לפני ישאוש. 5 וכאשר **ישאוש** ראה אמונתם אמר אל הנטול עונותיך מחולין
Mc 2,25 עושים בשבת מה שאין ראוי עשות. 25 ואמ׳ **ישאוש** להם לא קראתם. מה שעשה דוד הוא וחיילותיו
Mc 3,4 יבשה קום מעלה ועמוד באמצע. 4 ואמ׳ להם **ישאוש** יש לאדם עשות טוב ביום החג או רע. הושיע או
Mc 4,8 וגדל. 8 ואחר נפל בטוב הארץ ונשא ואמ׳ **ישאוש** הא׳ ל׳ והא׳ ס׳ והא׳ ק׳. 9 ואמ׳ ישאוש מי
Mc 4,9 ישאוש הא׳ ל׳ והא׳ ס׳ והא׳ ק׳. 9 ואמ׳ **ישאוש** מי שיש לו אזנים ישמע. 10 וכאשר היו בצד א׳
Mc 5,7 והתפלל לו 7 אומר בקול גבוה. מה לך עשות **ישאוש** ממני בן האלוה עליון אני משביעך באל חי שלא
Mc 5,8 משביעך באל חי שלא תצערני 8 ואמר אליו **ישאוש** צא חוץ רוח אינו נקי. 9 ושאלו מה שמך. והוא
Mc 5,18 17 ואז בקשוהו שיפרד מנוכחו: 18 וכאשר **ישאוש** נכנס בספינה המתחיל להתחנן לו אותו שהיה
Mc 5,36 מתה. למה אתה מצטער היום עו׳. והמלמד 36 **ישאוש** ששמע זה אמ׳ לא תפחד לבד יהיה לך טובה
Mc 6,14 מבורך. 14 וכאשר שמע אירודיש בפירסום שמע **ישאוש.** אמ׳ שזואן טבול הוא וחזר חי ממות ובעבור
Mc 6,34 לרגל. ובאו מכל העיירות אליו. 34 וכאשר **ישאוש** לארץ וראה העם ריחם עליהם כי הם היו כמו
Mc 6,37 סביב מכאן ויקנו אוכל לאכול. 37 וענה **ישאוש** ואמ׳ להם תנו אתם להם לאכול. [*] לכו א״כ
Mc 6,38 ככרות לחם ותנו להם לאכול. 38 ואמ׳ להם **ישאוש** כמה לחמים יש לכם הביטוהו וכאשר הביטוהו
Mc 6,54 [*] 54 כאשר יצא מהספינה תכף הכירו **ישאוש** 55 ומיהרו כל הארץ להביא החולים במטות כאשר

Mc 7,24 מתנועעות מהלב ואלו מטנפים האדם: 24 וקם **ישאוש** והלך לו בעברי טיר ושידוניאה ונכנס בבית
Mc 7,29 לחם הנופלים תחת שולחן האדונים. 29 ואמר **ישאוש** אליה בעד דבר זה תתרפא בתך. הנה השטן [*]
Mc 7,37 עוד מגלה 37 ומתמיהים. אומרים כל מה שעשה **ישאוש** עשה היטב כי הוא עשה האלמים דבר והחרשים
Mc 8,1 1 ובאותן פעמים אחרות נתאספו רוב חיל עם **ישאוש** ולא היה להם לאכול וקרא לתלמידיו ואמ׳ להם
Mc 8,27 לשום אדם משכיניך. 27 [*] ועדיין שאל **ישאוש** לתלמידים מה אומרים העמים ממני מי אני 28
Mc 9,7 7 ותכף הביטו סביבותיהם ולא ראו דבר לבד **ישאוש.** 8 וכאשר ירדו מן ההר ישאוש צוה שלא
Mc 9,8 ראו דבר לבד ישאוש. 8 וכאשר ירדו מן ההר **ישאוש** צוה שלא יאמרוהו לשום אדם זאת המראה עד
Mc 9,14 מתוכחים עמהם 14 וכאשר העם ראה בא **ישאוש** תמהו ויצאו לו לדרך ושבעוהו. 15 והוא שאלם
Mc 10,5 יכתוב לה ספר כריתות ושיניחנה: 5 ולהם **ישאוש** ענה ואמ׳. הוא הודה לכם בעבור רוע לבבכם. 6
Mc 10,14 מונעים לאותן ששולחין. 14 וכאשר **ישאוש** ראהו היה מלא חימה ואמר להם הניחו לבא
Mc 10,23 והיה איש שהיו לו נחלות רבות. 23 ונהפך **ישאוש** אל תלמידיו ואמ׳ איך דבר נמנע שאיש שיהיו
Mc 10,49 עמד וקראו. והם קראוהו ואמרו לו הנה **ישאוש** שואל אותך 50 והוא זרק מלבושיו. ומיד בא
Mc 12,24 בתחיה של מי תהיה לאשה מכל אלו. 24 וענה **ישאוש** ואמר להם אתם טועים ואינכם מבינים הכתיבות
Mc 13,2 רבי ראה זה בניינים ואיזה אבנים: 2 וענה **ישאוש** ואמ׳ רואה אתה אלו הבניינים גדולים לא תשאר
Mc 13,5 עולם שכל הדברים יתחילו ליפסד. 5 ועונה **ישאוש** התחיל לאמר ראו הביטו שאיש אחד לא יונה
Mc 14,1 והמאותתים מהדת משתדלים היאך יוכלו תפוש **ישאוש** בשקר ושימיתוהו. 2 אבל אומרים אכן לא נעשה
Mc 14,17 להם והכינו הפסח: 17 וכאשר היה ערב בא **ישאוש** עם י״ב התלמידים 18 ובעוד שיושבין ישאוש
Mc 14,18 ישאוש עם י״ב התלמידים 18 ובעוד שיושבין **ישאוש** אמ׳ להם אמת לכם אני אומר שאחד מכם שאוכל
Mc 14,30 אשקנדליזטש לא אהיה אני. 30 ואמר אליו **ישאוש** אמת אני אומר לכם. בזאת הלילה קודם
Mc 14,47 עליו והחזיקוהו: 47 ואחד מאותן שהיו עם **ישאוש** הוציא הסכין והכה עבד סגן הכהנים וחתך לו
Mc 14,48 עבד סגן הכהנים וחתך לו האזן. 48 וענה **ישאוש** ואמ׳ להם כמו אם הייתי גנב יצאתם עם סכינים
Mc 14,56 ולא מצאו. 56 ורבים עדי שקר אומרים נגד **ישאוש** אבל לא היו מסכימים. 57 וקמו מקצת עידי שקר
Mc 14,67 ראה פירו שֶׁנוֹעֶל נעלו מביטו אומר. ואתה עם **ישאוש** דנזוריט היית. 68 והוא כפר איני יודע ואיני
Mc 14,72 פעם אחרת. ואחר זכר פירו הדבר שאמ׳ לו **ישאוש** שקודם שהתרנגול יקרא ב׳ פעמים יכפרהו שלש
Mc 15,5 זה דבר לאותן שהלשינו אותך מכמה דברים. 5 **ישאוש** לא ענה אחרי כן ולא פילאט נפלא: 6 ופילאט
Mc 15,26 כאשר תלוהו. 26 והניחו עליו כתב זהו **ישאוש** נזוריט מלך היהודים. 27 ותלו עמו שני גנבים
Mc 15,34 הארץ עד שעה תשיעית. 34 ובשעה תשיעית זעק **ישאוש** בקול גדול ואמ׳ אלי אלי למה עזבתני. 35
Mc 15,43 שמים ובחריצות נכנס לפילאט ושאל לו גוף **ישאוש.** 44 ופילאטו היה נפלא אם כבר הוא מת. ושאל
Mc 15,45 45 וכאשר ידעו בעד עושה המשפט נתן לו גוף **ישאוש.** 46 ויוסף קנה בגד אחד יפה ולבן והוריד
Mc 16,1 ושלומי קנו משיחה מרגליית בעבור שתמשחו **ישאוש** 2 ובאו לבקר למחרת בקבר וכבר יצא השמש 3
Mc 16,6 6 והוא אמר להן אל תפחדו. אתם בקשתם **ישאוש** נזוריט שנתלה איננו פה. ראו זה המקום
Mc 16,10 10 והיא הלכה והגידה לאחרים שעמדו עם **ישאוש** שעו שעומדים אנונים ואנוחים ובוכים
Mc 16,14 יום א׳ שיושבין בשולחן כל אחד עשר לאכול. **ישאוש** נראה להם להבחין מיאונם וקושי לבם כי אותם
Mc 16,19 הידים על החולים וירפאו 19 ואדונינו **ישאוש** משיח אחר שהוא דבר להם עלה לשמים ויושב
Lc 1,31 כִּי אַתְּ תהר בבטנך ותלדי בן שתקראי שמו **ישאוש.** 32 זה יהיה גדול ויהיה נקרא בן מהאל
Lc 2,21 נשלמו שמנה ימים הנער היה נמול ונקרא שמו **ישאוש** שאותו נקרא בעד המלאך קודם שהנער היה בבטן
Lc 2,26 מענה מרוח הקדש שלא יראה מות עד שיראה **ישאוש** משיח בן אל חי. 27 ובא ברוח אל המקדש.
Lc 2,40 דת משה חזרו בגלליאה בעיר נזורט 40 והנער **ישאוש** גדל וחזק ומלא חכמה וחן הש׳ היתה עמו. 41
Lc 2,42 ביום הנכבד של פסח: 42 וכאשר הנער **ישאוש** הגיע לי״ב שנה עולים בירושלם כמנהגם ביום
Lc 3,15 15 סבורים כל העם שיואן יהיה **ישאוש** משיח. 16 ענה יואן ואמ׳ לכולם אני טובל
Lc 3,29 שם היה מודאן. שם היה אנן. 29 שם היה **ישאוש.** שם היה אליעזר. שם היה יורם. שם היה
Lc 4,2 עד ארבעים יום. וכאשר עברו אותן מ׳ יום **ישאוש** משיח נרעב 3 והשטן בא אליו ואמ׳ לו אם אתה
Lc 4,5 אם בכל הדבר שיוצא מפי השם׳. 5 והשטן נהג **ישאוש** בהר אחד מאד גדול והראה לו כל מלכות העולם
Lc 4,14 14 והניח ישו ונגשו המלאכים אליו ושרתו **ישאוש** משיח. וחזר ישאוש משיח בכח הרוח גלליאה
Lc 4,14 המלאכים אליו ושרתו ישאוש משיח. וחזר **ישאוש** משיח בכח הרוח גלליאה ושומעו יוצא בכל הארץ
Lc 4,34 הכנסת וצועק בקול גדול ואומר 34 מה לך **ישאוש** נזוריט שבאת להשמידנו. אני יודע שאתה הוא
Lc 5,11 בארץ עזבו כל ענייניהם. והלכו אחרי **ישאוש** משיח: 12 וזה נעשה כאשר ישאוש משיח היה
Lc 5,12 והלכו אחרי ישאוש משיח: 12 וזה נעשה כאשר **ישאוש** משיח היה בעיר אחד ובא אדם אחד מלא צרעת.
Lc 5,18 במטתו ובקשו לשומו לפנים ולהניחו לפני **ישאוש** 19 ולא מצאו שער שיוכלו ליכנס בעד העם שהיה
Lc 5,19 המטה שם עם החולה ושמוהו באמצע כלם לפני **ישאוש** משיח 20 וכאשר ישאוש ראה אמונתם אמ׳ איש

Lc 5,20 באמצע כלם לפני ישאוש משיח 20 וכאשר **ישאוש** ראה אמונתם אמ׳ איש אמונה עונותיך נמחלו.
Lc 5,22 מי יוכל להניח עונות לבד האל 22 וכאשר **ישאוש** הכיר מחשבותיהם ענה ואמ׳ להם למה חשבתם רע
Lc 5,27 ראינו היום. 27 ואחר אלה הדברים יצא **ישאוש** מאותו מקום וראה אדם אחד שמו לוי ואמ׳ לו
Lc 5,30 והסופרים מתלוננים ואומרים לתלמידים **ישאוש** משיח למה אתם אוכלים ושותים עם העולמיים
Lc 5,31 ושותים עם העולמיים ועם החוטאים. 31 ענה **ישאוש** ואמ׳ להם אינו צריך רופא למי שהוא בריא.
Lc 6,1 כפי לוקא 1 עשוי זה בשבת שני ראשון כאשר **ישאוש** עובר בשדות זרועים תלמידיו לוקטין השבולים
Lc 7,3 עבד היה מאד מרגליי אליו. 3 וכאשר זה שמע **ישאוש** היה שם שלח לו חכמי היהודים מבקש אותו שיבא
Lc 7,9 לעבדי עשה זאת ועושהו. 9 ואותו הדבר שמע **ישאוש** ותמה. ונהפך ואמ׳ אמת אני אומר לכם לא
Lc 7,11 ובריא. 11 ונעשה היה מכאן ואילך שהולך **ישאוש** בעיר שנקרא נאים. ותלמידיו ורוב עם הולכים
Lc 7,12 ותלמידיו ורוב עם הולכים עמו. 12 וכאשר **ישאוש** קרב בשער העיר. הנה שנושאים מת אחד שהיה בן
Lc 7,13 העיר הולכים עם האשה ההיא. 13 וכאשר ראתה **ישאוש** היה נע בחסד עליה. וישאוש אמ׳ לה אל תבכי.
Lc 7,22 מקוים אחר. 20 [*] [*] 21 [*] 22 וענה **ישאוש** ואמ׳ להם. לכו ואמרו מה שראיתם ושמעתם
Lc 7,36 36 ואחד מהפרושים חלה פניו שיאכל עמו זהו **ישאוש.** וכאשר ישאוש נכנס בבית הפרוש. ישבו לשולחן
Lc 7,36 חלה פניו שיאכל עמו זהו ישאוש. וכאשר **ישאוש** נכנס בבית הפרוש. ישבו לשולחן 37 והנה אשה
Lc 7,38 אחת ממשיחה 38 ועמדה מאחור קרוב רגלי **ישאוש** משיח והתחילה לבכות ולרחוץ רגלי ישאוש משיח
Lc 7,38 ישאוש משיח והתחילה לבכות ולרחוץ רגלי **ישאוש** משיח עם דמעות שמעיניה יוצאות. ואחר שקנחה
Lc 7,40 היא האשה שנוגעת אותו חטאה היא. 40 וענה **ישאוש** ואמ׳ לו שימון אני רוצה לומר לך אי זה
Lc 7,43 ואמר אני חושב שאותו שיותר נתן. וענה **ישאוש** ואמר יושר שפטת. 44 וישאוש נהפך אל האשה
Lc 8,1 קפיטולו ט׳ כפי לוקא 1 ונעשה משם ואילך **ישאוש** הולך בעירות ובמגדלים דורש ומגיד מלכות
Lc 8,3 אירודיש ושושאמה. ושאר רבות בנות ששרתו **ישאוש** מרשותן. 4 ועמים רבים נאספו ובאו לו מן
Lc 8,24 שהאוניה נתמלאה מים ואובדים. 24 ונגשו אל **ישאוש** והקיצוהו. ואמרו רבי הנה אנחנו אובדים.
Lc 8,28 נפל לפניו צועק בקול גדול ואומר מה לך **ישאוש** לבא אלי בן האל מאד עליון מבקש אני ממך שלא
Lc 8,31 כי שדים רבים נכנסו בו. 31 והשדים בקשו **ישאוש** משיח שלא יצוה אותם שילכו בתהומות. 32 והיו
Lc 8,32 והיו שם פרים הרועים בהר והשדים חלו פני **ישאוש** משיח שיתן להם רשות לבא בקרבי הפרים ההם.
Lc 8,40 כל הדברים שישאוש עשה לו. 40 ונעשה כשחזר **ישאוש** לעם המחכים אותו 41 שאדם אותו ששמו לירוש
Lc 8,41 ששמו לירוש שהיה שר בית הכנסת נפל לרגלי **ישאוש** משיח וחלה פניו שיבא אל ביתו 42 כי בן היה
Lc 8,42 עשר שנים. ויקר מקרה שבעודו הולך מצא **ישאוש** נגש ונענה מרוב עם. 43 והנה באה אשה אחת
Lc 8,49 בית הכנסת בא לו ואמר אליו אל תחפוץ לצער **ישאוש** משיח כי בתך מתה. 50 וישאוש שמע זה לאבי
Lc 8,53 אין הנערה מתה. רק ישינה. 53 ומלעיגים על **ישאוש** משיח באומרו זה. 54 וישו משיח לקח בידו
Lc 9,7 ואירודיש אדון טיטרקא שמע כל הדברים שעשה **ישאוש** והיה לו בספק 8 בעבור שיש אומרים שיואן הוא
Lc 9,9 מי הוא זה שעושה דברים אלו. ורצה לראות **ישאוש** משיח. 10 וחזרו התלמידים להגיד לישוש משיח
Lc 9,11 והדבר ההוא כאשר ידעהו העמים הלכו אחרי **ישאוש** וקבלם ומדבר עמהם במלכות השם׳. ומרפא
Lc 9,20 מי אני. ענה שימון פירי ואמר אתה הוא **ישאוש** בן אל חי. 21 וישאוש צום לבל יגידו לשום
Lc 9,28 השם׳. 28 ושמנה ימים אחר אלה הדברים **ישאוש** לקח פירי ויקומו ויואן ועלה אל ההר והתפלל.
Lc 9,36 וכאשר שמעו התלמידים את הקול נפלו לפני **ישאוש** משיח ונפחדו. ונשאו עיניהם ולא ראו רק
Lc 9,36 משיח ונפחדו. ונשאו עיניהם ולא ראו רק **ישאוש** משיח לבד. וירדו כלם מן ההר. וישאוש צוה
Lc 9,52 כנגדינו לנו הוא. 51 וכאשר נשלמו דברי 52 **ישאוש** משיח שלח שלוחיו לפניו ונכנסו בעיר
Lc 9,55 אש מן השמים וישרוף את כולם: 55 ונהפך **ישאוש** ואמ׳ להם אינכם יודעים מאי זה רוח אתם. 56
Lc 10,1 Tit,10 קפיטולו י״א כפי לוקא 1 ואחר הראה **ישאוש** אל האחרים ששים ושלושה תלמידים ושלחם שנים
Lc 10,21 כי שמכם כתוב בשמים. 21 ובאותה שעה שמח **ישאוש** ברוח הקדש ואמר אני מתודה לך אב ואדון
Lc 10,39 39 והיה אחות ששמה מרטא ויושבת ברגלי **ישאוש** משיח ושמעה דבריו 40 מרטא מתחזקת לטרוח במה
Lc 11,27 ההוא יהיו יותר רעים מהראשונים. 27 וכאשר **ישאוש** אמ׳ אלה הדברים לעם אשה אחת מסיעתו בקול רם
Lc 13,2 ודמם ערב פילאט עם קרבנותם: 2 וענה **ישאוש** להם סבורים אתם שאותם גלילבש הם חטאים יותר
Lc 13,12 ככורעת בזולת יכולת להביט למעלה 12 וראתה **ישאוש** וקראה. ואמ׳ לה אשה סרה מחלתך. 13 והניח
Lc 13,14 14 וענו בבית הכנסת מלאים חימה: כאשר **ישאוש** ריפא אותה האשה בשבת ואמרו המם אשר בה ששת
Lc 13,15 להתעסק ברפואת החולים ולא בשבת. 15 וענה **ישאוש** להם ואמ׳ רמאים כל אחד מכם אינו מתיר קשר
Lc 17,11 שעלינו לעשות עשינו. 11 ונעשה בעוד שהולך **ישאוש** ליר לירושלם עובר בתוך שמריאה וגלליאה. 12
Lc 17,13 מצורעים שעומדים מרחוק 13 וצועקים רם **ישאוש** חמול עלינו 14 וכאשר ראם ישאוש אמ׳ לכו
Lc 17,14 רם ישאוש חמול עלינו 14 וכאשר ראם **ישאוש** אמ׳ לכו ותתראו אל הכהנים. ונעשה שבעודם
Lc 17,16 16 ונפל על פניו עושה חנות לפני רגלי **ישאוש** משיח והוא היה שומרוני 17 וענה ישאוש ואמ׳

Lc 17,17	ישאוש משיח והוא היה שומרוני 17 וענה	**ישאוש** ואמ׳ ולא הייתם עשרה מי אתם ואין הם התשעה
Lc 18,22	קיימתי בנערותי. 22 והדבר ההוא שמע	**ישאוש.** אמ׳ אליו. עדיין חסרת דבר אחד. מכור אשר
Lc 18,35	היה מהם ולא הבינו מה הוא. 35 ונעשה כאשר	**ישאוש** קרב ליריחו עיור אחד יושב קרוב לדרך שואל
Lc 18,38	נזורט עובר באותו מקום. 38 והעור קרא	**ישאוש** בן דוד יהיה לך רחמנות עלי. 39 ואותן
Lc 19,4	אחד ששמו שיכומור. בעבור יכול לראות	**ישאוש** משיח כי שם היה לו לעבור 5 וכאשר ישאוש בא
Lc 19,5	ישאוש משיח כי שם היה לו לעבור 5 וכאשר	**ישאוש** בא אל המקום זאקיב הביט וראה ישוש משיח
Lc 19,35	לישאוש. ומניחים מלבושיהם על העיר והניחו	**ישאוש** עליו. 36 וכאשר הוא הולך משימים מלבושיהם
Lc 20,1	קפיטולו כ״א כפי לוקא 1 ונעשה באחד הימים	**ישאוש** קבץ העם במקדש ומגיד. ונתאספו שרי הכהנים
Lc 21,1	Tit,21 קפיטולו כ״ב כפי לוקא 1 ומביט	**ישאוש** ראה אותם שמשימין מתנותיהם בתיבה והם
Lc 22,51	הכהנים וחתך לו האזן הימנית. 51 וענה	**ישאוש** הניחו עד כאן. וכאשר נגע באזן הניחו. 52
Lc 23,1	כ״ד כפי לוקא 1 ויקומו כל העם והוליכו	**ישאוש** לפילאט 2 והתחילו להלשינו. אנחנו מצאנו זה
Lc 23,8	בירושלם בימים ההם היה. 8 ואירודיש כשראה	**ישאוש** שמח מאד כי פעמיים כסף לראותו בעבור ששמע
Lc 23,20	אמ׳ עוד פעם אחרת אליהם תחפצו להניח	**ישאוש** 21 והם צעקו אומרים תלהו. 22 והוא פעם
Lc 23,25	ובגידה הוסר במאסר שהם שאלוהו ונתן להם	**ישאוש** כרצונם. 26 וכאשר נהגוהו לקחו אדם אחד
Lc 23,26	העיר. והניחו השתי וערב עליו שישאנה אחר	**ישאוש** 27 ורוב חיל אנשים ונשים הולכים אחריו
Lc 23,33	וכאשר באו אל המקום הנקרא קלוארי שם תלו	**ישאוש** והגנבים. האחד לצד ימין והאחד לשמאל. 34
Lc 23,52	52 בא ונגש אל פילאט ושאל שיתן לו גוף	**ישאוש** והודה לו. 53 וכאשר זה סלק גוף ישאוש והודה
Lc 23,53	גוף ישאוש והודה לו. 53 וכאשר זה סלק גוף	**ישאוש** והודה לו. וכאשר זה סילק גוף ישו משיח
Lc 23,56	ומשיחות מעולות בריח טוב לחנוט גוף	**ישאוש** משיח ובשבת הורידוהו לקבר: Tit,24 קפיטולו
Lc 24,3	אבן הקבר מהופכת. 3 ונכנסו ולא מצאו גוף	**ישאוש** משיח. 4 ובעוד שהן היו נבהלות במחשבותיהן
Lc 24,15	15 ובעוד שהיו מדברים ביניהם ומצאו עדים	**ישאוש** קרב להם והולך עמהם 16 ועיניהם עורות שלא
Lc 24,19	יודע איזה דברים נעשו באלו הימים 19 ולהם	**ישאוש** ענה מה הן הדברים [*] [*] מישואש נזוריט
Lc 24,23	שקודם היום היו בקבר 23 ולא מצאו גוף	**ישאוש.** ובאו אומרות שראו מראה מלאכים שאומרים
Lc 24,36	הכירוהו בבציעת הפת. 36 ובעודם מדברים	**ישאוש** עמד באמצעם ואמר להם שלום לכם אני הוא אל
Jn 1,17	נתנה בעד משה. אבל חן ואמת היא נעשית בעד	**ישאוש** משיח. 18 שום אדם לא ראה לעולם האל. הבן
Jn 1,29	ששם יואן נטבל. 29 וביום האחר ראה יואן	**ישאוש** שבא אליו ואמר הנה זה האל שמסיר העונות מן
Jn 1,36	אחרת עמד יואן ושנים מתלמידיו 36 מביטים	**ישאוש** הולך ואמר הנה מלאך השם׳ 37 ושמעו אותו שני
Jn 1,37	ושמעו אותו שני תלמידים מדבר והלכו אחר	**ישאוש.** 38 וישוש מתהפך וראה אותם נמשכים אחריו.
Jn 1,42	מצאנו משיח שנקרא קרישטש: 42 והביאו אל	**ישאוש.** וישאוש מביטו אמ׳ שימון בן יואן אתה תמיה
Jn 1,47	אמר לו פליף בא וראה אותו. [*] 47 ראה	**ישאוש** משיח נתנאל שבא שם. ואמר ממי אתה חושב
Jn 1,48	48 אמר לו נתנאל היאך אתה מכירני. ענה	**ישאוש** ואמר לו. קודם שישאוש קראך תחת תאינה
Jn 1,50	הוא בן האלוה. אתה הוא מלך ישראל. 50 ענה	**ישאוש** ואמר לו. כי אני אומר לך שראיתיך תחת תאנה.
Jn 2,1	נעשו נשואין בגליליאה והיתה מריאה אם	**ישאוש** שם 2 וישאוש נקרא עם תלמידיו לנשואין. 3
Jn 2,4	אמרה אם ישו אליו. אין להם יין. 4 ענה	**ישאוש** אליה. אשה מה לי ולך עדיין אין שעתי
Jn 2,13	מעטים. 13 וקרוב היה פסח היהודים ועלה	**ישאוש** בירושלם. 14 ומצא במקדש אנשים מוכרים צאן
Jn 2,19	זה אות אתה מראה לנו שאתה עושה. 19 ענה	**ישאוש** ואמ׳ להם תתירו זה המקדש ובג׳ ימים אקימהו.
Jn 2,22	אמר. 22 [*] והאמינו בכתיבה ובדבר שאמר	**ישאוש:** 23 וכאשר היה בירושלם בפסח ביום החג
Jn 2,24	רואים האותות שעושה האמינו בשמו. 24 רק	**ישאוש** אינו נותן האמנה מעצמו להם כי הוא מכיר
Jn 3,2	נקודימוש והיה שר היהודים 2 ובלילה בא אל	**ישאוש** ואמר לו ר׳ אנו יודעים שאתה באת מן השמים.
Jn 3,3	האותות האלה אם לא האל יהיה עמו. 3 ענה	**ישאוש** ואמ׳ לו אמת אני אומ׳ לך שום אדם לא ישיג
Jn 3,5	לבטן אמו ושיבא לעולם פעם אחרת: 5 ענה	**ישאוש** אמת אני אומר לך שום אדם לא יכנס במלכות
Jn 3,10	לו איך באיפשר יהיו אלה הדברים: 10 ענה	**ישאוש** ואמר לו אתה הוא רבי בישראל ואלה הדברים לא
Jn 3,22	כי בשם האל נעשות. 22 אחר אלה הדברים בא	**ישאוש** עם תלמידיו בארץ גודיאה ושם עמד עמהם
Jn 4,1	קפיטולו ד׳ כפי ש׳ זואן 1 אז כאשר הכיר	**ישאוש** שהפרושים שישוש עושה תלמידים וטובל יותר
Jn 4,5	4 והיה לו בהכרח לעבור בשמריאה: 5 אז בא	**ישאוש** בשמריאה שנקראת סיכאר סמוך למקום שנתן יעקב
Jn 4,10	אינם מורגלים עם השמריטנש. 10 ענה	**ישאוש** ואמ׳ לה אם היית יודעת מתן האל ומי הוא
Jn 4,13	שתה מן הבור הזה ובניו ומקנהו. 13 ענה	**ישאוש** ואמר לה מי שישתה מזה המים יהיה לו צמא פעם
Jn 4,45	שאין לשום נביא כבוד בארצו. 45 אז כשבא	**ישאוש** בגלליאה קבלו אותו הגלילבש כי ראו כל
Jn 4,48	להבריא בנו כי מסוכן היה למות. 48 אז אמר	**ישאוש** אליו. לא תאמינו אם לא תראו אותות ונפלאות.
Jn 4,50	אדון רד קודם שימות בני. 50 אמר אליו	**ישאוש** לך בנך חי הוא. והאדם האמין לדבר שאמר לו

Jn 4,54 בו כל ביתו. 54 זה היה האות השני שעשה **ישאוש** בבית גלליאה כשבא מגודיאה: Tit,5 קפיטולו
Jn 5,1 אחר אלה הדברים היה יום חג היהודים ועלה **ישאוש** בירושלם 2 והיה בירושלם חפירה אחת ששם
Jn 5,6 אחד שחלה שלשים ושמנה שנים. 6 וכשראהו **ישאוש** שוכב והכיר שזמן רב עמד חולה אמר לו תחפוץ
Jn 5,16 רפאו. 16 והם אמרו ובעבור זה מתהלך **ישאוש** בגודיאה לעשות דברים אלו בשבת. 17 וישוש
Jn 6,1 ו׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר הדברים האלה הלך **ישאוש** מעבר לים גליליאה שהיא טיבריאדיש 2 והלכו
Jn 6,3 שהוא עושה על אותן שהם חולים. 3 אז עלה **ישאוש** בהר ושם מלמד עם תלמידיו. 4 והיה סמוך לפסח
Jn 6,5 4 והיה סמוך לפסח יום חג היהודים. 5 אז **ישאוש** נשא עיניו וראה עמים רבים באים אליו. ואמר
Jn 6,10 דגים. אבל מה יהיה בין כלם. 10 אז אמ׳ **ישאוש** עשו שישבו העם. ואמונה רבה היתה באותו
Jn 6,11 והיו במספר כמו חמשת אלפים. 11 אז לקח **ישאוש** הככרות וכאשר עשה חנות לשם׳ חלק הפת בין
Jn 6,22 היתה שם. ולא היה שם רק האחת. ושלא נכנס **ישאוש** באניה עם תלמידיו. אבל תלמידיו הלכו לבדם.
Jn 6,24 עלו באניות ובאו בכפר נאום שואלים **ישאוש.** 25 וכאשר מצאוהו לעבר הים אמרו לו רבי מתי
Jn 6,29 שנוכל לעשות פעולות טובות לאל. 29 ענה **ישאוש** ואמ׳ להם. זאת היא פעולות האל שתאמינו במי
Jn 6,32 לחם שמים נתן להם לאכול. 32 אז אמר להם **ישאוש.** אמת אני אומר לכם לא נתן לכם משה לחם
Jn 6,43 אופן הוא אומר שירד מן השמים: 43 אז ענה **ישאוש** ואמ׳ להם. לא תלינו עלי. 44 שום דבר אינו
Jn 6,54 איך יוכל זה לתת לנו בשרו לאכול: 54 אז **ישאוש** אמר להם. אמת אני אומר לכם אם לא תאכלו בשר
Jn 6,65 65 אבל מקצת מכם הם שאינם מאמינים. כי **ישאוש** היודע ראשונות יודע מי הם המאמינים. ומי
Jn 6,68 אחור. וכבר אינם הולכים עמו: 68 אז אמר **ישאוש** לשנים עשר שנשארו ואתם חפצים ללכת. 69 וענה
Jn 7,1 ז׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר אלה הדברים הלך **ישאוש** בגלליאה כי לא רצה ללכת בגודיאה כי היהודים
Jn 7,16 ואומרים איך יודע זה ספר שלא למד: 16 ענה **ישאוש** ואמ׳ מוסרי אינינו שלי אבל מאותו ששלחני.
Jn 7,21 הסיעה ואמרה שטן הוא שרוצה להרגך: 21 ענה **ישאוש** ואמ׳ להם. אני עשיתי פעולה אחת וכולכם
Jn 7,28 כשיבא לא ידע אדם אנה הוא: 28 אז צעק **ישאוש** במקדש ומלמד ואומ׳ ואותי ידעתם מאין אני.
Jn 8,9 כולם אחד אחר האחד ובתחלה השרים ונשאר **ישאוש** יחידי בין כך ובין כך: 10 וישאוש קם ואמ׳
Jn 8,14 אתה עושה עדות. עדותך אינו אמתי: 14 ענה **ישאוש** ואמר להם. ואם אני עושה עדות לעצמי אמתי
Jn 8,19 לי: 19 אז אמרו לו אנה הוא אביך. ענה **ישאוש** ואמ׳ לא אותי ידעתם ולא אבי. אם תהיו
Jn 8,30 מדבר אלה הדברים רבים האמינו בו: אז אמר **ישאוש** לאותם היהודים שהאמינו בו. 31 [*] אם אתם
Jn 8,34 איך אתה אומר שנהיה חפשים: 34 ענה להם **ישאוש** באמת אני אומר לכם. שכל אדם שחוטא הוא עבד
Jn 8,42 לנו אל אחד ואב אחד: 42 אז אמר להם **ישאוש** אם האל הוא אביכם. אתם תאהבו אותו. כי אני
Jn 8,49 יפה שאתה שומרוני מהשטן יש לך: 49 ענה **ישאוש** אין בי שד. רק אני מכבד אבי. ואתם מבזים
Jn 8,54 אותך במעלות אלו כי אם אתה בעצמך: 54 ענה **ישאוש** אם אני משבח ומעלה עצמי מעלתי אינה דבר.
Jn 9,1 Tit,9 קפיטולו ט׳ כפי ש׳ יואן 1 והולך **ישאוש.** ראה אדם עור מיום הולדו. 2 ושאלוהו
Jn 9,3 או האב או האם. בעבור זה נולד עור: 3 ענה **ישאוש** לא זה חטא ולא אביו ולא אמו. אבל זה לו
Jn 9,11 נפתחו עיניך. 11 וענה הוא איש אחד שנקרא **ישאוש** עשה טיט ומשח את עיני. ושלח לי למי שלוח
Jn 9,41 זה ואמרו לו. א״כ אנחנו עורים. 41 אז אמ׳ **ישאוש** להם. אם הייתם אתם עורים לא יהיה לכם עון
Jn 10,6 אחר קול האיש הנכרי. 6 זה המשל אמר **ישאוש** להם. רק הם לא הכירו מה אמ׳ להם. 7 אז אמר
Jn 10,7 רק הם לא הכירו מה אמ׳ להם. 7 אז אמר **ישאוש** פעם אחרת להם באמת אני אומר לכם שאני דלת
Jn 10,23 נאם נאמרו בירושלם וחורף היה. 23 והולך **ישאוש** במקדש באכסדרת שלמה. 24 אז היהודים
Jn 10,25 אם אתה משיח אמור לנו בגלוי: 25 ענה **ישאוש** אני אומר לכם ואינכם מאמינים. המעשים שאני
Jn 10,32 אבנים בעבור שיסקלוהו. 32 וענה להם **ישאוש** מעשים רבים טובים אמרתי לכם והראתי מהם לכם
Jn 10,34 ולא אל. ועושה אתה עצמך אלוה. 34 ענה להם **ישאוש** אינו כתו׳ בתורתכם. אני אמרתי אלהים אתם.
Jn 11,9 לסקול אותך. ועדיין חפצת ללכת שם. 9 ענה **ישאוש** אין ביום שתים עשרה שעות. אם אי זה שיהיה
Jn 11,14 שאומר אומ׳ משינת חלום. 14 אז אמ׳ להם **ישאוש** בפירסום לזרו הוא מת: 15 והנני שמח בעד
Jn 11,17 אנחנו כמו תלמידים ונמות עמו: 17 אז בא **ישאוש** ומצא אותו שעמד בקבר ארבעה ימים. 18
Jn 11,25 ביום היותר אחרון שבתחיה: 25 אמ׳ אליה **ישאוש** אני הוא תחייה וחיים למאמין בי. עוד אם
Jn 11,30 קמה מהרה והלכה אליו 30 ועדיין לא בא **ישאוש** במגדול אבל עדיין היה באותו מקום שמרטא באה
Jn 11,35 בא וראה היכן הוא. 35 ויצאו דמעות מעיני **ישאוש:** 36 אז אמרו היהודים ראו כמה אהבו. 37
Jn 11,38 עור לא יוכל לעשות שזה לא ימות. 38 אז **ישאוש** פעם אחרת בעצמו בא לקבר. ושם היתה חפירה
Jn 11,39 חפירה ואבן גדולה הושמה עליה. 39 אמ׳ **ישאוש** הסירו האבן ומרטא אחות המת אמרה לו אדון
Jn 11,44 בחבלים. ופניו נקשרת עם הסדין. ואמ׳ **ישאוש** להם התירוהו והניחוהו ללכת. 45 אז רבים
Jn 11,47 עשה: 47 אז התאספו ההגמונים והפרושים נגד **ישאוש.** מה נעשה שזה האיש עושה אותות רבים. 48 אם
Jn 11,53 53 אז באותו יום חשבו היהודים איך יהרגו **ישאוש** 54 וכבר לא היה הולך בפרסום בין היהודים.

Jn 11,56 קודם פסח בירושלם לטהר עצמם. 56 אז שאלו **ישאוש** עומד במקדש שהיה מדבר בעצמו מה אתם חושבים
Jn 12,7 כיסין שבהם משים מה שהם נושאין: 7 אז אמר **ישאוש** תעזבו אותו אותו בעבור שאביט אותו ביום
Jn 12,9 מן היהודים ששם היו ובאו שם לא לבד בעבור **ישאוש** רק שראו [*] 10 [*] לזרו 11 כי רבים
Jn 12,16 16 זה לא הכירו תלמידיו בתחלה. רק כאשר **ישאוש** נתעלה באור העליון: אז ידעו שדברים אלו
Jn 12,21 ובקשוהו אומרים אדון אנו חפצים ראות **ישאוש** משיח. 22 ובא פליף ואמרו לאנדריב. ואחר
Jn 12,30 רעם. ואחרים אמרו מלאך דבר לו. 30 ענה **ישאוש** ואמר: קול זה לא בא בעבורי רק בעדכם. 31
Jn 12,35 הארץ מי הוא זה בן האדם. 35 אז אמר להם **ישאוש** עדין יש בכם נר להו בפוד שהנר בכם בעבור
Jn 12,36 בעבור שתהיו בני נר: אלה הדברים אמר להם **ישאוש** והלך ונסתר מהם. 37 וכאשר עשה כמה אותות
Jn 13,1 י״ג כפי ש׳ יואן 1 רק קודם חג הפסח **ישאוש** ששעתו באה שיש לו לעבור מעולם זה. האב
Jn 13,8 רגלי. 7 ענה לו [*] [*] 8 [*] [*] [*] [*] **ישאוש** אם לא ארחצם לא יהיה לך חלק בי. 9 ואמר לו
Jn 13,21 מי שמקבל אותי מקבל מי ששלחני. 21 כאשר **ישאוש** אמר אלה הדברים מצא עצמו רוחני והזהיר ואמר
Jn 13,23 אומר: 23 אז אחד מתלמידיו מסב בחזה בשולי **ישאוש** אותו שישאוש אוהב מאד. 24 ושימון זה. ואמ׳
Jn 13,25 אמר זה. 25 אז כשהוא היה מסב על החזה. **ישאוש** אמ׳ אליו אדון מי הוא 26 [*] הנו פה. אני
Jn 13,29 שיודוש שיודיש שהיה לו כיסין שיאמר לו **ישאוש** קנו אותן הדברים שצריכין לנו ליום המועד.
Jn 13,31 פת מיד יצא ונעשה לילה. 31 אז כשיצא אמר **ישאוש** עתה הוא זך בן האדם והאל זך [*] 32 [*] בו.
Jn 13,36 פירי אמ׳ אליו. אדון לאן אתה הולך. ענה **ישאוש** ואמ׳ למקום שאני הולך אינך יכול ללכת אחרי
Jn 14,23 תגלה עצמך לנו ולא לעולם: 23 ענה **ישאוש** אליו אם אחד אוהב אותי ושומר דברי אבי
Jn 16,18 שאומר לנו מעט. אין אנו יודעים מה מדבר **ישאוש:** 19 וכשבא רצו לשואלו. אמר אליהם מה זה אתם
Jn 16,31 אנחנו מאמינים שיצאת מהאל: 31 ענה להם **ישאוש** עתה אתם מאמינים 32 הנה באה השעה וכבר
Jn 17,1 קפיטולו י״ז כפי יואן 1 אלה הדברים דבר **ישאוש** ונשא עיניו לשמים ואמ׳ אב השעה באה. תזכך
Jn 17,3 3 שיכירו אותך לבד אל אמת. ואותו ששלחת **ישאוש** משיח. 4 אני הודעתיך על הארץ המלאכה השלמתי
Jn 18,1 Tit,18 קפיטולו י״ח כפי ש׳ יואן 1 כאשר **ישאוש** אמ׳ אלה הדברים הלך עם תלמידיו מעבר לנהר
Jn 18,4 שם עם עששיות ואבוקות ועם כלי זיין. 4 **ישאוש** יודע כל הדברים עתידים לבא עליו. יצא ואמ׳
Jn 18,5 יצא ואמ׳ להם מה אתם מבק מבקשים. 5 ואמרו **ישאוש** דנזריט. וישאוש אמר להם אני הוא ג׳ודיש
Jn 18,7 אז שאל פעם אחרת מה אתם מבקשים והם אמרו **ישאוש** דנאזריט. 8 ענה ישאוש כבר אמרתי לכם אני
Jn 18,8 מבקשים והם אמרו ישאוש דנאזריט. 8 ענה **ישאוש** כבר אמרתי לכם אני הוא. אם כן אם אותי אתם
Jn 18,12 12 אז הסיעה השכנו ועבדי היהודים לקחו **ישאוש** 13 וקשרו אותו והוליכוהו לאנא אשת קאיפש
Jn 18,15 15 ושמעון פירו ותלמיד אחר הלכו אחר **ישאוש.** ואותו תלמיד היה בן בית להגמון ונכנס עם
Jn 18,15 ואותו תלמיד היה בן בית להגמון ונכנס עם **ישאוש** בהיכל ההגמון. 16 ופירו עומד בדלת בחוץ. אז
Jn 18,16 האחד שהיה בן בית להגמון ושנכנס עם **ישאוש.** ואמר אל השוערת ושמה פירו בפנים. 17 אז
Jn 18,20 שאל לישוש מתלמידיו וממוסרו. 20 ענה **ישאוש** אליו. אני בגלוי דברתי בעולם ואני כל שעה
Jn 18,22 כי הם יודעים הדברים שאמרתי. 22 וכאשר **ישאוש** אמר אלה הדברים אחד ממשרתי היהודים הכה
Jn 18,22 אלה הדברים אחד ממשרתי היהודים הכה בצואר **ישאוש** משיח. ואמ׳ לו אתה ענה כן להגמון. 23
Jn 18,24 אם טוב דברתי למה אתה מכה אותי: 24 והלך **ישאוש** ששלחוהו לקאיפש ההגמון עם ידיו קשורות. 25
Jn 18,32 אין ראוי להמית שום איש 32 בעבור שדבר **ישאוש** משיח יהיה אמתי. שהוא אמר בריא שבאותה
Jn 18,36 מסרו לי אותך לי מה עשית: 36 ענה **ישאוש** מלכותי אינינו מזה העולם אם זה העולם היה
Jn 18,37 37 אז אמ׳ אליו פילאטו א״כ אתה מלך. ענה **ישאוש** אתה אומ׳ שאני מלך. אני לדבר זה נולדתי
Jn 19,5 כי איני מוצא בו שום טעם. 5 אז יצא **ישאוש** נושא כתר קוצים ומלבוש ארגמן ואמ׳ ליהודים.
Jn 19,16 לנו מלך כי אם שיסר: 16 אז שיסר מסר להם **ישאוש** שיתלוהו. 17 אז לקחו היהודים ישאוש ונחגוהו
Jn 19,17 להם ישאוש שיתלוהו. 17 אז לקחו היהודים **ישאוש** ונחגוהו בחוץ. וישאוש נושא השתי וערב. יצא
Jn 19,19 מאמר אחד והניחו על השתי וערב וזה לשונו: **ישאוש** דנזוריט מלך היהודים: 20 אז רוב היהודים
Jn 19,25 והפרושים עשו אלה הדברים. 25 ואם **ישאוש** ומריאה אליאופי אחות אם ישוש ומריאה
Jn 19,32 הפר הפרושים וחתכו ירכותם של נתלים עם **ישאוש.** 33 [*] 34 ואחד מן הפרושים לקח רומח בידו
Jn 19,34 34 ואחד מן הפרושים לקח רומח בידו והכה **ישאוש** ופתח לו צדו [*] 35 ואותן שראו עושין עדות
Jn 19,38 ועמד נחבא מפחד היהודים בעבור שהוא תלמיד **ישאוש.** ובקש מפילאטו שיהיה לו רשות לקחת ישאוש
Jn 19,38 ישאוש. ובקש מפילאטו שיהיה לו רשות לקחת **ישאוש** מהשתי וערב ופילאט הודה לו. אז בא יוסף [*]
Jn 19,40 מיררא כמו מאהל ליטרין. 40 אז לקחו גוף **ישאוש** וקשרוהו בסדינין ומשחו הגוף במשיחות טובות
Jn 19,42 ובעבור שהיה סמוך לאותו קבר שמו שם **ישאוש:** Tit,20 קפיטולו כ׳ כפי ש׳ יואן 1 שבת אחד
Jn 20,2 לשימון פירי ולאותו תלמיד האחד שאוהב מאד **ישאוש** ומריאה אמרה להם אדוני נטלוהו מן הקבר.
Jn 20,7 מונחים לצד אחד. 7 והסדין שהונח בראש **ישאוש** לא היה מונח עם הסדינים. אבל היה בצד אחד

Jn 20,12 אחד בראש ואחד ברגלים במקום ששם הונח גוף **ישאוש** משיח 13 ואמרו לאותה האשה למה את בוכה.
Jn 20,14 מגדלינא אמרה דברים אלו נהפכה וראתה **ישאוש** עומד על רגליו ולא הכירה שהוא ישו. אמרה
Jn 20,26 היו התלמידים תוך הבית וטומאש עמהם ובא **ישאוש** והדלתות נעולות. ובא באמצע תלמידיו ואמר
Jn 20,30 יהיו אותן שיאמינו בי. 30 נסים רבים עשה **ישאוש** משיח בהראותו לתלמידיו שאינם כתובים בספר
Jn 21,1 קפיטולו כ״א כפי יואן 1 אחר גלה עצמו **ישאוש** לאם טובירייאדיש 2 וכן גלה לשמעון פירו.
Jn 21,5 התלמידים לא הכי הכירוהו. 5 אז אמ׳ להם **ישאוש** נערים יש לכם מה לאכול וענו לו אין. 6 והוא
Jn 21,13 מי הוא כי יודעים היו שאדונם הוא: 13 ובא **ישאוש** ולקח הפת והדג ונתן להם 14 ואז היו ג׳
Jn 21,14 ונתן להם 14 ואז היו ג׳ פעמים שנתגלה **ישאוש** אל תלמידיו אחר שחזר חי: 15 אז כשאכל אמר
Jn 21,15 אל תלמידיו אחר שחזר חי: 15 אז כשאכל אמר **ישאוש** לשימון פירו שימון יואן אוהב אתה אותי יותר
Jn 21,22 ראה זה אמר לישאוש. מה יהיה מזה. 22 **ישאוש** אמר אליו אני רוצה שיע שיעמוד פה עד שאבא
Jn 21,25 שאמת הוא עדותו. 25 ועוד דברים רבים עשה **ישאוש** שאם כלם יהיו נכתבים חושב אני שכל העולם לא
Lc 11,11 לכם 10 כי כל איש [*] 11 [*] מכם אם **ישאל** לחם לאביו יתן לו אבן. ואם דג יתן לו נחש.
Mt 7,9 והמחפש ימצא. והדופק יכנס. 9 מי מכם אם **ישאלהו** בנו לחם יתן לו אבנים. 10 ואם ישאלהו דג
Mt 7,10 אם ישאלהו בנו לחם יתן לו אבנים. 10 ואם **ישאלהו** דג יתן לו נחשים. 11 א״כ אתם אם דעתכם
Lc 12,48 מועטים. ואדם שדבר גדול ינתן לו דבר גדול **ישאלו** לו: ומי שהפקידו לו דבר רב. דבר רב ישאלו
Lc 12,48 ישאלו לו: ומי שהפקידו לו דבר רב. דבר רב **ישאלו** לו: 49 אני באתי לשים אש בארץ. וחפץ אני
Mt 1,2 משיח בן דויט בן אבראם. 2 אבראם הוליד **ישאק.** ישאק הוליד יקוף. יקוף הוליד יודא ואת
Mt 1,2 בן דויט בן אבראם. 2 אבראם הוליד ישאק. **ישאק** הוליד יקוף. יקוף הוליד יודא ואת אחיו. 3
Lc 3,34 שם היה פאריש. 34 שם היה גוֹדי. שם היה **ישאק.** שם היה אביאם. שם היה טארי. שם היה מקור.
Mt 24,2 כל אלה העניינים. אמיתות אומ׳ לכם אשר לא **ישאר** אבן על אבן שלא תחרב: 3 והוא יושב בהר
Jn 12,25 של חרדל הנופל הלאה לא ימות. 25 והוא **ישאר** יחידי. ואם ימות נותן פרי רב. מי שאוהב נפשו
Jn 19,31 31 וערב שבת היה: והיהודים בעבור שלא **ישארו** הגופה בשבת בשתי וערב. וחג גדול היה בשבת
Mt 19,28 אחרי שבסוף העולם אשר בן השם׳ יבא **ישב** בבית צלמו. שאתם תשבו על אותן י״ב שופטים
Mt 20,21 אמר מה תחפוצי. והיא אמרה תרצה שאחד מבני **ישב** לצד ימינך. והאחד לשמאלך במלכותך. 22 אז ענה
Mt 25,31 האלוה יבוא בצלם יקרו וכל המלאכים עמו אז **ישב** על קתדראת צלמו 32 ויהיו נאספים לפניו כל
Mc 10,37 אעשה לכם. 37 והם אמרו תן לנו שאחד ממנו **ישב** בצד ימינך והאחר בשמאלך. באורך. 38 וישאוש
Mc 13,3 לא תשאר אבן על אבן שלא תהרס. 3 וכאשר **ישב** בהר הזתים נגד המקדש שאלוהו בסוד פירו ויקומו
Lc 11,37 בקשהו פרוש אחד שיאכל עמו. ונכנס בבית **ישב** וחשב. 38 והפרוש אמ׳ בלבו למה זה אינו רוחץ
Jn 13,12 12 אז כשרחץ רגליהם לקח מלבושיו. וכאשר **ישב** והסב אמר פעם אחרת להם. אתם יוד יודעים אותו
Mt 26,26 וענה ישו ואמר לו אתה אומר. 26 וכאשר **ישבו** לסעוד ישאוש לקח הלחם וברכו ועשה חנות ובצע.
Lc 7,36 זהו ישאוש. וכאשר ישאוש נכנס בבית הפרוש. **ישבו** לשולחן 37 והנה אשה אחת חוטאת היתה בעיר.
Lc 7,37 וכאשר ידעה שישאוש נכנס בבית הפרוש. **ישבו** לשולחן והנה אשה אחת חוטאת היתה בעיר. וכאשר
Lc 22,14 שאמר להם והכינו הפסח. 14 ובהגיע השעה **ישבו** לאכול וי״ב שלו שלוחים עמו. 15 ואמ׳ בכוסף
Mt 5,34 לאל מה שנשבעת. 34 ואני אומר לכם שלא **ישבע** אדם לשמים מפני שהוא כסא האל. 35 ולא בארץ
Mt 5,6 תגיע נחמה: 6 אשרי רעבי וצמאי צדק כי הם **ישבעו** ויהיו שבעים: 7 אשרי הרחמנים כי הם ישיגו
Mt 12,20 ישמע שום אדם ברחוב קולו. 20 קנה רצוץ לא **ישבר** העץ מעשן לא יכבה עד שיצאו למשפט החזק 21
Mt Prol,20 צורת אדם. כי הוא דבר ראשונה מתולדות **ישו** משיח .. מרקו יש לו צורת אריה. כי דבר מהתחיה
Mt 17,8 ושאו העניים ואל תיראו שום אדם אם לא לבד **ישו.** 9 וכאשר יורדים מן ההר ציום ואמ׳ לשום אדם
Mt 17,21 ובצום. 21 והוא עמד בגליליאה. אמ׳ להם **ישו** בן אלוה יהיה נבגד ונמסר בידי החטאים 22
Mt 19,21 בטוב שמרתי מה אני חסר עוד. 21 אמ׳ אליו **ישו** אם תחפוץ היות שלם לך מכור מה שיש לך ותנהו
Mt 20,30 30 ושני עורים יושבים סמוך לדרך ושמעו **ישו** עובר וזעקו אומרים ישואש בן דוד יהיה לך חמלה
Mt 21,11 מי הוא זה ישאוש. 11 והעם אומרים זה **ישו** הוא נביא נזאריט מגליליאה. 12 ונכנס ישו
Mt 21,12 ישו הוא נביא נזאריט מגליליאה. 12 ונכנס **ישו** במקדש האל וגרש כל אותן שקונים ומוכרין והפך
Mt 26,25 ענה יוד״ש שמסרו ואמ׳ ר׳ אנכי הוא. וענה **ישו** ואמר לו אתה אומר. 26 וכאשר ישבו לסעוד ישאוש
Mt 26,31 שעשו חינות יצאו להר הזתים. 31 אז אמר **ישו** לתלמידיו כולכם תהיו אישקנדליזאטש בעבורי
Mt 26,51 ישאוש ותפשוהו. 51 והנה האחד מהם שהיה עם **ישו** שלח את ידו והוציא סכינו והכה אחד מעבדי שרי
Mt 27,17 פילאט מי אתם רוצים שאניח לכם בראבן או **ישו** שאמור משיח 18 כי הוא יודע שבעבור הנאה
Mt 28,5 אמ׳ לנשים שלא תפחדו כי אני יודע ששאלתם **ישו** שנתלה. 6 אינינו פה כי קם חי כאשר אמר לכם.
Mt 28,18 ראוהו התפללוהו. ומקצתם ספקו. 18 ובא **ישו** ואמ׳ להם הש׳ נתן לי יכולת בשמים ובארץ. 19
Mc 1,16 עשו תשובה והאמינו דבר האל. 16 והולך **ישו** ואחרים בגליליאה. ראה שימון ואנדריב אחיו

Mc 1,17 הרשתות בים כי הם דייגים. 17 ואמ׳ להם **ישו** בואו ולכו אחרי ואעשה אתכם דייגים מהאנשים 18
Mc 2,15 בבית רבים עוגבים וחטאים אוכלים עם **ישו** ותלמידיו והיו שם רבים שהולכים אחריו. 16
Mc 2,19 ותלמידיך אין מתענין. 19 ואמ׳ להם **ישו** אותם שהם קרובים לנישואין איך אוכל לצום כך
Mc 3,6 הפרושים ועשו עצה עם אותם דירודיש נגד **ישו** שימיתוהו. 7 וישו הלך לים עם התלמידים ועם רב
Mc 5,6 צועק ומכה עצמו באבנים. 6 וכאשר ראה **ישו** מרחוק בא במרוצה והתפלל לו 7 אומר בקול גבוה.
Mc 5,21 שהש׳ עשה לו. וכלם היו תמהים: 21 וכאשר **ישו** עבר עבר הים בספינה עם רב נאסף עמו בשפת הים.
Mc 8,10 סביב ארבעת אלף איש והניחם הלוך. 10 ותכף **ישו** עלה בספינה עם תלמידיו ובא נגד כפר נחום
Mc 9,3 פני האדמה 3 ונראו משה ואליהו ומדברים עם **ישו.** 4 וענה פיר לישאוש אמ׳ לו טוב הוא שאנחנו
Mc 9,32 32 ובאו בכפר נחום. וכאשר היו בבית **ישו** שאלם מה הייתם חולקים אתם בדרך. 33 והם
Mc 11,22 אליו רבי הנה התאנה שקללת שיבשה. 22 וענה **ישו** ואמר אליו יהיה לך טובה אמונה בשם 23 כי באמת
Mc 11,33 באמת שנביא הוא זואן. 33 [*] [*] ועונה **ישו** ואמר להם ואני לא אומר לכם באי זה אני עושה
Mc 14,16 והלכו תלמידיו ובאו אל העיר ומצאו כאשר **ישו** אמ׳ להם והכינו הפסח: 17 וכאשר היה ערב בא
Mc 14,27 עשו חינות יצאו בהר הזתים. 27 ואמר להם **ישו** כולם תהיו אשקנדליזטש בי בזאת הלילה כי כתוב
Mc 15,47 קנו מש יוסף מביטות היכן מניחין גוף **ישו:** Tit,16 קפיטולו י״ו כפי מארקו 1 וכאשר השבת
Lc 4,8 העניינים 7 אם תפול לרגלי ותפללני. 8 ענה **ישו** ואמ׳ לו כתי׳ הוא האדון אלהיך תתפלל ואותו
Lc 4,14 כל הנסיון. המנסה נסע ממנו. 14 והניח **ישו** ונגשו המלאכים אליו ושרתו ישאוש משיח. וחזר
Lc 5,12 אחד ובא אדם אחד מלא צרעת. וכאשר ראה **ישו** נפל לרגליו ובקשו ואומ׳ אדון אם תחפוץ אתה
Lc 7,38 לו הרגלים עם שערי הראש ונושקת רגלי **ישו** ומושחן עם משיחה מרגליית. 39 וכאשר הפרוש
Lc 8,47 לא רצתה להחבא. ובאה ברעדה ונפלה לרגלי **ישו** משיח ואמרה אל העם באי זו טעם נגעה אותו
Lc 8,51 בטח בשם׳ ותאמין ותהיי נושעת. 51 וכשבא **ישו** בבית השר לא עזב לשום אדם שיכנסו עמו כי אם
Lc 8,56 שיתנו לה לאכול 56 ואביה ואמה חרדו וצום **ישו** משיח שלא יגידו את העשוי לשם אדם: Tit,9
Lc 9,44 וההולכים אחריו המה ראו כן תמהו. ואמ׳ **ישו** לתלמידיו שימו לבבכם אלה הדברים העתידים
Lc 18,43 אמונתך תושיע לך 43 ומיד ראה. והלך אחרי **ישו** משבח לשם וכאשר כל העם ראה זה נתנו שבח לאל:
Lc 19,6 שאבא היום בביתך. 6 וזאקיב ירד מהרה וקבל **ישו** בשמחה: 7 וכאשר העם ההוא ראה זה התלוננו כולם
Lc 23,53 גוף ישאוש והודה לו. וכאשר זה סילק גוף **ישו** משיח מהשתי וערב עטפו בבגד משי ושמהו בקבר
Jn 2,3 וכאשר בנישואין היו חסרים מהיין אמרה אם **ישו** אליו. אין להם יין. 4 ענה ישאוש אליה. אשה מה
Jn 4,50 לך בנך חי הוא. והאדם האמין לדבר שאמר לו **ישו** והלך לו. 51 וכאשר רצה לרדת עבדיו עלו אליו
Jn 4,53 53 אז הכיר האב שאותה שעה היתה שאמר לו **ישו** שבנו חי והאמין בו כל ביתו. 54 זה היה האות
Jn 5,13 13 והוא לא ידע מי הוא אותו שריפאהו. כי **ישו** נטמן מן העם שהיה באותו מקום. 14 וישאוש מצאו
Jn 5,18 הוא אלוה. ומדמה עצמו בשיווי לאל. ענה **ישו** בעבור זה ואמ׳ להם 19 אמת הבן אינו יכול
Jn 7,14 בעבור היהודים. 14 אבל בתוך החג עלה **ישו** במקדש ומלמד. 15 ומתמיהים היו היהודים
Jn 7,33 שלחו עבדים שיתפשוהו: 33 אז אמר להם **ישו** עדיין יהיה לכם מעט זמן. אחר ילך האב ששלחני
Jn 7,39 המאמינים בו כי עדיין לא נתן הרוח. כי **ישו** עדיין לא בא באור העליון. 40 אז מקצת מאחוזת
Jn 8,20 אותי באולי תדעו אבי: 20 אלה הדברים דבר **ישו** משיח בגאסיפילסי מלמד במקדש ושום אדם לא
Jn 8,21 לא באה שעתו: 21 אז אמר להם פעם אחרת **ישו.** אני הולך ואתם תשאלוני ובעונכם תמותו. למקום
Jn 19,1 קפיטולו י״ט כפי ש׳ יואן 1 אז פילאט תפש **ישו** ונגשו. 2 והפרושים תקנו עטרה אחת מקוצים
Jn 19,2 תקנו עטרה אחת מקוצים והניחוהו בראש **ישו:** וכסוהו בלבוש ארגמן 3 ובאים אליו ואומרים לו
Jn 19,13 13 אז כאשר פילאט שמע אלה הדברים הביא **ישו** בחוץ וישב בקתרדא אחת מקום שנקרא גאלבאטו. 14
Jn 19,18 בעברי גולגוטא. 18 ובאותו מקום הניחו **ישו** בשתי וערב. ועמו שנים אחרים אחד לימין ואחד
Jn 19,25 ומריאה מגדלינא עומדת סמוך שתי וערב של **ישו.** 26 אז כשישאוש ראה אמו עומדת סמוך והתלמיד
Jn 19,29 ספוג מליאה חומץ עם מלח וישימוהו בפה **ישו.** 30 אז כשישאוש טעם החומץ אמ׳ תם ונשלם הוא
Jn 20,14 ישאוש עומד על רגליו ולא הכירה שהוא **ישו.** אמרה בעצמה שגנב הוא. 15 [*] [*] ואמרה לו
Mc 1,24 אדם אחד וצועק 24 ואומ׳ מה לך עשות ממני **ישואש** נזוריט באת להשמיד אותנו. אני יודע שאתהו
Mt Prol,25 נשר. כי כתב דמות השבועות מענייני האלהות **ישואש** משיח שממנו הם מדברים. אדם היה. איש נולד
Mt 1,18 י״ד. ומגלות בבל עד ישוש י״ד. 18 ותולדות **ישואש** משיח היתה זאת. וכאשר אם ישואש משיח היתה
Mt 1,18 ותולדות ישואש משיח היתה זאת. וכאשר אם **ישואש** משיח היתה ארוסה זאת היא מריאה ויוסף טרם
Mt 1,21 הרתה מרוח קדש. 21 ותלד בן יקרא שמו **ישואש** כי יושיע עמו מעונותיהם. 22 וכל זה היה
Mt 1,24 אשתו ולא ידעה עד שילדה הבן והוא קראו **ישואש:** Tit,2 קפיטולו ג׳ כפי מתיאו 1 כאשר נולד
Mt 2,1 Tit,2 קפיטולו ג׳ כפי מתיאו 1 כאשר נולד **ישואש** בבית לחם בארץ גודיאה. בימי מלך אירודיש.
Mt 3,15 אותי. ואתה בא אלי להיות טובל. 15 ענה **ישואש** ואמ׳ לו עזוב עמוד כי כן חויב שיושלם כל

Mt 4,1 ערב לי: Tit,4 קפיטולו ז׳ כפי מתיאו 1 אז **ישואש** משיח מוצא במדבר בעד הקדש רוח בעבור היותו
Mt 4,12 אותו: קפיטולו ח׳ כפי מתיאו 12כאשר שמע **ישואש** שזואן היה תפוש. הפך פניו גליליאה 13 ועזב
Mt 4,17 שהיו עומדים בצלמות. 17 ומשם והלאה התחיל **ישואש** לדרוש ולאמר עשו תשובה כי המלכות שמים
Mt 4,18 קפיטולו ט׳ כפי מתיאו 18 ויהי בלכת **ישואש** לים גלילאה ראה שני אחים והם שמעון הנקרא
Mt 4,23 וילכו עמו: קפיטולו י׳ כפי מתיאו 23 **ישואש** משיח היה מחפש כל ארץ גלילאה דורש בבתי
Mt 5,1 ירדן: Tit,5 קפיטולו י״א כפי מתיאו 1 **ישואש** משיח מביט העם עולים אל ההר וכאשר נתיישב
Mt 5,17 קפיטולי י״ג כפי מתיאו 17 עוד אמר **ישואש** משיח לתלמידיו אל תחשבו שבאתי להרוס התורה
Mt 6,2 שבשמים: קפיטולו י״ח כפי מתיאו 2 עוד אמר **ישואש** משיח לתלמידיו כשתעשו צדקה אל תעשו הרעשה
Mt 6,5 לך: קפיטולו י״ט כפי מתיאו 5 עוד אמר **ישואש** משיח לתלמידיו כאשר תתפללו לא תעשו כמעשה
Mt 6,19 [*]: קפיטולי עשרים כפי מתיאו 19 עוד אמ׳ **ישואש** משיח לתלמידיו לא תאספו האוצרות בתוך
Mt 7,1 Tit,7 קפיטולו כ״א כפי מתיאו 1 עוד אמ׳ **ישואש** משיח אל תלמידיו. אל תדינו ואל תהיו
Mt 8,4 רוצה לטהרך ותכף היה טהור מהצרעת. 4 ואמ׳ **ישואש** משיח השמר אל תאמר לשום אדם. אבל לך והראה
Mt 8,5 לזכרון: קפיטולו כ״ה כפי מתיאו 5 וכאשר **ישואש** משיח היה נכנס בכפר נחום. בא אחד שר גדול
Mt 8,7 במטה מחולי גדול והוא נטול 7 ואמ׳ לו **ישואש** משיח אני אלך וארפאהו לך. 8 ענה אותו השר
Mt 8,14 כל רע: קפיטולו כ״ו כפי מתיאו 14 וכאשר **ישואש** משיח היה בא בבית שי׳ פירו מצא חמות שי׳
Mt 8,16 תכף: וקמה ושרת אותו 16 ובערב שלחו אל **ישואש** משוטנים והושיעם בדברו. וכל החולים 17
Mt 8,18 מסלק החוליים ונושא מכאוביו. 18 וכאשר **ישואש** ראה עמים רבים סביבו צוה שיעברו היבשה. 19
Mt 8,23 אל האחר: קפיטולו כ״ז כפי מתיאו 23 וכאשר **ישואש** עלה בספינה הלכו אחריו תלמידיו 24 והיה הים
Mt 8,28 אותו. קפיטולי כ״ח כפי מתיאו 28 וכאשר **ישואש** עבר אותו ים והיו בארץ גינשריק פגש מושטן
Mt 8,34 מספרים מהמשוטן. 34 אז כל העיר יצא אל **ישואש** משיח. וכאשר ראוהו חלו פניו שיצא מעמהם:
Mt 9,14 רק בעד החטאים לענוש. 14 אז באו אל **ישואש** משיח תלמידיו של זואן אומרים למה אין
Mt 12,1 נקל: Tit,12 קפיטולו ל״ח כפי מתיאו 1 אז **ישואש** עובר בשבת אחת במקומות זרועים. והתלמידים
Mt 13,1 קפיטולו ל״ט כפי מתיאו 1 ואותו היום **ישואש** יצא מהבית והלך לים ויושב בשפתו 2 ואוסף שם
Mt 13,34 קמח עד שהכל מחמץ. 34 כל אלה הדברים אמ׳ **ישואש** בדמיונות: 35 בעבור זה תהיה נשלמת הנבואה
Mt 15,34 כ״כ פת במדבר שישבעו כמה עם. 34 ואמר להם **ישואש** כמה פת יש לכם והם אמרו שבעה ומעט דגים. 35
Mt 20,30 סמוך לדרך ושמעו ישו עובר וזעקו אומרים **ישואש** בן דוד יהיה לך חמלה ממנו. 31 והעם גוערים
Mc 13,16 לא ירד אל הבית 16 ואותו שיהיה בשדה לא **ישוב** אחור לקחת בגדו. 17 ואוי לאותן שיהיו הרות
Lc 17,4 לו 4 ואם ז׳ פעמים יחטא נגדך ושבע ביום **ישוב** לך אמור נחמתי תסלח לו. 5 ואמרו השלוחים.
Lc 17,31 בבית לא ירד לכבסם. וכן מי שיהיה בראש לא **ישוב** אחור. 32 זכרו מאשת לוט 33 מי שירצה שיושיע
Jn 13,3 נתן האל בידו. מי מהאל יצא ואל האל **ישוב.** 4 קם מהסעודה ומניח מלבושיו ולקח סדין
Mt 2,12 זהב ולבונה ומירא. 12 והמלאך הזהירם שלא **ישובו** לאירודיש וישובו למלכותם בדרך אחרת:
Mt 13,15 שלא יראו ולא ישמעו ולא יבינו בלבבם ולא **ישובו** ורפא לו. 16 ועיניכם הם מבורכים שרואים.
Lc 14,35 35 לא בעפר ולא בזבל ולא בדבר תועלתי רק **ישולח** בחוץ מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע: Tit,15
Mt 1,17 ומדוד עד גלות בבל הם י״ד. ומגלות בבל עד **ישוש** י״ד. 18 ותולדות ישואש משיח היתה זאת. וכאשר
Mt 7,28 ורוחות ונחלים והפילוה בכבדות. 28 וכאשר **ישוש** משיח אמ׳ אלו הדברים העם היו תמהים ממוסרו
Mt 9,4 מאותתים אמרו בקרבם זה מקלל. 4 וכאשר **ישוש** משיח הכיר מחשבתם אמ׳ למה חשבתם רע בלבבכם.
Mt 9,10 רבים חטאים מפורסמים באו והיו יושבים עם **ישוש** משיח ותלמידיו 11 והפרושים שראו אמרו
Mt 9,30 ואמ׳ להם כפי אמונתכם יעשה. 30 [*] ותכף **ישוש** משיח צום לאמר השמרו שלא תגידוהו לשום אדם:
Mt 10,5 4 שימון קאעיב:יודש שמסרו. 5 אלה י״ב שלח **ישוש** משיח וצום ואמר להם אל תכנסו בארץ הנפילים.
Mt 14,13 וקברוהו. ובאו והגידו לישאוש. 13 וכאשר **ישוש** שמעו עלה בספינה והיפך פניו אל המדבר: וכאשר
Mt 15,21 נטולות אין מטנפות אותו: 21 ונסע משם **ישוש** והלך לו בעברי טיר ושידוניאה. 22 והנה באה
Mt 15,22 אשה כנענית שבאה מהעברים ההם הולכת אחרי **ישוש** צועקת ואומרת רחמנות יהיה לך ממני בלי פחד
Mt 17,24 אמת הוא. וכאשר נכנס אל הבית קרב אליו **ישוש.** אמר מה לך דומה שימון מלכי הארץ ממי ראוי
Mt 18,22 אסלח לו. אמחול לו ז׳ פעמים. 22 אמ׳ לו **ישוש** אני איני אומר לך ז׳ פעמים. אבל אני אומר לך
Mt 20,22 ימינך. והאחד לשמאלך במלכותך. 22 אז ענה **ישוש** ואמ׳ אינכם יודעים מה אתם שואלים. תוכלו
Mt 26,69 וקרבה אליו שפחה אחת אומרת ואתה היית עם **ישוש** דגליליאה 70 והוא כפרו לפני הכל. אומ׳ אֵינִי
Mt 26,71 האחר שפחה אמרה לאותן שהם שם. וזה היה עם **ישוש** דנזוריט. 72 ופעם אחרת כפר בשבועה שלא הכיר
Mc 1,31 שוכבת חולה מקדחת ותכף אמרה לו 31 ובא **ישוש** ונשא היד ותכף עזבה הקדחת ושרתם. 32 והערב
Mc 3,1 קפיטולו ג׳ כפי מארקו 1 עוד פעם אחרת **ישוש** נכנס בבית הכנסת והיה שם אדם אחד עם היד
Mc 4,1 ד׳ כפי שי׳ מארקו 1 ופעם אחרת התחיל **ישוש** ללמד לחוף הים ורוב עם מתאסף ולכן היה לו

Mc 7,17 16 מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 17 וכאשר **ישוש** נכנס בבית התלמידים שאלוהו. מה רוצה לאמר
Mc 12,35 היה בו כח לעשות לו שום קושיא. 35 ועונה **ישוש** ומלמד במקדש. מה אומרים החכמים מאותתים ממי
Mc 12,41 יסבלו יותר קנס גדול ביום הדין: 41 ושב **ישוש** לפני לוגוט זופילא סיאון מניחים אוצר המקדש
Mc 15,15 לעשות רצון העם נתן להם בראבן ומסר להם **ישוש** מוכה להמיתו. 16 והפרושים עם המשרתים נהגוהו
Lc 5,8 8 ומאותו הדבר כאשר שימון ופירו ראו **ישוש** משיח נפלו לרגליו ואמ׳ אדון הפרד נא מעלי כי
Lc 8,23 ועלו כלם בספינה. 23 וכאשר הם מספנים. **ישוש** משיח היה ישן. ובאה סערה גדולה מרוח ביאור
Lc 18,37 שעובר עם רב שאל מה זה 37 ואמרו לו כי **ישוש** נזורט עובר באותו מקום. 38 והעור קרא ישאוש
Lc 19,3 והיה עשיר גדול. 3 והיה חפץ מאוד לראות **ישוש** משיח אי זה איש הוא. ולא יכול לראותו בעבור
Lc 19,5 וכאשר ישאוש בא אל המקום זאקיב הביט וראה **ישוש** משיח ואמר לו זאקיב רד מהר וחושה כי מוכרח
Lc 22,4 שרי הכהנים והרבנים באי זה צד ימסור להם **ישוש.** 5 ושמחו ונדרו לו כסף. 6 והוא נדרו להם
Lc 23,55 נמשכות אחריו רואות הקבר באי זה אופן גוף **ישוש** משיח היה מונח 56 וכשחזרו בבית הכינו וקנו
Jn 1,45 ומצא נאט נאטנאליב ואמ׳ לו אנחנו מצאנו **ישוש** בן יוסף נזוריט. אותו הוא שממנו כתב משה בדת
Jn 2,5 לי ולך עדיין אין שעתי ראוייה. 5 אמרה אם **ישוש** למשרתים כל אשר יאמר לכם תעשו. 6 והיה שם שש
Jn 6,19 19 אז הלכו עשרים וחמש מילין ראו **ישוש** המלך אליהם. ויגש אל הספינה ופחדו. 20 אבל
Jn 7,6 5 כי האחים עדיין לא האמינו בו: 6 אז אמ׳ **ישוש** להם זמני האדם לא בא אבל עמכם כל שעה הוא
Jn 7,37 [*] [*] 36 37 וביום הגדול מן החג עומד **ישוש** צועק ואומר אם אי זה אחד עשה יבא אלי וישתה
Jn 8,28 מה אומר להם. האל הוא אביו: 28 אז אמ׳ **ישוש** להם כי תנש תנשאו בן האדם תכירו שאני הוא
Jn 8,58 אין לך חמשים שנה ואברהם ראה אותך. 58 אז **ישוש** אמ׳ להם אמת אני אומ׳ לכם שאני קודם שאברהם
Jn 11,2 ומרטא אחיותיו 2 והיתה אותה מריאה שמשחה **ישוש** משיח במשיחה וקנחה רגליו בשערות ראשה. האח
Jn 11,33 במה שעבר היית פה אחי לא היה מת. 33 אז **ישוש** כשראתה בוכה וראה היהודים שהיו עמה בוכים.
Jn 12,3 אחת נירדי פישטיסי מרגליי מאד ומשחה רגלי **ישוש.** וכל הבית נתמלא ריח טוב מן המשיחה: 4 אז
Jn 18,11 הימנית. והעבד שמו מלאקוש. 11 אז אמר **ישוש** לפירי חזור סכינך בנרתיקה. אינך רוצה המיתה
Jn 18,33 נכנס פילאט פעם אחרת באותו פריטורי. וקרא **ישוש** ואמ׳ לו אתהו מלך ישראל. 34 וישאוש ענה אומ׳
Jn 19,25 25 ואם ישאוש ומריאה אליאופי אחות אם **ישוש** ומריאה מגדלינא עומדת סמוך שתי וערב של ישו.
Jn 19,28 באותה שעה התלמיד לקחה כשלו 28 ואחר זה **ישוש** שכל הדברים נענו. ובעבור שהכתיבה תהיה נשלמת
Jn 20,19 ערב ודלתות הבית נעולות שהתלמידים שם בא **ישוש** ואמ׳ להם שלום לכם. 20 וכי אמר זה הראם
Jn 20,31 שאתם תאמינום יהיה לכם חיים בעולם עם **ישוש** משיח: Tit,21 קפיטולו כ״א כפי יואן 1 אחר
Jn 21,4 ובאותו הלילה לא לקחו דבר. 4 ובבקר עמד **ישוש** בחוף הים. אכן התלמידים לא הכי הכירוהו. 5
Mt 1,5 בואס. בואס הוליד אוביק. אוביק הוליד **ישי.** 6 ישי הוליד דויט מלך ישראל. דויט מלך ישראל
Mt 1,6 בואס הוליד אוביק. אוביק הוליד ישי. 6 **ישי** הוליד דויט מלך ישראל. דויט מלך ישראל הוליד
Mt 16,27 כן האל באספקלריות אביו עם המלאכים ואז **ישיב** לכל אחד כפי מעלליו 28 אמת אני אומר לכם. כי
Mc Prol,24 תמצא רוצים שהאדם יבינהו. למען שאדם **ישיג** גמול מעמלינו חזקם. כי אותו שנוטע ומשקה אחת
Jn 3,3 ואמ׳ לו אמת אני אומ׳ לך שום אדם לא **ישיג** לראות מלכות שמים אם לא יהיה נולד מחדש. 4
Mt 5,7 ויהיו שבעים: 7 אשרי הרחמנים כי הם **ישיגו** רחמנות: 8 אשרי נקיי הלב כי הם יראו השם: 9
Jn 3,15 בעבור שבני אדם המאמינים בו לא יאבדו אבל **ישיגו** חיים נצחיים. 16 כי האל אוהב כל. כמה העולם
Mt 13,42 כל האישקנדליזאטש ממלכותו והרעים 42 **ישים** באש גהינם ושם יהיה בכי ורעדת שנים. 43 אז
Lc 15,5 לאותה שאבד עד שימצאה. 5 וכאשר ימצא אותה **ישימה** על כתיפיו ובא אל ביתו שמח. 6 קורא אוהביו
Lc 8,16 שמדליק נר אינו מדליקו בעבור שיחביאנו או **ישימהו** אחור רק בעבור שיניחנו על המנורה או על
Mc 5,39 נבוכים ובוכים הנערה. האם מתה אבל היא **ישינה** 40 וכולם לעגו עליו. וישאוש גרש כלם בחוץ
Lc 8,52 אמר להם אל תבכו כי אין הנערה מתה. רק **ישינה.** 53 ומלעיגים על ישאוש משיח באומרו זה. 54
Mc 7,5 אומרים למה אין שומרין תלמידיך גזירות **ישישי** האבות אבל אוכלים בידים לא נטולות פת כל
Lc 9,22 שבן האדם יסבול דברים רבים ויקללוהו **ישישים** ושרי הכהנים וחכמיהם וימות ויחזור חי ביום
Lc 16,17 חוזק בו. 17 אבל יותר נקל הוא ששמים וארץ **ישלוו** מאות . . אחת שתעבור 18 ולא תהיה יכל אדם
Mt 13,41 ושורפן כן יהיה בקץ העולם. 41 בן האלוה **ישלח** מלאכיו. כל האישקנדליזאטש ממלכותו והרעים 42
Mc 13,27 בא מן השמים בכח גדול ואורה: 27 ואז **ישלח** מלאכיו ויקבץ נבחריו מד׳ כנפות הארץ. מן
Jn 14,26 26 אבל האב נאמר רוח הקדש. אותו שהאב **ישלח** בשמי הוא ילמד אתכם 27 שלומי אני נותן לכם.
Lc 21,12 גדולים בשמים. 12 רק קודם כל אלה הדברים **ישלחו** בכם ידיכם וירדופכם. וימסרו אתכם בבתי
Lc 12,44 אמת אני אומ׳ לכם שעל כל הדברים שמחזיק **ישליטהו.** 45 אבל אם אותו עבד יאמר בלבבו אדוני
Mc 16,3 בקבר וכבר יצא השמש 3 ואומרות ביניהן מי **ישליך** לנו האבן בקבר 4 [*]5 [*] ראו שבת בצד ימין
Jn 8,7 קם ואמ׳ להם אותו שנמצא בכם בזולת חטא **ישליך** האבן הראשונה בה: 8 ופעם אחרת כורע כתב אחד

Jn 12,42 רק בעבור פחד הפרושים לא הודו בעבור שלא **ישליכום** מבית הכנסת 43 כי יותר אהבו מעלת האנשים
Mt 6,4 4 אבל תהיה צדקתך נעלמת כי אביך שמימיי **ישלם** לך: קפיטולו י״ט כפי מתיאו 5 עוד אמר ישואש
Jn 8,52 מת. והנביאים מתים. ואתה אומ׳ שאם אחד **ישמור** דבריך לא יקרה לו מות נצחית. 53 האתה גדול
Jn 16,20 20 אמת אני אומר לכם שאתם תבכו והעולם **ישמח.** אבל אתם תדאגו. רק דאגתכם תחזור לששון: 21
Jn 16,22 אבל אני אראה אתכם פעם אחרת. ולבבכם **ישמח** וגילכם שום אדם לא יגזלהו לכם. 23 ואותו
Lc 1,14 שמו יוחנן. 14 ותהיה שמחה וגיל לך ורבים **ישמחו** כשיהיה נולד. 15 כי הוא יהיה גדול לפני האל
Lc 6,21 כי יהיו שבעים: אשריהם למי שהם בוכים כי **ישמחו.** 22 אשריכם אתם שהאנשים יכעיסו אתכם
Lc 6,23 שמכם כמו הרע. בעבור טעם בן האדם 23 **ישמחו** באותו היום ותנשאו. כי שכרכם מאד הוא מושפע
Jn 4,36 הנצחיים. בעבור שהזורע והמלקט יחדיו **ישמחו** 37 כי בעניין זהו הדבר אמתי כי אחד הוא
Mt 11,15 לבא: 15 מי שיש לו אזנים בעבור שמוע **ישמע.** 16 אל מי אדמה זאת המשפחה הנה דומים לנערים
Mt 12,19 בין העמים. 19 לא יחלוק ולא יצעק ולא **ישמע** שום אדם ברחוב קולו. 20 קנה רצוץ לא ישבר
Mt 13,43 במלכות אב שלהם. מי שיש לו אזנים לשמוע **ישמע.** 44 והמלכות שממיי דומה לזהב טמון בשדה
Mc 4,9 והא׳ ק׳. 9 ואמ׳ ישאוש מי שיש לו אזנים **ישמע.** 10 וכאשר היו בצד א׳ התלמידים שאלוהו מהמשל
Mc 4,20 ומא׳ ס׳ ומא׳ ק׳. מי שיש לו אזנים לשמוע **ישמע.** 21 ואומ׳ להם אין אדם מניח נר דלוק תחת
Mc 4,23 שלא יהיה ניכר. 23 מי שיש לו אזנים לשמוע **ישמע.** 24 ואומר לכם ראו מה אתם שומעים. כי באותה
Mc 7,16 האדם מלכלכו. 16 מי שיש לו אזנים לשמוע **ישמע.** 17 וכאשר ישוש נכנס בבית התלמידים שאלוהו.
Lc 8,8 כפלים. וזה אומר צועק מי שיש לו אזנים **ישמע.** 9 ותלמידיו שאלוהו. איזה דבר הוא זה. 10
Lc 14,35 רק ישולח בחוץ מי שיש לו אזנים לשמוע **ישמע:** Tit,15 קפיטולו י״ו כפי לוקא 1 והיו נגשים
Lc 17,6 תאמרו לזה האילן יכרת ויהיה מושלך בים **ישמע** אליכם. 7 מי מכם יש לו עבד תועה ושומר
Jn 12,47 שיאמין בי לא יעמוד בערפל. 47 ואם אחד **ישמע** דברי ולא ישמרם אני איני דן אותו כי אני לא
Mt 10,14 השלום. 14 ואותם שלא יקבלו אתכם. ולא **ישמעו** דבריכם צאו מהבית ומהעיר והסירו העפר
Mt 13,13 בעבור שרואים לא יראו. ושומעים לא **ישמעו** ולא יבינו בעבור 14 שהנבואה תהיה נשלמת בהם
Mt 13,15 כבדה ועצמו עיניהם בעבור זה שלא יראו ולא **ישמעו** ולא יבינו בלבבם ולא ישובו ורפא לו. 16
Lc 8,10 משל. בעבור שאם יראו ולא יראו. ואם **ישמעו** לא ישמעו: 11 הדבר הוא זה הזרע הוא דבר
Lc 8,10 בעבור שאם יראו ולא יראו. ואם ישמעו לא **ישמעו:** 11 הדבר הוא זה הזרע הוא דבר השם׳ 12 שנפל
Lc 16,31 הם יעשו תשובה. 31 ואברהם אמ׳ לא אם לא **ישמעו** משה והנביאים ואם אחד מהנביאים יתוור חי לא
Jn 5,25 אומר אני לכם שתבא שעה ועתה היא שהמתים **ישמעו** קול המת בן האל. ואותן שישמעוהו יחיו. 26
Jn 5,28 כי עדיין תבא שעה שבה כל אותן שהם בקברים **ישמעו** קול האל: 29 ויצאו אותם שעשו טוב בחיים ומי
Mt 6,6 השם בסוד בדלת סגורה. והאל היודע הנסתרות **ישמעך:** 7 וכאשר תתפללו אל תחפצו דבר מאד כאשר
Mt 18,15 רעך חוטא לך. ויסרחו בינך לבינו אם הוא **ישמעך** אתה הרוחתו. 16 ואם לא ישמעך חבר אחד עמך
Mt 18,16 אם הוא ישמעך אתה הרוחתו. 16 ואם לא **ישמעך** חבר אחד עמך או ב׳ כי כל עדות הוא קיים בעד
Mt 18,17 קיים בעד שנים או שלשה. 17 ואם בזה לא **ישמעך** הגידהו באגליזיאה ואם כאשר אמרתו באגליזיאה
Mt 18,17 באגליזיאה ואם כאשר אמרתו באגליזיאה לא **ישמעך** הרחק ממנו כמו אויב ופרסמהו: 18 אמיתות
Mt 6,7 מאד כאשר עושים החסרים. כי הם חשבו שהאל **ישמעם** ברוב דברים. 8 לכן לא תאבו להדמות להם. כי
Jn 15,20 רדפו אתכם ירדפו. אם שמרו מצותי אתכם **ישמרו.** 21 אבל כל אלה הדברים יעשו לכם בעבור שמי
Jn 12,47 יעמוד בערפל. 47 ואם אחד ישמע דברי ולא **ישמרם** אני איני דן אותו כי אני לא באתי לדון
Mt 8,24 מאד עד שהגלים נכנסים בספינה וישוש **ישן** 25 והקיצוהו אומרים אדון הושיע כי בסכנה
Mt 9,16 יצומו: 16 אין אדם מכפיל בגד חדש במלבוש **ישן.** כי אם כן יעשו כן ממחה המלבוש ועושה בו קרע
Mc 4,38 וגלים עד שהספינה מתחלת למלאת. 38 וישאוש **ישן** אִינְפּוּפָא על כר. והם הקיצוהו ואמרו רבי אינך
Lc 5,36 משל. שום אדם לא יחליף מלבוש חדש במלבוש **ישן.** כי אם יעשהו הישן נשבר וחדש אינו מתי מתיחד
Lc 5,37 37 ושום אדם אין לו לשום יין חדש בנאד **ישן.** כי אם יעשהו היין חדש משבר הנאדות הישנים
Lc 5,39 והנאדות מתקיימין. 39 ושום אדם ששותה יין **ישן** אינו רוצה מיד שתות יין חדש שאומ׳ הישן הוא
Lc 8,23 23 וכאשר הם מספנים. ישוש משיח היה **ישן.** ובאה סערה גדולה מרוח ביאור שהאוניה נתמלאה
Jn 11,11 ואחר אמר אליהם נלכה כי לזריט אהובינו **ישן.** ואני הולך שם להקיצו מן השינה. 12 אז אמרו
Jn 11,12 מן השינה. 12 אז אמרו התלמידים אדון אם **ישן** הוא נושע יהיה. 13 וישאוש אמרו ממיתתו. והמה
Mc 7,1 1 ואז באו לישאוש אי זה פרושים וחכמי הדת **ישנה** שבאו בירושלם 2 וכאשר ראו יחידי התלמידים
Mt 25,5 5 ובעוד שהחתן מעכב לבא כל העשר **ישנו** באריכות 6 עד חצי הלילה. צעק אדם אחד קומו
Mt 9,17 מאד רע. 17 אין אדם משים יין חדש בנאדות **ישנים.** כי אם יעשה כן כל הנאדות יהיו אבודים. אבל
Mt 13,25 שזורע זרע טוב בשדהו 25 ובעוד שהאנשים **ישנים** באו אויביו ועליו זורע קמשונים בתוך החטים
Mt 26,40 רצוני רק כשלך. 40 ובא אל התלמידים ומצאם **ישנים** ואמ׳ לפירו לא יכולה שעה אחת להיות ער

Mt 26,43 תעשה רצונך. 43 ובא פעם אחרת לפירו ומצאם **ישנים** כי העינים היו כבידות 44 והניחם והלך
Mt 26,45 אותה עצמה מלה. 45 אז בא לתלמידים ומצאם **ישנים** ואמ׳ תשנו ותנוחו ראו כי השעה מתקרבת שבן
Mt 28,13 13 שיאמרו תלמידיו באו הלילה בעוד הם **ישנים** וגנבוהו. 14 והם אמרו אם ידע פילאט אנחנו
Mc 2,22 נעשה. 22 ואין אדם משים יין חדש בנאדות **ישנים.** כי הנאדות ישנים מתבקעים והיין משתפך. אבל
Mc 2,22 משים יין חדש בנאדות ישנים. כי הנאדות **ישנים** מתבקעים והיין משתפך. אבל יש לשים יין חדש
Mc 13,36 לתרנגול קורא או בקר 36 לא כשיבא ימצאכם **ישנים** 37 ומה שאני אומר לכם לכל אני אומר עורו:
Mc 14,37 לא יהיה ברצוני אבל כרצונך. 37 ובא ומצאם **ישנים** ואמ׳ לפירו ולשימון ישנים אתם ולא יכולתם
Mc 14,37 37 ובא ומצאם ישנים ואמ׳ לפירו ולשימון **ישנים** אתם ולא יכולתם להיות עדים עמדי. 38 עורו
Mc 14,40 להתפלל באותה עצמה מלה. 40 וכששב מצאם **ישנים** כי עיניהם היו כבדים ולא יכלו לענות אותו.
Mc 14,41 לענות אותו. 41 בא פעם אחרת ואמר להם **ישנים** אתם. אינו די השעה באה שבן הבתולה יהיה
Lc 22,45 45 וכשקם מהתפלה ובא אל תלמידיו ומצאם **ישנים** בעבור דאגה. 46 ואמר לאותם שישנים קומו
Mt 4,14 זבולון ונפתלי 14 כדי שתהיה נשלמת נבואת **ישעיה** הנביא אומרת 15 ארצה זבולון ונפתלי. †מחדש
Mt 8,17 וכל החולים 17 בעבור שתהיה נשלמת שנבואת **ישעיה** אומרת הוא מסלק החוליים ונושא מכאוביו. 18
Mt 12,17 שלא יפרסמוהו 17 בעבור ששלם מה שנאמר בעד **ישעיה** הנביא אומ׳ 18 רואה אתה בן שלי אשר אני
Mc 7,6 6 וישאוש ענם אמ׳ להם טוב נביא מכם רמאים **ישעיה** שאמ׳ זה העם מכבדני מדבר ולבם רחוק ממני. 7
Lc 3,4 עונות החוטאים 4 כמו שכתו׳ בספר דברי **ישעיה** הנביא. קול קורא במדבר פנו דרך האל עשו
Lc 4,17 הכנסת בשבת. וקם שמח 17 ונתנו לו ספר **ישעיה** הנביא. וכאשר פתח הספר מצא מקום שכתו׳ בו
Lc 4,25 מקובל בארצו. 25 רבות נושנים היו בימי **ישעיה** ואליהו בישראל כאשר עצר השמים שלש שנים
Jn 1,23 קול הקורא במדבר ישרו דרך הש׳. כמו שאמ׳ **ישעיה** הנביא. 24 ואותן שנשתלחו לו היו מהפרושים
Jn 12,38 לפניהם לא האמינו בו 38 בעבור שדברי **ישעיה** הנביא יהיה נשלם. שאמר אדון מי האמין מה
Jn 12,39 זה לא היה בידם להאמין כי פעם אחרת אמר **ישעיה** הנביא 40 עור עיניהם ותקשה לבם בעבור שלא
Jn 12,41 ואני מרפא אותם 41 אלה הדברים אמ׳ **ישעיה** הנביא. כאשר ראה מעלת האל ודבר ממנו 42 אכן
Mt 18,5 5 ומי שישען נער אחד כזה בשמי אותי **ישען.** 6 ואותו שאשקנדליזדא א׳ מהצעירים אשר בי
Jn 12,48 דברי כבר יש לו שישפטהו. הדברים שאמרתי **ישפטו** אותו ביום אחרון. 49 כי אני מעצמי לא דברתי
Mc 14,24 24 ואמ׳ להם זהו דמי אשר בעבור רבים **ישפך.** 25 אמת לכם אני אומר שאני לא מיין הגפן עד
Mt 1,6 אוביק הוליד ישי. 6 ישי הוליד דויט מלך **ישראל.** דויט מלך ישראל הוליד שלמה מאשת אוריאש. 7
Mt 1,6 6 ישי הוליד דויט מלך ישראל. דויט מלך **ישראל** הוליד שלמה מאשת אוריאש. 7 שלמה הוליד
Mt 2,20 20 ואמר לו קום וקח הילד ואמו ולך לארץ **ישראל** כי מת אותו שרוצה להמית הילד. 21 ויקם ויקח
Mt 2,21 הילד. 21 ויקם ויקח הילד ואמו ויבא לארץ **ישראל:** 22 ויהי כאשר שמע כי ארכיליאוס היה מולך
Mt 8,12 אברהם יצחק ויעקב במלכות שמים. 12 ובני **ישראל** יהיו מושפלים חוצה בערפליות: ושם יהיה בכי
Mt 10,23 אמת אני אומר לכם שלא תגמרו עיירות **ישראל** אשר בן האלוה יבא לתלמיד. 24 כי התלמיד
Mt 15,24 והוא ענה לא שולחתי רק לצאן שנאבדו בית **ישראל.** 25 והיא באה ומתפללת אותו אומרת אדון
Mt 15,31 והפסחים לכת. והעורים ראות. ומהללים אלהי **ישראל.** 32 וישואש קרא תלמידיו ואמ׳ אני מרחם העם
Mt 19,28 תשבו על אותן י״ב שופטים אותן י״ב שבטי **ישראל.** 29 וכל אדם שיעזוב ביתו אל אחים או אב או
Mt 21,5 להשלים הנבואה מהנביא אומרת. 5 אמרו לבני **ישראל** הנה מלכך בא שפל יושב על האתון ועיר בן
Mt 27,9 ולקחו שלשים פשיטי כסף זהו ערך שערכו בני **ישראל** 10 וקנו מהם שדה יוצר. כן כמו אדונינו גזר.
Mc 12,29 29 וישאוש ענה ואמ׳ הצווי העקרי. שמע **ישראל** אלהיך אדון הוא אחד. 30 אותו תאהב בכל לבבך
Mc 15,2 ומסרוהו לו. 2 ופילאטו שאלו אתה הוא מלך **ישראל.** וישאוש ענה ואמר אתה אומרו. 3 וגדולי
Mc 15,32 ועצמו אינו יכול להושיע. 32 אם אתה משיח **ישראל** רד מן השתי וערב שאנחנו נראהו ונאמינך.
Lc 1,54 ממלא כל טוב ועוזב העשירים רקים. 54 פודה **ישראל** בנו זוכר מחסדיו 55 כמו שנדר לאבותינו
Lc 1,68 הקדש וניבא וא׳ 68 ברוך יהיה אדון אלהי **ישראל.** כי הוא פקד ועשה פדיון עמו 69 והיישיר
Lc 2,25 שמעון. זה האדם היה צדיק וירא ממתין הנחת **ישראל** ורוח הקדוש היה בו. 26 וקבל מענה מרוח הקדש
Lc 2,32 כל העם 32 שיהיו אור והגדת עמים ואזרת **ישראל** עמך. 33 ואביו ואמו תמהים מאותן הדברים
Lc 2,38 מדברת ממנו לכל אדם אותן שמתינים פדיון **ישראל:** 39 וכאשר סיימו כל דברי דת משה חזרו
Lc 22,30 התיבות. בלע׳ טרוניש. תשפטו הי״ב שבטי **ישראל.** 31 והש׳ אמ׳ לשימון הנה השטן מבקש אתכם
Lc 23,37 לו חומץ לשתות. 37 ואומרים אם אתה מלך **ישראל** תושיע עצמך. 38 ועל הכתב שעליו כתוב
Lc 24,21 מיתה ותלוהו 21 ולא המתינו שהוא יפדה את **ישראל** והיום יום שלישי שנעשו דברים אלו. 22 רק
Jn 1,49 ואמר ר׳ אתה הוא בן האלוה. אתה הוא מלך **ישראל.** 50 ענה ישאוש ואמר לו. כי אני אומר לך
Jn 12,13 אליו לדרך וצועקת אומרת. הושענא זהו מלך **ישראל.** 14 וישאוש מצא עיר בן אתון וישב עליו. כמו
Jn 18,33 פריטורי. וקרא ישוש ואמ׳ לו אתהו מלך **ישראל.** 34 וישאוש ענה אומ׳ לו אתה אומר זה מעצמך. אז

Mt 3,3 זהו מה [*] נתנבא. אמר קול א׳ יקרא במדבר **ישרו** הדרכים לפני אדונינו והתהפכו אליו 4 ואותו
Mc 3,13 13 וישו עלה בהר ובחר מאותן שיותר **ישרו** בעיניו 14 עד כמה שהיו י״ב בעבור שילכו דרוש
Jn 1,23 מעצמך. 23 ענה אני הוא קול הקורא במדבר **ישרו** דרך הש׳. כמו שאמ׳ ישעיה הנביא. 24 ואותן
Mc 1,3 קול תקרא במדבר שתאמר הכינו דרך האדון. **ישרות** תעשו דרכי האדון. 4 היה זואן במדבר טובל
Lc 3,4 הנביא. קול קורא במדבר פנו דרך האל עשו **ישרות** דרכיו. 5 כל הגאיות תתמלאו וכל ההרים
Lc 3,5 רעים יהיו מיושרים וכל הרכסים לדרכים **ישרים.** 6 ויראו כל בשר שלום האל. 7 אז אמ׳ לעמים
Mt 3,12 את גורנו ויאסוף חִטָּתוֹ במגורתו. והתבן **ישרף** באש נצחי. קפיטולו ו׳ כפי מתיאו 13 אז בא
Jn 12,26 יזכה לחיים נצחיים. 26 הרוצה לשרת אותי **ישרת** אחרי. ולמקום שאני הוא שם יהיה משרתי. העובד
Lc 1,15 נולד. 15 כי הוא יהיה גדול לפני האל ולא **ישתה** יין ושכר. קודם שיצא מבטן אמו יהיה נשלם
Mt 17,19 ההר תשתנה מזה המקום אל מקום אחר כי הוא **ישתנה.** ולא יהיה לכם דבר גדול לעשותו: 20 וזאת
Lc 19,40 תלמידיך. 40 ואמר להם אני אומר שאם הם **ישתקו** האבנים ידברו. 41 וכאשר קרב אל העיר ראה
Lc 20,13 אשלח היקיר בני אהובי באולי כאשר יראוהו **יתביישו** ממנו. 14 וכאשר ראוהו מחזיקי הכרם
Lc 16,31 לא ישמעו משה והנביאים ואם אחד מהנביאים **יתוור** חי לא יאמינו. Tit,17 קפיטולו י״ח כפי לוקא
Jn 14,18 כי בכם הוא עתה ובכם יהיה. 18 לא אעזובכם **יתומים** אני אבא אליכם 19 עוד מעט כבר אינכם רואים
Mc 13,4 והסימן מתי יהיה הקץ של עולם שכל הדברים **יתחילו** ליפסד. 5 ועונה ישאוש התחיל לאמר ראו
Lc 21,7 אדון מתי יהיו כל אלה הדברים. ומתי **יתחילו** להעשות. 8 והוא אמר השמרו לכם שאיזה איש
Mt 16,24 אמר לתלמידיו מי שרוצה לימשך אחרי חוייב **יתייאש** מעצמו. ושיקח שתי וערב שלו ושילך אחרי. 25
Mt 24,12 האחד על האחר: 11 [*] 12 כי השנאה תהיה **יתירה** על החמלה והרחמנות מרבים. ותתקרר אהבת
Lc 20,47 דברי חיים. אורך תפלה להם יהיה המחקה **יתירה:** Tit,21 קפיטולו כ״ב כפי לוקא 1 ומביט
Lc 1,35 ענה ואמ׳ הקדוש רוח יבא עליך וכח העליון **יתלונן** עליך. ומה יהיה שיולד ממך יהיה קדוש ויהיה
Mt 5,31 משיח לתלמידיו התורה אומרת המגרש אשתו **יתן** לה ספר כריתות 32 ואני אומר לכם שכל אדם
Mt 7,9 והדופק יכנס. 9 מי מכם אם ישאלהו בנו לחם **יתן** לו אבנים. 10 ואם ישאלהו דג יתן לו נחשים. 11
Mt 7,10 בנו לחם יתן לו אבנים. 10 ואם ישאלהו דג **יתן** לו נחשים. 11 א״כ אתם אם דעתכם תדעו לתת
Mt 12,36 כי כל מלה כבידה שידוברת תהיה בין האנשים **יתן** אדם טעם לאל ביום הדין. 37 בעבור דבריך תהיה
Mt 13,12 מלכות שמימיי אבל להם לא. 12 מי שיהיה לו **יתן** לאדם וישפיע. ומי שאין לו זה המעט שיש לו
Mt 14,7 7 בעבור אותו דבר הוא נשבע שהוא **יתן** לה כל מה שתשאלהו: 8 והיא היתה מוזהרת מאמה
Mt 14,9 שראוהו נעצב לא רצה לשנות. וצוה שאז **יתן** לה ראש זואן טבול. 10 וחתך ראש זואן בבית
Mt 18,19 יהיו בהסכמה של שלום על הארץ שאבי שבשמים **יתן** לכם כל מה שתשאלו: 20 כי למקום ששנים או שלשה
Mt 19,7 מה שהאל חִבֵּר. 7 והם אמרו משה צוה שאדם **יתן** לה ספר כריתות ואותה יעזוב. 8 וישוש אמר משה
Mt 25,29 לאותו שיש לו עשרה. 29 כי למי שיהיה לו **יתן** איש בהעדפה. ואותו שלא יהיה לו אותו המעט
Mc 4,25 באותה תקבלו בהגדלה. 25 ואותו שיהיה לו **יתן.** ואותו שיהיה לו אותו הדבר עצמו שיהיה לו
Lc 1,32 ויהיה נקרא בן מהאל עליון. ואדונינו הש׳ **יתן** לו קתדראת הש׳ אב שלו. 33 וימלוך בבית יעקב
Lc 3,11 והוא ענה אומ׳ אותו שיש לו שתי מלבושים **יתן** למי שאין לו אחת. ומי שיש לו חלופי העושרים
Lc 11,11 כל איש [*] 11 [*] מכם אם ישאל לחם לאביו **יתן** לו אבן. ואם דג יתן לו נחש. 12 ואם ביצה יתן
Lc 11,11 אם ישאל לחם לאביו יתן לו אבן. ואם דג **יתן** לו נחש. 12 ואם ביצה יתן לו עקרב 13 אם לא
Lc 11,12 לו אבן. ואם דג יתן לו נחש. 12 ואם ביצה **יתן** לו עקרב 13 אם לא שלא תבטחו בריע. אך תתנו
Jn 6,27 רק העומד בחיים נצחיים. אותה שבן האדם **יתן** להם. כי האל אב סימן הוא. 28 אז אמרו לו מה
Jn 15,16 ופרייכם יעמוד בעבור שהדבר תשאלו בשמי **יתן** לכם. 17 אלה הדברים אני מצוה לכם שתאהבו זה
Jn 17,2 לו ממשלת כל בשר בעבור שהכל אשר נתת לו **יתן** להם חיים נצחיים. 3 שיכירו אותך לבד אל אמת.
Lc 6,38 טובה ובחונה ומצודקת תנו. ויותר עליונה **יתנו** לכם בסוף. כי באותה מדה שתמדדו תמדד לכם 39
Lc 18,35 עיור אחד יושב קרוב לדרך שואל לעוברים **יתנו** לו. 36 וכאשר העור שמע שעובר עם רב שאל מה
Lc 12,58 ואם באולי ימסור אותך לשופט. והשופט **יתנך** ביד השוטר. והשוטר יתנך במאסר. 59 אני אומ׳
Lc 12,58 לשופט. והשופט יתנך ביד השוטר. והשוטר **יתנך** במאסר. 59 אני אומ׳ לך שלא תצא משם עד שתשוב
Mc 10,23 איך דבר נמנע שאיש שיהיו לו מעות הרבה **יתנם** במלכות שמים. 24 והתלמידים נבהלו מדבריו.
Lc 10,35 ואם תוציא בהוצאתו יותר משני פשיטין אלו **יתנם** לו בחזרתו. 36 אי זה מאלה השלשה נראה לך
Jn 11,4 אינו חולי מיתה רק עמו אלא בעבור שבן האל **יתעלה** בעד אותו חולי: 5 וישאוש אוהב מאד מרטא
Jn 12,23 ענה להם עתה באה השעה אותה שבן אדם **יתעלה.** 24 אמת אני אומר לכם אם גרגיר של חרדל
Mc 9,48 אינם מתים והאש לא נכבית. 48 כל אדם באש **יתעלם** וכל אדם מרוצח מתעלם: 49 טוב הוא המלח אבל
Mc 8,3 להם מה לאכול. 3 ואם אני אשלחם בביתם **יתעלפו** בדרך. כי אחרים מהם באו מרחוק. 4
Jn 4,23 תבוא שעה. ועתה היא שהאמתיים מתפללין. **יתפללו** האב ברוח ובאמת. כי האב שואל להם יתפללו

Jn 4,23 יתפללו האב ברוח ובאמת. כי האב שואל להם **יתפללו** 24 כאלו האל הוא רוח. ואותם שמתפללים לו
Lc 17,34 יאבד אומ הלילה יהיו שנים במטה אחת. האחד **יתפש** והאחד יעזב: 35 [*] 36 ועונים ואמרים לו אנה
Jn 8,46 לכם אמת אינכם מאמינים לי. 46 אי זה מכם **יתפשני** בחטא. אם אומר אני לכם אמת למה לא
Lc 17,37 37 ואמ׳ להם באיזה מקום יהיה הגוף שם **יתקבצו** המלאכים: Tit,18 קפיטולו י״ט כפי לוקא 1
Mt 26,5 5 ואמרו לא נעשה ביום חג בעבור שלא **יתקוממו** העם. 6 וכאשר ישאוש היה בבאטאניא בבית
Mc 14,2 אבל אומרים אכן לא נעשה ביום חג למען לא **יתקוממו** העם. 3 וכאשר היה בבית שמעון מצורע
Lc 21,8 יבאו בשמי שיאמרו לכם שאני אני הוא. והעת **יתקרב.** ואז אתם לא תחפצו ללכת אחריהם. 9 וכאשר
Lc 12,26 אין בידכם לעשות על מה תשתדלו בחריצות על **יתר** הדברים. 27 תהיו חושבים חבצלות השדה איך
Mt 6,25 נאנחים מהגוף. מה תאכלו. מה תלבשו. ולא **יתרה** הנפש [*] מהמלבוש. 26 הביטו עופות השמים
Lc 19,Tit ראה זה נתנו שבח לאל: Lc 19,Tit קפיטולו **כ׳** כפי לוקא 1 וישאוש הולך ביריחו 2 והנה בא איש
Jn 20,Tit לאותו קבר שמו שם ישאוש: Tit,20 קפיטולו **כ׳** כפי ש׳ יואן 1 שבת אחד מריאה מגדלינא באה בבקר
Mt 7,Tit עצמו והיום יספיק אל עמלו: Tit,7 קפיטולו **כ״א** כפי מתיאו 1 עוד אמ׳ ישואש משיח אל תלמידיו.
Lc 20,Tit שומעין לו מקשיבין אליו: Tit,20 קפיטולו **כ״א** כפי לוקא 1 ונעשה באחד הימים ישאוש קבץ העם
Jn 21,Tit חיים בעולם עם ישוש משיח: Tit,21 קפיטולו **כ״א** כפי יואן 1 אחר גלה עצמו ישאוש לאם
Jn 10,38 המעשים בעבור שתכירו שהאב הוא בי ואני **כאב.** 39 ויצא מידיהם 40 והלך פעם אחרת בעבר הירדן
Jn 14,10 אומר שאראה לכם האב. 10 אינך מאמין שאני **כאב.** והאב הוא בי. הדברים שאני מדבר איני מדבר
Jn 14,20 תחיו. 20 באותו היום תכירו כי אני הוא **כאבי.** ואתם בי ואני בכם. 21 השומר מצותי הוא
Mc 13,8 נגד מלך. ויהיו רעשים בארץ ורעב והתחלת **כאבים** יהיו. 9 אז: שִׁמְרוּ עצמכם כי הם יוליכו אתכם
Mc 4,26 26 ועוד אמר להם כן הוא מלכות שממיי **כאדם** שזורע זרע טוב בארץ 27 וישן יום ולילה ונח
Lc 2,7 הבהמות כי לא היו מקום אחר תוכל להניחו **כאותו** קרוי היוצא מן הקיר לחוץ שקורין פרשי. 8
Mt 27,4 ואמר אני חטאתי כי אני מסרתי דם צדיק הוא **כאיש** שאינו יודע. והם ענו מה לנו אתה תראהו 5
Mc 4,33 שעופות השמים דרים בצל הענף. 33 רבות **כאלה** תמונות אמר להם בעבור זה שיבינו 34 ולא דבר
Lc 13,5 5 אני אומר לכם שאם לא תשובו תהיו אבודים **כאלו:** 6 ואמר להם זה המשל. אדם אחד היה לו עץ
Jn 4,24 ברוח ובאמת. כי האב שואל להם יתפללו 24 **כאלו** האל הוא רוח. ואותם שמתפללים לו חוייב
Mt 6,16 רמאים שמחלישים פניהם כדי שיראו צמים. **כאמר** אמ׳ לכם שקיבלו שכרם: 17 רק אתה כשתצום שרוק
Lc 22,51 לו האזן הימנית. 51 וענה ישאוש הניחו עד **כאן.** וכאשר נגע באזן הניחו. 52 וישאוש אמר לאשר
Lc 23,5 נהפך לאחר מלמד בכל גודיאה מגלליאה ועד **כאן.** 6 וכאשר פילאט שמע מגלליאה שאל אותו האדם אם
Jn 8,11 לא העניש אותך. 11 והיא ענתה אדון אין **כאן** גואל אחד. וישאוש אמר לה ואני לא אענישך לכי.
Mt Prol,1 Mt Prol,Inc בס״ד אתחיל דא שי׳ מתיאו **כאשר** דרש ראשונה האוונגליאו הוא רוצה להעתיק
Mt 1,24 יהיה עמנו. 24 וכאשר קם יוסף מחלומו עשה **כאשר** צוהו מלאך האל. ויקח אשתו ולא ידעה עד שילדה
Mt 2,1 ישואש: Tit,2 קפיטולו ג׳ כפי מתיאו 1 **כאשר** נולד ישואש בבית לחם בארץ גודיאה. בימי מלך
Mt 2,22 ויקח הילד ואמו ויבא לארץ ישראל: 22 ויהי **כאשר** שמע כי ארכיליאוס היה מולך תחת אירודיש אביו
Mt 4,12 באו ושרתו אותו: קפיטולו ח׳ כפי מתיאו 12 **כאשר** שמע ישואש שזואן היה תפוש. הפך פניו גליליאה
Mt 5,11 מהם יהיה המלכות שמימיי 11 מאושרים תהיו **כאשר** האנשים יקללו אתכם וירדפו אתכם ויאמרו כל רע
Mt 6,5 כפי מתיאו 5 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו **כאשר** תתפללו לא תעשו כמעשה הרמאים שמראים עצמם
Mt 6,7 ישמעך: 7 וכאשר תתפללו אל תחפצו דבר מאד **כאשר** עושים החסרים. כי הם חשבו שהאל ישמעם ברוב
Mt 9,12 עם חטאים המפורסמים. 12 וישוש משיח **כאשר** שמע אלו הדברים אמר להם הבריאים אינם צריכים
Mt 10,19 בעבור שאתם עדות ממני לפני העמים. 19 **כאשר** ינהגו אתכם תפושים אל תאנחו מה תענו ומה
Mt 11,2 שילכו עמו דרוש בעיירות. 2 וזואן אסור **כאשר** שמע המעשים שאלוהו שנים תלמידיו 3 אתהו
Mt 11,26 ספר. וגלית אותם לתמימים. 26 וכן הוא אב **כאשר** הוטב לפניך. 27 אבי נתן לי יכולת על כל מה
Mt 13,53 מאוצר דברים חדשים וישנים. 53 ונעשה **כאשר** נשלמו אלה הדמיונות נסע משם 54 ובא אל ארצו
Mt 18,17 ואם בזה לא ישמעך הגידהו באגליזיאה ואם **כאשר** אמרתו באגליזיאה לא ישמעך הרחק ממנו כמו
Mt 19,1 Tit,19 קפיטולי מ״ה כפי מתיאו 1 ונעשה **כאשר** ישואש כלה אלה הדברים יצא מגליליאה ובא
Mt 20,15 לעשות משלי כרצוני. ואת עיניך הוא קנאי **כאשר** אני עושה טוב: 16 ובזאת המדה יהיו האחרונים
Mt 21,40 39 לְקַחֲוּהוּ חוץ לכרם והרגוהו. 40 לכן **כאשר** יבא בעל הכרם מה יעשה לאותן העובדים. 41 והם
Mt 24,32 ועד הארץ. 32 תקחו משל מדמיון התאנה **כאשר** הזמורות רבים והעלים יוצאים תכירו שהקיץ
Mt 24,37 ולא הבן. אבל לבד האב השממיי. 37 וכן **כאשר** היה בזמן נח כן יהיה בביאת בן הבתולה. 38 כי
Mt 25,31 חשוכה. ושם יסבול בכי והרעשת שיניים: 31 **כאשר** בן האלוה יבוא בצלם יקרו וכל המלאכים עמו אז
Mt 26,1 קפיטולו נ״ב כפי מתיאו 1 והיה עשוי **כאשר** סיים אלה הדברים. אמ׳ לתלמידיו 2 תדעו כי
Mt 26,19 יעשה פסח עם תלמידיו. 19 והתלמידים עשו **כאשר** צום ישאוש והכינו הפסח. 20 וכאשר היה ערב

Mt 27,31	בו ולוקחין הקנה ומכין בראשו. 31 ואחר	**כאשר** הרבו להוציא עליו לעג. הפשיטו לו הסרבל
Mt 27,54	ואותם שהיו עמו שומרים ישאוש.	**כאשר** ראו התנועות. הארץ רועשת וזה שנעשה יראו
Mt 27,65	65 ואמ׳ להם פילאט בקשו שומרים ושמרהו	**כאשר** תדעו. 66 והם הלכו ושמרו הקבר והאבן גדולה
Mt 28,6	ששאלתם ישו שנתלה. 6 אינינו פה כי קם חי	**כאשר** אמר לכם. בואו ותראו המקום שאניחהו. 7 ותלכו
Mc Prol,14	דברו. אבל דבר ראשונה מהאלהות המדבר	**כאשר** השטן נסהו עם הבהמות והמלאכים שרתוהו. וכתב
Mc 1,32	היד ותכף עזבה הקדחת ושרתם. 32 והערב	**כאשר** השמש נכנע שלחו לו כל החולים ומשוטנים 33
Mc 1,43	אני רוצה שתהיה טהור מהצרעת. 42 [*] 43	**כאשר** נטהר תכף הוציאוהו 44 ואמ׳ לו שמע אל תאמר
Mc 2,25	להם לא קראתם. מה שעשה דוד הוא וחיילותיו	**כאשר** נרעבו. 26 שהוא נכנס במקדש תחת אביתר שר
Mc 3,9	הוא עושה ובאו אליו 9 ועלו בספינה קטנה	**כאשר** העם הולכים אחריו. 10 העם החולים שהוא מרפא
Mc 4,6	אבנים שלא היה בו עפר רב ומיד יצא 6 ויבש	**כאשר** השמש הכהו כי לא היה לו שורש. 7 ואחר נפל
Mc 4,35	הוא מבארו לצד אחד ואמר להם 35 באותו יום	**כאשר** נעשה ערב [*] נעבור אנחנו הלאה 36 והניחו
Mc 6,54	עברו הלאה באו בארץ גִּינִיסָארִיק [*] 54	**כאשר** יצא מהספינה תכף הכירו ישאוש 55 ומיהרו כל
Mc 6,55	55 ומיהרו כל הארץ להביא החולים במטות	**כאשר** שמעו שהוא שם 56 באי זו עיר או מדינה הוא
Mc 7,10	שוברים מצות הש׳ למען שמור מנהגותיכם. 10	**כאשר** משה אמ׳ כבד את אביך ואת אמך. ואשר יקלל
Mc 8,17	הוא אמר בעבור שאין לנו לחם. 17 וישאוש	**כאשר** ראה מחשבותם אמ׳ להם [*] עדיין אינכם מכירים
Mc 8,19	לכם ואינכם שומעין. אין לכם זכרון. 19	**כאשר** חלקתי ה׳ לחמים לה׳ אלף איש. וכמה קופות
Mc 8,38	חטאה בן הבתולה יכירהו לפני השם׳ האב	**כאשר** יבא באורו עם המלאכים. 39 ואמ׳ להם ומקצת
Mc 9,11	הוא שאליהו יבא ראשונה. 11 והוא ענה ואמר	**כאשר** אליהו יבא בתחלה יציל כל העולם כמו שכתו׳
Mc 11,20	19 וכאשר נעשה ערב יצא מן העיר 20 בבקר	**כאשר** עברו בתאנה ראו שנתייבשה עד השורש. 21 ואז
Mc 12,9	חוץ לכרם. 9 לכן מה יעשה אדם הכרם	**כאשר** יבא יכלה אותן העובדים וישכור הכרם לאחרים:
Mc 12,25	טועים ואינכם מבינים הכתיבות וכח השם. 25	**כאשר** המתים יחיו לא יהיה להם נשים ולא להן בעלים.
Mc 12,26	26 ומהמתים שיקומו לא קראתם בספר משה	**כאשר** נראה לו האל בסנה אומר אני אלוהי אברהם אלהי
Mc 13,7	בשמי ואומרים שאני הוא. ורבים ירמו 7 אבל	**כאשר** תראו מלחמות רבות. או התחלת מלחמות אל תיראו
Mc 13,11	אתכם תפושים אל תפחדו מה תאמרו אתם תדברו	**כאשר** הקדוש רוח יישרכם באותה שעה אתם לא תדברו
Mc 13,29	עלים תדעו אתם שהקץ מתקרב. 29 כמו כן	**כאשר** תראו אלה הדברים תדעו אתם שקץ העולם מתקרב
Mc 14,12	יוכל למסרו. 12 ויום ראשון של פת המצה	**כאשר** הפסח עושים. אמרו לו התלמידים להיכן תחפוץ
Mc 14,16	16 והלכו תלמידיו ובאו אל העיר ומצאו	**כאשר** ישו אמ׳ להם והכינו הפסח: 17 וכאשר היה ערב
Mc 15,25	יקח כל אחד מהם. 25 והיתה שעה שלישית	**כאשר** תלוהו. 26 והניחו עליו כתב זהו ישאוש נזוריט
Mc 15,35	אלי למה עזבתני. 35 ומקצת מן העומדים שם	**כאשר** שמעו אמרו ראו איך צועק אליהו. 36 ואחד מהם
Mc 15,39	ולמטה. 39 והסינטוריאו שהיה ממתין שם	**כאשר** ראה שהוא היה מועבר בקול גדול אמר זה האיש
Mc 15,41	אם יקומו קטן ומישף ואם שלומי. 41 כי	**כאשר** היה בגליליאה הן הולכות עמו והולכות עם רבות
Mc 16,7	ואמרו להם כי לפניהם בגליליאה שם תראוהו.	**כאשר** אני אומ׳ לכם. 8 ויצאו וברחו מן הקבר לפי
Mc 16,9	ונרעדות ולשום אדם לא אמרו דבר. 9 וישאוש	**כאשר** חזר חי יום ראשון בבקר הוא נראה ראשונה
Lc 1,8	עקרה. ושניהם היו מאד זקנים. 8 קרה כי	**כאשר** זכריה הכהן נהג מאומנות לפני הש׳ בסדר פעם
Lc 1,44	קרה זה שאם אדוני באה אלי. 44 תדעי כי	**כאשר** שלומך שמעו אזני הנער שמח בגיל גדול בבטני.
Lc 1,70	אותנו ומהר תת שלום בית דוד נערו 70	**כאשר** הגיד מפי קדושיו הנביאים שהם מראשית העולם
Lc 2,20	ומשבחים הש׳. וכל הדברים ששמעו ושראו כן	**כאשר** למעלה אמור להם. 21 ואחר נשלמו שמנה ימים
Lc 3,19	אחרים מזהיר ומגיד לעם. 19 ואירודיש	**כאשר** יואן מייסר אירודיאש אשת אחיו. ומכל הרעות
Lc 3,21	שעשה תפש יואן ושמו בבור: 21 נעשה היה	**כאשר** כל העם נטבל. וישו היה טובל ומתפלל לש׳
Lc 4,25	נושנים היו בימי ישעיה ואליהו בישראל	**כאשר** עצר השמים שלש שנים וששה חדשים. וכאשר היה
Lc 5,1	ד׳: Tit,5 פרק ה׳ כפי לוקא 1 נעשה היה	**כאשר** עמים רבים באו אליו בעבור שישמעו דבר הש׳.
Lc 5,8	באופן שכמעט לא נטבעו. 8 ומאותו הדבר	**כאשר** שימון ופירו ראו ישוש משיח נפלו לרגליו ואמ׳
Lc 5,12	והלכו אחרי ישאוש משיח: 12 וזה נעשה	**כאשר** ישאוש משיח היה בעיר אחד ובא אדם אחד מלא
Lc 5,35	בעוד שהארוס עמהם 35 אבל יבואו ימים	**כאשר** הארוס יפרד מהם ואז יצומו באותן הימים. 36
Lc 6,1	ו׳ כפי לוקא 1 עשוי זה בשבת שני ראשון	**כאשר** ישאוש עובר בשדות זרועים תלמידיו לוקטין
Lc 6,36	ועל הרעים. 36 לכן תהיו אתם בעלי חנינה	**כאשר** אביכם הוא חנון. 37 אל תחפצו לדון ולא תהיו
Lc 6,40	אינינו התלמיד על הרב כל תלמיד הוא שלכם	**כאשר** הוא ברבו 41 איך תראה קיסם בעין אחיך ואינך
Lc 8,34	ונכנסו ביאור ושם נחנקו. 34 ומדבר ההוא	**כאשר** ראוהו הרועים ספרוהו במדינות ובעיירות. 35
Lc 9,11	במקום אחד נקרא בינשידא. 11 והדבר ההוא	**כאשר** ידעהו העמים הלכו אחרי ישאוש וקבלם ומדבר
Lc 9,49	מגרש השדים מן האנשים בשמך. ומחינו בידו	**כאשר** שאינו הולך אחריך עמנו 50 וישוש אמ׳ להם אל

Lc 11,21 האל מגרש השדים. אמת שמלכות הש׳ בא. 21
Lc 11,24 כנגדי הוא. ומי שאינו מאסף עמי מפזר 24
Lc 12,54 נגד כלה וכלה בחמותה. 54 ואומר לעמים
Lc 13,14 האל. 14 וענו בבית הכנסת מלאים חימה:
Lc 13,28 ברוע לב. 28 ושם יהיה בכי והרעשת האל.
Lc 14,7 אותו: 7 ואמר לאותן הקרואים דבר נשמע
Lc 14,8 כאשר בחרו מושבות הראשונים וכסא הכבוד 8
Lc 14,10 מקום לזה. ואז בבושת תרד מטה מטה. 10 רק
Lc 14,22 והביאם פה. 22 והעבד אמ׳ עשוי הוא
Lc 18,5 בלבו ואם שאיני ירא אלהים ואנשים. 5 אמנם
Lc 18,35 נעלם היה מהם ולא הבינו מה הוא. 35 ונעשה
Lc 19,15 לא נחפוץ שזה ימלוך עלינו. 15 ונעשה
Lc 19,32 32 והשלוחים הלכו שם ומצאו העיר עומד
Lc 20,13 אמ׳ מה אעשה אשלח היקיר בני אהובי באולי
Lc 21,20 יפסד. 19 בסבלנותכם תנחלו נפשכם. 20 רק
Lc 21,31 פירותיהם. אתם יודעים שהקץ מתקרב. 31 כן
Lc 22,10 אתה חפץ שנכינהו. 10 והוא אמר להם הנה
Lc 22,35 תהיה כופר בי ולא תכירני. 35 ואמר להם
Lc 23,16 ראוי למיתה לא נעשה לו. 16 אז עזבו לו
Lc 24,5 להם במלבושים לבנים ומזריחים 5 והנשים
Jn 1,19 אלוה אחד. הוא ספרו 19 וזהו עדות יואן.
Jn 4,1 עליו: Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי ש׳ זואן 1 אז
Jn 6,12 כמו כן. והיה להם ספקם בכל אשר שאלו. 12
Jn 7,9 ממיתים ביום זה של חג. וזמני לא נשלם: 9
Jn 7,46 ואמרו מעולם לא שמענו אדם שדבר דבריו
Jn 10,12 בעד צאן השוכר. 12 ומי שאינו שוכר טוב
Jn 10,12 שוכר טוב כאשר הצאן אינם שלו קרוביות.
Jn 10,17 אחד ורועה אחד. 17 בעבור זה אהבני האב
Jn 12,16 אתון. 16 זה לא הכירו תלמידיו בתחלה. רק
Jn 12,41 אותם 41 אלה הדברים אמ׳ ישעיה הנביא.
Jn 13,15 רגל חבירו 15 כי אני נתתיו לכם למשל.
Jn 13,17 אם תהיו יודעים אלה הדברים מאושרים תהיו
Jn 13,21 לכם מי שמקבל אותי מקבל מי ששלחני. 21
Jn 13,34 34 מצוה חדשה. שתהיו אוהבים זה לזה יחד
Jn 16,6 ואחד מכם אינו שואלני לאן אתה הולך. 6 רק
Jn 16,27 שאתפלל לאב בעדכם 27 כי הוא אוהב אתכם
Jn 18,1 בהם Tit,18 קפיטולו י״ח כפי ש׳ יואן 1
Jn 18,3 הרבה פעמים בא הרבה לשם עם תלמידיו. 3 אז
Jn 19,8 חייב מיתה. כי עושה עצמו בן אלוה: 8 אז
Jn 19,13 עצמו אלוה מלך. אומר נגד שיסר: 13 אז
Jn 20,22 אז אמר להם פעם אחרת שלו׳ עמכם. [*] 22
Jn 21,7 מיישוש לפירו האדון הוא. ושימון פירו
Mt 7,5 תבוא להשליך הקיסם מעיני אחיך: קפיטולי
Lc 21,Tit להם יהיה המחקה יתירה: Tit,21 קפיטולו
Mt 15,4 האל בעבור גזירותיכם. 4 אינו אומ׳ האל
Mt 15,6 אי זו שתהיה ממני או ממך תועיל. 6 ולא
Mt 19,19 ניאוף. לא תגנוב לא תעשה עדות שקר. 19
Mt 19,26 ומביטם ישאוש אמ׳ להם בין האנשים הוא דבר
Mc 7,10 למען שמור מנהגותיכם. 10 כאשר משה אמ׳
Mc 10,19 לא תעשה עדות שקר. לא תונה שום אדם.

כאשר החזק מזויין שומר ביתו כל הדברים בשלום. 22
כאשר הרוח בלתי נקי יוצא מן האדם הולך במקומות
כאשר תראו ענן נגד מערב. מיד תאמרו יבא המטר.
כאשר ישאוש ריפא אותה האשה בשבת ואמרו המם אשר בה
כאשר תראו אברהם יצחק ויעקב וכל הנביאים במלכות
כאשר בחרו מושבות הראשונים וכסא הכבוד 8 כאשר
כאשר יקראוך לנישואין אל תשב בראש. כי באולי יותר
כאשר תהיה נקרא לך ושב במקום היותר אחרון בעבור
כאשר צוית. ועדיין הזמן נאות לזה ניאות לזה: 23
כאשר האלמנה הזאת ימצאני אדריכיאה לקץ הבא תעשה
כאשר ישאוש קרב ליריחו עיור אחד יושב קרוב לדרך
כאשר חזר המלכות צוה שיקראו לו העבדים אותם שנתן
כאשר אמר 33 וכאשר באו להתיר העיר אמר אדון העיר
כאשר יראוהו יתביישו ממנו. 14 וכאשר ראוהו מחזיקי
כאשר יראו ירושלם מוקפת מחיל גדול אז תדעו שיתקרב
כאשר תראו כל אלה הדברים שיעשו תדעו שמלכות השם׳
כאשר תבאו בעיר תפגשו אדם אחד נושא אשישה של מים
כאשר שלחתי אתכם בזולת שק ומנעלים. אחסר לכם אי
כאשר יסרו. 17 והיה לו להניח אסיר אחד ביום החג.
כאשר יראו ותקדו פניהם ארצה. והם אמרו להם למה
כאשר שלחו היהודים מירושלם. כהנים ודיאקש בעבור
כאשר הכיר ישאוש שהפרושים שישוש עושה תלמידים
כאשר שבעו אמר לתלמידיו. אספו זה הנותר שלא יפסד.
כאשר אמר אלה הדברים הוא היה בגלליאה. 10 וכאשר
כאשר האיש ההוא דבר: 47 אז ענו להם הפרושים ובזה
כאשר הצאן אינם שלו קרוביות. כאשר הוא רואה הזאב
כאשר הוא רואה הזאב שבא עוזב הצאן ובורח. [*] 13
כאשר אניח נשמתי בעבור שפעם אחרת יקח אותה. 18
כאשר ישאוש נתעלה באור העליון: אז ידעו שדברים
כאשר ראה מעלת האל ודבר ממנו 42 אכן רבים מהשרים
כאשר עשיתי אני כן תעשו גם אתם: 16 אמת אני אומר
כאשר תעשום. 18 אני אומר זה מכולכם אני יודע אותן
כאשר ישאוש אמר אלה הדברים מצא עצמו רוחני והזהיר
כאשר אהבתי אתכם בעבור שתאהבו אתכם ביניכם. 35
כאשר אמרתי לכם אלה הדברים דאגה נתמלאה לבבכם. 7
כאשר אהבתם אותי והאמנתם שיצאתי מהאל. 28 אני
כאשר ישאוש אמ׳ אלה הדברים הלך עם תלמידיו מעבר
כאשר יודיש אסף עם רב ועבדי ההגמונים. והפרושים
כאשר פילאט שמע זה הדבר היה לו פחד גדול. 9 ונכנס
כאשר פילאט שמע אלה הדברים הביא ישו בחוץ וישב
כאשר אמ׳ זה גנח ואמ׳ להם קבלו רוח הקדש. 23 ולמי
כאשר שמע האדון הוא לבש מלבושיו כי ערום היה.
כ״ב כפי מתיאו 6 אמ׳ ישאוש משיח לתלמידיו. לא
כ״ב כפי לוקא 1 ומביט ישאוש ראה אותם שמשימין
כבד אביך ואמך. ומי שיקלל אביו ואמו שימות. 5
כבד אביו ואמו: אתם עברתם מצות הש׳ בעבור
כבד את אביך ואת אמך. ואהוב את רעך כמוך. 20 ואמ׳
כבד מהבין אבל לאל הוא דבר נקל. לעשות כל הדברים
כבד את אביך ואת אמך. ואשר יקלל אביו ואמו מות
כבד את אביך ואת אמך. 20 והוא ענה ואמ׳ אליו רבי

Mc 10,24 פעם אחרת תכף אמר להם בנים מאד הוא **כבד** שאיש שיבטח מאד בעושרו יוכל ליכנס במלכות
Lc 18,20 לא תנאף. לא תגנוב. לא תעשה עדות שקר. **כבד** אביך ואמך. 21 והוא אמר כל אלה הדברים קיימתי
Lc 21,34 לא יעברו: 34 השמרו שבאולי לבבכם לא יהיה **כבד** ביתרון אכילה ושכרות: ובצורך זה החייב וזה
Mt 13,15 ולא תכירו. 15 כי לב זה העם שמן ואזנו **כבדה** ועצמו עיניהם בעבור זה שלא יראו ולא ישמעו
Mc 14,40 מלה. 40 וכששב מצאם ישנים כי עיניהם היו **כבדים** ולא יכלו לענות אותו. 41 בא פעם אחרת ואמר
Mt 13,57 בו. וישאוש אמר להם שום נביא איננו בזולת **כבוד** רק בארצו או בביתו. 58 ולא עשה שם הרבה
Mt 21,37 37 באחרונה שלח להם בנו ואמ׳ הם ישאו **כבוד** לבני. 38 וכאשר העובדים ראוהו אמרו ביניהם
Mc 6,4 4 וישאוש אמ׳ להם שום נביא אינו בזולת **כבוד** אם לא בארצו ובין מכיריו ובביתו 5 ולא רצה
Mc 12,6 6 ועו׳ שלח בנו מאד יקר ואמ׳ אולי ישאו **כבוד** לבני 7 והעובדים אמרו יחדיו זהו היורש בואו
Jn 4,44 בגלליאה. 44 והוא העיר שאין לשום נביא **כבוד** בארצו. 45 אז כשבא ישאוש בגלליאה קבלו אותו
Mt 12,36 רע. 36 בעבור זה אומר אני לכם כי כל מלה **כבידה** שידוברת תהיה בין האנשים יתן אדם טעם לאל
Mt 26,43 אחרת לפירו ומצאם ישנים כי העינים היו **כבידות** 44 והניחם והלך להתפלל פעם אחרת ואמ׳ אותה
Mt 5,28 לכם שכל אדם שיביט אשה ויחמוד אותה בלבו **כבר** עשה ניאוף: 29 אבל אם עֵינְךָ ימנית טשקנדליזא
Mt 6,5 שיראו אותם האנשים: אני אומ׳ לכם באמת **כבר** קבלו שכרם. 6 רק אתה כשתתפלל הכינה בחדרך
Mt 19,6 באשתו והיו שנים באחד בשר. 6 אם כן אינן **כבר** שנים. אבל הם בשר אחד. לכן אין ראוי לאדם
Mc 15,42 שבאו מירושלם. 42 וכאשר ערב נעשה נכנס **כבר** חג המצות זהו לפני השבת. 43 בא יוסף אברמסיאה
Mc 15,44 לו גוף ישאוש. 44 ופילאטו היה נפלא אם **כבר** הוא מת. ושאל לו עושה המשפט אם כבר מת. 45
Mc 15,44 אם כבר הוא מת. ושאל לו עושה המשפט אם **כבר** מת. 45 וכאשר ידעו בעד עושה המשפט נתן לו גוף
Lc 3,9 מאבנים אלו החזיר חי בן אברהם 9 כי הגרזן **כבר** עברה לשורש העץ. לכן כל עץ שאינו עולה פרי
Lc 13,7 לבקש הפרי ולא מצא. 7 ואמ׳ לשומר הכרם. **כבר** עברו שלש שנים שאני שואל פרי תאנה זו. ואיני
Lc 19,14 האימנש עד שאבוא. 14 והקציפוהו עירוניו **כבר** ושלחו לגאסיאו אחריו אומרים לא נחפוץ שזה
Lc 19,25 לאותו שיש לו עשרה אימנש. 25 ואמרו לאדון **כבר** יש לו עשרה אימנש. 26 אני אומר לכם לכל אדם
Lc 19,37 הולך משימים מלבושיהם בדרך 37 וכאשר הוא **כבר** מתקרב לירידת הר הזתים התחילו לו כל העמים
Lc 24,29 29 ובקשוהו ואומרים תשאר עמנו אדון כי **כבר** נעשה ערב והיום כבר נטה ונכנס עמהם. 30 וכאשר
Lc 24,29 תשאר עמנו אדון כי כבר נעשה ערב והיום **כבר** נטה ונכנס עמהם. 30 וכאשר הסב עמהם לקח הפת
Jn 3,18 בו אינו נדון. אבל מי שאינו מאמין בו **כבר** הוא נדון. כי אינו מאמין בעולם האחד לבד נולד
Jn 4,35 הנה אני אומר לכם שאו עיניכם וראו כי **כבר** תבואות הקציר לבנות. 36 ומי ילקט שכרכם
Jn 5,7 באים לידי עכירות. וכאשר אני חפץ ללכת **כבר** קדמני אחר. 8 וישאוש אמר לו קום וסלק מטתך
Jn 9,27 מה עשה לך ואיך פתח עיניך. 27 והוא ענה **כבר** אמרתי. ואתם שמעתם למה חפצתם פעם אחרת לשמוע.
Jn 11,39 הסירו האבן ומרטא אחות המת אמרה לו אדון **כבר** הוא מסריח. כי זה ארבעה ימים שמת. 40 וישאוש
Jn 11,42 חנות אני עושה לך כי שמעת אותי 42 ואני **כבר** ידעתי שכל שעה אתה שומע לי. רק בעבור העם
Jn 12,48 48 מי שמבזה אותי ואינו מקבל דברי **כבר** יש לו שישפטהו. הדברים שאמרתי ישפטו אותו
Jn 14,19 אעזובכם יתומים אני אבא אליכם 19 עוד מעט **כבר** אינכם רואים אותי אבל תראוני חי ואתם תחיו.
Jn 14,30 רוב הדברים לא אדבר עמכם. כי שר זה העולם **כבר** בא: ואין דבר אחר בי 31 רק בעבור שהעולם יכיר
Jn 15,3 בו ינקה אותה בעבור שתעשה פרי לרוב. 3 **כבר** אתם טהורים בעבור הדברים שאמרתי לכם. 4 עמדו
Jn 16,11 תראו אותי 11 רק מרחוק. כי שר זה העולם **כבר** נדון. 12 עוד יש לי לאמר לכם רוב דברים. רק
Jn 16,21 האשה היולדת דואגת כי שעתה בא. וכשילדה **כבר** אינה זוכרת הצער בעבור שמחה וגיל שיש לה. כי
Jn 18,8 והם אמרו ישאוש דנאזריט. 8 ענה ישאוש **כבר** אמרתי לכם אני הוא. אם כן אם אותי אתם מבקשים
Mt 7,12 להם זאת היא התורה והנביאות: קפיטולי **כ״ג** כפי מתיאו 13 אמר ישאוש משיח אל תלמידיו
Mt 7,20 ושרוף. 20 במעשיהם תכירום: עו׳ קפיטולו **כ״ג** כפי מתיאו 21 עו׳ אמר ישאוש משיח לתלמידיו כל
Lc 22,Tit במקדש בעבור שישמעוהו. Tit,22 קפיטולו **כ״ג** כפי לוקא 1 וקרב יום חג אַזִימוֹרוֹם שנקרא פסח 2
Lc 12,16 16 ואמ׳ להם משל שדה אדם עושה פירות **כגודל** השפע. 17 והאדם חושב בעצמו אומר מה אעשה
Lc 22,52 אליו ולשרי הכהנים ולרבני המקדש ולזקנים. **כגנב** יצאתם בסכינים ובעצים: 53 כל היום הייתי
Lc 13,19 משערו לאי זה דבר יהיה נמשל: 19 הנה הוא **כגרגיר** של חרדל שהאדם זורע בגנו וגדל ונעשה אילן
Lc 17,6 הגדילנו. 6 והאדון אמ׳ להם אם לכם אמונה **כגרגיר** חרדל ואתם תאמרו לזה האילן יכרת ויהיה
Mt 8,Tit לא כמו חכמיהם ופירושיהם: Tit,8 קפיטולו **כ״ד** כפי מתיאו 1 וכאשר ירד מן ההר. רב עם הלכו
Lc 23,Tit בעצמינו שמענוהו מפיו: Tit,23 קפיטולו **כ״ד** כפי לוקא 1 ויקומו כל העם והוליכו ישאוש
Lc 24,11 אלה הדברים 11 ונראו להם דברים אלו **כדברים** בלתי מוסכמין להם. ולא האמינו אותם. 12
Mt 21,30 אחר נחם והלך 30 וקרב אל הדרך ואמ׳ לו **כדומה.** והוא ענה אני אלך בחפץ ולא הלך. 31 מי
Lc 10,12 יום לא יסבלו שדומיטאנש של אותה עיר רע **כדומה** לאשר תסבלוהו אתם. 13 אוי לכם כורושים אוי

Jn 5,19 עשות לאב. כי הדברים שהוא עושה. הבן עושה
Lc 12,1 י״ג כפי לוקא 1 וכאשר רוב עמים הקיפוהו
Mt 4,14 נחום בחוף הים גלילות זבולון ונפתלי 14
Mt 6,2 שעושים המזוייפים בבתי כנסיותיהם ובדרכים
Mt 6,5 התפללו בבתי כנסיותיהם ובצדי השוקים
Mt 6,16 תהיו כמו הפחותים רמאים שמחלישים פניהם
Mt 6,18 17 רק אתה כשתצום שרוק ראשך ורחץ פניך 18
Lc 14,11 מעלה לפני הקרואים. 11 כי המגביה עצמו בא
Lc 10,28 ואהבת לרעך כמוך. 28 וישאוש אמר אליו
Mt 20,5 הלך בין הצהרים ושעה תשיעית היתה ועשה
Mc 1,10 ראה השמים נפתחו והקדוש רוח ירד עליו
Lc 6,39 באותה מדה שתמדדו תמדד לכם 39 ויתנו לכם
Lc 2,22 מריאה. 22 וכאשר נשלמו ימי טהרת מריאה
Mt 8,4 לו נדבה כמו שמשה צוה לזכרון: קפיטולו
Lc 24,Tit ובשבת הורידוהו לקבר: Tit,24 קפיטולו
Mc 12,11 לפינה. 11 וזה נעשה בעד אלהינו. היא מלא
Lc 1,5 א׳ ללוקא 5 בימי אירודיש מלך גודיאה
Jn 1,19 עדות יואן. כאשר שלחו היהודים מירושלם.
Mt 8,4 השמר אל תאמר לשום אדם. אבל לך והראה אל
Mt 8,13 נתרפא באותה שעה ובזולת כל רע: קפיטולו
Lc 2,48 אל הבן למה עשית זאת לנו. כי אני ואביך
Mt 23,4 כי הם אומרים ואינם עושים. 4 הם מעמיסים
Lc 5,33 לו למה תלמידי יואן מתענים תמיד ועושים
Mt 26,60 עדי שקר באו. ואחר מחדש באו שנים עדים
Mt 2,2 הוא מלך היהודים שנולד כי אנחנו ראינו
Mc 14,52 לבנה ותפשוהו. 52 והוא עזב האלמשיאה וברח
Lc 1,49 יאמרו אנכי היות מאושרת. 49 כי אותו שהוא
Jn 13,10 רחוץ אינו חסר רק שירחוץ הרגלים והוא
Mt 19,11 אין מחוייב שיקחה לאשה: 11 והוא אמר
Mt 23,8 היות נקראים רבנים: כי אחד הוא מלמדכם.
Mt 23,26 טהרו ראשונה מה שהוא בפנים ואחר תהיו
Mt 26,27 הגביע ועשה חינות ונתנו להם. ואמ׳ שתו זה
Mt 26,31 יצאו להר הזתים. 31 אז אמר ישו לתלמידיו
Lc 15,22 ראוי להקרא בנך. 22 ואח״כ אמ׳ לעבדיו לכו
Jn 13,10 הרגלים והוא כולו נקי ואתם טהורים אבל לא
Jn 13,11 אותו שעתיד לבגוד בי. ובעבור זה אמר אין
Mt 14,20 והתלמידים נתנום אל העם 20 ואכלו
Mt 21,46 מהם אומר 46 ורצו לתופשו. רק יראו העם כי
Mt 23,25 שמחוץ הוא כן כמו גביע קערה. ואתם פונים
Mt 26,33 בגליליאה: 33 וענה פירו ואמר אליו ואם
Mc 5,14 ששומרים אותם ברחו והגידוהו בעיר ויצאו
Mc 6,42 לפניהם. וכן חילק שתי הדגים 42 ואכלו
Mc 6,50 49 [*] חשבו הוא איזה רוח רעה וצעקו 50
Mc 9,1 ויקומו ונהגם בהר אחד מאד גבוה. והיו הם
Mc 9,34 אותו שירצח היות גדול בינותינו יהיה משרת
Mc 14,27 חינות יצאו בהר הזתים. 27 ואמר להם ישו
Mc 14,29 חי אהיה עמכם בגליליאה 29 ופירו אמ׳ אם
Mc 14,50 זה נעשה להשלים הכתיבות. 50 ואז התלמידים
Lc 4,15 15 והוא מלמד בבתי כנסיותיהם ונתעלה בעד
Lc 6,10 או הנפש הושיע או אבוד. 10 וכאשר הביט

כדומיהן. 20 כי האב אוהב הבן. וכל הדברים שהוא
כדורך בגת התחיל לאמר לתלמידיו השמרו מהכאת
כדי שתהיה נשלמת נבואת ישעיה הנביא אומרת 15 ארצה
כדי שיכבדום האנשים: אני אומ׳ לכם באמת שכבר קבלו
כדי שיראו אותם האנשים: אני אומ׳ לכם באמת כבר
כדי שיראו צמים. כאמר אמ׳ לכם שקיבלו שכרם: 17 רק
כדי שלא תתראה לאנשים צם [*]: קפיטולי עשרים כפי
כדי שפלות. והמשפיל עצמו להתנשאות. 12 ואמ׳ לאשר
כדין עניתי עשה אותן הדברים ותחיה. 29 והוא חפץ
כדמות זה 6 סביב בי״א שעה והוא יצא ברחוב. ומצא
כדמות יונה. 11 ונעשית קול בשמים אומרת אתהו בני
כדמותה: אינינו איפשרי עור ימשוך עור אחר הכרח
כדת משה נשאו הנער בירושלם בעבור שידרו לשם 23
כ״ה כפי מתיאו 5 וכאשר ישואש משיח היה נכנס בכפר
כ״ה כפי לוקא 1 ובשבת בבקר בבקר באו בקבר נושאות
כה נפלאה בעינינו. 12 והם רצו לתופשו אבל יראו
כהן אחד שמו זכריה מיחס אביה ואשתו היתה מבני
כהנים ודיאקש בעבור שישאלו אליו מי הוא 20 והודה
כהנך ועשה לו נדבה כמו שמשה צוה לזכרון: קפיטולו
כ״ו כפי מתיאו 14 וכאשר ישואש משיח היה בא בבית
כואבים ומאד חפשנוך. 49 והוא אמ׳ להם מה זה
כובד משאת לעמים שאין יכולים לישא והם אין רוצים
כובד מלחמות וכן אותם מהפ מהפרושים. אבל שלך
כוזבים 61 ואמרו זה אמר אני יכול להשמיד מקדש האל
כוכבו במזרח. ובאנו עם מנחות להשתחות לפניו. 3
כולו ערום מהם: 53 ונהגו לישוש לסגן הכהנים
כולו יכול הקדוש שמו הוא עשה בי דברים גדולים 50
כולו נקי ואתם טהורים אבל לא כולכם. 11 כי אני
כולכם אינכם מבינים זה הדבר אם לא למי שנתון לו
כולכם אחים. 9 ואב לא תאבו קרוא על הארץ. כי אחד
כולכם נקיים מבחוץ: 27 אוי לכם מאותתים פרושים
כולכם 28 כי זה הוא הדם מן החדש שיהיה שפוכה
כולכם תהיו אישקנדליזאטש בעבורי בזאת הלילה כי
כולכם שאו התלמיד הראשון. ובאו והלבישוהו ושימו
כולכם. 11 כי אני יודע אותו שעתיד לבגוד בי.
כולכם טהורים. 12 אז כשרחץ רגליהם לקח מלבושיו.
כולם ושבעו. ונשארו ממותרות י״ב דבלות מליאות. 21
כולם חשבוהו לנביא: Tit,22 קפיטולו מ״ח כפי מתיאו
כולם מלאים מטרף ואזור: 26 פרושים עורים טהרו
כולם יהיו אישקנדליזאטש בעבורך אני לעולם לא אהיה
כולם לראות מה שקרה. 15 וכאשר היו באים לישאוש
כולם ושבעו. 43 וחלקו מנותר שתים עשרה קופות ממה
כולם והיו נבוכים. וישאוש תכף זעק ואמר עמדו
כולם לבדם. והיה בשנוי צורת הפנים 2 והמלבושים
כולם. 35 ולקח נער אחד ושמו באמצעם וחבקו ואמ׳ 36
כולם תהיו אשקנדליזטש בי בזאת הלילה כי כתוב הוא.
כולם יהיו אשקנדליזטש לא אהיה אני. 30 ואמר אליו
כולם ברחו ועזבוהו: 51 ונער אחד מלבישו שהיה
כולם. 16 ובא בנזוריט ששם נתגדל ונתנס כמנהגו
כולם אמ׳ לאיש שלח ידך. והאיש שלח ידו. ומיד ידו

Lc 6,19 העם חפצים לנוגעו. כי כח יוצא ממנו ומרפא **כולם.** 20 והוא נושא עיניו בתלמידיו אומ׳ אשריכם
Lc 9,17 וצום שיניחוהו לפני העם ההוא 17 ואכלו **כולם** ושבעו. והנותר היה י״ב קופות מליאות 18
Lc 9,54 חפץ אתה שנאמר ירד אש מן השמים וישרוף את **כולם:** 55 ונהפך ישאוש ואמ׳ להם אינכם יודעים מאי
Lc 12,7 ואחד מהם לא נשכח לפני האל. 7 ושערכם **כולם** ספורין לפני אל תיראו כי אתם שוים יותר
Lc 13,3 דברים אלו. 3 אומר לא רק אם לא תשובו **כולם** תאבדו 4 כמו אותם שמנה עשר אשר עליהם נפל
Lc 17,27 נישואין נח בתיבה. ובא המבול והרג את **כולם.** 28 ג״כ כמו שנעשה בימי לוט אוכלים ושותים
Lc 19,7 בשמחה: 7 וכאשר העם ההוא ראה זה התלוננו **כולם** בקרבם אומרים שבבית אדם חוטא נכנס. 8 וזאקיב
Lc 22,70 בן האדם יושב לימין כח השם׳. 70 ואמרו **כולם** אם כן אתה בן האלוה. וישאוש אמ׳ אתם אומרים
Jn 6,45 אחרון. 45 כי כתוב הוא בנביאים. והיו **כולם** מלומדים מהאל. כל איש השומע מהאב אחרי כן בא
Jn 8,9 בארץ. 9 וכאשר שמעו זה. יצאו מאותו המקום **כולם** אחד אחר האחד ובתחלה השרים ונשאר ישאוש
Jn 11,48 אותות רבים. 48 אם אנחנו מניחין אותו כן **כולם** יאמינו בו. ויבואו רומיים ויגזלו לנו
Jn 17,21 שיאמינו בעד דבריהם בי. 21 בעבור שיהיו **כולם** דבר אחד כמו שאתה אב בי ואני בך: בעבור
Jn 18,40 שאעזוב לכם מלך היהודים: 40 אז צעקו **כולם** לא תעזוב לנו זה רק בראבן: ובראבן גנב היה:
Mt 15,36 36 ואחר לקח השבעה לחמים והדגים ועשה **כונות** (אני חושב ש״חנות״ היא הקריאה הנכונה) לשם
Mt 10,42 42 כל אדם שיתן לשתות לאחד מאלו הקטנים **כוס** אחד ממים קרים בשם תלמידי אמת לכם אני אומר
Mc 9,40 כנגדינו הוא עמנו. 40 כל אדם שיתן לכם **כוס** אחד בשמי בעבור זה שאתם משיחים. באמת לכם אני
Mt 13,17 אני אומר כי רבים נביאים ורבים סופרים **כוספים** ראות מה שאתם רואים ולא ראו ולשמוע מה
Mc 14,63 בגדיו ואמר להם אתם שואלים אחרי כן ואתם **כוספים** עדים. 64 שמעתם קללה. מה דעתכם וכולם
Jn 7,23 ואינו מתירא עצמו. דת משה מאבד: למה אתם **כועסים** נגדי כי רפאתי כל אדם בשבת. 24 בעבור זה
Mt 26,34 כי בזאת הלילה קודם שהתרנגול יקרא תהיה **כופר** בי ג׳ פעמים 35 ואמ׳ אליו פירו. ואם אתחייב
Mt 26,75 ישאוש שאמר לו קודם שהתרנגול יקרא יהיה **כופר** בו שלש פעמים ויצא בחוץ ובכה מאד במר:
Mc 14,30 הלילה קודם שהתרנגול יקרא שני פעמים תהיה **כופר** בי ג׳ פעמים. 31 והוא עוד דבר אומר אם אהיה
Lc 9,23 23 ואומר לכל אם איש חפץ לבא אחרי יהיה **כופר** בעצמו ושתי וערב שלו ובכל יום יבא אחרי. 24
Lc 22,34 לך פירו לא יקרא התרנגול שג׳ פעמים תהיה **כופר** בי ולא תכירני. 35 ואמר להם כאשר שלחתי אתכם
Lc 22,61 לו קודם התרנגול יקרא שלש פעמים תהיה **כופר** בי. 62 ויצא לחוץ ובכה במרירות. 63 והעם
Jn 13,38 אני אומר לך לא יקרא התרנגול עד שתהיה **כופר** בי שלש פעמים. ואמרו אל תלמידיו: Tit,14
Mt 11,21 ולא עשו תשובה. ואמר 21 רע יהיה לכם **כורושים** וביטשידה. אם הנפלאות שנעשו בכם תהיו
Lc 10,13 רע כדומה לאשר תסבלוהו אתם. 13 אוי לכם **כורושים** אוי לך ביטישידה כי את בטירוש או בסדום
Jn 8,6 בזה. 6 והם מנסים אותו לב לוועדו. וישאוש **כורע** כתב אחד בארץ באצבעו. 7 וכאשר הם מתמידין
Jn 8,8 חטא ישליך האבן הראשונה בה: 8 ופעם אחרת **כורע** כתב אחד בארץ. 9 וכאשר שמעו זה. יצאו מאותו
Mt 21,8 והניחו [*] 8 [*] מלבושיהם בדרך. ואחרים **כורתים** ענפים מאילנות ומאגמגין מהם בדרך. 9 והחיל
Mc 11,8 רבים פשטו בגדיהם בדרך ועמים אחרים **כורתים** ענפים מן האילנות ומגמגמין הדרך. 9 ואותן
Mt 8,22 לך אתי והניח המת לקבור אל האחר: קפיטולו **כ״ז** כפי מתיאו 23 וכאשר ישואש עלה בספינה הלכו
Mt 8,10 עמו. אמת אני אומר לכם לא מצאתי אמונה **כזאת** בישראל. 11 ואומר אני לכם כי רבים יבואו
Lc 20,23 לתת מס לשישר או לא. 23 והוא חושב שקר **כזבים.** אמ׳ להם אתם מנסים אותי רמאים. 24 הראוני
Mt 9,8 שראו זה יראו השם ואותו הללו. שיכולת **כזה** הראה להם באנשים: קפיטולי ל׳ כפי שאן מתיאו 9
Mt 18,5 גדול במלכות שממיי. 5 ומי שישען נער אחד **כזה** בשמי אותי ישען. 6 ואותו שאשקנדליזדא א׳
Mc 2,12 תמהו וברכו האל אומרים מעולם לא ראינו **כזה** הדבר. 13 ויצא משם בעבור לכת אחרת לים וכל
Mc 12,21 השני גם זה לא הניח זרע. זה שלישי עשה **כזה.** 22 ולכל השבעה היתה להם לאשה.23 בתחיה של
Lc 1,61 61 ואמרו לה אין ראוי במשפחתך שתהיה לך **כזה** השם. 62 ועשו סימן לאביו איך הוא חפץ יהיה
Lc 7,9 ואמ׳ אמת אני אומר לכם לא מצאתי אמונה **כזה** בישראל. 10 וחזרו אל הבית אותם שנשלחו
Lc 19,42 42 כי אם אתה הכרת והאמנת הדברים שהם שלך **כזה** היום לשלום לך. ועתה הן נעלמות לעיניך. 43 כי
Jn 10,38 38 אבל אם אני עושה אותם. למה אתם אומרים **כזה.** ואם לא חפצתם להאמין לי. האמינו המעשים
Jn 15,8 זה דבר ודבר תחפצו ותשאלו תשיגו לכם : 8 **כזה** הוא זך אבי וממעלה שתשאו פרי רב. ותעשו
Lc 22,41 שלא תכנסו לניסיון. 41 והוא נסע מהם **כזריקת** אבן אחת. ותקע הברכים לארץ והתפלל. 42
Mt 8,27 הוא זה שהרוח והים שומעין אותו. קפיטולי **כ״ח** כפי מתיאו 28 וכאשר ישואש עבר אותו ים והיו
Mt Prol,16 רוצה שהמספר למעלה אמור יהיה מועבר בעבור **כח** שבועתם. האיונגלישטש נראים בד׳ צורות: ואותם
Mt 12,27 מגרש השדים בכח באלזאבוק. ביניכם באיזה **כח** מגרשין אותם ובעבור זה הם יהיו שופטיכם. 28
Mt 13,54 ואומרים מאין יש לזה כמה חכמה וכמה **כח** 55 אינינו זה בן נפח ואינינו כנגד אמו וקרוביו
Mt 20,25 שרי העולם מושלים בעמים הגדולים ביותר רב **כח.** 26 לא יהיה כן בתוככם. אך מי שירצה להיות רב

Mt 21,23 שרי הכהנים וזקני העם אומרים בעד אי זה **כח** עושה אתה אלה הדברים. ומי נתן לך זה היכולת.
Mt 21,24 ואם אתם אומרים אותו אני אענה בעד אי זה **כח** אני עושה זה. 25 טבילת זואן מאין היא מן השמים
Mt 21,27 והוא אמ׳ להם גם אני לא אומ׳ באי זה **כח** אני עושה אלה הנפלאות. 28 מה דומה לכם. אדם
Mt 24,30 ויראו בן הבתולה בא בעבי השמים. ברב **כח** וצלם ודמות 31 וישלח מלאכיו צועקים בגודל
Mc 1,22 תמהים מהמוסר כי הוא היה מלמדם כמו בעל **כח.** לא כמו חכמי הדת. 23 והיה בבית הכנסת אדם אחד
Mc 6,7 הי״ב תלמידים ושלחם שנים שנים ונתן להם **כח** לרפאת כל החולים ומשוטנים. 8 וציום שלא ישאו
Mc 10,42 גדולים מושלים על הקטנים ושרים שלהם יש **כח** גדול על הקטנים. 43 לא יהיה כן ביניכם. אותו
Mc 11,28 מאותתים והזקנים 28 ואמרו לו בעד אי זה **כח** עושה אתה אלו הנפלאות ומי נתן לך זה הכח שאתה
Mc 11,29 דבר אחד ענו לי ואחר אני אומר לכם באי זה **כח** אני עושה אלו הדברים. 30 טבילת ג׳ואן מן השמים
Mc 12,34 השם. ומשם והלאה שום אדם לא היה בו **כח** לעשות לו שום קושיא. 35 ועונה ישוש ומלמד
Mc 14,62 אמ׳ להם אני הוא. ותראו בן האלוה לימין **כח** האל בא בעבי השמים. 63 והכהן הגדול קרע בגדיו
Lc 4,36 ביניהם ואומרים מה דבר הוא זה שיש לו **כח** ומצוה הרוחות הרעים ויוצאים מן האנשים. 37
Lc 6,19 היו נרפאים. 19 וכל העם חפצים לנוגעו. כי **כח** יוצא ממנו ומרפא כולם. 20 והוא נושא עיניו
Lc 12,5 תיראו. תיראו אותו שאחרי מות האדם יש לו **כח** לשולחו בגיהינם ולו האש אומר לכם אותו תיראו:
Lc 14,28 ולא ימנה ראשונה ההוצאה הצריכה אם בידו **כח** להשלימו. 29 ואם יבנה היסודות ולא יהיה יכול
Lc 14,30 ויאמרו האיש הלזה התחיל לבנות ואין בידו **כח** להשלים. 31 או אם מלך הולך למלחמה נגד מלכים
Lc 21,15 באי זה אופן תענו. 15 כי אני אתן לכם **כח** וחכמה שאליה לא יוכלו לאמר נגדה אויביכם. 16
Lc 22,69 69 בעבור זה יהיה בן האדם יושב לימין **כח** השם׳. 70 ואמרו כולם אם כן אתה בן האלוה.
Mc 8,16 השמרו משאור הפרושים ואירודיש: 16 והם **כחושבים** אמ׳ אחד אל אחד. הוא אמר בעבור שאין לנו
Lc 10,19 כף רגלכם על השרפים ועל העקרבים. ועל כל **כחות** האויבים ושום דבר לא יזככם. 20 אך אל תשמחו
Lc 21,26 יבשים מיראה וחרדה שתבא על כל העולם. כי **כחות** השמים ינועו. 27 אז יראו בן האדם שיבא בענן
Lc 7,8 8 כי אני אדם שיש לי תחת רשותי ותחת **כחי** פרשים. ואומר אני לזה לך והוא הולך. ואומר
Jn 4,36 לבנות. 36 ומי ילקט שכרכם ויאסוף פרי **כחייכם** הנצחיים. בעבור שהזורע והמלקט יחדיו ישמחו
Mc 12,30 בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מחשבתך ובכל **כחך.** זהו עיקר הצווי. 31 והשני הוא דומה לזה.
Lc 10,27 האדון אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל **כחך** ומחשבתך. ואהבת לרעך כמוך. 28 וישאוש אמר
Mt 9,Tit חלו פניו שיצא מעמהם: Tit,9 קפיטולי **כ״ט** כפי שי׳ מתיאו 1 אז ישאוש משיח עבר עם הספינה
Lc 22,44 שמתפלל בצרה 44 והיתה הזיעה היוצאת מבשרו **כטיפי** דם נגרות בארץ. 45 וכשקם מהתפלה ובא אל
Mt Prol,8 כתבו האיונגלי לבד ארבעה יש עדות אמת. **כי** הם הגידו אמונת השילוש בארבעה חלקי העולם.
Mt Prol,14 האיונגלי האחרים הבל שלא היו מקובלים. **כי** השם אינינו רוצה שהמספר למעלה אמור יהיה מועבר
Mt Prol,19 הבין מה שרומזות. מתיאו רומז צורת אדם. **כי** הוא דבר ראשונה מתולדות ישו משיח .. מרקו יש
Mt Prol,21 ישו משיח .. מרקו יש לו צורת אריה. **כי** דבר מהתחיה .. לוקא יש לו צורת עגל. כי דבר
Mt Prol,22 כי דבר מהתחיה .. לוקא יש לו צורת עגל. **כי** דבר מתולדות העגלים שמקריבים הכהנים .. זואן
Mt Prol,24 שמקריבים הכהנים .. זואן יש לו צורת נשר. **כי** כתב דמות השבועות מענייני האלהות ישואש משיח
Mt 1,20 יושאף בן דויט אל תירא לקחת מרים אשתך **כי** מה שהרתה הרתה מרוח קדש. 21 ותלד בן יקרא שמו
Mt 1,21 מרוח קדש. 21 ותלד בן יקרא שמו ישואש **כי** יושיע עמו מעונותיהם. 22 וכל זה היה עשוי
Mt 2,2 2 אומרים אנה הוא מלך היהודים שנולד **כי** אנחנו ראינו כוכבו במזרח. ובאנו עם מנחות
Mt 2,13 ואמו וברחת למצרים וישבת שם עד בואי אליך **כי** עתיד הוא שאירודיש ירצה הילד להכבידו. 14 אז
Mt 2,18 ברמה רחל מבכה על בניה ולא לקחה נחמה **כי** אינינה: 19 וכאשר אירודיש מת מלאך השם נראה לו
Mt 2,20 לו קום וקח הילד ואמו ולך לארץ ישראל **כי** מת אותו שרוצה להמית הילד. 21 ויקם ויקח הילד
Mt 2,22 ואמו ויבא לארץ ישראל: 22 ויהי כאשר שמע **כי** ארכיליאוס היה מולך תחת אירודיש אביו בארץ
Mt 3,2 במדבר גודיאה דורש 2 ואומר עשות תשובה **כי** המלכות שמימיי מתקרבת 3 זהו מה [*] נתנבא. אמר
Mt 3,9 9 ולא תאמרו בלבבכם. אברהם היה אבינו **כי** אני אומר לכם שהאל יכול להחיות מאלה האבנים
Mt 3,15 טובל. 15 ענה ישואש ואמ׳ לו עזוב עמוד **כי** כן חויב שיושלם כל יושר אז הטבילו זואן. 16
Mt 4,6 לו אם אתה הוא בן האלוה הפיל עצמך למטה **כי** כתוב הוא האל מצוה אל מלאכיו שיקבלוך בידיהם
Mt 4,10 אלי. 10 אז אמר לו ישואש לך לך השטן **כי** כתוב הוא התפלל לאלהיך ואותו לבדו תעבוד 11 אז
Mt 4,17 והלאה התחיל ישואש לדרוש ולאמר עשו תשובה **כי** המלכות שמים מתקרב: קפיטולו ט׳ כפי מתיאו 18
Mt 4,18 פירו ואנדריאה אחיו ששמים הרשתות בים **כי** דייגים היו 19 ויאמר להם בואו אחרי ואעשה אתכם
Mt 5,3 פיהו ומלמד אותם לאמר 3 אשרי עניי הרוח **כי** שלהם הוא מלכות השם. 4 אשרי הנחים כי הם ינחלו
Mt 5,4 כי שלהם הוא מלכות השם. 4 אשרי הנחים **כי** הם ינחלו הארץ: 5 אשרי הבוכים שאליהם תגיע
Mt 5,6 שאליהם תגיע נחמה: 6 אשרי רעבי וצמאי צדק **כי** הם ישבעו ויהיו שבעים: 7 אשרי הרחמנים כי הם

Mt 5,7	הם ישבעו ויהיו שבעים: 7 אשרי הרחמנים	כי הם ישיגו רחמנות: 8 אשרי נקיי הלב
Mt 5,8	כי הם ישיגו רחמנות: 8 אשרי נקיי הלב	כי הם יראו השם: 9 אשרי אנשי השלום כי הם יקראו
Mt 5,9	הלב כי הם יראו השם: 9 אשרי אנשי השלום	כי הם יקראו בני השם: 10 אשרי הסובלים הרדפות צדק
Mt 5,10	בני השם: 10 אשרי הסובלים הרדפות צדק	כי מהם יהיה המלכות שמימיי 11 מאושרים תהיו כאשר
Mt 5,12	ותכזבו בעדי. 12 גילו שכרכם גדול בשמים	כי כן רדפו הנביאים שהיו קודמים לכם: קפיטולו י״ב
Mt 5,29	עֵינְךָ ימנית טשקנדליזא הוציאה והרחיקה ממך	כי טוב הוא לך שתאבד אבר אחד מהיות כל הגוף ענוש:
Mt 5,30	טשקנדליזא כרות אותה והרחק אותה ממך.	כי יותר שוה לך אבוד אבר אחד מהיות כל הגוף ענוש
Mt 5,36	בירושלם שהיא עיר האל. 36 ולא תשבע בראשך	כי אין אתה יכול לעשות שער אחת לבן או שחור 37
Mt 5,39	שן 39 ואני אומר לכם שלא תשלמו רע ברע.	כי אם טוב ברע אבל אם יכה אתכם אדם על הלחי אחת
Mt 6,1	העם מפני שתהיו בעיניהם אנשים טובים.	כי תאבדו גמול אביכם שבשמים: קפיטולו י״ח כפי
Mt 6,4	מה שעשתה ימינך. 4 אבל תהיה צדקתך נעלמת	כי אביך שמימיי ישלם לך: קפיטולו י״ט כפי מתיאו 5
Mt 6,7	אל תחפצו דבר מאד כאשר עושים החסרים.	כי הם חשבו שהאל ישמעם ברוב דברים. 8 לכן לא תאבו
Mt 6,8	ברוב דברים. 8 לכן לא תאבו להדמות להם.	כי האל יודע מה שאתם צריכים טרם תשאלהו: 9 וזאת
Mt 6,12	שהוא מסעד חיינו. 12 והנח לנו חובותינו	כי אנחנו מניחים למחוייבינו. 13 ואל תנהיגנו
Mt 6,22	גונבים 21 [*] 22 עינך. תהיה גר כל גופך	כי אם עינך תמימה כל הגוף יהיה בהיר. 23 ואם עינך
Mt 6,29	קוצרין ולא מתעמלין: 29 ואני אומ׳ לכם	כי שלמה לא היה מכוסה עם כל מעלתו כמו אחד מאלו:
Mt 6,34	לכם כל זה. 34 א״כ אל תאנחו ליום מחר.	כי יום מחר יחשוב על עצמו והיום יספיק אל עמלו:
Mt 7,2	אל תלמידיו. אל תדינו ואל תהיו נדונים. 2	כי במדה שתפרעו כך תהיו נפרעים. 3 אתה רואה הקיסם
Mt 7,8	תחפצו ותמצאו: דפקו בדלת ויפתח לכם. 8	כי כל אדם שישאל יקח. והמחפש ימצא. והדופק יכנס.
Mt 7,13	ישאוש משיח אל תלמידיו הכנסו בעד פתח הצר	כי רחב הוא הדרך המוליך האדם לאבדון ורבים נכנסין
Mt 7,16	הם זאבים וטורפים. 16 במעשיהם תכירום.	כי לא יכול אדם ללקוט מסנה ענבים. ולא מקוצים
Mt 8,9	רק לבד תאמ׳ בדיבור ובני יהיה נרפא. 9	כי אני אדם חוטא: ויש לי תחתי פרשים. ואומר אני
Mt 8,11	אמונה כזאת בישראל. 11 ואומר אני לכם	כי רבים יבואו ממזרח וממערב. וינוחו עם אברהם
Mt 8,25	וישוש ישן 25 והקיצוהו אומרים אדון הושיע	כי בסכנה אנחנו. 26 וישאוש אמ׳ להם. למה אתם
Mt 9,6	או לאמר קום ולך. 6 ולמען זה תכירו	כי אני יכול למחות העונות בארץ: אז אמ׳ לנטול קום
Mt 9,13	אבל החולים. 13 לכו ללמוד מה רוצה לומר.	כי אני אוהב יותר חסד מקרבן. לא באתי לקרוא
Mt 9,16	16 אין אדם מכפיל בגד חדש במלבוש ישן.	כי אם כן יעשו כן ממחה המלבוש ועושה בו קרע מאד
Mt 9,17	17 אין אדם משים יין חדש בנאדות ישנים.	כי אם יעשה כן כל הנאדות יהיו אבודים. אבל משים
Mt 10,17	ותמים כמו יונים: 17 השמרו מהעמים	כי הם ינהגו אתכם בדבריהם: ויכו אתכם בבתי
Mt 10,19	אתכם תפושים אל תאנחו מה תענו ומה תאמרו	כי השם ילמדכם באותה שעה שתצטרכו לדבר: 20 אתם לא
Mt 10,24	ישראל אשר בן האלוה יבא לתלמיד. 24	כי התלמיד אינו על הרב: והעבד על האדון: 25
Mt 10,25	התלמיד אינו על הרב: והעבד על האדון: 25	כי די לתלמיד שיהיה כמו עבד אל מלמדו והמלמד אל
Mt 10,28	רם: 28 ולא תחפצו לירא אותם שהורגים הגוף	כי אין יכולים להרוג הנפש. תיראו ביותר אותו
Mt 10,35	תחשבו שאני באתי לשום שלום בארץ. 35 אבל	כי אני באתי להפריד האב מהבן. והבת מהאם. וכלה
Mt 11,11	שיפנה דרכך לפניך. 11 אמת אני אומ׳ לכם	כי בכל ילודי אשה אין ילוד גדול מזואן טבול.
Mt 11,13	אדם בדוחק. והחוקים משיגים אותו בחזקה 13	כי כל הנביאים והדת עד זואן טבול התנבאו מה שהיה
Mt 11,23	כפר נחום שקמת עד לשמים תרדי עד שאול.	כי אם הפלאות שנעשו בך היו נעשים בשידוניאה עדיין
Mt 11,25	משיח אמר מחולל תהיה אב בורא שמים וארץ.	כי אתה הסתרת אלה הדברים אל החכמים יודעי ספר.
Mt 11,27	על כל מה שהוא ושום אחד אינו מכיר הבן	כי אם האב. ושום אדם אינו מכיר האב רק אותו שהבן
Mt 11,30	שפל ונח לב ותמצאו מנוח בנפשותיכם 30	כי עולי נח הוא ומשאי הוא נקל: Tit,12 קפיטולו
Mt 12,8	מקרבן. שום עת אתם לא תענישו השוגגים. 8	כי בן האלוה הוא אדון עדיין מהשבת. 9 וכאשר היה
Mt 12,24	הפרושים שמעו זה אמרו זה אינו מגרש השדים	כי אם בכח בלזאבוק שר השדים. 25 וישואש שיודע
Mt 12,31	מפזר. 31 ובעד אהבה זו אומר אני לכם	כי עון קללה יכופר לאנשים לבד מי שאומר קללה נגד
Mt 12,36	אוצר נודר רע. 36 בעבור זה אומר אני לכם	כי כל מלה כבידה שידוברת תהיה בין האנשים יתן אדם
Mt 12,40	אות לא ינתן לכם לבד אות יונה נביא. 40	כי כמו שיונה היה בבטן הדג שלשה ימים ושלשה
Mt 12,41	יקומו ליום הדין עם זאת האומה ויענישוה	כי הם עשו תשובה בדרישה של יונה. ובכאן הוא גדול
Mt 12,42	ליום הדין עם זאת האומה ותעניש אותה.	כי היא באה מראש העולם לשמוע חכמת שלמה. ובכאן
Mt 13,5	אבנים שלא היה שם מאד עפר ותכף צמחו	כי לא היה להם עפר עמוק. 6 וכשהשמש חממם יבשו כי
Mt 13,6	היה להם עפר עמוק. 6 וכשהשמש חממם יבשו	כי לא היה להם שורש. 7 האחרים נפלו בין הקוצים.
Mt 13,15	אתם תשמעו ולא תבינו ותראו ולא תכירו. 15	כי לב זה העם שמן ואזנו כבדה ועצמו עיניהם בעבור

Mt 13,17 הם מבורכים שרואים. ואזניכם ששומעים. 17 **כי** באמת לכם אני אומר כי רבים נביאים ורבים
Mt 13,17 ששומעים. 17 כי באמת לכם אני אומר **כי** רבים נביאים ורבים סופרים כוספים ראות מה שאתם
Mt 13,21 מקבלה. 21 אבל אין לו שרש ומתייבשת מהר: **כי** בעד מלה זעומה תכף הם נבוכים. 22 אותה שנפלה
Mt 13,40 הוא קץ העולם. והקוצרים הם המלאכים. 40 **כי** כמו שאדם לוקט הקמשונים ושורפן כן יהיה בקץ
Mt 14,3 זהו זואן טבול ששב חי ועושה נפלאות. 3 **כי** אירודיש מחזיק בזואן אסור בעבור כי מתפישו על
Mt 14,3 3 כי אירודיש מחזיק בזואן אסור בעבור **כי** מתפישו על אִירוֹדֶינָא אשת אחיו. 4 כי זואן אומר
Mt 14,4 בעבור כי מתפישו על אִירוֹדֶינָא אשת אחיו. 4 **כי** זואן אומר אליו אינינו ראוי לקחת לך אשת אחיך
Mt 14,24 והאניה הקטנה היתה באמצע הים. וסבלו צער **כי** הרוח מנגדם. 25 וברביעית משמרת הלילה ישאוש בא
Mt 15,14 שאבי לא נטע אותה תהיה נעקרת. 14 הניחום **כי** הם עורים מנהיגי עורים. והעור המנהיג עור אחר
Mt 15,19 מהפה בא מהלב ואותו שהוא מלכלך האדם: 19 **כי** מהלב יוצאות מחשבות רעות רציחות ניאופים
Mt 15,23 והתלמידים באו וחילו פניו שלא יניחנה לכת **כי** היא צועקת אחרינו. 24 והוא ענה לא שולחתי רק
Mt 16,2 להם. אתם אומרים בערב למחר יהיה אור בהיר **כי** השמים הוא אדום 3 ובבקר הייתם אומרים היום
Mt 16,3 אדום 3 ובבקר הייתם אומרים היום יהיה מטר **כי** השמים הוא חשוך א״כ אתם יודעים שפוט צבע
Mt 16,7 7 והם חשבו בקרבם אומרים הוא אומ׳ **כי** אין לנו לחם. 8 וישאוש שיודע מה שחושבים. אמ׳
Mt 16,17 וישו ענה ואמ׳ אליו אשריך שימון בר יונה **כי** בשר ודם לא לימדך רק אבי שבשמים: 18 ואני אומ׳
Mt 16,19 דלתות גיהנם לא תהיה להם יכולת כנגדך 19 **כי** אני אתן לך מפתחות השמים. וכל מה שתקשור בארץ
Mt 16,23 הופך אומר לפירי לך מאחרי שטן. אל תצערני **כי** אינך מבין דברי האל רק מהאנשים. 24 ואז ישאוש
Mt 16,25 ושיקח שתי וערב שלו ושילך אחרי. 25 **כי** אותו שחפץ להושיע נפשו בזה העולם יושיעה כי
Mt 16,25 אותו שחפץ להושיע נפשו בזה העולם יושיעה **כי** יאבד אותה בעדי. 26 מה יועיל לאדם אם הוא
Mt 16,28 לכל אחד כפי מעלליו 28 אמת אני אומר לכם. **כי** מקצת מאלו שהם פה לא ימותו עד שיראו בן האלוה
Mt 17,14 ויכרע לפניו אומר אדון יהיה לך חמלה מבני **כי** ירחיי הוא. וסובל רע גדול באש ובמים 15 ואני
Mt 17,19 זה ההר תשתנה מזה המקום אל מקום אחר **כי** הוא ישתנה. ולא יהיה לכם דבר גדול לעשותו: 20
Mt 18,8 ידך תאשקנדליזט כרות אותה או הרחיקה ממך. **כי** יותר שוה לך הכנס בגן עדן פסח מלכת בגיהנם
Mt 18,9 9 ואם עינך אשקנדליזט תעקרם והרחיקם ממך **כי** יותר שוה לך הכנס בגן עדן בעין אחד מגיהנם
Mt 18,10 השמרו לכם אשר לא תבזו אחד מאלו הקטנים. **כי** אומר אני לכם [*] 11 [*] 12 [*] אם שום איש יש
Mt 18,13 13 ואם יקרה שימצאנה אמיתות אומר אני לכם **כי** יותר ששון יש לי ממנה מן התשעים ותשע שלא
Mt 18,16 16 ואם לא ישמעך חבר אחד עמך או ב׳ **כי** כל עדות הוא קיים בעד שנים או שלשה. 17 ואם
Mt 18,20 שאבי שבשמים יתן לכם כל מה שתשאלו: 20 **כי** למקום ששנים או שלשה מקובצים בשמי אני הוא
Mt 19,4 על שום דבר. 4 והוא ענה ואמר לא קראתם **כי** בראשיתכם עשה אדם ואשה. 5 ואמר בעבור זה אדם
Mt 19,14 אלי בא הנערים קטנים ולא תאבו למונעם. **כי** אמ׳ מכיוצא באלו הוא מלכות שממיי: 15 וכאשר
Mt 19,22 אחרי. 22 וכאשר הבחור שמע זה היה נעצב. **כי** היה אדם שהיו לו נחלות רבות. 23 וישו אמר
Mt 20,14 עמי לפשוט אחד 14 קח מה שהוא שלך ולך **כי** אני חפץ לתת לאלה האחרונים כמו לך. 15 איני
Mt 20,18 לקח י״ב תלמידים בסוד ואמ׳ להם 18 ראו **כי** אנחנו עולים בירושלם ובן האל יהיה נמסר בידי
Mt 20,23 תשבו לשמאלי. גם לימיני אינו לתת בידי **כי** אם לאשר אביא בחרם: 24 וכאשר העשרה שמעום היו
Mt 20,25 25 וישאוש קראם ואמר אתם יודעים היטב **כי** שרי העולם מושלים בעמים הגדולים ביותר רב כח.
Mt 21,19 תאנה אחת קרוב לדרך ובא שם ולא מצא תאנים **כי** אם עלין לבדן ואמר מעולם לא תטעני פרי. ותכף
Mt 21,26 בו. 26 ואם נאמר מן האנשים יראים אנו העם **כי** כלם יראים מזואן כמו נביא. 27 והם ענו אנחנו
Mt 21,32 עצמם והזונות ילכו לפניכם במלכות השם. 32 **כי** זואן בא מראה דרך משפט ולא האמנתם בו והחוטאים
Mt 21,45 וכאשר שרי הכהנים והפרושים שמעו זה הכירו **כי** מהם אומר 46 ורצו לתופשו. רק יראו העם כי כולם
Mt 21,46 כי מהם אומר 46 ורצו לתופשו. רק יראו העם **כי** כולם חשבוהו לנביא: Tit,22 קפיטולו מ״ח כפי
Mt 22,16 דרך האל באמת. ואינך פונה לשום אדם. **כי** אתה אין מביט גופות האנשים. 17 תאמר לנו מה
Mt 22,28 28 א״כ בתחייה מאי זה מכל הז׳ תהיה אשה **כי** אשה היתה מכולם: 29 ענה ישאוש ואמר להם אתם
Mt 23,3 לכם תשמרו ותעשו. אבל לא תעשו כמעשיהם **כי** הם אומרים ואינם עושים. 4 הם מעמיסים כובד
Mt 23,8 8 אבל אתם לא תאבו היות נקראים רבנים: **כי** אחד הוא מלמדכם. כולכם אחים. 9 ואב לא תאבו
Mt 23,9 כולכם אחים. 9 ואב לא תאבו קרוא על הארץ. **כי** אחד הוא אביכם שבשמים 10 לא תחפצו נקראים
Mt 23,10 אביכם שבשמים 10 לא תחפצו נקראים רבנים. **כי** ישאוש משיח רב 11 אותו שהוא גדול בתוככם יהיה
Mt 23,20 דבר גדול המתן או המזבח. שהמקדש המתן. 20 **כי** מי שנשבע במזבח נשבע בעד כל הדברים שהם עליו.
Mt 24,5 להם. השמרו לכם ששום אדם לא יונה אתכם 5 **כי** רבים יבאו בשמי. אומ׳ אני הוא משיח ורבים
Mt 24,12 נבוכים. ויקציפו האחד על האחר: 11 [*] 12 **כי** השנאה תהיה יתירה על החמלה והרחמנות מרבים.
Mt 24,27 יאמר הוא בזאת המערה אל תחפצו האמן. 27 **כי** כל כך כמו שהברק שיוצא ממזרח ונראה עד מערב

Mt 24,38 היה בזמן נח כן יהיה בביאת בן הבתולה. 38 **כי** כמו שהיה בזמן קודם המבול שאוכלים ושותים
Mt 24,42 אחת. האחד ילקח והאחד יניח. 42 לכן הקיצו **כי** לא ידעתם השעה באותה שהאדון יבא. 43 ותדעו אם
Mt 24,44 אשר לו. 44 ובעבור אהבה זו עמדו מוכנים **כי** לא ידעתם השעה אותה שבן האלוה יהיה בא. 45 ומה
Mt 25,8 8 והסכלות אמרו לחכמות תנו לנו משמנכם **כי** עשישותינו מכבות. 9 ועונו החכמות ואמרו אולי לא
Mt 25,13 אמת אני יודע מי אָתֵן 13 לכן תהיו עדות **כי** אינכן יודעות היום והשעה. 14 כן כמו האדם שהלך
Mt 25,21 ה׳ מריוח. 21 ואמ׳ האדון עבד טוב ונאמן **כי** על מעט ממון היית נאמן [*] 22 [*] 23 [*] [*]
Mt 25,29 הבשנט ותמסרהו לאותו שיש לו עשרה. 29 **כי** למי שיהיה לו יתן איש בהעדפה. ואותו שלא יהיה
Mt 25,40 והמלך יענה ויאמר אלהם אמיתות אומר לכם **כי** כל הטוב שמעולם עשיתם עם אחד מאחי הקטנים כי
Mt 25,40 כל הטוב שמעולם עשיתם עם אחד מאחי הקטנים **כי** לי עשיתם. 41 ואז יאמר לאותן שיהיו בצד שמאל.
Mt 25,45 45 אז ענה להם אומר אמיתות אומ׳ לכם **כי** כל פעמים שלא עשיתם למקצת מקטני הדלים שלי גם
Mt 26,2 סיים אלה הדברים. אמ׳ לתלמידיו 2 תדעו **כי** מכאן ועד ב׳ ימים יהיה פסח. ובן האל יהיה נבגד
Mt 26,9 מאד עצבים ואמרו למה עשתה פסידה זו. 9 **כי** זאת המשיחה ראויה לימכר בערך רב. ושיתן אדם
Mt 26,10 שהכירו אמ׳ להם למה חרה לכם מזאת האשה **כי** היא פעלה פעולה טובה אתי. 11 כי יהיה לכם
Mt 26,11 האשה כי היא פעלה פעולה טובה אתי. 11 **כי** יהיה לכם לעולם דלים עמכם. ואני לא אהיה לעולם
Mt 26,26 וברכו ועשה חנות ובצע. ואמר קחו ואכלו **כי** זה הוא גופי. 27 ואחר לקח הגביע ועשה חינות
Mt 26,28 חינות ונתנו להם. ואמ׳ שתו זה כולכם 28 **כי** זה הוא הדם מן החדש שיהיה שפוכה לכפרת
Mt 26,29 לכפרת עונותיכם. 29 ואומר אני לכם אמונה **כי** מכאן והלאה לא אשתה מחליקות זה הגפן. עד אותו
Mt 26,31 תהיו אישקנדליזאטש בעבורי בזאת הלילה **כי** כתוב הוא. אני אכה הרועה ותתפזרו הצאן מן
Mt 26,34 34 וישוש אמר אליו אמיתות אומר לך **כי** בזאת הלילה קודם שהתרנגול יקרא תהיה כופר בי
Mt 26,41 עמדי. 41 עורו והתפללו שלא תכנסו בנסיון. **כי** הרוח הוא מוכן. אבל הבשר חולה. 42 ופעם שנית
Mt 26,43 43 ובא פעם אחרת לפירו ומצאם ישנים **כי** העינים היו כבידות 44 והניחם והלך להתפלל פעם
Mt 26,45 ומצאם ישנים ואמ׳ תשנו ותנוחו ראו **כי** השעה מתקרבת שבן האלוה יהיה נמסר בידי החטאים
Mt 26,46 יהיה נמסר בידי החטאים 46 קומו ונלכה. **כי** ראו שמתקרב אותו שיבגדני. 47 ועוד הוא מדבר
Mt 26,47 אותו שיבגדני. 47 ועוד הוא מדבר הנה **כי** יוד״ש אחד מי״ב התלמידים בא ועמו רב חיל עם
Mt 26,60 שיוכלו למוסרו למיתה 60 ואינם מוצאים **כי** רבים עדי שקר באו. ואחר מחדש באו שנים עדים
Mt 26,73 אותן שעומדין שם. ואמרו אתה הוא מהם **כי** דבריך מעיד 74 ואז התחיל לכפור ולהשבע שאינו
Mt 27,4 לשרי הכהנים והישישים. 4 ואמר אני חטאתי **כי** אני מסרתי דם צדיק הוא כאיש שאינו יודע. והם
Mt 27,6 אמרו אינו דבר ראוי שנשימם בבית המקדש. **כי** ערך דם הוא. 7 וכשנתייעצו קנו שדה א׳ מיוצר
Mt 27,18 שאניח לכם בראבן או ישו שאמור משיח 18 **כי** הוא יודע שבעבור הנאה מוסרים אותו למיתה. 19
Mt 27,19 שלחה לאמר לא תהיה דן האדם ההוא הצדיק **כי** דברים רבים אני ראיתי במראה בעבורו. 20 ושרי
Mt 27,43 43 הוא בטוח באל שיצילהו אם ירצה **כי** הוא אומ׳ אני בן האלוה. 44 וכמדומה לדברים אלו
Mt 28,2 2 והנה היה עשוי ארץ רעשה מאד בחזקה. **כי** המלאך ירד מן השמים והפך האבן מהקבר ויושב
Mt 28,5 כמו מתים. 5 והמלאך אמ׳ לנשים שלא תפחדו **כי** אני יודע ששאלתם ישו שנתלה. 6 אינינו פה כי קם
Mt 28,6 אני יודע ששאלתם ישו שנתלה. 6 אינינו פה **כי** קם חי כאשר אמר לכם. בואו ותראו המקום
Mc Prol,25 למען שאדם ישיג גמול מעמלינו חזקם. **כי** אותו שנוטע ומשקה אחת מלאכה עושה אבל הש׳ הוא
Mc 1,16 שימון ואנדריב אחיו שמשימין הרשתות בים **כי** הם דייגים. 17 ואמ׳ להם ישו בואו ולכו אחרי
Mc 1,22 הכנסת שלהם מלמדם. 22 וכולם תמהים מהמוסר **כי** הוא היה מלמדם כמו בעל כח. לא כמו חכמי הדת.
Mc 1,34 מחלופי חליים ורבים מושטנים מגרש השדים **כי** הם מכירים אותו. 35 וקם בבקר ויצא והלך לו
Mc 1,38 ובמדינות שהן סביבותינו ונדרוש שם. **כי** בעבור זה באתי. 39 והיה דורש בבתי כנסיותיהם
Mc 2,2 שהוא היה בבית. רב עם נתאסף ולא הכילם **כי** כל הבית היה מלא עד הפתח. [*] 3 ובאו אליו ד׳
Mc 2,7 בלבם אומרים 7 איך מדבר כן זה קללה. **כי** מי יוכל לכפר עונות לבד האל. 8 ותכף הכיר
Mc 2,17 אינם צריכים רופא רק אותן שיש להם חולי. **כי** אני לא באתי לקרוא הצדיקים אבל החטאים 18 והיו
Mc 2,22 22 ואין אדם משים יין חדש בנאדות ישנים. **כי** הנאדות ישנים מתבקעים והיין משתפך. אבל יש
Mc 3,8 ומעבר נהר ירדן ומשוריאה ומסדומיאה **כי** שמעו לאמר הפלאים אשר הוא עושה ובאו אליו 9
Mc 3,30 אבל הוא ראוי למיתה נפשיית נצחיית. 30 **כי** הם אמרו משוטן הוא. 31 ובאה האם וקרוביו ועמדו
Mc 4,6 עפר רב ומיד יצא 6 ויבש כאשר השמש הכהו **כי** לא היה לו שורש. 7 ואחר נפל בין הקוצים
Mc 4,11 להבין סודות מלכות שממיי. אבל להם לא. **כי** אם בדמיונות 12 בעבור שהם יראו ולא ראו.
Mc 4,24 ישמע. 24 ואומר לכם ראו מה אתם שומעים. **כי** באותה מדה שתמדדו באותה תקבלו בהגדלה. 25
Mc 4,29 29 וכאשר נשלם הפרי תכף שמים המגל **כי** עת קציר הוא. 30 ואומר לכם למי אדמה מלכות הש׳
Mc 4,38 והם הקיצוהו ואמרו רבי אינך פונה אלינו **כי** ראה שאנחנו אבודים. 39 וישאוש קם וצוה לרוח

Mc 5,4 יכולין להחזיקו בשלשלאות ולא בברזלים 4 כי תמיד משברם. ואינם יכולים להשקיטו. 5 אבל היה
Mc 5,9 נקי. 9 ושאלו מה שמך. והוא ענה שמי מספר כי רבים הם. 10 ובקשהו מאד שלא יגרשהו חוץ מאותה
Mc 5,28 בא בין העם נכנסה ונגעה אחורי מלבושיו 28 כי היא אומרת בקרבה אם אנכי יכולה נגוע לבושו אני
Mc 5,29 נרפאת. 29 ותכף נפסק הגרת הדם. והרגישה כי נרפאה. 30 וישו שיודע בעצמו האמת
Mc 5,30 כי נרפאה. 30 וישו שיודע בעצמו האמת כי ממנו יצאה נהפך לצד העם ואמ׳ מי נוגע בלבושי
Mc 6,6 מועטים חולים שריפא בהשמת ידים עליהם 6 כי נפלא ממיעוט האמנתם. 7 והוא סובב הערים הקטנות
Mc 6,17 שאני חתכתי ראשו וחזר ממות לחיים. 17 כי זה אירודיש תפש ג׳ואן ושמו בבית הסוהר בעבור
Mc 6,20 שתוכל המיתו. אבל אינה יכולה 20 בעבור כי אירודיש מחזיק בזואן וחושב שהוא קדוש וצדיק
Mc 6,31 31 וישאוש אמ׳ בואו ונלך במדבר ונחו מעט כי רב עם הולך וחוזר ולא היה לו פנאי לאכול. 32
Mc 6,34 34 וכאשר ישאוש לארץ וראה העם ריחם עליהם כי הם היו כמו צאן בלא רועה והתחיל ללמדם רוב
Mc 6,48 נכנס. 48 וישו רואה אותם מצטערים במלחות כי הרוח היה להם מנגד. ובא אליהם סביב חצי הלילה
Mc 6,52 והרוח עומד והם עומדים יותר תמהים 52 כי עדיין אינם מכירים פלא החמשה לחמים ולבם היה
Mc 6,56 ומחלים פניו שלבד יגעו בשפת מלבושו כי כל אותן שנוגעים מתרפאין: Tit,7 קפיטולו ז׳
Mc 7,3 שלו אוכלים בלא נטילת ידים ביזו אותם 3 כי היהודים אינם אוכלים שתמיד לא יטלו את הידים
Mc 7,19 דבר שיכנס בגוף האדם אינו יכול לטנפו. 19 כי אינו נכנס לגוף רק בבטן ויוצא בעד טבע מנקה.
Mc 7,25 שאדם ידעהו. אכן לא היה יכול העלים. 25 כי אשה אחת שהיה לה בת אחת מושטנת באה אליו וכרעה
Mc 7,27 וישאוש אמ׳ ראשונה חייב אדם לעזור לבניו. כי אין דבר טוב קחת הלחם מהבנים בעבור תתו
Mc 7,37 אומרים כל מה שעשה ישאוש עשה היטב כי הוא עשה האלמים דבר והחרשים שמוע: Tit,8
Mc 8,2 ואמ׳ להם 2 אני יש לי רחמנות על העם כי הם נמשכים אחרי זה שלשת ימים. ואין להם מה
Mc 8,3 3 ואם אני אשלחם בביתם יתעלפו בדרך. כי אחרים מהם באו מרחוק. 4 והתלמידים ענו מאי זה
Mc 8,33 גוער פירו. אמ׳ הפרד מעלי שכנגדי. כי אין לך שכל אלהיי אבל בשריי. 34 וקרא לעם
Mc 8,36 האיונגילי יושיענה. 36 ומה יועיל לאדם גם כי יהיה לו כל העולם ויאבד נפשו. 37 ואותו
Mc 9,5 ולאליהו אחד. 5 ולא יודע מה הוא אומ׳. כי הם היו מאד מפחדים 6 ונעשית עב אחד עושה צל
Mc 9,33 מה הייתם חולקים אתם בדרך. 33 והם שותקים כי הם היו חולקים אי זה מהם יהיה גדול. 34 וישאוש
Mc 9,38 לו. 38 וישאוש אמ׳ להם אל תמנעו לו כי כל אדם שיעשה נפלאות בשמי אינו אומ׳ רע. 39
Mc 9,42 בצוארו. 42 אם ידך אישקנדליזט כרות אותה. כי יותר שוה לך הכנס בגן עדן ביד אחת מאשה של
Mc 9,44 נח. 44 ואם רגלך אישקנדליזט כרות אותה כי יותר שוה לך הכנס בג״ע באחת. מהכנס בשתים
Mc 9,46 תפסק: 46 ואם עינך אשקנדליזט עקור אותה כי יותר שוה לך הכנס בג״ע בעין אחד משתים בגהינם
Mc 10,14 להם הניחו לבא הנערים אלי ואל תמנעו אותם כי מאלו הוא מלכות שמימיי: 15 אמת לכם אני אומר.
Mc 10,27 להם. לכם הוא דבר נמנע אבל לא לא לשם כי לאל כל הדברים איפשריים. 28 ופירו התחיל לאמר
Mc 10,52 וישאוש אמ׳ אליו [*] [*] [*] 52 [*] לך כי אמונתך הושיעך. ומיד ראה ונמשך אחריו בדרך:
Mc 11,13 אם ימצא תאנים. וכאשר בא אליה לא מצא כי אם עלים. כי לא היה זמן תאנים. 14 וישאוש עונה
Mc 11,13 תאנים. וכאשר בא אליה לא מצא כי אם עלים. כי לא היה זמן תאנים. 14 וישאוש עונה אומ׳ אליה
Mc 11,18 חפשו איך יוכלו המיתו. אבל הם יראוהו כי כלל העם תמהים ממוסריו. 19 וכאשר נעשה ערב יצא
Mc 11,23 ישו ואמר אליו יהיה לך טובה אמונה בשם 23 כי באמת אני אומר לכם כל מי ומי יאמר להר אחד קום
Mc 11,24 יהיה עשוי. 24 ובעבור אהבתכם אומר אני כי בכל תפלותיכם יהיה לכם אמונה חזקה באל ותשיגו
Mc 11,32 32 ואם נאמר מן האנשים. יראים העם כי כלם מקיימים באמת שנביא הוא זואן. 33 [*] [*]
Mc 12,12 12 והם רצו לתופשו אבל יראו העם. כי הם הכירו שהוא אמ׳ אותה הצורה בעבורם והלכו
Mc 12,14 היותך אמיתי ואינך נותן לב על שום אדם. כי אתה אינך שופט לפי הפנים של אדם אבל אתה מראה
Mc 13,6 לאמר ראו הביטו שאיש אחד לא יונה אתכם 6 כי רבים יבאו לעולם בשמי ואומרים שאני הוא. ורבים
Mc 13,7 מלחמות רבות. או התחלת מלחמות אל תיראו כי זה חוייב שיהיה אבל עדיין לא יהיה הקץ. 8
Mc 13,9 והתחלת כאבים יהיו. 9 אז: שִׁמְרוּ עצמכם כי הם יוליכו אתכם במועצותיכם ובבתי כנסיותיהם
Mc 13,19 18 חלו פני האל שזה לא יבא בעת הקור. 19 כי באותו עת יהיה יותר צרה בעולם שמעולם לא היה.
Mc 13,33 ולא הבן אבל האב: 33 השמרו ועורו והתפללו כי לא ידעתם הזמן לא השעה 34 כמו שהאיש שהולך
Mc 13,35 לעבדיו ומצוה לחוש שיעור. 35 לכן עורו כי אינכם יודעים היום והשעה שאדון הבית יבא בערב
Mc 14,5 ביניהם למה נעשית זאת האבדה מהמשיחה 5 כי יכולין היינו למוכרו ביותר מג׳ מאות פשיטין.
Mc 14,6 אמר להם אל תתפשוה למה אתה עַצֵבִים דעו כי פעלה פעולה טובה 7 כי לכם יהיו לעולם העניים.
Mc 14,7 למה אתה עַצֵבִים דעו כי פעלה פעולה טובה 7 כי לכם יהיו לעולם העניים. וכאשר תחפצו אתם תוכל
Mc 14,8 שיהיה לכם ואני לא אהיה לכם לעולם. 8 כי ממה שהיה לה עבדה אותי ומְהֻרָה לפני הקבר למשוח
Mc 14,27 ישו כולם תהיו אשקנדליזטש בי בזאת הלילה כי כתוב הוא. אני אכה הרועה ונתפזרו הצאן 28 אכן

Mc 14,40 באותה עצמה מלה. 40 וכששב מצאם ישנים **כי** עיניהם היו כבדים ולא יכלו לענות אותו. 41 בא
Mc 14,42 יהיה נמסר בידי החוטאים 42 קומו ונלכה **כי** הנה קרוב הוא אותו שימסרני. 43 עו׳ הוא מדבר
Mc 14,70 מאותן ששבות שם אמרה לפירו באמת אתהו מהם **כי** באמת גליליב אתה. 71 והוא התחיל לקלל ולישבע
Mc 15,10 ואמ׳ תחפצו שאניח לכם מלך היהודים. 10 **כי** הוא יודע כי עליוני הכהנים מסרוהו לו בעבור
Mc 15,10 שאניח לכם מלך היהודים. 10 כי הוא יודע **כי** עליוני הכהנים מסרוהו לו בעבור קנאה. 11
Mc 15,41 ומריאה אם יקומו קטן ומישף ואם שלומי. 41 **כי** כאשר היה בגליליאה הן הולכות עמו והולכות עם
Mc 16,7 7 לכו תכף לתלמידים ולפירו ואמרו להם **כי** לפניהם בגליליאה שם תראוהו. כאשר אני אומ׳
Mc 16,14 ישאוש נראה להם להבחין מיאונם וקושי לבם **כי** אותם לא האמינו לאותם שראוהו שחזר חי 15 ואמר
Lc 1,7 בזולת שום רבה. 7 ולא היה להם בן או בת **כי** אלישבק היתה עקרה. ושניהם היו מאד זקנים. 8
Lc 1,8 היתה עקרה. ושניהם היו מאד זקנים. 8 קרה **כי** כאשר זכריה הכהן נהג מאומנות לפני הש׳ בסדר
Lc 1,13 13 אבל המלאך אומ׳ אליו אל תירא זכריה **כי** תפלתך נשמעת ואשתך אלישבק תלד לך בן ותקרא שמו
Lc 1,15 וגיל לך ורבים ישמחו כשיהיה נולד. 15 **כי** הוא יהיה גדול לפני האל ולא ישתה יין ושכר.
Lc 1,30 הוא. 30 והמלאך אמ׳ לה אל תיראי מריאה **כי** את מצאת חן בעיני הש׳. 31 תדעי כִי אַתְּ תהר
Lc 1,37 החדש השישי לאותה שהיא נקראת עקרה 37 **כי** שום דבר אינינו שלא יהיה בלתי איפשרי לפני
Lc 1,44 ואיך קרה זה שאם אדוני באה אלי. 44 תדעי **כי** כאשר שלומך שמעו אזני הנער שמח בגיל גדול
Lc 1,45 שמח בגיל גדול בבטני. 45 ואשריך שהאמנת **כי** אותם הדברים שנאמרו לך מהש׳ יהיו נשלמים בך.
Lc 1,48 האל 47 ורוחי שמח באל שהוא שלומי 48 **כי** הוא הביט שפלות שפחתו. ובעבור זה כל הבריות
Lc 1,49 זה כל הבריות יאמרו אנכי היות מאושרת. 49 **כי** אותו שהוא כולו יכול הקדוש שמו הוא עשה בי
Lc 1,51 50 וחסד שלו מדור לדור ליריאיו. 51 **כי** הוא עושה דברים חזקים בזרועו והוא מבזה הגאים
Lc 1,66 שמוהו בלבם ואמרו אי זה יהיה זה הנער **כי** יד הש׳ היתה בו 67 וזכריה אביו היה מלא רוח
Lc 1,68 וניבא וא׳ 68 ברוך יהיה אדון אלהי ישראל. **כי** הוא פקד ועשה פדיון עמו 69 והיישיר אותנו ומהר
Lc 1,76 76 ואתה נער תקרא נביא מה מאד נעלה **כי** אתה תלך לפני האדון בעבור שתבין הדרכים שיהיו
Lc 2,7 נולד. וקפלו בבגדים והניחו באבוס הבהמות **כי** לא היו מקום אחר תוכל להניחו כאותו קרוי היוצא
Lc 2,11 מגיד לכם שמחה גדולה שתהיה לכל העם. 11 **כי** היום נולד לנו בעיר דוד מושיע העולם שהוא משיח
Lc 2,30 עתה אתה עזוב עבדך כפי דבריך בשלום 30 **כי** עיני ראו שלומך 31 שהכינות לפני פני כל העם 32
Lc 2,48 ואמ׳ האב והאם אל הבן למה עשית זאת לנו. **כי** אני ואביך כואבים ומאד חפשנוך. 49 והוא אמ׳
Lc 3,9 יכול מאבנים אלו החזיר חי בן אברהם 9 **כי** הגרזן כבר עברה לשורש העץ. לכן כל עץ שאינו
Lc 4,4 ענה כתו׳ הוא שאינו חי האדם על הלחם לבדו **כי** אם בכל הדבר שיוצא מפי השם׳. 5 והשטן נהג
Lc 4,32 בשבת. 32 והיו נבהלים ומתמיהין במוסרו **כי** דברו היה בעוז. 33 ואדם אחד היה לו השד והיה
Lc 4,41 אתה הוא משיח בן האלוה. וגוער אותם **כי** יודעים שהוא משיח 42 והבקר אור יצא משם והולך
Lc 4,43 חוייב לו להגיד לעיירות אחרות מלכות האל **כי** בעבור זה שולחתי. 44 והיה דורש בבתי כנסיות של
Lc 5,8 משיח נפלו לרגליו ואמ׳ אדון הפרד נא מעלי **כי** חוטא אנוכי. 9 כי חרד הוא. מסובב הוא. וכל
Lc 5,9 ואמ׳ אדון הפרד נא מעלי כי חוטא אנוכי. 9 **כי** חרד הוא. מסובב הוא. וכל אותן שהיו עמו בלקיחת
Lc 5,10 שוממין. וישאוש אמר לשימון אל תפחד **כי** בעבור זה תהיה שתקח האנשים. 11 וכאשר נהגו
Lc 5,24 או אמור קום ולך. 24 אבל בעבור שתדעו **כי** בן אלוה יש לו יכולת בארץ לעזוב החטאים. אמ׳
Lc 5,32 שהוא בריא. אבל החולים צריכים רופא 32 **כי** אני לא באתי לקרוא הצדיקים רק לחוטאים בתשובה
Lc 5,36 שום אדם לא יחליף מלבוש חדש במלבוש ישן. **כי** אם יעשהו הישן נשבר וחדש אינו מתי מתיחד עם
Lc 5,37 ושום אדם אין לו לשום יין חדש בנאד ישן. **כי** אם יעשהו היין חדש משבר הנאדות הישנים והנאדות
Lc 6,19 היו נרפאים. 19 וכל העם חפצים לנוגעו. **כי** כח יוצא ממנו ומרפא כולם. 20 והוא נושא עיניו
Lc 6,21 שמהם מלכות האל. 21 אשריהם של רעבים **כי** יהיו שבעים: אשריהם למי שהם בוכים כי ישמחו.
Lc 6,21 כי יהיו שבעים: אשריהם למי שהם בוכים **כי** ישמחו. 22 אשריכם אתם שהאנשים יכעיסו אתכם
Lc 6,23 טעם בן האדם 23 ישמחו באותו היום ותנשאו. **כי** שכרכם מאד הוא מושפע בשמים. כמו זה היו עושים
Lc 6,24 הנביאים והאבות. 24 רק אוי לכם עשירים **כי** הוא נח דעתכם. 25 [*] אוי לכם ששוחקים כי תבכו
Lc 6,25 כי הוא נח דעתכם. 25 [*] אוי לכם ששוחקים **כי** תבכו ותכאבו. 26 אוי לכם כי כלם יברכוכם. כפי
Lc 6,26 לכם ששוחקים כי תבכו ותכאבו. 26 אוי לכם **כי** כלם יברכוכם. כפי אלה הדברים עושים אביהם של
Lc 6,34 מקוים שכר או שירות אי זו חן ראוי לכם **כי** החוטאים נותנים לחוטאים בעבור שיקבלו גמול. 35
Lc 6,38 תנו. ויותר עליונה יתנו לכם בסוף. **כי** באותה מדה שתמדדו תמדד לכם 39 ויתנו לכם
Lc 6,43 ואז תביט שתגרש הקיסם מעין אחיך. 43 **כי** העץ אינינו טוב שעושה פירות רעים. ועץ רע אינו
Lc 6,44 ועץ רע אינו יכול לעשות פרי טוב. 44 **כי** כל עץ ניכר בפריו. כי מקוצים אין איש מלקט
Lc 6,44 לעשות פרי טוב. 44 כי כל עץ ניכר בפריו. **כי** מקוצים אין איש מלקט תאנים. ומסנה אין איש

Lc 6,45 טוב. ואדם רע מרוע אוצר לבבו מגיד רע **כי** מהשפעת הפה הלב מדבר. 46 למה אתם קוראים אותי
Lc 6,48 הנחל בא על אותו בית ולא היה יכול להניעו **כי** היתה מיוסדת על האבן: 49 אבל מי ששומע דברי
Lc 7,5 אומרים לו ראוי אתה שתתן זה להם 5 **כי** הוא אהוב עמנו. והוא בנה לו בית הכנסת 6
Lc 7,6 שיאמרו לישאוש אדון אל תרצה להצטער. **כי** אני אינינו הגון שתכנס בצל קורתי. 7 ובעבור זה
Lc 7,8 אבל תאמ׳ זה בדברים ובני יהיה נרפא. 8 **כי** אני אדם שיש לי תחת רשותי ותחת כחי פרשים.
Lc 7,16 ח׳ כפי שן לוקא נביא גדול קם בתוכינו **כי** השם פקד עמו 17 וזה הדבר נתפזר בכל ארץ
Lc 7,28 לכם מלאכי לפניך שיכין הדרך לפניך 28 **כי** אני אומר לכם. כי בכל אשר נולדו בעולם מאשה לא
Lc 7,28 שיכין הדרך לפניך 28 כי אני אומר לכם. **כי** בכל אשר נולדו בעולם מאשה לא נולד גדול מיואן
Lc 7,47 רגלי במשיחה. 47 ובעבור זה אני אומ׳ לך **כי** לא תהיו נעזבים עונות רבים ונמחלים בעבור זה
Lc 7,47 תהיו נעזבים עונות רבים ונמחלים בעבור זה **כי** היא מאד אוהבת. ואותן שיושבין יחד עמו התחילו
Lc 8,6 ממנו על הסלעים. וכאשר הזרע יצא נתייבש **כי** לא היה לו לחות מהארץ. 7 והאחר נפל בתוך
Lc 8,13 מקבלים דבר הש׳. ובאלו אין להם שרשים **כי** לזמן היו ובעת נסיון נפרדים: 14 ואותו זרע
Lc 8,17 בעבור אותן שנכנסין בבית יהיו רואין 17 **כי** שום דבר אינינו ביותר נעלם שלא יהיה ניכר ושלא
Lc 8,18 18 לכן ראו באי זה אופן אתם שומעין. **כי** לאותן שיש לו יעשוק. ואותו שאין לו מה שחושב
Lc 8,29 מאד עליון מבקש אני ממך שלא תצערני 29 **כי** בצואתו לרוח רעה שתצא מן האדם ההוא ומצערו.
Lc 8,30 שאלו מה שמך. והוא ענהו ליגיאו ר״ל מספר **כי** שדים רבים נכנסו בו. 31 והשדים בקשו ישאוש
Lc 8,37 נורוס בקשו מישו שילך לו ולא יעמוד עמהם **כי** ביראה הם עומדים וישאוש נכנס בספינה ודורש. 38
Lc 8,42 ישאוש משיח וחלה פניו שיבא אל ביתו 42 **כי** בן היה לו שחולה למות זה שנים עשר שנים. ויקר
Lc 8,49 לו ואמר אליו אל תחפוץ לצער ישאוש משיח **כי** בתך מתה. 50 וישאוש שמע זה לאבי הנערה אל תפחד
Lc 8,51 ישו בבית השר לא עזב לשום אדם שיכנסו עמו **כי** אם פירו ויקומו ויואן ואבי הנערה 52 ואמה
Lc 8,52 ואמה בוכים הנערה וישוש אמר להם אל תבכו **כי** אין הנערה מתה. רק ישינה. 53 ומלעיגים על
Lc 9,12 למקום זה למען יוכלו למצוא מה שיאכלו **כי** המקום הזה הוא חרב 13 וישוש אמ׳ להם תנו להם
Lc 9,38 גדול ואומ׳ רבי תהיינה פקוחות על בני **כי** אין לי זולתו. 39 והרוח אוחזו ומיד זועק
Lc 9,45 נמסר בידי אדם. 45 ולא הבינו מלת השם. **כי** נעלמה להם. ויראו לשאול אותה 46 ונשאו ונתנו
Lc 9,50 עמנו 50 וישוש אמ׳ להם אל תמנעו לו. **כי** מי שאינו כנגדינו לנו הוא. 51 וכאשר נשלמו
Lc 9,53 ונכנסו בעיר השומרונים להכין שם 53 [*] **כי** מגמת פניו ירושלם. 54 וכאשר יקומו ויואן ראוהו
Lc 10,7 ואכלו ושתו מאותן הדברים שיתנו לכם. **כי** ראוי הוא הפועל להיות לו שכרו. אל תאבו לעבור
Lc 10,13 אתם. 13 אוי לכם כורזשים אוי לך ביטישידה **כי** את בטירוש או בסדום יהיו נעשים נסים שנעשו בך
Lc 10,15 הדין. 15 ואת כפר נחום תנשאי עד לב השמים **כי** בתהומות גהינם תרדי. 16 מי שאתם מואס מי שאתם
Lc 10,20 ושום דבר לא יזככם. 20 אך אל תשמחו **כי** הם משועבדים לכם. רק כי שמכם כתוב בשמים. 21
Lc 10,20 20 אך אל תשמחו כי הם משועבדים לכם. רק **כי** שמכם כתוב בשמים. 21 ובאותה שעה שמח ישאוש
Lc 10,21 אלו מן החכמים. וגליתם לקטנים אמת הוא אב **כי** כן ערב לפניך. 22 כל הדברים הם נמסרים אלי
Lc 10,22 אלי מאבי. ואין אדם יודע מי הוא הבן **כי** אם האב. ומי הוא האב כי אם הבן. ומי שיחפוץ
Lc 10,22 יודע מי הוא הבן כי אם האב. ומי הוא האב **כי** אם הבן. ומי שיחפוץ הבן להגידלו. 23 והפך פניו
Lc 10,24 שרואים מה שאתם רואים. 24 אני אומר לכם **כי** נביאים רבים יחפצו ראות אותן הדברים שאתם
Lc 11,4 חוקינו יום יום. 4 והנח לנו כל חטאתינו. **כי** אנו מניחים אותם לכל מחו מחוייבינו. ואל
Lc 11,6 ויאמר לו אהובי הלוה לי ככרות לחם ג׳ 6 **כי** אהובי בא מהדרך אלי. ואין לי מה שאוכל להניח
Lc 11,10 לכם. תבקשו ותמצאו. תקעו ויפתח לכם 10 **כי** כל איש [*] 11 [*] מכם אם ישאל לחם לאביו יתן
Lc 11,30 לא ינתן לו. זולת אות יונה הנביא. 30 **כי** כמו שיונה היה אות למלחים. כן יהיה בן האדם
Lc 11,32 נינוה יקומו בדין עם זאת המשפחה ויענישוה **כי** עשו תשובה בעבור דרישת יונה. והנה בכאן יותר
Lc 12,7 האל. 7 ושערכם כולם ספורין לפני אל תיראו **כי** אתם שוים יותר מרבים שעברו: 8 ואני אומ׳ כי כל
Lc 12,8 אתם שוים יותר מרבים שעברו: 8 ואני אומ׳ **כי** כל האדם שמודה בי לפני האנשים יקרהו מן השמים
Lc 12,12 אופן או באי זה דבר תענו או תאמרו 12 **כי** רוח הקדש ילמדכם באותה שעה מענה לשון: 13
Lc 12,15 חולק עליכם. 15 ואמ׳ להם השמרו מכל כילות **כי** חיי האדם אינה בהשפעת מה שהוא מחזיק. 16 ואמ׳
Lc 12,23 לנפשכם. ואל תאמרו במה תלבשו גופכם. 23 **כי** הנפש חשובה יותר מאכילה והגוף יותר מהלבוש. 24
Lc 12,27 גדילות לא טורחות ולא טוות. אני אומר לכם **כי** שלימה בכל מעלתו לא היה לו מלבוש דומה למלבוש
Lc 12,30 מה תאכלו ומה תשתו ואל תתנשאו למעלה. 30 **כי** כל הדברים האלה שואלים נבראי העולם. ואביכם
Lc 12,30 שואלים נבראי העולם. ואביכם יודע באמת **כי** לכם חסרון מכל אלה. 31 אמנם תשאלו מלכות הש׳
Lc 12,32 הדברים תשיגו. 32 אל תהיו יראים מגוי חלש **כי** לאביכם ערב תת לכם מלכות: 33 תמכרו מה שאתם
Lc 12,33 33 תמכרו מה שאתם מחזיקים ותנו צדקה **כי** אתם מתקנים אוצר בשמים: אין חסרון למי שגנב

Lc 12,36 המחכים אדונם כשחוזר מן הנשואין למען **כי** יבא ויגע בדלת יפתחו לו מיד: 37 ומיד יברכם.
Lc 12,40 ניעור. ולא יניח חפור ביתו. 40 ואתם עמדו **כי** בשעה שלא תחשבוה יבא בן אדם: 41 ופירו אמ׳ לו
Lc 13,2 גלילבש הם חטאים יותר מגלילבש האחרים **כי** סבלו דברים אלו. 3 אומר לא רק אם לא תשובו
Lc 13,7 שואל פרי תאנה זו. ואיני מוצא. לזה תעקרה **כי** היא אוכלת שבח האדמה. 8 והוא ענה לו אדון הנח
Lc 13,24 סבורים שתכנסו בפתח הצר. אני אומר לכם **כי** רבים יחפצו ליכנס ולא יכולו. 25 וכאשר אב
Lc 13,31 אליו: ומקצת הפרושים אמרו אליו לך מעמנו **כי** אירודיש אבה המיתך. 32 וישאוש אמר להם לכו
Lc 13,33 רק חוייב לו למחרת ליום הבא אחריו ללכת **כי** אין ראוי שנביא יראה חוץ לירושלם 34 שיהרוג
Lc 14,8 8 כאשר יקראוך לנישואין אל תשב בראש. **כי** באולי יותר נכבד ממך נקרא שם 9 ויבא לאותו
Lc 14,11 עלה הנה. אז תשיג מעלה לפני הקרואים. 11 **כי** המגביה עצמו בא כדי שפלות. והמשפיל עצמו
Lc 14,12 האחים ולא הקרובים. ולא השכנים עשירים. **כי** באולי אותם שאתה קורא שישלמו לך גמול: 13 אבל
Lc 14,14 העניים והנטולים והעורים 14 וברוך תהיה **כי** אין להם מה שיגמלוך: והשכר תשיגהו בתחיית
Lc 14,24 בחזקה בעבור שענייני יבאו לגמר: 24 **כי** אני אומר לכם כי אני אומר לכם כי שום אדם
Lc 14,24 שענייני יבאו לגמר: 24 כי אני אומר לכם **כי** אני אומר לכם כי שום אדם מהנקראים לא יאכלו
Lc 14,24 24 כי אני אומר לכם כי אני אומר לכם **כי** שום אדם מהנקראים לא יאכלו בזימוני: 25 ועמים
Lc 14,28 בא אחרי אינו יכול להיות תלמידי. 28 **כי** אי זה מכם שחפץ לבנות מגדל. ולא ימנה ראשונה
Lc 15,6 שמח. 6 קורא אוהביו ושכניו ואמר שמחו עמי **כי** מצאתי הצאן שנאבדה. 7 אני אומ׳ לכם כן יהיה
Lc 15,9 ואוהבותיה ושכינותיה אומרת שמחו עמי **כי** אנכי מצאתי דרכמא שלי אותה שאבדתי. 10 כן אני
Lc 15,24 רגליו. 23 ושאו עֵגֶל שמן ונאכל ונשתה. 24 **כי** זה בני מת היה ומצאנוהו חי [*]. והתחיל לאכול:
Lc 15,32 אבל לאכול ולשמוח איני ראוי ולשמח אחרים **כי** אחיך השבתיו כמת ונאבד ונחזר לנו. Tit,16
Lc 16,2 שאני שומע עליך. תן חשבון מהה מההרשאה. **כי** מכאן ואילך לא תשתדל בהרשאה ההיא. 3 והמורשה
Lc 16,8 וכתוב שמנים. 8 ושבח האדון המעשה רע הלבב **כי** בחכמה עשהו. כן בני זה העולם הם יותר חכמים..
Lc 16,13 לכם. 13 שום אדם אינינו..שני אדונים **כי** שינא האחד והאחד יאהב .. האחת יבזה. אינכם
Lc 16,28 אמר א״כ אב אחלי שתשלחהו לבית אבי 28 **כי** חמשה אחים יש לי ואמר להם שלא יבואו לנגישת
Lc 17,9 ותשתה.9 וימצא אותו עבד חן בעיני אדוניו **כי** עשה מצותו. 10 איני חושב כן עליכם כי עשיתם כל
Lc 17,10 כי עשה מצותו. 10 איני חושב כן עליכם **כי** עשיתם כל הדברים שצוה לכם. תאמרו אנחנו עבדים
Lc 17,19 לשם אלא זה מעם נכר 19 ואמ׳ אליו קום ולך **כי** אמונתך הושיעך 20 ושאל לפרושים מתי יבא מלכות
Lc 17,21 בהעמדה 21 ולא יאמר הנו הוא או הלאה הוא **כי** הנה מלכות האל ראוי לבא לכם. 22 ואמ׳ לתלמידיו
Lc 17,24 הוא לא תחפצו ללכת. ולא תלכו אחריו. 24 **כי** כמו שהשמש זורח תחת השמים ומזריח. כי יהיה בן
Lc 17,24 24 כי כמו שהשמש זורח תחת השמים ומזריח. **כי** יהיה בן האדם ביומו. 25 אכן ראשונה חוייב לו
Lc 18,11 הדברים. אדון אלהים חינות אני עושה לך **כי** אני איניני כמו האנשים האחרים גזלנים רעים
Lc 18,13 אבל מכה את חזהו. אומר אדון אלהים רחמני **כי** חוטא אני 14 אמת אני אומר לכם שהעולמיי זה הלך
Lc 18,14 אומר לכם שהעולמיי זה הלך לביתו מצודק. **כי** כל אדם המגביה עצמו יהיה נשפל ומי שישפיל עצמו
Lc 18,16 הניחו הנערים הקטנים לבא אלי ולא תמנעום **כי** מכיוצא באלו הוא מלכות שמים. 17 באמת לכם אני
Lc 18,23 23 ואלה הדברים נשמעים הוא היה עצב מאד **כי** עשיר הוא. 24 וישוש ראה עצבונו ואמ׳ דבר אי
Lc 18,37 שמע שעובר עם רב שאל מה זה 37 ואמרו לו **כי** ישוש נזורט עובר באותו מקום. 38 והעור קרא
Lc 19,3 איש הוא. ולא יכול לראותו בעבור רוב העם. **כי** אותו זאקיב היה קטן הצורה 4 ורץ ועלה באילן
Lc 19,4 שיכומור. בעבור יכול לראות ישאוש משיח **כי** שם היה לו לעבור 5 וכאשר ישאוש בא אל המקום
Lc 19,5 ישוש משיח ואמר לו זאקיב רד מהר וחושה **כי** מוכרח אני שאבא היום בביתך. 6 וזאקיב ירד מהרה
Lc 19,17 הרוחתי. 17 והאדון אמר אליו שמח עבד טוב **כי** בדבר קטן היית נאמן. יהיה לך ממשלה על מאה
Lc 19,21 שנתת לי שמר שמרתיה והצנעתיה בנעלם. 21 **כי** פחדתי ממך כי אתה הוא איש אכזרי אתה לוקח מה
Lc 19,21 שמרתיה והצנעתיה בנעלם. 21 כי פחדתי ממך **כי** אתה הוא איש אכזרי אתה לוקח מה שלא הנחת.
Lc 19,31 שואל אתכם למה אתם מתירים קשרו אתם תאמרו **כי** עשיתם כמו שאדוננו חפץ פעולתו. 32 והשלוחים
Lc 19,34 להם למה אתם מתירים העיר. 34 והם אמרו **כי** האדון רבינו צריך לו. 35 ונהגו אותו לישאוש.
Lc 19,42 קרב אל העיר ראה אותה ובכה עליה. אמר 42 **כי** אם אתה הכרת והאמנת הדברים שהם שלך כזה היום
Lc 19,43 לשלום לך. ועתה הן נעלמות לעיניך. 43 **כי** ימים יבואו לך שאויביך ימאסוך ויקיפוך ויצורו
Lc 19,48 אבו להשמידו 48 ולא מצאו מה לעשות לו **כי** כל העם שומעין לו מקשיבין אליו: Tit,20
Lc 20,6 נאמ׳ מן השמים [*] 6 [*] כל העם יסקלונו. **כי** בבריא היה להם שיואן היה נביא. 7 וענו שלא
Lc 20,19 חפצו באותה שעה לשום יד בו. ויראו העם **כי** הכירו עליהם ובעבורם אומ׳ המשל. 20 ושלחו
Lc 20,19 שעה לשום יד בו. ויראו העם כי הכירו **כי** עליהם ובעבורם אומ׳ המשל. 20 ושלחו לו אנשים
Lc 20,36 המתים. לא יעשו נשואין ולא יקחו נשים. 36 **כי** לא ימותו משם ואילך כי יהיו דומין למלאכים.

Lc 20,36 ולא יקחו נשים. 36 כי לא ימותו משם ואילך כי יהיו דומין למלאכים. והם בני השם׳. וכי הם בני
Lc 20,37 37 ואותן מתים שיחיו. למדהו והראהו משה. כי האל אמ׳ לו בסנה אני אלהי אברהם אלהי יצחק
Lc 20,38 יעקב. 38 אינו אלוה המתים אכן החיים כי כלם חיים עמו. 39 ומקצת מהסופרים אמרו רבי
Lc 21,4 האשה האלמנה ענייה שמה יותר מכולכם. 4 כי כל אלו מהשפעתם שמו במתן האל. אבל זאת ממה
Lc 21,8 אמר השמרו לכם שאיזה איש לא יונה אתכם: כי רבים יבאו בשמי שיאמרו לכם שאני אני הוא. והעת
Lc 21,15 לבבכם ואל תחשבו באי זה אופן תענו. 15 כי אני אתן לכם כח וחכמה שאליה לא יוכלו לאמר
Lc 21,22 יפרדו. ואשר בגבולותיה אל יכנסו בה 22 כי אלה הימים יום נקם הם. בעבור שיושלמו כל
Lc 21,23 לאותן שתהיו הרות ומיניקות באותן הימים כי יהיה דוחק גדול על הארץ. והעם יבא 24 עד המכהו
Lc 21,26 יבשים מיראה וחרדה שתבא על כל העולם. כי כחות השמים ינועו. 27 אז יראו בן האדם שיבא
Lc 21,28 אלה הדברים התבוננו ושאו ראשיכם והביטו. כי גאולתכם מתקרב 29 ואמר להם זאת הצורה ראו
Lc 22,16 אוכל עמכם זה הפסח קודם שאסבול המיתה. 16 כי אני אומ׳ לכם שלא אוכל אותו עד שיהא נשלם
Lc 22,18 עשה חנות ואמר קחוהו וחלקוהו ביניכם 18 כי אני אומר לכם שלא אשתה מהיוצא מהגפן עד שיבא
Lc 22,26 נקראים מאושרים. 26 אבל לא יהיה כן מכם. כי אותו שהוא גדול בבית יהיה כמו נער. ואותו שהוא
Lc 22,37 שאין לו ימכור מלבושיו ויקנה סכין. 37 כי אני אומר לכם שעם
Lc 22,37 מלבושיו ויקנה סכין. 37 כי אני אומר לכם כי מה שכתוב חוייב שיעשה בו. ועם הרעות הוא מזומן
Lc 22,37 חוייב שיעשה בו. ועם הרעות הוא מזומן כי כל הדב הדברים שהם ממני הם לקץ 38 והם אמרו
Lc 22,59 וכמעט שעה אחת אשה אחת אומרת אמת זה עמהם כי גלליב הוא. 60 ופירו אמר אדם איני יודע מה אתה
Lc 23,7 שאל אותו האדם אם הוא גלליב. 7 והכיר כי מיכולת אירודיש נשתלח.
Lc 23,7 גלליב. 7 והכיר כי מיכולת אירודיש נשתלח. כי בירושלם בימים ההם היה.
Lc 23,8 ההם היה. 8 ואירודיש כשראה ישאוש שמח מאד כי פעמיים כסף לראותו בעבור ששמע דברים רבים ממנו
Lc 23,12 ואירודיש ופילאט נעשו אוהבים באותו יום כי קודם זה היו אויבים מאד 13 ופילאט קרא שרי
Lc 23,15 ממה שאתם מלשינים אותו. 15 וג״כ אירודיש כי הוא שלח אתכם. והנה שום דבר ראוי למיתה לא
Lc 23,29 תבכו עלי רק על עצמכם תבכו ועל בניכם. 29 כי הנה ימים באים שבהם יאמרו מאושרות הן העקרות.
Lc 23,31 להרים כסונו ולגבעות נפלו עלינו. 31 כי אם בעין הלח נעשו דברים אלו מה יעשו ביבש. 32
Lc 23,34 והאחד לשמאל. 34 וישו אמר אב מחול להם כי אין יודעים מה הם עושים. ומחלקים ביניהם
Lc 23,40 40 והאחר עונה ומגדף אומ׳ אינך ירא אלהים כי בצרתם אתה. 41 ובאמת אנחנו סובלים המשפט הראוי
Lc 24,6 למה תשאלו החיים עם המתים. 6 אינינו פה כי חזר חי. תזכורנה באי זה אופן דבר עמכם בעוד
Lc 24,29 רחוק 29 ובקשוהו ואומרים תשאר עמנו אדון כי כבר נעשה ערב והיום כבר נטה ונכנס עמהם. 30
Jn 1,4 וזולתו שום דבר אינו נעשה: מה שנעשה 4 כי היה חיים אותו החיים היה נר האנשים. 5 והנר
Jn 1,17 כלנו השגנו חן. ובעבורו החן. 17 כי הדת נתנה בעד משה. אבל חן ואמת היא נעשית בעד
Jn 1,30 הוא שאמרתי אחרי הגבר שנעשה קודם לי. כי הוא ראשון לי. 31 ואני איני מכירו. רק בעבור
Jn 1,50 הוא מלך ישראל. 50 ענה ישאוש ואמר לו. כי אני אומר לך שראיתיך תחת תאנה. תוכל להיות
Jn 2,24 24 רק ישאוש אינו נותן האמנה מעצמו להם כי הוא מכיר כלם. 25 ולא נצטרך שיהיה נמהר העדות
Jn 2,25 נצטרך שיהיה נמהר העדות העשוי לו מהאנשים כי הוא יודע הדבר שהיה באנשים. Tit,3 קפיטולו ג׳
Jn 3,7 הוא. ומה שנולד מרוח רוח הוא. 7 אל תתמה כי אני אומ׳ חוייב שתהיו נולדים מחדש. 8 הרוח
Jn 3,16 בו לא יאבדו אבל ישיגו חיים נצחיים. 16 כי האל אוהב כל. כמה העולם שבנו יחידו אחד לבדו
Jn 3,17 בו לא יאבד אבל יהיו לו חיים נצחיים: 17 כי האלוה לא שלח בנו בעולם בעבור שישפוט העולם.
Jn 3,18 אבל מי שאינו מאמין בו כבר הוא נדון. כי אינו מאמין בעולם האחד לבד נולד בן האלוה: 19
Jn 3,19 ואוהבים האנשים ביותר חשך וערפל מנר. כי מעשיהם הם רעים. 20 כי כל איש העושה הרע מארר
Jn 3,20 חשך וערפל מנר. כי מעשיהם הם רעים. 20 כי כל איש העושה הרע מארר הנר. ואינו בנר בעבור
Jn 3,21 בא אל הנר בעבור שפעולותיו יהיו גלויות כי בשם האל נעשות. 22 אחר אלה הדברים בא ישאוש עם
Jn 3,23 23 ויואן היה טובל בהר אחד קרוב שיליני כי מים רבים היו שם: ובאו אליו רבים וטבל אותם 24
Jn 3,24 היו שם: ובאו אליו רבים וטבל אותם 24 כי עדיין לא הושם יואן בבית הסהר: 25 אז נעשית
Jn 3,34 העדות ממנו עושה סימן שהוא אלוה אמתי 34 כי מי ששולח הש׳ מדבר דבר. כי השם׳ אינינו נותן
Jn 3,34 אלוה אמתי 34 כי מי ששולח הש׳ מדבר דבר. כי השם׳ אינינו נותן הרוח במדה. 35 האב אוהב הבן
Jn 4,18 אמ׳ לה אמת את אומרת שאין לך בעל 18 כי חמשה בעלים היו לך וזה שעתה לך אינו בעליך אמת
Jn 4,22 שלא ידעתם. אנחנו נתפלל למה שאנו יודעים. כי שלום ליהודים עתיד לבא. 23 אבל תבוא שעה. ועתה
Jn 4,23 מתפללין. יתפללו האב ברוח ובאמת. כי האב שואל להם יתפללו 24 כאלו האל הוא רוח.
Jn 4,35 הקציר. הנה אני אומר לכם שאו עיניכם וראו כי כבר תבואות הקציר לבנות. 36 ומי ילקט שכרכם
Jn 4,37 בעבור שהזורע והמלקט יחדיו ישמחו 37 כי בעניין זהו הדבר אמתי כי אחד הוא הזורע ואחד

Jn 4,37 יחדיו ישמחו 37 כי בעניין זהו הדבר אמתי **כי** אחד הוא הזורע ואחד המלקט. 38 אני שלחתי אתכם
Jn 4,45 כשבא ישאוש בגלליאה קבלו אותו הגליליבש **כי** ראו כל הדברים שעשה ביר בירושלם ביום המועד
Jn 4,47 בגלליאה הלך אליו שירד להבריא בנו **כי** מסוכן היה למות. 48 אז אמר ישאוש אליו. לא
Jn 5,13 13 והוא לא ידע מי הוא אותו שריפאהו. **כי** ישו נטמן מן העם שהיה באותו מקום. 14 וישאוש
Jn 5,18 זה. 18 אז היהודים אבו יותר להמיתו. **כי** לא לבד מתיר השבת אבל עוד אומר שאביו הוא
Jn 5,19 אי זה דבר מעצמו. רק מה שראה עשות לאב. **כי** הדברים שהוא עושה. הבן עושה כדומיהן. 20 כי
Jn 5,20 הדברים שהוא עושה. הבן עושה כדומיהן. 20 **כי** האב אוהב הבן. וכל הדברים שהוא עושה מלמד לו.
Jn 5,21 מאלו מראה אליו בעבור שלא תהיו תמהים. 21 **כי** כמו שהאב החיה מתים ונתן להם חיים. כן הבן
Jn 5,22 חיים. כן הבן נותן חיים לאשר הוא חפץ 22 **כי** האב אינו דן שום אדם. אבל נתן כל משפט לבן. 23
Jn 5,26 קול המת בן האל. ואותן שישמעוהו יחיו. 26 **כי** כמו שהאב יש לו חיים בעצמו. כן נתן חיים לבן
Jn 5,27 לבן בעצמו 27 ונתן לו יכולת לעשות משפט **כי** הוא בן אדם: 28 אל תתמהו מזה שעה
Jn 5,28 משפט כי הוא בן אדם: 28 אל תתמהו מזה **כי** עדיין תבא שעה שבה כל אותן שהם בקברים ישמעו
Jn 5,30 שאני שומע דן אנוכי. ודיני צדיק וישר הוא **כי** איני מבקש לעשות רצוני. אבל רצון מי ששלחני.
Jn 5,38 קולו ולא ראיתם תמונתו. 38 ואין דברו בכם **כי** לא האמנתם שהוא שלחו. 39 חפצו הכתיבות שבהם
Jn 6,2 שהיא טיבריאדיש 2 והלכו אחריו עמים רבים **כי** ראו האותות שהוא עושה על אותן שהם חולים. 3 אז
Jn 6,6 פת שיאכלו אלו העמים. 6 זה אמר היה לנסות **כי** יודע הוא מה שהיה לו לעשות. 7 ענה אליו פיליף
Jn 6,26 אתם שואלים לא בעבור שראיתם אותות. רק **כי** אכלתם הפת ושבעתם בו. 27 אתם מתפעלים לא אוכל
Jn 6,27 בחיים נצחיים. אותה שבן האדם יתן להם. **כי** האל אב סימן הוא. 28 אז אמרו לו מה נעשה שנוכל
Jn 6,36 לא יהיה צמא לעולם. 36 אבל זה אמרתי לכם. **כי** ראיתוני ולא האמנתם בי. 37 כל מה שנתן לי האב
Jn 6,38 ואני לא אשליכנו בחוץ אותו שבא אלי. 38 **כי** אני ירדתי מן השמים לא בעבור שאעשה רצוני. רק
Jn 6,40 ממנו רק שאקימהו ביום היותר אחרון 40 **כי** זהו רצון האב ששלחני. שכל אדם שרואה הבן
Jn 6,41 היותר אחרון. 41 אז התלחשו היהודים ממנו. **כי** אמר אני הוא פת שירדתי מן השמים. 42 ואמרו
Jn 6,45 ואני אקימהו ביום היותר אחרון. 45 **כי** כתוב הוא בנביאים. והיו כולם מלומדים מהאל. כל
Jn 6,47 ראה האב. 47 אמת אומ׳ אני לכם מי שמאמין **כי** יש לו חיים נצחיים. 48 אני הוא פת חיים. 49
Jn 6,56 נצחיים ואה אקימהו ביום היותר אחרון. 56 **כי** בשרי הוא האוכל האמתי: ודמי השתייה האמתי: 57
Jn 6,65 הם. 65 אבל מקצת מכם הם שאינם מאמינים. **כי** ישאוש היודע ראשונות יודע מי הם המאמינים. ומי
Jn 6,72 הוא שטן. 72 וזה אומ׳ מיוד״ש אשכריוטא **כי** זה עתיד לבגוד בו שהוא אחד משנים עשר: Tit,7
Jn 7,1 יואן 1 אחר אלה הדברים הלך ישאוש בגלליאה **כי** לא רצה ללכת בגודיאה כי היהודים מבקשים אותו
Jn 7,1 ישאוש בגלליאה כי לא רצה ללכת בגודיאה **כי** היהודים מבקשים אותו להמיתו. 2 וסמוך ליום
Jn 7,4 בעבור שתלמידיך יראו מעשיך שאתה עושה. 4 **כי** הרוצה שיתפרסם לכל אינו עושה שום דבר בסתר אם
Jn 7,5 אם תעשה אלה הדברים תפרסם עצמך לעולם. 5 **כי** האחים עדיין לא האמינו בו: 6 אז אמ׳ ישוש להם
Jn 7,7 אינו יכול להכע להכעיסכם. אותי הכעיס **כי** אני מעיד עליו שמעשיו רעים. 8 אתם ממיתים ביום
Jn 7,12 אנה הוא. 12 ורוב העם מַלִינִים עליו. **כי** מקצת אומרים טוב הוא. ואחרים אינו. רק מרמה
Jn 7,23 עצמו. דת משה מאבד: למה אתם כועסים נגדי **כי** רפאתי כל אדם בשבת. 24 בעבור זה אל תשפטו
Jn 7,30 אז רצו לתופשו: ואחד מהם לא שם ידיו בו. **כי** עדיין לא באה שעתו: 31 ורבים מהסיעה תאמינו
Jn 7,39 אמרו מרוח הקדש שעתידין לקבל המאמינים בו **כי** עדיין לא נתן הרוח. כי ישו עדיין לא בא באור
Jn 7,39 לקבל המאמינים בו כי עדיין לא נתן הרוח. **כי** ישו עדיין לא בא באור העליון. 40 אז מקצת
Jn 8,14 להם. ואם אני עושה עדות לעצמי אמתי הוא **כי** יודע אני [*] מאין באתי ולאן אני הולך. 15 אתם
Jn 8,16 דן שום אדם. 16 וכשאני דן משפטי אמתי: **כי** איניני לבדי. שהאב שלחני ואני אחדים אנחנו 17
Jn 8,20 בגאסיפילסי מלמד במקדש ושום אדם לא תפשו. **כי** עדיין לא באה שעתו: 21 אז אמר להם פעם אחרת
Jn 8,24 24 בעבור זה אמרתי לכם שתמותו בעונותיכם. **כי** אם לא תאמינו שאני הוא תמותו בעונכם: 25 אז
Jn 8,28 להם. האל הוא אביו: 28 אז אמ׳ ישוש להם **כי** תנש תנשאו בן האדם תכירו שאני הוא ודבר אני
Jn 8,29 ומי ששלחני הוא עמי: ואינו מניחני יחידי. **כי** אותם הדברים שאליו ערבים אני עושה. 30 כל עת
Jn 8,37 שאתם בני אברהם. אבל אתם חפצים להמיתני **כי** דברי אינינו בתוככם: 38 אני מדבר מה שראיתי
Jn 8,42 ישאוש אם האל הוא אביכם. אתם תאהבו אותו. **כי** אני באתי מאת האל ומהאל יצאתי. ולא באתי
Jn 8,43 רק הוא שלחני. 43 למה אינכם מכירים דברי **כי** אינכם יכולים לשומעו. 44 אתם בני השטן אביכם.
Jn 8,44 לעשות. הוא היה רוצח בתחלה ולא עמד באמת **כי** אין אמת אתו. כי כל מה שמדבר שקר מה שהוא
Jn 8,44 רוצח בתחלה ולא עמד באמת כי אין אמת אתו. **כי** כל מה שמדבר שקר מה שהוא קרוביי לו מדבר. כי
Jn 8,44 כל מה שמדבר שקר מה שהוא קרוביי לו מדבר. **כי** אביו שקרן הוא. 45 אבל אני אם אומר לכם אמת
Jn 8,47 דבר האל. ובעבור זה אינכם שומעים אותו. **כי** אינכם מהאל: 48 אז ענו היהודים ואמרו אין אנו

Jn 8,53 והנביאים שמתו. מי משבח אותך במעלות אלו **כי** אם אתה בעצמך: 54 ענה ישאוש אם אני משבח ומעלה
Jn 9,4 4 לי חוייב לעשות פעולות בעוד שהוא יום. **כי** לילה יבא. שבו לא יוכל אחד לפעול. 5 בעוד שאני
Jn 9,8 שם וראה בעיניו. 8 ואותם שראוהו ראשונה **כי** דל היה. אומרים אינינו זה האיש שהיה שואל על
Jn 9,16 אמרו מקצת מהפרושים זה האיש אינינו מהאל **כי** אינו שומר השבת. ואחרים אומרים איך יוכל איש
Jn 9,21 צד נפתחו עיניו וראה לא ידענו: שאלו אותו **כי** בן דעת הוא ומדבר מעצמו. 22 אלה הדברים אמרו
Jn 9,22 מעצמו. 22 אלה הדברים אמרו האב והאם. **כי** יראו מהיהודים שאם אחד מהם יאמר שהוא משיח
Jn 9,23 23 בעבור זה אמרו אביו ואמו שאלו הבן **כי** בן שנים הוא: 24 אז שאלו פעם אחרת האדם שעמד
Jn 10,4 בחוץ הולך לפניהם והצאן נמשכות אחריו. **כי** מכירות הן קולו. 5 ואינן נמשכות אחר קול האיש
Jn 10,26 מעידים עלי. 26 אבל אתם אינכם מאמינים בי **כי** אינכם מצאני. 27 צאני שומעות קולי ואני מכיר
Jn 10,33 אין אנו סוקלין אותך רק מקללה וגידוף. **כי** אתה אדם ולא אל. ועושה אתה עצמך אלוה. 34 ענה
Jn 11,9 אם אי זה שיהיה הולך ביום אינו עושה רע. **כי** רואה אור זה העולם. 10 אבל מי שהולך בלילה
Jn 11,10 העולם. 10 אבל מי שהולך בלילה מצער עצמו **כי** נר אין לו. 11 אלה הדברים אמר: ואחר אמר אליהם
Jn 11,11 11 אלה הדברים אמר: ואחר אמר אליהם נלכה **כי** לזריט אהובינו ישן. ואני הולך שם להקיצו מן
Jn 11,15 לזרו הוא מת: 15 והנני שמח בעד אהבתכם: **כי** אני לא הייתי שם בעבור שאתם תאמינו. רק נלך
Jn 11,22 פה אחי לא היה מת. 22 אבל עתה אנכי יודעת **כי** כל דברים שאתה שואל נותנים לך. 23 וישאוש אמ׳
Jn 11,26 אם ימות יחיה. 26 וכל אדם שהוא חי ויאמין **כי** לא ימות לנצח. מאמינה את זה. 27 והיא אמרה
Jn 11,39 אחות המת אמרה לו אדון כבר הוא מסריה. **כי** זה ארבעה ימים שמת. 40 וישאוש אמר אליה לא
Jn 11,41 עיניו לשמים ואמ׳ אב חנות אני עושה לך **כי** שמעת אותי 42 ואני כבר ידעתי שכל שעה אתה שומע
Jn 12,6 על העניים. רק אליו ולעצמו דורש בעבור **כי** הוא גנב. והיה לו כיסין שבהם משים מה שהם
Jn 12,8 אותו בעבור שאביט אותו ביום קבורתי. 8 **כי** לעולם יהיו אביונים בכם ואני לא אהיה כל עת
Jn 12,11 בעבור ישאוש רק שראו [*] 10 [*] לזרו 11 **כי** רבים מהיהודים באים שם בעדו ומאמינים בישאוש:
Jn 12,18 ובעבור זה באה אליו יוצאת לדרך אותה סיעה **כי** שמעה אומרים שעשה אות ופלא. 19 בעבור זה
Jn 12,27 עתה ומה אומר. אב הושיעני בשעה זאת. **כי** בעבור זה באתי לשעה זו 28 לעלות ולנשא שמך: אז
Jn 12,39 שסופר 39 ובעבור זה לא היה בידם להאמין **כי** פעם אחרת אמר ישעיה הנביא 40 עור עיניהם ותקשה
Jn 12,43 לא הודו בעבור שלא ישליכום מבית הכנסת 43 **כי** יותר אהבו מעלת האנשים ממעלת האל. 44 וישוש
Jn 12,47 ישמע דברי ולא ישמרם אני איני דן אותו **כי** אני לא באתי לדון העולם. רק בעבור שאהיה להם
Jn 12,49 הדברים שאמרתי ישפטו אותו ביום אחרון. 49 **כי** אני מעצמי לא דברתי רק האב ששלחני: הוא צוה לי
Jn 13,3 שהשטן שם בלב יודי״ש אשקריוטי שיבגדהו 3 **כי** יודע היה שכל הדברים נתן האל בידו. מי מהאל
Jn 13,11 כולו נקי ואתם טהורים אבל לא כולכם. 11 **כי** אני יודע אותו שעתיד לבגוד בי. ובעבור זה אמר
Jn 13,13 אותי אדון ורבי ונותנים שבח וברכה לשם **כי** [*] 14 [*] אני אדוניכם רוחץ רגליכם. ולכם יש
Jn 13,15 רגליכם. ולכם יש לרחוץ האחד רגל חבירו 15 **כי** אני נתתיו לכם למשל. כאשר עשיתי אני כן תעשו
Jn 13,29 וזה אחד מהיושבים לא הבינוהו למה אמרו 29 **כי** מקצת חשבו שיודוש שיודיש שהיה לו כיסין שיאמר
Jn 13,35 שתאהבו אתכם ביניכם. 35 ובזה יכירו כל **כי** אתם תלמידי. אם לכם אהבה וריעות זה לזה. 36
Jn 14,12 שהמעשים שתאמינו: אומר אני לכם שהמאמין **כי** המעשים שאני עושה הוא עושה ודברים גדולים יותר
Jn 14,12 הוא עושה ודברים גדולים יותר מהם עושה **כי** אני הולך אל העם: 13 והדבר שתשאלו לאב בשמי
Jn 14,17 17 רוח אמת: שהעולם אינו יכול לקחתו. **כי** אינו רואה אותו. ואינו יודע אותו. רק אתם
Jn 14,17 אותו. ואינו יודע אותו. רק אתם תכירו **כי** בכם הוא עתה ובכם יהיה. 18 לא אעזובכם יתומים
Jn 14,20 חי ואתם תחיו. 20 באותו היום תכירו **כי** אני הוא כאבי. ואתם בי ואני בכם. 21 השומר
Jn 14,28 אם אתם תאהבו אותי. אמת שאתם תגילו **כי** אני הולך אל האב והאב גדול ממני: 29 עתה גלו
Jn 14,30 30 מעתה רוב הדברים לא אדבר עמכם. **כי** שר זה העולם כבר בא: ואין דבר אחר בי 31 רק
Jn 15,5 בי ואני בו. הוא הוא הנושא פרי רב **כי** דבר אינכם יכולים לעשות זולתי. 6 אם אחד לא
Jn 15,15 לכם וצויתי. 15 לא אומר שאתם תהיו עבדים **כי** העבד אינו יודע מה האדון עושה. אבל אומר אני
Jn 15,15 עושה. אבל אומר אני לכם היותכם אוהבי **כי** כל הדברים שאמרתי אמר אבי והודעתים לכם. 16
Jn 15,18 זה את זה. 18 אם העולם יכעיס אתכם תדעו **כי** אותי מאס ראשונה. 19 אם אתה מזה העולם. העולם
Jn 15,19 מזה העולם. העולם מה שהוא שלו אוהב. אבל **כי** אינכם מזה העולם בעבור זה מכעיס אתכם: 20
Jn 15,21 21 אבל כל אלה הדברים יעשו לכם בעבור שמי **כי** לא ידעו אותו ששלחני. 22 אם לא באתי ולא הייתי
Jn 16,3 שיעשה עבודה לשם. 3 ואלה הדברים יעשו לכם **כי** לא הכירו האב ולא אותי. 4 ואלה הדברים דברתי
Jn 16,7 7 אבל אני אומר לכם שצריך הוא לכם שאלך **כי** אם לא אלך רוח הקדש לא יבא אליכם. ואם אלך
Jn 16,9 שהעולם [..]מאת ומצדקה וממשפט 9 עון. **כי** לא האמינו בי 10 ומצדקה כי אני הולך אל האב.
Jn 16,10 וממשפט 9 עון. כי לא האמינו בי 10 ומצדקה **כי** אני הולך אל האב. ומעתה לא תראו אותי 11 רק

Jn 16,11 אל האב. ומעתה לא תראו אותי 11 רק מרחוק. **כי** שר זה העולם כבר נדון. 12 עוד יש לי לאמר לכם
Jn 16,13 רק כשיבא אותו רוח של אמת ילמדכם כל אמת. **כי** לא ידבר מלבו רק הדב הדברים שישמע ידבר ויגיד
Jn 16,16 הם ויגיד לכם מעט. 16 ומעתה לא תראו אותי **כי** אני הולך אל האב: 17 אז אמרו תלמידיו ביניהם
Jn 16,17 מעט לא תראוני. ופעם אחרת מעט ותראוני **כי** אני הולך אל האב. 18 אז אומרים מה הוא זה
Jn 16,19 אמר אליהם מה זה אתם מדברים בקרבכם **כי** אני אמרתי אחר מעט. ולא תראו. ופעם אחרת מעט
Jn 16,21 תחזור לששון: 21 האשה היולדת דואגת **כי** שעתה בא. וכשילדה כבר אינה זוכרת הצער בעבור
Jn 16,21 אינה זוכרת הצער בעבור שמחה וגיל שיש לה. **כי** האדם נולד בעולם. 22 ואמת כן דאגתכם אבל אני
Jn 16,27 ואיני אומר לכם שאתפלל לאב בעדכם 27 **כי** הוא אוהב אתכם כאשר אהבתם אותי והאמנתם שיצאתי
Jn 16,32 איש בביתו ותעזבו אותי יחידי. ואיני יחיד **כי** האב עמי: 33 אלה הדברים אמרתי לכם בעבור שבי
Jn 16,33 אמרתי לכם בעבור שבי לבד יהיה לכם שלום. **כי** תהיה לכם צרה בעולם רק תבטחו בי כי אני נצחתי
Jn 16,33 שלום. כי תהיה לכם צרה בעולם רק תבטחו בי **כי** אני נצחתי העולם: Tit,17 קפיטולו י״ז כפי יואן
Jn 17,5 שנתת לי לעשות. 5 ועתה את אב תזככני עמך. **כי** אותה אורה שהיתה לו קודם שנברא העולם עמך. 6
Jn 17,8 לי ממך היו. ואתה נתת לי ודברך קיימו. 8 **כי** הדברים שנתת לי נתתי להם. והם לקחום והכירו
Jn 17,9 מתפלל לא בעד העולם רק בעד אלו שנתת לי. **כי** שלך הן 10 וכל שלי שלך הן. ושלך שלי הם. ואני
Jn 17,12 אותם שנתת לי שמרתי. ואחד מהם לא נעדר. **כי** אם בן האבדון למען תהיה הכתיבה נשלמת. 13 אך
Jn 17,24 עמי. בעבור שיראו אורה שליחותם שנתת לי. **כי** אהבת אותי קודם שהעולם היה. 25 אב צדיק העולם
Jn 18,2 2 ויוד״יש שרוצה למוסרו יודע אותו מקום **כי** הרבה פעמים בא הרבה לשם עם תלמידיו. 3 אז כאשר
Jn 18,9 אלה ללכת 9 בעבור שיהיה נשלם הדבר שאמר **כי** מכל אותן שאלו שלי נתת אחד מהם לא נעדר: 10 אז
Jn 18,18 18 והעבדים והמשרתים עומדים לפני האש **כי** קור נעשה בעת ההיא ומתחממים בו. פירו עומד
Jn 18,21 שאל לאותן שמנעוני אי זה דברים דברתי להם **כי** הם יודעים הדברים שאמרתי. 22 וכאשר ישאוש אמר
Jn 19,4 הנה אנכי מוליך לכם בחוץ זה בעבור שהכירו **כי** איני מוצא בו שום טעם. 5 אז יצא ישאוש נושא
Jn 19,6 תלהו. ופילאטו אמ׳ להם תקחו אתם ותלהו. **כי** איני מוצא בו שום טעם. 7 והיהודים ענו לו כפי
Jn 19,7 ענו לו כפי דתינו הוא חייב מיתה. **כי** עושה עצמו בן אלוה: 8 אז כאשר פילאט שמע זה
Jn 19,12 ואומרים. אם תניח זה לא תהיה אהוב משיסר. **כי** כל איש שעושה עצמו אלוה מלך. אומר נגד שיסר:
Jn 19,15 אתלה: וההגמונים אמרו לו אין לנו מלך **כי** אם שיסר: 16 אז שיסר מסר להם ישאוש שיתלוהו.
Jn 19,20 20 אז רוב היהודים קראו הכתב הזה **כי** אותו מקום שישאוש נתלה קרוב מן העיר היה: והיה
Jn 19,29 צמא. 29 אז היה שם קנקן מלא חומץ. והיה **כי** שמע זה לקחו קנה אחד והניחו ספוג מליאה חומץ
Jn 20,9 תלמיד האהוב שבא ראשון לקבר וראהו ורץ. 9 **כי** עדיין לא ידעו הכתיבה אומרת שחייב שיחזור חי
Jn 20,13 ואמרו לאותה האשה למה את בוכה. והוא אמרה **כי** נטלו אדוני מזה ולא ידעתי אנה הניחוהו. 14
Jn 20,17 מאישטרו. 17 וישוש אמר לה אל תגעי בי **כי** עדיין לא עליתי לאבי. אבל לכי לתלמידי ואמרי
Jn 20,29 ואמ׳ אדוני ואלהי. 29 וישאוש אמ׳ אליו **כי** ראית אותי טומאש והאמנת בי מאושרים יהיו אותן
Jn 21,7 פירו כאשר שמע האדון הוא לבש מלבושיו **כי** ערום היה. ונכנס בים. 8 ושאר התלמידים באו
Jn 21,8 ונכנס בים. 8 ושאר התלמידים באו מספנים **כי** לא היו רחוק מן הארץ כמו מאתים זרועות. 9 אז
Jn 21,12 באו ואכלו. ואחד מהם לא רצה לשאול מי הוא **כי** יודעים היו שאדונם הוא: 13 ובא ישאוש ולקח הפת
Jn 21,17 שימון ג׳ואן אוהב אתה לי. ופירו היה דואג **כי** שלשה פעמים שאלו אם אוהב אותו. אמ׳ אליו אדון
Lc 1,31 מריאה כי את מצאת חן בעיני הש׳. 31 תדעי **כִי** אַתְּ תהר בבטנך ותלדי בן שתקראי שמו ישאוש. 32
Lc 9,47 ביניהם מי מהם גדול מכולם. 47 וישוש **כיודע** מחשבותם לקח נער אחד וקרבו אליו 48 ואמ׳
Mc 7,22 רעות מחשבות וניאופים ורציחות 22 גניבות **כילאות** חמדה גיאות סכלות. 23 כל אלו הרעות
Lc 12,15 או חולק עליכם. 15 ואמ׳ להם השמרו מכל **כילות** כי חיי האדם אינה בהשפעת מה שהוא מחזיק. 16
Lc 11,33 העששית אינו מניחה במקום נחבא ותחת **כיסוי.** רק מניחה על המנורה בעבור שהנכנסין בבית
Mc 7,4 ורבי חקים אחרים שציום שמור. זהו ליטול **כיסותיהם** וכלי כסף משתיהם. 5 ובעבור זה שאלו
Jn 12,6 ולעצמו דורש בעבור כי הוא גנב. והיה לו **כיסין** שבהם משים מה שהם נושאין: 7 אז אמר ישאוש
Jn 13,29 29 כי מקצת חשבו שיודוש שיודיש שהיה לו **כיסין** שיאמר לו ישאוש קנו אותן הדברים שצריכין
Jn 1,42 מביטו אמ׳ שימון בן יואן אתה תמיה נקרא **כיפאש** ר״ל פירא. 43 ולמחר רצה לצאת בגלליאה ומצא
Mt 15,33 בדרך. 33 ואמרו לו התלמידים אנה נמצא **כ״כ** פת במדבר שישבעו כמה עם. 34 ואמר להם ישואש
Mt 24,27 כך כמו שהברק שיוצא ממזרח ונראה עד מערב **כ״כ** היה ביאת בן האלוה. 28 ובאי זה מקום שיהיה
Mc 5,3 מושטן יצא אליו בדרך 3 ששוכב בקברים והיה **כ״כ** רע שאין יכולין להחזיקו בשלשלאות ולא בברזלים
Mc 7,18 אותה התמונה. 18 והוא אמ׳ להם א״כ אתם **כ״כ** פתאים שאינכם מבינים. אין אתם מבינים שאין
Jn 5,45 מבקשים אותם שהן מן השם׳ לבד. 45 אל תהיו **כ״כ** סכלים שתחשבו שאני הוא המלשין אתכם. האב האחד
Mt 7,2 תדינו ואל תהיו נדונים. 2 כי במדה שתפרעו **כך** תהיו נפרעים. 3 אתה רואה הקיסם בעין חבירך.

Mt 18,35 ומסרו לנגישה עד שיחזור כל החוב. 35 כל **כך** יעשה לכם אבי שבשמים אם לא תמחלו מלב טוב
Mt 20,28 ירצה להיות ראשון יהיה עבדכם. 28 כל **כך** בן האלוה לא בא להיות נעבד: אבל בעבור עבוד
Mt 24,27 הוא בזאת המערה אל תחפצו האמן. 27 כי כל **כך** כמו שהברק שיוצא ממזרח ונראה עד מערב כ״כ היה
Mc 2,19 אותם שהם קרובים לנישואין איך אוכל לצום **כך** שהחתן יהיה עמהם. 20 אבל העת המתקרב שהחתנים
Jn 4,31 משיח 30 ויצאו מן העיר ובאו אליו 31 ובין **כך** תלמידיו בקשוהו שיאכל. 32 והוא אמ׳ להם אני
Jn 8,9 האחד ובתחלה השרים ונשאר ישאוש יחידי בין **כך** ובין כך: 10 וישאוש קם ואמ׳ אל האשה אנה הם
Jn 8,9 השרים ונשאר ישאוש יחידי בין כך ובין **כך:** 10 וישאוש קם ואמ׳ אל האשה אנה הם המעידים
Jn 10,37 הייתי עושה פעולות אבי הייתם יכולים לאמר **ככה.** 38 אבל אם אני עושה אותם. למה אתם אומרים
Lc 13,11 אשה אחת שחלתה י״ח שנים מחולי והולכת **ככורעת** בזולת יכולת להביט למעלה 12 וראתה ישאוש
Mc 6,37 אתם להם לאכול. [*] לכו א״כ לקנות מאתים **ככרות** לחם ותנו להם לאכול. 38 ואמ׳ להם ישאוש כמה
Mc 8,5 לשבוע זה העם במדבר 5 וישאוש שאלם כמה **ככרות** פת לחם יש לכם. והם ענו ז׳. 6 והוא צוה לעם
Lc 11,5 אליו בחצי הלילה. ויאמר לו אהובי הלוה לי **ככרות** לחם ג׳ 6 כי אהובי בא מהדרך אלי. ואין לי
Jn 6,9 פירי 9 בכאן הוא נער אחד שיש לו חמש מאות **ככרות** לחם שעורה ושני דגים. אבל מה יהיה בין כלם.
Mt 1,17 משיח: קפיטולו ב׳ כפי מתיאו 17 אם כן **כל** תולדות מאברם עד דויט הם י״ד ומדוד עד גלות
Mt 2,4 עמד נבהל וכל אנשי ירושלם עמו. 4 ויקבוץ **כל** שרי הכהנים וחכמי העם וישאלם [*] 5 [*] [*] 6
Mt 2,16 שלשת המלכים היה מאד כעוס וצוה להמית **כל** הילדים הנמצאים בבית לחם ואת כל הסביבות מעת
Mt 2,16 להמית כל הילדים הנמצאים בבית לחם ואת **כל** הסביבות מעת שהילד היה נולד לפי הזמן ששאל
Mt 3,15 ואמ׳ לו עזוב עמוד כי כן חויב שיושלם **כל** יושר אז הטבילו זואן. 16 ותכף שישואש משיח היה
Mt 4,8 השטן על הר אחד גבוה מאד ויראהו השטן **כל** מלכיות העולם וכבודם. 9 ואמר לו אני אתנך כל
Mt 4,9 מלכיות העולם וכבודם. 9 ואמר לו אני אתנך **כל** זה אם תקוד ארצה ותתפלל אלי. 10 אז אמר לו
Mt 4,23 י׳ כפי מתיאו 23 ישואש משיח היה מחפש **כל** ארץ גלילאה דורש בבתי כנסיותיהם הגדת מלכות
Mt 4,23 בבתי כנסיותיהם הגדת מלכות השמימיי ומרפא **כל** החוליים [*] 24 [*] משונים משוטנים וירחיים
Mt 5,11 האנשים יקללו אתכם וירדפו אתכם ויאמרו **כל** רע נגדכם ותכזבו בעדי. 12 גילו שכרכם גדול
Mt 5,29 ממך כי טוב הוא לך שתאבד אבר אחד מהיות **כל** הגוף ענוש: 30 ואם יד ימינך טשקנדליזא כרות
Mt 5,30 ממך. כי יותר שוה לך אבוד אבר אחד מהיות **כל** הגוף ענוש לעולם: קפיטולו י״ו כפי מתיאו 31
Mt 6,11 רצונך תעשה בשמים ובארץ. 11 תן לנו לחם **כל** יום שהוא מסעד חיינו. 12 והנח לנו חובותינו כי
Mt 6,22 אין גונבים 21 [*] 22 עינך. תהיה גר **כל** גופך כי אם עינך תמימה כל הגוף יהיה בהיר. 23
Mt 6,22 עינך. תהיה גר כל גופך כי אם עינך תמימה **כל** הגוף יהיה בהיר. 23 ואם עינך רשעה כל הגוף
Mt 6,23 כל הגוף יהיה בהיר. 23 ואם עינך רשעה **כל** הגוף יהיה ערפליי. ואם הנר הראוי להיות בך הוא
Mt 6,29 ואני אומ׳ לכם כי שלמה לא היה מכוסה עם **כל** מעלתו כמו אחד מאלו: 30 ואם עשב השדה הנמצא
Mt 6,32 מה נשתה או מה נלבש. 32 העמים שואלים **כל** זה. האב שלכם יודע שאתם צריכים זה. 33 שאלו
Mt 6,33 33 שאלו בתחלה מלכות האל ויותר ותהיה לכם **כל** זה. 34 א״כ אל תאנחו ליום מחר. כי יום מחר
Mt 7,8 תחפצו ותמצאו: דפקו בדלת ויפתח לכם. 8 כי **כל** אדם שישאל יקח. והמחפש ימצא. והדופק יכנס. 9
Mt 7,12 האל שמימיי שיתן דברים טובים לשואליו 12 **כל** אשר שתחפצו שיעשו לכם האנשים תעשו להם זאת היא
Mt 7,19 טוב. ועץ פרי רע עושה פרי רע: 18 [*] 19 **כל** עץ שאינו עושה פרי טוב יהיה כרות ושרוף. 20
Mt 7,21 מתיאו 21 עו׳ אמר ישאוש משיח לתלמידיו **כל** אותן שיקראוני אדון לא יכנסו במלכות שמימיי
Mt 7,24 הכירם. סורו ממני רשעים מלאי רוע לב. 24 **כל** אדם השומע דברי ועושה אותם. יהיה דומה אל החכם
Mt 8,13 יהיה עשוי. והילד נתרפא באותה שעה ובזולת **כל** רע: קפיטולו כ״ו כפי מתיאו 14 וכאשר ישואש
Mt 8,34 ברחו ובאו אל העיר מספרים מהמשוטן. 34 אז **כל** העיר יצא אל ישואש משיח. וכאשר ראוהו חלו פניו
Mt 9,15 מה ארוס בעוד שהוא חי אין יכולין לבכות **כל** †אותן† שהם עמו. אבל כשיצא העת שאדם יעלם
Mt 9,17 יין חדש בנאדות ישנים. כי אם יעשה כן **כל** הנאדות יהיו אבודים. אבל משים איש היין החדש
Mt 9,35 דורש מלכות שמימיי בבתי כנסיות וממרק **כל** חולי. 36 וכאשר [*] העמים שהיו בצער ושוכבים
Mt 10,27 שאני אומר בסוד. תאמרו אתם בקול רם לפני **כל.** ומה שתשמעו באזן תדרשוהו בקול רם: 28 ולא
Mt 10,30 ואחת מהם לא תפול לארץ בזולת אב שלכם. 30 **כל** שערות ראשכם מנויים 31 לכן לא תפחדו. אתם
Mt 10,32 תפחדו. אתם טובים מעופות רבים. 32 לכן **כל** איש שיפרסמני לפני האנשים אני אבידתו לפני האל
Mt 10,42 שמקבל צדיק בשם צדיק יהיה לו גמול: 42 **כל** אדם שיתן לשתות לאחד מאלו הקטנים כוס אחד ממים
Mt 11,13 בדוחק. והחוקים משיגים אותו בחזקה 13 כי **כל** הנביאים והדת עד זואן טבול התנבאו מה שהיה
Mt 11,27 כאשר הוטב לפניך. 27 אבי נתן לי יכולת על **כל** מה שהוא ושום אחד אינו מכיר הבן כי אם האב.
Mt 11,28 רק אותו שהבן רצה לגלות לו. 28 יבאו אלי **כל** אותן שמצטערים ונוגישים ואני אעזורכם 29 ושאו
Mt 12,25 שר השדים. 25 וישואש שיודע מחשבותיהם אמר **כל** מלכות שהוא בתוכו נחלק יהיה שמם. וכל עיר או

Mt 12,33 לא יהי לו כפרה בזה העולם ובעולם הבא. 33 **כל** עץ טוב עושה פרי טוב ועץ רע עושה פרי רע. לכן
Mt 12,36 נודר רע. 36 בעבור זה אומר אני לכם כי **כל** מלה כבידה שידוברת תהיה בין האנשים יתן אדם
Mt 12,50 ומי הם אחי [*] 49 [*] [*] וקרובי 50 **כל** מי שעושה רצון אבי שבשמים הוא אחי ואחיותי
Mt 13,32 החרדל אותו שאדם זורע בשדהו 32 שהוא קטן **כל** הזרעים וכשגדל הוא גדול כל הזרעים ונעשה עץ
Mt 13,32 32 שהוא קטן כל הזרעים וכשגדל הוא גדול **כל** הזרעים ונעשה עץ גדול שהעופות שוכבים ועומדים
Mt 13,34 ומערבו בשלשת מדות קמח עד שהכל מחמץ. 34 **כל** אלה הדברים אמ׳ ישואש בדמיונות: 35 בעבור זה
Mt 13,41 בקץ העולם. 41 בן האלוה ישלח מלאכיו. **כל** האישקנדליזאטש ממלכותו והרעים 42 ישים באש
Mt 13,44 מצאו טומנו. ובעבור ששון שיש לו מכר **כל** אשר לו וקנה לאותו שדה: 45 עו׳ המלכות שממיי
Mt 13,46 46 וכאשר מצא אבן טובה נערכת הלך ומכר **כל** מה שהיה לו וקנה האבן: 47 עו׳ המלכות שמימיי
Mt 13,47 דומה למכמורת שאדם משים בים שאוספת **כל** מיני דגים 48 וכשהוציאוה בוחרים הטובים
Mt 13,51 האש ושם יהיה בכי והרעשת שינים. 51 שמעתם **כל** אלה הדברים. והם אמרו הין. 52 והוא אמ׳ להם
Mt 13,52 והם אמרו הין. 52 והוא אמ׳ להם לכן **כל** חכם מאותות דומה למלכות שממיי ולאב חיילות
Mt 13,56 56 וקרובותיו כלם עמנו מאין יש לו **כל** זה. 57 והיו אשקנדליזאט בו. וישאוש אמר להם
Mt 14,7 7 בעבור אותו דבר הוא נשבע שהוא יתן לה **כל** מה שתשאלהו: 8 והיא היתה מוזהרת מאמה אמרה תן
Mt 14,35 הכירוהו שלחו אליו בכל הארץ ושלחו לו **כל** החולים 36 וחילו פניו אשר לבד יגיעו שפת
Mt 15,13 הם מהדבר ששמעו. 13 והוא ענם ואמר **כל** נטע שאבי לא נטע אותה תהיה נעקרת. 14 הניחום
Mt 16,26 בעדי. 26 מה יועיל לאדם אם הוא מרויח **כל** חללי עלמא. והנפש היא אבודה. ואי זה חלוף טוב
Mt 17,11 בתחלה. 11 והוא ענם ואמ׳ אליהו יבא ויציל **כל** הדברים. 12 ואומר אני לכם שבא ולא הכירוהו.
Mt 17,12 אני לכם שבא ולא הכירוהו. אבל עשו ממנו **כל** רצונם. כן בן האלוה יסבול המות בעבורם. 13 ואז
Mt 17,26 והדג הראשון שתקח תפתח לו הפה ותמצא שם **כל** מה שעולה זה אשר שאל ותנהו בעדי ובעדך: Tit,18
Mt 18,16 16 ואם לא ישמעך חבר אחד עמך או ב׳ כי **כל** עדות הוא קיים בעד שנים או שלשה. 17 ואם בזה
Mt 18,18 אויב ופרסמהו: 18 אמיתות אומר לכם אשר **כל** מה שתקשרו בארץ יהיה קשור בשמים וכל מה שתתירו
Mt 18,19 של שלום על הארץ שאבי שבשמים יתן לכם **כל** מה שתשאלו: 20 כי למקום ששנים או שלשה מקובצים
Mt 18,27 והאדון רחם על העבד והניחו לכת ומחל לו **כל** החוב. 28 וכאשר אותו עבד היה יוצא לחוץ מצא
Mt 18,31 היו מאד נבהלים. והלכו אל האדון וספרו לו **כל** אשר עשה לו 32 והאדון צוה שיביאהו לו. ואמ׳ לו
Mt 18,34 34 והאדון עצב ומסרו לנגישה עד שיחזור **כל** החוב. 35 כל כך יעשה לכם אבי שבשמים אם לא
Mt 18,35 עצב ומסרו לנגישה עד שיחזור כל החוב. 35 **כל** כך יעשה לכם אבי שבשמים אם לא תמחלו מלב טוב
Mt 19,20 ואהוב את רעך כמוך. 20 ואמ׳ אליו הבחור **כל** זה בטוב שמרתי מה אני חסר עוד. 21 אמ׳ אליו
Mt 19,26 כבד מהבין אבל לאל הוא דבר נקל. לעשות **כל** הדברים יערבו לו. 27 ובכן ענה פירו ואמ׳ אליו
Mt 19,27 ענה פירו ואמ׳ אליו הנה שאנחנו עזבנו **כל** העולם ונמשכים אחריך מה גמול יהיה לנו. 28
Mt 20,9 באו אותם שהלכו בכרם עד הי״א שעה לקחו **כל** אחד פשוט. 10 ובאו הראשונים וחשבו קחת יותר
Mt 20,10 10 ובאו הראשונים וחשבו קחת יותר ולקחו **כל** אחד פשוט כמו כן. 11 ובקחתם מלינים נגד בעל
Mt 20,12 שעה שפלה. ואתה עשיתים שוים עמנו אשר **כל** היום סבלנו העמל. 13 והוא ענה לא׳ מהם. ואמ׳
Mt 20,28 שביניכם ירצה להיות ראשון יהיה עבדכם. 28 **כל** כך בן האלוה לא בא להיות נעבד: אבל בעבור עבוד
Mt 21,10 10 וכאשר ישאוש משיח נכנס בירושלם **כל** העיר היתה מוקמת אומרים מי הוא זה ישאוש. 11
Mt 21,12 מגליליאה. 12 ונכנס ישו במקדש האל וגרש **כל** אותן שקונים ומוכרין והפך שלחנות החלוף ממטה
Mt 22,9 אינם הגונים. 9 תלכו אם כן בדרכים וקראו **כל** אותם אנשים שתמצאו לנישואין. 10 הלכו העבדים
Mt 22,10 שתמצאו לנישואין. 10 הלכו העבדים ואספו **כל** הרעים והטובים ונתמלאו הנשואין מקרואים. 11
Mt 22,40 והשני הוא דומה לזה. תאהב רעך כמוך. 40 **כל** התורה והנביאים תלוים באלו שני צוויים. 41 ואז
Mt 23,3 2 המאותתים והפרושים עלו בקתדרא משה. 3 **כל** מה שיאמרו לכם תשמרו ותעשו. אבל לא תעשו
Mt 23,5 אין רוצים הגיעם באצבעותם. 5 הם עושים **כל** מעשיהם בדברים בעבור זה שהאנשים יראו אותם. הם
Mt 23,20 המתן. 20 כי מי שנשבע במזבח נשבע בעד **כל** הדברים שהם עליו. 21 או שנשבע במקדש נשבע בכל
Mt 24,2 המקדש. 2 והוא ענה ואמ׳ אליהם רואים אתם **כל** אלה העניינים. אמיתות אומ׳ לכם אשר לא ישאר
Mt 24,27 הוא בזאת המערה אל תחפצו האמן. 27 כי **כל** כך כמו שהברק שיוצא ממזרח ונראה עד מערב כ״כ
Mt 24,30 אדם סימן בן האלוה בשמים. ואז יילילו **כל** שבטי הארץ. ויראו בן הבתולה בא בעבי השמים.
Mt 24,45 תחשבו מעבד חכם ונאמן אדוניו מניחו על **כל** סיעתו שהוא יזונם בזמנם. 46 אשרי העבד אותו
Mt 24,47 עושה. 47 אמיתות לכם אומר שהוא יניחהו על **כל** טובותיו. 48 ואם העבד הרע יאמר בלבו אדוני
Mt 25,5 4 [*] עשישותיהן 5 ובעוד שהחתן מעכב לבא **כל** העשר ישנו באריכות 6 עד חצי הלילה. צעק אדם
Mt 25,7 קומו הנה החתן בא צאו אליו לדרך 7 אז קמו **כל** הבתולות והדליקו כל עשישותיהן 8 והסכלות אמרו
Mt 25,7 אליו לדרך 7 אז קמו כל הבתולות והדליקו **כל** עשישותיהן 8 והסכלות אמרו לחכמות תנו לנו

Mt 25,32 על קתדראת צלמו 32 ויהיו נאספים לפניו **כל** העמים. והוא יפריד אחרים מאחרים. כן כמו הרועה
Mt 25,40 יענה ויאמר אלהם אמיתות אומר לכם כי **כל** הטוב שמעולם עשיתם עם אחד מאחי הקטנים כי לי
Mt 25,45 45 אז ענה להם אומר אמיתות אומ׳ לכם כי **כל** פעמים שלא עשיתם למקצת מקטני הדלים שלי גם לי
Mt 26,3 ובן האל יהיה נבגד ותלוי: 3 אז נתקבצו **כל** גדולי הכהנים וזקני העם בהיכל סגן הכהנים
Mt 26,22 22 וכשהם שמעו זה היו מאד דואגים. והתחיל **כל** אחד לאמר אדון אנכי הוא. 23 והוא ענה אותו
Mt 26,35 למות עמך לא אכפור בך. וכמדומה אמרו **כל** התלמידים. 36 ואז בא ישאוש עמהם בעיר אחת
Mt 26,52 52 ואז ישאוש אמ׳ אליו חזור הסכין במקומו **כל** איש שיכה בסכין. בסכין ימות. 53 חושב אתה
Mt 26,55 יצאתם עם הסכינים ועם עצים תפוש אותי. **כל** היום הייתי עמכם מלמד במקדש ולא תפשתוני. 56
Mt 26,56 עמכם מלמד במקדש ולא תפשתוני. 56 אבל **כל** זה הוא נעשה בעבור זה שתשלימו הכתיבות
Mt 26,56 בעבור זה שתשלימו הכתיבות מהנביאים. אז **כל** התלמידים עזבוהו ונסו. 57 והם חזקו ישאוש
Mt 28,11 הלכו קצת מהשומרים באו בירושלם וספרו **כל** מה שנעשה לשרי הכהנים 12 והם אספו הזקנים ועשו
Mt 28,20 האב והבן ומהקדש רוח 20 ותלמדום ושמרו **כל** מה שצִויתי אתכם. ואני אהיה עמכם בכל עת עד סוף
Mc 1,5 טבילת תשובה לכפרת עונות. 5 ויוצאין אליו **כל** אותן שהיו ממלכות יהודה וירושלם וטובלן בנהר
Mc 1,32 ושרתם. 32 והערב כאשר השמש נכנע שלחו לו **כל** החולים ומשוטנים 33 וכל אותן מהעיר היו
Mc 1,37 ואותם שהיו עמו. 37 וכאשר מצאוהו אמרו לו **כל** העמים שואלים אותך. 38 והוא אמ׳ להם נלך
Mc 2,2 שהוא היה בבית. רב עם נתאסף ולא הכילם כי **כל** הבית היה מלא עד הפתח. [*] 3 ובאו אליו ד׳
Mc 5,26 דם זה שנים עשר שנים עברו 26 והוציאוה **כל** מה שהיה לה ברפואות בלא תועלת. שאינה מוצאה.
Mc 5,33 שבה היה עשוי ונברכה לפניו ואמרה אליו **כל** האמת. 34 והוא הבין ואמר לה בתי אמונתך
Mc 6,7 ושלחם שנים שנים ונתן להם כח לרפאת **כל** החולים ומשוטנים. 8 וציום שלא ישאו שק ולחם
Mc 6,21 קרבו לאירודיש עשה חג מלידתו. והזמין **כל** הטרבונש והשרים הגדולים מגליליאה 22 ובאה בת
Mc 6,22 מגליליאה 22 ובאה בת אירודיש מכרכרת לפני **כל** הקרואים. וייטב מאד לאירודיש ולכל האוכלים.
Mc 6,23 תחפוצי ואתנהו לך 23 ועשה שבועה שיתן לה **כל** מה שתשאל עד חצי מלכותו: 24 וכאשר יצאתה משם
Mc 6,30 גופו. 30 ובאו התלמידים לישאוש וספרו לו **כל** מה שעשו ולמדו 31 וישאוש אמ׳ בואו ונלך במדבר
Mc 6,55 יצא מהספינה תכף הכירו ישאוש 55 ומיהרו **כל** הארץ להביא החולים במטות כאשר שמעו שהוא שם 56
Mc 6,56 ומחלים פניו שלבד יגעו בשפת מלבושו כי **כל** אותן שנוגעים מתרפאין: Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי
Mc 7,5 האבות אבל אוכלים בידים לא נטולות פת **כל** היום: 6 וישאוש ענם אמ׳ להם טוב נביא מכם
Mc 7,23 22 גניבות כילאות חמדה גיאות סכלות. 23 **כל** אלו הרעות מתנועעות מהלב ואלו מטנפים האדם: 24
Mc 7,37 עו׳ מצוה עוד מגלה 37 ומתמיהים. אומרים **כל** מה שעשה ישאוש עשה היטב כי הוא עשה האלמים דבר
Mc 8,36 36 ומה יועיל לאדם גם כי יהיה לו **כל** העולם ויאבד נפשו. 37 ואותו שיכירנו ויפרסם
Mc 9,11 והוא ענה ואמר כאשר אליהו יבא בתחלה יציל **כל** העולם כמו שכתו׳ שבן האלוה יסבול נגישה למות
Mc 9,38 לו. 38 וישאוש אמ׳ להם אל תמנעו לו כי **כל** אדם שיעשה נפלאות בשמי אינו אומ׳ רע. 39 ואותו
Mc 9,40 רע. 39 ואותו שאינו כנגדינו הוא עמנו. 40 **כל** אדם שיתן לכם כוס אחד בשמי בעבור זה שאתם
Mc 9,48 שהארסים אינם מתים והאש לא נכבית. 48 **כל** אדם באש יתעלם וכל אדם מרוצח מתעלם: 49 טוב
Mc 10,20 אביך ואת אמך. 20 והוא ענה ואמ׳ אליו רבי **כל** זה קיימתי מנעורי עד עתה. 21 וישאוש הביטו
Mc 10,27 לכם הוא דבר נמנע אבל לא לא לשם כי לאל **כל** הדברים איפשריים. 28 ופירו התחיל לאמר לו הנה
Mc 10,28 28 ופירו התחיל לאמר לו הנה אנחנו עזבנו **כל** הדברים והולכים אחריך. 29 וישאוש ענה ואמר אמת
Mc 10,32 ואז פעם אחרת הוא אמ׳ להם. והתחיל לאמר **כל** אשר יקרה לו. אומ׳ 33 הנה אנחנו עולים
Mc 11,11 משמים: 11 ונכנסו בירושלם במקדש והביט **כל** מה שהיה בפנים. ובערב הוא יוצא בבאטניאה עם
Mc 11,23 טובה אמונה בשם 23 כי באמת אני אומר לכם **כל** מי ומי יאמר להר אחד קום ותכנס בים ולא יפקפק
Mc 11,24 תפלותיכם יהיה לכם אמונה חזקה באל ותשיגו **כל** מה שתשאלו. 25 וכאשר תעמדו בתפלה תמחלו אם לכם
Mc 12,43 ממה שהם מספיקים אבל זאת הענייה נתנה **כל** מאכלה: Tit,13 קפיטולו י״ג כפי מארקו 1 וכאשר
Mc 13,20 תהיה אח״כ. 20 ואם הש׳ לא יקצר אותו זמן **כל** בשר לא יושע. אבל בעבור הנבחרים שבחרם יקצר
Mc 14,19 עמי יבגדני 19 והם היו עצבים. והתחילו **כל** אחד לאמר אדון אני הוא. 20 והוא אמ׳ להם אחד
Mc 14,31 מוכרח למות עמך לא אכפור בך וכן אמרו **כל** האחרים. 32 ובאו בשדה אחד ששמו גיטשמני ואמ׳
Mc 14,49 יצאתם עם סכינים ומקלות תפוש אותו. 49 **כל** היום הייתי עמכם במקדש מלמד ולא תפשתוני. זה
Mc 14,53 מהם: 53 ונהגו לישוש לסגן הכהנים ונאספו **כל** הכהנים והחכמים מאותתים וזקני העם. 54 ופירו
Mc 15,24 מלבושיו. והניחו גורלות עליהן איזה יקח **כל** אחד מהם. 25 והיתה שעה שלישית כאשר תלוהו. 26
Mc 16,14 האמינו. 14 ואחר יום א׳ שיושבין בשולחן **כל** אחד עשר לאכול. ישאוש נראה להם להבחין מיאונם
Lc 1,48 48 כי הוא הביט שפלות שפחתו. ובעבור זה **כל** הבריות יאמרו אנכי היות מאושרת. 49 כי אותו
Lc 1,53 מאריות ומגביה השפלים. 53 הרעבים ממלא **כל** טוב ועוזב העשירים רקים. 54 פודה ישראל בנו

Lc 1,71 מראשית העולם 71 שלום לנו משונאינו ומיד **כל** אותן שהקציפונו. 72 לעשות חסד עם אבותינו
Lc 1,75 פחד נעבוד אותו 75 בקדושה ובטהרה לפניו **כל** ימינו. 76 ואתה נער תקרא נביא מה מאד נעלה כי
Lc 2,3 האדון מלך ששיריאה 3 וכולם היו הולכים **כל** אחד לעירו בעבור שישמעו מצותו של האדון. 4
Lc 2,19 להם באותו בעד הרועים. 19 ומריאה שמה **כל** אלה הדברים בלבה. 20 והעם שבו מודים ומשבחים
Lc 2,31 כי עיני ראו שלומך 31 שהכינות לפני פני **כל** העם 32 שיהיו אור והגדת עמים ואזרת ישראל עמך.
Lc 2,39 שממתינים פדיון ישראל: 39 וכאשר סיימו **כל** דברי דת משה חזרו בגלליאה בעיר נזורט 40 והנער
Lc 2,51 בואזריק והיה משועבד להם. ואמו מקיימת **כל** אלה הדברים בלבה. 52 וישאוש מרבה בחכמתו
Lc 3,5 במדבר פנו דרך האל עשו ישרות דרכיו. 5 **כל** הגאיות תתמלאו וכל ההרים והגבעות יושפלו. וכל
Lc 3,6 וכל הרכסים לדרכים ישרים. 6 ויראו **כל** בשר שלום האל. 7 אז אמ׳ לעמים שבאים בעבור
Lc 3,9 9 כי הגרזן כבר עברה לשורש העץ. לכן **כל** עץ שאינו עולה פרי טוב יכרת ויושם באש: 10
Lc 3,15 ותהיו נדיבים משכיריותיהם. 15 סבורים **כל** העם שיואן יהיה ישאוש משיח. 16 ענה יואן ואמ׳
Lc 3,21 תפש יואן ושמו בבור: 21 נעשה היה כאשר **כל** העם נטבל. וישו היה טובל ומתפלל לש׳ ונפתחו
Lc 4,5 נהג ישאוש בהר אחד מאד גדול והראה לו **כל** מלכות העולם 6 ואמ׳ לו הנה אתן לך כל אלה
Lc 4,6 לו כל מלכות העולם 6 ואמ׳ לו הנה אתן לך **כל** אלה העניינים 7 אם תפול לרגלי ותפללני. 8 ענה
Lc 4,13 [*] לא תנסה האדון השם׳ אלהיך. 13 ונשלם **כל** הנסיון. המנסה נסע ממנו. 14 והניח ישו ונגשו
Lc 4,40 ומיד קמה ושרתה אותם. 40 וכאשר בא השמש **כל** אותן שהיו שם חולים מחלופי חליים הביאו לו.
Lc 5,5 הרשתות בו בְקַפֵּטוּרָא. 5 ושימון ענה ואמ׳ לו **כל** הלילה טרחנו ולא לקחנו דבר. אבל בדבריך נאריך
Lc 5,7 אשר באניה האחרת שיבואו. ובאו ומלאו **כל** האניות מדג. באופן שכמעט לא נטבעו. 8 ומאותו
Lc 5,11 האנשים. 11 וכאשר נהגו האניות בארץ עזבו **כל** ענייניהם. והלכו אחרי ישאוש משיח: 12 וזה נעשה
Lc 5,28 בסטון שלו לך אחרי 28 והאיש קם והניח **כל** ענייניו והלך אחריו. 29 ועשה משתה גדול בביתו
Lc 6,40 יפלו בבור. 40 אינינו התלמיד על הרב **כל** תלמיד הוא שלכם כאשר הוא ברבו 41 איך תראה
Lc 6,44 ועץ רע אינו יכול לעשות פרי טוב. 44 כי **כל** עץ ניכר בפריו. כי מקוצים אין איש מלקט תאנים.
Lc 6,47 אדון. ואינכם עושים מה שאני מצוה. 47 **כל** איש שבא אלי ובדברי ועושה אותם אני אראה לכם
Lc 7,18 גודיאה. 18 ותלמידים הלכו ליואן ואמרו **כל** אלה הדברים. 19 ויואן קרא שנים מתלמידיו ושלחם
Lc 8,39 שילך עמו. וישו אמ׳ לו 39 שוב לביתך וספר **כל** הדברים האלה שעשה לך האל. ויסע האיש והלך בכל
Lc 8,39 לך האל. ויסע האיש והלך בכל העיר ודורש **כל** הדברים האלה שעשה לך האל. ויסע האיש והלך בכל
Lc 8,39 לך האל. ויסע האיש והלך בכל העיר ודורש **כל** הדברים שישאוש עשה לו. 40 ונעשה כשחזר ישאוש
Lc 8,43 דמיה והחולי ההוא צערה כמו י״ב שנה ונתנה **כל** נכסיה לרופאים ולא שוה לה. 44 ונגשה לישוש
Lc 9,1 קרא הי״ב תלמידיו ונתן להם יכולת וכח על **כל** השדים ולרפאת החוליים 2 ושלחם לדרוש מלכות
Lc 9,7 בכל מקום: 7 ואירודיש אדון טיטרקא שמע **כל** הדברים שעשה ישאוש והיה לו בספק 8 בעבור שיש
Lc 9,10 10 וחזרו התלמידים להגיד לישוש משיח **כל** הדברים שעשו. וישאוש לקח אותם במקום אחד נקרא
Lc 10,19 כף רגלכם על השרפים ועל העקרבים. ועל **כל** כחות האויבים ושום דבר לא יזכם. 20 אך אל
Lc 10,22 לקטנים אמת הוא אב כי כן ערב לפניך. 22 **כל** הדברים הם נמסרים אלי מאבי. ואין אדם יודע מי
Lc 10,35 ונתנם לאושפיזא ואמ׳ לו עשה למוכה זה **כל** צרכו. ואם תוציא בהוצאתו יותר משני פשיטין אלו
Lc 11,4 3 תן לנו לחם חוקינו יום יום. 4 והנח לנו **כל** חטאתינו. כי אנו מניחים אותם לכל מחו
Lc 11,10 לכם. תבקשו ותמצאו. תקעו ויפתח לכם 10 כי **כל** איש [*] 11 [*] מכם אם ישאל לחם לאביו יתן לו
Lc 11,17 17 וישאוש כמבין מעשיהם מחשבותיהם [*] **כל** מלכות שחלק לכם לא תעמוד. ובית יפול על בית.
Lc 11,21 הש׳ בא. 21 כאשר החזק מזויין שומר ביתו **כל** הדברים בשלום. 22 אבל אם אחרים יותר חזקים
Lc 11,22 אם אחרים יותר חזקים חיים יותר ממנו. הנה **כל** כלי הזיין שלו באותן שהיה בוטח יגזול לו
Lc 11,34 ועשית גופך הוא עינך. אם עינך יהיה תמים **כל** גופך יהיה מאיר אבל אם עינך יהיה רע. גופך
Lc 11,50 ימיתו. וירדפו 50 למען תהיה נדרש מכם דם **כל** הנביאים מיום שנברא העולם עד עתה מזאת האומה
Lc 12,8 שוים יותר מרבים שעברו: 8 ואני אומ׳ כי **כל** האדם שמודה בי לפני האנשים יקרהו מן השמים
Lc 12,18 אהרוס אוצרותי ואעשם יותר גדולים ואקבץ **כל** דברי תולדותי וטובתי. 19 ואומר לנפשי רוב
Lc 12,30 תאכלו ומה תשתו ואל תתנשאו למעלה. 30 כי **כל** הדברים האלה שואלים נבראי העולם. ואביכם יודע
Lc 12,44 מוצאו כן עושה. 44 אמת אני אומ׳ לכם שעל **כל** הדברים שמחזיק ישליטהו. 45 אבל אם אותו עבד
Lc 13,4 והרג אותם. תחשבו שהם היו חייבים יותר על **כל** האנשים היושבים בירושלם. 5 אני אומר לכם שאם
Lc 13,15 ולא בשבת. 15 וענה ישאוש להם ואמ׳ רמאים **כל** אחד מכם אינו מתיר קשר השור או החמור מן הרפת
Lc 13,17 קשר שראוי להתירה בשבת. 17 וכאשר אמ׳ **כל** אלה הדברים כל אותן שכנגדו נתביישו והעם שמחו
Lc 13,17 להתירה בשבת. 17 וכאשר אמ׳ כל אלה הדברים **כל** אותן שכנגדו נתביישו והעם שמחו בכל העניינים
Lc 14,21 ואיני יכול ללכת. 21 וחזר המשרת ואמ׳ לו **כל** מה שאמרו: ואז כעס האדון ואמ׳ לעבדו צא מהר

Lc 14,29 יבנה היסודות ולא יהיה יכול להשלים הבנין **כל** הרואים ילעיגו לו. 30 ויאמרו האיש הלזה התחיל
Lc 14,33 שולח שלוחיו להשתדל עם דברי שלום. 33 כן **כל** איש מכם שאינו מתיאש מכל הדברים שמחזיק אינו
Lc 15,9 עד שימצאה. 9 וכאשר תמצא הדרכמש תקרא **כל** אוהביה ואוהבו ואוהבותיה ושכינותיה אומרת שמחו
Lc 15,13 מה שהיה לו: 13 ואחר ימים מועטים מקובצים **כל** הדברים. הנער היותר קטן הלך לו בדרך רחוקה מאד
Lc 15,13 קטן הלך לו בדרך רחוקה מאד שם הפסיד **כל** ירושתו בזנות. 14 ואחר היה רעב גדול בארץ.
Lc 16,19 19 אדם אחד עשיר היה לבוש ארגמן ואכל **כל** בטוב 20 והיה דל שש.. לז.. ששוכב בפתחו מוכה
Lc 17,10 מצותו. 10 איני חושב כן עליכם כי עשיתם **כל** הדברים שצוה לכם. תאמרו אנחנו עבדים ולא
Lc 18,14 לכם שהעולמיי זה הלך לביתו מצודק. כי **כל** אדם המגביה עצמו יהיה נשפל ומי שישפיל עצמו
Lc 18,21 עדות שקר. כבד אביך ואמך. 21 והוא אמר **כל** אלה הדברים קיימתי בנערותי. 22 והדבר ההוא שמע
Lc 18,28 לאל. 28 ופירו אמר הנה אנחנו עזבנו **כל** הדברים והולכים אנו אחריך 29 וישאוש אמ׳ להם
Lc 18,31 הנה אנחנו עולים בירושלם ויהיו נשלמים **כל** הדברים הכתובים בעד הנביאים שבן האדם 32 יהיה
Lc 18,43 ומיד ראה. והלך אחרי ישו משבח לשם וכאשר **כל** העם ראה זה נתנו שבח לאל: Lc 19,Tit קפיטולו
Lc 19,15 שנתן להם הממון בעבור שידע כמה הוציא **כל** אחד ואחד. 16 והראשון בא אומר אדון עם אימינא
Lc 19,37 הוא כבר מתקרב לירידת הר הזתים התחילו לו **כל** העמים היורדים מן ההר לשמח ושבח האל בקול גדול
Lc 19,37 מן ההר לשמח ושבח האל בקול גדול על **כל** הנפלאות שראו. 38 אומרים ברוך הוא זה שבא בשם
Lc 19,47 אתם עשיתם אותה מערת גנבים: 47 והיה מלמד **כל** היום במקדש. ושרי הכהני׳ והסופרים ושרי העמים
Lc 19,48 אבו להשמידו 48 ולא מצאו מה לעשות לו כי **כל** העם שומעין לו מקשיבין אליו: Tit,20 קפיטולו
Lc 20,6 אומרים אם נאמ׳ מן השמים [*] 6 [*] **כל** העם יסקלונו. כי בבריא היה להם שיואן היה
Lc 20,18 הבונים הוא היתה מונחת בראש המלאך. 18 **כל** איש שיפול על אותה אבן יהיה מוכה עם האבן.
Lc 20,25 והם ענו לו משישר. 25 והוא אמר להם א״כ **כל** הדברים שהם מסישר תנו לסישר. ואותן שהם מן
Lc 20,31 בלא בנים 30 [*] 31 והשלישי לקחה. וכן **כל** השבעה ומתו בלא בנים.32 [*] 33 אז בתחיית
Lc 20,45 א״כ דוד קורהו אדון איך הוא בן 45 ושומע **כל** העם. אמר לתלמידיו 46 השמרו מהסופרים שחפצים
Lc 21,4 האשה האלמנה ענייה שמה יותר מכולכם. 4 כי **כל** אלו מהשפעתם שמו במתן האל. אבל זאת ממה שפיחתה
Lc 21,4 אבל זאת ממה שפיחתה ויש לה חסרון שמה **כל** מאכלה שהיה לה. 5 ומקצת אומרים שהמקדש שיהיה
Lc 21,7 על אבן ותפסד: 7 ושאלוהו אדון מתי יהיו **כל** אלה הדברים. ומתי יתחילו להעשות. 8 והוא אמר
Lc 21,9 תשמעו קטטות ואנחות אל תחרדו. שחוייב **כל** אלה להעשות. אכן לא יהיה זה מיד ולא הקץ. 10
Lc 21,12 בחרדות. ואותות גדולים בשמים. 12 רק קודם **כל** אלה הדברים ישלחו בכם ידיכם וירדופכם. וימסרו
Lc 21,22 כי אלה הימים יום נקם הם. בעבור שיושלמו **כל** הדברים שנכתבו. 23 ואוי לאותן שתהיו הרות
Lc 21,26 האנשים יהיו יבשים מיראה וחרדה שתבא על **כל** העולם. כי כחות השמים ינועו. 27 אז יראו בן
Lc 21,31 אתם יודעים שהקץ מתקרב. 31 כן כאשר תראו **כל** אלה הדברים שיעשו תדעו שמלכות השם׳ קרוב. 32
Lc 21,35 וזה היום יבא פתאום עליכם. 35 וכן יצא על **כל** יושבי פני האדמה. 36 ועל זה הקיצו לעולם
Lc 21,36 לעולם והתפללו לשם שתהיו ראויים לברוח **כל** אלה הדברים שעתידין לבא. עומד בן האדם 37 ביום
Lc 22,37 חוייב שיעשה בו. ועם הרעות הוא מזומן כי **כל** הדב הדברים שהם ממני הם לקץ 38 והם אמרו אדון
Lc 22,53 ולזקנים. כגנב יצאתם בסכינים ובעצים: 53 **כל** היום הייתי במקדש ולא שלחתם יד בי. רק זאת היא
Lc 23,1 Tit,23 קפיטולו כ״ד כפי לוקא 1 ויקומו **כל** העם והוליכו ישאוש לפילאט 2 והתחילו להלשינו.
Lc 23,48 שהיה שם היתה לו ההשקפה ההיא. ובראותם **כל** הדברים האלה חזרו להכות חזותיהם. 49 וכל אותן
Lc 24,9 ותזכורנה דבריו 9 וחוזרות מן הקבר מגידות **כל** אלה הדברים לאותן י״א ולכל האחרים. 10 והיה
Lc 24,25 וישוש אמ׳ להם סכלים תהיו תועים להאמין **כל** הדברים שהנביאים אמרו לכם. 26 חוייב משיח זה
Lc 24,27 27 ומתחיל ממשה ומכל הנביאים מפרש להם **כל** הכתיבות הנמצאות ממנו 28 וקרבו למגדול שהולכים
Jn 1,3 האל היה אלוה: 2 זה היה בתחלה עם האל 3 **כל** הדברים נעשים בעדו. וזולתו שום דבר אינו נעשה:
Jn 1,9 [*] 8 [*] 9 הוא היה אמיתות נר והוא האיר **כל** אדם בעולם הזה. 10 עולם היה והעולם בעבורו
Jn 2,5 אין שעתי ראוייה. 5 אמרה אם ישוש למשרתים **כל** אשר יאמר לכם תעשו. 6 והיה שם שש אירידי ואבן
Jn 2,7 שתים ושלש מדות. 7 וישאוש אמר להם מלאו **כל** האירידיש מים וימלאום כל מה שיוכלו החזיק. 8
Jn 2,7 אמר להם מלאו כל האירידיש מים וימלאום **כל** מה שיוכלו החזיק. 8 וישאוש אמר להם תוציאו מהם
Jn 2,10 מים לארטישיקלי. וקראה הארוס 10 ואמרה לו **כל** איש מניח ראשונה היין הטוב. וכשהם שכורים
Jn 3,16 אבל ישיגו חיים נצחיים. 16 כי האל אוהב **כל.** כמה העולם שבנו יחידו אחד לבדו נולד. נתן
Jn 3,20 חשך וערפל מנר. כי מעשיהם הם רעים. 20 כי **כל** איש העושה הרע מארר הנר. ואינו בנר בעבור שלא
Jn 3,31 מי שהוא מארץ מדבר. מי שבא מן השמים על **כל** הוא. 32 ועושה עדות ממה ששמע וראה. ועדותו שום
Jn 4,29 לאנשים 29 בואו ותראו איש אחד הגיד לי **כל** הדברים שעשיתי. יהיה הוא משיח 30 ויצאו מן
Jn 4,45 ישאוש בגלליאה קבלו אותו הגליליבש כי ראו **כל** הדברים שעשה ביר בירושלם ביום המועד כשבא ליום

Jn 4,53 שעה היתה שאמר לו ישו שבנו חי והאמין בו **כל** ביתו. 54 זה היה האות השני שעשה ישאוש בבית
Jn 5,22 חפץ 22 כי האב אינו דן שום אדם. אבל נתן **כל** משפט לבן. 23 בעבור שהכל יכבדו לבן כמו
Jn 5,28 28 אל תתמהו מזה כי עדיין תבא שעה שבה **כל** אותן שהם בקברים ישמעו קול האל: 29 ויצאו אותם
Jn 6,34 33 ונותן חיים לעולם 34 אז אמרו לו אדון. **כל** עת ניתן לנו הפת הזה. 35 וישאוש אמר להם אני
Jn 6,37 אמרתי לכם. כי ראיתוני ולא האמנתם בי. 37 **כל** מה שנתן לי האב יבוא לי. ואני לא אשליכנו בחוץ
Jn 6,45 הוא בנביאים. והיו כולם מלומדים מהאל. **כל** איש השומע מהאב אחרי כן בא אלי. 46 לא בעבור
Jn 7,6 אמ׳ ישוש להם זמני האדם לא בא אבל עמכם **כל** שעה הוא מוכן. 7 העולם אינו יכול להכע
Jn 7,23 משה מאבד: למה אתם כועסים נגדי כי רפאתי **כל** אדם בשבת. 24 בעבור זה אל תשפטו לפנים רק דין
Jn 7,53 ותמצא ששום נביא לא יבא מגלליאה 53 ושבו **כל** אחד איש לביתו: Tit,8 קפיטולו ח׳ כפי יואן 1
Jn 8,30 כי אותם הדברים שאליו ערבים אני עושה. 30 **כל** עת הוא מדבר אלה הדברים רבים האמינו בו: אז
Jn 8,44 בתחלה ולא עמד באמת כי אין אמת אתו. כי **כל** מה שמדבר שקר מה שהוא קרוביי לו מדבר. כי אביו
Jn 10,8 להם באמת אני אומר לכם שאני דלת הצאן 8 **כל** אותן שבאו היו גנבים. רק הצאן לא שמעו אותם. 9
Jn 10,42 שג׳ואן כמעט אינו עושה שום אות 42 אבל **כל** הדברים שאמ׳ יואן מזה הם אמתיים ורבים האמינו
Jn 11,22 אחי לא היה מת. 22 אבל עתה אנכי יודעת כי **כל** דברים שאתה שואל נותנים לך. 23 וישאוש אמ׳
Jn 11,50 חושבים שצריך לנו שאדם אחד ימות ולא ימות **כל** העם. 51 וזה לא אמר מעצמו. רק שהיה הגמון אותה
Jn 12,8 כי לעולם יהיו אביונים בכם ואני לא אהיה **כל** עת עמכם: 9 אז הכירו רוב עם מן היהודים ששם
Jn 12,32 העולם בחוץ. 32 ואני אהיה נשא מן הארץ. **כל** הדברים אמשוך לעצמי 33 וזה אומר דרך רמז באיזו
Jn 13,35 בעבור שתאהבו אתכם ביניכם. 35 ובזה יכירו **כל** כי אתם תלמידי. אם לכם אהבה וריעות זה לזה. 36
Jn 15,2 הוא גפן אמת. ואבי הוא החורש 2 וישליך **כל** כף שאינה עושה פרי. וכל העושה פרי בו ינקה
Jn 15,15 עושה. אבל אומר אני לכם היותכם אוהבי כי **כל** הדברים שאמרתי אמר אבי והודעתים לכם. 16 ואתם
Jn 15,21 ירדפו. אם שמרו מצותי אתכם ישמרו. 21 אבל **כל** אלה הדברים יעשו לכם בעבור שמי כי לא ידעו
Jn 16,13 עתה. 13 רק כשיבא אותו רוח של אמת ילמדכם **כל** אמת. כי לא ידבר מלבו רק הדב הדברים שישמע
Jn 16,15 14 הוא יזכך אותי. מאבי יקח ויגיד לכם 15 **כל** הדברים שהם לאבי שלי הם ויגיד לכם מעט. 16
Jn 16,30 אינך אומר לנו. 30 עתה ידענו שיודע אתה **כל** הדברים ואין צריך לך לשאול לאחר הזה אנחנו
Jn 16,32 באה השעה וכבר הגיע. ובה תהיו מפוזרים **כל** איש בביתו ותעזבו אותי יחידי. ואיני יחיד כי
Jn 17,2 למען יברר אותך בנך 2 כמו שנתת לו ממשלת **כל** בשר בעבור שהכל אשר נתת לו יתן להם חיים
Jn 18,4 ואבוקות ועם כלי זיין. 4 ישאוש יודע **כל** הדברים עתידים לבא עליו. יצא ואמ׳ להם מה אתם
Jn 18,20 ישאוש אליו. אני בגלוי דברתי בעולם ואני **כל** שעה למדתי בבית הכנסת ובמקדש ששם היהודים
Jn 18,37 בעבור זה באתי לעולם לעשות עדות אמיתי. **כל** איש שהוא אמיתי שומע דברי: 38 ופילאטו אמ׳
Jn 19,12 אם תניח זה לא תהיה אהוב משיסר. כי **כל** איש שעושה עצמו אלוה מלך. אומר נגד שיסר: 13
Jn 21,11 מרוב דג מספר מאה וחמשים ושלשה. ועם **כל** זה שהדגים רבים הרשת לא נשבר. 12 וישאוש אמר
Jn 21,17 שאלו אם אוהב אותו. אמ׳ אליו אדון יודע **כל** הדברים. אתה יודע שאני אוהב אותך. וישאוש אמר
Mt 19,1 מ״ה כפי מתיאו 1 ונעשה כאשר ישאוש **כלה** אלה הדברים יצא מגליליאה ובא בקצות ארץ
Lc 12,53 והאם נגד הבת. והבת נגד האם. חמות נגד **כלה** וכלה בחמותה. 54 ואומר לעמים כאשר תראו ענן
Lc 11,36 גופך יאיר. וכאשר לא יהיה בו חלק ערפליי **כלו** יאיר כמו עששית המאירה: 37 ובעוד שהוא מדבר
Mt 14,11 בבית הסוחר 11 ונשאו הראש באחד מפשוטי **כלי** עץ ונתנוהו לנערה והיא נשאתו לאמה: 12 ובאו
Mc 6,25 חפיצה שתתן לי ראש גואן טבול באחד מפשוטי **כלי** עץ. 26 והמלך היה נעצב בטעם השבועה שעשה.
Mc 6,28 שישא לו [*] 28 [*] ראשו באחד מפשוטי **כלי** עץ ונתנו לנערה. והנערה נתנו לאמה. 29 וכאשר
Lc 3,17 הוא יטבול אתכם ברוח הקדש ובאש. 17 ויקח **כלי** מנשף וינקה גרונו ויאסוף החטה במגורתו וישרוף
Lc 11,22 אחרים יותר חזקים חיים יותר ממנו. הנה כל **כלי** הזיין שלו באותן שהיה בוטח יגזול לו ומלבושיו
Jn 18,3 והפרושים באו שם עם עששיות ואבוקות ועם **כלי** זיין. 4 ישאוש יודע כל הדברים עתידים לבא
Mc 11,18 חפשו איך יוכלו המיתו. אבל הם יראוהו כי **כלל** העם תמהים ממוסריו. 19 וכאשר נעשה ערב יצא מן
Mt 13,56 ויושאף ושימון וג׳ודיש 56 וקרובותיו **כלם** עמנו מאין יש לו כל זה. 57 והיו אשקנדליזאט
Mt 15,37 לתלמידיו: והתלמידים נתנום לעם 37 ואכלו **כלם** והיו שבעים. וממה שנשאר סלקו שבע דבלות
Mt 21,26 26 ואם נאמר מן האנשים יראים אנו העם כי **כלם** יראים מזואן כמו נביא. 27 והם ענו אנחנו לא
Mt 24,39 בתיבה 39 לא הכיר עד שהמבול בא והרג את **כלם.** כן יהיה ביאת בן הבתולה. 40 אז יהיו שנים
Mc 2,12 מטתך 12 ומיד הוא קם ולקח מטתו והלך בפני **כלם.** באופן שכולם תמהו וברכו האל אומרים מעולם לא
Mc 5,40 ישינה 40 וכולם לעגו עליו. וישאוש גרש **כלם** בחוץ לבד האב והאם והתלמידים שהיו עמו ונכנסו
Mc 11,32 32 ואם נאמר מן האנשים. יראים העם כי **כלם** מקיימים באמת שנביא הוא זואן. 33 [*] [*]
Lc 5,19 הגגות שמו המטה שם עם החולה ושמוהו באמצע **כלם** לפני ישאוש משיח 20 וכאשר ישאוש ראה אמונתם

Lc 5,25 וקם מטתך ושאהו לביתך 25 ומיד קם לפני **כלם** ולקח מטתו שבה שוכב והלך לביתו מהלל ומברך
Lc 6,26 ששוחקים כי תבכו ותכאבו. 26 אוי לכם כי **כלם** יברכוכם. כפי אלה הדברים עושים אביהם של אלו
Lc 8,22 עמו וישו אמ׳ להם נעבור מעבר ליאור ועלו **כלם** בספינה. 23 וכאשר הם מספנים. ישוש משיח היה
Lc 9,36 עיניהם ולא ראו רק ישאוש משיח לבד. וירדו **כלם** מן ההר. וישאוש צוה אותם ואמ׳ להם אל תגידו
Lc 14,18 שיבואו שכבר הכל מוכן. 18 והתחילו **כלם** להתנצל הראשון אמ׳ אני קניתי עיר ויש לי ללכת
Lc 20,38 יעקב. 38 אינו אלוה המתים אכן החיים כי **כלם** חיים עמו. 39 ומקצת מהסופרים אמרו רבי בטוב
Jn 2,15 15 וכאשר עשה כמעט קבוצות עבותות כמעט **כלם:** גרש מן המקדש והצאן והבקר. ופזר ממון
Jn 2,24 אינו נותן האמנה מעצמו להם כי הוא מכיר **כלם.** 25 ולא נצטרך שיהיה נמהר העדות העשוי לו
Jn 6,9 לחם שעורה ושני דגים. אבל מה יהיה בין **כלם.** 10 אז אמ׳ ישאוש עשו שישבו העם. ואמונה רבה
Jn 21,25 עדותו. 25 ועוד דברים רבים עשה ישאוש שאם **כלם** יהיו נכתבים חושב אני שכל העולם לא יוכל
Jn 1,16 נעשה קדום. וקודם לימים. 16 ומשלימותו **כלנו** השגנו חן. ובעבורו החן. 17 כי הדת נתנה בעד
Lc 8,8 8 וזרע האחר נפל בארץ טובה ועשה פרי **כמאה** כפלים. וזה אומר צועק מי שיש לו אזנים ישמע.
Lc 11,17 אותו שאלוהו אות מן השמים. 17 וישאוש **כמבין** מעשיהם מחשבותיהם [*] כל מלכות שחלק לכם לא
Mt 22,26 לקח אשה ומת בלא זרע ועזב אשתו לאחיו. 26 **כמדומה** לו השני והשלישי עד הז׳. 27 ואח״כ מתה
Mt 7,11 אם דעתכם תדעו לתת דברים טובים לבניכם **כמה** וכמה האל שמימיי שיתן דברים טובים לשואליו 12
Mt 10,25 וכנו אדוניהם אזבל זאבוק הם משוטנים. **כמה** וכמה המורגלים: 26 לכן לא תיראום. לא נעלם
Mt 13,54 עד שהם מתמימים ואומרים מאין יש לזה **כמה** חכמה וכמה כח 55 אינינו זה בן נפח ואינינו
Mt 14,14 מכל העיירות 14 וכאשר ראה אותן העמים **כמה** נתמלא רחמים וריפא חולייהן. 15 וכי היה ערב
Mt 15,33 התלמידים אנה נמצא כ״כ פת במדבר שישבעו **כמה** עם. 34 ואמר להם ישואש כמה פת יש לכם והם
Mt 15,34 במדבר שישבעו כמה עם. 34 ואמר להם ישואש **כמה** פת יש לכם והם אמרו שבעה ומעט דגים. 35 והוא
Mt 17,16 16 וענה ישאוש ואמ׳ אומה ממאנת והפוכה עד **כמה** אעמוד עמכם שאוהו אלי. 17 וישוש גער לשטן
Mt 18,21 ואז פירו קרב אליו ואמ׳ אדון ריע חוטא לי **כמה** פעמים אסלח לו. אמחול לו ז׳ פעמים. 22 אמ׳ לו
Mt 27,13 דבר. 13 אז פילאטו אמ׳ אליו אינך שומע **כמה** עדים יש לנו נגדך. 14 וישו אינו עונה שום
Mc 3,14 בהר ובחר מאותן שיותר ישרו בעיניו 14 עד **כמה** שהיו י״ב בעבור שילכו דרוש בעולם. 15 ונתן
Mc 4,32 גדל ונעשה גדול מכל שאר העשבים. ועושה **כמה** גרגירים וענפים שעופות השמים דרים בצל הענף.
Mc 6,38 לחם ותנו להם לאכול. 38 ואמ׳ להם ישאוש **כמה** לחמים יש לכם הביטוהו וכאשר הביטוהו אמרו יש
Mc 8,5 יוכלו לשבוע זה העם במדבר 5 וישאוש שאלם **כמה** ככרות פת לחם יש לכם. והם ענו ז׳. 6 והוא צוה
Mc 9,18 יכלו עשות. 18 וישאוש אמ׳ אי משפחה ממאנת **כמה** זמן אהיה עמכם לא אשא אתכם נהגו האיש 19
Mc 9,20 ומתבולל ורוקק. 20 וישאוש שאל אל האב **כמה** זמן עבר שיש לו זה. והוא אמ׳ מנערותו עד עתה.
Lc 3,13 יעשו. 13 והוא ענה להם לא תעשו עוד. לבד **כמה** שנתן לכם רשות. 14 והפרושים שאלוהו אומרים מה
Lc 9,41 41 וישאוש ענה ואמ׳ לו. משפחה ממאנת **כמה** מן הזמן עמדתי עמכם ונתתי לכם לאכול הבא נא
Lc 11,13 תבטחו בריע. אך תתנו מתנות טובות לבניכם **כמה** וכמה אבינו שבשמים שיתן הרוח למי שישאלהו. 14
Lc 12,24 להם אוצרות ולא ממגורות. והש׳ מאכילם. **כמה** אתם שוים יותר מהם: 25 מי בכם יוכל לחשוב
Lc 12,28 בשדה היום ולמחר בתנור הש׳ מלבישו כן **כמה** וכמה שמלביש אתכם. למה אתם במעט אמונה. 29
Lc 13,16 למים לשתות 16 אם כן זאת. בת אברהם **כמה** וכמה שהשטן קשרה מאותו קשר שראוי להתירה
Lc 13,34 34 שיהרוג הנביאים ויסקול המשולחים אליך. **כמה** פעמים חפצתי לאסוף בניך כמו שהתרנגולת מאספת
Lc 15,17 אוכלים ואין נותנין לו: 17 והוא אמ׳ בלבו **כמה** שכירים מרבים באכילה בית אבי. ואני מת בכאן
Lc 15,29 פניו שיבא. 29 והוא ענה לו ואמ׳. אבי הנה **כמה** שנים עבדתיך לא עברתי על מצותך ואתה לא נתת
Lc 16,5 קרא אחד אחד ממחוייבי אדונו ואמר לראשון **כמה** אתה חייב לאדוני 6 והוא עונהו מאה מדות שמן.
Lc 16,7 שטרך ועשה מהרה וכתב חמשים. 7 ואמר לאחר **כמה** התחייבת לאדוני והוא אמר מאה מדות חטה והוא
Lc 19,15 העבדים אותם שנתן להם הממון בעבור שידע **כמה** הוציא כל אחד ואחד. 16 והראשון בא אומר אדון
Jn 3,16 ישיגו חיים נצחיים. 16 כי האל אוהב כל. **כמה** העולם שבנו יחידו אחד לבדו נולד. נתן לעולם
Jn 11,36 מעיני ישאוש: 36 אז אמרו היהודים ראו **כמה** אהבו. 37 ומקצת מהם אמרו זה שפתח עיני האיש
Jn 12,37 להם ישאוש והלך ונסתר מהם. 37 וכאשר עשה **כמה** אותות לפניהם לא האמינו בו 38 בעבור שדברי
Jn 14,9 אדון. הראנו האב ודי. 9 וישאוש אמר להם **כמה** מן הזמן שעמדתי עמכם ולא הכרתוני. פיליף מי
Mt Prol,4 לנפילים. כתב זה האונגילי בלשון הקדש **כמו** זכרון שיניח אל אחיו. כן חוייב דרוש אמונת
Mt 5,48 עושים פחותי הנצרים. 48 תהיו א״כ שלמים **כמו** שאביכם שמימיי שלם הוא: Tit 1,6 השמרו לבלתי
Mt 6,2 משיח לתלמידיו כשתעשו צדקה אל תעשו הרעשה **כמו** שעושים המזוייפים בבתי כנסיותיהם ובדרכים כדי
Mt 6,16 לא יכפר אתכם: 16 וכאשר תצומו לא תהיו **כמו** הפחותים רמאים שמחלישים פניהם כדי שיראו
Mt 6,29 לכם כי שלמה לא היה מכוסה עם כל מעלתו **כמו** אחד מאלו: 30 ואם עשב השדה הנמצא היום ולמחר

7,29 העם היו תמהים ממוסרו 29 שהוא מלמדם **כמו** יכוליי לא כמו חכמיהם ופירושיהם: Tit,8
7,29 ממוסרו 29 שהוא מלמדם כמו יכוליי לא **כמו** חכמיהם ופירושיהם: Tit,8 קפיטולו כ״ד כפי
Mt 8,4 אדם. אבל לך והראה אל כהנך ועשה לו נדבה **כמו** שמשה צוה לזכרון: קפיטולו כ״ה כפי מתיאו 5
Mt 10,16 קפיטולו ל״ג כפי מתיאו 16 אני שולח אתכם **כמו** צאן בין הזאבים. תהיו חכמים כמו הנחשים.
Mt 10,16 אתכם כמו צאן בין הזאבים. תהיו חכמים **כמו** הנחשים. ותמים כמו יונים: 17 השמרו מהעמים כי
Mt 10,16 הזאבים. תהיו חכמים כמו הנחשים. ותמים **כמו** יונים: 17 השמרו מהעמים כי הם ינהגו אתכם
Mt 10,25 והעבד על האדון: 25 כי די לתלמיד שיהיה **כמו** עבד אל מלמדו והמלמד אל העבד כמו אדוניו: אם
Mt 10,25 שיהיה כמו עבד אל מלמדו והמלמד אל העבד **כמו** אדוניו: אם הם אמרו וכנו אדוניהם אזבל זאבוק
Mt 11,7 למה יצאתם רואות במדבר חשבתם שהוא יהיה **כמו** קנים תוהים שהרוח מניע. 8 לכן יצאתם ראות
Mt 12,13 שלח ידך ושלוחה. היתה לו חזורה בבריאות **כמו** האחרת. 14 ואז יצאו חוץ הפרושים ועשו עצה
Mt 12,40 לא ינתן לכם לבד אות יונה נביא. 40 כי **כמו** שיונה היה בבטן הדג שלשה ימים ושלשה לילות.
Mt 12,45 ומעשיו האחרונים יותר רעים מהראשונים. **כמו** זה עתיד לבא לאומה זו רעה. 46 ובעוד שדובר אל
Mt 13,40 קץ העולם. והקוצרים הם המלאכים. 40 כי **כמו** שאדם לוקט הקמשונים ושורפן כן יהיה בקץ
Mt 13,43 בכי ורעדת שנים. 43 אז יזרחו הצדיקים **כמו** השמש במלכות אב שלהם. מי שיש לו אזנים לשמוע
Mt 14,5 חפץ להורגו. רק ירא העם שתופשים אותו **כמו** נביא. 6 וביום הולדת לאירודיש עשה אירודיש
Mt 15,38 סלקו שבע דבלות מליאות. 38 והיו האוכלים **כמו** ד׳ אלפים אנשים לבד נשים וילדים. 39 והניח
Mt 17,2 ותמונת פניו מאירה כשמש ושמלתו היתה **כמו** שלג. 3 ויראו אליו משה ואליהו מדברים עמו. 4
Mt 17,19 אמת אומר לכם אני אשר אם לכם תהיה אמונה **כמו** גרגיר אחד של חרדל. ותאמרו זה ההר תשתנה מזה
Mt 18,3 אמתות אומר לכם אני שאם לא תשובו ותהיו **כמו** זה הנער לא תכנסו במלכות שמים. 4 ואותו
Mt 18,4 לא תכנסו במלכות שמים. 4 ואותו שישפיל **כמו** זה הנער יהיה גדול במלכות שממיי. 5 ומי שישען
Mt 18,17 כאשר אמרתו באגליזיאה לא ישמעך הרחק ממנו **כמו** אויב ופרסמהו: 18 אמיתות אומר לכם אשר כל מה
Mt 18,33 לך לעשות כן להיות חומל מאותו עבד אחר **כמו** שהיה לי ממך. 34 והאדון עצב ומסרו לנגישה עד
Mt 20,6 יצא ברחוב. ומצא אחרים עומדים אותו יום **כמו** כן בטלים. והוא אמ׳ להם למה עמדתם היום
Mt 20,10 וחשבו קחת יותר ולקחו כל אחד פשוט **כמו** כן. 11 ובקחתם מלינים נגד בעל החיילות. 12
Mt 20,14 שלך ולך כי אני חפץ לתת לאלה האחרונים **כמו** לך. 15 איני יכול לעשות משלי כרצוני. ואת
Mt 21,6 האתון ועיר בן שלה. 6 הלכו התלמידים ועשו **כמו** שצום ישאוש. 7 והביאו האתון והעיר והניחו [*]
Mt 21,26 האנשים יראים אנו העם כי כלם יראים מזואן **כמו** נביא. 27 והם ענו אנחנו לא ידענו. והוא אמ׳
Mt 21,36 פירותיו. והיו יותר טובים ורבים ועשו להם **כמו** כן שעשו לאחרים: 37 באחרונה שלח להם בנו ואמ׳
Mt 22,30 לא יהיה להם אשה ולא בעלים הן. ויהיו **כמו** מלאכי האל בשמים 31 ומתחיית המתים לא אתם
Mt 23,25 מחוץ נקיים. זהו שמטהרין זה שמחוץ הוא כן **כמו** גביע קערה. ואתם פונים כולם מלאים מטרף
Mt 23,37 היו משֻלחים הרבה פעמים. נכספת לקבץ עמך **כמו** התרנגולת מאספת אפרוחיה תחת כנפיה ולא אבית.
Mt 24,27 בזאת המערה אל תחפצו האמן. 27 כי כל כך **כמו** שהברק שיוצא ממזרח ונראה עד מערב כ״כ היה
Mt 24,38 בזמן נח כן יהיה בביאת בן הבתולה. 38 כי **כמו** שהיה בזמן קודם המבול שאוכלים ושותים ועושים
Mt 25,14 עדות כי אינכן יודעות היום והשעה. 14 כן **כמו** האדם שהלך בדרך וקרא העבדים ומסר להם מזהבו.
Mt 25,32 כל העמים. והוא יפריד אחרים מאחרים. כן **כמו** הרועה השיות מהגדיים. 33 ויניח השיות לצד
Mt 26,24 24 ואיש ההולך עמי יבגוד בן האלוה. **כמו** שהתנבא ממנו. אוי לו לאדם שבעבורו בן הבתולה
Mt 26,55 55 באותה שעה אמ׳ ישאוש אל הסיעות כן **כמו** אם הייתי גנב יצאתם עם הסכינים ועם עצים תפוש
Mt 27,10 בני ישראל 10 וקנו מהם שדה יוצר. כן **כמו** אדונינו גזר. 11 וישאוש עומד לפני פילאטו
Mt 28,3 והפך האבן מהקבר ויושב עליה. 3 ופניו **כמו** הברק ומלבושיו היו כמו שלג. 4 והשומרים היו
Mt 28,3 עליה. 3 ופניו כמו הברק ומלבושיו היו **כמו** שלג. 4 והשומרים היו נפחדים ועמדו כמו מתים.
Mt 28,4 כמו שלג. 4 והשומרים היו נפחדים ועמדו **כמו** מתים. 5 והמלאך אמ׳ לנשים שלא תפחדו כי אני
Mt 28,7 יהיה לפניכם בגליליאה ואתם תראוהו שם **כמו** שהוא אמ׳ לכם: 8 ותצאנה מהרה מהקבר ברוב פחד
Mc 1,2 1 זהו האונגליאו מישאוש משיח בן האלוה 2 **כמו** כן שהוא כתוב בישעיה נביא אמר הנה אני שולח
Mc 1,22 22 וכולם תמהים מהמוסר כי הוא היה מלמדם **כמו** בעל כח. לא כמו חכמי הדת. 23 והיה בבית הכנסת
Mc 1,22 מהמוסר כי הוא היה מלמדם כמו בעל כח. לא **כמו** חכמי הדת. 23 והיה בבית הכנסת אדם אחד וצועק
Mc 6,34 לארץ וראה העם ריחם עליהם כי הם היו **כמו** צאן בלא רועה והתחיל ללמדם רוב דברים וטובים.
Mc 8,24 מביטו אמ׳ אני רואה הלוך העמים זקופים **כמו** אילנות 25 ועדיין הניח ידיו בעיניו והתחיל
Mc 9,2 הפנים 2 והמלבושים היו מזהירים ולבנים **כמו** שלג. היו כן שאין שום אדם יכול לעשות בהם על
Mc 9,11 ואמר כאשר אליהו יבא בתחלה יציל כל העולם **כמו** שכתו׳ שבן האלוה יסבול נגישה למות מגונה 12
Mc 9,12 אני אומ׳ לכם שאליהו בא להם ועשו רצונם **כמו** שהכתיבה אומרת ממנו: 13 וכאשר היה בא אל

Mc 10,15 במלכות שממיי אם לא יהיה שפל ותמים ויהיה **כמו** נער: 16 וישאוש היה מחבקם ומניח הידיים עליהם
Mc 12,25 יהיה להם נשים ולא להן בעלים. אבל יהיו **כמו** מלאכי השמים לפני האל. 26 ומהמתים שיקומו לא
Mc 13,29 ולעשות עלים תדעו אתם שהקץ מתקרב. 29 **כמו** כן כאשר תראו אלה הדברים תדעו אתם שקץ העולם
Mc 13,34 והתפללו כי לא ידעתם הזמן לא השעה 34 **כמו** שהאיש שהולך במהלך ועוזב ביתו ונותן יכולת
Mc 14,21 שמשים היד עמי בקערה. 21 בן האלוה הולך **כמו** כן שהנבואה אומרת. אוי לו לאדם אשר בעדו בן
Mc 14,48 וחתך לו האזן. 48 וענה ישאוש ואמ׳ להם **כמו** אם הייתי גנב יצאתם עם סכינים ומקלות תפוש
Mc 15,8 הושם במאסר. 8 ובא העם והתחיל לבקשו **כמו** שהוא יודע שיתן להם תפוש אחד: 9 ופילאט ענה
Lc 1,55 רקים. 54 פודה ישראל בנו זוכר מחסדיו 55 **כמו** שנדר לאבותינו לאברהם ולזרעו לעולמים. 56
Lc 2,1 ב׳ כפי לוקא 1 עוד עשוי היה באותן הימים **כמו** כן ציווי משיסר גושט שכל העולם יהיה נוגש. 2
Lc 3,4 דורש טבילת תשובה למחילה עונות החוטאים 4 **כמו** שכתו׳ בספר דברי ישעיה הנביא. קול קורא במדבר
Lc 3,22 השמים 22 ורוח הקדש ירד עליו בעצם גופני **כמו** יונה. ובאה בת קול משמים ואומרת אתהו מאד
Lc 5,14 אמ׳ לו לך ותראה לכהנים ותדור בעד טהרתך **כמו** שמשה מצוה לעדות שלהם. 15 ודברו נתפזר עוד.
Lc 6,22 ויפרידו אתכם מהם ויארורכם ויגרשו שמכם **כמו** הרע. בעבור טעם בן האדם 23 ישמחו באותו היום
Lc 6,23 ותנשאו. כי שכרכם מאד הוא מושפע בשמים. **כמו** זה היו עושים הנביאים והאבות. 24 רק אוי לכם
Lc 8,43 אחת חולה משפיכות דמיה והחולי ההוא צערה **כמו** י״ב שנה ונתנה כל נכסיה לרופאים ולא שוה לה.
Lc 9,14 אנו לקנות דבר מאכל לכל העם הזה 14 והם **כמו** חמשת אלפים וישאוש אמ׳ לתלמידיו עשו שישבו
Lc 10,18 18 ואמר להם אני [*] שטן יורד משמים **כמו** ברק. 19 והנה אני נתתי לכם יכולת לדרוך כף
Lc 11,1 מתלמידיו למד לנו תפלה שנתפלל אותה לשם **כמו** שיואן לימד לתלמידיו 2 ואמר להם אמרו אבינו
Lc 11,30 לא ינתן לו. זולת אות יונה הנביא. 30 כי **כמו** שיונה היה אות למלחים. כן יהיה בן האדם לזאת
Lc 11,36 וכאשר לא יהיה בו חלק ערפליי כלו יאיר **כמו** עששית המאירה: 37 ובעוד שהוא מדבר בקשהו
Lc 11,44 רוב שלום בשער. 44 אוי לכם פרושים אתם **כמו** הקברים שאינן נראין. והאנשים שאינן יודעין
Lc 13,4 3 אומר לא רק אם לא תשובו כולם תאבדו 4 **כמו** אותם שמנה עשר אשר עליהם נפל המגדל בשיבסי
Lc 13,34 אליך. כמה פעמים חפצתי לאסוף בניך **כמו** שהתרנגולת מאספת תרנגוליה תחת כנפיה ולא
Lc 15,19 וכבר איני ראוי להיות נקרא בנך. עשה לי **כמו** אחד משכיריך: 20 וקם ובא אל אביו. ואם שעדיין
Lc 17,24 לא תחפצו ללכת. ולא תלכו אחריו. 24 כי **כמו** שהשמש זורח תחת השמים ומזריח. כי יהיה בן
Lc 17,28 בתיבה. ובא המבול והרג את כולם. 28 ג״כ **כמו** שנעשה בימי לוט אוכלים ושותים קונים ומוכרים
Lc 18,9 בארץ. 9 ואומרים מקצת שבוטחים בעצמם **כמו** צדיקים ומבזים האחרים. זה הדבר 10 שני אנשים
Lc 18,11 אלהים חינות אני עושה לך כי אני איניני **כמו** האנשים האחרים גזלנים רעים ומנאפים: ועו׳
Lc 18,11 האחרים גזלנים רעים ומנאפים: ועו׳ איני **כמו** זה העולמיי. 12 אני צם שני פעמים בשבוע. אני
Lc 18,17 אני אומר. מי ומי שלא יקבלו מלכות שמים **כמו** נערים לא יכנסו בו. 18 ושר אחד מהפרושים שאלו
Lc 19,31 למה אתם מתירים קשרו אתם תאמרו כי עשיתם **כמו** שאדוננו חפץ פעולתו. 32 והשלוחים הלכו שם
Lc 22,13 ושם תכינו אותו. 13 ובלכת התלמידים מצאו **כמו** שאמר להם והכינו הפסח. 14 ובהגיע השעה ישבו
Lc 22,26 כן מכם. כי אותו שהוא גדול בבית יהיה **כמו** נער. ואותו שהוא יהיה כמו אותו שמשרת. 27
Lc 22,26 גדול בבית יהיה כמו נער. ואותו שהוא יהיה **כמו** אותו שמשרת. 27 ואני באמצעם כמו מי שהוא
Lc 22,27 יהיה כמו אותו שמשרת. 27 ואני באמצעם **כמו** מי שהוא משרת. 28 אבל לכם לעמוד עמי
Lc 22,29 עמי בניסיונותי. 29 ואני מכין לכם מלכות **כמו** שאבי גזרו לי 30 בעבור שתאכלו ותשתו בשולחן
Lc 22,31 הנה השטן מבקש אתכם בעבור העבירכם בכברה **כמו** החטה: 32 אבל אני התפללתי בעדך שאמונתך לא
Lc 24,24 שהוא חי. 24 ומקצתינו הלכו לקבר ומצאו **כמו** כן הנשים אומרות ולא מצאו אותו. 25 וישוש אמ׳
Jn 1,23 אני הוא קול הקורא במדבר ישרו דרך הש׳. **כמו** שאמ׳ ישעיה הנביא. 24 ואותן שנשתלחו לו היו
Jn 1,32 אומ׳ אני ראיתי הרוח יורד מן השמים כמעט **כמו** יונה עומד עליו. 33 [*] אבל אותו ששלחני
Jn 3,14 לא ירד מן השמים: בן האדם שהוא בשמים: 14 **כמו** שמשה נשא והגביה הנחש במדבר: כן חוייב שבן
Jn 5,21 מראה אליו בעבור שלא תהיו תמהים. 21 כי **כמו** שהאב החיה מתים ונתן להם חיים. כן הבן נותן
Jn 5,23 כל משפט לבן. 23 בעבור שהכל יכבדו לבן **כמו** שמכבדין לאב. מי שאינו מכבד הבן אינו מכבד
Jn 5,26 המת בן האל. ואותן שישמעוהו יחיו. 26 כי **כמו** שהאב יש לו חיים בעצמו. כן נתן חיים לבן
Jn 5,30 בדין. 30 איני יכול מעצמי לעשות דבר רק **כמו** שאני שומע דן אנוכי. ודיני צדיק וישר הוא כי
Jn 6,10 באותו המקום וישבו האנשים. והיו במספר **כמו** חמשת אלפים. 11 אז לקח ישאוש הככרות וכאשר
Jn 6,11 עשה חנות לשם׳ חלק הפת בין העם. והדג **כמו** כן. והיה להם ספקם בכל אשר שאלו. 12 כאשר
Jn 6,58 בשרי ושותה דמי בי יעמוד ואני בו: 58 **כמו** שהאב שלחני ואני חי בעבור האב. ומי שאוכל
Jn 6,59 חי בעבורי. 59 זהו הפת שירד מן השמים: לא **כמו** שאכלו אבותיכם המן ומתו. מי שאוכל זה הפת
Jn 8,28 תכירו שאני הוא ודבר אני עושה מעצמי רק **כמו** שהאב למדני לדבר אלה הדברים. 29 ומי ששלחני

Jn 10,15 טוב ומכיר צאני. והם מכירות אותי. 15 **כמו** שהאב מכיר אותי ואני מכיר האב. ומשים נפשי.
Jn 11,16 שאמור דידימוש למקצת אנשים. נלכה אנחנו **כמו** תלמידים ונמות עמו: 17 אז בא ישאוש ומצא אותו
Jn 12,14 14 וישאוש מצא עיר בן אתון וישב עליו. **כמו** שכתוב 15 אל תראי בת ציון הנה מלכך בא יושב
Jn 12,50 היא חיים נצחיים. ומה שאני מדבר הוא **כמו** שהאב כן אני דובר. Tit,13 קפיטולי י״ג כפי ש׳
Jn 15,4 הדברים שאמרתי לכם. 4 עמדו בי ואני בכם. **כמו** שהכף אינה יכולה לעשות פרי מעצמה אם אינה
Jn 15,6 זולתי. 6 אם אחד לא עמד בי ושולח בחוץ **כמו** הכף ותיבש. ויאספוה וישמרוה באש ותשרף. 7 אם
Jn 15,9 וממעלה שתשאו פרי רב. ותעשו תלמידים 9 **כמו** שהאב אוהב אותי ואני אהבתי אתכם ועומדים [*]
Jn 15,12 יהיה שלם. 12 זהו צווי שתהיה אהבה ביניכם **כמו** שאני אהבתי אתכם. 13 אין באדם אהבה גדולה מזו
Jn 17,2 השעה באה. תזכך בנך למען יברר אותך בנך 2 **כמו** שנתת לו ממשלת כל בשר בעבור שהכל אשר נתת לו
Jn 17,11 בשמך. אותם שנתת לי בעבור שיהיו דבר אחד **כמו** שאנחנו 12 בעוד שעמדתי עמהם. אני שמרתים
Jn 17,16 מהעולם. אבל שתשמרם מהרע. 16 אינם מהעולם **כמו** שאני איני מהעולם. 17 קדש אותם באמת. דברך
Jn 17,18 17 קדש אותם באמת. דברך הוא אמת. 18 **כמו** שאתה שלחתני בעולם. ואני שלחתיה בעולם. 19
Jn 17,21 דבריהם בי. 21 בעבור שיהיו כולם דבר אחד **כמו** שאתה אב בי ואני בך: בעבור שאותם בנו יהיו
Jn 17,22 אתה. אני נתתי להם בעבור שיהיו דבר אחד. **כמו** שאנחנו דבר אחד. 23 אני בהם ואתה בי בעבור
Jn 17,23 והעולם יכיר שאתה שלחתני. ושאהבת אותם **כמו** שאהבת אותי: 24 אב אני רוצה שאותן שנתת לי
Jn 19,39 לישאוש בלילה נושאים תערובת מיררא **כמו** מאהל ליטרין. 40 אז לקחו גוף ישאוש וקשרוהו
Jn 19,40 בסדינין ומשחו הגוף במשיחות טובות ויקרות **כמו** שנהוג ליהודים לחנוט. 41 ובמקום שנתלה היה שם
Jn 21,8 באו מספנים כי לא היו רחוק מן הארץ **כמו** מאתים זרועות. 9 אז כשירדו לארץ ראו אש יפה
Mc 12,33 מכל לב ומכל נפש ומכל חוזק ולאהוב רעהו **כמוהו.** וזהו גדול מכל קרבן אנושי: 34 וכאשר שמע
Mt 5,43 אתם שמעתם שהתורה אומרת ואהבת לרעך **כמוך.** ותכעיס אויבך. 44 ואני אומ׳ לכם אהבו
Mt 19,19 19 כבד את אביך ואת אמך. ואהוב את רעך **כמוך.** 20 ואמ׳ אליו הבחור כל זה בטוב שמרתי מה
Mt 22,39 צווי. 39 והשני הוא דומה לזה. תאהב רעך **כמוך.** 40 כל התורה והנביאים תלוים באלו שני
Mc 12,31 31 והשני הוא דומה לזה. ואהבת לרעך **כמוך.** ושום צווי אחר אינו גדול מזה. 32 ואמר לו
Lc 10,27 ובכל נפשך ובכל כחך ומחשבתך. ואהבת לרעך **כמוך.** 28 וישאוש אמר אליו כדין עניתי עשה אותן
Jn 7,29 יודע אותו. ואם אומר לא ידעתיו אהיה מכזב **כמוכם.** אבל אני יודע שממנו אני והוא שלחני: 30 אז
Jn 8,55 הכרתם אותו. 55 אבל אני הכרתיו. ואהיה **כמוכם** מכזב. אבל אני יודע אותו ושומר דבריו. 56
Mt 9,14 של זואן אומרים למה אין מתענין תלמידיך **כמונו** והפרושים. 15 וישוש משיח אמ׳ להם מה ארוס
Jn 2,6 תעשו. 6 והיה שם שש אירידי ואבן מונחת **כמנהג** טהרת היהודים וכל אחת מהאירידיש מחזקת שתים
Mc 10,1 נהר ירדן ונאסף שם עם רב. והוא דורש להם **כמנהגו** 2 והפרושים שואלים לו מנסים אותו. היכול
Lc 4,16 כולם. 16 ובא בנזוריט ששם נתגדל ונתנס **כמנהגו** לבית הכנסת בשבת. וקם שמח 17 ונתנו לו ספר
Lc 22,39 פה. והוא אמר להם די. 39 ויוצא המלך **כמנהגו** להר הזתים. והתלמידים ברחו ממנו. 40 וכאשר
Lc 2,42 הנער ישאוש הגיע לי״ב שנה עולים בירושלם **כמנהגם** ביום החג. 43 ונש ונשלמו הימים כששבין
Mt 24,24 רוב דברים ונפלאות עד שהנבחרים מהש׳ **כמעט** יכנסו בטעות אם יהיה אפשרי. 25 אני אומר זה
Lc 1,56 לעולמים. 56 ומריאה עמדה עם אלישבק **כמעט** ג׳ חדשים. ואחר שבא בביתה במקדש 57 אלישבק
Lc 23,44 לך שהיום תהיה עמי בגן עדן. 44 והיתה **כמעט** שעה ששית וערפל היה בכל הארץ עד שעה תשיעית.
Jn 1,32 עדות. אומ׳ אני ראיתי הרוח יורד מן השמים **כמעט** כמו יונה עומד עליו. 33 [*] אבל אותו ששלחני
Jn 1,39 וראו אנה עומד. ועמדו שם אותו היום והיה **כמעט** שעה עשירית. 40 והיה אנדריב אח שימון ופירו
Jn 2,15 מוכרים צאן ובקר ויונים. 15 וכאשר עשה **כמעט** קבוצות עבותות כמעט כלם: גרש מן המקדש והצאן
Jn 2,15 ויונים. 15 וכאשר עשה כמעט קבוצות עבותות **כמעט** כלם: גרש מן המקדש והצאן והבקר. ופזר ממון
Jn 4,6 וישאוש לואה מן הדרך יושב על העין. והיה **כמעט** שעה ששית מן היום: 7 ובאה אשה אחת לשאוב
Jn 7,10 ביום המועד אז עלה הוא ולא בגלוי אבל **כמעט** בהחבא. 11 ואז היהודים שואלים אותו ביום
Jn 10,41 שם. 41 ורבים באו אליו ואומרים שג׳ואן **כמעט** אינו עושה שום אות 42 אבל כל הדברים שאמ׳
Mt 6,5 ישואש משיח לתלמידיו כאשר תתפללו לא תעשו **כמעשה** הרמאים שמראים עצמם כשבים. האוהבים התפללו
Mt 23,3 מה שיאמרו לכם תשמרו ותעשו. אבל לא תעשו **כמעשיהם** כי הם אומרים ואינם עושים. 4 הם מעמיסים
Mc 1,41 אם אתה תרצה אתה יכול לטהרני. 41 וישוש **כמרחם** עליו שלח ידו ואמ׳ לו אני רוצה שתהיה טהור
Mc 9,25 בו. 25 והוא יצא צועק ומצערו והנער נשאר **כמת** עד שרבים אומרים שמת הוא. 26 וישו לקחו ביד
Lc 10,30 והכהו הכאת חבורות. והלכו להם והניחהו **כמת.** 31 וקרא שכהן אחד הולך באותו דרך עצמו. וראה
Lc 15,32 איני ראוי ולשמח אחרים כי אחיך השבתיו **כמת** ונאבד ונחזר לנו. Tit,16 קפיטולו י״ז כפי
Mt Prol,4 בלשון הקדש כמו זכרון שיניח אל אחיו. **כן** חוייב דרוש אמונת האיונגלי לקיים הכתיבות נגד
Mt 1,17 שקרוי משיח: קפיטולו ב׳ כפי מתיאו 17 אם **כן** כל תולדות מאברם עד דויט הם י״ד ומדוד עד גלות

Mt 3,15 15 ענה ישואש ואמ׳ לו עזוב עמוד כי **כן** חויב שיושלם כל יושר אז הטבילו זואן. 16 ותכף
Mt 5,12 בעדי. 12 גילו שכרכם גדול בשמים כי **כן** רדפו הנביאים שהיו קודמים לכם: קפיטולו י״ב
Mt 5,16 בעבור יעשה אור לכל אותן שבבית הן. 16 **כן** יהיה מאיר נרכם לפני הכל. שיראו מעשיכם הטובים
Mt 5,24 לפני המזבח ולך תחלה להשלים אחיך. ואחרי **כן** תשוב לנדב נדבתך. 25 ובהיותך בדרך תמלא רצון
Mt 9,16 אין אדם מכפיל בגד חדש במלבוש ישן. כי אם **כן** יעשו כן ממחה המלבוש ועושה בו קרע מאד רע. 17
Mt 9,16 מכפיל בגד חדש במלבוש ישן. כי אם כן יעשו **כן** ממחה המלבוש ועושה בו קרע מאד רע. 17 אין אדם
Mt 9,17 משים יין חדש בנאדות ישנים. כי אם יעשה **כן** כל הנאדות יהיו אבודים. אבל משים איש היין
Mt 12,26 וכל עיר או בית שנחלקת לא תעמוד. 26 אם **כן** אם שד אחד מגרש האחר נחלקים הם ביניהם. א״כ
Mt 12,40 היה בבטן הדג שלשה ימים ושלשה לילות. **כן** יהיה בן הבתולה בלב הארץ שלשה ימים ושלשה
Mt 13,27 אל האדון לא זרעת אתה חטה טובה בשדך. אם **כן** מי עליו זרע קמשונים: 28 והוא אמר להם האיש
Mt 13,40 40 כי כמו שאדם לוקט הקמשונים ושורפן **כן** יהיה בקץ העולם. 41 בן האלוה ישלח מלאכיו. כל
Mt 13,49 הטובים בקנקניהם והרעים משליכים בחוץ. 49 **כן** יהיה בקץ העולם. יבואו המלאכים ויפרידו הרעים
Mt 16,27 זה חלוף טוב יכול עשות האדם בעד נפשו. 27 **כן** האל באספקלריות אביו עם המלאכים ואז ישיב לכל
Mt 17,12 שבא ולא הכירוהו. אבל עשו ממנו כל רצונם. **כן** בן האלוה יסבול המות בעבורם. 13 ואז השכילו
Mt 18,33 לי בעבור שחננתי 33 לכן לא היה לך לעשות **כן** להיות חומל מאותו עבד אחר כמו שהיה לי ממך. 34
Mt 19,6 וידבק באשתו והיו שנים באחד בשר. 6 אם **כן** אינן כבר שנים. אבל הם בשר אחד. לכן אין ראוי
Mt 20,6 ברחוב. ומצא אחרים עומדים אותו יום כמו **כן** בטלים. והוא אמ׳ להם למה עמדתם היום בטלים. 7
Mt 20,10 וחשבו קחת יותר ולקחו כל אחד פשוט כמו **כן.** 11 ובקחתם מלינים נגד בעל החיילות. 12 אומרים
Mt 20,26 בעמים הגדולים ביותר רב כח. 26 לא יהיה **כן** בתוככם. אך מי שירצה להיות רב יהיה משרתכם. 27
Mt 21,36 והיו יותר טובים ורבים ועשו להם כמו **כן** שעשו לאחרים: 37 באחרונה שלח להם בנו ואמ׳ הם
Mt 22,9 אותם שהיו קרואים אינם הגונים. 9 תלכו אם **כן** בדרכים וקראו כל אותם אנשים שתמצאו לנישואין.
Mt 23,25 מחוץ נקיים. זהו שמטהרין זה שמחוץ הוא **כן** כמו גביע קערה. ואתם פונים כולם מלאים מטרף
Mt 24,37 לבד האב השממיי. 37 וכן כאשר היה בזמן נח **כן** יהיה בביאת בן הבתולה. 38 כי כמו שהיה בזמן
Mt 24,39 39 לא הכיר עד שהמבול בא והרג את כלם. **כן** יהיה ביאת בן הבתולה. 40 אז יהיו שנים בשדה
Mt 25,14 עדות כי אינכן יודעות היום והשעה. 14 **כן** כמו האדם שהלך בדרך וקרא העבדים ומסר להם
Mt 25,32 כל העמים. והוא יפריד אחרים מאחרים. **כן** כמו הרועה השיות מהגדיים. 33 ויניח השיות לצד
Mt 26,54 מי״ב מלאכים. 54 רק איך תשלימו הכתיבות. **כן** חוייב שיעשה. 55 באותה שעה אמ׳ ישאוש אל
Mt 26,55 שיעשה. 55 באותה שעה אמ׳ ישאוש אל הסיעות **כן** כמו אם הייתי גנב יצאתם עם הסכינים ועם עצים
Mt 27,10 שערכו בני ישראל 10 וקנו מהם שדה יוצר. **כן** כמו אדונינו גזר. 11 וישאוש עומד לפני פילאטו
Mc 1,2 האונגליאו מישאוש משיח בן האלוה 2 כמו **כן** שהוא כתוב בישעיה נביא אמר הנה אני שולח מלאכי
Mc 2,7 מחכמי הדת וחשבו בלבם אומרים 7 איך מדבר **כן** זה קללה. כי מי יוכל לכפר עונות לבד האל. 8
Mc 4,26 שיהיה לו יגזלו ממנו: 26 ועוד אמר להם **כן** הוא מלכות שממיי כאדם שזורע זרע טוב בארץ 27
Mc 8,21 נשארו. והם אמרו ז׳. 21 והוא אמ׳ להם אם **כן** אינכם מבינים. 22 ובאו באקשרדא והוליכו לו איש
Mc 9,2 היו מזהירים ולבנים כמו שלג. היו **כן** שאין שום אדם יכול לעשות בהם על פני האדמה 3
Mc 10,43 שלהם יש כח גדול על הקטנים. 43 לא יהיה **כן** ביניכם. אותו שירצה היות גדול יהיה עבדכם. 44
Mc 12,37 אשר אני אשית אויבך הדום לרגליך. 37 אם **כן** אם דוד קראו אדוניו איך הוא בנו. וכל העם
Mc 13,29 ולעשות עלים תדעו אתם שהקץ מתקרב. 29 כמו **כן** כאשר תראו אלה הדברים תדעו אתם שקץ העולם
Mc 14,21 היד עמי בקערה. 21 בן האלוה הולך כמו **כן** שהנבואה אומרת. אוי לו לאדם אשר בעדו בן
Mc 14,63 קרע בגדיו ואמר להם אתם שואלים אחרי **כן** ואתם כוספים עדים. 64 שמעתם קללה. מה דעתכם
Mc 15,5 אותך מכמה דברים. 5 ישאוש לא ענה אחרי **כן** ולא פילאט נפלא: 6 ופילאט נוהג לתת תפוש אחד
Lc Prol,4 הרפואה. והיה תלמיד האפושטולש. ואחרי **כן** לא נפרד מחבורת שי׳ פאב אותם שכבר היו כתובים
Lc 1,60 אביו זכריה. 60 וענתה אמו ואמרה לא יהיה **כן** אבל שיהיה שמו יואן. 61 ואמרו לה אין ראוי
Lc 2,1 כפי לוקא 1 עוד עשוי היה באותן הימים כמו **כן** ציווי משיסר גושט שכל העולם יהיה נוגש. 2 וזאת
Lc 2,20 ומשבחים הש׳. וכל הדברים ששמעו ושראו **כן** כאשר למעלה אמור להם. 21 ואחר נשלמו שמנה ימים
Lc 3,11 ומי שיש לו חלופי העושרים יעשה זה גם **כן.** 12 ובאו העולמיים בעבור שיטבלו ואמרו רבי מה
Lc 4,23 רוב דברים ששמענו עשה בכפר נחום עושה אתה **כן** בארצך. 24 ואמ׳ להם באמת אני אומר לכם שום
Lc 6,33 לכם [*]. 33 [*] אמת הוא שהחוטאים עושים **כן.** 34 ואם תתנו למי שאתם מקוים שכר או שירות אי
Lc 8,12 לדרך. והם אותם ששומעין אותו. ובא אחר **כן** השטן ומוציא הדבר מלבם בעבור שלא יאמינו ושלא
Lc 9,44 והרואים נבהלו. וההולכים אחריו המה ראו **כן** תמהו. ואמ׳ ישו לתלמידיו שימו לבבכם אלה
Lc 10,21 מן החכמים. וגליתם לקטנים אמת הוא אב כי **כן** ערב לפניך. 22 כל הדברים הם נמסרים אלי מאבי.

Lc 10,37 לו החסד ההוא וישאוש אמ׳ לו לך ואתה תעשה **כן.** 38 ונעשה בעוד שהולכים נכנס במגדל אחד. ואשה
Lc 11,30 הנביא. 30 כי כמו שיונה היה אות למלחים. **כן** יהיה בן האדם לזאת המשפחה ויענישם: 31 מלכת
Lc 11,51 מדם הבל עד דם זכריה שנשפך במובח ובבית **כן.** ולכן אני אומ׳ אליכם ידרש מזה הדור: 52 אוי
Lc 12,21 נשמתך ואותם דברים שהכינות ממי יהיו. 21 **כן** הוא האוצר פירותיו בעולם הזה ואינו עשיר בשם:
Lc 12,28 שהוא בשדה היום ולמחר בתנור הש׳ מלבישו **כן** כמה וכמה שמלביש אתכם. למה אתם במעט אמונה. 29
Lc 12,38 38 ואם יבא במשמר שני או שלישי וימצאם **כן** מאושרים הם העבדים ההם: 39 אבל זה תדעו שאם
Lc 12,43 בזמנה. 43 מאושר הוא אותו עבד שרבו מוצאו **כן** עושה. 44 אמת אני אומ׳ לכם שעל כל הדברים
Lc 12,51 שבאתי לתת שלום בארץ. אני אומר לכם לא **כן** רק להפריד: 52 ה׳ שיהיו בבית אחת לב׳ ולג׳. 53
Lc 12,55 רוח הנקרא אבטאר בא ומנשב אמרו חום יבא. **כן** יעשה. 56 אי רמאים אתם יודעים פני השמים והארץ
Lc 13,16 מן הרפת ואינו מוליכו למים לשתות 16 אם **כן** זאת. בת אברהם כמה וכמה שהשטן קשרה מאותו קשר
Lc 14,33 שולח שלוחיו להשתדל עם דברי שלום. 33 **כן** כל איש מכם שאינו מתיאש מכל הדברים שמחזיק
Lc 15,7 כי מצאתי הצאן שנאבדה. 7 אני אומ׳ לכם **כן** יהיה שמחה בשמים על חוטא אחד עושה תשובה יותר
Lc 15,10 כי אנכי מצאתי דרכמא שלי אותה שאבדתי. 10 **כן** אני אומר לכם שמחה תהיה לפני המלאכים מן האל
Lc 16,8 ושבח האדון המעשה רע הלבב כי בחכמה עשהו. **כן** בני זה העולם הם יותר חכמים.. לב קרבו 9 ואני
Lc 17,10 בעיני אדוניו כי עשה מצותו. 10 איני חושב **כן** עליכם כי עשיתם כל הדברים שצוה לכם. תאמרו
Lc 17,26 מוזם בעד הדור הזה 26 וכאשר נעשה בימי נח **כן** יהיה בימי בן האדם 27 אוכלים ושותים לוקחים
Lc 21,31 פירותיהם. אתם יודעים שהקץ מתקרב. 31 **כן** כאשר תראו כל אלה הדברים שיעשו תדעו שמלכות
Lc 22,26 עליהם נקראים מאושרים. 26 אבל לא יהיה **כן** מכם. כי אותו שהוא גדול בבית יהיה כמו נער.
Lc 22,47 שלא תכנסו לפיתוי: 47 עוד הוא מדבר **כן.** והנה סיעה ואותו שנקרא יודש עמהם אחד משנים
Lc 22,70 יושב לימין כח השם׳. 70 ואמרו כולם אם **כן** אתה בן האלוה. וישאוש אמ׳ אתם אומרים שאני
Lc 23,22 מוצא שום טעם שבעבורו יהיה חייב מיתה. אם **כן** אייסרהו ואניחהו. 23 והם צועקים בקול גדול
Lc 24,24 חי. 24 ומקצתינו הלכו לקבר ומצאו כמו **כן** הנשים אומרות ולא מצאו אותו. 25 וישוש אמ׳ להם
Jn 3,14 14 כמו שמשה נשא והגביה הנחש במדבר: **כן** חוייב שבן האדם יהיה נשא 15 בעבור שבני אדם
Jn 5,21 21 כי כמו שהאב החיה מתים ונתן להם חיים. **כן** הבן נותן חיים לאשר הוא חפץ 22 כי האב אינו דן
Jn 5,26 יחיו. 26 כי כמו שהאב יש לו חיים בעצמו. **כן** נתן חיים לבן בעצמו 27 ונתן לו יכולת לעשות
Jn 6,11 עשה חנות לשם׳ חלק הפת בין העם. והדג כמו **כן.** והיה להם ספקם בכל אשר שאלו. 12 כאשר שבעו
Jn 6,45 מלומדים מהאל. כל איש השומע מהאב אחרי **כן** בא אלי. 46 לא בעבור שאי זה מהם ראה האב. אם
Jn 11,27 לנצח. מאמינה את זה. 27 והיא אמרה אדון **כן** אני האמנתי שאתה הוא משיח בן אל חי שבא בזה
Jn 11,48 אותות רבים. 48 אם אנחנו מניחין אותו **כן** כולם יאמינו בו. ויבואו רומיים ויגזלו לנו
Jn 12,50 חיים נצחיים. ומה שאני מדבר הוא כמו שהאב **כן** אני דובר. Tit,13 קפיטולי י״ג כפי ש׳ יואן 1
Jn 13,5 ומניח מלבושיו ולקח סדין וחגרו 5 אחרי **כן** שם מים במזרק אחד. והתחיל לרחוץ רגלי
Jn 13,15 כי אני נתתיו לכם למשל. כאשר עשיתי אני **כן** תעשו גם אתם: 16 אמת אני אומר לכם אין העבד
Jn 13,36 הולך אינך יכול ללכת אחרי עתה אבל אחרי **כן** תלך. 37 ואחרי כן אמר אליו למה איני יכול ללכת
Jn 13,37 ללכת אחרי עתה אבל אחרי כן תלך. 37 ואחרי **כן** אמר אליו למה איני יכול ללכת אחריך עתה אני
Jn 15,4 לעשות פרי מעצמה אם אינה עומדת באילן **כן** אתם לא תוכלו לעשות פרי מעצמה אם אינה עומדת
Jn 16,22 שיש לה. כי האדם נולד בעולם. 22 ואמת **כן** דאגתכם אבל אני אראה אתכם פעם אחרת. ולבבכם
Jn 18,8 8 ענה ישאוש כבר אמרתי לכם אני הוא. אם **כן** אם אותי אתם מבקשים הניחו אלה ללכת 9 בעבור
Jn 18,22 הכה בצואר ישאוש משיח. ואמ׳ לו אתה עונה **כן** להגמון. 23 וישאוש ענה אליו. אם אני דברתי דבר
Jn 19,27 נהפך לאמו ואמר אשה הנה בנך. 27 אחרי **כן** אמ׳ לתלמיד הנה אמך: באותה שעה התלמיד לקחה
Jn 21,15 אוהב אתה אותי יותר מאלו. והוא ענה אדון **כן.** אתה יודע שאני אוהב אותך. וישאוש אמר להם
Jn 21,16 פירי ג׳ואן אוהב אתה אותי ושימון אמ׳ **כן** אדון אתה יודע שאני אוהב אותך. וישאוש אמ׳
Mt 13,55 וכמה כח 55 אינינו זה בן נפח ואינינו **כנגד** אמו וקרוביו ג׳יקמי ויושאף ושימון וג׳ודיש
Lc 12,10 לפני האל.9 [*] 10 וכל אדם שיאמר דבר **כנגד** בן האדם והוא נמחל לו. מי שיקלל רוח הקדש לא
Mt 12,30 ואחר שיגזלהו הבית. 30 מי שאינו עמי **כנגדי** הוא. ומי שלא יקבץ עמי כנגדי מפזר. 31 ובעד
Mt 12,30 שאינו עמי כנגדי הוא. ומי שלא יקבץ עמי **כנגדי** מפזר. 31 ובעד אהבה זו אומר אני לכם כי עון
Lc 11,23 יגזול לו ומלבושיו יחלק. 23 מי שאינו עמי **כנגדי** הוא. ומי שאינו מאסף עמי מפזר 24 כאשר הרוח
Mc 9,39 בשמי אינו אומ׳ רע. 39 ואותו שאינו **כנגדינו** הוא עמנו. 40 כל אדם שיתן לכם כוס אחד
Lc 9,50 וישוש אמ׳ להם אל תמנעו לו. כי מי שאינו **כנגדינו** לנו הוא. 51 וכאשר נשלמו דברי 52 ישאוש
Mt 16,18 שלי. ועוד דלתות גיהנם לא תהיה להם יכולת **כנגדך** 19 כי אני אתן לך מפתחות השמים. וכל מה
Jn 7,2 2 וסמוך ליום מועד ליהודים היה נקרא **כנופיה.** 3 ואמר לו אחד[*] הפרד מפה ולך בגודיאה

Mt 9,35 העירות והמגדלים דורש מלכות שמימיי בבתי **כנסיות** וממרק כל חולי. 36 וכאשר [*] העמים שהיו
Mc 12,39 שלום הסוחרים 39 ושישבו בכסא הראשון בבתי **כנסיות** שיכבדום ושיהיו ראשונים בשולחן 40 אותם
Lc 4,44 כי בעבור זה שולחתי. 44 והיה דורש בבתי **כנסיות** של גליליאה: נשלם קפיטולו ד׳: Tit,5 פרק
Lc 11,43 לכם פרושים שתאהבו לישב בכסא ראשון בתי **כנסיות.** ושיתנו לכם רוב שלום בשער. 44 אוי לכם
Lc 12,11 לא ימחלו לו. 11 וכאשר ינהגו אתכם בבתי **כנסיות** ולרבנים ולנביאים אל תחפצו להשתכל באיזו
Lc 20,46 רב ברחובות קריה. והקתדראות ראשונות בבתי **כנסיות** וראשון המקומות [*] 47 שמחריבין דברי
Lc 21,12 בכם ידיכם וירדופכם. וימסרו אתכם בבתי **כנסיות** ובמשמרותם למסור אתכם למלכים גדולים בעבור
Mt 4,23 משיח היה מחפש כל ארץ גלילאה דורש בבתי **כנסיותיהם** הגדת מלכות השמימיי ומרפא כל החוליים
Mt 6,2 אל תעשו הרעשה כמו שעושים המזוייפים בבתי **כנסיותיהם** ובדרכים כדי שיכבדום האנשים: אני אומ׳
Mt 6,5 שמראים עצמם כשבים. האוהבים התפללו בבתי **כנסיותיהם** ובצדי השוקים כדי שיראו אותם האנשים:
Mt 10,17 הם ינהגו אתכם בדבריהם: ויכו אתכם בבתי **כנסיותיהם** 18 ותהיו נהוגים תפושים לפני המלך
Mt 13,54 נסע משם 54 ובא אל ארצו ומלמדם בבתי **כנסיותיהם.** עד שהם מתמימים ואומרים מאין יש לזה
Mt 23,6 ושיהיה להם כסאות גדולים וגבוהים בבתי **כנסיותיהם** ושישאלו בשלומם. 7 ושיכבדום ברחובות
Mc 1,39 שם. כי בעבור זה באתי. 39 והיה דורש בבתי **כנסיותיהם** ובכל גליליאה מגרש השדים מן האנשים: 40
Mc 13,9 כי הם יוליכו אתכם במועצותיכם ובבתי **כנסיותיהם** יכו אתכם: ויעמדו לפני המלכים והשרים
Lc 4,15 ושומעו יוצא בכל הארץ 15 והוא מלמד בבתי **כנסיותיהם** ונתעלה בעד כולם. 16 ובא בנזוריט ששם
Jn 16,2 תהיו ניזוקים 2 הם יעמידו אתכם מחוץ לבתי **כנסיותיהם.** ושעה תבוא שכל אדם שבא יהרוג אתכם.
Mt 23,34 ומהם תהרגו ותתלו בשתי וערב ותנגשו בבתי **כנסיותיכם** ותרדפו מעיר לעיר 35 עד שיבא עליכם דם
Mt 15,22 לו בעברי טיר ושידוניאה. 22 והנה באה אשה **כנענית** שבאה מהעברים ההם הולכת אחרי ישוש צועקת
Mc 13,27 27 ואז ישלח מלאכיו ויקבץ נבחריו מד׳ **כנפות** הארץ. מן השמים ועד הארץ. 28 קחו המשל
Mt 23,37 לקבץ עמך כמו התרנגולת מאספת אפרוחיה תחת **כנפיה** ולא אבית. 38 ובעבור זה הנה דירתכם תהיה
Lc 13,34 בניך כמו שהתרנגולת מאספת תרנגוליה תחת **כנפיה** ולא יכולתי. 35 והנה תעזב ביתכם מאין יושב.
Mt 5,34 אומר לכם שלא ישבע אדם לשמים מפני שהוא **כסא** האל. 35 ולא בארץ מפני שהיא הדום רגליו. ולא
Mt 23,6 והם אוהבים שבת ראשונה בשלחן ושיהיה להם **כסאות** גדולים וגבוהים בבתי כנסיותיהם ושישאלו
Lc 23,30 והשדים שלא הניקו. 30 אז יאמרו להרים **כסונו** ולגבעות נפלו עלינו. 31 כי אם בעין הלח
Mt 24,18 מביתו.18 ומי שיהיה בשדה לא יחזור לקחת **כסותו:** 19 אוי לאותן שתהיו הרות. ולאותן שיהיו
Mt 25,43 בית הייתי ולא אספתוני. ערום הייתי ולא **כסיתוני.** חולה ואסור הייתי ולא בקרתוני. 44 אז הם
Mt 26,15 אמסור לכם ישאוש והם נדרו לו ל׳ פשיטי **כסף.** 16 ומכאן והלאה מחפש איך יוכל לבוגדו 17
Mt 27,9 נשלם מירמיה נביא אומ׳ ולקחו שלשים פשיטי **כסף** זהו ערך שערכו בני ישראל 10 וקנו מהם שדה
Mt 28,12 12 והם אספו הזקנים ועשו עצה ונתנו רוב **כסף** לשומרים 13 שיאמרו תלמידיו באו הלילה בעוד הם
Mc 7,4 שציום שמור. זהו ליטול כיסותיהם וכלי **כסף** משתיהם. 5 ובעבור זה שאלו לישאוש אומרים למה
Mc 7,8 שהוא נמסר מהאנשים ובא להם גביעים וכלי **כסף** משתיהם וכדומה דברים רבים. וכאלו 9 אמר להם
Lc 9,25 עצמו. 25 ומה יועיל לאדם אם יצבור כעפר **כסף** ונפשו תהיה אבודה. וישמיד עצמו. 26 והמבזים
Lc 22,5 זה צד ימסור להם ישוש. 5 ושמחו ונדרו לו **כסף.** 6 והוא נדרו להם ומחפש שימסור אותו בזולת
Lc 23,8 ואירודיש כשראה ישאוש שמח מאד כי פעמיים **כסף** לראותו בעבור ששמע דברים רבים ממנו ומצפה מתי
Mt 2,16 אירודש שהלעיגו ממנו שלשת המלכים היה מאד **כעוס** וצוה להמית כל הילדים הנמצאים בבית לחם ואת
Mt 21,15 במקדש אומרים מהולל יהיה בן דוד היו **כעוסים.** 16 ואמרו לו שומע אתה מה אומרין אלו.
Mc 14,4 המשיחה על ראשו. 4 והיו שם אחרים שהיו **כעוסים** ביניהם למה נעשית זאת האבדה מהמשיחה 5 כי
Mt 26,64 תראו בן הבתולה יושב לימין צד האל ובא **כענני** שמים. 65 אז שר הכהנים קרע מלבושו ואמ׳ זה
Lc 14,21 21 וחזר המשרת ואמ׳ לו כל מה שאמרו: ואז **כעס** האדון ואמ׳ לעבדו צא מהר בשוק העיר ובדרכיה
Lc 15,28 ששב אליו חי ובריא. 28 והבן הגדול כשומעו **כעס** עד מאד. ולא רצה שיכנס בבית. אז האב יצא אליו
Lc 9,25 יושיע עצמו. 25 ומה יועיל לאדם אם יצבור **כעפר** כסף ונפשו תהיה אבודה. וישמיד עצמו. 26
Lc 12,24 יותר מאכילה והגוף יותר מהלבוש. 24 תחשבו **כערבים** שאינם זורעים ולא לוקטים ואין להם אוצרות
Lc 10,19 ברק. 19 והנה אני נתתי לכם יכולת לדרוך **כף** רגלכם על השרפים ועל העקרבים. ועל כל כחות
Jn 15,2 הוא גפן אמת. ואבי הוא החורש 2 וישליך כל **כף** שאינה עושה פרי. וכל העושה פרי בו ינקה אותה
Jn 12,13 מלוד. ושמעה שישאוש בא לירושלם 13 לקחה **כפות** תמרים ויצאה אליו לדרך וצועקת אומרת. הושענא
Mt 1,Tit שבועת עניין האלהות. Tit,1 קפיטולו ראשון **כפי** שי׳ מתיאו 1 זה ספר תולדות משיח בן דויט בן
Mt 1,16 שממנה נולד ישאוש שקרוי משיח: קפיטולו ב׳ **כפי** מתיאו 17 אם כן כל תולדות מאברם עד דויט הם
Mt 2,Tit הבן והוא קראו ישואש: Tit,2 קפיטולו ג׳ **כפי** מתיאו 1 כאשר נולד ישואש בבית לחם בארץ
Mt 2,12 וישובו למלכותם בדרך אחרת: קפיטולו ד׳ **כפי** מתיאו 13 ואחרי שובם נראה מלאך השם בחלום אל

Mt 3,Tit הוא יקרא שמו נאזריוש: Tit,3 קפיטולו ה׳ **כפי** מתיאו 1 בעת ההיא בא הטובל במדבר גודיאה דורש
Mt 3,12 והתבן ישרף באש נצחי. קפיטולו ו׳ **כפי** מתיאו 13 אז בא ישאוש מגליליאה בנחל ירדן
Mt 4,Tit זהו בני אהובי ערב לי: Tit,4 קפיטולו ז׳ **כפי** מתיאו 1 אז ישואש משיח מוצא במדבר בעד הקדש
Mt 4,11 והמלאכים באו ושרתו אותו: קפיטולו ח׳ **כפי** מתיאו 12 כאשר שמע ישואש שזואן היה תפוש. הפך
Mt 4,17 תשובה כי המלכות שמים מתקרב: קפיטולו ט׳ **כפי** מתיאו 18 ויהי בלכת ישואש לים גלילאה ראה שני
Mt 4,22 הרשתות ואביהם וילכו עמו: קפיטולו י׳ **כפי** מתיאו 23 ישואש משיח היה מחפש כל ארץ גלילאה
Mt 5,Tit ומעבר לנחל ירדן: Tit,5 קפיטולו י״א **כפי** מתיאו 1 ישואש משיח מביט העם עולים אל ההר
Mt 5,12 הנביאים שהיו קודמים לכם: קפיטולו י״ב **כפי** מתיאו 13 והיה עשוי בעוד שישוש משיח אמר אל
Mt 5,16 הטובים וישבחו אביכם שבשמים: קפיטולי י״ג **כפי** מתיאו 17 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו אל
Mt 5,22 פתי [*] יהי ראוי לאש גיהנם: קפיטולי י״ד **כפי** מתיאו 23 ובכן אם באת לנדב נדבתך ותזכור
Mt 5,26 השלמך אפילו החוב היות קטן: קפיטולו ט״ו **כפי** מתיאו 27 עו׳ אמר ישואש לתלמידיו אתם שמעתם
Mt 5,30 מהיות כל הגוף ענוש לעולם: קפיטולו י״ו **כפי** מתיאו 31 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו התורה
Mt 5,42 תחלוק עם מי שירצה ללות ממך: קפיטולו י״ז **כפי** מתיאו 43 עוד אמר ישואש לתלמידיו אתם שמעתם
Mt 6,1 כי תאבדו גמול אביכם שבשמים: קפיטולו י״ח **כפי** מתיאו 2 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו כשתעשו
Mt 6,4 כי אביך שמימיי ישלם לך: קפיטולו י״ט **כפי** מתיאו 5 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו כאשר
Mt 6,18 שלא תתראה לאנשים צם [*]: קפיטולי עשרים **כפי** מתיאו 19 עוד אמ׳ ישואש משיח לתלמידיו לא
Mt 7,Tit והיום יספיק אל עמלו: Tit,7 קפיטולו כ״א **כפי** מתיאו 1 עוד אמ׳ ישואש משיח אל תלמידיו. אל
Mt 7,5 להשליך הקיסם מעיני אחיך: קפיטולי כ״ב **כפי** מתיאו 6 אמ׳ ישאוש משיח לתלמידיו. לא תדברו
Mt 7,12 זאת היא התורה והנביאות: קפיטולי כ״ג **כפי** מתיאו 13 אמר ישאוש משיח אל תלמידיו הכנסו
Mt 7,20 20 במעשיהם תכירום: עו׳ קפיטולו כ״ג **כפי** מתיאו 21 עו׳ אמר ישאוש משיח לתלמידיו כל
Mt 8,Tit כמו חכמיהם ופירושיהם: Tit,8 קפיטולו כ״ד **כפי** מתיאו 1 וכאשר ירד מן ההר. רב עם הלכו אחריו.
Mt 8,4 נדבה כמו שמשה צוה לזכרון: קפיטולו כ״ה **כפי** מתיאו 5 וכאשר ישואש משיח היה נכנס בכפר
Mt 8,13 באותה שעה ובזולת כל רע: קפיטולו כ״ו **כפי** מתיאו 14 וכאשר ישואש משיח היה בא בבית שי׳
Mt 8,22 והניח המת לקבור אל האחר: קפיטולו כ״ז **כפי** מתיאו 23 וכאשר ישואש עלה בספינה הלכו אחריו
Mt 8,27 זה שהרוח והים שומעין אותו. קפיטולי כ״ח **כפי** מתיאו 28 וכאשר ישואש עבר אותו ים והיו בארץ
Mt 9,Tit חלו פניו שיצא מעמהם: Tit,9 קפיטולי כ״ט **כפי** שי׳ מתיאו 1 אז ישאוש משיח עבר עם הספינה ובא
Mt 9,8 שיכולת כזה הראה להם באנשים: קפיטולי ל׳ **כפי** שאן מתיאו 9 וכאשר ישאוש משיח נסע משם ראה
Mt 9,17 החדשים ושניהם נשמרים: קפיטולו ל״א **כפי** מתיאו 27 ונעשה בעוד שישוש משיח יוצא מאותו
Mt 9,29 29 וישוש משיח נגע עיניהם ואמ׳ להם **כפי** אמונתכם יעשה. 30 [*] ותכף ישוש משיח צום
Mt 10,Tit שישלח קוצרים: Tit,10 קפיטולו ל״ב **כפי** מתיאו 1 ועשוי היה שישוש משיח קרא לי״ב
Mt 10,15 אותה העיר מאותה דשידומה: קפיטולו ל״ג **כפי** מתיאו 16 אני שולח אתכם כמו צאן בין הזאבים.
Mt 10,33 אני אבידתו לפני האל אבי: קפיטולו ל״ד **כפי** מתיאו 34 עוד אמר ישאוש משיח לתלמידיו אל
Mt 11,Tit אומר לא יפסיד שכרו: Tit,11 קפיטולו ל״ה **כפי** מתיאו 1 וכאשר ישאוש משיח השלים אלה הדברים
Mt 11,19 מפורסם וביניהם. שפטו החכם. קפיטולו ל״ו **כפי** מתיאו: 20 אז התחיל ישאוש משיח להיותו גוער
Mt 11,24 בעונש קטן ביום הדין ממך: קפיטולו ל״ז **כפי** מתיאו 25 אז באותו עת ישאוש משיח אמר מחולל
Mt 12,Tit הוא ומשאי הוא נקל: Tit,12 קפיטולו ל״ח **כפי** מתיאו 1 אז ישואש עובר בשבת אחת במקומות
Mt 13,Tit אחי ואחיותי ואמי: Tit,13 קפיטולו ל״ט **כפי** מתיאו 1 ואותו היום ישואש יצא מהבית והלך לים
Mt 14,Tit בעבור מיעוט האמנתם: Tit,14 קפיטולו מ׳ **כפי** מתיאו 1 באותו עת אירודיש טינורקא שמע ישאוש
Mt 15,Tit היו נרפאין מחוליים: Tit,15 קפיטולו מ״א **כפי** מתיאו 1 אז נתקרבו אליו הסופרים ופרושים
Mt 16,Tit ובאו בארץ מַגִינֶדָא: Tit,16 קפיטולי מ״ב **כפי** מתיאו 1 ויקרבו אליו הפרושים והצדוקים נסות
Mt 16,27 אביו עם המלאכים ואז ישיב לכל אחד **כפי** מעלליו 28 אמת אני אומר לכם. כי מקצת מאלו
Mt 17,Tit בן האלוה בא במלכותו: Tit,17 קפיטולי מ״ג **כפי** מתיאו 1 ואחר ה׳ ימים לקח פירו יקומו וזואן
Mt 18,Tit ותנהו בעדי ובעדך: Tit,18 קפיטולי מ״ד **כפי** מתיאו 1 באותה שעה קרבו התלמידים לישאוש
Mt 19,Tit מלב טוב לריעכם: Tit,19 קפיטולי מ״ה **כפי** מתיאו 1 ונעשה כאשר ישאוש כלה אלה הדברים יצא
Mt 20,Tit יהיו ראשונים: Tit,20 קפיטולו מ״ו **כפי** מתיאו 1 דומה הוא מלכות שמימיי לאב החיילות
Mt 21,Tit ראו והלכו אחריו. Tit,21 קפיטולו מ״ז **כפי** מתיאו 1 וכאשר היו קרוב מירושלם והיו באים
Mt 22,Tit כולם חשבוהו לנביא: Tit,22 קפיטולו מ״ח **כפי** מתיאו 1 ועונה ישאוש ואמ׳ להם משל אחד. 2
Mt 23,Tit לשאול לו שום דבר: Tit,23 קפיטולו מ״ט **כפי** מתיאו 1 אז אמ׳ ישאוש לעם ולתלמידיו אומרים 2
Mt 24,Tit יהיה הבא בשם האל: Tit,24 קפיטולו נ׳ **כפי** מתיאו 1 אז יצא ישאוש מהמקדש והלך וקרבו
Mt 25,Tit בכי ורעישת שיניים: Tit,25 קפיטולו נ״א **כפי** מתיאו 1 ואז יהיה דומה מלכות שממיי לעשר

Mt 25,15 ולאחר ב׳ בזנטש. ולאחד אחד לכל אחד מהם **כפי** ערכו והלך לו תכף. 16 ואותו שקבל ה׳ בשנטש
Mt 26,Tit ילכו באורה הנצחית: Tit,26 קפיטולו נ״ב **כפי** מתיאו 1 והיה עשוי כאשר סיים אלה הדברים. אמ׳
Mt 26,39 דבר איפשרי הרחק ממני המות הזה. אבל לא **כפי** רצוני רק כשלך. 40 ובא אל התלמידים ומצאם
Mt 27,Tit בחוץ ובכה מאד במר: Tit,27 קפיטולו נ״ג **כפי** מתיאו 1 וכאשר בא הבקר שרי הכהנים וזקני העם
Mt 28,Tit חתמו ועשוה שמור: Tit,28 קפיטולו נ״ד **כפי** מטיאו 1 והראשון יום אחד שנקרא דוקמנגיי באה
Mc 1,Tit הש׳ הוא שנותן גדול: Tit,1 קפיטולו ראשון **כפי** שי׳ מרקו 1 זהו האונגליאו מישאוש משיח בן
Mc 2,Tit עמים מכל הצדדין: Tit,2 קפיטולו ב׳ **כפי** שי׳ מרקו 1 ואחרת פעם נכנס בכפר נחום אחר
Mc 3,Tit מה שהוא בעולם ומהשבת: Tit,3 קפיטולו ג׳ **כפי** מארקו 1 עוד פעם אחרת ישוש נכנס בבית הכנסת
Mc 4,Tit הש׳ הם אחי ואחיותי. Tit,4 קפיטולו ד׳ **כפי** שי׳ מארקו 1 ופעם אחרת התחיל ישוש ללמד לחוף
Mc 5,Tit זה שהרוח והים שמעוהו: Tit,5 קפיטולו ה׳ **כפי** מארקו 1 ובאו מעבר לים נגד גֶנֶיְשֶׁרֶק 2 ותכף
Mc 6,Tit צוה שיתנו לה לאכול: Tit,6 קפיטולו ו׳ **כפי** שי׳ מארקו 1 וישוש יצא משם והלך בנכחיותיו
Mc 7,Tit אותן שנוגעים מתרפאין: Tit,7 קפיטולו ז׳ **כפי** שי׳ מארקו 1 ואז באו לישאוש אי זה פרושים
Mc 7,3 אינם אוכלים שתמיד לא יטלו את הידים **כפי** גזירת הישישים [*] 4 [*] ורבי חקים אחרים
Mc 8,Tit דבר והחרשים שמוע: Tit,8 קפיטולו ח׳ **כפי** שן מרקו 1 ובאותן פעמים אחרות נתאספו רוב חיל
Mc 9,Tit האגלוריאה ממלכות האל: Tit,9 קפיטולו ט׳ **כפי** שי׳ מארקו 1 מועברים ששה ימים לקח פירו
Mc 10,Tit ויהיה עמכם שלום: Tit,10 קפיטולו עשירי **כפי** שן מרקו: 1 וישאוש נסע משם ובא עד ארץ גודיאה
Mc 11,Tit ונמשך אחריו בדרך: Tit,11 קפיטולו י״א **כפי** שן מרקו 1 וכאשר נגש בירושלם בהר הזתים. שלח
Mc 12,Tit אני עושה אלה הדברים: Tit,12 קפיטולו י״ב **כפי** שן מרקו 1 והתחילם לדבר דמיונות. ואמ׳ אדם
Mc 13,Tit נתנה כל מאכלה: Tit,13 קפיטולו י״ג **כפי** מארקו 1 וכאשר יוצאים מן המקדש אחד מתלמידיו
Mc 14,Tit לכל אני אומר עורו: Tit,14 קפיטולו י״ד **כפי** ש׳ מארקו 1 והיה קרוב הפסח ויום המצה סמוך
Mc 15,Tit פעמים. והתחיל לכרות: Tit,15 קפיטולו ט״ו **כפי** שן מרקו: 1 ובקר בקר נתאספו לעצה גדולי
Mc 16,Tit היכן מניחין גוף ישו: Tit,16 קפיטולו י״ו **כפי** מארקו 1 וכאשר השבת עברה מריאה מקדלינא
Lc 1,9 נהג מאומנות לפני הש׳ בסדר פעם בשבתו 9 **כפי** מנהג הכהנים. יצא בגורל שיתן לבונה. וכאשר
Lc 1,38 מריאה הנה פה שפחת הש׳ יהיה לי עשוי **כפי** דבריך. [*] 39 וקמה מריאה משם באותן הימים
Lc 2,Tit העת שהראה עצמו לישראל: Tit,2 קפיטולו ב׳ **כפי** לוקא 1 עוד עשוי היה באותן הימים כמו כן
Lc 2,23 נשאו הנער בירושלם בעבור שידרו לשם 23 **כפי** מה שכתוב בדת הש׳ שכל זכר פטר רחם יהיה קדוש
Lc 2,24 רחם יהיה קדוש לשם 24 ובעבור שבנו קרבן **כפי** דת אלוהינו יביאו זוג א׳ מתורים או שתי זוגות
Lc 2,27 נשאוהו במקדש אביו ואמו בעבור שיעשו **כפי** מנהג דתו. 28 ושמעון לקחו בזרועותיו. ובירך
Lc 2,29 האל ואמ׳ 29 אדון עתה אתה עזוב עבדך **כפי** דבריך בשלום 30 כי עיני ראו שלומך 31 שהכינות
Lc 3,Tit ובחן אלהים ואנשים. Tit,3 קפיטולו ג׳ **כפי** לוקא 1 בשנת חמשה עשר לקיסר טיברי שיסאר
Lc 4,Tit שם היה אדם. שם האל. Tit,4 קפיטולו ד׳ **כפי** לוקא 1 וישאוש משיח מלא מהקדוש רוח נסע
Lc 5,Tit גליליאה: נשלם קפיטולו ד׳: Tit,5 פרק ה׳ **כפי** לוקא 1 נעשה היה כאשר עמים רבים באו אליו
Lc 6,Tit שאומ׳ הישן הוא טוב: Tit,6 קפיטולו ו׳ **כפי** לוקא 1 עשוי זה בשבת שני ראשון כאשר ישאוש
Lc 6,26 תבכו ותכאבו. 26 אוי לכם כי כלם יברכוכם. **כפי** אלה הדברים עושים אביהם של אלו לנביאים. 27
Lc 7,Tit מאותו בית: נשלם פרק ו׳ Tit,7 קפיטולו ז׳ **כפי** לוקא 1 וכאשר השלים אלה הדברים באזני העם
Lc 7,16 יראה גדולה והללו וברכו האל: קפיטולו ח׳ **כפי** שן לוקא נביא גדול קם בתוכינו כי השם פקד עמו
Lc 8,Tit הושיעך לכי לשלום. Tit,8 קפיטולו ט׳ **כפי** לוקא 1 ונעשה משם ואילך ישאוש הולך בעירות
Lc 9,Tit את העשוי לשם אדם: Tit,9 קפיטולו י׳ **כפי** לוקא 1 וישו משיח קרא הי״ב תלמידיו ונתן להם
Lc 10,Tit ראוי בלמכות הש׳. Tit,10 קפיטולו י״א **כפי** לוקא 1 ואחר הראה ישאוש אל האחרים ששים
Lc 11,Tit אשר לא יגזלוהו לה: Tit,11 קפיטולו י״ב **כפי** לוקא 1 ונעשה שישו התפלל במקום אחד. וכאשר
Lc 11,8 שאם לא קם ולא בעד אהבתו. תקום ותתן לו **כפי** הצורך לו 9 [*] שאלו וינתן לכם. תבקשו
Lc 12,Tit דבר יוכלו להלשינו: Tit,12 קפיטולו י״ג **כפי** לוקא 1 וכאשר רוב עמים הקיפוהו כדורך בגת
Lc 12,47 רצון בעליו ואינו מזמין עצמו ולא עשה **כפי** רצונו יהיה מוכה מנגעים רבים. 48 ואותו שלא
Lc 14,Tit ברוך הבא בשם הש׳: Tit,14 קפיטולו ט״ו **כפי** לוקא: 1 ונעשה כשנכנס בבית אחד משר הפרושים
Lc 15,Tit לו אזנים לשמוע ישמע: Tit,15 קפיטולו י״ו **כפי** לוקא 1 והיו נגשים אליו עולמיים וחוטאים
Lc 16,Tit כמת ונאבד ונחזר לנו. Tit,16 קפיטולו י״ז **כפי** לוקא 1 ואומ׳ לתלמידיו. עשיר אחד היה שעשה
Lc 17,Tit יתוור חי לא יאמינו. Tit,17 קפיטולו י״ח **כפי** לוקא 1 ואמ׳ לתלמידיו דבר בלתי איפשרי הוא
Lc 17,30 ממטיר אש וגפרית מן השמים וכולם השמיד 30 **כפי** זה יהיה ביום שבן אדם יהיה מגולה. 31 באותה
Lc 18,Tit שם יתקבצו המלאכים: Tit,18 קפיטולו י״ט **כפי** לוקא 1 ואומר לכם דבר. חייב אדם לעולם להתפלל
Lc 19,Tit זה נתנו שבח לאל: Lc 19,Tit קפיטולו כ׳ **כפי** לוקא 1 וישאוש הולך ביריחו 2 והנה בא איש אחד

Lc 20,Tit לו מקשיבין אליו: Tit,20 קפיטולו כ״א **כפי** לוקא 1 ונעשה באחד הימים ישאוש קבץ העם במקדש
Lc 21,Tit יהיה המחקה יתירה: Tit,21 קפיטולו כ״ב **כפי** לוקא 1 ומביט ישאוש ראה אותם שמשימין
Lc 22,Tit בעבור שישמעוהו. Tit,22 קפיטולו כ״ג **כפי** לוקא 1 וקרב יום חג אַזִימוֹרוֹם שנקרא פסח 2
Lc 22,22 המוסר אותי היא בשולחן. 22 ובאמת בן האדם **כפי** שהוא אפס הולך. אכן אוי לאותו אותו: 23 והם
Lc 23,Tit שמענוהו מפיו: Tit,23 קפיטולו כ״ד **כפי** לוקא 1 ויקומו כל העם והוליכו ישאוש לפילאט 2
Lc 24,Tit ובשבת הורידוהו לקבר: Tit,24 קפיטולו כ״ה **כפי** לוקא 1 ובשבת בבקר בבקר באו בקבר נושאות סמים
Jn 1,Tit השם׳: Expl ת״ם Tit,1 קפיטולו ראשון **כפי** ש׳ יואן 1 בהתחלה היה בן האלוה. ובן האל עם
Jn 2,Tit ויורדים על בן האדם: Tit,2 קפיטולו ב׳ **כפי** ש׳ יואן 1 וביום השלישי נעשו נשואין בגליליאה
Jn 3,Tit הדבר שהיה באנשים. Tit,3 קפיטולו ג׳ **כפי** ש׳ זואן 1 אדם אחד היה [*] ששמו נקודימוש
Jn 4,Tit רק אף השם׳ עומדת עליו: Tit,4 קפיטולו ד׳ **כפי** ש׳ זואן 1 אז כאשר הכיר ישאוש שהפרושים שישוש
Jn 5,Tit גלליאה כשבא מגודיאה: Tit,5 קפיטולו ה׳ **כפי** ש׳ יואן 1 אחר אלה הדברים היה יום חג היהודים
Jn 6,Tit איך תאמינו לדברי. Tit,6 קפיטולו ו׳ **כפי** ש׳ יואן 1 אחר הדברים האלה הלך ישאוש מעבר
Jn 6,31 אתה עושה. 31 אבותינו אכלו המן במדבר. **כפי** שכתוב לחם שמים נתן להם לאכול. 32 אז אמר להם
Jn 7,Tit בו שהוא אחד משנים עשר: Tit,7 קפיטולו ז׳ **כפי** ש׳ יואן 1 אחר אלה הדברים הלך ישאוש בגלליאה
Jn 8,Tit ושבו כל אחד איש לביתו: Tit,8 קפיטולו ח׳ **כפי** יואן 1 וישאוש הלך להר הזתים 2 ולמחר בבקר בא
Jn 8,15 מאין באתי ולאן אני הולך. 15 אתם דנים **כפי** הבשר אבל איני דן שום אדם. 16 וכשאני דן
Jn 9,Tit נחבא ויצא מן המקדש: Tit,9 קפיטולו ט׳ **כפי** ש׳ יואן 1 והולך ישאוש. ראה אדם עור מיום
Jn 10,Tit לכם עון ועונכם עומד. Tit,10 קפיטולו י׳ **כפי** ש׳ יואן 1 אמת אני אומ׳ לכם מי שאינו נכנס
Jn 11,Tit ורבים האמינו בו. Tit,11 קפיטולו י״א **כפי** ש׳ יואן 1 והיה חולה אחד בשם נקרא לזריט
Jn 12,Tit בעבור שיתפשוהו: Tit,12 קפיטולו י״ב **כפי** ש׳ ג׳ואן 1 וישוש אז ששה ימים קודם הפסח בא
Jn 13,Tit שהאב כן אני דובר. Tit,13 קפיטולי י״ג **כפי** ש׳ יואן 1 רק קודם חג הפסח ישאוש ששעתו באה
Jn 14,Tit ואמרו אל תלמידיו: Tit,14 קפיטולו י״ד **כפי** ש׳ יואן 1 לא יהיה לבבכם נבהל האמינו באל ובי
Jn 15,Tit עושה קומו ונלכה מזה: Tit,15 קפיטולו ט״ו **כפי** ש׳ זואן 1 אני הוא גפן אמת. ואבי הוא החורש 2
Jn 16,Tit שבתחלה הייתם עמדי: Tit,16 קפיטולו י״ו **כפי** ש׳ יואן 1 אלה הדברים אמרתי לכם בעבור שלא
Jn 17,Tit כי אני נצחתי העולם: Tit,17 קפיטולו י״ז **כפי** יואן 1 אלה הדברים דבר ישאוש ונשא עיניו
Jn 18,Tit בהם. ואני אהיה בהם Tit,18 קפיטולו י״ח **כפי** ש׳ יואן 1 כאשר ישאוש אמ׳ אלה הדברים הלך עם
Jn 19,Tit היה: (תם פרק י״ח) Tit,19 קפיטולו י״ט **כפי** ש׳ יואן 1 אז פילאט תפש ישו ונגשו. 2
Jn 19,7 איני מוצא בו שום טעם. 7 והיהודים ענו לו **כפי** דתינו הוא חייב מיתה. כי עושה עצמו בן אלוה:
Jn 20,Tit קבר שמו שם ישאוש: Tit,20 קפיטולו כ׳ **כפי** ש׳ יואן 1 שבת אחד מריאה מגדלינא באה בבקר
Jn 21,Tit בעולם עם ישוש משיח: Tit,21 קפיטולו כ״א **כפי** יואן 1 אחר גלה עצמו ישאוש לאם טובירִיאדיש 2
Mt 23,15 אתם אתם עושים אותם יותר רעים מעצמכם **כפלים** ובני גיהנם. 16 אוי לכם פרנסים עורים
Lc 8,8 8 וזרע האחר נפל בארץ טובה ועשה פרי כמאה **כפלים.** וזה אומר צועק מי שיש לו אזנים ישמע. 9
Lc 19,8 שום אדם אני חפץ להשיב לו הדבר ההוא בד׳ **כפלים.** 9 וישאוש אמ׳ לו היום נעשה שלום בזה הבית
Jn 4,38 אחרים הם שטרחו עליו. ואתם נכנסתם ביגיע **כפם.** 39 רבים שמריטנאש מאותה עיר האמינו בו. על
Mt 4,13 גליליאה 13 ועזב נזוריט עירו. ויגר בעיר **כפר** נחום בחוף הים גלילות זבולון ונפתלי 14 כדי
Mt 11,23 אי דשידון יותר מכם ליום הדין. 23 ואתה **כפר** נחום שקמת עד לשמים תרדי עד שאול. כי אם
Mt 26,72 וזה היה עם ישוש דנזוריט. 72 ופעם אחרת **כפר** בשבועה שלא הכיר אותו האדם. 73 ואחר מעט נגשו
Mc 8,10 ותכף ישו עלה בספינה עם תלמידיו ובא נגד **כפר** נחום ודלמאינוטא. 11 ויצאו הפרושים ונתוכחו
Mc 14,68 ואתה עם ישאוש דנזוריט היית. 68 והוא **כפר** איני יודע ואיני מכיר ממה את אומרת ויצא לחוץ
Mc 14,70 שניצב סביבה זהו מהם. 70 והוא פעם אחרת **כפר** לה. וסמוך מזה מעט פעם אחרת אחת מאותן ששבות
Lc 10,15 דומה לרעה המוכן לכם ליום הדין. 15 ואת **כפר** נחום תנשאי עד לב השמים כי בתהומות גהינם
Lc 22,57 והביטה אותו אמרה זה היה עמהם. 57 ופירו **כפר** לה אומר אשה אשה איניני מכירו. 58 ואחר מעט
Jn 1,20 בעבור שישאלו אליו מי הוא 20 והודה ולא **כפר.** והודה שאינינו משיח. 21 ושאלהו מי אתה. א״כ
Jn 18,25 אז אמרו לפירו ואתה אינך מתלמידיו. ופירו **כפר** ואמר איניני. 26 ואחת משפחות ההגמון אמרה
Mt 12,32 32 ומי שיאמ׳ נגד הקדוש רוח לא יהי לו **כפרה** בזה העולם ובעולם הבא. 33 כל עץ טוב עושה
Mt 26,70 ואתה היית עם ישוש דגליליאה 70 והוא **כפרו** לפני הכל. אומ׳ אֶינִי יודע מה את אומרת. 71
Jn 18,27 קטע אזנו. ואני ראיתיך בגן עמו. 27 אז **כפרו** פעם אחרת. ומיד קרא התרנגול: 28 אז הנהיגו
Mc 4,38 מתחלת למלאת. 38 וישאוש ישן אִינְפּוּפָּא על **כר.** והם הקיצוהו ואמרו רבי אינך פונה אלינו כי
Mt 2,16 הנביא אני קראתי לבני ממצרים. 16 ויהי **כראות** אירודש שהלעיגו ממנו שלשת המלכים היה מאד
Mt 5,30 כל הגוף ענוש: 30 ואם יד ימינך טשקנדליזא **כרות** אותה והרחק אותה ממך. כי יותר שוה לך אבוד

Mt 7,19 18 [*] 19 כל עץ שאינו עושה פרי טוב יהיה **כרות** ושרוף. 20 במעשיהם תכירום: עו׳ קפיטולו כ״ג
Mt 18,8 אחד 8 אם רגלך או ידך תאשקנדליזט **כרות** אותה או הרחיקה ממך. כי יותר שוה לך הכנס
Mc 9,42 ריחים א׳ בצוארו. 42 אם ידך אישקנדליזט **כרות** אותה. כי יותר שוה לך הכנס בגן עדן ביד אחת
Mc 9,44 והאש אינו נח. 44 ואם רגלך אישקנדליזט **כרות** אותה כי יותר שוה לך הכנס בג״ע באחת. מהכנס
Mt 5,31 התורה אומרת המגרש אשתו יתן לה ספר **כריתות** 32 ואני אומר לכם שכל אדם המגרש אשתו אם
Mt 19,7 חֵבֶר. 7 והם אמרו משה צוה שאדם יתן לה ספר **כריתות** ואותה יעזוב. 8 וישוש אמר משה הודה לכם
Mc 10,4 4 והם אמרו משה התיר שאדם יכתוב לה ספר **כריתות** ושיניחנה: 5 ולהם ישאוש ענה ואמ׳. הוא
Mt 21,33 לכם אדם אחד היה שהיה אב חיילות. שנטע **כרם** אחד וסגרה בטוב ועשה בה יקב אחד ובנה בה מגדל
Mc 12,1 והתחילם לדבר דמיונות. ואמ׳ אדם אחד נטע **כרם** וסגר אותה היטב באטדים וחפר אותה ובנה בה
Lc 20,9 9 והתחיל לאמר לעם זה הדבר. איש אחד נטע **כרם** אחד ושכרה לעובדי אדמה. ולא היה הוא שם זמן
Mt 18,26 מה שיהיה לו. ושיהיה נפרע. 26 ואותו העבד **כרע** בארץ מתחנן ואומר אדון יהיה לך חמלה ממני
Mc 5,22 אחד מבית הכנסת בשם גאריר. וכאשר ראהו **כרע** לברכיו לרגליו 23 מבקש ואומ׳ בתי היא קרובה
Mc 14,35 מות המתינו לי פה ותהיו עדים. 35 וכאשר **כרע** מעט הוא כרע באפיו ארצה והתפלל לשם אם איפשר
Mc 14,35 לי פה ותהיו עדים. 35 וכאשר כרע מעט הוא **כרע** באפיו ארצה והתפלל לשם אם איפשר עשות שתעבור
Jn 20,11 ומריאה עומדת מחוץ לקבר בוכה ובעוד שמבכה **כרעה** והביטה בקבר. 12 ורואה שני מלאכים מלובשים
Mt 28,9 יצא להן לדרך. אומ׳ האל יושיעכם. והן **כרעו** לרגליו והתפללוהו. 10 וישאוש אמ׳ להן אל
Mc 3,11 רוצים לנגעו. 11 והמשוטנים שרואים אותו **כרעו** צועקים ואומרים 12 אתהו בן האלוה וישאוש
Mt 20,15 כמו לך. 15 איני יכול לעשות משלי **כרצוני.** ואת עיניך הוא קנאי כאשר אני עושה טוב:
Mc 14,36 זאת המיתה ממני אכן לא יהיה ברצוני אבל **כרצונך.** 37 ובא ומצאם ישנים ואמ׳ לפירו ולשימון
Lc 23,25 הוסר במאסר שהם שאלוהו ונתן להם ישאוש **כרצונם.** 26 וכאשר נהגוהו לקחו אדם אחד סיריאנוש
Mc Prol,17 למד ביותר נקלה. והגיד מגלת חייו שהוא **כרת** אצבעו בעבור שיגרשהו מהכהונה. אבל השם׳ מביט
Mt 6,30 הנמצא היום ולמחר יהיה נשרף האל מאספו **כ״ש** יגונכם. למה [*] אתם מאמינים. 31 לכן אל תהיו
Mt 13,44 והמלכות שממיי דומה לזהב טמון בשדה לאותו **כשאדם** מצאו טומנו. ובעבור ששון שיש לו מכר כל אשר
Lc 16,4 בושת יש לי לשאול. 4 איני יודע מה אעשה **כשאהיה** מסולק מן ההרשאה באופן שיקבלני שנית. 5
Jn 21,15 ישאוש אל תלמידיו אחר שחזר חי: 15 אז **כשאכל** אמר ישאוש לשימון פירו שימון יואן אוהב אתה
Jn 11,43 אמרתי זה בעבור שיאמין שאתה שלחתני. 43 **כשאמ׳** אלה הדברים צעק ואמ׳ לזרו בוא בקול גדול 44
Jn 18,6 אמר להם אני הוא ג׳ודיש שמסרו עמהם. 6 אז **כשאמר** [*] להם אני הוא חזרו לאחוריהם ונפלו
Jn 10,36 שלחו בעולם אתם אומרים שאני מחרף ומגדף. **כשאמרתי** אני בן אלים. 37 אם לא הייתי עושה פעולות
Jn 4,45 העיר שאין לשום נביא כבוד בארצו. 45 אז **כשבא** ישאוש בגלליאה קבלו אותו הגליליבש כי ראו כל
Jn 4,45 כל הדברים שעשה ביר בירושלם ביום המועד **כשבא** ליום החג: 46 אז בא פעם אחרת בבית גלליאה אל
Jn 4,54 זה היה האות השני שעשה ישאוש בבית גלליאה **כשבא** מגודיאה: Tit,5 קפיטולו ה׳ כפי ש׳ יואן 1
Jn 4,40 עדות לו שכל הדברים שעשתה אמר לה: 40 אז **כשבאו** השומרונים אליו בקשוהו שיעמוד שם עמהם ועמד
Mt 6,5 תתפללו לא תעשו כמעשה הרמאים שמראים עצמם **כשבים.** האוהבים התפללו בבתי כנסיותיהם ובצדי
Mc 4,31 דמות אדמהו. 31 דומה הוא לגרגיר של חרדל **כשהוא** זרוע בארץ קטן הוא מכל הזרעים שהם בארץ. 32
Jn 9,19 אומרים הוא זה בניכם שאתם אומרים שנולד **כשהוא** עור. א״כ באי זה צד ראה עתה: 20 ענו להם
Jn 9,20 ואמו ואמרו יודעים אנו שבנינו זה נולד **כשהוא** עור 21 אבל באי זה צד נפתחו עיניו וראה לא
Jn 13,25 ואמ׳ מי הוא אותו שממנו אמר זה. 25 אז **כשהוא** היה מסב על החזה. ישאוש אמ׳ אליו אדון מי
Lc 6,3 ענה ואמ׳ להם לא קראתם מה שעשה דוד **כשהיה** לו רעב והוא ואותן שהיו עמו 4 כשנכנס לבית
Jn 20,19 ראיתי. ואמ׳ לי אלה הדברים 19 אז שבת אחד **כשהיה** ערב ודלתות הבית נעולות שהתלמידים שם בא
Jn 19,6 ארגמן ואמ׳ ליהודים. הנה האיש. 6 אז **כשהיהודים** ראו אותו ההגמונים והמשרתים צועקים
Mt 15,31 עצמם לרגלו ומרפאם. 31 עד שהעם מתמיהים **כשהיו** רואים שמדברים האלמים. והפסחים לכת.
Jn 21,18 אמר אליו האכיל צאני. 18 אמת אומר אני לך **כשהיית** נער היית יושב והולך למקום חפצך. רק
Jn 16,5 אמרתים. 5 ואני לא אמרתי לכם בראשונה **כשהייתי** עמכם. ועתה אני הולך לאותו ששלחני. ואחד
Lc 15,28 בעבור ששב אליו חי ובריא. 28 והבן הגדול **כשומעו** כעס עד מאד. ולא רצה שיכנס בבית. אז האב
Lc 12,36 36 ותהיו דומין לאנשים המחכים אדונם **כשחוזר** מן הנשואין למען כי יבא ויגע בדלת יפתחו
Lc 8,40 ודורש כל הדברים שישאוש עשה לו. 40 ונעשה **כשחזר** ישאוש לעם המחכים אותו 41 שאדם אותו ששמו
Mc 13,36 חצי הלילה או לתרנגול קורא או בקר 36 לא **כשיבא** ימצאכם ישנים 37 ומה שאני אומר לכם לכל אני
Jn 7,27 27 אבל לא ידענו זה מאין הוא. ומשיח **כשיבא** לא ידע אדם אנה הוא: 28 אז צעק ישאוש במקדש
Jn 7,31 31 ורבים מהסיעה תאמינו בו. ואומרי׳ משיח **כשיבא** יעשה נפלאות יותר מזה. 32 ושמעו הפרושים
Jn 16,13 דברים. רק אינכם יכולים נשוא עתה. 13 רק **כשיבא** אותו רוח של אמת ילמדכם כל אמת. כי לא ידבר

Lc 14,10 נקרא לך ושב במקום היותר אחרון בעבור **כשיבוא** אותו שזימן לך יאמר לך אהוב עלה הנה. אז
Lc 9,26 עצמו. 26 והמבזים אותי ודברי בן האב יבזם **כשיבואו** בידו והאב והמלאכים. 27 ואומר אני לכם
Lc 1,14 14 ותהיה שמחה וגיל לך ורבים ישמחו **כשיהיה** נולד. 15 כי הוא יהיה גדול לפני האל ולא
Lc 10,3 מועטים. [*] 3 לכו. הנה אני שולח אתכם **כשיות** בין זאבים. 4 לא תשאו שק ואבן ולא בתי
Jn 13,19 19 עתה אני אומר לכם קודם מעשה בעבור **כשיעשה** תאמינו אני הוא 20 אמת אני אומר לכם מי
Mt 9,15 אין יכולין לבכות כל †אותן† שהם עמו. אבל **כשיצא** העת שאדם יעלם הארוס אז יצומו: 16 אין אדם
Jn 13,31 לוקחו המלא פת מיד יצא ונעשה לילה. 31 אז **כשיצא** אמר ישאוש עתה הוא זך בן האדם והאל זך [*]
Jn 21,9 היו רחוק מן הארץ כמו מאתים זרועות. 9 אז **כשירדו** לארץ ראו אש יפה בגחלים יפות ודג מונח
Jn 19,26 עומדת סמוך שתי וערב של ישו. 26 אז **כשישאוש** ראה אמו עומדת סמוך והתלמיד שאוהב ביותר
Jn 19,30 חומץ עם מלח וישימוהו בפה ישו. 30 אז **כשישאוש** טעם החומץ אמ׳ תם ונשלם הוא וכרע ראשו
Jn 20,24 אחד מן התלמידים שנקרא מספק לא היה עמהם **כשישאוש** בא אליהם: 25 אז אמרו לו התלמידים
Jn 19,27 לתלמיד הנה אמך: באותה שעה התלמיד לקחה **כשלו** 28 ואחר זה ישוש שכל הדברים נענו. ובעבור
Mt 26,39 הרחק ממני המות הזה. אבל לא כפי רצוני רק **כשלך.** 40 ובא אל התלמידים ומצאם ישנים ואמ׳ לפירו
Mc 3,5 והנם שותקים. 5 וישו נקצף בעבור מעשיהם **כשמביטים.** ואמ׳ לאדם שלח היד [*] ונרפאה. 6 ותכף
Mt 2,3 ובאנו עם מנחות להשתחות לפניו. 3 ויהי **כשמוע** אירודש דבריהם עמד נבהל וכל אנשי ירושלם
Jn 4,27 שמדבר עמך. 27 ותכף באו תלמידיו. ותמהו **כשמצאוהו** מדבר עם האשה. אכן אחד מהם לא אמר לו מה
Jn 11,32 אחריה אומרים לקבר הולכת לבכות: 32 אז **כשמריאה** באה למקום שישאוש היה כשראהו נפלה לרגליו
Mt 17,2 2 משונה הצורה לפניהם ותמונת פניו מאירה **כשמש** ושמלתו היתה כמו שלג. 3 ויראו אליו משה
Mc 13,28 מן השמים ועד הארץ. 28 קחו המשל מהתאנה **כשמתחלת** לחיוט ולעשות עלים תדעו אתם שהקץ מתקרב.
Lc 6,4 דוד כשהיה לו רעב והוא ואותן שהיו עמו 4 **כשנכנס** לבית האל ולקח לחם הפנים ואוכל ונותן למי
Lc 14,1 Tit,14 קפיטולו ט״ו כפי לוקא: 1 ונעשה **כשנכנס** בבית אחד משר הפרושים לאכול פת בשבת והנם
Mt 12,3 וישואש אמ׳ להם לא אתם קראתם מה שעשה דוד **כשנרעב** הוא ואותם שהיו עמו 4 שנכנס בית האל ואכלו
Lc 21,30 להם זאת הצורה ראו התאנה ושאר האילנות 30 **כשעושים** פירותיהם. אתם יודעים שהקץ מתקרב. 31 כן
Jn 21,21 הולך אחריו שהוסב בסעודה על חזהו. 21 אז **כשפירו** ראה זה אמר לישאוש. מה יהיה מזה. 22
Mt 7,5 הקיסם מעינו. והקורה בעיניך. 5 מראה עצמך **כשר.** השלך הקורה מעיניך. ואחר תבוא להשליך הקיסם
Lc 17,15 ונעשה שבעודם הולכים נשתנו 15 ואחד מהם **כשראה** שנשתנה חזר ושבח לשם בקול גדול. 16 ונפל על
Lc 23,8 כי בירושלם בימים ההם היה. 8 ואירודיש **כשראה** ישאוש שמח מאד כי פעמיים כסף לראותו בעבור
Jn 6,24 אותה ששם אכלו הפת ועשו חינות לאל. 24 אז **כשראה** העם שישאוש לא היה שם ולא תלמידיו. עלו
Jn 11,32 32 אז כשמריאה באה למקום שישאוש היה **כשראהו** נפלה לרגליו ואמרה לו אדון אם אתה במה
Jn 6,14 הנותרים לאשר אכלו. 14 אז אותן האנשים **כשראו** האות שעשה אמרו זהו באמת נביא שבא בעולם.
Jn 11,31 היהודים שהיו שהיו אתה בבית ומנחמים אותה **כשראו** מריאה שקמתה מהר ויצאה הלכו אחריה אומרים
Jn 20,20 לכם. 20 וכי אמר זה הראם הידים והצד. אז **כשראו** התלמידים האדון שמחו. 21 אז אמר להם פעם
Jn 11,33 שעבר היית פה אחי לא היה מת. 33 אז ישוש **כשראתה** בוכה וראה היהודים שהיו עמה בוכים. חלש
Mt 15,2 תקוני הקדמונים. למה אין נוטלין ידיהם **כשרוצים** לאכול. 3 והוא ענה להם ואמר. ואתם למה
Jn 13,12 ובעבור זה אמר אין כולכם טהורים. 12 אז **כשרחץ** רגליהם לקח מלבושיו. וכאשר ישב והסב אמר
Lc 2,43 כמנהגם ביום החג. 43 ונש ונשלמו הימים **כששבין** הנער יש״או״ש ונשלמו נשאר בירושלם. ולא
Jn 6,62 הוא זה הדבר. מי יוכל לשומעו: 62 וישאוש **כששמע** אמונתם אמר מי מבהיל אתכם 63 אם תראו בן
Jn 11,6 וישאוש אוהב מאד מרטא ומריאה אחותה. 6 אז **כששמע** שלאזריט היה חולה. עמד באותו מקום ב׳ ימים.
Lc 1,29 ברוכה את בין שאר הנשים. 29 ואותה הבתולה **כששמעה** דברי המלאך נבהלה וחושבת השלו׳ ההוא איך
Jn 11,20 ולמרטא לנחם אותם מאחיהן. 20 ומרטא **כששמעה** שישאוש בא רצתה אליו. ומריאה יושבת בבית.
Lc 23,42 42 ואומ׳ לישו אדון יהיה לך זכרון ממנו **כשתבוא** במלכותך. 43 וישוש אמ׳ אליו באמת אני אומ׳
Jn 21,18 נער היית יושב והולך למקום חפצך. רק **כשתהיה** זקן תשלח ידך ואחר ילך אחריך וינהגך במקום
Jn 19,23 אומ׳ מה שכתוב כתוב יהיה: 23 אז הפרושים **כשתלוהו** לקחו המלבושים. וחלקום לד׳ חלקים לכל פרט
Lc 14,12 עצמו להתנשאות. 12 ואמ׳ לאשר קראו **כשתעשה** סעודת בקר או סעודת ערב אל תרצה לזמן
Lc 14,13 אותם שאתה קורא שישלמו לך גמול: 13 אבל **כשתעשה** זימון קרא העניים והנטולים והעורים 14
Mt 6,2 כפי מתיאו 2 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו **כשתעשו** צדקה אל תעשו הרעשה כמו שעושים המזוייפים
Mt 6,17 כאמר אמ׳ לכם שקיבלו שכרם: 17 רק אתה **כשתצום** שרוק ראשך ורחץ פניך 18 כדי שלא תתראה
Mt 6,6 אומ׳ לכם באמת כבר קבלו שכרם. 6 רק אתה **כשתתפלל** הכינה בחדרך ותתפלל אל השם בסוד בדלת
Jn 19,19 ואחד לשמאל וישאוש באמצע שניהם 19 ופילאט **כת׳** מאמר אחד והניחו על השתי וערב וזה לשונו:
Mt Prol,3 הוא רוצה להעתיק בעבור דרוש לנפילים. **כתב** זה האונגילי בלשון הקדש כמו זכרון שיניח אל

Mt Prol,24 הכהנים .. זואן יש לו צורת נשר. כי **כתב** דמות השבועות מענייני האלהות ישואש משיח
Mt 27,37 גורל. 36 ויושבים מביטים 37 ושמו על ראשו **כתב** זהו ישאוש מלך היהודים: 38 אז תלו שני גנבים
Mc Prol,3 בדבר האל. וכהן היהודים ממשפחת לוי מבונן **כתב** האונגליאו ממשפחת ישאוש משיח מדבר מהלב.
Mc Prol,10 שיקרא התחלת ההתבשרות מישאוש משיח ואחר **כתב** האינגליאו מָתְחִיל מטבילת ישאוש משיח ולא דבר
Mc 12,19 לא תהיה תחייה. וישאלוהו לאמר 19 רבי משה **כתב** לנו אומ׳ שאם אח מאי זה איש ימות ויניח אשתו
Mc 15,26 שעה שלישית כאשר תלוהו. 26 והניחו עליו **כתב** זהו ישאוש נזוריט מלך היהודים. 27 ותלו עמו
Lc Prol,7 ובעד מתיב בלוברדיאה מזורז מהקדש רוח **כתב** ליונים נאמנים זה האיווגליאו וחבר זה ענייני
Lc 1,63 וזכריה שאל לוח הנקרא בוישאט אחד אשר בו **כתב** ג׳ואן הוא שמו. וכל אשר היו שם תמהו מאד מזה
Lc 20,28 המתים קרבו אליו ושאלוהו. 28 רבי. משה **כתב** לנו איש שיהיה לו אשה אם ימות בלא בנים שאחיו
Jn 1,45 ישוש בן יוסף נזוריט. אותו הוא שממנו **כתב** משה בדת ובנביאים: 46 ואמ׳ לו נתנאל בנזוריט.
Jn 8,6 6 והם מנסים אותו לב לוועדו. וישאוש כורע **כתב** אחד בארץ באצבעו. 7 וכאשר הם מתמידין לשואלו.
Jn 8,8 ישליך האבן הראשונה בה: 8 ופעם אחרת כורע **כתב** אחד בארץ. 9 וכאשר שמעו זה. יצאו מאותו המקום
Mt Prol,7 לקיים הכתיבות נגד המינין. ועם שֶׁרַבִּים **כתבו** האיונגלי לבד ארבעה יש עדות אמת. כי הם
Lc 4,4 לאבנים האלה שישובו לחם. 4 וישוש ענה **כתו׳** הוא שאינו חי האדם על הלחם לבדו כי אם בכל
Lc 4,10 אתה הוא בן האלוה תפיל עצמך וענה לו 10 **כתו׳** הוא שמלאכיו יצוה לך שישמרך 11 בידים ישאונך
Lc 10,26 למען השיגי חיים נצחיים 26 ואמ׳ לו מה **כתו׳** בדת מזה העניין. 27 והוא ענה ואמ׳ תאהב
Jn 8,17 שהאב שלחני ואני אחדים אנחנו 17 ובתורתכם **כתו׳** שעדות שנים או יותר הוא אמתי: 18 אני הוא
Jn 10,34 אתה עצמך אלוה. 34 ענה להם ישאוש אינו **כתו׳** בתורתכם. אני אמרתי אלהים אתם. 35 אם הם
Mt 4,4 לאבנים האלו שישובו לחם. 4 ויען ויאמר לו **כתוב** הוא אדם אינינו חי על הלחם לבדו אבל מחן
Mt 4,6 אם אתה הוא בן האלוה הפיל עצמך למטה כי **כתוב** הוא האל מצוה אל מלאכיו שיקבלוך בידיהם
Mt 4,7 שלא תקח שום רע בנפשך: 7 עוד ענה לו **כתוב** הוא לא תנסה אלהיך. 8 אז העלהו השטן על הר
Mt 4,10 אלי. 10 אז אמר לו ישאוש לך לך השטן כי **כתוב** הוא התפלל לאלהיך ואותו לבדו תעבוד 11 אז
Mt 21,13 מוכרים יונים: 13 ואמר בתי בית תפילה הוא **כתוב** ואתם עשיתוה מערת פריצים: 14 וקרבו אליו
Mt 22,20 להם ישאוש ממי היא זאת הצורה ומה שלמעלה **כתוב.** 21 ואמרו מסיסר והוא אמר להם לכן תנו
Mt 26,31 תהיו אישקנדליזאטש בעבורי בזאת הלילה כי **כתוב** הוא. אני אכה הרועה ותתפזרו הצאן מן הגדוד
Mc 1,2 מישאוש משיח בן האלוה 2 כמו כן שהוא **כתוב** בישעיה נביא אמר הנה אני שולח מלאכי לפניך
Mc 11,17 זה משא במקדש 17 ומלמדם ואומ׳ להם אינו **כתוב** שבית שלי הוא תפלה לכל העמים. ואתם עשאוה
Mc 14,27 כולם תהיו אשקנדליזטש בי בזאת הלילה כי **כתוב** הוא. אני אכה הרועה ונתפזרו הצאן 28 אכן אחר
Lc 7,27 אומ׳ לכם ועוד יותר מנביא. 27 זהו שממנו **כתוב.** הנה אנכי שולח לכם מלאכי לפניך שיכין הדרך
Lc 10,20 אל תשמחו כי הם משועבדים לכם. רק כי שמכם **כתוב** בשמים. 21 ובאותה שעה שמח ישאוש ברוח הקדש
Lc 19,46 התחיל לגרש משם הקונים. 46 והוא אמ׳ להם **כתוב** ביתי בית תפלה. רק אתם עשיתם אותה מערת
Lc 23,38 מלך ישראל תושיע עצמך. 38 ועל הכתב שעליו **כתוב** באותיות יוניות ולטינש ועבריות זהו מלך
Lc 24,46 לדעת הכתיבות ולהבינם: 46 ואמ׳ להם שכן **כתוב.** וכן חוייב לישאוש לסבול המות ולחזור חי
Jn 6,45 ואני אקימהו ביום היותר אחרון. 45 כי **כתוב** הוא בנביאים. והיו כולם מלומדים מהאל. כל
Jn 19,20 מקום שישאוש נתלה קרוב מן העיר היה: והיה **כתוב** בלשון עברי וגריק ולאטי. 21 אז הגמוני
Jn 19,22 מלך היהודים. 22 ענה פילאט אומ׳ מה שכתוב **כתוב** יהיה: 23 אז הפרושים כשתלוהו לקחו
Lc Prol,5 כן לא נפרד מחבורת שי׳ פאב אותם שכבר היו **כתובים** בעד האיונגליאו בגודאה ובעד מתיב
Jn 20,30 עשה ישאוש משיח בהראותו לתלמידיו שאינם **כתובים** בספר זה. 31 רק אלו נכתבים למען תאמינו
Mt 21,44 מעשיו 44 אותו שיפול על אותה האבן יהיה **כתות.** ויכתות אותו שעליו תפול. 45 וכאשר שרי
Lc 4,8 תפול לרגלי ותפללני. 8 ענה ישו ואמ׳ לו **כתי׳** הוא האדון אלהיך תתפלל ואותו תעבוד: 9 אז
Jn 19,37 נשלמה: אומר עצם לא תשברו בו. 37 ועוד **כתיבה** אחרת אומרת והביטו אל אשר דקרוה. 38 אחר
Lc 15,5 עד שימצאה. 5 וכאשר ימצא אותה ישימה על **כתיפיו** ובא אל ביתו שמח. 6 קורא אוהביו ושכניו
Jn 19,5 מוצא בו שום טעם. 5 אז יצא ישאוש נושא **כתר** קוצים ומלבוש ארגמן ואמ׳ ליהודים. הנה האיש.
Mt 9,8 שיכולת כזה הראה להם באנשים: קפיטולי **ל׳** כפי שאן מתיאו 9 וכאשר ישאוש משיח נסע משם ראה
Mt 13,8 בארץ טובה ועשו פרי רב בא׳ ק׳ בא׳ נ׳ בא׳ **ל׳.** 9 מי שיש לו אזנים לשמוע. 10 וקרבו התלמידים
Mt 26,15 תת ואני אמסור לכם ישאוש והם נדרו לו **ל׳** פשיטי כסף. 16 ומכאן והלאה מחפש איך יוכל
Mc 4,8 ואחר נפל בטוב הארץ ונשא ואמ׳ ישאוש הא׳ **ל׳** והא׳ ס׳ והא׳ ק׳. 9 ואמ׳ ישאוש מי שיש לו
Mc 4,20 ועושים פרי טוב. עד שמגרגיר א׳ יוצאין **ל׳** ומא׳ ס׳ ומא׳ ק׳. מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע.
Mt 9,17 בנאדות החדשים ושניהם נשמרים: קפיטולו **ל״א** כפי מתיאו 27 ונעשה בעוד שישוש משיח יוצא
Mt 4,7 תקח שום רע בנפשך: 7 עוד ענה לו כתוב הוא **לא** תנסה אלהיך. 8 אז העלהו השטן על הר אחד גבוה

Mt 5,20 במלכות שמים. 20 ואני אומר לכם באמת שאם **לא** תהיו צדיקים יותר מהחכמים והפרושים לא תכנסו
Mt 5,20 לא תהיו צדיקים יותר מהחכמים והפרושים **לא** תכנסו במלכות שמים. 21אתם שמעתם מה שנאמר
Mt 5,21 שמים. 21אתם שמעתם מה שנאמר לראשונים **לא** תרצח. ומי שירצח ראוי למשפט. 22 ואני אומ׳ לכם
Mt 5,26 ימסור אותך ביד עבדו ותושם במאסר 26 באמת **לא** תצא משם עד השלמך אפילו החוב היות קטן:
Mt 5,27 לתלמידיו אתם שמעתם שהתורה הישנה אמרה **לא** תנאף. 28 ואני אומ׳ לכם שכל אדם שיביט אשה
Mt 5,32 32 ואני אומר לכם שכל אדם המגרש אשתו אם **לא** בעת ניאוף. הוא עושה ניאוף [*]. 33 עוד שמעתם
Mt 5,33 [*]. 33 עוד שמעתם שאמור היה לזקנים **לא** תבטל שבועתך ושלם לאל מה שנשבעת. 34 ואני אומר
Mt 6,3 שכבר קבלו תגמולם: 3 וכאשר תעשו צדקה. **לא** תדע יד שמאלך מה שעשתה ימינך. 4 אבל תהיה
Mt 6,5 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו כאשר תתפללו **לא** תעשו כמעשה הרמאים שמראים עצמם כשבים. האוהבים
Mt 6,8 כי הם חשבו שהאל ישמעם ברוב דברים. 8 לכן **לא** תאבו להדמות להם. כי האל יודע מה שאתם צריכים
Mt 6,15 חטאתיהם האל יכפר לכם שגגותיכם 15 ואם **לא** תמחלו האל לא יכפר אתכם: 16 וכאשר תצומו לא
Mt 6,15 יכפר לכם שגגותיכם 15 ואם לא תמחלו האל **לא** יכפר אתכם: 16 וכאשר תצומו לא תהיו כמו
Mt 6,16 תמחלו האל לא יכפר אתכם: 16 וכאשר תצומו **לא** תהיו כמו הפחותים רמאים שמחלישים פניהם כדי
Mt 6,19 מתיאו 19 עוד אמ׳ ישואש משיח לתלמידיו **לא** תאספו האוצרות בתוך העמקים שמחריבים אותם חלדה
Mt 6,25 [*] האל והעולם. 25 לכן אני אומר לכם **לא** תהיו מאד נאנחים מהגוף. מה תאכלו. מה תלבשו.
Mt 6,28 חבצלות ועשבי השדות היאך גדלים והנם **לא** חורשים ולא זורעים ולא קוצרין ולא מתעמלין: 29
Mt 6,29 ולא מתעמלין: 29 ואני אומ׳ לכם כי שלמה **לא** היה מכוסה עם כל מעלתו כמו אחד מאלו: 30 ואם
Mt 7,6 כפי מתיאו 6 אמ׳ ישאוש משיח לתלמידיו. **לא** תדברו בכתיבות הקדושות לפני הבהמות ממאנות ולא
Mt 7,16 הם זאבים וטורפים. 16 במעשיהם תכירום. כי **לא** יכול אדם ללקוט מסנה ענבים. ולא מקוצים תאנים.
Mt 7,21 משיח לתלמידיו כל אותן שיקראוני אדון **לא** יכנסו במלכות שמימיי אבל אותן שעושין רצון אבי
Mt 7,23 עושים אותות רבות 23 אז יאמר להם מעולם **לא** הכירם. סורו ממני רשעים מלאי רוע לב. 24 כל
7,29 תמהים ממוסרו 29 שהוא מלמדם כמו יכוליי **לא** כמו חכמיהם ופירושיהם: Tit,8 קפיטולו כ״ד כפי
Mt 8,10 ואמר לאותן שהיו עמו. אמת אני אומר לכם **לא** מצאתי אמונה כזאת בישראל. 11 ואומר אני לכם כי
Mt 9,13 רוצה לומר. כי אני אוהב יותר חסד מקרבן. **לא** באתי לקרוא הצדיקים. רק בעד החטאים לענוש. 14
Mt 9,33 והאלם דבר. והעמים תמהו אומרי׳ מעולם **לא** קרא בישראל: 34 והפרושים אומרי׳ הוא מגרש
Mt 10,20 ילמדכם באותה שעה שתצטרכו לדבר: 20 אתם **לא** תדברו: אבל הקדש רוח ידבר בעדכם. 21 האח האחד
Mt 10,26 הם משוטנים. כמה וכמה המורגלים: 26 לכן **לא** תיראום. לא נעלם שלא יהיה נגלה: 27 מה שאני
Mt 10,26 כמה וכמה המורגלים: 26 לכן לא תיראום. **לא** נעלם שלא יהיה נגלה: 27 מה שאני אומר בסוד.
Mt 10,29 29 שני צפרים נמכרים במחצה ואחת מהם **לא** תפול לארץ בזולת אב שלכם. 30 כל שערות ראשכם
Mt 10,31 שלכם. 30 כל שערות ראשכם מנויים 31 לכן **לא** תפחדו. אתם טובים מעופות רבים. 32 לכן כל איש
Mt 10,42 ממים קרים בשם תלמידי אמת לכם אני אומר **לא** יפסיד שכרו: Tit,11 קפיטולו ל״ה כפי מתיאו 1
Mt 11,17 לכם. ואינכם מחוללים. אנחנו בכינו ואתם **לא** דנים. 18 זואן בא ולא היה אוכל ושותה. [*] 19
Mt 12,3 שאין ראוי עשות בשבת. 3 וישואש אמ׳ להם **לא** אתם קראתם מה שעשה דוד כשנרעב הוא ואותם שהיו
Mt 12,7 לומ׳ אני חפץ חסד יותר מקרבן. שום עת אתם **לא** תענישו השוגגים. 8 כי בן האלוה הוא אדון עדיין
Mt 12,11 שהיה לו צאן אחת אם נופלת בשוחה אחת בשבת **לא** יוציאנה. 12 מכמה יותר טוב האדם מהצאן. ובעד
Mt 12,19 אנוח רוחי עליו ואגיד צדקה בין העמים. 19 **לא** יחלוק ולא יצעק ולא ישמע שום אדם ברחוב קולו.
Mt 12,20 ישמע שום אדם ברחוב קולו. 20 קנה רצוץ **לא** ישבר העץ מעשן לא יכבה עד שיצאו למשפט החזק 21
Mt 12,20 קולו. 20 קנה רצוץ לא ישבר העץ מעשן **לא** יכבה עד שיצאו למשפט החזק 21 ובשמו האיים
Mt 12,25 נחלק יהיה שמם. וכל עיר או בית שנחלקת **לא** תעמוד. 26 אם כן אם שד אחד מגרש האחר נחלקים
Mt 12,28 28 ואם אני ברוח האל מגרש השדים א״כ **לא** בא בכם המלכות שמימיי. 29 ואיך יכול אחד ליכנס
Mt 12,29 החזק והגבור ולשבור אותו ביתו. אם בתחלה **לא** יקשרהו בחוזק. ואחר שיגזלהו הבית. 30 מי שאינו
Mt 12,32 הקדש רוח. 32 ומי שיאמ׳ נגד הקדוש רוח **לא** יהי לו כפרה בזה העולם ובעולם הבא. 33 כל עץ
Mt 12,39 ממך. 39 וישאוש ענה להם אומה רעה אות **לא** ינתן לכם לבד אות יונה נביא. 40 כי כמו שיונה
Mt 13,5 אבנים שלא היה שם מאד עפר ותכף צמחו כי **לא** היה להם עפר עמוק. 6 וכשהשמש חממם יבשו כי לא
Mt 13,6 להם עפר עמוק. 6 וכשהשמש חממם יבשו כי **לא** היה להם שורש. 7 האחרים נפלו בין הקוצים. גדלו
Mt 13,11 ניתן להבין סודות מלכות שמימיי אבל להם **לא.** 12 מי שיהיה לו יתן לאדם וישפיע. ומי שאין לו
Mt 13,13 זה מדבר איש בדמיונות. בעבור שרואים **לא** יראו. ושומעים לא ישמעו ולא יבינו בעבור 14
Mt 13,13 בדמיונות. בעבור שרואים לא יראו. ושומעים **לא** ישמעו ולא יבינו בעבור 14 שהנבואה תהיה נשלמת
Mt 13,27 החטים. 27 ובאו המשרתים ואמרו אל האדון **לא** זרעת אתה חטה טובה בשדך. אם כן מי עליו זרע
Mt 14,9 טעם השבועה ובעבור הקרואים שראוהו נעצב **לא** רצה לשנות. וצוה שאז יתן לה ראש זואן טבול. 10

Mt 15,13 ששמעו. 13 והוא ענם ואמר כל נטע שאבי **לא** נטע אותה תהיה נעקרת. 14 הניחום כי הם עורים
Mt 15,24 לכת כי היא צועקת אחרינו. 24 והוא ענה **לא** שולחתי רק לצאן שנאבדו בית ישראל. 25 והיא באה
Mt 16,4 העת. 4 אומה רעה והפוכה שואלת אות. ואות **לא** ינתן לכם לבד אות יונה הנביא. ונפרד מהם והלך
Mt 16,11 אלפים איש וכמה דבילות נשארו. 11 ולמה **לא** תבינו שאיני אומר מהפת. אבל אני אומר לכם
Mt 16,17 אליו אשריך שימון בר יונה כי בשר ודם **לא** לימדך רק אבי שבשמים: 18 ואני אומ׳ לך שאתה
Mt 16,18 אבנה אגלישיאה שלי. ועוד דלתות גיהנם **לא** תהיה להם יכולת כנגדך 19 כי אני אתן לך מפתחות
Mt 16,22 פירו לצד אחד והתחיל לגערו. אומר האל **לא** יאבה אדון שיקרך. 23 וישוש הופך אומר לפירי לך
Mt 16,28 אמת אני אומר לכם. כי מקצת מאלו שהם פה **לא** ימותו עד שיראו בן האלוה בא במלכותו: Tit,17
Mt 17,8 8 ושאו העניים ואל תיראו שום אדם אם **לא** לבד ישו. 9 וכאשר יורדים מן ההר ציום ואמ׳
Mt 17,18 18 אז נתקרבו התלמידים בסוד ואמרו לו למה **לא** היינו יכולים אנו לגרשו. 19 אמ׳ להם ישאוש
Mt 17,20 לעשותו: 20 וזאת המדה שטן אין מגרש אם **לא** בתפלה ובצום. 21 והוא עמד בגליליאה. אמ׳ להם
Mt 17,23 אותם שקמים המכס אל פירו ואמרו מלמדכם **לא** פרע המכס. 24 והוא אמ׳ אמת הוא. וכאשר נכנס אל
Mt 18,3 באמצעם 3 ואמר אמתות אומר לכם אני שאם **לא** תשובו ותהיו כמו זה הנער לא תכנסו במלכות
Mt 18,3 לכם אני שאם לא תשובו ותהיו כמו זה הנער **לא** תכנסו במלכות שמים. 4 ואותו שישפיל כמו זה
Mt 18,10 בעין אחד מגיהנם בשתים. 10 השמרו לכם אשר **לא** תבזו אחד מאלו הקטנים. כי אומר אני לכם [*] 11
Mt 18,16 לבינו אם הוא ישמעך אתה הרוחתו. 16 ואם **לא** ישמעך חבר אחד עמך או ב׳ כי כל עדות הוא קיים
Mt 18,17 הוא קיים בעד שנים או שלשה. 17 ואם בזה **לא** ישמעך הגידהו באגליזיאה ואם כאשר אמרתו
Mt 18,17 באגליזיאה ואם כאשר אמרתו באגליזיאה **לא** ישמעך הרחק ממנו כמו אויב ופרסמהו: 18 אמיתות
Mt 18,25 שחייב לו עשרת אלפים בישנאש. 25 וכאשר **לא** היה לו מה לפרוע האדון צוה שימכרו אותו ואשתו
Mt 18,30 לו ואומר חמול עלי ואני אפרעך. 30 והוא **לא** רצה הקשיבו. אבל הלך ושם אותו במאסר עד שיפרע
Mt 18,32 והאדון צוה שיביאהו לו. ואמ׳ לו עבד רע **לא** מחלתי החוב שנתחייבת לי בעבור שחננתני 33 לכן
Mt 18,33 החוב שנתחייבת לי בעבור שחננתני 33 לכן **לא** היה לך לעשות כן להיות חומל מאותו עבד אחר כמו
Mt 18,35 החוב. 35 כל כך יעשה לכם אבי שבשמים אם **לא** תמחלו מלב טוב לריעכם: Tit,19 קפיטולי מ״ה כפי
Mt 19,4 לעזוב אשתו על שום דבר. 4 והוא ענה ואמר **לא** קראתם כי בראשיתכם עשה אדם ואשה. 5 ואמר בעבור
Mt 19,8 נשותיכם בעבור קושי לבבכם. אבל בתחלה **לא** היה מסכָּם. 9 רק אני אומר לכם שכל אדם שיעזוב
Mt 19,11 והוא אמר כולכם אינכם מבינים זה הדבר אם **לא** למי שנתון לו דעת להבין: 12 יש מקצת אנשים
Mt 19,18 המצות. 18 והוא אמ׳ ומה הם. וישוש אמ׳ **לא** תעשה רציחה. לא תעשה ניאוף. לא תגנוב לא תעשה
Mt 19,18 אמ׳ ומה הם. וישוש אמ׳ לא תעשה רציחה. **לא** תעשה ניאוף. לא תגנוב לא תעשה עדות שקר. 19
Mt 19,18 וישוש אמ׳ לא תעשה רציחה. לא תעשה ניאוף. **לא** תגנוב לא תעשה עדות שקר. 19 כבד את אביך ואת
Mt 19,18 לא תעשה רציחה. לא תעשה ניאוף. לא תגנוב **לא** תעשה עדות שקר. 19 כבד את אביך ואת אמך. ואהוב
Mt 20,7 עמדתם היום בטלים. 7 וענו באשר שום אדם **לא** שכרם. והוא אמ׳ לכו לכרמי 8 וכאשר הערב היה
Mt 20,13 מהם. ואמ׳ חביב איני עושה לך שום עולה. **לא** עשית אתה תנאי עמי לפשוט אחד 14 קח מה שהוא
Mt 20,26 מושלים בעמים הגדולים ביותר רב כח. 26 **לא** יהיה כן בתוככם. אך מי שירצה להיות רב יהיה
Mt 20,28 ראשון יהיה עבדכם. 28 כל כך בן האלוה **לא** בא להיות נעבד: אבל בעבור עבוד ובעבור תת נפשו
Mt 21,16 שומע אתה מה אומרין אלו. וישאוש אמר הין: **לא** אתם קראתם מה אומר הנביא. אדון אתה השלמת
Mt 21,19 מצא תאנים כי אם עלין לבדן ואמר מעולם **לא** תטעני פרי. ותכף יבשה התאנה: 20 וכאשר
Mt 21,21 אומר לכם שאם יהיה לכם אמונה ולא תספקו **לא** לבד אומר מהתאנה אבל אומר מהר אחד אם תאמרו
Mt 21,27 יראים מזואן כמו נביא. 27 והם ענו אנחנו **לא** ידענו. והוא אמ׳ להם גם אני לא אומ׳ באי זה כח
Mt 21,27 ענו אנחנו לא ידענו. והוא אמ׳ להם גם אני **לא** אומ׳ באי זה כח אני עושה אלה הנפלאות. 28 מה
Mt 21,42 הפרי הגון בעתו. 42 אמר להם ישאוש ואתם **לא** קראתם הכתיבות שאומרת האבן אותה שמאסו בוני
Mt 22,17 מה נראה לך. חייבים אנו לתת מס לסיסר או **לא.** 18 וישאוש הכיר עצתם אמ׳ למה תנסוני רמאים 19
Mt 22,30 אתם מבינים הכתיבות וכח האל. 30 בתחייה **לא** יהיה להם אשה ולא בעלים הן. ויהיו כמו מלאכי
Mt 22,31 כמו מלאכי האל בשמים 31 ומתחיית המתים **לא** אתם קראתם מה שהאל אמ׳ לכם 32 אני הוא אלהי
Mt 22,46 אדוניו איך הוא בנו. 46 ושום אחד מהם **לא** היה יכול לענות דבר. ושום אדם באותו היום לא
Mt 22,46 היה יכול לענות דבר. ושום אדם באותו היום **לא** היה בידו וברשותו לשאול לו שום דבר: Tit,23
Mt 23,3 3 כל מה שיאמרו לכם תשמרו ותעשו. אבל **לא** תעשו כמעשיהם כי הם אומרים ואינם עושים. 4 הם
Mt 23,8 ברחובות וישקראום רבנים: 8 אבל אתם **לא** תאבו היות נקראים רבנים: כי אחד הוא מלמדכם.
Mt 23,9 כי אחד הוא מלמדכם. כולכם אחים. 9 ואב **לא** תאבו קרוא על הארץ. כי אחד הוא אביכם שבשמים
Mt 23,10 על הארץ. כי אחד הוא אביכם שבשמים 10 **לא** תחפצו נקראים רבנים. כי ישאוש משיח רב 11 אותו
Mt 23,30 אם אנחנו היינו בימי אבותינו קדמונים אנו **לא** היינו מודים באמתת הנביאים 31 א״כ אתם הם עדים

Mt 24,2 כל אלה העניינים. אמיתות אומ׳ לכם אשר **לא** ישאר אבן על אבן שלא תחרב: 3 והוא יושב בהר
Mt 24,4 וענה ישאוש ואמ׳ להם. השמרו לכם ששום אדם **לא** יונה אתכם 5 כי רבים יבאו בשמי. אומ׳ אני הוא
Mt 24,6 תבהלו. חיוב שאלו הצערים יבאו. אבל עדיין **לא** יהיה הקץ. 7 עם אחד יקום נגד האחר. ומלכות אחד
Mt 24,17 בגודיאה יניסו בהרים. 17 ומי שהיה בעלייה **לא** ירד לקחת אי זה דבר מביתו.18 ומי שיהיה בשדה
Mt 24,18 לקחת אי זה דבר מביתו.18 ומי שיהיה בשדה **לא** יחזור לקחת כסותו: 19 אוי לאותן שתהיו הרות.
Mt 24,20 באותן הימים. 20 התפללו לשם שאותה הצרה **לא** תהיה בשבת ובחורף. 21 ואז תהיה צרה גדולה יותר
Mt 24,22 מראשית העולם עד עתה ועד הקץ. 22 ואם הש׳ **לא** יקצר אותו זמן שום אדם לא יהיה נושע. אבל בעד
Mt 24,22 22 ואם הש׳ לא יקצר אותו זמן שום אדם **לא** יהיה נושע. אבל בעד בחירי הש׳ יקצר אותו זמן.
Mt 24,23 איש יאמר לכם בזה המקום הוא משיח או שם. **לא** תאמינו. 24 רבים שקרנים יקומו ויעשו רוב דברים
Mt 24,29 קרוב מעט מאותו זמן השמש תחשך. והירח **לא** תאיר. וכוכבי שמים תפולו. וכחות השמים ינועו.
Mt 24,34 [*] אל הדלת. 34 אמת לכם אומר שזה הדור **לא** ימות עד שכל זה יהיה נשלם. 35 הארץ והשמים
Mt 24,35 נשלם. 35 הארץ והשמים יעברו אבל דברי **לא** יעברו. 36 ושום אדם אינו יודע היום והשעה ולא
Mt 24,39 ועושים נשואין עד היום שנח נכנס בתיבה 39 **לא** הכיר עד שהמבול בא והרג את כלם. כן יהיה ביאת
Mt 24,42 האחד ילקח והאחד יניח. 42 לכן הקיצו כי **לא** ידעתם השעה באותה שהאדון יבא. 43 ותדעו אם אב
Mt 24,44 לו. 44 ובעבור אהבה זו עמדו מוכנים כי **לא** ידעתם השעה אותה שבן האלוה יהיה בא. 45 ומה
Mt 24,50 השכורים. 50 יבא אדון אותו עבד יום שהוא **לא** יחשוב ושעה שהוא אינו יודע: 51 ויעבירהו
Mt 25,9 מכבות. 9 וענו החכמות ואמרו אולי **לא** יספיק לנו לכו למוכרות וקנו לכם 10 וכאשר
Mt 25,42 ואל מלאכיו. 42 אני נרעבתי וצמאתי אשר **לא** נתתם לי לאכול ולשתות. 43 בלא בית הייתי ולא
Mt 25,45 שלא עשיתם למקצת מקטני הדלים שלי גם לי **לא** עשיתם. 46 ואלו ילכו באשה של גיהנם והצדיקים
Mt 26,5 ישאוש איך יוכלו במרמה המיתו. 5 ואמרו **לא** נעשה ביום חג בעבור שלא יתקוממו העם. 6 וכאשר
Mt 26,11 11 כי יהיה לכם לעולם דלים עמכם. ואני **לא** אהיה לעולם עמכם. 12 וזאת הניחה משיחה זאת
Mt 26,24 יהיה נבגד: דַבַר טוב היה לו אם נולד **לא** היה. ואותו איש 25 ענה יוד״ש שמסרו ואמ׳ ר׳
Mt 26,29 29 ואומר אני לכם אמונה כי מכאן והלאה **לא** אשתה מחליקות זה הגפן. עד אותו יום שאשתהו
Mt 26,33 כולם יהיו אישקנדליזאטש בעבורך אני לעולם **לא** אהיה אישקנדליזטו. 34 וישוש אמר אליו אמיתות
Mt 26,35 35 ואמ׳ אליו פירו. ואם אתחייב למות עמך **לא** אכפור בך. וכמדומה אמרו כל התלמידים. 36 ואז
Mt 26,39 הוא דבר איפשרי הרחק ממני המות הזה. אבל **לא** כפי רצוני רק כשלך. 40 ובא אל התלמידים ומצאם
Mt 26,40 ובא אל התלמידים ומצאם ישנים ואמ׳ לפירו **לא** יכולה שעה אחת להיות ער עמדי. 41 עורו והתפללו
Mt 26,42 42 ופעם שנית הלך להתפלל ואמ׳ אב שלי אם **לא** יכול ממני עבור המות הזה תעשה רצונך. 43 ובא
Mt 27,19 והוא יושב בקתדרת הדין: אשתו שלחה לאמר **לא** תהיה דן האדם ההוא הצדיק כי דברים רבים אני
Mt 27,34 לו יין מעורב עם לענה לשתות. וכאשר טעמו **לא** רצה לשתות. 35 וכאשר תלוהו חלקו ביניהם בגורל
Mt 27,64 עד יום שאמר שיקום חי. בעבור שתלמידיו **לא** יבאו ויגנבו גופו ושיאמרו לעם שהוא קם חי
Mc 1,22 מהמוסר כי הוא היה מלמדם כמו בעל כח. **לא** כמו חכמי הדת. 23 והיה בבית הכנסת אדם אחד
Mc 1,45 הוא התחיל לדרוש ולפרסם הנס עד שישאוש **לא** היה יכול ליכנס בהחבא בעיר אך חוייב עמוד בחוץ
Mc 2,4 אנשים נושאים אדם אחד נטול במטה. 4 וכאשר **לא** יכלו לעשות ממנו דורון לפניו עלו על הבית
Mc 2,12 באופן שכולם תמהו וברכו האל אומרים מעולם **לא** ראינו כזה הדבר. 13 ויצא משם בעבור לכת אחרת
Mc 2,17 רופא רק אותן שיש להם חולי. כי אני **לא** באתי לקרוא הצדיקים אבל החטאים 18 והיו שם
Mc 2,25 מה שאין ראוי עשות. 25 ואמ׳ ישאוש להם **לא** קראתם. מה שעשה דוד הוא וחיילותיו כאשר נרעבו.
Mc 2,27 27 ואמ׳ השבת עשוי בעבור האדם והאדם **לא** בעבור השבת. 28 ובעבור זה בן האלוה אדון מכל
Mc 3,29 קדוש רוח. זהו מי שאין לו תקוה. זה העון **לא** יכופר לעולם. אבל הוא ראוי למיתה נפשיית
Mc 4,6 רב ומיד יצא 6 ויבש כאשר השמש הכהו כי **לא** היה לו שורש. 7 ואחר נפל בין הקוצים והקוצים
Mc 4,11 נתן להבין סודות מלכות שממיי. אבל להם **לא.** כי אם בדמיונות 12 בעבור שהם יראו ולא ראו.
Mc 4,22 המטה אבל מניחו אדם במנורה. 22 שום דבר **לא** נסתר ונעלם שלא יהיה ניכר. 23 מי שיש לו אזנים
Mc 5,19 שהיה מאז מושטן שהוא ילך עמו. 19 וישאוש **לא** רצה אבל אמ׳ לו לך לביתך ולאותן שלך. וְסַפֵּר
Mc 5,36 היום עו׳. והמלמד 36 ישאוש ששמע זה אמ׳ **לא** תפחד לבד יהיה לך טובה אמונה בשם׳ והאמין 37
Mc 6,4 אמ׳ להם שום נביא אינו בזולת כבוד אם **לא** בארצו ובין מכיריו ובביתו 5 ולא רצה שם עשות
Mc 6,11 מקום שתבאו שם תלינו עד שתסעו. 11 וכאשר **לא** ירצו קבל אתכם ולא שמוע. צאו משם והסירו עפר
Mc 6,26 נעצב בטעם השבועה שעשה. ובעד טעם הקרואים **לא** רצה הכבידה 27 ושלח לחתוך הראשים וצוהו שישא
Mc 7,3 אותם 3 כי היהודים אינם אוכלים שתמיד **לא** יטלו את הידים כפי גזירת הישישים [*] 4 [*]
Mc 7,5 גזירות ישישי האבות אבל אוכלים בידים **לא** נטולות פת כל היום: 6 וישאוש ענם אמ׳ להם טוב
Mc 7,24 ונכנס בבית אחד ולא אבה שאדם ידעהו. אכן **לא** היה יכול העלים. 25 כי אשה אחת שהיה לה בת אחת

Mc 8,12 אמר להם [*] אמת לכם אני אומר שאתם **לא** תראו סימן ההראות. 13 ועזבם ועלה בספינה עובר
Mc 8,39 המלאכים. 39 ואמ׳ להם ומקצת מכם שהם עמי **לא** ימותו עד שיראו האגלוריאה ממלכות האל: Tit,9
Mc 9,18 אמ׳ אי משפחה ממאנת כמה זמן אהיה עמכם **לא** אשא אתכם נהגו האיש 19 ושאוהו לפני. וכאשר
Mc 9,24 חזק ואלם. אני מצוה אותך שתצא ממנו. ואחר **לא** תחזור בו. 25 והוא יצא צועק ומצערו והנער נשאר
Mc 9,27 היו נכנסין בבית תלמידיו שאלוהו בסוד למה **לא** היינו יכולין אנו רפאו. 28 והוא אמ׳ זו מדת
Mc 9,29 ובצום 29 ונסעו משם. ועברו בגליליאה והוא **לא** רצה שאדם ידעהו 30 ומלמד לתלמידיו ואומ׳ להם
Mc 9,31 ימיתוהו. ויחזור חי ביום השלישי 31 והם **לא** הבינו הדבר והתחילו לשאלו. 32 ובאו בכפר נחום.
Mc 9,47 בגהינם 47 מקום שהארסים אינם מתים והאש **לא** נכבית. 48 כל אדם באש יתעלם וכל אדם מרוצח
Mc 10,9 שניהם לבשר אחד. 9 ומה שהאל מחבר שום אדם **לא** יפריד: 10 ועו׳ שאלוהו בבית 11 ואמר להם. מי
Mc 10,15 שמימיי: 15 אמת לכם אני אומר. שום אדם **לא** יכנס במלכות שממיי אם לא יהיה שפל ותמים ויהיה
Mc 10,15 אומר. שום אדם לא יכנס במלכות שממיי אם **לא** יהיה שפל ותמים ויהיה כמו נער: 16 וישאוש היה
Mc 10,19 אין טוב לבד האל. 19 אתה יודע מצות השם. **לא** תעשה ניאוף. לא תרצח. לא תעשה גניבה. לא תעשה
Mc 10,19 19 אתה יודע מצות השם. לא תעשה ניאוף. **לא** תרצח. לא תעשה גניבה. לא תעשה עדות שקר. לא
Mc 10,19 יודע מצות השם. לא תעשה ניאוף. לא תרצח. **לא** תעשה גניבה. לא תעשה עדות שקר. לא תונה שום
Mc 10,19 לא תעשה ניאוף. לא תרצח. לא תעשה גניבה. **לא** תעשה עדות שקר. לא תונה שום אדם. כבד את אביך
Mc 10,19 תרצח. לא תעשה גניבה. לא תעשה עדות שקר. **לא** תונה שום אדם. כבד את אביך ואת אמך. 20 והוא
Mc 10,27 מזהיר אומר להם. לכם הוא דבר נמנע אבל **לא** לא לשם כי לאל כל הדברים איפשריים. 28 ופירו
Mc 10,27 מזהיר אומר להם. לכם הוא דבר נמנע אבל לא **לא** לשם כי לאל כל הדברים איפשריים. 28 ופירו
Mc 10,43 ושרים שלהם יש כח גדול על הקטנים. 43 **לא** יהיה כן ביניכם. אותו שירצה היות גדול יהיה
Mc 11,13 הלך לראות אם ימצא תאנים. וכאשר בא אליה **לא** מצא כי אם עלים. כי לא היה זמן תאנים. 14
Mc 11,13 וכאשר בא אליה לא מצא כי אם עלים. כי **לא** היה זמן תאנים. 14 וישאוש עונה אומ׳ אליה מכאן
Mc 11,14 אומ׳ אליה מכאן והלאה אני רוצה ששום אחד **לא** יאכל פרי ממך. וזה שמעו תלמידיו 15 ובאו
Mc 11,33 33 [*] [*] ועונה ישו ואמר להם ואני **לא** אומר לכם באי זה אני עושה אלה הדברים: Tit,12
Mc 12,18 ממנו: 18 ובאו אליו הצדוקים שאומרים **לא** תהיה תחייה. וישאלוהו לאמר 19 רבי משה כתב לנו
Mc 12,21 ומת בלא בנים 21 ואחר לקחה השני גם זה **לא** הניח זרע. זה שלישי עשה כזה. 22 ולכל השבעה
Mc 12,25 הכתיבות וכח השם. 25 כאשר המתים יחיו **לא** יהיה להם נשים ולא להן בעלים. אבל יהיו כמו
Mc 12,26 מלאכי השמים לפני האל. 26 ומהמתים שיקומו **לא** קראתם בספר משה כאשר נראה לו האל בסנה אומר
Mc 12,34 רחוק ממלכות השם. ומשם והלאה שום אדם **לא** היה בו כח לעשות לו שום קושיא. 35 ועונה ישוש
Mc 13,2 ישאוש ואמ׳ רואה אתה אלו הבניינים גדולים **לא** תשאר אבן על אבן שלא תהרס. 3 וכאשר ישב בהר
Mc 13,5 ישאוש התחיל לאמר ראו הביטו שאיש אחד **לא** יונה אתכם 6 כי רבים יבאו לעולם בשמי ואומרים
Mc 13,7 אל תיראו כי זה חוייב שיהיה אבל עדיין **לא** יהיה הקץ. 8 ועמים יקומו נגד עמים ומלך נגד
Mc 13,11 כאשר הקדוש רוח יישרכם באותה שעה אתם **לא** תדברו אבל הקדוש רוח בעדכם: 12 והאח האחד
Mc 13,15 ינוסו בהרים 15 ומי שיהיה בעלייה **לא** ירד אל הבית 16 ואותו שיהיה בשדה לא ישוב אחור
Mc 13,16 לא ירד אל הבית 16 ואותו שיהיה בשדה **לא** ישוב אחור לקחת בגדו. 17 ואוי לאותן שיהיו
Mc 13,18 באותן הימים. 18 חלו פני האל שזה **לא** יבא בעת הקור. 19 כי באותו עת יהיה יותר צרה
Mc 13,19 כי באותו עת יהיה יותר צרה בעולם שמעולם **לא** היה. מיום שברא הש׳ העולם עד עתה ולא תהיה
Mc 13,20 העולם עד עתה ולא תהיה אח״כ. 20 ואם הש׳ **לא** יקצר אותו זמן כל בשר לא יושע. אבל בעבור
Mc 13,20 20 ואם הש׳ לא יקצר אותו זמן כל בשר **לא** יושע. אבל בעבור הנבחרים שבחרם יקצר הימים. 21
Mc 13,21 איש יאמר לכם הנה משיח פה הנה משיח שם **לא** תאמינו. 22 אז יקומו שקרנים נביאים מראים
Mc 13,24 24 מועברת אותה צרה. השמש תחשך והלבנה **לא** תזריח 25 והכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים
Mc 13,30 אל הפתח. 30 אמת אני אומר לכם שזה הדור **לא** יעבור עד שכל אלו הדברים יבאו. 31 השמים והארץ
Mc 13,31 יבאו. 31 השמים והארץ יעברו ודברי אלה **לא** יעברו 32 אותו היום ואותה שעה לא ידעה לא
Mc 13,32 אלה לא יעברו 32 אותו היום ואותה שעה **לא** ידעה לא מלאכי השמים ולא הבן אבל האב: 33
Mc 13,32 לא יעברו 32 אותו היום ואותה שעה לא ידעה **לא** מלאכי השמים ולא הבן אבל האב: 33 השמרו ועורו
Mc 13,33 הבן אבל האב: 33 השמרו ועורו והתפללו כי **לא** ידעתם הזמן לא השעה 34 כמו שהאיש שהולך במהלך
Mc 13,33 33 השמרו ועורו והתפללו כי לא ידעתם הזמן **לא** השעה 34 כמו שהאיש שהולך במהלך ועוזב ביתו
Mc 13,36 או חצי הלילה או לתרנגול קורא או בקר 36 **לא** כשיבא ימצאכם ישנים 37 ומה שאני אומר לכם לכל
Mc 14,2 ישאוש בשקר ושימיתוהו. 2 אבל אומרים אכן **לא** נעשה ביום חג למען לא יתקוממו העם. 3 וכאשר
Mc 14,2 2 אבל אומרים אכן לא נעשה ביום חג למען **לא** יתקוממו העם. 3 וכאשר היה בבית שמעון מצורע
Mc 14,7 תחפצו אתם תוכל תוכלו שיהיה לכם ואני **לא** אהיה לכם לעולם. 8 כי ממה שהיה לה עבדה אותי

Mc 14,21 נבגד. דבר טוב היה לו לאותו האיש אם נולד **לא** היה: 22 וכאשר היו אוכלים לקח הפת ואמר זהו
Mc 14,25 רבים ישפך. 25 אמת לכם אני אומר שאני **לא** מיין הגפן עד שאשתה מאומן חדש במלכות אבי. 26
Mc 14,29 29 ופירו אמ׳ אם כולם יהיו אשקנדליזטש **לא** אהיה אני. 30 ואמר אליו ישאוש אמת אני אומר
Mc 14,31 עוד דבר אומר אם אהיה מוכרח למות עמך **לא** אכפור בך וכן אמרו כל האחרים. 32 ובאו בשדה
Mc 14,36 אב שהוא היכול הרחק זאת המיתה ממני אכן **לא** יהיה ברצוני אבל כרצונך. 37 ובא ומצאם ישנים
Mc 14,56 56 ורבים עדי שקר אומרים נגד ישאוש אבל **לא** היו מסכימים. 57 וקמו מקצת עידי שקר נגדו.
Mc 15,5 לאותן שהלשינו אותך מכמה דברים. 5 ישאוש **לא** ענה אחרי כן ולא פילאט נפלא: 6 ופילאט נוהג
Mc 16,8 הקבר לפי שגדלה פחדתן ונרעדות ולשום אדם **לא** אמרו דבר. 9 וישאוש כאשר חזר חי יום ראשון
Mc 16,13 13 והם הלכו וספרוהו לאחרים תלמידיו והם **לא** האמינו. 14 ואחר יום א׳ שיושבין בשולחן כל אחד
Mc 16,14 להם להבחין מיאונם וקושי לבם כי אותם **לא** האמינו לאותם שראוהו שחזר חי 15 ואמר להם לכו
Mc 16,18 לשונות 18 שום מיני בהמות ונחשים ארסיים **לא** יזיקום ויניחו הידים על החולים וירפאו 19
Lc Prol,4 הרפואה. והיה תלמיד האפושטולש. ואחרי כן **לא** נפרד מחבורת שי׳ פאב אותם שכבר היו כתובים בעד
Lc 1,22 מתעכב עומד במקדש. 22 וכאשר יצא מן המקדש **לא** היה יכול לדבר אליהם והכירו שמריאה ראתה
Lc 1,60 לו שם אביו זכריה. 60 וענתה אמו ואמרה **לא** יהיה כן אבל שיהיה שמו יואן. 61 ואמרו לה אין
Lc 2,7 וקפלו בבגדים והניחו באבוס הבהמות כי **לא** היו מקום אחר תוכל להניחו כאותו קרוי היוצא מן
Lc 2,45 בין שאר הקרובים הנוכרים. 45 וכאשר **לא** מצאוהו חזרו לירושלם לבקשו. 46 ביום השלישי
Lc 2,49 חפשנוך. 49 והוא אמ׳ להם מה זה תשאלותי **לא** ידעתם שחוייב שאני אהיה באותן הדברים שהן
Lc 2,50 שאני אהיה באותן הדברים שהן מאבי. 50 והם **לא** הבינו הדבר שאמ׳ להם 51 וירד עמהם ובאו
Lc 3,13 ואמרו רבי מה יעשו. 13 והוא ענה להם **לא** תעשו עוד. לבד כמה שנתן לכם רשות. 14 והפרושים
Lc 4,12 באבן רגלך. 12 וישוש אמ׳ לו פעם אחרת [*] **לא** תנסה האדון השם׳ אלהיך. 13 ונשלם כל הנסיון.
Lc 4,26 גדול בארץ. 26 ולשום אדם מהם ולא שום אשה **לא** היה שולח אליהו. רק צרפתא דסידוניאה לאשה אחת
Lc 4,27 היו בישראל תחת אלישע נביא. ושום אחד מהם **לא** נטהר בסיריאה. 28 וכל אשר היו בבית הכנסת
Lc 5,7 ובאו ומלאו כל האניות מדג. באופן שכמעט **לא** נטבעו. 8 ומאותו הדבר כאשר שימון ופירו ראו
Lc 5,32 בריא. אבל החולים צריכים רופא 32 כי אני **לא** באתי לקרוא הצדיקים רק לחוטאים בתשובה 33 והם
Lc 5,36 באותן הימים. 36 ואומ׳ לכם משל. שום אדם **לא** יחליף מלבוש חדש במלבוש ישן. כי אם יעשהו הישן
Lc 6,3 ראוי עשות בשבת 3 וישאוש ענה ואמ׳ להם **לא** קראתם מה שעשה דוד כשהיה לו רעב והוא ואותן
Lc 6,29 לו האחרת. ואותו שיחפוץ לגזול מלבושך **לא** תרצה למונעו ועו׳ הגונילא אם יחפוץ לגנולה. 30
Lc 7,9 ישאוש ותמה. ונהפך ואמ׳ אמת אני אומר לכם **לא** מצאתי אמונה כזה בישראל. 10 וחזרו אל הבית
Lc 7,28 אומר לכם. כי בכל אשר נולדו בעולם מאשה **לא** נולד גדול מיואן טבול. אבל מי שהוא קטן במלכות
Lc 7,33 ואתם אינכם בוכים. 33 וכאשר יואן טבול בא **לא** אכל לחם ולא שתה מים ואמרתם שהוא משוטן 34 בא
Lc 7,44 אתה זאת האשה. אני נכנסתי בביתך. ואתה **לא** נתת לי מים לרגלי. אבל זאת רחצה רגלי ובשערי
Lc 7,45 זאת רחצה רגלי ובשערי ראשה קנחם. 45 אתה **לא** נתת לי נשיקה לרגלי. וזו לא פסקה מנישוק רגלי.
Lc 7,45 קנחם. 45 אתה לא נתת לי נשיקה לרגלי. וזו **לא** פסקה מנישוק רגלי. 46 אתה לא משחת ראשי בשמן.
Lc 7,46 לרגלי. וזו לא פסקה מנישוק רגלי. 46 אתה **לא** משחת ראשי בשמן. וזאת משחה רגלי במשיחה. 47
Lc 7,47 במשיחה. 47 ובעבור זה אני אומ׳ לך כי **לא** תהיו נעזבים עונות רבים ונמחלים בעבור זה כי
Lc 8,6 על הסלעים. וכאשר הזרע יצא נתייבש כי **לא** היה לו לחות מהארץ. 7 והאחר נפל בתוך הקוצים
Lc 8,10 משל. בעבור שאם יראו ולא יראו. ואם ישמעו **לא** ישמעו: 11 הדבר הוא זה הזרע הוא דבר השם׳ 12
Lc 8,47 שבח יצא ממני שפעל בו. 47 והאשה שראתה זה **לא** רצתה להחבא. ובאה ברעדה ונפלה לרגלי ישו משיח
Lc 8,51 ותהיי נושעת. 51 וכשבא ישו בבית השר **לא** עזב לשום אדם שיכנסו עמו כי אם פירו ויקומו
Lc 9,3 2 ושלחם לדרוש מלכות הש׳. 3 ואמ׳ להם **לא** תשאו דבר ביד לא שרביט ולא לחם לא אבן לא מעות
Lc 9,3 מלכות הש׳. 3 ואמ׳ להם לא תשאו דבר ביד **לא** שרביט ולא לחם לא אבן לא מעות ולא תהיה לכם
Lc 9,3 להם לא תשאו דבר ביד לא שרביט ולא לחם **לא** אבן לא מעות ולא תהיה לכם שני מלבושים 4 ובאי
Lc 9,3 לא תשאו דבר ביד לא שרביט ולא לחם לא אבן **לא** מעות ולא תהיה לכם שני מלבושים 4 ובאי זה בית
Lc 9,4 4 ובאי זה בית שתכנסו שם תעמודו. ומשם **לא** תצאו 5 ואותם שלא יקבלו אתכם. תצאו מאותו עיר
Lc 9,27 ואומר אני לכם באמת שמקצת אלו שהיום פה **לא** יטעמו מות עד שיראו מלכות השם׳. 28 ושמנה ימים
Lc 9,56 אינכם יודעים מאי זה רוח אתם. 56 בן האדם **לא** בא לאבד הנפשות אלא להושיען. ונסעו משם והלכו
Lc 10,4 הנה אני שולח אתכם כשיות בין זאבים. 4 **לא** תשאו שק ואבן ולא בתי שוקים ולא מנעלים. ואל
Lc 10,6 ואם שם בן השלום. עליו ינוח שלומכם. ואם **לא** יחזור עליכם. 7 באותו בית עצמו עמדו. ואכלו
Lc 10,12 האל מתקרב. 12 ואומ׳ אני לכם שבאותו יום **לא** יסבלו שדומיטאנש של אותה עיר רע כדומה לאשר
Lc 10,14 ובאפר מוצעים היו עושים תשובה. 14 אמנם **לא** יהיה רע תירוש. ושדומה דומה לרעה המוכן לכם

Lc 10,19 העקרבים. ועל כל כחות האויבים ושום דבר **לא** יזככם. 20 אך אל תשמחו כי הם משועבדים לכם. רק
Lc 10,41 צריכה את מריאה בחרת החלק היותר טוב אשר **לא** יגזלוהו לה: Tit,11 קפיטולו י״ב כפי לוקא 1
Lc 11,8 8 ואם הוא בהתמדה שואל אני אומר לכם שאם **לא** קם ולא בעד אהבתו. תקום ותתן לו כפי הצורך לו
Lc 11,13 לו נחש. 12 ואם ביצה יתן לו עקרב 13 אם **לא** שלא תבטחו בריע. אך תתנו מתנות טובות לבניכם
Lc 11,17 מעשיהם מחשבותיהם [*] כל מלכות שחלק לכם **לא** תעמוד. ובית יפול על בית. 18 ואם שַׁאטָנָאש בעצמו
Lc 11,29 התחיל לאמר. הדור הרע הזה שואל אותי ואות **לא** ינתן לו. זולת אות יונה הנביא. 30 כי כמו
Lc 11,35 רע. גופך יהיה חשוך: 35 לכן שמור שנרך **לא** תחשך 36 [*] וכל גופך יאיר. וכאשר לא יהיה בו
Lc 11,36 לא תחשך 36 [*] וכל גופך יאיר. וכאשר **לא** יהיה בו חלק ערפליי כלו יאיר כמו ששית
Lc 11,40 וגניבה. 40 סכלים מי שעשה מה שהוא מחוץ **לא** עשה מה שהוא בפנים. 41 לכן תנו בצדקה מה שיותר
Lc 11,46 האנשים בעומסין שאין להם יכולת לשאת אתם **לא** חפצתם לנגוע אותם באצבע אחד שלכם.47 אוי לכם
Lc 12,6 לחם שהם שלו נמכרין במאה ערכין ואחד מהם **לא** נשכח לפני האל. 7 ושערכם כולם ספורין לפני אל
Lc 12,10 בן האדם והוא נמחל לו. מי שיקלל רוח הקדש **לא** ימחלו לו. 11 וכאשר ינהגו אתכם בבתי כנסיות
Lc 12,27 27 תהיו חושבים חבצלות השדה איך גדילות **לא** טורחות ולא טוות. אני אומר לכם כי שלימה בכל
Lc 12,27 טוות. אני אומר לכם כי שלימה בכל מעלתו **לא** היה לו מלבוש דומה למלבוש אחד מאלו. 28 א״כ
Lc 12,46 שלא ידעה ויגרש אותו ואביו להניחם עם אשר **לא** נאמרו. 47 אבל אותו עבד שידע רצון בעליו ואינו
Lc 12,51 אתם שבאתי לתת שלום בארץ. אני אומר לכם **לא** כן רק להפריד: 52 ה׳ שיהיו בבית אחת לב׳ ולג׳.
Lc 12,56 אי רמאים אתם יודעים פני השמים והארץ למה **לא** תבינו זה העת 57 ולמה לא תבינו עצמכם מה שהוא
Lc 12,57 השמים והארץ למה לא תבינו זה העת 57 ולמה **לא** תדינו עצמכם מה שהוא יושר הדבר. 58 וכאשר אתה
Lc 13,3 האחרים כי סבלו דברים אלו. 3 אומר **לא** רק אם לא תשובו כולם תאבדו 4 כמו אותם שמנה
Lc 13,3 כי סבלו דברים אלו. 3 אומר לא רק אם **לא** תשובו כולם תאבדו 4 כמו אותם שמנה עשר אשר
Lc 13,5 היושבים בירושלם. 5 אני אומר לכם שאם **לא** תשובו תהיו אבודים כאלו: 6 ואמר להם זה המשל.
Lc 13,27 למדתנו ברח ברחובותינו. 27 והוא יאמר לכם **לא** ידעתי מאין אתם. סורו ממני אתם פועלי און ברוע
Lc 13,35 תעזב ביתכם מאין יושב. ואני אומר שזה **לא** יהיה עד שאבוא ותאמרו ברוך הבא בשם הש׳:
Lc 14,24 לכם כי אני אומר לכם כי שום אדם מהנקראים **לא** יאכלו בזימוני: 25 ועמים רבים הולכים עמו.
Lc 14,26 ואשתו ואחיו ובנו ואחיותיו ועו׳ נשמתו **לא** יהיה תלמידי. 27 ומי שאינו נושא שתי וערב שלו
Lc 14,35 אבל אם המלח ריקנית. במה ינתן הטעם: 35 **לא** בעפר ולא בזבל ולא בדבר תועלתי רק ישולח בחוץ
Lc 15,4 אי זה מכם שיש לו מאה צאן ונאבדה אחת מהם **לא** יניח תשעים ותשעה במדבר וילך לאותה שאבד עד
Lc 15,8 זה אשה שיש לה עשרה דרכמש ותאבד אחת מהם. **לא** תדליק את הנר ותכבד הבית ותחפש אותה בהשכל עד
Lc 15,29 ענה לו ואמ׳. אבי הנה כמה שנים עבדתיך **לא** עברתי על מצותך ואתה לא נתת מעולם שעיר אחד
Lc 15,29 כמה שנים עבדתיך לא עברתי על מצותך ואתה **לא** נתת מעולם שעיר אחד לאוכלו עם אוהבי. 30 וכאשר
Lc 16,2 תן חשבון מהה מההרשאה. כי מכאן ואילך **לא** תשתדל בהרשאה ההיא. 3 והמורשה אמ׳ בקרבו מה
Lc 16,26 בעבור זה אותם שחפצין לעבור מכאן אלכם **לא** ינתן להם יכולת לעבור פה. 27 והוא אמר א״כ אב
Lc 16,30 משה והנביאים וישמעו אותם. 30 והוא אמר **לא** אב אברהם. אבל אם מקצת מהמתים ילכו להם הם
Lc 16,31 ילכו להם הם יעשו תשובה. 31 ואברהם אמ׳ **לא** אם לא ישמעו משה והנביאים ואם אחד מהנביאים
Lc 16,31 להם הם יעשו תשובה. 31 ואברהם אמ׳ לא אם **לא** ישמעו משה והנביאים ואם אחד מהנביאים יתוור חי
Lc 16,31 משה והנביאים ואם אחד מהנביאים יתוור חי **לא** יאמינו. Tit,17 קפיטולו י״ח כפי לוקא 1 ואמ׳
Lc 17,18 ולא הייתם עשרה מי אתם ואין הם התשעה 18 **לא** נמצא שחזר ונתן שבח לשם אלא זה מעם נכר 19
Lc 17,23 ולא תראוהו 23 ויאמרו לכם הנו להלן הוא **לא** תחפצו ללכת. ולא תלכו אחריו. 24 כי כמו שהשמש
Lc 17,31 31 באותה שעה מי שיהיה בגג וקנקניו בבית **לא** ירד לכבסם. וכן מי שיהיה בראש לא ישוב אחור.
Lc 17,31 בבית לא ירד לכבסם. וכן מי שיהיה בראש **לא** ישוב אחור. 32 זכרו מאשת לוט 33 מי שירצה
Lc 18,7 אמר ראו מה אמר הדיין מה עלב. 7 והש׳ **לא** ינקום אותם שהם נבחרים צועקים אליו יום ולילה
Lc 18,17 מי ומי שלא יקבלו מלכות שמים כמו נערים **לא** יכנסו בו. 18 ושר אחד מהפרושים שאלו אמ׳ רבי
Lc 18,20 ואין טוב לבד האל. 20 אתה יודע המצות. **לא** תקנא. לא תנאף. לא תגנוב. לא תעשה עדות שקר.
Lc 18,20 לבד האל. 20 אתה יודע המצות. לא תקנא. **לא** תנאף. לא תגנוב. לא תעשה עדות שקר. כבד אביך
Lc 18,20 20 אתה יודע המצות. לא תקנא. לא תנאף. **לא** תגנוב. לא תעשה עדות שקר. כבד אביך ואמך. 21
Lc 18,20 יודע המצות. לא תקנא. לא תנאף. לא תגנוב. **לא** תעשה עדות שקר. כבד אביך ואמך. 21 והוא אמר כל
Lc 18,29 אמ׳ להם אמת אומר אני לכם. שום אדם **לא** יניח אביו ואמו או אחיו או אשתו בניו או בתי
Lc 19,14 עירוניו כבר ושלחו לגאסיאו אחריו אומרים **לא** נחפוץ שזה ימלוך עלינו. 15 ונעשה כאשר חזר
Lc 19,23 מה שלא הנחתי ומלקט מה שלא זרעתי 23 ולמה **לא** נתת ממוני ברבית. אני הייתי מבקש אותה עם
Lc 19,30 ותמ ותמצאו עיר אחד בן אתון קשור שלעולם **לא** רכב עליו אדם. התירו קשרו ונהגוהו. 31 ואם אי

Lc 20,8 ידעו מאין היתה. 8 וישאוש אמ׳ להם ואני **לא** אומ׳ לכם באי זו ממשלה אני עושה אלה הדברים. 9
Lc 20,16 וישמיד אותן עובדי אדמה: והדבר נשמע אמרו **לא** יאבה השם׳: 17 [*] א״כ מה רוצה לומ׳ זה שכתו׳
Lc 20,22 דרך האל. 22 חייבים אנו לתת מס לשישר או **לא.** 23 והוא חושב שקר כזבים. אמ׳ להם אתם מנסים
Lc 20,35 שהיו ראויין מאותו עולם ומתחיית המתים. **לא** יעשו נשואין ולא יקחו נשים. 36 כי לא ימותו
Lc 20,36 לא יעשו נשואין ולא יקחו נשים. 36 כי **לא** ימותו משם ואילך כי יהיו דומין למלאכים. והם
Lc 20,40 אמרו רבי בטוב אמרת. 40 ומשם והלאה **לא** יכלו לשאול לו דבר. 41 והוא אמר להם איך אתם
Lc 21,8 להעשות. 8 והוא אמר השמרו לכם שאיזה איש **לא** יונה אתכם: כי רבים יבאו בשמי שיאמרו לכם שאני
Lc 21,8 לכם שאני אני הוא. והעת יתקרב. ואז אתם **לא** תחפצו ללכת אחריהם. 9 וכאשר תשמעו קטטות
Lc 21,9 אל תחרדו. שחוייב כל אלה להעשות. אכן **לא** יהיה זה מיד ולא הקץ. 10 אז אמר להם יקומו
Lc 21,15 תענו. 15 כי אני אתן לכם כח וחכמה שאליה **לא** יוכלו לאמר נגדה אויביכם. 16 ותמסרו בעד
Lc 21,18 אדם בעבור שמי. 18 ושער ראשכם אחד מכם **לא** יפסד. 19 בסבלנותכם תנחלו נפשכם. 20 רק כאשר
Lc 21,33 יעשו. 33 השמים והארץ יכלו. ודברי **לא** יעברו: 34 השמרו שבאולי לבבכם לא יהיה כבד
Lc 21,34 ודברי לא יעברו: 34 השמרו שבאולי לבבכם **לא** יהיה כבד ביתרון אכילה ושכרות: ובצורך זה
Lc 22,26 להם ממשלה עליהם נקראים מאושרים. 26 אבל **לא** יהיה כן מכם. כי אותו שהוא גדול בבית יהיה כמו
Lc 22,32 החטה: 32 אבל אני התפללתי בעדך שאמונתך **לא** תפסק. ועתה לפעמים מתהפך. תצייר אחיך. 33 והוא
Lc 22,34 ובמיתה. 34 וישאוש אמר אני אומר לך פירו **לא** יקרא התרנגול שג׳ פעמים תהיה כופר בי ולא
Lc 22,35 ומנעלים. אחסר לכם אי זה דבר. והם אמרו **לא.** 36 ואז אמר להם. אבל עתה מי שיש לו שק יקח גם
Lc 22,42 אומ׳ אם אתה תחפוץ הסר המות הזה מעלי אכן **לא** תעשה רצוני רק רצונך. 43 והנה מלאך השמים מחזק
Lc 22,67 לנו. 67 וישאוש אמר להם. אם אומר לכם **לא** תאמינו בי. 68 ואם אשאל לכם לא תענוני. ולא
Lc 22,68 אומר לכם לא תאמינו בי. 68 ואם אשאל לכם **לא** תענוני. ולא תעזבוני. 69 בעבור זה יהיה בן
Lc 23,9 9 ושאל אליו דברים רבים. וישאוש מעולם **לא** ענהו על דבר. 10 ושרי הכהנים והסופרים עומדים
Lc 23,15 הוא שלח אתכם. והנה שום דבר ראוי למיתה **לא** נעשה לו. 16 אז עזבו לו כאשר יסרו. 17 והיה לו
Lc 23,41 משפט אמתי לפי מעשעינו. אבל זה שום רע **לא** עשה. 42 ואומ׳ לישו אדון יהיה לך זכרון ממנו
Lc 23,53 בבגד משי ושמהו בקבר אחד חדש מצוייר ששם **לא** היה איש מונח 54 והיה יום ששי ובשבת התחיל
Jn 1,5 5 והנר היה מאיר בערפל. וערפל וחשך **לא** היה להם יכולת עליה: 6 האל שלח אדם אחד שמו
Jn 1,10 10 עולם היה והעולם בעבורו נעשה. והעולם **לא** הכירו 11 ולא עצמות דבריו. ואותן שלא קבלוהו.
Jn 1,18 היא נעשית בעד ישאוש משיח. 18 שום אדם **לא** ראה לעולם האל. הבן אחד לבד. ילוד שהוא בן
Jn 1,21 אתה. א״כ אתה אליהו. [*] אינך נביא ואמר **לא.** 22 אז אמרו לו אמור לנו מי אתה. למען נשיב
Jn 2,9 ארטישיקילי טעמה המים ראו שחזרו יין רא **לא** ידעה מאין בא. אבל העבדים ידעוהו אותן שהביאו
Jn 3,2 ושום אדם אין יכול לעשות האותות האלה אם **לא** האל יהיה עמו. 3 ענה ישאוש ואמ׳ לו אמת אני
Jn 3,3 ישאוש ואמ׳ לו אמת אני אומ׳ לך שום אדם **לא** ישיג לראות מלכות שמים אם לא יהיה נולד מחדש.
Jn 3,3 לך שום אדם לא ישיג לראות מלכות שמים אם **לא** יהיה נולד מחדש. 4 ענה נקודימוש לו איך יוכל
Jn 3,5 5 ענה ישאוש אמת אני אומר לך שום אדם **לא** יכנס במלכות שמים רק אותו שפעם אחרת יהיה נולד
Jn 3,10 ואמר לו אתה הוא רבי בישראל ואלה הדברים **לא** ידעת. 11 אמת אני אומר לך שאנחנו מה שיודעים
Jn 3,12 אם אני אומר לכם דברים עולמיים ואתם בהם **לא** תאמינו: איך תאמינו בדברים השמימיים אם אומר
Jn 3,13 אם אומר אותם: 13 ואין מי שעלה שמים אם **לא** ירד מן השמים: בן האדם שהוא בשמים: 14 כמו
Jn 3,15 יהיה נשא 15 בעבור שבני אדם המאמינים בו **לא** יאבדו אבל ישיגו חיים נצחיים. 16 כי האל אוהב
Jn 3,16 לבדו נולד. נתן לעולם בעבור שהמאמין בו **לא** יאבד אבל יהיו לו חיים נצחיים: 17 כי האלוה לא
Jn 3,17 אבל יהיו לו חיים נצחיים: 17 כי האלוה **לא** שלח בנו בעולם בעבור שישפוט העולם. רק בעבור
Jn 3,24 ובאו אליו רבים וטבל אותם 24 כי עדיין **לא** הושם יואן בבית הסהר: 25 אז נעשית שאלה בין
Jn 3,27 ענה יואן ואמ׳ אין שום אדם יכול להשיג אם **לא** ינתן לו מן השמים. 28 אתם בעצמכם עשו לי עדות
Jn 3,36 לו חיים נצחיים. אבל מי שאינו מאמין הבן **לא** יהיה לו חיים רק אף השם׳ עומדת עליו: Tit,4
Jn 4,2 תלמידים וטובל יותר מיואן. 2 עד שישאוש **לא** טבל רק תלמידיו עזבו בגודיאה. 3 [*] והלך פעם
Jn 4,13 פעם אחרת. אבל מי שישתה מהמים שאתן לו **לא** יצמא לעולם. 14 אבל המים שאני אתן לו יהיו
Jn 4,27 כשמצאוהו מדבר עם האשה. אכן אחד מהם **לא** אמר לו מה אמר לו מה אתה שואל ומה אתה מדבר
Jn 4,42 האמינו בו בעד דבריו. 42 ולאשה אומרים **לא** היינו מאמינים בעד דבריך ואנחנו בעצמינו שמענו
Jn 4,48 מסוכן היה למות. 48 אז אמר ישאוש אליו. **לא** תאמינו אם לא תראו אותות ונפלאות. 49 ואמר
Jn 4,48 48 אז אמר ישאוש אליו. לא תאמינו אם **לא** תראו אותות ונפלאות. 49 ואמר אליו הריגיטו
Jn 5,13 אלי שא מטתך ולך. 12 [*] [*] 13 והוא **לא** ידע מי הוא אותו שריפאהו. כי ישו נטמן מן העם
Jn 5,14 במקדש ואמ׳ לו הנה אתה בריא מכאן ואילך **לא** תחפוץ לחטוא ולא יקרא לך דבר רע: 15 והלך אותו

Jn 5,18 זה. 18 אז היהודים אבו יותר להמיתו. כי **לא** לבד מתיר השבת אבל עוד אומר שאביו הוא אלוה.
Jn 5,37 [*] 37 [*] והוא עושה לי עדות ולעולם **לא** שמעתם קולו ולא ראיתם תמונתו. 38 ואין דברו
Jn 5,38 ולא ראיתם תמונתו. 38 ואין דברו בכם כי **לא** האמנתם שהוא שלחו. 39 חפצו הכתיבות שבהם אתם
Jn 6,7 7 ענה אליו פיליף ב׳ מאות פשיטין לחם **לא** יספיק לעם הזה אם נתן לכל אחד מעט: 8 אמר אליו
Jn 6,17 מעבר לים לכפר נאום וכבר היה ערב וישו **לא** בא אליהם. 18 והים בעבור רוח גדול שהיה מנשב
Jn 6,22 האחר מעבר לים ראו שהאניה הקטנה האחרת **לא** היתה שם. ולא היה שם רק האחת. ושלא נכנס ישאוש
Jn 6,24 ועשו חינות לאל. 24 אז כשראה העם שישאוש **לא** היה שם ולא תלמידיו. עלו באניות ובאו בכפר
Jn 6,26 להם ואמר. אמת אני אומר לכם. אתם שואלים **לא** בעבור שראיתם אותות. רק כי אכלתם הפת ושבעתם
Jn 6,27 כי אכלתם הפת ושבעתם בו. 27 אתם מתפעלים **לא** אוכל שאובד מי שאובד רק העומד בחיים נצחיים.
Jn 6,32 32 אז אמר להם ישאוש. אמת אני אומר לכם **לא** נתן לכם משה לחם שמים. אבל אבי נתן לכם פת
Jn 6,35 אמר להם אני הוא לחם חיים. מי שבא אלי **לא** ירעב. ומי שמאמין בי לא יהיה צמא לעולם. 36
Jn 6,35 חיים. מי שבא אלי לא ירעב. ומי שמאמין בי **לא** יהיה צמא לעולם. 36 אבל זה אמרתי לכם. כי
Jn 6,37 בי. 37 כל מה שנתן לי האב יבוא לי. ואני **לא** אשליכנו בחוץ אותו שבא אלי. 38 כי אני ירדתי
Jn 6,38 אותו שבא אלי. 38 כי אני ירדתי מן השמים **לא** בעבור שאעשה רצוני. רק רצון מי ששלחני. 39 וזה
Jn 6,39 39 וזה הוא רצונו. שכל זה שנתן לי **לא** אשמיד ממנו רק שאקימהו ביום היותר אחרון 40 כי
Jn 6,43 מן השמים: 43 אז ענה ישאוש ואמ׳ להם. **לא** תלינו עלי. 44 שום דבר אינו יכול לבא אלי. אם
Jn 6,44 דבר אינו יכול לבא אלי. אם האב ששלחני **לא** ימשכהו. ואני אקימהו ביום היותר אחרון. 45 כי
Jn 6,46 כל איש השומע מהאב אחרי כן בא אלי. 46 **לא** בעבור שאי זה מהם ראה האב. אם לא שהוא מהאל.
Jn 6,46 אלי. 46 לא בעבור שאי זה מהם ראה האב. אם **לא** שהוא מהאל. והוא ראה האב. 47 אמת אומ׳ אני לכם
Jn 6,50 זהו שירד מן השמים בעבור שזה שאוכל ממנו **לא** ימות: 51 אני הוא פת חיים אשר מן השמים ירדתי
Jn 6,54 אז ישאוש אמר להם. אמת אני אומר לכם אם **לא** תאכלו בשר בן האדם. ולא תשתו דמו לא יהיה לכם
Jn 6,54 אם לא תאכלו בשר בן האדם. ולא תשתו דמו **לא** יהיה לכם חיים. 55 ומי שאוכל בשרי ומי ששותה
Jn 6,59 חי בעבורי. 59 זהו הפת שירד מן השמים: **לא** כמו שאכלו אבותיכם המן ומתו. מי שאוכל זה הפת
Jn 6,66 זה אמרתי לכם שאין אחד יכול לבא אלי אם **לא** ינתן לו מאבי. 67 בעבור זה רבים תלמידיו חזרו
Jn 6,71 שאתה משיח בן האל: 71 וישאוש ענה להם. **לא** אני לכם שנים עשר בחרתי אחד מכם הוא שטן. 72
Jn 7,1 1 אחר אלה הדברים הלך ישאוש בגלליאה כי **לא** רצה ללכת בגודיאה כי היהודים מבקשים אותו
Jn 7,5 תפרסם עצמך לעולם. 5 כי האחים עדיין **לא** האמינו בו: 6 אז אמ׳ ישוש להם זמני האדם לא בא
Jn 7,6 האמינו בו: 6 אז אמ׳ ישוש להם זמני האדם **לא** בא אבל עמכם כל שעה הוא מוכן. 7 העולם אינו
Jn 7,8 רעים. 8 אתם ממיתים ביום זה של חג. וזמני **לא** נשלם: 9 כאשר אמר אלה הדברים הוא היה בגלליאה.
Jn 7,19 אות ממי ששלחו הוא זרע אמיתי אין בו. 19 **לא** נתן לכם משה הדת: ואחד מכם אינו ממעט ומחסר
Jn 7,22 22 בעבור זה: נתן לכם משה ברית מילה **לא** שאותו דבר היה ממשה רק מהאבות. ובשבת מוהלים
Jn 7,27 השרים באמיתות שזה הוא משיח. 27 אבל **לא** ידענו זה מאין הוא. ומשיח כשיבא לא ידע אדם
Jn 7,27 אבל לא ידענו זה מאין הוא. ומשיח כשיבא **לא** ידע אדם אנה הוא: 28 אז צעק ישאוש במקדש ומלמד
Jn 7,29 אותו. 29 רק אני יודע אותו. ואם אומר **לא** ידעתיו אהיה מכזב כמוכם. אבל אני יודע שממנו
Jn 7,30 והוא שלחני: 30 אז רצו לתופשו: ואחד מהם **לא** שם ידיו בו. כי עדיין לא באה שעתו: 31 ורבים
Jn 7,30 ואחד מהם לא שם ידיו בו. כי עדיין **לא** באה שעתו: 31 ורבים מהסיעה תאמינו בו. ואומרי׳
Jn 7,34 לבקשני ולא תמצאוני. למקום שאהיה שם אתם **לא** תוכלו לבא. 35 [*] [*] 36 37 וביום הגדול מן
Jn 7,39 הקדש שעתידין לקבל המאמינים בו כי עדיין **לא** נתן הרוח. כי ישו עדיין לא בא באור העליון. 40
Jn 7,39 בו כי עדיין לא נתן הרוח. כי ישו עדיין **לא** בא באור העליון. 40 אז מקצת מאחוזת העם בשומעם
Jn 7,44 44 ומקצת רצו לתופשו. אבל אחד מהם **לא** שם ידיו עליו: 45 אז חזרו השלוחים להגמונים
Jn 7,45 השלוחים להגמונים ופרושים. ואמרו להם למה **לא** הבאתם אותו. 46 ענו השלוחים ואמרו מעולם לא
Jn 7,46 הבאתם אותו. 46 ענו השלוחים ואמרו מעולם **לא** שמענו אדם שדבר דבריו כאשר האיש ההוא דבר: 47
Jn 7,51 שבא לישאוש בלילה שהיה עמהם אמר להם 51 **לא** ידעתם שתורתכם אינה שופטת אחד אם אינה שומעת
Jn 7,52 אתהו גליליב חפש הכתיבות ותמצא ששום נביא **לא** יבא מגלליאה 53 ושבו כל אחד איש לביתו: Tit,8
Jn 8,10 קם ואמ׳ אל האשה אנה הם המעידים עליך אדם **לא** העניש אותך. 11 והיא ענתה אדון אין כאן גואל
Jn 8,11 אין כאן גואל אחד. וישאוש אמר לה ואני **לא** אענישך לכי. ומכאן והלאה לא תעשי חטא: 12
Jn 8,11 אמר לה ואני לא אענישך לכי. ומכאן והלאה **לא** תעשי חטא: 12 וישאוש אומר אני הוא נר העולם.
Jn 8,12 אומר אני הוא נר העולם. מי שבא אחרי **לא** ילך בחשך וערפל אבל יהיה לו גם חיים: 13 אז
Jn 8,19 אז אמרו לו אנה הוא אביך. ענה ישאוש ואמ׳ **לא** אותי ידעתם ולא אבי. אם תהיו יודעים אותי
Jn 8,20 ישו משיח בגאסיפילסי מלמד במקדש ושום אדם **לא** תפשו. כי עדיין לא באה שעתו: 21 אז אמר להם

Jn 8,20 מלמד במקדש ושום אדם לא תפשו. כי עדיין **לא** באה שעתו: 21 אז אמר להם פעם אחרת ישו. אני
Jn 8,24 זה אמרתי לכם שתמותו בעונותיכם. כי אם **לא** תאמינו שאני הוא תמותו בעונכם: 25 אז אמרו לו
Jn 8,33 33 אז אמרו לו אנחנו זרע אברהם. ולעולם **לא** נהיה אחור איך אתה אומר שנהיה חפשים: 34 ענה
Jn 8,41 41 אתם עושים מעשה אביכם. ואמרו לו אנחנו **לא** היינו נולדים מזנות. לנו אל אחד ואב אחד: 42
Jn 8,46 יתפשני בחטא. אם אומר אני לכם אמת למה **לא** תאמינוני. 47 מי שהוא מהאל. שומע דבר האל.
Jn 8,51 51 אני אומר לכם באמת שאם אחד יעמיד דברי **לא** ימות לעולם: 52 אז אמרו היהודים עתה אנו
Jn 8,52 מתים. ואתה אומ׳ שאם אחד ישמור דבריך **לא** יקרה לו מות נצחית. 53 האתה גדול מאברהם אבינו
Jn 9,3 או האם. בעבור זה נולד עור: 3 ענה ישאוש **לא** זה חטא ולא אביו ולא אמו. אבל זה לו בעבור
Jn 9,4 פעולות בעוד שהוא יום. כי לילה יבא. שבו **לא** יוכל אחד לפעול. 5 בעוד שאני בעולם. נר הוא
Jn 9,18 שפתח עיניך. והוא אמ׳ שנביא הוא: 18 אז **לא** האמינו היהודים שהיתה לידתו בעורון. עד שקראו
Jn 9,21 עור 21 אבל באי זה צד נפתחו עיניו וראה **לא** ידענו: שאלו אותו כי בן דעת הוא ומדבר מעצמו.
Jn 9,24 בעורון. ואמרו לו תן שבח וחנות לשם׳. **לא** ידעת שזה האיש חוטא. 25 אז אמר הוא איני יודע.
Jn 9,30 האיש ואמר להם זהו דבר נפלא שאתם אומרים **לא** ידעתם מאין הוא ופתח עיני. 31 לא ידעתם שהאל
Jn 9,31 אומרים לא ידעתם מאין הוא ופתח עיני. 31 **לא** ידעתם שהאל אינו שומע לחטאים. אבל אם אחד הוא
Jn 9,32 האל ועושה רצונו אותו שומע. 32 מעולם **לא** שמע אדם שאחד פתח עיני אדם שנולד עור 33 אם לא
Jn 9,33 אדם שאחד פתח עיני אדם שנולד עור 33 אם **לא** זה האיש. ואם לא היה לו מהאל לא היה בידו
Jn 9,33 אדם שנולד עור 33 אם לא זה האיש. ואם **לא** היה לו מהאל לא היה בידו לעשות דבר: 34 אז ענו
Jn 9,33 33 אם לא זה האיש. ואם לא היה לו מהאל **לא** היה בידו לעשות דבר: 34 אז ענו ואמרו לו הן
Jn 9,34 34 אז ענו ואמרו לו הן בעון חוללת ואתה **לא** מלמד וגרשוהו בחוץ: 35 וישוש שמע שגרשוהו בחוץ
Jn 9,41 41 אז אמ׳ ישאוש להם. אם הייתם אתם עורים **לא** יהיה לכם עון ועונכם עומד. Tit,10 קפיטולו י׳
Jn 10,6 הנכרי. 6 זה המשל אמר ישאוש להם. רק הם **לא** הכירו מה אמ׳ להם. 7 אז אמר ישאוש פעם אחרת
Jn 10,8 הצאן 8 כל אותן שבאו היו גנבים. רק הצאן **לא** שמעו אותם. 9 אני הוא דלת. אם אחד יבא ויהיה
Jn 10,10 יהיה ויבא ויצא וימצא מרעה . 10 הגנב **לא** בא אם לא בעבור שימצא לגנוב והרוג והשמיד. אני
Jn 10,10 ויבא ויצא וימצא מרעה . 10 הגנב לא בא אם **לא** בעבור שימצא לגנוב והרוג והשמיד. אני באתי
Jn 10,18 בעבור שפעם אחרת יקח אותה. 18 ושום אדם **לא** יטול אותה נשמה אם אני מניח אותה מעצמי יכולת
Jn 10,28 להם חיים נצחיים ולא יאבדו לעולם: ואחר **לא** יטרוף אותם מידי. 29 אבי מה שנתן לי גדול הוא
Jn 10,37 מחרף ומגדף. כשאמרתי אני בן אלים. 37 אם **לא** הייתי עושה פעולות אבי הייתם יכולים לאמר ככה.
Jn 10,38 אני עושה אותם. למה אתם אומרים כזה. ואם **לא** חפצתם להאמין לי. האמינו המעשים בעבור שתכירו
Jn 11,8 אחרת בגודיאה. 8 ואמרו לו התלמידים רבי **לא** עברו ימים שהיהודים רצו לסקול אותך. ועדיין
Jn 11,15 הוא מת: 15 והנני שמח בעד אהבתכם: כי אני **לא** הייתי שם בעבור שאתם תאמינו. רק נלך אליו. 16
Jn 11,21 מרטא לישאוש אדון אם לשעבר היית פה אחי **לא** היה מת. 22 אבל עתה אנכי יודעת כי כל דברים
Jn 11,26 ימות יחיה. 26 וכל אדם שהוא חי ויאמין כי **לא** ימות לנצח. מאמינה את זה. 27 והיא אמרה אדון
Jn 11,30 ששמעה קמה מהרה והלכה אליו 30 ועדיין **לא** בא ישאוש במגדול אבל עדיין היה באותו מקום
Jn 11,32 לו אדון אם אתה במה שעבר היית פה אחי **לא** היה מת. 33 אז ישוש כשראתה בוכה וראה היהודים
Jn 11,37 מהם אמרו זה שפתח עיני האיש שנולד עור **לא** יוכל לעשות שזה לא ימות. 38 אז ישאוש פעם אחרת
Jn 11,37 עיני האיש שנולד עור לא יוכל לעשות שזה **לא** ימות. 38 אז ישאוש פעם אחרת בעצמו בא לקבר.
Jn 11,40 זה ארבעה ימים שמת. 40 וישאוש אמר אליה **לא** אמרתי לך שאם תאמיני באמת תראי אור האל. 41
Jn 11,49 קאיפש היה הגמון אותה שנה. ואמ׳ להם אתם **לא** ידעתם אי זה דבר 50 אינכם חושבים שצריך לנו
Jn 11,51 שאדם אחד ימות ולא ימות כל העם. 51 וזה **לא** אמר מעצמו. רק שהיה הגמון אותה שנה. וניבא
Jn 11,54 חשבו היהודים איך יהרגו ישאוש 54 וכבר **לא** היה הולך בפרסום בין היהודים. רק הלך במלכות
Jn 12,6 מאות פשיטין ושינתנו לעניים. 6 וזה שאמ׳ **לא** אמרו בעבור שומו עין על העניים. רק אליו
Jn 12,8 8 כי לעולם יהיו אביונים בכם ואני **לא** אהיה כל עת עמכם: 9 אז הכירו רוב עם מן
Jn 12,9 הכירו רוב עם מן היהודים ששם היו ובאו שם **לא** לבד בעבור ישאוש רק שראו [*] 10 [*] לזרו 11
Jn 12,16 הנה מלכך בא יושב על עיר בן אתון. 16 זה **לא** הכירו תלמידיו בתחלה. רק כאשר ישאוש נתעלה
Jn 12,24 אומר לכם אם גרגיר של חרדל הנופל הלאה **לא** ימות. 25 והוא ישאר יחידי. ואם ימות נותן פרי
Jn 12,30 מלאך דבר לו. 30 ענה ישאוש ואמר: קול זה **לא** בא בעבורי רק בעדכם. 31 עתה הוא דין העולם.
Jn 12,37 מהם. 37 וכאשר עשה כמה אותות לפניהם **לא** האמינו בו 38 בעבור שדברי ישעיה הנביא יהיה
Jn 12,39 מה ששמענו. וכח האל שסופר 39 ובעבור זה **לא** היה בידם להאמין כי פעם אחרת אמר ישעיה הנביא
Jn 12,42 מהשרים האמינו בו רק בעבור פחד הפרושים **לא** הודו בעבור שלא ישליכום מבית הכנסת 43 כי יותר
Jn 12,46 נר שבאתי בעולם בעבור שק שכל שיאמין בי **לא** יעמוד בערפל. 47 ואם אחד ישמע דברי ולא ישמרם

Jn 12,47 דברי ולא ישמרם אני איני דן אותו כי אני **לא** באתי לדון העולם. רק בעבור שאהיה להם למושיע.
Jn 12,49 ישפטו אותו ביום אחרון. 49 כי אני מעצמי **לא** דברתי רק האב ששלחני: הוא צוה לי לאמר ולדבר.
Jn 13,8 7 ענה לו [*] [*] 8 [*] [*] [*] ישאוש אם **לא** ארחצם לא יהיה לך חלק בי. 9 ואמר לו שימון
Jn 13,8 [*] [*] 8 [*] [*] [*] ישאוש אם לא ארחצם **לא** יהיה לך חלק בי. 9 ואמר לו שימון ופירי לא
Jn 13,9 יהיה לך חלק בי. 9 ואמר לו שימון ופירי **לא** הרגלים לבד אבל גם הידים והראש. 10 וישאוש אמר
Jn 13,10 הרגלים והוא כולו נקי ואתם טהורים אבל **לא** כולכם. 11 כי אני יודע אותו שעתיד לבגוד בי.
Jn 13,28 עשהו ביותר מהירות 28 וזה אחד מהיושבים **לא** הבינוהו למה אמרו 29 כי מקצת חשבו שיודוש
Jn 13,38 את נפשי בעדך 38 וישאוש אמר נשמתך בעבורי **לא** תתן אמת אני אומר לך לא יקרא התרנגול עד שתהיה
Jn 13,38 אמר נשמתך בעבורי לא תתן אמת אני אומר לך **לא** יקרא התרנגול עד שתהיה כופר בי שלש פעמים.
Jn 14,1 Tit,14 קפיטולו י״ד כפי ש׳ יואן 1 **לא** יהיה לבבכם נבהל האמינו באל ובי האמינו. 2
Jn 14,18 אתם תכירו כי בכם הוא עתה ובכם יהיה. 18 **לא** אעזובכם יתומים אני אבא אליכם 19 עוד מעט כבר
Jn 14,22 ואגלה לו את עצמי. 22 ויגודיש אמר אליו. **לא** אשקריוטא אבל אדון אחר. אי זה דבר הוא עשוי
Jn 14,27 איני נותנו לכם על דרך שהעולם נותנו. **לא** תיראו ולא תהיה לבבכם נבהל. 28 אתם שמעתם
Jn 14,30 שאחר העשיה תאמינו: 30 מעתה רוב הדברים **לא** אדבר עמכם. כי שר זה העולם כבר בא: ואין דבר
Jn 15,4 פרי מעצמה אם אינה עומדת באילן כן אתם **לא** תוכלו לעשות פרי מעצמה אם אינה עומדת אם לא
Jn 15,4 תוכלו לעשות פרי מעצמה אם אינה עומדת אם **לא** תעמדו בי. 5 אני הוא האילן ואתם הכפות שעומדות
Jn 15,6 דבר אינכם יכולים לעשות זולתי. 6 אם אחד **לא** עמד בי ושולח בחוץ כמו הכף ותיבש. ויאספוה
Jn 15,15 תעשו אותם דברים שאמרתי לכם וצויתי. 15 **לא** אומר שאתם תהיו עבדים כי העבד אינו יודע מה
Jn 15,16 שאמרתי אמר אבי והודעתים לכם. 16 ואתם **לא** בחרתם אותי. אבל אני בחרתי בכם. ושמתי אתכם
Jn 15,21 אבל כל אלה הדברים יעשו לכם בעבור שמי כי **לא** ידעו אותו ששלחני. 22 אם לא באתי ולא הייתי
Jn 15,22 בעבור שמי כי לא ידעו אותו ששלחני. 22 אם **לא** באתי ולא הייתי מדבר להם לא היה להם חטא: 23
Jn 15,22 22 אם לא באתי ולא הייתי מדבר להם **לא** היה להם חטא: 23 המכעיס אותי מכעיס אבי. 24 אם
Jn 15,24 חטא: 23 המכעיס אותי מכעיס אבי. 24 אם **לא** עשיתי דברים שאחר לא עשאם לא היה חוטא: רק עתה
Jn 15,24 מכעיס אבי. 24 אם לא עשיתי דברים שאחר **לא** עשאם לא היה חוטא: רק עתה ראו והכעיסו אותי
Jn 15,24 אבי. 24 אם לא עשיתי דברים שאחר לא עשאם **לא** היה חוטא: רק עתה ראו והכעיסו אותי ואבי 25
Jn 16,3 עבודה לשם. 3 ואלה הדברים יעשו לכם כי **לא** הכירו האב ולא אותי. 4 ואלה הדברים דברתי לכם
Jn 16,5 הדברים תהיו נזכרים שאני אמרתים. 5 ואני **לא** אמרתי לכם בראשונה כשהייתי עמכם. ועתה אני
Jn 16,7 אני אומר לכם שצריך הוא לכם שאלך כי אם **לא** אלך רוח הקדש לא יבא אליכם. ואם אלך אשלחהו
Jn 16,7 הוא לכם שאלך כי אם לא אלך רוח הקדש **לא** יבא אליכם. ואם אלך אשלחהו לכם 8 וכי יבא יקח
Jn 16,9 שהעולם [..]מאת ומצדקה וממשפט 9 עון. כי **לא** האמינו בי 10 ומצדקה כי אני הולך אל האב.
Jn 16,10 בי 10 ומצדקה כי אני הולך אל האב. ומעתה **לא** תראו אותי 11 רק מרחוק. כי שר זה העולם כבר
Jn 16,13 כשיבא אותו רוח של אמת ילמדכם כל אמת. כי **לא** ידבר מלבו רק הדב הדברים שישמע ידבר ויגיד לכם
Jn 16,16 שהם לאבי שלי הם ויגיד לכם מעט. 16 ומעתה **לא** תראו אותי כי אני הולך אל האב: 17 אז אמרו
Jn 16,17 ביניהם מה הוא זה שאומר לנו אחר מעט **לא** תראוני. ופעם אחרת מעט ותראוני כי אני הולך אל
Jn 16,22 פעם אחרת. ולבבכם ישמח וגילכם שום אדם **לא** יגזלהו לכם. 23 ואותו היום לא תשאלו לי שום
Jn 16,23 שום אדם לא יגזלהו לכם. 23 ואותו היום **לא** תשאלו לי שום דבר. אמת אומר אני לכם אם תשאלו
Jn 16,26 בגלוי אגי אגידהו לכם מאבי 26 באותו היום **לא** תשאלו בשמי. ואיני אומר לכם שאתפלל לאב בעדכם
Jn 17,9 והאמינו שאתה שלחתני. 9 אני בעדם מתפלל **לא** בעד העולם רק בעד אלו שנתת לי. כי שלך הן 10
Jn 17,12 בשמך. אותם שנתת לי שמרתי. ואחד מהם **לא** נעדר. כי אם בן האבדון למען תהיה הכתיבה
Jn 17,25 אותי קודם שהעולם היה. 25 אב צדיק העולם **לא** הכירך. אך אני הכרתיך והם הכירו שאתה שלחתני
Jn 18,9 שאמר כי מכל אותן שאלו שלי נתת אחד מהם **לא** נעדר: 10 אז שימון פירי שהיה לו סכין הוציאו
Jn 18,14 שצריך הוא שימות אדם אחד בעד העם למען **לא** ילכו העם אחריו. 15 ושמעון פירו ותלמיד אחר
Jn 18,20 הכנסת ובמקדש ששם היהודים מתקבצים. ודבר **לא** דברתי בסתר 21 מה אתה שואל לי. שאל לאותן
Jn 18,30 נגד זה האיש. 30 וענו ואמרו אם זה האיש **לא** היה רע במעשיו לא היו מביאין אותו אליך: 31 אז
Jn 18,30 וענו ואמרו אם זה האיש לא היה רע במעשיו **לא** היו מביאין אותו אליך: 31 אז אמר פילאטו להם
Jn 18,40 שאעזוב לכם מלך היהודים: 40 אז צעקו כולם **לא** תעזוב לנו זה רק בראבן: ובראבן גנב היה: (תם
Jn 19,9 פעם אחרת ואמר לישאוש הכאן אתה. וישאוש **לא** ענה לו. 10 אז אמ׳ לו פילאטו אינך משיב לי.
Jn 19,11 11 וישאוש ענה אין לך נגדי שום יכולת. אם **לא** יהיה לך נתון מן השמים זהו מן האל. ובעבור זה
Jn 19,12 רק היהודים צועקים ואומרים. אם תניח זה **לא** תהיה אהוב משיסר. כי כל איש שעושה עצמו אלוה
Jn 19,21 21 אז הגמוני היהודים אמרו לפילאטו **לא** תכתו׳ מלך היהודים רק שהוא היה אומר שהיה מלך

Jn 19,24 ונשאה על מה שעליו. 24 אז אמרו ביניהם **לא** נקרעה אבל נפילה גורלות עליה ממי תהיה בעבור
Jn 19,36 הדברים נעשים הכת הכתיבה נשלמה: אומר עצם **לא** תשברו בו. 37 ועוד כתיבה אחרת אומרת והביטו אל
Jn 19,41 גן היה קבר חדש ובאותו קבר שום אדם **לא** הושם בו. 42 אז בעבור שהיה ע״ש ליהודים ובעבור
Jn 20,5 וכרע פניו וראה הסדין מונח לצד אחד. אמנם **לא** נכנס שם. 6 אז בא שימון פירו ההולך אחריו
Jn 20,7 לצד אחד. 7 והסדין שהונח בראש ישאוש **לא** היה מונח עם הסדינים. אבל היה בצד אחד מקופל 8
Jn 20,9 שבא ראשון לקבר וראהו ורץ. 9 כי עדיין **לא** ידעו הכתיבה אומרת שחייב שיחזור חי לאחר מיתה.
Jn 20,17 17 וישוש אמר לה אל תגעי בי כי עדיין **לא** עליתי לאבי. אבל לכי לתלמידי ואמרי להם שאני
Jn 20,24 24 רק טומאש אחד מן התלמידים שנקרא מספק **לא** היה עמהם כשישאוש בא אליהם: 25 אז אמרו לו
Jn 21,3 ויצאו משם ועלו בספינה. ובאותו הלילה **לא** לקחו דבר. 4 ובבקר עמד ישוש בחוף הים. אכן
Jn 21,4 4 ובבקר עמד ישוש בחוף הים. אכן התלמידים **לא** הכי הכירוהו. 5 אז אמ׳ להם ישאוש נערים יש לכם
Jn 21,8 בים. 8 ושאר התלמידים באו מספנים כי **לא** היו רחוק מן הארץ כמו מאתים זרועות. 9 אז
Jn 21,11 ושלשה. ועם כל זה שהדגים רבים הרשת **לא** נשבר. 12 וישאוש אמר להם באו ואכלו. ואחד מהם
Jn 21,12 12 וישאוש אמר להם באו ואכלו. ואחד מהם **לא** רצה לשאול מי הוא כי יודעים היו שאדונם הוא:
Jn 21,23 23 אז יצא זה הדבר בתוך אחיו שאותו תלמיד **לא** ימות. רק אמר אני רוצה שכן יעמוד עד שאבא מה
Jn 21,25 שאם כלם יהיו נכתבים חושב אני שכל העולם **לא** יוכל להכיל הספרים שיצטרכו בכתיבתן. Expl (תם
Mt 20,13 אשר כל היום סבלנו העמל. 13 והוא ענה **לא׳** מהם. ואמ׳ חביב איני עושה לך שום עולה. לא
Mt 20,1 מ״ו כפי מתיאו 1 דומה הוא מלכות שמימיי **לאב** החיילות אשר יוצא בבקר לשכור פועלי׳ לכרמו. 2
Mc 7,12 שיועילו לו. 12 ואחר אינכם מניחים השלים **לאב** ולאם. 13 א״כ שוברים אתם מצות הש׳ בעד מנהגכם
Lc 15,12 יש לו בנים שנים. 12 ואמ׳ היותר קטן מהם **לאב.** אבי תן לי חלק הירושה הראויה לי. וחלק להם
Jn 5,19 לכם אי זה דבר מעצמו. רק מה שראה עשות **לאב.** כי הדברים שהוא עושה. הבן עושה כדומיהן. 20
Jn 5,23 23 בעבור שהכל יכבדו לבן כמו שמכבדין **לאב.** מי שאינו מכבד הבן אינו מכבד האב ששלחו. 24
Jn 14,13 כי אני הולך אל העם: 13 והדבר שתשאלו **לאב** בשמי הוא יעשה לכם. בעבור שיהיה מעולה האב
Jn 16,23 לי שום דבר. אמת אומר אני לכם אם תשאלו **לאב** אי זה דבר לשמי [*]. 24 [*] תשאלו ותקחו
Jn 16,26 לא תשאלו בשמי. ואיני אומר לכם שאתפלל **לאב** בעדכם 27 כי הוא אוהב אתכם כאשר אהבתם אותי
Lc 9,56 יודעים מאי זה רוח אתם. 56 בן האדם לא בא **לאבד** הנפשות אלא להושיען. ונסעו משם והלכו במגדול
Mt 7,13 בעד פתח הצר כי רחב הוא הדרך המוליך האדם **לאבדון** ורבים נכנסין בה. 14 והשער והדרך המביאים
Lc 1,55 פודה ישראל בנו זוכר מחסדיו 55 כמו שנדר **לאבותינו** לאברהם ולזרעו לעולמים. 56 ומריאה עמדה
Mt 26,53 ימות. 53 חושב אתה שאיניני יכול להתפלל **לאבי** שישלח לי יותר מי״ב מלאכים. 54 רק איך
Lc 8,50 ישאוש משיח כי בתך מתה. 50 וישאוש שמע זה **לאבי** הנערה אל תפחד בטח בשם׳ ותאמין ותהיי נושעת.
Jn 16,15 מאבי יקח ויגיד לכם 15 כל הדברים שהם **לאבי** שלי הם ויגיד לכם מעט. 16 ומעתה לא תראו
Jn 20,17 אמר לה אל תגעי בי כי עדיין לא עליתי **לאבי.** אבל לכי לתלמידי ואמרי להם שאני עולה אל
Lc 1,62 במשפחתך שתהיה לך כזה השם. 62 ועשו סימן **לאביו** איך הוא חפץ יהיה שמו. 63 וזכריה שאל לוח
Lc 9,43 קודם אכילתם ושתייתם לפני הנער וחזרו **לאביו** שלו ושקט. 44 והרואים נבהלו. וההולכים
Lc 11,11 10 כי כל איש [*] 11 [*] מכם אם ישאל לחם **לאביו** יתן לו אבן. ואם דג יתן לו נחש. 12 ואם
Lc 15,15 בארץ. ומצא עצמו חסר. 15 והתחיל לקרב **לאביו** לאחד מעירוני אותה מלכות. ושלחהו בעירו
Jn 9,18 היהודים שהיתה לידתו בעורון. עד שקראו **לאביו** ולאמו 19 ושאלום אומרים הוא זה בניכם שאתם
Lc 12,32 תשיגו. 32 אל תהיו יראים מגוי חלש כי **לאביכם** ערב תת לכם מלכות: 33 תמכרו מה שאתם
Mt 4,3 אליו השטן וא״ל אם אתה הוא בן האלוה תאמר **לאבנים** האלו שישובו לחם. 4 ויען ויאמר לו כתוב
Lc 4,3 בא אליו ואמ׳ לו אם אתה בן אל חי אמור **לאבנים** האלה שישובו לחם. 4 וישוש ענה כתו׳ הוא
Lc 1,55 בנו זוכר מחסדיו 55 כמו שנדר **לאבותינו** **לאברהם** ולזרעו לעולמים. 56 ומריאה עמדה עם אלישבק
Lc 1,73 ולזכור קדושת צואתו 73 והשבועה שנשבע **לאברהם** אבינו 74 יהיה נתון לנו בעבור שיצילנו
Mc 14,14 מים. לכו אחריו. 14 ובמקום שיכנס תאמרו **לאדון** הבית הרב אומ׳ אנה הוא ביתי ששם אוכל הפסח
Lc 19,25 ותנוה לאותו שיש לו עשרה אימנש. 25 ואמרו **לאדון** כבר יש לו עשרה אימנש. 26 אני אומר לכם לכל
Mt 22,44 קראו ברוחני אדוניו. אומר 44 אמר האדון **לאדוני** שב לימיני עד אשר אני אעשה שית הדום רגלך
Mc 12,36 הוא בן 36 דויט אמ׳ מתנבא ממנו אמר האדון **לאדוני** שב לימיני עד אשר אני אשית אויבך הדום
Lc 16,5 ממחוייבי אדונו ואמר לראשון כמה אתה חייב **לאדוני** 6 והוא עונהו מאה מדות שמן. והוא אמר לו
Lc 16,7 וכתב חמשים. 7 ואמר לאחר כמה התחייבת **לאדוני** והוא אמר מאה מדות חטה והוא אומר לו קח
Lc 20,42 דוד 42 ודוד אמר בספר המזמורי׳ האדון אמר **לאדוני** שב לימיני. זהו ביכולתי 43 עד שאשית
Mt 13,12 שמימיי אבל להם לא. 12 מי שיהיה לו יתן **לאדם** וישפיע. ומי שאין לו זה המעט שיש לו יגזול
Mt 13,24 אחר יש לפניהם. אמר המלכות שמימיי דומה **לאדם** שזורע זרע טוב בשדהו 25 ובעוד שהאנשים ישנים

Mt 16,26 יושיעה כי יאבד אותה בעדי. 26 מה יועיל **לאדם** אם הוא מרויח כל חללי עלמא. והנפש היא
Mt 18,23 לך ע׳ פעמים. 23 ולכן דומה למלכות שמים **לאדם** אחד מלך שרוצה לשמוע טעם מעבדיו. 24 וכאשר
Mt 19,6 כבר שנים. אבל הם בשר אחד. לכן אין ראוי **לאדם** להפריד מה שהאל חִבֵּר. 7 והם אמרו משה צוה
Mt 22,2 להם משל אחד. 2 מלכות שממיי הוא דומה **לאדם** מלך שעשה נשואין מבנו 3 ושלח העבדים לקרוא
Mt 26,24 יבגוד בן האלוה. כמו שהתנבא ממנו. אוי לו **לאדם** שבעבורו בן הבתולה יהיה נבגד: דַּבַר טוב היה
Mc 3,3 בשבת בעבור שילשינוהו. 3 וישאוש אמ׳ **לאדם** עם היד יבשה קום מעלה ועמוד באמצע. 4 ואמ׳
Mc 3,4 מעלה ועמוד באמצע. 4 ואמ׳ להם ישאוש יש **לאדם** עשות טוב ביום החג או רע. הושיע או עזוב אבר
Mc 3,5 5 וישו נקצף בעבור מעשיהם כשמביטים. ואמ׳ **לאדם** שלח היד [*] ונרפאה. 6 ותכף יצאו הפרושים
Mc 8,36 ובעד האיונגילי יושיענה. 36 ומה יועיל **לאדם** גם כי יהיה לו כל העולם ויאבד נפשו. 37
Mc 14,21 האלוה הולך כמו כן שהנבואה אומרת. אוי לו **לאדם** אשר בעדו בן הבתולה יהיה נבגד. דבר טוב היה
Lc 6,48 אני אראה לכם למי הוא דומה: 48 דומה הוא **לאדם** שבונה בית שעמוק משיב היסוד על האבן. וכאשר
Lc 6,49 ששומע דברי ואינם משימם לפועל דומה הוא **לאדם** בונה בית על הארץ בלא יסוד. ואותו המים מנחל
Lc 9,25 24 [*] וזה יושיע עצמו. 25 ומה יועיל **לאדם** אם יצבור כעפר כסף ונפשו תהיה אבודה. וישמיד
Lc 9,36 ההר. וישאוש צוה אותם ואמ׳ להם אל תגידו **לאדם** מה שראיתם. עד שהבן יקום חי אחרי מותו. 37
Lc 18,27 נושע. 27 וישאוש אמ׳ להם הדברים הנמנעים **לאדם** איפשריים לאל. 28 ופירו אמר הנה אנחנו עזבנו
Jn 9,8 זה האיש שהיה שואל על הפתחים ויושב ואוכל **לאה:** ויש אומרים זה הוא. 9 ויש אומרים אינינו זה.
Mc 12,33 אחד ואינו אחר אלא הוא 33 אותו שחייב אדם **לאהוב** מכל לב ומכל נפש ומכל חוזק ולאהוב רעהו
Lc 13,9 ואקיפנה זבלים 9 ואם תעשה פרי מוטב ואם **לאו** אכריתנה: 10 ובשבת הבאה היה בבית הכנסת שלהם
Lc 6,4 ונותן למי שהוא עמו ואין ראוי לשום אדם **לאוכלו** רק הכהנים. 5 ואומ׳ לכם מה אדון הוא בן
Lc 15,29 על מצותך ואתה לא נתת מעולם שעיר אחד **לאוכלו** עם אוהבי. 30 וכאשר בנך הקטן שהפסיד
Mc 2,26 ואכל לחמי הקדש אותם ששום אדם אינו ראוי **לאוכלם** לבד הכהנים. הוא אכל ונתן לחיילותיו. 27
Mt 12,45 יותר רעים מהראשונים. כמו זה עתיד לבא **לאומה** זו רעה. 46 ובעוד שדובר אל העם אמו וקרוביו
Lc 10,35 עיניו בו. 35 ולמחר לקח שני פשיטין ונתנם **לאושפיזא** ואמ׳ לו עשה למוכה זה כל צרכו. ואם
Lc 1,36 הרתה בן בזקנותה. וזהו החדש השישי **לאותה** שהיא נקראת עקרה 37 כי שום דבר אינינו שלא
Lc 15,4 אחת מהם לא יניח תשעים ותשעה במדבר וילך **לאותה** שאבד עד שימצאה. 5 וכאשר ימצא אותה ישימה
Jn 20,13 במקום ששם הונח גוף ישאוש משיח 13 ואמרו **לאותה** האשה למה את בוכה. והוא אמרה כי נטלו אדוני
Mt 8,13 יהיה בכי ורעדה מהאל. 13 וישואש משיח אמ׳ **לאותו** שר לך וכמו שהיא אמונתך יהיה עשוי. והילד
Mt 13,44 44 והמלכות שממיי דומה לזהב טמון בשדה **לאותו** כשאדם מצאו טומנו. ובעבור ששון שיש לו מכר
Mt 13,44 ובעבור ששון שיש לו מכר כל אשר לו וקנה **לאותו** שדה: 45 עו׳ המלכות שממיי דומה לסוחר שמחפש
Mt 25,28 עם הריוח. 28 תקחו ממנו הבשנט ותמסרהו **לאותו** שיש לו עשרה. 29 כי למי שיהיה לו יתן איש
Mc 11,2 הזתים. שלח שני תלמידים 2 ואמ׳ להם לכו **לאותו** מגדול שהוא לפניכם. ומיד שתכנסו באמצע
Mc 14,21 בן הבתולה יהיה נבגד. דבר טוב היה לו **לאותו** האיש אם נולד לא היה: 22 וכאשר היו אוכלים
Mc 14,69 קרא 69 ומיד ראתהו שפחה אחת והתחילה לאמר **לאותו** שניצב סביבה זהו מהם. 70 והוא פעם אחרת כפר
Lc 10,36 זה מאלה השלשה נראה לך שהיה יותר חבר ורע **לאותו** שנפל בין הגנבים. 37 ואמ׳ אליו אותו שעשה
Lc 12,20 ברוב שנים אכלי ושתי ותנוחי. 20 והאל אמ׳ **לאותו** סכל. בזה הלילה יבקשו נשמתך ואותם דברים
Lc 13,32 אבה המיתך. 32 וישאוש אמר להם לכו ואמרו **לאותו** שועל שאנכי מגרש השדים ועושה רפואות ביום
Lc 14,9 כי באולי יותר נכבד ממך נקרא שם 9 ויבא **לאותו** שזמנך ויאמר לך תן מקום לזה. ואז בבושת תרד
Lc 19,24 לאותן שעומדין שם גזלו לו האימנא ותנוה **לאותו** שיש לו עשרה אימנש. 25 ואמרו לאדון כבר יש
Lc 19,30 הר הזתים. ושלח שני תלמידים. 30 אומר לכו **לאותו** מגדול שהוא קרוב לנו בו תכנסו ותמ ותמצאו
Lc 22,22 בן האדם כפי שהוא אפס הולך. אכן אוי **לאותו** אותו: 23 והם התחילו לשאול ביניהם איזהו
Jn 16,5 לכם בראשונה כשהייתי עמכם. ועתה אני הולך **לאותו** ששלחני. ואחד מכם אינו שואלני לאן אתה
Jn 19,42 בעבור שהיה ע״ש ליהודים ובעבור שהיה סמוך **לאותו** קבר שמו שם ישאוש: Tit,20 קפיטולו כ׳ כפי
Jn 5,47 תאמינו במשה תאמינו באולי לי. 47 אבל אם **לאותיותיו** אינכם מאמינים איך תאמינו לדברי. Tit,6
Mt 5,13 אל תלמידיו אתם מוסר העולם והמוסר נפסק **לאותם** שלא היו נושעים. ואחר דבר אינו שוה רק
Mc 10,40 שבת בימיני ובשמאלי אין לי ליתן לכם. אבל **לאותם** שהוא מוכן. 41 וכאשר העשרה תלמידים שמעוהו
Mc 16,14 מיאונם וקושי לבם כי אותם לא האמינו **לאותם** שראוהו שחזר חי 15 ואמר להם לכו בכל העולם
Lc 22,46 תלמידיו ומצאם ישנים בעבור דאגה. 46 ואמר **לאותם** שישנים קומו והתפללו שלא תכנסו לפיתוי: 47
Jn 1,22 אמרו לו אמור לנו מי אתה. למען נשיב מענה **לאותם** ששלחונו מה אתה אומ׳ מעצמך. 23 ענה אני הוא
Jn 8,30 אלה הדברים רבים האמינו בו: אז אמר ישאוש **לאותם** היהודים שהאמינו בו. 31 [*] אם אתם תעמדו
Mt 8,10 וישואש משיח שמע זה השר ועמד נפלא. ואמר **לאותן** שהיו עמו. אמת אני אומר לכם לא מצאתי אמונה

Mt 11,22 ובאפר: 22 ואומ׳ אני לכם שעונש מעט יהיה **לאותן** דטיר אי דשידון יותר מכם ליום הדין. 23
Mt 21,40 40 לכן כאשר יבא בעל הכרם מה יעשה **לאותן** העובדים. 41 והם ענו הוא יכלה הרעים וישכור
Mt 24,19 שיהיה בשדה לא יחזור לקחת כסותו: 19 אוי **לאותן** שתהיו הרות. ולאותן שיהיו מיניקות באותן
Mt 25,34 ימין והגדיים לצד שמאל. 34 אז יאמר המלך **לאותן** שהיו לימינו באו ברוכים מאבי ותחזקו המלכות
Mt 25,41 מאחי הקטנים כי לי עשיתם. 41 ואז יאמר **לאותן** שיהיו בצד שמאל. הפרדו ממני ארורים מאבי
Mt 26,71 71 וכאשר יצא מהפתח האחר שפחה אמרה **לאותן** שהם שם. וזה היה עם ישוש דנזוריט. 72 ופעם
Mc 10,13 בעבור זה שיגיעם. והתלמידים מונעים **לאותן** ששולחין. 14 וכאשר ישאוש ראהו היה מלא חימה
Mc 13,17 בשדה לא ישוב אחור לקחת בגדו. 17 ואוי **לאותן** שיהיו הרות ולאותן המיניקות באותן הימים.
Mc 15,4 עוד שואלו אומר למה אינך עונה אי זה דבר **לאותן** שהלשינו אותך מכמה דברים. 5 ישאוש לא ענה
Lc 8,18 18 לכן ראו באי זה אופן אתם שומעין. כי **לאותן** שיש לו יעשוק. ואותו שאין לו מה שחושב
Lc 14,7 יעלהו. 6 ולא יכלו לענות אותו: 7 ואמר **לאותן** הקרואים דבר נשמע כאשר בחרו מושבות
Lc 19,11 מן האדם להושיע מה שהיה אבוד. 11 וזה אמ׳ **לאותן** האנשים בעבור שיהיה נביא לירושלם וכי חשבו
Lc 19,24 אני הייתי מבקש אותה עם המדות. 24 ואמר **לאותן** שעומדין שם גזלו לו האימנא ותנוה לאותו שיש
Lc 20,10 הוא שם זמן רב. 10 ובעת הבציר שלח עבדו **לאותן** שמחזיקים הכרם בעבור שיתנו לו מהפרי. והם
Lc 21,23 בעבור שיושלמו כל הדברים שנכתבו. 23 ואוי **לאותן** שתהיו הרות ומיניקות באותן הימים כי יהיה
Lc 24,9 9 וחוזרות מן הקבר מגידות כל אלה הדברים **לאותן** י״א ולכל האחרים. 10 והיה שמריאה מקדלינא
Jn 18,21 לא דברתי בסתר 21 מה אתה שואל לי. שאל **לאותן** שמנעוני אי זה דברים דברתי להם כי הם
Mt 10,42 צדיק יהיה לו גמול: 42 כל אדם שיתן לשתות **לאחד** מאלו הקטנים כוס אחד ממים קרים בשם תלמידי
Mt 13,23 השם׳ וישמענה ועושה פרי ומעשים טובים **לאחד** יש ק׳. וא׳ חמשים. וא׳ שלשים: 24 ומשל אחר
Mt 19,29 או בנים או נחלות בעד שמי הוא יקבל מאה **לאחד** משכר וחיים נצחיים יחזיק. 30 ורבים ראשונים
Mt 25,15 בדרך וקרא העבדים ומסר להם מזהבו. 15 **לאחד** מהם מסר ה׳ בזנטיש. ולאחר ב׳ בזנטש. ולאחד
Lc 15,15 ומצא עצמו חסר. 15 והתחיל לקרב לאביו **לאחד** מעירוני אותה מלכות. ושלחהו בעירו לשמור
Lc 17,2 ריחים בצוארו ומושלך לים שאם יעשה רע **לאחד** מן הקטנים. 3 שמעו אתם אם חטא חטא לך אחיך
Lc 10,13 או בסדום יהיו נעשים נסים שנעשו בך **לאחור.** ובאפר מוצעים היו עושים תשובה. 14 אמנם לא
Jn 9,38 38 והוא אמ׳ אדון אני מאמין בו. ונהפך **לאחור** והתפלל אליו. 39 וישאוש אמ׳ אליו. אתה בדין
Jn 18,6 [*] להם אני הוא חזרו לאחוריהם ונפלו **לאחור:** 7 אז שאל פעם אחרת מה אתם מבקשים והם אמרו
Jn 18,6 עמהם. 6 אז כשאמר [*] להם אני הוא חזרו **לאחוריהם** ונפלו לאחור: 7 אז שאל פעם אחרת מה אתם
Jn 21,20 אמר זה אמר לפירו בא אחרי: 20 ופירו נהפך **לאחוריו** וראה אותו תלמיד שישאוש אוהב מאד הולך
Mt 28,10 10 וישאוש אמ׳ להן אל תפחדו ותלכו ותגידו **לאחי** שיבואו בגלילאה ושם יראוני. 11 וכאשר הלכו
Mt 22,25 והראשון לקח אשה ומת בלא זרע ועזב אשתו **לאחיו.** 26 כמדומה לו השני והשלישי עד הז׳. 27
Mc 12,19 בלא בן שאח הנשאר יקחה לאשה להקים זרע **לאחיו.** 20 לכן שבעה אחים יהיו. הראשון לקח אשה
Lc 20,28 יכול ליקח אותה האשה לו לאשה להקים זרע **לאחיו.** 29 ויקרה שיהיו שבעה אחים והראשונים לקחו
Mt 7,4 ולא תחשוב הבריח מעיניך. 4 ואיך תאמר **לאחיך** להוציא הקיסם מעינו. והקורה בעיניך. 5 מראה
Lc 6,42 נושא בשלך בריח גדול. 42 ואיך תוכל לאמר **לאחיך** הנח ואני אוציא הקיסם מעיניך. ואז תביט
Mt 5,47 הרשעים המפורסמים: 47 ואם תקדימו שלום **לאחיכם** לבד הלא זה הדבר עושים פחותי הנצרים. 48
Mt 8,9 ואומר אני לזה לך והוא הולך. ואומ׳ **לאחר** בא והוא בא. ולעבדי עשו זה והנם עושים. 10
Lc 7,8 ואומר אני לזה לך והוא הולך. ואומר אני **לאחר** בא והוא בא: ואומר אני לעבדי עשה זאת
Lc 16,7 לו קח שטרך ועשה מהרה וכתב חמשים. 7 ואמר **לאחר** כמה התחייבת לאדוני והוא אמר מאה מדות חטה
Lc 23,5 צועקים ואומרים הוא עושה באופן שהעם נהפך **לאחר** מלמד בכל גודיאה מגלליאה ועד כאן. 6 וכאשר
Jn 16,30 שיודע אתה כל הדברים ואין צריך לך לשאול **לאחר** הזה אנחנו מאמינים שיצאת מהאל: 31 ענה להם
Jn 20,9 לא ידעו הכתיבה אומרת שחייב שיחזור חי **לאחר** מיתה. 10 אז הלכו התלמידים פעם אחרת באותו
Mt 21,36 יותר טובים ורבים ועשו להם כמו כן שעשו **לאחרים:** 37 באחרונה שלח להם בנו ואמ׳ הם ישאו
Mt 21,41 41 והם ענו הוא יכלה הרעים וישכור הכרם **לאחרים** טובים שיחזרו לו הפרי הגון בעתו. 42 אמר
Mc 12,9 כאשר יבא יכלה אותן העובדים וישכור הכרם **לאחרים:** 10 ולא קראתם זאת הכתיבה האבן שמאסו
Mc 16,10 שבעה שדים ממנה. 10 והיא הלכה והגידה **לאחרים** שעמדו עם ישאוש שעו שעומדים אנונים
Mc 16,13 לעיר אחת בצורת גרים 13 והם הלכו וספרוהו **לאחרים** תלמידיו והם לא האמינו. 14 ואחר יום א׳
Lc 8,10 ולהם אמר לכם ניתן מלכות שמים להכיר. אבל **לאחרים** משל. בעבור שאם יראו ולא יראו. ואם ישמעו
Mc 4,30 הוא. 30 ואומר לכם למי אדמה מלכות הש׳ **לאי** זה דמות אדמהו. 31 דומה הוא לגרגיר של חרדל
Lc 12,58 יושר הדבר. 58 וכאשר אתה הולך עם שכנגדך **לאי** זה שר בדרך עשה מעשה שישלחוך מהרה. ואם באולי
Lc 13,18 להם למה הוא דומה מלכות שמים ומי משערו **לאי** זה דבר יהיה נמשל: 19 הנה הוא כגרגיר של חרדל

Jn 11,57 והפרושים וצוו וציוו שאם אחד יודע
Lc 1,33 שלו. 33 וימלוך בבית יעקב לנצח ומלכותו
Mt 14,6 6 וביום הולדת לאירודיש עשה אירודיש
Mt 2,12 ומירא. 12 והמלאך הזהירם שלא ישובו
Mt 14,6 שתופשים אותו כמו נביא. 6 וביום הולדת
Mt 14,6 לאירודינא מחול לפני הכל. וייטב מאד
Mc 6,18 אחיו אותה שהוא מחזיק. 18 וג׳ואן אמר
Mc 6,21 ברצון. 21 וכאשר הימים בינוניים קרבו
Mc 6,22 מכרכרת לפני כל הקרואים. וייטב מאד
Lc 6,8 שימצאו מקום שילשינוהו. 8 [*] וישאוש אמר
Lc 6,10 הושיע או אבוד. 10 וכאשר הביט כולם אמ׳
Lc 7,41 וענה שימון ר׳ אמור. 41 שני אנשים חייבין
Lc 9,59 אין לו מקום שיכוף ראשו: 59 וישו אמ׳
Jn 4,52 שבנו חי. 52 אז שאל שיאמרו לו השעה ששב
Mt 6,31 מאמינים. 31 לכן אל תהיו נאנחים לאמר מה
Mt 9,10 קם והלך אחריו. 10 וכאשר היו מיושבים
Mt 12,4 לחמים הוא ואותן שהיו עמו אינו ראוי
Mt 14,16 ענה להם אין צריך להם לכת תנו להם אתם
Mt 15,2 הקדמונים. למה אין נוטלין ידיהם כשרוצים
Mt 15,26 טוב שאדם יקח לחם מהבנים ושיתנהו לכלבים
Mt 15,32 העם באשר הוא עמד שלשה ימים ואין להם
Mt 24,49 49 ויתחיל להכות העבדים האחרים ויתחיל
Mt 25,35 עד הנה. 35 אני נרעבתי ואתם נתתם לי
Mt 25,37 יענו מתי ראינוך ברעב ובצמא. ונתנו לך
Mt 25,42 42 אני נרעבתי וצמאתי אשר לא נתתם לי
Mc 1,29 לבית שימון ואנדריב עם יקומו ועם ג׳ואן
Mc 5,43 43 וציום שלא יאמרוהו ואחר צוה שיתנו לה
Mc 6,31 מעט כי רב עם הולך וחוזר ולא היה לו פנאי
Mc 6,36 הלוך בהרים הקטנות סביב מכאן ויקנו אוכל
Mc 6,37 37 וענה ישאוש ואמ׳ להם תנו אתם להם
Mc 6,37 לכו א״כ לקנות מאתים ככרות לחם ותנו להם
Mc 8,1 נתאספו רוב חיל עם ישאוש ולא היה להם
Mc 8,2 נמשכים אחרי זה שלשת ימים. ואין להם מה
Mc 16,14 ואחר יום א׳ שיושבין בשולחן כל אחד עשר
Lc 8,55 חזר בה ומיד קמתה. וישאוש צוה שיתנו לה
Lc 9,13 הזה הוא חרב 13 וישוש אמ׳ להם תנו להם
Lc 9,41 ממאנת כמה מן הזמן עמדתי עמכם ונתתי לכם
Lc 14,1 1 ונעשה כשנכנס בבית אחד משר הפרושים
Lc 15,16 ושלחהו בעירו לשמור החזירים 16 ונתאוה
Lc 15,24 זה בני מת היה ומצאנוהו חי [*]. והתחיל
Lc 15,32 היית לעולם וכל אשר לי לך הם. 32 אבל
Lc 17,8 ולא יאמר לו תכין שאוכל ושרתני עד שאשלים
Lc 22,14 להם והכינו הפסח. 14 ובהגיע השעה ישבו
Lc 24,41 מרוב שמחה גדולה. ואמר יש לכם אי זה דבר
Jn 4,32 בקשוהו שיאכל. 32 והוא אמ׳ להם אני עתיד
Jn 4,33 33 אז אמרו התלמידים. אי זה שהביא מה
Jn 6,31 המן במדבר. כפי שכתוב לחם שמים נתן להם
Jn 6,53 ביניהם. אומרים איך יוכל זה לתת לנו בשרו
Jn 12,2 מת לזרו אותו שישאוש החיה 2 והכינו לו
Jn 21,5 5 אז אמ׳ להם ישאוש נערים יש לכם מה

לאי זה מקום שיגלוהו בעבור שיתפשוהו: Tit,12
לאין קץ. 34 ומריאה אמרה למלאך איך יוכל העשות זה
לאירודינא מחול לפני הכל. וייטב מאד לאירודיש. 7
לאירודיש וישובו למלכותם בדרך אחרת: קפיטולו ד׳
לאירודיש עשה אירודיש לאירודינא מחול לפני הכל.
לאירודיש. 7 בעבור אותו דבר הוא נשבע שהוא יתן לה
לאירודיש אינו ראוי לך החזק באשת אחיך 19
לאירודיש עשה חג מלידתו. והזמין כל הטרבונש
לאירודיש ולכל האוכלים. ואמר אירודיש המלך אל
לאיש שידו יבשה קום ועמוד באמצע. וקם ועמד על
לאיש שלח ידך. והאיש שלח ידו. ומיד ידו נתרפאה.
לאיש אחד. האחד חייב לו עשרה פשיטין והאחר היה
לאיש אחר לך אחרי. וענה הנח לי לקבור את אבי. 60
לאיתנו הטוב. ואמרו לו אתמול בשעה שביעית מן היום
לאכול מה נשתה או מה נלבש. 32 העמים שואלים כל
לאכול בבית אחד רבים חטאים מפורסמים באו והיו
לאכול רק לכהנים לבד. 5 ולא אתם קראתם בדת
לאכול 17 ענו לו אין לנו פה לבד ה׳ לחמים ושני
לאכול. 3 והוא ענה להם ואמר. ואתם למה עוברים
לאכול. 27 והיא אמרה אמת הוא. אכן אמת היא
לאכול ואיני רוצה לשולחם בתענית בעבור שלא יחלשו
לאכול ולשתות עם השכורים. 50 יבא אדון אותו עבד
לאכול. וצמתי ונתתם לי לשתות. בלא בית הייתי ואתם
לאכול ולשתות. 38 מתי ראינוך בלא בית ואספנוך.
לאכול ולשתות. 43 בלא בית הייתי ולא אספתוני.
לאכול. 30 וחמות פירו שוכבת חולה מקדחת ותכף אמרה
לאכול: Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי שי׳ מארקו 1 וישוש
לאכול. 32 ועלו בספינה הקטנה והפילו עצמם במקום
לאכול. 37 וענה ישאוש ואמ׳ להם תנו אתם להם
לאכול. [*] לכו א״כ לקנות מאתים ככרות לחם ותנו
לאכול. 38 ואמ׳ להם ישאוש כמה לחמים יש לכם
לאכול וקרא לתלמידיו ואמ׳ להם 2 אני יש לי
לאכול. 3 ואם אני אשלחם בביתם יתעלפו בדרך. כי
לאכול. ישאוש נראה להם להבחין מיאונם וקושי לבם
לאכול 56 ואביה ואמה חרדו וצום ישו משיח שלא
לאכול. ואמרו לו אין לנו לבד חמשה לחמים ושני
לאכול הבא נא בנך אלי 42 וכאשר קרב הנער לישאוש
לאכול פת בשבת והנם מביטים אותו. 2 והנה איש אחד
לאכול מה שהחזירים אוכלים ואין נותנין לו: 17
לאכול: 25 והבן הגדול היה בשדה ובבואו נגש אל
לאכול ולשמוח איני ראוי ולשמח אחרים כי אחיך
לאכול ולשתות. ואחר אתה תאכל ותשתה.9 וימצא אותו
לאכול וי״ב שלו שלוחים עמו. 15 ואמ׳ בכוסף אוכל
לאכול. 42 והם נתנו לו חלק דג אפוי. ויערת דבש
לאכול דבר שלא ידעתם: 33 אז אמרו התלמידים. אי זה
לאכול. 34 וישאוש אמ׳ להם. אכילתי היא לעשות רצון
לאכול. 32 אז אמר להם ישאוש. אמת אני אומר לכם לא
לאכול: 54 אז ישאוש אמר להם. אמת אני אומר לכם אם
לאכול. ומרטא משרת אותו. ולזרו אחד מן האוכלים. 3
לאכול וענו לו אין. 6 והוא אמר להם שימו הרשתות

Mc 14,15 עם תלמידי. 15 והוא יראה לכם בית גדול **לאכילה** ושם תכינוהו ולכו: 16 והלכו תלמידיו ובאו
Mt 5,33 שאמור היה לזקנים לא תבטל שבועתך ושלם **לאל** מה שנשבעת. 34 ואני אומר לכם שלא ישבע אדם
Mt 12,36 שידוברת תהיה בין האנשים יתן אדם טעם **לאל** ביום הדין. 37 בעבור דבריך תהיה נושע. או
Mt 19,26 להם בין האנשים הוא דבר כבד מהבין אבל **לאל** הוא דבר נקל. לעשות כל הדברים יערבו לו. 27
Mt 22,21 לשישאר מה שראוי לסישאר ולאל מה שראוי **לאל.** 22 וכאשר שמעוהו היו תמהים ועזבוהו והלכו
Mc 10,27 להם. לכם הוא דבר נמנע אבל לא לא לשם כי **לאל** כל הדברים איפשריים. 28 ופירו התחיל לאמר לו
Lc 2,14 שממיי הודאה לש׳. ואומרים 14 עלוי יהיה **לאל** ובארץ שלום לאנשים מרצון טוב. 15 וכאשר נסעו
Lc 18,27 אמ׳ להם הדברים הנמנעים לאדם איפשריים **לאל.** 28 ופירו אמר הנה אנחנו עזבנו כל הדברים
Lc 18,43 משבח לשם וכאשר כל העם ראה זה נתנו שבח **לאל:** Lc 19,Tit קפיטולו כ׳ כפי לוקא 1 וישאוש
Jn 4,20 שבירושלם הוא המקום שיש לכל להתפלל **לאל:** 21 וישאוש אמר לאשה תאמיני בִּי שעדיין יהיה
Jn 5,18 אומר שאביו הוא אלוה. ומדמה עצמו בשיווי **לאל.** ענה ישו בעבור זה ואמ׳ להם 19 אמת הבן אינו
Jn 6,23 דטיבריאדיש אותה ששם אכלו הפת ועשו חינות **לאל.** 24 אז כשראה העם שישאוש לא היה שם ולא
Jn 6,28 לו מה נעשה שנוכל לעשות פעולות טובות **לאל.** 29 ענה ישאוש ואמ׳ להם. זאת היא פעולות האל
Jn 19,30 אמ׳ תם ונשלם הוא וכרע ראשו ושלח הרוח **לאל.** 31 וערב שבת היה: והיהודים בעבור שלא ישארו
Mt 20,14 14 קח מה שהוא שלך ולך כי אני חפץ לתת **לאלה** האחרונים כמו לך. 15 איני יכול לעשות משלי
Mt 4,10 לו ישאוש לך לך השטן כי כתוב הוא התפלל **לאלהיך** ואותו לבדו תעבוד 11 אז עזבהו השטן
Lc 1,40 גודיאה. 40 ונכנסה בבית זכריא ונתנה שלו׳ **לאלישבק.** 41 ומיד ששמעה השלום ממריאה אלישבק. נער
Mt 23,14 יודעי ספר פרושים רמאים שאוכלים מה שיש **לאלמנות** עם תפלה ארוכה. ובעבור זה תסבלו אורך
Jn 21,1 כ״א כפי יואן 1 אחר גלה עצמו ישאוש **לאם** טובירִיאדיש 2 וכן גלה לשמעון פירו. וטומאוש
Mt 14,11 מפשוטי כלי עץ ונתנוהו לנערה והיא נשאתו **לאמה:** 12 ובאו תלמידיו ונשאו הגוף וקברוהו. ובאו
Mc 6,24 עד חצי מלכותו: 24 וכאשר יצאתה משם אמרה **לאמה** מה אשאל. והיא אמרה לה תשאלי ראש גואן טבול.
Mc 6,28 מפשוטי כלי עץ ונתנו לנערה. והנערה נתנו **לאמה.** 29 וכאשר ידעוהו תלמידיו באו ולקחו גופו.
Lc 7,15 אותו שהיה מת קם. והתחיל לדבר. וחזרו **לאמו.** 16 וכל העמים יראו יראה גדולה והללו וברכו
Jn 19,26 אמו עומדת סמוך והתלמיד שאוהב ביותר נהפך **לאמו** ואמר אשה הנה בנך. 27 אחרי כן אמ׳ לתלמיד
Mt 5,2 אליו תלמידיו. 2 פתח את פיהו ומלמד אותם **לאמר** 3 אשרי עניי הרוח כי שלהם הוא מלכות השם. 4
Mt 6,31 [*] אתם מאמינים. 31 לכן אל תהיו נאנחים **לאמר** מה לאכול מה נשתה או מה נלבש. 32 העמים
Mt 9,5 למה חשבתם רע בלבבכם. 5 מהו דבר קל יותר. **לאמר** חטאתיך נמחלים. או לאמר קום ולך. 6 ולמען זה
Mt 9,5 מהו דבר קל יותר. לאמר חטאתיך נמחלים. או **לאמר** קום ולך. 6 ולמען זה תכירו כי אני יכול
Mt 9,30 אמונתכם יעשה. 30 [*] ותכף ישוש משיח צום **לאמר** השמרו שלא תגידוהו לשום אדם: 31 אבל הם
Mt 11,7 בי. 7 וכאשר הלכו ישאוש משיח התחיל **לאמר** אל עם ג׳ואן. למה יצאתם רואות במדבר חשבתם
Mt 12,34 מכיר האדם העץ 34 יחס שרפים איך תוכלו **לאמר** טוב שאתם רעים. הפה מדברת מהשפעת הלב. 35
Mt 26,22 שמעו זה היו מאד דואגים. והתחיל כל אחד **לאמר** אדון אנכי הוא. 23 והוא ענה אותו שמשים היד
Mt 27,19 19 והוא יושב בקתדרת הדין: אשתו שלחה **לאמר** לא תהיה דן האדם ההוא הצדיק כי דברים רבים
Mc 2,9 מה תחשבו בלבבכם 9 אי זו היא מלה נקלה **לאמר** לנטול עונותיך נמחלין. או לאמר קום קח מטתך
Mc 2,9 מלה נקלה לאמר לנטול עונותיך נמחלין. או **לאמר** קום קח מטתך ושא אותה בביתך ולך. 10 אבל
Mc 3,8 נהר ירדן ומשוריאה ומסדומיאה כי שמעו **לאמר** הפלאים אשר הוא עושה ובאו אליו 9 ועלו
Mc 7,17 ישוש נכנס בבית התלמידים שאלוהו. מה רוצה **לאמר** אותה התמונה. 18 והוא אמ׳ להם א״כ אתם כ״כ
Mc 10,28 לאל כל הדברים איפשריים. 28 ופירו התחיל **לאמר** לו הנה אנחנו עזבנו כל הדברים והולכים
Mc 10,32 ואז פעם אחרת הוא אמ׳ להם. והתחיל **לאמר** כל אשר יקרה לו. אומ׳ 33 הנה אנחנו עולים
Mc 12,18 הצדוקים שאומרים לא תהיה תחייה. וישאלוהו **לאמר** 19 רבי משה כתב לנו אומ׳ שאם אח מאי זה איש
Mc 13,5 יתחילו ליפסד. 5 ועונה ישאוש התחיל **לאמר** ראו הביטו שאיש אחד לא יונה אתכם 6 כי רבים
Mc 14,19 יבגדני 19 והם היו עצבים. והתחילו כל אחד **לאמר** אדון אני הוא. 20 והוא אמ׳ להם אחד מהשנים
Mc 14,69 קרא 69 ומיד ראתהו שפחה אחת והתחילה **לאמר** לאותו שניצב סביבה זהו מהם. 70 והוא פעם
Lc 3,8 לכן עשו פירות הגונים מטבילה. ולא תתחילו **לאמר** אבינו הוא אברהם. אני אומ׳ לכם שהאל יכול
Lc 4,21 היו בבית הכנסת היו מבינים בו. 21 התחיל **לאמר** להם היום הזה נשלמה זאת הכתיבה באזנינו. 22
Lc 6,42 שאתה נושא בשלך בריח גדול. 42 ואיך תוכל **לאמר** לאחיך הנח ואני אוציא הקיסם מעיניך. ואז
Lc 7,24 24 וכאשר היו מושבים שלוחי יואן התחיל **לאמר** לעמים למה יצאתם ראות במדבר. השוקים שנועות
Lc 7,47 מאד אוהבת. ואותן שיושבין יחד עמו התחילו **לאמר** ביניהם מי הוא זה שמוחל עונות. 48 וישאוש
Lc 11,29 הש׳ ושומרין אותו. 29 ואל העמים התחיל **לאמר.** הדור הרע הזה שואל אותי ואות לא ינתן לו.
Lc 12,1 וכאשר רוב עמים הקיפוהו כדורך בגת התחיל **לאמר** לתלמידיו השמרו מהכאת הפרושים שהיא רמאות. 2

Lc 13,26 לכם איני מכיר אתכם מי אתם. 26 אז תתחילו **לאמר** אנחנו אכלנו ושתינו לפניך ואתה למדתנו ברח
Lc 20,9 זו ממשלה אני עושה אלה הדברים. 9 והתחיל **לאמר** לעם זה הדבר. איש אחד נטע כרם אחד ושכרה
Lc 21,15 כי אני אתן לכם כח וחכמה שאליה לא יוכלו **לאמר** נגדה אויביכם. 16 ותמסרו בעד אבותיכם. ובעד
Jn 10,37 לא הייתי עושה פעולות אבי הייתם יכולים **לאמר** ככה. 38 אבל אם אני עושה אותם. למה אתם
Jn 12,49 לא דברתי רק האב ששלחני: הוא צוה לי **לאמר** ולדבר. 50 ואני יודע שהמצוה היא חיים
Jn 16,12 כי שר זה העולם כבר נדון. 12 עוד יש לי **לאמר** לכם רוב דברים. רק אינכם יכולים נשוא עתה.
Lc 22,9 אומר לכו והכינו הפסח שנאכל. 9 והם אמרו **לאן** אתה חפץ שנכינהו. 10 והוא אמר להם הנה כאשר
Jn 12,35 בחשך וערפל. ומי שהולך בחשך אינו יודע **לאן** הוא הולך. 36 בעוד שיש לכם נר האמינו בנר
Jn 13,36 זה לזה. 36 ושימון פירי אמ׳ אליו. אדון **לאן** אתה הולך. ענה ישאוש ואמ׳ למקום שאני הולך
Jn 16,5 הולך לאותו ששלחני. ואחד מכם אינו שואלני **לאן** אתה הולך. 6 רק כאשר אמרתי לכם אלה הדברים
Jn 18,13 לקחו ישאוש 13 וקשרו אותו והוליכוהו **לאנא** אשת קאיפש שהיה הגמון באותה שנה. 14 וקאיפש
Jn 12,22 ראות ישאוש משיח. 22 ובא פליף ואמרו **לאנדריב.** ואחר אנדריב ופיליף אמרוהו לישאוש. 23
Jn 17,6 קודם שנברא העולם עמך. 6 אני גליתי שמך **לאנשי** העולם שנתתם לי. שלך היו ואתה נתת לי ודברי
Mt 6,14 אבל תשמרנו מכל רע אמן: 14 אם אתם תמחלו **לאנשים** חטאתיהם האל יכפר לכם שגגותיכם 15 ואם לא
Mt 6,18 שרוק ראשך ורחץ פניך 18 כדי שלא תתראה **לאנשים** צם [*]: קפיטולי עשרים כפי מתיאו 19 עוד
Mt 12,31 אהבה זו אומר אני לכם כי עון קללה יכופר **לאנשים** לבד מי שאומר קללה נגד הקדש רוח. 32 ומי
Mc 7,7 7 חנם מכבדים אותי מלמדי המוסרים ומצות **לאנשים** 8 ועוזבים מצות האל ותופשים מה שהוא נמסר
Lc 2,14 ואומרים 14 עלוי יהיה לאל ובארץ שלום **לאנשים** מרצון טוב. 15 וכאשר נסעו המלאכים מהם
Lc 12,36 ועשישות דולקות בידיכם 36 ותהיו דומין **לאנשים** המחכים אדונם כשחוזר מן הנשואין למען כי
Jn 4,28 אז עזבה האשה הבית שלה והלכה לעיר ואמרה **לאנשים** 29 בואו ותראו איש אחד הגיד לי כל הדברים
Mt 13,22 ששומע דברת הש׳ ויש לו אנחות מזה העולם **לאסוף** מחנק מדברת הש׳ שזרועה בלבו ואינה עושה
Lc 13,34 ויסקול המשולחים אליך. כמה פעמים חפצתי **לאסוף** בניך כמו שהתרנגולת מאספת תרנגוליה תחת
Mt 3,7 אליהם משפחת ויבדיש מי למד לכם לברוח **לאף** הש׳ם. 8 עשו מעשים טובים ותשובה 9 ולא תאמרו
Jn 2,9 בא. אבל העבדים ידעוהו אותן שהביאו מים **לארטישיקלי.** וקראה הארוס 10 ואמרה לו כל איש מניח
Jn 2,8 אמר להם תוציאו מהם והביאו ותנו לשתות **לארטישקילי.** והביאו לה. 9 וכאשר ארטישיקילי טעמה
Lc 2,36 אחת משמואל היתה משבט אשר. והיתה קרוב **לאריישיאה.** והיתה באה בימים. והיתה עם אִשָּהִ שבע
Mt 2,20 מצרים 20 ואמר לו קום וקח הילד ואמו ולך **לארץ** ישראל כי מת אותו שרוצה להמית הילד. 21 ויקם
Mt 2,21 להמית הילד. 21 ויקם ויקח הילד ואמו ויבא **לארץ** ישראל: 22 ויהי כאשר שמע כי ארכיליאוס היה
Mt 2,22 גודיאה פחד ללכת שם ונזהר בחלומו ללכת **לארץ** גלליאה 23 ויגר במדִינַת נאזריט שתהיה נשלמת
Mt 10,29 שני צפרים נמכרים במחצה ואחת מהם לא תפול **לארץ** בזולת אב שלכם. 30 כל שערות ראשכם מנויים 31
Mc 6,34 ובאו מכל העיירות אליו. 34 וכאשר ישאוש **לארץ** וראה העם ריחם עליהם כי הם היו כמו צאן בלא
Lc 22,41 נסע מהם כזריקת אבן אחת. ותקע הברכים **לארץ** והתפלל. 42 אומ׳ אם אתה תחפוץ הסר המות הזה
Jn 21,9 מן הארץ כמו מאתים זרועות. 9 אז כשירדו **לארץ** ראו אש יפה בגחלים יפות ודג מונח למעלה ופת.
Mt 5,22 למשפט. ומי שיאמ׳ לו פתי [*] יהי ראוי **לאש** גיהנם: קפיטולי י״ד כפי מתיאו 23 ובכן אם באת
Mt 19,10 א״כ הוא בין האיש והאשה אין מחוייב שיקחה **לאשה:** 11 והוא אמר כולכם אינכם מבינים זה הדבר אם
Mc 12,19 ימות ויניח אשתו בלא בן שאח הנשאר יקחה **לאשה** להקים זרע לאחיו. 20 לכן שבעה אחים יהיו.
Mc 12,23 שלישי עשה כזה. 22 ולכל השבעה היתה להם **לאשה.23** בתחיה של מי תהיה לאשה מכל אלו. 24 וענה
Mc 12,23 היתה להם לאשה.23 בתחיה של מי תהיה **לאשה** מכל אלו. 24 וענה ישאוש ואמר להם אתם טועים
Lc 4,26 לא היה שולח אליהו. רק צרפתא דסידוניאה **לאשה** אחת אלמנה. 27 ורבים מצורעים היו בישראל תחת
Lc 20,28 בלא בנים שאחיו יכול ליקח אותה האשה לו **לאשה** להקים זרע לאחיו. 29 ויקרה שיהיו שבעה אחים
Lc 20,33 33 אז בתחיית המתים מאי זה מכל אלו תהיה **לאשה.** [*] 34 וישאוש אמר להם בני זה העולם עושין
Jn 4,21 המקום שיש לכל להתפלל לאל: 21 וישאוש אמר **לאשה** תאמיני בִּי שעדיין יהיה עת שלא תתפללו האב
Mt 5,44 44 ואני אומ׳ לכם אהבו אויביכם ותעשו טוב **לאשר** עושים לכם רע והתפללו על רודפיכם 45 מפני
Mt 20,23 לשמאלי. גם לימיני אינו לתת בידי כי אם **לאשר** אביא בחרם: 24 וכאשר העשרה שמעום היו מלאים
Lc 10,12 לא יסבלו שדומיטאנש של אותה עיר רע כדומה **לאשר** תסבלוהו אתם. 13 אוי לכם כורושים אוי לך
Lc 14,12 שפלות. והמשפיל עצמו להתנשאות. 12 ואמ׳ **לאשר** קראו כשתעשה סעודת בקר או סעודת ערב אל תרצה
Lc 22,52 וכאשר נגע באזן הניחו. 52 וישאוש אמר **לאשר** בא אליו ולשרי הכהנים ולרבני המקדש ולזקנים.
Jn 5,21 מתים ונתן להם חיים. כן הבן נותן חיים **לאשר** הוא חפץ 22 כי האב אינו דן שום אדם. אבל נתן
Jn 6,13 אספו ומלאו י״ב קופות מפירורין הנותרים **לאשר** אכלו. 14 אז אותן האנשים כשראו האות שעשה
Mt 10,Tit מהקצירות שישלח קוצרים: Tit,10 קפיטולו **ל״ב** כפי מתיאו 1 ועשוי היה שישוש משיח קרא לי״ב

Mt 7,23 לא הכירם. סורו ממני רשעים מלאי רוע
Mt 11,29 עולי עליכם. ולמדו ממני שאני שפל ונח
Mt 13,15 תשמעו ולא תבינו ותראו ולא תכירו. 15 כי
Mc 12,14 יודעים ומכירים היותך אמיתי ואינך נותן
Mc 12,33 אחר אלא הוא 33 אותו שחייב אדם לאהוב מכל
Lc 1,17 לפני הש׳ ברוח ובכח אליהו בעבור שישב
Lc 4,19 אותי ושלחני לעניים להגיד 19 ולרפא נשברי
Lc 8,15 אותם ששומעים [*] 15 [*] דבר הש׳ ויש להם
Lc 10,15 לכם ליום הדין. 15 ואת כפר נחום תנשאי עד
Lc 11,39 גביע ומן הקערה. ומה שהוא בפנים שלכם הוא
Lc 13,27 מאין אתם. סורו ממני אתם פועלי און ברוע
Lc 16,8 עשהו. כן בני זה העולם הם יותר חכמים..
Lc 16,9 קרבו 9 ואני אומר לכם שתעשו לכם .. הרוע
Jn 3,19 האחד לבד נולד בן האלוה: 19 וזהו עין
Jn 8,6 ואתה מה אומר בזה. 6 והם מנסים אותו
Lc 12,52 לא כן רק להפריד: 52 ה׳ שיהיו בבית אחת
Mt 11,3 המעשים שאלוהו שנים תלמידיו 3 אתהו שעתיד
Mt 11,14 לבוא. 14 ואם תרצו לבחרו הוא אליהו שעתיד
Mt 12,45 יותר רעים מהראשונים. כמו זה עתיד
Mt 14,29 וירד ש׳ פירו מהאניה קטנה והולך על המים
Mt 21,9 הושיענו בן דוד ברוך יהיה אותו שעתיד
Mt 24,48 העבד הרע יאמר בלבו אדוני יעמוד באריכות
Mt 25,5 [*] 4 [*] עשישותיהן 5 ובעוד שהחתן מעכב
Mc 10,14 ישאוש ראהו היה מלא חימה ואמר להם הניחו
Lc 3,7 ויבראש מי ילמד לכם ברוח מאפינו העתידה
Lc 7,19 לישאוש ואמרו לו אתה הוא אותו שעתיד
Lc 8,28 לפניו צועק בקול גדול ואומר מה לך ישאוש
Lc 8,32 והשדים חלו פני ישאוש משיח שיתן להם רשות
Lc 9,23 השלישי למיתתו 23 ואומר לכל אם איש חפץ
Lc 9,44 לתלמידיו שימו לבבכם אלה הדברים העתידים
Lc 10,1 שנים שנים לפניו בכל המקומות שהוא עתיד
Lc 12,39 האב פימיליאר יודע באי זו שעה הגנב עתיד
Lc 12,45 אבל אם אותו עבד יאמר בלבבו אדוני מתאחר
Lc 14,31 ואינו חושב ראשונה אם עם עשרה אלף יכול
Lc 17,21 הוא או הלאה הוא כי הנה מלכות האל ראוי
Lc 18,16 זה להם. 16 ואמר להם הניחו הנערים הקטנים
Lc 21,36 ראויים לברוח כל אלה הדברים שעתידין
Jn 1,15 וצועק אומר זה הוא אותו שאמרתי שעתיד
Jn 1,27 אותו שאינכם מכירים אותו 27 הוא עתיד
Jn 4,22 למה שאנו יודעים. כי שלום ליהודים עתיד
Jn 4,25 לו אנכי יודעת שמשיח הוא קרישטו עתיד
Jn 5,40 והם הן המעידות עדות לי. 40 אינכם חפצים
Jn 6,44 להם. לא תלינו עלי. 44 שום דבר אינו יכול
Jn 6,66 ואומ׳ בעבור זה אמרתי לכם שאין אחד יכול
Jn 7,34 תמצאוני. למקום שאהיה שם אתם לא תוכלו
Jn 8,21 תמותו. למקום שאני הולך אינכם יכולים
Jn 13,33 33 בנים שעדין הם עמכם. [*] אינכם יכולים
Jn 18,4 כלי זיין. 4 ישאוש יודע כל הדברים עתידים
Lc 6,45 אוצר לבו מגיד טוב. ואדם רע מרוע אוצר
Lc 2,35 יחצו ויעברו נפשו. בעבור מחשבות רוב

לב. 24 כל אדם השומע דברי ועושה אותם. יהיה דומה
לב ותמצאו מנוח בנפשותיכם 30 כי עולי נח הוא
לב זה העם שמן ואזנו כבדה ועצמו עיניהם בעבור זה
לב על שום אדם. כי אתה אינך שופט לפי הפנים של
לב ומכל נפש ומכל חוזק ולאהוב רעהו כמוהו. וזהו
לב האבות בבנים וידריכם בחכמת הצדיקים ויכין לשם
לב ולדרוש תשובה לשבויים ולעורים ראיה ולעזוב
לב וחריצות בעושרין ובתענוגי החיים האלו הם
לב השמים כי בתהומות גהינם תרדי. 16 מי שאתם מואס
לב רב וגניבה. 40 סכלים מי שעשה מה שהוא מחוץ לא
לב. 28 ושם יהיה בכי והרעשת האל. כאשר תראו אברהם
לב קרבו 9 ואני אומר לכם שתעשו לכם .. הרוע לב
לב בעבור שתהיו אפסים שאסיפכם באוהלים נצחיים. 10
לב נר בא לעולם ואוהבים האנשים ביותר חשך וערפל
לב לוועדו. וישאוש כורע כתב אחד בארץ באצבעו. 7
לב׳ ולג׳. 53 האב יהיה נגד הבן והבן נגד האב.
לבא להושיענו. או מקוים אנו אחר. 4 וישוש ענה לכו
לבא: 15 מי שיש לו אזנים בעבור שמוע ישמע. 16 אל
לבא לאומה זו רעה. 46 ובעוד שדובר אל העם אמו
לבא אל ישאוש. 30 וראה בא רוח חזק ופחד. וכשהתחיל
לבא בשם אדונינו מושיענו. מהולל תהיה בשמים: 10
לבא 49 ויתחיל להכות העבדים האחרים ויתחיל לאכול
לבא כל העשר ישנו באריכות 6 עד חצי הלילה. צעק
לבא הנערים אלי ואל תמנעו אותם כי מאלו הוא מלכות
לבא. 8 לכן עשו פירות הגונים מטבילה. ולא תתחילו
לבא. או אנחנו מקוים אחר. 20 [*] [*] 21 [*] 22
לבא אלי בן האל מאד עליון מבקש אני ממך שלא
לבא בקרבי הפרים ההם. וכן עשה. 33 אז השדים יצאו
לבא אחרי יהיה כופר בעצמו ושתי וערב שלו ובכל יום
לבא. בן האדם יהיה נמסר בידי אדם. 45 ולא הבינו
לבא. 2 ואמ׳ תבואות הקציר רבות. רק הקוצרים
לבא אמת שיהיה ניעור. ולא יניח חפור ביתו. 40
לבא ויתחיל להכות הנערים והשפחות ויאכל וישתה
לבא נגד מי שעם עשרים אלף בא אליו. 32 וזולת זה
לבא לכם. 22 ואמ׳ לתלמידיו יבואו ימים שתאוו
לבא אלי ולא תמנעום כי מכיוצא באלו הוא מלכות
לבא. עומד בן האדם 37 ביום מלמד במקדש. ובלילה
לבא אחרי נעשה קדום. וקודם לימים. 16 ומשלימותו
לבא אחרי והיה קודם לי אותו שאיני ראוי לחלוץ
לבא. 23 אבל תבוא שעה. ועתה היא שהאמתיים
לבא. וכשיבא יראנו דברים רבים. 26 וישאוש אמר אני
לבא אלי שתהיה לכם חיים נצחיים. 41 אין לי זוהר
לבא אלי. אם האב ששלחני לא ימשכהו. ואני אקימהו
לבא אלי אם לא ינתן לו מאבי. 67 בעבור זה רבים
לבא. 35 [*] [*] 36 37 וביום הגדול מן החג עומד
לבא. 22 אז היהודים [*] [*] יהרגו עצמם: 23 ואמ׳
לבא במקום שאני הולך שם. ועתה אני אומ׳ לכם 34
לבא עליו. יצא ואמ׳ להם מה אתם מבקש מבקשים. 5
לבבו מגיד רע כי מהשפעת הפה הלב מדבר. 46 למה אתם
לבבות תהיו מפורסמות. 36 ובת אחת משמואל היתה

Mt 22,37 בדת 37 אמ׳ לו ישאוש תאהוב אלהיך בכל **לבבך** ובכל נפשך ומכל שכלך. 38 זהו הראשון ומאד
Mc 12,30 אלהיך אדון הוא אחד. 30 אותו תאהב בכל **לבבך** ובכל נפשך ובכל מחשבתך ובכל כחך. זהו עיקר
Lc 10,27 27 והוא ענה ואמ׳ תאהב האדון אלהיך בכל **לבבך** ובכל נפשך ובכל כחך ומחשבתך. ואהבת לרעך
Mt 19,8 משה הודה לכם שתעזבו נשותיכם בעבור קושי **לבבכם.** אבל בתחלה לא היה מסכָּם. 9 רק אני אומר לכם
Mc 8,17 אינכם מכירים ולא מבינים. עדיין הוא עור **לבבכם.** 18 עינים לכם ואינכם רואים. אזנים לכם
Mc 10,5 ישאוש ענה ואמ׳. הוא הודה לכם בעבור רוע **לבבכם.** 6 אבל השם יצר בהתחלת העולם איש ואשה. 7
Lc 9,44 ראו כן תמהו. ואמ׳ ישו לתלמידיו שימו **לבבכם** אלה הדברים העתידים לבא. בן האדם יהיה נמסר
Lc 12,34 מכלה. 34 ובמקום שיהיה אוצרכם שם יהיה **לבבכם:** 35 מתנים ערוכים תהיו ועשישות דולקות
Lc 16,15 המצדיקים עצמם לפני האנשים רק האל יודע **לבבכם.** ומה שהוא גדול וגבבוה .. למלכים קטן הוא
Lc 21,14 שמי. 13 וזה יבא לכם לעדות. 14 אז ינוח **לבבכם** ואל תחשבו באי זה אופן תענו. 15 כי אני אתן
Lc 21,34 יכלו. ודברי לא יעברו: 34 השמרו שבאולי **לבבכם** לא יהיה כבד ביתרון אכילה ושכרות: ובצורך
Lc 24,38 ואמר להם למה אתם נבהלים ומה חשבתם בתוך **לבבכם.** 39 ראו ידי ורגלי [*] 40 .[*] 41 [*]
Jn 14,1 קפיטולו י״ד כפי ש׳ יואן 1 לא יהיה **לבבכם** נבהל האמינו באל ובי האמינו. 2 בבית אבי
Jn 14,27 על דרך שהעולם נותנו. לא תיראו ולא תהיה **לבבכם** נבהל. 28 אתם שמעתם אמרתי אלך ואבא אליכם:
Jn 16,6 כאשר אמרתי לכם אלה הדברים דאגה נתמלאה **לבבכם.** 7 אבל אני אומר לכם שצריך הוא לכם שאלך כי
Jn 6,72 72 וזה אומ׳ מיוד״ש אשכריוטא כי זה עתיד **לבגוד** בו שהוא אחד משנים עשר: Tit,7 קפיטולו ז׳
Jn 13,11 אבל לא כולכם. 11 כי אני יודע אותו שעתיד **לבגוד** בי. ובעבור זה אמר אין כולכם טהורים. 12 אז
Mt Prol,7 נגד המינין. ועם שֶׁרַבִּים כתבו האיונגלי **לבד** ארבעה יש עדות אמת. כי הם הגידו אמונת השילוש
Mt 5,47 המפורסמים: 47 ואם תקדימו שלום לאחיכם **לבד** הלא זה הדבר עושים פחותי הנצרים. 48 תהיו א״כ
Mt 8,8 ואמ׳ אדון איני ראוי שאתה תכנס בביתי רק **לבד** תאמ׳ בדיבור ובני יהיה נרפא. 9 כי אני אדם
Mt 12,4 שהיו עמו אינו ראוי לאכול רק לכהנים **לבד.** 5 ולא אתם קראתם בדת שהכהנים לפעמים שוברים
Mt 12,31 אומר אני לכם כי עון קללה יכופר לאנשים **לבד** מי שאומר קללה נגד הקדש רוח. 32 ומי שיאמ׳
Mt 12,39 וישאוש ענה להם אומה רעה אות לא ינתן לכם **לבד** אות יונה נביא. 40 כי כמו שיונה היה בבטן הדג
Mt 14,17 תנו להם אתם לאכול 17 ענו לו אין לנו פה **לבד** ה׳ לחמים ושני דגים. 18 והוא אמ׳ להם שאו
Mt 14,21 21 ומספר האוכלים היו ה׳ אלפים אנשים **לבד** ונשים וטף. 22 ותכף צוה לתלמידים עלות באניה
Mt 14,36 ושלחו לו כל החולים 36 וחילו פניו אשר **לבד** יגיעו שפת מלבושיו וכל אותן שהיו נוגעין תכף
Mt 15,38 38 והיו האוכלים כמו ד׳ אלפים אנשים **לבד** נשים וילדים. 39 והניח העם ועלה בספינה קטנה
Mt 16,4 רעה והפוכה שואלת אות. ואות לא ינתן לכם **לבד** אות יונה הנביא. ונפרד מהם והלך לו: 5 וכאשר
Mt 17,8 8 ושאו העניים ואל תיראו שום אדם אם לא **לבד** ישו. 9 וכאשר יורדים מן ההר ציום ואמ׳ לשום
Mt 21,21 לכם שאם יהיה לכם אמונה ולא תספקו לא **לבד** אומר מהתאנה אבל אומר מהר אחד אם תאמרו שיקום
Mt 24,36 היום והשעה ולא המלאכים ולא הבן. אבל **לבד** האב השממיי. 37 וכן כאשר היה בזמן נח כן יהיה
Mc 2,7 מדבר כן זה קללה. כי מי יוכל לכפר עונות **לבד** האל. 8 ותכף הכיר מחשבותיהם בעד הקדוש רוח
Mc 2,26 הקדש אותם ששום אדם אינו ראוי לאוכלם **לבד** הכהנים. הוא אכל ונתן לחיילותיו. 27 ואמ׳
Mc 3,29 לכם אומר. שכל העונות יהיו מכופרים 29 **לבד** עון נגד קדוש רוח. זהו מי שאין לו תקוה. זה
Mc 5,36 והמלמד 36 ישאוש ששמע זה אמ׳ לא תפחד **לבד** יהיה לך טובה אמונה בשם׳ והאמין 37 ולא הוליך
Mc 5,37 בשם׳ והאמין 37 ולא הוליך שום אדם עמו **לבד** פירו ויקומו 38 ובאו בבית הסגן של בית הכנסת.
Mc 5,40 40 וכולם לעגו עליו. וישאוש גרש כלם בחוץ **לבד** האב והאם והתלמידים שהיו עמו ונכנסו למקום
Mc 8,14 14 ותלמידיו שכחו לקחת לחם ולא היה להם **לבד** לחם אחד 15 והוא מזהירם אומר ראו השמרו משאור
Mc 9,7 7 ותכף הביטו סביבותיהם ולא ראו דבר **לבד** ישאוש. 8 וכאשר ירדו מן ההר ישאוש צוה שלא
Mc 10,18 לו למה אתה אומר לי טוב ושום אדם אין טוב **לבד** האל. 19 אתה יודע מצות השם. לא תעשה ניאוף.
Mc 12,32 32 ואמר לו אותו החכם רבי אמת גדול שאינו **לבד** אלוה אחד ואינו אחר אלא הוא 33 אותו שחייב
Lc 3,13 מה יעשו. 13 והוא ענה להם לא תעשו עוד. **לבד** כמה שנתן לכם רשות. 14 והפרושים שאלוהו
Lc 5,21 זה מי מדבר קללות מי יוכל להניח עונות **לבד** האל 22 וכאשר ישאוש הכיר מחשבותיהם ענה ואמ׳
Lc 9,13 אמ׳ להם תנו להם לאכול. ואמרו לו אין לנו **לבד** חמשה לחמים ושני דגים וצריכים אנו לקנות דבר
Lc 9,36 ונשאו עיניהם ולא ראו רק ישאוש משיח **לבד.** וירדו כלם מן ההר. וישאוש צוה אותם ואמ׳ להם
Lc 18,19 אמר לו. למה אתה אומר אלי טוב ואין טוב **לבד** האל. 20 אתה יודע המצות. לא תקנא. לא תנאף.
Lc 24,12 ופירו קם ורץ לפני הקבר וכורע ראה הבגדים **לבד** והלך לו נפלא בעצמו ממה שנעשה. 13 והנה שנים
Jn 1,14 וישכון בכם. ואנו רואין אורו שאחד הוא **לבד.** ונולד מן האב שהוא מלא חן ואמת. 15 זואן
Jn 1,18 18 שום אדם לא ראה לעולם האל. הבן אחד **לבד.** ילוד שהוא בן האב. זהו אלוה אחד. הוא ספרו
Jn 3,18 כבר הוא נדון. כי אינו מאמין בעולם האחד **לבד** נולד בן האלוה: 19 וזהו עין לב נר בא לעולם

Jn 5,18 18 אז היהודים אבו יותר להמיתו. כי לא **לבד** מתיר השבת אבל עוד אומר שאביו הוא אלוה.
Jn 5,44 המעלות. ואינכם מבקשים אותם שהן מן השם׳ **לבד.** 45 אל תהיו כ״כ סכלים שתחשבו שאני הוא
Jn 11,52 משיח יצטרך לו למות בעד העם. 52 ולא **לבד** בעד העם. אבל בעבור יקב״ץ יחד בני האל
Jn 12,9 רוב עם מן היהודים ששם היו ובאו שם לא **לבד** בעבור ישאוש רק שראו [*] 10 [*] לזרו 11 כי
Jn 13,9 חלק בי. 9 ואמר לו שימון ופירי לא הרגלים **לבד** אבל גם הידים והראש. 10 וישאוש אמר להם מי
Jn 16,33 עמי: 33 אלה הדברים אמרתי לכם בעבור שבי **לבד** יהיה לכם שלום. כי תהיה לכם צרה בעולם רק
Jn 17,3 לו יתן להם חיים נצחיים. 3 שיכירו אותך **לבד** אל אמת. ואותו ששלחת ישאוש משיח. 4 אני
Jn 17,20 הם מקודשים באמת. 20 ואיני מתפלל בעד אלו **לבד.** רק עדיין בעד אותן שיאמינו בעד דבריהם בי.
Mt 4,4 ויאמר לו כתוב הוא אדם אינינו חי על הלחם **לבדו** אבל מחן השם: 5 אז העלהו השטן אל העיר
Mt 4,10 לך השטן כי כתוב הוא התפלל לאלהיך ואותו **לבדו** תעבוד 11 אז עזבהו השטן והמלאכים באו ושרתו
Mt 19,17 ישאוש אליו למה אתה אומר אלי טוב. אחד **לבדו** השם הוא טוב. אם תרצה להבין חיים נצחיים
Mc 6,46 משלח העם. 46 וכאשר תלמידיו עולים בהר **לבדו** התפלל. 47 וכאשר נעשה ערב הספינה קטנה היתה
Lc 4,4 ענה כתו׳ הוא שאינו חי האדם על הלחם **לבדו** כי אם בכל הדבר שיוצא מפי השם׳. 5 והשטן נהג
Lc 9,18 י״ב קופות מליאות 18 ונעשה שישאוש היה **לבדו** והתפלל ותלמידיו סמוכים לו וישו שאלם מה
Jn 3,16 האל אוהב כל. כמה העולם שבנו יחידו אחד **לבדו** נולד. נתן לעולם בעבור שהמאמין בו לא יאבד
Jn 6,15 שיתפשוהו. ויעשוהו מלך. ברח פעם אחרת בהר **לבדו.** 16 וכשנעשה ערב ירדו תלמידיו לים. 17 וכאשר
Jn 8,16 אדם. 16 וכשאני דן משפטי אמתי: כי אינינו **לבדי.** שהאב שלחני ואני אחדים אנחנו 17 ובתורתכם
Mc 9,1 ונהגם בהר אחד מאד גבוה. והיו הם כולם **לבדם.** והיה בשנוי צורת הפנים 2 והמלבושים היו
Jn 6,22 באניה עם תלמידיו. אבל תלמידיו הלכו **לבדם.** 23 ואוניות אחרות באו דטיבריאדיש אותה ששם
Mt 21,19 לדרך ובא שם ולא מצא תאנים כי אם עלין **לבדן** ואמר מעולם לא תטעני פרי. ותכף יבשה התאנה:
Lc 1,51 חזקים בזרועו והוא מבזה הגאים במחשבת **לבו.** 52 והוא משפיל החזקים והגבוהים מאריות
Lc 6,45 איש מלקט ענבים. 45 אדם טוב מטוב אוצר **לבו** מגיד טוב. ואדם רע מרוע אוצר לבבו מגיד רע כי
Jn 2,21 בג׳ ימים תעשהו. 21 ומה שהוא אמ׳ במקדש **לבו** אמר. 22 [*] והאמינו בכתיבה ובדבר שאמר
Mt 11,13 והדת עד זואן טבול התנבאו מה שהיה עתיד **לבוא.** 14 ואם תרצו לבחרו הוא אליהו שעתיד לבא: 15
Mt 22,3 לקרוא הקרואים אל הנישואין ולא אבו **לבוא.** 4 ופעם אחרת שלח עבדים אחרים אומר תאמרו
Lc 22,49 האדם. 49 וראו אותם שסביב היו מה שעתיד **לבוא:** אמרו לו אדון אם נכה בסכין 50 ואחד מהם הכה
Mt 26,16 פשיטי כסף. 16 ומכאן והלאה מחפש איך יוכל **לבוגדו** 17 ויום ראשון של פסח באו התלמידים ואמרו
Lc 1,9 בשבתו 9 כפי מנהג הכהנים. יצא בגורל שיתן **לבונה.** וכאשר נכנס במקדש הש׳. 10 וכל העם היו
Mt 3,4 אדונינו והתהפכו אליו 4 ואותו זואן היה **לבוש** עורות והיה מזונו חגבים ודבש מדבריי. 5 ואז
Mc 1,6 ירדן ומתודים על עונותיהם. 6 וזואן היה **לבוש** עורות גמלים. וחגור סביב המתנים מחגורת עור.
Lc 16,19 אחרת עושה נאוף: 19 אדם אחד עשיר היה **לבוש** ארגמן ואכל כל בטוב 20 והיה דל שש.. לז..
Mc 5,28 כי היא אומרת בקרבה אם אנכי יכולה נגוע **לבושו** אני אהיה נרפאת. 29 ותכף נפסק הגרת הדם.
Mt 27,35 הנבואה אומרת. חלקו ביניהם מלבושי. ועל **לבושי** הניחו גורל. 36 ויושבים מביטים 37 ושמו על
Mt 11,14 התנבאו מה שהיה עתיד לבוא. 14 ואם תרצו **לבחרו** הוא אליהו שעתיד לבא: 15 מי שיש לו אזנים
Jn 3,4 יוכל אדם להולד והוא זקן: יכול אדם לשוב **לבטן** אמו ושיבא לעולם פעם אחרת: 5 ענה ישאוש אמת
Mc 14,8 שהיה לה עבדה אותי ומְהֻרָה לפני הקבר למשוח **לבי** 9 אמת לכם אני אומ׳ בכל מקום שתהיה מוגד זה
Mc 14,22 22 וכאשר היו אוכלים לקח הפת ואמר זהו **לבי.** 23 ולקח הגביע ועשה חנות ונתן להם ושתו
Lc 19,29 הולך לפניהם עולה בירושלם 29 [*] מתקרב **לביט** פגיי בבטאניא בהר שנקרא הר הזתים. ושלח שני
Mt 18,15 יאבד. 15 אם רעך חוטא לך. ויסרחו בינך **לבינו** אם הוא ישמעך אתה הרוחתו. 16 ואם לא ישמעך
Lc 24,32 בלתי נראה בעיניהם. 32 והם אמרו ביניהם **לבינו.** היה נשרף בקרבינו שדבר בנו בדרך. ולמדנו
Mt 2,8 גדול הזמן שנראה להם הכוכב. 8 וישלחם **לבית** לחם ויאמר להם לכו שאלו מהילד בתבונה ובדעת
Mt 12,9 אדון עדיין מהשבת. 9 וכאשר היה מועבר בא **לבית** הכנסת שלהם 10 ושם היה אדם אחד עם היד יבשה
Mc 1,29 גליליאה. 29 ותכף שיצא מבית הכנסת באו **לבית** שימון ואנדריב עם יקומו ועם ג׳ואן לאכול. 30
Lc 4,16 16 ובא בנזוריט ששם נתגדל ונתנס כמנהגו **לבית** הכנסת בשבת. וקם שמח 17 ונתנו לו ספר ישעיה
Lc 6,4 לו רעב והוא ואותן שהיו עמו 4 כשנכנס **לבית** האל ולקח לחם הפנים ואוכל ונותן למי שהוא
Lc 7,6 6 וישאוש הולך עמהם. וכאשר היה סמוך **לבית** סנטוריאו שלח אליו אוהביו שיאמרו לישאוש
Lc 10,7 הפועל להיות לו שכרו. אל תאבו לעבור מבית **לבית.** 8 ובאיזו עיר שתכנסו ויקבלו אתכם אכלו
Lc 16,27 פה. 27 והוא אמר א״כ אב אחלי שתשלחהו **לבית** אבי 28 כי חמשה אחים יש לי ואמר להם שלא
Jn 10,1 אמת אני אומ׳ לכם מי שאינו נכנס בעד השער **לבית** הצאן רק עולה בעד מקום אחר גנב הוא. 2 אבל
Lc 5,25 קם לפני כלם ולקח מטתו שבה שוכב והלך **לביתו** מהלל ומברך האל. 26 וכל אשר היו שם היו

Lc 18,14 אני 14 אמת אני אומר לכם שהעולמיי זה הלך **לביתו** מצודק. כי כל אדם המגביה עצמו יהיה נשפל
Jn 7,53 נביא לא יבא מגלליאה 53 ושבו כל אחד איש **לביתו:** Tit,8 קפיטולו ח׳ כפי יואן 1 וישאוש הלך
Mt 9,6 בארץ: אז אמ׳ לנטול קום קח מטתך ולך **לביתך:** 7 [*] 8 והעם שראו זה יראו השם ואותו
Mc 5,19 ילך עמו. 19 וישאוש לא רצה אבל אמ׳ לו לך **לביתך** ולאותן שלך. וְסַפֵּר החסד שהש׳ עשה לך: 20
Lc 5,24 חולה אני אומר לך לך קום וקם מטתך ושאהו **לביתך** 25 ומיד קם לפני כלם ולקח מטתו שבה שוכב
Lc 8,39 מבקש מישו שילך עמו. וישו אמ׳ לו 39 שוב **לביתך** וספר כל הדברים האלה שעשה לך האל. ויסע
Mt 9,15 אמ׳ להם מה ארוס בעוד שהוא חי אין יכולין **לבכות** כל †אותן† שהם עמו. אבל כשיצא העת שאדם
Lc 7,38 מאחור קרוב רגלי ישאוש משיח והתחילה **לבכות** ולרחוץ רגלי ישאוש משיח עם דמעות שמעיניה
Jn 11,31 מהר ויצאה הלכו אחריה אומרים לקבר הולכת **לבכות:** 32 אז כשמריאה באה למקום שישאוש היה
Lc 9,21 אתה הוא ישאוש בן אל חי. 21 וישאוש צום **לבל** יגידו לשום אדם. 22 שחוייב שבן האדם יסבול
Mt 6,1 שאביכם שמימיי שלם הוא: Tit 1,6 השמרו **לבלתי** עשות אמבוה בלעז אופנא. ממעשיכם הטובים
Jn 18,36 היה מלכותי: באמת משרתי יהיו מנגדים **לבלתי** אהיה נמכר ליהודים אבל עתה מלכותי אינינו
Mc 16,14 ישאוש נראה להם להבחין מיאונם וקושי **לבם** כי אותם לא האמינו לאותם שראוהו שחזר חי 15
Jn 12,40 אמר ישעיה הנביא 40 עור עיניהם ותקשה **לבם** בעבור שלא יראו בעינים ויבינו בלב ויתבוננו
Mt 5,36 בראשך כי אין אתה יכול לעשות שער אחת **לבן** או שחור 37 דברכם יהיה אין הין הנשאר הוא רע.
Mc 16,5 ראו שבת בצד ימין נער אחד מלובש בגד אחד **לבן** ונפחדו. 6 והוא אמר להן אל תפחדו. אתם בקשתם
Lc 9,29 אל ההר והתפלל. 29 ונשתנו פניו ומלבושיו **לבן** ומזהיר. 30 והנה שני אנשים מדברים עמו. והם
Jn 5,22 כי האב אינו דן שום אדם. אבל נתן כל משפט **לבן.** 23 בעבור שהכל יכבדו לבן כמו שמכבדין לאב.
Jn 5,23 נתן כל משפט לבן. 23 בעבור שהכל יכבדו **לבן** כמו שמכבדין לאב. מי שאינו מכבד הבן אינו
Jn 5,26 כמו שהאב יש לו חיים בעצמו. כן נתן חיים **לבן** בעצמו 27 ונתן לו יכולת לעשׂות משפט כי הוא בן
Jn 20,12 בקבר. 12 ורואה שני מלאכים מלובשים **לבן** יושבין אחד בראש ואחד ברגלים במקום ששם הונח
Mt 17,5 ולאליהו אחד. 5 ובעוד שמדברים עב אחד **לבנה** צללם. ובת קול אחת באה מתוך הענן אומרת זהו
Mc 14,51 ונער אחד מלבישו שהיה מלובש מאחת אלמשיאה **לבנה** ותפשוהו. 52 והוא עזב האלמשיאה וברח כולו
Lc 9,34 מה אומר. 34 ובאומרו דברים אלו באה עב **לבנה** ועשתה צל להם ונכנסו בעב ופחדו פחד גדול. 35
Lc 23,11 עם סיעתו מבזים אותו. והלבישוהו ארגמן **לבנה** והוציאו לעג עליו. 12 ונעשה באופן שנגשו
Lc 14,28 יכול להיות תלמידי. 28 כי אי זה מכם שחפץ **לבנות** מגדל. ולא ימנה ראשונה ההוצאה הצריכה אם
Lc 14,30 ילעיגו לו. 30 ויאמרו האיש הלזה התחיל **לבנות** ואין בידו כח להשלים. 31 או אם מלך הולך
Jn 4,35 לכם שאו עיניכם וראו כי כבר תבואות הקציר **לבנות.** 36 ומי ילקט שכרכם ויאסוף פרי כחייכם
Mt 2,15 דבר האל שאמר על ידי הנביא אני קראתי **לבני** ממצרים. 16 ויהי כראות אירודש שהלעיגו ממנו
Mt 21,5 זה להשלים הנבואה מהנביא אומרת. 5 אמרו **לבני** ישראל הנה מלכך בא שפל יושב על האתון ועיר
Mt 21,37 באחרונה שלח להם בנו ואמ׳ הם ישאו כבוד **לבני.** 38 וכאשר העובדים ראוהו אמרו ביניהם זהו
Mc 12,6 שלח בנו מאד יקר ואמ׳ אולי ישאו כבוד **לבני** 7 והעובדים אמרו יחדיו זהו היורש בואו
Lc 12,42 בחכמה אותו האיש משים האדון על ביתו לתת **לבני** ביתו החטה הראויה לתת להם בזמנה. 43 מאושר
Mt 14,2 עת אירודיש טינורקא שמע ישאוש 2 ואמ׳ **לבניו** זהו זואן טבול ששב חי ועושה נפלאות. 3 כי
Mc 7,27 27 וישאוש אמ׳ ראשונה חייב אדם לעזור **לבניו.** כי אין דבר טוב קחת הלחם מהבנים בעבור תתו
Mt 7,11 א״כ אתם אם דעתכם תדעו לתת דברים טובים **לבניכם** כמה וכמה האל שמימיי שיתן דברים טובים
Lc 11,13 לא שלא תבטחו בריע. אך תתנו מתנות טובות **לבניכם** כמה וכמה אבינו שבשמים שיתן הרוח למי
Lc 24,4 הנה ששני גברים עמדו סמוך להם במלבושים **לבנים** ומזריחים 5 והנשים כאשר יראו ותקדו פניהם
Lc 22,11 של מים לכו אחריו בבית שיכנס. 11 ותאמרו **לבעל** הבית האדון אומר לך אנה הוא המקום שיאכל
Mc 16,2 משיחה מרגליית בעבור שתמשחו ישאוש 2 ובאו **לבקר** למחרת בקבר וכבר יצא השמש 3 ואומרות ביניהן
Lc 12,22 בשם: 22 ואמר לתלמידיו אל תהיו משתדלים **לבקש** אוכל לנפשכם. ואל תאמרו במה תלבשו גופכם. 23
Lc 12,29 אתכם. למה אתם במעט אמונה. 29 ואל תחפצו **לבקש** מה תאכלו ומה תשתו ואל תתנשאו למעלה. 30 כי
Lc 13,6 המשל. אדם אחד היה לו עץ תאנה בכרמו ובא **לבקש** הפרי ולא מצא. 7 ואמ׳ לשומר הכרם. כבר עברו
Lc 19,10 שלום בזה הבית בעבור שזה בן אברהם 10 בא **לבקש** מן האדם להושיע מה שהיה אבוד. 11 וזה אמ׳
Mc 15,8 הרציחה הושם במאסר. 8 ובא העם והתחיל **לבקשו** כמו שהוא יודע שיתן להם תפוש אחד: 9 ופילאט
Lc 2,45 45 וכאשר לא מצאוהו חזרו לירושלם **לבקשו.** 46 ביום השלישי מצאוהו במקדש יושב באמצעם
Jn 7,34 יהיה לכם מעט זמן. אחר ילך האב ששלחני 34 **לבקשני** ולא תמצאוני. למקום שאהיה שם אתם לא תוכלו
Mt 3,7 היה אומ׳ אליהם משפחת ויבדיש מי למד לכם **לברוח** לאף הש׳ם. 8 עשו מעשים טובים ותשובה 9 ולא
Lc 21,36 זה הקיצו לעולם והתפללו לשם שתהיו ראויים **לברוח** כל אלה הדברים שעתידין לבא. עומד בן האדם
Mc 5,22 מבית הכנסת בשם גאריר. וכאשר ראהו כרע **לברכיו** לרגליו 23 מבקש ואומ׳ בתי היא קרובה למות.

Jn 21,7 הוא. ושימון פירו כאשר שמע האדון הוא
Mc 10,8 יעזוב אביו ואמו ויקח אשה 8 ויהיו שניהם
Lc 1,27 המלאך גבריאל בעיר גליליאה ששמה נזורט 27
Lc 1,28 והבתולה שמה מריאה. 28 וכאשר המלאך נכנס
Jn 16,2 שלא תהיו ניזוקים 2 הם יעמידו אתכם מחוץ
Mt 10,15 הדין אותה העיר מאותה דשידומה: קפיטולו
Lc 19,14 שאבוא. 14 והקציפוהו עירוניו כבר ושלחו
Mt 21,43 לכם אומר שמלכות הש׳ יהי מכם לקוח ונתון
Mc 7,19 האדם אינו יכול לטנפו. 19 כי אינו נכנס
Lc 6,29 בלחי האחד הזמין לו האחרת. ואותו שיחפוץ
Lc 8,17 ביותר נעלם שלא יהיה ניכר ושלא יבא
Lc 12,2 שלא יהיה נגלה. אין דבר מכוסה שלא יבא
Mt 11,27 ושום אדם אינו מכיר האב רק אותו שהבן רצה
Lc 13,1 י״ד שן לוקא 1 והיו באותו עת מקצת מגידים
Lc 8,26 ועברו אל מלכות גאניט זאריט אותה שסמוכה
Lc 14,23 והכניסם בחזקה בעבור שענייני יבאו
Jn 10,10 מרעה . 10 הגנב לא בא אם לא בעבור שימצא
Lc 6,29 לא תרצה למונעו ועו׳ הגונילא אם יחפוץ
Mt 16,22 השלישי: 22 ואז לקחו פירו לצד אחד והתחיל
Mc 8,32 32 ואמ׳ להם בגלוי. ופירו [*] התחיל
Mc 4,31 הש׳ לאי זה דמות אדמהו. 31 דומה הוא
Mt 8,29 ישאוש משיח. באת לפני קודם זמן בעבורי
Mc 11,15 15 ובאו לירושלם: וכאשר נכנס במקדש התחיל
Lc 19,45 עת פקודתך: 45 וכאשר נכנס במקדש התחיל
Mt 17,18 בסוד ואמרו לו למה לא היינו יכולים אנו
Mt 10,33 האנשים אני אבידתו לפני האל אבי: קפיטולו
Jn 19,23 הפרושים כשתלוהו לקחו המלבושים. וחלקום
Mt 10,19 תאמרו כי השם ילמדכם באותה שעה שתצטרכו
Mt 12,46 אל העם אמו וקרוביו עומדים בחוץ ורוצים
Mc 12,1 קפיטולו י״ב כפי שן מרקו 1 והתחילם
Lc 1,22 22 וכאשר יצא מן המקדש לא היה יכול
Lc 5,4 ויושב ומלמד לעם אשר באניה. 4 וכאשר סיים
Lc 7,15 שתקום 15 ומיד אותו שהיה מת קם. והתחיל
Jn 4,50 אליו ישאוש לך בנך חי הוא. והאדם האמין
Jn 8,28 ודבר אני עושה מעצמי רק כמו שהאב למדני
Jn 18,37 מלך. ענה ישאוש אתה אומ׳ שאני מלך. אני
Lc 1,20 להגיד לך אלה הדברים 20 בעבור שלא האמנת
Jn 5,47 אם לאותיותיו אינכם מאמינים איך תאמינו
Lc 20,26 שהם מן השם׳ תנו לשם׳. 26 ולא יכלו ענות
Mt 27,41 אלוה אתה ירד מן השתי וערב. 41 וכמדומה
Mt 27,44 כי הוא אומ׳ אני בן האלוה. 44 וכמדומה
Mt 11,16 הנה דומים לנערים היושבים בשער וקוראים
Lc 6,37 חנינה כאשר אביכם הוא חנון. 37 אל תחפצו
Jn 12,47 ישמרם אני איני דן אותו כי אני לא באתי
Lc 1,50 עשה בי דברים גדולים 50 וחסד שלו מדור
Mt 19,21 תחפוץ היות שלם לך מכור מה שיש לך ותנהו
Mc 13,22 שקרנים נביאים מראים סימנים ונפלאות
Lc 24,45 שנאמרו עלי: 45 אז פתח להם שכלם
Jn 1,13 שיאמינו בשמו 13 שאינן ילודי דם. זאת
Lc 10,19 כמו ברק. 19 והנה אני נתתי לכם יכולת

לבש מלבושיו כי ערום היה. ונכנס בים. 8 ושאר
לבשר אחד. 9 ומה שהאל מחבר שום אדם לא יפריד: 10
לבתולה ארוסה עם איש ששמו יושאף הוא מבית דוד.
לבתולה אמ׳ לה הש׳ יושיעך מלאה חן הש׳ עמך ברוכה
לבתי כנסיותיהם. ושעה תבוא שכל אדם שבא יהרוג
ל״ג כפי מתיאו 16 אני שולח אתכם כמו צאן בין
לגאסיאו אחריו אומרים לא נחפוץ שזה ימלוך עלינו.
לגוים שיעשו מעשיו 44 אותו שיפול על אותה האבן
לגוף רק בבטן ויוצא בעד טבע מנקה. 20 ואמ׳ להם 21
לגזול מלבושך לא תרצה למונעו ועו׳ הגונילא אם
לגלוי. 18 לכן ראו באי זה אופן אתם שומעין. כי
לגלוי. 3 ואותם דברים שאמרתם בחשך יהיה נאמרים
לגלות לו. 28 יבאו אלי כל אותן שמצטערים ונוגישים
לגלילבש ודמם ערב פילאט עם קרבנותם: 2 וענה ישאוש
לגליליאה 27 וכאשר יצאו בארץ בא לישוש אדם אחד
לגמר: 24 כי אני אומר לכם כי אני אומר לכם כי שום
לגנוב והרוג והשמיד. אני באתי בעבור שיהיה לכם
לגנוילה. 30 אבל לכל אדם שישאלך תן. ולאותו שיגזול
לגערו. אומר האל לא יאבה אדון שיקרך. 23 וישוש
לגערו. 33 וישאוש נהפך לפני התלמידים גוער פירו.
לגרגיר של חרדל כשהוא זרוע בארץ קטן הוא מכל
לגרש. 30 וקרוב מאותו מקום היו חזירים רבים
לגרש המוכרים והקונים במקדש וקניות החלפנים
לגרש משם הקונים. 46 והוא אמ׳ להם כתוב ביתי בית
לגרשו. 19 אמ׳ להם ישאוש בעבור מיעוט האמנתכם.
ל״ד כפי מתיאו 34 עוד אמר ישאוש משיח לתלמידיו אל
לד׳ חלקים לכל פרט חלקו. והמלבוש הנקרא גונילא.
לדבר: 20 אתם לא תדברו: אבל הקדש רוח ידבר בעדכם.
לדבר עמו. 47 ואמר לו אדם אחד אמך וקרוביך עומדים
לדבר דמיונות. ואמ׳ אדם אחד נטע כרם וסגר אותה
לדבר אליהם והכירו שמריאה ראתה בסימנין מראה להם
לדבר אמ׳ לשמעון. תוליך האניה בים. ופזרו הרשתות
לדבר. וחזרו לאמו. 16 וכל העמים יראו יראה גדולה
לדבר שאמר לו ישו והלך לו. 51 וכאשר רצה לרדת
לדבר אלה הדברים. 29 ומי ששלחני הוא עמי: ואינו
לדבר זה נולדתי בעבור זה באתי לעולם לעשות עדות
לדברי שיושלמו בעתן תהיה אלם ולא תוכל דבר עד
לדברי. Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר
לדבריו לפני העם. ומתמיהין מתשובתו. שתקו. 27
לדברים אלו: אומרים לו גדול הכהנים והמאותתים
לדברים אלו מחירופין. היה אומ׳ אחד מהגנבים שהיו
לדומיהם 17 ואומרי׳ אנחנו שרים לכם. ואינכם
לדון ולא תהיו נדונים. אל תחפצו לענוש ולא תענשו.
לדון העולם. רק בעבור שאהיה להם למושיע. 48 מי
לדור ליריאיו. 51 כי הוא עושה דברים חזקים בזרועו
לדלים ויהיה לך אוצר בשמים: ובא ותמשך אחרי. 22
לדמות עוד אם איפשר עשות הנבחרים 23 השמרו. אני
לדעת הכתיבות ולהבינם: 46 ואמ׳ להם שכן כתוב. וכן
לדעת מחטאות ולא מרצון בשר. ולא מרצון אדם אבל הם
לדרוך כף רגלכם על השרפים ועל העקרבים. ועל כל

Mt 4,17 בצלמות. 17 ומשם והלאה התחיל ישואש **לדרוש** ולאמר עשו תשובה כי המלכות שמים מתקרב:
Mc 1,45 לעדות בישראל. 45 וכאשר יצא הוא התחיל **לדרוש** ולפרסם הנס עד שישאוש לא היה יכול ליכנס
Mc 16,20 ויושב לימין הש׳. 20 והם הלכו בכל העולם **לדרוש** בעזר הש׳ עם דברים טובים ועם נפלאות שיעשו:
Lc 9,2 וכח על כל השדים ולרפאת החוליים 2 ושלחם **לדרוש** מלכות הש׳. 3 ואמ׳ להם לא תשאו דבר ביד לא
Mt 13,19 השטן ועוקרה מלבו. וזהו הזרע שנפל קרוב **לדרך**. 20 ואותו שנפל בין האבנים. הוא אותו ששומע
Mt 20,30 הולכים אחריו. 30 ושני עורים יושבים סמוך **לדרך** ושמעו ישו עובר וזעקו אומרים ישואש בן דוד
Mt 21,19 העיר היה לו רעב 19 וראה תאנה אחת קרוב **לדרך** ובא שם ולא מצא תאנים כי אם עלין לבדן ואמר
Mt 25,1 שממיי לעשר בתולות שלקחו עשישותיהן ויצאו **לדרך** לחתן ולכלה. 2 החמש מהן היו סכלות והחמש
Mt 25,6 צעק אדם אחד קומו הנה החתן בא צאו אליו **לדרך** 7 אז קמו כל הבתולות והדליקו כל עשישותיהן 8
Mt 28,9 לתלמידיו 9 ובעוד שהולכות ישאוש יצא להן **לדרך**. אומ׳ האל יושיעכם. והן כרעו לרגליו
Mc 4,4 4 ובעוד שזורע מקצת גרעינים נפלו קרוב **לדרך** ובאו עופות ואכלום. 5 ואחרים נפלו במקום
Mc 9,14 14 וכאשר העם ראה בא ישאוש תמהו ויצאו לו **לדרך** ושבעוהו. 15 והוא שאלם ממה אתם חולקים
Mc 10,17 הידיים עליהם ומברכם. 17 וכאשר היה יוצא **לדרך** בא אדם אחד וכרע לפניו מבקש ואומר מלמד טוב
Lc 8,5 5 אותו שזרע זרעו. ובעוד שזורע נפל ממנו **לדרך** ונרמס. ועופות שמים אכלוהו. 6 וזרע אחר נפל
Lc 8,12 הוא זה הזרע הוא דבר השם׳ 12 שנפל סמוך **לדרך**. והם אותם ששומעין אותו. ובא אחר כן השטן
Lc 18,35 ישאוש קרב ליריחו עיור אחד יושב קרוב **לדרך** שואל לעוברים יתנו לו. 36 וכאשר העור שמע
Jn 12,13 לירושלם 13 לקחה כפות תמרים ויצאה אליו **לדרך** וצועקת אומרת. הושענא זהו מלך ישראל. 14
Jn 12,18 ממות לחיים: 18 ובעבור זה באה אליו יוצאת **לדרך** אותה סיעה כי שמעה אומרים שעשה אות ופלא. 19
Lc 3,5 וכל הדרכים רעים יהיו מיושרים וכל הרכסים **לדרכים** ישרים. 6 ויראו כל בשר שלום האל. 7 אז
Mt 2,9 להשתחות לפניו: 9 ובשומעם דברי המלך הלכו **לדרכם**. והיה הולך לפניהם הככב אשר ראו במזרח. עד
Mt 11,Tit אני אומר לא יפסיד שכרו: Tit,11 קפיטולו **ל״ה** כפי מתיאו 1 וכאשר ישאוש משיח השלים אלה
Mt 5,31 לתלמידיו התורה אומרת המגרש אשתו יתן **לה** ספר כריתות 32 ואני אומר לכם שכל אדם המגרש
Mt 14,7 7 בעבור אותו דבר הוא נשבע שהוא יתן **לה** כל מה שתשאלהו: 8 והיא היתה מוזהרת מאמה אמרה
Mt 14,9 שראוהו נעצב לא רצה לשנות. וצוה שאז יתן **לה** ראש זואן טבול. 10 וחתך ראש זואן בבית הסוחר
Mt 15,23 פחד בן דויט. השטן מצער בתי. 23 ולא ענה **לה** דבר: והתלמידים באו וחילו פניו שלא יניחנה לכת
Mt 19,7 שהאל חִבֵּר. 7 והם אמרו משה צוה שאדם יתן **לה** ספר כריתות ואותה יעזוב. 8 וישוש אמר משה הודה
Mc 5,25 רב שהולך אחריו [*]. 25 ואשה אחת שהיה **לה** רפיון דם זה שנים עשר שנים עברו 26 והוציאוה
Mc 5,26 עשר שנים עברו 26 והוציאוה כל מה שהיה **לה** ברפואות בלא תועלת. שאינה מוצאה. 27 וכאשר
Mc 5,34 ואמרה אליו כל האמת. 34 והוא הבין ואמר **לה** בתי אמונתך הושיעך. לכי לשלום ותהיי נרפאת. 35
Mc 5,43 43 וציום שלא יאמרוהו ואחר צוה שיתנו **לה** לאכול: Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי שי׳ מארקו 1
Mc 6,23 מה תחפוצי ואתנהו לך 23 ועשה שבועה שיתן **לה** כל מה שתשאל עד חצי מלכותו: 24 וכאשר יצאתה
Mc 6,24 יצאתה משם אמרה לאמה מה אשאל. והיא אמרה **לה** תשאלי ראש גואן טבול. 25 ותכף היא באה אל המלך
Mc 7,25 לא היה יכול העלים. 25 כי אשה אחת שהיה **לה** בת אחת מושטנת באה אליו וכרעה ברגליו. 26 והיא
Mc 10,4 לכם משה. 4 והם אמרו משה התיר שאדם יכתוב **לה** ספר כריתות ושיניחנה: 5 ולהם ישאוש ענה ואמ׳.
Mc 14,8 ואני לא אהיה לכם לעולם. 8 כי ממה שהיה **לה** עבדה אותי ומְהֻרָה לפני הקבר למשוח לבי 9 אמת
Mc 14,70 סביבה זהו מהם. 70 והוא פעם אחרת כפר **לה**. וסמוך מזה מעט פעם אחרת אחת מאותן ששבות שם
Lc 1,28 מריאה. 28 וכאשר המלאך נכנס לבתולה אמ׳ **לה** הש׳ יושיעך מלאה חן הש׳ עמך ברוכה את בין שאר
Lc 1,30 השלו׳ ההוא איך הוא. 30 והמלאך אמ׳ **לה** אל תיראי מריאה כי את מצאת חן בעיני הש׳. 31
Lc 1,57 ואחר שבא בביתה במקדש 57 אלישבק יש **לה** ללדת יהיה נשלם ותלד והיה לה בן. 58 ושמעו
Lc 1,57 אלישבק יש לה ללדת יהיה נשלם ותלד והיה **לה** בן. 58 ושמעו השכנים וקרובים מאותה המעולה
Lc 1,61 לא יהיה כן אבל שיהיה שמו יואן. 61 ואמרו **לה** אין ראוי במשפחתך שתהיה לך כזה השם. 62 ועשו
Lc 4,39 וחילו פניו בעבורה. 39 עמד עליה צוה **לה** לקדחת שיעזבנה. ומיד קמה ושרתה אותם. 40 וכאשר
Lc 7,12 שנושאים מת אחד שהיה בן אלמנה ולא היה **לה** עוד. ורב עם מן העיר הולכים עם האשה ההיא. 13
Lc 7,13 ראתה ישאוש היה נע בחסד עליה. וישאוש אמ׳ **לה** אל תבכי. 14 וישאוש קרב ונגע המטה ואותן
Lc 8,43 י״ב שנה ונתנה כל נכסיה לרופאים ולא שוה **לה**. 44 ונגשה לישוש ובאה אחריו ונגעה במלבושיו.
Lc 8,48 אותו ושנתרפאה בעבור הנגיעה. 48 וישו אמ׳ **לה** בתי אמונתך הושיעך לכי לשלום. 49 ושר בית
Lc 8,55 חזר בה ומיד קמתה. וישאוש צוה שיתנו **לה** לאכול 56 ואביה ואמה חרדו וצום ישו משיח שלא
Lc 10,41 לכן תאמר לו שיעזרני. 41 וענה האדון ואמר **לה** מרטא מרטא חרוצה נמצאת ברוב עניינים אמת דבר
Lc 10,41 בחרת החלק היותר טוב אשר לא יגזלוהו **לה**: Tit,11 קפיטולו י״ב כפי לוקא 1 ונעשה שישו
Lc 13,12 להביט למעלה 12 וראתה ישאוש וקראה. ואמ׳ **לה** אשה סרה מחלתך. 13 והניח הידים עליה. ומיד

Lc 15,8 שאינם חסרים תשובה: 8 או אי זה אשה שיש **לה** עשרה דרכמש ותאבד אחת מהם. לא תדליק את הנר
Lc 21,4 שמו במתן האל. אבל זאת ממה שפיחתה ויש **לה** חסרון שמה כל מאכלה שהיה לה. 5 ומקצת אומרים
Lc 21,4 שפיחתה ויש לה חסרון שמה כל מאכלה שהיה **לה.** 5 ומקצת אומרים שהמקדש שיהיה מעוטר מאבני
Lc 22,57 אותו אמרה זה היה עמהם. 57 ופירו כפר **לה** אומר אשה אשה איניני מכירו. 58 ואחר מעט פעם
Jn 2,8 והביאו ותנו לשתות לארטישקילי. והביאו **לה.** 9 וכאשר ארטישיקילי טעמה המים ראו שחזרו יין
Jn 4,7 7 ובאה אשה אחת לשאוב מים. וישאוש אמר **לה** תן לי לשתות. 8 והתלמידים הלכו בעיר לקנות דבר
Jn 4,10 מורגלים עם השמריטנש. 10 ענה ישאוש ואמ׳ **לה** אם היית יודעת מתן האל ומי הוא השואל לשתות.
Jn 4,13 הזה ובניו ומקנהו. 13 ענה ישאוש ואמר **לה** מי שישתה מזה המים יהיה לו צמא פעם אחרת. אבל
Jn 4,16 ושלא אבא פה לעולם לשאוב. 16 וישו אמ׳ **לה** לכי וקראי אישך ושובי פה. 17 ענתה האשה ואמרה
Jn 4,17 האשה ואמרה לו אין לי בעל. וישאוש אמ׳ **לה** אמת את אומרת שאין לך בעל 18 כי חמשה בעלים
Jn 4,39 בו שעושה עדות לו שכל הדברים שעשתה אמר **לה:** 40 אז כשבאו השומרונים אליו בקשוהו שיעמוד שם
Jn 8,11 ענתה אדון אין כאן גואל אחד. וישאוש אמר **לה** ואני לא אענישך לכי. ומכאן והלאה לא תעשי חטא:
Jn 16,21 כבר אינה זוכרת הצער בעבור שמחה וגיל שיש **לה.** כי האדם נולד בעולם. 22 ואמת כן דאגתכם אבל
Jn 20,16 הנחתו ואנכי אשאנו אלי. 16 וישאוש אמ׳ **לה** מריאה והיא נהפכה. ואמרה לו רבי שר״ל מאישטרו.
Jn 20,17 ואמרה לו רבי שר״ל מאישטרו. 17 וישוש אמר **לה** אל תגעי בי כי עדיין לא עליתי לאבי. אבל לכי
Mc 8,19 אין לכם זכרון. 19 כאשר חלקתי ה׳ לחמים **לה׳** אלף איש. וכמה קופות נשארו ממותר. והם אמרו
Lc 23,54 איש מונח 54 והיה יום ששי ובשבת התחיל **להאיר.** 55 והנשים שבאו מגלליאה נמשכות אחריו
Lc 24,25 אותו. 25 וישוש אמ׳ להם סכלים תהיו תועים **להאמין** כל הדברים שהנביאים אמרו לכם. 26 חוייב
Jn 5,44 יבא בעולמו אותו תקבלו. 44 איך תוכלו אתם **להאמין** שאתם רודפים אחר המעלות. ואינכם מבקשים
Jn 10,38 אותם. למה אתם אומרים כזה. ואם לא חפצתם **להאמין** לי. האמינו המעשים בעבור שתכירו שהאב הוא
Jn 12,39 וכח האל שסופר 39 ובעבור זה לא היה בידם **להאמין** כי פעם אחרת אמר ישעיה הנביא 40 עור
Mc 9,22 בחסדך. 22 וישאוש אמ׳ לו אם אתה תוכל **להאמיני** מכל דברים תשיג. 23 ותכף זעק אבי הבן
Mc 9,23 הבן בוכה אני מאמין. אכן ייטב לך שתעזור **להאמנתי.** 24 וכאשר ראה שהעם מתאסף הוא צוה לשטן
Mc 16,14 בשולחן כל אחד עשר לאכול. ישאוש נראה להם **להבחין** מיאונם וקושי לבם כי אותם לא האמינו לאותם
Mc 6,55 תכף הכירו ישאוש 55 ומיהרו כל הארץ **להביא** החולים במטות כאשר שמעו שהוא שם 56 באי זו
Mc 13,9 יכו אתכם: ויעמדו לפני המלכים והשרים **להביא** עדות ממני בעדותם 10 וחוייב ראשונה דרוש
Lc 13,11 שנים מחולי והולכת ככורעת בזולת יכולת **להביט** למעלה 12 וראתה ישאוש וקראה. ואמ׳ לה אשה
Mc 15,40 האל. 40 והיו שמה מקצת נשים שבאו מרחוק **להביטו.** ובתוכם מריאה מקדלינא ומריאה אם יקומו
Mt 13,11 בדמיונות. 11 והוא ענה להם אומר לכם ניתן **להבין** סודות מלכות שמימיי אבל להם לא. 12 מי
Mt 19,11 מבינים זה הדבר אם לא למי שנתון לו דעת **להבין:** 12 יש מקצת אנשים שנולדים קשטראטש מבטן
Mt 19,12 הם קשטראטש בעד מלכות שמים. מי שיכול **להבין** יבינהו: 13 ואז עשו לו דורון מנערים קטנים
Mt 19,17 אלי טוב. אחד לבדו השם הוא טוב. אם תרצה **להבין** חיים נצחיים שמור וקיים המצות. 18 והוא אמ׳
Mc 4,11 שאלוהו מהמשל 11 והוא אמ׳ להם לכם נתן **להבין** סודות מלכות שממיי. אבל להם לא. כי אם
Jn 4,47 שישאוש בא מגודיאה בגלליאה הלך אליו שירד **להבריא** בנו כי מסוכן היה למות. 48 אז אמר ישאוש
Mt 28,8 מהרה מהקבר ברוב פחד וברוב שמחה רצו **להגיד** לתלמידיו 9 ובעוד שהולכות ישאוש יצא להן
Lc 1,19 ואמ׳ לו אני הוא שעומד לפני האל ושולחתי **להגיד** לך אלה הדברים 20 בעבור שלא האמנת לדברי
Lc 4,18 עלי. ובעבור זה משח אותי ושלחני לעניים **להגיד** 19 ולרפא נשברי לב ולדרוש תשובה לשבויים
Lc 4,43 בו שלא יפרד מהם. 43 ולהם אמר חוייב לו **להגיד** לעיירות אחרות מלכות האל כי בעבור זה
Lc 9,10 לראות ישאוש משיח. 10 וחזרו התלמידים **להגיד** לישוש משיח כל הדברים שעשו. וישאוש לקח
Lc 10,22 ומי הוא האב כי אם הבן. ומי שיחפוץ הבן **להגידלו.** 23 והפך פניו לתלמידיו ואמ׳ מאושרים הם
Jn 18,15 הלכו אחר ישאוש. ואותו תלמיד היה בן בית **להגמון** ונכנס עם ישאוש בהיכל ההגמון. 16 ופירו
Jn 18,16 בחוץ. אז יצא התלמיד האחד שהיה בן בית **להגמון** ושנכנס עם ישאוש. ואמר אל השוערת ושמה
Jn 18,22 בצואר ישאוש משיח. ואמ׳ לו אתה עונה כן **להגמון.** 23 וישאוש ענה אליו. אם אני דברתי דבר רע
Jn 7,45 מהם לא שם ידיו עליו: 45 אז חזרו השלוחים **להגמונים** ופרושים. ואמרו להם למה לא הבאתם אותו.
Mt 6,8 שהאל ישמעם ברוב דברים. 8 לכן לא תאבו **להדמות** להם. כי האל יודע מה שאתם צריכים טרם
Jn 12,35 35 אז אמר להם ישאוש עדין יש בכם נר **להו** בפוד שהנר בכם בעבור שלא תפלו בחשך וערפל.
Jn 3,4 מחדש. 4 ענה נקודימוש לו איך יוכל אדם **להולד** והוא זקן: יכול אדם לשוב לבטן אמו ושיבא
Mc 11,7 6 והם אמרו מה שישאוש צום והניחוהו 7 **להוליך** העיר לישאוש. והתלמידים הניחו מלבושיהם
Mt 6,27 ואינכם גדולים מהם. 27 ומי מכם יכול **להוסיף** לחיי גופו מדה אחת. 28 ומהמלבושים למה אתם
Mt 7,4 תחשוב הבריח מעיניך. 4 ואיך תאמר לאחיך **להוציא** הקיסם מעינו. והקורה בעיניך. 5 מראה עצמך

Mt 20,19 הדת ויענישוהו למות 19 וימסרוהו לנפילים **להוציא** לעג ממנו ולרגשו ולהקימו בשתי וערב. ויקום
Mt 27,31 הקנה ומכין בראשו. 31 ואחר כאשר הרבו **להוציא** עליו לעג. הפשיטו לו הסרבל והלבישו לו
Mc 9,17 שטן. 17 ובכל מקום שלוקחו מפילו ומכריחו **להוציא** רוק מפיו ונוקש השנים. ובקשתי תלמידיך
Mt 12,14 הפרושים ועשו עצה נגדיו באיזה צד יוכלו **להורגו.** 15 וישואוש יודע זה. נסע מהם ועמים רבים
Mt 14,5 לך אשת אחיך 5 ובעבור זה אירודיש חפץ **להורגו.** רק ירא העם שתופשים אותו כמו נביא. 6
Jn 8,40 בני אברהם עשו מעשי אברהם. 40 ואתם אביתם **להורגני.** איש שאמרתי אמת לכם אותה ששמעתי מהאל.
Mt 16,25 וערב שלו ושילך אחרי. 25 כי אותו שחפץ **להושיע** נפשו בזה העולם יושיעה כי יאבד אותה בעדי.
Mt 27,42 ואומרים 42 הוא מושיע אחרים ואינו יכול **להושיע** עצמו. אם מלך אתה מישראל רד מן השתי וערב
Mc 15,31 האחרים עשה נושעים ועצמו אינו יכול **להושיע.** 32 אם אתה משיח ישראל רד מן השתי וערב
Lc 19,10 בעבור שזה בן אברהם 10 בא לבקש מן האדם **להושיע** מה שהיה אבוד. 11 וזה אמ׳ לאותן האנשים
Lc 9,56 אתם. 56 בן האדם לא בא לאבד הנפשות אלא **להושיען.** ונסעו משם והלכו במגדול אחד 57 ובעודם
Mt 11,3 שאלוהו שנים תלמידיו 3 אתהו שעתיד לבא **להושיענו.** או מקוים אנו אחר. 4 וישוש ענה לכו
Lc 8,47 ממני שפעל בו. 47 והאשה שראתה זה לא רצתה **להחבא.** ובאה ברעדה ונפלה לרגלי ישו משיח ואמרה אל
Mc 5,3 3 ששוכב בקברים והיה כ״כ רע שאין יכולין **להחזיקו** בשלשלאות ולא בברזלים 4 כי תמיד משברם.
Mt 9,28 וישו משיח אמ׳ להם אתם מאמינים שאוכל **להחזיר** לכם הראות. והם ענו הן גביר: 29 וישוש
Mt 3,9 היה אבינו כי אני אומר לכם שהאל יכול **להחיות** מאלה האבנים בני אברהם. 10 הגרזן מונח
Mt 21,12 ומוכרין והפך שלחנות החלוף ממטה למעלה. **להטות** מאותן שהיו מוכרים יונים: 13 ואמר בתי בית
Mt 3,14 לך נאות והיה לך לטבול אותי. ואתה בא אלי **להיות** טובל. 15 ענה ישואש ואמ׳ לו עזוב עמוד כי
Mt 6,23 רשעה כל הגוף יהיה ערפליי. ואם הנר הראוי **להיות** בך הוא ערפליי רבות ערפליות תהיו בך. 24
Mt 18,33 בעבור שחננתני 33 לכן לא היה לך לעשות כן **להיות** חומל מאותו עבד אחר כמו שהיה לי ממך. 34
Mt 20,26 כח. 26 לא יהיה כן בתוככם. אך מי שירצה **להיות** רב יהיה משרתכם. 27 ואותו שביניכם ירצה
Mt 20,27 רב יהיה משרתכם. 27 ואותו שביניכם ירצה **להיות** ראשון יהיה עבדכם. 28 כל כך בן האלוה לא בא
Mt 20,28 יהיה עבדכם. 28 כל כך בן האלוה לא בא **להיות** נעבד: אבל בעבור עבוד ובעבור תת נפשו לפדות
Mt 26,37 37 ולקח פירו ושני בנים מזבדיב והתחיל **להיות** עצב ונקצף. 38 אז אמר להם דאגה נפשי עד
Mt 26,40 ומצאם ישנים ואמ׳ לפירו לא יכולה שעה אחת **להיות** ער עמדי. 41 עורו והתפללו שלא תכנסו
Mc 10,26 אומרים ביניהם. אומרים א״כ מי יוכל **להיות** נושע 27 וישאוש מזהיר אומר להם. לכם הוא
Mc 14,37 ואמ׳ לפירו ולשימון ישנים אתם ולא יכולתם **להיות** עדים עמדי. 38 עורו והתפללו בעבור שלא
Lc 10,7 הדברים שיתנו לכם. כי ראוי הוא הפועל **להיות** לו שכרו. אל תאבו לעבור מבית לבית. 8
Lc 14,27 שתי וערב שלו ואינו בא אחרי אינו יכול **להיות** תלמידי. 28 כי אי זה מכם שחפץ לבנות מגדל.
Lc 14,33 שאינו מתיאש מכל הדברים שמחזיק אינו יכול **להיות** תלמידי: 34 המלח הוא טוב. אבל אם המלח
Lc 15,19 אני חטאתי לשמים ולך. 19 וכבר איני ראוי **להיות** נקרא בנך. עשה לי כמו אחד משכיריך: 20 וקם
Lc 18,26 26 ואותן ששמעו אלה הדברים אמרו ומי יוכל **להיות** נושע. 27 וישאוש אמ׳ להם הדברים הנמנעים
Jn 1,46 46 ואמ׳ לו נתנאל בנזוריט. יכול **להיות** אי זה דבר טוב. אמר לו פליף בא וראה אותו.
Jn 1,50 כי אני אומר לך שראיתיך תחת תאנה. תוכל **להיות** מאמין אתה עוד תראה דברים גדולים מאלו. 51
Jn 5,6 והכיר שזמן רב עמד חולה אמר לו תחפוץ **להיות** בריא. 7 והחולה ענה לו אדון אין לי אדם
Jn 9,27 שמעתם למה חפצתם פעם אחרת לשמוע. חפצתם **להיות** תלמידיו. 28 [*] [*] אנחנו תלמידי משה אנו.
Mt 1,19 טרם התחברם היא הרתה מהקדש רוח. 19 ויוסף **להיותו** צדיק ובלתי רוצה למסור אותה למיתה. ורוצה
Mt 11,20 ל״ו כפי מתיאו: 20 אז התחיל ישאוש משיח **להיותו** גוער בעיירות באותן שהוא עושה פלאות
Mt 26,69 מי הכה אותך. 69 ופירו היה יושב בחוץ **להיכל** וקרבה אליו שפחה אחת אומרת ואתה היית עם
Mc 15,16 להמיתו. 16 והפרושים עם המשרתים נהגוהו **להיכל** השוטר ונתאסף שם העם 17 וילבישתו ארגמן.
Mc 14,12 המצה כאשר הפסח עושים. אמרו לו התלמידים **להיכן** תחפוץ שנלך ונכין לך הפסח שתאכל. 13 ושלח
Jn 20,2 אדוני נטלוהו מן הקבר. ואין אנכי יודעת **להיכן** הניחוהו. 3 אז יצא פירו ואותו תלמיד האהוב.
Mt 2,13 אליך כי עתיד הוא שאירודיש ירצה הילד **להכבידו.** 14 אז קם ויקח הילד ואמו לילה וילך
Mt 24,49 בלבו אדוני יעמוד באריכות לבא 49 ויתחיל **להכות** העבדים האחרים ויתחיל לאכול ולשתות עם
Lc 12,45 עבד יאמר בלבבו אדוני מתאחר לבא ויתחיל **להכות** הנערים והשפחות ויאכל וישתה וישכר 46
Lc 23,48 ההיא. ובראותם כל הדברים האלה חזרו **להכות** חזותיהם. 49 וכל אותן שמכירין אותו עמדו
Jn 21,25 יהיו נכתבים חושב אני שכל העולם לא יוכל **להכיל** הספרים שיצטרכו בכתיבתן. Expl (תם ונחם
Lc 9,52 שלח שלוחיו לפניו ונכנסו בעיר השומרונים **להכין** שם 53 [*] כי מגמת פניו ירושלם. 54 וכאשר
Jn 14,2 אבי רוב דירות בו אמת הייתי אומר להלוך **להכין** מקום לכם. 3 ואם אהלוך להכין המקום. פעם
Jn 14,3 אומר להלוך להכין מקום לכם. 3 ואם אהלוך **להכין** המקום. פעם אחרת אבא ואביא אתכם אלי בעבור

Lc 8,10 הוא זה. 10 ולהם אמר לכם ניתן מלכות שמים **להכיר.** אבל לאחרים משל. בעבור שאם יראו ולא יראו.
Lc 11,42 וצדקת השם׳. אלה הדברים ראויים שיעשו ולא **להכניסם.** 43 ראוי לכם פרושים שתאהבו לישב בכסא
Jn 7,7 עמכם כל שעה הוא מוכן. 7 העולם אינו יכול **להכע** להכעיסכם. אותי הכעיס כי אני מעיד עליו
Jn 7,7 כל שעה הוא מוכן. 7 העולם אינו יכול להכע **להכעיסכם.** אותי הכעיס כי אני מעיד עליו שמעשיו
Lc 20,11 ושוברים אותו ברוב בזיונות. והניחוהו **להלוך.** 12 ושלח עבד שלישי ומוכה בחבורה שלחוהו
Jn 14,2 2 בבית אבי רוב דירות בו אמת הייתי אומר **להלוך** להכין מקום לכם. 3 ואם אהלוך להכין המקום.
Lc 17,23 מבן האדם ולא תראוהו 23 ויאמרו לכם הנו **להלן** הוא לא תחפצו ללכת. ולא תלכו אחריו. 24 כי
Lc 11,54 אותו ומבקשים מפיו אי זה דבר יוכלו **להלשינו:** Tit,12 קפיטולו י״ג כפי לוקא 1 וכאשר
Lc 23,2 כל העם והוליכו ישאוש לפילאט 2 והתחילו **להלשינו.** אנחנו מצאנו זה מדיח ומהפך עמנו. ומונע
Mt 2,7 [*] 6 [*] 7 [*] בחריצות גדול הזמן שנראה **להם** הכוכב. 8 וישלחם לבית לחם ויאמר להם לכו שאלו
Mt 2,8 להם הכוכב. 8 וישלחם לבית לחם ויאמר **להם** לכו שאלו מהילד בתבונה ובדעת ובמוצאכם אותו
Mt 4,19 ששמים הרשתות בים כי דייגים היו 19 ויאמר **להם** בואו אחרי ואעשה אתכם דייגי אנשים. 20 ותכף
Mt 6,8 ישמעם ברוב דברים. 8 לכן לא תאבו להדמות **להם.** כי האל יודע מה שאתם צריכים טרם תשאלהו: 9
Mt 6,26 ולא מאספים במגורות. אביכם שבשמים נותן **להם** לחם וחיים ואינכם גדולים מהם. 27 ומי מכם
Mt 7,12 12 כל אשר שתחפצו שיעשו לכם האנשים תעשו **להם** זאת היא התורה והנביאות: קפיטולי כ״ג כפי
Mt 7,23 ובשמך עושים אותות רבות 23 אז יאמר **להם** מעולם לא הכירם. סורו ממני רשעים מלאי רוע
Mt 8,20 שתרצה ללכת 20 וישוש אמר לו השועלים יש **להם** מערות. ועופות האויר יש להם קנים ובן אדם אין
Mt 8,20 השועלים יש להם מערות. ועופות האויר יש **להם** קנים ובן אדם אין לו אנה יקוד ראשו: 21 עוד
Mt 8,26 הושיע כי בסכנה אנחנו. 26 וישאוש אמ׳ **להם.** למה אתם יראים עם במעט אמונה. וקם וצוה לרוח
Mt 8,32 שימנו באותן חזירים 32 וישאוש משיח אמ׳ **להם** לכו. והשטנים יצאו מן האדם ונכנסו בחזירים.
Mt 9,8 זה יראו השם ואותו הללו. שיכולת כזה הראה **להם** באנשים: קפיטולי ל׳ כפי שאן מתיאו 9 וכאשר
Mt 9,12 12 וישוש משיח כאשר שמע אלו הדברים אמר **להם** הבריאים אינם צריכים רופא אבל החולים. 13 לכו
Mt 9,15 כמונו והפרושים. 15 וישוש משיח אמ׳ **להם** מה ארוס בעוד שהוא חי אין יכולין לבכות כל
Mt 9,28 אל הבית באו העורים אליו. וישו משיח אמ׳ **להם** אתם מאמינים שאוכל להחזיר לכם הראות. והם ענו
Mt 9,29 הן גביר: 29 וישוש משיח נגע עיניהם ואמ׳ **להם** כפי אמונתכם יעשה. 30 [*] ותכף ישוש משיח צום
Mt 10,1 היה שישוש משיח קרא לי״ב תלמידים ונתן **להם** יכולת לרפאת המשוטנים ולמרק החולאים 2 ואלה
Mt 10,5 5 אלה י״ב שלח ישוש משיח וצום ואמר **להם** אל תכנסו בארץ הנפילים. אל תכנסו בארץ שמריאה
Mt 12,3 מה שאין ראוי עשות בשבת. 3 וישואש אמ׳ **להם** לא אתם קראתם מה שעשה דוד כשנרעב הוא ואותם
Mt 12,11 בשבת בעבור שילשינו הם. 11 והוא אומר **להם** מי הוא מכם שהיה לו צאן אחת אם נופלת בשוחה
Mt 12,39 רוצים אי זה אות ראות ממך. 39 וישאוש ענה **להם** אומה רעה אות לא ינתן לכם לבד אות יונה נביא.
Mt 13,3 ויושב וכל העם עומד על שפת הים. 3 ואמר **להם** משלים רבים. ואמר אדם אחד יצא לזרוע זרעו 4
Mt 13,5 שלא היה שם מאד עפר ותכף צמחו כי לא היה **להם** עפר עמוק. 6 וכשהשמש חממם יבשו כי לא היה להם
Mt 13,6 עפר עמוק. 6 וכשהשמש חממם יבשו כי לא היה **להם** שורש. 7 האחרים נפלו בין הקוצים. גדלו הקוצים
Mt 13,11 לו למה אתה מדבר בדמיונות. 11 והוא ענה **להם** אומר לכם ניתן להבין סודות מלכות שמימיי אבל
Mt 13,11 לכם ניתן להבין סודות מלכות שמימיי אבל **להם** לא. 12 מי שיהיה לו יתן לאדם וישפיע. ומי
Mt 13,28 אם כן מי עליו זרע קמשונים: 28 והוא אמר **להם** האיש האויב עשה דבר זה. והעבדים אמרו תחפוץ
Mt 13,31 והחטים אספו במגורתי: 31 משל אחר אמר **להם** מלכות שמים הוא דומה לזרע החרדל אותו שאדם
Mt 13,33 ועומדים בענפים שלו: 33 דמיון אחר אמ׳ **להם** המלכות שממיי דומה לשאור שלוקחת האשה ומטמינו
Mt 13,52 אלה הדברים. והם אמרו הין. 52 והוא אמ׳ **להם** לכן כל חכם מאותות דומה למלכות שממיי ולאב
Mt 13,57 זה. 57 והיו אשקנדליזאט בו. וישאוש אמר **להם** שום נביא איננו בזולת כבוד רק בארצו או
Mt 14,16 העמים במגדלים ויקנו אוכל. 16 וישוש ענה **להם** אין צריך להם לכת תנו להם אתם לאכול 17 ענו
Mt 14,16 ויקנו אוכל. 16 וישוש ענה להם אין צריך **להם** לכת תנו להם אתם לאכול 17 ענו לו אין לנו פה
Mt 14,16 16 וישוש ענה להם אין צריך להם לכת תנו **להם** אתם לאכול 17 ענו לו אין לנו פה לבד ה׳ לחמים
Mt 14,18 פה לבד ה׳ לחמים ושני דגים. 18 והוא אמ׳ **להם** שאו אותם לי. 19 צוה לישב העם על העשב. ולקח
Mt 14,25 מנגדם. 25 וברביעית משמרת הלילה ישאוש בא **להם** הולך על הים 26 היו נבהלים. ומרוב פחד צעקו
Mt 14,27 ומרוב פחד צעקו 27 ותכף ישאוש דבר **להם.** ואמר להם יהיה לכם טוב בטחון באל אני הוא אל
Mt 14,27 פחד צעקו 27 ותכף ישאוש דבר להם. ואמר **להם** יהיה לכם טוב בטחון באל אני הוא אל תפחדו. 28
Mt 15,3 נוטלין ידיהם כשרוצים לאכול. 3 והוא ענה **להם** ואמר. ואתם למה עוברים מצות האל בעבור
Mt 15,16 ואמר תפרש לנו זאת התמונה. 16 והוא אמר **להם** עדיין אתם בלתי שכל: 17 אינכם מבינים שכל מה
Mt 15,32 מרחם העם באשר הוא עמד שלשה ימים ואין **להם** לאכול ואיני רוצה לשולחם בתענית בעבור שלא

Mt 15,34 כ״כ פת במדבר שישבעו כמה עם. 34 ואמר **להם** ישואש כמה פת יש לכם והם אמרו שבעה ומעט
Mt 16,2 אי זה נפלאות מן השמים. 2 וישוש ענם ואמר **להם**. אתם אומרים בערב למחר יהיה אור בהיר כי
Mt 16,6 לעבור הלאה שכחו לקחת לחמם. 6 והוא אמר **להם** השמרו משאור הצדוקים ופרושים. 7 והם חשבו
Mt 16,8 לנו לחם. 8 וישאוש שיודע מה שחושבים. אמ׳ **להם** מה תחשבו ביניכם אנשים בלתי מאמינים. אתם
Mt 16,15 ירמיהו או אחד מן הנביאים. 15 וישאוש אמ׳ **להם**. ואתם מה אתם אומרים ממני. 16 וענה שימון
Mt 16,18 אגלישיאה שלי. ועוד דלתות גיהנם לא תהיה **להם** יכולת כנגדך 19 כי אני אתן לך מפתחות השמים.
Mt 17,6 התלמידים שמעו זה נפלו על פניהם והיה **להם** פחד גדול. 7 וקרב אלהם ישאוש ואמר להם קומו
Mt 17,7 להם פחד גדול. 7 וקרב אלהם ישאוש ואמר **להם** קומו אל תפחדו. 8 ושאו העניים ואל תיראו שום
Mt 17,19 למה לא היינו יכולים אנו לגרשו. 19 אמ׳ **להם** ישאוש בעבור מיעוט האמנתכם. אמת אומר לכם אני
Mt 17,21 בתפלה ובצום. 21 והוא עמד בגליליאה. אמ׳ **להם** ישו בן אלוה יהיה נבגד ונמסר בידי החטאים 22
Mt 19,14 והתלמידים גוערים אותם. 14 וישאוש אמר **להם** הניחו אלי בא הנערים קטנים ולא תאבו למונעם.
Mt 19,26 מי יוכל הושיענו. 26 ומביטם ישאוש אמ׳ **להם** בין האנשים הוא דבר כבד מהבין אבל לאל הוא
Mt 19,28 אחריך מה גמול יהיה לנו. 28 וישו אמ׳ **להם**. אמיתות לכם שנמשכתם אחרי שבסוף העולם אשר בן
Mt 20,4 אחרים שהיו עומדים בטלים בשער 4 ואמ׳ **להם** לכו לכרמי ואתן לכם דבר בינוני 5 והם הלכו.
Mt 20,6 עומדים אותו יום כמו כן בטלים. והוא אמ׳ **להם** למה עמדתם היום בטלים. 7 וענו באשר שום אדם
Mt 20,17 ישאוש בירושלם לקח י״ב תלמידים בסוד ואמ׳ **להם** 18 ראו כי אנחנו עולים בירושלם ובן האל יהיה
Mt 21,21 היו תמהים איך מתה תכף 21 וישאוש אמר **להם** אמיתות אומר לכם שאם יהיה לכם אמונה ולא
Mt 21,24 ומי נתן לך זה היכולת. 24 ענה ישאוש ואמי **להם** אני אהיה שואל דבר אחד ואם אתם אומרים אותו
Mt 21,27 27 והם ענו אנחנו לא ידענו. והוא אמ׳ **להם** גם אני לא אומ׳ באי זה כח אני עושה אלה
Mt 21,31 עשה רצון האב. והם ענו הראשון. והוא אמ׳ **להם** אמיתות אומר לכם שהעוגבים עצמם והזונות ילכו
Mt 21,36 פירותיו. והיו יותר טובים ורבים ועשו **להם** כמו כן שעשו לאחרים: 37 באחרונה שלח להם בנו
Mt 21,37 להם כמו כן שעשו לאחרים: 37 באחרונה שלח **להם** בנו ואמ׳ הם ישאו כבוד לבני. 38 וכאשר
Mt 21,42 טובים שיחזרו לו הפרי הגון בעתו. 42 אמר **להם** ישאוש ואתם לא קראתם הכתיבות שאומרת האבן
Mt 22,1 מ״ח כפי מתיאו 1 ועונה ישאוש ואמ׳ **להם** משל אחד. 2 מלכות שממיי הוא דומה לאדם מלך
Mt 22,20 אחד של מס והם הראוהו פשוט אחד: 20 ואמ׳ **להם** ישאוש ממי היא זאת הצורה ומה שלמעלה כתוב. 21
Mt 22,21 שלמעלה כתוב. 21 ואמרו מסיסר והוא אמר **להם** לכן תנו לשישאר מה שראוי לסישאר ולאל מה
Mt 22,22 22 וכאשר שמעוהו היו תמהים ועזבוהו והלכו **להם**. 23 ובאותו היום קרבו אליו הצדוקים ושאלוהו.
Mt 22,29 כי אשה היתה מכולם: 29 ענה ישאוש ואמר **להם** אתם טועים ואין אתם מבינים הכתיבות וכח האל.
Mt 22,30 הכתיבות וכח האל. 30 בתחייה לא יהיה **להם** אשה ולא בעלים הן. ויהיו כמו מלאכי האל בשמים
Mt 22,34 שלו. 34 והפרושים שמעו שהצדוקים היה **להם** שתיקה מיאוש שנאספו יחד. 35 ואחד מרבני הדת
Mt 23,6 6 והם אוהבים שבת ראשונה בשלחן ושיהיה **להם** כסאות גדולים וגבוהים בבתי כנסיותיהם ושישאלו
Mt 24,4 ביאתך וקץ העולם: 4 וענה ישאוש ואמ׳ **להם**. השמרו לכם ששום אדם לא יונה אתכם 5 כי רבים
Mt 25,14 כן כמו האדם שהלך בדרך וקרא העבדים ומסר **להם** מזהבו. 15 לאחד מהם מסר ה׳ בזנטיש. ולאחר ב׳
Mt 25,45 או חולה או אסור ולא שרתונך. 45 אז ענה **להם** אומר אמיתות אומ׳ לכם כי כל פעמים שלא עשיתם
Mt 26,10 אדם הערך לעניים. 10 וישאוש שהכירו אמ׳ **להם** למה חרה לכם מזאת האשה כי היא פעלה פעולה
Mt 26,15 יודש אישקריוט הלך לשרי הכהנים 15 ואמר **להם** מה תרצו תת ואני אמסור לכם ישאוש והם נדרו לו
Mt 26,21 עם י״ב תלמידיו 21 ובעוד שאוכלין אמר **להם** אמיתות אומר לכם שאחד מכם יבגדני. 22 וכשהם
Mt 26,27 27 ואחר לקח הגביע ועשה חינות ונתנו **להם**. ואמ׳ שתו זה כולכם 28 כי זה הוא הדם מן החדש
Mt 26,38 והתחיל להיות עצב ונקצף. 38 אז אמר **להם** דאגה נפשי עד מות. המתינו לי פה ועורו עמדי
Mt 27,17 היה תפוש בית הסוהר. 17 וכאשר קבצם אמ׳ **להם** פילאט מי אתם רוצים שאניח לכם בראבן או ישו
Mt 27,21 בראבן וישואש ימיתו. 21 ופילאט אמר **להם** אי זה תרצו שאניח לכת מאלו השנים. והם אמרו
Mt 27,23 אמרו יהי מונח בשתי וערב. ופילאט אמ׳ **להם** ואי זה רעה עשה. והם עוד צעקו תלוהו. 24
Mt 27,26 ועל בנינו. 26 ואז הניח בר אבן ומסר **להם** ישאוש מוכה להקימו בשתי וערב. 27 ואז עבדי
Mt 27,65 טעות אחרון ויותר רעה מהראשונה. 65 ואמ׳ **להם** פילאט בקשו שומרים ושמרהו כאשר תדעו. 66 והם
Mt 28,16 התלמידים הלכו בגליליאה בהר אחד שישו אמ׳ **להם**. 17 וישו נראה להם שם. וכאשר ראוהו התפללוהו.
Mt 28,17 בהר אחד שישו אמ׳ להם. 17 וישו נראה **להם** שם. וכאשר ראוהו התפללוהו. ומקצתם ספקו. 18
Mt 28,18 התפללוהו. ומקצתם ספקו. 18 ובא ישו ואמ׳ **להם** הש׳ נתן לי יכולת בשמים ובארץ. 19 לכן לכו
Mc 1,17 הרשתות בים כי הם דייגים. 17 ואמ׳ **להם** ישו בואו ולכו אחרי ואעשה אתכם דייגים
Mc 1,38 לו כל העמים שואלים אותך. 38 והוא אמ׳ **להם** נלך בעיירות ובמדינות שהן סביבותינו ונדרוש
Mc 2,8 ותכף הכיר מחשבותיהם בעד הקדוש רוח ואמ׳ **להם** מה תחשבו בלבבכם 9 אי זו היא מלה נקלה לאמר

Mc 2,17 הבריאים אינם צריכים רופא רק אותן שיש **להם** חולי. כי אני לא באתי לקרוא הצדיקים אבל
Mc 2,19 ומהפרושים ותלמידיך אין מתענין. 19 ואמ׳ **להם** ישו אותם שהם קרובים לנישואין איך אוכל לצום
Mc 2,25 בשבת מה שאין ראוי עשות. 25 ואמ׳ ישאוש **להם** לא קראתם. מה שעשה דוד הוא וחיילותיו כאשר
Mc 3,4 היד יבשה קום מעלה ועמוד באמצע. 4 ואמ׳ **להם** ישאוש יש לאדם עשות טוב ביום החג או רע.
Mc 3,15 י״ב בעבור שילכו דרוש בעולם. 15 ונתן **להם** יכולת לרפאת חליים ומושטנים 16 ושם שם לשימון
Mc 3,17 וללאזיר זאנאדיב ולג׳ואן אחיו. וקרא שם **להם.** זהו בינאטגיש ר״ל בן מהעליון אלוה 18
Mc 3,23 השטנים מרפא המושטנים. 23 וישו קראם ואמר **להם** משלים. איך יוכל שטן אחד גרש שטן אחר. 24 ואם
Mc 4,2 בים. וכל החיל יושב בשפת הים 2 והוא דורש **להם** ומייסרם ברוב משלים ואומ׳ להם 3 אדם אחד יצא
Mc 4,2 והוא דורש להם ומייסרם ברוב משלים ואומ׳ **להם** 3 אדם אחד יצא לזרוע זרעו 4 ובעוד שזורע מקצת
Mc 4,11 א׳ התלמידים שאלוהו מהמשל 11 והוא אמ׳ **להם** לכם נתן להבין סודות מלכות שממיי. אבל להם
Mc 4,11 לכם נתן להבין סודות מלכות שממיי. אבל **להם** לא. כי אם בדמיונות 12 בעבור שהם יראו ולא
Mc 4,13 מבינים בחטאתיהם שהם מספרים. 13 ואמ׳ **להם** איניכם מבינים זה הדמיון. 14 אותו שזורע הוא
Mc 4,21 מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 21 ואומ׳ **להם** אין אדם מניח נר דלוק תחת הדרדור ולא תחת
Mc 4,26 עצמו שיהיה לו יגזלו ממנו: 26 ועוד אמר **להם** כן הוא מלכות שממיי כאדם שזורע זרע טוב בארץ
Mc 4,33 דרים בצל הענף. 33 רבות כאלה תמונות אמר **להם** בעבור זה שיבינו 34 ולא דבר להם בזולת
Mc 4,34 אמר להם בעבור זה שיבינו 34 ולא דבר **להם** בזולת תמונות. ובעבור זה הוא מבארו לצד אחד
Mc 4,34 ובעבור זה הוא מבארו לצד אחד ואמר **להם** 35 באותו יום כאשר נעשה ערב [*] נעבור אנחנו
Mc 4,40 ולים שינוחו. ותכף היתה רבה הנחה 40 ואמ׳ **להם** למה פחדתם עדיין אין לכם אמונה. ואז יראוהו
Mc 5,13 באופן שאנחנו נכנס בהם. 13 וישוש הודהו **להם.** מיד יצאו השטנים ונכנסו בחזירים והפילו עצמם
Mc 6,4 והיו אשקנד אשקנדליזטש בו. 4 וישאוש אמ׳ **להם** שום נביא אינו בזולת כבוד אם לא בארצו ובין
Mc 6,7 וקרא הי״ב תלמידים ושלחם שנים שנים ונתן **להם** כח לרפאת כל החולים ומשוטנים. 8 וציום שלא
Mc 6,10 חי ברגל. ושלא ישאו שתי גונילש. 10 ואמר **להם** באי זה מקום שתבאו שם תלינו עד שתסעו. 11
Mc 6,37 ויקנו אוכל לאכול. 37 וענה ישאוש ואמ׳ **להם** תנו אתם להם לאכול. [*] לכו א״כ לקנות מאתים
Mc 6,37 לאכול. 37 וענה ישאוש ואמ׳ להם תנו אתם **להם** לאכול. [*] לכו א״כ לקנות מאתים ככרות לחם
Mc 6,37 [*] לכו א״כ לקנות מאתים ככרות לחם ותנו **להם** לאכול. 38 ואמ׳ להם ישאוש כמה לחמים יש לכם
Mc 6,38 מאתים ככרות לחם ותנו להם לאכול. 38 ואמ׳ **להם** ישאוש כמה לחמים יש לכם הביטוהו וכאשר
Mc 6,48 רואה אותם מצטערים במלחות כי הרוח היה **להם** מנגד. ובא אליהם סביב חצי הלילה הולך על הים
Mc 7,6 לא נטולות פת כל היום: 6 וישאוש ענם אמ׳ **להם** טוב נביא מכם רמאים ישעיה שאמ׳ זה העם מכבדני
Mc 7,8 האל ותופשים מה שהוא נמסר מהאנשים ובא **להם** גביעים וכלי כסף משתיהם וכדומה דברים רבים.
Mc 7,9 משתיהם וכדומה דברים רבים. וכאלו 9 אמר **להם** אתם שוברים מצות הש׳ למען שמור מנהגותיכם. 10
Mc 7,14 רעות אתם עושים 14 ואז קרא לעם ואמ׳ **להם** שמעוני ותבינוני 15 שום דבר מבחוץ נכנס באדם
Mc 7,18 מה רוצה לאמר אותה התמונה. 18 והוא אמ׳ **להם** א״כ אתם כ״כ פתאים שאינכם מבינים. אין אתם
Mc 7,20 רק בבטן ויוצא בעד טבע מנקה. 20 ואמ׳ **להם** 21 [*] הדברים הרעים שמתנועעים מהלב מפנים הם
Mc 8,1 אחרות נתאספו רוב חיל עם ישאוש ולא היה **להם** לאכול וקרא לתלמידיו ואמ׳ להם 2 אני יש לי
Mc 8,1 ולא היה להם לאכול וקרא לתלמידיו ואמ׳ **להם** 2 אני יש לי רחמנות על העם כי הם נמשכים
Mc 8,2 כי הם נמשכים אחרי זה שלשת ימים. ואין **להם** מה לאכול. 3 ואם אני אשלחם בביתם יתעלפו
Mc 8,6 עושה חנות ושברם ונתנם לתלמידיו ואמ׳ **להם** הניחום לפני העם. 7 והיה להם מעט דג ברכו להם
Mc 8,7 ואמ׳ להם הניחום לפני העם. 7 והיה **להם** מעט דג ברכו להם וצוה הניחום לפניהם. 8 והם
Mc 8,7 הניחום לפני העם. 7 והיה להם מעט דג ברכו **להם** וצוה הניחום לפניהם. 8 והם וכל העם אכלו והיו
Mc 8,12 ושאלו אות מן השמים. 12 וישאוש אמר **להם** [*] אמת לכם אני אומר שאתם לא תראו סימן
Mc 8,14 הים 14 ותלמידיו שכחו לקחת לחם ולא היה **להם** לבד לחם אחד 15 והוא מזהירם אומר ראו השמרו
Mc 8,17 לנו לחם. 17 וישאוש כאשר ראה מחשבותם אמ׳ **להם** [*] עדיין אינכם מכירים ולא מבינים. עדיין
Mc 8,21 סלים נשארו. והם אמרו ז׳. 21 והוא אמ׳ **להם** אם כן אינכם מבינים. 22 ובאו באקשרדא והוליכו
Mc 8,29 אליהו. ואחרים אומרים נביא. 29 והוא אמ׳ **להם** ואתם מה אתם אומרים ממני. מי אני. וענה פירו
Mc 8,32 הדת והוא יקום חי אחר שלשה ימים. 32 ואמ׳ **להם** בגלוי. ופירו [*] התחיל לגערו. 33 וישאוש
Mc 8,34 אבל בשריי. 34 וקרא לעם ולתלמידיו ואמ׳ **להם.** אותו שרוצה לימשך אחרי יכפור עצמו. ויקח שתי
Mc 8,39 האב כאשר יבא באורו עם המלאכים. 39 ואמ׳ **להם** ומקצת מכם שהם עמי לא ימותו עד שיראו
Mc 9,12 מגונה 12 אכן אני אומ׳ לכם שאליהו בא **להם** ועשו רצונם כמו שהכתיבה אומרת ממנו: 13 וכאשר
Mc 9,30 רצה שאדם ידעהו 30 ומלמד לתלמידיו ואומ׳ **להם** בן האלוה יהיה נבגד ונמסר ביד הרעים והם
Mc 9,34 34 וישאוש קרא השנים עשר תלמידים. ואמ׳ **להם** אותו שירצח היות גדול בינותינו יהיה משרת

Mc 9,38 זה אנחנו מונעים לו. 38 וישאוש אמ׳ **להם** אל תמנעו לו כי כל אדם שיעשה נפלאות בשמי
Mc 10,1 אחר נהר ירדן ונאסף שם עם רב. והוא דורש **להם** כמנהגו 2 והפרושים שואלים לו מנסים אותו.
Mc 10,3 היכול איש לעזוב אשתו. 3 וישוש ענה ואמ׳ **להם**. מה צוה לכם משה. 4 והם אמרו משה התיר שאדם
Mc 10,11 לא יפריד: 10 ועו׳ שאלוהו בבית 11 ואמר **להם**. מי ומימניח אשתו ולוקח אחרת. עושה ניאוף. 12
Mc 10,14 14 וכאשר ישאוש ראהו היה מלא חימה ואמר **להם** הניחו לבא הנערים אלי ואל תמנעו אותם כי מאלו
Mc 10,24 נבהלו מדבריו. וישאוש פעם אחרת תכף אמר **להם** בנים מאד הוא כבד שאיש שיבטח מאד בעושרו יוכל
Mc 10,27 מי יוכל להיות נושע 27 וישאוש מזהיר אומר **להם**. לכם הוא דבר נמנע אבל לא לא לשם כי לאל כל
Mc 10,32 תמהים ויראים: ואז פעם אחרת הוא אמ׳ **להם**. והתחיל לאמר כל אשר יקרה לו. אומ׳ 33 הנה
Mc 10,36 דבר שאנחנו נשאל תעשה לנו. 36 וישאוש אמ׳ **להם** מה תרצו. אעשה לכם. 37 והם אמרו תן לנו שאחד
Mc 10,38 והאחר בשמאלך. באורך. 38 וישאוש אמ׳ **להם**. אינכם יודעים מה אתם שואלים. תוכלו אתם סבול
Mc 10,42 נגד יקומו וג׳ואן. 42 וישאוש קראם ואמר **להם** אתם יודעים שהשרים והשלטונים גדולים מושלים
Mc 11,2 בהר הזתים. שלח שני תלמידים 2 ואמ׳ **להם** לכו לאותו מגדול שהוא לפניכם. ומיד שתכנסו
Mc 11,5 הדלת והתירוהו. 5 ואותן שהיו שם אמרו **להם** למה אתם מתירים העיר. מה אתם עושים. 6 והם
Mc 11,17 נשוא אי זה משא במקדש 17 ומלמדם ואומ׳ **להם** אינו כתוב שבית שלי הוא תפלה לכל העמים. ואתם
Mc 11,29 זה הכח שאתה עושה זה: 29 וישוש ענה ואמר **להם**. אני אשאל לכם דבר אחד ענו לי ואחר אני אומר
Mc 11,33 הוא זואן. 33 [*] [*] ועונה ישו ואמר **להם** ואני לא אומר לכם באי זה אני עושה אלה
Mc 12,17 על הגג והם אמרו דשיסר 17 וישוש אמ׳ **להם** תחזרו לשישר מה שהוא לסיסר ולאל מה שהוא
Mc 12,22 זה שלישי עשה כזה. 22 ולכל השבעה היתה **להם** לאשה.23 בתחיה של מי תהיה לאשה מכל אלו. 24
Mc 12,24 תהיה לאשה מכל אלו. 24 וענה ישאוש ואמר **להם** אתם טועים ואינכם מבינים הכתיבות וכח השם. 25
Mc 12,25 וכח השם. 25 כאשר המתים יחיו לא יהיה **להם** נשים ולא להן בעלים. אבל יהיו כמו מלאכי
Mc 12,38 ספר שחפצים נשוא מלבושים נאים שיתנו **להם** שלום הסוחרים 39 ושישבו בכסא הראשון בבתי
Mc 14,6 לעניים וילונו נגדה. 6 וישאוש אמר **להם** אל תתפשוה למה אתה עַצֵבִים דעו כי פעלה פעולה
Mc 14,13 שתאכל. 13 ושלח שנים מן התלמידים ואמ׳ **להם** לכו אל העיר ותפגשו אדם אחד שנושא חבית מים.
Mc 14,16 תלמידיו ובאו אל העיר ומצאו כאשר ישו אמ׳ **להם** והכינו הפסח: 17 וכאשר היה ערב בא ישאוש עם
Mc 14,18 י״ב התלמידים 18 ובעוד שיושבין ישאוש אמ׳ **להם** אמת לכם אני אומר שאחד מכם שאוכל עמי יבגדני
Mc 14,20 כל אחד לאמר אדון אני הוא. 20 והוא אמ׳ **להם** אחד מהשנים עשר שמשים היד עמי בקערה. 21 בן
Mc 14,23 זהו לבי. 23 ולקח הגביע ועשה חנות ונתן **להם** ושתו ממנו. 24 ואמ׳ להם זהו דמי אשר בעבור
Mc 14,24 ועשה חנות ונתן להם ושתו ממנו. 24 ואמ׳ **להם** זהו דמי אשר בעבור רבים ישפך. 25 אמת לכם אני
Mc 14,27 וכאשר עשו חינות יצאו בהר הזתים. 27 ואמר **להם** ישו כולם תהיו אשקנדליזטש בי בזאת הלילה כי
Mc 14,34 וזואן והתחיל להתפלל ולהתפחד 34 ואמ׳ **להם** עצבה היא נפשי עד מות המתינו לי פה ותהיו
Mc 14,41 יכלו לענות אותו. 41 בא פעם אחרת ואמר **להם** ישנים אתם. אינו די השעה באה שבן הבתולה יהיה
Mc 14,48 הכהנים וחתך לו האזן. 48 וענה ישאוש ואמ׳ **להם** כמו אם הייתי גנב יצאתם עם סכינים ומקלות
Mc 14,62 בן משיח בן השם הברוך. 62 וישאוש אמ׳ **להם** אני הוא. ותראו בן האלוה לימין כח האל בא
Mc 14,63 השמים. 63 והכהן הגדול קרע בגדיו ואמר **להם** אתם שואלים אחרי כן ואתם כוספים עדים. 64
Mc 15,8 ובא העם והתחיל לבקשו כמו שהוא יודע שיתן **להם** תפוש אחד: 9 ופילאט ענה להם ואמ׳ תחפצו שאניח
Mc 15,9 יודע שיתן להם תפוש אחד: 9 ופילאט ענה **להם** ואמ׳ תחפצו שאניח לכם מלך היהודים. 10 כי הוא
Mc 15,11 הזהירו העם שישאלו בראבן שיחזור **להם**. 12 ופילאט אמ׳ להם פעם אחרת מה תחפצו שאעשה
Mc 15,12 שישאלו בראבן שיחזור להם. 12 ופילאט אמ׳ **להם** פעם אחרת מה תחפצו שאעשה ממלך היהודים 13 והם
Mc 15,14 היהודים 13 והם צעקו תלהו: 14 ופילאט אמ׳ **להם** ואי זו רעה עשה לכם ועוד הם צועקים תלוהו. 15
Mc 15,15 תלוהו. 15 ופילאט חפץ לעשות רצון העם נתן **להם** בראבן ומסר להם ישוש מוכה להמיתו. 16
Mc 15,15 חפץ לעשות רצון העם נתן להם בראבן ומסר **להם** ישוש מוכה להמיתו. 16 והפרושים עם המשרתים
Mc 16,7 7 לכו תכף לתלמידים ולפירו ואמרו **להם** כי לפניהם בגליליאה שם תראוהו. כאשר אני אומ׳
Mc 16,14 בשולחן כל אחד עשר לאכול. ישאוש נראה **להם** להבחין מיאונם וקושי לבם כי אותם לא האמינו
Mc 16,15 לא האמינו לאותם שראוהו שחזר חי 15 ואמר **להם** לכו בכל העולם דרשו דבר מלך השמים לכל בריה
Mc 16,19 19 ואדונינו ישאוש משיח אחר שהוא דבר **להם** עלה לשמים ויושב לימין הש׳. 20 והם הלכו בכל
Lc 1,7 ובצדק השם׳ בזולת שום רבה. 7 ולא היה **להם** בן או בת כי אלישבק היתה עקרה. ושניהם היו
Lc 1,22 אליהם והכירו שמריאה ראתה בסימנין מראה **להם** ועמד אלם 23 וכאשר השלים ימי עבודתו הלך
Lc 2,9 על מקניהם. 9 והנה מלאך הש׳ נצב קרוב **להם**. ואור הש׳ מסבב סביב והיה להם פחד גדול 10
Lc 2,9 נצב קרוב להם. ואור הש׳ מסבב סביב והיה **להם** פחד גדול 10 והמלאך אמ׳ להם אל תפחדו. הנה
Lc 2,10 סביב והיה להם פחד גדול 10 והמלאך אמ׳ **להם** אל תפחדו. הנה אנכי מגיד לכם שמחה גדולה

Lc 2,17 17 והנה הם הכירו באבוס הבה שאמרו **להם** מאותו נער. 18 וכל אותן ששמעו תמהו מאותן
Lc 2,18 וכל אותן ששמעו תמהו מאותן הדברים שנאמרו **להם** באותו בעד הרועים. 19 ומריאה שמה כל אלה
Lc 2,20 הדברים ששמעו ושראו כן כאשר למעלה אמור **להם**. 21 ואחר נשלמו שמנה ימים הנער היה נמול
Lc 2,49 ואביך כואבים ומאד חפשנוך. 49 והוא אמ׳ **להם** מה זה תשאלותי לא ידעתם שחוייב שאני אהיה
Lc 2,50 שהן מאבי. 50 והם לא הבינו הדבר שאמ׳ **להם** 51 וירד עמהם ובאו בואזריק והיה משועבד להם.
Lc 2,51 51 וירד עמהם ובאו בואזריק והיה משועבד **להם**. ואמו מקיימת כל אלה הדברים בלבה. 52 וישאוש
Lc 3,13 שיטבלו ואמרו רבי מה יעשו. 13 והוא ענה **להם** לא תעשו עוד. לבד כמה שנתן לכם רשות. 14
Lc 4,21 בבית הכנסת היו מבינים בו. 21 התחיל לאמר **להם** היום הזה נשלמה זאת הכתיבה באזנינו. 22 והכל
Lc 4,23 אינינו זה בן יוסף. 23 וישאוש אמ׳ **להם** אמת הוא. אתם תאמרו זאת התמונה. רופא מרפא
Lc 4,24 בכפר נחום עושה אתה כן בארצך. 24 ואמ׳ **להם** באמת אני אומר לכם שום נביא אינינו מקובל
Lc 4,31 31 והלך בכפר נחום עיר גליליאה ושם מלמד **להם** בשבת. 32 והיו נבהלים ומתמיהין במוסרו כי
Lc 5,22 22 וכאשר ישאוש הכיר מחשבותיהם ענה ואמ׳ **להם** למה חשבתם רע בלבבכם 23 אי זה דבר הוא נקל
Lc 5,31 העולמיים ועם החוטאים. 31 ענה ישאוש ואמ׳ **להם** אינו צריך רופא למי שהוא בריא. אבל החולים
Lc 5,34 מהפ מהפרושים. אבל שלך אוכלים ושותים. 34 **להם** אמ׳ יכולים אתם בין הארוס עשות שיצום בעוד
Lc 6,2 הגרעינים. 2 ומקצת מאותן פרושים אומרים **להם** למה אתם עושים מה שאינו ראוי עשות בשבת 3
Lc 6,3 שאינו ראוי עשות בשבת 3 וישאוש ענה ואמ׳ **להם** לא קראתם מה שעשה דוד כשהיה לו רעב והוא
Lc 6,9 באמצע. וקם ועמד על רגליו. 9 וישאוש אמ׳ **להם** אני שואל אתכם אם ראוי עשות טוב. או עשות רע
Lc 6,31 31 וכאשר אתם חפצים שהאנשים יעשו לכם עשו **להם**. 32 אם תאהבו אוהביכם אי זו חן ראויה לכם
Lc 6,35 שיקבלו גמול. 35 אבל אהבו אויביכם ועשו **להם** טוב. ותנו מתנות למי שאינכם מקוים דבר ושכרכם
Lc 7,4 פניו במהירות אומרים לו ראוי אתה שתתן זה **להם** 5 כי הוא אהוב עמנו. והוא בנה לו בית הכנסת 6
Lc 7,22 20 [*] [*] 21 [*] 22 וענה ישאוש ואמ׳ **להם**. לכו ואמרו מה שראיתם ושמעתם העורים רואים.
Lc 7,42 והאחר היה חייב לו אחד. 42 ולא היה **להם** מה שיפרעוהו. נתן לכל אחד מה שחייב. איזה
Lc 8,13 אותם שבשמחה מקבלים דבר הש׳. ובאלו אין **להם** שרשים כי לזמן היו ובעת נסיון נפרדים: 14
Lc 8,15 הם אותם ששומעים [*] 15 [*] דבר הש׳ ויש **להם** לב וחריצות בעושרין ובתענוגי החיים האלו הם
Lc 8,21 אמך ואחיך חפצים ראות אותך 21 וענה ואמ׳ **להם** אמי ואחי הם אותם ששומעין דבר השם׳ ושמוהו
Lc 8,22 עלה בספינה אחת ותלמידיו עמו וישו אמ׳ **להם** נעבור מעבר ליאור ועלו כלם בספינה. 23 וכאשר
Lc 8,25 ועמד ונעשה נחת גדול. 25 וישאוש אמ׳ **להם** אנה הוא אמונתכם. ויראו יראה גדולה וראו
Lc 8,32 בהר והשדים חלו פני ישאוש משיח שיתן **להם** רשות לבא בקרבי הפרים ההם. וכן עשה. 33 אז
Lc 8,52 הנערה 52 ואמה בוכים הנערה וישוש אמר **להם** אל תבכו כי אין הנערה מתה. רק ישינה. 53
Lc 9,1 לוקא 1 וישו משיח קרא הי״ב תלמידיו ונתן **להם** יכולת וכח על כל השדים ולרפאת החוליים 2
Lc 9,3 החוליים 2 ושלחם לדרוש מלכות הש׳. 3 ואמ׳ **להם** לא תשאו דבר ביד לא שרביט ולא לחם לא אבן לא
Lc 9,13 כי המקום הזה הוא חרב 13 וישוש אמ׳ **להם** תנו להם לאכול. ואמרו לו אין לנו לבד חמשה
Lc 9,13 המקום הזה הוא חרב 13 וישוש אמ׳ להם תנו **להם** לאכול. ואמרו לו אין לנו לבד חמשה לחמים ושני
Lc 9,20 נביא מן הראשונים שחזר חי. 20 וישאוש אמר **להם**. ואתם בדעתכם מי אני. ענה שימון פירי ואמר
Lc 9,34 ובאומרו דברים אלו באה עב לבנה ועשתה צל **להם** ונכנסו בעב ופחדו פחד גדול. 35 ובת קול יצאה
Lc 9,36 וירדו כלם מן ההר. וישאוש צוה אותם ואמ׳ **להם** אל תגידו לאדם מה שראיתם. עד שהבן יקום חי
Lc 9,45 אדם. 45 ולא הבינו מלת השם. כי נעלמה **להם**. ויראו לשאול אותה 46 ונשאו ונתנו ביניהם מי
Lc 9,48 מחשבותם לקח נער אחד וקרבו אליו 48 ואמ׳ **להם** המקבל נער זה בשמי אותי יקבל. והמקבל אותי
Lc 9,50 כאשר שאינו הולך אחריך עמנו 50 וישוש אמ׳ **להם** אל תמנעו לו. כי מי שאינו כנגדינו לנו הוא.
Lc 9,55 וישרוף את כולם: 55 ונהפך ישאוש ואמ׳ **להם** אינכם יודעים מאי זה רוח אתם. 56 בן האדם לא
Lc 9,58 למקום שתלך. 58 וישאוש אמ׳ לו השועלים יש **להם** מערות והעופות קנים. ובן האדם אין לו מקום
Lc 10,9 לפניכם. 9 ורפאו החולים שיהיו שמה ותאמרו **להם** מלכות האל מתקרב לכם. 10 ואם תכנסו בעיר שלא
Lc 10,18 עדיין הם משועבדים לנו בשמך. 18 ואמר **להם** אני [*] שטן יורד משמים כמו ברק. 19 והנה אני
Lc 10,30 והפשיטוהו והכהו הכאת חבורות. והלכו **להם** והניחהו כמת. 31 וקרא שכהן אחד הולך באותו
Lc 11,2 אותה לשם כמו שיואן לימד לתלמידיו 2 ואמר **להם** אמרו אבינו שמך יהיה מקודש. ובמלכותך נבוא. 3
Lc 11,46 הדת למה אתם מעמיסין האנשים בעומסין שאין **להם** יכולת לשאת אתם לא חפצתם לנגוע אותם באצבע
Lc 11,49 49 ובעבור זה חכמת האל אמרה הנני שלח **להם** נביאים שלוחים ומהם ימיתו. וירדפו 50 למען
Lc 12,4 אל תיראו מאותם שהורגין הגוף ואחר אין **להם** דבר אחר שיעשו 5 אבל אני אלמדכם ממי תיראו.
Lc 12,15 מי שמני שופט או חולק עליכם. 15 ואמ׳ **להם** השמרו מכל כילות כי חיי האדם אינה בהשפעת מה
Lc 12,16 האדם אינה בהשפעת מה שהוא מחזיק. 16 ואמ׳ **להם** משל שדה אדם עושה פירות כגודל השפע. 17 והאדם

Lc 12,24 כערבים שאינם זורעים ולא לוקטים ואין **להם** אוצרות ולא ממגורות. והש׳ מאכילם. כמה אתם
Lc 12,42 על ביתו לתת לבני ביתו החטה הראויה לתת **להם** בזמנה. 43 מאושר הוא אותו עבד שרבו מוצאו כן
Lc 13,2 ודמם ערב פילאט עם קרבנותם: 2 וענה ישאוש **להם** סבורים אתם שאותם גלילבש הם חטאים יותר
Lc 13,6 שאם לא תשובו תהיו אבודים כאלו: 6 ואמר **להם** זה המשל. אדם אחד היה לו עץ תאנה בכרמו ובא
Lc 13,15 ברפואת החולים ולא בשבת. 15 וענה ישאוש **להם** ואמ׳ רמאים כל אחד מכם אינו מתיר קשר השור או
Lc 13,18 והעם שמחו בכל העניינים שעשה: 18 ואז אמ׳ **להם** למה הוא דומה מלכות שמים ומי משערו לאי זה
Lc 13,32 כי אירודיש אבה המיתך. 32 וישאוש אמר **להם** לכו ואמרו לאותו שועל שאנכי מגרש השדים ועושה
Lc 14,5 4 ושתקו. והוא ריפא האדם ועזבו. 5 וענה **להם** ואמר אי זה מכם אם שורו וחמורו נופלים בבור
Lc 14,14 והנטולים והעורים 14 וברוך תהיה כי אין **להם** מה שיגמלוך: והשכר תשיגהו בתחיית הצדיקים. 15
Lc 15,12 אבי תן לי חלק הירושה הראויה לי. וחלק **להם** עצמות מה שהיה לו: 13 ואחר ימים מועטים
Lc 16,26 זה אותם שחפצין לעבור מכאן אלכם לא ינתן **להם** יכולת לעבור פה. 27 והוא אמר א״כ אב אחלי
Lc 16,28 לבית אבי 28 כי חמשה אחים יש לי ואמר **להם** שלא יבואו לנגישת המקום הזה 29 ואברהם אמר
Lc 16,29 לנגישת המקום הזה 29 ואברהם אמר לו. **להם** הוא הוא משה והנביאים וישמעו אותם. 30 והוא
Lc 16,30 לא אב אברהם. אבל אם מקצת מהמתים ילכו **להם** הם יעשו תשובה. 31 ואברהם אמ׳ לא אם לא
Lc 17,6 למדנו אדון. אדון הגדילנו. 6 והאדון אמ׳ **להם** אם לכם אמונה כגרגיר חרדל ואתם תאמרו לזה
Lc 17,37 ועונים ואמרים לו אנה יהיה אדון 37 ואמ׳ **להם** באיזה מקום יהיה הגוף שם יתקבצו המלאכים:
Lc 18,15 שיגיעם. וכאשר רואים זה התלמידים מנעו זה **להם.** 16 ואמר להם הניחו הנערים הקטנים לבא אלי
Lc 18,16 רואים זה התלמידים מנעו זה להם. 16 ואמר **להם** הניחו הנערים הקטנים לבא אלי ולא תמנעום כי
Lc 18,24 עצבונו ואמ׳ דבר אי איפשר הוא שאותן שיש **להם** ממון שיכנסו במלכות שמים. 25 יותר דבר נקל
Lc 18,27 אמרו ומי יוכל להיות נושע. 27 וישאוש אמ׳ **להם** הדברים הנמנעים לאדם איפשריים לאל. 28 ופירו
Lc 18,29 הדברים והולכים אנו אחריך 29 וישאוש אמ׳ **להם** אמת אומר אני לכם. שום אדם לא יניח אביו ואמו
Lc 18,31 31 וישאוש לקח שנים עשר תלמידיו ואמר **להם.** הנה אנחנו עולים בירושלם ויהיו נשלמים כל
Lc 19,13 ושיחזור 13 וקרא עשרה עבדים שלו ונתן **להם** עשר אִימֻנֵש. ואמ׳ אליהם עשו הוצאותיכם מאלו
Lc 19,15 המלכות צוה שיקראו לו העבדים אותם שנתן **להם** הממון בעבור שידע כמה הוציא כל אחד ואחד. 16
Lc 19,33 33 וכאשר באו להתיר העיר אמר אדון העיר **להם** למה אתם מתירים העיר. 34 והם אמרו כי האדון
Lc 19,40 אמרו עליו רבי מקללים תלמידיך. 40 ואמר **להם** אני אומר שאם הם ישתקו האבנים ידברו. 41
Lc 19,46 התחיל לגרש משם הקונים. 46 והוא אמ׳ **להם** כתוב ביתי בית תפלה. רק אתם עשיתם אותה מערת
Lc 20,3 נתן לך זאת הממשלה. 3 וישאוש ענה ואמ׳ **להם.** ואני אשאל לכם דבר אחד ענוני. 4 טבילת יואן
Lc 20,6 [*] 6 [*] כל העם יסקלונו. כי בבריא היה **להם** שיואן היה נביא. 7 וענו שלא ידעו מאין היתה.
Lc 20,8 7 וענו שלא ידעו מאין היתה. 8 וישאוש אמ׳ **להם** ואני לא אומ׳ לכם באי זו ממשלה אני עושה אלה
Lc 20,15 מן הכרם והרגוהו. לכן בעל הכרם מה יעשה **להם.** 16 יבא וישמיד אותן עובדי אדמה: והדבר נשמע
Lc 20,23 או לא. 23 והוא חושב שקר כזבים. אמ׳ **להם** אתם מנסים אותי רמאים. 24 הראוני פשוט אחד מה
Lc 20,25 וכתיבתו. והם ענו לו משישר. 25 והוא אמר **להם** א״כ כל הדברים שהם מסישר תנו לסישר. ואותן
Lc 20,34 זה מכל אלו תהיה לאשה. [*] 34 וישאוש אמר **להם** בני זה העולם עושין נישואין ונמסרין לנשואין:
Lc 20,41 והלאה לא יכלו לשאול לו דבר. 41 והוא אמר **להם** איך אתם אומרי׳ שמשיח הוא בן דוד 42 ודוד אמר
Lc 20,46 שחפצים ללכת במלבושים נאים ואוהבים שיתנו **להם** שלום רב ברחובות קריה. והקתדראות ראשונות
Lc 20,47 [*] 47 שמחריבין דברי חיים. אורך תפלה **להם** יהיה המחקה יתירה: Tit,21 קפיטולו כ״ב כפי
Lc 21,10 אכן לא יהיה זה מיד ולא הקץ. 10 אז אמר **להם** יקומו עמים נגד עמים. ומלכות נגד מלכות. 11
Lc 21,29 ראשיכם והביטו. כי גאולתכם מתקרב 29 ואמר **להם** זאת הצורה ראו התאנה ושאר האילנות 30 כשעושים
Lc 22,4 עם שרי הכהנים והרבנים באי זה צד ימסור **להם** ישוש. 5 ושמחו ונדרו לו כסף. 6 והוא נדרו להם
Lc 22,6 ישוש. 5 ושמחו ונדרו לו כסף. 6 והוא נדרו **להם** ומחפש שימסור אותו בזולת הסיעות. 7 ובא היום
Lc 22,10 אמרו לאן אתה חפץ שנכינהו. 10 והוא אמר **להם** הנה כאשר תבאו בעיר תפגשו אדם אחד נושא אשישה
Lc 22,13 אותו. 13 ובלכת התלמידים מצאו כמו שאמר **להם** והכינו הפסח. 14 ובהגיע השעה ישבו לאכול וי״ב
Lc 22,19 הש׳. 19 ולקח הפת ועשה חנות ובצעו ונתן **להם** אומר זה הוא גופי הנתון בעדכם. זה תעשו
Lc 22,25 [*] [*] מלכי גוים מושלים בהם ובין אשר **להם** ממשלה עליהם נקראים מאושרים. 26 אבל לא יהיה
Lc 22,35 פעמים תהיה כופר בי ולא תכירני. 35 ואמר **להם** כאשר שלחתי אתכם בזולת שק ומנעלים. אחסר לכם
Lc 22,36 לכם אי זה דבר. והם אמרו לא. 36 ואז אמר **להם.** אבל עתה מי שיש לו שק יקח גם האבן. ומי שאין
Lc 22,38 אמרו אדון הנה שתי סכינים פה. והוא אמר **להם** די. 39 ויוצא המלך כמנהגו להר הזתים.
Lc 22,40 הזתים. והתלמידים ברחו ממנו. 40 וכאשר בא **להם** אמר להם התפללו בעבור שלא תכנסו לניסיון. 41
Lc 22,40 ברחו ממנו. 40 וכאשר בא להם אמר **להם** התפללו בעבור שלא תכנסו לניסיון. 41 והוא נסע

Lc 22,67 לו אם אתה משיח אמור לנו. 67 וישאוש אמר **להם.** אם אומר לכם לא תאמינו בי. 68 ואם אשאל לכם
Lc 23,14 קרא שרי הכהנים והרבנים והעם 14 ואמר **להם.** אתם נהגתם לי זה האדם שאמרתם שיגרש זה האדם.
Lc 23,22 אומרים תלהו. 22 והוא פעם שלישית אמר **להם** אי זה רע עשה איני מוצא שום טעם שבעבורו יהיה
Lc 23,25 24 ופילאט שפט שיעשה שאלתם. 25 והניח **להם** אותו שבעבור רציחה ובגידה הוסר במאסר שהם
Lc 23,25 רציחה ובגידה הוסר במאסר שהם שאלוהו ונתן **להם** ישאוש כרצונם. 26 וכאשר נהגוהו לקחו אדם אחד
Lc 23,34 ימין והאחד לשמאל. 34 וישו אמר אב מחול **להם** כי אין יודעים מה הם עושים. ומחלקים ביניהם
Lc 24,4 על זה. הנה ששני גברים עמדו סמוך **להם** במלבושים לבנים ומזריחים 5 והנשים כאשר יראו
Lc 24,5 כאשר יראו ותקדו פניהם ארצה. והם אמרו **להם** למה תשאלו החיים עם המתים. 6 אינינו פה כי
Lc 24,11 שאומרות לשלוחים אלה הדברים 11 ונראו **להם** דברים אלו כדברים בלתי מוסכמין להם. ולא
Lc 24,11 ונראו להם דברים אלו כדברים בלתי מוסכמין **להם.** ולא האמינו אותם. 12 ופירו קם ורץ לפני הקבר
Lc 24,15 שהיו מדברים ביניהם ומצאו עדים ישאוש קרב **להם** והולך עמהם 16 ועיניהם עורות שלא היו מכירים
Lc 24,25 אומרות ולא מצאו אותו. 25 וישוש אמ׳ **להם** סכלים תהיו תועים להאמין כל הדברים שהנביאים
Lc 24,27 באורו. 27 ומתחיל ממשה ומכל הנביאים מפרש **להם** כל הכתיבות הנמצאות ממנו 28 וקרבו למגדול
Lc 24,30 הסב עמהם לקח הפת וברכו ובצעו ונתן ממנו **להם.** 31 ועיניהם נפתחו והכירוהו בבציעת הפת. ואחר
Lc 24,36 36 ובעודם מדברים ישאוש עמד באמצעם ואמר **להם** שלום לכם אני הוא אל תיראו. 37 והם נבהלים
Lc 24,38 וחרדים. חשבו ושערו שראו רוח. 38 ואמר **להם** למה אתם נבהלים ומה חשבתם בתוך לבבכם. 39 ראו
Lc 24,43 אחת. 43 וכאשר אכל לפניהם לקח הנותר ונתן **להם.** 44 ואמר להם אלה הם הדברים שאמרתי לכם בעמדי
Lc 24,44 אכל לפניהם לקח הנותר ונתן להם. 44 ואמר **להם** אלה הם הדברים שאמרתי לכם בעמדי עמכם. שחוייב
Lc 24,45 ובמזמורים שנאמרו עלי: 45 אז פתח **להם** שכלם לדעת הכתיבות ולהבינם: 46 ואמ׳ להם שכן
Lc 24,46 להם שכלם לדעת הכתיבות ולהבינם: 46 ואמ׳ **להם** שכן כתוב. וכן חוייב לישאוש לסבול המות
Jn 1,5 והנר היה מאיר בערפל. וערפל וחשך לא היה **להם** יכולת עליה: 6 האל שלח אדם אחד שמו ג׳ואן 7
Jn 1,26 משיח ולא אליהו ולא נביא. 26 יואן ענה **להם** ואמר. אני טובל אתכם במים. רק באמצעכם עומד
Jn 2,3 היו חסרים מהיין אמרה אם ישו אליו. אין **להם** יין. 4 ענה ישאוש אליה. אשה מה לי ולך עדיין
Jn 2,7 מחזקת שתים ושלש מדות. 7 וישאוש אמר **להם** מלאו כל האירידיש מים וימלאום כל מה שיוכלו
Jn 2,8 כל מה שיוכלו החזיק. 8 וישאוש אמר **להם** תוציאו מהם והביאו ותנו לשתות לארטישקילי.
Jn 2,19 מראה לנו שאתה עושה. 19 ענה ישאוש ואמ׳ **להם** תתירו זה המקדש ובג׳ ימים אקימהו. 20 אז אמרו
Jn 2,24 בשמו. 24 רק ישאוש אינו נותן האמנה מעצמו **להם** כי הוא מכיר כלם. 25 ולא נצטרך שיהיה נמהר
Jn 4,23 יתפללו האב ברוח ובאמת. כי האב שואל **להם** יתפללו 24 כאלו האל הוא רוח. ואותם שמתפללים
Jn 4,32 כך תלמידיו בקשוהו שיאכל. 32 והוא אמ׳ **להם** אני עתיד לאכול דבר שלא ידעתם: 33 אז אמרו
Jn 4,34 אי זה שהביא מה לאכול. 34 וישאוש אמ׳ **להם.** אכילתי היא לעשות רצון מי ששלחני בעבור
Jn 5,11 שבת הוא ואין לך לשאת מטתך. 11 והוא ענה **להם** מי שעשה לי זה אמ׳ אלי שא מטתך ולך. 12 [*]
Jn 5,18 עצמו בשיווי לאל. ענה ישו בעבור זה ואמ׳ **להם** 19 אמת הבן אינו יכול לעשות לכם אי זה דבר
Jn 5,21 תמהים. 21 כי כמו שהאב החיה מתים ונתן **להם** חיים. כן הבן נותן חיים לאשר הוא חפץ 22 כי
Jn 6,11 לשמ׳ חלק הפת בין העם. והדג כמו כן. והיה **להם** ספקם בכל אשר שאלו. 12 כאשר שבעו אמר
Jn 6,20 אליהם. ויגש אל הספינה ופחדו. 20 אבל אמר **להם** אני הוא אל תיראו. 21 אז רצו לקבלו בספינה.
Jn 6,26 אמרו לו רבי מתי באת פה. 26 וישאוש ענה **להם** ואמר. אמת אני אומר לכם. אתם שואלים לא בעבור
Jn 6,27 העומד בחיים נצחיים. אותה שבן האדם יתן **להם.** כי האל אב סימן הוא. 28 אז אמרו לו מה נעשה
Jn 6,29 פעולות טובות לאל. 29 ענה ישאוש ואמ׳ **להם.** זאת היא פעולות האל שתאמינו במי שהוא שלח
Jn 6,31 אכלו המן במדבר. כפי שכתוב לחם שמים נתן **להם** לאכול. 32 אז אמר להם ישאוש. אמת אני אומר
Jn 6,32 שכתוב לחם שמים נתן להם לאכול. 32 אז אמר **להם** ישאוש. אמת אני אומר לכם לא נתן לכם משה לחם
Jn 6,35 כל עת ניתן לנו הפת הזה. 35 וישאוש אמר **להם** אני הוא לחם חיים. מי שבא אלי לא ירעב. ומי
Jn 6,43 שירד מן השמים: 43 אז ענה ישאוש ואמ׳ **להם.** לא תלינו עלי. 44 שום דבר אינו יכול לבא
Jn 6,54 זה לתת לנו בשרו לאכול: 54 אז ישאוש אמר **להם.** אמת אני אומר לכם אם לא תאכלו בשר בן האדם.
Jn 6,71 והכרנו שאתה משיח בן האל: 71 וישאוש ענה **להם.** לא אני לכם שנים עשר בחרתי אחד מכם הוא שטן.
Jn 7,6 האחים עדיין לא האמינו בו: 6 אז אמ׳ ישוש **להם** זמני האדם לא בא אבל עמכם כל שעה הוא מוכן. 7
Jn 7,21 שטן הוא שרוצה להרגך: 21 ענה ישאוש ואמ׳ **להם.** אני עשיתי פעולה אחת וכולכם תמהים 22 בעבור
Jn 7,33 הפרושים שלחו עבדים שיתפשוהו: 33 אז אמר **להם** ישו עדיין יהיה לכם מעט זמן. אחר ילך האב
Jn 7,45 אז חזרו השלוחים להגמונים ופרושים. ואמרו **להם** למה לא הבאתם אותו. 46 ענו השלוחים ואמרו
Jn 7,47 דבריו כאשר האיש ההוא דבר: 47 אז ענו **להם** הפרושים ובזה רמה אתכם. 48 אינכם רואים שאחד
Jn 7,50 שבא לישאוש בלילה שהיה עמהם אמר **להם** 51 לא ידעתם שתורתכם אינה שופטת אחד אם אינה

Jn 8,2 במקדש. וכל העם באו אליו ויושב ומלמד **להם.** 3 והסופרים והפרושים הביאו לו אשה אחת
Jn 8,7 7 וכאשר הם מתמידין לשואלו. קם ואמ׳ **להם** אותו שנמצא בכם בזולת חטא ישליך האבן הראשונה
Jn 8,14 עדותך אינו אמתי: 14 ענה ישאוש ואמר **להם.** ואם אני עושה עדות לעצמי אמתי הוא כי יודע
Jn 8,21 תפשו. כי עדיין לא באה שעתו: 21 אז אמר **להם** פעם אחרת ישו. אני הולך ואתם תשאלוני ובעונכם
Jn 8,23 אז היהודים [*] [*] יהרגו עצמם: 23 ואמ׳ **להם** אתם מהדברים התחתונים ואני הוא מהעליונים:
Jn 8,25 25 אז אמרו לו אתה מי אתה. וישאוש אמ׳ **להם** קדמון שמדבר עמכם 26 רוב דברים ומדבר מכם או
Jn 8,27 הם אני מדבר בעולם. 27 ולא הכירו מה אומר **להם.** האל הוא אביו: 28 אז אמ׳ ישוש להם כי תנש
Jn 8,28 אומר להם. האל הוא אביו: 28 אז אמ׳ ישוש **להם** כי תנש תנשאו בן האדם תכירו שאני הוא ודבר
Jn 8,34 אחור איך אתה אומר שנהיה חפשים: 34 ענה **להם** ישאוש באמת אני אומר לכם. שכל אדם שחוטא הוא
Jn 8,39 ענו ואמרו לו אברהם הוא אבינו: וישוש אמ׳ **להם** אם אתם בני אברהם עשו מעשי אברהם. 40 ואתם
Jn 8,42 מזנות. לנו אל אחד ואב אחד: 42 אז אמר **להם** ישאוש אם האל הוא אביכם. אתם תאהבו אותו. כי
Jn 8,58 שנה ואברהם ראה אותך. 58 אז ישוש אמ׳ **להם** אמת אני אומ׳ לכם שאני קודם שאברהם היה אני
Jn 9,20 עור. א״כ באי זה צד ראה עתה: 20 ענו **להם** אביו ואמו ואמרו יודעים אנו שבנינו זה נולד
Jn 9,30 זה מאין הוא: 30 ענה אותו האיש ואמר **להם** זהו דבר נפלא שאתם אומרים לא ידעתם מאין הוא
Jn 9,41 לו. א״כ אנחנו עורים. 41 אז אמ׳ ישאוש **להם.** אם הייתם אתם עורים לא יהיה לכם עון ועונכם
Jn 10,6 אחר קול האיש הנכרי. 6 זה המשל אמר ישאוש **להם.** רק הם לא הכירו מה אמ׳ להם. 7 אז אמר ישאוש
Jn 10,6 אמר ישאוש להם. רק הם לא הכירו מה אמ׳ **להם.** 7 אז אמר ישאוש פעם אחרת להם באמת אני אומר
Jn 10,7 מה אמ׳ להם. 7 אז אמר ישאוש פעם אחרת **להם** באמת אני אומר לכם שאני דלת הצאן 8 כל אותן
Jn 10,28 מכיר אותם ונמשכות אחרי 28 ואני נותן **להם** חיים נצחיים ולא יאבדו לעולם: ואחר לא יטרוף
Jn 10,32 היהודים אבנים בעבור שיסקלוהו. 32 וענה **להם** ישאוש מעשים רבים טובים אמרתי לכם והראתי מהם
Jn 10,34 אדם ולא אל. ועושה אתה עצמך אלוה. 34 ענה **להם** ישאוש אינו כתו׳ בתורתכם. אני אמרתי אלהים
Jn 11,14 שמה שאומר אומ׳ משינת חלום. 14 אז אמ׳ **להם** ישאוש בפירסום לזרו הוא מת: 15 והנני שמח בעד
Jn 11,44 ופניו נקשרת עם הסדין. ואמ׳ ישאוש **להם** התירוהו והניחוהו ללכת. 45 אז רבים מהיהודים
Jn 11,46 בו. 46 ומקצת מהם הלכו לפרושים ואמרו **להם** מה שישאוש עשה: 47 אז התאספו ההגמונים
Jn 11,49 מהם ששמו קאיפש היה הגמון אותה שנה. ואמ׳ **להם** אתם לא ידעתם אי זה דבר 50 אינכם חושבים
Jn 12,23 ופיליף אמרוהו לישאוש. 23 וישאוש ענה **להם** עתה באה השעה אותה שבן אדם יתעלה. 24 אמת אני
Jn 12,35 מן הארץ מי הוא זה בן האדם. 35 אז אמר **להם** ישאוש עדין יש בכם נר להו בפוד שהנר בכם
Jn 12,36 בנר בעבור שתהיו בני נר: אלה הדברים אמר **להם** ישאוש והלך ונסתר מהם. 37 וכאשר עשה כמה
Jn 12,47 אני לא באתי לדון העולם. רק בעבור שאהיה **להם** למושיע. 48 מי שמבזה אותי ואינו מקבל דברי
Jn 13,10 לבד אבל גם הידים והראש. 10 וישאוש אמר **להם** מי שהוא רחוץ אינו חסר רק שירחוץ הרגלים והוא
Jn 13,12 מלבושיו. וכאשר ישב והסב אמר פעם אחרת **להם.** אתם יוד יודעים אותו דבר שעשיתי. 13 אתם
Jn 14,9 אליו אדון. הראנו האב ודי. 9 וישאוש אמר **להם** כמה מן הזמן שעמדתי עמכם ולא הכרתוני. פיליף
Jn 15,22 ששלחני. 22 אם לא באתי ולא הייתי מדבר **להם** לא היה להם חטא: 23 המכעיס אותי מכעיס אבי.
Jn 15,22 22 אם לא באתי ולא הייתי מדבר להם לא היה **להם** חטא: 23 המכעיס אותי מכעיס אבי. 24 אם לא
Jn 16,31 הזה אנחנו מאמינים שיצאת מהאל: 31 ענה **להם** ישאוש עתה אתם מאמינים 32 הנה באה השעה וכבר
Jn 17,2 ממשלת כל בשר בעבור שהכל אשר נתת לו יתן **להם** חיים נצחיים. 3 שיכירו אותך לבד אל אמת.
Jn 17,8 ודברך קיימו. 8 כי הדברים שנתת לי נתתי **להם.** והם לקחום והכירו באמת שממך יצאתי והאמינו
Jn 17,13 בא: ואלה הדברים דבר בעולם בעבור שיהיה **להם** גילי שלם בעצמו. 14 אני נתת להם דבריך.
Jn 17,14 שיהיה להם גילי שלם בעצמו. 14 אני נתת **להם** דבריך. והעולם בהם שמע היה לו [*]. 15 אני
Jn 17,22 שלחתני. 22 והאורה שנתת לי אתה. אני נתתי **להם** בעבור שיהיו דבר אחד. כמו שאנחנו דבר אחד. 23
Jn 17,26 שאתה שלחתני ושאהבת אותם. 26 ואני הודעתי **להם** שמך. ועוד אעשה שיכירוהו בעבור אהבת אשר אהבת
Jn 18,4 כל הדברים עתידים לבא עליו. יצא ואמ׳ **להם** מה אתם מבק מבקשים. 5 ואמרו ישאוש דנזריט.
Jn 18,5 5 ואמרו ישאוש דנזריט. וישאוש אמר **להם** אני הוא ג׳ודיש שמסרו עמהם. 6 אז כשאמר [*]
Jn 18,6 הוא ג׳ודיש שמסרו עמהם. 6 אז כשאמר [*] **להם** אני הוא חזרו לאחוריהם ונפלו לאחור: 7 אז שאל
Jn 18,21 לי. שאל לאותן שמנעוני אי זה דברים דברתי **להם** כי הם יודעים הדברים שאמרתי. 22 וכאשר ישאוש
Jn 18,29 טמאים ויאכלו הפסח: 29 אז יצא פילאטו **להם** בחוץ. ואמ׳ איזו עדות עשיתם נגד זה האיש. 30
Jn 18,31 היו מביאין אותו אליך: 31 אז אמר פילאטו **להם** תפשוהו אתם וכפי דתכם שפטוהו. אז אמרו לו
Jn 18,38 מה הוא אמת. וכאשר זה אמ׳ פעם אחרת אמ׳ **להם** אני איני מוצא בזה שום דבר 39 ומנהג הוא שאני
Jn 19,4 ונותנים לו בצואר 4 אז יצא פילאט **להם** פעם אחרת בחוץ. ואמ׳ הנה אנכי מוליך לכם בחוץ
Jn 19,6 והמשרתים צועקים תלהו תלהו. ופילאטו אמ׳ **להם** תקחו אתם ותלהו. כי איני מוצא בו שום טעם. 7

Jn 19,15 תלוהו והניחוהו בשתי וערב: ופילאט אמר **להם** מלככם אתלה: וההגמונים אמרו לו אין לנו מלך
Jn 19,16 אין לנו מלך כי אם שיסר: 16 אז שיסר מסר **להם** ישאוש שיתלוהו. 17 אז לקחו היהודים ישאוש
Jn 19,31 גדול היה בשבת ההוא חילו פני פילאט שיתן **להם** רשות יוכלו לחתוך ירכי אותן התלויין ויש
Jn 20,2 תלמיד האחד שאוהב מאד ישאוש ומריאה אמרה **להם** אדוני נטלוהו מן הקבר. ואין אנכי יודעת להיכן
Jn 20,17 לא עליתי לאבי. אבל לכי לתלמידי ואמרי **להם** שאני עולה אל אבי ואל אביכם. אלהי ואלהיכם.
Jn 20,19 הבית נעולות שהתלמידים שם בא ישוש ואמ׳ **להם** שלום לכם. 20 וכי אמר זה הראם הידים והצד. אז
Jn 20,21 אז כשראו התלמידים האדון שמחו. 21 אז אמר **להם** פעם אחרת שלו׳ עמכם. [*] 22 כאשר אמ׳ זה גנח
Jn 20,22 שלו׳ עמכם. [*] 22 כאשר אמ׳ זה גנח ואמ׳ **להם** קבלו רוח הקדש. 23 ולמי שתעזבו העונות מונחים
Jn 20,23 הקדש. 23 ולמי שתעזבו העונות מונחים יהיו **להם** ומי שתעצרו העונות נעצרים יהיו להם 24 רק
Jn 20,23 יהיו להם ומי שתעצרו העונות נעצרים יהיו **להם** 24 רק טומאש אחד מן התלמידים שנקרא מספק לא
Jn 20,25 האחרים אנחנו ראינו האדון. וטומאש אמר **להם.** אם אני רואה בידים תקיעת המסמרים ואני משים
Jn 20,26 והדלתות נעולות. ובא באמצע תלמידיו ואמר **להם** שלום יהיה עמכם. 27 אח״כ אמר לטומאש שים
Jn 21,5 אכן התלמידים לא הכי הכירוהו. 5 אז אמ׳ **להם** ישאוש נערים יש לכם מה לאכול וענו לו אין. 6
Jn 21,6 יש לכם מה לאכול וענו לו אין. 6 והוא אמר **להם** שימו הרשתות הלאה ותמצאו. אז שמו הרשתות במים
Jn 21,10 יפות ודג מונח למעלה ופת. 10 וישאוש אמ׳ **להם** שאו מהדג אשר לקחתם 11 ושימון פירי עלה
Jn 21,12 שהדגים רבים הרשת לא נשבר. 12 וישאוש אמר **להם** באו ואכלו. ואחד מהם לא רצה לשאול מי הוא כי
Jn 21,13 הוא: 13 ובא ישאוש ולקח הפת והדג ונתן **להם** 14 ואז היו ג׳ פעמים שנתגלה ישאוש אל תלמידיו
Jn 21,15 כן. אתה יודע שאני אוהב אותך. וישאוש אמר **להם** שמור שיותי: 16 וישאוש אמר פעם אחרת אליו
Mt 2,16 ממנו שלשת המלכים היה מאד כעוס וצוה **להמית** כל הילדים הנמצאים בבית לחם ואת כל הסביבות
Mt 2,20 ואמו ולך לארץ ישראל כי מת אותו שרוצה **להמית** הילד. 21 ויקם ויקח הילד ואמו ויבא לארץ
Jn 7,25 אמרו קצת מבני ירושלם אינינו זה שחפצנו **להמית** 26 הנה שמדבר בגלוי ודבר אין אנו אומרים
Jn 18,31 שפטוהו. אז אמרו לו היהודים לנו אין ראוי **להמית** שום איש 32 בעבור שדבר ישאוש משיח יהיה
Mc 15,15 העם נתן להם בראבן ומסר להם ישוש מוכה **להמיתו.** 16 והפרושים עם המשרתים נהגוהו להיכל
Lc 22,2 2 ושרי הכהנים והסופרים מחפשים איך יוכלו **להמיתו.** רק יראים העם. 3 ושָׁאטָנָאש נכנס ביודא
Jn 5,18 פעלתי בעבור זה. 18 אז היהודים אבו יותר **להמיתו.** כי לא לבד מתיר השבת אבל עוד אומר שאביו
Jn 7,1 רצה ללכת בגודיאה כי היהודים מבקשים אותו **להמיתו.** 2 וסמוך ליום מועד ליהודים היה נקרא
Jn 19,10 אינך משיב לי. אינך יודע שבידי הוא **להמיתך** ולתלותך. 11 וישאוש ענה אין לך נגדי שום
Jn 7,20 מכם אינו ממעט ומחסר הדת. 20 למה אביתם **להמיתני:** ענתה הסיעה ואמרה שטן הוא שרוצה להרגך:
Jn 8,37 אני יודע שאתם בני אברהם. אבל אתם חפצים **להמיתני** כי דברי אינינו בתוככם: 38 אני מדבר מה
Mt 28,9 לתלמידיו 9 ובעוד שהולכות ישאוש יצא **להן** לדרך. אומ׳ האל יושיעכם. והן כרעו לרגליו
Mt 28,10 כרעו לרגליו והתפללוהו. 10 וישאוש אמ׳ **להן** אל תפחדו ותלכו ותגידו לאחי שיבואו בגלילאה
Mc 12,25 25 כאשר המתים יחיו לא יהיה להם נשים ולא **להן** בעלים. אבל יהיו כמו מלאכי השמים לפני האל.
Mc 16,6 מלובש בגד אחד לבן ונפחדו. 6 והוא אמר **להן** אל תפחדו. אתם בקשתם ישאוש נזוריט שנתלה
Mt 14,15 לו זה המקום הוא חרב ושעה היא מועברת **להניח** לֶכֶת העמים במגדלים ויקנו אוכל. 16 וישוש
Mt 27,15 תמה: 15 ופילאט שוטר היה לו במנהג **להניח** נפש אחת אותה שהיהודים שואלים. 16 והוא
Lc 5,21 ואמרו מי הוא זה מי מדבר קללות מי יוכל **להניח** עונות לבד האל 22 וכאשר ישאוש הכיר
Lc 11,6 כי אהובי בא מהדרך אלי. ואין לי מה שאוכל **להניח** לפניו. 7 והוא ענה לו מבפנים אל תצערני.
Lc 23,17 לו. 16 אז עזבו לו כאשר יסרו. 17 והיה לו **להניח** אסיר אחד ביום החג. 18 וכל העם [*] [*] [*]
Lc 23,20 20 ופילאט אמ׳ עוד פעם אחרת אליהם תחפצו **להניח** ישאוש 21 והם צעקו אומרים תלהו. 22 והוא
Mt 5,15 האדם את הנר בעבור הניחו תחת מכסה אבל **להניחו** על המנורה בעבור יעשה אור לכל אותן שבבית
Lc 2,7 באבוס הבהמות כי לא היו מקום אחר תוכל **להניחו** כאותו קרוי היוצא מן הקיר לחוץ שקורין
Jn 19,12 חטא גדול ביותר. 12 ואחרי זה פילאט חפץ **להניחו.** רק היהודים צועקים ואומרים. אם תניח זה
Lc 12,46 יקווהו ובשעה שלא ידעה ויגרש אותו ואביו **להניחם** עם אשר לא נאמרו. 47 אבל אותו עבד שידע
Lc 6,48 מים הנחל בא על אותו בית ולא היה יכול **להניעו** כי היתה מיוסדת על האבן: 49 אבל מי ששומע
Lc 21,7 מתי יהיו כל אלה הדברים. ומתי יתחילו **להעשות.** 8 והוא אמר השמרו לכם שאיזה איש לא יונה
Lc 21,9 קטטות ואנחות אל תחרדו. שחוייב כל אלה **להעשות.** אכן לא יהיה זה מיד ולא הקץ. 10 אז אמר
Mt Prol,2 כאשר דרש ראשונה האוונגליאו הוא רוצה **להעתיק** בעבור דרוש לנפילים. כתב זה האונגילי
Mt 10,35 באתי לשום שלום בארץ. 35 אבל כי אני באתי **להפריד** האב מהבן. והבת מהאם. וכלה מחמותה. 36
Mt 19,6 שנים. אבל הם בשר אחד. לכן אין ראוי לאדם **להפריד** מה שהאל חִבֵּר. 7 והם אמרו משה צוה שאדם יתן
Lc 12,51 לתת שלום בארץ. אני אומר לכם לא כן רק **להפריד:** 52 ה׳ שיהיו בבית אחת לב׳ ולג׳. 53 האב

Lc 7,6 אליו אוהביו שיאמרו לישאוש אדון אל תרצה **להצטער.** כי אני אינינו הגון שתכנס בצל קורתי. 7
Mc 15,36 ואומרים תעזבוהו ונראה אם יבא אליהו **להצילו.** 37 וישאוש זעק קול גדול ונשף ברוחו. 38
Mc 12,19 ויניח אשתו בלא בן שאח הנשאר יקחה לאשה **להקים** זרע לאחיו. 20 לכן שבעה אחים יהיו. הראשון
Lc 20,28 בנים שאחיו יכול ליקח אותה האשה לו לאשה **להקים** זרע לאחיו. 29 ויקרה שיהיו שבעה אחים
Mt 27,26 26 ואז הניח בר אבן ומסר להם ישאוש מוכה **להקימו** בשתי וערב. 27 ואז עבדי פילאט. לקחו ישאוש
Jn 11,11 נלכה כי לזריט אהובינו ישן. ואני הולך שם **להקיצו** מן השינה. 12 אז אמרו התלמידים אדון אם
Lc 15,21 אבי אני חטאתי לשמים ולך. וכבר איני ראוי **להקרא** בנך. 22 ואח"כ אמ' לעבדיו לכו כולכם שאו
Mt 14,23 עד שיסעו העם: 23 וכאשר העם הלכו הוא עלה **להר** להתפלל. וכאשר היה ערב הוא היה יחיד בארץ. 24
Mt 26,30 30 וכאשר אמרו הודאה זהו שעשו חינות יצאו **להר** הזתים. 31 אז אמר ישו לתלמידיו כולכם תהיו
Mc 11,23 23 כי באמת אני אומר לכם כל מי ומי יאמר **להר** אחד קום ותכנס בים ולא יפקפק בלבו מיד יהיה
Lc 22,39 והוא אמר להם די. 39 ויוצא המלך כמנהגו **להר** הזתים. והתלמידים ברחו ממנו. 40 וכאשר בא להם
Jn 8,1 Tit,8 קפיטולו ח' כפי יואן 1 וישאוש הלך **להר** הזתים 2 ולמחר בבקר בא פעם אחרת במקדש. וכל
Jn 7,20 להמיתני: ענתה הסיעה ואמרה שטן הוא שרוצה **להרגך:** 21 ענה ישאוש ואמ' להם. אני עשיתי פעולה
Mt 10,28 לירא אותם שהורגים הגוף כי אין יכולים **להרוג** הנפש. תיראו ביותר אותו שהגוף והנפש יכול
Mt 5,17 אמר ישואש משיח לתלמידיו אל תחשבו שבאתי **להרוס** התורה והנבואות אבל באתי למלאת: 18 אני
Lc 23,30 וולד. והשדים שלא הניקו. 30 אז יאמרו **להרים** כסונו ולגבעות נפלו עלינו. 31 כי אם בעין
Lc 19,8 נכסי לעניים. ואם רימיתי שום אדם אני חפץ **להשיב** לו הדבר ההוא בד' כפלים. 9 וישאוש אמ' לו
Mc 10,17 מבקש ואומר מלמד טוב מה נעשה בעבור שנוכל **להשיג** מלכות שמימיי. 18 וישאוש אמ' לו למה אתה
Jn 3,27 אליו: 27 ענה יואן ואמ' אין שום אדם יכול **להשיג** אם לא ינתן לו מן השמים. 28 אתם בעצמכם עשו
Mt 5,13 שלא היו נושעים. ואחר דבר אינו שוה רק **להשליך** חוצה ולרמוס אותם 14 אור העולם אינה יכולה
Mt 7,5 עצמך כשר. השלך הקורה מעיניך. ואחר תבוא **להשליך** הקיסם מעיני אחיך: קפיטולי כ"ב כפי מתיאו
Jn 8,59 שאברהם היה אני הייתי: 59 אז הביאו אבנים **להשליכם** עליו. וישאוש נחבא ויצא מן המקדש: Tit,9
Mt 5,24 אחיך 24 עזוב נדבתך לפני המזבח ולך תחלה **להשלים** אחיך. ואחרי כן תשוב לנדב נדבתך. 25
Mt 21,4 צריך בהן למלאכתו ותכף יניחוה. 4 וכל זה **להשלים** הנבואה מהנביא אומרת. 5 אמרו לבני ישראל
Mc 14,49 עמכם במקדש מלמד ולא תפשתוני. זה נעשה **להשלים** הכתיבות. 50 ואז התלמידים כולם ברחו
Lc 14,29 29 ואם יבנה היסודות ולא יהיה יכול **להשלים** הבנין כל הרואים ילעיגו לו. 30 ויאמרו
Lc 14,30 האיש הלזה התחיל לבנות ואין בידו כח **להשלים.** 31 או אם מלך הולך למלחמה נגד מלכים
Lc 14,28 ימנה ראשונה ההוצאה הצריכה אם בידו כח **להשלימו.** 29 ואם יבנה היסודות ולא יהיה יכול
Mt 26,61 עדים כוזבים 61 ואמרו זה אמר אני יכול **להשמיד** מקדש האל ואחר ג' ימים חדשו. 62 וקם שר
Mc 1,24 ואומ' מה לך עשות ממני ישואוש נזוריט באת **להשמיד** אותנו. אני יודע שאתהו קדוש הש'. 25
Lc 19,47 ושרי הכהני' והסופרים ושרי העמים אבו **להשמידו** 48 ולא מצאו מה לעשות לו כי כל העם
Lc 4,34 גדול ואומר 34 מה לך ישאוש נזוריט שבאת **להשמידנו.** אני יודע שאתה הוא בן האלוה: 35 וישאוש
Mc 5,4 בברזלים 4 כי תמיד משברם. ואינם יכולים **להשקיטו.** 5 אבל היה עומד בלילה וביום בקברים
Lc 14,32 32 וזולת זה הוא עומד מרחוק שולח שלוחיו **להשתדל** עם דברי שלום. 33 כן כל איש מכם שאינו
Mt 2,2 אנחנו ראינו כוכבו במזרח. ובאנו עם מנחות **להשתחות** לפניו. 3 ויהי כשמוע אירודש דבריהם עמד
Mt 2,8 ובדעת ובמוצאכם אותו שובו אלי מפני שאלך **להשתחות** לפניו: 9 ובשומעם דברי המלך הלכו לדרכם.
Lc 12,11 בבתי כנסיות ולרבנים ולנביאים אל תחפצו **להשתכל** באיזו אופן או באי זה דבר תענו או תאמרו
Mc 5,18 18 וכאשר ישאוש נכנס בספינה המתחיל **להתחנן** לו אותו שהיה מאז מושטן שהוא ילך עמו. 19
Lc 19,33 ומצאו העיר עומד כאשר אמר 33 וכאשר באו **להתיר** העיר אמר אדון העיר להם למה אתם מתירים
Lc 13,16 כמה וכמה שהשטן קשרה מאותו קשר שראוי **להתירה** בשבת. 17 וכאשר אמ' כל אלה הדברים כל אותן
Lc 14,18 שיבואו שכבר הכל מוכן. 18 והתחילו כלם **להתנצל** הראשון אמ' אני קניתי עיר ויש לי ללכת שמה
Lc 14,11 המגביה עצמו בא כדי שפלות. והמשפיל עצמו **להתנשאות.** 12 ואמ' לאשר קראו כשתעשה סעודת בקר או
Lc 13,14 לעשות מלאכתו ובאותן הימים יכול הרופא **להתעסק** ברפואת החולים ולא בשבת. 15 וענה ישאוש
Mt 14,23 העם: 23 וכאשר העם הלכו הוא עלה להר **להתפלל.** וכאשר היה ערב הוא היה יחיד בארץ. 24
Mt 26,36 ואמר אל תלמידיו שבו פה בעוד שאני אלך **להתפלל** 37 ולקח פירו ושני בנים מזבדיב והתחיל
Mt 26,42 מוכן. אבל הבשר חולה. 42 ופעם שנית הלך **להתפלל** ואמ' אב שלי אם לא יכול ממני עבור המות
Mt 26,44 כי העינים היו כבידות 44 והניחם והלך **להתפלל** פעם אחרת ואמ' אותה עצמה מלה. 45 אז בא
Mt 26,53 בסכין ימות. 53 חושב אתה שאיניני יכול **להתפלל** לאבי שישלח לי יותר מי"ב מלאכים. 54 רק
Mc 14,32 ואמ' לתלמידיו שבו פה עד שאני אסיים **להתפלל** 33 ולקח עמו פירו ויקומו וזואן והתחיל
Mc 14,33 33 ולקח עמו פירו ויקומו וזואן והתחיל **להתפלל** ולהתפחד 34 ואמ' להם עצבה היא נפשי עד מות

Mc 14,39 מוכן אבל הבשר חולה. 39 ופעם אחרת הלך **להתפלל** באותה עצמה מלה. 40 וכששב מצאם ישנים כי
Lc 5,16 16 וישאוש משיח נסע משם ונכנס במדבר **להתפלל** לשם. 17 ונעשה היה באחת הימים וישאוש יושב
Lc 18,1 לוקא 1 ואומר לכם דבר. חייב אדם לעולם **להתפלל** ולא לחטוא. 2 אומר דיין אחד היה בעיר אחד
Lc 18,10 האחרים. זה הדבר 10 שני אנשים עלו במקדש **להתפלל** שם. האחד פרוש והאחד עולמיי. 11 והפרוש
Jn 4,20 ואתם אומרים שבירושלם הוא המקום שיש לכל **להתפלל** לאל: 21 וישאוש אמר לאשה תאמיני בִּי שעדיין
Jn 12,20 מבני מבני ענק ר״ל גנטילש מאותן שעלו **להתפלל** ביום החג 21 שקרבו לפיליף שהיה מבטפגידא
Mt 11,19 מפורסם וביניהם. שפטו החכם. קפיטולו **ל״ו** כפי מתיאו: 20 אז התחיל ישאוש משיח להיותו
Mt Prol,21 דבר ראשונה מתולדות ישו משיח .. מרקו יש **לו** צורת אריה. כי דבר מהתחיה .. לוקא יש לו צורת
Mt Prol,22 לו צורת אריה. כי דבר מהתחיה .. לוקא יש **לו** צורת עגל. כי דבר מתולדות העגלים שמקריבים
Mt Prol,23 העגלים שמקריבים הכהנים .. זואן יש **לו** צורת נשר. כי כתב דמות השבועות מענייני האלהות
Mt 2,11 וישתחוו לפניו ויפתחו אוצרותיהם ויתנו **לו** זהב ולבונה ומירא. 12 והמלאך הזהירם שלא ישובו
Mt 2,13 שובם נראה מלאך השם בחלום אל יוסף ויאמר **לו** קום ולקחת הילד ואמו וברחת למצרים וישבת שם עד
Mt 2,19 19 וכאשר אירודיש מת מלאך השם נראה **לו** בחלום אל יוסף אל מצרים 20 ואמר לו קום וקח
Mt 2,20 נראה לו בחלום אל יוסף אל מצרים 20 ואמר **לו** קום וקח הילד ואמו ולך לארץ ישראל כי מת אותו
Mt 3,15 בא אלי להיות טובל. 15 ענה ישואש ואמ׳ **לו** עזוב עמוד כי כן חויב שיושלם כל יושר אז
Mt 4,2 מהשטן 2 וכאשר התענה מ׳ יום ומ׳ לילה היה **לו** רעב 3 בא אליו השטן וא״ל אם אתה הוא בן האלוה
Mt 4,4 לאבנים האלו שישובו לחם. 4 ויען ויאמר **לו** כתוב הוא אדם אינינו חי על הלחם לבדו אבל מחן
Mt 4,6 הקדושה והניחו על גובה בית המקדש 6 ואמ׳ **לו** אם אתה הוא בן האלוה הפיל עצמך למטה כי כתוב
Mt 4,7 בעבור שלא תקח שום רע בנפשך: 7 עוד ענה **לו** כתוב הוא לא תנסה אלהיך. 8 אז העלהו השטן על
Mt 4,9 השטן כל מלכיות העולם וכבודם. 9 ואמר **לו** אני אתנך כל זה אם תקוד ארצה ותתפלל אלי. 10
Mt 4,10 זה אם תקוד ארצה ותתפלל אלי. 10 אז אמר **לו** ישאוש לך לך השטן כי כתוב הוא התפלל לאלהיך
Mt 5,22 מי שישנא אחיו ראוי הוא למשפט. ומי שיאמ׳ **לו** פתי [*] יהי ראוי לאש גיהנם: קפיטולי י״ד כפי
Mt 5,39 אבל אם יכה אתכם אדם על הלחי אחת הגשנו **לו** האחרת: 40 ומי שיגזול לך החלוק בחזקה הנח לו
Mt 5,40 האחרת: 40 ומי שיגזול לך החלוק בחזקה הנח **לו** המעיל: 41 ומי שיכריחך לכת אלף פסיעות לך עמו
Mt 5,42 פסיעות לך עמו אלפיים: 42 ומי שישאלך תן **לו:** ולא תחלוק עם מי שירצה ללות ממך: קפיטולו י״ז
Mt 7,9 יכנס. 9 מי מכם אם ישאלהו בנו לחם יתן **לו** אבנים. 10 ואם ישאלהו דג יתן לו נחשים. 11 א״כ
Mt 7,10 לחם יתן לו אבנים. 10 ואם ישאלהו דג יתן **לו** נחשים. 11 א״כ אתם אם דעתכם תדעו לתת דברים
Mt 8,4 לשום אדם. אבל לך והראה אל כהנך ועשה **לו** נדבה כמו שמשה צוה לזכרון: קפיטולו כ״ה כפי
Mt 8,6 בכפר נחום. בא אחד שר גדול אליו 6 ואמ׳ **לו** אדון בני שוכב חולה במטה מחולי גדול והוא נטול
Mt 8,7 חולה במטה מחולי גדול והוא נטול 7 ואמ׳ **לו** ישואש משיח אני אלך וארפאהו לך. 8 ענה אותו
Mt 8,19 היבשה. 19 ובא חכם תוריי מהדת ואמ׳ **לו** ר׳ אני אלך אחריך למקום שתרצה ללכת 20 וישוש
Mt 8,20 אלך אחריך למקום שתרצה ללכת 20 וישוש אמר **לו** השועלים יש להם מערות. ועופות האויר יש להם
Mt 8,20 ועופות האויר יש להם קנים ובן אדם אין **לו** אנה יקוד ראשו: 21 עוד אמר לו תלמיד א׳ אדון
Mt 8,21 אדם אין לו אנה יקוד ראשו: 21 עוד אמר **לו** תלמיד א׳ אדון והניחני ראשונה קבור אבי 22
Mt 8,22 ראשונה קבור אבי 22 וישואש משיח אמר **לו** לך אתי והניח המת לקבור אל האחר: קפיטולו כ״ז
Mt 9,2 משיח עבר עם הספינה ובא בעירו 2 ונדרו **לו** אדם אחד נטול שוכב במטתו. וישאוש משיח רואה
Mt 9,9 אחד שיושב בשלחן חלפני שהיה שמו מתיב אמ׳ **לו** בא עמי והוא קם והלך אחריו. 10 וכאשר היו
Mt 9,32 הארץ: 32 וכאשר היו מוצאים משם הם נהגו **לו** אדם אחד אלם משוטן 33 וכאשר ראהו יאשוש משיח
Mt 10,41 אותי: 41 מי שמקבל נביא בשם נביא יהיה **לו** גמול: ומי שמקבל צדיק בשם צדיק יהיה לו גמול:
Mt 10,41 לו גמול: ומי שמקבל צדיק בשם צדיק יהיה **לו** גמול: 42 כל אדם שיתן לשתות לאחד מאלו הקטנים
Mt 11,15 לבחרו הוא אליהו שעתיד לבא: 15 מי שיש **לו** אזנים בעבור שמוע ישמע. 16 אל מי אדמה זאת
Mt 11,27 אינו מכיר האב רק אותו שהבן רצה לגלות **לו.** 28 יבאו אלי כל אותן שמצטערים ונוגישים ואני
Mt 12,2 מהשבולים ואכלו. 2 והפרושים שראוהו אמרו **לו** תלמידיך עושים מה שאין ראוי עשות בשבת. 3
Mt 12,10 10 ושם היה אדם אחד עם היד יבשה ושאלו **לו** אם ראוי למרק אותו בשבת בעבור שילשינו הם. 11
Mt 12,11 הם. 11 והוא אומר להם מי הוא מכם שהיה **לו** צאן אחת אם נופלת בשוחה אחת בשבת לא יוציאנה.
Mt 12,13 הוא אמר אל האדם שלח ידך ושלוחה. היתה **לו** חזורה בבריאות כמו האחרת. 14 ואז יצאו חוץ
Mt 12,22 החזק 21 ובשמו האיים יחילו. 22 ואז שלחו **לו** משוטן אחד עור ואלם ומרקו באופן שדבר וראה. 23
Mt 12,32 רוח. 32 ומי שיאמ׳ נגד הקדוש רוח לא יהי **לו** כפרה בזה העולם ובעולם הבא. 33 כל עץ טוב עושה
Mt 12,47 עומדים בחוץ ורוצים לדבר עמו. 47 ואמר **לו** אדם אחד אמך וקרוביך עומדים בחוץ ושואלים
Mt 12,48 בחוץ ושואלים אותך. 48 וישו ענה ואמ׳ **לו** מי היא אמי ומי הם אחי [*] 49 [*] [*] וקרובי

Mt 13,9 פרי רב בא׳ ק׳ בא׳ נ׳ בא׳ ל׳. 9 מי שיש **לו** אזנים לשמוע. 10 וקרבו התלמידים אליו ואמרו לו
Mt 13,10 לשמוע. 10 וקרבו התלמידים אליו ואמרו **לו** למה אתה מדבר בדמיונות. 11 והוא ענה להם אומר
Mt 13,12 מלכות שמימיי אבל להם לא. 12 מי שיהיה **לו** יתן לאדם וישפיע. ומי שאין לו זה המעט שיש לו
Mt 13,12 מי שיהיה לו יתן לאדם וישפיע. ומי שאין **לו** זה המעט שיש לו יגזול לו אדם 13 ובעבור זה
Mt 13,12 לאדם וישפיע. ומי שאין לו זה המעט שיש **לו** יגזול לו אדם 13 ובעבור זה מדבר איש בדמיונות.
Mt 13,12 ומי שאין לו זה המעט שיש לו יגזול **לו** אדם 13 ובעבור זה מדבר איש בדמיונות. בעבור
Mt 13,15 ישמעו ולא יבינו בלבבם ולא ישובו ורפא **לו.** 16 ועיניכם הם מבורכים שרואים. ואזניכם
Mt 13,21 ששומע דברת הש׳ ובשמחה מקבלה. 21 אבל אין **לו** שרש ומתייבשת מהר: כי בעד מלה זעומה תכף הם
Mt 13,22 בין החוחים. הוא אותו ששומע דברת הש׳ ויש **לו** אנחות מזה העולם לאסוף מחנק מדברת הש׳ שזרועה
Mt 13,43 הצדיקים כמו השמש במלכות אב שלהם. מי שיש **לו** אזנים לשמוע ישמע. 44 והמלכות שממיי דומה לזהב
Mt 13,44 לאותו כשאדם מצאו טומנו. ובעבור ששון שיש **לו** מכר כל אשר לו וקנה לאותו שדה: 45 עו׳ המלכות
Mt 13,44 טומנו. ובעבור ששון שיש לו מכר כל אשר **לו** וקנה לאותו שדה: 45 עו׳ המלכות שממיי דומה
Mt 13,46 מצא אבן טובה נערכת הלך ומכר כל מה שהיה **לו** וקנה האבן: 47 עו׳ המלכות שמימיי דומה למכמורת
Mt 13,56 וג׳ודיש 56 וקרובותיו כלם עמנו מאין יש **לו** כל זה. 57 והיו אשקנדליזאט בו. וישאוש אמר להם
Mt 14,15 חולייהן. 15 וכי היה ערב התלמידים. אמרו **לו** זה המקום הוא חרב ושעה היא מועברת להניח לֶכֶת
Mt 14,17 צריך להם לכת תנו להם אתם לאכול 17 ענו **לו** אין לנו פה לבד ה׳ לחמים ושני דגים. 18 והוא
Mt 14,35 ההוא הכירוהו שלחו אליו בכל הארץ ושלחו **לו** כל החולים 36 וחילו פניו אשר לבד יגיעו שפת
Mt 15,21 אין מטנפות אותו: 21 ונסע משם ישוש והלך **לו** בעברי טיר ושידוניאה. 22 והנה באה אשה כנענית
Mt 15,33 בתענית בעבור שלא יחלשו בדרך. 33 ואמרו **לו** התלמידים אנה נמצא כ״כ פת במדבר שישבעו כמה
Mt 16,1 הפרושים והצדוקים נסות אותו. מתחננים **לו** שיראם אי זה נפלאות מן השמים. 2 וישוש ענם
Mt 16,4 לכם לבד אות יונה הנביא. ונפרד מהם והלך **לו:** 5 וכאשר באו לחוף הים לעבור הלאה שכחו לקחת
Mt 17,10 המראה עד שבן האל יחזור חי. 10 ושואלו **לו** תלמידיו אומרים מה זה שאומרים חכמי הדת שאליהו
Mt 17,18 שעה: 18 אז נתקרבו התלמידים בסוד ואמרו **לו** למה לא היינו יכולים אנו לגרשו. 19 אמ׳ להם
Mt 17,26 אל הים והשלך החכה והדג הראשון שתקח תפתח **לו** הפה ותמצא שם כל מה שעולה זה אשר שאל ותנהו
Mt 18,6 א׳ מהצעירים אשר בי מאמינים יותר יהיה **לו** שוה שיהיה תלוי או מושלך בים או ריחים בצאורו
Mt 18,12 אני לכם [*] 11 [*] 12 [*] אם שום איש יש **לו** ק׳ צאן ואחד מהן אבודה. אינו עוזב הוא התשעים
Mt 18,21 ואמ׳ אדון ריע חוטא לי כמה פעמים אסלח **לו.** אמחול לו ז׳ פעמים. 22 אמ׳ לו ישוש אני איני
Mt 18,21 ריע חוטא לי כמה פעמים אסלח לו. אמחול **לו** ז׳ פעמים. 22 אמ׳ לו ישוש אני איני אומר לך ז׳
Mt 18,22 אסלח לו. אמחול לו ז׳ פעמים. 22 אמ׳ **לו** ישוש אני איני אומר לך ז׳ פעמים. אבל אני אומר
Mt 18,24 התחילו לספר הטעם. שלחו איש אחד שחייב **לו** עשרת אלפים בישנאש. 25 וכאשר לא היה לו מה
Mt 18,25 לו עשרת אלפים בישנאש. 25 וכאשר לא היה **לו** מה לפרוע האדון צוה שימכרו אותו ואשתו ובניו
Mt 18,25 שימכרו אותו ואשתו ובניו וכל מה שיהיה **לו.** ושיהיה נפרע. 26 ואותו העבד כרע בארץ מתחנן
Mt 18,27 27 והאדון רחם על העבד והניחו לכת ומחל **לו** כל החוב. 28 וכאשר אותו עבד היה יוצא לחוץ מצא
Mt 18,28 עבד היה יוצא לחוץ מצא אחד מרעיו שחייב **לו** מאה פשוטים ומחזיק בו ומחניקו אומר לו פרע מה
Mt 18,28 לו מאה פשוטים ומחזיק בו ומחניקו אומר **לו** פרע מה שאתה חייב. 29 והוא מתחנן לו ואומר
Mt 18,29 אומר לו פרע מה שאתה חייב. 29 והוא מתחנן **לו** ואומר חמול עלי ואני אפרעך. 30 והוא לא רצה
Mt 18,31 זה היו מאד נבהלים. והלכו אל האדון וספרו **לו** כל אשר עשה לו 32 והאדון צוה שיביאהו לו. ואמ׳
Mt 18,31 והלכו אל האדון וספרו לו כל אשר עשה **לו** 32 והאדון צוה שיביאהו לו. ואמ׳ לו עבד רע לא
Mt 18,32 לו כל אשר עשה לו 32 והאדון צוה שיביאהו **לו.** ואמ׳ לו עבד רע לא מחלתי החוב שנתחייבת לי
Mt 18,32 עשה לו 32 והאדון צוה שיביאהו לו. ואמ׳ **לו** עבד רע לא מחלתי החוב שנתחייבת לי בעבור
Mt 19,3 וירפאם שם. 3 וקרבו אליו הפרושים מנסים **לו** ואומרים לו אם אדם יכול לעזוב אשתו על שום
Mt 19,3 3 וקרבו אליו הפרושים מנסים לו ואומרים **לו** אם אדם יכול לעזוב אשתו על שום דבר. 4 והוא
Mt 19,11 אינכם מבינים זה הדבר אם לא למי שנתון **לו** דעת להבין: 12 יש מקצת אנשים שנולדים קשטראטש
Mt 19,13 שמים. מי שיכול להבין יבינהו: 13 ואז עשו **לו** דורון מנערים קטנים בעבור שהוא יניח הידים
Mt 19,16 נפרד מהם. 16 והנה אחד נגש אלי ואמ׳ **לו** רבי טוב אי זה טוב אוכל אנכי עשות שיהיה לי
Mt 19,22 הבחור שמע זה היה נעצב. כי היה אדם שהיו **לו** נחלות רבות. 23 וישו אמר לתלמידיו אמיתות אומר
Mt 19,26 לאל הוא דבר נקל. לעשות כל הדברים יערבו **לו.** 27 ובכן ענה פירו ואמ׳ אליו הנה שאנחנו עזבנו
Mt 20,20 בניה מתפללין מחלים אותו ושאלה מתן אחד **לו.** 21 והוא אמר מה תחפוצי. והיא אמרה תרצה שאחד
Mt 21,16 מהולל יהיה בן דוד היו כעוסים. 16 ואמרו **לו** שומע אתה מה אומרין אלו. וישאוש אמר הין: לא
Mt 21,18 ועמד שם. 18 ובבקר בשובו אל העיר היה **לו** רעב 19 וראה תאנה אחת קרוב לדרך ובא שם ולא

Mt 21,28 הנפלאות. 28 מה דומה לכם. אדם אחד היו **לו** עשרה בנים. ובא הראשון ואמ׳ בן לך היום פעול
Mt 21,30 ללכת. אחר נחם והלך 30 וקרב אל הדרך ואמ׳ **לו** כדומה. והוא ענה אני אלך בחפץ ולא הלך. 31 מי
Mt 21,41 הרעים וישכור הכרם לאחרים טובים שיחזרו **לו** הפרי הגון בעתו. 42 אמר להם ישאוש ואתם לא
Mt 22,12 שלא היו מלבוש ממלבושי נשואין 12 ואמ׳ **לו** אהוב איך נכנסת בזולת מלבוש נשואיי. והוא שתק.
Mt 22,13 שתק. 13 אז אמר המלך לעבדיו קחוהו וקשרו **לו** הידים והרגלים ושימוהו בסוהר חשיכה. ושם יסבול
Mt 22,16 איך יוכלו לתפוש ישאוש בדברו. 16 ושלחו **לו** תלמידים עם משרתי אירודיש אומרים רבי אנחנו
Mt 22,26 ומת בלא זרע ועזב אשתו לאחיו. 26 כמדומה **לו** השני והשלישי עד הז׳. 27 ואח״כ מתה אשתם. 28
Mt 22,37 36 רבי אי זה העליון צווי בדת 37 אמ׳ **לו** ישאוש תאהוב אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ומכל
Mt 22,46 באותו היום לא היה בידו וברשותו לשאול **לו** שום דבר: Tit,23 קפיטולו מ״ט כפי מתיאו 1 אז
Mt 24,43 בא. הוא יהיה ער ולא יעזוב שבור הבית אשר **לו.** 44 ובעבור אהבה זו עמדו מוכנים כי לא ידעתם
Mt 25,15 ולאחד אחד לכל אחד מהם כפי ערכו והלך **לו** תכף. 16 ואותו שקבל ה׳ בשנטש פעל בהם והרויח
Mt 25,20 מהם. 20 ובא אותו שקבל חמשה בישנטש ונתן **לו** עו׳ ה׳ מריוח. ואמ׳ אל אדוניו ה׳ בישנטאש
Mt 25,26 בארץ: עתה תקבל ממונך: 26 ענה האדון ואמ׳ **לו** עבד רשע ופחדן אחר שאתה יודע שאני קוצר מה שלא
Mt 25,28 28 תקחו ממנו הבשנט ותמסרהו לאותו שיש **לו** עשרה. 29 כי למי שיהיה לו יתן איש בהעדפה.
Mt 25,29 לאותו שיש לו עשרה. 29 כי למי שיהיה **לו** יתן איש בהעדפה. ואותו שלא יהיה לו אותו המעט
Mt 25,29 שיהיה לו יתן איש בהעדפה. ואותו שלא יהיה **לו** אותו המעט שיהיה לו יגזלנו אדם. 30 והעבד הרע
Mt 25,29 ואותו שלא יהיה לו אותו המעט שיהיה **לו** יגזלנו אדם. 30 והעבד הרע תשליכהו בבור חשוכה.
Mt 26,15 תרצו תת ואני אמסור לכם ישאוש והם נדרו **לו** ל׳ פשיטי כסף. 16 ומכאן והלאה מחפש איך יוכל
Mt 26,17 17 ויום ראשון של פסח באו התלמידים ואמרו **לו** באי זה מקום תחפוץ שנכין הפסח. 18 וישאוש אמר
Mt 26,18 אמר לכו אל העיר. וזה האיש שתמצאו אמרו **לו** הרב אומר שעתו קרוב. עמך יעשה פסח עם תלמידיו.
Mt 26,24 יבגוד בן האלוה. כמו שהתנבא ממנו. אוי **לו** לאדם שבעבורו בן הבתולה יהיה נבגד: דַבַר טוב
Mt 26,24 בן הבתולה יהיה נבגד: דַבַר טוב היה **לו** אם נולד לא היה. ואותו איש 25 ענה יוד״ש שמסרו
Mt 26,25 שמסרו ואמ׳ ר׳ אנכי הוא. וענה ישו ואמר **לו** אתה אומר. 26 וכאשר ישבו לסעוד ישאוש לקח הלחם
Mt 26,50 האל יושיעך רבי ונשקו. 50 וישאוש אמ׳ **לו** אהוב למה באת. ואז נגשו אליו והשליכו הידים על
Mt 26,51 סכינו והכה אחד מעבדי שרי הכהנים וכרת **לו** האזן. 52 ואז ישאוש אמ׳ אליו חזור הסכין
Mt 26,67 רקקו בפניו והכוהו. ומקצת מאחרים נותנים **לו** תפוחים גדולים. 68 אומרים תנבא מי הכה אותך.
Mt 26,75 קרא. 75 ופירו זכר דבר ישאוש שאמר **לו** קודם שהתרנגול יקרא יהיה כופר בו שלש פעמים
Mt 27,5 אתה תראהו 5 וזרק הל׳ פשיטין במקדש והלך **לו.** 6 ושרי הכהנים לקחו הל׳ פשיטין אמרו אינו דבר
Mt 27,11 שאלו אומרים אתהו מלך היהודים ואמ׳ **לו** ישאוש. אתה אומר. 12 וכאשר שרי הכהנים
Mt 27,15 דבר. ופילאטו תמה: 15 ופילאט שוטר היה **לו** במנהג להניח נפש אחת אותה שהיהודים שואלים. 16
Mt 27,31 ואחר כאשר הרבו להוציא עליו לעג. הפשיטו **לו** הסרבל והלבישו לו מלבושיו ונהגוהו לתלותו. 32
Mt 27,31 עליו לעג. הפשיטו לו הסרבל והלבישו **לו** מלבושיו ונהגוהו לתלותו. 32 וכאשר הולכים בעיר
Mt 27,34 שנקרא גולגוזא שהוא הר קלוארי. 34 ונתנו **לו** יין מעורב עם לענה לשתות. וכאשר טעמו לא רצה
Mt 27,41 וערב. 41 וכמדומה לדברים אלו: אומרים **לו** גדול הכהנים והמאותתים והחכמים. וכל הישישים
Mt 27,48 ספוג ומלאה חומץ ושמה בראש קנה ונותנין **לו** לשתות: 49 והסונטוריאו אמ׳ נראה אם יבא אליהו
Mt 27,58 תלמיד ישאוש. 58 וזה קרב לפילאט ושאל **לו** הגוף מישאוש. ופילאט צוה שיתנהו לו. 59 ויושאף
Mt 27,58 ושאל לו הגוף מישאוש. ופילאט צוה שיתנהו **לו.** 59 ויושאף לקח גוף ישאוש ועטפו בבגד אחד של
Mt 27,60 חצובה. והניח אבן אחת גסה בפתח הקבר והלך **לו.** 61 והיתה מריאה מקדלינא ומריא אחרת יושבת נגד
Mc Prol,19 אבל השם׳ מביט אמונתו. הציל מה שאבד אשר **לו** הושב האצבע. וזה אחד הגמון אסכנדריאש וזה
Mc 1,27 אחד אומרים. מה יהיה זה מהמוסר חדש אשר **לו** יכולת לצוות השדים והם שומעין לו. 28 ושמו
Mc 1,27 חדש אשר לו יכולת לצוות השדים והם שומעין **לו.** 28 ושמו מתפזר בכל גליליאה. 29 ותכף שיצא
Mc 1,30 וחמות פירו שוכבת חולה מקדחת ותכף אמרה **לו** 31 ובא ישוש ונשא היד ותכף עזבה הקדחת ושרתם.
Mc 1,32 ושרתם. 32 והערב כאשר השמש נכנע שלחו **לו** כל החולים ומשוטנים 33 וכל אותן מהעיר היו
Mc 1,35 הם מכירים אותו. 35 וקם בבקר ויצא והלך **לו** במדבר ושם התפלל. 36 והלכו אחריו שימון ואותם
Mc 1,37 ואותם שהיו עמו. 37 וכאשר מצאוהו אמרו **לו** כל העמים שואלים אותך. 38 והוא אמ׳ להם נלך
Mc 1,41 41 וישוש כמרחם עליו שלח ידו ואמ׳ **לו** אני רוצה שתהיה טהור מהצרעת. 42 [*] 43 כאשר
Mc 1,44 [*] 43 כאשר נטהר תכף הוציאוהו 44 ואמ׳ **לו** שמע אל תאמר לשום אדם. אבל לך ותתראה לסגני
Mc 2,10 10 אבל בעבור זה שאתם תדעו שבן הבתולה יש **לו** יכולת לעזוב העונות בארץ אמר לנטול 11 לך אני
Mc 2,14 לוי לרגליו והוא מטיו יושב בשלחן ואמ׳ **לו** תמשך אחרי. וקם ונמשך אחריו. 15 ונעשה בעוד
Mc 2,24 התחילו לשבור מהקוצים 24 והפרושים אמרו **לו** תלמידך עושים בשבת מה שאין ראוי עשות. 25 ואמ׳

Mc 3,26 עצמו נחלק הוא ואינו יכול עמוד אבל יהיה **לו** קץ. 27 שום אדם אינו יכול ליכנס בבית החזק
Mc 3,29 29 לבד עון נגד קדוש רוח. זהו מי שאין **לו** תקוה. זה העון לא יכופר לעולם. אבל הוא ראוי
Mc 3,32 בו. 32 ורוב עמים יושבים סביביו. ואמרו **לו** הנה אמך וקרוביך עומדים בחוץ ומבקשים אותך. 33
Mc 4,1 ללמד לחוף הים ורוב עם מתאסף ולכן היה **לו** עלות בספינה קטנה וישב בים. וכל החיל יושב
Mc 4,6 יצא 6 ויבש כאשר השמש הכהו כי לא היה **לו** שורש. 7 ואחר נפל בין הקוצים והקוצים גדלו יחד
Mc 4,9 ל׳ והא׳ ס׳ והא׳ ק׳. 9 ואמ׳ ישאוש מי שיש **לו** אזנים ישמע. 10 וכאשר היו בצד א׳ התלמידים
Mc 4,20 א׳ יוצאין ל׳ ומא׳ ס׳ ומא׳ ק׳. מי שיש **לו** אזנים לשמוע ישמע. 21 ואומ׳ להם אין אדם מניח
Mc 4,23 לא נסתר ונעלם שלא יהיה ניכר. 23 מי שיש **לו** אזנים לשמוע ישמע. 24 ואומר לכם ראו מה אתם
Mc 4,25 באותה תקבלו בהגדלה. 25 ואותו שיהיה **לו** יתן. ואותו שיהיה לו אותו הדבר עצמו שיהיה לו
Mc 4,25 25 ואותו שיהיה לו יתן. ואותו שיהיה **לו** אותו הדבר עצמו שיהיה לו יגזלו ממנו: 26 ועוד
Mc 4,25 ואותו שיהיה לו אותו הדבר עצמו שיהיה **לו** יגזלו ממנו: 26 ועוד אמר להם כן הוא מלכות
Mc 5,6 6 וכאשר ראה ישו מרחוק בא במרוצה והתפלל **לו** 7 אומר בקול גבוה. מה לך עשות ישאוש ממני בן
Mc 5,18 וכאשר ישאוש נכנס בספינה המתחיל להתחנן **לו** אותו שהיה מאז מושטן שהוא ילך עמו. 19 וישאוש
Mc 5,19 שהוא ילך עמו. 19 וישאוש לא רצה אבל אמ׳ **לו** לך לביתך ולאותן שלך. וְסַפֵּר החסד שהש׳ עשה לך:
Mc 5,20 20 והוא הלך דורש בקבול החסד שהש׳ עשה **לו**. וכלם היו תמהים: 21 וכאשר ישו עבר עבר הים
Mc 5,31 לצד העם ואמ׳ מי נוגע בלבושי 31 ואמרו **לו** תלמידיו אתה רואה שעמך דוחק אותך ואומר מי
Mc 5,35 ובעוד שמדבר באו אל סגן בית הכנסת. ואמרו **לו** בתך מתה. למה אתה מצטער היום עו׳. והמלמד 36
Mc 6,2 ורבים שומעים תמהים ממוסרו. ואומרין מאין **לו** החכמה שנתונה לו. ומאין לו הכח שמהידים יוצא.
Mc 6,2 ממוסרו. ואומרין מאין לו החכמה שנתונה **לו**. ומאין לו הכח שמהידים יוצא. 3 אינו הוא בן
Mc 6,2 ואומרין מאין לו החכמה שנתונה לו. ומאין **לו** הכח שמהידים יוצא. 3 אינו הוא בן נפח אחד
Mc 6,25 טבול. 25 ותכף היא באה אל המלך ושאלה **לו** בהכבדה אומרת אני חפיצה שתתן לי ראש גואן טבול
Mc 6,27 הכבידה 27 ושלח לחתוך הראשים וצוהו שישא **לו** [*] 28 [*] ראשו באחד מפשוטי כלי עץ ונתנו
Mc 6,30 גופו. 30 ובאו התלמידים לישאוש וספרו **לו** כל מה שעשו ולמדו 31 וישאוש אמ׳ בואו ונלך
Mc 6,31 ונחו מעט כי רב עם הולך וחוזר ולא היה **לו** פנאי לאכול. 32 ועלו בספינה הקטנה והפילו עצמם
Mc 6,35 רוב היום עבר קרבו אליו תלמידיו ואמרו **לו**. זהו מקום חרב מאד ורב שעה עברה. 36 עזוב
Mc 7,11 ידור בעבור נדר העם האב והאם שיועילו **לו**. 12 ואחר אינכם מניחים השלים לאב ולאם. 13 א״כ
Mc 7,16 אבל מה שיוצא מלב האדם מלכלכו. 16 מי שיש **לו** אזנים לשמוע ישמע. 17 וכאשר ישוש נכנס בבית
Mc 7,24 ואלו מטנפים האדם: 24 וקם ישאוש והלך **לו** בעברי טיר ושידוניאה ונכנס בבית אחד ולא אבה
Mc 7,32 ובא בים גליליאה לקראת קאליוש. 32 והביאו **לו** איש אחד חרש ואלם. מבקשים אותו בתפלה שישים
Mc 8,22 אינכם מבינים. 22 ובאו באקשרדא והוליכו **לו** איש אחד עור ובקשוהו שיגיעהו 23 וישאוש לקחו
Mc 8,23 לקחו בעד היד ומשכו לצד אחד מן הדרך ורקק **לו** בפניו. והניח ידיו עליו ושאלו אם רואה 24 והוא
Mc 8,26 בבהירות. 26 וישאוש שלחו בביתו. אומ׳ **לו** אל תאמר לשום אדם משכיניך. 27 [*] ועדיין שאל
Mc 8,36 יושיענה. 36 ומה יועיל לאדם גם כי יהיה **לו** כל העולם ויאבד נפשו. 37 ואותו שיכירנו ויפרסם
Mc 9,4 ומדברים עם ישו. 4 וענה פיר לישאוש אמ׳ **לו** טוב הוא שאנחנו נעשה פה שלשה אהלים. לך אחד
Mc 9,10 חי ממות 9 והם העלימוהו ביניהם. 10 ושאלו **לו** מה רוצה לומ׳ זה שהפרושים אומרים והסופרים
Mc 9,14 14 וכאשר העם ראה בא ישאוש תמהו ויצאו **לו** לדרך ושבעוהו. 15 והוא שאלם ממה אתם חולקים
Mc 9,20 20 וישאוש שאל אל האב כמה זמן עבר שיש **לו** זה. והוא אמ׳ מנערותו עד עתה. 21 ותמיד זורקו
Mc 9,22 אתה עשות עזרני בחסדך. 22 וישאוש אמ׳ **לו** אם אתה תוכל להאמיני מכל דברים תשיג. 23 ותכף
Mc 9,37 ואינו מחבורתינו ובעבור זה אנחנו מונעים **לו**. 38 וישאוש אמ׳ להם אל תמנעו לו כי כל אדם
Mc 9,38 מונעים לו. 38 וישאוש אמ׳ להם אל תמנעו **לו** כי כל אדם שיעשה נפלאות בשמי אינו אומ׳ רע. 39
Mc 9,41 אחד מהקטנים המאמינים בי יותר יהיה שוה **לו** שישליכוהו בים עם ריחים א׳ בצוארו. 42 אם ידך
Mc 10,2 והוא דורש להם כמנהגו 2 והפרושים שואלים **לו** מנסים אותו. היכול איש לעזוב אשתו. 3 וישוש
Mc 10,13 האשה עוזבת בעלה מנאפת: 13 והעמים שלחו **לו** דורון מנערים בעבור זה שיגיעם. והתלמידים
Mc 10,18 שנוכל להשיג מלכות שמימיי. 18 וישאוש אמ׳ **לו** למה אתה אומר לי טוב ושום אדם אין טוב לבד
Mc 10,21 מנעורי עד עתה. 21 וישאוש הביטו וייטב **לו** ויאמר אליו דבר אחד חסר לך. מכור אשר לך ותנהו
Mc 10,22 שמע זה היה עצב והלך: והיה איש שהיו **לו** נחלות רבות. 23 ונהפך ישאוש אל תלמידיו ואמ׳
Mc 10,23 אל תלמידיו ואמ׳ איך דבר נמנע שאיש שיהיו **לו** מעות הרבה יתנם במלכות שמים. 24 והתלמידים
Mc 10,28 כל הדברים איפשריים. 28 ופירו התחיל לאמר **לו** הנה אנחנו עזבנו כל הדברים והולכים אחריך. 29
Mc 10,32 הוא אמ׳ להם. והתחיל לאמר כל אשר יקרה **לו**. אומ׳ 33 הנה אנחנו עולים בירושלם. ובן האל
Mc 10,46 רב ובן טימיב ברטומיב שהיה יבש יושב קרוב **לו** [*] 47 [*] והתחיל לצעוק. ואמ׳ בן דויט יהיה

Mc 10,49 49 וישאוש עמד וקראו. והם קראוהו ואמרו **לו** הנה ישאוש שואל אותך 50 והוא זרק מלבושיו.
Mc 11,3 אומר לכם למה אתם עושים אמרו שהאדון צריך **לו** ומיד יניחוהו. 4 והלכו ומצאו העיר קשור לפני
Mc 11,12 התלמידים 12 וביום האחד יצא מבטניאה והיה **לו** רעב גדול. 13 וכאשר מרחוק ראה תאנה רואה עלין.
Mc 11,28 הכהנים והחכמים מאותתים והזקנים 28 ואמרו **לו** בעד אי זה כח עושה אתה אלו הנפלאות ומי נתן לך
Mc 12,13 בעבורם והלכו ועזבוהו. 13 ואחר שלחו **לו** מקצת מהפרושים ומקצת מאנשי אירודיש לתופשו על
Mc 12,14 לתופשו על איזה דבר. 14 וכאשר באו אמרו **לו** רבי אנחנו יודעים ומכירים היותך אמיתי ואינך
Mc 12,14 לכן אמור לנו חוייבנו לתת לשיסר או **לו.** 15 וישוש הכיר שקרם. ואמר למה תנסוני שאו לי
Mc 12,16 שאו לי פשוט אחד ואראהו 16 והם נשאו **לו** וישאוש אמ׳ ממי היא זאת התמונה והכתוב על הגג
Mc 12,26 שיקומו לא קראתם בספר משה כאשר נראה **לו** האל בסנה אומר אני אלוהי אברהם אלהי יצחק
Mc 12,32 ושום צווי אחר אינו גדול מזה. 32 ואמר **לו** אותו החכם רבי אמת גדול שאינו לבד אלוה אחד
Mc 12,34 אנושי: 34 וכאשר שמע שהוא ענה בחכמה אמר **לו** אינו רחוק ממלכות השם. ומשם והלאה שום אדם לא
Mc 12,34 ומשם והלאה שום אדם לא היה בו כח לעשות **לו** שום קושיא. 35 ועונה ישוש ומלמד במקדש. מה
Mc 13,1 וכאשר יוצאים מן המקדש אחד מתלמידיו אמר **לו** רבי ראה זה בניינים ואיזה אבנים: 2 וענה ישאוש
Mc 14,11 וכאשר הם שמעו היו מאד שמחים. ונדרו לתת **לו** מעות. והוא מחפש הכנה היאך יוכל למסרו. 12
Mc 14,12 ראשון של פת המצה כאשר הפסח עושים. אמרו **לו** התלמידים להיכן תחפוץ שנלך ונכין לך הפסח
Mc 14,21 בן האלוה הולך כמו כן שהנבואה אומרת. אוי **לו** לאדם אשר בעדו בן הבתולה יהיה נבגד. דבר טוב
Mc 14,21 בעדו בן הבתולה יהיה נבגד. דבר טוב היה **לו** לאותו האיש אם נולד לא היה: 22 וכאשר היו
Mc 14,47 הוציא הסכין והכה עבד סגן הכהנים וחתך **לו** האזן. 48 וענה ישאוש ואמ׳ להם כמו אם הייתי
Mc 14,65 ואומרים התנבא מי הכח והמשרתים נותנים **לו** תפוחים. 66 וכאשר פירו היה בצד אחד מן ההיכל
Mc 14,72 קרא פעם אחרת. ואחר זכר פירו הדבר שאמ׳ **לו** ישאוש שקודם שהתרנגול יקרא ב׳ פעמים יכפרהו
Mc 15,1 וקשרוהו והוליכוהו לפני פילאט ומסרוהו **לו.** 2 ופילאטו שאלו אתה הוא מלך ישראל. וישאוש
Mc 15,10 10 כי הוא יודע כי עליוני הכהנים מסרוהו **לו** בעבור קנאה. 11 וההגמונים הזהירו העם שישאלו
Mc 15,18 בראשו עטרה אחת מקוצים 18 והתחילו לתת **לו** שלום. הש׳ יושיעך מלך היהודים 19 והכוהו בראש
Mc 15,20 אותו. 20 וכאשר מאד הלעיגוהו הפשיטו **לו** הארגמן והלבישו לו מלבושיו ונהגוהו לתלותו. 21
Mc 15,20 מאד הלעיגוהו הפשיטו לו הארגמן והלבישו **לו** מלבושיו ונהגוהו לתלותו. 21 ואנסו אדם אחד
Mc 15,23 שרוצה לומר מון קולורי. 23 ונתנו **לו** לשתות יין מירדטא ולא רצה לשתות. 24 וכאשר
Mc 15,36 ספוג אחד בקנה אחד ומלאה חומץ ונותנים **לו** לשתות. ואומרים תעזבוהו ונראה אם יבא אליהו
Mc 15,43 מלכות שמים ובחריצות נכנס לפילאט ושאל **לו** גוף ישאוש. 44 ופילאטו היה נפלא אם כבר הוא
Mc 15,44 44 ופילאטו היה נפלא אם כבר הוא מת. ושאל **לו** עושה המשפט אם כבר מת. 45 וכאשר ידעו בעד עושה
Mc 15,45 מת. 45 וכאשר ידעו בעד עושה המשפט נתן **לו** גוף ישאוש. 46 ויוסף קנה בגד אחד יפה ולבן
Lc 1,10 10 וכל העם היו בחוץ מתפללים בשעה שהיה **לו** לתת הלבו הלבונה. 11 אבל מלאך השם׳ עומד לצד
Lc 1,12 12 וכאשר זכריא ראהו היה נבהל ובאה יראה **לו** עליו. 13 אבל המלאך אומ׳ אליו אל תירא זכריה
Lc 1,19 זקן ואשתי מהרה ימיה. 19 וענה המלאך ואמ׳ **לו** אני הוא שעומד לפני האל ושולחתי להגיד לך אלה
Lc 1,32 נקרא בן מהאל עליון. ואדונינו הש׳ יתן **לו** קתדראת הש׳ אב שלו. 33 וימלוך בבית יעקב לנצח
Lc 1,59 בשמונת הימים בעבור שימולו הבן. וקראו **לו** שם אביו זכריה. 60 וענתה אמו ואמרה לא יהיה כן
Lc 3,10 טוב יכרת ויושם באש: 10 והעמים שואלים **לו** אומרים א״כ מה יעשו. 11 והוא ענה אומ׳ אותו
Lc 3,11 א״כ מה יעשו. 11 והוא ענה אומ׳ אותו שיש **לו** שתי מלבושים יתן למי שאין לו אחת. ומי שיש לו
Lc 3,11 אותו שיש לו שתי מלבושים יתן למי שאין **לו** אחת. ומי שיש לו חלופי העושרים יעשה זה גם כן.
Lc 3,11 מלבושים יתן למי שאין לו אחת. ומי שיש **לו** חלופי העושרים יעשה זה גם כן. 12 ובאו
Lc 3,14 ויואן אמ׳ אל תחפצו רע לשום אדם ואל תעשו **לו** נזק. ותהיו נדיבים משכיריותיהם. 15 סבורים כל
Lc 4,3 ישאוש משיח נרעב 3 והשטן בא אליו ואמ׳ **לו** אם אתה בן אל חי אמור לאבנים האלה שישובו לחם.
Lc 4,5 והשטן נהג ישאוש בהר אחד מאד גדול והראה **לו** כל מלכות העולם 6 ואמ׳ לו הנה אתן לך כל אלה
Lc 4,6 מאד גדול והראה לו כל מלכות העולם 6 ואמ׳ **לו** הנה אתן לך כל אלה העניינים 7 אם תפול לרגלי
Lc 4,8 7 אם תפול לרגלי ותפללני. 8 ענה ישו ואמ׳ **לו** כתי׳ הוא האדון אלהיך תתפלל ואותו תעבוד: 9 אז
Lc 4,9 זנח על מקום היותר גבוה מהמקדש ואמ׳ **לו** השטן אם אתה הוא בן האלוה תפיל עצמך וענה לו
Lc 4,9 השטן אם אתה הוא בן האלוה תפיל עצמך וענה **לו** 10 כתו׳ הוא שמלאכיו יצוה לך שישמרך 11 בידים
Lc 4,12 ישאונך פן תגוף באבן רגלך. 12 וישוש אמ׳ **לו** פעם אחרת [*] לא תנסה האדון השם׳ אלהיך. 13
Lc 4,17 לבית הכנסת בשבת. וקם שמח 17 ונתנו **לו** ספר ישעיה הנביא. וכאשר פתח הספר מצא מקום
Lc 4,22 זאת הכתיבה באזנינו. 22 והכל נותנים עדות **לו** ומתמיהין בדברים של חן היוצאים מפיו ואומרין
Lc 4,30 שישאלוהו. 30 אבל הוא עבר בתוכם והלך **לו** 31 והלך בכפר נחום עיר גליליאה ושם מלמד להם

Lc 4,33 כי דברו היה בעוז. 33 ואדם אחד היה **לו** השד והיה בבית הכנסת וצועק בקול גדול ואומר 34
Lc 4,36 ביניהם ואומרים מה דבר הוא זה שיש **לו** כח ומצוה הרוחות הרעים ויוצאים מן האנשים. 37
Lc 4,40 אותן שהיו שם חולים מחלופי חליים הביאו **לו.** הוא משים עליהם ידיו ומרפאם. 41 ושדים יוצאים
Lc 4,43 בו שלא יפרד מהם. 43 ולהם אמר חוייב **לו** להגיד לעיירות אחרות מלכות האל כי בעבור זה
Lc 5,5 הרשתות בו בְקַפֵּטוּרָא. 5 ושימון ענה ואמ׳ **לו** כל הלילה טרחנו ולא לקחנו דבר. אבל בדבריך
Lc 5,14 וישו צוה שלא יגידוהו לשום אדם. אבל אמ׳ **לו** לך ותראה לכהנים ותדור בעד טהרתך כמו שמשה
Lc 5,24 ולך. 24 אבל בעבור שתדעו כי בן אלוה יש **לו** יכולת בארץ לעזוב החטאים. אמ׳ אל חולה אני
Lc 5,27 מאותו מקום וראה אדם אחד שמו לוי ואמ׳ **לו** יושב בסטון שלו לך אחרי 28 והאיש קם והניח כל
Lc 5,33 הצדיקים רק לחוטאים בתשובה 33 והם אמרו **לו** למה תלמידי יואן מתענים תמיד ועושים כובד
Lc 5,37 אינו מתי מתיחד עם הישן. 37 ושום אדם אין **לו** לשום יין חדש בנאד ישן. כי אם יעשהו היין חדש
Lc 6,3 ענה ואמ׳ להם לא קראתם מה שעשה דוד כשהיה **לו** רעב והוא ואותן שהיו עמו 4 כשנכנס לבית האל
Lc 6,6 בבית הכנסת ומלמד. והיה שם אדם אחד שהיה **לו** יד יבשה. 7 ומביטים הסופרים והפרושים אם
Lc 6,29 לכם. 29 ואותו שיכך בלחי האחד הזמין **לו** האחרת. ואותו שיחפוץ לגזול מלבושך לא תרצה
Lc 7,3 אליו. 3 וכאשר זה שמע ישאוש היה שם שלח **לו** חכמי היהודים מבקש אותו שיבא שירפא עבדו. 4
Lc 7,4 שבאו לישאוש חילו פניו במהירות אומרים **לו** ראוי אתה שתתן זה להם 5 כי הוא אהוב עמנו.
Lc 7,5 זה להם 5 כי הוא אהוב עמנו. והוא בנה **לו** בית הכנסת 6 וישאוש הולך עמהם. וכאשר היה סמוך
Lc 7,19 קרא שנים מתלמידיו ושלחם לישאוש ואמרו **לו** אתה הוא אותו שעתיד לבא. או אנחנו מקוים אחר.
Lc 7,38 עם דמעות שמעיניה יוצאות. ואחר שקנחה **לו** הרגלים עם שערי הראש ונושקת רגלי ישו ומושחן
Lc 7,40 אותו חטאה היא. 40 וענה ישאוש ואמ׳ **לו** שימון אני רוצה לומר לך אי זה דברים. וענה
Lc 7,41 41 שני אנשים חייבין לאיש אחד. האחד חייב **לו** עשרה פשיטין והאחר היה חייב לו אחד. 42 ולא
Lc 7,41 האחד חייב לו עשרה פשיטין והאחר היה חייב **לו** אחד. 42 ולא היה להם מה שיפרעוהו. נתן לכל אחד
Lc 8,4 ישאוש מרשותן. 4 ועמים רבים נאספו ובאו **לו** מן הערים וצערו לישאוש למשול משל. ואמרו 5
Lc 8,6 הסלעים. וכאשר הזרע יצא נתייבש כי לא היה **לו** לחות מהארץ. 7 והאחר נפל בתוך הקוצים והקוצים
Lc 8,8 פרי כמאה כפלים. וזה אומר צועק מי שיש **לו** אזנים ישמע. 9 ותלמידיו שאלוהו. איזה דבר הוא
Lc 8,18 באי זה אופן אתם שומעין. כי לאותן שיש **לו** יעשוק. ואותו שאין לו מה שחושב שיהיה לו יהיה
Lc 8,18 כי לאותן שיש לו יעשוק. ואותו שאין **לו** מה שחושב שיהיה לו יהיה לו נגזל. 19 ובאו
Lc 8,18 לו יעשוק. ואותו שאין לו מה שחושב שיהיה **לו** יהיה לו נגזל. 19 ובאו לישוש אמו ואחיו [*].
Lc 8,18 ואותו שאין לו מה שחושב שיהיה לו יהיה **לו** נגזל. 19 ובאו לישוש אמו ואחיו [*]. 20 ואמרו
Lc 8,20 19 ובאו לישוש אמו ואחיו [*]. 20 ואמרו **לו** אמך ואחיך חפצים ראות אותך 21 וענה ואמ׳ להם
Lc 8,25 זה שלקח שלרוח ולים אומר עמדו. ושומעין **לו.** 26 ובאו ועברו אל מלכות גאניט זאריט אותה
Lc 8,37 היושב במלכות גדיאי נורוס בקשו מישו שילך **לו** ולא יעמוד עמהם כי ביראה הם עומדים וישאוש
Lc 8,38 ממנו השדים מבקש מישו שילך עמו. וישו אמ׳ **לו** 39 שוב לביתך וספר כל הדברים האלה שעשה לך
Lc 8,39 בכל העיר ודורש כל הדברים שישאוש עשה **לו.** 40 ונעשה כשחזר ישאוש לעם המחכים אותו 41
Lc 8,42 וחלה פניו שיבא אל ביתו 42 כי בן היה **לו** שחולה למות זה שנים עשר שנים. ויקר מקרה
Lc 8,49 הושיעך לכי לשלום. 49 ושר בית הכנסת בא **לו** ואמר אליו אל תחפוץ לצער ישאוש משיח כי בתך
Lc 9,7 טיטרקא שמע כל הדברים שעשה ישאוש והיה **לו** בספק 8 בעבור שיש אומרים שיואן הוא שחזר חי.
Lc 9,12 מתחיל לרדת. נגשו אליו הי״ב שלוחים ואמרו **לו** העם זה ילכו למגדליהם ולעריהם הקרובים למקום
Lc 9,13 13 וישוש אמ׳ להם תנו להם לאכול. ואמרו **לו** אין לנו לבד חמשה לחמים ושני דגים וצריכים אנו
Lc 9,18 שישאוש היה לבדו והתפלל ותלמידיו סמוכים **לו** וישו שאלם מה אומרים העם מי אני 19 וענו ואמרו
Lc 9,41 מגופו. ולא יכולו. 41 וישאוש ענה ואמ׳ **לו.** משפחה ממאנת כמה מן הזמן עמדתי עמכם ונתתי
Lc 9,50 אחריך עמנו 50 וישוש אמ׳ להם אל תמנעו **לו.** כי מי שאינו כנגדינו לנו הוא. 51 וכאשר נשלמו
Lc 9,58 ללכת עמך למקום שתלך. 58 וישאוש אמ׳ **לו** השועלים יש להם מערות והעופות קנים. ובן האדם
Lc 9,58 יש להם מערות והעופות קנים. ובן האדם אין **לו** מקום שיכוף ראשו: 59 וישו אמ׳ לאיש אחר לך
Lc 9,60 וענה הנח לי לקבור את אבי. 60 וישאוש אמ׳ **לו** הנח הישמעאלים לקבור את אבלי וישאוש אמ׳ לו
Lc 9,60 הנח הישמעאלים לקבור את אבלי וישאוש אמ׳ **לו** אתה בא עמי ותגיד מלכות האל. 61 ואדם אחר אמר
Lc 9,61 בא עמי ותגיד מלכות האל. 61 ואדם אחר אמר **לו** אדוק אני אלך אחריך רק הנח לי עד שאעשה באופן
Lc 10,7 שיתנו לכם. כי ראוי הוא הפועל להיות **לו** שכרו. אל תאבו לעבור מבית לבית. 8 ובאיזו עיר
Lc 10,26 אעשה למען השיגי חיים נצחיים 26 ואמ׳ **לו** מה כתו׳ בדת מזה העניין. 27 והוא ענה ואמ׳
Lc 10,34 בא אליו וראה אותו וחמל עליו 34 [*] ושם **לו** שמן בחבורותיו וחבשו [*] והביאו באושפיזא ונתן
Lc 10,35 לקח שני פשיטין ונתנם לאושפיזא ואמ׳ **לו** עשה למוכה זה כל צרכו. ואם תוציא בהוצאתו יותר

Lc 10,35 תוציא בהוצאתו יותר משני פשיטין אלו יתנם **לו** בחזרתו. 36 אי זה מאלה השלשה נראה לך שהיה
Lc 10,37 שנפל בין הגנבים. 37 ואמ׳ אליו אותו שעשה **לו** החסד ההוא וישאוש אמ׳ לו לך ואתה תעשה כן. 38
Lc 10,37 אליו אותו שעשה לו החסד ההוא וישאוש אמ׳ **לו** לך ואתה תעשה כן. 38 ונעשה בעוד שהולכים נכנס
Lc 10,40 דבריו 40 מרטא מתחזקת לטרוח במה שצריך **לו** [*]. [*] לכן תאמר לו שיעזרני. 41 וענה האדון
Lc 10,40 לטרוח במה שצריך לו [*]. [*] לכן תאמר **לו** שיעזרני. 41 וענה האדון ואמר לה מרטא מרטא
Lc 11,5 לנסיון. 5 ואמ׳ אליהם אי זה מכם יש **לו** אוהב וילך אליו בחצי הלילה. ויאמר לו אהובי
Lc 11,5 יש לו אוהב וילך אליו בחצי הלילה. ויאמר **לו** אהובי הלוה לי ככרות לחם ג׳ 6 כי אהובי בא
Lc 11,7 לי מה שאוכל להניח לפניו. 7 והוא ענה **לו** מבפנים אל תצערני. הנה הדלת סגורה ובני הם עתה
Lc 11,8 לכם שאם לא קם ולא בעד אהבתו. תקום ותתן **לו** כפי הצורך לו 9 [*] שאלו וינתן לכם. תבקשו
Lc 11,8 ולא בעד אהבתו. תקום ותתן לו כפי הצורך **לו** 9 [*] שאלו וינתן לכם. תבקשו ותמצאו. תקעו
Lc 11,11 [*] 11 [*] מכם אם ישאל לחם לאביו יתן **לו** אבן. ואם דג יתן לו נחש. 12 ואם ביצה יתן לו
Lc 11,11 ישאל לחם לאביו יתן לו אבן. ואם דג יתן **לו** נחש. 12 ואם ביצה יתן לו עקרב 13 אם לא שלא
Lc 11,12 אבן. ואם דג יתן לו נחש. 12 ואם ביצה יתן **לו** עקרב 13 אם לא שלא תבטחו בריע. אך תתנו מתנות
Lc 11,22 כל כלי הזיין שלו באותן שהיה בוטח יגזול **לו** ומלבושיו יחלק. 23 מי שאינו עמי כנגדי הוא.
Lc 11,27 הדברים לעם אשה אחת מסיעתו בקול רם אומרת **לו:** מאושר הוא הבטן שעמדת בה. והשדים שינקת 28
Lc 11,29 הדור הרע הזה שואל אותי ואות לא ינתן **לו.** זולת אות יונה הנביא. 30 כי כמו שיונה היה
Lc 12,5 ממי תיראו. תיראו אותו שאחרי מות האדם יש **לו** כח לשולחו בגיהינם ולו האש אומר לכם אותו
Lc 12,10 אדם שיאמר דבר כנגד בן האדם והוא נמחל **לו.** מי שיקלל רוח הקדש לא ימחלו לו. 11 וכאשר
Lc 12,10 נמחל לו. מי שיקלל רוח הקדש לא ימחלו **לו.** 11 וכאשר ינהגו אתכם בבתי כנסיות ולרבנים
Lc 12,27 אני אומר לכם כי שלימה בכל מעלתו לא היה **לו** מלבוש דומה למלבוש אחד מאלו. 28 א״כ העשב שהוא
Lc 12,33 בשמים: אין חסרון למי שגנב אין מתקרב **לו.** ועש אינה מכלה. 34 ובמקום שיהיה אוצרכם שם
Lc 12,36 מן הנשואין למען כי יבא ויגע בדלת יפתחו **לו** מיד: 37 ומיד יברכם. הם העבדים הנמצאים ערים
Lc 12,41 שלא תחשבוה יבא בן אדם: 41 ופירו אמ׳ **לו** אדון אמור לנו זה הדבר או לכל. 42 ואדונינו
Lc 12,48 מוכה בנגעים מועטים. ואדם שדבר גדול ינתן **לו** דבר גדול ישאלו לו: ומי שהפקידו לו דבר רב.
Lc 12,48 ואדם שדבר גדול ינתן לו דבר גדול ישאלו **לו:** ומי שהפקידו לו דבר רב. דבר רב ישאלו לו: 49
Lc 12,48 ינתן לו דבר גדול ישאלו לו: ומי שהפקידו **לו** דבר רב. דבר רב ישאלו לו: 49 אני באתי לשים אש
Lc 12,48 לו: ומי שהפקידו לו דבר רב. דבר רב ישאלו **לו:** 49 אני באתי לשים אש בארץ. וחפץ אני שיהיה
Lc 13,6 כאלו: 6 ואמר להם זה המשל. אדם אחד היה **לו** עץ תאנה בכרמו ובא לבקש הפרי ולא מצא. 7 ואמ׳
Lc 13,8 כי היא אוכלת שבח האדמה. 8 והוא ענה **לו** אדון הנח התאנה שנה זו ואחפור סביבה ואקיפנה
Lc 13,23 ובמגדלים והלכו נגד ירושלם. 23 ואמ׳ **לו** אדם אחד אדון הם מועטים אותם שנושעים. וישוש
Lc 13,23 אדון הם מועטים אותם שנושעים. וישוש אמ׳ **לו.** 24 ואתם סבורים שתכנסו בפתח הצר. אני אומר
Lc 13,33 ביום השלישי אהיה תם ואפס. 33 רק חוייב **לו** למחרת ליום הבא אחריו ללכת כי אין ראוי שנביא
Lc 14,15 וכאשר אחד מתלמידיו שמע אלה הדברים אמר **לו** מאושר יהיה מי שיאכל פת במלכות הש׳. 16 וישאוש
Lc 14,21 אשה ואיני יכול ללכת. 21 וחזר המשרת ואמ׳ **לו** כל מה שאמרו: ואז כעס האדון ואמ׳ לעבדו צא מהר
Lc 14,29 יהיה יכול להשלים הבנין כל הרואים ילעיגו **לו.** 30 ויאמרו האיש הלזה התחיל לבנות ואין בידו
Lc 14,35 ולא בדבר תועלתי רק ישולח בחוץ מי שיש **לו** אזנים לשמוע ישמע: Tit,15 קפיטולו י״ו כפי
Lc 15,4 והוא אמ׳ אליהם זה הדבר. 4 אי זה מכם שיש **לו** מאה צאן ונאבדה אחת מהם לא יניח תשעים ותשעה
Lc 15,11 אחד שעשה תשובה: 11 וישו אמר אדם אחד יש **לו** בנים שנים. 12 ואמ׳ היותר קטן מהם לאב. אבי תן
Lc 15,12 הראויה לי. וחלק להם עצמות מה שהיה **לו:** 13 ואחר ימים מועטים מקובצים כל הדברים. הנער
Lc 15,13 מקובצים כל הדברים. הנער היותר קטן הלך **לו** בדרך רחוקה מאד שם הפסיד כל ירושתו בזנות. 14
Lc 15,16 לאכול מה שהחזירים אוכלים ואין נותנין **לו:** 17 והוא אמ׳ בלבו כמה שכירים מרבים באכילה
Lc 15,18 18 אקום ואלך אל אבי. ובבואו לפניו. אמ׳ **לו** אני חטאתי לשמים ולך. 19 וכבר איני ראוי להיות
Lc 15,21 ובהיותו אתו חבקו ונשקו. 21 והבן אמר **לו** אבי אני חטאתי לשמים ולך. וכבר איני ראוי
Lc 15,27 אחד מן העבדים. ושאלו מה זה. 27 ואמרתי **לו** אחיך בא: ואביך המית עגל אחד גדול בעבור ששב
Lc 15,29 והתחיל לחלות פניו שיבא. 29 והוא ענה **לו** ואמ׳. אבי הנה כמה שנים עבדתיך לא עברתי על
Lc 15,31 אתה המתה בעדו עגל שמן. 31 והאיש אמ׳ **לו.** אתה עמדי היית לעולם וכל אשר לי לך הם. 32
Lc 16,2 שם רע. שמפסיד נכסי האדון 2 וקראו ואמר **לו** מה זה שאני שומע עליך. תן חשבון מהה מההרשאה.
Lc 16,6 6 והוא עונהו מאה מדות שמן. והוא אמר **לו** קח שטרך ועשה מהרה וכתב חמשים. 7 ואמר לאחר
Lc 16,7 לאדוני והוא אמר מאה מדות חטה והוא אומר **לו** קח אותיותך וכתוב שמנים. 8 ושבח האדון המעשה
Lc 16,21 הנופלים משולחן העשיר ואינו נותן **לו** והכלבים באים תופסים מ.. 22 .. נשאוהו ... 23

Lc 16,29 יבואו לנגישת המקום הזה 29 ואברהם אמר **לו.** להם הוא הוא משה והנביאים וישמעו אותם. 30
Lc 17,2 אוי למי שבעבורו יבואו 2 יותר יהיה שוה **לו** שיהיו ריחים בצוארו ומושלך לים שאם יעשה רע
Lc 17,3 חטא לך אחיך תוכיחהו ויעשה תשובה ומחול **לו** 4 ואם ז׳ פעמים יחטא נגדך ושבע ביום ישוב לך
Lc 17,4 נגדך ושבע ביום ישוב לך אמור נחמתי תסלח **לו.** 5 ואמרו השלוחים. למדנו אדון. אדון הגדילנו.
Lc 17,7 ויהיה מושלך בים ישמע אליכם. 7 מי מכם יש **לו** עבד תועה ושומר השורים מי שהוא חוזר מן השדה
Lc 17,8 מן השדה יאמר מיד עבוד ושומעך 8 ולא יאמר **לו** תכין שאוכל ושרתני עד שאשלים לאכול ולשתות.
Lc 17,25 יהיה בן האדם ביומו. 25 אכן ראשונה חוייב **לו** לסבול רוב דברים. והיותו מוזם בעד הדור הזה 26
Lc 17,36 והאחד יעזב: 35 [*] 36 ועונים ואמרים **לו** אנה יהיה אדון 37 ואמ׳ להם באיזה מקום יהיה
Lc 18,2 היה בעיר אחד שאינו ירא אלהים ולא היה **לו** יראה ובושת מן האנשים. 3 ואלמנה אחת היתה בעיר
Lc 18,7 נבחרים צועקים אליו יום ולילה ולא יהיה **לו** חמלה מהם. 8 [*] אכן בן האדם בא תאמינו שימצא
Lc 18,15 נשפל ומי שישפיל עצמו ינשא. 15 ומביאים **לו** נערים בעבור שיגיעם. וכאשר רואים זה התלמידים
Lc 18,19 שאוכל לנחול חיים נצחיים. 19 וישאוש אמר **לו.** למה אתה אומר אלי טוב ואין טוב לבד האל. 20
Lc 18,35 אחד יושב קרוב לדרך שואל לעוברים יתנו **לו.** 36 וכאשר העור שמע שעובר עם רב שאל מה זה 37
Lc 18,37 העור שמע שעובר עם רב שאל מה זה 37 ואמרו **לו** כי ישוש נזורט עובר באותו מקום. 38 והעור קרא
Lc 18,40 דוד חמול עלי. 40 וישאוש עמד וצוה שיביאו **לו** העור וכאשר הביאוהו אליו שאלו 41 מה אתה חפץ
Lc 19,4 בעבור יכול לראות ישאוש משיח כי שם היה **לו** לעבור 5 וכאשר ישאוש בא אל המקום זאקיב הביט
Lc 19,5 אל המקום זאקיב הביט וראה ישוש משיח ואמר **לו** זאקיב רד מהר וחושה כי מוכרח אני שאבא היום
Lc 19,8 ואם רימיתי שום אדם אני חפץ להשיב **לו** הדבר ההוא בד׳ כפלים. 9 וישאוש אמ׳ לו היום
Lc 19,9 לו הדבר ההוא בד׳ כפלים. 9 וישאוש אמ׳ **לו** היום נעשה שלום בזה הבית בעבור שזה בן אברהם
Lc 19,15 15 ונעשה כאשר חזר המלכות צוה שיקראו **לו** העבדים אותם שנתן להם הממון בעבור שידע כמה
Lc 19,22 הנחת. וקוצר מה שלא זרעת. 22 והאדון אמר **לו** עבד רע מפיך אשפטך. אתה יודע שאני איש אכזרי
Lc 19,24 עם המדות. 24 ואמר לאותן שעומדין שם גזלו **לו** האימנא ותנוה לאותו שיש לו עשרה אימנש. 25
Lc 19,24 שם גזלו לו האימנא ותנוה לאותו שיש **לו** עשרה אימנש. 25 ואמרו לאדון כבר יש לו עשרה
Lc 19,25 לו עשרה אימנש. 25 ואמרו לאדון כבר יש **לו** עשרה אימנש. 26 אני אומר לכם לכל אדם שיש לו
Lc 19,26 עשרה אימנש. 26 אני אומר לכם לכל אדם שיש **לו** ינתן לו ויושפע. ומי שאין לו מה שיש לו יגזל
Lc 19,26 26 אני אומר לכם לכל אדם שיש לו ינתן **לו** ויושפע. ומי שאין לו מה שיש לו יגזל ממנו. 27
Lc 19,26 לכל אדם שיש לו ינתן לו ויושפע. ומי שאין **לו** מה שיש לו יגזל ממנו. 27 אכן אותם אויבים שאין
Lc 19,26 לו ינתן לו ויושפע. ומי שאין לו מה שיש **לו** יגזל ממנו. 27 אכן אותם אויבים שאין חפצים
Lc 19,34 העיר. 34 והם אמרו כי האדון רבינו צריך **לו.** 35 ונהגו אותו לישאוש. ומניחים מלבושיהם על
Lc 19,37 הוא כבר מתקרב לירידת הר הזתים התחילו **לו** כל העמים היורדים מן ההר לשמח ושבח האל בקול
Lc 19,48 העמים אבו להשמידו 48 ולא מצאו מה לעשות **לו** כי כל העם שומעין לו מקשיבין אליו: Tit,20
Lc 19,48 ולא מצאו מה לעשות לו כי כל העם שומעין **לו** מקשיבין אליו: Tit,20 קפיטולו כ״א כפי לוקא 1
Lc 20,10 עבדו לאותן שמחזיקים הכרם בעבור שיתנו **לו** מהפרי. והם הכו עבדו ולא נתנו לו דבר: 11
Lc 20,10 שיתנו לו מהפרי. והם הכו עבדו ולא נתנו **לו** דבר: 11 והאדון שלח עבד אחר והם נוגשים
Lc 20,20 כי עליהם ובעבורם אומ׳ המשל. 20 ושלחו **לו** אנשים שעושים עצמם צדיקי׳ בעבור שיתפשוהו בדבר
Lc 20,24 פשוט אחד מה דמותו וכתיבתו. והם ענו **לו** משישר. 25 והוא אמר להם א״כ כל הדברים שהם
Lc 20,28 ושאלוהו. 28 רבי. משה כתב לנו איש שיהיה **לו** אשה אם ימות בלא בנים שאחיו יכול ליקח אותה
Lc 20,28 ימות בלא בנים שאחיו יכול ליקח אותה האשה **לו** לאשה להקים זרע לאחיו. 29 ויקרה שיהיו שבעה
Lc 20,37 שיחיו. למדהו והראהו משה. כי האל אמ׳ **לו** בסנה אני אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. 38
Lc 20,40 בטוב אמרת. 40 ומשם והלאה לא יכלו לשאול **לו** דבר. 41 והוא אמר להם איך אתם אומרי׳ שמשיח
Lc 22,5 באי זה צד ימסור להם ישוש. 5 ושמחו ונדרו **לו** כסף. 6 והוא נדרו להם ומחפש שימסור אותו בזולת
Lc 22,36 אמרו לא. 36 ואז אמר להם. אבל עתה מי שיש **לו** שק יקח גם האבן. ומי שאין לו ימכור מלבושיו
Lc 22,36 עתה מי שיש לו שק יקח גם האבן. ומי שאין **לו** ימכור מלבושיו ויקנה סכין. 37 כי אני אומר לכם
Lc 22,49 וראו אותם שסביב היו מה שעתיד לבוא: אמרו **לו** אדון אם נכה בסכין 50 ואחד מהם הכה עבד אחד
Lc 22,50 ואחד מהם הכה עבד אחד משרי הכהנים וחתך **לו** האזן הימנית. 51 וענה ישאוש הניחו עד כאן.
Lc 22,61 ומביט פירו. ונזכר פירו דבר אדוננו שאמ׳ **לו** קודם התרנגול יקרא שלש פעמים תהיה כופר בי. 62
Lc 22,66 ושרי הכהנים והוליכוהו בבית עצמם. אומרים **לו** אם אתה משיח אמור לנו. 67 וישאוש אמר להם. אם
Lc 23,15 אתכם. והנה שום דבר ראוי למיתה לא נעשה **לו.** 16 אז עזבו לו כאשר ירצו. 17 והיה לו להניח
Lc 23,16 דבר ראוי למיתה לא נעשה לו. 16 אז עזבו **לו** כאשר ירצו. 17 והיה לו להניח אסיר אחד ביום
Lc 23,17 לו. 16 אז עזבו לו כאשר ירצו. 17 והיה **לו** להניח אסיר אחד ביום החג. 18 וכל העם [*] [*]

Lc 23,36 מתקרבים מוציאים עליו לעג ומתנדבים **לו** חומץ לשתות. 37 ואומרים אם אתה מלך ישראל
Lc 23,48 האיש היה צדיק. 48 וכל העם שהיה שם היתה **לו** ההשקפה ההיא. ובראותם כל הדברים האלה חזרו
Lc 23,52 השם׳. 52 בא ונגש אל פילאט ושאל שיתן **לו** גוף ישאוש והודה לו. 53 וכאשר זה סלק גוף
Lc 23,52 אל פילאט ושאל שיתן לו גוף ישאוש והודה **לו.** 53 וכאשר זה סלק גוף ישאוש והודה לו. וכאשר
Lc 23,53 לו. 53 וכאשר זה סלק גוף ישאוש והודה **לו.** וכאשר זה סילק גוף ישו משיח מהשתי וערב עטפו
Lc 24,12 ורץ לפני הקבר וכורע ראה הבגדים לבד והלך **לו** נפלא בעצמו ממה שנעשה. 13 והנה שנים מהם
Lc 24,18 18 וענה אחד מהם ששמו קלאופש. ואמר **לו** אתה הוא שמקרוב גר בירושלם ואינך יודע איזה
Lc 24,42 יש לכם אי זה דבר לאכול. 42 והם נתנו **לו** חלק דג אפוי. ויערת דבש אחת. 43 וכאשר אכל
Jn 1,22 [*] אינך נביא ואמר לא. 22 אז אמרו **לו** אמור לנו מי אתה. למען נשיב מענה לאותם
Jn 1,24 כמו שאמ׳ ישעיה הנביא. 24 ואותן שנשתלחו **לו** היו מהפרושים 25 ושאלוהו ואמרו לו למה אתה
Jn 1,25 לו היו מהפרושים 25 ושאלוהו ואמרו **לו** למה אתה מטביל אם אינך משיח ולא אליהו ולא
Jn 1,32 בעבור זה באתי ומטביל במים 32 וג׳ואן עשה **לו** עדות. אומ׳ אני ראיתי הרוח יורד מן השמים כמעט
Jn 1,41 41 וזה מצא ראשונה לשימון אחיו. ואמ׳ **לו** אנחנו מצאנו משיח שנקרא קרישטש: 42 והביאו אל
Jn 1,43 ולמחר רצה לצאת בגלליאה ומצא פליף ואמ׳ **לו** לך אחרי. 44 ופליף היה מעיר באטשידא ששם היה
Jn 1,45 ופירו 45 ופליף ומצא נאט נאטנאליב ואמ׳ **לו** אנחנו מצאנו ישוש בן יוסף נזוריט. אותו הוא
Jn 1,46 הוא שממנו כתב משה בדת ובנביאים: 46 ואמ׳ **לו** נתנאל בנזוריט. יכול להיות אי זה דבר טוב. אמר
Jn 1,46 בנזוריט. יכול להיות אי זה דבר טוב. אמר **לו** פליף בא וראה אותו. [*] 47 ראה ישאוש משיח
Jn 1,47 חושב שיהיה אמת. איש מישראל אותו שאין **לו** שום שקר. 48 אמר לו נתנאל היאך אתה מכירני.
Jn 1,48 איש מישראל אותו שאין לו שום שקר. 48 אמר **לו** נתנאל היאך אתה מכירני. ענה ישאוש ואמר לו.
Jn 1,48 נתנאל היאך אתה מכירני. ענה ישאוש ואמר **לו.** קודם שישאוש קראך תחת תאינה ראיתיך. 49 ענה
Jn 1,49 שישאוש קראך תחת תאינה ראיתיך. 49 ענה **לו** נתנאל ואמר ר׳ אתה הוא בן האלוה. אתה הוא מלך
Jn 1,50 אתה הוא מלך ישראל. 50 ענה ישאוש ואמר **לו.** כי אני אומר לך שראיתיך תחת תאנה. תוכל להיות
Jn 1,51 אתה עוד תראה דברים גדולים מאלו. 51 ואמר **לו** באמת אומר אני לכם תראו השמים שתפתחו ומלאכי
Jn 2,10 מים לארטישיקלי. וקראה הארוס 10 ואמרה **לו** כל איש מניח היין הטוב. וכשהם שכורים
Jn 2,20 זה המקדש ובג׳ ימים אקימהו. 20 אז אמרו **לו** היהודים זה המקדש נתארך בינינו והוצרך לעמוד
Jn 2,25 25 ולא נצטרך שיהיה נמהר העדות העשוי **לו** מהאנשים כי הוא יודע הדבר שהיה באנשים. Tit,3
Jn 3,2 שר היהודים 2 ובלילה בא אל ישאוש ואמר **לו** ר׳ אנו יודעים שאתה באת מן השמים. ושום אדם
Jn 3,3 אם לא האל יהיה עמו. 3 ענה ישאוש ואמ׳ **לו** אמת אני אומ׳ לך שום אדם לא ישיג לראות מלכות
Jn 3,4 אם לא יהיה נולד מחדש. 4 ענה נקודימוש **לו** איך יוכל אדם להולד והוא זקן: יכול אדם לשוב
Jn 3,9 הוא אדם שנולד מרוח: 9 ענה נקודימון ואמ׳ **לו** איך באיפשר יהיו אלה הדברים: 10 ענה ישאוש
Jn 3,10 יהיו אלה הדברים: 10 ענה ישאוש ואמר **לו** אתה הוא רבי בישראל ואלה הדברים לא ידעת. 11
Jn 3,16 לעולם בעבור שהמאמין בו לא יאבד אבל יהיו **לו** חיים נצחיים: 17 כי האלוה לא שלח בנו בעולם
Jn 3,27 ואמ׳ אין שום אדם יכול להשיג אם לא ינתן **לו** מן השמים. 28 אתם בעצמכם עשו לי עדות שאמרתי
Jn 3,29 שאיני משיח רק שולחתי לפני אותו 29 שיש **לו** ארוסה וארוס אבל הוא אוהב הארוס שעומד ושומע
Jn 3,36 הבן והכל נתן בידו. 36 מי שיאמין בבן יש **לו** חיים נצחיים. אבל מי שאינו מאמין הבן לא יהיה
Jn 3,36 נצחיים. אבל מי שאינו מאמין הבן לא יהיה **לו** חיים רק אף השם׳ עומדת עליו: Tit,4 קפיטולו ד׳
Jn 4,4 3 [*] והלך פעם אחרת בגליליאה. 4 והיה **לו** בהכרח לעבור בשמריאה: 5 אז בא ישאוש בשמריאה
Jn 4,9 הלכו בעיר לקנות דבר מאכל. 9 אז אמרה **לו** אותה האשה שמריטנא. אתה שיהודי אתה שאלת ממני
Jn 4,10 האל ומי הוא השואל לשתות. את באולי תשאלי **לו** ויתן לך מים חיים. 11 ענתה האשה אליו הבור הוא
Jn 4,13 ישאוש ואמר לה מי שישתה מזה המים יהיה **לו** צמא פעם אחרת. אבל מי שישתה מהמים שאתן לו לא
Jn 4,13 צמא פעם אחרת. אבל מי שישתה מהמים שאתן **לו** לא יצמא לעולם. 14 אבל המים שאני אתן לו יהיו
Jn 4,14 לו לא יצמא לעולם. 14 אבל המים שאני אתן **לו** יהיו מעין מדלגת בחיים נצחיים. 15 והאשה אמרה
Jn 4,17 וקראי אישך ושובי פה. 17 ענתה האשה ואמרה **לו** אין לי בעל. וישאוש אמ׳ לה אמת את אומרת שאין
Jn 4,19 לך אינו בעליך אמת אמרת: 19 והאשה אמרה **לו** אדון אנכי מכרת שאתה נביא: 20 אבותינו התפללו
Jn 4,24 24 כאלו האל הוא רוח. ואותם שמתפללים **לו** חוייב שיתפללו לו ברוח ובאמת. 25 והאשה אמרה
Jn 4,24 רוח. ואותם שמתפללים לו חוייב שיתפללו **לו** ברוח ובאמת. 25 והאשה אמרה לו אנכי יודעת
Jn 4,25 שיתפללו לו ברוח ובאמת. 25 והאשה אמרה **לו** אנכי יודעת שמשיח הוא קרישטו עתיד לבא. וכשיבא
Jn 4,27 מדבר עם האשה. אכן אחד מהם לא אמר **לו** מה אמר לו מה אתה שואל ומה אתה מדבר עמה: 28
Jn 4,27 עם האשה. אכן אחד מהם לא אמר לו מה אמר **לו** מה אתה שואל ומה אתה מדבר עמה: 28 אז עזבה
Jn 4,39 בו. על דברי האשה שהאמינו בו שעושה עדות **לו** שכל הדברים שעשתה אמר לה: 40 אז כשבאו

Jn 4,46 ממים יין. והיה שם מלך קטן ריגיטו שהיה **לו** בן חולה בכפר נחום 47 וכששמע שישאוש בא
Jn 4,50 לך בנך חי הוא. והאדם האמין לדבר שאמר **לו** ישו והלך לו. 51 וכאשר רצה לרדת עבדיו עלו
Jn 4,50 הוא. והאדם האמין לדבר שאמר לו ישו והלך **לו.** 51 וכאשר רצה לרדת עבדיו עלו אליו ואמרו לו
Jn 4,51 51 וכאשר רצה לרדת עבדיו עלו אליו ואמרו **לו** שבנו חי. 52 אז שאל שיאמרו לו השעה ששב לאיתנו
Jn 4,52 אליו ואמרו לו שבנו חי. 52 אז שאל שיאמרו **לו** השעה ששב לאיתנו הטוב. ואמרו לו אתמול בשעה
Jn 4,52 שיאמרו לו השעה ששב לאיתנו הטוב. ואמרו **לו** אתמול בשעה שביעית מן היום הניחו הקדחת. 53 אז
Jn 4,53 53 אז הכיר האב שאותה שעה היתה שאמר **לו** ישו שבנו חי והאמין בו כל ביתו. 54 זה היה
Jn 5,6 ישאוש שוכב והכיר שזמן רב עמד חולה אמר **לו** תחפוץ להיות בריא. 7 והחולה ענה לו אדון אין
Jn 5,7 אמר לו תחפוץ להיות בריא. 7 והחולה ענה **לו** אדון אין לי אדם שישימני בחפירה בשעה שהמים
Jn 5,8 חפץ ללכת כבר קדמני אחר. 8 וישאוש אמר **לו** קום וסלק מטתך ולך 9 ומיד נעשה בריא וסלק מטתו
Jn 5,9 ולך 9 ומיד נעשה בריא וסלק מטתו והלך **לו.** ואותו היום שבת היה. 10 אז אמרו היהודים שבת
Jn 5,14 באותו מקום. 14 וישאוש מצאו במקדש ואמ׳ **לו** הנה אתה בריא מכאן ואילך לא תחפוץ לחטוא ולא
Jn 5,20 האב אוהב הבן. וכל הדברים שהוא עושה מלמד **לו.** ופעולות גדולות מאלו מראה אליו בעבור שלא
Jn 5,24 שמי ששומע דברי ומאמין אותו ששלחני יהיו **לו** חיים נצחיים. ולא יבא במשפט. אבל יעבור ממות
Jn 5,26 ואותן שישמעוהו יחיו. 26 כי כמו שהאב יש **לו** חיים בעצמו. כן נתן חיים לבן בעצמו 27 ונתן לו
Jn 5,27 בעצמו. כן נתן חיים לבן בעצמו 27 ונתן **לו** יכולת לעשות משפט כי הוא בן אדם: 28 אל תתמהו
Jn 6,6 6 זה אמר היה לנסות כי יודע הוא מה שהיה **לו** לעשות. 7 ענה אליו פיליף ב׳ מאות פשיטין לחם
Jn 6,9 אח שימון פירי 9 בכאן הוא נער אחד שיש **לו** חמש מאות ככרות לחם שעורה ושני דגים. אבל מה
Jn 6,25 ישאוש. 25 וכאשר מצאוהו לעבר הים אמרו **לו** רבי מתי באת פה. 26 וישאוש ענה להם ואמר. אמת
Jn 6,28 יתן להם. כי האל אב סימן הוא. 28 אז אמרו **לו** מה נעשה שנוכל לעשות פעולות טובות לאל. 29 ענה
Jn 6,30 שתאמינו במי שהוא שלח אותי. 30 אז אמרו **לו** אי זה אות אתה עושה שנראהו ונאמין אותך. אי זו
Jn 6,34 השמים. 33 ונותן חיים לעולם 34 אז אמרו **לו** אדון. כל עת ניתן לנו הפת הזה. 35 וישאוש אמר
Jn 6,40 ששלחני. שכל אדם שרואה הבן ומאמין יהיה **לו** חיים נצחיים. ואני אקימהו חי ביום היותר
Jn 6,47 47 אמת אומ׳ אני לכם מי שמאמין כי יש **לו** חיים נצחיים. 48 אני הוא פת חיים. 49 אבותיכם
Jn 6,55 55 ומי שאוכל בשרי ומי ששותה דמי יהיה **לו** חיים נצחיים ואה אקימהו ביום היותר אחרון. 56
Jn 6,66 לכם שאין אחד יכול לבא אלי אם לא ינתן **לו** מאבי. 67 בעבור זה רבים תלמידיו חזרו אחור.
Jn 7,3 מועד ליהודים היה נקרא כנופיה. 3 ואמר **לו** אחד[*] הפרד מפה ולך בגודיאה בעבור שתלמידיך
Jn 7,26 26 הנה שמדבר בגלוי ודבר אין אנו אומרים **לו.** הכירו השרים באמיתות שזה הוא משיח. 27 אבל לא
Jn 7,52 אין מכיר מה הוא עושה: 52 אז ענו ואמרו **לו** אתהו גליליב חפש הכתיבות ותמצא ששום נביא לא
Jn 8,3 ומלמד להם. 3 והסופרים והפרושים הביאו **לו** אשה אחת שתפשוה בניאוף: 4 ואמרו לו זאת האשה
Jn 8,4 הביאו לו אשה אחת שתפשוה בניאוף: 4 ואמרו **לו** זאת האשה נתפשה בניאוף. 5 ודת משה צותה לנו
Jn 8,12 מי שבא אחרי לא ילך בחשך וערפל אבל יהיה **לו** גם חיים: 13 אז אמרו הפרושים מעצמך ומפיך אתה
Jn 8,19 והאב ששלחני עושה עדות לי: 19 אז אמרו **לו** אנה הוא אביך. ענה ישאוש ואמ׳ לא אותי ידעתם
Jn 8,25 שאני הוא תמותו בעונכם: 25 אז אמרו **לו** אתה מי אתה. וישאוש אמ׳ להם קדמון שמדבר עמכם
Jn 8,33 האמת. ואמת תמלא משאלותיכם: 33 אז אמרו **לו** אנחנו זרע אברהם. ולעולם לא נהיה אחור איך אתה
Jn 8,39 מה שראיתם באביכם עושים: 39 ענו ואמרו **לו** אברהם הוא אבינו: וישוש אמ׳ להם אם אתם בני
Jn 8,41 אברהם 41 אתם עושים מעשה אביכם. ואמרו **לו** אנחנו לא היינו נולדים מזנות. לנו אל אחד ואב
Jn 8,44 אתו. כי כל מה שמדבר שקר מה שהוא קרוביי **לו** מדבר. כי אביו שקרן הוא. 45 אבל אני אם אומר
Jn 8,52 ואתה אומ׳ שאם אחד ישמור דבריך לא יקרה **לו** מות נצחית. 53 האתה גדול מאברהם אבינו שמת
Jn 9,3 לא זה חטא ולא אביו ולא אמו. אבל זה **לו** בעבור שמעשה האל יהיה מגולה בעבורו: 4 לי
Jn 9,7 ההוא. ומשח העינים שלו מאותו טיט. 7 ואמ׳ **לו** לך ורחץ במי שלוח. שר״ל שלוח. אז הלך וטבל שם
Jn 9,9 9 ויש אומרים אינינו זה. רק דומה הוא **לו.** והוא אמ׳ אני הוא. 10 אז אמרו לו ואיך נפתחו
Jn 9,10 הוא לו. והוא אמ׳ אני הוא. 10 אז אמרו **לו** ואיך נפתחו עיניך. 11 וענה הוא איש אחד שנקרא
Jn 9,12 שם. והלכתי ורחצתי וראיתי. 12 ואמרו **לו** אנה הוא. ענה איני יודע. 13 והביאוהו לפרושים
Jn 9,15 בשבת. ופתח עיני האיש ההוא: 15 אז שאלו **לו** הפרושים באי זה צד חזר לך הראות. והוא אמ׳
Jn 9,24 שאלו פעם אחרת האדם שעמד בעורון. ואמרו **לו** תן שבח וחנות לשם׳. לא ידעת שזה האיש חוטא. 25
Jn 9,26 שהייתי עור ועתה אני רואה: 26 אז אמרו **לו** מה עשה לך ואיך פתח עיניך. 27 והוא ענה כבר
Jn 9,33 שנולד עור 33 אם לא זה האיש. ואם לא היה **לו** מהאל לא היה בידו לעשות דבר: 34 אז ענו ואמרו
Jn 9,34 לא היה בידו לעשות דבר: 34 אז ענו ואמרו **לו** הן בעון חוללת ואתה לא מלמד וגרשוהו בחוץ: 35
Jn 9,35 שמע שגרשוהו בחוץ ומצאו. וכאשר מצאו אמ׳ **לו** אתה מאמין בבן האל. 36 ענה אותו האיש ואמר.

Jn 9,40 ומקצת מהפרושים שהיו עמו שמעו זה ואמרו **לו.** א״כ אנחנו עורים. 41 אז אמ׳ ישאוש להם. אם
Jn 10,24 שלמה. 24 אז היהודים הקיפוהו. ואמרו **לו** עד מתי אתה לוקח נפשותינו אם אתה משיח אמור
Jn 10,33 מעשה מאלו חפצתם לסקול אותי: 33 אז ענו **לו** היהודים ממעשה טוב אין אנו סוקלין אותך רק
Jn 11,8 לתלמידיו נלכה פעם אחרת בגודיאה. 8 ואמרו **לו** התלמידים רבי לא עברו ימים שהיהודים רצו לסקול
Jn 11,10 אבל מי שהולך בלילה מצער עצמו כי נר אין **לו.** 11 אלה הדברים אמר: ואחר אמר אליהם נלכה כי
Jn 11,24 אמ׳ אליה אחיך יחזור חי. 24 ומרטא אמרה **לו** יודעת אנכי שיקום ביום היותר אחרון שבתחיה: 25
Jn 11,32 שישאוש היה כשראהו נפלה לרגליו ואמרה **לו** אדון אם אתה במה שעבר היית פה אחי לא היה מת.
Jn 11,34 בעצמו. 34 ואמר הנה הנחתם אותו ואמרו **לו** אדון בא וראה היכן הוא. 35 ויצאו דמעות מעיני
Jn 11,39 ישאוש הסירו האבן ומרטא אחות המת אמרה **לו** אדון כבר הוא מסריח. כי זה ארבעה ימים שמת. 40
Jn 11,51 הגמון אותה שנה. וניבא שישאוש משיח יצטרך **לו** למות בעד העם. 52 ולא לבד בעד העם. אבל בעבור
Jn 12,2 ששם מת לזרו אותו שישאוש החיה 2 והכינו **לו** לאכול. ומרטא משרת אותו. ולזרו אחד מן
Jn 12,6 אליו ולעצמו דורש בעבור כי הוא גנב. והיה **לו** כיסין שבהם משים מה שהם נושאין: 7 אז אמר
Jn 12,16 אז ידעו שדברים אלו עליו נאמרו ושיעשו **לו** דברים אלו 17 בעבור זה אחוזת העם שהיתה עמו
Jn 12,17 17 בעבור זה אחוזת העם שהיתה עמו עושה **לו** עדות שקרא לזרו מן הקבר ושהחזירו ממות לחיים:
Jn 12,29 זה הוא קול רעם. ואחרים אמרו מלאך דבר **לו.** 30 ענה ישאוש ואמר: קול זה לא בא בעבורי רק
Jn 12,48 48 מי שמבזה אותי ואינו מקבל דברי כבר יש **לו** שישפטהו. הדברים שאמרתי ישפטו אותו ביום
Jn 13,1 1 רק קודם חג הפסח ישאוש ששעתו באה שיש **לו** לעבור מעולם זה. האב האוהב אותם שהם שלו בעולם
Jn 13,6 בו. 6 אז בא לשימון ופירו. ופירי אמ׳ **לו** אדון אתה תרחוץ רגלי. 7 ענה לו [*] [*] 8 [*]
Jn 13,7 ופירי אמ׳ לו אדון אתה תרחוץ רגלי. 7 ענה **לו** [*] [*] 8 [*] [*] [*] ישאוש אם לא ארחצם לא
Jn 13,9 אם לא ארחצם לא יהיה לך חלק בי. 9 ואמר **לו** שימון ופירי לא הרגלים לבד אבל גם הידים
Jn 13,29 אמרו 29 כי מקצת חשבו שיודוש שיודיש שהיה **לו** כיסין שיאמר לו ישאוש קנו אותן הדברים שצריכין
Jn 13,29 חשבו שיודוש שיודיש שהיה לו כיסין שיאמר **לו** ישאוש קנו אותן הדברים שצריכין לנו ליום
Jn 14,21 יהיה אהוב מאבי. ואני אאהוב אותו ואגלה **לו** את עצמי. 22 ויגודיש אמר אליו. לא אשקריוטא
Jn 15,25 נשלם דברי הכתוב בדת אותו שערבות היה **לו** בי. 26 וכאשר יבא רוח הקדש אותו שאני אשלח בכם
Jn 16,2 ושעה תבוא שכל אדם שבא יהרוג אתכם. ויהיה **לו** דומה שיעשה עבודה לשם. 3 ואלה הדברים יעשו לכם
Jn 16,29 אני עוזב העולם והולך אל האב. 29 ואמרו **לו** תלמידיו הנה אתה מדבר לנו בגלוי ושום משל אינך
Jn 17,2 תזכך בנך למען יברר אותך בנך 2 כמו שנתת **לו** ממשלת כל בשר בעבור שהכל אשר נתת לו יתן להם
Jn 17,2 שנתת לו ממשלת כל בשר בעבור שהכל אשר נתת **לו** יתן להם חיים נצחיים. 3 שיכירו אותך לבד אל
Jn 17,5 את אב תזככני עמך. כי אותה אורה שהיתה **לו** קודם שנברא העולם עמך. 6 אני גליתי שמך לאנשי
Jn 17,14 אני נתת להם דבריך. והעולם בהם שמע היה **לו** [*]. 15 אני מחלה שתקחם מהעולם. אבל שתשמרם
Jn 18,10 אחד מהם לא נעדר: 10 אז שימון פירי שהיה **לו** סכין הוציאו והכה עבד ההגמון וכרת לו אזנו
Jn 18,10 לו סכין הוציאו והכה עבד ההגמון וכרת **לו** אזנו הימנית. והעבד שמו מלאקוש. 11 אז אמר
Jn 18,22 היהודים הכה בצואר ישאוש משיח. ואמ׳ **לו** אתה עונה כן להגמון. 23 וישאוש ענה אליו. אם
Jn 18,31 תפשוהו אתם וכפי דתכם שפטוהו. אז אמרו **לו** היהודים לנו אין ראוי להמית שום איש 32 בעבור
Jn 18,33 פעם אחרת באותו פריטורי. וקרא ישוש ואמ׳ **לו** אתהו מלך ישראל. 34 וישאוש ענה אומ׳ אתה אומר
Jn 19,3 וכסוהו בלבוש ארגמן 3 ובאים אליו ואומרים **לו** האל יושיעך מלך היהודים. ונותנים לו בצואר 4
Jn 19,3 לו האל יושיעך מלך היהודים. ונותנים **לו** בצואר 4 אז יצא פילאט להם פעם אחרת בחוץ. ואמ׳
Jn 19,7 כי איני מוצא בו שום טעם. 7 והיהודים ענו **לו** כפי דתינו הוא חייב מיתה. כי עושה עצמו בן
Jn 19,8 אלוה: 8 אז כאשר פילאט שמע זה הדבר היה **לו** פחד גדול. 9 ונכנס פעם אחרת ואמר לישאוש הכאן
Jn 19,9 ואמר לישאוש הכאן אתה. וישאוש לא ענה **לו.** 10 אז אמ׳ לו פילאטו אינך משיב לי. אינך יודע
Jn 19,10 הכאן אתה. וישאוש לא ענה לו. 10 אז אמ׳ **לו** פילאטו אינך משיב לי. אינך יודע שבידי הוא
Jn 19,15 אמר להם מלככם אתלה: וההגמונים אמרו **לו** אין לנו מלך כי אם שיסר: 16 אז שיסר מסר להם
Jn 19,34 הפרושים לקח רומח בידו והכה ישאוש ופתח **לו** צדו [*] 35 ואותן שראו עושין עדות מזה. והוא
Jn 19,38 שהוא תלמיד ישאוש. ובקש מפילאטו שיהיה **לו** רשות לקחת ישאוש מהשתי וערב ופילאט הודה לו.
Jn 19,38 רשות לקחת ישאוש מהשתי וערב ופילאט הודה **לו.** אז בא יוסף [*] 39 [*] עם ניקודימוש לישאוש
Jn 20,15 אמרה בעצמה שגנב הוא. 15 [*] [*] ואמרה **לו** אדון. אם אתה נטלתו אמור לי אנה הנחתו ואנכי
Jn 20,16 וישאוש אמ׳ לה מריאה והיא נהפכה. ואמרה **לו** רבי שר״ל מאישטרו. 17 וישוש אמר לה אל תגעי בי
Jn 20,25 היה עמהם כשישאוש בא אליהם: 25 אז אמרו **לו** התלמידים האחרים אנחנו ראינו האדון. וטומאש
Jn 21,3 אמר אלהם. אני הולך לצוד דגים. והם אמרו **לו** ואנחנו נלך עמך. ויצאו משם ועלו בספינה.
Jn 21,5 להם ישאוש נערים יש לכם מה לאכול וענו **לו** אין. 6 והוא אמר להם שימו הרשתות הלאה ותמצאו.

Jn 21,17 אמ׳ אליו רעה. והאכיל שיותי: 17 אמר **לו** פעם שלישית. שימון ג׳ואן אוהב אתה לי. ופירו
Jn 4,6 ליוסף בנו 6 והיתה שם עין יעקב. וישאוש **לואה** מן הדרך יושב על העין. והיה כמעט שעה ששית
Lc 8,27 אדם אחד שאחזו שד זה זמן רב. ואינינו **לובש** שום מלבוש ואינינו עומד בבית רק בקברים 28
Mc 12,41 קנס גדול ביום הדין: 41 ושב ישוש לפני **לוגוט** זופילא סיאון מניחים אוצר המקדש ומביט באי
Jn 8,6 ואתה מה אומר בזה. 6 והם מנסים אותו לב **לוועדו.** וישאוש כורע כתב אחד בארץ באצבעו. 7
Lc 1,63 איך הוא חפץ יהיה שמו. 63 וזכריה שאל **לוח** הנקרא בוישאט אחד אשר בו כתב ג׳ואן הוא שמו.
Lc 17,28 והרג את כולם. 28 ג״כ כמו שנעשה בימי **לוט** אוכלים ושותים קונים ומוכרים נוטעים ובונים
Lc 17,29 ומוכרים נוטעים ובונים 29 וביום יצא **לוט** מסדום ממטיר אש וגפרית מן השמים וכולם השמיד
Lc 17,32 שיהיה בראש לא ישוב אחור. 32 זכרו מאשת **לוט** 33 מי שירצה שיושיע נפשו יאבד אותה. ומי ומי
Mc Prol,3 ותלמיד בדבר האל. וכהן היהודים ממשפחת **לוי** מבונן כתב האונגליאו ממשפחת ישאוש משיח מדבר
Mc 2,14 מראה וילונים. 14 ועובר במקום אחד ראה **לוי** לרגליו והוא מטיו יושב בשלחן ואמ׳ לו תמשך
Lc 3,29 שם היה יורם. שם היה מאטאטק. שם היה **לוי.** 30 שם היה שמעון. שם היה יהודה. שם היה
Lc 5,27 יצא ישאוש מאותו מקום וראה אדם אחד שמו **לוי** ואמ׳ לו יושב בסטון שלו לך אחרי 28 והאיש קם
Mt 12,7 הוא גדול המקדש 7 ואם תבינו מה שאני חפץ **לומ׳** אני חפץ חסד יותר מקרבן. שום עת אתם לא
Mc 9,10 העלימוהו ביניהם. 10 ושאלו לו מה רוצה **לומ׳** זה שהפרושים אומרים והסופרים אחריהם שחוייב
Lc 20,17 אמרו לא יאבה השם׳: 17 [*] א״כ מה רוצה **לומ׳** זה שכתו׳ אבן מאסו הבונים הוא היתה מונחת
Mt 9,13 רופא אבל החולים. 13 לכו ללמוד מה רוצה **לומר.** כי אני אוהב יותר חסד מקרבן. לא באתי לקרוא
Mc 5,41 ולקחה בעד היד ואמר אליה קפיטא קום שרוצה **לומר** בתולה. אני אומר לך שתקומי. 42 ותכף הנערה
Mc 15,22 שתי וערב שלו 22 ונהגוהו בגולגוטא שרוצה **לומר** מון קולורי. 23 ונתנו לו לשתות יין מירדטא
Lc 7,40 40 וענה ישאוש ואמ׳ לו שימון אני רוצה **לומר** לך אי זה דברים. וענה שימון ר׳ אמור. 41 שני
Mt Prol,21 מרקו יש לו צורת אריה. כי דבר מהתחיה .. **לוקא** יש לו צורת עגל. כי דבר מתולדות העגלים
Lc Prol,1 קפיטולי מתיאו נ״ד וקפיטולי מרקו י״ו: **לוקא** לפי התולדת היה מסיריאה וישב באנטושיא רופא
Lc 2,Tit שהראה עצמו לישראל: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי **לוקא** 1 עוד עשוי היה באותן הימים כמו כן ציווי
Lc 3,Tit ובחן אלהים ואנשים. Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי **לוקא** 1 בשנת חמשה עשר לקיסר טיברי שיסאר ופונץ
Lc 4,Tit היה אדם. שם האל. Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי **לוקא** 1 וישאוש משיח מלא מהקדוש רוח נסע מגורדא
Lc 5,Tit נשלם קפיטולו ד׳: Tit,5 פרק ה׳ כפי **לוקא** 1 נעשה היה כאשר עמים רבים באו אליו בעבור
Lc 6,Tit הישן הוא טוב: Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי **לוקא** 1 עשוי זה בשבת שני ראשון כאשר ישאוש עובר
Lc 7,Tit בית: נשלם פרק ו׳ Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי **לוקא** 1 וכאשר השלים אלה הדברים באזני העם נכנס
Lc 7,16 והללו וברכו האל: קפיטולו ח׳ כפי שן **לוקא** נביא גדול קם בתוכינו כי השם פקד עמו 17 וזה
Lc 8,Tit הושיעך לכי לשלום. Tit,8 קפיטולו ט׳ כפי **לוקא** 1 ונעשה משם ואילך ישאוש הולך בעירות
Lc 9,Tit את העשוי לשם אדם: Tit,9 קפיטולו י׳ כפי **לוקא** 1 וישו משיח קרא הי״ב תלמידיו ונתן להם
Lc 10,Tit ראוי בלמכות הש׳. Tit,10 קפיטולו י״א כפי **לוקא** 1 ואחר הראה ישאוש אל האחרים ששים ושלושה
Lc 11,Tit לא יגזלוהו לה: Tit,11 קפיטולו י״ב כפי **לוקא** 1 ונעשה שישו התפלל במקום אחד. וכאשר סיים
Lc 12,Tit יוכלו להלשינו: Tit,12 קפיטולו י״ג כפי **לוקא** 1 וכאשר רוב עמים הקיפוהו כדורך בגת התחיל
Lc 13,Tit אל היותר אחרון: Tit,13 קפיטולי י״ד שן **לוקא** 1 והיו באותו עת מקצת מגידים לגלילבש ודמם
Lc 14,Tit הבא בשם הש׳: Tit,14 קפיטולו ט״ו כפי **לוקא:** 1 ונעשה כשנכנס בבית אחד משר הפרושים לאכול
Lc 15,Tit לשמוע ישמע: Tit,15 קפיטולו י״ו כפי **לוקא** 1 והיו נגשים אליו עולמיים וחוטאים בעבור
Lc 16,Tit ונאבד ונחזר לנו. Tit,16 קפיטולו י״ז כפי **לוקא** 1 ואומ׳ לתלמידיו. עשיר אחד היה שעשה מורשה
Lc 17,Tit חי לא יאמינו. Tit,17 קפיטולו י״ח כפי **לוקא** 1 ואמ׳ לתלמידיו דבר בלתי איפשרי הוא שלא
Lc 18,Tit יתקבצו המלאכים: Tit,18 קפיטולו י״ט כפי **לוקא** 1 ואומר לכם דבר. חייב אדם לעולם להתפלל ולא
Lc 19,Tit נתנו שבח לאל: Lc 19,Tit קפיטולו כ׳ כפי **לוקא** 1 וישאוש הולך ביריחו 2 והנה בא איש אחד
Lc 20,Tit לו מקשיבין אליו: Tit,20 קפיטולו כ״א כפי **לוקא** 1 ונעשה באחד הימים ישאוש קבץ העם במקדש
Lc 21,Tit המחקה יתירה: Tit,21 קפיטולו כ״ב כפי **לוקא** 1 ומביט ישאוש ראה אותם שמשימין מתנותיהם
Lc 22,Tit בעבור שישמעוהו. Tit,22 קפיטולו כ״ג כפי **לוקא** 1 וקרב יום חג אַזִימוֹרוֹם שנקרא פסח 2 ושרי
Lc 23,Tit שמענוהו מפיו: Tit,23 קפיטולו כ״ד כפי **לוקא** 1 ויקומו כל העם והוליכו ישאוש לפילאט 2
Lc 24,Tit הורידוהו לקבר: Tit,24 קפיטולו כ״ה כפי **לוקא** 1 ובשבת בבקר בבקר באו בקבר נושאות סמים
Lc 19,21 כי פחדתי ממך כי אתה הוא איש אכזרי אתה **לוקח** מה שלא הנחת. וקוצר מה שלא זרעת. 22 והאדון
Lc 19,22 רע מפיך אשפטך. אתה יודע שאני איש אכזרי **לוקח** מה שלא הנחתי ומלקט מה שלא זרעתי 23 ולמה לא
Jn 10,24 אז היהודים הקיפוהו. ואמרו לו עד מתי אתה **לוקח** נפשותינו אם אתה משיח אמור לנו בגלוי: 25
Jn 13,30 או שיתן איזה דבר לעניים. 30 ואז אחרי **לוקחו** המלא פת מיד יצא ונעשה לילה. 31 אז כשיצא

Lc 17,27 כן יהיה בימי בן האדם 27 אוכלים ושותים **לוקחים** נשים ועושין נישואין נח בתיבה. ובא המבול
Mt 13,40 והקוצרים הם המלאכים. 40 כי כמו שאדם **לוקט** הקמשונים ושורפן כן יהיה בקץ העולם. 41 בן
Lc 12,24 24 תחשבו כערבים שאינם זורעים ולא **לוקטים** ואין להם אוצרות ולא ממגורות. והש׳
Lc 6,1 כאשר ישאוש עובר בשדות זרועים תלמידיו **לוקטין** השבולים ומוללין אותם בידים ואוכלין
Mt 11,24 יענשו בעונש קטן ביום הדין ממך: קפיטולו **ל״ז** כפי מתיאו 25 אז באותו עת ישאוש משיח אמר
Lc 16,20 לבוש ארגמן ואכל כל בטוב 20 והיה דל שש.. **לז..** ששוכב בפתחו מוכה .. 21 .. לשבוע מפירורין
Lc 11,30 שיונה היה אות למלחים. כן יהיה בן האדם **לזאת** המשפחה ויענישם: 31 מלכת שבא מקצות הארץ
Mt 8,9 אדם חוטא: ויש לי תחתי פרשים. ואומר אני **לזה** לך והוא הולך. ואומ׳ לאחר בא והוא בא. ולעבדי
Mt 13,54 עד שהם מתמימים ואומרים מאין יש **לזה** כמה חכמה וכמה כח 55 אינינו זה בן נפח
Mt 22,39 ומאד גדול צווי. 39 והשני הוא דומה **לזה.** תאהב רעך כמוך. 40 כל התורה והנביאים תלוים
Mc 12,31 כחך. זהו עיקר הצווי. 31 והשני הוא דומה **לזה.** ואהבת לרעך כמוך. ושום צווי אחר אינו גדול
Mc 15,31 תושע עצמך תרד מן השתי וערב. 31 וכמדומה **לזה** עליוני הכוהנים אומרים מצחקים האחד עם האחר
Lc 7,8 לי תחת רשותי ותחת כחי פרשים. ואומר אני **לזה** לך והוא הולך. ואומר אני לאחר בא והוא בא:
Lc 13,7 שנים שאני שואל פרי תאנה זו. ואיני מוצא. **לזה** תעקרה כי היא אוכלת שבח האדמה. 8 והוא ענה לו
Lc 14,9 שם 9 ויבא לאותו שזמנך ויאמר לך תן מקום **לזה.** ואז בבושת תרד מטה מטה. 10 רק כאשר תהיה
Lc 14,22 עשוי הוא כאשר צוית. ועדיין הזמן נאות **לזה** ניאות לזה: 23 אמ׳ האדון לעבד לך בעיירות
Lc 14,22 כאשר צוית. ועדיין הזמן נאות לזה ניאות **לזה:** 23 אמ׳ האדון לעבד לך בעיירות ובדרכים
Lc 17,6 להם אם לכם אמונה כגרגיר חרדל ואתם תאמרו **לזה** האילן יכרת ויהיה מושלך בים ישמע אליכם. 7 מי
Jn 13,22 מכם יבגדני. 22 אז התלמידים הביטו זה **לזה** ומספקו ממי הוא אומר: 23 אז אחד מתלמידיו מסב
Jn 13,34 אומ׳ לכם 34 מצוה חדשה. שתהיו אוהבים זה **לזה** יחד כאשר אהבתי אתכם בעבור שתאהבו אתכם
Jn 13,35 כל כי אתם תלמידי. אם לכם אהבה וריעות זה **לזה.** 36 ושימון פירי אמ׳ אליו. אדון לאן אתה
Mt 13,44 אזנים לשמוע ישמע. 44 והמלכות שממיי דומה **לזהב** טמון בשדה לאותו כשאדם מצאו טומנו. ובעבור
Mt 3,13 מתיאו 13 אז בא ישאוש מגליליאה בנחל ירדן **לזואן** שיטבול אותו. 14 וזואן היה מונעו אומר גביר
Mt 11,4 או מקוים אנו אחר. 4 וישוש ענה לכו וספרו **לזואן** מה שראיתם ושמעתם. 5 העורים רואים. והפסחים
Jn 5,33 32 אחר הוא שעושה עדות לי: 33 אתם שלחתם **לזואן** ועשה עדות אמתי. 34 רק אני איני מקבל עדות
Jn 21,19 תחפוץ. 19 ואז אמר רמז באיזו מיתה עתיד **לזכך** האל. וכאשר אמר זה אמר לפירו בא אחרי: 20
Mt 8,4 והראה אל כהנך ועשה לו נדבה כמו שמשה צוה **לזכרון:** קפיטולו כ״ה כפי מתיאו 5 וכאשר ישואש
Mt 26,13 יהיו מוגדים בכל העולם יאמרו עשתה **לזכרוני:** 14 אז אחד מי״ב תלמידיו שהיה נקרא יודש
Lc 22,19 אומר זה הוא גופי הנתון בעדכם. זה תעשו **לזכרוני.** 20 וכן הגביע. וכאשר אכלו אמר זה הגביע
Lc 8,13 מקבלים דבר הש׳. ובאלו אין להם שרשים כי **לזמן** היו ובעת נסיון נפרדים: 14 ואותו זרע שנפל
Lc 14,12 כשתעשה סעודת בקר או סעודת ערב אל תרצה **לזמן** אוהבך. ולא האחים ולא הקרובים. ולא השכנים
Mt 5,33 עושה ניאוף [*]. 33 עוד שמעתם שאמור היה **לזקנים** לא תבטל שבועתך ושלם לאל מה שנשבעת. 34
Lc 16,25 שהיה לך ר.. .. ולזרו היה ה..רעות ועתה **לזרו** .. ואתה בצער 26 בכל אלה הדברים.. ומה גדולה
Jn 11,14 משינת חלום. 14 אז אמ׳ להם ישאוש בפירסום **לזרו** הוא מת: 15 והנני שמח בעד אהבתכם: כי אני לא
Jn 11,43 שלחתני. 43 כשאמ׳ אלה הדברים צעק ואמ׳ **לזרו** בוא בקול גדול 44 וצא לחוץ ומיד קם. והיו
Jn 12,1 ששה ימים קודם הפסח בא בביטניאה ששם מת **לזרו** אותו שישאוש החיה 2 והכינו לו לאכול. ומרטא
Jn 12,10 לא לבד בעבור ישאוש רק שראו [*] 10 [*] **לזרו** 11 כי רבים מהיהודים באים שם בעדו ומאמינים
Jn 12,17 אחוזת העם שהיתה עמו עושה לו עדות שקרא **לזרו** מן הקבר ושהחזירו ממות לחיים: 18 ובעבור זה
Mt 13,3 3 ואמר להם משלים רבים. ואמר אדם אחד יצא **לזרוע** זרעו 4 ובעוד שזורע מקצת גרעינים נפלו בדרך
Mc 4,3 ברוב משלים ואומ׳ להם 3 אדם אחד יצא **לזרוע** זרעו 4 ובעוד שזורע מקצת גרעינים נפלו קרוב
Lc 16,24 24 וצעק . .. אברהם חמול עלי ושלח לי **לזריט** .. לעמים.. 25 .. זכור שהיה לך ר.. ..
Jn 11,1 כפי ש׳ יואן 1 והיה חולה אחד בשם נקרא **לזריט** מבטניאה ממגדול מריאה ומרטא אחיותיו 2
Jn 11,2 וקנחה רגליו בשערות ראשה. האח שהוא **לזריט** היה חולה. 3 אז שלחו אחיותיו לישאוש.
Jn 11,11 אלה הדברים אמר: ואחר אמר אליהם נלכה כי **לזריט** אהובינו ישן. ואני הולך שם להקיצו מן
Mt 13,31 31 משל אחר אמר להם מלכות שמים הוא דומה **לזרע** החרדל אותו שאדם זורע בשדהו 32 שהוא קטן כל
Mt 12,Tit נח הוא ומשאי הוא נקל: Tit,12 קפיטולו **ל״ח** כפי מתיאו 1 אז ישואש עובר בשבת אחת במקומות
Lc 5,32 רופא 32 כי אני לא באתי לקרוא הצדיקים רק **לחוטאים** בתשובה 33 והם אמרו לו למה תלמידי יואן
Lc 6,34 אי זו חן ראוי לכם כי החוטאים נותנים **לחוטאים** בעבור שיקבלו גמול. 35 אבל אהבו אויביכם
Mt 16,5 הנביא. ונפרד מהם והלך לו: 5 וכאשר באו **לחוף** הים לעבור הלאה שכחו לקחת לחמם. 6 והוא אמר
Mc 4,1 שי׳ מארקו 1 ופעם אחרת התחיל ישוש ללמד **לחוף** הים ורוב עם מתאסף ולכן היה לו עלות בספינה

Mt 17,17 עמכם שאוהו אלי. 17 וישוש גער לשטן ויצא **לחוץ** ונתמרק הנער באותה שעה: 18 אז נתקרבו
Mt 18,28 לו כל החוב. 28 וכאשר אותו עבד היה יוצא **לחוץ** מצא אחד מרעיו שחייב לו מאה פשוטים ומחזיק
Mc 14,68 איני יודע ואיני מכיר ממה את אומרת ויצא **לחוץ** ועמד לפני ההיכל והתרנגול קרא 69 ומיד ראתהו
Lc 2,7 תוכל להניחו כאותו קרוי היוצא מן הקיר **לחוץ** שקורין פרשי. 8 ורועים באותו הדור היו נערים
Lc 22,62 יקרא שלש פעמים תהיה כופר בי. 62 ויצא **לחוץ** ובכה במרירות. 63 והעם התופשים בו לעגו עליו
Jn 11,44 צעק ואמ׳ לזרו בוא בקול גדול 44 וצא **לחוץ** ומיד קם. והיו רגליו קשורות בחבלים. ופניו
Mc 13,34 ועוזב ביתו ונותן יכולת לעבדיו ומצוה **לחוש** שיעור. 35 לכן עורו כי אינכם יודעים היום
Lc 8,6 וכאשר הזרע יצא נתייבש כי לא היה לו **לחות** מהארץ. 7 והאחר נפל בתוך הקוצים והקוצים
Mc 14,60 הגדול בתוכם ושאל לישואש אומ׳ אינך עונה **לחטאים** שאלו מניחים נגדך. 61 וישו שותק ואינו
Jn 9,31 ופתח עיני. 31 לא ידעתם שהאל אינו שומע **לחטאים.** אבל אם אחד הוא אוהב האל ועושה רצונו
Lc 18,1 לכם דבר. חייב אדם לעולם להתפלל ולא **לחטוא.** 2 אומר דיין אחד היה בעיר אחד שאינו ירא
Jn 5,14 לו הנה אתה בריא מכאן ואילך לא תחפוץ **לחטוא** ולא יקרא לך דבר רע: 15 והלך אותו האיש
Mc 13,28 ועד הארץ. 28 קחו המשל מהתאנה כשמתחלת **לחיוט** ולעשות עלים תדעו אתם שהקץ מתקרב. 29 כמו
Mt 6,27 גדולים מהם. 27 ומי מכם יכול להוסיף **לחיי** גופו מדה אחת. 28 ומהמלבושים למה אתם
Mc 2,26 ראוי לאוכלם לבד הכהנים. הוא אכל ונתן **לחיילותיו.** 27 ואמ׳ השבת עשוי בעבור האדם והאדם
Mt 7,14 ורבים נכנסין בה. 14 והשער והדרך המביאים **לחיים** צרה היא מאד. ומעטין הם המוצאים אותה: 15
Mc 6,16 אמר זה זואן שאני חתכתי ראשו וחזר ממות **לחיים.** 17 כי זה אירודיש תפש ג׳ואן ושמו בבית
Jn 5,24 נצחיים. ולא יבא במשפט. אבל יעבור ממות **לחיים.** 25 אמת אומר אני לכם שתבא שעה ועתה היא
Jn 12,17 לו עדות שקרא לזרו מן הקבר ושהחזירו ממות **לחיים:** 18 ובעבור זה באה אליו יוצאת לדרך אותה
Jn 12,25 יאבד אותה. והמארר נשמתו בזה העולם יזכה **לחיים** נצחיים. 26 הרוצה לשרת אותי ישרת אחרי.
Mt 25,8 והדליקו כל עשישותיהן 8 והסכלות אמרו **לחכמות** תנו לנו משמנכם כי עשישותינו מכבות. 9
Lc 14,3 אחד משוקה היה לפניו. 3 וישאוש ענה ואמ׳ **לחכמי** הדת והפרושים. הראוי לעשות רפואה בשבת 4
Mt 3,11 תשובה. והבא אחרי חזק ממני ואיני ראוי **לחלוץ** נעלו והוא יטבול אתכם מן הקדש וירפאכם מאש
Mc 1,7 יותר חזק ממני יבא אחרי. אותו שאיני ראוי **לחלוץ** שרוך נעליו. 8 אני טובל אתכם במים הוא
Lc 3,16 במים אבל יבא יותר חזק ממני שאיני ראוי **לחלוץ** חגורת נעלו הוא יטבול אתכם ברוח הקדש ובאש.
Jn 1,27 לבא אחרי והיה קודם לי אותו שאיני ראוי **לחלוץ** שרוך נעלו. 28 אלו הדברים נעשו בביטניאה
Lc 11,53 אמר אלה הדברים אליהם התחילו הפרושים **לחלוק** דבריו ודברו אתו בכבדות ברוב דברים 54
Lc 15,28 רצה שיכנס בבית. אז האב יצא אליו והתחיל **לחלות** פניו שיבא. 29 והוא ענה לו ואמ׳. אבי הנה
Mt 2,1 ג׳ כפי מתיאו 1 כאשר נולד ישואש בבית **לחם** בארץ גודיאה. בימי מלך אירודיש. הנה מלכי
Mt 2,8 הזמן שנראה להם הכוכב. 8 וישלחם לבית **לחם** ויאמר להם לכו שאלו מהילד בתבונה ובדעת
Mt 2,16 כעוס וצוה להמית כל הילדים הנמצאים בבית **לחם** ואת כל הסביבות מעת שהילד היה נולד לפי הזמן
Mt 4,3 הוא בן האלוה תאמר לאבנים האלו שישובו **לחם.** 4 ויען ויאמר לו כתוב הוא אדם אינינו חי על
Mt 6,11 רצונך תעשה בשמים ובארץ. 11 תן לנו **לחם** כל יום שהוא מסעד חיינו. 12 והנח לנו
Mt 6,26 מאספים במגורות. אביכם שבשמים נותן להם **לחם** וחיים ואינכם גדולים מהם. 27 ומי מכם יכול
Mt 7,9 והדופק יכנס. 9 מי מכם אם ישאלהו בנו **לחם** יתן לו אבנים. 10 ואם ישאלהו דג יתן לו
Mt 15,26 26 והוא ענה ואמ׳ אינינו טוב שאדם יקח **לחם** מהבנים ושיתנהו לכלבים לאכול. 27 והיא אמרה
Mt 16,7 חשבו בקרבם אומרים הוא אומ׳ כי אין לנו **לחם.** 8 וישאוש שיודע מה שחושבים. אמ׳ להם מה
Mt 16,8 בלתי מאמינים. אתם חושבים בעבור שאין לכם **לחם.** 9 למה אינכם מבינים ומזכירים מה׳ לחמים ומה׳
Mc 6,37 לאכול. [*] לכו א״כ לקנות מאתים ככרות **לחם** ותנו להם לאכול. 38 ואמ׳ להם ישאוש כמה לחמים
Mc 7,28 הוא אדון. אכן גורי הכלבים אוכלים פתי **לחם** הנופלים תחת שולחן האדונים. 29 ואמר ישאוש
Mc 8,5 זה העם במדבר 5 וישאוש שאלם כמה ככרות פת **לחם** יש לכם. והם ענו ז׳. 6 והוא צוה לעם שישבו
Mc 8,14 עובר אותו הים 14 ותלמידיו שכחו לקחת **לחם** ולא היה להם לבד לחם אחד 15 והוא מזהירם אומר
Mc 8,14 ותלמידיו שכחו לקחת לחם ולא היה להם לבד **לחם** אחד 15 והוא מזהירם אומר ראו השמרו משאור
Mc 8,16 אמ׳ אחד אל אחד. הוא אמר בעבור שאין לנו **לחם.** 17 וישאוש כאשר ראה מחשבותם אמ׳ להם [*]
Lc 2,4 גליליאה בגודיאה בעיר דוד שנקראת בית **לחם** בעבור שיהיה מהבית ומעם דוד 5 בעבור שישמע
Lc 2,15 הרועים מדברים ביניהם אומרים נַעֲבוֹר בבית **לחם** ונראה זה הדבר אשר האל עושה והראתיה לנו. 16
Lc 4,3 אם אתה בן אל חי אמור לאבנים האלה שישובו **לחם.** 4 וישוש ענה כתו׳ הוא שאינו חי האדם על הלחם
Lc 6,4 ואותן שהיו עמו 4 כשנכנס לבית האל ולקח **לחם** הפנים ואוכל ונותן למי שהוא עמו ואין ראוי
Lc 7,33 בוכים. 33 וכאשר יואן טבול בא לא אכל **לחם** ולא שתה מים ואמרתם שהוא משוטן 34 בא מן האדם
Lc 9,3 3 ואמ׳ להם לא תשאו דבר ביד לא שרביט ולא **לחם** לא אבן לא מעות ולא תהיה לכם שני מלבושים 4

Lc 11,3 שמך יהיה מקודש. ובמלכותך נבוא. 3 תן לנו
Lc 11,5 הלילה. ויאמר לו אהובי הלוה לי ככרות
Lc 11,11 לכם 10 כי כל איש [*] 11 [*] מכם אם ישאל
Lc 12,6 ולו האש אומר לכם אותו תיראו: 6 חמשה
Lc 22,7 אותו בזולת הסיעות. 7 ובא היום שעושים
Jn 6,7 לעשות. 7 ענה אליו פיליף ב׳ מאות פשיטין
Jn 6,9 בכאן הוא נער אחד שיש לו חמש מאות ככרות
Jn 6,31 31 אבותינו אכלו המן במדבר. כפי שכתוב
Jn 6,32 ישאוש. אמת אני אומר לכם לא נתן לכם משה
Jn 6,35 לנו הפת הזה. 35 וישאוש אמר להם אני הוא
Jn 7,42 אינה אומרת הכתיבה מזרע דויד ומעיר בית
Mt 12,4 ואותם שהיו עמו 4 שנכנס בית האל ואכלו
Mc 2,26 נכנס במקדש תחת אביתר שר הכהנים ואכל
Mt 12,4 4 שנכנס בית האל ואכלו לחמי הקדש שאותן
Mt 14,17 אתם לאכול 17 ענו לו אין לנו פה לבד ה׳
Mt 15,36 צוה לעם שישבו בארץ. 36 ואחר לקח השבעה
Mt 16,9 לחם. 9 למה אינכם מבינים ומזכירים מה׳
Mt 16,10 אלפים איש. וכמו דבלות נשארו. 10 ומז׳
Mc 6,38 ותנו להם לאכול. 38 ואמ׳ להם ישאוש כמה
Mc 6,38 הביטוהו וכאשר הביטוהו אמרו יש לנו חמשה
Mc 6,41 חמשים ומאתים מאתים. 41 וישאוש לקח החמשה
Mc 6,52 תמהים 52 כי עדיין אינם מכירים פלא החמשה
Mc 8,6 ז׳. 6 והוא צוה לעם שישבו בארץ. ולקח הז׳
Mc 8,19 שומעין. אין לכם זכרון. 19 כאשר חלקתי ה׳
Mc 8,20 נשארו ממותר. והם אמרו י״ב. 20 ומהז׳
Lc 9,13 להם לאכול. ואמרו לו אין לנו לבד חמשה
Lc 9,16 לחמשים 15 וכן עשו. 16 וישו לקח החמשה
Lc 9,16 לחמים ושני דגים והביט לשמים ובירך אותם
Mt 16,5 וכאשר באו לחוף הים לעבור הלאה שכחו לקחת
Mc 3,20 בא אל הבית ונאסף שם עם רב שאינם יכולים
Lc 9,14 וישאוש אמ׳ לתלמידיו עשו שישבו העם חמשים
Mt 26,12 עמכם. 12 וזאת הניחה משיחה זאת בגופי
Lc 23,56 סמים חשובים ומשיחות מעולות בריח טוב
Jn 19,40 במשיחות טובות ויקרות כמו שנהוג ליהודים
Mt 18,12 אינו עוזב הוא התשעים ותשע בהרים והולך
Lc 4,35 אני יודע שאתה הוא בן האלוה: 35 וישאוש
Lc 5,21 נמחלו. 21 והסופרים והפרושים התחילו
Lc 12,25 כמה אתם שוים יותר מהם: 25 מי בכם יוכל
Lc 16,3 אעשה שאדוני נוטל ממני הרשאתי. איני יודע
Mc 6,27 ובעד טעם הקרואים לא רצה הכבידה 27 ושלח
Jn 19,31 ההוא חילו פני פילאט שיתן להם רשות יוכלו
Mt 25,1 לעשר בתולות שלקחו עשישותיהן ויצאו לדרך
Mt 13,Tit הוא אחי ואחיותי ואמי: Tit,13 קפיטולו
Mt 3,14 היה מונעו אומר גביר לך נאות והיה לך
Mt 3,7 וכאשר היה רואה רבוי פרושים וצדוקים באים
Lc 5,13 לטהרני 13 וישאוש נגעו ואמ׳ אני רוצה
Jn 11,55 ועלו רבים מאותה מלכות קודם פסח בירושלם
Mt 8,3 וישוש משיח פשט ידיו ונגעו ואמר אני רוצה
Mt 8,2 אחד והתפללו. אומ׳ אם אתה חפץ אתה יכול
Mc 1,40 ויקוד אליו. אומר אם אתה תרצה אתה יכול

לחם חוקינו יום יום. 4 והנח לנו כל חטאתינו. כי
לחם ג׳ 6 כי אהובי בא מהדרך אלי. ואין לי מה
לחם לאביו יתן לו אבן. ואם דג יתן לו נחש. 12 ואם
לחם שהם שלו נמכרין במאה ערכין ואחד מהם לא נשכח
לחם מצות באותו יום היה מוכרח שימות בפסח. 8 ושלח
לחם לא יספיק לעם הזה אם נתן לכל אחד מעט: 8 אמר
לחם שעורה ושני דגים. אבל מה יהיה בין כלם. 10 אז
לחם שמים נתן להם לאכול. 32 אז אמר להם ישאוש.
לחם שמים. אבל אבי נתן לכם פת אמתי מן השמים. 33
לחם חיים. מי שבא אלי לא ירעב. ומי שמאמין בי לא
לחם שמשם היה דוד יבא משיח: 43 ובמחלוקת זה
לחמי הקדש שאותן לחמים הוא ואותן שהיו עמו אינו
לחמי הקדש אותם ששום אדם אינו ראוי לאוכלם לבד
לחמים הוא ואותן שהיו עמו אינו ראוי לאכול רק
לחמים ושני דגים. 18 והוא אמ׳ להם שאו אותם לי.
לחמים והדגים ועשה כונות (אני חושב ש״חנות״ היא
לחמים ומה׳ אלפים איש. וכמו דבלות נשארו. 10 ומז׳
לחמים וד׳ אלפים איש וכמה דבילות נשארו. 11 ולמה
לחמים יש לכם הביטוהו וכאשר הביטוהו אמרו יש לנו
לחמים. ושני דגים. 39 וישו צום שיושיבו העם
לחמים ושני הדגים ועשה חינות והודאות ובצעם ונתנם
לחמים ולבם היה ערפליי. 53 וכאשר עברו הלאה באו
לחמים עושה חנות ושברם ונתנם לתלמידיו ואמ׳ להם
לחמים לה׳ אלף איש. וכמה קופות נשארו ממותר. והם
לחמים ומד׳ אלף איש וכמה סלים נשארו. והם אמרו
לחמים ושני דגים וצריכים אנו לקנות דבר מאכל לכל
לחמים ושני דגים והביט לשמים ובירך אותם לחמים
לחמים ושני הדגים ובצע הפת וחלקו לתלמידיו וצום
לחמם. 6 והוא אמר להם השמרו משאור הצדוקים
לחמם אכול. 21 וכאשר אותן שלא ראוהו יצאו בחוץ
לחמשים 15 וכן עשו. 16 וישו לקח החמשה לחמים ושני
לחנוט אותי 13 אמיתות לכם אומ׳ אשר בכל מקום שאלו
לחנוט גוף ישאוש משיח ובשבת הורידוהו לקבר:
לחנוט. 41 ובמקום שנתלה היה שם גן. ובאותו גן היה
לחפש אותה שנאבדה. 13 ואם יקרה שימצאנה אמיתות
לחשו אומ׳ שתוק וצא מן האדם: וכאשר גירש השד נכנס
לחשוב ואמרו מי הוא זה מי מדבר קללות מי יוכל
לחשוב יוסיף בקומתו אמה. 26 ואם הדבר המעט הזה
לחשוב בושת יש לי לשאול. 4 איני יודע מה אעשה
לחתוך הראשים וצוהו שישא לו [*] 28 [*] ראשו באחד
לחתוך ירכי אותן התלויין ויש שלום. 32 אז באו הפר
לחתן ולכלה. 2 החמש מהן היו סכלות והחמש חכמות. 3
ל״ט כפי מתיאו 1 ואותו היום ישואש יצא מהבית והלך
לטבול אותי. ואתה בא אלי להיות טובל. 15 ענה
לטבילתו היה אומ׳ אליהם משפחת ויבדיש מי למד לכם
לטהר אותך. ומיד הצרעת ברחה ממנו. 14 וישו צוה
לטהר עצמם. 56 אז שאלו ישאוש עומד במקדש שהיה
לטהרך ותכף היה טהור מהצרעת. 4 ואמ׳ ישואש משיח
לטהרני. 3 וישוש משיח פשט ידיו ונגעו ואמר אני
לטהרני. 41 וישוש כמרחם עליו שלח ידו ואמ׳ לו אני

Lc 5,12 ובקשו ואומ׳ אדון אם תחפוץ אתה יכול **לטהרני** 13 וישאוש נגעו ואמ׳ אני רוצה לטהר אותך.
Jn 20,27 ואמר להם שלום יהיה עמכם. 27 אח״כ אמר **לטומאש** שים אצבעך פה וראה ידי ושים ידך לצדי ולא
Mc 7,15 15 שום דבר מבחוץ נכנס באדם אינו יכול **לטנפו.** אבל מה שיוצא מלב האדם מלכלכו. 16 מי שיש
Mc 7,18 שאין שום דבר שיכנס בגוף האדם אינו יכול **לטנפו.** 19 כי אינו נכנס לגוף רק בבטן ויוצא בעד
Lc 10,40 ישאוש משיח ושמעה דבריו 40 מרטא מתחזקת **לטרוח** במה שצריך לו [*]. [*] לכן תאמר לו
Jn 10,29 לי גדול הוא מכל הדבים ושום אדם אין יכול **לטרוף** מיד אבי 30 אני והאב דבר אחד אנחנו. 31 אז
Mt 3,17 17 ותצא בת קול ותאמר זהו בני אהובי ערב **לי:** Tit,4 קפיטולו ז׳ כפי מתיאו 1 אז ישואש משיח
Mt 8,9 ובני יהיה נרפא. 9 כי אני אדם חוטא: ויש **לי** תחתי פרשים. ואומר אני לזה לך והוא הולך.
Mt 10,37 מי שאוהב אביו ואמו יותר ממני. אינו ראוי **לי:** 38 [*] 39 מי שאוהב נפשו יאבד החיים בעבורי.
Mt 11,27 וכן הוא אב כאשר הוטב לפניך. 27 אבי נתן **לי** יכולת על כל מה שהוא ושום אחד אינו מכיר הבן
Mt 14,8 8 והיא היתה מוזהרת מאמה אמרה תן **לי** ראש זואן טבול. 9 והמלך נעצב. ובעד טעם השבועה
Mt 14,18 ושני דגים. 18 והוא אמ׳ להם שאו אותם **לי.** 19 צוה לישב העם על העשב. ולקח הלחמים ושני
Mt 17,5 הענן אומרת זהו בני אהובי אותו שמאד ערב **לי.** והם שומעים. 6 וכאשר התלמידים שמעו זה נפלו
Mt 18,13 אמיתות אומר אני לכם כי יותר ששון יש **לי** ממנה מן התשעים ותשע שלא נאבדו: 14 א״כ אינו
Mt 18,21 21 ואז פירו קרב אליו ואמ׳ אדון ריע חוטא **לי** כמה פעמים אסלח לו. אמחול לו ז׳ פעמים. 22 אמ׳
Mt 18,32 ואמ׳ לו עבד רע לא מחלתי החוב שנתחייבת **לי** בעבור שחננתני 33 לכן לא היה לך לעשות כן
Mt 18,33 כן להיות חומל מאותו עבד אחר כמו שהיה **לי** ממך. 34 והאדון עצב ומסרו לנגישה עד שיחזור כל
Mt 19,16 רבי טוב אי זה טוב אוכל אנכי עשות שיהיה **לי** חיים נצחיים. 17 וענה ישאוש אליו למה אתה אומר
Mt 25,20 מריוח. ואמ׳ אל אדוניו ה׳ בישנטאש הפקדת **לי** הא לך עוד ה׳ מריוח. 21 ואמ׳ האדון עבד טוב
Mt 25,35 העולם עד הנה. 35 אני נרעבתי ואתם נתתם **לי** לאכול. וצמתי ונתתם לי לשתות. בלא בית הייתי
Mt 25,35 נרעבתי ואתם נתתם לי לאכול. וצמתי ונתתם **לי** לשתות. בלא בית הייתי ואתם נתתם לי לינה. 36
Mt 25,35 ונתתם לי לשתות. בלא בית הייתי ואתם נתתם **לי** לינה. 36 ערום הייתי ונפשט ואתם הלבשתֻוני.
Mt 25,40 הטוב שמעולם עשיתם עם אחד מאחי הקטנים כי **לי** עשיתם. 41 ואז יאמר לאותן שיהיו בצד שמאל.
Mt 25,42 42 אני נרעבתי וצמאתי אשר לא נתתם **לי** לאכול ולשתות. 43 בלא בית הייתי ולא אספתוני.
Mt 25,45 שלא עשיתם למקצת מקטני הדלים שלי גם **לי** לא עשיתם. 46 ואלו ילכו באשה של גיהנם
Mt 26,38 38 אז אמר להם דאגה נפשי עד מות. המתינו **לי** פה ועורו עמדי 39 והלך מעט הלאה וכרע פניו
Mt 26,53 חושב אתה שאיניני יכול להתפלל לאבי שישלח **לי** יותר מי״ב מלאכים. 54 רק איך תשלימו הכתיבות.
Mt 28,18 ספקו. 18 ובא ישו ואמ׳ להם הש׳ נתן **לי** יכולת בשמים ובארץ. 19 לכן לכו דרשו לכל העמים
Mc 1,11 ונעשית קול בשמים אומרת אתהו בני מאד ערב **לי** ואהוב. 12 ותכף נהגו הקדוש רוח במדבר. 13 שם
Mc 6,25 ושאלה לו בהכבדה אומרת אני חפיצה שתתן **לי** ראש גואן טבול באחד מפשוטי כלי עץ. 26 והמלך
Mc 8,2 לאכול וקרא לתלמידיו ואמ׳ להם 2 אני יש **לי** רחמנות על העם כי הם נמשכים אחרי זה שלשת
Mc 10,18 שמימיי. 18 וישאוש אמ׳ לו למה אתה אומר **לי** טוב ושום אדם אין טוב לבד האל. 19 אתה יודע
Mc 10,40 טבולים. 40 אבל שבת בימיני ובשמאלי אין **לי** ליתן לכם. אבל לאותם שהוא מוכן. 41 וכאשר
Mc 11,29 ענה ואמר להם. אני אשאל לכם דבר אחד ענו **לי** ואחר אני אומר לכם באי זה כח אני עושה אלו
Mc 12,15 15 וישוש הכיר שקרם. ואמר למה תנסוני שאו **לי** פשוט אחד וראהו 16 והם נשאו לו וישאוש אמ׳
Mc 14,34 34 ואמ׳ להם עצבה היא נפשי עד מות המתינו **לי** פה ותהיו עדים. 35 וכאשר כרע מעט הוא כרע
Lc 1,25 ונטמנת חמשה חדשים אומרת 25 זה עשה האל **לי** באותן הימים הביט בי בעבור שיסיר חרפתי בין
Lc 1,34 אמרה למלאך איך יוכל העשות זה שאין **לי** ידיעת איש. 35 והמלאך ענה ואמ׳ הקדוש רוח יבא
Lc 1,38 38 ואמרה מריאה הנה פה שפחת הש׳ יהיה **לי** עשוי כפי דבריך. [*] 39 וקמה מריאה משם באותן
Lc 7,8 בדברים ובני יהיה נרפא. 8 כי אני אדם שיש **לי** תחת רשותי ותחת כחי פרשים. ואומר אני לזה לך
Lc 7,44 זאת האשה. אני נכנסתי בביתך. ואתה לא נתת **לי** מים לרגלי. אבל זאת רחצה רגלי ובשערי ראשה
Lc 7,45 רגלי ובשערי ראשה קנחם. 45 אתה לא נתת **לי** נשיקה לרגלי. וזו לא פסקה מנישוק רגלי. 46 אתה
Lc 9,35 ובת קול יצאה משמים ואמרה זהו בני האהוב **לי** מאד והערב. ושמעו אותו. 36 וכאשר שמעו
Lc 9,38 ואומ׳ רבי תהיינה פקוחות על בני כי אין **לי** זולתו. 39 והרוח אוחזו ומיד זועק ומשברו ורוק
Lc 9,59 59 וישו אמ׳ לאיש אחר לך אחרי. וענה הנח **לי** לקבור את אבי. 60 וישאוש אמ׳ לו הנח הישמעאלים
Lc 9,61 אחר אמר לו אדוק אני אלך אחריך רק הנח **לי** עד שאעשה באופן שידע הכל אין חפץ בכל נכסי ולא
Lc 11,5 אליו בחצי הלילה. ויאמר לו אהובי הלוה **לי** ככרות לחם ג׳ 6 כי אהובי בא מהדרך אלי. ואין
Lc 11,6 לחם ג׳ 6 כי אהובי בא מהדרך אלי. ואין **לי** מה שאוכל להניח לפניו. 7 והוא ענה לו מבפנים
Lc 12,17 17 והאדם חושב בעצמו אומר מה אעשה שאין **לי** במה אאסוף טובתי ופירותי. 18 ואמ׳ אעשה זאת
Lc 14,18 כלם להתנצל הראשון אמ׳ אני קניתי עיר ויש **לי** ללכת שמה לראותה בבקשה ממך שתקבל התנצלותי. 19

Lc 15,12 שנים. 12 ואמ׳ היותר קטן מהם לאב. אבי תן **לי** חלק הירושה הראויה לי. וחלק להם עצמות מה שהיה
Lc 15,12 מהם לאב. אבי תן לי חלק הירושה הראויה **לי.** וחלק להם עצמות מה שהיה לו: 13 ואחר ימים
Lc 15,19 19 וכבר איני ראוי להיות נקרא בנך. עשה **לי** כמו אחד משכיריך: 20 וקם ובא אל אביו. ואם
Lc 15,31 אמ׳ לו. אתה עמדי היית לעולם וכל אשר **לי** לך הם. 32 אבל לאכול ולשמוח איני ראוי ולשמח
Lc 16,3 ממני הרשאתי. איני יודע לחשוב בושת יש **לי** לשאול. 4 איני יודע מה אעשה כשאהיה מסולק מן
Lc 16,24 24 וצעק . .. אברהם חמול עלי ושלח **לי** לזריט .. לעמים.. 25 .. זכור שהיה לך ר.. ..
Lc 16,28 שתשלחהו לבית אבי 28 כי חמשה אחים יש **לי** ואמר להם שלא יבואו לנגישת המקום הזה 29
Lc 19,20 [*] 19 [*] [*] 20 [*] אימינא שלך שנתת **לי** שמר שמרתיה והצנעתיה בנעלם. 21 כי פחדתי ממך
Lc 22,29 29 ואני מכין לכם מלכות כמו שאבי גזרו **לי** 30 בעבור שתאכלו ותשתו בשולחן מלכותי. ותשבו
Lc 23,14 והרבנים והעם 14 ואמר להם. אתם נהגתם **לי** זה האדם שאמרתם שיגרש זה האדם. הנה אני שאלתי
Jn 1,27 אותו 27 הוא עתיד לבא אחרי והיה קודם **לי** אותו שאיני ראוי לחלוץ שרוך נעלו. 28 אלו
Jn 1,30 30 אותו הוא שאמרתי אחרי הגבר שנעשה קודם **לי.** כי הוא ראשון לי. 31 ואני איני מכירו. רק
Jn 1,30 אחרי הגבר שנעשה קודם לי. כי הוא ראשון **לי.** 31 ואני איני מכירו. רק בעבור שהיה מפורסם
Jn 1,33 [*] אבל אותו ששלחני שאטביל במים הוא אמר **לי** אותו שעליו תראה הרוח יורד עומד עליו. זהו
Jn 2,4 אין להם יין. 4 ענה ישאוש אליה. אשה מה **לי** ולך עדיין אין שעתי ראוייה. 5 אמרה אם ישוש
Jn 3,28 לא ינתן לו מן השמים. 28 אתם בעצמכם עשו **לי** עדות שאמרתי לכם שאיני משיח רק שולחתי לפני
Jn 4,7 אשה אחת לשאוב מים. וישאוש אמר לה תן **לי** לשתות. 8 והתלמידים הלכו בעיר לקנות דבר מאכל.
Jn 4,11 עמוק ואין לך מה שתוכל לשאוב ואיך תתן **לי** מים חיים: 12 האתה גדול מיעקב אבינו שנתן לנו
Jn 4,15 בחיים נצחיים. 15 והאשה אמרה אליו תן **לי** המים ההם בעבור שלא תהיה לי צמא. ושלא אבא פה
Jn 4,15 אמרה אליו תן לי המים ההם בעבור שלא תהיה **לי** צמא. ושלא אבא פה לעולם לשאוב. 16 וישו אמ׳ לה
Jn 4,17 ושובי פה. 17 ענתה האשה ואמרה לו אין **לי** בעל. וישאוש אמ׳ לה אמת את אומרת שאין לך בעל
Jn 4,29 ואמרה לאנשים 29 בואו ותראו איש אחד הגיד **לי** כל הדברים שעשיתי. יהיה הוא משיח 30 ויצאו מן
Jn 5,7 להיות בריא. 7 והחולה ענה לו אדון אין **לי** אדם שישימני בחפירה בשעה שהמים באים לידי
Jn 5,11 לך לשאת מטתך. 11 והוא ענה להם מי שעשה **לי** זה אמ׳ אלי שא מטתך ולך. 12 [*] [*] 13 והוא
Jn 5,32 אינינו יוצא אמתי 32 אחר הוא שעושה עדות **לי:** 33 אתם שלחתם לזואן ועשה עדות אמתי. 34 רק
Jn 5,36 36 ולי יש עדות גדול מזואן שהמעשים שנתן **לי** אבי אשלים אותם. המעשים שאני עושה עושים לי
Jn 5,36 אבי אשלים אותם. המעשים שאני עושה עושים **לי** עדות [*] 37 [*] והוא עושה לי עדות ולעולם לא
Jn 5,37 עושה עושים לי עדות [*] 37 [*] והוא עושה **לי** עדות ולעולם לא שמעתם קולו ולא ראיתם תמונתו.
Jn 5,39 לכם חיים נצחיים והם הן המעידות עדות **לי.** 40 אינכם חפצים לבא אלי שתהיה לכם חיים
Jn 5,41 לבא אלי שתהיה לכם חיים נצחיים. 41 אין **לי** זוהר אנשים. 42 רק מכיר אני אתכם שאין אהבת
Jn 5,46 תקותכם. 46 ואם תאמינו במשה תאמינו באולי **לי.** 47 אבל אם לאותיותיו אינכם מאמינים איך
Jn 6,37 כי ראיתוני ולא האמנתם בי. 37 כל מה שנתן **לי** האב יבוא לי. ואני לא אשליכנו בחוץ אותו שבא
Jn 6,37 האמנתם בי. 37 כל מה שנתן לי האב יבוא **לי.** ואני לא אשליכנו בחוץ אותו שבא אלי. 38 כי
Jn 6,39 ששלחני. 39 וזה הוא רצונו. שכל זה שנתן **לי** לא אשמיד ממנו רק שאקימהו ביום היותר אחרון 40
Jn 8,18 שעושה עדות לעצמי והאב ששלחני עושה עדות **לי:** 19 אז אמרו לו אנה הוא אביך. ענה ישאוש ואמ׳
Jn 8,45 אבל אני אם אומר לכם אמת אינכם מאמינים **לי.** 46 אי זה מכם יתפשני בחטא. אם אומר אני לכם
Jn 8,54 עצמי מעלתי אינה דבר. אבי הוא הנותן **לי** מעלה. אותו שאתם אומרים שהוא אלהיכם ולא הכרתם
Jn 9,4 לו בעבור שמעשה האל יהיה מגולה בעבורו: 4 **לי** חוייב לעשות פעולות בעוד שהוא יום. כי לילה
Jn 9,11 שנקרא ישאוש עשה טיט ומשח את עיני. ושלח **לי** למי שלוח לרחוץ שם. והלכתי ורחצתי וראיתי. 12
Jn 10,18 נשמה אם אני מניח אותה מעצמי יכולת יש **לי** לעזוב אותה ויכולת יש לי פעם אחרת לקחתה. זאת
Jn 10,18 מעצמי יכולת יש לי לעזוב אותה ויכולת יש **לי** פעם אחרת לקחתה. זאת המצוה לקחתי מאבי: 19 פעם
Jn 10,29 ואחר לא יטרוף אותם מידי. 29 אבי מה שנתן **לי** גדול הוא מכל הדבים ושום אדם אין יכול לטרוף
Jn 10,38 למה אתם אומרים כזה. ואם לא חפצתם להאמין **לי.** האמינו המעשים בעבור שתכירו שהאב הוא בי ואני
Jn 11,42 אותי 42 ואני כבר ידעתי שכל שעה אתה שומע **לי.** רק בעבור העם שעומד סביבי אמרתי זה בעבור
Jn 12,49 מעצמי לא דברתי רק האב ששלחני: הוא צוה **לי** לאמר ולדבר. 50 ואני יודע שהמצוה היא חיים
Jn 14,31 יכיר שאני אוהב האב והוא נתן מצותו **לי** וכן אני עושה קומו ונלכה מזה: Tit,15 קפיטולו
Jn 15,26 מהאב רוח אמת היוצא מהאב הוא יעשה עדות **לי.** 27 ואתם תעשו עדות שבת שבתחלה הייתם עמדי:
Jn 16,12 כי שר זה העולם כבר נדון. 12 עוד יש **לי** לאמר לכם רוב דברים. רק אינכם יכולים נשוא
Jn 16,23 לא יגזלהו לכם. 23 ואותו היום לא תשאלו **לי** שום דבר. אמת אומר אני לכם אם תשאלו לאב אי זה
Jn 17,4 אני הודעתיך על הארץ המלאכה השלמתי שנתת **לי** לעשות. 5 ועתה את אב תזככני עמך. כי אותה אורה

Jn 17,6 עמך. 6 אני גליתי שמך לאנשי העולם שנתתם **לי.** שלך היו ואתה נתת לי ודברי קיימו. 7 ועתה
Jn 17,6 לאנשי העולם שנתתם לי. שלך היו ואתה נתת **לי** ודברי קיימו. 7 ועתה הכירו שכל דברים שנתת לי
Jn 17,7 קיימו. 7 ועתה הכירו שכל דברים שנתת **לי** ממך היו. ואתה נתת לי ודברך קיימו. 8 כי
Jn 17,7 שכל דברים שנתת לי ממך היו. ואתה נתת **לי** ודברך קיימו. 8 כי הדברים שנתת לי נתתי להם.
Jn 17,8 נתת לי ודברך קיימו. 8 כי הדברים שנתת **לי** נתתי להם. והם לקחום והכירו באמת שממך יצאתי
Jn 17,9 בעדם מתפלל לא בעד העולם רק בעד אלו שנתת **לי.** כי שלך הן 10 וכל שלי שלך הן. ושלך שלי הם.
Jn 17,11 אליך אב קדוש שמור אותם בשמך. אותם שנתת **לי** בעבור שיהיו דבר אחד כמו שאנחנו 12 בעוד
Jn 17,12 שעמדתי עמהם. אני שמרתים בשמך. אותם שנתת **לי** שמרתי. ואחד מהם לא נעדר. כי אם בן האבדון
Jn 17,22 יאמין שאתה שלחתני. 22 והאורה שנתת **לי** אתה. אני נתתי להם בעבור שיהיו דבר אחד. כמו
Jn 17,24 שאהבת אותי: 24 אב אני רוצה שאותן שנתת **לי** שבמקום שאני אהיה שם הם יהיו עמי. בעבור שיראו
Jn 17,24 יהיו עמי. בעבור שיראו אורה שליחותם שנתת **לי.** כי אהבת אותי קודם שהעולם היה. 25 אב צדיק
Jn 18,21 ודבר לא דברתי בסתר 21 מה אתה שואל **לי.** שאל לאותן שמנעוני אי זה דברים דברתי להם כי
Jn 18,23 ענה אליו. אם אני דברתי דבר רע עשה **לי** עדות רע. רק אם טוב דברתי למה אתה מכה אותי:
Jn 18,35 פילאטו. ואני יהודי עמך והגמוניך מסרו **לי** אותך לי מה עשית: 36 ענה ישאוש מלכותי אינינו
Jn 18,35 ואני יהודי עמך והגמוניך מסרו לי אותך **לי** מה עשית: 36 ענה ישאוש מלכותי אינינו מזה
Jn 19,10 ענה לו. 10 אז אמ׳ לו פילאטו אינך משיב **לי.** אינך יודע שבידי הוא להמיתך ולתלותך. 11
Jn 19,28 נענו. ובעבור שהכתיבה תהיה נשלמת אמ׳ יש **לי** צמא. 29 אז היה שם קנקן מלא חומץ. והיה כי שמע
Jn 20,15 [*] ואמרה לו אדון. אם אתה נטלתו אמור **לי** אנה הנחתו ואנכי אשאנו אלי. 16 וישאוש אמ׳ לה
Jn 20,18 והגידה לתלמידים אומרת אנכי ראיתי. ואמ׳ **לי** אלה הדברים 19 אז שבת אחד כשהיה ערב ודלתות
Jn 21,17 אמר לו פעם שלישית. שימון ג׳ואן אוהב אתה **לי.** ופירו היה דואג כי שלשה פעמים שאלו אם אוהב
Lc 8,22 ותלמידיו עמו וישו אמ׳ להם נעבור מעבר **ליאור** ועלו כלם בספינה. 23 וכאשר הם מספנים. ישוש
Mt 10,1 כפי מתיאו 1 ועשוי היה שישוש משיח קרא **לי״ב** תלמידים ונתן להם יכולת לרפאת המשוטנים
Lc 2,42 הנכבד של פסח: 42 וכאשר הנער ישאוש הגיע **לי״ב** שנה עולים בירושלם כמנהגם ביום החג. 43 ונש
Lc 8,30 השדים. 30 וישאוש שאלו מה שמך. והוא ענהו **ליגיאו** ר״ל מספר כי שדים רבים נכנסו בו. 31
Jn 5,7 לי אדם שישימני בחפירה בשעה שהמים באים **לידי** עכירות. וכאשר אני חפץ ללכת כבר קדמני אחר.
Mt 16,3 יודעים שפוט צבע השמים. אבל אינכם יכולים **לידע** אות העת. 4 אומה רעה והפוכה שואלת אות. ואות
Jn 9,18 הוא: 18 אז לא האמינו היהודים שהיתה **לידתו** בעורון. עד שקראו לאביו ולאמו 19 ושאלום
Jn 4,22 אנחנו נתפלל למה שאנו יודעים. כי שלום **ליהודים** עתיד לבא. 23 אבל תבוא שעה. ועתה היא
Jn 5,15 יקרא לך דבר רע: 15 והלך אותו האיש ואמ׳ **ליהודים** שישאוש רפאו. 16 והם אמרו ובעבור זה
Jn 7,2 מבקשים אותו להמיתו. 2 וסמוך ליום מועד **ליהודים** היה נקרא כנופיה. 3 ואמר לו אחד[*] הפרד
Jn 18,14 הגמון באותה שנה. 14 וקאיפש הוא שנתן עצה **ליהודים** שצריך הוא שימות אדם אחד בעד העם למען לא
Jn 18,36 באמת משרתי יהיו מנגדים לבלתי אהיה נמכר **ליהודים** אבל עתה מלכותי אינינו בכאן. 37 אז אמ׳
Jn 19,5 ישאוש נושא כתר קוצים ומלבוש ארגמן ואמ׳ **ליהודים.** הנה האיש. 6 אז כשהיהודים ראו אותו
Jn 19,14 ופסח היה סמוך לשעה ששית. ואמ׳ פילאט **ליהודים** הנה מלככם 15 אבל הם צועקים הקימוהו
Jn 19,40 הגוף במשיחות טובות ויקרות כמו שנהוג **ליהודים** לחנוט. 41 ובמקום שנתלה היה שם גן.
Jn 19,42 אדם לא הושם בו. 42 אז בעבור שהיה ע״ש **ליהודים** ובעבור שהיה סמוך לאותו קבר שמו שם
Lc 7,18 נתפזר בכל ארץ גודיאה. 18 ותלמידים הלכו **ליואן** ואמרו כל אלה הדברים. 19 ויואן קרא שנים
Jn 3,26 שאלה בין תלמידי יואן על הטהרה. 26 ובאו **ליואן** ואמרו רבי מי היה עמך בעבר הירדן שהוא עשית
Jn 13,26 אני אשלח הפת בצוע. וכאשר טבל הפת נתנו **ליודש** שימון אשק אשקריוטא 27 ולקח מלא פת אז בא
Mt 6,34 ויותר ותהיה לכם כל זה. 34 א״כ אל תאנחו **ליום** מחר. כי יום מחר יחשוב על עצמו והיום יספיק
Mt 10,15 15 אמת אומר אני לכם שיותר עונש תסבול **ליום** הדין אותה העיר מאותה דשידומה: קפיטולו ל״ג
Mt 11,22 מעט יהיה לאותן דטיר אי דשידון יותר מכם **ליום** הדין. 23 ואתה כפר נחום שקמת עד לשמים תרדי
Mt 12,41 ימים ושלשה לילות. 41 גבירי נינוה יקומו **ליום** הדין עם זאת האומה ויענישוה כי הם עשו תשובה
Mt 12,42 ובכאן הוא גדול מיונה: 42 ומלכת שבא מקום **ליום** הדין עם זאת האומה ותעניש אותה. כי היא באה
Lc 10,14 רע תירוש. ושדומה דומה לרעה המוכן לכם **ליום** הדין. 15 ואת כפר נחום תנשאי עד לב השמים כי
Lc 13,33 אהיה תם ואפס. 33 רק חוייב לו למחרת **ליום** הבא אחריו ללכת כי אין ראוי שנביא יראה חוץ
Jn 4,45 הדברים שעשה ביר בירושלם ביום המועד כשבא **ליום** החג: 46 אז בא פעם אחרת בבית גלליאה אל מקום
Jn 7,2 כי היהודים מבקשים אותו להמיתו. 2 וסמוך **ליום** מועד ליהודים היה נקרא כנופיה. 3 ואמר לו
Jn 12,12 בישאוש: 12 ולמחר אחוזת עם רבה שבאה יחד **ליום** מלוד. ושמעה שישאוש בא לירושלם 13 לקחה כפות
Jn 13,29 לו ישאוש קנו אותן הדברים שצריכין לנו **ליום** המועד. או שיתן איזה דבר לעניים. 30 ואז

Lc Prol,8 ובעד מתיב בלוברדיאה מזורז מהקדש רוח כתב **ליונים** נאמנים זה האיווגליאו וחבר זה ענייני
Jn 4,5 שנקראת סיכאר סמוך למקום שנתן יעקב **ליוסף** בנו 6 והיתה שם עין יעקב. וישאוש לואה מן
Mc 7,4 4 [*] ורבי חקים אחרים שציום שמור. זהו **ליטול** כיסותיהם וכלי כסף משתיהם. 5 ובעבור זה
Mt 5,14 ולרמוס אותם 14 אור העולם אינה יכולה **ליטמן** העיר המונחת אל ההר. 15 אין מדליק האדם את
Jn 12,3 ולזרו אחד מן האוכלים. 3 אז מריאה לקחה **ליטרא** אחת נירדי פישטיסי מרגליי מאד ומשחה רגלי
Jn 19,39 בלילה נושאים תערובת מיררא כמו מאהל **ליטרין.** 40 אז לקחו גוף ישאוש וקשרוהו בסדינין
Mt 12,29 בא בכם המלכות שמימיי. 29 ואיך יכול אחד **ליכנס** בבית החזק והגבור ולשבור אותו ביתו. אם
Mt 14,30 30 וראה בא רוח חזק ופחד. וכשהתחיל **ליכנס** צעק אומר אדון הושיעני. 31 ותכף ישאוש שלח
Mc 1,45 לדרוש ולפרסם הנס עד שישאוש לא היה יכול **ליכנס** בהחבא בעיר אך חוייב עמוד בחוץ במדבר ושם
Mc 3,27 אבל יהיה לו קץ. 27 שום אדם אינו יכול **ליכנס** בבית החזק ולגנוב הכלים אם בתחלה אינו
Mc 10,24 מאד הוא כבד שאיש שיבטח מאד בעושרו יוכל **ליכנס** במלכות האל. 25 יותר דבר נקל הוא עבור גמל
Lc 5,19 לפני ישאוש 19 ולא מצאו שער שיוכלו **ליכנס** בעד העם שהיה שם גדול ועלו על הגג ומסלקים
Lc 11,52 נכנסין ואתם מונעין אותם שחפצים היו **ליכנס.** 53 וכאשר אמר אלה הדברים אליהם התחילו
Lc 13,24 בפתח הצר. אני אומר לכם כי רבים יחפצו **ליכנס** ולא יכולו. 25 וכאשר אב הסיעה יכנס יסגור
Mt 2,14 הילד להכבידו. 14 אז קם ויקח הילד ואמו **לילה** וילך למצרים 15 ויעמוד שם עד מות אירודיש
Mt 4,2 מנוסה מהשטן 2 וכאשר התענה מ׳ יום ומ׳ **לילה** היה לו רעב 3 בא אליו השטן וא״ל אם אתה הוא
Mc 1,13 הקדוש רוח במדבר. 13 שם התענה מ׳ יום ומ׳ **לילה** והשטן מנסהו ושם עומד בין הבהמות והמלאכים
Jn 9,4 לי חוייב לעשות פעולות בעוד שהוא יום. כי **לילה** יבא. שבו לא יוכל אחד לפעול. 5 בעוד שאני
Jn 13,30 30 ואז אחרי לוקחו המלא פת מיד יצא ונעשה **לילה.** 31 אז כשיצא אמר ישאוש עתה הוא זך בן האדם
Jn 20,1 שבת אחד מריאה מגדלינא באה בבקר לקבר ועד **לילה** ראתה אבן הקבר הפוכה: 2 אז רצתה ובאה לשימון
Mt 12,40 כמו שיונה היה בבטן הדג שלשה ימים ושלשה **לילות.** כן יהיה בן הבתולה בלב הארץ שלשה ימים
Mt 12,40 יהיה בן הבתולה בלב הארץ שלשה ימים ושלשה **לילות.** 41 גבירי נינוה יקומו ליום הדין עם זאת
Mt 4,18 קפיטולו ט׳ כפי מתיאו 18 ויהי בלכת ישואש **לים** גלילאה ראה שני אחים והם שמעון הנקרא פירו
Mt 8,32 ונכנסו בחזירים. והחזירים הפילו עצמם **לים** פתאום ומתו. 33 והרועים שהיו שומרים ראו זה.
Mt 13,1 מתיאו 1 ואותו היום ישואש יצא מהבית והלך **לים** ויושב בשפתו 2 ואוסף שם עם רב. בעבור זה עלה
Mc 2,13 כזה הדבר. 13 ויצא משם בעבור לכת אחרת **לים** וכל העם בא והוא מראה וילונים. 14 ועובר
Mc 3,7 דירודיש נגד ישו שימיתוהו. 7 וישו הלך **לים** עם התלמידים ועם רב נמשכים עמו מגליליאה 8
Mc 5,1 Tit,5 קפיטולו ה׳ כפי מארקו 1 ובאו מעבר **לים** נגד גֶנֶיְשָׁרֵק 2 ותכף שיצא מן הספינה אדם א׳
Lc 6,17 ורוב עם מכל גודיאה וירושלם ומעבר **לים** וטירי וצידון 18 שבאו בעבור שישמעו וירפאו
Lc 17,2 יהיה שוה לו שיהיו ריחים בצוארו ומושלך **לים** שאם יעשה רע לאחד מן הקטנים. 3 שמעו אתם אם
Jn 6,1 יואן 1 אחר הדברים האלה הלך ישאוש מעבר **לים** גליליאה שהיא טיבריאדיש 2 והלכו אחריו עמים
Jn 6,16 בהר לבדו. 16 וכשנעשה ערב ירדו תלמידיו **לים.** 17 וכאשר עלו בספינה באו מעבר לים לכפר נאום
Jn 6,17 לים. 17 וכאשר עלו בספינה באו מעבר **לים** לכפר נאום וכבר היה ערב וישו לא בא אליהם. 18
Jn 6,22 בארץ שדעתם ללכת 22 וביום האחר מעבר **לים** ראו שהאניה הקטנה האחרת לא היתה שם. ולא היה
Lc 11,1 למד לנו תפלה שנתפלל אותה לשם כמו שיואן **לימד** לתלמידיו 2 ואמר להם אמרו אבינו שמך יהיה
Mt 16,17 אליו אשריך שימון בר יונה כי בשר ודם לא **לימדך** רק אבי שבשמים: 18 ואני אומ׳ לך שאתה הוא
Jn 1,15 שאמרתי שעתיד לבא אחרי נעשה קדום. וקודם **לימים.** 16 ומשלימותו כלנו השגנו חן. ובעבורו החן.
Mt 26,64 אומר לכם שעדיין תראו בן הבתולה יושב **לימין** צד האל ובא כענני שמים. 65 אז שר הכהנים
Mc 14,62 וישאוש אמ׳ להם אני הוא. ותראו בן האלוה **לימין** כח האל בא בעבי השמים. 63 והכהן הגדול קרע
Mc 16,19 משיח אחר שהוא דבר להם עלה לשמים ויושב **לימין** הש׳. 20 והם הלכו בכל העולם לדרוש בעזר הש׳
Lc 22,69 תעזבוני. 69 בעבור זה יהיה בן האדם יושב **לימין** כח השם׳. 70 ואמרו כולם אם כן אתה בן
Jn 19,18 ישו בשתי וערב. ועמו שנים אחרים אחד **לימין** ואחד לשמאל וישאוש באמצע שניהם 19 ופילאט
Mt 25,34 לצד שמאל. 34 אז יאמר המלך לאותן שהיו **לימינו** באו ברוכים מאבי ותחזקו המלכות אותו שלכם
Mt 20,23 אמ׳ מיתתי תסבלו. אבל תשבו לשמאלי. גם **לימיני** אינו לתת בידי כי אם לאשר אביא בחרם: 24
Mt 22,44 אדוניו. אומר 44 אמר האדון לאדוני שב **לימיני** עד אשר אני אעשה שית הדום רגלך אויבך. 45
Mc 12,36 דויט אמ׳ מתנבא ממנו אמר האדון לאדוני שב **לימיני** עד אשר אני אשית אויבך הדום לרגליך. 37 אם
Lc 20,42 אמר בספר המזמורי׳ האדון אמר לאדוני שב **לימיני.** זהו ביכולתי 43 עד שאשית אויביך הדום
Mt 26,9 עשתה פסידה זו. 9 כי זאת המשיחה ראויה **לימכר** בערך רב. ושיתן אדם הערך לעניים. 10 וישאוש
Mt 16,24 24 ואז ישאוש אמר לתלמידיו מי שרוצה **לימשך** אחרי חוייב יתייאש מעצמו. ושיקח שתי וערב
Mc 8,34 וקרא לעם ולתלמידיו ואמ׳ להם. אותו שרוצה **לימשך** אחרי יכפור עצמו. ויקח שתי וערב עמו וימשך

Mt 25,35 לי לשתות. בלא בית הייתי ואתם נתתם לי **לינה.** 36 ערום הייתי ונפשט ואתם הלבשתֻּוני. חולה
Mc 13,4 מתי יהיה הקץ של עולם שכל הדברים יתחילו **ליפסד.** 5 ועונה ישאוש התחיל לאמר ראו הביטו שאיש
Lc 20,28 לו אשה אם ימות בלא בנים שאחיו יכול **ליקח** אותה האשה לו לאשה להקים זרע לאחיו. 29
Lc 17,11 לעשות עשינו. 11 ונעשה בעוד שהולך ישאוש **ליר** לירושלם עובר בתוך שמריאה וגלליאה. 12
Mt 10,28 באזן תדרשוהו בקול רם: 28 ולא תחפצו **לירא** אותם שהורגים הגוף כי אין יכולים להרוג
Lc 8,41 ישאוש לעם המחכים אותו 41 שאדם אותו ששמו **לירוש** שהיה שר בית הכנסת נפל לרגלי ישאוש משיח
Mc 3,8 התלמידים ועם רב נמשכים עמו מגליליאה 8 **לירושלם** ומגודיאה ומאידוריאה. ומעבר נהר ירדן
Mc 11,15 יאכל פרי ממך. וזה שמעו תלמידיו 15 ובאו **לירושלם:** וכאשר נכנס במקדש התחיל לגרש המוכרים
Lc 2,45 הנוכרים. 45 וכאשר לא מצאוהו חזרו **לירושלם** לבקשו. 46 ביום השלישי מצאוהו במקדש יושב
Lc 13,33 אחריו ללכת כי אין ראוי שנביא יראה חוץ **לירושלם** 34 שיהרוג הנביאים ויסקול המשולחים אליך.
Lc 17,11 עשינו. 11 ונעשה בעוד שהולך ישאוש ליר **לירושלם** עובר בתוך שמריאה וגלליאה. 12 וכשנכנס
Lc 19,11 וזה אמ׳ לאותן האנשים בעבור שיהיה נביא **לירושלם** וכי חשבו שמיד יהיה נגלה מלכות שמים. 12
Jn 12,12 רבה שבאה יחד ליום מלוד. ושמעה שישאוש בא **לירושלם** 13 לקחה כפות תמרים ויצאה אליו לדרך
Lc 1,50 בי דברים גדולים 50 וחסד שלו מדור לדור **לירייאו.** 51 כי הוא עושה דברים חזקים בזרועו והוא
Lc 19,37 מלבושיהם בדרך 37 וכאשר הוא כבר מתקרב **לירידת** הר הזתים התחילו לו כל העמים היורדים מן
Lc 18,35 הבינו מה הוא. 35 ונעשה כאשר ישאוש קרב **לריחו** עיור אחד יושב קרוב לדרך שואל לעוברים
Mc 9,28 28 והוא אמ׳ זו מדת השטן אינה יכולה **לירפא** רק בתפלה ובצום 29 ונסעו משם. ועברו
Mt 10,9 חן קבלתם: ובעד חן תתנוהו. 9 אל תחפצו **לישא** זהב וכסף ומעות בחגורה 10 ושק בדרך. ולא שתי
Mt 23,4 הם מעמיסים כובד משאת לעמים שאין יכולים **לישא** והם אין רוצים הגיעם באצבעותם. 5 הם עושים
Mt 27,32 מצאו איש סִירִינִיב ששמו שמעון ואנסוהו **לישא** השתי וערב. 33 ובאו באותו מקום שנקרא
Mt 14,12 תלמידיו ונשאו הגוף וקברוהו. ובאו והגידו **לישאוש.** 13 וכאשר ישוש שמעו עלה בספינה והיפך
Mt 18,1 מ״ד כפי מתיאו 1 באותה שעה קרבו התלמידים **לישאוש** אומרים מי גדול מכולנו במלכות שמים. 2
Mt 22,35 מיאוש שנאספו יחד. 35 ואחד מרבני הדת שאל **לישאוש** מנסהו. אומר 36 רבי אי זה העליון צווי בדת
Mt 26,62 ג׳ ימים חדשו. 62 וקם שר הכהנים ואמ׳ **לישאוש** אינך עונה לעדות שאלו עושים נגדך. 63 וישו
Mc 5,15 כולם לראות מה שקרה. 15 וכאשר היו באים **לישאוש** והם ראו אותם שמאז היו מושטנים שהיו בטוב.
Mc 6,30 באו ולקחו גופו. 30 ובאו התלמידים **לישאוש** וספרו לו כל מה שעשו ולמדו 31 וישאוש אמ׳
Mc 7,1 קפיטולו ז׳ כפי שי׳ מארקו 1 ואז באו **לישאוש** אי זה פרושים וחכמי הדת ישנה שבאו בירושלם
Mc 7,5 וכלי כסף משתיהם. 5 ובעבור זה שאלו **לישאוש** אומרים למה אין שומרין תלמידיך גזירות
Mc 9,4 משה ואליהו ומדברים עם ישו. 4 וענה פיר **לישאוש** אמ׳ לו טוב הוא שאנחנו נעשה פה שלשה
Mc 11,7 מה שישאוש צום והניחוהו 7 להוליך העיר **לישאוש.** והתלמידים הניחו מלבושיהם עליו והוא רכב.
Lc 5,15 15 ודברו נתפזר עוד. ועמים רבים באים **לישאוש** בעבור שישמעהו ושיתרפאו מחלייהם. 16
Lc 7,4 מבקש אותו שיבא שירפא עבדו. 4 ואותם שבאו **לישאוש** חילו פניו במהירות אומרים לו ראוי אתה
Lc 7,6 לבית סנטוריאו שלח אליו אוהביו שיאמרו **לישאוש** אדון אל תרצה להצטער. כי אני אינינו הגון
Lc 7,10 בישראל. 10 וחזרו אל הבית אותם שנשלחו **לישאוש.** ומצאו הנער שהיה אפס שנתרפא ובריא. 11
Lc 7,19 19 ויואן קרא שנים מתלמידיו ושלחם **לישאוש** ואמרו לו אתה הוא אותו שעתיד לבא. או
Lc 8,4 ועמים רבים נאספו ובאו לו מן הערים וצערו **לישאוש** למשול משל. ואמרו 5 אותו שזרע זרעו. ובעוד
Lc 8,28 עומד בבית רק בקברים 28 וכאשר ראה **לישאוש** משיח נפל לפניו צועק בקול גדול ואומר מה
Lc 8,35 ואנשי המדינות יצאו לראות הדבר ההוא ובאו **לישאוש** ומצאו האיש שהשד יצא ממנו יושב ברגלי משיח
Lc 9,42 לאכול הבא נא בנך אלי 42 וכאשר קרב הנער **לישאוש** השטן הכהו ושברו. 43 וישאוש בלשמא הרוח
Lc 9,57 אחד 57 ובעודם הולכים בא אדם אחד ואמ׳ **לישאוש** משיח חפצתי ללכת עמך למקום שתלך. 58
Lc 10,29 ותחיה. 29 והוא חפץ לצדק עצמו. ואמר **לישאוש** ומי הוא חברי. 30 וישאוש מביטו אמ׳. אדם
Lc 19,35 כי האדון רבינו צריך לו. 35 ונהגו אותו **לישאוש.** ומניחים מלבושיהם על העיר והניחו ישאוש
Lc 24,46 46 ואמ׳ להם שכן כתוב. וכן חוייב **לישאוש** לסבול המות ולחזור חי ביום השלישי 47
Jn 7,50 יודעת הדת ארורה היא: 50 ונקודימוש שבא **לישאוש** בלילה שהיה עמהם אמר להם 51 לא ידעתם
Jn 11,3 שהוא לזריט היה חולה. 3 אז שלחו אחיותיו **לישאוש.** אומרות הנה אותו שאתה אוהב אותו מאד
Jn 11,21 ומריאה יושבת בבית. 21 אז אמרה מרטא **לישאוש** אדון אם לשעבר היית פה אחי לא היה מת. 22
Jn 12,22 לאנדריב. ואחר אנדריב ופיליף אמרוהו **לישאוש.** 23 וישאוש ענה להם עתה באה השעה אותה שבן
Jn 18,28 אחרת. ומיד קרא התרנגול: 28 אז הנהיגו **לישאוש** לקאיפש בהיכל בעבור שלא יהיו טמאים ויאכלו
Jn 19,9 היה לו פחד גדול. 9 ונכנס פעם אחרת ואמר **לישאוש** הכאן אתה. וישאוש לא ענה לו. 10 אז אמ׳ לו
Jn 19,39 לו. אז בא יוסף [*] 39 [*] עם ניקודימוש **לישאוש** בלילה נושאים תערובת מיררא כמו מאהל

Jn 21,21 בסעודה על חזהו. 21 אז כשפירו ראה זה אמר **לישאוש.** מה יהיה מזה. 22 ישאוש אמר אליו אני
Mt 14,19 18 והוא אמ׳ להם שאו אותם לי. 19 צוה **לישב** העם על העשב. ולקח הלחמים ושני הדגים ומביט
Lc 11,43 ולא להכניסם. 43 ראוי לכם פרושים שתאהבו **לישב** בכסא ראשון בתי כנסיות. ושיתנו לכם רוב שלום
Mc 2,18 שם תלמידי ג׳ואן ומהפרושים מתענין ואמרו **לישו** למה מתענין תלמידי גואן ומהפרושים ותלמידיך
Lc 9,33 משה ואליהו. 31-32 [*] 33 ובא פירו ואמ׳ **לישו.** אדון דבר טוב הוא שנעשה פה. שלשה אהלים. לך
Lc 19,8 שבבית אדם חוטא נכנס. 8 וזאקיב עומד אמ׳ **לישו** אדון אני חפץ לתת חצי נכסי לעניים. ואם
Lc 22,47 עמהם אחד משנים עשר. והולך לפניהם. ויגש **לישו** בעבור שישקהו. 48 וישאוש אמר אליו בנשיקה
Lc 23,42 מעשעינו. אבל זה שום רע לא עשה. 42 ואומ׳ **לישו** אדון יהיה לך זכרון ממנו כשתבוא במלכותך. 43
Mc 14,60 עדותם. 60 וקם הכהן הגדול בתוכם ושאל **לישואש** אומ׳ אינך עונה לחטאים שאלו מניחים נגדך.
Mc 14,53 האלמשיאה וברח כולו ערום מהם: 53 ונהגו **לישוש** לסגן הכהנים ונאספו כל הכהנים והחכמים
Lc 8,19 מה שחושב שיהיה לו יהיה לו נגזל. 19 ובאו **לישוש** אמו ואחיו [*]. 20 ואמרו לו אמך ואחיך
Lc 8,27 שסמוכה לגליליאה 27 וכאשר יצאו בארץ בא **לישוש** אדם אחד שאחזו שד זה זמן רב. ואינינו לובש
Lc 8,44 כל נכסיה לרופאים ולא שוה לה. 44 ונגשה **לישוש** ובאה אחריו ונגעה במלבושיו. ומיד נעצר הדם.
Lc 9,10 ישאוש משיח. 10 וחזרו התלמידים להגיד **לישוש** משיח כל הדברים שעשו. וישאוש לקח אותם
Jn 18,19 פירו עומד עמהם ומתחמם. 19 אז ההגמון שאל **לישוש** מתלמידיו וממוסרו. 20 ענה ישאוש אליו. אני
Lc 1,80 הקדש ועומד במדברות עד העת שהראה עצמו **לישראל:** Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי לוקא 1 עוד עשוי
Mc 10,40 40 אבל שבת בימיני ובשמאלי אין לי **ליתן** לכם. אבל לאותם שהוא מוכן. 41 וכאשר העשרה
Jn 4,9 האשה שמריטנא. אתה שיהודי אתה שאלת ממני **ליתן** לך לשתות. ואני אשה ממקום שמריאה והיהודים
Mt 3,14 אותו. 14 וזואן היה מונעו אומר גביר **לך** נאות והיה לך לטבול אותי. ואתה בא אלי להיות
Mt 3,14 וזואן היה מונעו אומר גביר לך נאות והיה **לך** לטבול אותי. ואתה בא אלי להיות טובל. 15 ענה
Mt 4,10 ארצה ותתפלל אלי. 10 אז אמר לו ישאוש **לך** לך השטן כי כתוב הוא התפלל לאלהיך ואותו לבדו
Mt 4,10 ארצה ותתפלל אלי. 10 אז אמר לו ישאוש לך **לך** השטן כי כתוב הוא התפלל לאלהיך ואותו לבדו
Mt 5,29 טשקנדליזא הוציאה והרחיקה ממך כי טוב הוא **לך** שתאבד אבר אחד מהיות כל הגוף ענוש: 30 ואם יד
Mt 5,30 כרות אותה והרחק אותה ממך. כי יותר שוה **לך** אבוד אבר אחד מהיות כל הגוף ענוש לעולם:
Mt 5,40 הלחי אחת הגשנו לו האחרת: 40 ומי שיגזול **לך** החלוק בחזקה הנח לו המעיל: 41 ומי שיכריחך לכת
Mt 5,41 לו המעיל: 41 ומי שיכריחך לכת אלף פסיעות **לך** עמו אלפיים: 42 ומי שישאלך תן לו: ולא תחלוק
Mt 6,4 תהיה צדקתך נעלמת כי אביך שמימיי ישלם **לך:** קפיטולו י״ט כפי מתיאו 5 עוד אמר ישואש משיח
Mt 8,4 ישואש משיח השמר אל תאמר לשום אדם. אבל **לך** והראה אל כהנך ועשה לו נדבה כמו שמשה צוה
Mt 8,7 7 ואמ׳ לו ישואש משיח אני אלך וארפאהו **לך.** 8 ענה אותו השר ואמ׳ אדון איני ראוי שאתה
Mt 8,9 חוטא: ויש לי תחתי פרשים. ואומר אני לזה **לך** והוא הולך. ואומ׳ לאחר בא והוא בא. ולעבדי עשו
Mt 8,13 ורעדה מהאל. 13 וישואש משיח אמ׳ לאותו שר **לך** וכמו שהיא אמונתך יהיה עשוי. והילד נתרפא
Mt 8,22 ראשונה קבור אבי 22 וישואש משיח אמר לו **לך** אתי והניח המת לקבור אל האחר: קפיטולו כ״ז כפי
Mt 8,29 לעבור באותו הדרך. 29 וצועק אומר מה **לך** לעשות ממני בן דוד ישאוש משיח. באת לפני קודם
Mt 9,2 משיח רואה אמונתם אמ׳ לנטול בן יהיה **לך** אמונה בשם חטאתיך הם נמחלים. 3 ומקצת מן
Mt 9,27 עורים נמשכים אחריו קוראים ואומרים יהיה **לך** חמלה ממנו בן דויט. 28 וכאשר בא אל הבית באו
Mt 14,4 4 כי זואן אומר אליו אינינו ראוי לקחת **לך** אשת אחיך 5 ובעבור זה אירודיש חפץ להורגו. רק
Mt 15,22 אחרי ישוש צועקת ואומרת רחמנות יהיה **לך** ממני בלי פחד בן דויט. השטן מצער בתי. 23 ולא
Mt 15,28 ענה ואמ׳ אשה גדולה היא: אמונתך יעשה **לך** מה שאת חפצה ובתה נתרפאה באותה שעה: 29 וכאשר
Mt 16,18 לא לימדך רק אבי שבשמים: 18 ואני אומ׳ **לך** שאתה הוא פירי ועל זאת האבן אבנה אגלישיאה
Mt 16,19 לא תהיה להם יכולת כנגדך 19 כי אני אתן **לך** מפתחות השמים. וכל מה שתקשור בארץ יהיה קשור
Mt 16,23 אדון שיקרך. 23 וישוש הופך אומר לפירי **לך** מאחרי שטן. אל תצערני כי אינך מבין דברי האל
Mt 17,4 המקום. אם אתה תאבה נעשה פה שלשה אהלים. **לך** אחד ולמשה אחד. ולאליהו אחד. 5 ובעוד שמדברים
Mt 17,14 אדם אחד בא ויכרע לפניו אומר אדון יהיה **לך** חמלה מבני כי ירחיי הוא. וסובל רע גדול באש
Mt 17,24 נכנס אל הבית קרב אליו ישוש. אמר מה **לך** דומה שימון מלכי הארץ ממי ראוי לקחת מס
Mt 17,26 הבנים הם חופשים 26 אבל בעבור שלא נבהילם **לך** אל הים והשלך החכה והדג הראשון שתקח תפתח לו
Mt 18,8 כרות אותה או הרחיקה ממך. כי יותר שוה **לך** הכנס בגן עדן פסח מלכת בגיהנם בשתי ידים או
Mt 18,9 אשקנדליזט תעקרם והרחיקם ממך כי יותר שוה **לך** הכנס בגן עדן בעין אחד מגיהנם בשתים. 10 השמרו
Mt 18,15 אחד מאלו הקטנים יאבד. 15 אם רעך חוטא **לך.** ויסרחו בינך לבינו אם הוא ישמעך אתה הרוחתו.
Mt 18,22 ז׳ פעמים. 22 אמ׳ לו ישוש אני איני אומר **לך** ז׳ פעמים. אבל אני אומר לך ע׳ פעמים. 23 ולכן
Mt 18,22 אני איני אומר לך ז׳ פעמים. אבל אני אומר **לך** ע׳ פעמים. 23 ולכן דומה למלכות שמים לאדם אחד

Mt 18,26 העבד כרע בארץ מתחנן ואומר אדון יהיה **לך** חמלה ממני ואפרעך חובך. 27 והאדון רחם על העבד
Mt 18,33 שנתחייבת לי בעבור שחננתני 33 לכן לא היה **לך** לעשות כן להיות חומל מאותו עבד אחר כמו שהיה
Mt 19,21 עוד. 21 אמ׳ אליו ישו אם תחפוץ היות שלם **לך** מכור מה שיש לך ותנהו לדלים ויהיה לך אוצר
Mt 19,21 ישו אם תחפוץ היות שלם לך מכור מה שיש **לך** ותנהו לדלים ויהיה לך אוצר בשמים: ובא ותמשך
Mt 19,21 שלם לך מכור מה שיש לך ותנהו לדלים ויהיה **לך** אוצר בשמים: ובא ותמשך אחרי. 22 וכאשר הבחור
Mt 20,13 והוא ענה לא׳ מהם. ואמ׳ חביב איני עושה **לך** שום עולה. לא עשית אתה תנאי עמי לפשוט אחד 14
Mt 20,14 ולך כי אני חפץ לתת לאלה האחרונים כמו **לך.** 15 איני יכול לעשות משלי כרצוני. ואת עיניך
Mt 20,30 ישו עובר וזעקו אומרים ישואש בן דוד יהיה **לך** חמלה ממנו. 31 והעם גוערים בהם תשתוקו. והם
Mt 20,31 והם ביותר חוזק צועקים ישאוש בן דוד יהיה **לך** חמלה ממנו. 32 וישוש קראם מה אתם שואלים מה
Mt 21,23 אי זה כח עושה אתה אלה הדברים. ומי נתן **לך** זה היכולת. 24 ענה ישאוש ואמי להם אני אהיה
Mt 21,28 היו לו עשרה בנים. ובא הראשון ואמ׳ בן **לך** היום פעול בכרמי. 29 והוא ענה איני רוצה ללכת.
Mt 22,17 מביט גופות האנשים. 17 תאמר לנו מה נראה **לך.** חייבים אנו לתת מס לסיסר או לא. 18 וישאוש
Mt 25,20 ואמ׳ אל אדוניו ה׳ בישנטאש הפקדת לי הא **לך** עוד ה׳ מריוח. 21 ואמ׳ האדון עבד טוב ונאמן כי
Mt 25,27 ומלקט אל מקום שלא פזרתי 27 לכן היה **לך** לפקוד ממוני לשולחן החלופין. וכאשר הייתי בא
Mt 25,37 והם יענו מתי ראינוך ברעב ובצמא. ונתנו **לך** לאכול ולשתות. 38 מתי ראינוך בלא בית ואספנוך.
Mt 26,34 34 וישוש אמר אליו אמיתות אומר **לך** כי בזאת הלילה קודם שהתרנגול יקרא תהיה כופר
Mc 1,24 בבית הכנסת אדם אחד וצועק 24 ואומ׳ מה **לך** עשות ממני ישואוש נזוריט באת להשמיד אותנו.
Mc 1,44 44 ואמ׳ לו שמע אל תאמר לשום אדם. אבל **לך** ותתראה לסגני הכהנים ותדור בעד טהרתך. מה שמשה
Mc 2,5 ראה אמונתם אמר אל הנטול עונותיך מחולין **לך.** 6 והיו שם עמו קצת מחכמי הדת וחשבו בלבם
Mc 2,11 לו יכולת לעזוב העונות בארץ אמר לנטול 11 **לך** אני אומר לך שתקום ותקח מטתך 12 ומיד הוא קם
Mc 2,11 העונות בארץ אמר לנטול 11 לך אני אומר **לך** שתקום ותקח מטתך 12 ומיד הוא קם ולקח מטתו
Mc 5,7 במרוצה והתפלל לו 7 אומר בקול גבוה. מה **לך** עשות ישאוש ממני בן האלוה עליון אני משביעך
Mc 5,19 ילך עמו. 19 וישאוש לא רצה אבל אמ׳ לו **לך** לביתך ולאותן שלך. וְסַפֵּר החסד שהש׳ עשה לך: 20
Mc 5,19 לך לביתך ולאותן שלך. וְסַפֵּר החסד שהש׳ עשה **לך:** 20 והוא הלך דורש בקבול החסד שהש׳ עשה לו.
Mc 5,36 36 ישאוש ששמע זה אמ׳ לא תפחד לבד יהיה **לך** טובה אמונה בשם׳ והאמין 37 ולא הוליך שום אדם
Mc 5,41 קפיטא קום שרוצה לומר בתולה. אני אומר **לך** שתקומי. 42 ותכף הנערה חזרה חיה והלכה היתה
Mc 6,18 מחזיק. 18 וג׳ואן אמר לאירודיש אינו ראוי **לך** החזק באשת אחיך 19 ואירודיאש לקחו במיאוס
Mc 6,22 המלך אל הנערה. שאלי מה תחפוצי ואתנהו **לך** 23 ועשה שבועה שיתן לה כל מה שתשאל עד חצי
Mc 8,33 גוער פירו. אמ׳ הפרד מעלי שכנגדי. כי אין **לך** שכל אלהיי אבל בשריי. 34 וקרא לעם ולתלמידיו
Mc 9,4 לו טוב הוא שאנחנו נעשה פה שלשה אהלים. **לך** אחד ולמ ולמשה אחד ולאליהו אחד. 5 ולא יודע מה
Mc 9,16 איש אחד מהעם ואמ׳ רבי אני נהגתי בני **לך** שבלבו שטן. 17 ובכל מקום שלוקחו מפילו ומכריחו
Mc 9,23 זעק אבי הבן בוכה אני מאמין. אכן ייטב **לך** שתעזור להאמנתי. 24 וכאשר ראה שהעם מתאסף הוא
Mc 9,42 ידך אישקנדליזט כרות אותה. כי יותר שוה **לך** הכנס בגן עדן ביד אחת מאשה של גיהנם בשתים 43
Mc 9,44 רגלך אישקנדליזט כרות אותה כי יותר שוה **לך** הכנס בג״ע באחת. מהכנס בשתים בגהינם 45 אל
Mc 9,46 עינך אשקנדליזט עקור אותה כי יותר שוה **לך** הכנס בג״ע בעין אחד משתים בגהינם 47 מקום
Mc 10,21 הביטו וייטב לו ויאמר אליו דבר אחד חסר **לך.** מכור אשר לך ותנהו לעניים ויהיה לך אוצר גדול
Mc 10,21 לו ויאמר אליו דבר אחד חסר לך. מכור אשר **לך** ותנהו לעניים ויהיה לך אוצר גדול בשמים ובא
Mc 10,21 חסר לך. מכור אשר לך ותנהו לעניים ויהיה **לך** אוצר גדול בשמים ובא אחרי. 22 וכאשר שמע זה
Mc 10,47 47 [*] והתחיל לצעוק. ואמ׳ בן דויט יהיה **לך** חמלה ממני. 48 [*] [*] 49 וישאוש עמד וקראו.
Mc 10,52 51 וישאוש אמ׳ אליו [*] [*] [*] 52 [*] **לך** כי אמונתך הושיעך. ומיד ראה ונמשך אחריו בדרך:
Mc 11,22 שקללת שיבשה. 22 וענה ישו ואמר אליו יהיה **לך** טובה אמונה בשם 23 כי באמת אני אומר לכם כל מי
Mc 11,28 אי זה כח עושה אתה אלו הנפלאות ומי נתן **לך** זה הכח שאתה עושה זה: 29 וישוש ענה ואמר להם.
Mc 14,12 אמרו לו התלמידים להיכן תחפוץ שנלך ונכין **לך** הפסח שתאכל. 13 ושלח שנים מן התלמידים ואמ׳
Lc 1,13 זכריה כי תפלתך נשמעת ואשתך אלישבק תלד **לך** בן ותקרא שמו יוחנן. 14 ותהיה שמחה וגיל לך
Lc 1,14 בן ותקרא שמו יוחנן. 14 ותהיה שמחה וגיל **לך** ורבים ישמחו כשיהיה נולד. 15 כי הוא יהיה גדול
Lc 1,19 לו אני הוא שעומד לפני האל ושולחתי להגיד **לך** אלה הדברים 20 בעבור שלא האמנת לדברי שיושלמו
Lc 1,45 45 ואשריך שהאמנת כי אותם הדברים שנאמרו **לך** מהש׳ יהיו נשלמים בך. 46 ומריאה אמרה נשמתי
Lc 1,61 61 ואמרו לה אין ראוי במשפחתך שתהיה **לך** כזה השם. 62 ועשו סימן לאביו איך הוא חפץ יהיה
Lc 4,6 לו כל מלכות העולם 6 ואמ׳ לו הנה אתן **לך** כל אלה העניינים 7 אם תפול לרגלי ותפללני. 8
Lc 4,10 עצמך וענה לו 10 כתו׳ הוא שמלאכיו יצוה **לך** שישמרך 11 בידים ישאונך פן תגוף באבן רגלך. 12

Lc 4,34 בבית הכנסת וצועק בקול גדול ואומר 34 מה **לך** ישאוש נזוריט שבאת להשמידנו. אני יודע שאתה
Lc 5,14 צוה שלא יגידוהו לשום אדם. אבל אמ׳ לו **לך** ותראה לכהנים ותדור בעד טהרתך כמו שמשה מצוה
Lc 5,24 בארץ לעזוב החטאים. אמ׳ אל חולה אני אומר **לך** לך קום וקם מטתך ושאהו לביתך 25 ומיד קם לפני
Lc 5,24 לעזוב החטאים. אמ׳ אל חולה אני אומר לך **לך** קום וקם מטתך ושאהו לביתך 25 ומיד קם לפני כלם
Lc 5,27 אדם אחד שמו לוי ואמ׳ לו יושב בסטון שלו **לך** אחרי 28 והאיש קם והניח כל ענייניו והלך
Lc 7,8 תחת רשותי ותחת כחי פרשים. ואומר אני לזה **לך** והוא הולך. ואומר אני לאחר בא והוא בא: ואומר
Lc 7,40 וענה ישאוש ואמ׳ לו שימון אני רוצה לומר **לך** אי זה דברים. וענה שימון ר׳ אמור. 41 שני
Lc 7,47 משחה רגלי במשיחה. 47 ובעבור זה אני אומ׳ **לך** כי לא תהיו נעזבים עונות רבים ונמחלים בעבור
Lc 8,28 משיח נפל לפניו צועק בקול גדול ואומר מה **לך** ישאוש לבא אלי בן האל מאד עליון מבקש אני ממך
Lc 8,39 39 שוב לביתך וספר כל הדברים האלה שעשה **לך** האל. ויסע האיש והלך בכל העיר ודורש כל הדברים
Lc 8,39 והלך בכל העיר ודורש כל הדברים האלה שעשה **לך** האל. ויסע האיש והלך בכל העיר ודורש כל הדברים
Lc 9,33 אדון דבר טוב הוא שנעשה פה. שלשה אהלים. **לך** אחד. ולמשה אחד. ולאליהו אחד. ומדבר ואינו
Lc 9,59 מקום שיכוף ראשו: 59 וישו אמ׳ לאיש אחר **לך** אחרי. וענה הנח לי לקבור את אבי. 60 וישאוש
Lc 10,13 תסבלוהו אתם. 13 אוי לכם כורושים אוי **לך** ביטישידה כי את בטירוש או בסדום יהיו נעשים
Lc 10,21 שעה שמח ישאוש ברוח הקדש ואמר אני מתודה **לך** אב ואדון בשמים ובארץ שהעלמת דברי אלו מן
Lc 10,36 לו בחזרתו. 36 אי זה מאלה השלשה נראה **לך** שהיה יותר חבר ורע לאותו שנפל בין הגנבים. 37
Lc 10,37 אותו שעשה לו החסד ההוא וישאוש אמ׳ לו **לך** ואתה תעשה כן. 38 ונעשה בעוד שהולכים נכנס
Lc 11,7 ובני הם עתה במטה אינינ יכול לקום לתת **לך** הפת. 8 ואם הוא בהתמדה שואל אני אומר לכם שאם
Lc 12,59 השוטר. והשוטר יתנך במאסר. 59 אני אומ׳ **לך** שלא תצא משם עד שתשוב אל היותר אחרון: Tit,13
Lc 13,31 שעה נגשים אליו: ומקצת הפרושים אמרו אליו **לך** מעמנו כי אירודיש אבה המיתך. 32 וישאוש אמר
Lc 14,9 ממך נקרא שם 9 ויבא לאותו שזמנך ויאמר **לך** תן מקום לזה. ואז בבושת תרד מטה מטה. 10 רק
Lc 14,10 בבושת תרד מטה מטה. 10 רק כאשר תהיה נקרא **לך** ושב במקום היותר אחרון בעבור כשיבוא אותו
Lc 14,10 היותר אחרון בעבור כשיבוא אותו שזימן **לך** יאמר לך אהוב עלה הנה. אז תשיג מעלה לפני
Lc 14,10 אחרון בעבור כשיבוא אותו שזימן לך יאמר **לך** אהוב עלה הנה. אז תשיג מעלה לפני הקרואים. 11
Lc 14,12 עשירים. כי באולי אותם שאתה קורא שישלמו **לך** גמול: 13 אבל כשתעשה זימון קרא העניים
Lc 14,23 נאות לזה ניאות לזה: 23 אמ׳ האדון לעבד **לך** בעיירות ובדרכים והכניסם בחזקה בעבור שענייני
Lc 15,31 אמ׳ לו. אתה עמדי היית לעולם וכל אשר לי **לך** הם. 32 אבל לאכול ולשמוח איני ראוי ולשמח
Lc 16,25 לי לזריט .. לעמים.. 25 .. זכור שהיה **לך** ר.. .. ולזרו היה ה..רעות ועתה לזרו .. ואתה
Lc 17,3 לאחד מן הקטנים. 3 שמעו אתם אם חטא חטא **לך** אחיך תוכיחהו ויעשה תשובה ומחול לו 4 ואם ז׳
Lc 17,4 4 ואם ז׳ פעמים יחטא נגדך ושבע ביום ישוב **לך** אמור נחמתי תסלח לו. 5 ואמרו השלוחים. למדנו
Lc 18,11 אלה הדברים. אדון אלהים חינות אני עושה **לך** כי אני אינינ כמו האנשים האחרים גזלנים רעים
Lc 18,22 אמ׳ אליו. עדיין חסרת דבר אחד. מכור אשר **לך** ותנהו לעניים. ויהיה לך אוצר בשמים. ובא ולך
Lc 18,22 אחד. מכור אשר לך ותנהו לעניים. ויהיה **לך** אוצר בשמים. ובא ולך אחרי. 23 ואלה הדברים
Lc 18,38 מקום. 38 והעור קרא ישאוש בן דוד יהיה **לך** רחמנות עלי. 39 ואותן שהולכין עמו מקללין אותו
Lc 18,41 הביאוהו אליו שאלו 41 מה אתה חפץ שאעשה **לך** והוא אמ׳ אדון שאהיה רואה 42 וישאוש אמ׳ אליו
Lc 18,42 42 וישאוש אמ׳ אליו ראה אמונתך תושיע **לך** 43 ומיד ראה. והלך אחרי ישו משבח לשם וכאשר כל
Lc 19,17 שמח עבד טוב כי בדבר קטן היית נאמן. יהיה **לך** ממשלה על מאה עיירות: 18 והאחר בא ואמ׳ [*] 19
Lc 19,42 והאמנת הדברים שהם שלך כזה היום לשלום **לך.** ועתה הן נעלמות לעיניך. 43 כי ימים יבואו לך
Lc 19,43 ועתה הן נעלמות לעיניך. 43 כי ימים יבואו **לך** שאויביך ימאסוך ויקיפוך ויצורו לך מכל צדדין
Lc 19,43 יבואו לך שאויביך ימאסוך ויקיפוך ויצורו **לך** מכל צדדין 44 [*] ולא יניחו בך אבן על אבן.
Lc 20,2 אתה עושה אלה הדברי׳ או מי הוא אשר נתן **לך** זאת הממשלה. 3 וישאוש ענה ואמ׳ להם. ואני אשאל
Lc 22,11 שיכנס. 11 ותאמרו לבעל הבית האדון אומר **לך** אנה הוא המקום שיאכל הפסח עם תלמידיו. 12 והוא
Lc 22,34 בסוהר ובמיתה. 34 וישאוש אמר אני אומר **לך** פירו לא יקרא התרנגול שג׳ פעמים תהיה כופר בי
Lc 23,42 שום רע לא עשה. 42 ואומ׳ לישו אדון יהיה **לך** זכרון ממנו כשתבוא במלכותך. 43 וישוש אמ׳ אליו
Lc 23,43 43 וישוש אמ׳ אליו באמת אני אומ׳ **לך** שהיום תהיה עמי בגן עדן. 44 והיתה כמעט שעה
Jn 1,43 רצה לצאת בגלליאה ומצא פליף ואמ׳ לו **לך** אחרי. 44 ופליף היה מעיר באטשידא ששם היה
Jn 1,50 50 ענה ישאוש ואמר לו. כי אני אומר **לך** שראיתיך תחת תאנה. תוכל להיות מאמין אתה עוד
Jn 3,3 עמו. 3 ענה ישאוש ואמ׳ לו אמת אני אומ׳ **לך** שום אדם לא ישיג לראות מלכות שמים אם לא יהיה
Jn 3,5 פעם אחרת: 5 ענה ישאוש אמת אני אומר **לך** שום אדם לא יכנס במלכות שמים רק אותו שפעם
Jn 3,11 ואלה הדברים לא ידעת. 11 אמת אני אומר **לך** שאנחנו מה שיודעים מדברים וממה שראינו עושים

Jn 4,9	שמריטנא. אתה שיהודי אתה שאלת ממני ליתן	**לך** לשתות. ואני אשה ממקום שמריאה והיהודים אינם
Jn 4,10	הוא השואל לשתות. את באולי תשאלי לו ויתן	**לך** מים חיים. 11 ענתה האשה אליו הבור הוא עמוק
Jn 4,11	11 ענתה האשה אליו הבור הוא עמוק ואין	**לך** מה שתוכל לשאוב ואיך תתן לי מים חיים: 12 האתה
Jn 4,17	לי בעל. וישאוש אמ׳ לה אמת את אומרת שאין	**לך** בעל 18 כי חמשה בעלים היו לך וזה שעתה לך אינו
Jn 4,18	אומרת שאין לך בעל 18 כי חמשה בעלים היו	**לך** וזה שעתה לך אינו בעליך אמת אמרת: 19 והאשה
Jn 4,18	לך בעל 18 כי חמשה בעלים היו לך וזה שעתה	**לך** אינו בעליך אמת אמרת: 19 והאשה אמרה לו אדון
Jn 4,50	רד קודם שימות בני. 50 אמר אליו ישאוש	**לך** בנך חי הוא. והאדם האמין לדבר שאמר לו ישו
Jn 5,10	היה. 10 אז אמרו היהודים שבת הוא ואין	**לך** לשאת מטתך. 11 והוא ענה להם מי שעשה לי זה אמ׳
Jn 5,14	בריא מכאן ואילך לא תחפוץ לחטוא ולא יקרא	**לך** דבר רע: 15 והלך אותו האיש ואמ׳ ליהודים
Jn 6,69	פירי אדון למי נלך דברי חיים נצחיים הם	**לך:** 70 ואותך אנחנו מאמינים. והכרנו שאתה משיח בן
Jn 8,48	אנו אומרים יפה שאתה שומרוני מהשטן יש	**לך:** 49 ענה ישאוש אין בי שד. רק אני מכבד אבי.
Jn 8,57	ושמח: 57 אמרו היהודים אליו עדיין אין	**לך** חמשים שנה ואברהם ראה אותך. 58 אז ישוש אמ׳
Jn 9,7	ומשח העינים שלו מאותו טיט. 7 ואמ׳ לו	**לך** ורחץ במי שלוח. שר״ל שלוח. אז הלך וטבל שם
Jn 9,15	15 אז שאלו לו הפרושים באי זה צד חזר	**לך** הראות. והוא אמ׳ אליהם טיט עשה: והניחו על
Jn 9,26	עור ועתה אני רואה: 26 אז אמרו לו מה עשה	**לך** ואיך פתח עיניך. 27 והוא ענה כבר אמרתי. ואתם
Jn 11,22	אנכי יודעת כי כל דברים שאתה שואל נותנים	**לך.** 23 וישאוש אמ׳ אליה אחיך יחזור חי. 24 ומרטא
Jn 11,40	ימים שמת. 40 וישאוש אמר אליה לא אמרתי	**לך** שאם תאמיני באמת תראי אור האל. 41 ואז הסירו
Jn 11,41	נשא עיניו לשמים ואמ׳ אב חנות אני עושה	**לך** כי שמעת אותי 42 ואני כבר ידעתי שכל שעה אתה
Jn 13,8	8 [*] [*] [*] ישאוש אם לא ארחצם לא יהיה	**לך** חלק בי. 9 ואמר לו שימון ופירי לא הרגלים לבד
Jn 13,38	אמר נשמתך בעבורי לא תתן אמת אני אומר	**לך** לא יקרא התרנגול עד שתהיה כופר בי שלש פעמים.
Jn 16,30	עתה ידענו שיודע אתה כל הדברים ואין צריך	**לך** לשאול לאחר הזה אנחנו מאמינים שיצאת מהאל: 31
Jn 18,34	אתה אומר זה מעצמך. אז אמרוהו אחדים.	**לך** ממני 35 ענה פילאטו. ואני יהודי עמך והגמוניך
Jn 19,11	הוא להמיתך ולתלותך. 11 וישאוש ענה אין	**לך** נגדי שום יכולת. אם לא יהיה לך נתון מן השמים
Jn 19,11	ענה אין לך נגדי שום יכולת. אם לא יהיה	**לך** נתון מן השמים זהו מן האל. ובעבור זה מי
Jn 21,18	אמר אליו האכיל צאני. 18 אמת אומר אני	**לך** כשהיית נער היית יושב והולך למקום חפצך. רק
Jn 21,22	אליו אני רוצה שיע שיעמוד פה עד שאבא מה	**לך** אתה תלך אחרי. 23 אז יצא זה הדבר בתוך אחיו
Jn 21,23	רק אמר אני רוצה שכן יעמוד עד שאבא מה	**לך.** 24 זה הוא התלמיד שעושה עדות מאלו הדברים
Lc 17,31	שעה מי שיהיה בגג וקנקניו בבית לא ירד	**לכבסם.** וכן מי שיהיה בראש לא ישוב אחור. 32 זכרו
Mt 12,4	הוא ואותן שהיו עמו אינו ראוי לאכול רק	**לכהנים** לבד. 5 ולא אתם קראתם בדת שהכהנים לפעמים
Lc 5,14	יגידוהו לשום אדם. אבל אמ׳ לו לך ותראה	**לכהנים** ותדור בעד טהרתך כמו שמשה מצוה לעדות
Mt 2,8	להם הכוכב. 8 וישלחם לבית לחם ויאמר להם	**לכו** שאלו מהילד בתבונה ובדעת ובמוצאכם אותו שובו
Mt 8,32	באותן חזירים 32 וישאוש משיח אמ׳ להם	**לכו.** והשטנים יצאו מן האדם ונכנסו בחזירים.
Mt 9,13	הבריאים אינם צריכים רופא אבל החולים. 13	**לכו** ללמוד מה רוצה לומר. כי אני אוהב יותר חסד
Mt 11,4	להושיענו. או מקוים אנו אחר. 4 וישוש ענה	**לכו** וספרו לזואן מה שראיתם ושמעתם. 5 העורים
Mt 20,4	אחרים שהיו עומדים בטלים בשער 4 ואמ׳ להם	**לכו** לכרמי ואתן לכם דבר בינוני 5 והם הלכו. ופעם
Mt 20,7	7 וענו באשר שום אדם לא שכרם. והוא אמ׳	**לכו** לכרמי 8 וכאשר הערב היה אמ׳ אדון הכרם
Mt 21,2	הזתים. אז הוא שלח שנים מתלמידיו 2 אומר	**לכו** אל אותו המגדל שהוא לפניכם. ותכף תמצאו אתון
Mt 25,9	9 וענו החכמות ואמרו אולי לא יספיק לנו	**לכו** למוכרות וקנו לכם 10 וכאשר הולכות לקנות בא
Mt 26,18	זה מקום תחפוץ שנכין הפסח. 18 וישאוש אמר	**לכו** אל העיר. וזה האיש שתמצאו אמרו לו הרב אומר
Mt 28,19	הש׳ נתן לי יכולת בשמים ובארץ. 19 לכן	**לכו** דרשו לכל העמים וטבלו אותם בשם האב והבן
Mc 6,37	ישאוש ואמ׳ להם תנו אתם להם לאכול. [*]	**לכו** א״כ לקנות מאתים ככרות לחם ותנו להם לאכול.
Mc 11,2	בהר הזתים. שלח שני תלמידים 2 ואמ׳ להם	**לכו** לאותו מגדול שהוא לפניכם. ומיד שתכנסו באמצע
Mc 14,13	13 ושלח שנים מן התלמידים ואמ׳ להם	**לכו** אל העיר ותפגשו אדם אחד שנושא חבית מים. לכו
Mc 14,13	אל העיר ותפגשו אדם אחד שנושא חבית מים.	**לכו** אחריו. 14 ובמקום שיכנס תאמרו לאדון הבית הרב
Mc 16,7	איננו פה. ראו זה המקום שהניחוהו. 7	**לכו** תכף לתלמידים ולפירו ואמרו להם כי לפניהם
Mc 16,15	האמינו לאותם שראוהו שחזר חי 15 ואמר להם	**לכו** בכל העולם דרשו דבר מלך השמים לכל בריה 16
Lc 7,22	[*] [*] 21 [*] 22 וענה ישאוש ואמ׳ להם.	**לכו** ואמרו מה שראיתם ושמעתם העורים רואים. הפסחים
Lc 10,3	הקציר רבות. רק הקוצרים מועטים. [*] 3	**לכו.** הנה אני שולח אתכם כשיות בין זאבים. 4 לא
Lc 13,32	כי אירודיש אבה המיתך. 32 וישאוש אמר להם	**לכו** ואמרו לאותו שועל שאנכי מגרש השדים ועושה
Lc 15,22	ראוי להקרא בנך. 22 ואח״כ אמ׳ לעבדיו	**לכו** כולכם שאו התלמיד הראשון. ובאו והלבישוהו

Lc 17,14 ישאוש חמול עלינו 14 וכאשר ראם ישאוש אמ׳ **לכו** ותתראו אל הכהנים. ונעשה שבעודם הולכים נשתנו
Lc 19,30 הר הזתים. ושלח שני תלמידים. 30 אומר **לכו** לאותו מגדול שהוא קרוב לנו בו תכנסו ותמ
Lc 20,14 מחזיקי הכרם בנכליהם אמרו זהו היורש **לכו** ונהרגהו והירושה תהיה לנו. 15 והשליכו אותו
Lc 22,8 שימות בפסח. 8 ושלח פירו וזואן אומר **לכו** והכינו הפסח שנאכל. 9 והם אמרו לאן אתה חפץ
Lc 22,10 בעיר תפגשו אדם אחד נושא אשישה של מים **לכו** אחריו בבית שיכנס. 11 ותאמרו לבעל הבית האדון
Lc 3,16 שיואן יהיה ישאוש משיח. 16 ענה יואן ואמ׳ **לכולם** אני טובל אתכם במים אבל יבא יותר חזק ממני
Mc 5,34 34 והוא הבין ואמר לה בתי אמונתך הושיעך. **לכי** לשלום ותהיי נרפאת. 35 ובעוד שמדבר באו אל
Lc 7,50 אל האשה [*] 49 [*] 50 [*] אמונתך הושיעך **לכי** לשלום. Tit,8 קפיטולו ט׳ כפי לוקא 1 ונעשה
Lc 8,48 48 וישו אמ׳ לה בתי אמונתך הושיעך **לכי** לשלום. 49 ושר בית הכנסת בא לו ואמר אליו אל
Jn 4,16 ושלא אבא פה לעולם לשאוב. 16 וישו אמ׳ לה **לכי** וקראי אישך ושובי פה. 17 ענתה האשה ואמרה לו
Jn 8,11 גואל אחד. וישאוש אמר לה ואני לא אענישך **לכי.** ומכאן והלאה לא תעשי חטא: 12 וישאוש אומר
Jn 20,17 אל תגעי בי כי עדיין לא עליתי לאבי. אבל **לכי** לתלמידי ואמרי להם שאני עולה אל אבי ואל
Mt 5,15 אבל להניחו על המנורה בעבור יעשה אור **לכל** אותן שבבית הן. 16 כן יהיה מאיר נרכם לפני
Mt 16,27 האל באספקלריות אביו עם המלאכים ואז ישיב **לכל** אחד כפי מעלליו 28 אמת אני אומר לכם. כי מקצת
Mt 24,14 האיונגיליאו יהיה נדרש בכל העולם לעדות **לכל** העמים. ואז יבא הקץ. 15 וכאשר תראו שקוץ
Mt 25,15 ה׳ בזנטיש. ולאחר ב׳ בזנטש. ולאחד אחד **לכל** אחד מהם כפי ערכו והלך לו תכף. 16 ואותו שקבל
Mt 28,19 לי יכולת בשמים ובארץ. 19 לכן לכו דרשו **לכל** העמים וטבלו אותם בשם האב והבן ומהקדש רוח 20
Mc 11,17 ואומ׳ להם אינו כתוב שבית שלי הוא תפלה **לכל** העמים. ואתם עשאוה מערת גנבים. 18 וכאשר שרי
Mc 13,10 10 וחוייב ראשונה דרוש המלכות שממיי **לכל** העמים. 11 וכאשר ינהגו אתכם תפושים אל תפחדו
Mc 13,37 כשיבא ימצאכם ישנים 37 ומה שאני אומר לכם **לכל** אני אומר עורו: Tit,14 קפיטולו י״ד כפי ש׳
Mc 16,15 להם לכו בכל העולם דרשו דבר מלך השמים **לכל** בריה 16 אותו שיאמין ויהיה טבול יהיה נושע
Lc 2,10 הנה אנכי מגיד לכם שמחה גדולה שתהיה **לכל** העם. 11 כי היום נולד לנו בעיר דוד מושיע
Lc 2,38 שעה היתה מתודה לש׳ והיתה מדברת ממנו **לכל** אדם אותן שממתינים פדיון ישראל: 39 וכאשר
Lc 6,30 ועו׳ הגונילא אם יחפוץ לגנולה. 30 אבל **לכל** אדם שישאלך תן. ולאותו שיגזול את שלך אל
Lc 7,24 למה יצאתם ראות במדבר. השוקים שנועות **לכל** רוחות. 25 אבל אי זה עניינים יצאתם לראות איש
Lc 7,42 לו אחד. 42 ולא היה להם מה שיפרעוהו. נתן **לכל** אחד מה שחייב. איזה אוהב יותר מאלו השנים. 43
Lc 9,13 ושני דגים וצריכים אנו לקנות דבר מאכל **לכל** העם הזה 14 והם כמו חמשת אלפים וישאוש אמ׳
Lc 9,23 ויחזור חי ביום השלישי למיתתו 23 ואומר **לכל** אם איש חפץ לבא אחרי יהיה כופר בעצמו ושתי
Lc 11,4 והנח לנו כל חטאתינו. כי אנו מניחים אותם **לכל** מחו מחוייבינו. ואל תביאנו לנסיון. 5 ואמ׳
Lc 12,41 ופירו אמ׳ לו אדון אמור לנו זה הדבר או **לכל.** 42 ואדונינו אמ׳ לכל האיש הנאמן ועושה
Lc 12,42 לנו זה הדבר או לכל. 42 ואדונינו אמ׳ **לכל** האיש הנאמן ועושה ההוצאה בחכמה אותו האיש
Lc 19,26 כבר יש לו עשרה אימנש. 26 אני אומר לכם **לכל** אדם שיש לו ינתן לו ויושפע. ומי שאין לו מה
Lc 24,47 השלישי 47 לתשובה ולמחילת עונות. דרש **לכל** העמים והתחילו בירושלם 48 ואתם עדים מאלה
Jn 1,12 עצמות דבריו. ואותן שלא קבלוהו. 12 רק **לכל** אותן שקבלוהו נתן יכולת שיהיו נעשים בני האל.
Jn 4,20 ההר ואתם אומרים שבירושלם הוא המקום שיש **לכל** להתפלל לאל: 21 וישאוש אמר לאשה תאמיני בִּי
Jn 6,7 מאות פשיטין לחם לא יספיק לעם הזה אם נתן **לכל** אחד מעט: 8 אמר אליו אחד מתלמידיו אנדריב אח
Jn 7,4 מעשיך שאתה עושה. 4 כי הרוצה שיתפרסם **לכל** אינו עושה שום דבר בסתר אם תעשה אלה הדברים
Jn 19,23 כשתלוהו לקחו המלבושים. וחלקום לד׳ חלקים **לכל** פרט חלקו. והמלבוש הנקרא גונילא. והיתה בזולת
Mt 15,26 אינינו טוב שאדם יקח לחם מהבנים ושיתנהו **לכלבים** לאכול. 27 והיא אמרה אמת הוא. אכן אמת היא
Mc 7,27 אין דבר טוב קחת הלחם מהבנים בעבור תתו **לכלבים.** 28 והיא ענתה אמת הוא אדון. אכן גורי
Mt 3,7 היה אומ׳ אליהם משפחת ויבדיש מי למד **לכם** לברוח לאף הש׳ם. 8 עשו מעשים טובים ותשובה 9
Mt 3,9 בלבבכם. אברהם היה אבינו כי אני אומר **לכם** שהאל יכול להחיות מאלה האבנים בני אברהם. 10
Mt 5,12 בשמים כי כן רדפו הנביאים שהיו קודמים **לכם:** קפיטולו י״ב כפי מתיאו 13 והיה עשוי בעוד
Mt 5,18 והנבואות אבל באתי למלאת: 18 אני אומר **לכם** באמת שלא יחסר דבר א׳ מהתורה שלא יושלם עד
Mt 5,20 גדול יהיה במלכות שמים. 20 ואני אומר **לכם** באמת שאם לא תהיו צדיקים יותר מהחכמים
Mt 5,22 ומי שירצח ראוי למשפט. 22 ואני אומ׳ **לכם** מי שישנא אחיו ראוי הוא למשפט. ומי שיאמ׳ לו
Mt 5,28 שהתורה הישנה אמרה לא תנאף. 28 ואני אומ׳ **לכם** שכל אדם שיביט אשה ויחמוד אותה בלבו כבר עשה
Mt 5,32 אשתו יתן לה ספר כריתות 32 ואני אומר **לכם** שכל אדם המגרש אשתו אם לא בעת ניאוף. הוא
Mt 5,34 שבועתך ושלם לאל מה שנשבעת. 34 ואני אומר **לכם** שלא ישבע אדם לשמים מפני שהוא כסא האל. 35
Mt 5,39 עין תחת עין שן תחת שן 39 ואני אומר **לכם** שלא תשלמו רע ברע. כי אם טוב ברע אבל אם יכה

Mt 5,44 לרעך כמוך. ותכעיס אויבך. 44 ואני אומ׳ **לכם** אהבו אויביכם ותעשו טוב לאשר עושים לכם רע
Mt 5,44 לכם אהבו אויביכם ותעשו טוב לאשר עושים **לכם** רע והתפללו על רודפיכם 45 מפני שתהיו בני
Mt 6,2 ובדרכים כדי שיכבדום האנשים: אני אומ׳ **לכם** באמת שכבר קבלו תגמולם: 3 וכאשר תעשו צדקה.
Mt 6,5 השוקים כדי שיראו אותם האנשים: אני אומ׳ **לכם** באמת כבר קבלו שכרם. 6 רק אתה כשתתפלל הכינה
Mt 6,14 14 אם אתם תמחלו לאנשים חטאתיהם האל יכפר **לכם** שגגותיכם 15 ואם לא תמחלו האל לא יכפר אתכם:
Mt 6,16 שמחלישים פניהם כדי שיראו צמים. כאמר אמ׳ **לכם** שקיבלו שכרם: 17 רק אתה כשתצום שרוק ראשך
Mt 6,25 לעבוד [*] האל והעולם. 25 לכן אני אומר **לכם** לא תהיו מאד נאנחים מהגוף. מה תאכלו. מה
Mt 6,29 ולא קוצרין ולא מתעמלין: 29 ואני אומ׳ **לכם** כי שלמה לא היה מכוסה עם כל מעלתו כמו אחד
Mt 6,33 זה. 33 שאלו בתחלה מלכות האל ויותר ותהיה **לכם** כל זה. 34 א״כ אל תאנחו ליום מחר. כי יום מחר
Mt 7,7 שאלתכם: תחפצו ותמצאו: דפקו בדלת ויפתח **לכם.** 8 כי כל אדם שישאל יקח. והמחפש ימצא. והדופק
Mt 7,12 טובים לשואליו 12 כל אשר שתחפצו שיעשו **לכם** האנשים תעשו להם זאת היא התורה והנביאות:
Mt 7,15 מאד. ומעטין הם המוצאים אותה: 15 השמרו **לכם** מנביאי שקר הבאים בלבוש רחלות ובתוכם הם
Mt 8,10 נפלא. ואמר לאותן שהיו עמו. אמת אני אומר **לכם** לא מצאתי אמונה כזאת בישראל. 11 ואומר אני
Mt 8,11 מצאתי אמונה כזאת בישראל. 11 ואומר אני **לכם** כי רבים יבואו ממזרח וממערב. וינוחו עם אברהם
Mt 9,28 משיח אמ׳ להם אתם מאמינים שאוכל להחזיר **לכם** הראות. והם ענו הן גביר: 29 וישוש משיח נגע
Mt 10,15 והסירו העפר מרגליכם. 15 אמת אומר אני **לכם** שיותר עונש תסבול ליום הדין אותה העיר מאותה
Mt 10,23 אתכם בעיר אחד נוסו באחרת: אמת אני אומר **לכם** שלא תגמרו עיירות ישראל אשר בן האלוה יבא
Mt 10,42 הקטנים כוס אחד ממים קרים בשם תלמידי אמת **לכם** אני אומר לא יפסיד שכרו: Tit,11 קפיטולו ל״ה
Mt 11,9 למה יצאתם ראות נביא הוא באמת: ואומר אני **לכם** שהוא יותר מנביא: 10 זה הוא אותו שממנו הנביא
Mt 11,11 מלאכי שיפנה דרכך לפניך. 11 אמת אני אומ׳ **לכם** כי בכל ילודי אשה אין ילוד גדול מזואן טבול.
Mt 11,17 וקוראים לדומיהם 17 ואומרי׳ אנחנו שרים **לכם.** ואינכם מחוללים. אנחנו בכינו ואתם לא דנים.
Mt 11,21 גדולות ולא עשו תשובה. ואמר 21 רע יהיה **לכם** כורושים וביטשידה. אם הנפלאות שנעשו בכם תהיו
Mt 11,22 עושים תשובה. בשקים ובאפר: 22 ואומ׳ אני **לכם** שעונש מעט יהיה לאותן דטיר אי דשידון יותר
Mt 11,24 יעשו תשובה. עד היום הזה: 24 ואומ׳ אני **לכם** שהשדומיטש יענשו בעונש קטן ביום הדין ממך:
Mt 12,6 השבתות במקדש בלא עון. 6 אמת אני אומר **לכם** שאותו שהוא בכאן הוא גדול המקדש 7 ואם תבינו
Mt 12,31 כנגדי מפזר. 31 ובעד אהבה זו אומר אני **לכם** כי עון קללה יכופר לאנשים לבד מי שאומר קללה
Mt 12,36 מרוע אוצר נודר רע. 36 בעבור זה אומר אני **לכם** כי כל מלה כבידה שידוברת תהיה בין האנשים יתן
Mt 12,39 39 וישאוש ענה להם אומה רעה אות לא ינתן **לכם** לבד אות יונה נביא. 40 כי כמו שיונה היה בבטן
Mt 13,11 אתה מדבר בדמיונות. 11 והוא ענה להם אומר **לכם** ניתן להבין סודות מלכות שמימיי אבל להם לא.
Mt 13,17 שרואים. ואזניכם ששומעים. 17 כי באמת **לכם** אני אומר כי רבים נביאים ורבים סופרים כוספים
Mt 14,27 27 ותכף ישאוש דבר להם. ואמר להם יהיה **לכם** טוב בטחון באל אני הוא אל תפחדו. 28 וענה ש׳
Mt 15,34 כמה עם. 34 ואמר להם ישואש כמה פת יש **לכם** והם אמרו שבעה ומעט דגים. 35 והוא צוה לעם
Mt 16,4 אומה רעה והפוכה שואלת אות. ואות לא ינתן **לכם** לבד אות יונה הנביא. ונפרד מהם והלך לו: 5
Mt 16,8 בלתי מאמינים. אתם חושבים בעבור שאין **לכם** לחם. 9 למה אינכם מבינים ומזכירים מה׳ לחמים
Mt 16,11 לא תבינו שאיני אומר מהפת. אבל אני אומר **לכם** שתשמרו משאור הצדוקים והפרושים. 12 ואז הבינו
Mt 16,28 ישיב לכל אחד כפי מעלליו 28 אמת אני אומר **לכם.** כי מקצת מאלו שהם פה לא ימותו עד שיראו בן
Mt 17,12 אליהו יבא ויציל כל הדברים. 12 ואומר אני **לכם** שבא ולא הכירוהו. אבל עשו ממנו כל רצונם. כן
Mt 17,19 להם ישאוש בעבור מיעוט האמנתכם. אמת אומר **לכם** אני אשר אם לכם תהיה אמונה כמו גרגיר אחד של
Mt 17,19 מיעוט האמנתכם. אמת אומר לכם אני אשר אם **לכם** תהיה אמונה כמו גרגיר אחד של חרדל. ותאמרו זה
Mt 17,19 אל מקום אחר כי הוא ישתנה. ולא יהיה **לכם** דבר גדול לעשותו: 20 וזאת המדה שטן אין מגרש
Mt 18,3 קטן א׳ והניחו באמצעם 3 ואמר אמתות אומר **לכם** אני שאם לא תשובו ותהיו כמו זה הנער לא תכנסו
Mt 18,10 בגן עדן בעין אחד מגיהנם בשתים. 10 השמרו **לכם** אשר לא תבזו אחד מאלו הקטנים. כי אומר אני
Mt 18,10 לא תבזו אחד מאלו הקטנים. כי אומר אני **לכם** [*] 11 [*] 12 [*] אם שום איש יש לו ק׳ צאן
Mt 18,13 13 ואם יקרה שימצאנה אמיתות אומר אני **לכם** כי יותר ששון יש לי ממנה מן התשעים ותשע שלא
Mt 18,18 ממנו כמו אויב ופרסמהו: 18 אמיתות אומר **לכם** אשר כל מה שתקשרו בארץ יהיה קשור בשמים וכל
Mt 18,19 בארץ יהיה מותר בשמים: 19 ועו׳ אומ׳ **לכם** אשר אם שנים מכם יהיו בהסכמה של שלום על הארץ
Mt 18,19 בהסכמה של שלום על הארץ שאבי שבשמים יתן **לכם** כל מה שתשאלו: 20 כי למקום ששנים או שלשה
Mt 18,35 לנגישה עד שיחזור כל החוב. 35 כל כך יעשה **לכם** אבי שבשמים אם לא תמחלו מלב טוב לריעכם:
Mt 19,8 ואותה יעזוב. 8 וישוש אמר משה הודה **לכם** שתעזבו נשותיכם בעבור קושי לבבכם. אבל בתחלה
Mt 19,9 אבל בתחלה לא היה מסכָּם. 9 רק אני אומר **לכם** שכל אדם שיעזוב אשתו אם אינו עושה בעבור טעם

Mt 19,24 הכנס העשירים במלכות שממיי: 24 ועוד אמ׳ **לכם** שנות עניין נקל הוא גמל בנקב המחט עבור מעשיר
Mt 19,28 גמול יהיה לנו. 28 וישו אמ׳ להם. אמיתות **לכם** שנמשכתם אחרי שבסוף העולם אשר בן השם׳ יבא
Mt 20,4 בטלים בשער 4 ואמ׳ להם לכו לכרמי ואתן **לכם** דבר בינוני 5 והם הלכו. ופעם אחרת הלך בין
Mt 20,32 קראם מה אתם שואלים מה אתם חפצים אעשה **לכם.** 33 והם אמרו אדון שתפתח עינינו 34 וישאוש
Mt 21,3 תתירוה והביאוה אלי. 3 ואם שום אדם אומר **לכם** דבר אמרו שהאדון צריך בהן למלאכתו ותכף
Mt 21,21 מתה תכף 21 וישאוש אמר להם אמיתות אומר **לכם** שאם יהיה לכם אמונה ולא תספקו לא לבד אומר
Mt 21,21 וישאוש אמר להם אמיתות אומר לכם שאם יהיה **לכם** אמונה ולא תספקו לא לבד אומר מהתאנה אבל אומר
Mt 21,22 שתכף תעשה 22 וכל מה שתשאלו בתפלה בהיות **לכם** אמונה תשיגו. 23 וכאשר היה בא אל בית המקדש
Mt 21,28 זה כח אני עושה אלה הנפלאות. 28 מה דומה **לכם.** אדם אחד היו לו עשרה בנים. ובא הראשון ואמ׳
Mt 21,31 ענו הראשון. והוא אמ׳ להם אמיתות אומר **לכם** שהעוגבים עצמם והזונות ילכו לפניכם במלכות
Mt 21,33 והזונות האמינוהו: 33 הן אחר דמיון אומר **לכם** אדם אחד היה שהיה אב חיילות. שנטע כרם אחד
Mt 21,43 פועל הוא מהאל לעיניכם. 43 אכן מזה **לכם** אומר שמלכות הש׳ יהי מכם לקוח ונתון לגוים
Mt 22,31 ומתחיית המתים לא אתם קראתם מה שהאל אמ׳ **לכם** 32 אני הוא אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב.
Mt 22,42 לפרושים ולכל אותם שהיו נאספים. 42 ולכן **לכם** מה דומה משיח ממי יהיה בן. אמרו מדוד. 43 אמ׳
Mt 23,3 והפרושים עלו בקתדרא משה. 3 כל מה שיאמרו **לכם** תשמרו ותעשו. אבל לא תעשו כמעשיהם כי הם
Mt 23,13 נשפל. ומי שישפיל עצמו יהיה נשגב. 13 אוי **לכם** מאותתים ופרושים ורמאים שמונעים דרך מלכות
Mt 23,14 ואין אתם נכנסים. ולא עזבתם הכנס: 14 אוי **לכם** יודעי ספר פרושים רמאים שאוכלים מה שיש
Mt 23,15 ובעבור זה תסבלו אורך הנגישה. 15 אוי **לכם** מאותתים פרושים רמאים שתסובבו הארץ והים לתת
Mt 23,16 רעים מעצמכם כפלים ובני גיהנם. 16 אוי **לכם** פרנסים עורים שאומרין שאותן שנשבעין במקדש
Mt 23,23 בקתדראת האל ובאותו שיושב עליה: 23 אוי **לכם** מאותתים ופרושים רמאים שלוקחים מצמרת הנענע
Mt 23,25 שלועסין הפרעוש ובולעין הגמל: 25 אוי **לכם** פרושים רמאין שתראו עצמכם מחוץ נקיים. זהו
Mt 23,27 ואחר תהיו כולכם נקיים מבחוץ: 27 אוי **לכם** מאותתים פרושים שדומים לקברים מצויירים
Mt 23,29 אתם מלאים מכל רמאות ולב רע. 29 אוי **לכם** מאותתים פרושים רמאים שמיסדים קברי הנביאים
Mt 23,34 של גיהנם. 34 בעבור זה הנה שאנכי שולח **לכם** נביאים וחכמים ומאותתים: ומהם תהרגו ותתלו
Mt 23,36 אותו שהרגתם בין המקדש והמזבח: 36 אמיתות **לכם** אומר שכל אלה העניינים יבאו על אלה הדורות:
Mt 24,2 רואים אתם כל אלה העניינים. אמיתות אומ׳ **לכם** אשר לא ישאר אבן על אבן שלא תחרב: 3 והוא
Mt 24,4 וקץ העולם: 4 וענה ישאוש ואמ׳ להם. השמרו **לכם** ששום אדם לא יונה אתכם 5 כי רבים יבאו בשמי.
Mt 24,23 הש׳ יקצר אותו זמן. 23 ואז אם איש יאמר **לכם** בזה המקום הוא משיח או שם. לא תאמינו. 24
Mt 24,26 אני אומר זה קודם הזמן. 26 ולכן אם אדם **לכם** יאמר שהוא במדבר אל תרצו לצאת. ואם אדם לכם
Mt 24,26 יאמר שהוא במדבר אל תרצו לצאת. ואם אדם **לכם** יאמר הוא בזאת המערה אל תחפצו האמן. 27 כי כל
Mt 24,34 שהקיץ מתקרב [*] 33 [*] אל הדלת. 34 אמת **לכם** אומר שזה הדור לא ימות עד שכל זה יהיה נשלם.
Mt 24,47 שאדוניו מוצאו ער וכן עושה. 47 אמיתות **לכם** אומר שהוא יניחהו על כל טובותיו. 48 ואם העבד
Mt 25,9 אולי לא יספיק לנו לכו למוכרות וקנו **לכם** 10 וכאשר הולכות לקנות בא החתן. ואותן שהם
Mt 25,40 40 והמלך יענה ויאמר אלהם אמיתות אומר **לכם** כי כל הטוב שמעולם עשיתם עם אחד מאחי הקטנים
Mt 25,45 שרתונך. 45 אז ענה להם אומר אמיתות אומ׳ **לכם** כי כל פעמים שלא עשיתם למקצת מקטני הדלים שלי
Mt 26,10 10 וישאוש שהכירו אמ׳ להם למה חרה **לכם** מזאת האשה כי היא פעלה פעולה טובה אתי. 11 כי
Mt 26,11 כי היא פעלה פעולה טובה אתי. 11 כי יהיה **לכם** לעולם דלים עמכם. ואני לא אהיה לעולם עמכם.
Mt 26,13 משיחה זאת בגופי לחנוט אותי 13 אמיתות **לכם** אומ׳ אשר בכל מקום שאלו האיוגליו יהיו מוגדים
Mt 26,15 15 ואמר להם מה תרצו תת ואני אמסור **לכם** ישאוש והם נדרו לו ל׳ פשיטי כסף. 16 ומכאן
Mt 26,21 21 ובעוד שאוכלין אמר להם אמיתות אומר **לכם** שאחד מכם יבגדני. 22 וכשהם שמעו זה היו מאד
Mt 26,29 שפוכה לכפרת עונותיכם. 29 ואומר אני **לכם** אמונה כי מכאן והלאה לא אשתה מחליקות זה
Mt 26,64 וישאוש אמ׳ אליו אתה אומר. אמיתות אומר **לכם** שעדיין תראו בן הבתולה יושב לימין צד האל ובא
Mt 26,66 קרע מלבושו ואמ׳ זה אמ׳ גדוף 66 מה דומה **לכם** והם ענו אומרים ראוי הוא למות 67 רקקו בפניו
Mt 27,17 קבצם אמ׳ להם פילאט מי אתם רוצים שאניח **לכם** בראבן או ישו שאמור משיח 18 כי הוא יודע
Mt 27,24 הוא שאיני יודע מדם זה האיש הצדיק. השמרו **לכם.** 25 וכל הכלל ענו דמו יהיה עלינו ועל בנינו.
Mt 28,6 שנתלה. 6 אינינו פה כי קם חי כאשר אמר **לכם.** בואו ותראו המקום שאניחהו. 7 ותלכו מהרה
Mt 28,7 בגליליאה ואתם תראוהו שם כמו שהוא אמ׳ **לכם:** 8 ותצאנה מהרה מהקבר ברוב פחד וברוב שמחה
Mc 3,28 אינו קושרו ואז יגנוב הבית. 28 אמתות **לכם** אומר. שכל העונות יהיו מכופרים 29 לבד עון
Mc 4,11 התלמידים שאלוהו מהמשל 11 והוא אמ׳ להם **לכם** נתן להבין סודות מלכות שממיי. אבל להם לא. כי
Mc 4,24 23 מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 24 ואומר **לכם** ראו מה אתם שומעים. כי באותה מדה שתמדדו

Mc 4,30 תכף שמים המגל כי עת קציר הוא. 30 ואומר **לכם** למי אדמה מלכות הש׳ לאי זה דמות אדמהו. 31
Mc 4,40 הנחה 40 ואמ׳ להם למה פחדתם עדיין אין **לכם** אמונה. ואז יראוהו בעוז ואמ׳ אחד אל אחד מי
Mc 6,38 לאכול. 38 ואמ׳ להם ישאוש כמה לחמים יש **לכם** הביטוהו וכאשר הביטוהו אמרו יש לנו חמשה
Mc 8,5 במדבר 5 וישאוש שאלם כמה ככרות פת לחם יש **לכם**. והם ענו ז׳. 6 והוא צוה לעם שישבו בארץ.
Mc 8,12 אות מן השמים. 12 וישאוש אמר להם [*] אמת **לכם** אני אומר שאתם לא תראו סימן ההראות. 13 ועזבם
Mc 8,18 מבינים. עדיין הוא עור לבבכם. 18 עינים **לכם** ואינכם רואים. אזנים לכם ואינכם שומעין. אין
Mc 8,18 לבבכם. 18 עינים לכם ואינכם רואים. אזנים **לכם** ואינכם שומעין. אין לכם זכרון. 19 כאשר חלקתי
Mc 8,18 רואים. אזנים לכם ואינכם שומעין. אין **לכם** זכרון. 19 כאשר חלקתי ה׳ לחמים לה׳ אלף איש.
Mc 9,12 יסבול נגישה למות מגונה 12 אכן אני אומ׳ **לכם** שאליהו בא להם ועשו רצונם כמו שהכתיבה אומרת
Mc 9,40 שאינו כנגדינו הוא עמנו. 40 כל אדם שיתן **לכם** כוס אחד בשמי בעבור זה שאתם משיחים. באמת לכם
Mc 9,40 כוס אחד בשמי בעבור זה שאתם משיחים. באמת **לכם** אני אומר שלא יאבד הגמול. 41 ואותו
Mc 10,3 אשתו. 3 וישוש ענה ואמ׳ להם. מה צוה **לכם** משה. 4 והם אמרו משה התיר שאדם יכתוב לה ספר
Mc 10,5 5 ולהם ישאוש ענה ואמ׳. הוא הודה **לכם** בעבור רוע לבבכם. 6 אבל השם יצר בהתחלת העולם
Mc 10,15 אותם כי מאלו הוא מלכות שמימיי: 15 אמת **לכם** אני אומר. שום אדם לא יכנס במלכות שממיי אם
Mc 10,27 להיות נושע 27 וישאוש מזהיר אומר להם. **לכם** הוא דבר נמנע אבל לא לא לשם כי לאל כל הדברים
Mc 10,29 אחריך. 29 וישאוש ענה ואמר אמת אומ׳ **לכם** שאיש שיעזוב ביתו ואחיו ואחיותיו או אב ואם
Mc 10,36 לנו. 36 וישאוש אמ׳ להם מה תרצו. אעשה **לכם**. 37 והם אמרו תן לנו שאחד ממנו ישב בצד ימינך
Mc 10,40 40 אבל שבת בימיני ובשמאלי אין לי ליתן **לכם**. אבל לאותם שהוא מוכן. 41 וכאשר העשרה
Mc 10,45 ראשון יהיה משרתכם. 45 ובן האלוה יבא **לכם**. בעבור היות נעבד ובעבור נתון נפשו בעד פדיון
Mc 11,3 והביאוהו אלי. 3 ואם שום אדם אומר **לכם** למה אתם עושים אמרו שהאדון צריך לו ומיד
Mc 11,23 לך טובה אמונה בשם 23 כי באמת אני אומר **לכם** כל מי ומי יאמר להר אחד קום ותכנס בים ולא
Mc 11,24 אהבתכם אומר אני כי בכל תפלותיכם יהיה **לכם** אמונה חזקה באל ותשיגו כל מה שתשאלו. 25
Mc 11,25 שתשאלו. 25 וכאשר תעמדו בתפלה תמחלו אם **לכם** שום תרעומת נגד שום אדם. בעבור שאביכם שממיי
Mc 11,25 נגד שום אדם. בעבור שאביכם שממיי ימחול **לכם** עונותיכם. 26 [*] 27 ומיד נכנסו בירושלם:
Mc 11,29 זה: 29 וישוש ענה ואמר להם. אני אשאל **לכם** דבר אחד ענו לי ואחר אני אומר לכם באי זה כח
Mc 11,29 אשאל לכם דבר אחד ענו לי ואחר אני אומר **לכם** באי זה כח אני עושה אלו הדברים. 30 טבילת
Mc 11,33 [*] [*] ועונה ישו ואמר להם ואני לא אומר **לכם** באי זה אני עושה אלה הדברים: Tit,12 קפיטולו
Mc 12,43 43 וישאוש קרא תלמידיו ואמ׳ אמת אני אומר **לכם** שאותה ענייה נדבה יותר ממה שהם מספיקים אבל
Mc 13,21 יקצר הימים. 21 ואז אם איזה איש יאמר **לכם** הנה משיח פה הנה משיח שם לא תאמינו. 22 אז
Mc 13,23 אם איפשר עשות הנבחרים 23 השמרו. אני אמר **לכם** קודם שיהיה. ובאותן הימים 24 מועברת אותה
Mc 13,30 העולם מתקרב אל הפתח. 30 אמת אני אומר **לכם** שזה הדור לא יעבור עד שכל אלו הדברים יבאו.
Mc 13,37 לא כשיבא ימצאכם ישנים 37 ומה שאני אומר **לכם** לכל אני אומר עורו: Tit,14 קפיטולו י״ד כפי
Mc 14,7 אתה עֲצֻבִים דעו כי פעלה פעולה טובה 7 כי **לכם** יהיו לעולם העניים. וכאשר תחפצו אתם תוכל
Mc 14,7 וכאשר תחפצו אתם תוכל תוכלו שיהיה **לכם** ואני לא אהיה לכם לעולם. 8 כי ממה שהיה לה
Mc 14,7 אתם תוכל תוכלו שיהיה לכם ואני לא אהיה **לכם** לעולם. 8 כי ממה שהיה לה עבדה אותי ומְהֻרָה
Mc 14,9 אותי ומְהֻרָה לפני הקבר למשוח לבי 9 אמת **לכם** אני אומ׳ בכל מקום שתהיה מוגד זה האיונגליאו
Mc 14,15 ששם אוכל הפסח עם תלמידי. 15 והוא יראה **לכם** בית גדול לאכילה ושם תכינוהו ולכו: 16 והלכו
Mc 14,18 18 ובעוד שיושבין ישאוש אמ׳ להם אמת **לכם** אני אומר שאחד מכם שאוכל עמי יבגדני 19 והם
Mc 14,25 להם זהו דמי אשר בעבור רבים ישפך. 25 אמת **לכם** אני אומר שאני לא מיין הגפן עד שאשתה מאומן
Mc 14,30 אני. 30 ואמר אליו ישאוש אמת אני אומר **לכם**. בזאת הלילה קודם שהתרנגול יקרא שני פעמים
Mc 15,9 אחד: 9 ופילאט ענה להם ואמ׳ תחפצו שאניח **לכם** מלך היהודים. 10 כי הוא יודע כי עליוני
Mc 15,14 תלהו: 14 ופילאט אמ׳ להם ואי זו רעה עשה **לכם** ועוד הם צועקים תלוהו. 15 ופילאט חפץ לעשות
Mc 16,7 בגליליאה שם תראוהו. כאשר אני אומ׳ **לכם**. 8 ויצאו וברחו מן הקבר לפי שגדלה פחדתן
Lc 2,10 והמלאך אמ׳ להם אל תפחדו. הנה אנכי מגיד **לכם** שמחה גדולה שתהיה לכל העם. 11 כי היום נולד
Lc 2,12 מושיע העולם שהוא משיח ואדון. 12 ויהיה **לכם** זאת האות. תמצאו הנער מעוטף בבגד ומונח
Lc 3,7 בעבור יטבילם תולדות ויבראש מי ילמד **לכם** ברוח מאפינו העתידה לבא. 8 לכן עשו פירות
Lc 3,8 תתחילו לאמר אבינו הוא אברהם. אני אומ׳ **לכם** שהאל יכול מאבנים אלו החזיר חי בן אברהם 9 כי
Lc 3,13 והוא ענה להם לא תעשו עוד. לבד כמה שנתן **לכם** רשות. 14 והפרושים שאלוהו אומרים מה יעשו.
Lc 4,24 אתה כן בארצך. 24 ואמ׳ להם באמת אני אומר **לכם** שום נביא אינינו מקובל בארצו. 25 רבות נושנים
Lc 5,36 מהם ואז יצומו באותן הימים. 36 ואומ׳ **לכם** משל. שום אדם לא יחליף מלבוש חדש במלבוש ישן.

Lc 6,5 ראוי לשום אדם לאוכלו רק הכהנים. 5 ואומ׳ **לכם** מה אדון הוא בן האדם. ועוד מהשבת. 6 ונעשה
Lc 6,24 זה היו עושים הנביאים והאבות. 24 רק אוי **לכם** עשירים כי הוא נח דעתכם. 25 [*] אוי לכם
Lc 6,25 לכם עשירים כי הוא נח דעתכם. 25 [*] אוי **לכם** ששוחקים כי תבכו ותכאבו. 26 אוי לכם כי כלם
Lc 6,26 אוי לכם ששוחקים כי תבכו ותכאבו. 26 אוי **לכם** כי כלם יברכוכם. כפי אלה הדברים עושים אביהם
Lc 6,27 אביהם של אלו לנביאים. 27 אבל אני אומ׳ **לכם** שזה אתם שומעים. אהבו אויביכם ואוהבכם. ועשו
Lc 6,28 טוב למי שהכעיס אתכם. 28 ברכו למי שאומר **לכם** רע. התפלל בעד אותן שמכבדין לכם. 29 ואותו
Lc 6,28 שאומר לכם רע. התפלל בעד אותן שמכבדין **לכם.** 29 ואותו שיכך בלחי האחד הזמין לו האחרת.
Lc 6,31 תבקשם. 31 וכאשר אתם חפצים שהאנשים יעשו **לכם** עשו להם. 32 אם תאהבו אוהביכם אי זו חן ראויה
Lc 6,32 להם. 32 אם תאהבו אוהביכם אי זו חן ראויה **לכם** [*]. 33 [*] אמת הוא שהחוטאים עושים כן. 34
Lc 6,34 שאתם מקוים שכר או שירות אי זו חן ראוי **לכם** כי החוטאים נותנים לחוטאים בעבור שיקבלו
Lc 6,37 אל תחפצו לענוש ולא תענשו. תעזבו ותעזב **לכם.** 38 תנו ואתן אני לכם. מדה טובה ובחונה
Lc 6,38 תענשו. תעזבו ותעזב לכם. 38 תנו ואתן אני **לכם.** מדה טובה ובחונה ומצודקת תנו. ויותר עליונה
Lc 6,38 ובחונה ומצודקת תנו. ויותר עליונה יתנו **לכם** בסוף. כי באותה מדה שתמדדו תמדד לכם 39 ויתנו
Lc 6,38 יתנו לכם בסוף. כי באותה מדה שתמדדו תמדד **לכם** 39 ויתנו לכם כדמותה: אינינו איפשרי עור
Lc 6,39 כי באותה מדה שתמדדו תמדד לכם 39 ויתנו **לכם** כדמותה: אינינו איפשרי עור ימשוך עור אחר
Lc 6,47 איש שבא אלי ובדברי ועושה אותם אני אראה **לכם** למי הוא דומה: 48 דומה הוא לאדם שבונה בית
Lc 7,9 שמע ישאוש ותמה. ונהפך ואמ׳ אמת אני אומר **לכם** לא מצאתי אמונה כזה בישראל. 10 וחזרו אל הבית
Lc 7,26 26 אבל אי זה דבר יצאתם לראות. נביא אומ׳ **לכם** ועוד יותר מנביא. 27 זהו שממנו כתוב. הנה
Lc 7,27 מנביא. 27 זהו שממנו כתוב. הנה אנכי שולח **לכם** מלאכי לפניך שיכין הדרך לפניך 28 כי אני אומר
Lc 7,28 לפניך שיכין הדרך לפניך 28 כי אני אומר **לכם.** כי בכל אשר נולדו בעולם מאשה לא נולד גדול
Lc 7,32 בשוק ומדבריים ביניהם ואומרי׳ אנחנו שרנו **לכם** בכלי ניגון ולא ערב לכם. אנחנו בוכים ואתם
Lc 7,32 אנחנו שרנו לכם בכלי ניגון ולא ערב **לכם.** אנחנו בוכים ואתם אינכם בוכים. 33 וכאשר
Lc 8,10 שאלוהו. איזה דבר הוא זה. 10 ולהם אמר **לכם** ניתן מלכות שמים להכיר. אבל לאחרים משל.
Lc 9,3 שרביט ולא לחם לא אבן לא מעות ולא תהיה **לכם** שני מלבושים 4 ובאי זה בית שתכנסו שם תעמודו.
Lc 9,27 בידו והאב והמלאכים. 27 ואומר אני **לכם** באמת שמקצת אלו שהיום פה לא יטעמו מות עד
Lc 9,41 ממאנת כמה מן הזמן עמדתי עמכם ונתתי **לכם** לאכול הבא נא בנך אלי 42 וכאשר קרב הנער
Lc 10,7 עמדו. ואכלו ושתו מאותן הדברים שיתנו **לכם.** כי ראוי הוא הפועל להיות לו שכרו. אל תאבו
Lc 10,9 שיהיו שמה ותאמרו להם מלכות האל מתקרב **לכם.** 10 ואם תכנסו בעיר שלא יקבלו אתכם צאו
Lc 10,11 11 גם העפר שנאסף בנו אנחנו מסירים לתתו **לכם.** רק תדעו שמלכות האל מתקרב. 12 ואומ׳ אני לכם
Lc 10,12 רק תדעו שמלכות האל מתקרב. 12 ואומ׳ אני **לכם** שבאותו יום לא יסבלו שדומיטאנש של אותה עיר
Lc 10,13 עיר רע כדומה לאשר תסבלוהו אתם. 13 אוי **לכם** כורושים אוי לך ביטישידה כי את בטירוש או
Lc 10,14 יהיה רע תירוש. ושדומה דומה לרעה המוכן **לכם** ליום הדין. 15 ואת כפר נחום תנשאי עד לב
Lc 10,19 יורד משמים כמו ברק. 19 והנה אני נתתי **לכם** יכולת לדרוך כף רגלכם על השרפים ועל העקרבים.
Lc 10,20 לא יזככם. 20 אך אל תשמחו כי הם משועבדים **לכם.** רק כי שמכם כתוב בשמים. 21 ובאותה שעה שמח
Lc 10,24 הם שרואים מה שאתם רואים. 24 אני אומר **לכם** כי נביאים רבים יחפצו ראות אותן הדברים שאתם
Lc 11,8 לך הפת. 8 ואם הוא בהתמדה שואל אני אומר **לכם** שאם לא קם ולא בעד אהבתו. תקום ותתן לו כפי
Lc 11,9 ותתן לו כפי הצורך לו 9 [*] שאלו וינתן **לכם.** תבקשו ותמצאו. תקעו ויפתח לכם 10 כי כל איש
Lc 11,9 וינתן לכם. תבקשו ותמצאו. תקעו ויפתח **לכם** 10 כי כל איש [*] 11 [*] מכם אם ישאל לחם
Lc 11,17 מעשיהם מחשבותיהם [*] כל מלכות שחלק **לכם** לא תעמוד. ובית יפול על בית. 18 ואם שַׁאטָנָאש
Lc 11,41 שהוא בפנים. 41 לכן תנו בצדקה מה שיותר **לכם** וכל הדברים יהיו לכם טהורים. 42 רק אוי לכם
Lc 11,41 תנו בצדקה מה שיותר לכם וכל הדברים יהיו **לכם** טהורים. 42 רק אוי לכם פרושים שאתם מעשרים
Lc 11,42 וכל הדברים יהיו לכם טהורים. 42 רק אוי **לכם** פרושים שאתם מעשרים הנענא והרודא והכרוב.
Lc 11,43 ראויים שיעשו ולא להכניסם. 43 ראוי **לכם** פרושים שתאהבו לישב בכסא ראשון בתי כנסיות.
Lc 11,43 לישב בכסא ראשון בתי כנסיות. ושיתנו **לכם** רוב שלום בשער. 44 אוי לכם פרושים אתם כמו
Lc 11,44 ושיתנו לכם רוב שלום בשער. 44 אוי **לכם** פרושים אתם כמו הקברים שאינן נראין. והאנשים
Lc 11,46 עושה אתה לנו בזיון. 46 וישאוש אמר אוי **לכם** חכמי הדת למה אתם מעמיסין האנשים בעומסין
Lc 11,47 חפצתם לנגוע אותם באצבע אחד שלכם.47 אוי **לכם** חוצבים קברי הנביאים שאבותיכם המיתום 48 באמת
Lc 11,52 אני אומ׳ אליכם ידרש מזה הדור: 52 אוי **לכם** חכמים בדת שנשאתם מפתח החכמה ואינכם נכנסין
Lc 12,4 בסוד יהיה נדרש במקום גבוה. 4 ואני אומר **לכם** אוהבים אל תיראו מאותם שהורגין הגוף ואחר אין
Lc 12,5 יש לו כח לשולחו בגיהינם ולו האש אומר **לכם** אותו תיראו: 6 חמשה לחם שהם שלו נמכרין במאה

Lc 12,27 איך גדילות לא טורחות ולא טוות. אני אומר **לכם** כי שלימה בכל מעלתו לא היה לו מלבוש דומה
Lc 12,30 שואלים נבראי העולם. ואביכם יודע באמת כי **לכם** חסרון מכל אלה. 31 אמנם תשאלו מלכות הש׳ וכל
Lc 12,32 אל תהיו יראים מגוי חלש כי לאביכם ערב תת **לכם** מלכות: 33 תמכרו מה שאתם מחזיקים ותנו צדקה
Lc 12,37 הנמצאים ערים בבא אדונם: באמת אני אומ׳ **לכם** שיהיה יושב ויעשה עמהם שיסבו וישרתם. 38 ואם
Lc 12,44 עבד שרבו מוצאו כן עושה. 44 אמת אני אומ׳ **לכם** שעל כל הדברים שמחזיק ישליטהו. 45 אבל אם
Lc 12,51 אתם שבאתי לתת שלום בארץ. אני אומר **לכם** לא כן רק להפריד: 52 ה׳ שיהיו בבית אחת לב׳
Lc 13,5 כל האנשים היושבים בירושלם. 5 אני אומר **לכם** שאם לא תשובו תהיו אבודים כאלו: 6 ואמר להם
Lc 13,20 נחים בכנפיו: 20 ופעם אחרת אמרה. אמשול **לכם** משל מלכות הש׳ למה הוא דומה. 21 לשאור שהאשה
Lc 13,24 ואתם סבורים שתכנסו בפתח הצר. אני אומר **לכם** כי רבים יחפצו ליכנס ולא יכולו. 25 וכאשר אב
Lc 13,25 אל הפתח אדון פתח לנו. והוא יענה ויאמר **לכם** איני מכיר אתכם מי אתם. 26 אז תתחילו לאמר
Lc 13,27 למדתנו ברח ברחובותינו. 27 והוא יאמר **לכם** לא ידעתי מאין אתם. סורו ממני אתם פועלי און
Lc 14,24 בעבור שענייני יבאו לגמר: 24 כי אני אומר **לכם** כי אני אומר לכם כי שום אדם מהנקראים לא
Lc 14,24 לגמר: 24 כי אני אומר לכם כי אני אומר **לכם** כי שום אדם מהנקראים לא יאכלו בזימוני: 25
Lc 15,7 עמי כי מצאתי הצאן שנאבדה. 7 אני אומ׳ **לכם** כן יהיה שמחה בשמים על חוטא אחד עושה תשובה
Lc 15,10 דרכמא שלי אותה שאבדתי. 10 כן אני אומר **לכם** שמחה תהיה לפני המלאכים מן האל על חוטא אחד
Lc 16,9 הם יותר חכמים.. לב קרבו 9 ואני אומר **לכם** שתעשו לכם .. הרוע לב בעבור שתהיו אפסים
Lc 16,9 חכמים.. לב קרבו 9 ואני אומר לכם שתעשו **לכם** .. הרוע לב בעבור שתהיו אפסים שאסיפכם
Lc 16,12 גדול יהיה רע 11 ..נאמנים..12 ...יגידהו **לכם.** 13 שום אדם אינינו..שני אדונים כי שינא האחד
Lc 17,6 אדון. אדון הגדילנו. 6 והאדון אמ׳ להם אם **לכם** אמונה כגרגיר חרדל ואתם תאמרו לזה האילן יכרת
Lc 17,10 חושב כן עליכם כי עשיתם כל הדברים שצוה **לכם.** תאמרו אנחנו עבדים ולא מועילים מה שעלינו
Lc 17,21 או הלאה הוא כי הנה מלכות האל ראוי לבא **לכם.** 22 ואמ׳ לתלמידיו יבואו ימים שתאוו לראות
Lc 17,23 יום אחד מבן האדם ולא תראוהו 23 ויאמרו **לכם** הנו להלן הוא לא תחפצו ללכת. ולא תלכו אחריו.
Lc 17,34 ומי ומי יאבד אותה אמת אותה 34 אני אומר **לכם** שאותו יאבד אומ הלילה יהיו שנים במטה אחת.
Lc 18,1 Tit,18 קפיטולו י״ט כפי לוקא 1 ואומר **לכם** דבר. חייב אדם לעולם להתפלל ולא לחטוא. 2
Lc 18,14 אלהים רחמני כי חוטא אני 14 אמת אני אומר **לכם** שהעולמיי זה הלך לביתו מצודק. כי כל אדם
Lc 18,17 כי מכיוצא באלו הוא מלכות שמים. 17 באמת **לכם** אני אומר. מי ומי שלא יקבלו מלכות שמים כמו
Lc 18,29 אחריך 29 וישאוש אמ׳ להם אמת אומר אני **לכם.** שום אדם לא יניח אביו ואמו או אחיו או אשתו
Lc 19,26 לאדון כבר יש לו עשרה אימנש. 26 אני אומר **לכם** לכל אדם שיש לו ינתן לו ויושפע. ומי שאין לו
Lc 20,3 3 וישאוש ענה ואמ׳ להם. ואני אשאל **לכם** דבר אחד ענוני. 4 טבילת יואן היתה מן השמים
Lc 20,8 היתה. 8 וישאוש אמ׳ להם ואני לא אומ׳ **לכם** באי זו ממשלה אני עושה אלה הדברים. 9 והתחיל
Lc 21,3 שני פשיטין מערך קטן. 3 ואמר באמת אומר **לכם** אני שזאת האשה האלמנה ענייה שמה יותר מכולכם.
Lc 21,8 ומתי יתחילו להעשות. 8 והוא אמר השמרו **לכם** שאיזה איש לא יונה אתכם: כי רבים יבאו בשמי
Lc 21,8 לא יונה אתכם: כי רבים יבאו בשמי שיאמרו **לכם** שאני אני הוא. והעת יתקרב. ואז אתם לא תחפצו
Lc 21,13 למלכים גדולים בעבור שמי. 13 וזה יבא **לכם** לעדות. 14 אז ינוח לבבכם ואל תחשבו באי זה
Lc 21,15 תחשבו באי זה אופן תענו. 15 כי אני אתן **לכם** כח וחכמה שאליה לא יוכלו לאמר נגדה אויביכם.
Lc 21,32 תדעו שמלכות השם׳ קרוב. 32 באמת אני אומר **לכם** שלא ימות זה הדור עד שכל אלה העניינים יעשו.
Lc 22,16 הפסח קודם שאסבול המיתה. 16 כי אני אומ׳ **לכם** שלא אוכל אותו עד שיהא נשלם מלכות השם׳. 17
Lc 22,18 קחוהו וחלקוהו ביניכם 18 כי אני אומר **לכם** שלא אשתה מהיוצא מהגפן עד שיבא מלכות הש׳. 19
Lc 22,28 27 ואני באמצעם כמו מי שהוא משרת. 28 אבל **לכם** לעמוד עמי בניסיונותי. 29 ואני מכין לכם
Lc 22,29 לכם לעמוד עמי בניסיונותי. 29 ואני מכין **לכם** מלכות כמו שאבי גזרו לי 30 בעבור שתאכלו
Lc 22,35 כאשר שלחתי אתכם בזולת שק ומנעלים. אחסר **לכם** אי זה דבר. והם אמרו לא. 36 ואז אמר להם. אבל
Lc 22,37 מלבושיו ויקנה סכין. 37 כי אני אומר **לכם** כי מה שכתוב חוייב שיעשה בו. ועם הרעות הוא
Lc 22,67 אמור לנו. 67 וישאוש אמר להם. אם אומר **לכם** לא תאמינו בי. 68 ואם אשאל לכם לא תענוני.
Lc 22,68 אם אומר לכם לא תאמינו בי. 68 ואם אשאל **לכם** לא תענוני. ולא תעזבוני. 69 בעבור זה יהיה בן
Lc 24,25 תועים להאמין כל הדברים שהנביאים אמרו **לכם.** 26 חוייב משיח זה לסבול. ובזה יכנס באורו.
Lc 24,36 מדברים ישאוש עמד באמצעם ואמר להם שלום **לכם** אני הוא אל תיראו. 37 והם נבהלים וחרדים.
Lc 24,41 ותמהים מרוב שמחה גדולה. ואמר יש **לכם** אי זה דבר לאכול. 42 והם נתנו לו חלק דג
Lc 24,44 להם. 44 ואמר להם אלה הם הדברים שאמרתי **לכם** בעמדי עמכם. שחוייב הוא שכל הדברים יהיו
Jn 1,51 גדולים מאלו. 51 ואמר לו באמת אומר אני **לכם** תראו השמים שתפתחו ומלאכי אלהים עולים
Jn 2,5 5 אמרה אם ישוש למשרתים כל אשר יאמר **לכם** תעשו. 6 והיה שם שש אירידי ואבן מונחת כמנהג

Jn 3,12 עדות ולא תקבלו עדותינו: 12 אם אני אומר **לכם** דברים עולמיים ואתם בהם לא תאמינו: איך
Jn 3,28 השמים. 28 אתם בעצמכם עשו לי עדות שאמרתי **לכם** שאיני משיח רק שולחתי לפני אותו 29 שיש לו
Jn 4,35 חדשי׳ יש מכאן עד עת הקציר. הנה אני אומר **לכם** שאו עיניכם וראו כי כבר תבואות הקציר לבנות.
Jn 5,19 זה ואמ׳ להם 19 אמת הבן אינו יכול לעשות **לכם** אי זה דבר מעצמו. רק מה שראה עשות לאב. כי
Jn 5,24 אינו מכבד האב ששלחו. 24 אמת אני אומר **לכם** שמי ששומע דברי ומאמין אותו ששלחני יהיו לו
Jn 5,25 אבל יעבור ממות לחיים. 25 אמת אומר אני **לכם** שתבא שעה ועתה היא שהמתים ישמעו קול המת בן
Jn 5,39 39 חפצו הכתיבות שבהם אתם סבורים יהיה **לכם** חיים נצחיים והם הן המעידות עדות לי. 40
Jn 5,40 עדות לי. 40 אינכם חפצים לבא אלי שתהיה **לכם** חיים נצחיים. 41 אין לי זוהר אנשים. 42 רק
Jn 6,26 26 וישאוש ענה להם ואמר. אמת אני אומר **לכם.** אתם שואלים לא בעבור שראיתם אותות. רק כי
Jn 6,32 32 אז אמר להם ישאוש. אמת אני אומר **לכם** לא נתן לכם משה לחם שמים. אבל אבי נתן לכם פת
Jn 6,32 אמר להם ישאוש. אמת אני אומר לכם לא נתן **לכם** משה לחם שמים. אבל אבי נתן לכם פת אמתי מן
Jn 6,32 לא נתן לכם משה לחם שמים. אבל אבי נתן **לכם** פת אמתי מן השמים. 33 ונותן חיים לעולם 34 אז
Jn 6,36 בי לא יהיה צמא לעולם. 36 אבל זה אמרתי **לכם.** כי ראיתוני ולא האמנתם בי. 37 כל מה שנתן לי
Jn 6,47 מהאל. והוא ראה האב. 47 אמת אומ׳ אני **לכם** מי שמאמין כי יש לו חיים נצחיים. 48 אני הוא
Jn 6,52 אוכל זה הפת יהיה לעולם: והפת שאני אתן **לכם** הוא בשרי בעבור הויי עולם: 53 אז היהודים
Jn 6,54 54 אז ישאוש אמר להם. אמת אני אומר **לכם** אם לא תאכלו בשר בן האדם. ולא תשתו דמו לא
Jn 6,54 תאכלו בשר בן האדם. ולא תשתו דמו לא יהיה **לכם** חיים. 55 ומי שאוכל בשרי ומי ששותה דמי יהיה
Jn 6,64 אינו מועיל אי זה אחד הדברים שאמרתי **לכם** רוח וחיים הם. 65 אבל מקצת מכם הם שאינם
Jn 6,66 שעתיד למוסרו. 66 ואומ׳ בעבור זה אמרתי **לכם** שאין אחד יכול לבא אלי אם לא ינתן לו מאבי.
Jn 6,71 משיח בן האל: 71 וישאוש ענה להם. לא אני **לכם** שנים עשר בחרתי אחד מכם הוא שטן. 72 וזה אומ׳
Jn 7,19 ששלחו הוא זרע אמיתי אין בו. 19 לא נתן **לכם** משה הדת: ואחד מכם אינו ממעט ומחסר הדת. 20
Jn 7,22 פעולה אחת וכולכם תמהים 22 בעבור זה: נתן **לכם** משה ברית מילה לא שאותו דבר היה ממשה רק
Jn 7,33 שיתפשוהו: 33 אז אמר להם ישו עדיין יהיה **לכם** מעט זמן. אחר ילך האב ששלחני 34 לבקשני ולא
Jn 8,24 ואני איני מזה העולם: 24 בעבור זה אמרתי **לכם** שתמותו בעונותיכם. כי אם לא תאמינו שאני הוא
Jn 8,34 חפשים: 34 ענה להם ישאוש באמת אני אומר **לכם.** שכל אדם שחוטא הוא עבד החטא. 35 והעבד אינו
Jn 8,40 40 ואתם אביתם להורגני. איש שאמרתי אמת **לכם** אותה ששמעתי מהאל. זה עשה אברהם 41 אתם עושים
Jn 8,45 כי אביו שקרן הוא. 45 אבל אני אם אומר **לכם** אמת אינכם מאמינים לי. 46 אי זה מכם יתפשני
Jn 8,46 46 אי זה מכם יתפשני בחטא. אם אומר אני **לכם** אמת למה לא תאמינוני. 47 מי שהוא מהאל. שומע
Jn 8,51 אחר הוא ששואלה ודן דין אמת. 51 אני אומר **לכם** באמת שאם אחד יעמיד דברי לא ימות לעולם: 52
Jn 8,58 אותך. 58 אז ישוש אמ׳ להם אמת אני אומ׳ **לכם** שאני קודם שאברהם היה אני הייתי: 59 אז הביאו
Jn 9,41 ישאוש להם. אם הייתם אתם עורים לא יהיה **לכם** עון ועונכם עומד. Tit,10 קפיטולו י׳ כפי ש׳
Jn 10,1 קפיטולו י׳ כפי ש׳ יואן 1 אמת אני אומ׳ **לכם** מי שאינו נכנס בעד השער לבית הצאן רק עולה
Jn 10,7 אז אמר ישאוש פעם אחרת להם באמת אני אומר **לכם** שאני דלת הצאן 8 כל אותן שבאו היו גנבים. רק
Jn 10,10 והרוג והשמיד. אני באתי בעבור שיהיה **לכם** חיים. ואותה תהיה לכם בגודל ההשפעה. 11 אני
Jn 10,10 באתי בעבור שיהיה לכם חיים. ואותה תהיה **לכם** בגודל ההשפעה. 11 אני הוא רועה טוב. ורועה
Jn 10,25 אמור לנו בגלוי: 25 ענה ישאוש אני אומר **לכם** ואינכם מאמינים. המעשים שאני עושה בשם אבי הם
Jn 10,32 וענה להם ישאוש מעשים רבים טובים אמרתי **לכם** והראתי מהם לכם באי זה מעשה מאלו חפצתם לסקול
Jn 10,32 מעשים רבים טובים אמרתי לכם והראתי מהם **לכם** באי זה מעשה מאלו חפצתם לסקול אותי: 33 אז
Jn 12,24 אותה שבן אדם יתעלה. 24 אמת אני אומר **לכם** אם גרגיר של חרדל הנופל הלאה לא ימות. 25
Jn 12,36 אינו יודע לאן הוא הולך. 36 בעוד שיש **לכם** נר האמינו בנר בעבור שתהיו בני נר: אלה
Jn 13,15 יש לרחוץ האחד רגל חבירו 15 כי אני נתתיו **לכם** למשל. כאשר עשיתי אני כן תעשו גם אתם: 16 אמת
Jn 13,16 אני כן תעשו גם אתם: 16 אמת אני אומר **לכם** אין העבד גדול מאדוניו והשלוח יותר משלוחו.
Jn 13,19 פתי יקום עקיבו נגדי. 19 עתה אני אומר **לכם** קודם מעשה בעבור כשיעשה תאמינו אני הוא 20
Jn 13,20 כשיעשה תאמינו אני הוא 20 אמת אני אומר **לכם** מי שמקבל אותי מקבל מי ששלחני. 21 כאשר ישאוש
Jn 13,21 מצא עצמו רוחני והזהיר ואמר אמת אומר אני **לכם** שאחד מכם יבגדני. 22 אז התלמידים הביטו זה
Jn 13,33 לבא במקום שאני הולך שם. ועתה אני אומ׳ **לכם** 34 מצוה חדשה. שתהיו אוהבים זה לזה יחד כאשר
Jn 13,35 35 ובזה יכירו כל כי אתם תלמידי. אם **לכם** אהבה וריעות זה לזה. 36 ושימון פירי אמ׳
Jn 14,2 בו אמת הייתי אומר להלוך להכין מקום **לכם.** 3 ואם אהלוך להכין המקום. פעם אחרת אבא
Jn 14,9 שרואה אותי רואה אבי איך אתה אומר שאראה **לכם** האב. 10 אינך מאמין שאני כאב. והאב הוא בי.
Jn 14,12 עשוי בעבור שהמעשים שתאמינו: אומר אני **לכם** שהמאמין כי המעשים שאני עושה הוא עושה ודברים

Jn 14,13 העם: 13 והדבר שתשאלו לאב בשמי הוא יעשה **לכם.** בעבור שיהיה מעולה האב בבן. 14 אם דבר אחד
Jn 14,16 ותשמרו מצותי 16 ואני אתפלל אל האב ויתן **לכם** רוח אחר קדוש בעבור שיעמוד עמכם לנצח 17 רוח
Jn 14,27 בשמי הוא ילמד אתכם 27 שלומי אני נותן **לכם.** איני נותנו לכם על דרך שהעולם נותנו. לא
Jn 14,27 אתכם 27 שלומי אני נותן לכם. איני נותנו **לכם** על דרך שהעולם נותנו. לא תיראו ולא תהיה
Jn 14,29 אל האב והאב גדול ממני: 29 עתה גלו מי זה **לכם** קודם המעשה בעבור שאחר העשיה תאמינו: 30 מעתה
Jn 15,3 3 כבר אתם טהורים בעבור הדברים שאמרתי **לכם.** 4 עמדו בי ואני בכם. כמו שהכף אינה יכולה
Jn 15,7 בכם. אי זה דבר ודבר תחפצו ותשאלו תשיגו **לכם** : 8 כזה הוא זך אבי וממעלה שתשאו פרי רב.
Jn 15,11 ועומדים [*] 10 [*] 11 אלה הדברים אמרתי **לכם** בעבור שגילי יהיה בכם וגילכם יהיה שלם. 12
Jn 15,14 14 [*] אם תעשו אותם דברים שאמרתי **לכם** וצויתי. 15 לא אומר שאתם תהיו עבדים כי העבד
Jn 15,15 אינו יודע מה האדון עושה. אבל אומר אני **לכם** היותכם אוהבי כי כל הדברים שאמרתי אמר אבי
Jn 15,15 כי כל הדברים שאמרתי אמר אבי והודעתים **לכם.** 16 ואתם לא בחרתם אותי. אבל אני בחרתי בכם.
Jn 15,16 יעמוד בעבור שהדבר תשאלו בשמי יתן **לכם.** 17 אלה הדברים אני מצוה לכם שתאהבו זה את
Jn 15,17 בשמי יתן לכם. 17 אלה הדברים אני מצוה **לכם** שתאהבו זה את זה. 18 אם העולם יכעיס אתכם
Jn 15,20 זה מכעיס אתכם: 20 תזכרו דברי אשר אמרתי **לכם** עבד אינו גדול מאדוניו: אם אותי רדפו אתכם
Jn 15,21 אתכם ישמרו. 21 אבל כל אלה הדברים יעשו **לכם** בעבור שמי כי לא ידעו אותו ששלחני. 22 אם לא
Jn 16,1 י״ו כפי ש׳ יואן 1 אלה הדברים אמרתי **לכם** בעבור שלא תהיו ניזוקים 2 הם יעמידו אתכם
Jn 16,3 שיעשה עבודה לשם. 3 ואלה הדברים יעשו **לכם** כי לא הכירו האב ולא אותי. 4 ואלה הדברים
Jn 16,4 הכירו האב ולא אותי. 4 ואלה הדברים דברתי **לכם** בעבור שתבא שעת אלה הדברים תהיו נזכרים שאני
Jn 16,5 נזכרים שאני אמרתים. 5 ואני לא אמרתי **לכם** בראשונה כשהייתי עמכם. ועתה אני הולך לאותו
Jn 16,6 שואלני לאן אתה הולך. 6 רק כאשר אמרתי **לכם** אלה הדברים דאגה נתמלאה לבבכם. 7 אבל אני
Jn 16,7 דאגה נתמלאה לבבכם. 7 אבל אני אומר **לכם** שצריך הוא לכם שאלך כי אם לא אלך רוח הקדש לא
Jn 16,7 לבבכם. 7 אבל אני אומר לכם שצריך הוא **לכם** שאלך כי אם לא אלך רוח הקדש לא יבא אליכם.
Jn 16,7 רוח הקדש לא יבא אליכם. ואם אלך אשלחהו **לכם** 8 וכי יבא יקח ויתן שהעולם [..]מאת ומצדקה
Jn 16,12 שר זה העולם כבר נדון. 12 עוד יש לי לאמר **לכם** רוב דברים. רק אינכם יכולים נשוא עתה. 13 רק
Jn 16,13 מלבו רק הדב הדברים שישמע ידבר ויגיד **לכם** הדברים 14 הוא יזכך אותי. מאבי יקח ויגיד לכם
Jn 16,14 הדברים 14 הוא יזכך אותי. מאבי יקח ויגיד **לכם** 15 כל הדברים שהם לאבי שלי הם ויגיד לכם מעט.
Jn 16,15 לכם 15 כל הדברים שהם לאבי שלי הם ויגיד **לכם** מעט. 16 ומעתה לא תראו אותי כי אני הולך אל
Jn 16,20 אחרת מעט ותראו אותי. 20 אמת אני אומר **לכם** שאתם תבכו והעולם ישמח. אבל אתם תדאגו. רק
Jn 16,22 ולבבכם ישמח וגילכם שום אדם לא יגזלהו **לכם.** 23 ואותו היום לא תשאלו לי שום דבר. אמת
Jn 16,23 היום לא תשאלו לי שום דבר. אמת אומר אני **לכם** אם תשאלו לאב אי זה דבר לשמי [*]. 24 [*]
Jn 16,25 ששונכם יהיה שלם: 25 אלה הדברים אמרתי **לכם** במשל יהיה שלם: 25 אלה הדברים אמרתי לכם במשל
Jn 16,25 אמרתי לכם במשל לכם רק בגלוי אגי אגידהו **לכם** מאבי 26 באותו היום לא תשאלו בשמי. ואיני
Jn 16,26 26 באותו היום לא תשאלו בשמי. ואיני אומר **לכם** שאתפלל לאב בעדכם 27 כי הוא אוהב אתכם כאשר
Jn 16,33 יחיד כי האב עמי: 33 אלה הדברים אמרתי **לכם** בעבור שבי לבד יהיה לכם שלום. כי תהיה לכם
Jn 16,33 אלה הדברים אמרתי לכם בעבור שבי לבד יהיה **לכם** שלום. כי תהיה לכם צרה בעולם רק תבטחו בי כי
Jn 16,33 בעבור שבי לבד יהיה לכם שלום. כי תהיה **לכם** צרה בעולם רק תבטחו בי כי אני נצחתי העולם:
Jn 18,8 ישאוש דנאזריט. 8 ענה ישאוש כבר אמרתי **לכם** אני הוא. אם כן אם אותי אתם מבקשים הניחו אלה
Jn 18,39 מוצא בזה שום דבר 39 ומנהג הוא שאני עוזב **לכם** איש אחד בפסח. וחפצתם שאעזוב לכם מלך
Jn 18,39 עוזב לכם איש אחד בפסח. וחפצתם שאעזוב **לכם** מלך היהודים: 40 אז צעקו כולם לא תעזוב לנו
Jn 19,4 להם פעם אחרת בחוץ. ואמ׳ הנה אנכי מוליך **לכם** בחוץ זה בעבור שהכירו כי איני מוצא בו שום
Jn 20,19 שהתלמידים שם בא ישוש ואמ׳ להם שלום **לכם.** 20 וכי אמר זה הראם הידים והצד. אז כשראו
Jn 20,31 הוא בן האל. ולמען שאתם תאמינום יהיה **לכם** חיים בעולם עם ישוש משיח: Tit,21 קפיטולו כ״א
Jn 21,5 הכירוהו. 5 אז אמ׳ להם ישאוש נערים יש **לכם** מה לאכול וענו לו אין. 6 והוא אמר להם שימו
Mt 6,8 כי הם חשבו שהאל ישמעם ברוב דברים. 8 **לכן** לא תאבו להדמות להם. כי האל יודע מה שאתם
Mt 6,25 אין יכול בטוב לעבוד [*] האל והעולם. 25 **לכן** אני אומר לכם לא תהיו מאד נאנחים מהגוף. מה
Mt 6,31 כ״ש יגונכם. למה [*] אתם מאמינים. 31 **לכן** אל תהיו נאנחים לאמר מה לאכול מה נשתה או מה
Mt 9,38 סמוך ו[*] גדולות אבל הקוצרים מועטין.38 **לכן** חלו פני האדון מהקצירות שישלח קוצרים: Tit,10
Mt 10,26 זאבוק הם משוטנים. כמה וכמה המורגלים: 26 **לכן** לא תיראום. לא נעלם שלא יהיה נגלה: 27 מה
Mt 10,31 אב שלכם. 30 כל שערות ראשכם מנויים 31 **לכן** לא תפחדו. אתם טובים מעופות רבים. 32 לכן כל

Mt 10,32 לא תפחדו. אתם טובים מעופות רבים. 32 **לכן** כל איש שיפרסמני לפני האנשים אני אבידתו לפני
Mt 11,8 שהוא יהיה כמו קנים תוהים שהרוח מניע. 8 **לכן** יצאתם ראות שחשבתם שהוא יהיה אדם עם מלבושים
Mt 12,33 עץ טוב עושה פרי טוב ועץ רע עושה פרי רע. **לכן** בפרי מכיר האדם העץ 34 יחס שרפים איך תוכלו
Mt 13,18 ראו ולשמוע מה שאתם שומעים ולא שמעו. 18 **לכן** אתם תשמעו המשל מאותו שזורע. 19 אותו שזורע
Mt 13,52 הדברים. והם אמרו הין. 52 והוא אמ׳ להם **לכן** כל חכם מאותות דומה למלכות שממיי ולאב חיילות
Mt 18,33 מחלתי החוב שנתחייבת לי בעבור שחננתני 33 **לכן** לא היה לך לעשות כן להיות חומל מאותו עבד אחר
Mt 19,6 6 אם כן אינן כבר שנים. אבל הם בשר אחד. **לכן** אין ראוי לאדם להפריד מה שהאל חִבֵּר. 7 והם
Mt 21,40 ירושתו. 39 לְקַחֲוּהוּ חוץ לכרם והרגוהו. 40 **לכן** כאשר יבא בעל הכרם מה יעשה לאותן העובדים. 41
Mt 22,21 כתוב. 21 ואמרו מסיסר והוא אמר להם **לכן** תנו לשישאר מה שראוי לסישאר ולאל מה שראוי
Mt 24,42 במטה אחת. האחד ילקח והאחד יניח. 42 **לכן** הקיצו כי לא ידעתם השעה באותה שהאדון יבא. 43
Mt 25,13 12 והוא ענה ואמ׳ אמת אני יודע מי אָתֶּן 13 **לכן** תהיו עדות כי אינכם יודעות היום והשעה. 14 כן
Mt 25,27 מה שלא זרעתי ומלקט אל מקום שלא פזרתי 27 **לכן** היה לך לפקוד ממוני לשולחן החלופין. וכאשר
Mt 27,64 נזכרנו שאותו הרמאי אמ׳ שיקום חי 64 **לכן** צוה שמור הקבר עד יום שאמר שיקום חי. בעבור
Mt 28,19 להם הש׳ נתן לי יכולת בשמים ובארץ. 19 **לכן** לכו דרשו לכל העמים וטבלו אותם בשם האב והבן
Mc 12,9 ולקחוהו והמיתוהו והשליכוהו חוץ לכרם. 9 **לכן** מה יעשה אדם הכרם כאשר יבא יכלה אותן העובדים
Mc 12,14 של אדם אבל אתה מראה דרך הש׳ באמיתות **לכן** אמור לנו חוייבנו לתת לשיסר או לו. 15 וישוש
Mc 12,20 שאח הנשאר יקחה לאשה להקים זרע לאחיו. 20 **לכן** שבעה אחים יהיו. הראשון לקח אשה ומת בלא בנים
Mc 13,35 ונותן יכולת לעבדיו ומצוה לחוש שיעור. 35 **לכן** עורו כי אינכם יודעים היום והשעה שאדון הבית
Lc 3,8 מי ילמד לכם ברוח מאפינו העתידה לבא. 8 **לכן** עשו פירות הגונים מטבילה. ולא תתחילו לאמר
Lc 3,9 בן אברהם 9 כי הגרזן כבר עברה לשורש העץ. **לכן** כל עץ שאינו עולה פרי טוב יכרת ויושם באש:
Lc 6,36 מאד טוב על רגוזי הרצון ועל הרעים. 36 **לכן** תהיו אתם בעלי חנינה כאשר אביכם הוא חנון. 37
Lc 7,31 עצת הש׳ שלא היו נטבלים מיואן. 31 [*] **לכן** למי נאמ׳ אנשי זה הדור נמשלים. 32 נמשלים הם
Lc 8,18 נעלם שלא יהיה ניכר ושלא יבא לגלוי. 18 **לכן** ראו באי זה אופן אתם שומעין. כי לאותן שיש לו
Lc 10,40 מרטא מתחזקת לטרוח במה שצריך לו [*]. [*] **לכן** תאמר לו שיעזרני. 41 וענה האדון ואמר לה מרטא
Lc 11,35 אבל אם עינך יהיה רע. גופך יהיה חשוך: 35 **לכן** שמור שנרך לא תחשך 36 [*] וכל גופך יאיר.
Lc 11,41 מה שהוא מחוץ לא עשה מה שהוא בפנים. 41 **לכן** תנו בצדקה מה שיותר לכם וכל הדברים יהיו לכם
Lc 20,15 לנו. 15 והשליכו אותו מן הכרם והרגוהו. **לכן** בעל הכרם מה יעשה להם. 16 יבא וישמיד אותן
Mt 7,26 [*] 26 ואותו ששומע דברי ואינו עושה דומה **לכסיל** שבונה בחול ביתו 27 ובאו גשמים ורוחות
Mt 26,74 אתה הוא מהם כי דבריך מעיד 74 ואז התחיל **לכפור** ולהשבע שאינו מכיר אותו האדם. ומיד התרנגול
Mc 2,7 7 איך מדבר כן זה קללה. כי מי יוכל **לכפר** עונות לבד האל. 8 ותכף הכיר מחשבותיהם בעד
Jn 6,17 לים. 17 וכאשר עלו בספינה באו מעבר לים **לכפר** נאום וכבר היה ערב וישו לא בא אליהם. 18
Mt 26,28 28 כי זה הוא הדם מן החדש שיהיה שפוכה **לכפרת** עונותיכם. 29 ואומר אני לכם אמונה כי מכאן
Mc 1,4 4 היה זואן במדבר טובל ודורש טבילת תשובה **לכפרת** עונות. 5 ויוצאין אליו כל אותן שהיו ממלכות
Mc 14,72 יקרא ב׳ פעמים יכפרהו שלש פעמים. והתחיל **לכרות:** Tit,15 קפיטולו ט״ו כפי שן מרקו: 1 ובקר
Mt 21,39 נהרגהו ותהיה לנו ירושתו. 39 לְקַחֲוּהוּ חוץ **לכרם** והרגוהו. 40 לכן כאשר יבא בעל הכרם מה יעשה
Mc 12,8 הירושה 8 ולקחוהו והמיתוהו והשליכוהו חוץ **לכרם.** 9 לכן מה יעשה אדם הכרם כאשר יבא יכלה אותן
Mt 20,1 לאב החיילות אשר יוצא בבקר לשכור פועלי׳ **לכרמו.** 2 וכאשר עשה תנאי עמהם מן הערך מפשוט אחד
Mt 20,4 שהיו עומדים בטלים בשער 4 ואמ׳ להם לכו **לכרמי** ואתן לכם דבר בינוני 5 והם הלכו. ופעם אחרת
Mt 20,7 וענו באשר שום אדם לא שכרם. והוא אמ׳ לכו **לכרמי** 8 וכאשר הערב היה אמ׳ אדון הכרם למורשהו
Mt 1,19 צדיק ובלתי רוצה למסור אותה למיתה. ורוצה **לכת** בהחבא עזבה. 20 ובעוד היותו מחשב זה. מלאך
Mt 5,41 בחזקה הנח לו המעיל: 41 ומי שיכריחך **לכת** אלף פסיעות לך עמו אלפיים: 42 ומי שישאלך תן
Mt 14,16 אוכל. 16 וישוש ענה להם אין צריך להם **לכת** תנו להם אתם לאכול 17 ענו לו אין לנו פה לבד
Mt 15,23 והתלמידים באו וחילו פניו שלא יניחנה **לכת** כי היא צועקת אחרינו. 24 והוא ענה לא שולחתי
Mt 15,31 כשהיו רואים שמדברים האלמים. והפסחים **לכת.** והעורים ראות. ומהללים אלהי ישראל. 32
Mt 18,27 חובך. 27 והאדון רחם על העבד והניחו **לכת** ומחל לו כל החוב. 28 וכאשר אותו עבד היה יוצא
Mt 27,21 21 ופילאט אמר להם אי זה תרצו שאניח **לכת** מאלו השנים. והם אמרו בראבן. 22 ופילאט אמ׳
Mc 2,13 לא ראינו כזה הדבר. 13 ויצא משם בעבור **לכת** אחרת לים וכל העם בא והוא מראה וילונים. 14
Mt 14,15 זה המקום הוא חרב ושעה היא מועברת להניח **לֶכֶת** העמים במגדלים ויקנו אוכל. 16 וישוש ענה להם
Lc 1,57 ואחר שבא בביתה במקדש 57 אלישבק יש לה **ללדת** יהיה נשלם ותלד והיה לה בן. 58 ושמעו השכנים
Lc 2,6 והיא הרה. 6 וכאשר היו שם ימי מריאה מלאו **ללדת** 7 וילדה שם בנו ראשון נולד. וקפלו בבגדים

Lc 1,Tit היו מובאים באנטוכא: Tit,1 קפיטולו א׳ **ללוקא** 5 בימי אירודיש מלך גודיאה כהן אחד שמו
Mt 5,42 ומי שישאלך תן לו: ולא תחלוק עם מי שירצה **ללות** ממך: קפיטולו י״ז כפי מתיאו 43 עוד אמר
Mt 2,22 מולך תחת אירודיש אביו בארץ גודיאה פחד **ללכת** שם ונזהר בחלומו ללכת לארץ גלליאה 23 ויגר
Mt 2,22 בארץ גודיאה פחד ללכת שם ונזהר בחלומו **ללכת** לארץ גלליאה 23 ויגר במדִינַת נאזריט שתהיה
Mt 8,19 ואמ׳ לו ר׳ אני אלך אחריך למקום שתרצה **ללכת** 20 וישוש אמר לו השועלים יש להם מערות.
Mt 13,36 ואדבר דברים נסתרים מעולם: 36 ואז הניח **ללכת** הגייסות וצא אל הבית. וקרבו אליו תלמידיו
Mt 21,29 היום פעול בכרמי. 29 והוא ענה איני רוצה **ללכת.** אחר נחם והלך 30 וקרב אל הדרך ואמ׳ לו
Lc 9,57 בא אדם אחד ואמ׳ לישאוש משיח חפצתי **ללכת** עמך למקום שתלך. 58 וישאוש אמ׳ לו השועלים
Lc 13,33 33 רק חוייב לו למחרת ליום הבא אחריו **ללכת** כי אין ראוי שנביא יראה חוץ לירושלם 34
Lc 14,18 להתנצל הראשון אמ׳ אני קניתי עיר ויש לי **ללכת** שמה לראותה בבקשה ממך שתקבל התנצלותי. 19
Lc 14,20 אמ׳ אני לקחתי אשה ואיני יכול **ללכת.** 21 וחזר המשרת ואמ׳ לו כל מה שאמרו: ואז
Lc 17,23 23 ויאמרו לכם הנו להלן הוא לא תחפצו **ללכת.** ולא תלכו אחריו. 24 כי כמו שהשמש זורח תחת
Lc 20,46 אמר לתלמידיו 46 השמרו מהסופרים שחפצים **ללכת** במלבושים נאים ואוהבים שיתנו להם שלום רב
Lc 21,8 אני הוא. והעת יתקרב. ואז אתם לא תחפצו **ללכת** אחריהם. 9 וכאשר תשמעו קטטות ואנחות אל
Lc 22,33 אחיך. 33 והוא אמר אליו אדון אני מוכן **ללכת** עמך בסוהר ובמיתה. 34 וישאוש אמר אני אומר
Lc 24,28 ממנו 28 וקרבו למגדול שהולכים והוא חפץ **ללכת** עוד רחוק 29 ובקשוהו ואומרים תשאר עמנו אדון
Jn 5,7 שהמים באים לידי עכירות. וכאשר אני חפץ **ללכת** כבר קדמני אחר. 8 וישאוש אמר לו קום וסלק
Jn 6,21 בספינה. ומיד היתה הספינה בארץ שדעתם **ללכת** 22 וביום האחר מעבר לים ראו שהאניה הקטנה
Jn 6,68 אמר ישאוש לשנים עשר שנשארו ואתם חפצים **ללכת.** 69 וענה שימון פירי אדון למי נלך דברי חיים
Jn 7,1 אלה הדברים הלך ישאוש בגלליאה כי לא רצה **ללכת** בגודיאה כי היהודים מבקשים אותו להמיתו. 2
Jn 11,8 שהיהודים רצו לסקול אותך. ועדיין חפצת **ללכת** שם. 9 ענה ישאוש אין ביום שתים עשרה שעות.
Jn 11,44 הסדין. ואמ׳ ישאוש להם התירוהו והניחוהו **ללכת.** 45 אז רבים מהיהודים שבאו עם מריאה וראו
Jn 13,36 ישאוש ואמ׳ למקום שאני הולך אינך יכול **ללכת** אחרי עתה אבל אחרי כן תלך. 37 ואחרי כן אמר
Jn 13,37 תלך. 37 ואחרי כן אמר אליו למה איני יכול **ללכת** אחריך עתה אני אתן את נפשי בעדך 38 וישאוש
Jn 18,8 הוא. אם כן אם אותי אתם מבקשים הניחו אלה **ללכת** 9 בעבור שיהיה נשלם הדבר שאמר כי מכל אותן
Mc 4,1 ד׳ כפי שי׳ מארקו 1 ופעם אחרת התחיל ישוש **ללמד** לחוף הים ורוב עם מתאסף ולכן היה לו עלות
Mc 6,2 ונמשכו אחריו תלמידיו 2 ובשבת אחד התחיל **ללמד** בבית הכנסת ורבים שומעים תמהים ממוסרו.
Mc 6,34 עליהם כי הם היו כמו צאן בלא רועה והתחיל **ללמדם** רוב דברים וטובים. 35 וכאשר רוב היום עבר
Mt 9,13 אינם צריכים רופא אבל החולים. 13 לכו **ללמוד** מה רוצה לומר. כי אני אוהב יותר חסד מקרבן.
Mt 7,16 16 במעשיהם תכירום. כי לא יכול אדם **ללקוט** מסנה ענבים. ולא מקוצים תאנים. 17 וכל עץ
Jn 4,38 הוא הזורע ואחד המלקט. 38 אני שלחתי אתכם **ללקוט** מה שלא טרחתם בו. אחרים הם שטרחו עליו.
Jn 11,25 25 אמ׳ אליה ישאוש אני הוא תחייה וחיים **למאמין** בי. עוד אם ימות יחיה. 26 וכל אדם שהוא חי
Lc 24,28 להם כל הכתיבות הנמצאות ממנו 28 וקרבו **למגדול** שהולכים והוא חפץ ללכת עוד רחוק 29
Lc 9,12 אליו הי״ב שלוחים ואמרו לו העם זה ילכו **למגדליהם** ולעריהם הקרובים למקום זה למען יוכלו
Mt 3,7 לטבילתו היה אומ׳ אליהם משפחת ויבדיש מי **למד** לכם לברוח לאף השׂ׳ם. 8 עשו מעשים טובים
Mc Prol,16 והמלאכים שרתוהו. וכתב הכל בקצור בעבורנו **למד** ביותר נקלה. והגיד מגלת חייו שהוא כרת אצבעו
Lc 11,1 אחד. וכאשר סיים תפלתו אמ׳ אחד מתלמידיו **למד** לנו תפלה שנתפלל אותה לשם כמו שיואן לימד
Jn 7,15 היו היהודים ואומרים איך יודע זה ספר שלא **למד:** 16 ענה ישאוש ואמ׳ מוסרי אינינו שלי אבל
Lc 20,37 וכי הם בני תחייה. 37 ואותן מתים שיחיו. **למדהו** והראהו משה. כי האל אמ׳ לו בסנה אני אלהי
Lc 17,5 לך אמור נחמתי תסלח לו. 5 ואמרו השלוחים. **למדנו** אדון. אדון הגדילנו. 6 והאדון אמ׳ להם אם
Jn 8,28 הוא ודבר אני עושה מעצמי רק כמו שהאב **למדני** לדבר אלה הדברים. 29 ומי ששלחני הוא עמי:
Jn 18,20 אליו. אני בגלוי דברתי בעולם ואני כל שעה **למדתי** בבית הכנסת ובמקדש ששם היהודים מתקבצים.
Lc 13,26 לאמר אנחנו אכלנו ושתינו לפניך ואתה **למדתנו** ברח ברחובותינו. 27 והוא יאמר לכם לא
Mt 6,28 להוסיף לחיי גופו מדה אחת. 28 ומהמלבושים **למה** אתם נאנחים. הביטו חבצלות ועשבי השדות היאך
Mt 6,30 ולמחר יהיה נשרף האל מאספו כ״ש יגונכם. **למה** [*] אתם מאמינים. 31 לכן אל תהיו נאנחים לאמר
Mt 8,26 כי בסכנה אנחנו. 26 וישאוש אמ׳ להם. **למה** אתם יראים עם במעט אמונה. וקם וצוה לרוח ולים
Mt 9,4 מקלל. 4 וכאשר ישוש משיח הכיר מחשבתם אמ׳ **למה** חשבתם רע בלבבכם. 5 מהו דבר קל יותר. לאמר
Mt 9,11 ותלמידיו 11 והפרושים שראו אמרו לתלמידים **למה** אוכל מלמדכם עם חטאים המפורסמים. 12 וישוש
Mt 9,14 אל ישואש משיח תלמידיו של זואן אומרים **למה** אין מתענין תלמידיך כמונו והפרושים. 15 וישוש
Mt 11,7 הלכו ישאוש משיח התחיל לאמר אל עם ג׳ואן. **למה** יצאתם רואות במדבר חשבתם שהוא יהיה כמו קנים

Mt 11,9 חשובים ועומדים בהיכל המלך: 9 א״כ **למה** יצאתם ראות נביא הוא באמת: ואומר אני לכם
Mt 13,10 לשמוע. 10 וקרבו התלמידים אליו ואמרו לו **למה** אתה מדבר בדמיונות. 11 והוא ענה להם אומר לכם
Mt 14,31 שלח היד ולקחו. ואמ׳ איש במעט אמונה **למה** חששת. 32 וכשעלה [*] 33 [*] בקרון באו
Mt 15,2 אליו הסופרים ופרושים מירושלם. ואמרו 2 **למה** עוברים תלמידיך תקוני הקדמונים. למה אין
Mt 15,2 2 למה עוברים תלמידיך תקוני הקדמונים. **למה** אין נוטלין ידיהם כשרוצים לאכול. 3 והוא ענה
Mt 15,3 לאכול. 3 והוא ענה להם ואמר. ואתם **למה** עוברים מצות האל בעבור גזירותיכם. 4 אינו
Mt 16,9 אתם חושבים בעבור שאין לכם לחם. 9 **למה** אינכם מבינים ומזכירים מה׳ לחמים ומה׳ אלפים
Mt 17,18 18 אז נתקרבו התלמידים בסוד ואמרו לו **למה** לא היינו יכולים אנו לגרשו. 19 אמ׳ להם ישאוש
Mt 19,17 לי חיים נצחיים. 17 וענה ישאוש אליו **למה** אתה אומר אלי טוב. אחד לבדו השם הוא טוב. אם
Mt 20,6 אותו יום כמו כן בטלים. והוא אמ׳ להם **למה** עמדתם היום בטלים. 7 וענו באשר שום אדם לא
Mt 21,25 אם אנחנו נאמר מן השמים היא יאמר אז **למה** אין אנחנו מאמינים בו. 26 ואם נאמר מן האנשים
Mt 22,18 מס לסיסר או לא. 18 וישאוש הכיר עצתם אמ׳ **למה** תנסוני רמאים 19 הראוני פשוט אחד של מס והם
Mt 26,8 התלמידים ראוהו היו מאד עצבים ואמרו **למה** עשתה פסידה זו. 9 כי זאת המשיחה ראויה לימכר
Mt 26,10 הערך לעניים. 10 וישאוש שהכירו אמ׳ להם **למה** חרה לכם מזאת האשה כי היא פעלה פעולה טובה
Mt 26,50 יושיעך רבי ונשקו. 50 וישאוש אמ׳ לו אהוב **למה** באת. ואז נגשו אליו והשליכו הידים על ישאוש
Mt 27,46 זעק ישאוש בגודל קולות ואמ׳ אלי אלי **למה** עזבתני. 47 ומקצת שעומדים שם שומעים זה אמרו
Mc 2,16 עם העוגבים ועם החטאים אמרו לתלמידיו **למה** עם העוגבים והחטאים אוכל ושותה רבנכם. 17
Mc 2,18 ג׳ואן ומהפרושים מתענין ואמרו לישו **למה** מתענין תלמידי גואן ומהפרושים ותלמידיך אין
Mc 4,40 שינוחו. ותכף היתה רבה הנחה 40 ואמ׳ להם **למה** פחדתם עדיין אין לכם אמונה. ואז יראוהו בעוז
Mc 5,35 באו אל סגן בית הכנסת. ואמרו לו בתך מתה. **למה** אתה מצטער היום עו׳. והמלמד 36 ישאוש ששמע זה
Mc 5,39 בכיות וצעקות. 39 וישוש נכנס בבית אמ׳ **למה** אתם נבוכים ובוכים הנערה. האם מתה אבל היא
Mc 7,5 משתיהם. 5 ובעבור זה שאלו לישאוש אומרים **למה** אין שומרין תלמידיך גזירות ישישי האבות אבל
Mc 9,27 היו נכנסין בבית תלמידיו שאלוהו בסוד **למה** לא היינו יכולין אנו רפאו. 28 והוא אמ׳ זו
Mc 10,18 להשיג מלכות שמימיי. 18 וישאוש אמ׳ לו **למה** אתה אומר לי טוב ושום אדם אין טוב לבד האל.
Mc 11,3 והביאוהו אלי. 3 ואם שום אדם אומר לכם **למה** אתם עושים אמרו שהאדון צריך לו ומיד יניחוהו.
Mc 11,5 הדלת והתירוהו. 5 ואותן שהיו שם אמרו להם **למה** אתם מתירים העיר. מה אתם עושים. 6 והם אמרו
Mc 11,31 אומרים מן השמים הוא. הוא יאמר אלינו א״כ **למה** איניכם מאמינים. 32 ואם נאמר מן האנשים.
Mc 12,15 לשיסר או לו. 15 וישוש הכיר שקרם. ואמר **למה** תנסוני שאו לי פשוט אחד ואראהו 16 והם נשאו
Mc 14,4 4 והיו שם אחרים שהיו כעוסים ביניהם **למה** נעשית זאת האבדה מהמשיחה 5 כי יכולין היינו
Mc 14,6 וילונו נגדה. 6 וישאוש אמר להם אל תתפשוה **למה** אתה עַצֵבִים דעו כי פעלה פעולה טובה 7 כי לכם
Mc 15,4 מעניינים רבים. 4 ופילאט עוד שואלו אומר **למה** אינך עונה אי זה דבר לאותן שהלשינו אותך מכמה
Mc 15,34 תשיעית זעק ישאוש בקול גדול ואמ׳ אלי אלי **למה** עזבתני. 35 ומקצת מן העומדים שם כאשר שמעו
Lc 1,21 21 והעם היה שם ממתין זכריא ומתמיהים **למה** מתעכב עומד במקדש. 22 וכאשר יצא מן המקדש לא
Lc 2,48 והאם ראוהו תמהו. ואמ׳ האב והאם אל הבן **למה** עשית זאת לנו. כי אני ואביך כואבים ומאד
Lc 5,22 וכאשר ישאוש הכיר מחשבותיהם ענה ואמ׳ להם **למה** חשבתם רע בלבבכם 23 אי זה דבר הוא נקל אמור
Lc 5,30 מתלוננים ואומרים לתלמידים ישאוש משיח **למה** אתם אוכלים ושותים עם העולמיים ועם החוטאים.
Lc 5,33 רק לחוטאים בתשובה 33 והם אמרו לו **למה** תלמידי יואן מתענים תמיד ועושים כובד מלחמות
Lc 6,2 2 ומקצת מאותן פרושים אומרים להם **למה** אתם עושים מה שאינו ראוי עשות בשבת 3 וישאוש
Lc 6,46 לבבו מגיד רע כי מהשפעת הפה הלב מדבר. 46 **למה** אתם קוראים אותי אדון. ואינכם עושים מה שאני
Lc 7,24 היו מושבים שלוחי יואן התחיל לאמר לעמים **למה** יצאתם ראות במדבר. השוקים שנועות לכל רוחות.
Lc 11,18 הוא בלב ולב איך תעמוד המלכות ההיא. א״כ **למה** אתם אומרים שאני מגרש השדים בכח בלזאבוק. 19
Lc 11,38 ונכנס בבית ישב וחשב. 38 והפרוש אמ׳ בלבו **למה** זה אינו רוחץ ידיו בסעודת הבקר. 39 ואדונינו
Lc 11,46 בזיון. 46 וישאוש אמר אוי לכם חכמי הדת **למה** אתם מעמיסין האנשים בעומסין שאין להם יכולת
Lc 12,28 הש׳ מלבישו כן כמה וכמה שמלביש אתכם. **למה** אתם במעט אמונה. 29 ואל תחפצו לבקש מה תאכלו
Lc 12,56 56 אי רמאים אתם יודעים פני השמים והארץ **למה** לא תבינו זה העת 57 ולמה לא תדינו עצמכם מה
Lc 13,18 שמחו בכל העניינים שעשה: 18 ואז אמ׳ להם **למה** הוא דומה מלכות שמים ומי משערו לאי זה דבר
Lc 13,20 ופעם אחרת אמרה. אמשול לכם משל מלכות הש׳ **למה** הוא דומה. 21 לשאור שהאשה מטמנת בתוך הקמח עד
Lc 18,19 לנחול חיים נצחיים. 19 וישאוש אמר לו. **למה** אתה אומר אלי טוב ואין טוב לבד האל. 20 אתה
Lc 19,31 ונהגוהו. 31 ואם אי זה איש שואל אתכם **למה** אתם מתירים קשרו אתם תאמרו כי עשיתם כמו
Lc 19,33 וכאשר באו להתיר העיר אמר אדון העיר להם **למה** אתם מתירים העיר. 34 והם אמרו כי האדון רבינו

Lc 22,71 אמ׳ אתם אומרים שאני הוא. 71 והם אמרו **למה** אתם שואלים עוד עדים אנחנו בעצמינו שמענוהו
Lc 24,5 יראו ותקדו פניהם ארצה. והם אמרו להם **למה** תשאלו החיים עם המתים. 6 אינינו פה כי חזר
Lc 24,38 חשבו ושערו שראו רוח. 38 ואמר להם **למה** אתם נבהלים ומה חשבתם בתוך לבבכם. 39 ראו ידי
Jn 1,25 לו היו מהפרושים 25 ושאלוהו ואמרו לו **למה** אתה מטביל אם אינך משיח ולא אליהו ולא נביא.
Jn 4,22 האב בזה ההר ולא בירושלם. 22 אתם תתפללו **למה** שלא ידעתם. אנחנו נתפלל למה שאנו יודעים. כי
Jn 4,22 אתם תתפללו למה שלא ידעתם. אנחנו נתפלל **למה** שאנו יודעים. כי שלום ליהודים עתיד לבא. 23
Jn 7,20 הדת: ואחד מכם אינו ממעט ומחסר הדת. 20 **למה** אביתם להמיתני: ענתה הסיעה ואמרה שטן הוא
Jn 7,23 מלח בשבת ואינו מתירא עצמו. דת משה מאבד: **למה** אתם כועסים נגדי כי רפאתי כל אדם בשבת. 24
Jn 7,45 השלוחים להגמונים ופרושים. ואמרו להם **למה** לא הבאתם אותו. 46 ענו השלוחים ואמרו מעולם
Jn 8,43 יצאתי. ולא באתי מעצמי. רק הוא שלחני. 43 **למה** אינכם מכירים דברי כי אינכם יכולים לשומעו.
Jn 8,46 זה מכם יתפשני בחטא. אם אומר אני לכם אמת **למה** לא תאמינוני. 47 מי שהוא מהאל. שומע דבר האל.
Jn 9,27 27 והוא ענה כבר אמרתי. ואתם שמעתם **למה** חפצתם פעם אחרת לשמוע. חפצתם להיות תלמידיו.
Jn 10,20 ורבים מהם אומרים שטן לקחו ומדבר בשטות **למה** אתם שומעין אותו. 21 ואחרים אומרים אלה
Jn 10,38 לאמר ככה. 38 אבל אם אני עושה אותם. **למה** אתם אומרים כזה. ואם לא חפצתם להאמין לי.
Jn 12,5 מתלמידיו יודיש אשכריוט. שעתיד למוסרו 5 **למה** זו המשיחה אינה נמכרת בעד שלש מאות פשיטין
Jn 13,28 מהירות 28 וזה אחד מהיושבים לא הבינוהו **למה** אמרו 29 כי מקצת חשבו שיודוש שיודיש שהיה לו
Jn 13,37 אבל אחרי כן תלך. 37 ואחרי כן אמר אליו **למה** איני יכול ללכת אחריך עתה אני אתן את נפשי
Jn 18,23 דבר רע עשה לי עדות רע. רק אם טוב דברתי **למה** אתה מכה אותי: 24 והלך ישאוש ששלחוהו לקאיפש
Jn 20,13 הונח גוף ישאוש משיח 13 ואמרו לאותה האשה **למה** את בוכה. והוא אמרה כי נטלו אדוני מזה ולא
Lc 10,35 שני פשיטין ונתנם לאושפיזא ואמ׳ לו עשה **למוכה** זה כל צרכו. ואם תוציא בהוצאתו יותר משני
Mc 14,5 זאת האבדה מהמשיחה 5 כי יכולין היינו **למוכרו** ביותר מג׳ מאות פשיטין. ושיתננו לעניים
Mt 25,9 וענו החכמות ואמרו אולי לא יספיק לנו לכו **למוכרות** וקנו לכם 10 וכאשר הולכות לקנות בא החתן.
Jn 2,16 ממון החלפנים והפיל השולחנות. 16 ואמר **למוכרי** יונים השליכו דברים אלה ממקום זה ולא תעשו
Lc 6,29 ואותו שיחפוץ לגזול מלבושך לא תרצה **למונעו** ועו׳ הגונילא אם יחפוץ לגנולה. 30 אבל לכל
Mt 19,14 להם הניחו אלי בא הנערים קטנים ולא תאבו **למונעם.** כי אמ׳ מכיוצא באלו הוא מלכות שממיי: 15
Mt 26,59 מחפשים עידי שקר נגד ישאוש בעבור שיוכלו **למוסרו** למיתה 60 ואינם מוצאים כי רבים עדי שקר
Jn 6,65 ראשונות יודע מי הם המאמינים. ומי שעתיד **למוסרו.** 66 ואומ׳ בעבור זה אמרתי לכם שאין אחד
Jn 12,4 אמר אחד מתלמידיו יודיש אשכריוט. שעתיד **למוסרו** 5 למה זו המשיחה אינה נמכרת בעד שלש מאות
Jn 18,2 שבו נכנס הוא ותלמידיו. 2 ויוד״יש שרוצה **למוסרו** יודע אותו מקום כי הרבה פעמים בא הרבה לשם
Mt 20,8 לכרמי 8 וכאשר הערב היה אמ׳ אדון הכרם **למורשהו** קרא הפועלים ותנם שכרם. התחיל מן
Jn 12,47 לא באתי לדון העולם. רק בעבור שאהיה להם **למושיע.** 48 מי שמבזה אותי ואינו מקבל דברי כבר יש
Mt 20,18 בידי שרי הכהנים וחכמי הדת ויענישוהו **למות** 19 וימסרוהו לנפילים להוציא לעג ממנו ולרגשו
Mt 26,35 ג׳ פעמים 35 ואמ׳ אליו פירו. ואם אתחייב **למות** עמך לא אכפור בך. וכמדומה אמרו כל התלמידים.
Mt 26,66 66 מה דומה לכם והם ענו אומרים ראוי הוא **למות** 67 רקקו בפניו והכוהו. ומקצת מאחרים נותנים
Mc 5,23 לרגליו 23 מבקש ואומ׳ בתי היא קרובה **למות.** בא והנח ידיך עליה ותהיה נרפאת. 24 וישאוש
Mc 8,31 ומלמד שאליו הוכרח לסבול צער ולהיות נגוש **למות** בעד שרי הכהנים וחכמי הדת והוא יקום חי אחר
Mc 9,11 העולם כמו שכתו׳ שבן האלוה יסבול נגישה **למות** מגונה 12 אכן אני אומ׳ לכם שאליהו בא להם
Mc 14,31 31 והוא עוד דבר אומר אם אהיה מוכרח **למות** עמך לא אכפור בך וכן אמרו כל האחרים. 32
Lc 7,2 2 ועבד סנטוריאו היה מאד חולה עד שנטה **למות** ואותו עבד היה מאד מרגליי אליו. 3 וכאשר זה
Lc 8,42 פניו שיבא אל ביתו 42 כי בן היה לו שחולה **למות** זה שנים עשר שנים. ויקר מקרה שבעודו הולך
Jn 4,47 הלך אליו שירד להבריא בנו כי מסוכן היה **למות.** 48 אז אמר ישאוש אליו. לא תאמינו אם לא
Jn 11,51 אותה שנה. וניבא שישאוש משיח יצטרך לו **למות** בעד העם. 52 ולא לבד בעד העם. אבל בעבור
Jn 12,33 33 וזה אומר דרך רמז באיזו מיתה עתיד **למות.** 34 ענה אליו העם אנחנו שמענו מהדת שהמשיח
Mt 23,18 הזהב. 18 ואומרים אתם שאותו שנשבע תת **למזבח** חייב לפרוע. 19 עורים אי זה דבר גדול המתן
Mt 6,12 12 והנח לנו חובותינו כי אנחנו מניחים **למחייבינו.** 13 ואל תנהיגנו בנסיון אבל תשמרנו
Mt 9,6 קום ולך. 6 ולמען זה תכירו כי אני יכול **למחות** העונות בארץ: אז אמ׳ לנטול קום קח מטתך ולך
Lc 3,3 בכל ממלכות גודיאה. דורש טבילת תשובה **למחילה** עונות החוטאים 4 כמו שכתו׳ בספר דברי
Lc 4,19 לשבויים ולעורים ראיה ולעזוב הנשברים **למחילה** דורש שנת האדון ערב ויום נקם: 20 וכאשר
Lc 1,77 ובדרך האל. 77 ולתת רפואה שלימה לעמו **למחילת** עונותיהם 78 בעבור חסד [*] שבהן פוקד
Jn 10,35 אליהם אלים נאמר. ומה שכתוב אינו ראוי **למחק** 36 אותו שהאב קדש שלחו בעולם אתם אומרים

Mt 16,2 2 וישוש ענם ואמר להם. אתם אומרים בערב **למחר** יהיה אור בהיר כי השמים הוא אדום 3 ובבקר
Mc 16,2 מרגליית בעבור שתמשחו ישאוש 2 ובאו לבקר **למחרת** בקבר וכבר יצא השמש 3 ואומרות ביניהן מי
Lc 13,33 השלישי אהיה תם ואפס. 33 רק חוייב לו **למחרת** ליום הבא אחריו ללכת כי אין ראוי שנביא
Mt 4,6 6 ואמ׳ לו אם אתה הוא בן האלוה הפיל עצמך **למטה** כי כתוב הוא האל מצוה אל מלאכיו שיקבלוך
Mc 11,15 אותם שמוכרים היונים גירש והפך מלמעלה **למטה.** 16 ולא עזב נשוא אי זה משא במקדש 17 ומלמדם
Mt 19,11 אמר כולכם אינכם מבינים זה הדבר אם לא **למי** שנתון לו דעת להבין: 12 יש מקצת אנשים
Mt 25,29 הבשנט ותמסרהו לאותו שיש לו עשרה. 29 כי **למי** שיהיה לו יתן איש בהעדפה. ואותו שלא יהיה לו
Mc 4,30 שמים המגל כי עת קציר הוא. 30 ואומר לכם **למי** אדמה מלכות הש׳ לאי זה דמות אדמהו. 31 דומה
Lc 3,11 ענה אומ׳ אותו שיש לו שתי מלבושים יתן **למי** שאין לו אחת. ומי שיש לו חלופי העושרים יעשה
Lc 5,31 31 ענה ישאוש ואמ׳ להם אינו צריך רופא **למי** שהוא בריא. אבל החולים צריכים רופא 32 כי אני
Lc 6,4 לבית האל ולקח לחם הפנים ואוכל ונותן **למי** שהוא עמו ואין ראוי לשום אדם לאוכלו רק
Lc 6,21 אשריהם של רעבים כי יהיו שבעים: אשריהם **למי** שהם בוכים כי ישמחו. 22 אשריכם אתם שהאנשים
Lc 6,27 שומעים. אהבו אויביכם ואוהבכם. ועשו טוב **למי** שהכעיס אתכם. 28 ברכו למי שאומר לכם רע.
Lc 6,28 ועשו טוב למי שהכעיס אתכם. 28 ברכו **למי** שאומר לכם רע. התפלל בעד אותן שמכבדין לכם.
Lc 6,34 אמת הוא שהחוטאים עושים כן. 34 ואם תתנו **למי** שאתם מקוים שכר או שירות אי זו חן ראוי לכם
Lc 6,35 אהבו אויביכם ועשו להם טוב. ותנו מתנות **למי** שאינכם מקוים דבר ושכרכם יהיה הרבה מאד ותהיו
Lc 6,47 שבא אלי ובדברי ועושה אותם אני אראה לכם **למי** הוא דומה: 48 דומה הוא לאדם שבונה בית שעמוק
Lc 7,31 הש׳ שלא היו נטבלים מיואן. 31 [*] לכן **למי** נאמ׳ אנשי זה הדור נמשלים. 32 נמשלים הם
Lc 8,36 וכאשר ראוהו פחדו פחד. 36 והלכו והגידוהו **למי** שלא ראהו. 37 ורוב העם היושב במלכות גדיאי
Lc 11,13 לבניכם כמה וכמה אבינו שבשמים שיתן הרוח **למי** שישאלהו. 14 והיה מגרש השטן האלם דבר. והעמים
Lc 12,33 כי אתם מתקנים אוצר בשמים: אין חסרון **למי** שגנב אין מתקרב לו. ועש אינה מכלה. 34 ובמקום
Lc 17,1 בלתי איפשרי הוא שלא יבואו צרות. אבל אוי **למי** שבעבורו יבואו 2 יותר יהיה שוה לו שיהיו
Jn 6,69 חפצים ללכת. 69 וענה שימון פירי אדון **למי** נלך דברי חיים נצחיים הם לך: 70 ואותך אנחנו
Jn 9,11 ישאוש עשה טיט ומשח את עיני. ושלח לי **למי** שלוח לרחוץ שם. והלכתי ורחצתי וראיתי. 12
Mc 6,45 לתלמידיו שיכנסו בספינה קטנה ושילכו עבר **למים** אנביטהא גירא. בעוד שהוא משלח העם. 46 וכאשר
Lc 13,15 קשר השור או החמור מן הרפת ואינו מוליכו **למים** לשתות 16 אם כן זאת. בת אברהם כמה וכמה
Mt 1,19 ויוסף להיותו צדיק ובלתי רוצה למסור אותה **למיתה.** ורוצה לכת בהחבא עזבה. 20 ובעוד היותו
Mt 10,21 רוח ידבר בעדכם. 21 האח האחד ימסור האחר **למיתה.** והאב הבן. והבנים יקומו נגד אביהם ונגד
Mt 22,6 6 והאחרים לקחו העבדים ונגשו אותם **למיתה.** 7 וכאשר המלך שמע זה היה עצב וצוה הרוג
Mt 26,59 עידי שקר נגד ישאוש בעבור שיוכלו למוסרו **למיתה** 60 ואינם מוצאים כי רבים עדי שקר באו. ואחר
Mt 27,1 הכהנים וזקני העם עשו עצה שמסרו ישאוש **למיתה** 2 וקשרוהו והביאוהו לפני פִּילַטוֹ שהיה מחזיק
Mt 27,18 18 כי הוא יודע שבעבור הנאה מוסרים אותו **למיתה.** 19 והוא יושב בקתדרת הדין: אשתו שלחה לאמר
Mc 3,29 זה העון לא יכופר לעולם. אבל הוא ראוי **למיתה** נפשיית נצחיית. 30 כי הם אמרו משוטן הוא.
Mc 10,33 גדולי הכהנים והסופרים והזקנים ויקנסוהו **למיתה.** וימסרוהו לנפילים 34 וילעיגו עליו
Mc 13,12 רוח בעדכם: 12 והאח האחד ימסור אחיו **למיתה.** והאם הבן והבנים יקומו נגד אביהם. ונגד
Mc 13,12 יקומו נגד אביהם. ונגד אמותם וינגשום **למיתה.** 13 והכל יקציפו. ואותו שיתמיד עד הקץ יהיה
Mc 14,55 מחפשים עידי שקר בעבור שיוכלו מסור אותו **למיתה.** ולא מצאו. 56 ורבים עדי שקר אומרים נגד
Lc 23,15 כי הוא שלח אתכם. והנה שום דבר ראוי **למיתה** לא נעשה לו. 16 אז עזבו לו כאשר יסרו. 17
Lc 23,18 [*] [*] צעק יחדיו. אומרים תסלק זה זה **למיתה.** והנח לנו ברבאן. 19 והוא היה איש ששמוהו
Lc 9,22 וחכמיהם וימות ויחזור חי ביום השלישי **למיתתו** 23 ואומר לכל אם איש חפץ לבא אחרי יהיה
Lc 3,36 שם היה שירוג. שם היה נח. שם היה **למך.** 37 שם היה מתושאלי. שם היה אנוך. שם היה
Mt 13,47 לו וקנה האבן: 47 עו׳ המלכות שמימיי דומה **למכמורת** שאדם משים בים שאוספת כל מיני דגים 48
Lc 1,18 הצדיקים ויכין לשם עם שלם. 18 ואמ׳ זכריה **למלאך** איך יעשה זה שאני זקן ואשתי מהרה ימיה. 19
Lc 1,34 לנצח ומלכותו לאין קץ. 34 ומריאה אמרה **למלאך** איך יוכל העשות זה שאין לי ידיעת איש. 35
Lc 20,36 36 כי לא ימותו משם ואילך כי יהיו דומין **למלאכים.** והם בני השם׳. וכי הם בני תחייה. 37
Mt 21,3 אדם אומר לכם דבר אמרו שהאדון צריך בהן **למלאכתו** ותכף יניחוה. 4 וכל זה להשלים הנבואה
Mt 1,22 יושיע עמו מעונותיהם. 22 וכל זה היה עשוי **למלאת** דבר האל. אשר אמרו על ידי הנביא 23 הנה
Mt 2,15 וילך למצרים 15 ויעמוד שם עד מות אירודיש **למלאת** דבר האל שאמר על ידי הנביא אני קראתי לבני
Mt 5,17 שבאתי להרוס התורה והנבואות אבל באתי **למלאת:** 18 אני אומר לכם באמת שלא יחסר דבר א׳
Mc 4,37 רוח גדולה וחזק וגלים עד שהספינה מתחלת **למלאת.** 38 וישאוש ישן אִינְפּוּפָא על כר. והם הקיצוהו

Lc 12,27 כי שלימה בכל מעלתו לא היה לו מלבוש דומה **למלבוש** אחד מאלו. 28 א״כ העשב שהוא בשדה היום
Lc 11,30 אות יונה הנביא. 30 כי כמו שיונה היה אות **למלחים.** כן יהיה בן האדם לזאת המשפחה ויענישם: 31
Lc 14,31 ואין בידו כח להשלים. 31 או אם מלך הולך **למלחמה** נגד מלכים ואינו חושב ראשונה אם עם עשרה
Mt 13,52 52 והוא אמ׳ להם לכן כל חכם מאותות דומה **למלכות** שממיי ולאב חיילות שנותן מאוצר דברים
Mt 18,23 אבל אני אומר לך ע׳ פעמים. 23 ולכן דומה **למלכות** שמים לאדם אחד מלך שרוצה לשמוע טעם
Mt 6,10 שבשמים שמך יהיה מקודש שהוא קדוש 10 ויבא **למלכותך.** רצונך תעשה בשמים ובארץ. 11 תן לנו לחם
Mt 2,12 והמלאך הזהירם שלא ישובו לאירודיש וישובו **למלכותם** בדרך אחרת: קפיטולו ד׳ כפי מתיאו 13
Mt 2,16 מעת שהילד היה נולד לפי הזמן ששאל **למלכים.** 17 אז נשלם מה שאמר ירמיה הנביא 18
Lc 16,15 האל יודע לבבכם. ומה שהוא גדול וגבבוה .. **למלכים** קטן הוא לפני האל. 16 והד.. עד יואן. ואחר
Lc 21,12 אתכם בבתי כנסיות ובמשמרותם למסור אתכם **למלכים** גדולים בעבור שמי. 13 וזה יבא לכם לעדות.
Mt 1,19 רוח. 19 ויוסף להיותו צדיק ובלתי רוצה **למסור** אותה למיתה. ורוצה לכת בהחבא עזבה. 20
Mc 14,10 אחד מי״ב תלמידים הלך לעליוני הכהנים **למסור** הוא והם. 11 וכאשר הם שמעו היו מאד שמחים.
Lc 21,12 וימסרו אתכם בבתי כנסיות ובמשמרותם **למסור** אתכם למלכים גדולים בעבור שמי. 13 וזה יבא
Mc 14,11 לתת לו מעות. והוא מחפש הכנה היאך יוכל **למסרו.** 12 ויום ראשון של פת המצה כאשר הפסח
Mt Prol,15 היו מקובלים. כי השם אינינו רוצה שהמספר **למעלה** אמור יהיה מועבר בעבור כח שבועתם.
Mt 21,12 שקונים ומוכרין והפך שלחנות החלוף ממטה **למעלה.** להטות מאותן שהיו מוכרים יונים: 13 ואמר
Mt 27,51 רוח. 51 והנה המקדש נשבר משני צדדין **למעלה** ולמטה והארץ רעשה. והאבנים נחלקו באמצע 52
Mc 2,4 דורון לפניו עלו על הבית והחריבוהו ועלו **למעלה** במטה והביאֶהו לפני ישאוש. 5 וכאשר ישאוש
Mc 15,38 ברוחו. 38 [*] המקדש נשבר בשני צדדין **למעלה** ולמטה. 39 והסינטוריאו שהיה ממתין שם כאשר
Lc 2,20 הש׳. וכל הדברים ששמעו ושראו כן כאשר **למעלה** אמור להם. 21 ואחר נשלמו שמנה ימים הנער
Lc 12,29 תחפצו לבקש מה תאכלו ומה תשתו ואל תתנשאו **למעלה.** 30 כי כל הדברים האלה שואלים נבראי העולם.
Lc 13,11 מחולי והולכת ככורעת בזולת יכולת להביט **למעלה** 12 וראתה ישאוש וקראה. ואמ׳ לה אשה סרה
Jn 3,31 ראוי לתת הגדולה ולי המעטה: 31 מי שבא **למעלה** מכולם הוא מי שהוא מארץ מדבר. מי שבא מן
Jn 21,9 לארץ ראו אש יפה בגחלים יפות ודג מונח **למעלה** ופת. 10 וישאוש אמ׳ להם שאו מהדג אשר לקחתם
Mt 24,9 ואז יצערוכם נוגשים והורגים והכל ימאסכם **למען** שמי. 10 ואז יהיו רבים נבוכים. ויקציפו האחד
Mc Prol,24 משיח. וכאשר תמצא רוצים שהאדם יבינהו. **למען** שאדם ישיג גמול מעמלינו חזקם. כי אותו שנוטע
Mc 7,9 וכאלו 9 אמר להם אתם שוברים מצות הש׳ **למען** שמור מנהגותיכם. 10 כאשר משה אמ׳ כבד את
Mc 14,2 2 אבל אומרים אכן לא נעשה ביום חג **למען** לא יתקוממו העם. 3 וכאשר היה בבית שמעון
Lc 9,12 ילכו למגדליהם ולעריהם הקרובים למקום זה **למען** יוכלו למצוא מה שיאכלו כי המקום הזה הוא חרב
Lc 10,25 בדת קם לנסות אותו ואמר אי זה דברים אעשה **למען** השיגי חיים נצחיים 26 ואמ׳ לו מה כתו׳ בדת
Lc 11,50 להם נביאים שלוחים ומהם ימיתו. וירדפו 50 **למען** תהיה נדרש מכם דם כל הנביאים מיום שנברא
Lc 12,36 לאנשים המחכים אדונם כשחוזר מן הנשואין **למען** כי יבא ויגע בדלת יפתחו לו מיד: 37 ומיד
Jn 1,22 ואמר לא. 22 אז אמרו לו אמור לנו מי אתה. **למען** נשיב מענה לאותם ששלחונו מה אתה אומ׳ מעצמך.
Jn 17,1 עיניו לשמים ואמ׳ אב השעה באה. תזכך בנך **למען** יברר אותך בנך 2 כמו שנתת לו ממשלת כל בשר
Jn 17,12 ואחד מהם לא נעדר. כי אם בן האבדון **למען** תהיה הכתיבה נשלמת. 13 אך עתה אליך אני בא:
Jn 17,19 בעולם. 19 ובעבורם אני מקדש אותם עצמי **למען** יהיו הם מקודשים באמת. 20 ואיני מתפלל בעד
Jn 17,21 ואני בך: בעבור שאותם בנו יהיו דבר אחד. **למען** שהעולם יאמין שאתה שלחתני. 22 והאורה שנתת
Jn 18,14 ליהודים שצריך הוא שימות אדם אחד בעד העם **למען** לא ילכו העם אחריו. 15 ושמעון פירו ותלמיד
Jn 20,31 שאינם כתובים בספר זה. 31 רק אלו נכתבים **למען** תאמינו שישאוש משיח הוא בן האל. ולמען שאתם
Lc 8,21 ואחי הם אותם ששומעין דבר השם׳ ושמוהו **למעשה** 22 ונעשה באחת הימים שישאוש עלה בספינה אחת
Lc 9,12 ולעריהם הקרובים למקום זה למען יוכלו **למצוא** מה שיאכלו כי המקום הזה הוא חרב 13 וישוש
Mt 2,13 יוסף ויאמר לו קום ולקחת הילד ואמו וברחת **למצרים** וישבת שם עד בואי אליך כי עתיד הוא
Mt 2,14 14 אז קם ויקח הילד ואמו לילה וילך **למצרים** 15 ויעמוד שם עד מות אירודיש למלאת דבר
Mt 23,16 אין נשבעין. אבל אותו שעושה נדר לתת זהב **למקדש** אותו חייב לפרוע. 17 פתאים ועורים. מה הוא
Mt 8,19 חכם תוריי מהדת ואמ׳ לו ר׳ אני אלך אחריך **למקום** שתרצה ללכת 20 וישוש אמר לו השועלים יש להם
Mt 18,20 שאבי שבשמים יתן לכם כל מה שתשאלו: 20 כי **למקום** ששנים או שלשה מקובצים בשמי אני הוא
Mt 26,57 חזקו ישאוש והוליכוהו לקאיפש שר הכהנים **למקום** שהחכמים יודעי ספר וזקני המקדש היו
Mc 5,40 לבד האב והאם והתלמידים שהיו עמו ונכנסו **למקום** ששוכבת הנערה 41 ולקחה בעד היד ואמר אליה
Lc 9,12 לו העם זה ילכו למגדליהם ולעריהם הקרובים **למקום** זה למען יוכלו למצוא מה שיאכלו כי המקום
Lc 9,57 אדם אחד ואמ׳ לישאוש משיח חפצתי ללכת עמך **למקום** שתלך. 58 וישאוש אמ׳ לו השועלים יש להם

Lc 11,44 נראין. והאנשים שאינן יודעין הולכים **למקום** שאינן יודעין. 45 וענה מחכמי הדת ואמ׳ רבי
Jn 3,8 חוייב שתהיו נולדים מחדש. 8 הרוח מנשב **למקום** שרוצה ואתה שומע הקול. אבל אינך יודע אנה
Jn 4,5 5 אז בא ישאוש בשמריאה שנקראת סיכאר סמוך **למקום** שנתן יעקב ליוסף בנו 6 והיתה שם עין יעקב.
Jn 7,34 ילך האב ששלחני 34 לבקשני ולא תמצאוני. **למקום** שאהיה שם אתם לא תוכלו לבא. 35 [*] [*] 36
Jn 8,21 אני הולך ואתם תשאלוני ובעונכם תמותו. **למקום** שאני הולך אינכם יכולים לבא. 22 אז היהודים
Jn 11,32 לקבר הולכת לבכות: 32 אז כשמריאה באה **למקום** שישאוש היה כשראהו נפלה לרגליו ואמרה לו
Jn 13,36 אליו. אדון לאן אתה הולך. ענה ישאוש ואמ׳ **למקום** שאני הולך אינך יכול ללכת אחרי עתה אבל
Jn 21,18 אומר אני לך כשהיית נער היית יושב והולך **למקום** חפצך. רק כשתהיה זקן תשלח ידך ואחר ילך
Mt 23,15 פרושים רמאים שתסובבו הארץ והים לתת בינה **למקצת** אנשים. וכאשר הבינותם אתם אתם עושים אותם
Mt 25,45 אמיתות אומ׳ לכם כי כל פעמים שלא עשיתם **למקצת** מקטני הדלים שלי גם לי לא עשיתם. 46 ואלו
Jn 11,16 נלך אליו. 16 אז אמר טומאש שאמור דידימוש **למקצת** אנשים. נלכה אנחנו כמו תלמידים ונמות עמו:
Lc 19,38 זה שבא בשם האל. שלם יהיה לשמים ועלוי **למרומים.** 39 ואותן פרושי העם אמרו עליו רבי
Mc 16,9 חזר חי יום ראשון בבקר הוא נראה ראשונה **למריאה** מגדלינא אותה שהוא גירש שבעה שדים ממנה.
Lc 2,34 שנאמרו ממנו. 34 ושמעון בירך אותם ואמ׳ **למריאה** אמו. תדעו שזה הוא מונח בישראל לפדיון
Jn 11,19 מירושלם ט״ו מילין. 19 ויהודים רבים באו **למריאה** ולמרטא לנחם אותם מאחיהן. 20 ומרטא כששמעה
Mt 12,10 אדם אחד עם היד יבשה ושאלו לו אם ראוי **למרק** אותו בשבת בעבור שילשינו הם. 11 והוא אומר
Mc 14,8 ממה שהיה לה עבדה אותי ומְהֻרָה לפני הקבר **למשוח** לבי 9 אמת לכם אני אומ׳ בכל מקום שתהיה
Jn 21,6 במים ונכנס בהם גודל רבוי דגים ולא יכלו **למשוך.** 7 אז אמר אותו תלמיד האהוב מיישוש לפירו
Lc 8,4 נאספו ובאו לו מן הערים וצערו לישאוש **למשול** משל. ואמרו 5 אותו שזרע זרעו. ובעוד שזורע
Jn 13,15 האחד רגל חבירו 15 כי אני נתתיו לכם **למשל.** כאשר עשיתי אני כן תעשו גם אתם: 16 אמת אני
Mt 5,21 שנאמר לראשונים לא תרצח. ומי שירצח ראוי **למשפט.** 22 ואני אומ׳ לכם מי שישנא אחיו ראוי הוא
Mt 5,22 22 ואני אומ׳ לכם מי שישנא אחיו ראוי הוא **למשפט.** ומי שיאמ׳ לו פתי [*] יהי ראוי לאש גיהנם:
Mt 12,20 רצוץ לא ישבר העץ מעשן לא יכבה עד שיצאו **למשפט** החזק 21 ובשמו האיים יחילו. 22 ואז שלחו לו
Lc 4,20 ערב ויום נקם: 20 וכאשר סיים הספר חזרו **למשרת** וישב. וכל אשר היו בבית הכנסת היו מבינים
Jn 2,5 עדיין אין שעתי ראוייה. 5 אמרה אם ישוש **למשרתים** כל אשר יאמר לכם תעשו. 6 והיה שם שש
Mt 21,46 ורצו לתופשו. רק יראו העם כי כולם חשבוהו **לנביא:** Tit,22 קפיטולו מ״ח כפי מתיאו 1 ועונה
Lc 6,26 כפי אלה הדברים עושים אביהם של אלו **לנביאים.** 27 אבל אני אומ׳ לכם שזה אתם שומעים.
Lc 11,46 שאין להם יכולת לשאת אתם לא חפצתם **לנגוע** אותם באצבע אחד שלכם.47 אוי לכם חוצבים
Mt 18,34 כמו שהיה לי ממך. 34 והאדון עצב ומסרו **לנגישה** עד שיחזור כל החוב. 35 כל כך יעשה לכם אבי
Lc 16,28 כי חמשה אחים יש לי ואמר להם שלא יבואו **לנגישת** המקום הזה 29 ואברהם אמר לו. להם הוא הוא
Mc 3,10 אחריו. 10 העם החולים שהוא מרפא רוצים **לנגעו.** 11 והמשוטנים שרואים אותו כרעו צועקים
Mt 5,23 קפיטולי י״ד כפי מתיאו 23 ובכן אם באת **לנדב** נדבתך ותזכור שחטאת נגד אחיך 24 עזוב נדבתך
Mt 5,24 ולך תחלה להשלים אחיך. ואחרי כן תשוב **לנדב** נדבתך. 25 ובהיותך בדרך תמלא רצון אויבך
Jn 18,1 אמ׳ אלה הדברים הלך עם תלמידיו מעבר **לנהר** הנקרא סידרון ששם היה הבן שבו נכנס הוא
Mt 6,11 למלכותך. רצונך תעשה בשמים ובארץ. 11 תן **לנו** לחם כל יום שהוא מסעד חיינו. 12 והנח לנו
Mt 6,12 לנו לחם כל יום שהוא מסעד חיינו. 12 והנח **לנו** חובותינו כי אנחנו מניחים למחוייבינו. 13 ואל
Mt 13,36 אל הבית. וקרבו אליו תלמידיו אומרים תפרש **לנו** דמיונות הקמשונים מהשדה. 37 וענה ואמר אותו
Mt 14,17 להם לכת תנו להם אתם לאכול 17 ענו לו אין **לנו** פה לבד ה׳ לחמים ושני דגים. 18 והוא אמ׳ להם
Mt 15,15 נופלים בקבר: 15 ענה פירו ואמר תפרש **לנו** זאת התמונה. 16 והוא אמר להם עדיין אתם בלתי
Mt 16,7 7 והם חשבו בקרבם אומרים הוא אומ׳ כי אין **לנו** לחם. 8 וישאוש שיודע מה שחושבים. אמ׳ להם מה
Mt 19,27 כל העולם ונמשכים אחריך מה גמול יהיה **לנו.** 28 וישו אמ׳ להם. אמיתות לכם שנמשכתם אחרי
Mt 21,38 אמרו ביניהם זהו היורש נהרגהו ותהיה **לנו** ירושתו. 39 לְקַחֻוּהוּ חוץ לכרם והרגוהו. 40 לכן
Mt 22,17 כי אתה אין מביט גופות האנשים. 17 תאמר **לנו** מה נראה לך. חייבים אנו לתת מס לסיסר או לא.
Mt 24,3 קרבו אליו תלמידיו ואמרו בסוד אליו אמור **לנו** מתי יהיו אלה הדברים וסימני ביאתך וקץ העולם:
Mt 25,8 כל עשישותיהן 8 והסכלות אמרו לחכמות תנו **לנו** משמנכם כי עשישותינו מכבות. 9 וענו החכמות
Mt 25,9 9 וענו החכמות ואמרו אולי לא יספיק **לנו** לכו למוכרות וקנו לכם 10 וכאשר הולכות לקנות
Mt 25,11 הבתולות הסכלות. ויצעקו אדון אדון פתח **לנו.** 12 והוא ענה ואמ׳ אמת אני יודע מי אָתֵּן 13
Mt 26,63 הכהנים אמר אליו אני משביעך באל חי שתאמר **לנו** אם אתה משיח בן אל חי 64 וישאוש אמ׳ אליו אתה
Mt 27,4 דם צדיק הוא כאיש שאינו יודע. והם ענו מה **לנו** אתה תראהו 5 וזרק הל׳ פשיטין במקדש והלך לו.
Mt 27,13 פילאטו אמ׳ אליו אינך שומע כמה עדים יש **לנו** נגדך. 14 וישו אינו עונה שום דבר. ופילאטו

Mc 6,38 יש לכם הביטוהו וכאשר הביטוהו אמרו יש **לנו** חמשה לחמים. ושני דגים. 39 וישו צום שיושיבו
Mc 8,16 אמ׳ אחד אל אחד. הוא אמר בעבור שאין **לנו** לחם. 17 וישאוש כאשר ראה מחשבותם אמ׳ להם [*]
Mc 10,35 אנחנו רוצים שאי זה דבר שאנחנו נשאל תעשה **לנו.** 36 וישאוש אמ׳ להם מה תרצו. אעשה לכם. 37
Mc 10,37 להם מה תרצו. אעשה לכם. 37 והם אמרו תן **לנו** שאחד ממנו ישב בצד ימינך והאחר בשמאלך.
Mc 12,7 אמרו יחדיו זהו היורש בואו ונמיתהו ותהיה **לנו** הירושה 8 ולקחוהו והמיתוהו והשליכוהו חוץ
Mc 12,14 אבל אתה מראה דרך הש׳ באמיתות לכן אמור **לנו** חוייבנו לתת לשיסר או לו. 15 וישוש הכיר
Mc 12,19 תחייה. וישאלוהו לאמר 19 רבי משה כתב **לנו** אומ׳ שאם אח מאי זה איש ימות ויניח אשתו בלא
Mc 13,4 בסוד פירו ויקומו וגואן ואנדריב 4 אמור **לנו** מתי יהיו אלו הדברים. והסימן מתי יהיה הקץ של
Mc 16,3 וכבר יצא השמש 3 ואומרות ביניהן מי ישליך **לנו** האבן בקבר 4 [*]5 [*] ראו שבת בצד ימין נער
Lc 1,71 קדושיו הנביאים שהם מראשית העולם 71 שלום **לנו** משונאינו ומיד כל אותן שהקציפונו. 72 לעשות
Lc 1,74 והשבועה שנשבע לאברהם אבינו 74 יהיה נתון **לנו** בעבור שיצילנו מאויבינו בלי פחד נעבוד אותו
Lc 2,11 גדולה שתהיה לכל העם. 11 כי היום נולד **לנו** בעיר דוד מושיע העולם שהוא משיח ואדון. 12
Lc 2,15 לחם ונראה זה הדבר אשר האל עושה והראתיה **לנו.** 16 והלכו מהר ומצאו מריאה ויושף והנער מונח
Lc 2,48 תמהו. ואמ׳ האב והאם אל הבן למה עשית זאת **לנו.** כי אני ואביך כואבים ומאד חפשנוך. 49 והוא
Lc 9,13 אמ׳ להם תנו להם לאכול. ואמרו לו אין **לנו** לבד חמשה לחמים ושני דגים וצריכים אנו לקנות
Lc 9,50 להם אל תמנעו לו. כי מי שאינו כנגדינו **לנו** הוא. 51 וכאשר נשלמו דברי 52 ישאוש משיח שלח
Lc 10,17 ואומרים אדון השטנים עדיין הם משועבדים **לנו** בשמך. 18 ואמר להם אני [*] שטן יורד משמים
Lc 11,1 וכאשר סיים תפלתו אמ׳ אחד מתלמידיו למד **לנו** תפלה שנתפלל אותה לשם כמו שיואן לימד
Lc 11,3 שמך יהיה מקודש. ובמלכותך נבוא. 3 תן **לנו** לחם חוקינו יום יום. 4 והנח לנו כל חטאתינו.
Lc 11,4 3 תן לנו לחם חוקינו יום יום. 4 והנח **לנו** כל חטאתינו. כי אנו מניחים אותם לכל מחו
Lc 11,45 הדת ואמ׳ רבי באמרך אלה הדברים עושה אתה **לנו** בזיון. 46 וישאוש אמר אוי לכם חכמי הדת למה
Lc 12,41 יבא בן אדם: 41 ופירו אמ׳ לו אדון אמור **לנו** זה הדבר או לכל. 42 ואדונינו אמ׳ לכל האיש
Lc 13,25 תעמדו בחוץ. ותקראו אל הפתח אדון פתח **לנו.** והוא יענה ויאמר לכם איני מכיר אתכם מי אתם.
Lc 15,32 אחרים כי אחיך השבתיו כמת ונאבד ונחזר **לנו.** Tit,16 קפיטולו י״ז כפי לוקא 1 ואומ׳
Lc 19,30 30 אומר לכו לאותו מגדול שהוא קרוב **לנו** בו תכנסו ותמ ותמצאו עיר אחד בן אתון קשור
Lc 20,2 והסופרים עם הזקנים 2 ואמרו אליו אמור **לנו** באי זו ממשלה אתה עושה אלה הדברי׳ או מי הוא
Lc 20,14 אמרו זהו היורש לכו ונהרגהו והירושה תהיה **לנו.** 15 והשליכו אותו מן הכרם והרגוהו. לכן בעל
Lc 20,28 קרבו אליו ושאלוהו. 28 רבי. משה כתב **לנו** איש שיהיה לו אשה אם ימות בלא בנים שאחיו
Lc 22,66 בבית עצמם. אומרים לו אם אתה משיח אמור **לנו.** 67 וישאוש אמר להם. אם אומר לכם לא תאמינו
Lc 23,18 יחדיו. אומרים תסלק זה זה למיתה. והנח **לנו** ברבאן. 19 והוא היה איש ששמוהו במאסר בעד
Lc 23,41 אתה. 41 ובאמת אנחנו סובלים המשפט הראוי **לנו** וקבלנו משפט אמתי לפי מעשעינו. אבל זה שום רע
Jn 1,22 אינך נביא ואמר לא. 22 אז אמרו לו אמור **לנו** מי אתה. למען נשיב מענה לאותם ששלחונו מה אתה
Jn 2,18 אז ענו היהודים ואמרו אי זה אות אתה מראה **לנו** שאתה עושה. 19 ענה ישאוש ואמ׳ להם תתירו זה
Jn 4,12 מים חיים: 12 האתה גדול מיעקב אבינו שנתן **לנו** זה הבור. והוא שתה מן הבור הזה ובניו ומקנהו.
Jn 6,34 לעולם 34 אז אמרו לו אדון. כל עת ניתן **לנו** הפת הזה. 35 וישאוש אמר להם אני הוא לחם
Jn 6,53 חלקו ביניהם. אומרים איך יוכל זה לתת **לנו** בשרו לאכול: 54 אז ישאוש אמר להם. אמת אני
Jn 8,5 זאת האשה נתפשה בניאוף. 5 ודת משה צותה **לנו** שתהיה נידונה בסקילה. ואתה מה אומר בזה. 6
Jn 8,41 ואמרו לו אנחנו לא היינו נולדים מזנות. **לנו** אל אחד ואב אחד: 42 אז אמר להם ישאוש אם האל
Jn 10,24 מתי אתה לוקח נפשותינו אם אתה משיח אמור **לנו** בגלוי: 25 ענה ישאוש אני אומר לכם ואינכם
Jn 11,48 כן כולם יאמינו בו. ויבואו רומיים ויגזלו **לנו** מקומינו ועמנו. 49 ואחד מהם ששמו קאיפש היה
Jn 11,50 ידעתם אי זה דבר 50 אינכם חושבים שצריך **לנו** שאדם אחד ימות ולא ימות כל העם. 51 וזה לא
Jn 13,29 שיאמר לו ישאוש קנו אותן הדברים שצריכין **לנו** ליום המועד. או שיתן איזה דבר לעניים. 30 ואז
Jn 14,22 אי זה דבר הוא עשוי שבעבורינו תגלה עצמך **לנו** ולא לעולם: 23 ענה ישאוש אליו אם אחד אוהב
Jn 16,17 אז אמרו תלמידיו ביניהם מה הוא זה שאומר **לנו** אחר מעט לא תראוני. ופעם אחרת מעט ותראוני כי
Jn 16,18 אל האב. 18 אז אומרים מה הוא זה שאומר **לנו** מעט. אין אנו יודעים מה מדבר ישאוש: 19 וכשבא
Jn 16,29 האב. 29 ואמרו לו תלמידיו הנה אתה מדבר **לנו** בגלוי ושום משל אינך אומר לנו. 30 עתה ידענו
Jn 16,29 אתה מדבר לנו בגלוי ושום משל אינך אומר **לנו.** 30 עתה ידענו שיודע אתה כל הדברים ואין צריך
Jn 18,31 וכפי דתכם שפטוהו. אז אמרו לו היהודים **לנו** אין ראוי להמית שום איש 32 בעבור שדבר ישאוש
Jn 18,40 מלך היהודים: 40 אז צעקו כולם לא תעזוב **לנו** זה רק בראבן: ובראבן גנב היה: (תם פרק י״ח)
Jn 19,15 להם מלككם אתלה: וההגמונים אמרו לו אין **לנו** מלך כי אם שיסר: 16 אז שיסר מסר להם ישאוש

Lc 6,19 רוח רעה היו נרפאים. 19 וכל העם חפצים **לנוגעו.** כי כח יוצא ממנו ומרפא כולם. 20 והוא
Lc 18,18 מהפרושים שאלו אמ׳ רבי טוב מה אעשה שאוכל **לנחול** חיים נצחיים. 19 וישאוש אמר לו. למה אתה
Mt 4,25 וקפוטלים וירושלם וארץ גודיאה ומעבר **לנחל** ירדן: Tit,5 קפיטולו י״א כפי מתיאו 1 ישואש
Jn 11,19 19 ויהודים רבים באו למריאה ולמרטא **לנחם** אותם מאחיהן. 20 ומרטא כששמעה שישאוש בא
Mt 9,2 שוכב במטתו. וישאוש משיח רואה אמונתם אמ׳ **לנטול** בן יהיה לך אמונה בשם חטאתיך הם נמחלים. 3
Mt 9,6 כי אני יכול למחות העונות בארץ: אז אמ׳ **לנטול** קום קח מטתך ולך לביתך: 7 [*] 8 והעם שראו
Mc 2,9 תחשבו בלבבכם 9 אי זו היא מלה נקלה לאמר **לנטול** עונותיך נמחלין. או לאמר קום קח מטתך ושא
Mc 2,10 יש לו יכולת לעזוב העונות בארץ אמר **לנטול** 11 לך אני אומר לך שתקום ותקח מטתך 12 ומיד
Lc 22,40 בא להם אמר להם התפללו בעבור שלא תכנסו **לניסיון.** 41 והוא נסע מהם כזריקת אבן אחת. ותקע
Mt 22,4 סעודות הבקר בקר ועופות והכל מוכן בואו **לנישואין.** 5 והם בזוהו. והלך האחד הלאה והאחד
Mt 22,9 אם כן בדרכים וקראו כל אותם אנשים שתמצאו **לנישואין.** 10 הלכו העבדים ואספו כל הרעים והטובים
Mc 2,19 מתענין. 19 ואמ׳ להם ישו אותם שהם קרובים **לנישואין** איך אוכל לצום כך שהחתן יהיה עמהם. 20
Lc 14,8 הראשונים וכסא הכבוד 8 כאשר יקראוך **לנישואין** אל תשב בראש. כי באולי יותר נכבד ממך
Lc 10,25 שומעין ולא שמעו. 25 והנה חכם אחד בדת קם **לנסות** אותו ואמר אי זה דברים אעשה למען השיגי
Jn 6,6 נקנה פת שיאכלו אלו העמים. 6 זה אמר היה **לנסות** כי יודע הוא מה שהיה לו לעשות. 7 ענה אליו
Mc 14,38 עמדי. 38 עורו והתפללו בעבור שלא תכנסו **לנסיון.** הרוח מוכן אבל הבשר חולה. 39 ופעם אחרת
Lc 11,4 אותם לכל מחו מחוייבינו. ואל תביאנו **לנסיון.** 5 ואמ׳ אליהם אי זה מכם יש לו אוהב וילך
Mt 14,11 ונשאו הראש באחד מפשוטי כלי עץ ונתנוהו **לנערה** והיא נשאתו לאמה: 12 ובאו תלמידיו ונשאו
Mc 6,28 28 [*] ראשו באחד מפשוטי כלי עץ ונתנו **לנערה.** והנערה נתנו לאמה. 29 וכאשר ידעוהו
Mt 11,16 16 אל מי אדמה זאת המשפחה הנה דומים **לנערים** היושבים בשער וקוראים לדומיהם 17 ואומרי׳
Lc 7,32 נאמ׳ אנשי זה הדור נמשלים. 32 נמשלים הם **לנערים** יושבים בשוק ומדבריים ביניהם ואומרי׳
Mt Prol,3 האוונגליאו הוא רוצה להעתיק בעבור דרוש **לנפילים.** כתב זה האונגילי בלשון הקדש כמו זכרון
Mt 20,19 וחכמי הדת ויענישוהו למות 19 וימסרוהו **לנפילים** להוציא לעג ממנו ולרגשו ולהקימו בשתי
Mc 10,33 והזקנים ויקנסוהו למיתה. וימסרוהו **לנפילים** 34 וילעיגו עליו וירוקקוהו ויכוהו
Mt 12,18 בן שלי אשר אני בחרתי ואהובי שערב מאד **לנפשי.** אני אנוח רוחי עליו ואגיד צדקה בין העמים.
Lc 12,19 ואקבץ כל דברי תולדותי וטובתי. 19 ואומר **לנפשי** רוב טובות אספת ברוב שנים אכלי ושתי
Lc 12,22 ואמר לתלמידיו אל תהיו משתדלים לבקש אוכל **לנפשכם.** ואל תאמרו במה תלבשו גופכם. 23 כי הנפש
Lc 1,33 קתדראת הש׳ אב שלו. 33 וימלוך בבית יעקב **לנצח** ומלכותו לאין קץ. 34 ומריאה אמרה למלאך איך
Jn 8,35 הוא עבד החטא. 35 והעבד אינו עומד בבית **לנצח.** רק החטא עומד לנצח: 36 ואם הבן עושה רצונכם
Jn 8,35 והעבד אינו עומד בבית לנצח. רק החטא עומד **לנצח:** 36 ואם הבן עושה רצונכם במהרה תהיו חפשים:
Jn 11,26 26 וכל אדם שהוא חי ויאמין כי לא ימות **לנצח.** מאמינה את זה. 27 והיא אמרה אדון כן אני
Jn 14,16 ויתן לכם רוח אחר קדוש בעבור שיעמוד עמכם **לנצח** 17 רוח אמת: שהעולם אינו יכול לקחתו. כי
Lc 20,34 להם בני זה העולם עושין נישואין ונמסרין **לנשואין:** 35 רק אותן שהיו ראויין מאותו עולם
Jn 2,2 אם ישאוש שם 2 וישאוש נקרא עם תלמידיו **לנשואין.** 3 וכאשר בנישואין היו חסרים מהיין אמרה
Mt 28,5 היו נפחדים ועמדו כמו מתים. 5 והמלאך אמ׳ **לנשים** שלא תפחדו כי אני יודע ששאלתם ישו שנתלה. 6
Mt 20,22 ואמ׳ אינכם יודעים מה אתם שואלים. תוכלו **לסבול** המות שאני אסבול. והן אמרו הין: 23 והוא
Mc 8,31 31 אומר ומראה ומלמד שאליו הוכרח **לסבול** צער ולהיות נגוש למות בעד שרי הכהנים וחכמי
Lc 17,25 בן האדם ביומו. 25 אכן ראשונה חוייב לו **לסבול** רוב דברים. והיותו מוזם בעד הדור הזה 26
Lc 24,26 שהנביאים אמרו לכם. 26 חוייב משיח זה **לסבול.** ובזה יכנס באורו. 27 ומתחיל ממשה ומכל
Lc 24,46 46 ואמ׳ להם שכן כתוב. וכן חוייב לישאוש **לסבול** המות ולחזור חי ביום השלישי 47 לתשובה
Jn 18,11 אינך רוצה המיתה שבעבורה שלחני האב **לסבלה:** 12 אז הסיעה השכנו ועבדי היהודים לקחו
Mc 14,53 וברח כולו ערום מהם: 53 ונהגו לישוש **לסגן** הכהנים ונאספו כל הכהנים והחכמים מאותתים
Mc 1,44 לו שמע אל תאמר לשום אדם. אבל לך ותתראה **לסגני** הכהנים ותדור בעד טהרתך. מה שמשה מצוה
Mt 13,45 לאותו שדה: 45 עו׳ המלכות שממיי דומה **לסוחר** שמחפש אבנים נערכות 46 וכאשר מצא אבן טובה
Mt 22,5 5 והם בזוהו. והלך האחד הלאה והאחד **לסחורתו.** 6 והאחרים לקחו העבדים ונגשו אותם
Mt 22,17 תאמר לנו מה נראה לך. חייבים אנו לתת מס **לסיסר** או לא. 18 וישאוש הכיר עצתם אמ׳ למה תנסוני
Mc 12,17 17 וישוש אמ׳ להם תחזרו לשישר מה שהוא **לסיסר** ולאל מה שהוא מהאל. והם עמדו תמהים ממנו:
Mt 22,21 והוא אמר להם לכן תנו לשישאר מה שראוי **לסישאר** ולאל מה שראוי לאל. 22 וכאשר שמעוהו היו
Lc 20,25 אמר להם א״כ כל הדברים שהם מסישר תנו **לסישר.** ואותן שהם מן השם׳ תנו לשם׳. 26 ולא יכלו
Lc 23,2 מצאנו זה מדיח ומהפך עמנו. ומונע לתת מס **לסישר.** אומ׳ שהוא מלך המשיח. 3 ופילאט שואל אותו

Mt 26,20 הפסח. 20 וכאשר היה ערב הוא יושב בשולחן **לסעוד** עם י״ב תלמידיו 21 ובעוד שאוכלין אמר להם
Mt 26,26 ישו ואמר לו אתה אומר. 26 וכאשר ישבו **לסעוד** ישאוש לקח הלחם וברכו ועשה חנות ובצע. ואמר
Mt 13,2 בשפתו 2 ואוסף שם עם רב. בעבור זה עלה **לספינה** אחת ויושב וכל העם עומד על שפת הים. 3
Mt 18,24 שרוצה לשמוע טעם מעבדיו. 24 וכאשר התחילו **לספר** הטעם. שלחו איש אחד שחייב לו עשרת אלפים
Jn 10,32 והראתי מהם לכם באי זה מעשה מאלו חפצתם **לסקול** אותי: 33 אז ענו לו היהודים ממעשה טוב אין
Jn 11,8 התלמידים רבי לא עברו ימים שהיהודים רצו **לסקול** אותך. ועדיין חפצת ללכת שם. 9 ענה ישאוש
Lc 14,23 הזמן נאות לזה ניאות לזה: 23 אמ׳ האדון **לעבד** לך בעיירות ובדרכים והכניסם בחזקה בעבור
Jn 14,7 אין אחד בא אל האב רק בעבורי. 7 אם הייתם **לעבד** מכירים אותי אבי הייתם מכירים. ומכאן והלאה
Lc 14,21 ואמ׳ לו כל מה שאמרו: ואז כעס האדון ואמ׳ **לעבדו** צא מהר בשוק העיר ובדרכיה וקרא העניים
Lc 7,8 ואומר אני לאחר בא והוא בא: ואומר אני **לעבדי** עשה זאת ועושהו. 9 ואותו הדבר שמע ישאוש
Mt 22,8 הרוג אותם הרוצחים ולשרוף ביתם. 8 אז אמר **לעבדיו** הנשואין מוכנים. אבל אותם שהיו קרואים
Mt 22,13 מלבוש נשואיי. והוא שתק. 13 אז אמר המלך **לעבדיו** קחוהו וקשרו לו הידים והרגלים ושימוהו
Mc 13,34 שהולך במהלך ועוזב ביתו ונותן יכולת **לעבדיו** ומצוה לחוש שיעור. 35 לכן עורו כי אינכם
Lc 15,22 וכבר איני ראוי להקרא בנך. 22 ואח״כ אמ׳ **לעבדיו** לכו כולכם שאו התלמיד הראשון. ובאו
Mt 6,24 תהיו בך. 24 שום אדם אין יכול בטוב **לעבוד** [*] האל והעולם. 25 לכן אני אומר לכם לא
Lc 16,13 והאחד יאהב .. האחת יבזה. אינכם יכולים **לעבוד** השם׳ וה.. 14 והפרושים שהם במידת הכילות
Mt 8,28 אחד שיצא מן הקבר מאד רע שאינו יכול **לעבור** באותו הדרך. 29 וצועק אומר מה לך לעשות
Mt 16,5 ונפרד מהם והלך לו: 5 וכאשר באו לחוף הים **לעבור** הלאה שכחו לקחת לחמם. 6 והוא אמר להם השמרו
Lc 10,7 ראוי הוא הפועל להיות לו שכרו. אל תאבו **לעבור** מבית לבית. 8 ובאיזו עיר שתכנסו ויקבלו
Lc 16,26 גדולה היא תקועה בעבור זה אותם שחפצין **לעבור** מכאן אלכם לא ינתן להם יכולת לעבור פה. 27
Lc 16,26 לעבור מכאן אלכם לא ינתן להם יכולת **לעבור** פה. 27 והוא אמר א״כ אב אחלי שתשלחהו לבית
Lc 19,4 יכול לראות ישאוש משיח כי שם היה לו **לעבור** 5 וכאשר ישאוש בא אל המקום זאקיב הביט וראה
Jn 4,4 והלך פעם אחרת בגליליאה. 4 והיה לו בהכרח **לעבור** בשמריאה: 5 אז בא ישאוש בשמריאה שנקראת
Jn 13,1 רק קודם חג הפסח ישאוש ששעתו באה שיש לו **לעבור** מעולם זה. האב האוהב אותם שהם שלו בעולם זה
Jn 6,25 בכפר נאום שואלים ישאוש. 25 וכאשר מצאוהו **לעבר** הים אמרו לו רבי מתי באת פה. 26 וישאוש ענה
Mt 20,19 למות 19 וימסרוהו לנפילים להוציא **לעג** ממנו ולרגשו ולהקימו בשתי וערב. ויקום חי
Mt 27,31 בראשו. 31 ואחר כאשר הרבו להוציא עליו **לעג.** הפשיטו לו הסרבל והלבישו לו מלבושיו ונהגוהו
Lc 16,14 הכילות והגללים שמעו אלה הדברים והוציאו **לעג** עליו. 15 וישאוש אמ׳ אתם הם המצדיקים עצמם
Lc 18,5 הזאת ימצאני אדריכיאה לקץ הבא תעשה **לעג** ממני. 6 ואדונינו אמר ראו מה אמר הדיין מה
Lc 18,32 האדם 32 יהיה נמסר לעמים. ועליו יוציאו **לעג.** ויהיה נגרש. וירוקו בפניו. 33 וכאשר יהיה
Lc 23,11 אותו. והלבישוהו ארגמן לבנה והוציאו **לעג** עליו. 12 ונעשה באופן שנגשו פילאט ואירודיש
Lc 23,36 מהשם׳. 36 והפרושים מתקרבים מוציאים עליו **לעג** ומתנדבים לו חומץ לשתות. 37 ואומרים אם אתה
Mc 5,40 הנערה. האם מתה אבל היא ישינה 40 וכולם **לעגו** עליו. וישאוש גרש כלם בחוץ לבד האב והאם
Lc 22,63 לחוץ ובכה במרירות. 63 והעם התופשים בו **לעגו** עליו מכים אותו 64 ומכסים אותו ומכים אותו
Mt 24,14 14 ואז האיונגיליאו יהיה נדרש בכל העולם **לעדות** לכל העמים. ואז יבא הקץ. 15 וכאשר תראו
Mt 26,62 62 וקם שר הכהנים ואמ׳ לישאוש אינך עונה **לעדות** שאלו עושים נגדך. 63 וישו שותק. ושר הכהנים
Mc 1,44 הכהנים ותדור בעד טהרתך. מה שמשה מצוה **לעדות** בישראל. 45 וכאשר יצא הוא התחיל לדרוש
Mc 6,11 אתכם ולא שמוע. צאו משם והסירו עפר רגלכם **לעדות** נגדם 12 ותלכו ודרשו שיעשו תשובה. 13
Lc 5,14 לכהנים ותדור בעד טהרתך כמו שמשה מצוה **לעדות** שלהם. 15 ודברו נתפזר עוד. ועמים רבים באים
Lc 9,5 אתכם. תצאו מאותו עיר עפר רגליכם תסירו **לעדות** עליהם. 6 וכשתצאו משם תחפצו הבתים דורשים
Lc 21,13 למלכים גדולים בעבור שמי. 13 וזה יבא לכם **לעדות.** 14 אז ינוח לבבכם ואל תחשבו באי זה אופן
Jn 1,7 6 האל שלח אדם אחד שמו ג׳ואן 7 זה בא **לעדות** בעבור שיתן עדות מרחוק. [*] 8 [*] 9 הוא
Mt 21,33 אחד ובנה בה מגדל אחד בתוכה. ואח״כ שְׂכָרָה **לעובד** והלך במהלך אחד. 34 וכאשר בא עת לקנות
Mc 12,1 וחפר אותה ובנה בה מגדל אחד ושכר אותה **לעובדי** אדמה והלך במהלך ארוך. 2 וכששב בעתו שלח
Lc 20,9 לעם זה הדבר. איש אחד נטע כרם אחד ושכרה **לעובדי** אדמה. ולא היה הוא שם זמן רב. 10 ובעת
Mt 21,34 34 וכאשר בא עת לקנות הפירות שלח עבדיו **לעובדים** לקנות פירותיו. 35 והעובדים לקחו העבדים.
Mt 21,36 ומקצתם המיתו. 36 אחר האדון שלח עבדיו **לעובדים** לקבל פירותיו. והיו יותר טובים ורבים
Mc 12,2 והלך במהלך ארוך. 2 וכששב בעתו שלח עבדיו **לעובדים** לקחת הפרי מהכרם 3 והם תפשום והכום
Lc 18,35 קרב ליריחו עיור אחד יושב קרוב לדרך שואל **לעוברים** יתנו לו. 36 וכאשר העור שמע שעובר עם רב
Mt 5,30 שוה לך אבוד אבר אחד מהיות כל הגוף ענוש **לעולם:** קפיטולו י״ו כפי מתיאו 31 עוד אמר ישאוש

Mt 18,7 או ריחים בצאורו ונטבע בעומק הים. 7 אוי **לעולם** מפני האשקנדליזט. צריך הוא שיבואו
Mt 26,11 היא פעלה פעולה טובה אתי. 11 כי יהיה לכם **לעולם** דלים עמכם. ואני לא אהיה לעולם עמכם. 12
Mt 26,11 יהיה לכם לעולם דלים עמכם. ואני לא אהיה **לעולם** עמכם. 12 וזאת הניחה משיחה זאת בגופי לחנוט
Mt 26,33 ואם כולם יהיו אישקנדליזאטש בעבורך אני **לעולם** לא אהיה אישקנדליזט. 34 וישוש אמר אליו
Mc 3,29 זהו מי שאין לו תקוה. זה העון לא יכופר **לעולם**. אבל הוא ראוי למיתה נפשיית נצחיית. 30 כי
Mc 13,6 שאיש אחד לא יונה אתכם 6 כי רבים יבאו **לעולם** בשמי ואומרים שאני הוא. ורבים ירמו 7 אבל
Mc 14,7 דעו כי פעלה פעולה טובה 7 כי לכם יהיו **לעולם** העניים. וכאשר תחפצו אתם תוכל תוכלו שיהיה
Mc 14,7 תוכל תוכלו שיהיה לכם ואני לא אהיה לכם **לעולם**. 8 כי ממה שהיה לה עבדה אותי ומְהֻרָה לפני
Lc 15,31 עגל שמן. 31 והאיש אמ׳ לו. אתה עמדי היית **לעולם** וכל אשר לי לך הם. 32 אבל לאכול ולשמוח
Lc 18,1 י״ט כפי לוקא 1 ואומר לכם דבר. חייב אדם **לעולם** להתפלל ולא לחטוא. 2 אומר דיין אחד היה
Lc 21,36 על כל יושבי פני האדמה. 36 ועל זה הקיצו **לעולם** והתפללו לשם שתהיו ראויים לברוח כל אלה
Jn 1,18 נעשית בעד ישאוש משיח. 18 שום אדם לא ראה **לעולם** האל. הבן אחד לבד. ילוד שהוא בן האב. זהו
Jn 3,4 והוא זקן: יכול אדם לשוב לבטן אמו ושיבא **לעולם** פעם אחרת: 5 ענה ישאוש אמת אני אומר לך שום
Jn 3,16 כמה העולם שבנו יחידו אחד לבדו נולד. נתן **לעולם** בעבור שהמאמין בו לא יאבד אבל יהיו לו חיים
Jn 3,19 לבד נולד בן האלוה: 19 וזהו עין לב נר בא **לעולם** ואוהבים האנשים ביותר חשך וערפל מנר. כי
Jn 4,13 אבל מי שישתה מהמים שאתן לו לא יצמא **לעולם**. 14 אבל המים שאני אתן לו יהיו מעין מדלגת
Jn 4,15 ההם בעבור שלא תהיה לי צמא. ושלא אבא פה **לעולם** לשאוב. 16 וישו אמ׳ לה לכי וקראי אישך
Jn 6,33 נתן לכם פת אמתי מן השמים. 33 ונותן חיים **לעולם** 34 אז אמרו לו אדון. כל עת ניתן לנו הפת
Jn 6,35 אלי לא ירעב. ומי שמאמין בי לא יהיה צמא **לעולם**. 36 אבל זה אמרתי לכם. כי ראיתוני ולא
Jn 6,52 השמים ירדתי 52 שאם אחד אוכל זה הפת יהיה **לעולם**: והפת שאני אתן לכם הוא בשרי בעבור הויי
Jn 6,59 אבותיכם המן ומתו. מי שאוכל זה הפת יחיה **לעולם**: 60 אלה הדברים אמר בבית הכנסת מלמד בכפר
Jn 7,4 דבר בסתר אם תעשה אלה הדברים תפרסם עצמך **לעולם**. 5 כי האחים עדיין לא האמינו בו: 6 אז אמ׳
Jn 8,51 לכם באמת שאם אחד יעמיד דברי לא ימות **לעולם**: 52 אז אמרו היהודים עתה אנו מכירים שהשטן
Jn 10,28 28 ואני נותן להם חיים נצחיים ולא יאבדו **לעולם**: ואחר לא יטרוף אותם מידי. 29 אבי מה שנתן
Jn 12,8 אותו בעבור שאביט אותו ביום קבורתי. 8 כי **לעולם** יהיו אביונים בכם ואני לא אהיה כל עת עמכם:
Jn 14,22 הוא עשוי שבעבורינו תגלה עצמך לנו ולא **לעולם**: 23 ענה ישאוש אליו אם אחד אוהב אותי ושומר
Jn 16,28 שיצאתי מהאל. 28 אני יצאתי מהאב ובאתי **לעולם**. ופעם אחרת אני עוזב העולם והולך אל האב.
Jn 18,37 מלך. אני לדבר זה נולדתי בעבור זה באתי **לעולם** לעשות עדות אמיתי. כל איש שהוא אמיתי שומע
Lc 1,55 55 כמו שנדר לאבותינו לאברהם ולזרעו **לעולמים**. 56 ומריאה עמדה עם אלישבק כמעט ג׳
Jn 9,17 גדולה ביניהם. 17 אז אמרו פעם אחרת **לעור**. מה אתה אומ׳ ממי שפתח עיניך. והוא אמ׳
Mt 19,3 הפרושים מנסים לו ואומרים לו אם אדם יכול **לעזוב** אשתו על שום דבר. 4 והוא ענה ואמר לא קראתם
Mc 2,10 זה שאתם תדעו שבן הבתולה יש לו יכולת **לעזוב** העונות בארץ אמר לנטול 11 לך אני אומר לך
Mc 10,2 שואלים לו מנסים אותו. היכול איש **לעזוב** אשתו. 3 וישוש ענה ואמ׳ להם. מה צוה לכם
Lc 5,24 בעבור שתדעו כי בן אלוה יש לו יכולת בארץ **לעזוב** החטאים. אמ׳ אל חולה אני אומר לך לך קום
Jn 10,18 נשמה אם אני מניח אותה מעצמי יכולת יש לי **לעזוב** אותה ויכולת יש לי פעם אחרת לקחתה. זאת
Mc 7,27 מבתה. 27 וישאוש אמ׳ ראשונה חייב אדם **לעזור** לבניו. כי אין דבר טוב קחת הלחם מהבנים
Lc 4,43 יפרד מהם. 43 ולהם אמר חוייב לו להגיד **לעיירות** אחרות מלכות האל כי בעבור זה שולחתי. 44
Lc 19,42 שלך כזה היום לשלום לך. ועתה הן נעלמות **לעיניך**. 43 כי ימים יבואו לך שאויביך ימאסוך
Mt 21,42 היא היתה מונחת בפינה. פועל הוא מהאל **לעיניכם**. 43 אכן מזה לכם אומר שמלכות הש׳ יהי מכם
Mt 21,17 מפי עוללים. 17 ונסע משם מהם ויצא חוצה **לעיר** והך בְּבֵטַנִיאָה ועמד שם. 18 ובבקר בשובו אל
Mt 23,34 וערב ותנגשו בבתי כנסיותיכם ותרדפו מעיר **לעיר** 35 עד שיבא עליכם דם צדיקים שהוא נשפך על
Mc 16,12 ואחר זה הוא נראה לשני תלמידים שהולכים **לעיר** אחת בצורת גרים 13 והם הלכו וספרוהו לאחרים
Lc 4,29 ומלאים חימה. 29 וקמו והשליכוהו חוץ **לעיר**. ונהגוהו בראש ההרים על אותן שהעיר בנויה
Jn 4,28 עמה: 28 אז עזבה האשה הבית שלה והלכה **לעיר** ואמרה לאנשים 29 בואו ותראו איש אחד הגיד לי
Lc 2,3 מלך ששיריאה 3 וכולם היו הולכים כל אחד **לעירו** בעבור שישמעו מצותו של האדון. 4 ויושאף עלה
Jn 12,28 בשעה זאת. כי בעבור זה באתי לשעה זו 28 **לעלות** ולנשא שמך: אז באה קול מן השמים. ואמרה
Mc 14,10 10 ויודש אשקריוטא אחד מי״ב תלמידים הלך **לעליוני** הכהנים למסור הוא והם. 11 וכאשר הם שמעו
Mt 15,35 והם אמרו שבעה ומעט דגים. 35 והוא צוה **לעם** שישבו בארץ. 36 ואחר לקח השבעה לחמים והדגים
Mt 15,36 ובצעם ונתנם לתלמידיו: והתלמידים נתנום **לעם** 37 ואכלו כלם והיו שבעים. וממה שנשאר סלקו
Mt 23,1 קפיטולו מ״ט כפי מתיאו 1 אז אמ׳ ישאוש **לעם** ולתלמידיו אומרים 2 המאותתים והפרושים עלו

Mt 27,64 שתלמידיו לא יבאו ויגנבו גופו ושיאמרו **לעם** שהוא קם חי מהמות. וזה יהיה טעות אחרון ויותר
Mc 7,14 ורבות אחרות רעות אתם עושים 14 ואז קרא **לעם** ואמ׳ להם שמעוני ותבינוני 15 שום דבר מבחוץ
Mc 8,6 פת לחם יש לכם. והם ענו ז׳. 6 והוא צוה **לעם** שישבו בארץ. ולקח הז׳ לחמים עושה חנות ושברם
Mc 8,34 כי אין לך שכל אלהיי אבל בשריי. 34 וקרא **לעם** ולתלמידיו ואמ׳ להם. אותו שרוצה לימשך אחרי
Lc 3,18 תכבה 18 ורוב דברים אחרים מזהיר ומגיד **לעם.** 19 ואירודיש כאשר יואן מייסר אירודיאש אשת
Lc 5,3 אותו שיסיע האניה משם מעט ויושב ומלמד **לעם** אשר באניה. 4 וכאשר סיים לדבר אמ׳ לשמעון.
Lc 8,40 שישאוש עשה לו. 40 ונעשה כשחזר ישאוש **לעם** המחכים אותו 41 שאדם אותו ששמו לירוש שהיה שר
Lc 11,27 27 וכאשר ישאוש אמ׳ אלה הדברים **לעם** אשה אחת מסיעתו בקול רם אומרת לו: מאושר הוא
Lc 20,9 אני עושה אלה הדברים. 9 והתחיל לאמר **לעם** זה הדבר. איש אחד נטע כרם אחד ושכרה לעובדי
Jn 6,7 אליו פיליף ב׳ מאות פשיטין לחם לא יספיק **לעם** הזה אם נתן לכל אחד מעט: 8 אמר אליו אחד
Lc 1,77 שלום ובדרך האל. 77 ולתת רפואה שלימה **לעמו** למחילת עונותיהם 78 בעבור חסד [*] שבהן פוקד
Lc 22,28 באמצעם כמו מי שהוא משרת. 28 אבל לכם **לעמוד** עמי בניסיונותי. 29 ואני מכין לכם מלכות
Jn 2,20 לו היהודים זה המקדש נתארך בינינו והוצרך **לעמוד** הפועל אותו ארבעים ושש שנה. ואתה אומ׳ בג׳
Mt 23,4 ואינם עושים. 4 הם מעמיסים כובד משאת **לעמים** שאין יכולים לישא והם אין רוצים הגיעם
Mt 23,13 ופרושים ורמאים שמונעים דרך מלכות שמימיי **לעמים** ואין אתם נכנסים. ולא עזבתם הכנס: 14 אוי
Mt 23,28 עצמות מתים ולכלוך. 28 וכן אתם דומים **לעמים** בחוץ אנשים צדיקים ובפנים אתם מלאים מכל
Lc 3,7 6 ויראו כל בשר שלום האל. 7 אז אמ׳ **לעמים** שבאים בעבור יטבילם תולדות ויבראש מי ילמד
Lc 7,24 וכאשר היו מושבים שלוחי יואן התחיל לאמר **לעמים** למה יצאתם ראות במדבר. השוקים שנועות לכל
Lc 12,54 האם. חמות נגד כלה וכלה בחמותה. 54 ואומר **לעמים** כאשר תראו ענן נגד מערב. מיד תאמרו יבא
Lc 16,24 . .. אברהם חמול עלי ושלח לי לזריט .. **לעמים..** 25 .. זכור שהיה לך ר.. .. ולזרו היה
Lc 18,32 בעד הנביאים שבן האדם 32 יהיה נמסר **לעמים.** ועליו יוציאו לעג. ויהיה נגרש. וירוקו
Lc 21,25 אות בשמש ובלבנה ובכוכבים ובארץ צרות **לעמים.** בעבור מהומות קול הים וגליו. 26 האנשים
Mt 27,34 הר קלוארי. 34 ונתנו לו יין מעורב עם **לענה** לשתות. וכאשר טעמו לא רצה לשתות. 35 וכאשר
Mt 9,13 לא באתי לקרוא הצדיקים. רק בעד החטאים **לענוש.** 14 אז באו אל ישואש משיח תלמידיו של זואן
Lc 6,37 אל תחפצו לדון ולא תהיו נדונים. אל תחפצו **לענוש** ולא תענשו. תעזבו ותעזב לכם. 38 תנו ואתן
Mt 22,46 הוא בנו. 46 ושום אחד מהם לא היה יכול **לענות** דבר. ושום אדם באותו היום לא היה בידו
Mc 14,40 מצאם ישנים כי עיניהם היו כבדים ולא יכלו **לענות** אותו. 41 בא פעם אחרת ואמר להם ישנים אתם.
Lc 14,6 נופלים בבור בשבת שלא יעלהו. 6 ולא יכלו **לענות** אותו: 7 ואמר לאותן הקרואים דבר נשמע כאשר
Mt 26,9 ראויה לימכר בערך רב. ושיתן אדם הערך **לעניים.** 10 וישאוש שהכירו אמ׳ להם למה חרה לכם
Mc 10,21 אליו דבר אחד חסר לך. מכור אשר לך ותנהו **לעניים** ויהיה לך אוצר גדול בשמים ובא אחרי. 22
Mc 14,5 למוכרו ביותר מג׳ מאות פשיטין. ושיתננו **לעניים** וילונו נגדה. 6 וישאוש אמר להם אל תתפשוה
Lc 4,18 אלהי׳ עלי. ובעבור זה משח אותי ושלחני **לעניים** להגיד 19 ולרפא נשברי לב ולדרוש תשובה
Lc 18,22 עדיין חסרת דבר אחד. מכור אשר לך ותנהו **לעניים.** ויהיה לך אוצר בשמים. ובא ולך אחרי. 23
Lc 19,8 עומד אמ׳ לישו אדון אני חפץ לתת חצי נכסי **לעניים.** ואם רימיתי שום אדם אני חפץ להשיב לו
Jn 12,5 אינה נמכרת בעד שלש מאות פשיטין ושינתנו **לעניים.** 6 וזה שאמ׳ לא אמרו בעבור שומו עין על
Jn 13,29 לנו ליום המועד. או שיתן איזה דבר **לעניים.** 30 ואז אחרי לוקחו המלא פת מיד יצא ונעשה
Mc 15,1 ט״ו כפי שן מרקו: 1 ובקר בקר נתאספו **לעצה** גדולי הכהנים והחכמים מאותתים וזקני העם
Lc 19,12 במלכות אחד מאד רחוק בעבור שיקח מלכות **לעצמו** ושיחזור 13 וקרא עשרה עבדים שלו ונתן להם
Jn 5,31 אבל רצון מי ששלחני. 31 אם אני עושה עדות **לעצמי** אינינו יוצא אמתי 32 אחר הוא שעושה עדות
Jn 8,14 ענה ישאוש ואמר להם. ואם אני עושה עדות **לעצמי** אמתי הוא כי יודע אני [*] מאין באתי ולאן
Jn 8,18 או יותר הוא אמתי: 18 אני הוא שעושה עדות **לעצמי** והאב ששלחני עושה עדות לי: 19 אז אמרו לו
Jn 12,32 ואני אהיה נשא מן הארץ. כל הדברים אמשוך **לעצמי** 33 וזה אומר דרך רמז באיזו מיתה עתיד למות.
Mt 23,31 מודים באמתת הנביאים 31 א״כ אתם הם עדים **לעצמכם** שאתם בני מי שהמיתו הנביאים 32 ואתם
Mt 5,36 האל. 36 ולא תשבע בראשך כי אין אתה יכול **לעשות** שער אחת לבן או שחור 37 דברכם יהיה אין הין
Mt 8,29 לעבור באותו הדרך. 29 וצועק אומר מה לך **לעשות** ממני בן דוד ישאוש משיח. באת לפני קודם זמן
Mt 18,33 לי בעבור שחננתני 33 לכן לא היה לך **לעשות** כן להיות חומל מאותו עבד אחר כמו שהיה לי
Mt 19,26 הוא דבר כבד מהבין אבל לאל הוא דבר נקל. **לעשות** כל הדברים יערבו לו. 27 ובכן ענה פירו ואמ׳
Mt 20,15 לתת לאלה האחרונים כמו לך. 15 איני יכול **לעשות** משלי כרצוני. ואת עיניך הוא קנאי כאשר אני
Mc 2,4 אדם אחד נטול במטה. 4 וכאשר לא יכלו **לעשות** ממנו דורון לפניו עלו על הבית והחריבוהו
Mc 9,2 כמו שלג. היו כן שאין שום אדם יכול **לעשות** בהם על פני האדמה 3 ונראו משה ואליהו

Mc 12,34 השם. ומשם והלאה שום אדם לא היה בו כח **לעשות** לו שום קושיא. 35 ועונה ישוש ומלמד במקדש.
Mc 15,15 לכם ועוד הם צועקים תלוהו. 15 ופילאט חפץ **לעשות** רצון העם נתן להם בראבן ומסר להם ישוש מוכה
Lc 1,72 לנו משונאינו ומיד כל אותן שהקציפונו. 72 **לעשות** חסד עם אבותינו ולזכור קדושת צואתו 73
Lc 6,43 טוב שעושה פירות רעים. ועץ רע אינו יכול **לעשות** פרי טוב. 44 כי כל עץ ניכר בפריו. כי
Lc 12,26 אמה. 26 ואם הדבר המעט הזה אין בידכם **לעשות** על מה תשתדלו בחריצות על יתר הדברים. 27
Lc 13,14 אשר בה ששת ימים הם בשבוע שבהן האיש יכול **לעשות** מלאכתו ובאותן הימים יכול הרופא להתעסק
Lc 14,3 ענה ואמ׳ לחכמי הדת והפרושים. הראוי **לעשות** רפואה בשבת 4 ושתקו. והוא ריפא האדם ועזבו.
Lc 17,10 תאמרו אנחנו עבדים ולא מועילים מה שעלינו **לעשות** עשינו. 11 ונעשה בעוד שהולך ישאוש ליר
Lc 18,4 מעניין שהוא ביני ושכנגדי. 4 ולא רצה **לעשות.** ועבר זמן רב. ואחר אמר בלבו ואם שאיני ירא
Lc 19,48 ושרי העמים אבו להשמידו 48 ולא מצאו מה **לעשות** לו כי כל העם שומעין לו מקשיבין אליו:
Jn 3,2 שאתה באת מן השמים. ושום אדם אין יכול **לעשות** האותות האלה אם לא האל יהיה עמו. 3 ענה
Jn 4,34 מה לאכול. 34 וישאוש אמ׳ להם. אכילתי היא **לעשות** רצון מי ששלחני בעבור שאשלים מלאכתו: 35
Jn 5,16 והם אמרו ובעבור זה מתהלך ישאוש בגודיאה **לעשות** דברים אלו בשבת. 17 וישוש ענה אבי פעל עד
Jn 5,19 בעבור זה ואמ׳ להם 19 אמת הבן אינו יכול **לעשות** לכם אי זה דבר מעצמו. רק מה שראה עשות לאב.
Jn 5,30 ומי שעשה רע בדין. 30 איני יכול מעצמי **לעשות** דבר רק כמו שאני שומע דן אנוכי. ודיני צדיק
Jn 5,30 אנוכי. ודיני צדיק וישר הוא כי איני מבקש **לעשות** רצוני. אבל רצון מי ששלחני. 31 אם אני עושה
Jn 6,6 זה אמר היה לנסות כי יודע הוא מה שהיה לו **לעשות.** 7 ענה אליו פיליף ב׳ מאות פשיטין לחם לא
Jn 6,28 סימן הוא. 28 אז אמרו לו מה נעשה שנוכל **לעשות** פעולות טובות לאל. 29 ענה ישאוש ואמ׳ להם.
Jn 7,17 אבל מאותו ששלחני. 17 אם שום אדם רוצה **לעשות** רצון האל יכיר המוסר אם הוא מהאל. או דברו
Jn 8,44 אתם בני השטן אביכם. ורצון אביכם חפצתם **לעשות.** הוא היה רוצח בתחלה ולא עמד באמת כי אין
Jn 9,4 שמעשה האל יהיה מגולה בעבורו: 4 לי חוייב **לעשות** פעולות בעוד שהוא יום. כי לילה יבא. שבו לא
Jn 9,16 השבת. ואחרים אומרים איך יוכל איש חוטא **לעשות** האותות האלה: והיה מחלוקת גדולה ביניהם. 17
Jn 9,33 זה האיש. ואם לא היה לו מהאל לא היה בידו **לעשות** דבר: 34 אז ענו ואמרו לו הן בעון חוללת
Jn 11,37 זה שפתח עיני האיש שנולד עור לא יוכל **לעשות** שזה לא ימות. 38 אז ישאוש פעם אחרת בעצמו
Jn 15,4 4 עמדו בי ואני בכם. כמו שהכף אינה יכולה **לעשות** פרי מעצמה אם אינה עומדת באילן כן אתם לא
Jn 15,4 אם אינה עומדת באילן כן אתם לא תוכלו **לעשות** פרי מעצמה אם אינה עומדת אם לא תעמדו בי. 5
Jn 15,5 הוא הנושא פרי רב כי דבר אינכם יכולים **לעשות** זולתי. 6 אם אחד לא עמד בי ושולח בחוץ כמו
Jn 17,4 הודעתיך על הארץ המלאכה השלמתי שנתת לי **לעשות.** 5 ועתה את אב תזככני עמך. כי אותה אורה
Jn 18,37 אני לדבר זה נולדתי בעבור זה באתי לעולם **לעשות** עדות אמיתי. כל איש שהוא אמיתי שומע דברי:
Jn 5,27 כן נתן חיים לבן בעצמו 27 ונתן לו יכולת **לעשות** משפט כי הוא בן אדם: 28 אל תתמהו מזה כי
Mt 17,19 אחר כי הוא ישתנה. ולא יהיה לכם דבר גדול **לעשותו:** 20 וזאת המדה שטן אין מגרש אם לא בתפלה
Mt 25,1 כפי מתיאו 1 ואז יהיה דומה מלכות שממיי **לעשר** בתולות שלקחו עשישותיהן ויצאו לדרך לחתן
Mt 20,28 נעבד: אבל בעבור עבוד ובעבור תת נפשו **לפדות** רבים: 29 וכאשר יוצא מיריחו עם רב הולכים
Lc 2,34 למריאה אמו. תדעו שזה הוא מונח בישראל **לפדיון** רבים ולאות. ובו נאמרו נגדו. 35 ובסכין
Lc 6,49 האבן: 49 אבל מי ששומע דברי ואינם משימם **לפועל** דומה הוא לאדם בונה בית על הארץ בלא יסוד.
Mt 2,16 לחם ואת כל הסביבות מעת שהילד היה נולד **לפי** הזמן ששאל למלכים. 17 אז נשלם מה שאמר ירמיה
Mc 12,14 נותן לב על שום אדם. כי אתה אינך שופט **לפי** הפנים של אדם אבל אתה מראה דרך הש׳ באמיתות
Mc 16,8 אני אומ׳ לכם. 8 ויצאו וברחו מן הקבר **לפי** שגדלה פחדתן ונרעדות ולשום אדם לא אמרו דבר.
Lc Prol,1 מתיאו נ״ד וקפיטולי מרקו י״ו: לוקא **לפי** התולדת היה מסיריאה וישב באנטושיא רופא מובהק
Lc 23,41 סובלים המשפט הראוי לנו וקבלנו משפט אמתי **לפי** מעשעינו. אבל זה שום רע לא עשה. 42 ואומ׳
Mt 27,58 יושאף אותו שהוא תלמיד ישאוש. 58 וזה קרב **לפילאט** ושאל לו הגוף מישאוש. ופילאט צוה שיתנהו
Mt 27,62 הבא אחר הפסח באו שרי הפרושים והכהנים **לפילאט** 63 אומרים אדון אנחנו נזכרנו שאותו הרמאי
Mc 15,43 נכבד שהמתין מלכות שמים ובחריצות נכנס **לפילאט** ושאל לו גוף ישאוש. 44 ופילאטו היה נפלא
Lc 23,1 כפי לוקא 1 ויקומו כל העם והוליכו ישאוש **לפילאט** 2 והתחילו להלשינו. אנחנו מצאנו זה מדיח
Jn 19,21 וגריק ולאטי. 21 אז הגמוני היהודים אמרו **לפילאטו** לא תכתו׳ מלך היהודים רק שהוא היה אומר
Jn 6,5 עיניו וראה עמים רבים באים אליו. ואמר **לפיליף** אנה נקנה פת שיאכלו אלו העמים. 6 זה אמר
Jn 12,21 מאותן שעלו להתפלל ביום החג 21 שקרבו **לפיליף** שהיה מבטפגידא דגלליאה. ובקשוהו אומרים
Mc 12,10 תהיה מאוסה בעד הבונים אותה היתה מונחת **לפינה.** 11 וזה נעשה בעד אלהינו. היא מלא כה נפלאה
Mt 26,40 40 ובא אל התלמידים ומצאם ישנים ואמ׳ **לפירו** לא יכולה שעה אחת להיות ער עמדי. 41 עורו
Mt 26,43 המות הזה תעשה רצונך. 43 ובא פעם אחרת **לפירו** ומצאם ישנים כי העינים היו כבידות 44

Mt 26,73 שלא הכיר אותו האדם. 73 ואחר מעט נגשו **לפירו** אותן שעומדין שם. ואמרו אתה הוא מהם כי
Mc 14,37 אבל כרצונך. 37 ובא ומצאם ישנים ואמ׳ **לפירו** ולשימון ישנים אתם ולא יכולתם להיות עדים
Mc 14,70 מעט פעם אחרת אחת מאותן ששבות שם אמרה **לפירו** באמת אתהו מהם כי באמת גליליב אתה. 71 והוא
Jn 18,25 25 ושימון ופירו עומד ומתחמם: אז אמרו **לפירו** ואתה אינך מתלמידיו. ופירו כפר ואמר
Jn 18,26 ואמר אינני. 26 ואחת משפחות ההגמון אמרה **לפירו** אשת אח אותו שפירו קטע אזנו. ואני ראיתיך
Jn 21,7 למשוך. 7 אז אמר אותו תלמיד האהוב מיישוש **לפירו** האדון הוא. ושימון פירו כאשר שמע האדון הוא
Jn 21,19 מיתה עתיד לזכך האל. וכאשר אמר זה אמר **לפירו** בא אחרי: 20 ופירו נהפך לאחוריו וראה אותו
Mt 16,23 לא יאבה אדון שיקרך. 23 וישוש הופך אומר **לפירי** לך מאחרי שטן. אל תצערני כי אינך מבין דברי
Jn 18,11 והעבד שמו מלאקוש. 11 אז אמר ישוש **לפירי** חזור סכינך בנרתיקה. אינך רוצה המיתה
Jn 18,17 בפנים. 17 אז אמרה השפחה השומרת הפתח **לפירי** ואתה אינך מעבדי זה האיש. ופירו ענה ואמ׳
Lc 22,46 לאותם שישנים קומו והתפללו שלא תכנסו **לפיתוי:** 47 עוד הוא מדבר כן. והנה סיעה ואותו
Mt 3,3 אמר קול א׳ יקרא במדבר ישרו הדרכים **לפני** אדונינו והתהפכו אליו 4 ואותו זואן היה לבוש
Mt 5,16 לכל אותן שבבית הן. 16 כן יהיה מאיר נרכם **לפני** הכל. שיראו מעשיכם הטובים וישבחו אביכם
Mt 5,24 ותזכור שחטאת נגד אחיך 24 עזוב נדבתך **לפני** המזבח ולך תחלה להשלים אחיך. ואחרי כן תשוב
Mt 6,1 עשות אמבוה בלעז אופנא. ממעשיכם הטובים **לפני** העם מפני שתהיו בעיניהם אנשים טובים. כי
Mt 7,6 משיח לתלמידיו. לא תדברו בכתיבות הקדושות **לפני** הבהמות ממאנות ולא תביאו הדברים היקרים לפני
Mt 7,6 הבהמות ממאנות ולא תביאו הדברים היקרים **לפני** החזירים שלא ירמסום ולא יקרעום: 7 שאלו מאל
Mt 8,29 מה לך לעשות ממני בן דוד ישאוש משיח. באת **לפני** קודם זמן בעבורי לגרש. 30 וקרוב מאותו מקום
Mt 10,18 בבתי כנסיותיהם 18 ותהיו נהוגים תפושים **לפני** המלך והשרים. בעבור שאתם עדות ממני לפני
Mt 10,18 לפני המלך והשרים. בעבור שאתם עדות ממני **לפני** העמים. 19 כאשר ינהגו אתכם תפושים אל תאנחו
Mt 10,27 27 מה שאני אומר בסוד. תאמרו אתם בקול רם **לפני** כל. ומה שתשמעו באזן תדרשוהו בקול רם: 28
Mt 10,32 מעופות רבים. 32 לכן כל איש שיפרסמני **לפני** האנשים אני אבידתו לפני האל אבי שבשמים: 33
Mt 10,32 כל איש שיפרסמני לפני האנשים אני אבידתו **לפני** האל אבי שבשמים: 33 ואותו שיכירני לפני
Mt 10,33 לפני האל אבי שבשמים: 33 ואותו שיכירני **לפני** האנשים אני אבידתו לפני האל אבי: קפיטולו
Mt 10,33 33 ואותו שיכירני לפני האנשים אני אבידתו **לפני** האל אבי: קפיטולו ל״ד כפי מתיאו 34 עוד אמר
Mt 14,6 לאירודיש עשה אירודיש לאירודינא מחול **לפני** הכל. וייטב מאד לאירודיש. 7 בעבור אותו דבר
Mt 26,70 ואתה היית עם ישוש דגליליאה 70 והוא כפרו **לפני** הכל. אומ׳ אֵינִי יודע מה את אומרת. 71 וכאשר
Mt 27,2 שמסרו ישאוש למיתה 2 וקשרוהו והביאוהו **לפני** פִּילַטוֹ שהיה מחזיק מקום קיסר. 3 ואז יודש
Mt 27,11 כן כמו אדונינו גזר. 11 וישאוש עומד **לפני** פילאטו שאלו אומרים אתהו מלך היהודים ואמ׳
Mt 27,24 משיג אבל צועקים עוד. לקח מים ונטל ידיו **לפני** העם ואמ׳ אני הוא שאיני יודע מדם זה האיש
Mc 1,33 ומשוטנים 33 וכל אותן מהעיר היו מקובצים **לפני** הפתח 34 ובאים רבים מחלופי חליים ורבים
Mc 2,4 הבית והחריבוהו ועלו למעלה במטה והביאֶהו **לפני** ישאוש. 5 וכאשר ישאוש ראה אמונתם אמר אל
Mc 6,22 מגליליאה 22 ובאה בת אירודיש מכרכרת **לפני** כל הקרואים. וייטב מאד לאירודיש ולכל
Mc 8,6 ושברם ונתנם לתלמידיו ואמ׳ להם הניחום **לפני** העם. 7 והיה להם מעט דג ברכו להם וצוה
Mc 8,33 ופירו [*] התחיל לגערו. 33 וישאוש נהפך **לפני** התלמידים גוער פירו. אמ׳ הפרד מעלי שכנגדי.
Mc 8,38 בזאת האומה מנאפת חטאה בן הבתולה יכירהו **לפני** השם׳ האב כאשר יבא באורו עם המלאכים. 39
Mc 9,19 עמכם לא אשא אתכם נהגו האיש 19 ושאוהו **לפני.** וכאשר ראהו תכף צערו והפילו לפניו ומתבולל
Mc 11,4 ומיד יניחוהו. 4 והלכו ומצאו העיר קשור **לפני** הדלת והתירוהו. 5 ואותן שהיו שם אמרו להם
Mc 12,25 ולא להן בעלים. אבל יהיו כמו מלאכי השמים **לפני** האל. 26 ומהמתים שיקומו לא קראתם בספר משה
Mc 12,41 יותר קנס גדול ביום הדין: 41 ושב ישוש **לפני** לוגוט זופילא סיאון מניחים אוצר המקדש ומביט
Mc 13,9 ובבתי כנסיותיהם יכו אתכם: ויעמדו **לפני** המלכים והשרים להביא עדות ממני בעדותם 10
Mc 14,8 לעולם. 8 כי ממה שהיה לה עבדה אותי ומְהֲרָה **לפני** הקבר למשוח לבי 9 אמת לכם אני אומ׳ בכל מקום
Mc 14,54 עד היכל אחד מהכהן הגדול. והיה יושב **לפני** האש עם המשרתים ומתחמם. 55 והכהן הגדול וכל
Mc 14,68 ואיני מכיר ממה את אומרת ויצא לחוץ ועמד **לפני** ההיכל והתרנגול קרא 69 ומיד ראתהו שפחה אחת
Mc 15,1 וזקני העם ותפשוהו וקשרוהו והוליכוהו **לפני** פילאט ומסרוהו לו. 2 ופילאטו שאלו אתה הוא
Mc 15,42 42 וכאשר ערב נעשה נכנס כבר חג המצות זהו **לפני** השבת. 43 בא יוסף אברמסיאה גבר נכבד שהמתין
Lc 1,6 אהרן ושמה אלישבק. 6 והיו שניהם צדיקים **לפני** האל. עומדים במצות ובצדק השם׳ בזולת שום
Lc 1,8 8 קרה כי כאשר זכריה הכהן נהג מאומנות **לפני** הש׳ בסדר פעם בשבתו 9 כפי מנהג הכהנים. יצא
Lc 1,15 ישמחו כשיהיה נולד. 15 כי הוא יהיה גדול **לפני** האל ולא ישתה יין ושכר. קודם שיצא מבטן אמו
Lc 1,17 מהקדוש רוח. 16 ויבונן לפניו 17 יזהו **לפני** הש׳ ברוח ובכח אליהו בעבור שישב לב האבות

Lc 1,19 19 וענה המלאך ואמ׳ לו אני הוא שעומד **לפני** האל ושולחתי להגיד לך אלה הדברים 20 בעבור
Lc 1,37 כי שום דבר אינינו שלא יהיה בלתי איפשרי **לפני** הש׳. 38 ואמרה מריאה הנה פה שפחת הש׳ יהיה
Lc 1,76 נער תקרא נביא מה מאד נעלה כי אתה תלך **לפני** האדון בעבור שתבין הדרכים שיהיו מיושרים
Lc 2,31 בשלום 30 כי עיני ראו שלומך 31 שהכינות **לפני** פני כל העם 32 שיהיו אור והגדת עמים ואזרת
Lc 5,18 איש אחד במטתו ובקשו לשומו לפנים ולהניחו **לפני** ישאוש 19 ולא מצאו שער שיוכלו ליכנס בעד העם
Lc 5,19 שמו המטה שם עם החולה ושמוהו באמצע כלם **לפני** ישאוש משיח 20 וכאשר ישאוש ראה אמונתם אמ׳
Lc 5,25 לך קום וקם מטתך ושאהו לביתך 25 ומיד קם **לפני** כלם ולקח מטתו שבה שוכב והלך לביתו מהלל
Lc 9,16 ובצע הפת וחלקו לתלמידיו וצום שיניחוהו **לפני** העם ההוא 17 ואכלו כולם ושבעו. והנותר היה
Lc 9,36 36 וכאשר שמעו התלמידים את הקול נפלו **לפני** ישאוש משיח ונפחדו. ונשאו עיניהם ולא ראו רק
Lc 9,43 היום בין הגוים קודם אכילתם ושתייתם **לפני** הנער וחזרו לאביו שלו ושקט. 44 והרואים
Lc 12,6 שלו נמכרין במאה ערכין ואחד מהם לא נשכח **לפני** האל. 7 ושערכם כולם ספורין לפני אל תיראו כי
Lc 12,7 לא נשכח לפני האל. 7 ושערכם כולם ספורין **לפני** אל תיראו כי אתם שוים יותר מרבים שעברו: 8
Lc 12,8 שעברו: 8 ואני אומ׳ כי כל האדם שמודה בי **לפני** האנשים יקרהו מן השמים לפני המלאכים לפני
Lc 12,8 שמודה בי לפני האנשים יקרהו מן השמים **לפני** המלאכים לפני האל.9 [*] 10 וכל אדם שיאמר
Lc 12,8 לפני האנשים יקרהו מן השמים לפני המלאכים **לפני** האל.9 [*] 10 וכל אדם שיאמר דבר כנגד בן
Lc 14,10 לך יאמר לך אהוב עלה הנה. אז תשיג מעלה **לפני** הקרואים. 11 כי המגביה עצמו בא כדי שפלות.
Lc 15,10 שאבדתי. 10 כן אני אומר לכם שמחה תהיה **לפני** המלאכים מן האל על חוטא אחד שעשה תשובה: 11
Lc 16,15 15 וישאוש אמ׳ אתם הם המצדיקים עצמם **לפני** האנשים רק האל יודע לבבכם. ומה שהוא גדול
Lc 16,15 ומה שהוא גדול וגבבוה .. למלכים קטן הוא **לפני** האל. 16 והד.. עד יואן. ואחר מלכות האל הוא
Lc 17,16 בקול גדול. 16 ונפל על פניו עושה חנות **לפני** רגלי ישאוש משיח והוא היה שומרוני 17 וענה
Lc 19,27 חפצים שאמלוך עליהם הביאו פה והמיתום **לפני**: 28 ואלו הדברים נאמרים הולך לפניהם עולה
Lc 20,26 השמ׳ תנו לשמ׳. 26 ולא יכלו ענות לדבריו **לפני** העם. ומתמיהין מתשובתו. שתקו. 27 ומקצת מן
Lc 24,12 להם. ולא האמינו אותם. 12 ופירו קם ורץ **לפני** הקבר וכורע ראה הבגדים לבד והלך לו נפלא
Lc 24,19 נזוריט שהוא גביר נביא חזק בפועל ובדיבור **לפני** השמ׳ ולפני העם 20 ובאי זה אופן מסרוהו
Jn 3,28 לי עדות שאמרתי לכם שאיני משיח רק שולחתי **לפני** אותו 29 שיש לו ארוסה וארוס אבל הוא אוהב
Jn 18,18 אינינו מהם. 18 והעבדים והמשרתים עומדים **לפני** האש כי קור נעשה בעת ההיא ומתחממים בו. פירו
Mt 2,9 ובשומעם דברי המלך הלכו לדרכם. והיה הולך **לפניהם** הככב אשר ראו במזרח. עד שעמד על המקום אשר
Mt 13,24 וא׳ חמשים. וא׳ שלשים: 24 ומשל אחר יש **לפניהם**. אמר המלכות שמימיי דומה לאדם שזורע זרע
Mt 17,2 העלם אל הר אחד מאד גבוה 2 משונה הצורה **לפניהם** ותמונת פניו מאירה כשמש ושמלתו היתה כמו
Mc 6,41 והודאות ובצעם ונתנם לתלמידיו שיניחום **לפניהם**. וכן חילק שתי הדגים 42 ואכלו כולם ושבעו.
Mc 8,7 7 והיה להם מעט דג ברכו להם וצוה הניחום **לפניהם**. 8 והם וכל העם אכלו והיו שבעים. אחר סלקו
Mc 16,7 7 לכו תכף לתלמידים ולפירו ואמרו להם כי **לפניהם** בגליליאה שם תראוהו. כאשר אני אומ׳ לכם. 8
Lc 19,28 לפני: 28 ואלו הדברים נאמרים הולך **לפניהם** עולה בירושלם 29 [*] מתקרב לביט פגיי
Lc 22,47 שנקרא יודש עמהם אחד משנים עשר. והולך **לפניהם**. ויגש לישו בעבור שישקהו. 48 וישאוש אמר
Lc 24,43 דג אפוי. ויערת דבש אחת. 43 וכאשר אכל **לפניהם** לקח הנותר ונתן להם. 44 ואמר להם אלה הם
Jn 10,4 ומנהיגן בחוץ. 4 ובהנהיגו הצאן בחוץ הולך **לפניהם** והצאן נמשכות אחריו. כי מכירות הן קולו. 5
Jn 12,37 והלך ונסתר מהם. 37 וכאשר עשה כמה אותות **לפניהם** לא האמינו בו 38 בעבור שדברי ישעיה הנביא
Mt 2,2 כוכבו במזרח. ובאנו עם מנחות להשתחות **לפניו**. 3 ויהי כשמוע אירודש דבריהם עמד נבהל וכל
Mt 2,8 אותו שובו אלי מפני שאלך להשתחות **לפניו**: 9 ובשומעם דברי המלך הלכו לדרכם. והיה
Mt 2,11 בבית וימצאו הילד עם מריאה אמו וישתחוו **לפניו** ויפתחו אוצרותיהם ויתנו לו זהב ולבונה
Mt 17,14 טבול. 14 וכאשר בא לשם אדם אחד בא ויכרע **לפניו** אומר אדון יהיה לך חמלה מבני כי ירחיי הוא.
Mt 25,32 אז ישב על קתדראת צלמו 32 ויהיו נאספים **לפניו** כל העמים. והוא יפריד אחרים מאחרים. כן כמו
Mt 27,29 ראשו עטרת קוצים. וקנה ביד ימין ומברכין **לפניו** ברך אומרים הש׳ יושישעך מלך היהודים 30
Mc 2,4 במטה. 4 וכאשר לא יכלו לעשות ממנו דורון **לפניו** עלו על הבית והחריבוהו ועלו למעלה במטה
Mc 5,33 בטוב היא הפלא שבה היה עשוי ונברכה **לפניו** ואמרה אליו כל האמת. 34 והוא הבין ואמר לה
Mc 9,19 ושאוהו לפני. וכאשר ראהו תכף צערו והפילו **לפניו** ומתבולל ורוקק. 20 וישאוש שאל אל האב כמה
Mc 10,17 17 וכאשר היה יוצא לדרך בא אדם אחד וכרע **לפניו** מבקש ואומר מלמד טוב מה נעשה בעבור שנוכל
Mc 11,9 האילנות ומגמגמין הדרך. 9 ואותן שהולכין **לפניו** ואותן שנמשכים אחריו קוראים ואומרים
Lc 1,16 אמו יהיה נשלם מהקדוש רוח. 16 ויבונן **לפניו** 17 יזהו לפני הש׳ ברוח ובכח אליהו בעבור
Lc 1,75 בלי פחד נעבוד אותו 75 בקדושה ובטהרה **לפניו** כל ימינו. 76 ואתה נער תקרא נביא מה מאד

Lc 8,28 רק בקברים 28 וכאשר ראה לישאוש משיח נפל **לפניו** צועק בקול גדול ואומר מה לך ישאוש לבא אלי
Lc 9,52 נשלמו דברי 52 ישאוש משיח שלח שלוחיו **לפניו** ונכנסו בעיר השומרונים להכין שם 53 [*] כי
Lc 10,1 ששים ושלושה תלמידים ושלחם שנים שנים **לפניו** בכל המקומות שהוא עתיד לבא. 2 ואמ׳ תבואות
Lc 11,6 בא מהדרך אלי. ואין לי מה שאוכל להניח **לפניו.** 7 והוא ענה לו מבפנים אל תצערני. הנה הדלת
Lc 14,2 מביטים אותו. 2 והנה איש אחד משוקה היה **לפניו.** 3 וישאוש ענה ואמ׳ לחכמי הדת והפרושים.
Lc 15,18 בכאן ברעב. 18 אקום ואלך אל אבי. ובבואו **לפניו.** אמ׳ לו אני חטאתי לשמים ולך. 19 וכבר איני
Mt 11,10 הנביא אמר הנני שולח מלאכי שיפנה דרכך **לפניך.** 11 אמת אני אומ׳ לכם כי בכל ילודי אשה אין
Mt 11,26 אותם לתמימים. 26 וכן הוא אב כאשר הוטב **לפניך.** 27 אבי נתן לי יכולת על כל מה שהוא ושום
Mc 1,2 כתוב בישעיה נביא אמר הנה אני שולח מלאכי **לפניך** שיפנה הדרך שלך לפניך. 3 אחת קול תקרא
Mc 1,2 הנה אני שולח מלאכי לפניך שיפנה הדרך שלך **לפניך.** 3 אחת קול תקרא במדבר שתאמר הכינו דרך
Lc 7,27 זהו שממנו כתוב. הנה אנכי שולח לכם מלאכי **לפניך** שיכין הדרך לפניך 28 כי אני אומר לכם. כי
Lc 7,27 אנכי שולח לכם מלאכי לפניך שיכין הדרך **לפניך** 28 כי אני אומר לכם. כי בכל אשר נולדו
Lc 10,21 וגליתם לקטנים אמת הוא אב כי כן ערב **לפניך.** 22 כל הדברים הם נמסרים אלי מאבי. ואין
Lc 13,26 26 אז תתחילו לאמר אנחנו אכלנו ושתינו **לפניך** ואתה למדתנו ברח ברחובותינו. 27 והוא יאמר
Mt 21,2 מתלמידיו 2 אומר לכו אל אותו המגדל שהוא **לפניכם.** ותכף תמצאו אתון אחת קשורה ועיר אחד עמה
Mt 21,31 אומר לכם שהעוגבים עצמם והזונות ילכו **לפניכם** במלכות השם. 32 כי זואן בא מראה דרך משפט
Mt 26,32 הצאן מן הגדוד 32 וכאשר אהיה קם חי אהיה **לפניכם** בגליליאה: 33 וענה פירו ואמר אליו ואם
Mt 28,7 מהרה ותאמרו לתלמידיו שקם חי ושהוא יהיה **לפניכם** בגליליאה ואתם תראוהו שם כמו שהוא אמ׳
Mc 11,2 תלמידים 2 ואמ׳ להם לכו לאותו מגדול שהוא **לפניכם.** ומיד שתכנסו באמצע תמצאו עיר אחד קשור
Lc 10,8 ויקבלו אתכם אכלו מאותן הדברים המונחים **לפניכם.** 9 ורפאו החולים שיהיו שמה ותאמרו להם
Lc 5,18 אנשים נושאים איש אחד במטתו ובקשו לשומו **לפנים** ולהניחו לפני ישאוש 19 ולא מצאו שער שיוכלו
Jn 7,24 רפאתי כל אדם בשבת. 24 בעבור זה אל תשפטו **לפנים** רק דין צדק: 25 אז אמרו קצת מבני ירושלם
Jn 6,4 בהר ושם מלמד עם תלמידיו. 4 והיה סמוך **לפסח** יום חג היהודים. 5 אז ישאוש נשא עיניו וראה
Mt 20,12 נגד בעל החיילות. 12 אומרים אלו התחילו **לפעול** שעה שפלה. ואתה עשיתים שוים עמנו אשר כל
Jn 9,4 שהוא יום. כי לילה יבא. שבו לא יוכל אחד **לפעול.** 5 בעוד שאני בעולם. נר הוא בעולם. 6
Mt 12,5 לכהנים לבד. 5 ולא אתם קראתם בדת שהכהנים **לפעמים** שוברים השבתות במקדש בלא עון. 6 אמת אני
Lc 22,32 אני התפללתי בעדך שאמונתך לא תפסק. ועתה **לפעמים** מתהפך. תצייר אחיך. 33 והוא אמר אליו אדון
Mt 25,27 ומלקט אל מקום שלא פזרתי 27 לכן היה לך **לפקוד** ממוני לשולחן החלופין. וכאשר הייתי בא
Jn 10,21 מאדם שאחזו שד. ושטן יכול עיני עורים **לפקוח.** 22 אלה הדברים נאם נאמרו בירושלם וחורף
Mt 18,25 אלפים בישנאש. 25 וכאשר לא היה לו מה **לפרוע** האדון צוה שימכרו אותו ואשתו ובניו וכל מה
Mt 23,16 אותו שעושה נדר לתת זהב למקדש אותו חייב **לפרוע.** 17 פתאים ועורים. מה הוא דבר גדול הזהב או
Mt 23,18 ואומרים אתם שאותו שנשבע תת למזבח חייב **לפרוע.** 19 עורים אי זה דבר גדול המתן או המזבח.
Mt 22,41 תלוים באלו שני צוויים. 41 ואז אמ׳ ישאוש **לפרושים** ולכל אותם שהיו נאספים. 42 ולכן לכם מה
Lc 5,17 ונעשה היה באחת הימים וישאוש יושב ומלמד **לפרושים** וחכמי הדת ששם באו מכל גדולי גליליאה
Lc 17,20 אליו קום ולך כי אמונתך הושיעך 20 ושאל **לפרושים** מתי יבא מלכות האל. אינו בא בהעמדה 21
Jn 9,13 לו אנה הוא. ענה איני יודע. 13 והביאוהו **לפרושים** 14 ואמרו שישאוש עשה טיט בשבת. ופתח עיני
Jn 11,46 שעשה האמינו בו. 46 ומקצת מהם הלכו **לפרושים** ואמרו להם מה שישאוש עשה: 47 אז התאספו
Mt 16,21 ישאוש משיח. 21 ומיום ההוא והלאה התחיל **לפרסם** לתלמידיו שחיוב הוא שהוא ילך בירושלם
Mt 20,13 עושה לך שום עולה. לא עשית אתה תנאי עמי **לפשוט** אחד 14 קח מה שהוא שלך ולך כי אני חפץ לתת
Mt 15,24 צועקת אחרינו. 24 והוא ענה לא שולחתי רק **לצאן** שנאבדו בית ישראל. 25 והיא באה ומתפללת אותו
Mt 24,26 ולכן אם אדם לכם יאמר שהוא במדבר אל תרצו **לצאת.** ואם אדם לכם יאמר הוא בזאת המערה אל תחפצו
Jn 1,43 תמיה נקרא כיפאש ר״ל פירא. 43 ולמחר רצה **לצאת** בגלליאה ומצא פליף ואמ׳ לו לך אחרי. 44
Mt 16,22 ולקום חי ביום השלישי: 22 ואז לקחו פירו **לצד** אחד והתחיל לגערו. אומר האל לא יאבה אדון
Mt 20,21 מה תחפוצי. והיא אמרה תרצה שאחד מבני ישב **לצד** ימינך. והאחד לשמאלך במלכותך. 22 אז ענה ישוש
Mt 25,33 כמו הרועה השיות מהגדיים. 33 ויניח השיות **לצד** ימין והגדיים לצד שמאל. 34 אז יאמר המלך
Mt 25,33 33 ויניח השיות לצד ימין והגדיים **לצד** שמאל. 34 אז יאמר המלך לאותן שהיו לימינו באו
Mt 27,38 היהודים: 38 אז תלו שני גנבים עמו. אחד **לצד** ימין ואחד לשמאל. 39 ואותן שעוברין מקללין
Mc 4,34 להם בזולת תמונות. ובעבור זה הוא מבארו **לצד** אחד ואמר להם 35 באותו יום כאשר נעשה ערב [*]
Mc 5,30 וישו שיודע בעצמו האמת כי ממנו יצאה נהפך **לצד** העם ואמ׳ מי נוגע בלבושי 31 ואמרו לו תלמידיו
Mc 7,33 בתפלה שישים ידו עליו. 33 וישאוש הוליכו **לצד** אחד מחוץ מקום המיושב ושם האצבעות באזן ורוקק

Mc 8,23 שיגיעהו 23 וישאוש לקחו בעד היד ומשכו **לצד** אחד מן הדרך ורקק לו בפניו. והניח ידיו עליו
Lc 1,11 לתת הלבו הלבונה. 11 אבל מלאך השם׳ עומד **לצד** ימין המזבח הלבונה נראה אליו. 12 וכאשר זכריא
Lc 23,33 הנקרא קלוארי שם תלו ישאוש והגנבים. האחד **לצד** ימין והאחד לשמאל. 34 וישו אמר אב מחול להם
Jn 20,5 ראשון לקבר 5 וכרע פניו וראה הסדין מונח **לצד** אחד. אמנם לא נכנס שם. 6 אז בא שימון פירו
Jn 20,6 אחריו ונכנס בקבר. וראה בגדי פשתן מונחים **לצד** אחד. 7 והסדין שהונח בראש ישאוש לא היה מונח
Jn 20,25 משים אצבעי במקום המסמרים ואיני משים ידי **לצדו** איני מאמין. 26 אחר שמנה ימים פעם אחרת היו
Jn 20,27 לטומאש שים אצבעך פה וראה ידי ושים ידך **לצדי** ולא תהיה בלתי מאמין ותהיה נאמן. 28 ענה
Lc 10,29 עשה אותן הדברים ותחיה. 29 והוא חפץ **לצדק** עצמו. ואמר לישאוש ומי הוא חברי. 30 וישאוש
Jn 21,3 יחדיו. 3 ושימון פירו אמר אלהם. אני הולך **לצוד** דגים. והם אמרו לו ואנחנו נלך עמך. ויצאו
Mc 1,27 מה יהיה זה מהמוסר חדש אשר לו יכולת **לצוות** השדים והם שומעין לו. 28 ושמו מתפזר בכל
Mc 2,19 ישו אותם שהם קרובים לנישואין איך אוכל **לצום** כך שהחתן יהיה עמהם. 20 אבל העת המתקרב
Mc 10,47 שהיה יבש יושב קרוב לו [*] 47 [*] והתחיל **לצעוק.** ואמ׳ בן דויט יהיה לך חמלה ממני. 48 [*]
Lc 8,49 ושר בית הכנסת בא לו ואמר אליו אל תחפוץ **לצער** ישאוש משיח כי בתך מתה. 50 וישאוש שמע זה
Mt 26,57 ונסו. 57 והם חזקו ישאוש והוליכוהו **לקאיפש** שר הכהנים למקום שהחכמים יודעי ספר וזקני
Jn 18,24 למה אתה מכה אותי: 24 והלך ישאוש ששלחוהו **לקאיפש** ההגמון עם ידיו קשורות. 25 ושימון ופירו
Jn 18,28 ומיד קרא התרנגול: 28 אז הנהיגו לישאוש **לקאיפש** בהיכל בעבור שלא יהיו טמאים ויאכלו הפסח:
Mt 8,22 22 וישואש משיח אמר לו לך אתי והניח המת **לקבור** אל האחר: קפיטולו כ״ז כפי מתיאו 23 וכאשר
Lc 9,59 וישו אמ׳ לאיש אחר לך אחרי. וענה הנח לי **לקבור** את אבי. 60 וישאוש אמ׳ לו הנח הישמעאלים
Lc 9,60 את אבי. 60 וישאוש אמ׳ לו הנח הישמעאלים **לקבור** את אבלי וישאוש אמ׳ לו אתה בא עמי ותגיד
Mt 21,36 המיתו. 36 אחר האדון שלח עבדיו לעובדים **לקבל** פירותיו. והיו יותר טובים ורבים ועשו להם
Jn 7,39 מבטנו. 39 וזה אמרו מרוח הקדש שעתידין **לקבל** המאמינים בו כי עדיין לא נתן הרוח. כי ישו
Jn 6,21 אבל אמר להם אני הוא אל תיראו. 21 אז רצו **לקבלו** בספינה. ומיד היתה הספינה בארץ שדעתם ללכת
Mt 23,37 שאליך היו משֻלחים הרבה פעמים. נכספת **לקבץ** עמך כמו התרנגולת מאספת אפרוחיה תחת כנפיה
Lc 23,56 טוב לחנוט גוף ישאוש משיח ובשבת הורידוהו **לקבר:** Tit,24 קפיטולו כ״ה כפי לוקא 1 ובשבת בבקר
Lc 24,24 שאומרים שהוא חי. 24 ומקצתינו הלכו **לקבר** ומצאו כמו כן הנשים אומרות ולא מצאו אותו.
Jn 11,31 מריאה שקמתה מהר ויצאה הלכו אחריה אומרים **לקבר** הולכת לבכות: 32 אז כשמריאה באה למקום
Jn 11,38 לא ימות. 38 אז ישאוש פעם אחרת בעצמו בא **לקבר.** ושם היתה חפירה ואבן גדולה הושמה עליה. 39
Jn 20,1 יואן 1 שבת אחד מריאה מגדלינא באה בבקר **לקבר** ועד לילה ראתה אבן הקבר הפוכה: 2 אז רצתה
Jn 20,3 3 אז יצא פירו ואותו תלמיד האהוב. ובאו **לקבר** ושניהם הלכו במרוצה. 4 רק התלמיד האהוב הלך
Jn 20,4 רק התלמיד האהוב הלך יותר מהרה ובא ראשון **לקבר** 5 וכרע פניו וראה הסדין מונח לצד אחד. אמנם
Jn 20,8 8 אז נכנס שם אותו תלמיד האהוב שבא ראשון **לקבר** וראהו ורץ. 9 כי עדיין לא ידעו הכתיבה אומרת
Jn 20,11 באותו מקום עצמו. 11 ומריאה עומדת מחוץ **לקבר** בוכה ובעוד שמבכה כרעה והביטה בקבר. 12
Mt 23,27 מבחוץ: 27 אוי לכם מאותתים פרושים שדומים **לקברים** מצויירים הדומים מחוץ יקרים ובפנים מלאים
Lc 4,39 וחילו פניו בעבורה. 39 עמד עליה צוה לה **לקדחת** שיעזבנה. ומיד קמה ושרתה אותם. 40 וכאשר בא
Mt 21,43 43 אכן מזה לכם אומר שמלכות הש׳ יהי מכם **לקוח** ונתון לגוים שיעשו מעשיו 44 אותו שיפול על
Lc 11,7 הדלת סגורה ובני הם עתה במטה אינני יכול **לקום** לתת לך הפת. 8 ואם הוא בהתמדה שואל אני אומר
Mt 13,30 תניחו הכל עד הקציר: ובעת הקציר אני אומר **לקוצרים** לקטו ראשונה הקמשונים. וקשרו אותם
Mt 15,36 35 והוא צוה לעם שישבו בארץ. 36 ואחר **לקח** השבעה לחמים והדגים ועשה כונות (אני חושב
Mt 17,1 קפיטולי מ״ג כפי מתיאו 1 ואחר ה׳ ימים **לקח** פירו יקומו וזואן אחיו. ואחר העלם אל הר אחד
Mt 20,17 ומעטים נבחרים: 17 ועלה ישאוש בירושלם **לקח** י״ב תלמידים בסוד ואמ׳ להם 18 ראו כי אנחנו
Mt 22,25 אחיו: 25 בינותינו היו ז׳ אחין והראשון **לקח** אשה ומת בלא זרע ועזב אשתו לאחיו. 26 כמדומה
Mt 26,26 לו אתה אומר. 26 וכאשר ישבו לסעוד ישאוש **לקח** הלחם וברכו ועשה חנות ובצע. ואמר קחו ואכלו
Mt 26,27 ואמר קחו ואכלו כי זה הוא גופי. 27 ואחר **לקח** הגביע ועשה חינות ונתנו להם. ואמ׳ שתו זה
Mt 27,24 ראה ששום דבר אינו משיג אבל צועקים עוד. **לקח** מים ונטל ידיו לפני העם ואמ׳ אני הוא שאיני
Mt 27,59 מישאוש. ופילאט צוה שיתנהו לו. 59 ויושאף **לקח** גוף ישאוש ועטפו בבגד אחד של משי נקי 60
Mc 6,41 מחמשים חמשים ומאתים מאתים. 41 וישאוש **לקח** החמשה לחמים ושני הדגים ועשה חינות והודאות
Mc 9,1 ט׳ כפי שי׳ מארקו 1 מועברים ששה ימים **לקח** פירו ויקומו ונהגם בהר אחד מאד גבוה. והיו הם
Mc 12,20 לאחיו. 20 לכן שבעה אחים יהיו. הראשון **לקח** אשה ומת בלא בנים 21 ואחר לקחה השני גם זה לא
Mc 14,22 אם נולד לא היה: 22 וכאשר היו אוכלים **לקח** הפת ואמר זהו לבי. 23 ולקח הגביע ועשה חנות
Lc 8,54 על ישאוש משיח באומרו זה. 54 וישו משיח **לקח** בידו הנערה ואמ׳ קומי 55 והרוח חזר בה ומיד

Lc 9,10 להגיד לישוש משיח כל הדברים שעשו. וישאוש **לקח** אותם במקום אחד נקרא בינשידא. 11 והדבר ההוא
Lc 9,16 העם חמשים לחמשים 15 וכן עשו. 16 וישו **לקח** החמשה לחמים ושני דגים והביט לשמים ובירך
Lc 9,28 28 ושמנה ימים אחר אלה הדברים ישאוש **לקח** פירי ויקומו ויואן ועלה אל ההר והתפלל. 29
Lc 9,47 מהם גדול מכולם. 47 וישוש כיודע מחשבותם **לקח** נער אחד וקרבו אליו 48 ואמ׳ להם המקבל נער זה
Lc 10,35 והביאו באושפיזא ונתן עיניו בו. 35 ולמחר **לקח** שני פשיטין ונתנם לאושפיזא ואמ׳ לו עשה למוכה
Lc 18,31 זה. ובעולם הבא חיים נצחיים. 31 וישאוש **לקח** שנים עשר תלמידיו ואמר להם. הנה אנחנו עולים
Lc 22,17 אותו עד שיהא נשלם מלכות השם׳. 17 וכאשר **לקח** הכוס עשה חנות ואמר קחוהו וחלקוהו ביניכם 18
Lc 24,30 כבר נטה ונכנס עמהם. 30 וכאשר הסב עמהם **לקח** הפת וברכו ובצעו ונתן ממנו להם. 31 ועיניהם
Lc 24,43 ויערת דבש אחת. 43 וכאשר אכל לפניהם **לקח** הנותר ונתן להם. 44 ואמר להם אלה הם הדברים
Jn 6,11 והיו במספר כמו חמשת אלפים. 11 אז **לקח** ישאוש הככרות וכאשר עשה חנות לשם׳ חלק הפת
Jn 13,12 אין כולכם טהורים. 12 אז כשרחץ רגליהם **לקח** מלבושיו. וכאשר ישב והסב אמר פעם אחרת להם.
Jn 19,34 עם ישאוש. 33 [*] 34 ואחד מן הפרושים **לקח** רומח בידו והכה ישאוש ופתח לו צדו [*] 35
Mt 2,18 היתה נשמעת ברמה רחל מבכה על בניה ולא **לקחה** נחמה כי אינינה: 19 וכאשר אירודיש מת מלאך
Mc 12,21 הראשון לקח אשה ומת בלא בנים 21 ואחר **לקחה** השני גם זה לא הניח זרע. זה שלישי עשה כזה.
Lc 20,31 אשה ומתו בלא בנים 30 [*] 31 והשלישי **לקחה.** וכן כל השבעה ומתו בלא בנים.32 [*] 33 אז
Jn 12,3 אותו. ולזרו אחד מן האוכלים. 3 אז מריאה **לקחה** ליטרא אחת נירדי פישטיסי מרגליי מאד ומשחה
Jn 12,13 ליום מלוד. ושמעה שישאוש בא לירושלם 13 **לקחה** כפות תמרים ויצאה אליו לדרך וצועקת אומרת.
Jn 19,27 כן אמ׳ לתלמיד הנה אמך: באותה שעה התלמיד **לקחה** כשלו 28 ואחר זה ישוש שכל הדברים נענו.
Mt 12,1 אחת במקומות זרועים. והתלמידים רעבים **לקחו** מהשבולים ואכלו. 2 והפרושים שראוהו אמרו לו
Mt 14,34 אומרים אמת אתה הוא בן האלוה 34 ותכף **לקחו** ארץ בגינטזאריט. 35 וכאשר אנשי המקום ההוא
Mt 16,22 והיות מת ולקום חי ביום השלישי: 22 ואז **לקחו** פירו לצד אחד והתחיל לגערו. אומר האל לא
Mt 20,9 9 וכאשר באו אותם שהלכו בכרם עד הי״א שעה **לקחו** כל אחד פשוט. 10 ובאו הראשונים וחשבו קחת
Mt 21,35 לעובדים לקנות פירותיו. 35 והעובדים **לקחו** העבדים. ומקצתם הכו ומקצתם המיתו. 36 אחר
Mt 22,6 והלך האחד הלאה והאחד לסחורתו. 6 והאחרים **לקחו** העבדים ונגשו אותם למיתה. 7 וכאשר המלך שמע
Mt 25,3 מהן היו סכלות והחמש חכמות. 3 והה׳ סכלות **לקחו** [*] 4 [*] עשישותיהן 5 ובעוד שהחתן מעכב לבא
Mt 27,6 הל׳ פשיטין במקדש והלך לו. 6 ושרי הכהנים **לקחו** הל׳ פשיטין אמרו אינו דבר ראוי שנשימם בבית
Mt 27,27 להקימו בשתי וערב. 27 ואז עבדי פילאט. **לקחו** ישאוש בית גדול הדינין. ונתקבצו סביב העם 28
Mt 28,15 פילאט אנחנו נשיג שתהיו בטוחים 15 והם **לקחו** הכסף ועשו מה שאמרו הם: ואלה הדברים מוגדים
Mc 6,19 ראוי לך החזק באשת אחיך 19 ואירודיאש **לקחו** במיאוס ואורבו בעבור שתוכל המיתו. אבל אינה
Mc 8,23 איש אחד עור ובקשוהו שיגיעהו 23 וישאוש **לקחו** בעד היד ומשכו לצד אחד מן הדרך ורקק לו
Mc 9,26 כמת עד שרבים אומרים שמת הוא. 26 וישו **לקחו** ביד והוא חזר חי. 27 וכאשר היו נכנסין בבית
Lc 2,28 בעבור שיעשו כפי מנהג דתו. 28 ושמעון **לקחו** בזרועותיו. ובירך האל ואמ׳ 29 אדון עתה אתה
Lc 20,29 29 ויקרה שיהיו שבעה אחים והראשונים **לקחו** אשה ומתו בלא בנים 30 [*] 31 והשלישי לקחה.
Lc 23,26 ונתן להם ישאוש כרצונם. 26 וכאשר נהגוהו **לקחו** אדם אחד סיריאנוש נקרא שימון שבא מן העיר.
Jn 10,20 על הדברים האלו. 20 ורבים מהם אומרים שטן **לקחו** ומדבר בשטות למה אתם שומעין אותו. 21 ואחרים
Jn 18,12 לסבלה: 12 אז הסיעה השכנו ועבדי היהודים **לקחו** ישאוש 13 וקשרו אותו והוליכוהו לאנא אשת
Jn 19,17 16 אז שיסר מסר להם ישאוש שיתלוהו. 17 אז **לקחו** היהודים ישאוש ונהגוהו בחוץ. וישאוש נושא
Jn 19,23 שכתוב כתוב יהיה: 23 אז הפרושים כשתלוהו **לקחו** המלבושים. וחלקום לד׳ חלקים לכל פרט חלקו.
Jn 19,29 אז היה שם קנקן מלא חומץ. והיה כי שמע זה **לקחו** קנה אחד והניחו ספוג מליאה חומץ עם מלח
Jn 19,40 תערובת מיררא כמו מאהל ליטרין. 40 אז **לקחו** גוף ישאוש וקשרוהו בסדינין ומשחו הגוף
Jn 21,3 ויצאו משם ועלו בספינה. ובאותו הלילה לא **לקחו** דבר. 4 ובבקר עמד ישוש בחוף הים. אכן
Mt 21,39 זהו היורש נהרגהו ותהיה לנו ירושתו. 39 **לְקַחֻיהוּ** חוץ לכרם והרגוהו. 40 לכן כאשר יבא בעל
Jn 17,8 8 כי הדברים שנתת לי נתתי להם. והם **לקחום** והכירו באמת שממך יצאתי והאמינו שאתה
Lc 5,5 5 ושימון ענה ואמ׳ לו כל הלילה טרחנו ולא **לקחנו** דבר. אבל בדבריך נאריך רשתותיך. 6 וכאשר זה
Mt 1,20 אל יוסף בחלום אמר יושאף בן דויט אל תירא **לקחת** מרים אשתך כי מה שהרתה הרתה מרוח קדש. 21
Mt 14,4 אחיו. 4 כי זואן אומר אליו אינינו ראוי **לקחת** לך אשת אחיך 5 ובעבור זה אירודיש חפץ
Mt 16,5 5 וכאשר באו לחוף הים לעבור הלאה שכחו **לקחת** לחמם. 6 והוא אמר להם השמרו משאור הצדוקים
Mt 17,24 אמר מה לך דומה שימון מלכי הארץ ממי ראוי **לקחת** מס מביניהם. או מהנכרים. 25 והוא ענה
Mt 24,17 יניסו בהרים. 17 ומי שהיה בעלייה לא ירד **לקחת** אי זה דבר מביתו.18 ומי שיהיה בשדה לא
Mt 24,18 דבר מביתו.18 ומי שיהיה בשדה לא יחזור **לקחת** כסותו: 19 אוי לאותן שתהיו הרות. ולאותן

Mc 8,14 בספינה עובר אותו הים 14 ותלמידיו שכחו **לקחת** לחם ולא היה להם לבד לחם אחד 15 והוא מזהירם
Mc 12,2 ארוך. 2 וכששב בעתו שלח עבדיו לעובדים **לקחת** הפרי מהכרם 3 והם תפשום והכום ושלחום בידים
Mc 13,16 הבית 16 ואותו שיהיה בשדה לא ישוב אחור **לקחת** בגדו. 17 ואוי לאותן שיהיו הרות ולאותן
Jn 19,38 תלמיד ישאוש. ובקש מפילאטו שיהיה לו רשות **לקחת** ישאוש מהשתי וערב ופילאט הודה לו. אז בא
Jn 10,18 יש לי לעזוב אותה ויכולת יש לי פעם אחרת **לקחתה.** זאת המצוה לקחתי מאבי: 19 פעם אחרת היתה
Jn 14,17 עמכם לנצח 17 רוח אמת: שהעולם אינו יכול **לקחתו.** כי אינו רואה אותו. ואינו יודע אותו. רק
Lc 14,20 שתקבל התנצלותי: 20 השפעוהשלישי אמ׳ אני **לקחתי** אשה ואיני יכול ללכת. 21 וחזר המשרת ואמ׳
Jn 10,18 ויכולת יש לי פעם אחרת לקחתה. זאת המצוה **לקחתי** מאבי: 19 פעם אחרת היתה מחלוקת בין היהודים
Jn 21,10 ופת. 10 וישאוש אמ׳ להם שאו מהדג אשר **לקחתם** 11 ושימון פירי עלה באניה. והוציא בארץ
Mt 13,30 עד הקציר: ובעת הקציר אני אומר לקוצרים **לקטו** ראשונה הקמשונים. וקשרו אותם במשואות ושרפו
Lc 10,21 ובארץ שהעלמת דברי אלו מן החכמים. וגליתם **לקטנים** אמת הוא אב כי כן ערב לפניך. 22 כל הדברים
Mt Prol,5 אל אחיו. כן חוייב דרוש אמונת האיונגלי **לקיים** הכתיבות נגד המינין. ועם שֶׁרַבִּים כתבו
Lc 3,1 קפיטולו ג׳ כפי לוקא 1 בשנת חמשה עשר **לקיסר** טיברי שיסאר ופונץ פילאט מורשה בגודיאה
Mc 14,71 מהם כי באמת גליליב אתה. 71 והוא התחיל **לקלל** ולישבע שאינו יודע מה הוא האיש שאומרת. 72
Mt 21,34 לעובד והלך במהלך אחד. 34 וכאשר בא עת **לקנות** הפירות שלח עבדיו לעובדים לקנות פירותיו.
Mt 21,34 בא עת לקנות הפירות שלח עבדיו לעובדים **לקנות** פירותיו. 35 והעובדים לקחו העבדים. ומקצתם
Mt 25,10 לכו למוכרות וקנו לכם 10 וכאשר הולכות **לקנות** בא החתן. ואותן שהם מוכנות נכנסו עמו
Mc 6,37 ואמ׳ להם תנו אתם להם לאכול. [*] לכו א״כ **לקנות** מאתים ככרות לחם ותנו להם לאכול. 38 ואמ׳
Lc 9,13 לבד חמשה לחמים ושני דגים וצריכים אנו **לקנות** דבר מאכל לכל העם הזה 14 והם כמו חמשת
Jn 4,8 לה תן לי לשתות. 8 והתלמידים הלכו בעיר **לקנות** דבר מאכל. 9 אז אמרה לו אותה האשה שמריטנא.
Lc 18,5 5 אמנם כאשר האלמנה הזאת ימצאני אדריכיאה **לקץ** הבא תעשה לעג ממני. 6 ואדונינו אמר ראו מה
Lc 22,37 הוא מזומן כי כל הדב הדברים שהם ממני הם **לקץ** 38 והם אמרו אדון הנה שתי סכינים פה. והוא
Mc 7,31 טיר עובר בשידוניאה ובא בים גליליאה **לקראת** קאליוש. 32 והביאו לו איש אחד חרש ואלם.
Lc 9,37 מותו. 37 וביום האחר עם רב ירד מן ההר בא **לקראתם** 38 ובתוכם אדם אחד קורא בקול גדול ואומ׳
Lc 15,15 רעב גדול בארץ. ומצא עצמו חסר. 15 והתחיל **לקרב** לאביו לאחד מעירוני אותה מלכות. ושלחהו
Mt 9,13 כי אני אוהב יותר חסד מקרבן. לא באתי **לקרוא** הצדיקים. רק בעד החטאים לענוש. 14 אז באו
Mt 22,3 לאדם מלך שעשה נשואין מבנו 3 ושלח העבדים **לקרוא** הקרואים אל הנישואין ולא אבו לבוא. 4 ופעם
Mc 2,17 רק אותן שיש להם חולי. כי אני לא באתי **לקרוא** הצדיקים אבל החטאים 18 והיו שם תלמידי
Lc 5,32 החולים צריכים רופא 32 כי אני לא באתי **לקרוא** הצדיקים רק לחוטאים בתשובה 33 והם אמרו לו
Lc 14,17 אנשים רבים. 17 ושלח משרתו בשעת האכילה **לקרוא** לקרואים שיבואו שכבר הכל מוכן. 18 והתחילו
Mt 22,4 4 ופעם אחרת שלח עבדים אחרים אומר תאמרו **לקרואים** אני הכינותי סעודות הבקר בקר ועופות והכל
Lc 14,17 רבים. 17 ושלח משרתו בשעת האכילה לקרוא **לקרואים** שיבואו שכבר הכל מוכן. 18 והתחילו כלם
Mc 5,14 אותם ברחו והגידוהו בעיר ויצאו כולם **לראות** מה שקרה. 15 וכאשר היו באים לישאוש והם ראו
Mc 8,25 25 ועדיין הניח ידיו בעיניו והתחיל **לראות** בבהירות. 26 וישאוש שלחו בביתו. אומ׳ לו אל
Mc 11,13 13 וכאשר מרחוק ראה תאנה רואה עלין. הלך **לראות** אם ימצא תאנים. וכאשר בא אליה לא מצא כי אם
Lc 7,25 לכל רוחות. 25 אבל אי זה עניינים יצאתם **לראות** איש מלובש מרוב בגדים. והנה אותן שנתלבשו
Lc 7,26 הנם מלכים בבתיהם 26 אבל אי זה דבר יצאתם **לראות.** נביא אומ׳ לכם ועוד יותר מנביא. 27 זהו
Lc 8,35 במדינות ובעיירות. 35 ואנשי המדינות יצאו **לראות** הדבר ההוא ובאו לישאוש ומצאו האיש שהשד יצא
Lc 9,9 ש׳ יואן מי הוא זה שעושה דברים אלו. ורצה **לראות** ישאוש משיח. 10 וחזרו התלמידים להגיד לישוש
Lc 17,22 לכם. 22 ואמ׳ לתלמידיו יבואו ימים שתאוו **לראות** יום אחד מבן האדם ולא תראוהו 23 ויאמרו לכם
Lc 19,3 והיה עשיר גדול. 3 והיה חפץ מאוד **לראות** ישוש משיח אי זה איש הוא. ולא יכול לראותו
Lc 19,4 ועלה באילן אחד ששמו שיכומור. בעבור יכול **לראות** ישאוש משיח כי שם היה לו לעבור 5 וכאשר
Jn 3,3 ואמ׳ לו אמת אני אומ׳ לך שום אדם לא ישיג **לראות** מלכות שמים אם לא יהיה נולד מחדש. 4 ענה
Jn 8,56 אותו ושומר דבריו. 56 אברהם אביכם חמד **לראות** יומי וראהו ושמח: 57 אמרו היהודים אליו
Lc 14,18 אמ׳ אני קניתי עיר ויש לי ללכת שמה **לראותה** בבקשה ממך שתקבל התנצלותי. 19 והשני אמ׳
Lc 19,3 לראות ישוש משיח אי זה איש הוא. ולא יכול **לראותו** בעבור רוב העם. כי אותו זאקיב היה קטן
Lc 23,8 כשראה ישאוש שמח מאד כי פעמיים כסף **לראותו** בעבור ששמע דברים רבים ממנו ומצפה מתי
Lc 14,19 אמ׳ אני קניתי חמשה עולי שורים והולך אני **לראותם** ולנסותם אחלי שתקבל התנצלותי: 20
Lc 16,5 שנית. 5 קרא אחד אחד ממחוייבי אדונו ואמר **לראשון** כמה אתה חייב לאדוני 6 והוא עונהו מאה
Mt 5,21 תכנסו במלכות שמים. 21אתם שמעתם מה שנאמר **לראשונים** לא תרצח. ומי שירצח ראוי למשפט. 22 ואני

Mt 14,13 אל המדבר: וכאשר העם ידעו הלכו אחריו **לרגל** מכל העיירות 14 וכאשר ראה אותן העמים כמה
Mc 6,33 שראו אותם הכירוהו ונמשכו אחריו דרך ארץ **לרגל.** ובאו מכל העיירות אליו. 34 וכאשר ישאוש
Mt 15,30 ונטולים ורבים אחרים. ומשליכים עצמם **לרגלו** ומרפאם. 31 עד שהעם מתמיהים כשהיו רואים
Lc 4,7 לו הנה אתן לך כל אלה העניינים 7 אם תפול **לרגלי** ותפללני. 8 ענה ישו ואמ׳ לו כתי׳ הוא האדון
Lc 7,44 אני נכנסתי בביתך. ואתה לא נתת לי מים **לרגלי.** אבל זאת רחצה רגלי ובשערי ראשה קנחם. 45
Lc 7,45 ראשה קנחם. 45 אתה לא נתת לי נשיקה **לרגלי.** וזו לא פסקה מנישוק רגלי. 46 אתה לא משחת
Lc 8,41 אותו ששמו לירוש שהיה שר בית הכנסת נפל **לרגלי** ישאוש משיח וחלה פניו שיבא אל ביתו 42 כי
Lc 8,47 זה לא רצתה להחבא. ובאה ברעדה ונפלה **לרגלי** ישו משיח ואמרה אל העם באי זו טעם נגעה
Mt 28,9 להן לדרך. אומ׳ האל יושיעכם. והן כרעו **לרגליו** והתפללוהו. 10 וישאוש אמ׳ להן אל תפחדו
Mc 2,14 וילונים. 14 ועובר במקום אחד ראה לוי **לרגליו** והוא מטיו יושב בשלחן ואמ׳ לו תמשך אחרי.
Mc 5,22 הכנסת בשם גאריר. וכאשר ראהו כרע לברכיו **לרגליו** 23 מבקש ואומ׳ בתי היא קרובה למות. בא
Lc 5,8 כאשר שימון ופירו ראו ישוש משיח נפלו **לרגליו** ואמ׳ אדון הפרד נא מעלי כי חוטא אנוכי. 9
Lc 5,12 ובא אדם אחד מלא צרעת. וכאשר ראה ישו נפל **לרגליו** ובקשו ואומ׳ אדון אם תחפוץ אתה יכול
Jn 11,32 באה למקום שישאוש היה כשראהו נפלה **לרגליו** ואמרה לו אדון אם אתה במה שעבר היית פה
Mc 12,36 שב לימיני עד אשר אני אשית אויבך הדום **לרגליך.** 37 אם כן אם דוד קראו אדוניו איך הוא
Lc 9,12 השם׳. ומרפא החולים 12 והיום מתחיל **לרדת.** נגשו אליו הי״ב שלוחים ואמרו לו העם זה
Jn 4,51 לדבר שאמר לו ישו והלך לו. 51 וכאשר רצה **לרדת** עבדיו עלו אליו ואמרו לו שבנו חי. 52 אז שאל
Jn 15,2 העושה פרי בו ינקה אותה בעבור שתעשה פרי **לרוב.** 3 כבר אתם טהורים בעבור הדברים שאמרתי לכם.
Mt 8,26 למה אתם יראים עם במעט אמונה. וקם וצוה **לרוח** ולים שינוחו ותכף היה נחת גדול בים. 27
Mc 4,39 כי ראה שאנחנו אבודים. 39 וישאוש קם וצוה **לרוח** ולים שינוחו. ותכף היתה רבה הנחה 40 ואמ׳
Lc 8,29 מבקש אני ממך שלא תצערני 29 כי בצואתו **לרוח** רעה שתצא מן האדם ההוא ומצערו. והיה נקשר
Lc 8,43 ההוא צערה כמו י״ב שנה ונתנה כל נכסיה **לרופאים** ולא שוה לה. 44 ונגשה לישוש ובאה אחריו
Jn 9,11 עשה טיט ומשח את עיני. ושלח לי למי שלוח **לרחוץ** שם. והלכתי ורחצתי וראיתי. 12 ואמרו לו אנה
Jn 13,5 5 אחרי כן שם מים במזרק אחד. והתחיל **לרחוץ** רגלי התלמידים. וקנחם בסדינו שהיה חגור בו.
Jn 13,14 14 [*] אני אדוניכם רוחץ רגליכם. ולכם יש **לרחוץ** האחד רגל חבירו 15 כי אני נתתיו לכם למשל.
Mt 18,35 יעשה לכם אבי שבשמים אם לא תמחלו מלב טוב **לריעכם:** Tit,19 קפיטולי מ״ה כפי מתיאו 1 ונעשה
Lc 10,14 14 אמנם לא יהיה רע תירוש. ושדומה דומה **לרעה** המוכן לכם ליום הדין. 15 ואת כפר נחום תנשאי
Mt 5,43 לתלמידיו אתם שמעתם שהתורה אומרת ואהבת **לרעך** כמוך. ותכעיס אויבך. 44 ואני אומ׳ לכם אהבו
Mc 12,31 הצווי. 31 והשני הוא דומה לזה. ואהבת **לרעך** כמוך. ושום צווי אחר אינו גדול מזה. 32 ואמר
Lc 10,27 לבבך ובכל נפשך ובכל כחך ומחשבתך. ואהבת **לרעך** כמוך. 28 וישאוש אמר אליו כדין עניתי עשה
Lc 5,17 גליליאה גודיאה וירושלם. וכח השׁ׳ היה בו **לרפא** אותם. 18 והנה אנשים נושאים איש אחד במטתו
Mt 17,15 ובמים 15 ואני שלחתיו לתלמידיך ולא יכלו **לרפאותו:** 16 וענה ישאוש ואמ׳ אומה ממאנת והפוכה
Mt 10,1 משיח קרא לי״ב תלמידים ונתן להם יכולת **לרפאת** המשוטנים ולמרק החולאים 2 ואלה הם שמות
Mc 3,15 שילכו דרוש בעולם. 15 ונתן להם יכולת **לרפאת** חליים ומושטנים 16 ושם שם לשימון פירו 17
Mc 6,7 תלמידים ושלחם שנים שנים ונתן להם כח **לרפאת** כל החולים ומשוטנים. 8 וציום שלא ישאו שק
Jn 5,4 ומשוקים. וממתינים תנועת המים 4 [*] **לרפאתם** מאי זה חולי שחלו בו 5 והיה שם אדם אחד
Lc 2,13 ומיד נעשה עם המלאך ורוב חיל שממיי הודאה **לשׁ׳.** ואומרים 14 עלוי יהיה לאל ובארץ שלום לאנשים
Lc 2,38 ותפילות: 38 וזאת באותה שעה היתה מתודה **לשׁ׳** והיתה מדברת ממנו לכל אדם אותן שממתינים
Lc 3,21 כאשר כל העם נטבל. וישו היה טובל ומתפלל **לשׁ׳** ונפתחו השמים 22 ורוח הקדש ירד עליו בעצם
Jn 4,7 כמעט שעה ששית מן היום: 7 ובאה אשה אחת **לשאוב** מים. וישאוש אמר לה תן לי לשתות. 8
Jn 4,11 אליו הבור הוא עמוק ואין לך מה שתוכל **לשאוב** ואיך תתן לי מים חיים: 12 האתה גדול מיעקב
Jn 4,15 שלא תהיה לי צמא. ושלא אבא פה לעולם **לשאוב.** 16 וישו אמ׳ לה לכי וקראי אישך ושובי פה.
Mt 22,46 ושום אדם באותו היום לא היה בידו וברשותו **לשאול** לו שום דבר: Tit,23 קפיטולו מ״ט כפי מתיאו
Lc 9,45 ולא הבינו מלת השם. כי נעלמה להם. ויראו **לשאול** אותה 46 ונשאו ונתנו ביניהם מי מהם גדול
Lc 16,3 ממני הרשאתי. איני יודע לחשוב בושת יש לי **לשאול.** 4 איני יודע מה אעשה כשאהיה מסולק מן
Lc 20,40 רבי בטוב אמרת. 40 ומשם והלאה לא יכלו **לשאול** לו דבר. 41 והוא אמר להם איך אתם אומרי׳
Lc 22,23 הולך. אכן אוי לאותו אותו: 23 והם התחילו **לשאול** ביניהם איזהו מהם שזה יעשה. 24 והיה מחלוקת
Jn 16,30 ידענו שיודע אתה כל הדברים ואין צריך לך **לשאול** לאחר הזה אנחנו מאמינים שיצאת מהאל: 31 ענה
Jn 21,12 אמר להם באו ואכלו. ואחד מהם לא רצה **לשאול** מי הוא כי יודעים היו שאדונם הוא: 13 ובא
Mt 13,33 33 דמיון אחר אמ׳ להם המלכות שממיי דומה **לשאור** שלוקחת האשה ומטמינו ומערבו בשלשת מדות קמח

Lc 13,21 לכם משל מלכות הש׳ למה הוא דומה. 21
Mc 9,31 השלישי 31 והם לא הבינו הדבר והתחילו
Lc 11,46 מעמיסין האנשים בעומסין שאין להם יכולת
Lc 18,13 שבידי. 13 והעולמיי עומד מרחוק ולא רצה
Jn 5,10 היה. 10 אז אמרו היהודים שבת הוא ואין לך
Lc 4,19 להגיד 19 ולרפא נשברי לב ולדרוש תשובה
Mc 8,4 4 והתלמידים ענו מאי זה מאכל יוכלו
Lc 16,21 דל שש.. לז.. ששוכב בפתחו מוכה .. 21 ..
Mc 2,23 עובר במקומות זרעים בשבת ותלמידיו התחילו
Mt 5,19 שיעבור אחד מאלה המצות הקטנות או ילמד
Jn 8,7 כתב אחד בארץ באצבעו. 7 וכאשר הם מתמידין
Jn 16,19 אנו יודעים מה מדבר ישאוש: 19 וכשבא רצו
Mt 7,11 כמה וכמה האל שמימיי שיתן דברים טובים
Jn 3,4 איך יוכל אדם להולד והוא זקן: יכול אדם
Mt 10,10 מלבושים ולא מנעלים ולא מטה. הפועל ראוי
Lc 12,5 תיראו אותו שאחרי מות האדם יש לו כח
Mt 15,32 עמד שלשה ימים ואין להם לאכול ואיני רוצה
Mt 25,27 שלא פזרתי 27 לכן היה לך לפקוד ממוני
Lc 7,36 וכאשר ישאוש נכנס בבית הפרוש. ישבו
Lc 7,37 וכאשר ידעה שישאוש נכנס בבית הפרוש. ישבו
Mt 8,4 מהצרעת. 4 ואמ׳ ישואש משיח השמר אל תאמר
Mt 9,30 ישוש משיח צום לאמר השמרו שלא תגידוהו
Mt 10,34 ישאוש משיח לתלמידיו אל תחשבו שאני באתי
Mt 16,20 בשמים: 20 ואז צוה לתלמידיו שלא יגידוהו
Mt 17,9 ישו. 9 וכאשר יורדים מן ההר ציום ואמ׳
Mt 22,16 איש נאמן ומלמד דרך האל באמת. ואינך פונה
Mc 1,44 תכף הוציאוהו 44 ואמ׳ לו שמע אל תאמר
Mc 7,36 ודבר ברוחה. 36 וישאוש צוהו שלא יגידהו
Mc 8,26 26 וישאוש שלחו בביתו. אומ׳ לו אל תאמר
Mc 9,8 וכאשר ירדו מן ההר ישאוש צוה שלא יאמרוהו
Lc 3,14 אומרים מה יעשו. ויואן אמ׳ אל תחפצו רע
Lc 5,14 ברחה ממנו. 14 וישו צוה שלא יגידוהו
Lc 5,37 מתי מתיחד עם הישן. 37 ושום אדם אין לו
Lc 6,4 ואוכל ונותן למי שהוא עמו ואין ראוי
Lc 8,51 נושעת. 51 וכשבא ישו בבית השר לא עזב
Lc 9,21 ישאוש בן אל חי. 21 וישאוש צום לבל יגידו
Lc 10,4 ולא בתי שוקים ולא מנעלים. ואל תתנו שלום
Lc 20,19 19 ושרי הכהנים והסופרים חפצו באותה שעה
Jn 4,44 מצא משם והלך בגלליאה. 44 והוא העיר שאין
Lc 5,18 והנה אנשים נושאים איש אחד במטתו ובקשו
Jn 6,61 אמרו זה קשה הוא זה הדבר. מי יוכל
Jn 8,43 למה אינכם מכירים דברי כי אינכם יכולים
Lc 13,7 בכרמו ובא לבקש הפרי ולא מצא. 7 ואמ׳
Mt 28,12 והם אספו הזקנים ועשו עצה ונתנו רוב כסף
Lc 12,12 12 כי רוח הקדש ילמדכם באותה שעה מענה
Mc 7,33 מקום המיושב ושם האצבעות באזן ורוקק נגע
Mc 7,35 פתחו. 35 ותכף אזניו היו פתוחות ובלבול
Jn 19,19 כת׳ מאמר אחד והניחו על השתי וערב וזה
Mc 16,17 הם ירפאו בשמי המשוטנים וידברו חלוף
Lc 12,58 מעשה שישלחוך מהרה. ואם באולי ימסור אותך

לשאור שהאשה מטמנת בתוך הקמח עד שיתעכל שיתחמץ
לשאלו. 32 ובאו בכפר נחום. וכאשר היו בבית ישו
לשאת אתם לא חפצתם לנגוע אותם באצבע אחד שלכם.47
לשאת עיניו לשמים אבל מכה את חזהו. אומר אדון
לשאת מטתך. 11 והוא ענה להם מי שעשה לי זה אמ׳
לשבויים ולעורים ראיה ולעזוב הנשברים למחילה דורש
לשבוע זה העם במדבר 5 וישאוש שאלם כמה ככרות פת
לשבוע מפירורין הנופלים משולחן העשיר ואינו נותן
לשבור מהקוצים 24 והפרושים אמרו לו תלמידך עושים
לשברם יהיה קטן במלכות שמים. אבל מי שילמדה
לשואלו. קם ואמ׳ להם אותו שנמצא בכם בזולת חטא
לשואלו. אמר אליהם מה זה אתם מדברים בקרבכם כי
לשואליו 12 כל אשר שתחפצו שיעשו לכם האנשים תעשו
לשוב לבטן אמו ושיבא לעולם פעם אחרת: 5 ענה ישאוש
לשוכרו. 11 בכל עיר שתכנסו או מגדול שאלו מאתו
לשולחו בגיהינם ולו האש אומר לכם אותו תיראו: 6
לשולחם בתענית בעבור שלא יחלשו בדרך. 33 ואמרו לו
לשולחן החלופין. וכאשר הייתי בא הייתי שואל זהבי
לשולחן 37 והנה אשה אחת חוטאת היתה בעיר. וכאשר
לשולחן והנה אשה אחת חוטאת היתה בעיר. וכאשר ידעה
לשום אדם. אבל לך והראה אל כהנך ועשה לו נדבה כמו
לשום אדם: 31 אבל הם יצאו וגלוהו בכל הארץ: 32
לשום שלום בארץ. 35 אבל כי אני באתי להפריד האב
לשום אדם שהוא ישאוש משיח. 21 ומיום ההוא והלאה
לשום אדם אל תאמרו המראה עד שבן האל יחזור חי. 10
לשום אדם. כי אתה אין מביט גופות האנשים. 17 תאמר
לשום אדם. אבל לך ותתראה לסגני הכהנים ותדור בעד
לשום אדם. וכאשר הוא עו׳ מצוה עוד מגלה 37
לשום אדם משכיניך. 27 [*] ועדיין שאל ישאוש
לשום אדם זאת המראה עד שהוא יחזור חי ממות 9 והם
לשום אדם ואל תעשו לו נזק. ותהיו נדיבים
לשום אדם. אבל אמ׳ לו לך ותראה לכהנים ותדור בעד
לשום יין חדש בנאד ישן. כי אם יעשהו היין חדש
לשום אדם לאוכלו רק הכהנים. 5 ואומ׳ לכם מה אדון
לשום אדם שיכנסו עמו כי אם פירו ויקומו ויואן
לשום אדם. 22 שחוייב שבן האדם יסבול דברים רבים
לשום אדם בדרך. 5 ובבית שתכנסו תאמרו תחלה שלום
לשום יד בו. ויראו העם כי הכירו כי עליהם ובעבורם
לשום נביא כבוד בארצו. 45 אז כשבא ישאוש בגלליאה
לשומו לפנים ולהניחו לפני ישאוש 19 ולא מצאו שער
לשומעו: 62 וישאוש כששמע אמונתם אמר מי מבהיל
לשומעו. 44 אתם בני השטן אביכם. ורצון אביכם
לשומר הכרם. כבר עברו שלש שנים שאני שואל פרי
לשומרים 13 שיאמרו תלמידיו באו הלילה בעוד הם
לשון: 13 ואחד מן החבורה אמ׳ אליו רבי אמור אל
לשונו 34 ומביט לשמים מתאנח ואמ׳ אפתח ר״ל פתחו.
לשונו היה נִתַר ודבר ברוחה. 36 וישאוש צוהו שלא
לשונו: ישאוש דנזוריט מלך היהודים: 20 אז רוב
לשונות 18 שום מיני בהמות ונחשים ארסיים לא
לשופט. והשופט יתנך ביד השוטר. והשוטר יתנך

Mt 3,10 מאלה האבנים בני אברהם. 10 הגרזן מונח **לשורש** העץ. וכל עץ שאינו עושה פרי טוב יכרת
Lc 3,9 החזיר חי בן אברהם 9 כי הגרזן כבר עברה **לשורש** העץ. לכן כל עץ שאינו עולה פרי טוב יכרת
Lc 9,9 שקם חי. 9 ואמ׳ אירודיש אני הוא שצויתי **לשחוט** ש׳ יואן מי הוא זה שעושה דברים אלו. ורצה
Mt 17,17 כמה אעמוד עמכם שאוהו אלי. 17 וישוש גער **לשטן** ויצא לחוץ ונתמרק הנער באותה שעה: 18 אז
Mt 25,41 ממני ארורים מאבי ולכו באש גיהנם שמוכן **לשטן** ואל מלאכיו. 42 אני נרעבתי וצמאתי אשר לא
Mc 9,24 24 וכאשר ראה שהעם מתאסף הוא צוה **לשטן** שיצא. אומ׳ שטן חזק ואלם. אני מצוה אותך
Mc 2,22 ישנים מתבקעים והיין משתפך. אבל יש **לשים** יין חדש בנודות חדשים: 23 ונעשה פעם אחרת
Lc 5,38 אובדין והיין נשפך. 38 אבל יין חדש ראוי **לשים** בנאד חדש והיין והנאדות מתקיימין. 39 ושום
Lc 12,49 לו דבר רב. דבר רב ישאלו לו: 49 אני באתי **לשים** אש בארץ. וחפץ אני שיהיה מורד. 50 ואני
Mc 3,16 יכולת לרפאת חליים ומושטנים 16 ושם שם **לשימון** פירו 17 וללאזיר זאנאדיב ולג׳ואן אחיו.
Lc 5,10 חברי שימון עומדין שוממין. וישאוש אמר **לשימון** אל תפחד כי בעבור זה תהיה שתקח האנשים. 11
Lc 7,44 יושר שפטת. 44 וישאוש נהפך אל האשה ואמ׳ **לשימון.** רואה אתה זאת האשה. אני נכנסתי בביתך.
Lc 22,31 תשפטו הי״ב שבטי ישראל. 31 והש׳ אמ׳ **לשימון** הנה השטן מבקש אתכם בעבור העבירכם בכברה
Lc 24,34 היו 34 אומרים שהאדון חזר חי באמת ונראה **לשימון.** 35 והם ספרו הדברים שנעשו בדרך. ואיך
Jn 1,41 מיואן והלכו אחריו. 41 וזה מצא ראשונה **לשימון** אחיו. ואמ׳ לו אנחנו מצאנו משיח שנקרא
Jn 13,6 וקנחם בסדינו שהיה חגור בו. 6 אז בא **לשימון** ופירו. ופירי אמ׳ לו אדון אתה תרחוץ רגלי.
Jn 20,2 ראתה אבן הקבר הפוכה: 2 אז רצתה ובאה **לשימון** פירי ולאותו תלמיד האחד שאוהב מאד ישאוש
Jn 21,15 אחר שחזר חי: 15 אז כשאכל אמר ישאוש **לשימון** פירו שימון יואן אוהב אתה אותי יותר מאלו.
Mc 12,14 הש׳ באמיתות לכן אמור לנו חוייבנו לתת **לשיסר** או לו. 15 וישוש הכיר שקרם. ואמר למה
Mt 22,21 21 ואמרו מסיסר והוא אמר להם לכן תנו **לשישאר** מה שראוי לסישאר ולאל מה שראוי לאל. 22
Mc 12,17 והם אמרו דשיסר 17 וישוש אמ׳ להם תחזרו **לשישר** מה שהוא לסיסר ולאל מה שהוא מהאל. והם עמדו
Lc 20,22 ומלמד דרך האל. 22 חייבים אנו לתת מס **לשישר** או לא. 23 והוא חושב שקר כזבים. אמ׳ להם
Mt 20,1 מלכות שמימיי לאב החיילות אשר יוצא בבקר **לשכור** פועלי׳ לכרמו. 2 וכאשר עשה תנאי עמהם מן
Mt 23,23 ואלה המצות שחוייב עשות ואין שאין ראוי **לשכחם:** 24 פרנסים עורים שלועסין הפרעוש ובולעין
Lc 24,10 ומריאה שלומי והאחרות שהיו עמהן שאומרות **לשלוחים** אלה הדברים 11 ונראו להם דברים אלו
Mt 10,13 ובזאת הבית: 13 ואם אותה הבית תהיה ראויה **לשלום** שלומכם יבא אליה. ואם אינה ראויה תשאר עמכם
Mc 5,34 הבין ואמר לה בתי אמונתך הושיעך. לכי **לשלום** ותהיי נרפאת. 35 ובעוד שמדבר באו אל סגן
Lc 7,50 [*] 49 [*] 50 [*] אמונתך הושיעך לכי **לשלום.** Tit,8 קפיטולו ט׳ כפי לוקא 1 ונעשה משם
Lc 8,48 48 וישו אמ׳ לה בתי אמונתך הושיעך לכי **לשלום.** 49 ושר בית הכנסת בא לו ואמר אליו אל
Lc 19,42 אתה הכרת והאמנת הדברים שהם שלך כזה היום **לשלום** לך. ועתה הן נעלמות לעיניך. 43 כי ימים
Mt 15,36 (אני חושב ש״חנות״ היא הקריאה הנכונה) **לשם** ובצעם ונתנם לתלמידיו: והתלמידים נתנום לעם
Mt 17,14 שהוא אומ׳ מזואן טבול. 14 וכאשר בא **לשם** אדם אחד בא ויכרע לפניו אומר אדון יהיה לך
Mt 24,20 שיהיו מיניקות באותן הימים. 20 התפללו **לשם** שאותה הצרה לא תהיה בשבת ובחורף. 21 ואז תהיה
Mc 10,27 אומר להם. לכם הוא דבר נמנע אבל לא לא **לשם** כי לאל כל הדברים איפשריים. 28 ופירו התחיל
Mc 14,35 וכאשר כרע מעט הוא כרע באפיו ארצה והתפלל **לשם** אם איפשר עשות שתעבור אותה שעה. 36 ואמ׳ אב
Lc 1,17 האבות בבנים וידריכם בחכמת הצדיקים ויכין **לשם** עם שלם. 18 ואמ׳ זכריה למלאך איך יעשה זה
Lc 2,22 כדת משה נשאו הנער בירושלם בעבור שידרו **לשם** 23 כפי מה שכתוב בדת הש׳ שכל זכר פטר רחם
Lc 2,23 שכתוב בדת הש׳ שכל זכר פטר רחם יהיה קדוש **לשם** 24 ובעבור שבנו קרבן כפי דת אלוהינו יביאו
Lc 5,16 וישאוש משיח נסע משם ונכנס במדבר להתפלל **לשם.** 17 ונעשה היה באחת הימים וישאוש יושב ומלמד
Lc 5,26 וכל אשר היו שם היו נבהלים והללו ושבחו **לשם.** וכלם היו מלאים יראה ממנו אומרים נפלאות
Lc 7,37 ידעה שישו משיח אוכל בבית הפרוש באה **לשם** ונשאה קאפסא אחת ממשיחה 38 ועמדה מאחור קרוב
Lc 8,56 חרדו וצום ישו משיח שלא יגידו את העשוי **לשם** אדם: Tit,9 קפיטולו י׳ כפי לוקא 1 וישו משיח
Lc 11,1 אחד מתלמידיו למד לנו תפלה שנתפלל אותה **לשם** כמו שיואן לימד לתלמידיו 2 ואמר להם אמרו
Lc 17,15 נשתנו 15 ואחד מהם כשראה שנשתנה חזר ושבח **לשם** בקול גדול. 16 ונפל על פניו עושה חנות לפני
Lc 17,18 ואין הם התשעה 18 לא נמצא שחזר ונתן שבח **לשם** אלא זה מעם נכר 19 ואמ׳ אליו קום ולך כי
Lc 18,43 לך 43 ומיד ראה. והלך אחרי ישו משבח **לשם** וכאשר כל העם ראה זה נתנו שבח לאל: Lc 19,Tit
Lc 21,36 האדמה. 36 ועל זה הקיצו לעולם והתפללו **לשם** שתהיו ראויים לברוח כל אלה הדברים שעתידין
Jn 4,20 אנכי מכרת שאתה נביא: 20 אבותינו התפללו **לשם** בזה ההר ואתם אומרים שבירושלם הוא המקום שיש
Jn 13,13 קוראים אותי אדון ורבי ונותנים שבח וברכה **לשם** כי [*] 14 [*] אני אדוניכם רוחץ רגליכם. ולכם
Jn 16,2 יהרוג אתכם. ויהיה לו דומה שיעשה עבודה **לשם.** 3 ואלה הדברים יעשו לכם כי לא הכירו האב ולא

Jn 18,2 יודע אותו מקום כי הרבה פעמים בא הרבה **לשם** עם תלמידיו. 3 אז כאשר יודיש אסף עם רב ועבדי
Lc 20,25 מסישר תנו לסישר. ואותן שהם מן השם׳ תנו **לשם׳**. 26 ולא יכלו ענות לדבריו לפני העם.
Jn 6,11 11 אז לקח ישאוש הככרות וכאשר עשה חנות **לשם׳** חלק הפת בין העם. והדג כמו כן. והיה להם
Jn 9,24 האדם שעמד בעורון. ואמרו לו תן שבח וחנות **לשם׳**. לא ידעת שזה האיש חוטא. 25 אז אמר הוא איני
Mt 27,38 אז תלו שני גנבים עמו. אחד לצד ימין ואחד **לשמאל**. 39 ואותן שעוברין מקללין אותו מניעין ראשן
Lc 23,33 תלו ישאוש והגנבים. האחד לצד ימין והאחד **לשמאל**. 34 וישו אמר אב מחול להם כי אין יודעים מה
Jn 19,18 וערב. ועמו שנים אחרים אחד לימין ואחד **לשמאל** וישאוש באמצע שניהם 19 ופילאט כת׳ מאמר אחד
Mt 20,23 הין: 23 והוא אמ׳ מיתתי תסבלו. אבל תשבו **לשמאלי**. גם לימיני אינו לתת בידי כי אם לאשר אביא
Mt 20,21 תרצה שאחד מבני ישב לצד ימינך. והאחד **לשמאלך** במלכותך. 22 אז ענה ישוש ואמ׳ אינכם
Jn 5,35 הוא היה אורה נר שורפת ומאירה ולא אביתם **לשמוח** שעה אחת בינינו. 36 ולי יש עדות גדול מזואן
Mt 12,42 ותעניש אותה. כי היא באה מראש העולם **לשמוע** חכמת שלמה. ובכאן הוא יותר חכם משלמה: 43
Mt 13,9 בא׳ ק׳ בא׳ נ׳ בא׳ ל׳. 9 מי שיש לו אזנים **לשמוע**. 10 וקרבו התלמידים אליו ואמרו לו למה אתה
Mt 13,43 השמש במלכות אב שלהם. מי שיש לו אזנים **לשמוע** ישמע. 44 והמלכות שממיי דומה לזהב טמון
Mt 18,23 דומה למלכות שמים לאדם אחד מלך שרוצה **לשמוע** טעם מעבדיו. 24 וכאשר התחילו לספר הטעם.
Mc 4,20 ל׳ ומא׳ ס׳ ומא׳ ק׳. מי שיש לו אזנים **לשמוע** ישמע. 21 ואומ׳ להם אין אדם מניח נר דלוק
Mc 4,23 ונעלם שלא יהיה ניכר. 23 מי שיש לו אזנים **לשמוע** ישמע. 24 ואומר לכם ראו מה אתם שומעים. כי
Mc 7,16 מלב האדם מלכלכו. 16 מי שיש לו אזנים **לשמוע** ישמע. 17 וכאשר ישוש נכנס בבית התלמידים
Lc 11,31 המשפחה ויענישם: 31 מלכת שבא מקצות הארץ **לשמוע** חכמת שלמה. והנה יש בכאן גדול משלמה: 32
Lc 14,35 תועלתי רק ישולח בחוץ מי שיש לו אזנים **לשמוע** ישמע: Tit,15 קפיטולו י״ו כפי לוקא 1 והיו
Jn 9,27 אמרתי. ואתם שמעתם למה חפצתם פעם אחרת **לשמוע**. חפצתם להיות תלמידיו. 28 [*] [*] אנחנו
Lc 15,15 לאחד מעירוני אותה מלכות. ושלחהו בעירו **לשמור** החזירים 16 ונתאוה לאכול מה שהחזירים
Lc 19,37 הזתים התחילו לו כל העמים היורדים מן ההר **לשמח** ושבח האל בקול גדול על כל הנפלאות שראו. 38
Jn 16,23 אמת אומר אני לכם אם תשאלו לאב אי זה דבר **לשמי** [*]. 24 [*] תשאלו ותקחו בעבור ששונכם יהיה
Mt Prol,28 נקרב. אריה שקם חי אחר מיתתו. נשר שעלה **לשמים**. בן אדם רומז אנושות. עגל גלחות. אריה
Mt 5,34 שנשבעת. 34 ואני אומר לכם שלא ישבע אדם **לשמים** מפני שהוא כסא האל. 35 ולא בארץ מפני שהיא
Mt 11,23 מכם ליום הדין. 23 ואתה כפר נחום שקמת עד **לשמים** תרדי עד שאול. כי אם הפלאות שנעשו בך היו
Mc 7,34 האצבעות באזן ורוקק נגע לשונו 34 ומביט **לשמים** מתאנח ואמ׳ אפתח ר״ל פתחו. 35 ותכף אזניו
Mc 16,19 ישאוש משיח אחר שהוא דבר להם עלה **לשמים** ויושב לימין הש׳. 20 והם הלכו בכל העולם
Lc 2,15 15 וכאשר נסעו המלאכים מהם עולים ויורדים **לשמים** הרועים מדברים ביניהם אומרים נַעֲבוֹר בבית
Lc 9,16 16 וישו לקח החמשה לחמים ושני דגים והביט **לשמים** ובירך אותם לחמים ושני הדגים ובצע הפת
Lc 15,18 אל אבי. ובבואו לפניו. אמ׳ לו אני חטאתי **לשמים** ולך. 19 וכבר איני ראוי להיות נקרא בנך.
Lc 15,21 ונשקו. 21 והבן אמר לו אבי אני חטאתי **לשמים** ולך. וכבר איני ראוי להקרא בנך. 22 ואח״כ
Lc 18,13 והעולמיי עומד מרחוק ולא רצה לשאת עיניו **לשמים** אבל מכה את חזהו. אומר אדון אלהים רחמני כי
Lc 19,38 ברוך הוא זה שבא בשם האל. שלם יהיה **לשמים** ועלוי למרומים. 39 ואותן פרושי העם אמרו
Lc 24,50 50 ונהג אותם בביטניאה. ונשא ידיו **לשמים** וברכם. 51 ובעוד שמברך היה אותם היה נפרד
Jn 11,41 41 ואז הסירו האבן. וישאוש נשא עיניו **לשמים** ואמ׳ אב חנות אני עושה לך כי שמעת אותי 42
Jn 17,1 יואן 1 אלה הדברים דבר ישאוש ונשא עיניו **לשמים** ואמ׳ אב השעה באה. תזכך בנך למען יברר אותך
Lc 5,4 לעם אשר באניה. 4 וכאשר סיים לדבר אמ׳ **לשמעון**. תוליך האניה בים. ופזרו הרשתות בו
Jn 21,2 גלה עצמו ישאוש לאם טובירייאדיש 2 וכן גלה **לשמעון** פירו. וטומאוש נקרא מספק ולנתנאל שהיה
Mt 14,9 ובעבור הקרואים שראוהו נעצב לא רצה **לשנות**. וצוה שאז יתן לה ראש זואן טבול. 10 וחתך
Mc 16,12 ראתהו ולא האמינו. 12 ואחר זה הוא נראה **לשני** תלמידים שהולכים לעיר אחת בצורת גרים 13 והם
Jn 6,68 וכבר אינם הולכים עמו: 68 אז אמר ישאוש **לשנים** עשר שנשארו ואתם חפצים ללכת. 69 וענה שימון
Jn 11,21 בבית. 21 אז אמרה מרטא לישאוש אדון אם **לשעבר** היית פה אחי לא היה מת. 22 אבל עתה אנכי
Jn 12,27 אב הושיעני בשעה זאת. כי בעבור זה באתי **לשעה** זו 28 לעלות ולנשא שמך: אז באה קול מן
Jn 19,14 גאלבאטו. 14 והיה יום שישי ופסח היה סמוך **לשעה** ששית. ואמ׳ פילאט ליהודים הנה מלככם 15 אבל
Mt 26,14 תלמידיו שהיה נקרא יודש אישקריוט הלך **לשרי** הכהנים 15 ואמר להם מה תרצו תת ואני אמסור
Mt 27,3 ראה שהוא מחוי וניחם וחזר שלשים הפשוטין **לשרי** הכהנים והישישים. 4 ואמר אני חטאתי כי אני
Mt 28,11 מהשומרים באו בירושלם וספרו כל מה שנעשה **לשרי** הכהנים 12 והם אספו הזקנים ועשו עצה ונתנו
Lc 23,4 והוא ענה אתה אומר. 4 ופילאט אמר **לשרי** הכהנים ולחיילות. איני מוצא בזה האדם שום
Lc 20,20 צדיקי׳ בעבור שיתפשוהו בדבר מה וימסרוהו **לשרים**. 21 ושאלוהו אומרים רבי אנחנו יודעים שאתה

Jn 12,26 בזה העולם יזכה לחיים נצחיים. 26 הרוצה **לשרת** אותי ישרת אחרי. ולמקום שאני הוא שם יהיה
Jn 16,20 ישמח. אבל אתם תדאגו. רק דאגתכם תחזור **לששון:** 21 האשה היולדת דואגת כי שעתה בא. וכשילדה
Mt 10,42 בשם צדיק יהיה לו גמול: 42 כל אדם שיתן **לשתות** לאחד מאלו הקטנים כוס אחד ממים קרים בשם
Mt 25,35 ואתם נתתם לי לאכול. וצמתי ונתתם לי **לשתות.** בלא בית הייתי ואתם נתתם לי לינה. 36 ערום
Mt 27,34 קלוארי. 34 ונתנו לו יין מעורב עם לענה **לשתות.** וכאשר טעמו לא רצה לשתות. 35 וכאשר תלוהו
Mt 27,34 מעורב עם לענה לשתות. וכאשר טעמו לא רצה **לשתות.** 35 וכאשר תלוהו חלקו ביניהם בגורל מלבושיו
Mt 27,48 ומלאה חומץ ושמה בראש קנה ונותנין לו **לשתות:** 49 והסונטוריאו אמ׳ נראה אם יבא אליהו
Mc 15,23 שרוצה לומר מון קולורי. 23 ונתנו לו **לשתות** יין מירדטא ולא רצה לשתות. 24 וכאשר תלוהו
Mc 15,23 23 ונתנו לו לשתות יין מירדטא ולא רצה **לשתות.** 24 וכאשר תלוהו חלקו מלבושיו. והניחו
Mc 15,36 ספוג אחד בקנה אחד ומלאה חומץ ונותנים לו **לשתות.** ואומרים תעזבוהו ונראה אם יבא אליהו
Lc 13,15 השור או החמור מן הרפת ואינו מוליכו למים **לשתות** 16 אם כן זאת. בת אברהם כמה וכמה שהשטן
Lc 23,36 מוציאים עליו לעג ומתנדבים לו חומץ **לשתות.** 37 ואומרים אם אתה מלך ישראל תושיע עצמך.
Jn 2,8 8 וישאוש אמר להם תוציאו מהם והביאו ותנו **לשתות** לארטישקילי. והביאו לה. 9 וכאשר ארטישיקילי
Jn 4,7 אשה אחת לשאוב מים. וישאוש אמר לה תן לי **לשתות.** 8 והתלמידים הלכו בעיר לקנות דבר מאכל. 9
Jn 4,9 אתה שיהודי אתה שאלת ממני ליתן לך **לשתות.** ואני אשה ממקום שמריאה והיהודים אינם
Jn 4,10 לה אם היית יודעת מתן האל ומי הוא השואל **לשתות.** את באולי תשאלי לו ויתן לך מים חיים. 11
Mt 21,46 שמעו זה הכירו כי מהם אומר 46 ורצו **לתופשו.** רק יראו העם כי כולם חשבוהו לנביא:
Mc 12,12 היא מלא כה נפלאה בעינינו. 12 והם רצו **לתופשו** אבל יראו העם. כי הם הכירו שהוא אמ׳ אותה
Mc 12,13 לו מקצת מהפרושים ומקצת מאנשי אירודיש **לתופשו** על איזה דבר. 14 וכאשר באו אמרו לו רבי
Jn 7,30 יודע שממנו אני והוא שלחני: 30 אז רצו **לתופשו:** ואחד מהם לא שם ידיו בו. כי עדיין לא באה
Jn 7,44 זה חולקות העם בעבורו. 44 ומקצת רצו **לתופשו.** אבל אחד מהם לא שם ידיו עליו: 45 אז חזרו
Lc 1,20 תוכל דבר עד אותו יום שאלו הדברים יבאו **לתכלית.** 21 והעם היה שם ממתין זכריא ומתמיהים למה
Mt 27,31 לו הסרבל והלבישו לו מלבושיו ונהגוהו **לתלותו.** 32 וכאשר הולכים בעיר מצאו איש סִירִינִיב
Mc 15,20 לו הארגמן והלבישו לו מלבושיו ונהגוהו **לתלותו.** 21 ואנסו אדם אחד שהיה עובר באותו מקום
Mt 10,23 שלא תגמרו עיירות ישראל אשר בן האלוה יבא **לתלמיד.** 24 כי התלמיד אינו על הרב: והעבד על
Mt 10,25 אינו על הרב: והעבד על האדון: 25 כי די **לתלמיד** שיהיה כמו עבד אל מלמדו והמלמד אל העבד
Jn 19,27 לאמו ואמר אשה הנה בנך. 27 אחרי כן אמ׳ **לתלמיד** הנה אמך: באותה שעה התלמיד לקחה כשלו 28
Jn 20,17 תגעי בי כי עדיין לא עליתי לאבי. אבל לכי **לתלמידי** ואמרי להם שאני עולה אל אבי ואל אביכם.
Mt 5,17 י״ג כפי מתיאו 17 עוד אמר ישואש משיח **לתלמידיו** אל תחשבו שבאתי להרוס התורה והנבואות
Mt 5,27 קפיטולו ט״ו כפי מתיאו 27 עו׳ אמר ישאוש **לתלמידיו** אתם שמעתם שהתורה הישנה אמרה לא תנאף.
Mt 5,31 י״ו כפי מתיאו 31 עוד אמר ישאוש משיח **לתלמידיו** התורה אומרת המגרש אשתו יתן לה ספר
Mt 5,43 קפיטולו י״ז כפי מתיאו 43 עוד אמר ישאוש **לתלמידיו** אתם שמעתם שהתורה אומרת ואהבת לרעך
Mt 6,2 י״ח כפי מתיאו 2 עוד אמר ישואש משיח **לתלמידיו** כשתעשו צדקה אל תעשו הרעשה כמו שעושים
Mt 6,5 י״ט כפי מתיאו 5 עוד אמר ישואש משיח **לתלמידיו** כאשר תתפללו לא תעשו כמעשה הרמאים
Mt 6,19 עשרים כפי מתיאו 19 עוד אמ׳ ישואש משיח **לתלמידיו** לא תאספו האוצרות בתוך העמקים שמחריבים
Mt 7,6 קפיטולי כ״ב כפי מתיאו 6 אמ׳ ישאוש משיח **לתלמידיו.** לא תדברו בכתיבות הקדושות לפני הבהמות
Mt 7,21 כ״ג כפי מתיאו 21 עו׳ אמר ישאוש משיח **לתלמידיו** כל אותן שיקראוני אדון לא יכנסו במלכות
Mt 9,37 ושוכבים בלי רועה ריחם עליהן.37 ואמר **לתלמידיו** עת הקציר סמוך ו[*] גדולות אבל הקוצרים
Mt 10,34 ל״ד כפי מתיאו 34 עוד אמר ישאוש משיח **לתלמידיו** אל תחשבו שאני באתי לשום שלום בארץ. 35
Mt 11,1 ישאוש משיח השלים אלה הדברים הוא צוה **לתלמידיו** שילכו עמו דרוש בעיירות. 2 וזואן אסור
Mt 15,36 היא הקריאה הנכונה) לשם ובצעם ונתנם **לתלמידיו:** והתלמידים נתנום לעם 37 ואכלו כלם והיו
Mt 16,13 וישאוש בא בגבולות טִישְׁאַרִיאַה פִּילִיפִּי. ושאל **לתלמידיו** מה אומרים האנשים ממני. 14 והם אמרו
Mt 16,20 שתתיר בארץ יהיה מותר בשמים: 20 ואז צוה **לתלמידיו** שלא יגידוהו לשום אדם שהוא ישאוש משיח.
Mt 16,21 משיח. 21 ומיום ההוא והלאה התחיל לפרסם **לתלמידיו** שחיוב הוא שהוא ילך בירושלם ודברים רבים
Mt 16,24 דברי האל רק מהאנשים. 24 ואז ישאוש אמר **לתלמידיו** מי שרוצה לימשך אחרי חוייב יתייאש
Mt 19,23 היה אדם שהיו לו נחלות רבות. 23 וישו אמר **לתלמידיו** אמיתות אומר דבר בלתי אפשרי הוא הכנס
Mt 26,1 1 והיה עשוי כאשר סיים אלה הדברים. אמ׳ **לתלמידיו** 2 תדעו כי מכאן ועד ב׳ ימים יהיה פסח.
Mt 26,31 חינות יצאו להר הזתים. 31 אז אמר ישו **לתלמידיו** כולכם תהיו אישקנדליזאטש בעבורי בזאת
Mt 28,7 המקום שאניחהו. 7 ותלכו מהרה ותאמרו **לתלמידיו** שקם חי ושהוא יהיה לפניכם בגליליאה ואתם
Mt 28,8 מהקבר ברוב פחד וברוב שמחה רצו להגיד **לתלמידיו** 9 ובעוד שהולכות ישאוש יצא להן לדרך.

Mc 2,16	שישו אוכל עם העוגבים ועם החטאים אמרו	**לתלמידיו** למה עם העוגבים והחטאים אוכל ושותה
Mc 6,41	הדגים ועשה חינות והודאות ובצעם ונתנם	**לתלמידיו** שיניחום לפניהם. וכן חילק שתי הדגים 42
Mc 6,45	שאכלו חיו חמשת אלפים איש. 45 ותכף צוה	**לתלמידיו** שיכנסו בספינה קטנה ושילכו עבר למים
Mc 8,1	רוב חיל עם ישאוש ולא היה להם לאכול וקרא	**לתלמידיו** ואמ׳ להם 2 אני יש לי רחמנות על העם כי
Mc 8,6	ולקח הז׳ לחמים עושה חנות ושברם ונתנם	**לתלמידיו** ואמ׳ להם הניחום לפני העם. 7 והיה להם
Mc 9,30	והוא לא רצה שאדם ידעהו 30 ומלמד	**לתלמידיו** ואומ׳ להם בן האלוה יהיה נבגד ונמסר ביד
Mc 14,32	32 ובאו בשדה אחד ששמו גיטשמני ואמ׳	**לתלמידיו** שבו פה עד שאני אסיים להתפלל 33 ולקח
Lc 6,13	ובתפלת האל היה ער. 13 וכאשר היה בקר קרא	**לתלמידיו** ובחר שנים עשר מאותן שקרא שלוחים. 14
Lc 8,45	ומיד נעצר הדם. 45 וישאוש משיח אמ׳	**לתלמידיו** מי הוא הנוגע בי. וכאשר התלמידים צחקו
Lc 9,14	הזה 14 והם כמו חמשת אלפים וישאוש אמ׳	**לתלמידיו** עשו שישבו העם חמשים לחמשים 15 וכן עשו.
Lc 9,16	אותם לחמים ושני הדגים ובצע הפת וחלקו	**לתלמידיו** וצום שיניחוהו לפני העם ההוא 17 ואכלו
Lc 9,44	אחריו המה ראו כן תמהו. ואמ׳ ישו	**לתלמידיו** שימו לבבכם אלה הדברים העתידים לבא. בן
Lc 10,23	ומי שיחפוץ הבן להגידלו. 23 והפך פניו	**לתלמידיו** ואמ׳ מאושרים הם שרואים מה שאתם רואים.
Lc 11,1	לנו תפלה שנתפלל אותה לשם כמו שיואן לימד	**לתלמידיו** 2 ואמר להם אמרו אבינו שמך יהיה מקודש.
Lc 12,1	רוב עמים הקיפוהו כדורך בגת התחיל לאמר	**לתלמידיו** השמרו מהכאת הפרושים שהיא רמאות. 2 דבר
Lc 12,22	בעולם הזה ואינו עשיר בשם: 22 ואמר	**לתלמידיו** אל תהיו משתדלים לבקש אוכל לנפשכם. ואל
Lc 16,1	Tit,16 קפיטולו י״ז כפי לוקא 1 ואומ׳	**לתלמידיו.** עשיר אחד היה שעשה מורשה אחד על נכסיו.
Lc 17,1	Tit,17 קפיטולו י״ח כפי לוקא 1 ואמ׳	**לתלמידיו** דבר בלתי איפשרי הוא שלא יבואו צרות.
Lc 17,22	כי הנה מלכות האל ראוי לבא לכם. 22 ואמ׳	**לתלמידיו** יבואו ימים שתאוו לראות יום אחד מבן
Lc 20,45	אדון איך הוא בן 45 ושומע כל העם. אמר	**לתלמידיו** 46 השמרו מהסופרים שחפצים ללכת במלבושים
Jn 6,12	להם ספקם בכל אשר שאלו. 12 כאשר שבעו אמר	**לתלמידיו.** אספו זה הנותר שלא יפסד. 13 אז אספו
Jn 11,7	מקום ב׳ ימים. 7 אחר אלה הדברים אמ׳	**לתלמידיו** נלכה פעם אחרת בגודיאה. 8 ואמרו לו
Jn 20,30	בי. 30 נסים רבים עשה ישאוש משיח בהראותו	**לתלמידיו** שאינם כתובים בספר זה. 31 רק אלו נכתבים
Mt 17,15	וסובל רע גדול באש ובמים 15 ואני שלחתיו	**לתלמידיך** ולא יכלו לרפאותו: 16 וענה ישאוש ואמ׳
Mt 9,11	משיח ותלמידיו 11 והפרושים שראו אמרו	**לתלמידים** למה אוכל מלמדכם עם חטאים המפורסמים. 12
Mt 14,19	הדגים ומביט בשמים וברכם ובצעם ונתנם	**לתלמידים.** והתלמידים נתנום אל העם 20 ואכלו כולם
Mt 14,22	אלפים אנשים לבד ונשים וטף. 22 ותכף צוה	**לתלמידים** עלות באניה קטנה וליכנס בים עד שיסעו
Mt 26,45	פעם אחרת ואמ׳ אותה עצמה מלה. 45 אז בא	**לתלמידים** ומצאם ישנים ואמ׳ תשנו ותנוחו ראו כי
Mc 8,27	אדם משכיניך. 27 [*] ועדיין שאל ישאוש	**לתלמידים** מה אומרים העמים ממני מי אני 28 והם ענו
Mc 16,7	פה. ראו זה המקום שהניחוהו. 7 לכו תכף	**לתלמידים** ולפירו ואמרו להם כי לפניהם בגליליאה שם
Lc 5,30	30 והפרושים והסופרים מתלוננים ואומרים	**לתלמידים** ישאוש משיח למה אתם אוכלים ושותים עם
Jn 20,18	ואלהיכם. 18 ומריאה מגדלינא הלכה והגידה	**לתלמידים** אומרת אנכי ראיתי. ואמ׳ לי אלה הדברים
Mt 11,25	הדברים אל החכמים יודעי ספר. וגלית אותם	**לתמימים.** 26 וכן הוא אב כאשר הוטב לפניך. 27 אבי
Mt 22,15	ואז נתקבצו הפרושים ועשו עצת איך יוכלו	**לתפוש** ישאוש בדברו. 16 ושלחו לו תלמידים עם משרתי
Mc 13,35	שאדון הבית יבא בערב או חצי הלילה או	**לתרנגול** קורא או בקר 36 לא כשיבא ימצאכם ישנים 37
Lc 24,47	לסבול המות ולחזור חי ביום השלישי 47	**לתשובה** ולמחילת עונות. דרש לכל העמים והתחילו
Mt 7,11	יתן לו נחשים. 11 א״כ אתם אם דעתכם תדעו	**לתת** דברים טובים לבניכם כמה וכמה האל שמימיי שיתן
Mt 20,14	אחד 14 קח מה שהוא שלך ולך כי אני חפץ	**לתת** לאלה האחרונים כמו לך. 15 איני יכול לעשות
Mt 20,23	תסבלו. אבל תשבו לשמאלי. גם לימיני אינו	**לתת** בידי כי אם לאשר אביא בחרם: 24 וכאשר העשרה
Mt 22,17	17 תאמר לנו מה נראה לך. חייבים אנו	**לתת** מס לסיסר או לא. 18 וישאוש הכיר עצתם אמ׳ למה
Mt 23,15	מאותתים פרושים רמאים שתסובבו הארץ והים	**לתת** בינה למקצת אנשים. וכאשר הבינותם אתם אתם
Mt 23,16	דבר אין נשבעין. אבל אותו שעושה נדר	**לתת** זהב למקדש אותו חייב לפרוע. 17 פתאים ועורים.
Mc 12,14	דרך הש׳ באמיתות לכן אמור לנו חוייבנו	**לתת** לשיסר או לו. 15 וישוש הכיר שקרם. ואמר למה
Mc 14,11	11 וכאשר הם שמעו היו מאד שמחים. ונדרו	**לתת** לו מעות. והוא מחפש הכנה היאך יוכל למסרו. 12
Mc 15,6	אחרי כן ולא פילאט נפלא: 6 ופילאט נוהג	**לתת** תפוש אחד בחג זה אשר שואלים. 7 ואז הוא מחזיק
Mc 15,18	ושמו בראשו עטרה אחת מקוצים 18 והתחילו	**לתת** לו שלום. הש׳ יושיעך מלך היהודים 19 והכוהו
Lc 1,10	וכל העם היו בחוץ מתפללים בשעה שהיה לו	**לתת** הלבו הלבונה. 11 אבל מלאך השם׳ עומד לצד ימין
Lc 11,7	סגורה ובני הם עתה במטה אינני יכול לקום	**לתת** לך הפת. 8 ואם הוא בהתמדה שואל אני אומר לכם
Lc 12,42	בחכמה אותו האיש משים האדון על ביתו	**לתת** לבני ביתו החטה הראויה לתת להם בזמנה. 43
Lc 12,42	האדון על ביתו לתת לבני ביתו החטה הראויה	**לתת** להם בזמנה. 43 מאושר הוא אותו עבד שרבו מוצאו

Lc 12,51 אני נדחק עד שישלים: 51 סבורים אתם שבאתי **לתת** שלום בארץ. אני אומר לכם לא כן רק להפריד: 52
Lc 19,8 8 וזאקיב עומד אמ׳ לישו אדון אני חפץ **לתת** חצי נכסי לעניים. ואם רימיתי שום אדם אני חפץ
Lc 20,22 אומ׳ האמת ומלמד דרך האל. 22 חייבים אנו **לתת** מס לשישר או לא. 23 והוא חושב שקר כזבים. אמ׳
Lc 23,2 אנחנו מצאנו זה מדיח ומהפך עמנו. ומונע **לתת** מס לסישר. אומ׳ שהוא מלך המשיח. 3 ופילאט
Jn 3,30 הארוס הזה הוא גיל שלם. 30 ואליו ראוי **לתת** הגדולה ולי המעטה: 31 מי שבא למעלה מכולם הוא
Jn 6,53 היהודים חלקו ביניהם. אומרים איך יוכל זה **לתת** לנו בשרו לאכול: 54 אז ישאוש אמר להם. אמת
Lc 10,11 11 גם העפר שנאסף בנו אנחנו מסירים **לתתו** לכם. רק תדעו שמלכות האל מתקרב. 12 ואומ׳
Lc 16,21 העשיר ואינו נותן לו והכלבים באים תופסים **מ..** 22 .. נשאוהו ... 23 ... בצער ונגיסה. ...
Mt 4,2 בעבור היותו מנוסה מהשטן 2 וכאשר התענה **מ׳** יום ומ׳ לילה היה לו רעב 3 בא אליו השטן וא״ל
Mt 14,Tit בעבור מיעוט האמנתם: Tit,14 קפיטולו **מ׳** כפי מתיאו 1 באותו עת אירודיש טינורקא שמע
Mc 1,13 ותכף נהגו הקדוש רוח במדבר. 13 שם התענה **מ׳** יום ומ׳ לילה והשטן מנסהו ושם עומד בין הבהמות
Lc 4,2 ולא אכל עד ארבעים יום. וכאשר עברו אותן **מ׳** יום ישאוש משיח נרעב 3 והשטן בא אליו ואמ׳ לו
Mt 15,Tit תכף היו נרפאין מחוליים: Tit,15 קפיטולו **מ״א** כפי מתיאו 1 אז נתקרבו אליו הסופרים ופרושים
Jn 7,23 בברית מלח בשבת ואינו מתירא עצמו. דת משה **מאבד:** למה אתם כועסים נגדי כי רפאתי כל אדם בשבת.
Mt 25,34 יאמר המלך לאותן שהיו לימינו באו ברוכים **מאבי** ותחזקו המלכות אותו שלכם מוכן מראשית העולם
Mt 25,41 לאותן שיהיו בצד שמאל. הפרדו ממני ארורים **מאבי** ולכו באש גיהנם שמוכן לשטן ואל מלאכיו. 42
Lc 2,49 ידעתם שחוייב שאני אהיה באותן הדברים שהן **מאבי.** 50 והם לא הבינו הדבר שאמ׳ להם 51 וירד
Lc 10,22 ערב לפניך. 22 כל הדברים הם נמסרים אלי **מאבי.** ואין אדם יודע מי הוא הבן כי אם האב. ומי
Lc 24,49 עדים מאלה הדברים. 49 ואני אשלח הנדר **מאבי** בכם ואתם תעמדו בעיר עד שתהיו מלובשים מכח
Jn 5,43 שאין אהבת האל בכם. 43 אני בא בעולם אב **מאבי.** ואינכם מקבלים אותי. אם אחד יבא בעולמו
Jn 6,66 לכם שאין אחד יכול לבא אלי אם לא ינתן לו **מאבי.** 67 בעבור זה רבים תלמידיו חזרו אחור. וכבר
Jn 10,18 יש לי פעם אחרת לקחתה. זאת המצוה לקחתי **מאבי:** 19 פעם אחרת היתה מחלוקת בין היהודים על
Jn 14,21 הוא שאוהב אותי ומי שאוהב אותי יהיה אהוב **מאבי.** ואני אאהוב אותו ואגלה לו את עצמי. 22
Jn 14,24 דברי. והדבר אשר שמעתם אינו שלי רק **מאבי** ששלחני: 25 אלה הדברים אמרתי בעומדי עמכם.
Jn 16,14 ידבר ויגיד לכם הדברים 14 הוא יזכך אותי. **מאבי** יקח ויגיד לכם 15 כל הדברים שהם לאבי שלי הם
Jn 16,25 לכם במשל לכם רק בגלוי אגי אגידהו לכם **מאבי** 26 באותו היום לא תשאלו בשמי. ואיני אומר
Mt 18,14 מן התשעים ותשע שלא נאבדו: 14 א״כ אינו **מאבינו** שבשמים אשר אחד מאלו הקטנים יאבד. 15 אם
Mt 27,60 אחד של משי נקי 60 והניחו בקברו שהוא חדש **מאבן** חצובה. והניח אבן אחת גסה בפתח הקבר והלך
Lc 21,5 לה. 5 ומקצת אומרים שהמקדש שיהיה מעוטר **מאבני** מרגליות וממתנות. וישאוש אמ׳ 6 דברים אלו
Lc 3,8 אבינו הוא אברהם. אני אומ׳ לכם שהאל יכול **מאבנים** אלו החזיר חי בן אברהם 9 כי הגרזן כבר
Jn 8,53 לא יקרה לו מות נצחית. 53 האתה גדול **מאברהם** אבינו שמת והנביאים שמתו. מי משבח אותך
Mt 1,17 קפיטולו ב׳ כפי מתיאו 17 אם כן כל תולדות **מאברם** עד דויט הם י״ד ומדוד עד גלות בבל הם י״ד.
Lc 23,51 51 שלא הסכים בעצה ובמעשה היהודים. והיה **מאברמיסיאה** עיר יהודה ומצפה מלכות השם׳. 52 בא
Mt 2,16 אירודש שהלעיגו ממנו שלשת המלכים היה **מאד** כעוס וצוה להמית כל הילדים הנמצאים בבית לחם
Mt 4,8 אלהיך. 8 אז העלהו השטן על הר אחד גבוה **מאד** ויראהו השטן כל מלכיות העולם וכבודם. 9 ואמר
Mt 6,7 ישמעך: 7 וכאשר תתפללו אל תחפצו דבר **מאד** כאשר עושים החסרים. כי הם חשבו שהאל ישמעם
Mt 6,25 והעולם. 25 לכן אני אומר לכם לא תהיו **מאד** נאנחים מהגוף. מה תאכלו. מה תלבשו. ולא יתרה
Mt 7,14 14 והשער והדרך המביאים לחיים צרה היא **מאד.** ומעטין הם המוצאים אותה: 15 השמרו לכם
Mt 8,24 הלכו אחריו תלמידיו 24 והיה הים מתנועע **מאד** עד שהגלים נכנסים בספינה וישוש ישן 25
Mt 8,28 בארץ גינשריק פגש מושטן אחד שיצא מן הקבר **מאד** רע שאינו יכול לעבור באותו הדרך. 29 וצועק
Mt 9,16 אם כן יעשו כן ממחה המלבוש ועושה בו קרע **מאד** רע. 17 אין אדם משים יין חדש בנאדות ישנים.
Mt 12,18 אתה בן שלי אשר אני בחרתי ואהובי שערב **מאד** לנפשי. אני אנוח רוחי עליו ואגיד צדקה בין
Mt 13,5 5 ומקצת נפלו במקום אבנים שלא היה שם **מאד** עפר ותכף צמחו כי לא היה להם עפר עמוק. 6
Mt 14,6 אירודיש לאירודינא מחול לפני הכל. וייטב **מאד** לאירודיש. 7 בעבור אותו דבר הוא נשבע שהוא
Mt 17,1 יקומו וזואן אחיו. ואחר העלם אל הר אחד **מאד** גבוה 2 משונה הצורה לפניהם ותמונת פניו מאירה
Mt 17,22 22 וימיתוהו. וביום השלישי יקום. והיו **מאד** דואגים. 23 וכאשר היו באים בכפר נחום. באו
Mt 18,31 החוב. 31 וכאשר עבדי האדון ראו זה היו **מאד** נבהלים. והלכו אל האדון וספרו לו כל אשר עשה
Mt 19,25 25 וכאשר התלמידים שמעו זה היו תמהים **מאד** ואמרו א״כ מי יוכל הושיענו. 26 ומביטם ישאוש
Mt 26,8 אוכל בשולחן 8 וכאשר התלמידים ראוהו היו **מאד** עצבים ואמרו למה עשתה פסידה זו. 9 כי זאת
Mt 26,22 שאחד מכם יבגדני. 22 וכשהם שמעו זה היו **מאד** דואגים. והתחיל כל אחד לאמר אדון אנכי הוא.

Mt 26,75 יהיה כופר בו שלש פעמים ויצא בחוץ ובכה
Mt 28,2 מריאה ראו הקבר 2 והנה היה עשוי ארץ רעשה
Mc Prol,12 מטבילת ישאוש משיח ולא דבר מההתבשרות
Mc 1,11 11 ונעשית קול בשמים אומרת אתהו בני
Mc 5,10 והוא ענה שמי מספר כי רבים הם. 10 ובקשהו
Mc 5,38 38 ובאו בבית הסגן של בית הכנסת. וראו שם
Mc 6,22 אירודיש מכרכרת לפני כל הקרואים. וייטב
Mc 6,35 אליו תלמידיו ואמרו לו. זהו מקום חרב
Mc 9,1 ששה ימים לקח פירו ויקומו ונהגם בהר אחד
Mc 9,5 אחד. 5 ולא יודע מה הוא אומ׳. כי הם היו
Mc 10,24 וישאוש פעם אחרת תכף אמר להם בנים
Mc 10,24 תכף אמר להם בנים מאד הוא כבד שאיש שיבטח
Mc 12,6 שלח אחר ואותו המיתו. [*] 6 ועו׳ שלח בנו
Mc 12,27 אלוה המתים אלא החיים. ולזה אתם טועים
Mc 14,11 למסור הוא והם. 11 וכאשר הם שמעו היו
Mc 15,20 בפניו וכורעים ומתפללים אותו. 20 וכאשר
Lc 1,7 או בת כי אלישבק היתה עקרה. ושניהם היו
Lc 1,63 כתב ג׳ואן הוא שמו. וכל אשר היו שם תמהו
Lc 1,76 כל ימינו. 76 ואתה נער תקרא נביא מה
Lc 3,22 כמו יונה. ובאה בת קול משמים ואומרת אתהו
Lc 4,5 מפי השם׳. 5 והשטן נהג ישאוש בהר אחד
Lc 6,23 23 ישמחו באותו היום ותנשאו. כי שכרכם
Lc 6,35 למי שאינכם מקוים דבר ושכרכם יהיה הרבה
Lc 6,35 יהיה הרבה מאד ותהיו בנים מאל עליון שהוא
Lc 7,2 העם נכנס בכפר נחום. 2 ועבד סנטוריאו היה
Lc 7,2 היה מאד חולה עד שנטה למות ואותו עבד היה
Lc 7,47 עונות רבים ונמחלים בעבור זה כי היא
Lc 8,28 גדול ואומר מה לך ישאוש לבא אלי בן האל
Lc 9,35 קול יצאה משמים ואמרה זהו בני האהוב לי
Lc 15,13 הנער היותר קטן הלך לו בדרך רחוקה
Lc 15,28 חי ובריא. 28 והבן הגדול כשומעו כעס עד
Lc 18,23 אחרי. 23 ואלה הדברים נשמעים הוא היה עצב
Lc 19,12 12 ואז אמר אדם אחד מעולה הלך במלכות אחד
Lc 23,8 ההם היה. 8 ואירודיש כשראה ישאוש שמח
Lc 23,12 אוהבים באותו יום כי קודם זה היו אויבים
Jn 11,3 לישאוש. אומרות הנה אותו שאתה אוהב אותו
Jn 11,5 האל יתעלה בעד אותו חולי: 5 וישאוש אוהב
Jn 12,3 לקחה ליטרא אחת נירדי פישטיסי מרגליי
Jn 13,23 מסב בחזה בשולי ישאוש אותו שישאוש אוהב
Jn 20,2 לשימון פירי ולאותו תלמיד האחד שאוהב
Jn 21,20 לאחוריו וראה אותו תלמיד שישאוש אוהב
Jn 13,16 אתם: 16 אמת אני אומר לכם אין העבד גדול
Jn 15,20 תזכרו דברי אשר אמרתי לכם עבד אינו גדול
Lc 18,25 יותר דבר נקל הוא שיעבור הגמל בנקב המחט
Jn 10,21 אותו. 21 ואחרים אומרים אלה הדברים אינם
Mt 18,28 היה יוצא לחוץ מצא אחד מרעיו שחייב לו
Mt 19,29 אשה או בנים או נחלות בעד שמי הוא יקבל
Mc 10,30 או בעד האיונגליאו 30 הוא יקבל גמול
Lc 15,4 אמ׳ אליהם זה הדבר. 4 אי זה מכם שיש לו
Lc 16,6 לראשון כמה אתה חייב לאדוני 6 והוא עונהו

מאד במר: Tit,27 קפיטולו נ״ג כפי מתיאו 1 וכאשר
מאד בחזקה. כי המלאך ירד מן השמים והפך האבן
מאד מאותה שאחרים דברו. אבל דבר ראשונה מהאלהות
מאד ערב לי ואהוב. 12 ותכף נהגו הקדוש רוח במדבר.
מאד שלא יגרשהו חוץ מאותה מלכות 11 וסביב משם
מאד בכיות וצעקות. 39 וישוש נכנס בבית אמ׳ למה
מאד לאירודיש ולכל האוכלים. ואמר אירודיש המלך אל
מאד ורב שעה עברה. 36 עזוב העמים הלוך בהרים
מאד גבוה. והיו הם כולם לבדם. והיה בשנוי צורת
מאד מפחדים 6 ונעשית עב אחד עושה צל עליהם וקול
מאד הוא כבד שאיש שיבטח מאד בעושרו יוכל ליכנס
מאד בעושרו יוכל ליכנס במלכות האל. 25 יותר דבר
מאד יקר ואמ׳ אולי ישאו כבוד לבני 7 והעובדים
מאד: 28 ויגש אליו אחד מאותת ששמעם מתוכחים והכיר
מאד שמחים. ונדרו לתת לו מעות. והוא מחפש הכנה
מאד הלעיגוהו הפשיטו לו הארגמן והלבישו לו
מאד זקנים. 8 קרה כי כאשר זכריה הכהן נהג מאומנות
מאד מזה 64 ומיד פי האב נפתח ולשונו דברה ובירך
מאד נעלה כי אתה תלך לפני האדון בעבור שתבין
מאד אהובי. 23 וישאוש היה בהתחלת שלשים שנה והיו
מאד גדול והראה לו כל מלכות העולם 6 ואמ׳ לו הנה
מאד הוא מושפע בשמים. כמו זה היו עושים הנביאים
מאד ותהיו בנים מאל עליון שהוא מאד טוב על רגוזי
מאד טוב על רגוזי הרצון ועל הרעים. 36 לכן תהיו
מאד חולה עד שנטה למות ואותו עבד היה מאד מרגליי
מאד מרגליי אליו. 3 וכאשר זה שמע ישאוש היה שם
מאד אוהבת. ואותן שיושבין יחד עמו התחילו לאמר
מאד עליון מבקש אני ממך שלא תצערני 29 כי בצואתו
מאד והערב. ושמעו אותו. 36 וכאשר שמעו התלמידים
מאד שם הפסיד כל ירושתו בזנות. 14 ואחר היה רעב
מאד. ולא רצה שיכנס בבית. אז האב יצא אליו והתחיל
מאד כי עשיר הוא. 24 וישוש ראה עצבונו ואמ׳ דבר
מאד רחוק בעבור שיקח מלכות לעצמו ושיחזור 13 וקרא
מאד כי פעמיים כסף לראותו בעבור ששמע דברים רבים
מאד 13 ופילאט קרא שרי הכהנים והרבנים והעם 14
מאד חולה. 4 וישאוש שומע אמ׳ זה החולי אינו חולי
מאד מרטא ומריאה אחותה. 6 אז כששמע שלאזריט היה
מאד ומשחה רגלי ישוש. וכל הבית נתמלא ריח טוב מן
מאד. 24 ושימון זה. ואמ׳ מי הוא אותו שממנו אמר
מאד ישאוש ומריאה אמרה להם אדוני נטלוהו מן הקבר.
מאד הולך אחריו שהוסב בסעודה על חזהו. 21 אז
מאדוניו והשלוח יותר משלוחו. 17 אם תהיו יודעים
מאדוניו: אם אותי רדפו אתכם ירדפו. אם שמרו מצותי
מאדם עשיר שיכנס במלכות שמים. 26 ואותן ששמעו אלה
מאדם שאחזו שד. ושטן יכול עיני עורים לפקוח. 22
מאה פשוטים ומחזיק בו ומחניקו אומר לו פרע מה
מאה לאחד משכר וחיים נצחיים יחזיק. 30 ורבים
מאה פעמים. ועו׳ בזה העת בתים ואחים או אחיות או
מאה צאן ונאבדה אחת מהם לא יניח תשעים ותשעה
מאה מדות שמן. והוא אמר לו קח שטרך ועשה מהרה

Lc 16,7 7 ואמר לאחר כמה התחייבת לאדוני והוא אמר **מאה** מדות חטה והוא אומר לו קח אותיותך וכתוב
Lc 19,17 כי בדבר קטן היית נאמן. יהיה לך ממשלה על **מאה** עיירות: 18 והאחר בא ואמ׳ [*] 19 [*] [*] 20
Jn 21,11 והוציא בארץ הרשתות מלאים מרוב דג מספר **מאה** וחמשים ושלשה. ועם כל זה שהדגים רבים הרשת לא
Lc 8,15 הם נחנקים ואין נושאין פרי בקיבול הצער **מאהבה.** 16 ומי שמדליק נר אינו מדליקו בעבור
Jn 19,39 לישאוש בלילה נושאים תערובת מיררא כמו **מאהל** ליטרין. 40 אז לקחו גוף ישאוש וקשרוהו
Lc 19,3 שר העולמיים והיה עשיר גדול. 3 והיה חפץ **מאוד** לראות ישוש משיח אי זה איש הוא. ולא יכול
Lc 1,74 אבינו 74 יהיה נתון לנו בעבור שיצילנו **מאויבינו** בלי פחד נעבוד אותו 75 בקדושה ובטהרה
Mc 14,25 לכם אני אומר שאני לא מיין הגפן עד שאשתה **מאומן** חדש במלכות אבי. 26 וכאשר עשו חינות יצאו
Lc 1,8 מאד זקנים. 8 קרה כי כאשר זכריה הכהן נהג **מאומנות** לפני הש׳ בסדר פעם בשבתו 9 כפי מנהג
Mc 12,10 קראתם זאת הכתיבה האבן שמאסו הבונים תהיה **מאוסה** בעד הבונים אותה היתה מונחת לפינה. 11 וזה
Mt 25,36 ואתם הלבשתֻוני. חולה הייתי ואתם בקרתוני. **מאוסר** הייתי ואתם נחמתוני. 37 והם יענו מתי
Mt 13,52 דומה למלכות שממיי ולאב חיילות שנותן **מאוצר** דברים חדשים וישנים. 53 ונעשה כאשר נשלמו
Mt 12,35 רעים. הפה מדברת מהשפעת הלב. 35 אדם טוב **מאוצרו** נותן דברים טובים. ואדם רע מרוע אוצר נודר
Lc 11,27 לעם אשה אחת מסיעתו בקול רם אומרת לו: **מאושר** הוא הבטן שעמדת בה. והשדים שינקת 28 והוא
Lc 12,43 לבני ביתו החטה הראויה לתת להם בזמנה. 43 **מאושר** הוא אותו עבד שרבו מוצאו כן עושה. 44 אמת
Lc 14,15 אחד מתלמידיו שמע אלה הדברים אמר לו **מאושר** יהיה מי שיאכל פת במלכות הש׳. 16 וישאוש
Lc 1,79 בערפליות ובצלמות בעבור שרגליו תהיו **מאושרות** בדרך שלום. 80 והנער היה גדל וחזק ברוח
Lc 23,29 בניכם. 29 כי הנה ימים באים שבהם יאמרו **מאושרות** הן העקרות. והבטן שלא נשאה וולד. והשדים
Mt 5,11 הרדפות צדק כי מהם יהיה המלכות שמימיי 11 **מאושרים** תהיו כאשר האנשים יקללו אתכם וירדפו אתכם
Lc 10,23 הבן להגידלו. 23 והפך פניו לתלמידיו ואמ׳ **מאושרים** הם שרואים מה שאתם רואים. 24 אני אומר
Lc 11,28 שעמדת בה. והשדים שינקת 28 והוא אמר אמת **מאושרים** הם אותם ששומעין דבר הש׳ ושומרין אותו.
Lc 12,38 38 ואם יבא במשמר שני או שלישי וימצאם כן **מאושרים** הם העבדים ההם: 39 אבל זה תדעו שאם האב
Lc 22,25 בהם ובין אשר להם ממשלה עליהם נקראים **מאושרים.** 26 אבל לא יהיה כן מכם. כי אותו שהוא
Jn 13,17 משלוחו. 17 אם תהיו יודעים אלה הדברים **מאושרים** תהיו כאשר תעשום. 18 אני אומר זה מכולכם
Jn 20,29 אמ׳ אליו כי ראית אותי טומאש והאמנת בי **מאושרים** יהיו אותן שיאמינו בי. 30 נסים רבים עשה
Lc 1,48 ובעבור זה כל הבריות יאמרו אנכי היות **מאושרת.** 49 כי אותו שהוא כולו יכול הקדוש שמו הוא
Mc 14,5 5 כי יכולין היינו למוכרו ביותר מג׳ **מאות** פשיטין. ושיתננו לעניים וילונו נגדה. 6
Lc Prol,12 מת בביטימיאה עצמותיו בשנת אדונינו שלש **מאות** וחמשים ותשע שנה היו מובאים באנטוכא: Tit,1
Lc 16,17 17 אבל יותר נקל הוא ששמים וארץ ישלוו **מאות** . . אחת שתעבור 18 ולא תהיה יכל אדם ש.. ..
Jn 6,7 מה שהיה לו לעשות. 7 ענה אליו פיליף ב׳ **מאות** פשיטין לחם לא יספיק לעם הזה אם נתן לכל אחד
Jn 6,9 פירי 9 בכאן הוא נער אחד שיש לו חמש **מאות** ככרות לחם שעורה ושני דגים. אבל מה יהיה בין
Jn 12,5 5 למה זו המשיחה אינה נמכרת בעד שלש **מאות** פשיטין ושינתנו לעניים. 6 וזה שאמ׳ לא אמרו
Mt 10,15 שיותר עונש תסבול ליום הדין אותה העיר **מאותה** דשידומה: קפיטולו ל״ג כפי מתיאו 16 אני
Mc Prol,12 מטבילת ישאוש משיח ולא דבר מההתבשרות מאד **מאותה** שאחרים דברו. אבל דבר ראשונה מהאלהות המדבר
Mc 5,10 רבים הם. 10 ובקשהו מאד שלא יגרשהו חוץ **מאותה** מלכות 11 וסביב משם רועים רבים חזירים 12
Lc 1,58 והיה לה בן. 58 ושמעו השכנים וקרובים **מאותה** המעולה חסדיה עמה יחד שמעו 59 ונאספו
Jn 4,39 ואתם נכנסתם ביגיע כפם. 39 רבים שמריטנאש **מאותה** עיר האמינו בו. על דברי האשה שהאמינו בו
Jn 11,55 55 ונתקרב פסח היהודים ועלו רבים **מאותה** מלכות קודם פסח בירושלם לטהר עצמם. 56 אז
Mt 8,30 באת לפני קודם זמן בעבורי לגרש. 30 וקרוב **מאותו** מקום היו חזירים רבים שרועים. 31 והשטנים
Mt 9,27 כפי מתיאו 27 ונעשה בעוד שישוש משיח יוצא **מאותו** מקום שני עורים נמשכים אחריו קוראים
Mt 13,18 שומעים ולא שמעו. 18 לכן אתם תשמעו המשל **מאותו** שזורע. 19 אותו שזורע הוא הדורש. והזרע הוא
Mt 18,33 33 לכן לא היה לך לעשות כן להיות חומל **מאותו** עבד אחר כמו שהיה לי ממך. 34 והאדון עצב
Mt 24,29 הגוף שם יאספו הנשרים. 29 ותכף קרוב מעט **מאותו** זמן השמש תחשך. והירח לא תאיר. וכוכבי שמים
Mc 1,25 קדוש הש׳. 25 וישאוש גערו. אומ׳ שתוק צא **מאותו** אדם 26 והשטן מצערו יצא מאותו אדם צועק 27
Mc 1,26 שתוק צא מאותו אדם 26 והשטן מצערו יצא **מאותו** אדם צועק 27 וכולם היו תמיהים. והלכו אחד
Mc 5,16 נפחדו 16 וספרו מה שראו ומה שהיה מעשה **מאותו** שהיה מושטן ומהחזירים. 17 ואז בקשוהו שיפרד
Lc 2,17 17 והנה הם הכירו באבוס הבה שאמרו להם **מאותו** נער. 18 וכל אותן ששמעו תמהו מאותן הדברים
Lc 5,27 היום. 27 ואחר אלה הדברים יצא ישאוש **מאותו** מקום וראה אדם אחד שמו לוי ואמ׳ לו יושב
Lc 6,49 מנחל בא והכתו ומיד נפל ונעשה חרבן גדול **מאותו** בית: נשלם פרק ו׳ Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי
Lc 9,5 לא תצאו 5 ואותם שלא יקבלו אתכם. תצאו **מאותו** עיר עפר רגליכם תסירו לעדות עליהם. 6

Lc 10,32 וראה אותו עבר הלאה. 32 ולוי אחד קרוב **מאותו** מקום. והנה הוא עובר משם והלאה. 33 ושמריטא
Lc 13,16 אם כן זאת. בת אברהם כמה וכמה שהשטן קשרה **מאותו** קשר שראוי להתירה בשבת. 17 וכאשר אמ׳ כל
Lc 20,35 ונמסרין לנשואין: 35 רק אותן שהיו ראויין **מאותו** עולם ומתחיית המתים. לא יעשו נשואין ולא
Jn 7,16 16 ענה ישאוש ואמ׳ מוסרי אינינו שלי אבל **מאותו** ששלחני. 17 אם שום אדם רוצה לעשות רצון האל
Jn 7,28 ידעתם מאין אני. ידעתם שלא באתי מעצמי רק **מאותו** ששלחני. אמת. הוא שאין אתם ידעתם אותו. 29
Jn 8,9 כתב אחד בארץ. 9 וכאשר שמעו זה. יצאו **מאותו** המקום כולם אחד אחר האחד ובתחלה השרים
Jn 9,6 ונעשה טיט ברוק ההוא. ומשח העינים שלו **מאותו** טיט. 7 ואמ׳ לו לך ורחץ במי שלוח. שר״ל
Mt 13,52 אמרו הין. 52 והוא אמ׳ להם לכן כל חכם **מאותות** דומה למלכות שממיי ולאב חיילות שנותן
Lc 12,4 גבוה. 4 ואני אומר לכם אוהבים אל תיראו **מאותם** שהורגין הגוף ואחר אין להם דבר אחר שיעשו 5
Jn 1,40 40 והיה אנדריב אח שימון ופירו אחד **מאותם** שנים עשר ששמעוהו מיואן והלכו אחריו. 41
Mt 21,12 והפך שלחנות החלוף ממטה למעלה. להטות **מאותן** שהיו מוכרים יונים: 13 ואמר בתי בית תפילה
Mc 3,13 גערם שלא יגלוהו. 13 וישו עלה בהר ובחר **מאותן** שיותר ישרו בעיניו 14 עד כמה שהיו י״ב
Mc 14,47 והם שמו הידים עליו והחזיקוהו: 47 ואחד **מאותן** שהיו עם ישאוש הוציא הסכין והכה עבד סגן
Mc 14,70 אחרת כפר לה. וסמוך מזה מעט פעם אחרת אחת **מאותן** ששבות שם אמרה לפירו באמת אתהו מהם כי באמת
Lc 2,18 להם מאותו נער. 18 וכל אותן ששמעו תמהו **מאותן** הדברים שנאמרו להם באותו בעד הרועים. 19
Lc 2,33 ואזרת ישראל עמך. 33 ואביו ואמו תמהים **מאותן** הדברים שנאמרו ממנו. 34 ושמעון בירך אותם
Lc 6,2 אותם בידים ואוכלין הגרעינים. 2 ומקצת **מאותן** פרושים אומרים להם למה אתם עושים מה שאינו
Lc 6,13 היה בקר קרא לתלמידיו ובחר שנים עשר **מאותן** שקרא שלוחים. 14 שימון שקרא פירו ואנדריו
Lc 10,7 7 באותו בית עצמו עמדו. ואכלו ושתו **מאותן** הדברים שיתנו לכם. כי ראוי הוא הפועל להיות
Lc 10,8 8 ובאיזו עיר שתכנסו ויקבלו אתכם אכלו **מאותן** הדברים המונחים לפניכם. 9 ורפאו החולים
Jn 7,32 יותר מזה. 32 ושמעו הפרושים שהסיעה מלינה **מאותן** הדברים. וההגמונים עם הפרושים שלחו עבדים
Jn 12,20 20 והיה מקצת מבני מבני ענק ר״ל גנטילש **מאותן** שעלו להתפלל ביום החג 21 שקרבו לפיליף שהיה
Mc 12,28 ולזה אתם טועים מאד: 28 ויגש אליו אחד **מאותת** ששמעם מתוכחים והכיר שטוב ענם. ושאלו אי זה
Mt 9,3 בשם חטאתיך הם נמחלים. 3 ומקצת מן החכמים **מאותתים** אמרו בקרבם זה מקלל. 4 וכאשר ישוש משיח
Mt 23,13 ומי שישפיל עצמו יהיה נשגב. 13 אוי לכם **מאותתים** ופרושים ורמאים שמונעים דרך מלכות שמימיי
Mt 23,15 ובעבור זה תסבלו אורך הנגישה. 15 אוי לכם **מאותתים** פרושים רמאים שתסובבו הארץ והים לתת בינה
Mt 23,23 האל ובאותו שיושב עליה: 23 אוי לכם **מאותתים** ופרושים רמאים שלוקחים מצמרת הנענע
Mt 23,27 ואחר תהיו כולכם נקיים מבחוץ: 27 אוי לכם **מאותתים** פרושים שדומים לקברים מצויירים הדומים
Mt 23,29 אתם מלאים מכל רמאות ולב רע. 29 אוי לכם **מאותתים** פרושים רמאים שמיסדים קברי הנביאים
Mc 11,18 18 וכאשר שרי הכהנים שמעוהו וחכמים **מאותתים** חפשו איך יוכלו המיתו. אבל הם יראוהו כי
Mc 11,27 הלך במקדש קרבו אליו שרי הכהנים והחכמים **מאותתים** והזקנים 28 ואמרו לו בעד אי זה כח עושה
Mc 12,35 ישוש ומלמד במקדש. מה אומרים החכמים **מאותתים** ממי הוא בן 36 דויט אמ׳ מתנבא ממנו אמר
Mc 14,43 והוא שלח בעד סגן הכהנים ובעד החכמים **מאותתים** וזקני העם. 44 והבוגד נתנם זה הסימן אמ׳
Mc 14,53 לסגן הכהנים ונאספו כל הכהנים והחכמים **מאותתים** וזקני העם. 54 ופירו הולך אחריו מרחוק עד
Mc 15,1 בקר נתאספו לעצה גדולי הכהנים והחכמים **מאותתים** וזקני העם ותפשוהו וקשרוהו והוליכוהו
Mc 5,18 נכנס בספינה המתחיל להתחנן לו אותו שהיה **מאז** מושטן שהוא ילך עמו. 19 וישאוש לא רצה אבל
Jn 7,40 ישו עדיין לא בא באור העליון. 40 אז מקצת **מאחוזת** העם בשומעם דבריו אומרים זהו נביא אמיתי.
Lc 7,38 באה לשם ונשאה קאפסא אחת ממשיחה 38 ועמדה **מאחור** קרוב רגלי ישאוש משיח והתחילה לבכות ולרחוץ
Mt 25,40 אומר לכם כי כל הטוב שמעולם עשיתם עם אחד **מאחי** הקטנים כי לי עשיתם. 41 ואז יאמר לאותן
Jn 11,19 רבים באו למריאה ולמרטא לנחם אותם **מאחיהן.** 20 ומרטא כששמעה שישאוש בא רצתה אליו.
Mt 16,23 אדון שיקרך. 23 וישוש הופך אומר לפירי לך **מאחרי** שטן. אל תצערני כי אינך מבין דברי האל רק
Mt 25,32 נאספים לפניו כל העמים. והוא יפריד אחרים **מאחרים.** כן כמו הרועה השיות מהגדיים. 33 ויניח
Mt 26,67 הוא למות 67 רקקו בפניו והכוהו. ומקצת **מאחרים** נותנים לו תפוחים גדולים. 68 אומרים תנבא
Mc 14,51 ועזבוהו: 51 ונער אחד מלבישו שהיה מלובש **מאחת** אלמשיאה לבנה ותפשוהו. 52 והוא עזב האלמשיאה
Lc 3,29 שם היה אליעזר. שם היה יורם. שם היה **מאטאטק.** שם היה לוי. 30 שם היה שמעון. שם היה
Lc 3,24 הכל שהוא בן יוסף. שם היה עלי. 24 שם היה **מאטיב.** [*] שם היה גיקמי. שם היה יוסף. 25 [*] 26
Mt 22,28 הז׳. 27 ואח״כ מתה אשתם. 28 א״כ בתחייה **מאי** זה מכל הז׳ תהיה אשה כי אשה היתה מכולם: 29
Mc 8,4 כי אחרים מהם באו מרחוק. 4 והתלמידים ענו **מאי** זה מאכל יוכלו לשבוע זה העם במדבר 5 וישאוש
Mc 12,19 לאמר 19 רבי משה כתב לנו אומ׳ שאם אח **מאי** זה איש ימות ויניח אשתו בלא בן שאח הנשאר
Lc 9,55 55 ונהפך ישאוש ואמ׳ להם אינכם יודעים **מאי** זה רוח אתם. 56 בן האדם לא בא לאבד הנפשות

Lc 20,33 ומתו בלא בנים.32 [*] 33 אז בתחיית המתים **מאי** זה מכל אלו תהיה לאשה. [*] 34 וישאוש אמר להם
Jn 5,4 וממתינים תנועת המים 4 [*] לרפאתם **מאי** זה חולי שחלו בו 5 והיה שם אדם אחד שחלה
Mt 21,8 [*] מלבושיהם בדרך. ואחרים כורתים ענפים **מאילנות** ומאגמגין מהם בדרך. 9 והחיל שהולכים עמו
Mt 13,54 בבתי כנסיותיהם. עד שהם מתמימים ואומרים **מאין** יש לזה כמה חכמה וכמה כח 55 אינינו זה בן
Mt 13,56 ושימון וג׳ודיש 56 וקרובותיו כלם עמנו **מאין** יש לו כל זה. 57 והיו אשקנדליזאט בו. וישאוש
Mt 21,25 בעד אי זה כח אני עושה זה. 25 טבילת זואן **מאין** היא מן השמים או מן האנשים. והם חשבו ביניהם
Mc 6,2 ורבים שומעים תמהים ממוסרו. ואומרין **מאין** לו החכמה שנתונה לו. ומאין לו הכח שמהידים
Lc 13,27 ברחובותינו. 27 והוא יאמר לכם לא ידעתי **מאין** אתם. סורו ממני אתם פועלי און ברוע לב. 28
Lc 13,35 כנפיה ולא יכולתי. 35 והנה תעזב ביתכם **מאין** יושב. ואני אומר שזה לא יהיה עד שאבוא
Lc 20,7 היה להם שיואן היה נביא. 7 וענו שלא ידעו **מאין** היתה. 8 וישאוש אמ׳ להם ואני לא אומ׳ לכם
Jn 2,9 טעמה המים ראו שחזרו יין רא לא ידעה **מאין** בא. אבל העבדים ידעוהו אותן שהביאו מים
Jn 7,27 שזה הוא משיח. 27 אבל לא ידענו זה **מאין** הוא. ומשיח כשיבא לא ידע אדם אנה הוא: 28 אז
Jn 7,28 צעק ישאוש במקדש ומלמד ואומ׳ ואותי ידעתם **מאין** אני. ידעתם שלא באתי מעצמי רק מאותו ששלחני.
Jn 8,14 עדות לעצמי אמתי הוא כי יודע אני [*] **מאין** באתי ולאן אני הולך. 15 אתם דנים כפי הבשר
Jn 9,29 יודעים שהאל דבר עם משה. ולא ידענו זה **מאין** הוא: 30 ענה אותו האיש ואמר להם זהו דבר
Jn 9,30 להם זהו דבר נפלא שאתם אומרים לא ידעתם **מאין** הוא ופתח עיני. 31 לא ידעתם שהאל אינו שומע
Mt 5,16 יעשה אור לכל אותן שבבית הן. 16 כן יהיה **מאיר** נרכם לפני הכל. שיראו מעשיכם הטובים וישבחו
Lc 11,34 עינך. אם עינך יהיה תמים כל גופך יהיה **מאיר** אבל אם עינך יהיה רע. גופך יהיה חשוך: 35
Jn 1,5 אותו החיים היה נר האנשים. 5 והנר היה **מאיר** בערפל. וערפל וחשך לא היה להם יכולת עליה: 6
Mt 17,2 גבוה 2 משונה הצורה לפניהם ותמונת פניו **מאירה** כשמש ושמלתו היתה כמו שלג. 3 ויראו אליו
Jn 20,16 לה מריאה והיא נהפכה. ואמרה לו רבי שר״ל **מאישטרו.** 17 וישוש אמר לה אל תגעי בי כי עדיין לא
Lc 12,23 במה תלבשו גופכם. 23 כי הנפש חשובה יותר **מאכילה** והגוף יותר מהלבוש. 24 תחשבו כערבים שאינם
Lc 12,24 ואין להם אוצרות ולא ממגורות. והש׳ **מאכילם.** כמה אתם שוים יותר מהם: 25 מי בכם יוכל
Mc 8,4 מהם באו מרחוק. 4 והתלמידים ענו מאי זה **מאכל** יוכלו לשבוע זה העם במדבר 5 וישאוש שאלם כמה
Lc 9,13 לחמים ושני דגים וצריכים אנו לקנות דבר **מאכל** לכל העם הזה 14 והם כמו חמשת אלפים וישאוש
Jn 4,8 לשתות. 8 והתלמידים הלכו בעיר לקנות דבר **מאכל.** 9 אז אמרה לו אותה האשה שמריטנא. אתה
Mc 12,43 ממה שהם מספיקים אבל זאת העניה נתנה כל **מאכלה:** Tit,13 קפיטולו י״ג כפי מארקו 1 וכאשר
Lc 21,4 אבל זאת ממה שפיחתה ויש לה חסרון שמה כל **מאכלה** שהיה לה. 5 ומקצת אומרים שהמקדש שיהיה
Mt 7,7 החזירים שלא ירמסום ולא יקרעום: 7 שאלו **מאל** והוא ימלא שאלתכם: תחפצו ותמצאו: דפקו בדלת
Lc 3,2 שרי הכהנים הולך בקיאפש היתה נעשית המלה **מאל** עלי יואן בן זכריה במדבר. 3 ובא יואן בכל
Lc 6,35 דבר ושכרכם יהיה הרבה מאד ותהיו בנים **מאל** עליון שהוא מאד טוב על רגוזי הרצון ועל
Mt 3,9 אבינו כי אני אומר לכם שהאל יכול להחיות **מאלה** האבנים בני אברהם. 10 הגרזן מונח לשורש העץ.
Mt 5,19 יושלם עד סוף העולם. 19 ומי שיעבור אחד **מאלה** המצות הקטנות או ילמד לשברם יהיה קטן במלכות
Lc 10,36 פשיטין אלו יתנם לו בחזרתו. 36 אי זה **מאלה** השלשה נראה לך שהיה יותר חבר ורע לאותו שנפל
Lc 24,48 לכל העמים והתחילו בירושלם 48 ואתם עדים **מאלה** הדברים. 49 ואני אשלח הנדר מאבי בכם ואתם
Mt 6,29 שלמה לא היה מכוסה עם כל מעלתו כמו אחד **מאלו:** 30 ואם עשב השדה הנמצא היום ולמחר יהיה
Mt 10,42 יהיה לו גמול: 42 כל אדם שיתן לשתות לאחד **מאלו** הקטנים כוס אחד ממים קרים בשם תלמידי אמת
Mt 16,28 כפי מעלליו 28 אמת אני אומר לכם. כי מקצת **מאלו** שהם פה לא ימותו עד שיראו בן האלוה בא
Mt 18,10 בשתים. 10 השמרו לכם אשר לא תבזו אחד **מאלו** הקטנים. כי אומר אני לכם [*] 11 [*] 12 [*]
Mt 18,14 14 א״כ אינו מאבינו שבשמים אשר אחד **מאלו** הקטנים יאבד. 15 אם רעך חוטא לך. ויסרחו
Mt 27,21 21 ופילאט אמר להם אי זה תרצו שאניח לכת **מאלו** השנים. והם אמרו בראבן. 22 ופילאט אמ׳ אז
Mc 10,14 הניחו לבא הנערים אלי ואל תמנעו אותם כי **מאלו** הוא מלכות שמימיי: 15 אמת לכם אני אומר. שום
Lc 7,42 נתן לכל אחד מה שחייב. איזה אוהב יותר **מאלו** השנים. 43 ענה שימון ואמר אני חושב שאותו
Lc 12,27 מעלתו לא היה לו מלבוש דומה למלבוש אחד **מאלו.** 28 א״כ העשב שהוא בשדה היום ולמחר בתנור
Lc 18,34 וביום השלישי יחזור חי: 34 והם שום דבר **מאלו** אינם מבינים. זה הדבר נעלם היה מהם ולא
Lc 19,13 להם עשר אִימֻנָש. ואמ׳ אליהם עשו הוצאותיכם **מאלו** האימנש עד שאבוא. 14 והקציפוהו עירוניו כבר
Jn 1,50 להיות מאמין אתה עוד תראה דברים גדולים **מאלו.** 51 ואמר לו באמת אומר אני לכם תראו השמים
Jn 5,20 שהוא עושה מלמד לו. ופעולות גדולות **מאלו** מראה אליו בעבור שלא תהיו תמהים. 21 כי כמו
Jn 10,32 אמרתי לכם והראתי מהם לכם באי זה מעשה **מאלו** חפצתם לסקול אותי: 33 אז ענו לו היהודים
Jn 21,15 פירו שימון יואן אוהב אתה אותי יותר **מאלו.** והוא ענה אדון כן. אתה יודע שאני אוהב

Jn 21,24 שאבא מה לך. 24 זה הוא התלמיד שעושה עדות **מאלו** הדברים וכתב אלה הדברים. ואתם יודעים שאמת
Mt 14,8 לה כל מה שתשאלהו: 8 והיא היתה מוזהרת **מאמה** אמרה תן לי ראש זואן טבול. 9 והמלך נעצב.
Mc 9,23 תשיג. 23 ותכף זעק אבי הבן בוכה אני **מאמין.** אכן ייטב לך שתעזור להאמנתי. 24 וכאשר ראה
Jn 1,50 אומר לך שראיתיך תחת תאנה. תוכל להיות **מאמין** אתה עוד תראה דברים גדולים מאלו. 51 ואמר
Jn 3,18 18 מי שמאמין בו אינו נדון. אבל מי שאינו **מאמין** בו כבר הוא נדון. כי אינו מאמין בעולם האחד
Jn 3,18 מי שאינו מאמין בו כבר הוא נדון. כי אינו **מאמין** בעולם האחד לבד נולד בן האלוה: 19 וזהו עין
Jn 3,36 בבן יש לו חיים נצחיים. אבל מי שאינו **מאמין** הבן לא יהיה לו חיים רק אף השם׳ עומדת
Jn 9,35 בחוץ ומצאו. וכאשר מצאו אמ׳ לו אתה **מאמין** בבן האל. 36 ענה אותו האיש ואמר. אדון מי
Jn 9,38 שמדבר עמך הוא הוא: 38 והוא אמ׳ אדון אני **מאמין** בו. ונהפך לאחור והתפלל אליו. 39 וישאוש
Jn 12,44 44 וישוש צעק ואמ׳ מי שהאמין בי אינו **מאמין** רק במי ששלחני. 45 מי שרואה אות רואה מי
Jn 14,10 אבי איך אתה אומר שאראה לכם האב. 10 אינך **מאמין** שאני כאב. והאב הוא בי. הדברים שאני מדבר
Jn 20,25 במקום המסמרים ואינִי משים ידי לצדו איני **מאמין.** 26 אחר שמנה ימים פעם אחרת היו התלמידים
Jn 20,27 פה וראה ידי ושים ידך לצדי ולא תהיה בלתי **מאמין** ותהיה נאמן. 28 ענה אליו טומאש ואמ׳ אדוני
Jn 11,26 וכל אדם שהוא חי ויאמין כי לא ימות לנצח. **מאמינה** את זה. 27 והיא אמרה אדון כן אני האמנתי
Mt 6,30 נשרף האל מאספו כ״ש יגונכם. למה [*] אתם **מאמינים.** 31 לכן אל תהיו נאנחים לאמר מה לאכול מה
Mt 9,28 באו העורים אליו. וישו משיח אמ׳ להם אתם **מאמינים** שאוכל להחזיר לכם הראות. והם ענו הן
Mt 16,8 אמ׳ להם מה תחשבו ביניכם אנשים בלתי **מאמינים.** אתם חושבים בעבור שאין לכם לחם. 9 למה
Mt 18,6 6 ואותו שאשקנדליזדא א׳ מהצעירים אשר בי **מאמינים** יותר יהיה לו שוה שיהיה תלוי או מושלך
Mt 21,25 נאמר מן השמים היא יאמר אז למה אין אנחנו **מאמינים** בו. 26 ואם נאמר מן האנשים יראים אנו העם
Mc 11,31 הוא. הוא יאמר אלינו א״כ למה איניכם **מאמינים.** 32 ואם נאמר מן האנשים. יראים העם כי
Lc 24,41 ורגלי [*] 40 .[*] 41 [*] ועדיין אינם **מאמינים.** ותמהים מרוב שמחה גדולה. ואמר יש לכם אי
Jn 4,42 בו בעד דבריו. 42 ולאשה אומרים לא היינו **מאמינים** בעד דבריך ואנחנו בעצמינו שמענו וידענו
Jn 5,47 באולי לי. 47 אבל אם לאותיותיו אינכם **מאמינים** איך תאמינו לדברי. Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי
Jn 6,65 רוח וחיים הם. 65 אבל מקצת מכם הם שאינם **מאמינים.** כי ישאוש היודע ראשונות יודע מי הם
Jn 6,70 דברי חיים נצחיים הם לך: 70 ואותך אנחנו **מאמינים.** והכרנו שאתה משיח בן האל: 71 וישאוש ענה
Jn 7,48 אינכם רואים שאחד מהשרים והפרושים אינם **מאמינים** בו. 49 אבל זאת הסיעה בלתי יודעת הדת
Jn 8,45 הוא. 45 אבל אני אם אומר לכם אמת אינכם **מאמינים** לי. 46 אי זה מכם יתפשני בחטא. אם אומר
Jn 10,25 בגלוי: 25 ענה ישאוש אני אומר לכם ואינכם **מאמינים.** המעשים שאני עושה בשם אבי הם מעידים
Jn 10,26 בשם אבי הם מעידים עלי. 26 אבל אתם אינכם **מאמינים** בי כי אינכם מצאני. 27 צאני שומעות קולי
Jn 11,13 נושע יהיה. 13 וישאוש אמרו ממיתתו. והמה **מאמינים** שמה שאומר אומ׳ משינת חלום. 14 אז אמ׳
Jn 14,11 האב עומד עמי. הוא עושה הדברים. 11 אינכם **מאמינים** שאני הוא והאב בי. 12 זה בלבד עשוי בעבור
Jn 16,30 ואין צריך לך לשאול לאחר הזה אנחנו **מאמינים** שיצאת מהאל: 31 ענה להם ישאוש עתה אתם
Jn 16,31 שיצאת מהאל: 31 ענה להם ישאוש עתה אתם **מאמינים** 32 הנה באה השעה וכבר הגיע. ובה תהיו
Jn 19,19 לשמאל וישאוש באמצע שניהם 19 ופילאט כת׳ **מאמר** אחד והניחו על השתי וערב וזה לשונו: ישאוש
Mc 12,13 13 ואחר שלחו לו מקצת מהפרושים ומקצת **מאנשי** אירודיש לתופשו על איזה דבר. 14 וכאשר באו
Lc 20,4 ענוני. 4 טבילת יואן היתה מן השמים או **מאנשים.** 5 והם חושבים ביניהם. אומרים אם נאמ׳ מן
Jn 15,18 זה. 18 אם העולם יכעיס אתכם תדעו כי אותי **מאס** ראשונה. 19 אם אתה מזה העולם. העולם מה שהוא
Lc 20,17 17 [*] א״כ מה רוצה לומ׳ זה שכתו׳ אבן **מאסו** הבונים הוא היתה מונחת בראש המלאך. 18 כל
Lc 11,23 23 מי שאינו עמי כנגדי הוא. ומי שאינו **מאסף** עמי מפזר 24 כאשר הרוח בלתי נקי יוצא מן
Mt 6,30 עשב השדה הנמצא היום ולמחר יהיה נשרף האל **מאספו** כ״ש יגונכם. למה [*] אתם מאמינים. 31 לכן
Mt 6,26 עופות השמים אינם זורעים ולא קוצרים. ולא **מאספים** במגורות. אביכם שבשמים נותן להם לחם וחיים
Mt 23,37 הרבה פעמים. נכספת לקבץ עמך כמו התרנגולת **מאספת** אפרוחיה תחת כנפיה ולא אבית. 38 ובעבור זה
Lc 13,34 פעמים חפצתי לאסוף בניך כמו שהתרנגולת **מאספת** תרנגוליה תחת כנפיה ולא יכולתי. 35 והנה
Lc 3,7 יטבילם תולדות ויבראש מי ילמד לכם ברוח **מאפינו** העתידה לבא. 8 לכן עשו פירות הגונים
Mc 3,2 והיה שם אדם אחד עם היד יבשה. 2 והפרושים **מארבים** אותו אם ימרקהו בשבת בעבור שילשינוהו. 3
Lc 11,54 דבריו ודברו אתו בכבדות ברוב דברים 54 **מארבים** אותו ומבקשים מפיו אי זה דבר יוכלו
Lc 1,52 לבו. 52 והוא משפיל החזקים והגבוהים **מאריות** ומגביה השפלים. 53 הרעבים ממלא כל טוב
Mt 4,25 והיה מרפא אותם 25 והיה הולך אחריו עם רב **מארץ** גליליאה וקפוטלים וירושלם וארץ גודיאה ומעבר
Jn 3,31 31 מי שבא למעלה מכולם הוא מי שהוא **מארץ** מדבר. מי שבא מן השמים על כל הוא. 32 ועושה
Mc 3,Tit שהוא בעולם ומהשבת: Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי **מארקו** 1 עוד פעם אחרת ישוש נכנס בבית הכנסת והיה

Mc 4,Tit אחי ואחיותי. Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי שי׳ **מארקו** 1 ופעם אחרת התחיל ישוש ללמד לחוף הים ורוב
Mc 5,Tit שהרוח והים שמעוהו: Tit,5 קפיטולו ה׳ כפי **מארקו** 1 ובאו מעבר לים נגד גֶנֶיסְרֶק 2 ותכף שיצא מן
Mc 6,Tit לה לאכול: Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי שי׳ **מארקו** 1 וישוש יצא משם והלך בנכחיותיו ונמשכו
Mc 7,Tit מתרפאין: Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי שי׳ **מארקו** 1 ואז באו לישאוש אי זה פרושים וחכמי הדת
Mc 9,Tit ממלכות האל: Tit,9 קפיטולו ט׳ כפי שי׳ **מארקו** 1 מועברים ששה ימים לקח פירו ויקומו ונהגם
Mc 13,Tit נתנה כל מאכלה: Tit,13 קפיטולו י״ג כפי **מארקו** 1 וכאשר יוצאים מן המקדש אחד מתלמידיו אמר
Mc 14,Tit אומר עורו: Tit,14 קפיטולו י״ד כפי ש׳ **מארקו** 1 והיה קרוב הפסח ויום המצה סמוך שני ימים
Mc 16,Tit מניחין גוף ישו: Tit,16 קפיטולו י״ו כפי **מארקו** 1 וכאשר השבת עברה מריאה מקדלינא ומריאה אם
Jn 3,20 מעשיהם הם רעים. 20 כי כל איש העושה הרע **מארר** הנר. ואינו בנר בעבור שלא יהיה נתפש במעשיו.
Mt 3,11 נעלו והוא יטבול אתכם מן הקדש וירפאכם **מאש** 12 מפוחו בידו. והנה הוא ינקה את גורנו
Mc 9,42 כי יותר שוה לך הכנס בגן עדן ביד אחת **מאשה** של גיהנם בשתים 43 אל מקום שאין מתים הארסים
Lc 7,28 כי אני אומר לכם. כי בכל אשר נולדו בעולם **מאשה** לא נולד גדול מיואן טבול. אבל מי שהוא קטן
Lc 24,14 מילין שנקרא אימבש 14 והם מדברים ביניהם **מאשר** נעשה וקרא באותן הימים. 15 ובעוד שהיו
Mt 1,6 מלך ישראל. דויט מלך ישראל הוליד שלמה **מאשת** אוריאש. 7 שלמה הוליד רבואם. רבואם הוליד
Lc 17,32 וכן מי שיהיה בראש לא ישוב אחור. 32 זכרו **מאשת** לוט 33 מי שירצה שיושיע נפשו יאבד אותה. ומי
Jn 16,8 אשלחהו לכם 8 וכי יבא יקח ויתן שהעולם **[..]מאת** ומצדקה וממשפט 9 עון. כי לא האמינו בי 10
Jn 8,42 הוא אביכם. אתם תאהבו אותו. כי אני באתי **מאת** האל ומהאל יצאתי. ולא באתי מעצמי. רק הוא
Mt 10,11 לשוכרו. 11 בכל עיר שתכנסו או מגדול שאלו **מאתו** אדם טוב ועמו תעמדו עד שתלכו. 12 וכאשר
Mc 6,37 תנו אתם להם לאכול. [*] לכו א״כ לקנות **מאתים** ככרות לחם ותנו להם לאכול. 38 ואמ׳ להם
Mc 6,40 נקרא פֶּי׳ 40 וישבו מחמשים חמשים ומאתים **מאתים.** 41 וישאוש לקח החמשה לחמים ושני הדגים
Jn 21,8 באו מספנים כי לא היו רחוק מן הארץ כמו **מאתים** זרועות. 9 אז כשירדו לארץ ראו אש יפה
Mt 16,Tit עמו ובאו בארץ מַגִּינֶדָא: Tit,16 קפיטולי **מ״ב** כפי מתיאו 1 ויקרבו אליו הפרושים והצדוקים
Mc 4,34 ולא דבר להם בזולת תמונות. ובעבור זה הוא **מבארו** לצד אחד ואמר להם 35 באותו יום כאשר נעשה
Mt 27,57 זאבדיב: 57 וכאשר נעשה בא עשיר אחד איש **מבארי** מסיאה ששמו יושאף אותו שהוא תלמיד ישאוש.
Jn 6,62 לשומעו: 62 וישאוש כששמע אמונתם אמר מי **מבהיל** אתכם 63 אם תראו בן האדם עולה שם שהיה
Jn 6,18 אליהם. 18 והים בעבור רוח גדול שהיה מנשב **מבהילים.** 19 אז הלכו עשרים וחמש מילין ראו ישוש
Mc Prol,3 בדבר האל. וכהן היהודים ממשפחת לוי **מבונן** כתב האונגליאו ממשפחת ישאוש משיח מדבר
Mc 6,13 המשוטנים וממרקים החולים במשיחת שמן **מבורך.** 14 וכאשר שמע אירודיש בפירסום שמע ישאוש.
Mt 13,16 בלבבם ולא ישובו ורפא לו. 16 ועיניכם הם **מבורכים** שרואים. ואזניכם ששומעים. 17 כי באמת לכם
Lc 1,51 51 כי הוא עושה דברים חזקים בזרועו והוא **מבזה** הגאים במחשבת לבו. 52 והוא משפיל החזקים
Lc 10,16 גהינם תרדי. 16 מי שאתם מואס מי שאתם **מבזה** אותי מבזה ואשר שלחני. 17 והששים ושלושה
Lc 10,16 תרדי. 16 מי שאתם מואס מי שאתם מבזה אותי **מבזה** ואשר שלחני. 17 והששים ושלושה תלמידים חזרו
Lc 7,30 בטבילת יואן. 30 אבל הפרושים וחכמי הדת **מבזים** ביניהם עצת הש׳ שלא היו נטבלים מיואן. 31
Lc 23,11 ומלשינים אותו. 11 ואירודיש עם סיעתו **מבזים** אותו. והלבישוהו ארגמן לבנה והוציאו לעג
Jn 8,49 ישאוש אין בי שד. רק אני מכבד אבי. ואתם **מבזים** אותי. 50 ואני איני מבקש מעלתי. אחר הוא
Mt 23,26 מה שהוא בפנים ואחר תהיו כולכם נקיים **מבחוץ:** 27 אוי לכם מאותתים פרושים שדומים לקברים
Mc 7,15 לעם ואמ׳ להם שמעוני ותבינוני 15 שום דבר **מבחוץ** נכנס באדם אינו יכול לטנפו. אבל מה שיוצא
Mt 19,12 להבין: 12 יש מקצת אנשים שנולדים קשטראטש **מבטן** אמם. ומקצת הם קשטראטש בידי אדם. ומקצת הם
Lc 1,15 לפני האל ולא ישתה יין ושכר. קודם שיצא **מבטן** אמו יהיה נשלם מהקדוש רוח. 16 ויבונן לפניו
Jn 7,38 בי שאומרת הכתיבה נחל מים חיים ירוצו **מבטנו.** 39 וזה אמרו מרוח הקדש שעתידין לקבל
Mc 11,12 עם י״ב התלמידים 12 וביום האחד יצא **מבטניאה** והיה לו רעב גדול. 13 וכאשר מרחוק ראה
Jn 11,1 ש׳ יואן 1 והיה חולה אחד בשם נקרא לזריט **מבטניאה** ממגדול מריאה ומרטא אחיותיו 2 והיתה אותה
Jn 12,21 להתפלל ביום החג 21 שקרבו לפיליף שהיה **מבטפגידא** דגלליאה. ובקשוהו אומרים אדון אנו חפצים
Jn 18,30 אם זה האיש לא היה רע במעשיו לא היו **מביאין** אותו אליך: 31 אז אמר פילאטו להם תפשוהו
Mt 5,1 קפיטולו י״א כפי מתיאו 1 ישואש משיח **מביט** העם עולים אל ההר וכאשר נתיישב קרבו אליו
Mt 22,16 באמת. ואינך פונה לשום אדם. כי אתה אין **מביט** גופות האנשים. 17 תאמר לנו מה נראה לך.
Mc Prol,18 אצבעו בעבור שיגרשהו מהכהונה. אבל השם׳ **מביט** אמונתו. הציל מה שאבד אשר לו הושב האצבע.
Mc 8,24 והניח ידיו עליו ושאלו אם רואה 24 והוא **מביטו** אמ׳ אני רואה הלוך העמים זקופים כמו אילנות
Mc 14,67 הגדול 67 וכאשר ראה פירו שֶׁנוֹעֵל נעלו **מביטו** אומר. ואתה עם ישאוש דנזוריט היית. 68 והוא
Lc 10,30 ואמר לישאוש ומי הוא חברי. 30 וישאוש **מביטו** אמ׳. אדם אחד יורד מירושלם ביריחו ובא בן

Jn 1,42 קרישטש: 42 והביאו אל ישאוש. וישאוש
Mc 15,47 ומריאה אם יקומו ושלומי קנו מש יוסף
Mt 27,36 ועל לבושי הניחו גורל. 36 ויושבים
Lc 14,1 בבית אחד משר הפרושים לאכול פת בשבת והנם
Jn 1,36 אחר פעם אחרת עמד יואן ושנים מתלמידיו 36
Mt 16,23 לפירי לך מאחרי שטן. אל תצערני כי אינך
Mt 17,24 דומה שימון מלכי הארץ ממי ראוי לקחת מס
Mt 15,17 אמר להם עדיין אתם בלתי שכל: 17 אינכם
Mt 16,9 חושבים בעבור שאין לכם לחם. 9 למה אינכם
Mt 19,11 שיקחה לאשה: 11 והוא אמר כולכם אינכם
Mt 22,29 ענה ישאוש ואמר להם אתם טועים ואין אתם
Mc 4,12 שהם יראו ולא ראו. וישמעו ולא שמעו.
Mc 4,13 בחטאתיהם שהם מספרים. 13 ואמ׳ להם איניכם
Mc 7,18 והוא אמ׳ להם א״כ אתם כ״כ פתאים שאינכם
Mc 7,18 אתם כ״כ פתאים שאינכם מבינים. אין אתם
Mc 8,17 אמ׳ להם [*] עדיין אינכם מכירים ולא
Mc 8,21 אמרו ז׳. 21 והוא אמ׳ להם אם כן אינכם
Mc 12,24 24 וענה ישאוש ואמר להם אתם טועים ואינכם
Lc 4,20 למשרת וישב. וכל אשר היו בבית הכנסת היו
Lc 18,34 יחזור חי: 34 והם שום דבר מאלו אינם
Mc 1,29 28 ושמו מתפזר בכל גליליאה. 29 ותכף שיצא
Mc 5,22 נאסף עמו בשפת הים. 22 ובא אליו גדול אחד
Lc 1,27 27 לבתולה ארוסה עם איש ששמו יושאף הוא
Lc 4,38 מתפזר בכל מקום המלכות. 38 וישאוש יצא
Lc 10,7 הוא הפועל להיות לו שכרו. אל תאבו לעבור
Jn 9,22 שאם אחד מהם יאמר שהוא משיח יהיה מושלך
Jn 12,42 פחד הפרושים לא הודו בעבור שלא ישליכום
Jn 21,2 פירו. וטומאוש נקרא מספק ולנתנאל שהיה
Mt 24,18 ומי שהיה בעלייה לא ירד לקחת אי זה דבר
Lc 9,61 באופן שידע הכל אין חפץ בכל נכסי ולא
Mt 2,18 קולות מבכי וצעקה היתה נשמעת ברמה רחל
Mt 2,18 מה שאמר ירמיה הנביא 18 גדולים קולות
Lc 17,22 לתלמידיו יבואו ימים שתאוו לראות יום אחד
Mt 22,2 שממיי הוא דומה לאדם מלך שעשה נשואין
Mt 17,14 בא ויכרע לפניו אומר אדון יהיה לך חמלה
Mt 20,21 והוא אמר מה תחפוצי. והיא אמרה תרצה שאחד
Lc 1,5 כהן אחד שמו זכריה מיחס אביה ואשתו היתה
Lc 2,24 יביאו זוג א׳ מתורים או שתי זוגות
Jn 7,25 תשפטו לפנים רק דין צדק: 25 אז אמרו קצת
Jn 12,20 זה שכל העולם הולך אחריו. 20 והיה מקצת
Jn 12,20 שכל העולם הולך אחריו. 20 והיה מקצת מבני
Lc 11,7 לי מה שאוכל להניח לפניו. 7 והוא ענה לו
Jn 18,4 עתידים לבא עליו. יצא ואמ׳ להם מה אתם
Mc 5,23 גאריר. וכאשר ראהו כרע לברכיו לרגליו 23
Mc 10,17 היה יוצא לדרך בא אדם אחד וכרע לפניו
Lc 7,3 זה שמע ישאוש היה שם שלח לו חכמי היהודים
Lc 8,28 מה לך ישאוש לבא אלי בן האל מאד עליון
Lc 8,38 בספינה ודורש והאיש שיצאו ממנו השדים
Lc 19,23 23 ולמה לא נתת ממוני ברבית. אני הייתי
Lc 22,31 שבטי ישראל. 31 והש׳ אמ׳ לשימון הנה השטן

מביטו אמ׳ שימון בן יואן אתה תמיה נקרא כיפאש ר״ל
מביטות היכן מניחין גוף ישו: Tit,16 קפיטולו י״ו
מביטים 37 ושמו על ראשו כתב זהו ישאוש מלך
מביטים אותו. 2 והנה איש אחד משוקה היה לפניו. 3
מביטים ישאוש הולך ואמר הנה מלאך השם׳ 37 ושמעו
מבין דברי האל רק מהאנשים. 24 ואז ישאוש אמר
מביניהם. או מהנכרים. 25 והוא ענה מהנכרים. ואמר
מבינים שכל מה שנכנס בפה נכנס בבטן ויוצא מהאחור
מבינים ומזכירים מה׳ לחמים ומה׳ אלפים איש. וכמו
מבינים זה הדבר אם לא למי שנתון לו דעת להבין: 12
מבינים הכתיבות וכח האל. 30 בתחייה לא יהיה להם
מבינים בחטאתיהם שהם מספרים. 13 ואמ׳ להם איניכם
מבינים זה הדמיון. 14 אותו שזורע הוא הדורש דבר
מבינים. אין אתם מבינים שאין שום דבר שיכנס בגוף
מבינים שאין שום דבר שיכנס בגוף האדם אינו יכול
מבינים. עדיין הוא עור לבבכם. 18 עינים לכם
מבינים. 22 ובאו באקשרדא והוליכו לו איש אחד עור
מבינים הכתיבות וכח השם. 25 כאשר המתים יחיו לא
מבינים בו. 21 התחיל לאמר להם היום הזה נשלמה זאת
מבינים. זה הדבר נעלם היה מהם ולא הבינו מה הוא.
מבית הכנסת באו לבית שימון ואנדריב עם יקומו ועם
מבית הכנסת בשם גאריר. וכאשר ראהו כרע לברכיו
מבית דוד. והבתולה שמה מריאה. 28 וכאשר המלאך
מבית הכנסת ונכנס בבית שימון וחמות שימון היתה
מבית לבית. 8 ובאיזו עיר שתכנסו ויקבלו אתכם אכלו
מבית הכנסת: 23 בעבור זה אמרו אביו ואמו שאלו הבן
מבית הכנסת 43 כי יותר אהבו מעלת האנשים ממעלת
מבית גליליאה ולבני סבאדיב ולשנים תלמידים אחרים
מביתו.18 ומי שיהיה בשדה לא יחזור לקחת כסותו:
מביתי. 62 וישאוש אמ׳ אליו האיש המשים ידו
מבכה על בניה ולא לקחה נחמה כי אינינה: 19 וכאשר
מבכי וצעקה היתה נשמעת ברמה רחל מבכה על בניה ולא
מבן האדם ולא תראוהו 23 ויאמרו לכם הנו להלן הוא
מבנו 3 ושלח העבדים לקרוא הקרואים אל הנישואין
מבני כי ירחיי הוא. וסובל רע גדול באש ובמים 15
מבני ישב לצד ימינך. והאחד לשמאלך במלכותך. 22 אז
מבני אהרן ושמה אלישבק. 6 והיו שניהם צדיקים לפני
מבני יונה. 25 והנה אדם אחד היה בירושלם ששמו
מבני ירושלם אינינו זה שחפצנו להמית 26 הנה שמדבר
מבני מבני ענק ר״ל גנטילש מאותן שעלו להתפלל ביום
מבני ענק ר״ל גנטילש מאותן שעלו להתפלל ביום החג
מבפנים אל תצערני. הנה הדלת סגורה ובני הם עתה
מבק מבקשים. 5 ואמרו ישאוש דנזריט. וישאוש אמר
מבקש ואומ׳ בתי היא קרובה למות. בא והנח ידיך
מבקש ואומר מלמד טוב מה נעשה בעבור שנוכל להשיג
מבקש אותו שיבא שירפא עבדו. 4 ואותם שבאו לישאוש
מבקש אני ממך שלא תצערני 29 כי בצואתו לרוח רעה
מבקש מישו שילך עמו. וישו אמ׳ לו 39 שוב לביתך
מבקש אותה עם המדות. 24 ואמר לאותן שעומדין שם
מבקש אתכם בעבור העבירכם בכברה כמו החטה: 32 אבל

Jn 5,30 דן אנוכי. ודיני צדיק וישר הוא כי איני **מבקש** לעשות רצוני. אבל רצון מי ששלחני. 31 אם אני
Jn 7,18 או דברו מעצמו. 18 מי שמעצמו מדבר מעלתו **מבקש** אבל מי ששואל אות ממי ששלחו הוא זרע אמיתי
Jn 8,50 מכבד אבי. ואתם מבזים אותי. 50 ואני איני **מבקש** מעלתי. אחר הוא ששואלה ודן דין אמת. 51 אני
Mc 7,32 קאליוש. 32 והביאו לו איש אחד חרש ואלם. **מבקשים** אותו בתפלה שישים ידו עליו. 33 וישאוש
Jn 5,44 להאמין שאתם רודפים אחר המעלות. ואינכם **מבקשים** אותם שהן מן השם׳ לבד. 45 אל תהיו כ״כ
Jn 7,1 כי לא רצה ללכת בגודיאה כי היהודים **מבקשים** אותו להמיתו. 2 וסמוך ליום מועד ליהודים
Jn 18,4 לבא עליו. יצא ואמ׳ להם מה אתם מבק **מבקשים.** 5 ואמרו ישאוש דנזריט. וישאוש אמר להם
Jn 18,7 ונפלו לאחור: 7 אז שאל פעם אחרת מה אתם **מבקשים** והם אמרו ישאוש דנאזריט. 8 ענה ישאוש כבר
Jn 18,8 אמרתי לכם אני הוא. אם כן אם אותי אתם **מבקשים** הניחו אלה ללכת 9 בעבור שיהיה נשלם הדבר
Mt 12,45 שם ועמדו. ובסוף אותו האיש היו יותר רעים **מבראשונה.** ומעשיו האחרונים יותר רעים מהראשונים.
Lc 22,44 שמתפלל בצרה 44 והיתה הזיעה היוצאת **מבשרו** כטיפי דם נגרות בארץ. 45 וכשקם מהתפלה ובא
Mc 7,26 נאה ממשפחת סיריא ובקשתהו שיגרש השטן **מבתה.** 27 וישאוש אמ׳ ראשונה חייב אדם לעזור
Mt Prol,27 משיח שממנו הם מדברים. אדם היה. איש נולד **מבתולה.** עגל נקרב. אריה שקם חי אחר מיתתו. נשר
Mt 17,Tit בן האלוה בא במלכותו: Tit,17 קפיטולי **מ״ג** כפי מתיאו 1 ואחר ה׳ ימים לקח פירו יקומו
Mc 14,5 מהמשיחה 5 כי יכולין היינו למוכרו ביותר **מג׳** מאות פשיטין. ושיתננו לעניים וילונו נגדה. 6
Mt 10,11 הפועל ראוי לשוכרו. 11 בכל עיר שתכנסו או **מגדול** שאלו מאתו אדם טוב ועמו תעמדו עד שתלכו. 12
Mc 11,2 שלח שני תלמידים 2 ואמ׳ להם לכו לאותו **מגדול** שהוא לפניכם. ומיד שתכנסו באמצע תמצאו עיר
Lc 19,30 ושלח שני תלמידים. 30 אומר לכו לאותו **מגדול** שהוא קרוב לנו בו תכנסו ותמ ותמצאו עיר אחד
Mt 21,33 אחד וסגרה בטוב ועשה בה יקב אחד ובנה בה **מגדל** אחד בתוכה. ואח״כ שְׂכָרָה לעובד והלך במהלך
Mc 12,1 וסגר אותה היטב באטדים וחפר אותה ובנה בה **מגדל** אחד ושכר אותה לעובדי אדמה והלך במהלך ארוך.
Lc 14,28 תלמידי. 28 כי אי זה מכם שחפץ לבנות **מגדל.** ולא ימנה ראשונה ההוצאה הצריכה אם בידו כח
Lc 22,30 שתאכלו ותשתו בשולחן מלכותי. ותשבו על **מגדל** התיבות. בלע׳ טרוניש. תשפטו הי״ב שבטי
Mc 4,28 והוא אינו יודע. 28 ויותר על זה הארץ **מגדלה** ראשונה בעשב ואחר בשבולים. ואחר מתמלאה חטה
Mc 16,9 יום ראשון בבקר הוא נראה ראשונה למריאה **מגדלינא** אותה שהוא גירש שבעה שדים ממנה. 10 והיא
Jn 19,25 ומריאה אליאופי אחות אם ישוש ומריאה **מגדלינא** עומדת סמוך שתי וערב של ישו. 26 אז
Jn 20,1 קפיטולו כ׳ כפי ש׳ יואן 1 שבת אחד מריאה **מגדלינא** באה בבקר לקבר ועד לילה ראתה אבן הקבר
Jn 20,14 ולא ידעתי אנה הניחוהו. 14 וכאשר מריאה **מגדלינא** אמרה דברים אלו נהפכה וראתה ישאוש עומד
Jn 20,18 אבי ואל אביכם. אלהי ואלהיכם. 18 ומריאה **מגדלינא** הלכה והגידה לתלמידים אומרת אנכי ראיתי.
Jn 4,47 בן חולה בכפר נחום 47 וכששמע שישאוש בא **מגודיאה** בגלליאה הלך אליו שירד להבריא בנו כי
Jn 4,54 האות השני שעשה ישאוש בבית גלליאה כשבא **מגודיאה:** Tit,5 קפיטולו ה׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר אלה
Mc 5,42 היתה מזמן י״ב שנים וכולם היו נבהלים **מגודל** הפלא 43 וציום שלא יאמרוהו ואחר צוה שיתנו
Lc 12,32 וכל אלה הדברים תשיגו. 32 אל תהיו יראים **מגוי** חלש כי לאביכם ערב תת לכם מלכות: 33 תמכרו
Lc 17,30 השמיד 30 כפי זה יהיה ביום שבן אדם יהיה **מגולה.** 31 באותה שעה מי שיהיה בגג וקנקניו בבית
Jn 9,3 ולא אמו. אבל זה לו בעבור שמעשה האל יהיה **מגולה** בעבורו: 4 לי חוייב לעשות פעולות בעוד שהוא
Mc 9,11 כמו שכתו׳ שבן האלוה יסבול נגישה למות **מגונה** 12 אכן אני אומ׳ לכם שאליהו בא להם ועשו
Lc 9,40 40 וחליתי פני תלמידיך שיגרשו הרוח רעה **מגופו.** ולא יכולו. 41 וישאוש ענה ואמ׳ לו. משפחה
Lc 4,1 לוקא 1 וישאוש משיח מלא מהקדוש רוח נסע **מגורדא** והונהג בעד הרוח במדבר 2 ועומד שם ארבעים
Mc Prol,1 נשלמה אגרת שי׳ מתיב תלמיד ומגיד: מרקו **מגיד** נבחר מהאל ובן ש׳ פירו בעבור שכילה ותלמיד
Lc 2,10 10 והמלאך אמ׳ להם אל תפחדו. הנה אנכי **מגיד** לכם שמחה גדולה שתהיה לכל העם. 11 כי היום
Lc 6,45 מלקט ענבים. 45 אדם טוב מטוב אוצר לבו **מגיד** טוב. ואדם רע מרוע אוצר לבבו מגיד רע כי
Lc 6,45 לבו מגיד טוב. ואדם רע מרוע אוצר לבבו **מגיד** רע כי מהשפעת הפה הלב מדבר. 46 למה אתם
Lc 24,9 8 ותזכורנה דבריו 9 וחוזרות מן הקבר **מגידות** כל אלה הדברים לאותן י״א ולכל האחרים. 10
Lc 13,1 י״ד שן לוקא 1 והיו באותו עת מקצת **מגידים** לגלילבש ודמם ערב פילאט עם קרבנותם: 2
Mt 18,9 כי יותר שוה לך הכנס בגן עדן בעין אחד **מגיהנם** בשתים. 10 השמרו לכם אשר לא תבזו אחד מאלו
Mt 15,39 ועלה בספינה קטנה ותלמידיו עמו ובאו בארץ **מַגִּינֶדָא:** Tit,16 קפיטולי מ״ב כפי מתיאו 1 ויקרבו
Mc 7,36 יגידהו לשום אדם. וכאשר הוא עו׳ מצוה עוד **מגלה** 37 ומתמיהים. אומרים כל מה שעשה ישאוש עשה
Mt 4,15 †מחדש היא מנוקה† דרך הים נחל ירדן **מגליאלה.** 16 העם העומדים בדרך ערפל ראו אורה ונר
Lc 13,2 סבורים אתם שאותם גלילבש הם חטאים יותר **מגלילבש** האחרים כי סבלו דברים אלו. 3 אומר לא רק
Mt 3,13 קפיטולו ו׳ כפי מתיאו 13 אז בא ישאוש **מגלילאה** בנחל ירדן לזואן שיטבול אותו. 14 וזואן
Mt 19,1 1 ונעשה כאשר ישאוש כלה אלה הדברים יצא **מגלילאה** ובא בקצות ארץ גודיאה אחר נחל ירדן 2

Mt 21,11 11 והעם אומרים זה ישו הוא נביא נזאריט **מגליליאה.** 12 ונכנס ישו במקדש האל וגרש כל אותן
Mc 3,7 הלך לים עם התלמידים ועם רב נמשכים עמו **מגליליאה** 8 לירושלם ומגודיאה ומאידוריאה. ומעבר
Mc 6,21 והזמין כל הטרבונש והשרים הגדולים **מגליליאה** 22 ובאה בת אירודיש מכרכרת לפני כל
Lc 3,1 פילאט מורשה בגודיאה ואירודיש טטרקא **מגליליאה** ופליף אח אירודיש ופטריאקא ממלכות
Lc 23,5 באופן שהעם נהפך לאחר מלמד בכל גודיאה **מגלליאה** ועד כאן. 6 וכאשר פילאט שמע מגלליאה שאל
Lc 23,6 מגלליאה ועד כאן. 6 וכאשר פילאט שמע **מגלליאה** שאל אותו האדם אם הוא גלליב. 7 והכיר כי
Lc 23,49 אותו עמדו מרחוק. וכל הנשים שבאו אחריו **מגלליאה** רואות אלו הדברים. 50 והנה אדם אחד שמו
Lc 23,55 ששי ובשבת התחיל להאיר. 55 והנשים שבאו **מגלליאה** נמשכות אחריו רואות הקבר באי זה אופן גוף
Jn 7,41 אומרים זהו משיח. ואחרים אומרים יבא **מגלליאה** משיח: 42 אינה אומרת הכתיבה מזרע דויד
Jn 7,52 חפש הכתיבות ותמצא ששום נביא לא יבא **מגלליאה** 53 ושבו כל אחד איש לביתו: Tit,8 קפיטולו
Mc Prol,17 הכל בקצור בעבורנו למד ביותר נקלה. והגיד **מגלת** חייו שהוא כרת אצבעו בעבור שיגרשהו מהכהונה.
Lc 9,53 בעיר השומרונים להכין שם 53 [*] כי **מגמת** פניו ירושלם. 54 וכאשר יקומו ויואן ראוהו
Mt 24,7 נגד האחר. ומלכות אחד נגד אחר. ויהיו **מגפות** ורעשות. ורעש בארץ. 8 ואלה הדברים יהיו
Mt 8,31 מחלים פני ישאוש אומרים אדון אם אתה **מגרש** אותנו מכאן. שימנו באותן חזירים 32 וישאוש
Mt 9,34 לא קרא בישראל: 34 והפרושים אומרי׳ הוא **מגרש** השדים בכח השטן. 35 וישו משיח מחפש העירות
Mt 12,24 24 וכאשר הפרושים שמעו זה אמרו זה אינו **מגרש** השדים כי אם בכח בלזאבוק שר השדים. 25
Mt 12,26 בית שנחלקת לא תעמוד. 26 אם כן אם שד אחד **מגרש** האחר נחלקים הם ביניהם. א״כ איך ימשך
Mt 12,27 ביניהם. א״כ איך ימשך מלכותם. 27 אם אני **מגרש** השדים בכח באלזאבוק. ביניכם באיזה כח מגרשין
Mt 12,28 זה הם יהיו שופטיכם. 28 ואם אני ברוח האל **מגרש** השדים א״כ לא בא בכם המלכות שמימיי. 29 ואיך
Mt 17,20 דבר גדול לעשותו: 20 וזאת המדה שטן אין **מגרש** אם לא בתפלה ובצום. 21 והוא עמד בגליליאה.
Mc 1,34 ובאים רבים מחלופי חליים ורבים מושטנים **מגרש** השדים כי הם מכירים אותו. 35 וקם בבקר ויצא
Mc 1,39 והיה דורש בבתי כנסיותיהם ובכל גליליאה **מגרש** השדים מן האנשים: 40 ובא אליו אדם אחד
Lc 9,49 49 ויואן אמר רבי אנחנו ראינו אדם אחד **מגרש** השדים מן האנשים בשמך. ומחינו בידו כאשר
Lc 11,14 שבשמים שיתן הרוח למי שישאלהו. 14 והיה **מגרש** השטן האלם דבר. והעמים תמהו. 15 ומקצת מהם
Lc 11,15 15 ומקצת מהם אמרו בבלזאבוק שר השדים **מגרש** השדים 16 ואחרים מנסים אותו שאלוהו אות מן
Lc 11,18 המלכות ההיא. א״כ למה אתם אומרים שאני **מגרש** השדים בכח בלזאבוק. 19 ואם בבלזאבוק אני
Lc 11,19 השדים בכח בלזאבוק. 19 ואם בבלזאבוק אני **מגרש** בניכם במה מגרשים אותם בעבור זה הם יהיו
Lc 11,20 הם יהיו שופטיכם: 20 אבל אני במאמר האל **מגרש** השדים. אמת שמלכות הש׳ בא. 21 כאשר החזק
Lc 13,32 אמר להם לכו ואמרו לאותו שועל שאנכי **מגרש** השדים ועושה רפואות ביום השלישי אהיה תם
Lc 11,19 19 ואם בבלזאבוק אני מגרש בניכם במה **מגרשים** אותם בעבור זה הם יהיו שופטיכם: 20 אבל
Mt 12,27 השדים בכח באלזאבוק. ביניכם באיזה כח **מגרשין** אותם ובעבור זה הם יהיו שופטיכם. 28 ואם
Mt 18,Tit שאל ותנהו בעדי ובעדך: Tit,18 קפיטולי **מ״ד** כפי מתיאו 1 באותה שעה קרבו התלמידים לישאוש
Mt Prol,12 דרישת האיונגלי. ויחסו אנושי שיהיה מת **מד׳** מיני מות הוכרח שנותו בעד הדרשתם. ובעבור זה
Mt 24,31 צועקים בגודל קולות ויקבצו הנבחרים מהאל **מד׳** חלקי העולם מהשמים ועד הארץ. 32 תקחו משל
Mc 13,27 ואורה: 27 ואז ישלח מלאכיו ויקבץ נבחריו **מד׳** כנפות הארץ. מן השמים ועד הארץ. 28 קחו המשל
Mt 13,10 10 וקרבו התלמידים אליו ואמרו לו למה אתה **מדבר** בדמיונות. 11 והוא ענה להם אומר לכם ניתן
Mt 13,13 המעט שיש לו יגזול לו אדם 13 ובעבור זה **מדבר** איש בדמיונות. בעבור שרואים לא יראו.
Mt 26,47 כי ראו שמתקרב אותו שיבגדני. 47 ועוד הוא **מדבר** הנה כי יוד״ש אחד מי״ב התלמידים בא ועמו רב
Mc Prol,4 מבונן כתב האונגליאו ממשפחת ישאוש משיח **מדבר** מהלב. בהתחלה דבר מהנבואה מהקול שקורא
Mc 2,7 קצת מחכמי הדת וחשבו בלבם אומרים 7 איך **מדבר** כן זה קללה. כי מי יוכל לכפר עונות לבד האל.
Mc 7,6 נביא מכם רמאים ישעיה שאמ׳ זה העם מכבדני **מדבר** ולבם רחוק ממני. 7 חנם מכבדים אותי מלמדי
Mc 14,43 הנה קרוב הוא אותו שימסרני. 43 עו׳ הוא **מדבר** בא יודש אשקריוטא אחד מי״ב תלמידים ועמו עם
Lc 5,21 התחילו לחשוב ואמרו מי הוא זה מי **מדבר** קללות מי יוכל להניח עונות לבד האל 22 וכאשר
Lc 6,45 אוצר לבבו מגיד רע כי מהשפעת הפה הלב **מדבר.** 46 למה אתם קוראים אותי אדון. ואינכם עושים
Lc 11,37 יאיר כמו עששית המאירה: 37 ובעוד שהוא **מדבר** בקשהו פרוש אחד שיאכל עמו. ונכנס בבית ישב
Lc 22,47 והתפללו שלא תכנסו לפיתוי: 47 עוד הוא **מדבר** כן. והנה סיעה ואותו שנקרא יודש עמהם אחד
Jn 1,37 הנה מלאך השם׳ 37 ושמעו אותו שני תלמידים **מדבר** והלכו אחר ישאוש. 38 וישוש מתהפך וראה אותם
Jn 3,31 31 מי שבא למעלה מכולם הוא מי שהוא מארץ **מדבר.** מי שבא מן השמים על כל הוא. 32 ועושה עדות
Jn 3,34 סימן שהוא אלוה אמתי 34 כי מי ששולח הש׳ **מדבר** דבר. כי השם׳ אינינו נותן הרוח במדה. 35 האב
Jn 4,27 27 ותכף באו תלמידיו. ותמהו כשמצאוהו **מדבר** עם האשה. אכן אחד מהם לא אמר לו מה אמר לו

Jn 4,27 לא אמר לו מה אמר לו מה אתה שואל ומה אתה **מדבר** עמה: 28 אז עזבה האשה הבית שלה והלכה לעיר
Jn 7,13 רק מרמה העמים. 13 אבל אחד מהם אינו **מדבר** ממנו בגלוי בעבור היהודים. 14 אבל בתוך החג
Jn 7,18 הוא מהאל. או דברו מעצמו. 18 מי שמעצמו **מדבר** מעלתו מבקש אבל מי ששואל אות ממי ששלחו הוא
Jn 8,26 אמתי. ואני הדברים ששמעתי ממנו הן הם אני **מדבר** בעולם. 27 ולא הכירו מה אומר להם. האל הוא
Jn 8,30 שאליו ערבים אני עושה. 30 כל עת הוא **מדבר** אלה הדברים רבים האמינו בו: אז אמר ישאוש
Jn 8,38 להמיתני כי דברי אינינו בתוככם: 38 אני **מדבר** מה שראיתי מהאב ואתם מה שראיתם באביכם
Jn 8,44 כי כל מה שמדבר שקר מה שהוא קרוביי לו **מדבר.** כי אביו שקרן הוא. 45 אבל אני אם אומר לכם
Jn 11,56 עצמם. 56 אז שאלו ישאוש עומד במקדש שהיה **מדבר** בעצמו מה אתם חושבים שלא בא ביום המועד 57
Jn 12,50 יודע שהמצוה היא חיים נצחיים. ומה שאני **מדבר** הוא כמו שהאב כן אני דובר. Tit,13 קפיטולי
Jn 14,10 שאני כאב. והאב הוא בי. הדברים שאני **מדבר** איני מדבר מעצמי. אבל האב האב עומד עמי. הוא
Jn 14,10 כאב. והאב הוא בי. הדברים שאני מדבר איני **מדבר** מעצמי. אבל האב האב עומד עמי. הוא עושה
Jn 15,22 אותו ששלחני. 22 אם לא באתי ולא הייתי **מדבר** להם לא היה להם חטא: 23 המכעיס אותי מכעיס
Jn 16,18 הוא זה שאומר לנו מעט. אין אנו יודעים מה **מדבר** ישאוש: 19 וכשבא רצו לשואלו. אמר אליהם מה
Jn 16,29 אל האב. 29 ואמרו לו תלמידיו הנה אתה **מדבר** לנו בגלוי ושום משל אינך אומר לנו. 30 עתה
Mc 10,24 יתנם במלכות שמים. 24 והתלמידים נבהלו **מדבריו.** וישאוש פעם אחרת תכף אמר להם בנים מאד
Mt 3,4 היה לבוש עורות והיה מזונו חגבים ודבש **מדבריי.** 5 ואז יוצאים הם מירושלם ומכל גודיאה
Mc 1,6 המתנים מחגורת עור. ואוכלים חגבים ודבש **מדבריי.** 7 ודורש ואומר יותר חזק ממני יבא אחרי.
Mt Prol,26 מענייני האלהות ישואש משיח שממנו הם **מדברים.** אדם היה. איש נולד מבתולה. עגל נקרב.
Mt 15,8 דבר מכם ישאוש אומ׳ 8 זה העם שלי מכבר **מדברים** ולבם רחוק ממני. 9 הם מכבדים אותם חנם
Mt 17,3 היתה כמו שלג. 3 ויראו אליו משה ואליהו **מדברים** עמו. 4 ואמ׳ פירו אל ישאוש אדון טוב עמוד
Lc 2,15 המלאכים מהם עולים ויורדים לשמים הרועים **מדברים** ביניהם אומרים נַעֲבוֹר בבית לחם ונראה זה
Lc 6,11 ומיד ידו נתרפאה. 11 ואותם מלאים חימה **מדברים** ביניהם מה שנעשה מישאוש. 12 ונעשה בימים
Lc 9,30 ומלבושיו לבן ומזהיר. 30 והנה שני אנשים **מדברים** עמו. והם משה ואליהו. 32-31 [*] 33 ובא
Lc 24,14 מירושלם ארבעים מילין שנקרא אימבש 14 והם **מדברים** ביניהם מאשר נעשה וקרא באותן הימים. 15
Lc 24,15 נעשה וקרא באותן הימים. 15 ובעוד שהיו **מדברים** ביניהם ומצאו עדים ישאוש קרב להם והולך
Lc 24,17 אותו. 17 וישאוש אמ׳ באי זה דברים אתם **מדברים** ביניכם וכבר אתם הולכים ודואגים. 18 וענה
Lc 24,36 ואיך הכירוהו בבציעת הפת. 36 ובעודם **מדברים** ישאוש עמד באמצעם ואמר להם שלום לכם אני
Jn 3,11 11 אמת אני אומר לך שאנחנו מה שיודעים **מדברים** וממה שראינו עושים עדות ולא תקבלו
Jn 16,19 וכשבא רצו לשואלו. אמר אליהם מה זה אתם **מדברים** בקרבכם כי אני אמרתי אחר מעט. ולא תראו.
Mt 12,34 שרפים איך תוכלו לאמר טוב שאתם רעים. הפה **מדברת** מהשפעת הלב. 35 אדם טוב מאוצרו נותן דברים
Mt 13,22 הש׳ ויש לו אנחות מזה העולם לאסוף מחנק **מדברת** הש׳ שזרועה בלבו ואינה עושה פרי: 23 אבל
Lc 2,38 38 וזאת באותה שעה היתה מתודה לש׳ והיתה **מדברת** ממנו לכל אדם אותן שממתינים פדיון ישראל:
Lc 5,7 האחרת שיבואו. ובאו ומלאו כל האניות **מדג.** באופן שכמעט לא נטבעו. 8 ומאותו הדבר כאשר
Mt 6,27 מהם. 27 ומי מכם יכול להוסיף לחיי גופו **מדה** אחת. 28 ומהמלבושים למה אתם נאנחים. הביטו
Mc 4,24 ואומר לכם ראו מה אתם שומעים. כי באותה **מדה** שתמדדו באותה תקבלו בהגדלה. 25 ואותו שיהיה
Lc 6,38 תעזבו ותעזב לכם. 38 תנו ואתן אני לכם. **מדה** טובה ובחונה ומצודקת תנו. ויותר עליונה יתנו
Lc 6,38 ויותר עליונה יתנו לכם בסוף. כי באותה **מדה** שתמדדו תמדד לכם 39 ויתנו לכם כדמותה: אינינו
Mt 22,42 ולכן לכם מה דומה משיח ממי יהיה בן. אמרו **מדוד.** 43 אמ׳ ישאוש ואיך ולמה דוד קראו ברוחני
Lc 1,50 שמו הוא עשה בי דברים גדולים 50 וחסד שלו **מדור** לדור ליריאיו. 51 כי הוא עושה דברים חזקים
Mt 13,33 לשאור שלוקחת האשה ומטמינו ומערבו בשלשת **מדות** קמח עד שהכל מחמץ. 34 כל אלה הדברים אמ׳
Lc 16,6 כמה אתה חייב לאדוני 6 והוא עונהו מאה **מדות** שמן. והוא אמר לו קח שטרך ועשה מהרה וכתב
Lc 16,7 לאחר כמה התחייבת לאדוני והוא אמר מאה **מדות** חטה והוא אומר לו קח אותיותך וכתוב שמנים. 8
Jn 2,6 וכל אחת מהאירידיש מחזקת שתים ושלש **מדות.** 7 וישאוש אמר להם מלאו כל האירידיש מים
Lc 23,2 2 והתחילו להלשינו. אנחנו מצאנו זה **מדיח** ומהפך עמנו. ומונע לתת מס לסישר. אומ׳ שהוא
Mt 23,33 אבותיכם 33 נחשים יחס שרפים. איך תנצלו **מדינה** של גיהנם. 34 בעבור זה הנה שאנכי שולח לכם
Mc 6,56 כאשר שמעו שהוא שם 56 באי זו עיר או **מדינה** הוא נכנס עוברים בדרכים ומחלים פניו שלבד
Jn 4,14 14 אבל המים שאני אתן לו יהיו מעין **מדלגת** בחיים נצחיים. 15 והאשה אמרה אליו תן לי
Mt 5,15 יכולה ליטמן העיר המונחת אל ההר. 15 אין **מדליק** האדם את הנר בעבור הניחו תחת מכסה אבל
Lc 8,16 הצער מאהבה. 16 ומי שמדליק נר אינו **מדליקו** בעבור שיחביאנו או ישימהו אחור רק בעבור
Mt 23,35 שיבא עליכם דם צדיקים שהוא נשפך על הארץ. **מדם** הבל צדיק עד דם זכריה בן ברכיה אותו שהרגתם

Mt 27,24 ידיו לפני העם ואמ׳ אני הוא שאיני יודע **מדם** זה האיש הצדיק. השמרו לכם. 25 וכל הכלל ענו
Lc 11,51 מיום שנברא העולם עד עתה מזאת האומה 51 **מדם** הבל עד דם זכריה שנשפך במובח ובבית כן. ולכן
Lc 7,7 הגון שתכנס בצל קורתי. 7 ובעבור זה אני **מדמה** שאהיה ראוי שאבוא אליך אבל תאמ׳ זה בדברים
Mt 24,32 חלקי העולם מהשמים ועד הארץ. 32 תקחו משל **מדמיון** התאנה כאשר הזמורות רבים והעלים יוצאים
Mt 23,32 בני מי שהמיתו הנביאים 32 ואתם ממלאים **מדת** אבותיכם 33 נחשים יחס שרפים. איך תנצלו מדינה
Mc 9,28 היינו יכולין אנו רפאו. 28 והוא אמ׳ זו **מדת** השטן אינה יכולה לירפא רק בתפלה ובצום 29
Mt 19,Tit לא תמחלו מלב טוב לריעכם: Tit,19 קפיטולי **מ״ה** כפי מתיאו 1 ונעשה כאשר ישאוש כלה אלה הדברים
Mt Prol,18 נראים בד׳ צורות: ואותם האדם חייב הבין **מה** שרומזות. מתיאו רומז צורת אדם. כי הוא דבר
Mt 1,20 יושאף בן דויט אל תירא לקחת מרים אשתך כי **מה** שהרתה הרתה מרוח קדש. 21 ותלד בן יקרא שמו
Mt 2,17 נולד לפי הזמן ששאל למלכים. 17 אז נשלם **מה** שאמר ירמיה הנביא 18 גדולים קולות מבכי וצעקה
Mt 3,3 תשובה כי המלכות שמימיי מתקרבת 3 זהו **מה** [*] נתנבא. אמר קול א׳ יקרא במדבר ישרו הדרכים
Mt 5,21 לא תכנסו במלכות שמים. 21אתם שמעתם **מה** שנאמר לראשונים לא תרצח. ומי שירצח ראוי
Mt 5,33 היה לזקנים לא תבטל שבועתך ושלם לאל **מה** שנשבעת. 34 ואני אומר לכם שלא ישבע אדם לשמים
Mt 5,46 והרשעים: 46 אם תאהבו האוהבים אתכם **מה** שכר יגיע אליכם. הלא זה בעצמו עושים הרשעים
Mt 6,3 3 וכאשר תעשו צדקה. לא תדע יד שמאלך **מה** שעשתה ימינך. 4 אבל תהיה צדקתך נעלמת כי אביך
Mt 6,8 8 לכן לא תאבו להדמות להם. כי האל יודע **מה** שאתם צריכים טרם תשאלהו: 9 וזאת התפלה תאמרו
Mt 6,25 אני אומר לכם לא תהיו מאד נאנחים מהגוף. **מה** תאכלו. מה תלבשו. ולא יתרה הנפש [*] מהמלבוש.
Mt 6,25 לכם לא תהיו מאד נאנחים מהגוף. מה תאכלו. **מה** תלבשו. ולא יתרה הנפש [*] מהמלבוש. 26 הביטו
Mt 6,31 אתם מאמינים. 31 לכן אל תהיו נאנחים לאמר **מה** לאכול מה נשתה או מה נלבש. 32 העמים שואלים כל
Mt 6,31 31 לכן אל תהיו נאנחים לאמר מה לאכול **מה** נשתה או מה נלבש. 32 העמים שואלים כל זה. האב
Mt 6,31 אל תהיו נאנחים לאמר מה לאכול מה נשתה או **מה** נלבש. 32 העמים שואלים כל זה. האב שלכם יודע
Mt 8,29 יכול לעבור באותו הדרך. 29 וצועק אומר **מה** לך לעשות ממני בן דוד ישאוש משיח. באת לפני
Mt 9,13 צריכים רופא אבל החולים. 13 לכו ללמוד **מה** רוצה לומר. כי אני אוהב יותר חסד מקרבן. לא
Mt 9,15 כמונו והפרושים. 15 וישוש משיח אמ׳ להם **מה** ארוס בעוד שהוא חי אין יכולין לבכות כל †אותן†
Mt 10,19 19 כאשר ינהגו אתכם תפושים אל תאנחו **מה** תענו ומה תאמרו כי השם ילמדכם באותה שעה
Mt 10,27 לא תיראום. לא נעלם שלא יהיה נגלה: 27 **מה** שאני אומר בסוד. תאמרו אתם בקול רם לפני כל.
Mt 11,4 אנו אחר. 4 וישוש ענה לכו וספרו לזואן **מה** שראיתם ושמעתם. 5 העורים רואים. והפסחים
Mt 11,13 כי כל הנביאים והדת עד זואן טבול התנבאו **מה** שהיה עתיד לבוא. 14 ואם תרצו לבחרו הוא אליהו
Mt 11,27 הוטב לפניך. 27 אבי נתן לי יכולת על כל **מה** שהוא ושום אחד אינו מכיר הבן כי אם האב. ושום
Mt 12,2 2 והפרושים שראוהו אמרו לו תלמידיך עושים **מה** שאין ראוי עשות בשבת. 3 וישואש אמ׳ להם לא אתם
Mt 12,3 בשבת. 3 וישואש אמ׳ להם לא אתם קראתם **מה** שעשה דוד כשנרעב הוא ואותם שהיו עמו 4 שנכנס
Mt 12,7 שהוא בכאן הוא גדול המקדש 7 ואם תבינו **מה** שאני חפץ לומ׳ אני חפץ חסד יותר מקרבן. שום עת
Mt 12,17 16 וציום שלא יפרסמוהו 17 בעבור ששלם **מה** שנאמר בעד ישעיה הנביא אומ׳ 18 רואה אתה בן
Mt 13,17 כי רבים נביאים ורבים סופרים כוספים ראות **מה** שאתם רואים ולא ראו ולשמוע מה שאתם שומעים ולא
Mt 13,17 ראות מה שאתם רואים ולא ראו ולשמוע **מה** שאתם שומעים ולא שמעו. 18 לכן אתם תשמעו המשל
Mt 13,46 46 וכאשר מצא אבן טובה נערכת הלך ומכר כל **מה** שהיה לו וקנה האבן: 47 עו׳ המלכות שמימיי דומה
Mt 14,7 בעבור אותו דבר הוא נשבע שהוא יתן לה כל **מה** שתשאלהו: 8 והיא היתה מוזהרת מאמה אמרה תן לי
Mt 15,11 10 וקורא אליו העם ואמ׳ שמעו והקשיבו 11 **מה** שנכנס בפה אינו מלכלכו. 12 ואז נתקרבו אליו
Mt 15,17 עדיין אתם בלתי שכל: 17 אינכם מבינים שכל **מה** שנכנס בפה נכנס בבטן ויוצא מהאחור 18 וזה
Mt 15,28 ענה ואמ׳ אשה גדולה היא: אמונתך יעשה לך **מה** שאת חפצה ובתה נתרפאה באותה שעה: 29 וכאשר
Mt 16,8 הוא אומ׳ כי אין לנו לחם. 8 וישאוש שיודע **מה** שחושבים. אמ׳ להם מה תחשבו ביניכם אנשים בלתי
Mt 16,8 לחם. 8 וישאוש שיודע מה שחושבים. אמ׳ להם **מה** תחשבו ביניכם אנשים בלתי מאמינים. אתם חושבים
Mt 16,13 בגבולות טִישְׁאַרִיאַה פִּילִיפִּי. ושאל לתלמידיו **מה** אומרים האנשים ממני. 14 והם אמרו מקצת אנשים
Mt 16,15 אחד מן הנביאים. 15 וישאוש אמ׳ להם. ואתם **מה** אתם אומרים ממני. 16 וענה שימון פירו ואמר אתה
Mt 16,19 19 כי אני אתן לך מפתחות השמים. וכל **מה** שתקשור בארץ יהיה קשור בשמים: וכל **מה** שתתיר בארץ יהיה מותר בשמים: 20 ואז צוה
Mt 16,19 וכל מה שתקשור בארץ יהיה קשור בשמים: וכל **מה** שתתיר בארץ יהיה מותר בשמים: 20 ואז צוה
Mt 16,26 בזה העולם יושיעה כי יאבד אותה בעדי. 26 **מה** יועיל לאדם אם הוא מרויח כל חללי עלמא. והנפש
Mt 17,10 יחזור חי. 10 ושואלו לו תלמידיו אומרים **מה** זה שאומרים חכמי הדת שאליהו יבא בתחלה. 11
Mt 17,24 וכאשר נכנס אל הבית קרב אליו ישוש. אמר **מה** לך דומה שימון מלכי הארץ ממי ראוי לקחת מס
Mt 17,26 הראשון שתקח תפתח לו הפה ותמצא שם כל **מה** שעולה זה אשר שאל ותנהו בעדי ובעדך: Tit,18

Mt 18,18 אויב ופרסמהו: 18 אמיתות אומר לכם אשר כל **מה** שתקשרו בארץ יהיה קשור בשמים וכל מה שתתירו
Mt 18,18 כל מה שתקשרו בארץ יהיה קשור בשמים וכל **מה** שתתירו בארץ יהיה מותר בשמים: 19 ועו׳ אומ׳
Mt 18,19 של שלום על הארץ שאבי שבשמים יתן לכם כל **מה** שתשאלו: 20 כי למקום ששנים או שלשה מקובצים
Mt 18,25 עשרת אלפים בישנאש. 25 וכאשר לא היה לו **מה** לפרוע האדון צוה שימכרו אותו ואשתו ובניו וכל
Mt 18,25 האדון צוה שימכרו אותו ואשתו ובניו וכל **מה** שיהיה לו. ושיהיה נפרע. 26 ואותו העבד כרע
Mt 18,28 פשוטים ומחזיק בו ומחניקו אומר לו פרע **מה** שאתה חייב. 29 והוא מתחנן לו ואומר חמול עלי
Mt 19,6 הם בשר אחד. לכן אין ראוי לאדם להפריד **מה** שהאל חִבֵּר. 7 והם אמרו משה צוה שאדם יתן לה ספר
Mt 19,20 20 ואמ׳ אליו הבחור כל זה בטוב שמרתי **מה** אני חסר עוד. 21 אמ׳ אליו ישו אם תחפוץ היות
Mt 19,21 אמ׳ אליו ישו אם תחפוץ היות שלם לך מכור **מה** שיש לך ותנהו לדלים ויהיה לך אוצר בשמים: ובא
Mt 19,27 הנה שאנחנו עזבנו כל העולם ונמשכים אחריך **מה** גמול יהיה לנו. 28 וישו אמ׳ להם. אמיתות לכם
Mt 20,14 לא עשית אתה תנאי עמי לפשוט אחד 14 קח **מה** שהוא שלך ולך כי אני חפץ לתת לאלה האחרונים
Mt 20,21 אותו ושאלה מתן אחד לו. 21 והוא אמר **מה** תחפוצי. והיא אמרה תרצה שאחד מבני ישב לצד
Mt 20,22 22 אז ענה ישוש ואמ׳ אינכם יודעים **מה** אתם שואלים. תוכלו לסבול המות שאני אסבול. והן
Mt 20,32 בן דוד יהיה לך חמלה ממנו. 32 וישוש קראם **מה** אתם שואלים מה אתם חפצים אעשה לכם. 33 והם
Mt 20,32 חמלה ממנו. 32 וישוש קראם מה אתם שואלים **מה** אתם חפצים אעשה לכם. 33 והם אמרו אדון שתפתח
Mt 21,16 בן דוד היו כעוסים. 16 ואמרו לו שומע אתה **מה** אומרין אלו. וישאוש אמר הין: לא אתם קראתם מה
Mt 21,16 אלו. וישאוש אמר הין: לא אתם קראתם **מה** אומר הנביא. אדון אתה השלמת ההלול מפי עוללים.
Mt 21,22 שיקום וישפיל עצמו בים שתכף תעשה 22 וכל **מה** שתשאלו בתפלה בהיות לכם אמונה תשיגו. 23 וכאשר
Mt 21,28 אומ׳ באי זה כח אני עושה אלה הנפלאות. 28 **מה** דומה לכם. אדם אחד היו לו עשרה בנים. ובא
Mt 21,40 לכרם והרגוהו. 40 לכן כאשר יבא בעל הכרם **מה** יעשה לאותן העובדים. 41 והם ענו הוא יכלה
Mt 22,17 אתה אין מביט גופות האנשים. 17 תאמר לנו **מה** נראה לך. חייבים אנו לתת מס לסיסר או לא. 18
Mt 22,21 ואמרו מסיסר והוא אמר להם לכן תנו לשישאר **מה** שראוי לסישאר ולאל מה שראוי לאל. 22 וכאשר
Mt 22,21 להם לכן תנו לשישאר מה שראוי לסישאר ולאל **מה** שראוי לאל. 22 וכאשר שמעוהו היו תמהים ועזבוהו
Mt 22,31 האל בשמים 31 ומתחיית המתים לא אתם קראתם **מה** שהאל אמ׳ לכם 32 אני הוא אלהי אברהם אלהי יצחק
Mt 22,42 ולכל אותם שהיו נאספים. 42 ולכן לכם **מה** דומה משיח ממי יהיה בן. אמרו מדוד. 43 אמ׳
Mt 23,3 המאותתים והפרושים עלו בקתדרא משה. 3 כל **מה** שיאמרו לכם תשמרו ותעשו. אבל לא תעשו כמעשיהם
Mt 23,14 אוי לכם יודעי ספר פרושים רמאים שאוכלים **מה** שיש לאלמנות עם תפלה ארוכה. ובעבור זה תסבלו
Mt 23,17 למקדש אותו חייב לפרוע. 17 פתאים ועורים. **מה** הוא דבר גדול הזהב או המקדש שמקדש הזהב. 18
Mt 23,21 שהם עליו. 21 או שנשבע במקדש נשבע בכל **מה** שהוא ממנו. 22 ומי שנשבע בשמים נשבע בקתדראת
Mt 23,26 מטרף ואזור: 26 פרושים עורים טהרו ראשונה **מה** שהוא בפנים ואחר תהיו כולכם נקיים מבחוץ: 27
Mt 25,24 ואכזרי. אתה קוצר במקום שלא זרעת ומלקט **מה** שלא פזרת 25 ופחדתי וטמנתי הבזנטש בארץ: עתה
Mt 25,26 עבד רשע ופחדן אחר שאתה יודע שאני קוצר **מה** שלא זרעתי ומלקט אל מקום שלא פזרתי 27 לכן היה
Mt 26,15 אישקריוט הלך לשרי הכהנים 15 ואמר להם **מה** תרצו תת ואני אמסור לכם ישאוש והם נדרו לו ל׳
Mt 26,66 הכהנים קרע מלבושו ואמ׳ זה אמ׳ גדוף 66 **מה** דומה לכם והם ענו אומרים ראוי הוא למות 67
Mt 26,70 70 והוא כפרו לפני הכל. אומ׳ אֵינִי יודע **מה** את אומרת. 71 וכאשר יצא מהפתח האחר שפחה אמרה
Mt 27,4 דם צדיק הוא כאיש שאינו יודע. והם ענו **מה** לנו אתה תראהו 5 וזרק הל׳ פשיטין במקדש והלך
Mt 28,11 הלכו קצת מהשומרים באו בירושלם וספרו כל **מה** שנעשה לשרי הכהנים 12 והם אספו הזקנים ועשו
Mt 28,15 נשיג שתהיו בטוחים 15 והם לקחו הכסף ועשו **מה** שאמרו הם: ואלה הדברים מוגדים בין היהודים עד
Mt 28,20 האב והבן ומהקדש רוח 20 ותלמדום ושמרו כל **מה** שצִויתי אתכם. ואני אהיה עמכם בכל עת עד סוף
Mc Prol,19 מהכהונה. אבל השם׳ מביט אמונתו. הציל **מה** שאבד אשר לו הושב האצבע. וזה אחד הגמון
Mc 1,24 והיה בבית הכנסת אדם אחד וצועק 24 ואומ׳ **מה** לך עשות ממני ישואוש נזוריט באת להשמיד אותנו.
Mc 1,27 היו תמיהים. והלכו אחד אל אחד אומרים. **מה** יהיה זה מהמוסר חדש אשר לו יכולת לצוות השדים
Mc 1,44 לך ותתראה לסגני הכהנים ותדור בעד טהרתך. **מה** שמשה מצוה לעדות בישראל. 45 וכאשר יצא הוא
Mc 2,8 הכיר מחשבותיהם בעד הקדוש רוח ואמ׳ להם **מה** תחשבו בלבבכם 9 אי זו היא מלה נקלה לאמר לנטול
Mc 2,24 24 והפרושים אמרו לו תלמידך עושים בשבת **מה** שאין ראוי עשות. 25 ואמ׳ ישאוש להם לא קראתם.
Mc 2,25 ראוי עשות. 25 ואמ׳ ישאוש להם לא קראתם. **מה** שעשה דוד הוא וחיילותיו כאשר נרעבו. 26 שהוא
Mc 2,28 השבת. 28 ובעבור זה בן האלוה אדון מכל **מה** שהוא בעולם ומהשבת: Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי
Mc 4,24 לו אזנים לשמוע ישמע. 24 ואומר לכם ראו **מה** אתם שומעים. כי באותה מדה שתמדדו באותה תקבלו
Mc 5,7 בא במרוצה והתפלל לו 7 אומר בקול גבוה. **מה** לך עשות ישאוש ממני בן האלוה עליון אני משביעך
Mc 5,9 אליו ישאוש צא חוץ רוח אינו נקי. 9 ושאלו **מה** שמך. והוא ענה שמי מספר כי רבים הם. 10 ובקשהו

Mc 5,14 ברחו והגידוהו בעיר ויצאו כולם לראות **מה** שקרה. 15 וכאשר היו באים לישאוש והם ראו אותם
Mc 5,16 מושטנים שהיו בטוב. שכלם נפחדו 16 וספרו **מה** שראו ומה שהיה מעשה מאותו שהיה מושטן
Mc 5,26 דם זה שנים עשר שנים עברו 26 והוציאוה כל **מה** שהיה לה ברפואות בלא תועלת. שאינה מוצאה. 27
Mc 6,22 ואמר אירודיש המלך אל הנערה. שאלי **מה** תחפוצי ואתנהו לך 23 ועשה שבועה שיתן לה כל
Mc 6,23 ואתנהו לך 23 ועשה שבועה שיתן לה כל **מה** שתשאל עד חצי מלכותו: 24 וכאשר יצאתה משם אמרה
Mc 6,24 מלכותו: 24 וכאשר יצאתה משם אמרה לאמה **מה** אשאל. והיא אמרה לה תשאלי ראש גואן טבול. 25
Mc 6,30 30 ובאו התלמידים לישאוש וספרו לו כל **מה** שעשו ולמדו 31 וישאוש אמ׳ בואו ונלך במדבר
Mc 7,8 ומצות לאנשים 8 ועוזבים מצות האל ותופשים **מה** שהוא נמסר מהאנשים ובא להם גביעים וכלי כסף
Mc 7,15 מבחוץ נכנס באדם אינו יכול לטנפו. אבל **מה** שיוצא מלב האדם מלכלכו. 16 מי שיש לו אזנים
Mc 7,17 וכאשר ישוש נכנס בבית התלמידים שאלוהו. **מה** רוצה לאמר אותה התמונה. 18 והוא אמ׳ להם א״כ
Mc 7,37 מצוה עוד מגלה 37 ומתמיהים. אומרים כל **מה** שעשה ישאוש עשה היטב כי הוא עשה האלמים דבר
Mc 8,2 הם נמשכים אחרי זה שלשת ימים. ואין להם **מה** לאכול. 3 ואם אני אשלחם בביתם יתעלפו בדרך. כי
Mc 8,27 27 [*] ועדיין שאל ישאוש לתלמידים **מה** אומרים העמים ממני מי אני 28 והם ענו אומרים
Mc 8,29 אומרים נביא. 29 והוא אמ׳ להם ואתם **מה** אתם אומרים ממני. מי אני. וענה פירו ואמר אתה
Mc 9,5 ולמ ולמשה אחד ולאליהו אחד. 5 ולא יודע **מה** הוא אומ׳. כי הם היו מאד מפחדים 6 ונעשית עב
Mc 9,10 ממות 9 והם העלימוהו ביניהם. 10 ושאלו לו **מה** רוצה לומ׳ זה שהפרושים אומרים והסופרים אחריהם
Mc 9,32 ובאו בכפר נחום. וכאשר היו בבית ישו שאלם **מה** הייתם חולקים אתם בדרך. 33 והם שותקים כי הם
Mc 9,49 49 טוב הוא המלח אבל אם המלח תפסק עם **מה** נבשל יהיה עמכם מלח ויהיה עמכם שלום: Tit,10
Mc 10,3 איש לעזוב אשתו. 3 וישוש ענה ואמ׳ להם. **מה** צוה לכם משה. 4 והם אמרו משה התיר שאדם יכתוב
Mc 10,17 אדם אחד וכרע לפניו מבקש ואומר מלמד טוב **מה** נעשה בעבור שנוכל להשיג מלכות שמימיי. 18
Mc 10,36 שאנחנו נשאל תעשה לנו. 36 וישאוש אמ׳ להם **מה** תרצו. אעשה לכם. 37 והם אמרו תן לנו שאחד ממנו
Mc 10,38 באורך. 38 וישאוש אמ׳ להם. אינכם יודעים **מה** אתם שואלים. תוכלו אתם סבול המיתה שאני אסבול.
Mc 11,5 שהיו שם אמרו להם למה אתם מתירים העיר. **מה** אתם עושים. 6 והם אמרו מה שישאוש צום והניחוהו
Mc 11,6 מתירים העיר. מה אתם עושים. 6 והם אמרו **מה** שישאוש צום והניחוהו 7 להוליך העיר לישאוש.
Mc 11,11 משמים: 11 ונכנסו בירושלם במקדש והביט כל **מה** שהיה בפנים. ובערב הוא יוצא בבאטניאה עם י״ב
Mc 11,24 יהיה לכם אמונה חזקה באל ותשיגו כל **מה** שתשאלו. 25 וכאשר תעמדו בתפלה תמחלו אם לכם
Mc 12,9 והמיתוהו והשליכוהו חוץ לכרם. 9 לכן **מה** יעשה אדם הכרם כאשר יבא יכלה אותן העובדים
Mc 12,17 אמרו דשיסר 17 וישוש אמ׳ להם תחזרו לשישר **מה** שהוא לסיסר ולאל מה שהוא מהאל. והם עמדו תמהים
Mc 12,17 אמ׳ להם תחזרו לשישר מה שהוא לסיסר ולאל **מה** שהוא מהאל. והם עמדו תמהים ממנו: 18 ובאו אליו
Mc 12,35 שום קושיא. 35 ועונה ישוש ומלמד במקדש. **מה** אומרים החכמים מאותתים ממי הוא בן 36 דויט אמ׳
Mc 13,11 11 וכאשר ינהגו אתכם תפושים אל תפחדו **מה** תאמרו אתם תדברו כאשר הקדוש רוח יישרכם באותה
Mc 14,64 כן ואתם כוספים עדים. 64 שמעתם קללה. **מה** דעתכם וכולם העניישוהו [*] [*] 65 [*] ורחקו
Mc 14,71 71 והוא התחיל לקלל ולישבע שאינו יודע **מה** הוא האיש שאומרת. 72 ומיד התרנגול קרא פעם
Mc 15,12 שיחזור להם. 12 ופילאט אמ׳ להם פעם אחרת **מה** תחפצו שאעשה ממלך היהודים 13 והם צעקו תלהו:
Lc 1,76 לפניו כל ימינו. 76 ואתה נער תקרא נביא **מה** מאד נעלה כי אתה תלך לפני האדון בעבור שתבין
Lc 2,23 הנער בירושלם בעבור שידרו לשם 23 כפי **מה** שכתוב בדת הש׳ שכל זכר פטר רחם יהיה קדוש לשם
Lc 2,49 כואבים ומאד חפשנוך. 49 והוא אמ׳ להם **מה** זה תשאלותי לא ידעתם שחוייב שאני אהיה באותן
Lc 3,10 באש: 10 והעמים שואלים לו אומרים א״כ **מה** יעשו. 11 והוא ענה אומ׳ אותו שיש לו שתי
Lc 3,12 12 ובאו העולמיים בעבור שיטבלו ואמרו רבי **מה** יעשו. 13 והוא ענה להם לא תעשו עוד. לבד כמה
Lc 3,14 לכם רשות. 14 והפרושים שאלוהו אומרים **מה** יעשו. ויואן אמ׳ אל תחפצו רע לשום אדם ואל
Lc 4,34 בבית הכנסת וצועק בקול גדול ואומר 34 **מה** לך ישאוש נזוריט שבאת להשמידנו. אני יודע שאתה
Lc 4,36 וכולם פחדו ומד ומדברים ביניהם ואומרים **מה** דבר הוא זה שיש לו כח ומצוה הרוחות הרעים
Lc 6,2 מאותן פרושים אומרים להם למה אתם עושים **מה** שאינו ראוי עשות בשבת 3 וישאוש ענה ואמ׳ להם
Lc 6,3 בשבת 3 וישאוש ענה ואמ׳ להם לא קראתם **מה** שעשה דוד כשהיה לו רעב והוא ואותן שהיו עמו 4
Lc 6,5 לשום אדם לאוכלו רק הכהנים. 5 ואומ׳ לכם **מה** אדון הוא בן האדם. ועוד מהשבת. 6 ונעשה היה
Lc 6,11 11 ואותם מלאים חימה מדברים ביניהם **מה** שנעשה מישאוש. 12 ונעשה בימים ההם שישאוש עלה
Lc 6,46 למה אתם קוראים אותי אדון. ואינכם עושים **מה** שאני מצוה. 47 כל איש שבא אלי ובדברי ועושה
Lc 7,22 [*] 22 וענה ישאוש ואמ׳ להם. לכו ואמרו **מה** שראיתם ושמעתם העורים רואים. הפסחים הולכים.
Lc 7,42 והאחר היה חייב לו אחד. 42 ולא היה להם **מה** שיפרעוהו. נתן לכל אחד מה שחייב. איזה אוהב
Lc 7,42 42 ולא היה להם מה שיפרעוהו. נתן לכל אחד **מה** שחייב. איזה אוהב יותר מאלו השנים. 43 ענה

Lc 8,18	כי לאותן שיש לו יעשוק. ואותו שאין לו	**מה**	שחושב שיהיה לו יהיה לו נגזל. 19 ובאו לישוש
Lc 8,28	משיח נפל לפניו צועק בקול גדול ואומר	**מה**	לך ישאוש לבא אלי בן האל מאד עליון מבקש אני
Lc 8,30	מובא במדבר בכח השדים. 30 וישאוש שאלו	**מה**	שמך. והוא ענהו ליגיאו ר״ל מספר כי שדים רבים
Lc 9,12	הקרובים למקום זה למען יוכלו למצוא	**מה**	שיאכלו כי המקום הזה הוא חרב 13 וישוש אמ׳ להם
Lc 9,18	והתפלל ותלמידיו סמוכים לו וישו שאלם	**מה**	אומרים העם מי אני 19 וענו ואמרו יואן טבול
Lc 9,33	אחד. ולאליהו אחד. ומדבר ואינו יודע	**מה**	אומר. 34 ובאומרו דברים אלו באה עב לבנה ועשתה
Lc 9,36	וישאוש צוה אותם ואמ׳ להם אל תגידו לאדם	**מה**	שראיתם. עד שהבן יקום חי אחרי מותו. 37 וביום
Lc 10,23	פניו לתלמידיו ואמ׳ מאושרים הם שרואים	**מה**	שאתם רואים. 24 אני אומר לכם כי נביאים רבים
Lc 10,24	אותן הדברים שאתם רואים ולא ראו. ולשמוע	**מה**	שאתם שומעין ולא שמעו. 25 והנה חכם אחד בדת קם
Lc 10,26	אעשה למען השיגי חיים נצחיים 26 ואמ׳ לו	**מה**	כתו׳ בדת מזה העניין. 27 והוא ענה ואמ׳ תאהב
Lc 11,6	לחם ג׳ 6 כי אהובי בא מהדרך אלי. ואין לי	**מה**	שאוכל להניח לפניו. 7 והוא ענה לו מבפנים אל
Lc 11,39	ואדונינו אמר אליו פרושים עתה אתם מטהרים	**מה**	שהוא מחוץ גביע ומן הקערה. ומה שהוא בפנים
Lc 11,40	שלכם הוא לב רב וגניבה. 40 סכלים מי שעשה	**מה**	שהוא מחוץ לא עשה מה שהוא בפנים. 41 לכן תנו
Lc 11,40	40 סכלים מי שעשה מה שהוא מחוץ לא עשה	**מה**	שהוא בפנים. 41 לכן תנו בצדקה מה שיותר לכם
Lc 11,41	לא עשה מה שהוא בפנים. 41 לכן תנו בצדקה	**מה**	שיותר לכם וכל הדברים יהיו לכם טהורים. 42 רק
Lc 12,15	השמרו מכל כילות כי חיי האדם אינה בהשפעת	**מה**	שהוא מחזיק. 16 ואמ׳ להם משל שדה אדם עושה
Lc 12,17	כגודל השפע. 17 והאדם חושב בעצמו אומר	**מה**	אעשה שאין לי במה אאסוף טובתי ופירותי. 18
Lc 12,26	26 ואם הדבר המעט הזה אין בידכם לעשות על	**מה**	תשתדלו בחריצות על יתר הדברים. 27 תהיו חושבים
Lc 12,29	למה אתם במעט אמונה. 29 ואל תחפצו לבקש	**מה**	תאכלו ומה תשתו ואל תתנשאו למעלה. 30 כי כל
Lc 12,33	כי לאביכם ערב תת לכם מלכות: 33 תמכרו	**מה**	שאתם מחזיקים ותנו צדקה כי אתם מתקנים אוצר
Lc 12,57	לא תבינו זה העת 57 ולמה לא תדינו עצמכם	**מה**	שהוא יושר הדבר. 58 וכאשר אתה הולך עם שכנגדך
Lc 14,14	והעורים 14 וברוך תהיה כי אין להם	**מה**	שיגמלוך: והשכר תשיגהו בתחיית הצדיקים. 15
Lc 14,21	יכול ללכת. 21 וחזר המשרת ואמ׳ לו כל	**מה**	שאמרו: ואז כעס האדון ואמ׳ לעבדו צא מהר בשוק
Lc 15,12	לי חלק הירושה הראויה לי. וחלק להם עצמות	**מה**	שהיה לו: 13 ואחר ימים מועטים מקובצים כל
Lc 15,16	בעירו לשמור החזירים 16 ונתאוה לאכול	**מה**	שהחזירים אוכלים ואין נותנין לו: 17 והוא אמ׳
Lc 15,26	והמחולות. 26 וקרא אחד מן העבדים. ושאלו	**מה**	זה. 27 ואמרתי לו אחיך בא: ואביך המית עגל אחד
Lc 16,2	רע. שמפסיד נכסי האדון 2 וקראו ואמר לו	**מה**	זה שאני שומע עליך. תן חשבון מהה מההרשאה. כי
Lc 16,3	תשתדל בהרשאה ההיא. 3 והמורשה אמ׳ בקרבו	**מה**	אעשה שאדוני נוטל ממני הרשאתי. איני יודע
Lc 16,4	לחשוב בושת יש לי לשאול. 4 איני יודע	**מה**	אעשה כשאהיה מסולק מן ההרשאה באופן שיקבלני
Lc 17,10	שצוה לכם. תאמרו אנחנו עבדים ולא מועילים	**מה**	שעלינו לעשות עשינו. 11 ונעשה בעוד שהולך
Lc 18,6	הבא תעשה לעג ממני. 6 ואדונינו אמר ראו	**מה**	אמר הדיין מה עלב. 7 והש׳ לא ינקום אותם שהם
Lc 18,6	ממני. 6 ואדונינו אמר ראו מה אמר הדיין	**מה**	עלב. 7 והש׳ לא ינקום אותם שהם נבחרים צועקים
Lc 18,18	18 ושר אחד מהפרושים שאלו אמ׳ רבי טוב	**מה**	אעשה שאוכל לנחול חיים נצחיים. 19 וישאוש אמר
Lc 18,34	מבינים. זה הדבר נעלם היה מהם ולא הבינו	**מה**	הוא. 35 ונעשה כאשר ישאוש קרב ליריחו עיור אחד
Lc 18,36	לו. 36 וכאשר העור שמע שעובר עם רב שאל	**מה**	זה 37 ואמרו לו כי ישוש נזורט עובר באותו
Lc 18,41	לו העור וכאשר הביאוהו אליו שאלו 41	**מה**	אתה חפץ שאעשה לך והוא אמ׳ אדון שאהיה רואה 42
Lc 19,10	שזה בן אברהם 10 בא לבקש מן האדם להושיע	**מה**	שהיה אבוד. 11 וזה אמ׳ לאותן האנשים בעבור
Lc 19,21	פחדתי ממך כי אתה הוא איש אכזרי אתה לוקח	**מה**	שלא הנחת. וקוצר מה שלא זרעת. 22 והאדון אמר
Lc 19,21	איש אכזרי אתה לוקח מה שלא הנחת. וקוצר	**מה**	שלא זרעת. 22 והאדון אמר לו עבד רע מפיך
Lc 19,22	אשפטך. אתה יודע שאני איש אכזרי לוקח	**מה**	שלא הנחתי ומלקט מה שלא זרעתי 23 ולמה לא נתת
Lc 19,22	שאני איש אכזרי לוקח מה שלא הנחתי ומלקט	**מה**	שלא זרעתי 23 ולמה לא נתת ממוני ברבית. אני
Lc 19,26	אדם שיש לו ינתן לו ויושפע. ומי שאין לו	**מה**	שיש לו יגזל ממנו. 27 אכן אותם אויבים שאין
Lc 19,48	ושרי העמים אבו להשמידו 48 ולא מצאו	**מה**	לעשות לו כי כל העם שומעין לו מקשיבין אליו:
Lc 20,13	בחבורה שלחוהו בחוץ. 13 ואדון הכרם אמ׳	**מה**	אעשה אשלח היקיר בני אהובי באולי כאשר יראוהו
Lc 20,15	אותו מן הכרם והרגוהו. לכן בעל הכרם	**מה**	יעשה להם. 16 יבא וישמיד אותן עובדי אדמה:
Lc 20,17	נשמע אמרו לא יאבה השם׳: 17 [*] א״כ	**מה**	רוצה לומ׳ זה שכתו׳ אבן מאסו הבונים הוא היתה
Lc 20,20	שעושים עצמם צדיקי׳ בעבור שיתפשוהו בדבר	**מה**	וימסרוהו לשרים. 21 ושאלוהו אומרים רבי אנחנו
Lc 20,24	מנסים אותי רמאים. 24 הראוני פשוט אחד	**מה**	דמותו וכתיבתו. והם ענו לו משישר. 25 והוא אמר
Lc 22,37	ויקנה סכין. 37 כי אני אומר לכם כי	**מה**	שכתוב חוייב שיעשה בו. ועם הרעות הוא מזומן כי
Lc 22,49	תבגוד בן האדם. 49 וראו אותם שסביב היו	**מה**	שעתיד לבוא: אמרו לו אדון אם נכה בסכין 50

Lc 22,60 גלליב הוא. 60 ופירו אמר אדם איני יודע **מה** אתה אומר: ומיד קרא התרנגול. 61 וישאוש נהפך
Lc 23,31 עלינו. 31 כי אם בעין הלח נעשו דברים אלו **מה** יעשו ביבש. 32 ושנים אחרים רעים נוהגים עמהם
Lc 23,34 34 וישו אמר אב מחול להם כי אין יודעים **מה** הם עושים. ומחלקים ביניהם מלבושיו ומטילים
Lc 24,19 דברים נעשו באלו הימים 19 ולהם ישאוש ענה **מה** הן הדברים [*] [*] מישואש נזוריט שהוא גביר
Jn 1,3 נעשים בעדו. וזולתו שום דבר אינו נעשה: **מה** שנעשה 4 כי היה חיים אותו החיים היה נר
Jn 1,22 מי אתה. למען נשיב מענה לאותם ששלחונו **מה** אתה אומ׳ מעצמך. 23 ענה אני הוא קול הקורא
Jn 2,4 אין להם יין. 4 ענה ישאוש אליה. אשה **מה** לי ולך עדיין אין שעתי ראוייה. 5 אמרה אם ישוש
Jn 2,7 אמר להם מלאו כל האירידיש מים וימלאום כל **מה** שיוכלו החזיק. 8 וישאוש אמר להם תוציאו מהם
Jn 3,6 שפעם אחרת יהיה נולד ממים ומרוח הקדש: 6 **מה** שנולד מהבשר בשר הוא. ומה שנולד מרוח רוח הוא.
Jn 3,11 לא ידעת. 11 אמת אני אומר לך שאנחנו **מה** שיודעים מדברים וממה שראינו עושים עדות ולא
Jn 4,11 11 ענתה האשה אליו הבור הוא עמוק ואין לך **מה** שתוכל לשאוב ואיך תתן לי מים חיים: 12 האתה
Jn 4,27 מדבר עם האשה. אכן אחד מהם לא אמר לו **מה** אמר לו מה אתה שואל ומה אתה מדבר עמה: 28 אז
Jn 4,27 האשה. אכן אחד מהם לא אמר לו מה אמר לו **מה** אתה שואל ומה אתה מדבר עמה: 28 אז עזבה האשה
Jn 4,33 ידעתם: 33 אז אמרו התלמידים. אי זה שהביא **מה** לאכול. 34 וישאוש אמ׳ להם. אכילתי היא לעשות
Jn 4,38 ואחד המלקט. 38 אני שלחתי אתכם ללקוט **מה** שלא טרחתם בו. אחרים הם שטרחו עליו. ואתם
Jn 5,19 אינו יכול לעשות לכם אי זה דבר מעצמו. רק **מה** שראה עשות לאב. כי הדברים שהוא עושה. הבן עושה
Jn 6,6 העמים. 6 זה אמר היה לנסות כי יודע הוא **מה** שהיה לו לעשות. 7 ענה אליו פיליף ב׳ מאות
Jn 6,9 חמש מאות ככרות לחם שעורה ושני דגים. אבל **מה** יהיה בין כלם. 10 אז אמ׳ ישאוש עשו שישבו העם.
Jn 6,28 להם. כי האל אב סימן הוא. 28 אז אמרו לו **מה** נעשה שנוכל לעשות פעולות טובות לאל. 29 ענה
Jn 6,37 לכם. כי ראיתוני ולא האמנתם בי. 37 כל **מה** שנתן לי האב יבוא לי. ואני לא אשליכנו בחוץ
Jn 7,51 אינה שומעת אותו ראשונה. או אם אין מכיר **מה** הוא עושה: 52 אז ענו ואמרו לו אתהו גליליב חפש
Jn 8,5 משה צותה לנו שתהיה נידונה בסקילה. ואתה **מה** אומר בזה. 6 והם מנסים אותו לב לוועדו. וישאוש
Jn 8,27 ממנו הן הם אני מדבר בעולם. 27 ולא הכירו **מה** אומר להם. האל הוא אביו: 28 אז אמ׳ ישוש להם
Jn 8,38 כי דברי אינינו בתוככם: 38 אני מדבר **מה** שראיתי מהאב ואתם באביכם עושים: 39
Jn 8,38 בתוככם: 38 אני מדבר מה שראיתי מהאב ואתם **מה** שראיתם באביכם עושים: 39 ענו ואמרו לו אברהם
Jn 8,44 ולא עמד באמת כי אין אמת אתו. כי כל **מה** שמדבר שקר מה שהוא קרוביי לו מדבר. כי אביו
Jn 8,44 באמת כי אין אמת אתו. כי כל מה שמדבר שקר **מה** שהוא קרוביי לו מדבר. כי אביו שקרן הוא. 45
Jn 9,17 גדולה ביניהם. 17 אז אמרו פעם אחרת לעור. **מה** אתה אומ׳ ממי שפתח עיניך. והוא אמ׳ שנביא הוא:
Jn 9,26 שהייתי עור ועתה אני רואה: 26 אז אמרו לו **מה** עשה לך ואיך פתח עיניך. 27 והוא ענה כבר
Jn 10,6 6 זה המשל אמר ישאוש להם. רק הם לא הכירו **מה** אמ׳ להם. 7 אז אמר ישאוש פעם אחרת להם באמת
Jn 10,29 לעולם: ואחר לא יטרוף אותם מידי. 29 אבי **מה** שנתן לי גדול הוא מכל הדבים ושום אדם אין יכול
Jn 11,46 בו. 46 ומקצת מהם הלכו לפרושים ואמרו להם **מה** שישאוש עשה: 47 אז התאספו ההגמונים והפרושים
Jn 11,47 אז התאספו ההגמונים והפרושים נגד ישאוש. **מה** נעשה שזה האיש עושה אותות רבים. 48 אם אנחנו
Jn 11,56 שאלו ישאוש עומד במקדש שהיה מדבר בעצמו **מה** אתם חושבים שלא בא ביום המועד 57 וכבר אמרו
Jn 12,6 כי הוא גנב. והיה לו כיסין שבהם משים **מה** שהם נושאין: 7 אז אמר ישאוש תעזבו אותו אותו
Jn 12,38 הנביא יהיה נשלם. שאמר אדון מי האמין **מה** ששמענו. וכח האל שסופר 39 ובעבור זה לא היה
Jn 13,27 ולקח מלא פת אז בא השטן. וישו אמר אליו **מה** אתה עושה עשהו ביותר מהירות 28 וזה אחד
Jn 15,15 אומר שאתם תהיו עבדים כי העבד אינו יודע **מה** האדון עושה. אבל אומר אני לכם היותכם אוהבי כי
Jn 15,19 מאס ראשונה. 19 אם אתה מזה העולם. העולם **מה** שהוא שלו אוהב. אבל כי אינכם מזה העולם בעבור
Jn 16,17 הולך אל האב: 17 אז אמרו תלמידיו ביניהם **מה** הוא זה שאומר לנו אחר מעט לא תראוני. ופעם
Jn 16,18 כי אני הולך אל האב. 18 אז אומרים **מה** הוא זה שאומר לנו מעט. אין אנו יודעים מה מדבר
Jn 16,18 מה הוא זה שאומר לנו מעט. אין אנו יודעים **מה** מדבר ישאוש: 19 וכשבא רצו לשואלו. אמר אליהם
Jn 16,19 ישאוש: 19 וכשבא רצו לשואלו. אמר אליהם **מה** זה אתם מדברים בקרבכם כי אני אמרתי אחר מעט.
Jn 18,4 כל הדברים עתידים לבא עליו. יצא ואמ׳ להם **מה** אתם מבק מבקשים. 5 ואמרו ישאוש דנזריט. וישאוש
Jn 18,7 לאחוריהם ונפלו לאחור: 7 אז שאל פעם אחרת **מה** אתם מבקשים והם אמרו ישאוש דנאזריט. 8 ענה
Jn 18,21 היהודים מתקבצים. ודבר לא דברתי בסתר 21 **מה** אתה שואל לי. שאל לאותן שמנעוני אי זה דברים
Jn 18,35 ואני יהודי עמך והגמוניך מסרו לי אותך לי **מה** עשית: 36 ענה ישאוש מלכותי אינינו מזה העולם
Jn 18,38 אמיתי שומע דברי: 38 ופילאטו אמ׳ אליו **מה** הוא אמת. וכאשר זה אמ׳ פעם אחרת אמ׳ להם אני
Jn 19,22 שהיה מלך היהודים. 22 ענה פילאט אומ׳ **מה** שכתוב כתוב יהיה: 23 אז הפרושים כשתלוהו לקחו
Jn 19,23 והיתה בזולת שום תפירה ונש ונשאה על **מה** שעליו. 24 אז אמרו ביניהם לא נקרעה אבל נפילה

Jn 21,5 5 אז אמ׳ להם ישאוש נערים יש לכם **מה** לאכול וענו לו אין. 6 והוא אמר להם שימו
Jn 21,21 חזהו. 21 אז כשפירו ראה זה אמר לישאוש. **מה** יהיה מזה. 22 ישאוש אמר אליו אני רוצה שיע
Jn 21,22 אמר אליו אני רוצה שיע שיעמוד פה עד שאבא **מה** לך אתה תלך אחרי. 23 אז יצא זה הדבר בתוך אחיו
Jn 21,23 ימות. רק אמר אני רוצה שכן יעמוד עד שאבא **מה** לך. 24 זה הוא התלמיד שעושה עדות מאלו הדברים
Mt 16,9 לכם לחם. 9 למה אינכם מבינים ומזכירים **מה׳** לחמים ומה׳ אלפים איש. וכמו דבלות נשארו. 10
Jn 6,42 מן השמים. 42 ואמרו אינינו זה בן יוסף **מהאב** והאם שאנו מכירים באיזה אופן הוא אומר שירד
Jn 6,45 והיו כולם מלומדים מהאל. כל איש השומע **מהאב** אחרי כן בא אלי. 46 לא בעבור שאי זה מהם ראה
Jn 8,38 אינינו בתוככם: 38 אני מדבר מה שראיתי **מהאב** ואתם מה שראיתם באביכם עושים: 39 ענו ואמרו
Jn 15,26 וכאשר יבא רוח הקדש אותו שאני אשלח בכם **מהאב** רוח אמת היוצא מהאב הוא יעשה עדות לי. 27
Jn 15,26 אותו שאני אשלח בכם מהאב רוח אמת היוצא **מהאב** הוא יעשה עדות לי. 27 ואתם תעשו עדות שבת
Jn 16,28 אותי והאמנתם שיצאתי מהאל. 28 אני יצאתי **מהאב** ובאתי לעולם. ופעם אחרת אני עוזב העולם
Jn 7,22 משה ברית מילה לא שאותו דבר היה ממשה רק **מהאבות.** ובשבת מוהלים אתם האנשים: 23 אם איש נכנס
Mt 15,17 מבינים שכל מה שנכנס בפה נכנס בבטן ויוצא **מהאחור** 18 וזה שיוצא מהפה בא מהלב ואותו שהוא
Jn 2,6 ואבן מונחת כמנהג טהרת היהודים וכל אחת **מהאירידיש** מחזקת שתים ושלש מדות. 7 וישאוש אמר
Mt 8,12 חוצה בערפליות: ושם יהיה בכי ורעדה **מהאל.** 13 וישואש משיח אמ׳ לאותו שר לך וכמו שהיא
Mt 21,42 החומה היא היתה מונחת בפינה. פועל הוא **מהאל** לעיניכם. 43 אכן מזה לכם אומר שמלכות הש׳
Mt 24,31 צועקים בגודל קולות ויקבצו הנבחרים **מהאל** מד׳ חלקי העולם מהשמים ועד הארץ. 32 תקחו
Mc Prol,1 שי׳ מתיב תלמיד ומגיד: מרקו מגיד נבחר **מהאל** ובן ש׳ פירו בעבור שכילה ותלמיד בדבר האל.
Mc 12,17 תחזרו לשישר מה שהוא לסיסר ולאל מה שהוא **מהאל.** והם עמדו תמהים ממנו: 18 ובאו אליו הצדוקים
Lc 1,32 ישאוש. 32 זה יהיה גדול ויהיה נקרא בן **מהאל** עליון. ואדונינו הש׳ יתן לו קתדראת הש׳ אב
Jn 6,45 כי כתוב הוא בנביאים. והיו כולם מלומדים **מהאל.** כל איש השומע מהאב אחרי כן בא אלי. 46 לא
Jn 6,46 לא בעבור שאי זה מהם ראה האב. אם לא שהוא **מהאל.** והוא ראה האב. 47 אמת אומ׳ אני לכם מי
Jn 7,17 רוצה לעשות רצון האל יכיר המוסר אם הוא **מהאל.** או דברו מעצמו. 18 מי שמעצמו מדבר מעלתו
Jn 8,40 להורגני. איש שאמרתי אמת לכם אותה ששמעתי **מהאל.** זה עשה אברהם 41 אתם עושים מעשה אביכם.
Jn 8,47 אני לכם אמת למה לא תאמינוני. 47 מי שהוא **מהאל.** שומע דבר האל. ובעבור זה אינכם שומעים
Jn 8,47 ובעבור זה אינכם שומעים אותו. כי אינכם **מהאל:** 48 אז ענו היהודים ואמרו אין אנו אומרים
Jn 9,16 16 אז אמרו מקצת מהפרושים זה האיש אינינו **מהאל** כי אינו שומר השבת. ואחרים אומרים איך יוכל
Jn 9,33 עור 33 אם לא זה האיש. ואם לא היה לו **מהאל** לא היה בידו לעשות דבר: 34 אז ענו ואמרו לו
Jn 13,3 כי יודע היה שכל הדברים נתן האל בידו. מי **מהאל** יצא ואל האל ישוב. 4 קם מהסעודה ומניח
Jn 16,27 אתכם כאשר אהבתם אותי והאמנתם שיצאתי **מהאל.** 28 אני יצאתי מהאב ובאתי לעולם. ופעם אחרת
Jn 16,30 לך לשאול לאחר הזה אנחנו מאמינים שיצאת **מהאל:** 31 ענה להם ישאוש עתה אתם מאמינים 32 הנה
Mc Prol,14 מאד מאותה שאחרים דברו. אבל דבר ראשונה **מהאלהות** המדבר כאשר השטן נסהו עם הבהמות והמלאכים
Mt 10,35 אבל כי אני באתי להפריד האב מהבן. והבת **מהאם.** וכלה מחמותה. 36 והאנשים מורגלים ממכריהם:
Mt 14,29 על המים 29 והוא אמר בא: וירד ש׳ פירו **מהאניה** קטנה והולך על המים לבא אל ישאוש. 30 וראה
Mt 16,23 שטן. אל תצערני כי אינך מבין דברי האל רק **מהאנשים.** 24 ואז ישאוש אמר לתלמידיו מי שרוצה
Mc 1,17 ישו בואו ולכו אחרי ואעשה אתכם דייגים **מהאנשים** 18 והם תכף עזבו הרשתות והלכו אחריו. 19
Mc 7,8 8 ועוזבים מצות האל ותופשים מה שהוא נמסר **מהאנשים** ובא להם גביעים וכלי כסף משתיהם וכדומה
Jn 2,25 25 ולא נצטרך שיהיה נמהר העדות העשוי לו **מהאנשים** כי הוא יודע הדבר שהיה באנשים. Tit,3
Lc 8,6 וכאשר הזרע יצא נתייבש כי לא היה לו לחות **מהארץ.** 7 והאחר נפל בתוך הקוצים והקוצים יצאו עם
Mt 19,26 ישאוש אמ׳ להם בין האנשים הוא דבר כבד **מהבין** אבל לאל הוא דבר נקל. לעשות כל הדברים
Mt 10,14 שלא יקבלו אתכם. ולא ישמעו דבריכם צאו **מהבית** ומהעיר והסירו העפר מרגליכם. 15 אמת אומר
Mt 13,1 ל״ט כפי מתיאו 1 ואותו היום ישואש יצא **מהבית** והלך לים ויושב בשפתו 2 ואוסף שם עם רב.
Lc 2,4 בעיר דוד שנקראת בית לחם בעבור שיהיה **מהבית** ומעם דוד 5 בעבור שישמע המצוה עם מריאה
Mt 10,35 בארץ. 35 אבל כי אני באתי להפריד האב **מהבן.** והבת מהאם. וכלה מחמותה. 36 והאנשים
Mt 15,26 והוא ענה ואמ׳ אינינו טוב שאדם יקח לחם **מהבנים** ושיתנהו לכלבים לאכול. 27 והיא אמרה אמת
Mc 7,27 לעזור לבניו. כי אין דבר טוב קחת הלחם **מהבנים** בעבור תתו לכלבים. 28 והיא ענתה אמת הוא
Jn 3,6 יהיה נולד ממים ומרוח הקדש: 6 מה שנולד **מהבשר** בשר הוא. ומה שנולד מרוח רוח הוא. 7 אל
Mt 25,32 יפריד אחרים מאחרים. כן כמו הרועה השיות **מהגדיים.** 33 ויניח השיות לצד ימין והגדיים לצד
Mt 6,25 25 לכן אני אומר לכם לא תהיו מאד נאנחים **מהגוף.** מה תאכלו. מה תלבשו. ולא יתרה הנפש [*]
Mt 27,44 לדברים אלו מחירופין. היה אומ׳ אחד **מהגנבים** שהיו תלויים אחריו 45 משעת חצי היום עד

Lc 23,39 ולטינש ועבריות זהו מלך היהודים. 39 ואחד
Lc 22,18 18 כי אני אומר לכם שלא אשתה מהיוצא
Mt 15,12 אמרו תדע שהפרושים אישקנדלישטש הם
Jn 8,23 [*] [*] יהרגו עצמם: 23 ואמ׳ להם אתם
Jn 21,10 מונח למעלה ופת. 10 וישאוש אמ׳ להם שאו
Lc 11,6 הלוה לי ככרות לחם ג׳ 6 כי אהובי בא
Mt 8,19 צוה שיעברו היבשה. 19 ובא חכם תוריי
Mc 14,1 סמוך שני ימים ושרי הכהנים והמאותתים
Jn 12,34 עתיד למות. 34 ענה אליו העם אנחנו שמענו
Lc 16,2 ואמר לו מה זה שאני שומע עליך. תן חשבון
Lc 16,2 לו מה זה שאני שומע עליך. תן חשבון מהה
Mc Prol,12 מָתְחִיל מטבילת ישאוש משיח ולא דבר
Mt 9,5 הכיר מחשבתם אמ׳ למה חשבתם רע בלבבכם. 5
Mt 21,9 אותו שעתיד לבא בשם אדונינו מושיענו.
Mt 21,15 שעושה והנערים צועקים במקדש אומרים
Lc 21,25 ובלבנה ובכוכבים ובארץ צרות לעמים. בעבור
Lc 24,2 סמים ומשיחות שהכינו. 2 ומצאו אבן הקבר
Mt 11,19 19 [*] ואומרים זהו אוכל ושותה מיין אהוב
Mt 22,32 יצחק ואלהי יעקב. איננו אלוה מהמתים אבל
Mt 5,20 אומר לכם באמת שאם לא תהיו צדיקים יותר
Mt 13,49 בקץ העולם. יבואו המלאכים ויפרידו הרעים
Jn 9,22 22 אלה הדברים אמרו האב והאם. כי יראו
Jn 11,45 להם התירוהו והניחוהו ללכת. 45 אז רבים
Jn 12,11 רק שראו [*] 10 [*] לזרו 11 כי רבים
Lc 22,18 ביניכם 18 כי אני אומר לכם שלא אשתה
Jn 13,28 אתה עושה עשהו ביותר מהירות 28 וזה אחד
Mt 5,29 והרחיקה ממך כי טוב הוא לך שתאבד אבר אחד
Mt 5,30 אותה ממך. כי יותר שוה לך אבוד אבר אחד
Jn 2,3 לנשואין. 3 וכאשר בנישואין היו חסרים
Mt 2,8 8 וישלחם לבית לחם ויאמר להם לכו שאלו
Jn 13,27 וישו אמר אליו מה אתה עושה עשהו ביותר
Lc 12,1 כדורך בגת התחיל לאמר לתלמידיו השמרו
Mc Prol,18 מגלת חייו שהוא כרת אצבעו בעבור שיגרשהו
Mc 14,54 54 ופירו הולך אחריו מרחוק עד היכל אחד
Mc 14,66 פירו היה בצד אחד מן ההיכל באה שפחה אחת
Mc 9,44 אותה כי יותר שוה לך הכנס בג״ע באחת.
Mc 12,2 וכששב בעתו שלח עבדיו לעובדים לקחת הפרי
Mt 15,18 בבטן ויוצא מהאחור 18 וזה שיוצא מהפה בא
Mt 15,19 בא מהלב ואותו שהוא מלכלך האדם: 19 כי
Mc Prol,5 כתב האונגליאו ממשפחת ישאוש משיח מדבר
Mc 7,21 ואמ׳ להם 21 [*] הדברים הרעים שמתנועעים
Mc 7,23 גיאות סכלות. 23 כל אלו הרעות מתנועעות
Lc 12,23 23 כי הנפש חשובה יותר מאכילה והגוף יותר
Lc 5,25 לפני כלם ולקח מטתו שבה שוכב והלך לביתו
Mt 5,10 בני השם: 10 אשרי הסובלים הרדפות צדק כי
Mt 6,26 שבשמים נותן להם לחם וחיים ואינכם גדולים
Mt 10,29 בגיהנם: 29 שני צפרים נמכרים במחצה ואחת
Mt 12,15 יוכלו להורגו. 15 וישואוש יודע זה. נסע
Mt 16,4 לא ינתן לכם לבד אות יונה הנביא. ונפרד
Mt 19,15 שממיי: 15 וכאשר הניח הידים עליהם נפרד

מהגנבים שהיה תלוי עמו מחרפו ואומ׳ אם אתה משיח
מהגפן עד שיבא מלכות הש׳. 19 ולקח הפת ועשה חנות
מהדבר ששמעו. 13 והוא ענם ואמר כל נטע שאבי לא
מהדברים התחתונים ואני הוא מהעליונים: אתם מזה
מהדג אשר לקחתם 11 ושימון פירי עלה באניה. והוציא
מהדרך אלי. ואין לי מה שאוכל להניח לפניו. 7 והוא
מהדת ואמ׳ לו ר׳ אני אלך אחריך למקום שתרצה ללכת
מהדת משתדלים היאך יוכלו תפוש ישאוש בשקר
מהדת שהמשיח עומד קיים ונצחי ואיך אתה אומר שבן
מהה מההרשאה. כי מכאן ואילך לא תשתדל בהרשאה
מההרשאה. כי מכאן ואילך לא תשתדל בהרשאה ההיא. 3
מההתבשרות מאד מאותה שאחרים דברו. אבל דבר ראשונה
מהו דבר קל יותר. לאמר חטאתיך נמחלים. או לאמר
מהולל תהיה בשמים: 10 וכאשר ישאוש משיח נכנס
מהולל יהיה בן דוד היו כעוסים. 16 ואמרו לו שומע
מהומות קול הים וגליו. 26 האנשים יהיו יבשים
מהופכת. 3 ונכנסו ולא מצאו גוף ישאוש משיח. 4
מהחוטאים מפורסם וביניהם. שפטו החכם. קפיטולו ל״ו
מהחיים. 33 וכאשר שמע העם זה היה תימה במוסר שלו.
מהחכמים והפרושים לא תכנסו במלכות שמים. 21אתם
מהטובים 50 וישימום בדרך האש ושם יהיה בכי והרעשת
מהיהודים שאם אחד מהם יאמר שהוא משיח יהיה מושלך
מהיהודים שבאו עם מריאה וראו אותן הדברים שעשה
מהיהודים באים שם בעדו ומאמינים בישאוש: 12 ולמחר
מהיוצא מהגפן עד שיבא מלכות הש׳. 19 ולקח הפת
מהיושבים לא הבינוהו למה אמרו 29 כי מקצת חשבו
מהיות כל הגוף ענוש: 30 ואם יד ימינך טשקנדליזא
מהיות כל הגוף ענוש לעולם: קפיטולו י״ו כפי מתיאו
מהיין אמרה אם ישו אליו. אין להם יין. 4 ענה
מהילד בתבונה ובדעת ובמוצאכם אותו שובו אלי מפני
מהירות 28 וזה אחד מהיושבים לא הבינוהו למה אמרו
מהכאת הפרושים שהיא רמאות. 2 דבר אינו נחבא שלא
מהכהונה. אבל השם׳ מביט אמונתו. הציל מה שאבד אשר
מהכהן הגדול. והיה יושב לפני האש עם המשרתים
מהכהן הגדול 67 וכאשר ראה פירו שֶׁנוֹעֶל נעלו מביטו
מהכנס בשתים בגהינם 45 אל מקום שאין מתים הארסים
מהכרם 3 והם תפשום והכום ושלחום בידים ריקניות. 4
מהלב ואותו שהוא מלכלך האדם: 19 כי מהלב יוצאות
מהלב יוצאות מחשבות רעות רציחות ניאופים גניבות
מהלב. בהתחלה דבר מהנבואה מהקול שקורא במדבר. זהו
מהלב מפנים הם רעות מחשבות וניאופים ורציחות 22
מהלב ואלו מטנפים האדם: 24 וקם ישאוש והלך לו
מהלבוש. 24 תחשבו כערבים שאינם זורעים ולא לוקטים
מהלל ומברך האל. 26 וכל אשר היו שם היו נבהלים
מהם יהיה המלכות שמימיי 11 מאושרים תהיו כאשר
מהם. 27 ומי מכם יכול להוסיף לחיי גופו מדה אחת.
מהם לא תפול לארץ בזולת אב שלכם. 30 כל שערות
מהם ועמים רבים הולכים אחריו וכלם ממרקם. 16
מהם והלך לו: 5 וכאשר באו לחוף הים לעבור הלאה
מהם. 16 והנה אחד נגש אלי ואמ׳ לו רבי טוב אי זה

Mt 20,13 אשר כל היום סבלנו העמל. 13 והוא ענה לא׳ **מהם.** ואמ׳ חביב איני עושה לך שום עולה. לא עשית
Mt 21,8 ואחרים כורתים ענפים מאילנות ומאגמגין **מהם** בדרך. 9 והחיל שהולכים עמו צועקים אומרים
Mt 21,17 אתה השלמת ההלול מפי עוללים. 17 ונסע משם **מהם** ויצא חוצה לעיר והך בְּבֵיתַנִיאָה ועמד שם. 18
Mt 21,45 שרי הכהנים והפרושים שמעו זה הכירו כי **מהם** אומר 46 ורצו לתופשו. רק יראו העם כי כולם
Mt 22,46 קראו אדוניו איך הוא בנו. 46 ושום אחד **מהם** לא היה יכול לענות דבר. ושום אדם באותו היום
Mt 25,15 וקרא העבדים ומסר להם מזהבו. 15 לאחד **מהם** מסר ה׳ בזנטיש. ולאחר ב׳ בזנטש. ולאחד אחד
Mt 25,15 ולאחר ב׳ בזנטש. ולאחד אחד לכל אחד **מהם** כפי ערכו והלך לו תכף. 16 ואותו שקבל ה׳
Mt 25,19 ואחר זמן ארוך בא האדון ורצה שמוע חשבון **מהם.** 20 ובא אותו שקבל חמשה בישנטש ונתן לו עו׳
Mt 26,51 הידים על ישאוש ותפשוהו. 51 והנה האחד **מהם** שהיה עם ישו שלח את ידו והוציא סכינו והכה
Mt 26,73 לפירו אותן שעומדין שם. ואמרו אתה הוא **מהם** כי דבריך מעיד 74 ואז התחיל לכפור ולהשבע
Mt 27,10 כסף זהו ערך שערכו בני ישראל 10 וקנו **מהם** שדה יוצר. כן כמו אדונינו גזר. 11 וישאוש
Mt 27,48 זה אמרו זה קורא אליהו. 48 ותכף רץ אחד **מהם** ולקח ספוג ומלאה חומץ ושמה בראש קנה ונותנין
Mc 8,3 אני אשלחם בביתם יתעלפו בדרך. כי אחרים **מהם** באו מרחוק. 4 והתלמידים ענו מאי זה מאכל
Mc 9,33 33 והם שותקים כי הם היו חולקים אי זה **מהם** יהיה גדול. 34 וישאוש קרא השנים עשר תלמידים.
Mc 14,52 52 והוא עזב האלמשיאה וברח כולו ערום **מהם:** 53 ונהגו לישוש לסגן הכהנים ונאספו כל
Mc 14,69 אחת והתחילה לאמר לאותו שניצב סביבה זהו **מהם.** 70 והוא פעם אחרת כפר לה. וסמוך מזה מעט פעם
Mc 14,70 אחת מאותן ששבות שם אמרה לפירו באמת אתהו **מהם** כי באמת גליליב אתה. 71 והוא התחיל לקלל
Mc 15,24 והניחו גורלות עליהן איזה יקח כל אחד **מהם.** 25 והיתה שעה שלישית כאשר תלוהו. 26 והניחו
Mc 15,36 שמעו אמרו ראו איך צועק אליהו. 36 ואחד **מהם** רץ מהר. וקשר ספוג אחד בקנה אחד ומלאה חומץ
Lc 2,15 לאנשים מרצון טוב. 15 וכאשר נסעו המלאכים **מהם** עולים ויורדים לשמים הרועים מדברים ביניהם
Lc 4,26 וכאשר היה רעב גדול בארץ. 26 ולשום אדם **מהם** ולא שום אשה לא היה שולח אליהו. רק צרפתא
Lc 4,27 היו בישראל תחת אלישע נביא. ושום אחד **מהם** לא נטהר בסיריאה. 28 וכל אשר היו בבית הכנסת
Lc 4,42 אותו. ובאו עדיו ומחזיקים בו שלא יפרד **מהם.** 43 ולהם אמר חוייב לו להגיד לעיירות אחרות
Lc 5,35 עמהם 35 אבל יבואו ימים כאשר הארוס יפרד **מהם** ואז יצומו באותן הימים. 36 ואומ׳ לכם משל.
Lc 6,22 אתם שהאנשים יכעיסו אתכם ויפרידו אתכם **מהם** ויארורכם ויגרשו שמכם כמו הרע. בעבור טעם בן
Lc 9,46 לשאול אותה 46 ונשאו ונתנו ביניהם מי **מהם** גדול מכולם. 47 וישוש כיודע מחשבותם לקח נער
Lc 11,15 השטן האלם דבר. והעמים תמהו. 15 ומקצת **מהם** אמרו בבלזאבוק שר השדים מגרש השדים 16 ואחרים
Lc 12,6 חמשה לחם שהם שלו נמכרין במאה ערכין ואחד **מהם** לא נשכח לפני האל. 7 ושערכם כולם ספורין לפני
Lc 12,24 ממגורות. והש׳ מאכילם. כמה אתם שוים יותר **מהם:** 25 מי בכם יוכל לחשוב יוסיף בקומתו אמה. 26
Lc 15,4 4 אי זה מכם שיש לו מאה צאן ונאבדה אחת **מהם** לא יניח תשעים ותשעה במדבר וילך לאותה שאבד
Lc 15,8 אי זה אשה שיש לה עשרה דרכמש ותאבד אחת **מהם.** לא תדליק את הנר ותכבד הבית ותחפש אותה
Lc 15,12 אחד יש לו בנים שנים. 12 ואמ׳ היותר קטן **מהם** לאב. אבי תן לי חלק הירושה הראויה לי. וחלק
Lc 17,15 ונעשה שבעודם הולכים נשתנו 15 ואחד **מהם** כשראה שנשתנה חזר ושבח לשם בקול גדול. 16
Lc 18,7 צועקים אליו יום ולילה ולא יהיה לו חמלה **מהם.** 8 [*] אכן בן האדם בא תאמינו שימצא אמונה
Lc 18,34 דבר מאלו אינם מבינים. זה הדבר נעלם היה **מהם** ולא הבינו מה הוא. 35 ונעשה כאשר ישאוש קרב
Lc 22,23 אותו: 23 והם התחילו לשאול ביניהם איזהו **מהם** שזה יעשה. 24 והיה מחלוקת בין [*] 25 [*] [*]
Lc 22,41 בעבור שלא תכנסו לניסיון. 41 והוא נסע **מהם** כזריקת אבן אחת. ותקע הברכים לארץ והתפלל. 42
Lc 22,50 לבוא: אמרו לו אדון אם נכה בסכין 50 ואחד **מהם** הכה עבד אחד משרי הכהנים וחתך לו האזן
Lc 22,58 ואחר מעט פעם אחרת ראתה אותו ואמרה ואתה **מהם** אתה. ופירו אמר אדם אין אני. 59 וכמעט שעה
Lc 24,13 לו נפלא בעצמו ממה שנעשה. 13 והנה שנים **מהם** הולכים במגדול שהיה רחוק מירושלם ארבעים
Lc 24,18 וכבר אתם הולכים ודואגים. 18 וענה אחד **מהם** ששמו קלאופש. ואמר לו אתה הוא שמקרוב גר
Lc 24,51 וברכם. 51 ובעוד שמברך היה אותם היה נפרד **מהם.** והוא נשוא בשמים 52 והם מתפללים. חזרו
Jn 2,8 שיוכלו החזיק. 8 וישאוש אמר להם תוציאו **מהם** והביאו ותנו לשתות לארטישקילי. והביאו לה. 9
Jn 4,27 ותמהו כשמצאוהו מדבר עם האשה. אכן אחד **מהם** לא אמר לו מה אמר לו מה אתה שואל ומה אתה
Jn 6,46 מהאב אחרי כן בא אלי. 46 לא בעבור שאי זה **מהם** ראה האב. אם לא שהוא מהאל. והוא ראה האב. 47
Jn 7,13 ואחרים אינו. רק מרמה העמים. 13 אבל אחד **מהם** אינו מדבר ממנו בגלוי בעבור היהודים. 14 אבל
Jn 7,30 אני והוא שלחני: 30 אז רצו לתופשו: ואחד **מהם** לא שם ידיו בו. כי עדיין לא באה שעתו: 31
Jn 7,44 בעבורו. 44 ומקצת רצו לתופשו. אבל אחד **מהם** לא שם ידיו עליו: 45 אז חזרו השלוחים
Jn 9,22 אמרו האב והאם. כי יראו מהיהודים שאם אחד **מהם** יאמר שהוא משיח יהיה מושלך מבית הכנסת: 23
Jn 10,20 בין היהודים על הדברים האלו. 20 ורבים **מהם** אומרים שטן לקחו ומדבר בשטות למה אתם שומעין

Jn 10,32 ישאוש מעשים רבים טובים אמרתי לכם והראתי **מהם** לכם באי זה מעשה מאלו חפצתם לסקול אותי: 33
Jn 11,37 אז אמרו היהודים ראו כמה אהבו. 37 ומקצת **מהם** אמרו זה שפתח עיני האיש שנולד עור לא יוכל
Jn 11,46 אותן הדברים שעשה האמינו בו. 46 ומקצת **מהם** הלכו לפרושים ואמרו להם מה שישאוש עשה: 47 אז
Jn 11,49 ויגזלו לנו מקומינו ועמנו. 49 ואחד **מהם** ששמו קאיפש היה הגמון אותה שנה. ואמ׳ להם אתם
Jn 12,36 נר: אלה הדברים אמר להם ישאוש והלך ונסתר **מהם.** 37 וכאשר עשה כמה אותות לפניהם לא האמינו בו
Jn 14,12 שאני עושה הוא עושה ודברים גדולים יותר **מהם** עושה כי אני הולך אל העם: 13 והדבר שתשאלו
Jn 17,12 שמרתים בשמך. אותם שנתת לי שמרתי. ואחד **מהם** לא נעדר. כי אם בן האבדון למען תהיה הכתיבה
Jn 18,9 הדבר שאמר כי מכל אותן שאלו שלי נתת אחד **מהם** לא נעדר: 10 אז שימון פירי שהיה לו סכין
Jn 18,17 מעבדי זה האיש. ופירו ענה ואמ׳ איניני **מהם.** 18 והעבדים והמשרתים עומדים לפני האש כי קור
Jn 21,12 נשבר. 12 וישאוש אמר להם באו ואכלו. ואחד **מהם** לא רצה לשאול מי הוא כי יודעים היו שאדונם
Mc 1,22 בבית הכנסת שלהם מלמדם. 22 וכולם תמהים **מהמוסר** כי הוא היה מלמדם כמו בעל כח. לא כמו חכמי
Mc 1,27 והלכו אחד אל אחד אומרים. מה יהיה זה **מהמוסר** חדש אשר לו יכולת לצוות השדים והם שומעין
Mt 27,64 יבאו ויגנבו גופו ושיאמרו לעם שהוא קם חי **מהמות.** וזה יהיה טעות אחרון ויותר רעה מהראשונה.
Mc 1,10 טובל בנהר הירדן בעד זואן. 10 ותכף שיצא **מהמים.** ראה השמים נפתחו והקדוש רוח ירד עליו
Jn 4,13 המים יהיה לו צמא פעם אחרת. אבל מי שישתה **מהמים** שאתן לו לא יצמא לעולם. 14 אבל המים שאני
Mt 6,25 מה תאכלו. מה תלבשו. ולא יתרה הנפש [*] **מהמלבוש.** 26 הביטו עופות השמים אינם זורעים ולא
Mt 24,1 קפיטולו נ׳ כפי מתיאו 1 אז יצא ישאוש **מהמקדש** והלך וקרבו תלמידיו אליו בעבור שיראוהו
Lc 2,37 אלמנה עד ארבע ושלשים שנה. ואינה זזה **מהמקדש** עושה עבודה יום וליילה בצומות ותפילות: 38
Lc 4,9 הוא בעיר הקדושה זנח על מקום היותר גבוה **מהמקדש** ואמ׳ לו השטן אם אתה הוא בן האלוה תפיל
Mt 8,33 שומרים ראו זה. ברחו ובאו אל העיר מספרים **מהמשוטן.** 34 אז כל העיר יצא אל ישואש משיח. וכאשר
Mc 14,4 שהיו כעוסים ביניהם למה נעשית זאת האבדה **מהמשיחה** 5 כי יכולין היינו למוכרו ביותר מג׳ מאות
Mc 4,10 10 וכאשר היו בצד א׳ התלמידים שאלוהו **מהמשל** 11 והוא אמ׳ להם לכם נתן להבין סודות מלכות
Mt 22,32 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. איננו אלוה **מהמתים** אבל מהחיים. 33 וכאשר שמע העם זה היה תימה
Lc 16,30 30 והוא אמר לא אב אברהם. אבל אם מקצת **מהמתים** ילכו להם הם יעשו תשובה. 31 ואברהם אמ׳
Mt 18,12 [*] 12 [*] אם שום איש יש לו ק׳ צאן ואחד **מהן** אבודה. אינו עוזב הוא התשעים ותשע בהרים
Mt 25,2 עשישותיהן ויצאו לדרך לחתן ולכלה. 2 החמש **מהן** היו סכלות והחמש חכמות. 3 והה׳ סכלות לקחו
Mc 7,11 ואמו מות יומת. 11 ואתם אומרים אשר אי זה **מהן** שאדם ידור בעבור נדר העם האב והאם שיועילו
Mc Prol,5 ממשפחת ישאוש משיח מדבר מהלב. בהתחלה דבר **מהנבואה** מהקול שקורא במדבר. זהו זואן בן זכריה
Mt 21,4 ותכף יניחוה. 4 וכל זה להשלים הנבואה **מהנביא** אומרת. 5 אמרו לבני ישראל הנה מלכך בא שפל
Mt 26,56 כל זה הוא נעשה בעבור זה שתשלימו הכתיבות **מהנביאים.** אז כל התלמידים עזבוהו ונסו. 57 והם
Lc 16,31 אמ׳ לא אם לא ישמעו משה והנביאים ואם אחד **מהנביאים** יתוור חי לא יאמינו. Tit,17 קפיטולו י״ח
Mt 17,24 מלכי הארץ ממי ראוי לקחת מס מביניהם. או **מהנכרים.** 25 והוא ענה מהנכרים. ואמר ישאוש אכן
Mt 17,25 מס מביניהם. או מהנכרים. 25 והוא ענה **מהנכרים.** ואמר ישאוש אכן הבנים הם חופשים 26 אבל
Lc 14,24 אני אומר לכם כי אני אומר לכם כי שום אדם **מהנקראים** לא יאכלו בזימוני: 25 ועמים רבים הולכים
Lc 20,39 אכן החיים כי כלם חיים עמו. 39 ומקצת **מהסופרים** אמרו רבי בטוב אמרת. 40 ומשם והלאה לא
Lc 20,46 45 ושומע כל העם. אמר לתלמידיו 46 השמרו **מהסופרים** שחפצים ללכת במלבושים נאים ואוהבים
Jn 7,31 ידיו בו. כי עדיין לא באה שעתו: 31 ורבים **מהסיעה** תאמינו בו. ואומרי׳ משיח כשיבא יעשה
Jn 13,4 בידו. מי מהאל יצא ואל האל ישוב. 4 קם **מהסעודה** ומניח מלבושיו ולקח סדין וחגרו 5 אחרי כן
Mc 6,54 הלאה באו בארץ גִינִיסָארִיק [*] 54 כאשר יצא **מהספינה** תכף הכירו ישאוש 55 ומיהרו כל הארץ להביא
Mc 9,6 עב אחד עושה צל עליהם וקול אחד באה **מהעב** שאמרנו זהו בני יקר ושמעוהו. 7 ותכף הביטו
Mt 15,22 ושידוניאה. 22 והנה באה אשה כנענית שבאה **מהעבריים** ההם הולכת אחרי ישוש צועקת ואומרת רחמנות
Jn 17,15 בהם שמע היה לו [*]. 15 אני מחלה שתקחם **מהעולם.** אבל שתשמרם מהרע. 16 אינם מהעולם כמו
Jn 17,16 שתקחם מהעולם. אבל שתשמרם מהרע. 16 אינם **מהעולם** כמו שאני איני מהעולם. 17 קדש אותם באמת.
Jn 17,16 מהרע. 16 אינם מהעולם כמו שאני איני **מהעולם.** 17 קדש אותם באמת. דברך הוא אמת. 18 כמו
Mc 1,33 שלחו לו כל החולים ומשוטנים 33 וכל אותן **מהעיר** היו מקובצים לפני הפתח 34 ובאים רבים
Mc 3,17 אחיו. וקרא שם להם. זהו בינאטגיש ר״ל בן **מהעליון** אלוה 18 ואנדריב ופיליף וטומאוש ומתיב
Jn 8,23 ואמ׳ להם אתם מהדברים התחתונים ואני הוא **מהעליונים:** אתם מזה העולם. ואני איני מזה העולם:
Mc 9,16 ממה אתם חולקים ביניכם 16 וענה איש אחד **מהעם** ואמ׳ רבי אני נהגתי בני לך שבלבו שטן. 17
Mt 10,17 כמו הנחשים. ותמים כמו יונים: 17 השמרו **מהעמים** כי הם ינהגו אתכם בדבריהם: ויכו אתכם בבתי
Lc 5,33 מתענים תמיד ועושים כובד מלחמות וכן אותם **מהפ** מהפרושים. אבל שלך אוכלים ושותים. 34 להם אמ׳

Mt 15,18 בפה נכנס בבטן ויוצא מהאחור 18 וזה שיוצא **מהפה** בא מהלב ואותו שהוא מלכלך האדם: 19 כי מהלב
Mc 12,13 והלכו ועזבוהו. 13 ואחר שלחו לו מקצת **מהפרושים** ומקצת מאנשי אירודיש לתופשו על איזה
Lc 5,33 תמיד ועושים כובד מלחמות וכן אותם מהפ **מהפרושים.** אבל שלך אוכלים ושותים. 34 להם אמ׳
Lc 7,36 35 והצדקה נצטדקה בעד בניו. 36 ואחד **מהפרושים** חלה פניו שיאכל עמו זהו ישאוש. וכאשר
Lc 18,18 שמים כמו נערים לא יכנסו בו. 18 ושר אחד **מהפרושים** שאלו אמ׳ רבי טוב מה אעשה שאוכל לנחול
Jn 1,24 ישעיה הנביא. 24 ואותן שנשתלחו לו היו **מהפרושים** 25 ושאלוהו ואמרו לו למה אתה מטביל אם
Jn 9,16 על עיני וקמתי וראיתי. 16 אז אמרו מקצת **מהפרושים** זה האיש אינינו מהאל כי אינו שומר השבת.
Jn 9,40 שרואים שיהיו נעשים עורים. 40 ומקצת **מהפרושים** שהיו עמו שמעו זה ואמרו לו. א״כ אנחנו
Lc 20,10 עבדו לאותן שמחזיקים הכרם בעבור שיתנו לו **מהפרי.** והם הכו עבדו ולא נתנו לו דבר: 11 והאדון
Mt 16,11 נשארו. 11 ולמה לא תבינו שאיני אומר **מהפת.** אבל אני אומר לכם שתשמרו משאור הצדוקים
Mt 26,71 אֶינִי יודע מה את אומרת. 71 וכאשר יצא **מהפתח** האחר שפחה אמרה לאותן שהם שם. וזה היה עם
Mt 12,12 בשבת לא יוציאנה. 12 מכמה יותר טוב האדם **מהצאן.** ובעד אהבה זו הגון הוא עשות בשבת טוב. 13
Mt 18,6 בשמי אותי ישען. 6 ואותו שאשקנדליזדא א׳ **מהצעירים** אשר בי מאמינים יותר יהיה לו שוה שיהיה
Mt 8,3 ונגעו ואמר אני רוצה לטהרך ותכף היה טהור **מהצרעת.** 4 ואמ׳ ישואש משיח השמר אל תאמר לשום
Mc 1,41 שלח ידו ואמ׳ לו אני רוצה שתהיה טהור **מהצרעת.** 42 [*] 43 כאשר נטהר תכף הוציאוהו 44
Mt 28,2 בחזקה. כי המלאך ירד מן השמים והפך האבן **מהקבר** ויושב עליה. 3 ופניו כמו הברק ומלבושיו היו
Mt 28,8 שם כמו שהוא אמ׳ לכם: 8 ותצאנה מהרה **מהקבר** ברוב פחד וברוב שמחה רצו להגיד לתלמידיו 9
Mt 27,53 ורוב גופות הקדושים קמו וחיו. 53 יוצאים **מהקברים.** אחר התחייה נראו רבים 54 והסונטוריאו
Mc 1,8 8 אני טובל אתכם במים הוא יטבול אתכם **מהקדוש** רוח. 9 ושעשה באותן הימים שבא ישאוש
Lc 1,15 יין ושכר. קודם שיצא מבטן אמו יהיה נשלם **מהקדוש** רוח. 16 ויבונן לפניו 17 יזהו לפני הש׳
Lc 1,41 נער אלישבק שמח בבטנה. ואלישבק נתמלאה **מהקדוש** רוח 42 וצעקה בקול גדול ואמרה ברוכה את
Lc 4,1 קפיטולו ד׳ כפי לוקא 1 וישאוש משיח מלא **מהקדוש** רוח נסע מגורדא והונהג בעד הרוח במדבר 2
Mt 1,18 זאת היא מריאה ויוסף טרם התחברם היא הרתה **מהקדש** רוח. 19 ויוסף להיותו צדיק ובלתי רוצה
Lc Prol,7 בגודאה ובעד מתיב בלוברדיאה מזורז **מהקדש** רוח כתב ליונים נאמנים זה האיווגליאו וחבר
Mc Prol,5 משיח מדבר מהלב. בהתחלה דבר מהנבואה **מהקול** שקורא במדבר. זהו זואן בן זכריה שליח הש׳
Mc 2,23 זרעים בשבת ותלמידיו התחילו לשבור **מהקוצים** 24 והפרושים אמרו לו תלמידך עושים בשבת
Mc 9,41 יאבד הגמול. 41 ואותו שאישקנדליזט אחד **מהקטנים** המאמינים בי יותר יהיה שוה לו שישליכוהו
Mt 9,38 הקוצרים מועטין.38 לכן חלו פני האדון **מהקצירות** שישלח קוצרים: Tit,10 קפיטולו ל״ב כפי
Mt 13,21 מקבלה. 21 אבל אין לו שרש ומתייבשת **מהר:** כי בעד מלה זעומה תכף הם נבוכים. 22 אותה
Mt 21,21 ולא תספקו לא לבד אומר מהתאנה אבל אומר **מהר** אחד אם תאמרו שיקום וישפיל עצמו בים שתכף
Mc 15,36 אמרו ראו איך צועק אליהו. 36 ואחד מהם רץ **מהר.** וקשר ספוג אחד בקנה אחד ומלאה חומץ ונותנים
Lc 2,16 הדבר אשר האל עושה והראתיה לנו. 16 והלכו **מהר** ומצאו מריאה ויושף והנער מונח באבוס הבהמות.
Lc 14,21 מה שאמרו: ואז כעס האדון ואמ׳ לעבדו צא **מהר** בשוק העיר ובדרכיה וקרא העניים והנטולים
Lc 19,5 הביט וראה ישוש משיח ואמר לו זאקיב רד **מהר** וחושה כי מוכרח אני שאבא היום בביתך. 6
Jn 11,31 אתה בבית ומנחמים אותה כשראו מריאה שקמתה **מהר** ויצאה הלכו אחריה אומרים לקבר הולכת לבכות:
Mt 27,64 חי מהמות. וזה יהיה טעות אחרון ויותר רעה **מהראשונה.** 65 ואמ׳ להם פילאט בקשו שומרים ושמרהו
Mt 12,45 מבראשונה. ומעשיו האחרונים יותר רעים **מהראשונים.** כמו זה עתיד לבא לאומה זו רעה. 46
Lc 11,26 שם. וסוף דבר. האדם ההוא יהיו יותר רעים **מהראשונים.** 27 וכאשר ישאוש אמ׳ אלה הדברים לעם
Mt 28,7 לכם. בואו ותראו המקום שאניחהו. 7 ותלכו **מהרה** ותאמרו לתלמידיו שקם חי ושהוא יהיה לפניכם
Mt 28,8 תראוהו שם כמו שהוא אמ׳ לכם: 8 ותצאנה **מהרה** מהקבר ברוב פחד וברוב שמחה רצו להגיד
Lc 1,18 זכריה למלאך איך יעשה זה שאני זקן ואשתי **מהרה** ימיה. 19 וענה המלאך ואמ׳ לו אני הוא שעומד
Lc 1,39 [*] 39 וקמה מריאה משם באותן הימים הלכה **מהרה** בהרים בעיר גודיאה. 40 ונכנסה בבית זכריא
Lc 12,58 שכנגדך לאי זה שר בדרך עשה מעשה שישלחוך **מהרה.** ואם באולי ימסור אותך לשופט. והשופט יתנך
Lc 16,6 מאה מדות שמן. והוא אמר לו קח שטרך ועשה **מהרה** וכתב חמשים. 7 ואמר לאחר כמה התחייבת לאדוני
Lc 19,6 מוכרח אני שאבא היום בביתך. 6 וזאקיב ירד **מהרה** וקבל ישו בשמחה: 7 וכאשר העם ההוא ראה זה
Jn 11,29 וקראה מריאה [*] [*] 29 ותכף ששמעה קמה **מהרה** והלכה אליו 30 ועדיין לא בא ישאוש במגדול
Jn 20,4 הלכו במרוצה. 4 רק התלמיד האהוב הלך יותר **מהרה** ובא ראשון לקבר 5 וכרע פניו וראה הסדין מונח
Jn 17,15 15 אני מחלה שתקחם מהעולם. אבל שתשמרם **מהרע.** 16 אינם מהעולם כמו שאני איני מהעולם. 17
Mt 24,24 ויעשו רוב דברים ונפלאות עד שהנבחרים **מהש׳** כמעט יכנסו בטעות אם יהיה אפשרי. 25 אני
Lc 1,45 ואשריך שהאמנת כי אותם הדברים שנאמרו לך **מהש׳** יהיו נשלמים בך. 46 ומריאה אמרה נשמתי משבחת

Mt 12,1 במקומות זרועים. והתלמידים רעבים לקחו **מהשבולים** ואכלו. 2 והפרושים שראוהו אמרו לו
Mt 12,8 השוגגים. 8 כי בן האלוה הוא אדון עדיין **מהשבת.** 9 וכאשר היה מועבר בא לבית הכנסת שלהם 10
Lc 6,5 5 ואומ׳ לכם מה אדון הוא בן האדם. ועוד **מהשבת.** 6 ונעשה היה עוד משבת אחת שנכנס בבית
Mt 13,36 אומרים תפרש לנו דמיונות הקמשונים **מהשדה.** 37 וענה ואמר אותו שזורע טוב זרע הוא בן
Mt 28,11 בגלילאה ושם יראוני. 11 וכאשר הלכו קצת **מהשומרים** באו בירושלם וספרו כל מה שנעשה לשרי
Mt 4,1 במדבר בעד הקדש רוח בעבור היותו מנוסה **מהשטן** 2 וכאשר התענה מ׳ יום ומ׳ לילה היה לו רעב
Jn 8,48 ואמרו אין אנו אומרים יפה שאתה שומרוני **מהשטן** יש לך: 49 ענה ישאוש אין בי שד. רק אני
Lc 23,35 הושיע. יושיע עצמו אם הוא משיח נבחר **מהשם׳.** 36 והפרושים מתקרבים מוציאים עליו לעג
Mt 24,31 ויקבצו הנבחרים מהאל מד׳ חלקי העולם **מהשמים** ועד הארץ. 32 תקחו משל מדמיון התאנה כאשר
Mt 20,24 24 וכאשר העשרה שמעום היו מלאים חימה **מהשני** אחים. 25 וישאוש קראם ואמר אתם יודעים היטב
Mc 14,20 לאמר אדון אני הוא. 20 והוא אמ׳ להם אחד **מהשנים** עשר שמשים היד עמי בקערה. 21 בן האלוה
Lc 22,3 3 ושָׁאטָנָאש נכנס ביודא הנקרא אשקריוטא אחד **מהשנים** עשר 4 שהלך ודבר עם שרי הכהנים והרבנים
Mt 12,34 איך תוכלו לאמר טוב שאתם רעים. הפה מדברת **מהשפעת** הלב. 35 אדם טוב מאוצרו נותן דברים טובים.
Lc 6,45 טוב. ואדם רע מרוע אוצר לבבו מגיד רע כי **מהשפעת** הפה הלב מדבר. 46 למה אתם קוראים אותי
Lc 21,4 ענייה שמה יותר מכולכם. 4 כי כל אלו **מהשפעתם** שמו במתן האל. אבל זאת ממה שפיחתה ויש לה
Jn 7,48 ובזה רמה אתכם. 48 אינכם רואים שאחד **מהשרים** והפרושים אינם מאמינים בו. 49 אבל זאת
Jn 12,42 כאשר ראה מעלת האל ודבר ממנו 42 אכן רבים **מהשרים** האמינו בו רק בעבור פחד הפרושים לא הודו
Mc 15,46 ויוסף קנה בגד אחד יפה ולבן והוריד הגוף **מהשתי** וערב ועטפו בו והניחו בקבר אחד של אבן
Lc 23,53 והודה לו. וכאשר זה סילק גוף ישו משיח **מהשתי** וערב עטפו בבגד משי ושמהו בקבר אחד חדש
Jn 19,38 ובקש מפילאטו שיהיה לו רשות לקחת ישאוש **מהשתי** וערב ופילאט הודה לו. אז בא יוסף [*] 39
Mt 21,21 יהיה לכם אמונה ולא תספקו לא לבד אומר **מהתאנה** אבל אומר מהר אחד אם תאמרו שיקום וישפיל
Mc 13,28 הארץ. מן השמים ועד הארץ. 28 קחו המשל **מהתאנה** כשמתחלת לחיות ולעשות עלים תדעו אתם שהקץ
Mt 5,18 18 אני אומר לכם באמת שלא יחסר דבר א׳ **מהתורה** שלא יושלם עד סוף העולם. 19 ומי שיעבור
Mt Prol,21 משיח .. מרקו יש לו צורת אריה. כי דבר **מהתחיה** .. לוקא יש לו צורת עגל. כי דבר מתולדות
Lc 22,45 מבשרו כטיפי דם נגרות בארץ. 45 וכשקם **מהתפלה** ובא אל תלמידיו ומצאם ישנים בעבור דאגה.
Mt 20,Tit והאחרונים יהיו ראשונים: Tit,20 קפיטולו **מ״ר** כפי מתיאו 1 דומה הוא מלכות שמימיי לאב
Lc 10,16 השמים כי בתהומות גהינם תרדי. 16 מי שאתם **מואס** מי שאתם מבזה אותי מבזה ואשר שלחני. 17
Lc 8,29 ברזל ובעבותות. וכשהקשרים נשברים **מובא** במדבר בכח השדים. 30 וישאוש שאלו מה שמך.
Mt 7,22 22 רבים יאמרו באותו היום אדון אנחנו **מובאים** בשמך ומרפאים המושטנים ובשמך עושים אותות
Lc Prol,13 אדונינו שלש מאות וחמשים ותשע שנה היו **מובאים** באנטוכא: Tit,1 קפיטולו א׳ ללוקא 5 בימי
Lc Prol,2 התולדת היה מסיריאה וישב באנטושיא רופא **מובהק** ממלאכת הרפואה. והיה תלמיד האפושטולש.
Mc 14,9 לבי 9 אמת לכם אני אומ׳ בכל מקום שתהיה **מוגד** זה האיונגליאו יאמר אדם שהיא בזכרוני עשתה
Lc 16,16 16 והד.. עד יואן. ואחר מלכות האל הוא **מוגד** וכל העושים חוזק בו. 17 אבל יותר נקל הוא
Mt 11,5 הם טהורים. והחרשים שומעים. והעניים **מוגדים.** 6 ומאושר יהיה מי שלא יהיה משקנדליזאט
Mt 26,13 אומ׳ אשר בכל מקום שאלו האיוגליו יהיו **מוגדים** בכל העולם יאמרו עשתה לזכרוני: 14 אז אחד
Mt 28,15 לקחו הכסף ועשו מה שאמרו הם: ואלה הדברים **מוגדים** בין היהודים עד היום הזה. 16 וי״ב
Lc 7,22 החרשים שומעים. המתים קמו חיים. והדלים **מוגדים** 23 ומבורכים יהיו אותן שלא יהיו
Lc 3,28 מלאכי. שם היה אטדי. שם היה קושן. שם היה **מודאן.** שם היה אנן. 29 שם היה ישאוש. שם היה
Mt 3,6 נחל ירדן 6 והיה טובל אותם בירדן. והיו **מודים** עונותיהם. 7 וכאשר היה רואה רבוי פרושים
Mt 23,30 היינו בימי אבותינו קדמונים אנו לא היינו **מודים** באמתת הנביאים 31 א״כ אתם הם עדים לעצמכם
Lc 2,20 שמה כל אלה הדברים בלבה. 20 והעם שבו **מודים** ומשבחים הש׳. וכל הדברים ששמעו ושראו כן
Jn 7,22 לא שאותו דבר היה ממשה רק מהאבות. ובשבת **מוהלים** אתם האנשים: 23 אם איש נכנס בברית מלח
Mt 14,8 שהוא יתן לה כל מה שתשאלהו: 8 והיא היתה **מוזהרת** מאמה אמרה תן לי ראש זואן טבול. 9 והמלך
Lc 17,25 ראשונה חוייב לו לסבול רוב דברים. והיותו **מוזם** בעד הדור הזה 26 וכאשר נעשה בימי נח כן יהיה
Lc 13,9 סביבה ואקיפנה זבלים 9 ואם תעשה פרי **מוטב** ואם לאו אכריתנה: 10 ובשבת הבאה היה בבית
Mt 27,26 26 ואז הניח בר אבן ומסר להם ישאוש **מוכה** להקימו בשתי וערב. 27 ואז עבדי פילאט. לקחו
Mc 15,15 רצון העם נתן להם בראבן ומסר להם ישוש **מוכה** להמיתו. 16 והפרושים עם המשרתים נהגוהו
Lc 12,47 ואינו מזמין עצמו ולא עשה כפי רצונו יהיה **מוכה** מנגעים רבים. 48 ואותו שלא הכירו ועשה דברים
Lc 12,48 ואותו שלא הכירו ועשה דברים הגונים היה **מוכה** בנגעים מועטים. ואדם שדבר גדול ינתן לו דבר
Lc 16,20 בטוב 20 והיה דל שש.. לז.. ששוכב בפתחו **מוכה** .. 21 .. לשבוע מפירורין הנופלים משולחן

Lc 20,18 המלאך. 18 כל איש שיפול על אותה אבן יהיה **מוכה** עם האבן. והאבן יכתת אותן שעליהם תפול. 19
Mt 22,4 אני הכינותי סעודות הבקר בקר ועופות והכל **מוכן** בואו לנישואין. 5 והם בזוהו. והלך האחד הלאה
Mt 25,34 באו ברוכים מאבי ותחזקו המלכות אותו שלכם **מוכן** מראשית העולם עד הנה. 35 אני נרעבתי ואתם
Mt 26,41 והתפללו שלא תכנסו בנסיון. כי הרוח הוא **מוכן.** אבל הבשר חולה. 42 ופעם שנית הלך להתפלל
Mc 10,40 ובשמאלי אין לי ליתן לכם. אבל לאותם שהוא **מוכן.** 41 וכאשר העשרה תלמידים שמעוהו היו מלאים
Mc 14,38 והתפללו בעבור שלא תכנסו לנסיון. הרוח **מוכן** אבל הבשר חולה. 39 ופעם אחרת הלך להתפלל
Lc 14,17 האכילה לקרוא לקרואים שיבואו שכבר הכל **מוכן.** 18 והתחילו כלם להתנצל הראשון אמ׳ אני
Lc 22,33 תצייר אחיך. 33 והוא אמר אליו אדון אני **מוכן** ללכת עמך בסוהר ובמיתה. 34 וישאוש אמר אני
Jn 7,6 להם זמני האדם לא בא אבל עמכם כל שעה הוא **מוכן.** 7 העולם אינו יכול להכע להכעיסכם. אותי
Mt 25,10 וכאשר הולכות לקנות בא החתן. ואותן שהם **מוכנות** נכנסו עמו בנישואין. והדלת היתה סגורה
Mt 22,8 ולשרוף ביתם. 8 אז אמר לעבדיו הנשואין **מוכנים.** אבל אותם שהיו קרואים אינם הגונים. 9
Mt 24,44 הבית אשר לו. 44 ובעבור אהבה זו עמדו **מוכנים** כי לא ידעתם השעה אותה שבן האלוה יהיה בא.
Mc 14,31 ג׳ פעמים. 31 והוא עוד דבר אומר אם אהיה **מוכרח** למות עמך לא אכפור בך וכן אמרו כל האחרים.
Lc 19,5 ישוש משיח ואמר לו זאקיב רד מהר וחושה כי **מוכרח** אני שאבא היום בביתך. 6 וזאקיב ירד מהרה
Lc 22,7 ובא היום שעושים לחם מצות באותו יום היה **מוכרח** שימות בפסח. 8 ושלח פירו וזואן אומר לכו
Mt 21,12 החלוף ממטה למעלה. להטות מאותן שהיו **מוכרים** יונים: 13 ואמר בתי בית תפילה הוא כתוב
Jn 2,14 ועלה ישאוש בירושלם. 14 ומצא במקדש אנשים **מוכרים** צאן ובקר ויונים. 15 וכאשר עשה כמעט
Jn 19,4 פילאט להם פעם אחרת בחוץ. ואמ׳ הנה אנכי **מוליך** לכם בחוץ זה בעבור שהכירו כי איני מוצא בו
Lc 13,15 מתיר קשר השור או החמור מן הרפת ואינו **מוליכו** למים לשתות 16 אם כן זאת. בת אברהם כמה
Mt 2,22 22 ויהי כאשר שמע כי ארכיליאוס היה **מולך** תחת אירודיש אביו בארץ גודיאה פחד ללכת שם
Mc 15,22 וערב שלו 22 ונהגוהו בגולגוטא שרוצה לומר **מון** קולורי. 23 ונתנו לו לשתות יין מירדטא ולא
Mt 3,10 להחיות מאלה האבנים בני אברהם. 10 הגרזן **מונח** לשורש העץ. וכל עץ שאינו עושה פרי טוב יכרת
Mt 27,23 אעשה מישו האמור משיח. 23 והכל אמרו יהי **מונח** בשתי וערב. ופילאט אמ׳ להם ואי זה רעה עשה.
Lc 2,16 16 והלכו מהר ומצאו מריאה ויושף והנער **מונח** באבוס הבהמות. 17 והנה הם הכירו באבוס הבה
Lc 2,34 בירך אותם ואמ׳ למריאה אמו. תדעו שזה הוא **מונח** בישראל לפדיון רבים ולאות. ובו נאמרו נגדו.
Lc 23,53 בקבר אחד חדש מצוייר ששם לא היה איש **מונח** 54 והיה יום ששי ובשבת התחיל להאיר. 55
Lc 23,55 הקבר באי זה אופן גוף ישוש משיח היה **מונח** 56 וכשחזרו בבית הכינו וקנו סמים חשובים
Jn 20,5 ובא ראשון לקבר 5 וכרע פניו וראה הסדין **מונח** לצד אחד. אמנם לא נכנס שם. 6 אז בא שימון
Jn 20,7 אחד. 7 והסדין שהונח בראש ישאוש לא היה **מונח** עם הסדינים. אבל היה בצד אחד מקופל 8 אז
Jn 21,9 כשירדו לארץ ראו אש יפה בגחלים יפות ודג **מונח** למעלה ופת. 10 וישאוש אמ׳ להם שאו מהדג אשר
Jn 20,6 ההולך אחריו ונכנס בקבר. וראה בגדי פשתן **מונחים** לצד אחד. 7 והסדין שהונח בראש ישאוש לא
Jn 20,23 קבלו רוח הקדש. 23 ולמי שתעצרו העונות **מונחים** יהיו להם ומי שתעצרו העונות נעצרים יהיו
Mt 21,42 האבן אותה שמאסו בוני החומה היא היתה **מונחת** בפינה. פועל הוא מהאל לעיניכם. 43 אכן מזה
Mc 12,10 הבונים תהיה מאוסה בעד הבונים אותה היתה **מונחת** לפינה. 11 וזה נעשה בעד אלהינו. היא מלא כה
Lc 20,17 לומ׳ זה שכתו׳ אבן מאסו הבונים הוא היתה **מונחת** בראש המלאך. 18 כל איש שיפול על אותה אבן
Jn 2,6 יאמר לכם תעשו. 6 והיה שם שש אירידי ואבן **מונחת** כמנהג טהרת היהודים וכל אחת מהאירידיש
Mt 3,14 ירדן לזואן שיטבול אותו. 14 וזואן היה **מונעו** אומר גביר לך נאות והיה לך לטבול אותי.
Mc 9,37 בשמך ואינו מחבורתינו ובעבור זה אנחנו **מונעים** לו. 38 וישאוש אמ׳ להם אל תמנעו לו כי כל
Mc 10,13 דורון מנערים בעבור זה שיגיעם. והתלמידים **מונעים** לאותן ששולחין. 14 וכאשר ישאוש ראהו היה
Lc 11,52 שנשאתם מפתח החכמה ואינכם נכנסין ואתם **מונעין** אותם שחפצים היו ליכנס. 53 וכאשר אמר אלה
Mc 14,59 חדש עשוי בידי אנשים אבנהו. 59 ולא היה **מוסכם** עדותם. 60 וקם הכהן הגדול בתוכם ושאל
Lc 24,11 11 ונראו להם דברים אלו כדברים בלתי **מוסכמין** להם. ולא האמינו אותם. 12 ופירו קם ורץ
Mt 5,13 עשוי בעוד שישוש משיח אמר אל תלמידיו אתם **מוסר** העולם והמוסר נפסק לאותם שלא היו נושעים.
Jn 7,16 יודע זה ספר שלא למד: 16 ענה ישאוש ואמ׳ **מוסרי** אינינו שלי אבל מאותו ששלחני. 17 אם שום
Mt 15,9 רחוק ממני. 9 הם מכבדים אותם חנם רמאים **מוסריכם** ומצות האנשים. 10 וקורא אליו העם ואמ׳
Mt 27,18 שאמור משיח 18 כי הוא יודע שבעבור הנאה **מוסרים** אותו למיתה. 19 והוא יושב בקתדרת הדין:
Mt Prol,16 השם אינינו רוצה שהמספר למעלה אמור יהיה **מועבר** בעבור כח שבועתם. האיונגלישטש נראים בד׳
Mt 12,9 האלוה הוא אדון עדיין מהשבת. 9 וכאשר היה **מועבר** בא לבית הכנסת שלהם 10 ושם היה אדם אחד עם
Mc 15,39 שהיה ממתין שם כאשר ראה שהוא היה **מועבר** בקול גדול אמר זה האיש היה בן האל. 40 והיו
Mc 9,1 האל: Tit,9 קפיטולו ט׳ כפי שי׳ מארקו 1 **מועברים** ששה ימים לקח פירו ויקומו ונהגם בהר אחד

Mt 14,15 אמרו לו זה המקום הוא חרב ושעה היא **מועברת** להניח לֶכֶת העמים במגדלים ויקנו אוכל. 16
Mc 13,24 אני אמר לכם קודם שיהיה. ובאותן הימים 24 **מועברת** אותה צרה. השמש תחשך והלבנה לא תזריח 25
Jn 7,2 מבקשים אותו להמיתו. 2 וסמוך ליום **מועד** ליהודים היה נקרא כנופיה. 3 ואמר לו אחד[*]
Mc 6,5 5 ולא רצה שם עשות שום פלא. אבל אחדים **מועטים** חולים שריפא בהשמת ידים עליהם 6 כי נפלא
Lc 10,2 2 ואמ׳ תבואות הקציר רבות. רק הקוצרים **מועטים.** [*] 3 לכו. הנה אני שולח אתכם כשיות בין
Lc 12,48 הכירו ועשה דברים הגונים היה מוכה בנגעים **מועטים.** ואדם שדבר גדול ינתן לו דבר גדול ישאלו
Lc 13,23 נגד ירושלם. 23 ואמ׳ לו אדם אחד אדון הם **מועטים** אותם שנושעים. וישוש אמ׳ לו. 24 ואתם
Lc 15,13 וחלק להם עצמות מה שהיה לו: 13 ואחר ימים **מועטים** מקובצים כל הדברים. הנער היותר קטן הלך לו
Mt 9,37 עת הקציר סמוך ו[*] גדולות אבל הקוצרים **מועטין.38** לכן חלו פני האדון מהקצירות שישלח
Jn 6,64 ראשונה: 64 הרוח הוא שמחיה הבשר. אינו **מועיל** אי זה אחד הדברים שאמרתי לכם רוח וחיים הם.
Lc 17,10 הדברים שצוה לכם. תאמרו אנחנו עבדים ולא **מועילים** מה שעלינו לעשות עשינו. 11 ונעשה בעוד
Jn 12,19 זה הפרושים אמרו ביניהם הנה שאין אנו **מועילים.** בדבר זה שכל העולם הולך אחריו. 20 והיה
Mt 4,1 קפיטולו ז׳ כפי מתיאו 1 אז ישואש משיח **מוצא** במדבר בעד הקדש רוח בעבור היותו מנוסה מהשטן
Mt 12,43 הוא הולך במקומות קשים בקש מנוח ואין **מוצא.** 44 אז הוא אומ׳ בעצמו אשובה אל ביתי
Mt 12,44 אומ׳ בעצמו אשובה אל ביתי שיצאתי. וכשבא **מוצא** אותה מנוקה וטהורה מכל קסמים. 45 אז הוא
Mc 9,13 ממנו: 13 וכאשר היה בא אל התלמידים הוא **מוצא** עם רב ביניהם ורבים חכמים ומאותתים מתוכחים
Lc 11,24 מן האדם הולך במקומות מחפש מנוח ואינו **מוצא** אותה [*] 25 [*] מנוקה ביעים. 26 ואז הולך
Lc 13,7 שלש שנים שאני שואל פרי תאנה זו. ואיני **מוצא.** לזה תעקרה כי היא אוכלת שבח האדמה. 8 והוא
Lc 23,4 4 ופילאט אמר לשרי הכהנים ולחיילות. איני **מוצא** בזה האדם שום טעם שימות. 5 והם צועקים
Lc 23,22 פעם שלישית אמר להם אי זה רע עשה איני **מוצא** שום טעם שבעבורו יהיה חייב מיתה. אם כן
Jn 18,38 וכאשר זה אמ׳ פעם אחרת אמ׳ להם אני איני **מוצא** בזה שום דבר 39 ומנהג הוא שאני עוזב לכם איש
Jn 19,4 מוליך לכם בחוץ זה בעבור שהכירו כי איני **מוצא** בו שום טעם. 5 אז יצא ישאוש נושא כתר קוצים
Jn 19,6 ופילאטו אמ׳ להם תקחו אתם ותלהו. כי איני **מוצא** בו שום טעם. 7 והיהודים ענו לו כפי דתינו
Mc 5,26 כל מה שהיה לה ברפואות בלא תועלת. שאינה **מוצאה.** 27 וכאשר שמעה שישאוש משיח בא בין העם
Mt 24,46 יזונם בזמנם. 46 אשרי העבד אותו שאדוניו **מוצאו** ער וכן עושה. 47 אמיתות לכם אומר שהוא
Lc 12,43 להם בזמנה. 43 מאושר הוא אותו עבד שרבו **מוצאו** כן עושה. 44 אמת אני אומ׳ לכם שעל כל
Mt 9,32 הם יצאו וגלוהו בכל הארץ: 32 וכאשר היו **מוצאים** משם הם נהגו לו אדם אחד אלם משוטן 33
Mt 26,60 בעבור שיוכלו למוסרו למיתה 60 ואינם **מוצאים** כי רבים עדי שקר באו. ואחר מחדש באו שנים
Lc 23,36 משיח נבחר מהשם׳. 36 והפרושים מתקרבים **מוציאים** עליו לעג ומתנדבים לו חומץ לשתות. 37
Lc 10,13 יהיו נעשים נסים שנעשו בך לאחור. ובאפר **מוצעים** היו עושים תשובה. 14 אמנם לא יהיה רע
Mt 21,10 ישאוש משיח נכנס בירושלם כל העיר היתה **מוקמת** אומרים מי הוא זה ישאוש. 11 והעם אומרים זה
Lc 21,20 תנחלו נפשכם. 20 רק כאשר יראו ירושלם **מוקפת** מחיל גדול אז תדעו שיתקרב סילוק נחמתה. 21
Mt 10,36 והבת מהאם. וכלה מחמותה. 36 והאנשים **מורגלים** ממכריהם: 37 מי שאוהב אביו ואמו יותר
Jn 4,9 ואני אשה ממקום שמריאה והיהודים אינם **מורגלים** עם השמריטנש. 10 ענה ישאוש ואמ׳ לה אם
Lc 12,49 אני באתי לשים אש בארץ. וחפץ אני שיהיה **מורד.** 50 ואני מתאוה שאהיה טבול מטבילה. בעבור זה
Jn 12,34 קיים ונצחי ואיך אתה אומר שבן האדם יהיה **מורם** מן הארץ מי הוא זה בן האדם. 35 אז אמר להם
Lc 3,1 חמשה עשר לקיסר טיברי שיסאר ופונץ פילאט **מורשה** בגודיאה ואירודיש טטרקא מגיליאה ופליף אח
Lc 8,3 שגירש ממנה ז׳ שדים. 3 ויושאננא אשת קוזן **מורשה** אירודיש ושושאמה. ושאר רבות בנות ששרתו
Lc 16,1 1 ואומ׳ לתלמידיו. עשיר אחד היה שעשה **מורשה** אחד על נכסיו. ויצא עליו שם רע. שמפסיד
Lc 14,7 7 ואמר לאותן הקרואים דבר נשמע כאשר בחרו **מושבות** הראשונים וכסא הכבוד 8 כאשר יקראוך
Lc 7,24 שלא יהיו אישקנדליזט בי. 24 וכאשר היו **מושבים** שלוחי יואן התחיל לאמר לעמים למה יצאתם
Mt 8,28 ישואש עבר אותו ים והיו בארץ גינשריק פגש **מושטן** אחד שיצא מן הקבר מאד רע שאינו יכול לעבור
Mc 5,2 נגד גְּנֶישְׁרֵק 2 ותכף שיצא מן הספינה אדם א׳ **מושטן** יצא אליו בדרך 3 ששוכב בקברים והיה כ״כ רע
Mc 5,16 וספרו מה שראו ומה שהיה מעשה מאותו שהיה **מושטן** ומהחזירים. 17 ואז בקשוהו שיפרד מנוכחו: 18
Mc 5,18 בספינה המתחיל להתחנן לו אותו שהיה מאז **מושטן** שהוא ילך עמו. 19 וישאוש לא רצה אבל אמ׳ לו
Mc 1,34 הפתח 34 ובאים רבים מחלופי חליים ורבים **מושטנים** מגרש השדים כי הם מכירים אותו. 35 וקם
Mc 5,15 היו באים לישאוש והם ראו אותם שמאז היו **מושטנים** שהיו בטוב. שכלם נפחדו 16 וספרו מה שראו
Mc 7,25 העלים. 25 כי אשה אחת שהיה לה בת אחת **מושטנת** באה אליו וכרעה ברגליו. 26 והיא נאה
Mt 27,42 הישישים מלעיגים ממנו: ואומרים 42 הוא **מושיע** אחרים ואינו יכול להושיע עצמו. אם מלך אתה
Mc 11,9 שנמשכים אחריו קוראים ואומרים הושיענו **מושיע** ברוך. ברוך הוא אותו שבא בשם הש׳. 10 וברוך

Mc 11,10 אותו שבא בשם הש׳. 10 וברוך יהיה המלך **מושיע** משמים: 11 ונכנסו בירושלם במקדש והביט כל
Lc 2,11 לכל העם. 11 כי היום נולד לנו בעיר דוד **מושיע** העולם שהוא משיח ואדון. 12 ויהיה לכם זאת
Jn 4,42 בעצמינו שמענו וידענו שזה הוא באמת **מושיע** העולם: 43 אחר שני ימים מצא משם והלך
Mt 21,9 ברוך יהיה אותו שעתיד לבא בשם אדונינו **מושיענו.** מהולל תהיה בשמים: 10 וכאשר ישאוש משיח
Mt 20,25 קראם ואמר אתם יודעים היטב כי שרי העולם **מושלים** בעמים הגדולים ביותר רב כח. 26 לא יהיה כן
Mc 10,42 להם אתם יודעים שהשרים והשלטונים גדולים **מושלים** על הקטנים ושרים שלהם יש כח גדול על
Lc 22,25 מחלוקת בין [*] 25 [*] [*] מלכי גוים **מושלים** בהם ובין אשר להם ממשלה עליהם נקראים
Mt 18,6 מאמינים יותר יהיה לו שוה שיהיה תלוי או **מושלך** בים או ריחים בצאורו ונטבע בעומק הים. 7
Lc 17,6 חרדל ואתם תאמרו לזה האילן יכרת ויהיה **מושלך** בים ישמע אליכם. 7 מי מכם יש לו עבד תועה
Jn 9,22 שאם אחד מהם יאמר שהוא משיח יהיה **מושלך** מבית הכנסת: 23 בעבור זה אמרו אביו ואמו
Jn 12,31 בעדכם. 31 עתה הוא דין העולם. עתה יהיה **מושלך** שר העולם בחוץ. 32 ואני אהיה נשא מן הארץ.
Mt 8,12 ויעקב במלכות שמים. 12 ובני ישראל יהיו **מושפלים** חוצה בערפליות: ושם יהיה בכי ורעדה מהאל.
Lc 6,23 באותו היום ותנשאו. כי שכרכם מאד הוא **מושפע** בשמים. כמו זה היו עושים הנביאים והאבות.
Mt Prol,12 האיונגלי. ויחסו אנושי שיהיה מת מד׳ מיני **מות** הוכרח שנותו בעד הדרשתם. ובעבור זה היו
Mt 2,15 ואמו לילה וילך למצרים 15 ויעמוד שם עד **מות** אירודיש למלאת דבר האל שאמר על ידי הנביא אני
Mt 26,38 עצב ונקצף. 38 אז אמר להם דאגה נפשי עד **מות.** המתינו לי פה ועורו עמדי 39 והלך מעט הלאה
Mc 7,10 את אביך ואת אמך. ואשר יקלל אביו ואמו **מות** יומת. 11 ואתם אומרים אשר אי זה מהן שאדם
Mc 14,34 ולהתפחד 34 ואמ׳ להם עצבה היא נפשי עד **מות** המתינו לי פה ותהיו עדים. 35 וכאשר כרע מעט
Lc 2,26 היה בו. 26 וקבל מענה מרוח הקדש שלא יראה **מות** עד שיראה ישאוש משיח בן אל חי. 27 ובא ברוח
Lc 9,27 לכם באמת שמקצת אלו שהיום פה לא יטעמו **מות** עד שיראו מלכות השם׳. 28 ושמנה ימים אחר אלה
Lc 12,5 אני אלמדכם ממי תיראו. תיראו אותו שאחרי **מות** האדם יש לו כח לשולחו בגיהינם ולו האש אומר
Jn 8,52 אומ׳ שאם אחד ישמור דבריך לא יקרה לו **מות** נצחית. 53 האתה גדול מאברהם אבינו שמת
Lc 9,36 לאדם מה שראיתם. עד שהבן יקום חי אחרי **מותו.** 37 וביום האחר עם רב ירד מן ההר בא לקראתם
Mt 16,19 יהיה קשור בשמים: וכל מה שתתיר בארץ יהיה **מותר** בשמים: 20 ואז צוה לתלמידיו שלא יגידוהו
Mt 18,18 יהיה קשור בשמים וכל מה שתתירו בארץ יהיה **מותר** בשמים: 19 ועו׳ אומ׳ לכם אשר אם שנים מכם
Mt 21,Tit ותכף ראו והלכו אחריו. Tit,21 קפיטולו **מ״ז** כפי מתיאו 1 וכאשר היו קרוב מירושלם והיו
Mt 26,10 10 וישאוש שהכירו אמ׳ להם למה חרה לכם **מזאת** האשה כי היא פעלה פעולה טובה אתי. 11 כי
Lc 11,50 דם כל הנביאים מיום שנברא העולם עד עתה **מזאת** האומה 51 מדם הבל עד דם זכריה שנשפך במובח
Mt 26,37 שאני אלך להתפלל 37 ולקח פירו ושני בנים **מזבדיב** והתחיל להיות עצב ונקצף. 38 אז אמר להם
Mt 13,22 הוא אותו ששומע דברת הש׳ ויש לו אנחות **מזה** העולם לאסוף מחנק מדברת הש׳ שזרועה בלבו
Mt 17,19 גרגיר אחד של חרדל. ותאמרו זה ההר תשתנה **מזה** המקום אל מקום אחר כי הוא ישתנה. ולא יהיה
Mt 21,43 בפינה. פועל הוא מהאל לעיניכם. 43 אכן **מזה** לכם אומר שמלכות הש׳ יהי מכם לקוח ונתון
Mc 12,31 לרעך כמוך. ושום צווי אחר אינו גדול **מזה.** 32 ואמר לו אותו החכם רבי אמת גדול שאינו
Mc 14,70 זהו מהם. 70 והוא פעם אחרת כפר לה. וסמוך **מזה** מעט פעם אחרת אחת מאותן ששבות שם אמרה לפירו
Lc 1,63 ג׳ואן הוא שמו. וכל אשר היו שם תמהו מאד **מזה** 64 ומיד פי האב נפתח ולשונו דברה ובירך הש׳.
Lc 8,45 מי הוא הנוגע בי. וכאשר התלמידים צחקו **מזה** אמ׳ פירו רבי מצערים אותך ואתה אומר מי
Lc 10,26 חיים נצחיים 26 ואמ׳ לו מה כתו׳ בדת **מזה** העניין. 27 והוא ענה ואמ׳ תאהב האדון אלהיך
Lc 11,51 ובבית כן. ולכן אני אומ׳ אליכם ידרש **מזה** הדור: 52 אוי לכם חכמים בדת שנשאתם מפתח
Jn 4,13 ומקנהו. 13 ענה ישאוש ואמר לה מי שישתה **מזה** המים יהיה לו צמא פעם אחרת. אבל מי שישתה
Jn 5,28 לעשׂות משפט כי הוא בן אדם: 28 אל תתמהו **מזה** כי עדיין תבא שעה שבה כל אותן שהם בקברים
Jn 7,31 בו. ואומרי׳ משיח כשיבא יעשה נפלאות יותר **מזה.** 32 ושמעו הפרושים שהסיעה מלינה מאותן
Jn 8,23 התחתונים ואני הוא מהעליונים: אתם **מזה** העולם. ואני איני מזה העולם: 24 בעבור זה
Jn 8,23 הוא מהעליונים: אתם מזה העולם. ואני איני **מזה** העולם: 24 בעבור זה אמרתי לכם שתמותו
Jn 10,42 עושה שום אות 42 אבל כל הדברים שאמ׳ יואן **מזה** הם אמתיים ורבים האמינו בו. Tit,11 קפיטולו
Jn 14,31 נתן מצותו לי וכן אני עושה קומו ונלכה **מזה:** Tit,15 קפיטולו ט״ו כפי ש׳ זואן 1 אני הוא
Jn 15,19 אתכם תדעו כי אותי מאס ראשונה. 19 אם אתה **מזה** העולם. העולם מה שהוא שלו אוהב. אבל כי אינכם
Jn 15,19 העולם מה שהוא שלו אוהב. אבל כי אינכם **מזה** העולם בעבור זה מכעיס אתכם: 20 תזכרו דברי
Jn 18,36 לי מה עשית: 36 ענה ישאוש מלכותי אינינו **מזה** העולם אם זה העולם היה מלכותי: באמת משרתי
Jn 19,35 לו צדו [*] 35 ואותן שראו עושין עדות **מזה.** והוא היודע שאמ׳ אמת בעבור שאתם תאמינוהו.
Jn 20,13 למה את בוכה. והוא אמרה כי נטלו אדוני **מזה** ולא ידעתי אנה הניחוהו. 14 וכאשר מריאה

Jn 21,21 21 אז כשפירו ראה זה אמר לישאוש. מה יהיה
Mt 25,14 כמו האדם שהלך בדרך וקרא העבדים ומסר להם
Mc 10,27 אומרים א״כ מי יוכל להיות נושע 27 וישאוש
Lc 3,18 התבן באש שלא תכבה 18 ורוב דברים אחרים
Mc 9,2 והיה בשנוי צורת הפנים 2 והמלבושים היו
Mc 8,15 לחם ולא היה להם לבד לחם אחד 15 והוא
Mc 12,38 וכל העם שומעין אותו ברצון. 38 וישאוש
Jn 15,13 שאני אהבתי אתכם. 13 אין באדם אהבה גדולה
Mt 11,11 אומ׳ לכם כי בכל ילודי אשה אין ילוד גדול
Mt 17,13 בעבורם. 13 ואז השכילו תלמידיו שהוא אומ׳
Mt 21,26 מן האנשים יראים אנו העם כי כלם יראים
Jn 5,36 שעה אחת בינינו. 36 ולי יש עדות גדול
Lc 11,21 השדים. אמת שמלכות הש׳ בא. 21 כאשר החזק
Lc 22,37 מה שכתוב חוייב שיעשה בו. ועם הרעות הוא
Mt 3,4 אליו 4 ואותו זואן היה לבוש עורות והיה
Lc Prol,7 האיונגליאו בגודאה ובעד מתיב בלוברדיאה
Lc 12,47 47 אבל אותו עבד שידע רצון בעליו ואינו
Mc 5,42 42 ותכף הנערה חזרה חיה והלכה היתה
Jn 8,41 אביכם. ואמרו לו אנחנו לא היינו נולדים
Mt 2,1 בארץ גודיאה. בימי מלך אירודיש. הנה מלכי
Jn 7,42 יבא מגלליאה משיח: 42 אינה אומרת הכתיבה
Mt 22,Tit כי כולם חשבוהו לנביא: Tit,22 קפיטולו
Lc Prol,4 והיה תלמיד האפושטולש. ואחרי כן לא נפרד
Mc 9,37 אדם אחד שהיה מרפא המשוטנים בשמך ואינו
Mc 10,16 שפל ותמים ויהיה כמו נער: 16 וישאוש היה
Mc 10,9 אשה 8 ויהיו שניהם לבשר אחד. 9 ומה שהאל
Mc 1,6 היה לבוש עורות גמלים. וחגור סביב המתנים
Mt 4,15 הנביא אומרת 15 ארצה זבולון ונפתלי.
Mt 26,29 זה הגפן. עד אותו יום שאשתהו עמכם
Mt 26,60 ואינם מוצאים כי רבים עדי שקר באו. ואחר
Jn 3,3 ישיג לראות מלכות שמים אם לא יהיה נולד
Jn 3,7 אל תתמה כי אני אומ׳ חוייב שתהיו נולדים
Lc 11,4 לנו כל חטאתינו. כי אנו מניחים אותם לכל
Mt 27,3 מקום קיסר. 3 ואז יודש שמסרו ראה שהוא
Mt 19,10 אליו א״כ הוא בין האיש והאשה אין
Lc 11,4 כל חטאתינו. כי אנו מניחים אותם לכל מחו
Mt 14,6 הולדת לאירודיש עשה אירודיש לאירודינא
Lc 23,34 לצד ימין והאחד לשמאל. 34 וישו אמר אב
Mt 8,6 אליו 6 ואמ׳ לו אדון בני שוכב חולה במטה
Lc 13,11 בשבתות. 11 והנה אשה אחת שחלתה י״ח שנים
Lc 6,18 וצידון 18 שבאו בעבור שישמעו וירפאו
Mt 14,36 וכל אותן שהיו נוגעין תכף היו נרפאין
Mc 2,5 ישאוש ראה אמונתם אמר אל הנטול עונותיך
Mt 11,25 כפי מתיאו 25 אז באותו עת ישאוש משיח אמר
Mt 11,17 17 ואומרי׳ אנחנו שרים לכם. ואינכם
Mt 23,25 25 אוי לכם פרושים רמאין שתראו עצמכם
Mt 23,27 פרושים שדומים לקברים מצויירים הדומים
Mc 7,33 ידו עליו. 33 וישאוש הוליכו לצד אחד
Lc 11,39 אמר אליו פרושים עתה אתם מטהרים מה שהוא
Lc 11,40 לב רב וגניבה. 40 סכלים מי שעשה מה שהוא

מזה. 22 ישאוש אמר אליו אני רוצה שיע שיעמוד פה
מזהבו. 15 לאחד מהם מסר ה׳ בזנטיש. ולאחר ב׳
מזהיר אומר להם. לכם הוא דבר נמנע אבל לא לא לשם
מזהיר ומגיד לעם. 19 ואירודיש כאשר יואן מייסר
מזהירים ולבנים כמו שלג. היו כן שאין שום אדם
מזהירם אומר ראו השמרו משאור הפרושים ואירודיש:
מזהירם אומר השמרו מן החכמים יודעי ספר שחפצים
מזו שישים נפשו בעד אוהביו: 14 [*] אם תעשו אותם
מזואן טבול. והקטן ממלכות שמימיי [*] 12 [*] נכנס
מזואן טבול. 14 וכאשר בא לשם אדם אחד בא ויכרע
מזואן כמו נביא. 27 והם ענו אנחנו לא ידענו. והוא
מזואן שהמעשים שנתן לי אבי אשלים אותם. המעשים
מזויין שומר ביתו כל הדברים בשלום. 22 אבל אם
מזומן כי כל הדב הדברים שהם ממני הם לקץ 38 והם
מזונו חגבים ודבש מדבריי. 5 ואז יוצאים הם
מזורז מהקדש רוח כתב ליונים נאמנים זה האיווגליאו
מזמין עצמו ולא עשה כפי רצונו יהיה מוכה מנגעים
מזמן י״ב שנים וכולם היו נבהלים מגודל הפלא 43
מזנות. לנו אל אחד ואב אחד: 42 אז אמר להם ישאוש
מזרח באו ירושלם 2 אומרים אנה הוא מלך היהודים
מזרע דויד ומעיר בית לחם שמשם היה דוד יבא משיח:
מ״ח כפי מתיאו 1 ועונה ישאוש ואמ׳ להם משל אחד. 2
מחבורת שי׳ פאב אותם שכבר היו כתובים בעד
מחבורתינו ובעבור זה אנחנו מונעים לו. 38 וישאוש
מחבקם ומניח הידיים עליהם ומברכם. 17 וכאשר היה
מחבר שום אדם לא יפריד: 10 ועו׳ שאלוהו בבית 11
מחגורת עור. ואוכלים חגבים ודבש מדבריי. 7 ודורש
†מחדש היא מנוקה† דרך הים נחל ירדן מגלילאה. 16
מחדש במלכות אבי. 30 וכאשר אמרו הודאה זהו שעשו
מחדש באו שנים עדים כוזבים 61 ואמרו זה אמר אני
מחדש. 4 ענה נקודימוש לו איך יוכל אדם להולד והוא
מחדש. 8 הרוח מנשב למקום שרוצה ואתה שומע הקול.
מחו מחוייבינו. ואל תביאנו לנסיון. 5 ואמ׳ אליהם
מחוי וניחם וחזר שלשים הפשוטין לשרי הכהנים
מחוייב שיקחה לאשה: 11 והוא אמר כולכם אינכם
מחוייבינו. ואל תביאנו לנסיון. 5 ואמ׳ אליהם אי
מחול לפני הכל. וייטב מאד לאירודיש. 7 בעבור אותו
מחול להם כי אין יודעים מה הם עושים. ומחלקים
מחולי גדול והוא נטול 7 ואמ׳ לו ישואש משיח אני
מחולי והולכת ככורעת בזולת יכולת להביט למעלה 12
מחולייהם. ואותם שהיו מצטערין בעד רוח רעה היו
מחוליים: Tit,15 קפיטולו מ״א כפי מתיאו 1 אז
מחוליך לך. 6 והיו שם עמו קצת מחכמי הדת וחשבו
מחולל תהיה אב בורא שמים וארץ. כי אתה הסתרת אלה
מחוללים. אנחנו בכינו ואתם לא דנים. 18 זואן בא
מחוץ נקיים. זהו שמטהרין זה שמחוץ הוא כן כמו
מחוץ יקרים ובפנים מלאים עצמות מתים ולכלוך. 28
מחוץ מקום המיושב ושם האצבעות באזן ורוקק נגע
מחוץ גביע ומן הקערה. ומה שהוא בפנים שלכם הוא לב
מחוץ לא עשה מה שהוא בפנים. 41 לכן תנו בצדקה מה

Jn 16,2 בעבור שלא תהיו ניזוקים 2 הם יעמידו אתכם **מחרץ** לבתי כנסיותיהם. ושעה תבוא שכל אדם שבא
Jn 20,11 אחרת באותו מקום עצמו. 11 ומריאה עומדת **מחרץ** לקבר בוכה ובעוד שמבכה כרעה והביטה בקבר. 12
Mt 14,3 טבול ששב חי ועושה נפלאות. 3 כי אירודיש **מחזיק** בזואן אסור בעבור כי מתפישו על אִירוֹדְיָנָא
Mt 27,2 2 וקשרוהו והביאוהו לפני פִּילַטוֹ שהיה **מחזיק** מקום קיסר. 3 ואז יודש שמסרו ראה שהוא מחוי
Mt 27,16 נפש אחת אותה שהיהודים שואלים. 16 והוא **מחזיק** תפוש אדם אחד ששמו בר אבן שמטעם רציחה היה
Mc 6,17 בעבור אירודיאש אשת פיליף אחיו אותה שהוא **מחזיק.** 18 וג׳ואן אמר לאירודיש אינו ראוי לך החזק
Mc 6,20 אבל אינה יכולה 20 בעבור כי אירודיש **מחזיק** בזואן וחושב שהוא קדוש וצדיק ושומרו ורוב
Mc 15,7 תפוש אחד בחג זה אשר שואלים. 7 ואז הוא **מחזיק** אדם אחד תפוש ששמו בראבן. אותו שבת גר אחד
Lc 12,15 כילות כי חיי האדם אינה בהשפעת מה שהוא **מחזיק.** 16 ואמ׳ להם משל שדה אדם עושה פירות כגודל
Lc 20,14 יראוהו יתביישו ממנו. 14 וכאשר ראוהו **מחזיקי** הכרם בנכליהם אמרו זהו היורש לכו ונהרגהו
Lc 12,33 ערב תת לכם מלכות: 33 תמכרו מה שאתם **מחזיקים** ותנו צדקה כי אתם מתקנים אוצר בשמים: אין
Lc 22,43 תעשה רצוני רק רצונך. 43 והנה מלאך השמים **מחזק** אותו ונעשה באיגוניאה שמתפלל בצרה 44 והיתה
Jn 2,6 כמנהג טהרת היהודים וכל אחת מהאירידיש **מחזקת** שתים ושלש מדות. 7 וישאוש אמר להם מלאו כל
Jn 1,13 בשמו 13 שאינן ילודי דם. זאת לדעת **מחטאות** ולא מרצון בשר. ולא מרצון אדם אבל הם
Lc 21,20 נפשכם. 20 רק כאשר יראו ירושלם מוקפת **מחיל** גדול אז תדעו שיתקרב סילוק נחמתה. 21 אז אשר
Mt 27,44 אני בן האלוה. 44 וכמדומה לדברים אלו **מחירופין.** היה אומ׳ אחד מהגנבים שהיו תלויים
Mc 2,6 עונותיך מחולין לך. 6 והיו שם עמו קצת **מחכמי** הדת וחשבו בלבם אומרים 7 איך מדבר כן זה
Lc 11,45 הולכים למקום שאינן יודעין. 45 וענה **מחכמי** הדת ואמ׳ רבי באמרך אלה הדברים עושה אתה
Lc 2,47 ושואלן. 47 וכל השומעין אותו מתמיהין **מחכמתו** ומענהו. 48 וכאשר האב והאם ראוהו תמהו.
Jn 17,15 והעולם בהם שמע היה לו [*]. 15 אני **מחלה** שתקחם מהעולם. אבל שתשמרם מהרע. 16 אינם
Mt 1,24 ר״ל השׁ׳ם יהיה עמנו. 24 וכאשר קם יוסף **מחלומו** עשה כאשר צוהו מלאך האל. ויקח אשתו ולא
Mc 1,34 היו מקובצים לפני הפתח 34 ובאים רבים **מחלופי** חליים ורבים מושטנים מגרש השדים כי הם
Lc 4,40 40 וכאשר בא השמש כל אותן שהיו שם חולים **מחלופי** חליים הביאו לו. הוא משים עליהם ידיו
Lc 22,24 ביניהם איזהו מהם שזה יעשה. 24 והיה **מחלוקת** בין [*] 25 [*] [*] מלכי גוים מושלים בהם
Jn 9,16 יוכל איש חוטא לעשות האותות האלה: והיה **מחלוקת** גדולה ביניהם. 17 אז אמרו פעם אחרת לעור.
Jn 10,19 זאת המצוה לקחתי מאבי: 19 פעם אחרת היתה **מחלוקת** בין היהודים על הדברים האלו. 20 ורבים מהם
Lc 5,15 רבים באים לישאוש בעבור שישמעהו ושיתרפאו **מחלייהם.** 16 וישאוש משיח נסע משם ונכנס במדבר
Mt 8,31 מקום היו חזירים רבים שרועים. 31 והשטנים **מחלים** פני ישאוש אומרים אדון אם אתה מגרש אותנו
Mt 20,20 נגשה אליו אם בני סבאדיב עם בניה מתפללין **מחלים** אותו ושאלה מתן אחד לו. 21 והוא אמר מה
Mt 26,29 אני לכם אמונה כי מכאן והלאה לא אשתה **מחליקות** זה הגפן. עד אותו יום שאשתהו עמכם מחדש
Mt 18,32 צוה שיביאהו לו. ואמ׳ לו עבד רע לא **מחלתי** החוב שנתחייבת לי בעבור שחננתני 33 לכן לא
Lc 13,12 12 וראתה ישאוש וקראה. ואמ׳ לה אשה סרה **מחלתך.** 13 והניח הידים עליה. ומיד עמדה בקומתה
Mt 10,35 באתי להפריד האב מהבן. והבת מהאם. וכלה **מחמותה.** 36 והאנשים מורגלים ממכריהם: 37 מי שאוהב
Mt 13,33 ומטמינו ומערבו בשלשת מדות קמח עד שהכל **מחמץ.** 34 כל אלה הדברים אמ׳ ישואש בדמיונות: 35
Mc 6,40 העם והחיילות על העשב נקרא פֶּי׳ 40 וישבו **מחמשים** חמשים ומאתים מאתים. 41 וישאוש לקח החמשה
Mt 4,4 כתוב הוא אדם אינינו חי על הלחם לבדו אבל **מחן** השם: 5 אז העלהו השטן אל העיר הקדושה והניחו
Mc 4,19 וחסרונות העולם ואובדן העושרים העולמיים **מחניקם** ונשארים בלא פרי. 20 ואותה שנפלה על טוב
Mt 13,22 דברת השׁ׳ ויש לו אנחות מזה העולם לאסוף **מחנק** מדברת השׁ׳ שזרועה בלבו ואינה עושה פרי: 23
Lc 1,54 העשירים רקים. 54 פודה ישראל בנו זוכר **מחסדיו** 55 כמו שנדר לאבותינו לאברהם ולזרעו
Mt 4,23 קפיטולו י׳ כפי מתיאו 23 ישואש משיח היה **מחפש** כל ארץ גלילאה דורש בבתי כנסיותיהם הגדת
Mt 9,35 הוא מגרש השדים בכח השטן. 35 וישו משיח **מחפש** העירות והמגדלים דורש מלכות שמימיי בבתי
Mt 26,16 נדרו לו ל׳ פשיטי כסף. 16 ומכאן והלאה **מחפש** איך יוכל לבוגדו 17 ויום ראשון של פסח באו
Mc 14,11 היו מאד שמחים. ונדרו לתת לו מעות. והוא **מחפש** הכנה היאך יוכל למסרו. 12 ויום ראשון של פת
Lc 11,24 הרוח בלתי נקי יוצא מן האדם הולך במקומות **מחפש** מנוח ואינו מוצא אותה [*] 25 [*] מנוקה
Mt 26,59 שיראה הקץ. 59 ושרי הכהנים וכל העצה **מחפשים** עידי שקר נגד ישאוש בעבור שיוכלו למוסרו
Mc 14,55 המשרתים ומתחמם. 55 והכהן הגדול וכל העצה **מחפשים** עידי שקר בעבור שיוכלו מסור אותו למיתה.
Lc 4,42 42 והבקר אור יצא משם והולך במדבר והעמים **מחפשים** אותו. ובאו עדיו ומחזיקים בו שלא יפרד
Lc 22,2 שנקרא פסח 2 ושרי הכהנים והסופרים **מחפשים** איך יוכלו להמיתו. רק יראים העם. 3
Mt 6,34 ותהיה לכם כל זה. 34 א״כ אל תאנחו ליום **מחר.** כי יום מחר יחשוב על עצמו והיום יספיק אל
Mt 6,34 כל זה. 34 א״כ אל תאנחו ליום מחר. כי יום **מחר** יחשוב על עצמו והיום יספיק אל עמלו: Tit,7

Lc 7,34 מן האדם אוכל ושותה ואתם אומרים הנה האדם **מחריב.** ואויב העולמיים והחוטאים. 35 והצדקה
Mt 6,20 20 אבל תקבצו אוצרות שמים שחלדה ועש אין **מחריבין** אותם. וגנבים אין גונבים 21 [*] 22 עינך.
Jn 10,36 שהאב קדש שלחו בעולם אתם אומרים שאני **מחרף** ומגדף. כשאמרתי אני בן אלים. 37 אם לא הייתי
Lc 23,39 היהודים. 39 ואחד מהגנבים שהיה תלוי עמו **מחרפו** ואומ׳ אם אתה משיח תושיע עצמך ואנחנו עמך.
Mt 1,20 ורוצה לכת בהחבא עזבה. 20 ובעוד היותו **מחשב** זה. מלאך הש׳ נראה אל יוסף בחלום אמר יושאף
Mt 15,19 שהוא מלכלך האדם: 19 כי מהלב יוצאות **מחשבות** רעות רציחות ניאופים גניבות עדות שקר
Mc 7,21 הרעים שמתנועעים מהלב מפנים הם רעות **מחשבות** וניאופים ורציחות 22 גניבות כילאות חמדה
Lc 2,35 נגדו. 35 ובסכין יחצו ויעברו נפשו. בעבור **מחשבות** רוב לבבות תהיו מפורסמות. 36 ובת אחת
Mt 12,25 בכח בלזאבוק שר השדים. 25 וישואש שיודע **מחשבותיהם** אמר כל מלכות שהוא בתוכו נחלק יהיה
Mc 2,8 מי יוכל לכפר עונות לבד האל. 8 ותכף הכיר **מחשבותיהם** בעד הקדוש רוח ואמ׳ להם מה תחשבו
Lc 5,22 להניח עונות לבד האל 22 וכאשר ישאוש הכיר **מחשבותיהם** ענה ואמ׳ להם למה חשבתם רע בלבבכם 23
Lc 11,17 אות מן השמים. 17 וישאוש כמבין מעשיהם **מחשבותיהם** [*] כל מלכות שחלק לכם לא תעמוד. ובית
Mc 8,17 בעבור שאין לנו לחם. 17 וישאוש כאשר ראה **מחשבותם** אמ׳ להם [*] עדיין אינכם מכירים ולא
Lc 9,47 מי מהם גדול מכולם. 47 וישוש כיודע **מחשבותם** לקח נער אחד וקרבו אליו 48 ואמ׳ להם
Mc 12,30 30 אותו תאהב בכל לבבך ובכל נפשך ובכל **מחשבתך** ובכל כחך. זהו עיקר הצווי. 31 והשני הוא
Mt 9,4 בקרבם זה מקלל. 4 וכאשר ישוש משיח הכיר **מחשבתם** אמ׳ למה חשבתם רע בלבבכם. 5 מהו דבר קל
Mt 23,Tit לשאול לו שום דבר: Tit,23 קפיטולו **מ״ט** כפי מתיאו 1 אז אמ׳ ישאוש לעם ולתלמידיו
Jn 1,25 מהפרושים 25 ושאלוהו ואמרו לו למה אתה **מטביל** אם אינך משיח ולא אליהו ולא נביא. 26 יואן
Lc 3,8 העתידה לבא. 8 לכן עשו פירות הגונים **מטבילה.** ולא תתחילו לאמר אבינו הוא אברהם. אני
Lc 12,50 שיהיה מורד. 50 ואני מתאוה שאהיה טבול **מטבילה.** בעבור זה אני נדחק עד שישלים: 51 סבורים
Mc Prol,11 מישאוש משיח ואחר כתב האינגליאו מָתְחִיל **מטבילת** ישאוש משיח ולא דבר מההתבשרות מאד מאותה
Mt 10,10 בדרך. ולא שתי מלבושים ולא מנעלים ולא **מטה.** הפועל ראוי לשוכרו. 11 בכל עיר שתכנסו או
Lc 14,9 ויאמר לך תן מקום לזה. ואז בבושת תרד **מטה** מטה. 10 רק כאשר תהיה נקרא לך ושב במקום
Lc 14,9 ויאמר לך תן מקום לזה. ואז בבושת תרד מטה **מטה.** 10 רק כאשר תהיה נקרא לך ושב במקום היותר
Lc 11,39 39 ואדונינו אמר אליו פרושים עתה אתם **מטהרים** מה שהוא מחוץ גביע ומן הקערה. ומה שהוא
Lc 6,45 ומסנה אין איש מלקט ענבים. 45 אדם טוב **מטוב** אוצר לבו מגיד טוב. ואדם רע מרוע אוצר לבבו
Mt 10,3 ג׳יקמו. זאבדיב וזואן אחיו .טומאש. **מטיאו.** בעל רבית מפורסם. גיקמי אבפיב. טאטדיב 4
Mt 28,Tit חתמו ועשוה שמור: Tit,28 קפיטולו נ״ד כפי **מטיאו** 1 והראשון יום אחד שנקרא דוקמנגיי באה
Mc 2,14 14 ועובר במקום אחד ראה לוי לרגליו והוא **מטיו** יושב בשלחן ואמ׳ לו תמשך אחרי. וקם ונמשך
Lc 13,21 מלכות הש׳ למה הוא דומה. 21 לשאור שהאשה **מטמנת** בתוך הקמח עד שיתעכל שיתחמץ הכל. 22 והלך
Mt 15,20 אלו הדברים מטנפים האדם אין נטולות אין **מטנפות** אותו: 21 ונסע משם ישוש והלך לו בעברי
Mt 15,20 גניבות עדות שקר קללה. 20 אלו הדברים **מטנפים** האדם אין נטולות אין מטנפות אותו: 21
Mc 7,23 23 כל אלו הרעות מתנועעות מהלב ואלו **מטנפים** האדם: 24 וקם ישאוש והלך לו בעברי טיר
Mt 16,3 הוא אדום 3 ובבקר הייתם אומרים היום יהיה **מטר** כי השמים הוא חשוך א״כ אתם יודעים שפוט צבע
Mt 23,25 כן כמו גביע קערה. ואתם פונים כולם מלאים **מטרף** ואזור: 26 פרושים עורים טהרו ראשונה מה שהוא
Mc 2,12 לך שתקום ותקח מטתך 12 ומיד הוא קם ולקח **מטתו** והלך בפני כלם. באופן שכולם תמהו וברכו האל
Lc 5,25 ושאהו לביתך 25 ומיד קם לפני כלם ולקח **מטתו** שבה שוכב והלך לביתו מהלל ומברך האל. 26 וכל
Jn 5,9 קום וסלק מטתך ולך 9 ומיד נעשה בריא וסלק **מטתו** והלך לו. ואותו היום שבת היה. 10 אז אמרו
Mt 9,6 למחות העונות בארץ: אז אמ׳ לנטול קום קח **מטתך** ולך לביתך: 7 [*] 8 והעם שראו זה יראו השם
Mc 2,9 לנטול עונותיך נמחלין. או לאמר קום קח **מטתך** ושא אותה בביתך ולך. 10 אבל בעבור זה שאתם
Mc 2,11 אמר לנטול 11 לך אני אומר לך שתקום ותקח **מטתך** 12 ומיד הוא קם ולקח מטתו והלך בפני כלם.
Lc 5,24 אמ׳ אל חולה אני אומר לך לך קום וקם **מטתך** ושאהו לביתך 25 ומיד קם לפני כלם ולקח מטתו
Jn 5,8 כבר קדמני אחר. 8 וישאוש אמר לו קום וסלק **מטתך** ולך 9 ומיד נעשה בריא וסלק מטתו והלך לו.
Jn 5,10 10 אז אמרו היהודים שבת הוא ואין לך לשאת **מטתך.** 11 והוא ענה להם מי שעשה לי זה אמ׳ אלי שא
Jn 5,11 והוא ענה להם מי שעשה לי זה אמ׳ אלי שא **מטתך** ולך. 12 [*] [*] 13 והוא לא ידע מי הוא
Mt 3,7 לטבילתו היה אומ׳ אליהם משפחת ויבדיש **מי** למד לכם לברוח לאף הש׳ם. 8 עשו מעשים טובים
Mt 5,19 או ילמד לשברם יהיה קטן במלכות שמים. אבל **מי** שילמדה ויקימנה. גדול יהיה במלכות שמים. 20
Mt 5,22 ומי שירצח ראוי למשפט. 22 ואני אומ׳ לכם **מי** שישנא אחיו ראוי הוא למשפט. ומי שיאמ׳ לו פתי
Mt 5,42 42 ומי שישאלך תן לו: ולא תחלוק עם **מי** שירצה ללות ממך: קפיטולו י״ז כפי מתיאו 43 עוד
Mt 7,9 שישאל יקח. והמחפש ימצא. והדופק יכנס. 9 **מי** מכם אם ישאלהו בנו לחם יתן לו אבנים. 10 ואם

Mt 8,27 נחת גדול בים. 27 והאנשים תמהו אומרים **מי** הוא זה שהרוח והים שומעין אותו. קפיטולי כ״ח
Mt 10,37 מחמותה. 36 והאנשים מורגלים ממכריהם: 37 **מי** שאוהב אביו ואמו יותר ממני. אינו ראוי לי: 38
Mt 10,39 ואמו יותר ממני. אינו ראוי לי: 38 [*] 39 **מי** שאוהב נפשו יאבד החיים בעבורי. ומי שיאבדה
Mt 10,40 בעדי נושע יהיה: 40 ומי שאותי מקבל. מקבל **מי** ששלח אותי: 41 מי שמקבל נביא בשם נביא יהיה לו
Mt 10,41 ומי שאותי מקבל. מקבל מי ששלח אותי: 41 **מי** שמקבל נביא בשם נביא יהיה לו גמול: ומי שמקבל
Mt 11,6 שומעים. והעניים מוגדים. 6 ומאושר יהיה **מי** שלא יהיה משקנדליזאט בי. 7 וכאשר הלכו ישאוש
Mt 11,15 ואם תרצו לבחרו הוא אליהו שעתיד לבא: 15 **מי** שיש לו אזנים בעבור שמוע ישמע. 16 אל מי אדמה
Mt 11,16 מי שיש לו אזנים בעבור שמוע ישמע. 16 אל **מי** אדמה זאת המשפחה הנה דומים לנערים היושבים
Mt 12,11 בשבת בעבור שילשינו הם. 11 והוא אומר להם **מי** הוא מכם שהיה לו צאן אחת אם נופלת בשוחה אחת
Mt 12,30 לא יקשרהו בחוזק. ואחר שיגזלהו הבית. 30 **מי** שאינו עמי כנגדי הוא. ומי שלא יקבץ עמי כנגדי
Mt 12,31 אני לכם כי עון קללה יכופר לאנשים לבד **מי** שאומר קללה נגד הקדש רוח. 32 ומי שיאמ׳ נגד
Mt 12,48 בחוץ ושואלים אותך. 48 וישו ענה ואמ׳ לו **מי** היא אמי ומי הם אחי [*] 49 [*] [*] וקרובי 50
Mt 12,50 ומי הם אחי [*] 49 [*] [*] וקרובי 50 כל **מי** שעושה רצון אבי שבשמים הוא אחי ואחיותי ואמי:
Mt 13,9 ועשו פרי רב בא׳ ק׳ בא׳ נ׳ בא׳ ל׳. 9 **מי** שיש לו אזנים לשמוע. 10 וקרבו התלמידים אליו
Mt 13,12 להבין סודות מלכות שמימיי אבל להם לא. 12 **מי** שיהיה לו יתן לאדם וישפיע. ומי שאין לו זה
Mt 13,27 האדון לא זרעת אתה חטה טובה בשדך. אם כן **מי** עליו זרע קמשונים: 28 והוא אמר להם האיש האויב
Mt 13,43 יזרחו הצדיקים כמו השמש במלכות אב שלהם. **מי** שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 44 והמלכות שממיי
Mt 16,24 רק מהאנשים. 24 ואז ישאוש אמר לתלמידיו **מי** שרוצה לימשך אחרי חוייב יתייאש מעצמו. ושיקח
Mt 18,1 1 באותה שעה קרבו התלמידים לישאוש אומרים **מי** גדול מכולנו במלכות שמים. 2 וישאוש קרא נער
Mt 19,12 אדם. ומקצת הם קשטראטש בעד מלכות שמים. **מי** שיכול להבין יבינהו: 13 ואז עשו לו דורון
Mt 19,25 שמעו זה היו תמהים מאד ואמרו א״כ **מי** יוכל הושיענו. 26 ומביטם ישאוש אמ׳ להם בין
Mt 20,26 ביותר רב כח. 26 לא יהיה כן בתוככם. אך **מי** שירצה להיות רב יהיה משרתכם. 27 ואותו שביניכם
Mt 21,10 נכנס בירושלם כל העיר היתה מוקמת אומרים **מי** הוא זה ישאוש. 11 והעם אומרים זה ישו הוא נביא
Mt 21,31 והוא ענה אני אלך בחפץ ולא הלך. 31 **מי** משני אלו עשה רצון האב. והם ענו הראשון. והוא
Mt 23,20 גדול המתן או המזבח. שהמקדש המתן. 20 כי **מי** שנשבע במזבח נשבע בעד כל הדברים שהם עליו. 21
Mt 23,31 31 א״כ אתם הם עדים לעצמכם שאתם בני **מי** שהמיתו הנביאים 32 ואתם ממלאים מדת אבותיכם 33
Mt 25,12 פתח לנו. 12 והוא ענה ואמ׳ אמת אני יודע **מי** אָתֶן 13 לכן תהיו עדות כי אינכן יודעות היום
Mt 26,48 העם. 48 ואותו שמסרו נתן זה הסימן אומ׳ **מי** אשר אני אשק אותו הוא וקחוהו. 49 ותכף נגש אל
Mt 26,68 נותנים לו תפוחים גדולים. 68 אומרים תנבא **מי** הכה אותך. 69 ופירו היה יושב בחוץ להיכל וקרבה
Mt 27,17 בית הסוהר. 17 וכאשר קבצם אמ׳ להם פילאט **מי** אתם רוצים שאניח לכם בראבן או ישו שאמור משיח
Mc 2,7 בלבם אומרים 7 איך מדבר כן זה קללה. כי **מי** יוכל לכפר עונות לבד האל. 8 ותכף הכיר
Mc 3,29 מכופרים 29 לבד עון נגד קדוש רוח. זהו **מי** שאין לו תקוה. זה העון לא יכופר לעולם. אבל
Mc 3,33 עומדים בחוץ ומבקשים אותך. 33 והוא ענה **מי** היא אמי ומי הם אחי. 34 והביט אותם שהם סביביו
Mc 4,9 הא׳ ל׳ והא׳ ס׳ והא׳ ק׳. 9 ואמ׳ ישאוש **מי** שיש לו אזנים ישמע. 10 וכאשר היו בצד א׳
Mc 4,20 שמגרגיר א׳ יוצאין ל׳ ומא׳ ס׳ ומא׳ ק׳. **מי** שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 21 ואומ׳ להם אין
Mc 4,23 שום דבר לא נסתר ונעלם שלא יהיה ניכר. 23 **מי** שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 24 ואומר לכם ראו מה
Mc 4,40 אמונה. ואז יראוהו בעוז ואמ׳ אחד אל אחד **מי** חשבנו שיהיה זה שהרוח והים שמעוהו: Tit,5
Mc 5,30 האמת כי ממנו יצאה נהפך לצד העם ואמ׳ **מי** נוגע בלבושי 31 ואמרו לו תלמידיו אתה רואה
Mc 5,31 תלמידיו אתה רואה שעמך דוחק אותך ואומר **מי** נגעני. 32 ומביט אם יוכל ראות אותו שזה עשה.
Mc 7,16 לטנפו. אבל מה שיוצא מלב האדם מלכלכו. 16 **מי** שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 17 וכאשר ישוש נכנס
Mc 8,27 שאל ישאוש לתלמידים מה אומרים העמים ממני **מי** אני 28 והם ענו אומרים שאתה הוא גואן טבול.
Mc 8,29 והוא אמ׳ להם ואתם מה אתם אומרים ממני. **מי** אני. וענה פירו ואמר אתה משיח. 30 בעבור זה
Mc 9,36 שמקבל אותי אינו מקבל אותי אבל מקבל **מי** ששלחני. 37 וענה זואן אליו ואמר אנחנו רואים
Mc 10,11 יפריד: 10 ועו׳ שאלוהו בבית 11 ואמר להם. **מי** ומימניח אשתו ולוקח אחרת. עושה ניאוף. 12 ואם
Mc 10,26 היו תמהים. אומרים ביניהם. אומרים א״כ **מי** יוכל להיות נושע 27 וישאוש מזהיר אומר להם.
Mc 11,23 אמונה בשם 23 כי באמת אני אומר לכם כל **מי** ומי יאמר להר אחד קום ותכנס בים ולא יפקפק
Mc 12,23 ולכל השבעה היתה להם לאשה.23 בתחיה של **מי** תהיה לאשה מכל אלו. 24 וענה ישאוש ואמר להם
Mc 14,65 והכוהו בצואר ומכים אותו ואומרים התנבא **מי** הכה והמשרתים נותנים לו תפוחים. 66 וכאשר פירו
Mc 16,3 בקבר וכבר יצא השמש 3 ואומרות ביניהן **מי** ישליך לנו האבן בקבר 4 [*]5 [*] ראו שבת בצד
Lc 1,78 78 בעבור חסד [*] שבהן פוקד אותנו. **מי** שהוא מרום 79 והאיר אותם שיושבין בערפליות

Lc 3,7 לעמים שבאים בעבור יטבילם תולדות ויבראש **מי** ילמד לכם ברוח מאפינו העתידה לבא. 8 לכן עשו
Lc 5,21 21 והסופרים והפרושים התחילו לחשוב ואמרו **מי** הוא זה מי מדבר קללות מי יוכל להניח עונות לבד
Lc 5,21 והפרושים התחילו לחשוב ואמרו מי הוא זה **מי** מדבר קללות מי יוכל להניח עונות לבד האל 22
Lc 5,21 לחשוב ואמרו מי הוא זה מי מדבר קללות **מי** יוכל להניח עונות לבד האל 22 וכאשר ישאוש הכיר
Lc 6,49 להניעו כי היתה מיוסדת על האבן: 49 אבל **מי** ששומע דברי ואינם משימם לפועל דומה הוא לאדם
Lc 7,28 בעולם מאשה לא נולד גדול מיואן טבול. אבל **מי** שהוא קטן במלכות שמים גדול ממנו. 29 וכל העם
Lc 7,47 שיושבין יחד עמו התחילו לאמר ביניהם **מי** הוא זה שמוחל עונות. 48 וישאוש אמר אל האשה
Lc 8,8 טובה ועשה פרי כמאה כפלים. וזה אומר צועק **מי** שיש לו אזנים ישמע. 9 ותלמידיו שאלוהו. איזה
Lc 8,25 ויראו יראה גדולה וראו ותמהו. ואמרו **מי** הוא זה שלקח שלרוח ולים אומר עמדו. ושומעין
Lc 8,45 נעצר הדם. 45 וישאוש משיח אמ׳ לתלמידיו **מי** הוא הנוגע בי. וכאשר התלמידים צחקו מזה אמ׳
Lc 8,45 מזה אמ׳ פירו רבי מצערים אותך ואתה אומר **מי** נגעני. 46 [*] ואני הכרתי שבח יצא ממני שפעל
Lc 9,9 אירודיש אני הוא שצויתי לשחוט ש׳ יואן **מי** הוא זה שעושה דברים אלו. ורצה לראות ישאוש
Lc 9,18 סמוכים לו וישו שאלם מה אומרים העם **מי** אני 19 ועונו ואמרו יואן טבול ומקצת אומרים
Lc 9,20 שחזר חי. 20 וישאוש אמר להם. ואתם בדעתכם **מי** אני. ענה שימון פירי ואמר אתה הוא ישאוש בן אל
Lc 9,46 ויראו לשאול אותה 46 ונשאו ונתנו ביניהם **מי** מהם גדול מכולם. 47 וישוש כיודע מחשבותם לקח
Lc 9,48 נער זה בשמי אותי יקבל. והמקבל אותי מקבל **מי** ששלחני. והקטן ביניכם הוא גדול. 49 ויואן אמר
Lc 9,50 עמנו 50 וישוש אמ׳ להם אל תמנעו לו. כי **מי** שאינו כנגדינו לנו הוא. 51 וכאשר נשלמו דברי
Lc 10,16 עד לב השמים כי בתהומות גהינם תרדי. 16 **מי** שאתם מואס מי שאתם מבזה אותי מבזה ואשר שלחני.
Lc 10,16 כי בתהומות גהינם תרדי. 16 מי שאתם מואס **מי** שאתם מבזה אותי מבזה ואשר שלחני. 17 והששים
Lc 10,22 הם נמסרים אלי מאבי. ואין אדם יודע **מי** הוא הבן כי אם האב. ומי הוא האב כי אם הבן.
Lc 11,23 שהיה בוטח יגזול לו ומלבושיו יחלק. 23 **מי** שאינו עמי כנגדי הוא. ומי שאינו מאסף עמי מפזר
Lc 11,40 בפנים שלכם הוא לב רב וגניבה. 40 סכלים **מי** שעשה מה שהוא מחוץ לא עשה מה שהוא בפנים. 41
Lc 12,10 שיאמר דבר כנגד בן האדם והוא נמחל לו. **מי** שיקלל רוח הקדש לא ימחלו לו. 11 וכאשר ינהגו
Lc 12,14 איתי הירושה 14 וישאוש אמר אל האדם **מי** שמני שופט או חולק עליכם. 15 ואמ׳ להם השמרו
Lc 12,25 והש׳ מאכילם. כמה אתם שוים יותר מהם: 25 **מי** בכם יוכל לחשוב יוסיף בקומתו אמה. 26 ואם הדבר
Lc 13,25 לנו. והוא יענה ויאמר לכם איני מכיר אתכם **מי** אתם. 26 אז תתחילו לאמר אנחנו אכלנו ושתינו
Lc 14,15 שמע אלה הדברים אמר לו מאושר יהיה **מי** שיאכל פת במלכות הש׳. 16 וישאוש אמ׳ אליו אדם
Lc 14,31 חושב ראשונה אם עם עשרה אלף יכול לבא נגד **מי** שעם עשרים אלף בא אליו. 32 וזולת זה הוא עומד
Lc 14,35 ולא בזבל ולא בדבר תועלתי רק ישולח בחוץ **מי** שיש לו אזנים לשמוע ישמע: Tit,15 קפיטולו י״ו
Lc 16,10 שתהיו אפסים שאסיפכם באוהלים נצחיים. 10 **מי** שהוא נאמן בדבר קטן בגדול יהיה נאמן ורע בדבר
Lc 17,7 יכרת ויהיה מושלך בים ישמע אליכם. 7 **מי** מכם יש לו עבד תועה ושומר אליכם
Lc 17,7 7 מי מכם יש לו עבד תועה ושומר השורים **מי** שהוא חוזר מן השדה יאמר מיד עבוד ושומעך 8 ולא
Lc 17,17 17 וענה ישאוש ואמ׳ ולא הייתם עשרה **מי** אתם ואין הם התשעה 18 לא נמצא שחזר ונתן שבח
Lc 17,31 ביום שבן אדם יהיה מגולה. 31 באותה שעה **מי** שיהיה בגג וקנקניו בבית לא ירד לכבסם. וכן מי
Lc 17,31 בגג וקנקניו בבית לא ירד לכבסם. וכן **מי** שיהיה בראש לא ישוב אחור. 32 זכרו מאשת לוט
Lc 17,33 בראש לא ישוב אחור. 32 זכרו מאשת לוט 33 **מי** שירצה שיושיע נפשו יאבד אותה. ומי ומי יאבד
Lc 18,17 הוא מלכות שמים. 17 באמת לכם אני אומר. **מי** ומי שלא יקבלו מלכות שמים כמו נערים לא יכנסו
Lc 20,2 לנו באי זו ממשלה אתה עושה אלה הדברי׳ או **מי** הוא אשר נתן לך זאת הממשלה. 3 וישאוש ענה ואמ׳
Lc 22,27 יהיה כמו אותו שמשרת. 27 ואני באמצעם כמו **מי** שהוא משרת. 28 אבל לכם לעמוד עמי בניסיונותי.
Lc 22,36 והם אמרו לא. 36 ואז אמר להם. אבל עתה **מי** שיש לו שק יקח גם האבן. ומי שאין לו ימכור
Lc 22,64 אותו בפנים ושואלים אותו אומרים נביא **מי** הוא שהכה אותך. 65 וקללות רבות שאומרים נגדו.
Jn 1,19 מירושלם. כהנים ודיאקש בעבור שישאלו אליו **מי** הוא 20 והודה ולא כפר. והודה שאינינו משיח. 21
Jn 1,21 ולא כפר. והודה שאינינו משיח. 21 ושאלהו **מי** אתה. א״כ אתה אליהו. [*] אינך נביא ואמר לא.
Jn 1,22 נביא ואמר לא. 22 אז אמרו לו אמור לנו **מי** אתה. למען נשיב מענה לאותם ששלחונו מה אתה
Jn 3,13 בדברים השמימיים אם אומר אותם: 13 ואין **מי** שעלה שמים אם לא ירד מן השמים: בן האדם שהוא
Jn 3,18 רק בעבור שהעולם יהיה נושע בעבורו: 18 **מי** שמאמין בו אינו נדון. אבל מי שאינו מאמין בו
Jn 3,18 בעבורו: 18 מי שמאמין בו אינו נדון. אבל **מי** שאינו מאמין בו כבר הוא נדון. כי אינו מאמין
Jn 3,21 בנר בעבור שלא יהיה נתפש במעשיו. 21 אבל **מי** שעושה אמת בא אל הנר בעבור שפעולותיו יהיו
Jn 3,26 יואן על הטהרה. 26 ובאו ליואן ואמרו רבי **מי** היה עמך בעבר הירדן שהוא עשית עד שהוא טובל
Jn 3,31 30 ואליו ראוי לתת הגדולה ולי המעטה: 31 **מי** שבא למעלה מכולם הוא מי שהוא מארץ מדבר. מי

Jn 3,31 ולי המעטה: 31 מי שבא למעלה מכולם הוא **מי** שהוא מארץ מדבר. מי שבא מן השמים על כל הוא.
Jn 3,31 שבא למעלה מכולם הוא מי שהוא מארץ מדבר. **מי** שבא מן השמים על כל הוא. 32 ועושה עדות ממה
Jn 3,33 וראה. ועדותו שום אדם אינו מקבל. 33 אבל **מי** שמקבל העדות ממנו עושה סימן שהוא אלוה אמתי 34
Jn 3,34 ממנו עושה סימן שהוא אלוה אמתי 34 כי **מי** ששולח הש׳ מדבר דבר. כי השם׳ אינינו נותן הרוח
Jn 3,36 במדה. 35 האב אוהב הבן והכל נתן בידו. 36 **מי** שיאמין בבן יש לו חיים נצחיים. אבל מי שאינו
Jn 3,36 36 מי שיאמין בבן יש לו חיים נצחיים. אבל **מי** שאינו מאמין הבן לא יהיה לו חיים רק אף השם׳
Jn 4,13 הזה ובניו ומקנהו. 13 ענה ישאוש ואמר לה **מי** שישתה מזה המים יהיה לו צמא פעם אחרת. אבל מי
Jn 4,13 מזה המים יהיה לו צמא פעם אחרת. אבל **מי** שישתה מהמים שאתן לו לא יצמא לעולם. 14 אבל
Jn 4,34 וישאוש אמ׳ להם. אכילתי היא לעשות רצון **מי** ששלחני בעבור שאשלים מלאכתו: 35 אינכם אומרים
Jn 5,11 הוא ואין לך לשאת מטתך. 11 והוא ענה להם **מי** שעשה לי זה אמ׳ אלי שא מטתך ולך. 12 [*] [*]
Jn 5,13 שא מטתך ולך. 12 [*] [*] 13 והוא לא ידע **מי** הוא אותו שריפאהו. כי ישו נטמן מן העם שהיה
Jn 5,23 בעבור שהכל יכבדו לבן כמו שמכבדין לאב. **מי** שאינו מכבד הבן אינו מכבד האב ששלחו. 24 אמת
Jn 5,30 הוא כי איני מבקש לעשות רצוני. אבל רצון **מי** ששלחני. 31 אם אני עושה עדות לעצמי אינינו
Jn 6,27 ושבעתם בו. 27 אתם מתפעלים לא אוכל שאובד **מי** שאובד רק העומד בחיים נצחיים. אותה שבן האדם
Jn 6,35 35 וישאוש אמר להם אני הוא לחם חיים. **מי** שבא אלי לא ירעב. ומי שמאמין בי לא יהיה צמא
Jn 6,38 מן השמים לא בעבור שאעשה רצוני. רק רצון **מי** ששלחני. 39 וזה הוא רצונו. שכל זה שנתן לי לא
Jn 6,47 מהאל. והוא ראה האב. 47 אמת אומ׳ אני לכם **מי** שמאמין כי יש לו חיים נצחיים. 48 אני הוא פת
Jn 6,57 הוא האוכל האמתי: ודמי השתייה האמתי: 57 **מי** שאוכל בשרי ושותה דמי בי יעמוד ואני בו: 58
Jn 6,59 השמים: לא כמו שאכלו אבותיכם המן ומתו. **מי** שאוכל זה הפת יחיה לעולם: 60 אלה הדברים אמר
Jn 6,61 רבים מתלמידיו אמרו זה קשה הוא זה הדבר. **מי** יוכל לשומעו: 62 וישאוש כששמע אמונתם אמר מי
Jn 6,62 יוכל לשומעו: 62 וישאוש כששמע אמונתם אמר **מי** מבהיל אתכם 63 אם תראו בן האדם עולה שם שהיה
Jn 6,65 מאמינים. כי ישאוש היודע ראשונות יודע **מי** הם המאמינים. ומי שעתיד למוסרו. 66 ואומ׳
Jn 7,18 המוסר אם הוא מהאל. או דברו מעצמו. 18 **מי** שמעצמו מדבר מעלתו מבקש אבל מי ששואל אות ממי
Jn 7,18 מעצמו. 18 מי שמעצמו מדבר מעלתו מבקש אבל **מי** ששואל אות ממי ששלחו הוא זרע אמיתי אין בו. 19
Jn 7,38 ואומר אם אי זה אחד עשה יבא אלי וישתה 38 **מי** שמאמין בי שאומרת הכתיבה נחל מים חיים ירוצו
Jn 8,12 חטא: 12 וישאוש אומר אני הוא נר העולם. **מי** שבא אחרי לא ילך בחשך וערפל אבל יהיה לו גם
Jn 8,25 הוא תמותו בעונכם: 25 אז אמרו לו אתה **מי** אתה. וישאוש אמ׳ להם קדמון שמדבר עמכם 26 רוב
Jn 8,26 26 רוב דברים ומדבר מכם או שופט. אבל **מי** ששלחני הוא אמתי. ואני הדברים ששמעתי ממנו הן
Jn 8,47 אם אומר אני לכם אמת למה לא תאמינוני. 47 **מי** שהוא מהאל. שומע דבר האל. ובעבור זה אינכם
Jn 8,53 גדול מאברהם אבינו שמת והנביאים שמתו. **מי** משבח אותך במעלות אלו כי אם אתה בעצמך: 54 ענה
Jn 9,2 עור מיום הולדו. 2 ושאלוהו תלמידיו רבי **מי** הוא שחטא זה או האב או האם. בעבור זה נולד
Jn 9,36 בבן האל. 36 ענה אותו האיש ואמר. אדון **מי** הוא שאאמין בו. 37 וישאוש אמ׳ אליו אתה ראיתו.
Jn 10,1 י׳ כפי ש׳ יואן 1 אמת אני אומ׳ לכם **מי** שאינו נכנס בעד השער לבית הצאן רק עולה בעד
Jn 11,10 עושה רע. כי רואה אור זה העולם. 10 אבל **מי** שהולך בלילה מצער עצמו כי נר אין לו. 11 אלה
Jn 12,25 והוא ישאר יחידי. ואם ימות נותן פרי רב. **מי** שאוהב נפשו יאבד אותה. והמארר נשמתו בזה העולם
Jn 12,34 אתה אומר שבן האדם יהיה מורם מן הארץ **מי** הוא זה בן האדם. 35 אז אמר להם ישאוש עדין יש
Jn 12,38 שדברי ישעיה הנביא יהיה נשלם. שאמר אדון **מי** האמין מה ששמענו. וכח האל שסופר 39 ובעבור זה
Jn 12,44 האנשים ממעלת האל. 44 וישוש צעק ואמ׳ **מי** שהאמין בי אינו מאמין רק במי ששלחני. 45 מי
Jn 12,45 שהאמין בי אינו מאמין רק במי ששלחני. 45 **מי** שרואה אות רואה מי ששלחני. 46 אני נר שבאתי
Jn 12,45 רק במי ששלחני. 45 מי שרואה אות רואה **מי** ששלחני. 46 אני נר שבאתי בעולם בעבור שק שכל
Jn 12,48 העולם. רק בעבור שאהיה להם למושיע. 48 **מי** שמבזה אותי ואינו מקבל דברי כבר יש לו
Jn 13,3 3 כי יודע היה שכל הדברים נתן האל בידו. **מי** מהאל יצא ואל האל ישוב. 4 קם מהסעודה ומניח
Jn 13,10 אבל גם הידים והראש. 10 וישאוש אמר להם **מי** שהוא רחוץ אינו חסר רק שירחוץ הרגלים והוא
Jn 13,18 שבחרתי. רק בעבור שהכתיבה תהיה נשלמת. **מי** שאוכל פתי יקום עקיבו נגדי. 19 עתה אני אומר
Jn 13,20 תאמינו אני הוא 20 אמת אני אומר לכם **מי** שמקבל אותי מקבל מי ששלחני. 21 כאשר ישאוש אמר
Jn 13,20 20 אמת אני אומר לכם מי שמקבל אותי מקבל **מי** ששלחני. 21 כאשר ישאוש אמר אלה הדברים מצא
Jn 13,24 שישאוש אוהב מאד. 24 ושימון זה. ואמ׳ **מי** הוא אותו שממנו אמר זה. 25 אז כשהוא היה מסב
Jn 13,25 היה מסב על החזה. ישאוש אמ׳ אליו אדון **מי** הוא 26 [*] הנו פה. אני אשלח הפת בצוע. וכאשר
Jn 14,9 מן הזמן שעמדתי עמכם ולא הכרתוני. פיליף **מי** שרואה אותי רואה אבי איך אתה אומר שאראה לכם
Jn 14,24 אבי יאהוב אותו. ואליו יצאו עמו עשו. 24 **מי** שאינו אוהב אותי ומקיים דברי. והדבר אשר שמעתם

Jn 14,29 הולך אל האב והאב גדול ממני: 29 עתה גלו
Jn 19,11 לך נתון מן השמים זהו מן האל. ובעבור זה
Jn 21,12 להם באו ואכלו. ואחד מהם לא רצה לשאול
Mc 16,14 כל אחד עשר לאכול. ישאוש נראה להם להבחין
Mt 22,34 34 והפרושים שמעו שהצדוקים היה להם שתיקה
Mt 26,14 העולם יאמרו עשתה לזכרוני: 14 אז אחד
Mt 26,47 47 ועוד הוא מדבר הנה כי יוד״ש אחד
Mt 26,53 שאיניני יכול להתפלל לאבי שישלח לי יותר
Mc 14,10 בזכרוני עשתה זה. 10 ויודש אשקריוטא אחד
Mc 14,43 43 עו׳ הוא מדבר בא יודש אשקריוטא אחד
Mc 5,13 שאנחנו נכנס בהם. 13 וישוש הודהו להם.
Mc 11,23 להר אחד קום ותכנס בים ולא יפקפק בלבו
Lc 5,39 39 ושום אדם ששותה יין ישן אינו רוצה
Lc 12,36 הנשואין למען כי יבא ויגע בדלת יפתחו לו
Lc 12,54 54 ואומר לעמים כאשר תראו ענן נגד מערב.
Lc 17,7 ושומר השורים מי שהוא חוזר מן השדה יאמר
Lc 21,9 שחוייב כל אלה להעשות. אכן לא יהיה זה
Jn 10,29 הוא מכל הדבים ושום אדם אין יכול לטרוף
Jn 13,30 דבר לעניים. 30 ואז אחרי לוקחו המלא פת
Jn 10,28 ולא יאבדו לעולם: ואחר לא יטרוף אותם
Jn 10,39 שתכירו שהאב הוא בי ואני כאב. 39 ויצא
Lc 7,28 בכל אשר נולדו בעולם מאשה לא נולד גדול
Lc 7,30 הדת מבזים ביניהם עצת הש׳ שלא היו נטבלים
Jn 1,40 שימון ופירו אחד מאותם שנים עשר ששמעוהו
Jn 4,1 שהפרושים שישוש עושה תלמידים וטובל יותר
Jn 6,72 עשר בחרתי אחד מכם הוא שטן. 72 וזה אומ׳
Mc 13,19 עת יהיה יותר צרה בעולם שמעולם לא היה.
Lc 11,50 50 למען תהיה נדרש מכם דם כל הנביאים
Jn 9,1 כפי ש׳ יואן 1 והולך ישאוש. ראה אדם עור
Mt 12,41 תשובה בדרישה של יונה. ובכאן הוא גדול
Lc 6,48 על אותו בית ולא היה יכול להניעו כי היתה
Mt 27,7 כי ערך דם הוא. 7 וכשנתייעצו קנו שדה א׳
Mt 9,10 בא עמי והוא קם והלך אחריו. 10 וכאשר היו
Lc 1,76 תלך לפני האדון בעבור שתבין הדרכים שיהיו
Lc 3,5 והגבעות יושפלו. וכל הדרכים רעים יהיו
Lc 1,5 אירודיש מלך גודיאה כהן אחד שמו זכריה
Lc 3,31 31 שם היה מליאה: שם היה מכנה. שם היה
Mt 11,19 [*] 19 [*] ואומרים זהו אוכל ושותה
Mc 14,25 רבים ישפך. 25 אמת לכם אני אומר שאני לא
Lc 3,19 מזהיר ומגיד לעם. 19 ואירודיש כאשר יואן
Jn 21,7 יכלו למשוך. 7 אז אמר אותו תלמיד האהוב
Lc 23,7 שאל אותו האדם אם הוא גלליב. 7 והכיר כי
Jn 7,22 תמהים 22 בעבור זה: נתן לכם משה ברית
Lc 24,13 הולכים במגדול שהיה רחוק מירושלם ארבעים
Jn 6,19 מנשב מבהילים. 19 אז הלכו עשרים וחמש
Jn 11,18 ימים. 18 ובטניאה קרובה מירושלם ט״ו
Mt 27,24 ששום דבר אינו משיג אבל צועקים עוד. לקח
Mc 14,13 לכו אל העיר ותפגשו אדם אחד שנושא חבית
Lc 6,48 היסוד על האבן. וכאשר נעשה גודל השפעת
Lc 7,33 וכאשר יואן טבול בא לא אכל לחם ולא שתה

מי זה לכם קודם המעשה בעבור שאחר העשיה תאמינו:
מי שמסרני בידך חטא חטא גדול ביותר. 12 ואחרי זה
מי הוא כי יודעים היו שאדונם הוא: 13 ובא ישאוש
מיאונם וקושי לבם כי אותם לא האמינו לאותם שראוהו
מיאוש שנאספו יחד. 35 ואחד מרבני הדת שאל לישאוש
מי״ב תלמידיו שהיה נקרא יודש אישקריוט הלך לשרי
מי״ב התלמידים בא ועמו רב חיל עם סכינים ועם עצים
מי״ב מלאכים. 54 רק איך תשלימו הכתיבות. כן חוייב
מי״ב תלמידים הלך לעליוני הכהנים למסור הוא והם.
מי״ב תלמידים ועמו עם רב עם סכינים ומקלות. והוא
מיד יצאו השטנים ונכנסו בחזירים והפילו עצמם בים.
מיד יהיה עשוי. 24 ובעבור אהבתכם אומר אני כי בכל
מיד שתות יין חדש שאומ׳ הישן הוא טוב: Tit,6
מיד: 37 ומיד יברכם. הם העבדים הנמצאים ערים בבא
מיד תאמרו יבא המטר. ויבוא המטר. 55 וכאשר רוח
מיד עבוד ושומעך 8 ולא יאמר לו תכין שאוכל ושרתני
מיד ולא הקץ. 10 אז אמר להם יקומו עמים נגד עמים.
מיד אבי 30 אני והאב דבר אחד אנחנו. 31 אז קבצו
מיד יצא ונעשה לילה. 31 אז כשיצא אמר ישאוש עתה
מידי. 29 אבי מה שנתן לי גדול הוא מכל הדבים ושום
מידיהם 40 והלך פעם אחרת בעבר הירדן באותו מקום
מיואן טבול. אבל מי שהוא קטן במלכות שמים גדול
מיואן. 31 [*] לכן למי נאמ׳ אנשי זה הדור נמשלים.
מיואן והלכו אחריו. 41 וזה מצא ראשונה לשימון
מיואן. 2 עד שישאוש לא טבל רק תלמידיו עזבו
מיוד״ש אשכריוטא כי זה עתיד לבגוד בו שהוא אחד
מיום שברא הש׳ העולם עד עתה ולא תהיה אח״כ. 20
מיום שנברא העולם עד עתה מזאת האומה 51 מדם הבל
מיום הולדו. 2 ושאלוהו תלמידיו רבי מי הוא שחטא
מיונה: 42 ומלכת שבא מקום ליום הדין עם זאת האומה
מיוסדת על האבן: 49 אבל מי ששומע דברי ואינם
מיוצר בעבור שיקברו שם הגרים. 8 ובעבור זה אותו
מיושבים לאכול בבית אחד רבים חטאים מפורסמים באו
מיושרים בדרך שלום ובדרך האל. 77 ולתת רפואה
מיושרים וכל הרכסים לדרכים ישרים. 6 ויראו כל בשר
מיחס אביה ואשתו היתה מבני אהרן ושמה אלישבק. 6
מיטאנו. שם היה נתן. שם היה רוינו. 32 שם היה
מיין אהוב מהחוטאים מפורסם וביניהם. שפטו החכם.
מיין הגפן עד שאשתה מאומן חדש במלכות אבי. 26
מייסר אירודיאש אשת אחיו. ומכל הרעות שעשה
מיישוש לפירו האדון הוא. ושימון פירו כאשר שמע
מיכולת אירודיש נשתלח. כי בירושלם בימים ההם היה.
מילה לא שאותו דבר היה ממשה רק מהאבות. ובשבת
מיליון שנקרא אימבש 14 והם מדברים ביניהם מאשר
מיליון ראו ישוש המלך אליהם. ויגש אל הספינה
מיליון. 19 ויהודים רבים באו למריאה ולמרטא לנחם
מים ונטל ידיו לפני העם ואמ׳ אני הוא שאיני יודע
מים. לכו אחריו. 14 ובמקום שיכנס תאמרו לאדון
מים הנחל בא על אותו בית ולא היה יכול להניעו כי
מים ואמרתם שהוא משוטן 34 בא מן האדם אוכל ושותה

Lc 7,44 האשה. אני נכנסתי בביתך. ואתה לא נתת לי **מים** לרגלי. אבל זאת רחצה רגלי ובשערי ראשה קנחם.
Lc 8,23 סערה גדולה מרוח ביאור שהאוניה נתמלאה **מים** ואובדים. 24 ונגשו אל ישאוש והקיצוהו. ואמרו
Lc 22,10 תבאו בעיר תפגשו אדם אחד נושא אשישה של **מים** לכו אחריו בבית שיכנס. 11 ותאמרו לבעל הבית
Jn 2,7 מדות. 7 וישאוש אמר להם מלאו כל האירידיש **מים** וימלאום כל מה שיוכלו החזיק. 8 וישאוש אמר
Jn 2,9 מאין בא. אבל העבדים ידעוהו אותן שהביאו **מים** לארטישיקלי. וקראה הארוס 10 ואמרה לו כל איש
Jn 3,23 ויואן היה טובל בהר אחד קרוב שיליני כי **מים** רבים היו שם: ובאו אליו רבים וטבל אותם 24 כי
Jn 4,7 שעה ששית מן היום: 7 ובאה אשה אחת לשאוב **מים**. וישאוש אמר לה תן לי לשתות. 8 והתלמידים
Jn 4,10 השואל לשתות. את באולי תשאלי לו ויתן לך **מים** חיים. 11 ענתה האשה אליו הבור הוא עמוק ואין
Jn 4,11 עמוק ואין לך מה שתוכל לשאוב ואיך תתן לי **מים** חיים: 12 האתה גדול מיעקב אבינו שנתן לנו זה
Jn 7,38 וישתה 38 מי שמאמין בי שאומרת הכתיבה נחל **מים** חיים ירוצו מבטנו. 39 וזה אמרו מרוח הקדש
Jn 13,5 מלבושיו ולקח סדין וחגרו 5 אחרי כן שם **מים** במזרק אחד. והתחיל לרחוץ רגלי התלמידים.
Mc 15,27 מלך היהודים. 27 ותלו עמו שני גנבים אחד **מימין** ואחד משמאל. 28 אז היתה נשלמת הכתובה
Mc 5,12 רבים חזירים 12 ונסוהו. הרוחות אומרים **מימינו** בחזירים באופן שאנחנו נכנס בהם. 13 וישוש
Mt Prol,12 האיונגלי. ויחסו אנושי שיהיה מת מד׳ **מיני** מות הוכרח שנותו בעד הדרשתם. ובעבור זה היו
Mt 13,47 דומה למכמורת שאדם משים בים שאוספת כל **מיני** דגים 48 וכשהוציאוה בוחרים הטובים בקנקניהם
Mc 16,18 בשמי המשוטנים וידברו חלוף לשונות 18 שום **מיני** בהמות ונחשים ארסיים לא יזיקום ויניחו הידים
Mt 24,19 19 אוי לאותן שתהיו הרות. ולאותן שיהיו **מיניקות** באותן הימים. 20 התפללו לשם שאותה הצרה
Mt 13,58 בביתו. 58 ולא עשה שם הרבה נפלאות בעבור **מיעוט** האמנתם: Tit,14 קפיטולו מ׳ כפי מתיאו 1
Mt 17,19 אנו לגרשו. 19 אמ׳ להם ישאוש בעבור **מיעוט** האמנתכם. אמת אומר לכם אני אשר אם לכם תהיה
Jn 4,12 ואיך תתן לי מים חיים: 12 האתה גדול **מיעקב** אבינו שנתן לנו זה הבור. והוא שתה מן הבור
Lc 21,26 קול הים וגליו. 26 האנשים יהיו יבשים **מיראה** וחרדה שתבא על כל העולם. כי כחות השמים
Mc 15,23 לומר מון קולורי. 23 ונתנו לו לשתות יין **מירדטא** ולא רצה לשתות. 24 וכאשר תלוהו חלקו
Mt 3,5 חגבים ודבש מדבריי. 5 ואז יוצאים הם **מירושלם** ומכל גודיאה ומכל מלכות אשר סביבות נחל
Mt 15,1 מתיאו 1 אז נתקרבו אליו הסופרים ופרושים **מירושלם**. ואמרו 2 למה עוברים תלמידיך תקוני
Mt 21,1 קפיטולו מ״ז כפי מתיאו 1 וכאשר היו קרוב **מירושלם** והיו באים בביטפני בהר הזתים. אז הוא שלח
Mc 3,22 בלבבם נכבד הוא. 22 וחכמי הדת שבאו **מירושלם** אומרים שהוא משוטן ומכח בעל זבוק שר
Mc 15,41 הולכות עמו והולכות עם רבות אחרות שבאו **מירושלם**. 42 וכאשר ערב נעשה נכנס כבר חג המצות
Lc 10,30 חברי. 30 וישאוש מביטו אמ׳. אדם אחד יורד **מירושלם** ביריחו ובא בן גנבים והפשיטוהו והכהו
Lc 24,13 והנה שנים מהם הולכים במגדול שהיה רחוק **מירושלם** ארבעים מילין שנקרא אימבש 14 והם מדברים
Jn 1,19 19 וזהו עדות יואן. כאשר שלחו היהודים **מירושלם**. כהנים ודיאקש בעבור שישאלו אליו מי הוא
Jn 11,18 שעמד בקבר ארבעה ימים. 18 ובטניאה קרובה **מירושלם** ט״ו מילין. 19 ויהודים רבים באו למריאה
Mt 20,29 תת נפשו לפדות רבים: 29 וכאשר יוצא **מיריחו** עם רב הולכים אחריו. 30 ושני עורים יושבים
Mt 27,9 הדם עד היום הזה. 9 ואז היה הדבר נשלם **מירמיה** נביא אומ׳ ולקחו שלשים פשיטי כסף זהו ערך
Jn 19,39 עם ניקודימוש לישאוש בלילה נושאים תערובת **מיררא** כמו מאהל ליטרין. 40 אז לקחו גוף ישאוש
Mt 27,58 ישאוש. 58 וזה קרב לפילאט ושאל לו הגוף **מישאוש**. ופילאט צוה שיתנהו לו. 59 ויושאף לקח גוף
Mc Prol,7 זואן בן זכריה שליח הש׳ מלמד ההתבשרות **מישאוש** משיח בעד ההריון קדש רוח בהתחלת
Mc Prol,10 האיונגליאו בעבור שיקרא התחלת ההתבשרות **מישאוש** משיח ואחר כתב האינגליאו מָתְחִיל מטבילת
Mc 1,1 ראשון כפי שי׳ מרקו 1 זהו האונגליאו **מישאוש** משיח בן האלוה 2 כמו כן שהוא כתוב בישעיה
Lc 6,11 ואותם מלאים חימה מדברים ביניהם מה שנעשה **מישאוש**. 12 ונעשה בימים ההם שישאוש עלה בהר אחד
Mt 27,22 אמרו בראבן. 22 ופילאט אמ׳ אז ומה אעשה **מישו** האמור משיח. 23 והכל אמרו יהי מונח בשתי
Lc 8,37 ורוב העם היושב במלכות גדיאי נורוס בקשו **מישו** שילך לו ולא יעמוד עמהם כי ביראה הם עומדים
Lc 8,38 ודורש והאיש שיצאו ממנו השדים מבקש **מישו** שילך עמו. וישו אמ׳ לו 39 שוב לביתך וספר כל
Lc 24,19 19 ולהם ישאוש ענה מה הן הדברים [*] [*] **מישואש** נזוריט שהוא גביר נביא חזק בפועל ובדיבור
Lc 9,8 הוא ונראה בארץ. ואחרים אומרים שאחד **מישישי** הנביאים הוא שקם חי. 9 ואמ׳ אירודיש אני
Mt 13,14 יבינו בעבור 14 שהנבואה תהיה נשלמת בהם **מישעיה**. אומרת אתם תשמעו ולא תבינו ותראו ולא
Mt 27,42 ואינו יכול להושיע עצמו. אם מלך אתה **מישראל** רד מן השתי וערב שאנחנו נראהו ונאמינך. 43
Jn 1,47 שם. ואמר ממי אתה חושב שיהיה אמת. איש **מישראל** אותו שאין לו שום שקר. 48 אמר לו נתנאל
Lc 23,22 עשה איני מוצא שום טעם שבעבורו יהיה חייב **מיתה**. אם כן אייסרהו ואניחהו. 23 והם צועקים בקול
Lc 24,20 אופן מסרוהו עליוני הכהנים ושריהם בעונש **מיתה** ותלוהו 21 ולא המתינו שהוא יפדה את ישראל
Jn 11,4 4 וישאוש שומע אמ׳ זה החולי אינו חולי **מיתה** רק עמו אלא בעבור שבן האל יתעלה בעד אותו

Jn 12,33 אמשוך לעצמי 33 וזה אומר דרך רמז באיזו **מיתה** עתיד למות. 34 ענה אליו העם אנחנו שמענו
Jn 18,32 משיח יהיה אמתי. שהוא אמר בריא שבאותה **מיתה:** 33 אז נכנס פילאט פעם אחרת באותו פריטורי.
Jn 19,7 7 והיהודים ענו לו כפי דתינו הוא חייב **מיתה.** כי עושה עצמו בן אלוה: 8 אז כאשר פילאט שמע
Jn 20,9 ידעו הכתיבה אומרת שחייב שיחזור חי לאחר **מיתה.** 10 אז הלכו התלמידים פעם אחרת באותו מקום
Jn 21,19 במקום שלא תחפוץ. 19 ואז אמר רמז באיזו **מיתה** עתיד לזכך האל. וכאשר אמר זה אמר לפירו בא
Mt Prol,28 נולד מבתולה. עגל נקרב. אריה שקם חי אחר **מיתתו.** נשר שעלה לשמים. בן אדם רומז אנושות. עגל
Mt 20,23 שאני אסבול. והן אמרו הין: 23 והוא אמ׳ **מיתתי** תסבלו. אבל תשבו לשמאלי. גם לימיני אינו
Mt 8,17 ישעיה אומרת הוא מסלק החוליים ונושא **מכאוביו.** 18 וכאשר ישואש ראה עמים רבים סביבו צוה
Mt 24,8 ורעש בארץ. 8 ואלה הדברים יהיו התחלת **מכאובים.** 9 ואז יצערוכם נוגשים והורגים והכל
Mt 8,31 פני ישאוש אומרים אדון אם אתה מגרש אותנו **מכאן.** שימנו באותן חזירים 32 וישאוש משיח אמ׳ להם
Mt 26,2 סיים אלה הדברים. אמ׳ לתלמידיו 2 תדעו כי **מכאן** ועד ב׳ ימים יהיה פסח. ובן האל יהיה נבגד
Mt 26,29 עונותיכם. 29 ואומר אני לכם אמונה כי **מכאן** והלאה לא אשתה מחליקות זה הגפן. עד אותו יום
Mc 6,36 36 עזוב העמים הלוך בהרים הקטנות סביב **מכאן** ויקנו אוכל לאכול. 37 וענה ישאוש ואמ׳ להם
Mc 11,14 היה זמן תאנים. 14 וישאוש עונה אומ׳ אליה **מכאן** והלאה אני רוצה ששום אחד לא יאכל פרי ממך.
Lc 7,11 שהיה אפס שנתרפא ובריא. 11 ונעשה היה **מכאן** ואילך שהולך ישאוש בעיר שנקרא נאים.
Lc 16,2 שומע עליך. תן חשבון מהה מההרשאה. כי **מכאן** ואילך לא תשתדל בהרשאה ההיא. 3 והמורשה אמ׳
Lc 16,26 היא תקועה בעבור זה אותם שחפצין לעבור **מכאן** אלכם לא ינתן להם יכולת לעבור פה. 27 והוא
Jn 4,35 מלאכתו: 35 אינכם אומרים שארבעה חדשי׳ יש **מכאן** עד עת הקציר. הנה אני אומר לכם שאו עיניכם
Jn 5,14 וישאוש מצאו במקדש ואמ׳ לו הנה אתה בריא **מכאן** ואילך לא תחפוץ לחטוא ולא יקרא לך דבר רע:
Jn 5,23 יכבדו לבן כמו שמכבדין לאב. מי שאינו **מכבד** הבן אינו מכבד האב ששלחו. 24 אמת אני אומר
Jn 5,23 כמו שמכבדין לאב. מי שאינו מכבד הבן אינו **מכבד** האב ששלחו. 24 אמת אני אומר לכם שמי ששומע
Jn 8,49 יש לך: 49 ענה ישאוש אין בי שד. רק אני **מכבד** אבי. ואתם מבזים אותי. 50 ואני איני מבקש
Mt 15,9 שלי מכבר מדברים ולבם רחוק ממני. 9 הם **מכבדים** אותם חנם רמאים מוסריכם ומצות האנשים. 10
Mc 7,7 העם מכבדני מדבר ולבם רחוק ממני. 7 חנם **מכבדים** אותי מלמדי המוסרים ומצות לאנשים 8
Mc 7,6 טוב נביא מכם רמאים ישעיה שאמ׳ זה העם **מכבדני** מדבר ולבם רחוק ממני. 7 חנם מכבדים אותי
Mt 25,8 אמרו לחכמות תנו לנו משמנכם כי עשישותינו **מכבות.** 9 וענו החכמות ואמרו אולי לא יספיק לנו
Mt 15,8 7 טוב דבר מכם ישאוש אומ׳ 8 זה העם שלי **מכבר** מדברים ולבם רחוק ממני. 9 הם מכבדים אותם
Lc 18,13 עומד מרחוק ולא רצה לשאת עיניו לשמים אבל **מכה** את חזהו. אומר אדון אלהים רחמני כי חוטא אני
Jn 18,23 עשה לי עדות רע. רק אם טוב דברתי למה אתה **מכה** אותי: 24 והלך ישאוש ששלחוהו לקאיפש ההגמון
Lc 21,3 לכם אני שזאת האשה האלמנה ענייה שמה יותר **מכולכם.** 4 כי כל אלו מהשפעתם שמו במתן האל. אבל
Jn 13,18 מאושרים תהיו כאשר תעשום. 18 אני אומר זה **מכולכם** אני יודע אותן שבחרתי. רק בעבור שהכתיבה
Mt 22,28 מאי זה מכל הז׳ תהיה אשה כי אשה היתה **מכולם:** 29 ענה ישאוש ואמר להם אתם טועים ואין אתם
Lc 9,46 אותה 46 ונשאו ונתנו ביניהם מי מהם גדול **מכולם.** 47 וישוש כיודע מחשבותם לקח נער אחד וקרבו
Jn 3,31 לתת הגדולה ולי המעטה: 31 מי שבא למעלה **מכולם** הוא מי שהוא מארץ מדבר. מי שבא מן השמים על
Mt 18,1 שעה קרבו התלמידים לישאוש אומרים מי גדול **מכולנו** במלכות שמים. 2 וישאוש קרא נער קטן א׳
Mt 6,29 29 ואני אומ׳ לכם כי שלמה לא היה **מכוסה** עם כל מעלתו כמו אחד מאלו: 30 ואם עשב השדה
Lc 12,2 2 דבר אינו נחבא שלא יהיה נגלה. אין דבר **מכוסה** שלא יבא לגלוי. 3 ואותם דברים שאמרתם בחשך
Jn 5,2 והיה בירושלם חפירה אחת ששם מתקבצים המים **מכוסה** נקרא בלשון עברי ביטשידא ולה חמשה עליות
Mc 3,28 28 אמתות לכם אומר. שכל העונות יהיו **מכופרים** 29 לבד עון נגד קדוש רוח. זהו מי שאין לו
Mt 19,21 21 אמ׳ אליו ישו אם תחפוץ היות שלם לך **מכור** מה שיש לך ותנהו לדלים ויהיה לך אוצר בשמים:
Mc 10,21 וייטב לו ויאמר אליו דבר אחד חסר לך. **מכור** אשר לך ותנהו לעניים ויהיה לך אוצר גדול
Lc 18,22 ישאוש. אמ׳ אליו. עדיין חסרת דבר אחד. **מכור** אשר לך ותנהו לעניים. ויהיה לך אוצר בשמים.
Jn 7,29 אני יודע אותו. ואם אומר לא ידעתיו אהיה **מכזב** כמוכם. אבל אני יודע שממנו אני והוא שלחני:
Jn 8,55 אותו. 55 אבל אני הכרתיו. ואהיה כמוכם **מכזב.** אבל אני יודע אותו ושומר דבריו. 56 אברהם
Lc 24,49 בכם ואתם תעמדו בעיר עד שתהיו מלובשים **מכח** העליון. 50 ונהג אותם בביטניאה. ונשא ידיו
Mt 19,14 בא הנערים קטנים ולא תאבו למונעם. כי אמ׳ **מכיוצא** באלו הוא מלכות שממיי: 15 וכאשר הניח
Lc 18,16 הנערים הקטנים לבא אלי ולא תמנעום כי **מכיוצא** באלו הוא מלכות שמים. 17 באמת לכם אני
Lc 22,63 במרירות. 63 והעם התופשים בו לעגו עליו **מכים** אותו 64 ומכסים אותו ומכים אותו בפנים
Lc 22,29 אבל לכם לעמוד עמי בניסיונותי. 29 ואני **מכין** לכם מלכות כמו שאבי גזרו לי 30 בעבור שתאכלו
Mt 11,27 לי יכולת על כל מה שהוא ושום אחד אינו **מכיר** הבן כי אם האב. ושום אדם אינו מכיר האב רק

Mt 11,27 אינו מכיר הבן כי אם האב. ושום אדם אינו **מכיר** האב רק אותו שהבן רצה לגלות לו. 28 יבאו אלי
Mt 12,33 פרי טוב ועץ רע עושה פרי רע. לכן בפרי **מכיר** האדם העץ 34 יחס שרפים איך תוכלו לאמר טוב
Mt 26,74 מעיד 74 ואז התחיל לכפור ולהשבע שאינו **מכיר** אותו האדם. ומיד התרנגול קרא. 75 ופירו זכר
Mc 14,68 היית. 68 והוא כפר איני יודע ואיני **מכיר** ממה את אומרת ויצא לחוץ ועמד לפני ההיכל
Lc 13,25 אדון פתח לנו. והוא יענה ויאמר לכם איני **מכיר** אתכם מי אתם. 26 אז תתחילו לאמר אנחנו אכלנו
Jn 2,24 ישאוש אינו נותן האמנה מעצמו להם כי הוא **מכיר** כלם. 25 ולא נצטרך שיהיה נמהר העדות העשוי
Jn 5,42 נצחיים. 41 אין לי זוהר אנשים. 42 רק **מכיר** אני אתכם שאין אהבת האל בכם. 43 אני בא
Jn 7,51 אם אינה שומעת אותו ראשונה. או אם אין **מכיר** מה הוא עושה: 52 אז ענו ואמרו לו אתהו
Jn 10,15 צאני. והם מכירות אותי. 15 כמו שהאב **מכיר** אותי ואני מכיר האב. ומשים נפשי. 16 וצאן
Jn 10,15 מכירות אותי. 15 כמו שהאב מכיר אותי ואני **מכיר** האב. ומשים נפשי. 16 וצאן אחר שאינן מרפת זה
Jn 10,27 אינכם מצאני. 27 צאני שומעות קולי ואני **מכיר** אותם ונמשכות אחרי 28 ואני נותן להם חיים
Lc 22,57 57 ופירו כפר לה אומר אשה אשה איניני **מכירו.** 58 ואחר מעט פעם אחרת ראתה אותו ואמרה
Jn 1,31 קודם לי. כי הוא ראשון לי. 31 ואני איני **מכירו.** רק בעבור שהיה מפורסם בישראל בעבור זה
Jn 10,4 בחוץ הולך לפניהם והצאן נמשכות אחריו. כי **מכירות** הן קולו. 5 ואינן נמשכות אחר קול האיש
Jn 10,14 14 אני הוא רועה טוב ומכיר צאני. והם **מכירות** אותי. 15 כמו שהאב מכיר אותי ואני מכיר
Mc 6,4 נביא אינו בזולת כבוד אם לא בארצו ובין **מכיריו** ובביתו 5 ולא רצה שם עשות שום פלא. אבל
Mc 1,34 חליים ורבים מושטנים מגרש השדים כי הם **מכירים** אותו. 35 וקם בבקר ויצא והלך לו במדבר ושם
Mc 6,52 והם עומדים יותר תמהים 52 כי עדיין אינם **מכירים** פלא החמשה לחמים ולבם היה ערפליי. 53
Mc 8,17 ראה מחשבותם אמ׳ להם [*] עדיין אינכם **מכירים** ולא מבינים. עדיין הוא עור לבבכם. 18
Lc 24,16 להם והולך עמהם 16 ועיניהם עורות שלא היו **מכירים** אותו. 17 וישאוש אמ׳ באי זה דברים אתם
Jn 1,26 אתכם במים. רק באמצעכם עומד אותו שאינכם **מכירים** אותו 27 הוא עתיד לבא אחרי והיה קודם לי
Jn 6,42 ואמרו אינינו זה בן יוסף מהאב והאם שאנו **מכירים** באיזה אופן הוא אומר שירד מן השמים: 43 אז
Jn 8,43 באתי מעצמי. רק הוא שלחני. 43 למה אינכם **מכירים** דברי כי אינכם יכולים לשומעו. 44 אתם בני
Jn 8,52 ימות לעולם: 52 אז אמרו היהודים עתה אנו **מכירים** שהשטן אחזך. אברהם מת. והנביאים מתים.
Jn 14,7 בא אל האב רק בעבורי. 7 אם הייתם לעבד **מכירים** אותי אבי הייתם מכירים. ומכאן והלאה אתם
Jn 14,7 7 אם הייתם לעבד מכירים אותי אבי הייתם **מכירים.** ומכאן והלאה אתם תכירוהו ותראו אותו: 8
Jn 1,48 לו שום שקר. 48 אמר לו נתנאל היאך אתה **מכירני.** ענה ישאוש ואמר לו. קודם שישאוש קראך תחת
Mt 6,13 13 ואל תנהיגנו בנסיון אבל תשמרנו **מכל** רע אמן: 14 אם אתם תמחלו לאנשים חטאתיהם האל
Mt 12,44 שיצאתי. וכשבא מוצא אותה מנוקה וטהורה **מכל** קסמים. 45 אז הוא הולך ולוקח שבע רוחות יותר
Mt 14,13 המדבר: וכאשר העם ידעו הלכו אחריו לרגל **מכל** העיירות 14 וכאשר ראה אותן העמים כמה נתמלא
Mt 22,28 27 ואח״כ מתה אשתם. 28 א״כ בתחייה מאי זה **מכל** הז׳ תהיה אשה כי אשה היתה מכולם: 29 ענה
Mt 23,28 בחוץ אנשים צדיקים ובפנים אתם מלאים **מכל** רמאות ולב רע. 29 אוי לכם מאותתים פרושים
Mc 1,45 חוייב עמוד בחוץ במדבר ושם מתקבצין עמים **מכל** הצדדין: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי שי׳ מרקו 1
Mc 2,28 בעבור השבת. 28 ובעבור זה בן האלוה אדון **מכל** מה שהוא בעולם ומהשבת: Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי
Mc 4,31 לגרגיר של חרדל כשהוא זרוע בארץ קטן הוא **מכל** הזרעים שהם בארץ. 32 וכשנזרע גדל ונעשה גדול
Mc 4,32 שהם בארץ. 32 וכשנזרע גדל ונעשה גדול **מכל** שאר העשבים. ועושה כמה גרגירים וענפים שעופות
Mc 6,33 הכירוהו ונמשכו אחריו דרך ארץ לרגל. ובאו **מכל** העיירות אליו. 34 וכאשר ישאוש לארץ וראה העם
Mc 9,22 22 וישאוש אמ׳ לו אם אתה תוכל להאמיני **מכל** דברים תשיג. 23 ותכף זעק אבי הבן בוכה אני
Mc 12,23 היתה להם לאשה.23 בתחיה של מי תהיה לאשה **מכל** אלו. 24 וענה ישאוש ואמר להם אתם טועים
Mc 12,33 אחר אלא הוא 33 אותו שחייב אדם לאהוב **מכל** לב ומכל נפש ומכל חוזק ולאהוב רעהו כמוהו.
Mc 12,33 ומכל חוזק ולאהוב רעהו כמוהו. וזהו גדול **מכל** קרבן אנושי: 34 וכאשר שמע שהוא ענה בחכמה אמר
Lc 5,17 יושב ומלמד לפרושים וחכמי הדת ששם באו **מכל** גדולי גליליאה גודיאה וירושלם. וכח הש׳ היה
Lc 6,17 ועמד במקום חרב וסייעת תלמידיו ורוב עם **מכל** גודיאה וירושלם ומעבר לים וטירי וצידון 18
Lc 12,15 שופט או חולק עליכם. 15 ואמ׳ להם השמרו **מכל** כילות כי חיי האדם אינה בהשפעת מה שהוא
Lc 12,30 העולם. ואביכם יודע באמת כי לכם חסרון **מכל** אלה. 31 אמנם תשאלו מלכות הש׳ וכל אלה הדברים
Lc 14,33 דברי שלום. 33 כן כל איש מכם שאינו מתיאש **מכל** הדברים שמחזיק אינו יכול להיות תלמידי: 34
Lc 18,12 אני צם שני פעמים בשבוע. אני נותן משלי **מכל** הדברים שבידי. 13 והעולמיי עומד מרחוק ולא
Lc 19,43 לך שאויביך ימאסוך ויקיפוך ויצורו לך **מכל** צדדין 44 [*] ולא יניחו בך אבן על אבן. בעבור
Lc 20,33 בנים.32 [*] 33 אז בתחיית המתים מאי זה **מכל** אלו תהיה לאשה. [*] 34 וישאוש אמר להם בני זה
Lc 21,17 וינגשו קצת מכם במיתה. 17 ותהיו ארורים **מכל** אדם בעבור שמי. 18 ושער ראשכם אחד מכם לא

Jn 10,29 אותם מידי. 29 אבי מה שנתן לי גדול הוא
Jn 18,9 ללכת 9 בעבור שיהיה נשלם הדבר שאמר כי
Lc 12,33 חסרון למי שגנב אין מתקרב לו. ועש אינה
Mt 6,27 להם לחם וחיים ואינכם גדולים מהם. 27 ומי
Mt 7,9 יקח. והמחפש ימצא. והדופק יכנס. 9 מי
Mt 11,22 מעט יהיה לאותן דטיר אי דשידון יותר
Mt 12,11 שילשינו הם. 11 והוא אומר להם מי הוא
Mt 15,7 הש׳ בעבור גזירותיכם הרעים. 7 טוב דבר
Mt 18,19 בשמים: 19 ועו׳ אומ׳ לכם אשר אם שנים
Mt 21,43 43 אכן מזה לכם אומר שמלכות הש׳ יהי
Mt 26,21 שאוכלין אמר להם אמיתות אומר לכם שאחד
Mc 2,20 עמהם. 20 אבל העת המתקרב שהחתנים יגזלו
Mc 7,6 כל היום: 6 וישאוש ענם אמ׳ להם טוב נביא
Mc 8,39 יבא באורו עם המלאכים. 39 ואמ׳ להם ומקצת
Mc 14,18 ישאוש אמ׳ להם אמת לכם אני אומר שאחד
Lc 11,5 ואל תביאנו לנסיון. 5 ואמ׳ אליהם אי זה
Lc 11,11 תקעו ויפתח לכם 10 כי כל איש [*] 11 [*]
Lc 11,50 ומהם ימיתו. וירדפו 50 למען תהיה נדרש
Lc 13,15 15 וענה ישאוש להם ואמ׳ רמאים כל אחד
Lc 14,5 ריפא האדם ועזבו. 5 וענה להם ואמר אי זה
Lc 14,28 אינו יכול להיות תלמידי. 28 כי אי זה
Lc 14,33 להשתדל עם דברי שלום. 33 כן כל איש
Lc 15,4 עמהם 3 והוא אמ׳ אליהם זה הדבר. 4 אי זה
Lc 17,7 יכרת ויהיה מושלך בים ישמע אליכם. 7 מי
Lc 21,16 ובעד קרובים. ובעד אוהבים. וינגשו קצת
Lc 21,18 מכל אדם בעבור שמי. 18 ושער ראשכם אחד
Lc 22,26 עליהם נקראים מאושרים. 26 אבל לא יהיה כן
Jn 6,65 שאמרתי לכם רוח וחיים הם. 65 אבל מקצת
Jn 6,71 ענה להם. לא אני לכם שנים עשר בחרתי אחד
Jn 7,19 אין בו. 19 לא נתן לכם משה הדת: ואחד
Jn 8,26 להם קדמון שמדבר עמכם 26 רוב דברים ומדבר
Jn 8,46 אומר לכם אמת אינכם מאמינים לי. 46 אי זה
Jn 13,21 רוחני והזהיר ואמר אמת אומר אני לכם שאחד
Jn 16,5 עמכם. ועתה אני הולך לאותו ששלחני. ואחד
Mt 12,12 אם נופלת בשוחה אחת בשבת לא יוציאנה. 12
Mc 15,4 אינך עונה אי זה דבר לאותן שהלשינו אותך
Lc 3,31 שם היה אקים. 31 שם היה מליאה: שם היה
Mt 5,15 אין מדליק האדם את הנר בעבור הניחו תחת
Jn 15,19 אוהב. אבל כי אינכם מזה העולם בעבור זה
Jn 15,23 מדבר להם לא היה להם חטא: 23 המכעיס אותי
Mt 9,16 שאדם יעלם הארוס אז יצומו: 16 אין אדם
Mt 13,44 כשאדם מצאו טומנו. ובעבור ששון שיש לו
Mc 6,22 הגדולים מגליליאה 22 ובאה בת אירודיש
Jn 4,19 אמת אמרת: 19 והאשה אמרה לו אדון אנכי
Mc 2,2 רב עם נתאסף ולא הכילם כי כל הבית היה
Mc 10,14 לאותן ששולחין. 14 וכאשר ישאוש ראהו היה
Mc 12,11 לפינה. 11 וזה נעשה בעד אלהינו. היא
Lc 1,67 כי יד הש׳ היתה בו 67 וזכריה אביו היה
Lc 4,1 Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי לוקא 1 וישאוש משיח
Lc 5,12 ישאוש משיח היה בעיר אחד ובא אדם אחד

מכל הדבים ושום אדם אין יכול לטרוף מיד אבי 30
מכל אותן שאלו שלי נתת אחד מהם לא נעדר: 10 אז
מכלה. 34 ובמקום שיהיה אוצרכם שם יהיה לבבכם: 35
מכם יכול להוסיף לחיי גופו מדה אחת. 28
מכם אם ישאלהו בנו לחם יתן לו אבנים. 10 ואם
מכם ליום הדין. 23 ואתה כפר נחום שקמת עד לשמים
מכם שהיה לו צאן אחת אם נופלת בשוחה אחת בשבת לא
מכם ישאוש אומ׳ 8 זה העם שלי מכבר מדברים ולבם
מכם יהיו בהסכמה של שלום על הארץ שאבי שבשמים יתן
מכם לקוח ונתון לגוים שיעשו מעשיו 44 אותו שיפול
מכם יבגדני. 22 וכשהם שמעו זה היו מאד דואגים.
מכם. ובאותו עת יצומו ימים רבים. 21 שום אדם אינו
מכם רמאים ישעיה שאמ׳ זה העם מכבדני מדבר ולבם
מכם שהם עמי לא ימותו עד שיראו האגלוריאה ממלכות
מכם שאוכל עמי יבגדני 19 והם היו עצבים. והתחילו
מכם יש לו אוהב וילך אליו בחצי הלילה. ויאמר לו
מכם אם ישאל לחם לאביו יתן לו אבן. ואם דג יתן לו
מכם דם כל הנביאים מיום שנברא העולם עד עתה מזאת
מכם אינו מתיר קשר השור או החמור מן הרפת ואינו
מכם אם שורו וחמורו נופלים בבור בשבת שלא יעלהו.
מכם שחפץ לבנות מגדל. ולא ימנה ראשונה ההוצאה
מכם שאינו מתיאש מכל הדברים שמחזיק אינו יכול
מכם שיש לו מאה צאן ונאבדה אחת מהם לא יניח תשעים
מכם יש לו עבד תועה ושומר השורים מי שהוא חוזר מן
מכם במיתה. 17 ותהיו ארורים מכל אדם בעבור שמי.
מכם לא יפסד. 19 בסבלנותכם תנחלו נפשכם. 20 רק
מכם. כי אותו שהוא גדול בבית יהיה כמו נער. ואותו
מכם הם שאינם מאמינים. כי ישאוש היודע ראשונות
מכם הוא שטן. 72 וזה אומ׳ מיוד״ש אשכריוטא כי זה
מכם אינו ממעט ומחסר הדת. 20 למה אביתם להמיתני:
מכם או שופט. אבל מי ששלחני הוא אמתי. ואני
מכם יתפשני בחטא. אם אומר אני לכם אמת למה לא
מכם יבגדני. 22 אז התלמידים הביטו זה לזה ומספקו
מכם אינו שואלני לאן אתה הולך. 6 רק כאשר אמרתי
מכמה יותר טוב האדם מהצאן. ובעד אהבה זו הגון הוא
מכמה דברים. 5 ישאוש לא ענה אחרי כן ולא פילאט
מכנה. שם היה מיטאנו. שם היה נתן. שם היה רוינו.
מכסה אבל להניחו על המנורה בעבור יעשה אור לכל
מכעיס אתכם: 20 תזכרו דברי אשר אמרתי לכם עבד
מכעיס אבי. 24 אם לא עשיתי דברים שאחר לא עשאם לא
מכפיל בגד חדש במלבוש ישן. כי אם כן יעשו כן ממחה
מכר כל אשר לו וקנה לאותו שדה: 45 עו׳ המלכות
מכרכרת לפני כל הקרואים. וייטב מאד לאירודיש ולכל
מכרת שאתה נביא: 20 אבותינו התפללו לשם בזה ההר
מלא עד הפתח. [*] 3 ובאו אליו ד׳ אנשים נושאים
מלא חימה ואמר להם הניחו לבא הנערים אלי ואל
מלא כה נפלאה בעינינו. 12 והם רצו לתופשו אבל
מלא רוח הקדש וניבא וא׳ 68 ברוך יהיה אדון אלהי
מלא מהקדוש רוח נסע מגורדא והונהג בעד הרוח במדבר
מלא צרעת. וכאשר ראה ישו נפל לרגליו ובקשו ואומ׳

Jn 1,14 אורו שאחד הוא לבד. ונולד מן האב שהוא
Jn 13,27 נתנו ליודש שימון אשק אשקריוטא 27 ולקח
Jn 19,29 נשלמת אמ׳ יש לי צמא. 29 אז היה שם קנקן
Lc 1,28 המלאך נכנס לבתולה אמ׳ לה הש׳ יושיעך
Lc 2,6 והיא הרה. 6 וכאשר היו שם ימי מריאה
Jn 2,7 מחזקת שתים ושלש מדות. 7 וישאוש אמר להם
Mt 7,23 להם מעולם לא הכירם. סורו ממני רשעים
Mt 20,24 אביא בחרם: 24 וכאשר העשרה שמעום היו
Mt 23,25 הוא כן כמו גביע קערה. ואתם פונים כולם
Mt 23,27 מצויירים הדומים מחוץ יקרים ובפנים
Mt 23,28 לעמים בחוץ אנשים צדיקים ובפנים אתם
Mc 10,41 מוכן. 41 וכאשר העשרה תלמידים שמעוהו היו
Lc 5,26 שם היו נבהלים והללו ושבחו לשם. וכלם היו
Lc 6,11 שלח ידו. ומיד ידו נתרפאה. 11 ואותם
Lc 13,14 בקומתה ושבחה האל. 14 וענו בבית הכנסת
Jn 21,11 פירי עלה באניה. והוציא בארץ הרשתות
Mt 1,20 לכת בהחבא עזבה. 20 ובעוד היותו מחשב זה.
Mt 1,24 24 וכאשר קם יוסף מחלומו עשה כאשר צוהו
Mt 2,13 קפיטולו ד׳ כפי מתיאו 13 ואחרי שובם נראה
Mt 2,19 נחמה כי אינינה: 19 וכאשר אירודיש מת
Lc 1,11 בשעה שהיה לו לתת הלבו הלבונה. 11 אבל
Lc 2,9 ושומרים שעות הלילה על מקניהם. 9 והנה
Lc 22,43 אכן לא תעשה רצוני רק רצונך. 43 והנה
Jn 1,36 מתלמידיו 36 מביטים ישאוש הולך ואמר הנה
Jn 12,29 זה. אמרו זה הוא קול רעם. ואחרים אמרו
Mc Prol,25 מעמלינו חזקם. כי אותו שנוטע ומשקה אחת
Jn 6,30 אות אתה עושה שנראהו ונאמין אותך. אי זו
Mt 11,10 זה הוא אותו שממנו הנביא אמר הנני שולח
Mt 22,30 לא יהיה להם אשה ולא בעלים הן. ויהיו כמו
Mc 1,2 שהוא כתוב בישעיה נביא אמר הנה אני שולח
Mc 12,25 להם נשים ולא להן בעלים. אבל יהיו כמו
Mc 13,32 יעברו 32 אותו היום ואותה שעה לא ידעה לא
Lc 3,28 שם היה שלתיאל. שם היה נרי. 28 שם היה
Lc 7,27 27 זהו שממנו כתוב. הנה אנכי שולח לכם
Mt 4,6 הפיל עצמך למטה כי כתוב הוא האל מצוה אל
Mt 13,41 כן יהיה בקץ העולם. 41 בן האלוה ישלח
Mt 24,31 בעבי השמים. ברב כח וצלם ודמות 31 וישלח
Mt 25,41 מאבי ולכו באש גיהנם שמוכן לשטן ואל
Mc 13,27 בא מן השמים בכח גדול ואורה: 27 ואז ישלח
Mt 26,53 יכול להתפלל לאבי שישלח לי יותר מי״ב
Lc 24,23 מצאו גוף ישאוש. ובאו אומרות שראו מראה
Jn 20,12 שמבכה כרעה והביטה בקבר. 12 ורואה שני
Lc 13,14 ששת ימים הם בשבוע שבהן האיש יכול לעשות
Jn 4,34 היא לעשות רצון מי ששלחני בעבור שאשלים
Jn 18,10 ההגמון וכרת לו אזנו הימנית. והעבד שמו
Mt 18,35 כל כך יעשה לכם אבי שבשמים אם לא תמחלו
Mc 7,15 נכנס באדם אינו יכול לטנפו. אבל מה שיוצא
Mt 13,19 דבר השם ולא יבין אותה. בא השטן ועוקרה
Jn 16,13 רוח של אמת ילמדכם כל אמת. כי לא ידבר
Mt 22,11 מקרואים. 11 וראה אדם אחד שלא היו

מלא חן ואמת. 15 זואן עושה עדות ממנו. וצועק אומר
מלא פת אז בא השטן. וישו אמר אליו מה אתה עושה
מלא חומץ. והיה כי שמע זה לקחו קנה אחד והניחו
מלאה חן הש׳ עמך ברוכה את בין שאר הנשים. 29
מלאו ללדת 7 וילדה שם בנו ראשון נולד. וקפלו
מלאו כל האירידיש מים וימלאום כל מה שיוכלו
מלאי רוע לב. 24 כל אדם השומע דברי ועושה אותם.
מלאים חימה מהשני אחים. 25 וישאוש קראם ואמר אתם
מלאים מטרף ואזור: 26 פרושים עורים טהרו ראשונה
מלאים עצמות מתים ולכלוך. 28 וכן אתם דומים לעמים
מלאים מכל רמאות ולב רע. 29 אוי לכם מאותתים
מלאים חימה נגד יקומו וג׳ואן. 42 וישאוש קראם
מלאים יראה ממנו אומרים נפלאות גדולות ראינו
מלאים חימה מדברים ביניהם מה שנעשה מישאוש. 12
מלאים חימה: כאשר ישאוש ריפא אותה האשה בשבת
מלאים מרוב דג מספר מאה וחמשים ושלשה. ועם כל זה
מלאך הש׳ נראה אל יוסף בחלום אמר יושאף בן דויט
מלאך האל. ויקח אשתו ולא ידעה עד שילדה הבן והוא
מלאך השם בחלום אל יוסף ויאמר לו קום ולקחת הילד
מלאך השם נראה לו בחלום אל יוסף אל מצרים 20 ואמר
מלאך השם׳ עומד לצד ימין המזבח הלבונה נראה אליו.
מלאך הש׳ נצב קרוב להם. ואור הש׳ מסבב סביב והיה
מלאך השמים מחזק אותו ונעשה באיגוניאה שמתפלל
מלאך השם׳ 37 ושמעו אותו שני תלמידים מדבר והלכו
מלאך דבר לו. 30 ענה ישאוש ואמר: קול זה לא בא
מלאכה עושה אבל הש׳ הוא שנותן גדול: Tit,1
מלאכה אתה עושה. 31 אבותינו אכלו המן במדבר. כפי
מלאכי שיפנה דרכך לפניך. 11 אמת אני אומ׳ לכם כי
מלאכי האל בשמים 31 ומתחיית המתים לא אתם קראתם
מלאכי לפניך שיפנה הדרך שלך לפניך. 3 אחת קול
מלאכי השמים לפני האל. 26 ומהמתים שיקומו לא
מלאכי השמים ולא הבן אבל האב: 33 השמרו ועורו
מלאכי. שם היה אטדי. שם היה קושן. שם היה מודאן.
מלאכי לפניך שיכין הדרך לפניך 28 כי אני אומר
מלאכיו שיקבלוך בידיהם בעבור שלא תקח שום רע
מלאכיו. כל האישקנדליזאטש ממלכותו והרעים 42 ישים
מלאכיו צועקים בגודל קולות ויקבצו הנבחרים מהאל
מלאכיו. 42 אני נרעבתי וצמאתי אשר לא נתתם לי
מלאכיו ויקבץ נבחריו מד׳ כנפות הארץ. מן השמים
מלאכים. 54 רק איך תשלימו הכתיבות. כן חוייב
מלאכים שאומרים שהוא חי. 24 ומקצתינו הלכו לקבר
מלאכים מלובשים לבן יושבין אחד בראש ואחד ברגלים
מלאכתו ובאותן הימים יכול הרופא להתעסק ברפואת
מלאכתו: 35 אינכם אומרים שארבעה חדשי׳ יש מכאן עד
מלאקוש. 11 אז אמר ישוש לפירי חזור סכינך
מלב טוב לריעכם: Tit,19 קפיטולי מ״ה כפי מתיאו 1
מלב האדם מלכלכו. 16 מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע.
מלבו. וזהו הזרע שנפל קרוב לדרך. 20 ואותו שנפל
מלבו רק הדב הדברים שישמע ידבר ויגיד לכם הדברים
מלבוש ממלבושי נשואין 12 ואמ׳ לו אהוב איך נכנסת

Mt 22,12 נשואין 12 ואמ׳ לו אהוב איך נכנסת בזולת **מלבוש** נשואיי. והוא שתק. 13 אז אמר המלך לעבדיו
Lc 5,36 36 ואומ׳ לכם משל. שום אדם לא יחליף **מלבוש** חדש במלבוש ישן. כי אם יעשהו הישן נשבר
Lc 8,27 שאחזו שד זה זמן רב. ואינינו לובש שום **מלבוש** ואינינו עומד בבית רק בקברים 28 וכאשר ראה
Lc 12,27 אומר לכם כי שלימה בכל מעלתו לא היה לו **מלבוש** דומה למלבוש אחד מאלו. 28 א״כ העשב שהוא
Mt 26,65 האל ובא כענני שמים. 65 אז שר הכהנים קרע **מלבושו** ואמ׳ זה אמ׳ גדוף 66 מה דומה לכם והם ענו
Mc 6,56 בדרכים ומחלים פניו שלבד יגעו בשפת **מלבושו** כי כל אותן שנוגעים מתרפאין: Tit,7
Mt 27,35 שתהיה נשלמת הנבואה אומרת. חלקו ביניהם **מלבושי**. ועל לבושי הניחו גורל. 36 ויושבים מביטים
Jn 19,24 בעבור שהכתיבה תהיה נשלמת האומרת חלקו **מלבושי** ביניהם ושמו גורלות במלבושי. והפרושים עשו
Mt 21,8 7 והביאו האתון והעיר והניחו [*] 8 [*] **מלבושיהם** בדרך. ואחרים כורתים ענפים מאילנות
Mc 11,7 7 להוליך העיר לישאוש. והתלמידים הניחו **מלבושיהם** עליו והוא רכב. 8 ואנשים רבים פשטו
Lc 19,35 צריך לו. 35 ונהגו אותו לישאוש. ומניחים **מלבושיהם** על העיר והניחו ישאוש עליו. 36 וכאשר
Lc 19,36 ישאוש עליו. 36 וכאשר הוא הולך משימים **מלבושיהם** בדרך 37 וכאשר הוא כבר מתקרב לירידת הר
Mt 14,36 החולים 36 וחילו פניו אשר לבד יגיעו שפת **מלבושיו** וכל אותן שהיו נוגעין תכף היו נרפאין
Mt 27,31 עליו לעג. הפשיטו לו הסרבל והלבישו לו **מלבושיו** ונהגוהו לתלותו. 32 וכאשר הולכים בעיר
Mt 27,35 לשתות. 35 וכאשר תלוהו חלקו ביניהם בגורל **מלבושיו** בעבור שתהיה נשלמת הנבואה אומרת. חלקו
Mc 5,27 משיח בא בין העם נכנסה ונגעה אחורי **מלבושיו** 28 כי היא אומרת בקרבה אם אנכי יכולה
Mc 10,50 לו הנה ישאוש שואל אותך 50 והוא זרק **מלבושיו**. ומיד בא אליו. 51 וישאוש אמ׳ אליו [*]
Mc 15,20 הלעיגוהו הפשיטו לו הארגמן והלבישו לו **מלבושיו** ונהגוהו לתלותו. 21 ואנסו אדם אחד שהיה
Mc 15,24 ולא רצה לשתות. 24 וכאשר תלוהו חלקו **מלבושיו**. והניחו גורלות עליהן איזה יקח כל אחד
Lc 22,36 לו שק יקח גם האבן. ומי שאין לו ימכור **מלבושיו** ויקנה סכין. 37 כי אני אומר לכם כי מה
Lc 23,34 אין יודעים מה הם עושים. ומחלקים ביניהם **מלבושיו** ומטילים עליהם גורלות. 35 והעם עומד
Jn 13,4 יצא ואל האל ישוב. 4 קם מהסעודה ומניח **מלבושיו** ולקח סדין וחגרו 5 אחרי כן שם מים במזרק
Jn 13,12 כולכם טהורים. 12 אז כשרחץ רגליהם לקח **מלבושיו**. וכאשר ישב והסב אמר פעם אחרת להם. אתם
Jn 21,7 הוא. ושימון פירו כאשר שמע האדון הוא לבש **מלבושיו** כי ערום היה. ונכנס בים. 8 ושאר התלמידים
Mt 10,10 וכסף ומעות בחגורה 10 ושק בדרך. ולא שתי **מלבושים** ולא מנעלים ולא מטה. הפועל ראוי לשוכרו.
Mt 11,8 לכן יצאתם ראות שחשבתם שהוא יהיה אדם עם **מלבושים** יקרים אותם שלובשים מלבושים חשובים
Mt 11,8 יהיה אדם עם מלבושים יקרים אותם שלובשים **מלבושים** חשובים ועומדים בהיכל המלך: 9 א״כ למה
Mc 12,38 השמרו מן החכמים יודעי ספר שחפצים נשוא **מלבושים** נאים שיתנו להם שלום הסוחרים 39 ושישבו
Lc 3,11 יעשו. 11 והוא ענה אומ׳ אותו שיש לו שתי **מלבושים** יתן למי שאין לו אחת. ומי שיש לו חלופי
Lc 9,3 ולא לחם לא אבן לא מעות ולא תהיה לכם שני **מלבושים** 4 ובאי זה בית שתכנסו שם תעמודו. ומשם לא
Lc 6,29 האחד הזמין לו האחרת. ואותו שיחפוץ לגזול **מלבושך** לא תרצה למונעו ועו׳ הגונילא אם יחפוץ
Mt 23,5 יראו אותם. הם נושאים גודל תכשיטי **מלבושם** ומטויה דקה 6 והם אוהבים שבת ראשונה בשלחן
Mc 14,51 התלמידים כולם ברחו ועזבוהו: 51 ונער אחד **מלבישו** שהיה מלובש מאחת אלמשיאה לבנה ותפשוהו. 52
Lc 12,28 א״כ העשב שהוא בשדה היום ולמחר בתנור הש׳ **מלבישו** כן כמה וכמה שמלביש אתכם. למה אתם במעט
Mc 4,15 ששומעין דברי האל ותכף בא השטן ומסלקה **מלבם**. 16 ואותה שנפלה [*] 17 [*] 18 [*] בארץ
Lc 8,12 אותו. ובא אחר כן השטן ומוציא הדבר **מלבם** בעבור שלא יאמינו ושלא יהיו נושעים: 13
Mt 12,36 נודר רע. 36 בעבור זה אומר אני לכם כי כל **מלה** כבידה שידוברת תהיה בין האנשים יתן אדם טעם
Mt 13,21 21 אבל אין לו שרש ומתייבשת מהר: כי בעד **מלה** זעומה תכף הם נבוכים. 22 אותה שנפלה בין
Mt 26,44 והלך להתפלל פעם אחרת ואמ׳ אותה עצמה **מלה**. 45 אז בא לתלמידים ומצאם ישנים ואמ׳ תשנו
Mc 2,9 ואמ׳ להם מה תחשבו בלבבכם 9 אי זו היא **מלה** נקלה לאמר לנטול עונותיך נמחלין. או לאמר קום
Mc 14,39 39 ופעם אחרת הלך להתפלל באותה עצמה **מלה**. 40 וכששב מצאם ישנים כי עיניהם היו כבדים
Mc 14,51 ברחו ועזבוהו: 51 ונער אחד מלבישו שהיה **מלובש** מאחת אלמשיאה לבנה ותפשוהו. 52 והוא עזב
Mc 16,5 4 [*]5 [*] ראו שבת בצד ימין נער אחד **מלובש** בגד אחד לבן ונפחדו. 6 והוא אמר להן אל
Lc 7,25 25 אבל אי זה עניינים יצאתם לראות איש **מלובש** מרוב בגדים. והנה אותן שנתלבשו במלבושים
Lc 24,49 הנדר מאבי בכם ואתם תעמדו בעיר עד שתהיו **מלובשים** מכח העליון. 50 ונהג אותם בביטניאה. ונשא
Jn 20,12 כרעה והביטה בקבר. 12 ורואה שני מלאכים **מלובשים** לבן יושבין אחד בראש ואחד ברגלים במקום
Jn 12,12 12 ולמחר אחוזת עם רבה שבאה יחד ליום **מלוד**. ושמעה שישאוש בא לירושלם 13 לקחה כפות
Jn 6,45 45 כי כתוב הוא בנביאים. והיו כולם **מלומדים** מהאל. כל איש השומע מהאב אחרי כן בא אלי.
Mc 9,49 אבל אם המלח תפסק עם מה נבשל יהיה עמכם **מלח** ויהיה עמכם שלום: Tit,10 קפיטולו עשירי כפי
Jn 7,23 מוהלים אתם האנשים: 23 אם איש נכנס בברית **מלח** בשבת ואינו מתירא עצמו. דת משה מאבד: למה אתם

Jn 19,29 לקחו קנה אחד והניחו ספוג מליאה חומץ עם **מלח** וישימוהו בפה ישו. 30 אז כשישאוש טעם החומץ
Mt 24,6 הוא משיח ורבים אנשים יונו. 6 אתם תשמעו **מלחמות** והסעת מלחמות השמרו שלא תבהלו. חיוב שאלו
Mt 24,6 אנשים יונו. 6 אתם תשמעו מלחמות והסעת **מלחמות** השמרו שלא תבהלו. חיוב שאלו הצערים יבאו.
Mc 13,7 שאני הוא. ורבים ירמו 7 אבל כאשר תראו **מלחמות** רבות. או התחלת מלחמות אל תיראו כי זה
Mc 13,7 7 אבל כאשר תראו מלחמות רבות. או התחלת **מלחמות** אל תיראו כי זה חוייב שיהיה אבל עדיין לא
Lc 5,33 למה תלמידי יואן מתענים תמיד ועושים כובד **מלחמות** וכן אותם מהפ מהפרושים. אבל שלך אוכלים
Mt 26,7 7 נגשה אליו אשה אחת עם קופסת אלא בשטרוס **מליאה** משיחה מרגליות. ושפכה על ראשו בעוד שהוא
Mc 14,3 בשולחן באה אשה אחת עם קַאפֶסָא אל בשטרי **מליאה** אינגנט מרגלי נרדי ושברה ושפכה המשיחה על
Lc 3,31 שם היה אלים. שם היה אקים. 31 שם היה **מליאה:** שם היה מכנה. שם היה מיטאנו. שם היה נתן.
Jn 19,29 והיה כי שמע זה לקחו קנה אחד והניחו ספוג **מליאה** חומץ עם מלח וישימוהו בפה ישו. 30 אז
Mt 14,20 כולם ושבעו. ונשארו ממותרות י״ב דבלות **מליאות.** 21 ומספר האוכלים היו ה׳ אלפים אנשים לבד
Mt 15,37 והיו שבעים. וממה שנשאר סלקו שבע דבלות **מליאות.** 38 והיו האוכלים כמו ד׳ אלפים אנשים לבד
Mc 8,8 והיו שבעים. אחר סלקו ממותר ז׳ קופות **מליאות.** 9 והיו האוכלים סביב ארבעת אלף איש
Lc 9,17 ואכלו כולם ושבעו. והנותר היה י״ב קופות **מליאות** 18 ונעשה שישאוש היה לבדו והתפלל ותלמידיו
Mc 6,21 הימים בינוניים קרבו לאירודיש עשה חג **מלידתו.** והזמין כל הטרבונש והשרים הגדולים
Mt 16,12 12 ואז הבינו שאינינו אומר משאור הבית רק **מלימוד** הפרושים והצדוקים. 13 וישאוש בא בגבולות
Jn 7,32 יותר מזה. 32 ושמעו הפרושים שהסיעה **מלינה** מאותן הדברים. וההגמונים עם הפרושים שלחו
Mt 20,11 ולקחו כל אחד פשוט כמו כן. 11 ובקחתם **מלינים** נגד בעל החיילות. 12 אומרים אלו התחילו
Jn 7,12 ביום המועד ואומרים אנה הוא. 12 ורוב העם **מַלִינִים** עליו. כי מקצת אומרים טוב הוא. ואחרים
Mt 1,6 אוביק הוליד ישי. 6 ישי הוליד דויט **מלך** ישראל. דויט מלך ישראל הוליד שלמה מאשת
Mt 1,6 ישי. 6 ישי הוליד דויט מלך ישראל. דויט **מלך** ישראל הוליד שלמה מאשת אוריאש. 7 שלמה הוליד
Mt 2,1 נולד ישואש בבית לחם בארץ גודיאה. בימי **מלך** אירודיש. הנה מלכי מזרח באו ירושלם 2 אומרים
Mt 2,2 מלכי מזרח באו ירושלם 2 אומרים אנה הוא **מלך** היהודים שנולד כי אנחנו ראינו כוכבו במזרח.
Mt 18,23 23 ולכן דומה למלכות שמים לאדם אחד **מלך** שרוצה לשמוע טעם מעבדיו. 24 וכאשר התחילו
Mt 22,2 משל אחד. 2 מלכות שממיי הוא דומה לאדם **מלך** שעשה נשואין מבנו 3 ושלח העבדים לקרוא
Mt 27,11 עומד לפני פילאטו שאלו אומרים אתהו **מלך** היהודים ואמ׳ לו ישאוש. אתה אומר. 12 וכאשר
Mt 27,29 ומברכין לפניו ברך אומרים הש׳ יושישעך **מלך** היהודים 30 ורוקקין בו ולוקחין הקנה ומכין
Mt 27,37 מביטים 37 ושמו על ראשו כתב זהו ישאוש **מלך** היהודים: 38 אז תלו שני גנבים עמו. אחד לצד
Mt 27,42 מושיע אחרים ואינו יכול להושיע עצמו. אם **מלך** אתה מישראל רד מן השתי וערב שאנחנו נראהו
Mc 13,8 הקץ. 8 ועמים יקומו נגד עמים ומלך נגד **מלך.** ויהיו רעשים בארץ ורעב והתחלת כאבים יהיו. 9
Mc 15,2 ומסרוהו לו. 2 ופילאטו שאלו אתה הוא **מלך** ישראל. וישאוש ענה ואמר אתה אומרו. 3 וגדולי
Mc 15,9 9 ופילאט ענה להם ואמ׳ תחפצו שאניח לכם **מלך** היהודים. 10 כי הוא יודע כי עליוני הכהנים
Mc 15,18 18 והתחילו לתת לו שלום. הש׳ יושיעך **מלך** היהודים 19 והכוהו בראש עם קנה אחד וירקו
Mc 15,26 26 והניחו עליו כתב זהו ישאוש נזוריט **מלך** היהודים. 27 ותלו עמו שני גנבים אחד מימין
Mc 16,15 חי 15 ואמר להם לכו בכל העולם דרשו דבר **מלך** השמים לכל בריה 16 אותו שיאמין ויהיה טבול
Lc 1,5 Tit,1 קפיטולו א׳ ללוקא 5 בימי אירודיש **מלך** גודיאה כהן אחד שמו זכריה מיחס אביה ואשתו
Lc 2,2 וזאת הנגישה היתה נעשית ראשונה בעד האדון **מלך** ששיריאה 3 וכולם היו הולכים כל אחד לעירו
Lc 14,31 לבנות ואין בידו כח להשלים. 31 או אם **מלך** הולך למלחמה נגד מלכים ואינו חושב ראשונה אם
Lc 23,2 עמנו. ומונע לתת מס לסישר. אומ׳ שהוא **מלך** המשיח. 3 ופילאט שואל אותו אתהו מלך היהודים.
Lc 23,3 שהוא מלך המשיח. 3 ופילאט שואל אותו אתהו **מלך** היהודים. והוא ענה אתה אומר. 4 ופילאט אמר
Lc 23,37 לו חומץ לשתות. 37 ואומרים אם אתה **מלך** ישראל תושיע עצמך. 38 ועל הכתב שעליו כתוב
Lc 23,38 כתוב באותיות יוניות ולטינש ועבריות זהו **מלך** היהודים. 39 ואחד מהגנבים שהיה תלוי עמו
Jn 1,49 נתנאל ואמר ר׳ אתה הוא בן האלוה. אתה הוא **מלך** ישראל. 50 ענה ישאוש ואמר לו. כי אני אומר לך
Jn 4,46 אל מקום אשר עשה שם ממים יין. והיה שם **מלך** קטן ריגיטו שהיה לו בן חולה בכפר נחום 47
Jn 6,15 שהכיר שבאו אליו בעבור שיתפשוהו. ויעשוהו **מלך.** ברח פעם אחרת בהר לבדו. 16 וכשנעשה ערב ירדו
Jn 12,13 אליו לדרך וצועקת אומרת. הושענא זהו **מלך** ישראל. 14 וישאוש מצא עיר בן אתון וישב עליו.
Jn 18,33 באותו פריטורי. וקרא ישוש ואמ׳ לו אתהו **מלך** ישראל. 34 וישאוש ענה אומ׳ אתה אומר זה
Jn 18,37 בכאן. 37 אז אמ׳ אליו פילאטו א״כ אתה **מלך.** ענה ישאוש אתה אומ׳ שאני מלך. אני לדבר זה
Jn 18,37 א״כ אתה מלך. ענה ישאוש אתה אומ׳ שאני **מלך.** אני לדבר זה נולדתי בעבור זה באתי לעולם
Jn 18,39 לכם איש אחד בפסח. וחפצתם שאעזוב לכם **מלך** היהודים: 40 אז צעקו כולם לא תעזוב לנו זה רק

Jn 19,3 3 ובאים אליו ואומרים לו האל יושיעך **מלך** היהודים. ונותנים לו בצואר 4 אז יצא פילאט
Jn 19,12 אהוב משיסר. כי כל איש שעושה עצמו אלוה **מלך.** אומר נגד שיסר: 13 אז כאשר פילאט שמע אלה
Jn 19,15 מלككם אתלה: וההגמונים אמרו לו אין לנו **מלך** כי אם שיסר: 16 אז שיסר מסר להם ישאוש
Jn 19,19 על השתי וערב וזה לשונו: ישאוש דנזוריט **מלך** היהודים: 20 אז רוב היהודים קראו הכתב הזה כי
Jn 19,21 אז הגמוני היהודים אמרו לפילאטו לא תכתו׳ **מלך** היהודים רק שהוא היה אומר שהיה מלך היהודים.
Jn 19,21 תכתו׳ מלך היהודים רק שהוא היה אומר שהיה **מלך** היהודים. 22 ענה פילאט אומ׳ מה שכתוב כתוב
Mt Prol,29 בן אדם רומז אנושות. עגל גלחות. אריה **מלכות.** נשר שבועת עניין האלהות. Tit,1 קפיטולו
Mt 3,5 ואז יוצאים הם מירושלם ומכל גודיאה ומכל **מלכות** אשר סביבות נחל ירדן 6 והיה טובל אותם
Mt 4,23 כל ארץ גלילאה דורש בבתי כנסיותיהם הגדת **מלכות** השמימיי ומרפא כל החוליים [*] 24 [*]
Mt 5,3 אותם לאמר 3 אשרי עניי הרוח כי שלהם הוא **מלכות** השם. 4 אשרי הנחים כי הם ינחלו הארץ: 5
Mt 6,33 שלכם יודע שאתם צריכים זה. 33 שאלו בתחלה **מלכות** האל ויותר ותהיה לכם כל זה. 34 א״כ אל
Mt 9,35 35 וישו משיח מחפש העירות והמגדלים דורש **מלכות** שמימיי בבתי כנסיות וממרק כל חולי. 36
Mt 12,25 השדים. 25 וישואש שיודע מחשבותיהם אמר כל **מלכות** שהוא בתוכו נחלק יהיה שמם. וכל עיר או בית
Mt 13,11 והוא ענה להם אומר לכם ניתן להבין סודות **מלכות** שמימיי אבל להם לא. 12 מי שיהיה לו יתן
Mt 13,31 והחטים אספו במגורתי: 31 משל אחר אמר להם **מלכות** שמים הוא דומה לזרע החרדל אותו שאדם זורע
Mt 19,12 קשטראטש בידי אדם. ומקצת הם קשטראטש בעד **מלכות** שמים. מי שיכול להבין יבינהו: 13 ואז עשו
Mt 19,14 ולא תאבו למונעם. כי אמ׳ מכיוצא באלו הוא **מלכות** שממיי: 15 וכאשר הניח הידים עליהם נפרד
Mt 20,1 Tit,20 קפיטולו מ״ו כפי מתיאו 1 דומה הוא **מלכות** שמימיי לאב החיילות אשר יוצא בבקר לשכור
Mt 22,2 מתיאו 1 ועונה ישאוש ואמ׳ להם משל אחד. 2 **מלכות** שממיי הוא דומה לאדם מלך שעשה נשואין מבנו
Mt 23,13 לכם מאותתים ופרושים ורמאים שמונעים דרך **מלכות** שמימיי לעמים ואין אתם נכנסים. ולא עזבתם
Mt 25,1 קפיטולו נ״א כפי מתיאו 1 ואז יהיה דומה **מלכות** שממיי לעשר בתולות שלקחו עשישותיהן ויצאו
Mc 3,24 יוכל שטן אחד גרש שטן אחר. 24 ואם אי זה **מלכות** בזולת החכמה יכול עמוד אותו מלכות. 25 בבית
Mc 3,24 אי זה מלכות בזולת החכמה יכול עמוד אותו **מלכות.** 25 בבית שיש חלוקת הלב ביניהם אינו יכול
Mc 4,11 11 והוא אמ׳ להם לכם נתן להבין סודות **מלכות** שממיי. אבל להם לא. כי אם בדמיונות 12
Mc 4,26 לו יגזלו ממנו: 26 ועוד אמר להם כן הוא **מלכות** שממיי כאדם שזורע זרע טוב בארץ 27 וישן יום
Mc 4,30 כי עת קציר הוא. 30 ואומר לכם למי אדמה **מלכות** הש׳ לאי זה דמות אדמהו. 31 דומה הוא לגרגיר
Mc 5,10 הם. 10 ובקשהו מאד שלא יגרשהו חוץ מאותה **מלכות** 11 וסביב משם רועים רבים חזירים 12 ונסוהו.
Mc 10,14 הנערים אלי ואל תמנעו אותם כי מאלו הוא **מלכות** שמימיי: 15 אמת לכם אני אומר. שום אדם לא
Mc 10,17 מלמד טוב מה נעשה בעבור שנוכל להשיג **מלכות** שמימיי. 18 וישאוש אמ׳ לו למה אתה אומר לי
Mc 15,43 43 בא יוסף אברמסיאה גבר נכבד שהמתין **מלכות** שמים ובחריצות נכנס לפילאט ושאל לו גוף
Lc 4,5 נהג ישאוש בהר אחד מאד גדול והראה לו כל **מלכות** העולם 6 ואמ׳ לו הנה אתן לך כל אלה
Lc 4,43 ולהם אמר חוייב לו להגיד לעיירות אחרות **מלכות** האל כי בעבור זה שולחתי. 44 והיה דורש בבתי
Lc 6,20 בתלמידיו אומ׳ אשריכם של עניים שמהם **מלכות** האל. 21 אשריהם של רעבים כי יהיו שבעים:
Lc 8,1 ישאוש הולך בעירות ובמגדלים דורש ומגיד **מלכות** השם׳. והיו עמו הי״ב תלמידים 2 ומקצת נשים
Lc 8,10 איזה דבר הוא זה. 10 ולהם אמר לכם ניתן **מלכות** שמים להכיר. אבל לאחרים משל. בעבור שאם
Lc 8,26 אומר עמדו. ושומעין לו. 26 ובאו ועברו אל **מלכות** גאניט זאריט אותה שסמוכה לגליליאה 27 וכאשר
Lc 9,2 כל השדים ולרפאת החוליים 2 ושלחם לדרוש **מלכות** הש׳. 3 ואמ׳ להם לא תשאו דבר ביד לא שרביט
Lc 9,27 אלו שהיום פה לא יטעמו מות עד שיראו **מלכות** השם׳. 28 ושמנה ימים אחר אלה הדברים ישאוש
Lc 9,60 את אבלי וישאוש אמ׳ לו אתה בא עמי ותגיד **מלכות** האל. 61 ואדם אחר אמר לו אדוק אני אלך
Lc 10,9 9 ורפאו החולים שיהיו שמה ותאמרו להם **מלכות** האל מתקרב לכם. 10 ואם תכנסו בעיר שלא
Lc 11,17 17 וישאוש כמבין מעשיהם מחשבותיהם [*] כל **מלכות** שחלק לכם לא תעמוד. ובית יפול על בית. 18
Lc 12,31 כי לכם חסרון מכל אלה. 31 אמנם תשאלו **מלכות** הש׳ וכל אלה הדברים תשיגו. 32 אל תהיו
Lc 12,32 יראים מגוי חלש כי לאביכם ערב תת לכם **מלכות:** 33 תמכרו מה שאתם מחזיקים ותנו צדקה כי
Lc 13,18 שעשה: 18 ואז אמ׳ להם למה הוא דומה **מלכות** שמים ומי משערו לאי זה דבר יהיה נמשל: 19
Lc 13,20 20 ופעם אחרת אמרה. אמשול לכם משל **מלכות** הש׳ למה הוא דומה. 21 לשאור שהאשה מטמנת
Lc 15,15 15 והתחיל לקרב לאביו לאחד מעירוני אותה **מלכות.** ושלחהו בעירו לשמור החזירים 16 ונתאוה
Lc 16,16 הוא לפני האל. 16 והד.. עד יואן. ואחר **מלכות** האל הוא מוגד וכל העושים חוזק בו. 17 אבל
Lc 17,20 אמונתך הושיעך 20 ושאל לפרושים מתי יבא **מלכות** האל. אינו בא בהעמדה 21 ולא יאמר הנו הוא
Lc 17,21 21 ולא יאמר הנו הוא או הלאה הוא כי הנה **מלכות** האל ראוי לבא לכם. 22 ואמ׳ לתלמידיו יבואו
Lc 18,16 לבא אלי ולא תמנעום כי מכיוצא באלו הוא **מלכות** שמים. 17 באמת לכם אני אומר. מי ומי שלא

Lc 18,17 17 באמת לכם אני אומר. מי ומי שלא יקבלו **מלכות** שמים כמו נערים לא יכנסו בו. 18 ושר אחד
Lc 18,29 או אחיו או אשתו בניו או בתי דירתו בעד **מלכות** השם׳ 30 שלא יקבל יותר ויותר ממה שהניח
Lc 19,11 נביא לירושלם וכי חשבו שמיד יהיה נגלה **מלכות** שמים. 12 ואז אמר אדם אחד מעולה הלך במלכות
Lc 19,12 הלך במלכות אחד מאד רחוק בעבור שיקח **מלכות** לעצמו ושיחזור 13 וקרא עשרה עבדים שלו ונתן
Lc 21,10 אמר להם יקומו עמים נגד עמים. ומלכות נגד **מלכות.** 11 ורעש גדול יהיה במקומות. ומגפות ורעב
Lc 22,16 אני אומ׳ לכם שלא אוכל אותו עד שיהא נשלם **מלכות** השם׳. 17 וכאשר לקח הכוס עשה חנות ואמר
Lc 22,18 אומר לכם שלא אשתה מהיוצא מהגפן עד שיבא **מלכות** הש׳. 19 ולקח הפת ועשה חנות ובצעו ונתן להם
Lc 22,29 לעמוד עמי בניסיונותי. 29 ואני מכין לכם **מלכות** כמו שאבי גזרו לי 30 בעבור שתאכלו ותשתו
Lc 23,51 והיה מאברמיסיאה עיר יהודה ומצפה **מלכות** השם׳. 52 בא ונגש אל פילאט ושאל שיתן לו
Jn 3,3 אמת אני אומ׳ לך שום אדם לא ישיג לראות **מלכות** שמים אם לא יהיה נולד מחדש. 4 ענה נקודימוש
Jn 11,55 55 ונתקרב פסח היהודים ועלו רבים מאותה **מלכות** קודם פסח בירושלם לטהר עצמם. 56 אז שאלו
Mc 6,23 ועשה שבועה שיתן לה כל מה שתשאל עד חצי **מלכותו:** 24 וכאשר יצאתה משם אמרה לאמה מה אשאל.
Lc 22,30 גזרו לי 30 בעבור שתאכלו ותשתו בשולחן **מלכותי.** ותשבו על מגדל התיבות. בלע׳ טרוניש.
Jn 18,36 מסרו לי אותך לי מה עשית: 36 ענה ישאוש **מלכותי** אינינו מזה העולם אם זה העולם היה מלכותי:
Jn 18,36 מלכותי אינינו מזה העולם אם זה העולם היה **מלכותי:** באמת משרתי יהיו מנגדים לבלתי אהיה נמכר
Jn 18,36 מנגדים לבלתי אהיה נמכר ליהודים אבל עתה **מלכותי** אינינו בכאן. 37 אז אמ׳ אליו פילאטו א״כ
Mt 12,26 האחר נחלקים הם ביניהם. א״כ איך ימשך **מלכותם.** 27 אם אני מגרש השדים בכח באלזאבוק.
Mt 2,1 לחם בארץ גודיאה. בימי מלך אירודיש. הנה **מלכי** מזרח באו ירושלם 2 אומרים אנה הוא מלך
Mt 17,24 קרב אליו ישוש. אמר מה לך דומה שימון **מלכי** הארץ ממי ראוי לקחת מס מביניהם. או מהנכרים.
Lc 22,25 יעשה. 24 והיה מחלוקת בין [*] 25 [*] [*] **מלכי** גוים מושלים בהם ובין אשר להם ממשלה עליהם
Mt 4,8 השטן על הר אחד גבוה מאד ויראהו השטן כל **מלכיות** העולם וכבודם. 9 ואמר לו אני אתנך כל זה
Lc 7,25 אותן שנתלבשו במלבושים יקרים ובתענוג הנם **מלכים** בבתיהם 26 אבל אי זה דבר יצאתם לראות. נביא
Lc 14,31 כח להשלים. 31 או אם מלך הולך למלחמה נגד **מלכים** ואינו חושב ראשונה אם עם עשרה אלף יכול לבא
Mt 21,5 מהנביא אומרת. 5 אמרו לבני ישראל הנה **מלכך** בא שפל יושב על האתון ועיר בן שלה. 6 הלכו
Jn 12,15 עליו. כמו שכתוב 15 אל תראי בת ציון הנה **מלכך** בא יושב על עיר בן אתון. 16 זה לא הכירו
Jn 19,14 סמוך לשעה ששית. ואמ׳ פילאט ליהודים הנה **מלككم** 15 אבל הם צועקים הקימוהו הקימוהו תלוהו
Jn 19,15 והניחוהו בשתי וערב: ופילאט אמר להם **מלككم** אתלה: וההגמונים אמרו לו אין לנו מלך כי אם
Mt 15,18 18 וזה שיוצא מהפה בא מהלב ואותו שהוא **מלכלך** האדם: 19 כי מהלב יוצאות מחשבות רעות
Mt 15,11 ואמ׳ שמעו והקשיבו 11 מה שנכנס בפה אינו **מלכלכו.** 12 ואז נתקרבו אליו תלמידיו אמרו תדע
Mc 7,15 אינו יכול לטנפו. אבל מה שיוצא מלב האדם **מלכלכו.** 16 מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 17 וכאשר
Mt 18,8 ממך. כי יותר שוה לך הכנס בגן עדן פסח **מלכת** בגיהנם בשתי ידים או בשתי רגלים. 9 ואם עינך
Lc 11,31 כן יהיה בן האדם לזאת המשפחה ויענישם: 31 **מלכת** שבא מקצות הארץ לשמוע חכמת שלמה. והנה יש
Mt 26,55 ועם עצים תפוש אותי. כל היום הייתי עמכם **מלמד** במקדש ולא תפשתוני. 56 אבל כל זה הוא נעשה
Mc Prol,7 שקורא במדבר. זהו זואן בן זכריה שליח הש׳ **מלמד** ההתבשרות מישאוש משיח בעד ההריון קדש רוח
Mc 10,17 לדרך בא אדם אחד וכרע לפניו מבקש ואומר **מלמד** טוב מה נעשה בעבור שנוכל להשיג מלכות
Mc 14,49 תפוש אותו. 49 כל היום הייתי עמכם במקדש **מלמד** ולא תפשתוני. זה נעשה להשלים הכתיבות. 50
Lc 4,15 גלליאה ושומעו יוצא בכל הארץ 15 והוא **מלמד** בבתי כנסיותיהם ונתעלה בעד כולם. 16 ובא
Lc 4,31 לו 31 והלך בכפר נחום עיר גליליאה ושם **מלמד** להם בשבת. 32 והיו נבהלים ומתמיהין במוסרו
Lc 19,47 רק אתם עשיתם אותה מערת גנבים: 47 והיה **מלמד** כל היום במקדש. ושרי הכהני׳ והסופרים ושרי
Lc 21,37 שעתידין לבא. עומד בן האדם 37 ביום **מלמד** במקדש. ובלילה יוצא משם עומד בהר נקרא הר
Lc 23,5 ואומרים הוא עושה באופן שהעם נהפך לאחר **מלמד** בכל גודיאה מגלליאה ועד כאן. 6 וכאשר פילאט
Jn 5,20 כי האב אוהב הבן. וכל הדברים שהוא עושה **מלמד** לו. ופעולות גדולות מאלו מראה אליו בעבור
Jn 6,3 אותן שהם חולים. 3 אז עלה ישאוש בהר ושם **מלמד** עם תלמידיו. 4 והיה סמוך לפסח יום חג
Jn 6,60 לעולם: 60 אלה הדברים אמר בבית הכנסת **מלמד** בכפר נחום. 61 אז רבים מתלמידיו אמרו זה קשה
Jn 8,20 20 אלה הדברים דבר ישו משיח בגאסיפילסי **מלמד** במקדש ושום אדם לא תפשו. כי עדיין לא באה
Jn 9,34 אז ענו ואמרו לו הן בעון חוללת ואתה לא **מלמד** וגרשוהו בחוץ: 35 וישוש שמע שגרשוהו בחוץ
Mt 10,25 האדון: 25 כי די לתלמיד שיהיה כמו עבד אל **מלמדו** והמלמד אל העבד כמו אדוניו: אם הם אמרו
Mc 7,7 מדבר ולבם רחוק ממני. 7 חנם מכבדים אותי **מלמדי** המוסרים ומצות לאנשים 8 ועוזבים מצות האל
Mt 9,11 11 והפרושים שראו אמרו לתלמידים למה אוכל **מלמדכם** עם חטאים המפורסמים. 12 וישוש משיח כאשר
Mt 17,23 נחום. באו אותם שקמים המכס אל פירו ואמרו **מלמדכם** לא פרע המכס. 24 והוא אמ׳ אמת הוא. וכאשר

Mt 23,8 לא תאבו היות נקראים רבנים: כי אחד הוא
7,29 אלו הדברים העם היו תמהים ממוסרו 29 שהוא
Mc 1,21 נחום. ותכף בשבת נכנסו בבית הכנסת שלהם
Mc 1,22 מלמדם. 22 וכולם תמהים מהמוסר כי הוא היה
Mc 11,15 ושולחנות אותם שמוכרים היונים גירש והפך
Mt 27,41 הכהנים והמאותתים והחכמים. וכל הישישים
Lc 23,35 35 והעם עומד ומביטו. והשרים עמהם
Lc 6,44 כי כל עץ ניכר בפריו. כי מקוצים אין איש
Lc 6,44 אין איש מלקט תאנים. ומסנה אין איש
Mc 15,3 ענה ואמר אתה אומרו. 3 וגדולי הכהנים
Lc 23,14 הנה אני שאלתי זה ולא מצאתי דבר ממה שאתם
Lc 9,45 האדם יהיה נמסר בידי אדם. 45 ולא הבינו
Lc 15,7 שמחה בשמים על חוטא אחד עושה תשובה יותר
Mt 7,6 לא תדברו בכתיבות הקדושות לפני הבהמות
Mt 17,16 יכלו לרפאותו: 16 וענה ישאוש ואמ׳ אומה
Mc 9,18 ולא יכלו עשות. 18 וישאוש אמ׳ אי משפחה
Lc 9,41 ולא יכולו. 41 וישאוש ענה ואמ׳ לו. משפחה
Jn 11,1 1 והיה חולה אחד בשם נקרא לזריט מבטניאה
Lc 12,24 זורעים ולא לוקטים ואין להם אוצרות ולא
Mc 6,43 ושבעו. 43 וחלקו מנותר שתים עשרה קופות
Mc 9,15 ויצאו לו לדרך ושבעוהו. 15 והוא שאלם
Mc 12,43 אמת אני אומר לכם שאותה ענייה נדבה יותר
Mc 14,8 שיהיה לכם ואני לא אהיה לכם לעולם. 8 כי
Mc 14,68 היית. 68 והוא כפר איני יודע ואיני מכיר
Lc 18,30 בעד מלכות השם׳ 30 שלא יקבל יותר ויותר
Lc 21,4 כי כל אלו מהשפעתם שמו במתן האל. אבל זאת
Lc 23,14 זה האדם. הנה אני שאלתי זה ולא מצאתי דבר
Lc 24,12 וכורע ראה הבגדים לבד והלך לו נפלא בעצמו
Jn 3,32 שבא מן השמים על כל הוא. 32 ועושה עדות
Mt 25,21 21 ואמ׳ האדון עבד טוב ונאמן כי על מעט
Lc 18,24 ואמ׳ דבר אי איפשר הוא שאותן שיש להם
Jn 2,15 כלם: גרש מן המקדש והצאן והבקר. ופזר
Mt 25,27 אל מקום שלא פזרתי 27 לכן היה לך לפקוד
Lc 19,23 הנחתי ומלקט מה שלא זרעתי 23 ולמה לא נתת
Mt 25,25 25 ופחדתי וטמנתי הבזנטש בארץ: עתה תקבל
Mt 7,28 ישוש משיח אמ׳ אלו הדברים העם היו תמהים
Mc 6,2 ללמד בבית הכנסת ורבים שומעים תמהים
Mc 11,18 המיתו. אבל הם יראוהו כי כלל העם תמהים
Mc Prol,22 חוייב חפש ולהבין בסדר דבריו האונגליאו
Mc 6,14 שמע ישאוש. אמ׳ שזואן טבול הוא וחזר חי
Mc 6,16 זה. אמר זה זואן שאני חתכתי ראשו וחזר
Mc 9,8 לשום אדם זאת המראה עד שהוא יחזור חי
Jn 5,24 חיים נצחיים. ולא יבא במשפט. אבל יעבור
Jn 12,17 עושה לו עדות שקרא לזרו מן הקבר ושהחזירו
Mc 8,8 8 והם וכל העם אכלו והיו שבעים. אחר סלקו
Mc 8,19 ה׳ לחמים לה׳ אלף איש. וכמה קופות נשארו
Mt 14,20 אל העם 20 ואכלו כולם ושבעו. ונשארו
Mt 8,11 בישראל. 11 ואומר אני לכם כי רבים יבואו
Mt 24,27 תחפצו האמן. 27 כי כל כך כמו שהברק שיוצא
Lc 13,29 הש׳. ואתם תהיו נגרשים בחוץ 29 ויבאו

מלמדכם. כולכם אחים. 9 ואב לא תאבו קרוא על הארץ.
מלמדם כמו יכוליי לא כמו חכמיהם ופירושיהם: Tit,8
מלמדם. 22 וכולם תמהים מהמוסר כי הוא היה מלמדם
מלמדם כמו בעל כח. לא כמו חכמי הדת. 23 והיה בבית
מלמעלה למטה. 16 ולא עזב נשוא אי זה משא במקדש 17
מלעיגים ממנו: ואומרים 42 הוא מושיע אחרים ואינו
מלעיגים עליו. אומרים האחרים הושיע. יושיע עצמו
מלקט תאנים. ומסנה אין איש מלקט ענבים. 45 אדם
מלקט ענבים. 45 אדם טוב מטוב אוצר לבו מגיד טוב.
מלשינים אותו מעניינים רבים. 4 ופילאט עוד שואלו
מלשינים אותו. 15 וג״כ אירודיש כי הוא שלח אתכם.
מלת השם. כי נעלמה להם. ויראו לשאול אותה 46
ממאה צדיקים שאינם חסרים תשובה: 8 או אי זה אשה
ממאנות ולא תביאו הדברים היקרים לפני החזירים שלא
ממאנת והפוכה עד כמה אעמוד עמכם שאוהו אלי. 17
ממאנת כמה זמן אהיה עמכם לא אשא אתכם נהגו האיש
ממאנת כמה מן הזמן עמדתי עמכם ונתתי לכם לאכול
ממגדול מריאה ומרטא אחיותיו 2 והיתה אותה מריאה
ממגורות. והש׳ מאכילם. כמה אתם שוים יותר מהם: 25
ממה שהותירו ומהלחמים והדגים. 44 ואותן שאכלו חיו
ממה אתם חולקים ביניכם 16 וענה איש אחד מהעם ואמ׳
ממה שהם מספיקים אבל זאת העניייה נתנה כל מאכלה:
ממה שהיה לה עבדה אותי ומְהֵרָה לפני הקבר למשוח לבי
ממה את אומרת ויצא לחוץ ועמד לפני ההיכל והתרנגול
ממה שהניח בזמן זה. ובעולם הבא חיים נצחיים. 31
ממה שפיחתה ויש לה חסרון שמה כל מאכלה שהיה לה. 5
ממה שאתם מלשינים אותו. 15 וג״כ אירודיש כי הוא
ממה שנעשה. 13 והנה שנים מהם הולכים במגדול שהיה
ממה ששמע וראה. ועדותו שום אדם אינו מקבל. 33 אבל
ממון היית נאמן [*] 22 [*] 23 [*] [*] תכנס ביקר
ממון שיכנסו במלכות שמים. 25 יותר דבר נקל הוא
ממון החלפנים והפיל השולחנות. 16 ואמר למוכרי
ממוני לשולחן החלופין. וכאשר הייתי בא הייתי שואל
ממוני ברבית. אני הייתי מבקש אותה עם המדות. 24
ממונך: 26 ענה האדון ואמ׳ לו עבד רשע ופחדן אחר
ממוסרו 29 שהוא מלמדם כמו יכוליי לא כמו חכמיהם
ממוסרו. ואומרין מאין לו החכמה שנתונה לו. ומאין
ממוסריו. 19 וכאשר נעשה ערב יצא מן העיר 20 בבקר
ממוסרם בגוף ישאוש משיח. וכאשר תמצא רוצים שהאדם
ממות ובעבור זה עושה פלאות. 15 והאחרים אומרים
ממות לחיים. 17 כי זה אירודיש תפש ג׳ואן ושמו
ממות 9 והם העלימוהו ביניהם. 10 ושאלו לו מה רוצה
ממות לחיים. 25 אמת אומר אני לכם שתבא שעה ועתה
ממות לחיים: 18 ובעבור זה באה אליו יוצאת לדרך
ממותר ז׳ קופות מליאות. 9 והיו האוכלים סביב
ממותר. והם אמרו י״ב. 20 ומהז׳ לחמים ומד׳ אלף
ממותרות י״ב דבלות מליאות. 21 ומספר האוכלים היו
ממזרח וממערב. וינוחו עם אברהם יצחק ויעקב במלכות
ממזרח ונראה עד מערב כ״כ היה ביאת בן האלוה. 28
ממזרח וממערב ומאגילו ומאבשטרו ויסובו במלכות

Mt 9,16 בגד חדש במלבוש ישן. כי אם כן יעשו כן **ממחה** המלבוש ועושה בו קרע מאד רע. 17 אין אדם
Lc 16,5 באופן שיקבלני שנית. 5 קרא אחד אחד **ממחוייבי** אדונו ואמר לראשון כמה אתה חייב לאדוני
Mt 21,12 אותן שקונים ומוכרין והפך שלחנות החלוף **ממטה** למעלה. להטות מאותן שהיו מוכרים יונים: 13
Lc 17,29 נוטעים ובונים 29 וביום יצא לוט מסדום **ממטיר** אש וגפרית מן השמים וכולם השמיד 30 כפי זה
Mt 17,24 ישוש. אמר מה לך דומה שימון מלכי הארץ **ממי** ראוי לקחת מס מביניהם. או מהנכרים. 25 והוא
Mt 22,20 והם הראוהו פשוט אחד: 20 ואמ׳ להם ישאוש **ממי** היא זאת הצורה ומה שלמעלה כתוב. 21 ואמרו
Mt 22,42 שהיו נאספים. 42 ולכן לכם מה דומה משיח **ממי** יהיה בן. אמרו מדוד. 43 אמ׳ ישאוש ואיך ולמה
Mc 12,16 אחד וראהו 16 והם נשאו לו וישאוש אמ׳ **ממי** היא זאת התמונה והכתוב על הגג והם אמרו דשיסר
Mc 12,35 ומלמד במקדש. מה אומרים החכמים מאותתים **ממי** הוא בן 36 דויט אמ׳ מתנבא ממנו אמר האדון
Lc 12,5 אין להם דבר אחר שיעשו 5 אבל אני אלמדכם **ממי** תיראו. תיראו אותו שאחרי מות האדם יש לו כח
Lc 12,20 הלילה יבקשו נשמתך ואותם דברים שהכינות **ממי** יהיו. 21 כן הוא האוצר פירותיו בעולם הזה
Jn 1,47 47 ראה ישאוש משיח נתנאל שבא שם. ואמר **ממי** אתה חושב שיהיה אמת. איש מישראל אותו שאין לו
Jn 7,18 שמעצמו מדבר מעלתו מבקש אבל מי ששואל אות **ממי** ששלחו הוא זרע אמיתי אין בו. 19 לא נתן לכם
Jn 9,17 17 אז אמרו פעם אחרת לעור. מה אתה אומ׳ **ממי** שפתח עיניך. והוא אמ׳ שנביא הוא: 18 אז לא
Jn 13,22 22 אז התלמידים הביטו זה לזה ומספקו **ממי** הוא אומר: 23 אז אחד מתלמידיו מסב בחזה בשולי
Jn 19,24 ביניהם לא נקרעה אבל נפילה גורלות עליה **ממי** תהיה בעבור שהכתיבה תהיה נשלמת האומרת חלקו
Mt 10,42 אדם שיתן לשתות לאחד מאלו הקטנים כוס אחד **ממים** קרים בשם תלמידי אמת לכם אני אומר לא יפסיד
Jn 3,5 במלכות שמים רק אותו שפעם אחרת יהיה נולד **ממים** ומרוח הקדש: 6 מה שנולד מהבשר בשר הוא. ומה
Jn 4,46 פעם אחרת בבית גלליאה אל מקום אשר עשה שם **ממים** יין. והיה שם מלך קטן ריגיטו שהיה לו בן
Mc 6,6 חולים שריפא בהשמת ידים עליהם 6 כי נפלא **ממיעוט** האמנתם. 7 והוא סובב הערים הקטנות דורש
Jn 7,8 כי אני מעיד עליו שמעשיו רעים. 8 אתם **ממיתים** ביום זה של חג. וזמני לא נשלם: 9 כאשר אמר
Jn 11,13 אם ישן הוא נושע יהיה. 13 וישאוש אמרו **ממיתתו.** והמה מאמינים שמה שאומר אומ׳ משינת חלום.
Mt 5,29 אם עֵינְךָ ימנית טשקנדליזא הוציאה והרחיקה **ממך** כי טוב הוא לך שתאבד אבר אחד מהיות כל הגוף
Mt 5,30 יד ימינך טשקנדליזא כרות אותה והרחק אותה **ממך.** כי יותר שוה לך אבוד אבר אחד מהיות כל הגוף
Mt 5,42 תן לו: ולא תחלוק עם מי שירצה ללות **ממך:** קפיטולו י״ז כפי מתיאו 43 עוד אמר ישאוש
Mt 11,24 לכם שהשדומיטש יענשו בעונש קטן ביום הדין **ממך:** קפיטולו ל״ז כפי מתיאו 25 אז באותו עת ישאוש
Mt 12,38 אומרים רבי אנחנו רוצים אי זה אות ראות **ממך.** 39 וישאוש ענה להם אומה רעה אות לא ינתן לכם
Mt 15,5 אביו ואל אמו הנדבה אי זו שתהיה ממני או **ממך** תועיל. 6 ולא כבד אביו ואמו: אתם עברתם מצות
Mt 18,8 או ידך תאשקנדליזט כרות אותה או הרחיקה **ממך.** כי יותר שוה לך הכנס בגן עדן פסח מלכת
Mt 18,9 9 ואם עינך אשקנדליזט תעקרם והרחיקם **ממך** כי יותר שוה לך הכנס בגן עדן בעין אחד מגיהנם
Mt 18,33 כן להיות חומל מאותו עבד אחר כמו שהיה לי **ממך.** 34 והאדון עצב ומסרו לנגישה עד שיחזור כל
Mc 11,14 והלאה אני רוצה ששום אחד לא יאכל פרי **ממך.** וזה שמעו תלמידיו 15 ובאו לירושלם: וכאשר
Lc 1,35 וכח העליון יתלונן עליך. ומה יהיה שיולד **ממך** יהיה קדוש ויהיה נקרא בן [*]. 36 והנה אלישבק
Lc 8,28 ישאוש לבא אלי בן האל מאד עליון מבקש אני **ממך** שלא תצערני 29 כי בצואתו לרוח רעה שתצא מן
Lc 14,8 אל תשב בראש. כי באולי יותר נכבד **ממך** נקרא שם 9 ויבא לאותו שזמנך ויאמר לך תן מקום
Lc 14,18 קניתי עיר ויש לי ללכת שמה לראותה בבקשה **ממך** שתקבל התנצלותי. 19 והשני אמ׳ אני קניתי חמשה
Lc 19,21 שמר שמרתיה והצנעתיה בנעלם. 21 כי פחדתי **ממך** כי אתה הוא איש אכזרי אתה לוקח מה שלא הנחת.
Jn 17,7 קיימו. 7 ועתה הכירו שכל דברים שנתת לי **ממך** היו. ואתה נתת לי ודברך קיימו. 8 כי הדברים
Mt 10,36 מהאם. וכלה מחמותה. 36 והאנשים מורגלים **ממכריהם:** 37 מי שאוהב אביו ואמו יותר ממני. אינו
Lc 1,53 מאריות ומגביה השפלים. 53 הרעבים **ממלא** כל טוב ועוזב העשירים רקים. 54 פודה ישראל
Mt 23,32 שאתם בני מי שהמיתו הנביאים 32 ואתם **ממלאים** מדת אבותיכם 33 נחשים יחס שרפים. איך
Lc Prol,2 היה מסיריאה וישב באנטושיא רופא מובהק **ממלאכת** הרפואה. והיה תלמיד האפושטולש. ואחרי כן
Mt 22,11 מקרואים. 11 וראה אדם אחד שלא היו מלבוש **ממלבושי** נשואין 12 ואמ׳ לו אהוב איך נכנסת בזולת
Mc 15,12 ופילאט אמ׳ להם פעם אחרת מה תחפצו שאעשה **ממלך** היהודים 13 והם צעקו תלהו: 14 ופילאט אמ׳
Mt 11,11 אשה אין ילוד גדול מזואן טבול. והקטן **ממלכות** שמימיי [*] 12 [*] נכנס אדם בדוחק.
Mc 1,5 עונות. 5 ויוצאין אליו כל אותן שהיו **ממלכות** יהודה וירושלם וטובלן בנהר ירדן ומתודים
Mc 1,15 בגליליאה ודורש דבר האל. 15 ואומ׳ העת בא **ממלכות** שמים עשו תשובה והאמינו דבר האל. 16 והולך
Mc 8,39 מכם שהם עמי לא ימותו עד שיראו האגלוריאה **ממלכות** האל: Tit,9 קפיטולו ט׳ כפי שי׳ מארקו 1
Mc 12,34 שמע שהוא ענה בחכמה אמר לו אינו רחוק **ממלכות** השם. ומשם והלאה שום אדם לא היה בו כח
Lc 3,1 מגליליאה ופליף אח אירודיש ופטריאקא **ממלכות** אִיטוּרֶיאָה וטִירְקוּדִיגִיש אליש אניאה ואבילינא

Lc 3,3 עלי יואן בן זכריה במדבר. 3 ובא יואן בכל
Mt 13,41 בן האלוה ישלח מלאכיו. כל האישקנדליזאטש
Mt 18,13 אמיתות אומר אני לכם כי יותר ששון יש לי
Mc 7,30 זה תתרפא בתך. הנה השטן [*] 30 [*] יצא
Mc 16,9 למריאה מגדלינא אותה שהוא גירש שבעה שדים
Lc 8,2 רעה ושאר חליים. ומריאה מקדלינא שגירש
Mt 2,16 ממצרים. 16 ויהי כראות אירודש שהלעיגו
Mt 9,27 אחריו קוראים ואומרים יהיה לך חמלה
Mt 12,45 אז הוא הולך ולוקח שבע רוחות יותר רעים
Mt 17,12 ואומר אני לכם שבא ולא הכירוהו. אבל עשו
Mt 18,17 ואם כאשר אמרתו באגליזיאה לא ישמעך הרחק
Mt 20,19 למות 19 וימסרוהו לנפילים להוציא לעג
Mt 20,30 וזעקו אומרים ישואש בן דוד יהיה לך חמלה
Mt 20,31 חוזק צועקים ישאוש בן דוד יהיה לך חמלה
Mt 23,21 21 או שנשבע במקדש נשבע בכל מה שהוא
Mt 25,28 בא הייתי שואל זהבי עם הריוח. 28 תקחו
Mt 26,24 ההולך עמי יבגוד בן האלוה. כמו שהתנבא
Mt 27,41 והמאותתים והחכמים. וכל הישישים מלעיגים
Mc 2,4 אחד נטול במטה. 4 וכאשר לא יכלו לעשות
Mc 4,25 שיהיה לו אותו הדבר עצמו שיהיה לו יגזלו
Mc 5,30 כי נרפאה. 30 וישו שיודע בעצמו האמת כי
Mc 9,12 בא להם ועשו רצונם כמו שהכתיבה אומרת
Mc 9,24 אומ׳ שטן חזק ואלם. אני מצוה אותך שתצא
Mc 10,37 תרצו. אעשה לכם. 37 והם אמרו תן לנו שאחד
Mc 12,17 לסיסר ולאל מה שהוא מהאל. והם עמדו תמהים
Mc 12,36 מאותתים ממי הוא בן 36 דויט אמ׳ מתנבא
Mc 14,23 23 ולקח הגביע ועשה חנות ונתן להם ושתו
Lc 2,33 33 ואביו ואמו תמהים מאותן הדברים שנאמרו
Lc 2,38 באותה שעה היתה מתודה לש׳ והיתה מדברת
Lc 4,13 אלהיך. 13 ונשלם כל הנסיון. המנסה נסע
Lc 4,35 וכאשר גירש השד נכנס באמצע בית הכנסת יצא
Lc 5,13 אני רוצה לטהר אותך. ומיד הצרעת ברחה
Lc 5,26 והללו ושבחו לשם. וכלם היו מלאים יראה
Lc 6,19 19 וכל העם חפצים לנוגעו. כי כח יוצא
Lc 7,28 טבול. אבל מי שהוא קטן במלכות שמים גדול
Lc 8,5 ואמרו 5 אותו שזרע זרעו. ובעוד שזורע נפל
Lc 8,6 ועופות שמים אכלוהו. 6 וזרע אחר נפל
Lc 8,35 ההוא ובאו לישאוש ומצאו האיש שהשד יצא
Lc 8,38 38 וישאוש נכנס בספינה ודורש והאיש שיצאו
Lc 9,39 זועק ומשברו ורוק יוצא מפיו. ואינינו זז
Lc 10,33 משם והלאה. 33 ושמריטא אחד עובר קרוב
Lc 11,22 22 אבל אם אחרים יותר חזקים חיים יותר
Lc 11,26 הולך ולוקח שבעה רוחות אחרים יותר רעים
Lc 15,20 20 וקם ובא אל אביו. ואם שעדיין רחמן
Lc 19,26 לו ויושפע. ומי שאין לו מה שיש לו יגזל
Lc 20,13 בני אהובי באולי כאשר יראוהו יתביישו
Lc 22,39 המלך כמנהגו להר הזתים. והתלמידים ברחו
Lc 23,8 פעמיים כסף לראותו בעבור ששמע דברים רבים
Lc 23,42 עשה. 42 ואומ׳ לישו אדון יהיה לך זכרון
Lc 24,27 הנביאים מפרש להם כל הכתיבות הנמצאות

ממלכות גודיאה. דורש טבילת תשובה למחילה עונות
ממלכותו והרעים 42 ישים באש גהינם ושם יהיה בכי
ממנה מן התשעים ותשע שלא נאבדו: 14 א״כ אינו
ממנה. 31 ואז יצא הוא מעברי טיר עובר בשידוניאה
ממנה. 10 והיא הלכה והגידה לאחרים שעמדו עם ישאוש
ממנה ז׳ שדים. 3 ויושאננא אשת קוזן מורשה אירודיש
ממנו שלשת המלכים היה מאד כעוס וצוה להמית כל
ממנו בן דויט. 28 וכאשר בא אל הבית באו העורים
ממנו ונכנסו שם ועמדו. ובסוף אותו האיש היו יותר
ממנו כל רצונם. כן בן האלוה יסבול המות בעבורם.
ממנו כמו אויב ופרסמהו: 18 אמיתות אומר לכם אשר
ממנו ולרגשו ולהקימו בשתי וערב. ויקום חי ביום
ממנו. 31 והעם גוערים בהם תשתוקו. והם ביותר חוזק
ממנו. 32 וישוש קראם מה אתם שואלים מה אתם חפצים
ממנו. 22 ומי שנשבע בשמים נשבע בקתדראת האל
ממנו הבשנט ותמסרהו לאותו שיש לו עשרה. 29 כי למי
ממנו. אוי לו לאדם שבעבורו בן הבתולה יהיה נבגד:
ממנו: ואומרים 42 הוא מושיע אחרים ואינו יכול
ממנו דורון לפניו עלו על הבית והחריבוהו ועלו
ממנו: 26 ועוד אמר להם כן הוא מלכות שממיי כאדם
ממנו יצאה נהפך לצד העם ואמ׳ מי נוגע בלבושי 31
ממנו: 13 וכאשר היה בא אל התלמידים הוא מוצא עם
ממנו. ואחר לא תחזור בו. 25 והוא יצא צועק ומצערו
ממנו ישב בצד ימינך והאחר בשמאלך. באורך. 38
ממנו: 18 ובאו אליו הצדוקים שאומרים לא תהיה
ממנו אמר האדון לאדוני שב לימיני עד אשר אני אשית
ממנו. 24 ואמ׳ להם זהו דמי אשר בעבור רבים ישפך.
ממנו. 34 ושמעון בירך אותם ואמ׳ למריאה אמו. תדעו
ממנו לכל אדם אותן שממתינים פדיון ישראל: 39
ממנו. 14 והניח ישו ונגשו המלאכים אליו ושרתו
ממנו ולא הזיקו דבר. 36 וכולם פחדו ומד ומדברים
ממנו. 14 וישו צוה שלא יגידוהו לשום אדם. אבל אמ׳
ממנו אומרים נפלאות גדולות ראינו היום. 27 ואחר
ממנו ומרפא כולם. 20 והוא נושא עיניו בתלמידיו
ממנו. 29 וכל העם והעו והעולמיים שזה שמעו הם
ממנו לדרך ונרמס. ועופות שמים אכלוהו. 6 וזרע אחר
ממנו על הסלעים. וכאשר הזרע יצא נתייבש כי לא היה
ממנו יושב ברגלי משיח בריא ונרפא. וכאשר ראוהו
ממנו השדים מבקש מישו שילך עמו. וישו אמ׳ לו 39
ממנו עד שמצערו בחוזק. 40 וחליתי פני תלמידיך
ממנו בא אליו וראה אותו וחמל עליו 34 [*] ושם לו
ממנו. הנה כל כלי הזיין שלו באותן שהיה בוטח
ממנו עמו ונכנסים באותו בית שהיו דרים שם. וסוף
ממנו הבן האב נתמלא רחמים על הבן. ובהיותו אתו
ממנו. 27 אכן אותם אויבים שאין חפצים שאמלוך
ממנו. 14 וכאשר ראוהו מחזיקי הכרם בנכליהם אמרו
ממנו. 40 וכאשר בא להם אמר להם התפללו בעבור שלא
ממנו ומצפה מתי יראהו שיעשה אי זה אות. 9 ושאל
ממנו כשתבוא במלכותך. 43 וישוש אמ׳ אליו באמת אני
ממנו 28 וקרבו למגדול שהולכים והוא חפץ ללכת עוד

Lc 24,30 וכאשר הסב עמהם לקח הפת וברכו ובצעו ונתן **ממנו** להם. 31 ועיניהם נפתחו והכירוהו בבציעת הפת.
Jn 1,15 האב שהוא מלא חן ואמת. 15 זואן עושה עדות **ממנו.** וצועק אומר זה הוא אותו שאמרתי שעתיד לבא
Jn 3,33 אדם אינו מקבל. 33 אבל מי שמקבל העדות **ממנו** עושה סימן שהוא אלוה אמתי 34 כי מי ששולח
Jn 6,39 וזה הוא רצונו. שכל זה שנתן לי לא אשמיד **ממנו** רק שאקימהו ביום היותר אחרון 40 כי זהו רצון
Jn 6,41 ביום היותר אחרון. 41 אז התלחשו היהודים **ממנו.** כי אמר אני הוא פת שירדתי מן השמים. 42
Jn 6,50 50 זהו שירד מן השמים בעבור שזה שאוכל **ממנו** לא ימות: 51 אני הוא פת חיים אשר מן השמים
Jn 7,13 רק מרמה העמים. 13 אבל אחד מהם אינו מדבר **ממנו** בגלוי בעבור היהודים. 14 אבל בתוך החג עלה
Jn 8,26 מי ששלחני הוא אמתי. ואני הדברים ששמעתי **ממנו** הן הם אני מדבר בעולם. 27 ולא הכירו מה אומר
Jn 12,41 אמ׳ ישעיה הנביא. כאשר ראה מעלת האל ודבר **ממנו** 42 אכן רבים מהשרים האמינו בו רק בעבור פחד
Mt 3,11 אתכם במים במקום תשובה. והבא אחרי חזק **ממני** ואיני ראוי לחלוץ נעלו והוא יטבול אתכם מן
Mt 7,23 23 אז יאמר להם מעולם לא הכירם. סורו **ממני** רשעים מלאי רוע לב. 24 כל אדם השומע דברי
Mt 8,29 באותו הדרך. 29 וצועק אומר מה לך לעשות **ממני** בן דוד ישאוש משיח. באת לפני קודם זמן
Mt 10,18 לפני המלך והשרים. בעבור שאתם עדות **ממני** לפני העמים. 19 כאשר ינהגו אתכם תפושים אל
Mt 10,37 ממכריהם: 37 מי שאוהב אביו ואמו יותר **ממני.** אינו ראוי לי: 38 [*] 39 מי שאוהב נפשו
Mt 11,29 ואני אעזורכם 29 ושאו עולי עליכם. ולמדו **ממני** שאני שפל ונח לב ותמצאו מנוח בנפשותיכם 30
Mt 15,5 יאמר אל אביו ואל אמו הנדבה אי זו שתהיה **ממני** או ממך תועיל. 6 ולא כבד אביו ואמו: אתם
Mt 15,8 אומ׳ 8 זה העם שלי מכבר מדברים ולבם רחוק **ממני.** 9 הם מכבדים אותם חנם רמאים מוסריכם ומצות
Mt 15,22 אחרי ישוש צועקת ואומרת רחמנות יהיה לך **ממני** בלי פחד בן דויט. השטן מצער בתי. 23 ולא ענה
Mt 16,13 פִּילִיפִּי. ושאל לתלמידיו מה אומרים האנשים **ממני.** 14 והם אמרו מקצת אנשים אומרים שאתה הוא
Mt 16,15 15 וישאוש אמ׳ להם. ואתם מה אתם אומרים **ממני.** 16 וענה שימון פירו ואמר אתה הוא משיח בן
Mt 18,26 כרע בארץ מתחנן ואומר אדון יהיה לך חמלה **ממני** ואפרעך חובך. 27 והאדון רחם על העבד והניחו
Mt 25,41 41 ואז יאמר לאותן שיהיו בצד שמאל. הפרדו **ממני** ארורים מאבי ולכו באש גיהנם שמוכן לשטן ואל
Mt 26,39 פניו ואמ׳ אבי אם הוא דבר איפשרי הרחק **ממני** המות הזה. אבל לא כפי רצוני רק כשלך. 40 ובא
Mt 26,42 שנית הלך להתפלל ואמ׳ אב שלי אם לא יכול **ממני** עבור המות הזה תעשה רצונך. 43 ובא פעם אחרת
Mc 1,7 ודבש מדבריי. 7 ודורש ואומר יותר חזק **ממני** יבא אחרי. אותו שאיני ראוי לחלוץ שרוך
Mc 1,24 הכנסת אדם אחד וצועק 24 ואומ׳ מה לך עשות **ממני** ישואוש נזוריט באת להשמיד אותנו. אני יודע
Mc 5,7 לו 7 אומר בקול גבוה. מה לך עשות ישאוש **ממני** בן האלוה עליון אני משביעך באל חי שלא
Mc 7,6 ישעיה שאמ׳ זה העם מכבדני מדבר ולבם רחוק **ממני.** 7 חנם מכבדים אותי מלמדי המוסרים ומצות
Mc 8,27 שאל ישאוש לתלמידים מה אומרים העמים **ממני** מי אני 28 והם ענו אומרים שאתה הוא גואן
Mc 8,29 29 והוא אמ׳ להם ואתם מה אתם אומרים **ממני.** מי אני. וענה פירו ואמר אתה משיח. 30 בעבור
Mc 10,47 והתחיל לצעוק. ואמ׳ בן דויט יהיה לך חמלה **ממני.** 48 [*] [*] 49 וישאוש עמד וקראו. והם
Mc 13,9 ויעמדו לפני המלכים והשרים להביא עדות **ממני** בעדותם 10 וחוייב ראשונה דרוש המלכות שממיי
Mc 14,36 36 ואמ׳ אב שהוא היכול הרחק זאת המיתה **ממני** אכן לא יהיה ברצוני אבל כרצונך. 37 ובא
Lc 3,16 אני טובל אתכם במים אבל יבא יותר חזק **ממני** שאיני ראוי לחלוץ חגורת נעלו הוא יטבול אתכם
Lc 8,46 מי נגעני. 46 [*] ואני הכרתי שבח יצא **ממני** שפעל בו. 47 והאשה שראתה זה לא רצתה להחבא.
Lc 13,27 והוא יאמר לכם לא ידעתי מאין אתם. סורו **ממני** אתם פועלי און ברוע לב. 28 ושם יהיה בכי
Lc 16,3 3 והמורשה אמ׳ בקרבו מה אעשה שאדוני נוטל **ממני** הרשאתי. איני יודע לחשוב בושת יש לי לשאול.
Lc 18,5 הזאת ימצאני אדריכיאה לקץ הבא תעשה לעג **ממני.** 6 ואדונינו אמר ראו מה אמר הדיין מה עלב. 7
Lc 22,37 הרעות הוא מזומן כי כל הדב הדברים שהם **ממני** הם לקץ 38 והם אמרו אדון הנה שתי סכינים פה.
Jn 4,9 אותה האשה שמריטנא. אתה שיהודי אתה שאלת **ממני** ליתן לך לשתות. ואני אשה ממקום שמריאה
Jn 14,28 שאתם תגילו כי אני הולך אל האב והאב גדול **ממני:** 29 עתה גלו מי זה לכם קודם המעשה בעבור
Jn 18,34 אתה אומר זה מעצמך. אז אמרוהו אחדים. לך **ממני** 35 ענה פילאטו. ואני יהודי עמך והגמוניך
Jn 7,19 19 לא נתן לכם משה הדת: ואחד מכם אינו **ממעט** ומחסר הדת. 20 למה אביתם להמיתני: ענתה
Jn 12,43 מבית הכנסת 43 כי יותר אהבו מעלת האנשים **ממעלת** האל. 44 וישוש צעק ואמ׳ מי שהאמין בי אינו
Jn 10,33 חפצתם לסקול אותי: 33 אז ענו לו היהודים **ממעשה** טוב אין אנו סוקלין אותך רק מקללה וגידוף.
Mt 6,1 1 השמרו לבלתי עשות אמבוה בלעז אופנא. **ממעשיכם** הטובים לפני העם מפני שתהיו בעיניהם
Mt 2,15 האל שאמר על ידי הנביא אני קראתי לבני **ממצרים.** 16 ויהי כראות אירודש שהלעיגו ממנו שלשת
Jn 2,16 16 ואמר למוכרי יונים השליכו דברים אלה **ממקום** זה ולא תעשו בית אבי בית סחורה. 17 וזכרו
Jn 4,9 אתה שאלת ממני ליתן לך לשתות. ואני אשה **ממקום** שמריאה והיהודים אינם מורגלים עם השמריטנש.
Jn 19,17 בחוץ. וישאוש נושא השתי וערב. יצא **ממקום** הנקרא קלוארי שר״ל בעברי גולגוטא. 18

Lc 1,41 ונתנה שלו׳ לאלישבק. 41 ומיד ששמעה השלום **ממריאה** אלישבק. נער אלישבק שמח בבטנה. ואלישבק
Mt 12,15 נסע מהם ועמים רבים הולכים אחריו וכלם **ממרקם.** 16 וציום שלא יפרסמוהו 17 בעבור ששלם מה
Lc 24,27 זה לסבול. ובזה יכנס באורו. 27 ומתחיל **ממשה** ומכל הנביאים מפרש להם כל הכתיבות הנמצאות
Jn 7,22 נתן לכם משה ברית מילה לא שאותו דבר היה **ממשה** רק מהאבות. ובשבת מוהלים אתם האנשים: 23 אם
Lc 7,37 אוכל בבית הפרוש באה לשם ונשאה קאפסא אחת **ממשיחה** 38 ועמדה מאחור קרוב רגלי ישאוש משיח
Lc 19,17 עבד טוב כי בדבר קטן היית נאמן. יהיה לך **ממשלה** על מאה עיירות: 18 והאחר בא ואמ׳ [*] 19
Lc 20,2 עם הזקנים 2 ואמרו אליו אמור לנו באי זו **ממשלה** אתה עושה אלה הדברי׳ או מי הוא אשר נתן לך
Lc 20,8 וישאוש אמ׳ להם ואני לא אומ׳ לכם באי זו **ממשלה** אני עושה אלה הדברים. 9 והתחיל לאמר לעם זה
Lc 22,25 [*] מלכי גוים מושלים בהם ובין אשר להם **ממשלה** עליהם נקראים מאושרים. 26 אבל לא יהיה כן
Jn 17,2 בנך למען יברר אותך בנך 2 כמו שנתת לו **ממשלת** כל בשר בעבור שהכל אשר נתת לו יתן להם חיים
Mc Prol,3 שכילה ותלמיד בדבר האל. וכהן היהודים **ממשפחת** לוי מבונן כתב האונגליאו ממשפחת ישאוש
Mc Prol,4 היהודים ממשפחת לוי מבונן כתב האונגליאו **ממשפחת** ישאוש משיח מדבר מהלב. בהתחלה דבר
Mc 7,26 באה אליו וכרעה ברגליו. 26 והיא נאה **ממשפחת** סיריא ובקשתהו שיגרש השטן מבתה. 27 וישאוש
Jn 18,22 22 וכאשר ישאוש אמר אלה הדברים אחד **ממשרתי** היהודים הכה בצואר ישאוש משיח. ואמ׳ לו
Mc 15,39 צדדין למעלה ולמטה. 39 והסינטוריאו שהיה **ממתין** שם כאשר ראה שהוא היה מועבר בקול גדול אמר
Lc 1,21 שאלו הדברים יבאו לתכלית. 21 והעם היה שם **ממתין** זכריא ומתמיהים למה מתעכב עומד במקדש. 22
Lc 2,25 ששמו שמעון. זה האדם היה צדיק וירא **ממתין** הנחת ישראל ורוח הקדוש היה בו. 26 וקבל
Mt 3,11 ואיני ראוי לחלוץ נעלו והוא יטבול אתכם **מן** הקדש וירפאכם מאש 12 מפוחו בידו. והנה הוא
Mt 3,16 זואן. 16 ותכף שישואש משיח היה טובל ויצא **מן** המים נפתחו השמים והקדוש רוח ירד עליו בצורת
Mt 8,1 Tit,8 קפיטולו כ״ד כפי מתיאו 1 וכאשר ירד **מן** ההר. רב עם הלכו אחריו. 2 וראה מצורע אחד
Mt 8,28 ים והיו בארץ גינשריק פגש מושטן אחד שיצא **מן** הקבר מאד רע שאינו יכול לעבור באותו הדרך. 29
Mt 8,32 וישאוש משיח אמ׳ להם לכו. והשטנים יצאו **מן** האדם ונכנסו בחזירים. והחזירים הפילו עצמם לים
Mt 9,3 לך אמונה בשם חטאתיך הם נמחלים. 3 ומקצת **מן** החכמים מאותתים אמרו בקרבם זה מקלל. 4 וכאשר
Mt 12,38 בעבור דבריך תהיה נמחק: 38 אז ענוהו מקצת **מן** החכמים יודעי ספר והפרושים אומרים רבי אנחנו
Mt 12,43 הוא יותר חכם משלמה: 43 וכשהשטן יוצא **מן** האדם הוא הולך במקומות קשים בקש מנוח ואין
Mt 16,1 אותו. מתחננים לו שיראם אי זה נפלאות **מן** השמים. 2 וישוש ענם ואמר להם. אתם אומרים בערב
Mt 16,14 ומקצת אומרים אליהו. ומקצת ירמיהו או אחד **מן** הנביאים. 15 וישאוש אמ׳ להם. ואתם מה אתם
Mt 17,9 שום אדם אם לא לבד ישו. 9 וכאשר יורדים **מן** ההר ציום ואמ׳ לשום אדם אל תאמרו המראה עד שבן
Mt 18,13 אומר אני לכם כי יותר ששון יש לי ממנה **מן** התשעים ותשע שלא נאבדו: 14 א״כ אינו מאבינו
Mt 20,2 פועלי׳ לכרמו. 2 וכאשר עשה תנאי עמהם **מן** הערך מפשוט אחד שלחם בכרם. 3 וחזר בשוק סביב
Mt 20,8 למורשהו קרא הפועלים ותנם שכרם. התחיל **מן** האחרונים עד הראשונים. 9 וכאשר באו אותם שהלכו
Mt 21,25 כח אני עושה זה. 25 טבילת זואן מאין היא **מן** השמים או מן האנשים. והם חשבו ביניהם אומרים.
Mt 21,25 זה. 25 טבילת זואן מאין היא מן השמים או **מן** האנשים. והם חשבו ביניהם אומרים. אם אנחנו
Mt 21,25 והם חשבו ביניהם אומרים. אם אנחנו נאמר **מן** השמים היא יאמר אז למה אין אנחנו מאמינים בו.
Mt 21,26 למה אין אנחנו מאמינים בו. 26 ואם נאמר **מן** האנשים יראים אנו העם כי כלם יראים מזואן כמו
Mt 26,28 להם. ואמ׳ שתו זה כולכם 28 כי זה הוא הדם **מן** החדש שיהיה שפוכה לכפרת עונותיכם. 29 ואומר
Mt 26,31 כי כתוב הוא. אני אכה הרועה ותתפזרו הצאן **מן** הגדוד 32 וכאשר אהיה קם חי אהיה לפניכם
Mt 27,40 תבנהו. תושיע עצמך אם בן אלוה אתה ירד **מן** השתי וערב. 41 וכמדומה לדברים אלו: אומרים לו
Mt 27,42 יכול להושיע עצמו. אם מלך אתה מישראל רד **מן** השתי וערב שאנחנו נראהו ונאמינך. 43 הוא בטוח
Mt 28,2 עשוי ארץ רעשה מאד בחזקה. כי המלאך ירד **מן** השמים והפך האבן מהקבר ויושב עליה. 3 ופניו
Mc 1,39 בבתי כנסיותיהם ובכל גליליאה מגרש השדים **מן** האנשים: 40 ובא אליו אדם אחד מצורע. ויקוד
Mc 5,2 1 ובאו מעבר לים נגד גֶנֶיְשֶׁרֶק 2 ותכף שיצא **מן** הספינה אדם א׳ מושטן יצא אליו בדרך 3 ששוכב
Mc 6,15 הוא. ואחרים אומרים שנביא הוא או אחד **מן** הנביאים. 16 וכאשר אירודיש שמע זה. אמר זה
Mc 8,11 הפרושים ונתוכחו עמהם ונסוהו ושאלו אות **מן** השמים. 12 וישאוש אמר להם [*] אמת לכם אני
Mc 8,23 23 וישאוש לקחו בעד היד ומשכו לצד אחד **מן** הדרך ורקק לו בפניו. והניח ידיו עליו ושאלו אם
Mc 9,8 ולא ראו דבר לבד ישאוש. 8 וכאשר ירדו **מן** ההר ישאוש צוה שלא יאמרוהו לשום אדם זאת המראה
Mc 11,8 בגדיהם בדרך ועמים אחרים כורתים ענפים **מן** האילנות ומגמגמין הדרך. 9 ואותן שהולכין לפניו
Mc 11,19 תמהים ממוסריו. 19 וכאשר נעשה ערב יצא **מן** העיר 20 בבקר כאשר עברו בתאנה ראו שנתייבשה עד
Mc 11,30 כח אני עושה אלו הדברים. 30 טבילת ג׳ואן **מן** השמים או מן האנשים ענו אותי. 31 והם חשבו
Mc 11,30 אלו הדברים. 30 טבילת ג׳ואן מן השמים או **מן** האנשים ענו אותי. 31 והם חשבו ביניהם. אם

Mc 11,31 31 והם חשבו ביניהם. אם אנחנו אומרים **מן** השמים הוא. הוא יאמר אלינו א״כ למה איניכם
Mc 11,32 א״כ למה איניכם מאמינים. 32 ואם נאמר **מן** האנשים. יראים העם כי כלם מקיימים באמת שנביא
Mc 12,38 אותו ברצון. 38 וישאוש מזהירם אומר השמרו **מן** החכמים יודעי ספר שחפצים נשוא מלבושים נאים
Mc 13,1 קפיטולו י״ג כפי מארקו 1 וכאשר יוצאים **מן** המקדש אחד מתלמידיו אמר לו רבי ראה זה בניינים
Mc 13,25 תחשך והלבנה לא תזריח 25 והכוכבים יפלו **מן** השמים וכחות השמים ינועו. 26 אז יראו בן האלוה
Mc 13,26 השמים ינועו. 26 אז יראו בן האלוה בא **מן** השמים בכח גדול ואורה: 27 ואז ישלח מלאכיו
Mc 13,27 מלאכיו ויקבץ נבחריו מד׳ כנפות הארץ. **מן** השמים ועד הארץ. 28 קחו המשל מהתאנה כשמתחלת
Mc 14,13 שנלך ונכין לך הפסח שתאכל. 13 ושלח שנים **מן** התלמידים ואמ׳ להם לכו אל העיר ותפגשו אדם אחד
Mc 14,66 לו תפוחים. 66 וכאשר פירו היה בצד אחד **מן** ההיכל באה שפחה אחת מהכהן הגדול 67 וכאשר ראה
Mc 15,30 אחר שלשת ימים תבנהו. 30 תושע עצמך תרד **מן** השתי וערב. 31 וכמדומה לזה עליוני הכוהנים
Mc 15,32 יכול להושיע. 32 אם אתה משיח ישראל רד **מן** השתי וערב שאנחנו נראהו ונאמינך. ואותן שהיו
Mc 15,35 גדול ואמ׳ אלי אלי למה עזבתני. 35 ומקצת **מן** העומדים שם כאשר שמעו אמרו ראו איך צועק
Mc 16,8 כאשר אני אומ׳ לכם. 8 ויצאו וברחו **מן** הקבר לפי שגדלה פחדתן ונרעדות ולשום אדם לא
Lc 1,22 למה מתעכב עומד במקדש. 22 וכאשר יצא **מן** המקדש לא היה יכול לדבר אליהם והכירו שמריאה
Lc 2,7 מקום אחר תוכל להניחו כאותו קרוי היוצא **מן** הקיר לחוץ שקורין פרשי. 8 ורועים באותו הדור
Lc 4,35 בן האלוה: 35 וישאוש לחשו אומ׳ שתוק וצא **מן** האדם: וכאשר גירש השד נכנס באמצע בית הכנסת
Lc 4,36 זה שיש לו כח ומצוה הרוחות הרעים ויוצאים **מן** האנשים. 37 ושומעו היה מתפזר בכל מקום המלכות.
Lc 6,17 גודא יודיש אשקריוטא שהיה בוגד. 17 וירד **מן** ההר עמהם ועמד במקום חרב וסייעת תלמידיו ורוב
Lc 7,12 שהיה בן אלמנה ולא היה לה עוד. ורב עם **מן** העיר הולכים עם האשה ההיא. 13 וכאשר ראתה
Lc 7,34 לחם ולא שתה מים ואמרתם שהוא משוטן 34 בא **מן** האדם אוכל ושותה ואתם אומרים הנה האדם מחריב.
Lc 8,4 מרשותן. 4 ועמים רבים נאספו ובאו לו **מן** הערים וצערו לישאוש למשול משל. ואמרו 5 אותו
Lc 8,29 שלא תצערני 29 כי בצואתו לרוח רעה שתצא **מן** האדם ההוא ומצערו. והיה נקשר בשלשלאות ברזל
Lc 8,33 ההם. וכן עשה. 33 אז השדים יצאו יצאו **מן** האיש ההוא. ונכנסו בפרים והפרים הלכו במהירות
Lc 9,19 ומקצת אומרים אליהו. ויש אומרים נביא **מן** הראשונים שחזר חי. 20 וישאוש אמר להם. ואתם
Lc 9,36 ולא ראו רק ישאוש משיח לבד. וירדו כלם **מן** ההר. וישאוש צוה אותם ואמ׳ להם אל תגידו לאדם
Lc 9,37 חי אחרי מותו. 37 וביום האחר עם רב ירד **מן** ההר בא לקראתם 38 ובתוכם אדם אחד קורא בקול
Lc 9,41 41 וישאוש ענה ואמ׳ לו. משפחה ממאנת כמה **מן** הזמן עמדתי עמכם ונתתי לכם לאכול הבא נא בנך
Lc 9,49 אמר רבי אנחנו ראינו אדם אחד מגרש השדים **מן** האנשים בשמך. ומחינו בידו כאשר שאינו הולך
Lc 9,54 ראוהו אמרו אדון חפץ אתה שנאמר ירד אש **מן** השמים וישרוף את כולם: 55 ונהפך ישאוש ואמ׳
Lc 10,21 לך אב ואדון בשמים ובארץ שהעלמת דברי אלו **מן** החכמים. וגליתם לקטנים אמת הוא אב כי כן ערב
Lc 11,16 השדים 16 ואחרים מנסים אותו שאלוהו אות **מן** השמים. 17 וישאוש כמבין מעשיהם מחשבותיהם [*]
Lc 11,24 עמי מפזר 24 כאשר הרוח בלתי נקי יוצא **מן** האדם הולך במקומות מחפש מנוח ואינו מוצא אותה
Lc 12,8 כי כל האדם שמודה בי לפני האנשים יקרהו **מן** השמים לפני המלאכים לפני האל.9 [*] 10 וכל אדם
Lc 12,13 ילמדכם באותה שעה מענה לשון: 13 ואחד **מן** החבורה אמ׳ אליו רבי אמור אל אחי שיחלוק איתי
Lc 12,36 ותהיו דומין לאנשים המחכים אדונם כשחוזר **מן** הנשואין למען כי יבא ויגע בדלת יפתחו לו מיד:
Lc 13,15 כל אחד מכם אינו מתיר קשר השור או החמור **מן** הרפת ואינו מוליכו למים לשתות 16 אם כן זאת.
Lc 15,10 כן אני אומר לכם שמחה תהיה לפני המלאכים **מן** האל על חוטא אחד שעשה תשובה: 11 וישו אמר אדם
Lc 15,26 אל הבית שמע השיר והמחולות. 26 וקרא אחד **מן** העבדים. ושאלו מה זה. 27 ואמרתי לו אחיך בא:
Lc 16,4 לשאול. 4 איני יודע מה אעשה כשאהיה מסולק **מן** ההרשאה באופן שיקבלני שנית. 5 קרא אחד אחד
Lc 17,2 בצוארו ומושלך לים שאם יעשה רע לאחד **מן** הקטנים. 3 שמעו אתם אם חטא חטא לך אחיך
Lc 17,7 לו עבד תועה ושומר השורים מי שהוא חוזר **מן** השדה יאמר מיד עבוד ושומעך 8 ולא יאמר לו תכין
Lc 17,29 29 וביום יצא לוט מסדום ממטיר אש וגפרית **מן** השמים וכולם השמיד 30 כפי זה יהיה ביום שבן
Lc 18,2 שאינו ירא אלהים ולא היה לו יראה ובושת **מן** האנשים. 3 ואלמנה אחת היתה בעיר ההיא ובאה
Lc 19,10 בזה הבית בעבור שזה בן אברהם 10 בא לבקש **מן** האדם להושיע מה שהיה אבוד. 11 וזה אמ׳ לאותן
Lc 19,37 הר הזתים התחילו לו כל העמים היורדים **מן** ההר לשמח ושבח האל בקול גדול על כל הנפלאות
Lc 20,4 לכם דבר אחד ענוני. 4 טבילת יואן היתה **מן** השמים או מאנשים. 5 והם חושבים ביניהם. אומרים
Lc 20,5 5 והם חושבים ביניהם. אומרים אם נאמ׳ **מן** השמים [*] 6 [*] כל העם יסקלונו. כי בבריא היה
Lc 20,15 והירושה תהיה לנו. 15 והשליכו אותו **מן** הכרם והרגוהו. לכן בעל הכרם מה יעשה להם. 16
Lc 20,25 הדברים שהם מסישר תנו לסישר. ואותן שהם **מן** השם׳ תנו לשם׳. 26 ולא יכלו ענות לדבריו לפני
Lc 20,27 העם. ומתמיהין מתשובתו. שתקו. 27 ומקצת **מן** הצדוקים שלא הודו בתחיית המתים קרבו אליו

Lc 23,26 לקחו אדם אחד סיריאנוש נקרא שימון שבא **מן** העיר. והניחו השתי וערב עליו שישאנה אחר ישאוש
Lc 24,9 ביום השלישי 8 ותזכורנה דבריו 9 וחוזרות **מן** הקבר מגידות כל אלה הדברים לאותן י״א ולכל
Jn 1,14 ואנו רואין אורו שאחד הוא לבד. ונולד **מן** האב שהוא מלא חן ואמת. 15 זואן עושה עדות
Jn 1,29 שבא אליו ואמר הנה זה האל שמסיר העונות **מן** העולם. 30 אותו הוא שאמרתי אחרי הגבר שנעשה
Jn 1,32 עשה לו עדות. אומ׳ אני ראיתי הרוח יורד **מן** השמים כמעט כמו יונה עומד עליו. 33 [*] אבל
Jn 2,15 עשה כמעט קבוצות עבותות כמעט כלם: גרש **מן** המקדש והצאן והבקר. ופזר ממון החלפנים והפיל
Jn 3,2 אל ישאוש ואמר לו ר׳ אנו יודעים שאתה באת **מן** השמים. ושום אדם אין יכול לעשות האותות האלה
Jn 3,13 אותם: 13 ואין מי שעלה שמים אם לא ירד **מן** השמים: בן האדם שהוא בשמים: 14 כמו שמשה נשא
Jn 3,27 אין שום אדם יכול להשיג אם לא ינתן לו **מן** השמים. 28 אתם בעצמכם עשו לי עדות שאמרתי לכם
Jn 3,31 מכולם הוא מי שהוא מארץ מדבר. מי שבא **מן** השמים על כל הוא. 32 ועושה עדות ממה ששמע
Jn 4,6 בנו 6 והיתה שם עין יעקב. וישאוש לואה **מן** הדרך יושב על העין. והיה כמעט שעה ששית מן
Jn 4,6 הדרך יושב על העין. והיה כמעט שעה ששית **מן** היום: 7 ובאה אשה אחת לשאוב מים. וישאוש אמר
Jn 4,12 מיעקב אבינו שנתן לנו זה הבור. והוא שתה **מן** הבור הזה ובניו ומקנהו. 13 ענה ישאוש ואמר לה
Jn 4,30 הדברים שעשיתי. יהיה הוא משיח 30 ויצאו **מן** העיר ובאו אליו 31 ובין כך תלמידיו בקשוהו
Jn 4,52 לאיתנו הטוב. ואמרו לו אתמול בשעה שביעית **מן** היום הניחו הקדחת. 53 אז הכיר האב שאותה שעה
Jn 5,13 לא ידע מי הוא אותו שריפאהו. כי ישו נטמן **מן** העם שהיה באותו מקום. 14 וישאוש מצאו במקדש
Jn 5,44 אחר המעלות. ואינכם מבקשים אותם שהן **מן** השם׳ לבד. 45 אל תהיו כ״כ סכלים שתחשבו שאני
Jn 6,32 משה לחם שמים. אבל אבי נתן לכם פת אמתי **מן** השמים. 33 ונותן חיים לעולם 34 אז אמרו לו
Jn 6,38 בחוץ אותו שבא אלי. 38 כי אני ירדתי **מן** השמים לא בעבור שאעשה רצוני. רק רצון מי
Jn 6,41 היהודים ממנו. כי אמר אני הוא פת שירדתי **מן** השמים. 42 ואמרו אינינו זה בן יוסף מהאב והאם
Jn 6,42 שאנו מכירים באיזה אופן הוא אומר שירד **מן** השמים: 43 אז ענה ישאוש ואמ׳ להם. לא תלינו
Jn 6,50 אבותיכם אכלו פת במדבר ומתו. 50 זהו שירד **מן** השמים בעבור שזה שאוכל ממנו לא ימות: 51 אני
Jn 6,51 ממנו לא ימות: 51 אני הוא פת חיים אשר **מן** השמים ירדתי 52 שאם אחד אוכל זה הפת יהיה
Jn 6,59 אותי הוא חי בעבורי. 59 זהו הפת שירד **מן** השמים: לא כמו שאכלו אבותיכם המן ומתו. מי
Jn 7,37 לבא. 35 [*] [*] 36 37 וביום הגדול **מן** החג עומד ישוש צועק ואומר אם אי זה אחד עשה
Jn 8,59 אבנים להשליכם עליו. וישאוש נחבא ויצא **מן** המקדש: Tit,9 קפיטולו ט׳ כפי ש׳ יואן 1 והולך
Jn 11,11 לזריט אהובינו ישן. ואני הולך שם להקיצו **מן** השינה. 12 אז אמרו התלמידים אדון אם ישן הוא
Jn 12,2 לו לאכול. ומרטא משרת אותו. ולזרו אחד **מן** האוכלים. 3 אז מריאה לקחה ליטרא אחת נירדי
Jn 12,3 ומשחה רגלי ישוש. וכל הבית נתמלא ריח טוב **מן** המשיחה: 4 אז אמר אחד מתלמידיו יודיש אשכריוט.
Jn 12,9 לא אהיה כל עת עמכם: 9 אז הכירו רוב עם **מן** היהודים ששם היו ובאו שם לא לבד בעבור ישאוש
Jn 12,17 העם שהיתה עמו עושה לו עדות שקרא לזרו **מן** הקבר ושהחזירו ממות לחיים: 18 ובעבור זה באה
Jn 12,28 לשעה זו 28 לעלות ולנשא שמך: אז באה קול **מן** השמים. ואמרה ואני עיליתיו ועוד אנשאנו. 29 אז
Jn 12,32 מושלך שר העולם בחוץ. 32 ואני אהיה נשא **מן** הארץ. כל הדברים אמשוך לעצמי 33 וזה אומר דרך
Jn 12,34 ונצחי ואיך אתה אומר שבן האדם יהיה מורם **מן** הארץ מי הוא זה בן האדם. 35 אז אמר להם ישאוש
Jn 14,9 הראנו האב ודי. 9 וישאוש אמר להם כמה **מן** הזמן שעמדתי עמכם ולא הכרתוני. פיליף מי שרואה
Jn 19,11 לך נגדי שום יכולת. אם לא יהיה לך נתון **מן** השמים זהו מן האל. ובעבור זה מי שמסרני בידך
Jn 19,11 יכולת. אם לא יהיה לך נתון מן השמים זהו **מן** האל. ובעבור זה מי שמסרני בידך חטא חטא גדול
Jn 19,20 הכתב הזה כי אותו מקום שישאוש נתלה קרוב **מן** העיר היה: והיה כתוב בלשון עברי וגריק ולאטי.
Jn 19,34 של נתלים עם ישאוש. 33 [*] 34 ואחד **מן** הפרושים לקח רומח בידו והכה ישאוש ופתח לו צדו
Jn 20,2 מאד ישאוש ומריאה אמרה להם אדוני נטלוהו **מן** הקבר. ואין אנכי יודעת להיכן הניחוהו. 3 אז
Jn 20,24 העונות נעצרים יהיו להם 24 רק טומאש אחד **מן** התלמידים שנקרא מספק לא היה עמהם כשישאוש בא
Jn 21,8 ושאר התלמידים באו מספנים כי לא היו רחוק **מן** הארץ כמו מאתים זרועות. 9 אז כשירדו לארץ ראו
Mc 8,38 ויפרסם אותי. 38 ודברו בזאת האומה **מנאפת** חטאה בן הבתולה יכירהו לפני השם׳ האב כאשר
Mc 10,12 עושה ניאוף. 12 ואם האשה עוזבת בעלה **מנאפת:** 13 והעמים שלחו לו דורון מנערים בעבור זה
Mt 11,9 נביא הוא באמת: ואומר אני לכם שהוא יותר **מנביא:** 10 זה הוא אותו שממנו הנביא אמר הנני שולח
Lc 7,26 יצאתם לראות. נביא אומ׳ לכם ועוד יותר **מנביא.** 27 זהו שממנו כתוב. הנה אנכי שולח לכם
Mt 7,15 ומעטין הם המוצאים אותה: 15 השמרו לכם **מנביאי** שקר הבאים בלבוש רחלות ובתוכם הם זאבים
Mc 6,48 אותם מצטערים במלחות כי הרוח היה להם **מנגד.** ובא אליהם סביב חצי הלילה הולך על הים 49
Jn 18,36 אם זה העולם היה מלכותי: באמת משרתי יהיו **מנגדים** לבלתי אהיה נמכר ליהודים אבל עתה מלכותי
Mt 14,24 הקטנה היתה באמצע הים. וסבלו צער כי הרוח **מנגדם.** 25 וברביעית משמרת הלילה ישאוש בא להם

Lc 12,47 מזמין עצמו ולא עשה כפי רצונו יהיה מוכה **מנגעים** רבים. 48 ואותו שלא הכירו ועשה דברים
Lc 1,9 מאומנות לפני הש׳ בסדר פעם בשבתו 9 כפי **מנהג** הכהנים. יצא בגורל שיתן לבונה. וכאשר נכנס
Lc 2,27 נשאוהו במקדש אביו ואמו בעבור שיעשו כפי **מנהג** דתו. 28 ושמעון לקחו בזרועותיו. ובירך האל
Mc 7,9 9 אמר להם אתם שוברים מצות הש׳ למען שמור **מנהגותיכם.** 10 כאשר משה אמ׳ כבד את אביך ואת אמך.
Mc 7,13 ולאם. 13 א״כ שוברים אתם מצות הש׳ בעד **מנהגכם** שמצאתם. ורבות אחרות רעות אתם עושים 14
Mt 15,14 אותה תהיה נעקרת. 14 הניחום כי הם עורים **מנהיגי** עורים. והעור המנהיג עור אחר שניהם נופלים
Mt 11,29 ולמדו ממני שאני שפל ונח לב ותמצאו **מנוח** בנפשותיכם 30 כי עולי נח הוא ומשאי הוא נקל:
Mt 12,43 יוצא מן האדם הוא הולך במקומות קשים בקש **מנוח** ואין מוצא. 44 אז הוא אומ׳ בעצמו אשובה אל
Lc 11,24 בלתי נקי יוצא מן האדם הולך במקומות מחפש **מנוח** ואינו מוצא אותה [*] 25 [*] מנוקה ביעים. 26
Mt 10,30 לארץ בזולת אב שלכם. 30 כל שערות ראשכם **מנויים** 31 לכן לא תפחדו. אתם טובים מעופות רבים.
Mc 5,17 מושטן ומהחזירים. 17 ואז בקשוהו שיפרד **מנוכחו:** 18 וכאשר ישאוש נכנס בספינה המתחיל
Mt 4,1 מוצא במדבר בעד הקדש רוח בעבור היותו **מנוסה** מהשטן 2 וכאשר התענה מ׳ יום ומ׳ לילה היה
Mt 4,15 אומרת 15 ארצה זבולון ונפתלי. †מחדש היא **מנוקה†** דרך הים נחל ירדן מגלילאה. 16 העם העומדים
Mt 12,44 אשובה אל ביתי שיצאתי. וכשבא מוצא אותה **מנוקה** וטהורה מכל קסמים. 45 אז הוא הולך ולוקח
Lc 11,25 מחפש מנוח ואינו מוצא אותה [*] 25 [*] **מנוקה** ביעים. 26 ואז הולך ולוקח שבעה רוחות אחרים
Mc 6,43 שתי הדגים 42 ואכלו כולם ושבעו. 43 וחלקו **מנותר** שתים עשרה קופות ממה שהותירו ומהלחמים
Lc 2,4 שישמעו מצותו של האדון. 4 ויושאף עלה **מנזוריט** גליליאה בגודיאה בעיר דוד שנקראת בית לחם
Mt 2,2 כי אנחנו ראינו כוכבו במזרח. ובאנו עם **מנחות** להשתחות לפניו. 3 ויהי כשמוע אירודש דבריהם
Lc 6,49 בונה בית על הארץ בלא יסוד. ואותו המים **מנחל** בא והכתו ומיד נפל ונעשה חרבן גדול מאותו
Mc 4,21 אזנים לשמוע ישמע. 21 ואומ׳ להם אין אדם **מניח** נר דלוק תחת הדרדור ולא תחת המטה אבל מניחו
Jn 2,10 וקראה הארוס 10 ואמרה לו כל איש **מניח** ראשונה היין הטוב. וכשהם שכורים היותר פחות.
Jn 10,18 18 ושום אדם לא יטול אותה נשמה אם אני **מניח** אותה מעצמי יכולת יש לי לעזוב אותה ויכולת
Lc 11,33 יותר גדול מנינוה. 33 המדליק העששית אינו **מניחה** במקום נחבא ותחת כיסוי. רק מניחה על המנורה
Lc 11,33 אינו מניחה במקום נחבא ותחת כיסוי. רק **מניחה** על המנורה בעבור שהנכנסין בבית יראו הנר.
Mt 24,45 בא. 45 ומה תחשבו מעבד חכם ונאמן אדוניו **מניחו** על כל סיעתו שהוא יזונם בזמנם. 46 אשרי
Mc 4,21 נר דלוק תחת הדרדור ולא תחת המטה אבל **מניחו** אדם במנורה. 22 שום דבר לא נסתר ונעלם שלא
Mt 6,12 חיינו. 12 והנח לנו חובותינו כי אנחנו **מניחים** למחוייבינו. 13 ואל תנהיגנו בנסיון אבל
Mc 7,12 העם האב והאם שיועילו לו. 12 ואחר אינכם **מניחים** השלים לאב ולאם. 13 א״כ שוברים אתם מצות
Mc 12,41 41 ושב ישוש לפני לוגוט זופילא סיאון **מניחים** אוצר המקדש ומביט באי זה אופן העם מתנדבים
Mc 14,60 ושאל לישואש אומ׳ אינך עונה לחטאים שאלו **מניחים** נגדך. 61 וישו שותק ואינו עונה דבר: ופעם
Lc 11,4 יום יום. 4 והנח לנו כל חטאתינו. כי אנו **מניחים** אותם לכל מחו מחוייבינו. ואל תביאנו
Mc 15,47 אם יקומו ושלומי קנו מש יוסף מביטות היכן **מניחין** גוף ישו: Tit,16 קפיטולו י״ו כפי מארקו 1
Jn 11,48 שזה האיש עושה אותות רבים. 48 אם אנחנו **מניחין** אותו כן כולם יאמינו בו. ויבואו רומיים
Jn 8,29 הדברים. 29 ומי ששלחני הוא עמי: ואינו **מניחני** יחידי. כי אותם הדברים שאליו ערבים אני
Lc 11,32 בעבור דרישת יונה. והנה בכאן יותר גדול **מנינוה.** 33 המדליק העששית אינו מניחה במקום נחבא
Mt 11,7 חשבתם שהוא יהיה כמו קנים תוהים שהרוח **מניע.** 8 לכן יצאתם ראות שחשבתם שהוא יהיה אדם עם
Mc 15,29 הרשעים. 29 ואותם שעוברים שם מקללים אותו **מניעים** ראשם אומרים אתה היית אומר שתחריב מקדש
Mt 27,39 לשמאל. 39 ואותן שעוברין מקללין אותו **מניעין** ראשן 40 [*]. אתהו שאומר שתשמיד המקדש
Lc 7,45 אתה לא נתת לי נשיקה לרגלי. וזו לא פסקה **מנישוק** רגלי. 46 אתה לא משחת ראשי בשמן. וזאת
Mt 22,35 יחד. 35 ואחד מרבני הדת שאל לישאוש **מנסהו.** אומר 36 רבי אי זה העליון צווי בדת 37 אמ׳
Mc 1,13 13 שם התענה מ׳ יום ומ׳ לילה והשטן **מנסהו** ושם עומד בין הבהמות והמלאכים משרתים אותו.
Mt 19,3 רבים וירפאם שם. 3 וקרבו אליו הפרושים **מנסים** לו ואומרים לו אם אדם יכול לעזוב אשתו על
Mc 10,2 דורש להם כמנהגו 2 והפרושים שואלים לו **מנסים** אותו. היכול איש לעזוב אשתו. 3 וישוש ענה
Lc 11,16 בבלזאבוק שר השדים מגרש השדים 16 ואחרים **מנסים** אותו שאלוהו אות מן השמים. 17 וישאוש כמבין
Lc 20,23 לא. 23 והוא חושב שקר כזבים. אמ׳ להם אתם **מנסים** אותי רמאים. 24 הראוני פשוט אחד מה דמותו
Jn 8,6 נידונה בסקילה. ואתה מה אומר בזה. 6 והם **מנסים** אותו לב לוועדו. וישאוש כורע כתב אחד בארץ
Lc 18,15 בעבור שיגיעם. וכאשר רואים זה התלמידים **מנעו** זה להם. 16 ואמר להם הניחו הנערים הקטנים
Mc 10,20 20 והוא ענה ואמ׳ אליו רבי כל זה קיימתי **מנעורי** עד עתה. 21 וישאוש הביטו וייטב לו ויאמר
Mt 10,10 בחגורה 10 ושק בדרך. ולא שתי מלבושים ולא **מנעלים** ולא מטה. הפועל ראוי לשוכרו. 11 בכל עיר
Lc 10,4 4 לא תשאו שק ואבן ולא בתי שוקים ולא **מנעלים.** ואל תתנו שלום לשום אדם בדרך. 5 ובבית

Mc 9,20 אל האב כמה זמן עבר שיש לו זה. והוא אמ׳
Mt 19,13 שיכול להבין יבינהו: 13 ואז עשו לו דורון
Mc 9,36 באמצעם וחבקו ואמ׳ 36 אותו שיקבל עו׳
Mc 10,13 בעלה מנאפת: 13 והעמים שלחו לו דורון
Mc 7,19 כי אינו נכנס לגוף רק בבטן ויוצא בעד טבע
Jn 3,19 בא לעולם ואוהבים האנשים ביותר חשך וערפל
Jn 3,8 אומ׳ חוייב שתהיו נולדים מחדש. 8 הרוח
Jn 6,18 בא אליהם. 18 והים בעבור רוח גדול שהיה
Lc 3,37 שם היה אנוך. שם היה ירוך. שם היה
Lc 24,22 יום שלישי שנעשו דברים אלו. 22 רק מקצת
Mt 1,10 אקאם הוליד איזקיאש. 10 איזקיאש הוליד
Mt 1,10 הוליד איזקיאש. 10 איזקיאש הוליד מנשיש.
Lc 3,17 יטבול אתכם ברוח הקדש ובאש. 17 ויקח כלי
Mt 17,24 לך דומה שימון מלכי הארץ ממי ראוי לקחת
Mt 22,17 17 תאמר לנו מה נראה לך. חייבים אנו לתת
Mt 22,19 למה תנסוני רמאים 19 הראוני פשוט אחד של
Lc 20,22 האמת ומלמד דרך האל. 22 חייבים אנו לתת
Lc 23,2 מצאנו זה מדיח ומהפך עמנו. ומונע לתת
Jn 13,23 ומספקו ממי הוא אומר: 23 אז אחד מתלמידיו
Jn 13,25 הוא אותו שממנו אמר זה. 25 אז כשהוא היה
Lc 2,9 9 והנה מלאך הש׳ נצב קרוב להם. ואור הש׳
Lc 17,29 ומוכרים נוטעים ובונים 29 וביום יצא לוט
Lc 5,9 נא מעלי כי חוטא אנוכי. 9 כי חרד הוא.
Jn 4,47 בגלליאה הלך אליו שירד להבריא בנו כי
Lc 16,4 יש לי לשאול. 4 איני יודע מה אעשה כשאהיה
Mc 14,55 וכל העצה מחפשים עידי שקר בעבור שיוכלו
Mt 27,57 57 וכאשר נעשה בא עשיר אחד איש מבארי
Mt 22,21 היא זאת הצורה ומה שלמעלה כתוב. 21 ואמרו
Lc 11,27 וכאשר ישאוש אמ׳ אלה הדברים לעם אשה אחת
Lc Prol,1 וקפיטולי מרקו י״ו: לוקא לפי התולדת היה
Lc 10,11 ואמרו. 11 גם העפר שנאסף בנו אנחנו
Lc 20,25 25 והוא אמר להם א״כ כל הדברים שהם
Mc 14,56 עדי שקר אומרים נגד ישאוש אבל לא היו
Mt 19,8 בעבור קושי לבבכם. אבל בתחלה לא היה
Mt 8,17 שתהיה נשלמת שנבואת ישעיה אומרת הוא
Mt 7,16 16 במעשיהם תכירום. כי לא יכול אדם ללקוט
Mt 6,11 בשמים ובארץ. 11 תן לנו לחם כל יום שהוא
Mc 12,43 אומר לכם שאותה ענייה נדבה יותר ממה שהם
Lc 8,23 מעבר ליאור ועלו כלם בספינה. 23 וכאשר הם
Jn 21,8 היה. ונכנס בים. 8 ושאר התלמידים באו
Jn 20,24 להם 24 רק טומאש אחד מן התלמידים שנקרא
Jn 21,2 2 וכן גלה לשמעון פירו. וטומאוש נקרא
Mc 5,9 אינו נקי. 9 ושאלו מה שמך. והוא ענה שמי
Lc 8,30 שאלו מה שמך. והוא ענהו ליגיאו ר״ל
Jn 21,11 באניה. והוציא בארץ הרשתות מלאים מרוב דג
Mt 8,33 שהיו שומרים ראו זה. ברחו ובאו אל העיר
Mc 4,12 וישמעו ולא שמעו. מבינים בחטאתיהם שהם
Mt 25,15 וקרא העבדים ומסר להם מזהבו. 15 לאחד מהם
Jn 19,16 לו אין לנו מלך כי אם שיסר: 16 אז שיסר
Jn 18,35 35 ענה פילאטו. ואני יהודי עמך והגמוניך

מנערותו עד עתה. 21 ותמיד זורקו באש ובמים בעבור
מנערים קטנים בעבור שהוא יניח הידים עליהם
מנערים אלו בשמי יקבלו אותי. ואותו שמקבל אותי
מנערים בעבור זה שיגיעם. והתלמידים מונעים לאותן
מנקה. 20 ואמ׳ להם 21 [*] הדברים הרעים שמתנועעים
מנר. כי מעשיהם הם רעים. 20 כי כל איש העושה הרע
מנשב למקום שרוצה ואתה שומע הקול. אבל אינך יודע
מנשב מבהילים. 19 אז הלכו עשרים וחמש מילין ראו
מנשיל. 38 שם היה יאנוש. שם היה שת. שם היה אדם.
מנשינו החרידונו שקודם היום היו בקבר 23 ולא מצאו
מנשיש. מנשיש הוליד אמון. אמון הוליד יושיאש. 11
מנשיש הוליד אמון. אמון הוליד יושיאש. 11 יושיאש
מנשף וינקה גרונו ויאסוף החטה במגורתו וישרוף
מס מביניהם. או מהנכרים. 25 והוא ענה מהנכרים.
מס לסיסר או לא. 18 וישאוש הכיר עצתם אמ׳ למה
מס והם הראוהו פשוט אחד: 20 ואמ׳ להם ישאוש ממי
מס לשישר או לא. 23 והוא חושב שקר כזבים. אמ׳ להם
מס לסישר. אומ׳ שהוא מלך המשיח. 3 ופילאט שואל
מסב בחזה בשולי ישאוש אותו שישאוש אוהב מאד. 24
מסב על החזה. ישאוש אמ׳ אליו אדון מי הוא 26 [*]
מסבב סביב והיה להם פחד גדול 10 והמלאך אמ׳ להם
מסדום ממטיר אש וגפרית מן השמים וכולם השמיד 30
מסובב הוא. וכל אותן שהיו עמו בלקיחת הדג שלקחו.
מסוכן היה למות. 48 אז אמר ישאוש אליו. לא תאמינו
מסולק מן ההרשאה באופן שיקבלני שנית. 5 קרא אחד
מסור אותו למיתה. ולא מצאו. 56 ורבים עדי שקר
מסיאה ששמו יושאף אותו שהוא תלמיד ישאוש. 58 וזה
מסיסר והוא אמר להם לכן תנו לשישאר מה שראוי
מסיעתו בקול רם אומרת לו: מאושר הוא הבטן שעמדת
מסיריאה וישב באנטושיא רופא מובהק ממלאכת הרפואה.
מסירים לתתו לכם. רק תדעו שמלכות האל מתקרב. 12
מסישר תנו לסישר. ואותן שהם מן השם׳ תנו לשם׳. 26
מסכימים. 57 וקמו מקצת עידי שקר נגדו. אומרים 58
מסכם. 9 רק אני אומר לכם שכל אדם שיעזוב אשתו אם
מסלק החוליים ונושא מכאוביו. 18 וכאשר ישואש ראה
מסנה ענבים. ולא מקוצים תאנים. 17 וכל עץ טוב
מסעד חיינו. 12 והנה לנו חובותינו כי אנחנו
מספיקים אבל זאת הענייה נתנה כל מאכלה: Tit,13
מספנים. ישוש משיח היה ישן. ובאה סערה גדולה מרוח
מספנים כי לא היו רחוק מן הארץ כמו מאתים זרועות.
מספק לא היה עמהם כשישאוש בא אליהם: 25 אז אמרו
מספק ולנתנאל שהיה מבית גליליאה ולבני סבאדיב
מספר כי רבים הם. 10 ובקשהו מאד שלא יגרשהו חוץ
מספר כי שדים רבים נכנסו בו. 31 והשדים בקשו
מספר מאה וחמשים ושלשה. ועם כל זה שהדגים רבים
מספרים מהמשוטן. 34 אז כל העיר יצא אל ישואש
מספרים. 13 ואמ׳ להם איניכם מבינים זה הדמיון. 14
מסר ה׳ בזנטיש. ולאחר ב׳ בזנטש. ולאחד אחד לכל
מסר להם ישאוש שיתלוהו. 17 אז לקחו היהודים ישאוש
מסרו לי אותך לי מה עשית: 36 ענה ישאוש מלכותי

Mc 15,10 10 כי הוא יודע כי עליוני הכהנים **מסרוהו** לו בעבור קנאה. 11 וההגמונים הזהירו העם
Lc 24,20 לפני השם׳ ולפני העם 20 ובאי זה אופן **מסרוהו** עליוני הכהנים ושריהם בעונש מיתה ותלוהו
Jn 11,39 ומרטא אחות המת אמרה לו אדון כבר הוא **מסריח.** כי זה ארבעה ימים שמת. 40 וישאוש אמר אליה
Mt 27,4 והישישים. 4 ואמר אני חטאתי כי אני **מסרתי** דם צדיק הוא כאיש שאינו יודע. והם ענו מה
Mt 24,45 אותה שבן האלוה יהיה בא. 45 ומה תחשבו **מעבד** חכם ונאמן אדוניו מניחו על כל סיעתו שהוא
Mt 26,51 עם ישו שלח את ידו והוציא סכינו והכה אחד **מעבדי** שרי הכהנים וכרת לו האזן. 52 ואז ישאוש אמ׳
Jn 18,17 אמרה השפחה השומרת הפתח לפירי ואתה אינך **מעבדי** זה האיש. ופירו ענה ואמ׳ איניני מהם. 18
Mt 18,23 שמים לאדם אחד מלך שרוצה לשמוע טעם **מעבדיו.** 24 וכאשר התחילו לספר הטעם. שלחו איש אחד
Mc 5,1 Tit,5 קפיטולו ה׳ כפי מארקו 1 ובאו **מעבר** לים נגד גֶנֶישְׁרֵק 2 ותכף שיצא מן הספינה אדם
Lc 8,22 אחת ותלמידיו עמו וישו אמ׳ להם נעבור **מעבר** ליאור ועלו כלם בספינה. 23 וכאשר הם מספנים.
Jn 1,28 שרוך נעלו. 28 אלו הדברים נעשו בביטניאה **מעבר** הירדן ששם יואן נטבל. 29 וביום האחר ראה
Jn 6,1 כפי ש׳ יואן 1 אחר הדברים האלה הלך ישאוש **מעבר** לים גליליאה שהיא טיבריאדיש 2 והלכו אחריו
Jn 6,17 תלמידיו לים. 17 וכאשר עלו בספינה באו **מעבר** לים לכפר נאום וכבר היה ערב וישו לא בא
Jn 6,22 הספינה בארץ שדעתם ללכת 22 וביום האחר **מעבר** לים ראו שהאניה הקטנה האחרת לא היתה שם. ולא
Jn 18,1 ישאוש אמ׳ אלה הדברים הלך עם תלמידיו **מעבר** לנהר הנקרא סידרון ששם היה הבן שבו נכנס הוא
Mc 7,31 [*] 30 [*] יצא ממנה. 31 ואז יצא הוא **מעברי** טיר עובר בשידוניאה ובא בים גליליאה לקראת
Lc 2,12 12 ויהיה לכם זאת האות. תמצאו הנער **מעוטף** בבגד ומונח באבוס. 13 ומיד נעשה עם המלאך
Lc 21,5 שהיה לה. 5 ומקצת אומרים שהמקדש שיהיה **מעוטר** מאבני מרגליות וממתנות. וישאוש אמ׳ 6 דברים
Lc 19,12 נגלה מלכות שמים. 12 ואז אמר אדם אחד **מעולה** הלך במלכות אחד מאד רחוק בעבור שיקח מלכות
Jn 14,13 לאב בשמי הוא יעשה לכם. בעבור שיהיה **מעולה** האב בבן. 14 אם דבר אחד תשאלו בשמי אותו
Lc 23,56 בבית הכינו וקנו סמים חשובים ומשיחות **מעולות** בריח טוב לחנוט גוף ישאוש משיח ובשבת
Mt 7,23 ובשמך עושים אותות רבות 23 אז יאמר להם **מעולם** לא הכירם. סורו ממני רשעים מלאי רוע לב. 24
Mt 9,33 גרש השטן והאלם דבר. והעמים תמהו אומרי׳ **מעולם** לא קרא בישראל: 34 והפרושים אומרי׳ הוא
Mt 13,35 אפתח את פי במשלים ואדבר דברים נסתרים **מעולם:** 36 ואז הניח ללכת הגייסות וצא אל הבית.
Mt 21,19 שם ולא מצא תאנים כי אם עלין לבדן ואמר **מעולם** לא תטעני פרי. ותכף יבשה התאנה: 20 וכאשר
Mc 2,12 כלם. באופן שכולם תמהו וברכו האל אומרים **מעולם** לא ראינו כזה הדבר. 13 ויצא משם בעבור לכת
Lc 15,29 עבדתיך לא עברתי על מצותך ואתה לא נתת **מעולם** שעיר אחד לאוכלו עם אוהבי. 30 וכאשר בנך
Lc 23,9 זה אות. 9 ושאל אליו דברים רבים. וישאוש **מעולם** לא ענהו על דבר. 10 ושרי הכהנים והסופרים
Jn 7,46 למה לא הבאתם אותו. 46 ענו השלוחים ואמרו **מעולם** לא שמענו אדם שדבר דבריו כאשר האיש ההוא
Jn 9,32 הוא אוהב האל ועושה רצונו אותו שומע. 32 **מעולם** לא שמע אדם שאחד פתח עיני אדם שנולד עור 33
Jn 13,1 חג הפסח ישאוש ששעתו באה שיש לו לעבור **מעולם** זה. האב האוהב אותם שהם שלו בעולם זה בקץ
Mt 1,21 21 ותלד בן יקרא שמו ישואש כי יושיע עמו **מעונותיהם.** 22 וכל זה היה עשוי למלאת דבר האל.
Mt 10,31 ראשכם מנויים 31 לכן לא תפחדו. אתם טובים **מעופות** רבים. 32 לכן כל איש שיפרסמני לפני
Mt 27,34 גולגוזא שהוא הר קלוארי. 34 ונתנו לו יין **מעורב** עם לענה לשתות. וכאשר טעמו לא רצה לשתות.
Mc 10,23 תלמידיו ואמ׳ איך דבר נמנע שאיש שיהיו לו **מעות** הרבה יתנם במלכות שמים. 24 והתלמידים נבהלו
Mc 14,11 הם שמעו היו מאד שמחים. ונדרו לתת לו **מעות.** והוא מחפש הכנה היאך יוכל למסרו. 12 ויום
Lc 9,3 תשאו דבר ביד לא שרביט ולא לחם לא אבן לא **מעות** ולא תהיה לכם שני מלבושים 4 ובאי זה בית
Mt 11,22 בשקים ובאפר: 22 ואומ׳ אני לכם שעונש **מעט** יהיה לאותן דטיר אי דשידון יותר מכם ליום
Mt 24,29 הגוף שם יאספו הנשרים. 29 ותכף קרוב **מעט** מאותו זמן השמש תחשך. והירח לא תאיר. וכוכבי
Mt 25,21 21 ואמ׳ האדון עבד טוב ונאמן כי על **מעט** ממון היית נאמן [*] 22 [*] 23 [*] [*] תכנס
Mt 26,39 עד מות. המתינו לי פה ועורו עמדי 39 והלך **מעט** הלאה וכרע פניו ואמ׳ אבי אם הוא דבר איפשרי
Mt 26,73 כפר בשבועה שלא הכיר אותו האדם. 73 ואחר **מעט** נגשו לפירו אותן שעומדין שם. ואמרו אתה הוא
Mc 1,19 תכף עזבו הרשתות והלכו אחריו. 19 והולכים **מעט** הלאה. ראה יקומו וג׳ואן בני זבאדיב בספינה
Mc 6,31 31 וישאוש אמ׳ בואו ונלך במדבר ונחו **מעט** כי רב עם הולך וחוזר ולא היה לו פנאי לאכול.
Mc 8,7 ואמ׳ להם הניחום לפני העם. 7 והיה להם **מעט** דג ברכו להם וצוה הניחום לפניהם. 8 והם וכל
Mc 14,35 המתינו לי פה ותהיו עדים. 35 וכאשר כרע **מעט** הוא כרע באפיו ארצה והתפלל לשם אם איפשר עשות
Mc 14,70 מהם. 70 והוא פעם אחרת כפר לה. וסמוך מזה **מעט** פעם אחרת אחת מאותן ששבות שם אמרה לפירו באמת
Lc 5,3 משימון. ומבקש אותו שיסיע האניה משם **מעט** ויושב ומלמד לעם אשר באניה. 4 וכאשר סיים
Lc 22,58 לה אומר אשה אשה איניני מכירו. 58 ואחר **מעט** פעם אחרת ראתה אותו ואמרה ואתה מהם אתה.
Jn 6,7 לחם לא יספיק לעם הזה אם נתן לכל אחד **מעט:** 8 אמר אליו אחד מתלמידיו אנדריב אח שימון

Jn 7,33 33 אז אמר להם ישו עדיין יהיה לכם **מעט** זמן. אחר ילך האב ששלחני 34 לבקשני ולא
Jn 14,19 לא אעזובכם יתומים אני אבא אליכם 19 עוד **מעט** כבר אינכם רואים אותי אבל תראוני חי ואתם
Jn 16,15 15 כל הדברים שהם לאבי שלי הם ויגיד לכם **מעט.** 16 ומעתה לא תראו אותי כי אני הולך אל האב:
Jn 16,17 תלמידיו ביניהם מה הוא זה שאומר לנו אחר **מעט** לא תראוני. ופעם אחרת מעט ותראוני כי אני
Jn 16,17 שאומר לנו אחר מעט לא תראוני. ופעם אחרת **מעט** ותראוני כי אני הולך אל האב. 18 אז אומרים מה
Jn 16,18 האב. 18 אז אומרים מה הוא זה שאומר לנו **מעט.** אין אנו יודעים מה מדבר ישאוש: 19 וכשבא רצו
Jn 16,19 זה אתם מדברים בקרבכם כי אני אמרתי אחר **מעט.** ולא תראו. ופעם אחרת מעט ותראו אותי. 20 אמת
Jn 16,19 אני אמרתי אחר מעט. ולא תראו. ופעם אחרת **מעט** ותראו אותי. 20 אמת אני אומר לכם שאתם תבכו
Jn 2,12 ואמו והאחים והתלמידים. ושם עמדו ימים **מעטים.** 13 וקרוב היה פסח היהודים ועלה ישאוש
Mt 26,73 שעומדין שם. ואמרו אתה הוא מהם כי דבריך **מעיד** 74 ואז התחיל לכפור ולהשבע שאינו מכיר אותו
Jn 7,7 יכול להכע להכעיסכם. אותי הכעיס כי אני **מעיד** עליו שמעשיו רעים. 8 אתם ממיתים ביום זה של
Lc 11,48 הנביאים שאבותיכם המיתום 48 באמת אתם **מעידים** שהחכמתם במעשה אבותיכם שהמיתום ואתם
Jn 10,25 מאמינים. המעשים שאני עושה בשם אבי הם **מעידים** עלי. 26 אבל אתם אינכם מאמינים בי כי
Lc 6,42 הקיסם מעיניך. ואז תביט שתגרש הקיסם **מעין** אחיך. 43 כי העץ אינינו טוב שעושה פירות
Jn 4,14 לעולם. 14 אבל המים שאני אתן לו יהיו **מעין** מדלגת בחיים נצחיים. 15 והאשה אמרה אליו תן
Mt 7,4 מעיניך. 4 ואיך תאמר לאחיך להוציא הקיסם **מעינו.** והקורה בעיניך. 5 מראה עצמך כשר. השלך
Mt 7,5 הקורה מעיניך. ואחר תבוא להשליך הקיסם **מעיני** אחיך: קפיטולי כ״ב כפי מתיאו 6 אמ׳ ישאוש
Jn 11,35 אדון בא וראה היכן הוא. 35 ויצאו דמעות **מעיני** ישאוש: 36 אז אמרו היהודים ראו כמה אהבו.
Mt 7,3 רואה הקיסם בעין חבירך. ולא תחשוב הבריח **מעיניך.** 4 ואיך תאמר לאחיך להוציא הקיסם מעינו.
Mt 7,5 בעיניך. 5 מראה עצמך כשר. השלך הקורה **מעיניך.** ואחר תבוא להשליך הקיסם מעיני אחיך:
Lc 6,42 תוכל לאמר לאחיך הנח ואני אוציא הקיסם **מעיניך.** ואז תביט שתגרש הקיסם מעין אחיך. 43 כי
Mt 23,34 בשתי וערב ותנגשו בבתי כנסיותיכם ותרדפו **מעיר** לעיר 35 עד שיבא עליכם דם צדיקים שהוא נשפך
Mc 1,9 9 ושעשה באותן הימים שבא ישאוש נזוריט **מעיר** גליליאה והיה טובל בנהר הירדן בעד זואן. 10
Jn 1,44 ומצא פליף ואמ׳ לו לך אחרי. 44 ופליף היה **מעיר** באטשידא ששם היה אנדריב ופירו 45 ופליף ומצא
Mc 15,21 עובר באותו מקום שהיה שמו שימון עבד שבא **מעירו** אס אלשנדריאה אי דנופי שישא שתי וערב שלו
Lc 15,15 עצמו חסר. 15 והתחיל לקרב לאביו לאחד **מעירוני** אותה מלכות. ושלחהו בעירו לשמור החזירים
Mt 25,5 לקחו [*] 4 [*] עשישותיהן 5 ובעוד שהחתן **מעכב** לבא כל העשר ישנו באריכות 6 עד חצי הלילה.
Mc 3,3 3 וישאוש אמ׳ לאדם עם היד יבשה קום **מעלה** ועמוד באמצע. 4 ואמ׳ להם ישאוש יש לאדם עשות
Lc 14,10 שזימן לך יאמר לך אהוב עלה הנה. אז תשיג **מעלה** לפני הקרואים. 11 כי המגביה עצמו בא כדי
Jn 8,54 עצמי מעלתי אינה דבר. אבי הוא הנותן לי **מעלה.** אותו שאתם אומרים שהוא אלהיכם ולא הכרתם
Mc 8,33 נהפך לפני התלמידים גוער פירו. אמ׳ הפרד **מעלי** שכנגדי. כי אין לך שכל אלהיי אבל בשריי. 34
Lc 5,8 ישוש משיח נפלו לרגליו ואמ׳ אדון הפרד נא **מעלי** כי חוטא אנוכי. 9 כי חרד הוא. מסובב הוא.
Lc 22,42 42 אומ׳ אם אתה תחפוץ הסר המות הזה **מעלי** אכן לא תעשה רצוני רק רצונך. 43 והנה מלאך
Mt 16,27 אביו עם המלאכים ואז ישיב לכל אחד כפי **מעלליו** 28 אמת אני אומר לכם. כי מקצת מאלו שהם פה
Jn 12,41 41 אלה הדברים אמ׳ ישעיה הנביא. כאשר ראה **מעלת** האל ודבר ממנו 42 אכן רבים מהשרים האמינו בו
Jn 12,43 שלא ישליכום מבית הכנסת 43 כי יותר אהבו **מעלת** האנשים ממעלת האל. 44 וישוש צעק ואמ׳ מי
Mt 6,29 אומ׳ לכם כי שלמה לא היה מכוסה עם כל **מעלתו** כמו אחד מאלו: 30 ואם עשב השדה הנמצא היום
Lc 12,27 ולא טוות. אני אומר לכם כי שלימה בכל **מעלתו** לא היה לו מלבוש דומה למלבוש אחד מאלו. 28
Jn 2,11 עשה זה האות הראשון בבית גלליאה וגלה **מעלתו** ותלמידיו הכירוהו. 12 אחר אלה הדברים ירד
Jn 7,18 מהאל. או דברו מעצמו. 18 מי שמעצמו מדבר **מעלתו** מבקש אבל מי ששואל אות ממי ששלחו הוא זרע
Jn 8,50 אבי. ואתם מבזים אותי. 50 ואני איני מבקש **מעלתי.** אחר הוא ששואלה ודן דין אמת. 51 אני אומר
Jn 8,54 54 ענה ישאוש אם אני משבח ומעלה עצמי **מעלתי** אינה דבר. אבי הוא הנותן לי מעלה. אותו
Lc 17,18 18 לא נמצא שחזר ונתן שבח לשם אלא זה **מעם** נכר 19 ואמ׳ אליו קום ולך כי אמונתך הושיעך
Mt 8,34 ישואש משיח. וכאשר ראוהו חלו פניו שיצא **מעמהם:** Tit,9 קפיטולי כ״ט כפי שי׳ מתיאו 1 אז
Mt 23,4 כמעשיהם כי הם אומרים ואינם עושים. 4 הם **מעמיסים** כובד משאת לעמים שאין יכולים לישא והם
Lc 11,46 46 וישאוש אמר אוי לכם חכמי הדת למה אתם **מעמיסין** האנשים בעומסין שאין להם יכולת לשאת אתם
Mc Prol,24 רוצים שהאדם יבינהו. למען שאדם ישיג גמול **מעמלינו** חזקם. כי אותו שנוטע ומשקה אחת מלאכה
Lc 13,31 נגשים אליו: ומקצת הפרושים אמרו אליו לך **מעמנו** כי אירודיש אבה המיתך. 32 וישאוש אמר להם
Lc 2,26 הנחת ישראל ורוח הקדוש היה בו. 26 וקבל **מענה** מרוח הקדש שלא יראה מות עד שיראה ישאוש משיח
Lc 12,12 תאמרו 12 כי רוח הקדש ילמדכם באותה שעה **מענה** לשון: 13 ואחד מן החבורה אמ׳ אליו רבי אמור

Jn 1,22 אז אמרו לו אמור לנו מי אתה. למען נשיב **מענה** לאותם ששלחונו מה אתה אומ׳ מעצמך. 23 ענה
Lc 18,3 אחת היתה בעיר ההיא ובאה אליו אומרת נראה **מענייך** שהוא ביני ושכנגדי. 4 ולא רצה לעשות. ועבר
Mt Prol,25 יש לו צורת נשר. כי כתב דמות השבועות **מענייני** האלהות ישואש משיח שממנו הם מדברים. אדם
Mc 15,3 אתה אומרו. 3 וגדולי הכהנים מלשינים אותו **מעניינים** רבים. 4 ופילאט עוד שואלו אומר למה אינך
Jn 15,4 ואני בכם. כמו שהכף אינה יכולה לעשות פרי **מעצמה** אם אינה עומדת באילן כן אתם לא תוכלו לעשות
Jn 15,4 עומדת באילן כן אתם לא תוכלו לעשות פרי **מעצמה** אם אינה עומדת אם לא תעמדו בי. 5 אני הוא
Mt 16,24 מי שרוצה לימשך אחרי חוייב יתייאש **מעצמו**. ושיקח שתי וערב שלו ושילך אחרי. 25 כי
Jn 2,24 בשמו. 24 רק ישאוש אינו נותן האמנה **מעצמו** להם כי הוא מכיר כלם. 25 ולא נצטרך שיהיה
Jn 5,19 אמת הבן אינו יכול לעשות לכם אי זה דבר **מעצמו**. רק מה שראה עשות לאב. כי הדברים שהוא
Jn 7,17 האל יכיר המוסר אם הוא מהאל. או דברו **מעצמו**. 18 מי שמעצמו מדבר מעלתו מבקש אבל מי
Jn 9,21 לא ידענו: שאלו אותו כי בן דעת הוא ומדבר **מעצמו**. 22 אלה הדברים אמרו האב והאם. כי יראו
Jn 11,51 אחד ימות ולא ימות כל העם. 51 וזה לא אמר **מעצמו**. רק שהיה הגמון אותה שנה. וניבא שישאוש
Jn 5,30 בחיים ומי שעשה רע בדין. 30 איני יכול **מעצמי** לעשות דבר רק כמו שאני שומע דן אנוכי.
Jn 7,28 ואותי ידעתם מאין אני. ידעתם שלא באתי **מעצמי** רק מאותו ששלחני. אמת. הוא שאין אתם ידעתם
Jn 8,28 בן האדם תכירו שאני הוא ודבר אני עושה **מעצמי** רק כמו שהאב למדני לדבר אלה הדברים. 29 ומי
Jn 8,42 אני באתי מאת האל ומהאל יצאתי. ולא באתי **מעצמי**. רק הוא שלחני. 43 למה אינכם מכירים דברי
Jn 10,18 אדם לא יטול אותה נשמה אם אני מניח אותה **מעצמי** יכולת יש לי לעזוב אותה ויכולת יש לי פעם
Jn 12,49 שאמרתי ישפטו אותו ביום אחרון. 49 כי אני **מעצמי** לא דברתי רק האב ששלחני: הוא צוה לי לאמר
Jn 14,10 והאב הוא בי. הדברים שאני מדבר איני מדבר **מעצמי**. אבל האב האב עומד עמי. הוא עושה הדברים.
Jn 1,22 נשיב מענה לאותם ששלחונו מה אתה אומ׳ **מעצמך**. 23 ענה אני הוא קול הקורא במדבר ישרו דרך
Jn 8,13 אבל יהיה לו גם חיים: 13 אז אמרו הפרושים **מעצמך** ומפיך אתה עושה עדות. עדותך אינו אמתי: 14
Jn 18,34 ישראל. 34 וישאוש ענה אומ׳ אתה אומר זה **מעצמך**. אז אמרוהו אחדים. לך ממני 35 ענה פילאטו.
Mt 23,15 הבינותם אתם אתם עושים אותם יותר רעים **מעצמכם** כפלים ובני גיהנם. 16 אוי לכם פרנסים
Mt 24,27 כי כל כך כמו שהברק שיוצא ממזרח ונראה עד **מערב** כ״כ היה ביאת בן האלוה. 28 ובאי זה מקום
Lc 12,54 54 ואומר לעמים כאשר תראו ענן נגד **מערב**. מיד תאמרו יבא המטר. ויבוא המטר. 55 וכאשר
Mt 8,20 ללכת 20 וישוש אמר לו השועלים יש להם **מערות**. ועופות האויר יש להם קנים ובן אדם אין לו
Lc 9,58 שתלך. 58 וישאוש אמ׳ לו השועלים יש להם **מערות** והעופות קנים. ובן האדם אין לו מקום שיכוף
Lc 21,2 2 וראה אשה אחת ענייה ששמה שני פשיטין **מערך** קטן. 3 ואמר באמת אומר לכם אני שזאת האשה
Mt 21,13 ואמר בתי בית תפילה הוא כתוב ואתם עשיתוה **מערת** פריצים: 14 וקרבו אליו העורים והפסחים אל
Mc 11,17 שבית שלי הוא תפלה לכל העמים. ואתם עשאוה **מערת** גנבים. 18 וכאשר שרי הכהנים שמעוהו וחכמים
Lc 19,46 כתוב ביתי בית תפלה. רק אתם עשיתם אותה **מערת** גנבים: 47 והיה מלמד כל היום במקדש. ושרי
Mc 5,16 שכלם נפחדו 16 וספרו מה שראו ומה שהיה **מעשה** מאותו שהיה מושטן ומהחזירים. 17 ואז בקשוהו
Lc 12,58 אתה הולך עם שכנגדך לאי זה שר בדרך עשה **מעשה** שישלחוך מהרה. ואם באולי ימסור אותך לשופט.
Jn 8,41 ששמעתי מהאל. זה עשה אברהם 41 אתם עושים **מעשה** אביכם. ואמרו לו אנחנו לא היינו נולדים
Jn 10,32 טובים אמרתי לכם והראתי מהם לכם באי זה **מעשה** מאלו חפצתם לסקול אותי: 33 אז ענו לו
Jn 13,19 עקיבו נגדי. 19 עתה אני אומר לכם קודם **מעשה** בעבור כשיעשה תאמינו אני הוא 20 אמת אני
Jn 8,39 וישוש אמ׳ להם אם אתם בני אברהם עשו **מעשי** אברהם. 40 ואתם אביתם להורגני. איש שאמרתי
Mt 23,5 אין רוצים הגיעם באצבעותם. 5 הם עושים כל **מעשיהם** בדברים בעבור זה שהאנשים יראו אותם. הם
Mc 3,5 אדם אחד. והנם שותקים. 5 וישו נקצף בעבור **מעשיהם** כשמביטים. ואמ׳ לאדם שלח היד [*] ונרפאה.
Lc 11,17 שאלוהו אות מן השמים. 17 וישאוש כמבין **מעשיהם** מחשבותיהם [*] כל מלכות שחלק לכם לא
Jn 3,19 ואוהבים האנשים ביותר חשך וערפל מנר. כי **מעשיהם** הם רעים. 20 כי כל איש העושה הרע מארר
Mt 21,43 הש׳ יהי מכם לקוח ונתון לגוים שיעשו **מעשיו** 44 אותו שיפול על אותה האבן יהיה כתות.
Jn 7,3 מפה ולך בגודיאה בעבור שתלמידיך יראו **מעשיך** שאתה עושה. 4 כי הרוצה שיתפרסם לכל אינו
Mt 5,16 16 כן יהיה מאיר נרכם לפני הכל. שיראו **מעשיכם** הטובים וישבחו אביכם שבשמים: קפיטולי י״ג
Mt 3,8 ויבדיש מי למד לכם לברוח לאף הש׳ם. 8 עשו **מעשים** טובים ותשובה 9 ולא תאמרו בלבבכם. אברהם
Jn 10,32 אבנים בעבור שיסקלוהו. 32 וענה להם ישאוש **מעשים** רבים טובים אמרתי לכם והראתי מהם לכם באי
Mt 19,24 שנות עניין נקל הוא גמל בנקב המחט עבור **מעשיר** אחד שיכנס במלכות שמימיי: 25 וכאשר
Mt 12,20 אדם ברחוב קולו. 20 קנה רצוץ לא ישבר העץ **מעשן** לא יכבה עד שיצאו למשפט החזק 21 ובשמו האיים
Lc 23,41 המשפט הראוי לנו וקבלנו משפט אמתי לפי **מעשעינו**. אבל זה שום רע לא עשה. 42 ואומ׳ לישו
Lc 11,42 לכם טהורים. 42 רק אוי לכם פרושים שאתם **מעשרים** הנענא והרודא והכרוב. ועוזבים משפט וצדקת

Mt 2,16 הילדים הנמצאים בבית לחם ואת כל הסביבות **מעת** שהילד היה נולד לפי הזמן ששאל למלכים. 17 אז
Jn 14,30 קודם המעשה בעבור שאחר העשיה תאמינו: 30 **מעתה** רוב הדברים לא אדבר עמכם. כי שר זה העולם
Jn 7,3 היה נקרא כנופיה. 3 ואמר לו אחד[*] הפרד **מפה** ולך בגודיאה בעבור שתלמידיך יראו מעשיך שאתה
Jn 16,32 32 הנה באה השעה וכבר הגיע. ובה תהיו **מפוזרים** כל איש בביתו ותעזבו אותי יחידי. ואיני
Mt 3,12 והוא יטבול אתכם מן הקדש וירפאכם מאש 12 **מפוחו** בידו. והנה הוא ינקה את גורנו ויאסוף חִטָּתוֹ
Mt 10,3 וזואן אחיו .טומאש. מטיאו. בעל רבית **מפורסם.** גיקמי אבפיב. טאטדיב 4 שימון קאעיב:יודש
Mt 11,19 זהו אוכל ושותה מיין אהוב מהחוטאים **מפורסם** וביניהם. שפטו החכם. קפיטולו ל״ו כפי
Jn 1,31 לי. 31 ואני איני מכירו. רק בעבור שהיה **מפורסם** בישראל בעבור זה באתי ומטביל במים 32
Lc 2,35 נפשו. בעבור מחשבות רוב לבבות תהיו **מפורסמות.** 36 ובת אחת משמואל היתה משבט אשר.
Mt 9,10 היו מיושבים לאכול בבית אחד רבים חטאים **מפורסמים** באו והיו יושבים עם ישוש משיח ותלמידיו
Mt 12,30 עמי כנגדי הוא. ומי שלא יקבץ עמי כנגדי **מפזר.** 31 ובעד אהבה זו אומר אני לכם כי עון קללה
Lc 11,23 שאינו עמי כנגדי הוא. ומי שאינו מאסף עמי **מפזר** 24 כאשר הרוח בלתי נקי יוצא מן האדם הולך
Jn 19,38 אלה הדברים בא יוסף אברמטיאה ועמד נחבא **מפחד** היהודים בעבור שהוא תלמיד ישאוש. ובקש
Mc 9,5 5 ולא יודע מה הוא אומ׳. כי הם היו מאד **מפחדים** 6 ונעשית עב אחד עושה צל עליהם וקול אחד
Mt 21,16 מה אומר הנביא. אדון אתה השלמת ההלול **מפי** עוללים. 17 ונסע משם מהם ויצא חוצה לעיר והך
Lc 1,70 ומהר תת שלום בית דוד נערו 70 כאשר הגיד **מפי** קדושיו הנביאים שהם מראשית העולם 71 שלום לנו
Lc 4,4 האדם על הלחם לבדו כי אם בכל הדבר שיוצא **מפי** השם׳. 5 והשטן נהג ישאוש בהר אחד מאד גדול
Mc 9,17 מקום שלוקחו מפילו ומכריחו להוציא רוק **מפיו** ונוקש השנים. ובקשתי תלמידיך שירפאוהו ולא
Lc 4,22 עדות לו ומתמיהין בדברים של חן היוצאים **מפיו** ואומרין אינינו זה בן יוסף. 23 וישאוש אמ׳
Lc 9,39 והרוח אוחזו ומיד זועק ומשברו ורוק יוצא **מפיו.** ואינינו זז ממנו עד שמצערו בחוזק. 40
Lc 11,54 ברוב דברים 54 מארבים אותו ומבקשים **מפיו** אי זה דבר יוכלו להלשינו: Tit,12 קפיטולו
Lc 22,71 שואלים עוד עדים אנחנו בעצמינו שמענוהו **מפיו:** Tit,23 קפיטולו כ״ד כפי לוקא 1 ויקומו כל
Lc 19,22 מה שלא זרעת. 22 והאדון אמר לו עבד רע **מפיך** אשפטך. אתה יודע שאני איש אכזרי לוקח מה שלא
Jn 19,38 היהודים בעבור שהוא תלמיד ישאוש. ובקש **מפילאטו** שיהיה לו רשות לקחת ישאוש מהשתי וערב
Mc 9,17 בני לך שבלבו שטן. 17 ובכל מקום שלוקחו **מפילו** ומכריחו להוציא רוק מפיו ונוקש השנים.
Lc 16,21 לז.. ששוכב בפתחו מוכה .. 21 .. לשבוע **מפירורין** הנופלים משולחן העשיר ואינו נותן לו
Jn 6,13 שלא יפסד. 13 אז אספו ומלאו י״ב קופות **מפירורין** הנותרים לאשר אכלו. 14 אז אותן האנשים
Mt 2,8 בתבונה ובדעת ובמוצאכם אותו שובו אלי **מפני** שאלך להשתחות לפניו: 9 ובשומעם דברי המלך
Mt 5,25 נדבתך. 25 ובהיותך בדרך תמלא רצון אויבך **מפני** שלא ימסור אותך ביד השופט. והשופט ימסור
Mt 5,34 34 ואני אומר לכם שלא ישבע אדם לשמים **מפני** שהוא כסא האל. 35 ולא בארץ מפני שהיא הדום
Mt 5,35 לשמים מפני שהוא כסא האל. 35 ולא בארץ **מפני** שהיא הדום רגליו. ולא בירושלם שהיא עיר האל.
Mt 5,45 עושים לכם רע והתפללו על רודפיכם 45 **מפני** שתהיו בני אביכם שבשמים. המוציא שמשו על
Mt 6,1 בלעז אופנא. ממעשיכם הטובים לפני העם **מפני** שתהיו בעיניהם אנשים טובים. כי תאבדו גמול
Mt 18,7 בצאורו ונטבע בעומק הים. 7 אוי לעולם **מפני** האשקנדליזט. צריך הוא שיבואו האשקנדלזט. אכן
Lc 20,21 שאתה אומ׳ ומלמד דברים צדיקים. ולא יגורת **מפני** אדם. רק אומ׳ האמת ומלמד דרך האל. 22 חייבים
Mc 7,21 להם 21 [*] הדברים הרעים שמתנועעים מהלב **מפנים** הם רעות מחשבות וניאופים ורציחות 22 גניבות
Mt 24,51 יחשוב ושעה שהוא אינו יודע: 51 ויעבירהו **מפקידתו** ויניחהו עם הרמאים ושם יסבול בכי ורעישת
Lc 24,27 יכנס באורו. 27 ומתחיל ממשה ומכל הנביאים **מפרש** להם כל הכתיבות הנמצאות ממנו 28 וקרבו
Mt 20,2 לכרמו. 2 וכאשר עשה תנאי עמהם מן הערך **מפשוט** אחד שלחם בכרם. 3 וחזר בשוק סביב שעת
Mt 14,11 ראש זואן בבית הסוחר 11 ונשאו הראש באחד **מפשוטי** כלי עץ ונתנוהו לנערה והיא נשאתו לאמה: 12
Mc 6,25 אני חפיצה שתתן לי ראש גואן טבול באחד **מפשוטי** כלי עץ. 26 והמלך היה נעצב בטעם השבועה
Mc 6,28 וצוהו שישא לו [*] 28 [*] ראשו באחד **מפשוטי** כלי עץ ונתנו לנערה. והנערה נתנו לאמה. 29
Lc 11,52 מזה הדור: 52 אוי לכם חכמים בדת שנשאתם **מפתח** החכמה ואינכם נכנסין ואתם מונעין אותם
Mt 16,19 תהיה להם יכולת כנגדך 19 כי אני אתן לך **מפתחות** השמים. וכל מה שתקשור בארץ יהיה קשור
Mt 8,14 וכאשר ישואש משיח היה בא בבית שי׳ פירו **מצא** חמות שי׳ פירו שוכבת מקדחת רעה 15 ולקחה בעד
Mt 13,46 דומה לסוחר שמחפש אבנים נערכות 46 וכאשר **מצא** אבן טובה נערכת הלך ומכר כל מה שהיה לו וקנה
Mt 18,28 החוב. 28 וכאשר אותו עבד היה יוצא לחוץ **מצא** אחד מרעיו שחייב לו מאה פשוטים ומחזיק בו
Mt 21,19 19 וראה תאנה אחת קרוב לדרך ובא שם ולא **מצא** תאנים כי אם עלין לבדן ואמר מעולם לא תטעני
Mc 11,13 לראות אם ימצא תאנים. וכאשר בא אליה לא **מצא** כי אם עלים. כי לא היה זמן תאנים. 14 וישאוש
Lc 4,17 לו ספר ישעיה הנביא. וכאשר פתח הספר **מצא** מקום שכתו׳ בו 18 רוח אלהי׳ עלי. ובעבור זה

Lc 8,42 זה שנים עשר שנים. ויקר מקרה שבעודו הולך **מצא** ישאוש נגש ונענה מרוב עם. 43 והנה באה אשה
Lc 13,6 היה לו עץ תאנה בכרמו ובא לבקש הפרי ולא **מצא.** 7 ואמ׳ לשומר הכרם. כבר עברו שלש שנים שאני
Jn 1,41 עשר ששמעוהו מיואן והלכו אחריו. 41 וזה **מצא** ראשונה לשימון אחיו. ואמ׳ לו אנחנו מצאנו
Jn 4,43 הוא באמת מושיע העולם: 43 אחר שני ימים **מצא** משם והלך בגלליאה. 44 והוא העיר שאין לשום
Jn 12,14 אומרת. הושענא זהו מלך ישראל. 14 וישאוש **מצא** עיר בן אתון וישב עליו. כמו שכתוב 15 אל תראי
Jn 13,21 מי ששלחני. 21 כאשר ישאוש אמר אלה הדברים **מצא** עצמו רוחני והזהיר ואמר אמת אומר אני לכם
Mt 13,44 שממיי דומה לזהב טמון בשדה לאותו כשאדם **מצאו** טומנו. ובעבור ששון שיש לו מכר כל אשר לו
Mt 27,32 ונהגוהו לתלותו. 32 וכאשר הולכים בעיר **מצאו** איש סִירִינִיב ששמו שמעון ואנסוהו לישא השתי
Mc 14,55 שקר בעבור שיוכלו מסור אותו למיתה. ולא **מצאו.** 56 ורבים עדי שקר אומרים נגד ישאוש אבל לא
Lc 5,19 לשומו לפנים ולהניחו לפני ישאוש 19 ולא **מצאו** שער שיוכלו ליכנס בעד העם שהיה שם גדול ועלו
Lc 19,48 והסופרים ושרי העמים אבו להשמידו 48 ולא **מצאו** מה לעשות לו כי כל העם שומעין לו מקשיבין
Lc 22,13 גדול ושם תכינו אותו. 13 ובלכת התלמידים **מצאו** כמו שאמר להם והכינו הפסח. 14 ובהגיע השעה
Lc 24,3 2 ומצאו אבן הקבר מהופכת. 3 ונכנסו ולא **מצאו** גוף ישאוש משיח. 4 ובעוד שהן היו נבהלות
Lc 24,23 החרידונו שקודם היום היו בקבר 23 ולא **מצאו** גוף ישאוש. ובאו אומרות שראו מראה מלאכים
Lc 24,24 הלכו לקבר ומצאו כמו כן הנשים אומרות ולא **מצאו** אותו. 25 וישוש אמ׳ להם סכלים תהיו תועים
Jn 5,14 נטמן מן העם שהיה באותו מקום. 14 וישאוש **מצאו** במקדש ואמ׳ לו הנה אתה בריא מכאן ואילך לא
Jn 9,35 35 וישוש שמע שגרשוהו בחוץ ומצאו. וכאשר **מצאו** אמ׳ לו אתה מאמין בבן האל. 36 ענה אותו האיש
Mc 1,37 אחריו שימון ואותם שהיו עמו. 37 וכאשר **מצאוהו** אמרו לו כל העמים שואלים אותך. 38 והוא
Lc 2,45 בין שאר הקרובים הנוכרים. 45 וכאשר לא **מצאוהו** חזרו לירושלם לבקשו. 46 ביום השלישי
Lc 2,46 חזרו לירושלם לבקשו. 46 ביום השלישי **מצאוהו** במקדש יושב באמצעם מקשיב אותם ושואלן. 47
Jn 6,25 ובאו בכפר נאום שואלים ישאוש. 25 וכאשר **מצאוהו** לעבר הים אמרו לו רבי מתי באת פה. 26
Mc 14,40 הלך להתפלל באותה עצמה מלה. 40 וכששב **מצאם** ישנים כי עיניהם היו כבדים ולא יכלו לענות
Lc 23,2 ישאוש לפילאט 2 והתחילו להלשינו. אנחנו **מצאנו** זה מדיח ומהפך עמנו. ומונע לתת מס לסישר.
Jn 1,41 מצא ראשונה לשימון אחיו. ואמ׳ לו אנחנו **מצאנו** משיח שנקרא קרישטש: 42 והביאו אל ישאוש.
Jn 1,45 ופליף ומצא נאט נאטנאליב ואמ׳ לו אנחנו **מצאנו** ישוש בן יוסף נזוריט. אותו הוא שממנו כתב
Jn 10,26 26 אבל אתם אינכם מאמינים בי כי אינכם **מצאני.** 27 צאני שומעות קולי ואני מכיר אותם
Lc 1,30 30 והמלאך אמ׳ לה אל תיראי מריאה כי את **מצאת** חן בעיני הש׳. 31 תדעי כִּי אַתְּ תהר בבטנך
Mt 8,10 לאותן שהיו עמו. אמת אני אומר לכם לא **מצאתי** אמונה כזאת בישראל. 11 ואומר אני לכם כי
Lc 7,9 ותמה. ונהפך ואמ׳ אמת אני אומר לכם לא **מצאתי** אמונה כזה בישראל. 10 וחזרו אל הבית אותם
Lc 15,6 6 קורא אוהביו ושכניו ואמר שמחו עמי כי **מצאתי** הצאן שנאבדה. 7 אני אומ׳ לכם כן יהיה שמחה
Lc 15,9 ושכינותיה אומרת שמחו עמי כי אנכי **מצאתי** דרכמא שלי אותה שאבדתי. 10 כן אני אומר לכם
Lc 23,14 שיגרש זה האדם. הנה אני שאלתי זה ולא **מצאתי** דבר ממה שאתם מלשינים אותו. 15 וג״כ
Mt 26,47 ועמו רב חיל עם סכינים ועם עצים משולחים **מצד** שרי הכהנים ובעד זקני העם. 48 ואותו שמסרו
Lc 18,14 אמת אני אומר לכם שהעולמיי זה הלך לביתו **מצודק.** כי כל אדם המגביה עצמו יהיה נשפל ומי
Mt 4,6 בן האלוה הפיל עצמך למטה כי כתוב הוא האל **מצוה** אל מלאכיו שיקבלוך בידיהם בעבור שלא תקח שום
Mc 1,44 לסגני הכהנים ותדור בעד טהרתך. מה שמשה **מצוה** לעדות בישראל. 45 וכאשר יצא הוא התחיל לדרוש
Mc 7,36 צוהו שלא יגידהו לשום אדם. וכאשר הוא עו׳ **מצוה** עוד מגלה 37 ומתמיהים. אומרים כל מה שעשה
Mc 9,24 צוה לשטן שיצא. אומ׳ שטן חזק ואלם. אני **מצוה** אותך שתצא ממנו. ואחר לא תחזור בו. 25 והוא
Lc 5,14 ותראה לכהנים ותדור בעד טהרתך כמו שמשה **מצוה** לעדות שלהם. 15 ודברו נתפזר עוד. ועמים רבים
Lc 6,46 קוראים אותי אדון. ואינכם עושים מה שאני **מצוה.** 47 כל איש שבא אלי ובדברי ועושה אותם אני
Lc 7,14 שנושאין אותו עמדו. וישאוש אמ׳ נער אני **מצוה** שתקום 15 ומיד אותו שהיה מת קם. והתחיל
Jn 13,34 שאני הולך שם. ועתה אני אומ׳ לכם 34 **מצוה** חדשה. שתהיו אוהבים זה לזה יחד כאשר אהבתי
Jn 15,17 תשאלו בשמי יתן לכם. 17 אלה הדברים אני **מצוה** לכם שתאהבו זה את זה. 18 אם העולם יכעיס
Lc 23,53 וערב עטפו בבגד משי ושמהו בקבר אחד חדש **מצוייר** ששם לא היה איש מונח 54 והיה יום ששי
Mt 23,27 27 אוי לכם מאותתים פרושים שדומים לקברים **מצויירים** הדומים מחוץ יקרים ובפנים מלאים עצמות
Mt 8,2 ירד מן ההר. רב עם הלכו אחריו. 2 וראה **מצורע** אחד והתפללו. אומ׳ אם אתה חפץ אתה יכול
Mt 26,6 6 וכאשר ישאוש היה בבאטאניא בבית שימון **מצורע** 7 נגשה אליו אשה אחת עם קופסת אלא בשטרוס
Mc 1,40 השדים מן האנשים: 40 ובא אליו אדם אחד **מצורע.** ויקוד אליו. אומר אם אתה תרצה אתה יכול
Mc 14,3 לא יתקוממו העם. 3 וכאשר היה בבית שמעון **מצורע** בבטניאה ויושב בשולחן באה אשה אחת עם קַאפֶּסָא
Lc 4,27 דסידוניאה לאשה אחת אלמנה. 27 ורבים **מצורעים** היו בישראל תחת אלישע נביא. ושום אחד מהם

Lc 17,12 וכשנכנס במגדול אחד באו אליו עשרה אנשים **מצורעים** שעומדים מרחוק 13 וצועקים רם ישאוש חמול
Mt 15,3 3 והוא ענה להם ואמר. ואתם למה עוברים **מצות** האל בעבור גזירותיכם. 4 אינו אומ׳ האל כבד
Mt 15,6 תועיל. 6 ולא כבד אביו ואמו: אתם עברתם **מצות** הש׳ בעבור גזירותיכם הרעים. 7 טוב דבר מכם
Mc 7,8 מלמדי המוסרים ומצות לאנשים 8 ועוזבים **מצות** האל ותופשים מה שהוא נמסר מהאנשים ובא להם
Mc 7,9 דברים רבים. וכאלו 9 אמר להם אתם שוברים **מצות** הש׳ למען שמור מנהגותיכם. 10 כאשר משה אמ׳
Mc 7,13 השלים לאב ולאם. 13 א״כ שוברים אתם **מצות** הש׳ בעד מנהגכם שמצאתם. ורבות אחרות רעות
Mc 10,19 ושום אדם אין טוב לבד האל. 19 אתה יודע **מצות** השם. לא תעשה ניאוף. לא תרצח. לא תעשה
Lc 22,7 בזולת הסיעות. 7 ובא היום שעושים לחם **מצות** באותו יום היה מוכרח שימות בפסח. 8 ושלח
Lc 2,3 היו הולכים כל אחד לעירו בעבור שישמעו **מצותו** של האדון. 4 ויושאף עלה מנזוריט גליליאה
Lc 17,9 וימצא אותו עבד חן בעיני אדוניו כי עשה **מצותו.** 10 איני חושב כן עליכם כי עשיתם כל הדברים
Jn 14,31 שהעולם יכיר שאני אוהב האב והוא נתן **מצותו** לי וכן אני עושה קומו ונלכה מזה: Tit,15
Jn 14,15 בשמי אותו אעשה: 15 אם תאהבוני ותשמרו **מצותי** 16 ואני אתפלל אל האב ויתן לכם רוח אחר
Jn 14,21 הוא כאבי. ואתם בי ואני בכם. 21 השומר **מצותי** הוא שאוהב אותי ומי שאוהב אותי יהיה אהוב
Jn 15,20 אם אותי רדפו אתכם ירדפו. אם שמרו **מצותי** אתכם ישמרו. 21 אבל כל אלה הדברים יעשו לכם
Lc 15,29 אבי הנה כמה שנים עבדתיך לא עברתי על **מצותך** ואתה לא נתת מעולם שעיר אחד לאוכלו עם
Mc 15,31 31 וכמדומה לזה עליוני הכוהנים אומרים **מצחקים** האחד עם האחר ועם הסופרים האחרים עשה
Mc 5,35 בית הכנסת. ואמרו לו בתך מתה. למה אתה **מצטער** היום עו׳. והמלמד 36 ישאוש ששמע זה אמ׳ לא
Mc 6,48 בים וישאוש יחיד נכנס. 48 וישו רואה אותם **מצטערים** במלחות כי הרוח היה להם מנגד. ובא אליהם
Lc 6,18 שישמעו וירפאו מחולייהם. ואותם שהיו **מצטעריך** בעד רוח רעה היו נרפאים. 19 וכל העם
Mt 23,23 אוי לכם מאותתים ופרושים רמאים שלוקחים **מצמרת** הנענע ומהכמון ועובדים גדולי צווי הדת
Mt 15,22 יהיה לך ממני בלי פחד בן דויט. השטן **מצער** בתי. 23 ולא ענה לה דבר: והתלמידים באו
Jn 11,10 אור זה העולם. 10 אבל מי שהולך בלילה **מצער** עצמו כי נר אין לו. 11 אלה הדברים אמר: ואחר
Mc 1,26 גערו. אומ׳ שתוק צא מאותו אדם 26 והשטן **מצערו** יצא מאותו אדם צועק 27 וכולם היו תמיהים.
Lc 8,45 וכאשר התלמידים צחקו מזה אמ׳ פירו רבי **מצערים** אותך ואתה אומר מי נגעני. 46 [*] ואני
Mt 2,19 מת מלאך השם נראה לו בחלום אל יוסף אל **מצרים** 20 ואמר לו קום וקח הילד ואמו ולך לארץ
Mt 10,40 ומי שיאבדה בעדי נושע יהיה: 40 ומי שאותי **מקבל.** מקבל מי ששלח אותי: 41 מי שמקבל נביא בשם
Mt 10,40 בעדי נושע יהיה: 40 ומי שאותי מקבל. **מקבל** מי ששלח אותי: 41 מי שמקבל נביא בשם נביא
Mc 9,36 בשמי יקבלו אותי. ואותו שמקבל אותי אינו **מקבל** אותי אבל מקבל מי ששלחני. 37 וענה זואן אליו
Mc 9,36 ואותו שמקבל אותי אינו מקבל אותי אבל **מקבל** מי ששלחני. 37 וענה זואן אליו ואמר אנחנו
Lc 9,48 נער זה בשמי אותי יקבל. והמקבל אותי **מקבל** מי ששלחני. והקטן ביניכם הוא גדול. 49 ויואן
Jn 3,32 עדות ממה ששמע וראה. ועדותו שום אדם אינו **מקבל.** 33 אבל מי שמקבל העדות ממנו עושה סימן שהוא
Jn 5,34 לזואן ועשה עדות אמתי. 34 רק אני איני **מקבל** עדות אדם אבל זה אני אומר בעבור שאתם תהיו
Jn 12,48 להם למושיע. 48 מי שמבזה אותי ואינו **מקבל** דברי כבר יש לו שישפטהו. הדברים שאמרתי
Jn 13,20 הוא 20 אמת אני אומר לכם מי שמקבל אותי **מקבל** מי ששלחני. 21 כאשר ישאוש אמר אלה הדברים
Mt 13,20 האבנים. הוא אותו ששומע דברת הש׳ ובשמחה **מקבלה.** 21 אבל אין לו שרש ומתייבשת מהר: כי בעד
Lc 8,13 13 והזרע שנפל על הסלע הם אותם שבשמחה **מקבלים** דבר הש׳. ובאלו אין להם שרשים כי לזמן היו
Jn 5,43 בכם. 43 אני בא בעולם אב מאבי. ואינכם **מקבלים** אותי. אם אחד יבא בעולמו אותו תקבלו. 44
Mt 8,14 בבית שי׳ פירו מצא חמות שי׳ פירו שוכבת **מקדחת** רעה 15 ולקחה בעד היד והקדחת עזבה תכף:
Mc 1,30 ג׳ואן לאכול. 30 וחמות פירו שוכבת חולה **מקדחת** ותכף אמרה לו 31 ובא ישוש ונשא היד ותכף
Lc 4,38 ונכנס בבית שימון וחמות שימון היתה חולה **מקדחת** גדול. וחילו פניו בעבורה. 39 עמד עליה צוה
Mt 27,56 ששרתו אותו. 56 ובתוכן היתה מריאה **מקדלינא** אם יקומו ויושאף ואם בני זאבדיב: 57
Mt 27,61 גסה בפתח הקבר והלך לו. 61 והיתה מריאה **מקדלינא** ומריא אחרת יושבת נגד הקבר. 62 והיום הבא
Mt 28,1 יום אחד שנקרא דוקמנגיי באה מריאה **מקדלינא** ואחרת מריאה ראו הקבר 2 והנה היה עשוי
Mc 15,40 נשים שבאו מרחוק להביטו. ובתוכם מריאה **מקדלינא** ומריאה אם יקומו קטן ומישף ואם שלומי. 41
Mc 15,47 חצובה ושם בפתח הקבר אבן גדולה 47 ומריאה **מקדלינא** ומריאה אם יקומו ושלומי קנו מש יוסף
Mc 16,1 י״ו כפי מארקו 1 וכאשר השבת עברה מריאה **מקדלינא** ומריאה אם יקומו ושלומי קנו משיחה
Lc 8,2 שנתרפאו מרוח רעה ושאר חליים. ומריאה **מקדלינא** שגירש ממנה ז׳ שדים. 3 ויושאננא אשת קוזן
Lc 24,10 לאותן י״א ולכל האחרים. 10 והיה שמריאה **מקדלינא** ומריאה יקובי ומריאה שלומי והאחרות שהיו
Mt 26,61 כוזבים 61 ואמרו זה אמר אני יכול להשמיד **מקדש** האל ואחר ג׳ ימים חדשו. 62 וקם שר הכהנים
Mc 15,29 מניעים ראשם אומרים אתה היית אומר שתחריב **מקדש** השם׳ ואתה אחר שלשת ימים תבנהו. 30 תושע

Jn 17,19 ואני שלחתיה בעולם. 19 ובעבורם אני **מקדש** אותם עצמי למען יהיו הם מקודשים באמת. 20
Lc 4,24 להם באמת אני אומר לכם שום נביא אינינו **מקובל** בארצו. 25 רבות נושנים היו בימי ישעיה
Mt Prol,14 זה היו האיונגלי האחרים הבל שלא היו **מקובלים.** כי השם אינינו רוצה שהמספר למעלה אמור
Mt 18,20 כל מה שתשאלו: 20 כי למקום ששנים או שלשה **מקובצים** בשמי אני הוא באמצעם: 21 ואז פירו קרב
Mt 26,57 למקום שהחכמים יודעי ספר וזקני המקדש היו **מקובצים.** 58 ופירו נמשך אחריו מרחוק עד היכל
Mc 1,33 החולים ומשוטנים 33 וכל אותן מהעיר היו **מקובצים** לפני הפתח 34 ובאים רבים מחלופי חליים
Lc 15,13 עצמות מה שהיה לו: 13 ואחר ימים מועטים **מקובצים** כל הדברים. הנער היותר קטן הלך לו בדרך
Mt 6,9 וזאת התפלה תאמרו אבינו שבשמים שמך יהיה **מקודש** שהוא קדוש 10 ויבא למלכותך. רצונך תעשה
Lc 11,2 לתלמידיו 2 ואמר להם אמרו אבינו שמך יהיה **מקודש.** ובמלכותך נבוא. 3 תן לנו לחם חוקינו יום
Jn 17,19 ובעבורם אני מקדש אותם עצמי למען יהיו הם **מקודשים** באמת. 20 ואיני מתפלל בעד אלו לבד. רק
Mt 11,3 תלמידיו 3 אתהו שעתיד לבא להושיענו. או **מקוים** אנו אחר. 4 וישוש ענה לכו וספרו לזואן מה
Lc 6,34 שהחוטאים עושים כן. 34 ואם תתנו למי שאתם **מקוים** שכר או שירות אי זו חן ראוי לכם כי החוטאים
Lc 6,35 ועשו להם טוב. ותנו מתנות למי שאינכם **מקוים** דבר ושכרכם יהיה הרבה מאד ותהיו בנים מאל
Lc 7,19 לו אתה הוא אותו שעתיד לבא. או אנחנו **מקוים** אחר. 20 [*] [*] 21 [*] 22 וענה ישאוש ואמ׳
Mt 8,30 קודם זמן בעבורי לגרש. 30 וקרוב מאותו **מקום** היו חזירים רבים שרועים. 31 והשטנים מחלים
Mt 9,27 27 ונעשה בעוד שישוש משיח יוצא מאותו **מקום** שני עורים נמשכים אחריו קוראים ואומרים יהיה
Mt 12,42 ובכאן הוא גדול מיונה: 42 ומלכת שבא **מקום** ליום הדין עם זאת האומה ותעניש אותה. כי היא
Mt 17,19 חרדל. ותאמרו זה ההר תשתנה מזה המקום אל **מקום** אחר כי הוא ישתנה. ולא יהיה לכם דבר גדול
Mt 24,28 מערב כ״כ היה ביאת בן האלוה. 28 ובאי זה **מקום** שיהיה הגוף שם יאספו הנשרים. 29 ותכף קרוב
Mt 25,26 יודע שאני קוצר מה שלא זרעתי ומלקט אל **מקום** שלא פזרתי 27 לכן היה לך לפקוד ממוני לשולחן
Mt 26,13 לחנוט אותי 13 אמיתות לכם אומ׳ אשר בכל **מקום** שאלו האיוגליו יהיו מוגדים בכל העולם יאמרו
Mt 26,17 של פסח באו התלמידים ואמרו לו באי זה **מקום** תחפוץ שנכין הפסח. 18 וישאוש אמר לכו אל
Mt 27,2 וקשרוהו והביאוהו לפני פִּילַטוֹ שהיה מחזיק **מקום** קיסר. 3 ואז יודש שמסרו ראה שהוא מחוי וניחם
Mt 27,33 ואנסוהו לישא השתי וערב. 33 ובאו באותו **מקום** שנקרא גולגוזא שהוא הר קלוארי. 34 ונתנו לו
Mc 6,10 ישאו שתי גונילש. 10 ואמר להם באי זה **מקום** שתבאו שם תלינו עד שתסעו. 11 וכאשר לא ירצו
Mc 6,35 עבר קרבו אליו תלמידיו ואמרו לו. זהו **מקום** חרב מאד ורב שעה עברה. 36 עזוב העמים הלוך
Mc 7,33 ידו עליו. 33 וישאוש הוליכו לצד אחד מחוץ **מקום** המיושב ושם האצבעות באזן ורוקק נגע לשונו 34
Mc 9,17 רבי אני נהגתי בני לך שבלבו שטן. 17 ובכל **מקום** שלוקחו מפילו ומכריחו להוציא רוק מפיו ונוקש
Mc 9,43 עדן ביד אחת מאשה של גיהנם בשתים 43 אל **מקום** שאין מתים הארסים והאש אינו נח. 44 ואם רגלך
Mc 9,45 בג״ע באחת. מהכנס בשתים בגהינם 45 אל **מקום** שאין מתים הארסים והאש אינו נח ולא תפסק: 46
Mc 9,47 לך הכנס בג״ע בעין אחד משתים בגהינם 47 **מקום** שהארסים אינם מתים והאש לא נכבית. 48 כל אדם
Mc 14,9 הקבר למשוח לבי 9 אמת לכם אני אומ׳ בכל **מקום** שתהיה מוגד זה האיונגליאו יאמר אדם שהיא
Mc 15,21 21 ואנסו אדם אחד שהיה עובר באותו **מקום** שהיה שמו שימון עבד שבא מעירו אס אלשנדריאה
Lc 2,7 בבגדים והניחו באבוס הבהמות כי לא היו **מקום** אחר תוכל להניחו כאותו קרוי היוצא מן הקיר
Lc 4,9 תעבוד: 9 אז עלה הוא בעיר הקדושה זנח על **מקום** היותר גבוה מהמקדש ואמ׳ לו השטן אם אתה הוא
Lc 4,17 לו ספר ישעיה הנביא. וכאשר פתח הספר מצא **מקום** שכתו׳ בו 18 רוח אלהי׳ עלי. ובעבור זה משח
Lc 4,37 מן האנשים. 37 ושומעו היה מתפזר בכל **מקום** המלכות. 38 וישאוש יצא מבית הכנסת ונכנס
Lc 5,27 27 ואחר אלה הדברים יצא ישאוש מאותו **מקום** וראה אדם אחד שמו לוי ואמ׳ לו יושב בסטון
Lc 6,7 והפרושים אם ירפאהו בשבת. בעבור שימצאו **מקום** שילשינוהו. 8 [*] וישאוש אמר לאיש שידו יבשה
Lc 8,16 אחור רק בעבור שיניחנו על המנורה או על **מקום** גבוה בעבור אותן שנכנסין בבית יהיו רואין 17
Lc 9,6 תחפצו הבתים דורשים ומבריאים החולים בכל **מקום:** 7 ואירודיש אדון טיטרקא שמע כל הדברים שעשה
Lc 9,58 להם מערות והעופות קנים. ובן האדם אין לו **מקום** שיכוף ראשו: 59 וישו אמ׳ לאיש אחר לך אחרי.
Lc 10,32 אותו עבר הלאה. 32 ולוי אחד קרוב מאותו **מקום.** והנה הוא עובר משם והלאה. 33 ושמריטא אחד
Lc 14,9 נקרא שם 9 ויבא לאותו שזמנך ויאמר לך תן **מקום** לזה. ואז בבושת תרד מטה מטה. 10 רק כאשר
Lc 17,37 לו אנה יהיה אדון 37 ואמ׳ להם באיזה **מקום** יהיה הגוף שם יתקבצו המלאכים: Tit,18
Lc 18,37 זה 37 ואמרו לו כי ישוש נזורט עובר באותו **מקום.** 38 והעור קרא ישאוש בן דוד יהיה לך רחמנות
Jn 4,46 החג: 46 אז בא פעם אחרת בבית גלליאה אל **מקום** אשר עשה שם ממים יין. והיה שם מלך קטן
Jn 5,13 שריפאהו. כי ישו נטמן מן העם שהיה באותו **מקום.** 14 וישאוש מצאו במקדש ואמ׳ לו הנה אתה בריא
Jn 10,1 נכנס בעד השער לבית הצאן רק עולה בעד **מקום** אחר גנב הוא. 2 אבל הכנס בעד השער רועה צאן
Jn 10,40 40 והלך פעם אחרת בעבר הירדן באותו **מקום** שהיה זואן טובל ראשונה. ועמד שם. 41 ורבים

Jn 11,6 6 אז כששמע שלאזריט היה חולה. עמד באותו
Jn 11,30 לא בא ישאוש במגדול אבל עדיין היה באותו
Jn 11,57 והפרושים וצוו וציוו שאם אחד יודע לאי זה
Jn 14,2 רוב דירות בו אמת הייתי אומר להלוך להכין
Jn 18,2 2 ויוד״יש שרוצה למוסרו יודע אותו
Jn 19,13 הדברים הביא ישו בחוץ וישב בקתרדא אחת
Jn 19,18 קלוארי שר״ל בעברי גולגוטא. 18 ובאותו
Jn 19,20 20 אז רוב היהודים קראו הכתב הזה כי אותו
Jn 20,10 10 אז הלכו התלמידים פעם אחרת באותו
Jn 11,48 יאמינו בו. ויבואו רומיים ויגזלו לנו
Jn 20,7 לא היה מונח עם הסדינים. אבל היה בצד אחד
Mt 7,16 כי לא יכול אדם ללקוט מסנה ענבים. ולא
Mc 15,17 17 וילבישתו ארגמן. ושמו בראשו עטרה אחת
Lc 6,44 פרי טוב. 44 כי כל עץ ניכר בפריו. כי
Jn 19,2 תפש ישו ונגשו. 2 והפרושים תקנו עטרה אחת
Lc 3,34 ישאק. שם היה אביאם. שם היה טארי. שם היה
Mt 25,45 אומ׳ לכם כי כל פעמים שלא עשיתם למקצת
Mc 11,32 32 ואם נאמר מן האנשים. יראים העם כי כלם
Lc 2,51 עמהם ובאו בואזריק והיה משועבד להם. ואמו
Mt 9,3 3 ומקצת מן החכמים מאותתים אמרו בקרבם זה
Jn 10,33 ממעשה טוב אין אנו סוקלין אותך רק
Mc 15,29 הוא נמנה עם הרשעים. 29 ואותם שעוברים שם
Lc 19,39 39 ואותן פרושי העם אמרו עליו רבי
Mt 27,39 לצד ימין ואחד לשמאל. 39 ואותן שעוברין
Lc 18,39 לך רחמנות עלי. 39 ואותן שהולכין עמו
Lc 2,8 הדור היו נערים ושומרים שעות הלילה על
Lc 11,31 האדם לזאת המשפחה ויענישם: 31 מלכת שבא
Mt 12,38 או בעבור דבריך תהיה נמחק: 38 אז ענוהו
Mt 13,4 אדם אחד יצא לזרוע זרעו 4 ובעוד שזורע
Mt 13,4 ובעוד שזורע מקצת גרעינים נפלו בדרך ובאו
Mt 16,14 מה אומרים האנשים ממני. 14 והם אמרו
Mt 16,28 אחד כפי מעלליו 28 אמת אני אומר לכם. כי
Mt 19,12 אם לא למי שנתון לו דעת להבין: 12 יש
Mc 4,4 3 אדם אחד יצא לזרוע זרעו 4 ובעוד שזורע
Mc 12,13 בעבורם והלכו ועזבוהו. 13 ואחר שלחו לו
Mc 14,57 נגד ישאוש אבל לא היו מסכימים. 57 וקמו
Mc 15,40 אמר זה האיש היה בן האל. 40 והיו שמה
Lc 13,1 קפיטולי י״ד שן לוקא 1 והיו באותו עת
Lc 16,30 אותם. 30 והוא אמר לא אב אברהם. אבל אם
Lc 18,9 בא תאמינו שימצא אמונה בארץ. 9 ואומרים
Lc 24,22 והיום יום שלישי שנעשו דברים אלו. 22 רק
Jn 6,65 הדברים שאמרתי לכם רוח וחיים הם. 65 אבל
Jn 7,12 אנה הוא. 12 ורוב העם מַלִּינִים עליו. כי
Jn 7,40 כי ישו עדיין לא בא באור העליון. 40 אז
Jn 9,16 והניחו על עיני וקמתי וראיתי. 16 אז אמרו
Jn 12,20 בדבר זה שכל העולם הולך אחריו. 20 והיה
Jn 13,29 אחד מהיושבים לא הבינוהו למה אמרו 29 כי
Mt 9,13 מה רוצה לומר. כי אני אוהב יותר חסד
Mt 12,7 תבינו מה שאני חפץ לומ׳ אני חפץ חסד יותר
Lc 8,42 לו שחולה למות זה שנים עשר שנים. ויקר

מקום ב׳ ימים. 7 אחר אלה הדברים אמ׳ לתלמידיו
מקום שמרטא באה אליו: 31 אז היהודים שהיו שהיו
מקום שיגלוהו בעבור שיתפשוהו: Tit,12 קפיטולו י״ב
מקום לכם. 3 ואם אהלוך להכין המקום. פעם אחרת אבא
מקום כי הרבה פעמים בא הרבה לשם עם תלמידיו. 3 אז
מקום שנקרא גאלבאטו. 14 והיה יום שישי ופסח היה
מקום הניחו ישו בשתי וערב. ועמו שנים אחרים אחד
מקום שישאוש נתלה קרוב מן העיר היה: והיה כתוב
מקום עצמו. 11 ומריאה עומדת מחוץ לקבר בוכה ובעוד
מקומינו ועמנו. 49 ואחד מהם ששמו קאיפש היה הגמון
מקופל 8 אז נכנס שם אותו תלמיד האהוב שבא ראשון
מקוצים תאנים. 17 וכל עץ טוב עושה פרי טוב. ועץ
מקוצים 18 והתחילו לתת לו שלום. השׂ׳ יושיעך מלך
מקוצים אין איש מלקט תאנים. ומסנה אין איש מלקט
מקוצים והניחוהו בראש ישו: וכסוהו בלבוש ארגמן 3
מקור. 35 שם היה שירוק. שם היה ראגב. שם היה
מקטני הדלים שלי גם לי לא עשיתם. 46 ואלו ילכו
מקיימים באמת שנביא הוא זואן. 33 [*] [*] ועונה
מקיימת כל אלה הדברים בלבה. 52 וישאוש מרבה
מקלל. 4 וכאשר ישוש משיח הכיר מחשבתם אמ׳ למה
מקללה וגידוף. כי אתה אדם ולא אל. ועושה אתה עצמך
מקללים אותו מניעים ראשם אומרים אתה היית אומר
מקללים תלמידיך. 40 ואמר להם אני אומר שאם הם
מקלליך אותו מניעין ראשן 40 [*]. אתהו שאומר
מקלליך אותו שישתוק. והוא עור ביותר צועק בן דוד
מקניהם. 9 והנה מלאך השׂ׳ נצב קרוב להם. ואור השׂ׳
מקצות הארץ לשמוע חכמת שלמה. והנה יש בכאן גדול
מקצת מן החכמים יודעי ספר והפרושים אומרים רבי
מקצת גרעינים נפלו בדרך ובאו מקצת עופות ואכלום.
מקצת עופות ואכלום. 5 ומקצת נפלו במקום אבנים שלא
מקצת אנשים אומרים שאתה הוא זואן טבול. ומקצת
מקצת מאלו שהם פה לא ימותו עד שיראו בן האלוה בא
מקצת אנשים שנולדים קשטראטש מבטן אמם. ומקצת הם
מקצת גרעינים נפלו קרוב לדרך ובאו עופות ואכלום.
מקצת מהפרושים ומקצת מאנשי אירודיש לתופשו על
מקצת עידי שקר נגדו. אומרים 58 אנחנו שמענו שאומ׳
מקצת נשים שבאו מרחוק להביטו. ובתוכם מריאה
מקצת מגידים לגלילבש ודמם ערב פילאט עם קרבנותם:
מקצת מהמתים ילכו להם הם יעשו תשובה. 31 ואברהם
מקצת שבוטחים בעצמם כמו צדיקים ומבזים האחרים. זה
מקצת מנשינו החרידונו שקודם היום היו בקבר 23 ולא
מקצת מכם הם שאינם מאמינים. כי ישאוש היודע
מקצת אומרים טוב הוא. ואחרים אינו. רק מרמה
מקצת מאחוזת העם בשומעם דבריו אומרים זהו נביא
מקצת מהפרושים זה האיש אינינו מהאל כי אינו שומר
מקצת מבני מבני ענק ר״ל גנטילש מאותן שעלו להתפלל
מקצת חשבו שיודוש שיודיש שהיה לו כיסין שיאמר לו
מקרבן. לא באתי לקרוא הצדיקים. רק בעד החטאים
מקרבן. שום עת אתם לא תענישו השוגגים. 8 כי בן
מקרה שבעודו הולך מצא ישאוש נגש ונענה מרוב עם.

Mt 22,10 ואספו כל הרעים והטובים ונתמלאו הנשואין
Lc 2,46 46 ביום השלישי מצאוהו במקדש יושב באמצעם
Lc 19,48 מצאו מה לעשות לו כי כל העם שומעין לו
Mt 7,5 להוציא הקיסם מעינו. והקורה בעיניך. 5
Mt 21,32 ילכו לפניכם במלכות השם. 32 כי זואן בא
Mc 2,13 משם בעבור לכת אחרת לים וכל העם בא והוא
Mc 12,14 אתה אינך שופט לפי הפנים של אדם אבל אתה
Lc 1,22 לדבר אליהם והכירו שמריאה ראתה בסימנין
Lc 24,23 23 ולא מצאו גוף ישאוש. ובאו אומרות שראו
Jn 2,18 18 אז ענו היהודים ואמרו אי זה אות אתה
Jn 5,20 שהוא עושה מלמד לו. ופעולות גדולות מאלו
Mc 13,22 שם לא תאמינו. 22 אז יקומו שקרנים נביאים
Mt 12,42 עם זאת האומה ותעניש אותה. כי היא באה
Mt 24,21 21 ואז תהיה צרה גדולה יותר שלא היתה
Mt 25,34 מאבי ותחזקו המלכות אותו שלכם מוכן
Lc 1,70 70 כאשר הגיד מפי קדושיו הנביאים שהם
Lc 2,52 מקיימת כל אלה הדברים בלבה. 52 וישאוש
Mt 24,12 כי השנאה תהיה יתירה על החמלה והרחמנות
Lc 4,41 משים עליהם ידיו ומרפאם. 41 ושדים יוצאים
Lc 12,7 ספורין לפני אל תיראו כי אתם שוים יותר
Lc 15,17 נותנין לו: 17 והוא אמ׳ בלבו כמה שכירים
Mt 22,35 היה להם שתיקה מיאוש שנאספו יחד. 35 ואחד
Mc 14,3 אשה אחת עם קַאפֶּסָא אל בשטרי מליאה אינגנט
Mt 26,7 אשה אחת עם קופסת אלא בשטרוס מליאה משיחה
Lc 21,5 5 ומקצת אומרים שהמקדש שיהיה מעוטר מאבני
Lc 7,2 מאד חולה עד שנטה למות ואותו עבד היה מאד
Jn 12,3 3 אז מריאה לקחה ליטרא אחת נירדי פישטיסי
Mc 16,1 ומריאה אם יקומו ושלומי קנו משיחה
Lc 7,38 הראש ונושקת רגלי ישו ומושחן עם משיחה
Mt 10,14 דבריכם צאו מהבית ומהעיר והסירו העפר
Lc 7,25 אבל אי זה עניינים יצאתם לראות איש מלובש
Lc 8,42 מקרה שבעודו הולך מצא ישאוש נגש ונענה
Lc 24,41 .[*] 41 [*] ועדיין אינם מאמינים. ותמהים
Jn 21,11 עלה באניה. והוציא בארץ הרשתות מלאים
Mt 1,20 אל תירא לקחת מרים אשתך כי מה שהרתה הרתה
Lc 2,26 ישראל ורוח הקדוש היה בו. 26 וקבל מענה
Lc 8,2 עמו הי״ב תלמידים 2 ומקצת נשים שנתרפאו
Lc 8,23 ישוש משיח היה ישן. ובאה סערה גדולה
Jn 3,6 6 מה שנולד מהבשר בשר הוא. ומה שנולד
Jn 3,8 אנה הוא בא או הולך. וכן הוא אדם שנולד
Jn 7,39 נחל מים חיים ירוצו מבטנו. 39 וזה אמרו
Mt 16,26 יאבד אותה בעדי. 26 מה יועיל לאדם אם הוא
Lc 1,78 בעבור חסד [*] שבהן פוקד אותנו. מי שהוא
Mt 12,35 טוב מאוצרו נותן דברים טובים. ואדם רע
Lc 6,45 אדם טוב מטוב אוצר לבו מגיד טוב. ואדם רע
Mc 9,48 לא נכבית. 48 כל אדם באש יתעלם וכל אדם
Mt 26,58 המקדש היו מקובצים. 58 ופירו נמשך אחריו
Mt 27,55 בן האלוה. 55 והיו שם רבות בנות שעומדות
Mc 5,6 צועק ומכה עצמו באבנים. 6 וכאשר ראה ישו
Mc 8,3 בביתם יתעלפו בדרך. כי אחרים מהם באו

מקרואים. 11 וראה אדם אחד שלא היו מלבוש ממלבושי
מקשיב אותם ושואלן. 47 וכל השומעין אותו מתמיהין
מקשיבין אליו: Tit,20 קפיטולו כ״א כפי לוקא 1
מראה עצמך כשר. השלך הקורה מעיניך. ואחר תבוא
מראה דרך משפט ולא האמנתם בו והחוטאים והזונות
מראה וילונים. 14 ועובר במקום אחד ראה לוי לרגליו
מראה דרך הש׳ באמיתות לכן אמור לנו חוייבנו לתת
מראה להם ועמד אלם 23 וכאשר השלים ימי עבודתו הלך
מראה מלאכים שאומרים שהוא חי. 24 ומקצתינו הלכו
מראה לנו שאתה עושה. 19 ענה ישאוש ואמ׳ להם תתירו
מראה אליו בעבור שלא תהיו תמהים. 21 כי כמו שהאב
מראים סימנים ונפלאות לדמות עוד אם איפשר עשות
מראש העולם לשמוע חכמת שלמה. ובכאן הוא יותר חכם
מראשית העולם עד עתה ועד הקץ. 22 ואם הש׳ לא יקצר
מראשית העולם עד הנה. 35 אני נרעבתי ואתם נתתם לי
מראשית העולם 71 שלום לנו משונאינו ומיד כל אותן
מרבה בחכמתו ובשנים ובחן אלהים ואנשים. Tit,3
מרבים. ותתקרר אהבת רבים. 13 אבל אותו שיתמיד עד
מרבים זועקים ואומרים אתה הוא משיח בן האלוה.
מרבים שעברו: 8 ואני אומ׳ כי כל האדם שמודה בי
מרבים באכילה בית אבי. ואני מת בכאן ברעב. 18
מרבני הדת שאל לישאוש מנסהו. אומר 36 רבי אי זה
מרגלי נרדי ושברה ושפכה המשיחה על ראשו. 4 והיו
מרגליות. ושפכה על ראשו בעוד שהוא אוכל בשולחן 8
מרגליות וממתנות. וישאוש אמ׳ 6 דברים אלו שאתם
מרגליי אליו. 3 וכאשר זה שמע ישאוש היה שם שלח לו
מרגליי מאד ומשחה רגלי ישוש. וכל הבית נתמלא ריח
מרגליית בעבור שתמשחו ישאוש 2 ובאו לבקר למחרת
מרגליית. 39 וכאשר הפרוש שזמנהו ראה זה חשב בעצמו
מרגליכם. 15 אמת אומר אני לכם שיותר עונש תסבול
מרוב בגדים. והנה אותן שנתלבשו במלבושים יקרים
מרוב עם. 43 והנה באה אשה אחת חולה משפיכות דמיה
מרוב שמחה גדולה. ואמר יש לכם אי זה דבר לאכול.
מרוב דג מספר מאה וחמשים ושלשה. ועם כל זה שהדגים
מרוח קדש. 21 ותלד בן יקרא שמו ישואש כי יושיע
מרוח הקדש שלא יראה מות עד שיראה ישאוש משיח בן
מרוח רעה ושאר חליים. ומריאה מקדלינא שגירש ממנה
מרוח ביאור שהאוניה נתמלאה מים ואובדים. 24 ונגשו
מרוח רוח הוא. 7 אל תתמה כי אני אומ׳ חוייב שתהיו
מרוח: 9 ענה נקודימון ואמ׳ לו איך באיפשר יהיו
מרוח הקדש שעתידין לקבל המאמינים בו כי עדיין לא
מרויח כל חללי עלמא. והנפש היא אבודה. ואי זה
מרום 79 והאיר אותם שיושבין בערפליות ובצלמות
מרוע אוצר נודר רע. 36 בעבור זה אומר אני לכם כי
מרוע אוצר לבבו מגיד רע כי מהשפעת הפה הלב מדבר.
מרוצח מתעלם: 49 טוב הוא המלח אבל אם המלח תפסק
מרחוק עד היכל קאיפש שר הכהנים ונכנס בפנים ויושב
מרחוק אותן שהלכו עם ישאוש דגליליאה ששרתו אותו.
מרחוק בא במרוצה והתפלל לו 7 אומר בקול גבוה. מה
מרחוק. 4 והתלמידים ענו מאי זה מאכל יוכלו לשבוע

Mc 11,13 יצא מבטניאה והיה לו רעב גדול. 13 וכאשר
Mc 14,54 מאותתים וזקני העם. 54 ופירו הולך אחריו
Mc 15,40 היה בן האל. 40 והיו שמה מקצת נשים שבאו
Lc 14,32 עשרים אלף בא אליו. 32 וזולת זה הוא עומד
Lc 16,23 נשאוהו ... 23 ... בצער ונגיסה. ... וראה
Lc 17,12 אחד באו אליו עשרה אנשים מצורעים שעומדים
Lc 18,13 משלי מכל הדברים שבידי. 13 והעולמיי עומד
Lc 22,54 בית סגן הכהנים. ופירו הולך אחריו
Lc 23,49 חזותיהם. 49 וכל אותן שמכירין אותו עמדו
Jn 1,7 שמו ג׳ואן 7 זה בא לעדות בעבור שיתן עדות
Jn 16,11 הולך אל האב. ומעתה לא תראו אותי 11 רק
Mt 15,32 ישראל. 32 וישואש קרא תלמידיו ואמ׳ אני
Lc 10,39 מריאה קבלו בתוך ביתה 39 והיה אחות ששמה
Lc 10,40 ויושבת ברגלי ישאוש משיח ושמעה דבריו 40
Lc 10,41 תאמר לו שיעזרני. 41 וענה האדון ואמר לה
Lc 10,41 לו שיעזרני. 41 וענה האדון ואמר לה מרטא
Jn 11,5 יתעלה בעד אותו חולי: 5 וישאוש אוהב מאד
Jn 11,21 אליו. ומריאה יושבת בבית. 21 אז אמרה
Mt 1,18 וכאשר אם ישואש משיח היתה ארוסה זאת היא
Mt 2,11 גדולה. 11 ויבאו בבית וימצאו הילד עם
Mt 27,56 דגליליאה ששרתו אותו. 56 ובתוכן היתה
Mt 27,61 אבן אחת גסה בפתח הקבר והלך לו. 61 והיתה
Mt 28,1 1 והראשון יום אחד שנקרא דוקמנגיי באה
Mt 28,1 שנקרא דוקמנגיי באה מריאה מקדלינא ואחרת
Mc 15,40 שמה מקצת נשים שבאו מרחוק להביטו. ובתוכם
Mc 16,1 קפיטולו י״ו כפי מארקו 1 וכאשר השבת עברה
Lc 1,27 ששמו יושאף הוא מבית דוד. והבתולה שמה
Lc 1,30 ההוא איך הוא. 30 והמלאך אמ׳ לה אל תיראי
Lc 1,38 שלא יהיה בלתי איפשרי לפני הש׳. 38 ואמרה
Lc 1,39 הש׳ יהיה לי עשוי כפי דבריך. [*] 39 וקמה
Lc 2,5 מהבית ומעם דוד 5 בעבור שישמע המצוה עם
Lc 2,6 ואשתו והיא הרה. 6 וכאשר היו שם ימי
Lc 2,16 עושה והראתיה לנו. 16 והלכו מהר ומצאו
Lc 2,21 נקרא בעד המלאך קודם שהנער היה בבטן אמו
Lc 2,22 בבטן אמו מריאה. 22 וכאשר נשלמו ימי טהרת
Lc 10,38 בעוד שהולכים נכנס במגדל אחד. ואשה ששמה
Lc 10,41 נמצאת ברוב עניינים אמת דבר אחד צריכה את
Jn 2,1 וביום השלישי נעשו נשואין בגליליאה והיתה
Jn 11,1 חולה אחד בשם נקרא לזריט מבטניאה ממגדול
Jn 11,2 ממגדול מריאה ומרטא אחיותיו 2 והיתה אותה
Jn 11,28 28 וכאשר אמרה אלה הדברים הלכה וקראה
Jn 11,31 שהיו שהיו אתה בבית ומנחמים אותה כשראו
Jn 11,45 ללכת. 45 אז רבים מהיהודים שבאו עם
Jn 12,3 משרת אותו. ולזרו אחד מן האוכלים. 3 אז
Jn 20,1 Tit,20 קפיטולו כ׳ כפי ש׳ יואן 1 שבת אחד
Jn 20,14 מזה ולא ידעתי אנה הניחוהו. 14 וכאשר
Jn 20,16 הנחתו ואנכי אשאנו אלי. 16 וישאוש אמ׳ לה
Mt 25,20 אותו שקבל חמשה בישנטש ונתן לו עו׳ ה׳
Mt 25,20 אדוניו ה׳ בישנטאש הפקדת לי הא לך עוד ה׳
Mt 1,16 הוליד יקוף. 16 יקוף הוליד יושאף ארוס

מרחוק ראה תאנה רואה עלין. הלך לראות אם ימצא
מרחוק עד היכל אחד מהכהן הגדול. והיה יושב לפני
מרחוק להביטו. ובתוכם מריאה מקדלינא ומריאה אם
מרחוק שולח שלוחיו להשתדל עם דברי שלום. 33 כן כל
מרחוק ול.. במקומו. 24 וצעק . .. אברהם חמול עלי
מרחוק 13 וצועקים רם ישאוש חמול עלינו 14 וכאשר
מרחוק ולא רצה לשאת עיניו לשמים אבל מכה את חזהו.
מרחוק. 55 וכאשר הדליקו האש באמצעם והם עומדים
מרחוק. וכל הנשים שבאו אחריו מגלליאה רואות אלו
מרחוק. [*] 8 [*] 9 הוא היה אמיתות נר והוא האיר
מרחוק. כי שר זה העולם כבר נדון. 12 עוד יש לי
מרחם העם באשר הוא עמד שלשה ימים ואין להם לאכול
מרטא ויושבת ברגלי ישאוש משיח ושמעה דבריו 40
מרטא מתחזקת לטרוח במה שצריך לו [*]. [*] לכן
מרטא מרטא חרוצה נמצאת ברוב עניינים אמת דבר אחד
מרטא חרוצה נמצאת ברוב עניינים אמת דבר אחד צריכה
מרטא ומריאה אחותה. 6 אז כששמע שלאזריט היה חולה.
מרטא לישאוש אדון אם לשעבר היית פה אחי לא היה
מריאה ויוסף טרם התחברם היא הרתה מהקדש רוח. 19
מריאה אמו וישתחוו לפניו ויפתחו אוצרותיהם ויתנו
מריאה מקדלינא אם יקומו ויושאף ואם בני זאבדיב:
מריאה מקדלינא ומריא אחרת יושבת נגד הקבר. 62
מריאה מקדלינא ואחרת מריאה ראו הקבר 2 והנה היה
מריאה ראו הקבר 2 והנה היה עשוי ארץ רעשה מאד
מריאה מקדלינא ומריאה אם יקומו קטן ומישף ואם
מריאה מקדלינא ומריאה אם יקומו ושלומי קנו משיחה
מריאה. 28 וכאשר המלאך נכנס לבתולה אמ׳ לה הש׳
מריאה כי את מצאת חן בעיני הש׳. 31 תדעי כִּי אַתְּ
מריאה הנה פה שפחת הש׳ יהיה לי עשוי כפי דבריך.
מריאה משם באותן הימים הלכה מהרה בהרים בעיר
מריאה ארוסתו ואשתו והיא הרה. 6 וכאשר היו שם ימי
מריאה מלאו ללדת 7 וילדה שם בנו ראשון נולד.
מריאה ויושף והנער מונח באבוס הבהמות. 17 והנה הם
מריאה. 22 וכאשר נשלמו ימי טהרת מריאה כדת משה
מריאה כדת משה נשאו הנער בירושלם בעבור שידרו לשם
מריאה קבלו בתוך ביתה 39 והיה אחות ששמה מרטא
מריאה בחרת החלק היותר טוב אשר לא יגזלוהו לה:
מריאה אם ישאוש שם 2 וישאוש נקרא עם תלמידיו
מריאה ומרטא אחיותיו 2 והיתה אותה מריאה שמשחה
מריאה שמשחה ישוש משיח במשיחה וקנחה רגליו בשערות
מריאה [*] [*] 29 ותכף ששמעה קמה מהרה והלכה אליו
מריאה שקמתה מהר ויצאה הלכו אחריה אומרים לקבר
מריאה וראו אותן הדברים שעשה האמינו בו. 46 ומקצת
מריאה לקחה ליטרא אחת נירדי פישטיסי מרגליי מאד
מריאה מגדלינא באה בבקר לקבר ועד לילה ראתה אבן
מריאה מגדלינא אמרה דברים אלו נהפכה וראתה ישאוש
מריאה והיא נהפכה. ואמרה לו רבי שר״ל מאישטרו. 17
מריוח. ואמ׳ אל אדוניו ה׳ בישנטאש הפקדת לי הא לך
מריוח. 21 ואמ׳ האדון עבד טוב ונאמן כי על מעט
מרים שממנה נולד ישאוש שקרוי משיח: קפיטולו ב׳

Mt 1,20 בחלום אמר יושאף בן דויט אל תירא לקחת **מרים** אשתך כי מה שהרתה הרתה מרוח קדש. 21 ותלד בן
Jn 7,12 כי מקצת אומרים טוב הוא. ואחרים אינו. רק **מרמה** העמים. 13 אבל אחד מהם אינו מדבר ממנו בגלוי
Jn 10,9 ויהיה נכנס נושע יהיה ויבא ויצא וימצא **מרעה** . 10 הגנב לא בא אם לא בעבור שימצא לגנוב
Mt 18,28 28 וכאשר אותו עבד היה יוצא לחוץ מצא אחד **מרעיו** שחייב לו מאה פשוטים ומחזיק בו ומחניקו
Mt 4,24 [*] משונים משוטנים וירחיים ונעולים והיה **מרפא** אותם 25 והיה הולך אחריו עם רב מארץ גליליאה
Mc 3,10 העם הולכים אחריו. 10 העם החולים שהוא **מרפא** רוצים לנגעו. 11 והמשוטנים שרואים אותו כרעו
Mc 3,22 שהוא משוטן ומכח בעל זבוק שר השטנים **מרפא** המושטנים. 23 וישו קראם ואמר להם משלים. איך
Mc 9,37 זואן אליו ואמר אנחנו רואים אדם אחד שהיה **מרפא** המשוטנים בשמך ואינו מחבורתינו ובעבור זה
Lc 4,23 להם אמת הוא. אתם תאמרו זאת התמונה. רופא **מרפא** עצמו. רוב דברים ששמענו עשה בכפר נחום עושה
Jn 12,40 יראו בעינים ויבינו בלב ויתבוננו ואני **מרפא** אותם 41 אלה הדברים אמ׳ ישעיה הנביא. כאשר
Jn 10,16 מכיר האב. ומשים נפשי. 16 וצאן אחר שאינן **מרפת** זה והכרח הוא שאנהג אותם ויכירו קולי ויעשה
Lc 2,14 14 עלוי יהיה לאל ובארץ שלום לאנשים **מרצון** טוב. 15 וכאשר נסעו המלאכים מהם עולים
Jn 1,13 13 שאינן ילודי דם. זאת לדעת מחטאות ולא **מרצון** בשר. ולא מרצון אדם אבל הם נולדים מרצון
Jn 1,13 דם. זאת לדעת מחטאות ולא מרצון בשר. ולא **מרצון** אדם אבל הם נולדים מרצון האל. 14 וכן האל
Jn 1,13 מרצון בשר. ולא מרצון אדם אבל הם נולדים **מרצון** האל. 14 וכן האל נעשה בשר וישכון בכם. ואנו
Mt Prol,20 כי הוא דבר ראשונה מתולדות ישו משיח .. **מרקו** יש לו צורת אריה. כי דבר מהתחיה .. לוקא יש
Mt 10,8 דורשים 7 ואומרים שמלכות שמימיי מתקרב. 8 **מרקו** החלאים. החיו המתים: טהרו המצורעים. בעבור
Mc Prol,1 תם נשלמה אגרת שי׳ מתיב תלמיד ומגיד: **מרקו** מגיד נבחר מהאל ובן ש׳ פירו בעבור שכילה
Mc 1,Tit שנותן גדול: Tit,1 קפיטולו ראשון כפי שי׳ **מרקו** 1 זהו האונגליאו מישאוש משיח בן האלוה 2 כמו
Mc 2,Tit מכל הצדדין: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי שי׳ **מרקו** 1 ואחרת פעם נכנס בכפר נחום אחר ימים אחדים
Mc 8,Tit והחרשים שמוע: Tit,8 קפיטולו ח׳ כפי שן **מרקו** 1 ובאותן פעמים אחרות נתאספו רוב חיל עם
Mc 10,Tit עמכם שלום: Tit,10 קפיטולו עשירי כפי שן **מרקו:** 1 וישאוש נסע משם ובא עד ארץ גודיאה אחר
Mc 11,Tit אחריו בדרך: Tit,11 קפיטולו י״א כפי שן **מרקו** 1 וכאשר נגש בירושלם בהר הזתים. שלח שני
Mc 12,Tit אלה הדברים: Tit,12 קפיטולו י״ב כפי שן **מרקו** 1 והתחילם לדבר דמיונות. ואמ׳ אדם אחד נטע
Mc 15,Tit והתחיל לכרות: Tit,15 קפיטולו ט״ו כפי שן **מרקו:** 1 ובקר בקר נתאספו לעצה גדולי הכהנים
Mc Expl ונחתם פה תמו קפיטולי מתיאו נ״ד וקפיטולי **מרקו** י״ו: לוקא לפי התולדת היה מסיריאה וישב
Mt 21,14 וקרבו אליו העורים והפסחים אל המקדש והוא **מרקם.** 15 וכאשר סגני הכהנים וחכמי הדת ראו
Lc 8,3 ושושאמה. ושאר רבות בנות ששרתו ישאוש **מרשותן.** 4 ועמים רבים נאספו ובאו לו מן הערים
Mc 15,47 מקדלינא ומריאה אם יקומו ושלומי קנו **מש** יוסף מביטות היכן מניחין גוף ישו: Tit,16
Mc 11,16 והפך מלמעלה למטה. 16 ולא עזב נשוא אי זה **משא** במקדש 17 ומלמדם ואומ׳ להם אינו כתוב שבית
Mt 16,6 שכחו לקחת לחמם. 6 והוא אמר להם השמרו **משאור** הצדוקים ופרושים. 7 והם חשבו בקרבם אומרים
Mt 16,11 אומר מהפת. אבל אני אומר לכם שתשמרו **משאור** הצדוקים והפרושים. 12 ואז הבינו שאינינו
Mt 16,12 והפרושים. 12 ואז הבינו שאינינו אומר **משאור** הבית רק מלימוד הפרושים והצדוקים. 13
Mc 8,15 לחם אחד 15 והוא מזהירם אומר ראו השמרו **משאור** הפרושים ואירודיש: 16 והם כחושבים אמ׳ אחד
Jn 8,32 תהיו תלמידי 32 ותכירו האמת. ואמת תמלא **משאלותיכם:** 33 אז אמרו לו אנחנו זרע אברהם.
Mt 23,4 אומרים ואינם עושים. 4 הם מעמיסים כובד **משאת** לעמים שאין יכולים לישא והם אין רוצים הגיעם
Lc 18,43 תושיע לך 43 ומיד ראה. והלך אחרי ישו **משבח** לשם וכאשר כל העם ראה זה נתנו שבח לאל: Lc
Jn 8,53 גדול מאברהם אבינו שמת והנביאים שמתו. מי **משבח** אותך במעלות אלו כי אם אתה בעצמך: 54 ענה
Jn 8,54 כי אם אתה בעצמך: 54 ענה ישאוש אם אני **משבח** ומעלה עצמי מעלתי אינה דבר. אבי הוא הנותן
Lc 24,53 בירושלם בגודל שמחה 53 והיו במקדש בכל עת **משבחים** ומברכים השם׳: Expl ת״ם Tit,1 קפיטולו
Lc 1,46 יהיו נשלמים בך. 46 ומריאה אמרה נשמתי **משבחת** ומעלה האל 47 ורוחי שמח באל שהוא שלומי 48
Lc 2,36 תהיו מפורסמות. 36 ובת אחת משמואל היתה **משבט** אשר. והיתה קרוב לארישיאה. והיתה באה בימים.
Mt 26,63 63 וישו שותק. ושר הכהנים אמר אליו אני **משביעך** באל חי שתאמר לנו אם אתה משיח בן אל חי 64
Mc 5,7 לך עשות ישאוש ממני בן האלוה עליון אני **משביעך** באל חי שלא תצערני 8 ואמר אליו ישאוש צא
Lc 5,37 יין חדש בנאד ישן. כי אם יעשהו היין חדש **משבר** הנאדות הישנים והנאדות אובדין והיין נשפך.
Mc 5,4 להחזיקו בשלשלאות ולא בברזלים 4 כי תמיד **משברם.** ואינם יכולים להשקיטו. 5 אבל היה עומד
Lc 6,6 בן האדם. ועוד מהשבת. 6 ונעשה היה עוד **משבת** אחת שנכנס בבית הכנסת ומלמד. והיה שם אדם
Mt 17,3 כשמש ושמלתו היתה כמו שלג. 3 ויראו אליו **משה** ואליהו מדברים עמו. 4 ואמ׳ פירו אל ישאוש
Mt 19,7 לאדם להפריד מה שהאל חִבֵּר. 7 והם אמרו **משה** צוה שאדם יתן לה ספר כריתות ואותה יעזוב. 8
Mt 19,8 לה ספר כריתות ואותה יעזוב. 8 וישוש אמר **משה** הודה לכם שתעזבו נשותיכם בעבור קושי לבבכם.

Mt 22,24 קרבו אליו הצדוקים ושאלוהו. 24 אמרו רבי **משה** אמר אם אחד ימות בלא בנים שאחיו יקח אשתו
Mt 23,2 אומרים 2 המאותתים והפרושים עלו בקתדרא **משה.** 3 כל מה שיאמרו לכם תשמרו ותעשו. אבל לא
Mc 7,10 מצות הש׳ למען שמור מנהגותיכם. 10 כאשר **משה** אמ׳ כבד את אביך ואת אמך. ואשר יקלל אביו
Mc 9,3 אדם יכול לעשות בהם על פני האדמה 3 ונראו **משה** ואליהו ומדברים עם ישו. 4 וענה פיר לישאוש
Mc 10,3 אשתו. 3 וישוש ענה ואמ׳ להם. מה צוה לכם **משה.** 4 והם אמרו משה התיר שאדם יכתוב לה ספר
Mc 10,4 ואמ׳ להם. מה צוה לכם משה. 4 והם אמרו **משה** התיר שאדם יכתוב לה ספר כריתות ושיניחנה: 5
Mc 12,19 לא תהיה תחייה. וישאלוהו לאמר 19 רבי **משה** כתב לנו אומ׳ שאם אח מאי זה איש ימות ויניח
Mc 12,26 האל. 26 ומהמתים שיקומו לא קראתם בספר **משה** כאשר נראה לו האל בסנה אומר אני אלוהי אברהם
Lc 2,22 22 וכאשר נשלמו ימי טהרת מריאה כדת **משה** נשאו הנער בירושלם בעבור שידרו לשם 23 כפי מה
Lc 2,39 פדיון ישראל: 39 וכאשר סיימו כל דברי דת **משה** חזרו בגלליאה בעיר נזורט 40 והנער ישאוש גדל
Lc 9,30 30 והנה שני אנשים מדברים עמו. והם **משה** ואליהו. 32-31 [*] 33 ובא פירו ואמ׳ לישו.
Lc 16,29 המקום הזה 29 ואברהם אמר לו. להם הוא הוא **משה** והנביאים וישמעו אותם. 30 והוא אמר לא אב
Lc 16,31 תשובה. 31 ואברהם אמ׳ לא אם לא ישמעו **משה** והנביאים ואם אחד מהנביאים יתוור חי לא
Lc 20,28 בתחיית המתים קרבו אליו ושאלוהו. 28 רבי. **משה** כתב לנו איש שיהיה לו אשה אם ימות בלא בנים
Lc 20,37 37 ואותן מתים שיחיו. למדהו והראהו **משה.** כי האל אמ׳ לו בסנה אני אלהי אברהם אלהי
Lc 24,44 הוא שכל הדברים יהיו נשלמים הכתובים בדת **משה** ובנביאים ובמזמורים שנאמרו עלי: 45 אז פתח
Jn 1,17 חן. ובעבורו החן. 17 כי הדת נתנה בעד **משה.** אבל חן ואמת היא נעשית בעד ישאוש משיח. 18
Jn 1,45 ישוש בן יוסף נזוריט. אותו הוא שממנו כתב **משה** בדת ובנביאים: 46 ואמ׳ לו נתנאל בנזוריט.
Jn 5,45 המלשין אתכם. האב האחד הוא המלשין. והוא **משה** שבו היא תקותכם. 46 ואם תאמינו במשה תאמינו
Jn 6,32 להם ישאוש. אמת אני אומר לכם לא נתן לכם **משה** לחם שמים. אבל אבי נתן לכם פת אמתי מן השמים.
Jn 7,19 הוא זרע אמיתי אין בו. 19 לא נתן לכם **משה** הדת: ואחד מכם אינו ממעט ומחסר הדת. 20 למה
Jn 7,22 אחת וכולכם תמהים 22 בעבור זה: נתן לכם **משה** ברית מילה לא שאותו דבר היה ממשה רק מהאבות.
Jn 7,23 בברית מלח בשבת ואינו מתירא עצמו. דת **משה** מאבד: למה אתם כועסים נגדי כי רפאתי כל אדם
Jn 8,5 4 ואמרו לו זאת האשה נתפשה בניאוף. 5 ודת **משה** צותה לנו שתהיה נידונה בסקילה. ואתה מה אומר
Jn 9,28 להיות תלמידיו. 28 [*] [*] אנחנו תלמידי **משה** אנו. 29 אנחנו יודעים שהאל דבר עם משה. ולא
Jn 9,29 משה אנו. 29 אנחנו יודעים שהאל דבר עם **משה.** ולא ידענו זה מאין הוא: 30 ענה אותו האיש
Mt 9,32 היו מוצאים משם הם נהגו לו אדם אחד אלם **משוטן** 33 וכאשר ראהו יאשוש משיח גרש השטן והאלם
Mt 12,22 21 ובשמו האיים יחילו. 22 ואז שלחו לו **משוטן** אחד עור ואלם ומרקו באופן שדבר וראה. 23
Mc 3,22 22 וחכמי הדת שבאו מירושלם אומרים שהוא **משוטן** ומכח בעל זבוק שר השטנים מרפא המושטנים. 23
Mc 3,30 ראוי למיתה נפשיית נצחיית. 30 כי הם אמרו **משוטן** הוא. 31 ובאה האם וקרוביו ועמדו בחוץ ורצו
Lc 7,33 בא לא אכל לחם ולא שתה מים ואמרתם שהוא **משוטן** 34 בא מן האדם אוכל ושותה ואתם אומרים הנה
Mt 4,24 ומרפא כל החוליים [*] 24 [*] משונים **משוטנים** וירחיים ונעולים והיה מרפא אותם 25 והיה
Mt 8,16 וקמה ושרת אותו 16 ובערב שלחו אל ישואש **משוטנים** והושיעם בדברו. וכל החולים 17 בעבור
Mt 10,25 אם הם אמרו וכנו אדוניהם אזבל זאבוק הם **משוטנים.** כמה וכמה המורגלים: 26 לכן לא תיראום.
Mt 26,47 בא ועמו רב חיל עם סכינים ועם עצים **משולחים** מצד שרי הכהנים ובעד זקני העם. 48 ואותו
Mt 15,27 אמת היא שהגורים אוכלים פירורים הנופלים **משולחן** אדוניהם. 28 אז ישאוש ענה ואמ׳ אשה גדולה
Lc 16,21 מוכה .. 21 .. לשבוע מפירורין הנופלים **משולחן** העשיר ואינו נותן לו והכלבים באים תופסים
Mt 24,15 העמים. ואז יבא הקץ. 15 וכאשר תראו שקוץ **משומם** שנ׳ בדניאל נביא עומד במקום הקדש אותו
Lc 1,71 הנביאים שהם מראשית העולם 71 שלום לנו **משונאינו** ומיד כל אותן שהקציפונו. 72 לעשות חסד
Mt 17,2 אחיו. ואחר העלם אל הר אחד מאד גבוה 2 **משונה** הצורה לפניהם ותמונת פניו מאירה כשמש
Mt 4,24 השמימיי ומרפא כל החוליים [*] 24 [*] **משונים** משוטנים וירחיים ונעולים והיה מרפא אותם
Lc 2,51 שאמ׳ להם 51 וירד עמהם ובאו בואזריק והיה **משועבד** להם. ואמו מקיימת כל אלה הדברים בלבה. 52
Lc 10,17 בשמחה. ואומרים אדון השטנים עדיין הם **משועבדים** לנו בשמך. 18 ואמר להם אני [*] שטן יורד
Lc 10,20 ושום דבר לא יזככם. 20 אך אל תשמחו כי הם **משועבדים** לכם. רק כי שמכם כתוב בשמים. 21 ובאותה
Lc 14,2 בשבת והנם מביטים אותו. 2 והנה איש אחד **משוקה** היה לפניו. 3 וישאוש ענה ואמ׳ לחכמי הדת
Lc 4,18 שכתו׳ בו 18 רוח אלהי׳ עלי. ובעבור זה **משח** אותי ושלחני לעניים להגיד 19 ולרפא נשברי לב
Lc 7,46 רגלי. 46 אתה לא משחת ראשי בשמן. וזאת **משחה** רגלי במשיחה. 47 ובעבור זה אני אומ׳ לך כי
Lc 7,46 וזו לא פסקה מנישוק רגלי. 46 אתה לא **משחת** ראשי בשמן. וזאת משחה רגלי במשיחה. 47
Mt 27,59 ויושאף לקח גוף ישאוש ועטפו בבגד אחד של **משי** נקי 60 והניחו בקברו שהוא חדש מאבן חצובה.
Lc 23,53 סילק גוף ישו משיח מהשתי וערב עטפו בבגד **משי** ושמהו בקבר אחד חדש מצוייר ששם לא היה איש

Lc 6,48 דומה: 48 דומה הוא לאדם שבונה בית שעמוק **משיב** היסוד על האבן. וכאשר נעשה גודל השפעת מים
Jn 19,10 לא ענה לו. 10 אז אמ׳ לו פילאטו אינך **משיב** לי. אינך יודע שבידי הוא להמיתך ולתלותך. 11
Mt 27,24 תלוהו. 24 וכאשר פילאט ראה ששום דבר אינו **משיג** אבל צועקים עוד. לקח מים ונטל ידיו לפני העם
Mt 11,12 [*] 12 [*] נכנס אדם בדוחק. והחוקים **משיגים** אותו בחזקה 13 כי כל הנביאים והדת עד זואן
Mt Prol,20 צורת אדם. כי הוא דבר ראשונה מתולדות ישו **משיח** .. מרקו יש לו צורת אריה. כי דבר מהתחיה ..
Mt Prol,25 כתב דמות השבועות מענייני האלהות ישואש **משיח** שממנו הם מדברים. אדם היה. איש נולד מבתולה.
Mt 1,1 ראשון כפי שי׳ מתיאו 1 זה ספר תולדות **משיח** בן דויט בן אבראם. 2 אבראם הוליד ישאק. ישאק
Mt 1,16 יושאף ארוס מרים שממנה נולד ישאוש שקרוי **משיח:** קפיטולו ב׳ כפי מתיאו 17 אם כן כל תולדות
Mt 1,18 בבל עד ישוש י״ד. 18 ותולדות ישואש **משיח** היתה זאת. וכאשר אם ישואש משיח היתה ארוסה
Mt 1,18 ישואש משיח היתה זאת. וכאשר אם ישואש **משיח** היתה ארוסה זאת היא מריאה ויוסף טרם התחברם
Mt 3,16 כל יושר אז הטבילו זואן. 16 ותכף שישואש **משיח** היה טובל ויצא מן המים נפתחו השמים והקדוש
Mt 4,1 Tit,4 קפיטולו ז׳ כפי מתיאו 1 אז ישואש **משיח** מוצא במדבר בעד הקדש רוח בעבור היותו מנוסה
Mt 4,23 עמו: קפיטולו י׳ כפי מתיאו 23 ישואש **משיח** היה מחפש כל ארץ גלילאה דורש בבתי כנסיותיהם
Mt 5,1 Tit,5 קפיטולו י״א כפי מתיאו 1 ישואש **משיח** מביט העם עולים אל ההר וכאשר נתיישב קרבו
Mt 5,13 י״ב כפי מתיאו 13 והיה עשוי בעוד שישוש **משיח** אמר אל תלמידיו אתם מוסר העולם והמוסר נפסק
Mt 5,17 קפיטולי י״ג כפי מתיאו 17 עוד אמר ישואש **משיח** לתלמידיו אל תחשבו שבאתי להרוס התורה
Mt 5,31 קפיטולו י״ו כפי מתיאו 31 עוד אמר ישאוש **משיח** לתלמידיו התורה אומרת המגרש אשתו יתן לה ספר
Mt 6,2 קפיטולו י״ח כפי מתיאו 2 עוד אמר ישואש **משיח** לתלמידיו כשתעשו צדקה אל תעשו הרעשה כמו
Mt 6,5 קפיטולו י״ט כפי מתיאו 5 עוד אמר ישואש **משיח** לתלמידיו כאשר תתפללו לא תעשו כמעשה הרמאים
Mt 6,19 עשרים כפי מתיאו 19 עוד אמ׳ ישואש **משיח** לתלמידיו לא תאספו האוצרות בתוך העמקים
Mt 7,1 קפיטולו כ״א כפי מתיאו 1 עוד אמ׳ ישואש **משיח** אל תלמידיו. אל תדינו ואל תהיו נדונים. 2 כי
Mt 7,6 אחיך: קפיטולי כ״ב כפי מתיאו 6 אמ׳ ישאוש **משיח** לתלמידיו. לא תדברו בכתיבות הקדושות לפני
Mt 7,13 קפיטולי כ״ג כפי מתיאו 13 אמר ישאוש **משיח** אל תלמידיו הכנסו בעד פתח הצר כי רחב הוא
Mt 7,21 קפיטולו כ״ג כפי מתיאו 21 עו׳ אמר ישאוש **משיח** לתלמידיו כל אותן שיקראוני אדון לא יכנסו
Mt 7,28 ונחלים והפילוה בכבדות. 28 וכאשר ישוש **משיח** אמ׳ אלו הדברים העם היו תמהים ממוסרו 29
Mt 8,3 אם אתה חפץ אתה יכול לטהרני. 3 וישוש **משיח** פשט ידיו ונגעו ואמר אני רוצה לטהרך ותכף
Mt 8,4 ותכף היה טהור מהצרעת. 4 ואמ׳ ישואש **משיח** השמר אל תאמר לשום אדם. אבל לך והראה אל
Mt 8,5 קפיטולו כ״ה כפי מתיאו 5 וכאשר ישואש **משיח** היה נכנס בכפר נחום. בא אחד שר גדול אליו 6
Mt 8,7 מחולי גדול והוא נטול 7 ואמ׳ לו ישואש **משיח** אני אלך וארפאהו לך. 8 ענה אותו השר ואמ׳
Mt 8,10 בא. ולעבדי עשו זה והנם עושים. 10 וישואש **משיח** שמע זה השר ועמד נפלא. ואמר לאותן שהיו עמו.
Mt 8,13 ושם יהיה בכי ורעדה מהאל. 13 וישואש **משיח** אמ׳ לאותו שר לך וכמו שהיא אמונתך יהיה
Mt 8,14 קפיטולו כ״ו כפי מתיאו 14 וכאשר ישואש **משיח** היה בא בבית שי׳ פירו מצא חמות שי׳ פירו
Mt 8,22 אדון והניחני ראשונה קבור אבי 22 וישואש **משיח** אמר לו לך אתי והניח המת לקבור אל האחר:
Mt 8,29 אומר מה לך לעשות ממני בן דוד ישאוש **משיח.** באת לפני קודם זמן בעבורי לגרש. 30 וקרוב
Mt 8,32 מכאן. שימנו באותן חזירים 32 וישאוש **משיח** אמ׳ להם לכו. והשטנים יצאו מן האדם ונכנסו
Mt 8,34 מהמשוטן. 34 אז כל העיר יצא אל ישואש **משיח.** וכאשר ראוהו חלו פניו שיצא מעמהם: Tit,9
Mt 9,1 קפיטולי כ״ט כפי שי׳ מתיאו 1 אז ישאוש **משיח** עבר עם הספינה ובא בעירו 2 ונדרו לו אדם אחד
Mt 9,2 לו אדם אחד נטול שוכב במטתו. וישאוש **משיח** רואה אמונתם אמ׳ לנטול בן יהיה לך אמונה בשם
Mt 9,4 אמרו בקרבם זה מקלל. 4 וכאשר ישוש **משיח** הכיר מחשבתם אמ׳ למה חשבתם רע בלבבכם. 5 מהו
Mt 9,9 קפיטולי ל׳ כפי שאן מתיאו 9 וכאשר ישאוש **משיח** נסע משם ראה אדם אחד שיושב בשלחן חלפני שהיה
Mt 9,10 חטאים מפורסמים באו והיו יושבים עם ישוש **משיח** ותלמידיו 11 והפרושים שראו אמרו לתלמידים
Mt 9,12 מלמדכם עם חטאים המפורסמים. 12 וישוש **משיח** כאשר שמע אלו הדברים אמר להם הבריאים אינם
Mt 9,14 רק בעד החטאים לענוש. 14 אז באו אל ישואש **משיח** תלמידיו של זואן אומרים למה אין מתענין
Mt 9,15 מתענין תלמידיך כמונו והפרושים. 15 וישוש **משיח** אמ׳ להם מה ארוס בעוד שהוא חי אין יכולין
Mt 9,27 ל״א כפי מתיאו 27 ונעשה בעוד שישוש **משיח** יוצא מאותו מקום שני עורים נמשכים אחריו
Mt 9,28 וכאשר בא אל הבית באו העורים אליו. וישו **משיח** אמ׳ להם אתם מאמינים שאוכל להחזיר לכם
Mt 9,29 לכם הראות. והם ענו הן גביר: 29 וישוש **משיח** נגע עיניהם ואמ׳ להם כפי אמונתכם יעשה. 30
Mt 9,30 להם כפי אמונתכם יעשה. 30 [*] ותכף ישוש **משיח** צוה לאמר השמרו שלא תגידוהו לשום אדם: 31
Mt 9,33 אדם אחד אלם משוטן 33 וכאשר ראהו יאשוש **משיח** גרש השטן והאלם דבר. והעמים תמהו אומרי׳
Mt 9,35 אומרי׳ הוא מגרש השדים בכח השטן. 35 וישו **משיח** מחפש העירות והמגדלים דורש מלכות שמימיי

Mt 10,1 קפיטולו ל״ב כפי מתיאו 1 ועשוי היה שישוש **משיח** קרא ל״ב תלמידים ונתן להם יכולת לרפאת
Mt 10,5 קאעיב:יודש שמסרו. 5 אלה י״ב שלח ישוש **משיח** וצום ואמר להם אל תכנסו בארץ הנפילים. אל
Mt 10,34 קפיטולו ל״ד כפי מתיאו 34 עוד אמר ישאוש **משיח** לתלמידיו אל תחשבו שאני באתי לשום שלום
Mt 11,1 קפיטולו ל״ה כפי מתיאו 1 וכאשר ישאוש **משיח** השלים אלה הדברים הוא צוה לתלמידיו שילכו
Mt 11,7 יהיה משקנדליזאט בי. 7 וכאשר הלכו ישאוש **משיח** התחיל לאמר אל עם ג׳ואן. למה יצאתם רואות
Mt 11,20 ל״ו כפי מתיאו: 20 אז התחיל ישאוש **משיח** להיותו גוער בעיירות באותן שהוא עושה פלאות
Mt 11,25 ל״ז כפי מתיאו 25 אז באותו עת ישאוש **משיח** אמר מחולל תהיה אב בורא שמים וארץ. כי אתה
Mt 16,16 ממני. 16 וענה שימון פירו ואמר אתה הוא **משיח** בן אל חי. 17 וישו ענה ואמ׳ אליו אשריך
Mt 16,20 שלא יגידוהו לשום אדם שהוא ישאוש **משיח.** 21 ומיום ההוא והלאה התחיל לפרסם לתלמידיו
Mt 21,10 מהולל תהיה בשמים: 10 וכאשר ישאוש **משיח** נכנס בירושלם כל העיר היתה מוקמת אומרים מי
Mt 22,42 אותם שהיו נאספים. 42 ולכן לכם מה דומה **משיח** ממי יהיה בן. אמרו מדוד. 43 אמ׳ ישאוש ואיך
Mt 23,10 10 לא תחפצו נקראים רבנים. כי ישאוש **משיח** רב 11 אותו שהוא גדול בתוככם יהיה משרתכם.
Mt 24,5 אתכם 5 כי רבים יבאו בשמי. אומ׳ אני הוא **משיח** ורבים אנשים יונו. 6 אתם תשמעו מלחמות והסעת
Mt 24,23 23 ואז אם איש יאמר לכם בזה המקום הוא **משיח** או שם. לא תאמינו. 24 רבים שקרנים יקומו
Mt 26,63 אליו אני משביעך באל חי שתאמר לנו אם אתה **משיח** בן אל חי 64 וישאוש אמ׳ אליו אתה אומר.
Mt 27,17 אתם רוצים שאניח לכם בראבן או ישו שאמור **משיח** 18 כי הוא יודע שבעבור הנאה מוסרים אותו
Mt 27,22 22 ופילאט אמ׳ אז ומה אעשה מישו האמור **משיח.** 23 והכל אמרו יהי מונח בשתי וערב. ופילאט
Mc Prol,4 לוי מבונן כתב האונגליאו ממשפחת ישאוש **משיח** מדבר מהלב. בהתחלה דבר מהנבואה מהקול שקורא
Mc Prol,7 בן זכריה שליח הש׳ מלמד ההתבשרות מישאוש **משיח** בעד ההריון קדש רוח בהתחלת האיונגליאו בעבור
Mc Prol,10 בעבור שיקרא התחלת ההתבשרות מישאוש **משיח** ואחר כתב האינגליאו מָתְחִיל מטבילת ישאוש משיח
Mc Prol,11 ואחר כתב האינגליאו מָתְחִיל מטבילת ישאוש **משיח** ולא דבר מההתבשרות מאד מאותה שאחרים דברו.
Mc Prol,22 בסדר דבריו האונגליאו ממוסרם בגוף ישאוש **משיח.** וכאשר תמצא רוצים שהאדם יבינהו. למען שאדם
Mc 1,1 כפי שי׳ מרקו 1 זהו האונגליאו מישאוש **משיח** בן האלוה 2 כמו כן שהוא כתוב בישעיה נביא
Mc 5,27 שאינה מוצאה. 27 וכאשר שמעה שישאוש **משיח** בא בין העם נכנסה ונגעה אחורי מלבושיו 28 כי
Mc 8,29 אומרים ממני. מי אני. וענה פירו ואמר אתה **משיח.** 30 בעבור זה הוא צוה שלא יפרסמהו. 31 אומר
Mc 13,21 הימים. 21 ואז אם איזה איש יאמר לכם הנה **משיח** פה הנה משיח שם לא תאמינו. 22 אז יקומו
Mc 13,21 אם איזה איש יאמר לכם הנה משיח פה הנה **משיח** שם לא תאמינו. 22 אז יקומו שקרנים נביאים
Mc 14,61 אחרת הכהן הגדול הגדול שאלו אמר אתהו בן **משיח** בן השם הברוך. 62 וישאוש אמ׳ להם אני הוא.
Mc 15,32 ועצמו אינו יכול להושיע. 32 אם אתה **משיח** ישראל רד מן השתי וערב שאנחנו נראהו
Mc 16,19 על החולים וירפאו 19 ואדונינו ישאוש **משיח** אחר שהוא דבר להם עלה לשמים ויושב לימין
Lc 2,11 היום נולד לנו בעיר דוד מושיע העולם שהוא **משיח** ואדון. 12 ויהיה לכם זאת האות. תמצאו הנער
Lc 2,26 מרוח הקדש שלא יראה מות עד שיראה ישאוש **משיח** בן אל חי. 27 ובא ברוח אל המקדש. וכאשר
Lc 3,15 15 סבורים כל העם שיואן יהיה ישאוש **משיח.** 16 ענה יואן ואמ׳ לכולם אני טובל אתכם במים
Lc 4,1 האל. Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי לוקא 1 וישאוש **משיח** מלא מהקדוש רוח נסע מגורדא והונהג בעד הרוח
Lc 4,2 יום. וכאשר עברו אותן מ׳ יום ישאוש **משיח** נרעב 3 והשטן בא אליו ואמ׳ לו אם אתה בן אל
Lc 4,14 ישו ונגשו המלאכים אליו ושרתו ישאוש **משיח.** וחזר ישאוש משיח בכח הרוח גלליאה ושומעו
Lc 4,14 אליו ושרתו ישאוש משיח. וחזר ישאוש **משיח** בכח הרוח גלליאה ושומעו יוצא בכל הארץ 15
Lc 4,41 יוצאים מרבים זועקים ואומרים אתה הוא **משיח** בן האלוה. וגוער אותם כי יודעים שהוא משיח
Lc 4,41 בן האלוה. וגוער אותם כי יודעים שהוא **משיח** 42 והבקר אור יצא משם והולך במדבר והעמים
Lc 5,8 8 ומאותו הדבר כאשר שימון ופירו ראו ישוש **משיח** נפלו לרגליו ואמ׳ אדון הפרד נא מעלי כי חוטא
Lc 5,11 בארץ עזבו כל ענייניהם. והלכו אחרי ישאוש **משיח:** 12 וזה נעשה כאשר ישאוש משיח היה בעיר אחד
Lc 5,12 אחרי ישאוש משיח: 12 וזה נעשה כאשר ישאוש **משיח** היה בעיר אחד ובא אדם אחד מלא צרעת. וכאשר
Lc 5,16 שישמעהו ושיתרפאו מחלייהם. 16 וישאוש **משיח** נסע משם ונכנס במדבר להתפלל לשם. 17 ונעשה
Lc 5,19 שם עם החולה ושמוהו באמצע כלם לפני ישאוש **משיח** 20 וכאשר ישאוש ראה אמונתם אמ׳ איש אמונה
Lc 5,30 מתלוננים ואומרים לתלמידים ישאוש **משיח** למה אתם אוכלים ושותים עם העולמיים ועם
Lc 7,37 אחת חוטאת היתה בעיר. וכאשר ידעה שישו **משיח** אוכל בבית הפרוש באה לשם ונשאה קאפסא אחת
Lc 7,38 ממשיחה 38 ועמדה מאחור קרוב רגלי ישאוש **משיח** והתחילה לבכות ולרחוץ רגלי ישאוש משיח עם
Lc 7,38 משיח והתחילה לבכות ולרחוץ רגלי ישאוש **משיח** עם דמעות שמעיניה יוצאות. ואחר שקנחה לו
Lc 8,23 כלם בספינה. 23 וכאשר הם מספנים. ישוש **משיח** היה ישן. ובאה סערה גדולה מרוח ביאור
Lc 8,28 עומד בבית רק בקברים 28 וכאשר ראה לישאוש **משיח** נפל לפניו צועק בקול גדול ואומר מה לך ישאוש

Lc 8,31 רבים נכנסו בו. 31 והשדים בקשו ישאוש **משיח** שלא יצוה אותם שילכו בתהומות. 32 והיו שם
Lc 8,32 שם פרים הרועים בהר והשדים חלו פני ישאוש **משיח** שיתן להם רשות לבא בקרבי הפרים ההם. וכן
Lc 8,35 ומצאו האיש שהשד יצא ממנו יושב ברגלי **משיח** בריא ונרפא. וכאשר ראוהו פחדו פחד. 36 והלכו
Lc 8,41 לירוש שהיה שר בית הכנסת נפל לרגלי ישאוש **משיח** וחלה פניו שיבא אל ביתו 42 כי בן היה לו
Lc 8,45 במלבושיו. ומיד נעצר הדם. 45 וישאוש **משיח** אמ׳ לתלמידיו מי הוא הנוגע בי. וכאשר
Lc 8,47 רצתה להחבא. ובאה ברעדה ונפלה לרגלי ישו **משיח** ואמרה אל העם באי זו טעם נגעה אותו ושנתרפאה
Lc 8,49 בא לו ואמר אליו אל תחפוץ לצער ישאוש **משיח** כי בתך מתה. 50 וישאוש שמע זה לאבי הנערה אל
Lc 8,53 מתה. רק ישינה. 53 ומלעיגים על ישאוש **משיח** באומרו זה. 54 וישו משיח לקח בידו הנערה
Lc 8,54 על ישאוש משיח באומרו זה. 54 וישו **משיח** לקח בידו הנערה ואמ׳ קומי 55 והרוח חזר בה
Lc 8,56 לה לאכול 56 ואביה ואמה חרדו וצום ישו **משיח** שלא יגידו את העשוי לשם אדם: Tit,9 קפיטולו
Lc 9,1 אדם: Tit,9 קפיטולו י׳ כפי לוקא 1 וישו **משיח** קרא הי״ב תלמידיו ונתן להם יכולת וכח על כל
Lc 9,9 זה שעושה דברים אלו. ורצה לראות ישאוש **משיח.** 10 וחזרו התלמידים להגיד לישוש משיח כל
Lc 9,10 משיח. 10 וחזרו התלמידים להגיד לישוש **משיח** כל הדברים שעשו. וישאוש לקח אותם במקום אחד
Lc 9,36 שמעו התלמידים את הקול נפלו לפני ישאוש **משיח** ונפחדו. ונשאו עיניהם ולא ראו רק ישאוש משיח
Lc 9,36 ונפחדו. ונשאו עיניהם ולא ראו רק ישאוש **משיח** לבד. וירדו כלם מן ההר. וישאוש צוה אותם
Lc 9,52 לנו הוא. 51 וכאשר נשלמו דברי 52 ישאוש **משיח** שלח שלוחיו לפניו ונכנסו בעיר השומרונים
Lc 9,57 57 ובעודם הולכים בא אדם אחד ואמ׳ לישאוש **משיח** חפצתי ללכת עמך למקום שתלך. 58 וישאוש אמ׳
Lc 10,39 והיה אחות ששמה מרטא ויושבת ברגלי ישאוש **משיח** ושמעה דבריו 40 מרטא מתחזקת לטרוח במה שצריך
Lc 17,16 ונפל על פניו עושה חנות לפני רגלי ישאוש **משיח** והוא היה שומרוני 17 וענה ישאוש ואמ׳ ולא
Lc 19,3 עשיר גדול. 3 והיה חפץ מאוד לראות ישוש **משיח** אי זה איש הוא. ולא יכול לראותו בעבור רוב
Lc 19,4 ששמו שיכומור. בעבור יכול לראות ישאוש **משיח** כי שם היה לו לעבור 5 וכאשר ישאוש בא אל
Lc 19,5 ישאוש בא אל המקום זאקיב הביט וראה ישוש **משיח** ואמר לו זאקיב רד מהר וחושה כי מוכרח אני
Lc 22,66 והוליכוהו בבית עצמם. אומרים לו אם אתה **משיח** אמור לנו. 67 וישאוש אמר להם. אם אומר לכם
Lc 23,35 אומרים האחרים הושיע. יושיע עצמו אם הוא **משיח** נבחר מהשם׳. 36 והפרושים מתקרבים מוציאים
Lc 23,39 שהיה תלוי עמו מחרפו ואומ׳ אם אתה **משיח** תושיע עצמך ואנחנו עמך. 40 והאחר עונה ומגדף
Lc 23,53 ישאוש והודה לו. וכאשר זה סילק גוף ישו **משיח** מהשתי וערב עטפו בבגד משי ושמהו בקבר אחד
Lc 23,55 אחריו רואות הקבר באי זה אופן גוף ישוש **משיח** היה מונח 56 וכשחזרו בבית הכינו וקנו סמים
Lc 23,56 ומשיחות מעולות בריח טוב לחנוט גוף ישאוש **משיח** ובשבת הורידוהו לקבר: Tit,24 קפיטולו כ״ה
Lc 24,3 מהופכת. 3 ונכנסו ולא מצאו גוף ישאוש **משיח.** 4 ובעוד שהן היו נבהלות במחשבותיהן על זה.
Lc 24,26 כל הדברים שהנביאים אמרו לכם. 26 חוייב **משיח** זה לסבול. ובזה יכנס באורו. 27 ומתחיל ממשה
Jn 1,17 משה. אבל חן ואמת היא נעשית בעד ישאוש **משיח.** 18 שום אדם לא ראה לעולם האל. הבן אחד לבד.
Jn 1,20 מי הוא 20 והודה ולא כפר. והודה שאינינו **משיח.** 21 ושאלהו מי אתה. א״כ אתה אליהו. [*] אינך
Jn 1,25 ושאלוהו ואמרו לו למה אתה מטביל אם אינך **משיח** ולא אליהו ולא נביא. 26 יואן ענה להם ואמר.
Jn 1,41 ראשונה לשימון אחיו. ואמ׳ לו אנחנו מצאנו **משיח** שנקרא קרישטש: 42 והביאו אל ישאוש. וישאוש
Jn 1,47 לו פליף בא וראה אותו. [*] 47 ראה ישאוש **משיח** נתנאל שבא שם. ואמר ממי אתה חושב שיהיה אמת.
Jn 3,28 אתם בעצמכם עשו לי עדות שאמרתי לכם שאיני **משיח** רק שולחתי לפני אותו 29 שיש לו ארוסה וארוס
Jn 4,29 אחד הגיד לי כל הדברים שעשיתי. יהיה הוא **משיח** 30 ויצאו מן העיר ובאו אליו 31 ובין כך
Jn 6,70 לך: 70 ואותך אנחנו מאמינים. והכרנו שאתה **משיח** בן האל: 71 וישאוש ענה להם. לא אני לכם שנים
Jn 7,26 אומרים לו. הכירו השרים באמיתות שזה הוא **משיח.** 27 אבל לא ידענו זה מאין הוא. ומשיח כשיבא
Jn 7,31 31 ורבים מהסיעה תאמינו בו. ואומרי׳ **משיח** כשיבא יעשה נפלאות יותר מזה. 32 ושמעו
Jn 7,41 זהו נביא אמיתי. 41 ואחרים אומרים זהו **משיח.** ואחרים אומרים יבא מגלליאה משיח: 42 אינה
Jn 7,41 זהו משיח. ואחרים אומרים יבא מגלליאה **משיח:** 42 אינה אומרת הכתיבה מזרע דויד ומעיר בית
Jn 7,42 דויד ומעיר בית לחם שמשם היה דוד יבא **משיח:** 43 ובמחלוקת זה חולקות העם בעבורו. 44
Jn 8,20 באולי תדעו אבי: 20 אלה הדברים דבר ישו **משיח** בגאסיפילסי מלמד במקדש ושום אדם לא תפשו. כי
Jn 9,22 כי יראו מהיהודים שאם אחד מהם יאמר שהוא **משיח** יהיה מושלך מבית הכנסת: 23 בעבור זה אמרו
Jn 10,24 לו עד מתי אתה לוקח נפשותינו אם אתה **משיח** אמור לנו בגלוי: 25 ענה ישאוש אני אומר לכם
Jn 11,2 אחיותיו 2 והיתה אותה מריאה שמשחה ישוש **משיח** במשיחה וקנחה רגליו בשערות ראשה. האח שהוא
Jn 11,27 והיא אמרה אדון כן אני האמנתי שאתה הוא **משיח** בן אל חי שבא בזה העולם. 28 וכאשר אמרה אלה
Jn 11,51 רק שהיה הגמון אותה שנה. וניבא שישאוש **משיח** יצטרך לו למות בעד העם. 52 ולא לבד בעד העם.
Jn 12,21 אומרים אדון אנו חפצים ראות ישאוש **משיח.** 22 ובא פליף ואמרו לאנדריב. ואחר אנדריב

Jn 17,3 אותך לבד אל אמת. ואותו ששלחת ישאוש
Jn 18,22 אחד ממשרתי היהודים הכה בצואר ישאוש
Jn 18,32 ראוי להמית שום איש 32 בעבור שדבר ישאוש
Jn 20,12 ואחד ברגלים במקום ששם הונח גוף ישאוש
Jn 20,30 אותן שיאמינו בי. 30 נסים רבים עשה ישאוש
Jn 20,31 זה. 31 רק אלו נכתבים למען תאמינו שישאוש
Jn 20,31 תאמינום יהיה לכם חיים בעולם עם ישוש
Mt 26,7 אליו אשה אחת עם קופסת אלא בשטרוס מליאה
Mt 26,12 ואני לא אהיה לעולם עמכם. 12 וזאת הניחה
Mc 16,1 מקדלינא ומריאה אם יקומו ושלומי קנו
Lc 7,38 עם שערי הראש ונושקת רגלי ישו ומושחן עם
Mc 9,40 אדם שיתן לכם כוס אחד בשמי בעבור זה שאתם
Mt 9,17 המלבוש ועושה בו קרע מאד רע. 17 אין אדם
Mt 9,17 אם יעשה כן כל הנאדות יהיו אבודים. אבל
Mt 13,47 47 עו׳ המלכות שמימיי דומה למכמורת שאדם
Mc 2,21 עת יצומו ימים רבים. 21 שום אדם אינו
Mc 2,22 הישן. ויותר גדול קרע נעשה. 22 ואין אדם
Lc 4,40 שם חולים מחלופי חליים הביאו לו. הוא
Lc 12,42 האיש הנאמן ועושה ההוצאה בחכמה אותו האיש
Jn 10,13 עוזב הצאן ובורח. [*] 13 השכיר הוא ואין
Jn 12,6 בעבור כי הוא גנב. והיה לו כיסין שבהם
Jn 20,25 אם אני רואה בידים תקיעת המסמרים ואני
Jn 20,25 ואני משים אצבעי במקום המסמרים ואינִי
Lc 5,3 הרשתות. 3 והוא עלה באוניה אחת שהיתה
Mc 1,19 ראה יקומו וג׳ואן בני זבאדיב בספינה קטנה
Lc 19,36 והניחו ישאוש עליו. 36 וכאשר הוא הולך
Lc 6,49 על האבן: 49 אבל מי ששומע דברי ואינם
Jn 11,13 ממיתתו. והמה מאמינים שמה שאומר אומ׳
Lc 2,1 1 עוד עשוי היה באותן הימים כמו כן ציווי
Jn 19,12 צועקים ואומרים. אם תניח זה לא תהיה אהוב
Lc 20,24 פשוט אחד מה דמותו וכתיבתו. והם ענו לו
Mc 8,26 שלחו בביתו. אומ׳ לו אל תאמר לשום אדם
Lc 3,14 לשום אדם ואל תעשו לו נזק. ותהיו נדיבים
Lc 15,19 ראוי להיות נקרא בנך. עשה לי כמו אחד
Mt 19,29 בנים או נחלות בעד שמי הוא יקבל מאה לאחד
Mt 13,31 ושרפו אותם. והחטים אספו במגורתי: 31
Mt 22,1 מ״ח כפי מתיאו 1 ועונה ישאוש ואמ׳ להם
Mt 24,32 מד׳ חלקי העולם מהשמים ועד הארץ. 32 תקחו
Lc 5,36 מהם ואז יצומו באותן הימים. 36 ואומ׳ לכם
Lc 8,4 ובאו לו מן הערים וצערו לישאוש למשול
Lc 8,10 לכם ניתן מלכות שמים להכיר. אבל לאחרים
Lc 12,16 אינה בהשפעת מה שהוא מחזיק. 16 ואמ׳ להם
Lc 13,20 בכנפיו: 20 ופעם אחרת אמרה. אמשול לכם
Jn 16,29 לו תלמידיו הנה אתה מדבר לנו בגלוי ושום
Jn 13,16 לכם אין העבד גדול מאדוניו והשלוח יותר
Mc 6,45 ושילכו עבר למים אנביטהא גירא. בעוד שהוא
Mt 23,37 שהרגת הנביאים וסקלת הקדושים שאליך היו
Mt 20,15 האחרונים כמו לך. 15 איני יכול לעשות
Lc 18,12 12 אני צם שני פעמים בשבוע. אני נותן
Mt 13,48 בוחרים הטובים בקנקניהם והרעים

משיח. 4 אני הודעתיך על הארץ המלאכה השלמתי שנתת
משיח. ואמ׳ לו אתה עונה כן להגמון. 23 וישאוש ענה
משיח יהיה אמתי. שהוא אמר בריא שבאותה מיתה: 33
משיח 13 ואמרו לאותה האשה למה את בוכה. והוא אמרה
משיח בהראותו לתלמידיו שאינם כתובים בספר זה. 31
משיח הוא בן האל. ולמען שאתם תאמינום יהיה לכם
משיח: Tit,21 קפיטולו כ״א כפי יואן 1 אחר גלה
משיחה מרגליות. ושפכה על ראשו בעוד שהוא אוכל
משיחה זאת בגופי לחנוט אותי 13 אמיתות לכם אומ׳
משיחה מרגליית בעבור שתמשחו ישאוש 2 ובאו לבקר
משיחה מרגליית. 39 וכאשר הפרוש שזמנהו ראה זה חשב
משיחים. באמת לכם אני אומר שלא יאבד הגמול. 41
משים יין חדש בנאדות ישנים. כי אם יעשה כן כל
משים איש היין החדש בנאדות החדשים ושניהם נשמרים:
משים בים שאוספת כל מיני דגים 48 וכשהוציאוה
משים בגד חדש במלבושו הישן. בדרך אחרת במלבוש
משים יין חדש בנאדות ישנים. כי הנאדות ישנים
משים עליהם ידיו ומרפאם. 41 ושדים יוצאים מרבים
משים האדון על ביתו לתת לבני ביתו החטה הראויה
משים השתדלותו בשמירת הצאן. 14 אני הוא רועה טוב
משים מה שהם נושאין: 7 אז אמר ישאוש תעזבו אותו
משים אצבעי במקום המסמרים ואינִי משים ידי לצדו
משים ידי לצדו איני מאמין. 26 אחר שמנה ימים פעם
משימון. ומבקש אותו שיסיע האניה משם מעט ויושב
משימים רשתם. 20 ותכף קראם ועזבו אביהם זאבדיב
משימים מלבושיהם בדרך 37 וכאשר הוא כבר מתקרב
משימם לפועל דומה הוא לאדם בונה בית על הארץ בלא
משינת חלום. 14 אז אמ׳ להם ישאוש בפירסום לזרו
משיסר גושט שכל העולם יהיה נוגש. 2 וזאת הנגישה
משיסר. כי כל איש שעושה עצמו אלוה מלך. אומר נגד
משישר. 25 והוא אמר להם א״כ כל הדברים שהם מסישר
משכיניך. 27 [*] ועדיין שאל ישאוש לתלמידים מה
משכיריותיהם. 15 סבורים כל העם שיואן יהיה ישאוש
משכיריך: 20 וקם ובא אל אביו. ואם שעדיין רחמן
משכר וחיים נצחיים יחזיק. 30 ורבים ראשונים יהיו
משל אחר אמר להם מלכות שמים הוא דומה לזרע החרדל
משל אחד. 2 מלכות שממיי הוא דומה לאדם מלך שעשה
משל מדמיון התאנה כאשר הזמורות רבים והעלים
משל. שום אדם לא יחליף מלבוש חדש במלבוש ישן. כי
משל. ואמרו 5 אותו שזרע זרעו. ובעוד שזורע נפל
משל. בעבור שאם יראו ולא יראו. ואם ישמעו לא
משל שדה אדם עושה פירות כגודל השפע. 17 והאדם
משל מלכות הש׳ למה הוא דומה. 21 לשאור שהאשה
משל אינך אומר לנו. 30 עתה ידענו שיודע אתה כל
משלוחו. 17 אם תהיו יודעים אלה הדברים מאושרים
משלח העם. 46 וכאשר תלמידיו עולים בהר לבדו
משלחים הרבה פעמים. נכספת לקבץ עמך כמו התרנגולת
משלי כרצוני. ואת עיניך הוא קנאי כאשר אני עושה
משלי מכל הדברים שבידי. 13 והעולמיי עומד מרחוק
משליכים בחוץ. 49 כן יהיה בקץ העולם. יבואו

Mt 13,3 וכל העם עומד על שפת הים. 3 ואמר להם **משלים** רבים. ואמר אדם אחד יצא לזרוע זרעו 4 ובעוד
Mc 3,23 מרפא המושטנים. 23 וישו קראם ואמר להם **משלים.** איך יוכל שטן אחד גרש שטן אחר. 24 ואם אי
Mc 4,2 בשפת הים 2 והוא דורש להם ומייסרם ברוב **משלים** ואומ׳ להם 3 אדם אחד יצא לזרוע זרעו 4
Mt 12,42 לשמוע חכמת שלמה. ובכאן הוא יותר חכם **משלמה:** 43 וכשהשטן יוצא מן האדם הוא הולך במקומות
Lc 11,31 הארץ לשמוע חכמת שלמה. והנה יש בכאן גדול **משלמה:** 32 אנשי נינוה יקומו בדין עם זאת המשפחה
Mt 4,21 ותכף הלכו אחריו והניחו הרשתות. 21 וילך **משם** וירא שני אחים אחרים גיקמי שאבאדיב וזואן
Mt 5,26 ביד עבדו ותושם במאסר 26 באמת לא תצא **משם** עד השלמך אפילו החוב היות קטן: קפיטולו ט״ו
Mt 9,9 ל׳ כפי שאן מתיאו 9 וכאשר ישאוש משיח נסע **משם** ראה אדם אחד שיושב בשלחן חלפני שהיה שמו מתיב
Mt 9,32 וגלוהו בכל הארץ: 32 וכאשר היו מוצאים **משם** הם נהגו לו אדם אחד אלם משוטן 33 וכאשר ראהו
Mt 13,53 53 ונעשה כאשר נשלמו אלה הדמיונות נסע **משם** 54 ובא אל ארצו ומלמדם בבתי כנסיותיהם. עד
Mt 15,21 אין נטולות אין מטנפות אותו: 21 ונסע **משם** ישוש והלך לו בעברי טיר ושידוניאה. 22 והנה
Mt 15,29 נתרפאה באותה שעה: 29 וכאשר ישאוש נסע **משם** בא שפת ים גלילאה ועלה אל ההר ויושב שם. 30
Mt 21,17 אתה השלמת ההלול מפי עוללים. 17 ונסע **משם** מהם ויצא חוצה לעיר והך בְּבֵטַנִיאָה ועמד שם. 18
Mc 2,13 אומרים מעולם לא ראינו כזה הדבר. 13 ויצא **משם** בעבור לכת אחרת לים וכל העם בא והוא מראה
Mc 5,11 מאד שלא יגרשהו חוץ מאותה מלכות 11 וסביב **משם** רועים רבים חזירים 12 ונסוהו. הרוחות אומרים
Mc 6,1 קפיטולו ו׳ כפי שי׳ מארקו 1 וישוש יצא **משם** והלך בנכחיותיו ונמשכו אחריו תלמידיו 2 ובשבת
Mc 6,11 11 וכאשר לא ירצו קבל אתכם ולא שמוע. צאו **משם** והסירו עפר רגלכם לעדות נגדם 12 ותלכו ודרשו
Mc 6,24 מה שתשאל עד חצי מלכותו: 24 וכאשר יצאתה **משם** אמרה לאמה מה אשאל. והיא אמרה לה תשאלי ראש
Mc 9,29 יכולה לירפא רק בתפלה ובצום 29 ונסעו **משם.** ועברו בגליליאה והוא לא רצה שאדם ידעהו 30
Mc 10,1 קפיטולו עשירי כפי שן מרקו: 1 וישאוש נסע **משם** ובא עד ארץ גודיאה אחר נהר ירדן ונאסף שם עם
Lc 1,39 לי עשוי כפי דבריך. [*] 39 וקמה מריאה **משם** באותן הימים הלכה מהרה בהרים בעיר גודיאה. 40
Lc 4,42 כי יודעים שהוא משיח 42 והבקר אור יצא **משם** והולך במדבר והעמים מחפשים אותו. ובאו עדיו
Lc 5,3 שהיתה משימון. ומבקש אותו שיסיע האניה **משם** מעט ויושב ומלמד לעם אשר באניה. 4 וכאשר סיים
Lc 5,16 ושיתרפאו מחלייהם. 16 וישאוש משיח נסע **משם** ונכנס במדבר להתפלל לשם. 17 ונעשה היה באחת
Lc 8,1 Tit,8 קפיטולו ט׳ כפי לוקא 1 ונעשה **משם** ואילך ישאוש הולך בעירות ובמגדלים דורש ומגיד
Lc 9,6 עפר רגליכם תסירו לעדות עליהם. 6 וכשתצאו **משם** תחפצו הבתים דורשים ומבריאים החולים בכל
Lc 9,56 לא בא לאבד הנפשות אלא להושיען. ונסעו **משם** והלכו במגדול אחד 57 ובעודם הולכים בא אדם
Lc 10,32 ולוי אחד קרוב מאותו מקום. והנה הוא עובר **משם** והלאה. 33 ושמריטא אחד עובר קרוב ממנו בא
Lc 12,59 יתנך במאסר. 59 אני אומ׳ לך שלא תצא **משם** עד שתשוב אל היותר אחרון: Tit,13 קפיטולי י״ד
Lc 19,45 פקודתך: 45 וכאשר נכנס במקדש התחיל לגרש **משם** הקונים. 46 והוא אמ׳ להם כתוב ביתי בית תפלה.
Lc 20,36 נשואין ולא יקחו נשים. 36 כי לא ימותו **משם** ואילך כי יהיו דומין למלאכים. והם בני השם׳.
Lc 21,37 בן האדם 37 ביום מלמד במקדש. ובלילה יוצא **משם** עומד בהר נקרא הר הזתים. 38 וכל העם קם בבקר
Jn 4,43 באמת מושיע העולם: 43 אחר שני ימים מצא **משם** והלך בגלליאה. 44 והוא העיר שאין לשום נביא
Jn 21,3 דגים. והם אמרו לו ואנחנו נלך עמך. ויצאו **משם** ועלו בספינה. ובאותו הלילה לא לקחו דבר. 4
Mc 15,27 27 ותלו עמו שני גנבים אחד מימין ואחד **משמאל.** 28 אז היתה נשלמת הכתובה שאומרת הוא נמנה
Lc 2,36 רוב לבבות תהיו מפורסמות. 36 ובת אחת **משמואל** היתה משבט אשר. והיתה קרוב לארישיאה.
Mc 11,10 שבא בשם הש׳. 10 וברוך יהיה המלך מושיע **משמים:** 11 ונכנסו בירושלם במקדש והביט כל מה שהיה
Lc 3,22 עליו בעצם גופני כמו יונה. ובאה בת קול **משמים** ואומרת אתהו מאד אהובי. 23 וישאוש היה
Lc 9,35 בעב ופחדו פחד גדול. 35 ובת קול יצאה **משמים** ואמרה זהו בני האהוב לי מאד והערב. ושמעו
Lc 10,18 לנו בשמך. 18 ואמר להם אני [*] שטן יורד **משמים** כמו ברק. 19 והנה אני נתתי לכם יכולת לדרוך
Mt 25,8 עשישותיהן 8 והסכלות אמרו לחכמות תנו לנו **משמנכם** כי עשישותינו מכבות. 9 וענו החכמות ואמרו
Mt 14,25 וסבלו צער כי הרוח מנגדם. 25 וברביעית **משמרת** הלילה ישאוש בא להם הולך על הים 26 היו
Mt 21,31 והוא ענה אני אלך בחפץ ולא הלך. 31 מי **משני** אלו עשה רצון האב. והם ענו הראשון. והוא אמ׳
Mt 27,51 צועק שלח הקדוש רוח. 51 והנה המקדש נשבר **משני** צדדין למעלה ולמטה והארץ רעשה. והאבנים
Lc 10,35 זה כל צרכו. ואם תוציא בהוצאתו יותר **משני** פשיטין אלו יתנם לו בחזרתו. 36 אי זה מאלה
Lc 22,47 כן. והנה סיעה ואותו שנקרא יודש עמהם אחד **משנים** עשר. והולך לפניהם. ויגש לישו בעבור
Jn 6,72 אשכריוטא כי זה עתיד לבגוד בו שהוא אחד **משנים** עשר: Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר
Lc 13,18 ואז אמ׳ להם למה הוא דומה מלכות שמים ומי **משערו** לאי זה דבר יהיה נמשל: 19 הנה הוא כגרגיר
Mt 27,45 אומ׳ אחד מהגנבים שהיו תלויים אחריו 45 **משעת** חצי היום עד שעה [*] 46 [*] תשיעית זעק
Mc 9,18 ולא יכלו עשות. 18 וישאוש אמ׳ אי **משפחה** ממאנת כמה זמן אהיה עמכם לא אשא אתכם נהגו

Lc 9,41 ולא יכולו. 41 וישאוש ענה ואמ׳ לו. **משפחה** ממאנת כמה מן הזמן עמדתי עמכם ונתתי לכם
Jn 18,26 ופירו כפר ואמר איניני. 26 ואחת **משפחות** ההגמון אמרה לפירו אשת אח אותו שפירו קטע
Mt 3,7 וצדוקים באים לטבילתו היה אומ׳ אליהם **משפחת** ויבדיש מי למד לכם לברוח לאף הש׳ם. 8 עשו
Mt 21,32 במלכות השם. 32 כי זואן בא מראה דרך **משפט** ולא האמנתם בו והחוטאים והזונות האמינוהו:
Lc 11,42 מעשרים הנענא והרודא והכרוב. ועוזבים **משפט** וצדקת השם׳. אלה הדברים ראויים שיעשו ולא
Lc 23,41 אנחנו סובלים המשפט הראוי לנו וקבלנו **משפט** אמתי לפי מעשעינו. אבל זה שום רע לא עשה. 42
Jn 5,22 22 כי האב אינו דן שום אדם. אבל נתן כל **משפט** לבן. 23 בעבור שהכל יכבדו לבן כמו שמכבדין
Jn 5,27 חיים לבן בעצמו 27 ונתן לו יכולת לעשות **משפט** כי הוא בן אדם: 28 אל תתמהו מזה כי עדיין
Jn 8,16 הבשר אבל איני דן שום אדם. 16 וכשאני דן **משפטי** אמתי: כי אינינ׳ לבדי. שהאב שלחני ואני
Lc 8,43 ונענה מרוב עם. 43 והנה באה אשה אחת חולה **משפיכות** דמיה והחולי ההוא צערה כמו י״ב שנה ונתנה
Lc 1,52 והוא מבזה הגאים במחשבת לבו. 52 והוא **משפיל** החזקים והגבוהים מאריות ומגביה השפלים. 53
Mt 11,6 מוגדים. 6 ומאושר יהיה מי שלא יהיה **משקנדליזאט** בי. 7 וכאשר הלכו ישאוש משיח התחיל
Lc 14,1 ט״ו כפי לוקא: 1 ונעשה כשנכנס בבית אחד **משר** הפרושים לאכול פת בשבת והנם מביטים אותו. 2
Lc 22,50 אם נכה בסכין 50 ואחד מהם הכה עבד אחד **משרי** הכהנים וחתך לו האזן הימנית. 51 וענה ישאוש
Mc 9,34 להם אותו שירצח היות גדול בינותינו יהיה **משרת** כולם. 35 ולקח נער אחד ושמו באמצעם וחבקו
Lc 22,27 אותו שמשרת. 27 ואני באמצעם כמו מי שהוא **משרת.** 28 אבל לכם לעמוד עמי בניסיונותי. 29 ואני
Jn 12,2 שישאוש החיה 2 והכינו לו לאכול. ומרטא **משרת** אותו. ולזרו אחד מן האוכלים. 3 אז מריאה
Lc 14,17 זימון גדול וזימן אנשים רבים. 17 ושלח **משרתו** בשעת האכילה לקרוא לקרואים שיבואו שכבר הכל
Mt 22,16 ישאוש בדברו. 16 ושלחו לו תלמידים עם **משרתי** אירודיש אומרים רבי אנחנו יודעים שאתהו איש
Jn 12,26 אותי ישרת אחרי. ולמקום שאני הוא שם יהיה **משרתי.** העובד אותי אבי יכבדוהו. 27 נפשי נבהלה
Jn 18,36 מזה העולם אם זה העולם היה מלכותי: באמת **משרתי** יהיו מנגדים לבלתי אהיה נמכר ליהודים אבל
Mc 1,13 מנסהו ושם עומד בין הבהמות והמלאכים **משרתים** אותו. 14 ואחר שג׳ואן היה אסור. בא ישאוש
Mt 20,26 כן בתוככם. אך מי שירצה להיות רב יהיה **משרתכם.** 27 ואותו שביניכם ירצה להיות ראשון יהיה
Mt 23,11 משיח רב 11 אותו שהוא גדול בתוככם יהיה **משרתכם.** 12 ומי שיגביה עצמו יהיה נשפל. ומי
Mc 10,44 עבדכם. 44 ואותו שיחפוש היות ראשון יהיה **משרתכם.** 45 ובן האלוה יבא לכם. בעבור היות נעבד
Lc 5,6 נעשה אספו דגים רבים באותן שרשתות שלהם **משתברין.** 7 ועשו סימן אל החברים אשר באניה האחרת
Mc 14,1 שני ימים ושרי הכהנים והמאותתים מהדת **משתדלים** היאך יוכלו תפוש ישאוש בשקר ושימיתוהו. 2
Lc 12,22 עשיר בשם: 22 ואמר לתלמידיו אל תהיו **משתדלים** לבקש אוכל לנפשכם. ואל תאמרו במה תלבשו
Lc 5,29 קם והניח כל ענייניו והלך אחריו. 29 ועשה **משתה** גדול בביתו והיו שם רוב עולמיים ושאר
Mc 7,4 שציום שמור. זהו ליטול כיסותיהם וכלי כסף **משתיהם.** 5 ובעבור זה שאלו לישאוש אומרים למה אין
Mc 7,8 נמסר מהאנשים ובא להם גביעים וכלי כסף **משתיהם** וכדומה דברים רבים. וכאלו 9 אמר להם אתם
Mc 9,46 אותה כי יותר שוה לך הכנס בג״ע בעין אחד **משתים** בגהינם 47 מקום שהארסים אינם מתים והאש לא
Mc 2,22 ישנים. כי הנאדות ישנים מתבקעים והיין **משתפך.** אבל יש לשים יין חדש בנודות חדשים: 23
Mt Prol,11 דרישת האיונגלי. ויחסו אנושי שיהיה **מת** מד׳ מיני מות הוכרח שנותו בעד הדרשתם. ובעבור
Mt 2,19 לקחה נחמה כי אינינה: 19 וכאשר אירודיש **מת** מלאך השם נראה לו בחלום אל יוסף אל מצרים 20
Mt 2,20 לו קום וקח הילד ואמו ולך לארץ ישראל כי **מת** אותו שרוצה להמית הילד. 21 ויקם ויקח הילד
Mt 16,21 סבול בעד הסופרים ובעד שרי הכהנים. והיות **מת** ולקום חי ביום השלישי: 22 ואז לקחו פירו לצד
Mc 15,44 ישאוש. 44 ופילאטו היה נפלא אם כבר הוא **מת.** ושאל לו עושה המשפט אם כבר מת. 45 וכאשר ידעו
Mc 15,44 כבר הוא מת. ושאל לו עושה המשפט אם כבר **מת.** 45 וכאשר ידעו בעד עושה המשפט נתן לו גוף
Lc Prol,11 וכאשר הוא בתול וחיה שמונים ושלש שנים **מת** בביטימיאה עצמותיו בשנת אדונינו שלש מאות
Lc 7,12 וכאשר ישאוש קרב בשער העיר. הנה שנושאים **מת** אחד שהיה בן אלמנה ולא היה לה עוד. ורב עם מן
Lc 7,15 נער אני מצוה שתקום 15 ומיד אותו שהיה **מת** קם. והתחיל לדבר. וחזרו לאמו. 16 וכל העמים
Lc 15,17 כמה שכירים מרבים באכילה בית אבי. ואני **מת** בכאן ברעב. 18 אקום ואלך אל אבי. ובבואו
Lc 15,24 ושאו עֶגֶל שמן ונאכל ונשתה. 24 כי זה בני **מת** היה ומצאנוהו חי [*]. והתחיל לאכול: 25 והבן
Jn 8,52 עתה אנו מכירים שהשטן אחזך. אברהם **מת.** והנביאים מתים. ואתה אומ׳ שאם אחד ישמור
Jn 11,14 14 אז אמ׳ להם ישאוש בפירסום לזרו הוא **מת:** 15 והנני שמח בעד אהבתכם: כי אני לא הייתי שם
Jn 11,21 לישאוש אדון אם לשעבר היית פה אחי לא היה **מת.** 22 אבל עתה אנכי יודעת כי כל דברים שאתה שואל
Jn 11,32 אדון אם אתה במה שעבר היית פה אחי לא היה **מת.** 33 אז ישוש כשראתה בוכה וראה היהודים שהיו
Jn 12,1 אז ששה ימים קודם הפסח בא בביטניאה ששם **מת** לזרו אותו שישאוש החיה 2 והכינו לו לאכול.
Lc 12,50 אש בארץ. וחפץ אני שיהיה מורד. 50 ואני **מתאוה** שאהיה טבול מטבילה. בעבור זה אני נדחק עד

Lc 12,45 45 אבל אם אותו עבד יאמר בלבבו אדוני **מתאחר** לבא ויתחיל להכות הנערים והשפחות ויאכל
Mc 7,34 באזן ורוקק נגע לשונו 34 ומביט לשמים **מתאנח** ואמ׳ אפתח ר״ל פתחו. 35 ותכף אזניו היו
Mc 4,1 אחרת התחיל ישוש ללמד לחוף הים ורוב עם **מתאסף** ולכן היה לו עלות בספינה קטנה וישב בים.
Mc 9,24 לך שתעזור להאמנתי. 24 וכאשר ראה שהעם **מתאסף** הוא צוה לשטן שיצא. אומ׳ שטן חזק ואלם. אני
Mc 2,22 יין חדש בנאדות ישנים. כי הנאדות ישנים **מתבקעים** והיין משתפך. אבל יש לשים יין חדש בנודות
Mt 21,20 20 וכאשר התלמידים ראוהו היו תמהים איך **מתה** תכף 21 וישאוש אמר להם אמיתות אומר לכם שאם
Mt 22,27 כמדומה לו השני והשלישי עד הז׳. 27 ואח״כ **מתה** אשתם. 28 א״כ בתחייה מאי זה מכל הז׳ תהיה אשה
Mc 5,35 באו אל סגן בית הכנסת. ואמרו לו בתך **מתה.** למה אתה מצטער היום עו׳. והמלמד 36 ישאוש
Mc 5,39 אמ׳ למה אתם נבוכים ובוכים הנערה. האם **מתה** אבל היא ישינה 40 וכולם לעגו עליו. וישאוש
Lc 8,49 אליו אל תחפוץ לצער ישאוש משיח כי בתך **מתה.** 50 וישאוש שמע זה לאבי הנערה אל תפחד בטח
Lc 8,52 וישוש אמר להם אל תבכו כי אין הנערה **מתה.** רק ישינה. 53 ומלעיגים על ישאוש משיח באומרו
Jn 5,16 שישאוש רפאו. 16 והם אמרו ובעבור זה **מתהלך** ישאוש בגודיאה לעשות דברים אלו בשבת. 17
Lc 22,32 בעדך שאמונתך לא תפסק. ועתה לפעמים **מתהפך.** תצייר אחיך. 33 והוא אמר אליו אדון אני
Lc 23,28 אחריו בוכים ואוננים עליו. 28 וישאוש **מתהפך** אליהם אמ׳ בני ירושלם אל תבכו עלי רק על
Jn 1,38 תלמידים מדבר והלכו אחר ישאוש. 38 וישוש **מתהפך** וראה אותם נמשכים אחריו. אמ׳ אליהם [*] [*]
Lc 2,38 בצומות ותפילות: 38 וזאת באותה שעה היתה **מתודה** לש׳ והיתה מדברת ממנו לכל אדם אותן
Lc 10,21 ובאותה שעה שמח ישאוש ברוח הקדש ואמר אני **מתודה** לך אב ואדון בשמים ובארץ שהעלמת דברי אלו
Mt 17,5 עב אחד לבנה צללם. ובת קול אחת באה **מתוך** הענן אומרת זהו בני אהובי אותו שמאד ערב לי.
Mc 9,13 מוצא עם רב ביניהם ורבים חכמים ומאותתים **מתוכחים** עמהם 14 וכאשר העם ראה בא ישאוש תמהו
Mc 12,28 טועים מאד: 28 ויגש אליו אחד מאותת ששמעם **מתוכחים** והכיר שטוב ענם. ושאלו אי זה ציווי הוא
Mt Prol,20 מתיאו רומז צורת אדם. כי הוא דבר ראשונה **מתולדות** ישו משיח .. מרקו יש לו צורת אריה. כי
Mt Prol,22 מהתחיה .. לוקא יש לו צורת עגל. כי דבר **מתולדות** העגלים שמקריבים הכהנים .. זואן יש לו
Lc 2,24 שבנו קרבן כפי דת אלוהינו יביאו זוג א׳ **מתורים** או שתי זוגות מבני יונה. 25 והנה אדם אחד
Lc 3,37 שירוג. שם היה נח. שם היה למך. 37 שם היה **מתושאלי.** שם היה אנוך. שם היה ירוך. שם היה
Lc 10,40 ברגלי ישאוש משיח ושמעה דבריו 40 מרטא **מתחזקת** לטרוח במה שצריך לו [*]. [*] לכן תאמר לו
Lc 9,12 עמהם במלכות השם׳. ומרפא החולים 12 והיום **מתחיל** לרדת. נגשו אליו הי״ב שלוחים ואמרו לו העם
Mc Prol,11 ההתבשרות מישאוש משיח ואחר כתב האינגליאו **מָתְחִיל** מטבילת ישאוש משיח ולא דבר מההתבשרות מאד
Mc 4,37 ואז קם רוח גדולה וחזק וגלים עד שהספינה **מתחלת** למלאת. 38 וישאוש ישן אִינְפּוּפָא על כר. והם
Mt 18,26 לו. ושיהיה נפרע. 26 ואותו העבד כרע בארץ **מתחנן** ואומר אדון יהיה לך חמלה ממני ואפרעך חובך.
Mt 18,29 אומר לו פרע מה שאתה חייב. 29 והוא **מתחנן** לו ואומר חמול עלי ואני אפרעך. 30 והוא לא
Mt 16,1 ויקרבו אליו הפרושים והצדוקים נסות אותו. **מתחננים** לו שיראם אי זה נפלאות מן השמים. 2 וישוש
Mt 24,3 אליו תלמידיו ואמרו בסוד אליו אמור לנו **מתי** יהיו אלה הדברים וסימני ביאתך וקץ העולם: 4
Mt 25,37 מאוסר הייתי ואתם נחמתוני. 37 והם יענו **מתי** ראינוך ברעב ובצמא. ונתנו לך לאכול ולשתות.
Mt 25,38 ברעב ובצמא. ונתנו לך לאכול ולשתות. 38 **מתי** ראינוך בלא בית ואספנוך. ונפשט וכסינוך. 39
Mc 13,4 פירו ויקומו וגואן ואנדריב 4 אמור לנו **מתי** יהיו אלו הדברים. והסימן מתי יהיה הקץ של
Mc 13,4 4 אמור לנו מתי יהיו אלו הדברים. והסימן **מתי** יהיה הקץ של עולם שכל הדברים יתחילו ליפסד. 5
Lc 5,36 ישן. כי אם יעשהו הישן נשבר וחדש אינו **מתי** מתיחד עם הישן. 37 ושום אדם אין לו לשום יין
Lc 17,20 ולך כי אמונתך הושיעך 20 ושאל לפרושים **מתי** יבא מלכות האל. אינו בא בהעמדה 21 ולא יאמר
Lc 21,7 יעמוד אבן על אבן ותפסד: 7 ושאלוהו אדון **מתי** יהיו כל אלה הדברים. ומתי יתחילו להעשות. 8
Lc 23,8 לראותו בעבור ששמע דברים רבים ממנו ומצפה **מתי** יראהו שיעשה אי זה אות. 9 ושאל אליו דברים
Jn 6,25 25 וכאשר מצאוהו לעבר הים אמרו לו רבי **מתי** באת פה. 26 וישאוש ענה להם ואמר. אמת אני
Jn 10,24 24 אז היהודים הקיפוהו. ואמרו לו עד **מתי** אתה לוקח נפשותינו אם אתה משיח אמור לנו
Mt Prol,1 Mt Prol,Inc בס״ד אתחיל דא שי׳ **מתיאו** כאשר דרש ראשונה האוונגליאו הוא רוצה
Mt Prol,19 צורות: ואותם האדם חייב הבין מה שרומזות. **מתיאו** רומז צורת אדם. כי הוא דבר ראשונה מתולדות
Mt 1,Tit האלהות. Tit,1 קפיטולו ראשון כפי שי׳ **מתיאו** 1 זה ספר תולדות משיח בן דויט בן אבראם. 2
Mt 1,16 נולד ישאוש שקרוי משיח: קפיטולו ב׳ כפי **מתיאו** 17 אם כן כל תולדות מאברם עד דויט הם י״ד
Mt 2,Tit והוא קראו ישואש: Tit,2 קפיטולו ג׳ כפי **מתיאו** 1 כאשר נולד ישואש בבית לחם בארץ גודיאה.
Mt 2,12 למלכותם בדרך אחרת: קפיטולו ד׳ כפי **מתיאו** 13 ואחרי שובם נראה מלאך השם בחלום אל יוסף
Mt 3,Tit יקרא שמו נאזריוש: Tit,3 קפיטולו ה׳ כפי **מתיאו** 1 בעת ההיא בא הטובל במדבר גודיאה דורש 2
Mt 3,12 והתבן ישרף באש נצחי. קפיטולו ו׳ כפי **מתיאו** 13 אז בא ישאוש מגליליאה בנחל ירדן לזואן

Mt 4,Tit בני אהובי ערב לי: Tit,4 קפיטולו ז׳ כפי **מתיאו** 1 אז ישואש משיח מוצא במדבר בעד הקדש רוח
Mt 4,11 והמלאכים באו ושרתו אותו: קפיטולו ח׳ כפי **מתיאו** 12 כאשר שמע ישואש שזואן היה תפוש. הפך
Mt 4,17 כי המלכות שמים מתקרב: קפיטולו ט׳ כפי **מתיאו** 18 ויהי בלכת ישואש לים גלילאה ראה שני
Mt 4,22 הרשתות ואביהם וילכו עמו: קפיטולו י׳ כפי **מתיאו** 23 ישואש משיח היה מחפש כל ארץ גלילאה דורש
Mt 5,Tit ומעבר לנחל ירדן: Tit,5 קפיטולו י״א כפי **מתיאו** 1 ישואש משיח מביט העם עולים אל ההר וכאשר
Mt 5,12 שהיו קודמים לכם: קפיטולו י״ב כפי **מתיאו** 13 והיה עשוי בעוד שישוש משיח אמר אל
Mt 5,16 וישבחו אביכם שבשמים: קפיטולי י״ג כפי **מתיאו** 17 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו אל תחשבו
Mt 5,22 [*] יהי ראוי לאש גיהנם: קפיטולי י״ד כפי **מתיאו** 23 ובכן אם באת לנדב נדבתך ותזכור שחטאת
Mt 5,26 אפילו החוב היות קטן: קפיטולו ט״ו כפי **מתיאו** 27 עו׳ אמר ישואש לתלמידיו אתם שמעתם
Mt 5,30 כל הגוף ענוש לעולם: קפיטולו י״ו כפי **מתיאו** 31 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו התורה
Mt 5,42 עם מי שירצה ללות ממך: קפיטולו י״ז כפי **מתיאו** 43 עוד אמר ישואש לתלמידיו אתם שמעתם
Mt 6,1 גמול אביכם שבשמים: קפיטולו י״ח כפי **מתיאו** 2 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו כשתעשו צדקה
Mt 6,4 כי אביך שמימיי ישלם לך: קפיטולו י״ט כפי **מתיאו** 5 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו כאשר תתפללו
Mt 6,18 תתראה לאנשים צם [*]: קפיטולי עשרים כפי **מתיאו** 19 עוד אמ׳ ישואש משיח לתלמידיו לא תאספו
Mt 7,Tit יספיק אל עמלו: Tit,7 קפיטולו כ״א כפי **מתיאו** 1 עוד אמ׳ ישואש משיח אל תלמידיו. אל תדינו
Mt 7,5 הקיסם מעיני אחיך: קפיטולי כ״ב כפי **מתיאו** 6 אמ׳ ישואש משיח לתלמידיו. לא תדברו
Mt 7,12 היא התורה והנביאות: קפיטולי כ״ג כפי **מתיאו** 13 אמר ישואש משיח אל תלמידיו הכנסו בעד
Mt 7,20 20 במעשיהם תכירום: עו׳ קפיטולו כ״ג כפי **מתיאו** 21 עו׳ אמר ישואש משיח לתלמידיו כל אותן
Mt 8,Tit חכמיהם ופירושיהם: Tit,8 קפיטולו כ״ד כפי **מתיאו** 1 וכאשר ירד מן ההר. רב עם הלכו אחריו. 2
Mt 8,4 כמו שמשה צוה לזכרון: קפיטולו כ״ה כפי **מתיאו** 5 וכאשר ישואש משיח היה נכנס בכפר נחום. בא
Mt 8,13 באותה שעה ובזולת כל רע: קפיטולו כ״ו כפי **מתיאו** 14 וכאשר ישואש משיח היה בא בבית שי׳ פירו
Mt 8,22 המת לקבור אל האחר: קפיטולו כ״ז כפי **מתיאו** 23 וכאשר ישואש עלה בספינה הלכו אחריו
Mt 8,27 שהרוח והים שומעין אותו. קפיטולי כ״ח כפי **מתיאו** 28 וכאשר ישואש עבר אותו ים והיו בארץ
Mt 9,Tit שיצא מעמהם: Tit,9 קפיטולי כ״ט כפי שי׳ **מתיאו** 1 אז ישואש משיח עבר עם הספינה ובא בעירו 2
Mt 9,8 כזה הראה להם באנשים: קפיטולי ל׳ כפי שאן **מתיאו** 9 וכאשר ישואש משיח נסע משם ראה אדם אחד
Mt 9,17 החדשים ושניהם נשמרים: קפיטולו ל״א כפי **מתיאו** 27 ונעשה בעוד שישוש משיח יוצא מאותו מקום
Mt 10,Tit שישלח קוצרים: Tit,10 קפיטולו ל״ב כפי **מתיאו** 1 ועשוי היה שישוש משיח קרא לי״ב תלמידים
Mt 10,15 העיר מאותה דשידומה: קפיטולו ל״ג כפי **מתיאו** 16 אני שולח אתכם כמו צאן בין הזאבים. תהיו
Mt 10,33 אבידתו לפני האל אבי: קפיטולו ל״ד כפי **מתיאו** 34 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו אל תחשבו
Mt 11,Tit לא יפסיד שכרו: Tit,11 קפיטולו ל״ה כפי **מתיאו** 1 וכאשר ישואש משיח השלים אלה הדברים הוא
Mt 11,19 וביניהם. שפטו החכם. קפיטולו ל״ו כפי **מתיאו:** 20 אז התחיל ישואש משיח להיותו גוער
Mt 11,24 קטן ביום הדין ממך: קפיטולו ל״ז כפי **מתיאו** 25 אז באותו עת ישואש משיח אמר מחולל תהיה
Mt 12,Tit ומשאי הוא נקל: Tit,12 קפיטולו ל״ח כפי **מתיאו** 1 אז ישואש עובר בשבת אחת במקומות זרועים.
Mt 13,Tit ואחיותי ואמי: Tit,13 קפיטולו ל״ט כפי **מתיאו** 1 ואותו היום ישואש יצא מהבית והלך לים
Mt 14,Tit מיעוט האמנתם: Tit,14 קפיטולו מ׳ כפי **מתיאו** 1 באותו עת אירודיש טינורקא שמע ישואש 2
Mt 15,Tit נרפאין מחוליים: Tit,15 קפיטולו מ״א כפי **מתיאו** 1 אז נתקרבו אליו הסופרים ופרושים מירושלם.
Mt 16,Tit בארץ מַגִינֶדָא: Tit,16 קפיטולי מ״ב כפי **מתיאו** 1 ויקרבו אליו הפרושים והצדוקים נסות אותו.
Mt 17,Tit בא במלכותו: Tit,17 קפיטולי מ״ג כפי **מתיאו** 1 ואחר ה׳ ימים לקח פירו יקומו וזואן אחיו.
Mt 18,Tit בעדי ובעדך: Tit,18 קפיטולי מ״ד כפי **מתיאו** 1 באותה שעה קרבו התלמידים לישואש אומרים
Mt 19,Tit מלב טוב לריעכם: Tit,19 קפיטולי מ״ה כפי **מתיאו** 1 ונעשה כאשר ישואש כלה אלה הדברים יצא
Mt 20,Tit יהיו ראשונים: Tit,20 קפיטולו מ״ו כפי **מתיאו** 1 דומה הוא מלכות שמימיי לאב החיילות אשר
Mt 21,Tit ראו והלכו אחריו. Tit,21 קפיטולו מ״ז כפי **מתיאו** 1 וכאשר היו קרוב מירושלם והיו באים
Mt 22,Tit חשבוהו לנביא: Tit,22 קפיטולו מ״ח כפי **מתיאו** 1 ועונה ישואש ואמ׳ להם משל אחד. 2 מלכות
Mt 23,Tit לו שום דבר: Tit,23 קפיטולו מ״ט כפי **מתיאו** 1 אז אמ׳ ישואש לעם ולתלמידיו אומרים 2
Mt 24,Tit יהיה הבא בשם האל: Tit,24 קפיטולו נ׳ כפי **מתיאו** 1 אז יצא ישואש מהמקדש והלך וקרבו תלמידיו
Mt 25,Tit ורעישת שיניים: Tit,25 קפיטולו נ״א כפי **מתיאו** 1 ואז יהיה דומה מלכות שממיי לעשר בתולות
Mt 26,Tit באורה הנצחית: Tit,26 קפיטולו נ״ב כפי **מתיאו** 1 והיה עשוי כאשר סיים אלה הדברים. אמ׳
Mt 27,Tit ובכה מאד במר: Tit,27 קפיטולו נ״ג כפי **מתיאו** 1 וכאשר בא הבקר שרי הכהנים וזקני העם עשו
Mc Expl Expl תם תם ונחתם פה תמו קפיטולי **מתיאו** נ״ד וקפיטולי מרקו י״ו: לוקא לפי התולדת
Lc 14,33 עם דברי שלום. 33 כן כל איש מכם שאינו **מתיאש** מכל הדברים שמחזיק אינו יכול להיות תלמידי:

Mt 9,9 ראה אדם אחד שיושב בשלחן חלפני שהיה שמו **מתיב** אמ׳ לו בא עמי והוא קם והלך אחריו. 10 וכאשר
Mt Expl עד סוף העולם: Expl תם נשלמה אגרת שי׳ **מתיב** תלמיד ומגיד: מרקו מגיד נבחר מהאל ובן ש׳
Lc Prol,6 היו כתובים בעד האיונגליאו בגודאה ובעד **מתיב** בלוברדיאה מזורז מהקדש רוח כתב ליונים
Lc 6,15 אחיו. יקומו יואן פיליפו ברטומי 15 **מתיב** טומאוש יקומו אלפיב. ושימון שנקרא זילוזיש.
Lc 5,36 כי אם יעשהו הישן נשבר וחדש אינו מתי **מתיחד** עם הישן. 37 ושום אדם אין לו לשום יין חדש
Mt 23,27 הדומים מחוץ יקרים ובפנים מלאים עצמות **מתים** ולכלוך. 28 וכן אתם דומים לעמים בחוץ אנשים
Mt 28,4 שלג. 4 והשומרים היו נפחדים ועמדו כמו **מתים.** 5 והמלאך אמ׳ לנשים שלא תפחדו כי אני יודע
Mc 9,43 אחת מאשה של גיהנם בשתים 43 אל מקום שאין **מתים** הארסים והאש אינו נח. 44 ואם רגלך
Mc 9,45 מהכנס בשתים בגהינם 45 אל מקום שאין **מתים** הארסים והאש אינו נח ולא תפסק: 46 ואם עינך
Mc 9,47 אחד משתים בגהינם 47 מקום שהארסים אינם **מתים** והאש לא נכבית. 48 כל אדם באש יתעלם וכל אדם
Lc 20,37 בני השם׳. וכי הם בני תחייה. 37 ואותן **מתים** שיחיו. למדהו והראהו משה. כי האל אמ׳ לו
Jn 5,21 שלא תהיו תמהים. 21 כי כמו שהאב החיה **מתים** ונתן להם חיים. כן הבן נותן חיים לאשר הוא
Jn 8,52 מכירים שהשטן אחזך. אברהם מת. והנביאים **מתים.** ואתה אומ׳ שאם אחד ישמור דבריך לא יקרה לו
Lc 13,15 ישאוש להם ואמ׳ רמאים כל אחד מכם אינו **מתיר** קשר השור או החמור מן הרפת ואינו מוליכו
Jn 5,18 אז היהודים אבו יותר להמיתו. כי לא לבד **מתיר** השבת אבל עוד אומר שאביו הוא אלוה. ומדמה
Jn 7,23 23 אם איש נכנס בברית מלח בשבת ואינו **מתירא** עצמו. דת משה מאבד: למה אתם כועסים נגדי כי
Mc 11,5 5 ואותן שהיו שם אמרו להם למה אתם **מתירים** העיר. מה אתם עושים. 6 והם אמרו מה שישאוש
Lc 19,31 31 ואם אי זה איש שואל אתכם למה אתם **מתירים** קשרו אתם תאמרו כי עשיתם כמו שאדוננו חפץ
Lc 19,33 להתיר העיר אמר אדון העיר להם למה אתם **מתירים** העיר. 34 והם אמרו כי האדון רבינו צריך
Lc 5,30 ושאר ואוכלים עמהם. 30 והפרושים והסופרים **מתלוננים** ואומרים לתלמידים ישאוש משיח למה אתם
Lc 15,2 בעבור שישמעוהו. 2 והסופרים והפרושים **מתלוננים** אומרים ראה זה ראה חטאים ואכל עמהם 3
Mt 21,1 באים בביטפני בהר הזתים. אז הוא שלח שנים **מתלמידיו** 2 אומר לכו אל אותו המגדל שהוא לפניכם.
Mc 13,1 כפי מארקו 1 וכאשר יוצאים מן המקדש אחד **מתלמידיו** אמר לו רבי ראה זה בניינים ואיזה אבנים:
Lc 7,19 ואמרו כל אלה הדברים. 19 ויואן קרא שנים **מתלמידיו** ושלחם לישאוש ואמרו לו אתה הוא אותו
Lc 11,1 במקום אחד. וכאשר סיים תפלתו אמ׳ אחד **מתלמידיו** למד לנו תפלה שנתפלל אותה לשם כמו שיואן
Lc 14,15 תשיגהו בתחיית הצדיקים. 15 וכאשר אחד **מתלמידיו** שמע אלה הדברים אמר לו מאושר יהיה מי
Jn 1,35 35 וביום אחר פעם אחרת עמד יואן ושנים **מתלמידיו** 36 מביטים ישאוש הולך ואמר הנה מלאך
Jn 6,8 הזה אם נתן לכל אחד מעט: 8 אמר אליו אחד **מתלמידיו** אנדריב אח שימון פירי 9 בכאן הוא נער
Jn 6,61 בבית הכנסת מלמד בכפר נחום. 61 אז רבים **מתלמידיו** אמרו זה קשה הוא זה הדבר. מי יוכל
Jn 12,4 נתמלא ריח טוב מן המשיחה: 4 אז אמר אחד **מתלמידיו** יודיש אשכריוט. שעתיד למוסרו 5 למה זו
Jn 13,23 זה לזה ומספקו ממי הוא אומר: 23 אז אחד **מתלמידיו** מסב בחזה בשולי ישאוש אותו שישאוש אוהב
Jn 18,19 עמהם ומתחמם. 19 אז ההגמון שאל לישוש **מתלמידיו** וממוסרו. 20 ענה ישאוש אליו. אני בגלוי
Jn 18,25 עומד ומתחמם: אז אמרו לפירו ואתה אינך **מתלמידיו.** ופירו כפר ואמר איניני. 26 ואחת משפחות
Jn 8,7 כורע כתב אחד בארץ באצבעו. 7 וכאשר הם **מתמידין** לשואלו. קם ואמ׳ להם אותו שנמצא בכם
Mt 15,31 ומשליכים עצמם לרגלו ומרפאם. 31 עד שהעם **מתמיהים** כשהיו רואים שמדברים האלמים. והפסחים
Lc 2,47 מקשיב אותם ושואלן. 47 וכל השומעין אותו **מתמיהין** מחכמתו ומענהו. 48 וכאשר האב והאם ראוהו
Mt 13,54 אל ארצו ומלמדם בבתי כנסיותיהם. עד שהם **מתמימים** ואומרים מאין יש לזה כמה חכמה וכמה כח 55
Mc 4,28 מגדלה ראשונה בעשב ואחר בשבולים. ואחר **מתמלאה** חטה השבולת. 29 וכאשר נשלם הפרי תכף שמים
Mt 1,3 יודא ואת אחיו. 3 יודא הוליד פרש וזרא **מתמר.** פרש הוליד אֶשְׁרוֹם. אשרון הוליד אראם. 4 אראם
Mt 20,20 סבאדיב עם בניה מתפללין מחלים אותו ושאלה **מתן** אחד לו. 21 והוא אמר מה תחפוצי. והיא אמרה
Jn 4,10 10 ענה ישאוש ואמ׳ לה אם היית יודעת **מתן** האל ומי הוא השואל לשתות. את באולי תשאלי לו
Mc 12,36 החכמים מאותתים ממי הוא בן 36 דויט אמ׳ **מתנבא** ממנו אמר האדון לאדוני שב לימיני עד אשר
Mc 12,41 מניחים אוצר המקדש ומביט באי זה אופן העם **מתנדבים** שם מתנותיו. ורבים עשירים מתנדבים גודל
Mc 12,41 העם מתנדבים שם מתנותיו. ורבים עשירים **מתנדבים** גודל דברים. 42 ובאה אשה אחת ענייה ונדבה
Mt 8,24 בספינה הלכו אחריו תלמידיו 24 והיה הים **מתנועע** מאד עד שהגלים נכנסים בספינה וישוש ישן 25
Mc 7,23 חמדה גיאות סכלות. 23 כל אלו הרעות **מתנועעות** מהלב ואלו מטנפים האדם: 24 וקם ישאוש
Lc 6,35 35 אבל אהבו אויביכם ועשו להם טוב. ותנו **מתנות** למי שאינכם מקוים דבר ושכרכם יהיה הרבה מאד
Lc 11,13 עקרב 13 אם לא שלא תבטחו בריע. אך תתנו **מתנות** טובות לבניכם כמה וכמה אבינו שבשמים שיתן
Lc 21,1 כפי לוקא 1 ומביט ישאוש ראה אותם שמשימין **מתנותיהם** בתיבה והם עשירים. 2 וראה אשה אחת ענייה
Mc 12,41 המקדש ומביט באי זה אופן העם מתנדבים שם **מתנותיו.** ורבים עשירים מתנדבים גודל דברים. 42

Lc 12,35 ובמקום שיהיה אוצרכם שם יהיה לבבכם: 35
Lc 1,21 21 והעם היה שם ממתין זכריא ומתמיהים למה
Mc 9,48 48 כל אדם באש יתעלם וכל אדם מרוצח
Mt 6,28 לא חורשים ולא זורעים ולא קוצרין ולא
Lc 5,33 בתשובה 33 והם אמרו לו למה תלמידי יואן
Mt 9,14 משיח תלמידיו של זואן אומרים למה אין
Mc 2,18 18 והיו שם תלמידי ג׳ואן ומהפרושים
Mc 2,18 ג׳ואן ומהפרושים מתענין ואמרו לישו למה
Mc 2,18 תלמידי גואן ומהפרושים ותלמידיך אין
Mc 1,28 לצוות השדים והם שומעין לו. 28 ושמו
Lc 4,37 הרעים ויוצאים מן האנשים. 37 ושומעו היה
Mt 14,3 3 כי אירודיש מחזיק בזואן אסור בעבור כי
Jn 17,9 יצאתי והאמינו שאתה שלחתני. 9 אני בעדם
Jn 17,20 למען יהיו הם מקודשים באמת. 20 ואיני
Lc 1,10 נכנס במקדש הש׳. 10 וכל העם היו בחוץ
Lc 24,52 היה נפרד מהם. והוא נשוא בשמים 52 והם
Mt 20,20 20 ואז נגשה אליו אם בני סבאדיב עם בניה
Jn 4,23 לבא. 23 אבל תבוא שעה. ועתה היא שהאמתיים
Jn 6,27 רק כי אכלתם הפת ושבעתם בו. 27 אתם
Jn 5,2 בירושלם 2 והיה בירושלם חפירה אחת ששם
Jn 18,20 שעה למדתי בבית הכנסת ובמקדש ששם היהודים
Mc 1,45 בהחבא בעיר אך חוייב עמוד בחוץ במדבר ושם
Lc 5,38 חדש ראוי לשים בנאד חדש והיין והנאדות
Mt 4,21 אחיו בספינה אחת עם זאבדיב אביהם שהיו
Lc 12,33 תמכרו מה שאתם מחזיקים ותנו צדקה כי אתם
Mt 4,17 לדרוש ולאמר עשו תשובה כי המלכות שמים
Mt 10,7 אבל תלכו דורשים 7 ואומרים שמלכות שמימיי
Mt 24,32 הזמורות רבים והעלים יוצאים תכירו שהקיץ
Mc 13,28 כשמתחלת לחיוט ולעשות עלים תדעו אתם שהקץ
Mc 13,29 כאשר תראו אלה הדברים תדעו אתם שקץ העולם
Lc 10,9 החולים שיהיו שמה ותאמרו להם מלכות האל
Lc 10,11 מסירים לתתו לכם. רק תדעו שמלכות האל
Lc 12,33 אוצר בשמים: אין חסרון למי שגנב אין
Lc 19,29 נאמרים הולך לפניהם עולה בירושלם 29 [*]
Lc 19,37 משימים מלבושיהם בדרך 37 וכאשר הוא כבר
Lc 21,28 התבוננו ושאו ראשיכם והביטו. כי גאולתכם
Lc 21,30 30 כשעושים פירותיהם. אתם יודעים שהקץ
Lc 23,36 אם הוא משיח נבחר מהשם׳. 36 והפרושים
Mt 3,2 2 ואומר עשות תשובה כי המלכות שמימיי
Mt 26,45 ישנים ואמ׳ תשנו ותנוחו ראו כי השעה
Mc 6,56 יגעו בשפת מלבושו כי כל אותן שנוגעים
Lc 20,26 ולא יכלו ענות לדבריו לפני העם. ומתמיהין
Mt 13,8 נפלו בארץ טובה ועשו פרי רב בא׳ ק׳ בא׳
Mt 24,Tit ברוך יהיה הבא בשם האל: Tit,24 קפיטולו
Mt 25,Tit יסבול בכי ורעישת שיניים: Tit,25 קפיטולו
Lc 5,8 ישוש משיח נפלו לרגליו ואמ׳ אדון הפרד
Lc 9,41 מן הזמן עמדתי עמכם ונתתי לכם לאכול הבא
Mt 18,13 יותר ששון יש לי ממנה מן התשעים ותשע שלא
Mc 7,26 מושטנת באה אליו וכרעה ברגליו. 26 והיא
Jn 6,17 17 וכאשר עלו בספינה באו מעבר לים לכפר

מתנים ערוכים תהיו ועשישות דולקות בידיכם 36
מתעכב עומד במקדש. 22 וכאשר יצא מן המקדש לא היה
מתעלם: 49 טוב הוא המלח אבל אם המלח תפסק עם מה
מתעמלין: 29 ואני אומ׳ לכם כי שלמה לא היה מכוסה
מתענים תמיד ועושים כובד מלחמות וכן אותם מהפ
מתענין תלמידיך כמונו והפרושים. 15 וישוש משיח
מתענין ואמרו לישו למה מתענין תלמידי גואן
מתענין תלמידי גואן ומהפרושים ותלמידיך אין
מתענין. 19 ואמ׳ להם ישו אותם שהם קרובים
מתפזר בכל גליליאה. 29 ותכף שיצא מבית הכנסת באו
מתפזר בכל מקום המלכות. 38 וישאוש יצא מבית הכנסת
מתפישו על אִירוֹדֶינָא אשת אחיו. 4 כי זואן אומר
מתפלל לא בעד העולם רק בעד אלו שנתת לי. כי שלך
מתפלל בעד אלו לבד. רק עדיין בעד אותן שיאמינו
מתפללים בשעה שהיה לו לתת הלבו הלבונה. 11 אבל
מתפללים. חזרו בירושלם בגודל שמחה 53 והיו במקדש
מתפלליך מחלים אותו ושאלה מתן אחד לו. 21 והוא
מתפלליך. יתפללו האב ברוח ובאמת. כי האב שואל להם
מתפעלים לא אוכל שאובד מי שאובד רק העומד בחיים
מתקבצים המים מכוסה נקרא בלשון עברי ביטשידא ולה
מתקבצים. ודבר לא דברתי בסתר 21 מה אתה שואל לי.
מתקבציך עמים מכל הצדדין: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי
מתקיימין. 39 ושום אדם ששותה יין ישן אינו רוצה
מתקנים רשתותיהם ויקרא אותם 22 ותכף עזבו הרשתות
מתקנים אוצר בשמים: אין חסרון למי שגנב אין מתקרב
מתקרב: קפיטולו ט׳ כפי מתיאו 18 ויהי בלכת ישואש
מתקרב. 8 מרקו החלאים. החיו המתים: טהרו
מתקרב [*] 33 [*] אל הדלת. 34 אמת לכם אומר שזה
מתקרב. 29 כמו כן כאשר תראו אלה הדברים תדעו אתם
מתקרב אל הפתח. 30 אמת אני אומר לכם שזה הדור לא
מתקרב לכם. 10 ואם תכנסו בעיר שלא יקבלו אתכם צאו
מתקרב. 12 ואומ׳ אני לכם שבאותו יום לא יסבלו
מתקרב לו. ועש אינה מכלה. 34 ובמקום שיהיה אוצרכם
מתקרב לביט פגיי בבטאניא בהר שנקרא הר הזתים.
מתקרב לירידת הר הזתים התחילו לו כל העמים
מתקרב 29 ואמר להם זאת הצורה ראו התאנה ושאר
מתקרב. 31 כן כאשר תראו כל אלה הדברים שיעשו תדעו
מתקרבים מוציאים עליו לעג ומתנדבים לו חומץ
מתקרבת 3 זהו מה [*] נתנבא. אמר קול א׳ יקרא
מתקרבת שבן האלוה יהיה נמסר בידי החטאים 46 קומו
מתרפאין: Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי שי׳ מארקו 1 ואז
מתשובתו. שתקו. 27 ומקצת מן הצדוקים שלא הודו
נ׳ בא׳ ל׳. 9 מי שיש לו אזנים לשמוע. 10 וקרבו
נ׳ כפי מתיאו 1 אז יצא ישאוש מהמקדש והלך וקרבו
נ״א כפי מתיאו 1 ואז יהיה דומה מלכות שממיי לעשר
נא מעלי כי חוטא אנוכי. 9 כי חרד הוא. מסובב הוא.
נא בנך אלי 42 וכאשר קרב הנער לישאוש השטן הכהו
נאבדו: 14 א״כ אינו מאבינו שבשמים אשר אחד מאלו
נאה ממשפחת סיריא ובקשתהו שיגרש השטן מבתה. 27
נאום וכבר היה ערב וישו לא בא אליהם. 18 והים

Jn 6,24 שם ולא תלמידיו. עלו באניות ובאו בכפר
Lc 16,18 ולא תהיה יכל אדם ש.. .. ומביא אחרת עושה
Mt 3,14 אותו. 14 וזואן היה מונעו אומר גביר לך
Lc 14,22 אמ׳ עשוי הוא כאשר צוית. ועדיין הזמן
Mt 2,23 שתהיה נשלמת הנבואה שאמרה הוא יקרא שמו
Mt 2,23 בחלומו ללכת לארץ גלליאה 23 ויגר במדִינַת
Jn 1,45 ששם היה אנדריב ופירו 45 ופליף ומצא
Jn 1,45 ששם היה אנדריב ופירו 45 ופליף ומצא נאט
Mc 12,38 מן החכמים יודעי ספר שחפצים נשוא מלבושים
Lc 7,11 היה מכאן ואילך שהולך ישאוש בעיר שנקרא
Lc 20,46 46 השמרו מהסופרים שחפצים ללכת במלבושים
Jn 10,22 יכול עיני עורים לפקוח. 22 אלה הדברים
Lc 7,31 שלא היו נטבלים מיואן. 31 [*] לכן למי
Lc 20,5 מאנשים. 5 והם חושבים ביניהם. אומרים אם
Mt 22,16 אומרים רבי אנחנו יודעים שאתהו איש
Mt 25,21 האדון עבד טוב ונאמן כי על מעט ממון היית
Lc 16,10 שאסיפכם באוהלים נצחיים. 10 מי שהוא
Lc 16,10 10 מי שהוא נאמן בדבר קטן בגדול יהיה
Lc 19,17 אמר אליו שמח עבד טוב כי בדבר קטן היית
Jn 20,27 ושים ידך לצדי ולא תהיה בלתי מאמין ותהיה
Lc Prol,8 בלוברדיאה מזורז מהקדש רוח כתב ליונים
Lc 16,11 ורע בדבר קטן גם בדבר גדול יהיה רע 11
Mt 21,25 והם חשבו ביניהם אומרים. אם אנחנו
Mt 21,26 אז למה אין אנחנו מאמינים בו. 26 ואם
Mc 11,32 אלינו א״כ למה אינכם מאמינים. 32 ואם
Jn 10,35 הם אמרו שאלים הם אותם שדבר אליהם אלים
Jn 14,26 הדברים אמרתי בעומדי עמכם. 26 אבל האב
Lc 2,34 הוא מונח בישראל לפדיון רבים ולאות. ובו
Lc 12,46 ידעה ויגרש אותו ואביו להניחם עם אשר לא
Jn 10,22 עיני עורים לפקוח. 22 אלה הדברים נאמ
Jn 12,16 באור העליון: אז ידעו שדברים אלו עליו
Lc 12,3 לגלוי. 3 ואותם דברים שאמרתם בחשך יהיה
Lc 19,28 הביאו פה והמיתום לפני: 28 ואלו הדברים
Mt 6,25 25 לכן אני אומר לכם לא תהיו מאד
Mt 6,28 גופו מדה אחת. 28 ומהמלבושים למה אתם
Mt 6,31 למה [*] אתם מאמינים. 31 לכן אל תהיו
Mc 5,21 21 וכאשר ישו עבר עבר הים בספינה עם רב
Lc 8,4 בנות ששרתו ישאוש מרשותן. 4 ועמים רבים
Mt 22,41 41 ואז אמ׳ ישאוש לפרושים ולכל אותם שהיו
Mt 25,32 עמו אז ישב על קתדראת צלמו 32 ויהיו
Lc 5,5 הלילה טרחנו ולא לקחנו דבר. אבל בדבריך
Mt 1,4 4 אראם הוליד אמינדף. אמינאדף הוליד
Mt 1,4 אראם הוליד אמינדף. אמינאדף הוליד נאשון.
Mt 26,Tit ילכו באורה הנצחית: Tit,26 קפיטולו
Mt 17,21 עמד בגליליאה. אמ׳ להם ישו בן אלוה יהיה
Mt 26,2 מכאן ועד ב׳ ימים יהיה פסח. ובן האל יהיה
Mt 26,24 אוי לו לאדם שבעבורו בן הבתולה יהיה
Mc 9,30 ומלמד לתלמידיו ואומ׳ להם בן האלוה יהיה
Mc 14,21 אוי לו לאדם אשר בעדו בן הבתולה יהיה
Mt 17,26 אכן הבנים הם חופשים 26 אבל בעבור שלא

נאום שואלים ישאוש. 25 וכאשר מצאוהו לעבר הים
נאוף: 19 אדם אחד עשיר היה לבוש ארגמן ואכל כל
נאות והיה לך לטבול אותי. ואתה בא אלי להיות
נאות לזה ניאות לזה: 23 אמ׳ האדון לעבד לך
נאזריש: Tit,3 קפיטולו ה׳ כפי מתיאו 1 בעת ההיא
נאזריט שתהיה נשלמת הנבואה שאמרה הוא יקרא שמו
נאט נאטנאליב ואמ׳ לו אנחנו מצאנו ישוש בן יוסף
נאטנאליב ואמ׳ לו אנחנו מצאנו ישוש בן יוסף
נאים שיתנו להם שלום הסוחרים 39 ושישבו בכסא
נאים. ותלמידיו ורוב עם הולכים עמו. 12 וכאשר
נאים ואוהבים שיתנו להם שלום רב ברחובות קריה.
נאמ נאמרו בירושלם וחורף היה. 23 והולך ישאוש
נאמ׳ אנשי זה הדור נמשלים. 32 נמשלים הם לנערים
נאמ׳ מן השמים [*] 6 [*] כל העם יסקלונו. כי
נאמן ומלמד דרך האל באמת. ואינך פונה לשום אדם.
נאמן [*] 22 [*] 23 [*] [*] תכנס ביקר אדוניך
נאמן בדבר קטן בגדול יהיה נאמן ורע בדבר קטן גם
נאמן ורע בדבר קטן גם בדבר גדול יהיה רע 11
נאמן. יהיה לך ממשלה על מאה עיירות: 18 והאחר בא
נאמן. 28 ענה אליו טומאש ואמ׳ אדוני ואלהי. 29
נאמנים זה האיוגליאו וחבר זה ענייני האפושטולוש.
..נאמנים..12 ...יגידהו לכם. 13 שום אדם
נאמר מן השמים היא יאמר אז למה אין אנחנו מאמינים
נאמר מן האנשים יראים אנו העם כי כלם יראים מזואן
נאמר מן האנשים. יראים העם כי כלם מקיימים באמת
נאמר. ומה שכתוב אינו ראוי למחק 36 אותו שהאב קדש
נאמר רוח הקדש. אותו שהאב ישלח בשמי הוא ילמד
נאמרו נגדו. 35 ובסכין יחצו ויעברו נפשו. בעבור
נאמרו. 47 אבל אותו עבד שידע רצון בעליו ואינו
נאמרו בירושלם וחורף היה. 23 והולך ישאוש במקדש
נאמרו ושיעשו לו דברים אלו 17 בעבור זה אחוזת העם
נאמרים באור ומה שדברתם באוזן בסוד יהיה נדרש
נאמרים הולך לפניהם עולה בירושלם 29 [*] מתקרב
נאנחים מהגוף. מה תאכלו. מה תלבשו. ולא יתרה הנפש
נאנחים. הביטו חבצלות ועשבי השדות היאך גדלים
נאנחים לאמר מה לאכול מה נשתה או מה נלבש. 32
נאסף עמו בשפת הים. 22 ובא אליו גדול אחד מבית
נאספו ובאו לו מן הערים וצערו לישאוש למשול משל.
נאספים. 42 ולכן לכם מה דומה משיח ממי יהיה בן.
נאספים לפניו כל העמים. והוא יפריד אחרים מאחרים.
נאריך רשתותיך. 6 וכאשר זה נעשה אספו דגים רבים
נאשון. נאשון הוליד שלמון. 5 שלמון הוליד בואס.
נאשון הוליד שלמון. 5 שלמון הוליד בואס. בואס
נ״ב כפי מתיאו 1 והיה עשוי כאשר סיים אלה הדברים.
נבגד ונמסר בידי החטאים 22 וימיתוהו. וביום
נבגד ותלוי: 3 אז נתקבצו כל גדולי הכהנים וזקני
נבגד: דַבַר טוב היה לו אם נולד לא היה. ואותו איש
נבגד ונמסר ביד הרעים והם ימיתוהו. ויחזור חי
נבגד. דבר טוב היה לו לאותו האיש אם נולד לא היה:
נבהילם לך אל הים והשלך החכה והדג הראשון שתקח

Mt 2,3 לפניו. 3 ויהי כשמוע אירודש דבריהם עמד **נבהל** וכל אנשי ירושלם עמו. 4 ויקבוץ כל שרי
Lc 1,12 נראה אליו. 12 וכאשר זכריא ראהו היה **נבהל** ובאה יראה לו עליו. 13 אבל המלאך אומ׳ אליו
Jn 14,1 קפיטולו י״ד כפי ש׳ יואן 1 לא יהיה לבבכם **נבהל** האמינו באל ובי האמינו. 2 בבית אבי רוב
Jn 14,27 שהעולם נותנו. לא תיראו ולא תהיה לבבכם **נבהל.** 28 אתם שמעתם אמרתי אלך ואבא אליכם: אם אתם
Lc 1,29 29 ואותה הבתולה כששמעה דברי המלאך **נבהלה** וחושבת השלו׳ ההוא איך הוא. 30 והמלאך אמ׳
Jn 12,27 משרתי. העובד אותי אבי יכבדוהו. 27 נפשי **נבהלה** עתה ומה אומר. אב הושיעני בשעה זאת. כי
Mc 10,24 הרבה יתנם במלכות שמים. 24 והתלמידים **נבהלו** מדבריו. וישאוש פעם אחרת תכף אמר להם בנים
Lc 9,44 הנער וחזרו לאביו שלו ושקט. 44 והרואים **נבהלו.** וההולכים אחריו המה ראו כן תמהו. ואמ׳ ישו
Lc 24,4 מצאו גוף ישאוש משיח. 4 ובעוד שהן היו **נבהלות** במחשבותיהן על זה. הנה ששני גברים עמדו
Mt 14,26 הלילה ישאוש בא להם הולך על הים 26 היו **נבהלים.** ומרוב פחד צעקו 27 ותכף ישאוש דבר להם.
Mt 18,31 31 וכאשר עבדי האדון ראו זה היו מאד **נבהלים.** והלכו אל האדון וספרו לו כל אשר עשה לו
Mc 5,42 חיה והלכה היתה מזמן י״ב שנים וכולם היו **נבהלים** מגודל הפלא 43 וציום שלא יאמרוהו ואחר צוה
Lc 4,32 עיר גליליאה ושם מלמד להם בשבת. 32 והיו **נבהלים** ומתמיהין במוסרו כי דברו היה בעוז. 33
Lc 5,26 מהלל ומברך האל. 26 וכל אשר היו שם היו **נבהלים** והללו ושבחו לשם. וכלם היו מלאים יראה
Lc 24,37 להם שלום לכם אני הוא אל תיראו. 37 והם **נבהלים** וחרדים. חשבו ושערו שראו רוח. 38 ואמר להם
Lc 24,38 ושערו שראו רוח. 38 ואמר להם למה אתם **נבהלים** ומה חשבתם בתוך לבבכם. 39 ראו ידי ורגלי
Lc 11,2 להם אמרו אבינו שמך יהיה מקודש. ובמלכותך **נבוא.** 3 תן לנו לחם חוקינו יום יום. 4 והנח לנו
Mt 4,14 גלילות זבולון ונפתלי 14 כדי שתהיה נשלמת **נבואת** ישעיה הנביא אומרת 15 ארצה זבולון ונפתלי.
Jn 11,33 היהודים שהיו עמה בוכים. חלש רוחו והיה **נבוך** בעצמו. 34 ואמר הנה הנחתם אותו ואמרו לו
Mt 13,21 ומתייבשת מהר: כי בעד מלה זעומה תכף הם **נבוכים.** 22 אותה שנפלה בין החוחים. הוא אותו
Mt 24,10 והכל ימאסכם למען שמי. 10 ואז יהיו רבים **נבוכים.** ויקציפו האחד על האחר: 11 [*] 12 כי
Mc 5,39 וצעקות. 39 וישוש נכנס בבית אמ׳ למה אתם **נבוכים** ובוכים הנערה. האם מתה אבל היא ישינה 40
Mc 6,50 הוא איזה רוח רעה וצעקו 50 כולם והיו **נבוכים.** וישאוש תכף זעק ואמר עמדו בבטחה אני הוא
Mc Prol,1 אגרת שי׳ מתיב תלמיד ומגיד: מרקו מגיד **נבחר** מהאל ובן ש׳ פירו בעבור שכילה ותלמיד בדבר
Lc 23,35 האחרים הושיע. יושיע עצמו אם הוא משיח **נבחר** מהשם׳. 36 והפרושים מתקרבים מוציאים עליו
Mc 13,27 גדול ואורה: 27 ואז ישלח מלאכיו ויקבץ **נבחריו** מד׳ כנפות הארץ. מן השמים ועד הארץ. 28
Mt 20,16 אחרונים. רבים הם הנקראים ומעטים **נבחרים:** 17 ועלה ישאוש בירושלם לקח י״ב תלמידים
Mt 22,14 ורעישת שינים. 14 רבים הם קרואים ומעט **נבחרים:** 15 ואז נתקבצו הפרושים ועשו עצת איך
Lc 18,7 הדיין מה עלב. 7 והש׳ לא ינקום אותם שהם **נבחרים** צועקים אליו יום ולילה ולא יהיה לו חמלה
Mt 10,41 מקבל. מקבל מי ששלח אותי: 41 מי שמקבל **נביא** בשם נביא יהיה לו גמול: ומי שמקבל צדיק בשם
Mt 10,41 מקבל מי ששלח אותי: 41 מי שמקבל נביא בשם **נביא** יהיה לו גמול: ומי שמקבל צדיק בשם צדיק יהיה
Mt 11,9 בהיכל המלך: 9 א״כ למה יצאתם ראות **נביא** הוא באמת: ואומר אני לכם שהוא יותר מנביא:
Mt 12,39 אומה רעה אות לא ינתן לכם לבד אות יונה **נביא.** 40 כי כמו שיונה היה בבטן הדג שלשה ימים
Mt 13,57 והיו אשקנדליזאט בו. וישאוש אמר להם שום **נביא** איננו בזולת כבוד רק בארצו או בביתו. 58 ולא
Mt 14,5 חפץ להורגו. רק ירא העם שתופשים אותו כמו **נביא.** 6 וביום הולדת לאירודיש עשה אירודיש
Mt 21,11 הוא זה ישאוש. 11 והעם אומרים זה ישו הוא **נביא** נזאריט מגליליאה. 12 ונכנס ישו במקדש האל
Mt 21,26 יראים אנו העם כי כלם יראים מזואן כמו **נביא.** 27 והם ענו אנחנו לא ידענו. והוא אמ׳ להם
Mt 24,15 15 וכאשר תראו שקוץ משומם שנ׳ בדניאל **נביא** עומד במקום הקדש אותו שקורא ביניהן א״כ
Mt 27,9 עד היום הזה. 9 ואז היה הדבר נשלם מירמיה **נביא** אומ׳ ולקחו שלשים פשיטי כסף זהו ערך שערכו
Mc 1,2 משיח בן האלוה 2 כמו כן שהוא כתוב בישעיה **נביא** אמר הנה אני שולח מלאכי לפניך שיפנה הדרך
Mc 6,4 אשקנדליזטש בו. 4 וישאוש אמ׳ להם שום **נביא** אינו בזולת כבוד אם לא בארצו ובין מכיריו
Mc 7,6 פת כל היום: 6 וישאוש ענם אמ׳ להם טוב **נביא** מכם רמאים ישעיה שאמ׳ זה העם מכבדני מדבר
Mc 8,28 ואחרים אומרי׳ אליהו. ואחרים אומרים **נביא.** 29 והוא אמ׳ להם ואתם מה אתם אומרים ממני.
Lc 1,76 ובטהרה לפניו כל ימינו. 76 ואתה נער תקרא **נביא** מה מאד נעלה כי אתה תלך לפני האדון בעבור
Lc 4,24 24 ואמ׳ להם באמת אני אומר לכם שום **נביא** אינינו מקובל בארצו. 25 רבות נושנים היו
Lc 4,27 27 ורבים מצורעים היו בישראל תחת אלישע **נביא.** ושום אחד מהם לא נטהר בסיריאה. 28 וכל אשר
Lc 7,16 והללו וברכו האל: קפיטולו ח׳ כפי שן לוקא **נביא** גדול קם בתוכינו כי השם פקד עמו 17 וזה הדבר
Lc 7,26 בבתיהם 26 אבל אי זה דבר יצאתם לראות. **נביא** אומ׳ לכם ועוד יותר מנביא. 27 זהו שממנו
Lc 7,39 שזמנהו ראה זה חשב בעצמו אומר אם זה הוא **נביא** באמת יודע יהיה שהיא היא האשה שנוגעת אותו
Lc 9,19 טבול ומקצת אומרים אליהו. ויש אומרים **נביא** מן הראשונים שחזר חי. 20 וישאוש אמר להם.

Lc 19,11 11 וזה אמ׳ לאותן האנשים בעבור שיהיה **נביא** לירושלם וכי חשבו שמיד יהיה נגלה מלכות
Lc 20,6 העם יסקלונו. כי בבריא היה להם שיואן היה **נביא.** 7 וענו שלא ידעו מאין היתה. 8 וישאוש אמ׳
Lc 22,64 ומכים אותו בפנים ושואלים אותו אומרים **נביא** מי הוא שהכה אותך. 65 וקללות רבות שאומרים
Lc 24,19 הדברים [*] [*] מישואש נזוריט שהוא גביר **נביא** חזק בפועל ובדיבור לפני השם׳ ולפני העם 20
Jn 1,21 ושאלהו מי אתה. א״כ אתה אליהו. [*] אינך **נביא** ואמר לא. 22 אז אמרו לו אמור לנו מי אתה.
Jn 1,25 אתה מטביל אם אינך משיח ולא אליהו ולא **נביא.** 26 יואן ענה להם ואמר. אני טובל אתכם במים.
Jn 4,19 19 והאשה אמרה לו אדון אנכי מכרת שאתה **נביא:** 20 אבותינו התפללו לשם בזה ההר ואתם אומרים
Jn 4,44 והלך בגלליאה. 44 והוא העיר שאין לשום **נביא** כבוד בארצו. 45 אז כשבא ישאוש בגלליאה קבלו
Jn 6,14 האנשים כשראו האות שעשה אמרו זהו באמת **נביא** שבא בעולם. 15 וישאוש שהכיר שבאו אליו בעבור
Jn 7,40 מקצת מאחוזת העם בשומעם דבריו אומרים זהו **נביא** אמיתי. 41 ואחרים אומרים זהו משיח. ואחרים
Jn 7,52 לו אתהו גליליב חפש הכתיבות ותמצא ששום **נביא** לא יבא מגלליאה 53 ושבו כל אחד איש לביתו:
Mt 13,17 17 כי באמת לכם אני אומר כי רבים **נביאים** ורבים סופרים כוספים ראות מה שאתם רואים
Mt 23,34 גיהנם. 34 בעבור זה הנה שאנכי שולח לכם **נביאים** וחכמים ומאותתים: ומהם תהרגו ותתלו בשתי
Mc 13,22 משיח שם לא תאמינו. 22 אז יקומו שקרנים **נביאים** מראים סימנים ונפלאות לדמות עוד אם איפשר
Lc 10,24 מה שאתם רואים. 24 אני אומר לכם כי **נביאים** רבים יחפצו ראות אותן הדברים שאתם רואים
Lc 11,49 49 ובעבור זה חכמת האל אמרה הנני שלח להם **נביאים** שלוחים ומהם ימיתו. וירדפו 50 למען תהיה
Lc 12,30 למעלה. 30 כי כל הדברים האלה שואלים **נבראי** העולם. ואביכם יודע באמת כי לכם חסרון מכל
Mc 9,49 49 טוב הוא המלח אבל אם המלח תפסק עם מה **נבשל** יהיה עמכם מלח ויהיה עמכם שלום: Tit,10
Mt 27,Tit ויצא בחוץ ובכה מאד במר: Tit,27 קפיטולו **נ״ג** כפי מתיאו 1 וכאשר בא הבקר שרי הכהנים וזקני
Mt Prol,6 חוייב דרוש אמונת האיונגלי לקיים הכתיבות **נגד** המינין. ועם שֶׁרַבִּים כתבו האיונגלי לבד ארבעה
Mt 5,23 23 ובכן אם באת לנדב נדבתך ותזכור שחטאת **נגד** אחיך 24 עזוב נדבתך לפני המזבח ולך תחלה
Mt 10,21 האחר למיתה. והאב הבן. והבנים יקומו **נגד** אביהם ונגד אמותיהם וינגשום. 22 והכל יכעסו
Mt 12,31 עון קללה יכופר לאנשים לבד מי שאומר קללה **נגד** הקדש רוח. 32 ומי שיאמ׳ נגד הקדוש רוח לא יהי
Mt 12,32 שאומר קללה נגד הקדש רוח. 32 ומי שיאמ׳ **נגד** הקדוש רוח לא יהי לו כפרה בזה העולם ובעולם
Mt 20,11 כל אחד פשוט כמו כן. 11 ובקחתם מלינים **נגד** בעל החיילות. 12 אומרים אלו התחילו לפעול שעה
Mt 24,7 אבל עדיין לא יהיה הקץ. 7 עם אחד יקום **נגד** האחר. ומלכות אחד נגד אחר. ויהיו מגפות
Mt 24,7 הקץ. 7 עם אחד יקום נגד האחר. ומלכות אחד **נגד** אחר. ויהיו מגפות ורעשות. ורעש בארץ. 8 ואלה
Mt 26,4 בהיכל סגן הכהנים שנקרא קאיפש 4 ועשו עצה **נגד** ישאוש איך יוכלו במרמה המיתו. 5 ואמרו לא
Mt 26,59 59 ושרי הכהנים וכל העצה מחפשים עידי שקר **נגד** ישאוש בעבור שיוכלו למוסרו למיתה 60 ואינם
Mt 27,61 61 והיתה מריאה מקדלינא ומריא אחרת יושבת **נגד** הקבר. 62 והיום הבא אחר הפסח באו שרי הפרושים
Mc 3,6 יצאו הפרושים ועשו עצה עם אותם דירודיש **נגד** ישו שימיתוהו. 7 וישו הלך לים עם התלמידים
Mc 3,26 אינו יכול התקיים. 26 ואם השטן יקום **נגד** עצמו נחלק הוא ואינו יכול עמוד אבל יהיה לו
Mc 3,29 שכל העונות יהיו מכופרים 29 לבד עון **נגד** קדוש רוח. זהו מי שאין לו תקוה. זה העון לא
Mc 5,1 קפיטולו ה׳ כפי מארקו 1 ובאו מעבר לים **נגד** גְּנֶישֶׁרֵק 2 ותכף שיצא מן הספינה אדם א׳ מושטן
Mc 8,10 10 ותכף ישו עלה בספינה עם תלמידיו ובא **נגד** כפר נחום ודלמאינוטא. 11 ויצאו הפרושים
Mc 10,41 העשרה תלמידים שמעוהו היו מלאים חימה **נגד** יקומו וג׳ואן. 42 וישאוש קראם ואמר להם אתם
Mc 11,25 תעמדו בתפלה תמחלו אם לכם שום תרעומת **נגד** שום אדם. בעבור שאביכם שממיי ימחול לכם
Mc 13,3 על אבן שלא תהרס. 3 וכאשר ישב בהר הזתים **נגד** המקדש שאלוהו בסוד פירו ויקומו וגואן ואנדריב
Mc 13,8 אבל עדיין לא יהיה הקץ. 8 ועמים יקומו **נגד** עמים ומלך נגד מלך. ויהיו רעשים בארץ ורעב
Mc 13,8 יהיה הקץ. 8 ועמים יקומו נגד עמים ומלך **נגד** מלך. ויהיו רעשים בארץ ורעב והתחלת כאבים
Mc 13,12 ימסור אחיו למיתה. והאם הבן והבנים יקומו **נגד** אביהם. ונגד אמותם וינגשום למיתה. 13 והכל
Mc 14,56 ולא מצאו. 56 ורבים עדי שקר אומרים **נגד** ישאוש אבל לא היו מסכימים. 57 וקמו מקצת עידי
Lc 12,53 ה׳ שיהיו בבית אחת לב׳ ולג׳. 53 האב יהיה **נגד** הבן והבן נגד האב. והאם נגד הבת. והבת נגד
Lc 12,53 אחת לב׳ ולג׳. 53 האב יהיה נגד הבן והבן **נגד** האב. והאם נגד הבת. והבת נגד האם. חמות נגד
Lc 12,53 53 האב יהיה נגד הבן והבן נגד האב. והאם **נגד** הבת. והבת נגד האם. חמות נגד כלה וכלה
Lc 12,53 הבן והבן נגד האב. והאם נגד הבת. והבת **נגד** האם. חמות נגד כלה וכלה בחמותה. 54 ואומר
Lc 12,53 האב. והאם נגד הבת. והבת נגד האם. חמות **נגד** כלה וכלה בחמותה. 54 ואומר לעמים כאשר תראו
Lc 12,54 בחמותה. 54 ואומר לעמים כאשר תראו ענן **נגד** מערב. מיד תאמרו יבא המטר. ויבוא המטר. 55
Lc 13,22 הכל. 22 והלך במעיינות ובמגדלים והלכו **נגד** ירושלם. 23 ואמ׳ לו אדם אחד אדון הם מועטים
Lc 14,31 כח להשלים. 31 או אם מלך הולך למלחמה **נגד** מלכים ואינו חושב ראשונה אם עם עשרה אלף יכול

Lc 14,31 חושב ראשונה אם עם עשרה אלף יכול לבא **נגד** מי שעם עשרים אלף בא אליו. 32 וזולת זה הוא
Lc 21,10 מיד ולא הקץ. 10 אז אמר להם יקומו עמים **נגד** עמים. ומלכות נגד מלכות. 11 ורעש גדול יהיה
Lc 21,10 אז אמר להם יקומו עמים נגד עמים. ומלכות **נגד** מלכות. 11 ורעש גדול יהיה במקומות. ומגפות
Jn 11,47 עשה: 47 אז התאספו ההגמונים והפרושים **נגד** ישאוש. מה נעשה שזה האיש עושה אותות רבים. 48
Jn 18,29 פילאטו להם בחוץ. ואמ׳ איזו עדות עשיתם **נגד** זה האיש. 30 וענו ואמרו אם זה האיש לא היה רע
Jn 19,12 כי כל איש שעושה עצמו אלוה מלך. אומר **נגד** שיסר: 13 אז כאשר פילאט שמע אלה הדברים הביא
Mc 14,5 מג׳ מאות פשיטין. ושיתננו לעניים וילונו **נגדה.** 6 וישאוש אמר להם אל תתפשוה למה אתה עַצֵּבִים
Lc 21,15 אתן לכם כח וחכמה שאליה לא יוכלו לאמר **נגדה** אויביכם. 16 ותמסרו בעד אבותיכם. ובעד
Mc 14,57 לא היו מסכימים. 57 וקמו מקצת עידי שקר **נגדו.** אומרים 58 אנחנו שמענו שאומ׳ אני אהרוס זה
Lc 2,34 בישראל לפדיון רבים ולאות. ובו נאמרו **נגדו.** 35 ובסכין יחצו ויעברו נפשו. בעבור מחשבות
Lc 22,65 הוא שהכה אותך. 65 וקללות רבות שאומרים **נגדו.** 66 וכאשר נעשה יום נתאספו זקני העם
Jn 7,23 מתירא עצמו. דת משה מאבד: למה אתם כועסים **נגדי** כי רפאתי כל אדם בשבת. 24 בעבור זה אל תשפטו
Jn 13,18 תהיה נשלמת. מי שאוכל פתי יקום עקיבו **נגדי.** 19 עתה אני אומר לכם קודם מעשה בעבור
Jn 19,11 להמיתך ולתלותך. 11 וישאוש ענה אין לך **נגדי** שום יכולת. אם לא יהיה לך נתון מן השמים זהו
Mt 12,14 האחרת. 14 ואז יצאו חוץ הפרושים ועשו עצה **נגדיו** באיזה צד יוכלו להורגו. 15 וישואוש יודע
Mt 26,62 ואמ׳ לישאוש אינך עונה לעדות שאלו עושים **נגדך.** 63 וישו שותק. ושר הכהנים אמר אליו אני
Mt 27,13 אמ׳ אליו אינך שומע כמה עדים יש לנו **נגדך.** 14 וישו אינו עונה שום דבר. ופילאטו תמה:
Mc 14,60 אומ׳ אינך עונה לחטאים שאלו מניחים **נגדך.** 61 וישו שותק ואינו עונה דבר: ופעם אחרת
Lc 17,4 תשובה ומחול לו 4 ואם ז׳ פעמים יחטא **נגדך** ושבע ביום ישוב לך אמור נחמתי תסלח לו. 5
Mt 5,11 יקללו אתכם וירדפו אתכם ויאמרו כל רע **נגדכם** ותכזבו בעדי. 12 גילו שכרכם גדול בשמים כי
Mc 6,11 שמוע. צאו משם והסירו עפר רגלכם לעדות **נגדם** 12 ותלכו ודרשו שיעשו תשובה. 13 ומבריאים
Mc 5,28 28 כי היא אומרת בקרבה אם אנכי יכולה **נגוע** לבושו אני אהיה נרפאת. 29 ותכף נפסק הגרת
Mc 8,31 ומלמד שאליו הוכרח לסבול צער ולהיות **נגוש** למות בעד שרי הכהנים וחכמי הדת והוא יקום חי
Lc 8,18 ואותו שאין לו מה שחושב שיהיה לו יהיה לו **נגזל.** 19 ובאו לישוש אמו ואחיו [*]. 20 ואמרו לו
Mc 9,11 יציל כל העולם כמו שכתו׳ שבן האלוה יסבול **נגישה** למות מגונה 12 אכן אני אומ׳ לכם שאליהו בא
Mt 10,26 26 לכן לא תיראום. לא נעלם שלא יהיה **נגלה:** 27 מה שאני אומר בסוד. תאמרו אתם בקול רם
Lc 12,2 שהיא רמאות. 2 דבר אינו נחבא שלא יהיה **נגלה.** אין דבר מכוסה שלא יבא לגלוי. 3 ואותם
Lc 19,11 שיהיה נביא לירושלם וכי חשבו שמיד יהיה **נגלה** מלכות שמים. 12 ואז אמר אדם אחד מעולה הלך
Mt 9,29 הראות. והם ענו הן גביר: 29 וישוש משיח **נגע** עיניהם ואמ׳ להם כפי אמונתכם יעשה. 30 [*]
Mc 7,33 מחוץ מקום המיושב ושם האצבעות באזן ורוקק **נגע** לשונו 34 ומביט לשמים מתאנח ואמ׳ אפתח ר״ל
Lc 22,51 51 וענה ישאוש הניחו עד כאן. וכאשר **נגע** באזן הניחו. 52 וישאוש אמר לאשר בא אליו
Lc 8,47 לרגלי ישו משיח ואמרה אל העם באי זו טעם **נגעה** אותו ושנתרפאה בעבור הנגיעה. 48 וישו אמ׳ לה
Lc 5,13 אדון אם תחפוץ אתה יכול לטהרני 13 וישאוש **נגעו** ואמ׳ אני רוצה לטהר אותך. ומיד הצרעת ברחה
Mc 5,31 אתה רואה שעמך דוחק אותך ואומר מי **נגעני.** 32 ומביט אם יוכל ראות אותו שזה עשה. 33
Lc 8,45 אמ׳ פירו רבי מצערים אותך ואתה אומר מי **נגעני.** 46 [*] ואני הכרתי שבח יצא ממני שפעל בו.
Lc 22,44 44 והיתה הזיעה היוצאת מבשרו כטיפי דם **נגרות** בארץ. 45 וכשקם מהתפלה ובא אל תלמידיו
Lc 18,32 נמסר לעמים. ועליו יוציאו לעג. ויהיה **נגרש.** וירוקו בפניו. 33 וכאשר יהיה נגרש ימיתוהו.
Lc 18,33 ויהיה נגרש. וירוקו בפניו. 33 וכאשר יהיה **נגרש** ימיתוהו. וביום השלישי יחזור חי: 34 והם שום
Lc 13,28 ויעקב וכל הנביאים במלכות הש׳. ואתם תהיו **נגרשים** בחוץ 29 ויבאו ממזרח וממערב ומאגילו
Mt 19,16 הניח הידים עליהם נפרד מהם. 16 והנה אחד **נגש** אלי ואמ׳ לו רבי טוב אי זה טוב אוכל אנכי
Mt 26,49 מי אשר אני אשק אותו הוא וקחוהו. 49 ותכף **נגש** אל ישאוש. ואמ׳ האל יושיעך רבי ונשקו. 50
Mc 11,1 Tit,11 קפיטולו י״א כפי שן מרקו 1 וכאשר **נגש** בירושלם בהר הזתים. שלח שני תלמידים 2 ואמ׳
Mc 14,45 הוא קחוהו והביאוהו בחכמה. 45 ומיד שבא **נגש** אליו אומ׳ שלום עליך רבי ונשקו 46 והם שמו
Lc 8,42 שנים. ויקר מקרה שבעודו הולך מצא ישאוש **נגש** ונענה מרוב עם. 43 והנה באה אשה אחת חולה
Lc 15,25 לאכול: 25 והבן הגדול היה בשדה ובבואו **נגש** אל הבית שמע השיר והמחולות. 26 וקרא אחד מן
Mt 20,20 בשתי וערב. ויקום חי ביום השלישי: 20 ואז **נגשה** אליו אם בני סבאדיב עם בניה מתפללין מחלים
Mt 26,7 ישאוש היה בבאטאניא בבית שימון מצורע 7 **נגשה** אליו אשה אחת עם קופסת אלא בשטרוס מליאה
Mt 26,50 50 וישאוש אמ׳ לו אהוב למה באת. ואז **נגשו** אליו והשליכו הידים על ישאוש ותפשוהו. 51
Mt 26,73 בשבועה שלא הכיר אותו האדם. 73 ואחר מעט **נגשו** לפירו אותן שעומדין שם. ואמרו אתה הוא מהם
Lc 9,12 השם׳. ומרפא החולים 12 והיום מתחיל לרדת. **נגשו** אליו הי״ב שלוחים ואמרו לו העם זה ילכו

Lc 13,31 והנה אותם שהיו ראשונים [*] 31 באותה שעה **נגשים** אליו: ומקצת הפרושים אמרו אליו לך מעמנו כי
Lc 15,1 Tit,15 קפיטולו י״ו כפי לוקא 1 והיו **נגשים** אליו עולמיים וחוטאים בעבור שישמעוהו. 2
Mt 28,Tit גדולה חתמו ועשוה שמור: Tit,28 קפיטולו **נ״ד** כפי מטיאו 1 והראשון יום אחד שנקרא דוקמנגיי
ExplMc Expl תם תם ונחתם פה תמו קפיטולי מתיאו **נ״ד** וקפיטולי מרקו י״ו: לוקא לפי התולדת היה
Mt 8,4 לשום אדם. אבל לך והראה אל כהנך ועשה לו **נדבה** כמו שמשה צוה לזכרון: קפיטולו כ״ה כפי מתיאו
Mc 12,43 ואמ׳ אמת אני אומר לכם שאותה ענייה **נדבה** יותר ממה שהם מספיקים אבל זאת העניה נתנה
Mt 5,23 י״ד כפי מתיאו 23 ובכן אם באת לנדב **נדבתך** ותזכור שחטאת נגד אחיך 24 עזוב נדבתך לפני
Mt 5,24 נדבתך ותזכור שחטאת נגד אחיך 24 עזוב **נדבתך** לפני המזבח ולך תחלה להשלים אחיך. ואחרי כן
Mt 5,24 תחלה להשלים אחיך. ואחרי כן תשוב לנדב **נדבתך.** 25 ובהיותך בדרך תמלא רצון אויבך מפני שלא
Jn 3,18 יהיה נושע בעבורו: 18 מי שמאמין בו אינו **נדון.** אבל מי שאינו מאמין בו כבר הוא נדון. כי
Jn 3,18 נדון. אבל מי שאינו מאמין בו כבר הוא **נדון.** כי אינו מאמין בעולם האחד לבד נולד בן
Jn 16,11 אותי 11 רק מרחוק. כי שר זה העולם כבר **נדון.** 12 עוד יש לי לאמר לכם רוב דברים. רק אינכם
Mt 7,1 משיח אל תלמידיו. אל תדינו ואל תהיו **נדונים.** 2 כי במדה שתפרעו כך תהיו נפרעים. 3 אתה
Lc 6,37 הוא חנון. 37 אל תחפצו לדון ולא תהיו **נדונים.** אל תחפצו לענוש ולא תענשו. תעזבו ותעזב
Lc 12,50 מתאוה שאהיה טבול מטבילה. בעבור זה אני **נדחק** עד שישלים: 51 סבורים אתם שבאתי לתת שלום
Lc 3,14 רע לשום אדם ואל תעשו לו נזק. ותהיו **נדיבים** משכיריותיהם. 15 סבורים כל העם שיואן יהיה
Mt 23,16 במקדש דבר אין נשבעין. אבל אותו שעושה **נדר** לתת זהב למקדש אותו חייב לפרוע. 17 פתאים
Mc 7,11 אומרים אשר אי זה מהן שאדם ידור בעבור **נדר** העם האב והאם שיועילו לו. 12 ואחר אינכם
Mt 26,15 להם מה תרצו תת ואני אמסור לכם ישאוש והם **נדרו** לו ל׳ פשיטי כסף. 16 ומכאן והלאה מחפש איך
Lc 22,6 להם ישוש. 5 ושמחו ונדרו לו כסף. 6 והוא **נדרו** להם ומחפש שימסור אותו בזולת הסיעות. 7 ובא
Mt 24,14 אותו יהיה נושע. 14 ואז האיונגיליאו יהיה **נדרש** בכל העולם לעדות לכל העמים. ואז יבא הקץ. 15
Lc 11,50 שלוחים ומהם ימיתו. וירדפו 50 למען תהיה **נדרש** מכם דם כל הנביאים מיום שנברא העולם עד עתה
Lc 12,3 נאמרים באור ומה שדברתם באוזן בסוד יהיה **נדרש** במקום גבוה. 4 ואני אומר לכם אוהבים אל
Lc 1,8 היו מאד זקנים. 8 קרה כי כאשר זכריה הכהן **נהג** מאומנות לפני הש׳ בסדר פעם בשבתו 9 כפי מנהג
Lc 4,5 כי אם בכל הדבר שיוצא מפי השם׳. 5 והשטן **נהג** ישאוש בהר אחד מאד גדול והראה לו כל מלכות
Mt 9,32 בכל הארץ: 32 וכאשר היו מוצאים משם הם **נהגו** לו אדם אחד אלם משוטן 33 וכאשר ראהו יאשוש
Mc 1,12 אתהו בני מאד ערב לי ואהוב. 12 ותכף **נהגו** הקדוש רוח במדבר. 13 שם התענה מ׳ יום ומ׳
Mc 9,18 ממאנת כמה זמן אהיה עמכם לא אשא אתכם **נהגו** האיש 19 ושאוהו לפני. וכאשר ראהו תכף צערו
Lc 5,11 כי בעבור זה תהיה שתקח האנשים. 11 וכאשר **נהגו** האניות בארץ עזבו כל ענייניהם. והלכו אחרי
Mc 15,16 מוכה להמיתו. 16 והפרושים עם המשרתים **נהגוהו** להיכל השוטר ונתאסף שם העם 17 וילבישתו
Lc 23,26 שאלוהו ונתן להם ישאוש כרצונם. 26 וכאשר **נהגוהו** לקחו אדם אחד סיריאנוש נקרא שימון שבא מן
Mc 9,16 16 וענה איש אחד מהעם ואמ׳ רבי אני **נהגתי** בני לך שבלבו שטן. 17 ובכל מקום שלוקחו
Lc 23,14 הכהנים והרבנים והעם 14 ואמר להם. אתם **נהגתם** לי זה האדם שאמרתם שיגרש זה האדם. הנה אני
Mt 10,18 ויכו אתכם בבתי כנסיותיהם 18 ותהיו **נהוגים** תפושים לפני המלך והשרים. בעבור שאתם עדות
Jn 8,33 אז אמרו לו אנחנו זרע אברהם. ולעולם לא **נהיה** אחור איך אתה אומר שנהיה חפשים: 34 ענה להם
Mc 5,30 30 וישו שיודע בעצמו האמת כי ממנו יצאה **נהפך** לצד העם ואמ׳ מי נוגע בלבושי 31 ואמרו לו
Mc 8,33 בגלוי. ופירו [*] התחיל לגערו. 33 וישאוש **נהפך** לפני התלמידים גוער פירו. אמ׳ הפרד מעלי
Lc 7,44 וענה ישאוש ואמר יושר שפטת. 44 וישאוש **נהפך** אל האשה ואמ׳ לשימון. רואה אתה זאת האשה.
Lc 22,61 אתה אומר: ומיד קרא התרנגול. 61 וישאוש **נהפך** ומביט פירו. ונזכר פירו דבר אדוננו שאמ׳ לו
Lc 23,5 והם צועקים ואומרים הוא עושה באופן שהעם **נהפך** לאחר מלמד בכל גודיאה מגלליאה ועד כאן. 6
Jn 19,26 ראה אמו עומדת סמוך והתלמיד שאוהב ביותר **נהפך** לאמו ואמר אשה הנה בנך. 27 אחרי כן אמ׳
Jn 21,20 אמר זה אמר לפירו בא אחרי: 20 ופירו **נהפך** לאחוריו וראה אותו תלמיד שישאוש אוהב מאד
Jn 20,14 14 וכאשר מריאה מגדלינא אמרה דברים אלו **נהפכה** וראתה ישאוש עומד על רגליו ולא הכירה שהוא
Jn 20,16 אשאנו אלי. 16 וישאוש אמ׳ לה מריאה והיא **נהפכה.** ואמרה לו רבי שר״ל מאישטרו. 17 וישוש אמר
Mc 3,8 8 לירושלם ומגודיאה ומאידוריאה. ומעבר **נהר** ירדן ומשוריאה ומסדומיאה כי שמעו לאמר הפלאים
Mc 10,1 1 וישאוש נסע משם ובא עד ארץ גודיאה אחר **נהר** ירדן ונאסף שם עם רב. והוא דורש להם כמנהגו 2
Mt 21,38 העובדים ראוהו אמרו ביניהם זהו היורש **נהרגהו** ותהיה לנו ירושתו. 39 לְקַחֻהוּ חוץ לכרם
Mc 5,30 האמת כי ממנו יצאה נהפך לצד העם ואמ׳ מי **נוגע** בלבושי 31 ואמרו לו תלמידיו אתה רואה שעמך
Mt 14,36 אשר לבד יגיעו שפת מלבושיו וכל אותן שהיו **נוגעין** תכף היו נרפאין מחוליים: Tit,15 קפיטולו
Lc 2,1 כמו כן ציווי משיסר גושט שכל העולם יהיה **נוגש.** 2 וזאת הנגישה היתה נעשית ראשונה בעד האדון

Mt 24,9 יהיו התחלת מכאובים. 9 ואז יצערוכם **נוגשים** והורגים והכל ימאסכם למען שמי. 10 ואז
Lc 20,11 נתנו לו דבר: 11 והאדון שלח עבד אחר והם **נוגשים** ושוברים אותו ברוב בזיונות. והניחוהו
Mt 12,35 נותן דברים טובים. ואדם רע מרוע אוצר **נודר** רע. 36 בעבור זה אומר אני לכם כי כל מלה
Mc 15,6 לא ענה אחרי כן ולא פילאט נפלא: 6 ופילאט **נוהג** לתת תפוש אחד בחג זה אשר שואלים. 7 ואז הוא
Lc 23,32 אלו מה יעשו ביבש. 32 ושנים אחרים רעים **נוהגים** עמהם בעבור שימיתום: 33 וכאשר באו אל
Lc 16,3 3 והמורשה אמ׳ בקרבו מה אעשה שאדוני **נוטל** ממני הרשאתי. איני יודע לחשוב בושת יש לי
Mt 15,2 עוברים תלמידיך תקוני הקדמונים. למה אין **נוטלין** ידיהם כשרוצים לאכול. 3 והוא ענה להם
Lc 17,28 בימי לוט אוכלים ושותים קונים ומוכרים **נוטעים** ובונים 29 וביום יצא לוט מסדום ממטיר אש
Mt Prol,26 משיח שממנו הם מדברים. אדם היה. איש **נולד** מבתולה. עגל נקרב. אריה שקם חי אחר מיתתו.
Mt 1,16 16 יקוף הוליד יושאף ארוס מרים שממנה **נולד** ישאוש שקרוי משיח: קפיטולו ב׳ כפי מתיאו 17
Mt 2,1 Tit,2 קפיטולו ג׳ כפי מתיאו 1 כאשר **נולד** ישואש בבית לחם בארץ גודיאה. בימי מלך
Mt 2,16 בבית לחם ואת כל הסביבות מעת שהילד היה **נולד** לפי הזמן ששאל למלכים. 17 אז נשלם מה שאמר
Mt 26,24 בן הבתולה יהיה נבגד: דַבַר טוב היה לו אם **נולד** לא היה. ואותו איש 25 ענה יוד״ש שמסרו ואמ׳
Mc 14,21 יהיה נבגד. דבר טוב היה לו לאותו האיש אם **נולד** לא היה: 22 וכאשר היו אוכלים לקח הפת ואמר
Lc 1,14 ותהיה שמחה וגיל לך ורבים ישמחו כשיהיה **נולד.** 15 כי הוא יהיה גדול לפני האל ולא ישתה יין
Lc 2,7 מריאה מלאו ללדת 7 וילדה שם בנו ראשון **נולד.** וקפלו בבגדים והניחו באבוס הבהמות כי לא
Lc 2,11 שמחה גדולה שתהיה לכל העם. 11 כי היום **נולד** לנו בעיר דוד מושיע העולם שהוא משיח ואדון.
Lc 7,28 לכם. כי בכל אשר נולדו בעולם מאשה לא **נולד** גדול מיואן טבול. אבל מי שהוא קטן במלכות
Jn 3,3 אדם לא ישיג לראות מלכות שמים אם לא יהיה **נולד** מחדש. 4 ענה נקודימוש לו איך יוכל אדם להולד
Jn 3,5 יכנס במלכות שמים רק אותו שפעם אחרת יהיה **נולד** ממים ומרוח הקדש: 6 מה שנולד מהבשר בשר הוא.
Jn 3,16 אוהב כל. כמה העולם שבנו יחידו אחד לבדו **נולד.** נתן לעולם בעבור שהמאמין בו לא יאבד אבל
Jn 3,18 הוא נדון. כי אינו מאמין בעולם האחד לבד **נולד** בן האלוה: 19 וזהו עין לב נר בא לעולם
Jn 9,2 מי הוא שחטא זה או האב או האם. בעבור זה **נולד** עור: 3 ענה ישאוש לא זה חטא ולא אביו ולא
Jn 9,20 אביו ואמו ואמרו יודעים אנו שבנינו זה **נולד** כשהוא עור 21 אבל באי זה צד נפתחו עיניו
Jn 16,21 הצער בעבור שמחה וגיל שיש לה. כי האדם **נולד** בעולם. 22 ואמת כן דאגתכם אבל אני אראה אתכם
Lc 7,28 לפניך 28 כי אני אומר לכם. כי בכל אשר **נולדו** בעולם מאשה לא נולד גדול מיואן טבול. אבל
Jn 1,13 ולא מרצון בשר. ולא מרצון אדם אבל הם **נולדים** מרצון האל. 14 וכן האל נעשה בשר וישכון
Jn 3,7 הוא. 7 אל תתמה כי אני אומ׳ חוייב שתהיו **נולדים** מחדש. 8 הרוח מנשב למקום שרוצה ואתה שומע
Jn 8,41 מעשה אביכם. ואמרו לו אנחנו לא היינו **נולדים** מזנות. לנו אל אחד ואב אחד: 42 אז אמר להם
Jn 18,37 ישאוש אתה אומ׳ שאני מלך. אני לדבר זה **נולדתי** בעבור זה באתי לעולם לעשות עדות אמיתי. כל
Mt 10,23 יהיה נושע. 23 וכאשר ירדפו אתכם בעיר אחד **נוסו** באחרת: אמת אני אומר לכם שלא תגמרו עיירות
Mt 15,14 עורים. והעור המנהיג עור אחר שניהם **נופלים** בקבר: 15 ענה פירו ואמר תפרש לנו זאת
Lc 14,5 וענה להם ואמר אי זה מכם אם שורו וחמורו **נופלים** בבור בשבת שלא יעלהו. 6 ולא יכלו לענות
Mt 12,11 אומר להם מי הוא מכם שהיה לו צאן אחת אם **נופלת** בשוחה אחת בשבת לא יוציאנה. 12 מכמה יותר
Lc 8,37 ראהו. 37 ורוב העם היושב במלכות גדיאי **נורוס** בקשו מישו שילך לו ולא יעמוד עמהם כי ביראה
Lc 6,20 כי כח יוצא ממנו ומרפא כולם. 20 והוא **נושא** עיניו בתלמידיו אומ׳ אשריכם של עניים שמהם
Lc 6,41 איך תראה קיסם בעין אחיך ואינך חושב שאתה **נושא** בשלך בריח גדול. 42 ואיך תוכל לאמר לאחיך
Lc 14,27 ועו׳ נשמתו לא יהיה תלמידי. 27 ומי שאינו **נושא** שתי וערב שלו ואינו בא אחרי אינו יכול להיות
Lc 22,10 להם הנה כאשר תבאו בעיר תפגשו אדם אחד **נושא** אשישה של מים לכו אחריו בבית שיכנס. 11
Jn 19,5 כי איני מוצא בו שום טעם. 5 אז יצא ישאוש **נושא** כתר קוצים ומלבוש ארגמן ואמ׳ ליהודים. הנה
Jn 19,17 לקחו היהודים ישאוש ונחגוהו בחוץ. וישאוש **נושא** השתי וערב. יצא ממקום הנקרא קלוארי שר״ל
Lc 24,1 כ״ה כפי לוקא 1 ובשבת בבקר בבקר באו בקבר **נושאות** סמים ומשיחות שהכינו. 2 ומצאו אבן הקבר
Mt 23,5 בדברים בעבור זה שהאנשים יראו אותם. הם **נושאים** גודל תכשיטי מלבושם ומטויה דקה 6 והם
Mc 2,3 מלא עד הפתח. [*] 3 ובאו אליו ד׳ אנשים **נושאים** אדם אחד נטול במטה. 4 וכאשר לא יכלו לעשות
Lc 5,18 וכח הש׳ היה בו לרפא אותם. 18 והנה אנשים **נושאים** איש אחד במטתו ובקשו לשומו לפנים ולהניחו
Jn 19,39 [*] 39 [*] עם ניקודימוש לישאוש בלילה **נושאים** תערובת מיררא כמו מאהל ליטרין. 40 אז לקחו
Lc 8,15 ובתענוגי החיים האלו הם נחנקים ואין **נושאין** פרי בקיבול הצער מאהבה. 16 ומי שמדליק נר
Jn 12,6 הוא גנב. והיה לו כיסין שבהם משים מה שהם **נושאין:** 7 אז אמר ישאוש תעזבו אותו אותו בעבור
Lc 4,25 שום נביא אינינו מקובל בארצו. 25 רבות **נושנים** היו בימי ישעיה ואליהו בישראל כאשר עצר
Mt 10,22 בעבור שמי. ומי שיתמיד עד הקץ אותו יהיה **נושע.** 23 וכאשר ירדפו אתכם בעיר אחד נוסו באחרת:

Mt 10,39 נפשו יאבד החיים בעבורי. ומי שיאבדה בעדי **נושע** יהיה: 40 ומי שאותי מקבל. מקבל מי ששלח
Mt 12,37 טעם לאל ביום הדין. 37 בעבור דבריך תהיה **נושע.** או בעבור דבריך תהיה נמחק: 38 אז ענוהו
Mt 24,13 אבל אותו שיתמיד עד הקץ ויעמוד אותו יהיה **נושע.** 14 ואז האיונגיליאו יהיה נדרש בכל העולם
Mt 24,22 הש׳ לא יקצר אותו זמן שום אדם לא יהיה **נושע.** אבל בעד בחירי הש׳ יקצר אותו זמן. 23 ואז
Mc 10,26 אומרים ביניהם. אומרים א״כ מי יוכל להיות **נושע** 27 וישאוש מזהיר אומר להם. לכם הוא דבר נמנע
Mc 13,13 והכל יקציפו. ואותו שיתמיד עד הקץ יהיה **נושע.** 14 וכאשר תראו השקוץ שומם עמוד במקום שאין
Mc 16,16 לכל בריה 16 אותו שיאמין ויהיה טבול יהיה **נושע** ואותו שלא יאמין ימחה. 17 ואלה הנפלאות יעשו
Lc 18,26 ששמעו אלה הדברים אמרו ומי יוכל להיות **נושע.** 27 וישאוש אמ׳ להם הדברים הנמנעים לאדם
Jn 3,17 שישפוט העולם. רק בעבור שהעולם יהיה **נושע** בעבורו: 18 מי שמאמין בו אינו נדון. אבל מי
Jn 10,9 9 אני הוא דלת. אם אחד יבא ויהיה נכנס **נושע** יהיה ויבא ויצא וימצא מרעה . 10 הגנב לא בא
Jn 11,12 12 אז אמרו התלמידים אדון אם ישן הוא **נושע** יהיה. 13 וישאוש אמרו ממיתתו. והמה מאמינים
Mt 5,13 מוסר העולם והמוסר נפסק לאותם שלא היו **נושעים.** ואחר דבר אינו שוה רק להשליך חוצה ולרמוס
Mc 15,31 האחד עם האחר ועם הסופרים האחרים עשה **נושעים** ועצמו אינו יכול להושיע. 32 אם אתה משיח
Lc 8,12 הדבר מלבם בעבור שלא יאמינו ושלא יהיו **נושעים:** 13 והזרע שנפל על הסלע הם אותם שבשמחה
Jn 5,34 אדם אבל זה אני אומר בעבור שאתם תהיו **נושעים.** 35 הוא היה אורה נר שורפת ומאירה ולא
Mc 8,35 וימשך אחרי. 35 ומי שיחפוץ עשות נשמתו **נושעת** יאבדה. ואותו שיאבדה בעדי ובעד האיונגילי
Lc 8,50 הנערה אל תפחד בטח בשם׳ ותאמין ותהיי **נושעת.** 51 וכשבא ישו בבית השר לא עזב לשום אדם
Mt 6,26 ולא מאספים במגורות. אביכם שבשמים **נותן** להם לחם וחיים ואינכם גדולים מהם. 27 ומי
Mt 12,35 הפה מדברת מהשפעת הלב. 35 אדם טוב מאוצרו **נותן** דברים טובים. ואדם רע מרוע אוצר נודר רע. 36
Mc 12,14 אנחנו יודעים ומכירים היותך אמיתי ואינך **נותן** לב על שום אדם. כי אתה אינך שופט לפי הפנים
Lc 16,21 מפירורין הנופלים משולחן העשיר ואינו **נותן** לו והכלבים באים תופסים מ.. 22 .. נשאוהו
Lc 18,12 העולמיי. 12 אני צם שני פעמים בשבוע. אני **נותן** משלי מכל הדברים שבידי. 13 והעולמיי עומד
Jn 2,24 שעושה האמינו בשמו. 24 רק ישאוש אינו **נותן** האמנה מעצמו להם כי הוא מכיר כלם. 25 ולא
Jn 3,34 מי ששולח הש׳ מדבר דבר. כי השם׳ אינינו **נותן** הרוח במדה. 35 האב אוהב הבן והכל נתן בידו.
Jn 5,21 שהאב החיה מתים ונתן להם חיים. כן הבן **נותן** חיים לאשר הוא חפץ 22 כי האב אינו דן שום
Jn 10,11 ההשפעה. 11 אני הוא רועה טוב. ורועה טוב **נותן** נפשו בעד צאן השוכר. 12 ומי שאינו שוכר טוב
Jn 10,28 ואני מכיר אותם ונמשכות אחרי 28 ואני **נותן** להם חיים נצחיים ולא יאבדו לעולם: ואחר לא
Jn 12,25 לא ימות. 25 והוא ישאר יחידי. ואם ימות **נותן** פרי רב. מי שאוהב נפשו יאבד אותה. והמארר
Jn 14,27 ישלח בשמי הוא ילמד אתכם 27 שלומי אני **נותן** לכם. איני נותנו לכם על דרך שהעולם נותנו.
Jn 14,27 ילמד אתכם 27 שלומי אני נותן לכם. איני **נותנו** לכם על דרך שהעולם נותנו. לא תיראו ולא
Jn 14,27 נותן לכם. איני נותנו לכם על דרך שהעולם **נותנו.** לא תיראו ולא תהיה לבבכם נבהל. 28 אתם
Mt 26,67 למות 67 רקקו בפניו והכוהו. ומקצת מאחרים **נותנים** לו תפוחים גדולים. 68 אומרים תנבא מי הכה
Mc 14,65 אותו ואומרים התנבא מי הכח והמשרתים **נותנים** לו תפוחים. 66 וכאשר פירו היה בצד אחד מן
Lc 4,22 הזה נשלמה זאת הכתיבה באזנינו. 22 והכל **נותנים** עדות לו ומתמיהין בדברים של חן היוצאים
Lc 6,34 או שירות אי זו חן ראוי לכם כי החוטאים **נותנים** לחוטאים בעבור שיקבלו גמול. 35 אבל אהבו
Jn 11,22 עתה אנכי יודעת כי כל דברים שאתה שואל **נותנים** לך. 23 וישאוש אמ׳ אליה אחיך יחזור חי. 24
Lc 15,16 16 ונתאוה לאכול מה שהחזירים אוכלים ואין **נותנין** לו: 17 והוא אמ׳ בלבו כמה שכירים מרבים
Mt 21,11 ישאוש. 11 והעם אומרים זה ישו הוא נביא **נזאריט** מגליליאה. 12 ונכנס ישו במקדש האל וגרש כל
Lc 1,26 האל שלח המלאך גבריאל בעיר גליליאה ששמה **נזורט** 27 לבתולה ארוסה עם איש ששמו יושאף הוא
Lc 2,39 סיימו כל דברי דת משה חזרו בגלליאה בעיר **נזורט** 40 והנער ישאוש גדל וחזק ומלא חכמה וחן הש׳
Lc 18,37 עם רב שאל מה זה 37 ואמרו לו כי ישוש **נזורט** עובר באותו מקום. 38 והעור קרא ישאוש בן
Mt 4,13 היה תפוש. הפך פניו גליליאה 13 ועזב **נזוריט** עירו. ויגר בעיר כפר נחום בחוף הים גלילות
Mc 1,9 רוח. 9 ושעשה באותן הימים שבא ישאוש **נזוריט** מעיר גליליאה והיה טובל בנהר הירדן בעד
Mc 1,24 וצועק 24 ואומ׳ מה לך עשות ממני ישואוש **נזוריט** באת להשמיד אותנו. אני יודע שאתהו קדוש
Mc 15,26 תלוהו. 26 והניחו עליו כתב זהו ישאוש **נזוריט** מלך היהודים. 27 ותלו עמו שני גנבים אחד
Mc 16,6 והוא אמר להן אל תפחדו. אתם בקשתם ישאוש **נזוריט** שנתלה איננו פה. ראו זה המקום שהניחוהו. 7
Lc 4,34 וצועק בקול גדול ואומר 34 מה לך ישאוש **נזוריט** שבאת להשמידנו. אני יודע שאתה הוא בן
Lc 5,1 שישמעו דבר הש׳. והוא עומד סמוך יאור **נזוריט.** 2 וראה שתי אניות סמוך היאור והאנשים
Lc 24,19 ישאוש ענה מה הן הדברים [*] [*] מישואש **נזוריט** שהוא גביר נביא חזק בפועל ובדיבור לפני
Jn 1,45 ואמ׳ לו אנחנו מצאנו ישוש בן יוסף **נזוריט.** אותו הוא שממנו כתב משה בדת ובנביאים: 46

Mc 11,21 ראו שנתייבשה עד השורש. 21 ואז פירו **נזכר** ואמ׳ אליו רבי הנה התאנה שקללת שיבשה. 22
Jn 16,4 לכם בעבור שתבא שעת אלה הדברים תהיו **נזכרים** שאני אמרתים. 5 ואני לא אמרתי לכם בראשונה
Mt 27,63 והכהנים לפילאט 63 אומרים אדון אנחנו **נזכרנו** שאותו הרמאי אמ׳ שיקום חי 64 לכן צוה שמור
Lc 3,14 אמ׳ אל תחפצו רע לשום אדם ואל תעשו לו **נזק.** ותהיו נדיבים משכיריותיהם. 15 סבורים כל העם
Mt 11,30 ונח לב ותמצאו מנוח בנפשותיכם 30 כי עולי **נח** הוא ומשאי הוא נקל: Tit,12 קפיטולו ל״ח כפי
Mt 24,37 לבד האב השממיי. 37 וכן כאשר היה בזמן **נח** כן יהיה בביאת בן הבתולה. 38 כי כמו שהיה בזמן
Mc 9,43 43 אל מקום שאין מתים הארסים והאש אינו **נח.** 44 ואם רגלך אישקנדליזט כרות אותה כי יותר
Mc 9,45 45 אל מקום שאין מתים הארסים והאש אינו **נח** ולא תפסק: 46 ואם עינך אשקנדליזט עקור אותה כי
Lc 3,36 שם היה ארפישאט. שם היה שירוג. שם היה **נח.** שם היה למך. 37 שם היה מתושאלי. שם היה אנוך.
Lc 6,24 והאבות. 24 רק אוי לכם עשירים כי הוא **נח** דעתכם. 25 [*] אוי לכם ששוחקים כי תבכו
Lc 17,26 מוזם בעד הדור הזה 26 וכאשר נעשה בימי **נח** כן יהיה בימי בן האדם 27 אוכלים ושותים לוקחים
Lc 17,27 ושותים לוקחים נשים ועושין נישואין **נח** בתיבה. ובא המבול והרג את כולם. 28 ג״כ כמו
Lc 11,33 33 המדליק העששית אינו מניחה במקום **נחבא** ותחת כיסוי. רק מניחה על המנורה בעבור
Lc 12,2 מהכאת הפרושים שהיא רמאות. 2 דבר אינו **נחבא** שלא יהיה נגלה. אין דבר מכוסה שלא יבא
Jn 8,59 59 אז הביאו אבנים להשליכם עליו. וישאוש **נחבא** ויצא מן המקדש: Tit,9 קפיטולו ט׳ כפי ש׳
Jn 19,38 38 אחר אלה הדברים בא יוסף אברמטיאה ועמד **נחבא** מפחד היהודים בעבור שהוא תלמיד ישאוש. ובקש
Mt 4,13 13 ועזב נזוריט עירו. ויגר בעיר כפר **נחום** בחוף הים גלילות זבולון ונפתלי 14 כדי שתהיה
Mt 8,5 מתיאו 5 וכאשר ישואש משיח היה נכנס בכפר **נחום.** בא אחד שר גדול אליו 6 ואמ׳ לו אדון בני
Mt 11,23 דשידון יותר מכם ליום הדין. 23 ואתה כפר **נחום** שקמת עד לשמים תרדי עד שאול. כי אם הפלאות
Mt 17,23 והיו מאד דואגים. 23 וכאשר היו באים בכפר **נחום.** באו אותם שקמים המכס אל פירו ואמרו מלמדכם
Mc 1,21 בספינה קטנה והלכו אחריו 21 ונכנסו בכפר **נחום.** ותכף בשבת נכנסו בבית הכנסת שלהם מלמדם. 22
Mc 2,1 ב׳ כפי שי׳ מרקו 1 ואחרת פעם נכנס בכפר **נחום** אחר ימים אחדים 2 וכאשר ידעו שהוא היה בבית.
Mc 8,10 ישו עלה בספינה עם תלמידיו ובא נגד כפר **נחום** ודלמאינוטא. 11 ויצאו הפרושים ונתוכחו עמהם
Mc 9,32 הבינו הדבר והתחילו לשאלו. 32 ובאו בכפר **נחום.** וכאשר היו בבית ישו שאלם מה הייתם חולקים
Lc 4,23 מרפא עצמו. רוב דברים ששמענו עשה בכפר **נחום** עושה אתה כן בארצך. 24 ואמ׳ להם באמת אני
Lc 4,31 אבל הוא עבר בתוכם והלך לו 31 והלך בכפר **נחום** עיר גליליאה ושם מלמד להם בשבת. 32 והיו
Lc 7,1 השלים אלה הדברים באזני העם נכנס בכפר **נחום.** 2 ועבד סנטוריאו היה מאד חולה עד שנטה למות
Lc 10,15 לרעה המוכן לכם ליום הדין. 15 ואת כפר **נחום** תנשאי עד לב השמים כי בתהומות גהינם תרדי.
Jn 2,12 הכירוהו. 12 אחר אלה הדברים ירד בכפר **נחום** הוא ואמו והאחים והתלמידים. ושם עמדו ימים
Jn 4,46 שם מלך קטן ריגיטו שהיה לו בן חולה בכפר **נחום** 47 וכששמע שישאוש בא מגודיאה בגלליאה הלך
Jn 6,60 60 אלה הדברים אמר בבית הכנסת מלמד בכפר **נחום.** 61 אז רבים מתלמידיו אמרו זה קשה הוא זה
Lc 13,19 וגדל ונעשה אילן גדול עד שעופות השמים **נחים** בכנפיו: 20 ופעם אחרת אמרה. אמשול לכם משל
Mt 3,5 ומכל גודיאה ומכל מלכות אשר סביבות **נחל** ירדן 6 והיה טובל אותם בירדן. והיו מודים
Mt 4,15 זבולון ונפתלי. †מחדש היא מנוקה† דרך הים **נחל** ירדן מגלילאה. 16 העם העומדים בדרך ערפל ראו
Mt 19,1 יצא מגליליאה ובא בקצות ארץ גודיאה אחר **נחל** ירדן 2 ונמשכו אחריו עמים רבים וירפאם שם. 3
Jn 7,38 אלי וישתה 38 מי שמאמין בי שאומרת הכתיבה **נחל** מים חיים ירוצו מבטנו. 39 וזה אמרו מרוח הקדש
Mt 19,22 שמע זה היה נעצב. כי היה אדם שהיו לו **נחלות** רבות. 23 וישו אמר לתלמידיו אמיתות אומר
Mt 19,29 אל אחים או אב או אם או אשה או בנים או **נחלות** בעד שמי הוא יקבל מאה לאחד משכר וחיים
Mc 10,22 שמע זה היה עצב והלך: והיה איש שהיו לו **נחלות** רבות. 23 ונהפך ישאוש אל תלמידיו ואמ׳ איך
Mc 10,29 ואחיו ואחיותיו או אב ואם או בנים או **נחלות** בעד אהבתי או בעד האיונגליאו 30 הוא יקבל
Mt 12,25 שיודע מחשבותיהם אמר כל מלכות שהוא בתוכו **נחלק** יהיה שמם. וכל עיר או בית שנחלקת לא תעמוד.
Mc 3,26 יכול התקיים. 26 ואם השטן יקום נגד עצמו **נחלק** הוא ואינו יכול עמוד אבל יהיה לו קץ. 27 שום
Mt 27,51 צדדין למעלה ולמטה והארץ רעשה. והאבנים **נחלקו** באמצע 52 והקברים נפתחו. ורוב גופות
Mt 12,26 לא תעמוד. 26 אם כן אם שד אחד מגרש האחר **נחלקים** הם ביניהם. א״כ איך ימשך מלכותם. 27 אם
Mt 21,29 בכרמי. 29 והוא ענה איני רוצה ללכת. אחר **נחם** והלך 30 וקרב אל הדרך ואמ׳ לו כדומה. והוא
Mt 2,18 נשמעת ברמה רחל מבכה על בניה ולא לקחה **נחמה** כי אינינה: 19 וכאשר אירודיש מת מלאך השם
Mt 5,5 ינחלו הארץ: 5 אשרי הבוכים שאליהם תגיע **נחמה:** 6 אשרי רעבי וצמאי צדק כי הם ישבעו ויהיו
Lc 21,20 מוקפת מחיל גדול אז תדעו שיתקרב סילוק **נחמתה.** 21 אז אשר יהיו בגודיאה יברחו בהרים. ואשר
Mt 25,36 הייתי ואתם בקרתוני. מאוסר הייתי ואתם **נחמתוני.** 37 והם יענו מתי ראינוך ברעב ובצמא.
Lc 17,4 פעמים יחטא נגדך ושבע ביום ישוב לך אמור **נחמתי** תסלח לו. 5 ואמרו השלוחים. למדנו אדון.

Lc 8,33 והפרים הלכו במהירות ונכנסו ביאור ושם **נחנקו.** 34 ומדבר ההוא כאשר ראוהו הרועים ספרוהו
Lc 8,15 וחריצות בעושרין ובתענוגי החיים האלו הם **נחנקים** ואין נושאין פרי בקיבול הצער מאהבה. 16
Lc 19,14 כבר ושלחו לגאסיאו אחריו אומרים לא **נחפוץ** שזה ימלוך עלינו. 15 ונעשה כאשר חזר המלכות
Lc 11,11 לחם לאביו יתן לו אבן. ואם דג יתן לו **נחש.** 12 ואם ביצה יתן לו עקרב 13 אם לא שלא תבטחו
Lc 3,32 אביק. שם היה בואז. שם היה שלמון. שם היה **נחשון.** 33 שם היה אמינאדף. שם היה רם. שם היה
Mt 7,10 יתן לו אבנים. 10 ואם ישאלהו דג יתן לו **נחשים.** 11 א״כ אתם אם דעתכם תדעו לתת דברים טובים
Mt 23,33 הנביאים 32 ואתם ממלאים מדת אבותיכם 33 **נחשים** יחס שרפים. איך תנצלו מדינה של גיהנם. 34
Mt 8,26 וקם וצוה לרוח ולים שינוחו ותכף היה **נחת** גדול בים. 27 והאנשים תמהו אומרים מי הוא זה
Lc 8,24 קם וצוה אל הרוח והסער שיעמוד ועמד ונעשה **נחת** גדול. 25 וישאוש אמ׳ להם אנה הוא אמונתכם.
Lc 3,21 יואן ושמו בבור: 21 נעשה היה כאשר כל העם **נטבל.** וישו היה טובל ומתפלל לש׳ ונפתחו השמים 22
Jn 1,28 נעשו בביטניאה מעבר הירדן ששם יואן **נטבל.** 29 וביום האחר ראה יואן ישאוש שבא אליו
Lc 7,29 29 וכל העם והעו והעולמיים שזה שמעו הם **נטבלים** בטבילת יואן. 30 אבל הפרושים וחכמי הדת
Lc 7,30 וחכמי הדת מבזים ביניהם עצת הש׳ שלא היו **נטבלים** מיואן. 31 [*] לכן למי נאמ׳ אנשי זה הדור
Lc 5,7 ומלאו כל האניות מדג. באופן שכמעט לא **נטבעו.** 8 ומאותו הדבר כאשר שימון ופירו ראו ישוש
Lc 24,29 עמנו אדון כי כבר נעשה ערב והיום כבר **נטה** ונכנס עמהם. 30 וכאשר הסב עמהם לקח הפת וברכו
Mc 1,43 רוצה שתהיה טהור מהצרעת. 42 [*] 43 כאשר **נטהר** תכף הוציאוהו 44 ואמ׳ לו שמע אל תאמר לשום
Lc 4,27 בישראל תחת אלישע נביא. ושום אחד מהם לא **נטהר** בסיריאה. 28 וכל אשר היו בבית הכנסת ושומעין
Mt 8,6 אדון בני שוכב חולה במטה מחולי גדול והוא **נטול** 7 ואמ׳ לו ישואש משיח אני אלך וארפאהו לך.
Mt 9,2 עם הספינה ובא בעירו 2 ונדרו לו אדם אחד **נטול** שוכב במטתו. וישאוש משיח רואה אמונתם אמ׳
Mc 2,3 [*] 3 ובאו אליו ד׳ אנשים נושאים אדם אחד **נטול** במטה. 4 וכאשר לא יכלו לעשות ממנו דורון
Mt 15,20 שקר קללה. 20 אלו הדברים מטנפים האדם אין **נטולות** אין מטנפות אותו: 21 ונסע משם ישוש והלך
Mc 7,5 גזירות ישישי האבות אבל אוכלים בידים לא **נטולות** פת כל היום: 6 וישאוש ענם אמ׳ להם טוב
Mc 7,2 וכאשר ראו יחידי התלמידים שלו אוכלים בלא **נטילת** ידים ביזו אותם 3 כי היהודים אינם אוכלים
Jn 20,13 לאותה האשה למה את בוכה. והוא אמרה כי **נטלו** אדוני מזה ולא ידעתי אנה הניחוהו. 14 וכאשר
Jn 20,2 שאוהב מאד ישאוש ומריאה אמרה להם אדוני **נטלוהו** מן הקבר. ואין אנכי יודעת להיכן הניחוהו.
Jn 20,15 הוא. 15 [*] [*] ואמרה לו אדון. אם אתה **נטלתו** אמור לי אנה הנחתו ואנכי אשאנו אלי. 16
Jn 5,13 והוא לא ידע מי הוא אותו שריפאהו. כי ישו **נטמן** מן העם שהיה באותו מקום. 14 וישאוש מצאו
Mt 15,13 הם מהדבר ששמעו. 13 והוא ענם ואמר כל **נטע** שאבי לא נטע אותה תהיה נעקרת. 14 הניחום כי
Mt 15,13 ששמעו. 13 והוא ענם ואמר כל נטע שאבי לא **נטע** אותה תהיה נעקרת. 14 הניחום כי הם עורים
Mc 12,1 1 והתחילם לדבר דמיונות. ואמ׳ אדם אחד **נטע** כרם וסגר אותה היטב באטדים וחפר אותה ובנה בה
Lc 20,9 9 והתחיל לאמר לעם זה הדבר. איש אחד **נטע** כרם אחד ושכרה לעובדי אדמה. ולא היה הוא שם
Mt 5,28 אדם שיביט אשה ויחמוד אותה בלבו כבר עשה **ניאוף:** 29 אבל אם עֵינְךָ ימנית טשקנדליזא הוציאה
Mt 5,32 אומר לכם שכל אדם המגרש אשתו אם לא בעת **ניאוף.** הוא עושה ניאוף [*]. 33 עוד שמעתם שאמור
Mt 5,32 המגרש אשתו אם לא בעת ניאוף. הוא עושה **ניאוף** [*]. 33 עוד שמעתם שאמור היה לזקנים לא
Mt 19,9 אדם שיעזוב אשתו אם אינו עושה בעבור טעם **ניאוף** שלה. ולוקח אחרת עושה ניאוף. 10 אמרו
Mt 19,9 בעבור טעם ניאוף שלה. ולוקח אחרת עושה **ניאוף.** 10 אמרו התלמידים אליו א״כ הוא בין האיש
Mt 19,18 הם. וישוש אמ׳ לא תעשה רציחה. לא תעשה **ניאוף.** לא תגנוב לא תעשה עדות שקר. 19 כבד את
Mc 10,11 להם. מי ומימניח אשתו ולוקח אחרת. עושה **ניאוף.** 12 ואם האשה עוזבת בעלה מנאפת: 13 והעמים
Mc 10,19 לבד האל. 19 אתה יודע מצות השם. לא תעשה **ניאוף.** לא תרצח. לא תעשה גניבה. לא תעשה עדות
Mt 15,19 19 כי מהלב יוצאות מחשבות רעות רציחות **ניאופים** גניבות עדות שקר קללה. 20 אלו הדברים
Lc 14,22 הוא כאשר צוית. ועדיין הזמן נאות לזה **ניאות** לזה: 23 אמ׳ האדון לעבד לך בעיירות ובדרכים
Lc 7,32 ביניהם ואומרי׳ אנחנו שרנו לכם בכלי **ניגון** ולא ערב לכם. אנחנו בוכים ואתם אינכם
Jn 8,5 נתפשה בניאוף. 5 ודת משה צותה לנו שתהיה **נידונה** בסקילה. ואתה מה אומר בזה. 6 והם מנסים
Jn 16,1 1 אלה הדברים אמרתי לכם בעבור שלא תהיו **ניזוקים** 2 הם יעמידו אתכם מחוץ לבתי כנסיותיהם.
Mc 4,22 22 שום דבר לא נסתר ונעלם שלא יהיה **ניכר.** 23 מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 24 ואומר
Lc 6,44 רע אינו יכול לעשות פרי טוב. 44 כי כל עץ **ניכר** בפריו. כי מקוצים אין איש מלקט תאנים. ומסנה
Lc 8,17 כי שום דבר אינינו ביותר נעלם שלא יהיה **ניכר** ושלא יבא לגלוי. 18 לכן ראו באי זה אופן אתם
Mt 12,41 הארץ שלשה ימים ושלשה לילות. 41 גבירי **נינוה** יקומו ליום הדין עם זאת האומה ויענישוה כי
Lc 11,32 שלמה. והנה יש בכאן גדול משלמה: 32 אנשי **נינוה** יקומו בדין עם זאת המשפחה ויענישוה כי עשו
Lc 12,39 יודע באי זו שעה הגנב עתיד לבא אמת שיהיה **ניעור.** ולא יניח חפור ביתו. 40 ואתם עמדו כי בשעה

Jn 19,39 הודה לו. אז בא יוסף [*] 39 [*] עם **ניקודימוש** לישאוש בלילה נושאים תערובת מיררא כמו
Jn 12,3 מן האוכלים. 3 אז מריאה לקחה ליטרא אחת **נירדי** פישטיסי מרגליי מאד ומשחה רגלי ישוש. וכל
Lc 17,27 27 אוכלים ושותים לוקחים נשים ועושין **נישואין** נח בתיבה. ובא המבול והרג את כולם. 28
Lc 20,34 34 וישאוש אמר להם בני זה העולם עושין **נישואין** ונמסרין לנשואין: 35 רק אותן שהיו ראויין
Mt 13,11 מדבר בדמיונות. 11 והוא ענה להם אומר לכם **ניתן** להבין סודות מלכות שמימיי אבל להם לא. 12 מי
Lc 8,10 איזה דבר הוא זה. 10 ולהם אמר לכם **ניתן** מלכות שמים להכיר. אבל לאחרים משל. בעבור
Jn 6,34 חיים לעולם 34 אז אמרו לו אדון. כל עת **ניתן** לנו הפת הזה. 35 וישאוש אמר להם אני הוא לחם
Mc 3,21 אותן שלא ראוהו יצאו בחוץ ואומרים בלבבם **נכבד** הוא. 22 וחכמי הדת שבאו מירושלם אומרים שהוא
Mc 15,43 זהו לפני השבת. 43 בא יוסף אברמסיאה גבר **נכבד** שהמתין מלכות שמים ובחריצות נכנס לפילאט
Lc 14,8 לנישואין אל תשב בראש. כי באולי יותר **נכבד** ממך נקרא שם 9 ויבא לאותו שזמנך ויאמר לך תן
Lc 23,50 אדם אחד שמו יוסף אברימסיאה שהיה אדם **נכבד** וצדיק 51 שלא הסכים בעצה ובמעשה היהודים.
Mc 9,47 47 מקום שהארסים אינם מתים והאש לא **נכבית.** 48 כל אדם באש יתעלם וכל אדם מרוצח מתעלם:
Lc 22,49 היו מה שעתיד לבוא: אמרו לו אדון אם **נכה** בסכין 50 ואחד מהם הכה עבד אחד משרי הכהנים
Mt 8,5 כ״ה כפי מתיאו 5 וכאשר ישואש משיח היה **נכנס** בכפר נחום. בא אחד שר גדול אליו 6 ואמ׳ לו
Mt 11,12 טבול. והקטן ממלכות שמימיי [*] 12 [*] **נכנס** אדם בדוחק. והחוקים משיגים אותו בחזקה 13 כי
Mt 15,17 שכל: 17 אינכם מבינים שכל מה שנכנס בפה **נכנס** בבטן ויוצא מהאחור 18 וזה שיוצא מהפה בא
Mt 17,24 לא פרע המכס. 24 והוא אמ׳ אמת הוא. וכאשר **נכנס** אל הבית קרב אליו ישוש. אמר מה לך דומה
Mt 21,10 מהולל תהיה בשמים: 10 וכאשר ישאוש משיח **נכנס** בירושלם כל העיר היתה מוקמת אומרים מי הוא
Mt 24,38 ושותים ועושים נשואין עד היום שנח **נכנס** בתיבה 39 לא הכיר עד שהמבול בא והרג את כלם.
Mc 2,1 קפיטולו ב׳ כפי שי׳ מרקו 1 ואחרת פעם **נכנס** בכפר נחום אחר ימים אחדים 2 וכאשר ידעו שהוא
Mc 2,26 דוד הוא וחיילותיו כאשר נרעבו. 26 שהוא **נכנס** במקדש תחת אביתר שר הכהנים ואכל לחמי הקדש
Mc 3,1 ג׳ כפי מארקו 1 עוד פעם אחרת ישוש **נכנס** בבית הכנסת והיה שם אדם אחד עם היד יבשה. 2
Mc 5,12 אומרים מימינו בחזירים באופן שאנחנו **נכנס** בהם. 13 וישוש הודהו להם. מיד יצאו השטנים
Mc 5,18 ואז בקשוהו שיפרד מנוכחו: 18 וכאשר ישאוש **נכנס** בספינה המתחיל להתחנן לו אותו שהיה מאז
Mc 5,39 וראו שם מאד בכיות וצעקות. 39 וישוש **נכנס** בבית אמ׳ למה אתם נבוכים ובוכים הנערה. האם
Mc 6,47 ערב הספינה קטנה היתה בים וישאוש יחיד **נכנס.** 48 וישו רואה אותם מצטערים במלחות כי הרוח
Mc 6,56 שמעו שהוא שם 56 באי זו עיר או מדינה הוא **נכנס** עוברים בדרכים ומחלים פניו שלבד יגעו בשפת
Mc 7,15 להם שמעוני ותבינוני 15 שום דבר מבחוץ **נכנס** באדם אינו יכול לטנפו. אבל מה שיוצא מלב
Mc 7,17 שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 17 וכאשר ישוש **נכנס** בבית התלמידים שאלוהו. מה רוצה לאמר אותה
Mc 7,19 בגוף האדם אינו יכול לטנפו. 19 כי אינו **נכנס** לגוף רק בבטן ויוצא בעד טבע מנקה. 20 ואמ׳
Mc 11,15 וזה שמעו תלמידיו 15 ובאו לירושלם: וכאשר **נכנס** במקדש התחיל לגרש המוכרים והקונים במקדש
Mc 15,42 אחרות שבאו מירושלם. 42 וכאשר ערב נעשה **נכנס** כבר חג המצות זהו לפני השבת. 43 בא יוסף
Mc 15,43 גבר נכבד שהמתין מלכות שמים ובחריצות **נכנס** לפילאט ושאל לו גוף ישאוש. 44 ופילאטו היה
Lc 1,9 הכהנים. יצא בגורל שיתן לבונה. וכאשר **נכנס** במקדש הש׳. 10 וכל העם היו בחוץ מתפללים
Lc 1,28 דוד. והבתולה שמה מריאה. 28 וכאשר המלאך **נכנס** לבתולה אמ׳ לה הש׳ יושיעך מלאה חן הש׳ עמך
Lc 4,35 אומ׳ שתוק וצא מן האדם: וכאשר גירש השד **נכנס** באמצע בית הכנסת יצא ממנו ולא הזיקו דבר. 36
Lc 7,1 לוקא 1 וכאשר השלים אלה הדברים באזני העם **נכנס** בכפר נחום. 2 ועבד סנטוריאו היה מאד חולה עד
Lc 7,36 פניו שיאכל עמו זהו ישאוש. וכאשר ישאוש **נכנס** בבית הפרוש. ישבו לשולחן 37 והנה אשה אחת
Lc 7,37 אחת חוטאת היתה בעיר. וכאשר ידעה שישאוש **נכנס** בבית הפרוש. ישבו לשולחן והנה אשה אחת חוטאת
Lc 8,37 יעמוד עמהם כי ביראה הם עומדים וישאוש **נכנס** בספינה ודורש. 38 וישאוש נכנס בספינה ודורש
Lc 8,38 וישאוש נכנס בספינה ודורש. 38 וישאוש **נכנס** בספינה ודורש והאיש שיצאו ממנו השדים מבקש
Lc 10,38 לך ואתה תעשה כן. 38 ונעשה בעוד שהולכים **נכנס** במגדל אחד. ואשה ששמה מריאה קבלו בתוך ביתה
Lc 19,7 כולם בקרבם אומרים שבבית אדם חוטא **נכנס.** 8 וזאקיב עומד אמ׳ לישו אדון אני חפץ לתת
Lc 19,45 בעבור שלא הכרת עת פקודתך: 45 וכאשר **נכנס** במקדש התחיל לגרש משם הקונים. 46 והוא אמ׳
Lc 22,3 יוכלו להמיתו. רק יראים העם. 3 ושָׁאטָנָאש **נכנס** ביודא הנקרא אשקריוטא אחד מהשנים עשר 4 שהלך
Jn 6,22 לא היתה שם. ולא היה שם רק האחת. ושלא **נכנס** ישאוש באניה עם תלמידיו. אבל תלמידיו הלכו
Jn 7,23 ובשבת מוהלים אתם האנשים: 23 אם איש **נכנס** בברית מלח בשבת ואינו מתירא עצמו. דת משה
Jn 10,1 כפי ש׳ יואן 1 אמת אני אומ׳ לכם מי שאינו **נכנס** בעד השער לבית הצאן רק עולה בעד מקום אחר
Jn 10,9 אותם. 9 אני הוא דלת. אם אחד יבא ויהיה **נכנס** נושע יהיה ויבא ויצא וימצא מרעה . 10 הגנב
Jn 18,1 מעבר לנהר הנקרא סידרון ששם היה הבן שבו **נכנס** הוא ותלמידיו. 2 ויוד״יש שרוצה למוסרו יודע

Jn 18,33 אמתי. שהוא אמר בריא שבאותה מיתה: 33 אז **נכנס** פילאט פעם אחרת באותו פריטורי. וקרא ישוש
Jn 20,5 פניו וראה הסדין מונח לצד אחד. אמנם לא **נכנס** שם. 6 אז בא שימון פירו ההולך אחריו ונכנס
Jn 20,8 עם הסדינים. אבל היה בצד אחד מקופל 8 אז **נכנס** שם אותו תלמיד האהוב שבא ראשון לקבר וראהו
Mc 5,27 27 וכאשר שמעה שישאוש משיח בא בין העם **נכנסה** ונגעה אחורי מלבושיו 28 כי היא אומרת בקרבה
Mt 25,10 הולכות לקנות בא החתן. ואותן שהם מוכנות **נכנסו** עמו בנישואין. והדלת היתה סגורה אחריהן. 11
Mc 1,21 אחריו 21 ונכנסו בכפר נחום. ותכף בשבת **נכנסו** בבית הכנסת שלהם מלמדם. 22 וכולם תמהים
Mc 11,27 ימחול לכם עונותיכם. 26 [*] 27 ומיד **נכנסו** בירושלם: וכאשר הלך במקדש קרבו אליו שרי
Lc 8,30 והוא ענהו ליגיאו ר״ל מספר כי שדים רבים **נכנסו** בו. 31 והשדים בקשו ישאוש משיח שלא יצוה
Mt 8,24 24 והיה הים מתנועע מאד עד שהגלים **נכנסים** בספינה וישוש ישן 25 והקיצוהו אומרים אדון
Mt 23,13 שמונעים דרך מלכות שמימיי לעמים ואין אתם **נכנסים.** ולא עזבתם הכנס: 14 אוי לכם יודעי ספר
Mt 7,13 רחב הוא הדרך המוליך האדם לאבדון ורבים **נכנסין** בה. 14 והשער והדרך המביאים לחיים צרה היא
Mc 9,27 וישו לקחו ביד והוא חזר חי. 27 וכאשר היו **נכנסין** בבית תלמידיו שאלוהו בסוד למה לא היינו
Lc 11,52 לכם חכמים בדת שנשאתם מפתח החכמה ואינכם **נכנסין** ואתם מונעין אותם שחפצים היו ליכנס. 53
Mt 22,12 ממלבושי נשואין 12 ואמ׳ לו אהוב איך **נכנסת** בזולת מלבוש נשואיי. והוא שתק. 13 אז אמר
Lc 7,44 ואמ׳ לשימון. רואה אתה זאת האשה. אני **נכנסתי** בביתך. ואתה לא נתת לי מים לרגלי. אבל זאת
Jn 4,38 שלא טרחתם בו. אחרים הם שטרחו עליו. ואתם **נכנסתם** ביגיע כפם. 39 רבים שמריטנאש מאותה עיר
Mc 1,32 עזבה הקדחת ושרתם. 32 והערב כאשר השמש **נכנע** שלחו לו כל החולים ומשוטנים 33 וכל אותן
Lc 9,61 לי עד שאעשה באופן שידע הכל אין חפץ בכל **נכסי** ולא מביתי. 62 וישאוש אמ׳ אליו האיש המשים
Lc 16,1 אחד על נכסיו. ויצא עליו שם רע. שמפסיד **נכסי** האדון 2 וקראו ואמר לו מה זה שאני שומע
Lc 19,8 עומד אמ׳ לישו אדון אני חפץ לתת חצי **נכסי** לעניים. ואם רימיתי שום אדם אני חפץ להשיב
Lc 8,43 והחולי ההוא צערה כמו י״ב שנה ונתנה כל **נכסיה** לרופאים ולא שוה לה. 44 ונגשה לישוש ובאה
Lc 16,1 עשיר אחד היה שעשה מורשה אחד על **נכסיו.** ויצא עליו שם רע. שמפסיד נכסי האדון 2
Mt 23,37 הקדושים שאליך היו משֻלחים הרבה פעמים. **נכספת** לקבץ עמך כמו התרנגולת מאספת אפרוחיה תחת
Lc 17,18 18 לא נמצא שחזר ונתן שבח לשם אלא זה מעם **נכר** 19 ואמ׳ אליו קום ולך כי אמונתך הושיעך 20
Jn 20,31 שאינם כתובים בספר זה. 31 רק אלו **נכתבים** למען תאמינו שישאוש משיח הוא בן האל.
Jn 21,25 ועוד דברים רבים עשה ישאוש שאם כלם יהיו **נכתבים** חושב אני שכל העולם לא יוכל להכיל הספרים
Mt 6,31 תהיו נאנחים לאמר מה לאכול מה נשתה או מה **נלבש.** 32 העמים שואלים כל זה. האב שלכם יודע שאתם
Mc 1,38 כל העמים שואלים אותך. 38 והוא אמ׳ להם **נלך** בעיירות ובמדינות שהן סביבותינו ונדרוש שם.
Jn 6,69 חפצים ללכת. 69 וענה שימון פירי אדון למי **נלך** דברי חיים נצחיים הם לך: 70 ואותך אנחנו
Jn 11,15 אני לא הייתי שם בעבור שאתם תאמינו. רק **נלך** אליו. 16 אז אמר טומאש שאמור דידימוש למקצת
Jn 21,3 אני הולך לצוד דגים. והם אמרו לו ואנחנו **נלך** עמך. ויצאו משם ועלו בספינה. ובאותו הלילה לא
Jn 11,7 ב׳ ימים. 7 אחר אלה הדברים אמ׳ לתלמידיו **נלכה** פעם אחרת בגודיאה. 8 ואמרו לו התלמידים רבי
Jn 11,11 לו. 11 אלה הדברים אמר: ואחר אמר אליהם **נלכה** כי לזריט אהובינו ישן. ואני הולך שם להקיצו
Jn 11,16 אז אמר טומאש שאמור דידימוש למקצת אנשים. **נלכה** אנחנו כמו תלמידים ונמות עמו: 17 אז בא
Jn 2,25 להם כי הוא מכיר כלם. 25 ולא נצטרך שיהיה **נמהר** העדות העשוי לו מהאנשים כי הוא יודע הדבר
Lc 2,21 להם. 21 ואחר נשלמו שמנה ימים הנער היה **נמול** ונקרא שמו ישאוש שאותו נקרא בעד המלאך קודם
Lc 12,10 10 וכל אדם שיאמר דבר כנגד בן האדם והוא **נמחל** לו. מי שיקלל רוח הקדש לא ימחלו לו. 11
Lc 5,20 ישאוש ראה אמונתם אמ׳ איש אמונה עונותיך **נמחלו.** 21 והסופרים והפרושים התחילו לחשוב ואמרו
Mt 9,2 לנטול בן יהיה לך אמונה בשם חטאתיך הם **נמחלים.** 3 ומקצת מן החכמים מאותתים אמרו בקרבם זה
Mt 9,5 בלבבכם. 5 מהו דבר קל יותר. לאמר חטאתיך **נמחלים.** או לאמר קום ולך. 6 ולמען זה תכירו כי
Lc 5,23 23 אי זה דבר הוא נקל אמור עונותיך **נמחלים.** או אמור קום ולך. 24 אבל בעבור שתדעו כי
Mc 2,9 9 אי זו היא מלה נקלה לאמר לנטול עונותיך **נמחלין.** או לאמר קום קח מטתך ושא אותה בביתך ולך.
Mt 12,37 דבריך תהיה נושע. או בעבור דבריך תהיה **נמחק:** 38 אז ענוהו מקצת מן החכמים יודעי ספר
Jn 18,36 באמת משרתי יהיו מנגדים לבלתי אהיה **נמכר** ליהודים אבל עתה מלכותי אינינו בכאן. 37 אז
Mt 10,29 והנפש יכול שום בגיהנם: 29 שני צפרים **נמכרים** במחצה ואחת מהם לא תפול לארץ בזולת אב
Lc 12,6 אומר לכם אותו תיראו: 6 חמשה לחם שהם שלו **נמכרין** במאה ערכין ואחד מהם לא נשכח לפני האל. 7
Jn 12,5 שעתיד למוסרו 5 למה זו המשיחה אינה **נמכרת** בעד שלש מאות פשיטין ושינתנו לעניים. 6 וזה
Mc 15,28 28 אז היתה נשלמת הכתובה שאומרת הוא **נמנה** עם הרשעים. 29 ואותם שעוברים שם מקללים אותו
Mc 10,23 23 ונהפך ישאוש אל תלמידיו ואמ׳ איך דבר **נמנע** שאיש שיהיו לו מעות הרבה יתנם במלכות שמים.
Mc 10,27 27 וישאוש מזהיר אומר להם. לכם הוא דבר **נמנע** אבל לא לא לשם כי לאל כל הדברים איפשריים.

Mt 20,18 ראו כי אנחנו עולים בירושלם ובן האל יהיה **נמסר** בידי שרי הכהנים וחכמי הדת ויענישוהו למות
Mt 26,45 ראו כי השעה מתקרבת שבן האלוה יהיה **נמסר** בידי החטאים 46 קומו ונלכה. כי ראו שמתקרב
Mc 7,8 8 ועוזבים מצות האל ותופשים מה שהוא **נמסר** מהאנשים ובא להם גביעים וכלי כסף משתיהם
Mc 10,33 הנה אנחנו עולים בירושלם. ובן האל יהיה **נמסר** ביד גדולי הכהנים והסופרים והזקנים ויקנסוהו
Mc 14,41 אתם. אינו די השעה באה שבן הבתולה יהיה **נמסר** בידי החוטאים 42 קומו ונלכה כי הנה קרוב הוא
Lc 9,44 אלה הדברים העתידים לבא. בן האדם יהיה **נמסר** בידי אדם. 45 ולא הבינו מלת השם. כי נעלמה
Lc 18,32 הכתובים בעד הנביאים שבן האדם 32 יהיה **נמסר** לעמים. ועליו יוציאו לעג. ויהיה נגרש.
Lc 24,7 בגלליאה. 7 אמר שחוייב שבן האדם יהיה **נמסר** בידי חטאים והיותו תלוי. ושיחזור חי ביום
Lc 10,22 הוא אב כי כן ערב לפניך. 22 כל הדברים הם **נמסרים** אלי מאבי. ואין אדם יודע מי הוא הבן כי אם
Mt 15,33 יחלשו בדרך. 33 ואמרו לו התלמידים אנה **נמצא** כ״כ פת במדבר שישבעו כמה עם. 34 ואמר להם
Lc 17,18 הייתם עשרה מי אתם ואין הם התשעה 18 לא **נמצא** שחזר ונתן שבח לשם אלא זה מעם נכר 19 ואמ׳
Lc 10,41 41 וענה האדון ואמר לה מרטא מרטא חרוצה **נמצאת** ברוב עניינים אמת דבר אחד צריכה את מריאה
Mt 26,58 ספר וזקני המקדש היו מקובצים. 58 ופירו **נמשך** אחריו מרחוק עד היכל קאיפש שר הכהנים ונכנס
Lc 23,55 התחיל להאיר. 55 והנשים שבאו מגלליאה **נמשכות** אחריו רואות הקבר באי זה אופן גוף ישוש
Jn 10,3 רועה צאן הוא. 3 והוא פותח הדלת והצאן **נמשכות** אחר קולו. הוא קורא הצאן בשם ומנהיגן
Jn 10,4 4 ובהנהיגו הצאן בחוץ הולך לפניהם והצאן **נמשכות** אחריו. כי מכירות הן קולו. 5 ואינן נמשכות
Jn 10,5 אחריו. כי מכירות הן קולו. 5 ואינן **נמשכות** אחר קול האיש הנכרי. 6 זה המשל אמר ישאוש
Mt 9,27 שישוש משיח יוצא מאותו מקום שני עורים **נמשכים** אחריו קוראים ואומרים יהיה לך חמלה ממנו
Mc 3,7 7 וישו הלך לים עם התלמידים ועם רב **נמשכים** עמו מגליליאה 8 לירושלם ומגודיאה
Mc 8,2 להם 2 אני יש לי רחמנות על העם כי הם **נמשכים** אחרי זה שלשת ימים. ואין להם מה לאכול. 3
Mc 10,32 עולים בירושלם. וישאוש הולך ראשון והם **נמשכים** אחריו תמהים ויראים: ואז פעם אחרת הוא אמ׳
Jn 1,38 אחר ישאוש. 38 וישוש מתהפך וראה אותם **נמשכים** אחריו. אמ׳ אליהם [*] [*] [*] 39 [*] בואו
Lc 13,18 מלכות שמים ומי משערו לאי זה דבר יהיה **נמשל:** 19 הנה הוא כגרגיר של חרדל שהאדם זורע בגנו
Lc 7,31 מיואן. 31 [*] לכן למי נאמ׳ אנשי זה הדור **נמשלים.** 32 נמשלים הם לנערים יושבים בשוק
Lc 7,32 לכן למי נאמ׳ אנשי זה הדור נמשלים. 32 **נמשלים** הם לנערים יושבים בשוק ומדבריים ביניהם
Mc Prol,14 אבל דבר ראשונה מהאלהות המדבר כאשר השטן **נסהו** עם הבהמות והמלאכים שרתוהו. וכתב הכל בקצור
Mt 16,1 מתיאו 1 ויקרבו אליו הפרושים והצדוקים **נסות** אותו. מתחננים לו שיראם אי זה נפלאות מן
Lc 8,13 ובאלו אין להם שרשים כי לזמן היו ובעת **נסיון** נפרדים: 14 ואותו זרע שנפל בקוצים הם אותם
Lc 10,13 כי את בטירוש או בסדום יהיו נעשים **נסים** שנעשו בך לאחור. ובאפר מוצעים היו עושים
Jn 20,30 בי מאושרים יהיו אותן שיאמינו בי. 30 **נסים** רבים עשה ישאוש משיח בהראותו לתלמידיו שאינם
Mt 9,9 ל׳ כפי שאן מתיאו 9 וכאשר ישאוש משיח **נסע** משם ראה אדם אחד שיושב בשלחן חלפני שהיה שמו
Mt 12,15 צד יוכלו להורגו. 15 וישואוש יודע זה. **נסע** מהם ועמים רבים הולכים אחריו וכלם ממרקם. 16
Mt 13,53 53 ונעשה כאשר נשלמו אלה הדמיונות **נסע** משם 54 ובא אל ארצו ומלמדם בבתי כנסיותיהם.
Mt 15,29 ובתה נתרפאה באותה שעה: 29 וכאשר ישאוש **נסע** משם בא שפת ים גלילאה ועלה אל ההר ויושב שם.
Mc 10,1 קפיטולו עשירי כפי שן מרקו: 1 וישאוש **נסע** משם ובא עד ארץ גודיאה אחר נהר ירדן ונאסף שם
Lc 4,1 כפי לוקא 1 וישאוש משיח מלא מהקדוש רוח **נסע** מגורדא והונהג בעד הרוח במדבר 2 ועומד שם
Lc 4,13 השם׳ אלהיך. 13 ונשלם כל הנסיון. המנסה **נסע** ממנו. 14 והניח ישו ונגשו המלאכים אליו ושרתו
Lc 5,16 ושיתרפאו מחלייהם. 16 וישאוש משיח **נסע** משם ונכנס במדבר להתפלל לשם. 17 ונעשה היה
Lc 22,41 התפללו בעבור שלא תכנסו לניסיון. 41 והוא **נסע** מהם כזריקת אבן אחת. ותקע הברכים לארץ
Lc 2,15 ובארץ שלום לאנשים מרצון טוב. 15 וכאשר **נסעו** המלאכים מהם עולים ויורדים לשמים הרועים
Mc 4,22 אבל מניחו אדם במנורה. 22 שום דבר לא **נסתר** ונעלם שלא יהיה ניכר. 23 מי שיש לו אזנים
Mt 13,35 אומרת אני אפתח את פי במשלים ואדבר דברים **נסתרים** מעולם: 36 ואז הניח ללכת הגייסות וצא אל
Lc 7,13 עם האשה ההיא. 13 וכאשר ראתה ישאוש היה **נע** בחסד עליה. וישאוש אמ׳ לה אל תבכי. 14 וישאוש
Mt 20,28 עבדכם. 28 כל כך בן האלוה לא בא להיות **נעבד:** אבל בעבור עבוד ובעבור תת נפשו לפדות רבים:
Mc 10,45 45 ובן האלוה יבא לכם. בעבור היות **נעבד** ובעבור נתון נפשו בעד פדיון רבים. 46 ובאו
Lc 1,74 נתון לנו בעבור שיצילנו מאויבינו בלי פחד **נעבוד** אותו 75 בקדושה ובטהרה לפניו כל ימינו. 76
Mc 4,35 ואמר להם 35 באותו יום כאשר נעשה ערב [*] **נעבור** אנחנו הלאה 36 והניחו החיילות ועלה בספינה
Lc 8,22 בספינה אחת ותלמידיו עמו וישו אמ׳ להם **נעבור** מעבר ליאור ועלו כלם בספינה. 23 וכאשר הם
Lc 2,15 לשמים הרועים מדברים ביניהם אומרים **נַעֲבוֹר** בבית לחם ונראה זה הדבר אשר האל עושה
Jn 17,12 בשמך. אותם שנתת לי שמרתי. ואחד מהם לא **נעדר.** כי אם בן האבדון למען תהיה הכתיבה נשלמת.

Jn 18,9 כי מכל אותן שאלו שלי נתת אחד מהם לא
Jn 20,19 19 אז שבת אחד כשהיה ערב ודלתות הבית
Jn 20,26 תוך הבית וטומאש עמהם ובא ישאש והדלתות
Lc 7,47 47 ובעבור זה אני אומ׳ לך כי לא תהיו
Lc 1,76 כל ימינו. 76 ואתה נער תקרא נביא מה מאד
Mt 3,11 והבא אחרי חזק ממני ואיני ראוי לחלוץ
Mc 14,67 אחת מהכהן הגדול 67 וכאשר ראה פירו שֶׁנוֹעֶל
Lc 3,16 יותר חזק ממני שאיני ראוי לחלוץ חגורת
Jn 1,27 והיה קודם לי אותו שאיני ראוי לחלוץ שרוך
Mc 1,7 יבא אחרי. אותו שאיני ראוי לחלוץ שרוך
Mt 10,26 כמה וכמה המורגלים: 26 לכן לא תיראום. לא
Lc 8,17 יהיו רואין 17 כי שום דבר אינינו ביותר
Lc 18,34 והם שום דבר מאלו אינם מבינים. זה הדבר
Lc 9,45 נמסר בידי אדם. 45 ולא הבינו מלת השם. כי
Lc 19,42 שהם שלך כזה היום לשלום לך. ועתה הן
Mt 6,4 שמאלך מה שעשתה ימינך. 4 אבל תהיה צדקתך
Jn 19,28 לקחה כשלו 28 ואחר זה ישוש שכל הדברים
Mt 14,9 מאמה אמרה תן לי ראש זואן טבול. 9 והמלך
Mt 14,9 ובעד טעם השבועה ובעבור הקרואים שראוהו
Mt 19,22 ותמשך אחרי. 22 וכאשר הבחור שמע זה היה
Mc 6,26 טבול באחד מפשוטי כלי עץ. 26 והמלך היה
Lc 8,44 לישוש ובאה אחריו ונגעה במלבושיו. ומיד
Jn 20,23 מונחים יהיו להם ומי שתעצרו העונות
Mt 15,13 ענם ואמר כל נטע שאבי לא נטע אותה תהיה
Mt 18,2 גדול מכולנו במלכות שמים. 2 וישאוש קרא
Mt 18,5 יהיה גדול במלכות שממיי. 5 ומי שישען
Mc 9,35 גדול בינותינו יהיה משרת כולם. 35 ולקח
Mc 10,15 שממיי אם לא יהיה שפל ותמים ויהיה כמו
Mc 16,5 האבן בקבר 4 [*]5 [*] ראו שבת בצד ימין
Lc 1,41 41 ומיד ששמעה השלום ממריאה אלישבק.
Lc 1,76 בקדושה ובטהרה לפניו כל ימינו. 76 ואתה
Lc 2,17 והנה הם הכירו באבוס הבה שאמרו להם מאותו
Lc 7,14 ואותן שנושאין אותו עמדו. וישאוש אמ׳
Lc 9,47 גדול מכולם. 47 וישוש כיודע מחשבותם לקח
Lc 9,48 נער אחד וקרבו אליו 48 ואמ׳ להם המקבל
Lc 22,26 כן מכם. כי אותו שהוא גדול בבית יהיה כמו
Jn 6,9 אנדריב אח שימון פירי 9 בכאן הוא
Jn 21,18 האכיל צאני. 18 אמת אומר אני לך כשהיית
Lc 1,69 69 והיישיר אותנו ומהר תת שלום בית דוד
Lc 2,8 שקורין פרשי. 8 ורועים באותו הדור היו
Lc 18,15 ומי שישפיל עצמו ינשא. 15 ומביאים לו
Lc 18,17 אומר. מי ומי שלא יקבלו מלכות שמים כמו
Jn 21,5 לא הכי הכירוהו. 5 אז אמ׳ להם ישאוש
Mt 13,45 עו׳ המלכות שממיי דומה לסוחר שמחפש אבנים
Mt 13,46 אבנים נערכות 46 וכאשר מצא אבן טובה
Mt 17,4 אדון טוב עמוד בזה המקום. אם אתה תאבה
Mt 26,5 ישאוש איך יוכלו במרמה המיתו. 5 ואמרו לא
Mt 26,56 במקדש ולא תפשתוני. 56 אבל כל זה הוא
Mt 27,57 יקומו ויושאף ואם בני זאבדיב: 57 וכאשר
Mc 2,21 במלבוש הבגד שובר הישן. ויותר גדול קרע

נעדר: 10 אז שימון פירי שהיה לו סכין הוציאו והכה
נעולות שהתלמידים שם בא ישוש ואמ׳ להם שלום לכם.
נעולות. ובא באמצע תלמידיו ואמר להם שלום יהיה
נעזבים עונות רבים ונמחלים בעבור זה כי היא מאד
נעלה כי אתה תלך לפני האדון בעבור שתבין הדרכים
נעלו והוא יטבול אתכם מן הקדש וירפאכם מאש 12
נעלו מביטו אומר. ואתה עם ישאוש דנזוריט היית. 68
נעלו הוא יטבול אתכם ברוח הקדש ובאש. 17 ויקח כלי
נעלו. 28 אלו הדברים נעשו בביטניאה מעבר הירדן
נעליו. 8 אני טובל אתכם במים הוא יטבול אתכם
נעלם שלא יהיה נגלה: 27 מה שאני אומר בסוד. תאמרו
נעלם שלא יהיה ניכר ושלא יבא לגלוי. 18 לכן ראו
נעלם היה מהם ולא הבינו מה הוא. 35 ונעשה כאשר
נעלמה להם. ויראו לשאול אותה 46 ונשאו ונתנו
נעלמות לעיניך. 43 כי ימים יבואו לך שאויביך
נעלמת כי אביך שמימיי ישלם לך: קפיטולו י״ט כפי
נענו. ובעבור שהכתיבה תהיה נשלמת אמ׳ יש לי צמא.
נעצב. ובעד טעם השבועה ובעבור הקרואים שראוהו
נעצב לא רצה לשנות. וצוה שאז יתן לה ראש זואן
נעצב. כי היה אדם שהיו לו נחלות רבות. 23 וישו
נעצב בטעם השבועה שעשה. ובעד טעם הקרואים לא רצה
נעצר הדם. 45 וישאוש משיח אמ׳ לתלמידיו מי הוא
נעצרים יהיו להם 24 רק טומאש אחד מן התלמידים
נעקרת. 14 הניחום כי הם עורים מנהיגי עורים.
נער קטן א׳ והניחו באמצעם 3 ואמר אמתות אומר לכם
נער אחד כזה בשמי אותי ישען. 6 ואותו שאשקנדליזדא
נער אחד ושמו באמצעם וחבקו ואמ׳ 36 אותו שיקבל
נער: 16 וישאוש היה מחבקם ומניח הידיים עליהם
נער אחד מלובש בגד אחד לבן ונפחדו. 6 והוא אמר
נער אלישבק שמח בבטנה. ואלישבק נתמלאה מהקדוש רוח
נער תקרא נביא מה מאד נעלה כי אתה תלך לפני האדון
נער. 18 וכל אותן ששמעו תמהו מאותן הדברים שנאמרו
נער אני מצוה שתקום 15 ומיד אותו שהיה מת קם.
נער אחד וקרבו אליו 48 ואמ׳ להם המקבל נער זה
נער זה בשמי אותי יקבל. והמקבל אותי מקבל מי
נער. ואותו שהוא יהיה כמו אותו שמשרת. 27 ואני
נער אחד שיש לו חמש מאות ככרות לחם שעורה ושני
נער היית יושב והולך למקום חפצך. רק כשתהיה זקן
נערו 70 כאשר הגיד מפי קדושיו הנביאים שהם מראשית
נערים ושומרים שעות הלילה על מקניהם. 9 והנה מלאך
נערים בעבור שיגיעם. וכאשר רואים זה התלמידים
נערים לא יכנסו בו. 18 ושר אחד מהפרושים שאלו אמ׳
נערים יש לכם מה לאכול וענו לו אין. 6 והוא אמר
נערכות 46 וכאשר מצא אבן טובה נערכת הלך ומכר כל
נערכת הלך ומכר כל מה שהיה לו וקנה האבן: 47 עו׳
נעשה פה שלשה אהלים. לך אחד ולמשה אחד. ולאליהו
נעשה ביום חג בעבור שלא יתקוממו העם. 6 וכאשר
נעשה בעבור זה שתשלימו הכתיבות מהנביאים. אז כל
נעשה בא עשיר אחד איש מבארי מסיאה ששמו יושאף
נעשה. 22 ואין אדם משים יין חדש בנאדות ישנים. כי

Mc 4,35 לצד אחד ואמר להם 35 באותו יום כאשר **נעשה** ערב [*] נעבור אנחנו הלאה 36 והניחו החיילות
Mc 6,47 תלמידיו עולים בהר לבדו התפלל. 47 וכאשר **נעשה** ערב הספינה קטנה היתה בים וישאוש יחיד נכנס.
Mc 9,4 4 וענה פיר לישאוש אמ׳ לו טוב הוא שאנחנו **נעשה** פה שלשה אהלים. לך אחד ולמ ולמשה אחד
Mc 10,17 אחד וכרע לפניו מבקש ואומר מלמד טוב מה **נעשה** בעבור שנוכל להשיג מלכות שמימיי. 18 וישאוש
Mc 11,19 כי כלל העם תמהים ממוסריו. 19 וכאשר **נעשה** ערב יצא מן העיר 20 בבקר כאשר עברו בתאנה
Mc 12,11 הבונים אותה היתה מונחת לפינה. 11 וזה **נעשה** בעד אלהינו. היא מלא כה נפלאה בעינינו. 12
Mc 14,2 בשקר ושימיתוהו. 2 אבל אומרים אכן לא **נעשה** ביום חג למען לא יתקוממו העם. 3 וכאשר היה
Mc 14,49 הייתי עמכם במקדש מלמד ולא תפשתוני. זה **נעשה** להשלים הכתיבות. 50 ואז התלמידים כולם ברחו
Mc 15,33 עמו עושים הספדות. 33 וסביב שעה ששית **נעשה** ערפליות בכל הארץ עד שעה תשיעית. 34 ובשעה
Mc 15,42 רבות אחרות שבאו מירושלם. 42 וכאשר ערב **נעשה** נכנס כבר חג המצות זהו לפני השבת. 43 בא
Lc 2,13 הנער מעוטף בבגד ומונח באבוס. 13 ומיד **נעשה** עם המלאך ורוב חיל שממיי הודאה לש׳. ואומרים
Lc 3,21 קבל הרעות שעשה תפש יואן ושמו בבור: 21 **נעשה** היה כאשר כל העם נטבל. וישו היה טובל ומתפלל
Lc 5,1 קפיטולו ד׳: Tit,5 פרק ה׳ כפי לוקא 1 **נעשה** היה כאשר עמים רבים באו אליו בעבור שישמעו
Lc 5,6 אבל בדבריך נאריך רשתותיך. 6 וכאשר זה **נעשה** אספו דגים רבים באותן שרשתות שלהם משתברין.
Lc 5,12 ענייניהם. והלכו אחרי ישאוש משיח: 12 וזה **נעשה** כאשר ישאוש משיח היה בעיר אחד ובא אדם אחד
Lc 6,48 בית שעמוק משיב היסוד על האבן. וכאשר **נעשה** גודל השפעת מים הנחל בא על אותו בית ולא היה
Lc 17,26 והיותו מוזם בעד הדור הזה 26 וכאשר **נעשה** בימי נח כן יהיה בימי בן האדם 27 אוכלים
Lc 19,9 ההוא בד׳ כפלים. 9 וישאוש אמ׳ לו היום **נעשה** שלום בזה הבית בעבור שזה בן אברהם 10 בא
Lc 22,66 65 וקללות רבות שאומרים נגדו. 66 וכאשר **נעשה** יום נתאספו זקני העם והסופרים ושרי הכהנים
Lc 23,15 שלח אתכם. והנה שום דבר ראוי למיתה לא **נעשה** לו. 16 אז עזבו לו כאשר יסרו. 17 והיה לו
Lc 24,14 שנקרא אימבש 14 והם מדברים ביניהם מאשר **נעשה** וקרא באותן הימים. 15 ובעוד שהיו מדברים
Lc 24,29 ובקשוהו ואומרים תשאר עמנו אדון כי כבר **נעשה** ערב והיום כבר נטה ונכנס עמהם. 30 וכאשר הסב
Jn 1,3 הדברים נעשים בעדו. וזולתו שום דבר אינו **נעשה:** מה שנעשה 4 כי היה חיים אותו החיים היה נר
Jn 1,10 בעולם הזה. 10 עולם היה והעולם בעבורו **נעשה.** והעולם לא הכירו 11 ולא עצמות דבריו. ואותן
Jn 1,14 אדם אבל הם נולדים מרצון האל. 14 וכן האל **נעשה** בשר וישכון בכם. ואנו רואין אורו שאחד הוא
Jn 1,15 אומר זה הוא אותו שאמרתי שעתיד לבא אחרי **נעשה** קדום. וקודם לימים. 16 ומשלימותו כלנו השגנו
Jn 5,9 וישאוש אמר לו קום וסלק מטתך ולך 9 ומיד **נעשה** בריא וסלק מטתו והלך לו. ואותו היום שבת
Jn 6,28 כי האל אב סימן הוא. 28 אז אמרו לו מה **נעשה** שנוכל לעשות פעולות טובות לאל. 29 ענה ישאוש
Jn 11,47 התאספו ההגמונים והפרושים נגד ישאוש. מה **נעשה** שזה האיש עושה אותות רבים. 48 אם אנחנו
Jn 18,18 והעבדים והמשרתים עומדים לפני האש כי קור **נעשה** בעת ההיא ומתחממים בו. פירו עומד עמהם
Lc 23,12 ונעשה באופן שנגשו פילאט ואירודיש ופילאט **נעשו** אוהבים באותו יום כי קודם זה היו אויבים מאד
Lc 23,31 ולגבעות נפלו עלינו. 31 כי אם בעין הלח **נעשו** דברים אלו מה יעשו ביבש. 32 ושנים אחרים
Lc 24,18 שמקרוב גר בירושלם ואינך יודע איזה דברים **נעשו** באלו הימים 19 ולהם ישאוש ענה מה הן הדברים
Jn 1,28 ראוי לחלוץ שרוך נעלו. 28 אלו הדברים **נעשו** בביטניאה מעבר הירדן ששם יואן נטבל. 29
Jn 2,1 קפיטולו ב׳ כפי ש׳ יואן 1 וביום השלישי **נעשו** נשואין בגליליאה והיתה מריאה אם ישאוש שם 2
Mt 11,21 וביטשידה. אם הנפלאות שנעשו בכם תהיו **נעשות** בארץ טיר ושידון היו עושים תשובה. בשקים
Jn 3,21 בעבור שפעולותיו יהיו גלויות כי בשם האל **נעשות.** 22 אחר אלה הדברים בא ישאוש עם תלמידיו
Mt 11,23 תרדי עד שאול. כי אם הפלאות שנעשו בך היו **נעשים** בשידוניאה עדיין יעשו תשובה. עד היום הזה:
Lc 10,13 לך ביטישידה כי את בטירוש או בסדום יהיו **נעשים** נסים שנעשו בך לאחור. ובאפר מוצעים היו
Jn 1,3 אלוה: 2 זה היה בתחלה עם האל 3 כל הדברים **נעשים** בעדו. וזולתו שום דבר אינו נעשה: מה שנעשה
Jn 1,12 12 רק לכל אותן שקבלוהו נתן יכולת שיהיו **נעשים** בני האל. אותן שיאמינו בשמו 13 שאינן ילודי
Jn 9,39 שאינן רואין שיראו. ואותם שרואים שיהיו **נעשים** עורים. 40 ומקצת מהפרושים שהיו עמו שמעו זה
Jn 19,36 בעבור שאתם תאמינוהו. 36 וכל אלו הדברים **נעשים** הכת הכתיבה נשלמה: אומר עצם לא תשברו בו.
Mc 14,4 4 והיו שם אחרים שהיו כעוסים ביניהם למה **נעשית** זאת האבדה מהמשיחה 5 כי יכולין היינו
Lc 2,2 שכל העולם יהיה נוגש. 2 וזאת הנגישה היתה **נעשית** ראשונה בעד האדון מלך ששיריאה 3 וכולם היו
Lc 3,2 דטרקא 2 תחת שרי הכהנים הולך בקיאפש היתה **נעשית** המלה מאל עלי יואן בן זכריה במדבר. 3 ובא
Jn 1,17 17 כי הדת נתנה בעד משה. אבל חן ואמת היא **נעשית** בעד ישאוש משיח. 18 שום אדם לא ראה לעולם
Jn 3,25 כי עדיין לא הושם יואן בבית הסהר: 25 אז **נעשית** שאלה בין תלמידי יואן על הטהרה. 26 ובאו
Mt 13,55 יש לזה כמה חכמה וכמה כח 55 אינינו זה בן **נפח** ואינינו כנגד אמו וקרוביו ג׳יקמי ויושאף
Mc 6,3 לו הכח שמהידים יוצא. 3 אינו הוא בן **נפח** אחד ומריאה וקרוביו יקומו ויוסף ויודא ושימון

Mc 5,15 אותם שמאז היו מושטנים שהיו בטוב. שכלם
Mt 28,4 ומלבושיו היו כמו שלג. 4 והשומרים היו
Jn 19,24 שעליו. 24 אז אמרו ביניהם לא נקרעה אבל
Mc 4,7 השמש הכהו כי לא היה לו שורש. 7 ואחר
Mc 4,8 וחזקוהו. ולא נתן פרי עולה וגדל. 8 ואחר
Lc 5,12 אחד ובא אדם אחד מלא צרעת. וכאשר ראה ישו
Lc 6,49 בלא יסוד. ואותו המים מנחל בא והכתו ומיד
Lc 8,5 ואמרו 5 אותו שזרע זרעו. ובעוד שזורע
Lc 8,6 ונרמס. ועופות שמים אכלוהו. 6 וזרע אחר
Lc 8,7 נתייבש כי לא היה לו לחות מהארץ. 7 והאחר
Lc 8,8 יצאו עם הזרע וחנקהו. 8 וזרע האחר
Lc 8,28 בבית רק בקברים 28 וכאשר ראה לישאוש משיח
Lc 8,41 שאדם אותו ששמו לירוש שהיה שר בית הכנסת
Lc 13,4 תאבדו 4 כמו אותם שמנה עשר אשר עליהם
Mt 8,10 עושים. 10 וישואש משיח שמע זה השר ועמד
Mc 6,6 חולים שריפא בהשמת ידים עליהם 6 כי
Mc 15,5 דברים. 5 ישאוש לא ענה אחרי כן ולא פילאט
Mc 15,44 ושאל לו גוף ישאוש. 44 ופילאטו היה
Lc 24,12 לפני הקבר וכורע ראה הבגדים לבד והלך לו
Jn 9,30 הוא: 30 ענה אותו האיש ואמר להם זהו דבר
Mc 12,11 11 וזה נעשה בעד אלהינו. היא מלא כה
Mt 13,58 רק בארצו או בביתו. 58 ולא עשה שם הרבה
Mt 14,2 2 ואמ׳ לבניו זהו זואן טבול ששב חי ועושה
Mt 16,1 נסות אותו. מתחננים לו שיראם אי זה
Mc 9,38 אמ׳ להם אל תמנעו לו כי כל אדם שיעשה
Mc 16,20 העולם לדרוש בעזר הש׳ עם דברים טובים ועם
Lc 5,26 לשם. וכלם היו מלאים יראה ממנו אומרים
Jn 7,31 תאמינו בו. ואומרי׳ משיח כשיבא יעשה
Jn 11,32 אז כשמריאה באה למקום שישאוש היה כשראהו
Mt 13,4 לזרוע זרעו 4 ובעוד שזורע מקצת גרעינים
Mt 13,5 בדרך ובאו מקצת עופות ואכלום. 5 ומקצת
Mt 13,7 חממם יבשו כי לא היה להם שורש. 7 האחרים
Mt 13,8 הקוצים. גדלו הקוצים וחנקום. 8 האחרים
Mt 17,6 והם שומעים. 6 וכאשר התלמידים שמעו זה
Mc 4,4 לזרוע זרעו 4 ובעוד שזורע מקצת גרעינים
Mc 4,5 קרוב לדרך ובאו עופות ואכלום. 5 ואחרים
Lc 5,8 הדבר כאשר שימון ופירו ראו ישוש משיח
Lc 9,36 אותו. 36 וכאשר שמעו התלמידים את הקול
Lc 23,30 הניקו. 30 אז יאמרו להרים כסונו ולגבעות
Mt 5,13 אמר אל תלמידיו אתם מוסר העולם והמוסר
Mc 5,29 נגוע לבושו אני אהיה נרפאת. 29 ותכף
Mt 19,15 מלכות שממיי: 15 וכאשר הניח הידים עליהם
Lc Prol,4 והיה תלמיד האפושטולש. ואחרי כן לא
Lc 24,51 וברכם. 51 ובעוד שמברך היה אותם היה
Lc 8,13 אין להם שרשים כי לזמן היו ובעת נסיון
Mt 18,25 ואשתו ובניו וכל מה שיהיה לו. ושיהיה
Mt 7,2 תהיו נדונים. 2 כי במדה שתפרעו כך תהיו
Mt 27,15 תמה: 15 ופילאט שוטר היה לו במנהג להניח
Mc 12,33 הוא 33 אותו שחייב אדם לאהוב מכל לב ומכל
Mt 10,39 ממני. אינו ראוי לי: 38 [*] 39 מי שאוהב

נפחדו 16 וספרו מה שראו ומה שהיה מעשה מאותו שהיה
נפחדים ועמדו כמו מתים. 5 והמלאך אמ׳ לנשים שלא
נפילה גורלות עליה ממי תהיה בעבור שהכתיבה תהיה
נפל בין הקוצים והקוצים גדלו יחד וחזקוהו. ולא
נפל בטוב הארץ ונשא ואמ׳ ישאוש הא׳ ל׳ והא׳ ס׳
נפל לרגליו ובקשו ואומ׳ אדון אם תחפוץ אתה יכול
נפל ונעשה חרבן גדול מאותו בית: נשלם פרק ו׳
נפל ממנו לדרך ונרמס. ועופות שמים אכלוהו. 6 וזרע
נפל ממנו על הסלעים. וכאשר הזרע יצא נתייבש כי לא
נפל בתוך הקוצים והקוצים יצאו עם הזרע וחנקהו. 8
נפל בארץ טובה ועשה פרי כמאה כפלים. וזה אומר
נפל לפניו צועק בקול גדול ואומר מה לך ישאוש לבא
נפל לרגלי ישאוש משיח וחלה פניו שיבא אל ביתו 42
נפל המגדל בשיבסי והרג אותם. תחשבו שהם היו
נפלא. ואמר לאותן שהיו עמו. אמת אני אומר לכם לא
נפלא ממיעוט האמנתם. 7 והוא סובב הערים הקטנות
נפלא: 6 ופילאט נוהג לתת תפוש אחד בחג זה אשר
נפלא אם כבר הוא מת. ושאל לו עושה המשפט אם כבר
נפלא בעצמו ממה שנעשה. 13 והנה שנים מהם הולכים
נפלא שאתם אומרים לא ידעתם מאין הוא ופתח עיני.
נפלאה בעינינו. 12 והם רצו לתופשו אבל יראו העם.
נפלאות בעבור מיעוט האמנתם: Tit,14 קפיטולו מ׳
נפלאות. 3 כי אירודיש מחזיק בזואן אסור בעבור כי
נפלאות מן השמים. 2 וישוש ענם ואמר להם. אתם
נפלאות בשמי אינו אומ׳ רע. 39 ואותו שאינו
נפלאות שיעשו: Expl תם תם ונחתם פה תמו
נפלאות גדולות ראינו היום. 27 ואחר אלה הדברים
נפלאות יותר מזה. 32 ושמעו הפרושים שהסיעה מלינה
נפלה לרגליו ואמרה לו אדון אם אתה במה שעבר היית
נפלו בדרך ובאו מקצת עופות ואכלום. 5 ומקצת נפלו
נפלו במקום אבנים שלא היה שם מאד עפר ותכף צמחו
נפלו בין הקוצים. גדלו הקוצים וחנקום. 8 האחרים
נפלו בארץ טובה ועשו פרי רב בא׳ ק׳ בא׳ נ׳ בא׳
נפלו על פניהם והיה להם פחד גדול. 7 וקרב אלהם
נפלו קרוב לדרך ובאו עופות ואכלום. 5 ואחרים נפלו
נפלו במקום אבנים שלא היה בו עפר רב ומיד יצא 6
נפלו לרגליו ואמ׳ אדון הפרד נא מעלי כי חוטא
נפלו לפני ישאוש משיח ונפחדו. ונשאו עיניהם ולא
נפלו עלינו. 31 כי אם בעין הלח נעשו דברים אלו מה
נפסק לאותם שלא היו נושעים. ואחר דבר אינו שוה רק
נפסק הגרת הדם. והרגישה כי נרפאה. 30 וישו שיודע
נפרד מהם. 16 והנה אחד נגש אלי ואמ׳ לו רבי טוב
נפרד מחבורת שי׳ פאב אותם שכבר היו כתובים בעד
נפרד מהם. והוא נשוא בשמים 52 והם מתפללים. חזרו
נפרדים: 14 ואותו זרע שנפל בקוצים הם אותם
נפרע. 26 ואותו העבד כרע בארץ מתחנן ואומר אדון
נפרעים. 3 אתה רואה הקיסם בעין חבירך. ולא תחשוב
נפש אחת אותה שהיהודים שואלים. 16 והוא מחזיק
נפש ומכל חוזק ולאהוב רעהו כמוהו. וזהו גדול מכל
נפשו יאבד החיים בעבורי. ומי שיאבדה בעדי נושע

Mt 16,25 שלו ושילך אחרי. 25 כי אותו שחפץ להושיע **נפשו** בזה העולם יושיעה כי יאבד אותה בעדי. 26 מה
Mt 16,26 ואי זה חלוף טוב יכול עשות האדם בעד **נפשו.** 27 כן האל באספקלריות אביו עם המלאכים ואז
Mt 20,28 בא להיות נעבד: אבל בעבור עבוד ובעבור תת **נפשו** לפדות רבים: 29 וכאשר יוצא מיריחו עם רב
Mc 8,36 יועיל לאדם גם כי יהיה לו כל העולם ויאבד **נפשו.** 37 ואותו שיכירנו ויפרסם אותי. 38 ודברו
Mc 10,45 יבא לכם. בעבור היות נעבד ובעבור נתון **נפשו** בעד פדיון רבים. 46 ובאו בירושלם ונכנסו
Lc 2,35 ובו נאמרו נגדו. 35 ובסכין יחצו ויעברו **נפשו.** בעבור מחשבות רוב לבבות תהיו מפורסמות. 36
Lc 17,33 32 זכרו מאשת לוט 33 מי שירצה שיושיע **נפשו** יאבד אותה. ומי ומי יאבד אותה אמת אותה 34
Jn 10,11 11 אני הוא רועה טוב. ורועה טוב נותן **נפשו** בעד צאן השוכר. 12 ומי שאינו שוכר טוב כאשר
Jn 12,25 יחידי. ואם ימות נותן פרי רב. מי שאוהב **נפשו** יאבד אותה. והמארר נשמתו בזה העולם יזכה
Jn 15,13 אתכם. 13 אין באדם אהבה גדולה מזו שישים **נפשו** בעד אוהביו: 14 [*] אם תעשו אותם דברים
Jn 10,24 הקיפוהו. ואמרו לו עד מתי אתה לוקח **נפשותינו** אם אתה משיח אמור לנו בגלוי: 25 ענה
Mt 26,38 להיות עצב ונקצף. 38 אז אמר להם דאגה **נפשי** עד מות. המתינו לי פה ועורו עמדי 39 והלך
Mc 14,34 להתפלל ולהתפחד 34 ואמ׳ להם עצבה היא **נפשי** עד מות המתינו לי פה ותהיו עדים. 35 וכאשר
Jn 10,15 כמו שהאב מכיר אותי ואני מכיר האב. ומשים **נפשי.** 16 וצאן אחר שאינן מרפת זה והכרח הוא שאנהג
Jn 12,27 יהיה משרתי. העובד אותי אבי יכבדוהו. 27 **נפשי** נבהלה עתה ומה אומר. אב הושיעני בשעה זאת.
Jn 13,37 למה איני יכול ללכת אחריך עתה אני אתן את **נפשי** בעדך 38 וישאוש אמר נשמתך בעבורי לא תתן אמת
Mc 3,29 העון לא יכופר לעולם. אבל הוא ראוי למיתה **נפשיית** נצחיית. 30 כי הם אמרו משוטן הוא. 31 ובאה
Mt 22,37 אמ׳ לו ישאוש תאהוב אלהיך בכל לבבך ובכל **נפשך** ומכל שכלך. 38 זהו הראשון ומאד גדול צווי.
Mc 12,30 הוא אחד. 30 אותו תאהב בכל לבבך ובכל **נפשך** ובכל מחשבתך ובכל כחך. זהו עיקר הצווי. 31
Lc 10,27 ענה ואמ׳ תאהב האדון אלהיך בכל לבבך ובכל **נפשך** ובכל כחך ומחשבתך. ואהבת לרעך כמוך. 28
Lc 21,19 אחד מכם לא יפסד. 19 בסבלנותכם תנחלו **נפשכם.** 20 רק כאשר יראו ירושלם מוקפת מחיל גדול
Lc 1,64 אשר היו שם תמהו מאד מזה 64 ומיד פי האב **נפתח** ולשונו דברה ובירך הש׳. 65 והיה פחד בכל
Mt 3,16 ותכף שישואש משיח היה טובל ויצא מן המים **נפתחו** השמים והקדוש רוח ירד עליו בצורת יונה 17
Mt 27,52 רעשה. והאבנים נחלקו באמצע 52 והקברים **נפתחו.** ורוב גופות הקדושים קמו וחיו. 53 יוצאים
Mc 1,10 בעד זואן. 10 ותכף שיצא מהמים. ראה השמים **נפתחו** והקדוש רוח ירד עליו כדמות יונה. 11 ונעשית
Lc 24,31 וברכו ובצעו ונתן ממנו להם. 31 ועיניהם **נפתחו** והכירוהו בבציעת הפת. ואחר היה בלתי נראה
Jn 9,10 והוא אמ׳ אני הוא. 10 אז אמרו לו ואיך **נפתחו** עיניך. 11 וענה הוא איש אחד שנקרא ישאוש
Jn 9,21 זה נולד כשהוא עור 21 אבל באי זה צד **נפתחו** עיניו וראה לא ידענו: שאלו אותו כי בן דעת
Lc 2,9 שעות הלילה על מקניהם. 9 והנה מלאך הש׳ **נצב** קרוב להם. ואור הש׳ מסבב סביב והיה להם פחד
Mt 3,12 ויאסוף חִטָתוֹ במגורתו. והתבן ישרף באש **נצחי.** קפיטולו ו׳ כפי מתיאו 13 אז בא ישאוש
Mt 19,16 אי זה טוב אוכל אנכי עשות שיהיה לי חיים **נצחיים.** 17 וענה ישאוש אליו למה אתה אומר אלי
Mt 19,17 לבדו השם הוא טוב. אם תרצה להבין חיים **נצחיים** שמור וקיים המצות. 18 והוא אמ׳ ומה הם.
Mt 19,29 בעד שמי הוא יקבל מאה לאחד משכר וחיים **נצחיים** יחזיק. 30 ורבים ראשונים יהיו אחרונים
Mc 10,30 או בנים ושדות עם צרות ובעולם הבא חיים **נצחיים.** 31 ורבים ראשונים יהיו אחרונים.
Lc 10,25 ואמר אי זה דברים אעשה למען השיגי חיים **נצחיים** 26 ואמ׳ לו מה כתו׳ בדת מזה העניין. 27
Lc 16,9 לב בעבור שתהיו אפסים שאסיפכם באוהלים **נצחיים.** 10 מי שהוא נאמן בדבר קטן בגדול יהיה
Lc 18,18 אמ׳ רבי טוב מה אעשה שאוכל לנחול חיים **נצחיים.** 19 וישאוש אמר לו. למה אתה אומר אלי טוב
Lc 18,30 ממה שהניח בזמן זה. ובעולם הבא חיים **נצחיים.** 31 וישאוש לקח שנים עשר תלמידיו ואמר
Jn 3,15 אדם המאמינים בו לא יאבדו אבל ישיגו חיים **נצחיים.** 16 כי האל אוהב כל. כמה העולם שבנו יחידו
Jn 3,16 שהמאמין בו לא יאבד אבל יהיו לו חיים **נצחיים:** 17 כי האלוה לא שלח בנו בעולם בעבור
Jn 3,36 נתן בידו. 36 מי שיאמין בבן יש לו חיים **נצחיים.** אבל מי שאינו מאמין הבן לא יהיה לו חיים
Jn 4,14 המים שאני אתן לו יהיו מעין מדלגת בחיים **נצחיים.** 15 והאשה אמרה אליו תן לי המים ההם בעבור
Jn 5,24 דברי ומאמין אותו ששלחני יהיו לו חיים **נצחיים.** ולא יבא במשפט. אבל יעבור ממות לחיים. 25
Jn 5,39 הכתיבות שבהם אתם סבורים יהיה לכם חיים **נצחיים** והם הן המעידות עדות לי. 40 אינכם חפצים
Jn 5,40 40 אינכם חפצים לבא אלי שתהיה לכם חיים **נצחיים.** 41 אין לי זוהר אנשים. 42 רק מכיר אני
Jn 6,27 לא אוכל שאובד מי שאובד רק העומד בחיים **נצחיים.** אותה שבן האדם יתן להם. כי האל אב סימן
Jn 6,40 שכל אדם שרואה הבן ומאמין יהיה לו חיים **נצחיים.** ואני אקימהו חי ביום היותר אחרון. 41 אז
Jn 6,47 אומ׳ אני לכם מי שמאמין כי יש לו חיים **נצחיים.** 48 אני הוא פת חיים. 49 אבותיכם אכלו פת
Jn 6,55 שאוכל בשרי ומי ששותה דמי יהיה לו חיים **נצחיים** ואה אקימהו ביום היותר אחרון. 56 כי בשרי
Jn 6,69 וענה שימון פירי אדון למי נלך דברי חיים **נצחיים** הם לך: 70 ואותך אנחנו מאמינים. והכרנו

Jn 10,28 אותם ונמשכות אחרי 28 ואני נותן להם חיים **נצחיים** ולא יאבדו לעולם: ואחר לא יטרוף אותם
Jn 12,25 אותה. והמארר נשמתו בזה העולם יזכה לחיים **נצחיים.** 26 הרוצה לשרת אותי ישרת אחרי. ולמקום
Jn 12,50 ולדבר. 50 ואני יודע שהמצוה היא חיים **נצחיים.** ומה שאני מדבר הוא כמו שהאב כן אני דובר.
Jn 17,2 בשר בעבור שהכל אשר נתת לו יתן להם חיים **נצחיים.** 3 שיכירו אותך לבד אל אמת. ואותו ששלחת
Mc 3,29 יכופר לעולם. אבל הוא ראוי למיתה נפשיית **נצחיית.** 30 כי הם אמרו משוטן הוא. 31 ובאה האם
Jn 8,52 אומ׳ שאם אחד ישמור דבריך לא יקרה לו מות **נצחית.** 53 האתה גדול מאברהם אבינו שמת והנביאים
Jn 16,33 תהיה לכם צרה בעולם רק תבטחו בי כי אני **נצחתי** העולם: Tit,17 קפיטולו י״ז כפי יואן 1 אלה
Lc 7,35 ואויב העולמיים והחוטאים. 35 והצדקה **נצטדקה** בעד בניו. 36 ואחד מהפרושים חלה פניו
Jn 2,25 האמנה מעצמו להם כי הוא מכיר כלם. 25 ולא **נצטרך** שיהיה נמהר העדות העשוי לו מהאנשים כי הוא
Jn 3,9 או הולך. וכן הוא אדם שנולד מרוח: 9 ענה **נקודימון** ואמ׳ לו איך באיפשר יהיו אלה הדברים: 10
Jn 3,1 ג׳ כפי ש׳ זואן 1 אדם אחד היה [*] ששמו **נקודימוש** והיה שר היהודים 2 ובלילה בא אל ישאוש
Jn 3,4 מלכות שמים אם לא יהיה נולד מחדש. 4 ענה **נקודימוש** לו איך יוכל אדם להולד והוא זקן: יכול
Mt 27,59 לקח גוף ישאוש ועטפו בבגד אחד של משי **נקי** 60 והניחו בקברו שהוא חדש מאבן חצובה. והניח
Mc 5,8 8 ואמר אליו ישאוש צא חוץ רוח אינו **נקי.** 9 ושאלו מה שמך. והוא ענה שמי מספר כי רבים
Lc 11,24 שאינו מאסף עמי מפזר 24 כאשר הרוח בלתי **נקי** יוצא מן האדם הולך במקומות מחפש מנוח ואינו
Jn 13,10 אינו חסר רק שירחוץ הרגלים והוא כולו **נקי** ואתם טהורים אבל לא כולכם. 11 כי אני יודע
Mt 5,8 אשרי הרחמנים כי הם ישיגו רחמנות: 8 אשרי **נקיי** הלב כי הם יראו השם: 9 אשרי אנשי השלום כי
Mt 23,25 אוי לכם פרושים רמאין שתראו עצמכם מחוץ **נקיים.** זהו שמטהרין זה שמחוץ הוא כן כמו גביע
Mt 23,26 ראשונה מה שהוא בפנים ואחר תהיו כולכם **נקיים** מבחוץ: 27 אוי לכם מאותתים פרושים שדומים
Mt 11,30 בנפשותיכם 30 כי עולי נח הוא ומשאי הוא **נקל:** Tit,12 קפיטולו ל״ח כפי מתיאו 1 אז ישואש
Mt 19,24 שממיי: 24 ועוד אמ׳ לכם שנות עניין **נקל** הוא גמל בנקב המחט עבור מעשיר אחד שיכנס
Mt 19,26 הוא דבר כבד מהבין אבל לאל הוא דבר **נקל.** לעשות כל הדברים יערבו לו. 27 ובכן ענה פירו
Mc 10,25 יוכל ליכנס במלכות האל. 25 יותר דבר **נקל** הוא עבור גמל אחד בנקב המחט שאיש עשיר במלכות
Lc 5,23 למה חשבתם רע בלבבכם 23 אי זה דבר הוא **נקל** אמור עונותיך נמחלים. או אמור קום ולך. 24
Lc 16,17 מוגד וכל העושים חוזק בו. 17 אבל יותר **נקל** הוא ששמים וארץ ישלוו מאות . . אחת שתעבור 18
Lc 18,25 ממון שיכנסו במלכות שמים. 25 יותר דבר **נקל** הוא שיעבור הגמל בנקב המחט מאדם עשיר שיכנס
Mc Prol,16 וכתב הכל בקצור בעבורנו למד ביותר **נקלה.** והגיד מגלת חייו שהוא כרת אצבעו בעבור
Mc 2,9 להם מה תחשבו בלבבכם 9 אי זו היא מלה **נקלה** לאמר לנטול עונותיך נמחלין. או לאמר קום קח
Lc 4,19 הנשברים למחילה דורש שנת האדון ערב ויום **נקם:** 20 וכאשר סיים הספר חזרו למשרת וישב. וכל
Lc 21,22 אל יכנסו בה 22 כי אלה הימים יום **נקם** הם. בעבור שיושלמו כל הדברים שנכתבו. 23 ואוי
Jn 6,5 עמים רבים באים אליו. ואמר לפיליף אנה **נקנה** פת שיאכלו אלו העמים. 6 זה אמר היה לנסות כי
Mc 3,5 עזוב אבר אדם אחד. והנם שותקים. 5 וישו **נקצף** בעבור מעשיהם כשמביטים. ואמ׳ לאדם שלח היד
Lc 4,28 היו בבית הכנסת ושומעין אלה הדברים היו **נקצפין** ומלאים חימה. 29 וקמו והשליכוהו חוץ לעיר.
Mt 26,14 לזכרוני: 14 אז אחד מי״ב תלמידיו שהיה **נקרא** יודש אישקריוט הלך לשרי הכהנים 15 ואמר להם
Mt 27,8 שיקברו שם הגרים. 8 ובעבור זה אותו שדה **נקרא** אַלְקִידָמָך זהו שדה הדם עד היום הזה. 9 ואז היה
Mc 6,39 וישו צום שיושיבו העם והחיילות על העשב **נקרא** פֶי׳ 40 וישבו מחמשים חמשים ומאתים מאתים. 41
Lc 1,32 שתקראי שמו ישאוש. 32 זה יהיה גדול ויהיה **נקרא** בן מהאל עליון. ואדונינו הש׳ יתן לו קתדראת
Lc 1,35 ומה יהיה שיולד ממך יהיה קדוש ויהיה **נקרא** בן [*]. 36 והנה אלישבק קרובתיך הרתה בן
Lc 2,21 הנער היה נמול ונקרא שמו ישאוש שאותו **נקרא** בעד המלאך קודם שהנער היה בבטן אמו מריאה.
Lc 9,10 הדברים שעשו. וישאוש לקח אותם במקום אחד **נקרא** בינשידא. 11 והדבר ההוא כאשר ידעהו העמים
Lc 14,8 אל תשב בראש. כי באולי יותר נכבד ממך **נקרא** שם 9 ויבא לאותו שזמנך ויאמר לך תן מקום
Lc 14,10 ואז בבושת תרד מטה מטה. 10 רק כאשר תהיה **נקרא** לך ושב במקום היותר אחרון בעבור כשיבוא אותו
Lc 15,19 לשמים ולך. 19 וכבר איני ראוי להיות **נקרא** בנך. עשה לי כמו אחד משכיריך: 20 וקם ובא אל
Lc 21,37 מלמד במקדש. ובלילה יוצא משם עומד בהר **נקרא** הר הזתים. 38 וכל העם קם בבקר ובא במקדש
Lc 23,26 26 וכאשר נהגוהו לקחו אדם אחד סיריאנוש **נקרא** שימון שבא מן העיר. והניחו השתי וערב עליו
Jn 1,42 וישאוש מביטו אמ׳ שימון בן יואן אתה תמיה **נקרא** כיפאש ר״ל פירא. 43 ולמחר רצה לצאת בגלליאה
Jn 2,2 והיתה מריאה אם ישאוש שם 2 וישאוש **נקרא** עם תלמידיו לנשואין. 3 וכאשר בנישואין היו
Jn 5,2 חפירה אחת ששם מתקבצים המים מכוסה **נקרא** בלשון עברי ביטשידא ולה חמשה עליות נקראים
Jn 7,2 להמיתו. 2 וסמוך ליום מועד ליהודים היה **נקרא** כנופיה. 3 ואמר לו אחד[*] הפרד מפה ולך
Jn 11,1 י״א כפי ש׳ יואן 1 והיה חולה אחד בשם **נקרא** לזריט מבטניאה ממגדול מריאה ומרטא אחיותיו 2

Jn 21,2 2 וכן גלה לשמעון פירו. וטומאוש **נקרא** מספק ולנתנאל שהיה מבית גליליאה ולבני
Mt 23,8 וישקראום רבנים: 8 אבל אתם לא תאבו היות **נקראים** רבנים: כי אחד הוא מלמדכם. כולכם אחים. 9
Mt 23,10 כי אחד הוא אביכם שבשמים 10 לא תחפצו **נקראים** רבנים. כי ישאוש משיח רב 11 אותו שהוא
Lc 22,25 מושלים בהם ובין אשר להם ממשלה עליהם **נקראים** מאושרים. 26 אבל לא יהיה כן מכם. כי אותו
Jn 5,2 נקרא בלשון עברי ביטשידא ולה חמשה עליות **נקראים** בלעז פרושיש 3 שם שוכבים רוב אנשים חולים
Lc 1,36 בן בזקנותה. וזהו החדש השישי לאותה שהיא **נקראת** עקרה 37 כי שום דבר אינינו שלא יהיה בלתי
Mt Prol,27 מדברים. אדם היה. איש נולד מבתולה. עגל **נקרב.** אריה שקם חי אחר מיתתו. נשר שעלה לשמים. בן
Jn 19,24 ונשאה על מה שעליו. 24 אז אמרו ביניהם לא **נקרעה** אבל נפילה גורלות עליה ממי תהיה בעבור
Lc 8,29 לרוח רעה שתצא מן האדם ההוא ומצערו. והיה **נקשר** בשלשלאות ברזל ובעבותות. וכשהקשרים נשברים
Jn 11,44 קם. והיו רגליו קשורות בחבלים. ופניו **נקשרת** עם הסדין. ואמ׳ ישאוש להם התירוהו והניחוהו
Mc 4,21 לשמוע ישמע. 21 ואומ׳ להם אין אדם מניח **נר** דלוק תחת הדרדור ולא תחת המטה אבל מניחו אדם
Lc 8,16 פרי בקיבול הצער מאהבה. 16 ומי שמדליק **נר** אינו מדליקו בעבור שיחביאנו או ישימהו אחור רק
Jn 1,4 מה שנעשה 4 כי היה חיים אותו החיים היה **נר** האנשים. 5 והנר היה מאיר בערפל. וערפל וחשך לא
Jn 1,9 עדות מרחוק. [*] 8 [*] 9 הוא היה אמיתות **נר** והוא האיר כל אדם בעולם הזה. 10 עולם היה
Jn 3,19 האחד לבד נולד בן האלוה: 19 וזהו עין לב **נר** בא לעולם ואוהבים האנשים ביותר חשך וערפל מנר.
Jn 5,35 בעבור שאתם תהיו נושעים. 35 הוא היה אורה **נר** שורפת ומאירה ולא אביתם לשמוח שעה אחת בינינו.
Jn 8,12 לא תעשי חטא: 12 וישאוש אומר אני הוא **נר** העולם. מי שבא אחרי לא ילך בחשך וערפל אבל
Jn 9,5 לא יוכל אחד לפעול. 5 בעוד שאני בעולם. **נר** הוא בעולם. 6 באומרו אלה הדברים ירק בארץ.
Jn 11,10 10 אבל מי שהולך בלילה מצער עצמו כי **נר** אין לו. 11 אלה הדברים אמר: ואחר אמר אליהם
Jn 12,35 האדם. 35 אז אמר להם ישאוש עדין יש בכם **נר** להו בפוד שהנר בכם בעבור שלא תפלו בחשך וערפל.
Jn 12,36 אינו יודע לאן הוא הולך. 36 בעוד שיש לכם **נר** האמינו בנר בעבור שתהיו בני
Jn 12,36 שיש לכם נר האמינו בנר בעבור שתהיו בני **נר:** אלה הדברים אמר להם ישאוש והלך ונסתר מהם. 37
Jn 12,46 45 מי שרואה אות רואה מי ששלחני. 46 אני **נר** שבאתי בעולם בעבור שק שכל שיאמין בי לא יעמוד
Mt 1,20 עזבה. 20 ובעוד היותו מחשב זה. מלאך הש׳ **נראה** אל יוסף בחלום אמר יושאף בן דויט אל תירא
Mt 2,13 קפיטולו ד׳ כפי מתיאו 13 ואחרי שובם **נראה** מלאך השם בחלום אל יוסף ויאמר לו קום ולקחת
Mt 2,19 כי אינינה: 19 וכאשר אירודיש מת מלאך השם **נראה** לו בחלום אל יוסף אל מצרים 20 ואמר לו קום
Mt 22,17 אין מביט גופות האנשים. 17 תאמר לנו מה **נראה** לך. חייבים אנו לתת מס לסיסר או לא. 18
Mt 27,49 ונותנין לו לשתות: 49 והסונטוריאו אמ׳ **נראה** אם יבא אליהו שיתירהו. 50 וישאוש פעם אחרת
Mt 28,17 בגליליאה בהר אחד שישו אמ׳ להם. 17 וישו **נראה** להם שם. וכאשר ראוהו התפללוהו. ומקצתם ספקו.
Mc 12,26 ומהמתים שיקומו לא קראתם בספר משה כאשר **נראה** לו האל בסנה אומר אני אלוהי אברהם אלהי יצחק
Mc 16,9 9 וישאוש כאשר חזר חי יום ראשון בבקר הוא **נראה** ראשונה למריאה מגדלינא אותה שהוא גירש שבעה
Mc 16,12 שהיא ראתהו ולא האמינו. 12 ואחר זה הוא **נראה** לשני תלמידים שהולכים לעיר אחת בצורת גרים
Mc 16,14 שיושבין בשולחן כל אחד עשר לאכול. ישאוש **נראה** להם להבחין מיאונם וקושי לבם כי אותם לא
Lc 1,11 מלאך השם׳ עומד לצד ימין המזבח הלבונה **נראה** אליו. 12 וכאשר זכריא ראהו היה נבהל ובאה
Lc 10,36 אלו יתנם לו בחזרתו. 36 אי זה מאלה השלשה **נראה** לך שהיה יותר חבר ורע לאותו שנפל בין
Lc 18,3 אחת היתה בעיר ההיא ובאה אליו אומרת **נראה** מעניין שהוא ביני ושכנגדי. 4 ולא רצה לעשות.
Lc 24,31 והכירוהו בבציעת הפת. ואחר היה בלתי **נראה** בעיניהם. 32 והם אמרו ביניהם לבינו. היה
Mt 27,42 מלך אתה מישראל רד מן השתי וערב שאנחנו **נראהו** ונאמינך. 43 הוא בטוח באל שיצילהו אם ירצה
Mc 15,32 אתה משיח ישראל רד מן השתי וערב שאנחנו **נראהו** ונאמינך. ואותן שהיו תלויים עמו עושים
Mt 13,26 והולך. 26 וכאשר העשב גדל ועשה פרי. אז **נראו** הקמשונים בין החטים. 27 ובאו המשרתים ואמרו
Mt 27,53 קמו וחיו. 53 יוצאים מהקברים. אחר התחייה **נראו** רבים 54 והסונטוריאו ואותם שהיו עמו שומרים
Mt Prol,17 יהיה מועבר בעבור כח שבועתם. האיונגלישטש **נראים** בד׳ צורות: ואותם האדם חייב הבין מה
Lc 11,44 44 אוי לכם פרושים אתם כמו הקברים שאינן **נראין.** והאנשים שאינן יודעין הולכים למקום שאינן
Mc 14,3 עם קַאפֶסָא אל בשטרי מליאה אינגנט מרגלי **נרדי** ושברה ושפכה המשיחה על ראשו. 4 והיו שם
Lc 3,27 שם היה זרובביל. שם היה שלתיאל. שם היה **נרי.** 28 שם היה מלאכי. שם היה אטדי. שם היה קושן.
Mt 5,16 אור לכל אותן שבבית הן. 16 כן יהיה מאיר **נרכם** לפני הכל. שיראו מעשיכם הטובים וישבחו אביכם
Lc 4,2 יום. וכאשר עברו אותן מ׳ יום ישאוש משיח **נרעב** 3 והשטן בא אליו ואמ׳ לו אם אתה בן אל חי
Mc 2,25 קראתם. מה שעשה דוד הוא וחיילותיו כאשר **נרעבו.** 26 שהוא נכנס במקדש תחת אביתר שר הכהנים
Mt 25,35 שלכם מוכן מראשית העולם עד הנה. 35 אני **נרעבתי** ואתם נתתם לי לאכול. וצמתי ונתתם לי
Mt 25,42 באש גיהנם שמוכן לשטן ואל מלאכיו. 42 אני **נרעבתי** וצמאתי אשר לא נתתם לי לאכול ולשתות. 43

Mt 8,8 תכנס בביתי רק לבד תאמ׳ בדיבור ובני יהיה
Lc 7,7 שאבוא אליך אבל תאמ׳ זה בדברים ובני יהיה
Mc 5,29 29 ותכף נפסק הגרת הדם. והרגישה כי
Lc 6,18 ואותם שהיו מצטערין בעד רוח רעה היו
Mt 14,36 מלבושיו וכל אותן שהיו נוגעין תכף היו
Mc 5,23 היא קרובה למות. בא והנח ידיך עליה ותהיה
Mc 5,28 בקרבה אם אנכי יכולה נגוע לבושו אני אהיה
Mc 5,34 לה בתי אמונתך הושיעך. לכי לשלום ותהיי
Jn 3,14 השמים: בן האדם שהוא בשמים: 14 כמו שמשה
Jn 3,14 הנחש במדבר: כן חוייב שבן האדם יהיה
Jn 6,5 סמוך לפסח יום חג היהודים. 5 אז ישאוש
Jn 11,41 תראי אור האל. 41 ואז הסירו האבן. וישאוש
Jn 12,32 יהיה מושלך שר העולם בחוץ. 32 ואני אהיה
Lc 23,29 שבהם יאמרו מאושרות הן העקרות. והבטן שלא
Mc 12,16 תנסוני שאו לי פשוט אחד וראראהו 16 והם
Lc 2,22 22 וכאשר נשלמו ימי טהרת מריאה כדת משה
Lc 2,27 בן אל חי. 27 ובא ברוח אל המקדש. וכאשר
Lc 16,22 נותן לו והכלבים באים תופסים מ.. 22 ..
Mc 10,35 רבי אנחנו רוצים שאי זה דבר שאנחנו
Mc 9,25 תחזור בו. 25 והוא יצא צועק ומצערו והנער
Lc 2,43 ונשלמו הימים כששבין הנער יש״או״ש ונשלמו
Mt 16,9 מה׳ לחמים ומה׳ אלפים איש. וכמו דבלות
Mt 16,10 10 ומז׳ לחמים וד׳ אלפים איש וכמה דבילות
Mc 8,19 חלקתי ה׳ לחמים לה׳ אלף איש. וכמה קופות
Mc 8,20 20 ומהז׳ לחמים ומד׳ אלף איש וכמה סלים
Mt 14,11 באחד מפשוטי כלי עץ ונתנוהו לנערה והיא
Mt 14,7 מאד לאירודיש. 7 בעבור אותו דבר הוא
Mt 23,20 שהמקדש המתן. 20 כי מי שנשבע במזבח
Mt 23,21 כל הדברים שהם עליו. 21 או שנשבע במקדש
Mt 23,22 בכל מה שהוא ממנו. 22 ומי שנשבע בשמים
Mt 23,16 שאומרין שאותן שנשבעין במקדש דבר אין
Mt 27,51 אחרת צועק שלח הקדוש רוח. 51 והנה המקדש
Mc 15,38 זעק קול גדול ונשף ברוחו. 38 [*] המקדש
Lc 5,36 מלבוש חדש במלבוש ישן. כי אם יעשהו הישן
Jn 21,11 ושלשה. ועם כל זה שהדגים רבים הרשת לא
Lc 4,19 משח אותי ושלחני לעניים להגיד 19 ולרפא
Lc 8,29 נקשר בשלשלאות ברזל ובעבותות. וכשהקשרים
Mt 23,12 עצמו יהיה נשפל. ומי שישפיל עצמו יהיה
Mc 11,16 גירש והפך מלמעלה למטה. 16 ולא עזב
Mc 12,38 אומר השמרו מן החכמים יודעי ספר שחפצים
Lc 24,51 ובעוד שמברך היה אותם היה נפרד מהם. והוא
Jn 16,12 לי לאמר לכם רוב דברים. רק אינכם יכולים
Mt 22,12 12 ואמ׳ לו אהוב איך נכנסת בזולת מלבוש
Mt 22,2 2 מלכות שממיי הוא דומה לאדם מלך שעשה
Mt 22,11 11 וראה אדם אחד שלא היו מלבוש ממלבושי
Mt 24,38 בזמן קודם המבול שאוכלים ושותים ועושים
Lc 20,35 מאותו עולם ומתחיית המתים. לא יעשו
Jn 2,1 ב׳ כפי ש׳ יואן 1 וביום השלישי נעשו
Mt 19,8 יעזוב. 8 וישוש אמר משה הודה לכם שתעזבו
Jn 1,22 לא. 22 אז אמרו לו אמור לנו מי אתה. למען

נרפא. 9 כי אני אדם חוטא: ויש לי תחתי פרשים.
נרפא. 8 כי אני אדם שיש לי תחת רשותי ותחת כחי
נרפאה. 30 וישו שיודע בעצמו האמת כי ממנו יצאה
נרפאים. 19 וכל העם חפצים לנוגעו. כי כח יוצא
נרפאין מחוליים: Tit,15 קפיטולו מ״א כפי מתיאו 1
נרפאת. 24 וישאוש הלך עמו ועם רב שהולך אחריו
נרפאת. 29 ותכף נפסק הגרת הדם. והרגישה כי נרפאה.
נרפאת. 35 ובעוד שמדבר באו אל סגן בית הכנסת.
נשא והגביה הנחש במדבר: כן חוייב שבן האדם יהיה
נשא 15 בעבור שבני אדם המאמינים בו לא יאבדו אבל
נשא עיניו וראה עמים רבים באים אליו. ואמר לפיליף
נשא עיניו לשמים ואמ׳ אב חנות אני עושה לך כי
נשא מן הארץ. כל הדברים אמשוך לעצמי 33 וזה אומר
נשאה וולד. והשדים שלא הניקו. 30 אז יאמרו להרים
נשאו לו וישאוש אמ׳ ממי היא זאת התמונה והכתוב על
נשאו הנער בירושלם בעבור שידרו לשם 23 כפי מה
נשאוהו במקדש אביו ואמו בעבור שיעשו כפי מנהג
נשאוהו ... 23 ... בצער ונגיסה. ... וראה מרחוק
נשאל תעשה לנו. 36 וישאוש אמ׳ להם מה תרצו. אעשה
נשאר כמת עד שרבים אומרים שמת הוא. 26 וישו לקחו
נשאר בירושלם. ולא הכירוהו אביו ואמו. 44 וחושבים
נשארו. 10 ומז׳ לחמים וד׳ אלפים איש וכמה דבילות
נשארו. 11 ולמה לא תבינו שאיני אומר מהפת. אבל
נשארו ממותר. והם אמרו י״ב. 20 ומהז׳ לחמים ומד׳
נשארו. והם אמרו ז׳. 21 והוא אמ׳ להם אם כן אינכם
נשאתו לאמה: 12 ובאו תלמידיו ונשאו הגוף וקברוהו.
נשבע שהוא יתן לה כל מה שתשאלהו: 8 והיא היתה
נשבע בעד כל הדברים שהם עליו. 21 או שנשבע במקדש
נשבע בכל מה שהוא ממנו. 22 ומי שנשבע בשמים נשבע
נשבע בקתדראת האל ובאותו שיושב עליה: 23 אוי לכם
נשבעין. אבל אותו שעושה נדר לתת זהב למקדש אותו
נשבר משני צדדין למעלה ולמטה והארץ רעשה. והאבנים
נשבר בשני צדדין למעלה ולמטה. 39 והסינטוריאו
נשבר וחדש אינו מתי מתיחד עם הישן. 37 ושום אדם
נשבר. 12 וישאוש אמר להם באו ואכלו. ואחד מהם לא
נשברי לב ולדרוש תשובה לשבויים ולעורים ראיה
נשברים מובא במדבר בכח השדים. 30 וישאוש שאלו מה
נשגב. 13 אוי לכם מאותתים ופרושים ורמאים שמונעים
נשוא אי זה משא במקדש 17 ומלמדם ואומ׳ להם אינו
נשוא מלבושים נאים שיתנו להם שלום הסוחרים 39
נשוא בשמים 52 והם מתפללים. חזרו בירושלם בגודל
נשוא עתה. 13 רק כשיבא אותו רוח של אמת ילמדכם כל
נשואיי. והוא שתק. 13 אז אמר המלך לעבדיו קחוהו
נשואין מבנו 3 ושלח העבדים לקרוא הקרואים אל
נשואין 12 ואמ׳ לו אהוב איך נכנסת בזולת מלבוש
נשואין עד היום שנח נכנס בתיבה 39 לא הכיר עד
נשואין ולא יקחו נשים. 36 כי לא ימותו משם ואילך
נשואין בגליליאה והיתה מריאה אם ישאוש שם 2
נשותיכם בעבור קושי לבבכם. אבל בתחלה לא היה
נשיב מענה לאותם ששלחונו מה אתה אומ׳ מעצמך. 23

Mt 28,14 וגנבוהו. 14 והם אמרו אם ידע פילאט אנחנו **נשיג** שתהיו בטוחים 15 והם לקחו הכסף ועשו מה
Mt 15,38 38 והיו האוכלים כמו ד׳ אלפים אנשים לבד **נשים** וילדים. 39 והניח העם ועלה בספינה קטנה
Mt 24,41 שנים בשדה האחד יקח והשני יניח. 41 ושתי **נשים** יהיו בית הריחים האחת יקח והאחרת יניח.
Mc 12,25 וכח השם. 25 כאשר המתים יחיו לא יהיה להם **נשים** ולא להן בעלים. אבל יהיו כמו מלאכי השמים
Mc 15,40 זה האיש היה בן האל. 40 והיו שמה מקצת **נשים** שבאו מרחוק להביטו. ובתוכם מריאה מקדלינא
Lc 8,2 השם׳. והיו עמו הי״ב תלמידים 2 ומקצת **נשים** שנתרפאו מרוח רעה ושאר חליים. ומריאה
Lc 17,27 בימי בן האדם 27 אוכלים ושותים לוקחים **נשים** ועושין נישואין נח בתיבה. ובא המבול והרג את
Lc 20,35 ומתחיית המתים. לא יעשו נשואין ולא יקחו **נשים.** 36 כי לא ימותו משם ואילך כי יהיו דומין
Lc 7,45 רגלי ובשערי ראשה קנחם. 45 אתה לא נתת לי **נשיקה** לרגלי. וזו לא פסקה מנישוק רגלי. 46 אתה לא
Lc 12,6 שהם שלו נמכרין במאה ערכין ואחד מהם לא **נשכח** לפני האל. 7 ושערכם כולם ספורין לפני אל
Mt 2,17 היה נולד לפי הזמן ששאל למלכים. 17 אז **נשלם** מה שאמר ירמיה הנביא 18 גדולים קולות מבכי
Mt 24,34 אומר שזה הדור לא ימות עד שכל זה יהיה **נשלם.** 35 הארץ והשמים יעברו אבל דברי לא יעברו.
Mt 27,9 זהו שדה הדם עד היום הזה. 9 ואז היה הדבר **נשלם** מירמיה נביא אומ׳ ולקחו שלשים פשיטי כסף זהו
Mc 4,29 ואחר מתמלאה חטה השבולת. 29 וכאשר **נשלם** הפרי תכף שמים המגל כי עת קציר הוא. 30
Lc 1,15 ישתה יין ושכר. קודם שיצא מבטן אמו יהיה **נשלם** מהקדוש רוח. 16 ויבונן לפניו 17 יזהו לפני
Lc 1,57 בביתה במקדש 57 אלישבק יש לה ללדת יהיה **נשלם** ותלד והיה לה בן. 58 ושמעו השכנים וקרובים
Lc 4,44 44 והיה דורש בבתי כנסיות של גליליאה: **נשלם** קפיטולו ד׳: Tit,5 פרק ה׳ כפי לוקא 1 נעשה
Lc 6,49 ומיד נפל ונעשה חרבן גדול מאותו בית: **נשלם** פרק ו׳ Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי לוקא 1 וכאשר
Lc 21,24 תרמס בעד העמים עד שעת הנבראים יהיה **נשלם.** 25 ויראה אות בשמש ובלבנה ובכוכבים ובארץ
Lc 22,16 כי אני אומ׳ לכם שלא אוכל אותו עד שיהא **נשלם** מלכות השם׳. 17 וכאשר לקח הכוס עשה חנות
Jn 7,8 8 אתם ממיתים ביום זה של חג. וזמני לא **נשלם:** 9 כאשר אמר אלה הדברים הוא היה בגלליאה. 10
Jn 12,38 בו 38 בעבור שדברי ישעיה הנביא יהיה **נשלם.** שאמר אדון מי האמין מה ששמענו. וכח האל
Jn 15,25 ראו והכעיסו אותי ואבי 25 בעבור שיהיה **נשלם** דברי הכתוב בדת אותו שערבות היה לו בי. 26
Jn 18,9 אתם מבקשים הניחו אלה ללכת 9 בעבור שיהיה **נשלם** הדבר שאמר כי מכל אותן שאלו שלי נתת אחד מהם
Mt Expl אהיה עמכם בכל עת עד סוף העולם: Expl תם **נשלמה** אגרת שי׳ מתיב תלמיד ומגיד: מרקו מגיד
Lc 4,21 מבינים בו. 21 התחיל לאמר להם היום הזה **נשלמה** זאת הכתיבה באזנינו. 22 והכל נותנים עדות
Jn 19,36 36 וכל אלו הדברים נעשים הכת הכתיבה **נשלמה:** אומר עצם לא תשברו בו. 37 ועוד כתיבה אחרת
Mt 13,53 מאוצר דברים חדשים וישנים. 53 ונעשה כאשר **נשלמו** אלה הדמיונות נסע משם 54 ובא אל ארצו
Lc 2,21 ושראו כן כאשר למעלה אמור להם. 21 ואחר **נשלמו** שמנה ימים הנער היה נמול ונקרא שמו ישאוש
Lc 2,22 קודם שהנער היה בבטן אמו מריאה. 22 וכאשר **נשלמו** ימי טהרת מריאה כדת משה נשאו הנער בירושלם
Lc 9,51 כי מי שאינו כנגדינו לנו הוא. 51 וכאשר **נשלמו** דברי 52 ישאוש משיח שלח שלוחיו לפניו
Lc 1,45 כי אותם הדברים שנאמרו לך מהש׳ יהיו **נשלמים** בך. 46 ומריאה אמרה נשמתי משבחת ומעלה האל
Lc 18,31 ואמר להם. הנה אנחנו עולים בירושלם ויהיו **נשלמים** כל הדברים הכתובים בעד הנביאים שבן האדם
Lc 24,44 בעמדי עמכם. שחוייב הוא שכל הדברים יהיו **נשלמים** הכתובים בדת משה ובנביאים ובמזמורים
Mt 2,23 לארץ גלליאה 23 ויגר במדִינַת נאזריט שתהיה **נשלמת** הנבואה שאמרה הוא יקרא שמו נאזריוש: Tit,3
Mt 4,14 הים גלילות זבולון ונפתלי 14 כדי שתהיה **נשלמת** נבואת ישעיה הנביא אומרת 15 ארצה זבולון
Mt 8,17 בדברו. וכל החולים 17 בעבור שתהיה **נשלמת** שנבואת ישעיה אומרת הוא מסלק החוליים ונושא
Mt 13,14 ישמעו ולא יבינו בעבור 14 שהנבואה תהיה **נשלמת** בהם מישעיה. אומרת אתם תשמעו ולא תבינו
Mt 13,35 אמ׳ ישואש בדמיונות: 35 בעבור זה תהיה **נשלמת** הנבואה אומרת אני אפתח את פי במשלים ואדבר
Mt 27,35 חלקו ביניהם בגורל מלבושיו בעבור שתהיה **נשלמת** הנבואה אומרת. חלקו ביניהם מלבושי. ועל
Mc 15,28 גנבים אחד מימין ואחד משמאל. 28 אז היתה **נשלמת** הכתובה שאומרת הוא נמנה עם הרשעים. 29
Jn 13,18 יודע אותן שבחרתי. רק בעבור שהכתיבה תהיה **נשלמת.** מי שאוכל פתי יקום עקיבו נגדי. 19 עתה אני
Jn 17,12 נעדר. כי אם בן האבדון למען תהיה הכתיבה **נשלמת.** 13 אך עתה אליך אני בא: ואלה הדברים דבר
Jn 19,24 גורלות עליה ממי תהיה בעבור שהכתיבה תהיה **נשלמת** האומרת חלקו מלבושי ביניהם ושמו גורלות
Jn 19,28 שכל הדברים נענו. ובעבור שהכתיבה תהיה **נשלמת** אמ׳ יש לי צמא. 29 אז היה שם קנקן מלא
Jn 10,18 אחרת יקח אותה. 18 ושום אדם לא יטול אותה **נשמה** אם אני מניח אותה מעצמי יכולת יש לי לעזוב
Lc 14,7 לענות אותו: 7 ואמר לאותן הקרואים דבר **נשמע** כאשר בחרו מושבות הראשונים וכסא הכבוד 8
Lc 20,16 16 יבא וישמיד אותן עובדי אדמה: והדבר **נשמע** אמרו לא יאבה השם׳: 17 [*] א״כ מה רוצה לומ׳
Lc 18,23 בשמים. ובא ולך אחרי. 23 ואלה הדברים **נשמעים** הוא היה עצב מאד כי עשיר הוא. 24 וישוש
Mt 2,18 הנביא 18 גדולים קולות מבכי וצעקה היתה **נשמעת** ברמה רחל מבכה על בניה ולא לקחה נחמה כי

Lc 1,13 המלאך אומ׳ אליו אל תירא זכריה כי תפלתך **נשמעת** ואשתך אלישבק תלד לך בן ותקרא שמו יוחנן.
Mt 9,17 משים איש היין החדש בנאדות החדשים ושניהם **נשמרים:** קפיטולו ל״א כפי מתיאו 27 ונעשה בעוד
Mc 8,35 וערב עמו וימשך אחרי. 35 ומי שיחפוץ עשות **נשמתו** נושעת יאבדה. ואותו שיאבדה בעדי ובעד
Lc 14,26 ואמו ואשתו ואחיו ובנו ואחיותיו ועו׳ **נשמתו** לא יהיה תלמידי. 27 ומי שאינו נושא שתי
Jn 12,25 פרי רב. מי שאוהב נפשו יאבד אותה. והמארר **נשמתו** בזה העולם יזכה לחיים נצחיים. 26 הרוצה
Lc 1,46 לך מהש׳ יהיו נשלמים בך. 46 ומריאה אמרה **נשמתי** משבחת ומעלה האל 47 ורוחי שמח באל שהוא
Jn 10,17 אחד. 17 בעבור זה אהבני האב כאשר אניח **נשמתי** בעבור שפעם אחרת יקח אותה. 18 ושום אדם לא
Lc 12,20 20 והאל אמ׳ לאותו סכל. בזה הלילה יבקשו **נשמתך** ואותם דברים שהכינות ממי יהיו. 21 כן הוא
Jn 13,38 עתה אני אתן את נפשי בעדך 38 וישאוש אמר **נשמתך** בעבורי לא תתן אמת אני אומר לך לא יקרא
Mt 23,35 לעיר 35 עד שיבא עליכם דם צדיקים שהוא **נשפך** על הארץ. מדם הבל צדיק עד דם זכריה בן ברכיה
Lc 5,37 משבר הנאדות הישנים והנאדות אובדין והיין **נשפך.** 38 אבל יין חדש ראוי לשים בנאד חדש והיין
Lc 22,20 זה הגביע הוא צווי החדש בדמי אותו שיהיה **נשפך** בעדכם. 21 אכן הנה יד המוסר אותי היא
Mt 23,12 יהיה משרתכם. 12 ומי שיגביה עצמו יהיה **נשפל.** ומי שישפיל עצמו יהיה נשגב. 13 אוי לכם
Lc 18,14 לביתו מצודק. כי כל אדם המגביה עצמו יהיה **נשפל** ומי שישפיל עצמו ינשא. 15 ומביאים לו נערים
Mt Prol,24 שמקריבים הכהנים .. זואן יש לו צורת **נשר.** כי כתב דמות השבועות מענייני האלהות ישואש
Mt Prol,28 עגל נקרב. אריה שקם חי אחר מיתתו. **נשר** שעלה לשמים. בן אדם רומז אנושות. עגל גלחות.
Mt Prol,29 אדם רומז אנושות. עגל גלחות. אריה מלכות. **נשר** שבועת עניין האלהות. Tit,1 קפיטולו ראשון כפי
Mt 6,30 30 ואם עשב השדה הנמצא היום ולמחר יהיה **נשרף** האל מאספו כ״ש יגונכם. למה [*] אתם מאמינים.
Lc 24,32 בעיניהם. 32 והם אמרו ביניהם לבינו. היה **נשרף** בקרבינו שדבר בנו בדרך. ולמדנו הכתיבות. 33
Mt 6,31 31 לכן אל תהיו נאנחים לאמר מה לאכול מה **נשתה** או מה נלבש. 32 העמים שואלים כל זה. האב
Lc 23,7 אם הוא גלליב. 7 והכיר כי מיכולת אירודיש **נשתלח.** כי בירושלם בימים ההם היה. 8 ואירודיש
Lc 17,14 ותתראו אל הכהנים. ונעשה שבעודם הולכים **נשתנו** 15 ואחד מהם כשראה שנשתנה חזר ושבח לשם
Mc 2,2 אחדים 2 וכאשר ידעו שהוא היה בבית. רב עם **נתאסף** ולא הכילם כי כל הבית היה מלא עד הפתח. [*]
Mc 8,1 ח׳ כפי שן מרקו 1 ובאותן פעמים אחרות **נתאספו** רוב חיל עם ישאוש ולא היה להם לאכול וקרא
Mc 15,1 קפיטולו ט״ו כפי שן מרקו: 1 ובקר בקר **נתאספו** לעצה גדולי הכהנים והחכמים מאותתים וזקני
Lc 22,66 רבות שאומרים נגדו. 66 וכאשר נעשה יום **נתאספו** זקני העם והסופרים ושרי הכהנים והוליכוהו
Jn 2,20 אקימהו. 20 אז אמרו לו היהודים זה המקדש **נתארך** בינינו והוצרך לעמוד הפועל אותו ארבעים ושש
Lc 13,17 וכאשר אמ׳ כל אלה הדברים כל אותן שכנגדו **נתביישו** והעם שמחו בכל העניינים שעשה: 18 ואז אמ׳
Lc 4,16 ונתעלה בעד כולם. 16 ובא בנזוריט ששם **נתגדל** ונתנס כמנהגו לבית הכנסת בשבת. וקם שמח 17
Mc 10,45 האלוה יבא לכם. בעבור היות נעבד ובעבור **נתון** נפשו בעד פדיון רבים. 46 ובאו בירושלם
Lc 1,74 73 והשבועה שנשבע לאברהם אבינו 74 יהיה **נתון** לנו בעבור שיצילנו מאויבינו בלי פחד נעבוד
Jn 19,11 אין לך נגדי שום יכולת. אם לא יהיה לך **נתון** מן השמים זהו מן האל. ובעבור זה מי שמסרני
Lc 8,6 אחר נפל ממנו על הסלעים. וכאשר הזרע יצא **נתייבש** כי לא היה לו לחות מהארץ. 7 והאחר נפל
Mt 5,1 ישואש משיח מביט העם עולים אל ההר וכאשר **נתיישב** קרבו אליו תלמידיו. 2 פתח את פיהו ומלמד
Jn 19,20 קראו הכתב הזה כי אותו מקום שישאוש **נתלה** קרוב מן העיר היה: והיה כתוב בלשון עברי
Jn 19,32 32 אז באו הפר הפרושים וחתכו ירכותם של **נתלים** עם ישאוש. 33 [*] 34 ואחד מן הפרושים לקח
Mt 14,14 מכל העיירות 14 וכאשר ראה אותן העמים כמה **נתמלא** רחמים וריפא חולייהן. 15 וכי היה ערב
Lc 15,20 אל אביו. ואם שעדיין רחמן ממנו הבן האב **נתמלא** רחמים על הבן. ובהיותו אתו חבקו ונשקו. 21
Jn 12,3 מרגליי מאד ומשחה רגלי ישוש. וכל הבית **נתמלא** ריח טוב מן המשיחה: 4 אז אמר אחד מתלמידיו
Lc 1,41 אלישבק. נער אלישבק שמח בבטנה. ואלישבק **נתמלאה** מהקדוש רוח 42 וצעקה בקול גדול ואמרה
Lc 8,23 ישן. ובאה סערה גדולה מרוח ביאור שהאוניה **נתמלאה** מים ואובדים. 24 ונגשו אל ישאוש והקיצוהו.
Jn 16,6 6 רק כאשר אמרתי לכם אלה הדברים דאגה **נתמלאה** לבבכם. 7 אבל אני אומר לכם שצריך הוא לכם
Mt 1,15 15 אליאוט הוליד אלעזר. אלעזר הוליד **נתן.** נתן הוליד יקוף. 16 יקוף הוליד יושאף ארוס
Mt 1,15 15 אליאוט הוליד אלעזר. אלעזר הוליד נתן. **נתן** הוליד יקוף. 16 יקוף הוליד יושאף ארוס מרים
Mt 11,27 26 וכן הוא אב כאשר הוטב לפניך. 27 אבי **נתן** לי יכולת על כל מה שהוא ושום אחד אינו מכיר
Mt 21,23 בעד אי זה כח עושה אתה אלה הדברים. ומי **נתן** לך זה היכולת. 24 ענה ישאוש ואמי להם אני
Mt 26,48 הכהנים ובעד זקני העם. 48 ואותו שמסרו **נתן** זה הסימן אומ׳ מי אשר אני אשק אותו הוא
Mt 28,18 ומקצתם ספקו. 18 ובא ישו ואמ׳ להם הש׳ **נתן** לי יכולת בשמים ובארץ. 19 לכן לכו דרשו לכל
Mc 4,7 הקוצים והקוצים גדלו יחד וחזקוהו. ולא **נתן** פרי עולה וגדל. 8 ואחר נפל בטוב הארץ ונשא
Mc 4,11 שאלוהו מהמשל 11 והוא אמ׳ להם לכם **נתן** להבין סודות מלכות שממיי. אבל להם לא. כי אם

Mc 11,28 בעד אי זה כח עושה אתה אלו הנפלאות ומי **נתן** לך זה הכח שאתה עושה זה: 29 וישוש ענה ואמר
Mc 15,15 תלוהו. 15 ופילאט חפץ לעשות רצון העם **נתן** להם בראבן ומסר להם ישוש מוכה להמיתו. 16
Mc 15,45 אם כבר מת. 45 וכאשר ידעו בעד עושה המשפט **נתן** לו גוף ישאוש. 46 ויוסף קנה בגד אחד יפה ולבן
Lc 3,31 שם היה מכנה. שם היה מיטאנו. שם היה **נתן.** שם היה רוינו. 32 שם היה גאשי. שם היה אביק.
Lc 7,42 לו אחד. 42 ולא היה להם מה שיפרעוהו. **נתן** לכל אחד מה שחייב. איזה אוהב יותר מאלו
Lc 7,43 43 ענה שימון ואמר אני חושב שאותו שיותר **נתן.** וענה ישאוש ואמר יושר שפטת. 44 וישאוש נהפך
Lc 20,2 ממשלה אתה עושה אלה הדברי׳ או מי הוא אשר **נתן** לך זאת הממשלה. 3 וישאוש ענה ואמ׳ להם. ואני
Jn 1,12 שלא קבלוהו. 12 רק לכל אותן שקבלוהו **נתן** יכולת שיהיו נעשים בני האל. אותן שיאמינו
Jn 3,16 כל. כמה העולם שבנו יחידו אחד לבדו נולד. **נתן** לעולם בעבור שהמאמין בו לא יאבד אבל יהיו לו
Jn 3,35 נותן הרוח במדה. 35 האב אוהב הבן והכל **נתן** בידו. 36 מי שיאמין בבן יש לו חיים נצחיים.
Jn 5,22 הוא חפץ 22 כי האב אינו דן שום אדם. אבל **נתן** כל משפט לבן. 23 בעבור שהכל יכבדו לבן כמו
Jn 5,26 26 כי כמו שהאב יש לו חיים בעצמו. כן **נתן** חיים לבן בעצמו 27 ונתן לו יכולת לעשות משפט
Jn 6,7 ב׳ מאות פשיטין לחם לא יספיק לעם הזה אם **נתן** לכל אחד מעט: 8 אמר אליו אחד מתלמידיו אנדריב
Jn 6,31 אכלו המן במדבר. כפי שכתוב לחם שמים **נתן** להם לאכול. 32 אז אמר להם ישאוש. אמת אני
Jn 6,32 אז אמר להם ישאוש. אמת אני אומר לכם לא **נתן** לכם משה לחם שמים. אבל אבי נתן לכם פת אמתי
Jn 6,32 לכם לא נתן לכם משה לחם שמים. אבל אבי **נתן** לכם פת אמתי מן השמים. 33 ונותן חיים לעולם
Jn 7,19 ממי ששלחו הוא זרע אמיתי אין בו. 19 לא **נתן** לכם משה הדת: ואחד מכם אינו ממעט ומחסר הדת.
Jn 7,22 פעולה אחת וכולכם תמהים 22 בעבור זה: **נתן** לכם משה ברית מילה לא שאותו דבר היה ממשה רק
Jn 7,39 שעתידין לקבל המאמינים בו כי עדיין לא **נתן** הרוח. כי ישו עדיין לא בא באור העליון. 40 אז
Jn 13,3 שיבגדהו 3 כי יודע היה שכל הדברים **נתן** האל בידו. מי מהאל יצא ואל האל ישוב. 4 קם
Jn 14,31 רק בעבור שהעולם יכיר שאני אוהב האב והוא **נתן** מצותו לי וכן אני עושה קומו ונלכה מזה:
Jn 1,46 שממנו כתב משה בדת ובנביאים: 46 ואמ׳ לו **נתנאל** בנזוריט. יכול להיות אי זה דבר טוב. אמר לו
Jn 1,47 בא וראה אותו. [*] 47 ראה ישאוש משיח **נתנאל** שבא שם. ואמר ממי אתה חושב שיהיה אמת. איש
Jn 1,48 מישראל אותו שאין לו שום שקר. 48 אמר לו **נתנאל** היאך אתה מכירני. ענה ישאוש ואמר לו. קודם
Jn 1,49 שישאוש קראך תחת תאינה ראיתיך. 49 ענה לו **נתנאל** ואמר ר׳ אתה הוא בן האלוה. אתה הוא מלך
Mt 3,3 כי המלכות שמימיי מתקרבת 3 זהו מה [*] **נתנבא.** אמר קול א׳ יקרא במדבר ישרו הדרכים לפני
Mc 12,43 יותר ממה שהם מספיקים אבל זאת העניה **נתנה** כל מאכלה: Tit,13 קפיטולו י״ג כפי מארקו 1
Jn 1,17 כלנו השגנו חן. ובעבורו החן. 17 כי הדת **נתנה** בעד משה. אבל חן ואמת היא נעשית בעד ישאוש
Mc 6,28 באחד מפשוטי כלי עץ ונתנו לנערה. והנערה **נתנו** לאמה. 29 וכאשר ידעוהו תלמידיו באו ולקחו
Lc 18,43 אחרי ישו משבח לשם וכאשר כל העם ראה זה **נתנו** שבח לאל: Lc 19,Tit קפיטולו כ׳ כפי לוקא 1
Lc 20,10 בעבור שיתנו לו מהפרי. והם הכו עבדו ולא **נתנו** לו דבר: 11 והאדון שלח עבד אחר והם נוגשים
Lc 24,42 ואמר יש לכם אי זה דבר לאכול. 42 והם **נתנו** לו חלק דג אפוי. ויערת דבש אחת. 43 וכאשר
Jn 13,26 פה. אני אשלח הפת בצוע. וכאשר טבל הפת **נתנו** ליודש שימון אשק אשקריוטא 27 ולקח מלא פת אז
Mt 14,19 וברכם ובצעם ונתנם לתלמידים. והתלמידים **נתנום** אל העם 20 ואכלו כולם ושבעו. ונשארו
Mt 15,36 לשם ובצעם ונתנם לתלמידיו: והתלמידים **נתנום** לעם 37 ואכלו כלם והיו שבעים. וממה שנשאר
Mc 14,44 החכמים מאותתים וזקני העם. 44 והבוגד **נתנם** זה הסימן אמ׳ אותו שאני אנשק הוא הוא קחוהו
Jn 12,16 לא הכירו תלמידיו בתחלה. רק כאשר ישאוש **נתעלה** באור העליון: אז ידעו שדברים אלו עליו
Lc 5,15 כמו שמשה מצוה לעדות שלהם. 15 ודברו **נתפזר** עוד. ועמים רבים באים לישאוש בעבור שישמעהו
Lc 7,17 קם בתוכינו כי השם פקד עמו 17 וזה הדבר **נתפזר** בכל ארץ גודיאה. 18 ותלמידים הלכו ליואן
Jn 4,22 22 אתם תתפללו למה שלא ידעתם. אנחנו **נתפלל** למה שאנו יודעים. כי שלום ליהודים עתיד
Jn 3,20 הרע מארר הנר. ואינו בנר בעבור שלא יהיה **נתפש** במעשיו. 21 אבל מי שעושה אמת בא אל הנר
Jn 8,4 אחת שתפשוה בניאוף: 4 ואמרו לו זאת האשה **נתפשה** בניאוף. 5 ודת משה צותה לנו שתהיה נידונה
Lc 1,65 והיה פחד בכל שכיניהם. ובכל הרי גודיאה **נתפשטו** אלה הדברים. 66 וכל אשר שמעו שמוהו בלבם
Mt 22,15 14 רבים הם קרואים ומעט נבחרים: 15 ואז **נתקבצו** הפרושים ועשו עצת איך יוכלו לתפוש ישאוש
Mt 26,3 יהיה פסח. ובן האל יהיה נבגד ותלוי: 3 אז **נתקבצו** כל גדולי הכהנים וזקני העם בהיכל סגן
Mt 15,1 Tit,15 קפיטולו מ״א כפי מתיאו 1 אז **נתקרבו** אליו הסופרים ופרושים מירושלם. ואמרו 2
Mt 15,12 11 מה שנכנס בפה אינו מלכלכו. 12 ואז **נתקרבו** אליו תלמידיו אמרו תדע שהפרושים
Mt 17,18 ויצא לחוץ ונתמרק הנער באותה שעה: 18 אז **נתקרבו** התלמידים בסוד ואמרו לו למה לא היינו
Mc 7,35 ותכף אזניו היו פתוחות ובלבול לשונו היה **נִתַר** ודבר ברוחה. 36 וישאוש צוהו שלא יגידהו לשום
Mt 8,13 שר לך וכמו שהיא אמונתך יהיה עשוי. והילד **נתרפא** באותה שעה ובזולת כל רע: קפיטולו כ״ו כפי

Mt 15,28 היא: אמונתך יעשה לך מה שאת חפצה ובתה
Lc 6,10 לאיש שלח ידך. והאיש שלח ידו. ומיד ידו
Lc 7,44 אתה זאת האשה. אני נכנסתי בביתך. ואתה לא
Lc 7,45 רחצה רגלי ובשערי ראשה קנחם. 45 אתה לא
Lc 15,29 שנים עבדתיך לא עברתי על מצותך ואתה לא
Lc 19,23 שלא הנחתי ומלקט מה שלא זרעתי 23 ולמה לא
Jn 17,2 כמו שנתת לו ממשלת כל בשר בעבור שהכל אשר
Jn 17,6 שמך לאנשי העולם שנתתם לי. שלך היו ואתה
Jn 17,7 הכירו שכל דברים שנתת לי ממך היו. ואתה
Jn 17,14 בעבור שיהיה להם גילי שלם בעצמו. 14 אני
Jn 18,9 נשלם הדבר שאמר כי מכל אותן שאלו שלי
Lc 10,19 [*] שטן יורד משמים כמו ברק. 19 והנה אני
Jn 17,8 נתת לי ודברך קיימו. 8 כי הדברים שנתת לי
Jn 17,22 שאתה שלחתני. 22 והאורה שנתת לי אתה. אני
Jn 13,15 ולכם יש לרחוץ האחד רגל חבירו 15 כי אני
Mt 25,35 מראשית העולם עד הנה. 35 אני נרעבתי ואתם
Mt 25,35 ונתתם לי לשתות. בלא בית הייתי ואתם
Mt 25,42 ואל מלאכיו. 42 אני נרעבתי וצמאתי אשר לא
Mc 4,8 בטוב הארץ ונשא ואמ׳ ישאוש הא׳ ל׳ והא׳
Mc 4,20 פרי טוב. עד שמגרגיר א׳ יוצאין ל׳ ומא׳
Mt 20,20 חי ביום השלישי: 20 ואז נגשה אליו אם בני
Jn 21,2 מספק ולנתנאל שהיה מבית גליליאה ולבני
Mt 16,21 שחיוב הוא שהוא ילך בירושלם ודברים רבים
Mc 10,38 אינכם יודעים מה אתם שואלים. תוכלו אתם
Lc 3,15 לו נזק. ותהיו נדיבים משכיריותיהם. 15
Lc 3,23 23 וישאוש היה בהתחלת שלשים שנה והיו
Lc 12,51 מטבילה. בעבור זה אני נדחק עד שישלים: 51
Lc 13,2 ערב פילאט עם קרבנותם: 2 וענה ישאוש להם
Lc 13,24 אותם שנושעים. וישוש אמ׳ לו. 24 ואתם
Jn 5,39 שהוא שלחו. 39 חפצו הכתיבות שבהם אתם
Mt 20,3 הערך מפשוט אחד שלחם בכרם. 3 וחזר בשוק
Mt 20,6 הצהרים ושעה תשיעית היתה ועשה כדמות זה 6
Mt 27,27 לקחו ישאוש בית גדול הדינין. ונתקבצו
Mc 1,6 6 וזואן היה לבוש עורות גמלים. וחגור
Mc 6,36 עברה. 36 עזוב העמים הלוך בהרים הקטנות
Mc 6,48 במלחות כי הרוח היה להם מנגד. ובא אליהם
Mc 8,9 ממותר ז׳ קופות מליאות. 9 והיו האוכלים
Lc 2,9 מלאך הש׳ נצב קרוב להם. ואור הש׳ מסבב
Lc 22,55 55 וכאשר הדליקו האש באמצעם והם עומדים
Mc 14,69 ראתהו שפחה אחת והתחילה לאמר לאותו שניצב
Lc 13,8 ענה לו אדון הנח התאנה שנה זו ואחפור
Mt 8,18 מכאוביו. 18 וכאשר ישואש ראה עמים רבים
Mt 3,5 הם מירושלם ומכל גודיאה ומכל מלכות אשר
Mc 9,7 זהו בני יקר ושמעוהו. 7 ותכף הביטו
Mc 1,38 והוא אמ׳ להם נלך בעיירות ובמדינות שהן
Jn 11,42 שכל שעה אתה שומע לי. רק בעבור העם שעומד
Mc 3,32 ועמדו בחוץ ורצו בו. 32 ורוב עמים יושבים
Mc 3,34 היא אמי ומי הם אחי. 34 והביט אותם שהם
Lc 13,2 גלילבש הם חטאים יותר מגלילבש האחרים כי
Mt 20,12 שפלה. ואתה עשיתים שוים עמנו אשר כל היום

נתרפאה באותה שעה: 29 וכאשר ישאוש נסע משם בא
נתרפאה. 11 ואותם מלאים חימה מדברים ביניהם מה
נתת לי מים לרגלי. אבל זאת רחצה רגלי ובשערי ראשה
נתת לי נשיקה לרגלי. וזו לא פסקה מנישוק רגלי. 46
נתת מעולם שעיר אחד לאוכלו עם אוהבי. 30 וכאשר
נתת ממוני ברבית. אני הייתי מבקש אותה עם המדות.
נתת לו יתן להם חיים נצחיים. 3 שיכירו אותך לבד
נתת לי ודברי קיימו. 7 ועתה הכירו שכל דברים שנתת
נתת לי ודברך קיימו. 8 כי הדברים שנתת לי נתתי
נתת להם דבריך. והעולם בהם שמע היה לו [*]. 15
נתת אחד מהם לא נעדר: 10 אז שימון פירי שהיה לו
נתתי לכם יכולת לדרוך כף רגלכם על השרפים ועל
נתתי להם. והם לקחום והכירו באמת שממך יצאתי
נתתי להם בעבור שיהיו דבר אחד. כמו שאנחנו דבר
נתתיו לכם למשל. כאשר עשיתי אני כן תעשו גם אתם:
נתתם לי לאכול. וצמתי ונתתם לי לשתות. בלא בית
נתתם לי לינה. 36 ערום הייתי ונפשט ואתם
נתתם לי לאכול ולשתות. 43 בלא בית הייתי ולא
ס׳ והא׳ ק׳. 9 ואמ׳ ישאוש מי שיש לו אזנים ישמע.
ס׳ ומא׳ ק׳. מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 21
סבאדיב עם בניה מתפללין מחלים אותו ושאלה מתן אחד
סבאדיב ולשנים תלמידים אחרים שהיו יחדיו. 3
סבול בעד הסופרים ובעד שרי הכהנים. והיות מת
סבול המיתה שאני אסבול. [*] 39 [*] [*] [*]
סבורים כל העם שיואן יהיה ישאוש משיח. 16 ענה
סבורים הכל שהוא בן יוסף. שם היה עלי. 24 שם היה
סבורים אתם שבאתי לתת שלום בארץ. אני אומר לכם לא
סבורים אתם שאותם גלילבש הם חטאים יותר מגלילבש
סבורים שתכנסו בפתח הצר. אני אומר לכם כי רבים
סבורים יהיה לכם חיים נצחיים והם הן המעידות עדות
סביב שעת שלישית היום ומצא אחרים שהיו עומדים
סביב בי״א שעה והוא יצא ברחוב. ומצא אחרים עומדים
סביב העם 28 והפשיטוהו וכסוהו עם סרבל סֶנְדָאט
סביב המתנים מחגורת עור. ואוכלים חגבים ודבש
סביב מכאן ויקנו אוכל לאכול. 37 וענה ישאוש ואמ׳
סביב חצי הלילה הולך על הים 49 [*] חשבו הוא איזה
סביב ארבעת אלף איש והניחם הלוך. 10 ותכף ישו עלה
סביב והיה להם פחד גדול 10 והמלאך אמ׳ להם אל
סביב האש. פירו היה יושב באמצעם. 56 וכאשר שפחה
סביבה זהו מהם. 70 והוא פעם אחרת כפר לה. וסמוך
סביבה ואקיפנה זבלים 9 ואם תעשה פרי מוטב ואם לאו
סביבו צוה שיעברו היבשה. 19 ובא חכם תוריי מהדת
סביבות נחל ירדן 6 והיה טובל אותם בירדן. והיו
סביבותיהם ולא ראו דבר לבד ישאוש. 8 וכאשר ירדו
סביבותינו ונדרוש שם. כי בעבור זה באתי. 39 והיה
סביבי אמרתי זה בעבור שיאמין שאתה שלחתני. 43
סביביו. ואמרו לו הנה אמך וקרוביך עומדים בחוץ
סביביו ואמ׳ אלו הם אמי ואחי 35 וכל אותן שיעשו
סבלו דברים אלו. 3 אומר לא רק אם לא תשובו כולם
סבלנו העמל. 13 והוא ענה לא׳ מהם. ואמ׳ חביב איני

Mt 6,6 הכינה בחדרך ותתפלל אל השם בסוד בדלת **סגורה.** והאל היודע הנסתרות ישמעך: 7 וכאשר תתפללו
Mt 25,10 מוכנות נכנסו עמו בנישואין. והדלת היתה **סגורה** אחריהן. 11 ואחר באו הבתולות הסכלות.
Lc 11,7 והוא ענה לו מבפנים אל תצערני. הנה הדלת **סגורה** ובני הם עתה במטה אינינו יכול לקום לתת לך
Mt 26,3 נתקבצו כל גדולי הכהנים וזקני העם בהיכל **סגן** הכהנים שנקרא קאיפש 4 ועשו עצה נגד ישאוש איך
Mc 5,35 ותהיי נרפאת. 35 ובעוד שמדבר באו אל **סגן** בית הכנסת. ואמרו לו בתך מתה. למה אתה מצטער
Mc 14,43 עם רב עם סכינים ומקלות. והוא שלח בעד **סגן** הכהנים ובעד החכמים מאותתים וזקני העם. 44
Mc 14,47 שהיו עם ישאוש הוציא הסכין והכה עבד **סגן** הכהנים וחתך לו האזן. 48 וענה ישאוש ואמ׳ להם
Lc 22,54 הערפליי: 54 ולקחו אותו והוליכוהו בית **סגן** הכהנים. ופירו הולך אחריו מרחוק. 55 וכאשר
Mt 21,15 והפסחים אל המקדש והוא מרקם. 15 וכאשר **סגני** הכהנים וחכמי הדת ראו הנפלאות שעושה והנערים
Jn 13,4 ישוב. 4 קם מהסעודה ומניח מלבושיו ולקח **סדין** וחגרו 5 אחרי כן שם מים במזרק אחד. והתחיל
Mc 6,7 עליהם 6 כי נפלא ממיעוט האמנתם. 7 והוא **סובב** הערים הקטנות דורש ומלמד. וקרא הי״ב תלמידים
Lc 23,41 ירא אלהים כי בצרתם אתה. 41 ובאמת אנחנו **סובלים** המשפט הראוי לנו וקבלנו משפט אמתי לפי
Mt 13,11 11 והוא ענה להם אומר לכם ניתן להבין **סודות** מלכות שמימיי אבל להם לא. 12 מי שיהיה לו
Mc 4,11 מהמשל 11 והוא אמ׳ להם לכם נתן להבין **סודות** מלכות שממיי. אבל להם לא. כי אם בדמיונות
Mt 5,18 שלא יחסר דבר א׳ מהתורה שלא יושלם עד **סוף** העולם. 19 ומי שיעבור אחד מאלה המצות הקטנות
Mt 28,20 שצִויתי אתכם. ואני אהיה עמכם בכל עת עד **סוף** העולם: Expl תם נשלמה אגרת שי׳ מתיב תלמיד
Mt 13,17 באמת לכם אני אומר כי רבים נביאים ורבים **סופרים** כוספים ראות מה שאתם רואים ולא ראו ולשמוע
Jn 10,33 33 אז ענו לו היהודים ממעשה טוב אין אנו **סוקלין** אותך רק מקללה וגידוף. כי אתה אדם ולא אל.
Mt 7,23 רבות 23 אז יאמר להם מעולם לא הכירם. **סורו** ממני רשעים מלאי רוע לב. 24 כל אדם השומע
Lc 13,27 27 והוא יאמר לכם לא ידעתי מאין אתם. **סורו** ממני אתם פועלי און ברוע לב. 28 ושם יהיה
Jn 2,16 דברים אלה ממקום זה ולא תעשו בית אבי בית **סחורה.** 17 וזכרו תלמידיו שכתוב הוא אהבת ביתך
Mc 12,41 הדין: 41 ושב ישוש לפני לוגוט זופילא **סיאון** מניחים אוצר המקדש ומביט באי זה אופן העם
Jn 18,1 הדברים הלך עם תלמידיו מעבר לנהר הנקרא **סידרון** ששם היה הבן שבו נכנס הוא ותלמידיו. 2
Mt 26,1 קפיטולו נ״ב כפי מתיאו 1 והיה עשוי כאשר **סיים** אלה הדברים. אמ׳ לתלמידיו 2 תדעו כי מכאן
Lc 4,20 דורש שנת האדון ערב ויום נקם: 20 וכאשר **סיים** הספר חזרו למשרת וישב. וכל אשר היו בבית
Lc 5,4 מעט ויושב ומלמד לעם אשר באניה. 4 וכאשר **סיים** לדבר אמ׳ לשמעון. תוליך האניה בים. ופזרו
Lc 11,1 1 ונעשה שישו התפלל במקום אחד. וכאשר **סיים** תפלתו אמ׳ אחד מתלמידיו למד לנו תפלה שנתפלל
Lc 2,39 אדם אותן שממתינים פדיון ישראל: 39 וכאשר **סיימו** כל דברי דת משה חזרו בגלליאה בעיר נזורט 40
Jn 4,5 בשמריאה: 5 אז בא ישאוש בשמריאה שנקראת **סיכאר** סמוך למקום שנתן יעקב ליוסף בנו 6 והיתה שם
Lc 21,20 ירושלם מוקפת מחיל גדול אז תדעו שיתקרב **סילוק** נחמתה. 21 אז אשר יהיו בגודיאה יברחו
Lc 23,53 זה סלק גוף ישאוש והודה לו. וכאשר זה **סילק** גוף ישו משיח מהשתי וערב עטפו בבגד משי
Mt 24,30 וכחות השמים ינועו. 30 אז יראה אדם **סימן** בן האלוה בשמים. ואז יילילו כל שבטי הארץ.
Mc 8,12 להם [*] אמת לכם אני אומר שאתם לא תראו **סימן** ההראות. 13 ועזבם ועלה בספינה עובר אותו הים
Lc 1,62 ראוי במשפחתך שתהיה לך כזה השם. 62 ועשו **סימן** לאביו איך הוא חפץ יהיה שמו. 63 וזכריה שאל
Lc 5,7 רבים באותן שרשתות שלהם משתברין. 7 ועשו **סימן** אל החברים אשר באניה האחרת שיבואו. ובאו
Jn 3,33 מקבל. 33 אבל מי שמקבל העדות ממנו עושה **סימן** שהוא אלוה אמתי 34 כי מי ששולח הש׳ מדבר
Jn 6,27 אותה שבן האדם יתן להם. כי האל אב **סימן** הוא. 28 אז אמרו לו מה נעשה שנוכל לעשות
Mc 13,22 תאמינו. 22 אז יקומו שקרנים נביאים מראים **סימנים** ונפלאות לדמות עוד אם איפשר עשות הנבחרים
Mt 27,28 סביב העם 28 והפשיטוהו וכסוהו עם סרבל **סִינְדָאט** אדום. 29 והניחו על ראשו עטרת קוצים. וקנה
Lc 22,47 תכנסו לפיתוי: 47 עוד הוא מדבר כן. והנה **סיעה** ואותו שנקרא יודש עמהם אחד משנים עשר. והולך
Jn 12,18 18 ובעבור זה באה אליו יוצאת לדרך אותה **סיעה** כי שמעה אומרים שעשה אות ופלא. 19 בעבור זה
Mt 24,45 תחשבו מעבד חכם ונאמן אדוניו מניחו על כל **סיעתו** שהוא יזונם בזמנם. 46 אשרי העבד אותו
Lc 23,11 בחוזק ומלשינים אותו. 11 ואירודיש עם **סיעתו** מבזים אותו. והלבישוהו ארגמן לבנה והוציאו
Mc 7,26 אליו וכרעה ברגליו. 26 והיא נאה ממשפחת **סיריא** ובקשתהו שיגרש השטן מבתה. 27 וישאוש אמ׳
Lc 23,26 כרצונם. 26 וכאשר נהגוהו לקחו אדם אחד **סיריאנוש** נקרא שימון שבא מן העיר. והניחו השתי
Mt 27,32 לתלותו. 32 וכאשר הולכים בעיר מצאו איש **סִירִינִיב** ששמו שמעון ואנסוהו לישא השתי וערב. 33
Lc 22,36 האבן. ומי שאין לו ימכור מלבושיו ויקנה **סכין.** 37 כי אני אומר לכם כי מה שכתוב חוייב
Jn 18,10 מהם לא נעדר: 10 אז שימון פירי שהיה לו **סכין** הוציאו והכה עבד ההגמון וכרת לו אזנו
Mt 26,51 האחד מהם שהיה עם ישו שלח את ידו והוציא **סכינו** והכה אחד מעבדי שרי הכהנים וכרת לו האזן.
Mt 26,47 אחד מי״ב התלמידים בא ועמו רב חיל עם **סכינים** ועם עצים משולחים מצד שרי הכהנים ובעד

Mc 14,43 אשקריוטא אחד מי״ב תלמידים ועמו עם רב עם **סכינים** ומקלות. והוא שלח בעד סגן הכהנים ובעד
Mc 14,48 ואמ׳ להם כמו אם הייתי גנב יצאתם עם **סכינים** ומקלות תפוש אותו. 49 כל היום הייתי עמכם
Lc 22,38 ממני הם לקץ 38 והם אמרו אדון הנה שתי **סכינים** פה. והוא אמר להם די. 39 ויוצא המלך
Jn 18,11 שמו מלאקוש. 11 אז אמר ישוש לפירי חזור **סכינך** בנרתיקה. אינך רוצה המיתה שבעבורה שלחני
Lc 12,20 אכלי ושתי ותנוחי. 20 והאל אמ׳ לאותו **סכל.** בזה הלילה יבקשו נשמתך ואותם דברים שהכינות
Mt 25,2 ויצאו לדרך לחתן ולכלה. 2 החמש מהן היו **סכלות** והחמש חכמות. 3 והה׳ סכלות לקחו [*] 4 [*]
Mt 25,3 החמש מהן היו סכלות והחמש חכמות. 3 והה׳ **סכלות** לקחו [*] 4 [*] עשישותיהן 5 ובעוד שהחתן
Mc 7,22 ורציחות 22 גניבות כילאות חמדה גיאות **סכלות.** 23 כל אלו הרעות מתנועעות מהלב ואלו
Lc 11,40 שהוא בפנים שלכם הוא לב רב וגניבה. 40 **סכלים** מי שעשה מה שהוא מחוץ לא עשה מה שהוא
Lc 24,25 אומרות ולא מצאו אותו. 25 וישוש אמ׳ להם **סכלים** תהיו תועים להאמין כל הדברים שהנביאים אמרו
Jn 5,45 אותם שהן מן השם׳ לבד. 45 אל תהיו כ״כ **סכלים** שתחשבו שאני הוא המלשין אתכם. האב האחד הוא
Mc 8,20 י״ב. 20 ומהז׳ לחמים ומד׳ אלף איש וכמה **סלים** נשארו. והם אמרו ז׳. 21 והוא אמ׳ להם אם כן
Lc 23,53 שיתן לו גוף ישאוש והודה לו. 53 וכאשר זה **סלק** גוף ישאוש והודה לו. וכאשר זה סילק גוף ישו
Mt 15,37 לעם 37 ואכלו כלם והיו שבעים. וממה שנשאר **סלקו** שבע דבלות מליאות. 38 והיו האוכלים כמו ד׳
Mc 8,8 8 והם וכל העם אכלו והיו שבעים. אחר **סלקו** ממותר ז׳ קופות מליאות. 9 והיו האוכלים סביב
Mt 9,37 ריחם עליהן.37 ואמר לתלמידיו עת הקציר **סמוך** ו[*] גדולות אבל הקוצרים מועטין.38 לכן חלו
Mt 20,30 רב הולכים אחריו. 30 ושני עורים יושבים **סמוך** לדרך ושמעו ישו עובר וזעקו אומרים ישואש בן
Mc 14,1 כפי ש׳ מארקו 1 והיה קרוב הפסח ויום המצה **סמוך** שני ימים ושרי הכהנים והמאותתים מהדת
Lc 5,1 אליו בעבור שישמעו דבר הש׳. והוא עומד **סמוך** יאור נזוריט. 2 וראה שתי אניות סמוך היאור
Lc 5,2 עומד סמוך יאור נזוריט. 2 וראה שתי אניות **סמוך** היאור והאנשים יצאו ורוחצים הרשתות. 3 והוא
Lc 7,6 בית הכנסת 6 וישאוש הולך עמהם. וכאשר היה **סמוך** לבית סנטוריאו שלח אליו אוהביו שיאמרו
Lc 8,12 הדבר הוא זה הזרע הוא דבר השם׳ 12 שנפל **סמוך** לדרך. והם אותם ששומעין אותו. ובא אחר כן
Lc 24,4 במחשבותיהן על זה. הנה ששני גברים עמדו **סמוך** להם במלבושים לבנים ומזריחים 5 והנשים כאשר
Jn 4,5 5 אז בא ישאוש בשמריאה שנקראת סיכאר **סמוך** למקום שנתן יעקב ליוסף בנו 6 והיתה שם עין
Jn 6,4 ישאוש בהר ושם מלמד עם תלמידיו. 4 והיה **סמוך** לפסח יום חג היהודים. 5 אז ישאוש נשא עיניו
Jn 19,14 גאלבאטו. 14 והיה יום שישי ופסח היה **סמוך** לשעה ששית. ואמ׳ פילאט ליהודים הנה מלככם 15
Jn 19,25 אחות אם ישוש ומריאה מגדלינא עומדת **סמוך** שתי וערב של ישו. 26 אז כשישאוש ראה אמו
Jn 19,26 של ישו. 26 אז כשישאוש ראה אמו עומדת **סמוך** והתלמיד שאוהב ביותר נהפך לאמו ואמר אשה הנה
Jn 19,42 אז בעבור שהיה ע״ש ליהודים ובעבור שהיה **סמוך** לאותו קבר שמו שם ישאוש: Tit,20 קפיטולו כ׳
Lc 9,18 ונעשה שישאוש היה לבדו והתפלל ותלמידיו **סמוכים** לו וישו שאלם מה אומרים העם מי אני 19
Lc 23,56 היה מונח 56 וכשחזרו בבית הכינו וקנו **סמים** חשובים ומשיחות מעולות בריח טוב לחנוט גוף
Lc 24,1 לוקא 1 ובשבת בבקר בבקר באו בקבר נושאות **סמים** ומשיחות שהכינו. 2 ומצאו אבן הקבר מהופכת. 3
Lc 7,2 הדברים באזני העם נכנס בכפר נחום. 2 ועבד **סנטוריאו** היה מאד חולה עד שנטה למות ואותו עבד
Lc 7,6 6 וישאוש הולך עמהם. וכאשר היה סמוך לבית **סנטוריאו** שלח אליו אוהביו שיאמרו לישאוש אדון אל
Mt 22,4 אחרים אומר תאמרו לקרואים אני הכינותי **סעודות** הבקר בקר ועופות והכל מוכן בואו לנישואין.
Lc 14,12 עצמו להתנשאות. 12 ואמ׳ לאשר קראו כשתעשה **סעודת** בקר או סעודת ערב אל תרצה לזמן אוהבך. ולא
Lc 14,12 12 ואמ׳ לאשר קראו כשתעשה סעודת בקר או **סעודת** ערב אל תרצה לזמן אוהבך. ולא האחים ולא
Lc 8,23 הם מספנים. ישוש משיח היה ישן. ובאה **סערה** גדולה מרוח ביאור שהאוניה נתמלאה מים
Mt 27,48 זה קורא אליהו. 48 ותכף רץ אחד מהם ולקח **ספוג** ומלאה חומץ ושמה בראש קנה ונותנין לו לשתות:
Mc 15,36 צועק אליהו. 36 ואחד מהם רץ מהר. וקשר **ספוג** אחד בקנה אחד ומלאה חומץ ונותנים לו לשתות.
Jn 19,29 והיה כי שמע זה לקחו קנה אחד והניחו **ספוג** מליאה חומץ עם מלח וישימוהו בפה ישו. 30 אז
Lc 12,7 מהם לא נשכח לפני האל. 7 ושערכם כולם **ספוריין** לפני אל תיראו כי אתם שוים יותר מרבים
Mc 4,36 ועלה בספינה אחת קטנה. ונכנסו בים **ספינות** אחרות עמו 37 ואז קם רוח גדולה וחזק וגלים
Mt 28,17 להם שם. וכאשר ראוהו התפללוהו. ומקצתם **ספקו.** 18 ובא ישו ואמ׳ להם הש׳ נתן לי יכולת
Jn 6,11 חלק הפת בין העם. והדג כמו כן. והיה להם **ספקם** בכל אשר שאלו. 12 כאשר שבעו אמר לתלמידיו.
Mt 1,1 Tit,1 קפיטולו ראשון כפי שי׳ מתיאו 1 זה **ספר** תולדות משיח בן דויט בן אבראם. 2 אבראם הוליד
Mt 5,31 לתלמידיו התורה אומרת המגרש אשתו יתן לה **ספר** כריתות 32 ואני אומר לכם שכל אדם המגרש אשתו
Mt 11,25 כי אתה הסתרת אלה הדברים אל החכמים יודעי **ספר.** וגלית אותם לתמימים. 26 וכן הוא אב כאשר
Mt 12,38 נמחק: 38 אז ענוהו מקצת מן החכמים יודעי **ספר** והפרושים אומרים רבי אנחנו רוצים אי זה אות
Mt 19,7 חֵבֵר. 7 והם אמרו משה צוה שאדם יתן לה **ספר** כריתות ואותה יעזוב. 8 וישוש אמר משה הודה

Mt 23,14 ולא עזבתם הכנס: 14 אוי לכם יודעי **ספר** פרושים רמאים שאוכלים מה שיש לאלמנות עם תפלה
Mt 26,57 לקאיפש שר הכהנים למקום שהחכמים יודעי **ספר** וזקני המקדש היו מקובצים. 58 ופירו נמשך
Mc 10,4 משה. 4 והם אמרו משה התיר שאדם יכתוב לה **ספר** כריתות ושיניחנה: 5 ולהם ישאוש ענה ואמ׳. הוא
Mc 12,38 מזהירם אומר השמרו מן החכמים יודעי **ספר** שחפצים נשוא מלבושים נאים שיתנו להם שלום
Lc 4,17 לבית הכנסת בשבת. וקם שמח 17 ונתנו לו **ספר** ישעיה הנביא. וכאשר פתח הספר מצא מקום שכתו׳
Jn 7,15 היו היהודים ואומרים איך יודע זה **ספר** שלא למד: 16 ענה ישאוש ואמ׳ מוסרי אינינו שלי
Lc 24,35 שהאדון חזר חי באמת ונראה לשימון. 35 והם **ספרו** הדברים שנעשו בדרך. ואיך הכירוהו בבציעת
Jn 1,18 ילוד שהוא בן האב. זהו אלוה אחד. הוא **ספרו** 19 וזהו עדות יואן. כאשר שלחו היהודים
Lc 8,34 נחנקו. 34 ומדבר ההוא כאשר ראוהו הרועים **ספרוהו** במדינות ובעיירות. 35 ואנשי המדינות יצאו
Mt 27,28 ונתקבצו סביב העם 28 והפשיטוהו וכסוהו עם **סרבל** סֵינְדָאט אדום. 29 והניחו על ראשו עטרת קוצים.
Lc 13,12 למעלה 12 וראתה ישאוש וקראה. ואמ׳ לה אשה **סרה** מחלתך. 13 והניח הידים עליה. ומיד עמדה
Mt 18,22 איני אומר לך ז׳ פעמים. אבל אני אומר לך **ע׳** פעמים. 23 ולכן דומה למלכות שמים לאדם אחד מלך
Mt 17,5 ולמשה אחד. ולאליהו אחד. 5 ובעוד שמדברים **עב** אחד לבנה צללם. ובת קול אחת באה מתוך הענן
Mc 9,6 הוא אומ׳. כי הם היו מאד מפחדים 6 ונעשית **עב** אחד עושה צל עליהם וקול אחד באה מהעב שאמרנו
Lc 9,34 יודע מה אומר. 34 ובאומרו דברים אלו באה **עב** לבנה ועשתה צל להם ונכנסו בעב ופחדו פחד גדול.
Lc 21,27 ינועו. 27 אז יראו בן האדם שיבא בענן עם **עב** גדול ובגודל צלם דמותו. 28 וכאשר אלה הדברים
Mt 10,25 על האדון: 25 כי די לתלמיד שיהיה כמו **עבד** אל מלמדו והמלמד אל העבד כמו אדוניו: אם הם
Mt 18,28 לכת ומחל לו כל החוב. 28 וכאשר אותו **עבד** היה יוצא לחוץ מצא אחד מרעיו שחייב לו מאה
Mt 18,32 לו 32 והאדון צוה שיביאהו לו. ואמ׳ לו **עבד** רע לא מחלתי החוב שנתחייבת לי בעבור שחננתני
Mt 18,33 לכן לא היה לך לעשות כן להיות חומל מאותו **עבד** אחר כמו שהיה לי ממך. 34 והאדון עצב ומסרו
Mt 24,50 ולשתות עם השכורים. 50 יבא אדון אותו **עבד** יום שהוא לא יחשוב ושעה שהוא אינו יודע: 51
Mt 25,21 לי הא לך עוד ה׳ מריוח. 21 ואמ׳ האדון **עבד** טוב ונאמן כי על מעט ממון היית נאמן [*] 22
Mt 25,26 עתה תקבל ממונך: 26 ענה האדון ואמ׳ לו **עבד** רשע ופחדן אחר שאתה יודע שאני קוצר מה שלא
Mc 14,47 מאותן שהיו עם ישאוש הוציא הסכין והכה **עבד** סגן הכהנים וחתך לו האזן. 48 וענה ישאוש ואמ׳
Mc 15,21 אחד שהיה עובר באותו מקום שהיה שמו שימון **עבד** שבא מעירו אס אלשנדריאה אי דנופי שישא שתי
Lc 7,2 היה מאד חולה עד שנטה למות ואותו **עבד** היה מאד מרגליי אליו. 3 וכאשר זה שמע ישאוש
Lc 12,43 הראויה לתת להם בזמנה. 43 מאושר הוא אותו **עבד** שרבו מוצאו כן עושה. 44 אמת אני אומ׳ לכם שעל
Lc 12,45 הדברים שמחזיק ישליטהו. 45 אבל אם אותו **עבד** יאמר בלבבו אדוני מתאחר לבא ויתחיל להכות
Lc 12,47 להניחם עם אשר לא נאמרו. 47 אבל אותו **עבד** שידע רצון בעליו ואינו מזמין עצמו ולא עשה
Lc 17,7 מושלך בים ישמע אליכם. 7 מי מכם יש לו **עבד** תועה ושומר השורים מי שהוא חוזר מן השדה יאמר
Lc 17,9 ואחר אתה תאכל ותשתה.9 וימצא אותו **עבד** חן בעיני אדוניו כי עשה מצותו. 10 איני חושב
Lc 19,17 אימינש הרוחתי. 17 והאדון אמר אליו שמח **עבד** טוב כי בדבר קטן היית נאמן. יהיה לך ממשלה על
Lc 19,22 וקוצר מה שלא זרעת. 22 והאדון אמר לו **עבד** רע מפיך אשפטך. אתה יודע שאני איש אכזרי לוקח
Lc 20,11 הכו עבדו ולא נתנו לו דבר: 11 והאדון שלח **עבד** אחר והם נוגשים ושוברים אותו ברוב בזיונות.
Lc 20,12 ברוב בזיונות. והניחוהו להלוך. 12 ושלח **עבד** שלישי ומוכה בחבורה שלחוהו בחוץ. 13 ואדון
Lc 22,50 לו אדון אם נכה בסכין 50 ואחד מהם הכה **עבד** אחד משרי הכהנים וחתך לו האזן הימנית. 51
Jn 8,34 באמת אני אומר לכם. שכל אדם שחוטא הוא **עבד** החטא. 35 והעבד אינו עומד בבית לנצח. רק החטא
Jn 15,20 מכעיס אתכם: 20 תזכרו דברי אשר אמרתי לכם **עבד** אינו גדול מאדוניו: אם אותי רדפו אתכם ירדפו.
Jn 18,10 אז שימון פירי שהיה לו סכין הוציאו והכה **עבד** ההגמון וכרת לו אזנו הימנית. והעבד שמו
Mc 14,8 לא אהיה לכם לעולם. 8 כי ממה שהיה לה **עבדה** אותי ומְהֻרָה לפני הקבר למשוח לבי 9 אמת לכם
Mt 5,25 אותך ביד השופט. והשופט ימסור אותך ביד **עבדו** ותושם במאסר 26 באמת לא תצא משם עד השלמך
Lc 7,3 לו חכמי היהודים מבקש אותו שיבא שירפא **עבדו.** 4 ואותם שבאו לישאוש חילו פניו במהירות
Lc 20,10 היה הוא שם זמן רב. 10 ובעת הבציר שלח **עבדו** לאותן שמחזיקים הכרם בעבור שיתנו לו מהפרי.
Lc 20,10 הכרם בעבור שיתנו לו מהפרי. והם הכו **עבדו** ולא נתנו לו דבר: 11 והאדון שלח עבד אחר והם
Mt 18,31 ושם אותו במאסר עד שיפרע החוב. 31 וכאשר **עבדי** האדון ראו זה היו מאד נבהלים. והלכו אל
Mt 27,27 להם ישאוש מוכה להקימו בשתי וערב. 27 ואז **עבדי** פילאט. לקחו ישאוש בית גדול הדינין. ונתקבצו
Mt 21,34 אחד. 34 וכאשר בא עת לקנות הפירות שלח **עבדיו** לעובדים לקנות פירותיו. 35 והעובדים לקחו
Mt 21,36 הכו ומקצתם המיתו. 36 אחר האדון שלח **עבדיו** לעובדים לקבל פירותיו. והיו יותר טובים
Mc 12,2 אדמה והלך במהלך ארוך. 2 וכששב בעתו שלח **עבדיו** לעובדים לקחת הפרי מהכרם 3 והם תפשום והכום
Jn 4,51 שאמר לו ישו והלך לו. 51 וכאשר רצה לרדת **עבדיו** עלו אליו ואמרו לו שבנו חי. 52 אז שאל

Mt 22,4 הנישואין ולא אבו לבוא. 4 ופעם אחרת שלח **עבדים** אחרים אומר תאמרו לקרואים אני הכינותי
Mc 12,4 והכום ושלחום בידים ריקניות. 4 עו׳ שלח **עבדים** אחרים. והם פצעום בראש וביזו אותם. 5 עו׳
Lc 17,10 עשיתם כל הדברים שצוה לכם. תאמרו אנחנו **עבדים** ולא מועילים מה שעלינו לעשות עשינו. 11
Lc 19,13 שיקח מלכות לעצמו ושיחזור 13 וקרא עשרה **עבדים** שלו ונתן להם עשר אִימַנֵש. ואמ׳ אליהם עשו
Jn 7,32 מאותן הדברים. וההגמונים עם הפרושים שלחו **עבדים** שיתפשוהו: 33 אז אמר להם ישו עדיין יהיה
Jn 15,15 שאמרתי לכם וצויתי. 15 לא אומר שאתם תהיו **עבדים** כי העבד אינו יודע מה האדון עושה. אבל אומר
Lc 2,29 ובירך האל ואמ׳ 29 אדון עתה אתה עזוב **עבדך** כפי דבריך בשלום 30 כי עיני ראו שלומך 31
Mt 20,27 27 ואותו שביניכם ירצה להיות ראשון יהיה **עבדכם.** 28 כל כך בן האלוה לא בא להיות נעבד: אבל
Mc 10,43 כן ביניכם. אותו שירצה היות גדול יהיה **עבדכם.** 44 ואותו שיחפוש היות ראשון יהיה משרתכם.
Lc 15,29 29 והוא ענה לו ואמ׳. אבי הנה כמה שנים **עבדתיך** לא עברתי על מצותך ואתה לא נתת מעולם שעיר
Mt 20,28 כך בן האלוה לא בא להיות נעבד: אבל בעבור **עבוד** ובעבור תת נפשו לפדות רבים: 29 וכאשר יוצא
Lc 17,7 השורים מי שהוא חוזר מן השדה יאמר מיד **עבוד** ושומעך 8 ולא יאמר לו תכין שאוכל ושרתני עד
Lc 2,37 ארבע ושלשים שנה. ואינה זזה מהמקדש עושה **עבודה** יום וליילה בצומות ותפילות: 38 וזאת באותה
Jn 16,2 אדם שבא יהרוג אתכם. ויהיה לו דומה שיעשה **עבודה** לשם. 3 ואלה הדברים יעשו לכם כי לא הכירו
Lc 1,23 מראה להם ועמד אלם 23 וכאשר השלים ימי **עבודתו** הלך בביתו. 24 ואחר ימים אחדים אלישבק
Mt 19,24 לכם שנות עניין נקל הוא גמל בנקב המחט **עבור** מעשיר אחד שיכנס במלכות שמימיי: 25 וכאשר
Mt 26,42 הלך להתפלל ואמ׳ אב שלי אם לא יכול ממני **עבור** המות הזה תעשה רצונך. 43 ובא פעם אחרת לפירו
Mc 10,25 ליכנס במלכות האל. 25 יותר דבר נקל הוא **עבור** גמל אחד בנקב המחט שאיש עשיר במלכות שמים.
Jn 2,15 ובקר ויונים. 15 וכאשר עשה כמעט קבוצות **עבותות** כמעט כלם: גרש מן המקדש והצאן והבקר. ופזר
Mt 8,28 קפיטולי כ״ח כפי מתיאו 28 וכאשר ישואש **עבר** אותו ים והיו בארץ גינשריק פגש מושטן אחד
Mt 9,1 כ״ט כפי שי׳ מתיאו 1 אז ישאוש משיח **עבר** עם הספינה ובא בעירו 2 ונדרו לו אדם אחד נטול
Mc 5,21 עשה לו. וכלם היו תמהים: 21 וכאשר ישו **עבר** עבר הים בספינה עם רב נאסף עמו בשפת הים. 22
Mc 5,21 לו. וכלם היו תמהים: 21 וכאשר ישו עבר **עבר** הים בספינה עם רב נאסף עמו בשפת הים. 22 ובא
Mc 6,35 רוב דברים וטובים. 35 וכאשר רוב היום **עבר** קרבו אליו תלמידיו ואמרו לו. זהו מקום חרב
Mc 6,45 צוה לתלמידיו שיכנסו בספינה קטנה ושילכו **עבר** למים אנביטהא גירא. בעוד שהוא משלח העם. 46
Mc 9,20 ורוקק. 20 וישאוש שאל אל האב כמה זמן **עבר** שיש לו זה. והוא אמ׳ מנערותו עד עתה. 21
Lc 4,30 שהעיר בנויה בעבור שישאלוהו. 30 אבל הוא **עבר** בתוכם והלך לו 31 והלך בכפר נחום עיר גליליאה
Lc 10,31 שכהן אחד הולך באותו דרך עצמו. וראה אותו **עבר** הלאה. 32 ולוי אחד קרוב מאותו מקום. והנה הוא
Mc 6,35 ואמרו לו. זהו מקום חרב מאד ורב שעה **עברה.** 36 עזוב העמים הלוך בהרים הקטנות סביב מכאן
Mc 16,1 קפיטולו י״ו כפי מארקו 1 וכאשר השבת **עברה** מריאה מקדלינא ומריאה אם יקומו ושלומי קנו
Lc 3,9 אלו החזיר חי בן אברהם 9 כי הגרזן כבר **עברה** לשורש העץ. לכן כל עץ שאינו עולה פרי טוב
Mc 5,25 אחת שהיה לה רפיון דם זה שנים עשר שנים **עברו** 26 והוציאוה כל מה שהיה לה ברפואות בלא
Mc 6,53 החמשה לחמים ולבם היה ערפליי. 53 וכאשר **עברו** הלאה באו בארץ גִינִיסָאַרִיק [*] 54 כאשר יצא
Mc 11,20 וכאשר נעשה ערב יצא מן העיר 20 בבקר כאשר **עברו** בתאנה ראו שנתייבשה עד השורש. 21 ואז פירו
Lc 4,2 בעד הש׳. ולא אכל עד ארבעים יום. וכאשר **עברו** אותן מ׳ יום ישאוש משיח נרעב 3 והשטן בא
Lc 13,7 הפרי ולא מצא. 7 ואמ׳ לשומר הכרם. כבר **עברו** שלש שנים שאני שואל פרי תאנה זו. ואיני
Jn 11,8 בגודיאה. 8 ואמרו לו התלמידים רבי לא **עברו** ימים שהיהודים רצו לסקול אותך. ועדיין חפצת
Jn 5,2 אחת ששם מתקבצים המים מכוסה נקרא בלשון **עברי** ביטשידא ולה חמשה עליות נקראים בלעז פרושיש
Jn 19,20 נתלה קרוב מן העיר היה: והיה כתוב בלשון **עברי** וגריק ולאטי. 21 אז הגמוני היהודים אמרו
Lc 15,29 ענה לו ואמ׳. אבי הנה כמה שנים עבדתיך לא **עברתי** על מצותך ואתה לא נתת מעולם שעיר אחד
Mt 15,6 או ממך תועיל. 6 ולא כבד אביו ואמו: אתם **עברתם** מצות הש׳ בעבור גזירותיכם הרעים. 7 טוב דבר
Mt Prol,22 אריה. כי דבר מהתחיה .. לוקא יש לו צורת **עגל.** כי דבר מתולדות העגלים שמקריבים הכהנים ..
Mt Prol,27 הם מדברים. אדם היה. איש נולד מבתולה. **עגל** נקרב. אריה שקם חי אחר מיתתו. נשר שעלה
Mt Prol,29 נשר שעלה לשמים. בן אדם רומז אנושות. **עגל** גלחות. אריה מלכות. נשר שבועת עניין האלהות.
Lc 15,27 מה זה. 27 ואמרתי לו אחיך בא: ואביך המית **עגל** אחד גדול בעבור ששב אליו חי ובריא. 28 והבן
Lc 15,30 שהפסיד עצמותיו עם זונות אתה המתה בעדו **עגל** שמן. 31 והאיש אמ׳ לו. אתה עמדי היית לעולם
Lc 15,23 ושימו טבעת בידו ותנעלו רגליו. 23 ושאו **עֶגֶל** שמן ונאכל ונשתה. 24 כי זה בני מת היה
Mt 1,17 ב׳ כפי מתיאו 17 אם כן כל תולדות מאברם **עד** דויט הם י״ד ומדוד עד גלות בבל הם י״ד. ומגלות
Mt 1,17 כן כל תולדות מאברם עד דויט הם י״ד ומדוד **עד** גלות בבל הם י״ד. ומגלות בבל עד ישוש י״ד. 18
Mt 1,17 ומדוד עד גלות בבל הם י״ד. ומגלות בבל **עד** ישוש י״ד. 18 ותולדות ישואש משיח היתה זאת.

Mt 1,24 כאשר צוהו מלאך האל. ויקח אשתו ולא ידעה **עד** שילדה הבן והוא קראו ישואש: Tit,2 קפיטולו ג׳
Mt 2,9 והיה הולך לפניהם הככב אשר ראו במזרח. **עד** שעמד על המקום אשר הילד שם. 10 ובראותם הככב
Mt 2,13 ולקחת הילד ואמו וברחת למצרים וישבת שם **עד** בואי אליך כי עתיד הוא שאירודיש ירצה הילד
Mt 2,15 הילד ואמו לילה וילך למצרים 15 ויעמוד שם **עד** מות אירודיש למלאת דבר האל שאמר על ידי הנביא
Mt 5,18 באמת שלא יחסר דבר א׳ מהתורה שלא יושלם **עד** סוף העולם. 19 ומי שיעבור אחד מאלה המצות
Mt 5,26 ביד עבדו ותושם במאסר 26 באמת לא תצא משם **עד** השלמך אפילו החוב היות קטן: קפיטולו ט״ו כפי
Mt 8,24 אחריו תלמידיו 24 והיה הים מתנועע מאד **עד** שהגלים נכנסים בספינה וישוש ישן 25 והקיצוהו
Mt 10,11 או מגדול שאלו מאתו אדם טוב ועמו תעמדו **עד** שתלכו. 12 וכאשר תכנסו בבית תנו שלום. אומרים
Mt 10,22 והכל יכעסו אתכם בעבור שמי. ומי שיתמיד **עד** הקץ אותו יהיה נושע. 23 וכאשר ירדפו אתכם בעיר
Mt 11,13 משיגים אותו בחזקה 13 כי כל הנביאים והדת **עד** זואן טבול התנבאו מה שהיה עתיד לבוא. 14 ואם
Mt 11,23 מכם ליום הדין. 23 ואתה כפר נחום שקמת **עד** לשמים תרדי עד שאול. כי אם הפלאות שנעשו בך
Mt 11,23 23 ואתה כפר נחום שקמת עד לשמים תרדי **עד** שאול. כי אם הפלאות שנעשו בך היו נעשים
Mt 11,23 היו נעשים בשידוניאה עדיין יעשו תשובה. **עד** היום הזה: 24 ואומ׳ אני לכם שהשדומיטש יענשו
Mt 12,20 20 קנה רצוץ לא ישבר העץ מעשן לא יכבה **עד** שיצאו למשפט החזק 21 ובשמו האיים יחילו. 22
Mt 13,30 תעקרו החטים עם הקמשונים. 30 תניחו הכל **עד** הקציר: ובעת הקציר אני אומר לקוצרים לקטו
Mt 13,33 האשה ומטמינו ומערבו בשלשת מדות קמח **עד** שהכל מחמץ. 34 כל אלה הדברים אמ׳ ישואש
Mt 13,54 54 ובא אל ארצו ומלמדם בבתי כנסיותיהם. **עד** שהם מתמימים ואומרים מאין יש לזה כמה חכמה
Mt 14,22 צוה לתלמידים עלות באניה קטנה וליכנס בים **עד** שיסעו העם: 23 וכאשר העם הלכו הוא עלה להר
Mt 15,31 אחרים. ומשליכים עצמם לרגלו ומרפאם. 31 **עד** שהעם מתמיהים כשהיו רואים שמדברים האלמים.
Mt 16,28 אומר לכם. כי מקצת מאלו שהם פה לא ימותו **עד** שיראו בן האלוה בא במלכותו: Tit,17 קפיטולי
Mt 17,9 ההר ציום ואמ׳ לשום אדם אל תאמרו המראה **עד** שבן האל יחזור חי. 10 ושואלו לו תלמידיו
Mt 17,16 16 וענה ישאוש ואמ׳ אומה ממאנת והפוכה **עד** כמה אעמוד עמכם שאוהו אלי. 17 וישוש גער לשטן
Mt 18,30 לא רצה הקשיבו. אבל הלך ושם אותו במאסר **עד** שיפרע החוב. 31 וכאשר עבדי האדון ראו זה היו
Mt 18,34 שהיה לי ממך. 34 והאדון עצב ומסרו לנגישה **עד** שיחזור כל החוב. 35 כל כך יעשה לכם אבי שבשמים
Mt 20,8 הפועלים ותנם שכרם. התחיל מן האחרונים **עד** הראשונים. 9 וכאשר באו אותם שהלכו בכרם עד
Mt 20,9 הראשונים. 9 וכאשר באו אותם שהלכו בכרם **עד** הי״א שעה לקחו כל אחד פשוט. 10 ובאו הראשונים
Mt 22,26 אשתו לאחיו. 26 כמדומה לו השני והשלישי **עד** הז׳. 27 ואח״כ מתה אשתם. 28 א״כ בתחייה מאי זה
Mt 22,44 אומר 44 אמר האדון לאדוני שב לימיני **עד** אשר אני אעשה שית הדום רגלך אויבך. 45 א״כ אם
Mt 23,35 בבתי כנסיותיכם ותרדפו מעיר לעיר 35 **עד** שיבא עליכם דם צדיקים שהוא נשפך על הארץ. מדם
Mt 23,35 צדיקים שהוא נשפך על הארץ. מדם הבל צדיק **עד** דם זכריה בן ברכיה אותו שהרגתם בין המקדש
Mt 23,39 חריבה. 39 ואני אומר שלא תראוני היום עוד **עד** תאמרו ברוך יהיה הבא בשם האל: Tit,24 קפיטולו
Mt 24,13 ותתקרר אהבת רבים. 13 אבל אותו שיתמיד **עד** הקץ ויעמוד אותו יהיה נושע. 14 ואז
Mt 24,21 צרה גדולה יותר שלא היתה מראשית העולם **עד** עתה ועד הקץ. 22 ואם הש׳ לא יקצר אותו זמן שום
Mt 24,24 שקרנים יקומו ויעשו רוב דברים ונפלאות **עד** שהנבחרים מהש׳ כמעט יכנסו בטעות אם יהיה
Mt 24,27 27 כי כל כך כמו שהברק שיוצא ממזרח ונראה **עד** מערב כ״כ היה ביאת בן האלוה. 28 ובאי זה מקום
Mt 24,34 הדלת. 34 אמת לכם אומר שזה הדור לא ימות **עד** שכל זה יהיה נשלם. 35 הארץ והשמים יעברו אבל
Mt 24,38 קודם המבול שאוכלים ושותים ועושים נשואין **עד** היום שנח נכנס בתיבה 39 לא הכיר עד שהמבול בא
Mt 24,39 עד היום שנח נכנס בתיבה 39 לא הכיר **עד** שהמבול בא והרג את כלם. כן יהיה ביאת בן
Mt 25,6 שהחתן מעכב לבא כל העשר ישנו באריכות 6 **עד** חצי הלילה. צעק אדם אחד קומו הנה החתן בא צאו
Mt 25,34 המלכות אותו שלכם מוכן מראשית העולם **עד** הנה. 35 אני נרעבתי ואתם נתתם לי לאכול. וצמתי
Mt 26,29 כי מכאן והלאה לא אשתה מחליקות זה הגפן. **עד** אותו יום שאשתהו עמכם מחדש במלכות אבי. 30
Mt 26,38 עצב ונקצף. 38 אז אמר להם דאגה נפשי **עד** מות. המתינו לי פה ועורו עמדי 39 והלך מעט
Mt 26,58 היו מקובצים. 58 ופירו נמשך אחריו מרחוק **עד** היכל קאיפש שר הכהנים ונכנס בפנים ויושב עם
Mt 27,8 זה אותו שדה נקרא אַלְקִידֶמָך זהו שדה הדם **עד** היום הזה. 9 ואז היה הדבר נשלם מירמיה נביא
Mt 27,45 שהיו תלויים אחריו 45 משעת חצי היום **עד** שעה [*] 46 [*] תשיעית זעק ישאוש בגודל קולות
Mt 27,64 הרמאי אמ׳ שיקום חי 64 לכן צוה שמור הקבר **עד** יום שאמר שיקום חי. בעבור שתלמידיו לא יבאו
Mt 28,15 הם: ואלה הדברים מוגדים בין היהודים **עד** היום הזה. 16 וי״ב התלמידים הלכו בגליליאה בהר
Mt 28,20 מה שצִויתי אתכם. ואני אהיה עמכם בכל עת **עד** סוף העולם: Expl תם נשלמה אגרת שי׳ מתיב
Mc 1,45 45 וכאשר יצא הוא התחיל לדרוש ולפרסם הנס **עד** שישאוש לא היה יכול ליכנס בהחבא בעיר אך חוייב
Mc 2,2 עם נתאסף ולא הכילם כי כל הבית היה מלא **עד** הפתח. [*] 3 ובאו אליו ד׳ אנשים נושאים אדם

Mc 3,14 עלה בהר ובחר מאותן שיותר ישרו בעיניו 14
Mc 4,20 ששומעין ומשימין בפועל ועושים פרי טוב.
Mc 4,37 עמו 37 ואז קם רוח גדולה וחזק וגלים
Mc 5,13 ונכנסו בחזירים והפילו עצמם בים. ונחנקו
Mc 6,10 10 ואמר להם באי זה מקום שתבאו שם תלינו
Mc 6,23 לך 23 ועשה שבועה שיתן לה כל מה שתשאל
Mc 8,39 39 ואמ׳ להם ומקצת מכם שהם עמי לא ימותו
Mc 9,8 צוה שלא יאמרוהו לשום אדם זאת המראה
Mc 9,20 כמה זמן עבר שיש לו זה. והוא אמ׳ מנערותו
Mc 9,25 25 והוא יצא צועק ומצערו והנער נשאר כמת
Mc 10,1 עשירי כפי שן מרקו: 1 וישאוש נסע משם ובא
Mc 10,20 ענה ואמ׳ אליו רבי כל זה קיימתי מנעורי
Mc 11,20 20 בבקר כאשר עברו בתאנה ראו שנתייבשה
Mc 12,36 מתנבא ממנו אמר האדון לאדוני שב לימיני
Mc 13,13 למיתה. 13 והכל יקציפו. ואותו שיתמיד
Mc 13,19 שמעולם לא היה. מיום שברא הש׳ העולם
Mc 13,30 30 אמת אני אומר לכם שזה הדור לא יעבור
Mc 14,25 25 אמת לכם אני אומר שאני לא מיין הגפן
Mc 14,32 אחד ששמו גיטשמני ואמ׳ לתלמידיו שבו פה
Mc 14,34 ולהתפחד 34 ואמ׳ להם עצבה היא נפשי
Mc 14,54 וזקני העם. 54 ופירו הולך אחריו מרחוק
Mc 15,33 33 וסביב שעה ששית נעשה ערפליות בכל הארץ
Lc 1,20 שיושלמו בעתן תהיה אלם ולא תוכל דבר
Lc 1,80 היה גדל וחזק ברוח הקדש ועומד במדברות
Lc 2,26 בו. 26 וקבל מענה מרוח הקדש שלא יראה מות
Lc 2,37 אִשָׁה שבע שנים עם בתוליה. 37 והיתה אלמנה
Lc 4,2 שם ארבעים יום ונתנסה בעד הש׳. ולא אכל
Lc 7,2 בכפר נחום. 2 ועבד סנטוריאו היה מאד חולה
Lc 9,27 באמת שמקצת אלו שהיום פה לא יטעמו מות
Lc 9,36 אותם ואמ׳ להם אל תגידו לאדם מה שראיתם.
Lc 9,39 ומשברו ורוק יוצא מפיו. ואינינו זז ממנו
Lc 9,61 אחר אמר לו אדוק אני אלך אחריך רק הנח לי
Lc 10,15 לכם ליום הדין. 15 ואת כפר נחום תנשאי
Lc 11,50 נדרש מכם דם כל הנביאים מיום שנברא העולם
Lc 11,51 העולם עד עתה מזאת האומה 51 מדם הבל
Lc 12,50 שאהיה טבול מטבילה. בעבור זה אני נדחק
Lc 12,59 יתנך במאסר. 59 אני אומ׳ לך שלא תצא משם
Lc 13,19 שהאדם זורע בגנו וגדל ונעשה אילן גדול
Lc 13,21 דומה. 21 לשאור שהאשה מטמנת בתוך הקמח
Lc 13,35 ביתכם מאין יושב. ואני אומר שזה לא יהיה
Lc 15,4 יניח תשעים ותשעה במדבר וילך לאותה שאבד
Lc 15,8 את הנר ותכבד הבית ותחפש אותה בהשכל
Lc 15,28 אליו חי ובריא. 28 והבן הגדול כשומעו כעס
Lc 16,16 .. למלכים קטן הוא לפני האל. 16 והד..
Lc 17,8 ושומעך 8 ולא יאמר לו תכין שאוכל ושרתני
Lc 19,13 ואמ׳ אליהם עשו הוצאותיכם מאלו האימנש
Lc 20,43 אמר לאדוני שב לימיני. זהו ביכולתי 43
Lc 21,24 כי יהיה דוחק גדול על הארץ. והעם יבא 24
Lc 21,24 בשבי בכל העמים. וירושלם תרמס בעד העמים
Lc 21,32 32 באמת אני אומר לכם שלא ימות זה הדור

עד כמה שהיו י״ב בעבור שילכו דרוש בעולם. 15 ונתן
עד שמגרגיר א׳ יוצאין ל׳ ומא׳ ס׳ ומא׳ ק׳. מי שיש
עד שהספינה מתחלת למלאת. 38 וישאוש ישן אִינְפּוּפָּא
עד ב׳ אלפים. 14 ואותם ששומרים אותם ברחו
עד שתסעו. 11 וכאשר לא ירצו קבל אתכם ולא שמוע.
עד חצי מלכותו: 24 וכאשר יצאתה משם אמרה לאמה מה
עד שיראו האגלוריאה ממלכות האל: Tit,9 קפיטולו ט׳
עד שהוא יחזור חי ממות 9 והם העלימוהו ביניהם. 10
עד עתה. 21 ותמיד זורקו באש ובמים בעבור המיתו.
עד שרבים אומרים שמת הוא. 26 וישו לקחו ביד והוא
עד ארץ גודיאה אחר נהר ירדן ונאסף שם עם רב. והוא
עד עתה. 21 וישאוש הביטו וייטב לו ויאמר אליו דבר
עד השורש. 21 ואז פירו נזכר ואמ׳ אליו רבי הנה
עד אשר אני אשית אויבך הדום לרגליך. 37 אם כן אם
עד הקץ יהיה נושע. 14 וכאשר תראו השקוץ שומם עמוד
עד עתה ולא תהיה אח״כ. 20 ואם הש׳ לא יקצר אותו
עד שכל אלו הדברים יבאו. 31 השמים והארץ יעברו
עד שאשתה מאומן חדש במלכות אבי. 26 וכאשר עשו
עד שאני אסיים להתפלל 33 ולקח עמו פירו ויקומו
עד מות המתינו לי פה ותהיו עדים. 35 וכאשר כרע
עד היכל אחד מהכהן הגדול. והיה יושב לפני האש עם
עד שעה תשיעית. 34 ובשעה תשיעית זעק ישאוש בקול
עד אותו יום שאלו הדברים יבאו לתכלית. 21 והעם
עד העת שהראה עצמו לישראל: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי
עד שיראה ישאוש משיח בן אל חי. 27 ובא ברוח אל
עד ארבע ושלשים שנה. ואינה זזה מהמקדש עושה עבודה
עד ארבעים יום. וכאשר עברו אותן מ׳ יום ישאוש
עד שנטה למות ואותו עבד היה מאד מרגליי אליו. 3
עד שיראו מלכות השם׳. 28 ושמנה ימים אחר אלה
עד שהבן יקום חי אחרי מותו. 37 וביום האחר עם רב
עד שמצערו בחוזק. 40 וחליתי פני תלמידיך שיגרשו
עד שאעשה באופן שידע הכל אין חפץ בכל נכסי ולא
עד לב השמים כי בתהומות גהינם תרדי. 16 מי שאתם
עד עתה מזאת האומה 51 מדם הבל עד דם זכריה שנשפך
עד דם זכריה שנשפך במובח ובבית כן. ולכן אני אומ׳
עד שישלים: 51 סבורים אתם שבאתי לתת שלום בארץ.
עד שתשוב אל היותר אחרון: Tit,13 קפיטולי י״ד שן
עד שעופות השמים נחים בכנפיו: 20 ופעם אחרת
עד שיתעכל שיתחמץ הכל. 22 והלך במעיינות ובמגדלים
עד שאבוא ותאמרו ברוך הבא בשם הש׳: Tit,14
עד שימצאה. 5 וכאשר ימצא אותה ישימה על כתיפיו
עד שימצאה. 9 וכאשר תמצא הדרכמש תקרא כל אוהביה
עד מאד. ולא רצה שיכנס בבית. אז האב יצא אליו
עד יואן. ואחר מלכות האל הוא מוגד וכל העושים
עד שאשלים לאכול ולשתות. ואחר אתה תאכל ותשתה.9
עד שאבוא. 14 והקציפוהו עירוניו כבר ושלחו
עד שאשית אויביך הדום רגליך. 44 א״כ דוד קורהו
עד המכהו ובפי הסכין. ומובאים בשבי בכל העמים.
עד שעת הנבראים יהיה נשלם. 25 ויראה אות בשמש
עד שכל אלה העניינים יעשו. 33 השמים והארץ יכלו.

Lc 22,16 המיתה. 16 כי אני אומ׳ לכם שלא אוכל אותו **עד** שיהא נשלם מלכות השם׳. 17 וכאשר לקח הכוס עשה
Lc 22,18 כי אני אומר לכם שלא אשתה מהיוצא מהגפן **עד** שיבא מלכות הש׳. 19 ולקח הפת ועשה חנות ובצעו
Lc 22,51 לו האזן הימנית. 51 וענה ישאוש הניחו **עד** כאן. וכאשר נגע באזן הניחו. 52 וישאוש אמר
Lc 23,44 והיתה כמעט שעה ששית וערפל היה בכל הארץ **עד** שעה תשיעית. 45 והשמש חשך ומכסה המקדש ונבקע
Lc 24,49 ואני אשלח הנדר מאבי בכם ואתם תעמדו בעיר **עד** שתהיו מלובשים מכח העליון. 50 ונהג אותם
Jn 2,10 היותר פחות. רק אתה העלמת היין הטוב **עד** עתה. 11 וישאוש עשה זה האות הראשון בבית
Jn 3,26 רבי מי היה עמך בעבר הירדן שהוא עשית **עד** שהוא טובל והכל באים אליו: 27 ענה יואן ואמ׳
Jn 4,2 שישוש עושה תלמידים וטובל יותר מיואן. 2 **עד** שישאוש לא טבל רק תלמידיו עזבו בגודיאה. 3 [*]
Jn 4,35 35 אינכם אומרים שארבעה חדשי׳ יש מכאן **עד** עת הקציר. הנה אני אומר לכם שאו עיניכם וראו
Jn 5,17 דברים אלו בשבת. 17 וישוש ענה אבי פעל **עד** עתה. ואני ג״כ פעלתי בעבור זה. 18 אז היהודים
Jn 9,18 לא האמינו היהודים שהיתה לידתו בעורון. **עד** שקראו לאביו ולאמו 19 ושאלום אומרים הוא זה
Jn 10,24 שלמה. 24 אז היהודים הקיפוהו. ואמרו לו **עד** מתי אתה לוקח נפשותינו אם אתה משיח אמור לנו
Jn 13,38 לא תתן אמת אני אומר לך לא יקרא התרנגול **עד** שתהיה כופר בי שלש פעמים. ואמרו אל תלמידיו:
Jn 21,22 ישאוש אמר אליו אני רוצה שיע שיעמוד פה **עד** שאבא מה לך אתה תלך אחרי. 23 אז יצא זה הדבר
Jn 21,23 לא ימות. רק אמר אני רוצה שכן יעמוד **עד** שאבא מה לך. 24 זה הוא התלמיד שעושה עדות מאלו
Mt Prol,8 ועם שֶׁרַבִּים כתבו האיונגלי לבד ארבעה יש **עדות** אמת. כי הם הגידו אמונת השילוש בארבעה חלקי
Mt 10,18 תפושים לפני המלך והשרים. בעבור שאתם **עדות** ממני לפני העמים. 19 כאשר ינהגו אתכם תפושים
Mt 15,19 מחשבות רעות רציחות ניאופים גניבות **עדות** שקר קללה. 20 אלו הדברים מטנפים האדם אין
Mt 18,16 16 ואם לא ישמעך חבר אחד עמך או ב׳ כי כל **עדות** הוא קיים בעד שנים או שלשה. 17 ואם בזה לא
Mt 19,18 רציחה. לא תעשה ניאוף. לא תגנוב לא תעשה **עדות** שקר. 19 כבד את אביך ואת אמך. ואהוב את רעך
Mt 25,13 ואמ׳ אמת אני יודע מי אָתֵן 13 לכן תהיו **עדות** כי אינכן יודעות היום והשעה. 14 כן כמו האדם
Mc 10,19 ניאוף. לא תרצח. לא תעשה גניבה. לא תעשה **עדות** שקר. לא תונה שום אדם. כבד את אביך ואת אמך.
Mc 13,9 אתכם: ויעמדו לפני המלכים והשרים להביא **עדות** ממני בעדותם 10 וחוייב ראשונה דרוש המלכות
Lc 4,22 זאת הכתיבה באזנינו. 22 והכל נותנים **עדות** לו ומתמיהין בדברים של חן היוצאים מפיו
Lc 18,20 לא תקנא. לא תנאף. לא תגנוב. לא תעשה **עדות** שקר. כבד אביך ואמך. 21 והוא אמר כל אלה
Jn 1,7 אחד שמו ג׳ואן 7 זה בא לעדות בעבור שיתן **עדות** מרחוק. [*] 8 [*] 9 הוא היה אמיתות נר והוא
Jn 1,15 מן האב שהוא מלא חן ואמת. 15 זואן עושה **עדות** ממנו. וצועק אומר זה הוא אותו שאמרתי שעתיד
Jn 1,19 בן האב. זהו אלוה אחד. הוא ספרו 19 וזהו **עדות** יואן. כאשר שלחו היהודים מירושלם. כהנים
Jn 1,32 זה באתי ומטביל במים 32 וג׳ואן עשה לו **עדות.** אומ׳ אני ראיתי הרוח יורד מן השמים כמעט
Jn 1,34 שמטביל ברוח הקדש. 34 ואני ראיתיו עושה **עדות** שזהו בן האל. 35 וביום אחר פעם אחרת עמד
Jn 3,11 מה שיודעים מדברים וממה שראינו עושים **עדות** ולא תקבלו עדותינו: 12 אם אני אומר לכם
Jn 3,28 ינתן לו מן השמים. 28 אתם בעצמכם עשו לי **עדות** שאמרתי לכם שאיני משיח רק שולחתי לפני אותו
Jn 3,32 מי שבא מן השמים על כל הוא. 32 ועושה **עדות** ממה ששמע וראה. ועדותו שום אדם אינו מקבל.
Jn 4,39 בו. על דברי האשה שהאמינו בו שעושה **עדות** לו שכל הדברים שעשתה אמר לה: 40 אז כשבאו
Jn 5,31 אבל רצון מי ששלחני. 31 אם אני עושה **עדות** לעצמי אינינו יוצא אמתי 32 אחר הוא שעושה
Jn 5,32 לעצמי אינינו יוצא אמתי 32 אחר הוא שעושה **עדות** לי: 33 אתם שלחתם לזואן ועשה עדות אמתי. 34
Jn 5,33 שעושה עדות לי: 33 אתם שלחתם לזואן ועשה **עדות** אמתי. 34 רק אני איני מקבל עדות אדם אבל זה
Jn 5,34 ועשה עדות אמתי. 34 רק אני איני מקבל **עדות** אדם אבל זה אני אומר בעבור שאתם תהיו
Jn 5,36 אביתם לשמוח שעה אחת בינינו. 36 ולי יש **עדות** גדול מזואן שהמעשים שנתן לי אבי אשלים אותם.
Jn 5,36 אשלים אותם. המעשים שאני עושה עושים לי **עדות** [*] 37 [*] והוא עושה לי עדות ולעולם לא
Jn 5,37 עושים לי עדות [*] 37 [*] והוא עושה לי **עדות** ולעולם לא שמעתם קולו ולא ראיתם תמונתו. 38
Jn 5,39 יהיה לכם חיים נצחיים והם הן המעידות **עדות** לי. 40 אינכם חפצים לבא אלי שתהיה לכם חיים
Jn 8,13 13 אז אמרו הפרושים מעצמך ומפיך אתה עושה **עדות.** עדותך אינו אמתי: 14 ענה ישאוש ואמר להם.
Jn 8,14 14 ענה ישאוש ואמר להם. ואם אני עושה **עדות** לעצמי אמתי הוא כי יודע אני [*] מאין באתי
Jn 8,18 שנים או יותר הוא אמתי: 18 אני הוא שעושה **עדות** לעצמי והאב ששלחני עושה עדות לי: 19 אז אמרו
Jn 8,18 הוא שעושה עדות לעצמי והאב ששלחני עושה **עדות** לי: 19 אז אמרו לו אנה הוא אביך. ענה ישאוש
Jn 12,17 17 בעבור זה אחוזת העם שהיתה עמו עושה לו **עדות** שקרא לזרו מן הקבר ושהחזירו ממות לחיים: 18
Jn 15,26 בכם מהאב רוח אמת היוצא מהאב הוא יעשה **עדות** לי. 27 ואתם תעשו
Jn 15,27 מהאב הוא יעשה עדות לי. 27 ואתם תעשו **עדות** שבת שבתחלה הייתם עמדי: Tit,16 קפיטולו י״ו
Jn 18,23 ענה אליו. אם אני דברתי דבר רע עשה לי **עדות** רע. רק אם טוב דברתי למה אתה מכה אותי: 24

Jn 18,29 29 אז יצא פילאטו להם בחוץ. ואמ׳ איזו **עדות** עשיתם נגד זה האיש. 30 וענו ואמרו אם זה
Jn 18,37 זה נולדתי בעבור זה באתי לעולם לעשות **עדות** אמיתי. כל איש שהוא אמיתי שומע דברי: 38
Jn 19,35 ופתח לו צדו [*] 35 ואותן שראו עושין **עדות** מזה. והוא היודע שאמ׳ אמת בעבור שאתם
Jn 21,24 עד שאבא מה לך. 24 זה הוא התלמיד שעושה **עדות** מאלו הדברים וכתב אלה הדברים. ואתם יודעים
Jn 21,24 וכתב אלה הדברים. ואתם יודעים שאמת הוא **עדותו.** 25 ועוד דברים רבים עשה ישאוש שאם כלם
Jn 3,11 מדברים וממה שראינו עושים עדות ולא תקבלו **עדותינו:** 12 אם אני אומר לכם דברים עולמיים ואתם
Jn 8,13 אמרו הפרושים מעצמך ומפיך אתה עושה עדות. **עדותך** אינו אמתי: 14 ענה ישאוש ואמר להם. ואם אני
Mc 14,59 עשוי בידי אנשים אבנהו. 59 ולא היה מוסכם **עדותם.** 60 וקם הכהן הגדול בתוכם ושאל לישואש אומ׳
Mt 26,60 למוסרו למיתה 60 ואינם מוצאים כי רבים **עדי** שקר באו. ואחר מחדש באו שנים עדים כוזבים 61
Mc 14,56 מסור אותו למיתה. ולא מצאו. 56 ורבים **עדי** שקר אומרים נגד ישאוש אבל לא היו מסכימים. 57
Lc 4,42 והולך במדבר והעמים מחפשים אותו. ובאו **עדיו** ומחזיקים בו שלא יפרד מהם. 43 ולהם אמר
Mt 11,23 אם הפלאות שנעשו בך היו נעשים בשידוניאה **עדיין** יעשו תשובה. עד היום הזה: 24 ואומ׳ אני לכם
Mt 12,8 תענישו השוגגים. 8 כי בן האלוה הוא אדון **עדיין** מהשבת. 9 וכאשר היה מועבר בא לבית הכנסת
Mt 15,16 תפרש לנו זאת התמונה. 16 והוא אמר להם **עדיין** אתם בלתי שכל: 17 אינכם מבינים שכל מה
Mt 24,6 שלא תבהלו. חיוב שאלו הצערים יבאו. אבל **עדיין** לא יהיה הקץ. 7 עם אחד יקום נגד האחר.
Mc 4,40 היתה רבה הנחה 40 ואמ׳ להם למה פחדתם **עדיין** אין לכם אמונה. ואז יראוהו בעוז ואמ׳ אחד
Mc 6,52 והרוח עומד והם עומדים יותר תמהים 52 כי **עדיין** אינם מכירים פלא החמשה לחמים ולבם היה
Mc 8,17 17 וישאוש כאשר ראה מחשבותם אמ׳ להם [*] **עדיין** אינכם מכירים ולא מבינים. עדיין הוא עור
Mc 8,17 להם [*] עדיין אינכם מכירים ולא מבינים. **עדיין** הוא עור לבבכם. 18 עינים לכם ואינכם רואים.
Mc 13,7 מלחמות אל תיראו כי זה חוייב שיהיה אבל **עדיין** לא יהיה הקץ. 8 ועמים יקומו נגד עמים ומלך
Lc 10,17 תלמידים חזרו בשמחה. ואומרים אדון השטנים **עדיין** הם משועבדים לנו בשמך. 18 ואמר להם אני [*]
Lc 18,22 22 והדבר ההוא שמע ישאוש. אמ׳ אליו. **עדיין** חסרת דבר אחד. מכור אשר לך ותנהו לעניים.
Lc 21,6 וישאוש אמ׳ 6 דברים אלו שאתם רואים **עדיין** תראו ימים שלא יעמוד אבן על אבן ותפסד: 7
Jn 2,4 יין. 4 ענה ישאוש אליה. אשה מה לי ולך **עדיין** אין שעתי ראוייה. 5 אמרה אם ישוש למשרתים
Jn 3,24 היו שם: ובאו אליו רבים וטבל אותם 24 כי **עדיין** לא הושם יואן בבית הסהר: 25 אז נעשית שאלה
Jn 5,28 משפט כי הוא בן אדם: 28 אל תתמהו מזה כי **עדיין** תבא שעה שבה כל אותן שהם בקברים ישמעו קול
Jn 7,5 אלה הדברים תפרסם עצמך לעולם. 5 כי האחים **עדיין** לא האמינו בו: 6 אז אמ׳ ישוש להם זמני האדם
Jn 7,30 רצו לתופשו: ואחד מהם לא שם ידיו בו. כי **עדיין** לא באה שעתו: 31 ורבים מהסיעה תאמינו בו.
Jn 7,33 שלחו עבדים שיתפשוהו: 33 אז אמר להם ישו **עדיין** יהיה לכם מעט זמן. אחר ילך האב ששלחני 34
Jn 7,39 מרוח הקדש שעתידין לקבל המאמינים בו כי **עדיין** לא נתן הרוח. כי ישו עדיין לא בא באור
Jn 7,39 בו כי עדיין לא נתן הרוח. כי ישו **עדיין** לא בא באור העליון. 40 אז מקצת מאחוזת העם
Jn 8,20 מלמד במקדש ושום אדם לא תפשו. כי **עדיין** לא באה שעתו: 21 אז אמר להם פעם אחרת ישו.
Jn 8,57 יומי וראהו ושמח: 57 אמרו היהודים אליו **עדיין** אין לך חמשים שנה ואברהם ראה אותך. 58 אז
Jn 11,30 אליו 30 ועדיין לא בא ישאוש במגדול אבל **עדיין** היה באותו מקום שמרטא באה אליו: 31 אז
Jn 17,20 באמת. 20 ואיני מתפלל בעד אלו לבד. רק **עדיין** בעד אותן שיאמינו בעד דבריהם בי. 21 בעבור
Jn 20,9 האהוב שבא ראשון לקבר וראהו ורץ. 9 כי **עדיין** לא ידעו הכתיבה אומרת שחייב שיחזור חי לאחר
Jn 20,17 מאישטרו. 17 וישוש אמר לה אל תגעי בי כי **עדיין** לא עליתי לאבי. אבל לכי לתלמידי ואמרי להם
Mt 23,31 היינו מודים באמתת הנביאים 31 א״כ אתם הם **עדים** לעצמכם שאתם בני מי שהמיתו הנביאים 32 ואתם
Mt 26,60 כי רבים עדי שקר באו. ואחר מחדש באו שנים **עדים** כוזבים 61 ואמרו זה אמר אני יכול להשמיד
Mt 27,13 13 אז פילאטו אמ׳ אליו אינך שומע כמה **עדים** יש לנו נגדך. 14 וישו אינו עונה שום דבר.
Mc 14,34 עצבה היא נפשי עד מות המתינו לי פה ותהיו **עדים.** 35 וכאשר כרע מעט הוא כרע באפיו ארצה
Mc 14,37 ולשימון ישנים אתם ולא יכולתם להיות **עדים** עמדי. 38 עורו והתפללו בעבור שלא תכנסו
Mc 14,63 ואמר להם אתם שואלים אחרי כן ואתם כוספים **עדים.** 64 שמעתם קללה. מה דעתכם וכולם העניישוהו
Lc 22,71 הוא. 71 והם אמרו למה אתם שואלים עוד **עדים** אנחנו בעצמינו שמענוהו מפיו: Tit,23 קפיטולו
Lc 24,15 15 ובעוד שהיו מדברים ביניהם ומצאו **עדים** ישאוש קרב להם והולך עמהם 16 ועיניהם עורות
Lc 24,48 דרש לכל העמים והתחילו בירושלם 48 ואתם **עדים** מאלה הדברים. 49 ואני אשלח הנדר מאבי בכם
Jn 12,35 מי הוא זה בן האדם. 35 אז אמר להם ישאוש **עדין** יש בכם נר להו בפוד שהנר בכם בעבור שלא תפלו
Mt 18,8 או הרחיקה ממך. כי יותר שוה לך הכנס בגן **עדן** פסח מלכת בגיהנם בשתי ידים או בשתי רגלים. 9
Mt 18,9 והרחיקם ממך כי יותר שוה לך הכנס בגן **עדן** בעין אחד מגיהנם בשתים. 10 השמרו לכם אשר לא
Mc 9,42 כרות אותה. כי יותר שוה לך הכנס בגן **עדן** ביד אחת מאשה של גיהנם בשתים 43 אל מקום שאין

Lc 23,43 באמת אני אומ׳ לך שהיום תהיה עמי בגן **עדן.** 44 והיתה כמעט שעה ששית וערפל היה בכל הארץ
Mt 5,27 החוב היות קטן: קפיטולו ט״ו כפי מתיאו 27 **עו׳** אמר ישאוש לתלמידיו אתם שמעתם שהתורה הישנה
Mt 7,20 טוב יהיה כרות ושרוף. 20 במעשיהם תכירום: **עו׳** קפיטולו כ״ג כפי מתיאו 21 עו׳ אמר ישאוש משיח
Mt 7,21 תכירום: עו׳ קפיטולו כ״ג כפי מתיאו 21 **עו׳** אמר ישאוש משיח לתלמידיו כל אותן שיקראוני
Mt 13,45 שיש לו מכר כל אשר לו וקנה לאותו שדה: 45 **עו׳** המלכות שממיי דומה לסוחר שמחפש אבנים נערכות
Mt 13,47 הלך ומכר כל מה שהיה לו וקנה האבן: 47 **עו׳** המלכות שמימיי דומה למכמורת שאדם משים בים
Mt 25,20 20 ובא אותו שקבל חמשה בישנטש ונתן לו **עו׳** ה׳ מריוח. ואמ׳ אל אדוניו ה׳ בישנטאש הפקדת
Mc 5,35 ואמרו לו בתך מתה. למה אתה מצטער היום **עו׳.** והמלמד 36 ישאוש ששמע זה אמ׳ לא תפחד לבד
Mc 7,36 צוהו שלא יגידהו לשום אדם. וכאשר הוא **עו׳** מצוה עוד מגלה 37 ומתמיהים. אומרים כל מה
Mc 9,36 ושמו באמצעם וחבקו ואמ׳ 36 אותו שיקבל **עו׳** מנערים אלו בשמי יקבלו אותי. ואותו שמקבל
Mc 12,4 והם תפשום והכום ושלחום בידים ריקניות. 4 **עו׳** שלח עבדים אחרים. והם פצעום בראש וביזו אותם.
Mc 12,5 אחרים. והם פצעום בראש וביזו אותם. 5 **עו׳** שלח אחר ואותו המיתו. [*] 6 ועו׳ שלח בנו מאד
Mc 14,43 ונלכה כי הנה קרוב הוא אותו שימסרני. 43 **עו׳** הוא מדבר בא יודש אשקריוטא אחד מי״ב תלמידים
Lc 20,16 הכרם מה יעשה להם. 16 יבא וישמיד אותן **עובדי** אדמה: והדבר נשמע אמרו לא יאבה השם׳: 17
Mt 12,1 קפיטולו ל״ח כפי מתיאו 1 אז ישואש **עובר** בשבת אחת במקומות זרועים. והתלמידים רעבים
Mt 20,30 ושני עורים יושבים סמוך לדרך ושמעו ישו **עובר** וזעקו אומרים ישואש בן דוד יהיה לך חמלה
Mc 2,23 בנודות חדשים: 23 ונעשה פעם אחרת שהוא **עובר** במקומות זרעים בשבת ותלמידיו התחילו לשבור
Mc 7,31 [*] יצא ממנה. 31 ואז יצא הוא מעברי טיר **עובר** בשידוניאה ובא בים גליליאה לקראת קאליוש. 32
Mc 8,13 תראו סימן ההראות. 13 ועזבם ועלה בספינה **עובר** אותו הים 14 ותלמידיו שכחו לקחת לחם ולא היה
Mc 15,21 ונהגוהו לתלותו. 21 ואנסו אדם אחד שהיה **עובר** באותו מקום שהיה שמו שימון עבד שבא מעירו אס
Lc 6,1 1 עשוי זה בשבת שני ראשון כאשר ישאוש **עובר** בשדות זרועים תלמידיו לוקטין השבולים
Lc 10,32 32 ולוי אחד קרוב מאותו מקום. והנה הוא **עובר** משם והלאה. 33 ושמריטא אחד עובר קרוב ממנו
Lc 10,33 והנה הוא עובר משם והלאה. 33 ושמריטא אחד **עובר** קרוב ממנו בא אליו וראה אותו וחמל עליו 34
Lc 17,11 11 ונעשה בעוד שהולך ישאוש ליר לירושלם **עובר** בתוך שמריאה וגלליאה. 12 וכשנכנס במגדול אחד
Lc 18,37 רב שאל מה זה 37 ואמרו לו כי ישוש נזורט **עובר** באותו מקום. 38 והעור קרא ישאוש בן דוד יהיה
Mt 15,2 הסופרים ופרושים מירושלם. ואמרו 2 למה **עוברים** תלמידיך תקוני הקדמונים. למה אין נוטלין
Mt 15,3 לאכול. 3 והוא ענה להם ואמר. ואתם למה **עוברים** מצות האל בעבור גזירותיכם. 4 אינו אומ׳
Mc 6,56 שהוא שם 56 באי זו עיר או מדינה הוא נכנס **עוברים** בדרכים ומחלים פניו שלבד יגעו בשפת מלבושו
Mc 2,15 15 ונעשה בעוד שהיו אוכלין בבית רבים **עוגבים** וחטאים אוכלים עם ישו ותלמידיו והיו שם
Mt 4,7 בידיהם בעבור שלא תקח שום רע בנפשך: 7 **עוד** ענה לו כתוב הוא לא תנסה אלהיך. 8 אז העלהו
Mt 5,17 אביכם שבשמים: קפיטולי י״ג כפי מתיאו 17 **עוד** אמר ישואש משיח לתלמידיו אל תחשבו שבאתי
Mt 5,31 ענוש לעולם: קפיטולו י״ו כפי מתיאו 31 **עוד** אמר ישאוש משיח לתלמידיו התורה אומרת המגרש
Mt 5,33 אם לא בעת ניאוף. הוא עושה ניאוף [*]. 33 **עוד** שמעתם שאמור היה לזקנים לא תבטל שבועתך ושלם
Mt 5,43 ללות ממך: קפיטולו י״ז כפי מתיאו 43 **עוד** אמר ישאוש לתלמידיו אתם שמעתם שהתורה אומרת
Mt 6,2 אביכם שבשמים: קפיטולו י״ח כפי מתיאו 2 **עוד** אמר ישואש משיח לתלמידיו כשתעשו צדקה אל תעשו
Mt 6,5 שמימיי ישלם לך: קפיטולו י״ט כפי מתיאו 5 **עוד** אמר ישואש משיח לתלמידיו כאשר תתפללו לא תעשו
Mt 6,19 צם [*]: קפיטולי עשרים כפי מתיאו 19 **עוד** אמ׳ ישואש משיח לתלמידיו לא תאספו האוצרות
Mt 7,1 אל עמלו: Tit,7 קפיטולו כ״א כפי מתיאו 1 **עוד** אמ׳ ישואש משיח אל תלמידיו. אל תדינו ואל
Mt 8,21 קנים ובן אדם אין לו אנה יקוד ראשו: 21 **עוד** אמר לו תלמיד א׳ אדון והניחני ראשונה קבור
Mt 10,34 לפני האל אבי: קפיטולו ל״ד כפי מתיאו 34 **עוד** אמר ישאוש משיח לתלמידיו אל תחשבו שאני באתי
Mt 19,20 אליו הבחור כל זה בטוב שמרתי מה אני חסר **עוד.** 21 אמ׳ אליו ישו אם תחפוץ היות שלם לך מכור
Mt 23,39 חריבה. 39 ואני אומר שלא תראוני היום **עוד** עד תאמרו ברוך יהיה הבא בשם האל: Tit,24
Mt 25,20 אל אדוניו ה׳ בישנטאש הפקדת לי הא לך **עוד** ה׳ מריוח. 21 ואמ׳ האדון עבד טוב ונאמן כי על
Mt 27,23 ופילאט אמ׳ להם ואי זה רעה עשה. והם **עוד** צעקו תלוהו. 24 וכאשר פילאט ראה ששום דבר
Mt 27,24 פילאט ראה ששום דבר אינו משיג אבל צועקים **עוד.** לקח מים ונטל ידיו לפני העם ואמ׳ אני הוא
Mc 3,1 ומהשבת: Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי מארקו 1 **עוד** פעם אחרת ישוש נכנס בבית הכנסת והיה שם אדם
Mc 7,36 שלא יגידהו לשום אדם. וכאשר הוא עו׳ מצוה **עוד** מגלה 37 ומתמיהים. אומרים כל מה שעשה ישאוש
Mc 13,22 נביאים מראים סימנים ונפלאות לדמות **עוד** אם איפשר עשות הנבחרים 23 השמרו. אני אמר לכם
Mc 14,31 פעמים תהיה כופר בי ג׳ פעמים. 31 והוא **עוד** דבר אומר אם אהיה מוכרח למות עמך לא אכפור בך
Mc 15,4 מלשינים אותו מעניינים רבים. 4 ופילאט **עוד** שואלו אומר למה אינך עונה אי זה דבר לאותן

Lc 2,1 לישראל: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי לוקא 1
Lc 3,13 רבי מה יעשו. 13 והוא ענה להם לא תעשו
Lc 5,15 שמשה מצוה לעדות שלהם. 15 ודברו נתפזר
Lc 6,6 הוא בן האדם. ועוד מהשבת. 6 ונעשה היה
Lc 7,12 שנושאים מת אחד שהיה בן אלמנה ולא היה לה
Lc 22,47 קומו והתפללו שלא תכנסו לפיתוי: 47
Lc 22,71 שאני הוא. 71 והם אמרו למה אתם שואלים
Lc 23,20 שעשה בעיר ובעד רציחה. 20 ופילאט אמ׳
Lc 24,28 28 וקרבו למגדול שהולכים והוא חפץ ללכת
Jn 1,50 שראיתיך תחת תאנה. תוכל להיות מאמין אתה
Jn 4,41 שיעמוד שם עמהם ועמד שני ימים. 41 ויותר
Jn 5,18 יותר להמיתו. כי לא לבד מתיר השבת אבל
Jn 11,25 ישאוש אני הוא תחייה וחיים למאמין בי.
Jn 14,19 18 לא אעזובכם יתומים אני אבא אליכם 19
Jn 16,12 רק מרחוק. כי שר זה העולם כבר נדון. 12
Mt 18,12 איש יש לו ק׳ צאן ואחד מהן אבודה. אינו
Jn 10,12 שלו קרוביות. כאשר הוא רואה הזאב שבא
Jn 16,28 יצאתי מהאב ובאתי לעולם. ופעם אחרת אני
Jn 18,39 איני מוצא בזה שום דבר 39 ומנהג הוא שאני
Mc 10,12 ולוקח אחרת. עושה ניאוף. 12 ואם האשה
Mt 15,25 25 והיא באה ומתפללת אותו אומרת אדון
Mt 20,13 ענה לא׳ מהם. ואמ׳ חביב איני עושה לך שום
Mc 4,7 והקוצים גדלו יחד וחזקוהו. ולא נתן פרי
Lc 3,9 כבר עברה לשורש העץ. לכן כל עץ שאינו
Lc 19,28 28 ואלו הדברים נאמרים הולך לפניהם
Jn 6,63 אמר מי מבהיל אתכם 63 אם תראו בן האדם
Jn 10,1 לכם מי שאינו נכנס בעד השער לבית הצאן רק
Jn 20,17 לאבי. אבל לכי לתלמידי ואמרי להם שאני
Mt 11,29 שמצטערים ונוגישים ואני אעזורכם 29 ושאו
Mt 11,30 שפל ונח לב ותמצאו מנוח בנפשותיכם 30 כי
Lc 14,19 התנצלותי. 19 והשני אמ׳ אני קניתי חמשה
Mt 5,1 י״א כפי מתיאו 1 ישואש משיח מביט העם
Mt 20,18 תלמידים בסוד ואמ׳ להם 18 ראו כי אנחנו
Mc 6,46 בעוד שהוא משלח העם. 46 וכאשר תלמידיו
Mc 10,32 והאחרונים יהיו ראשונים: 32 והיו אז בדרך
Mc 10,33 לאמר כל אשר יקרה לו. אומ׳ 33 הנה אנחנו
Lc 2,15 מרצון טוב. 15 וכאשר נסעו המלאכים מהם
Lc 2,42 פסח: 42 וכאשר הנער ישאוש הגיע לי״ב שנה
Lc 18,31 שנים עשר תלמידיו ואמר להם. הנה אנחנו
Jn 1,51 אני לכם תראו השמים שתפתחו ומלאכי אלהים
Mt 21,16 מה אומר הנביא. אדון אתה השלמת ההלול מפי
Mc 13,4 יהיו אלו הדברים. והסימן מתי יהיה הקץ של
Lc 20,35 לנשואין: 35 רק אותן שהיו ראויין מאותו
Jn 1,10 נר והוא האיר כל אדם בעולם הזה. 10
Jn 6,52 והפת שאני אתן לכם הוא בשרי בעבור הויי
Lc 18,10 עלו במקדש להתפלל שם. האחד פרוש והאחד
Lc 5,29 29 ועשה משתה גדול בביתו והיו שם רוב
Lc 15,1 קפיטולו י״ו כפי לוקא 1 והיו נגשים אליו
Jn 3,12 תקבלו עדותינו: 12 אם אני אומר לכם דברים
Mt 13,2 בעבור זה עלה לספינה אחת ויושב וכל העם

עוד עשוי היה באותן הימים כמו כן ציווי משיסר
עוד. לבד כמה שנתן לכם רשות. 14 והפרושים שאלוהו
עוד. ועמים רבים באים לישאוש בעבור שישמעהו
עוד משבת אחת שנכנס בבית הכנסת ומלמד. והיה שם
עוד. ורב עם מן העיר הולכים עם האשה ההיא. 13
עוד הוא מדבר כן. והנה סיעה ואותו שנקרא יודש
עוד עדים אנחנו בעצמינו שמענוהו מפיו: Tit,23
עוד פעם אחרת אליהם תחפצו להניח ישאוש 21 והם
עוד רחוק 29 ובקשוהו ואומרים תשאר עמנו אדון כי
עוד תראה דברים גדולים מאלו. 51 ואמר לו באמת
עוד האמינו בו בעד דבריו. 42 ולאשה אומרים לא
עוד אומר שאביו הוא אלוה. ומדמה עצמו בשיווי לאל.
עוד אם ימות יחיה. 26 וכל אדם שהוא חי ויאמין כי
עוד מעט כבר אינכם רואים אותי אבל תראוני חי ואתם
עוד יש לי לאמר לכם רוב דברים. רק אינכם יכולים
עוזב הוא התשעים ותשע בהרים והולך לחפש אותה
עוזב הצאן וברח. [*] 13 השכיר הוא ואין משים
עוזב העולם והולך אל האב. 29 ואמרו לו תלמידיו
עוזב לכם איש אחד בפסח. וחפצתם שאעזוב לכם מלך
עוזבת בעלה מנאפת: 13 והעמים שלחו לו דורון
עוזרני. 26 והוא ענה ואמ׳ אינינו טוב שאדם יקח
עולה. לא עשית אתה תנאי עמי לפשוט אחד 14 קח מה
עולה וגדל. 8 ואחר נפל בטוב הארץ ונשא ואמ׳ ישאוש
עולה פרי טוב יכרת ויושם באש: 10 והעמים שואלים
עולה בירושלם 29 [*] מתקרב לביט פגיי בבטאניא בהר
עולה שם שהיה ראשונה: 64 הרוח הוא שמחיה הבשר.
עולה בעד מקום אחר גנב הוא. 2 אבל הכנס בעד השער
עולה אל אבי ואל אביכם. אלהי ואלהיכם. 18 ומריאה
עולי עליכם. ולמדו ממני שאני שפל ונח לב ותמצאו
עולי נח הוא ומשאי הוא נקל: Tit,12 קפיטולו ל״ח
עולי שורים והולך אני לראותם ולנסותם אחלי שתקבל
עולים אל ההר וכאשר נתיישב קרבו אליו תלמידיו. 2
עולים בירושלם ובן האל יהיה נמסר בידי שרי הכהנים
עולים בהר לבדו התפלל. 47 וכאשר נעשה ערב הספינה
עולים בירושלם. וישאוש הולך ראשון והם נמשכים
עולים בירושלם. ובן האל יהיה נמסר ביד גדולי
עולים ויורדים לשמים הרועים מדברים ביניהם אומרים
עולים בירושלם כמנהגם ביום החג. 43 ונש ונשלמו
עולים בירושלם ויהיו נשלמים כל הדברים הכתובים
עולים ויורדים על בן האדם: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי
עוללים. 17 ונסע משם מהם ויצא חוצה לעיר והך
עולם שכל הדברים יתחילו ליפסד. 5 ועונה ישאוש
עולם ומתחיית המתים. לא יעשו נשואין ולא יקחו
עולם היה והעולם בעבורו נעשה. והעולם לא הכירו 11
עולם: 53 אז היהודים חלקו ביניהם. אומרים איך
עולמיי. 11 והפרוש עומד על רגליו אומר אלה
עולמיים ושאר ואוכלים עמהם. 30 והפרושים והסופרים
עולמיים וחוטאים בעבור שישמעוהו. 2 והסופרים
עולמיים ואתם בהם לא תאמינו: איך תאמינו בדברים
עומד על שפת הים. 3 ואמר להם משלים רבים. ואמר

Mt 24,15 וכאשר תראו שקוץ משומם שנ׳ בדניאל נביא **עומד** במקום הקדש אותו שקורא יביניהן א״כ הוא. 16
Mt 27,11 שדה יוצר. כן כמו אדונינו גזר. 11 וישאוש **עומד** לפני פילאטו שאלו אומרים אתהו מלך היהודים
Mc 1,13 התענה מ׳ יום ומ׳ לילה והשטן מנסהו ושם **עומד** בין הבהמות והמלאכים משרתים אותו. 14 ואחר
Mc 5,5 משברם. ואינם יכולים להשקיטו. 5 אבל היה **עומד** בלילה וביום בקברים ובהרים צועק ומכה עצמו
Mc 6,51 אל תפחדו. 51 ואז עלה עמהם בספינה והרוח **עומד** והם עומדים יותר תמהים 52 כי עדיין אינם
Lc 1,11 לו לתת הלבו הלבונה. 11 אבל מלאך השם׳ **עומד** לצד ימין המזבח הלבונה נראה אליו. 12 וכאשר
Lc 1,21 היה שם ממתין זכריא ומתמיהים למה מתעכב **עומד** במקדש. 22 וכאשר יצא מן המקדש לא היה יכול
Lc 5,1 באו אליו בעבור שישמעו דבר הש׳. והוא **עומד** סמוך יאור נזוריט. 2 וראה שתי אניות סמוך
Lc 8,27 זמן רב. ואינינו לובש שום מלבוש ואינינו **עומד** בבית רק בקברים 28 וכאשר ראה לישאוש משיח
Lc 14,32 שעם עשרים אלף בא אליו. 32 וזולת זה הוא **עומד** מרחוק שולח שלוחיו להשתדל עם דברי שלום. 33
Lc 18,11 שם. האחד פרוש והאחד עולמיי. 11 והפרוש **עומד** על רגליו אומר אלה הדברים. אדון אלהים חינות
Lc 18,13 נותן משלי מכל הדברים שבידי. 13 והעולמיי **עומד** מרחוק ולא רצה לשאת עיניו לשמים אבל מכה את
Lc 19,8 אומרים שבבית אדם חוטא נכנס. 8 וזאקיב **עומד** אמ׳ לישו אדון אני חפץ לתת חצי נכסי לעניים.
Lc 19,32 פעולתו. 32 והשלוחים הלכו שם ומצאו העיר **עומד** כאשר אמר 33 וכאשר באו להתיר העיר אמר אדון
Lc 21,36 ראויים לברוח כל אלה הדברים שעתידין לבא. **עומד** בן האדם 37 ביום מלמד במקדש. ובלילה יוצא
Lc 21,37 37 ביום מלמד במקדש. ובלילה יוצא משם **עומד** בהר נקרא הר הזתים. 38 וכל העם קם בבקר ובא
Lc 23,35 מלבושיו ומטילים עליהם גורלות. 35 והעם **עומד** ומביטו. והשרים עמהם מלעיגים עליו. אומרים
Jn 1,26 ואמר. אני טובל אתכם במים. רק באמצעכם **עומד** אותו שאינכם מכירים אותו 27 הוא עתיד לבא
Jn 1,32 ראיתי הרוח יורד מן השמים כמעט כמו יונה **עומד** עליו. 33 [*] אבל אותו ששלחני שאטביל במים
Jn 1,33 הוא אמר לי אותו שעליו תראה הרוח יורד **עומד** עליו. זהו שמטביל ברוח הקדש. 34 ואני ראיתיו
Jn 1,39 39 [*] בואו וראו אותו. ובאו וראו אנה **עומד.** ועמדו שם אותו היום והיה כמעט שעה עשירית.
Jn 7,37 35 [*] [*] 36 37 וביום הגדול מן החג **עומד** ישוש צועק ואומר אם אי זה אחד עשה יבא אלי
Jn 8,35 אדם שחוטא הוא עבד החטא. 35 והעבד אינו **עומד** בבית לנצח. רק החטא עומד לנצח: 36 ואם הבן
Jn 8,35 35 והעבד אינו עומד בבית לנצח. רק החטא **עומד** לנצח: 36 ואם הבן עושה רצונכם במהרה תהיו
Jn 9,41 הייתם אתם עורים לא יהיה לכם עון ועונכם **עומד.** Tit,10 קפיטולו י׳ כפי ש׳ יואן 1 אמת אני
Jn 11,54 קרובה אל המדבר בעיר שנקראת אפרים ושם **עומד** עם תלמידיו. 55 ונתקרב פסח היהודים ועלו
Jn 11,56 פסח בירושלם לטהר עצמם. 56 אז שאלו ישאוש **עומד** במקדש שהיה מדבר בעצמו מה אתם חושבים שלא בא
Jn 12,34 34 ענה אליו העם אנחנו שמענו מהדת שהמשיח **עומד** קיים ונצחי ואיך אתה אומר שבן האדם יהיה
Jn 14,10 שאני מדבר איני מדבר מעצמי. אבל האב האב **עומד** עמי. הוא עושה הדברים. 11 אינכם מאמינים
Jn 18,16 ונכנס עם ישאוש בהיכל ההגמון. 16 ופירו **עומד** בדלת בחוץ. אז יצא התלמיד האחד שהיה בן בית
Jn 18,18 כי קור נעשה בעת ההיא ומתחממים בו. פירו **עומד** עמהם ומתחמם. 19 אז ההגמון שאל לישוש
Jn 18,25 ההגמון עם ידיו קשורות. 25 ושימון ופירו **עומד** ומתחמם: אז אמרו לפירו ואתה אינך מתלמידיו.
Jn 20,14 אמרה דברים אלו נהפכה וראתה ישאוש **עומד** על רגליו ולא הכירה שהוא ישו. אמרה בעצמה
Mt 4,16 ערפל ראו אורה ונר בהיר הראה אליהם שהיו **עומדים** בצלמות. 17 ומשם והלאה התחיל ישואש לדרוש
Mt 12,46 רעה. 46 ובעוד שדובר אל העם אמו וקרוביו **עומדים** בחוץ ורוצים לדבר עמו. 47 ואמר לו אדם אחד
Mt 12,47 עמו. 47 ואמר לו אדם אחד אמך וקרוביך **עומדים** בחוץ ושואלים אותך. 48 וישו ענה ואמ׳ לו
Mt 20,3 סביב שעת שלישית היום ומצא אחרים שהיו **עומדים** בטלים בשער 4 ואמ׳ להם לכו לכרמי ואתן לכם
Mt 20,6 בי״א שעה והוא יצא ברחוב. ומצא אחרים **עומדים** אותו יום כמו כן בטלים. והוא אמ׳ להם למה
Mc 3,32 יושבים סביביו. ואמרו לו הנה אמך וקרוביך **עומדים** בחוץ ומבקשים אותך. 33 והוא ענה מי היא
Mc 6,51 51 ואז עלה עמהם בספינה והרוח עומד והם **עומדים** יותר תמהים 52 כי עדיין אינם מכירים פלא
Lc 1,6 אלישבק. 6 והיו שניהם צדיקים לפני האל. **עומדים** במצות ובצדק השם׳ בזולת שום רבה. 7 ולא
Lc 8,37 מישו שילך לו ולא יעמוד עמהם כי ביראה הם **עומדים** וישאוש נכנס בספינה ודורש. 38 וישאוש נכנס
Lc 22,55 מרחוק. 55 וכאשר הדליקו האש באמצעם והם **עומדים** סביב האש. פירו היה יושב באמצעם. 56 וכאשר
Lc 23,10 לא ענהו על דבר. 10 ושרי הכהנים והסופרים **עומדים** בחוזק ומלשינים אותו. 11 ואירודיש עם
Jn 18,18 ואמ׳ איניני מהם. 18 והעבדים והמשרתים **עומדים** לפני האש כי קור נעשה בעת ההיא ומתחממים
Lc 5,10 10 ויקוֹמו ויואן בני זבדיב חברי שימון **עומדין** שוממין. וישאוש אמר לשימון אל תפחד כי
Jn 3,36 מאמין הבן לא יהיה לו חיים רק אף השם׳ **עומדת** עליו: Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי ש׳ זואן 1 אז
Jn 15,4 שהכף אינה יכולה לעשות פרי מעצמה אם אינה **עומדת** באילן כן אתם לא תוכלו לעשות פרי מעצמה אם
Jn 15,4 כן אתם לא תוכלו לעשות פרי מעצמה אם אינה **עומדת** אם לא תעמדו בי. 5 אני הוא האילן ואתם
Jn 19,25 אליאופי אחות אם ישוש ומריאה מגדלינא **עומדת** סמוך שתי וערב של ישו. 26 אז כשישאוש ראה

Jn 19,26 שתי וערב של ישו. 26 אז כשישאוש ראה אמו
Jn 20,11 פעם אחרת באותו מקום עצמו. 11 ומריאה
Mt 12,5 שהכהנים לפעמים שוברים השבתות במקדש בלא
Mt 12,31 מפזר. 31 ובעד אהבה זו אומר אני לכם כי
Mc 3,29 אומר. שכל העונות יהיו מכופרים 29 לבד
Jn 9,41 להם. אם הייתם אתם עורים לא יהיה לכם
Jn 16,9 יקח ויתן שהעולם [..]מאת ומצדקה וממשפט 9
Mt 26,62 חדשו. 62 וקם שר הכהנים ואמ׳ לישאוש אינך
Mt 27,12 הכהנים הלשינוהו וזקני העם אחריהם אינו
Mt 27,14 שומע כמה עדים יש לנו נגדך. 14 וישו אינו
Mc 11,14 אם עלים. כי לא היה זמן תאנים. 14 וישאוש
Mc 14,60 הכהן הגדול בתוכם ושאל לישואש אומ׳ אינך
Mc 14,61 שאלו מניחים נגדך. 61 וישו שותק ואינו
Mc 15,4 רבים. 4 ופילאט עוד שואלו אומר למה אינך
Lc 23,40 משיח תושיע עצמך ואנחנו עמך. 40 והאחר
Jn 18,22 הכה בצואר ישאוש משיח. ואמ׳ לו אתה
Lc 16,6 ואמר לראשון כמה אתה חייב לאדוני 6 והוא
Mc 1,4 זואן במדבר טובל ודורש טבילת תשובה לכפרת
Mc 2,7 7 איך מדבר כן זה קללה. כי מי יוכל לכפר
Lc 3,3 ממלכות גודיאה. דורש טבילת תשובה למחילה
Lc 5,21 מי הוא זה מי מדבר קללות מי יוכל להניח
Lc 7,47 ובעבור זה אני אומ׳ לך כי לא תהיו נעזבים
Lc 7,47 עמו התחילו לאמר ביניהם מי הוא זה שמוחל
Lc 24,47 ולחזור חי ביום השלישי 47 לתשובה ולמחילת
Mt 3,6 ירדן 6 והיה טובל אותם בירדן. והיו מודים
Mc 1,5 וירושלם וטובלן בנהר ירדן ומתודים על
Lc 1,77 האל. 77 ולתת רפואה שלימה לעמו למחילת
Mc 2,5 5 וכאשר ישאוש ראה אמונתם אמר אל הנטול
Mc 2,9 בלבבכם 9 אי זו היא מלה נקלה לאמר לנטול
Lc 5,20 20 וכאשר ישאוש ראה אמונתם אמ׳ איש אמונה
Lc 5,23 רע בלבבכם 23 אי זה דבר הוא נקל אמור
Mt 26,28 כי זה הוא הדם מן החדש שיהיה שפוכה לכפרת
Mc 11,25 שום אדם. בעבור שאביכם שממיי ימחול לכם
Mt 10,15 העפר מרגליכם. 15 אמת אומר אני לכם שיותר
Mt 6,26 ולא יתרה הנפש [*] מהמלבוש. 26 הביטו
Mt 13,4 שזורע מקצת גרעינים נפלו בדרך ובאו מקצת
Mc 4,4 שזורע מקצת גרעינים נפלו קרוב לדרך ובאו
Mt 12,22 האיים יחילו. 22 ואז שלחו לו משוטן אחד
Mt 15,14 כי הם עורים מנהיגי עורים. והעור המנהיג
Mc 1,6 עורות גמלים. וחגור סביב המתנים מחגורת
Mc 6,9 וחגורה. אבל שרביט אחד ביד 9 ומנעלים של
Mc 8,17 אינכם מכירים ולא מבינים. עדיין הוא
Mc 8,22 22 ובאו באקשרדא והוליכו לו איש אחד
Lc 6,39 לכם 39 ויתנו לכם כדמותה: אינינו איפשרי
Lc 6,39 לכם כדמותה: אינינו איפשרי עור ימשוך
Lc 18,39 שהולכין עמו מקללין אותו שישתוק. והוא
Jn 9,1 ט׳ כפי ש׳ יואן 1 והולך ישאוש. ראה אדם
Jn 9,2 שחטא זה או האב או האם. בעבור זה נולד
Jn 9,19 הוא זה בניכם שאתם אומרים שנולד כשהוא
Jn 9,20 ואמרו יודעים אנו שבנינו זה נולד כשהוא

עומדת סמוך והתלמיד שאוהב ביותר נהפך לאמו ואמר
עומדת מחוץ לקבר בוכה ובעוד שמבכה כרעה והביטה
עון. 6 אמת אני אומר לכם שאותו שהוא בכאן הוא
עון קללה יכופר לאנשים לבד מי שאומר קללה נגד
עון נגד קדוש רוח. זהו מי שאין לו תקוה. זה העון
עון ועונכם עומד. Tit,10 קפיטולו י׳ כפי ש׳ יואן
עון. כי לא האמינו בי 10 ומצדקה כי אני הולך אל
ענה לעדות שאלו עושים נגדך. 63 וישו שותק. ושר
ענה דבר. 13 אז פילאטו אמ׳ אליו אינך שומע כמה
ענה שום דבר. ופילאטו תמה: 15 ופילאט שוטר היה
ענה אומ׳ אליה מכאן והלאה אני רוצה ששום אחד לא
ענה לחטאים שאלו מניחים נגדך. 61 וישו שותק
ענה דבר: ופעם אחרת הכהן הגדול שאלו אמר
ענה אי זה דבר לאותן שהלשינו אותך מכמה דברים. 5
ענה ומגדף אומ׳ אינך ירא אלהים כי בצרתם אתה. 41
ענה כן להגמון. 23 וישאוש ענה אליו. אם אני
ענהו מאה מדות שמן. והוא אמר לו קח שטרך ועשה
ענות. 5 ויוצאין אליו כל אותן שהיו ממלכות יהודה
ענות לבד האל. 8 ותכף הכיר מחשבותיהם בעד הקדוש
ענות החוטאים 4 כמו שכתו׳ בספר דברי ישעיה
ענות לבד האל 22 וכאשר ישאוש הכיר מחשבותיהם ענה
ענות רבים ונמחלים בעבור זה כי היא מאד אוהבת.
ענות. 48 וישאוש אמר אל האשה [*] 49 [*] 50 [*]
ענות. דרש לכל העמים והתחילו בירושלם 48 ואתם
ענותיהם. 7 וכאשר היה רואה רבוי פרושים וצדוקים
ענותיהם. 6 וזואן היה לבוש עורות גמלים. וחגור
ענותיהם 78 בעבור חסד [*] שבהן פוקד אותנו. מי
ענותיך מחולין לך. 6 והיו שם עמו קצת מחכמי הדת
ענותיך נמחלין. או לאמר קום קח מטתך ושא אותה
ענותיך נמחלו. 21 והסופרים והפרושים התחילו
ענותיך נמחלים. או אמור קום ולך. 24 אבל בעבור
ענותיכם. 29 ואומר אני לכם אמונה כי מכאן והלאה
ענותיכם. 26 [*] 27 ומיד נכנסו בירושלם: וכאשר
ענש תסבול ליום הדין אותה העיר מאותה דשידומה:
עופות השמים אינם זורעים ולא קוצרים. ולא מאספים
עופות ואכלום. 5 ומקצת נפלו במקום אבנים שלא היה
עופות ואכלום. 5 ואחרים נפלו במקום אבנים שלא היה
עור ואלם ומרקו באופן שדבר וראה. 23 וכל העם תמה
עור אחר שניהם נופלים בקבר: 15 ענה פירו ואמר
עור. ואוכלים חגבים ודבש מדבריי. 7 ודורש ואומר
עור חי ברגל. ושלא ישאו שתי גונילש. 10 ואמר להם
עור לבבכם. 18 עינים לכם ואינכם רואים. אזנים לכם
עור ובקשוהו שיגיעהו 23 וישאוש לקחו בעד היד
עור ימשוך עור אחר הכרח הוא שניהם יפלו בבור. 40
עור אחר הכרח הוא שניהם יפלו בבור. 40 אינינו
עור ביותר צועק בן דוד חמול עלי. 40 וישאוש עמד
עור מיום הולדו. 2 ושאלוהו תלמידיו רבי מי הוא
עור: 3 ענה ישאוש לא זה חטא ולא אביו ולא אמו.
עור. א״כ באי זה צד ראה עתה: 20 ענו להם אביו
עור 21 אבל באי זה צד נפתחו עיניו וראה לא ידענו:

Jn 9,25 איני יודע. אבל דבר זה אני יודע. שהייתי **עור** ועתה אני רואה: 26 אז אמרו לו מה עשה לך ואיך
Jn 9,32 לא שמע אדם שאחד פתח עיני אדם שנולד **עור** 33 אם לא זה האיש. ואם לא היה לו מהאל לא היה
Jn 11,37 ומקצת מהם אמרו זה שפתח עיני האיש שנולד **עור** לא יוכל לעשות שזה לא ימות. 38 אז ישאוש פעם
Jn 12,40 להאמין כי פעם אחרת אמר ישעיה הנביא 40 **עור** עיניהם ותקשה לבם בעבור שלא יראו בעינים
Mt 26,41 לא יכולה שעה אחת להיות ער עמדי. 41 **עורו** והתפללו שלא תכנסו בנסיון. כי הרוח הוא
Mc 13,35 יכולת לעבדיו ומצוה לחוש שיעור. 35 לכן **עורו** כי אינכם יודעים היום והשעה שאדון הבית יבא
Mc 13,37 ישנים 37 ומה שאני אומר לכם לכל אני אומר **עורו:** Tit,14 קפיטולו י״ד כפי ש׳ מארקו 1 והיה
Mc 14,38 אתם ולא יכולתם להיות עדים עמדי. 38 **עורו** והתפללו בעבור שלא תכנסו לנסיון. הרוח מוכן
Mt 3,4 והתהפכו אליו 4 ואותו זואן היה לבוש **עורות** והיה מזונו חגבים ודבש מדבריי. 5 ואז
Mc 1,6 ומתודים על עונותיהם. 6 וזואן היה לבוש **עורות** גמלים. וחגור סביב המתנים מחגורת עור.
Lc 24,16 ישאוש קרב להם והולך עמהם 16 ועיניהם **עורות** שלא היו מכירים אותו. 17 וישאוש אמ׳ באי זה
Mt 9,27 בעוד שישוש משיח יוצא מאותו מקום שני **עורים** נמשכים אחריו קוראים ואומרים יהיה לך חמלה
Mt 15,14 לא נטע אותה תהיה נעקרת. 14 הניחום כי הם **עורים** מנהיגי עורים. והעור המנהיג עור אחר שניהם
Mt 15,14 נעקרת. 14 הניחום כי הם עורים מנהיגי **עורים.** והעור המנהיג עור אחר שניהם נופלים בקבר:
Mt 15,30 שם. 30 וקרב אליו רוב חיל שנהגו אלמים **עורים** פסחים ונטולים ורבים אחרים. ומשליכים עצמם
Mt 20,30 יוצא מיריחו עם רב הולכים אחריו. 30 ושני **עורים** יושבים סמוך לדרך ושמעו ישו עובר וזעקו
Mt 23,16 כפלים ובני גיהנם. 16 אוי לכם פרנסים **עורים** שאומרין שאותן שנשבעין במקדש דבר אין
Mt 23,19 אתם שאותו שנשבע תת למזבח חייב לפרוע. 19 **עורים** אי זה דבר גדול המתן או המזבח. שהמקדש
Mt 23,24 עשות ואין שאין ראוי לשכחם: 24 פרנסים **עורים** שלועסין הפרעוש ובולעין הגמל: 25 אוי לכם
Mt 23,26 פונים כולם מלאים מטרף ואזור: 26 פרושים **עורים** טהרו ראשונה מה שהוא בפנים ואחר תהיו כולכם
Jn 5,3 בלעז פרושיש 3 שם שוכבים רוב אנשים חולים **עורים** חגרים ומשוקים. וממתינים תנועת המים 4 [*]
Jn 9,39 רואין שיראו. ואותם שרואים שיהיו נעשים **עורים.** 40 ומקצת מהפרושים שהיו עמו שמעו זה ואמרו
Jn 9,40 שהיו עמו שמעו זה ואמרו לו. א״כ אנחנו **עורים.** 41 אז אמ׳ ישאוש להם. אם הייתם אתם עורים
Jn 9,41 41 אז אמ׳ ישאוש להם. אם הייתם אתם **עורים** לא יהיה לכם עון ועונכם עומד. Tit,10
Jn 10,21 אינם מאדם שאחזו שד. ושטן יכול עיני **עורים** לפקוח. 22 אלה הדברים נאם נאמרו בירושלם
Mt 3,10 10 הגרזן מונח לשורש העץ. וכל עץ שאינו **עושה** פרי טוב יכרת וישרף. 11 אני טובל אתכם במים
Mt 5,32 שכל אדם המגרש אשתו אם לא בעת ניאוף. הוא **עושה** ניאוף [*]. 33 עוד שמעתם שאמור היה לזקנים
Mt 7,17 ענבים. ולא מקוצים תאנים. 17 וכל עץ טוב **עושה** פרי טוב. ועץ פרי רע עושה פרי רע: 18 [*] 19
Mt 7,17 17 וכל עץ טוב עושה פרי טוב. ועץ פרי רע **עושה** פרי רע: 18 [*] 19 כל עץ שאינו עושה פרי טוב
Mt 7,19 רע עושה פרי רע: 18 [*] 19 כל עץ שאינו **עושה** פרי טוב יהיה כרות ושרוף. 20 במעשיהם
Mt 7,26 25 [*] 26 ואותו ששומע דברי ואינו **עושה** דומה לכסיל שבונה בחול ביתו 27 ובאו גשמים
Mt 11,20 משיח להיותו גוער בעיירות באותן שהוא **עושה** פלאות גדולות ולא עשו תשובה. ואמר 21 רע
Mt 12,33 כפרה בזה העולם ובעולם הבא. 33 כל עץ טוב **עושה** פרי טוב ועץ רע עושה פרי רע. לכן בפרי מכיר
Mt 12,33 הבא. 33 כל עץ טוב עושה פרי טוב ועץ רע **עושה** פרי רע. לכן בפרי מכיר האדם העץ 34 יחס
Mt 13,22 לאסוף מחנק מדברת הש׳ שזרועה בלבו ואינה **עושה** פרי: 23 אבל אותה שנפלה בארץ טובה. הוא אותו
Mt 19,9 אומר לכם שכל אדם שיעזוב אשתו אם אינו **עושה** בעבור טעם ניאוף שלה. ולוקח אחרת עושה
Mt 19,9 עושה בעבור טעם ניאוף שלה. ולוקח אחרת **עושה** ניאוף. 10 אמרו התלמידים אליו א״כ הוא בין
Mt 20,13 13 והוא ענה לא׳ מהם. ואמ׳ חביב איני **עושה** לך שום עולה. לא עשית אתה תנאי עמי לפשוט
Mt 20,15 כרצוני. ואת עיניך הוא קנאי כאשר אני **עושה** טוב: 16 ובזאת המדה יהיו האחרונים ראשונים
Mt 21,23 הכהנים וזקני העם אומרים בעד אי זה כח **עושה** אתה אלה הדברים. ומי נתן לך זה היכולת. 24
Mt 21,24 אומרים אותו אני אענה בעד אי זה כח אני **עושה** זה. 25 טבילת זואן מאין היא מן השמים או מן
Mt 21,27 אמ׳ להם גם אני לא אומ׳ באי זה כח אני **עושה** אלה הנפלאות. 28 מה דומה לכם. אדם אחד היו
Mt 24,46 46 אשרי העבד אותו שאדוניו מוצאו ער וכן **עושה.** 47 אמיתות לכם אומר שהוא יניחהו על כל
Mc Prol,26 חזקם. כי אותו שנוטע ומשקה אחת מלאכה **עושה** אבל הש׳ הוא שנותן גדול: Tit,1 קפיטולו
Mc 3,8 ומסדומיאה כי שמעו לאמר הפלאים אשר הוא **עושה** ובאו אליו 9 ועלו בספינה קטנה כאשר העם
Mc 6,14 שזואן טבול הוא וחזר חי ממות ובעבור זה **עושה** פלאות. 15 והאחרים אומרים שאליהו הוא.
Mc 6,20 וחושב שהוא קדוש וצדיק ושומרו ורוב דברים **עושה** בעדו ושומעו ברצון. 21 וכאשר הימים בינוניים
Mc 8,6 והוא צוה לעם שישבו בארץ. ולקח הז׳ לחמים **עושה** חנות ושברם ונתנם לתלמידיו ואמ׳ להם הניחום
Mc 9,6 כי הם היו מאד מפחדים 6 ונעשית עב אחד **עושה** צל עליהם וקול אחד באה מהעב שאמרנו זהו בני
Mc 10,11 ואמר להם. מי ומימניח אשתו ולוקח אחרת. **עושה** ניאוף. 12 ואם האשה עוזבת בעלה מנאפת: 13

Mc 11,28 והזקנים 28 ואמרו לו בעד אי זה כח **עושה** אתה אלו הנפלאות ומי נתן לך זה הכח שאתה
Mc 11,28 אתה אלו הנפלאות ומי נתן לך זה הכח שאתה **עושה** זה: 29 וישוש ענה ואמר להם. אני אשאל לכם
Mc 11,29 ענו לי ואחר אני אומר לכם באי זה כח אני **עושה** אלו הדברים. 30 טבילת ג׳ואן מן השמים או מן
Mc 11,33 ואמר להם ואני לא אומר לכם באי זה אני **עושה** אלה הדברים: Tit,12 קפיטולו י״ב כפי שן מרקו
Mc 15,44 ופילאטו היה נפלא אם כבר הוא מת. ושאל לו **עושה** המשפט אם כבר מת. 45 וכאשר ידעו בעד עושה
Mc 15,45 עושה המשפט אם כבר מת. 45 וכאשר ידעו בעד **עושה** המשפט נתן לו גוף ישאוש. 46 ויוסף קנה בגד
Lc 1,51 וחסד שלו מדור לדור ליריאיו. 51 כי הוא **עושה** דברים חזקים בזרועו והוא מבזה הגאים במחשבת
Lc 2,15 נַעֲבוֹר בבית לחם ונראה זה הדבר אשר האל **עושה** והראתיה לנו. 16 והלכו מהר ומצאו מריאה
Lc 2,37 עד ארבע ושלשים שנה. ואינה זזה מהמקדש **עושה** עבודה יום וליילה בצומות ותפילות: 38 וזאת
Lc 4,23 עצמו. רוב דברים ששמענו עשה בכפר נחום **עושה** אתה כן בארצך. 24 ואמ׳ להם באמת אני אומר
Lc 11,45 מחכמי הדת ואמ׳ רבי באמרך אלה הדברים **עושה** אתה לנו בזיון. 46 וישאוש אמר אוי לכם חכמי
Lc 12,16 מה שהוא מחזיק. 16 ואמ׳ להם משל שדה אדם **עושה** פירות כגודל השפע. 17 והאדם חושב בעצמו אומר
Lc 12,43 43 מאושר הוא אותו עבד שרבו מוצאו כן **עושה.** 44 אמת אני אומ׳ לכם שעל כל הדברים שמחזיק
Lc 15,7 אומ׳ לכם כן יהיה שמחה בשמים על חוטא אחד **עושה** תשובה יותר ממאה צדיקים שאינם חסרים תשובה:
Lc 16,18 18 ולא תהיה יכל אדם ש.. .. ומביא אחרת **עושה** נאוף: 19 אדם אחד עשיר היה לבוש ארגמן ואכל
Lc 17,16 חזר ושבח לשם בקול גדול. 16 ונפל על פניו **עושה** חנות לפני רגלי ישאוש משיח והוא היה שומרוני
Lc 18,11 אומר אלה הדברים. אדון אלהים חינות אני **עושה** לך כי אני איניני כמו האנשים האחרים גזלנים
Lc 20,2 2 ואמרו אליו אמור לנו באי זו ממשלה אתה **עושה** אלה הדברי׳ או מי הוא אשר נתן לך זאת
Lc 20,8 להם ואני לא אומ׳ לכם באי זו ממשלה אני **עושה** אלה הדברים. 9 והתחיל לאמר לעם זה הדבר. איש
Lc 23,5 שום טעם שימות. 5 והם צועקים ואומרים הוא **עושה** באופן שהעם נהפך לאחר מלמד בכל גודיאה
Jn 1,15 ונולד מן האב שהוא מלא חן ואמת. 15 זואן **עושה** עדות ממנו. וצועק אומר זה הוא אותו שאמרתי
Jn 1,34 זהו שמטביל ברוח הקדש. 34 ואני ראיתיו **עושה** עדות שזהו בן האל. 35 וביום אחר פעם אחרת
Jn 2,18 ואמרו אי זה אות אתה מראה לנו שאתה **עושה.** 19 ענה ישאוש ואמ׳ להם תתירו זה המקדש ובג׳
Jn 3,33 אינו מקבל. 33 אבל מי שמקבל העדות ממנו **עושה** סימן שהוא אלוה אמתי 34 כי מי ששולח הש׳
Jn 4,1 1 אז כאשר הכיר ישאוש שהפרושים שישוש **עושה** תלמידים וטובל יותר מיואן. 2 עד שישאוש לא
Jn 5,19 רק מה שראה עשות לאב. כי הדברים שהוא **עושה.** הבן עושה כדומיהן. 20 כי האב אוהב הבן. וכל
Jn 5,19 שראה עשות לאב. כי הדברים שהוא עושה. הבן **עושה** כדומיהן. 20 כי האב אוהב הבן. וכל הדברים
Jn 5,20 20 כי האב אוהב הבן. וכל הדברים שהוא **עושה** מלמד לו. ופעולות גדולות מאלו מראה אליו
Jn 5,31 רצוני. אבל רצון מי ששלחני. 31 אם אני **עושה** עדות לעצמי אינינו יוצא אמתי 32 אחר הוא
Jn 5,36 שנתן לי אבי אשלים אותם. המעשים שאני **עושה** עושים לי עדות [*] 37 [*] והוא עושה לי עדות
Jn 5,37 שאני עושה עושים לי עדות [*] 37 [*] והוא **עושה** לי עדות ולעולם לא שמעתם קולו ולא ראיתם
Jn 6,2 אחריו עמים רבים כי ראו האותות שהוא **עושה** על אותן שהם חולים. 3 אז עלה ישאוש בהר ושם
Jn 6,30 שלח אותי. 30 אז אמרו לו אי זה אות אתה **עושה** שנראהו ונאמין אותך. אי זו מלאכה אתה עושה.
Jn 6,30 שנראהו ונאמין אותך. אי זו מלאכה אתה **עושה.** 31 אבותינו אכלו המן במדבר. כפי שכתוב לחם
Jn 7,3 בגודיאה בעבור שתלמידיך יראו מעשיך שאתה **עושה.** 4 כי הרוצה שיתפרסם לכל אינו עושה שום דבר
Jn 7,4 שאתה עושה. 4 כי הרוצה שיתפרסם לכל אינו **עושה** שום דבר בסתר אם תעשה אלה הדברים תפרסם
Jn 7,51 אותו ראשונה. או אם אין מכיר מה הוא **עושה:** 52 אז ענו ואמרו לו אתהו גליליב חפש
Jn 8,13 13 אז אמרו הפרושים מעצמך ומפיך אתה **עושה** עדות. עדותך אינו אמתי: 14 ענה ישאוש ואמר
Jn 8,14 אמתי: 14 ענה ישאוש ואמר להם. ואם אני **עושה** עדות לעצמי אמתי הוא כי יודע אני [*] מאין
Jn 8,18 18 אני הוא שעושה עדות לעצמי והאב ששלחני **עושה** עדות לי: 19 אז אמרו לו אנה הוא אביך. ענה
Jn 8,28 תנשאו בן האדם תכירו שאני הוא ודבר אני **עושה** מעצמי רק כמו שהאב למדני לדבר אלה הדברים.
Jn 8,29 יחידי. כי אותם הדברים שאליו ערבים אני **עושה.** 30 כל עת הוא מדבר אלה הדברים רבים האמינו
Jn 8,36 לנצח. רק החטא עומד לנצח: 36 ואם הבן **עושה** רצונכם במהרה תהיו חפשים: 37 אני יודע שאתם
Jn 10,25 אומר לכם ואינכם מאמינים. המעשים שאני **עושה** בשם אבי הם מעידים עלי. 26 אבל אתם אינכם
Jn 10,37 כשאמרתי אני בן אלים. 37 אם לא הייתי **עושה** פעולות אבי הייתם יכולים לאמר ככה. 38 אבל
Jn 10,38 הייתם יכולים לאמר ככה. 38 אבל אם אני **עושה** אותם. למה אתם אומרים כזה. ואם לא חפצתם
Jn 10,41 ורבים באו אליו ואומרים שג׳ואן כמעט אינו **עושה** שום אות 42 אבל כל הדברים שאמ׳ יואן מזה הם
Jn 11,9 שעות. אם אי זה שיהיה הולך ביום אינו **עושה** רע. כי רואה אור זה העולם. 10 אבל מי שהולך
Jn 11,41 וישאוש נשא עיניו לשמים ואמ׳ אב חנות אני **עושה** לך כי שמעת אותי 42 ואני כבר ידעתי שכל שעה
Jn 11,47 והפרושים נגד ישאוש. מה נעשה שזה האיש **עושה** אותות רבים. 48 אם אנחנו מניחין אותו כן

Jn 12,17 אלו 17 בעבור זה אחוזת העם שהיתה עמו **עושה** לו עדות שקרא לזרו מן הקבר ושהחזירו ממות
Jn 13,27 מלא פת אז בא השטן. וישו אמר אליו מה אתה **עושה** עשהו ביותר מהירות 28 וזה אחד מהיושבים לא
Jn 14,10 מדבר מעצמי. אבל האב האב עומד עמי. הוא **עושה** הדברים. 11 אינכם מאמינים שאני הוא והאב בי.
Jn 14,12 אומר אני לכם שהמאמין כי המעשים שאני **עושה** הוא עושה ודברים גדולים יותר מהם עושה כי
Jn 14,12 אני לכם שהמאמין כי המעשים שאני עושה הוא **עושה** ודברים גדולים יותר מהם עושה כי אני הולך אל
Jn 14,12 עושה הוא עושה ודברים גדולים יותר מהם **עושה** כי אני הולך אל העם: 13 והדבר שתשאלו לאב
Jn 14,31 שאני אוהב האב והוא נתן מצותו לי וכן אני **עושה** קומו ונלכה מזה: Tit,15 קפיטולו ט״ו כפי ש׳
Jn 15,2 ואבי הוא החורש 2 וישליך כל כף שאינה **עושה** פרי. וכל העושה פרי בו ינקה אותה בעבור
Jn 15,15 תהיו עבדים כי העבד אינו יודע מה האדון **עושה.** אבל אומר אני לכם היותכם אוהבי כי כל
Jn 19,7 ענו לו כפי דתינו הוא חייב מיתה. כי **עושה** עצמו בן אלוה: 8 אז כאשר פילאט שמע זה הדבר
Mt 5,44 אומ׳ לכם אהבו אויביכם ותעשו טוב לאשר **עושים** לכם רע והתפללו על רודפיכם 45 מפני שתהיו
Mt 5,46 אתכם מה שכר יגיע אליכם. הלא זה בעצמו **עושים** הרשעים המפורסמים: 47 ואם תקדימו שלום
Mt 5,47 ואם תקדימו שלום לאחיכם לבד הלא זה הדבר **עושים** פחותי הנצרים. 48 תהיו א״כ שלמים כמו
Mt 6,7 7 וכאשר תתפללו אל תחפצו דבר מאד כאשר **עושים** החסרים. כי הם חשבו שהאל ישמעם ברוב דברים.
Mt 7,22 מובאים בשמך ומרפאים המושטנים ובשמך **עושים** אותות רבות 23 אז יאמר להם מעולם לא הכירם.
Mt 8,9 לאחר בא והוא בא. ולעבדי עשו זה והנם **עושים.** 10 וישואש משיח שמע זה השר ועמד נפלא.
Mt 11,21 בכם תהיו נעשות בארץ טיר ושידון היו **עושים** תשובה. בשקים ובאפר: 22 ואומ׳ אני לכם
Mt 12,2 2 והפרושים שראוהו אמרו לו תלמידיך **עושים** מה שאין ראוי עשות בשבת. 3 וישואש אמ׳ להם
Mt 23,3 אבל לא תעשו כמעשיהם כי הם אומרים ואינם **עושים.** 4 הם מעמיסים כובד משאת לעמים שאין יכולים
Mt 23,5 לישא והם אין רוצים הגיעם באצבעותם. 5 הם **עושים** כל מעשיהם בדברים בעבור זה שהאנשים יראו
Mt 23,15 בינה למקצת אנשים. וכאשר הבינותם אתם אתם **עושים** אותם יותר רעים מעצמכם כפלים ובני גיהנם.
Mt 26,62 הכהנים ואמ׳ לישאוש אינך עונה לעדות שאלו **עושים** נגדך. 63 וישו שותק. ושר הכהנים אמר אליו
Mc 2,24 מהקוצים 24 והפרושים אמרו לו תלמידך **עושים** בשבת מה שאין ראוי עשות. 25 ואמ׳ ישאוש להם
Mc 7,13 בעד מנהגכם שמצאתם. ורבות אחרות רעות אתם **עושים** 14 ואז קרא לעם ואמ׳ להם שמעוני ותבינוני
Mc 11,3 אלי. 3 ואם שום אדם אומר לכם למה אתם **עושים** אמרו שהאדון צריך לו ומיד יניחוהו. 4 והלכו
Mc 11,5 שם אמרו להם למה אתם מתירים העיר. מה אתם **עושים.** 6 והם אמרו מה שישאוש צום והניחוהו 7
Mc 14,12 12 ויום ראשון של פת המצה כאשר הפסח **עושים.** אמרו לו התלמידים להיכן תחפוץ שנלך ונכין
Mc 15,32 נראהו ונאמינך. ואותן שהיו תלויים עמו **עושים** הספדות. 33 וסביב שעה ששית נעשה ערפליות
Lc 6,2 2 ומקצת מאותן פרושים אומרים להם למה אתם **עושים** מה שאינו ראוי עשות בשבת 3 וישאוש ענה ואמ׳
Lc 6,23 שכרכם מאד הוא מושפע בשמים. כמו זה היו **עושים** הנביאים והאבות. 24 רק אוי לכם עשירים כי
Lc 6,26 אוי לכם כי כלם יברכוכם. כפי אלה הדברים **עושים** אביהם של אלו לנביאים. 27 אבל אני אומ׳ לכם
Lc 6,33 ראויה לכם [*]. 33 [*] אמת הוא שהחוטאים **עושים** כן. 34 ואם תתנו למי שאתם מקוים שכר או
Lc 6,46 46 למה אתם קוראים אותי אדון. ואינכם **עושים** מה שאני מצוה. 47 כל איש שבא אלי ובדברי
Lc 10,13 נסים שנעשו בך לאחור. ובאפר מוצעים היו **עושים** תשובה. 14 אמנם לא יהיה רע תירוש. ושדומה
Lc 23,34 אמר אב מחול להם כי אין יודעים מה הם **עושים.** ומחלקים ביניהם מלבושיו ומטילים עליהם
Jn 3,11 לך שאנחנו מה שיודעים מדברים וממה שראינו **עושים** עדות ולא תקבלו עדותינו: 12 אם אני אומר
Jn 5,36 לי אבי אשלים אותם. המעשים שאני עושה **עושים** לי עדות [*] 37 [*] והוא עושה לי עדות
Jn 8,38 מה שראיתי מהאב ואתם מה שראיתם באביכם **עושים:** 39 ענו ואמרו לו אברהם הוא אבינו: וישוש
Jn 8,41 אותה ששמעתי מהאל. זה עשה אברהם 41 אתם **עושים** מעשה אביכם. ואמרו לו אנחנו לא היינו
Lc 20,34 [*] 34 וישאוש אמר להם בני זה העולם **עושין** נישואין ונמסרין לנשואין: 35 רק אותן שהיו
Jn 19,35 ישאוש ופתח לו צדו [*] 35 ואותן שראו **עושין** עדות מזה. והוא היודע שאמ׳ אמת בעבור שאתם
Mc 11,16 היונים גירש והפך מלמעלה למטה. 16 ולא **עזב** נשוא אי זה משא במקדש 17 ומלמדם ואומ׳ להם
Mc 14,52 מאחת אלמשיאה לבנה ותפשוהו. 52 והוא **עזב** האלמשיאה וברח כולו ערום מהם: 53 ונהגו לישוש
Lc 8,51 ותהיי נושעת. 51 וכשבא ישו בבית השר לא **עזב** לשום אדם שיכנסו עמו כי אם פירו ויקומו ויואן
Mt 1,19 רוצה למסור אותה למיתה. ורוצה לכת בהחבא **עזבה.** 20 ובעוד היותו מחשב זה. מלאך הש׳ נראה אל
Mt 8,15 שוכבת מקדחת רעה 15 ולקחה בעד היד והקדחת **עזבה** תכף: וקמה ושרת אותו 16 ובערב שלחו אל
Mc 1,31 ותכף אמרה לו 31 ובא ישוש ונשא היד ותכף **עזבה** הקדחת ושרתם. 32 והערב כאשר השמש נכנע שלחו
Jn 4,28 לו מה אתה שואל ומה אתה מדבר עמה: 28 אז **עזבה** האשה הבית שלה והלכה לעיר ואמרה לאנשים 29
Mt 4,11 הוא התפלל לאלהיך ואותו לבדו תעבוד 11 אז **עזבהו** השטן והמלאכים באו ושרתו אותו: קפיטולו ח׳
Mt 4,22 שהיו מתקנים רשתותיהם ויקרא אותם 22 ותכף **עזבו** הרשתות ואביהם וילכו עמו: קפיטולו י׳ כפי

Mc 1,18 ואעשה אתכם דייגים מהאנשים 18 והם תכף **עזבו** הרשתות והלכו אחריו. 19 והולכים מעט הלאה.
Lc 5,11 שתקח האנשים. 11 וכאשר נהגו האניות בארץ **עזבו** כל ענייניהם. והלכו אחרי ישאוש משיח: 12 וזה
Lc 23,16 שום דבר ראוי למיתה לא נעשה לו. 16 אז **עזבו** לו כאשר יסרו. 17 והיה לו להניח אסיר אחד
Jn 4,2 מיואן. 2 עד שישאוש לא טבל רק תלמידיו **עזבו** בגודיאה. 3 [*] והלך פעם אחרת בגליליאה. 4
Mt 26,56 הכתיבות מהנביאים. אז כל התלמידים **עזבוהו** ונסו. 57 והם חזקו ישאוש והוליכוהו לקאיפש
Mt 19,27 27 ובכן ענה פירו ואמ׳ אליו הנה שאנחנו **עזבנו** כל העולם ונמשכים אחריך מה גמול יהיה לנו.
Mc 10,28 28 ופירו התחיל לאמר לו הנה אנחנו **עזבנו** כל הדברים והולכים אחריך. 29 וישאוש ענה
Lc 18,28 איפשריים לאל. 28 ופירו אמר הנה אנחנו **עזבנו** כל הדברים והולכים אנו אחריך 29 וישאוש אמ׳
Mt 23,13 מלכות שמימיי לעמים ואין אתם נכנסים. ולא **עזבתם** הכנס: 14 אוי לכם יודעי ספר פרושים רמאים
Mt 27,46 זעק ישאוש בגודל קולות ואמ׳ אלי אלי למה **עזבתני.** 47 ומקצת שעומדים שם שומעים זה אמרו זה
Mc 15,34 זעק ישאוש בקול גדול ואמ׳ אלי אלי למה **עזבתני.** 35 ומקצת מן העומדים שם כאשר שמעו אמרו
Mt 3,15 אלי להיות טובל. 15 ענה ישואש ואמ׳ לו **עזוב** עמוד כי כן חויב שיושלם כל יושר אז הטבילו
Mt 5,24 באת לנדב נדבתך ותזכור שחטאת נגד אחיך 24 **עזוב** נדבתך לפני המזבח ולך תחלה להשלים אחיך.
Mc 3,4 לאדם עשות טוב ביום החג או רע. הושיע או **עזוב** אבר אדם אחד. והנם שותקים. 5 וישו נקצף
Mc 6,36 לו. זהו מקום חרב מאד ורב שעה עברה. 36 **עזוב** העמים הלוך בהרים הקטנות סביב מכאן ויקנו
Lc 2,29 וביריך האל ואמ׳ 29 אדון עתה אתה **עזוב** עבדך כפי דבריך בשלום 30 כי עיני ראו שלומך
Mc 9,21 ובמים בעבור המיתו. ואם יכול אתה עשות **עזרני** בחסדך. 22 וישאוש אמ׳ לו אם אתה תוכל
Lc 23,53 וכאשר זה סילק גוף ישו משיח מהשתי וערב **עטפו** בבגד משי ושמהו בקבר אחד חדש מצוייר ששם לא
Mc 15,17 שם העם 17 וילבישתו ארגמן. ושמו בראשו **עטרה** אחת מקוצים 18 והתחילו לתת לו שלום. הש׳
Jn 19,2 אז פילאט תפש ישו ונגשו. 2 והפרושים תקנו **עטרה** אחת מקוצים והניחוהו בראש ישו: וכסוהו בלבוש
Mt 27,29 עם סרבל סֶינֶדְאט אדום. 29 והניחו על ראשו **עטרת** קוצים. וקנה ביד ימין ומברכין לפניו ברך
Mt 26,59 הקץ. 59 ושרי הכהנים וכל העצה מחפשים **עידי** שקר נגד ישאוש בעבור שיוכלו למוסרו למיתה 60
Mc 14,55 ומתחמם. 55 והכהן הגדול וכל העצה מחפשים **עידי** שקר בעבור שיוכלו מסור אותו למיתה. ולא
Mc 14,57 ישאוש אבל לא היו מסכימים. 57 וקמו מקצת **עידי** שקר נגדו. אומרים 58 אנחנו שמענו שאומ׳ אני
Lc 18,35 מה הוא. 35 ונעשה כאשר ישאוש קרב ליריחו **עיור** אחד יושב קרוב לדרך שואל לעוברים יתנו לו.
Mt 10,23 נוסו באחרת: אמת אני אומר לכם שלא תגמרו **עיירות** ישראל אשר בן האלוה יבא לתלמיד. 24 כי
Lc 19,17 קטן היית נאמן. יהיה לך ממשלה על מאה **עיירות:** 18 והאחר בא ואמ׳ [*] 19 [*] [*] 20 [*]
Jn 12,28 שמך: אז באה קול מן השמים. ואמרה ואני **עיליתיו** ועוד אנשאנו. 29 אז העם העומד שם שמעו
Mt 5,38 הנשאר הוא רע. 38 אתם שמעתם שהתורה אומרת **עין** תחת עין שן תחת שן 39 ואני אומר לכם שלא
Mt 5,38 רע. 38 אתם שמעתם שהתורה אומרת עין תחת **עין** שן תחת שן 39 ואני אומר לכם שלא תשלמו רע
Jn 3,19 בעולם האחד לבד נולד בן האלוה: 19 וזהו **עין** לב נר בא לעולם ואוהבים האנשים ביותר חשך
Jn 4,6 למקום שנתן יעקב ליוסף בנו 6 והיתה שם **עין** יעקב. וישאוש לואה מן הדרך יושב על העין.
Jn 12,6 לעניים. 6 וזה שאמ׳ לא אמרו בעבור שומו **עין** על העניים. רק אליו ולעצמו דורש בעבור כי הוא
Lc 2,30 עתה אתה עזוב עבדך כפי דבריך בשלום 30 כי **עיני** ראו שלומך 31 שהכינות לפני פני כל העם 32
Jn 9,11 הוא איש אחד שנקרא ישאוש עשה טיט ומשח את **עיני.** ושלח לי למי שלוח לרחוץ שם. והלכתי ורחצתי
Jn 9,14 14 ואמרו שישאוש עשה טיט בשבת. ופתח **עיני** האיש ההוא: 15 אז שאלו לו הפרושים באי זה צד
Jn 9,15 והוא אמ׳ אליהם טיט עשה: והניחו על **עיני** וקמתי וראיתי. 16 אז אמרו מקצת מהפרושים זה
Jn 9,30 נפלא שאתם אומרים לא ידעתם מאין הוא ופתח **עיני.** 31 לא ידעתם שהאל אינו שומע לחטאים. אבל אם
Jn 9,32 אותו שומע. 32 מעולם לא שמע אדם שאחד פתח **עיני** אדם שנולד עור 33 אם לא זה האיש. ואם לא היה
Jn 10,21 הדברים אינם מאדם שאחזו שד. ושטן יכול **עיני** עורים לפקוח. 22 אלה הדברים נאם נאמרו
Jn 11,37 ראו כמה אהבו. 37 ומקצת מהם אמרו זה שפתח **עיני** האיש שנולד עור לא יוכל לעשות שזה לא ימות.
Mt 9,29 והם ענו הן גביר: 29 וישוש משיח נגע **עיניהם** ואמ׳ להם כפי אמונתכם יעשה. 30 [*] ותכף
Mt 13,15 15 כי לב זה העם שמן ואזנו כבדה ועצמו **עיניהם** בעבור זה שלא יראו ולא ישמעו ולא יבינו
Mt 20,34 שתפתח עינינו 34 וישאוש חמל עליהם ונגע **עיניהם** ותכף ראו והלכו אחריו. Tit,21 קפיטולו מ״ז
Mc 14,40 באותה עצמה מלה. 40 וכששב מצאם ישנים כי **עיניהם** היו כבדים ולא יכלו לענות אותו. 41 בא פעם
Lc 9,36 הקול נפלו לפני ישאוש משיח ונפחדו. ונשאו **עיניהם** ולא ראו רק ישאוש משיח לבד. וירדו כלם מן
Jn 12,40 כי פעם אחרת אמר ישעיה הנביא 40 עור **עיניהם** ותקשה לבם בעבור שלא יראו בעינים ויבינו
Lc 6,20 כח יוצא ממנו ומרפא כולם. 20 והוא נושא **עיניו** בתלמידיו אומ׳ אשריכם של עניים שמהם מלכות
Lc 10,34 וחבשו [*] והביאו באושפיזא ונתן **עיניו** בו. 35 ולמחר לקח שני פשיטין ונתנם
Lc 18,13 13 והעולמיי עומד מרחוק ולא רצה לשאת **עיניו** לשמים אבל מכה את חזהו. אומר אדון אלהים

Jn 6,5 לפסח יום חג היהודים. 5 אז ישאוש נשא **עיניו** וראה עמים רבים באים אליו. ואמר לפיליף אנה
Jn 9,21 נולד כשהוא עור 21 אבל באי זה צד נפתחו **עיניו** וראה לא ידענו: שאלו אותו כי בן דעת הוא
Jn 11,41 אור האל. 41 ואז הסירו האבן. וישאוש נשא **עיניו** לשמים ואמ׳ אב חנות אני עושה לך כי שמעת
Jn 17,1 כפי יואן 1 אלה הדברים דבר ישאוש ונשא **עיניו** לשמים ואמ׳ אב השעה באה. תזכך בנך למען
Mt 20,15 לך. 15 איני יכול לעשות משלי כרצוני. ואת **עיניך** הוא קנאי כאשר אני עושה טוב: 16 ובזאת המדה
Jn 9,10 אמ׳ אני הוא. 10 אז אמרו לו ואיך נפתחו **עיניך.** 11 וענה הוא איש אחד שנקרא ישאוש עשה טיט
Jn 9,17 פעם אחרת לעור. מה אתה אומ׳ ממי שפתח **עיניך.** והוא אמ׳ שנביא הוא: 18 אז לא האמינו
Jn 9,26 רואה: 26 אז אמרו לו מה עשה לך ואיך פתח **עיניך.** 27 והוא ענה כבר אמרתי. ואתם שמעתם למה
Jn 4,35 מכאן עד עת הקציר. הנה אני אומר לכם שאו **עיניכם** וראו כי כבר תבואות הקציר לבנות. 36 ומי
Mc 8,18 ולא מבינים. עדיין הוא עור לבבכם. 18 **עינים** לכם ואינכם רואים. אזנים לכם ואינכם
Mt 20,33 חפצים אעשה לכם. 33 והם אמרו אדון שתפתח **עינינו** 34 וישאוש חמל עליהם ונגע עיניהם ותכף ראו
Mt 6,22 אותם. וגנבים אין גונבים 21 [*] 22 **עינך.** תהיה גר כל גופך כי אם עינך תמימה כל הגוף
Mt 6,22 21 [*] 22 עינך. תהיה גר כל גופך כי אם **עינך** תמימה כל הגוף יהיה בהיר. 23 ואם עינך רשעה
Mt 6,23 אם עינך תמימה כל הגוף יהיה בהיר. 23 ואם **עינך** רשעה כל הגוף יהיה ערפליי. ואם הנר הראוי
Mt 18,9 בגיהנם בשתי ידים או בשתי רגלים. 9 ואם **עינך** אשקנדליזט תעקרם והרחיקם ממך כי יותר שוה לך
Mc 9,46 הארסים והאש אינו נח ולא תפסק: 46 ואם **עינך** אשקנדליזט עקור אותה כי יותר שוה לך הכנס
Lc 11,34 בבית יראו הנר. 34 ועששית גופך הוא **עינך.** אם עינך יהיה תמים כל גופך יהיה מאיר אבל
Lc 11,34 יראו הנר. 34 ועששית גופך הוא עינך. אם **עינך** יהיה תמים כל גופך יהיה מאיר אבל אם עינך
Lc 11,34 עינך יהיה תמים כל גופך יהיה מאיר אבל אם **עינך** יהיה רע. גופך יהיה חשוך: 35 לכן שמור שנרך
Mt 5,29 אותה בלבו כבר עשה ניאוף: 29 אבל אם **עֵינְךָ** ימנית טשקנדליזא הוציאה והרחיקה ממך כי טוב
Mc 12,30 ובכל נפשך ובכל מחשבתך ובכל כחך. זהו **עיקר** הצווי. 31 והשני הוא דומה לזה. ואהבת לרעך
Mt 5,35 מפני שהיא הדום רגליו. ולא בירושלם שהיא **עיר** האל. 36 ולא תשבע בראשך כי אין אתה יכול
Mt 10,11 ולא מטה. הפועל ראוי לשוכרו. 11 בכל **עיר** שתכנסו או מגדול שאלו מאתו אדם טוב ועמו
Mt 12,25 כל מלכות שהוא בתוכו נחלק יהיה שמם. וכל **עיר** או בית שנחלקת לא תעמוד. 26 אם כן אם שד אחד
Mc 6,56 במטות כאשר שמעו שהוא שם 56 באי זו **עיר** או מדינה הוא נכנס עוברים בדרכים ומחלים פניו
Mc 11,2 שהוא לפניכם. ומיד שתכנסו באמצע תמצאו **עיר** אחד קשור שאין עליו שום רכב התירוהו והביאוהו
Lc 4,31 הוא עבר בתוכם והלך לו 31 והלך בכפר נחום **עיר** גליליאה ושם מלמד להם בשבת. 32 והיו נבהלים
Lc 9,5 תצאו 5 ואותם שלא יקבלו אתכם. תצאו מאותו **עיר** עפר רגליכם תסירו לעדות עליהם. 6 וכשתצאו משם
Lc 10,8 שכרו. אל תאבו לעבור מבית לבית. 8 ובאיזו **עיר** שתכנסו ויקבלו אתכם אכלו מאותן הדברים
Lc 10,12 שבאותו יום לא יסבלו שדומיטאנש של אותה **עיר** רע כדומה לאשר תסבלוהו אתם. 13 אוי לכם
Lc 14,18 והתחילו כלם להתנצל הראשון אמ׳ אני קניתי **עיר** ויש לי ללכת שמה לראותה בבקשה ממך שתקבל
Lc 19,30 מגדול שהוא קרוב לנו בו תכנסו ותמ ותמצאו **עיר** אחד בן אתון קשור שלעולם לא רכב עליו אדם.
Lc 23,51 בעצה ובמעשה היהודים. והיה מאברמיסיאה **עיר** יהודה ומצפה מלכות השם׳. 52 בא ונגש אל פילאט
Jn 4,39 ביגיע כפם. 39 רבים שמריטנאש מאותה **עיר** האמינו בו. על דברי האשה שהאמינו בו שעושה
Jn 12,14 הושענא זהו מלך ישראל. 14 וישאוש מצא **עיר** בן אתון וישב עליו. כמו שכתוב 15 אל תראי בת
Jn 12,15 15 אל תראי בת ציון הנה מלכך בא יושב על **עיר** בן אתון. 16 זה לא הכירו תלמידיו בתחלה. רק
Mt 4,13 תפוש. הפך פניו גליליאה 13 ועזב נזוריט **עירו.** ויגר בעיר כפר נחום בחוף הים גלילות זבולון
Lc 19,14 מאלו האימנש עד שאבוא. 14 והקציפוהו **עירוניו** כבר ושלחו לגאסיאו אחריו אומרים לא נחפוץ
Jn 5,7 אדם שישימני בחפירה בשעה שהמים באים לידי **עכירות.** וכאשר אני חפץ ללכת כבר קדמני אחר. 8
Mt 1,22 וכל זה היה עשוי למלאת דבר האל. אשר אמרו **על** ידי הנביא 23 הנה העלמה תהר ויולדת בן אחד
Mt 2,9 הולך לפניהם הככב אשר ראו במזרח. עד שעמד **על** המקום אשר הילד שם. 10 ובראותם הככב שמחו שמחה
Mt 2,15 שם עד מות אירודיש למלאת דבר האל שאמר **על** ידי הנביא אני קראתי לבני ממצרים. 16 ויהי
Mt 2,18 מבכי וצעקה היתה נשמעת ברמה רחל מבכה **על** בניה ולא לקחה נחמה כי אינינה: 19 וכאשר
Mt 4,4 4 ויען ויאמר לו כתוב הוא אדם אינינו חי **על** הלחם לבדו אבל מחן השם: 5 אז העלהו השטן אל
Mt 4,5 5 אז העלהו השטן אל העיר הקדושה והניחו **על** גובה בית המקדש 6 ואמ׳ לו אם אתה הוא בן האלוה
Mt 4,8 הוא לא תנסה אלהיך. 8 אז העלהו השטן **על** הר אחד גבוה מאד ויראהו השטן כל מלכיות העולם
Mt 5,15 את הנר בעבור הניחו תחת מכסה אבל להניחו **על** המנורה בעבור יעשה אור לכל אותן שבבית הן. 16
Mt 5,39 ברע. כי אם טוב ברע אבל אם יכה אתכם אדם **על** הלחי אחת הגשנו לו האחרת: 40 ומי שיגזול לך
Mt 5,44 ותעשו טוב לאשר עושים לכם רע והתפללו **על** רודפיכם 45 מפני שתהיו בני אביכם שבשמים.
Mt 5,45 שתהיו בני אביכם שבשמים. המוציא שמשו **על** הטובים והרעים. ועל הצדיקים והרשעים: 46 אם

Mt 6,34 א״כ אל תאנחו ליום מחר. כי יום מחר יחשוב **על** עצמו והיום יספיק אל עמלו: Tit,7 קפיטולו כ״א
Mt 10,24 בן האלוה יבא לתלמיד. 24 כי התלמיד אינו **על** הרב: והעבד על האדון: 25 כי די לתלמיד שיהיה
Mt 10,24 24 כי התלמיד אינו על הרב: והעבד **על** האדון: 25 כי די לתלמיד שיהיה כמו עבד אל
Mt 11,27 אב כאשר הוטב לפניך. 27 אבי נתן לי יכולת **על** כל מה שהוא ושום אחד אינו מכיר הבן כי אם האב.
Mt 13,2 זה עלה לספינה אחת ויושב וכל העם עומד **על** שפת הים. 3 ואמר להם משלים רבים. ואמר אדם אחד
Mt 14,3 מחזיק בזואן אסור בעבור כי מתפישו **על** אִירוֹדְיָא אשת אחיו. 4 כי זואן אומר אליו
Mt 14,19 אמ׳ להם שאו אותם לי. 19 צוה לישב העם **על** העשב. ולקח הלחמים ושני הדגים ומביט בשמים
Mt 14,25 וברביעית משמרת הלילה ישאוש בא להם הולך **על** הים 26 היו נבהלים. ומרוב פחד צעקו 27 ותכף
Mt 14,28 אדון אם אתה הוא תחפוץ שאני אבא אליך **על** המים 29 והוא אמר בא: וירד ש׳ פירו מהאניה
Mt 14,29 אמר בא: וירד ש׳ פירו מהאניה קטנה והולך **על** המים לבא אל ישאוש. 30 וראה בא רוח חזק ופחד.
Mt 17,6 שומעים. 6 וכאשר התלמידים שמעו זה נפלו **על** פניהם והיה להם פחד גדול. 7 וקרב אלהם ישאוש
Mt 18,19 לכם אשר אם שנים מכם יהיו בהסכמה של שלום **על** הארץ שאבי שבשמים יתן לכם כל מה שתשאלו: 20 כי
Mt 18,27 לך חמלה ממני ואפרעך חובך. 27 והאדון רחם **על** העבד והניחו לכת ומחל לו כל החוב. 28 וכאשר
Mt 19,3 לו ואומרים לו אם אדם יכול לעזוב אשתו **על** שום דבר. 4 והוא ענה ואמר לא קראתם כי
Mt 19,28 בן השם׳ יבא ישב בבית צלמו. שאתם תשבו **על** אותן י״ב שופטים אותן י״ב שבטי ישראל. 29 וכל
Mt 21,5 5 אמרו לבני ישראל הנה מלכך בא שפל יושב **על** האתון ועיר בן שלה. 6 הלכו התלמידים ועשו כמו
Mt 21,44 ונתון לגוים שיעשו מעשיו 44 אותו שיפול **על** אותה האבן יהיה כתות. ויכתות אותו שעליו תפול.
Mt 23,9 מלמדכם. כולכם אחים. 9 ואב לא תאבו קרוא **על** הארץ. כי אחד הוא אביכם שבשמים 10 לא תחפצו
Mt 23,35 35 עד שיבא עליכם דם צדיקים שהוא נשפך **על** הארץ. מדם הבל צדיק עד דם זכריה בן ברכיה אותו
Mt 23,36 אמיתות לכם אומר שכל אלה העניינים יבאו **על** אלה הדורות: 37 ירושלם ירושלם שהרגת הנביאים
Mt 24,2 אמיתות אומ׳ לכם אשר לא ישאר אבן **על** אבן שלא תחרב: 3 והוא יושב בהר הזתים. קרבו
Mt 24,10 10 ואז יהיו רבים נבוכים. ויקציפו האחד **על** האחר: 11 [*] 12 כי השנאה תהיה יתירה על החמלה
Mt 24,12 על האחר: 11 [*] 12 כי השנאה תהיה יתירה **על** החמלה והרחמנות מרבים. ותתקרר אהבת רבים. 13
Mt 24,45 ומה תחשבו מעבד חכם ונאמן אדוניו מניחו **על** כל סיעתו שהוא יזונם בזמנם. 46 אשרי העבד אותו
Mt 24,47 עושה. 47 אמיתות לכם אומר שהוא יניחהו **על** כל טובותיו. 48 ואם העבד הרע יאמר בלבו אדוני
Mt 25,21 מריוח. 21 ואמ׳ האדון עבד טוב ונאמן כי **על** מעט ממון היית נאמן [*] 22 [*] 23 [*] [*]
Mt 25,31 יבוא בצלם יקרו וכל המלאכים עמו אז ישב **על** קתדראת צלמו 32 ויהיו נאספים לפניו כל העמים.
Mt 26,7 אלא בשטרוס מליאה משיחה מרגליות. ושפכה **על** ראשו בעוד שהוא אוכל בשולחן 8 וכאשר התלמידים
Mt 26,50 למה באת. ואז נגשו אליו והשליכו הידים **על** ישאוש ותפשוהו. 51 והנה האחד מהם שהיה עם ישו
Mt 27,29 וכסוהו עם סרבל סֵינְדָּאט אדום. 29 והניחו **על** ראשו עטרת קוצים. וקנה ביד ימין ומברכין לפניו
Mt 27,37 הניחו גורל. 36 ויושבים מביטים 37 ושמו **על** ראשו כתב זהו ישאוש מלך היהודים: 38 אז תלו
Mc 1,5 יהודה וירושלם וטובלן בנהר ירדן ומתודים **על** עונותיהם. 6 וזואן היה לבוש עורות גמלים.
Mc 2,4 לא יכלו לעשות ממנו דורון לפניו עלו **על** הבית והחריבוהו ועלו למעלה במטה והביאֶהו לפני
Mc 4,20 מחניקם ונשארים בלא פרי. 20 ואותה שנפלה **על** טוב הארץ. יחס אותם ששומעין ומשימין בפועל
Mc 4,28 גדל ומזריע והוא אינו יודע. 28 ויותר **על** זה הארץ מגדלה ראשונה בעשב ואחר בשבולים. ואחר
Mc 4,38 מתחלת למלאת. 38 וישאוש ישן אִינְפּוּפָּא **על** כר. והם הקיצוהו ואמרו רבי אינך פונה אלינו כי
Mc 6,39 דגים. 39 וישו צום שיושיבו העם והחיילות **על** העשב נקרא פָּי׳ 40 וישבו מחמשים חמשים ומאתים
Mc 6,48 להם מנגד. ובא אליהם סביב חצי הלילה הולך **על** הים 49 [*] חשבו הוא איזה רוח רעה וצעקו 50
Mc 8,2 לתלמידיו ואמ׳ להם 2 אני יש לי רחמנות **על** העם כי הם נמשכים אחרי זה שלשת ימים. ואין להם
Mc 9,2 שלג. היו כן שאין שום אדם יכול לעשות בהם **על** פני האדמה 3 ונראו משה ואליהו ומדברים עם ישו.
Mc 10,42 יודעים שהשרים והשלטונים גדולים מושלים **על** הקטנים ושרים שלהם יש כח גדול על הקטנים. 43
Mc 10,42 מושלים על הקטנים ושרים שלהם יש כח גדול **על** הקטנים. 43 לא יהיה כן ביניכם. אותו שירצה
Mc 12,13 מהפרושים ומקצת מאנשי אירודיש לתופשו **על** איזה דבר. 14 וכאשר באו אמרו לו רבי אנחנו
Mc 12,14 ומכירים היותך אמיתי ואינך נותן לב **על** שום אדם. כי אתה אינך שופט לפי הפנים של אדם
Mc 12,16 לו וישאוש אמ׳ ממי היא זאת התמונה והכתוב **על** הגג והם אמרו דשיסר 17 וישוש אמ׳ להם תחזרו
Mc 13,2 אתה אלו הבניינים גדולים לא תשאר אבן **על** אבן שלא תהרס. 3 וכאשר ישב בהר הזתים נגד
Mc 14,3 אינגנט מרגלי נרדי ושברה ושפכה המשיחה **על** ראשו. 4 והיו שם אחרים שהיו כעוסים ביניהם למה
Mc 16,18 ונחשים ארסיים לא יזיקום ויניחו הידים **על** החולים וירפאו 19 ואדונינו ישאוש משיח אחר
Lc 2,8 באותו הדור היו נערים ושומרים שעות הלילה **על** מקניהם. 9 והנה מלאך הש׳ נצב קרוב להם. ואור
Lc 4,4 לחם. 4 וישוש ענה כתו׳ הוא שאינו חי האדם **על** הלחם לבדו כי אם בכל הדבר שיוצא מפי השם׳. 5

Lc 4,9 תעבוד: 9 אז עלה הוא בעיר הקדושה זנח **על** מקום היותר גבוה מהמקדש ואמ׳ לו השטן אם אתה
Lc 4,29 והשליכוהו חוץ לעיר. ונהגוהו בראש ההרים **על** אותן שהעיר בנויה בעבור שישאלוהו. 30 אבל הוא
Lc 5,19 שיוכלו ליכנס בעד העם שהיה שם גדול ועלו **על** הגג ומסלקים הלבנים ובעד הגגות שמו המטה שם עם
Lc 6,8 שידו יבשה קום ועמוד באמצע. וקם ועמד **על** רגליו. 9 וישאוש אמ׳ להם אני שואל אתכם אם
Lc 6,35 מאד ותהיו בנים מאל עליון שהוא מאד טוב **על** רגוזי הרצון ועל הרעים. 36 לכן תהיו אתם בעלי
Lc 6,40 הוא שניהם יפלו בבור. 40 אינינו התלמיד **על** הרב כל תלמיד הוא שלכם כאשר הוא ברבו 41 איך
Lc 6,48 הוא לאדם שבונה בית שעמוק משיב היסוד **על** האבן. וכאשר נעשה גודל השפעת מים הנחל בא על
Lc 6,48 האבן. וכאשר נעשה גודל השפעת מים הנחל בא **על** אותו בית ולא היה יכול להניעו כי היתה מיוסדת
Lc 6,48 בית ולא היה יכול להניעו כי היתה מיוסדת **על** האבן: 49 אבל מי ששומע דברי ואינם משימם לפועל
Lc 6,49 משימם לפועל דומה הוא לאדם בונה בית **על** הארץ בלא יסוד. ואותו המים מנחל בא והכתו ומיד
Lc 8,6 ועופות שמים אכלוהו. 6 וזרע אחר נפל ממנו **על** הסלעים. וכאשר הזרע יצא נתייבש כי לא היה לו
Lc 8,13 יאמינו ושלא יהיו נושעים: 13 והזרע שנפל **על** הסלע הם אותם שבשמחה מקבלים דבר הש׳. ובאלו
Lc 8,16 או ישימהו אחור רק בעבור שיניחנו **על** המנורה או על מקום גבוה בעבור אותן שנכנסין
Lc 8,16 אחור רק בעבור שיניחנו על המנורה או **על** מקום גבוה בעבור אותן שנכנסין בבית יהיו רואין
Lc 8,53 כי אין הנערה מתה. רק ישינה. 53 ומלעיגים **על** ישאוש משיח באומרו זה. 54 וישו משיח לקח בידו
Lc 9,1 קרא הי״ב תלמידיו ונתן להם יכולת וכח **על** כל השדים ולרפאת החוליים 2 ושלחם לדרוש מלכות
Lc 9,38 קורא בקול גדול ואומ׳ רבי תהיינה פקוחות **על** בני כי אין לי זולתו. 39 והרוח אוחזו ומיד
Lc 10,19 והנה אני נתתי לכם יכולת לדרוך כף רגלכם **על** השרפים ועל העקרבים. ועל כל כחות האויבים ושום
Lc 11,17 כל מלכות שחלק לכם לא תעמוד. ובית יפול **על** בית. 18 ואם שַׁאטָנָאש בעצמו הוא בלב ולב איך
Lc 11,33 מניחה במקום נחבא ותחת כיסוי. רק מניחה **על** המנורה בעבור שהנכנסין בבית יראו הנר. 34
Lc 12,26 26 ואם הדבר המעט הזה אין בידכם לעשות **על** מה תשתדלו בחריצות על יתר הדברים. 27 תהיו
Lc 12,26 אין בידכם לעשות על מה תשתדלו בחריצות **על** יתר הדברים. 27 תהיו חושבים חבצלות השדה איך
Lc 12,42 ועושה ההוצאה בחכמה אותו האיש משים האדון **על** ביתו לתת לבני ביתו החטה הראויה לתת להם
Lc 13,4 והרג אותם. תחשבו שהם היו חייבים יותר **על** כל האנשים היושבים בירושלם. 5 אני אומר לכם
Lc 15,5 שאבד עד שימצאה. 5 וכאשר ימצא אותה ישימה **על** כתיפיו ובא אל ביתו שמח. 6 קורא אוהביו ושכניו
Lc 15,7 7 אני אומ׳ לכם כן יהיה שמחה בשמים **על** חוטא אחד עושה תשובה יותר ממאה צדיקים שאינם
Lc 15,10 אומר לכם שמחה תהיה לפני המלאכים מן האל **על** חוטא אחד שעשה תשובה: 11 וישו אמר אדם אחד יש
Lc 15,20 שעדיין רחמן ממנו הבן האב נתמלא רחמים **על** הבן. ובהיותו אתו חבקו ונשקו. 21 והבן אמר לו
Lc 15,29 ואמ׳. אבי הנה כמה שנים עבדתיך לא עברתי **על** מצותך ואתה לא נתת מעולם שעיר אחד לאוכלו עם
Lc 16,1 לתלמידיו. עשיר אחד היה שעשה מורשה אחד **על** נכסיו. ויצא עליו שם רע. שמפסיד נכסי האדון 2
Lc 17,16 שנשתנה חזר ושבח לשם בקול גדול. 16 ונפל **על** פניו עושה חנות לפני רגלי ישאוש משיח והוא היה
Lc 18,11 האחד פרוש והאחד עולמיי. 11 והפרוש עומד **על** רגליו אומר אלה הדברים. אדון אלהים חינות אני
Lc 19,17 כי בדבר קטן היית נאמן. יהיה לך ממשלה **על** מאה עיירות: 18 והאחר בא ואמ׳ [*] 19 [*] [*]
Lc 19,35 35 ונהגו אותו לישאוש. ומניחים מלבושיהם **על** העיר והניחו ישאוש עליו. 36 וכאשר הוא הולך
Lc 19,37 היורדים מן ההר לשמח ושבח האל בקול גדול **על** כל הנפלאות שראו. 38 אומרים ברוך הוא זה שבא
Lc 19,44 לך מכל צדדין 44 [*] ולא יניחו בך אבן **על** אבן. בעבור שלא הכרת עת פקודתך: 45 וכאשר
Lc 20,18 היתה מונחת בראש המלאך. 18 כל איש שיפול **על** אותה אבן יהיה מוכה עם האבן. והאבן יכתת אותן
Lc 21,6 רואים עדיין תראו ימים שלא יעמוד אבן **על** אבן ותפסד: 7 ושאלוהו אדון מתי יהיו כל אלה
Lc 21,23 ומיניקות באותן הימים כי יהיה דוחק גדול **על** הארץ. והעם יבא 24 עד המכהו ובפי הסכין.
Lc 21,26 26 האנשים יהיו יבשים מיראה וחרדה שתבא **על** כל העולם. כי כחות השמים ינועו. 27 אז יראו בן
Lc 21,35 וזה היום יבא פתאום עליכם. 35 וכן יצא **על** כל יושבי פני האדמה. 36 ועל זה הקיצו לעולם
Lc 22,30 בעבור שתאכלו ותשתו בשולחן מלכותי. ותשבו **על** מגדל התיבות. בלע׳ טרוניש. תשפטו הי״ב שבטי
Lc 23,9 אליו דברים רבים. וישאוש מעולם לא ענהו **על** דבר. 10 ושרי הכהנים והסופרים עומדים בחוזק
Lc 23,28 אליהם אמ׳ בני ירושלם אל תבכו עלי רק **על** עצמכם תבכו ועל בניכם. 29 כי הנה ימים באים
Lc 24,4 משיח. 4 ובעוד שהן היו נבהלות במחשבותיהן **על** זה. הנה ששני גברים עמדו סמוך להם במלבושים
Jn 1,51 השמים שתפתחו ומלאכי אלהים עולים ויורדים **על** בן האדם: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי ש׳ יואן 1
Jn 3,25 הסהר: 25 אז נעשית שאלה בין תלמידי יואן **על** הטהרה. 26 ובאו ליואן ואמרו רבי מי היה עמך
Jn 3,31 הוא מי שהוא מארץ מדבר. מי שבא מן השמים **על** כל הוא. 32 ועושה עדות ממה ששמע וראה. ועדותו
Jn 4,6 שם עין יעקב. וישאוש לואה מן הדרך יושב **על** העין. והיה כמעט שעה ששית מן היום: 7 ובאה אשה
Jn 4,39 39 רבים שמריטנאש מאותה עיר האמינו בו. **על** דברי האשה שהאמינו בו שעושה עדות לו שכל

Jn 6,2 אחריו עמים רבים כי ראו האותות שהוא עושה **על** אותן שהם חולים. 3 אז עלה ישאוש בהר ושם מלמד
Jn 9,8 דל היה. אומרים אינינו זה האיש שהיה שואל **על** הפתחים ויושב ואוכל לאה: ויש אומרים זה הוא. 9
Jn 9,15 הראות. והוא אמ׳ אליהם טיט עשה: והניחו **על** עיני וקמתי וראיתי. 16 אז אמרו מקצת מהפרושים
Jn 10,19 19 פעם אחרת היתה מחלוקת בין היהודים **על** הדברים האלו. 20 ורבים מהם אומרים שטן לקחו
Jn 12,6 6 וזה שאמ׳ לא אמרו בעבור שומו עין **על** העניים. רק אליו ולעצמו דורש בעבור כי הוא
Jn 12,15 15 אל תראי בת ציון הנה מלכך בא יושב **על** עיר בן אתון. 16 זה לא הכירו תלמידיו בתחלה.
Jn 13,25 אותו שממנו אמר זה. 25 אז כשהוא היה מסב **על** החזה. ישאוש אמ׳ אליו אדון מי הוא 26 [*] הנו
Jn 14,27 27 שלומי אני נותן לכם. איני נותנו לכם **על** דרך שהעולם נותנו. לא תיראו ולא תהיה לבבכם
Jn 17,4 ואותו ששלחת ישאוש משיח. 4 אני הודעתיך **על** הארץ המלאכה השלמתי שנתת לי לעשות. 5 ועתה את
Jn 19,19 שניהם 19 ופילאט כת׳ מאמר אחד והניחו **על** השתי וערב וזה לשונו: ישאוש דנזוריט מלך
Jn 19,23 גונילא. והיתה בזולת שום תפירה ונש ונשאה **על** מה שעליו. 24 אז אמרו ביניהם לא נקרעה אבל
Jn 20,14 אמרה דברים אלו נהפכה וראתה ישאוש עומד **על** רגליו ולא הכירה שהוא ישו. אמרה בעצמה שגנב
Jn 21,20 שישאוש אוהב מאד הולך אחריו שהוסב בסעודה **על** חזהו. 21 אז כשפירו ראה זה אמר לישאוש. מה
Lc 18,6 6 ואדונינו אמר ראו מה אמר הדיין מה **עלב**. 7 והש׳ לא ינקום אותם שהם נבחרים צועקים
Mt 8,23 קפיטולו כ״ז כפי מתיאו 23 וכאשר ישואש **עלה** בספינה הלכו אחריו תלמידיו 24 והיה הים
Mt 13,2 ויושב בשפתו 2 ואוסף שם עם רב. בעבור זה **עלה** לספינה אחת ויושב וכל העם עומד על שפת הים. 3
Mt 14,13 ובאו והגידו לישאוש. 13 וכאשר ישוש שמעו **עלה** בספינה והיפך פניו אל המדבר: וכאשר העם ידעו
Mt 14,23 בים עד שיסעו העם: 23 וכאשר העם הלכו הוא **עלה** להר להתפלל. וכאשר היה ערב הוא היה יחיד
Mc 3,13 האלוה וישאוש גערם שלא יגלוהו. 13 וישו **עלה** בהר ובחר מאותן שיותר ישרו בעיניו 14 עד כמה
Mc 6,51 עמדו בבטחה אני הוא אל תפחדו. 51 ואז **עלה** עמהם בספינה והרוח עומד והם עומדים יותר
Mc 8,10 ארבעת אלף איש והניחם הלוך. 10 ותכף ישו **עלה** בספינה עם תלמידיו ובא נגד כפר נחום
Mc 16,19 19 ואדונינו ישאוש משיח אחר שהוא דבר להם **עלה** לשמים ויושב לימין הש׳. 20 והם הלכו בכל
Lc 2,4 בעבור שישמעו מצותו של האדון. 4 ויושאף **עלה** מנזוריט גליליאה בגודיאה בעיר דוד שנקראת בית
Lc 4,9 הוא האדון אלהיך תתפלל ואותו תעבוד: 9 אז **עלה** הוא בעיר הקדושה זנח על מקום היותר גבוה
Lc 5,3 והאנשים יצאו ורוחצים הרשתות. 3 והוא **עלה** באוניה אחת שהיתה משימון. ומבקש אותו שיסיע
Lc 6,12 שנעשה מישאוש. 12 ונעשה בימים ההם שישאוש **עלה** בהר אחד ומתפלל. ובתפלת האל היה ער. 13 וכאשר
Lc 8,22 ושמוהו למעשה 22 ונעשה באחת הימים שישאוש **עלה** בספינה אחת ותלמידיו עמו וישו אמ׳ להם נעבור
Lc 14,10 בעבור כשיבוא אותו שזימן לך יאמר לך אהוב **עלה** הנה. אז תשיג מעלה לפני הקרואים. 11 כי
Jn 6,3 שהוא עושה על אותן שהם חולים. 3 אז **עלה** ישאוש בהר ושם מלמד עם תלמידיו. 4 והיה סמוך
Jn 7,10 10 וכאשר אחיו עלו בירושלם ביום המועד אז **עלה** הוא ולא בגלוי אבל כמעט בהחבא. 11 ואז
Jn 7,14 בגלוי בעבור היהודים. 14 אבל בתוך החג **עלה** ישו במקדש ומלמד. 15 ומתמיהים היו היהודים
Jn 21,11 להם שאו מהדג אשר לקחתם 11 ושימון פירי **עלה** באניה. והוציא בארץ הרשתות מלאים מרוב דג
Mt 23,2 ולתלמידיו אומרים 2 המאותתים והפרושים **עלו** בקתדרא משה. 3 כל מה שיאמרו לכם תשמרו ותעשו.
Mc 2,4 4 וכאשר לא יכלו לעשות ממנו דורון לפניו **עלו** על הבית והחריבוהו ועלו למעלה במטה והביאֶהו
Lc 18,10 ומבזים האחרים. זה הדבר 10 שני אנשים **עלו** במקדש להתפלל שם. האחד פרוש והאחד עולמיי. 11
Jn 4,51 לו ישו והלך לו. 51 וכאשר רצה לרדת עבדיו **עלו** אליו ואמרו לו שבנו חי. 52 אז שאל שיאמרו לו
Jn 6,17 וכשנעשה ערב ירדו תלמידיו לים. 17 וכאשר **עלו** בספינה באו מעבר לים לכפר נאום וכבר היה ערב
Jn 6,24 כשראה העם שישאוש לא היה שם ולא תלמידיו. **עלו** באניות ובאו בכפר נאום שואלים ישאוש. 25
Jn 7,10 הדברים הוא היה בגלליאה. 10 וכאשר אחיו **עלו** בירושלם ביום המועד אז עלה הוא ולא בגלוי אבל
Lc 2,14 ורוב חיל שממיי הודאה לש׳. ואומרים 14 **עלוי** יהיה לאל ובארץ שלום לאנשים מרצון טוב. 15
Mt 14,22 לבד ונשים וטף. 22 ותכף צוה לתלמידים **עלות** באניה קטנה וליכנס בים עד שיסעו העם: 23
Mc 4,1 ללמד לחוף הים ורוב עם מתאסף ולכן היה לו **עלות** בספינה קטנה וישב בים. וכל החיל יושב בשפת
Mt 18,29 שאתה חייב. 29 והוא מתחנן לו ואומר חמול **עלי** ואני אפרעך. 30 והוא לא רצה הקשיבו. אבל הלך
Lc 3,2 הכהנים הולך בקיאפש היתה נעשית המלה מאל **עלי** יואן בן זכריה במדבר. 3 ובא יואן בכל ממלכות
Lc 3,23 והיו סבורים הכל שהוא בן יוסף. שם היה **עלי**. 24 שם היה מאטיב. [*] שם היה גיקמי. שם היה
Lc 4,18 פתח הספר מצא מקום שכתו׳ בו 18 רוח אלהי׳ **עלי**. ובעבור זה משח אותי ושלחני לעניים להגיד 19
Lc 16,24 ול.. במקומו. 24 וצעק . .. אברהם חמול **עלי** ושלח לי לזריט .. לעמים.. 25 .. זכור שהיה
Lc 18,38 והעור קרא ישאוש בן דוד יהיה לך רחמנות **עלי**. 39 ואותן שהולכין עמו מקללין אותו שישתוק.
Lc 18,39 שישתוק. והוא עור ביותר צועק בן דוד חמול **עלי**. 40 וישאוש עמד וצוה שיביאו לו העור וכאשר
Lc 23,28 מתהפך אליהם אמ׳ בני ירושלם אל תבכו **עלי** רק על עצמכם תבכו ועל בניכם. 29 כי הנה ימים

Lc 24,44 בדת משה ובנביאים ובמזמורים שנאמרו **עלי:** 45 אז פתח להם שכלם לדעת הכתיבות ולהבינם:
Jn 6,43 43 אז ענה ישאוש ואמ׳ להם. לא תלינו **עלי.** 44 שום דבר אינו יכול לבא אלי. אם האב
Jn 10,25 המעשים שאני עושה בשם אבי הם מעידים **עלי.** 26 אבל אתם אינכם מאמינים בי כי אינכם
Mt 23,22 בשמים נשבע בקתדראת האל ובאותו שיושב **עליה:** 23 אוי לכם מאותתים ופרושים רמאים שלוקחים
Mt 28,2 ירד מן השמים והפך האבן מהקבר ויושב **עליה.** 3 ופניו כמו הברק ומלבושיו היו כמו שלג. 4
Mc 5,23 ואומ׳ בתי היא קרובה למות. בא והנח ידיך **עליה** ותהיה נרפאת. 24 וישאוש הלך עמו ועם רב
Lc 4,39 מקדחת גדול. וחילו פניו בעבורה. 39 עמד **עליה** צוה לה לקדחת שיעזבנה. ומיד קמה ושרתה אותם.
Lc 7,13 ההיא. 13 וכאשר ראתה ישאוש היה נע בחסד **עליה.** וישאוש אמ׳ לה אל תבכי. 14 וישאוש קרב ונגע
Lc 13,13 ואמ׳ לה אשה סרה מחלתך. 13 והניח הידים **עליה.** ומיד עמדה בקומתה ושבחה האל. 14 וענו בבית
Lc 19,41 41 וכאשר קרב אל העיר ראה אותה ובכה **עליה.** אמר 42 כי אם אתה הכרת והאמנת הדברים שהם
Jn 1,5 מאיר בערפל. וערפל וחשך לא היה להם יכולת **עליה:** 6 האל שלח אדם אחד שמו ג׳ואן 7 זה בא לעדות
Jn 11,38 לקבר. ושם היתה חפירה ואבן גדולה הושמה **עליה.** 39 אמ׳ ישאוש הסירו האבן ומרטא אחות המת
Jn 19,24 אמרו ביניהם לא נקרעה אבל נפילה גורלות **עליה** ממי תהיה בעבור שהכתיבה תהיה נשלמת האומרת
Mt 19,13 מנערים קטנים בעבור שהוא יניח הידים **עליהם** ושיתפלל בעדם. והתלמידים גוערים אותם. 14
Mt 19,15 הוא מלכות שממיי: 15 וכאשר הניח הידים **עליהם** נפרד מהם. 16 והנה אחד נגש אלי ואמ׳ לו רבי
Mt 20,34 אמרו אדון שתפתח עינינו 34 וישאוש חמל **עליהם** ונגע עיניהם ותכף ראו והלכו אחריו. Tit,21
Mc 6,5 אבל אחדים מועטים חולים שריפא בהשמת ידים **עליהם** 6 כי נפלא ממיעוט האמנתם. 7 והוא סובב
Mc 6,34 אליו. 34 וכאשר ישאוש לארץ וראה העם ריחם **עליהם** כי הם היו כמו צאן בלא רועה והתחיל ללמדם
Mc 9,6 היו מאד מפחדים 6 ונעשית עב אחד עושה צל **עליהם** וקול אחד באה מהעב שאמרנו זהו בני יקר
Mc 10,16 נער: 16 וישאוש היה מחבקם ומניח הידיים **עליהם** ומברכם. 17 וכאשר היה יוצא לדרך בא אדם אחד
Lc 4,40 חולים מחלופי חליים הביאו לו. הוא משים **עליהם** ידיו ומרפאם. 41 ושדים יוצאים מרבים זועקים
Lc 9,5 תצאו מאותו עיר עפר רגליכם תסירו לעדות **עליהם.** 6 וכשתצאו משם תחפצו הבתים דורשים
Lc 13,4 כולם תאבדו 4 כמו אותם שמנה עשר אשר **עליהם** נפל המגדל בשיבסי והרג אותם. תחשבו שהם היו
Lc 19,27 27 אכן אותם אויבים שאין חפצים שאמלוך **עליהם** הביאו פה והמיתום לפני: 28 ואלו הדברים
Lc 20,19 שעה לשום יד בו. ויראו העם כי הכירו כי **עליהם** ובעבורם אומ׳ המשל. 20 ושלחו לו אנשים
Lc 22,25 מלכי גוים מושלים בהם ובין אשר להם ממשלה **עליהם** נקראים מאושרים. 26 אבל לא יהיה כן מכם. כי
Lc 23,34 עושים. ומחלקים ביניהם מלבושיו ומטילים **עליהם** גורלות. 35 והעם עומד ומביטו. והשרים עמהם
Mt 9,36 העמים שהיו בצער ושוכבים בלי רועה ריחם **עליהן.37** ואמר לתלמידיו עת הקציר סמוך ו[*]
Mc 15,24 וכאשר תלוהו חלקו מלבושיו. והניחו גורלות **עליהן** איזה יקח כל אחד מהם. 25 והיתה שעה שלישית
Mt 3,16 ויצא מן המים נפתחו השמים והקדוש רוח ירד **עליו** בצורת יונה 17 ותצא בת קול ותאמר זהו בני
Mt 12,18 ואהובי שערב מאד לנפשי. אני אנוח רוחי **עליו** ואגיד צדקה בין העמים. 19 לא יחלוק ולא יצעק
Mt 13,27 לא זרעת אתה חטה טובה בשדך. אם כן מי **עליו** זרע קמשונים: 28 והוא אמר להם האיש האויב
Mt 23,20 מי שנשבע במזבח נשבע בעד כל הדברים שהם **עליו.** 21 או שנשבע במקדש נשבע בכל מה שהוא ממנו.
Mt 27,31 ומכין בראשו. 31 ואחר כאשר הרבו להוציא **עליו** לעג. הפשיטו לו הסרבל והלבישו לו מלבושיו
Mc 1,10 מהמים. ראה השמים נפתחו והקדוש רוח ירד **עליו** כדמות יונה. 11 ונעשית קול בשמים אומרת אתהו
Mc 1,41 תרצה אתה יכול לטהרני. 41 וישוש כמרחם **עליו** שלח ידו ואמ׳ לו אני רוצה שתהיה טהור
Mc 5,40 האם מתה אבל היא ישינה 40 וכולם לעגו **עליו.** וישאוש גרש כלם בחוץ לבד האב והאם
Mc 7,32 חרש ואלם. מבקשים אותו בתפלה שישים ידו **עליו.** 33 וישאוש הוליכו לצד אחד מחוץ מקום המיושב
Mc 8,23 אחד מן הדרך ורקק לו בפניו. והניח ידיו **עליו** ושאלו אם רואה 24 והוא מביטו אמ׳ אני רואה
Mc 10,34 למיתה. וימסרוהו לנפילים 34 וילעיגו **עליו** וירוקקוהו ויכוהו וימיתוהו ויקום חי ביום
Mc 11,2 שתכנסו באמצע תמצאו עיר אחד קשור שאין **עליו** שום רכב התירוהו והביאוהו אלי. 3 ואם שום
Mc 11,7 העיר לישאוש. והתלמידים הניחו מלבושיהם **עליו** והוא רכב. 8 ואנשים רבים פשטו בגדיהם בדרך
Mc 14,46 שלום עליך רבי ונשקו 46 והם שמו הידים **עליו** והחזיקוהו: 47 ואחד מאותן שהיו עם ישאוש
Mc 14,65 וכולם הענישוהו [*] [*] 65 [*] ורחקו **עליו** וכסו פניו והכוהו בצואר ומכים אותו ואומרים
Mc 15,26 והיתה שעה שלישית כאשר תלוהו. 26 והניחו **עליו** כתב זהו ישאוש נזוריט מלך היהודים. 27 ותלו
Lc 1,12 וכאשר זכריא ראהו היה נבהל ובאה יראה לו **עליו.** 13 אבל המלאך אומ׳ אליו אל תירא זכריה כי
Lc 3,22 לש׳ ונפתחו השמים 22 ורוח הקדש ירד **עליו** בעצם גופני כמו יונה. ובאה בת קול משמים
Lc 10,6 שלום יבא בבית הזה. 6 ואם שם בן השלום. **עליו** ינוח שלומכם. ואם לא יחזור עליכם. 7 באותו
Lc 10,33 עובר קרוב ממנו בא אליו וראה אותו וחמל **עליו** 34 [*] ושם לו שמן בחבורותיו וחבשו [*]
Lc 16,1 אחד היה שעשה מורשה אחד על נכסיו. ויצא **עליו** שם רע. שמפסיד נכסי האדון 2 וקראו ואמר לו

Lc 16,14 והגללים שמעו אלה הדברים והוציאו לעג **עליו.** 15 וישאוש אמ׳ אתם הם המצדיקים עצמם לפני
Lc 19,30 עיר אחד בן אתון קשור שלעולם לא רכב **עליו** אדם. התירו קשרו ונהגוהו. 31 ואם אי זה איש
Lc 19,35 ומניחים מלבושיהם על העיר והניחו ישאוש **עליו.** 36 וכאשר הוא הולך משימים מלבושיהם בדרך 37
Lc 19,39 ועלוי למרומים. 39 ואותן פרושי העם אמרו **עליו** רבי מקללים תלמידיך. 40 ואמר להם אני אומר
Lc 22,63 ובכה במרירות. 63 והעם התופשים בו לעגו **עליו** מכים אותו 64 ומכסים אותו ומכים אותו בפנים
Lc 23,11 אותו. והלבישוהו ארגמן לבנה והוציאו לעג **עליו.** 12 ונעשה באופן שנגשו פילאט ואירודיש
Lc 23,26 שימון שבא מן העיר. והניחו השתי וערב **עליו** שישאנה אחר ישאוש 27 ורוב חיל אנשים ונשים
Lc 23,27 אנשים ונשים הולכים אחריו בוכים ואוננים **עליו.** 28 וישאוש מתהפך אליהם אמ׳ בני ירושלם אל
Lc 23,35 והעם עומד ומביטו. והשרים עמהם מלעיגים **עליו.** אומרים האחרים הושיע. יושיע עצמו אם הוא
Lc 23,36 נבחר מהשם׳. 36 והפרושים מתקרבים מוציאים **עליו** לעג ומתנדבים לו חומץ לשתות. 37 ואומרים אם
Jn 1,32 הרוח יורד מן השמים כמעט כמו יונה עומד **עליו.** 33 [*] אבל אותו ששלחני שאטביל במים הוא
Jn 1,33 אמר לי אותו שעליו תראה הרוח יורד עומד **עליו.** זהו שמטביל ברוח הקדש. 34 ואני ראיתיו עושה
Jn 3,36 הבן לא יהיה לו חיים רק אף השם׳ עומדת **עליו:** Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי ש׳ זואן 1 אז כאשר
Jn 4,38 ללקוט מה שלא טרחתם בו. אחרים הם שטרחו **עליו.** ואתם נכנסתם ביגיע כפם. 39 רבים שמריטנאש
Jn 7,7 להכע להכעיסכם. אותי הכעיס כי אני מעיד **עליו** שמעשיו רעים. 8 אתם ממיתים ביום זה של חג.
Jn 7,12 ואומרים אנה הוא. 12 ורוב העם מַלִינִים **עליו.** כי מקצת אומרים טוב הוא. ואחרים אינו. רק
Jn 7,44 רצו לתופשו. אבל אחד מהם לא שם ידיו **עליו:** 45 אז חזרו השלוחים להגמונים ופרושים.
Jn 8,59 אני הייתי: 59 אז הביאו אבנים להשליכם **עליו.** וישאוש נחבא ויצא מן המקדש: Tit,9 קפיטולו
Jn 12,14 ישראל. 14 וישאוש מצא עיר בן אתון וישב **עליו.** כמו שכתוב 15 אל תראי בת ציון הנה מלכך בא
Jn 12,16 נתעלה באור העליון: אז ידעו שדברים אלו **עליו** נאמרו ושיעשו לו דברים אלו 17 בעבור זה
Jn 18,4 זיין. 4 ישאוש יודע כל הדברים עתידים לבא **עליו.** יצא ואמ׳ להם מה אתם מבק מבקשים. 5 ואמרו
Mc 5,7 גבוה. מה לך עשות ישאוש ממני בן האלוה **עליון** אני משביעך באל חי שלא תצערני 8 ואמר אליו
Lc 1,32 32 זה יהיה גדול ויהיה נקרא בן מהאל **עליון.** ואדונינו הש׳ יתן לו קתדראת הש׳ אב שלו.
Lc 6,35 דבר ושכרכם יהיה הרבה מאד ותהיו בנים מאל **עליון** שהוא מאד טוב על רגוזי הרצון ועל הרעים. 36
Lc 8,28 ואומר מה לך ישאוש לבא אלי בן האל מאד **עליון** מבקש אני ממך שלא תצערני 29 כי בצואתו לרוח
Lc 6,38 לכם. מדה טובה ובחונה ומצודקת תנו. ויותר **עליונה** יתנו לכם בסוף. כי באותה מדה שתמדדו תמדד
Mc 15,10 לכם מלך היהודים. 10 כי הוא יודע כי **עליוני** הכהנים מסרוהו לו בעבור קנאה. 11
Mc 15,31 עצמך תרד מן השתי וערב. 31 וכמדומה לזה **עליוני** הכוהנים אומרים מצחקים האחד עם האחר ועם
Lc 24,20 השם׳ ולפני העם 20 ובאי זה אופן מסרוהו **עליוני** הכהנים ושריהם בעונש מיתה ותלוהו 21 ולא
Jn 5,2 מכוסה נקרא בלשון עברי ביטשידא ולה חמשה **עליות** נקראים בלעז פרושיש 3 שם שוכבים רוב אנשים
Mc 14,45 בחכמה. 45 ומיד שבא נגש אליו אומ׳ שלום **עליך** רבי ונשקו 46 והם שמו הידים עליו והחזיקוהו:
Lc 1,35 איש. 35 והמלאך ענה ואמ׳ הקדוש רוח יבא **עליך** וכח העליון יתלונן עליך. ומה יהיה שיולד ממך
Lc 1,35 הקדוש רוח יבא עליך וכח העליון יתלונן **עליך.** ומה יהיה שיולד ממך יהיה קדוש ויהיה נקרא
Lc 16,2 האדון 2 וקראו ואמר לו מה זה שאני שומע **עליך.** תן חשבון מהה מההרשאה. כי מכאן ואילך לא
Jn 8,10 וישאוש קם ואמ׳ אל האשה אנה הם המעידים **עליך** אדם לא העניש אותך. 11 והיא ענתה אדון אין
Mt 11,29 ונוגישים ואני אעזורכם 29 ושאו עולי **עליכם.** ולמדו ממני שאני שפל ונח לב ותמצאו מנוח
Mt 23,35 כנסיותיכם ותרדפו מעיר לעיר 35 עד שיבא **עליכם** דם צדיקים שהוא נשפך על הארץ. מדם הבל צדיק
Lc 10,6 השלום. עליו ינוח שלומכם. ואם לא יחזור **עליכם.** 7 באותו בית עצמו עמדו. ואכלו ושתו מאותן
Lc 12,14 וישאוש אמר אל האדם מי שמני שופט או חולק **עליכם.** 15 ואמ׳ להם השמרו מכל כילות כי חיי האדם
Lc 17,10 אדוניו כי עשה מצותו. 10 איני חושב כן **עליכם** כי עשיתם כל הדברים שצוה לכם. תאמרו אנחנו
Lc 21,34 ובצורך זה החייב וזה היום יבא פתאום **עליכם.** 35 וכן יצא על כל יושבי פני האדמה. 36 ועל
Mc 11,13 ימצא תאנים. וכאשר בא אליה לא מצא כי אם **עלים.** כי לא היה זמן תאנים. 14 וישאוש עונה אומ׳
Mc 13,28 28 קחו המשל מהתאנה כשמתחלת לחיות ולעשות **עלים** תדעו אתם שהקץ מתקרב. 29 כמו כן כאשר תראו
Mt 21,19 קרוב לדרך ובא שם ולא מצא תאנים כי אם **עליו** לבדן ואמר מעולם לא תטעני פרי. ותכף יבשה
Mc 11,13 רעב גדול. 13 וכאשר מרחוק ראה תאנה רואה **עליו.** הלך לראות אם ימצא תאנים. וכאשר בא אליה לא
Mt 27,25 השמרו לכם. 25 וכל הכלל ענו דמו יהיה **עלינו** ועל בנינו. 26 ואז הניח בר אבן ומסר להם
Lc 17,13 שעומדים מרחוק 13 וצועקים רם ישאוש חמול **עלינו** 14 וכאשר ראם ישאוש אמ׳ לכו ותתראו אל
Lc 19,14 לגאסיאו אחריו אומרים לא נחפוץ שזה ימלוך **עלינו.** 15 ונעשה כאשר חזר המלכות צוה שיקראו לו
Lc 23,30 30 אז יאמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו **עלינו.** 31 כי אם בעין הלח נעשו דברים אלו מה יעשו
Jn 20,17 17 וישוש אמר לה אל תגעי בי כי עדיין לא **עליתי** לאבי. אבל לכי לתלמידי ואמרי להם שאני עולה

Mt 16,26 26 מה יועיל לאדם אם הוא מרויח כל חללי **עלמא.** והנפש היא אבודה. ואי זה חלוף טוב יכול
Mt 2,2 שנולד כי אנחנו ראינו כוכבו במזרח. ובאנו **עם** מנחות להשתחות לפניו. 3 ויהי כשמוע אירודש
Mt 2,11 שמחה גדולה. 11 ויבאו בבית וימצאו הילד **עם** מריאה אמו וישתחוו לפניו ויפתחו אוצרותיהם
Mt 4,21 גיקמי שאבאדיב וזואן אחיו בספינה אחת **עם** זאבדיב אביהם שהיו מתקנים רשתותיהם ויקרא אותם
Mt 4,25 והיה מרפא אותם 25 והיה הולך אחריו **עם** רב מארץ גליליאה וקפוטלים וירושלם וארץ גודיאה
Mt 5,42 אלפיים: 42 ומי שישאלך תן לו: ולא תחלוק **עם** מי שירצה ללות ממך: קפיטולו י״ז כפי מתיאו 43
Mt 6,29 29 ואני אומ׳ לכם כי שלמה לא היה מכוסה **עם** כל מעלתו כמו אחד מאלו: 30 ואם עשב השדה הנמצא
Mt 8,1 כ״ד כפי מתיאו 1 וכאשר ירד מן ההר. רב **עם** הלכו אחריו. 2 וראה מצורע אחד והתפללו. אומ׳
Mt 8,11 לכם כי רבים יבואו ממזרח וממערב. וינוחו **עם** אברהם יצחק ויעקב במלכות שמים. 12 ובני ישראל
Mt 8,26 אנחנו. 26 וישאוש אמ׳ להם. למה אתם יראים **עם** במעט אמונה. וקם וצוה לרוח ולים שינוחו ותכף
Mt 9,1 כ״ט כפי שי׳ מתיאו 1 אז ישאוש משיח עבר **עם** הספינה ובא בעירו 2 ונדרו לו אדם אחד נטול
Mt 9,10 אחד רבים חטאים מפורסמים באו והיו יושבים **עם** ישוש משיח ותלמידיו 11 והפרושים שראו אמרו
Mt 9,11 שראו אמרו לתלמידים למה אוכל מלמדכם **עם** חטאים המפורסמים. 12 וישוש משיח כאשר שמע אלו
Mt 11,7 7 וכאשר הלכו ישאוש משיח התחיל לאמר אל **עם** ג׳ואן. למה יצאתם רואות במדבר חשבתם שהוא יהיה
Mt 11,8 8 לכן יצאתם ראות שחשבתם שהוא יהיה אדם **עם** מלבושים יקרים אותם שלובשים מלבושים חשובים
Mt 12,10 בא לבית הכנסת שלהם 10 ושם היה אדם אחד **עם** היד יבשה ושאלו לו אם ראוי למרק אותו בשבת
Mt 12,41 לילות. 41 גבירי נינוה יקומו ליום הדין **עם** זאת האומה ויענישוה כי הם עשו תשובה בדרישה של
Mt 12,42 גדול מיונה: 42 ומלכת שבא מקום ליום הדין **עם** זאת האומה ותעניש אותה. כי היא באה מראש העולם
Mt 13,2 מהבית והלך לים ויושב בשפתו 2 ואוסף שם **עם** רב. בעבור זה עלה לספינה אחת ויושב וכל העם
Mt 13,29 29 והוא אמ׳ אין בעבור שלא תעקרו החטים **עם** הקמשונים. 30 תניחו הכל עד הקציר: ובעת הקציר
Mt 15,33 אנה נמצא כ״כ פת במדבר שישבעו כמה **עם.** 34 ואמר להם ישואש כמה פת יש לכם והם אמרו
Mt 16,27 בעד נפשו. 27 כן האל באספקלריות אביו **עם** המלאכים ואז ישיב לכל אחד כפי מעלליו 28 אמת
Mt 20,20 השלישי: 20 ואז נגשה אליו אם בני סבאדיב **עם** בניה מתפללין מחלים אותו ושאלה מתן אחד לו. 21
Mt 20,29 נפשו לפדות רבים: 29 וכאשר יוצא מיריחו **עם** רב הולכים אחריו. 30 ושני עורים יושבים סמוך
Mt 22,16 לתפוש ישאוש בדברו. 16 ושלחו לו תלמידים **עם** משרתי אירודיש אומרים רבי אנחנו יודעים שאתהו
Mt 23,14 ספר פרושים רמאים שאוכלים מה שיש לאלמנות **עם** תפלה ארוכה. ובעבור זה תסבלו אורך הנגישה. 15
Mt 24,7 הצערים יבאו. אבל עדיין לא יהיה הקץ. 7 **עם** אחד יקום נגד האחר. ומלכות אחד נגד אחר. ויהיו
Mt 24,49 להכות העבדים האחרים ויתחיל לאכול ולשתות **עם** השכורים. 50 יבא אדון אותו עבד יום שהוא לא
Mt 24,51 אינו יודע: 51 ויעבירהו מפקידתו ויניחהו **עם** הרמאים ושם יסבול בכי ורעישת שיניים: Tit,25
Mt 25,27 החלופין. וכאשר הייתי בא הייתי שואל זהבי **עם** הריוח. 28 תקחו ממנו הבשנט ותמסרהו לאותו שיש
Mt 25,40 אמיתות אומר לכם כי כל הטוב שמעולם עשיתם **עם** אחד מאחי הקטנים כי לי עשיתם. 41 ואז יאמר
Mt 26,7 בבית שימון מצורע 7 נגשה אליו אשה אחת **עם** קופסת אלא בשטרוס מליאה משיחה מרגליות. ושפכה
Mt 26,18 לו הרב אומר שעתו קרוב. עמך יעשה פסח **עם** תלמידיו. 19 והתלמידים עשו כאשר צום ישאוש
Mt 26,20 20 וכאשר היה ערב הוא יושב בשולחן לסעוד **עם** י״ב תלמידיו 21 ובעוד שאוכלין אמר להם אמיתות
Mt 26,47 יוד״ש אחד מי״ב התלמידים בא ועמו רב חיל **עם** סכינים ועם עצים משולחים מצד שרי הכהנים ובעד
Mt 26,51 על ישאוש ותפשוהו. 51 והנה האחד מהם שהיה **עם** ישו שלח את ידו והוציא סכינו והכה אחד מעבדי
Mt 26,55 אל הסיעות כן כמו אם הייתי גנב יצאתם **עם** הסכינים ועם עצים תפוש אותי. כל היום הייתי
Mt 26,58 היכל קאיפש שר הכהנים ונכנס בפנים ויושב **עם** המנהיגים בעבור שיראה הקץ. 59 ושרי הכהנים וכל
Mt 26,69 וקרבה אליו שפחה אחת אומרת ואתה היית **עם** ישוש דגליליאה 70 והוא כפרו לפני הכל. אומ׳
Mt 26,71 האחר שפחה אמרה לאותן שהם שם. וזה היה **עם** ישוש דנזוריט. 72 ופעם אחרת כפר בשבועה שלא
Mt 27,28 ונתקבצו סביב העם 28 והפשיטוהו וכסוהו **עם** סרבל סֵינְדָאט אדום. 29 והניחו על ראשו עטרת
Mt 27,34 שהוא הר קלוארי. 34 ונתנו לו יין מעורב **עם** לענה לשתות. וכאשר טעמו לא רצה לשתות. 35
Mt 27,55 שם רבות בנות שעומדות מרחוק אותן שהלכו **עם** ישאוש דגליליאה ששרתו אותו. 56 ובתוכן היתה
Mc Prol,14 דבר ראשונה מהאלהות המדבר כאשר השטן נסהו **עם** הבהמות והמלאכים שרתוהו. וכתב הכל בקצור
Mc 1,29 שיצא מבית הכנסת באו לבית שימון ואנדריב **עם** יקומו ועם ג׳ואן לאכול. 30 וחמות פירו שוכבת
Mc 2,2 אחדים 2 וכאשר ידעו שהוא היה בבית. רב **עם** נתאסף ולא הכילם כי כל הבית היה מלא עד הפתח.
Mc 2,15 אוכלין בבית רבים עוגבים וחטאים אוכלים **עם** ישו ותלמידיו והיו שם רבים שהולכים אחריו. 16
Mc 2,16 וכאשר המאותתים והפרושים ראו שישו אוכל **עם** העוגבים ועם החטאים אמרו לתלמידיו למה
Mc 2,16 עם העוגבים ועם החטאים אמרו לתלמידיו למה **עם** העוגבים והחטאים אוכל ושותה רבנכם. 17 וישו
Mc 3,1 ישוש נכנס בבית הכנסת והיה שם אדם אחד **עם** היד יבשה. 2 והפרושים מארבים אותו אם ימרקהו

Mc 3,3 בשבת בעבור שילשינוהו. 3 וישאוש אמ׳ לאדם **עם** היד יבשה קום מעלה ועמוד באמצע. 4 ואמ׳ להם
Mc 3,6 ונרפאה. 6 ותכף יצאו הפרושים ועשו עצה **עם** אותם דירודיש נגד ישו שימיתוהו. 7 וישו הלך
Mc 3,7 נגד ישו שימיתוהו. 7 וישו הלך לים **עם** התלמידים ועם רב נמשכים עמו מגליליאה 8
Mc 3,20 שבגדו. 20 ואחר בא אל הבית ונאסף שם **עם** רב שאינם יכולים לחמם אכול. 21 וכאשר אותן שלא
Mc 4,1 ופעם אחרת התחיל ישוש ללמד לחוף הים ורוב **עם** מתאסף ולכן היה לו עלות בספינה קטנה וישב בים.
Mc 5,21 תמהים: 21 וכאשר ישו עבר עבר הים בספינה **עם** רב נאסף עמו בשפת הים. 22 ובא אליו גדול אחד
Mc 6,31 אמ׳ בואו ונלך במדבר ונחו מעט כי רב **עם** הולך וחוזר ולא היה לו פנאי לאכול. 32 ועלו
Mc 8,1 1 ובאותן פעמים אחרות נתאספו רוב חיל **עם** ישאוש ולא היה להם לאכול וקרא לתלמידיו ואמ׳
Mc 8,10 איש והניחם הלוך. 10 ותכף ישו עלה בספינה **עם** תלמידיו ובא נגד כפר נחום ודלמאינוטא. 11
Mc 8,38 יכירהו לפני השם׳ האב כאשר יבא באורו **עם** המלאכים. 39 ואמ׳ להם ומקצת מכם שהם עמי לא
Mc 9,3 על פני האדמה 3 ונראו משה ואליהו ומדברים **עם** ישו. 4 וענה פיר לישאוש אמ׳ לו טוב הוא שאנחנו
Mc 9,13 13 וכאשר היה בא אל התלמידים הוא מוצא **עם** רב ביניהם ורבים חכמים ומאותתים מתוכחים עמהם
Mc 9,41 בי יותר יהיה שוה לו שישליכוהו בים **עם** ריחים א׳ בצוארו. 42 אם ידך אישקנדליזט כרות
Mc 9,49 מתעלם: 49 טוב הוא המלח אבל אם המלח תפסק **עם** מה נבשל יהיה עמכם מלח ויהיה עמכם שלום:
Mc 10,1 ובא עד ארץ גודיאה אחר נהר ירדן ונאסף שם **עם** רב. והוא דורש להם כמנהגו 2 והפרושים שואלים
Mc 10,30 העת בתים ואחים או אחיות או בנים ושדות **עם** צרות ובעולם הבא חיים נצחיים. 31 ורבים
Mc 10,46 רבים. 46 ובאו בירושלם ונכנסו בירושלם **עם** תלמידיו ועם רב ובן טימיב ברטומיב שהיה יבש
Mc 11,11 מה שהיה בפנים. ובערב הוא יוצא בבאטניאה **עם** י״ב התלמידים 12 וביום האחד יצא מבטניאה והיה
Mc 12,40 בשולחן 40 אותם שעוקרים הבתים והאלמנות **עם** שקר תפילותם. ולזה יסבלו יותר קנס גדול ביום
Mc 14,3 מצורע בבטניאה ויושב בשולחן באה אשה אחת **עם** קַאפֶסָא אל בשטרי מליאה אינגנט מרגלי נרדי ושברה
Mc 14,14 הרב אומ׳ אנה הוא ביתי ששם אוכל הפסח **עם** תלמידי. 15 והוא יראה לכם בית גדול לאכילה ושם
Mc 14,17 והכינו הפסח: 17 וכאשר היה ערב בא ישאוש **עם** י״ב התלמידים 18 ובעוד שיושבין ישאוש אמ׳ להם
Mc 14,43 בא יודש אשקריוטא אחד מי״ב תלמידים ועמו **עם** רב עם סכינים ומקלות. והוא שלח בעד סגן הכהנים
Mc 14,43 אשקריוטא אחד מי״ב תלמידים ועמו עם רב **עם** סכינים ומקלות. והוא שלח בעד סגן הכהנים ובעד
Mc 14,47 עליו והחזיקוהו: 47 ואחד מאותן שהיו **עם** ישאוש הוציא הסכין והכה עבד סגן הכהנים וחתך
Mc 14,48 ישאוש ואמ׳ להם כמו אם הייתי גנב יצאתם **עם** סכינים ומקלות תפוש אותו. 49 כל היום הייתי
Mc 14,54 אחד מהכהן הגדול. והיה יושב לפני האש **עם** המשרתים ומתחמם. 55 והכהן הגדול וכל העצה
Mc 14,67 ראה פירו שֶׁנוֹעֶל נעלו מביטו אומר. ואתה **עם** ישאוש דנזוריט היית. 68 והוא כפר איני יודע
Mc 15,16 ומסר להם ישוש מוכה להמיתו. 16 והפרושים **עם** המשרתים נהגוהו להיכל השוטר ונתאסף שם העם 17
Mc 15,19 הש׳ יושיעך מלך היהודים 19 והכוהו בראש **עם** קנה אחד וירקו בפניו וכורעים ומתפללים אותו.
Mc 15,28 28 אז היתה נשלמת הכתובה שאומרת הוא נמנה **עם** הרשעים. 29 ואותם שעוברים שם מקללים אותו
Mc 15,31 לזה עליוני הכוהנים אומרים מצחקים האחד **עם** האחר ועם הסופרים האחרים עשה נושעים ועצמו
Mc 15,41 כאשר היה בגליליאה הן הולכות עמו והולכות **עם** רבות אחרות שבאו מירושלם. 42 וכאשר ערב נעשה
Mc 16,10 ממנה. 10 והיא הלכה והגידה לאחרים שעמדו **עם** ישאוש שעו שעומדים אנונים ואנוחים ובוכים
Mc 16,20 20 והם הלכו בכל העולם לדרוש בעזר הש׳ **עם** דברים טובים ועם נפלאות שיעשו: Expl תם תם
Lc 1,17 בבנים וידריכם בחכמת הצדיקים ויכין לשם **עם** שלם. 18 ואמ׳ זכריה למלאך איך יעשה זה שאני
Lc 1,27 בעיר גליליאה ששמה נזורט 27 לבתולה ארוסה **עם** איש ששמו יושאף הוא מבית דוד. והבתולה שמה
Lc 1,56 לאברהם ולזרעו לעולמים. 56 ומריאה עמדה **עם** אלישבק כמעט ג׳ חדשים. ואחר שבא בביתה במקדש
Lc 1,72 ומיד כל אותן שהקציפונו. 72 לעשות חסד **עם** אבותינו ולזכור קדושת צואתו 73 והשבועה שנשבע
Lc 2,5 מהבית ומעם דוד 5 בעבור שישמע המצוה **עם** מריאה ארוסתו ואשתו והיא הרה. 6 וכאשר היו שם
Lc 2,13 מעוטף בבגד ומונח באבוס. 13 ומיד נעשה **עם** המלאך ורוב חיל שממיי הודאה לש׳. ואומרים 14
Lc 2,36 קרוב לאריישיאה. והיתה באה בימים. והיתה **עם** אִשָּׁהּ שבע שנים עם בתוליה. 37 והיתה אלמנה עד
Lc 2,36 והיתה באה בימים. והיתה עם אִשָּׁהּ שבע שנים **עם** בתוליה. 37 והיתה אלמנה עד ארבע ושלשים שנה.
Lc 2,44 ולא הכירוהו אביו ואמו. 44 וחושבים שיהיה **עם** האחרים שהולכים עמהם. וכן הלכו יום אחד
Lc 5,19 ומסלקים הלבנים ובעד הגגות שמו המטה שם **עם** החולה ושמוהו באמצע כלם לפני ישאוש משיח 20
Lc 5,30 ישאוש משיח למה אתם אוכלים ושותים **עם** העולמיים ועם החוטאים. 31 ענה ישאוש ואמ׳ להם
Lc 5,36 אם יעשהו הישן נשבר וחדש אינו מתי מתיחד **עם** הישן. 37 ושום אדם אין לו לשום יין חדש בנאד
Lc 6,17 עמהם ועמד במקום חרב וסייעת תלמידיו ורוב **עם** מכל גודיאה וירושלם ומעבר לים וטירי וצידון 18
Lc 7,11 ישאוש בעיר שנקרא נאים. ותלמידיו ורוב **עם** הולכים עמו. 12 וכאשר ישאוש קרב בשער העיר.
Lc 7,12 אחד שהיה בן אלמנה ולא היה לה עוד. ורב **עם** מן העיר הולכים עם האשה ההיא. 13 וכאשר ראתה

Lc 7,12	ולא היה לה עוד. ורב עם מן העיר הולכים	**עם** האשה ההיא. 13 וכאשר ראתה ישאוש היה נע בחסד
Lc 7,38	והתחילה לבכות ולרחוץ רגלי ישאוש משיח	**עם** דמעות שמעיניה יוצאות. ואחר שקנחה לו הרגלים
Lc 7,38	שמעיניה יוצאות. ואחר שקנחה לו הרגלים	**עם** שערי הראש ונושקת רגלי ישו ומושחן עם משיחה
Lc 7,38	עם שערי הראש ונושקת רגלי ישו ומושחן	**עם** משיחה מרגליית. 39 וכאשר הפרוש שזמנהו ראה זה
Lc 8,7	7 והאחר נפל בתוך הקוצים והקוצים יצאו	**עם** הזרע וחנקהו. 8 וזרע האחר נפל בארץ טובה ועשה
Lc 8,42	שבעודו הולך מצא ישאוש נגש ונענה מרוב	**עם.** 43 והנה באה אשה אחת חולה משפיכות דמיה
Lc 9,37	שהבן יקום חי אחרי מותו. 37 וביום האחר	**עם** רב ירד מן ההר בא לקראתם 38 ובתוכם אדם אחד
Lc 11,32	גדול משלמה: 32 אנשי נינוה יקומו בדין	**עם** זאת המשפחה ויענישוה כי עשו תשובה בעבור דרישת
Lc 12,46	ובשעה שלא ידעה ויגרש אותו ואביו להניחם	**עם** אשר לא נאמרו. 47 אבל אותו עבד שידע רצון
Lc 12,58	מה שהוא יושר הדבר. 58 וכאשר אתה הולך	**עם** שכנגדך לאי זה שר בדרך עשה מעשה שישלחוך מהרה.
Lc 13,1	עת מקצת מגידים לגלילבש ודמם ערב פילאט	**עם** קרבנותם: 2 וענה ישאוש להם סבורים אתם שאותם
Lc 14,31	למלחמה נגד מלכים ואינו חושב ראשונה אם	**עם** עשרה אלף יכול לבא נגד מי שעם עשרים אלף בא
Lc 14,32	זה הוא עומד מרחוק שולח שלוחיו להשתדל	**עם** דברי שלום. 33 כן כל איש מכם שאינו מתיאש מכל
Lc 15,29	מצותך ואתה לא נתת מעולם שעיר אחד לאוכלו	**עם** אוהבי. 30 וכאשר בנך הקטן שהפסיד עצמותיו עם
Lc 15,30	אוהבי. 30 וכאשר בנך הקטן שהפסיד עצמותיו	**עם** זונות אתה המתה בעדו עגל שמן. 31 והאיש אמ׳
Lc 18,36	יתנו לו. 36 וכאשר העור שמע שעובר	**עם** רב שאל מה זה 37 ואמרו לו כי ישוש נזורט עובר
Lc 19,16	כל אחד ואחד. 16 והראשון בא אומר אדון	**עם** אימינא שלך י׳ אימינש הרוחתי. 17 והאדון אמר
Lc 19,23	לא נתת ממוני ברבית. אני הייתי מבקש אותה	**עם** המדות. 24 ואמר לאותן שעומדין שם גזלו לו
Lc 20,1	ומגיד. ונתאספו שרי הכהנים והסופרים	**עם** הזקנים 2 ואמרו אליו אמור לנו באי זו ממשלה
Lc 20,18	18 כל איש שיפול על אותה אבן יהיה מוכה	**עם** האבן. והאבן יכתת אותן שעליהם תפול. 19 ושרי
Lc 21,27	ינועו. 27 אז יראו בן האדם שיבא בענן	**עם** עב גדול ובגודל צלם דמותו. 28 וכאשר אלה
Lc 22,4	אשקריוטא אחד מהשנים עשר 4 שהלך ודבר	**עם** שרי הכהנים והרבנים באי זה צד ימסור להם ישוש.
Lc 22,11	האדון אומר לך אנה הוא המקום שיאכל הפסח	**עם** תלמידיו. 12 והוא יראך היכל גדול ושם תכינו
Lc 23,11	עומדים בחוזק ומלשינים אותו. 11 ואירודיש	**עם** סיעתו מבזים אותו. והלבישוהו ארגמן לבנה
Lc 24,5	ארצה. והם אמרו להם למה תשאלו החיים	**עם** המתים. 6 אינינו פה כי חזר חי. תזכורנה באי זה
Jn 1,1	ש׳ יואן 1 בהתחלה היה בן האלוה. ובן האל	**עם** האל. ובן האל היה אלוה: 2 זה היה בתחלה עם
Jn 1,2	האל. ובן האל היה אלוה: 2 זה היה בתחלה	**עם** האל 3 כל הדברים נעשים בעדו. וזולתו שום דבר
Jn 2,2	והיתה מריאה אם ישאוש שם 2 וישאוש נקרא	**עם** תלמידיו לנשואין. 3 וכאשר בנישואין היו חסרים
Jn 3,22	האל נעשות. 22 אחר אלה הדברים בא ישאוש	**עם** תלמידיו בארץ גודיאה ושם עמד עמהם וטובל. 23
Jn 4,9	אשה ממקום שמריאה והיהודים אינם מורגלים	**עם** השמריטנש. 10 ענה ישאוש ואמ׳ לה אם היית יודעת
Jn 4,27	ותכף באו תלמידיו. ותמהו כשמצאוהו מדבר	**עם** האשה. אכן אחד מהם לא אמר לו מה אמר לו מה אתה
Jn 6,3	שהם חולים. 3 אז עלה ישאוש בהר ושם מלמד	**עם** תלמידיו. 4 והיה סמוך לפסח יום חג היהודים. 5
Jn 6,22	היה שם רק האחת. ושלא נכנס ישאוש באניה	**עם** תלמידיו. אבל תלמידיו הלכו לבדם. 23 ואוניות
Jn 7,32	שהסיעה מלינה מאותן הדברים. וההגמונים	**עם** הפרושים שלחו עבדים שיתפשוהו: 33 אז אמר להם
Jn 9,29	משה אנו. 29 אנחנו יודעים שהאל דבר	**עם** משה. ולא ידענו זה מאין הוא: 30 ענה אותו האיש
Jn 11,44	והיו רגליו קשורות בחבלים. ופניו נקשרת	**עם** הסדין. ואמ׳ ישאוש להם התירוהו והניחוהו ללכת.
Jn 11,45	והניחוהו ללכת. 45 אז רבים מהיהודים שבאו	**עם** מריאה וראו אותן הדברים שעשה האמינו בו. 46
Jn 11,54	אל המדבר בעיר שנקראת אפרים ושם עומד	**עם** תלמידיו. 55 ונתקרב פסח היהודים ועלו רבים
Jn 12,9	ואני לא אהיה כל עת עמכם: 9 אז הכירו רוב	**עם** מן היהודים ששם היו ובאו שם לא לבד בעבור
Jn 12,12	שם בעדו ומאמינים בישאוש: 12 ולמחר אחוזת	**עם** רבה שבאה יחד ליום מלוד. ושמעה שישאוש בא
Jn 18,1	ש׳ יואן 1 כאשר ישאוש אמ׳ אלה הדברים הלך	**עם** תלמידיו מעבר לנהר הנקרא סידרון ששם היה הבן
Jn 18,2	אותו מקום כי הרבה פעמים בא הרבה לשם	**עם** תלמידיו. 3 אז כאשר יודיש אסף עם רב ועבדי
Jn 18,3	לשם עם תלמידיו. 3 אז כאשר יודיש אסף	**עם** רב ועבדי ההגמונים. והפרושים באו שם עם עששיות
Jn 18,3	עם רב ועבדי ההגמונים. והפרושים באו שם	**עם** עששיות ואבוקות ועם כלי זיין. 4 ישאוש יודע כל
Jn 18,15	ואותו תלמיד היה בן בית להגמון ונכנס	**עם** ישאוש בהיכל ההגמון. 16 ופירו עומד בדלת בחוץ.
Jn 18,16	התלמיד האחד שהיה בן בית להגמון ושנכנס	**עם** ישאוש. ואמר אל השוערת ושמה פירו בפנים. 17 אז
Jn 18,24	24 והלך ישאוש ששלחוהו לקאיפש ההגמון	**עם** ידיו קשורות. 25 ושימון ופירו עומד ומתחמם: אז
Jn 19,29	זה לקחו קנה אחד והניחו ספוג מליאה חומץ	**עם** מלח וישימוהו בפה ישו. 30 אז כשישאוש טעם
Jn 19,32	באו הפר הפרושים וחתכו ירכותם של נתלים	**עם** ישאוש. 33 [*] 34 ואחד מן הפרושים לקח רומח
Jn 19,39	ופילאט הודה לו. אז בא יוסף [*] 39 [*]	**עם** ניקודימוש לישאוש בלילה נושאים תערובת מיררא

Jn 20,7 7 והסדין שהונח בראש ישאוש לא היה מונח
Jn 20,31 ולמען שאתם תאמינום יהיה לכם חיים בעולם
Mt 2,3 לפניו. 3 ויהי כשמוע אירודש דבריהם
Mt 15,32 קרא תלמידיו ואמ׳ אני מרחם העם באשר הוא
Mt 17,21 שטן אין מגרש אם לא בתפלה ובצום. 21 והוא
Mc 10,49 יהיה לך חמלה ממני. 48 [*] [*] 49 וישאוש
Lc 4,39 חולה מקדחת גדול. וחילו פניו בעבורה. 39
Lc 18,40 ביותר צועק בן דוד חמול עלי. 40 וישאוש
Lc 24,36 בבציעת הפת. 36 ובעודם מדברים ישאוש
Jn 1,35 עדות שזהו בן האל. 35 וביום אחר פעם אחרת
Jn 3,22 בא ישאוש עם תלמידיו בארץ גודיאה ושם
Jn 5,6 6 וכשראהו ישאוש שוכב והכיר שזמן רב
Jn 8,44 חפצתם לעשות. הוא היה רוצח בתחלה ולא
Jn 11,6 אחותה. 6 אז כששמע שלאזריט היה חולה.
Jn 15,6 אינכם יכולים לעשות זולתי. 6 אם אחד לא
Jn 21,4 ובאותו הלילה לא לקחו דבר. 4 ובבקר
Lc 1,56 לאברהם ולזרעו לעולמים. 56 ומריאה
Lc 13,13 סרה מחלתך. 13 והניח הידים עליה. ומיד
Mt 24,44 שבור הבית אשר לו. 44 ובעבור אהבה זו
Mc 6,50 כולם והיו נבוכים. וישאוש תכף זעק ואמר
Mc 12,17 מה שהוא לסיסר ולאל מה שהוא מהאל. והם
Lc 7,14 וישאוש קרב ונגע המטה ואותן שנושאין אותו
Lc 8,25 ואמרו מי הוא זה שלקח שלרוח ולים אומר
Lc 10,7 ואם לא יחזור עליכם. 7 באותו בית עצמו
Lc 12,40 ניעור. ולא יניח חפור ביתו. 40 ואתם
Lc 23,49 להכות חזותיהם. 49 וכל אותן שמכירין אותו
Lc 24,4 נבהלות במחשבותיהן על זה. הנה ששני גברים
Jn 2,12 נחום הוא ואמו והאחים והתלמידים. ושם
Jn 15,4 אתם טהורים בעבור הדברים שאמרתי לכם. 4
Mt 26,38 דאגה נפשי עד מות. המתינו לי פה ועורו
Mt 26,40 ואמ׳ לפירו לא יכולה שעה אחת להיות ער
Mc 14,37 ולשימון ישנים אתם ולא יכולתם להיות עדים
Lc 15,31 המתה בעדו עגל שמן. 31 והאיש אמ׳ לו. אתה
Jn 15,27 לי. 27 ואתם תעשו עדות שבת שבתחלה הייתם
Lc 9,41 ענה ואמ׳ לו. משפחה ממאנת כמה מן הזמן
Mt 20,6 אותו יום כמו כן בטלים. והוא אמ׳ להם למה
Mt 21,2 ותכף תמצאו אתון אחת קשורה ועיר אחד
Lc 1,58 ושמעו השכנים וקרובים מאותה המעולה חסדיה
Jn 4,27 לו מה אמר לו מה אתה שואל ומה אתה מדבר
Jn 11,33 אז ישוש כשראתה בוכה וראה היהודים שהיו
Mt 20,2 לשכור פועלי׳ לכרמו. 2 וכאשר עשה תנאי
Mt 26,36 אמרו כל התלמידים. 36 ואז בא ישאוש
Mc 2,19 לנישואין איך אוכל לצום כך שהחתן יהיה
Mc 6,51 עמדו בבטחה אני הוא אל תפחדו. 51 ואז עלה
Mc 8,11 ודלמאינוטא. 11 ויצאו הפרושים ונתוכחו
Mc 9,13 רב ביניהם ורבים חכמים ומאותתים מתוכחים
Lc 2,44 44 וחושבים שיהיה עם האחרים שהולכים
Lc 2,51 50 והם לא הבינו הדבר שאמ׳ להם 51 וירד
Lc 5,29 בביתו והיו שם רוב עולמיים ושאר ואוכלים
Lc 5,34 אתם בין הארוס עשות שיצום בעוד שהארוס

עם הסדינים. אבל היה בצד אחד מקופל 8 אז נכנס שם
עם ישוש משיח: Tit,21 קפיטולו כ״א כפי יואן 1 אחר
עמד נבהל וכל אנשי ירושלם עמו. 4 ויקבוץ כל שרי
עמד שלשה ימים ואין להם לאכול ואיני רוצה לשולחם
עמד בגליליאה. אמ׳ להם ישו בן אלוה יהיה נבגד
עמד וקראו. והם קראוהו ואמרו לו הנה ישאוש שואל
עמד עליה צוה לה לקדחת שיעזבנה. ומיד קמה ושרתה
עמד וצוה שיביאו לו העור וכאשר הביאוהו אליו שאלו
עמד באמצעם ואמר להם שלום לכם אני הוא אל תיראו.
עמד יואן ושנים מתלמידיו 36 מביטים ישאוש הולך
עמד עמהם וטובל. 23 ויואן היה טובל בהר אחד קרוב
עמד חולה אמר לו תחפוץ להיות בריא. 7 והחולה ענה
עמד באמת כי אין אמת אתו. כי כל מה שמדבר שקר מה
עמד באותו מקום ב׳ ימים. 7 אחר אלה הדברים אמ׳
עמד בי ושולח בחוץ כמו הכף ותיבש. ויאספוה
עמד ישוש בחוף הים. אכן התלמידים לא הכי הכירוהו.
עמדה עם אלישבק כמעט ג׳ חדשים. ואחר שבא בביתה
עמדה בקומתה ושבחה האל. 14 וענו בבית הכנסת מלאים
עמדו מוכנים כי לא ידעתם השעה אותה שבן האלוה
עמדו בבטחה אני הוא אל תפחדו. 51 ואז עלה עמהם
עמדו תמהים ממנו: 18 ובאו אליו הצדוקים שאומרים
עמדו. וישאוש אמ׳ נער אני מצוה שתקום 15 ומיד
עמדו. ושומעין לו. 26 ובאו ועברו אל מלכות גאניט
עמדו. ואכלו ושתו מאותן הדברים שיתנו לכם. כי
עמדו כי בשעה שלא תחשבוה יבא בן אדם: 41 ופירו
עמדו מרחוק. וכל הנשים שבאו אחריו מגלליאה רואות
עמדו סמוך להם במלבושים לבנים ומזריחים 5 והנשים
עמדו ימים מעטים. 13 וקרוב היה פסח היהודים ועלה
עמדו בי ואני בכם. כמו שהכף אינה יכולה לעשות פרי
עמדי 39 והלך מעט הלאה וכרע פניו ואמ׳ אבי אם הוא
עמדי. 41 עורו והתפללו שלא תכנסו בנסיון. כי הרוח
עמדי. 38 עורו והתפללו בעבור שלא תכנסו לנסיון.
עמדי היית לעולם וכל אשר לי לך הם. 32 אבל לאכול
עמדי: Tit,16 קפיטולו י״ו כפי ש׳ יואן 1 אלה
עמדתי עמכם ונתתי לכם לאכול הבא נא בנך אלי 42
עמדתם היום בטלים. 7 וענו באשר שום אדם לא שכרם.
עמה תתירוה והביאוה אלי. 3 ואם שום אדם אומר לכם
עמה יחד שמעו 59 ונאספו בשמונת הימים בעבור
עמה: 28 אז עזבה האשה הבית שלה והלכה לעיר ואמרה
עמה בוכים. חלש רוחו והיה נבוך בעצמו. 34 ואמר
עמהם מן הערך מפשוט אחד שלחם בכרם. 3 וחזר בשוק
עמהם בעיר אחת שנאמרת גיטשמאני ואמר אל תלמידיו
עמהם. 20 אבל העת המתקרב שהחתנים יגזלו מכם.
עמהם בספינה והרוח עומד והם עומדים יותר תמהים 52
עמהם ונסוהו ושאלו אות מן השמים. 12 וישאוש אמר
עמהם 14 וכאשר העם ראה בא ישאוש תמהו ויצאו לו
עמהם. וכן הלכו יום אחד וחפשוהו בין שאר הקרובים
עמהם ובאו בואזריק והיה משועבד להם. ואמו מקיימת
עמהם. 30 והפרושים והסופרים מתלוננים ואומרים
עמהם 35 אבל יבואו ימים כאשר הארוס יפרד מהם ואז

Lc 6,17 אשקריוטא שהיה בוגד. 17 וירד מן ההר **עמהם** ועמד במקום חרב וסייעת תלמידיו ורוב עם מכל
Lc 7,6 והוא בנה לו בית הכנסת 6 וישאוש הולך **עמהם.** וכאשר היה סמוך לבית סנטוריאו שלח אליו
Lc 8,37 גדיאי נורוס בקשו מישו שילך לו ולא יעמוד **עמהם** כי ביראה הם עומדים וישאוש נכנס בספינה
Lc 9,11 ידעהו העמים הלכו אחרי ישאוש וקבלם ומדבר **עמהם** במלכות השם׳. ומרפא החולים 12 והיום מתחיל
Lc 12,37 באמת אני אומ׳ לכם שיהיה יושב ויעשה **עמהם** שיסבו וישרתם. 38 ואם יבא במשמר שני או
Lc 15,2 מתלוננים אומרים ראה זה ראה חטאים ואכל **עמהם** 3 והוא אמ׳ אליהם זה הדבר. 4 אי זה מכם שיש
Lc 22,47 הוא מדבר כן. והנה סיעה ואותו שנקרא יודש **עמהם** אחד משנים עשר. והולך לפניהם. ויגש לישו
Lc 22,56 ראתהו יושב באש והביטה אותו אמרה זה היה **עמהם.** 57 ופירו כפר לה אומר אשה אשה איניני
Lc 22,59 59 וכמעט שעה אחת אשה אחת אומרת אמת זה **עמהם** כי גלליב הוא. 60 ופירו אמר אדם איני יודע
Lc 23,32 יעשו ביבש. 32 ושנים אחרים רעים נוהגים **עמהם** בעבור שימיתום: 33 וכאשר באו אל המקום הנקרא
Lc 23,35 גורלות. 35 והעם עומד ומביטו. והשרים **עמהם** מלעיגים עליו. אומרים האחרים הושיע. יושיע
Lc 24,15 ביניהם ומצאו עדים ישאוש קרב להם והולך **עמהם** 16 ועיניהם עורות שלא היו מכירים אותו. 17
Lc 24,29 כי כבר נעשה ערב והיום כבר נטה ונכנס **עמהם.** 30 וכאשר הסב עמהם לקח הפת וברכו ובצעו
Lc 24,30 והיום כבר נטה ונכנס עמהם. 30 וכאשר הסב **עמהם** לקח הפת וברכו ובצעו ונתן ממנו להם. 31
Jn 3,22 בא ישאוש עם תלמידיו בארץ גודיאה ושם עמד **עמהם** וטובל. 23 ויואן היה טובל בהר אחד קרוב
Jn 4,40 כשבאו השומרונים אליו בקשוהו שיעמוד שם **עמהם** ועמד שני ימים. 41 ויותר עוד האמינו בו בעד
Jn 7,50 היא: 50 ונקודימוש שבא לישאוש בלילה שהיה **עמהם** אמר להם 51 לא ידעתם שתורתכם אינה שופטת אחד
Jn 17,12 שיהיו דבר אחד כמו שאנחנו 12 בעוד שעמדתי **עמהם.** אני שמרתים בשמך. אותם שנתת לי שמרתי. ואחד
Jn 18,5 וישאוש אמר להם אני הוא ג׳ודיש שמסרו **עמהם.** 6 אז כשאמר [*] להם אני הוא חזרו לאחוריהם
Jn 18,18 נעשה בעת ההיא ומתחממים בו. פירו עומד **עמהם** ומתחמם. 19 אז ההגמון שאל לישוש מתלמידיו
Jn 20,24 טומאש אחד מן התלמידים שנקרא מספק לא היה **עמהם** כשישאוש בא אליהם: 25 אז אמרו לו התלמידים
Jn 20,26 פעם אחרת היו התלמידים תוך הבית וטומאש **עמהם** ובא ישאוש והדלתות נעולות. ובא באמצע
Lc 24,10 ומריאה יקובי ומריאה שלומי והאחרות שהיו **עמהן** שאומרות לשלוחים אלה הדברים 11 ונראו להם
Mt 1,21 קדש. 21 ותלד בן יקרא שמו ישואש כי יושיע **עמו** מעונותיהם. 22 וכל זה היה עשוי למלאת דבר
Mt 2,3 אירודש דבריהם עמד נבהל וכל אנשי ירושלם **עמו.** 4 ויקבוץ כל שרי הכהנים וחכמי העם וישאלם
Mt 4,22 אותם 22 ותכף עזבו הרשתות ואביהם וילכו **עמו:** קפיטולו י׳ כפי מתיאו 23 ישואש משיח היה
Mt 5,41 המעיל: 41 ומי שיכריחך לכת אלף פסיעות לך **עמו** אלפיים: 42 ומי שישאלך תן לו: ולא תחלוק עם
Mt 8,10 שמע זה השר ועמד נפלא. ואמר לאותן שהיו **עמו.** אמת אני אומר לכם לא מצאתי אמונה כזאת
Mt 9,15 שהוא חי אין יכולין לבכות כל †אותן† שהם **עמו.** אבל כשיצא העת שאדם יעלם הארוס אז יצומו: 16
Mt 11,1 השלים אלה הדברים הוא צוה לתלמידיו שילכו **עמו** דרוש בעיירות. 2 וזואן אסור כאשר שמע המעשים
Mt 12,3 קראתם מה שעשה דוד כשנרעב הוא ואותם שהיו **עמו** 4 שנכנס בית האל ואכלו לחמי הקדש שאותן לחמים
Mt 12,4 לחמי הקדש שאותן לחמים הוא ואותן שהיו **עמו** אינו ראוי לאכול רק לכהנים לבד. 5 ולא אתם
Mt 12,46 העם אמו וקרוביו עומדים בחוץ ורוצים לדבר **עמו.** 47 ואמר לו אדם אחד אמך וקרוביך עומדים בחוץ
Mt 15,39 39 והניח העם ועלה בספינה קטנה ותלמידיו **עמו** ובאו בארץ מַגִינֶדָא: Tit,16 קפיטולי מ״ב כפי
Mt 17,3 כמו שלג. 3 ויראו אליו משה ואליהו מדברים **עמו.** 4 ואמ׳ פירו אל ישאוש אדון טוב עמוד בזה
Mt 21,9 ומאגמגין מהם בדרך. 9 והחיל שהולכים **עמו** צועקים אומרים הושיענו בן דוד ברוך יהיה אותו
Mt 25,10 לקנות בא החתן. ואותן שהם מוכנות נכנסו **עמו** בנישואין. והדלת היתה סגורה אחריהן. 11 ואחר
Mt 25,31 בן האלוה יבוא בצלם יקרו וכל המלאכים **עמו** אז ישב על קתדראת צלמו 32 ויהיו נאספים לפניו
Mt 27,38 ישאוש מלך היהודים: 38 אז תלו שני גנבים **עמו.** אחד לצד ימין ואחד לשמאל. 39 ואותן שעוברין
Mt 27,54 נראו רבים 54 והסונטוריאו ואותם שהיו **עמו** שומרים ישאוש. כאשר ראו התנועות. הארץ רועשת
Mc 1,36 התפלל. 36 והלכו אחריו שימון ואותם שהיו **עמו.** 37 וכאשר מצאוהו אמרו לו כל העמים שואלים
Mc 2,6 אל הנטול עונותיך מחולין לך. 6 והיו שם **עמו** קצת מחכמי הדת וחשבו בלבם אומרים 7 איך מדבר
Mc 3,7 וישו הלך לים עם התלמידים ועם רב נמשכים **עמו** מגליליאה 8 לירושלם ומגודיאה ומאידוריאה.
Mc 4,36 אחת קטנה. ונכנסו בים ספינות אחרות **עמו** 37 ואז קם רוח גדולה וחזק וגלים עד שהספינה
Mc 5,18 להתחנן לו אותו שהיה מאז מושטן שהוא ילך **עמו.** 19 וישאוש לא רצה אבל אמ׳ לו לך לביתך
Mc 5,21 וכאשר ישו עבר עבר הים בספינה עם רב נאסף **עמו** בשפת הים. 22 ובא אליו גדול אחד מבית הכנסת
Mc 5,24 ידיך עליה ותהיה נרפאת. 24 וישאוש הלך **עמו** ועם רב שהולך אחריו [*]. 25 ואשה אחת שהיה לה
Mc 5,37 אמונה בשם׳ והאמין 37 ולא הוליך שום אדם **עמו** לבד פירו ויקומו 38 ובאו בבית הסגן של בית
Mc 5,40 כלם בחוץ לבד האב והאם והתלמידים שהיו **עמו** ונכנסו למקום ששוכבת הנערה 41 ולקחה בעד היד
Mc 8,34 לימשך אחרי יכפור עצמו. ויקח שתי וערב **עמו** וימשך אחרי. 35 ומי שיחפוץ עשות נשמתו נושעת

Mc 14,33 שבו פה עד שאני אסיים להתפלל 33 ולקח **עמו** פירו ויקומו וזואן והתחיל להתפלל ולהתפחד 34
Mc 15,27 זהו ישאוש נזוריט מלך היהודים. 27 ותלו **עמו** שני גנבים אחד מימין ואחד משמאל. 28 אז היתה
Mc 15,32 שאנחנו נראהו ונאמינך. ואותן שהיו תלויים **עמו** עושים הספדות. 33 וסביב שעה ששית נעשה
Mc 15,41 41 כי כאשר היה בגליליאה הן הולכות **עמו** והולכות עם רבות אחרות שבאו מירושלם. 42
Lc 1,68 אדון אלהי ישראל. כי הוא פקד ועשה פדיון **עמו** 69 והיישיר אותנו ומהר תת שלום בית דוד נערו
Lc 2,40 ישאוש גדל וחזק ומלא חכמה וחן הש׳ היתה **עמו.** 41 ואביו ואמו הולכים בכל שנה בירושלם ביום
Lc 5,9 9 כי חרד הוא. מסובב הוא. וכל אותן שהיו **עמו** בלקיחת הדג שלקחו. 10 ויקוֹמו ויואן בני זבדיב
Lc 6,3 שעשה דוד כשהיה לו רעב והוא ואותן שהיו **עמו** 4 כשנכנס לבית האל ולקח לחם הפנים ואוכל
Lc 6,4 האל ולקח לחם הפנים ואוכל ונותן למי שהוא **עמו** ואין ראוי לשום אדם לאוכלו רק הכהנים. 5
Lc 7,11 שנקרא נאים. ותלמידיו ורוב עם הולכים **עמו.** 12 וכאשר ישאוש קרב בשער העיר. הנה שנושאים
Lc 7,16 שן לוקא נביא גדול קם בתוכינו כי השם פקד **עמו** 17 וזה הדבר נתפזר בכל ארץ גודיאה. 18
Lc 7,36 בניו. 36 ואחד מהפרושים חלה פניו שיאכל **עמו** זהו ישאוש. וכאשר ישאוש נכנס בבית הפרוש.
Lc 7,47 זה כי היא מאד אוהבת. ואותן שיושבין יחד **עמו** התחילו לאמר ביניהם מי הוא זה שמוחל עונות.
Lc 8,1 ובמגדלים דורש ומגיד מלכות השם׳. והיו **עמו** הי״ב תלמידים 2 ומקצת נשים שנתרפאו מרוח רעה
Lc 8,22 הימים שישאוש עלה בספינה אחת ותלמידיו **עמו** וישו אמ׳ להם נעבור מעבר ליאור ועלו כלם
Lc 8,38 והאיש שיצאו ממנו השדים מבקש מישו שילך **עמו.** וישו אמ׳ לו 39 שוב לביתך וספר כל הדברים
Lc 8,51 ישו בבית השר לא עזב לשום אדם שיכנסו **עמו** כי אם פירו ויקומו ויואן ואבי הנערה 52 ואמה
Lc 9,30 לבן ומזהיר. 30 והנה שני אנשים מדברים **עמו.** והם משה ואליהו. 32-31 [*] 33 ובא פירו ואמ׳
Lc 11,26 ולוקח שבעה רוחות אחרים יותר רעים ממנו **עמו** ונכנסים באותו בית שהיו דרים שם. וסוף דבר.
Lc 11,37 37 ובעוד שהוא מדבר בקשהו פרוש אחד שיאכל **עמו.** ונכנס בבית ישב וחשב. 38 והפרוש אמ׳ בלבו
Lc 14,25 לא יאכלו בזימוני: 25 ועמים רבים הולכים **עמו.** ונהפך אליהם ואמר 26 אם אי זה איש יבא עמי
Lc 14,26 ואמר 26 אם אי זה איש יבא עמי ולא ילך **עמו** אביו ואמו ואשתו ואחיו ובנו ואחיותיו ועו׳
Lc 18,39 יהיה לך רחמנות עלי. 39 ואותן שהולכין **עמו** מקללין אותו שישתוק. והוא עור ביותר צועק בן
Lc 20,38 אינו אלוה המתים אכן החיים כי כלם חיים **עמו.** 39 ומקצת מהסופרים אמרו רבי בטוב אמרת. 40
Lc 22,14 ובהגיע השעה ישבו לאכול וי״ב שלו שלוחים **עמו.** 15 ואמ׳ בכוסף אוכל עמכם זה הפסח קודם
Lc 23,39 מלך היהודים. 39 ואחד מהגנבים שהיה תלוי **עמו** מחרפו ואומ׳ אם אתה משיח תושיע עצמך ואנחנו
Jn 3,2 יכול לעשות האותות האלה אם לא האל יהיה **עמו.** 3 ענה ישאוש ואמ׳ לו אמת אני אומ׳ לך שום
Jn 6,67 תלמידיו חזרו אחור. וכבר אינם הולכים **עמו:** 68 אז אמר ישאוש לשנים עשר שנשארו ואתם
Jn 9,40 נעשים עורים. 40 ומקצת מהפרושים שהיו **עמו** שמעו זה ואמרו לו. א״כ אנחנו עורים. 41 אז
Jn 11,4 שומע אמ׳ זה החולי אינו חולי מיתה רק **עמו** אלא בעבור שבן האל יתעלה בעד אותו חולי: 5
Jn 11,16 אנשים. נלכה אנחנו כמו תלמידים ונמות **עמו:** 17 אז בא ישאוש ומצא אותו שעמד בקבר ארבעה
Jn 12,17 דברים אלו 17 בעבור זה אחוזת העם שהיתה **עמו** עושה לו עדות שקרא לזרו מן הקבר ושהחזירו
Jn 14,23 ושומר דברי אבי יאהוב אותו. ואליו יצאו **עמו** עשו. 24 מי שאינו אוהב אותי ומקיים דברי.
Jn 18,26 אח אותו שפירו קטע אזנו. ואני ראיתיך בגן **עמו.** 27 אז כפרו פעם אחרת. ומיד קרא התרנגול: 28
Mt 3,15 להיות טובל. 15 ענה ישואש ואמ׳ לו עזוב **עמרד** כי כן חויב שיושלם כל יושר אז הטבילו זואן.
Mt 17,4 עמו. 4 ואמ׳ פירו אל ישאוש אדון טוב **עמרד** בזה המקום. אם אתה תאבה נעשה פה שלשה אהלים.
Mc 1,45 לא היה יכול ליכנס בהחבא בעיר אך חוייב **עמרד** בחוץ במדבר ושם מתקבצין עמים מכל הצדדין:
Mc 3,24 24 ואם אי זה מלכות בזולת החכמה יכול **עמרד** אותו מלכות. 25 בבית שיש חלוקת הלב ביניהם
Mc 3,26 השטן יקום נגד עצמו נחלק הוא ואינו יכול **עמרד** אבל יהיה לו קץ. 27 שום אדם אינו יכול ליכנס
Mc 13,14 הקץ יהיה נושע. 14 וכאשר תראו השקוץ שומם **עמרד** במקום שאין ראוי. אותו שקורא יבינהו. ואז
Mt 13,5 שם מאד עפר ותכף צמחו כי לא היה להם עפר **עמרק.** 6 וכשהשמש חממם יבשו כי לא היה להם שורש. 7
Jn 4,11 לך מים חיים. 11 ענתה האשה אליו הבור הוא **עמרק** ואין לך מה שתוכל לשאוב ואיך תתן לי מים
Mt 9,9 בשלחן חלפני שהיה שמו מתיב אמ׳ לו בא **עמי** והוא קם והלך אחריו. 10 וכאשר היו מיושבים
Mt 12,30 בחוזק. ואחר שיגזלהו הבית. 30 מי שאינו **עמי** כנגדי הוא. ומי שלא יקבץ עמי כנגדי מפזר. 31
Mt 12,30 30 מי שאינו עמי כנגדי הוא. ומי שלא יקבץ **עמי** כנגדי מפזר. 31 ובעד אהבה זו אומר אני לכם כי
Mt 20,13 איני עושה לך שום עולה. לא עשית אתה תנאי **עמי** לפשוט אחד 14 קח מה שהוא שלך ולך כי אני חפץ
Mt 26,23 אנכי הוא. 23 והוא ענה אותו שמשים היד **עמי** בקערה הוא יבגדני. 24 ואיש ההולך עמי יבגוד
Mt 26,24 היד עמי בקערה הוא יבגדני. 24 ואיש ההולך **עמי** יבגוד בן האלוה. כמו שהתנבא ממנו. אוי לו
Mc 8,39 עם המלאכים. 39 ואמ׳ להם ומקצת מכם שהם **עמי** לא ימותו עד שיראו האגלוריאה ממלכות האל:
Mc 14,18 אמ׳ להם אמת לכם אני אומר שאחד מכם שאוכל **עמי** יבגדני 19 והם היו עצבים. והתחילו כל אחד

Mc 14,20 והוא אמ׳ להם אחד מהשנים עשר שמשים היד
Lc 9,60 לקבור את אבלי וישאוש אמ׳ לו אתה בא
Lc 11,23 יגזול לו ומלבושיו יחלק. 23 מי שאינו
Lc 11,23 מי שאינו עמי כנגדי הוא. ומי שאינו מאסף
Lc 14,26 ונהפך אליהם ואמר 26 אם אי זה איש יבא
Lc 15,6 שמח. 6 קורא אוהביו ושכניו ואמר שמחו
Lc 15,9 ואוהבו ואוהבותיה ושכינותיה אומרת שמחו
Lc 22,28 כמו מי שהוא משרת. 28 אבל לכם לעמוד
Lc 23,43 אמ׳ אליו באמת אני אומ׳ לך שהיום תהיה
Jn 8,29 לדבר אלה הדברים. 29 ומי ששלחני הוא
Jn 14,10 מדבר איני מדבר מעצמי. אבל האב האב עומד
Jn 16,32 ותעזבו אותי יחידי. ואיני יחיד כי האב
Jn 17,24 שנתת לי שבמקום שאני אהיה שם הם יהיו
Mt 8,18 ונושא מכאוביו. 18 וכאשר ישואש ראה
Mt 19,2 ארץ גודיאה אחר נחל ירדן 2 ונמשכו אחריו
Mc 1,45 אך חוייב עמוד בחוץ במדבר ושם מתקבצין
Mc 3,32 האם וקרוביו ועמדו בחוץ ורצו בו. 32 ורוב
Mc 6,33 הקטנה והפילו עצמם במקום חרב 33 ורבים
Mc 13,8 עדיין לא יהיה הקץ. 8 ועמים יקומו נגד
Lc 2,32 לפני פני כל העם 32 שיהיו אור והגדת
Lc 5,1 Tit,5 פרק ה׳ כפי לוקא 1 נעשה היה כאשר
Lc 12,1 Tit,12 קפיטולו י״ג כפי לוקא 1 וכאשר רוב
Lc 21,10 זה מיד ולא הקץ. 10 אז אמר להם יקומו
Lc 21,10 ולא הקץ. 10 אז אמר להם יקומו עמים נגד
Jn 6,2 גליליאה שהיא טיבריאדיש 2 והלכו אחריו
Jn 6,5 חג היהודים. 5 אז ישאוש נשא עיניו וראה
Mt 18,16 אתה הרוחתו. 16 ואם לא ישמעך חבר אחד
Mt 23,37 שאליך היו משֻלחים הרבה פעמים. נכספת לקבץ
Mt 26,18 האיש שתמצאו אמרו לו הרב אומר שעתו קרוב.
Mt 26,35 35 ואמ׳ אליו פירו. ואם אתחייב למות
Mc 14,31 31 והוא עוד דבר אומר אם אהיה מוכרח למות
Lc 1,28 לבתולה אמ׳ לה הש׳ יושיעך מלאה חן הש׳
Lc 2,32 העם 32 שיהיו אור והגדת עמים ואזרת ישראל
Lc 9,57 בא אדם אחד ואמ׳ לישאוש משיח חפצתי ללכת
Lc 22,33 33 והוא אמר אליו אדון אני מוכן ללכת
Lc 23,39 ואומ׳ אם אתה משיח תושיע עצמך ואנחנו
Jn 3,26 הטהרה. 26 ובאו ליואן ואמרו רבי מי היה
Jn 4,26 דברים רבים. 26 וישאוש אמר אני הוא שמדבר
Jn 9,37 וישאוש אמ׳ אליו אתה ראיתו. ואותו שמדבר
Jn 17,5 שנתת לי לעשות. 5 ועתה את אב תזככני
Jn 17,5 כי אותה אורה שהיתה לו קודם שנברא העולם
Jn 18,35 לך ממני 35 ענה פילאטו. ואני יהודי
Jn 21,3 הולך לצוד דגים. והם אמרו לו ואנחנו נלך
Mt 10,12 תכנסו בבית תנו שלום. אומרים שלום יהיה
Mt 10,13 שלומכם יבא אליה. ואם אינה ראויה תשאר
Mt 17,16 ואמ׳ אומה ממאנת והפוכה עד כמה אעמוד
Mt 26,11 טובה אתי. 11 כי יהיה לכם לעולם דלים
Mt 26,11 לכם לעולם דלים עמכם. ואני לא אהיה לעולם
Mt 26,29 מחליקות זה הגפן. עד אותו יום שאשתהו
Mt 26,55 ועם עצים תפוש אותי. כל היום הייתי

עמי בקערה. 21 בן האלוה הולך כמו כן שהנבואה
עמי ותגיד מלכות האל. 61 ואדם אחר אמר לו אדוק
עמי כנגדי הוא. ומי שאינו מאסף עמי מפזר 24 כאשר
עמי מפזר 24 כאשר הרוח בלתי נקי יוצא מן האדם
עמי ולא ילך עמו אביו ואמו ואשתו ואחיו ובנו
עמי כי מצאתי הצאן שנאבדה. 7 אני אומ׳ לכם כן
עמי כי אנכי מצאתי דרכמא שלי אותה שאבדתי. 10 כן
עמי בניסיונותי. 29 ואני מכין לכם מלכות כמו שאבי
עמי בגן עדן. 44 והיתה כמעט שעה ששית וערפל היה
עמי: ואינו מניחני יחידי. כי אותם הדברים שאליו
עמי. הוא עושה הדברים. 11 אינכם מאמינים שאני הוא
עמי: 33 אלה הדברים אמרתי לכם בעבור שבי לבד יהיה
עמי. בעבור שיראו אורה שליחותם שנתת לי. כי אהבת
עמים רבים סביבו צוה שיעברו היבשה. 19 ובא חכם
עמים רבים וירפאם שם. 3 וקרבו אליו הפרושים מנסים
עמים מכל הצדדין: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי שי׳ מרקו
עמים יושבים סביביו. ואמרו לו הנה אמך וקרוביך
עמים שראו אותם הכירוהו ונמשכו אחריו דרך ארץ
עמים ומלך נגד מלך. ויהיו רעשים בארץ ורעב והתחלת
עמים ואזרת ישראל עמך. 33 ואביו ואמו תמהים מאותן
עמים רבים באו אליו בעבור שישמעו דבר הש׳. והוא
עמים הקיפוהו כדורך בגת התחיל לאמר לתלמידיו
עמים נגד עמים. ומלכות נגד מלכות. 11 ורעש גדול
עמים. ומלכות נגד מלכות. 11 ורעש גדול יהיה
עמים רבים כי ראו האותות שהוא עושה על אותן שהם
עמים רבים באים אליו. ואמר לפיליף אנה נקנה פת
עמך או ב׳ כי כל עדות הוא קיים בעד שנים או שלשה.
עמך כמו התרנגולת מאספת אפרוחיה תחת כנפיה ולא
עמך יעשה פסח עם תלמידיו. 19 והתלמידים עשו כאשר
עמך לא אכפור בך. וכמדומה אמרו כל התלמידים. 36
עמך לא אכפור בך וכן אמרו כל האחרים. 32 ובאו
עמך ברוכה את בין שאר הנשים. 29 ואותה הבתולה
עמך. 33 ואביו ואמו תמהים מאותן הדברים שנאמרו
עמך למקום שתלך. 58 וישאוש אמ׳ לו השועלים יש להם
עמך בסוהר ובמיתה. 34 וישאוש אמר אני אומר לך
עמך. 40 והאחר עונה ומגדף אומ׳ אינך ירא אלהים כי
עמך בעבר הירדן שהוא עשית עד שהוא טובל והכל באים
עמך. 27 ותכף באו תלמידיו. ותמהו כשמצאוהו מדבר
עמך הוא הוא: 38 והוא אמ׳ אדון אני מאמין בו.
עמך. כי אותה אורה שהיתה לו קודם שנברא העולם
עמך. 6 אני גליתי שמך לאנשי העולם שנתתם לי. שלך
עמך והגמוניך מסרו לי אותך לי מה עשית: 36 ענה
עמך. ויצאו משם ועלו בספינה. ובאותו הלילה לא
עמכם ובזאת הבית: 13 ואם אותה הבית תהיה ראויה
עמכם השלום. 14 ואותם שלא יקבלו אתכם. ולא ישמעו
עמכם שאוהו אלי. 17 וישוש גער לשטן ויצא לחוץ
עמכם. ואני לא אהיה לעולם עמכם. 12 וזאת הניחה
עמכם. 12 וזאת הניחה משיחה זאת בגופי לחנוט אותי
עמכם מחדש במלכות אבי. 30 וכאשר אמרו הודאה זהו
עמכם מלמד במקדש ולא תפשתוני. 56 אבל כל זה הוא

Mt 28,20 ושמרו כל מה שצִויתי אתכם. ואני אהיה **עמכם** בכל עת עד סוף העולם: Expl תם נשלמה אגרת
Mc 9,18 וישאוש אמ׳ אי משפחה ממאנת כמה זמן אהיה **עמכם** לא אשא אתכם נהגו האיש 19 ושאוהו לפני.
Mc 9,49 המלח אבל אם המלח תפסק עם מה נבשל יהיה **עמכם** מלח ויהיה שלום: Tit,10 קפיטולו עשירי
Mc 9,49 תפסק עם מה נבשל יהיה עמכם מלח ויהיה **עמכם** שלום: Tit,10 קפיטולו עשירי כפי שן מרקו: 1
Mc 14,28 ונתפזרו הצאן 28 אכן אחר שאחזור חי אהיה **עמכם** בגליליאה 29 ופירו אמ׳ אם כולם יהיו
Mc 14,49 ומקלות תפוש אותו. 49 כל היום הייתי **עמכם** במקדש מלמד ולא תפשתוני. זה נעשה להשלים
Lc 9,41 ואמ׳ לו. משפחה ממאנת כמה מן הזמן עמדתי **עמכם** ונתתי לכם לאכול הבא נא בנך אלי 42 וכאשר
Lc 22,15 וי״ב שלו שלוחים עמו. 15 ואמ׳ בכוסף אוכל **עמכם** זה הפסח קודם שאסבול המיתה. 16 כי אני אומ׳
Lc 24,6 פה כי חזר חי. תזכורנה באי זה אופן דבר **עמכם** בעוד שהיה בגלליאה. 7 אמר שחוייב שבן האדם
Lc 24,44 ואמר להם אלה הם הדברים שאמרתי לכם בעמדי **עמכם.** שחוייב הוא שכל הדברים יהיו נשלמים הכתובים
Jn 7,6 6 אז אמ׳ ישוש להם זמני האדם לא בא אבל **עמכם** כל שעה הוא מוכן. 7 העולם אינו יכול להכע
Jn 8,25 אתה מי אתה. וישאוש אמ׳ להם קדמון שמדבר **עמכם** 26 רוב דברים ומדבר מכם או שופט. אבל מי
Jn 12,8 יהיו אביונים בכם ואני לא אהיה כל עת **עמכם:** 9 אז הכירו רוב עם מן היהודים ששם היו ובאו
Jn 13,33 ובהתמדה יזכך אותם 33 בנים שעדין הם **עמכם.** [*] אינכם יכולים לבא במקום שאני הולך שם.
Jn 14,9 9 וישאוש אמר להם כמה מן הזמן שעמדתי **עמכם** ולא הכרתוני. פיליף מי שרואה אותי רואה אבי
Jn 14,16 האב ויתן לכם רוח אחר קדוש בעבור שיעמוד **עמכם** לנצח 17 רוח אמת: שהעולם אינו יכול לקחתו.
Jn 14,25 מאבי ששלחני: 25 אלה הדברים אמרתי בעומדי **עמכם.** 26 אבל האב נאמר רוח הקדש. אותו שהאב ישלח
Jn 14,30 תאמינו: 30 מעתה רוב הדברים לא אדבר **עמכם.** כי שר זה העולם כבר בא: ואין דבר אחר בי 31
Jn 16,5 5 ואני לא אמרתי לכם בראשונה כשהייתי **עמכם.** ועתה אני הולך לאותו ששלחני. ואחד מכם אינו
Jn 20,21 האדון שמחו. 21 אז אמר להם פעם אחרת שלו׳ **עמכם.** [*] 22 כאשר אמ׳ זה גנח ואמ׳ להם קבלו רוח
Jn 20,26 ובא באמצע תלמידיו ואמר להם שלום יהיה **עמכם.** 27 אח״כ אמר לטומאש שים אצבעך פה וראה ידי
Mt 6,34 כי יום מחר יחשוב על עצמו והיום יספיק אל **עמלו:** Tit,7 קפיטולו כ״א כפי מתיאו 1 עוד אמ׳
Mt 1,23 בן אחד ויהיה שמו עמנואל. ר״ל הש׳ם יהיה **עמנו.** 24 וכאשר קם יוסף מחלומו עשה כאשר צוהו
Mt 13,56 ויושאף ושימון וג׳ודיש 56 וקרובותיו כלם **עמנו** מאין יש לו כל זה. 57 והיו אשקנדליזאט בו.
Mt 20,12 התחילו לפעול שעה שפלה. ואתה עשיתים שוים **עמנו** אשר כל היום סבלנו העמל. 13 והוא ענה לא׳
Mc 9,39 אומ׳ רע. 39 ואותו שאינו כנגדינו הוא **עמנו.** 40 כל אדם שיתן לכם כוס אחד בשמי בעבור זה
Lc 7,5 לו ראוי אתה שתתן זה להם 5 כי הוא אהוב **עמנו** והוא בנה לו בית הכנסת 6 וישאוש הולך עמהם.
Lc 9,49 בשמך. ומחינו בידו כאשר שאינו הולך אחריך **עמנו** 50 וישוש אמ׳ להם אל תמנעו לו. כי מי שאינו
Lc 23,2 להלשינו. אנחנו מצאנו זה מדיח ומהפך **עמנו** ומונע לתת מס לסישר. אומ׳ שהוא מלך המשיח.
Lc 24,29 ללכת עוד רחוק 29 ובקשוהו ואומרים תשאר **עמנו** אדון כי כבר נעשה ערב והיום כבר נטה ונכנס
Mt 1,23 הנה העלמה תהר ויולדת בן אחד ויהיה שמו **עמנואל.** ר״ל הש׳ם יהיה עמנו. 24 וכאשר קם יוסף
Mt 7,16 תכירום. כי לא יכול אדם ללקוט מסנה **ענבים.** ולא מקוצים תאנים. 17 וכל עץ טוב עושה פרי
Lc 6,44 אין איש מלקט תאנים. ומסנה אין איש מלקט **ענבים.** 45 אדם טוב מטוב אוצר לבו מגיד טוב. ואדם
Mt 3,15 לטבול אותי. ואתה בא אלי להיות טובל. 15 **ענה** ישואש ואמ׳ לו עזוב עמוד כי כן חויב שיושלם
Mt 4,7 בעבור שלא תקח שום רע בנפשך: 7 עוד **ענה** לו כתוב הוא לא תנסה אלהיך. 8 אז העלהו השטן
Mt 8,8 לו ישואש משיח אני אלך וארפאהו לך. 8 **ענה** אותו השר ואמ׳ אדון איני ראוי שאתה תכנס
Mt 11,4 לבא להושיענו. או מקוים אנו אחר. 4 וישוש **ענה** לכו וספרו לזואן מה שראיתם ושמעתם. 5 העורים
Mt 12,39 רוצים אי זה אות ראות ממך. 39 וישאוש **ענה** להם אומה רעה אות לא ינתן לכם לבד אות יונה
Mt 12,48 עומדים בחוץ ושואלים אותך. 48 וישו **ענה** ואמ׳ לו מי היא אמי ומי הם אחי [*] 49 [*]
Mt 13,11 ואמרו לו למה אתה מדבר בדמיונות. 11 והוא **ענה** להם אומר לכם ניתן להבין סודות מלכות שמימיי
Mt 14,16 לֵכֶת העמים במגדלים ויקנו אוכל. 16 וישוש **ענה** להם אין צריך להם לכת תנו להם אתם לאכול 17
Mt 15,3 אין נוטלין ידיהם כשרוצים לאכול. 3 והוא **ענה** להם ואמר. ואתם למה עוברים מצות האל בעבור
Mt 15,15 המנהיג עור אחר שניהם נופלים בקבר: 15 **ענה** פירו ואמר תפרש לנו זאת התמונה. 16 והוא אמר
Mt 15,23 בלי פחד בן דויט. השטן מצער בתי. 23 ולא **ענה** לה דבר: והתלמידים באו וחילו פניו שלא יניחנה
Mt 15,24 יניחנה לכת כי היא צועקת אחרינו. 24 והוא **ענה** לא שולחתי רק לצאן שנאבדו בית ישראל. 25 והיא
Mt 15,26 ומתפללת אותו אומרת אדון עוזרני. 26 והוא **ענה** ואמ׳ אינינו טוב שאדם יקח לחם מהבנים ושיתנהו
Mt 15,28 הנופלים משולחן אדוניהם. 28 אז ישאוש **ענה** ואמ׳ אשה גדולה היא: אמונתך יעשה לך מה שאת
Mt 16,17 ואמר אתה הוא משיח בן אל חי. 17 וישו **ענה** ואמ׳ אליו אשריך שימון בר יונה כי בשר ודם לא
Mt 17,25 לקחת מס מביניהם. או מהנכרים. 25 והוא **ענה** מהנכרים. ואמר ישאוש אכן הבנים הם חופשים 26
Mt 19,4 אדם יכול לעזוב אשתו על שום דבר. 4 והוא **ענה** ואמר לא קראתם כי בראשיתכם עשה אדם ואשה. 5

Mt 19,27 נקל. לעשות כל הדברים יערבו לו. 27 ובכן **ענה** פירו ואמ׳ אליו הנה שאנחנו עזבנו כל העולם
Mt 20,13 עמנו אשר כל היום סבלנו העמל. 13 והוא **ענה** לא׳ מהם. ואמ׳ חביב איני עושה לך שום עולה.
Mt 20,22 לצד ימינך. והאחד לשמאלך במלכותך. 22 אז **ענה** ישוש ואמ׳ אינכם יודעים מה אתם שואלים. תוכלו
Mt 21,24 אלה הדברים. ומי נתן לך זה היכולת. 24 **ענה** ישאוש ואמי להם אני אהיה שואל דבר אחד ואם
Mt 21,29 ואמ׳ בן לך היום פעול בכרמי. 29 והוא **ענה** איני רוצה ללכת. אחר נחם והלך 30 וקרב אל
Mt 21,30 30 וקרב אל הדרך ואמ׳ לו כדומה. והוא **ענה** אני אלך בחפץ ולא הלך. 31 מי משני אלו עשה
Mt 22,29 מכל הז׳ תהיה אשה כי אשה היתה מכולם: 29 **ענה** ישאוש ואמר להם אתם טועים ואין אתם מבינים
Mt 24,2 אליו בעבור שיראוהו בניני המקדש. 2 והוא **ענה** ואמ׳ אליהם רואים אתם כל אלה העניינים.
Mt 25,12 ויצעקו אדון אדון פתח לנו. 12 והוא **ענה** ואמ׳ אמת אני יודע מי אֶתֶן 13 לכן תהיו עדות
Mt 25,26 וטמנתי הבזנטש בארץ: עתה תקבל ממונך: 26 **ענה** האדון ואמ׳ לו עבד רשע ופחדן אחר שאתה יודע
Mt 25,45 ערום או חולה או אסור ולא שרתונך. 45 אז **ענה** להם אומר אמיתות אומ׳ לכם כי כל פעמים שלא
Mt 26,23 כל אחד לאמר אדון אנכי הוא. 23 והוא **ענה** אותו שמשים היד עמי בקערה הוא יבגדני. 24
Mt 26,25 טוב היה לו אם נולד לא היה. ואותו איש 25 **ענה** יוד״ש שמסרו ואמ׳ ר׳ אנכי הוא. וענה ישו ואמר
Mc 3,33 עומדים בחוץ ומבקשים אותך. 33 והוא **ענה** מי היא אמי ומי הם אחי. 34 והביט אותם שהם
Mc 5,9 חוץ רוח אינו נקי. 9 ושאלו מה שמך. והוא **ענה** שמי מספר כי רבים הם. 10 ובקשהו מאד שלא
Mc 9,11 שחוייב הוא שאליהו יבא ראשונה. 11 והוא **ענה** ואמר כאשר אליהו יבא בתחלה יציל כל העולם כמו
Mc 10,3 אותו. היכול איש לעזוב אשתו. 3 וישוש **ענה** ואמ׳ להם. מה צוה לכם משה. 4 והם אמרו משה
Mc 10,5 לה ספר כריתות ושיניחנה: 5 ולהם ישאוש **ענה** ואמ׳. הוא הודה לכם בעבור רוע לבבכם. 6 אבל
Mc 10,20 שום אדם. כבד את אביך ואת אמך. 20 והוא **ענה** ואמ׳ אליו רבי כל זה קיימתי מנעורי עד עתה.
Mc 10,29 כל הדברים והולכים אחריך. 29 וישאוש **ענה** ואמר אמת אומ׳ לכם שאיש שיעזוב ביתו ואחיו
Mc 11,29 נתן לך זה הכח שאתה עושה זה: 29 וישוש **ענה** ואמר להם. אני אשאל לכם דבר אחד ענו לי ואחר
Mc 12,29 אי זה ציווי הוא העקרי בישראל. 29 וישאוש **ענה** ואמ׳ הצווי העקרי. שמע ישראל אלהיך אדון הוא
Mc 12,34 גדול מכל קרבן אנושי: 34 וכאשר שמע שהוא **ענה** בחכמה אמר לו אינו רחוק ממלכות השם. ומשם
Mc 15,2 ופילאטו שאלו אתה הוא מלך ישראל. וישאוש **ענה** ואמר אתה אומרו. 3 וגדולי הכהנים מלשינים
Mc 15,5 שהלשינו אותך מכמה דברים. 5 ישאוש לא **ענה** אחרי כן ולא פילאט נפלא: 6 ופילאט נוהג לתת
Mc 15,9 שהוא יודע שיתן להם תפוש אחד: 9 ופילאט **ענה** להם ואמ׳ תחפצו שאניח לכם מלך היהודים. 10 כי
Lc 1,35 העשות זה שאין לי ידיעת איש. 35 והמלאך **ענה** ואמ׳ הקדוש רוח יבא עליך וכח העליון יתלונן
Lc 3,11 שואלים לו אומרים א״כ מה יעשו. 11 והוא **ענה** אומ׳ אותו שיש לו שתי מלבושים יתן למי שאין
Lc 3,13 בעבור שיטבלו ואמרו רבי מה יעשו. 13 והוא **ענה** להם לא תעשו עוד. לבד כמה שנתן לכם רשות. 14
Lc 3,16 סבורים כל העם שיואן יהיה ישאוש משיח. 16 **ענה** יואן ואמ׳ לכולם אני טובל אתכם במים אבל יבא
Lc 4,4 חי אמור לאבנים האלה שישובו לחם. 4 וישוש **ענה** כתו׳ הוא שאינו חי האדם על הלחם לבדו כי אם
Lc 4,8 אלה העניינים 7 אם תפול לרגלי ותפללני. 8 **ענה** ישו ואמ׳ לו כתי׳ הוא האדון אלהיך תתפלל
Lc 5,5 בים. ופזרו הרשתות בו בְקַפֶּטוּרָא. 5 ושימון **ענה** ואמ׳ לו כל הלילה טרחנו ולא לקחנו דבר. אבל
Lc 5,22 לבד האל 22 וכאשר ישאוש הכיר מחשבותיהם **ענה** ואמ׳ להם למה חשבתם רע בלבבכם 23 אי זה דבר
Lc 5,31 ושותים עם העולמיים ועם החוטאים. 31 **ענה** ישאוש ואמ׳ להם אינו צריך רופא למי שהוא
Lc 6,3 עושים מה שאינו ראוי עשות בשבת 3 וישאוש **ענה** ואמ׳ להם לא קראתם מה שעשה דוד כשהיה לו רעב
Lc 7,43 מה שחייב. איזה אוהב יותר מאלו השנים. 43 **ענה** שימון ואמר אני חושב שאותו שיותר נתן. וענה
Lc 9,20 20 וישאוש אמר להם. ואתם בדעתכם מי אני. **ענה** שימון פירי ואמר אתה הוא ישאוש בן אל חי. 21
Lc 9,41 הרוח רעה מגופו. ולא יכולו. 41 וישאוש **ענה** ואמ׳ לו. משפחה ממאנת כמה מן הזמן עמדתי עמכם
Lc 10,27 ואמ׳ לו מה כתו׳ בדת מזה העניין. 27 והוא **ענה** ואמ׳ תאהב האדון אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
Lc 11,7 ואין לי מה שאוכל להניח לפניו. 7 והוא **ענה** לו מבפנים אל תצערני. הנה הדלת סגורה ובני הם
Lc 13,8 תעקרה כי היא אוכלת שבח האדמה. 8 והוא **ענה** לו אדון הנח התאנה שנה זו ואחפור סביבה
Lc 14,3 והנה איש אחד משוקה היה לפניו. 3 וישאוש **ענה** ואמ׳ לחכמי הדת והפרושים. הראוי לעשות רפואה
Lc 15,29 אליו והתחיל לחלות פניו שיבא. 29 והוא **ענה** לו ואמ׳. אבי הנה כמה שנים עבדתיך לא עברתי
Lc 20,3 מי הוא אשר נתן לך זאת הממשלה. 3 וישאוש **ענה** ואמ׳ להם. ואני אשאל לכם דבר אחד ענוני. 4
Lc 23,3 ופילאט שואל אותו אתהו מלך היהודים. והוא **ענה** אתה אומר. 4 ופילאט אמר לשרי הכהנים
Lc 24,19 דברים נעשו באלו הימים 19 ולהם ישאוש **ענה** מה הן הדברים [*] [*] מישואש נזוריט שהוא
Jn 1,23 לאותם ששלחונו מה אתה אומ׳ מעצמך. 23 **ענה** אני הוא קול הקורא במדבר ישרו דרך הש׳. כמו
Jn 1,26 אינך משיח ולא אליהו ולא נביא. 26 יואן **ענה** להם ואמר. אני טובל אתכם במים. רק באמצעכם
Jn 1,48 שקר. 48 אמר לו נתנאל היאך אתה מכירני. **ענה** ישאוש ואמר לו. קודם שישאוש קראך תחת תאינה

Jn 1,49 קודם שישאוש קראך תחת תאינה ראיתיך. 49 **ענה** לו נתנאל ואמר ר׳ אתה הוא בן האלוה. אתה הוא
Jn 1,50 אתה הוא בן האלוה. אתה הוא מלך ישראל. 50 **ענה** ישאוש ואמר לו. כי אני אומר לך שראיתיך תחת
Jn 2,4 מהיין אמרה אם ישו אליו. אין להם יין. 4 **ענה** ישאוש אליה. אשה מה לי ולך עדיין אין שעתי
Jn 2,19 אי זה אות אתה מראה לנו שאתה עושה. 19 **ענה** ישאוש ואמ׳ להם תתירו זה המקדש ובג׳ ימים
Jn 3,3 לעשות האותות האלה אם לא האל יהיה עמו. 3 **ענה** ישאוש ואמ׳ לו אמת אני אומ׳ לך שום אדם לא
Jn 3,4 מלכות שמים אם לא יהיה נולד מחדש. 4 **ענה** נקודימוש לו איך יוכל אדם להולד והוא זקן:
Jn 3,5 לשוב לבטן אמו ושיבא לעולם פעם אחרת: 5 **ענה** ישאוש אמת אני אומר לך שום אדם לא יכנס
Jn 3,9 בא או הולך. וכן הוא אדם שנולד מרוח: 9 **ענה** נקודימון ואמ׳ לו איך באיפשר יהיו אלה
Jn 3,10 ואמ׳ לו איך באיפשר יהיו אלה הדברים: 10 **ענה** ישאוש ואמר לו אתה הוא רבי בישראל ואלה
Jn 3,27 עשית עד שהוא טובל והכל באים אליו: 27 **ענה** יואן ואמ׳ אין שום אדם יכול להשיג אם לא ינתן
Jn 4,10 והיהודים אינם מורגלים עם השמריטנש. 10 **ענה** ישאוש ואמ׳ לה אם היית יודעת מתן האל ומי הוא
Jn 4,13 והוא שתה מן הבור הזה ובניו ומקנהו. 13 **ענה** ישאוש ואמר לה מי שישתה מזה המים יהיה לו צמא
Jn 5,7 חולה אמר לו תחפוץ להיות בריא. 7 והחולה **ענה** לו אדון אין לי אדם שישימני בחפירה בשעה
Jn 5,11 שבת הוא ואין לך לשאת מטתך. 11 והוא **ענה** להם מי שעשה לי זה אמ׳ אלי שא מטתך ולך. 12
Jn 5,17 בגודיאה לעשות דברים אלו בשבת. 17 וישוש **ענה** אבי פעל עד עתה. ואני ג״כ פעלתי בעבור זה. 18
Jn 5,18 שאביו הוא אלוה. ומדמה עצמו בשיווי לאל. **ענה** ישו בעבור זה ואמ׳ להם 19 אמת הבן אינו יכול
Jn 6,7 לנסות כי יודע הוא מה שהיה לו לעשות. 7 **ענה** אליו פיליף ב׳ מאות פשיטין לחם לא יספיק לעם
Jn 6,26 הים אמרו לו רבי מתי באת פה. 26 וישאוש **ענה** להם ואמר. אמת אני אומר לכם. אתם שואלים לא
Jn 6,29 נעשה שנוכל לעשות פעולות טובות לאל. 29 **ענה** ישאוש ואמ׳ להם. זאת היא פעולות האל שתאמינו
Jn 6,43 אופן הוא אומר שירד מן השמים: 43 אז **ענה** ישאוש ואמ׳ להם. לא תלינו עלי. 44 שום דבר
Jn 6,71 והכרנו שאתה משיח בן האל: 71 וישאוש **ענה** להם. לא אני לכם שנים עשר בחרתי אחד מכם הוא
Jn 7,16 ואומרים איך יודע זה ספר שלא למד: 16 **ענה** ישאוש ואמ׳ מוסרי אינינו שלי אבל מאותו
Jn 7,21 הסיעה ואמרה שטן הוא שרוצה להרגך: 21 **ענה** ישאוש ואמ׳ להם. אני עשיתי פעולה אחת וכולכם
Jn 8,14 אתה עושה עדות. עדותך אינו אמתי: 14 **ענה** ישאוש ואמר להם. ואם אני עושה עדות לעצמי
Jn 8,19 עדות לי: 19 אז אמרו לו אנה הוא אביך. **ענה** ישאוש ואמ׳ לא אותי ידעתם ולא אבי. אם תהיו
Jn 8,34 נהיה אחור איך אתה אומר שנהיה חפשים: 34 **ענה** להם ישאוש באמת אני אומר לכם. שכל אדם שחוטא
Jn 8,49 אומרים יפה שאתה שומרוני מהשטן יש לך: 49 **ענה** ישאוש אין בי שד. רק אני מכבד אבי. ואתם
Jn 8,54 אותך במעלות אלו כי אם אתה בעצמך: 54 **ענה** ישאוש אם אני משבח ומעלה עצמי מעלתי אינה
Jn 9,3 זה או האב או האם. בעבור זה נולד עור: 3 **ענה** ישאוש לא זה חטא ולא אביו ולא אמו. אבל זה לו
Jn 9,12 ורחצתי וראיתי. 12 ואמרו לו אנה הוא. **ענה** איני יודע. 13 והביאוהו לפרושים 14 ואמרו
Jn 9,27 לו מה עשה לך ואיך פתח עיניך. 27 והוא **ענה** כבר אמרתי. ואתם שמעתם למה חפצתם פעם אחרת
Jn 9,30 דבר עם משה. ולא ידענו זה מאין הוא: 30 **ענה** אותו האיש ואמר להם זהו דבר נפלא שאתם אומרים
Jn 9,36 וכאשר מצאו אמ׳ לו אתה מאמין בבן האל. 36 **ענה** אותו האיש ואמר. אדון מי הוא שאאמין בו. 37
Jn 10,25 נפשותינו אם אתה משיח אמור לנו בגלוי: 25 **ענה** ישאוש אני אומר לכם ואינכם מאמינים. המעשים
Jn 10,34 אתה אדם ולא אל. ועושה אתה עצמך אלוה. 34 **ענה** להם ישאוש אינו כתו׳ בתורתכם. אני אמרתי
Jn 11,9 רצו לסקול אותך. ועדיין חפצת ללכת שם. 9 **ענה** ישאוש אין ביום שתים עשרה שעות. אם אי זה
Jn 12,23 אנדריב ופיליף אמרוהו לישאוש. 23 וישאוש **ענה** להם עתה באה השעה אותה שבן אדם יתעלה. 24 אמת
Jn 12,30 קול רעם. ואחרים אמרו מלאך דבר לו. 30 **ענה** ישאוש ואמר: קול זה לא בא בעבורי רק בעדכם.
Jn 12,34 אומר דרך רמז באיזו מיתה עתיד למות. 34 **ענה** אליו העם אנחנו שמענו מהדת שהמשיח עומד קיים
Jn 13,7 ופירי אמ׳ לו אדון אתה תרחוץ רגלי. 7 **ענה** לו [*] [*] 8 [*] [*] [*] ישאוש אם לא ארחצם
Jn 13,36 פירי אמ׳ אליו. אדון לאן אתה הולך. **ענה** ישאוש ואמ׳ למקום שאני הולך אינך יכול ללכת
Jn 14,23 שבעבורינו תגלה עצמך לנו ולא לעולם: 23 **ענה** ישאוש אליו אם אחד אוהב אותי ושומר דברי אבי
Jn 16,31 לאחר הזה אנחנו מאמינים שיצאת מהאל: 31 **ענה** להם ישאוש עתה אתם מאמינים 32 הנה באה השעה
Jn 18,8 מה אתם מבקשים והם אמרו ישאוש דנאזריט. 8 **ענה** ישאוש כבר אמרתי לכם אני הוא. אם כן אם אותי
Jn 18,17 לפירי ואתה אינך מעבדי זה האיש. ופירו **ענה** ואמ׳ איניני מהם. 18 והעבדים והמשרתים עומדים
Jn 18,20 ההגמון שאל לישוש מתלמידיו וממוסרו. 20 **ענה** ישאוש אליו. אני בגלוי דברתי בעולם ואני כל
Jn 18,23 ואמ׳ לו אתה עונה כן להגמון. 23 וישאוש **ענה** אליו. אם אני דברתי דבר רע עשה לי עדות רע.
Jn 18,34 ישוש ואמ׳ לו אתהו מלך ישראל. 34 וישאוש **ענה** אומ׳ אתה אומר זה מעצמך. אז אמרוהו אחדים. לך
Jn 18,35 זה מעצמך. אז אמרוהו אחדים. לך ממני 35 **ענה** פילאטו. ואני יהודי עמך והגמוניך מסרו לי
Jn 18,36 והגמוניך מסרו לי אותך לי מה עשית: 36 **ענה** ישאוש מלכותי אינינו מזה העולם אם זה העולם

Jn 18,37 37 אז אמ׳ אליו פילאטו א״כ אתה מלך. **ענה** ישאוש אתה אומ׳ שאני מלך. אני לדבר זה נולדתי
Jn 19,9 אחרת ואמר לישאוש הכאן אתה. וישאוש לא **ענה** לו. 10 אז אמ׳ לו פילאטו אינך משיב לי. אינך
Jn 19,11 שבידי הוא להמיתך ולתלותך. 11 וישאוש **ענה** אין לך נגדי שום יכולת. אם לא יהיה לך נתון
Jn 19,22 רק שהוא היה אומר שהיה מלך היהודים. 22 **ענה** פילאט אומ׳ מה שכתוב כתוב יהיה: 23 אז
Jn 20,28 לצדי ולא תהיה בלתי מאמין ותהיה נאמן. 28 **ענה** אליו טומאש ואמ׳ אדוני ואלהי. 29 וישאוש אמ׳
Jn 21,15 יואן אוהב אתה אותי יותר מאלו. והוא **ענה** אדון כן. אתה יודע שאני אוהב אותך. וישאוש
Lc 8,30 בכח השדים. 30 וישאוש שאלו מה שמך. והוא **ענהו** ליגיאו ר״ל מספר כי שדים רבים נכנסו בו. 31
Lc 23,9 9 ושאל אליו דברים רבים. וישאוש מעולם לא **ענהו** על דבר. 10 ושרי הכהנים והסופרים עומדים
Mt 9,28 אתם מאמינים שאוכל להחזיר לכם הראות. והם **ענו** הן גביר: 29 וישוש משיח נגע עיניהם ואמ׳ להם
Mt 14,17 אין צריך להם לכת תנו להם אתם לאכול 17 **ענו** לו אין לנו פה לבד ה׳ לחמים ושני דגים. 18
Mt 21,27 העם כי כלם יראים מזואן כמו נביא. 27 והם **ענו** אנחנו לא ידענו. והוא אמ׳ להם גם אני לא אומ׳
Mt 21,31 הלך. 31 מי משני אלו עשה רצון האב. והם **ענו** הראשון. והוא אמ׳ להם אמיתות אומר לכם
Mt 21,41 בעל הכרם מה יעשה לאותן העובדים. 41 והם **ענו** הוא יכלה הרעים וישכור הכרם לאחרים טובים
Mt 26,66 ואמ׳ זה אמ׳ גדוף 66 מה דומה לכם והם **ענו** אומרים ראוי הוא למות 67 רקקו בפניו והכוהו.
Mt 27,4 מסרתי דם צדיק הוא כאיש שאינו יודע. והם **ענו** מה לנו אתה תראהו 5 וזרק הל׳ פשיטין במקדש
Mt 27,25 זה האיש הצדיק. השמרו לכם. 25 וכל הכלל **ענו** דמו יהיה עלינו ועל בנינו. 26 ואז הניח בר
Mc 8,4 כי אחרים מהם באו מרחוק. 4 והתלמידים **ענו** מאי זה מאכל יוכלו לשבוע זה העם במדבר 5
Mc 8,5 שאלם כמה ככרות פת לחם יש לכם. והם **ענו** ז׳. 6 והוא צוה לעם שישבו בארץ. ולקח הז׳
Mc 8,28 מה אומרים העמים ממני מי אני 28 והם **ענו** אומרים שאתה הוא גואן טבול. ואחרים אומרי׳
Mc 11,29 ענה ואמר להם. אני אשאל לכם דבר אחד **ענו** לי ואחר אני אומר לכם באי זה כח אני עושה אלו
Mc 11,30 30 טבילת ג׳ואן מן השמים או מן האנשים **ענו** אותי. 31 והם חשבו ביניהם. אם אנחנו אומרים
Lc 20,24 הראוני פשוט אחד מה דמותו וכתיבתו. והם **ענו** לו משישר. 25 והוא אמר להם א״כ כל הדברים שהם
Jn 2,18 שכתוב הוא אהבת ביתך אכלתני. 18 אז **ענו** היהודים ואמרו אי זה אות אתה מראה לנו שאתה
Jn 7,46 ואמרו להם למה לא הבאתם אותו. 46 **ענו** השלוחים ואמרו מעולם לא שמענו אדם שדבר דבריו
Jn 7,47 שדבר דבריו כאשר האיש ההוא דבר: 47 אז **ענו** להם הפרושים ובזה רמה אתכם. 48 אינכם רואים
Jn 7,52 או אם אין מכיר מה הוא עושה: 52 אז **ענו** ואמרו לו אתהו גליליב חפש הכתיבות ותמצא ששום
Jn 8,39 מהאב ואתם מה שראיתם באביכם עושים: 39 **ענו** ואמרו לו אברהם הוא אבינו: וישוש אמ׳ להם אם
Jn 8,48 אינכם שומעים אותו. כי אינכם מהאל: 48 אז **ענו** היהודים ואמרו אין אנו אומרים יפה שאתה
Jn 9,20 כשהוא עור. א״כ באי זה צד ראה עתה: 20 **ענו** להם אביו ואמו ואמרו יודעים אנו שבנינו זה
Jn 9,34 לו מהאל לא היה בידו לעשות דבר: 34 אז **ענו** ואמרו לו הן בעון חוללת ואתה לא מלמד וגרשוהו
Jn 10,33 זה מעשה מאלו חפצתם לסקול אותי: 33 אז **ענו** לו היהודים ממעשה טוב אין אנו סוקלין אותך רק
Jn 19,7 כי איני מוצא בו שום טעם. 7 והיהודים **ענו** לו כפי דתינו הוא חייב מיתה. כי עושה עצמו בן
Mt 12,38 נושע. או בעבור דבריך תהיה נמחק: 38 אז **ענוהו** מקצת מן החכמים יודעי ספר והפרושים אומרים
Lc 20,3 ענה ואמ׳ להם. ואני אשאל לכם דבר אחד **ענוני.** 4 טבילת יואן היתה מן השמים או מאנשים. 5
Mt 5,29 טוב הוא לך שתאבד אבר אחד מהיות כל הגוף **ענוש:** 30 ואם יד ימינך טשקנדליזא כרות אותה והרחק
Mt 5,30 יותר שוה לך אבוד אבר אחד מהיות כל הגוף **ענוש** לעולם: קפיטולו י״ו כפי מתיאו 31 עוד אמר
Lc 20,26 ואותן שהם מן השם׳ תנו לשם׳. 26 ולא יכלו **ענות** לדבריו לפני העם. ומתמיהין מתשובתו. שתקו.
Mt 5,3 2 פתח את פיהו ומלמד אותם לאמר 3 אשרי **עניי** הרוח כי שלהם הוא מלכות השם. 4 אשרי הנחים
Mc 12,42 מתנדבים גודל דברים. 42 ובאה אשה אחת **ענייה** ונדבה שתי פרוטות 43 וישאוש קרא תלמידיו
Mc 12,43 קרא תלמידיו ואמ׳ אמת אני אומר לכם שאותה **ענייה** נדבה יותר ממה שהם מספיקים אבל זאת העניה
Lc 21,2 בתיבה והם עשירים. 2 וראה אשה אחת **ענייה** ששמה שני פשיטין מערך קטן. 3 ואמר באמת
Lc 21,3 ואמר באמת אומר לכם אני שזאת האשה האלמנה **ענייה** שמה יותר מכולכם. 4 כי כל אלו מהשפעתם שמו
Lc 6,20 והוא נושא עיניו בתלמידיו אומ׳ אשריכם של **עניים** שמהם מלכות האל. 21 אשריהם של רעבים כי
Mt Prol,30 עגל גלחות. אריה מלכות. נשר שבועת **עניין** האלהות. Tit,1 קפיטולו ראשון כפי שי׳ מתיאו
Mt 19,24 במלכות שממיי: 24 ועוד אמ׳ לכם שנות **עניין** נקל הוא גמל בנקב המחט עבור מעשיר אחד
Lc Prol,9 כתב ליונים נאמנים זה האיוגליאו וחבר זה **ענייני** האפושטולוש. [*] וכאשר הוא בתול וחיה
Lc 5,11 11 וכאשר נהגו האניות בארץ עזבו כל **ענייניהם.** והלכו אחרי ישאוש משיח: 12 וזה נעשה
Lc 5,28 בסטון שלו לך אחרי 28 והאיש קם והניח כל **ענייניו** והלך אחריו. 29 ועשה משתה גדול בביתו
Lc 7,25 השוקים שנועות לכל רוחות. 25 אבל אי זה **עניינים** יצאתם לראות איש מלובש מרוב בגדים. והנה
Lc 10,41 ואמר לה מרטא מרטא חרוצה נמצאת ברוב **עניינים** אמת דבר אחד צריכה את מריאה בחרת החלק

Lc 10,28 לרעך כמוך. 28 וישאוש אמר אליו כדין **עניתי** עשה אותן הדברים ותחיה. 29 והוא חפץ לצדק
Mt 15,13 אישקנדלישטש הם מהדבר ששמעו. 13 והוא **ענם** ואמר כל נטע שאבי לא נטע אותה תהיה נעקרת. 14
Mt 16,2 לו שיראם אי זה נפלאות מן השמים. 2 וישוש **ענם** ואמר להם. אתם אומרים בערב למחר יהיה אור
Mt 17,11 חכמי הדת שאליהו יבא בתחלה. 11 והוא **ענם** ואמ׳ אליהו יבא ויציל כל הדברים. 12 ואומר
Mc 7,6 בידים לא נטולות פת כל היום: 6 וישאוש **ענם** אמ׳ להם טוב נביא מכם רמאים ישעיה שאמ׳ זה
Mc 12,28 אליו אחד מאותת ששמעם מתוכחים והכיר שטוב **ענם.** ושאלו אי זה ציווי הוא העקרי בישראל. 29
Lc 12,54 וכלה בחמותה. 54 ואומר לעמים כאשר תראו **ענן** נגד מערב. מיד תאמרו יבא המטר. ויבוא המטר.
Mt 21,8 [*] 8 [*] מלבושיהם בדרך. ואחרים כורתים **ענפים** מאילנות ומאגמגין מהם בדרך. 9 והחיל
Mc 11,8 פשטו בגדיהם בדרך ועמים אחרים כורתים **ענפים** מן האילנות ומגמגמין הדרך. 9 ואותן שהולכין
Jn 12,20 הולך אחריו. 20 והיה מקצת מבני מבני **ענק** ר״ל גנטילש מאותן שעלו להתפלל ביום החג 21
Mc 7,28 הלחם מהבנים בעבור תתו לכלבים. 28 והיא **ענתה** אמת הוא אדון. אכן גורי הכלבים אוכלים פתי
Jn 4,11 את באולי תשאלי לו ויתן לך מים חיים. 11 **ענתה** האשה אליו הבור הוא עמוק ואין לך מה שתוכל
Jn 4,17 וישו אמ׳ לה לכי וקראי אישך ושובי פה. 17 **ענתה** האשה ואמרה לו אין לי בעל. וישאוש אמ׳ לה
Jn 7,20 ממעט ומחסר הדת. 20 למה אביתם להמיתני: **ענתה** הסיעה ואמרה שטן הוא שרוצה להרגך: 21 ענה
Jn 8,11 המעידים עליך אדם לא העניש אותך. 11 והיא **ענתה** אדון אין כאן גואל אחד. וישאוש אמר לה ואני
Mt 13,5 5 ומקצת נפלו במקום אבנים שלא היה שם מאד **עפר** ותכף צמחו כי לא היה להם עפר עמוק. 6 וכשהשמש
Mt 13,5 היה שם מאד עפר ותכף צמחו כי לא היה להם **עפר** עמוק. 6 וכשהשמש חממם יבשו כי לא היה להם
Mc 4,5 5 ואחרים נפלו במקום אבנים שלא היה בו **עפר** רב ומיד יצא 6 ויבש כאשר השמש הכהו כי לא היה
Mc 6,11 ירצו קבל אתכם ולא שמוע. צאו משם והסירו **עפר** רגלכם לעדות נגדם 12 ותלכו ודרשו שיעשו
Lc 9,5 5 ואותם שלא יקבלו אתכם. תצאו מאותו עיר **עפר** רגליכם תסירו לעדות עליהם. 6 וכשתצאו משם
Mt 3,10 בני אברהם. 10 הגרזן מונח לשורש העץ. וכל **עץ** שאינו עושה פרי טוב יכרת וישרף. 11 אני טובל
Mt 7,17 מסנה ענבים. ולא מקוצים תאנים. 17 וכל **עץ** טוב עושה פרי טוב. ועץ פרי רע עושה פרי רע: 18
Mt 7,19 ועץ פרי רע עושה פרי רע: 18 [*] 19 כל **עץ** שאינו עושה פרי טוב יהיה כרות ושרוף. 20
Mt 12,33 יהי לו כפרה בזה העולם ובעולם הבא. 33 כל **עץ** טוב עושה פרי טוב ועץ רע עושה פרי רע. לכן
Mt 13,32 הזרעים וכשגדל הוא גדול כל הזרעים ונעשה **עץ** גדול שהעופות שוכבים ועומדים בענפים שלו: 33
Mt 14,11 הסוחר 11 ונשאו הראש באחד מפשוטי כלי **עץ** ונתנוהו לנערה והיא נשאתו לאמה: 12 ובאו
Mc 6,25 שתתן לי ראש גואן טבול באחד מפשוטי כלי **עץ.** 26 והמלך היה נעצב בטעם השבועה שעשה. ובעד
Mc 6,28 שישא לו [*] 28 [*] ראשו באחד מפשוטי כלי **עץ** ונתנו לנערה. והנערה נתנו לאמה. 29 וכאשר
Lc 3,9 9 כי הגרזן כבר עברה לשורש העץ. לכן כל **עץ** שאינו עולה פרי טוב יכרת ויושם באש: 10
Lc 6,44 רע אינו יכול לעשות פרי טוב. 44 כי כל **עץ** ניכר בפריו. כי מקוצים אין איש מלקט תאנים.
Lc 13,6 6 ואמר להם זה המשל. אדם אחד היה לו **עץ** תאנה בכרמו ובא לבקש הפרי ולא מצא. 7 ואמ׳
Mt 18,34 עבד אחר כמו שהיה לי ממך. 34 והאדון **עצב** ומסרו לנגישה עד שיחזור כל החוב. 35 כל כך
Mt 22,7 אותם למיתה. 7 וכאשר המלך שמע זה היה **עצב** וצוה הרוג אותם הרוצחים ולשרוף ביתם. 8 אז
Mt 26,37 ולקח פירו ושני בנים מזבדיב והתחיל להיות **עצב** ונקצף. 38 אז אמר להם דאגה נפשי עד מות.
Mc 10,22 בשמים ובא אחרי. 22 וכאשר שמע זה היה **עצב** והלך: והיה איש שהיו לו נחלות רבות. 23 ונהפך
Lc 18,23 ולך אחרי. 23 ואלה הדברים נשמעים הוא היה **עצב** מאד כי עשיר הוא. 24 וישוש ראה עצבונו ואמ׳
Mc 14,34 וזואן והתחיל להתפלל ולהתפחד 34 ואמ׳ להם **עצבה** היא נפשי עד מות המתינו לי פה ותהיו עדים.
Lc 18,24 היה עצב מאד כי עשיר הוא. 24 וישוש ראה **עצבונו** ואמ׳ דבר אי איפשר הוא שאותן שיש להם ממון
Mt 26,8 בשולחן 8 וכאשר התלמידים ראוהו היו מאד **עצבים** ואמרו למה עשתה פסידה זו. 9 כי זאת המשיחה
Mc 14,19 שאחד מכם שאוכל עמי יבגדני 19 והם היו **עצבים.** התחילו כל אחד לאמר אדון אני הוא. 20
Mc 14,6 6 וישאוש אמר להם אל תתפשוה למה אתה **עַצְבִים** דעו כי פעלה פעולה טובה 7 כי לכם יהיו
Mt 12,14 כמו האחרת. 14 ואז יצאו חוץ הפרושים ועשו **עצה** נגדיו באיזה צד יוכלו להורגו. 15 וישואוש
Mt 26,4 העם בהיכל סגן הכהנים שנקרא קאיפש 4 ועשו **עצה** נגד ישאוש איך יוכלו במרמה המיתו. 5 ואמרו לא
Mt 27,1 וכאשר בא הבקר שרי הכהנים וזקני העם עשו **עצה** שמסרו ישאוש למיתה 2 וקשרוהו והביאוהו לפני
Mt 28,12 לשרי הכהנים 12 והם אספו הזקנים ועשו **עצה** ונתנו רוב כסף לשומרים 13 שיאמרו תלמידיו באו
Mc 3,6 [*] ונרפאה. 6 ותכף יצאו הפרושים ועשו **עצה** עם אותם דירודיש נגד ישו שימיתוהו. 7 וישו
Jn 18,14 הגמון באותה שנה. 14 וקאיפש הוא שנתן **עצה** ליהודים שצריך הוא שימות אדם אחד בעד העם
Mt 26,47 התלמידים בא ועמו רב חיל עם סכינים ועם **עצים** משולחים מצד שרי הכהנים ובעד זקני העם. 48
Mt 26,55 כמו אם הייתי גנב יצאתם עם הסכינים ועם **עצים** תפוש אותי. כל היום הייתי עמכם מלמד במקדש
Jn 19,36 אלו הדברים נעשים הכת הכתיבה נשלמה: אומר **עצם** לא תשברו בו. 37 ועוד כתיבה אחרת אומרת

Mt 26,44 והניחם והלך להתפלל פעם אחרת ואמ׳ אותה **עצמה** מלה. 45 אז בא לתלמידים ומצאם ישנים ואמ׳
Mc 14,39 חולה. 39 ופעם אחרת הלך להתפלל באותה **עצמה** מלה. 40 וכששב מצאם ישנים כי עיניהם היו
Mt 6,34 אל תאנחו ליום מחר. כי יום מחר יחשוב על **עצמו** והיום יספיק אל עמלו: Tit,7 קפיטולו כ״א כפי
Mt 21,21 אבל אומר מהר אחד אם תאמרו שיקום וישפיל **עצמו** בים שתכף תעשה 22 וכל מה שתשאלו בתפלה בהיות
Mt 23,12 גדול בתוככם יהיה משרתכם. 12 ומי שיגביה **עצמו** יהיה נשפל. ומי שישפיל עצמו יהיה נשגב. 13
Mt 23,12 ומי שיגביה עצמו יהיה נשפל. ומי שישפיל **עצמו** יהיה נשגב. 13 אוי לכם מאותתים ופרושים
Mt 27,42 42 הוא מושיע אחרים ואינו יכול להושיע **עצמו**. אם מלך אתה מישראל רד מן השתי וערב שאנחנו
Mc 3,26 אינו יכול התקיים. 26 ואם השטן יקום נגד **עצמו** נחלק הוא ואינו יכול עמוד אבל יהיה לו קץ.
Mc 4,25 שיהיה לו יתן. ואותו שיהיה לו אותו הדבר **עצמו** שיהיה לו יגזלו ממנו: 26 ועוד אמר להם כן
Mc 5,5 בלילה וביום בקברים ובהרים צועק ומכה **עצמו** באבנים. 6 וכאשר ראה ישו מרחוק בא במרוצה
Mc 8,34 ואמ׳ להם. אותו שרוצה לימשך אחרי יכפור **עצמו**. ויקח שתי וערב עמו וימשך אחרי. 35 ומי
Lc 1,80 ברוח הקדש ועומד במדברות עד העת שהראה **עצמו** לישראל: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי לוקא 1 עוד
Lc 4,23 הוא. אתם תאמרו זאת התמונה. רופא מרפא **עצמו**. רוב דברים ששמענו עשה בכפר נחום עושה אתה
Lc 9,24 שלו ובכל יום יבא אחרי. 24 [*] וזה יושיע **עצמו**. 25 ומה יועיל לאדם אם יצבור כעפר כסף ונפשו
Lc 9,25 יצבור כעפר כסף ונפשו תהיה אבודה. וישמיד **עצמו**. 26 והמבזים אותי ודברי בן האב יבזם כשיבואו
Lc 10,7 שלומכם. ואם לא יחזור עליכם. 7 באותו בית **עצמו** עמדו. ואכלו ושתו מאותן הדברים שיתנו לכם.
Lc 10,29 עשה אותן הדברים ותחיה. 29 והוא חפץ לצדק **עצמו**. ואמר לישאוש ומי הוא חברי. 30 וישאוש מביטו
Lc 10,31 כמת. 31 וקרא שכהן אחד הולך באותו דרך **עצמו**. וראה אותו עבר הלאה. 32 ולוי אחד קרוב
Lc 12,47 אותו עבד שידע רצון בעליו ואינו מזמין **עצמו** ולא עשה כפי רצונו יהיה מוכה מנגעים רבים.
Lc 14,11 אז תשיג מעלה לפני הקרואים. 11 כי המגביה **עצמו** בא כדי שפלות. והמשפיל **עצמו** 12
Lc 14,11 11 כי המגביה עצמו בא כדי שפלות. והמשפיל **עצמו** להתנשאות. 12 ואמ׳ לאשר קראו כשתעשה סעודת
Lc 15,14 בזנות. 14 ואחר היה רעב גדול בארץ. ומצא **עצמו** חסר. 15 והתחיל לקרב לאביו לאחד מעירוני
Lc 18,14 זה הלך לביתו מצודק. כי כל אדם המגביה **עצמו** יהיה נשפל ומי שישפיל **עצמו** יהיה נשגב.
Lc 18,14 כל אדם המגביה עצמו יהיה נשפל ומי שישפיל **עצמו** ינשא. 15 ומביאים לו נערים בעבור שיגיעם.
Lc 23,35 עליו. אומרים האחרים הושיע. יושיע **עצמו** אם הוא משיח נבחר מהשם׳. 36 והפרושים
Jn 5,18 השבת אבל עוד אומר שאביו הוא אלוה. ומדמה **עצמו** בשיווי לאל. ענה ישו בעבור זה ואמ׳ להם 19
Jn 7,23 אם איש נכנס בברית מלח בשבת ואינו מתירא **עצמו**. דת משה מאבד: למה אתם כועסים נגדי כי רפאתי
Jn 11,10 זה העולם. 10 אבל מי שהולך בלילה מצער **עצמו** כי נר אין לו. 11 אלה הדברים אמר: ואחר אמר
Jn 13,21 21 כאשר ישאוש אמר אלה הדברים מצא **עצמו** רוחני והזהיר ואמר אמת אומר אני לכם שאחד
Jn 19,7 ענו לו כפי דתינו הוא חייב מיתה. כי עושה **עצמו** בן אלוה: 8 אז כאשר פילאט שמע זה הדבר היה
Jn 19,12 זה לא תהיה אהוב משיסר. כי כל איש שעושה **עצמו** אלוה מלך. אומר נגד שיסר: 13 אז כאשר פילאט
Jn 20,10 10 אז הלכו התלמידים פעם אחרת באותו מקום **עצמו**. 11 ומריאה עומדת מחוץ לקבר בוכה ובעוד
Jn 21,1 Tit,21 קפיטולו כ״א כפי יואן 1 אחר גלה **עצמו** ישאוש לאם טוביריאדיש 2 וכן גלה לשמעון
Mt 23,27 מצויירים הדומים מחוץ יקרים ובפנים מלאים **עצמות** מתים ולכלוך. 28 וכן אתם דומים לעמים בחוץ
Lc 15,12 תן לי חלק הירושה הראויה לי. וחלק להם **עצמות** מה שהיה לו: 13 ואחר ימים מועטים מקובצים
Jn 1,11 בעבורו נעשה. והעולם לא הכירו 11 ולא **עצמות** דבריו. ואותן שלא קבלוהו. 12 רק לכל אותן
Lc Prol,11 בתול וחיה שמונים ושלש שנים מת בביטימיאה **עצמותיו** בשנת אדונינו שלש מאות וחמשים ותשע שנה
Lc 15,30 עם אוהבי. 30 וכאשר בנך הקטן שהפסיד **עצמותיו** עם זונות אתה המתה בעדו עגל שמן. 31
Jn 8,54 בעצמך: 54 ענה ישאוש אם אני משבח ומעלה **עצמי** מעלתי אינה דבר. אבי הוא הנותן לי מעלה.
Jn 14,21 אהוב מאבי. ואני אאהוב אותו ואגלה לו את **עצמי**. 22 ויגודיש אמר אליו. לא אשקריוטא אבל אדון
Jn 17,19 שלחתיה בעולם. 19 ובעבורם אני מקדש אותם **עצמי** למען יהיו הם מקודשים באמת. 20 ואיני מתפלל
Mt 4,6 6 ואמ׳ לו אם אתה הוא בן האלוה הפיל **עצמך** למטה כי כתוב הוא האל מצוה אל מלאכיו
Mt 7,5 הקיסם מעינו. והקורה בעיניך. 5 מראה **עצמך** כשר. השלך הקורה מעיניך. ואחר תבוא להשליך
Mt 27,40 שתשמיד המקדש ובשלשה ימים תבנהו. תושיע **עצמך** אם בן אלוה אתה ירד מן השתי וערב. 41
Mc 15,30 השם׳ ואתה אחר שלשת ימים תבנהו. 30 תושע **עצמך** תרד מן השתי וערב. 31 וכמדומה לזה עליוני
Lc 4,9 ואמ׳ לו השטן אם אתה הוא בן האלוה תפיל **עצמך** וענה לו 10 כתו׳ הוא שמלאכיו יצוה לך שישמרך
Lc 23,37 37 ואומרים אם אתה מלך ישראל תושיע **עצמך**. 38 ועל הכתב שעליו כתוב באותיות יוניות
Lc 23,39 תלוי עמו מחרפו ואומ׳ אם אתה משיח תושיע **עצמך** ואנחנו עמך. 40 והאחר עונה ומגדף אומ׳ אינך
Jn 7,4 שום דבר בסתר אם תעשה אלה הדברים תפרסם **עצמך** לעולם. 5 כי האחים עדיין לא האמינו בו: 6 אז
Jn 10,33 וגידוף. כי אתה אדם ולא אל. ועושה אתה **עצמך** אלוה. 34 ענה להם ישאוש אינו כתו׳ בתורתכם.

Jn 14,22 אחר. אי זה דבר הוא עשוי שבעבורינו תגלה
Mt 23,25 הגמל: 25 אוי לכם פרושים רמאין שתראו
Mc 13,9 בארץ ורעב והתחלת כאבים יהיו. 9 אז: שִׁמְרוּ
Lc 12,57 למה לא תבינו זה העת 57 ולמה לא תדינו
Lc 23,28 אליהם אמ׳ בני ירושלם אל תבכו עלי רק על
Mt 6,5 כאשר תתפללו לא תעשו כמעשה הרמאים שמראים
Mt 8,32 מן האדם ונכנסו בחזירים. והחזירים הפילו
Mt 15,30 פסחים ונטולים ורבים אחרים. ומשליכים
Mt 21,31 והוא אמ׳ להם אמיתות אומר לכם שהעוגבים
Mc 5,13 מיד יצאו השטנים ונכנסו בחזירים והפילו
Mc 6,32 פנאי לאכול. 32 ועלו בספינה הקטנה והפילו
Lc 16,15 לעג עליו. 15 וישאוש אמ׳ אתם הם המצדיקים
Lc 20,20 אומ׳ המשל. 20 ושלחו לו אנשים שעושים
Lc 22,66 העם והסופרים ושרי הכהנים והוליכוהו בבית
Jn 8,22 יכולים לבא. 22 אז היהודים [*] [*] יהרגו
Jn 11,55 רבים מאותה מלכות קודם פסח בירושלם לטהר
Lc 4,25 היו בימי ישעיה ואליהו בישראל כאשר
Mt 22,15 ומעט נבחרים: 15 ואז נתקבצו הפרושים ועשו
Lc 7,30 30 אבל הפרושים וחכמי הדת מבזים ביניהם
Mt 22,18 אנו לתת מס לסיסר או לא. 18 וישאוש הכיר
Mc 9,46 אינו נח ולא תפסק: 46 ואם עינך אשקנדליזט
Jn 13,18 שהכתיבה תהיה נשלמת. מי שאוכל פתי יקום
Lc 11,12 ואם דג יתן לו נחש. 12 ואם ביצה יתן לו
Lc 1,7 7 ולא היה להם בן או בת כי אלישבק היתה
Lc 1,36 וזהו החדש השישי לאותה שהיא נקראת
Mt 24,43 היה יודע השעה שהגנב יהיה בא. הוא יהיה
Mt 24,46 בזמנם. 46 אשרי העבד אותו שאדוניו מוצאו
Mt 26,40 ישנים ואמ׳ לפירו לא יכולה שעה אחת להיות
Lc 6,12 עלה בהר אחד ומתפלל. ובתפלת האל היה
Mt 3,17 יונה 17 ותצא בת קול ותאמר זהו בני אהובי
Mt 14,15 נתמלא רחמים וריפא חולייהן. 15 וכי היה
Mt 14,23 העם הלכו הוא עלה להר להתפלל. וכאשר היה
Mt 17,5 מתוך הענן אומרת זהו בני אהובי אותו שמאד
Mt 26,20 צום ישאוש והכינו הפסח. 20 וכאשר היה
Mc 1,11 11 ונעשית קול בשמים אומרת אתהו בני מאד
Mc 4,35 לצד אחד ואמר להם 35 באותו יום כאשר נעשה
Mc 6,47 עולים בהר לבדו התפלל. 47 וכאשר נעשה
Mc 11,19 כי כלל העם תמהים ממוסריו. 19 וכאשר נעשה
Mc 14,17 ישו אמ׳ להם והכינו הפסח: 17 וכאשר היה
Mc 15,42 עם רבות אחרות שבאו מירושלם. 42 וכאשר
Lc 4,19 ולעזוב הנשברים למחילה דורש שנת האדון
Lc 7,32 ואומרי׳ אנחנו שרנו לכם בכלי ניגון ולא
Lc 10,21 החכמים. וגליתם לקטנים אמת הוא אב כי כן
Lc 12,32 32 אל תהיו יראים מגוי חלש כי לאביכם
Lc 13,1 והיו באותו עת מקצת מגידים לגלילבש ודמם
Lc 14,12 לאשר קראו כשתעשה סעודת בקר או סעודת
Lc 24,29 ואומרים תשאר עמנו אדון כי כבר נעשה
Jn 6,16 מלך. ברח פעם אחרת בהר לבדו. 16 וכשנעשה
Jn 6,17 בספינה באו מעבר לים לכפר נאום וכבר היה
Jn 20,19 ואמ׳ לי אלה הדברים 19 אז שבת אחד כשהיה

עצמך לנו ולא לעולם: 23 ענה ישאוש אליו אם אחד
עצמכם מחוץ נקיים. זהו שמטהרין זה שמחוץ הוא כן
עצמכם כי הם יוליכו אתכם במועצותיכם ובבתי
עצמכם מה שהוא יושר הדבר. 58 וכאשר אתה הולך עם
עצמכם תבכו ועל בניכם. 29 כי הנה ימים באים שבהם
עצמם כשבים. האוהבים התפללו בבתי כנסיותיהם ובצדי
עצמם לים פתאום ומתו. 33 והרועים שהיו שומרים ראו
עצמם לרגלו ומרפאם. 31 עד שהעם מתמיהים כשהיו
עצמם והזונות ילכו לפניכם במלכות השם. 32 כי זואן
עצמם בים. ונחנקו עד ב׳ אלפים. 14 ואותם ששומרים
עצמם במקום חרב 33 ורבים עמים שראו אותם הכירוהו
עצמם לפני האנשים רק האל יודע לבבכם. ומה שהוא
עצמם צדיקי׳ בעבור שיתפשוהו בדבר מה וימסרוהו
עצמם. אומרים לו אם אתה משיח אמור לנו. 67 וישאוש
עצמם: 23 ואמ׳ להם אתם מהדברים התחתונים ואני הוא
עצמם. 56 אז שאלו ישאוש עומד במקדש שהיה מדבר
עצר השמים שלש שנים וששה חדשים. וכאשר היה רעב
עצת איך יוכלו לתפוש ישאוש בדברו. 16 ושלחו לו
עצת הש׳ שלא היו נטבלים מיואן. 31 [*] לכן למי
עצתם אמ׳ למה תנסוני רמאים 19 הראוני פשוט אחד של
עקור אותה כי יותר שוה לך הכנס בג״ע בעין אחד
עקיבו נגדי. 19 עתה אני אומר לכם קודם מעשה בעבור
עקרב 13 אם לא שלא תבטחו בריע. אך תתנו מתנות
עקרה. ושניהם היו מאד זקנים. 8 קרה כי כאשר זכריה
עקרה 37 כי שום דבר אינינו שלא יהיה בלתי איפשרי
ער ולא יעזוב שבור הבית אשר לו. 44 ובעבור אהבה
ער וכן עושה. 47 אמיתות לכם אומר שהוא יניחהו על
ער עמדי. 41 עורו והתפללו שלא תכנסו בנסיון. כי
ער. 13 וכאשר היה בקר קרא לתלמידיו ובחר שנים עשר
ערב לי: Tit,4 קפיטולו ז׳ כפי מתיאו 1 אז ישואש
ערב התלמידים. אמרו לו זה המקום הוא חרב ושעה היא
ערב הוא היה יחיד בארץ. 24 והאניה הקטנה היתה
ערב לי. והם שומעים. 6 וכאשר התלמידים שמעו זה
ערב הוא יושב בשולחן לסעוד עם י״ב תלמידיו 21
ערב לי ואהוב. 12 ותכף נהגו הקדוש רוח במדבר. 13
ערב [*] נעבור אנחנו הלאה 36 והניחו החיילות ועלה
ערב הספינה קטנה היתה בים וישאוש יחיד נכנס. 48
ערב יצא מן העיר 20 בבקר כאשר עברו בתאנה ראו
ערב בא ישאוש עם י״ב התלמידים 18 ובעוד שיושבין
ערב נעשה נכנס כבר חג המצות זהו לפני השבת. 43 בא
ערב ויום נקם: 20 וכאשר סיים הספר חזרו למשרת
ערב לכם. אנחנו בוכים ואתם אינכם בוכים. 33 וכאשר
ערב לפניך. 22 כל הדברים הם נמסרים אלי מאבי.
ערב תת לכם מלכות: 33 תמכרו מה שאתם מחזיקים ותנו
ערב פילאט עם קרבנותם: 2 וענה ישאוש להם סבורים
ערב אל תרצה לזמן אוהבך. ולא האחים ולא הקרובים.
ערב והיום כבר נטה ונכנס עמהם. 30 וכאשר הסב עמהם
ערב ירדו תלמידיו לים. 17 וכאשר עלו בספינה באו
ערב וישו לא בא אליהם. 18 והים בעבור רוח גדול
ערב ודלתות הבית נעולות שהתלמידים שם בא ישוש

Jn 8,29 מניחני יחידי. כי אותם הדברים שאליו
Lc 12,35 שיהיה אוצרכם שם יהיה לבבכם: 35 מתנים
Mt 25,36 בלא בית הייתי ואתם נתתם לי לינה. 36
Mt 25,43 ולשתות. 43 בלא בית הייתי ולא אספתוני.
Mt 25,44 ויאמרו. ומתי ראינוך רעב וצמא ובלא בית
Mc 14,52 ותפשוהו. 52 והוא עזב האלמשיאה וברח כולו
Jn 21,7 פירו כאשר שמע האדון הוא לבש מלבושיו כי
Lc 12,37 מיד: 37 ומיד יברכם. הם העבדים הנמצאים
Mt 27,6 אינו דבר ראוי שנשימם בבית המקדש. כי
Mt 27,9 נביא אומ׳ ולקחו שלשים פשיטי כסף זהו
Mt 25,15 ב׳ בזנטש. ולאחד אחד לכל אחד מהם כפי
Lc 12,6 תיראו: 6 חמשה לחם שהם שלו נמכרין במאה
Mt 4,16 נחל ירדן מגלילאה. 16 העם העומדים בדרך
Mt 6,23 ואם הנר הראוי להיות בך הוא ערפליי רבות
Mc 15,33 עושים הספדות. 33 וסביב שעה ששית נעשה
Mt 6,23 בהיר. 23 ואם עינך רשעה כל הגוף יהיה
Mt 6,23 יהיה ערפליי. ואם הנר הראוי להיות בך הוא
Mc 6,52 אינם מכירים פלא החמשה לחמים ולבם היה
Lc 11,36 [*] וכל גופך יאיר. וכאשר לא יהיה בו חלק
Jn 19,42 שום אדם לא הושם בו. 42 אז בעבור שהיה
Mc 11,17 כתוב שבית שלי הוא תפלה לכל העמים. ואתם
Jn 15,24 מכעיס אבי. 24 אם לא עשיתי דברים שאחר לא
Mt 6,30 מכוסה עם כל מעלתו כמו אחד מאלו: 30 ואם
Mt 1,24 הש׳ם יהיה עמנו. 24 וכאשר קם יוסף מחלומו
Mt 5,28 שכל אדם שיביט אשה ויחמוד אותה בלבו כבר
Mt 13,28 זרע קמשונים: 28 והוא אמר להם האיש האויב
Mt 13,58 בזולת כבוד רק בארצו או בביתו. 58 ולא
Mt 14,6 אותו כמו נביא. 6 וביום הולדת לאירודיש
Mt 18,31 נבהלים. והלכו אל האדון וספרו לו כל אשר
Mt 19,4 4 והוא ענה ואמר לא קראתם כי בראשיתכם
Mt 20,2 יוצא בבקר לשכור פועלי׳ לכרמו. 2 וכאשר
Mt 21,31 אני אלך בחפץ ולא הלך. 31 מי משני אלו
Mt 25,17 והרויח ה׳ אחרים. 17 ואותו שקיבל שנים
Mt 27,23 בשתי וערב. ופילאט אמ׳ להם ואי זה רעה
Mc 5,19 לו לך לביתך ולאותן שלך. וְסַפֵּר החסד שהש׳
Mc 5,20 לך: 20 והוא הלך דורש בקבול החסד שהש׳
Mc 5,32 נגעני. 32 ומביט אם יוכל ראות אותו שזה
Mc 6,21 21 וכאשר הימים בינוניים קרבו לאירודיש
Mc 7,37 37 ומתמיהים. אומרים כל מה שעשה ישאוש
Mc 7,37 אומרים כל מה שעשה ישאוש עשה היטב כי הוא
Mc 12,21 לקחה השני גם זה לא הניח זרע. זה שלישי
Mc 15,7 אחד תפוש ששמו בראבן. אותו שבת גר אחד
Mc 15,14 צעקו תלהו: 14 ופילאט אמ׳ להם ואי זו רעה
Mc 15,31 מצחקים האחד עם האחר ועם הסופרים האחרים
Lc 1,25 אשתו הרתה ונטמנת חמשה חדשים אומרת 25 זה
Lc 1,49 49 כי אותו שהוא כולו יכול הקדוש שמו הוא
Lc 4,23 רופא מרפא עצמו. רוב דברים ששמענו
Lc 7,8 אני לאחר בא והוא בא: ואומר אני לעבדי
Lc 8,32 שיתן להם רשות לבא בקרבי הפרים ההם. וכן
Lc 8,39 והלך בכל העיר ודורש כל הדברים שישאוש

ערבים אני עושה. 30 כל עת הוא מדבר אלה הדברים
ערוכים תהיו ועשישות דולקות בידיכם 36 ותהיו
ערום הייתי ונפשט ואתם הלבשתֻוני. חולה הייתי ואתם
ערום הייתי ולא כסיתוני. חולה ואסור הייתי ולא
ערום או חולה או אסור ולא שרתונך. 45 אז ענה להם
ערום מהם: 53 ונהגו לישוש לסגן הכהנים ונאספו כל
ערום היה. ונכנס בים. 8 ושאר התלמידים באו מספנים
ערים בבא אדונם: באמת אני אומ׳ לכם שיהיה יושב
ערך דם הוא. 7 וכשנתייעצו קנו שדה א׳ מיוצר בעבור
ערך שערכו בני ישראל 10 וקנו מהם שדה יוצר. כן
ערכו והלך לו תכף. 16 ואותו שקבל ה׳ בשנטש פעל
ערכין ואחד מהם לא נשכח לפני האל. 7 ושערכם כולם
ערפל ראו אורה ונר בהיר הראה אליהם שהיו עומדים
ערפליות תהיו בך. 24 שום אדם אין יכול בטוב לעבוד
ערפליות בכל הארץ עד שעה תשיעית. 34 ובשעה תשיעית
ערפליי. ואם הנר הראוי להיות בך הוא ערפליי רבות
ערפליי רבות ערפליות תהיו בך. 24 שום אדם אין
ערפליי. 53 וכאשר עברו הלאה באו בארץ גִינִיסָארִיק
ערפליי כלו יאיר כמו עששית המאירה: 37 ובעוד
ע״ש ליהודים ובעבור שהיה סמוך לאותו קבר שמו שם
עשאוה מערת גנבים. 18 וכאשר שרי הכהנים שמעוהו
עשאם לא היה חוטא: רק עתה ראו והכעיסו אותי ואבי
עשב השדה הנמצא היום ולמחר יהיה נשרף האל מאספו
עשה כאשר צוהו מלאך האל. ויקח אשתו ולא ידעה עד
עשה ניאוף: 29 אבל אם עֵינְךָ ימנית טשקנדליזא
עשה דבר זה. והעבדים אמרו תחפוץ שנלך ונלקטהו 29
עשה שם הרבה נפלאות בעבור מיעוט האמנתם: Tit,14
עשה אירודיש לאירודינא מחול לפני הכל. וייטב מאד
עשה לו 32 והאדון צוה שיביאהו לו. ואמ׳ לו עבד רע
עשה אדם ואשה. 5 ואמר בעבור זה אדם יעזוב אביו
עשה תנאי עמהם מן הערך מפשוט אחד שלחם בכרם. 3
עשה רצון האב. והם ענו הראשון. והוא אמ׳ להם
עשה במדומה ורוח אחרים שנים. 18 ואותו שקבל א׳
עשה. והם עוד צעקו תלוהו. 24 וכאשר פילאט ראה
עשה לך: 20 והוא הלך דורש בקבול החסד שהש׳ עשה
עשה לו. וכלם היו תמהים: 21 וכאשר ישו עבר עבר
עשה. 33 והאשה פחדה ויראה ויודעת בטוב היא הפלא
עשה חג מלידתו. והזמין כל הטרבונש והשרים הגדולים
עשה היטב כי הוא עשה האלמים דבר והחרשים שמוע:
עשה האלמים דבר והחרשים שמוע: Tit,8 קפיטולו ח׳
עשה כזה. 22 ולכל השבעה היתה להם לאשה.23 בתחיה
עשה רציחה. ובעבור הרציחה הושם במאסר. 8 ובא העם
עשה לכם ועוד הם צועקים תלוהו. 15 ופילאט חפץ
עשה נושעים ועצמו אינו יכול להושיע. 32 אם אתה
עשה האל לי באותן הימים הביט בי בעבור שיסיר
עשה בי דברים גדולים 50 וחסד שלו מדור לדור
עשה בכפר נחום עושה אתה כן בארצך. 24 ואמ׳ להם
עשה זאת ועושהו. 9 ואותו הדבר שמע ישאוש ותמה.
עשה. 33 אז השדים יצאו יצאו מן האיש ההוא. ונכנסו
עשה לו. 40 ונעשה כשחזר ישאוש לעם המחכים אותו 41

Lc 9,43 ושברו. 43 וישאוש בלשמא הרוח רעה ואחר **עשה** בידו הסימן הנעשה היום בין הגוים קודם אכילתם
Lc 10,28 כמוך. 28 וישאוש אמר אליו כדין עניתי **עשה** אותן הדברים ותחיה. 29 והוא חפץ לצדק עצמו.
Lc 10,35 לקח שני פשיטין ונתנם לאושפיזא ואמ׳ לו **עשה** למוכה זה כל צרכו. ואם תוציא בהוצאתו יותר
Lc 11,40 40 סכלים מי שעשה מה שהוא מחוץ לא **עשה** מה שהוא בפנים. 41 לכן תנו בצדקה מה שיותר
Lc 12,47 שידע רצון בעליו ואינו מזמין עצמו ולא **עשה** כפי רצונו יהיה מוכה מנגעים רבים. 48 ואותו
Lc 12,58 וכאשר אתה הולך עם שכנגדך לאי זה שר בדרך **עשה** מעשה שישלחוך מהרה. ואם באולי ימסור אותך
Lc 14,16 במלכות הש׳. 16 וישאוש אמ׳ אליו אדם אחד **עשה** זימון גדול וזימן אנשים רבים. 17 ושלח משרתו
Lc 15,19 ולך. 19 וכבר איני ראוי להיות נקרא בנך. **עשה** לי כמו אחד משכיריך: 20 וקם ובא אל אביו. ואם
Lc 17,9 וימצא אותו עבד חן בעיני אדוניו כי **עשה** מצותו. 10 איני חושב כן עליכם כי עשיתם כל
Lc 22,17 שיהא נשלם מלכות השם׳. 17 וכאשר לקח הכוס **עשה** חנות ואמר קחוהו וחלקוהו ביניכם 18 כי אני
Lc 23,22 22 והוא פעם שלישית אמר להם אי זה רע **עשה** איני מוצא שום טעם שבעבורו יהיה חייב מיתה.
Lc 23,41 משפט אמתי לפי מעשעינו. אבל זה שום רע לא **עשה.** 42 ואומ׳ לישו אדון יהיה לך זכרון ממנו
Jn 1,32 בעבור זה באתי ומטביל במים 32 וג׳ואן **עשה** לו עדות. אומ׳ אני ראיתי הרוח יורד מן השמים
Jn 2,11 אתה העלמת היין הטוב עד עתה. 11 וישאוש **עשה** זה האות הראשון בבית גלליאה וגלה מעלתו
Jn 2,15 אנשים מוכרים צאן ובקר ויונים. 15 וכאשר **עשה** כמעט קבוצות עבותות כמעט כלם: גרש מן המקדש
Jn 4,46 אז בא פעם אחרת בבית גלליאה אל מקום אשר **עשה** שם ממים יין. והיה שם מלך קטן ריגיטו שהיה לו
Jn 6,11 אלפים. 11 אז לקח ישאוש הככרות וכאשר **עשה** חנות לשם׳ חלק הפת בין העם. והדג כמו כן.
Jn 7,37 החג עומד ישוש צועק ואומר אם אי זה אחד **עשה** יבא אלי וישתה 38 מי שמאמין בי שאומרת הכתיבה
Jn 8,40 איש שאמרתי אמת לכם אותה ששמעתי מהאל. זה **עשה** אברהם 41 אתם עושים מעשה אביכם. ואמרו לו
Jn 9,11 עיניך. 11 וענה הוא איש אחד שנקרא ישאוש **עשה** טיט ומשח את עיני. ושלח לי למי שלוח לרחוץ
Jn 9,14 13 והביאוהו לפרושים 14 ואמרו שישאוש **עשה** טיט בשבת. ופתח עיני האיש ההוא: 15 אז שאלו
Jn 9,15 זה צד חזר לך הראות. והוא אמ׳ אליהם טיט **עשה:** והניחו על עיני וקמתי וראיתי. 16 אז אמרו
Jn 9,26 עור ועתה אני רואה: 26 אז אמרו לו מה **עשה** לך ואיך פתח עיניך. 27 והוא ענה כבר אמרתי.
Jn 11,46 מהם הלכו לפרושים ואמרו להם מה שישאוש **עשה:** 47 אז התאספו ההגמונים והפרושים נגד ישאוש.
Jn 12,37 אמר להם ישאוש והלך ונסתר מהם. 37 וכאשר **עשה** כמה אותות לפניהם לא האמינו בו 38 בעבור
Jn 18,23 23 וישאוש ענה אליו. אם אני דברתי דבר רע **עשה** לי עדות רע. רק אם טוב דברתי למה אתה מכה
Jn 20,30 יהיו אותן שיאמינו בי. 30 נסים רבים **עשה** ישאוש משיח בהראותו לתלמידיו שאינם כתובים
Jn 21,25 שאמת הוא עדותו. 25 ועוד דברים רבים **עשה** ישאוש שאם כלם יהיו נכתבים חושב אני שכל
Lc 16,8 8 ושבח האדון המעשה רע הלבב כי בחכמה **עשהו.** כן בני זה העולם הם יותר חכמים.. לב קרבו 9
Jn 13,27 אז בא השטן. וישו אמר אליו מה אתה עושה **עשהו** ביותר מהירות 28 וזה אחד מהיושבים לא
Mt 3,8 ויבדיש מי למד לכם לברוח לאף הש׳ם. 8 **עשו** מעשים טובים ותשובה 9 ולא תאמרו בלבבכם.
Mt 4,17 17 ומשם והלאה התחיל ישואש לדרוש ולאמר **עשו** תשובה כי המלכות שמים מתקרב: קפיטולו ט׳ כפי
Mt 8,9 הולך. ואומ׳ לאחר בא והוא בא. ולעבדי **עשו** זה והנם עושים. 10 וישואש משיח שמע זה השר
Mt 11,20 באותן שהוא עושה פלאות גדולות ולא **עשו** תשובה. ואמר 21 רע יהיה לכם כורושים
Mt 12,41 ליום הדין עם זאת האומה ויענישוה כי הם **עשו** תשובה בדרישה של יונה. ובכאן הוא גדול מיונה:
Mt 17,12 12 ואומר אני לכם שבא ולא הכירוהו. אבל **עשו** ממנו כל רצונם. כן בן האלוה יסבול המות
Mt 19,13 שמים. מי שיכול להבין יבינהו: 13 ואז **עשו** לו דורון מנערים קטנים בעבור שהוא יניח הידים
Mt 26,19 עמך יעשה פסח עם תלמידיו. 19 והתלמידים **עשו** כאשר צום ישאוש והכינו הפסח. 20 וכאשר היה
Mt 27,1 1 וכאשר בא הבקר שרי הכהנים וזקני העם **עשו** עצה שמסרו ישאוש למיתה 2 וקשרוהו והביאוהו
Mc 1,15 דבר האל. 15 ואומ׳ העת בא ממלכות שמים **עשו** תשובה והאמינו דבר האל. 16 והולך ישו ואחרים
Mc 14,26 עד שאשתה מאומן חדש במלכות אבי. 26 וכאשר **עשו** חינות יצאו בהר הזתים. 27 ואמר להם ישו כולם
Lc 3,4 ישעיה הנביא. קול קורא במדבר פנו דרך האל **עשו** ישרות דרכיו. 5 כל הגאיות תתמלאו וכל ההרים
Lc 3,8 ילמד לכם ברוח מאפינו העתידה לבא. 8 לכן **עשו** פירות הגונים מטבילה. ולא תתחילו לאמר אבינו
Lc 6,31 31 וכאשר אתם חפצים שהאנשים יעשו לכם **עשו** להם. 32 אם תאהבו אוהביכם אי זו חן ראויה לכם
Lc 9,14 והם כמו חמשת אלפים וישאוש אמ׳ לתלמידיו **עשו** שישבו העם חמשים לחמשים 15 וכן
Lc 9,15 עשו שישבו העם חמשים לחמשים 15 וכן **עשו.** 16 וישו לקח החמשה לחמים ושני דגים והביט
Lc 11,32 יקומו בדין עם זאת המשפחה ויענישוה כי **עשו** תשובה בעבור דרישת יונה. והנה בכאן יותר גדול
Lc 19,13 שלו ונתן להם עשר אִימֻנֵש. ואמ׳ אליהם **עשו** הוצאותיכם מאלו האימנש עד שאבוא. 14
Jn 3,28 אם לא ינתן לו מן השמים. 28 אתם בעצמכם **עשו** לי עדות שאמרתי לכם שאיני משיח רק שולחתי
Jn 6,10 אבל מה יהיה בין כלם. 10 אז אמ׳ ישאוש **עשו** שישבו העם. ואמונה רבה היתה באותו המקום

Jn 8,39 אבינו: וישוש אמ׳ להם אם אתם בני אברהם **עשו** מעשי אברהם. 40 ואתם אביתם להורגני. איש
Jn 14,23 דברי אבי יאהוב אותו. ואליו יצאו עמו **עשו.** 24 מי שאינו אוהב אותי ומקיים דברי. והדבר
Jn 19,24 ביניהם ושמו גורלות במלבושי. והפרושים **עשו** אלה הדברים. 25 ואם ישאוש ומריאה אליאופי
Mt 1,22 כי יושיע עמו מעונותיהם. 22 וכל זה היה **עשוי** למלאת דבר האל. אשר אמרו על ידי הנביא 23
Mt 5,13 לכם: קפיטולו י״ב כפי מתיאו 13 והיה **עשוי** בעוד שישוש משיח אמר אל תלמידיו אתם מוסר
Mt 8,13 אמ׳ לאותו שר לך וכמו שהיא אמונתך יהיה **עשוי.** והילד נתרפא באותה שעה ובזולת כל רע:
Mt 26,1 Tit,26 קפיטולו נ״ב כפי מתיאו 1 והיה **עשוי** כאשר סיים אלה הדברים. אמ׳ לתלמידיו 2 תדעו
Mt 28,2 מקדלינא ואחרת מריאה ראו הקבר 2 והנה היה **עשוי** ארץ רעשה מאד בחזקה. כי המלאך ירד מן השמים
Mc 2,27 הוא אכל ונתן לחיילותיו. 27 ואמ׳ השבת **עשוי** בעבור האדם והאדם לא בעבור השבת. 28 ובעבור
Mc 5,33 פחדה ויראה ויודעת בטוב היא הפלא שבה היה **עשוי** ונברכה לפניו ואמרה אליו כל האמת. 34 והוא
Mc 11,23 קום ותכנס בים ולא יפקפק בלבו מיד יהיה **עשוי.** 24 ובעבור אהבתכם אומר אני כי בכל תפלותיכם
Mc 14,58 58 אנחנו שמענו שאומ׳ אני אהרוס זה המקדש **עשוי** בידי אנשים ובשלשת ימים אחרים חדש עשוי בידי
Mc 14,58 עשוי בידי אנשים ובשלשת ימים אחרים חדש **עשוי** בידי אנשים אבנהו. 59 ולא היה מוסכם עדותם.
Lc 1,38 38 ואמרה מריאה הנה פה שפחת הש׳ יהיה לי **עשוי** כפי דבריך. [*] 39 וקמה מריאה משם באותן
Lc 2,1 לישראל: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי לוקא 1 עוד **עשוי** היה באותן הימים כמו כן ציווי משיסר גושט
Lc 6,1 הוא טוב: Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי לוקא 1 **עשוי** זה בשבת שני ראשון כאשר ישאוש עובר בשדות
Lc 14,22 והחגרים והביאם פה. 22 והעבד אמ׳ **עשוי** הוא כאשר צוית. ועדיין הזמן נאות לזה ניאות
Jn 14,12 מאמינים שאני הוא והאב בי. 12 זה בלבד **עשוי** בעבור שהמעשים שתאמינו: אומר אני לכם
Jn 14,22 לא אשקריוטא אבל אדון אחר. אי זה דבר הוא **עשוי** שבעבורינו תגלה עצמך לנו ולא לעולם: 23 ענה
Mt 3,2 ההיא בא הטובל במדבר גודיאה דורש 2 ואומר **עשות** תשובה כי המלכות שמימיי מתקרבת 3 זהו מה [*]
Mt 6,1 שמימיי שלם הוא: Tit 1,6 השמרו לבלתי **עשות** אמבוה בלעז אופנא. ממעשיכם הטובים לפני העם
Mt 12,2 אמרו לו תלמידיך עושים מה שאין ראוי **עשות** בשבת. 3 וישואש אמ׳ להם לא אתם קראתם מה
Mt 12,12 טוב האדם מהצאן. ובעד אהבה זו הגון הוא **עשות** בשבת טוב. 13 ואז הוא אמר אל האדם שלח ידך
Mt 16,26 והנפש היא אבודה. ואי זה חלוף טוב יכול **עשות** האדם בעד נפשו. 27 כן האל באספקלריות אביו
Mt 19,16 אלי ואמ׳ לו רבי טוב אי זה טוב אוכל אנכי **עשות** שיהיה לי חיים נצחיים. 17 וענה ישאוש אליו
Mt 23,23 היושר והחנינה והאמונה ואלה המצות שחוייב **עשות** ואין שאין ראוי לשכחם: 24 פרנסים עורים
Mc 1,24 בבית הכנסת אדם אחד וצועק 24 ואומ׳ מה לך **עשות** ממני ישואוש נזוריט באת להשמיד אותנו. אני
Mc 2,24 אמרו לו תלמידך עושים בשבת מה שאין ראוי **עשות.** 25 ואמ׳ ישאוש להם לא קראתם. מה שעשה דוד
Mc 3,4 ועמוד באמצע. 4 ואמ׳ להם ישאוש יש לאדם **עשות** טוב ביום החג או רע. הושיע או עזוב אבר אדם
Mc 5,7 והתפלל לו 7 אומר בקול גבוה. מה לך **עשות** ישאוש ממני בן האלוה עליון אני משביעך באל
Mc 6,5 בארצו ובין מכיריו ובביתו 5 ולא רצה שם **עשות** שום פלא. אבל אחדים מועטים חולים שריפא
Mc 8,35 שתי וערב עמו וימשך אחרי. 35 ומי שיחפוץ **עשות** נשמתו נושעת יאבדה. ואותו שיאבדה בעדי ובעד
Mc 9,17 השנים. ובקשתי תלמידיך שירפאוהו ולא יכלו **עשות.** 18 וישאוש אמ׳ אי משפחה ממאנת כמה זמן אהיה
Mc 9,21 באש ובמים בעבור המיתו. ואם יכול אתה **עשות** עזרני בחסדך. 22 וישאוש אמ׳ לו אם אתה תוכל
Mc 13,22 מראים סימנים ונפלאות לדמות עוד אם איפשר **עשות** הנבחרים 23 השמרו. אני אמר לכם קודם שיהיה.
Mc 14,35 הוא כרע באפיו ארצה והתפלל לשם אם איפשר **עשות** שתעבור אותה שעה. 36 ואמ׳ אב שהוא היכול
Lc 5,34 ושותים. 34 להם אמ׳ יכולים אתם בין הארוס **עשות** שיצום בעוד שהארוס עמהם 35 אבל יבואו ימים
Lc 6,2 אומרים להם למה אתם עושים מה שאינו ראוי **עשות** בשבת 3 וישאוש ענה ואמ׳ להם לא קראתם מה
Lc 6,9 9 וישאוש אמ׳ להם אני שואל אתכם אם ראוי **עשות** טוב. או עשות רע בשבת. או הנפש הושיע או
Lc 6,9 להם אני שואל אתכם אם ראוי עשות טוב. או **עשות** רע בשבת. או הנפש הושיע או אבוד. 10 וכאשר
Jn 5,19 לעשות לכם אי זה דבר מעצמו. רק מה שראה **עשות** לאב. כי הדברים שהוא עושה. הבן עושה
Lc 17,10 אנחנו עבדים ולא מועילים מה שעלינו לעשות **עשינו.** 11 ונעשה בעוד שהולך ישאוש ליר לירושלם
Mt 27,57 ויושאף ואם בני זאבדיב: 57 וכאשר נעשה בא **עשיר** אחד איש מבארי מסיאה ששמו יושאף אותו שהוא
Mc 10,25 דבר נקל הוא עבור גמל אחד בנקב המחט שאיש **עשיר** במלכות שמים. 26 והם היו תמהים. אומרים
Lc 12,21 21 כן הוא האוצר פירותיו בעולם הזה ואינו **עשיר** בשם: 22 ואמר לתלמידיו אל תהיו משתדלים לבקש
Lc 16,1 קפיטולו י״ז כפי לוקא 1 ואומ׳ לתלמידיו. **עשיר** אחד היה שעשה מורשה אחד על נכסיו. ויצא עליו
Lc 16,19 ש.. .. ומביא אחרת עושה נאוף: 19 אדם אחד **עשיר** היה לבוש ארגמן ואכל כל בטוב 20 והיה דל
Lc 18,23 ואלה הדברים נשמעים הוא היה עצב מאד כי **עשיר** הוא. 24 וישוש ראה עצבונו ואמ׳ דבר אי איפשר
Lc 18,25 דבר נקל הוא שיעבור הגמל בנקב המחט מאדם **עשיר** שיכנס במלכות שמים. 26 ואותן ששמעו אלה
Lc 19,2 אחד ששמו זאקיב שהיה שר העולמיים והיה **עשיר** גדול. 3 והיה חפץ מאוד לראות ישוש משיח אי

Mc 10,Tit מלח ויהיה עמכם שלום: Tit,10 קפיטולו
Mc 12,41 זה אופן העם מתנדבים שם מתנותיו. ורבים
Lc 6,24 היו עושים הנביאים והאבות. 24 רק אוי לכם
Lc 14,12 ולא האחים ולא הקרובים. ולא השכנים
Lc 21,1 ראה אותם שמשימין מתנותיהם בתיבה והם
Jn 1,39 עומד. ועמדו שם אותו היום והיה כמעט שעה
Mt 25,1 יהיה דומה מלכות שממיי לעשר בתולות שלקחו
Mt 25,4 חכמות. 3 והה׳ סכלות לקחו [*] 4 [*]
Mt 25,7 לדרך 7 אז קמו כל הבתולות והדליקו כל
Mt 25,8 8 והסכלות אמרו לחכמות תנו לנו משמנכם כי
Mt 20,13 ואמ׳ חביב איני עושה לך שום עולה. לא
Lc 2,48 ראוהו תמהו. ואמ׳ האב והאם אל הבן למה
Jn 3,26 ואמרו רבי מי היה עמך בעבר הירדן שהוא
Jn 18,35 יהודי עמך והגמוניך מסרו לי אותך לי מה
Mt 21,13 13 ואמר בתי בית תפילה הוא כתוב ואתם
Jn 7,21 שרוצה להרגך: 21 ענה ישאוש ואמ׳ להם. אני
Jn 13,15 חבירו 15 כי אני נתתיו לכם למשל. כאשר
Jn 15,24 חטא: 23 המכעיס אותי מכעיס אבי. 24 אם לא
Mt 20,12 אומרים אלו התחילו לפעול שעה שפלה. ואתה
Mt 25,40 אלהם אמיתות אומר לכם כי כל הטוב שמעולם
Mt 25,40 שמעולם עשיתם עם אחד מאחי הקטנים כי לי
Mt 25,45 אומר אמיתות אומ׳ לכם כי כל פעמים שלא
Mt 25,45 עשיתם למקצת מקטני הדלים שלי גם לי לא
Lc 17,10 כי עשה מצותו. 10 איני חושב כן עליכם כי
Lc 19,31 אתכם למה אתם מתירים קשרו אתם תאמרו כי
Lc 19,46 והוא אמ׳ להם כתוב ביתי בית תפלה. רק אתם
Jn 18,29 אז יצא פילאטו להם בחוץ. ואמ׳ איזו עדות
Mc 5,25 25 ואשה אחת שהיה לה רפיון דם זה שנים
Mc 9,34 זה מהם יהיה גדול. 34 וישאוש קרא השנים
Mc 14,20 אני הוא. 20 והוא אמ׳ להם אחד מהשנים
Mc 16,14 14 ואחר יום א׳ שיושבין בשולחן כל אחד
Lc 3,1 Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי לוקא 1 בשנת חמשה
Lc 6,13 13 וכאשר היה בקר קרא לתלמידיו ובחר שנים
Lc 8,42 ביתו 42 כי בן היה לו שחולה למות זה שנים
Lc 13,4 אם לא תשובו כולם תאבדו 4 כמו אותם שמנה
Lc 18,31 הבא חיים נצחיים. 31 וישאוש לקח שנים
Lc 19,13 ושיחזור 13 וקרא עשרה עבדים שלו ונתן להם
Lc 22,3 נכנס ביודא הנקרא אשקריוטא אחד מהשנים
Lc 22,47 סיעה ואותו שנקרא יודש עמהם אחד משנים
Jn 1,40 אנדריב אח שימון ופירו אחד מאותם שנים
Jn 6,68 אינם הולכים עמו: 68 אז אמר ישאוש לשנים
Jn 6,71 האל: 71 וישאוש ענה להם. לא אני לכם שנים
Jn 6,72 כי זה עתיד לבגוד בו שהוא אחד משנים
Mt 21,28 הנפלאות. 28 מה דומה לכם. אדם אחד היו לו
Mt 25,28 28 תקחו ממנו הבשנט ותמסרהו לאותו שיש לו
Mc 6,43 ואכלו כולם ושבעו. 43 וחלקו מנותר שתים
Lc 7,41 שני אנשים חייבין לאיש אחד. האחד חייב לו
Lc 14,31 נגד מלכים ואינו חושב ראשונה אם עם
Lc 15,8 חסרים תשובה: 8 או אי זה אשה שיש לה
Lc 17,12 וגלליאה. 12 וכשנכנס במגדול אחד באו אליו

עשירי כפי שן מרקו: 1 וישאוש נסע משם ובא עד ארץ
עשירים מתנדבים גודל דברים. 42 ובאה אשה אחת
עשירים כי הוא נח דעתכם. 25 [*] אוי לכם ששוחקים
עשירים. כי באולי אותם שאתה קורא שישלמו לך גמול:
עשירים. 2 וראה אשה אחת ענייה ששמה שני פשיטין
עשירית. 40 והיה אנדריב אח שימון ופירו אחד מאותם
עשישותיהן ויצאו לדרך לחתן ולכלה. 2 החמש מהן היו
עשישותיהן 5 ובעוד שהחתן מעכב לבא כל העשר ישנו
עשישותיהן 8 והסכלות אמרו לחכמות תנו לנו משמנכם
עשישותינו מכבות. 9 וענו החכמות ואמרו אולי לא
עשית אתה תנאי עמי לפשוט אחד 14 קח מה שהוא שלך
עשית זאת לנו. כי אני ואביך כואבים ומאד חפשנוך.
עשית עד שהוא טובל והכל באים אליו: 27 ענה יואן
עשית: 36 ענה ישאוש מלכותי אינינו מזה העולם אם
עשיתוה מערת פריצים: 14 וקרבו אליו העורים
עשיתי פעולה אחת וכולכם תמהים 22 בעבור זה: נתן
עשיתי אני כן תעשו גם אתם: 16 אמת אני אומר לכם
עשיתי דברים שאחר לא עשאם לא היה חוטא: רק עתה
עשיתים שוים עמנו אשר כל היום סבלנו העמל. 13
עשיתם עם אחד מאחי הקטנים כי לי עשיתם. 41 ואז
עשיתם. 41 ואז יאמר לאותן שיהיו בצד שמאל. הפרדו
עשיתם למקצת מקטני הדלים שלי גם לי לא עשיתם. 46
עשיתם. 46 ואלו ילכו באשה של גיהנם והצדיקים ילכו
עשיתם כל הדברים שצוה לכם. תאמרו אנחנו עבדים ולא
עשיתם כמו שאדוננו חפץ פעולתו. 32 והשלוחים הלכו
עשיתם אותה מערת גנבים: 47 והיה מלמד כל היום
עשיתם נגד זה האיש. 30 וענו ואמרו אם זה האיש לא
עשר שנים עברו 26 והוציאוה כל מה שהיה לה ברפואות
עשר תלמידים. ואמ׳ להם אותו שירצח היות גדול
עשר שמשים היד עמי בקערה. 21 בן האלוה הולך כמו
עשר לאכול. ישאוש נראה להם להבחין מיאונם וקושי
עשר לקיסר טיברי שיסאר ופונץ פילאט מורשה בגודיאה
עשר מאותן שקרא שלוחים. 14 שימון שקרא פירו
עשר שנים. ויקר מקרה שבעודו הולך מצא ישאוש נגש
עשר אשר עליהם נפל המגדל בשיבסי והרג אותם. תחשבו
עשר תלמידיו ואמר להם. הנה אנחנו עולים בירושלם
עשר אִימֶנֵש. ואמ׳ אליהם עשו הוצאותיכם מאלו האימנש
עשר 4 שהלך ודבר עם שרי הכהנים והרבנים באי זה צד
עשר. והולך לפניהם. ויגש לישו בעבור שישקהו. 48
עשר ששמעוהו מיואן והלכו אחריו. 41 וזה מצא
עשר שנשארו ואתם חפצים ללכת. 69 וענה שימון פירי
עשר בחרתי אחד מכם הוא שטן. 72 וזה אומ׳ מיוד״ש
עשר: Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר אלה
עשרה בנים. ובא הראשון ואמ׳ בן לך היום פעול
עשרה. 29 כי למי שיהיה לו יתן איש בהעדפה. ואותו
עשרה קופות ממה שהותירו ומהלחמים והדגים. 44
עשרה פשיטין והאחר היה חייב לו אחד. 42 ולא היה
עשרה אלף יכול לבא נגד מי שעם עשרים אלף בא אליו.
עשרה דרכמש ותאבד אחת מהם. לא תדליק את הנר ותכבד
עשרה אנשים מצורעים שעומדים מרחוק 13 וצועקים רם

Lc 17,17 שומרוני 17 וענה ישאוש ואמ׳ ולא הייתם **עשרה** מי אתם ואין הם התשעה 18 לא נמצא שחזר ונתן
Lc 19,13 בעבור שיקח מלכות לעצמו ושיחזור 13 וקרא **עשרה** עבדים שלו ונתן להם עשר אִימֻנֵש. ואמ׳ אליהם
Lc 19,24 שם גזלו לו האימנא ותנוה לאותו שיש לו **עשרה** אימנש. 25 ואמרו לאדון כבר יש לו עשרה
Lc 19,25 לו עשרה אימנש. 25 ואמרו לאדון כבר יש לו **עשרה** אימנש. 26 אני אומר לכם לכל אדם שיש לו ינתן
Jn 11,9 חפצת ללכת שם. 9 ענה ישאוש אין ביום שתים **עשרה** שעות. אם אי זה שיהיה הולך ביום אינו עושה
Mt 6,18 18 כדי שלא תתראה לאנשים צם [*]: קפיטולי **עשרים** כפי מתיאו 19 עוד אמ׳ ישואש משיח לתלמידיו
Lc 14,31 אם עם עשרה אלף יכול לבא נגד מי שעם **עשרים** אלף בא אליו. 32 וזולת זה הוא עומד מרחוק
Jn 6,19 רוח גדול שהיה מנשב מבהילים. 19 אז הלכו **עשרים** וחמש מילין ראו ישוש המלך אליהם. ויגש אל
Mt 18,24 התחילו לספר הטעם. שלחו איש אחד שחייב לו **עשרת** אלפים בישנאש. 25 וכאשר לא היה לו מה לפרוע
Jn 18,3 רב ועבדי ההגמונים. והפרושים באו שם עם **עששיות** ואבוקות ועם כלי זיין. 4 ישאוש יודע כל
Lc 11,36 לא יהיה בו חלק ערפליי כלו יאיר כמו **עששית** המאירה: 37 ובעוד שהוא מדבר בקשהו פרוש
Mt 26,8 התלמידים ראוהו היו מאד עצבים ואמרו למה **עשתה** פסידה זו. 9 כי זאת המשיחה ראויה לימכר בערך
Mt 26,13 האיוגליו יהיו מוגדים בכל העולם יאמרו **עשתה** לזכרוני: 14 אז אחד מי״ב תלמידיו שהיה נקרא
Mc 14,9 זה האיונגליאו יאמר אדם שהיא בזכרוני **עשתה** זה. 10 ויודש אשקריוטא אחד מי״ב תלמידים הלך
Mt 9,37 בלי רועה ריחם עליהן.37 ואמר לתלמידיו **עת** הקציר סמוך ו[*] גדולות אבל הקוצרים מועטין.38
Mt 11,25 ממך: קפיטולו ל״ז כפי מתיאו 25 אז באותו **עת** ישאוש משיח אמר מחולל תהיה אב בורא שמים וארץ.
Mt 12,7 חפץ לומ׳ אני חפץ חסד יותר מקרבן. שום **עת** אתם לא תענישו השוגגים. 8 כי בן האלוה הוא
Mt 14,1 Tit,14 קפיטולו מ׳ כפי מתיאו 1 באותו **עת** אירודיש טינורקא שמע ישאוש 2 ואמ׳ לבניו זהו
Mt 21,34 שְׁכַרָה לעובד והלך במהלך אחד. 34 וכאשר בא **עת** לקנות הפירות שלח עבדיו לעובדים לקנות
Mt 28,20 כל מה שצִויתי אתכם. ואני אהיה עמכם בכל **עת** עד סוף העולם: Expl תם נשלמה אגרת שי׳ מתיב
Mc 2,20 העת המתקרב שהחתנים יגזלו מכם. ובאותו **עת** יצומו ימים רבים. 21 שום אדם אינו משים בגד
Mc 4,29 29 וכאשר נשלם הפרי תכף שמים המגל כי **עת** קציר הוא. 30 ואומר לכם למי אדמה מלכות הש׳
Mc 13,19 האל שזה לא יבא בעת הקור. 19 כי באותו **עת** יהיה יותר צרה בעולם שמעולם לא היה. מיום שברא
Lc 13,1 Tit,13 קפיטולי י״ד שן לוקא 1 והיו באותו **עת** מקצת מגידים לגלילבש ודמם ערב פילאט עם
Lc 19,44 ולא יניחו בך אבן על אבן. בעבור שלא הכרת **עת** פקודתך: 45 וכאשר נכנס במקדש התחיל לגרש משם
Lc 24,53 בירושלם בגודל שמחה 53 והיו במקדש בכל **עת** משבחים ומברכים השם׳: Expl ת״ם Tit,1 קפיטולו
Jn 4,21 וישאוש אמר לאשה תאמיני בִּי שעדיין יהיה **עת** שלא תתפללו האב בזה ההר ולא בירושלם. 22 אתם
Jn 4,35 35 אינכם אומרים שארבעה חדשי׳ יש מכאן עד **עת** הקציר. הנה אני אומר לכם שאו עיניכם וראו כי
Jn 6,34 ונותן חיים לעולם 34 אז אמרו לו אדון. כל **עת** ניתן לנו הפת הזה. 35 וישאוש אמר להם אני הוא
Jn 8,30 אותם הדברים שאליו ערבים אני עושה. 30 כל **עת** הוא מדבר אלה הדברים רבים האמינו בו: אז אמר
Jn 12,8 לעולם יהיו אביונים בכם ואני לא אהיה כל **עת** עמכם: 9 אז הכירו רוב עם מן היהודים ששם היו
Mt 24,21 צרה גדולה יותר שלא היתה מראשית העולם עד **עתה** ועד הקץ. 22 ואם הש׳ לא יקצר אותו זמן שום
Mt 25,25 שלא פזרת 25 ופחדתי וטמנתי הבזנטש בארץ: **עתה** תקבל ממונך: 26 ענה האדון ואמ׳ לו עבד רשע
Mc 9,20 זמן עבר שיש לו זה. והוא אמ׳ מנערותו עד **עתה.** 21 ותמיד זורקו באש ובמים בעבור המיתו. ואם
Mc 10,20 ואמ׳ אליו רבי כל זה קיימתי מנעורי עד **עתה.** 21 וישאוש הביטו וייטב לו ויאמר אליו דבר
Mc 13,19 שמעולם לא היה. מיום שברא הש׳ העולם עד **עתה** ולא תהיה אח״כ. 20 ואם הש׳ לא יקצר אותו זמן
Lc 2,29 לקחו בזרועותיו. ובירך האל ואמ׳ 29 אדון **עתה** אתה עזוב עבדך כפי דבריך בשלום 30 כי עיני
Lc 11,7 אל תצערני. הנה הדלת סגורה ובני הם **עתה** במטה אינני יכול לקום לתת לך הפת. 8 ואם הוא
Lc 11,39 הבקר. 39 ואדונינו אמר אליו פרושים **עתה** אתם מטהרים מה שהוא מחוץ גביע ומן הקערה. ומה
Lc 11,50 מכם דם כל הנביאים מיום שנברא העולם עד **עתה** מזאת האומה 51 מדם הבל עד דם זכריה שנשפך
Lc 22,36 דבר. והם אמרו לא. 36 ואז אמר להם. אבל **עתה** מי שיש לו שק יקח גם האבן. ומי שאין לו ימכור
Jn 2,10 היותר פחות. רק אתה העלמת היין הטוב עד **עתה.** 11 וישאוש עשה זה האות הראשון בבית גלליאה
Jn 5,17 דברים אלו בשבת. 17 וישוש ענה אבי פעל עד **עתה.** ואני ג״כ פעלתי בעבור זה. 18 אז היהודים אבו
Jn 8,52 דברי לא ימות לעולם: 52 אז אמרו היהודים **עתה** אנו מכירים שהשטן אחזך. אברהם מת. והנביאים
Jn 9,19 שנולד כשהוא עור. א״כ באי זה צד ראה **עתה:** 20 ענו להם אביו ואמו ואמרו יודעים אנו
Jn 11,22 אם לשעבר היית פה אחי לא היה מת. 22 אבל **עתה** אנכי יודעת כי כל דברים שאתה שואל נותנים לך.
Jn 12,23 ופיליף אמרוהו לישאוש. 23 וישאוש ענה להם **עתה** באה השעה אותה שבן אדם יתעלה. 24 אמת אני
Jn 12,27 העובד אותי אבי יכבדוהו. 27 נפשי נבהלה **עתה** ומה אומר. אב הושיעני בשעה זאת. כי בעבור זה
Jn 12,31 ואמר: קול זה לא בא בעבורי רק בעדכם. 31 **עתה** הוא דין העולם. עתה יהיה מושלך שר העולם
Jn 12,31 בעבורי רק בעדכם. 31 עתה הוא דין העולם. **עתה** יהיה מושלך שר העולם בחוץ. 32 ואני אהיה נשא

Jn 13,19 נשלמת. מי שאוכל פתי יקום עקיבו נגדי. 19 **עתה** אני אומר לכם קודם מעשה בעבור כשיעשה תאמינו
Jn 13,31 יצא ונעשה לילה. 31 אז כשיצא אמר ישאוש **עתה** הוא זך בן האדם והאל זך [*] 32 [*] בו. והאל
Jn 13,36 למקום שאני הולך אינך יכול ללכת אחרי **עתה** אבל אחרי כן תלך. 37 ואחרי כן אמר אליו למה
Jn 13,37 כן אמר אליו למה איני יכול ללכת אחריך **עתה** אני אתן את נפשי בעדך 38 וישאוש אמר נשמתך
Jn 14,17 יודע אותו. רק אתם תכירו כי בכם הוא **עתה** ובכם יהיה. 18 לא אעזובכם יתומים אני אבא
Jn 14,29 כי אני הולך אל האב והאב גדול ממני: 29 **עתה** גלו מי זה לכם קודם המעשה בעבור שאחר העשיה
Jn 15,24 דברים שאחר לא עשאם לא היה חוטא: רק **עתה** ראו והכעיסו אותי ואבי 25 בעבור שיהיה נשלם
Jn 16,12 לכם רוב דברים. רק אינכם יכולים נשוא **עתה.** 13 רק כשיבא אותו רוח של אמת ילמדכם כל אמת.
Jn 16,30 לנו בגלוי ושום משל אינך אומר לנו. 30 **עתה** ידענו שיודע אתה כל הדברים ואין צריך לך
Jn 16,31 מאמינים שיצאת מהאל: 31 ענה להם ישאוש **עתה** אתם מאמינים 32 הנה באה השעה וכבר הגיע. ובה
Jn 17,13 בן האבדון למען תהיה הכתיבה נשלמת. 13 אך **עתה** אליך אני בא: ואלה הדברים דבר בעולם בעבור
Jn 18,36 יהיו מנגדים לבלתי אהיה נמכר ליהודים אבל **עתה** מלכותי אינינו בכאן. 37 אז אמ׳ אליו פילאטו
Mt 2,13 וברחת למצרים וישבת שם עד בואי אליך כי **עתיד** הוא שאירודיש ירצה הילד להכבידו. 14 אז קם
Mt 11,13 והדת עד זואן טבול התנבאו מה שהיה **עתיד** לבוא. 14 ואם תרצו לבחרו הוא אליהו שעתיד
Mt 12,45 האחרונים יותר רעים מהראשונים. כמו זה **עתיד** לבא לאומה זו רעה. 46 ובעוד שדובר אל העם
Lc 10,1 ושלחם שנים שנים לפניו בכל המקומות שהוא **עתיד** לבא. 2 ואמ׳ תבואות הקציר רבות. רק הקוצרים
Lc 12,39 שאם האב פימיליאר יודע באי זו שעה הגנב **עתיד** לבא אמת שיהיה ניעור. ולא יניח חפור ביתו.
Jn 1,27 עומד אותו שאינכם מכירים אותו 27 הוא **עתיד** לבא אחרי והיה קודם לי אותו שאיני ראוי
Jn 4,22 נתפלל למה שאנו יודעים. כי שלום ליהודים **עתיד** לבא. 23 אבל תבוא שעה. ועתה היא שהאמתיים
Jn 4,25 אמרה לו אנכי יודעת שמשיח הוא קרישטו **עתיד** לבא. וכשיבא יראנו דברים רבים. 26 וישאוש
Jn 4,32 בקשוהו שיאכל. 32 והוא אמ׳ להם אני **עתיד** לאכול דבר שלא ידעתם: 33 אז אמרו התלמידים.
Jn 6,72 שטן. 72 וזה אומ׳ מיוד״ש אשכריוטא כי זה **עתיד** לבגוד בו שהוא אחד משנים עשר: Tit,7 קפיטולו
Jn 12,33 לעצמי 33 וזה אומר דרך רמז באיזו מיתה **עתיד** למות. 34 ענה אליו העם אנחנו שמענו מהדת
Jn 21,19 שלא תחפוץ. 19 ואז אמר רמז באיזו מיתה **עתיד** לזכך האל. וכאשר אמר זה אמר לפירו בא אחרי:
Jn 18,4 ועם כלי זיין. 4 ישאוש יודע כל הדברים **עתידים** לבא עליו. יצא ואמ׳ להם מה אתם מבק
Lc Prol,4 האפושטולש. ואחרי כן לא נפרד מחבורת שי׳ **פאב** אותם שכבר היו כתובים בעד האיונגליאו בגודאה
Lc 3,33 שם היה רם. שם היה אושרום. שם היה **פאריש.** 34 שם היה גודי. שם היה ישאק. שם היה
Lc 19,29 לפניהם עולה בירושלם 29 [*] מתקרב לביט **פגיי** בבטאניא בהר שנקרא הר הזתים. ושלח שני
Mt 8,28 ישואש עבר אותו ים והיו בארץ גינשריק **פגש** מושטן אחד שיצא מן הקבר מאד רע שאינו יכול
Mc 10,45 בעבור היות נעבד ובעבור נתון נפשו בעד **פדיון** רבים. 46 ובאו בירושלם ונכנסו בירושלם עם
Lc 1,68 יהיה אדון אלהי ישראל. כי הוא פקד ועשה **פדיון** עמו 69 והיישיר אותנו ומהר תת שלום בית דוד
Lc 2,38 והיתה מדברת ממנו לכל אדם אותן שממתינים **פדיון** ישראל: 39 וכאשר סיימו כל דברי דת משה חזרו
Mt 14,17 לכת תנו להם אתם לאכול 17 ענו לו אין לנו **פה** לבד ה׳ לחמים ושני דגים. 18 והוא אמ׳ להם שאו
Mt 16,28 28 אמת אני אומר לכם. כי מקצת מאלו שהם **פה** לא ימותו עד שיראו בן האלוה בא במלכותו:
Mt 17,4 טוב עמוד בזה המקום. אם אתה תאבה נעשה **פה** שלשה אהלים. לך אחד ולמשה אחד. ולאליהו אחד. 5
Mt 26,36 אחת שנאמרת גיטשמאני ואמר אל תלמידיו שבו **פה** בעוד שאני אלך להתפלל 37 ולקח פירו ושני בנים
Mt 26,38 אז אמר להם דאגה נפשי עד מות. המתינו לי **פה** ועורו עמדי 39 והלך מעט הלאה וכרע פניו ואמ׳
Mt 28,6 כי אני יודע ששאלתם ישו שנתלה. 6 אינינו **פה** כי קם חי כאשר אמר לכם. בואו ותראו המקום
Mc 9,4 פיר לישאוש אמ׳ לו טוב הוא שאנחנו נעשה **פה** שלשה אהלים. לך אחד ולמ ולמשה אחד ולאליהו
Mc 13,21 21 ואז אם איזה איש יאמר לכם הנה משיח **פה** הנה משיח שם לא תאמינו. 22 אז יקומו שקרנים
Mc 14,32 בשדה אחד ששמו גיטשמני ואמ׳ לתלמידיו שבו **פה** עד שאני אסיים להתפלל 33 ולקח עמו פירו ויקומו
Mc 14,34 ואמ׳ להם עצבה היא נפשי עד מות המתינו לי **פה** ותהיו עדים. 35 וכאשר כרע מעט הוא כרע באפיו
Mc 16,6 אתם בקשתם ישאוש נזוריט שנתלה איננו **פה.** ראו זה המקום שהניחוהו. 7 לכו תכף לתלמידים
Mc Expl ועם נפלאות שיעשו: Expl תם תם ונחתם **פה** תמו קפיטולי מתיאו נ״ד וקפיטולי מרקו י״ו:
Lc 1,38 איפשרי לפני הש׳. 38 ואמרה מריאה הנה **פה** שפחת הש׳ יהיה לי עשוי כפי דבריך. [*] 39 וקמה
Lc 9,27 27 ואומר אני לכם באמת שמקצת אלו שהיום **פה** לא יטעמו מות עד שיראו מלכות השם׳. 28 ושמנה
Lc 9,33 פירו ואמ׳ לישו. אדון דבר טוב הוא שנעשה **פה.** שלשה אהלים. לך אחד. ולמשה אחד. ולאליהו אחד.
Lc 14,21 וקרא העניים והנטולים והחגרים והביאם **פה.** 22 והעבד אמ׳ עשוי הוא כאשר צוית. ועדיין
Lc 16,26 לעבור מכאן אלכם לא ינתן להם יכולת לעבור **פה.** 27 והוא אמר א״כ אב אחלי שתשלחהו לבית אבי
Lc 19,27 אויבים שאין חפצים שאמלוך עליהם הביאו **פה** והמיתום לפני: 28 ואלו הדברים נאמרים הולך

Lc 22,38 הם לקץ 38 והם אמרו אדון הנה שתי סכינים **פה.** והוא אמר להם די. 39 ויוצא המלך כמנהגו להר
Lc 24,6 להם למה תשאלו החיים עם המתים. 6 אינינו **פה** כי חזר חי. תזכורנה באי זה אופן דבר עמכם בעוד
Jn 4,15 ההם בעבור שלא תהיה לי צמא. ושלא אבא **פה** לעולם לשאוב. 16 וישו אמ׳ לה לכי וקראי אישך
Jn 4,16 16 וישו אמ׳ לה לכי וקראי אישך ושובי **פה.** 17 ענתה האשה ואמרה לו אין לי בעל. וישאוש
Jn 6,25 מצאוהו לעבר הים אמרו לו רבי מתי באת **פה.** 26 וישאוש ענה להם ואמר. אמת אני אומר לכם.
Jn 11,21 אז אמרה מרטא לישאוש אדון אם לשעבר היית **פה** אחי לא היה מת. 22 אבל עתה אנכי יודעת כי כל
Jn 11,32 ואמרה לו אדון אם אתה במה שעבר היית **פה** אחי לא היה מת. 33 אז ישוש כשראתה בוכה וראה
Jn 13,26 ישאוש אמ׳ אליו אדון מי הוא 26 [*] הנו **פה.** אני אשלח הפת בצוע. וכאשר טבל הפת נתנו ליודש
Jn 20,27 יהיה עמכם. 27 אח״כ אמר לטומאש שים אצבעך **פה** וראה ידי ושים ידך לצדי ולא תהיה בלתי מאמין
Jn 21,22 22 ישאוש אמר אליו אני רוצה שיע שיעמוד **פה** עד שאבא מה לך אתה תלך אחרי. 23 אז יצא זה
Lc 1,54 ממלא כל טוב ועוזב העשירים רקים. 54 **פודה** ישראל בנו זוכר מחסדיו 55 כמו שנדר לאבותינו
Mt 22,16 איש נאמן ומלמד דרך האל באמת. ואינך **פונה** לשום אדם. כי אתה אין מביט גופות האנשים. 17
Mc 4,38 על כר. והם הקיצוהו ואמרו רבי אינך **פונה** אלינו כי ראה שאנחנו אבודים. 39 וישאוש קם
Mt 23,25 זה שמחוץ הוא כן כמו גביע קערה. ואתם **פונים** כולם מלאים מטרף ואזור: 26 פרושים עורים
Mt 21,42 שמאסו בוני החומה היא היתה מונחת בפינה. **פועל** הוא מהאל לעיניכם. 43 אכן מזה לכם אומר
Lc 13,27 לכם לא ידעתי מאין אתם. סורו ממני אתם **פועלי** און ברוע לב. 28 ושם יהיה בכי והרעשת האל.
Mt 20,1 שמימיי לאב החיילות אשר יוצא בבקר לשכור **פועלי׳** לכרמו. 2 וכאשר עשה תנאי עמהם מן הערך
Lc 1,78 למחילת עונותיהם 78 בעבור חסד [*] שבהן **פוקד** אותנו. מי שהוא מרום 79 והאיר אותם שיושבין
Jn 10,3 אבל הכנס בעד השער רועה צאן הוא. 3 והוא **פותח** הדלת והצאן נמשכות אחר קולו. הוא קורא הצאן
Mt 25,24 אתה קוצר במקום שלא זרעת ומלקט מה שלא **פזרת** 25 ופחדתי וטמנתי הבזנטש בארץ: עתה תקבל
Mt 25,26 קוצר מה שלא זרעתי ומלקט אל מקום שלא **פזרתי** 27 לכן היה לך לפקוד ממוני לשולחן החלופין.
Mt 2,22 היה מולך תחת אירודיש אביו בארץ גודיאה **פחד** ללכת שם ונזהר בחלומו ללכת לארץ גלליאה 23
Mt 14,26 בא להם הולך על הים 26 היו נבהלים. ומרוב **פחד** צעקו 27 ותכף ישאוש דבר להם. ואמר להם יהיה
Mt 15,22 צועקת ואומרת רחמנות יהיה לך ממני בלי **פחד** בן דויט. השטן מצער בתי. 23 ולא ענה לה דבר:
Mt 17,6 התלמידים שמעו זה נפלו על פניהם והיה להם **פחד** גדול. 7 וקרב אלהם ישאוש ואמר להם קומו אל
Mt 28,8 שהוא אמ׳ לכם: 8 ותצאנה מהרה מהקבר ברוב **פחד** וברוב שמחה רצו להגיד לתלמידיו 9 ובעוד
Lc 1,65 האב נפתח ולשונו דברה ובירך הש׳. 65 והיה **פחד** בכל שכיניהם. ובכל הרי גודיאה נתפשטו אלה
Lc 1,74 נתון לנו בעבור שיצילנו מאויבינו בלי **פחד** נעבוד אותו 75 בקדושה ובטהרה לפניו כל ימינו.
Lc 2,9 קרוב להם. ואור הש׳ מסבב סביב והיה להם **פחד** גדול 10 והמלאך אמ׳ להם אל תפחדו. הנה אנכי
Lc 8,35 ברגלי משיח בריא ונרפא. וכאשר ראוהו פחדו **פחד.** 36 והלכו והגידוהו למי שלא ראהו. 37 ורוב
Lc 9,34 עב לבנה ועשתה צל להם ונכנסו בעב ופחדו **פחד** גדול. 35 ובת קול יצאה משמים ואמרה זהו בני
Jn 12,42 42 אכן רבים מהשרים האמינו בו רק בעבור **פחד** הפרושים לא הודו בעבור שלא ישליכום מבית
Jn 19,8 8 אז כאשר פילאט שמע זה הדבר היה לו **פחד** גדול. 9 ונכנס פעם אחרת ואמר לישאוש הכאן
Mc 5,33 אם יוכל ראות אותו שזה עשה. 33 והאשה **פחדה** ויראה ויודעת בטוב היא הפלא שבה היה עשוי
Lc 4,36 הכנסת יצא ממנו ולא הזיקו דבר. 36 וכולם **פחדו** ומד ומדברים ביניהם ואומרים מה דבר הוא זה
Lc 8,35 יושב ברגלי משיח בריא ונרפא. וכאשר ראוהו **פחדו** פחד. 36 והלכו והגידוהו למי שלא ראהו. 37
Lc 19,21 לי שמר שמרתיה והצנעתיה בנעלם. 21 כי **פחדתי** ממך כי אתה הוא איש אכזרי אתה לוקח מה שלא
Mc 4,40 ותכף היתה רבה הנחה 40 ואמ׳ להם למה **פחדתם** עדיין אין לכם אמונה. ואז יראוהו בעוז ואמ׳
Mc 16,8 לכם. 8 ויצאו וברחו מן הקבר לפי שגדלה **פחדתן** ונרעדות ולשום אדם לא אמרו דבר. 9 וישאוש
Jn 2,10 ראשונה היין הטוב. וכשהם שכורים היותר **פחות.** רק אתה העלמת היין הטוב עד עתה. 11 וישאוש
Mt 5,47 שלום לאחיכם לבד הלא זה הדבר עושים **פחותי** הנצרים. 48 תהיו א״כ שלמים כמו שאביכם
Lc 2,23 לשם 23 כפי מה שכתוב בדת הש׳ שכל זכר **פטר** רחם יהיה קדוש לשם 24 ובעבור שבנו קרבן כפי
Mt 13,35 זה תהיה נשלמת הנבואה אומרת אני אפתח את **פי** במשלים ואדבר דברים נסתרים מעולם: 36 ואז
Lc 1,64 וכל אשר היו שם תמהו מאד מזה 64 ומיד **פי** האב נפתח ולשונו דברה ובירך הש׳. 65 והיה פחד
Mc 6,39 צום שיושיבו העם והחיילות על העשב נקרא **פִּי׳** 40 וישבו מחמשים חמשים ומאתים מאתים. 41
Mt 5,2 נתיישב קרבו אליו תלמידיו. 2 פתח את **פיהו** ומלמד אותם לאמר 3 אשרי עניי הרוח כי שלהם
Mt 27,17 תפוש בית הסוהר. 17 וכאשר קבצם אמ׳ להם **פילאט** מי אתם רוצים שאניח לכם בראבן או ישו שאמור
Mt 27,24 רעה עשה. והם עוד צעקו תלוהו. 24 וכאשר **פילאט** ראה ששום דבר אינו משיג אבל צועקים עוד.
Mt 27,27 מוכה להקימו בשתי וערב. 27 ואז עבדי **פילאט.** לקחו ישאוש בית גדול הדינין. ונתקבצו סביב
Mt 27,65 אחרון ויותר רעה מהראשונה. 65 ואמ׳ להם **פילאט** בקשו שומרים ושמרהו כאשר תדעו. 66 והם הלכו

Mt 28,14 הם ישנים וגנבוהו. 14 והם אמרו אם ידע **פילאט** אנחנו נשיג שתהיו בטוחים 15 והם לקחו הכסף
Mc 15,1 העם ותפשוהו וקשרוהו והוליכוהו לפני **פילאט** ומסרוהו לו. 2 ופילאטו שאלו אתה הוא מלך
Mc 15,5 מכמה דברים. 5 ישאוש לא ענה אחרי כן ולא **פילאט** נפלא: 6 ופילאט נוהג לתת תפוש אחד בחג זה
Lc 3,1 1 בשנת חמשה עשר לקיסר טיברי שיסאר ופונץ **פילאט** מורשה בגודיאה ואירודיש טטרקא מגליליאה
Lc 13,1 באותו עת מקצת מגידים לגלילבש ודמם ערב **פילאט** עם קרבנותם: 2 וענה ישאוש להם סבורים אתם
Lc 23,6 בכל גודיאה מגלליאה ועד כאן. 6 וכאשר **פילאט** שמע מגלליאה שאל אותו האדם אם הוא גלליב. 7
Lc 23,12 והוציאו לעג עליו. 12 ונעשה באופן שנגשו **פילאט** ואירודיש ופילאט נעשו אוהבים באותו יום כי
Lc 23,52 יהודה ומצפה מלכות השם׳. 52 בא ונגש אל **פילאט** ושאל שיתן לו גוף ישאוש והודה לו. 53 וכאשר
Jn 18,33 שהוא אמר בריא שבאותה מיתה: 33 אז נכנס **פילאט** פעם אחרת באותו פריטורי. וקרא ישוש ואמ׳ לו
Jn 19,1 Tit,19 קפיטולו י״ט כפי ש׳ יואן 1 אז **פילאט** תפש ישו ונגשו. 2 והפרושים תקנו עטרה אחת
Jn 19,4 מלך היהודים. ונותנים לו בצואר 4 אז יצא **פילאט** להם פעם אחרת בחוץ. ואמ׳ הנה אנכי מוליך
Jn 19,8 מיתה. כי עושה עצמו בן אלוה: 8 אז כאשר **פילאט** שמע זה הדבר היה לו פחד גדול. 9 ונכנס פעם
Jn 19,12 בידך חטא חטא גדול ביותר. 12 ואחרי זה **פילאט** חפץ להניחו. רק היהודים צועקים ואומרים. אם
Jn 19,13 אלוה מלך. אומר נגד שיסר: 13 אז כאשר **פילאט** שמע אלה הדברים הביא ישו בחוץ וישב בקתרדא
Jn 19,14 יום שישי ופסח היה סמוך לשעה ששית. ואמ׳ **פילאט** ליהודים הנה מלככם 15 אבל הם צועקים
Jn 19,22 שהוא היה אומר שהיה מלך היהודים. 22 ענה **פילאט** אומ׳ מה שכתוב כתוב יהיה: 23 אז הפרושים
Jn 19,31 וערב. וחג גדול היה בשבת ההוא חילו פני **פילאט** שיתן להם רשות יוכלו לחתוך ירכי אותן
Mt 27,11 כן כמו אדונינו גזר. 11 וישאוש עומד לפני **פילאטו** שאלו אומרים אתהו מלך היהודים ואמ׳ לו
Mt 27,13 וזקני העם אחריהם אינו עונה דבר. 13 אז **פילאטו** אמ׳ אליו אינך שומע כמה עדים יש לנו נגדך.
Jn 18,29 שלא יהיו טמאים ויאכלו הפסח: 29 אז יצא **פילאטו** להם בחוץ. ואמ׳ איזו עדות עשיתם נגד זה
Jn 18,31 לא היו מביאין אותו אליך: 31 אז אמר **פילאטו** להם תפשוהו אתם וכפי דתכם שפטוהו. אז אמרו
Jn 18,35 מעצמך. אז אמרוהו אחדים. לך ממני 35 ענה **פילאטו.** ואני יהודי עמך והגמוניך מסרו לי אותך לי
Jn 18,37 עתה מלכותי אינינו בכאן. 37 אז אמ׳ אליו **פילאטו** א״כ אתה מלך. ענה ישאוש אתה אומ׳ שאני
Jn 19,10 אתה. וישאוש לא ענה לו. 10 אז אמ׳ לו **פילאטו** אינך משיב לי. אינך יודע שבידי הוא להמיתך
Mt 27,2 ישאוש למיתה 2 וקשרוהו והביאוהו לפני **פִּילַטוֹ** שהיה מחזיק מקום קיסר. 3 ואז יודש שמסרו
Mc 6,17 ושמו בבית הסוהר בעבור אירודיאש אשת **פיליף** אחיו אותה שהוא מחזיק. 18 וג׳ואן אמר
Jn 6,7 יודע הוא מה שהיה לו לעשות. 7 ענה אליו **פיליף** ב׳ מאות פשיטין לחם לא יספיק לעם הזה אם
Jn 14,9 כמה מן הזמן שעמדתי עמכם ולא הכרתוני. **פיליף** מי שרואה אותי רואה אבי איך אתה אומר שאראה
Mt 10,3 הראשון הוא שימון פירי ואנדריב אחיו. 3 **פיליפו.** ברטומי. ג׳יקמו. זאבדיב וזואן אחיו
Lc 6,14 שקרא פירו ואנדריו אחיו. יקומו יואן **פיליפו** ברטומי 15 מתיב טומאוש יקומו אלפיב.
Mt 16,13 והצדוקים. 13 וישאוש בא בגבולות טִישְׁאַרִיאַה **פִּילִיפִּי.** ושאל לתלמידיו מה אומרים האנשים ממני. 14
Lc 12,39 הם העבדים ההם: 39 אבל זה תדעו שאם האב **פימיליאר** יודע באי זו שעה הגנב עתיד לבא אמת
Mc 9,4 ונראו משה ואליהו ומדברים עם ישו. 4 וענה **פיר** לישאוש אמ׳ לו טוב הוא שאנחנו נעשה פה שלשה
Jn 1,42 שימון בן יואן אתה תמיה נקרא כיפאש ר״ל **פירא.** 43 ולמחר רצה לצאת בגלליאה ומצא פליף ואמ׳
Mt 4,18 לים גלילאה ראה שני אחים והם שמעון הנקרא **פירו** ואנדריאה אחיו ששמים הרשתות בים כי דייגים
Mt 8,14 14 וכאשר ישואש משיח היה בא בבית שי׳ **פירו** מצא חמות שי׳ פירו שוכבת מקדחת רעה 15 ולקחה
Mt 8,14 משיח היה בא בבית שי׳ פירו מצא חמות שי׳ **פירו** שוכבת מקדחת רעה 15 ולקחה בעד היד והקדחת
Mt 14,28 בטחון באל אני הוא אל תפחדו. 28 וענה ש׳ **פירו** ואמר אדון אם אתה הוא תחפוץ שאני אבא אליך
Mt 14,29 אליך על המים 29 והוא אמר בא: וירד ש׳ **פירו** מהאניה קטנה והולך על המים לבא אל ישאוש. 30
Mt 15,15 עור אחר שניהם נופלים בקבר: 15 ענה **פירו** ואמר תפרש לנו זאת התמונה. 16 והוא אמר להם
Mt 16,16 ואתם מה אתם אומרים ממני. 16 וענה שימון **פירו** ואמר אתה הוא משיח בן אל חי. 17 וישו ענה
Mt 16,22 מת ולקום חי ביום השלישי: 22 ואז לקחו **פירו** לצד אחד והתחיל לגערו. אומר האל לא יאבה
Mt 17,1 מ״ג כפי מתיאו 1 ואחר ה׳ ימים לקח **פירו** יקומו וזואן אחיו. ואחר העלם אל הר אחד מאד
Mt 17,4 אליו משה ואליהו מדברים עמו. 4 ואמ׳ **פירו** אל ישאוש אדון טוב עמוד בזה המקום. אם אתה
Mt 17,23 באים בכפר נחום. באו אותם שקמים המכס אל **פירו** ואמרו מלמדכם לא פרע המכס. 24 והוא אמ׳ אמת
Mt 18,21 מקובצים בשמי אני הוא באמצעם: 21 ואז **פירו** קרב אליו ואמ׳ אדון ריע חוטא לי כמה פעמים
Mt 19,27 לעשות כל הדברים יערבו לו. 27 ובכן ענה **פירו** ואמ׳ אליו הנה שאנחנו עזבנו כל העולם
Mt 26,33 קם חי אהיה לפניכם בגלליאה: 33 וענה **פירו** ואמר אליו ואם כולם יהיו אישקנדליזאטש
Mt 26,35 יקרא תהיה כופר בי ג׳ פעמים 35 ואמ׳ אליו **פירו.** ואם אתחייב למות עמך לא אכפור בך. וכמדומה
Mt 26,37 שבו פה בעוד שאני אלך להתפלל 37 ולקח **פירו** ושני בנים מזבדיב והתחיל להיות עצב ונקצף.

Mc Prol,1 ומגיד: מרקו מגיד נבחר מהאל ובן ש׳ **פירו** בעבור שכילה ותלמיד בדבר האל. וכהן היהודים
Mc 1,30 עם יקומו ועם ג׳ואן לאכול. 30 וחמות **פירו** שוכבת חולה מקדחת ותכף אמרה לו 31 ובא ישוש
Mc 3,16 לרפאת חליים ומושטנים 16 ושם שם לשימון **פירו** 17 וללאזיר זאנאדיב ולג׳ואן אחיו. וקרא שם
Mc 5,37 והאמין 37 ולא הוליך שום אדם עמו לבד **פירו** ויקומו 38 ובאו בבית הסגן של בית הכנסת.
Mc 8,29 ואתם מה אתם אומרים ממני. מי אני. וענה **פירו** ואמר אתה משיח. 30 בעבור זה הוא צוה שלא
Mc 8,33 33 וישאוש נהפך לפני התלמידים גוער **פירו.** אמ׳ הפרד מעלי שכנגדי. כי אין לך שכל אלהיי
Mc 9,1 ט׳ כפי שי׳ מארקו 1 מועברים ששה ימים לקח **פירו** ויקומו ונהגם בהר אחד מאד גבוה. והיו הם
Mc 11,21 בתאנה ראו שנתייבשה עד השורש. 21 ואז **פירו** נזכר ואמ׳ אליו רבי הנה התאנה שקללת שיבשה.
Mc 13,3 ישב בהר הזתים נגד המקדש שאלוהו בסוד **פירו** ויקומו וגואן ואנדריב 4 אמור לנו מתי יהיו
Mc 14,33 שבו פה עד שאני אסיים להתפלל 33 ולקח עמו **פירו** ויקומו וזואן והתחיל להתפלל ולהתפחד 34 ואמ׳
Mc 14,66 הכח והמשרתים נותנים לו תפוחים. 66 וכאשר **פירו** היה בצד אחד מן ההיכל באה שפחה אחת מהכהן
Mc 14,67 באה שפחה אחת מהכהן הגדול 67 וכאשר ראה **פירו** שֶׁנוֹעֵל נעלו מביטו אומר. ואתה עם ישאוש
Mc 14,72 72 ומיד התרנגול קרא פעם אחרת. ואחר זכר **פירו** הדבר שאמ׳ לו ישאוש שקודם שהתרנגול יקרא ב׳
Lc 6,14 עשר מאותן שקרא שלוחים. 14 שימון שקרא **פירו** ואנדריו אחיו. יקומו יואן פיליפו ברטומי 15
Lc 8,45 הנוגע בי. וכאשר התלמידים צחקו מזה אמ׳ **פירו** רבי מצערים אותך ואתה אומר מי נגעני. 46 [*]
Lc 8,51 השר לא עזב לשום אדם שיכנסו עמו כי אם **פירו** ויקומו ויואן ואבי הנערה 52 ואמה בוכים
Lc 9,33 עמו. והם משה ואליהו. 32-31 [*] 33 ובא **פירו** ואמ׳ לישו. אדון דבר טוב הוא שנעשה פה. שלשה
Lc 22,8 באותו יום היה מוכרח שימות בפסח. 8 ושלח **פירו** וזואן אומר לכו והכינו הפסח שנאכל. 9 והם
Lc 22,34 בסוהר ובמיתה. 34 וישאוש אמר אני אומר לך **פירו** לא יקרא התרנגול שג׳ פעמים תהיה כופר בי ולא
Lc 22,55 הדליקו האש באמצעם והם עומדים סביב האש. **פירו** היה יושב באמצעם. 56 וכאשר שפחה אחת ראתהו
Lc 22,61 ומיד קרא התרנגול. 61 וישאוש נהפך ומביט **פירו.** ונזכר פירו דבר אדוננו שאמ׳ לו קודם
Lc 22,61 61 וישאוש נהפך ומביט פירו. ונזכר **פירו** דבר אדוננו שאמ׳ לו קודם התרנגול יקרא שלש
Jn 18,15 העם למען לא ילכו העם אחריו. 15 ושמעון **פירו** ותלמיד אחר הלכו אחר ישאוש. ואותו תלמיד היה
Jn 18,16 ושנכנס עם ישאוש. ואמר אל השוערת ושמה **פירו** בפנים. 17 אז אמרה השפחה השומרת הפתח לפירי
Jn 18,18 האש כי קור נעשה בעת ההיא ומתחממים בו. **פירו** עומד עמהם ומתחמם. 19 אז ההגמון שאל לישוש
Jn 20,3 ואין אנכי יודעת להיכן הניחוהו. 3 אז יצא **פירו** ואותו תלמיד האהוב. ובאו לקבר ושניהם הלכו
Jn 20,6 לצד אחד. אמנם לא נכנס שם. 6 אז בא שימון **פירו** ההולך אחריו ונכנס בקבר. וראה בגדי פשתן
Jn 21,2 ישאוש לאם טובירִיאדיש 2 וכן גלה לשמעון **פירו.** וטומאוש נקרא מספק ולנתנאל שהיה מבית
Jn 21,3 תלמידים אחרים שהיו יחדיו. 3 ושימון **פירו** אמר אלהם. אני הולך לצוד דגים. והם אמרו לו
Jn 21,7 האהוב מיישוש לפירו האדון הוא. ושימון **פירו** כאשר שמע האדון הוא לבש מלבושיו כי ערום
Jn 21,15 שחזר חי: 15 אז כשאכל אמר ישאוש לשימון **פירו** שימון יואן אוהב אתה אותי יותר מאלו. והוא
Mt 15,27 אמת הוא. אכן אמת היא שהגורים אוכלים **פירורים** הנופלים משולחן אדוניהם. 28 אז ישאוש ענה
Lc 3,8 לכם ברוח מאפינו העתידה לבא. 8 לכן עשו **פירות** הגונים מטבילה. ולא תתחילו לאמר אבינו הוא
Lc 6,43 מעין אחיך. 43 כי העץ אינינו טוב שעושה **פירות** רעים. ועץ רע אינו יכול לעשות פרי טוב. 44
Lc 12,16 מחזיק. 16 ואמ׳ להם משל שדה אדם עושה **פירות** כגודל השפע. 17 והאדם חושב בעצמו אומר מה
Lc 21,30 הצורה ראו התאנה ושאר האילנות 30 כשעושים **פירותיהם.** אתם יודעים שהקץ מתקרב. 31 כן כאשר
Mt 21,34 עת לקנות הפירות שלח עבדיו לעובדים לקנות **פירותיו.** 35 והעובדים לקחו העבדים. ומקצתם הכו
Mt 21,36 36 אחר האדון שלח עבדיו לעובדים לקבל **פירותיו.** והיו יותר טובים ורבים ועשו להם כמו כן
Lc 12,21 דברים שהכינות ממי יהיו. 21 כן הוא האוצר **פירותיו** בעולם הזה ואינו עשיר בשם: 22 ואמר
Mt 10,2 הם שמות האיפושטוליש: הראשון הוא שימון **פירי** ואנדריב אחיו. 3 פיליפו. ברטומי. ג״יקמו.
Mt 16,18 רק אבי שבשמים: 18 ואני אומ׳ לך שאתה הוא **פירי** ועל זאת האבן אבנה אגלישיאה שלי. ועוד דלתות
Lc 9,20 אמר להם. ואתם בדעתכם מי אני. ענה שימון **פירי** ואמר אתה הוא ישאוש בן אל חי. 21 וישאוש צום
Lc 9,28 28 ושמנה ימים אחר אלה הדברים ישאוש לקח **פירי** ויקומו ויואן ועלה אל ההר והתפלל. 29 ונשתנו
Jn 6,8 8 אמר אליו אחד מתלמידיו אנדריב אח שימון **פירי** 9 בכאן הוא נער אחד שיש לו חמש מאות ככרות
Jn 6,69 שנשארו ואתם חפצים ללכת. 69 וענה שימון **פירי** אדון למי נלך דברי חיים נצחיים הם לך: 70
Jn 13,36 אם לכם אהבה וריעות זה לזה. 36 ושימון **פירי** אמ׳ אליו. אדון לאן אתה הולך. ענה ישאוש
Jn 18,10 שלי נתת אחד מהם לא נעדר: 10 אז שימון **פירי** שהיה לו סכין הוציאו והכה עבד ההגמון וכרת
Jn 20,2 אבן הקבר הפוכה: 2 אז רצתה ובאה לשימון **פירי** ולאותו תלמיד האחד שאוהב מאד ישאוש ומריאה
Jn 21,11 אמ׳ להם שאו מהדג אשר לקחתם 11 ושימון **פירי** עלה באניה. והוציא בארץ הרשתות מלאים מרוב
Jn 21,16 16 וישאוש אמר פעם אחרת אליו שימון **פירי** ג׳ואן אוהב אתה אותי ושימון אמ׳ כן אדון אתה

Jn 12,3 3 אז מריאה לקחה ליטרא אחת נירדי **פישטיסי** מרגליי מאד ומשחה רגלי ישוש. וכל הבית
Mc 6,5 מכיריו ובביתו 5 ולא רצה שם עשות שום **פלא.** אבל אחדים מועטים חולים שריפא בהשמת ידים
Mc 6,52 יותר תמהים 52 כי עדיין אינם מכירים **פלא** החמשה לחמים ולבם היה ערפליי. 53 וכאשר עברו
Mt 11,20 להיותו גוער בעיירות באותן שהוא עושה **פלאות** גדולות ולא עשו תשובה. ואמר 21 רע יהיה לכם
Mc 6,14 טבול הוא וחזר חי ממות ובעבור זה עושה **פלאות.** 15 והאחרים אומרים שאליהו הוא. ואחרים
Lc 3,35 35 שם היה שירוק. שם היה ראגב. שם היה **פליג.** שם היה שאלי. 36 שם היה קינן. שם היה
Jn 1,43 פירא. 43 ולמחר רצה לצאת בגלליאה ומצא **פליף** ואמ׳ לו לך אחרי. 44 ופליף היה מעיר באטשידא
Jn 1,46 יכול להיות אי זה דבר טוב. אמר לו **פליף** בא וראה אותו. [*] 47 ראה ישאוש משיח נתנאל
Jn 12,22 אדון אנו חפצים ראות ישאוש משיח. 22 ובא **פליף** ואמרו לאנדריב. ואחר אנדריב ופיליף אמרוהו
Lc 4,11 שמלאכיו יצוה לך שישמרך 11 בידים ישאונך **פן** תגוף באבן רגלך. 12 וישוש אמ׳ לו פעם אחרת [*]
Mc 6,31 ונחו מעט כי רב עם הולך וחוזר ולא היה לו **פנאי** לאכול. 32 ועלו בספינה הקטנה והפילו עצמם
Lc 3,4 בספר דברי ישעיה הנביא. קול קורא במדבר **פנו** דרך האל עשו ישרות דרכיו. 5 כל הגאיות תתמלאו
Mt 8,31 חזירים רבים שרועים. 31 והשטנים מחלים **פני** ישאוש אומרים אדון אם אתה מגרש אותנו מכאן.
Mt 9,38 גדולות אבל הקוצרים מועטין.38 לכן חלו **פני** האדון מהקצירות שישלח קוצרים: Tit,10 קפיטולו
Mc 9,2 היו כן שאין שום אדם יכול לעשות בהם על **פני** האדמה 3 ונראו משה ואליהו ומדברים עם ישו. 4
Mc 13,18 ולאותן המיניקות באותן הימים. 18 חלו **פני** האל שזה לא יבא בעת הקור. 19 כי באותו עת
Lc 2,31 30 כי עיני ראו שלומך 31 שהכינות לפני **פני** כל העם 32 שיהיו אור והגדת עמים ואזרת ישראל
Lc 8,32 32 והיו שם פרים הרועים בהר והשדים חלו **פני** ישאוש משיח שיתן להם רשות לבא בקרבי הפרים
Lc 9,40 זז ממנו עד שמצערו בחוזק. 40 וחליתי **פני** תלמידיך שיגרשו הרוח רעה מגופו. ולא יכולו.
Lc 12,56 יבא. כן יעשה. 56 אי רמאים אתם יודעים **פני** השמים והארץ למה לא תבינו זה העת 57 ולמה לא
Lc 21,35 יבא פתאום עליכם. 35 וכן יצא על כל יושבי **פני** האדמה. 36 ועל זה הקיצו לעולם והתפללו לשם
Jn 19,31 בשתי וערב. וחג גדול היה בשבת ההוא חילו **פני** פילאט שיתן להם רשות יוכלו לחתוך ירכי אותן
Mt 6,16 לא תהיו כמו הפחותים רמאים שמחלישים **פניהם** כדי שיראו צמים. כאמר אמ׳ לכם שקיבלו שכרם:
Mt 17,6 6 וכאשר התלמידים שמעו זה נפלו על **פניהם** והיה להם פחד גדול. 7 וקרב אלהם ישאוש ואמר
Lc 24,5 לבנים ומזריחים 5 והנשים כאשר יראו ותקדו **פניהם** ארצה. והם אמרו להם למה תשאלו החיים עם
Mt 4,12 12כאשר שמע ישואש שזואן היה תפוש. הפך **פניו** גליליאה 13 ועזב נזוריט עירו. ויגר בעיר כפר
Mt 8,34 העיר יצא אל ישואש משיח. וכאשר ראוהו חלו **פניו** שיצא מעמהם: Tit,9 קפיטולי כ״ט כפי שי׳
Mt 14,13 13 וכאשר ישוש שמעו עלה בספינה והיפך **פניו** אל המדבר: וכאשר העם ידעו הלכו אחריו לרגל
Mt 14,36 בכל הארץ ושלחו לו כל החולים 36 וחילו **פניו** אשר לבד יגיעו שפת מלבושיו וכל אותן שהיו
Mt 15,23 23 ולא ענה לה דבר: והתלמידים באו וחילו **פניו** שלא יניחנה לכת כי היא צועקת אחרינו. 24
Mt 17,2 מאד גבוה 2 משונה הצורה לפניהם ותמונת **פניו** מאירה כשמש ושמלתו היתה כמו שלג. 3 ויראו
Mt 26,39 לי פה ועורו עמדי 39 והלך מעט הלאה וכרע **פניו** ואמ׳ אבי אם הוא דבר איפשרי הרחק ממני המות
Mc 6,56 או מדינה הוא נכנס עוברים בדרכים ומחלים **פניו** שלבד יגעו בשפת מלבושו כי כל אותן שנוגעים
Mc 14,65 העניישוהו [*] [*] 65 [*] ורחקו עליו וכסו **פניו** והכוהו בצואר ומכים אותו ואומרים התנבא מי
Lc 4,38 וחמות שימון היתה חולה מקדחת גדול. וחילו **פניו** בעבורה. 39 עמד עליה צוה לה לקדחת שיעזבנה.
Lc 7,4 שירפא עבדו. 4 ואותם שבאו לישאוש חילו **פניו** במהירות אומרים לו ראוי אתה שתתן זה להם 5
Lc 7,36 נצטדקה בעד בניו. 36 ואחד מהפרושים חלה **פניו** שיאכל עמו זהו ישאוש. וכאשר ישאוש נכנס בבית
Lc 8,41 שר בית הכנסת נפל לרגלי ישאוש משיח וחלה **פניו** שיבא אל ביתו 42 כי בן היה לו שחולה למות זה
Lc 9,29 ויואן ועלה אל ההר והתפלל. 29 ונשתנו **פניו** ומלבושיו לבן ומזהיר. 30 והנה שני אנשים
Lc 9,53 בעיר השומרונים להכין שם 53 [*] כי מגמת **פניו** ירושלם. 54 וכאשר יקומו ויואן ראוהו אמרו
Lc 10,23 אם הבן. ומי שיחפוץ הבן להגידלו. 23 והפך **פניו** לתלמידיו ואמ׳ מאושרים הם שרואים מה שאתם
Lc 15,28 בבית. אז האב יצא אליו והתחיל לחלות **פניו** שיבא. 29 והוא ענה לו ואמ׳. אבי הנה כמה
Lc 17,16 חזר ושבח לשם בקול גדול. 16 ונפל על **פניו** עושה חנות לפני רגלי ישאוש משיח והוא היה
Jn 20,5 הלך יותר מהרה ובא ראשון לקבר 5 וכרע **פניו** וראה הסדין מונח לצד אחד. אמנם לא נכנס שם.
Mt 6,17 שכרם: 17 רק אתה כשתצום שרוק ראשך ורחץ **פניך** 18 כדי שלא תתראה לאנשים צם [*]: קפיטולי
Mt 18,8 הרחיקה ממך. כי יותר שוה לך הכנס בגן עדן **פסח** מלכת בגיהנם בשתי ידים או בשתי רגלים. 9 ואם
Mt 26,2 2 תדעו כי מכאן ועד ב׳ ימים יהיה **פסח.** ובן האל יהיה נבגד ותלוי: 3 אז נתקבצו כל
Mt 26,17 מחפש איך יוכל לבוגדו 17 ויום ראשון של **פסח** באו התלמידים ואמרו לו באי זה מקום תחפוץ
Mt 26,18 אמרו לו הרב אומר שעתו קרוב. עמך יעשה **פסח** עם תלמידיו. 19 והתלמידים עשו כאשר צום ישאוש
Lc 2,41 הולכים בכל שנה בירושלם ביום הנכבד של **פסח:** 42 וכאשר הנער ישאוש הגיע לי״ב שנה עולים

Lc 22,1	כפי לוקא 1 וקרב יום חג אַזִימוֹרוֹם שנקרא	**פסח** 2 ושרי הכהנים והסופרים מחפשים איך יוכלו
Jn 2,13	ושם עמדו ימים מעטים. 13 וקרוב היה	**פסח** היהודים ועלה ישאוש בירושלם. 14 ומצא במקדש
Jn 11,55	אפרים ושם עומד עם תלמידיו. 55 ונתקרב	**פסח** היהודים ועלו רבים מאותה מלכות קודם פסח
Jn 11,55	פסח היהודים ועלו רבים מאותה מלכות קודם	**פסח** בירושלם לטהר עצמם. 56 אז שאלו ישאוש עומד
Mt 15,30	30 וקרב אליו רוב חיל שנהגו אלמים עורים	**פסחים** ונטולים ורבים אחרים. ומשליכים עצמם לרגלו
Mt 26,8	ראוהו היו מאד עצבים ואמרו למה עשתה	**פסידה** זו. 9 כי זאת המשיחה ראויה לימכר בערך רב.
Mt 5,41	הנח לו המעיל: 41 ומי שיכריחך לכת אלף	**פסיעות** לך עמו אלפיים: 42 ומי שישאלך תן לו: ולא
Lc 7,45	45 אתה לא נתת לי נשיקה לרגלי. וזו לא	**פסקה** מנישוק רגלי. 46 אתה לא משחת ראשי בשמן.
Mt 21,28	עשרה בנים. ובא הראשון ואמ׳ בן לך היום	**פעול** בכרמי. 29 והוא ענה איני רוצה ללכת. אחר נחם
Mt 26,10	להם למה חרה לכם מזאת האשה כי היא פעלה	**פעולה** טובה אתי. 11 כי יהיה לכם לעולם דלים עמכם.
Mc 14,6	להם אל תתפשוה למה אתה עַצֵבִים דעו כי פעלה	**פעולה** טובה 7 כי לכם יהיו לעולם העניים. וכאשר
Jn 7,21	להרגך: 21 ענה ישאוש ואמ׳ להם. אני עשיתי	**פעולה** אחת וכולכם תמהים 22 בעבור זה: נתן לכם משה
Jn 6,28	הוא. 28 אז אמרו לו מה נעשה שנוכל לעשות	**פעולות** טובות לאל. 29 ענה ישאוש ואמ׳ להם. זאת
Jn 6,29	לאל. 29 ענה ישאוש ואמ׳ להם. זאת היא	**פעולות** האל שתאמינו במי שהוא שלח אותי. 30 אז
Jn 9,4	האל יהיה מגולה בעבורו: 4 לי חוייב לעשות	**פעולות** בעוד שהוא יום. כי לילה יבא. שבו לא יוכל
Jn 10,37	אני בן אלים. 37 אם לא הייתי עושה	**פעולות** אבי הייתם יכולים לאמר ככה. 38 אבל אם אני
Lc 19,31	קשרו אתם תאמרו כי עשיתם כמו שאדוננו חפץ	**פעולתו.** 32 והשלוחים הלכו שם ומצאו העיר עומד
Mt 25,16	והלך לו תכף. 16 ואותו שקבל ה׳ בשנטש	**פעל** בהם והרויח ה׳ אחרים. 17 ואותו שקיבל שנים
Jn 5,17	לעשות דברים אלו בשבת. 17 וישוש ענה אבי	**פעל** עד עתה. ואני ג״כ פעלתי בעבור זה. 18 אז
Mt 26,10	אמ׳ להם למה חרה לכם מזאת האשה כי היא	**פעלה** פעולה טובה אתי. 11 כי יהיה לכם לעולם דלים
Mc 14,6	אמר להם אל תתפשוה למה אתה עַצֵבִים דעו כי	**פעלה** פעולה טובה 7 כי לכם יהיו לעולם העניים.
Jn 5,17	17 וישוש ענה אבי פעל עד עתה. ואני ג״כ	**פעלתי** בעבור זה. 18 אז היהודים אבו יותר להמיתו.
Mt 26,43	ממני עבור המות הזה תעשה רצונך. 43 ובא	**פעם** אחרת לפירו ומצאם ישנים כי העינים היו כבידות
Mt 26,44	העינים היו כבידות 44 והניחם והלך להתפלל	**פעם** אחרת ואמ׳ אותה עצמה מלה. 45 אז בא לתלמידים
Mt 27,50	נראה אם יבא אליהו שיתירהו. 50 וישאוש	**פעם** אחרת צועק שלח הקדוש רוח. 51 והנה המקדש נשבר
Mc 2,1	Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי שי׳ מרקו 1 ואחרת	**פעם** נכנס בכפר נחום אחר ימים אחדים 2 וכאשר ידעו
Mc 2,23	יש לשים יין חדש בנודות חדשים: 23 ונעשה	**פעם** אחרת שהוא עובר במקומות זרעים בשבת ותלמידיו
Mc 3,1	Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי מארקו 1 עוד	**פעם** אחרת ישוש נכנס בבית הכנסת והיה שם אדם אחד
Mc 10,24	שמים. 24 והתלמידים נבהלו מדבריו. וישאוש	**פעם** אחרת תכף אמר להם בנים מאד הוא כבד שאיש
Mc 10,32	והם נמשכים אחריו תמהים ויראים: ואז	**פעם** אחרת הוא אמ׳ להם. והתחיל לאמר כל אשר יקרה
Mc 14,41	היו כבדים ולא יכלו לענות אותו. 41 בא	**פעם** אחרת ואמר להם ישנים אתם. אינו די השעה באה
Mc 14,70	לאמר לאותו שניצב סביבה זהו מהם. 70 והוא	**פעם** אחרת כפר לה. וסמוך מזה מעט פעם אחרת אחת
Mc 14,70	70 והוא פעם אחרת כפר לה. וסמוך מזה מעט	**פעם** אחרת אחת מאותן ששבות שם אמרה לפירו באמת
Mc 14,72	מה הוא האיש שאומרת. 72 ומיד התרנגול קרא	**פעם** אחרת. ואחר זכר פירו הדבר שאמ׳ לו ישאוש
Mc 15,12	בראבן שיחזור להם. 12 ופילאט אמ׳ להם	**פעם** אחרת מה תחפצו שאעשה ממלך היהודים 13 והם
Lc 1,8	זכריה הכהן נהג מאומנות לפני הש׳ בסדר	**פעם** בשבתו 9 כפי מנהג הכהנים. יצא בגורל שיתן
Lc 4,12	פן תגוף באבן רגלך. 12 וישוש אמ׳ לו	**פעם** אחרת [*] לא תנסה האדון השם׳ אלהיך. 13 ונשלם
Lc 22,58	אומר אשה אשה אינני מכירו. 58 ואחר מעט	**פעם** אחרת ראתה אותו ואמרה ואתה מהם אתה. ופירו
Lc 23,20	שעשה בעיר ובעד רציחה. 20 ופילאט אמ׳ עוד	**פעם** אחרת אליהם תחפצו להניח ישאוש 21 והם צעקו
Lc 23,22	ישאוש 21 והם צעקו אומרים תלהו. 22 והוא	**פעם** שלישית אמר להם אי זה רע עשה איני מוצא שום
Jn 1,35	עושה עדות שזהו בן האל. 35 וביום אחר	**פעם** אחרת עמד יואן ושנים מתלמידיו 36 מביטים
Jn 3,4	זקן: יכול אדם לשוב לבטן אמו ושיבא לעולם	**פעם** אחרת: 5 ענה ישאוש אמת אני אומר לך שום אדם
Jn 4,3	טבל רק תלמידיו עזבו בגודיאה. 3 [*] והלך	**פעם** אחרת בגליליאה. 4 והיה לו בהכרח לעבור
Jn 4,13	ואמר לה מי שישתה מזה המים יהיה לו צמא	**פעם** אחרת. אבל מי שישתה מהמים שאתן לו לא יצמא
Jn 4,46	ביום המועד כשבא ליום החג: 46 אז בא	**פעם** אחרת בבית גלליאה אל מקום אשר עשה שם ממים
Jn 6,15	אליו בעבור שיתפשוהו. ויעשוהו מלך. ברח	**פעם** אחרת בהר לבדו. 16 וכשנעשה ערב ירדו תלמידיו
Jn 8,2	1 וישאוש הלך להר הזתים 2 ולמחר בבקר בא	**פעם** אחרת במקדש. וכל העם באו אליו ויושב ומלמד
Jn 8,21	כי עדיין לא באה שעתו: 21 אז אמר להם	**פעם** אחרת ישו. אני הולך ואתם תשאלוני ובעונכם
Jn 9,17	והיה מחלוקת גדולה ביניהם. 17 אז אמרו	**פעם** אחרת לעור. מה אתה אומ׳ ממי שפתח עיניך. והוא
Jn 9,24	שאלו הבן כי בן שנים הוא: 24 אז שאלו	**פעם** אחרת האדם שעמד בעורון. ואמרו לו תן שבח

Jn 9,27	ענה כבר אמרתי. ואתם שמעתם למה חפצתם	**פעם** אחרת לשמוע. חפצתם להיות תלמידיו. 28 [*] [*]
Jn 10,7	הם לא הכירו מה אמ׳ להם. 7 אז אמר ישאוש	**פעם** אחרת להם באמת אני אומר לכם שאני דלת הצאן 8
Jn 10,18	יכולת יש לי לעזוב אותה ויכולת יש לי	**פעם** אחרת לקחתה. זאת המצוה לקחתי מאבי: 19 פעם
Jn 10,19	אחרת לקחתה. זאת המצוה לקחתי מאבי: 19	**פעם** אחרת היתה מחלוקת בין היהודים על הדברים
Jn 10,40	הוא בי ואני כאב. 39 ויצא מידיהם 40 והלך	**פעם** אחרת בעבר הירדן באותו מקום שהיה זואן טובל
Jn 11,7	7 אחר אלה הדברים אמ׳ לתלמידיו נלכה	**פעם** אחרת בגודיאה. 8 ואמרו לו התלמידים רבי לא
Jn 11,38	לא יוכל לעשות שזה לא ימות. 38 אז ישאוש	**פעם** אחרת בעצמו בא לקבר. ושם היתה חפירה ואבן
Jn 12,39	39 ובעבור זה לא היה בידם להאמין כי	**פעם** אחרת אמר ישעיה הנביא 40 עור עיניהם ותקשה
Jn 13,12	רגליהם לקח מלבושיו. וכאשר ישב והסב אמר	**פעם** אחרת להם. אתם יוד יודעים אותו דבר שעשיתי.
Jn 14,3	מקום לכם. 3 ואם אהלוך להכין המקום.	**פעם** אחרת אבא ואביא אתכם אלי בעבור שבמקום שאני
Jn 16,22	22 ואמת כן דאגתכם אבל אני אראה אתכם	**פעם** אחרת. ולבבכם ישמח וגילכם שום אדם לא יגזלהו
Jn 18,7	הוא חזרו לאחוריהם ונפלו לאחור: 7 אז שאל	**פעם** אחרת מה אתם מבקשים והם אמרו ישאוש דנאזריט.
Jn 18,27	אזנו. ואני ראיתיך בגן עמו. 27 אז כפרו	**פעם** אחרת. ומיד קרא התרנגול: 28 אז הנהיגו לישאוש
Jn 18,33	אמר בריא שבאותה מיתה: 33 אז נכנס פילאט	**פעם** אחרת באותו פריטורי. וקרא ישוש ואמ׳ לו אתהו
Jn 18,38	אמ׳ אליו מה הוא אמת. וכאשר זה אמ׳	**פעם** אחרת אמ׳ להם אני איני מוצא בזה שום דבר 39
Jn 19,4	ונותנים לו בצואר 4 אז יצא פילאט להם	**פעם** אחרת בחוץ. ואמ׳ הנה אנכי מוליך לכם בחוץ זה
Jn 19,9	שמע זה הדבר היה לו פחד גדול. 9 ונכנס	**פעם** אחרת ואמר לישאוש הכאן אתה. וישאוש לא ענה
Jn 20,10	חי לאחר מיתה. 10 אז הלכו התלמידים	**פעם** אחרת באותו מקום עצמו. 11 ומריאה עומדת מחוץ
Jn 20,21	התלמידים האדון שמחו. 21 אז אמר להם	**פעם** אחרת שלו׳ עמכם. [*] 22 כאשר אמ׳ זה גנח ואמ׳
Jn 20,26	ידי לצדו איני מאמין. 26 אחר שמנה ימים	**פעם** אחרת היו התלמידים תוך הבית וטומאש עמהם ובא
Jn 21,16	אמר להם שמור שיותי: 16 וישאוש אמר	**פעם** אחרת אליו שימון פירי ג׳ואן אוהב אתה אותי
Jn 21,17	אמ׳ אליו רעה. והאכיל שיותי: 17 אמר לו	**פעם** שלישית. שימון ג׳ואן אוהב אתה לי. ופירו היה
Lc 23,8	היה. 8 ואירודיש כשראה ישאוש שמח מאד כי	**פעמיים** כסף לראותו בעבור ששמע דברים רבים ממנו
Mt 18,21	פירו קרב אליו ואמ׳ אדון ריע חוטא לי כמה	**פעמים** אסלח לו. אמחול לו ז׳ פעמים. 22 אמ׳ לו
Mt 18,21	חוטא לי כמה פעמים אסלח לו. אמחול לו ז׳	**פעמים.** 22 אמ׳ לו ישוש אני איני אומר לך ז׳
Mt 18,22	22 אמ׳ לו ישוש אני איני אומר לך ז׳	**פעמים.** אבל אני אומר לך ע׳ פעמים. 23 ולכן דומה
Mt 18,22	אומר לך ז׳ פעמים. אבל אני אומר לך ע׳	**פעמים.** 23 ולכן דומה למלכות שמים לאדם אחד מלך
Mt 23,37	וסקלת הקדושים שאליך היו משֻלחים הרבה	**פעמים.** נכספת לקבץ עמך כמו התרנגולת מאספת
Mt 25,45	אז ענה להם אומר אמיתות אומ׳ לכם כי כל	**פעמים** שלא עשיתם למקצת מקטני הדלים שלי גם לי לא
Mt 26,34	קודם שהתרנגול יקרא תהיה כופר בי ג׳	**פעמים** 35 ואמ׳ אליו פירו. ואם אתחייב למות עמך לא
Mt 26,75	לו קודם שהתרנגול יקרא יהיה כופר בו שלש	**פעמים** ויצא בחוץ ובכה מאד במר: Tit,27 קפיטולו
Mc 8,1	Tit,8 קפיטולו ח׳ כפי שן מרקו 1 ובאותן	**פעמים** אחרות נתאספו רוב חיל עם ישאוש ולא היה להם
Mc 10,30	או בעד האיונגליאו 30 הוא יקבל גמול מאה	**פעמים.** ועו׳ בזה העת בתים ואחים או אחיות או בנים
Mc 14,30	לכם. בזאת הלילה קודם שהתרנגול יקרא שני	**פעמים** תהיה כופר בי ג׳ פעמים. 31 והוא עוד דבר
Mc 14,30	שהתרנגול יקרא שני פעמים תהיה כופר בי ג׳	**פעמים.** 31 והוא עוד דבר אומר אם אהיה מוכרח למות
Mc 14,72	שאמ׳ לו ישאוש שקודם שהתרנגול יקרא ב׳	**פעמים** יכפרהו שלש פעמים. והתחיל לכרות: Tit,15
Mc 14,72	שקודם שהתרנגול יקרא ב׳ פעמים יכפרהו שלש	**פעמים.** והתחיל לכרות: Tit,15 קפיטולו ט״ו כפי שן
Lc 13,34	הנביאים ויסקול המשולחים אליך. כמה	**פעמים** חפצתי לאסוף בניך כמו שהתרנגולת מאספת
Lc 17,4	תוכיחהו ויעשה תשובה ומחול לו 4 ואם ז׳	**פעמים** יחטא נגדך ושבע ביום ישוב לך אמור נחמתי
Lc 18,12	ועו׳ איני כמו זה העולמיי. 12 אני צם שני	**פעמים** בשבוע. אני נותן משלי מכל הדברים שבידי. 13
Lc 22,34	אני אומר לך פירו לא יקרא התרנגול שג׳	**פעמים** תהיה כופר בי ולא תכירני. 35 ואמר להם כאשר
Lc 22,61	אדוננו שאמ׳ לו קודם התרנגול יקרא שלש	**פעמים** תהיה כופר בי. 62 ויצא לחוץ ובכה במרירות.
Jn 13,38	לך לא יקרא התרנגול עד שתהיה כופר בי שלש	**פעמים.** ואמרו אל תלמידיו: Tit,14 קפיטולו י״ד כפי
Jn 18,2	שרוצה למוסרו יודע אותו מקום כי הרבה	**פעמים** בא הרבה לשם עם תלמידיו. 3 אז כאשר יודיש
Jn 21,14	ולקח הפת והדג ונתן להם 14 ואז היו ג׳	**פעמים** שנתגלה ישאוש אל תלמידיו אחר שחזר חי: 15
Jn 21,17	אוהב אתה לי. ופירו היה דואג כי שלשה	**פעמים** שאלו אם אוהב אותו. אמ׳ אליו אדון יודע כל
Mc 12,4	ריקניות. 4 עו׳ שלח עבדים אחרים. והם	**פצעום** בראש וביזו אותם. 5 עו׳ שלח אחר ואותו
Lc 1,68	68 ברוך יהיה אדון אלהי ישראל. כי הוא	**פקד** ועשה פדיון עמו 69 והיישיר אותנו ומהר תת
Lc 7,16	כפי שן לוקא נביא גדול קם בתוכינו כי השם	**פקד** עמו 17 וזה הדבר נתפזר בכל ארץ גודיאה. 18
Lc 19,44	יניחו בך אבן על אבן. בעבור שלא הכרת עת	**פקודתך:** 45 וכאשר נכנס במקדש התחיל לגרש משם

Lc 9,38 אדם אחד קורא בקול גדול ואומ׳ רבי תהיינה **פקוחות** על בני כי אין לי זולתו. 39 והרוח אוחזו
Mc 12,42 דברים. 42 ובאה אשה אחת ענייה ונדבה שתי **פרוטות** 43 וישאוש קרא תלמידיו ואמ׳ אמת אני אומר
Lc 11,37 עששית המאירה: 37 ובעוד שהוא מדבר בקשהו **פרוש** אחד שיאכל עמו. ונכנס בבית ישב וחשב. 38
Lc 18,10 10 שני אנשים עלו במקדש להתפלל שם. האחד **פרוש** והאחד עולמיי. 11 והפרוש עומד על רגליו אומר
Lc 19,39 שלם יהיה לשמים ועלוי למרומים. 39 ואותן **פרושי** העם אמרו עליו רבי מקללים תלמידיך. 40 ואמר
Mt 3,7 מודים עונותיהם. 7 וכאשר היה רואה רבוי **פרושים** וצדוקים באים לטבילתו היה אומ׳ אליהם
Mt 23,14 ולא עזבתם הכנס: 14 אוי לכם יודעי ספר **פרושים** רמאים שאוכלים מה שיש לאלמנות עם תפלה
Mt 23,15 תסבלו אורך הנגישה. 15 אוי לכם מאותתים **פרושים** רמאים שתסובבו הארץ והים לתת בינה למקצת
Mt 23,25 שלועסין הפרעוש ובולעין הגמל: 25 אוי לכם **פרושים** רמאין שתראו עצמכם מחוץ נקיים. זהו
Mt 23,26 ואתם פונים כולם מלאים מטרף ואזור: 26 **פרושים** עורים טהרו ראשונה מה שהוא בפנים ואחר
Mt 23,27 כולכם נקיים מבחוץ: 27 אוי לכם מאותתים **פרושים** שדומים לקברים מצויירים הדומים מחוץ יקרים
Mt 23,29 מכל רמאות ולב רע. 29 אוי לכם מאותתים **פרושים** רמאים שמיסדים קברי הנביאים ומציינים קברי
Mc 7,1 ז׳ כפי שי׳ מארקו 1 ואז באו לישאוש אי זה **פרושים** וחכמי הדת ישנה שבאו בירושלם 2 וכאשר ראו
Lc 6,2 בידים ואוכלין הגרעינים. 2 ומקצת מאותן **פרושים** אומרים להם למה אתם עושים מה שאינו ראוי
Lc 11,39 ידיו בסעודת הבקר. 39 ואדונינו אמר אליו **פרושים** עתה אתם מטהרים מה שהוא מחוץ גביע ומן
Lc 11,42 הדברים יהיו לכם טהורים. 42 רק אוי לכם **פרושים** שאתם מעשרים הנענא והרודא והכרוב. ועוזבים
Lc 11,43 ראויים שיעשו ולא להכניסם. 43 ראוי לכם **פרושים** שתאהבו לישב בכסא ראשון בתי כנסיות.
Lc 11,44 ושיתנו לכם רוב שלום בשער. 44 אוי לכם **פרושים** אתם כמו הקברים שאינן נראין. והאנשים
Jn 5,2 עברי ביטשידא ולה חמשה עליות נקראים בלעז **פרושיש** 3 שם שוכבים רוב אנשים חולים עורים חגרים
Jn 19,23 לקחו המלבושים. וחלקום לד׳ חלקים לכל **פרט** חלקו. והמלבוש הנקרא גונילא. והיתה בזולת שום
Mt 3,10 הגרזן מונח לשורש העץ. וכל עץ שאינו עושה **פרי** טוב יכרת וישרף. 11 אני טובל אתכם במים במקום
Mt 7,17 ולא מקוצים תאנים. 17 וכל עץ טוב עושה **פרי** טוב. ועץ פרי רע עושה פרי רע: 18 [*] 19 כל
Mt 7,17 תאנים. 17 וכל עץ טוב עושה פרי טוב. ועץ **פרי** רע עושה פרי רע: 18 [*] 19 כל עץ שאינו עושה
Mt 7,17 עץ טוב עושה פרי טוב. ועץ פרי רע עושה **פרי** רע: 18 [*] 19 כל עץ שאינו עושה פרי טוב יהיה
Mt 7,19 עושה פרי רע: 18 [*] 19 כל עץ שאינו עושה **פרי** טוב יהיה כרות ושרוף. 20 במעשיהם תכירום: עו׳
Mt 12,33 בזה העולם ובעולם הבא. 33 כל עץ טוב עושה **פרי** טוב ועץ רע עושה פרי רע. לכן בפרי מכיר האדם
Mt 12,33 33 כל עץ טוב עושה פרי טוב ועץ רע עושה **פרי** רע. לכן בפרי מכיר האדם העץ 34 יחס שרפים איך
Mt 13,8 וחנקום. 8 האחרים נפלו בארץ טובה ועשו **פרי** רב בא׳ ק׳ בא׳ נ׳ בא׳ ל׳. 9 מי שיש לו אזנים
Mt 13,22 מחנק מדברת הש׳ שזרועה בלבו ואינה עושה **פרי:** 23 אבל אותה שנפלה בארץ טובה. הוא אותו
Mt 13,23 הוא אותו שיבין דברת השם׳ וישמענה ועושה **פרי** ומעשים טובים לאחד יש ק׳. וא׳ חמשים. וא׳
Mt 13,26 החטים והולך. 26 וכאשר העשב גדל ועשה **פרי.** אז נראו הקמשונים בין החטים. 27 ובאו
Mt 21,19 כי אם עלין לבדן ואמר מעולם לא תטעני **פרי.** ותכף יבשה התאנה: 20 וכאשר התלמידים ראוהו
Mc 4,7 והקוצים גדלו יחד וחזקוהו. ולא נתן **פרי** עולה וגדל. 8 ואחר נפל בטוב הארץ ונשא ואמ׳
Mc 4,19 העושרים העולמיים מחניקם ונשארים בלא **פרי.** 20 ואותה שנפלה על טוב הארץ. יחס אותם
Mc 4,20 יחס אותם ששומעין ומשימין בפועל ועושים **פרי** טוב. עד שמגרגיר א׳ יוצאין ל׳ ומא׳ ס׳ ומא׳
Mc 11,14 מכאן והלאה אני רוצה ששום אחד לא יאכל **פרי** ממך. וזה שמעו תלמידיו 15 ובאו לירושלם:
Lc 1,42 גדול ואמרה ברוכה את בין הנשים וברוך **פרי** בטנך. 43 ואיך קרה זה שאם אדוני באה אלי. 44
Lc 3,9 עברה לשורש העץ. לכן כל עץ שאינו עולה **פרי** טוב יכרת ויושם באש: 10 והעמים שואלים לו
Lc 6,43 פירות רעים. ועץ רע אינו יכול לעשות **פרי** טוב. 44 כי כל עץ ניכר בפריו. כי מקוצים אין
Lc 8,8 וחנקהו. 8 וזרע האחר נפל בארץ טובה ועשה **פרי** כמאה כפלים. וזה אומר צועק מי שיש לו אזנים
Lc 8,15 החיים האלו הם נחנקים ואין נושאין **פרי** בקיבול הצער מאהבה. 16 ומי שמדליק נר אינו
Lc 13,7 לשומר הכרם. כבר עברו שלש שנים שאני שואל **פרי** תאנה זו. ואיני מוצא. לזה תעקרה כי היא אוכלת
Lc 13,9 ואחפור סביבה ואקיפנה זבלים 9 ואם תעשה **פרי** מוטב ואם לאו אכריתנה: 10 ובשבת הבאה היה
Jn 4,36 הקציר לבנות. 36 ומי ילקט שכרכם ויאסוף **פרי** כחייכם הנצחיים. בעבור שהזורע והמלקט יחדיו
Jn 12,25 ימות. 25 והוא ישאר יחידי. ואם ימות נותן **פרי** רב. מי שאוהב נפשו יאבד אותה. והמארר נשמתו
Jn 15,2 הוא החורש 2 וישליך כל כף שאינה עושה **פרי.** וכל העושה פרי בו ינקה אותה בעבור שתעשה פרי
Jn 15,2 וישליך כל כף שאינה עושה פרי. וכל העושה **פרי** בו ינקה אותה בעבור שתעשה פרי לרוב. 3 כבר
Jn 15,2 וכל העושה פרי בו ינקה אותה בעבור שתעשה **פרי** לרוב. 3 כבר אתם טהורים בעבור הדברים שאמרתי
Jn 15,4 בי ואני בכם. כמו שהכף אינה יכולה לעשות **פרי** מעצמה אם אינה עומדת באילן כן אתם לא תוכלו
Jn 15,4 אינה עומדת באילן כן אתם לא תוכלו לעשות **פרי** מעצמה אם אינה עומדת אם לא תעמדו בי. 5 אני

Jn 15,5 הכפות שעומדות בי ואני בו. הוא הוא הנושא **פרי** רב כי דבר אינכם יכולים לעשות זולתי. 6 אם
Jn 15,8 לכם : 8 כזה הוא זך אבי וממעלה שתשאו **פרי** רב. ותעשו תלמידים 9 כמו שהאב אוהב אותי ואני
Jn 15,16 בחרתי בכם. ושמתי אתכם בעבור שתלכו ותשאו **פרי.** ופרייכם יעמוד בעבור שהדבר תשאלו בשמי יתן
Jn 18,33 מיתה: 33 אז נכנס פילאט פעם אחרת באותו **פריטורי.** וקרא ישוש ואמ׳ לו אתהו מלך ישראל. 34
Lc 8,32 שלא יצוה אותם שילכו בתהומות. 32 והיו שם **פרים** הרועים בהר והשדים חלו פני ישאוש משיח שיתן
Mt 21,13 בתי בית תפילה הוא כתוב ואתם עשיתוה מערת **פריצים:** 14 וקרבו אליו העורים והפסחים אל המקדש
Mt 23,16 מעצמכם כפלים ובני גיהנם. 16 אוי לכם **פרנסים** עורים שאומרין שאותן שנשבעין במקדש דבר
Mt 23,24 שחוייב עשות ואין שאין ראוי לשכחם: 24 **פרנסים** עורים שלועסין הפרעוש ובולעין הגמל: 25
Mt 17,23 אותם שקמים המכס אל פירו ואמרו מלמדכם לא **פרע** המכס. 24 והוא אמ׳ אמת הוא. וכאשר נכנס אל
Mt 18,28 לו מאה פשוטים ומחזיק בו ומחניקו אומר לו **פרע** מה שאתה חייב. 29 והוא מתחנן לו ואומר חמול
Lc 5,Tit של גליליאה: נשלם קפיטולו ד׳: Tit,5 **פרק** ה׳ כפי לוקא 1 נעשה היה כאשר עמים רבים באו
Lc 6,49 נפל ונעשה חרבן גדול מאותו בית: נשלם **פרק** ו׳ Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי לוקא 1 וכאשר השלים
Jn 18,40 לנו זה רק בראבן: ובראבן גנב היה: (תם **פרק** י״ח) Tit,19 קפיטולו י״ט כפי ש׳ יואן 1 אז
Mt 1,3 יקוף הוליד יודא ואת אחיו. 3 יודא הוליד **פרש** וזרא מתמר. פרש הוליד אֶשְׁרוֹם. אשרון הוליד
Mt 1,3 ואת אחיו. 3 יודא הוליד פרש וזרא מתמר. **פרש** הוליד אֶשְׁרוֹם. אשרון הוליד אראם. 4 אראם הוליד
Lc 2,7 כאותו קרוי היוצא מן הקיר לחוץ שקורין **פרשי.** 8 ורועים באותו הדור היו נערים ושומרים
Mt 8,9 נרפא. 9 כי אני אדם חוטא: ויש לי תחתי **פרשים.** ואומר אני לזה לך והוא הולך. ואומ׳ לאחר
Lc 7,8 8 כי אני אדם שיש לי תחת רשותי ותחת כחי **פרשים.** ואומר אני לזה לך והוא הולך. ואומר אני
Mt 20,9 אותם שהלכו בכרם עד הי״א שעה לקחו כל אחד **פשוט.** 10 ובאו הראשונים וחשבו קחת יותר ולקחו כל
Mt 20,10 הראשונים וחשבו קחת יותר ולקחו כל אחד **פשוט** כמו כן. 11 ובקחתם מלינים נגד בעל החיילות.
Mt 22,19 עצתם אמ׳ למה תנסוני רמאים 19 הראוני **פשוט** אחד של מס והם הראוהו פשוט אחד: 20 ואמ׳ להם
Mt 22,19 19 הראוני פשוט אחד של מס והם הראוהו **פשוט** אחד: 20 ואמ׳ להם ישאוש ממי היא זאת הצורה
Mc 12,15 וישוש הכיר שקרם. ואמר למה תנסוני שאו לי **פשוט** אחד וראהו 16 והם נשאו לו וישאוש אמ׳ ממי
Lc 20,24 אמ׳ להם אתם מנסים אותי רמאים. 24 הראוני **פשוט** אחד מה דמותו וכתיבתו. והם ענו לו משישר. 25
Mt 18,28 יוצא לחוץ מצא אחד מרעיו שחייב לו מאה **פשוטים** ומחזיק בו ומחניקו אומר לו פרע מה שאתה
Mt 8,3 אתה חפץ אתה יכול לטהרני. 3 וישוש משיח **פשט** ידיו ונגעו ואמר אני רוצה לטהרך ותכף היה
Mc 11,8 מלבושיהם עליו והוא רכב. 8 ואנשים רבים **פשטו** בגדיהם בדרך ועמים אחרים כורתים ענפים מן
Mt 26,15 תת ואני אמסור לכם ישאוש והם נדרו לו ל׳ **פשיטי** כסף. 16 ומכאן והלאה מחפש איך יוכל לבוגדו
Mt 27,9 הדבר נשלם מירמיה נביא אומ׳ ולקחו שלשים **פשיטי** כסף זהו ערך שערכו בני ישראל 10 וקנו מהם
Mt 27,5 והם ענו מה לנו אתה תראהו 5 וזרק הל׳ **פשיטין** במקדש והלך לו. 6 ושרי הכהנים לקחו הל׳
Mt 27,6 במקדש והלך לו. 6 ושרי הכהנים לקחו הל׳ **פשיטין** אמרו אינו דבר ראוי שנשימם בבית המקדש. כי
Mc 14,5 5 כי יכולין היינו למוכרו ביותר מג׳ מאות **פשיטין.** ושיתננו לעניים וילונו נגדה. 6 וישאוש
Lc 7,41 חייבין לאיש אחד. האחד חייב לו עשרה **פשיטין** והאחר היה חייב לו אחד. 42 ולא היה להם מה
Lc 10,35 ונתן עיניו בו. 35 ולמחר לקח שני **פשיטין** ונתנם לאושפיזא ואמ׳ לו עשה למוכה זה כל
Lc 10,35 זה כל צרכו. ואם תוציא בהוצאתו יותר משני **פשיטין** אלו יתנם לו בחזרתו. 36 אי זה מאלה השלשה
Lc 21,2 עשירים. 2 וראה אשה אחת ענייה ששמה שני **פשיטין** מערך קטן. 3 ואמר באמת אומר לכם אני שזאת
Jn 6,7 שהיה לו לעשות. 7 ענה אליו פיליף ב׳ מאות **פשיטין** לחם לא יספיק לעם הזה אם נתן לכל אחד מעט:
Jn 12,5 5 למה זו המשיחה אינה נמכרת בעד שלש מאות **פשיטין** ושינתנו לעניים. 6 וזה שאמ׳ לא אמרו בעבור
Jn 20,6 פירו ההולך אחריו ונכנס בקבר. וראה בגדי **פשתן** מונחים לצד אחד. 7 והסדין שהונח בראש ישאוש
Mt 15,33 בדרך. 33 ואמרו לו התלמידים אנה נמצא כ״כ **פת** במדבר שישבעו כמה עם. 34 ואמר להם ישואש כמה
Mt 15,34 שישבעו כמה עם. 34 ואמר להם ישואש כמה **פת** יש לכם והם אמרו שבעה ומעט דגים. 35 והוא צוה
Mc 7,5 ישישי האבות אבל אוכלים בידים לא נטולות **פת** כל היום: 6 וישאוש ענם אמ׳ להם טוב נביא מכם
Mc 8,5 זה העם במדבר 5 וישאוש שאלם כמה ככרות **פת** לחם יש לכם. והם ענו ז׳. 6 והוא צוה לעם שישבו
Mc 14,12 הכנה היאך יוכל למסרו. 12 ויום ראשון של **פת** המצה כאשר הפסח עושים. אמרו לו התלמידים להיכן
Lc 14,1 ונעשה כשנכנס בבית אחד משר הפרושים לאכול **פת** בשבת והנם מביטים אותו. 2 והנה איש אחד משוקה
Lc 14,15 אלה הדברים אמר לו מאושר יהיה מי שיאכל **פת** במלכות הש׳. 16 וישאוש אמ׳ אליו אדם אחד עשה
Jn 6,5 רבים באים אליו. ואמר לפיליף אנה נקנה **פת** שיאכלו אלו העמים. 6 זה אמר היה לנסות כי יודע
Jn 6,32 נתן לכם משה לחם שמים. אבל אבי נתן לכם **פת** אמתי מן השמים. 33 ונותן חיים לעולם 34 אז
Jn 6,41 אז התלחשו היהודים ממנו. כי אמר אני הוא **פת** שירדתי מן השמים. 42 ואמרו אינינו זה בן יוסף
Jn 6,48 שמאמין כי יש לו חיים נצחיים. 48 אני הוא **פת** חיים. 49 אבותיכם אכלו פת במדבר ומתו. 50 זהו

Jn 6,49 48 אני הוא פת חיים. 49 אבותיכם אכלו **פת** במדבר ומתו. 50 זהו שירד מן השמים בעבור שזה
Jn 6,51 שזה שאוכל ממנו לא ימות: 51 אני הוא **פת** חיים אשר מן השמים ירדתי 52 שאם אחד אוכל זה
Jn 13,27 ליודש שימון אשק אשקריוטא 27 ולקח מלא **פת** אז בא השטן. וישו אמר אליו מה אתה עושה עשהו
Jn 13,30 איזה דבר לעניים. 30 ואז אחרי לוקחו המלא **פת** מיד יצא ונעשה לילה. 31 אז כשיצא אמר ישאוש
Mt 8,32 ונכנסו בחזירים. והחזירים הפילו עצמם לים **פתאום** ומתו. 33 והרועים שהיו שומרים ראו זה. ברחו
Lc 21,34 ושכרות: ובצורך זה החייב וזה היום יבא **פתאום** עליכם. 35 וכן יצא על כל יושבי פני האדמה.
Mt 23,17 נדר לתת זהב למקדש אותו חייב לפרוע. 17 **פתאים** ועורים. מה הוא דבר גדול הזהב או המקדש
Mc 7,18 התמונה. 18 והוא אמ׳ להם א״כ אתם כ״כ **פתאים** שאינכם מבינים. אין אתם מבינים שאין שום
Mc 7,35 ואמ׳ אפתח ר״ל פתחו. 35 ותכף אזניו היו **פתוחות** ובלבול לשונו היה נְתַר ודבר ברוחה. 36
Mt 5,2 ההר וכאשר נתיישב קרבו אליו תלמידיו. 2 **פתח** את פיהו ומלמד אותם לאמר 3 אשרי עניי הרוח כי
Mt 7,13 13 אמר ישאוש משיח אל תלמידיו הכנסו בעד **פתח** הצר כי רחב הוא הדרך המוליך האדם לאבדון
Mt 25,11 באו הבתולות הסכלות. ויצעקו אדון אדון **פתח** לנו. 12 והוא ענה ואמ׳ אמת אני יודע מי אָתֶן
Lc 4,17 שמח 17 ונתנו לו ספר ישעיה הנביא. וכאשר **פתח** הספר מצא מקום שכתו׳ בו 18 רוח אלהי׳ עלי.
Lc 13,25 ואתם תעמדו בחוץ. ותקראו אל הפתח אדון **פתח** לנו. והוא יענה ויאמר לכם איני מכיר אתכם מי
Lc 24,45 ובנביאים ובמזמורים שנאמרו עלי: 45 אז **פתח** להם שכלם לדעת הכתיבות ולהבינם: 46 ואמ׳ להם
Jn 9,26 אני רואה: 26 אז אמרו לו מה עשה לך ואיך **פתח** עיניך. 27 והוא ענה כבר אמרתי. ואתם שמעתם
Jn 9,32 אותו שומע. 32 מעולם לא שמע אדם שאחד **פתח** עיני אדם שנולד עור 33 אם לא זה האיש. ואם לא
Mc 7,34 34 ומביט לשמים מתאנח ואמ׳ אפתח ר״ל **פתחו.** 35 ותכף אזניו היו פתוחות ובלבול לשונו היה
Mt 5,22 שישנא אחיו ראוי הוא למשפט. ומי שיאמ׳ לו **פתי** [*] יהי ראוי לאש גיהנם: קפיטולי י״ד כפי
Mc 7,28 אמת הוא אדון. אכן גורי הכלבים אוכלים **פתי** לחם הנופלים תחת שולחן האדונים. 29 ואמר
Jn 13,18 רק בעבור שהכתיבה תהיה נשלמת. מי שאוכל **פתי** יקום עקיבו נגדי. 19 עתה אני אומר לכם קודם
Mc 1,25 קדוש הש׳. 25 וישאוש גערו. אומ׳ שתוק **צא** מאותו אדם 26 והשטן מצערו יצא מאותו אדם צועק
Mc 5,8 באל חי שלא תצערני 8 ואמר אליו ישאוש **צא** חוץ רוח אינו נקי. 9 ושאלו מה שמך. והוא ענה
Lc 14,21 כל מה שאמרו: ואז כעס האדון ואמ׳ לעבדו **צא** מהר בשוק העיר ובדרכיה וקרא העניים והנטולים
Mt 10,14 ואותם שלא יקבלו אתכם. ולא ישמעו דבריכם **צאו** מהבית ומהעיר והסירו העפר מרגליכם. 15 אמת
Mt 25,6 חצי הלילה. צעק אדם אחד קומו הנה החתן בא **צאו** אליו לדרך 7 אז קמו כל הבתולות והדליקו כל
Mc 6,11 11 וכאשר לא ירצו קבל אתכם ולא שמוע. **צאו** משם והסירו עפר רגלכם לעדות נגדם 12 ותלכו
Lc 10,10 לכם. 10 ואם תכנסו בעיר שלא יקבלו אתכם **צאו** ברחובות ואמרו. 11 גם העפר שנאסף בנו אנחנו
Mt 10,16 ל״ג כפי מתיאו 16 אני שולח אתכם כמו **צאן** בין הזאבים. תהיו חכמים כמו הנחשים. ותמים
Mt 12,11 הם. 11 והוא אומר להם מי הוא מכם שהיה לו **צאן** אחת אם נופלת בשוחה אחת בשבת לא יוציאנה. 12
Mt 18,12 [*] 11 [*] 12 [*] אם שום איש יש לו ק׳ **צאן** ואחד מהן אבודה. אינו עוזב הוא התשעים ותשע
Mc 6,34 לארץ וראה העם ריחם עליהם כי הם היו כמו **צאן** בלא רועה והתחיל ללמדם רוב דברים וטובים. 35
Lc 15,4 אליהם זה הדבר. 4 אי זה מכם שיש לו מאה **צאן** ונאבדה אחת מהם לא יניח תשעים ותשעה במדבר
Jn 2,14 בירושלם. 14 ומצא במקדש אנשים מוכרים **צאן** ובקר ויונים. 15 וכאשר עשה כמעט קבוצות
Jn 10,2 אחר גנב הוא. 2 אבל הכנס בעד השער רועה **צאן** הוא. 3 והוא פותח הדלת והצאן נמשכות אחר
Jn 10,11 הוא רועה טוב. ורועה טוב נותן נפשו בעד **צאן** השוכר. 12 ומי שאינו שוכר טוב כאשר הצאן אינם
Jn 10,14 בשמירת הצאן. 14 אני הוא רועה טוב ומכיר **צאני.** והם מכירות אותי. 15 כמו שהאב מכיר אותי
Jn 10,27 אתם אינכם מאמינים בי כי אינכם מצאני. 27 **צאני** שומעות קולי ואני מכיר אותם ונמשכות אחרי 28
Jn 21,17 שאני אוהב אותך. וישאוש אמר אליו האכיל **צאני.** 18 אמת אומר אני לך כשהיית נער היית יושב
Mt 16,3 כי השמים הוא חשוך א״כ אתם יודעים שפוט **צבע** השמים. אבל אינכם יכולים לידע אות העת. 4
Mt 12,14 יצאו חוץ הפרושים ועשו עצה נגדיו באיזה **צד** יוכלו להורגו. 15 וישואוש יודע זה. נסע מהם
Mt 26,64 לכם שעדיין תראו בן הבתולה יושב לימין **צד** האל ובא כענני שמים. 65 אז שר הכהנים קרע
Lc 22,4 שהלך ודבר עם שרי הכהנים והרבנים באי זה **צד** ימסור להם ישוש. 5 ושמחו ונדרו לו כסף. 6 והוא
Jn 9,15 האיש ההוא: 15 אז שאלו לו הפרושים באי זה **צד** חזר לך הראות. והוא אמ׳ אליהם טיט עשה: והניחו
Jn 9,19 שאתם אומרים שנולד כשהוא עור. א״כ באי זה **צד** ראה עתה: 20 ענו להם אביו ואמו ואמרו יודעים
Jn 9,21 שבנינו זה נולד כשהוא עור 21 אבל באי זה **צד** נפתחו עיניו וראה לא ידענו: שאלו אותו כי בן
Mt 27,51 שלח הקדוש רוח. 51 והנה המקדש נשבר משני **צדדין** למעלה ולמטה והארץ רעשה. והאבנים נחלקו
Mc 15,38 גדול ונשף ברוחו. 38 [*] המקדש נשבר בשני **צדדין** למעלה ולמטה. 39 והסינטוריאו שהיה ממתין שם
Lc 19,43 לך שאויביך ימאסוך ויקיפוך ויצורו לך מכל **צדדין** 44 [*] ולא יניחו בך אבן על אבן. בעבור שלא
Jn 19,34 לקח רומח בידו והכה ישאוש ופתח לו **צדו** [*] 35 ואותן שראו עושין עדות מזה. והוא

Mt 1,14 אליקים הוליד אזור. 14 אזור הוליד **צדוק.** צדוק הוליד אקים. אקים הוליד אליאוט. 15
Mt 1,14 אליקים הוליד אזור. 14 אזור הוליד צדוק. **צדוק** הוליד אקים. אקים הוליד אליאוט. 15 אליאוט
Mt 1,19 היא הרתה מהקדש רוח. 19 ויוסף להיותו **צדיק** ובלתי רוצה למסור אותה למיתה. ורוצה לכת
Mt 10,41 נביא בשם נביא יהיה לו גמול: ומי שמקבל **צדיק** בשם צדיק יהיה לו גמול: 42 כל אדם שיתן
Mt 10,41 נביא יהיה לו גמול: ומי שמקבל צדיק בשם **צדיק** יהיה לו גמול: 42 כל אדם שיתן לשתות לאחד
Mt 23,35 דם צדיקים שהוא נשפך על הארץ. מדם הבל **צדיק** עד דם זכריה בן ברכיה אותו שהרגתם בין המקדש
Mt 27,4 4 ואמר אני חטאתי כי אני מסרתי דם **צדיק** הוא כאיש שאינו יודע. והם ענו מה לנו אתה
Lc 2,25 אחד היה בירושלם ששמו שמעון. זה האדם היה **צדיק** וירא ממתין הנחת ישראל ורוח הקדוש היה בו.
Lc 23,47 שנעשו הלל הש׳. ואמר באמת זה האיש היה **צדיק.** 48 וכל העם שהיה שם היתה לו ההשקפה ההיא.
Jn 5,30 דבר רק כמו שאני שומע דן אנוכי. ודיני **צדיק** וישר הוא כי איני מבקש לעשות רצוני. אבל
Jn 17,25 לי. כי אהבת אותי קודם שהעולם היה. 25 אב **צדיק** העולם לא הכירך. אך אני הכרתיך והם הכירו
Lc 20,20 המשל. 20 ושלחו לו אנשים שעושים עצמם **צדיקי׳** בעבור שיתפשוהו בדבר מה וימסרוהו לשרים.
Mt 5,20 שמים. 20 ואני אומר לכם באמת שאם לא תהיו **צדיקים** יותר מהחכמים והפרושים לא תכנסו במלכות
Mt 23,28 28 וכן אתם דומים לעמים בחוץ אנשים **צדיקים** ובפנים אתם מלאים מכל רמאות ולב רע. 29
Mt 23,35 ותרדפו מעיר לעיר 35 עד שיבא עליכם דם **צדיקים** שהוא נשפך על הארץ. מדם הבל צדיק עד דם
Lc 1,6 מבני אהרן ושמה אלישבק. 6 והיו שניהם **צדיקים** לפני האל. עומדים במצות ובצדק השם׳ בזולת
Lc 15,7 בשמים על חוטא אחד עושה תשובה יותר ממאה **צדיקים** שאינם חסרים תשובה: 8 או אי זה אשה שיש לה
Lc 18,9 בארץ. 9 ואומרים מקצת שבוטחים בעצמם כמו **צדיקים** ומבזים האחרים. זה הדבר 10 שני אנשים עלו
Lc 20,21 רבי אנחנו יודעים שאתה אומ׳ ומלמד דברים **צדיקים.** ולא יגורת מפני אדם. רק אומ׳ האמת ומלמד
Mt 5,6 שאליהם תגיע נחמה: 6 אשרי רעבי וצמאי **צדק** כי הם ישבעו ויהיו שבעים: 7 אשרי הרחמנים כי
Mt 5,10 יקראו בני השם: 10 אשרי הסובלים הרדפות **צדק** כי מהם יהיה המלכות שמימיי 11 מאושרים תהיו
Jn 7,24 בשבת. 24 בעבור זה אל תשפטו לפנים רק דין **צדק:** 25 אז אמרו קצת מבני ירושלם אינינו זה
Mt 6,2 2 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו כשתעשו **צדקה** אל תעשו הרעשה כמו שעושים המזוייפים בבתי
Mt 6,3 לכם באמת שכבר קבלו תגמולם: 3 וכאשר תעשו **צדקה.** לא תדע יד שמאלך מה שעשתה ימינך. 4 אבל
Mt 12,18 מאד לנפשי. אני אנוח רוחי עליו ואגיד **צדקה** בין העמים. 19 לא יחלוק ולא יצעק ולא ישמע
Lc 12,33 מלכות: 33 תמכרו מה שאתם מחזיקים ותנו **צדקה** כי אתם מתקנים אוצר בשמים: אין חסרון למי
Mt 6,4 תדע יד שמאלך מה שעשתה ימינך. 4 אבל תהיה **צדקתך** נעלמת כי אביך שמימיי ישלם לך: קפיטולו י״ט
Lc 1,72 72 לעשות חסד עם אבותינו ולזכור קדושת **צואתו** 73 והשבועה שנשבע לאברהם אבינו 74 יהיה
Mt 8,4 לך והראה אל כהנך ועשה לו נדבה כמו שמשה **צוה** לזכרון: קפיטולו כ״ה כפי מתיאו 5 וכאשר ישואש
Mt 8,18 18 וכאשר ישואש ראה עמים רבים סביבו **צוה** שיעברו היבשה. 19 ובא חכם תוריי מהדת ואמ׳ לו
Mt 11,1 1 וכאשר ישאוש משיח השלים אלה הדברים הוא **צוה** לתלמידיו שילכו עמו דרוש בעיירות. 2 וזואן
Mt 14,19 דגים. 18 והוא אמ׳ להם שאו אותם לי. 19 **צוה** לישב העם על העשב. ולקח הלחמים ושני הדגים
Mt 14,22 ה׳ אלפים אנשים לבד ונשים וטף. 22 ותכף **צוה** לתלמידים עלות באניה קטנה וליכנס בים עד
Mt 15,35 יש לכם והם אמרו שבעה ומעט דגים. 35 והוא **צוה** לעם שישבו בארץ. 36 ואחר לקח השבעה לחמים
Mt 16,20 מה שתתיר בארץ יהיה מותר בשמים: 20 ואז **צוה** לתלמידיו שלא יגידוהו לשום אדם שהוא ישאוש
Mt 18,25 25 וכאשר לא היה לו מה לפרוע האדון **צוה** שימכרו אותו ואשתו ובניו וכל מה שיהיה לו.
Mt 18,32 האדון וספרו לו כל אשר עשה לו 32 והאדון **צוה** שיביאהו לו. ואמ׳ לו עבד רע לא מחלתי החוב
Mt 19,7 לאדם להפריד מה שהאל חִבֵּר. 7 והם אמרו משה **צוה** שאדם יתן לה ספר כריתות ואותה יעזוב. 8 וישוש
Mt 27,58 קרב לפילאט ושאל לו הגוף מישאוש. ופילאט **צוה** שיתנהו לו. 59 ויושאף לקח גוף ישאוש ועטפו
Mt 27,64 נזכרנו שאותו הרמאי אמ׳ שיקום חי 64 לכן **צוה** שמור הקבר עד יום שאמר שיקום חי. בעבור
Mc 5,43 מגודל הפלא 43 וציום שלא יאמרוהו ואחר **צוה** שיתנו לה לאכול: Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי שי׳
Mc 6,45 ואותן שאכלו חיו חמשת אלפים איש. 45 ותכף **צוה** לתלמידיו שיכנסו בספינה קטנה ושילכו עבר למים
Mc 8,6 ככרות פת לחם יש לכם. והם ענו ז׳. 6 והוא **צוה** לעם שישבו בארץ. ולקח הז׳ לחמים עושה חנות
Mc 8,30 פירו ואמר אתה משיח. 30 בעבור זה הוא **צוה** שלא יפרסמהו. 31 אומר ומראה ומלמד שאליו
Mc 9,8 לבד ישאוש. 8 וכאשר ירדו מן ההר ישאוש **צוה** שלא יאמרוהו לשום אדם זאת המראה עד שהוא
Mc 9,24 להאמנתי. 24 וכאשר ראה שהעם מתאסף הוא **צוה** לשטן שיצא. אומ׳ שטן חזק ואלם. אני מצוה אותך
Mc 10,3 לעזוב אשתו. 3 וישוש ענה ואמ׳ להם. מה **צוה** לכם משה. 4 והם אמרו משה התיר שאדם יכתוב לה
Lc 4,39 גדול. וחילו פניו בעבורה. 39 עמד עליה **צוה** לה לקדחת שיעזבנה. ומיד קמה ושרתה אותם. 40
Lc 5,14 אותך. ומיד הצרעת ברחה ממנו. 14 וישו **צוה** שלא יגידוהו לשום אדם. אבל אמ׳ לו לך ותראה
Lc 8,55 קומי 55 והרוח חזר בה ומיד קמתה. וישאוש **צוה** שיתנו לה לאכול 56 ואביה ואמה חרדו וצום ישו

Lc 9,36 משיח לבד. וירדו כלם מן ההר. וישאוש **צוה** אותם ואמ׳ להם אל תגידו לאדם מה שראיתם. עד
Lc 19,15 ימלוך עלינו. 15 ונעשה כאשר חזר המלכות **צוה** שיקראו לו העבדים אותם שנתן להם הממון בעבור
Jn 12,49 אני מעצמי לא דברתי רק האב ששלחני: הוא **צוה** לי לאמר ולדבר. 50 ואני יודע שהמצוה היא חיים
Mt 1,24 עמנו. 24 וכאשר קם יוסף מחלומו עשה כאשר **צוהו** מלאך האל. ויקח אשתו ולא ידעה עד שילדה הבן
Mc 7,36 לשונו היה נְתַר ודבר ברוחה. 36 וישאוש **צוהו** שלא יגידהו לשום אדם. וכאשר הוא עו׳ מצוה
Mt 22,36 לישאוש מנסהו. אומר 36 רבי אי זה העליון **צווי** בדת 37 אמ׳ לו ישאוש תאהוב אלהיך בכל לבבך
Mt 22,38 נפשך ומכל שכלך. 38 זהו הראשון ומאד גדול **צווי.** 39 והשני הוא דומה לזה. תאהב רעך כמוך. 40
Mt 23,23 מצמרת הנענע ומהכמון ועובדים גדולי **צווי** הדת ועוזבים היושר והחנינה והאמונה ואלה
Mc 12,31 הוא דומה לזה. ואהבת לרעך כמוך. ושום **צווי** אחר אינו גדול מזה. 32 ואמר לו אותו החכם
Lc 22,20 וכן הגביע. וכאשר אכלו אמר זה הגביע הוא **צווי** החדש בדמי אותו שיהיה נשפך בעדכם. 21 אכן
Jn 15,12 שגילי יהיה בכם וגילכם יהיה שלם. 12 זהו **צווי** שתהיה אהבה ביניכם כמו שאני אהבתי אתכם. 13
Mt 22,40 40 כל התורה והנביאים תלוים באלו שני **צוויים.** 41 ואז אמ׳ ישאוש לפרושים ולכל אותם שהיו
Lc 14,22 והביאם פה. 22 והעבד אמ׳ עשוי הוא כאשר **צוית.** ועדיין הזמן נאות לזה ניאות לזה: 23 אמ׳
Mt 9,30 כפי אמונתכם יעשה. 30 [*] ותכף ישוש משיח **צום** לאמר השמרו שלא תגידוהו לשום אדם: 31 אבל הם
Mt 26,19 פסח עם תלמידיו. 19 והתלמידים עשו כאשר **צום** ישאוש והכינו הפסח. 20 וכאשר היה ערב הוא
Mc 6,39 יש לנו חמשה לחמים. ושני דגים. 39 וישו **צום** שיושיבו העם והחיילות על העשב נקרא פֶי׳ 40
Mc 11,6 מה אתם עושים. 6 והם אמרו מה שישאוש **צום** והניחוהו 7 להוליך העיר לישאוש. והתלמידים
Lc 9,21 ואמר אתה הוא ישאוש בן אל חי. 21 וישאוש **צום** לבל יגידו לשום אדם. 22 שחוייב שבן האדם
Mt 27,50 יבא אליהו שיתירהו. 50 וישאוש פעם אחרת **צועק** שלח הקדוש רוח. 51 והנה המקדש נשבר משני
Mc 1,26 מאותו אדם 26 והשטן מצערו יצא מאותו אדם **צועק** 27 וכולם היו תמיהים. והלכו אחד אל אחד
Mc 5,5 אבל היה עומד בלילה וביום בקברים ובהרים **צועק** ומכה עצמו באבנים. 6 וכאשר ראה ישו מרחוק בא
Mc 9,25 ממנו. ואחר לא תחזור בו. 25 והוא יצא **צועק** ומצערו והנער נשאר כמת עד שרבים אומרים שמת
Mc 15,35 מן העומדים שם כאשר שמעו אמרו ראו איך **צועק** אליהו. 36 ואחד מהם רץ מהר. וקשר ספוג אחד
Lc 8,8 בארץ טובה ועשה פרי כמאה כפלים. וזה אומר **צועק** מי שיש לו אזנים ישמע. 9 ותלמידיו שאלוהו.
Lc 8,28 28 וכאשר ראה לישאוש משיח נפל לפניו **צועק** בקול גדול ואומר מה לך ישאוש לבא אלי בן האל
Lc 18,39 עמו מקללין אותו שישתוק. והוא עור ביותר **צועק** בן דוד חמול עלי. 40 וישאוש עמד וצוה שיביאו
Lc 23,46 חשך ומכסה המקדש ונבקע באמצעו. 46 וישוש **צועק** בקול גדול. אב בידך אפקיד רוחי. ובאמרו אלה
Jn 7,37 [*] 36 37 וביום הגדול מן החג עומד ישוש **צועק** ואומר אם אי זה אחד עשה יבא אלי וישתה 38 מי
Mt 20,31 והעם גוערים בהם תשתוקו. והם ביותר חוזק **צועקים** ישאוש בן דוד יהיה לך חמלה ממנו. 32 וישוש
Mt 21,9 ומאגמגין מהם בדרך. 9 והחיל שהולכים עמו **צועקים** אומרים הושיענו בן דוד ברוך יהיה אותו
Mt 21,15 וחכמי הדת ראו הנפלאות שעושה והנערים **צועקים** במקדש אומרים מהולל יהיה בן דוד היו
Mt 24,31 ברב כח וצלם ודמות 31 וישלח מלאכיו **צועקים** בגודל קולות ויקבצו הנבחרים מהאל מד׳ חלקי
Mt 27,24 וכאשר פילאט ראה ששום דבר אינו משיג אבל **צועקים** עוד. לקח מים ונטל ידיו לפני העם ואמ׳ אני
Mc 3,11 לנגעו. 11 והמשוטנים שרואים אותו כרעו **צועקים** ואומרים 12 אתהו בן האלוה וישאוש גערם שלא
Mc 15,14 אמ׳ להם ואי זו רעה עשה לכם ועוד הם **צועקים** תלוהו. 15 ופילאט חפץ לעשות רצון העם נתן
Lc 18,7 מה עלב. 7 והש׳ לא ינקום אותם שהם נבחרים **צועקים** אליו יום ולילה ולא יהיה לו חמלה מהם. 8
Lc 23,5 איני מוצא בזה האדם שום טעם שימות. 5 והם **צועקים** ואומרים הוא עושה באופן שהעם נהפך לאחר
Lc 23,23 מיתה. אם כן אייסרהו ואניחהו. 23 והם **צועקים** בקול גדול שואלים שיניחהו בשתי וערב
Jn 19,6 אז כשהיהודים ראו אותו ההגמונים והמשרתים **צועקים** תלהו תלהו. ופילאטו אמ׳ להם תקחו אתם
Jn 19,12 ואחרי זה פילאט חפץ להניחו. רק היהודים **צועקים** ואומרים. אם תניח זה לא תהיה אהוב משיסר.
Jn 19,15 ואמ׳ פילאט ליהודים הנה מלככם 15 אבל הם **צועקים** הקימוהו הקימוהו תלוהו והניחוהו בשתי
Mt 15,22 כנענית שבאה מהעברים ההם הולכת אחרי ישוש **צועקת** ואומרת רחמנות יהיה לך ממני בלי פחד בן
Mt 15,23 באו וחילו פניו שלא יניחנה לכת כי היא **צועקת** אחרינו. 24 והוא ענה לא שולחתי רק לצאן
Mt Prol,17 בעבור כח שבועתם. האיונגלישטש נראים בד׳ **צורות:** ואותם האדם חייב הבין מה שרומזות. מתיאו
Mt Prol,19 האדם חייב הבין מה שרומזות. מתיאו רומז **צורת** אדם. כי הוא דבר ראשונה מתולדות ישו משיח ..
Mt Prol,21 ראשונה מתולדות ישו משיח .. מרקו יש לו **צורת** אריה. כי דבר מהתחיה .. לוקא יש לו צורת
Mt Prol,22 צורת אריה. כי דבר מהתחיה .. לוקא יש לו **צורת** עגל. כי דבר מתולדות העגלים שמקריבים הכהנים
Mt Prol,24 העגלים שמקריבים הכהנים .. זואן יש לו **צורת** נשר. כי כתב דמות השבועות מענייני האלהות
Mc 9,1 מאד גבוה. והיו הם כולם לבדם. והיה בשנוי **צורת** הפנים 2 והמלבושים היו מזהירים ולבנים כמו
Jn 8,5 לו זאת האשה נתפשה בניאוף. 5 ודת משה **צותה** לנו שתהיה נידונה בסקילה. ואתה מה אומר בזה.

Lc 8,45 מי הוא הנוגע בי. וכאשר התלמידים **צחקו** מזה אמ׳ פירו רבי מצערים אותך ואתה אומר מי
Mc 12,28 מתוכחים והכיר שטוב ענם. ושאלו אי זה **ציווי** הוא העקרי בישראל. 29 וישאוש ענה ואמ׳
Lc 2,1 לוקא 1 עוד עשוי היה באותן הימים כמו כן **ציווי** משיסר גושט שכל העולם יהיה נוגש. 2 וזאת
Mt 17,9 אם לא לבד ישו. 9 וכאשר יורדים מן ההר **ציום** ואמ׳ לשום אדם אל תאמרו המראה עד שבן האל
Jn 12,15 אתון וישב עליו. כמו שכתוב 15 אל תראי בת **ציון** הנה מלכך בא יושב על עיר בן אתון. 16 זה לא
Mc 9,6 הם היו מאד מפחדים 6 ונעשית עב אחד עושה **צל** עליהם וקול אחד באה מהעב שאמרנו זהו בני יקר
Lc 9,34 34 ובאומרו דברים אלו באה עב לבנה ועשתה **צל** להם ונכנסו בעב ופחדו פחד גדול. 35 ובת קול
Mt 17,5 אחד. 5 ובעוד שמדברים עב אחד לבנה **צללם.** ובת קול אחת באה מתוך הענן אומרת זהו בני
Lc 21,27 בן האדם שיבא בענן עם עב גדול ובגודל **צלם** דמותו. 28 וכאשר אלה הדברים התבוננו ושאו
Mt 19,28 שבסוף העולם אשר בן השם׳ יבא ישב בבית **צלמו.** שאתם תשבו על אותן י״ב שופטים אותן י״ב
Mt 25,31 יקרו וכל המלאכים עמו אז ישב על קתדראת **צלמו** 32 ויהיו נאספים לפניו כל העמים. והוא יפריד
Mt 6,18 ראשך ורחץ פניך 18 כדי שלא תתראה לאנשים **צם** [*]: קפיטולי עשרים כפי מתיאו 19 עוד אמ׳
Lc 18,12 ועו׳ איני כמו זה העולמיי. 12 אני **צם** שני פעמים בשבוע. אני נותן משלי מכל הדברים
Jn 4,13 ישאוש ואמר לה מי שישתה מזה המים יהיה לו **צמא** פעם אחרת. אבל מי שישתה מהמים שאתן לו לא
Jn 4,15 אליו תן לי המים ההם בעבור שלא תהיה לי **צמא.** ושלא אבא פה לעולם לשאוב. 16 וישו אמ׳ לה
Jn 6,35 שבא אלי לא ירעב. ומי שמאמין בי לא יהיה **צמא** לעולם. 36 אבל זה אמרתי לכם. כי ראיתוני ולא
Jn 19,28 ובעבור שהכתיבה תהיה נשלמת אמ׳ יש לי **צמא.** 29 אז היה שם קנקן מלא חומץ. והיה כי שמע זה
Mt 13,5 במקום אבנים שלא היה שם מאד עפר ותכף **צמחו** כי לא היה להם עפר עמוק. 6 וכשהשמש חממם
Mt 6,16 הפחותים רמאים שמחלישים פניהם כדי שיראו **צמים.** כאמר אמ׳ לכם שקיבלו שכרם: 17 רק אתה
Mt 14,30 30 וראה בא רוח חזק ופחד. וכשהתחיל ליכנס **צעק** אומר אדון הושיעני. 31 ותכף ישאוש שלח היד
Mt 25,6 כל העשר ישנו באריכות 6 עד חצי הלילה. **צעק** אדם אחד קומו הנה החתן בא צאו אליו לדרך 7 אז
Lc 23,18 אחד ביום החג. 18 וכל העם [*] [*] [*] **צעק** יחדיו. אומרים תסלק זה זה למיתה. והנח לנו
Jn 7,28 ומשיח כשיבא לא ידע אדם אנה הוא: 28 אז **צעק** ישאוש במקדש ומלמד ואומ׳ ואותי ידעתם מאין
Jn 11,43 שיאמין שאתה שלחתני. 43 כשאמ׳ אלה הדברים **צעק** ואמ׳ לזרו בוא בקול גדול 44 וצא לחוץ ומיד
Jn 12,44 אהבו מעלת האנשים ממעלת האל. 44 וישוש **צעק** ואמ׳ מי שהאמין בי אינו מאמין רק במי ששלחני.
Mt 14,26 הולך על הים 26 היו נבהלים. ומרוב פחד **צעקו** 27 ותכף ישאוש דבר להם. ואמר להם יהיה לכם
Mt 27,23 ופילאט אמ׳ להם ואי זה רעה עשה. והם עוד **צעקו** תלוהו. 24 וכאשר פילאט ראה ששום דבר אינו
Mc 15,13 אחרת מה תחפצו שאעשה ממלך היהודים 13 והם **צעקו** תלהו: 14 ופילאט אמ׳ להם ואי זו רעה עשה לכם
Lc 23,21 פעם אחרת אליהם תחפצו להניח ישאוש 21 והם **צעקו** אומרים תלהו. 22 והוא פעם שלישית אמר להם אי
Jn 18,40 וחפצתם שאעזוב לכם מלך היהודים: 40 אז **צעקו** כולם לא תעזוב לנו זה רק בראבן: ובראבן גנב
Mt 14,24 24 והאניה הקטנה היתה באמצע הים. וסבלו **צער** כי הרוח מנגדם. 25 וברביעית משמרת הלילה
Mc 8,31 31 אומר ומראה ומלמד שאליו הוכרח לסבול **צער** ולהיות נגוש למות בעד שרי הכהנים וחכמי הדת
Lc 8,43 אשה אחת חולה משפיכות דמיה והחולי ההוא **צערה** כמו י״ב שנה ונתנה כל נכסיה לרופאים ולא שוה
Mc 9,19 האיש 19 ושאוהו לפני. וכאשר ראהו תכף **צערו** והפילו לפניו ומתבולל ורוקק. 20 וישאוש שאל
Mt 10,29 שהגוף והנפש יכול שום בגיהנם: 29 שני **צפרים** נמכרים במחצה ואחת מהם לא תפול לארץ בזולת
Mt 7,14 נכנסין בה. 14 והשער והדרך המביאים לחיים **צרה** היא מאד. ומעטין הם המוצאים אותה: 15 השמרו
Mt 24,21 הצרה לא תהיה בשבת ובחורף. 21 ואז תהיה **צרה** גדולה יותר שלא היתה מראשית העולם עד עתה ועד
Mc 13,19 יבא בעת הקור. 19 כי באותו עת יהיה יותר **צרה** בעולם שמעולם לא היה. מיום שברא הש׳ העולם עד
Mc 13,24 קודם שיהיה. ובאותן הימים 24 מועברת אותה **צרה.** השמש תחשך והלבנה לא תזריח 25 והכוכבים יפלו
Jn 16,33 שבי לבד יהיה לכם שלום. כי תהיה לכם **צרה** בעולם רק תבטחו בי כי אני נצחתי העולם:
Mc 10,30 בתים ואחים או אחיות או בנים ושדות עם **צרות** ובעולם הבא חיים נצחיים. 31 ורבים ראשונים
Lc 17,1 לתלמידיו דבר בלתי איפשרי הוא שלא יבואו **צרות.** אבל אוי למי שבעבורו יבואו 2 יותר יהיה שוה
Lc 21,25 25 ויראה אות בשמש ובלבנה ובכוכבים ובארץ **צרות** לעמים. בעבור מהומות קול הים וגליו. 26
Mt 14,16 ויקנו אוכל. 16 וישוש ענה להם אין **צריך** להם לכת תנו להם אתם לאכול 17 ענו לו אין
Mt 18,7 בעומק הים. 7 אוי לעולם מפני האשקנדליזט. אכן רע הוא אותו **צריך** הוא שיבואו האשקנדלזט. אכן רע הוא אותו
Mt 21,3 3 ואם שום אדם אומר לכם דבר אמרו שהאדון **צריך** בהן למלאכתו ותכף יניחוה. 4 וכל זה להשלים
Mc 11,3 אדם אומר לכם למה אתם עושים אמרו שהאדון **צריך** לו ומיד יניחוהו. 4 והלכו ומצאו העיר קשור
Lc 5,31 ועם החוטאים. 31 ענה ישאוש ואמ׳ להם אינו **צריך** רופא למי שהוא בריא. אבל החולים צריכים רופא
Lc 19,34 מתירים העיר. 34 והם אמרו כי האדון רבינו **צריך** לו. 35 ונהגו אותו לישאוש. ומניחים מלבושיהם
Jn 16,30 30 עתה ידענו שיודע אתה כל הדברים ואין **צריך** לך לשאול לאחר הזה אנחנו מאמינים שיצאת

Lc 10,41 חרוצה נמצאת ברוב עניינים אמת דבר אחד **צריכה** את מריאה בחרת החלק היותר טוב אשר לא
Mt 6,8 לא תאבו להדמות להם. כי האל יודע מה שאתם **צריכים** טרם תשאלהו: 9 וזאת התפלה תאמרו אבינו
Mt 6,32 העמים שואלים כל זה. האב שלכם יודע שאתם **צריכים** זה. 33 שאלו בתחלה מלכות האל ויותר ותהיה
Mt 9,12 שמע אלו הדברים אמר להם הבריאים אינם **צריכים** רופא אבל החולים. 13 לכו ללמוד מה רוצה
Mc 2,17 רבנכם. 17 וישו שמע זה אמ׳ הבריאים אינם **צריכים** רופא רק אותן שיש להם חולי. כי אני לא
Lc 5,31 צריך רופא למי שהוא בריא. אבל החולים **צריכים** רופא 32 כי אני לא באתי לקרוא הצדיקים רק
Lc 10,35 ונתנם לאושפיזא ואמ׳ לו עשה למוכה זה כל **צרכו.** ואם תוציא בהוצאתו יותר משני פשיטין אלו
Lc 5,12 ישאוש משיח היה בעיר אחד ובא אדם אחד מלא **צרעת.** וכאשר ראה ישו נפל לרגליו ובקשו ואומ׳ אדון
Lc 4,26 מהם ולא שום אשה לא היה שולח אליהו. רק **צרפתא** דסידוניאה לאשה אחת אלמנה. 27 ורבים
Mt 13,8 8 האחרים נפלו בארץ טובה ועשו פרי רב בא׳ **ק׳** בא׳ נ׳ בא׳ ל׳. 9 מי שיש לו אזנים לשמוע. 10
Mt 13,23 וישמענה ועושה פרי ומעשים טובים לאחד יש **ק׳.** וא׳ חמשים. וא׳ שלשים: 24 ומשל אחר יש
Mt 18,12 לכם [*] 11 [*] 12 [*] אם שום איש יש לו **ק׳** צאן ואחד מהן אבודה. אינו עוזב הוא התשעים
Mc 4,8 ונשא ואמ׳ ישאוש הא׳ ל׳ והא׳ ס׳ והא׳ **ק׳.** 9 ואמ׳ ישאוש מי שיש לו אזנים ישמע. 10 וכאשר
Mc 4,20 עד שמגרגיר א׳ יוצאין ל׳ ומא׳ ס׳ ומא׳ **ק׳.** מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 21 ואומ׳ להם
Mt 26,3 הכהנים וזקני העם בהיכל סגן הכהנים שנקרא **קאיפש** 4 ועשו עצה נגד ישאוש איך יוכלו במרמה
Mt 26,58 58 ופירו נמשך אחריו מרחוק עד היכל **קאיפש** שר הכהנים ונכנס בפנים ויושב עם המנהיגים
Jn 11,49 לנו מקומינו ועמנו. 49 ואחד מהם ששמו **קאיפש** היה הגמון אותה שנה. ואמ׳ להם אתם לא ידעתם
Jn 18,13 ישאוש 13 וקשרו אותו והוליכוהו לאנא אשת **קאיפש** שהיה הגמון באותה שנה. 14 וקאיפש הוא שנתן
Mc 7,31 עובר בשידוניאה ובא בים גליליאה לקראת **קאליוש.** 32 והביאו לו איש אחד חרש ואלם. מבקשים
Mc 3,18 וטומש ויקומו אלפיי. ושאדיב. ושימון **קאעיב** 19 ויודש אשקריוטא שבגדו. 20 ואחר בא אל
Mt 10,4 מפורסם. גיקמי אבפיב. טאטדיב 4 שימון **קאעיב:יודש** שמסרו. 5 אלה י״ב שלח ישוש משיח וצום
Lc 7,37 שישו משיח אוכל בבית הפרוש באה לשם ונשאה **קאפסא** אחת ממשיחה 38 ועמדה מאחור קרוב רגלי ישאוש
Mc 14,3 בבטניאה ויושב בשולחן באה אשה אחת עם **קַאפֶסָא** אל בשטרי מליאה אינגנט מרגלי נרדי ושברה
Jn 2,15 צאן ובקר ויונים. 15 וכאשר עשה כמעט **קבוצות** עבותות כמעט כלם: גרש מן המקדש והצאן
Mt 8,21 עוד אמר לו תלמיד א׳ אדון והניחני ראשונה **קבור** אבי 22 וישואש משיח אמר לו לך אתי והניח המת
Jn 12,7 תעזבו אותו אותו בעבור שאביט אותו ביום **קבורתי.** 8 כי לעולם יהיו אביונים בכם ואני לא
Mc 6,11 שם תלינו עד שתסעו. 11 וכאשר לא ירצו **קבל** אתכם ולא שמוע. צאו משם והסירו עפר רגלכם
Lc 3,20 אשת אחיו. ומכל הרעות שעשה אירודיש 20 **קבל** הרעות שעשה תפש יואן ושמו בבור: 21 נעשה היה
Mt 6,2 שיכבדום האנשים: אני אומ׳ לכם באמת שכבר **קבלו** תגמולם: 3 וכאשר תעשו צדקה. לא תדע יד שמאלך
Mt 6,5 אותם האנשים: אני אומ׳ לכם באמת כבר **קבלו** שכרם. 6 רק אתה כשתתפלל הכינה בחדרך ותתפלל
Lc 10,38 שהולכים נכנס במגדל אחד. ואשה ששמה מריאה **קבלו** בתוך ביתה 39 והיה אחות ששמה מרטא ויושבת
Jn 4,45 כבוד בארצו. 45 אז כשבא ישאוש בגלליאה **קבלו** אותו הגליליבש כי ראו כל הדברים שעשה ביר
Jn 20,22 עמכם. [*] 22 כאשר אמ׳ זה גנח ואמ׳ להם **קבלו** רוח הקדש. 23 ולמי שתעזבו העונות מונחים
Jn 1,11 לא הכירו 11 ולא עצמות דבריו. ואותן שלא **קבלוהו.** 12 רק לכל אותן שקבלוהו נתן יכולת שיהיו
Mt 10,8 החיו המתים: טהרו המצורעים. בעבור חן **קבלתם:** ובעד חן תתנוהו. 9 אל תחפצו לישא זהב וכסף
Lc 20,1 כ״א כפי לוקא 1 ונעשה באחד הימים ישאוש **קבץ** העם במקדש ומגיד. ונתאספו שרי הכהנים
Jn 10,31 אבי 30 אני והאב דבר אחד אנחנו. 31 אז **קבצו** היהודים אבנים בעבור שיסקלוהו. 32 וענה להם
Mt 27,17 רציחה היה תפוש בית הסוהר. 17 וכאשר **קבצם** אמ׳ להם פילאט מי אתם רוצים שאניח לכם בראבן
Jn 19,41 ובמקום שנתלה היה שם גן. ובאותו גן היה **קבר** חדש ובאותו קבר שום אדם לא הושם בו. 42 אז
Jn 19,41 היה שם גן. ובאותו גן היה קבר חדש ובאותו **קבר** שום אדם לא הושם בו. 42 אז בעבור שהיה ע״ש
Jn 19,42 שהיה ע״ש ליהודים ובעבור שהיה סמוך לאותו **קבר** שמו שם ישאוש: Tit,20 קפיטולו כ׳ כפי ש׳
Mt 23,29 29 אוי לכם מאותתים פרושים רמאים שמיסדים **קברי** הנביאים ומציינים קברי הצדיקים 30 ואומרים
Mt 23,29 רמאים שמיסדים קברי הנביאים ומציינים **קברי** הצדיקים 30 ואומרים אם אנחנו היינו בימי
Lc 11,47 אותם באצבע אחד שלכם.47 אוי לכם חוצבים **קברי** הנביאים שאבותיכם המיתום 48 באמת אתם מעידים
Lc 11,48 במעשה אבותיכם שהמיתום ואתם חוצבים **קבריהם.** 49 ובעבור זה חכמת האל אמרה הנני שלח להם
Jn 1,15 זה הוא אותו שאמרתי שעתיד לבא אחרי נעשה **קדום.** וקודם לימים. 16 ומשלימותו כלנו השגנו חן.
Mt 6,9 תאמרו אבינו שבשמים שמך יהיה מקודש שהוא **קדוש** 10 ויבא למלכותך. רצונך תעשה בשמים ובארץ.
Mc 1,24 נזוריט באת להשמיד אותנו. אני יודע שאתהו **קדוש** הש׳. 25 וישאוש גערו. אומ׳ שתוק צא מאותו
Mc 3,29 שכל העונות יהיו מכופרים 29 לבד עון נגד **קדוש** רוח. זהו מי שאין לו תקוה. זה העון לא יכופר
Mc 6,20 בעבור כי אירודיש מחזיק בזואן וחושב שהוא **קדוש** וצדיק ושומרו ורוב דברים עושה בעדו ושומעו

Lc 1,35 יתלונן עליך. ומה יהיה שיולד ממך יהיה **קדוש** ויהיה נקרא בן [*]. 36 והנה אלישבק קרובתיך
Lc 2,23 מה שכתוב בדת הש׳ שכל זכר פטר רחם יהיה **קדוש** לשם 24 ובעבור שבנו קרבן כפי דת אלוהינו
Jn 14,16 16 ואני אתפלל אל האב ויתן לכם רוח אחר **קדוש** בעבור שיעמוד עמכם לנצח 17 רוח אמת: שהעולם
Jn 17,11 איני בעולם והם בעולם. ואני בא אליך אב **קדוש** שמור אותם בשמך. אותם שנתת לי בעבור שיהיו
Lc 1,70 תת שלום בית דוד נערו 70 כאשר הגיד מפי **קדושיו** הנביאים שהם מראשית העולם 71 שלום לנו
Lc 1,72 72 לעשות חסד עם אבותינו ולזכור **קדושת** צואתו 73 והשבועה שנשבע לאברהם אבינו 74
Jn 8,25 אז אמרו לו אתה מי אתה. וישאוש אמ׳ להם **קדמון** שמדבר עמכם 26 רוב דברים ומדבר מכם או
Mt 23,30 30 ואומרים אם אנחנו היינו בימי אבותינו **קדמונים** אנו לא היינו מודים באמתת הנביאים 31 א״כ
Jn 5,7 לידי עכירות. וכאשר אני חפץ ללכת כבר **קדמני** אחר. 8 וישאוש אמר לו קום וסלק מטתך ולך 9
Mt 1,20 לקחת מרים אשתך כי מה שהרתה הרתה מרוח **קדש.** 21 ותלד בן יקרא שמו ישואש כי יושיע עמו
Mc Prol,8 מלמד ההתבשרות מישאוש משיח בעד ההריון **קדש** רוח בהתחלת האיונגליאו בעבור שיקרא התחלת
Jn 10,36 ומה שכתוב אינו ראוי למחק 36 אותו שהאב **קדש** שלחו בעולם אתם אומרים שאני מחרף ומגדף.
Jn 17,17 16 אינם מהעולם כמו שאני איני מהעולם. 17 **קדש** אותם באמת. דברך הוא אמת. 18 כמו שאתה שלחתני
Mt 8,29 לעשות ממני בן דוד ישאוש משיח. באת לפני **קודם** זמן בעבורי לגרש. 30 וקרוב מאותו מקום היו
Mt 24,25 בטעות אם יהיה אפשרי. 25 אני אומר זה **קודם** הזמן. 26 ולכן אם אדם לכם יאמר שהוא במדבר
Mt 24,38 בביאת בן הבתולה. 38 כי כמו שהיה בזמן **קודם** המבול שאוכלים ושותים ועושים נשואין עד היום
Mt 26,34 אמר אליו אמיתות אומר לך כי בזאת הלילה **קודם** שהתרנגול יקרא תהיה כופר בי ג׳ פעמים 35
Mt 26,75 קרא. 75 ופירו זכר דבר ישאוש שאמר לו **קודם** שהתרנגול יקרא יהיה כופר בו שלש פעמים ויצא
Mc 13,23 עשות הנבחרים 23 השמרו. אני אמר לכם **קודם** שיהיה. ובאותן הימים 24 מועברת אותה צרה.
Mc 14,30 אליו ישאוש אמת אני אומר לכם. בזאת הלילה **קודם** שהתרנגול יקרא שני פעמים תהיה כופר בי ג׳
Lc 1,15 יהיה גדול לפני האל ולא ישתה יין ושכר. **קודם** שיצא מבטן אמו יהיה נשלם מהקדוש רוח. 16
Lc 2,21 ונקרא שמו ישאוש שאותו נקרא בעד המלאך **קודם** שהנער היה בבטן אמו מריאה. 22 וכאשר נשלמו
Lc 9,43 עשה בידו הסימן הנעשה היום בין הגוים **קודם** אכילתם ושתייתם לפני הנער וחזרו לאביו שלו
Lc 21,12 ורעב בחרדות. ואותות גדולים בשמים. 12 רק **קודם** כל אלה הדברים ישלחו בכם ידיכם וירדופכם.
Lc 22,15 עמו. 15 ואמ׳ בכוסף אוכל עמכם זה הפסח **קודם** שאסבול המיתה. 16 כי אני אומ׳ לכם שלא אוכל
Lc 22,61 פירו. ונזכר פירו דבר אדוננו שאמ׳ לו **קודם** התרנגול יקרא שלש פעמים תהיה כופר בי. 62
Lc 23,12 ופילאט נעשו אוהבים באותו יום כי **קודם** זה היו אויבים מאד 13 ופילאט קרא שרי הכהנים
Jn 1,27 מכירים אותו 27 הוא עתיד לבא אחרי והיה **קודם** לי אותו שאיני ראוי לחלוץ שרוך נעלו. 28 אלו
Jn 1,30 30 אותו הוא שאמרתי אחרי הגבר שנעשה **קודם** לי. כי הוא ראשון לי. 31 ואני איני מכירו.
Jn 1,48 היאך אתה מכירני. ענה ישאוש ואמר לו. **קודם** שישאוש קראך תחת תאינה ראיתיך. 49 ענה לו
Jn 4,49 ונפלאות. 49 ואמר אליו הריגיטו אדון רד **קודם** שימות בני. 50 אמר אליו ישאוש לך בנך חי
Jn 8,58 אז ישוש אמ׳ להם אמת אני אומ׳ לכם שאני **קודם** שאברהם היה אני הייתי: 59 אז הביאו אבנים
Jn 11,55 פסח היהודים ועלו רבים מאותה מלכות **קודם** פסח בירושלם לטהר עצמם. 56 אז שאלו ישאוש
Jn 12,1 י״ב כפי ש׳ ג׳ואן 1 וישוש אז ששה ימים **קודם** הפסח בא בביטניאה ששם מת לזרו אותו שישאוש
Jn 13,1 Tit,13 קפיטולי י״ג כפי ש׳ יואן 1 רק **קודם** חג הפסח ישאוש ששעתו באה שיש לו לעבור מעולם
Jn 13,19 יקום עקיבו נגדי. 19 עתה אני אומר לכם **קודם** מעשה בעבור כשיעשה תאמינו אני הוא 20 אמת
Jn 14,29 והאב גדול ממני: 29 עתה גלו מי זה לכם **קודם** המעשה בעבור שאחר העשיה תאמינו: 30 מעתה רוב
Jn 17,5 את אב תזככני עמך. כי אותה אורה שהיתה לו **קודם** שנברא העולם עמך. 6 אני גליתי שמך לאנשי
Jn 17,24 אורה שליחותם שנתת לי. כי אהבת אותי **קודם** שהעולם היה. 25 אב צדיק העולם לא הכירך. אך
Mt 5,12 גדול בשמים כי כן רדפו הנביאים שהיו **קודמים** לכם: קפיטולו י״ב כפי מתיאו 13 והיה עשוי
Lc 8,3 שגירש ממנה ז׳ שדים. 3 ויושאננא אשת **קוזן** מורשה אירודיש ושושאמה. ושאר רבות בנות
Mt 3,3 שמימיי מתקרבת 3 זהו מה [*] נתנבא. אמר **קול** א׳ יקרא במדבר ישרו הדרכים לפני אדונינו
Mt 3,17 רוח ירד עליו בצורת יונה 17 ותצא בת **קול** ותאמר זהו בני אהובי ערב לי: Tit,4 קפיטולו
Mt 17,5 5 ובעוד שמדברים עב אחד לבנה צללם. ובת **קול** אחת באה מתוך הענן אומרת זהו בני אהובי אותו
Mc 1,3 מלאכי לפניך שיפנה הדרך שלך לפניך. 3 אחת **קול** תקרא במדבר שתאמר הכינו דרך האדון. ישרות
Mc 1,11 רוח ירד עליו כדמות יונה. 11 ונעשית **קול** בשמים אומרת אתהו בני מאד ערב לי ואהוב. 12
Mc 15,37 אם יבא אליהו להצילו. 37 וישאוש זעק **קול** גדול ונשף ברוחו. 38 [*] המקדש נשבר בשני
Lc 3,4 4 כמו שכתו׳ בספר דברי ישעיה הנביא. **קול** קורא במדבר פנו דרך האל עשו ישרות דרכיו. 5
Lc 3,22 ירד עליו בעצם גופני כמו יונה. ובאה בת **קול** משמים ואומרת אתהו מאד אהובי. 23 וישאוש היה
Lc 9,35 להם ונכנסו בעב ופחדו פחד גדול. 35 ובת **קול** יצאה משמים ואמרה זהו בני האהוב לי מאד

Lc 21,25 ובכוכבים ובארץ צרות לעמים. בעבור מהומות **קול** הים וגליו. 26 האנשים יהיו יבשים מיראה וחרדה
Jn 1,23 מה אתה אומ׳ מעצמך. 23 ענה אני הוא **קול** הקורא במדבר ישרו דרך הש׳. כמו שאמ׳ ישעיה
Jn 3,29 הארוס שעומד ושומע אותו ומשמח בגיל בעבור **קול** הארוס הזה הוא גיל שלם. 30 ואליו ראוי לתת
Jn 5,25 אני לכם שתבא שעה ועתה היא שהמתים ישמעו **קול** המת בן האל. ואותן שישמעוהו יחיו. 26 כי כמו
Jn 5,28 תבא שעה שבה כל אותן שהם בקברים ישמעו **קול** האל: 29 ויצאו אותם שעשו טוב בחיים ומי שעשה
Jn 10,5 כי מכירות הן קולו. 5 ואינן נמשכות אחר **קול** האיש הנכרי. 6 זה המשל אמר ישאוש להם. רק הם
Jn 12,28 באתי לשעה זו 28 לעלות ולנשא שמך: אז באה **קול** מן השמים. ואמרה ואני עיליתיו ועוד אנשאנו.
Jn 12,29 29 אז העם העומד שם שמעו זה. אמרו זה הוא **קול** רעם. ואחרים אמרו מלאך דבר לו. 30 ענה ישאוש
Jn 12,30 אמרו מלאך דבר לו. 30 ענה ישאוש ואמר: **קול** זה לא בא בעבורי רק בעדכם. 31 עתה הוא דין
Mt 12,19 יחלוק ולא יצעק ולא ישמע שום אדם ברחוב **קולו.** 20 קנה רצוץ לא ישבר העץ מעשן לא יכבה עד
Jn 5,37 [*] והוא עושה לי עדות ולעולם לא שמעתם **קולו** ולא ראיתם תמונתו. 38 ואין דברו בכם כי לא
Jn 10,3 הוא. 3 והוא פותח הדלת והצאן נמשכות אחר **קולו.** הוא קורא הצאן בשם ומנהיגן בחוץ. 4
Jn 10,4 לפניהם והצאן נמשכות אחריו. כי מכירות הן **קולו.** 5 ואינן נמשכות אחר קול האיש הנכרי. 6 זה
Mc 15,22 שלו 22 ונהגוהו בגולגוטא שרוצה לומר מון **קולורי.** 23 ונתנו לו לשתות יין מירדטא ולא רצה
Mt 2,18 אז נשלם מה שאמר ירמיה הנביא 18 גדולים **קולות** מבכי וצעקה היתה נשמעת ברמה רחל מבכה על
Mt 24,31 וצלם ודמות 31 וישלח מלאכיו צועקים בגודל **קולות** ויקבצו הנבחרים מהאל מד׳ חלקי העולם מהשמים
Mt 27,46 שעה [*] 46 [*] תשיעית זעק ישאוש בגודל **קולות** ואמ׳ אלי אלי למה עזבתני. 47 ומקצת שעומדים
Jn 10,16 מרפת זה והכרח הוא שאנהג אותם ויכירו **קולי** ויעשה רפת אחד ורועה אחד. 17 בעבור זה אהבני
Jn 10,27 בי כי אינכם מצאני. 27 צאני שומעות **קולי** ואני מכיר אותם ונמשכות אחרי 28 ואני נותן
Mt 2,13 נראה מלאך השם בחלום אל יוסף ויאמר לו **קום** ולקחת הילד ואמו וברחת למצרים וישבת שם עד
Mt 2,20 לו בחלום אל יוסף אל מצרים 20 ואמר לו **קום** וקח הילד ואמו ולך לארץ ישראל כי מת אותו
Mt 9,5 קל יותר. לאמר חטאתיך נמחלים. או לאמר **קום** ולך. 6 ולמען זה תכירו כי אני יכול למחות
Mt 9,6 יכול למחות העונות בארץ: אז אמ׳ לנטול **קום** קח מטתך ולך לביתך: 7 [*] 8 והעם שראו זה
Mc 2,9 נקלה לאמר לנטול עונותיך נמחלין. או לאמר **קום** קח מטתך ושא אותה בביתך ולך. 10 אבל בעבור זה
Mc 3,3 3 וישאוש אמ׳ לאדם עם היד יבשה **קום** מעלה ועמוד באמצע. 4 ואמ׳ להם ישאוש יש לאדם
Mc 5,41 הנערה 41 ולקחה בעד היד ואמר אליה קפיטא **קום** שרוצה לומר בתולה. אני אומר לך שתקומי. 42
Mc 11,23 אני אומר לכם כל מי ומי יאמר להר אחד **קום** ותכנס בים ולא יפקפק בלבו מיד יהיה עשוי. 24
Lc 5,23 הוא נקל אמור עונותיך נמחלים. או אמור **קום** ולך. 24 אבל בעבור שתדעו כי בן אלוה יש לו
Lc 5,24 החטאים. אמ׳ אל חולה אני אומר לך לך **קום** וקם מטתך ושאהו לביתך 25 ומיד קם לפני כלם
Lc 6,8 8 [*] וישאוש אמר לאיש שידו יבשה **קום** ועמוד באמצע. וקם ועמד על רגליו. 9 וישאוש
Lc 17,19 שבח לשם אלא זה מעם נכר 19 ואמ׳ אליו **קום** ולך כי אמונתך הושיעך 20 ושאל לפרושים מתי
Jn 5,8 חפץ ללכת כבר קדמני אחר. 8 וישאוש אמר לו **קום** וסלק מטתך ולך 9 ומיד נעשה בריא וסלק מטתו
Mt 17,7 פחד גדול. 7 וקרב אלהם ישאוש ואמר להם **קומו** אל תפחדו. 8 ושאו העניים ואל תיראו שום אדם
Mt 25,6 באריכות 6 עד חצי הלילה. צעק אדם אחד **קומו** הנה החתן בא צאו אליו לדרך 7 אז קמו כל
Mt 26,46 שבן האלוה יהיה נמסר בידי החטאים 46 **קומו** ונלכה. כי ראו שמתקרב אותו שיבגדני. 47 ועוד
Mc 14,42 שבן הבתולה יהיה נמסר בידי החוטאים 42 **קומו** ונלכה כי הנה קרוב הוא אותו שימסרני. 43 עו׳
Lc 22,46 ישנים בעבור דאגה. 46 ואמר לאותם שישנים **קומו** והתפללו שלא תכנסו לפיתוי: 47 עוד הוא מדבר
Jn 14,31 אוהב האב והוא נתן מצותו לי וכן אני עושה **קומו** ונלכה מזה: Tit,15 קפיטולו ט״ו כפי ש׳ זואן
Lc 8,54 זה. 54 וישו משיח לקח בידו הנערה ואמ׳ **קומי** 55 והרוח חזר בה ומיד קמתה. וישאוש צוה
Lc 17,28 28 ג״כ כמו שנעשה בימי לוט אוכלים ושותים **קונים** ומוכרים נוטעים ובונים 29 וביום יצא לוט
Mc 6,43 כולם ושבעו. 43 וחלקו מנותר שתים עשרה **קופות** ממה שהותירו ומהלחמים והדגים. 44 ואותן
Mc 8,8 העם אכלו והיו שבעים. אחר סלקו ממותר ז׳ **קופות** מליאות. 9 והיו האוכלים סביב ארבעת אלף איש
Mc 8,19 כאשר חלקתי ה׳ לחמים לה׳ אלף איש. וכמה **קופות** נשארו ממותר. והם אמרו י״ב. 20 ומהז׳ לחמים
Lc 9,17 17 ואכלו כולם ושבעו. והנותר היה י״ב **קופות** מליאות 18 ונעשה שישאוש היה לבדו והתפלל
Jn 6,13 זה הנותר שלא יפסד. 13 אז אספו ומלאו י״ב **קופות** מפירורין הנותרים לאשר אכלו. 14 אז אותן
Mt 26,7 בבית שימון מצורע 7 נגשה אליו אשה אחת עם **קופסת** אלא בשטרוס מליאה משיחה מרגליות. ושפכה על
Mt 27,29 סִינֶדָאט אדום. 29 והניחו על ראשו עטרת **קוצים.** וקנה ביד ימין ומברכין לפניו ברך אומרים
Mc 4,18 16 ואותה שנפלה [*] 17 [*] 18 [*] בארץ **קוצים.** הם אותם ששומעים הדרשות 19 וחסרונות העולם
Jn 19,5 בו שום טעם. 5 אז יצא ישאוש נושא כתר **קוצים** ומלבוש ארגמן ואמ׳ ליהודים. הנה האיש. 6 אז
Mt 25,24 אדון אני יודע שאתה איש קשה ואכזרי. אתה **קוצר** במקום שלא זרעת ומלקט מה שלא פזרת 25 ופחדתי

Mt 25,26 לו עבד רשע ופחדן אחר שאתה יודע שאני
Mt 6,26 26 הביטו עופות השמים אינם זורעים ולא
Mt 9,38 לכן חלו פני האדון מהקצירות שישלח
Mt 6,28 גדלים והנם לא חורשים ולא זורעים ולא
Jn 18,18 18 והעבדים והמשרתים עומדים לפני האש כי
Mt 27,47 47 ומקצת שעומדים שם שומעים זה אמרו זה
Mc 13,35 הבית יבא בערב או חצי הלילה או לתרנגול
Lc 3,4 4 כמו שכתו׳ בספר דברי ישעיה הנביא. קול
Lc 9,38 ירד מן ההר בא לקראתם 38 ובתוכם אדם אחד
Lc 14,12 ולא השכנים עשירים. כי באולי אותם שאתה
Lc 15,6 אותה ישימה על כתיפיו ובא אל ביתו שמח. 6
Jn 10,3 פותח הדלת והצאן נמשכות אחר קולו. הוא
Mt 9,27 יוצא מאותו מקום שני עורים נמשכים אחריו
Mc 11,9 ואותן שהולכין לפניו ואותן שנמשכים אחריו
Lc 6,46 רע כי מהשפעת הפה הלב מדבר. 46 למה אתם
Jn 13,13 אתם יוד יודעים אותו דבר שעשיתי. 13 אתם
Lc 20,44 עד שאשית אויביך הדום רגליך. 44 א״כ דוד
Lc 7,6 להצטער. כי אני אינינו הגון שתכנס בצל
Mt 19,8 אמר משה הודה לכם שתעזבו נשותיכם בעבור
Mc 12,34 והלאה שום אדם לא היה בו כח לעשות לו שום
Lc 3,28 28 שם היה מלאכי. שם היה אטדי. שם היה
Mc 3,27 בבית החזק ולגנוב הכלים אם בתחלה אינו
Mt 9,6 למחות העונות בארץ: אז אמ׳ לנטול קום
Mt 20,14 עולה. לא עשית אתה תנאי עמי לפשוט אחד 14
Mc 2,9 לאמר לנטול עונותיך נמחלין. או לאמר קום
Lc 16,6 6 והוא עונהו מאה מדות שמן. והוא אמר לו
Lc 16,7 והוא אמר מאה מדות חטה והוא אומר לו
Mt 26,26 לקח הלחם וברכו ועשה חנות ובצע. ואמר
Mc 13,28 מד׳ כנפות הארץ. מן השמים ועד הארץ. 28
Mt 22,13 נשואיי. והוא שתק. 13 אז אמר המלך לעבדיו
Mc 14,44 זה הסימן אמ׳ אותו שאני אנשק הוא הוא
Lc 22,17 השם׳. 17 וכאשר לקח הכוס עשה חנות ואמר
Mt 20,10 כל אחד פשוט. 10 ובאו הראשונים וחשבו
Mc 7,27 חייב אדם לעזור לבניו. כי אין דבר טוב
Lc 21,9 אתם לא תחפצו ללכת אחריהם. 9 וכאשר תשמעו
Mt 5,19 מאלה המצות הקטנות או ילמד לשברם יהיה
Mt 5,26 לא תצא משם עד השלמך אפילו החוב היות
Mt 11,24 24 ואומ׳ אני לכם שהשדומיטש יענשו בעונש
Mt 13,32 לזרע החרדל אותו שאדם זורע בשדהו 32 שהוא
Mt 18,2 מכולנו במלכות שמים. 2 וישאוש קרא נער
Mc 4,31 דומה הוא לגרגיר של חרדל כשהוא זרוע בארץ
Mc 15,40 ובתוכם מריאה מקדלינא ומריאה אם יקומו
Lc 7,28 לא נולד גדול מיואן טבול. אבל מי שהוא
Lc 15,12 אדם אחד יש לו בנים שנים. 12 ואמ׳ היותר
Lc 15,13 מועטים מקובצים כל הדברים. הנער היותר
Lc 16,10 באוהלים נצחיים. 10 מי שהוא נאמן בדבר
Lc 16,10 נאמן בדבר קטן בגדול יהיה נאמן ורע בדבר
Lc 16,15 לבבכם. ומה שהוא גדול וגבבוה .. למלכים
Lc 19,3 לראותו בעבור רוב העם. כי אותו זאקיב היה
Lc 19,17 17 והאדון אמר אליו שמח עבד טוב כי בדבר

קוצר מה שלא זרעתי ומלקט אל מקום שלא פזרתי 27
קוצרים. ולא מאספים במגורות. אביכם שבשמים נותן
קוצרים: Tit,10 קפיטולו ל״ב כפי מתיאו 1 ועשוי
קוצריו ולא מתעמלין: 29 ואני אומ׳ לכם כי שלמה לא
קור נעשה בעת ההיא ומתחממים בו. פירו עומד עמהם
קורא אליהו. 48 ותכף רץ אחד מהם ולקח ספוג ומלאה
קורא או בקר 36 לא כשיבא ימצאכם ישנים 37 ומה
קורא במדבר פנו דרך האל עשו ישרות דרכיו. 5 כל
קורא בקול גדול ואומ׳ רבי תהיינה פקוחות על בני
קורא שישלמו לך גמול: 13 אבל כשתעשה זימון קרא
קורא אוהביו ושכניו ואמר שמחו עמי כי מצאתי הצאן
קורא הצאן בשם ומנהיגן בחוץ. 4 ובהנהיגו הצאן
קוראים ואומרים יהיה לך חמלה ממנו בן דויט. 28
קוראים ואומרים הושיענו מושיע ברוך. ברוך הוא
קוראים אותי אדון. ואינכם עושים מה שאני מצוה. 47
קוראים אותי אדון ורבי ונותנים שבח וברכה לשם כי
קורהו אדון איך הוא בן 45 ושומע כל העם. אמר
קורתי. 7 ובעבור זה אני מדמה שאהיה ראוי שאבוא
קושי לבבכם. אבל בתחלה לא היה מסכם. 9 רק אני
קושיא. 35 ועונה ישוש ומלמד במקדש. מה אומרים
קושן. שם היה מודאן. שם היה אנן. 29 שם היה
קושרו ואז יגנוב הבית. 28 אמתות לכם אומר. שכל
קח מטתך ולך לביתך: 7 [*] 8 והעם שראו זה יראו
קח מה שהוא שלך ולך כי אני חפץ לתת לאלה האחרונים
קח מטתך ושא אותה בביתך ולך. 10 אבל בעבור זה
קח שטרך ועשה מהרה וכתב חמשים. 7 ואמר לאחר כמה
קח אותיותך וכתוב שמנים. 8 ושבח האדון המעשה רע
קחו ואכלו כי זה הוא גופי. 27 ואחר לקח הגביע
קחו המשל מהתאנה כשמתחלת לחיות ולעשות עלים תדעו
קחוהו וקשרו לו הידים והרגלים ושימוהו בסוהר
קחוהו והביאוהו בחכמה. 45 ומיד שבא נגש אליו אומ׳
קחוהו וחלקוהו ביניכם 18 כי אני אומר לכם שלא
קחת יותר ולקחו כל אחד פשוט כמו כן. 11 ובקחתם
קחת הלחם מהבנים בעבור תתו לכלבים. 28 והיא ענתה
קטטות ואנחות אל תחרדו. שחוייב כל אלה להעשות.
קטן במלכות שמים. אבל מי שילמדה ויקימנה. גדול
קטן: קפיטולו ט״ו כפי מתיאו 27 עו׳ אמר ישאוש
קטן ביום הדין ממך: קפיטולו ל״ז כפי מתיאו 25 אז
קטן כל הזרעים וכשגדל הוא גדול כל הזרעים ונעשה
קטן א׳ והניחו באמצעם 3 ואמר אמתות אומר לכם אני
קטן הוא מכל הזרעים שהם בארץ. 32 וכשנזרע גדל
קטן ומישף ואם שלומי. 41 כי כאשר היה בגליליאה הן
קטן במלכות שמים גדול ממנו. 29 וכל העם והעו
קטן מהם לאב. אבי תן לי חלק הירושה הראויה לי.
קטן הלך לו בדרך רחוקה מאד שם הפסיד כל ירושתו
קטן בגדול יהיה נאמן ורע בדבר קטן גם בדבר גדול
קטן גם בדבר גדול יהיה רע 11 ..נאמנים..12
קטן הוא לפני האל. 16 והד.. עד יואן. ואחר מלכות
קטן הצורה 4 ורץ ועלה באילן אחד ששמו שיכומור.
קטן היית נאמן. יהיה לך ממשלה על מאה עיירות: 18

Lc 21,2 וראה אשה אחת ענייה ששמה שני פשיטין מערך **קטן.** 3 ואמר באמת אומר לכם אני שזאת האשה האלמנה
Jn 4,46 מקום אשר עשה שם ממים יין. והיה שם מלך **קטן** ריגיטו שהיה לו בן חולה בכפר נחום 47 וכששמע
Mt 14,22 וטף. 22 ותכף צוה לתלמידים עלות באניה **קטנה** וליכנס בים עד שיסעו העם: 23 וכאשר העם הלכו
Mt 14,29 29 והוא אמר בא: וירד ש׳ פירו מהאניה **קטנה** והולך על המים לבא אל ישאוש. 30 וראה בא רוח
Mt 15,39 נשים וילדים. 39 והניח העם ועלה בספינה **קטנה** ותלמידיו עמו ובאו בארץ מַגִינֶדָא: Tit,16
Mc 1,19 ראה יקומו וג׳ואן בני זבאדיב בספינה **קטנה** משימים רשתם. 20 ותכף קראם ועזבו אביהם
Mc 1,20 20 ותכף קראם ועזבו אביהם זאבדיב בספינה **קטנה** והלכו אחריו 21 ונכנסו בכפר נחום. ותכף בשבת
Mc 3,9 אשר הוא עושה ובאו אליו 9 ועלו בספינה **קטנה** כאשר העם הולכים אחריו. 10 העם החולים שהוא
Mc 4,1 ורוב עם מתאסף ולכן היה לו עלות בספינה **קטנה** וישב בים. וכל החיל יושב בשפת הים 2 והוא
Mc 4,36 הלאה 36 והניחו החיילות ועלה בספינה אחת **קטנה.** ונכנסו בים ספינות אחרות עמו 37 ואז קם רוח
Mc 6,45 איש. 45 ותכף צוה לתלמידיו שיכנסו בספינה **קטנה** ושילכו עבר למים אנביטהא גירא. בעוד שהוא
Mc 6,47 לבדו התפלל. 47 וכאשר נעשה ערב הספינה **קטנה** היתה בים וישאוש יחיד נכנס. 48 וישו רואה
Mt 19,13 יבינהו: 13 ואז עשו לו דורון מנערים **קטנים** בעבור שהוא יניח הידים עליהם ושיתפלל בעדם.
Mt 19,14 14 וישאוש אמר להם הניחו אלי בא הנערים **קטנים** ולא תאבו למונעם. כי אמ׳ מכיוצא באלו הוא
Jn 18,26 ההגמון אמרה לפירו אשת אח אותו שפירו **קטע** אזנו. ואני ראיתיך בגן עמו. 27 אז כפרו פעם
Mt 18,16 ישמעך חבר אחד עמך או ב׳ כי כל עדות הוא **קיים** בעד שנים או שלשה. 17 ואם בזה לא ישמעך
Jn 12,34 אליו העם אנחנו שמענו מהדת שהמשיח עומד **קיים** ונצחי ואיך אתה אומר שבן האדם יהיה מורם מן
Jn 17,6 שנתתם לי. שלך היו ואתה נתת לי ודברי **קיימו.** 7 ועתה הכירו שכל דברים שנתת לי ממך היו.
Jn 17,7 שנתת לי ממך היו. ואתה נתת לי ודברך **קיימו.** 8 כי הדברים שנתת לי נתתי להם. והם לקחום
Mc 10,20 אמך. 20 והוא ענה ואמ׳ אליו רבי כל זה **קיימתי** מנעורי עד עתה. 21 וישאוש הביטו וייטב לו
Lc 18,21 אביך ואמך. 21 והוא אמר כל אלה הדברים **קיימתי** בנערותי. 22 והדבר ההוא שמע ישאוש. אמ׳
Lc 3,36 שם היה פליג. שם היה שאלי. 36 שם היה **קינן.** שם היה ארפישאט. שם היה שירוג. שם היה נח.
Lc 6,41 הוא שלכם כאשר הוא ברבו 41 איך תראה **קיסם** בעין אחיך ואינך חושב שאתה נושא בשלך בריח
Mt 27,2 והביאוהו לפני פִּילַטוֹ שהיה מחזיק מקום **קיסר.** 3 ואז יודש שמסרו ראה שהוא מחוי וניחם וחזר
Mt 9,5 אמ׳ למה חשבתם רע בלבבכם. 5 מהו דבר **קל** יותר. לאמר חטאתיך נמחלים. או לאמר קום ולך. 6
Lc 24,18 הולכים ודואגים. 18 וענה אחד מהם ששמו **קלאופש.** ואמר לו אתה הוא שמקרוב גר בירושלם ואינך
Mt 27,33 ובאו באותו מקום שנקרא גולגוזא שהוא הר **קלוארי.** 34 ונתנו לו יין מעורב עם לענה לשתות.
Lc 23,33 שימיתום: 33 וכאשר באו אל המקום הנקרא **קלוארי** שם תלו ישאוש והגנבים. האחד לצד ימין
Jn 19,17 וישאוש נושא השתי וערב. יצא ממקום הנקרא **קלוארי** שר״ל בעברי גולגוטא. 18 ובאותו מקום הניחו
Mt 12,31 31 ובעד אהבה זו אומר אני לכם כי עון **קללה** יכופר לאנשים לבד מי שאומר קללה נגד הקדש
Mt 12,31 כי עון קללה יכופר לאנשים לבד מי שאומר **קללה** נגד הקדש רוח. 32 ומי שיאמ׳ נגד הקדוש רוח
Mt 15,19 רעות רציחות ניאופים גניבות עדות שקר **קללה.** 20 אלו הדברים מטנפים האדם אין נטולות אין
Mc 2,7 הדת וחשבו בלבם אומרים 7 איך מדבר כן זה **קללה.** כי מי יוכל לכפר עונות לבד האל. 8 ותכף
Mc 14,64 אחרי כן ואתם כוספים עדים. 64 שמעתם **קללה.** מה דעתכם וכולם העניישוהו [*] [*] 65 [*]
Lc 5,21 התחילו לחשוב ואמרו מי הוא זה מי מדבר **קללות** מי יוכל להניח עונות לבד האל 22 וכאשר
Mt 1,24 עמנואל. ר״ל הש׳ם יהיה עמנו. 24 וכאשר **קם** יוסף מחלומו עשה כאשר צוהו מלאך האל. ויקח
Mt 2,14 הוא שאירודיש ירצה הילד להכבידו. 14 אז **קם** ויקח הילד ואמו לילה וילך למצרים 15 ויעמוד שם
Mt 9,9 חלפני שהיה שמו מתיב אמ׳ לו בא עמי והוא **קם** והלך אחריו. 10 וכאשר היו מיושבים לאכול בבית
Mt 26,32 ותתפזרו הצאן מן הגדוד 32 וכאשר אהיה **קם** חי אהיה לפניכם בגליליאה: 33 וענה פירו ואמר
Mt 27,64 לא יבאו ויגנבו גופו ושיאמרו לעם שהוא **קם** חי מהמות. וזה יהיה טעות אחרון ויותר רעה
Mt 28,6 יודע ששאלתם ישו שנתלה. 6 אינינו פה כי **קם** חי כאשר אמר לכם. בואו ותראו המקום שאניחהו. 7
Mc 2,12 אני אומר לך שתקום ותקח מטתך 12 ומיד הוא **קם** ולקח מטתו והלך בפני כלם. באופן שכולם תמהו
Mc 4,37 ונכנסו בים ספינות אחרות עמו 37 ואז **קם** רוח גדולה וחזק וגלים עד שהספינה מתחלת למלאת.
Mc 4,39 אלינו כי ראה שאנחנו אבודים. 39 וישאוש **קם** וצוה לרוח ולים שינוחו. ותכף היתה רבה הנחה 40
Lc 5,25 לך לך קום וקם מטתך ושאהו לביתך 25 ומיד **קם** לפני כלם ולקח מטתו שבה שוכב והלך לביתו מהלל
Lc 5,28 ואמ׳ לו יושב בסטון שלו לך אחרי 28 והאיש **קם** והניח כל ענייניו והלך אחריו. 29 ועשה משתה
Lc 7,15 נער אני מצוה שתקום 15 ומיד אותו שהיה מת **קם.** והתחיל לדבר. וחזרו לאמו. 16 וכל העמים יראו
Lc 7,16 האל: קפיטולו ח׳ כפי שן לוקא נביא גדול **קם** בתוכינו כי השם פקד עמו 17 וזה הדבר נתפזר בכל
Lc 8,24 ואמרו רבי הנה אנחנו אובדים. וישאוש **קם** וצוה אל הרוח והסער שיעמוד ועמד ונעשה נחת
Lc 10,25 שומעין ולא שמעו. 25 והנה חכם אחד בדת **קם** לנסות אותו ואמר אי זה דברים אעשה למען השיגי

Lc 11,8 ואם הוא בהתמדה שואל אני אומר לכם שאם לא
Lc 21,38 משם עומד בהר נקרא הר הזתים. 38 וכל העם
Lc 24,12 מוסכמין להם. ולא האמינו אותם. 12 ופירו
Jn 8,7 בארץ באצבעו. 7 וכאשר הם מתמידין לשואלו.
Jn 8,10 ישאוש יחידי בין כך ובין כך: 10 וישאוש
Jn 11,44 לזרו בוא בקול גדול 44 וצא לחוץ ומיד
Jn 13,4 האל בידו. מי מהאל יצא ואל האל ישוב. 4
Lc 4,39 39 עמד עליה צוה לה לקדחת שיעזבנה. ומיד
Jn 11,29 הלכה וקראה מריאה [*] [*] 29 ותכף ששמעה
Mt 25,7 אחד קומו הנה החתן בא צאו אליו לדרך 7 אז
Mt 27,52 52 והקברים נפתחו. ורוב גופות הקדושים
Lc 7,22 המצורעים טהורים. החרשים שומעים. המתים
Mt 13,33 שלוקחת האשה ומטמינו ומערבו בשלשת מדות
Mt 13,25 שהאנשים ישנים באו אויביו ועליו זורע
Mt 13,27 אתה חטה טובה בשדך. אם כן מי עליו זרע
Lc 8,55 הנערה ואמ׳ קומי 55 והרוח חזר בה ומיד
Mc 15,10 יודע כי עליוני הכהנים מסרוהו לו בעבור
Mt 20,15 יכול לעשות משלי כרצוני. ואת עיניך הוא
Mt 12,20 יצעק ולא ישמע שום אדם ברחוב קולו. 20
Mt 27,48 אחד מהם ולקח ספוג ומלאה חומץ ושמה בראש
Mc 15,19 יושיעך מלך היהודים 19 והכוהו בראש עם
Mc 15,46 עושה המשפט נתן לו גוף ישאוש. 46 ויוסף
Jn 19,29 שם קנקן מלא חומץ. והיה כי שמע זה לקחו
Mt 27,7 בבית המקדש. כי ערך דם הוא. 7 וכשנתייעצו
Mc 15,47 ומריאה מקדלינא ומריאה אם יקומו ושלומי
Mc 16,1 מריאה מקדלינא ומריאה אם יקומו ושלומי
Jn 13,29 שיודיש שהיה לו כיסין שיאמר לו ישאוש
Lc 7,44 לרגלי. אבל זאת רחצה רגלי ובשערי ראשה
Mt 8,20 יש להם מערות. ועופות האויר יש להם
Mt 11,7 יצאתם רואות במדבר חשבתם שהוא יהיה כמו
Lc 9,58 אמ׳ לו השועלים יש להם מערות והעופות
Lc 14,18 18 והתחילו כלם להתנצל הראשון אמ׳ אני
Lc 14,19 ממך שתקבל התנצלותי. 19 והשני אמ׳ אני
Mc 12,40 עם שקר תפילותם. ולזה יסבלו יותר
Jn 19,29 תהיה נשלמת אמ׳ יש לי צמא. 29 אז היה שם
Mt 12,44 וכשבא מוצא אותה מנוקה וטהורה מכל
Mt 23,25 זהו שמטהרין זה שמחוץ הוא כן כמו גביע
Mc 5,41 ששוכבת הנערה 41 ולקחה בעד היד ואמר אליה
Mt 1,Tit מלכות. נשר שבועת עניין האלהות. Tit,1
Mt 1,16 ארוס מרים שממנה נולד ישאוש שקרוי משיח:
Mt 2,Tit עד שילדה הבן והוא קראו ישואש: Tit,2
Mt 2,12 לאירודיש וישובו למלכותם בדרך אחרת:
Mt 3,Tit שאמרה הוא יקרא שמו נאזריוש: Tit,3
Mt 3,12 חִטָּתוֹ במגורתו. והתבן ישרף באש נצחי.
Mt 4,Tit קול ותאמר זהו בני אהובי ערב לי: Tit,4
Mt 4,11 אז עזבהו השטן והמלאכים באו ושרתו אותו:
Mt 4,17 ולאמר עשו תשובה כי המלכות שמים מתקרב:
Mt 4,22 22 ותכף עזבו הרשתות ואביהם וילכו עמו:
Mt 5,Tit וארץ גודיאה ומעבר לנחל ירדן: Tit,5
Mt 5,12 כי כן רדפו הנביאים שהיו קודמים לכם:

קם ולא בעד אהבתו. תקום ותתן לו כפי הצורך לו 9
קם בבקר ובא במקדש בעבור שישמעוהו. Tit,22
קם ורץ לפני הקבר וכורע ראה הבגדים לבד והלך לו
קם ואמ׳ להם אותו שנמצא בכם בזולת חטא ישליך האבן
קם ואמ׳ אל האשה אנה הם המעידים עליך אדם לא
קם. והיו רגליו קשורות בחבלים. ופניו נקשרת עם
קם מהסעודה ומניח מלבושיו ולקח סדין וחגרו 5 אחרי
קמה ושרתה אותם. 40 וכאשר בא השמש כל אותן שהיו
קמה מהרה והלכה אליו 30 ועדיין לא בא ישאוש
קמו כל הבתולות והדליקו כל עשישותיהן 8 והסכלות
קמו וחיו. 53 יוצאים מהקברים. אחר התחייה נראו
קמו חיים. והדלים מוגדים 23 ומבורכים יהיו אותן
קמח עד שהכל מחמץ. 34 כל אלה הדברים אמ׳ ישואש
קמשונים בתוך החטים והולך. 26 וכאשר העשב גדל
קמשונים: 28 והוא אמר להם האיש האויב עשה דבר זה.
קמתה. וישאוש צוה שיתנו לה לאכול 56 ואביה ואמה
קנאה. 11 וההגמונים הזהירו העם שישאלו בראבן
קנאי כאשר אני עושה טוב: 16 ובזאת המדה יהיו
קנה רצוץ לא ישבר העץ מעשן לא יכבה עד שיצאו
קנה ונותנין לו לשתות: 49 והסונטוריאו אמ׳ נראה
קנה אחד וירקו בפניו וכורעים ומתפללים אותו. 20
קנה בגד אחד יפה ולבן והוריד הגוף מהשתי וערב
קנה אחד והניחו ספוג מליאה חומץ עם מלח וישימוהו
קנו שדה א׳ מיוצר בעבור שיקברו שם הגרים. 8
קנו מש יוסף מביטות היכן מניחין גוף ישו: Tit,16
קנו משיחה מרגליית בעבור שתמשחו ישאוש 2 ובאו
קנו אותן הדברים שצריכין לנו ליום המועד. או שיתן
קנחם. 45 אתה לא נתת לי נשיקה לרגלי. וזו לא פסקה
קנים ובן אדם אין לו אנה יקוד ראשו: 21 עוד אמר
קנים תוהים שהרוח מניע. 8 לכן יצאתם ראות שחשבתם
קנים. ובן האדם אין לו מקום שיכוף ראשו: 59 וישו
קניתי עיר ויש לי ללכת שמה לראותה בבקשה ממך
קניתי חמשה עולי שורים והולך אני לראותם ולנסותם
קנס גדול ביום הדין: 41 ושב ישוש לפני לוגוט
קנקן מלא חומץ. והיה כי שמע זה לקחו קנה אחד
קסמים. 45 אז הוא הולך ולוקח שבע רוחות יותר רעים
קערה. ואתם פונים כולם מלאים מטרף ואזור: 26
קפיטא קום שרוצה לומר בתולה. אני אומר לך שתקומי.
קפיטולו ראשון כפי שי׳ מתיאו 1 זה ספר תולדות
קפיטולו ב׳ כפי מתיאו 17 אם כן כל תולדות מאברם
קפיטולו ג׳ כפי מתיאו 1 כאשר נולד ישואש בבית לחם
קפיטולו ד׳ כפי מתיאו 13 ואחרי שובם נראה מלאך
קפיטולו ה׳ כפי מתיאו 1 בעת ההיא בא הטובל במדבר
קפיטולו ו׳ כפי מתיאו 13 אז בא ישאוש מגליליאה
קפיטולו ז׳ כפי מתיאו 1 אז ישואש משיח מוצא במדבר
קפיטולו ח׳ כפי מתיאו 12 כאשר שמע ישואש שזואן
קפיטולו ט׳ כפי מתיאו 18 ויהי בלכת ישואש לים
קפיטולו י׳ כפי מתיאו 23 ישואש משיח היה מחפש כל
קפיטולו י״א כפי מתיאו 1 ישואש משיח מביט העם
קפיטולו י״ב כפי מתיאו 13 והיה עשוי בעוד שישוש

Mt 5,26	תצא משם עד השלמך אפילו החוב היות קטן:	**קפיטולו** ט״ו כפי מתיאו 27 עו׳ אמר ישאוש לתלמידיו
Mt 5,30	אבוד אבר אחד מהיות כל הגוף ענוש לעולם:	**קפיטולו** י״ו כפי מתיאו 31 עוד אמר ישאוש משיח
Mt 5,42	תן לו: ולא תחלוק עם מי שירצה ללות ממך:	**קפיטולו** י״ז כפי מתיאו 43 עוד אמר ישאוש לתלמידיו
Mt 6,1	טובים. כי תאבדו גמול אביכם שבשמים:	**קפיטולו** י״ח כפי מתיאו 2 עוד אמר ישואש משיח
Mt 6,4	צדקתך נעלמת כי אביך שמימיי ישלם לך:	**קפיטולו** י״ט כפי מתיאו 5 עוד אמר ישואש משיח
Mt 7,Tit	על עצמו והיום יספיק אל עמלו: Tit,7	**קפיטולו** כ״א כפי מתיאו 1 עוד אמ׳ ישואש משיח אל
Mt 7,20	יהיה כרות ושרוף. 20 במעשיהם תכירום: עו׳	**קפיטולו** כ״ג כפי מתיאו 21 עו׳ אמר ישאוש משיח
Mt 8,Tit	יכוליי לא כמו חכמיהם ופירושיהם: Tit,8	**קפיטולו** כ״ד כפי מתיאו 1 וכאשר ירד מן ההר. רב עם
Mt 8,4	כהנך ועשה לו נדבה כמו שמשה צוה לזכרון:	**קפיטולו** כ״ה כפי מתיאו 5 וכאשר ישואש משיח היה
Mt 8,13	והילד נתרפא באותה שעה ובזולת כל רע:	**קפיטולו** כ״ו כפי מתיאו 14 וכאשר ישואש משיח היה
Mt 8,22	אמר לו לך אתי והניח המת לקבור אל האחר:	**קפיטולו** כ״ז כפי מתיאו 23 וכאשר ישואש עלה בספינה
Mt 9,17	היין החדש בנאדות החדשים ושניהם נשמרים:	**קפיטולו** ל״א כפי מתיאו 27 ונעשה בעוד שישוש משיח
Mt 10,Tit	פני האדון מהקצירות שישלח קוצרים: Tit,10	**קפיטולו** ל״ב כפי מתיאו 1 ועשוי היה שישוש משיח
Mt 10,15	ליום הדין אותה העיר מאותה דשידומה:	**קפיטולו** ל״ג כפי מתיאו 16 אני שולח אתכם כמו צאן
Mt 10,33	לפני האנשים אני אבידתו לפני האל אבי:	**קפיטולו** ל״ד כפי מתיאו 34 עוד אמר ישאוש משיח
Mt 11,Tit	אמת לכם אני אומר לא יפסיד שכרו: Tit,11	**קפיטולו** ל״ה כפי מתיאו 1 וכאשר ישאוש משיח השלים
Mt 11,19	מהחוטאים מפורסם וביניהם. שפטו החכם.	**קפיטולו** ל״ו כפי מתיאו: 20 אז התחיל ישאוש משיח
Mt 11,24	יענשו בעונש קטן ביום הדין ממך:	**קפיטולו** ל״ז כפי מתיאו 25 אז באותו עת ישאוש משיח
Mt 12,Tit	30 כי עולי נח הוא ומשאי הוא נקל: Tit,12	**קפיטולו** ל״ח כפי מתיאו 1 אז ישואש עובר בשבת אחת
Mt 13,Tit	אבי שבשמים הוא אחי ואחיותי ואמי: Tit,13	**קפיטולו** ל״ט כפי מתיאו 1 ואותו היום ישואש יצא
Mt 14,Tit	הרבה נפלאות בעבור מיעוט האמנתם: Tit,14	**קפיטולו** מ׳ כפי מתיאו 1 באותו עת אירודיש טינורקא
Mt 15,Tit	נוגעין תכף היו נרפאין מחוליים: Tit,15	**קפיטולו** מ״א כפי מתיאו 1 אז נתקרבו אליו הסופרים
Mt 20,Tit	אחרונים והאחרונים יהיו ראשונים: Tit,20	**קפיטולו** מ״ו כפי מתיאו 1 דומה הוא מלכות שמימיי
Mt 21,Tit	עיניהם ותכף ראו והלכו אחריו. Tit,21	**קפיטולו** מ״ז כפי מתיאו 1 וכאשר היו קרוב מירושלם
Mt 22,Tit	יראו העם כי כולם חשבוהו לנביא: Tit,22	**קפיטולו** מ״ח כפי מתיאו 1 ועונה ישאוש ואמ׳ להם
Mt 23,Tit	בידו וברשותו לשאול לו שום דבר: Tit,23	**קפיטולו** מ״ט כפי מתיאו 1 אז אמ׳ ישאוש לעם
Mt 24,Tit	עד תאמרו ברוך יהיה הבא בשם האל: Tit,24	**קפיטולו** נ׳ כפי מתיאו 1 אז יצא ישאוש מהמקדש והלך
Mt 25,Tit	ושם יסבול בכי ורעישת שיניים: Tit,25	**קפיטולו** נ״א כפי מתיאו 1 ואז יהיה דומה מלכות
Mt 26,Tit	והצדיקים ילכו באורה הנצחית: Tit,26	**קפיטולו** נ״ב כפי מתיאו 1 והיה עשוי כאשר סיים אלה
Mt 27,Tit	פעמים ויצא בחוץ ובכה מאד במר: Tit,27	**קפיטולו** נ״ג כפי מתיאו 1 וכאשר בא הבקר שרי
Mt 28,Tit	והאבן גדולה חתמו ועשוה שמור: Tit,28	**קפיטולו** נ״ד כפי מטיאו 1 והראשון יום אחד שנקרא
Mc 1,Tit	מלאכה עושה אבל הש׳ הוא שנותן גדול: Tit,1	**קפיטולו** ראשון כפי שי׳ מרקו 1 זהו האונגליאו
Mc 2,Tit	ושם מתקבצין עמים מכל הצדדין: Tit,2	**קפיטולו** ב׳ כפי שי׳ מרקו 1 ואחרת פעם נכנס בכפר
Mc 3,Tit	אדון מכל מה שהוא בעולם ומהשבת: Tit,3	**קפיטולו** ג׳ כפי מארקו 1 עוד פעם אחרת ישוש נכנס
Mc 4,Tit	שיעשו רצון הש׳ הם אחי ואחיותי. Tit,4	**קפיטולו** ד׳ כפי שי׳ מארקו 1 ופעם אחרת התחיל ישוש
Mc 5,Tit	חשבנו שיהיה זה שהרוח והים שמעוהו: Tit,5	**קפיטולו** ה׳ כפי מארקו 1 ובאו מעבר לים נגד גְנֵיסַרֵק
Mc 6,Tit	יאמרוהו ואחר צוה שיתנו לה לאכול: Tit,6	**קפיטולו** ו׳ כפי שי׳ מארקו 1 וישוש יצא משם והלך
Mc 7,Tit	כי כל אותן שנוגעים מתרפאין: Tit,7	**קפיטולו** ז׳ כפי שי׳ מארקו 1 ואז באו לישאוש אי זה
Mc 8,Tit	הוא עשה האלמים דבר והחרשים שמוע: Tit,8	**קפיטולו** ח׳ כפי שן מרקו 1 ובאותן פעמים אחרות
Mc 9,Tit	עד שיראו האגלוריאה ממלכות האל: Tit,9	**קפיטולו** ט׳ כפי שי׳ מארקו 1 מועברים ששה ימים לקח
Mc 10,Tit	יהיה עמכם מלח ויהיה עמכם שלום: Tit,10	**קפיטולו** עשירי כפי שן מרקו: 1 וישאוש נסע משם ובא
Mc 11,Tit	ומיד ראה ונמשך אחריו בדרך: Tit,11	**קפיטולו** י״א כפי שן מרקו 1 וכאשר נגש בירושלם בהר
Mc 12,Tit	לכם באי זה אני עושה אלה הדברים: Tit,12	**קפיטולו** י״ב כפי שן מרקו 1 והתחילם לדבר דמיונות.
Mc 13,Tit	אבל זאת העניה נתנה כל מאכלה: Tit,13	**קפיטולו** י״ג כפי מארקו 1 וכאשר יוצאים מן המקדש
Mc 14,Tit	שאני אומר לכם לכל אני אומר עורו: Tit,14	**קפיטולו** י״ד כפי ש׳ מארקו 1 והיה קרוב הפסח ויום
Mc 15,Tit	יכפרהו שלש פעמים. והתחיל לכרות: Tit,15	**קפיטולו** ט״ו כפי שן מרקו: 1 ובקר בקר נתאספו לעצה
Mc 16,Tit	יוסף מביטות היכן מניחין גוף ישו: Tit,16	**קפיטולו** י״ו כפי מארקו 1 וכאשר השבת עברה מריאה
Lc 1,Tit	ותשע שנה היו מובאים באנטוכא: Tit,1	**קפיטולו** א׳ ללוקא 5 בימי אירודיש מלך גודיאה כהן
Lc 2,Tit	במדברות עד העת שהראה עצמו לישראל: Tit,2	**קפיטולו** ב׳ כפי לוקא 1 עוד עשוי היה באותן הימים
Lc 3,Tit	בחכמתו ובשנים ובחן אלהים ואנשים. Tit,3	**קפיטולו** ג׳ כפי לוקא 1 בשנת חמשה עשר לקיסר טיברי

Lc 4,Tit	שם היה שת. שם היה אדם. שם האל. Tit,4	**קפיטולו** ד׳ כפי לוקא 1 וישאוש משיח מלא מהקדוש
Lc 4,44	והיה דורש בבתי כנסיות של גליליאה: נשלם	**קפיטולו** ד׳: Tit,5 פרק ה׳ כפי לוקא 1 נעשה היה
Lc 6,Tit	שתות יין חדש שאומ׳ הישן הוא טוב: Tit,6	**קפיטולו** ו׳ כפי לוקא 1 עשוי זה בשבת שני ראשון
Lc 7,Tit	חרבן גדול מאותו בית: נשלם פרק ו׳ Tit,7	**קפיטולו** ז׳ כפי לוקא 1 וכאשר השלים אלה הדברים
Lc 7,16	העמים יראו יראה גדולה והללו וברכו האל:	**קפיטולו** ח׳ כפי שן לוקא נביא גדול קם בתוכינו כי
Lc 8,Tit	50 [*] אמונתך הושיעך לכי לשלום. Tit,8	**קפיטולו** ט׳ כפי לוקא 1 ונעשה משם ואילך ישאוש
Lc 9,Tit	משיח שלא יגידו את העשוי לשם אדם: Tit,9	**קפיטולו** י׳ כפי לוקא 1 וישו משיח קרא הי״ב
Lc 10,Tit	אחריו אינו ראוי בלמכות הש׳. Tit,10	**קפיטולו** י״א כפי לוקא 1 ואחר הראה ישאוש אל
Lc 11,Tit	היותר טוב אשר לא יגזלוהו לה: Tit,11	**קפיטולו** י״ב כפי לוקא 1 ונעשה שישו התפלל במקום
Lc 12,Tit	מפיו אי זה דבר יוכלו להלשינו: Tit,12	**קפיטולו** י״ג כפי לוקא 1 וכאשר רוב עמים הקיפוהו
Lc 14,Tit	שאבוא ותאמרו ברוך הבא בשם הש׳: Tit,14	**קפיטולו** ט״ו כפי לוקא: 1 ונעשה כשנכנס בבית אחד
Lc 15,Tit	בחוץ מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע: Tit,15	**קפיטולו** י״ו כפי לוקא 1 והיו נגשים אליו עולמיים
Lc 16,Tit	אחיך השבתיו כמת ונאבד ונחזר לנו. Tit,16	**קפיטולו** י״ז כפי לוקא 1 ואומ׳ לתלמידיו. עשיר אחד
Lc 17,Tit	אחד מהנביאים יתוור חי לא יאמינו. Tit,17	**קפיטולו** י״ח כפי לוקא 1 ואמ׳ לתלמידיו דבר בלתי
Lc 18,Tit	יהיה הגוף שם יתקבצו המלאכים: Tit,18	**קפיטולו** י״ט כפי לוקא 1 ואומר לכם דבר. חייב אדם
Lc 19,Tit	כל העם ראה זה נתנו שבח לאל: Lc 19,Tit	**קפיטולו** כ׳ כפי לוקא 1 וישאוש הולך ביריחו 2 והנה
Lc 20,Tit	כל העם שומעין לו מקשיבין אליו: Tit,20	**קפיטולו** כ״א כפי לוקא 1 ונעשה באחד הימים ישאוש
Lc 21,Tit	אורך תפלה להם יהיה המחקה יתירה: Tit,21	**קפיטולו** כ״ב כפי לוקא 1 ומביט ישאוש ראה אותם
Lc 22,Tit	בבקר ובא במקדש בעבור שישמעוהו. Tit,22	**קפיטולו** כ״ג כפי לוקא 1 וקרב יום חג אַזִימוֹרוֹם
Lc 23,Tit	עדים אנחנו בעצמינו שמענוהו מפיו: Tit,23	**קפיטולו** כ״ד כפי לוקא 1 ויקומו כל העם והוליכו
Lc 24,Tit	ישאוש משיח ובשבת הורידוהו לקבר: Tit,24	**קפיטולו** כ״ה כפי לוקא 1 ובשבת בבקר בבקר באו בקבר
Jn 1,Tit	עת משבחים ומברכים השם׳: Expl ת״ם Tit,1	**קפיטולו** ראשון כפי ש׳ יואן 1 בהתחלה היה בן
Jn 2,Tit	אלהים עולים ויורדים על בן האדם: Tit,2	**קפיטולו** ב׳ כפי ש׳ יואן 1 וביום השלישי נעשו
Jn 3,Tit	כי הוא יודע הדבר שהיה באנשים. Tit,3	**קפיטולו** ג׳ כפי ש׳ זואן 1 אדם אחד היה [*] ששמו
Jn 4,Tit	לו חיים רק אף השם׳ עומדת עליו: Tit,4	**קפיטולו** ד׳ כפי ש׳ זואן 1 אז כאשר הכיר ישאוש
Jn 5,Tit	ישאוש בבית גלליאה כשבא מגודיאה: Tit,5	**קפיטולו** ה׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר אלה הדברים היה יום
Jn 6,Tit	אינכם מאמינים איך תאמינו לדברי. Tit,6	**קפיטולו** ו׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר הדברים האלה הלך
Jn 7,Tit	עתיד לבגוד בו שהוא אחד משנים עשר: Tit,7	**קפיטולו** ז׳ כפי ש׳ יואן 1 אחר אלה הדברים הלך
Jn 8,Tit	מגלליאה 53 ושבו כל אחד איש לביתו: Tit,8	**קפיטולו** ח׳ כפי יואן 1 וישאוש הלך להר הזתים 2
Jn 9,Tit	עליו. וישאוש נחבא ויצא מן המקדש: Tit,9	**קפיטולו** ט׳ כפי ש׳ יואן 1 והולך ישאוש. ראה אדם
Jn 10,Tit	לא יהיה לכם עון ועונכם עומד. Tit,10	**קפיטולו** י׳ כפי ש׳ יואן 1 אמת אני אומ׳ לכם מי
Jn 11,Tit	מזה הם אמתיים ורבים האמינו בו. Tit,11	**קפיטולו** י״א כפי ש׳ יואן 1 והיה חולה אחד בשם
Jn 12,Tit	זה מקום שיגלוהו בעבור שיתפשוהו: Tit,12	**קפיטולו** י״ב כפי ש׳ ג׳ואן 1 וישוש אז ששה ימים
Jn 14,Tit	בי שלש פעמים. ואמרו אל תלמידיו: Tit,14	**קפיטולו** י״ד כפי ש׳ יואן 1 לא יהיה לבבכם נבהל
Jn 15,Tit	לי וכן אני עושה קומו ונלכה מזה: Tit,15	**קפיטולו** ט״ו כפי ש׳ זואן 1 אני הוא גפן אמת. ואבי
Jn 16,Tit	תעשו עדות שבת שבתחלה הייתם עמדי: Tit,16	**קפיטולו** י״ו כפי ש׳ יואן 1 אלה הדברים אמרתי לכם
Jn 17,Tit	רק תבטחו בי כי אני נצחתי העולם: Tit,17	**קפיטולו** י״ז כפי יואן 1 אלה הדברים דבר ישאוש
Jn 18,Tit	אותי. תהיה בהם. ואני אהיה בהם Tit,18	**קפיטולו** י״ח כפי ש׳ יואן 1 כאשר ישאוש אמ׳ אלה
Jn 19,Tit	ובראבן גנב היה: (תם פרק י״ח) Tit,19	**קפיטולו** י״ט כפי ש׳ יואן 1 אז פילאט תפש ישו
Jn 20,Tit	סמוך לאותו קבר שמו שם ישאוש: Tit,20	**קפיטולו** כ׳ כפי ש׳ יואן 1 שבת אחד מריאה מגדלינא
Jn 21,Tit	לכם חיים בעולם עם ישוש משיח: Tit,21	**קפיטולו** כ״א כפי יואן 1 אחר גלה עצמו ישאוש לאם
Mt 5,16	מעשיכם הטובים וישבחו אביכם שבשמים:	**קפיטולי** י״ג כפי מתיאו 17 עוד אמר ישואש משיח
Mt 5,22	שיאמ׳ לו פתי [*] יהי ראוי לאש גיהנם:	**קפיטולי** י״ד כפי מתיאו 23 ובכן אם באת לנדב נדבתך
Mt 6,18	פניך 18 כדי שלא תתראה לאנשים צם [*]:	**קפיטולי** עשרים כפי מתיאו 19 עוד אמ׳ ישואש משיח
Mt 7,5	ואחר תבוא להשליך הקיסם מעיני אחיך:	**קפיטולי** כ״ב כפי מתיאו 6 אמ׳ ישאוש משיח
Mt 7,12	תעשו להם זאת היא התורה והנביאות:	**קפיטולי** כ״ג כפי מתיאו 13 אמר ישאוש משיח אל
Mt 8,27	מי הוא זה שהרוח והים שומעין אותו.	**קפיטולי** כ״ח כפי מתיאו 28 וכאשר ישואש עבר אותו
Mt 9,Tit	וכאשר ראוהו חלו פניו שיצא מעמהם: Tit,9	**קפיטולי** כ״ט כפי שי׳ מתיאו 1 אז ישאוש משיח עבר
Mt 9,8	ואותו הללו. שיכולת כזה הראה להם באנשים:	**קפיטולי** ל׳ כפי שאן מתיאו 9 וכאשר ישאוש משיח נסע
Mt 16,Tit	ותלמידיו עמו ובאו בארץ מַגִנָדָא: Tit,16	**קפיטולי** מ״ב כפי מתיאו 1 ויקרבו אליו הפרושים

Mt 17,Tit עד שיראו בן האלוה בא במלכותו: Tit,17 **קפיטולי** מ״ג כפי מתיאו 1 ואחר ה׳ ימים לקח פירו
Mt 18,Tit זה אשר שאל ותנהו בעדי ובעדך: Tit,18 **קפיטולי** מ״ד כפי מתיאו 1 באותה שעה קרבו התלמידים
Mt 19,Tit אם לא תמחלו מלב טוב לריעכם: Tit,19 **קפיטולי** מ״ה כפי מתיאו 1 ונעשה כאשר ישאוש כלה
Mc Expl שיעשו: Expl תם תם ונחתם פה תמו **קפיטולי** מתיאו נ״ד וקפיטולי מרקו י״ו: לוקא לפי
Lc 13,Tit תצא משם עד שתשוב אל היותר אחרון: Tit,13 **קפיטולי** י״ד שן לוקא 1 והיו באותו עת מקצת מגידים
Jn 13,Tit מדבר הוא כמו שהאב כן אני דובר. Tit,13 **קפיטולי** י״ג כפי ש׳ יואן 1 רק קודם חג הפסח ישאוש
Mt 13,39 והאויב שזורען הוא השטן. ועת הקציר הוא **קץ** העולם. והקוצרים הם המלאכים. 40 כי כמו שאדם
Mc 3,26 נחלק הוא ואינו יכול עמוד אבל יהיה לו **קץ.** 27 שום אדם אינו יכול ליכנס בבית החזק ולגנוב
Lc 1,33 33 וימלוך בבית יעקב לנצח ומלכותו לאין **קץ.** 34 ומריאה אמרה למלאך איך יוכל העשות זה שאין
Mc 4,29 29 וכאשר נשלם הפרי תכף שמים המגל כי עת **קציר** הוא. 30 ואומר לכם למי אדמה מלכות הש׳ לאי
Mt 28,11 בגלילאה ושם יראוני. 11 וכאשר הלכו **קצת** מהשומרים באו בירושלם וספרו כל מה שנעשה לשרי
Mc 2,6 הנטול עונותיך מחולין לך. 6 והיו שם עמו **קצת** מחכמי הדת וחשבו בלבם אומרים 7 איך מדבר כן
Lc 21,16 אחיכם. ובעד קרובים. ובעד אוהבים. וינגשו **קצת** מכם במיתה. 17 ותהיו ארורים מכל אדם בעבור
Jn 7,25 אל תשפטו לפנים רק דין צדק: 25 אז אמרו **קצת** מבני ירושלם אינינו זה שחפצנו להמית 26 הנה
Mt 9,33 והאלם דבר. והעמים תמהו אומרי׳ מעולם לא **קרא** בישראל: 34 והפרושים אומרי׳ הוא מגרש השדים
Mt 10,1 ל״ב כפי מתיאו 1 ועשוי היה שישוש משיח **קרא** לי״ב תלמידים ונתן להם יכולת לרפאת המשוטנים
Mt 15,32 ראות. ומהללים אלהי ישראל. 32 וישואש **קרא** תלמידיו ואמ׳ אני מרחם העם באשר הוא עמד שלשה
Mt 18,2 מי גדול מכולנו במלכות שמים. 2 וישאוש **קרא** נער קטן א׳ והניחו באמצעם 3 ואמר אמתות אומר
Mt 20,8 8 וכאשר הערב היה אמ׳ אדון הכרם למורשהו **קרא** הפועלים ותנם שכרם. התחיל מן האחרונים עד
Mt 26,74 שאינו מכיר אותו האדם. ומיד התרנגול **קרא.** 75 ופירו זכר דבר ישאוש שאמר לו קודם
Mc 7,14 ורבות אחרות רעות אתם עושים 14 ואז **קרא** לעם ואמ׳ להם שמעוני ותבינוני 15 שום דבר
Mc 9,34 חולקים אי זה מהם יהיה גדול. 34 וישאוש **קרא** השנים עשר תלמידים. ואמ׳ להם אותו שירצח היות
Mc 12,43 אחת ענייה ונדבה שתי פרוטות 43 וישאוש **קרא** תלמידיו ואמ׳ אמת אני אומר לכם שאותה ענייה
Mc 14,68 ויצא לחוץ ועמד לפני ההיכל והתרנגול **קרא** 69 ומיד ראתהו שפחה אחת והתחילה לאמר לאותו
Mc 14,72 מה הוא האיש שאומרת. 72 ומיד התרנגול **קרא** פעם אחרת. ואחר זכר פירו הדבר שאמ׳ לו ישאוש
Lc 6,13 ובתפלת האל היה ער. 13 וכאשר היה בקר **קרא** לתלמידיו ובחר שנים עשר מאותן שקרא שלוחים.
Lc 7,19 ליואן ואמרו כל אלה הדברים. 19 ויואן **קרא** שנים מתלמידיו ושלחם לישאוש ואמרו לו אתה הוא
Lc 9,1 Tit,9 קפיטולו י׳ כפי לוקא 1 וישו משיח **קרא** הי״ב תלמידיו ונתן להם יכולת וכח על כל השדים
Lc 14,13 שישלמו לך גמול: 13 אבל כשתעשה זימון **קרא** העניים והנטולים והעורים 14 וברוך תהיה כי
Lc 16,5 מסולק מן ההרשאה באופן שיקבלני שנית. 5 **קרא** אחד אחד ממחייבי אדונו ואמר לראשון כמה אתה
Lc 18,38 כי ישוש נזורט עובר באותו מקום. 38 והעור **קרא** ישאוש בן דוד יהיה לך רחמנות עלי. 39 ואותן
Lc 22,60 אמר אדם איני יודע מה אתה אומר: ומיד **קרא** התרנגול. 61 וישאוש נהפך ומביט פירו. ונזכר
Lc 23,13 יום כי קודם זה היו אויבים מאד 13 ופילאט **קרא** שרי הכהנים והרבנים והעם 14 ואמר להם. אתם
Jn 18,27 בגן עמו. 27 אז כפרו פעם אחרת. ומיד **קרא** התרנגול: 28 אז הנהיגו לישאוש לקאיפש בהיכל
Mt 1,24 ויקח אשתו ולא ידעה עד שילדה הבן והוא **קראו** ישואש: Tit,2 קפיטולו ג׳ כפי מתיאו 1 כאשר
Mt 22,43 אמרו מדוד. 43 אמ׳ ישאוש ואיך ולמה דוד **קראו** ברוחני אדוניו. אומר 44 אמר האדון לאדוני שב
Mt 22,45 אעשה שית הדום רגלך אויבך. 45 א״כ אם דוד **קראו** אדוניו איך הוא בנו. 46 ושום אחד מהם לא היה
Mc 12,37 אשית אויבך הדום לרגליך. 37 אם כן אם דוד **קראו** אדוניו איך הוא בנו. וכל העם שומעין אותו
Lc 14,12 והמשפיל עצמו להתנשאות. 12 ואמ׳ לאשר **קראו** כשתעשה סעודת בקר או סעודת ערב אל תרצה לזמן
Jn 19,20 דנזוריט מלך היהודים: 20 אז רוב היהודים **קראו** הכתב הזה כי אותו מקום שישאוש נתלה קרוב מן
Mc 10,49 48 [*] [*] 49 וישאוש עמד וקראו. והם **קראוהו** ואמרו לו הנה ישאוש שואל אותך 50 והוא זרק
Jn 1,48 מכירני. ענה ישאוש ואמר לו. קודם שישאוש **קראך** תחת תאינה ראיתיך. 49 ענה לו נתנאל ואמר ר׳
Mt 20,25 היו מלאים חימה מהשני אחים. 25 וישאוש **קראם** ואמר אתם יודעים היטב כי שרי העולם מושלים
Mt 20,32 בן דוד יהיה לך חמלה ממנו. 32 וישוש **קראם** מה אתם שואלים מה אתם חפצים אעשה לכם. 33
Mc 1,20 זבאדיב בספינה קטנה משימים רשתם. 20 ותכף **קראם** ועזבו אביהם זאבדיב בספינה קטנה והלכו אחריו
Mc 3,23 זבוק שר השטנים מרפא המושטנים. 23 וישו **קראם** ואמר להם משלים. איך יוכל שטן אחד גרש שטן
Mc 10,42 מלאים חימה נגד יקומו וג׳ואן. 42 וישאוש **קראם** ואמר להם אתם יודעים שהשרים והשלטונים
Mt 2,15 למלאת דבר האל שאמר על ידי הנביא אני **קראתי** לבני ממצרים. 16 ויהי כראות אירודש שהלעיגו
Mt 12,3 ראוי עשות בשבת. 3 וישואש אמ׳ להם לא אתם **קראתם** מה שעשה דוד כשנרעב הוא ואותם שהיו עמו 4
Mt 12,5 ראוי לאכול רק לכהנים לבד. 5 ולא אתם **קראתם** בדת שהכהנים לפעמים שוברים השבתות במקדש

Mt 19,4 אשתו על שום דבר. 4 והוא ענה ואמר לא
Mt 21,16 מה אומרין אלו. וישאוש אמר הין: לא אתם
Mt 21,42 הגון בעתו. 42 אמר להם ישאוש ואתם לא
Mt 22,31 מלאכי האל בשמים 31 ומתחיית המתים לא אתם
Mc 2,25 מה שאין ראוי עשות. 25 ואמ׳ ישאוש להם לא
Mc 12,10 אותן העובדים וישכור הכרם לאחרים: 10 ולא
Mc 12,26 השמים לפני האל. 26 ומהמתים שיקומו לא
Lc 6,3 ראוי עשות בשבת 3 וישאוש ענה ואמ׳ להם לא
Mt 17,24 24 והוא אמ׳ אמת הוא. וכאשר נכנס אל הבית
Mt 18,21 בשמי אני הוא באמצעם: 21 ואז פירו
Mt 27,58 יושאף אותו שהוא תלמיד ישאוש. 58 וזה
Lc 7,12 ורוב עם הולכים עמו. 12 וכאשר ישאוש
Lc 7,14 עליה. וישאוש אמ׳ לה אל תבכי. 14 וישאוש
Lc 9,42 ונתתי לכם לאכול הבא נא בנך אלי 42 וכאשר
Lc 18,35 ולא הבינו מה הוא. 35 ונעשה כאשר ישאוש
Lc 19,41 שאם הם ישתקו האבנים ידברו. 41 וכאשר
Lc 24,15 שהיו מדברים ביניהם ומצאו עדים ישאוש
Mt 5,1 משיח מביט העם עולים אל ההר וכאשר נתיישב
Mt 18,1 קפיטולי מ״ד כפי מתיאו 1 באותה שעה
Mt 21,23 23 וכאשר היה בא אל בית המקדש ומלמד.
Mt 22,23 תמהים ועזבוהו והלכו להם. 23 ובאותו היום
Mt 24,3 על אבן שלא תחרב: 3 והוא יושב בהר הזתים.
Mc 6,21 ושומעו ברצון. 21 וכאשר הימים בינוניים
Mc 6,35 רוב דברים וטובים. 35 וכאשר רוב היום עבר
Mc 11,27 27 ומיד נכנסו בירושלם: וכאשר הלך במקדש
Lc 16,8 כן בני זה העולם הם יותר חכמים.. לב
Lc 20,27 ומקצת מן הצדוקים שלא הודו בתחיית המתים
Mc 12,33 חוזק ולאהוב רעהו כמוהו. וזהו גדול מכל
Lc 2,24 פטר רחם יהיה קדוש לשם 24 ובעבור שבנו
Lc 13,1 מקצת מגידים לגלילבש ודמם ערב פילאט עם
Lc 1,8 היתה עקרה. ושניהם היו מאד זקנים. 8
Lc 1,43 את בין הנשים וברוך פרי בטנך. 43 ואיך
Mt 23,9 הוא מלמדכם. כולכם אחים. 9 ואב לא תאבו
Mt 22,8 לעבדיו הנשואין מוכנים. אבל אותם שהיו
Mt 22,14 ושם יסבול בכי ורעישת שינים. 14 רבים הם
Mt 13,19 בא השטן ועוקרה מלבו. וזהו הזרע שנפל
Mt 21,1 קפיטולו מ״ז כפי מתיאו 1 וכאשר היו
Mt 21,19 אל העיר היה לו רעב 19 וראה תאנה אחת
Mt 24,29 שיהיה הגוף שם יאספו הנשרים. 29 ותכף
Mt 26,18 וזה האיש שתמצאו אמרו לו הרב אומר שעתו
Mc 4,4 זרעו 4 ובעוד שזורע מקצת גרעינים נפלו
Mc 10,46 ועם רב ובן טימיב ברטומיב שהיה יבש יושב
Mc 14,1 Tit,14 קפיטולו י״ד כפי ש׳ מארקו 1 והיה
Mc 14,42 נמסר בידי החוטאים 42 קומו ונלכה כי הנה
Lc 2,9 הלילה על מקניהם. 9 והנה מלאך הש׳ נצב
Lc 2,36 36 ובת אחת משמואל היתה משבט אשר. והיתה
Lc 7,38 ונשאה קאפסא אחת ממשיחה 38 ועמדה מאחור
Lc 10,32 עצמו. וראה אותו עבר הלאה. 32 ולוי אחד
Lc 10,33 הוא עובר משם והלאה. 33 ושמריטא אחד עובר
Lc 18,35 כאשר ישאוש קרב ליריחו עיור אחד יושב

קראתם כי בראשיתכם עשה אדם ואשה. 5 ואמר בעבור זה
קראתם מה אומר הנביא. אדון אתה השלמת ההלול מפי
קראתם הכתיבות שאומרת האבן אותה שמאסו בוני החומה
קראתם מה שהאל אמ׳ לכם 32 אני הוא אלהי אברהם
קראתם. מה שעשה דוד הוא וחיילותיו כאשר נרעבו. 26
קראתם זאת הכתיבה האבן שמאסו הבונים תהיה מאוסה
קראתם בספר משה כאשר נראה לו האל בסנה אומר אני
קראתם מה שעשה דוד כשהיה לו רעב והוא ואותן שהיו
קרב אליו ישוש. אמר מה לך דומה שימון מלכי הארץ
קרב אליו ואמ׳ אדון ריע חוטא לי כמה פעמים אסלח
קרב לפילאט ושאל לו הגוף מישאוש. ופילאט צוה
קרב בשער העיר. הנה שנושאים מת אחד שהיה בן אלמנה
קרב ונגע המטה ואותן שנושאין אותו עמדו. וישאוש
קרב הנער לישאוש השטן הכהו ושברו. 43 וישאוש
קרב ליריחו עיור אחד יושב קרוב לדרך שואל לעוברים
קרב אל העיר ראה אותה ובכה עליה. אמר 42 כי אם
קרב להם והולך עמהם 16 ועיניהם עורות שלא היו
קרבו אליו תלמידיו. 2 פתח את פיהו ומלמד אותם
קרבו התלמידים לישאוש אומרים מי גדול מכולנו
קרבו אליו שרי הכהנים וזקני העם אומרים בעד אי זה
קרבו אליו הצדוקים ושאלוהו. 24 אמרו רבי משה אמר
קרבו אליו תלמידיו ואמרו בסוד אליו אמור לנו מתי
קרבו לאירודיש עשה חג מלידתו. והזמין כל הטרבונש
קרבו אליו תלמידיו ואמרו לו. זהו מקום חרב מאד
קרבו אליו שרי הכהנים והחכמים מאותתים והזקנים 28
קרבו 9 ואני אומר לכם שתעשו לכם .. הרוע לב בעבור
קרבו אליו ושאלוהו. 28 רבי. משה כתב לנו איש
קרבן אנושי: 34 וכאשר שמע שהוא ענה בחכמה אמר לו
קרבן כפי דת אלוהינו יביאו זוג א׳ מתורים או שתי
קרבנותם: 2 וענה ישאוש להם סבורים אתם שאותם
קרה כי כאשר זכריה הכהן נהג מאומנות לפני הש׳
קרה זה שאם אדוני באה אלי. 44 תדעי כי כאשר שלומך
קרוא על הארץ. כי אחד הוא אביכם שבשמים 10 לא
קרואים אינם הגונים. 9 תלכו אם כן בדרכים וקראו
קרואים ומעט נבחרים: 15 ואז נתקבצו הפרושים ועשו
קרוב לדרך. 20 ואותו שנפל בין האבנים. הוא אותו
קרוב מירושלם והיו באים בביטפני בהר הזתים. אז
קרוב לדרך ובא שם ולא מצא תאנים כי אם עלין לבדן
קרוב מעט מאותו זמן השמש תחשך. והירח לא תאיר.
קרוב. עמך יעשה פסח עם תלמידיו. 19 והתלמידים עשו
קרוב לדרך ובאו עופות ואכלום. 5 ואחרים נפלו
קרוב לו [*] 47 [*] והתחיל לצעוק. ואמ׳ בן דויט
קרוב הפסח ויום המצה סמוך שני ימים ושרי הכהנים
קרוב הוא אותו שימסרני. 43 עו׳ הוא מדבר בא יודש
קרוב להם. ואור הש׳ מסבב סביב והיה להם פחד גדול
קרוב לארישיאה. והיתה באה בימים. והיתה עם אִשָּׁהּ
קרוב רגלי ישאוש משיח והתחילה לבכות ולרחוץ רגלי
קרוב מאותו מקום. והנה הוא עובר משם והלאה. 33
קרוב ממנו בא אליו וראה אותו וחמל עליו 34 [*]
קרוב לדרך שואל לעוברים יתנו לו. 36 וכאשר העור

Lc 19,30 תלמידים. 30 אומר לכו לאותו מגדול שהוא **קרוב** לנו בו תכנסו ותמ ותמצאו עיר אחד בן אתון
Lc 21,31 כל אלה הדברים שיעשו תדעו שמלכות השמ׳ **קרוב.** 32 באמת אני אומר לכם שלא ימות זה הדור עד
Jn 3,23 עמהם וטובל. 23 ויואן היה טובל בהר אחד **קרוב** שיליני כי מים רבים היו שם: ובאו אליו רבים
Jn 19,20 קראו הכתב הזה כי אותו מקום שישאוש נתלה **קרוב** מן העיר היה: והיה כתוב בלשון עברי וגריק
Mc 5,23 כרע לברכיו לרגליו 23 מבקש ואומ׳ בתי היא **קרובה** למות. בא והנח ידיך עליה ותהיה נרפאת. 24
Jn 11,18 אותו שעמד בקבר ארבעה ימים. 18 ובטניאה **קרובה** מירושלם ט״ו מילין. 19 ויהודים רבים באו
Jn 11,54 הולך בפרסום בין היהודים. רק הלך במלכות **קרובה** אל המדבר בעיר שנקראת אפרים ושם עומד עם
Jn 10,12 ומי שאינו שוכר טוב כאשר הצאן אינם שלו **קרוביות.** כאשר הוא רואה הזאב שבא עוזב הצאן
Jn 8,44 אין אמת אתו. כי כל מה שמדבר שקר מה שהוא **קרוביי** לו מדבר. כי אביו שקרן הוא. 45 אבל אני אם
Mc 2,19 אין מתענין. 19 ואמ׳ להם ישו אותם שהם **קרובים** לנישואין איך אוכל לצום כך שהחתן יהיה
Lc 21,16 16 ותמסרו בעד אבותיכם. ובעד אחיכם. ובעד **קרובים.** ובעד אוהבים. וינגשו קצת מכם במיתה. 17
Lc 1,36 קדוש ויהיה נקרא בן [*]. 36 והנה אלישבק **קרובתיך** הרתה בן בזקנותה. וזהו החדש השישי לאותה
Lc 2,7 כי לא היו מקום אחר תוכל להניחו כאותו **קרוי** היוצא מן הקיר לחוץ שקורין פרשי. 8 ורועים
Lc 20,46 נאים ואוהבים שיתנו להם שלום רב ברחובות **קריה.** והקתדראות ראשונות בבתי כנסיות וראשון
Mt 10,42 לשתות לאחד מאלו הקטנים כוס אחד ממים **קרים** בשם תלמידי אמת לכם אני אומר לא יפסיד שכרו:
Jn 4,25 25 והאשה אמרה לו אנכי יודעת שמשיח הוא **קרישטו** עתיד לבא. וכשיבא יראנו דברים רבים. 26
Jn 1,41 אחיו. ואמ׳ לו אנחנו מצאנו משיח שנקרא **קרישטש:** 42 והביאו אל ישאוש. וישאוש מביטו אמ׳
Mt 9,16 כי אם כן יעשו כן ממחה המלבוש ועושה בו **קרע** מאד רע. 17 אין אדם משים יין חדש בנאדות
Mt 26,65 צד האל ובא כענני שמים. 65 אז שר הכהנים **קרע** מלבושו ואמ׳ זה אמ׳ גדוף 66 מה דומה לכם והם
Mc 2,21 אחרת במלבוש הבגד שובר הישן. ויותר גדול **קרע** נעשה. 22 ואין אדם משים יין חדש בנאדות
Mc 14,63 כח האל בא בעבי השמים. 63 והכהן הגדול **קרע** בגדיו ואמר להם אתם שואלים אחרי כן ואתם
Mt 25,24 שקבל הא׳ ואמ׳ אדון אני יודע שאתה איש **קשה** ואכזרי. אתה קוצר במקום שלא זרעת ומלקט מה
Jn 6,61 בכפר נחום. 61 אז רבים מתלמידיו אמרו זה **קשה** הוא זה הדבר. מי יוכל לשומעו: 62 וישאוש
Mt 16,19 מפתחות השמים. וכל מה שתקשור בארץ יהיה **קשור** בשמים: וכל מה שתתיר בארץ יהיה מותר בשמים:
Mt 18,18 אומר לכם אשר כל מה שתקשרו בארץ יהיה **קשור** בשמים וכל מה שתתירו בארץ יהיה מותר בשמים:
Mc 11,2 לפניכם. ומיד שתכנסו באמצע תמצאו עיר אחד **קשור** שאין עליו שום רכב התירוהו והביאוהו אלי. 3
Mc 11,4 לו ומיד יניחוהו. 4 והלכו ומצאו העיר **קשור** לפני הדלת והתירוהו. 5 ואותן שהיו שם אמרו
Lc 19,30 לנו בו תכנסו ותמ ותמצאו עיר אחד בן אתון **קשור** שלעולם לא רכב עליו אדם. התירו קשרו
Mt 21,2 המגדל שהוא לפניכם. ותכף תמצאו אתון אחת **קשורה** ועיר אחד עמה תתירוה והביאוה אלי. 3 ואם
Jn 11,44 גדול 44 וצא לחוץ ומיד קם. והיו רגליו **קשורות** בחבלים. ופניו נקשרת עם הסדין. ואמ׳ ישאוש
Jn 18,24 ישאוש ששלחוהו לקאיפש ההגמון עם ידיו **קשורות.** 25 ושימון ופירו עומד ומתחמם: אז אמרו
Mt 19,12 לו דעת להבין: 12 יש מקצת אנשים שנולדים **קשטראטש** מבטן אמם. ומקצת הם קשטראטש בידי אדם.
Mt 19,12 שנולדים קשטראטש מבטן אמם. ומקצת הם **קשטראטש** בידי אדם. ומקצת הם קשטראטש בעד מלכות
Mt 19,12 ומקצת הם קשטראטש בידי אדם. ומקצת הם **קשטראטש** בעד מלכות שמים. מי שיכול להבין יבינהו:
Mt 12,43 וכשהשטן יוצא מן האדם הוא הולך במקומות **קשים** בקש מנוח ואין מוצא. 44 אז הוא אומ׳ בעצמו
Lc 13,15 להם ואמ׳ רמאים כל אחד מכם אינו מתיר **קשר** השור או החמור מן הרפת ואינו מוליכו למים
Lc 13,16 זאת. בת אברהם כמה וכמה שהשטן קשרה מאותו **קשר** שראוי להתירה בשבת. 17 וכאשר אמ׳ כל אלה
Lc 13,16 16 אם כן זאת. בת אברהם כמה וכמה שהשטן **קשרה** מאותו קשר שראוי להתירה בשבת. 17 וכאשר אמ׳
Lc 19,30 אתון קשור שלעולם לא רכב עליו אדם. התירו **קשרו** ונהגוהו. 31 ואם אי זה איש שואל אתכם למה
Lc 19,31 ואם אי זה איש שואל אתכם למה אתם מתירים **קשרו** אתם תאמרו כי עשיתם כמו שאדוננו חפץ פעולתו.
Mt 25,31 בצלם יקרו וכל המלאכים עמו אז ישב על **קתדראת** צלמו 32 ויהיו נאספים לפניו כל העמים.
Lc 1,32 נקרא בן מהאל עליון. ואדונינו הש׳ יתן לו **קתדראת** הש׳ אב שלו. 33 וימלוך בבית יעקב לנצח
Lc 16,25 לי לזריט .. לעמים.. 25 .. זכור שהיה לך **ר..** .. ולזרו היה ה..רעות ועתה לזרו .. ואתה בצער
Mt 8,19 היבשה. 19 ובא חכם תוריי מהדת ואמ׳ לו **ר׳** אני אלך אחריך למקום שתרצה ללכת 20 וישוש אמר
Mt 26,25 היה. ואותו איש 25 ענה יוד״ש שמסרו ואמ׳ **ר׳** אנכי הוא. וענה ישו ואמר לו אתה אומר. 26
Lc 7,40 רוצה לומר לך אי זה דברים. וענה שימון **ר׳** אמור. 41 שני אנשים חייבין לאיש אחד. האחד
Jn 1,49 תחת תאינה ראיתיך. 49 ענה לו נתנאל ואמר **ר׳** אתה הוא בן האלוה. אתה הוא מלך ישראל. 50 ענה
Jn 3,2 שר היהודים 2 ובלילה בא אל ישאוש ואמר לו **ר׳** אנו יודעים שאתה באת מן השמים. ושום אדם אין
Jn 2,9 ארטישיקילי טעמה המים ראו שחזרו יין **רא** לא ידעה מאין בא. אבל העבדים ידעוהו אותן
Lc 3,35 שם היה מקור. 35 שם היה שירוק. שם היה **ראגב.** שם היה פליג. שם היה שאלי. 36 שם היה קינן.

Mt 4,18 כפי מתיאו 18 ויהי בלכת ישואש לים גלילאה **ראה** שני אחים והם שמעון הנקרא פירו ואנדריאה אחיו
Mt 8,18 החוליים ונושא מכאוביו. 18 וכאשר ישואש **ראה** עמים רבים סביבו צוה שיעברו היבשה. 19 ובא
Mt 9,9 שאן מתיאו 9 וכאשר ישואש משיח נסע משם **ראה** אדם אחד שיושב בשלחן חלפני שהיה שמו מתיב אמ׳
Mt 14,14 הלכו אחריו לרגל מכל העיירות 14 וכאשר **ראה** אותן העמים כמה נתמלא רחמים וריפא חולייהן.
Mt 27,3 שהיה מחזיק מקום קיסר. 3 ואז יודש שמסרו **ראה** שהוא מחוי וניחם וחזר שלשים הפשוטין לשרי
Mt 27,24 עשה. והם עוד צעקו תלוהו. 24 וכאשר פילאט **ראה** ששום דבר אינו משיג אבל צועקים עוד. לקח מים
Mc 1,10 הירדן בעד זואן. 10 ותכף שיצא מהמים. **ראה** השמים נפתחו והקדוש רוח ירד עליו כדמות יונה.
Mc 1,16 דבר האל. 16 והולך ישו ואחרים בגליליאה. **ראה** שימון ואנדריב אחיו שמשימין הרשתות בים כי הם
Mc 1,19 והלכו אחריו. 19 והולכים מעט הלאה. **ראה** יקומו וג׳ואן בני זבאדיב בספינה קטנה משימים
Mc 2,5 במטה והביאֵהו לפני ישאוש. 5 וכאשר ישאוש **ראה** אמונתם אמר אל הנטול עונותיך מחולין לך. 6
Mc 2,14 והוא מראה וילונים. 14 ועובר במקום אחד **ראה** לוי לרגליו והוא מטיו יושב בשלחן ואמ׳ לו
Mc 4,38 הקיצוהו ואמרו רבי אינך פונה אלינו כי **ראה** שאנחנו אבודים. 39 וישאוש קם וצוה לרוח ולים
Mc 5,6 ובהרים צועק ומכה עצמו באבנים. 6 וכאשר **ראה** ישו מרחוק בא במרוצה והתפלל לו 7 אומר בקול
Mc 8,17 אמר בעבור שאין לנו לחם. 17 וישאוש כאשר **ראה** מחשבותם אמ׳ להם [*] עדיין אינכם מכירים ולא
Mc 9,14 ומאותתים מתוכחים עמהם 14 וכאשר העם **ראה** בא ישאוש תמהו ויצאו לו לדרך ושבעוהו. 15
Mc 9,24 אכן ייטב לך שתעזור להאמנתי. 24 וכאשר **ראה** שהעם מתאסף הוא צוה לשטן שיצא. אומ׳ שטן חזק
Mc 10,52 [*] 52 [*] לך כי אמונתך הושיעך. ומיד **ראה** ונמשך אחריו בדרך: Tit,11 קפיטולו י״א כפי שן
Mc 11,13 והיה לו רעב גדול. 13 וכאשר מרחוק **ראה** תאנה רואה עלין. הלך לראות אם ימצא תאנים.
Mc 13,1 יוצאים מן המקדש אחד מתלמידיו אמר לו רבי **ראה** זה בניינים ואיזה אבנים: 2 וענה ישאוש ואמ׳
Mc 14,67 ההיכל באה שפחה אחת מהכהן הגדול 67 וכאשר **ראה** פירו שֶׁנוֹעֶל נעלו מביטו אומר. ואתה עם ישאוש
Mc 15,39 39 והסינטוריאו שהיה ממתין שם כאשר **ראה** שהוא היה מועבר בקול גדול אמר זה האיש היה בן
Lc 5,12 בעיר אחד ובא אדם אחד מלא צרעת. וכאשר **ראה** ישו נפל לרגליו ובקשו ואומ׳ אדון אם תחפוץ
Lc 5,20 כלם לפני ישאוש משיח 20 וכאשר ישאוש **ראה** אמונתם אמ׳ איש אמונה עונותיך נמחלו. 21
Lc 7,39 עם משיחה מרגליית. 39 וכאשר הפרוש שזמנהו **ראה** זה חשב בעצמו אומר אם זה הוא נביא באמת יודע
Lc 8,28 ואינינו עומד בבית רק בקברים 28 וכאשר **ראה** לישאוש משיח נפל לפניו צועק בקול גדול ואומר
Lc 15,2 2 והסופרים והפרושים מתלוננים אומרים **ראה** זה ראה חטאים ואכל עמהם 3 והוא אמ׳ אליהם זה
Lc 15,2 והפרושים מתלוננים אומרים ראה זה **ראה** חטאים ואכל עמהם 3 והוא אמ׳ אליהם זה הדבר. 4
Lc 18,24 הוא היה עצב מאד כי עשיר הוא. 24 וישוש **ראה** עצבונו ואמ׳ דבר אי איפשר הוא שאותן שיש להם
Lc 18,42 אמ׳ אדון שאהיה רואה 42 וישאוש אמ׳ אליו **ראה** אמונתך תושיע לך 43 ומיד ראה. והלך אחרי ישו
Lc 18,43 אמ׳ אליו ראה אמונתך תושיע לך 43 ומיד **ראה**. והלך אחרי ישו משבח לשם וכאשר כל העם ראה זה
Lc 18,43 והלך אחרי ישו משבח לשם וכאשר כל העם **ראה** זה נתנו שבח לאל: Tit 19,Lc קפיטולו כ׳ כפי
Lc 19,7 מהרה וקבל ישו בשמחה: 7 וכאשר העם ההוא **ראה** זה התלוננו כולם בקרבם אומרים שבבית אדם חוטא
Lc 19,41 האבנים ידברו. 41 וכאשר קרב אל העיר **ראה** אותה ובכה עליה. אמר 42 כי אם אתה הכרת
Lc 21,1 קפיטולו כ״ב כפי לוקא 1 ומביט ישאוש **ראה** אותם שמשימין מתנותיהם בתיבה והם עשירים. 2
Lc 24,12 אותם. 12 ופירו קם ורץ לפני הקבר וכורע **ראה** הבגדים לבד והלך לו נפלא בעצמו ממה שנעשה. 13
Jn 1,18 היא נעשית בעד ישאוש משיח. 18 שום אדם לא **ראה** לעולם האל. הבן אחד לבד. ילוד שהוא בן האב.
Jn 1,29 מעבר הירדן ששם יואן נטבל. 29 וביום האחר **ראה** יואן ישאוש שבא אליו ואמר הנה זה האל שמסיר
Jn 1,47 טוב. אמר לו פליף בא וראה אותו. [*] 47 **ראה** ישאוש משיח נתנאל שבא שם. ואמר ממי אתה חושב
Jn 6,46 אחרי כן בא אלי. 46 לא בעבור שאי זה מהם **ראה** האב. אם לא שהוא מהאל. והוא ראה האב. 47 אמת
Jn 6,46 זה מהם ראה האב. אם לא שהוא מהאל. והוא **ראה** האב. 47 אמת אומ׳ אני לכם מי שמאמין כי יש לו
Jn 8,57 אליו עדיין אין לך חמשים שנה ואברהם **ראה** אותך. 58 אז ישוש אמ׳ להם אמת אני אומ׳ לכם
Jn 9,1 קפיטולו ט׳ כפי ש׳ יואן 1 והולך ישאוש. **ראה** אדם עור מיום הולדו. 2 ושאלוהו תלמידיו רבי
Jn 9,19 אומרים שנולד כשהוא עור. א״כ באי זה צד **ראה** עתה: 20 ענו להם אביו ואמו ואמרו יודעים אנו
Jn 12,41 41 אלה הדברים אמ׳ ישעיה הנביא. כאשר **ראה** מעלת האל ודבר ממנו 42 אכן רבים מהשרים
Jn 19,26 סמוך שתי וערב של ישו. 26 אז כשישאוש **ראה** אמו עומדת סמוך והתלמיד שאוהב ביותר נהפך
Jn 21,21 שהוסב בסעודה על חזהו. 21 אז כשפירו **ראה** זה אמר לישאוש. מה יהיה מזה. 22 ישאוש אמר
Mt 9,33 הם נהגו לו אדם אחד אלם משוטן 33 וכאשר **ראהו** יאשוש משיח גרש השטן והאלם דבר. והעמים תמהו
Mc 5,22 גדול אחד מבית הכנסת בשם גאריר. וכאשר **ראהו** כרע לברכיו לרגליו 23 מבקש ואומ׳ בתי היא
Mc 9,19 אתכם נהגו האיש 19 ושאוהו לפני. וכאשר **ראהו** תכף צערו והפילו לפניו ומתבולל ורוקק. 20
Mc 10,14 מונעים לאותן ששולחין. 14 וכאשר ישאוש **ראהו** היה מלא חימה ואמר להם הניחו לבא הנערים אלי

Lc 1,12	המזבח הלבונה נראה אליו. 12 וכאשר זכריא	**ראהו** היה נבהל ובאה יראה לו עליו. 13 אבל המלאך
Lc 8,36	פחדו פחד. 36 והלכו והגידוהו למי שלא	**ראהו.** 37 ורוב העם היושב במלכות גדיאי נורוס בקשו
Mt 2,9	הלכו לדרכם. והיה הולך לפניהם הככב אשר	**ראו** במזרח. עד שעמד על המקום אשר הילד שם. 10
Mt 4,16	ירדן מגלילאה. 16 העם העומדים בדרך ערפל	**ראו** אורה ונר בהיר הראה אליהם שהיו עומדים
Mt 8,33	לים פתאום ומתו. 33 והרועים שהיו שומרים	**ראו** זה. ברחו ובאו אל העיר מספרים מהמשוטן. 34 אז
Mt 13,17	סופרים כוספים ראות מה שאתם רואים ולא	**ראו** ולשמוע מה שאתם שומעים ולא שמעו. 18 לכן אתם
Mt 18,31	עד שיפרע החוב. 31 וכאשר עבדי האדון	**ראו** זה היו מאד נבהלים. והלכו אל האדון וספרו לו
Mt 20,18	לקח י״ב תלמידים בסוד ואמ׳ להם 18	**ראו** כי אנחנו עולים בירושלם ובן האל יהיה נמסר
Mt 20,34	34 וישאוש חמל עליהם ונגע עיניהם ותכף	**ראו** והלכו אחריו. Tit,21 קפיטולו מ״ז כפי מתיאו 1
Mt 21,15	מרקם. 15 וכאשר סגני הכהנים וחכמי הדת	**ראו** הנפלאות שעושה והנערים צועקים במקדש אומרים
Mt 26,45	לתלמידים ומצאם ישנים ואמ׳ תשנו ותנוחו	**ראו** כי השעה מתקרבת שבן האלוה יהיה נמסר בידי
Mt 26,46	יהיה נמסר בידי החטאים 46 קומו ונלכה. כי	**ראו** שמתקרב אותו שיבגדני. 47 ועוד הוא מדבר הנה
Mt 27,54	ואותם שהיו עמו שומרים ישאוש. כאשר	**ראו** התנועות. הארץ רועשת וזה שנעשה יראו בחוזק
Mt 28,1	דוקמנגיי באה מריאה מקדלינא ואחרת מריאה	**ראו** הקבר 2 והנה היה עשוי ארץ רעשה מאד בחזקה. כי
Mc 2,16	אחריו. 16 וכאשר המאותתים והפרושים	**ראו** שישו אוכל עם העוגבים ועם החטאים אמרו
Mc 4,12	כי אם בדמיונות 12 בעבור שהם יראו ולא	**ראו.** וישמעו ולא שמעו. מבינים בחטאתיהם שהם
Mc 4,24	שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 24 ואומר לכם	**ראו** מה אתם שומעים. כי באותה מדה שתמדדו באותה
Mc 5,15	מה שקרה. 15 וכאשר היו באים לישאוש והם	**ראו** אותם שמאז היו מושטנים שהיו בטוב. שכלם נפחדו
Mc 7,2	וחכמי הדת ישנה שבאו בירושלם 2 וכאשר	**ראו** יחידי התלמידים שלו אוכלים בלא נטילת ידים
Mc 8,15	היה להם לבד לחם אחד 15 והוא מזהירם אומר	**ראו** השמרו משאור הפרושים ואירודיש: 16 והם
Mc 9,7	יקר ושמעוהו. 7 ותכף הביטו סביבותיהם ולא	**ראו** דבר לבד ישאוש. 8 וכאשר ירדו מן ההר ישאוש
Mc 11,20	ערב יצא מן העיר 20 בבקר כאשר עברו בתאנה	**ראו** שנתייבשה עד השורש. 21 ואז פירו נזכר ואמ׳
Mc 13,5	יתחילו ליפסד. 5 ועונה ישאוש התחיל לאמר	**ראו** הביטו שאיש אחד לא יונה אתכם 6 כי רבים יבאו
Mc 15,35	35 ומקצת מן העומדים שם כאשר שמעו אמרו	**ראו** איך צועק אליהו. 36 ואחד מהם רץ מהר. וקשר
Mc 16,5	מי ישליך לנו האבן בקבר 4 [*]5 [*]	**ראו** שבת בצד ימין נער אחד מלובש בגד אחד לבן
Mc 16,6	אתם בקשתם ישאוש נזוריט שנתלה איננו פה.	**ראו** זה המקום שהניחוהו. 7 לכו תכף לתלמידים
Lc 2,30	עזוב עבדך כפי דבריך בשלום 30 כי עיני	**ראו** שלומך 31 שהכינות לפני פני כל העם 32 שיהיו
Lc 5,8	נטבעו. 8 ומאותו הדבר כאשר שימון ופירו	**ראו** ישוש משיח נפלו לרגליו ואמ׳ אדון הפרד נא
Lc 8,18	שלא יהיה ניכר ושלא יבא לגלוי. 18 לכן	**ראו** באי זה אופן אתם שומעין. כי לאותן שיש לו
Lc 9,36	ישאוש משיח ונפחדו. ונשאו עיניהם ולא	**ראו** רק ישאוש משיח לבד. וירדו כלם מן ההר. וישאוש
Lc 9,44	44 והרואים נבהלו. וההולכים אחריו המה	**ראו** כן תמהו. ואמ׳ ישו לתלמידיו שימו לבבכם אלה
Lc 10,24	יחפצו ראות אותן הדברים שאתם רואים ולא	**ראו.** ולשמוע מה שאתם שומעין ולא שמעו. 25 והנה
Lc 18,6	לקץ הבא תעשה לעג ממני. 6 ואדונינו אמר	**ראו** מה אמר הדיין מה עלב. 7 והש׳ לא ינקום אותם
Lc 21,29	כי גאולתכם מתקרב 29 ואמר להם זאת הצורה	**ראו** התאנה ושאר האילנות 30 כשעושים פירותיהם. אתם
Lc 24,39	למה אתם נבהלים ומה חשבתם בתוך לבבכם. 39	**ראו** ידי ורגלי [*] 40 .[*] 41 [*] ועדיין אינם
Jn 2,9	והביאו לה. 9 וכאשר ארטישיקילי טעמה המים	**ראו** שחזרו יין רא לא ידעה מאין בא. אבל העבדים
Jn 4,45	ישאוש בגלליאה קבלו אותו הגליליבש כי	**ראו** כל הדברים שעשה ביר בירושלם ביום המועד כשבא
Jn 6,2	טיבריאדיש 2 והלכו אחריו עמים רבים כי	**ראו** האותות שהוא עושה על אותן שהם חולים. 3 אז
Jn 6,19	מבהילים. 19 אז הלכו עשרים וחמש מילין	**ראו** ישוש המלך אליהם. ויגש אל הספינה ופחדו. 20
Jn 6,22	בארץ שדעתם ללכת 22 וביום האחר מעבר לים	**ראו** שהאניה הקטנה האחרת לא היתה שם. ולא היה שם
Jn 11,36	דמעות מעיני ישאוש: 36 אז אמרו היהודים	**ראו** כמה אהבו. 37 ומקצת מהם אמרו זה שפתח עיני
Jn 15,24	דברים שאחר לא עשאם לא היה חוטא: רק עתה	**ראו** והכעיסו אותי ואבי 25 בעבור שיהיה נשלם דברי
Jn 19,6	ואמ׳ ליהודים. הנה האיש. 6 אז כשהיהודים	**ראו** אותו ההגמונים והמשרתים צועקים תלהו תלהו.
Jn 21,9	הארץ כמו מאתים זרועות. 9 אז כשירדו לארץ	**ראו** אש יפה בגחלים יפות ודג מונח למעלה ופת. 10
Mt 8,34	34 אז כל העיר יצא אל ישואש משיח. וכאשר	**ראוהו** חלו פניו שיצא מעמהם: Tit,9 קפיטולי כ״ט
Mt 21,20	פרי. ותכף יבשה התאנה: 20 וכאשר התלמידים	**ראוהו** היו תמהים איך מתה תכף 21 וישאוש אמר להם
Mt 21,38	הם ישאו כבוד לבני. 38 וכאשר העובדים	**ראוהו** אמרו ביניהם זהו היורש נהרגהו ותהיה לנו
Mt 26,8	בעוד שהוא אוכל בשולחן 8 וכאשר התלמידים	**ראוהו** היו מאד עצבים ואמרו למה עשתה פסידה זו. 9
Mt 28,17	אמ׳ להם. 17 וישו נראה להם שם. וכאשר	**ראוהו** התפללוהו. ומקצתם ספקו. 18 ובא ישו ואמ׳
Mc 3,21	יכולים לחמם אכול. 21 וכאשר אותן שלא	**ראוהו** יצאו בחוץ ואומרים בלבבם נכבד הוא. 22

Lc 2,48 מחכמתו ומענהו. 48 וכאשר האב והאם **ראוהו** תמהו. ואמ׳ האב והאם אל הבן למה עשית זאת
Lc 8,34 ביאור ושם נחנקו. 34 ומדבר ההוא כאשר **ראוהו** הרועים ספרוהו במדינות ובעיירות. 35 ואנשי
Lc 8,35 ממנו יושב ברגלי משיח בריא ונרפא. וכאשר **ראוהו** פחדו פחד. 36 והלכו והגידוהו למי שלא ראהו.
Lc 9,54 מגמת פניו ירושלם. 54 וכאשר יקומו ויואן **ראוהו** אמרו אדון חפץ אתה שנאמר ירד אש מן השמים
Lc 20,14 כאשר יראוהו יתביישו ממנו. 14 וכאשר **ראוהו** מחזיקי הכרם בנכליהם אמרו זהו היורש לכו
Mt 3,11 במקום תשובה. והבא אחרי חזק ממני ואיני **ראוי** לחלוץ נעלו והוא יטבול אתכם מן הקדש וירפאכם
Mt 5,21 מה שנאמר לראשונים לא תרצח. ומי שירצח **ראוי** למשפט. 22 ואני אומ׳ לכם מי שישנא אחיו ראוי
Mt 5,22 למשפט. 22 ואני אומ׳ לכם מי שישנא אחיו **ראוי** הוא למשפט. ומי שיאמ׳ לו פתי [*] יהי ראוי
Mt 5,22 הוא למשפט. ומי שיאמ׳ לו פתי [*] יהי **ראוי** לאש גיהנם: קפיטולי י״ד כפי מתיאו 23 ובכן
Mt 8,8 לך. 8 ענה אותו השר ואמ׳ אדון איני **ראוי** שאתה תכנס בביתי רק לבד תאמ׳ בדיבור ובני
Mt 10,10 שתי מלבושים ולא מנעלים ולא מטה. הפועל **ראוי** לשוכרו. 11 בכל עיר שתכנסו או מגדול שאלו
Mt 10,37 37 מי שאוהב אביו ואמו יותר ממני. אינו **ראוי** לי: 38 [*] 39 מי שאוהב נפשו יאבד החיים
Mt 12,2 שראוהו אמרו לו תלמידיך עושים מה שאין **ראוי** עשות בשבת. 3 וישואש אמ׳ להם לא אתם קראתם
Mt 12,4 שאותן לחמים הוא ואותן שהיו עמו אינו **ראוי** לאכול רק לכהנים לבד. 5 ולא אתם קראתם בדת
Mt 12,10 ושם היה אדם אחד עם היד יבשה ושאלו לו אם **ראוי** למרק אותו בשבת בעבור שילשינו הם. 11 והוא
Mt 14,4 אשת אחיו. 4 כי זואן אומר אליו אינינו **ראוי** לקחת לך אשת אחיך 5 ובעבור זה אירודיש חפץ
Mt 17,24 אמר מה לך דומה שימון מלכי הארץ ממי **ראוי** לקחת מס מביניהם. או מהנכרים. 25 והוא ענה
Mt 19,6 אינן כבר שנים. אבל הם בשר אחד. לכן אין **ראוי** לאדם להפריד מה שהאל חִבֵּר. 7 והם אמרו משה
Mt 23,23 ואלה המצות שחוייב עשות ואין שאין **ראוי** לשכחם: 24 פרנסים עורים שלועסין הפרעוֹש
Mt 26,66 אמ׳ גדוף 66 מה דומה לכם והם ענו אומרים **ראוי** הוא למות 67 רקקו בפניו והכוהו. ומקצת
Mt 27,6 הכהנים לקחו הל׳ פשיטין אמרו אינו דבר **ראוי** שנשימם בבית המקדש. כי ערך דם הוא. 7
Mc 1,7 יותר חזק ממני יבא אחרי. אותו שאיני **ראוי** לחלוץ שרוך נעליו. 8 אני טובל אתכם במים הוא
Mc 2,24 אמרו לו תלמידך עושים בשבת מה שאין **ראוי** עשות. 25 ואמ׳ ישאוש להם לא קראתם. מה שעשה
Mc 2,26 ואכל לחמי הקדש אותם ששום אדם אינו **ראוי** לאוכלם לבד הכהנים. הוא אכל ונתן לחיילותיו.
Mc 3,29 תקוה. זה העון לא יכופר לעולם. אבל הוא **ראוי** למיתה נפשיית נצחיית. 30 כי הם אמרו משוטן
Mc 6,18 שהוא מחזיק. 18 וג׳ואן אמר לאירודיש אינו **ראוי** לך החזק באשת אחיך 19 ואירודיאש לקחו במיאוס
Mc 13,14 וכאשר תראו השקוץ שומם עמוד במקום שאין **ראוי.** אותו שקורא יבינהו. ואז אותן שביג׳ודיאה
Lc 1,61 כן אבל שיהיה שמו יואן. 61 ואמרו לה אין **ראוי** במשפחתך שתהיה לך כזה השם. 62 ועשו סימן
Lc 3,16 אתכם במים אבל יבא יותר חזק ממני שאיני **ראוי** לחלוץ חגורת נעלו הוא יטבול אתכם ברוח הקדש
Lc 5,38 אובדין והיין נשפך. 38 אבל יין חדש **ראוי** לשים בנאד חדש והיין והנאדות מתקיימין. 39
Lc 6,2 אומרים להם למה אתם עושים מה שאינו **ראוי** עשות בשבת 3 וישאוש ענה ואמ׳ להם לא קראתם
Lc 6,4 לחם הפנים ואוכל ונותן למי שהוא עמו ואין **ראוי** לשום אדם לאוכלו רק הכהנים. 5 ואומ׳ לכם מה
Lc 6,9 9 וישאוש אמ׳ להם אני שואל אתכם אם **ראוי** עשות טוב. או עשות רע בשבת. או הנפש הושיע
Lc 6,34 למי שאתם מקוים שכר או שירות אי זו חן **ראוי** לכם כי החוטאים נותנים לחוטאים בעבור שיקבלו
Lc 7,4 שבאו לישאוש חילו פניו במהירות אומרים לו **ראוי** אתה שתתן זה להם 5 כי הוא אהוב עמנו. והוא
Lc 7,7 בצל קורתי. 7 ובעבור זה אני מדמה שאהיה **ראוי** שאבוא אליך אבל תאמ׳ זה בדברים ובני יהיה
Lc 9,62 האיש המשים ידו במחרישה ומביט אחריו אינו **ראוי** בלמכות הש׳. Tit,10 קפיטולו י״א כפי לוקא 1
Lc 10,7 ואכלו ושתו מאותן הדברים שיתנו לכם. כי **ראוי** הוא הפועל להיות לו שכרו. אל תאבו לעבור
Lc 11,43 אלה הדברים ראויים שיעשו ולא להכניסם. 43 **ראוי** לכם פרושים שתאהבו לישב בכסא ראשון בתי
Lc 13,33 לו למחרת ליום הבא אחריו ללכת כי אין **ראוי** שנביא יראה חוץ לירושלם 34 שיהרוג הנביאים
Lc 15,19 לו אני חטאתי לשמים ולך. 19 וכבר איני **ראוי** להיות נקרא בנך. עשה לי כמו אחד משכיריך: 20
Lc 15,21 לו אבי אני חטאתי לשמים ולך. וכבר איני **ראוי** להקרא בנך. 22 ואח״כ אמ׳ לעבדיו לכו כולכם
Lc 15,32 אשר לי לך הם. 32 אבל לאכול ולשמוח איני **ראוי** ולשמח אחרים כי אחיך השבתיו כמת ונאבד ונחזר
Lc 17,21 הנו הוא או הלאה הוא כי הנה מלכות האל **ראוי** לבא לכם. 22 ואמ׳ לתלמידיו יבואו ימים שתאוו
Lc 23,15 אירודיש כי הוא שלח אתכם. והנה שום דבר **ראוי** למיתה לא נעשה לו. 16 אז עזבו לו כאשר יסרו.
Jn 1,27 עתיד לבא אחרי והיה קודם לי אותו שאיני **ראוי** לחלוץ שרוך נעלו. 28 אלו הדברים נעשו
Jn 3,30 קול הארוס הזה הוא גיל שלם. 30 ואליו **ראוי** לתת הגדולה ולי המעטה: 31 מי שבא למעלה
Jn 10,35 שדבר אליהם אלים נאמר. ומה שכתוב אינו **ראוי** למחק 36 אותו שהאב קדש שלחו בעולם אתם
Jn 18,31 דתכם שפטוהו. אז אמרו לו היהודים לנו אין **ראוי** להמית שום איש 32 בעבור שדבר ישאוש משיח
Mt 10,13 עמכם ובזאת הבית: 13 ואם אותה הבית תהיה **ראויה** לשלום שלומכם יבא אליה. ואם אינה ראויה

Mt 10,13 ראויה לשלום שלומכם יבא אליה. ואם אינה **ראויה** תשאר עמכם השלום. 14 ואותם שלא יקבלו אתכם.
Mt 26,9 למה עשתה פסידה זו. 9 כי זאת המשיחה **ראויה** לימכר בערך רב. ושיתן אדם הערך לעניים. 10
Lc 6,32 עשו להם. 32 אם תאהבו אוהביכם אי זו חן **ראויה** לכם [*]. 33 [*] אמת הוא שהחוטאים עושים
Jn 2,4 אליה. אשה מה לי ולך עדיין אין שעתי **ראוייה.** 5 אמרה אם ישוש למשרתים כל אשר יאמר לכם
Lc 11,42 ועוזבים משפט וצדקת השם׳. אלה הדברים **ראויים** שיעשו ולא להכניסם. 43 ראוי לכם פרושים
Lc 21,36 36 ועל זה הקיצו לעולם והתפללו לשם שתהיו **ראויים** לברוח כל אלה הדברים שעתידין לבא. עומד בן
Lc 20,35 ונמסרין לנשואין: 35 רק אותן שהיו **ראוייין** מאותו עולם ומתחיית המתים. לא יעשו נשואין
Mt 11,8 כמו קנים תוהים שהרוח מניע. 8 לכן יצאתם **ראות** שחשבתם שהוא יהיה אדם עם מלבושים יקרים אותם
Mt 11,9 ועומדים בהיכל המלך: 9 א״כ למה יצאתם **ראות** נביא הוא באמת: ואומר אני לכם שהוא יותר
Mt 12,38 אומרים רבי אנחנו רוצים אי זה אות **ראות** ממך. 39 וישאוש ענה להם אומה רעה אות לא
Mt 13,17 אומר כי רבים נביאים ורבים סופרים כוספים **ראות** מה שאתם רואים ולא ראו ולשמוע מה שאתם
Mt 15,31 שמדברים האלמים. והפסחים לכת. והעורים **ראות.** ומהללים אלהי ישראל. 32 וישואש קרא תלמידיו
Mc 5,32 אותך ואומר מי נגעני. 32 ומביט אם יוכל **ראות** אותו שזה עשה. 33 והאשה פחדה ויראה ויודעת
Lc 7,24 שלוחי יואן התחיל לאמר לעמים למה יצאתם **ראות** במדבר. השוקים שנועות לכל רוחות. 25 אבל אי
Lc 8,20 ואחיו [*]. 20 ואמרו לו אמך ואחיך חפצים **ראות** אותך 21 וענה ואמ׳ להם אמי ואחי הם אותם
Lc 10,24 24 אני אומר לכם כי נביאים רבים יחפצו **ראות** אותן הדברים שאתם רואים ולא ראו. ולשמוע מה
Jn 12,21 דגלליאה. ובקשוהו אומרים אדון אנו חפצים **ראות** ישאוש משיח. 22 ובא פליף ואמרו לאנדריב.
Lc 4,19 נשברי לב ולדרוש תשובה לשבויים ולעורים **ראיה** ולעזוב הנשברים למחילה דורש שנת האדון ערב
Mt 2,2 אנה הוא מלך היהודים שנולד כי אנחנו **ראינו** כוכבו במזרח. ובאנו עם מנחות להשתחות
Mc 2,12 שכולם תמהו וברכו האל אומרים מעולם לא **ראינו** כזה הדבר. 13 ויצא משם בעבור לכת אחרת לים
Lc 5,26 מלאים יראה ממנו אומרים נפלאות גדולות **ראינו** היום. 27 ואחר אלה הדברים יצא ישאוש מאותו
Lc 9,49 ביניכם הוא גדול. 49 ויואן אמר רבי אנחנו **ראינו** אדם אחד מגרש השדים מן האנשים בשמך. ומחינו
Jn 20,25 25 אז אמרו לו התלמידים האחרים אנחנו **ראינו** האדון. וטומאש אמר להם. אם אני רואה בידים
Mt 25,37 הייתי ואתם נחמתוני. 37 והם יענו מתי **ראינוך** ברעב ובצמא. ונתנו לך לאכול ולשתות. 38
Mt 25,38 ובצמא. ונתנו לך לאכול ולשתות. 38 מתי **ראינוך** בלא בית ואספנוך. ונפשט וכסינוך. 39 ומתי
Mt 25,39 בלא בית ואספנוך. ונפשט וכסינוך. 39 ומתי **ראינוך** חולה ומאוסר ובאנו אליך. 40 והמלך יענה
Mt 25,44 ולא בקרתוני. 44 אז הם יענו ויאמרו. ומתי **ראינוך** רעב וצמא ובלא בית ערום או חולה או אסור
Jn 20,29 ואמ׳ אדוני ואלהי. 29 וישאוש אמ׳ אליו כי **ראית** אותי טומאש והאמנת בי מאושרים יהיו אותן
Jn 9,37 הוא שאאמין בו. 37 וישאוש אמ׳ אליו אתה **ראיתו.** ואותו שמדבר עמך הוא הוא: 38 והוא אמ׳
Jn 6,36 יהיה צמא לעולם. 36 אבל זה אמרתי לכם. כי **ראיתוני** ולא האמנתם בי. 37 כל מה שנתן לי האב
Mt 27,19 דן האדם ההוא הצדיק כי דברים רבים אני **ראיתי** במראה בעבורו. 20 ושרי הכהנים והזקנים
Jn 1,32 במים 32 וג׳ואן עשה לו עדות. אומ׳ אני **ראיתי** הרוח יורד מן השמים כמעט כמו יונה עומד
Jn 20,18 מגדלינא הלכה והגידה לתלמידים אומרת אנכי **ראיתי.** ואמ׳ לי אלה הדברים 19 אז שבת אחד כשהיה
Jn 1,34 עליו. זהו שמטביל ברוח הקדש. 34 ואני **ראיתיו** עושה עדות שזהו בן האל. 35 וביום אחר פעם
Jn 1,48 ואמר לו. קודם שישאוש קראך תחת תאינה **ראיתיך.** 49 ענה לו נתנאל ואמר ר׳ אתה הוא בן
Jn 18,26 לפירו אשת אח אותו שפירו קטע אזנו. ואני **ראיתיך** בגן עמו. 27 אז כפרו פעם אחרת. ומיד קרא
Jn 5,37 עושה לי עדות ולעולם לא שמעתם קולו ולא **ראיתם** תמונתו. 38 ואין דברו בכם כי לא האמנתם
Lc 17,14 13 וצועקים רם ישאוש חמול עלינו 14 וכאשר **ראם** ישאוש אמ׳ לכו ותתראו אל הכהנים. ונעשה
Mt 14,8 8 והיא היתה מוזהרת מאמה אמרה תן לי **ראש** זואן טבול. 9 והמלך נעצב. ובעד טעם השבועה
Mt 14,9 נעצב לא רצה לשנות. וצוה שאז יתן לה **ראש** זואן טבול. 10 וחתך ראש זואן בבית הסוחר 11
Mt 14,10 וצוה שאז יתן לה ראש זואן טבול. 10 וחתך **ראש** זואן בבית הסוחר 11 ונשאו הראש באחד מפשוטי
Mc 6,24 אמרה לאמה מה אשאל. והיא אמרה לה תשאלי **ראש** גואן טבול. 25 ותכף היא באה אל המלך ושאלה לו
Mc 6,25 ושאלה לו בהכבדה אומרת אני חפיצה שתתן לי **ראש** גואן טבול באחד מפשוטי כלי עץ. 26 והמלך היה
Lc 7,44 לי מים לרגלי. אבל זאת רחצה רגלי ובשערי **ראשה** קנחם. 45 אתה לא נתת לי נשיקה לרגלי. וזו לא
Jn 11,2 ישוש משיח במשיחה וקנחה רגליו בשערות **ראשה.** האח שהוא לזריט היה חולה. 3 אז שלחו
Mt 8,20 יש להם קנים ובן אדם אין לו אנה יקוד **ראשו:** 21 עוד אמר לו תלמיד א׳ אדון והניחני
Mt 26,7 בשטרוס מליאה משיחה מרגליות. ושפכה על **ראשו** בעוד שהוא אוכל בשולחן 8 וכאשר התלמידים
Mt 27,29 עם סרבל סֵינְדָאט אדום. 29 והניחו על **ראשו** עטרת קוצים. וקנה ביד ימין ומברכין לפניו
Mt 27,37 גורל. 36 ויושבים מביטים 37 ושמו על **ראשו** כתב זהו ישאוש מלך היהודים: 38 אז תלו שני
Mc 6,16 אירודיש שמע זה. אמר זה זואן שאני חתכתי **ראשו** וחזר ממות לחיים. 17 כי זה אירודיש תפש

Mc 6,28 לחתוך הראשים וצוהו שישא לו [*] 28 [*] **ראשו** באחד מפשוטי כלי עץ ונתנו לנערה. והנערה
Mc 14,3 אינגנט מרגלי נרדי ושברה ושפכה המשיחה על **ראשו.** 4 והיו שם אחרים שהיו כעוסים ביניהם למה
Lc 9,58 קנים. ובן האדם אין לו מקום שיכוף **ראשו:** 59 וישו אמ׳ לאיש אחר לך אחרי. וענה הנח לי
Jn 19,30 כשישאוש טעם החומץ אמ׳ תם ונשלם הוא וכרע **ראשו** ושלח הרוח לאל. 31 וערב שבת היה: והיהודים
Mt 1,Tit נשר שבועת עניין האלהות. Tit,1 קפיטולו **ראשון** כפי שי׳ מתיאו 1 זה ספר תולדות משיח בן
Mt 20,27 משרתכם. 27 ואותו שביניכם ירצה להיות **ראשון** יהיה עבדכם. 28 כל כך בן האלוה לא בא להיות
Mt 26,17 והלאה מחפש איך יוכל לבוגדו 17 ויום **ראשון** של פסח באו התלמידים ואמרו לו באי זה מקום
Mc 1,Tit אבל הש׳ הוא שנותן גדול: Tit,1 קפיטולו **ראשון** כפי שי׳ מרקו 1 זהו האונגליאו מישאוש משיח
Mc 10,32 והיו אז בדרך עולים בירושלם. וישאוש הולך **ראשון** והם נמשכים אחריו תמהים ויראים: ואז פעם
Mc 10,44 גדול יהיה עבדכם. 44 ואותו שיחפוש היות **ראשון** יהיה משרתכם. 45 ובן האלוה יבא לכם. בעבור
Mc 14,12 והוא מחפש הכנה היאך יוכל למסרו. 12 ויום **ראשון** של פת המצה כאשר הפסח עושים. אמרו לו
Mc 16,9 לא אמרו דבר. 9 וישאוש כאשר חזר חי יום **ראשון** בבקר הוא נראה ראשונה למריאה מגדלינא אותה
Lc 2,7 שם ימי מריאה מלאו ללדת 7 וילדה שם בנו **ראשון** נולד. וקפלו בבגדים והניחו באבוס הבהמות כי
Lc 6,1 קפיטולו ו׳ כפי לוקא 1 עשוי זה בשבת שני **ראשון** כאשר ישאוש עובר בשדות זרועים תלמידיו
Lc 11,43 43 ראוי לכם פרושים שתאהבו לישב בכסא **ראשון** בתי כנסיות. ושיתנו לכם רוב שלום בשער. 44
Jn 1,Tit ומברכים השם׳: Expl ת״ם Tit,1 קפיטולו **ראשון** כפי ש׳ יואן 1 בהתחלה היה בן האלוה. ובן
Jn 1,30 שאמרתי אחרי הגבר שנעשה קודם לי. כי הוא **ראשון** לי. 31 ואני איני מכירו. רק בעבור שהיה
Jn 20,4 4 רק התלמיד האהוב הלך יותר מהרה ובא **ראשון** לקבר 5 וכרע פניו וראה הסדין מונח לצד אחד.
Jn 20,8 מקופל 8 אז נכנס שם אותו תלמיד האהוב שבא **ראשון** לקבר וראהו ורץ. 9 כי עדיין לא ידעו הכתיבה
Mt Prol,1 בס״ד אתחיל דא שי׳ מתיאו כאשר דרש **ראשונה** האוונגליאו הוא רוצה להעתיק בעבור דרוש
Mt Prol,20 מתיאו רומז צורת אדם. כי הוא דבר **ראשונה** מתולדות ישו משיח .. מרקו יש לו צורת
Mt 8,21 21 עוד אמר לו תלמיד א׳ אדון והניחני **ראשונה** קבור אבי 22 וישואש משיח אמר לו לך אתי
Mt 13,30 הקציר: ובעת הקציר אני אומר לקוצרים לקטו **ראשונה** הקמשונים. וקשרו אותם במשואות ושרפו אותם.
Mt 23,6 מלבושם ומטויה דקה 6 והם אוהבים שבת **ראשונה** בשלחן ושיהיה להם כסאות גדולים וגבוהים
Mt 23,26 מלאים מטרף ואזור: 26 פרושים עורים טהרו **ראשונה** מה שהוא בפנים ואחר תהיו כולכם נקיים
Mc Prol,13 מאד מאותה שאחרים דברו. אבל דבר **ראשונה** מהאלהות המדבר כאשר השטן נסהו עם הבהמות
Mc 4,28 אינו יודע. 28 ויותר על זה הארץ מגדלה **ראשונה** בעשב ואחר בשבולים. ואחר מתמלאה חטה
Mc 7,27 ובקשתהו שיגרש השטן מבתה. 27 וישאוש אמ׳ **ראשונה** חייב אדם לעזור לבניו. כי אין דבר טוב קחת
Mc 9,10 והסופרים אחריהם שחוייב הוא שאליהו יבא **ראשונה.** 11 והוא ענה ואמר כאשר אליהו יבא בתחלה
Mc 13,10 והשרים להביא עדות ממני בעדותם 10 וחוייב **ראשונה** דרוש המלכות שממיי לכל העמים. 11 וכאשר
Mc 16,9 כאשר חזר חי יום ראשון בבקר הוא נראה **ראשונה** למריאה מגדלינא אותה שהוא גירש שבעה שדים
Lc 2,2 יהיה נוגש. 2 וזאת הנגישה היתה נעשית **ראשונה** בעד האדון מלך ששיריאה 3 וכולם היו הולכים
Lc 14,28 כי אי זה מכם שחפץ לבנות מגדל. ולא ימנה **ראשונה** ההוצאה הצריכה אם בידו כח להשלימו. 29 ואם
Lc 14,31 אם מלך הולך למלחמה נגד מלכים ואינו חושב **ראשונה** אם עם עשרה אלף יכול לבא נגד מי שעם עשרים
Lc 17,25 ומזריח. כי יהיה בן האדם ביומו. 25 אכן **ראשונה** חוייב לו לסבול רוב דברים. והיותו מוזם
Jn 1,41 ששמעוהו מיואן והלכו אחריו. 41 וזה מצא **ראשונה** לשימון אחיו. ואמ׳ לו אנחנו מצאנו משיח
Jn 2,10 וקראה הארוס 10 ואמרה לו כל איש מניח **ראשונה** היין הטוב. וכשהם שכורים היותר פחות. רק
Jn 6,63 אתכם 63 אם תראו בן האדם עולה שם שהיה **ראשונה:** 64 הרוח הוא שמחיה הבשר. אינו מועיל אי
Jn 7,51 אינה שופטת אחד אם אינה שומעת אותו **ראשונה.** או אם אין מכיר מה הוא עושה: 52 אז ענו
Jn 9,8 הלך וטבל שם וראה בעיניו. 8 ואותם שראוהו **ראשונה** כי דל היה. אומרים אינינו זה האיש שהיה
Jn 10,40 בעבר הירדן באותו מקום שהיה זואן טובל **ראשונה.** ועמד שם. 41 ורבים באו אליו ואומרים
Jn 15,18 18 אם העולם יכעיס אתכם תדעו כי אותי מאס **ראשונה.** 19 אם אתה מזה העולם. העולם מה שהוא שלו
Lc 20,46 להם שלום רב ברחובות קריה. והקתדראות **ראשונות** בבתי כנסיות וראשון המקומות [*] 47
Jn 6,65 מכם הם שאינם מאמינים. כי ישאוש היודע **ראשונות** יודע מי הם המאמינים. ומי שעתיד למוסרו.
Mt 19,30 לאחד משכר וחיים נצחיים יחזיק. 30 ורבים **ראשונים** יהיו אחרונים והאחרונים יהיו ראשונים:
Mt 19,30 ראשונים יהיו אחרונים והאחרונים יהיו **ראשונים:** Tit,20 קפיטולו מ״ו כפי מתיאו 1 דומה
Mt 20,16 עושה טוב: 16 ובזאת המדה יהיו האחרונים **ראשונים** והראשונים אחרונים. רבים הם הנקראים
Mc 10,31 צרות ובעולם הבא חיים נצחיים. 31 ורבים **ראשונים** יהיו אחרונים. והאחרונים יהיו ראשונים:
Mc 10,31 ראשונים יהיו אחרונים. והאחרונים יהיו **ראשונים:** 32 והיו אז בדרך עולים בירושלם. וישאוש
Mc 12,39 בכסא הראשון בבתי כנסיות שיכבדום ושיהיו **ראשונים** בשולחן 40 אותם שעוקרים הבתים והאלמנות

Lc 13,30 ויסובו במלכות הש׳. 30 והנה אותם שהיו **ראשונים** [*] 31 באותה שעה נגשים אליו: ומקצת
Lc 7,46 וזו לא פסקה מנישוק רגלי. 46 אתה לא משחת **ראשי** בשמן. וזאת משחה רגלי במשיחה. 47 ובעבור זה
Lc 21,28 דמותו. 28 וכאשר אלה הדברים התבוננו ושאו **ראשיכם** והביטו. כי גאולתכם מתקרב 29 ואמר להם זאת
Mt 6,17 לכם שקיבלו שכרם: 17 רק אתה כשתצום שרוק **ראשך** ורחץ פניך 18 כדי שלא תתראה לאנשים צם [*]:
Mt 10,30 לא תפול לארץ בזולת אב שלכם. 30 כל שערות **ראשכם** מנויים 31 לכן לא תפחדו. אתם טובים מעופות
Lc 21,18 ותהיו ארורים מכל אדם בעבור שמי. 18 ושער **ראשכם** אחד מכם לא יפסד. 19 בסבלנותכם תנחלו
Mc 15,29 29 ואותם שעוברים שם מקללים אותו מניעים **ראשם** אומרים אתה היית אומר שתחריב מקדש השם׳ ואתה
Mt 27,39 39 ואותן שעוברין מקללין אותו מניעין **ראשן** 40 [*]. אתהו שאומר שתשמיד המקדש ובשלשה
Lc 1,22 לא היה יכול לדבר אליהם והכירו שמריאה **ראתה** בסימנין מראה להם ועמד אלם 23 וכאשר השלים
Lc 7,13 מן העיר הולכים עם האשה ההיא. 13 וכאשר **ראתה** ישאוש היה נע בחסד עליה. וישאוש אמ׳ לה אל
Lc 22,58 אשה איניני מכירו. 58 ואחר מעט פעם אחרת **ראתה** אותו ואמרה ואתה מהם אתה. ופירו אמר אדם אין
Jn 20,1 מריאה מגדלינא באה בבקר לקבר ועד לילה **ראתה** אבן הקבר הפוכה: 2 אז רצתה ובאה לשימון פירי
Mc 14,69 ועמד לפני ההיכל והתרנגול קרא 69 ומיד **ראתהו** שפחה אחת והתחילה לאמר לאותו שניצב סביבה
Mc 16,11 ומתאנחים 11 הם ששמעו שחזר חי שהיא **ראתהו** ולא האמינו. 12 ואחר זה הוא נראה לשני
Lc 22,56 פירו היה יושב באמצעם. 56 וכאשר שפחה אחת **ראתהו** יושב באש והביטה אותו אמרה זה היה עמהם. 57
Mt 4,25 והיה מרפא אותם 25 והיה הולך אחריו עם **רב** מארץ גליליאה וקפוטלים וירושלם וארץ גודיאה
Mt 8,1 כ״ד כפי מתיאו 1 וכאשר ירד מן ההר. **רב** עם הלכו אחריו. 2 וראה מצורע אחד והתפללו.
Mt 13,2 והלך לים ויושב בשפתו 2 ואוסף שם עם **רב.** בעבור זה עלה לספינה אחת ויושב וכל העם עומד
Mt 13,8 8 האחרים נפלו בארץ טובה ועשו פרי **רב** בא׳ ק׳ בא׳ נ׳ בא׳ ל׳. 9 מי שיש לו אזנים
Mt 20,25 כי שרי העולם מושלים בעמים הגדולים ביותר **רב** כח. 26 לא יהיה כן בתוככם. אך מי שירצה להיות
Mt 20,26 26 לא יהיה כן בתוככם. אך מי שירצה להיות **רב** יהיה משרתכם. 27 ואותו שביניכם ירצה להיות
Mt 20,29 לפדות רבים: 29 וכאשר יוצא מיריחו עם **רב** הולכים אחריו. 30 ושני עורים יושבים סמוך לדרך
Mt 23,10 10 לא תחפצו נקראים רבנים. כי ישאוש משיח **רב** 11 אותו שהוא גדול בתוככם יהיה משרתכם. 12 ומי
Mt 26,9 זו. 9 כי זאת המשיחה ראויה לימכר בערך **רב.** ושיתן אדם הערך לעניים. 10 וישאוש שהכירו אמ׳
Mt 26,47 הנה כי יוד״ש אחד מי״ב התלמידים בא ועמו **רב** חיל עם סכינים ועם עצים משולחים מצד שרי
Mc 2,2 ימים אחדים 2 וכאשר ידעו שהוא היה בבית. **רב** עם נתאסף ולא הכילם כי כל הבית היה מלא עד
Mc 3,7 7 וישו הלך לים עם התלמידים ועם **רב** נמשכים עמו מגליליאה 8 לירושלם ומגודיאה
Mc 3,20 שבגדו. 20 ואחר בא אל הבית ונאסף שם עם **רב** שאינם יכולים לחמם אכול. 21 וכאשר אותן שלא
Mc 4,5 ואחרים נפלו במקום אבנים שלא היה בו עפר **רב** ומיד יצא 6 ויבש כאשר השמש הכהו כי לא היה לו
Mc 5,21 21 וכאשר ישו עבר עבר הים בספינה עם **רב** נאסף עמו בשפת הים. 22 ובא אליו גדול אחד מבית
Mc 5,24 עליה ותהיה נרפאת. 24 וישאוש הלך עמו ועם **רב** שהולך אחריו [*]. 25 ואשה אחת שהיה לה רפיון
Mc 6,31 וישאוש אמ׳ בואו ונלך במדבר ונחו מעט כי **רב** עם הולך וחוזר ולא היה לו פנאי לאכול. 32 ועלו
Mc 9,13 13 וכאשר היה בא אל התלמידים הוא מוצא עם **רב** ביניהם ורבים חכמים ומאותתים מתוכחים עמהם 14
Mc 10,1 עד ארץ גודיאה אחר נהר ירדן ונאסף שם עם **רב.** והוא דורש להם כמנהגו 2 והפרושים שואלים לו
Mc 10,46 בירושלם ונכנסו בירושלם עם תלמידיו ועם **רב** ובן טימיב ברטומיב שהיה יבש יושב קרוב לו [*]
Mc 14,43 יודש אשקריוטא אחד מי״ב תלמידים ועמו עם **רב** עם סכינים ומקלות. והוא שלח בעד סגן הכהנים
Lc 8,27 בארץ בא לישוש אדם אחד שאחזו שד זה זמן **רב.** ואינינו לובש שום מלבוש ואינינו עומד בבית רק
Lc 9,37 יקום חי אחרי מותו. 37 וביום האחר עם **רב** ירד מן ההר בא לקראתם 38 ובתוכם אדם אחד קורא
Lc 11,39 ומן הקערה. ומה שהוא בפנים שלכם הוא לב **רב** וגניבה. 40 סכלים מי שעשה מה שהוא מחוץ לא עשה
Lc 12,48 דבר גדול ישאלו לו: ומי שהפקידו לו דבר **רב.** דבר רב ישאלו לו: 49 אני באתי לשים אש בארץ.
Lc 12,48 ישאלו לו: ומי שהפקידו לו דבר רב. דבר **רב** ישאלו לו: 49 אני באתי לשים אש בארץ. וחפץ אני
Lc 18,4 ביני ושכנגדי. 4 ולא רצה לעשות. ועבר זמן **רב.** ואחר אמר בלבו ואם שאיני ירא אלהים ואנשים. 5
Lc 18,36 יתנו לו. 36 וכאשר העור שמע שעובר עם **רב** שאל מה זה 37 ואמרו לו כי ישוש נזורט עובר
Lc 20,9 ושכרה לעובדי אדמה. ולא היה הוא שם זמן **רב.** 10 ובעת הבציר שלח עבדו לאותן שמחזיקים הכרם
Lc 20,46 במלבושים נאים ואוהבים שיתנו להם שלום **רב** ברחובות קריה. והקתדראות ראשונות בבתי כנסיות
Jn 5,6 שנים. 6 וכשראהו ישאוש שוכב והכיר שזמן **רב** עמד חולה אמר לו תחפוץ להיות בריא. 7 והחולה
Jn 12,25 25 והוא ישאר יחידי. ואם ימות נותן פרי **רב.** מי שאוהב נפשו יאבד אותה. והמארר נשמתו בזה
Jn 15,5 שעומדות בי ואני בו. הוא הוא הנושא פרי **רב** כי דבר אינכם יכולים לעשות זולתי. 6 אם אחד לא
Jn 15,8 לכם : 8 כזה הוא זך אבי וממעלה שתשאו פרי **רב.** ותעשו תלמידים 9 כמו שהאב אוהב אותי ואני
Jn 18,3 לשם עם תלמידיו. 3 אז כאשר יודיש אסף עם **רב** ועבדי ההגמונים. והפרושים באו שם עם עששיות

Mc 4,39 קם וצוה לרוח ולים שינוחו. ותכף היתה **רבה** הנחה 40 ואמ׳ להם למה פחדתם עדיין אין לכם
Lc 1,6 האל. עומדים במצות ובצדק השם׳ בזולת שום **רבה.** 7 ולא היה להם בן או בת כי אלישבק היתה
Jn 6,10 10 אז אמ׳ ישאוש עשו שישבו העם. ואמונה **רבה** היתה באותו המקום וישבו האנשים. והיו במספר
Jn 12,12 בעדו ומאמינים בישאוש: 12 ולמחר אחוזת עם **רבה** שבאה יחד ליום מלוד. ושמעה שישאוש בא לירושלם
Mt 1,7 הוליד שלמה מאשת אוריאש. 7 שלמה הוליד **רבואם.** רבואם הוליד אביאש. אביאש הוליד אשא. 8
Mt 1,7 שלמה מאשת אוריאש. 7 שלמה הוליד רבואם. **רבואם** הוליד אביאש. אביאש הוליד אשא. 8 אשא הוליד
Mt 3,7 והיו מודים עונותיהם. 7 וכאשר היה רואה **רבוי** פרושים וצדוקים באים לטבילתו היה אומ׳ אליהם
Jn 21,6 אז שמו הרשתות במים ונכנס בהם גודל **רבוי** דגים ולא יכלו למשוך. 7 אז אמר אותו תלמיד
Mt 6,23 ואם הנר הראוי להיות בך הוא ערפליי **רבות** ערפליות תהיו בך. 24 שום אדם אין יכול בטוב
Mt 7,22 בשמך ומרפאים המושטנים ובשמך עושים אותות **רבות** 23 אז יאמר להם מעולם לא הכירם. סורו ממני
Mt 19,22 זה היה נעצב. כי היה אדם שהיו לו נחלות **רבות.** 23 וישו אמר לתלמידיו אמיתות אומר דבר בלתי
Mt 27,55 אומרים באמת זהו בן האלוה. 55 והיו שם **רבות** בנות שעומדות מרחוק אותן שהלכו עם ישאוש
Mc 4,33 וענפים שעופות השמים דרים בצל הענף. 33 **רבות** כאלה תמונות אמר להם בעבור זה שיבינו 34 ולא
Mc 10,22 זה היה עצב והלך: והיה איש שהיו לו נחלות **רבות.** 23 ונהפך ישאוש אל תלמידיו ואמ׳ איך דבר
Mc 13,7 הוא. ורבים ירמו 7 אבל כאשר תראו מלחמות **רבות.** או התחלת מלחמות אל תיראו כי זה חוייב
Mc 15,41 היה בגליליאה הן הולכות עמו והולכות עם **רבות** אחרות שבאו מירושלם. 42 וכאשר ערב נעשה נכנס
Lc 4,25 לכם שום נביא אינינו מקובל בארצו. 25 **רבות** נושנים היו בימי ישעיה ואליהו בישראל כאשר
Lc 8,3 אשת קוזן מורשה אירודיש ושושאמה. ושאר **רבות** בנות ששרתו ישאוש מרשותן. 4 ועמים רבים
Lc 10,2 שהוא עתיד לבא. 2 ואמ׳ תבואות הקציר **רבות.** רק הקוצרים מועטים. [*] 3 לכו. הנה אני
Lc 22,65 אומרים נביא מי הוא שהכה אותך. 65 וקללות **רבות** שאומרים נגדו. 66 וכאשר נעשה יום נתאספו
Mt 12,38 מן החכמים יודעי ספר והפרושים אומרים **רבי** אנחנו רוצים אי זה אות ראות ממך. 39 וישאוש
Mt 19,16 נפרד מהם. 16 והנה אחד נגש אלי ואמ׳ לו **רבי** טוב אי זה טוב אוכל אנכי עשות שיהיה לי חיים
Mt 22,16 לו תלמידים עם משרתי אירודיש אומרים **רבי** אנחנו יודעים שאתהו איש נאמן ומלמד דרך האל
Mt 22,24 היום קרבו אליו הצדוקים ושאלוהו. 24 אמרו **רבי** משה אמר אם אחד ימות בלא בנים שאחיו יקח אשתו
Mt 22,36 מרבני הדת שאל לישאוש מנסהו. אומר 36 **רבי** אי זה העליון צווי בדת 37 אמ׳ לו ישאוש תאהוב
Mt 26,49 49 ותכף נגש אל ישאוש. ואמ׳ האל יושיעך **רבי** ונשקו. 50 וישאוש אמ׳ לו אהוב למה באת. ואז
Mc 4,38 ישן אִינְפּוּפָא על כר. והם הקיצוהו ואמרו **רבי** אינך פונה אלינו כי ראה שאנחנו אבודים. 39
Mc 9,16 חולקים ביניכם 16 וענה איש אחד מהעם ואמ׳ **רבי** אני נהגתי בני לך שבלבו שטן. 17 ובכל מקום
Mc 10,20 את אביך ואת אמך. 20 והוא ענה ואמ׳ אליו **רבי** כל זה קיימתי מנעורי עד עתה. 21 וישאוש הביטו
Mc 10,35 אליו יקומו וזואן בני זאבדיב אומרים **רבי** אנחנו רוצים שאי זה דבר שאנחנו נשאל תעשה
Mc 11,21 עד השורש. 21 ואז פירו נזכר ואמ׳ אליו **רבי** הנה התאנה שקללת שיבשה. 22 וענה ישו ואמר
Mc 12,14 על איזה דבר. 14 וכאשר באו אמרו לו **רבי** אנחנו יודעים ומכירים היותך אמיתי ואינך נותן
Mc 12,19 שאומרים לא תהיה תחייה. וישאלוהו לאמר 19 **רבי** משה כתב לנו אומ׳ שאם אח מאי זה איש ימות
Mc 12,32 אחר אינו גדול מזה. 32 ואמר לו אותו החכם **רבי** אמת גדול שאינו לבד אלוה אחד ואינו אחר אלא
Mc 13,1 יוצאים מן המקדש אחד מתלמידיו אמר לו **רבי** ראה זה בניינים ואיזה אבנים: 2 וענה ישאוש
Mc 14,45 45 ומיד שבא נגש אליו אומ׳ שלום עליך **רבי** ונשקו 46 והם שמו הידים עליו והחזיקוהו: 47
Lc 3,12 כן. 12 ובאו העולמיים בעבור שיטבלו ואמרו **רבי** מה יעשו. 13 והוא ענה להם לא תעשו עוד. לבד
Lc 8,24 24 ונגשו אל ישאוש והקיצוהו. ואמרו **רבי** הנה אנחנו אובדים. וישאוש קם וצוה אל הרוח
Lc 8,45 בי. וכאשר התלמידים צחקו מזה אמ׳ פירו **רבי** מצערים אותך ואתה אומר מי נגעני. 46 [*] ואני
Lc 9,38 38 ובתוכם אדם אחד קורא בקול גדול ואומ׳ **רבי** תהיינה פקוחות על בני כי אין לי זולתו. 39
Lc 9,49 והקטן ביניכם הוא גדול. 49 ויואן אמר **רבי** אנחנו ראינו אדם אחד מגרש השדים מן האנשים
Lc 11,45 שאינן יודעין. 45 וענה מחכמי הדת ואמ׳ **רבי** באמרך אלה הדברים עושה אתה לנו בזיון. 46
Lc 12,13 מענה לשון: 13 ואחד מן החבורה אמ׳ אליו **רבי** אמור אל אחי שיחלוק איתי הירושה 14 וישאוש
Lc 18,18 יכנסו בו. 18 ושר אחד מהפרושים שאלו אמ׳ **רבי** טוב מה אעשה שאוכל לנחול חיים נצחיים. 19
Lc 19,39 למרומים. 39 ואותן פרושי העם אמרו עליו **רבי** מקללים תלמידיך. 40 ואמר להם אני אומר שאם הם
Lc 20,21 מה וימסרוהו לשרים. 21 ושאלוהו אומרים **רבי** אנחנו יודעים שאתה אומ׳ ומלמד דברים צדיקים.
Lc 20,28 הודו בתחיית המתים קרבו אליו ושאלוהו. 28 **רבי.** משה כתב לנו איש שיהיה לו אשה אם ימות בלא
Lc 20,39 כי כלם חיים עמו. 39 ומקצת מהסופרים אמרו **רבי** בטוב אמרת. 40 ומשם והלאה לא יכלו לשאול לו
Jn 3,10 הדברים: 10 ענה ישאוש ואמר לו אתה הוא **רבי** בישראל ואלה הדברים לא ידעת. 11 אמת אני אומר
Jn 3,26 יואן על הטהרה. 26 ובאו ליואן ואמרו **רבי** מי היה עמך בעבר הירדן שהוא עשית עד שהוא

Jn 6,25 ישאוש. 25 וכאשר מצאוהו לעבר הים אמרו לו **רבי** מתי באת פה. 26 וישאוש ענה להם ואמר. אמת אני
Jn 9,2 אדם עור מיום הולדו. 2 ושאלוהו תלמידיו **רבי** מי הוא שחטא זה או האב או האם. בעבור זה נולד
Jn 11,8 פעם אחרת בגודיאה. 8 ואמרו לו התלמידים **רבי** לא עברו ימים שהיהודים רצו לסקול אותך.
Jn 20,16 אמ׳ לה מריאה והיא נהפכה. ואמרה לו **רבי** שר״ל מאישטרו. 17 וישוש אמר לה אל תגעי בי כי
Mt 7,22 שעושין רצון אבי יכנסו במלכות שמימיי: 22 **רבים** יאמרו באותו היום אדון אנחנו מובאים בשמך
Mt 8,11 אמונה כזאת בישראל. 11 ואומר אני לכם כי **רבים** יבואו ממזרח וממערב. וינוחו עם אברהם יצחק
Mt 8,18 ונושא מכאוביו. 18 וכאשר ישואש ראה עמים **רבים** סביבו צוה שיעברו היבשה. 19 ובא חכם תוריי
Mt 8,30 לגרש. 30 וקרוב מאותו מקום היו חזירים **רבים** שרועים. 31 והשטנים מחלים פני ישאוש אומרים
Mt 9,10 10 וכאשר היו מיושבים לאכול בבית אחד **רבים** חטאים מפורסמים באו והיו יושבים עם ישוש
Mt 10,31 31 לכן לא תפחדו. אתם טובים מעופות **רבים.** 32 לכן כל איש שיפרסמני לפני האנשים אני
Mt 12,15 15 וישואוש יודע זה. נסע מהם ועמים **רבים** הולכים אחריו וכלם ממרקם. 16 וציום שלא
Mt 13,3 העם עומד על שפת הים. 3 ואמר להם משלים **רבים.** ואמר אדם אחד יצא לזרוע זרעו 4 ובעוד שזורע
Mt 13,17 ששומעים. 17 כי באמת לכם אני אומר כי **רבים** נביאים ורבים סופרים כוספים ראות מה שאתם
Mt 16,21 שחיוב הוא שהוא ילך בירושלם ודברים **רבים** סבול בעד הסופרים ובעד שרי הכהנים. והיות מת
Mt 19,2 גודיאה אחר נחל ירדן 2 ונמשכו אחריו עמים **רבים** וירפאם שם. 3 וקרבו אליו הפרושים מנסים לו
Mt 20,16 האחרונים ראשונים והראשונים אחרונים. **רבים** הם הנקראים ומעטים נבחרים: 17 ועלה ישאוש
Mt 20,28 אבל בעבור עבוד ובעבור תת נפשו לפדות **רבים:** 29 וכאשר יוצא מיריחו עם רב הולכים אחריו.
Mt 22,14 חשיכה. ושם יסבול בכי ורעישת שינים. 14 **רבים** הם קרואים ומעט נבחרים: 15 ואז נתקבצו
Mt 24,5 השמרו לכם ששום אדם לא יונה אתכם 5 כי **רבים** יבאו בשמי. אומ׳ אני הוא משיח ורבים אנשים
Mt 24,10 והכל ימאסכם למען שמי. 10 ואז יהיו **רבים** נבוכים. ויקציפו האחד על האחר: 11 [*] 12 כי
Mt 24,12 על החמלה והרחמנות מרבים. ותתקרר אהבת **רבים.** 13 אבל אותו שיתמיד עד הקץ ויעמוד אותו
Mt 24,24 בזה המקום הוא משיח או שם. לא תאמינו. 24 **רבים** שקרנים יקומו ויעשו רוב דברים ונפלאות עד
Mt 24,32 32 תקחו משל מדמיון התאנה כאשר הזמורות **רבים** והעלים יוצאים תכירו שהקיץ מתקרב [*] 33 [*]
Mt 26,60 שיוכלו למוסרו למיתה 60 ואינם מוצאים כי **רבים** עדי שקר באו. ואחר מחדש באו שנים עדים
Mt 27,19 לא תהיה דן האדם ההוא הצדיק כי דברים **רבים** אני ראיתי במראה בעבורו. 20 ושרי הכהנים
Mt 27,53 53 יוצאים מהקברים. אחר התחייה נראו **רבים** 54 והסונטוריאו ואותם שהיו עמו שומרים
Mc 1,34 מהעיר היו מקובצים לפני הפתח 34 ובאים **רבים** מחלופי חליים ורבים מושטנים מגרש השדים כי
Mc 2,15 אחריו. 15 ונעשה בעוד שהיו אוכלין בבית **רבים** עוגבים וחטאים אוכלים עם ישו ותלמידיו והיו
Mc 2,15 וחטאים אוכלים עם ישו ותלמידיו והיו שם **רבים** שהולכים אחריו. 16 וכאשר המאותתים והפרושים
Mc 2,20 שהחתנים יגזלו מכם. ובאותו עת יצומו ימים **רבים.** 21 שום אדם אינו משים בגד חדש במלבושו
Mc 5,9 9 ושאלו מה שמך. והוא ענה שמי מספר כי **רבים** הם. 10 ובקשהו מאד שלא יגרשהו חוץ מאותה
Mc 5,11 חוץ מאותה מלכות 11 וסביב משם רועים **רבים** חזירים 12 ונסוהו. הרוחות אומרים מימינו
Mc 7,8 להם גביעים וכלי כסף משתיהם וכדומה דברים **רבים.** וכאלו 9 אמר להם אתם שוברים מצות הש׳ למען
Mc 10,45 היות נעבד ובעבור נתון נפשו בעד פדיון **רבים.** 46 ובאו בירושלם ונכנסו בירושלם עם תלמידיו
Mc 11,8 הניחו מלבושיהם עליו והוא רכב. 8 ואנשים **רבים** פשטו בגדיהם בדרך ועמים אחרים כורתים ענפים
Mc 13,6 ראו הביטו שאיש אחד לא יונה אתכם 6 כי **רבים** יבאו לעולם בשמי ואומרים שאני הוא. ורבים
Mc 14,24 ממנו. 24 ואמ׳ להם זהו דמי אשר בעבור **רבים** ישפך. 25 אמת לכם אני אומר שאני לא מיין
Mc 15,3 3 וגדולי הכהנים מלשינים אותו מעניינים **רבים.** 4 ופילאט עוד שואלו אומר למה אינך עונה אי
Lc 2,34 אמו. תדעו שזה הוא מונח בישראל לפדיון **רבים** ולאות. ובו נאמרו נגדו. 35 ובסכין יחצו
Lc 5,1 פרק ה׳ כפי לוקא 1 נעשה היה כאשר עמים **רבים** באו אליו בעבור שישמעו דבר הש׳. והוא עומד
Lc 5,6 רשתותיך. 6 וכאשר זה נעשה אספו דגים **רבים** באותן שרשתות שלהם משתברין. 7 ועשו סימן אל
Lc 5,15 לעדות שלהם. 15 ודברו נתפזר עוד. ועמים **רבים** באים לישאוש בעבור שישמעהו ושיתרפאו
Lc 7,47 זה אני אומ׳ לך כי לא תהיו נעזבים עונות **רבים** ונמחלים בעבור זה כי היא מאד אוהבת. ואותן
Lc 8,4 רבות בנות ששרתו ישאוש מרשותן. 4 ועמים **רבים** נאספו ובאו לו מן הערים וצערו לישאוש למשול
Lc 8,30 שמך. והוא ענהו ליגיאו ר״ל מספר כי שדים **רבים** נכנסו בו. 31 והשדים בקשו ישאוש משיח שלא
Lc 9,22 אדם. 22 שחוייב שבן האדם יסבול דברים **רבים** ויקללוהו ישישים ושרי הכהנים וחכמיהם וימות
Lc 10,24 שאתם רואים. 24 אני אומר לכם כי נביאים **רבים** יחפצו ראות אותן הדברים שאתם רואים ולא ראו.
Lc 12,47 עצמו ולא עשה כפי רצונו יהיה מוכה מנגעים **רבים.** 48 ואותו שלא הכירו ועשה דברים הגונים היה
Lc 13,24 סבורים שתכנסו בפתח הצר. אני אומר לכם כי **רבים** יחפצו ליכנס ולא יכולו. 25 וכאשר אב הסיעה
Lc 14,16 אליו אדם אחד עשה זימון גדול וזימן אנשים **רבים.** 17 ושלח משרתו בשעת האכילה לקרוא לקרואים

Lc 14,25 אדם מהנקראים לא יאכלו בזימוני: 25 ועמים **רבים** הולכים עמו. ונהפך אליהם ואמר 26 אם אי זה
Lc 21,8 השמרו לכם שאיזה איש לא יונה אתכם: כי **רבים** יבאו בשמי שיאמרו לכם שאני אני הוא. והעת
Lc 23,8 כי פעמיים כסף לראותו בעבור ששמע דברים **רבים** ממנו ומצפה מתי יראהו שיעשה אי זה אות. 9
Lc 23,9 שיעשה אי זה אות. 9 ושאל אליו דברים **רבים.** וישאוש מעולם לא ענהו על דבר. 10 ושרי
Jn 2,23 וכאשר היה בירושלם בפסח ביום החג יהודים **רבים** רואים האותות שעושה האמינו בשמו. 24 רק
Jn 3,23 היה טובל בהר אחד קרוב שיליני כי מים **רבים** היו שם: ובאו אליו רבים וטבל אותם 24 כי
Jn 3,23 שיליני כי מים רבים היו שם: ובאו אליו **רבים** וטבל אותם 24 כי עדיין לא הושם יואן בבית
Jn 4,25 הוא קרישטו עתיד לבא. וכשיבא יראנו דברים **רבים.** 26 וישאוש אמר אני הוא שמדבר עמך. 27 ותכף
Jn 4,39 שטרחו עליו. ואתם נכנסתם ביגיע כפם. 39 **רבים** שמריטנאש מאותה עיר האמינו בו. על דברי האשה
Jn 6,2 שהיא טיבריאדיש 2 והלכו אחריו עמים **רבים** כי ראו האותות שהוא עושה על אותן שהם חולים.
Jn 6,5 היהודים. 5 אז ישאוש נשא עיניו וראה עמים **רבים** באים אליו. ואמר לפיליף אנה נקנה פת שיאכלו
Jn 6,61 אמר בבית הכנסת מלמד בכפר נחום. 61 אז **רבים** מתלמידיו אמרו זה קשה הוא זה הדבר. מי יוכל
Jn 6,67 לבא אלי אם לא ינתן לו מאבי. 67 בעבור זה **רבים** תלמידיו חזרו אחור. וכבר אינם הולכים עמו:
Jn 8,30 אני עושה. 30 כל עת הוא מדבר אלה הדברים **רבים** האמינו בו: אז אמר ישאוש לאותם היהודים
Jn 10,32 בעבור שיסקלוהו. 32 וענה להם ישאוש מעשים **רבים** טובים אמרתי לכם והראתי מהם לכם באי זה מעשה
Jn 11,19 קרובה מירושלם ט״ו מילין. 19 ויהודים **רבים** באו למריאה ולמרטא לנחם אותם מאחיהן. 20
Jn 11,45 ישאוש להם התירוהו והניחוהו ללכת. 45 אז **רבים** מהיהודים שבאו עם מריאה וראו אותן הדברים
Jn 11,47 נגד ישאוש. מה נעשה שזה האיש עושה אותות **רבים.** 48 אם אנחנו מניחין אותו כן כולם יאמינו
Jn 11,55 עם תלמידיו. 55 ונתקרב פסח היהודים ועלו **רבים** מאותה מלכות קודם פסח בירושלם לטהר עצמם. 56
Jn 12,11 ישאוש רק שראו [*] 10 [*] לזרו 11 כי **רבים** מהיהודים באים שם בעדו ומאמינים בישאוש: 12
Jn 12,42 כאשר ראה מעלת האל ודבר ממנו 42 אכן **רבים** מהשרים האמינו בו רק בעבור פחד הפרושים לא
Jn 20,30 מאושרים יהיו אותן שיאמינו בי. 30 נסים **רבים** עשה ישאוש משיח בהראותו לתלמידיו שאינם
Jn 21,11 מספר מאה וחמשים ושלשה. ועם כל זה שהדגים **רבים** הרשת לא נשבר. 12 וישאוש אמר להם באו ואכלו.
Jn 21,25 יודעים שאמת הוא עדותו. 25 ועוד דברים **רבים** עשה ישאוש שאם כלם יהיו נכתבים חושב אני שכל
Lc 19,34 אתם מתירים העיר. 34 והם אמרו כי האדון **רבינו** צריך לו. 35 ונהגו אותו לישאוש. ומניחים
Mt 10,3 זאבדיב וזואן אחיו .טומאש. מטיאו. בעל **רבית** מפורסם. גיקמי אבפיב. טאטדיב 4 שימון
Mt 23,7 בשלומם. 7 ושיכבדום ברחובות וישקראום **רבנים:** 8 אבל אתם לא תאבו היות נקראים רבנים: כי
Mt 23,8 רבנים: 8 אבל אתם לא תאבו היות נקראים **רבנים:** כי אחד הוא מלמדכם. כולכם אחים. 9 ואב לא
Mt 23,10 אחד הוא אביכם שבשמים 10 לא תחפצו נקראים **רבנים.** כי ישאוש משיח רב 11 אותו שהוא גדול
Mc 2,16 למה עם העוגבים והחטאים אוכל ושותה **רבנכם.** 17 וישו שמע זה אמ׳ הבריאים אינם צריכים
Lc 6,35 ותהיו בנים מאל עליון שהוא מאד טוב על **רגוזי** הרצון ועל הרעים. 36 לכן תהיו אתם בעלי
Jn 13,14 אדוניכם רוחץ רגליכם. ולכם יש לרחוץ האחד **רגל** חבירו 15 כי אני נתתיו לכם למשל. כאשר עשיתי
Lc 7,38 קאפסא אחת ממשיחה 38 ועמדה מאחור קרוב **רגלי** ישאוש משיח והתחילה לבכות ולרחוץ רגלי ישאוש
Lc 7,38 רגלי ישאוש משיח והתחילה לבכות ולרחוץ **רגלי** ישאוש משיח עם דמעות שמעיניה יוצאות. ואחר
Lc 7,38 שקנחה לו הרגלים עם שערי הראש ונושקת **רגלי** ישו ומושחן עם משיחה מרגליית. 39 וכאשר
Lc 7,44 ואתה לא נתת לי מים לרגלי. אבל זאת רחצה **רגלי** ובשערי ראשה קנחם. 45 אתה לא נתת לי נשיקה
Lc 7,45 נתת לי נשיקה לרגלי. וזו לא פסקה מנישוק **רגלי.** 46 אתה לא משחת ראשי בשמן. וזאת משחה רגלי
Lc 7,46 46 אתה לא משחת ראשי בשמן. וזאת משחה **רגלי** במשיחה. 47 ובעבור זה אני אומ׳ לך כי לא
Lc 17,16 גדול. 16 ונפל על פניו עושה חנות לפני **רגלי** ישאוש משיח והוא היה שומרוני 17 וענה ישאוש
Jn 12,3 אחת נירדי פישטיסי מרגליי מאד ומשחה **רגלי** ישוש. וכל הבית נתמלא ריח טוב מן המשיחה: 4
Jn 13,5 אחרי כן שם מים במזרק אחד. והתחיל לרחוץ **רגלי** התלמידים. וקנחם בסדינו שהיה חגור בו. 6 אז
Jn 13,6 ופירו. ופירי אמ׳ לו אדון אתה תרחוץ **רגלי.** 7 ענה לו [*] [*] 8 [*] [*] [*] ישאוש אם
Jn 13,12 זה אמר אין כולכם טהורים. 12 אז כשרחץ **רגליהם** לקח מלבושיו. וכאשר ישב והסב אמר פעם אחרת
Mt 5,35 כסא האל. 35 ולא בארץ מפני שהיא הדום **רגליו.** ולא בירושלם שהיא עיר האל. 36 ולא תשבע
Lc 6,8 שידו יבשה קום ועמוד באמצע. וקם ועמד על **רגליו.** 9 וישאוש אמ׳ להם אני שואל אתכם אם ראוי
Lc 15,22 ובאו והלבישוהו ושימו טבעת בידו ותנעלו **רגליו.** 23 ושאו עֵגֶל שמן ונאכל ונשתה. 24 כי זה
Lc 18,11 פרוש והאחד עולמיי. 11 והפרוש עומד על **רגליו** אומר אלה הדברים. אדון אלהים חינות אני
Jn 11,2 אותה מריאה שמשחה ישוש משיח במשיחה וקנחה **רגליו** בשערות ראשה. האח שהוא לזריט היה חולה. 3
Jn 11,44 בוא בקול גדול 44 וצא לחוץ ומיד קם. והיו **רגליו** קשורות בחבלים. ופניו נקשרת עם הסדין. ואמ׳
Jn 20,14 דברים אלו נהפכה וראתה ישאוש עומד על **רגליו** ולא הכירה שהוא ישו. אמרה בעצמה שגנב הוא.

Lc 20,43 זהו ביכולתי 43 עד שאשית אויביך הדום **רגליך.** 44 א״כ דוד קורהו אדון איך הוא בן 45
Lc 9,5 שלא יקבלו אתכם. תצאו מאותו עיר עפר **רגליכם** תסירו לעדות עליהם. 6 וכשתצאו משם תחפצו
Jn 13,14 לשם כי [*] 14 [*] אני אדוניכם רוחץ **רגליכם.** ולכם יש לרחוץ האחד רגל חבירו 15 כי אני
Mt 18,8 עדן פסח מלכת בגיהנם בשתי ידים או בשתי **רגלים.** 9 ואם עינך אשקנדליזט תעקרם והרחיקם ממך
Mt 18,8 אכן רע הוא אותו שאשקנדליזט אחד 8 אם **רגלך** או ידך תאשקנדליזט כרות אותה או הרחיקה ממך.
Mt 22,44 שב לימיני עד אשר אני אעשה שית הדום **רגלך** אויבך. 45 א״כ אם דוד קראו אדוניו איך הוא
Mc 9,44 שאין מתים הארסים והאש אינו נח. 44 ואם **רגלך** אישקנדליזט כרות אותה כי יותר שוה לך הכנס
Lc 4,11 לך שישמרך 11 בידים ישאונך פן תגוף באבן **רגלך.** 12 וישוש אמ׳ לו פעם אחרת [*] לא תנסה
Mc 6,11 קבל אתכם ולא שמוע. צאו משם והסירו עפר **רגלכם** לעדות נגדם 12 ותלכו ודרשו שיעשו תשובה.
Lc 10,19 19 והנה אני נתתי לכם יכולת לדרוך כף **רגלכם** על השרפים ועל העקרבים. ועל כל כחות
Mt 27,42 יכול להושיע עצמו. אם מלך אתה מישראל **רד** מן השתי וערב שאנחנו נראהו ונאמינך. 43 הוא
Mc 15,32 אינו יכול להושיע. 32 אם אתה משיח ישראל **רד** מן השתי וערב שאנחנו נראהו ונאמינך. ואותן
Lc 19,5 זאקיב הביט וראה ישוש משיח ואמר לו זאקיב **רד** מהר וחושה כי מוכרח אני שאבא היום בביתך. 6
Jn 4,49 ונפלאות. 49 ואמר אליו הריגיטו אדון **רד** קודם שימות בני. 50 אמר אליו ישאוש לך בנך חי
Mt 5,12 בעדי. 12 גילו שכרכם גדול בשמים כי כן **רדפו** הנביאים שהיו קודמים לכם: קפיטולו י״ב כפי
Jn 15,20 לכם עבד אינו גדול מאדוניו: אם אותי **רדפו** אתכם ירדפו. אם שמרו מצותי אתכם ישמרו. 21
Mt 3,7 בירדן. והיו מודים עונותיהם. 7 וכאשר היה **רואה** רבוי פרושים וצדוקים באים לטבילתו היה אומ׳
Mt 7,3 2 כי במדה שתפרעו כך תהיו נפרעים. 3 אתה **רואה** הקיסם בעין חבירך. ולא תחשוב הבריח מעיניך.
Mt 9,2 לו אדם אחד נטול שוכב במטתו. וישאוש משיח **רואה** אמונתם אמ׳ לנטול בן יהיה לך אמונה בשם
Mt 12,18 ששלם מה שנאמר בעד ישעיה הנביא אומ׳ 18 **רואה** אתה בן שלי אשר אני בחרתי ואהובי שערב מאד
Mc 5,31 מי נוגע בלבושי 31 ואמרו לו תלמידיו אתה **רואה** שעמך דוחק אותך ואומר מי נגעני. 32 ומביט אם
Mc 6,48 קטנה היתה בים וישאוש יחיד נכנס. 48 וישו **רואה** אותם מצטערים במלחות כי הרוח היה להם מנגד.
Mc 8,23 ורקק לו בפניו. והניח ידיו עליו ושאלו אם **רואה** 24 והוא מביטו אמ׳ אני רואה הלוך העמים
Mc 8,24 ושאלו אם רואה 24 והוא מביטו אמ׳ אני **רואה** הלוך העמים זקופים כמו אילנות 25 ועדיין
Mc 11,13 לו רעב גדול. 13 וכאשר מרחוק ראה תאנה **רואה** עלין. הלך לראות אם ימצא תאנים. וכאשר בא
Mc 13,2 בניינים ואיזה אבנים: 2 וענה ישאוש ואמ׳ **רואה** אתה אלו הבניינים גדולים לא תשאר אבן על אבן
Lc 7,44 44 וישאוש נהפך אל האשה ואמ׳ לשימון. **רואה** אתה זאת האשה. אני נכנסתי בביתך. ואתה לא
Lc 18,41 מה אתה חפץ שאעשה לך והוא אמ׳ אדון שאהיה **רואה** 42 וישאוש אמ׳ אליו ראה אמונתך תושיע לך 43
Jn 9,25 דבר זה אני יודע. שהייתי עור ועתה אני **רואה:** 26 אז אמרו לו מה עשה לך ואיך פתח עיניך.
Jn 10,12 כאשר הצאן אינם שלו קרוביות. כאשר הוא **רואה** הזאב שבא עוזב הצאן וברח. [*] 13 השכיר הוא
Jn 11,9 אי זה שיהיה הולך ביום אינו עושה רע. כי **רואה** אור זה העולם. 10 אבל מי שהולך בלילה מצער
Jn 12,45 מאמין רק במי ששלחני. 45 מי שרואה אות **רואה** מי ששלחני. 46 אני נר שבאתי בעולם בעבור שק
Jn 14,9 עמכם ולא הכרתוני. פיליף מי שרואה אותי **רואה** אבי איך אתה אומר שאראה לכם האב. 10 אינך
Jn 14,17 אמת: שהעולם אינו יכול לקחתו. כי אינו **רואה** אותו. ואינו יודע אותו. רק אתם תכירו כי בכם
Jn 20,25 ראינו האדון. וטומאש אמר להם. אם אני **רואה** בידים תקיעת המסמרים ואני משים אצבעי במקום
Mt 11,7 משיח התחיל לאמר אל עם ג׳ואן. למה יצאתם **רואות** במדבר חשבתם שהוא יהיה כמו קנים תוהים
Lc 23,49 מרחוק. וכל הנשים שבאו אחריו מגלליאה **רואות** אלו הדברים. 50 והנה אדם אחד שמו יוסף
Lc 23,55 55 והנשים שבאו מגלליאה נמשכות אחריו **רואות** הקבר באי זה אופן גוף ישוש משיח היה מונח
Mt 11,5 וספרו לזואן מה שראיתם ושמעתם. 5 העורים **רואים.** והפסחים הולכים. והמצורים הם טהורים.
Mt 13,17 נביאים ורבים סופרים כוספים ראות מה שאתם **רואים** ולא ראו ולשמוע מה שאתם שומעים ולא שמעו.
Mt 15,31 לרגלו ומרפאם. 31 עד שהעם מתמיהים כשהיו **רואים** שמדברים האלמים. והפסחים לכת. והעורים
Mt 24,2 בניני המקדש. 2 והוא ענה ואמ׳ אליהם **רואים** אתם כל אלה העניינים. אמיתות אומ׳ לכם אשר
Mc 8,18 הוא עור לבבכם. 18 עינים לכם ואינכם **רואים.** אזנים לכם ואינכם שומעין. אין לכם זכרון.
Mc 9,37 מי ששלחני. 37 וענה זואן אליו ואמר אנחנו **רואים** אדם אחד שהיה מרפא המשוטנים בשמך ואינו
Lc 7,22 להם. לכו ואמרו מה שראיתם ושמעתם העורים **רואים.** הפסחים הולכים. המצורעים טהורים. החרשים
Lc 10,23 לתלמידיו ואמ׳ מאושרים הם שרואים מה שאתם **רואים.** 24 אני אומר לכם כי נביאים רבים יחפצו
Lc 10,24 נביאים רבים יחפצו ראות אותן הדברים שאתם **רואים** ולא ראו. ולשמוע מה שאתם שומעין ולא שמעו.
Lc 18,15 15 ומביאים לו נערים בעבור שיגיעם. וכאשר **רואים** זה התלמידים מנעו זה להם. 16 ואמר להם
Lc 21,6 וממתנות. וישאוש אמ׳ 6 דברים אלו שאתם **רואים** עדיין תראו ימים שלא יעמוד אבן על אבן
Jn 2,23 היה בירושלם בפסח ביום החג יהודים רבים **רואים** האותות שעושה האמינו בשמו. 24 רק ישאוש

Jn 7,48 ענו להם הפרושים ובזה רמה אתכם. 48 אינכם **רואים** שאחד מהשרים והפרושים אינם מאמינים בו. 49
Jn 14,19 אני אבא אליכם 19 עוד מעט כבר אינכם **רואים** אותי אבל תראוני חי ואתם תחיו. 20 באותו
Lc 8,16 מקום גבוה בעבור אותן שנכנסין בבית יהיו **רואין** 17 כי שום דבר אינינו ביותר נעלם שלא יהיה
Jn 1,14 14 וכן האל נעשה בשר וישכון בכם. ואנו **רואין** אורו שאחד הוא לבד. ונולד מן האב שהוא מלא
Jn 9,39 בדין באתי בזה העולם בעבור שאותם שאינן **רואין** שיראו. ואותם שרואים שיהיו נעשים עורים. 40
Mt 15,30 ועלה אל ההר ויושב שם. 30 וקרב אליו **רוב** חיל שנהגו אלמים עורים פסחים ונטולים ורבים
Mt 24,24 לא תאמינו. 24 רבים שקרנים יקומו ויעשו **רוב** דברים ונפלאות עד שהנבחרים מהש׳ כמעט יכנסו
Mt 28,12 12 והם אספו הזקנים ועשו עצה ונתנו **רוב** כסף לשומרים 13 שיאמרו תלמידיו באו הלילה
Mc 6,34 כי הם היו כמו צאן בלא רועה והתחיל ללמדם **רוב** דברים וטובים. 35 וכאשר רוב היום עבר קרבו
Mc 6,35 והתחיל ללמדם רוב דברים וטובים. 35 וכאשר **רוב** היום עבר קרבו אליו תלמידיו ואמרו לו. זהו
Mc 8,1 כפי שן מרקו 1 ובאותן פעמים אחרות נתאספו **רוב** חיל עם ישאוש ולא היה להם לאכול וקרא
Lc 2,35 ובסכין יחצו ויעברו נפשו. בעבור מחשבות **רוב** לבבות תהיו מפורסמות. 36 ובת אחת משמואל היתה
Lc 4,23 אתם תאמרו זאת התמונה. רופא מרפא עצמו. **רוב** דברים ששמענו עשה בכפר נחום עושה אתה כן
Lc 5,29 אחריו. 29 ועשה משתה גדול בביתו והיו שם **רוב** עולמיים ושאר ואוכלים עמהם. 30 והפרושים
Lc 11,43 לישב בכסא ראשון בתי כנסיות. ושיתנו לכם **רוב** שלום בשער. 44 אוי לכם פרושים אתם כמו הקברים
Lc 12,1 Tit,12 קפיטולו י״ג כפי לוקא 1 וכאשר **רוב** עמים הקיפוהו כדורך בגת התחיל לאמר לתלמידיו
Lc 12,19 כל דברי תולדותי וטובתי. 19 ואומר לנפשי **רוב** טובות אספת ברוב שנים אכלי ושתי ותנוחי. 20
Lc 17,25 ביומו. 25 אכן ראשונה חוייב לו לסבול **רוב** דברים. והיותו מוזם בעד הדור הזה 26 וכאשר
Lc 19,3 אי זה איש הוא. ולא יכול לראותו בעבור **רוב** העם. כי אותו זאקיב היה קטן הצורה 4 ורץ ועלה
Jn 5,3 עליות נקראים בלעז פרושיש 3 שם שוכבים **רוב** אנשים חולים עורים חגרים ומשוקים. וממתינים
Jn 8,26 אתה. וישאוש אמ׳ להם קדמון שמדבר עמכם 26 **רוב** דברים ומדבר מכם או שופט. אבל מי ששלחני הוא
Jn 12,9 בכם ואני לא אהיה כל עת עמכם: 9 אז הכירו **רוב** עם מן היהודים ששם היו ובאו שם לא לבד בעבור
Jn 14,2 נבהל האמינו באל ובי האמינו. 2 בבית אבי **רוב** דירות בו אמת הייתי אומר להלוך להכין מקום
Jn 14,30 המעשה בעבור שאחר העשיה תאמינו: 30 מעתה **רוב** הדברים לא אדבר עמכם. כי שר זה העולם כבר בא:
Jn 16,12 העולם כבר נדון. 12 עוד יש לי לאמר לכם **רוב** דברים. רק אינכם יכולים נשוא עתה. 13 רק
Jn 19,20 לשונו: ישאוש דנזוריט מלך היהודים: 20 אז **רוב** היהודים קראו הכתב הזה כי אותו מקום שישאוש
Mt 5,44 ותעשו טוב לאשר עושים לכם רע והתפללו על **רודפיכם** 45 מפני שתהיו בני אביכם שבשמים. המוציא
Jn 5,44 תקבלו. 44 איך תוכלו אתם להאמין שאתם **רודפים** אחר המעלות. ואינכם מבקשים אותם שהן מן
Mt 1,18 מריאה ויוסף טרם התחברם היא הרתה מהקדש **רוח.** 19 ויוסף להיותו צדיק ובלתי רוצה למסור אותה
Mt 3,16 טובל ויצא מן המים נפתחו השמים והקדוש **רוח** ירד עליו בצורת יונה 17 ותצא בת קול ותאמר
Mt 4,1 1 אז ישואש משיח מוצא במדבר בעד הקדש **רוח** בעבור היותו מנוסה מהשטן 2 וכאשר התענה מ׳
Mt 10,20 שתצטרכו לדבר: 20 אתם לא תדברו: אבל הקדש **רוח** ידבר בעדכם. 21 האח האחד ימסור האחר למיתה.
Mt 12,31 יכופר לאנשים לבד מי שאומר קללה נגד הקדש **רוח.** 32 ומי שיאמ׳ נגד הקדוש רוח לא יהי לו כפרה
Mt 12,32 נגד הקדש רוח. 32 ומי שיאמ׳ נגד הקדוש **רוח** לא יהי לו כפרה בזה העולם ובעולם הבא. 33 כל
Mt 14,30 והולך על המים לבא אל ישאוש. 30 וראה בא **רוח** חזק ופחד. וכשהתחיל ליכנס צעק אומר אדון
Mt 27,50 50 וישאוש פעם אחרת צועק שלח הקדוש **רוח.** 51 והנה המקדש נשבר משני צדדין למעלה ולמטה
Mt 28,19 העמים וטבלו אותם בשם האב והבן ומהקדש **רוח** 20 ותלמדום ושמרו כל מה שצִויתי אתכם. ואני
Mc Prol,8 ההתבשרות מישאוש משיח בעד ההריון קדש **רוח** בהתחלת האיונגליאו בעבור שיקרא התחלת
Mc 1,8 טובל אתכם במים הוא יטבול אתכם מהקדוש **רוח.** 9 ושעשה באותן הימים שבא ישאוש נזוריט מעיר
Mc 1,10 ותכף שיצא מהמים. ראה השמים נפתחו והקדוש **רוח** ירד עליו כדמות יונה. 11 ונעשית קול בשמים
Mc 1,12 מאד ערב לי ואהוב. 12 ותכף נהגו הקדוש **רוח** במדבר. 13 שם התענה מ׳ יום ומ׳ לילה והשטן
Mc 2,8 האל. 8 ותכף הכיר מחשבותיהם בעד הקדוש **רוח** ואמ׳ להם מה תחשבו בלבבכם 9 אי זו היא מלה
Mc 3,29 העונות יהיו מכופרים 29 לבד עון נגד קדוש **רוח.** זהו מי שאין לו תקוה. זה העון לא יכופר
Mc 4,37 ונכנסו בים ספינות אחרות עמו 37 ואז קם **רוח** גדולה וחזק וגלים עד שהספינה מתחלת למלאת. 38
Mc 5,8 חי שלא תצערני 8 ואמר אליו ישאוש צא חוץ **רוח** אינו נקי. 9 ושאלו מה שמך. והוא ענה שמי מספר
Mc 6,49 הלילה הולך על הים 49 [*] חשבו הוא איזה **רוח** רעה וצעקו 50 כולם והיו נבוכים. וישאוש תכף
Mc 13,11 אל תפחדו מה תאמרו אתם תדברו כאשר הקדוש **רוח** יישרכם באותה שעה אתם לא תדברו אבל הקדוש רוח
Mc 13,11 יישרכם באותה שעה אתם לא תדברו אבל הקדוש **רוח** בעדכם: 12 והאח האחד ימסור אחיו למיתה. והאם
Lc Prol,7 בגודאה ובעד מתיב בלוברדיאה מזורז מהקדש **רוח** כתב ליונים נאמנים זה האיוגליאו וחבר זה
Lc 1,15 קודם שיצא מבטן אמו יהיה נשלם מהקדוש **רוח.** 16 ויבונן לפניו 17 יזהו לפני הש׳ ברוח ובכח

Lc 1,35 לי ידיעת איש. 35 והמלאך ענה ואמ׳ הקדוש **רוח** יבא עליך וכח העליון יתלונן עליך. ומה יהיה
Lc 1,41 אלישבק שמח בבטנה. ואלישבק נתמלאה מהקדוש **רוח** 42 וצעקה בקול גדול ואמרה ברוכה את בין הנשים
Lc 1,67 יד הש׳ היתה בו 67 וזכריה אביו היה מלא **רוח** הקדש וניבא וא׳ 68 ברוך יהיה אדון אלהי
Lc 4,1 ד׳ כפי לוקא 1 וישאוש משיח מלא מהקדוש **רוח** נסע מגורדא והונהג בעד הרוח במדבר 2 ועומד שם
Lc 4,18 וכאשר פתח הספר מצא מקום שכתו׳ בו 18 **רוח** אלהי׳ עלי. ובעבור זה משח אותי ושלחני לעניים
Lc 6,18 וירפאו מחולייהם. ואותם שהיו מצטערין בעד **רוח** רעה היו נרפאים. 19 וכל העם חפצים לנוגעו. כי
Lc 9,55 ישאוש ואמ׳ להם אינכם יודעים מאי זה **רוח** אתם. 56 בן האדם לא בא לאבד הנפשות אלא
Lc 12,10 דבר כנגד בן האדם והוא נמחל לו. מי שיקלל **רוח** הקדש לא ימחלו לו. 11 וכאשר ינהגו אתכם בבתי
Lc 12,12 אופן או באי זה דבר תענו או תאמרו 12 כי **רוח** הקדש ילמדכם באותה שעה מענה לשון: 13 ואחד
Lc 12,55 תאמרו יבא המטר. ויבוא המטר. 55 וכאשר **רוח** הנקרא אבטאר בא ומנשב אמרו חום יבא. כן יעשה.
Lc 24,37 37 והם נבהלים וחרדים. חשבו ושערו שראו **רוח.** 38 ואמר להם למה אתם נבהלים ומה חשבתם בתוך
Jn 3,6 מה שנולד מהבשר בשר הוא. ומה שנולד מרוח **רוח** הוא. 7 אל תתמה כי אני אומ׳ חוייב שתהיו
Jn 4,24 כי האב שואל להם יתפללו 24 כאלו האל הוא **רוח.** ואותם שמתפללים לו חוייב שיתפללו לו ברוח
Jn 6,18 היה ערב וישו לא בא אליהם. 18 והים בעבור **רוח** גדול שהיה מנשב מבהילים. 19 אז הלכו עשרים
Jn 6,64 אינו מועיל אי זה אחד הדברים שאמרתי לכם **רוח** וחיים הם. 65 אבל מקצת מכם הם שאינם מאמינים.
Jn 14,16 מצותי 16 ואני אתפלל אל האב ויתן לכם **רוח** אחר קדוש בעבור שיעמוד עמכם לנצח 17 רוח אמת:
Jn 14,17 רוח אחר קדוש בעבור שיעמוד עמכם לנצח 17 **רוח** אמת: שהעולם אינו יכול לקחתו. כי אינו רואה
Jn 14,26 אמרתי בעומדי עמכם. 26 אבל האב נאמר **רוח** הקדש. אותו שהאב ישלח בשמי הוא ילמד אתכם 27
Jn 15,26 בדת אותו שערבות היה לו בי. 26 וכאשר יבא **רוח** הקדש אותו שאני אשלח בכם מהאב רוח אמת היוצא
Jn 15,26 יבא רוח הקדש אותו שאני אשלח בכם מהאב **רוח** אמת היוצא מהאב הוא יעשה עדות לי. 27 ואתם
Jn 16,7 לכם שצריך הוא לכם שאלך כי אם לא אלך **רוח** הקדש לא יבא אליכם. ואם אלך אשלחהו לכם 8 וכי
Jn 16,13 אינכם יכולים נשוא עתה. 13 רק כשיבא אותו **רוח** של אמת ילמדכם כל אמת. כי לא ידבר מלבו רק
Jn 20,22 [*] 22 כאשר אמ׳ זה גנח ואמ׳ להם קבלו **רוח** הקדש. 23 ולמי שתעזבו העונות מונחים יהיו להם
Lc 23,46 בידך אפקיד רוחי. ובאמרו אלה הדברים שלח **רוחו.** 47 וסנטוריאו בא. ולכל אלה הדברים שנעשו
Jn 11,33 בוכה וראה היהודים שהיו עמה בוכים. חלש **רוחו** והיה נבוך בעצמו. 34 ואמר הנה הנחתם אותו
Mt 12,45 מכל קסמים. 45 אז הוא הולך ולוקח שבע **רוחות** יותר רעים ממנו ונכנסו שם ועמדו. ובסוף
Lc 7,24 למה יצאתם ראות במדבר. השוקים שנועות לכל **רוחות.** 25 אבל אי זה עניינים יצאתם לראות איש
Lc 11,26 [*] מנוקה ביעים. 26 ואז הולך ולוקח שבעה **רוחות** אחרים יותר רעים ממנו עמו ונכנסים באותו
Mt 12,18 בחרתי ואהובי שערב מאד לנפשי. אני אנוח **רוחי** עליו ואגיד צדקה בין העמים. 19 לא יחלוק ולא
Lc 23,46 46 וישוש צועק בקול גדול. אב בידך אפקיד **רוחי.** ובאמרו אלה הדברים שלח רוחו. 47 וסנטוריאו
Jn 13,21 21 כאשר ישאוש אמר אלה הדברים מצא עצמו **רוחני** והזהיר ואמר אמת אומר אני לכם שאחד מכם
Lc 11,38 וחשב. 38 והפרוש אמ׳ בלבו למה זה אינו **רוחץ** ידיו בסעודת הבקר. 39 ואדונינו אמר אליו
Jn 13,14 שבח וברכה לשם כי [*] 14 [*] אני אדוניכם **רוחץ** רגליכם. ולכם יש לרחוץ האחד רגל חבירו 15 כי
Lc 3,31 מכנה. שם היה מיטאנו. שם היה נתן. שם היה **רוינו.** 32 שם היה גאשי. שם היה אביק. שם היה
Mt Prol,19 ואותם האדם חייב הבין מה שרומזות. מתיאו **רומז** צורת אדם. כי הוא דבר ראשונה מתולדות ישו
Mt Prol,28 חי אחר מיתתו. נשר שעלה לשמים. בן אדם **רומז** אנושות. עגל גלחות. אריה מלכות. נשר שבועת
Jn 19,34 עם ישאוש. 33 [*] 34 ואחד מן הפרושים לקח **רומח** בידו והכה ישאוש ופתח לו צדו [*] 35 ואותן
Jn 11,48 מניחין אותו כן כולם יאמינו בו. ויבואו **רומיים** ויגזלו לנו מקומינו ועמנו. 49 ואחד מהם
Mt 7,23 מעולם לא הכירם. סורו ממני רשעים מלאי **רוע** לב. 24 כל אדם השומע דברי ועושה אותם. יהיה
Mc 10,5 ולהם ישאוש ענה ואמ׳. הוא הודה לכם בעבור **רוע** לבבכם. 6 אבל השם יצר בהתחלת העולם איש ואשה.
Mt 9,36 וכאשר [*] העמים שהיו בצער ושוכבים בלי **רועה** ריחם עליהן.37 ואמר לתלמידיו עת הקציר סמוך
Mc 6,34 העם ריחם עליהם כי הם היו כמו צאן בלא **רועה** והתחיל ללמדם רוב דברים וטובים. 35 וכאשר
Jn 10,2 מקום אחר גנב הוא. 2 אבל הכנס בעד השער **רועה** צאן הוא. 3 והוא פותח הדלת והצאן נמשכות אחר
Jn 10,11 ואותה תהיה לכם בגודל ההשפעה. 11 אני הוא **רועה** טוב. ורועה טוב נותן נפשו בעד צאן השוכר. 12
Jn 10,14 משים השתדלותו בשמירת הצאן. 14 אני הוא **רועה** טוב ומכיר צאני. והם מכירות אותי. 15 כמו
Mc 5,11 שלא יגרשהו חוץ מאותה מלכות 11 וסביב משם **רועים** רבים חזירים 12 ונסוהו. הרוחות אומרים
Mt 27,54 שומרים ישאוש. כאשר ראו בחוזק אומרים באמת זהו בן **רועשת** וזה שנעשה יראו בחוזק אומרים באמת זהו בן
Mt 9,12 אלו הדברים אמר להם הבריאים אינם צריכים **רופא** אבל החולים. 13 לכו ללמוד מה רוצה לומר. כי
Mc 2,17 17 וישו שמע זה אמ׳ הבריאים אינם צריכים **רופא** רק אותן שיש להם חולי. כי אני לא באתי לקרוא
Lc Prol,2 לפי התולדת היה מסיריאה וישב באנטושיא **רופא** מובהק ממלאכת הרפואה. והיה תלמיד האפושטולש.

Lc 4,23 אמ׳ להם אמת הוא. אתם תאמרו זאת התמונה. **רופא** מרפא עצמו. רוב דברים ששמענו עשה בכפר נחום
Lc 5,31 31 ענה ישאוש ואמ׳ להם אינו צריך **רופא** למי שהוא בריא. אבל החולים צריכים רופא 32
Lc 5,31 רופא למי שהוא בריא. אבל החולים צריכים **רופא** 32 כי אני לא באתי לקרוא הצדיקים רק לחוטאים
Mt Prol,2 מתיאו כאשר דרש ראשונה האוונגליאו הוא **רוצה** להעתיק בעבור דרוש לנפילים. כתב זה האונגילי
Mt Prol,15 הבל שלא היו מקובלים. כי השם אינינו **רוצה** שהמספר למעלה אמור יהיה מועבר בעבור כח
Mt 1,19 מהקדש רוח. 19 ויוסף להיותו צדיק ובלתי **רוצה** למסור אותה למיתה. ורוצה לכת בהחבא עזבה. 20
Mt 8,3 3 וישוש משיח פשט ידיו ונגעו ואמר אני **רוצה** לטהרך ותכף היה טהור מהצרעת. 4 ואמ׳ ישואש
Mt 9,13 צריכים רופא אבל החולים. 13 לכו ללמוד מה **רוצה** לומר. כי אני אוהב יותר חסד מקרבן. לא באתי
Mt 15,32 הוא עמד שלשה ימים ואין להם לאכול ואיני **רוצה** לשולחם בתענית בעבור שלא יחלשו בדרך. 33
Mt 21,29 בן לך היום פעול בכרמי. 29 והוא ענה איני **רוצה** ללכת. אחר נחם והלך 30 וקרב אל הדרך ואמ׳ לו
Mc 1,41 41 וישוש כמרחם עליו שלח ידו ואמ׳ לו אני **רוצה** שתהיה טהור מהצרעת. 42 [*] 43 כאשר נטהר
Mc 7,17 ישוש נכנס בבית התלמידים שאלוהו. מה **רוצה** לאמר אותה התמונה. 18 והוא אמ׳ להם א״כ אתם
Mc 9,10 9 והם העלימוהו ביניהם. 10 ושאלו לו מה **רוצה** לומ׳ זה שהפרושים אומרים והסופרים אחריהם
Mc 11,14 14 וישאוש עונה אומ׳ אליה מכאן והלאה אני **רוצה** ששום אחד לא יאכל פרי ממך. וזה שמעו תלמידיו
Lc 5,13 אתה יכול לטהרני 13 וישאוש נגעו ואמ׳ אני **רוצה** לטהר אותך. ומיד הצרעת ברחה ממנו. 14 וישו
Lc 5,39 39 ושום אדם ששותה יין ישן אינו **רוצה** מיד שתות יין חדש שאומ׳ הישן הוא טוב: Tit,6
Lc 7,40 היא. 40 וענה ישאוש ואמ׳ לו שימון אני **רוצה** לומר לך אי זה דברים. וענה שימון ר׳ אמור.
Lc 20,17 נשמע אמרו לא יאבה השם׳: 17 [*] א״כ מה **רוצה** לומ׳ זה שכתו׳ אבן מאסו הבונים הוא היתה
Jn 7,17 שלי אבל מאותו ששלחני. 17 אם שום אדם **רוצה** לעשות רצון האל יכיר המוסר אם הוא מהאל. או
Jn 17,24 ושאהבת אותם כמו שאהבת אותי: 24 אב אני **רוצה** שאותן שנתת לי שבמקום שאני אהיה שם הם יהיו
Jn 18,11 אמר ישוש לפירי חזור סכינך בנרתיקה. אינך **רוצה** המיתה שבעבורה שלחני האב לסבלה: 12 אז הסיעה
Jn 21,22 מה יהיה מזה. 22 ישאוש אמר אליו אני **רוצה** שיע שיעמוד פה עד שאבא מה לך אתה תלך אחרי.
Jn 21,23 אחיו שאותו תלמיד לא ימות. רק אמר אני **רוצה** שכן יעמוד עד שאבא מה לך. 24 זה הוא התלמיד
Jn 8,44 אביכם. ורצון אביכם חפצתם לעשות. הוא היה **רוצח** בתחלה ולא עמד באמת כי אין אמת אתו. כי כל
Mt 12,38 יודעי ספר והפרושים אומרים רבי אנחנו **רוצים** אי זה אות ראות ממך. 39 וישאוש ענה להם
Mt 23,4 משאת לעמים שאין יכולים לישא והם אין **רוצים** הגיעם באצבעותם. 5 הם עושים כל מעשיהם
Mt 27,17 17 וכאשר קבצם אמ׳ להם פילאט מי אתם **רוצים** שאניח לכם בראבן או ישו שאמור משיח 18 כי
Mc Prol,23 ממוסרם בגוף ישאוש משיח. וכאשר תמצא **רוצים** שהאדם יבינהו. למען שאדם ישיג גמול מעמלינו
Mc 3,10 הולכים אחריו. 10 העם החולים שהוא מרפא **רוצים** לנגעו. 11 והמשוטנים שרואים אותו כרעו
Mc 10,35 יקומו וזואן בני זאבדיב אומרים רבי אנחנו **רוצים** שאי זה דבר שאנחנו נשאל תעשה לנו. 36
Mc 9,17 ובכל מקום שלוקחו מפילו ומכריחו להוציא **רוק** מפיו ונוקש השנים. ובקשתי תלמידיך שירפאוהו
Mt 7,13 משיח אל תלמידיו הכנסו בעד פתח הצר כי **רחב** הוא הדרך המוליך האדם לאבדון ורבים נכנסין
Jn 13,10 הידים והראש. 10 וישאוש אמר להם מי שהוא **רחוץ** אינו חסר רק שירחוץ הרגלים והוא כולו נקי
Mt 15,8 אומ׳ 8 זה העם שלי מכבר מדברים ולבם **רחוק** ממני. 9 הם מכבדים אותם חנם רמאים מוסריכם
Mc 7,6 ישעיה שאמ׳ זה העם מכבדני מדבר ולבם **רחוק** ממני. 7 חנם מכבדים אותי מלמדי המוסרים
Mc 12,34 34 וכאשר שמע שהוא ענה בחכמה אמר לו אינו **רחוק** ממלכות השם. ומשם והלאה שום אדם לא היה בו
Lc 19,12 אמר אדם אחד מעולה הלך במלכות אחד מאד **רחוק** בעבור שיקח מלכות לעצמו ושיחזור 13 וקרא
Lc 24,13 13 והנה שנים מהם הולכים במגדול שהיה **רחוק** מירושלם ארבעים מילין שנקרא אימבש 14 והם
Lc 24,28 וקרבו למגדול שהולכים והוא חפץ ללכת עוד **רחוק** 29 ובקשוהו ואומרים תשאר עמנו אדון כי כבר
Jn 21,8 8 ושאר התלמידים באו מספנים כי לא היו **רחוק** מן הארץ כמו מאתים זרועות. 9 אז כשירדו לארץ
Lc 15,13 כל הדברים. הנער היותר קטן הלך לו בדרך **רחוקה** מאד שם הפסיד כל ירושתו בזנות. 14 ואחר היה
Mt 2,18 גדולים קולות מבכי וצעקה היתה נשמעת ברמה **רחל** מבכה על בניה ולא לקחה נחמה כי אינינה: 19
Mt 7,15 15 השמרו לכם מנביאי שקר הבאים בלבוש **רחלות** ובתוכם הם זאבים וטורפים. 16 במעשיהם
Mt 18,27 לך חמלה ממני ואפרעך חובך. 27 והאדון **רחם** על העבד והניחו לכת ומחל לו כל החוב. 28
Lc 2,23 לשם 23 כפי מה שכתוב בדת הש׳ שכל זכר פטר **רחם** יהיה קדוש לשם 24 ובעבור שבנו קרבן כפי דת
Mt 14,14 14 וכאשר ראה אותן העמים כמה נתמלא **רחמים** וריפא חולייהן. 15 וכי היה ערב התלמידים.
Lc 15,20 ואם שעדיין רחמן ממנו הבן האב נתמלא **רחמים** על הבן. ובהיותו אתו חבקו ונשקו. 21 והבן
Lc 15,20 משכיריך: 20 וקם ובא אל אביו. ואם שעדיין **רחמן** ממנו הבן האב נתמלא רחמים על הבן. ובהיותו
Mt 5,7 שבעים: 7 אשרי הרחמנים כי הם ישיגו **רחמנות:** 8 אשרי נקיי הלב כי הם יראו השם: 9 אשרי
Mt 15,22 ההם הולכת אחרי ישוש צועקת ואומרת **רחמנות** יהיה לך ממני בלי פחד בן דויט. השטן מצער

Mc 8,2 וקרא לתלמידיו ואמ׳ להם 2 אני יש לי **רחמנות** על העם כי הם נמשכים אחרי זה שלשת ימים.
Lc 18,38 מקום. 38 והעור קרא ישאוש בן דוד יהיה לך **רחמנות** עלי. 39 ואותן שהולכין עמו מקללין אותו
Lc 18,13 לשמים אבל מכה את חזהו. אומר אדון אלהים **רחמני** כי חוטא אני 14 אמת אני אומר לכם שהעולמיי
Lc 7,44 ואתה לא נתת לי מים לרגלי. אבל זאת **רחצה** רגלי ובשערי ראשה קנחם. 45 אתה לא נתת לי
Jn 4,46 אשר עשה שם ממים יין. והיה שם מלך קטן **ריגיטו** שהיה לו בן חולה בכפר נחום 47 וכששמע
Jn 12,3 מאד ומשחה רגלי ישוש. וכל הבית נתמלא **ריח** טוב מן המשיחה: 4 אז אמר אחד מתלמידיו יודיש
Mt 18,6 יהיה לו שוה שיהיה תלוי או מושלך בים או **ריחים** בצאורו ונטבע בעומק הים. 7 אוי לעולם מפני
Mc 9,41 בי יותר יהיה שוה לו שישליכוהו בים עם **ריחים** א׳ בצוארו. 42 אם ידך אישקנדליזט כרות
Lc 17,2 שבעבורו יבואו 2 יותר יהיה שוה לו שיהיו **ריחים** בצוארו ומושלך לים שאם יעשה רע לאחד מן
Mt 9,36 [*] העמים שהיו בצער ושוכבים בלי רועה **ריחם** עליהן.37 ואמר לתלמידיו עת הקציר סמוך ו[*]
Mc 6,34 אליו. 34 וכאשר ישאוש לארץ וראה העם **ריחם** עליהם כי הם היו כמו צאן בלא רועה והתחיל
Lc 19,8 אדון אני חפץ לתת חצי נכסי לעניים. ואם **רימיתי** שום אדם אני חפץ להשיב לו הדבר ההוא בד׳
Mt 18,21 באמצעם: 21 ואז פירו קרב אליו ואמ׳ אדון **ריע** חוטא לי כמה פעמים אסלח לו. אמחול לו ז׳
Lc 13,14 וענו בבית הכנסת מלאים חימה: כאשר ישאוש **ריפא** אותה האשה בשבת ואמרו המם אשר בה ששת ימים
Lc 14,4 הראוי לעשות רפואה בשבת 4 ושתקו. והוא **ריפא** האדם ועזבו. 5 וענה להם ואמר אי זה מכם אם
Mc 12,3 מהכרם 3 והם תפשום והכום ושלחום בידים **ריקניות.** 4 עו׳ שלח עבדים אחרים. והם פצעום בראש
Lc 14,34 תלמידי: 34 המלח הוא טוב. אבל אם המלח **ריקנית.** במה ינתן הטעם: 35 לא בעפר ולא בזבל ולא
Mc 11,2 באמצע תמצאו עיר אחד קשור שאין עליו שום **רכב** התירוהו והביאוהו אלי. 3 ואם שום אדם אומר
Mc 11,7 והתלמידים הניחו מלבושיהם עליו והוא **רכב.** 8 ואנשים רבים פשטו בגדיהם בדרך ועמים אחרים
Lc 19,30 ותמצאו עיר אחד בן אתון קשור שלעולם לא **רכב** עליו אדם. התירו קשרו ונהגוהו. 31 ואם אי זה
Mt 1,23 תהר ויולדת בן אחד ויהיה שמו עמנואל. **ר״ל** הש׳ם יהיה עמנו. 24 וכאשר קם יוסף מחלומו עשה
Mc 3,17 ולג׳ואן אחיו. וקרא שם להם. זהו בינאטגיש **ר״ל** בן מהעליון אלוה 18 ואנדריב ופיליף וטומאוש
Mc 7,34 לשונו 34 ומביט לשמים מתאנח ואמ׳ אפתח **ר״ל** פתחו. 35 ותכף אזניו היו פתוחות ובלבול לשונו
Lc 8,30 30 וישאוש שאלו מה שמך. והוא ענהו ליגיאו **ר״ל** מספר כי שדים רבים נכנסו בו. 31 והשדים בקשו
Jn 1,42 אמ׳ שימון בן יואן אתה תמיה נקרא כיפאש **ר״ל** פירא. 43 ולמחר רצה לצאת בגלליאה ומצא פליף
Jn 12,20 הולך אחריו. 20 והיה מקצת מבני מבני ענק **ר״ל** גנטילש מאותן שעלו להתפלל ביום החג 21 שקרבו
Mt 10,27 27 מה שאני אומר בסוד. תאמרו אתם בקול **רם** לפני כל. ומה שתשמעו באזן תדרשוהו בקול רם: 28
Mt 10,27 לפני כל. ומה שתשמעו באזן תדרשוהו בקול **רם:** 28 ולא תחפצו לירא אותם שהורגים הגוף כי אין
Lc 3,33 שם היה נחשון. 33 שם היה אמינאדף. שם היה **רם.** שם היה אושרום. שם היה פאריש. 34 שם היה
Lc 11,27 אמ׳ אלה הדברים לעם אשה אחת מסיעתו בקול **רם** אומרת לו: מאושר הוא הבטן שעמדת בה. והשדים
Lc 17,13 אנשים מצורעים שעומדים מרחוק 13 וצועקים **רם** ישאוש חמול עלינו 14 וכאשר ראם ישאוש אמ׳ לכו
Mt 23,28 בחוץ אנשים צדיקים ובפנים אתם מלאים מכל **רמאות** ולב רע. 29 אוי לכם מאותתים פרושים רמאים
Lc 12,1 לאמר לתלמידיו השמרו מהכאת הפרושים שהיא **רמאות.** 2 דבר אינו נחבא שלא יהיה נגלה. אין דבר
Mt 6,16 16 וכאשר תצומו לא תהיו כמו הפחותים **רמאים** שמחלישים פניהם כדי שיראו צמים. כאמר אמ׳
Mt 15,9 ולבם רחוק ממני. 9 הם מכבדים אותם חנם **רמאים** מוסריכם ומצות האנשים. 10 וקורא אליו העם
Mt 22,18 לא. 18 וישאוש הכיר עצתם אמ׳ למה תנסוני **רמאים** 19 הראוני פשוט אחד של מס והם הראוהו פשוט
Mt 23,14 עזבתם הכנס: 14 אוי לכם יודעי ספר פרושים **רמאים** שאוכלים מה שיש לאלמנות עם תפלה ארוכה.
Mt 23,15 אורך הנגישה. 15 אוי לכם מאותתים פרושים **רמאים** שתסובבו הארץ והים לתת בינה למקצת אנשים.
Mt 23,23 שיושב עליה: 23 אוי לכם מאותתים ופרושים **רמאים** שלוקחים מצמרת הנענע ומהכמון ועובדים גדולי
Mt 23,29 רמאות ולב רע. 29 אוי לכם מאותתים פרושים **רמאים** שמיסדים קברי הנביאים ומציינים קברי
Mc 7,6 היום: 6 וישאוש ענם אמ׳ להם טוב נביא מכם **רמאים** ישעיה שאמ׳ זה העם מכבדני מדבר ולבם רחוק
Lc 12,56 בא ומנשב אמרו חום יבא. כן יעשה. 56 אי **רמאים** אתם יודעים פני השמים והארץ למה לא תבינו
Lc 13,15 החולים ולא בשבת. 15 וענה ישאוש להם ואמ׳ **רמאים** כל אחד מכם אינו מתיר קשר השור או החמור מן
Lc 20,23 חושב שקר כזבים. אמ׳ להם אתם מנסים אותי **רמאים.** 24 הראוני פשוט אחד מה דמותו וכתיבתו. והם
Mt 23,25 הפרעוש ובולעין הגמל: 25 אוי לכם פרושים **רמאין** שתראו עצמכם מחוץ נקיים. זהו שמטהרין זה
Jn 7,47 ההוא דבר: 47 אז ענו להם הפרושים ובזה **רמה** אתכם. 48 אינכם רואים שאחד מהשרים והפרושים
Jn 12,33 כל הדברים אמשוך לעצמי 33 וזה אומר דרך **רמז** באיזו מיתה עתיד למות. 34 ענה אליו העם אנחנו
Jn 21,19 וינהגך במקום שלא תחפוץ. 19 ואז אמר **רמז** באיזו מיתה עתיד לזכך האל. וכאשר אמר זה אמר
Mt 4,6 מלאכיו שיקבלוך בידיהם בעבור שלא תקח שום **רע** בנפשך: 7 עוד ענה לו כתוב הוא לא תנסה אלהיך.
Mt 5,11 האנשים יקללו אתכם וירדפו אתכם ויאמרו כל **רע** נגדכם ותכזבו בעדי. 12 גילו שכרכם גדול בשמים

Mt 5,37 או שחור 37 דברכם יהיה אין הין הנשאר הוא **רע.** 38 אתם שמעתם שהתורה אומרת עין תחת עין שן
Mt 5,39 שן תחת שן 39 ואני אומר לכם שלא תשלמו **רע** ברע. כי אם טוב ברע אבל אם יכה אתכם אדם על
Mt 5,44 אהבו אויביכם ותעשו טוב לאשר עושים לכם **רע** והתפללו על רודפיכם 45 מפני שתהיו בני אביכם
Mt 6,13 13 ואל תנהיגנו בנסיון אבל תשמרנו מכל **רע** אמן: 14 אם אתם תמחלו לאנשים חטאתיהם האל יכפר
Mt 7,17 17 וכל עץ טוב עושה פרי טוב. ועץ פרי **רע** עושה פרי רע: 18 [*] 19 כל עץ שאינו עושה פרי
Mt 7,17 טוב עושה פרי טוב. ועץ פרי רע עושה פרי **רע:** 18 [*] 19 כל עץ שאינו עושה פרי טוב יהיה
Mt 8,13 עשוי. והילד נתרפא באותה שעה ובזולת כל **רע:** קפיטולו כ״ו כפי מתיאו 14 וכאשר ישואש משיח
Mt 8,28 גינשריק פגש מושטן אחד שיצא מן הקבר מאד **רע** שאינו יכול לעבור באותו הדרך. 29 וצועק אומר
Mt 9,4 ישוש משיח הכיר מחשבתם אמ׳ למה חשבתם **רע** בלבבכם. 5 מהו דבר קל יותר. לאמר חטאתיך
Mt 9,16 כן יעשו כן ממחה המלבוש ועושה בו קרע מאד **רע.** 17 אין אדם משים יין חדש בנאדות ישנים. כי
Mt 11,21 פלאות גדולות ולא עשו תשובה. ואמר 21 **רע** יהיה לכם כורושים וביטשידה. אם הנפלאות שנעשו
Mt 12,33 הבא. 33 כל עץ טוב עושה פרי טוב ועץ **רע** עושה פרי רע. לכן בפרי מכיר האדם העץ 34 יחס
Mt 12,33 כל עץ טוב עושה פרי טוב ועץ רע עושה פרי **רע.** לכן בפרי מכיר האדם העץ 34 יחס שרפים איך
Mt 12,35 אדם טוב מאוצרו נותן דברים טובים. ואדם **רע** מרוע אוצר נודר רע. 36 בעבור זה אומר אני לכם
Mt 12,35 דברים טובים. ואדם רע מרוע אוצר נודר **רע.** 36 בעבור זה אומר אני לכם כי כל מלה כבידה
Mt 17,14 יהיה לך חמלה מבני כי ירחיי הוא. וסובל **רע** גדול באש ובמים 15 ואני שלחתיו לתלמידיך ולא
Mt 18,7 צריך הוא שיבואו האשקנדליזט. אכן **רע** הוא אותו שאשקנדליזט אחד 8 אם רגלך או ידך
Mt 18,32 32 והאדון צוה שיביאהו לו. ואמ׳ לו עבד **רע** לא מחלתי החוב שנתחייבת לי בעבור שחננתני 33
Mt 23,28 צדיקים ובפנים אתם מלאים מכל רמאות ולב **רע.** 29 אוי לכם מאותתים פרושים רמאים שמיסדים
Mc 3,4 להם ישאוש יש לאדם עשות טוב ביום החג או **רע.** הושיע או עזוב אבר אדם אחד. והנם שותקים. 5
Mc 5,3 יצא אליו בדרך 3 ששוכב בקברים והיה כ״כ **רע** שאין יכולין להחזיקו בשלשלאות ולא בברזלים 4
Mc 9,38 כי כל אדם שיעשה נפלאות בשמי אינו אומ׳ **רע.** 39 ואותו שאינו כנגדינו הוא עמנו. 40 כל אדם
Lc 3,14 אומרים מה יעשו. ויואן אמ׳ אל תחפצו **רע** לשום אדם ואל תעשו לו נזק. ותהיו נדיבים
Lc 5,22 הכיר מחשבותיהם ענה ואמ׳ להם למה חשבתם **רע** בלבבכם 23 אי זה דבר הוא נקל אמור עונותיך
Lc 6,9 אני שואל אתכם אם ראוי עשות טוב. או עשות **רע** בשבת. או הנפש הושיע או אבוד. 10 וכאשר הביט
Lc 6,28 למי שהכעיס אתכם. 28 ברכו למי שאומר לכם **רע.** התפלל בעד אותן שמכבדין לכם. 29 ואותו שיכך
Lc 6,43 כי העץ אינינו טוב שעושה פירות רעים. ועץ **רע** אינו יכול לעשות פרי טוב. 44 כי כל עץ ניכר
Lc 6,45 45 אדם טוב מטוב אוצר לבו מגיד טוב. ואדם **רע** מרוע אוצר לבבו מגיד רע כי מהשפעת הפה הלב
Lc 6,45 מגיד טוב. ואדם רע מרוע אוצר לבבו מגיד **רע** כי מהשפעת הפה הלב מדבר. 46 למה אתם קוראים
Lc 10,12 יום לא יסבלו שדומיטאנש של אותה עיר **רע** כדומה לאשר תסבלוהו אתם. 13 אוי לכם כורושים
Lc 10,14 מוצעים היו עושים תשובה. 14 אמנם לא יהיה **רע** תירוש. ושדומה דומה לרעה המוכן לכם ליום הדין.
Lc 11,34 תמים כל גופך יהיה מאיר אבל אם עינך יהיה **רע.** גופך יהיה חשוך: 35 לכן שמור שנרך לא תחשך 36
Lc 16,1 שעשה מורשה אחד על נכסיו. ויצא עליו שם **רע.** שמפסיד נכסי האדון 2 וקראו ואמר לו מה זה
Lc 16,8 אותיותך וכתוב שמנים. 8 ושבח האדון המעשה **רע** הלבב כי בחכמה עשהו. כן בני זה העולם הם יותר
Lc 16,10 נאמן ורע בדבר קטן גם בדבר גדול יהיה **רע** 11 ..נאמנים..12 ...יגידהו לכם. 13 שום אדם
Lc 17,2 שיהיו ריחים בצוארו ומושלך לים שאם יעשה **רע** לאחד מן הקטנים. 3 שמעו אתם אם חטא חטא לך
Lc 19,22 וקוצר מה שלא זרעת. 22 והאדון אמר לו עבד **רע** מפיך אשפטך. אתה יודע שאני איש אכזרי לוקח מה
Lc 23,22 תלהו. 22 והוא פעם שלישית אמר להם אי זה **רע** עשה איני מוצא שום טעם שבעבורו יהיה חייב
Lc 23,41 משפט אמתי לפי מעשעינו. אבל זה שום **רע** לא עשה. 42 ואומ׳ לישו אדון יהיה לך זכרון
Jn 5,14 ואילך לא תחפוץ לחטוא ולא יקרא לך דבר **רע:** 15 והלך אותו האיש ואמ׳ ליהודים שישאוש רפאו.
Jn 5,29 29 ויצאו אותם שעשו טוב בחיים ומי שעשה **רע** בדין. 30 איני יכול מעצמי לעשות דבר רק כמו
Jn 11,9 אם אי זה שיהיה הולך ביום אינו עושה **רע.** כי רואה אור זה העולם. 10 אבל מי שהולך בלילה
Jn 18,23 23 וישאוש ענה אליו. אם אני דברתי דבר **רע** עשה לי עדות רע. רק אם טוב דברתי למה אתה מכה
Jn 18,23 אליו. אם אני דברתי דבר רע עשה לי עדות **רע.** רק אם טוב דברתי למה אתה מכה אותי: 24 והלך
Jn 18,30 האיש. 30 וענו ואמרו אם זה האיש לא היה **רע** במעשיו לא היו מביאין אותו אליך: 31 אז אמר
Mt 4,2 2 וכאשר התענה מ׳ יום ומ׳ לילה היה לו **רעב** 3 בא אליו השטן וא״ל אם אתה הוא בן האלוה
Mt 21,18 ועמד שם. 18 ובבקר בשובו אל העיר היה לו **רעב** 19 וראה תאנה אחת קרוב לדרך ובא שם ולא מצא
Mt 25,44 44 אז הם יענו ויאמרו. ומתי ראינוך **רעב** וצמא ובלא בית ערום או חולה או אסור ולא
Mc 11,12 12 וביום האחד יצא מבטניאה והיה לו **רעב** גדול. 13 וכאשר מרחוק ראה תאנה רואה עלין.
Lc 4,25 השמים שלש שנים וששה חדשים. וכאשר היה **רעב** גדול בארץ. 26 ולשום אדם מהם ולא שום אשה לא

Lc 6,3 ואמ׳ להם לא קראתם מה שעשה דוד כשהיה לו **רעב** והוא ואותן שהיו עמו 4 כשנכנס לבית האל ולקח
Lc 15,14 שם הפסיד כל ירושתו בזנות. 14 ואחר היה **רעב** גדול בארץ. ומצא עצמו חסר. 15 והתחיל לקרב
Mt 5,6 5 אשרי הבוכים שאליהם תגיע נחמה: 6 אשרי **רעבי** וצמאי צדק כי הם ישבעו ויהיו שבעים: 7 אשרי
Mt 12,1 עובר בשבת אחת במקומות זרועים. והתלמידים **רעבים** לקחו מהשבולים ואכלו. 2 והפרושים שראוהו
Lc 6,21 של עניים שמהם מלכות האל. 21 אשריהם של **רעבים** כי יהיו שבעים: אשריהם למי שהם בוכים כי
Mt 8,14 שי׳ פירו מצא חמות שי׳ פירו שוכבת מקדחת **רעה** 15 ולקחה בעד היד והקדחת עזבה תכף: וקמה ושרת
Mt 12,39 זה אות ראות ממך. 39 וישאוש ענה להם אומה **רעה** אות לא ינתן לכם לבד אות יונה נביא. 40 כי
Mt 12,45 מהראשונים. כמו זה עתיד לבא לאומה זו **רעה.** 46 ובעוד שדובר אל העם אמו וקרוביו עומדים
Mt 16,4 אבל אינכם יכולים לידע אות העת. 4 אומה **רעה** והפוכה שואלת אות. ואות לא ינתן לכם לבד אות
Mt 27,23 מונח בשתי וערב. ופילאט אמ׳ להם ואי זה **רעה** עשה. והם עוד צעקו תלוהו. 24 וכאשר פילאט ראה
Mt 27,64 קם חי מהמות. וזה יהיה טעות אחרון ויותר **רעה** מהראשונה. 65 ואמ׳ להם פילאט בקשו שומרים
Mc 6,49 הולך על הים 49 [*] חשבו הוא איזה רוח **רעה** וצעקו 50 כולם והיו נבוכים. וישאוש תכף זעק
Mc 15,14 והם צעקו תלהו: 14 ופילאט אמ׳ להם ואי זו **רעה** עשה לכם ועוד הם צועקים תלוהו. 15 ופילאט חפץ
Lc 6,18 מחולייהם. ואותם שהיו מצטערין בעד רוח **רעה** היו נרפאים. 19 וכל העם חפצים לנוגעו. כי כח
Lc 8,2 הי״ב תלמידים 2 ומקצת נשים שנתרפאו מרוח **רעה** ושאר חליים. ומריאה מקדלינא שגירש ממנה ז׳
Lc 8,29 אני ממך שלא תצערני 29 כי בצואתו לרוח **רעה** שתצא מן האדם ההוא ומצערו. והיה נקשר
Lc 9,40 40 וחליתי פני תלמידיך שיגרשו הרוח **רעה** מגופו. ולא יכולו. 41 וישאוש ענה ואמ׳ לו.
Lc 9,43 השטן הכהו ושברו. 43 וישאוש בלשמא הרוח **רעה** ואחר עשה בידו הסימן הנעשה היום בין הגוים
Jn 21,16 יודע שאני אוהב אותך. וישאוש אמ׳ אליו **רעה.** והאכיל שיותי: 17 אמר לו פעם שלישית. שימון
Mc 12,33 לאהוב מכל לב ומכל נפש ומכל חוזק ולאהוב **רעהו** כמוהו. וזהו גדול מכל קרבן אנושי: 34 וכאשר
Mt 15,19 מלכלך האדם: 19 כי מהלב יוצאות מחשבות **רעות** רציחות ניאופים גניבות עדות שקר קללה. 20
Mc 7,13 מצות הש׳ בעד מנהגכם שמצאתם. ורבות אחרות **רעות** אתם עושים 14 ואז קרא לעם ואמ׳ להם שמעוני
Mc 7,21 הדברים הרעים שמתנועעים מהלב מפנים הם **רעות** מחשבות וניאופים ורציחות 22 גניבות כילאות
Mt 12,34 34 יחס שרפים איך תוכלו לאמר טוב שאתם **רעים.** הפה מדברת מהשפעת הלב. 35 אדם טוב מאוצרו
Mt 12,45 45 אז הוא הולך ולוקח שבע רוחות יותר **רעים** ממנו ונכנסו שם ועמדו. ובסוף אותו האיש היו
Mt 12,45 שם ועמדו. ובסוף אותו האיש היו יותר **רעים** מבראשונה. ומעשיו האחרונים יותר רעים
Mt 12,45 רעים מבראשונה. ומעשיו האחרונים יותר **רעים** מהראשונים. כמו זה עתיד לבא לאומה זו רעה.
Mt 23,15 וכאשר הבינותם אתם אתם עושים אותם יותר **רעים** מעצמכם כפלים ובני גיהנם. 16 אוי לכם פרנסים
Lc 3,5 וכל ההרים והגבעות יושפלו. וכל הדרכים **רעים** יהיו מיושרים וכל הרכסים לדרכים ישרים. 6
Lc 6,43 אחיך. 43 כי העץ אינינו טוב שעושה פירות **רעים.** ועץ רע אינו יכול לעשות פרי טוב. 44 כי כל
Lc 11,26 26 ואז הולך ולוקח שבעה רוחות אחרים יותר **רעים** ממנו עמו ונכנסים באותו בית שהיו דרים שם.
Lc 11,26 דרים שם. וסוף דבר. האדם ההוא יהיו יותר **רעים** מהראשונים. 27 וכאשר ישאוש אמ׳ אלה הדברים
Lc 18,11 כי אני איניני כמו האנשים האחרים גזלנים **רעים** ומנאפים: ועו׳ איני כמו זה העולמיי. 12 אני
Lc 23,32 דברים אלו מה יעשו ביבש. 32 ושנים אחרים **רעים** נוהגים עמהם בעבור שימיתום: 33 וכאשר באו אל
Jn 3,19 ביותר חשך וערפל מנר. כי מעשיהם הם **רעים.** 20 כי כל איש העושה הרע מארר הנר. ואינו
Jn 7,7 אותי הכעיס כי אני מעיד עליו שמעשיו **רעים.** 8 אתם ממיתים ביום זה של חג. וזמני לא
Mt 18,15 שבשמים אשר אחד מאלו הקטנים יאבד. 15 אם **רעך** חוטא לך. ויסרחו בינך לבינו אם הוא ישמעך אתה
Mt 19,19 שקר. 19 כבד את אביך ואת אמך. ואהוב את **רעך** כמוך. 20 ואמ׳ אליו הבחור כל זה בטוב שמרתי
Mt 22,39 גדול צווי. 39 והשני הוא דומה לזה. תאהב **רעך** כמוך. 40 כל התורה והנביאים תלוים באלו שני
Jn 12,29 העם העומד שם שמעו זה. אמרו זה הוא קול **רעם.** ואחרים אמרו מלאך דבר לו. 30 ענה ישאוש
Mt 27,51 המקדש נשבר משני צדדין למעלה ולמטה והארץ **רעשה.** והאבנים נחלקו באמצע 52 והקברים נפתחו.
Mt 28,2 מריאה ראו הקבר 2 והנה היה עשוי ארץ **רעשה** מאד בחזקה. כי המלאך ירד מן השמים והפך האבן
Mc 13,8 יקומו נגד עמים ומלך נגד מלך. ויהיו **רעשים** בארץ ורעב והתחלת כאבים יהיו. 9 אז: שִׁמְרוּ
Mc 9,27 שאלוהו בסוד למה לא היינו יכולין אנו **רפאו.** 28 והוא אמ׳ זו מדת השטן אינה יכולה לירפא
Jn 5,15 15 והלך אותו האיש ואמ׳ ליהודים שישאוש **רפאו.** 16 והם אמרו ובעבור זה מתהלך ישאוש בגודיאה
Jn 7,23 דת משה מאבד: למה אתם כועסים נגדי כי **רפאתי** כל אדם בשבת. 24 בעבור זה אל תשפטו לפנים
Lc 1,77 מיושרים בדרך שלום ובדרך האל. 77 ולתת **רפואה** שלימה לעמו למחילת עונותיהם 78 בעבור חסד
Lc 14,3 ואמ׳ לחכמי הדת והפרושים. הראוי לעשות **רפואה** בשבת 4 ושתקו. והוא ריפא האדם ועזבו. 5
Lc 13,32 ואמרו לאותו שועל שאנכי מגרש השדים ועושה **רפואות** ביום השלישי אהיה תם ואפס. 33 רק חוייב לו
Mc 5,25 רב שהולך אחריו [*]. 25 ואשה אחת שהיה לה **רפיון** דם זה שנים עשר שנים עברו 26 והוציאוה כל

Jn 10,16 והכרח הוא שאנהג אותם ויכירו קולי ויעשה **רפת** אחד ורועה אחד. 17 בעבור זה אהבני האב כאשר
Mt 27,48 שומעים זה אמרו זה קורא אליהו. 48 ותכף **רץ** אחד מהם ולקח ספוג ומלאה חומץ ושמה בראש קנה
Mc 15,36 אמרו ראו איך צועק אליהו. 36 ואחד מהם **רץ** מהר. וקשר ספוג אחד בקנה אחד ומלאה חומץ
Mt 11,27 ושום אדם אינו מכיר האב רק אותו שהבן **רצה** לגלות לו. 28 יבאו אלי כל אותן שמצטערים
Mt 14,9 השבועה ובעבור הקרואים שראוהו נעצב לא **רצה** לשנות. וצוה שאז יתן לה ראש זואן טבול. 10
Mt 18,30 ואומר חמול עלי ואני אפרעך. 30 והוא לא **רצה** הקשיבו. אבל הלך ושם אותו במאסר עד שיפרע
Mt 27,34 יין מעורב עם לענה לשתות. וכאשר טעמו לא **רצה** לשתות. 35 וכאשר תלוהו חלקו ביניהם בגורל
Mc 5,19 מאז מושטן שהוא ילך עמו. 19 וישאוש לא **רצה** אבל אמ׳ לו לך לביתך ולאותן שלך. וְסַפֵּר החסד
Mc 6,5 אם לא בארצו ובין מכיריו ובביתו 5 ולא **רצה** שם עשות שום פלא. אבל אחדים מועטים חולים
Mc 6,26 בטעם השבועה שעשה. ובעד טעם הקרואים לא **רצה** הכבידה 27 ושלח לחתוך הראשים וצוהו שישא לו
Mc 9,29 29 ונסעו משם. ועברו בגליליאה והוא לא **רצה** שאדם ידעהו 30 ומלמד לתלמידיו ואומ׳ להם בן
Mc 15,23 23 ונתנו לו לשתות יין מירדטא ולא **רצה** לשתות. 24 וכאשר תלוהו חלקו מלבושיו. והניחו
Lc 15,28 28 והבן הגדול כשומעו כעס עד מאד. ולא **רצה** שיכנס בבית. אז האב יצא אליו והתחיל לחלות
Lc 18,4 נראה מעניין שהוא ביני ושכנגדי. 4 ולא **רצה** לעשות. ועבר זמן רב. ואחר אמר בלבו ואם שאיני
Lc 18,13 שבידי. 13 והעולמיי עומד מרחוק ולא **רצה** לשאת עיניו לשמים אבל מכה את חזהו. אומר אדון
Jn 1,43 אתה תמיה נקרא כיפאש ר״ל פירא. 43 ולמחר **רצה** לצאת בגלליאה ומצא פליף ואמ׳ לו לך אחרי. 44
Jn 4,51 לדבר שאמר לו ישו והלך לו. 51 וכאשר **רצה** לרדת עבדיו עלו אליו ואמרו לו שבנו חי. 52 אז
Jn 7,1 אחר אלה הדברים הלך ישאוש בגלליאה כי לא **רצה** ללכת בגודיאה כי היהודים מבקשים אותו להמיתו.
Jn 21,12 וישאוש אמר להם באו ואכלו. ואחד מהם לא **רצה** לשאול מי הוא כי יודעים היו שאדונם הוא: 13
Mt 28,8 8 ותצאנה מהרה מהקבר ברוב פחד וברוב שמחה **רצו** להגיד לתלמידיו 9 ובעוד שהולכות ישאוש יצא
Mc 12,12 היא מלא כה נפלאה בעינינו. 12 והם **רצו** לתופשו אבל יראו העם. כי הם הכירו שהוא אמ׳
Jn 6,21 20 אבל אמר להם אני הוא אל תיראו. 21 אז **רצו** לקבלו בספינה. ומיד היתה הספינה בארץ שדעתם
Jn 7,30 אני יודע שממנו אני והוא שלחני: 30 אז **רצו** לתופשו: ואחד מהם לא שם ידיו בו. כי עדיין לא
Jn 7,44 ובמחלוקת זה חולקות העם בעבורו. 44 ומקצת **רצו** לתופשו. אבל אחד מהם לא שם ידיו עליו: 45 אז
Jn 11,8 לו התלמידים רבי לא עברו ימים שהיהודים **רצו** לסקול אותך. ועדיין חפצת ללכת שם. 9 ענה
Jn 16,19 אין אנו יודעים מה מדבר ישאוש: 19 וכשבא **רצו** לשואלו. אמר אליהם מה זה אתם מדברים בקרבכם
Mt 5,25 תשוב לנדב נדבתך. 25 ובהיותך בדרך תמלא **רצון** אויבך מפני שלא ימסור אותך ביד השופט.
Mt 7,21 לא יכנסו במלכות שמימיי אבל אותן שעושין **רצון** אבי יכנסו במלכות שמימיי: 22 רבים יאמרו
Mt 12,50 [*] 49 [*] [*] וקרובי 50 כל מי שעושה **רצון** אבי שבשמים הוא אחי ואחיותי ואמי: Tit,13
Mt 21,31 אלך בחפץ ולא הלך. 31 מי משני אלו עשה **רצון** האב. והם ענו הראשון. והוא אמ׳ להם אמיתות
Mc 3,35 ואמ׳ אלו הם אמי ואחי 35 וכל אותן שיעשו **רצון** הש׳ הם אחי ואחיותי. Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי
Mc 15,15 הם צועקים תלוהו. 15 ופילאט חפץ לעשות **רצון** העם נתן להם בראבן ומסר להם ישוש מוכה
Lc 12,47 עם אשר לא נאמרו. 47 אבל אותו עבד שידע **רצון** בעליו ואינו מזמין עצמו ולא עשה כפי רצונו
Jn 4,34 34 וישאוש אמ׳ להם. אכילתי היא לעשות **רצון** מי ששלחני בעבור שאשלים מלאכתו: 35 אינכם
Jn 5,30 וישר הוא כי איני מבקש לעשות רצוני. אבל **רצון** מי ששלחני. 31 אם אני עושה עדות לעצמי
Jn 6,38 ירדתי מן השמים לא בעבור שאעשה רצוני. רק **רצון** מי ששלחני. 39 וזה הוא רצונו. שכל זה שנתן
Jn 6,40 רק שאקימהו ביום היותר אחרון 40 כי זהו **רצון** האב ששלחני. שכל אדם שרואה הבן ומאמין יהיה
Jn 7,17 מאותו ששלחני. 17 אם שום אדם רוצה לעשות **רצון** האל יכיר המוסר אם הוא מהאל. או דברו מעצמו.
Lc 12,47 רצון בעליו ואינו מזמין עצמו ולא עשה כפי **רצונו** יהיה מוכה מנגעים רבים. 48 ואותו שלא הכירו
Jn 6,39 רצוני. רק רצון מי ששלחני. 39 וזה הוא **רצונו.** שכל זה שנתן לי לא אשמיד ממנו רק שאקימהו
Jn 9,31 לחטאים. אבל אם אחד הוא אוהב האל ועושה **רצונו** אותו שומע. 32 מעולם לא שמע אדם שאחד פתח
Mt 26,39 איפשרי הרחק ממני המות הזה. אבל לא כפי **רצוני** רק כשלך. 40 ובא אל התלמידים ומצאם ישנים
Lc 22,42 אתה תחפוץ הסר המות הזה מעלי אכן לא תעשה **רצוני** רק רצונך. 43 והנה מלאך השמים מחזק אותו
Jn 5,30 ודיני צדיק וישר הוא כי איני מבקש לעשות **רצוני.** אבל רצון מי ששלחני. 31 אם אני עושה עדות
Jn 6,38 38 כי אני ירדתי מן השמים לא בעבור שאעשה **רצוני.** רק רצון מי ששלחני. 39 וזה הוא רצונו. שכל
Mt 6,10 יהיה מקודש שהוא קדוש 10 ויבא למלכותך. **רצונך** תעשה בשמים ובארץ. 11 תן לנו לחם כל יום
Mt 26,42 שלי אם לא יכול ממני עבור המות הזה תעשה **רצונך.** 43 ובא פעם אחרת לפירו ומצאם ישנים כי
Lc 22,42 הסר המות הזה מעלי אכן לא תעשה רצוני רק **רצונך.** 43 והנה מלאך השמים מחזק אותו ונעשה
Jn 8,36 רק החטא עומד לנצח: 36 ואם הבן עושה **רצונכם** במהרה תהיו חפשים: 37 אני יודע שאתם בני
Mt 17,12 לכם שבא ולא הכירוהו. אבל עשו ממנו כל **רצונם.** כן בן האלוה יסבול המות בעבורם. 13 ואז

Mc 9,12 12 אכן אני אומ׳ לכם שאליהו בא להם ועשו **רצונם** כמו שהכתיבה אומרת ממנו: 13 וכאשר היה בא
Mt 12,20 ולא ישמע שום אדם ברחוב קולו. 20 קנה **רצוץ** לא ישבר העץ מעשן לא יכבה עד שיצאו למשפט
Mt 19,18 18 והוא אמ׳ ומה הם. וישוש אמ׳ לא תעשה **רציחה.** לא תעשה ניאוף. לא תגנוב לא תעשה עדות
Mt 27,16 מחזיק תפוש אדם אחד ששמו בר אבן שמטעם **רציחה** היה תפוש בית הסוהר. 17 וכאשר קבצם אמ׳ להם
Mc 15,7 תפוש ששמו בראבן. אותו שבת גר אחד עשה **רציחה.** ובעבור הרציחה הושם במאסר. 8 ובא העם
Lc 23,19 ששמוהו במאסר בעד בגידה שעשה בעיר ובעד **רציחה.** 20 ופילאט אמ׳ עוד פעם אחרת אליהם תחפצו
Lc 23,25 שיעשה שאלתם. 25 והניח להם אותו שבעבור **רציחה** ובגידה הוסר במאסר שהם שאלוהו ונתן להם
Mt 15,19 האדם: 19 כי מהלב יוצאות מחשבות רעות **רציחות** ניאופים גניבות עדות שקר קללה. 20 אלו
Lc 8,47 יצא ממני שפעל בו. 47 והאשה שראתה זה לא **רצתה** להחבא. ובאה ברעדה ונפלה לרגלי ישו משיח
Jn 11,20 אותם מאחיהן. 20 ומרטא כששמעה שישאוש בא **רצתה** אליו. ומריאה יושבת בבית. 21 אז אמרה מרטא
Jn 20,2 לקבר ועד לילה ראתה אבן הקבר הפוכה: 2 אז **רצתה** ובאה לשימון פירי ולאותו תלמיד האחד שאוהב
Mt 5,13 לאותם שלא היו נושעים. ואחר דבר אינו שוה **רק** להשליך חוצה ולרמוס אותם 14 אור העולם אינה
Mt 6,6 אני אומ׳ לכם באמת כבר קבלו שכרם. 6 **רק** אתה כשתתפלל הכינה בחדרך ותתפלל אל השם בסוד
Mt 6,17 צמים. כאמר אמ׳ לכם שקיבלו שכרם: 17 **רק** אתה כשתצום שרוק ראשך ורחץ פניך 18 כדי שלא
Mt 8,8 השר ואמ׳ אדון איני ראוי שאתה תכנס בביתי **רק** לבד תאמ׳ בדיבור ובני יהיה נרפא. 9 כי אני אדם
Mt 9,13 יותר חסד מקרבן. לא באתי לקרוא הצדיקים. **רק** בעד החטאים לענוש. 14 אז באו אל ישואש משיח
Mt 11,27 הבן כי אם האב. ושום אדם אינו מכיר האב **רק** אותו שהבן רצה לגלות לו. 28 יבאו אלי כל אותן
Mt 12,4 הוא ואותן שהיו עמו אינו ראוי לאכול **רק** לכהנים לבד. 5 ולא אתם קראתם בדת שהכהנים
Mt 13,57 אמר להם שום נביא איננו בזולת כבוד **רק** בארצו או בביתו. 58 ולא עשה שם הרבה נפלאות
Mt 14,5 אחיך 5 ובעבור זה אירודיש חפץ להורגו. **רק** ירא העם שתופשים אותו כמו נביא. 6 וביום הולדת
Mt 15,24 היא צועקת אחרינו. 24 והוא ענה לא שולחתי **רק** לצאן שנאבדו בית ישראל. 25 והיא באה ומתפללת
Mt 16,12 12 ואז הבינו שאינינו אומר משאור הבית **רק** מלימוד הפרושים והצדוקים. 13 וישאוש בא
Mt 16,17 אשריך שימון בר יונה כי בשר ודם לא לימדך **רק** אבי שבשמים: 18 ואני אומ׳ לך שאתה הוא פירי
Mt 16,23 שטן. אל תצערני כי אינך מבין דברי האל **רק** מהאנשים. 24 ואז ישאוש אמר לתלמידיו מי שרוצה
Mt 19,9 קושי לבבכם. אבל בתחלה לא היה מסכָּם. 9 **רק** אני אומר לכם שכל אדם שיעזוב אשתו אם אינו
Mt 21,46 זה הכירו כי מהם אומר 46 ורצו לתופשו. **רק** יראו העם כי כולם חשבוהו לנביא: Tit,22
Mt 26,39 הרחק ממני המות הזה. אבל לא כפי רצוני **רק** כשלך. 40 ובא אל התלמידים ומצאם ישנים ואמ׳
Mt 26,54 לאבי שישלח לי יותר מי״ב מלאכים. 54 **רק** איך תשלימו הכתיבות. כן חוייב שיעשה. 55 באותה
Mc 2,17 שמע זה אמ׳ הבריאים אינם צריכים רופא **רק** אותן שיש להם חולי. כי אני לא באתי לקרוא
Mc 7,19 אינו יכול לטנפו. 19 כי אינו נכנס לגוף **רק** בבטן ויוצא בעד טבע מנקה. 20 ואמ׳ להם 21 [*]
Mc 9,28 והוא אמ׳ זו מדת השטן אינה יכולה לירפא **רק** בתפלה ובצום 29 ונסעו משם. ועברו בגליליאה
Lc 4,26 אדם מהם ולא שום אשה לא היה שולח אליהו. **רק** צרפתא דסידוניאה לאשה אחת אלמנה. 27 ורבים
Lc 5,32 רופא 32 כי אני לא באתי לקרוא הצדיקים **רק** לחוטאים בתשובה 33 והם אמרו לו למה תלמידי
Lc 6,4 למי שהוא עמו ואין ראוי לשום אדם לאוכלו **רק** הכהנים. 5 ואומ׳ לכם מה אדון הוא בן האדם.
Lc 6,24 כמו זה היו עושים הנביאים והאבות. 24 **רק** אוי לכם עשירים כי הוא נח דעתכם. 25 [*] אוי
Lc 8,16 מדליקו בעבור שיחביאנו או ישימהו אחור **רק** בעבור שיניחנו על המנורה או על מקום גבוה
Lc 8,27 לובש שום מלבוש ואינינו עומד בבית **רק** בקברים 28 וכאשר ראה לישאוש משיח נפל לפניו
Lc 8,52 וישוש אמר להם אל תבכו כי אין הנערה מתה. **רק** ישינה. 53 ומלעיגים על ישאוש משיח באומרו זה.
Lc 9,36 ישאוש משיח ונפחדו. ונשאו עיניהם ולא ראו **רק** ישאוש משיח לבד. וירדו כלם מן ההר. וישאוש צוה
Lc 9,61 61 ואדם אחר אמר לו אדוק אני אלך אחריך **רק** הנח לי עד שאעשה באופן שידע הכל אין חפץ בכל
Lc 10,2 עתיד לבא. 2 ואמ׳ תבואות הקציר רבות. **רק** הקוצרים מועטים. [*] 3 לכו. הנה אני שולח אתכם
Lc 10,11 העפר שנאסף בנו אנחנו מסירים לתתו לכם. **רק** תדעו שמלכות האל מתקרב. 12 ואומ׳ אני לכם
Lc 10,20 20 אך אל תשמחו כי הם משועבדים לכם. **רק** כי שמכם כתוב בשמים. 21 ובאותה שעה שמח ישאוש
Lc 11,33 אינו מניחה במקום נחבא ותחת כיסוי. **רק** מניחה על המנורה בעבור שהנכנסין בבית יראו
Lc 11,42 לכם וכל הדברים יהיו לכם טהורים. 42 **רק** אוי לכם פרושים שאתם מעשרים הנענא והרודא
Lc 12,51 שבאתי לתת שלום בארץ. אני אומר לכם לא כן **רק** להפריד: 52 ה׳ שיהיו בבית אחת לב׳ ולג׳. 53
Lc 13,3 האחרים כי סבלו דברים אלו. 3 אומר לא **רק** אם לא תשובו כולם תאבדו 4 כמו אותם שמנה עשר
Lc 13,33 רפואות ביום השלישי אהיה תם ואפס. 33 **רק** חוייב לו למחרת ליום הבא אחריו ללכת כי אין
Lc 14,10 תן מקום לזה. ואז בבושת תרד מטה מטה. 10 **רק** כאשר תהיה נקרא לך ושב במקום היותר אחרון
Lc 14,35 35 לא בעפר ולא בזבל ולא בדבר תועלתי **רק** ישולח בחוץ מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע:

Lc 16,15 אמ׳ אתם הם המצדיקים עצמם לפני האנשים רק האל יודע לבבכם. ומה שהוא גדול וגבבוה ..
Lc 19,46 46 והוא אמ׳ להם כתוב ביתי בית תפלה. רק אתם עשיתם אותה מערת גנבים: 47 והיה מלמד כל
Lc 20,21 ומלמד דברים צדיקים. ולא יגורת מפני אדם. רק אומ׳ האמת ומלמד דרך האל. 22 חייבים אנו לתת
Lc 20,35 העולם עושין נישואין ונמסרין לנשואין: 35 רק אותן שהיו ראויין מאותו עולם ומתחיית המתים.
Lc 21,12 ורעב בחרדות. ואותות גדולים בשמים. 12 רק קודם כל אלה הדברים ישלחו בכם ידיכם וירדופכם.
Lc 21,20 לא יפסד. 19 בסבלנותכם תנחלו נפשכם. 20 רק כאשר יראו ירושלם מוקפת מחיל גדול אז תדעו
Lc 22,2 והסופרים מחפשים איך יוכלו להמיתו. רק יראים העם. 3 ושָׁאטָנָאש נכנס ביודא הנקרא
Lc 22,42 הסר המות הזה מעלי אכן לא תעשה רצוני רק רצונך. 43 והנה מלאך השמים מחזק אותו ונעשה
Lc 22,53 53 כל היום הייתי במקדש ולא שלחתם יד בי. רק זאת היא שעתינו ועוז הערפליי: 54 ולקחו אותו
Lc 23,28 מתהפך אליהם אמ׳ בני ירושלם אל תבכו עלי רק על עצמכם תבכו ועל בניכם. 29 כי הנה ימים באים
Lc 24,22 והיום יום שלישי שנעשו דברים אלו. 22 רק מקצת מנשינו החרידונו שקודם היום היו בקבר 23
Jn 1,12 ולא עצמות דבריו. ואותן שלא קבלוהו. 12 רק לכל אותן שקבלוהו נתן יכולת שיהיו נעשים בני
Jn 1,26 יואן ענה להם ואמר. אני טובל אתכם במים. רק באמצעכם עומד אותו שאינכם מכירים אותו 27 הוא
Jn 1,31 כי הוא ראשון לי. 31 ואני איני מכירו. רק בעבור שהיה מפורסם בישראל בעבור זה באתי
Jn 2,10 היין הטוב. וכשהם שכורים היותר פחות. רק אתה העלמת היין הטוב עד עתה. 11 וישאוש עשה זה
Jn 2,24 רבים רואים האותות שעושה האמינו בשמו. 24 רק ישאוש אינו נותן האמנה מעצמו להם כי הוא מכיר
Jn 3,5 אני אומר לך שום אדם לא יכנס במלכות שמים רק אותו שפעם אחרת יהיה נולד ממים ומרוח הקדש: 6
Jn 3,17 לא שלח בנו בעולם בעבור שישפוט העולם. רק בעבור שהעולם יהיה נושע בעבורו: 18 מי שמאמין
Jn 3,28 עשו לי עדות שאמרתי לכם שאיני משיח רק שולחתי לפני אותו 29 שיש לו ארוסה וארוס אבל
Jn 3,36 אבל מי שאינו מאמין הבן לא יהיה לו חיים רק אף השם׳ עומדת עליו: Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי ש׳
Jn 4,2 וטובל יותר מיואן. 2 עד שישאוש לא טבל רק תלמידיו עזבו בגודיאה. 3 [*] והלך פעם אחרת
Jn 5,19 אינו יכול לעשות לכם אי זה דבר מעצמו. רק מה שראה עשות לאב. כי הדברים שהוא עושה. הבן
Jn 5,30 רע בדין. 30 איני יכול מעצמי לעשות דבר רק כמו שאני שומע דן אנוכי. ודיני צדיק וישר הוא
Jn 5,34 33 אתם שלחתם לזואן ועשה עדות אמתי. 34 רק אני איני מקבל עדות אדם אבל זה אני אומר בעבור
Jn 5,42 חיים נצחיים. 41 אין לי זוהר אנשים. 42 רק מכיר אני אתכם שאין אהבת האל בכם. 43 אני בא
Jn 6,22 הקטנה האחרת לא היתה שם. ולא היה שם רק האחת. ושלא נכנס ישאוש באניה עם תלמידיו. אבל
Jn 6,26 לכם. אתם שואלים לא בעבור שראיתם אותות. רק כי אכלתם הפת ושבעתם בו. 27 אתם מתפעלים לא
Jn 6,27 27 אתם מתפעלים לא אוכל שאובד מי שאובד רק העומד בחיים נצחיים. אותה שבן האדם יתן להם.
Jn 6,38 ירדתי מן השמים לא בעבור שאעשה רצוני. רק רצון מי ששלחני. 39 וזה הוא רצונו. שכל זה
Jn 6,39 הוא רצונו. שכל זה שנתן לי לא אשמיד ממנו רק שאקימהו ביום היותר אחרון 40 כי זהו רצון האב
Jn 7,12 כי מקצת אומרים טוב הוא. ואחרים אינו. רק מרמה העמים. 13 אבל אחד מהם אינו מדבר ממנו
Jn 7,22 לכם משה ברית מילה לא שאותו דבר היה ממשה רק מהאבות. ובשבת מוהלים אתם האנשים: 23 אם איש
Jn 7,24 כל אדם בשבת. 24 בעבור זה אל תשפטו לפנים רק דין צדק: 25 אז אמרו קצת מבני ירושלם אינינו
Jn 7,28 ידעתם מאין אני. ידעתם שלא באתי מעצמי רק מאותו ששלחני. אמת. הוא שאין אתם ידעתם אותו.
Jn 7,29 אמת. הוא שאין אתם ידעתם אותו. 29 רק אני יודע אותו. ואם אומר לא ידעתיו אהיה מכזב
Jn 8,28 האדם תכירו שאני הוא ודבר אני עושה מעצמי רק כמו שהאב למדני לדבר אלה הדברים. 29 ומי
Jn 8,35 עבד החטא. 35 והעבד אינו עומד בבית לנצח. רק החטא עומד לנצח: 36 ואם הבן עושה רצונכם במהרה
Jn 8,42 מאת האל ומהאל יצאתי. ולא באתי מעצמי. רק הוא שלחני. 43 למה אינכם מכירים דברי כי אינכם
Jn 8,49 מהשטן יש לך: 49 ענה ישאוש אין בי שד. רק אני מכבד אבי. ואתם מבזים אותי. 50 ואני איני
Jn 9,9 אומרים זה הוא. 9 ויש אומרים אינינו זה. רק דומה הוא לו. והוא אמ׳ אני הוא. 10 אז אמרו לו
Jn 10,1 לכם מי שאינו נכנס בעד השער לבית הצאן רק עולה בעד מקום אחר גנב הוא. 2 אבל הכנס בעד
Jn 10,6 האיש הנכרי. 6 זה המשל אמר ישאוש להם. רק הם לא הכירו מה אמ׳ להם. 7 אז אמר ישאוש פעם
Jn 10,8 שאני דלת הצאן 8 כל אותן שבאו היו גנבים. רק הצאן לא שמעו אותם. 9 אני הוא דלת. אם אחד יבא
Jn 10,33 היהודים ממעשה טוב אין אנו סוקלין אותך רק מקללה וגידוף. כי אתה אדם ולא אל. ועושה אתה
Jn 11,4 וישאוש שומע אמ׳ זה החולי אינו חולי מיתה רק עמו אלא בעבור שבן האל יתעלה בעד אותו חולי: 5
Jn 11,15 כי אני לא הייתי שם בעבור שאתם תאמינו. רק נלך אליו. 16 אז אמר טומאש שאמור דידימוש
Jn 11,42 42 ואני כבר ידעתי שכל שעה אתה שומע לי. רק בעבור העם שעומד סביבי אמרתי זה בעבור שיאמין
Jn 11,51 ולא ימות כל העם. 51 וזה לא אמר מעצמו. רק שהיה הגמון אותה שנה. וניבא שישאוש משיח יצטרך
Jn 11,54 54 וכבר לא היה הולך בפרסום בין היהודים. רק הלך במלכות קרובה אל המדבר בעיר שנקראת אפרים
Jn 12,6 שאמ׳ לא אמרו בעבור שומו עין על העניים. רק אליו ולעצמו דורש בעבור כי הוא גנב. והיה לו

Jn 12,9 ששם היו ובאו שם לא לבד בעבור ישאוש **רק** שראו [*] 10 [*] לזרו 11 כי רבים מהיהודים
Jn 12,16 בן אתון. 16 זה לא הכירו תלמידיו בתחלה. **רק** כאשר ישאוש נתעלה באור העליון: אז ידעו שדברים
Jn 12,30 30 ענה ישאוש ואמר: קול זה לא בא בעבורי **רק** בעדכם. 31 עתה הוא דין העולם. עתה יהיה מושלך
Jn 12,42 ודבר ממנו 42 אכן רבים מהשרים האמינו בו **רק** בעבור פחד הפרושים לא הודו בעבור שלא ישליכום
Jn 12,44 וישוש צעק ואמ׳ מי שהאמין בי אינו מאמין **רק** במי ששלחני. 45 מי שרואה אות רואה מי ששלחני.
Jn 12,47 איני דן אותו כי אני לא באתי לדון העולם. **רק** בעבור שאהיה להם למושיע. 48 מי שמבזה אותי
Jn 12,49 ביום אחרון. 49 כי אני מעצמי לא דברתי **רק** האב ששלחני: הוא צוה לי לאמר ולדבר. 50 ואני
Jn 13,1 דובר. Tit,13 קפיטולי י״ג כפי ש׳ יואן 1 **רק** קודם חג הפסח ישאוש ששעתו באה שיש לו לעבור
Jn 13,10 10 וישאוש אמר להם מי שהוא רחוץ אינו חסר **רק** שירחוץ הרגלים והוא כולו נקי ואתם טהורים אבל
Jn 13,18 אומר זה מכולכם אני יודע אותן שבחרתי. **רק** בעבור שהכתיבה תהיה נשלמת. מי שאוכל פתי יקום
Jn 14,6 אני דרך אמת וחיים. אין אחד בא אל האב **רק** בעבורי. 7 אם הייתם לעבד מכירים אותי אבי
Jn 14,17 כי אינו רואה אותו. ואינו יודע אותו. **רק** אתם תכירו כי בכם הוא עתה ובכם יהיה. 18 לא
Jn 14,24 ומקיים דברי. והדבר אשר שמעתם אינו שלי **רק** מאבי ששלחני: 25 אלה הדברים אמרתי בעומדי
Jn 14,31 שר זה העולם כבר בא: ואין דבר אחר בי 31 **רק** בעבור שהעולם יכיר שאני אוהב האב והוא נתן
Jn 15,24 עשיתי דברים שאחר לא עשאם לא היה חוטא: **רק** עתה ראו והכעיסו אותי ואבי 25 בעבור שיהיה
Jn 16,6 ואחד מכם אינו שואלני לאן אתה הולך. 6 **רק** כאשר אמרתי לכם אלה הדברים דאגה נתמלאה לבבכם.
Jn 16,11 אני הולך אל האב. ומעתה לא תראו אותי 11 **רק** מרחוק. כי שר זה העולם כבר נדון. 12 עוד יש לי
Jn 16,12 נדון. 12 עוד יש לי לאמר לכם רוב דברים. **רק** אינכם יכולים נשוא עתה. 13 רק כשיבא אותו רוח
Jn 16,13 רוב דברים. רק אינכם יכולים נשוא עתה. 13 **רק** כשיבא אותו רוח של אמת ילמדכם כל אמת. כי לא
Jn 16,13 של אמת ילמדכם כל אמת. כי לא ידבר מלבו **רק** הדב הדברים שישמע ידבר ויגיד לכם הדברים 14
Jn 16,20 שאתם תבכו והעולם ישמח. אבל אתם תדאגו. **רק** דאגתכם תחזור לששון: 21 האשה היולדת דואגת כי
Jn 16,25 שלם: 25 אלה הדברים אמרתי לכם במשל לכם **רק** בגלוי אגי אגידהו לכם מאבי 26 באותו היום לא
Jn 16,33 יהיה לכם שלום. כי תהיה לכם צרה בעולם **רק** תבטחו בי כי אני נצחתי העולם: Tit,17 קפיטולו
Jn 17,9 שלחתני. 9 אני בעדם מתפלל לא בעד העולם **רק** בעד אלו שנתת לי. כי שלך הן 10 וכל שלי שלך
Jn 17,20 באמת. 20 ואיני מתפלל בעד אלו לבד. **רק** עדיין בעד אותן שיאמינו בעד דבריהם בי. 21
Jn 18,23 אם אני דברתי דבר רע עשה לי עדות רע. **רק** אם טוב דברתי למה אתה מכה אותי: 24 והלך ישאוש
Jn 18,40 40 אז צעקו כולם לא תעזוב לנו זה **רק** בראבן: ובראבן גנב היה: (תם פרק י״ח) Tit,19
Jn 19,12 ביותר. 12 ואחרי זה פילאט חפץ להניחו. **רק** היהודים צועקים ואומרים. אם תניח זה לא תהיה
Jn 19,21 אמרו לפילאטו לא תכתו׳ מלך היהודים **רק** שהוא היה אומר שהיה מלך היהודים. 22 ענה פילאט
Jn 20,4 האהוב. ובאו לקבר ושניהם הלכו במרוצה. 4 **רק** התלמיד האהוב הלך יותר מהרה ובא ראשון לקבר 5
Jn 20,24 ומי שתעצרו העונות נעצרים יהיו להם 24 **רק** טומאש אחד מן התלמידים שנקרא מספק לא היה עמהם
Jn 20,31 לתלמידיו שאינם כתובים בספר זה. 31 **רק** אלו נכתבים למען תאמינו שישאוש משיח הוא בן
Jn 21,18 כשהיית נער היית יושב והולך למקום חפצך. **רק** כשתהיה זקן תשלח ידך ואחר ילך אחריך וינהגך
Jn 21,23 זה הדבר בתוך אחיו שאותו תלמיד לא ימות. **רק** אמר אני רוצה שכן יעמוד עד שאבא מה לך. 24 זה
Lc 1,53 53 הרעבים ממלא כל טוב ועוזב העשירים **רקים.** 54 פודה ישראל בנו זוכר מחסדיו 55 כמו שנדר
Mt 26,67 לכם והם ענו אומרים ראוי הוא למות 67 **רקקו** בפניו והכוהו. ומקצת מאחרים נותנים לו
Lc 3,13 ענה להם לא תעשו עוד. לבד כמה שנתן לכם **רשות.** 14 והפרושים שאלוהו אומרים מה יעשו. ויואן
Lc 8,32 בהר והשדים חלו פני ישאוש משיח שיתן להם **רשות** לבא בקרבי הפרים ההם. וכן עשה. 33 אז השדים
Jn 19,31 היה בשבת ההוא חילו פני פילאט שיתן להם **רשות** יוכלו לחתוך ירכי אותן התלויין ויש שלום. 32
Jn 19,38 שהוא תלמיד ישאוש. ובקש מפילאטו שיהיה לו **רשות** לקחת ישאוש מהשתי וערב ופילאט הודה לו. אז
Lc 7,8 ובני יהיה נרפא. 8 כי אני אדם שיש לי תחת **רשותי** ותחת כחי פרשים. ואומר אני לזה לך והוא
Mt 25,26 תקבל ממונך: 26 ענה האדון ואמ׳ לו עבד **רשע** ופחדן אחר שאתה יודע שאני קוצר מה שלא זרעתי
Mt 6,23 תמימה כל הגוף יהיה בהיר. 23 ואם עינך **רשעה** כל הגוף יהיה ערפליי. ואם הנר הראוי להיות
Mt 7,23 אז יאמר להם מעולם לא הכירם. סורו ממני **רשעים** מלאי רוע לב. 24 כל אדם השומע דברי ועושה
Mt 4,21 בספינה אחת עם זאבדיב אביהם שהיו מתקנים **רשתותיהם** ויקרא אותם 22 ותכף עזבו הרשתות ואביהם
Lc 5,5 טרחנו ולא לקחנו דבר. אבל בדבריך נאריך **רשתותיך.** 6 וכאשר זה נעשה אספו דגים רבים באותן
Mc 1,19 וג׳יאן בני זבאדיב בספינה קטנה משימים **רשתם.** 20 ותכף קראם ועזבו אביהם זאבדיב בספינה
Lc 16,18 מאות . . אחת שתעבור 18 ולא תהיה יכל אדם **ש..** .. ומביא אחרת עושה נאוף: 19 אדם אחד עשיר
Mt 14,28 טוב בטחון באל אני הוא אל תפחדו. 28 וענה **ש׳** פירו ואמר אדון אם אתה הוא תחפוץ שאני אבא
Mt 14,29 אבא אליך על המים 29 והוא אמר בא: וירד **ש׳** פירו מהאניה קטנה והולך על המים לבא אל ישאוש.

Mc Prol,1	תלמיד ומגיד: מרקו מגיד נבחר מהאל ובן	**ש׳** פירו בעבור שכילה ותלמיד בדבר האל. וכהן
Mc 14,Tit	אני אומר עורו: Tit,14 קפיטולו י״ד כפי	**ש׳** מארקו 1 והיה קרוב הפסח ויום המצה סמוך שני
Lc 9,9	חי. 9 ואמ׳ אירודיש אני הוא שצויתי לשחוט	**ש׳** יואן מי הוא זה שעושה דברים אלו. ורצה לראות
Jn 1,Tit	השם׳: Expl ת״ם Tit,1 קפיטולו ראשון כפי	**ש׳** יואן 1 בהתחלה היה בן האלוה. ובן האל עם האל.
Jn 2,Tit	על בן האדם: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי	**ש׳** יואן 1 וביום השלישי נעשו נשואין בגליליאה
Jn 3,Tit	הדבר שהיה באנשים. Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי	**ש׳** זואן 1 אדם אחד היה [*] ששמו נקודימוש והיה שר
Jn 4,Tit	השם׳ עומדת עליו: Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי	**ש׳** זואן 1 אז כאשר הכיר ישאוש שהפרושים שישוש
Jn 5,Tit	כשבא מגודיאה: Tit,5 קפיטולו ה׳ כפי	**ש׳** יואן 1 אחר אלה הדברים היה יום חג היהודים
Jn 6,Tit	איך תאמינו לדברי. Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי	**ש׳** יואן 1 אחר הדברים האלה הלך ישאוש מעבר לים
Jn 7,Tit	אחד משנים עשר: Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי	**ש׳** יואן 1 אחר אלה הדברים הלך ישאוש בגלליאה כי
Jn 9,Tit	ויצא מן המקדש: Tit,9 קפיטולו ט׳ כפי	**ש׳** יואן 1 והולך ישאוש. ראה אדם עור מיום הולדו.
Jn 10,Tit	עון ועונכם עומד. Tit,10 קפיטולו י׳ כפי	**ש׳** יואן 1 אמת אני אומ׳ לכם מי שאינו נכנס בעד
Jn 11,Tit	ורבים האמינו בו. Tit,11 קפיטולו י״א כפי	**ש׳** יואן 1 והיה חולה אחד בשם נקרא לזריט מבטניאה
Jn 12,Tit	בעבור שיתפשוהו: Tit,12 קפיטולו י״ב כפי	**ש׳** ג׳ואן 1 וישוש אז ששה ימים קודם הפסח בא
Jn 13,Tit	כן אני דובר. Tit,13 קפיטולי י״ג כפי	**ש׳** יואן 1 רק קודם חג הפסח ישאוש ששעתו באה שיש
Jn 14,Tit	אל תלמידיו: Tit,14 קפיטולו י״ד כפי	**ש׳** יואן 1 לא יהיה לבבכם נבהל האמינו באל ובי
Jn 15,Tit	קומו ונלכה מזה: Tit,15 קפיטולו ט״ו כפי	**ש׳** זואן 1 אני הוא גפן אמת. ואבי הוא החורש 2
Jn 16,Tit	הייתם עמדי: Tit,16 קפיטולו י״ו כפי	**ש׳** יואן 1 אלה הדברים אמרתי לכם בעבור שלא תהיו
Jn 18,Tit	ואני אהיה בהם Tit,18 קפיטולו י״ח כפי	**ש׳** יואן 1 כאשר ישאוש אמ׳ אלה הדברים הלך עם
Jn 19,Tit	(תם פרק י״ח) Tit,19 קפיטולו י״ט כפי	**ש׳** יואן 1 אז פילאט תפש ישו ונגשו. 2 והפרושים
Jn 20,Tit	שמו שם ישאוש: Tit,20 קפיטולו כ׳ כפי	**ש׳** יואן 1 שבת אחד מריאה מגדלינא באה בבקר לקבר
Jn 5,11	11 והוא ענה להם מי שעשה לי זה אמ׳ אלי	**שא** מטתך ולך. 12 [*] [*] 13 והוא לא ידע מי הוא
Jn 9,36	האל. 36 ענה אותו האיש ואמר. אדון מי הוא	**שאאמין** בו. 37 וישאוש אמ׳ אליו אתה ראיתו. ואותו
Lc 19,5	ואמר לו זאקיב רד מהר וחושה כי מוכרח אני	**שאבא** היום בביתך. 6 וזאקיב ירד מהרה וקבל ישו
Jn 21,22	אמר אליו אני רוצה שיע שיעמוד פה עד	**שאבא** מה לך אתה תלך אחרי. 23 אז יצא זה הדבר בתוך
Jn 21,23	לא ימות. רק אמר אני רוצה שכן יעמוד עד	**שאבא** מה לך. 24 זה הוא התלמיד שעושה עדות מאלו
Mt 4,21	21 וילך משם וירא שני אחים אחרים גיקמי	**שאבאדיב** וזואן אחיו בספינה אחת עם זאבדיב אביהם
Mc Prol,19	מהכהונה. אבל השם׳ מביט אמונתו. הציל מה	**שאבד** אשר לו הושב האצבע. וזה אחד הגמון אסכנדריאש
Lc 15,4	לא יניח תשעים ותשעה במדבר וילך לאותה	**שאבד** עד שימצאה. 5 וכאשר ימצא אותה ישימה על
Lc 15,9	שמחו עמי כי אנכי מצאתי דרכמא שלי אותה	**שאבדתי.** 10 כן אני אומר לכם שמחה תהיה לפני
Lc 7,7	קורתי. 7 ובעבור זה אני מדמה שאהיה ראוי	**שאבוא** אליך אבל תאמ׳ זה בדברים ובני יהיה נרפא. 8
Lc 13,35	מאין יושב. ואני אומר שזה לא יהיה עד	**שאבוא** ותאמרו ברוך הבא בשם הש׳: Tit,14 קפיטולו
Lc 19,13	ואמ׳ אליהם עשו הוצאותיכם מאלו האימנש עד	**שאבוא.** 14 והקציפוהו עירוניו כבר ושלחו לגאסיאו
Lc 11,47	שלכם.47 אוי לכם חוצבים קברי הנביאים	**שאבותיכם** המיתום 48 באמת אתם מעידים שהחכמתם
Mt 15,13	הם מהדבר ששמעו. 13 והוא ענם ואמר כל נטע	**שאבי** לא נטע אותה תהיה נעקרת. 14 הניחום כי הם
Mt 18,19	אם שנים מכם יהיו בהסכמה של שלום על הארץ	**שאבי** שבשמים יתן לכם כל מה שתשאלו: 20 כי למקום
Lc 22,29	בניסיונותי. 29 ואני מכין לכם מלכות כמו	**שאבי** גזרו לי 30 בעבור שתאכלו ותשתו בשולחן
Jn 5,18	כי לא לבד מתיר השבת אבל עוד אומר	**שאביו** הוא אלוה. ומדמה עצמו בשיווי לאל. ענה ישו
Jn 12,7	7 אז אמר ישאוש תעזבו אותו אותו בעבור	**שאביט** אותו ביום קבורתי. 8 כי לעולם יהיו אביונים
Mt 5,48	פחותי הנצרים. 48 תהיו א״כ שלמים כמו	**שאביכם** שמימיי שלם הוא: Tit 1,6 השמרו לבלתי
Mc 11,25	אם לכם שום תרעומת נגד שום אדם. בעבור	**שאביכם** שממיי ימחול לכם עונותיכם. 26 [*] 27 ומיד
Jn 8,58	ישוש אמ׳ להם אמת אני אומ׳ לכם שאני קודם	**שאברהם** היה אני הייתי: 59 אז הביאו אבנים להשליכם
Mc 13,35	35 לכן עורו כי אינכם יודעים היום והשעה	**שאדון** הבית יבא בערב או חצי הלילה או לתרנגול
Lc 16,3	ההיא. 3 והמורשה אמ׳ בקרבו מה אעשה	**שאדוני** נוטל ממני הרשאתי. איני יודע לחשוב בושת
Mt 24,46	שהוא יזונם בזמנם. 46 אשרי העבד אותו	**שאדוניו** מוצאו ער וכן עושה. 47 אמיתות לכם אומר
Jn 21,12	מהם לא רצה לשאול מי הוא כי יודעים היו	**שאדונם** הוא: 13 ובא ישאוש ולקח הפת והדג ונתן להם
Lc 19,31	אתם מתירים קשרו אתם תאמרו כי עשיתם כמו	**שאדוננו** חפץ פעולתו. 32 והשלוחים הלכו שם ומצאו
Mt 9,15	לבכות כל †אותן† שהם עמו. אבל כשיצא העת	**שאדם** יעלם הארוס אז יצומו: 16 אין אדם מכפיל בגד
Mt 13,31	להם מלכות שמים הוא דומה לזרע החרדל אותו	**שאדם** זורע בשדהו 32 שהוא קטן כל הזרעים וכשגדל
Mt 13,40	העולם. והקוצרים הם המלאכים. 40 כי כמו	**שאדם** לוקט הקמשונים ושורפן כן יהיה בקץ העולם. 41

Mt 13,47 האבן: 47 עו׳ המלכות שמימיי דומה למכמורת
Mt 15,26 עוזרני. 26 והוא ענה ואמ׳ אינינו טוב
Mt 19,7 להפריד מה שהאל חִבֵּר. 7 והם אמרו משה צוה
Mc Prol,24 וכאשר תמצא רוצים שהאדם יבינהו. למען
Mc 7,11 מות יומת. 11 ואתם אומרים אשר אי זה מהן
Mc 7,24 טיר ושידוניאה ונכנס בבית אחד ולא אבה
Mc 9,29 ונסעו משם. ועברו בגליליאה והוא לא רצה
Mc 10,4 מה צוה לכם משה. 4 והם אמרו משה התיר
Lc 8,41 40 ונעשה כשחזר ישאוש לעם המחכים אותו 41
Jn 11,50 אי זה דבר 50 אינכם חושבים שצריך לנו
Jn 17,23 יכיר שאתה שלחתני. ושאהבת אותם כמו
Lc 7,7 שתכנס בצל קורתי. 7 ובעבור זה אני מדמה
Lc 12,50 וחפץ אני שיהיה מורד. 50 ואני מתאוה
Lc 18,41 41 מה אתה חפץ שאעשה לך והוא אמ׳ אדון
Jn 7,34 האב ששלחני 34 לבקשני ולא תמצאוני. למקום
Jn 12,47 כי אני לא באתי לדון העולם. רק בעבור
Mt 14,18 לבד ה׳ לחמים ושני דגים. 18 והוא אמ׳ להם
Mc 12,15 לו. 15 וישוש הכיר שקרם. ואמר למה תנסוני
Lc 15,22 בנך. 22 ואח״כ אמ׳ לעבדיו לכו כולכם
Jn 4,35 יש מכאן עד עת הקציר. הנה אני אומר לכם
Jn 21,10 ודג מונח למעלה ופת. 10 וישאוש אמ׳ להם
Jn 6,27 הפת ושבעתם בו. 27 אתם מתפעלים לא אוכל
Jn 6,27 בו. 27 אתם מתפעלים לא אוכל שאובד מי
Mt 10,37 36 והאנשים מורגלים ממכריהם: 37 מי
Mt 10,39 יותר ממני. אינו ראוי לי: 38 [*] 39 מי
Jn 12,25 ישאר יחידי. ואם ימות נותן פרי רב. מי
Jn 14,21 ואתם בי ואני בכם. 21 השומר מצותי הוא
Jn 14,21 בכם. 21 השומר מצותי הוא שאוהב אותי ומי
Jn 19,26 אז כשישאוש ראה אמו עומדת סמוך והתלמיד
Jn 20,2 רצתה ובאה לשימון פירי ולאותו תלמיד האחד
Mt 17,16 אומה ממאנת והפוכה עד כמה אעמוד עמכם
Lc 19,43 הן נעלמות לעיניך. 43 כי ימים יבואו לך
Mt 9,28 אליו. וישו משיח אמ׳ להם אתם מאמינים
Mc 14,18 ישאוש אמ׳ להם אמת לכם אני אומר שאחד מכם
Lc 11,6 ג׳ 6 כי אהובי בא מהדרך אלי. ואין לי מה
Lc 17,8 יאמר מיד עבוד ושומעך 8 ולא יאמר לו תכין
Lc 18,18 אחד מהפרושים שאלו אמ׳ רבי טוב מה אעשה
Jn 6,50 ומתו. 50 זהו שירד מן השמים בעבור שזה
Jn 6,55 ולא תשתו דמו לא יהיה לכם חיים. 55 ומי
Jn 6,57 האוכל האמתי: ודמי השתייה האמתי: 57 מי
Jn 6,58 כמו שהאב שלחני ואני חי בעבור האב. ומי
Jn 6,59 לא כמו שאכלו אבותיכם המן ומתו. מי
Jn 13,18 שבחרתי. רק בעבור שהכתיבה תהיה נשלמת. מי
Mt 23,14 הכנס: 14 אוי לכם יודעי ספר פרושים רמאים
Mt 24,38 הבתולה. 38 כי כמו שהיה בזמן קודם המבול
Mt 26,21 בשולחן לסעוד עם י״ב תלמידיו 21 ובעוד
Mt 11,23 23 ואתה כפר נחום שקמת עד לשמים תרדי עד
Mc 14,58 עידי שקר נגדו. אומרים 58 אנחנו שמענו
Lc 5,39 יין ישן אינו רוצה מיד שתות יין חדש
Mt 12,31 אני לכם כי עון קללה יכופר לאנשים לבד מי

שאדם משים בים שאוספת כל מיני דגים 48 וכשהוציאוה
שאדם יקח לחם מהבנים ושיתנהו לכלבים לאכול. 27
שאדם יתן לה ספר כריתות ואותה יעזוב. 8 וישוש אמר
שאדם ישיג גמול מעמלינו חזקם. כי אותו שנוטע
שאדם ידור בעבור נדר העם האב והאם שיועילו לו. 12
שאדם ידעהו. אכן לא היה יכול העלים. 25 כי אשה
שאדם ידעהו 30 ומלמד לתלמידיו ואומ׳ להם בן האלוה
שאדם יכתוב לה ספר כריתות ושיניחנה: 5 ולהם ישאוש
שאדם אותו ששמו לירוש שהיה שר בית הכנסת נפל
שאדם אחד ימות ולא ימות כל העם. 51 וזה לא אמר
שאהבת אותי: 24 אב אני רוצה שאותן שנתת לי שבמקום
שאהיה ראוי שאבוא אליך אבל תאמ׳ זה בדברים ובני
שאהיה טבול מטבילה. בעבור זה אני נדחק עד שישלים:
שאהיה רואה 42 וישאוש אמ׳ אליו ראה אמונתך תושיע
שאהיה שם אתם לא תוכלו לבא. 35 [*] [*] 36 37
שאהיה להם למושיע. 48 מי שמבזה אותי ואינו מקבל
שאו אותם לי. 19 צוה לישב העם על העשב. ולקח
שאו לי פשוט אחד וראהו 16 והם נשאו לו וישאוש
שאו התלמיד הראשון. ובאו והלבישוהו ושימו טבעת
שאו עיניכם וראו כי כבר תבואות הקציר לבנות. 36
שאו מהדג אשר לקחתם 11 ושימון פירי עלה באניה.
שאובד מי שאובד רק העומד בחיים נצחיים. אותה שבן
שאובד רק העומד בחיים נצחיים. אותה שבן האדם יתן
שאוהב אביו ואמו יותר ממני. אינו ראוי לי: 38 [*]
שאוהב נפשו יאבד החיים בעבורי. ומי שיאבדה בעדי
שאוהב נפשו יאבד אותה. והמארר נשמתו בזה העולם
שאוהב אותי ומי שאוהב אותי יהיה אהוב מאבי. ואני
שאוהב אותי יהיה אהוב מאבי. ואני אאהוב אותו
שאוהב ביותר נהפך לאמו ואמר אשה הנה בנך. 27 אחרי
שאוהב מאד ישאוש ומריאה אמרה להם אדוני נטלוהו מן
שאוהו אלי. 17 וישוש גער לשטן ויצא לחוץ ונתמרק
שאויביך ימאסוך ויקיפוך ויצורו לך מכל צדדין 44
שאוכל להחזיר לכם הראות. והם ענו הן גביר: 29
שאוכל עמי יבגדני 19 והם היו עצבים. והתחילו כל
שאוכל להניח לפניו. 7 והוא ענה לו מבפנים אל
שאוכל ושרתני עד שאשלים לאכול ולשתות. ואחר אתה
שאוכל לנחול חיים נצחיים. 19 וישאוש אמר לו. למה
שאוכל ממנו לא ימות: 51 אני הוא פת חיים אשר מן
שאוכל בשרי ומי ששותה דמי יהיה לו חיים נצחיים
שאוכל בשרי ושותה דמי בי יעמוד ואני בו: 58 כמו
שאוכל אותי הוא חי בעבורי. 59 זהו הפת שירד מן
שאוכל זה הפת יחיה לעולם: 60 אלה הדברים אמר בבית
שאוכל פתי יקום עקיבו נגדי. 19 עתה אני אומר לכם
שאוכלים מה שיש לאלמנות עם תפלה ארוכה. ובעבור זה
שאוכלים ושותים ועושים נשואין עד היום שנח נכנס
שאוכלין אמר להם אמיתות אומר לכם שאחד מכם
שאול. כי אם הפלאות שנעשו בך היו נעשים בשידוניאה
שאומ׳ אני אהרוס זה המקדש עשוי בידי אנשים ובשלשת
שאומ׳ הישן הוא טוב: Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי לוקא 1
שאומר קללה נגד הקדש רוח. 32 ומי שיאמ׳ נגד הקדוש

Mt 27,40 מקללין אותו מניעין ראשן 40 [*]. אתהו **שאומר** שתשמיד המקדש ובשלשה ימים תבנהו. תושיע
Lc 6,28 ועשו טוב למי שהכעיס אתכם. 28 ברכו למי **שאומר** לכם רע. התפלל בעד אותן שמכבדין לכם. 29
Jn 11,13 13 וישאוש אמרו ממיתתו. והמה מאמינים שמה **שאומר** אומ׳ משינת חלום. 14 אז אמ׳ להם ישאוש
Jn 16,17 17 אז אמרו תלמידיו ביניהם מה הוא זה **שאומר** לנו אחר מעט לא תראוני. ופעם אחרת מעט
Jn 16,18 אני הולך אל האב. 18 אז אומרים מה הוא זה **שאומר** לנו מעט. אין אנו יודעים מה מדבר ישאוש: 19
Lc 24,10 יקובי ומריאה שלומי והאחרות שהיו עמהן **שאומרות** לשלוחים אלה הדברים 11 ונראו להם דברים
Mt 17,10 חי. 10 ושואלו לו תלמידיו אומרים מה זה **שאומרים** חכמי הדת שאליהו יבא בתחלה. 11 והוא ענם
Mc 12,18 עמדו תמהים ממנו: 18 ובאו אליו הצדוקים **שאומרים** לא תהיה תחייה. וישאלוהו לאמר 19 רבי משה
Lc 22,65 נביא מי הוא שהכה אותך. 65 וקללות רבות **שאומרים** נגדו. 66 וכאשר נעשה יום נתאספו זקני העם
Lc 24,23 גוף ישאוש. ובאו אומרות שראו מראה מלאכים **שאומרים** שהוא חי. 24 ומקצתינו הלכו לקבר ומצאו
Mt 23,16 ובני גיהנם. 16 אוי לכם פרנסים עורים **שאומרין** שאותן שנשבעין במקדש דבר אין נשבעין. אבל
Mt 21,42 42 אמר להם ישאוש ואתם לא קראתם הכתיבות **שאומרת** האבן אותה שמאסו בוני החומה היא היתה
Mc 14,71 לקלל ולישבע שאינו יודע מה הוא האיש **שאומרת.** 72 ומיד התרנגול קרא פעם אחרת. ואחר זכר
Mc 15,28 ואחד משמאל. 28 אז היתה נשלמת הכתובה **שאומרת** הוא נמנה עם הרשעים. 29 ואותם שעוברים שם
Jn 7,38 אחד עשה יבא אלי וישתה 38 מי שמאמין בי **שאומרת** הכתיבה נחל מים חיים ירוצו מבטנו. 39 וזה
Mt 13,47 שמימיי דומה למכמורת שאדם משים בים **שאוספת** כל מיני דגים 48 וכשהוציאוה בוחרים הטובים
Mt 24,20 מיניקות באותן הימים. 20 התפללו לשם **שאותה** הצרה לא תהיה בשבת ובחורף. 21 ואז תהיה צרה
Mc 12,43 קרא תלמידיו ואמ׳ אמת אני אומר לכם **שאותה** ענייה נדבה יותר ממה שהם מספיקים אבל זאת
Jn 4,53 מן היום הניחו הקדחת. 53 אז הכיר האב **שאותה** שעה היתה שאמר לו ישו שבנו חי והאמין בו כל
Mt 12,6 במקדש בלא עון. 6 אמת אני אומר לכם **שאותו** שהוא בכאן הוא גדול המקדש 7 ואם תבינו מה
Mt 23,18 או המקדש שמקדש הזהב. 18 ואומרים אתם **שאותו** שנשבע תת למזבח חייב לפרוע. 19 עורים אי זה
Mt 27,63 לפילאט 63 אומרים אדון אנחנו נזכרנו **שאותו** הרמאי אמ׳ שיקום חי 64 לכן צוה שמור הקבר
Lc 2,21 שמנה ימים הנער היה נמול ונקרא שמו ישאוש **שאותו** נקרא בעד המלאך קודם שהנער היה בבטן אמו
Lc 7,43 מאלו השנים. 43 ענה שימון ואמר אני חושב **שאותו** שיותר נתן. וענה ישאוש ואמר יושר שפטת. 44
Lc 17,34 ומי יאבד אותה אמת אותה 34 אני אומר לכם **שאותו** יאבד אום הלילה יהיו שנים במטה אחת. האחד
Jn 7,22 22 בעבור זה: נתן לכם משה ברית מילה לא **שאותו** דבר היה ממשה רק מהאבות. ובשבת מוהלים אתם
Jn 21,23 תלך אחרי. 23 אז יצא זה הדבר בתוך אחיו **שאותו** תלמיד לא ימות. רק אמר אני רוצה שכן יעמוד
Mt 10,40 ומי שיאבדה בעדי נושע יהיה: 40 ומי **שאותי** מקבל. מקבל מי ששלח אותי: 41 מי שמקבל נביא
Lc 13,2 עם קרבנותם: 2 וענה ישאוש להם סבורים אתם **שאותם** גלילבש הם חטאים יותר מגלילבש האחרים כי
Jn 9,39 אמ׳ אליו. אתה בדין באתי בזה העולם בעבור **שאותם** שאינן רואין שיראו. ואותם שרואים שיהיו
Jn 17,21 דבר אחד כמו שאתה אב בי ואני בך: בעבור **שאותם** בנו יהיו דבר אחד. למען שהעולם יאמין שאתה
Mt 12,4 עמו 4 שנכנס בית האל ואכלו לחמי הקדש **שאותן** לחמים הוא ואותן שהיו עמו אינו ראוי לאכול
Mt 23,16 גיהנם. 16 אוי לכם פרנסים עורים שאומרין **שאותן** שנשבעין במקדש דבר אין נשבעין. אבל אותו
Lc 18,24 וישוש ראה עצבונו ואמ׳ דבר אי איפשר הוא **שאותן** שיש להם ממון שיכנסו במלכות שמים. 25 יותר
Jn 17,24 אותם כמו שאהבת אותי: 24 אב אני רוצה **שאותן** שנתת לי שבמקום שאני אהיה שם הם יהיו עמי.
Mt 14,9 הקרואים שראוהו נעצב לא רצה לשנות. וצוה **שאז** יתן לה ראש זואן טבול. 10 וחתך ראש זואן בבית
Mc 12,19 אח מאי זה איש ימות ויניח אשתו בלא בן **שאח** הנשאר יקחה לאשה להקים זרע לאחיו. 20 לכן
Mt 20,21 21 והוא אמר מה תחפוצי. והיא אמרה תרצה **שאחד** מבני ישב לצד ימינך. והאחד לשמאלך במלכותך.
Mt 26,21 ובעוד שאוכלין אמר להם אמיתות אומר לכם **שאחד** מכם יבגדני. 22 וכשהם שמעו זה היו מאד
Mc 10,37 מה תרצו. אעשה לכם. 37 והם אמרו תן לנו **שאחד** ממנו ישב בצד ימינך והאחר בשמאלך. באורך. 38
Mc 14,18 שיושבין ישאוש אמ׳ להם אמת לכם אני אומר **שאחד** מכם שאוכל עמי יבגדני 19 והם היו עצבים.
Lc 9,8 אליהו הוא ונראה בארץ. ואחרים אומרים **שאחד** מישישי הנביאים הוא שקם חי. 9 ואמ׳ אירודיש
Jn 1,14 נעשה בשר וישכון בכם. ואנו רואין אורו **שאחד** הוא לבד. ונולד מן האב שהוא מלא חן ואמת. 15
Jn 7,48 הפרושים ובזה רמה אתכם. 48 אינכם רואים **שאחד** מהשרים והפרושים אינם מאמינים בו. 49 אבל
Jn 9,32 רצונו אותו שומע. 32 מעולם לא שמע אדם **שאחד** פתח עיני אדם שנולד עור 33 אם לא זה האיש.
Jn 13,21 עצמו רוחני והזהיר ואמר אמת אומר אני לכם **שאחד** מכם יבגדני. 22 אז התלמידים הביטו זה לזה
Lc 8,27 27 וכאשר יצאו בארץ בא לישוש אדם אחד **שאחזו** שד זה זמן רב. ואינינו לובש שום מלבוש
Jn 10,21 21 ואחרים אומרים אלה הדברים אינם מאדם **שאחזו** שד. ושטן יכול עיני עורים לפקוח. 22 אלה
Mc 14,28 אני אכה הרועה ונתפזרו הצאן 28 אכן אחר **שאחזור** חי אהיה עמכם בגליליאה 29 ופירו אמ׳ אם
Mt 22,24 אמרו רבי משה אמר אם אחד ימות בלא בנים **שאחיו** יקח אשתו בעבור שיקים זרע אחיו: 25

Lc 20,28 לנו איש שיהיה לו אשה אם ימות בלא בנים **שאחיו** יכול ליקח אותה האשה לו לאשה להקים זרע
Jn 14,29 29 עתה גלו מי זה לכם קודם המעשה בעבור **שאחר** העשיה תאמינו: 30 מעתה רוב הדברים לא אדבר
Jn 15,24 אותי מכעיס אבי. 24 אם לא עשיתי דברים **שאחר** לא עשאם לא היה חוטא: רק עתה ראו והכעיסו
Lc 12,5 5 אבל אני אלמדכם ממי תיראו. תיראו אותו **שאחרי** מות האדם יש לו כח לשולחו בגיהנם ולו האש
Mc Prol,13 ישאוש משיח ולא דבר מההתבשרות מאד מאותה **שאחרים** דברו. אבל דבר ראשונה מהאלהות המדבר כאשר
Jn 1,33 יונה עומד עליו. 33 [*] אבל אותו ששלחני **שאטביל** במים הוא אמר לי אותו שעליו תראה הרוח
Lc 11,18 לכם לא תעמוד. ובית יפול על בית. 18 ואם **שַאטָנָאש** בעצמו הוא בלב ולב איך תעמוד המלכות ההיא.
Mc 10,35 וזואן בני זאבדיב אומרים רבי אנחנו רוצים **שאי** זה דבר שאנחנו נשאל תעשה לנו. 36 וישאוש אמ׳
Jn 6,46 השומע מהאב אחרי כן בא אלי. 46 לא בעבור **שאי** זה מהם ראה האב. אם לא שהוא מהאל. והוא ראה
Lc 21,8 יתחילו להעשות. 8 והוא אמר השמרו לכם **שאיזה** איש לא יונה אתכם: כי רבים יבאו בשמי
Mt 12,2 שראוהו אמרו לו תלמידיך עושים מה **שאין** ראוי עשות בשבת. 3 וישואש אמ׳ להם לא אתם
Mt 13,12 לא. 12 מי שיהיה לו יתן לאדם וישפיע. ומי **שאין** לו זה המעט שיש לו יגזול לו אדם 13 ובעבור
Mt 16,8 אנשים בלתי מאמינים. אתם חושבים בעבור **שאין** לכם לחם. 9 למה אינכם מבינים ומזכירים מה׳
Mt 23,4 עושים. 4 הם מעמיסים כובד משאת לעמים **שאין** יכולים לישא והם אין רוצים הגיעם באצבעותם.
Mt 23,23 והאמונה ואלה המצות שחוייב עשות ואין **שאין** ראוי לשכחם: 24 פרנסים עורים שלועסין הפרעוש
Mc 2,24 והפרושים אמרו לו תלמידך עושים בשבת מה **שאין** ראוי עשות. 25 ואמ׳ ישאוש להם לא קראתם. מה
Mc 3,29 מכופרים 29 לבד עון נגד קדוש רוח. זהו מי **שאין** לו תקוה. זה העון לא יכופר לעולם. אבל הוא
Mc 5,3 אליו בדרך 3 ששוכב בקברים והיה כ״כ רע **שאין** יכולין להחזיקו בשלשלאות ולא בברזלים 4 כי
Mc 7,18 כ״כ פתאים שאינכם מבינים. אין אתם מבינים **שאין** שום דבר שיכנס בגוף האדם אינו יכול לטנפו.
Mc 8,16 כחושבים אמ׳ אחד אל אחד. הוא אמר בעבור **שאין** לנו לחם. 17 וישאוש כאשר ראה מחשבותם אמ׳
Mc 9,2 היו מזהירים ולבנים כמו שלג. היו כן **שאין** שום אדם יכול לעשות בהם על פני האדמה 3
Mc 9,43 ביד אחת מאשה של גיהנם בשתים 43 אל מקום **שאין** מתים הארסים והאש אינו נח. 44 ואם רגלך
Mc 9,45 באחת. מהכנס בשתים בגהינם 45 אל מקום **שאין** מתים הארסים והאש אינו נח ולא תפסק: 46 ואם
Mc 11,2 ומיד שתכנסו באמצע תמצאו עיר אחד קשור **שאין** עליו שום רכב התירוהו והביאוהו אלי. 3 ואם
Mc 13,14 14 וכאשר תראו השקוץ שומם עמוד במקום **שאין** ראוי. אותו שקורא יבינהו. ואז אותן
Lc 1,34 34 ומריאה אמרה למלאך איך יוכל העשות זה **שאין** לי ידיעת איש. 35 והמלאך ענה ואמ׳ הקדוש רוח
Lc 3,11 אומ׳ אותו שיש לו שתי מלבושים יתן למי **שאין** לו אחת. ומי שיש לו חלופי העושרים יעשה זה
Lc 8,18 שומעין. כי לאותן שיש לו יעשוק. ואותו **שאין** לו מה שחושב שיהיה לו יהיה לו נגזל. 19 ובאו
Lc 11,46 חכמי הדת למה אתם מעמיסין האנשים בעומסין **שאין** להם יכולת לשאת אתם לא חפצתם לנגוע אותם
Lc 12,17 השפע. 17 והאדם חושב בעצמו אומר מה אעשה **שאין** לי במה אאסוף טובתי ופירותי. 18 ואמ׳ אעשה
Lc 19,26 לכם לכל אדם שיש לו ינתן לו ויושפע. ומי **שאין** לו מה שיש לו יגזל ממנו. 27 אכן אותם אויבים
Lc 19,27 מה שיש לו יגזל ממנו. 27 אכן אותם אויבים **שאין** חפצים שאמלוך עליהם הביאו פה והמיתום לפני:
Lc 22,36 אבל עתה מי שיש לו שק יקח גם האבן. ומי **שאין** לו ימכור מלבושיו ויקנה סכין. 37 כי אני
Jn 1,47 ממי אתה חושב שיהיה אמת. איש מישראל אותו **שאין** לו שום שקר. 48 אמר לו נתנאל היאך אתה
Jn 4,17 אין לי בעל. וישאוש אמ׳ לה אמת את אומרת **שאין** לך בעל 18 כי חמשה בעלים היו לך וזה שעתה לך
Jn 4,44 ימים מצא משם והלך בגלליאה. 44 והוא העיר **שאין** לשום נביא כבוד בארצו. 45 אז כשבא ישאוש
Jn 5,42 אין לי זוהר אנשים. 42 רק מכיר אני אתכם **שאין** אהבת האל בכם. 43 אני בא בעולם אב מאבי.
Jn 6,66 למוסרו. 66 ואומ׳ בעבור זה אמרתי לכם **שאין** אחד יכול לבא אלי אם לא ינתן לו מאבי. 67
Jn 7,28 באתי מעצמי רק מאותו ששלחני. אמת. הוא **שאין** אתם ידעתם אותו. 29 רק אני יודע אותו. ואם
Jn 12,19 19 בעבור זה הפרושים אמרו ביניהם הנה **שאין** אנו מועילים. בדבר זה שכל העולם הולך אחריו.
Mc 5,26 כל מה שהיה לה ברפואות בלא תועלת. **שאינה** מוצאה. 27 וכאשר שמעה שישאוש משיח בא בין
Jn 15,2 גפן אמת. ואבי הוא החורש 2 וישליך כל כף **שאינה** עושה פרי. וכל העושה פרי בו ינקה אותה
Mt 3,10 אברהם. 10 הגרזן מונח לשורש העץ. וכל עץ **שאינו** עושה פרי טוב יכרת וישרף. 11 אני טובל אתכם
Mt 7,19 ועץ פרי רע עושה פרי רע: 18 [*] 19 כל עץ **שאינו** עושה פרי טוב יהיה כרות ושרוף. 20 במעשיהם
Mt 8,28 פגש מושטן אחד שיצא מן הקבר מאד רע **שאינו** יכול לעבור באותו הדרך. 29 וצועק אומר מה
Mt 12,30 יקשרהו בחוזק. ואחר שיגזלהו הבית. 30 מי **שאינו** עמי כנגדי הוא. ומי שלא יקבץ עמי כנגדי
Mt 26,74 כי דבריך מעיד 74 ואז התחיל לכפור ולהשבע **שאינו** מכיר אותו האדם. ומיד התרנגול קרא. 75
Mt 27,4 אני חטאתי כי אני מסרתי דם צדיק הוא כאיש **שאינו** יודע. והם ענו מה לנו אתה תראהו 5 וזרק הל׳
Mc 9,39 נפלאות בשמי אינו אומ׳ רע. 39 ואותו **שאינו** כנגדינו הוא עמנו. 40 כל אדם שיתן לכם כוס
Mc 12,32 מזה. 32 ואמר לו אותו החכם רבי אמת גדול **שאינו** לבד אלוה אחד ואינו אחר אלא הוא 33 אותו

Mc 14,71 גליליב אתה. 71 והוא התחיל לקלל ולישבע **שאינו** יודע מה הוא האיש שאומרת. 72 ומיד התרנגול
Lc 3,9 כי הגרזן כבר עברה לשורש העץ. לכן כל עץ **שאינו** עולה פרי טוב יכרת ויושם באש: 10 והעמים
Lc 4,4 האלה שישובו לחם. 4 וישוש ענה כתו׳ הוא **שאינו** חי האדם על הלחם לבדו כי אם בכל הדבר שיוצא
Lc 6,2 פרושים אומרים להם למה אתם עושים מה **שאינו** ראוי עשות בשבת 3 וישאוש ענה ואמ׳ להם לא
Lc 9,49 השדים מן האנשים בשמך. ומחינו בידו כאשר **שאינו** הולך אחריך עמנו 50 וישוש אמ׳ להם אל תמנעו
Lc 9,50 50 וישוש אמ׳ להם אל תמנעו לו. כי מי **שאינו** כנגדינו לנו הוא. 51 וכאשר נשלמו דברי 52
Lc 11,23 שהיה בוטח יגזול לו ומלבושיו יחלק. 23 מי **שאינו** עמי כנגדי הוא. ומי שאינו מאסף עמי מפזר 24
Lc 11,23 יחלק. 23 מי שאינו עמי כנגדי הוא. ומי **שאינו** מאסף עמי מפזר 24 כאשר הרוח בלתי נקי יוצא
Lc 14,27 ועו׳ נשמתו לא יהיה תלמידי. 27 ומי **שאינו** נושא שתי וערב שלו ואינו בא אחרי אינו יכול
Lc 14,33 להשתדל עם דברי שלום. 33 כן כל איש מכם **שאינו** מתיאש מכל הדברים שמחזיק אינו יכול להיות
Lc 18,2 ולא לחטוא. 2 אומר דיין אחד היה בעיר אחד **שאינו** ירא אלהים ולא היה לו יראה ובושת מן
Jn 3,18 18 מי שמאמין בו אינו נדון. אבל מי **שאינו** מאמין בו כבר הוא נדון. כי אינו מאמין
Jn 3,36 מי שיאמין בבן יש לו חיים נצחיים. אבל מי **שאינו** מאמין הבן לא יהיה לו חיים רק אף השם׳
Jn 5,23 שהכל יכבדו לבן כמו שמכבדין לאב. מי **שאינו** מכבד הבן אינו מכבד האב ששלחו. 24 אמת אני
Jn 10,1 י׳ כפי ש׳ יואן 1 אמת אני אומ׳ לכם מי **שאינו** נכנס בעד השער לבית הצאן רק עולה בעד מקום
Jn 10,12 טוב נותן נפשו בעד צאן השוכר. 12 ומי **שאינו** שוכר טוב כאשר הצאן אינם שלו קרוביות. כאשר
Jn 14,24 יאהוב אותו. ואליו יצאו עמו עשו. 24 מי **שאינו** אוהב אותי ומקיים דברי. והדבר אשר שמעתם
Mt 16,11 איש וכמה דבילות נשארו. 11 ולמה לא תבינו **שאיני** אומר מהפת. אבל אני אומר לכם שתשמרו משאור
Mt 27,24 לקח מים ונטל ידיו לפני העם ואמ׳ אני הוא **שאיני** יודע מדם זה האיש הצדיק. השמרו לכם. 25 וכל
Mc 1,7 ואומר יותר חזק ממני יבא אחרי. אותו **שאיני** ראוי לחלוץ שרוך נעליו. 8 אני טובל אתכם
Lc 3,16 טובל אתכם במים אבל יבא יותר חזק ממני **שאיני** ראוי לחלוץ חגורת נעלו הוא יטבול אתכם ברוח
Lc 18,4 לעשות. ועבר זמן רב. ואחר אמר בלבו ואם **שאיני** ירא אלהים ואנשים. 5 אמנם כאשר האלמנה הזאת
Jn 1,27 27 הוא עתיד לבא אחרי והיה קודם לי אותו **שאיני** ראוי לחלוץ שרוך נעלו. 28 אלו הדברים נעשו
Jn 3,28 28 אתם בעצמכם עשו לי עדות שאמרתי לכם **שאיני** משיח רק שולחתי לפני אותו 29 שיש לו ארוסה
Mt 16,12 משאור הצדוקים והפרושים. 12 ואז הבינו **שאינינו** אומר משאור הבית רק מלימוד הפרושים
Jn 1,20 אליו מי הוא 20 והודה ולא כפר. והודה **שאינינו** משיח. 21 ושאלהו מי אתה. א״כ אתה אליהו.
Mt 26,53 איש שיכה בסכין. בסכין ימות. 53 חושב אתה **שאיניני** יכול להתפלל לאבי שישלח לי יותר מי״ב
Mc 7,18 18 והוא אמ׳ להם א״כ אתם כ״כ פתאים **שאינכם** מבינים. אין אתם מבינים שאין שום דבר
Lc 6,35 אויביכם ועשו להם טוב. ותנו מתנות למי **שאינכם** מקוים דבר ושכרכם יהיה הרבה מאד ותהיו
Jn 1,26 טובל אתכם במים. רק באמצעכם עומד אותו **שאינכם** מכירים אותו 27 הוא עתיד לבא אחרי והיה
Mc 3,20 20 ואחר בא אל הבית ונאסף שם עם רב **שאינם** יכולים לחמם אכול. 21 וכאשר אותן שלא ראוהו
Lc 12,24 והגוף יותר מהלבוש. 24 תחשבו כערבים **שאינם** זורעים ולא לוקטים ואין להם אוצרות ולא
Lc 15,7 על חוטא אחד עושה תשובה יותר ממאה צדיקים **שאינם** חסרים תשובה: 8 או אי זה אשה שיש לה עשרה
Jn 6,65 לכם רוח וחיים הם. 65 אבל מקצת מכם הם **שאינם** מאמינים. כי ישאוש היודע ראשונות יודע מי
Jn 20,30 רבים עשה ישאוש משיח בהראותו לתלמידיו **שאינם** כתובים בספר זה. 31 רק אלו נכתבים למען
Lc 11,44 בשער. 44 אוי לכם פרושים אתם כמו הקברים **שאינן** נראין. והאנשים שאינן יודעין הולכים למקום
Lc 11,44 אתם כמו הקברים שאינן נראין. והאנשים **שאינן** יודעין הולכים למקום שאינן יודעין. 45 וענה
Lc 11,44 והאנשים שאינן יודעין הולכים למקום **שאינן** יודעין. 45 וענה מחכמי הדת ואמ׳ רבי באמרך
Jn 1,13 נעשים בני האל. אותן שיאמינו בשמו 13 **שאינן** ילודי דם. זאת לדעת מחטאות ולא מרצון בשר.
Jn 9,39 אתה בדין באתי בזה העולם בעבור שאותם **שאינן** רואין שיראו. ואותם שרואים שיהיו נעשים
Jn 10,16 ואני מכיר האב. ומשים נפשי. 16 וצאן אחר **שאינן** מרפת זה והכרח הוא שאנהג אותם ויכירו קולי
Mt 2,13 וישבת שם עד בואי אליך כי עתיד הוא **שאירודיש** ירצה הילד להכבידו. 14 אז קם ויקח הילד
Mc 10,23 ישאוש אל תלמידיו ואמ׳ איך דבר נמנע **שאיש** שיהיו לו מעות הרבה יתנם במלכות שמים. 24
Mc 10,24 פעם אחרת תכף אמר להם בנים מאד הוא כבד **שאיש** שיבטח מאד בעושרו יוכל ליכנס במלכות האל. 25
Mc 10,25 יותר דבר נקל הוא עבור גמל אחד בנקב המחט **שאיש** עשיר במלכות שמים. 26 והם היו תמהים. אומרים
Mc 10,29 אחריך. 29 וישאוש ענה ואמר אמת אומ׳ לכם **שאיש** שיעזוב ביתו ואחיו ואחיותיו או אב ואם או
Mc 13,5 5 ועונה ישאוש התחיל לאמר ראו הביטו **שאיש** אחד לא יונה אתכם 6 כי רבים יבאו לעולם בשמי
Mc 9,41 לכם אני אומר שלא יאבד הגמול. 41 ואותו **שאישקנדליזט** אחד מהקטנים המאמינים בי יותר יהיה
Mc 6,44 ממה שהותירו ומהלחמים והדגים. 44 ואותן **שאכלו** חיו חמשת אלפים איש. 45 ותכף צוה לתלמידיו
Jn 6,59 59 זהו הפת שירד מן השמים: לא כמו **שאכלו** אבותיכם המן ומתו. מי שאוכל זה הפת יחיה

Mt 17,26 תפתח לו הפה ותמצא שם כל מה שעולה זה אשר **שאל** ותנהו בעדי ובעדך: Tit,18 קפיטולי מ״ד כפי
Mt 22,35 מיאוש שנאספו יחד. 35 ואחד מרבני הדת **שאל** לישאוש מנסהו. אומר 36 רבי אי זה העליון צווי
Mc 8,27 אל תאמר לשום אדם משכיניך. 27 [*] ועדיין **שאל** ישאוש לתלמידים מה אומרים העמים ממני מי אני
Mc 9,20 והפילו לפניו ומתבולל ורוקק. 20 וישאוש **שאל** אל האב כמה זמן עבר שיש לו זה. והוא אמ׳
Lc 1,63 לאביו איך הוא חפץ יהיה שמו. 63 וזכריה **שאל** לוח הנקרא בוישאט אחד אשר בו כתב ג׳ואן הוא
Lc 18,36 יתנו לו. 36 וכאשר העור שמע שעובר עם רב **שאל** מה זה 37 ואמרו לו כי ישוש נזורט עובר באותו
Lc 23,6 ועד כאן. 6 וכאשר פילאט שמע מגלליאה **שאל** אותו האדם אם הוא גלליב. 7 והכיר כי מיכולת
Jn 4,52 עבדיו עלו אליו ואמרו לו שבנו חי. 52 אז **שאל** שיאמרו לו השעה ששב לאיתנו הטוב. ואמרו לו
Jn 18,7 אני הוא חזרו לאחוריהם ונפלו לאחור: 7 אז **שאל** פעם אחרת מה אתם מבקשים והם אמרו ישאוש
Jn 18,19 בו. פירו עומד עמהם ומתחמם. 19 אז ההגמון **שאל** לישוש מתלמידיו וממוסרו. 20 ענה ישאוש אליו.
Jn 18,21 ודבר לא דברתי בסתר 21 מה אתה שואל לי. **שאל** לאותן שמנעוני אי זה דברים דברתי להם כי הם
Jn 3,25 לא הושם יואן בבית הסהר: 25 אז נעשית **שאלה** בין תלמידי יואן על הטהרה. 26 ובאו ליואן
Mt 2,8 הכוכב. 8 וישלחם לבית לחם ויאמר להם לכו **שאלו** מהילד בתבונה ובדעת ובמוצאכם אותו שובו אלי
Mt 6,33 כל זה. האב שלכם יודע שאתם צריכים זה. 33 **שאלו** בתחלה מלכות האל ויותר ותהיה לכם כל זה. 34
Mt 7,7 לפני החזירים שלא ירמסום ולא יקרעום: 7 **שאלו** מאל והוא ימלא שאלתכם: תחפצו ותמצאו: דפקו
Mt 10,11 ראוי לשוכרו. 11 בכל עיר שתכנסו או מגדול **שאלו** מאתו אדם טוב ועמו תעמדו עד שתלכו. 12 וכאשר
Mt 24,6 והסעת מלחמות השמרו שלא תבהלו. חיוב **שאלו** הצערים יבאו. אבל עדיין לא יהיה הקץ. 7 עם
Mt 26,13 אותי 13 אמיתות לכם אומ׳ אשר בכל מקום **שאלו** האיוגליו יהיו מוגדים בכל העולם יאמרו עשתה
Mt 26,62 שר הכהנים ואמ׳ לישאוש אינך עונה לעדות **שאלו** עושים נגדך. 63 וישו שותק. ושר הכהנים אמר
Mt 27,11 אדונינו גזר. 11 וישאוש עומד לפני פילאטו **שאלו** אומרים אתהו מלך היהודים ואמ׳ לו ישאוש. אתה
Mc 7,5 כיסותיהם וכלי כסף משתיהם. 5 ובעבור זה **שאלו** לישאוש אומרים למה אין שומרין תלמידיך
Mc 14,60 בתוכם ושאל לישואש אומ׳ אינך עונה לחטאים **שאלו** מניחים נגדך. 61 וישו שותק ואינו עונה דבר:
Mc 14,61 עונה דבר: ופעם אחרת הכהן הגדול הגדול **שאלו** אמר אתהו בן משיח בן השם הברוך. 62 וישאוש
Mc 15,2 לפני פילאט ומסרוהו לו. 2 ופילאטו **שאלו** אתה הוא מלך ישראל. וישאוש ענה ואמר אתה
Lc 1,20 בעתן תהיה אלם ולא תוכל דבר עד אותו יום **שאלו** הדברים יבאו לתכלית. 21 והעם היה שם ממתין
Lc 8,30 נשברים מובא במדבר בכח השדים. 30 וישאוש **שאלו** מה שמך. והוא ענהו ליגיאו ר״ל מספר כי שדים
Lc 11,9 אהבתו. תקום ותתן לו כפי הצורך לו 9 [*] **שאלו** וינתן לכם. תבקשו ותמצאו. תקעו ויפתח לכם 10
Lc 18,18 נערים לא יכנסו בו. 18 ושר אחד מהפרושים **שאלו** אמ׳ רבי טוב מה אעשה שאוכל לנחול חיים
Lc 18,40 וצוה שיביאו לו העור וכאשר הביאוהו אליו **שאלו** 41 מה אתה חפץ שאעשה לך והוא אמ׳ אדון שאהיה
Jn 6,11 העם. והדג כמו כן. והיה להם ספקם בכל אשר **שאלו.** 12 כאשר שבעו אמר לתלמידיו. אספו זה הנותר
Jn 9,15 טיט בשבת. ופתח עיני האיש ההוא: 15 אז **שאלו** לו הפרושים באי זה צד חזר לך הראות. והוא
Jn 9,21 באי זה צד נפתחו עיניו וראה לא ידענו: **שאלו** אותו כי בן דעת הוא ומדבר מעצמו. 22 אלה
Jn 9,23 מבית הכנסת: 23 בעבור זה אמרו אביו ואמו **שאלו** הבן כי בן שנים הוא: 24 אז שאלו פעם אחרת
Jn 9,24 ואמו שאלו הבן כי בן שנים הוא: 24 אז **שאלו** פעם אחרת האדם שעמד בעורון. ואמרו לו תן שבח
Jn 11,56 מלכות קודם פסח בירושלם לטהר עצמם. 56 אז **שאלו** ישאוש עומד במקדש שהיה מדבר בעצמו מה אתם
Jn 18,9 בעבור שיהיה נשלם הדבר שאמר כי מכל אותן **שאלו** שלי נתת אחד מהם לא נעדר: 10 אז שימון פירי
Jn 21,17 אתה לי. ופירו היה דואג כי שלשה פעמים **שאלו** אם אוהב אותו. אמ׳ אליו אדון יודע כל
Mt 11,2 בעיירות. 2 וזואן אסור כאשר שמע המעשים **שאלוהו** שנים תלמידיו 3 אתהו שעתיד לבא להושיענו.
Mc 4,10 ישמע. 10 וכאשר היו בצד א׳ התלמידים **שאלוהו** מהמשל 11 והוא אמ׳ להם לכם נתן להבין
Mc 7,17 ישמע. 17 וכאשר ישוש נכנס בבית התלמידים **שאלוהו.** מה רוצה לאמר אותה התמונה. 18 והוא אמ׳
Mc 9,27 חי. 27 וכאשר היו נכנסין בבית תלמידיו **שאלוהו** בסוד למה לא היינו יכולין אנו רפאו. 28
Mc 10,10 ומה שהאל מחבר שום אדם לא יפריד: 10 ועו׳ **שאלוהו** בבית 11 ואמר להם. מי ומימניח אשתו ולוקח
Mc 13,3 תהרס. 3 וכאשר ישב בהר הזתים נגד המקדש **שאלוהו** בסוד פירו ויקומו וגואן ואנדריב 4 אמור
Lc 3,14 עוד. לבד כמה שנתן לכם רשות. 14 והפרושים **שאלוהו** אומרים מה יעשו. ויואן אמ׳ אל תחפצו רע
Lc 8,9 צועק מי שיש לו אזנים ישמע. 9 ותלמידיו **שאלוהו.** איזה דבר הוא זה. 10 ולהם אמר לכם ניתן
Lc 11,16 השדים מגרש השדים 16 ואחרים מנסים אותו **שאלוהו** אות מן השמים. 17 וישאוש כמבין מעשיהם
Lc 23,25 אותו שבעבור רציחה ובגידה הוסר במאסר שהם **שאלוהו** ונתן להם ישאוש כרצונם. 26 וכאשר נהגוהו
Mc 6,22 האוכלים. ואמר אירודיש המלך אל הנערה. **שאלי** מה תחפוצי ואתנהו לך 23 ועשה שבועה שיתן לה
Lc 3,35 שירוק. שם היה ראגב. שם היה פליג. שם היה **שאלי.** 36 שם היה קינן. שם היה ארפישאט. שם היה
Lc 21,15 אופן תענו. 15 כי אני אתן לכם כח וחכמה **שאליה** לא יוכלו לאמר נגדה אויביכם. 16 ותמסרו בעד

Mt 17,10 תלמידיו אומרים מה זה שאומרים חכמי הדת **שאליהו** יבא בתחלה. 11 והוא ענם ואמ׳ אליהו יבא
Mc 6,15 ובעבור זה עושה פלאות. 15 והאחרים אומרים **שאליהו** הוא. ואחרים אומרים שנביא הוא או אחד מן
Mc 9,10 אומרים והסופרים אחריהם שחוייב הוא **שאליהו** יבא ראשונה. 11 והוא ענה ואמר כאשר אליהו
Mc 9,12 נגישה למות מגונה 12 אכן אני אומ׳ לכם **שאליהו** בא להם ועשו רצונם כמו שהכתיבה אומרת
Mt 5,5 הנחים כי הם ינחלו הארץ: 5 אשרי הבוכים **שאליהם** תגיע נחמה: 6 אשרי רעבי וצמאי צדק כי הם
Mc 8,31 צוה שלא יפרסמהו. 31 אומר ומראה ומלמד **שאליו** הוכרח לסבול צער ולהיות נגוש למות בעד שרי
Jn 8,29 עמי: ואינו מניחני יחידי. כי אותם הדברים **שאליו** ערבים אני עושה. 30 כל עת הוא מדבר אלה
Mt 23,37 ירושלם שהרגת הנביאים וסקלת הקדושים **שאליך** היו משֻלחים הרבה פעמים. נכספת לקבץ עמך כמו
Jn 10,35 אני אמרתי אלהים אתם. 35 אם הם אמרו **שאלים** הם אותם שדבר אליהם אלים נאמר. ומה שכתוב
Mt 2,8 ובדעת ובמוצאכם אותו שובו אלי מפני **שאלך** להשתחות לפניו: 9 ובשומעם דברי המלך הלכו
Jn 16,7 לבבכם. 7 אבל אני אומר לכם שצריך הוא לכם **שאלך** כי אם לא אלך רוח הקדש לא יבא אליכם. ואם
Mc 8,5 מאכל יוכלו לשבוע זה העם במדבר 5 וישאוש **שאלם** כמה ככרות פת לחם יש לכם. והם ענו ז׳. 6
Mc 9,15 תמהו ויצאו לו לדרך ושבעוהו. 15 והוא **שאלם** ממה אתם חולקים ביניכם 16 וענה איש אחד מהעם
Mc 9,32 32 ובאו בכפר נחום. וכאשר היו בבית ישו **שאלם** מה הייתם חולקים אתם בדרך. 33 והם שותקים כי
Lc 9,18 היה לבדו והתפלל ותלמידיו סמוכים לו וישו **שאלם** מה אומרים העם מי אני 19 וענו ואמרו יואן
Jn 4,9 לו אותה האשה שמריטנא. אתה שיהודי אתה **שאלת** ממני ליתן לך לשתות. ואני אשה ממקום שמריאה
Lc 23,14 זה האדם שאמרתם שיגרש זה האדם. הנה אני **שאלתי** זה ולא מצאתי דבר ממה שאתם מלשינים אותו.
Mt 1,12 ואחיו בגלות בבל. 12 יקוניאש הוליד **שאלתיאל.** שאלתיאל הוליד זרובבל. 13 זרובבל הוליד
Mt 1,12 בגלות בבל. 12 יקוניאש הוליד שאלתיאל. **שאלתיאל** הוליד זרובבל. 13 זרובבל הוליד אביאוט.
Mt 7,7 ירמסום ולא יקרעום: 7 שאלו מאל והוא ימלא **שאלתכם:** תחפצו ותמצאו: דפקו בדלת ויפתח לכם. 8 כי
Lc 23,24 הולכים וחזקים. 24 ופילאט שפט שיעשה **שאלתם.** 25 והניח להם אותו שבעבור רציחה ובגידה
Mc 7,6 ענם אמ׳ להם טוב נביא מכם רמאים ישעיה **שאמ׳** זה העם מכבדני מדבר ולבם רחוק ממני. 7 חנם
Mc 14,72 קרא פעם אחרת. ואחר זכר פירו הדבר **שאמ׳** לו ישאוש שקודם שהתרנגול יקרא ב׳ פעמים
Lc 2,50 הדברים שהן מאבי. 50 והם לא הבינו הדבר **שאמ׳** להם 51 וירד עמהם ובאו בואזריק והיה משועבד
Lc 22,61 נהפך ומביט פירו. ונזכר פירו דבר אדוננו **שאמ׳** לו קודם התרנגול יקרא שלש פעמים תהיה כופר
Jn 1,23 הוא קול הקורא במדבר ישרו דרך הש׳. כמו **שאמ׳** ישעיה הנביא. 24 ואותן שנשתלחו לו היו
Jn 10,42 כמעט אינו עושה שום אות 42 אבל כל הדברים **שאמ׳** יואן מזה הם אמתיים ורבים האמינו בו. Tit,11
Jn 12,6 שלש מאות פשיטין ושינתנו לעניים. 6 וזה **שאמ׳** לא אמרו בעבור שומו עין על העניים. רק אליו
Jn 19,35 ואותן שראו עושין עדות מזה. והוא היודע **שאמ׳** אמת בעבור שאתם תאמינוהו. 36 וכל אלו הדברים
Mt 5,20 יהיה במלכות שמים. 20 ואני אומר לכם באמת **שאם** לא תהיו צדיקים יותר מהחכמים והפרושים לא
Mt 18,3 והניחו באמצעם 3 ואמר אמתות אומר לכם אני **שאם** לא תשובו ותהיו כמו זה הנער לא תכנסו במלכות
Mt 21,21 תכף 21 וישאוש אמר להם אמיתות אומר לכם **שאם** יהיה לכם אמונה ולא תספקו לא לבד אומר מהתאנה
Mc 12,19 וישאלוהו לאמר 19 רבי משה כתב לנו אומ׳ **שאם** אח מאי זה איש ימות ויניח אשתו בלא בן שאח
Lc 1,43 הנשים וברוך פרי בטנך. 43 ואיך קרה זה **שאם** אדוני באה אלי. 44 תדעי כי כאשר שלומך שמעו
Lc 8,10 מלכות שמים להכיר. אבל לאחרים משל. בעבור **שאם** יראו ולא יראו. ואם ישמעו לא ישמעו: 11 הדבר
Lc 11,8 הפת. 8 ואם הוא בהתמדה שואל אני אומר לכם **שאם** לא קם ולא בעד אהבתו. תקום ותתן לו כפי הצורך
Lc 12,39 מאושרים הם העבדים ההם: 39 אבל זה תדעו **שאם** האב פימיליאר יודע באי זו שעה הגנב עתיד לבא
Lc 13,5 האנשים היושבים בירושלם. 5 אני אומר לכם **שאם** לא תשובו תהיו אבודים כאלו: 6 ואמר להם זה
Lc 17,2 שוה לו שיהיו ריחים בצוארו ומושלך לים **שאם** יעשה רע לאחד מן הקטנים. 3 שמעו אתם אם חטא
Lc 19,40 מקללים תלמידיך. 40 ואמר להם אני אומר **שאם** הם ישתקו האבנים ידברו. 41 וכאשר קרב אל העיר
Jn 6,52 אני הוא פת חיים אשר מן השמים ירדתי 52 **שאם** אחד אוכל זה הפת יהיה לעולם: והפת שאני אתן
Jn 8,51 ודן דין אמת. 51 אני אומר לכם באמת **שאם** אחד יעמיד דברי לא ימות לעולם: 52 אז אמרו
Jn 8,52 אברהם מת. והנביאים מתים. ואתה אומ׳ **שאם** אחד ישמור דבריך לא יקרה לו מות נצחית. 53
Jn 9,22 הדברים אמרו האב והאם. כי יראו מהיהודים **שאם** אחד מהם יאמר שהוא משיח יהיה מושלך מבית
Jn 11,40 שמת. 40 וישאוש אמר אליה לא אמרתי לך **שאם** תאמיני באמת תראי אור האל. 41 ואז הסירו
Jn 11,57 וכבר אמרו ההגמונים והפרושים וצוו וציוו **שאם** אחד יודע לאי זה מקום שיגלוהו בעבור
Jn 21,25 הוא עדותו. 25 ועוד דברים רבים עשה ישאוש **שאם** כלם יהיו נכתבים חושב אני שכל העולם לא יוכל
Lc 22,32 בכברה כמו החטה: 32 אבל אני התפללתי בעדך **שאמונתך** לא תפסק. ועתה לפעמים מתהפך. תצייר אחיך.
Mt 5,33 ניאוף. הוא עושה ניאוף [*]. 33 עוד שמעתם **שאמור** היה לזקנים לא תבטל שבועתך ושלם לאל מה
Mt 27,17 מי אתם רוצים שאניח לכם בראבן או ישו **שאמור** משיח 18 כי הוא יודע שבעבור הנאה מוסרים

Jn 11,16 תאמינו. רק נלך אליו. 16 אז אמר טומאש **שאמור** דידימוש למקצת אנשים. נלכה אנחנו כמו
Lc 19,27 ממנו. 27 אכן אותם אויבים שאין חפצים **שאמלוך** עליהם הביאו פה והמיתום לפני: 28 ואלו
Mt 2,15 ויעמוד שם עד מות אירודיש למלאת דבר האל **שאמר** על ידי הנביא אני קראתי לבני ממצרים. 16
Mt 2,17 לפי הזמן ששאל למלכים. 17 אז נשלם מה **שאמר** ירמיה הנביא 18 גדולים קולות מבכי וצעקה
Mt 26,75 התרנגול קרא. 75 ופירו זכר דבר ישאוש **שאמר** לו קודם שהתרנגול יקרא יהיה כופר בו שלש
Mt 27,64 שיקום חי 64 לכן צוה שמור הקבר עד יום **שאמר** שיקום חי. בעבור שתלמידיו לא יבאו ויגנבו
Lc 22,13 תכינו אותו. 13 ובלכת התלמידים מצאו כמו **שאמר** להם והכינו הפסח. 14 ובהגיע השעה ישבו לאכול
Jn 2,22 לבו אמר. 22 [*] והאמינו בכתיבה ובדבר **שאמר** ישאוש: 23 וכאשר היה בירושלם בפסח ביום החג
Jn 4,50 ישאוש לך בנך חי הוא. והאדם האמין לדבר **שאמר** לו ישו והלך לו. 51 וכאשר רצה לרדת עבדיו
Jn 4,53 הקדחת. 53 אז הכיר האב שאותה שעה היתה **שאמר** לו ישו שבנו חי והאמין בו כל ביתו. 54 זה
Jn 12,38 38 בעבור שדברי ישעיה הנביא יהיה נשלם. **שאמר** אדון מי האמין מה ששמענו. וכח האל שסופר 39
Jn 18,9 הניחו אלה ללכת 9 בעבור שיהיה נשלם הדבר **שאמר** כי מכל אותן שאלו שלי נתת אחד מהם לא נעדר:
Mt 2,23 ויגר במדִינַת נאזריט שתהיה נשלמת הנבואה **שאמרה** הוא יקרא שמו נאזריוש: Tit,3 קפיטולו ה׳
Mt 28,15 שתהיו בטוחים 15 והם לקחו הכסף ועשו מה **שאמרו** הם: ואלה הדברים מוגדים בין היהודים עד
Lc 2,17 הבהמות. 17 והנה הם הכירו באבוס הבה **שאמרו** להם מאותו נער. 18 וכל אותן ששמעו תמהו
Lc 14,21 יכול ללכת. 21 וחזר המשרת ואמ׳ לו כל מה **שאמרו:** ואז כעס האדון ואמ׳ לעבדו צא מהר בשוק
Mc 9,6 עב אחד עושה צל עליהם וקול אחד באה מהעב **שאמרנו** זהו בני יקר ושמעוהו. 7 ותכף הביטו
Lc 24,44 ונתן להם. 44 ואמר להם אלה הם הדברים **שאמרתי** לכם בעמדי עמכם. שחוייב הוא שכל הדברים
Jn 1,15 עושה עדות ממנו. וצועק אומר זה הוא אותו **שאמרתי** שעתיד לבא אחרי נעשה קדום. וקודם לימים.
Jn 1,30 האל שמסיר העונות מן העולם. 30 אותו הוא **שאמרתי** אחרי הגבר שנעשה קודם לי. כי הוא ראשון
Jn 3,28 לו מן השמים. 28 אתם בעצמכם עשו לי עדות **שאמרתי** לכם שאיני משיח רק שולחתי לפני אותו 29
Jn 6,64 שמחיה הבשר. אינו מועיל אי זה אחד הדברים **שאמרתי** לכם רוח וחיים הם. 65 אבל מקצת מכם הם
Jn 8,40 מעשי אברהם. 40 ואתם אביתם להורגני. איש **שאמרתי** אמת לכם אותה ששמעתי מהאל. זה עשה אברהם
Jn 12,48 מקבל דברי כבר יש לו שישפטהו. הדברים **שאמרתי** ישפטו אותו ביום אחרון. 49 כי אני מעצמי
Jn 15,3 פרי לרוב. 3 כבר אתם טהורים בעבור הדברים **שאמרתי** לכם. 4 עמדו בי ואני בכם. כמו שהכף אינה
Jn 15,14 בעד אוהביו: 14 [*] אם תעשו אותם דברים **שאמרתי** לכם וצויתי. 15 לא אומר שאתם תהיו עבדים
Jn 15,15 אומר אני לכם היותכם אוהבי כי כל הדברים **שאמרתי** אמר אבי והודעתים לכם. 16 ואתם לא בחרתם
Jn 18,21 זה דברים דברתי להם כי הם יודעים הדברים **שאמרתי.** 22 וכאשר ישאוש אמר אלה הדברים אחד
Lc 12,3 דבר מכוסה שלא יבא לגלוי. 3 ואותם דברים **שאמרתם** בחשך יהיה נאמרים באור ומה שדברתם באוזן
Lc 23,14 והעם 14 ואמר להם. אתם נהגתם לי זה האדם **שאמרתם** שיגרש זה האדם. הנה אני שאלתי זה ולא
Jn 21,24 הדברים וכתב אלה הדברים. ואתם יודעים **שאמת** הוא עדותו. 25 ועוד דברים רבים עשה ישאוש
Mt 9,8 כזה הראה להם באנשים: קפיטולי ל׳ כפי **שאן** מתיאו 9 וכאשר ישאוש משיח נסע משם ראה אדם
Jn 10,16 16 וצאן אחר שאינן מרפת זה והכרח הוא **שאנהג** אותם ויכירו קולי ויעשה רפת אחד ורועה אחד.
Jn 4,22 תתפללו למה שלא ידעתם. אנחנו נתפלל למה **שאנו** יודעים. כי שלום ליהודים עתיד לבא. 23 אבל
Jn 6,42 42 ואמרו אינינו זה בן יוסף מהאב והאם **שאנו** מכירים באיזה אופן הוא אומר שירד מן השמים:
Mt 19,27 לו. 27 ובכן ענה פירו ואמ׳ אליו הנה **שאנחנו** עזבנו כל העולם ונמשכים אחריך מה גמול
Mt 27,42 עצמו. אם מלך אתה מישראל רד מן השתי וערב **שאנחנו** נראהו ונאמינך. 43 הוא בטוח באל שיצילהו
Mc 4,38 ואמרו רבי אינך פונה אלינו כי ראה **שאנחנו** אבודים. 39 וישאוש קם וצוה לרוח ולים
Mc 5,12 הרוחות אומרים מימינו בחזירים באופן **שאנחנו** נכנס בהם. 13 וישוש הודהו להם. מיד יצאו
Mc 9,4 ישו. 4 וענה פיר לישאוש אמ׳ לו טוב הוא **שאנחנו** נעשה פה שלשה אהלים. לך אחד ולמ ולמשה אחד
Mc 10,35 אומרים רבי אנחנו רוצים שאי זה דבר **שאנחנו** נשאל תעשה לנו. 36 וישאוש אמ׳ להם מה
Mc 15,32 32 אם אתה משיח ישראל רד מן השתי וערב **שאנחנו** נראהו ונאמינך. ואותן שהיו תלויים עמו
Jn 3,11 ואלה הדברים לא ידעת. 11 אמת אני אומר לך **שאנחנו** מה שיודעים מדברים וממה שראינו עושים עדות
Jn 17,11 אותם שנתת לי בעבור שיהיו דבר אחד כמו **שאנחנו** 12 בעוד שעמדתי עמהם. אני שמרתים בשמך.
Jn 17,22 אני נתתי להם בעבור שיהיו דבר אחד. כמו **שאנחנו** דבר אחד. 23 אני בהם ואתה בי בעבור שיהיו
Mt 10,27 לא תיראום. לא נעלם שלא יהיה נגלה: 27 מה **שאני** אומר בסוד. תאמרו אתם בקול רם לפני כל. ומה
Mt 10,34 34 עוד אמר ישאוש משיח לתלמידיו אל תחשבו **שאני** באתי לשום שלום בארץ. 35 אבל כי אני באתי
Mt 11,29 אעזורכם 29 ושאו עולי עליכם. ולמדו ממני **שאני** שפל ונח לב ותמצאו מנוח בנפשותיכם 30 כי
Mt 12,7 שהוא בכאן הוא גדול המקדש 7 ואם תבינו מה **שאני** חפץ לומ׳ אני חפץ חסד יותר מקרבן. שום עת
Mt 14,28 וענה ש׳ פירו ואמר אדון אם אתה הוא תחפוץ **שאני** אבא אליך על המים 29 והוא אמר בא: וירד ש׳

Mt 20,22 יודעים מה אתם שואלים. תוכלו לסבול המות **שאני** אסבול. והן אמרו הין: 23 והוא אמ׳ מיתתי
Mt 25,26 ואמ׳ לו עבד רשע ופחדן אחר שאתה יודע **שאני** קוצר מה שלא זרעתי ומלקט אל מקום שלא פזרתי
Mt 26,36 גיטשמאני ואמר אל תלמידיו שבו פה בעוד **שאני** אלך להתפלל 37 ולקח פירו ושני בנים מזבדיב
Mc 6,16 16 וכאשר אירודיש שמע זה. אמר זה זואן **שאני** חתכתי ראשו וחזר ממות לחיים. 17 כי זה
Mc 10,38 מה אתם שואלים. תוכלו אתם סבול המיתה **שאני** אסבול. [*] 39 [*] [*] [*] והטבילה שאני
Mc 10,39 שאני אסבול. [*] 39 [*] [*] [*] והטבילה **שאני** אהיה טבול. ואתם תהיו טבולים. 40 אבל שבת
Mc 13,6 אתכם 6 כי רבים יבאו לעולם בשמי ואומרים **שאני** הוא. ורבים ירמו 7 אבל כאשר תראו מלחמות
Mc 13,37 או בקר 36 לא כשיבא ימצאכם ישנים 37 ומה **שאני** אומר לכם לכל אני אומר עורו: Tit,14 קפיטולו
Mc 14,25 בעבור רבים ישפך. 25 אמת לכם אני אומר **שאני** לא מיין הגפן עד שאשתה מאומן חדש במלכות
Mc 14,32 ששמו גיטשמני ואמ׳ לתלמידיו שבו פה עד **שאני** אסיים להתפלל 33 ולקח עמו פירו ויקומו וזואן
Mc 14,44 העם. 44 והבוגד נתנם זה הסימן אמ׳ אותו **שאני** אנשק הוא הוא קחוהו והביאוהו בחכמה. 45 ומיד
Lc 1,18 עם שלם. 18 ואמ׳ זכריה למלאך איך יעשה זה **שאני** זקן ואשתי מהרה ימיה. 19 וענה המלאך ואמ׳ לו
Lc 2,49 אמ׳ להם מה זה תשאלותי לא ידעתם שחוייב **שאני** אהיה באותן הדברים שהן מאבי. 50 והם לא
Lc 6,46 אתם קוראים אותי אדון. ואינכם עושים מה **שאני** מצוה. 47 כל איש שבא אלי ובדברי ועושה אותם
Lc 11,18 תעמוד המלכות ההיא. א״כ למה אתם אומרים **שאני** מגרש השדים בכח בלזאבוק. 19 ואם בבלזאבוק
Lc 13,7 7 ואמ׳ לשומר הכרם. כבר עברו שלש שנים **שאני** שואל פרי תאנה זו. ואיני מוצא. לזה תעקרה כי
Lc 16,2 שמפסיד נכסי האדון 2 וקראו ואמר לו מה זה **שאני** שומע עליך. תן חשבון מהה מההרשאה. כי מכאן
Lc 19,22 אמר לו עבד רע מפיך אשפטך. אתה יודע **שאני** איש אכזרי לוקח מה שלא הנחתי ומלקט מה שלא
Lc 21,8 יונה אתכם: כי רבים יבאו בשמי שיאמרו לכם **שאני** אני הוא. והעת יתקרב. ואז אתם לא תחפצו ללכת
Lc 22,70 כן אתה בן האלוה. וישאוש אמ׳ אתם אומרים **שאני** הוא. 71 והם אמרו למה אתם שואלים עוד עדים
Jn 4,14 שאתן לו לא יצמא לעולם. 14 אבל המים **שאני** אתן לו יהיו מעין מדלגת בחיים נצחיים. 15
Jn 5,30 30 איני יכול מעצמי לעשות דבר רק כמו **שאני** שומע דן אנוכי. ודיני צדיק וישר הוא כי איני
Jn 5,36 שהמעשים שנתן לי אבי אשלים אותם. המעשים **שאני** עושה עושים לי עדות [*] 37 [*] והוא עושה לי
Jn 5,45 השם׳ לבד. 45 אל תהיו כ״כ סכלים שתחשבו **שאני** הוא המלשין אתכם. האב האחד הוא המלשין. והוא
Jn 6,52 52 שאם אחד אוכל זה הפת יהיה לעולם: והפת **שאני** אתן לכם הוא בשרי בעבור הויי עולם: 53 אז
Jn 8,21 הולך ואתם תשאלוני ובעונכם תמותו. למקום **שאני** הולך אינכם יכולים לבא. 22 אז היהודים [*]
Jn 8,24 לכם שתמותו בעונותיכם. כי אם לא תאמינו **שאני** הוא תמותו בעונכם: 25 אז אמרו לו אתה מי
Jn 8,28 אמ׳ ישוש להם כי תנש תנשאו בן האדם תכירו **שאני** הוא ודבר אני עושה מעצמי רק כמו שהאב למדני
Jn 8,58 58 אז ישוש אמ׳ להם אמת אני אומ׳ לכם **שאני** קודם שאברהם היה אני הייתי: 59 אז הביאו
Jn 9,5 לילה יבא. שבו לא יוכל אחד לפעול. 5 בעוד **שאני** בעולם. נר הוא בעולם. 6 באומרו אלה הדברים
Jn 10,7 ישאוש פעם אחרת להם באמת אני אומר לכם **שאני** דלת הצאן 8 כל אותן שבאו היו גנבים. רק הצאן
Jn 10,25 אני אומר לכם ואינכם מאמינים. המעשים **שאני** עושה בשם אבי הם מעידים עלי. 26 אבל אתם
Jn 10,36 36 אותו שהאב קדש שלחו בעולם אתם אומרים **שאני** מחרף ומגדף. כשאמרתי אני בן אלים. 37 אם לא
Jn 12,26 26 הרוצה לשרת אותי ישרת אחרי. ולמקום **שאני** הוא שם יהיה משרתי. העובד אותי אבי יכבדוהו.
Jn 12,50 ואני יודע שהמצוה היא חיים נצחיים. ומה **שאני** מדבר הוא כמו שהאב כן אני דובר. Tit,13
Jn 13,33 הם עמכם. [*] אינכם יכולים לבא במקום **שאני** הולך שם. ועתה אני אומ׳ לכם 34 מצוה חדשה.
Jn 13,36 אדון לאן אתה הולך. ענה ישאוש ואמ׳ למקום **שאני** הולך אינך יכול ללכת אחרי עתה אבל אחרי כן
Jn 14,3 אחרת אבא ואביא אתכם אלי בעבור שבמקום **שאני** שם אתם תהיו. 4 ואינכם יודעים המקום שאני
Jn 14,4 שאני שם אתם תהיו. 4 ואינכם יודעים המקום **שאני** הולך והדרך והדרך אתם יודעים. 5 וטומאש אמר
Jn 14,10 אתה אומר שאראה לכם האב. 10 אינך מאמין **שאני** כאב. והאב הוא בי. הדברים שאני מדבר איני
Jn 14,10 מאמין שאני כאב. והאב הוא בי. הדברים **שאני** מדבר איני מדבר מעצמי. אבל האב האב עומד
Jn 14,11 עמי. הוא עושה הדברים. 11 אינכם מאמינים **שאני** הוא והאב בי. 12 זה בלבד עשוי בעבור שהמעשים
Jn 14,12 שתאמינו: אומר אני לכם שהמאמין כי המעשים **שאני** עושה הוא עושה ודברים גדולים יותר מהם עושה
Jn 14,31 ואין דבר אחר בי 31 רק בעבור שהעולם יכיר **שאני** אוהב האב והוא נתן מצותו לי וכן אני עושה
Jn 15,12 שלם. 12 זהו צווי שתהיה אהבה ביניכם כמו **שאני** אהבתי אתכם. 13 אין באדם אהבה גדולה מזו
Jn 15,26 היה לו בי. 26 וכאשר יבא רוח הקדש אותו **שאני** אשלח בכם מהאב רוח אמת היוצא מהאב הוא יעשה
Jn 16,4 בעבור שתבא שעת אלה הדברים תהיו נזכרים **שאני** אמרתים. 5 ואני לא אמרתי לכם בראשונה
Jn 17,16 אבל שתשמרם מהרע. 16 אינם מהעולם כמו **שאני** איני מהעולם. 17 קדש אותם באמת. דברך הוא
Jn 17,24 24 אב אני רוצה שאותן שנתת לי שבמקום **שאני** אהיה שם הם יהיו עמי. בעבור שיראו אורה
Jn 18,37 פילאטו א״כ אתה מלך. ענה ישאוש אתה אומ׳ **שאני** מלך. אני לדבר זה נולדתי בעבור זה באתי

Jn 18,39 אני איני מוצא בזה שום דבר 39 ומנהג הוא **שאני** עוזב לכם איש אחד בפסח. וחפצתם שאעזוב לכם
Jn 20,17 עליתי לאבי. אבל לכי לתלמידי ואמרי להם **שאני** עולה אל אבי ואל אביכם. אלהי ואלהיכם. 18
Jn 21,15 יותר מאלו. והוא ענה אדון כן. אתה יודע **שאני** אוהב אותך. וישאוש אמר להם שמור שיותי: 16
Jn 21,16 אתה אותי ושימון אמ׳ כן אדון אתה יודע **שאני** אוהב אותך. וישאוש אמ׳ אליו רעה. והאכיל
Jn 21,17 אמ׳ אליו אדון יודע כל הדברים. אתה יודע **שאני** אוהב אותך. וישאוש אמר אליו האכיל צאני. 18
Mt 27,17 וכאשר קבצם אמ׳ להם פילאט מי אתם רוצים **שאניח** לכם בראבן או ישו שאמור משיח 18 כי הוא
Mt 27,21 ימיתו. 21 ופילאט אמר להם אי זה תרצו **שאניח** לכת מאלו השנים. והם אמרו בראבן. 22 ופילאט
Mc 15,9 תפוש אחד: 9 ופילאט ענה להם ואמ׳ תחפצו **שאניח** לכם מלך היהודים. 10 כי הוא יודע כי עליוני
Mt 28,6 כי קם חי כאשר אמר לכם. בואו ותראו המקום **שאניחהו.** 7 ותלכו מהרה ותאמרו לתלמידיו שקם חי
Mt 23,34 תנצלו מדינה של גיהנם. 34 בעבור זה הנה **שאנכי** שולח לכם נביאים וחכמים ומאותתים: ומהם
Lc 13,32 32 וישאוש אמר להם לכו ואמרו לאותו שועל **שאנכי** מגרש השדים ועושה רפואות ביום השלישי אהיה
Lc 22,15 15 ואמ׳ בכוסף אוכל עמכם זה הפסח קודם **שאסבול** המיתה. 16 כי אני אומ׳ לכם שלא אוכל אותו
Lc 16,9 שתעשו לכם .. הרוע לב בעבור שתהיו אפסים **שאסיפכם** באוהלים נצחיים. 10 מי שהוא נאמן בדבר
Jn 18,39 הוא שאני עוזב לכם איש אחד בפסח. וחפצתם **שאעזוב** לכם מלך היהודים: 40 אז צעקו כולם לא
Mc 15,12 12 ופילאט אמ׳ להם פעם אחרת מה תחפצו **שאעשה** ממלך היהודים 13 והם צעקו תלהו: 14 ופילאט
Lc 9,61 אמר לו אדוק אני אלך אחריך רק הנח לי עד **שאעשה** באופן שידע הכל אין חפץ בכל נכסי ולא
Lc 18,41 וכאשר הביאוהו אליו שאלו 41 מה אתה חפץ **שאעשה** לך והוא אמ׳ אדון שאהיה רואה 42 וישאוש אמ׳
Jn 6,38 אלי. 38 כי אני ירדתי מן השמים לא בעבור **שאעשה** רצוני. רק רצון מי ששלחני. 39 וזה הוא
Jn 6,39 רצונו. שכל זה שנתן לי לא אשמיד ממנו רק **שאקימהו** ביום היותר אחרון 40 כי זהו רצון האב
Mc 4,32 שהם בארץ. 32 וכשנזרע גדל ונעשה גדול מכל **שאר** העשבים. ועושה כמה גרגירים וענפים שעופות
Lc 1,28 הש׳ יושיעך מלאה חן הש׳ עמך ברוכה את בין **שאר** הנשים. 29 ואותה הבתולה כששמעה דברי המלאך
Lc 2,44 עמהם. וכן הלכו יום אחד וחפשוהו בין **שאר** הקרובים הנוכרים. 45 וכאשר לא מצאוהו חזרו
Jn 14,9 מי שרואה אותי רואה אבי איך אתה אומר **שאראה** לכם האב. 10 אינך מאמין שאני כאב. והאב הוא
Jn 4,35 בעבור שאשלים מלאכתו: 35 אינכם אומרים **שארבעה** חדשי׳ יש מכאן עד עת הקציר. הנה אני אומר
Lc 20,43 אמר לאדוני שב לימיני. זהו ביכולתי 43 עד **שאשית** אויביך הדום רגליך. 44 א״כ דוד קורהו אדון
Lc 17,8 8 ולא יאמר לו תכין שאוכל ושרתני עד **שאשלים** לאכול ולשתות. ואחר אתה תאכל ותשתה.9
Jn 4,34 אכילתי היא לעשות רצון מי ששלחני בעבור **שאשלים** מלאכתו: 35 אינכם אומרים שארבעה חדשי׳ יש
Mt 18,6 נער אחד כזה בשמי אותי ישען. 6 ואותו **שאשקנדליזדא** א׳ מהצעירים אשר בי מאמינים יותר
Mt 18,7 הוא שיבואו האשקנדלזט. אכן רע הוא אותו **שאשקנדליזט** אחד 8 אם רגלך או ידך תאשקנדליזט כרות
Mc 14,25 אמת לכם אני אומר שאני לא מיין הגפן עד **שאשתה** מאומן חדש במלכות אבי. 26 וכאשר עשו חינות
Mt 26,29 לא אשתה מחליקות זה הגפן. עד אותו יום **שאשתהו** עמכם מחדש במלכות אבי. 30 וכאשר אמרו
Mt 15,28 ואמ׳ אשה גדולה היא: אמונתך יעשה לך מה **שאת** חפצה ובתה נתרפאה באותה שעה: 29 וכאשר ישאוש
Mt 8,8 לך. 8 ענה אותו השר ואמ׳ אדון איני ראוי **שאתה** תכנס בביתי רק לבד תאמ׳ בדיבור ובני יהיה
Mt 16,14 ממני. 14 והם אמרו מקצת אנשים אומרים **שאתה** הוא זואן טבול. ומקצת אומרים אליהו. ומקצת
Mt 16,18 לא לימדך רק אבי שבשמים: 18 ואני אומ׳ לך **שאתה** הוא פירי ועל זאת האבן אבנה אגלישיאה שלי.
Mt 18,28 פשוטים ומחזיק בו ומחניקו אומר לו פרע מה **שאתה** חייב. 29 והוא מתחנן לו ואומר חמול עלי ואני
Mt 25,24 24 ובא אותו שקבל הא׳ ואמ׳ אדון אני יודע **שאתה** איש קשה ואכזרי. אתה קוצר במקום שלא זרעת
Mt 25,26 26 ענה האדון ואמ׳ לו עבד רשע ופחדן אחר **שאתה** יודע שאני קוצר מה שלא זרעתי ומלקט אל מקום
Mc 8,28 העמים ממני מי אני 28 והם ענו אומרים **שאתה** הוא גואן טבול. ואחרים אומרי׳ אליהו. ואחרים
Mc 11,28 עושה אתה אלו הנפלאות ומי נתן לך זה הכח **שאתה** עושה זה: 29 וישוש ענה ואמר להם. אני אשאל
Lc 4,34 לך ישאוש נזוריט שבאת להשמידנו. אני יודע **שאתה** הוא בן האלוה: 35 וישאוש לחשו אומ׳ שתוק וצא
Lc 6,41 41 איך תראה קיסם בעין אחיך ואינך חושב **שאתה** נושא בשלך בריח גדול. 42 ואיך תוכל לאמר
Lc 14,12 ולא השכנים עשירים. כי באולי אותם **שאתה** קורא שישלמו לך גמול: 13 אבל כשתעשה זימון
Lc 20,21 21 ושאלוהו אומרים רבי אנחנו יודעים **שאתה** אומ׳ ומלמד דברים צדיקים. ולא יגורת מפני
Jn 2,18 היהודים ואמרו אי זה אות אתה מראה לנו **שאתה** עושה. 19 ענה ישאוש ואמ׳ להם תתירו זה המקדש
Jn 3,2 בא אל ישאוש ואמר לו ר׳ אנו יודעים **שאתה** באת מן השמים. ושום אדם אין יכול לעשות
Jn 4,19 אמרת: 19 והאשה אמרה לו אדון אנכי מכרת **שאתה** נביא: 20 אבותינו התפללו לשם בזה ההר ואתם
Jn 6,70 הם לך: 70 ואותך אנחנו מאמינים. והכרנו **שאתה** משיח בן האל: 71 וישאוש ענה להם. לא אני לכם
Jn 7,3 ולך בגודיאה בעבור שתלמידיך יראו מעשיך **שאתה** עושה. 4 כי הרוצה שיתפרסם לכל אינו עושה שום
Jn 8,48 אז ענו היהודים ואמרו אין אנו אומרים יפה **שאתה** שומרוני מהשטן יש לך: 49 ענה ישאוש אין בי

Jn 11,3 אז שלחו אחיותיו לישאוש. אומרות הנה אותו **שאתה** אוהב אותו מאד חולה. 4 וישאוש שומע אמ׳ זה
Jn 11,22 מת. 22 אבל עתה אנכי יודעת כי כל דברים **שאתה** שואל נותנים לך. 23 וישאוש אמ׳ אליה אחיך
Jn 11,27 את זה. 27 והיא אמרה אדון כן אני האמנתי **שאתה** הוא משיח בן אל חי שבא בזה העולם. 28 וכאשר
Jn 11,42 העם שעומד סביבי אמרתי זה בעבור שיאמין **שאתה** שלחתני. 43 כשאמ׳ אלה הדברים צעק ואמ׳ לזרו
Jn 17,8 לקחום והכירו באמת שממך יצאתי והאמינו **שאתה** שלחתני. 9 אני בעדם מתפלל לא בעד העולם רק
Jn 17,18 17 קדש אותם באמת. דברך הוא אמת. 18 כמו **שאתה** שלחתני בעולם. ואני שלחתיה בעולם. 19
Jn 17,21 בי. 21 בעבור שיהיו כולם דבר אחד כמו **שאתה** אב בי ואני בך: בעבור שאותם בנו יהיו דבר
Jn 17,21 בנו יהיו דבר אחד. למען שהעולם יאמין **שאתה** שלחתני. 22 והאורה שנתת לי אתה. אני נתתי
Jn 17,23 בעבור שיהיו אחדים בכל דבר והעולם יכיר **שאתה** שלחתני. ושאהבת אותם כמו שאהבת אותי: 24 אב
Jn 17,25 העולם לא הכירך. אך אני הכרתיך והם הכירו **שאתה** שלחתני ושאהבת אותם. 26 ואני הודעתי להם
Mt 22,16 משרתי אירודיש אומרים רבי אנחנו יודעים **שאתהו** איש נאמן ומלמד דרך האל באמת. ואינך פונה
Mc 1,24 נזוריט באת להשמיד אותנו. אני יודע **שאתהו** קדוש הש׳. 25 וישאוש גערו. אומ׳ שתוק צא
Mt 6,8 לכן לא תאבו להדמות להם. כי האל יודע מה **שאתם** צריכים טרם תשאלהו: 9 וזאת התפלה תאמרו
Mt 6,32 32 העמים שואלים כל זה. האב שלכם יודע **שאתם** צריכים זה. 33 שאלו בתחלה מלכות האל ויותר
Mt 10,18 נהוגים תפושים לפני המלך והשרים. בעבור **שאתם** עדות ממני לפני העמים. 19 כאשר ינהגו אתכם
Mt 12,34 העץ 34 יחס שרפים איך תוכלו לאמר טוב **שאתם** רעים. הפה מדברת מהשפעת הלב. 35 אדם טוב
Mt 13,17 רבים נביאים ורבים סופרים כוספים ראות מה **שאתם** רואים ולא ראו ולשמוע מה שאתם שומעים ולא
Mt 13,17 ראות מה שאתם רואים ולא ראו ולשמוע מה **שאתם** שומעים ולא שמעו. 18 לכן אתם תשמעו המשל
Mt 19,28 העולם אשר בן השם׳ יבא ישב בבית צלמו. **שאתם** תשבו על אותן י״ב שופטים אותן י״ב שבטי
Mt 23,31 באמתת הנביאים 31 א״כ אתם הם עדים לעצמכם **שאתם** בני מי שהמיתו הנביאים 32 ואתם ממלאים מדת
Mc 2,10 ושא אותה בביתך ולך. 10 אבל בעבור זה **שאתם** תדעו שבן הבתולה יש לו יכולת לעזוב העונות
Mc 8,12 12 וישאוש אמר להם [*] אמת לכם אני אומר **שאתם** לא תראו סימן ההראות. 13 ועזבם ועלה בספינה
Mc 9,40 כל אדם שיתן לכם כוס אחד בשמי בעבור זה **שאתם** משיחים. באמת לכם אני אומר שלא יאבד הגמול.
Lc 6,34 הוא שהחוטאים עושים כן. 34 ואם תתנו למי **שאתם** מקוים שכר או שירות אי זו חן ראוי לכם כי
Lc 10,16 לב השמים כי בתהומות גהינם תרדי. 16 מי **שאתם** מואס מי שאתם מבזה אותי מבזה ואשר שלחני. 17
Lc 10,16 בתהומות גהינם תרדי. 16 מי שאתם מואס מי **שאתם** מבזה אותי מבזה ואשר שלחני. 17 והששים
Lc 10,23 פניו לתלמידיו ואמ׳ מאושרים הם שרואים מה **שאתם** רואים. 24 אני אומר לכם כי נביאים רבים
Lc 10,24 כי נביאים רבים יחפצו ראות אותן הדברים **שאתם** רואים ולא ראו. ולשמוע מה שאתם שומעין ולא
Lc 10,24 הדברים שאתם רואים ולא ראו. ולשמוע מה **שאתם** שומעין ולא שמעו. 25 והנה חכם אחד בדת קם
Lc 11,42 יהיו לכם טהורים. 42 רק אוי לכם פרושים **שאתם** מעשרים הנענא והרודא והכרוב. ועוזבים משפט
Lc 12,33 כי לאביכם ערב תת לכם מלכות: 33 תמכרו מה **שאתם** מחזיקים ותנו צדקה כי אתם מתקנים אוצר
Lc 21,6 מרגליות וממתנות. וישאוש אמ׳ 6 דברים אלו **שאתם** רואים עדיין תראו ימים שלא יעמוד אבן על אבן
Lc 23,14 הנה אני שאלתי זה ולא מצאתי דבר ממה **שאתם** מלשינים אותו. 15 וג״כ אירודיש כי הוא שלח
Jn 5,34 מקבל עדות אדם אבל זה אני אומר בעבור **שאתם** תהיו נושעים. 35 הוא היה אורה נר שורפת
Jn 5,44 אותו תקבלו. 44 איך תוכלו אתם להאמין **שאתם** רודפים אחר המעלות. ואינכם מבקשים אותם שהן
Jn 8,37 רצונכם במהרה תהיו חפשים: 37 אני יודע **שאתם** בני אברהם. אבל אתם חפצים להמיתני כי דברי
Jn 8,54 אינה דבר. אבי הוא הנותן לי מעלה. אותו **שאתם** אומרים שהוא אלהיכם ולא הכרתם אותו. 55 אבל
Jn 9,19 ולאמו 19 ושאלום אומרים הוא זה בניכם **שאתם** אומרים שנולד כשהוא עור. א״כ באי זה צד ראה
Jn 9,30 30 ענה אותו האיש ואמר להם זהו דבר נפלא **שאתם** אומרים לא ידעתם מאין הוא ופתח עיני. 31 לא
Jn 11,15 בעד אהבתכם: כי אני לא הייתי שם בעבור **שאתם** תאמינו. רק נלך אליו. 16 אז אמר טומאש שאמור
Jn 14,28 אלך ואבא אליכם: אם אתם תאהבו אותי. אמת **שאתם** תגילו כי אני הולך אל האב והאב גדול ממני:
Jn 15,15 דברים שאמרתי לכם וצויתי. 15 לא אומר **שאתם** תהיו עבדים כי העבד אינו יודע מה האדון
Jn 16,20 מעט ותראו אותי. 20 אמת אני אומר לכם **שאתם** תבכו והעולם ישמח. אבל אתם תדאגו. רק דאגתכם
Jn 19,35 עדות מזה. והוא היודע שאמ׳ אמת בעבור **שאתם** תאמינוהו. 36 וכל אלו הדברים נעשים הכת
Jn 20,31 תאמינו שישאוש משיח הוא בן האל. ולמען **שאתם** תאמינום יהיה לכם חיים בעולם עם ישוש משיח:
Jn 4,13 לו צמא פעם אחרת. אבל מי שישתה מהמים **שאתן** לו לא יצמא לעולם. 14 אבל המים שאני אתן לו
Jn 16,26 היום לא תשאלו בשמי. ואיני אומר לכם **שאתפלל** לאב בעדכם 27 כי הוא אוהב אתכם כאשר אהבתם
Mt 22,44 ברוחני אדוניו. אומר 44 אמר האדון לאדוני **שב** לימיני עד אשר אני אעשה שית הדום רגלך אויבך.
Mc 12,36 36 דויט אמ׳ מתנבא ממנו אמר האדון לאדוני **שב** לימיני עד אשר אני אשית אויבך הדום לרגליך. 37
Lc 20,42 ודוד אמר בספר המזמורי׳ האדון אמר לאדוני **שב** לימיני. זהו ביכולתי 43 עד שאשית אויביך הדום

Mt 12,42 של יונה. ובכאן הוא גדול מיונה: 42 ומלכת
Mt 17,12 יבא ויציל כל הדברים. 12 ואומר אני לכם
Mc 1,9 אתכם מהקדוש רוח. 9 ושעשה באותן הימים
Mc 11,9 הושיענו מושיע ברוך. ברוך הוא אותו
Mc 14,45 הוא הוא קחוהו והביאוהו בחכמה. 45 ומיד
Mc 15,21 שהיה עובר באותו מקום שהיה שמו שימון עבד
Lc 1,56 עמדה עם אלישבק כמעט ג׳ חדשים. ואחר
Lc 6,47 ואינכם עושים מה שאני מצוה. 47 כל איש
Lc 11,31 בן האדם לזאת המשפחה ויענישם: 31 מלכת
Lc 19,38 כל הנפלאות שראו. 38 אומרים ברוך הוא זה
Lc 23,26 נהגוהו לקחו אדם אחד סיריאנוש נקרא שימון
Jn 1,29 יואן נטבל. 29 וביום האחר ראה יואן ישאוש
Jn 1,47 וראה אותו. [*] 47 ראה ישאוש משיח נתנאל
Jn 3,31 ואליו ראוי לתת הגדולה ולי המעטה: 31 מי
Jn 3,31 למעלה מכולם הוא מי שהוא מארץ מדבר. מי
Jn 6,14 כשראו האות שעשה אמרו זהו באמת נביא
Jn 6,35 35 וישאוש אמר להם אני הוא לחם חיים. מי
Jn 6,37 האב יבוא לי. ואני לא אשליכנו בחוץ אותו
Jn 7,50 בלתי יודעת הדת ארורה היא: 50 ונקודימוש
Jn 8,12 12 וישאוש אומר אני הוא נר העולם. מי
Jn 10,12 אינם שלו קרוביות. כאשר הוא רואה הזאב
Jn 11,27 כן אני האמנתי שאתה הוא משיח בן אל חי
Jn 16,2 מחוץ לבתי כנסיותיהם. ושעה תבוא שכל אדם
Jn 20,8 אחד מקופל 8 אז נכנס שם אותו תלמיד האהוב
Mt 15,22 טיר ושידוניאה. 22 והנה באה אשה כנענית
Jn 12,12 ומאמינים בישאוש: 12 ולמחר אחוזת עם רבה
Mc 3,22 ואומרים בלבבם נכבד הוא. 22 וחכמי הדת
Mc 7,1 באו לישאוש אי זה פרושים וחכמי הדת ישנה
Mc 15,40 האיש היה בן האל. 40 והיו שמה מקצת נשים
Mc 15,41 הן הולכות עמו והולכות עם רבות אחרות
Lc 6,18 וירושלם ומעבר לים וטירי וצידון 18
Lc 7,4 מבקש אותו שיבא שירפא עבדו. 4 ואותם
Lc 23,49 אותן שמכירין אותו עמדו מרחוק. וכל הנשים
Lc 23,55 יום ששי ובשבת התחיל להאיר. 55 והנשים
Jn 6,15 באמת נביא שבא בעולם. 15 וישאוש שהכיר
Jn 10,8 אני אומר לכם שאני דלת הצאן 8 כל אותן
Jn 11,45 והניחוהו ללכת. 45 אז רבים מהיהודים
Lc 21,34 והארץ יכלו. ודברי לא יעברו: 34 השמרו
Jn 18,32 ישאוש משיח יהיה אמתי. שהוא אמר בריא
Lc 10,12 תדעו שמלכות האל מתקרב. 12 ואומ׳ אני לכם
Lc 3,7 ויראו כל בשר שלום האל. 7 אז אמ׳ לעמים
Lc 4,34 בקול גדול ואומר 34 מה לך ישאוש נזוריט
Mt 5,17 17 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו אל תחשבו
Lc 12,51 זה אני נדחק עד שישלים: 51 סבורים אתם
Jn 12,46 מי שרואה אות רואה מי ששלחני. 46 אני נר
Mt 5,15 על המנורה בעבור יעשה אור לכל אותן
Lc 19,7 ההוא ראה זה התלוננו כולם בקרבם אומרים
Mc 3,19 ושאדיב. ושימון קאעיב 19 ויודש אשקריוטא
Mc 5,33 והאשה פחדה ויראה ויודעת בטוב היא הפלא
Lc 5,25 לביתך 25 ומיד קם לפני כלם ולקח מטתו

שבא מקום ליום הדין עם זאת האומה ותעניש אותה. כי
שבא ולא הכירוהו. אבל עשו ממנו כל רצונם. כן בן
שבא ישאוש נזוריט מעיר גליליאה והיה טובל בנהר
שבא בשם הש׳. 10 וברוך יהיה המלך מושיע משמים: 11
שבא נגש אליו אומ׳ שלום עליך רבי ונשקו 46 והם
שבא מעירו אס אלשנדריאה אי דנופי שישא שתי וערב
שבא בביתה במקדש 57 אלישבק יש לה ללדת יהיה נשלם
שבא אלי ובדברי ועושה אותם אני אראה לכם למי הוא
שבא מקצות הארץ לשמוע חכמת שלמה. והנה יש בכאן
שבא בשם האל. שלם יהיה לשמים ועלוי למרומים. 39
שבא מן העיר. והניחו השתי וערב עליו שישאנה אחר
שבא אליו ואמר הנה זה האל שמסיר העונות מן העולם.
שבא שם. ואמר ממי אתה חושב שיהיה אמת. איש מישראל
שבא למעלה מכולם הוא מי שהוא מארץ מדבר. מי שבא
שבא מן השמים על כל הוא. 32 ועושה עדות ממה ששמע
שבא בעולם. 15 וישאוש שהכיר שבאו אליו בעבור
שבא אלי לא ירעב. ומי שמאמין בי לא יהיה צמא
שבא אלי. 38 כי אני ירדתי מן השמים לא בעבור
שבא לישאוש בלילה שהיה עמהם אמר להם 51 לא ידעתם
שבא אחרי לא ילך בחשך וערפל אבל יהיה לו גם חיים:
שבא עוזב הצאן וברח. [*] 13 השכיר הוא ואין משים
שבא בזה העולם. 28 וכאשר אמרה אלה הדברים הלכה
שבא יהרוג אתכם. ויהיה לו דומה שיעשה עבודה לשם.
שבא ראשון לקבר וראהו ורץ. 9 כי עדיין לא ידעו
שבאה מהעברים ההם הולכת אחרי ישוש צועקת ואומרת
שבאה יחד ליום מלוד. ושמעה שישאוש בא לירושלם 13
שבאו מירושלם אומרים שהוא משוטן ומכח בעל זבוק שר
שבאו בירושלם 2 וכאשר ראו יחידי התלמידים שלו
שבאו מרחוק להביטו. ובתוכם מריאה מקדלינא ומריאה
שבאו מירושלם. 42 וכאשר ערב נעשה נכנס כבר חג
שבאו בעבור שישמעו וירפאו מחולייהם. ואותם שהיו
שבאו לישאוש חילו פניו במהירות אומרים לו ראוי
שבאו אחריו מגלליאה רואות אלו הדברים. 50 והנה
שבאו מגלליאה נמשכות אחריו רואות הקבר באי זה
שבאו אליו בעבור שיתפשוהו. ויעשוהו מלך. ברח פעם
שבאו היו גנבים. רק הצאן לא שמעו אותם. 9 אני הוא
שבאו עם מריאה וראו אותן הדברים שעשה האמינו בו.
שבאולי לבבכם לא יהיה כבד ביתרון אכילה ושכרות:
שבאותה מיתה: 33 אז נכנס פילאט פעם אחרת באותו
שבאותו יום לא יסבלו שדומיטאנש של אותה עיר רע
שבאים בעבור יטבילם תולדות ויבראש מי ילמד לכם
שבאת להשמידנו. אני יודע שאתה הוא בן האלוה: 35
שבאתי להרוס התורה והנבואות אבל באתי למלאת: 18
שבאתי לתת שלום בארץ. אני אומר לכם לא כן רק
שבאתי בעולם בעבור שק שכל שיאמין בי לא יעמוד
שבבית הן. 16 כן יהיה מאיר נרכם לפני הכל. שיראו
שבבית אדם חוטא נכנס. 8 וזאקיב עומד אמ׳ לישו
שבגדו. 20 ואחר בא אל הבית ונאסף שם עם רב שאינם
שבה היה עשוי ונברכה לפניו ואמרה אליו כל האמת.
שבה שוכב והלך לביתו מהלל ומברך האל. 26 וכל אשר

Jn 5,28 אדם: 28 אל תתמהו מזה כי עדיין תבא שעה
Lc 23,29 תבכו ועל בניכם. 29 כי הנה ימים באים
Jn 5,39 כי לא האמנתם שהוא שלחו. 39 חפצו הכתיבות
Jn 12,6 דורש בעבור כי הוא גנב. והיה לו כיסין
Lc 1,78 לעמו למחילת עונותיהם 78 בעבור חסד [*]
Lc 13,14 בשבת ואמרו המם אשר בה ששת ימים הם בשבוע
Mt 26,36 אחת שנאמרת גיטשמאני ואמר אל תלמידיו
Mc 14,32 בשדה אחד ששמו גיטשמני ואמ׳ לתלמידיו
Lc 2,20 ומריאה שמה כל אלה הדברים בלבה. 20 והעם
Jn 5,45 אתכם. האב האחד הוא המלשין. והוא משה
Jn 9,4 פעולות בעוד שהוא יום. כי לילה יבא.
Jn 18,1 מעבר לנהר הנקרא סידרון ששם היה הבן
Lc 18,9 תאמינו שימצא אמונה בארץ. 9 ואומרים מקצת
Mt 7,26 ואותו ששומע דברי ואינו עושה דומה לכסיל
Lc 6,48 אראה לכם למי הוא דומה: 48 דומה הוא לאדם
Mc 6,23 שאלי מה תחפוצי ואתנהו לך 23 ועשה
Mt Prol,30 רומז אנושות. עגל גלחות. אריה מלכות. נשר
Mt 5,33 33 עוד שמעתם שאמור היה לזקנים לא תבטל
Mt Prol,16 שהמספר למעלה אמור יהיה מועבר בעבור כח
Mt 24,43 שהגנב יהיה בא. הוא יהיה ער ולא יעזוב
Lc 8,46 ואתה אומר מי נגעני. 46 [*] ואני הכרתי
Lc 13,7 זו. ואיני מוצא. לזה תעקרה כי היא אוכלת
Lc 17,18 אתם ואין הם התשעה 18 לא נמצא שחזר ונתן
Lc 18,43 ישו משבח לשם וכאשר כל העם ראה זה נתנו
Jn 9,24 פעם אחרת האדם שעמד בעורון. ואמרו לו תן
Jn 13,13 13 אתם קוראים אותי אדון ורבי ונותנים
Mc 13,20 זמן כל בשר לא יושע. אבל בעבור הנבחרים
Jn 13,18 18 אני אומר זה מכולכם אני יודע אותן
Mt 19,28 שאתם תשבו על אותן י״ב שופטים אותן י״ב
Mt 24,30 אדם סימן בן האלוה בשמים. ואז יילילו כל
Lc 22,30 על מגדל התיבות. בלע׳ טרוניש. תשפטו הי״ב
Jn 16,33 האב עמי: 33 אלה הדברים אמרתי לכם בעבור
Mc 13,14 שאין ראוי. אותו שקורא יבינהו. ואז אותן
Lc 18,12 פעמים בשבוע. אני נותן משלי מכל הדברים
Jn 19,10 אמ׳ לו פילאטו אינך משיב לי. אינך יודע
Mt 20,27 מי שירצה להיות רב יהיה משרתכם. 27 ואותו
Jn 4,52 ששב לאיתנו הטוב. ואמרו לו אתמול בשעה
Jn 4,20 אבותינו התפללו לשם בזה ההר ואתם אומרים
Mc 11,17 משא במקדש 17 ומלמדם ואומ׳ להם אינו כתוב
Mc 9,16 איש אחד מהעם ואמ׳ רבי אני נהגתי בני לך
Jn 14,3 פעם אחרת אבא ואביא אתכם אלי בעבור
Jn 17,24 אותי: 24 אב אני רוצה שאותן שנתת לי
Mt 17,9 ציום ואמ׳ לשום אדם אל תאמרו המראה עד
Mt 24,44 זו עמדו מוכנים כי לא ידעתם השעה אותה
Mt 26,45 ואמ׳ תשנו ותנוחו ראו כי השעה מתקרבת
Mc 2,10 בביתך ולך. 10 אבל בעבור זה שאתם תדעו
Mc 9,11 אליהו יבא בתחלה יציל כל העולם כמו שכתו׳
Mc 14,41 ואמר להם ישנים אתם. אינו די השעה באה
Lc 9,22 צום לבל יגידו לשום אדם. 22 שחוייב
Lc 17,30 השמים וכולם השמיד 30 כפי זה יהיה ביום

שבה כל אותן שהם בקברים ישמעו קול האל: 29 ויצאו
שבהם יאמרו מאושרות הן העקרות. והבטן שלא נשאה
שבהם אתם סבורים יהיה לכם חיים נצחיים והם הן
שבהם משים מה שהם נושאין: 7 אז אמר ישאוש תעזבו
שבהן פוקד אותנו. מי שהוא מרום 79 והאיר אותם
שבהן האיש יכול לעשות מלאכתו ובאותן הימים יכול
שבו פה בעוד שאני אלך להתפלל 37 ולקח פירו ושני
שבו פה עד שאני אסיים להתפלל 33 ולקח עמו פירו
שבו מודים ומשבחים הש׳. וכל הדברים ששמעו ושראו
שבו היא תקותכם. 46 ואם תאמינו במשה תאמינו באולי
שבו לא יוכל אחד לפעול. 5 בעוד שאני בעולם. נר
שבו נכנס הוא ותלמידיו. 2 ויוד״יש שרוצה למוסרו
שבוטחים בעצמם כמו צדיקים ומבזים האחרים. זה הדבר
שבונה בחול ביתו 27 ובאו גשמים ורוחות ונחלים
שבונה בית שעמוק משיב היסוד על האבן. וכאשר נעשה
שבועה שיתן לה כל מה שתשאל עד חצי מלכותו: 24
שבועת עניין האלהות. Tit,1 קפיטולו ראשון כפי שי׳
שבועתך ושלם לאל מה שנשבעת. 34 ואני אומר לכם שלא
שבועתם. האיונגלישטש נראים בד׳ צורות: ואותם האדם
שבור הבית אשר לו. 44 ובעבור אהבה זו עמדו מוכנים
שבח יצא ממני שפעל בו. 47 והאשה שראתה זה לא רצתה
שבח האדמה. 8 והוא ענה לו אדון הנח התאנה שנה זו
שבח לשם אלא זה מעם נכר 19 ואמ׳ אליו קום ולך כי
שבח לאל: Lc 19,Tit קפיטולו כ׳ כפי לוקא 1 וישאוש
שבח וחנות לשם׳. לא ידעת שזה האיש חוטא. 25 אז
שבח וברכה לשם כי [*] 14 [*] אני אדוניכם רוחץ
שבחרם יקצר הימים. 21 ואז אם איזה איש יאמר לכם
שבחרתי. רק בעבור שהכתיבה תהיה נשלמת. מי שאוכל
שבטי ישראל. 29 וכל אדם שיעזוב ביתו אל אחים או
שבטי הארץ. ויראו בן הבתולה בא בעבי השמים. ברב
שבטי ישראל. 31 והש׳ אמ׳ לשימון הנה השטן מבקש
שבי לבד יהיה לכם שלום. כי תהיה לכם צרה בעולם רק
שביג׳ודיאה ינוסו בהרים 15 ומי שיהיה בעלייה לא
שבידי. 13 והעולמיי עומד מרחוק ולא רצה לשאת
שבידי הוא להמיתך ולתלותך. 11 וישאוש ענה אין לך
שביניכם ירצה להיות ראשון יהיה עבדכם. 28 כל כך
שביעית מן היום הניחו הקדחת. 53 אז הכיר האב
שבירושלם הוא המקום שיש לכל להתפלל לאל: 21
שבית שלי הוא תפלה לכל העמים. ואתם עשאוה מערת
שבלבו שטן. 17 ובכל מקום שלוקחו מפילו ומכריחו
שבמקום שאני שם אתם תהיו. 4 ואינכם יודעים המקום
שבמקום שאני אהיה שם הם יהיו עמי. בעבור שיראו
שבן האל יחזור חי. 10 ושואלו לו תלמידיו אומרים
שבן האלוה יהיה בא. 45 ומה תחשבו מעבד חכם ונאמן
שבן האלוה יהיה נמסר בידי החטאים 46 קומו ונלכה.
שבן הבתולה יש לו יכולת לעזוב העונות בארץ אמר
שבן האלוה יסבול נגישה למות מגונה 12 אכן אני
שבן הבתולה יהיה נמסר בידי החוטאים 42 קומו ונלכה
שבן האדם יסבול דברים רבים ויקללוהו ישישים ושרי
שבן אדם יהיה מגולה. 31 באותה שעה מי שיהיה בגג

Lc 18,31 נשלמים כל הדברים הכתובים בעד הנביאים
Lc 24,7 עמכם בעוד שהיה בגלליאה. 7 אמר שחוייב
Jn 3,14 שמשה נשא והגביה הנחש במדבר: כן חוייב
Jn 6,27 מי שאובד רק העומד בחיים נצחיים. אותה
Jn 11,4 החולי אינו חולי מיתה רק עמו אלא בעבור
Jn 12,23 23 וישאוש ענה להם עתה באה השעה אותה
Jn 12,34 שהמשיח עומד קיים ונצחי ואיך אתה אומר
Lc 2,24 שכל זכר פטר רחם יהיה קדוש לשם 24 ובעבור
Jn 3,16 נצחיים. 16 כי האל אוהב כל. כמה העולם
Jn 4,51 וכאשר רצה לרדת עבדיו עלו אליו ואמרו לו
Jn 4,53 אז הכיר האב שאותה שעה היתה שאמר לו ישו
Jn 3,15 כן חוייב שבן האדם יהיה נשא 15 בעבור
Jn 9,20 20 ענו להם אביו ואמו ואמרו יודעים אנו
Mt 19,28 וישו אמ׳ להם. אמיתות לכם שנמשכתם אחרי
Mt 12,45 וטהורה מכל קסמים. 45 אז הוא הולך ולוקח
Mt 15,37 ואכלו כלם והיו שבעים. וממה שנשאר סלקו
Lc 2,36 לארישיאה. והיתה באה בימים. והיתה עם אִשָּהִ
Mt 27,18 בראבן או ישו שאמור משיח 18 כי הוא יודע
Lc 23,25 שפט שיעשה שאלתם. 25 והניח להם אותו
Jn 18,11 חזור סכינך בנרתיקה. אינך רוצה המיתה
Mt 26,24 בן האלוה. כמו שהתנבא ממנו. אוי לו לאדם
Lc 17,1 איפשרי הוא שלא יבואו צרות. אבל אוי למי
Lc 23,22 אמר להם אי זה רע עשה איני מוצא שום טעם
Jn 14,22 אבל אדון אחר. אי זה דבר הוא עשוי
Mt 15,34 ואמר להם ישואש כמה פת יש לכם והם אמרו
Mc 12,20 הנשאר יקחה לאשה להקים זרע לאחיו. 20 לכן
Mc 16,9 ראשונה למריאה מגדלינא אותה שהוא גירש
Lc 11,26 25 [*] מנוקה ביעים. 26 ואז הולך ולוקח
Lc 20,29 לו לאשה להקים זרע לאחיו. 29 ויקרה שיהיו
Jn 6,12 כן. והיה להם ספקם בכל אשר שאלו. 12 כאשר
Lc 8,42 שחולה למות זה שנים עשר שנים. ויקר מקרה
Lc 17,14 ישואש אמ׳ לכו ותתראו אל הכהנים. ונעשה
Mt 5,6 6 אשרי רעבי וצמאי צדק כי הם ישבעו ויהיו
Mt 15,37 והתלמידים נתנום לעם 37 ואכלו כלם והיו
Mc 8,8 הניחום לפניהם. 8 והם וכל העם אכלו והיו
Lc 6,21 מלכות האל. 21 אשריהם של רעבים כי יהיו
Mc 13,19 יהיה יותר צרה בעולם שמעולם לא היה. מיום
Lc 8,13 נושעים: 13 והזרע שנפל על הסלע הם אותם
Mt 5,16 הכל. שיראו מעשיכם הטובים וישבחו אביכם
Mt 5,45 על רודפיכם 45 מפני שתהיו בני אביכם
Mt 6,1 אנשים טובים. כי תאבדו גמול אביכם
Mt 6,9 טרם תשאלהו: 9 וזאת התפלה תאמרו אבינו
Mt 6,26 ולא קוצרים. ולא מאספים במגורות. אביכם
Mt 10,32 לפני האנשים אני אבידתו לפני האל אבי
Mt 12,50 [*] [*] וקרובי 50 כל מי שעושה רצון אבי
Mt 16,17 בר יונה כי בשר ודם לא לימדך רק אבי
Mt 18,14 ותשע שלא נאבדו: 14 א״כ אינו מאבינו
Mt 18,19 מכם יהיו בהסכמה של שלום על הארץ שאבי
Mt 18,35 שיחזור כל החוב. 35 כל כך יעשה לכם אבי
Mt 23,9 לא תאבו קרוא על הארץ. כי אחד הוא אביכם

שבן האדם 32 יהיה נמסר לעמים. ועליו יוציאו לעג.
שבן האדם יהיה נמסר בידי חטאים והיותו תלוי.
שבן האדם יהיה נשא 15 בעבור שבני אדם המאמינים בו
שבן האדם יתן להם. כי האל אב סימן הוא. 28 אז
שבן האל יתעלה בעד אותו חולי: 5 וישאוש אוהב מאד
שבן אדם יתעלה. 24 אמת אני אומר לכם אם גרגיר של
שבן האדם יהיה מורם מן הארץ מי הוא זה בן האדם.
שבנו קרבן כפי דת אלוהינו יביאו זוג א׳ מתורים או
שבנו יחידו אחד לבדו נולד. נתן לעולם בעבור
שבנו חי. 52 אז שאל שיאמרו לו השעה ששב לאיתנו
שבנו חי והאמין בו כל ביתו. 54 זה היה האות השני
שבני אדם המאמינים בו לא יאבדו אבל ישיגו חיים
שבנינו זה נולד כשהוא עור 21 אבל באי זה צד נפתחו
שבסוף העולם אשר בן השם׳ יבא ישב בבית צלמו. שאתם
שבע רוחות יותר רעים ממנו ונכנסו שם ועמדו. ובסוף
שבע דבלות מליאות. 38 והיו האוכלים כמו ד׳ אלפים
שבע שנים עם בתוליה. 37 והיתה אלמנה עד ארבע
שבעבור הנאה מוסרים אותו למיתה. 19 והוא יושב
שבעבור רציחה ובגידה הוסר במאסר שהם שאלוהו ונתן
שבעבורה שלחני האב לסבלה: 12 אז הסיעה השכנו
שבעבורו בן הבתולה יהיה נבגד: דַבָר טוב היה לו אם
שבעבורו יבואו 2 יותר יהיה שוה לו שיהיו ריחים
שבעבורו יהיה חייב מיתה. אם כן אייסרהו ואניחהו.
שבעבוריני תגלה עצמך לנו ולא לעולם: 23 ענה ישואש
שבעה ומעט דגים. 35 והוא צוה לעם שישבו בארץ. 36
שבעה אחים יהיו. הראשון לקח אשה ומת בלא בנים 21
שבעה שדים ממנה. 10 והיא הלכה והגידה לאחרים
שבעה רוחות אחרים יותר רעים ממנו עמו ונכנסים
שבעה אחים והראשונים לקחו אשה ומתו בלא בנים 30
שבעו אמר לתלמידיו. אספו זה הנותר שלא יפסד. 13
שבעודו הולך מצא ישאוש נגש ונענה מרוב עם. 43
שבעודם הולכים נשתנו 15 ואחד מהם כשראה שנשתנה
שבעים: 7 אשרי הרחמנים כי הם ישיגו רחמנות: 8
שבעים. וממה שנשאר סלקו שבע דבלות מליאות. 38
שבעים. אחר סלקו ממותר ז׳ קופות מליאות. 9 והיו
שבעים: אשריהם למי שהם בוכים כי ישמחו. 22 אשריכם
שברא הש׳ העולם עד עתה ולא תהיה אח״כ. 20 ואם הש׳
שבשמחה מקבלים דבר הש׳. ובאלו אין להם שרשים כי
שבשמים: קפיטולי י״ג כפי מתיאו 17 עוד אמר ישואש
שבשמים. המוציא שמשו על הטובים והרעים. ועל
שבשמים: קפיטולו י״ח כפי מתיאו 2 עוד אמר ישואש
שבשמים שמך יהיה מקודש שהוא קדוש 10 ויבא
שבשמים נותן להם לחם וחיים ואינכם גדולים מהם. 27
שבשמים: 33 ואותו שיכירני לפני האנשים אני אבידתו
שבשמים הוא אחי ואחיותי ואמי: Tit,13 קפיטולו ל״ט
שבשמים: 18 ואני אומ׳ לך שאתה הוא פירי ועל זאת
שבשמים אשר אחד מאלו הקטנים יאבד. 15 אם רעך חוטא
שבשמים יתן לכם כל מה שתשאלו: 20 כי למקום ששנים
שבשמים אם לא תמחלו מלב טוב לריעכם: Tit,19
שבשמים 10 לא תחפצו נקראים רבנים. כי ישאוש משיח

Lc 11,13 תתנו מתנות טובות לבניכם כמה וכמה אבינו
Mt 23,6 תכשיטי מלבושם ומטויה דקה 6 והם אוהבים
Mc 10,40 אהיה טבול. ואתם תהיו טבולים. 40 אבל
Mc 15,7 הוא מחזיק אדם אחד תפוש ששמו בראבן. אותו
Mc 16,5 מי ישליך לנו האבן בקבר 4 [*]5 [*] ראו
Jn 5,9 נעשה בריא וסלק מטתו והלך לו. ואותו היום
Jn 5,10 ואותו היום שבת היה. 10 אז אמרו היהודים
Jn 15,27 הוא יעשה עדות לי. 27 ואתם תעשו עדות
Jn 19,31 הוא וכרע ראשו ושלח הרוח לאל. 31 וערב
Jn 20,1 ישאוש: Tit,20 קפיטולו כ׳ כפי ש׳ יואן 1
Jn 20,19 אנכי ראיתי. ואמ׳ לי אלה הדברים 19 אז
Jn 11,24 לו יודעת אנכי שיקום ביום היותר אחרון
Jn 15,27 הוא יעשה עדות לי. 27 ואתם תעשו עדות שבת
Lc 22,34 אמר אני אומר לך פירו לא יקרא התרנגול
Mt 6,14 אתם תמחלו לאנשים חטאתיהם האל יכפר לכם
Mc 16,8 אני אומ׳ לכם. 8 ויצאו וברחו מן הקבר לפי
Mc 1,14 הבהמות והמלאכים משרתים אותו. 14 ואחר
Jn 10,41 ועמד שם. 41 ורבים באו אליו ואומרים
Jn 15,11 10 [*] 11 אלה הדברים אמרתי לכם בעבור
Lc 8,2 מרוח רעה ושאר חליים. ומריאה מקדלינא
Lc 12,33 כי אתם מתקנים אוצר בשמים: אין חסרון למי
Jn 20,14 על רגליו ולא הכירה שהוא ישו. אמרה בעצמה
Jn 9,35 ואתה לא מלמד וגרשוהו בחוץ: 35 וישוש שמע
Mt 12,26 עיר או בית שנחלקת לא תעמוד. 26 אם כן אם
Lc 8,27 וכאשר יצאו בארץ בא לישוש אדם אחד שאחזו
Jn 8,49 מהשטן יש לך: 49 ענה ישאוש אין בי
Jn 10,21 אומרים אלה הדברים אינם מאדם שאחזו
Mt 12,22 שלחו לו משוטן אחד עור ואלם ומרקו באופן
Lc 12,48 הגונים היה מוכה בנגעים מועטים. ואדם
Lc 24,32 והם אמרו ביניהם לבינו. היה נשרף בקרבינו
Jn 7,46 46 ענו השלוחים ואמרו מעולם לא שמענו אדם
Jn 10,35 אלהים אתם. 35 אם הם אמרו שאלים הם אותם
Jn 18,32 לנו אין ראוי להמית שום איש 32 בעבור
Jn 12,38 כמה אותות לפניהם לא האמינו בו 38 בעבור
Jn 12,16 כאשר ישאוש נתעלה באור העליון: אז ידעו
Lc 12,3 דברים שאמרתם בחשך יהיה נאמרים באור ומה
Mt 13,44 ששון שיש לו מכר כל אשר לו וקנה לאותו
Mt 27,7 המקדש. כי ערך דם הוא. 7 וכשנתייעצו קנו
Mt 27,8 בעבור שיקברו שם הגרים. 8 ובעבור זה אותו
Mt 27,8 8 ובעבור זה אותו שדה נקרא אַלְקִידֶמָך זהו
Mt 27,10 כסף זהו ערך שערכו בני ישראל 10 וקנו מהם
Lc 12,16 בהשפעת מה שהוא מחזיק. 16 ואמ׳ להם משל
Mt 12,46 כמו זה עתיד לבא לאומה זו רעה. 46 ובעוד
Lc 10,12 12 ואומ׳ אני לכם שבאותו יום לא יסבלו
Mt 23,27 נקיים מבחוץ: 27 אוי לכם מאותתים פרושים
Mc 16,9 למריאה מגדלינא אותה שהוא גירש שבעה
Lc 8,2 חליים. ומריאה מקדלינא שגירש ממנה ז׳
Lc 8,30 מה שמך. והוא ענהו ליגיאו ר״ל מספר כי
Jn 6,21 רצו לקבלו בספינה. ומיד היתה הספינה בארץ
Jn 5,21 אליו בעבור שלא תהיו תמהים. 21 כי כמו

שבשמים שיתן הרוח למי שישאלהו. 14 והיה מגרש השטן
שבת ראשונה בשלחן ושיהיה להם כסאות גדולים
שבת בימיני ובשמאלי אין לי ליתן לכם. אבל לאותם
שבת גר אחד עשה רציחה. ובעבור הרציחה הושם במאסר.
שבת בצד ימין נער אחד מלובש בגד אחד לבן ונפחדו.
שבת היה. 10 אז אמרו היהודים שבת הוא ואין לך
שבת הוא ואין לך לשאת מטתך. 11 והוא ענה להם מי
שבת שבתחלה הייתם עמדי: Tit,16 קפיטולו י״ו כפי
שבת היה: והיהודים בעבור שלא ישארו הגופה בשבת
שבת אחד מריאה מגדלינא באה בבקר לקבר ועד לילה
שבת אחד כשהיה ערב ודלתות הבית נעולות שהתלמידים
שבתחיה: 25 אמ׳ אליה ישאוש אני הוא תחייה וחיים
שבתחלה הייתם עמדי: Tit,16 קפיטולו י״ו כפי ש׳
שג׳ פעמים תהיה כופר בי ולא תכירני. 35 ואמר להם
שגגותיכם 15 ואם לא תמחלו האל לא יכפר אתכם: 16
שגדלה פחדתן ונרעדות ולשום אדם לא אמרו דבר. 9
שג׳ואן היה אסור. בא ישאוש בגליליאה ודורש דבר
שג׳ואן כמעט אינו עושה שום אות 42 אבל כל הדברים
שגילי יהיה בכם וגילכם יהיה שלם. 12 זהו צווי
שגירש ממנה ז׳ שדים. 3 ויושאננא אשת קוזן מורשה
שגנב אין מתקרב לו. ועש אינה מכלה. 34 ובמקום
שגנב הוא. 15 [*] [*] ואמרה לו אדון. אם אתה
שגרשוהו בחוץ ומצאו. וכאשר מצאו אמ׳ לו אתה מאמין
שד אחד מגרש האחר נחלקים הם ביניהם. א״כ איך ימשך
שד זה זמן רב. ואינינו לובש שום מלבוש ואינינו
שד. רק אני מכבד אבי. ואתם מבזים אותי. 50 ואני
שד. ושטן יכול עיני עורים לפקוח. 22 אלה הדברים
שדבר וראה. 23 וכל העם תמה וראה ואמ׳ איך אינו זה
שדבר גדול ינתן לו דבר גדול ישאלו לו: ומי
שדבר בנו בדרך. ולמדנו הכתיבות. 33 וקמו באותה
שדבר דבריו כאשר האיש ההוא דבר: 47 אז ענו להם
שדבר אליהם אלים נאמר. ומה שכתוב אינו ראוי למחק
שדבר ישאוש משיח יהיה אמתי. שהוא אמר בריא שבאותה
שדברי ישעיה הנביא יהיה נשלם. שאמר אדון מי האמין
שדברים אלו עליו נאמרו ושיעשו לו דברים אלו 17
שדברתם באוזן בסוד יהיה נדרש במקום גבוה. 4 ואני
שדה: 45 עו׳ המלכות שממיי דומה לסוחר שמחפש אבנים
שדה א׳ מיוצר בעבור שיקברו שם הגרים. 8 ובעבור זה
שדה נקרא אַלְקִידֶמָך זהו שדה הדם עד היום הזה. 9 ואז
שדה הדם עד היום הזה. 9 ואז היה הדבר נשלם מירמיה
שדה יוצר. כן כמו אדונינו גזר. 11 וישאוש עומד
שדה אדם עושה פירות כגודל השפע. 17 והאדם חושב
שדובר אל העם אמו וקרוביו עומדים בחוץ ורוצים
שדומיטאנש של אותה עיר רע כדומה לאשר תסבלוהו
שדומים לקברים מצויירים הדומים מחוץ יקרים ובפנים
שדים ממנה. 10 והיא הלכה והגידה לאחרים שעמדו עם
שדים. 3 ויושאננא אשת קוזן מורשה אירודיש
שדים רבים נכנסו בו. 31 והשדים בקשו ישאוש משיח
שדעתם ללכת 22 וביום האחר מעבר לים ראו שהאניה
שהאב החיה מתים ונתן להם חיים. כן הבן נותן חיים

Jn 5,26 בן האל. ואותן שישמעוהו יחיו. 26 כי כמו **שהאב** יש לו חיים בעצמו. כן נתן חיים לבן בעצמו 27
Jn 6,58 בשרי ושותה דמי בי יעמוד ואני בו: 58 כמו **שהאב** שלחני ואני חי בעבור האב. ומי שאוכל אותי
Jn 8,16 וכשאני דן משפטי אמתי: כי איניני לבדי. **שהאב** שלחני ואני אחדים אנחנו 17 ובתורתכם כתו׳
Jn 8,28 שאני הוא ודבר אני עושה מעצמי רק כמו **שהאב** למדני לדבר אלה הדברים. 29 ומי ששלחני הוא
Jn 10,15 טוב ומכיר צאני. והם מכירות אותי. 15 כמו **שהאב** מכיר אותי ואני מכיר האב. ומשים נפשי. 16
Jn 10,36 נאמר. ומה שכתוב אינו ראוי למחק 36 אותו **שהאב** קדש שלחו בעולם אתם אומרים שאני מחרף ומגדף.
Jn 10,38 להאמין לי. האמינו המעשים בעבור שתכירו **שהאב** הוא בי ואני כאב. 39 ויצא מידיהם 40 והלך
Jn 12,50 היא חיים נצחיים. ומה שאני מדבר הוא כמו **שהאב** כן אני דובר. Tit,13 קפיטולי י״ג כפי ש׳
Jn 14,26 עמכם. 26 אבל האב נאמר רוח הקדש. אותו **שהאב** ישלח בשמי הוא ילמד אתכם 27 שלומי אני נותן
Jn 15,9 שתשאו פרי רב. ותעשו תלמידים 9 כמו **שהאב** אוהב אותי ואני אהבתי אתכם ועומדים [*] 10
Mt 21,3 אלי. 3 ואם שום אדם אומר לכם דבר אמרו **שהאדון** צריך בהן למלאכתו ותכף יניחוה. 4 וכל זה
Mt 24,42 42 לכן הקיצו כי לא ידעתם השעה באותה **שהאדון** יבא. 43 ותדעו אם אב חיילות היה יודע השעה
Mc 11,3 ואם שום אדם אומר לכם למה אתם עושים אמרו **שהאדון** צריך לו ומיד יניחוהו. 4 והלכו ומצאו העיר
Lc 24,34 הי״א יחד. ואותם שעמדו היו 34 אומרים **שהאדון** חזר חי באמת ונראה לשימון. 35 והם ספרו
Mc Prol,23 בגוף ישאוש משיח. וכאשר תמצא רוצים **שהאדם** יבינהו. למען שאדם ישיג גמול מעמלינו חזקם.
Lc 13,19 יהיה נמשל: 19 הנה הוא כגרגיר של חרדל **שהאדם** זורע בגנו וגדל ונעשה אילן גדול עד שעופות
Lc 8,23 היה ישן. ובאה סערה גדולה מרוח ביאור **שהאוניה** נתמלאה מים ואובדים. 24 ונגשו אל ישאוש
Mc 13,34 והתפללו כי לא ידעתם הזמן לא השעה 34 כמו **שהאיש** שהולך במהלך ועוזב ביתו ונותן יכולת לעבדיו
Mt 3,9 בלבבכם. אברהם היה אבינו כי אני אומר לכם **שהאל** יכול להחיות מאלה האבנים בני אברהם. 10
Mt 6,7 דבר מאד כאשר עושים החסרים. כי הם חשבו **שהאל** ישמעם ברוב דברים. 8 לכן לא תאבו להדמות
Mt 19,6 הם בשר אחד. לכן אין ראוי לאדם להפריד מה **שהאל** חִבֵּר. 7 והם אמרו משה צוה שאדם יתן לה ספר
Mt 22,31 בשמים 31 ומתחיית המתים לא אתם קראתם מה **שהאל** אמ׳ לכם 32 אני הוא אלהי אברהם אלהי יצחק
Mc 10,9 ויקח אשה 8 ויהיו שניהם לבשר אחד. 9 ומה **שהאל** מחבר שום אדם לא יפריד: 10 ועו׳ שאלוהו בבית
Lc 3,8 לאמר אבינו הוא אברהם. אני אומ׳ לכם **שהאל** יכול מאבנים אלו החזיר חי בן אברהם 9 כי
Jn 9,29 אנחנו תלמידי משה אנו. 29 אנחנו יודעים **שהאל** דבר עם משה. ולא ידענו זה מאין הוא: 30 ענה
Jn 9,31 ידעתם מאין הוא ופתח עיני. 31 לא ידעתם **שהאל** אינו שומע לחטאים. אבל אם אחד הוא אוהב האל
Jn 12,44 האנשים ממעלת האל. 44 וישוש צעק ואמ׳ מי **שהאמין** בי אינו מאמין רק במי ששלחני. 45 מי שרואה
Jn 4,39 מאותה עיר האמינו בו. על דברי האשה **שהאמינו** בו שעושה עדות לו שכל הדברים שעשתה אמר
Jn 8,30 האמינו בו: אז אמר ישאוש לאותם היהודים **שהאמינו** בו. 31 [*] אם אתם תעמדו בדברי באמת
Lc 1,45 הנער שמח בגיל גדול בבטני. 45 ואשריך **שהאמנת** כי אותם הדברים שנאמרו לך מהש׳ יהיו
Jn 4,23 עתיד לבא. 23 אבל תבוא שעה. ועתה היא **שהאמתיים** מתפללין. יתפללו האב ברוח ובאמת. כי האב
Jn 6,22 שדעתם ללכת 22 וביום האחר מעבר לים ראו **שהאניה** הקטנה האחרת לא היתה שם. ולא היה שם רק
Mt 13,25 דומה לאדם שזורע זרע טוב בשדהו 25 ובעוד **שהאנשים** ישנים באו אויביו ועליו זורע קמשונים
Mt 23,5 5 הם עושים כל מעשיהם בדברים בעבור זה **שהאנשים** יראו אותם. הם נושאים גודל תכשיטי מלבושם
Lc 6,22 למי שהם בוכים כי ישמחו. 22 אשריכם אתם **שהאנשים** יכעיסו אתכם ויפרידו אתכם מהם ויארורכם
Lc 6,31 את שלך אל תבקשם. 31 וכאשר אתם חפצים **שהאנשים** יעשו לכם עשו להם. 32 אם תאהבו אוהביכם
Lc 5,34 יכולים אתם בין הארוס עשות שיצום בעוד **שהארוס** עמהם 35 אבל יבואו ימים כאשר הארוס יפרד
Mc 9,47 הכנס בג״ע בעין אחד משתים בגהינם 47 מקום **שהארסים** אינם מתים והאש לא נכבית. 48 כל אדם באש
Lc 13,21 משל מלכות הש׳ למה הוא דומה. 21 לשאור **שהאשה** מטמנת בתוך הקמח עד שיתעכל שיתחמץ הכל. 22
Jn 4,33 שלא ידעתם: 33 אז אמרו התלמידים. אי זה **שהביא** מה לאכול. 34 וישאוש אמ׳ להם. אכילתי היא
Jn 2,9 לא ידעה מאין בא. אבל העבדים ידעוהו אותן **שהביאו** מים לארטישיקלי. וקראה הארוס 10 ואמרה לו
Mt 11,27 אם האב. ושום אדם אינו מכיר האב רק אותו **שהבן** רצה לגלות לו. 28 יבאו אלי כל אותן שמצטערים
Lc 9,36 ואמ׳ להם אל תגידו לאדם מה שראיתם. עד **שהבן** יקום חי אחרי מותו. 37 וביום האחר עם רב ירד
Mt 24,27 המערה אל תחפצו האמן. 27 כי כל כך כמו **שהברק** שיוצא ממזרח ונראה עד מערב כ״כ היה ביאת בן
Mt 10,28 אין יכולים להרוג הנפש. תיראו ביותר אותו **שהגוף** והנפש יכול שום בגיהנם: 29 שני צפרים
Mt 15,27 27 והיא אמרה אמת הוא. אכן אמת היא **שהגורים** אוכלים פירורים הנופלים משולחן אדוניהם.
Mt 8,24 אחריו תלמידיו 24 והיה הים מתנועע מאד עד **שהגלים** נכנסים בספינה וישוש ישן 25 והקיצוהו
Mt 24,43 43 ותדעו אם אב חיילות היה יודע השעה **שהגנב** יהיה בא. הוא יהיה ער ולא יעזוב שבור הבית
Jn 15,16 שתלכו ותשאו פרי. ופרייכם יעמוד בעבור **שהדבר** תשאלו בשמי יתן לכם. 17 אלה הדברים אני
Jn 21,11 דג מספר מאה וחמשים ושלשה. ועם כל זה **שהדגים** רבים הרשת לא נשבר. 12 וישאוש אמר להם באו

Mt 5,34 ואני אומר לכם שלא ישבע אדם לשמים מפני **שהוא** כסא האל. 35 ולא בארץ מפני שהיא הדום רגליו.
Mt 6,9 התפלה תאמרו אבינו שבשמים שמך יהיה מקודש **שהוא** קדוש 10 ויבא למלכותך. רצונך תעשה בשמים
Mt 6,11 תעשה בשמים ובארץ. 11 תן לנו לחם כל יום **שהוא** מסעד חיינו. 12 והנח לנו חובותינו כי אנחנו
7,29 אמ׳ אלו הדברים העם היו תמהים ממוסרו 29 **שהוא** מלמדם כמו יכוליי לא כמו חכמיהם ופירושיהם:
Mt 9,15 15 וישוש משיח אמ׳ להם מה ארוס בעוד **שהוא** חי אין יכולין לבכות כל ‡אותן‡ שהם עמו. אבל
Mt 11,7 עם ג׳ואן. למה יצאתם רואות במדבר חשבתם **שהוא** יהיה כמו קנים תוהים שהרוח מניע. 8 לכן
Mt 11,8 שהרוח מניע. 8 לכן יצאתם ראות שחשבתם **שהוא** יהיה אדם עם מלבושים יקרים אותם שלובשים
Mt 11,9 יצאתם ראות נביא הוא באמת: ואומר אני לכם **שהוא** יותר מנביא: 10 זה הוא אותו שממנו הנביא אמר
Mt 11,20 ישאוש משיח להיותו גוער בעיירות באותן **שהוא** עושה פלאות גדולות ולא עשו תשובה. ואמר 21
Mt 11,27 לפניך. 27 אבי נתן לי יכולת על כל מה **שהוא** ושום אחד אינו מכיר הבן כי אם האב. ושום אדם
Mt 12,6 במקדש בלא עון. 6 אמת אני אומר לכם שאותו **שהוא** בכאן הוא גדול המקדש 7 ואם תבינו מה שאני
Mt 12,25 25 וישואש שיודע מחשבותיהם אמר כל מלכות **שהוא** בתוכו נחלק יהיה שמם. וכל עיר או בית שנחלקת
Mt 13,32 דומה לזרע החרדל אותו שאדם זורע בשדהו 32 **שהוא** קטן כל הזרעים וכשגדל הוא גדול כל הזרעים
Mt 14,7 מאד לאירודיש. 7 בעבור אותו דבר הוא נשבע **שהוא** יתן לה כל מה שתשאלהו: 8 והיא היתה מוזהרת
Mt 15,18 מהאחור 18 וזה שיוצא מהפה בא מהלב ואותו **שהוא** מלכלך האדם: 19 כי מהלב יוצאות מחשבות רעות
Mt 16,20 ואז צוה לתלמידיו שלא יגידוהו לשום אדם **שהוא** ישאוש משיח. 21 ומיום ההוא והלאה התחיל
Mt 16,21 והלאה התחיל לפרסם לתלמידיו שחיוב הוא **שהוא** ילך בירושלם ודברים רבים סבול בעד הסופרים
Mt 17,13 המות בעבורם. 13 ואז השכילו תלמידיו **שהוא** אומ׳ מזואן טבול. 14 וכאשר בא לשם אדם אחד
Mt 19,13 13 ואז עשו לו דורון מנערים קטנים בעבור **שהוא** יניח הידים עליהם ושיתפלל בעדם. והתלמידים
Mt 20,14 לא עשית אתה תנאי עמי לפשוט אחד 14 קח מה **שהוא** שלך ולך כי אני חפץ לתת לאלה האחרונים כמו
Mt 21,2 שנים מתלמידיו 2 אומר לכו אל אותו המגדל **שהוא** לפניכם. ותכף תמצאו אתון אחת קשורה ועיר אחד
Mt 23,11 נקראים רבנים. כי ישאוש משיח רב 11 אותו **שהוא** גדול בתוככם יהיה משרתכם. 12 ומי שיגביה
Mt 23,21 שהם עליו. 21 או שנשבע במקדש נשבע בכל מה **שהוא** ממנו. 22 ומי שנשבע בשמים נשבע בקתדראת האל
Mt 23,26 ואזור: 26 פרושים עורים טהרו ראשונה מה **שהוא** בפנים ואחר תהיו כולכם נקיים מבחוץ: 27 אוי
Mt 23,35 מעיר לעיר 35 עד שיבא עליכם דם צדיקים **שהוא** נשפך על הארץ. מדם הבל צדיק עד דם זכריה בן
Mt 24,26 זה קודם הזמן. 26 ולכן אם אדם לכם יאמר **שהוא** במדבר אל תרצו לצאת. ואם אדם לכם יאמר הוא
Mt 24,45 מעבד חכם ונאמן אדוניו מניחו על כל סיעתו **שהוא** יזונם בזמנם. 46 אשרי העבד אותו שאדוניו
Mt 24,47 מוצאו ער וכן עושה. 47 אמיתות לכם אומר **שהוא** יניחהו על כל טובותיו. 48 ואם העבד הרע יאמר
Mt 24,50 עם השכורים. 50 יבא אדון אותו עבד יום **שהוא** לא יחשוב ושעה שהוא אינו יודע: 51 ויעבירהו
Mt 24,50 אדון אותו עבד יום שהוא לא יחשוב ושעה **שהוא** אינו יודע: 51 ויעבירהו מפקידתו ויניחהו עם
Mt 26,7 מליאה משיחה מרגליות. ושפכה על ראשו בעוד **שהוא** אוכל בשולחן 8 וכאשר התלמידים ראוהו היו מאד
Mt 27,3 מחזיק מקום קיסר. 3 ואז יודש שמסרו ראה **שהוא** מחוי וניחם וחזר שלשים הפשוטין לשרי הכהנים
Mt 27,33 וערב. 33 ובאו באותו מקום שנקרא גולגוזא **שהוא** הר קלוארי. 34 ונתנו לו יין מעורב עם לענה
Mt 27,57 אחד איש מבארי מסיאה ששמו יושאף אותו **שהוא** תלמיד ישאוש. 58 וזה קרב לפילאט ושאל לו
Mt 27,60 בבגד אחד של משי נקי 60 והניחו בקברו **שהוא** חדש מאבן חצובה. והניח אבן אחת גסה בפתח
Mt 27,64 לא יבאו ויגנבו גופו ושיאמרו לעם **שהוא** קם חי מהמות. וזה יהיה טעות אחרון ויותר רעה
Mt 28,7 יהיה לפניכם בגליליאה ואתם תראוהו שם כמו **שהוא** אמ׳ לכם: 8 ותצאנה מהרה מהקבר ברוב פחד
Mc Prol,17 בעבורנו למד ביותר נקלה. והגיד מגלת חייו **שהוא** כרת אצבעו בעבור שיגרשהו מהכהונה. אבל השם׳
Mc 1,2 האונגליאו מישאוש משיח בן האלוה 2 כמו כן **שהוא** כתוב בישעיה נביא אמר הנה אני שולח מלאכי
Mc 2,2 בכפר נחום אחר ימים אחדים 2 וכאשר ידעו **שהוא** היה בבית. רב עם נתאסף ולא הכילם כי כל הבית
Mc 2,23 יין חדש בנודות חדשים: 23 ונעשה פעם אחרת **שהוא** עובר במקומות זרעים בשבת ותלמידיו התחילו
Mc 2,26 שעשה דוד הוא וחיילותיו כאשר נרעבו. 26 **שהוא** נכנס במקדש תחת אביתר שר הכהנים ואכל לחמי
Mc 2,28 השבת. 28 ובעבור זה בן האלוה אדון מכל מה **שהוא** בעולם ומהשבת: Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי מארקו 1
Mc 3,10 כאשר העם הולכים אחריו. 10 העם החולים **שהוא** מרפא רוצים לנגעו. 11 והמשוטנים שרואים אותו
Mc 3,22 הוא. 22 וחכמי הדת שבאו מירושלם אומרים **שהוא** משוטן ומכח בעל זבוק שר השטנים מרפא
Mc 5,18 המתחיל להתחנן לו אותו שהיה מאז מושטן **שהוא** ילך עמו. 19 וישאוש לא רצה אבל אמ׳ לו לך
Mc 6,17 בעבור אירודיאש אשת פיליף אחיו אותה **שהוא** מחזיק. 18 וג׳ואן אמר לאירודיש אינו ראוי לך
Mc 6,20 20 בעבור כי אירודיש מחזיק בזואן וחושב **שהוא** קדוש וצדיק ושומרו ורוב דברים עושה בעדו
Mc 6,45 קטנה ושילכו עבר למים אנביטהא גירא. בעוד **שהוא** משלח העם. 46 וכאשר תלמידיו עולים בהר לבדו
Mc 6,55 כל הארץ להביא החולים במטות כאשר שמעו **שהוא** שם 56 באי זו עיר או מדינה הוא נכנס עוברים

Mc 7,8 לאנשים 8 ועוזבים מצות האל ותופשים מה **שהוא** נמסר מהאנשים ובא להם גביעים וכלי כסף
Mc 9,8 צוה שלא יאמרוהו לשום אדם זאת המראה עד **שהוא** יחזור חי ממות 9 והם העלימוהו ביניהם. 10
Mc 10,40 ובשמאלי אין לי ליתן לכם. אבל לאותם **שהוא** מוכן. 41 וכאשר העשרה תלמידים שמעוהו היו
Mc 11,2 שני תלמידים 2 ואמ׳ להם לכו לאותו מגדול **שהוא** לפניכם. ומיד שתכנסו באמצע תמצאו עיר אחד
Mc 12,12 רצו לתופשו אבל יראו העם. כי הם הכירו **שהוא** אמ׳ אותה הצורה בעבורם והלכו ועזבוהו. 13
Mc 12,17 דשיסר 17 וישוש אמ׳ להם תחזרו לשישר מה **שהוא** לסיסר ולאל מה שהוא מהאל. והם עמדו תמהים
Mc 12,17 להם תחזרו לשישר מה שהוא לסיסר ולאל מה **שהוא** מהאל. והם עמדו תמהים ממנו: 18 ובאו אליו
Mc 12,34 וזהו גדול מכל קרבן אנושי: 34 וכאשר שמע **שהוא** ענה בחכמה אמר לו אינו רחוק ממלכות השם.
Mc 14,36 איפשר עשות שתעבור אותה שעה. 36 ואמ׳ אב **שהוא** היכול הרחק זאת המיתה ממני אכן לא יהיה
Mc 15,8 הושם במאסר. 8 ובא העם והתחיל לבקשו כמו **שהוא** יודע שיתן להם תפוש אחד: 9 ופילאט ענה להם
Mc 15,39 39 והסינטוריאו שהיה ממתין שם כאשר ראה **שהוא** היה מועבר בקול גדול אמר זה האיש היה בן
Mc 16,9 הוא נראה ראשונה למריאה מגדלינא אותה **שהוא** גירש שבעה שדים ממנה. 10 והיא הלכה והגידה
Mc 16,19 וירפאו 19 ואדונינו ישאוש משיח אחר **שהוא** דבר להם עלה לשמים ויושב לימין הש׳. 20 והם
Lc 1,47 נשמתי משבחת ומעלה האל 47 ורוחי שמח באל **שהוא** שלומי 48 כי הוא הביט שפלות שפחתו. ובעבור
Lc 1,49 יאמרו אנכי היות מאושרת. 49 כי אותו **שהוא** כולו יכול הקדוש שמו הוא עשה בי דברים
Lc 1,78 78 בעבור חסד [*] שבהן פוקד אותנו. מי **שהוא** מרום 79 והאיר אותם שיושבין בערפליות
Lc 2,11 כי היום נולד לנו בעיר דוד מושיע העולם **שהוא** משיח ואדון. 12 ויהיה לכם זאת האות. תמצאו
Lc 3,23 היה בהתחלת שלשים שנה והיו סבורים הכל **שהוא** בן יוסף. שם היה עלי. 24 שם היה מאטיב. [*]
Lc 4,41 הוא משיח בן האלוה. וגוער אותם כי יודעים **שהוא** משיח 42 והבקר אור יצא משם והולך במדבר
Lc 5,31 ענה ישאוש ואמ׳ להם אינו צריך רופא למי **שהוא** בריא. אבל החולים צריכים רופא 32 כי אני לא
Lc 6,4 לבית האל ולקח לחם הפנים ואוכל ונותן למי **שהוא** עמו ואין ראוי לשום אדם לאוכלו רק הכהנים. 5
Lc 6,35 יהיה הרבה מאד ותהיו בנים מאל עליון **שהוא** מאד טוב על רגוזי הרצון ועל הרעים. 36 לכן
Lc 7,28 מאשה לא נולד גדול מיואן טבול. אבל מי **שהוא** קטן במלכות שמים גדול ממנו. 29 וכל העם והעו
Lc 7,33 טבול בא לא אכל לחם ולא שתה מים ואמרתם **שהוא** משוטן 34 בא מן האדם אוכל ושותה ואתם אומרים
Lc 10,1 ושלחם שנים שנים לפניו בכל המקומות **שהוא** עתיד לבא. 2 ואמ׳ תבואות הקציר רבות. רק
Lc 11,37 כלו יאיר כמו עששית המאירה: 37 ובעוד **שהוא** מדבר בקשהו פרוש אחד שיאכל עמו. ונכנס בבית
Lc 11,39 אמר אליו פרושים עתה אתם מטהרים מה **שהוא** מחוץ גביע ומן הקערה. ומה שהוא בפנים שלכם
Lc 11,39 מטהרים מה שהוא מחוץ גביע ומן הקערה. ומה **שהוא** בפנים שלכם הוא לב רב וגניבה. 40 סכלים מי
Lc 11,40 הוא לב רב וגניבה. 40 סכלים מי שעשה מה **שהוא** מחוץ לא עשה מה שהוא בפנים. 41 לכן תנו
Lc 11,40 40 סכלים מי שעשה מה שהוא מחוץ לא עשה מה **שהוא** בפנים. 41 לכן תנו בצדקה מה שיותר לכם וכל
Lc 12,15 מכל כילות כי חיי האדם אינה בהשפעת מה **שהוא** מחזיק. 16 ואמ׳ להם משל שדה אדם עושה פירות
Lc 12,28 מלבוש דומה למלבוש אחד מאלו. 28 א״כ העשב **שהוא** בשדה היום ולמחר בתנור הש׳ מלבישו כן כמה
Lc 12,57 תבינו זה העת 57 ולמה לא תדינו עצמכם מה **שהוא** יושר הדבר. 58 וכאשר אתה הולך עם שכנגדך לאי
Lc 16,10 אפסים שאסיפכם באוהלים נצחיים. 10 מי **שהוא** נאמן בדבר קטן בגדול יהיה נאמן ורע בדבר קטן
Lc 16,15 עצמם לפני האנשים רק האל יודע לבבכם. ומה **שהוא** גדול וגבבוה .. למלכים קטן הוא לפני האל. 16
Lc 17,7 7 מי מכם יש לו עבד תועה ושומר השורים מי **שהוא** חוזר מן השדה יאמר מיד עבוד ושומעך 8 ולא
Lc 18,3 בעיר ההיא ובאה אליו אומרת נראה מעניין **שהוא** ביני ושכנגדי. 4 ולא רצה לעשות. ועבר זמן
Lc 19,30 שני תלמידים. 30 אומר לכו לאותו מגדול **שהוא** קרוב לנו בו תכנסו ותמ ותמצאו עיר אחד בן
Lc 22,22 אותי היא בשולחן. 22 ובאמת בן האדם כפי **שהוא** אפס הולך. אכן אוי לאותו אותו: 23 והם
Lc 22,26 מאושרים. 26 אבל לא יהיה כן מכם. כי אותו **שהוא** גדול בבית יהיה כמו נער. ואותו שהוא יהיה
Lc 22,26 אותו שהוא גדול בבית יהיה כמו נער. ואותו **שהוא** יהיה כמו אותו שמשרת. 27 ואני באמצעם כמו מי
Lc 22,27 כמו אותו שמשרת. 27 ואני באמצעם כמו מי **שהוא** משרת. 28 אבל לכם לעמוד עמי בניסיונותי. 29
Lc 23,2 ומהפך עמנו. ומונע לתת מס לסישר. אומ׳ **שהוא** מלך המשיח. 3 ופילאט שואל אותו אתהו מלך
Lc 24,19 ענה מה הן הדברים [*] [*] מישואש נזוריט **שהוא** גביר נביא חזק בפועל ובדיבור לפני השם׳
Lc 24,21 ושריהם בעונש מיתה ותלוהו 21 ולא המתינו **שהוא** יפדה את ישראל והיום יום שלישי שנעשו דברים
Lc 24,23 ובאו אומרות שראו מראה מלאכים שאומרים **שהוא** חי. 24 ומקצתינו הלכו לקבר ומצאו כמו כן
Jn 1,14 רואין אורו שאחד הוא לבד. ונולד מן האב **שהוא** מלא חן ואמת. 15 זואן עושה עדות ממנו. וצועק
Jn 1,18 אדם לא ראה לעולם האל. הבן אחד לבד. ילוד **שהוא** בן האב. זהו אלוה אחד. הוא ספרו 19 וזהו
Jn 2,21 שנה. ואתה אומ׳ בג׳ ימים תעשהו. 21 ומה **שהוא** אמ׳ במקדש לבו אמר. 22 [*] והאמינו בכתיבה
Jn 3,13 שעלה שמים אם לא ירד מן השמים: בן האדם **שהוא** בשמים: 14 כמו שמשה נשא והגביה הנחש במדבר:

Jn 3,26 ליואן ואמרו רבי מי היה עמך בעבר הירדן **שהוא** עשית עד שהוא טובל והכל באים אליו: 27 ענה
Jn 3,26 רבי מי היה עמך בעבר הירדן שהוא עשית עד **שהוא** טובל והכל באים אליו: 27 ענה יואן ואמ׳ אין
Jn 3,31 ולי המעטה: 31 מי שבא למעלה מכולם הוא מי **שהוא** מארץ מדבר. מי שבא מן השמים על כל הוא. 32
Jn 3,33 33 אבל מי שמקבל העדות ממנו עושה סימן **שהוא** אלוה אמתי 34 כי מי ששולח הש׳ מדבר דבר. כי
Jn 5,19 מעצמו. רק מה שראה עשות לאב. כי הדברים **שהוא** עושה. הבן עושה כדומיהן. 20 כי האב אוהב
Jn 5,20 כדומיהן. 20 כי האב אוהב הבן. וכל הדברים **שהוא** עושה מלמד לו. ופעולות גדולות מאלו מראה
Jn 5,38 תמונתו. 38 ואין דברו בכם כי לא האמנתם **שהוא** שלחו. 39 חפצו הכתיבות שבהם אתם סבורים יהיה
Jn 6,2 2 והלכו אחריו עמים רבים כי ראו האותות **שהוא** עושה על אותן שהם חולים. 3 אז עלה ישאוש בהר
Jn 6,29 להם. זאת היא פעולות האל שתאמינו במי **שהוא** שלח אותי. 30 אז אמרו לו אי זה אות אתה עושה
Jn 6,46 46 לא בעבור שאי זה מהם ראה האב. אם לא **שהוא** מהאל. והוא ראה האב. 47 אמת אומ׳ אני לכם מי
Jn 6,72 מיוד״ש אשכריוטא כי זה עתיד לבגוד בו **שהוא** אחד משנים עשר: Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי ש׳
Jn 8,44 כי אין אמת אתו. כי כל מה שמדבר שקר מה **שהוא** קרוביי לו מדבר. כי אביו שקרן הוא. 45 אבל
Jn 8,47 אומר אני לכם אמת למה לא תאמינוני. 47 מי **שהוא** מהאל. שומע דבר האל. ובעבור זה אינכם שומעים
Jn 8,54 אבי הוא הנותן לי מעלה. אותו שאתם אומרים **שהוא** אלהיכם ולא הכרתם אותו. 55 אבל אני הכרתיו.
Jn 9,4 בעבורו: 4 לי חוייב לעשות פעולות בעוד **שהוא** יום. כי לילה יבא. שבו לא יוכל אחד לפעול. 5
Jn 9,22 והאם. כי יראו מהיהודים שאם אחד מהם יאמר **שהוא** משיח יהיה מושלך מבית הכנסת: 23 בעבור זה
Jn 11,2 במשיחה וקנחה רגליו בשערות ראשה. האח **שהוא** לזריט היה חולה. 3 אז שלחו אחיותיו לישאוש.
Jn 11,26 למאמין בי. עוד אם ימות יחיה. 26 וכל אדם **שהוא** חי ויאמין כי לא ימות לנצח. מאמינה את זה.
Jn 13,10 גם הידים והראש. 10 וישאוש אמר להם מי **שהוא** רחוץ אינו חסר רק שירחוץ הרגלים והוא כולו
Jn 15,19 ראשונה. 19 אם אתה מזה העולם. העולם מה **שהוא** שלו אוהב. אבל כי אינכם מזה העולם בעבור זה
Jn 18,32 איש 32 בעבור שדבר ישאוש משיח יהיה אמתי. **שהוא** אמר בריא שבאותה מיתה: 33 אז נכנס פילאט פעם
Jn 18,37 זה באתי לעולם לעשות עדות אמיתי. כל איש **שהוא** אמיתי שומע דברי: 38 ופילאטו אמ׳ אליו מה
Jn 19,21 אמרו לפילאטו לא תכתו׳ מלך היהודים רק **שהוא** היה אומר שהיה מלך היהודים. 22 ענה פילאט
Jn 19,38 אברמטיאה ועמד נחבא מפחד היהודים בעבור **שהוא** תלמיד ישאוש. ובקש מפילאטו שיהיה לו רשות
Jn 20,14 וראתה ישאוש עומד על רגליו ולא הכירה **שהוא** ישו. אמרה בעצמה שגנב הוא. 15 [*] [*] ואמרה
Mc 5,24 ותהיה נרפאת. 24 וישאוש הלך עמו ועם רב **שהולך** אחריו [*]. 25 ואשה אחת שהיה לה רפיון דם
Mc 13,34 כי לא ידעתם הזמן לא השעה 34 כמו שהאיש **שהולך** במהלך ועוזב ביתו ונותן יכולת לעבדיו ומצוה
Lc 7,11 שנתרפא ובריא. 11 ונעשה היה מכאן ואילך **שהולך** ישאוש בעיר שנקרא נאים. ותלמידיו ורוב עם
Lc 17,11 מה שעלינו לעשות עשינו. 11 ונעשה בעוד **שהולך** ישאוש ליר לירושלם עובר בתוך שמריאה
Jn 11,10 רע. כי רואה אור זה העולם. 10 אבל מי **שהולך** בלילה מצער עצמו כי נר אין לו. 11 אלה
Jn 12,35 שהנר בכם בעבור שלא תפלו בחשך וערפל. ומי **שהולך** בחשך אינו יודע לאן הוא הולך. 36 בעוד שיש
Mt 28,9 וברוב שמחה רצו להגיד לתלמידיו 9 ובעוד **שהולכות** ישאוש יצא להן לדרך. אומ׳ האל יושיעכם.
Mt 21,9 מאילנות ומאגמגין מהם בדרך. 9 והחיל **שהולכים** עמו צועקים אומרים הושיענו בן דוד ברוך
Mc 2,15 אוכלים עם ישו ותלמידיו והיו שם רבים **שהולכים** אחריו. 16 וכאשר המאותתים והפרושים ראו
Mc 16,12 12 ואחר זה הוא נראה לשני תלמידים **שהולכים** לעיר אחת בצורת גרים 13 והם הלכו וספרוהו
Lc 2,44 אביו ואמו. 44 וחושבים שיהיה עם האחרים **שהולכים** עמהם. וכן הלכו יום אחד וחפשוהו בין שאר
Lc 10,38 אמ׳ לו לך ואתה תעשה כן. 38 ונעשה בעוד **שהולכים** נכנס במגדל אחד. ואשה ששמה מריאה קבלו
Lc 24,28 כל הכתיבות הנמצאות ממנו 28 וקרבו למגדול **שהולכים** והוא חפץ ללכת עוד רחוק 29 ובקשוהו
Mc 11,9 ענפים מן האילנות ומגמגמין הדרך. 9 ואותן **שהולכין** לפניו ואותן שנמשכים אחריו קוראים
Lc 18,39 בן דוד יהיה לך רחמנות עלי. 39 ואותן **שהולכין** עמו מקללין אותו שישתוק. והוא עור ביותר
Jn 20,7 וראה בגדי פשתן מונחים לצד אחד. 7 והסדין **שהונח** בראש ישאוש לא היה מונח עם הסדינים. אבל
Jn 21,20 אותו תלמיד שישאוש אוהב מאד הולך אחריו **שהוסב** בסעודה על חזהו. 21 אז כשפירו ראה זה אמר
Mt 10,28 תדרשוהו בקול רם: 28 ולא תחפצו לירא אותם **שהורגים** הגוף כי אין יכולים להרוג הנפש. תיראו
Lc 12,4 4 ואני אומר לכם אוהבים אל תיראו מאותם **שהורגין** הגוף ואחר אין להם דבר אחר שיעשו 5 אבל
Mc 6,43 43 וחלקו מנותר שתים עשרה קופות ממה **שהותירו** ומהלחמים והדגים. 44 ואותן שאכלו חיו
Jn 4,36 שכרכם ויאסוף פרי כחייכם הנצחיים. בעבור **שהזורע** והמלקט יחדיו ישמחו 37 כי בעניין זהו הדבר
Lc 6,33 אי זו חן ראויה לכם [*]. 33 [*] אמת הוא **שהחוטאים** עושים כן. 34 ואם תתנו למי שאתם מקוים
Lc 15,16 בעירו לשמור החזירים 16 ונתאוה לאכול מה **שהחזירים** אוכלים ואין נותנין לו: 17 והוא אמ׳
Mt 26,57 ישאוש והוליכוהו לקאיפש שר הכהנים למקום **שהחכמים** יודעי ספר וזקני המקדש היו מקובצים. 58
Lc 11,48 שאבותיכם המיתום 48 באמת אתם מעידים **שהחכמתם** במעשה אבותיכם שהמיתום ואתם חוצבים

Mt 25,5 סכלות לקחו [*] 4 [*] עשישותיהן 5 ובעוד **שהחתן** מעכב לבא כל העשר ישנו באריכות 6 עד חצי
Mc 2,19 שהם קרובים לנישואין איך אוכל לצום כך **שהחתן** יהיה עמהם. 20 אבל העת המתקרב שהחתנים
Mc 2,20 כך שהחתן יהיה עמהם. 20 אבל העת המתקרב **שהחתנים** יגזלו מכם. ובאותו עת יצומו ימים רבים.
Mt 5,35 מפני שהוא כסא האל. 35 ולא בארץ מפני **שהיא** הדום רגליו. ולא בירושלם שהיא עיר האל. 36
Mt 5,35 בארץ מפני שהיא הדום רגליו. ולא בירושלם **שהיא** עיר האל. 36 ולא תשבע בראשך כי אין אתה יכול
Mt 8,13 13 וישואש משיח אמ׳ לאותו שר לך וכמו **שהיא** אמונתך יהיה עשוי. והילד נתרפא באותה שעה
Mc 14,9 מקום שתהיה מוגד זה האיונגליאו יאמר אדם **שהיא** בזכרוני עשתה זה. 10 ויודש אשקריוטא אחד
Mc 16,11 ובוכים ומתאנחים 11 הם ששמעו שחזר חי **שהיא** ראתהו ולא האמינו. 12 ואחר זה הוא נראה לשני
Lc 1,36 הרתה בן בזקנותה. וזהו החדש השישי לאותה **שהיא** נקראת עקרה 37 כי שום דבר אינינו שלא יהיה
Lc 7,39 אומר אם זה הוא נביא באמת יודע יהיה **שהיא** היא האשה שנוגעת אותו חטאה היא. 40 וענה
Lc 12,1 התחיל לאמר לתלמידיו השמרו מהכאת הפרושים **שהיא** רמאות. 2 דבר אינו נחבא שלא יהיה נגלה. אין
Jn 6,1 הדברים האלה הלך ישאוש מעבר לים גליליאה **שהיא** טיבריאדיש 2 והלכו אחריו עמים רבים כי ראו
Mt 9,9 נסע משם ראה אדם אחד שיושב בשלחן חלפני **שהיה** שמו מתיב אמ׳ לו בא עמי והוא קם והלך אחריו.
Mt 11,13 כל הנביאים והדת עד זואן טבול התנבאו מה **שהיה** עתיד לבוא. 14 ואם תרצו לבחרו הוא אליהו
Mt 12,11 שילשינו הם. 11 והוא אומר להם מי הוא מכם **שהיה** לו צאן אחת אם נופלת בשוחה אחת בשבת לא
Mt 13,46 וכאשר מצא אבן טובה נערכת הלך ומכר כל מה **שהיה** לו וקנה האבן: 47 עו׳ המלכות שמימיי דומה
Mt 18,33 לעשות כן להיות חומל מאותו עבד אחר כמו **שהיה** לי ממך. 34 והאדון עצב ומסרו לנגישה עד
Mt 21,33 33 הן אחר דמיון אומר לכם אדם אחד היה **שהיה** אב חיילות. שנטע כרם אחד וסגרה בטוב ועשה בה
Mt 24,17 אותן שהיו בגודיאה יניסו בהרים. 17 ומי **שהיה** בעלייה לא ירד לקחת אי זה דבר מביתו.18 ומי
Mt 24,38 נח כן יהיה בביאת בן הבתולה. 38 כי כמו **שהיה** בזמן קודם המבול שאוכלים ושותים ועושים
Mt 26,14 עשתה לזכרוני: 14 אז אחד מי״ב תלמידיו **שהיה** נקרא יודש אישקריוט הלך לשרי הכהנים 15 ואמר
Mt 26,51 על ישאוש ותפשוהו. 51 והנה האחד מהם **שהיה** עם ישו שלח את ידו והוציא סכינו והכה אחד
Mt 27,2 למיתה 2 וקשרוהו והביאוהו לפני פִּילַטוֹ **שהיה** מחזיק מקום קיסר. 3 ואז יודש שמסרו ראה שהוא
Mc 5,16 בטוב. שכלם נפחדו 16 וספרו מה שראו ומה **שהיה** מעשה מאותו ומהחזירים. 17 ואז
Mc 5,16 16 וספרו מה שראו ומה שהיה מעשה מאותו **שהיה** מושטן ומהחזירים. 17 ואז בקשוהו שיפרד
Mc 5,18 ישאוש נכנס בספינה המתחיל להתחנן לו אותו **שהיה** מאז מושטן שהוא ילך עמו. 19 וישאוש לא רצה
Mc 5,25 עמו ועם רב שהולך אחריו [*]. 25 ואשה אחת **שהיה** לה רפיון דם זה שנים עשר שנים עברו 26
Mc 5,26 זה שנים עשר שנים עברו 26 והוציאוה כל מה **שהיה** לה ברפואות בלא תועלת. שאינה מוצאה. 27
Mc 7,25 אכן לא היה יכול העלים. 25 כי אשה אחת **שהיה** לה בת אחת מושטנת באה אליו וכרעה ברגליו. 26
Mc 9,37 וענה זואן אליו ואמר אנחנו רואים אדם אחד **שהיה** מרפא המשוטנים בשמך ואינו מחבורתינו ובעבור
Mc 10,46 עם תלמידיו ועם רב ובן טימיב ברטומיב **שהיה** יבש יושב קרוב לו [*] 47 [*] והתחיל לצעוק.
Mc 11,11 11 ונכנסו בירושלם במקדש והביט כל מה **שהיה** בפנים. ובערב הוא יוצא בבאטניאה עם י״ב
Mc 14,8 לכם ואני לא אהיה לכם לעולם. 8 כי ממה **שהיה** לה עבדה אותי ומְהֻרָה לפני הקבר למשוח לבי 9
Mc 14,51 כולם ברחו ועזבוהו: 51 ונער אחד מלבישו **שהיה** מלובש מאחת אלמשיאה לבנה ותפשוהו. 52 והוא
Mc 15,21 ונהגוהו לתלותו. 21 ואנסו אדם אחד **שהיה** עובר באותו מקום שמו שימון עבד שבא
Mc 15,21 21 ואנסו אדם אחד שהיה עובר באותו מקום **שהיה** שמו שימון עבד שבא מעירו אס אלשנדריאה אי
Mc 15,39 בשני צדדין למעלה ולמטה. 39 והסינטוריאו **שהיה** ממתין שם כאשר ראה שהוא היה מועבר בקול גדול
Lc 1,10 הש׳. 10 וכל העם היו בחוץ מתפללים בשעה **שהיה** לו לתת הלבו הלבונה. 11 אבל מלאך השם׳ עומד
Lc 5,19 19 ולא מצאו שער שיוכלו ליכנס בעד העם **שהיה** שם גדול ועלו על הגג ומסלקים הלבנים ובעד
Lc 6,6 שנכנס בבית הכנסת ומלמד. והיה שם אדם אחד **שהיה** לו יד יבשה. 7 ומביטים הסופרים והפרושים אם
Lc 6,16 שנקרא זילוזיש. 16 גודא יודיש אשקריוטא **שהיה** בוגד. 17 וירד מן ההר עמהם ועמד במקום חרב
Lc 7,10 אל הבית אותם שנשלחו לישאוש. ומצאו הנער **שהיה** אפס שנתרפא ובריא. 11 ונעשה היה מכאן ואילך
Lc 7,12 ישאוש קרב בשער העיר. הנה שנושאים מת אחד **שהיה** בן אלמנה ולא היה לה עוד. ורב עם מן העיר
Lc 7,15 אמ׳ נער אני מצוה שתקום 15 ומיד אותו **שהיה** מת קם. והתחיל לדבר. וחזרו לאמו. 16 וכל
Lc 8,41 לעם המחכים אותו 41 שאדם אותו ששמו לירוש **שהיה** שר בית הכנסת נפל לרגלי ישאוש משיח וחלה
Lc 10,36 לו בחזרתו. 36 אי זה מאלה השלשה נראה לך **שהיה** יותר חבר ורע לאותו שנפל בין הגנבים. 37
Lc 11,22 יותר ממנו. הנה כל כלי הזיין שלו באותן **שהיה** בוטח יגזול לו ומלבושיו יחלק. 23 מי שאינו
Lc 15,12 חלק הירושה הראויה לי. וחלק להם עצמות מה **שהיה** לו: 13 ואחר ימים מועטים מקובצים כל הדברים.
Lc 16,25 ושלח לי לזריט .. לעמים.. 25 .. זכור **שהיה** לך ר.. .. ולזרו היה ה..רעות ועתה לזרו ..
Lc 19,2 ביריחו 2 והנה בא איש אחד ששמו זאקיב **שהיה** שר העולמיים והיה עשיר גדול. 3 והיה חפץ

Lc 19,10 בן אברהם 10 בא לבקש מן האדם להושיע מה **שהיה** אבוד. 11 וזה אמ׳ לאותן האנשים בעבור שיהיה
Lc 21,4 ממה שפיחתה ויש לה חסרון שמה כל מאכלה **שהיה** לה. 5 ומקצת אומרים שהמקדש שיהיה מעוטר
Lc 23,39 זהו מלך היהודים. 39 ואחד מהגנבים **שהיה** תלוי עמו מחרפו ואומ׳ אם אתה משיח תושיע
Lc 23,48 ואמר באמת זה האיש היה צדיק. 48 וכל העם **שהיה** שם היתה לו ההשקפה ההיא. ובראותם כל הדברים
Lc 23,50 50 והנה אדם אחד שמו יוסף אברימסיאה **שהיה** אדם נכבד וצדיק 51 שלא הסכים בעצה ובמעשה
Lc 24,6 חי. תזכורנה באי זה אופן דבר עמכם בעוד **שהיה** בגלליאה. 7 אמר שחוייב שבן האדם יהיה נמסר
Lc 24,13 שנעשה. 13 והנה שנים מהם הולכים במגדול **שהיה** רחוק מירושלם ארבעים מילין שנקרא אימבש 14
Jn 1,31 ראשון לי. 31 ואני איני מכירו. רק בעבור **שהיה** מפורסם בישראל בעבור זה באתי ומטביל במים 32
Jn 2,25 העדות העשוי לו מהאנשים כי הוא יודע הדבר **שהיה** באנשים. Tit,3 קפיטולו ג׳ כפי ש׳ זואן 1
Jn 4,46 עשה שם ממים יין. והיה שם מלך קטן ריגיטו **שהיה** לו בן חולה בכפר נחום 47 וכששמע שישאוש בא
Jn 5,13 מי הוא אותו שריפאהו. כי ישו נטמן מן העם **שהיה** באותו מקום. 14 וישאוש מצאו במקדש ואמ׳ לו
Jn 6,6 6 זה אמר היה לנסות כי יודע הוא מה **שהיה** לו לעשות. 7 ענה אליו פיליף ב׳ מאות פשיטין
Jn 6,18 לא בא אליהם. 18 והים בעבור רוח גדול **שהיה** מנשב מבהילים. 19 אז הלכו עשרים וחמש מילין
Jn 6,63 מבהיל אתכם 63 אם תראו בן האדם עולה שם **שהיה** ראשונה: 64 הרוח הוא שמחיה הבשר. אינו מועיל
Jn 7,50 היא: 50 ונקודימוש שבא לישאוש בלילה **שהיה** עמהם אמר להם 51 לא ידעתם שתורתכם אינה
Jn 9,8 ראשונה כי דל היה. אומרים אינינו זה האיש **שהיה** שואל על הפתחים ויושב ואוכל לאה: ויש אומרים
Jn 10,40 40 והלך פעם אחרת בעבר הירדן באותו מקום **שהיה** זואן טובל ראשונה. ועמד שם. 41 ורבים באו
Jn 11,51 ימות כל העם. 51 וזה לא אמר מעצמו. רק **שהיה** הגמון אותה שנה. וניבא שישאוש משיח יצטרך לו
Jn 11,56 לטהר עצמם. 56 אז שאלו ישאוש עומד במקדש **שהיה** מדבר בעצמו מה אתם חושבים שלא בא ביום המועד
Jn 12,21 שעלו להתפלל ביום החג 21 שקרבו לפיליף **שהיה** מבטפגידא דגלליאה. ובקשוהו אומרים אדון אנו
Jn 13,5 לרחוץ רגלי התלמידים. וקנחם בסדינו **שהיה** חגור בו. 6 אז בא לשימון ופירו. ופירי אמ׳
Jn 13,29 למה אמרו 29 כי מקצת חשבו שיודוש שיודיש **שהיה** לו כיסין שיאמר לו ישאוש קנו אותן הדברים
Jn 18,10 נתת אחד מהם לא נעדר: 10 אז שימון פירי **שהיה** לו סכין הוציאו והכה עבד ההגמון וכרת לו
Jn 18,13 13 וקשרו אותו והוליכוהו לאנא אשת קאיפש **שהיה** הגמון באותה שנה. 14 וקאיפש הוא שנתן עצה
Jn 18,16 עומד בדלת בחוץ. אז יצא התלמיד האחד **שהיה** בן בית להגמון ושנכנס עם ישאוש. ואמר אל
Jn 19,21 לא תכתו׳ מלך היהודים רק שהוא היה אומר **שהיה** מלך היהודים. 22 ענה פילאט אומ׳ מה שכתוב
Jn 19,42 קבר שום אדם לא הושם בו. 42 אז בעבור **שהיה** ע״ש ליהודים בעבור שהיה סמוך לאותו קבר שמו
Jn 19,42 בו. 42 אז בעבור שהיה ע״ש ליהודים ובעבור **שהיה** סמוך לאותו קבר שמו שם ישאוש: Tit,20
Jn 21,2 לשמעון פירו. וטומאוש נקרא מספק ולנתנאל **שהיה** מבית גליליאה ולבני סבאדיב ולשנים תלמידים
Mt 27,15 שוטר היה לו במנהג להניח נפש אחת אותה **שהיהודים** שואלים. 16 והוא מחזיק תפוש אדם אחד
Jn 11,8 8 ואמרו לו התלמידים רבי לא עברו ימים **שהיהודים** רצו לסקול אותך. ועדיין חפצת ללכת שם. 9
Mt 4,16 בדרך ערפל ראו אורה ונר בהיר הראה אליהם **שהיו** עומדים בצלמות. 17 ומשם והלאה התחיל ישואש
Mt 4,21 וזואן אחיו בספינה אחת עם זאבדיב אביהם **שהיו** מתקנים רשתותיהם ויקרא אותם 22 ותכף עזבו
Mt 5,12 שכרכם גדול בשמים כי כן רדפו הנביאים **שהיו** קודמים לכם: קפיטולו י״ב כפי מתיאו 13 והיה
Mt 8,10 משיח שמע זה השר ועמד נפלא. ואמר לאותן **שהיו** עמו. אמת אני אומר לכם לא מצאתי אמונה כזאת
Mt 8,33 הפילו עצמם לים פתאום ומתו. 33 והרועים **שהיו** שומרים ראו זה. ברחו ובאו אל העיר מספרים
Mt 9,36 וממרק כל חולי. 36 וכאשר [*] העמים **שהיו** בצער ושוכבים בלי רועה ריחם עליהן.37 ואמר
Mt 12,3 אתם קראתם מה שעשה דוד כשנרעב הוא ואותם **שהיו** עמו 4 שנכנס בית האל ואכלו לחמי הקדש שאותן
Mt 12,4 ואכלו לחמי הקדש שאותן לחמים הוא ואותן **שהיו** עמו אינו ראוי לאכול רק לכהנים לבד. 5 ולא
Mt 14,36 פניו אשר לבד יגיעו שפת מלבושיו וכל אותן **שהיו** נוגעין תכף היו נרפאין מחוליים: Tit,15
Mt 19,22 וכאשר הבחור שמע זה היה נעצב. כי היה אדם **שהיו** לו נחלות רבות. 23 וישו אמר לתלמידיו אמיתות
Mt 20,3 בשוק סביב שעת שלישית היום ומצא אחרים **שהיו** עומדים בטלים בשער 4 ואמ׳ להם לכו לכרמי
Mt 21,12 שלחנות החלוף ממטה למעלה. להטות מאותן **שהיו** מוכרים יונים: 13 ואמר בתי בית תפילה הוא
Mt 22,8 אז אמר לעבדיו הנשואין מוכנים. אבל אותם **שהיו** קרואים אינם הגונים. 9 תלכו אם כן בדרכים
Mt 22,41 41 ואז אמ׳ ישאוש לפרושים ולכל אותם **שהיו** נאספים. 42 ולכן לכם מה דומה משיח ממי יהיה
Mt 24,16 אותו שקורא יביניהן א״כ הוא. 16 אותן **שהיו** בגודיאה יניסו בהרים. 17 ומי שהיה בעלייה לא
Mt 25,34 והגדיים לצד שמאל. 34 אז יאמר המלך לאותן **שהיו** לימינו באו ברוכים מאבי ותחזקו המלכות אותו
Mt 27,44 אלו מחירופין. היה אומ׳ אחד מהגנבים **שהיו** תלויים אחריו 45 משעת חצי היום עד שעה [*]
Mt 27,54 התחייה נראו רבים 54 והסונטוריאו ואותם **שהיו** עמו שומרים ישאוש. כאשר ראו התנועות. הארץ
Mc 1,5 לכפרת עונות. 5 ויוצאין אליו כל אותן **שהיו** ממלכות יהודה וירושלם וטובלן בנהר ירדן

Mc 1,36 ושם התפלל. 36 והלכו אחריו שימון ואותם **שהיו** עמו. 37 וכאשר מצאוהו אמרו לו כל העמים
Mc 2,15 אחרי. וקם ונמשך אחריו. 15 ונעשה בעוד **שהיו** אוכלין בבית רבים עוגבים וחטאים אוכלים עם
Mc 3,14 ובחר מאותן שיותר ישרו בעיניו 14 עד כמה **שהיו** י״ב בעבור שילכו דרוש בעולם. 15 ונתן להם
Mc 5,15 לישאוש והם ראו אותם שמאז היו מושטנים **שהיו** בטוב. שכלם נפחדו 16 וספרו מה שראו ומה שהיה
Mc 5,40 גרש כלם בחוץ לבד האב והאם והתלמידים **שהיו** עמו ונכנסו למקום ששוכבת הנערה 41 ולקחה בעד
Mc 10,22 22 וכאשר שמע זה היה עצב והלֹך: והיה איש **שהיו** לו נחלות רבות. 23 ונהפך ישאוש אל תלמידיו
Mc 11,5 העיר קשור לפני הדלת והתירוהו. 5 ואותן **שהיו** שם אמרו להם למה אתם מתירים העיר. מה אתם
Mc 14,4 ושפכה המשיחה על ראשו. 4 והיו שם אחרים **שהיו** כעוסים ביניהם למה נעשית זאת האבדה מהמשיחה
Mc 14,47 שמו הידים עליו והחזיקוהו: 47 ואחד מאותן **שהיו** עם ישאוש הוציא הסכין והכה עבד סגן הכהנים
Mc 15,32 השתי וערב שאנחנו נראהו ונאמינך. ואותן **שהיו** תלויים עמו עושים הספדות. 33 וסביב שעה ששית
Lc 4,40 ושרתה אותם. 40 וכאשר בא השמש כל אותן **שהיו** שם חולים מחלופי חליים הביאו לו. הוא משים
Lc 5,9 9 כי חרד הוא. מסובב הוא. וכל אותן **שהיו** עמו בלקיחת הדג שלקחו. 10 ויקוֹמו ויואן בני
Lc 6,3 מה שעשה דוד כשהיה לו רעב והוא ואותן **שהיו** עמו 4 כשנכנס לבית האל ולקח לחם הפנים ואוכל
Lc 6,18 בעבור שישמעו וירפאו מחולייהם. ואותם **שהיו** מצטערין בעד רוח רעה היו נרפאים. 19 וכל העם
Lc 11,26 יותר רעים ממנו עמו ונכנסים באותו בית **שהיו** דרים שם. וסוף דבר. האדם ההוא יהיו יותר
Lc 13,30 ויסובו במלכות הש׳. 30 והנה אותם **שהיו** ראשונים [*] 31 באותה שעה נגשים אליו: ומקצת
Lc 20,35 נישואין ונמסרין לנשואין: 35 רק אותן **שהיו** ראויין מאותו עולם ומתחיית המתים. לא יעשו
Lc 24,10 ומריאה יקובי ומריאה שלומי והאחרות **שהיו** עמהן שאומרות לשלוחים אלה הדברים 11 ונראו
Lc 24,15 מאשר נעשה וקרא באותן הימים. 15 ובעוד **שהיו** מדברים ביניהם ומצאו עדים ישאוש קרב להם
Jn 9,40 שיהיו נעשים עורים. 40 ומקצת מהפרושים **שהיו** עמו שמעו זה ואמרו לו. א״כ אנחנו עורים. 41
Jn 11,31 מקום שמרטא באה אליו: 31 אז היהודים **שהיו** שהיו אתה בבית ומנחמים אותה כשראו מריאה
Jn 11,31 מקום שמרטא באה אליו: 31 אז היהודים **שהיו** אתה בבית ומנחמים אותה כשראו מריאה שקמתה
Jn 11,33 מת. 33 אז ישוש כשראתה בוכה וראה היהודים **שהיו** עמה בוכים. חלש רוחו והיה נבוך בעצמו. 34
Jn 21,2 ולבני סבאדיב ולשנים תלמידים אחרים **שהיו** יחדיו. 3 ושימון פירו אמר אלהם. אני הולך
Lc 9,27 27 ואומר אני לכם באמת שמקצת אלו **שהיום** פה לא יטעמו מות עד שיראו מלכות השם׳. 28
Lc 23,43 43 וישוש אמ׳ אליו באמת אני אומ׳ לך **שהיום** תהיה עמי בגן עדן. 44 והיתה כמעט שעה ששית
Jn 9,25 אמר הוא איני יודע. אבל דבר זה אני יודע. **שהייתי** עור ועתה אני רואה: 26 אז אמרו לו מה עשה
Mt 2,16 הנמצאים בבית לחם ואת כל הסביבות מעת **שהילד** היה נולד לפי הזמן ששאל למלכים. 17 אז נשלם
Lc 5,3 ורוחצים הרשתות. 3 והוא עלה באוניה אחת **שהיתה** משימון. ומבקש אותו שיסיע האניה משם מעט
Jn 9,18 אמ׳ שנביא הוא: 18 אז לא האמינו היהודים **שהיתה** לידתו בעורון. עד שקראו לאביו ולאמו 19
Jn 12,17 לו דברים אלו 17 בעבור זה אחוזת העם **שהיתה** עמו עושה לו עדות שקרא לזרו מן הקבר
Jn 17,5 5 ועתה את אב תזככני עמך. כי אותה אורה **שהיתה** לו קודם שנברא העולם עמך. 6 אני גליתי שמך
Lc 22,64 בפנים ושואלים אותו אומרים נביא מי הוא **שהכה** אותך. 65 וקללות רבות שאומרים נגדו. 66
Mt 12,5 רק לכהנים לבד. 5 ולא אתם קראתם בדת **שהכהנים** לפעמים שוברים השבתות במקדש בלא עון. 6
Lc 24,1 בבקר באו בקבר נושאות סמים ומשיחות **שהכינו.** 2 ומצאו אבן הקבר מהופכת. 3 ונכנסו ולא
Lc 2,31 כפי דבריך בשלום 30 כי עיני ראו שלומך 31 **שהכינות** לפני פני כל העם 32 שיהיו אור והגדת עמים
Lc 12,20 סכל. בזה הלילה יבקשו נשמתך ואותם דברים **שהכינות** ממי יהיו. 21 כן הוא האוצר פירותיו בעולם
Jn 6,15 אמרו זהו באמת נביא שבא בעולם. 15 וישאוש **שהכיר** שבאו אליו בעבור שיתפשוהו. ויעשוהו מלך.
Mt 26,10 רב. ושיתן אדם הערך לעניים. 10 וישאוש **שהכירו** אמ׳ להם למה חרה לכם מזאת האשה כי היא
Jn 19,4 ואמ׳ הנה אנכי מוליך לכם בחוץ זה בעבור **שהכירו** כי איני מוצא בו שום טעם. 5 אז יצא ישאוש
Mt 13,33 האשה ומטמינו ומערבו בשלשת מדות קמח עד **שהכל** מחמץ. 34 כל אלה הדברים אמ׳ ישואש בדמיונות:
Jn 5,23 שום אדם. אבל נתן כל משפט לבן. 23 בעבור **שהכל** יכבדו לבן כמו שמכבדין לאב. מי שאינו מכבד
Jn 17,2 בנך 2 כמו שנתת לו ממשלת כל בשר בעבור **שהכל** אשר נתת לו יתן להם חיים נצחיים. 3 שיכירו
Lc 6,27 אהבו אויביכם ואוהבכם. ועשו טוב למי **שהכעיס** אתכם. 28 ברכו למי שאומר לכם רע. התפלל
Jn 15,4 שאמרתי לכם. 4 עמדו בי ואני בכם. כמו **שהכף** אינה יכולה לעשות פרי מעצמה אם אינה עומדת
Mc 9,12 אומ׳ לכם שאליהו בא להם ועשו רצונם כמו **שהכתיבה** אומרת ממנו: 13 וכאשר היה בא אל התלמידים
Jn 13,18 מכולכם אני יודע אותן שבחרתי. רק בעבור **שהכתיבה** תהיה נשלמת. מי שאוכל פתי יקום עקיבו
Jn 19,24 אבל נפילה גורלות עליה ממי תהיה בעבור **שהכתיבה** תהיה נשלמת האומרת חלקו מלבושי ביניהם
Jn 19,28 28 ואחר זה ישוש שכל הדברים נענו. ובעבור **שהכתיבה** תהיה נשלמת אמ׳ יש לי צמא. 29 אז היה שם
Mt 25,14 אינכן יודעות היום והשעה. 14 כן כמו האדם **שהלך** בדרך וקרא העבדים ומסר להם מזהבו. 15 לאחד

Lc 22,4 ביודא הנקרא אשקריוטא אחד מהשנים עשר 4 **שהלך** ודבר עם שרי הכהנים והרבנים באי זה צד ימסור
Mt 20,9 האחרונים עד הראשונים. 9 וכאשר באו אותם **שהלכו** בכרם עד הי״א שעה לקחו כל אחד פשוט. 10
Mt 27,55 55 והיו שם רבות בנות שעומדות מרחוק אותן **שהלכו** עם ישאוש דגליליאה ששרתו אותו. 56 ובתוכן
Mt 2,16 קראתי לבני ממצרים. 16 ויהי כראות אירודש **שהלעיגו** ממנו שלשת המלכים היה מאד כעוס וצוה
Mc 15,4 אומר למה אינך עונה אי זה דבר לאותן **שהלשינו** אותך מכמה דברים. 5 ישאוש לא ענה אחרי כן
Mt 9,15 בעוד שהוא חי אין יכולין לבכות כל †אותן† **שהם** עמו. אבל כשיצא העת שאדם יעלם הארוס אז
Mt 13,54 ובא אל ארצו ומלמדם בבתי כנסיותיהם. עד **שהם** מתמימים ואומרים מאין יש לזה כמה חכמה וכמה
Mt 16,28 28 אמת אני אומר לכם. כי מקצת מאלו **שהם** פה לא ימותו עד שיראו בן האלוה בא במלכותו:
Mt 23,20 20 כי מי שנשבע במזבח נשבע בעד כל הדברים **שהם** עליו. 21 או שנשבע במקדש נשבע בכל מה שהוא
Mt 25,10 10 וכאשר הולכות לקנות בא החתן. ואותן **שהם** מוכנות נכנסו עמו בנישואין. והדלת היתה סגורה
Mt 26,71 71 וכאשר יצא מהפתח האחר שפחה אמרה לאותן **שהם** שם. וזה היה עם ישוש דנזוריט. 72 ופעם אחרת
Mc 2,19 אין מתענין. 19 ואמ׳ להם ישו אותם **שהם** קרובים לנישואין איך אוכל לצום כך שהחתן יהיה
Mc 3,34 מי היא אמי ומי הם אחי. 34 והביט אותם **שהם** סביביו ואמ׳ אלו הם אמי ואחי 35 וכל אותן
Mc 4,12 אבל להם לא. כי אם בדמיונות 12 בעבור **שהם** יראו ולא ראו. וישמעו ולא שמעו. מבינים
Mc 4,12 ראו. וישמעו ולא שמעו. מבינים בחטאתיהם **שהם** מספרים. 13 ואמ׳ להם איניכם מבינים זה
Mc 4,31 חרדל כשהוא זרוע בארץ קטן הוא מכל הזרעים **שהם** בארץ. 32 וכשנזרע גדל ונעשה גדול מכל שאר
Mc 8,39 באורו עם המלאכים. 39 ואמ׳ להם ומקצת מכם **שהם** עמי לא ימותו עד שיראו האגלוריאה ממלכות האל:
Mc 12,43 אני אומר לכם שאותה ענייה נדבה יותר ממה **שהם** מספיקים אבל זאת העניה נתנה כל מאכלה:
Lc 1,70 נערו 70 כאשר הגיד מפי קדושיו הנביאים **שהם** מראשית העולם 71 שלום לנו משונאינו ומיד כל
Lc 6,21 של רעבים כי יהיו שבעים: אשריהם למי **שהם** בוכים כי ישמחו. 22 אשריכם אתם שהאנשים
Lc 12,6 ולו האש אומר לכם אותו תיראו: 6 חמשה לחם **שהם** שלו נמכרין במאה ערכין ואחד מהם לא נשכח לפני
Lc 13,4 עליהם נפל המגדל בשיבסי והרג אותם. תחשבו **שהם** היו חייבים יותר על כל האנשים היושבים
Lc 16,14 יכולים לעבוד השם׳ וה.. 14 והפרושים **שהם** במידת הכילות והגללים שמעו אלה הדברים
Lc 18,7 אמר הדיין מה עלב. 7 והש׳ לא ינקום אותם **שהם** נבחרים צועקים אליו יום ולילה ולא יהיה לו
Lc 19,42 אמר 42 כי אם אתה הכרת והאמנת הדברים **שהם** שלך כזה היום לשלום לך. ועתה הן נעלמות
Lc 20,25 לו משישר. 25 והוא אמר להם א״כ כל הדברים **שהם** מסישר תנו לסישר. ואותן שהם מן השם׳ תנו
Lc 20,25 כל הדברים שהם מסישר תנו לסישר. ואותן **שהם** מן השם׳ תנו לשם׳. 26 ולא יכלו ענות לדבריו
Lc 22,37 ועם הרעות הוא מזומן כי כל הדב הדברים **שהם** ממני הם לקץ 38 והם אמרו אדון הנה שתי סכינים
Lc 23,25 להם אותו שבעבור רציחה ובגידה הוסר במאסר **שהם** שאלוהו ונתן להם ישאוש כרצונם. 26 וכאשר
Jn 5,28 תתמהו מזה כי עדיין תבא שעה שבה כל אותן **שהם** בקברים ישמעו קול האל: 29 ויצאו אותם שעשו
Jn 6,2 רבים כי ראו האותות שהוא עושה על אותן **שהם** חולים. 3 אז עלה ישאוש בהר ושם מלמד עם
Jn 12,6 כי הוא גנב. והיה לו כיסין שבהם משים מה **שהם** נושאין: 7 אז אמר ישאוש תעזבו אותו אותו
Jn 13,1 שיש לו לעבור מעולם זה. האב האוהב אותם **שהם** שלו בעולם זה בקץ אהב אותם: 2 ונעשית הסעודה
Jn 16,15 אותי. מאבי יקח ויגיד לכם 15 כל הדברים **שהם** לאבי שלי הם ויגיד לכם מעט. 16 ומעתה לא תראו
Jn 3,16 יחידו אחד לבדו נולד. נתן לעולם בעבור **שהמאמין** בו לא יאבד אבל יהיו לו חיים נצחיים: 17
Jn 14,12 בעבור שהמעשים שתאמינו: אומר אני לכם **שהמאמין** כי המעשים שאני עושה הוא עושה ודברים
Mt 24,39 עד היום שנח נכנס בתיבה 39 לא הכיר עד **שהמבול** בא והרג את כלם. כן יהיה ביאת בן הבתולה.
Jn 5,7 לו אדון אין לי אדם שישימני בחפירה בשעה **שהמים** באים לידי עכירות. וכאשר אני חפץ ללכת כבר
Mt 23,31 31 א״כ אתם הם עדים לעצמכם שאתם בני מי **שהמיתו** הנביאים 32 ואתם ממלאים מדת אבותיכם 33
Lc 11,48 באמת אתם מעידים שהחכמתם במעשה אבותיכם **שהמיתום** ואתם חוצבים קבריהם. 49 ובעבור זה חכמת
Mt Prol,15 הבל שלא היו מקובלים. כי השם אינינו רוצה **שהמספר** למעלה אמור יהיה מועבר בעבור כח שבועתם.
Jn 5,36 אחת בינינו. 36 ולי יש עדות גדול מזואן **שהמעשים** שנתן לי אבי אשלים אותם. המעשים שאני
Jn 14,12 שאני הוא והאב בי. 12 זה בלבד עשוי בעבור **שהמעשים** שתאמינו: אומר אני לכם שהמאמין כי המעשים
Jn 12,50 הוא צוה לי לאמר ולדבר. 50 ואני יודע **שהמצוה** היא חיים נצחיים. ומה שאני מדבר הוא כמו
Mt 23,19 19 עורים אי זה דבר גדול המתן או המזבח. **שהמקדש** המתן. 20 כי מי שנשבע במזבח נשבע בעד כל
Lc 21,5 שמה כל מאכלה שהיה לה. 5 ומקצת אומרים **שהמקדש** שיהיה מעוטר מאבני מרגליות וממתנות.
Jn 12,34 למות. 34 ענה אליו העם אנחנו שמענו מהדת **שהמשיח** עומד קיים ונצחי ואיך אתה אומר שבן האדם
Jn 5,25 25 אמת אומר אני לכם שתבא שעה ועתה היא **שהמתים** ישמעו קול המת בן האל. ואותן שישמעוהו
Mc 15,43 לפני השבת. 43 בא יוסף אברמסיאה גבר נכבד **שהמתין** מלכות שמים ובחריצות נכנס לפילאט ושאל לו
Mc 1,38 38 והוא אמ׳ להם נלך בעיירות ובמדינות **שהן** סביבותינו ונדרוש שם. כי בעבור זה באתי. 39

Lc 2,49 לא ידעתם שחוייב שאני אהיה באותן הדברים
Lc 24,4 ונכנסו ולא מצאו גוף ישאוש משיח. 4 ובעוד
Jn 5,44 רודפים אחר המעלות. ואינכם מבקשים אותם
Mt 13,14 ושומעים לא ישמעו ולא יבינו בעבור 14
Mc 14,21 היד עמי בקערה. 21 בן האלוה הולך כמו כן
Mt 24,24 שקרנים יקומו ויעשו רוב דברים ונפלאות עד
Lc 24,25 להם סכלים תהיו תועים להאמין כל הדברים
Lc 18,30 מלכות השם׳ 30 שלא יקבל יותר ויותר ממה
Mc 16,6 נזוריט שנתלה איננו פה. ראו זה המקום
Lc 11,33 ותחת כיסוי. רק מניחה על המנורה בעבור
Lc 2,21 שמו ישאוש שאותו נקרא בעד המלאך קודם
Jn 12,35 אמר להם ישאוש עדין יש בכם נר להו בפוד
Jn 7,32 יעשה נפלאות יותר מזה. 32 ושמעו הפרושים
Mc 4,37 עמו 37 ואז קם רוח גדולה וחזק וגלים עד
Mt 21,31 הראשון. והוא אמ׳ להם אמיתות אומר לכם
Jn 3,17 בנו בעולם בעבור שישפוט העולם. רק בעבור
Jn 14,17 קדוש בעבור שיעמוד עמכם לנצח 17 רוח אמת:
Jn 14,27 אני נותן לכם. איני נותנו לכם על דרך
Jn 14,31 כבר בא: ואין דבר אחר בי 31 רק בעבור
Jn 16,8 ואם אלך אשלחהו לכם 8 וכי יבא יקח ויתן
Jn 17,21 בך: בעבור שאותם בנו יהיו דבר אחד. למען
Jn 17,24 אורה שליחותם שנתת לי. כי אהבת אותי קודם
Lc 18,14 רחמני כי חוטא אני 14 אמת אני אומר לכם
Mt 13,32 וכשגדל הוא גדול כל הזרעים ונעשה עץ גדול
Lc 4,29 חוץ לעיר. ונהגוהו בראש ההרים על אותן
Lc 10,21 ואמר אני מתודה לך אב ואדון בשמים ובארץ
Mt 15,31 ומשליכים עצמם לרגלו ומרפאם. 31 עד
Mc 9,24 ייטב לך שתעזור להאמנתי. 24 וכאשר ראה
Lc 23,5 5 והם צועקים ואומרים הוא עושה באופן
Lc 15,30 אחד לאוכלו עם אוהבי. 30 וכאשר בנך הקטן
Lc 12,48 גדול ינתן לו דבר גדול ישאלו לו: ומי
Mt 15,12 12 ואז נתקרבו אליו תלמידיו אמרו תדע
Mc 9,10 ביניהם. 10 ושאלו לו מה רוצה לומ׳ זה
Jn 4,1 ד׳ כפי ש׳ זואן 1 אז כאשר הכיר ישאוש
Mt 22,34 זה היה תימה במוסר שלו. 34 והפרושים שמעו
Mt 24,32 כאשר הזמורות רבים והעלים יוצאים תכירו
Mc 13,28 כשמתחלת לחיוט ולעשות עלים תדעו אתם
Lc 21,30 האילנות 30 כשעושים פירותיהם. אתם יודעים
Lc 1,71 העולם 71 שלום לנו משונאינו ומיד כל אותן
Lc 1,80 גדל וחזק ברוח הקדש ועומד במדברות עד העת
Mt 23,37 יבאו על אלה הדורות: 37 ירושלם ירושלם
Mt 23,35 מדם הבל צדיק עד דם זכריה בן ברכיה אותו
Mt 8,27 בים. 27 והאנשים תמהו אומרים מי הוא זה
Mt 11,7 במדבר חשבתם שהוא יהיה כמו קנים תוהים
Mc 4,40 בעוז ואמ׳ אחד אל אחד מי חשבנו שיהיה זה
Mt 1,20 בן דויט אל תירא לקחת מרים אשתך כי מה
Mc 5,19 אמ׳ לו לך לביתך ולאותן שלך. וְסַפֵּר החסד
Mc 5,20 עשה לך: 20 והוא הלך דורש בקבול החסד
Lc 8,35 לראות הדבר ההוא ובאו לישאוש ומצאו האיש
Mt 11,24 תשובה. עד היום הזה: 24 ואומ׳ אני לכם

שהן מאבי. 50 והם לא הבינו הדבר שאמ׳ להם 51 וירד
שהן היו נבהלות במחשבותיהן על זה. הנה ששני גברים
שהן מן השם׳ לבד. 45 אל תהיו כ״כ סכלים שתחשבו
שהנבואה תהיה נשלמת בהם מישעיה. אומרת אתם תשמעו
שהנבואה אומרת. אוי לו לאדם אשר בעדו בן הבתולה
שהנבחרים מהש׳ כמעט יכנסו בטעות אם יהיה אפשרי.
שהנביאים אמרו לכם. 26 חוייב משיח זה לסבול. ובזה
שהניח בזמן זה. ובעולם הבא חיים נצחיים. 31
שהניחוהו. 7 לכו תכף לתלמידים ולפירו ואמרו להם
שהנכנסין בבית יראו הנר. 34 ועששית גופך הוא
שהנער היה בבטן אמו מריאה. 22 וכאשר נשלמו ימי
שהנר בכם בעבור שלא תפלו בחשך וערפל. ומי שהולך
שהסיעה מלינה מאותן הדברים. וההגמונים עם הפרושים
שהספינה מתחלת למלאת. 38 וישאוש ישן אִינְפּוּפָּא על
שהעוגבים עצמם והזונות ילכו לפניכם במלכות השם.
שהעולם יהיה נושע בעבורו: 18 מי שמאמין בו אינו
שהעולם אינו יכול לקחתו. כי אינו רואה אותו.
שהעולם נותנו. לא תיראו ולא תהיה לבבכם נבהל. 28
שהעולם יכיר שאני אוהב האב והוא נתן מצותו לי וכן
שהעולם [..]מאת ומצדקה וממשפט 9 עון. כי לא
שהעולם יאמין שאתה שלחתני. 22 והאורה שנתת לי
שהעולם היה. 25 אב צדיק העולם לא הכירך. אך אני
שהעולמיי זה הלך לביתו מצודק. כי כל אדם המגביה
שהעופות שוכבים ועומדים בענפים שלו: 33 דמיון אחר
שהעיר בנויה בעבור שישאלוהו. 30 אבל הוא עבר
שהעלמת דברי אלו מן החכמים. וגליתם לקטנים אמת
שהעם מתמיהים כשהיו רואים שמדברים האלמים.
שהעם מתאסף הוא צוה לשטן שיצא. אומ׳ שטן חזק
שהעם נהפך לאחר מלמד בכל גודיאה מגלליאה ועד כאן.
שהפסיד עצמותיו עם זונות אתה המתה בעדו עגל שמן.
שהפקידו לו דבר רב. דבר רב ישאלו לו: 49 אני באתי
שהפרושים אישקנדלישטש הם מהדבר ששמעו. 13 והוא
שהפרושים אומרים והסופרים אחריהם שחוייב הוא
שהפרושים שישוש עושה תלמידים וטובל יותר מיואן. 2
שהצדוקים היה להם שתיקה מיאוש שנאספו יחד. 35
שהקיץ מתקרב [*] 33 [*] אל הדלת. 34 אמת לכם אומר
שהקץ מתקרב. 29 כמו כן כאשר תראו אלה הדברים תדעו
שהקץ מתקרב. 31 כן כאשר תראו כל אלה הדברים שיעשו
שהקציפונו. 72 לעשות חסד עם אבותינו ולזכור קדושת
שהראה עצמו לישראל: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי לוקא 1
שהרגת הנביאים וסקלת הקדושים שאליך היו משֻלחים
שהרגתם בין המקדש והמזבח: 36 אמיתות לכם אומר שכל
שהרוח והים שומעין אותו. קפיטולי כ״ח כפי מתיאו
שהרוח מניע. 8 לכן יצאתם ראות שחשבתם שהוא יהיה
שהרוח והים שמעוהו: Tit,5 קפיטולו ה׳ כפי מארקו 1
שהרתה הרתה מרוח קדש. 21 ותלד בן יקרא שמו ישואש
שהש׳ עשה לך: 20 והוא הלך דורש בקבול החסד שהש׳
שהש׳ עשה לו. וכלם היו תמהים: 21 וכאשר ישו עבר
שהשד יצא ממנו יושב ברגלי משיח בריא ונרפא. וכאשר
שהשדומיטש יענשו בעונש קטן ביום הדין ממך:

Lc 13,16 לשתות 16 אם כן זאת. בת אברהם כמה וכמה **שהשטן** קשרה מאותו קשר שראוי להתירה בשבת. 17
Jn 8,52 52 אז אמרו היהודים עתה אנו מכירים **שהשטן** אחזך. אברהם מת. והנביאים מתים. ואתה אומ׳
Jn 13,2 בעולם זה בקץ אהב אותם: 2 ונעשית הסעודה **שהשטן** שם בלב יודי״ש אשקריוטי שיבגדהו 3 כי יודע
Lc 17,24 תחפצו ללכת. ולא תלכו אחריו. 24 כי כמו **שהשמש** זורח תחת השמים ומזריח. כי יהיה בן האדם
Mc 10,42 42 וישאוש קראם ואמר להם אתם יודעים **שהשרים** והשלטונים גדולים מושלים על הקטנים ושרים
Mt 5,27 27 עו׳ אמר ישאוש לתלמידיו אתם שמעתם **שהתורה** הישנה אמרה לא תנאף. 28 ואני אומ׳ לכם שכל
Mt 5,38 יהיה אין הין הנשאר הוא רע. 38 אתם שמעתם **שהתורה** אומרת עין תחת עין שן תחת שן 39 ואני אומר
Mt 5,43 43 עוד אמר ישאוש לתלמידיו אתם שמעתם **שהתורה** אומרת ואהבת לרעך כמוך. ותכעיס אויבך. 44
Jn 20,19 אז שבת אחד כשהיה ערב ודלתות הבית נעולות **שהתלמידים** שם בא ישוש ואמ׳ להם שלום לכם. 20 וכי
Mt 26,24 24 ואיש ההולך עמי יבגוד בן האלוה. כמו **שהתנבא** ממנו. אוי לו לאדם שבעבורו בן הבתולה יהיה
Mt 26,34 אליו אמיתות אומר לך כי בזאת הלילה קודם **שהתרנגול** יקרא תהיה כופר בי ג׳ פעמים 35 ואמ׳
Mt 26,75 75 ופירו זכר דבר ישאוש שאמר לו קודם **שהתרנגול** יקרא יהיה כופר בו שלש פעמים ויצא בחוץ
Mc 14,30 ישאוש אמת אני אומר לכם. בזאת הלילה קודם **שהתרנגול** יקרא שני פעמים תהיה כופר בי ג׳ פעמים.
Mc 14,72 ואחר זכר פירו הדבר שאמ׳ לו ישאוש שקודם **שהתרנגול** יקרא ב׳ פעמים יכפרהו שלש פעמים. והתחיל
Lc 13,34 אליך. כמה פעמים חפצתי לאסוף בניך כמו **שהתרנגלת** מאספת תרנגוליה תחת כנפיה ולא יכולתי.
Mt 21,24 היכולת. 24 ענה ישאוש ואמי להם אני אהיה **שואל** דבר אחד ואם אתם אומרים אותו אני אענה בעד
Mt 25,27 לשולחן החלופין. וכאשר הייתי בא הייתי **שואל** זהבי עם הריוח. 28 תקחו ממנו הבשנט ותמסרהו
Mc 10,49 וקראו. והם קראוהו ואמרו לו הנה ישאוש **שואל** אותך 50 והוא זרק מלבושיו. ומיד בא אליו. 51
Lc 6,9 וקם ועמד על רגליו. 9 וישאוש אמ׳ להם אני **שואל** אתכם אם ראוי עשות טוב. או עשות רע בשבת. או
Lc 11,8 יכול לקום לתת לך הפת. 8 ואם הוא בהתמדה **שואל** אני אומר לכם שאם לא קם ולא בעד אהבתו. תקום
Lc 11,29 29 ואל העמים התחיל לאמר. הדור הרע הזה **שואל** אותי ואות לא ינתן לו. זולת אות יונה הנביא.
Lc 13,7 ואמ׳ לשומר הכרם. כבר עברו שלש שנים שאני **שואל** פרי תאנה זו. ואיני מוצא. לזה תעקרה כי היא
Lc 18,35 קרב ליריחו עיור אחד יושב קרוב לדרך **שואל** לעוברים יתנו לו. 36 וכאשר העור שמע שעובר
Lc 19,31 התירו קשרו ונהגוהו. 31 ואם אי זה איש **שואל** אתכם למה אתם מתירים קשרו אתם תאמרו כי
Lc 23,3 מס לסישר. אומ׳ שהוא מלך המשיח. 3 ופילאט **שואל** אותו אתהו מלך היהודים. והוא ענה אתה אומר.
Jn 4,23 מתפללין. יתפללו האב ברוח ובאמת. כי האב **שואל** להם יתפללו 24 כאלו האל הוא רוח. ואותם
Jn 4,27 אכן אחד מהם לא אמר לו מה אמר לו מה אתה **שואל** ומה אתה מדבר עמה: 28 אז עזבה האשה הבית שלה
Jn 9,8 כי דל היה. אומרים אינינו זה האיש שהיה **שואל** על הפתחים ויושב ואוכל לאה: ויש אומרים זה
Jn 11,22 22 אבל עתה אנכי יודעת כי כל דברים שאתה **שואל** נותנים לך. 23 וישאוש אמ׳ אליה אחיך יחזור
Jn 18,21 מתקבצים. ודבר לא דברתי בסתר 21 מה אתה **שואל** לי. שאל לאותן שמנעוני אי זה דברים דברתי
Mc 15,4 אותו מעניינים רבים. 4 ופילאט עוד **שואלו** אומר למה אינך עונה אי זה דבר לאותן
Mt 6,32 מה לאכול מה נשתה או מה נלבש. 32 העמים **שואלים** כל זה. האב שלכם יודע שאתם צריכים זה. 33
Mt 20,22 22 אז ענה ישוש ואמ׳ אינכם יודעים מה אתם **שואלים.** תוכלו לסבול המות שאני אסבול. והן אמרו
Mt 20,32 יהיה לך חמלה ממנו. 32 וישוש קראם מה אתם **שואלים** מה אתם חפצים אעשה לכם. 33 והם אמרו אדון
Mt 27,15 לו במנהג להניח נפש אחת אותה שהיהודים **שואלים.** 16 והוא מחזיק תפוש אדם אחד ששמו בר אבן
Mc 1,37 עמו. 37 וכאשר מצאוהו אמרו לו כל העמים **שואלים** אותך. 38 והוא אמ׳ להם נלך בעיירות
Mc 10,2 עם רב. והוא דורש להם כמנהגו 2 והפרושים **שואלים** לו מנסים אותו. היכול איש לעזוב אשתו. 3
Mc 10,38 38 וישאוש אמ׳ להם. אינכם יודעים מה אתם **שואלים.** תוכלו אתם סבול המיתה שאני אסבול. [*] 39
Mc 14,63 63 והכהן הגדול קרע בגדיו ואמר להם אתם **שואלים** אחרי כן ואתם כוספים עדים. 64 שמעתם קללה.
Mc 15,6 6 ופילאט נוהג לתת תפוש אחד בחג זה אשר **שואלים.** 7 ואז הוא מחזיק אדם אחד תפוש ששמו
Lc 3,10 עולה פרי טוב יכרת ויושם באש: 10 והעמים **שואלים** לו אומרים א״כ מה יעשו. 11 והוא ענה אומ׳
Lc 12,30 ואל תתנשאו למעלה. 30 כי כל הדברים האלה **שואלים** נבראי העולם. ואביכם יודע באמת כי לכם
Lc 22,71 אומרים שאני הוא. 71 והם אמרו למה אתם **שואלים** עוד עדים אנחנו בעצמינו שמענוהו מפיו:
Lc 23,23 ואניחהו. 23 והם צועקים בקול גדול **שואלים** שיניחהו בשתי וערב וקולותם הולכים וחזקים.
Jn 6,24 ולא תלמידיו. עלו באניות ובאו בכפר נאום **שואלים** ישאוש. 25 וכאשר מצאוהו לעבר הים אמרו לו
Jn 6,26 ענה להם ואמר. אמת אני אומר לכם. אתם **שואלים** לא בעבור שראיתם אותות. רק כי אכלתם הפת
Jn 7,11 בגלוי אבל כמעט בהחבא. 11 ואז היהודים **שואלים** אותו ביום המועד ואומרים אנה הוא. 12 ורוב
Jn 16,5 אני הולך לאותו ששלחני. ואחד מכם אינו **שואלני** לאן אתה הולך. 6 רק כאשר אמרתי לכם אלה
Mt 16,4 יכולים לידע אות העת. 4 אומה רעה והפוכה **שואלת** אות. ואות לא ינתן לכם לבד אות יונה הנביא.
Lc 8,39 מבקש מישו שילך עמו. וישו אמ׳ לו 39 **שוב** לביתך וספר כל הדברים האלה שעשה לך האל. ויסע

Mt 2,8 שאלו מהילד בתבונה ובדעת ובמוצאכם אותו
Mt 2,13 אחרת: קפיטולו ד׳ כפי מתיאו 13 ואחרי
Mc 2,21 חדש במלבושו הישן. בדרך אחרת במלבוש הבגד
Mt 12,5 לבד. 5 ולא אתם קראתם בדת שהכהנים לפעמים
Mc 7,9 וכדומה דברים רבים. וכאלו 9 אמר להם אתם
Mc 7,13 אינכם מניחים השלים לאב ולאם. 13 א״כ
Mt 5,13 לאותם שלא היו נושעים. ואחר דבר אינו
Mt 5,30 כרות אותה והרחק אותה ממך. כי יותר
Mt 18,6 א׳ מהצעירים אשר בי מאמינים יותר יהיה לו
Mt 18,8 כרות אותה או הרחיקה ממך. כי יותר
Mt 18,9 אשקנדליזט תעקרם והרחיקם ממך כי יותר
Mc 9,41 אחד מהקטנים המאמינים בי יותר יהיה
Mc 9,42 42 אם ידך אישקנדליזט כרות אותה. כי יותר
Mc 9,44 ואם רגלך אישקנדליזט כרות אותה כי יותר
Mc 9,46 46 ואם עינך אשקנדליזט עקור אותה כי יותר
Lc 8,43 כמו י״ב שנה ונתנה כל נכסיה לרופאים ולא
Lc 17,2 אבל אוי למי שבעבורו יבואו 2 יותר יהיה
Mt 27,15 עונה שום דבר. ופילאטו תמה: 15 ופילאט
Mt 20,12 אלו התחילו לפעול שעה שפלה. ואתה עשיתים
Lc 12,7 ושערכם כולם ספורין לפני אל תיראו כי אתם
Lc 12,24 ולא ממגורות. והש׳ מאכילם. כמה אתם
Mt 8,6 בא אחד שר גדול אליו 6 ואמ׳ לו אדון בני
Mt 9,2 ובא בעירו 2 ונדרו לו אדם אחד נטול
Lc 5,25 לביתך 25 ומיד קם לפני כלם ולקח מטתו שבה
Jn 5,6 שחלה שלשים ושמנה שנים. 6 וכשראהו ישאוש
Mt 13,32 גדול כל הזרעים ונעשה עץ גדול שהעופות
Jn 5,3 ולה חמשה עליות נקראים בלעז פרושיש 3 שם
Mt 8,14 היה בא בבית שי׳ פירו מצא חמות שי׳ פירו
Mc 1,30 עם יקומו ועם ג׳ואן לאכול. 30 וחמות פירו
Jn 10,12 נותן נפשו בעד צאן השוכר. 12 ומי שאינו
Mt 10,16 דשידומה: קפיטולו ל״ג כפי מתיאו 16 אני
Mt 11,10 10 זה הוא אותו שממנו הנביא אמר הנני
Mt 23,34 מדינה של גיהנם. 34 בעבור זה הנה שאנכי
Mc 1,2 כן שהוא כתוב בישעיה נביא אמר הנה אני
Lc 4,26 26 ולשום אדם מהם ולא שום אשה לא היה
Lc 7,27 יותר מנביא. 27 זהו שממנו כתוב. הנה אנכי
Lc 10,3 רק הקוצרים מועטים. [*] 3 לכו. הנה אני
Lc 14,32 אלף בא אליו. 32 וזולת זה הוא עומד מרחוק
Mc 7,28 גורי הכלבים אוכלים פתי לחם הנופלים תחת
Mt 15,24 לכת כי היא צועקת אחרינו. 24 והוא ענה לא
Lc 4,43 לעיירות אחרות מלכות האל כי בעבור זה
Jn 3,28 עשו לי עדות שאמרתי לכם שאיני משיח רק
Mt 4,6 אל מלאכיו שיקבלוך בידיהם בעבור שלא תקח
Mt 6,24 בך הוא ערפליי רבות ערפליות תהיו בך. 24
Mt 10,28 הנפש. תיראו ביותר אותו שהגוף והנפש יכול
Mt 12,7 שאני חפץ לומ׳ אני חפץ חסד יותר מקרבן.
Mt 12,19 העמים. 19 לא יחלוק ולא יצעק ולא ישמע
Mt 13,57 57 והיו אשקנדליזאט בו. וישאוש אמר להם
Mt 17,8 קומו אל תפחדו. 8 ושאו העניים ואל תיראו
Mt 18,12 כי אומר אני לכם [*] 11 [*] 12 [*] אם

שובו אלי מפני שאלך להשתחות לפניו: 9 ובשומעם
שובם נראה מלאך השם בחלום אל יוסף ויאמר לו קום
שובר הישן. ויותר גדול קרע נעשה. 22 ואין אדם
שוברים השבתות במקדש בלא עון. 6 אמת אני אומר לכם
שוברים מצות הש׳ למען שמור מנהגותיכם. 10 כאשר
שוברים אתם מצות הש׳ בעד מנהגכם שמצאתם. ורבות
שוה רק להשליך חוצה ולרמוס אותם 14 אור העולם
שוה לך אבוד אבר אחד מהיות כל הגוף ענוש לעולם:
שוה שיהיה תלוי או מושלך בים או ריחים בצאורו
שוה לך הכנס בגן עדן פסח מלכת בגיהנם בשתי ידים
שוה לך הכנס בגן עדן בעין אחד מגיהנם בשתים. 10
שוה לו שישליכוהו בים עם ריחים א׳ בצוארו. 42 אם
שוה לך הכנס בגן עדן ביד אחת מאשה של גיהנם בשתים
שוה לך הכנס בג״ע באחת. מהכנס בשתים בגהינם 45 אל
שוה לך הכנס בג״ע בעין אחד משתים בגהינם 47 מקום
שוה לה. 44 ונגשה לישוש ובאה אחריו ונגעה
שוה לו שיהיו ריחים בצוארו ומושלך לים שאם יעשה
שוטר היה לו במנהג להניח נפש אחת אותה שהיהודים
שוים עמנו אשר כל היום סבלנו העמל. 13 והוא ענה
שוים יותר מרבים שעברו: 8 ואני אומ׳ כי כל האדם
שוים יותר מהם: 25 מי בכם יוכל לחשוב יוסיף
שוכב חולה במטה מחולי גדול והוא נטול 7 ואמ׳ לו
שוכב במטתו. וישאוש משיח רואה אמונתם אמ׳ לנטול
שוכב והלך לביתו מהלל ומברך האל. 26 וכל אשר היו
שוכב והכיר שזמן רב עמד חולה אמר לו תחפוץ להיות
שוכבים ועומדים בענפים שלו: 33 דמיון אחר אמ׳ להם
שוכבים רוב אנשים חולים עורים חגרים ומשוקים.
שוכבת מקדחת רעה 15 ולקחה בעד היד והקדחת עזבה
שוכבת חולה מקדחת ותכף אמרה לו 31 ובא ישוש ונשא
שוכר טוב כאשר הצאן אינם שלו קרוביות. כאשר הוא
שולח אתכם כמו צאן בין הזאבים. תהיו חכמים כמו
שולח מלאכי שיפנה דרכך לפניך. 11 אמת אני אומ׳
שולח לכם נביאים וחכמים ומאותתים: ומהם תהרגו
שולח מלאכי לפניך שיפנה הדרך שלך לפניך. 3 אחת
שולח אליהו. רק צרפתא דסידוניאה לאשה אחת אלמנה.
שולח לכם מלאכי לפניך שיכין הדרך לפניך 28 כי אני
שולח אתכם כשיות בין זאבים. 4 לא תשאו שק ואבן
שולח שלוחיו להשתדל עם דברי שלום. 33 כן כל איש
שולחן האדונים. 29 ואמר ישאוש אליה בעד דבר זה
שולחתי רק לצאן שנאבדו בית ישראל. 25 והיא באה
שולחתי. 44 והיה דורש בבתי כנסיות של גליליאה:
שולחתי לפני אותו 29 שיש לו ארוסה וארוס אבל הוא
שום רע בנפשך: 7 עוד ענה לו כתוב הוא לא תנסה
שום אדם אין יכול בטוב לעבוד [*] האל והעולם. 25
שום בגיהנם: 29 שני צפרים נמכרים במחצה ואחת מהם
שום עת אתם לא תענישו השוגגים. 8 כי בן האלוה הוא
שום אדם ברחוב קולו. 20 קנה רצוץ לא ישבר העץ
שום נביא איננו בזולת כבוד רק בארצו או בביתו. 58
שום אדם אם לא לבד ישו. 9 וכאשר יורדים מן ההר
שום איש יש לו ק׳ צאן ואחד מהן אבודה. אינו עוזב

Mt 19,3 לו ואומרים לו אם אדם יכול לעזוב אשתו על **שום** דבר. 4 והוא ענה ואמר לא קראתם כי בראשיתכם
Mt 20,7 להם למה עמדתם היום בטלים. 7 וענו באשר **שום** אדם לא שכרם. והוא אמ׳ לכו לכרמי 8 וכאשר
Mt 20,13 ענה לא׳ מהם. ואמ׳ חביב איני עושה לך **שום** עולה. לא עשית אתה תנאי עמי לפשוט אחד 14 קח
Mt 21,3 ועיר אחד עמה תתירוה והביאוה אלי. 3 ואם **שום** אדם אומר לכם דבר אמרו שהאדון צריך בהן
Mt 22,46 באותו היום לא היה בידו וברשותו לשאול לו **שום** דבר: Tit,23 קפיטולו מ״ט כפי מתיאו 1 אז אמ׳
Mt 24,22 ועד הקץ. 22 ואם הש׳ לא יקצר אותו זמן **שום** אדם לא יהיה נושע. אבל בעד בחירי הש׳ יקצר
Mt 27,14 כמה עדים יש לנו נגדך. 14 וישו אינו עונה **שום** דבר. ופילאטו תמה: 15 ופילאט שוטר היה לו
Mc 2,21 מכם. ובאותו עת יצומו ימים רבים. 21 **שום** אדם אינו משים בגד חדש במלבושו הישן. בדרך
Mc 3,27 הוא ואינו יכול עמוד אבל יהיה לו קץ. 27 **שום** אדם אינו יכול ליכנס בבית החזק ולגנוב הכלים
Mc 4,22 ולא תחת המטה אבל מניחו אדם במנורה. 22 **שום** דבר לא נסתר ונעלם שלא יהיה ניכר. 23 מי שיש
Mc 5,37 לך טובה אמונה בשם׳ והאמין 37 ולא הוליך **שום** אדם עמו לבד פירו ויקומו 38 ובאו בבית הסגן
Mc 6,4 אשקנד אשקנדליזטש בו. 4 וישאוש אמ׳ להם **שום** נביא אינו בזולת כבוד אם לא בארצו ובין
Mc 6,5 ובין מכיריו ובביתו 5 ולא רצה שם עשות **שום** פלא. אבל אחדים מועטים חולים שריפא בהשמת
Mc 7,15 ואז קרא לעם ואמ׳ להם שמעוני ותבינוני 15 **שום** דבר מבחוץ נכנס באדם אינו יכול לטנפו. אבל מה
Mc 7,18 שאינכם מבינים. אין אתם מבינים שאין **שום** דבר שיכנס בגוף האדם אינו יכול לטנפו. 19 כי
Mc 9,2 היו מזהירים ולבנים כמו שלג. היו כן שאין **שום** אדם יכול לעשות בהם על פני האדמה 3 ונראו משה
Mc 10,9 8 ויהיו שניהם לבשר אחד. 9 ומה שהאל מחבר **שום** אדם לא יפריד: 10 ועו׳ שאלוהו בבית 11 ואמר
Mc 10,15 הוא מלכות שמימיי: 15 אמת לכם אני אומר. **שום** אדם לא יכנס במלכות שממיי אם לא יהיה שפל
Mc 10,19 תעשה גניבה. לא תעשה עדות שקר. לא תונה **שום** אדם. כבד את אביך ואת אמך. 20 והוא ענה ואמ׳
Mc 11,2 באמצע תמצאו עיר אחד קשור שאין עליו **שום** רכב התירוהו והביאוהו אלי. 3 ואם שום אדם
Mc 11,3 שום רכב התירוהו והביאוהו אלי. 3 ואם **שום** אדם אומר לכם למה אתם עושים אמרו שהאדון צריך
Mc 11,25 25 וכאשר תעמדו בתפלה תמחלו אם לכם **שום** תרעומת נגד שום אדם. בעבור שאביכם שממיי
Mc 11,25 תעמדו בתפלה תמחלו אם לכם שום תרעומת נגד **שום** אדם. בעבור שאביכם שממיי ימחול לכם עונותיכם.
Mc 12,14 ומכירים היותך אמיתי ואינך נותן לב על **שום** אדם. כי אתה אינך שופט לפי הפנים של אדם אבל
Mc 12,34 אמר לו אינו רחוק ממלכות השם. ומשם והלאה **שום** אדם לא היה בו כח לעשות לו שום קושיא. 35
Mc 12,34 והלאה שום אדם לא היה בו כח לעשות לו **שום** קושיא. 35 ועונה ישוש ומלמד במקדש. מה אומרים
Mc 16,18 בשמי המשוטנים וידברו חלוף לשונות 18 **שום** מיני בהמות ונחשים ארסיים לא יזיקום ויניחו
Lc 1,6 לפני האל. עומדים במצות ובצדק השם׳ בזולת **שום** רבה. 7 ולא היה להם בן או בת כי אלישבק היתה
Lc 1,37 החדש השישי לאותה שהיא נקראת עקרה 37 כי **שום** דבר אינינו שלא יהיה בלתי איפשרי לפני הש׳.
Lc 4,24 כן בארצך. 24 ואמ׳ להם באמת אני אומר לכם **שום** נביא אינינו מקובל בארצו. 25 רבות נושנים היו
Lc 4,26 היה רעב גדול בארץ. 26 ולשום אדם מהם ולא **שום** אשה לא היה שולח אליהו. רק צרפתא דסידוניאה
Lc 5,36 יצומו באותן הימים. 36 ואומ׳ לכם משל. **שום** אדם לא יחליף מלבוש חדש במלבוש ישן. כי אם
Lc 8,17 אותן שנכנסין בבית יהיו רואין 17 כי **שום** דבר אינינו ביותר נעלם שלא יהיה ניכר ושלא
Lc 8,27 אחד שאחזו שד זה זמן רב. ואינינו לובש **שום** מלבוש ואינינו עומד בבית רק בקברים 28 וכאשר
Lc 14,24 24 כי אני אומר לכם כי אני אומר לכם כי **שום** אדם מהנקראים לא יאכלו בזימוני: 25 ועמים
Lc 16,13 רע 11 ..נאמנים..12 ...יגידהו לכם. 13 **שום** אדם אינינו..שני אדונים כי שינא האחד והאחד
Lc 18,29 29 וישאוש אמ׳ להם אמת אומר אני לכם. **שום** אדם לא יניח אביו ואמו או אחיו או אשתו בניו
Lc 18,34 ימיתוהו. וביום השלישי יחזור חי: 34 והם **שום** דבר מאלו אינם מבינים. זה הדבר נעלם היה מהם
Lc 19,8 אני חפץ לתת חצי נכסי לעניים. ואם רימיתי **שום** אדם אני חפץ להשיב לו הדבר ההוא בד׳ כפלים. 9
Lc 23,4 הכהנים ולחיילות. איני מוצא בזה האדם **שום** טעם שימות. 5 והם צועקים ואומרים הוא עושה
Lc 23,15 15 וג״כ אירודיש כי הוא שלח אתכם. והנה **שום** דבר ראוי למיתה לא נעשה לו. 16 אז עזבו לו
Lc 23,22 שלישית אמר להם אי זה רע עשה איני מוצא **שום** טעם שבעבורו יהיה חייב מיתה. אם כן אייסרהו
Lc 23,41 וקבלנו משפט אמתי לפי מעשעינו. אבל זה **שום** רע לא עשה. 42 ואומ׳ לישו אדון יהיה לך זכרון
Jn 1,3 עם האל 3 כל הדברים נעשים בעדו. וזולתו **שום** דבר אינו נעשה: מה שנעשה 4 כי היה חיים אותו
Jn 1,18 חן ואמת היא נעשית בעד ישאוש משיח. 18 **שום** אדם לא ראה לעולם האל. הבן אחד לבד. ילוד
Jn 1,47 חושב שיהיה אמת. איש מישראל אותו שאין לו **שום** שקר. 48 אמר לו נתנאל היאך אתה מכירני. ענה
Jn 3,3 3 ענה ישאוש ואמ׳ לו אמת אני אומ׳ לך **שום** אדם לא ישיג לראות מלכות שמים אם לא יהיה
Jn 3,5 פעם אחרת: 5 ענה ישאוש אמת אני אומר לך **שום** אדם לא יכנס במלכות שמים רק אותו שפעם אחרת
Jn 3,27 והכל באים אליו: 27 ענה יואן ואמ׳ אין **שום** אדם יכול להשיג אם לא ינתן לו מן השמים. 28
Jn 3,32 32 ועושה עדות ממה ששמע וראה. ועדותו **שום** אדם אינו מקבל. 33 אבל מי שמקבל העדות ממנו

Jn 5,22 חיים לאשר הוא חפץ 22 כי האב אינו דן **שום** אדם. אבל נתן כל משפט לבן. 23 בעבור שהכל
Jn 6,44 אז ענה ישאוש ואמ׳ להם. לא תלינו עלי. 44 **שום** דבר אינו יכול לבא אלי. אם האב ששלחני לא
Jn 7,4 עושה. 4 כי הרוצה שיתפרסם לכל אינו עושה **שום** דבר בסתר אם תעשה אלה הדברים תפרסם עצמך
Jn 7,17 אינינו שלי אבל מאותו ששלחני. 17 אם **שום** אדם רוצה לעשות רצון האל יכיר המוסר אם הוא
Jn 8,15 הולך. 15 אתם דנים כפי הבשר אבל איני דן **שום** אדם. 16 וכשאני דן משפטי אמתי: כי אינינו
Jn 10,41 באו אליו ואומרים שג׳ואן כמעט אינו עושה **שום** אות 42 אבל כל הדברים שאמ׳ יואן מזה הם
Jn 16,22 אראה אתכם פעם אחרת. ולבבכם ישמח וגילכם **שום** אדם לא יגזלהו לכם. 23 ואותו היום לא תשאלו
Jn 16,23 יגזלהו לכם. 23 ואותו היום לא תשאלו לי **שום** דבר. אמת אומר אני לכם אם תשאלו לאב אי זה
Jn 18,31 אז אמרו לו היהודים לנו אין ראוי להמית **שום** איש 32 בעבור שדבר ישאוש משיח יהיה אמתי.
Jn 18,38 אמ׳ פעם אחרת אמ׳ להם אני איני מוצא בזה **שום** דבר 39 ומנהג הוא שאני עוזב לכם איש אחד
Jn 19,4 בחוץ זה בעבור שהכירו כי איני מוצא בו **שום** טעם. 5 אז יצא ישאוש נושא כתר קוצים ומלבוש
Jn 19,6 אמ׳ להם תקחו אתם ותלהו. כי איני מוצא בו **שום** טעם. 7 והיהודים ענו לו כפי דתינו הוא חייב
Jn 19,11 ולתלותך. 11 וישאוש ענה אין לך נגדי **שום** יכולת. אם לא יהיה לך נתון מן השמים זהו מן
Jn 19,23 חלקו. והמלבוש הנקרא גונילא. והיתה בזולת **שום** תפירה ונש ונשאה על מה שעליו. 24 אז אמרו
Jn 19,41 שם גן. ובאותו גן היה קבר חדש ובאותו קבר **שום** אדם לא הושם בו. 42 אז בעבור שהיה ע״ש
Jn 12,6 לעניים. 6 וזה שאמ׳ לא אמרו בעבור **שומו** עין על העניים. רק אליו ולעצמו דורש בעבור
Mc 13,14 עד הקץ יהיה נושע. 14 וכאשר תראו השקוץ **שומם** עמוד במקום שאין ראוי. אותו שקורא יבינהו.
Lc 5,10 ויואן בני זבדיב חברי שימון עומדין **שוממין.** וישאוש אמר לשימון אל תפחד כי בעבור זה
Mt 21,16 יהיה בן דוד היו כעוסים. 16 ואמרו לו **שומע** אתה מה אומרין אלו. וישאוש אמר הין: לא אתם
Mt 27,13 עונה דבר. 13 אז פילאטו אמ׳ אליו אינך **שומע** כמה עדים יש לנו נגדך. 14 וישו אינו עונה
Lc 16,2 נכסי האדון 2 וקראו ואמר לו מה זה שאני **שומע** עליך. תן חשבון מהה מההרשאה. כי מכאן ואילך
Jn 3,8 מחדש. 8 הרוח מנשב למקום שרוצה ואתה **שומע** הקול. אבל אינך יודע אנה הוא בא או הולך.
Jn 5,30 איני יכול מעצמי לעשות דבר רק כמו שאני **שומע** דן אנוכי. ודיני צדיק וישר הוא כי איני מבקש
Jn 8,47 אמת למה לא תאמינוני. 47 מי שהוא מהאל. **שומע** דבר האל. ובעבור זה אינכם שומעים אותו. כי
Jn 9,31 הוא ופתח עיני. 31 לא ידעתם שהאל אינו **שומע** לחטאים. אבל אם אחד הוא אוהב האל ועושה
Jn 9,31 אם אחד הוא אוהב האל ועושה רצונו אותו **שומע.** 32 מעולם לא שמע אדם שאחד פתח עיני אדם
Jn 11,4 אותו שאתה אוהב אותו מאד חולה. 4 וישאוש **שומע** אמ׳ זה החולי אינו חולי מיתה רק עמו אלא
Jn 11,42 שמעת אותי 42 ואני כבר ידעתי שכל שעה אתה **שומע** לי. רק בעבור העם שעומד סביבי אמרתי זה
Jn 18,37 לעשות עדות אמיתי. כל איש שהוא אמיתי **שומע** דברי: 38 ופילאטו אמ׳ אליו מה הוא אמת.
Jn 10,27 מאמינים בי כי אינכם מצאני. 27 צאני **שומעות** קולי ואני מכיר אותם ונמשכות אחרי 28 ואני
Mt 11,5 הולכים. והמצורים הם טהורים. והחרשים **שומעים.** והעניים מוגדים. 6 ומאושר יהיה מי שלא
Mt 13,17 מה שאתם רואים ולא ראו ולשמוע מה שאתם **שומעים** ולא שמעו. 18 לכן אתם תשמעו המשל מאותו
Mt 17,5 זהו בני אהובי אותו שמאד ערב לי. והם **שומעים.** 6 וכאשר התלמידים שמעו זה נפלו על פניהם
Mt 27,47 אלי אלי למה עזבתני. 47 ומקצת שעומדים שם **שומעים** זה אמרו זה קורא אליהו. 48 ותכף רץ אחד
Mc 4,24 לשמוע ישמע. 24 ואומר לכם ראו מה אתם **שומעים.** כי באותה מדה שתמדדו באותה תקבלו בהגדלה.
Mc 6,2 2 ובשבת אחד התחיל ללמד בבית הכנסת ורבים **שומעים** תמהים ממוסרו. ואומרין מאין לו החכמה
Lc 6,27 לנביאים. 27 אבל אני אומ׳ לכם שזה אתם **שומעים.** אהבו אויביכם ואוהבכם. ועשו טוב למי
Lc 7,22 הפסחים הולכים. המצורעים טהורים. החרשים **שומעים.** המתים קמו חיים. והדלים מוגדים 23
Jn 8,47 מהאל. שומע דבר האל. ובעבור זה אינכם **שומעים** אותו. כי אינכם מהאל: 48 אז ענו היהודים
Mt 8,27 תמהו אומרים מי הוא זה שהרוח והים **שומעין** אותו. קפיטולי כ״ח כפי מתיאו 28 וכאשר
Mc 1,27 מהמוסר חדש אשר לו יכולת לצוות השדים והם **שומעין** לו. 28 ושמו מתפזר בכל גליליאה. 29 ותכף
Mc 8,18 לכם ואינכם רואים. אזנים לכם ואינכם **שומעין.** אין לכם זכרון. 19 כאשר חלקתי ה׳ לחמים
Mc 12,37 אם דוד קראו אדוניו איך הוא בנו. וכל העם **שומעין** אותו ברצון. 38 וישאוש מזהירם אומר השמרו
Lc 8,18 יבא לגלוי. 18 לכן ראו באי זה אופן אתם **שומעין.** כי לאותן שיש לו יעשוק. ואותו שאין לו מה
Lc 10,24 שאתם רואים ולא ראו. ולשמוע מה שאתם **שומעין** ולא שמעו. 25 והנה חכם אחד בדת קם לנסות
Lc 19,48 48 ולא מצאו מה לעשות לו כי כל העם **שומעין** לו מקשיבין אליו: Tit,20 קפיטולו כ״א כפי
Jn 10,20 מהם אומרים שטן לקחו ומדבר בשטות למה אתם **שומעין** אותו. 21 ואחרים אומרים אלה הדברים אינם
Jn 7,51 לא ידעתם שתורתכם אינה שופטת אחד אם אינה **שומעת** אותו ראשונה. או אם אין מכיר מה הוא עושה:
Lc 11,21 אמת שמלכות הש׳ בא. 21 כאשר החזק מזויין **שומר** ביתו כל הדברים בשלום. 22 אבל אם אחרים יותר
Jn 9,16 מהפרושים זה האיש אינינו מהאל כי אינו **שומר** השבת. ואחרים אומרים איך יוכל איש חוטא

Lc 17,16 עושה חנות לפני רגלי ישאוש משיח והוא היה
Jn 8,48 היהודים ואמרו אין אנו אומרים יפה שאתה
Mt 8,33 עצמם לים פתאום ומתו. 33 והרועים שהיו
Mt 27,54 נראו רבים 54 והסונטוריאו ואותם שהיו עמו
Mt 27,65 רעה מהראשונה. 65 ואמ׳ להם פילאט בקשו
Mc 7,5 5 ובעבור זה שאלו לישאוש אומרים למה אין
Lc 13,32 32 וישאוש אמר להם לכו ואמרו לאותו
Mc 12,14 ואינך נותן לב על שום אדם. כי אתה אינך
Lc 12,14 הירושה 14 וישאוש אמר אל האדם מי שמני
Jn 8,26 שמדבר עמכם 26 רוב דברים ומדבר מכם או
Mt 12,27 באיזה כח מגרשין אותם ובעבור זה הם יהיו
Lc 11,19 בניכם במה מגרשים אותם בעבור זה הם יהיו
Mt 19,28 ישב בבית צלמו. שאתם תשבו על אותן י״ב
Jn 7,51 עמהם אמר להם 51 לא ידעתם שתורתכם אינה
Lc 10,4 בין זאבים. 4 לא תשאו שק ואבן ולא בתי
Lc 14,5 ועזבו. 5 וענה להם ואמר אי זה מכם אם
Lc 14,19 19 והשני אמ׳ אני קניתי חמשה עולי
Jn 5,35 שאתם תהיו נושעים. 35 הוא היה אורה נר
Mt 13,6 עמוק. 6 וכשהשמש חממם יבשו כי לא היה להם
Mc 4,6 יצא 6 ויבש כאשר השמש הכהו כי לא היה לו
Mt 26,63 עונה לעדות שאלו עושים נגדך. 63 וישו
Mc 14,61 עונה לחטאים שאלו מניחים נגדך. 61 וישו
Mc 3,4 או רע. הושיע או עזוב אבר אדם אחד. והנם
Mc 9,33 שאלם מה הייתם חולקים אתם בדרך. 33 והם
Lc 21,3 מערך קטן. 3 ואמר באמת אומר לכם אני
Mt 24,34 [*] 33 [*] אל הדלת. 34 אמת לכם אומר
Mc 5,32 מי נגעני. 32 ומביט אם יוכל ראות אותו
Mc 13,18 המיניקות באותן הימים. 18 חלו פני האל
Mc 13,30 מתקרב אל הפתח. 30 אמת אני אומר לכם
Lc 2,34 ושמעון בירך אותם ואמ׳ למריאה אמו. תדעו
Lc 6,27 של אלו לנביאים. 27 אבל אני אומ׳ לכם
Lc 7,29 גדול ממנו. 29 וכל העם והעו והעולמיים
Lc 13,35 35 והנה תעזב ביתכם מאין יושב. ואני אומר
Lc 19,9 אמ׳ לו היום נעשה שלום בזה הבית בעבור
Lc 19,14 כבר ושלחו לגאסיאו אחריו אומרים לא נחפוץ
Lc 22,23 23 והם התחילו לשאול ביניהם איזהו מהם
Jn 4,42 בעד דבריך ואנחנו בעצמינו שמענו וידענו
Jn 6,50 במדבר ומתו. 50 זהו שירד מן השמים בעבור
Jn 7,26 אין אנו אומרים לו. הכירו השרים באמיתות
Jn 9,24 ואמרו לו תן שבח וחנות לשם׳. לא ידעת
Jn 11,37 שפתח עיני האיש שנולד עור לא יוכל לעשות
Jn 11,47 ההגמונים והפרושים נגד ישאוש. מה נעשה
Jn 1,34 ברוח הקדש. 34 ואני ראיתיו עושה עדות
Mt 4,12 קפיטולו ח׳ כפי מתיאו 12כאשר שמע ישואש
Mc 6,14 שמע אירודיש בפירסום שמע ישאוש. אמ׳
Mt 13,4 ואמר אדם אחד יצא לזרוע זרעו 4 ובעוד
Mt 13,18 ולא שמעו. 18 לכן אתם תשמעו המשל מאותו
Mt 13,19 לכן אתם תשמעו המשל מאותו שזורע. 19 אותו
Mt 13,24 יש לפניהם. אמר המלכות שמימיי דומה לאדם
Mt 13,37 הקמשונים מהשדה. 37 וענה ואמר אותו

שומרוני 17 וענה ישאוש ואמ׳ ולא הייתם עשרה מי
שומרוני מהשטן יש לך: 49 ענה ישאוש אין בי שד. רק
שומרים ראו זה. ברחו ובאו אל העיר מספרים
שומרים ישאוש. כאשר ראו התנועות. הארץ רועשת וזה
שומרים ושמרהו כאשר תדעו. 66 והם הלכו ושמרו הקבר
שומריך תלמידיך גזירות ישישי האבות אבל אוכלים
שועל שאנכי מגרש השדים ועושה רפואות ביום השלישי
שופט לפי הפנים של אדם אבל אתה מראה דרך הש׳
שופט או חולק עליכם. 15 ואמ׳ להם השמרו מכל כילות
שופט. אבל מי ששלחני הוא אמתי. ואני הדברים
שופטיכם. 28 ואם אני ברוח האל מגרש השדים א״כ לא
שופטיכם: 20 אבל אני במאמר האל מגרש השדים. אמת
שופטים אותן י״ב שבטי ישראל. 29 וכל אדם שיעזוב
שופטת אחד אם אינה שומעת אותו ראשונה. או אם אין
שוקים ולא מנעלים. ואל תתנו שלום לשום אדם בדרך.
שורו וחמורו נופלים בבור בשבת שלא יעלהו. 6 ולא
שורים והולך אני לראותם ולנסותם אחלי שתקבל
שורפת ומאירה ולא אביתם לשמוח שעה אחת בינינו. 36
שורש. 7 האחרים נפלו בין הקוצים. גדלו הקוצים
שורש. 7 ואחר נפל בין הקוצים והקוצים גדלו יחד
שותק. ושר הכהנים אמר אליו אני משביעך באל חי
שותק ואינו עונה דבר: ופעם אחרת הכהן הגדול הגדול
שותקים. 5 וישו נקצף בעבור מעשיהם כשמביטים. ואמ׳
שותקים כי הם היו חולקים אי זה מהם יהיה גדול. 34
שזאת האשה האלמנה ענייה שמה יותר מכולכם. 4 כי כל
שזה הדור לא ימות עד שכל זה יהיה נשלם. 35 הארץ
שזה עשה. 33 והאשה פחדה ויראה ויודעת בטוב היא
שזה לא יבא בעת הקור. 19 כי באותו עת יהיה יותר
שזה הדור לא יעבור עד שכל אלו הדברים יבאו. 31
שזה הוא מונח בישראל לפדיון רבים ולאות. ובו
שזה אתם שומעים. אהבו אויביכם ואוהבכם. ועשו טוב
שזה שמעו הם נטבלים בטבילת יואן. 30 אבל הפרושים
שזה לא יהיה עד שאבוא ותאמרו ברוך הבא בשם הש׳:
שזה בן אברהם 10 בא לבקש מן האדם להושיע מה שהיה
שזה ימלוך עלינו. 15 ונעשה כאשר חזר המלכות צוה
שזה יעשה. 24 והיה מחלוקת בין [*] 25 [*] [*]
שזה הוא באמת מושיע העולם: 43 אחר שני ימים מצא
שזה שאוכל ממנו לא ימות: 51 אני הוא פת חיים אשר
שזה הוא משיח. 27 אבל לא ידענו זה מאין הוא.
שזה האיש חוטא. 25 אז אמר הוא איני יודע. אבל דבר
שזה לא ימות. 38 אז ישאוש פעם אחרת בעצמו בא
שזה האיש עושה אותות רבים. 48 אם אנחנו מניחין
שזהו בן האל. 35 וביום אחר פעם אחרת עמד יואן
שזואן היה תפוש. הפך פניו גליליאה 13 ועזב נזוריט
שזואן טבול הוא וחזר חי ממות ובעבור זה עושה
שזורע מקצת גרעינים נפלו בדרך ובאו מקצת עופות
שזורע. 19 אותו שזורע הוא הדורש. והזרע הוא דברת
שזורע הוא הדורש. והזרע הוא דברת הש׳. אותו ששומע
שזורע זרע טוב בשדהו 25 ובעוד שהאנשים ישנים באו
שזורע טוב זרע הוא בן הבתולה. 38 השדה הוא העולם

Mc 4,4 להם 3 אדם אחד יצא לזרוע זרעו 4 ובעוד **שזורע** מקצת גרעינים נפלו קרוב לדרך ובאו עופות
Mc 4,14 להם איניכם מבינים זה הדמיון. 14 אותו **שזורע** הוא הדורש דבר 15 אותה שנפלה בדרך הם אותם
Mc 4,26 26 ועוד אמר להם כן הוא מלכות שממיי כאדם **שזורע** זרע טוב בארץ 27 וישן יום ולילה ונח והוא
Lc 8,5 משל. ואמרו 5 אותו שזרע זרעו. ובעוד **שזורע** נפל ממנו לדרך ונרמס. ועופות שמים אכלוהו.
Mt 13,39 הצדיקים והקמשונים הם הרעים. 39 והאויב **שזורען** הוא השטן. ועת הקציר הוא קץ העולם.
Lc 14,10 ושב במקום היותר אחרון בעבור כשיבוא אותו **שזימן** לך יאמר לך אהוב עלה הנה. אז תשיג מעלה
Jn 5,6 ושמנה שנים. 6 וכשראהו ישאוש שוכב והכיר **שזמן** רב עמד חולה אמר לו תחפוץ להיות בריא. 7
Lc 7,39 ומושחן עם משיחה מרגליית. 39 וכאשר הפרוש **שזמנהו** ראה זה חשב בעצמו אומר אם זה הוא נביא
Lc 14,9 יותר נכבד ממך נקרא שם 9 ויבא לאותו **שזמנך** ויאמר לך תן מקום לזה. ואז בבושת תרד מטה
Mt 13,22 לו אנחות מזה העולם לאסוף מחנק מדברת הש׳ **שזרועה** בלבו ואינה עושה פרי: 23 אבל אותה שנפלה
Lc 8,5 וצערו לישאוש למשול משל. ואמרו 5 אותו **שזרע** זרעו. ובעוד שזורע נפל ממנו לדרך ונרמס.
Jn 8,34 להם ישאוש באמת אני אומר לכם. שכל אדם **שחוטא** הוא עבד החטא. 35 והעבד אינו עומד בבית
Mt 23,23 היושר והחנינה והאמונה ואלה המצות **שחוייב** עשות ואין שאין ראוי לשכחם: 24 פרנסים
Mc 9,10 לומ׳ זה שהפרושים אומרים והסופרים אחריהם **שחוייב** הוא שאליהו יבא ראשונה. 11 והוא ענה ואמר
Lc 2,49 49 והוא אמ׳ להם מה זה תשאלותי לא ידעתם **שחוייב** שאני אהיה באותן הדברים שהן מאבי. 50 והם
Lc 9,22 21 וישאוש צום לבל יגידו לשום אדם. 22 **שחוייב** שבן האדם יסבול דברים רבים ויקללוהו
Lc 21,9 9 וכאשר תשמעו קטטות ואנחות אל תחרדו. **שחוייב** כל אלה להעשות. אכן לא יהיה זה מיד ולא
Lc 24,7 אופן דבר עמכם בעוד שהיה בגלליאה. 7 אמר **שחוייב** שבן האדם יהיה נמסר בידי חטאים והיותו
Lc 24,44 אלה הם הדברים שאמרתי לכם בעמדי עמכם. **שחוייב** הוא שכל הדברים יהיו נשלמים הכתובים בדת
Lc 8,42 וחלה פניו שיבא אל ביתו 42 כי בן היה לו **שחולה** למות זה שנים עשר שנים. ויקר מקרה שבעודו
Mt 5,36 כי אין אתה יכול לעשות שער אחת לבן או **שחור** 37 דברכם יהיה אין הין הנשאר הוא רע. 38 אתם
Lc 8,18 כי לאותן שיש לו יעשוק. ואותו שאין לו מה **שחושב** שיהיה לו יהיה לו נגזל. 19 ובאו לישוש אמו
Mt 16,8 אומ׳ כי אין לנו לחם. 8 וישאוש שיודע מה **שחושבים.** אמ׳ להם מה תחשבו ביניכם אנשים בלתי
Mc 16,11 ואנוחים ובוכים ומתאנחים 11 הם ששמעו **שחזר** חי שהיא ראתהו ולא האמינו. 12 ואחר זה הוא
Mc 16,14 לבם כי אותם לא האמינו לאותם שראוהו **שחזר** חי 15 ואמר להם לכו בכל העולם דרשו דבר מלך
Lc 9,8 לו בספק 8 בעבור שיש אומרים שיואן הוא **שחזר** חי. אחרים אומרים אליהו הוא ונראה בארץ.
Lc 9,19 אליהו. ויש אומרים נביא מן הראשונים **שחזר** חי. 20 וישאוש אמר להם. ואתם בדעתכם מי אני.
Lc 17,18 עשרה מי אתם ואין הם התשעה 18 לא נמצא **שחזר** ונתן שבח לשם אלא זה מעם נכר 19 ואמ׳ אליו
Jn 21,14 ג׳ פעמים שנתגלה ישאוש אל תלמידיו אחר **שחזר** חי: 15 אז כשאכל אמר ישאוש לשימון פירו
Jn 2,9 לה. 9 וכאשר ארטישיקילי טעמה המים ראו **שחזרו** יין רא לא ידעה מאין בא. אבל העבדים ידעוהו
Jn 9,2 הולדו. 2 ושאלוהו תלמידיו רבי מי הוא **שחטא** זה או האב או האם. בעבור זה נולד עור: 3 ענה
Mt 5,23 מתיאו 23 ובכן אם באת לנדב נדבתך ותזכור **שחטאת** נגד אחיך 24 עזוב נדבתך לפני המזבח ולך
Mt 16,21 ומיום ההוא והלאה התחיל לפרסם לתלמידיו **שחיוב** הוא שהוא ילך בירושלם ודברים רבים סבול בעד
Mt 18,24 24 וכאשר התחילו לספר הטעם. שלחו איש אחד **שחייב** לו עשרת אלפים בישנאש. 25 וכאשר לא היה לו
Mt 18,28 אותו עבד היה יוצא לחוץ מצא אחד מרעיו **שחייב** לו מאה פשוטים ומחזיק בו ומחניקו אומר לו
Mc 12,33 לבד אלוה אחד ואינו אחר אלא הוא 33 אותו **שחייב** אדם לאהוב מכל לב ומכל נפש ומכל חוזק
Lc 7,42 ולא היה להם מה שיפרעוהו. נתן לכל אחד מה **שחייב.** איזה אוהב יותר מאלו השנים. 43 ענה שימון
Jn 20,9 ורץ. 9 כי עדיין לא ידעו הכתיבה אומרת **שחייב** שיחזור חי לאחר מיתה. 10 אז הלכו התלמידים
Mt 6,20 גונבים אותם 20 אבל תקבצו אוצרות שמים **שחלדה** ועש אין מחריבין אותם. וגנבים אין גונבים
Jn 5,5 מאי זה חולי שחלו בו 5 והיה שם אדם אחד **שחלה** שלשים ושמנה שנים. 6 וכשראהו ישאוש שוכב
Jn 5,4 תנועת המים 4 [*] לרפאתם מאי זה חולי **שחלו** בו 5 והיה שם אדם אחד שחלה שלשים ושמנה
Lc 11,17 כמבין מעשיהם מחשבותיהם [*] כל מלכות **שחלק** לכם לא תעמוד. ובית יפול על בית. 18 ואם
Lc 13,11 הכנסת שלהם בשב בשבתות. 11 והנה אשה אחת **שחלתה** י״ח שנים מחולי והולכת ככורעת בזולת יכולת
Mt 15,36 השבעה לחמים והדגים ועשה כונות (אני חושב **ש״חנות״** היא הקריאה הנכונה) לשם ובצעם ונתנם
Mt 18,32 עבד רע לא מחלתי החוב שנתחייבת לי בעבור **שחננתני** 33 לכן לא היה לך לעשות כן להיות חומל
Mt 16,25 שתי וערב שלו ושילך אחרי. 25 כי אותו **שחפץ** להושיע נפשו בזה העולם יושיעה כי יאבד אותה
Lc 14,28 אינו יכול להיות תלמידי. 28 כי אי זה מכם **שחפץ** לבנות מגדל. ולא ימנה ראשונה ההוצאה הצריכה
Mc 12,38 מזהירם אומר השמרו מן החכמים יודעי ספר **שחפצים** נשוא מלבושים נאים שיתנו להם שלום הסוחרים
Lc 11,52 החכמה ואינכם נכנסין ואתם מונעין אותם **שחפצים** היו ליכנס. 53 וכאשר אמר אלה הדברים אליהם
Lc 20,46 כל העם. אמר לתלמידיו 46 השמרו מהסופרים **שחפצים** ללכת במלבושים נאים ואוהבים שיתנו להם

Lc 16,26 ומה גדולה היא תקועה בעבור זה אותם **שחפצין** לעבור מכאן אלכם לא ינתן להם יכולת לעבור
Jn 7,25 25 אז אמרו קצת מבני ירושלם אינינו זה **שחפצנו** להמית 26 הנה שמדבר בגלוי ודבר אין אנו
Mt 11,8 קנים תוהים שהרוח מניע. 8 לכן יצאתם ראות **שחשבתם** שהוא יהיה אדם עם מלבושים יקרים אותם
Mc 12,28 ויגש אליו אחד מאותת ששמעם מתוכחים והכיר **שטוב** ענם. ושאלו אי זה ציווי הוא העקרי בישראל.
Mt 16,23 23 וישוש הופך אומר לפירי לך מאחרי **שטן.** אל תצערני כי אינך מבין דברי האל רק
Mt 17,20 יהיה לכם דבר גדול לעשותו: 20 וזאת המדה **שטן** אין מגרש אם לא בתפלה ובצום. 21 והוא עמד
Mc 3,23 23 וישו קראם ואמר להם משלים. איך יוכל **שטן** אחד גרש שטן אחר. 24 ואם אי זה מלכות בזולת
Mc 3,23 ואמר להם משלים. איך יוכל שטן אחד גרש **שטן** אחר. 24 ואם אי זה מלכות בזולת החכמה יכול
Mc 9,16 מהעם ואמ׳ רבי אני נהגתי בני לך שבלבו **שטן.** 17 ובכל מקום שלוקחו מפילו ומכריחו להוציא
Mc 9,24 ראה שהעם מתאסף הוא צוה לשטן שיצא. אומ׳ **שטן** חזק ואלם. אני מצוה אותך שתצא ממנו. ואחר לא
Lc 10,18 משועבדים לנו בשמך. 18 ואמר להם אני [*] **שטן** יורד משמים כמו ברק. 19 והנה אני נתתי לכם
Jn 6,71 לא אני לכם שנים עשר בחרתי אחד מכם הוא **שטן.** 72 וזה אומ׳ מיוד״ש אשכריוטא כי זה עתיד
Jn 7,20 20 למה אביתם להמיתני: ענתה הסיעה ואמרה **שטן** הוא שרוצה להרגך: 21 ענה ישאוש ואמ׳ להם. אני
Jn 10,20 על הדברים האלו. 20 ורבים מהם אומרים **שטן** לקחו ומדבר בשטות למה אתם שומעין אותו. 21
Jn 4,38 אתכם ללקוט מה שלא טרחתם בו. אחרים הם **שטרחו** עליו. ואתם נכנסתם ביגיע כפם. 39 רבים
Lc 16,6 והוא עונהו מאה מדות שמן. והוא אמר לו קח **שטרך** ועשה מהרה וכתב חמשים. 7 ואמר לאחר כמה
Mt Prol,1 Mt Prol,Inc בס״ד אתחיל דא **שי׳** מתיאו כאשר דרש ראשונה האוונגליאו הוא רוצה
Mt 1,Tit עניין האלהות. Tit,1 קפיטולו ראשון כפי **שי׳** מתיאו 1 זה ספר תולדות משיח בן דויט בן
Mt 8,14 מתיאו 14 וכאשר ישואש משיח היה בא בבית **שי׳** פירו מצא חמות שי׳ פירו שוכבת מקדחת רעה 15
Mt 8,14 משיח היה בא בבית שי׳ פירו מצא חמות **שי׳** פירו שוכבת מקדחת רעה 15 ולקחה בעד היד
Mt 9,Tit פניו שיצא מעמהם: Tit,9 קפיטולי כ״ט כפי **שי׳** מתיאו 1 אז ישאוש משיח עבר עם הספינה ובא
Mt Expl עת עד סוף העולם: Expl תם נשלמה אגרת **שי׳** מתיב תלמיד ומגיד: מרקו מגיד נבחר מהאל ובן
Mc 1,Tit הוא שנותן גדול: Tit,1 קפיטולו ראשון כפי **שי׳** מרקו 1 זהו האונגליאו מישאוש משיח בן האלוה 2
Mc 2,Tit עמים מכל הצדדין: Tit,2 קפיטולו ב׳ כפי **שי׳** מרקו 1 ואחרת פעם נכנס בכפר נחום אחר ימים
Mc 4,Tit הם אחי ואחיותי. Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי **שי׳** מארקו 1 ופעם אחרת התחיל ישוש ללמד לחוף הים
Mc 6,Tit שיתנו לה לאכול: Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי **שי׳** מארקו 1 וישוש יצא משם והלך בנכחיותיו ונמשכו
Mc 7,Tit שנוגעים מתרפאין: Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי **שי׳** מארקו 1 ואז באו לישאוש אי זה פרושים וחכמי
Mc 9,Tit ממלכות האל: Tit,9 קפיטולו ט׳ כפי **שי׳** מארקו 1 מועברים ששה ימים לקח פירו ויקומו
Lc Prol,4 האפושטולש. ואחרי כן לא נפרד מחבורת **שי׳** פאב אותם שכבר היו כתובים בעד האיונגליאו
Mt 10,39 39 מי שאוהב נפשו יאבד החיים בעבורי. ומי **שיאבדה** בעדי נושע יהיה: 40 ומי שאותי מקבל. מקבל
Mc 8,35 שיחפוץ עשות נשמתו נושעת יאבדה. ואותו **שיאבדה** בעדי ובעד האיונגילי יושיענה. 36 ומה
Lc 7,36 בעד בניו. 36 ואחד מהפרושים חלה פניו **שיאכל** עמו זהו ישאוש. וכאשר ישאוש נכנס בבית
Lc 11,37 37 ובעוד שהוא מדבר בקשהו פרוש אחד **שיאכל** עמו. ונכנס בבית ישב וחשב. 38 והפרוש אמ׳
Lc 14,15 שמע אלה הדברים אמר לו מאושר יהיה מי **שיאכל** פת במלכות השׁ׳. 16 וישאוש אמ׳ אליו אדם אחד
Lc 22,11 לבעל הבית האדון אומר לך אנה הוא המקום **שיאכל** הפסח עם תלמידיו. 12 והוא יראך היכל גדול
Jn 4,31 ובאו אליו 31 ובין כך תלמידיו בקשוהו **שיאכל.** 32 והוא אמ׳ להם אני עתיד לאכול דבר שלא
Lc 9,12 הקרובים למקום זה למען יוכלו למצוא מה **שיאכלו** כי המקום הזה הוא חרב 13 וישוש אמ׳ להם
Jn 6,5 רבים באים אליו. ואמר לפיליף אנה נקנה פת **שיאכלו** אלו העמים. 6 זה אמר היה לנסות כי יודע
Mt 5,22 לכם מי שישנא אחיו ראוי הוא למשפט. ומי **שיאמ׳** לו פתי [*] יהי ראוי לאש גיהנם: קפיטולי
Mt 12,32 לבד מי שאומר קללה נגד הקדש רוח. 32 ומי **שיאמ׳** נגד הקדוש רוח לא יהי לו כפרה בזה העולם
Mc 16,16 דרשו דבר מלך השמים לכל בריה 16 אותו **שיאמין** ויהיה טבול יהיה נושע ואותו שלא יאמין
Jn 3,36 35 האב אוהב הבן והכל נתן בידו. 36 מי **שיאמין** בבן יש לו חיים נצחיים. אבל מי שאינו
Jn 11,42 רק בעבור העם שעומד סביבי אמרתי זה בעבור **שיאמין** שאתה שלחתני. 43 כשאמ׳ אלה הדברים צעק
Jn 12,46 46 אני נר שבאתי בעולם בעבור שק שכל **שיאמין** בי לא יעמוד בערפל. 47 ואם אחד ישמע דברי
Mc 16,17 יאמין ימחה. 17 ואלה הנפלאות יעשו אותם **שיאמינו** הם ירפאו בשמי המשוטנים וידברו חלוף
Jn 1,12 נתן יכולת שיהיו נעשים בני האל. אותן **שיאמינו** בשמו 13 שאינן ילודי דם. זאת לדעת מחטאות
Jn 17,20 מתפלל בעד אלו לבד. רק עדיין בעד אותן **שיאמינו** בעד דבריהם בי. 21 בעבור שיהיו כולם דבר
Jn 20,29 אותי טומאש והאמנת בי מאושרים יהיו אותן **שיאמינו** בי. 30 נסים רבים עשה ישאוש משיח בהראותו
Lc 12,10 לפני המלאכים לפני האל.9 [*] 10 וכל אדם **שיאמר** דבר כנגד בן האדם והוא נמחל לו. מי שיקלל
Jn 13,29 מקצת חשבו שיודוש שיודיש שהיה לו כיסין **שיאמר** לו ישאוש קנו אותן הדברים שצריכין לנו ליום

Mt 23,3 והפרושים עלו בקתדרא משה. 3 כל מה **שיאמרו** לכם תשמרו ותעשו. אבל לא תעשו כמעשיהם כי
Mt 28,13 ועשו עצה ונתנו רוב כסף לשומרים 13 **שיאמרו** תלמידיו באו הלילה בעוד הם ישנים וגנבוהו.
Lc 7,6 היה סמוך לבית סנטוריאו שלח אליו אוהביו **שיאמרו** לישאוש אדון אל תרצה להצטער. כי אני
Lc 21,8 איש לא יונה אתכם: כי רבים יבאו בשמי **שיאמרו** לכם שאני אני הוא. והעת יתקרב. ואז אתם לא
Jn 4,52 עלו אליו ואמרו לו שבנו חי. 52 אז שאל **שיאמרו** לו השעה ששב לאיתנו הטוב. ואמרו לו אתמול
Mt 23,35 בבתי כנסיותיכם ותרדפו מעיר לעיר 35 עד **שיבא** עליכם דם צדיקים שהוא נשפך על הארץ. מדם הבל
Lc 7,3 היה שם שלח לו חכמי היהודים מבקש אותו **שיבא** שירפא עבדו. 4 ואותם שבאו לישאוש חילו פניו
Lc 8,41 הכנסת נפל לרגלי ישאוש משיח וחלה פניו **שיבא** אל ביתו 42 כי בן היה לו שחולה למות זה שנים
Lc 15,28 בבית. אז האב יצא אליו והתחיל לחלות פניו **שיבא.** 29 והוא ענה לו ואמ׳. אבי הנה כמה שנים
Lc 21,27 כי כחות השמים ינועו. 27 אז יראו בן האדם **שיבא** בענן עם עב גדול ובגודל צלם דמותו. 28 וכאשר
Lc 22,18 אני אומר לכם שלא אשתה מהיוצא מהגפן עד **שיבא** מלכות הש׳. 19 ולקח הפת ועשה חנות ובצעו
Jn 13,2 הסעודה שהשטן שם בלב יודי״ש אשקריוטי **שיבגדהו** 3 כי יודע היה שכל הדברים נתן האל בידו.
Mt 26,46 46 קומו ונלכה. כי ראו שמתקרב אותו **שיבגדני.** 47 ועוד הוא מדבר הנה כי יוד״ש אחד מי״ב
Mt 18,7 7 אוי לעולם מפני האשקנדליזט. צריך הוא **שיבואו** האשקנדלזט. אכן רע הוא אותו שאשקנדליזט
Mt 28,10 אמ׳ להן אל תפחדו ותלכו ותגידו לאחי **שיבואו** בגלילאה ושם יראוני. 11 וכאשר הלכו קצת
Lc 5,7 7 ועשו סימן אל החברים אשר באניה האחרת **שיבואו.** ובאו ומלאו כל האניות מדג. באופן שכמעט
Lc 14,17 17 ושלח משרתו בשעת האכילה לקרוא לקרואים **שיבואו** שכבר הכל מוכן. 18 והתחילו כלם להתנצל
Mc 10,24 אחרת תכף אמר להם בנים מאד הוא כבד שאיש **שיבטח** מאד בעושרו יוכל ליכנס במלכות האל. 25 יותר
Mt 18,32 וספרו לו כל אשר עשה לו 32 והאדון צוה **שיביאהו** לו. ואמ׳ לו עבד רע לא מחלתי החוב
Lc 18,40 בן דוד חמול עלי. 40 וישאוש עמד וצוה **שיביאו** לו העור וכאשר הביאוהו אליו שאלו 41 מה
Mt 5,28 אמרה לא תנאף. 28 ואני אומ׳ לכם שכל אדם **שיביט** אשה ויחמוד אותה בלבו כבר עשה ניאוף: 29
Mt 13,23 23 אבל אותה שנפלה בארץ טובה. הוא אותו **שיבין** דברת השם׳ וישמענה ועושה פרי ומעשים טובים
Mc 4,33 33 רבות כאלה תמונות אמר להם בעבור זה **שיבינו** 34 ולא דבר להם בזולת תמונות. ובעבור זה
Mc 11,21 פירו נזכר ואמ׳ אליו רבי הנה התאנה שקללת **שיבשה.** 22 וענה ישו ואמר אליו יהיה לך טובה אמונה
Mt 23,12 שהוא גדול בתוככם יהיה משרתכם. 12 ומי **שיגביה** עצמו יהיה נשפל. ומי שישפיל עצמו יהיה
Mt 5,40 אדם על הלחי אחת הגשנו לו האחרת: 40 ומי **שיגזול** לך החלוק בחזקה הנח לו המעיל: 41 ומי
Lc 6,30 30 אבל לכל אדם שישאלך תן. ולאותו **שיגזול** את שלך אל תבקשם. 31 וכאשר אתם חפצים
Mt 12,29 ביתו. אם בתחלה לא יקשרהו בחוזק. ואחר **שיגזלהו** הבית. 30 מי שאינו עמי כנגדי הוא. ומי
Mc 8,22 באקשרדא והוליכו לו איש אחד עור ובקשוהו **שיגיעהו** 23 וישאוש לקחו בעד היד ומשכו לצד אחד מן
Mc 10,13 13 והעמים שלחו לו דורון מנערים בעבור זה **שיגיעם.** והתלמידים מונעים לאותן ששולחין. 14
Lc 18,15 עצמו ינשא. 15 ומביאים לו נערים בעבור **שיגיעם.** וכאשר רואים זה התלמידים מנעו זה להם. 16
Jn 11,57 וצוו וציוו שאם אחד יודע לאי זה מקום **שיגלוהו** בעבור שיתפשוהו: Tit,12 קפיטולו י״ב כפי
Lc 14,14 והעורים 14 וברוך תהיה כי אין להם מה **שיגמלוך:** והשכר תשיגהו בתחיית הצדיקים. 15 וכאשר
Mc 7,26 26 והיא נאה ממשפחת סיריא ובקשתהו **שיגרש** השטן מבתה. 27 וישאוש אמ׳ ראשונה חייב אדם
Lc 23,14 ואמר להם. אתם נהגתם לי זה האדם שאמרתם **שיגרש** זה האדם. הנה אני שאלתי זה ולא מצאתי דבר
Mc Prol,18 והגיד מגלת חייו שהוא כרת אצבעו בעבור **שיגרשהו** מהכהונה. אבל השם׳ מביט אמונתו. הציל מה
Lc 9,40 עד שמצערו בחוזק. 40 וחליתי פני תלמידיך **שיגרשו** הרוח רעה מגופו. ולא יכולו. 41 וישאוש ענה
Lc 6,8 מקום שילשינוהו. 8 [*] וישאוש אמר לאיש **שידו** יבשה קום ועמוד באמצע. וקם ועמד על רגליו.
Mt 12,36 בעבור זה אומר אני לכם כי כל מלה כבידה **שידוברת** תהיה בין האנשים יתן אדם טעם לאל ביום
Lc 9,61 אני אלך אחריך רק הנח לי עד שאעשה באופן **שידע** הכל אין חפץ בכל נכסי ולא מביתי. 62 וישאוש
Lc 12,47 להניחם עם אשר לא נאמרו. 47 אבל אותו עבד **שידע** רצון בעליו ואינו מזמין עצמו ולא עשה כפי
Lc 19,15 לו העבדים אותם שנתן להם הממון בעבור **שידע** כמה הוציא כל אחד ואחד. 16 והראשון בא אומר
Lc 2,22 מריאה כדת משה נשאו הנער בירושלם בעבור **שידרו** לשם 23 כפי מה שכתוב בדת הש׳ שכל זכר פטר
Lc 22,16 16 כי אני אומ׳ לכם שלא אוכל אותו עד **שיהא** נשלם מלכות השם׳. 17 וכאשר לקח הכוס עשה
Jn 4,9 9 אז אמרה לו אותה האשה שמריטנא. אתה **שיהודי** אתה שאלת ממני ליתן לך לשתות. ואני אשה
Mt Prol,11 [*] שנושאה דרישת האיונגלי. ויחסו אנושי **שיהיה** מת מד׳ מיני מות הוכרח שנותו בעד הדרשתם.
Mt 10,25 על הרב: והעבד על האדון: 25 כי די לתלמיד **שיהיה** כמו עבד אל מלמדו והמלמד אל העבד כמו
Mt 13,12 סודות מלכות שמימיי אבל להם לא. 12 מי **שיהיה** לו יתן לאדם וישפיע. ומי שאין לו זה המעט
Mt 18,6 אשר בי מאמינים יותר יהיה לו שוה **שיהיה** תלוי או מושלך בים או ריחים בצאורו ונטבע
Mt 18,25 צוה שימכרו אותו ואשתו ובניו וכל מה **שיהיה** לו. ושיהיה נפרע. 26 ואותו העבד כרע בארץ

Mt 19,16 לו רבי טוב אי זה טוב אוכל אנכי עשות **שיהיה** לי חיים נצחיים. 17 וענה ישאוש אליו למה
Mt 24,18 לא ירד לקחת אי זה דבר מביתו.18 ומי **שיהיה** בשדה לא יחזור לקחת כסותו: 19 אוי לאותן
Mt 24,28 כ״כ היה ביאת בן האלוה. 28 ובאי זה מקום **שיהיה** הגוף שם יאספו הנשרים. 29 ותכף קרוב מעט
Mt 25,29 ותמסרהו לאותו שיש לו עשרה. 29 כי למי **שיהיה** לו יתן איש בהעדפה. ואותו שלא יהיה לו אותו
Mt 25,29 איש בהעדפה. ואותו שלא יהיה לו אותו המעט **שיהיה** לו יגזלנו אדם. 30 והעבד הרע תשליכהו בבור
Mt 26,28 שתו זה כולכם 28 כי זה הוא הדם מן החדש **שיהיה** שפוכה לכפרת עונותיכם. 29 ואומר אני לכם
Mc 4,25 מדה שתמדדו באותה תקבלו בהגדלה. 25 ואותו **שיהיה** לו יתן. ואותו שיהיה לו אותו הדבר עצמו
Mc 4,25 בהגדלה. 25 ואותו שיהיה לו יתן. ואותו **שיהיה** לו אותו הדבר עצמו שיהיה לו יגזלו ממנו: 26
Mc 4,25 לו יתן. ואותו שיהיה לו אותו הדבר עצמו **שיהיה** לו יגזלו ממנו: 26 ועוד אמר להם כן הוא
Mc 4,40 יראוהו בעוז ואמ׳ אחד אל אחד מי חשבנו **שיהיה** זה שהרוח והים שמעוהו: Tit,5 קפיטולו ה׳
Mc 13,7 או התחלת מלחמות אל תיראו כי זה חוייב **שיהיה** אבל עדיין לא יהיה הקץ. 8 ועמים יקומו נגד
Mc 13,15 ואז אותן שביג׳ודיאה ינוסו בהרים 15 ומי **שיהיה** בעלייה לא ירד אל הבית 16 ואותו שיהיה בשדה
Mc 13,16 שיהיה בעלייה לא ירד אל הבית 16 ואותו **שיהיה** בשדה לא ישוב אחור לקחת בגדו. 17 ואוי
Mc 13,23 עשות הנבחרים 23 השמרו. אני אמר לכם קודם **שיהיה.** ובאותן הימים 24 מועברת אותה צרה. השמש
Mc 14,7 העניים. וכאשר תחפצו אתם תוכל תוכלו **שיהיה** לכם ואני לא אהיה לכם לעולם. 8 כי ממה שהיה
Lc 1,60 60 וענתה אמו ואמרה לא יהיה כן אבל **שיהיה** שמו יואן. 61 ואמרו לה אין ראוי במשפחתך
Lc 2,4 בגודיאה בעיר דוד שנקראת בית לחם בעבור **שיהיה** מהבית ומעם דוד 5 בעבור שישמע המצוה עם
Lc 2,44 ולא הכירוהו אביו ואמו. 44 וחושבים **שיהיה** עם האחרים שהולכים עמהם. וכן הלכו יום אחד
Lc 8,18 שיש לו יעשוק. ואותו שאין לו מה שחושב **שיהיה** לו יהיה לו נגזל. 19 ובאו לישוש אמו ואחיו
Lc 12,34 אין מתקרב לו. ועש אינה מכלה. 34 ובמקום **שיהיה** אוצרכם שם יהיה לבבכם: 35 מתנים ערוכים
Lc 12,37 ערים בבא אדונם: באמת אני אומ׳ לכם **שיהיה** יושב ויעשה עמהם שיסבו וישרתם. 38 ואם יבא
Lc 12,39 יודע באי זו שעה הגנב עתיד לבא אמת **שיהיה** ניעור. ולא יניח חפור ביתו. 40 ואתם עמדו
Lc 12,49 לו: 49 אני באתי לשים אש בארץ. וחפץ אני **שיהיה** מורד. 50 ואני מתאוה שאהיה טבול מטבילה.
Lc 17,31 שבן אדם יהיה מגולה. 31 באותה שעה מי **שיהיה** בגג וקנקניו בבית לא ירד לכבסם. וכן מי
Lc 17,31 בגג וקנקניו בבית לא ירד לכבסם. וכן מי **שיהיה** בראש לא ישוב אחור. 32 זכרו מאשת לוט 33 מי
Lc 19,11 אבוד. 11 וזה אמ׳ לאותן האנשים בעבור **שיהיה** נביא לירושלם וכי חשבו שמיד יהיה נגלה
Lc 20,28 אליו ושאלוהו. 28 רבי. משה כתב לנו איש **שיהיה** לו אשה אם ימות בלא בנים שאחיו יכול ליקח
Lc 21,5 כל מאכלה שהיה לה. 5 ומקצת אומרים שהמקדש **שיהיה** מעוטר מאבני מרגליות וממתנות. וישאוש אמ׳ 6
Lc 22,20 אמר זה הגביע הוא צווי החדש בדמי אותו **שיהיה** נשפך בעדכם. 21 אכן הנה יד המוסר אותי היא
Jn 1,47 משיח נתנאל שבא שם. ואמר ממי אתה חושב **שיהיה** אמת. איש מישראל אותו שאין לו שום שקר. 48
Jn 2,25 מעצמו להם כי הוא מכיר כלם. 25 ולא נצטרך **שיהיה** נמהר העדות העשוי לו מהאנשים כי הוא יודע
Jn 10,10 לגנוב והרוג והשמיד. אני באתי בעבור **שיהיה** לכם חיים. ואותה תהיה לכם בגודל ההשפעה. 11
Jn 11,9 ישאוש אין ביום שתים עשרה שעות. אם אי זה **שיהיה** הולך ביום אינו עושה רע. כי רואה אור זה
Jn 14,13 שתשאלו לאב בשמי הוא יעשה לכם. בעבור **שיהיה** מעולה האב בבן. 14 אם דבר אחד תשאלו בשמי
Jn 15,25 רק עתה ראו והכעיסו אותי ואבי 25 בעבור **שיהיה** נשלם דברי הכתוב בדת אותו שערבות היה לו
Jn 17,13 אני בא: ואלה הדברים דבר בעולם בעבור **שיהיה** להם גילי שלם בעצמו. 14 אני נתת להם דבריך.
Jn 18,9 אותי אתם מבקשים הניחו אלה ללכת 9 בעבור **שיהיה** נשלם הדבר שאמר כי מכל אותן שאלו שלי נתת
Jn 19,38 בעבור שהוא תלמיד ישאוש. ובקש מפילאטו **שיהיה** לו רשות לקחת ישאוש מהשתי וערב ופילאט הודה
Mt 24,19 כסותו: 19 אוי לאותן שתהיו הרות. ולאותן **שיהיו** מיניקות באותן הימים. 20 התפללו לשם שאותה
Mt 25,41 הקטנים כי לי עשיתם. 41 ואז יאמר לאותן **שיהיו** בצד שמאל. הפרדו ממני ארורים מאבי ולכו באש
Mc 10,23 ישאוש אל תלמידיו ואמ׳ איך דבר נמנע שאיש **שיהיו** לו מעות הרבה יתנם במלכות שמים. 24
Mc 13,17 לא ישוב אחור לקחת בגדו. 17 ואוי לאותן **שיהיו** הרות ולאותן המיניקות באותן הימים. 18 חלו
Lc 1,76 אתה תלך לפני האדון בעבור שתבין הדרכים **שיהיו** מיושרים בדרך שלום ובדרך האל. 77 ולתת
Lc 2,32 ראו שלומך 31 שהכינות לפני פני כל העם 32 **שיהיו** אור והגדת עמים ואזרת ישראל עמך. 33 ואביו
Lc 10,9 הדברים המונחים לפניכם. 9 ורפאו החולים **שיהיו** שמה ותאמרו להם מלכות האל מתקרב לכם. 10
Lc 12,52 אני אומר לכם לא כן רק להפריד: 52 ה׳ **שיהיו** בבית אחת לב׳ ולג׳. 53 האב יהיה נגד הבן
Lc 17,2 למי שבעבורו יבואו 2 יותר יהיה שוה לו **שיהיו** ריחים בצוארו ומושלך לים שאם יעשה רע לאחד
Lc 20,29 האשה לו לאשה להקים זרע לאחיו. 29 ויקרה **שיהיו** שבעה אחים והראשונים לקחו אשה ומתו בלא
Jn 1,12 12 רק לכל אותן שקבלוהו נתן יכולת **שיהיו** נעשים בני האל. אותן שיאמינו בשמו 13 שאינן
Jn 9,39 שאותם שאינן רואין שיראו. ואותם שרואים **שיהיו** נעשים עורים. 40 ומקצת מהפרושים שהיו עמו

Jn 17,11 קדוש שמור אותם בשמך. אותם שנתת לי בעבור **שיהיו** דבר אחד כמו שאנחנו 12 בעוד שעמדתי עמהם.
Jn 17,21 אותן שיאמינו בעד דבריהם בי. 21 בעבור **שיהיו** כולם דבר אחד כמו שאתה אב בי ואני בך:
Jn 17,22 והאורה שנתת לי אתה. אני נתתי להם בעבור **שיהיו** דבר אחד. כמו שאנחנו דבר אחד. 23 אני בהם
Jn 17,23 דבר אחד. 23 אני בהם ואתה בי בעבור **שיהיו** אחדים בכל דבר והעולם יכיר שאתה שלחתני.
Lc 13,34 כי אין ראוי שנביא יראה חוץ לירושלם 34 **שיהרוג** הנביאים ויסקול המשולחים אליך. כמה פעמים
Lc 3,15 נדיבים משכיריותיהם. 15 סבורים כל העם **שיואן** יהיה ישאוש משיח. 16 ענה יואן ואמ׳ לכולם
Lc 9,8 ישאוש והיה לו בספק 8 בעבור שיש אומרים **שיואן** הוא שחזר חי. אחרים אומרים אליהו הוא ונראה
Lc 11,1 למד לנו תפלה שנתפלל אותה לשם כמו **שיואן** לימד לתלמידיו 2 ואמר להם אמרו אבינו שמך
Lc 20,6 6 [*] כל העם יסקלונו. כי בבריא היה להם **שיואן** היה נביא. 7 וענו שלא ידעו מאין היתה. 8
Jn 13,29 לא הבינוהו למה אמרו 29 כי מקצת חשבו **שיודוש** שיודיש שהיה לו כיסין שיאמר לו ישאוש קנו
Jn 13,29 הבינוהו למה אמרו 29 כי מקצת חשבו שיודוש **שיודיש** שהיה לו כיסין שיאמר לו ישאוש קנו אותן
Mt 12,25 כי אם בכח בלזאבוק שר השדים. 25 וישואש **שיודע** מחשבותיהם אמר כל מלכות שהוא בתוכו נחלק
Mt 16,8 הוא אומ׳ כי אין לנו לחם. 8 וישאוש **שיודע** מה שחושבים. אמ׳ להם מה תחשבו ביניכם אנשים
Mc 5,30 הגרת הדם. והרגישה כי נרפאה. 30 וישו **שיודע** בעצמו האמת כי ממנו יצאה נהפך לצד העם ואמ׳
Jn 16,30 ושום משל אינך אומר לנו. 30 עתה ידענו **שיודע** אתה כל הדברים ואין צריך לך לשאול לאחר הזה
Jn 3,11 לא ידעת. 11 אמת אני אומר לך שאנחנו מה **שיודעים** מדברים וממה שראינו עושים עדות ולא תקבלו
Mt 26,59 העצה מחפשים עידי שקר נגד ישאוש בעבור **שיוכלו** למוסרו למיתה 60 ואינם מוצאים כי רבים עדי
Mc 14,55 הגדול וכל העצה מחפשים עידי שקר בעבור **שיוכלו** מסור אותו למיתה. ולא מצאו. 56 ורבים עדי
Lc 5,19 ולהניחו לפני ישאוש 19 ולא מצאו שער **שיוכלו** ליכנס בעד העם שהיה שם גדול ועלו על הגג
Jn 2,7 להם מלאו כל האירידיש מים וימלאום כל מה **שיוכלו** החזיק. 8 וישאוש אמר להם תוציאו מהם
Lc 1,35 עליך וכח העליון יתלונן עליך. ומה יהיה **שיולד** ממך יהיה קדוש ויהיה נקרא בן [*]. 36 והנה
Mt 12,40 ינתן לכם לבד אות יונה נביא. 40 כי כמו **שיונה** היה בבטן הדג שלשה ימים ושלשה לילות. כן
Lc 11,30 ינתן לו. זולת אות יונה הנביא. 30 כי כמו **שיונה** היה אות למלחים. כן יהיה בן האדם לזאת
Mc 7,11 זה מהן שאדם ידור בעבור נדר העם האב והאם **שיועילו** לו. 12 ואחר אינכם מניחים השלים לאב
Mt 15,18 שנכנס בפה נכנס בבטן ויוצא מהאחור 18 וזה **שיוצא** מהפה בא מהלב ואותו שהוא מלכלך האדם: 19 כי
Mt 24,27 אל תחפצו האמן. 27 כי כל כך כמו שהברק **שיוצא** ממזרח ונראה עד מערב כ״כ היה ביאת בן
Mc 7,15 מבחוץ נכנס באדם אינו יכול לטנפו. אבל מה **שיוצא** מלב האדם מלכלכו. 16 מי שיש לו אזנים לשמוע
Lc 4,4 חי האדם על הלחם לבדו כי אם בכל הדבר **שיוצא** מפי השם׳. 5 והשטן נהג ישאוש בהר אחד מאד
Mt 9,9 9 וכאשר ישאוש משיח נסע משם ראה אדם אחד **שיושב** בשלחן חלפני שהיה שמו מתיב אמ׳ לו בא עמי
Mt 23,22 ומי שנשבע בשמים נשבע בקתדראת האל ובאותו **שיושב** עליה: 23 אוי לכם מאותתים ופרושים רמאים
Mc 14,18 ערב בא ישאוש עם י״ב התלמידים 18 ובעוד **שיושבין** ישאוש אמ׳ להם אמת לכם אני אומר שאחד מכם
Mc 16,14 תלמידיו והם לא האמינו. 14 ואחר יום א׳ **שיושבין** בשולחן כל אחד עשר לאכול. ישאוש נראה להם
Lc 1,79 פוקד אותנו. מי שהוא מרום 79 והאיר אותם **שיושבין** בערפליות ובצלמות בעבור שרגליו תהיו
Lc 7,47 בעבור זה כי היא מאד אוהבת. ואותן **שיושבין** יחד עמו התחילו לאמר ביניהם מי הוא זה
Mc 6,39 לנו חמשה לחמים. ושני דגים. 39 וישו צום **שיושיבו** העם והחיילות על העשב נקרא פֶּי׳ 40 וישבו
Lc 17,33 ישוב אחור. 32 זכרו מאשת לוט 33 מי שירצה **שיושיע** נפשו יאבד אותה. ומי ומי יאבד אותה אמת
Mt 3,15 ענה ישואש ואמ׳ לו עזוב עמוד כי כן חויב **שיושלם** כל יושר אז הטבילו זואן. 16 ותכף שישואש
Lc 1,20 לך אלה הדברים 20 בעבור שלא האמנת לדברי **שיושלמו** בעתן תהיה אלם ולא תוכל דבר עד אותו יום
Lc 21,22 בה 22 כי אלה הימים יום נקם הם. בעבור **שיושלמו** כל הדברים שנכתבו. 23 ואוי לאותן שתהיו
Jn 21,15 שאני אוהב אותך. וישאוש אמר להם שמור **שיותי:** 16 וישאוש אמר פעם אחרת אליו שימון פירי
Jn 21,16 אוהב אותך. וישאוש אמ׳ אליו רעה. והאכיל **שיותי:** 17 אמר לו פעם שלישית. שימון ג׳ואן אוהב
Mt 10,15 העפר מרגליכם. 15 אמת אומר אני לכם **שיותר** עונש תסבול ליום הדין אותה העיר מאותה
Mc 3,13 שלא יגלוהו. 13 וישו עלה בהר ובחר מאותן **שיותר** ישרו בעיניו 14 עד כמה שהיו י״ב בעבור
Lc 7,43 השנים. 43 ענה שימון ואמר אני חושב שאותו **שיותר** נתן. וענה ישאוש ואמר יושר שפטת. 44 וישאוש
Lc 11,41 עשה מה שהוא בפנים. 41 לכן תנו בצדקה מה **שיותר** לכם וכל הדברים יהיו לכם טהורים. 42 רק אוי
Lc 8,16 16 ומי שמדליק נר אינו מדליקו בעבור **שיחביאנו** או ישימהו אחור רק בעבור שיניחנו על
Mt 18,34 לי ממך. 34 והאדון עצב ומסרו לנגישה עד **שיחזור** כל החוב. 35 כל כך יעשה לכם אבי שבשמים אם
Mc 15,11 11 וההגמונים הזהירו העם שישאלו בראבן **שיחזור** להם. 12 ופילאט אמ׳ להם פעם אחרת מה תחפצו
Jn 20,9 9 כי עדיין לא ידעו הכתיבה אומרת שחייב **שיחזור** חי לאחר מיתה. 10 אז הלכו התלמידים פעם
Mt 21,41 הוא יכלה הרעים וישכור הכרם לאחרים טובים **שיחזרו** לו הפרי הגון בעתו. 42 אמר להם ישאוש ואתם

Lc 20,37 השם׳. וכי הם בני תחייה. 37 ואותן מתים
Lc 12,13 ואחד מן החבורה אמ׳ אליו רבי אמור אל אחי
Mc 8,35 ויקח שתי וערב עמו וימשך אחרי. 35 ומי
Lc 6,29 שיכך בלחי האחד הזמין לו האחרת. ואותו
Lc 10,22 כי אם האב. ומי הוא האב כי אם הבן. ומי
Mc 10,44 שירצה היות גדול יהיה עבדכם. 44 ואותו
Mt 3,13 13 אז בא ישאוש מגליליאה בנחל ירדן לזואן
Lc 3,12 יעשה זה גם כן. 12 ובאו העולמיים בעבור
Mt 6,2 המזוייפים בבתי כנסיותיהם ובדרכים כדי
Mc 12,39 39 ושישבו בכסא הראשון בבתי כנסיות
Mt 26,52 ישאוש אמ׳ אליו חזור הסכין במקומו כל איש
Mt 19,12 ומקצת הם קשטראטש בעד מלכות שמים. מי
Mt 9,8 [*] 8 והעם שראו זה יראו השם ואותו הללו.
Lc 19,4 היה קטן הצורה 4 ורץ ועלה באילן אחד ששמו
Lc 9,58 והעופות קנים. ובן האדם אין לו מקום
Lc 7,27 כתוב. הנה אנכי שולח לכם מלאכי לפניך
Jn 17,3 שהכל אשר נתת לו יתן להם חיים נצחיים. 3
Jn 17,26 אותם. 26 ואני הודעתי להם שמך. ועוד אעשה
Mc 8,37 יהיה לו כל העולם ויאבד נפשו. 37 ואותו
Mt 10,33 אבידתו לפני האל אבי שבשמים: 33 ואותו
Lc 6,29 התפלל בעד אותן שמכבדין לכם. 29 ואותו
Mt 19,24 נקל הוא גמל בנקב המחט עבור מעשיר אחד
Mc 7,18 מבינים. אין אתם מבינים שאין שום דבר
Mc 14,14 שנושא חבית מים. לכו אחריו. 14 ובמקום
Lc 15,28 והבן הגדול כשומעו כעס עד מאד. ולא רצה
Lc 18,25 נקל הוא שיעבור הגמל בנקב המחט מאדם עשיר
Lc 22,10 אחד נושא אשישה של מים לכו אחריו בבית
Mc 6,45 חמשת אלפים איש. 45 ותכף צוה לתלמידיו
Lc 8,51 51 וכשבא ישו בבית השר לא עזב לשום אדם
Lc 18,24 דבר אי איפשר הוא שאותן שיש להם ממון
Mt 5,41 לך החלוק בחזקה הנח לו המעיל: 41 ומי
Mt 1,24 צוהו מלאך האל. ויקח אשתו ולא ידעה עד
Jn 3,23 וטובל. 23 ויואן היה טובל בהר אחד קרוב
Lc 8,37 העם היושב במלכות גדיאי נורוס בקשו מישו
Lc 8,38 ודורש והאיש שיצאו ממנו השדים מבקש מישו
Mt 11,1 משיח השלים אלה הדברים הוא צוה לתלמידיו
Mc 3,14 ישרו בעיניו 14 עד כמה שהיו י״ב בעבור
Lc 8,31 31 והשדים בקשו ישאוש משיח שלא יצוה אותם
Mt 5,19 ילמד לשברם יהיה קטן במלכות שמים. אבל מי
Mt 12,10 ושאלו לו אם ראוי למרק אותו בשבת בעבור
Mc 3,2 מארבים אותו אם ימרקהו בשבת בעבור
Lc 6,7 אם ירפאהו בשבת. בעבור שימצאו מקום
Jn 20,27 להם שלום יהיה עמכם. 27 אח״כ אמר לטומאש
Lc 9,44 המה ראו כן תמהו. ואמ׳ ישו לתלמידיו
Jn 21,6 מה לאכול ועונו לו אין. 6 והוא אמר להם
Lc 1,59 יחד שמעו 59 ונאספו בשמונת הימים בעבור
Mt 10,2 2 ואלה הם שמות האיפושטוליש: הראשון הוא
Mt 10,4 בעל רבית מפורסם. גיקמי אבפיב. טאטדיב 4
Mt 16,16 להם. ואתם מה אתם אומרים ממני. 16 וענה
Mt 16,17 בן אל חי. 17 וישו ענה ואמ׳ אליו אשריך

שיחיו. למדהו והראהו משה. כי האל אמ׳ לו בסנה אני
שיחלוק איתי הירושה 14 וישאוש אמר אל האדם מי
שיחפוץ עשות נשמתו נושעת יאבדה. ואותו שיאבדה
שיחפוץ לגזול מלבושך לא תרצה למונעו ועו׳ הגונילא
שיחפוץ הבן להגידלו. 23 והפך פניו לתלמידיו ואמ׳
שיחפוש היות ראשון יהיה משרתכם. 45 ובן האלוה יבא
שיטבול אותו. 14 וזואן היה מונעו אומר גביר לך
שיטבלו ואמרו רבי מה יעשו. 13 והוא ענה להם לא
שיכבדום האנשים: אני אומ׳ לכם באמת שכבר קבלו
שיכבדום ושיהיו ראשונים בשולחן 40 אותם שעוקרים
שיכה בסכין. בסכין ימות. 53 חושב אתה שאיניני
שיכול להבין יבינהו: 13 ואז עשו לו דורון מנערים
שיכולת כזה הראה להם באנשים: קפיטולי ל׳ כפי שאן
שיכומור. בעבור יכול לראות ישאוש משיח כי שם היה
שיכוף ראשו: 59 וישו אמ׳ לאיש אחר לך אחרי. וענה
שיכין הדרך לפניך 28 כי אני אומר לכם. כי בכל אשר
שיכירו אותך לבד אל אמת. ואותו ששלחת ישאוש משיח.
שיכירוהו בעבור אהבת אשר אהבת אותי. תהיה בהם.
שיכירנו ויפרסם אותי. 38 ודברו בזאת האומה מנאפת
שיכירני לפני האנשים אני אבידתו לפני האל אבי:
שיכך בלחי האחד הזמין לו האחרת. ואותו שיחפוץ
שיכנס במלכות שמימיי: 25 וכאשר התלמידים שמעו זה
שיכנס בגוף האדם אינו יכול לטנפו. 19 כי אינו
שיכנס תאמרו לאדון הבית הרב אומ׳ אנה הוא ביתי
שיכנס בבית. אז האב יצא אליו והתחיל לחלות פניו
שיכנס במלכות שמים. 26 ואותן ששמעו אלה הדברים
שיכנס. 11 ותאמרו לבעל הבית האדון אומר לך אנה
שיכנסו בספינה קטנה ושילכו עבר למים אנביטהא
שיכנסו עמו כי אם פירו ויקומו ויואן ואבי הנערה
שיכנסו במלכות שמים. 25 יותר דבר נקל הוא שיעבור
שיכריחך לכת אלף פסיעות לך עמו אלפיים: 42 ומי
שילדה הבן והוא קראו ישואש: Tit,2 קפיטולו ג׳ כפי
שיליני כי מים רבים היו שם: ובאו אליו רבים וטבל
שילך לו ולא יעמוד עמהם כי ביראה הם עומדים
שילך עמו. וישו אמ׳ לו 39 שוב לביתך וספר כל
שילכו עמו דרוש בעיירות. 2 וזואן אסור כאשר שמע
שילכו דרוש בעולם. 15 ונתן להם יכולת לרפאת חליים
שילכו בתהומות. 32 והיו שם פרים הרועים בהר
שילמדה ויקימנה. גדול יהיה במלכות שמים. 20 ואני
שילשינו הם. 11 והוא אומר להם מי הוא מכם שהיה לו
שילשינוהו. 3 וישאוש אמ׳ לאדם עם היד יבשה קום
שילשינוהו. 8 [*] וישאוש אמר לאיש שידו יבשה קום
שים אצבעך פה וראה ידי ושים ידך לצדי ולא תהיה
שימו לבבכם אלה הדברים העתידים לבא. בן האדם יהיה
שימו הרשתות הלאה ותמצאו. אז שמו הרשתות במים
שימולו הבן. וקראו לו שם אביו זכריה. 60 וענתה
שימון פירי ואנדריב אחיו. 3 פיליפו. ברטומי.
שימון קאעיב:יודש שמסרו. 5 אלה י״ב שלח ישוש משיח
שימון פירו ואמר אתה הוא משיח בן אל חי. 17 וישו
שימון בר יונה כי בשר ודם לא לימדך רק אבי

Mt 17,24 אל הבית קרב אליו ישוש. אמר מה לך דומה **שימון** מלכי הארץ ממי ראוי לקחת מס מביניהם. או
Mt 26,6 העם. 6 וכאשר ישאוש היה בבאטאניא בבית **שימון** מצורע 7 נגשה אליו אשה אחת עם קופסת אלא
Mc 1,16 האל. 16 והולך ישו ואחרים בגליליאה. ראה **שימון** ואנדריב אחיו שמשימין הרשתות בים כי הם
Mc 1,29 29 ותכף שיצא מבית הכנסת באו לבית **שימון** ואנדריב עם יקומו ועם ג׳ואן לאכול. 30
Mc 1,36 והלך לו במדבר ושם התפלל. 36 והלכו אחריו **שימון** ואותם שהיו עמו. 37 וכאשר מצאוהו אמרו לו
Mc 15,21 אדם אחד שהיה עובר באותו מקום שהיה שמו **שימון** עבד שבא מעירו אס אלשנדריאה אי דנופי שישא
Lc 4,38 38 וישאוש יצא מבית הכנסת ונכנס בבית **שימון** וחמות שימון היתה חולה מקדחת גדול. וחילו
Lc 4,38 יצא מבית הכנסת ונכנס בבית שימון וחמות **שימון** היתה חולה מקדחת גדול. וחילו פניו בעבורה.
Lc 5,8 שכמעט לא נטבעו. 8 ומאותו הדבר כאשר **שימון** ופירו ראו ישוש משיח נפלו לרגליו ואמ׳ אדון
Lc 5,10 שלקחו. 10 ויקוֹמו ויואן בני זבדיב חברי **שימון** עומדין שוממין. וישאוש אמר לשימון אל תפחד
Lc 6,14 ובחר שנים עשר מאותן שקרא שלוחים. 14 **שימון** שקרא פירו ואנדריו אחיו. יקומו יואן פיליפו
Lc 7,40 אותו חטאה היא. 40 וענה ישאוש ואמ׳ לו **שימון** אני רוצה לומר לך אי זה דברים. וענה שימון
Lc 7,40 אני רוצה לומר לך אי זה דברים. וענה **שימון** ר׳ אמור. 41 שני אנשים חייבין לאיש אחד.
Lc 7,43 איזה אוהב יותר מאלו השנים. 43 ענה **שימון** ואמר אני חושב שאותו שיותר נתן. וענה ישאוש
Lc 9,20 וישאוש אמר להם. ואתם בדעתכם מי אני. ענה **שימון** פירי ואמר אתה הוא ישאוש בן אל חי. 21
Lc 23,26 וכאשר נהגוהו לקחו אדם אחד סיריאנוש נקרא **שימון** שבא מן העיר. והניחו השתי וערב עליו שישאנה
Jn 1,40 והיה כמעט שעה עשירית. 40 והיה אנדריב אח **שימון** ופירו אחד מאותם שנים עשר ששמעוהו מיואן
Jn 1,42 42 והביאו אל ישאוש. וישאוש מביטו אמ׳ **שימון** בן יואן אתה תמיה נקרא כיפאש ר״ל פירא. 43
Jn 6,8 מעט: 8 אמר אליו אחד מתלמידיו אנדריב אח **שימון** פירי 9 בכאן הוא נער אחד שיש לו חמש מאות
Jn 6,69 עשר שנשארו ואתם חפצים ללכת. 69 וענה **שימון** פירי אדון למי נלך דברי חיים נצחיים הם לך:
Jn 13,9 לא ארחצם לא יהיה לך חלק בי. 9 ואמר לו **שימון** ופירי לא הרגלים לבד אבל גם הידים והראש.
Jn 13,26 אשלח הפת בצוע. וכאשר טבל הפת נתנו ליודש **שימון** אשק אשקריוטא 27 ולקח מלא פת אז בא השטן.
Jn 18,10 שאלו שלי נתת אחד מהם לא נעדר: 10 אז **שימון** פירי שהיה לו סכין הוציאו והכה עבד ההגמון
Jn 20,6 מונח לצד אחד. אמנם לא נכנס שם. 6 אז בא **שימון** פירו ההולך אחריו ונכנס בקבר. וראה בגדי
Jn 21,15 חי: 15 אז כשאכל אמר ישאוש לשימון פירו **שימון** יואן אוהב אתה אותי יותר מאלו. והוא ענה
Jn 21,16 שמור שיותי: 16 וישאוש אמר פעם אחרת אליו **שימון** פירי ג׳ואן אוהב אתה אותי ושימון אמ׳ כן
Jn 21,17 והאכיל שיותי: 17 אמר לו פעם שלישית. **שימון** ג׳ואן אוהב אתה לי. ופירו היה דואג כי שלשה
Mt 15,4 האל כבד אביך ואמך. ומי שיקלל אביו ואמו **שימות.** 5 ואתם אומרים אשר אי זה אדם יאמר אל אביו
Lc 22,7 שעושים לחם מצות באותו יום היה מוכרח **שימות** בפסח. 8 ושלח פירו וזואן אומר לכו והכינו
Lc 23,4 ולחיילות. איני מוצא בזה האדם שום טעם **שימות.** 5 והם צועקים ואומרים הוא עושה באופן שהעם
Jn 4,49 49 ואמר אליו הריגיטו אדון רד קודם **שימות** בני. 50 אמר אליו ישאוש לך בנך חי הוא.
Jn 18,14 וקאיפש הוא שנתן עצה ליהודים שצריך הוא **שימות** אדם אחד בעד העם למען לא ילכו העם אחריו.
Mc 3,6 ועשו עצה עם אותם דירודיש נגד ישו **שימיתוהו.** 7 וישו הלך לים עם התלמידים ועם רב
Lc 23,32 32 ושנים אחרים רעים נוהגים עמהם בעבור **שימיתום:** 33 וכאשר באו אל המקום הנקרא קלוארי שם
Mt 18,25 25 וכאשר לא היה לו מה לפרוע האדון צוה **שימכרו** אותו ואשתו ובניו וכל מה שיהיה לו. ושיהיה
Mt 8,31 אומרים אדון אם אתה מגרש אותנו מכאן. **שימנו** באותן חזירים 32 וישאוש משיח אמ׳ להם לכו.
Lc 22,6 ונדרו לו כסף. 6 והוא נדרו להם ומחפש **שימסור** אותו בזולת הסיעות. 7 ובא היום שעושים לחם
Mc 14,42 42 קומו ונלכה כי הנה קרוב הוא אותו **שימסרני.** 43 עו׳ הוא מדבר בא יודש אשקריוטא אחד
Lc 18,8 חמלה מהם. 8 [*] אכן בן האדם בא תאמינו **שימצא** אמונה בארץ. 9 ואומרים מקצת שבוטחים בעצמם
Jn 10,10 וימצא מרעה . 10 הגנב לא בא אם לא בעבור **שימצא** לגנוב והרוג והשמיד. אני באתי בעבור שיהיה
Lc 15,4 תשעים ותשעה במדבר וילך לאותה שאבד עד **שימצאה.** 5 וכאשר ימצא אותה ישימה על כתיפיו ובא
Lc 15,8 את הנר ותכבד הבית ותחפש אותה בהשכל עד **שימצאה.** 9 וכאשר תמצא הדרכמש תקרא כל אוהביה
Lc 6,7 הסופרים והפרושים אם ירפאהו בשבת. בעבור **שימצאו** מקום שילשינוהו. 8 [*] וישאוש אמר לאיש
Mt 18,13 והולך לחפש אותה שנאבדה. 13 ואם יקרה **שימצאנה** אמיתות אומר אני לכם כי יותר ששון יש לי
Lc 16,13 לכם. 13 שום אדם אינינו..שני אדונים כי **שינא** האחד והאחד יאהב .. האחת יבזה. אינכם יכולים
Mt 8,26 יראים עם במעט אמונה. וקם וצוה לרוח ולים **שינוחו** ותכף היה נחת גדול בים. 27 והאנשים תמהו
Mc 4,39 אבודים. 39 וישאוש קם וצוה לרוח ולים **שינוחו.** ותכף היתה רבה הנחה 40 ואמ׳ להם למה
Mt Prol,4 כתב זה האונגילי בלשון הקדש כמו זכרון **שיניח** אל אחיו. כן חוייב דרוש אמונת האיונגלי
Lc 23,23 ואניחהו. 23 והם צועקים בקול גדול שואלים **שיניחהו** בשתי וערב וקולותם הולכים וחזקים. 24
Lc 9,16 ושני הדגים ובצע הפת וחלקו לתלמידיו וצום **שיניחוהו** לפני העם ההוא 17 ואכלו כולם ושבעו.

Mc 6,41 ועשה חינות והודאות ובצעם ונתנם לתלמידיו
Lc 8,16 בעבור שיחביאנו או ישימהו אחור רק בעבור
Mt 24,51 ויניחהו עם הרמאים ושם יסבול בכי ורעישת
Mt 25,30 בבור חשוכה. ושם יסבול בכי והרעשת
Mt 13,50 50 וישימום בדרך האש ושם יהיה בכי והרעשת
Mt 22,13 בסוהר חשיכה. ושם יסבול בכי ורעישת
Lc 11,27 לו: מאושר הוא הבטן שעמדת בה. והשדים
Lc 3,1 ג׳ כפי לוקא 1 בשנת חמשה עשר לקיסר טיברי
Lc 12,37 באמת אני אומ׳ לכם שיהיה יושב ויעשה עמהם
Lc 5,3 עלה באוניה אחת שהיתה משימון. ומבקש אותו
Lc 1,25 זה עשה האל לי באותן הימים הביט בי בעבור
Mt 14,22 לתלמידים עלות באניה קטנה וליכנס בים עד
Jn 10,31 אנחנו. 31 אז קבצו היהודים אבנים בעבור
Jn 19,12 כי כל איש שעושה עצמו אלוה מלך. אומר נגד
Jn 19,15 וההגמונים אמרו לו אין לנו מלך כי אם
Jn 19,16 אמרו לו אין לנו מלך כי אם שיסר: 16 אז
Jn 21,22 יהיה מזה. 22 ישאוש אמר אליו אני רוצה
Mt 5,19 מהתורה שלא יושלם עד סוף העולם. 19 ומי
Lc 18,25 שיכנסו במלכות שמים. 25 יותר דבר נקל הוא
Mt 8,18 18 וכאשר ישואש ראה עמים רבים סביבו צוה
Mc 13,34 ביתו ונותן יכולת לעבדיו ומצוה לחוש
Lc 4,39 פניו בעבורה. 39 עמד עליה צוה לה לקדחת
Mt 19,9 לא היה מסכָּם. 9 רק אני אומר לכם שכל אדם
Mt 19,29 שופטים אותן י״ב שבטי ישראל. 29 וכל אדם
Mc 10,29 29 וישאוש ענה ואמר אמת אומ׳ לכם שאיש
Lc 10,40 לטרוח במה שצריך לו [*]. [*] לכן תאמר לו
Lc 8,24 אובדים. וישאוש קם וצוה אל הרוח והסער
Jn 4,40 לה: 40 אז כשבאו השומרונים אליו בקשוהו
Jn 14,16 אל האב ויתן לכם רוח אחר קדוש בעבור
Jn 21,22 מזה. 22 ישאוש אמר אליו אני רוצה שיע
Mt 26,54 54 רק איך תשלימו הכתיבות. כן חוייב
Mc 9,38 38 וישאוש אמ׳ להם אל תמנעו לו כי כל אדם
Lc 22,37 37 כי אני אומר לכם כי מה שכתוב חוייב
Lc 23,8 ששמע דברים רבים ממנו ומצפה מתי יראהו
Lc 23,24 וקולותם הולכים וחזקים. 24 ופילאט שפט
Jn 16,2 שכל אדם שבא יהרוג אתכם. ויהיה לו דומה
Mt 7,12 דברים טובים לשואליו 12 כל אשר שתחפצו
Mt 21,43 שמלכות הש׳ יהי מכם לקוח ונתון לגוים
Mc 3,35 סביביו ואמ׳ אלו הם אמי ואחי 35 וכל אותן
Mc 6,12 עפר רגלכם לעדות נגדם 12 ותלכו ודרשו
Mc 16,20 בעזר הש׳ עם דברים טובים ועם נפלאות
Lc 2,27 וכאשר נשאוהו במקדש אביו ואמו בעבור
Lc 11,42 משפט וצדקת השם׳. אלה הדברים ראויים
Lc 12,4 מאותם שהורגין הגוף ואחר אין להם דבר אחר
Lc 21,31 מתקרב. 31 כן כאשר תראו כל אלה הדברים
Mt 21,44 לקוח ונתון לגוים שיעשו מעשיו 44 אותו
Lc 20,18 הוא היתה מונחת בראש המלאך. 18 כל איש
Mt 11,10 אותו שממנו הנביא אמר הנני שולח מלאכי
Mc 1,2 נביא אמר הנה אני שולח מלאכי לפניך
Mc 5,17 שהיה מושטן ומהחזירים. 17 ואז בקשוהו

שיניחום לפניהם. וכן חילק שתי הדגים 42 ואכלו
שיניחנו על המנורה או על מקום גבוה בעבור אותן
שיניים: Tit,25 קפיטולו נ״א כפי מתיאו 1 ואז יהיה
שיניים: 31 כאשר בן האלוה יבוא בצלם יקרו וכל
שינים. 51 שמעתם כל אלה הדברים. והם אמרו הין. 52
שינים. 14 רבים הם קרואים ומעט נבחרים: 15 ואז
שינקת 28 והוא אמר אמת מאושרים הם אותם ששומעין
שיסאר ופונץ פילאט מורשה בגודיאה ואירודיש טטרקא
שיסבו וישרתם. 38 ואם יבא במשמר שני או שלישי
שיסיע האניה משם מעט ויושב ומלמד לעם אשר באניה.
שיסיר חרפתי בין הנשים. 26 ובששה חדשים האל שלח
שיסעו העם: 23 וכאשר העם הלכו הוא עלה להר
שיסקלוהו. 32 וענה להם ישאוש מעשים רבים טובים
שיסר: 13 אז כאשר פילאט שמע אלה הדברים הביא ישו
שיסר: 16 אז שיסר מסר להם ישאוש שיתלוהו. 17 אז
שיסר מסר להם ישאוש שיתלוהו. 17 אז לקחו היהודים
שיע שיעמוד פה עד שאבא מה לך אתה תלך אחרי. 23 אז
שיעבור אחד מאלה המצות הקטנות או ילמד לשברם יהיה
שיעבור הגמל בנקב המחט מאדם עשיר שיכנס במלכות
שיעברו היבשה. 19 ובא חכם תוריי מהדת ואמ׳ לו ר׳
שיעור. 35 לכן עורו כי אינכם יודעים היום והשעה
שיעזבנה. ומיד קמה ושרתה אותם. 40 וכאשר בא השמש
שיעזוב אשתו אם אינו עושה בעבור טעם ניאוף שלה.
שיעזוב ביתו אל אחים או אב או אם או אשה או בנים
שיעזוב ביתו ואחיו ואחיותיו או אב ואם או בנים או
שיעזרני. 41 וענה האדון ואמר לה מרטא מרטא חרוצה
שיעמוד ועמד ונעשה נחת גדול. 25 וישאוש אמ׳ להם
שיעמוד שם עמהם ועמד שני ימים. 41 ויותר עוד
שיעמוד עמכם לנצח 17 רוח אמת: שהעולם אינו יכול
שיעמוד פה עד שאבא מה לך אתה תלך אחרי. 23 אז יצא
שיעשה. 55 באותה שעה אמ׳ ישאוש אל הסיעות כן כמו
שיעשה נפלאות בשמי אינו אומ׳ רע. 39 ואותו שאינו
שיעשה בו. ועם הרעות הוא מזומן כי כל הדב הדברים
שיעשה אי זה אות. 9 ושאל אליו דברים רבים. וישאוש
שיעשה שאלתם. 25 והניח להם אותו שבעבור רציחה
שיעשה עבודה לשם. 3 ואלה הדברים יעשו לכם כי לא
שיעשו לכם האנשים תעשו להם זאת היא התורה
שיעשו מעשיו 44 אותו שיפול על אותה האבן יהיה
שיעשו רצון הש׳ הם אחי ואחיותי. Tit,4 קפיטולו ד׳
שיעשו תשובה. 13 ומבריאים המשוטנים וממרקים
שיעשו: Expl תם תם ונחתם פה תמו קפיטולי
שיעשו כפי מנהג דתו. 28 ושמעון לקחו בזרועותיו.
שיעשו ולא להכניסם. 43 ראוי לכם פרושים שתאהבו
שיעשו 5 אבל אני אלמדכם ממי תיראו. תיראו אותו
שיעשו תדעו שמלכות השם׳ קרוב. 32 באמת אני אומר
שיפול על אותה האבן יהיה כתות. ויכתות אותו שעליו
שיפול על אותה אבן יהיה מוכה עם האבן. והאבן יכתת
שיפנה דרכך לפניך. 11 אמת אני אומ׳ לכם כי בכל
שיפנה הדרך שלך לפניך. 3 אחת קול תקרא במדבר
שיפרד מנוכחו: 18 וכאשר ישאוש נכנס בספינה המתחיל

Mt 10,32 אתם טובים מעופות רבים. 32 לכן כל איש **שיפרסמני** לפני האנשים אני אבידתו לפני האל אבי
Mt 18,30 רצה הקשיבו. אבל הלך ושם אותו במאסר עד **שיפרע** החוב. 31 וכאשר עבדי האדון ראו זה היו מאד
Lc 7,42 היה חייב לו אחד. 42 ולא היה להם מה **שיפרעוהו.** נתן לכל אחד מה שחייב. איזה אוהב יותר
Mt 8,28 אותו ים והיו בארץ גינשריק פגש מושטן אחד **שיצא** מן הקבר מאד רע שאינו יכול לעבור באותו
Mt 8,34 יצא אל ישואש משיח. וכאשר ראוהו חלו פניו **שיצא** מעמהם: Tit,9 קפיטולי כ״ט כפי שי׳ מתיאו 1
Mc 1,10 והיה טובל בנהר הירדן בעד זואן. 10 ותכף **שיצא** מהמים. ראה השמים נפתחו והקדוש רוח ירד עליו
Mc 1,29 לו. 28 ושמו מתפזר בכל גליליאה. 29 ותכף **שיצא** מבית הכנסת באו לבית שימון ואנדריב עם יקומו
Mc 5,2 מארקו 1 ובאו מעבר לים נגד גֶנֶיְשָׁרֵק 2 ותכף **שיצא** מן הספינה אדם א׳ מושטן יצא אליו בדרך 3
Mc 9,24 24 וכאשר ראה שהעם מתאסף הוא צוה לשטן **שיצא.** אומ׳ שטן חזק ואלם. אני מצוה אותך שתצא
Lc 1,15 גדול לפני האל ולא ישתה יין ושכר. קודם **שיצא** מבטן אמו יהיה נשלם מהקדוש רוח. 16 ויבונן
Mt 12,20 20 קנה רצוץ לא ישבר העץ מעשן לא יכבה עד **שיצאו** למשפט החזק 21 ובשמו האיים יחילו. 22 ואז
Lc 8,38 38 וישאוש נכנס בספינה ודורש והאיש **שיצאו** ממנו השדים מבקש מישו שילך עמו. וישו אמ׳
Jn 16,30 צריך לך לשאול לאחר הזה אנחנו מאמינים **שיצאת** מהאל: 31 ענה להם ישאוש עתה אתם מאמינים 32
Mt 12,44 44 אז הוא אומ׳ בעצמו אשובה אל ביתי **שיצאתי.** וכשבא מוצא אותה מנוקה וטהורה מכל קסמים.
Jn 16,27 הוא אוהב אתכם כאשר אהבתם אותי והאמנתם **שיצאתי** מהאל. 28 אני יצאתי מהאב ובאתי לעולם.
Lc 5,34 34 להם אמ׳ יכולים אתם בין הארוס עשות **שיצום** בעוד שהארוס עמהם 35 אבל יבואו ימים כאשר
Jn 21,25 חושב אני שכל העולם לא יוכל להכיל הספרים **שיצטרכו** בכתיבתן. Expl (תם ונחם ברוך שפטרני)
Mt 27,43 שאנחנו נראהו ונאמינך. 43 הוא בטוח באל **שיצילהו** אם ירצה כי הוא אומ׳ אני בן האלוה. 44
Lc 1,74 לאברהם אבינו 74 יהיה נתון לנו בעבור **שיצילנו** מאויבינו בלי פחד נעבוד אותו 75 בקדושה
Mc 9,36 נער אחד ושמו באמצעם וחבקו ואמ׳ 36 אותו **שיקבל** עו׳ מנערים אלו בשמי יקבלו אותי. ואותו
Lc 6,34 לכם כי החוטאים נותנים לחוטאים בעבור **שיקבלו** גמול. 35 אבל אהבו אויביכם ועשו להם טוב.
Mt 4,6 למטה כי כתוב הוא האל מצוה אל מלאכיו **שיקבלוך** בידיהם בעבור שלא תקח שום רע בנפשך: 7
Lc 16,4 מה אעשה כשאהיה מסולק מן ההרשאה באופן **שיקבלני** שנית. 5 קרא אחד אחד ממחוייבי אדונו ואמר
Mt 27,7 7 וכשנתייעצו קנו שדה א׳ מיוצר בעבור **שיקברו** שם הגרים. 8 ובעבור זה אותו שדה נקרא
Mt 21,21 אומר מהתאנה אבל אומר מהר אחד אם תאמרו **שיקום** וישפיל עצמו בים שתכף תעשה 22 וכל מה
Mt 27,63 אדון אנחנו נזכרנו שאותו הרמאי אמ׳ **שיקום** חי 64 לכן צוה שמור הקבר עד יום שאמר שיקום
Mt 27,64 חי 64 לכן צוה שמור הקבר עד יום שאמר **שיקום** חי. בעבור שתלמידיו לא יבאו ויגנבו גופו
Jn 11,24 יחזור חי. 24 ומרטא אמרה לו יודעת אנכי **שיקום** ביום היותר אחרון שבתחיה: 25 אמ׳ אליה
Mc 12,26 כמו מלאכי השמים לפני האל. 26 ומהמתים **שיקומו** לא קראתם בספר משה כאשר נראה לו האל בסנה
Lc 19,12 אחד מעולה הלך במלכות אחד מאד רחוק בעבור **שיקח** מלכות לעצמו ושיחזור 13 וקרא עשרה עבדים שלו
Mt 19,10 אליו א״כ הוא בין האיש והאשה אין מחוייב **שיקחה** לאשה: 11 והוא אמר כולכם אינכם מבינים זה
Mt 22,24 אחד ימות בלא בנים שאחיו יקח אשתו בעבור **שיקים** זרע אחיו: 25 בינותינו היו ז׳ אחין והראשון
Mt 15,4 4 אינו אומ׳ האל כבד אביך ואמך. ומי **שיקלל** אביו ואמו שימות. 5 ואתם אומרים אשר אי זה
Lc 12,10 שיאמר דבר כנגד בן האדם והוא נמחל לו. מי **שיקלל** רוח הקדש לא ימחלו לו. 11 וכאשר ינהגו אתכם
Mc Prol,9 ההריון קדש רוח בהתחלת האיונגליאו בעבור **שיקרא** התחלת ההתבשרות מישאוש משיח ואחר כתב
Lc 19,15 עלינו. 15 ונעשה כאשר חזר המלכות צוה **שיקראו** לו העבדים אותם שנתן להם הממון בעבור שידע
Mt 7,21 21 עו׳ אמר ישאוש משיח לתלמידיו כל אותן **שיקראוני** אדון לא יכנסו במלכות שמימיי אבל אותן
Mt 16,22 אחד והתחיל לגערו. אומר האל לא יאבה אדון **שיקרך.** 23 וישוש הופך אומר לפירי לך מאחרי שטן.
Mt 26,58 ונכנס בפנים ויושב עם המנהיגים בעבור **שיראה** הקץ. 59 ושרי הכהנים וכל העצה מחפשים עידי
Lc 2,26 26 וקבל מענה מרוח הקדש שלא יראה מות עד **שיראה** ישאוש משיח בן אל חי. 27 ובא ברוח אל
Mt 5,16 הן. 16 כן יהיה מאיר נרכם לפני הכל. **שיראו** מעשיכם הטובים וישבחו אביכם שבשמים:
Mt 6,5 התפללו בבתי כנסיותיהם ובצדי השוקים כדי **שיראו** אותם האנשים: אני אומ׳ לכם באמת כבר קבלו
Mt 6,16 כמו הפחותים רמאים שמחלישים פניהם כדי **שיראו** צמים. כאמר אמ׳ לכם שקיבלו שכרם: 17 רק אתה
Mt 16,28 לכם. כי מקצת מאלו שהם פה לא ימותו עד **שיראו** בן האלוה בא במלכותו: Tit,17 קפיטולי מ״ג
Mc 8,39 ואמ׳ להם ומקצת מכם שהם עמי לא ימותו עד **שיראו** האגלוריאה ממלכות האל: Tit,9 קפיטולו ט׳
Lc 9,27 באמת שמקצת אלו שהיום פה לא יטעמו מות עד **שיראו** מלכות השם׳. 28 ושמנה ימים אחר אלה הדברים
Jn 9,39 באתי בזה העולם בעבור שאותם שאינן רואין **שיראו.** ואותם שרואים שיהיו נעשים עורים. 40 ומקצת
Jn 17,24 שבמקום שאני אהיה שם הם יהיו עמי. בעבור **שיראו** אורה שליחותם שנתת לי. כי אהבת אותי קודם
Mt 24,1 מהמקדש והלך וקרבו תלמידיו אליו בעבור **שיראוהו** בניני המקדש. 2 והוא ענה ואמ׳ אליהם
Mt 16,1 הפרושים והצדוקים נסות אותו. מתחננים לו **שיראם** אי זה נפלאות מן השמים. 2 וישוש ענם ואמר

Jn 4,47 שישאוש בא מגודיאה בגלליאה הלך אליו **שירד** להבריא בנו כי מסוכן היה למות. 48 אז אמר
Jn 6,42 והאם שאנו מכירים באיזה אופן הוא אומר **שירד** מן השמים: 43 אז ענה ישאוש ואמ׳ להם. לא
Jn 6,50 49 אבותיכם אכלו פת במדבר ומתו. 50 זהו **שירד** מן השמים בעבור שזה שאוכל ממנו לא ימות: 51
Jn 6,59 שאוכל אותי הוא חי בעבורי. 59 זהו הפת **שירד** מן השמים: לא כמו שאכלו אבותיכם המן ומתו.
Jn 6,41 התלחשו היהודים ממנו. כי אמר אני הוא פת **שירדתי** מן השמים. 42 ואמרו אינינו זה בן יוסף
Lc 3,36 36 שם היה קינן. שם היה ארפישאט. שם היה **שירוג.** שם היה נח. שם היה למך. 37 שם היה
Lc 3,35 שם היה טארי. שם היה מקור. 35 שם היה **שירוק.** שם היה ראגב. שם היה פליג. שם היה שאלי.
Lc 6,34 כן. 34 ואם תתנו למי שאתם מקוים שכר או **שירות** אי זו חן ראוי לכם כי החוטאים נותנים
Jn 13,10 וישאוש אמר להם מי שהוא רחוץ אינו חסר רק **שירחוץ** הרגלים והוא כולו נקי ואתם טהורים אבל לא
Lc 7,3 שם שלח לו חכמי היהודים מבקש אותו שיבא **שירפא** עבדו. 4 ואותם שבאו לישאוש חילו פניו
Mc 9,17 רוק מפיו ונוקש השנים. ובקשתי תלמידיך **שירפאוהו** ולא יכלו עשות. 18 וישאוש אמ׳ אי משפחה
Mt 5,42 42 ומי שישאלך תן לו: ולא תחלוק עם מי **שירצה** ללות ממך: קפיטולו י״ז כפי מתיאו 43 עוד
Mt 20,26 רב כח. 26 לא יהיה כן בתוככם. אך מי **שירצה** להיות רב יהיה משרתכם. 27 ואותו שביניכם
Mc 10,43 על הקטנים. 43 לא יהיה כן ביניכם. אותו **שירצה** היות גדול יהיה עבדכם. 44 ואותו שיחפוש
Lc 17,33 לא ישוב אחור. 32 זכרו מאשת לוט 33 מי **שירצה** שיושיע נפשו יאבד אותה. ומי ומי יאבד אותה
Mt 5,21 שמעתם מה שנאמר לראשונים לא תרצח. ומי **שירצח** ראוי למשפט. 22 ואני אומ׳ לכם מי שישנא
Mc 9,34 קרא השנים עשר תלמידים. ואמ׳ להם אותו **שירצח** היות גדול בינותינו יהיה משרת כולם. 35
Mt 11,15 תרצו לבחרו הוא אליהו שעתיד לבא: 15 מי **שיש** לו אזנים בעבור שמוע ישמע. 16 אל מי אדמה זאת
Mt 13,9 ועשו פרי רב בא׳ ק׳ בא׳ נ׳ בא׳ ל׳. 9 מי **שיש** לו אזנים לשמוע. 10 וקרבו התלמידים אליו
Mt 13,12 לו יתן לאדם וישפיע. ומי שאין לו זה המעט **שיש** לו יגזול לו אדם 13 ובעבור זה מדבר איש
Mt 13,43 הצדיקים כמו השמש במלכות אב שלהם. מי **שיש** לו אזנים לשמוע ישמע. 44 והמלכות שממיי דומה
Mt 13,44 לאותו כשאדם מצאו טומנו. ובעבור ששון **שיש** לו מכר כל אשר לו וקנה לאותו שדה: 45 עו׳
Mt 19,21 אליו ישו אם תחפוץ היות שלם לך מכור מה **שיש** לך ותנהו לדלים ויהיה לך אוצר בשמים: ובא
Mt 23,14 לכם יודעי ספר פרושים רמאים שאוכלים מה **שיש** לאלמנות עם תפלה ארוכה. ובעבור זה תסבלו אורך
Mt 25,28 הריוח. 28 תקחו ממנו הבשנט ותמסרהו לאותו **שיש** לו עשרה. 29 כי למי שיהיה לו יתן איש בהעדפה.
Mc 2,17 זה אמ׳ הבריאים אינם צריכים רופא רק אותן **שיש** להם חולי. כי אני לא באתי לקרוא הצדיקים אבל
Mc 3,25 החכמה יכול עמוד אותו מלכות. 25 בבית **שיש** חלוקת הלב ביניהם אינו יכול התקיים. 26 ואם
Mc 4,9 הא׳ ל׳ והא׳ ס׳ והא׳ ק׳. 9 ואמ׳ ישאוש מי **שיש** לו אזנים ישמע. 10 וכאשר היו בצד א׳ התלמידים
Mc 4,20 א׳ יוצאין ל׳ ומא׳ ס׳ ומא׳ ק׳. מי **שיש** לו אזנים לשמוע ישמע. 21 ואומ׳ להם אין אדם
Mc 4,23 דבר לא נסתר ונעלם שלא יהיה ניכר. 23 מי **שיש** לו אזנים לשמוע ישמע. 24 ואומר לכם ראו מה
Mc 7,16 אבל מה שיוצא מלב האדם מלכלכו. 16 מי **שיש** לו אזנים לשמוע ישמע. 17 וכאשר ישוש נכנס
Mc 9,20 ורוקק. 20 וישאוש שאל אל האב כמה זמן עבר **שיש** לו זה. והוא אמ׳ מנערותו עד עתה. 21 ותמיד
Lc 3,11 א״כ מה יעשו. 11 והוא ענה אומ׳ אותו **שיש** לו שתי מלבושים יתן למי שאין לו אחת. ומי שיש
Lc 3,11 לו שתי מלבושים יתן למי שאין לו אחת. ומי **שיש** לו חלופי העושרים יעשה זה גם כן. 12 ובאו
Lc 4,36 ומדברים ביניהם ואומרים מה דבר הוא זה **שיש** לו כח ומצוה הרוחות הרעים ויוצאים מן האנשים.
Lc 7,8 זה בדברים ובני יהיה נרפא. 8 כי אני אדם **שיש** לי תחת רשותי ותחת כחי פרשים. ואומר אני לזה
Lc 8,8 ועשה פרי כמאה כפלים. וזה אומר צועק מי **שיש** לו אזנים ישמע. 9 ותלמידיו שאלוהו. איזה דבר
Lc 8,18 ראו באי זה אופן אתם שומעין. כי לאותן **שיש** לו יעשוק. ואותו שאין לו מה שחושב שיהיה לו
Lc 9,8 הדברים שעשה ישאוש והיה לו בספק 8 בעבור **שיש** אומרים שיואן הוא שחזר חי. אחרים אומרים
Lc 14,35 בזבל ולא בדבר תועלתי רק ישולח בחוץ מי **שיש** לו אזנים לשמוע ישמע: Tit,15 קפיטולו י״ו כפי
Lc 15,4 3 והוא אמ׳ אליהם זה הדבר. 4 אי זה מכם **שיש** לו מאה צאן ונאבדה אחת מהם לא יניח תשעים
Lc 15,8 שאינם חסרים תשובה: 8 או אי זה אשה **שיש** לה עשרה דרכמש ותאבד אחת מהם. לא תדליק את
Lc 18,24 ראה עצבונו ואמ׳ דבר אי איפשר הוא שאותן **שיש** להם ממון שיכנסו במלכות שמים. 25 יותר דבר
Lc 19,24 שעומדין שם גזלו לו האימנא ותנוה לאותו **שיש** לו עשרה אימנש. 25 ואמרו לאדון כבר יש לו
Lc 19,26 לו עשרה אימנש. 26 אני אומר לכם לכל אדם **שיש** לו ינתן לו ויושפע. ומי שאין לו מה שיש לו
Lc 19,26 שיש לו ינתן לו ויושפע. ומי שאין לו מה **שיש** לו יגזל ממנו. 27 אכן אותם אויבים שאין חפצים
Lc 22,36 והם אמרו לא. 36 ואז אמר להם. אבל עתה מי **שיש** לו שק יקח גם האבן. ומי שאין לו ימכור
Jn 3,29 לכם שאיני משיח רק שולחתי לפני אותו 29 **שיש** לו ארוסה וארוס אבל הוא אוהב הארוס שעומד
Jn 4,20 בזה ההר ואתם אומרים שבירושלם הוא המקום **שיש** לכל להתפלל לאל: 21 וישאוש אמר לאשה תאמיני
Jn 6,9 אנדריב אח שימון פירי 9 בכאן הוא נער אחד **שיש** לו חמש מאות ככרות לחם שעורה ושני דגים. אבל

Jn 12,36 בחשך אינו יודע לאן הוא הולך. 36 בעוד **שיש** לכם נר האמינו בנר בעבור שתהיו בני נר: אלה
Jn 13,1 יואן 1 רק קודם חג הפסח ישאוש ששעתו באה **שיש** לו לעבור מעולם זה. האב האוהב אותם שהם שלו
Jn 16,21 כבר אינה זוכרת הצער בעבור שמחה וגיל **שיש** לה. כי האדם נולד בעולם. 22 ואמת כן דאגתכם
Mc 6,27 רצה הכבידה 27 ושלח לחתוך הראשים וצוהו **שישא** לו [*] 28 [*] ראשו באחד מפשוטי כלי עץ
Mc 15,21 עבד שבא מעירו אס אלשנדריאה אי דנופי **שישא** שתי וערב שלו 22 ונהגוהו בגולגוטא שרוצה
Mc 1,45 וכאשר יצא הוא התחיל לדרוש ולפרסם הנס עד **שישאוש** לא היה יכול ליכנס בהחבא בעיר אך חוייב
Mc 5,27 בלא תועלת. שאינה מוצאה. 27 וכאשר שמעה **שישאוש** משיח בא בין העם נכנסה ונגעה אחורי
Mc 11,6 העיר. מה אתם עושים. 6 והם אמרו מה **שישאוש** צום והניחוהו 7 להוליך העיר לישאוש.
Lc 6,12 מה שנעשה מישאוש. 12 ונעשה בימים ההם **שישאוש** עלה בהר אחד ומתפלל. ובתפלת האל היה ער.
Lc 7,37 אשה אחת חוטאת היתה בעיר. וכאשר ידעה **שישאוש** נכנס בבית הפרוש. ישבו לשולחן והנה אשה
Lc 8,22 השם׳ ושמוהו למעשה 22 ונעשה באחת הימים **שישאוש** עלה בספינה אחת ותלמידיו עמו וישו אמ׳ להם
Lc 8,39 ויסע האיש והלך בכל העיר ודורש כל הדברים **שישאוש** עשה לו. 40 ונעשה כשחזר ישאוש לעם המחכים
Lc 9,18 והנותר היה י״ב קופות מליאות 18 ונעשה **שישאוש** היה לבדו והתפלל ותלמידיו סמוכים לו וישו
Jn 1,48 אתה מכירני. ענה ישאוש ואמר לו. קודם **שישאוש** קראך תחת תאינה ראיתיך. 49 ענה לו נתנאל
Jn 4,2 עושה תלמידים וטובל יותר מיואן. 2 עד **שישאוש** לא טבל רק תלמידיו עזבו בגודיאה. 3 [*]
Jn 4,47 שהיה לו בן חולה בכפר נחום 47 וכששמע **שישאוש** בא מגודיאה בגלליאה הלך אליו שירד להבריא
Jn 5,15 דבר רע: 15 והלך אותו האיש ואמ׳ ליהודים **שישאוש** רפאו. 16 והם אמרו ובעבור זה מתהלך ישאוש
Jn 6,24 הפת ועשו חינות לאל. 24 אז כשראה העם **שישאוש** לא היה שם ולא תלמידיו. עלו באניות ובאו
Jn 9,14 איני יודע. 13 והביאוהו לפרושים 14 ואמרו **שישאוש** עשה טיט בשבת. ופתח עיני האיש ההוא: 15 אז
Jn 11,20 לנחם אותם מאחיהן. 20 ומרטא כששמעה **שישאוש** בא רצתה אליו. ומריאה יושבת בבית. 21 אז
Jn 11,32 הולכת לבכות: 32 אז כשמריאה באה למקום **שישאוש** היה כשראהו נפלה לרגליו ואמרה לו אדון אם
Jn 11,46 46 ומקצת מהם הלכו לפרושים ואמרו להם מה **שישאוש** עשה: 47 אז התאספו ההגמונים והפרושים נגד
Jn 11,51 מעצמו. רק שהיה הגמון אותה שנה. וניבא **שישאוש** משיח יצטרך לו למות בעד העם. 52 ולא לבד
Jn 12,1 קודם הפסח בא בביטניאה ששם מת לזרו אותו **שישאוש** החיה 2 והכינו לו לאכול. ומרטא משרת אותו.
Jn 12,12 אחוזת עם רבה שבאה יחד ליום מלוד. ושמעה **שישאוש** בא לירושלם 13 לקחה כפות תמרים ויצאה אליו
Jn 13,23 אחד מתלמידיו מסב בחזה בשולי ישאוש אותו **שישאוש** אוהב מאד. 24 ושימון זה. ואמ׳ מי הוא אותו
Jn 19,20 רוב היהודים קראו הכתב הזה כי אותו מקום **שישאוש** נתלה קרוב מן העיר היה: והיה כתוב בלשון
Jn 20,31 בספר זה. 31 רק אלו נכתבים למען תאמינו **שישאוש** משיח הוא בן האל. ולמען שאתם תאמינום יהיה
Jn 21,20 20 ופירו נהפך לאחוריו וראה אותו תלמיד **שישאוש** אוהב מאד הולך אחריו שהוסב בסעודה על
Mt 7,8 דפקו בדלת ויפתח לכם. 8 כי כל אדם **שישאל** יקח. והמחפש ימצא. והדופק יכנס. 9 מי מכם
Lc 11,13 כמה וכמה אבינו שבשמים שיתן הרוח למי **שישאלהו.** 14 והיה מגרש השטן האלם דבר. והעמים
Mt 27,20 20 ושרי הכהנים והזקנים הזהירו העם **שישאלו** בראבן וישואש ימיתו. 21 ופילאט אמר להם אי
Mc 15,11 לו בעבור קנאה. 11 וההגמונים הזהירו העם **שישאלו** בראבן שיחזור להם. 12 ופילאט אמ׳ להם פעם
Jn 1,19 היהודים מירושלם. כהנים ודיאקש בעבור **שישאלו** אליו מי הוא 20 והודה ולא כפר. והודה
Lc 4,29 בראש ההרים על אותן שהעיר בנויה בעבור **שישאלוהו.** 30 אבל הוא עבר בתוכם והלך לו 31 והלך
Mt 5,42 לכת אלף פסיעות לך עמו אלפיים: 42 ומי **שישאלך** תן לו: ולא תחלוק עם מי שירצה ללות ממך:
Lc 6,30 הגונילא אם יחפוץ לגנולה. 30 אבל לכל אדם **שישאלך** תן. ולאותו שיגזול את שלך אל תבקשם. 31
Lc 23,26 שבא מן העיר. והניחו השתי וערב עליו **שישאנה** אחר ישאוש 27 ורוב חיל אנשים ונשים הולכים
Lc 1,17 17 יזהו לפני הש׳ ברוח ובכח אליהו בעבור **שישב** לב האבות בבנים וידריכם בחכמת הצדיקים ויכין
Mt 15,35 אמרו שבעה ומעט דגים. 35 והוא צוה לעם **שישבו** בארץ. 36 ואחר לקח השבעה לחמים והדגים ועשה
Mc 8,6 לחם יש לכם. והם ענו ז׳. 6 והוא צוה לעם **שישבו** בארץ. ולקח הז׳ לחמים עושה חנות ושברם
Lc 9,14 כמו חמשת אלפים וישאוש אמ׳ לתלמידיו עשו **שישבו** העם חמשים לחמשים 15 וכן עשו. 16 וישו לקח
Jn 6,10 מה יהיה בין כלם. 10 אז אמ׳ ישאוש עשו **שישבו** העם. ואמונה רבה היתה באותו המקום וישבו
Mt 15,33 ואמרו לו התלמידים אנה נמצא כ״כ פת במדבר **שישבעו** כמה עם. 34 ואמר להם ישואש כמה פת יש לכם
Mt 28,16 16 וי״ב התלמידים הלכו בגליליאה בהר אחד **שישו** אמ׳ להם. 17 וישו נראה להם שם. וכאשר ראוהו
Mc 2,16 אחריו. 16 וכאשר המאותתים והפרושים ראו **שישו** אוכל עם העוגבים ועם החטאים אמרו לתלמידיו
Lc 7,37 אשה אחת חוטאת היתה בעיר. וכאשר ידעה **שישו** משיח אוכל בבית הפרוש באה לשם ונשאה קאפסא
Lc 11,1 לה: Tit,11 קפיטולו י״ב כפי לוקא 1 ונעשה **שישו** התפלל במקום אחד. וכאשר סיים תפלתו אמ׳ אחד
Mt 3,16 שיושלם כל יושר אז הטבילו זואן. 16 ותכף **שישואש** משיח היה טובל ויצא מן המים נפתחו השמים
Mt 4,3 אם אתה הוא בן האלוה תאמר לאבנים האלו **שישובו** לחם. 4 ויען ויאמר לו כתוב הוא אדם אינינו

Lc 4,3 לו אם אתה בן אל חי אמור לאבנים האלה **שישובו** לחם. 4 וישוש ענה כתו׳ הוא שאינו חי האדם
Mt 5,13 קפיטולו י״ב כפי מתיאו 13 והיה עשוי בעוד **שישוש** משיח אמר אל תלמידיו אתם מוסר העולם והמוסר
Mt 9,27 קפיטולו ל״א כפי מתיאו 27 ונעשה בעוד **שישוש** משיח יוצא מאותו מקום שני עורים נמשכים
Mt 10,1 קפיטולו ל״ב כפי מתיאו 1 ועשוי היה **שישוש** משיח קרא לי״ב תלמידים ונתן להם יכולת
Jn 4,1 ש׳ זואן 1 אז כאשר הכיר ישאוש שהפרושים **שישוש** עושה תלמידים וטובל יותר מיואן. 2 עד
Jn 19,14 אחת מקום שנקרא גאלבאטו. 14 והיה יום **שישי** ופסח היה סמוך לשעה ששית. ואמ׳ פילאט
Mc 7,32 לו איש אחד חרש ואלם. מבקשים אותו בתפלה **שישים** ידו עליו. 33 וישאוש הוליכו לצד אחד מחוץ
Jn 15,13 אהבתי אתכם. 13 אין באדם אהבה גדולה מזו **שישים** נפשו בעד אוהביו: 14 [*] אם תעשו אותם
Jn 5,7 בריא. 7 והחולה ענה לו אדון אין לי אדם **שישימני** בחפירה בשעה שהמים באים לידי עכירות.
Mt 9,38 מועטין.38 לכן חלו פני האדון מהקצירות **שישלח** קוצרים: Tit,10 קפיטולו ל״ב כפי מתיאו 1
Mt 26,53 53 חושב אתה שאיניני יכול להתפלל לאבי **שישלח** לי יותר מי״ב מלאכים. 54 רק איך תשלימו
Lc 12,58 הולך עם שכנגדך לאי זה שר בדרך עשה מעשה **שישלחוך** מהרה. ואם באולי ימסור אותך לשופט.
Mc 9,41 מהקטנים המאמינים בי יותר יהיה שוה לו **שישליכוהו** בים עם ריחים א׳ בצוארו. 42 אם ידך
Lc 12,50 שאהיה טבול מטבילה. בעבור זה אני נדחק עד **שישלים:** 51 סבורים אתם שבאתי לתת שלום בארץ. אני
Lc 14,12 השכנים עשירים. כי באולי אותם שאתה קורא **שישלמו** לך גמול: 13 אבל כשתעשה זימון קרא העניים
Lc 2,5 לחם בעבור שיהיה מהבית ומעם דוד 5 בעבור **שישמע** המצוה עם מריאה ארוסתו ואשתו והיא הרה. 6
Jn 16,13 כל אמת. כי לא ידבר מלבו רק הדב הדברים **שישמע** ידבר ויגיד לכם הדברים 14 הוא יזכך אותי.
Lc 5,15 נתפזר עוד. ועמים רבים באים לישאוש בעבור **שישמעהו** ושיתרפאו מחלייהם. 16 וישאוש משיח נסע
Lc 2,3 3 וכולם היו הולכים כל אחד לעירו בעבור **שישמעו** מצותו של האדון. 4 ויושאף עלה מנזוריט
Lc 5,1 נעשה היה כאשר עמים רבים באו אליו בעבור **שישמעו** דבר הש׳. והוא עומד סמוך יאור נזוריט. 2
Lc 6,18 ומעבר לים וטירי וצידון 18 שבאו בעבור **שישמעו** וירפאו מחולייהם. ואותם שהיו מצטערין בעד
Lc 15,1 1 והיו נגשים אליו עולמיים וחוטאים בעבור **שישמעוהו.** 2 והסופרים והפרושים מתלוננים אומרים
Lc 21,38 38 וכל העם קם בבקר ובא במקדש בעבור **שישמעוהו.** Tit,22 קפיטולו כ״ג כפי לוקא 1 וקרב
Jn 5,25 היא שהמתים ישמעו קול המת בן האל. ואותן **שישמעוהו** יחיו. 26 כי כמו שהאב יש לו חיים בעצמו.
Lc 4,10 וענה לו 10 כתו׳ הוא שמלאכיו יצוה לך **שישמרך** 11 בידים ישאונך פן תגוף באבן רגלך. 12
Mt 5,22 שירצח ראוי למשפט. 22 ואני אומ׳ לכם מי **שישנא** אחיו ראוי הוא למשפט. ומי שיאמ׳ לו פתי [*]
Lc 22,46 ומצאם ישנים בעבור דאגה. 46 ואמר לאותם **שישנים** קומו והתפללו שלא תכנסו לפיתוי: 47 עוד
Mt 18,5 זה הנער יהיה גדול במלכות שממיי. 5 ומי **שישען** נער אחד כזה בשמי אותי ישען. 6 ואותו
Jn 3,17 17 כי האלוה לא שלח בנו בעולם בעבור **שישפוט** העולם. רק בעבור שהעולם יהיה נושע בעבורו:
Jn 12,48 מי שמבזה אותי ואינו מקבל דברי כבר יש לו **שישפטהו.** הדברים שאמרתי ישפטו אותו ביום אחרון.
Mt 18,4 זה הנער לא תכנסו במלכות שמים. 4 ואותו **שישפיל** כמו זה הנער יהיה גדול במלכות שממיי. 5
Mt 23,12 12 ומי שיגביה עצמו יהיה נשפל. ומי **שישפיל** עצמו יהיה נשגב. 13 אוי לכם מאותתים
Lc 18,14 כי כל אדם המגביה עצמו יהיה נשפל ומי **שישפיל** עצמו ינשא. 15 ומביאים לו נערים בעבור
Lc 22,47 עשר. והולך לפניהם. ויגש לישו בעבור **שישקהו.** 48 וישאוש אמר אליו בנשיקה תבגוד בן
Jn 4,13 ובניו ומקנהו. 13 ענה ישאוש ואמר לה מי **שישתה** מזה המים יהיה לו צמא פעם אחרת. אבל מי
Jn 4,13 מזה המים יהיה לו צמא פעם אחרת. אבל מי **שישתה** מהמים שאתן לו לא יצמא לעולם. 14 אבל המים
Lc 18,39 עלי. 39 ואותן שהולכין עמו מקללין אותו **שישתוק.** והוא עור ביותר צועק בן דוד חמול עלי. 40
Mt 22,44 האדון לאדוני שב לימיני עד אשר אני אעשה **שית** הדום רגלך אויבך. 45 א״כ אם דוד קראו אדוניו
Lc 13,21 לשאור שהאשה מטמנת בתוך הקמח עד שיתעכל **שיתחמץ** הכל. 22 והלך במעיינות ובמגדלים והלכו נגד
Mt 27,49 49 והסונטוריאו אמ׳ נראה אם יבא אליהו **שיתירהו.** 50 וישאוש פעם אחרת צועק שלח הקדוש רוח.
Jn 19,16 כי אם שיסר: 16 אז שיסר מסר להם ישאוש **שיתלוהו.** 17 אז לקחו היהודים ישאוש ונחגוהו בחוץ.
Mt 10,22 22 והכל יכעסו אתכם בעבור שמי. ומי **שיתמיד** עד הקץ אותו יהיה נושע. 23 וכאשר ירדפו
Mt 24,13 מרבים. ותתקרר אהבת רבים. 13 אבל אותו **שיתמיד** עד הקץ ויעמוד אותו יהיה נושע. 14 ואז
Mc 13,13 וינגשום למיתה. 13 והכל יקציפו. ואותו **שיתמיד** עד הקץ יהיה נושע. 14 וכאשר תראו השקוץ
Mt 7,11 דברים טובים לבניכם כמה וכמה האל שמימיי **שיתן** דברים טובים לשואליו 12 כל אשר שתחפצו שיעשו
Mt 10,42 צדיק בשם צדיק יהיה לו גמול: 42 כל אדם **שיתן** לשתות לאחד מאלו הקטנים כוס אחד ממים קרים
Mc 6,23 שאלי מה תחפוצי ואתנהו לך 23 ועשה שבועה **שיתן** לה כל מה שתשאל עד חצי מלכותו: 24 וכאשר
Mc 9,40 ואותו שאינו כנגדינו הוא עמנו. 40 כל אדם **שיתן** לכם כוס אחד בשמי בעבור זה שאתם משיחים.
Mc 15,8 8 ובא העם והתחיל לבקשו כמו שהוא יודע **שיתן** להם תפוש אחד: 9 ופילאט ענה להם ואמ׳ תחפצו
Lc 1,9 פעם בשבתו 9 כפי מנהג הכהנים. יצא בגורל **שיתן** לבונה. וכאשר נכנס במקדש הש׳. 10 וכל העם

Lc 8,32 הרועים בהר והשדים חלו פני ישאוש משיח
Lc 11,13 טובות לבניכם כמה וכמה אבינו שבשמים
Lc 23,52 מלכות השם׳. 52 בא ונגש אל פילאט ושאל
Jn 1,7 אדם אחד שמו ג׳ואן 7 זה בא לעדות בעבור
Jn 13,29 אותן הדברים שצריכין לנו ליום המועד. או
Jn 19,31 וחג גדול היה בשבת ההוא חילו פני פילאט
Mt 27,58 לפילאט ושאל לו הגוף מישאוש. ופילאט צוה
Mc 5,43 הפלא 43 וציום שלא יאמרוהו ואחר צוה
Mc 12,38 יודעי ספר שחפצים נשוא מלבושים נאים
Lc 8,55 55 והרוח חזר בה ומיד קמתה. וישאוש צוה
Lc 10,7 בית עצמו עמדו. ואכלו ושתו מאותן הדברים
Lc 20,10 שלח עבדו לאותן שמחזיקים הכרם בעבור
Lc 20,46 שחפצים ללכת במלבושים נאים ואוהבים
Lc 13,21 דומה. 21 לשאור שהאשה מטמנת בתוך הקמח עד
Jn 4,24 האל הוא רוח. ואותם שמתפללים לו חוייב
Jn 7,4 יראו מעשיך שאתה עושה. 4 כי הרוצה
Lc 20,20 ושלחו לו אנשים שעושים עצמם צדיקי׳ בעבור
Jn 6,15 בעולם. 15 וישאוש שהכיר שבאו אליו בעבור
Jn 7,32 הדברים. וההגמונים עם הפרושים שלחו עבדים
Jn 11,57 שאם אחד יודע לאי זה מקום שיגלוהו בעבור
Lc 21,20 יראו ירושלם מוקפת מחיל גדול אז תדעו
Mt 6,2 כדי שיכבדום האנשים: אני אומ׳ לכם באמת
Lc Prol,5 ואחרי כן לא נפרד מחבורת שי׳ פאב אותם
Lc 14,17 משרתו בשעת האכילה לקרוא לקרואים שיבואו
Lc 10,31 חבורות. והלכו להם והניחהו כמת. 31 וקרא
Mc 2,12 הוא קם ולקח מטתו והלך בפני כלם. באופן
Jn 2,10 לו כל איש מניח ראשונה היין הטוב. וכשהם
Mt 16,5 לו: 5 וכאשר באו לחוף הים לעבור הלאה
Mc 8,14 ועלה בספינה עובר אותו הים 14 ותלמידיו
Mc Prol,2 מרקו מגיד נבחר מהאל ובן ש׳ פירו בעבור
Lc 1,65 ולשונו דברה ובירך הש׳. 65 והיה פחד בכל
Lc 15,17 ואין נותנין לו: 17 והוא אמ׳ בלבו כמה
Mt 5,28 הישנה אמרה לא תנאף. 28 ואני אומ׳ לכם
Mt 5,32 אשתו יתן לה ספר כריתות 32 ואני אומר לכם
Mt 15,16 התמונה. 16 והוא אמר להם עדיין אתם בלתי
Mt 15,17 להם עדיין אתם בלתי שכל: 17 אינכם מבינים
Mt 19,9 בתחלה לא היה מסכָּם. 9 רק אני אומר לכם
Mt 23,36 בין המקדש והמזבח: 36 אמיתות לכם אומר
Mt 24,34 34 אמת לכם אומר שזה הדור לא ימות עד
Mc 3,28 ואז יגנוב הבית. 28 אמתות לכם אומר.
Mc 8,33 פירו. אמ׳ הפרד מעלי שכנגדי. כי אין לך
Mc 13,4 אלו הדברים. והסימן מתי יהיה הקץ של עולם
Mc 13,30 אמת אני אומר לכם שזה הדור לא יעבור עד
Lc 2,1 היה באותן הימים כמו כן ציווי משיסר גושט
Lc 2,23 בעבור שידרו לשם 23 כפי מה שכתוב בדת הש׳
Lc 21,32 באמת אני אומר לכם שלא ימות זה הדור עד
Lc 24,44 שאמרתי לכם בעמדי עמכם. שחוייב הוא
Jn 4,39 על דברי האשה שהאמינו בו שעושה עדות לו
Jn 6,39 רק רצון מי ששלחני. 39 וזה הוא רצונו.
Jn 6,40 היותר אחרון 40 כי זהו רצון האב ששלחני.

שיתן להם רשות לבא בקרבי הפרים ההם. וכן עשה. 33
שיתן הרוח למי שישאלהו. 14 והיה מגרש השטן האלם
שיתן לו גוף ישאוש והודה לו. 53 וכאשר זה סלק גוף
שיתן עדות מרחוק. [*] 8 [*] 9 הוא היה אמיתות נר
שיתן איזה דבר לעניים. 30 ואז אחרי לוקחו המלא פת
שיתן להם רשות יוכלו לחתוך ירכי אותן התלויין ויש
שיתנהו לו. 59 ויושאף לקח גוף ישאוש ועטפו בבגד
שיתנו לה לאכול: Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי שי׳ מארקו
שיתנו להם שלום הסוחרים 39 ושישבו בכסא הראשון
שיתנו לה לאכול 56 ואביה ואמה חרדו וצום ישו משיח
שיתנו לכם. כי ראוי הוא הפועל להיות לו שכרו. אל
שיתנו לו מהפרי. והם הכו עבדו ולא נתנו לו דבר:
שיתנו להם שלום רב ברחובות קריה. והקתדראות
שיתעכל שיתחמץ הכל. 22 והלך במעיינות ובמגדלים
שיתפללו לו ברוח ובאמת. 25 והאשה אמרה לו אנכי
שיתפרסם לכל אינו עושה שום דבר בסתר אם תעשה אלה
שיתפשוהו בדבר מה וימסרוהו לשרים. 21 ושאלוהו
שיתפשוהו. ויעשוהו מלך. ברח פעם אחרת בהר לבדו.
שיתפשוהו: 33 אז אמר להם ישו עדיין יהיה לכם מעט
שיתפשוהו: Tit,12 קפיטולו י״ב כפי ש׳ ג׳ואן 1
שיתקרב סילוק נחמתה. 21 אז אשר יהיו בגודיאה
שכבר קבלו תגמולם: 3 וכאשר תעשו צדקה. לא תדע יד
שכבר היו כתובים בעד האיונגליאו בגודאה ובעד מתיב
שכבר הכל מוכן. 18 והתחילו כלם להתנצל הראשון אמ׳
שכהן אחד הולך באותו דרך עצמו. וראה אותו עבר
שכולם תמהו וברכו האל אומרים מעולם לא ראינו כזה
שכורים היותר פחות. רק אתה העלמת היין הטוב עד
שכחו לקחת לחמם. 6 והוא אמר להם השמרו משאור
שכחו לקחת לחם ולא היה להם לבד לחם אחד 15 והוא
שכילה ותלמיד בדבר האל. וכהן היהודים ממשפחת לוי
שכיניהם. ובכל הרי גודיאה נתפשטו אלה הדברים. 66
שכירים מרבים באכילה בית אבי. ואני מת בכאן ברעב.
שכל אדם שיביט אשה ויחמוד אותה בלבו כבר עשה
שכל אדם המגרש אשתו אם לא בעת ניאוף. הוא עושה
שכל: 17 אינכם מבינים שכל מה שנכנס בפה נכנס בבטן
שכל מה שנכנס בפה נכנס בבטן ויוצא מהאחור 18 וזה
שכל אדם שיעזוב אשתו אם אינו עושה בעבור טעם
שכל אלה העניינים יבאו על אלה הדורות: 37 ירושלם
שכל זה יהיה נשלם. 35 הארץ והשמים יעברו אבל דברי
שכל העונות יהיו מכופרים 29 לבד עון נגד קדוש
שכל אלהיי אבל בשריי. 34 וקרא לעם ולתלמידיו ואמ׳
שכל הדברים יתחילו ליפסד. 5 ועונה ישאוש התחיל
שכל אלו הדברים יבאו. 31 השמים והארץ יעברו ודברי
שכל העולם יהיה נוגש. 2 וזאת הנגישה היתה נעשית
שכל זכר פטר רחם יהיה קדוש לשם 24 ובעבור שבנו
שכל אלה העניינים יעשו. 33 השמים והארץ יכלו.
שכל הדברים יהיו נשלמים הכתובים בדת משה ובנביאים
שכל הדברים שעשתה אמר לה: 40 אז כשבאו השומרונים
שכל זה שנתן לי לא אשמיד ממנו רק שאקימהו ביום
שכל אדם שרואה הבן ומאמין יהיה לו חיים נצחיים.

Jn 8,34 34 ענה להם ישאוש באמת אני אומר לכם. **שכל** אדם שחוטא הוא עבד החטא. 35 והעבד אינו עומד
Jn 11,42 עושה לך כי שמעת אותי 42 ואני כבר ידעתי **שכל** שעה אתה שומע לי. רק בעבור העם שעומד סביבי
Jn 12,19 ביניהם הנה שאין אנו מועילים. בדבר זה **שכל** העולם הולך אחריו. 20 והיה מקצת מבני מבני
Jn 12,46 ששלחני. 46 אני נר שבאתי בעולם בעבור שק **שכל** שיאמין בי לא יעמוד בערפל. 47 ואם אחד ישמע
Jn 13,3 יודי״ש אשקריוטי שיבגדהו 3 כי יודע היה **שכל** הדברים נתן האל בידו. מי מהאל יצא ואל האל
Jn 16,2 אתכם מחוץ לבתי כנסיותיהם. ושעה תבוא **שכל** אדם שבא יהרוג אתכם. ויהיה לו דומה שיעשה
Jn 17,7 ואתה נתת לי ודברי קיימו. 7 ועתה הכירו **שכל** דברים שנתת לי ממך היו. ואתה נתת לי ודברך
Jn 19,28 שעה התלמיד לקחה כשלו 28 ואחר זה ישוש **שכל** הדברים נענו. ובעבור שהכתיבה תהיה נשלמת אמ׳
Jn 21,25 עשה ישאוש שאם כלם יהיו נכתבים חושב אני **שכל** העולם לא יוכל להכיל הספרים שיצטרכו בכתיבתן.
Mt 22,37 תאהוב אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ומכל **שכלך.** 38 זהו הראשון ומאד גדול צווי. 39 והשני
Mc 5,15 ראו אותם שמאז היו מושטנים שהיו בטוב. **שכלם** נפחדו 16 וספרו מה שראו ומה שהיה מעשה מאותו
Lc 24,45 ובמזמורים שנאמרו עלי: 45 אז פתח להם **שכלם** לדעת הכתיבות ולהבינם: 46 ואמ׳ להם שכן
Lc 5,7 שיבואו. ובאו ומלאו כל האניות מדג. באופן **שכמעט** לא נטבעו. 8 ומאותו הדבר כאשר שימון ופירו
Lc 24,46 שכלם לדעת הכתיבות ולהבינם: 46 ואמ׳ להם **שכן** כתוב. וכן חוייב לישאוש לסבול המות ולחזור חי
Jn 21,23 שאותו תלמיד לא ימות. רק אמר אני רוצה **שכן** יעמוד עד שאבא מה לך. 24 זה הוא התלמיד שעושה
Lc 13,17 17 וכאשר אמ׳ כל אלה הדברים כל אותן **שכנגדו** נתביישו והעם שמחו בכל העניינים שעשה: 18
Mc 8,33 לפני התלמידים גוער פירו. אמ׳ הפרד מעלי **שכנגדי.** כי אין לך שכל אלהיי אבל בשריי. 34 וקרא
Lc 12,58 מה שהוא יושר הדבר. 58 וכאשר אתה הולך עם **שכנגדך** לאי זה שר בדרך עשה מעשה שישלחוך מהרה.
Mt 5,46 והרשעים: 46 אם תאהבו האוהבים אתכם מה **שכר** יגיע אליכם. הלא זה בעצמו עושים הרשעים
Lc 6,34 עושים כן. 34 ואם תתנו למי שאתם מקוים **שכר** או שירות אי זו חן ראוי לכם כי החוטאים
Mt 21,33 יקב אחד ובנה בה מגדל אחד בתוכה. ואח״כ **שְׂכָרָה** לעובד והלך במהלך אחד. 34 וכאשר בא עת לקנות
Mt 10,42 בשם תלמידי אמת לכם אני אומר לא יפסיד **שכרו:** Tit,11 קפיטולו ל״ה כפי מתיאו 1 וכאשר
Lc 10,7 שיתנו לכם. כי ראוי הוא הפועל להיות לו **שכרו.** אל תאבו לעבור מבית לבית. 8 ובאיזו עיר
Mt 5,12 ויאמרו כל רע נגדכם ותכזבו בעדי. 12 גילו **שכרכם** גדול בשמים כי כן רדפו הנביאים שהיו קודמים
Lc 6,23 בן האדם 23 ישמחו באותו היום ותנשאו. כי **שכרכם** מאד הוא מושפע בשמים. כמו זה היו עושים
Jn 4,36 כי כבר תבואות הקציר לבנות. 36 ומי ילקט **שכרכם** ויאסוף פרי כחייכם הנצחיים. בעבור שהזורע
Mt 6,5 אותם האנשים: אני אומ׳ לכם באמת כבר קבלו **שכרם.** 6 רק אתה כשתתפלל הכינה בחדרך ותתפלל אל
Mt 6,16 כדי שיראו צמים. כאמר אמ׳ לכם שקיבלו **שכרם:** 17 רק אתה כשתצום שרוק ראשך ורחץ פניך 18
Mt 20,7 היום בטלים. 7 וענו באשר שום אדם לא **שכרם.** והוא אמ׳ לכו לכרמי 8 וכאשר הערב היה אמ׳
Mt 20,8 אמ׳ אדון הכרם למורשהו קרא הפועלים ותנם **שכרם.** התחיל מן האחרונים עד הראשונים. 9 וכאשר
Mc 9,11 כאשר אליהו יבא בתחלה יציל כל העולם כמו **שכתו׳** שבן האלוה יסבול נגישה למות מגונה 12 אכן
Lc 3,4 טבילת תשובה למחילה עונות החוטאים 4 כמו **שכתו׳** בספר דברי ישעיה הנביא. קול קורא במדבר פנו
Lc 4,17 ישעיה הנביא. וכאשר פתח הספר מצא מקום **שכתו׳** בו 18 רוח אלהי׳ עלי. ובעבור זה משח אותי
Lc 20,17 יאבה השם׳: 17 [*] א״כ מה רוצה לומ׳ זה **שכתו׳** אבן מאסו הבונים הוא היתה מונחת בראש
Lc 2,23 הנער בירושלם בעבור שידרו לשם 23 כפי מה **שכתוב** בדת הש׳ שכל זכר פטר רחם יהיה קדוש לשם 24
Lc 22,37 ויקנה סכין. 37 כי אני אומר לכם כי מה **שכתוב** חוייב שיעשה בו. ועם הרעות הוא מזומן כי כל
Jn 2,17 בית אבי בית סחורה. 17 וזכרו תלמידיו **שכתוב** הוא אהבת ביתך אכלתני. 18 אז ענו היהודים
Jn 6,31 עושה. 31 אבותינו אכלו המן במדבר. כפי **שכתוב** לחם שמים נתן להם לאכול. 32 אז אמר להם
Jn 10,35 שאלים הם אותם שדבר אליהם אלים נאמר. ומה **שכתוב** אינו ראוי למחק 36 אותו שהאב קדש שלחו
Jn 12,14 וישאוש מצא עיר בן אתון וישב עליו. כמו **שכתוב** 15 אל תראי בת ציון הנה מלכך בא יושב על
Jn 19,22 שהיה מלך היהודים. 22 ענה פילאט אומ׳ מה **שכתוב** כתוב יהיה: 23 אז הפרושים כשתלוהו לקחו
Mt 9,14 לענוש. 14 אז באו אל ישואש משיח תלמידיו **של** זואן אומרים למה אין מתענין תלמידיך כמונו
Mt 12,41 האומה ויענישוה כי הם עשו תשובה בדרישה **של** יונה. ובכאן הוא גדול מיונה: 42 ומלכת שבא
Mt 17,19 אני אשר אם לכם תהיה אמונה כמו גרגיר אחד **של** חרדל. ותאמרו זה ההר תשתנה מזה המקום אל מקום
Mt 18,19 אומ׳ לכם אשר אם שנים מכם יהיו בהסכמה **של** שלום על הארץ שאבי שבשמים יתן לכם כל מה
Mt 22,19 אמ׳ למה תנסוני רמאים 19 הראוני פשוט אחד **של** מס והם הראוהו פשוט אחד: 20 ואמ׳ להם ישאוש
Mt 23,33 33 נחשים יחס שרפים. איך תנצלו מדינה **של** גיהנם. 34 בעבור זה הנה שאנכי שולח לכם נביאים
Mt 25,46 שלי גם לי לא עשיתם. 46 ואלו ילכו באשה **של** גיהנם והצדיקים ילכו באורה הנצחית: Tit,26
Mt 26,17 מחפש איך יוכל לבוגדו 17 ויום ראשון **של** פסח באו התלמידים ואמרו לו באי זה מקום תחפוץ
Mt 27,59 59 ויושאף לקח גוף ישאוש ועטפו בבגד אחד **של** משי נקי 60 והניחו בקברו שהוא חדש מאבן חצובה.

Mc 4,31 לאי זה דמות אדמהו. 31 דומה הוא לגרגיר **של** חרדל כשהוא זרוע בארץ קטן הוא מכל הזרעים שהם
Mc 5,38 עמו לבד פירו ויקומו 38 ובאו בבית הסגן **של** בית הכנסת. וראו שם מאד בכיות וצעקות. 39
Mc 6,9 וחגורה. אבל שרביט אחד ביד 9 ומנעלים **של** עור חי ברגל. ושלא ישאו שתי גונילש. 10 ואמר
Mc 9,42 יותר שוה לך הכנס בגן עדן ביד אחת מאשה **של** גיהנם בשתים 43 אל מקום שאין מתים הארסים והאש
Mc 12,14 על שום אדם. כי אתה אינך שופט לפי הפנים **של** אדם אבל אתה מראה דרך הש׳ באמיתות לכן אמור
Mc 12,23 22 ולכל השבעה היתה להם לאשה.23 בתחיה **של** מי תהיה לאשה מכל אלו. 24 וענה ישאוש ואמר להם
Mc 13,4 יהיו אלו הדברים. והסימן מתי יהיה הקץ **של** עולם שכל הדברים יתחילו ליפסד. 5 ועונה ישאוש
Mc 14,12 הכנה היאך יוכל למסרו. 12 ויום ראשון **של** פת המצה כאשר הפסח עושים. אמרו לו התלמידים
Mc 15,46 מהשתי וערב ועטפו בו והניחו בקבר אחד **של** אבן חצובה ושם בפתח הקבר אבן גדולה 47 ומריאה
Lc 2,3 הולכים כל אחד לעירו בעבור שישמעו מצותו **של** האדון. 4 ויושאף עלה מנזוריט גליליאה בגודיאה
Lc 2,41 ואמו הולכים בכל שנה בירושלם ביום הנכבד **של** פסח: 42 וכאשר הנער ישאוש הגיע לי״ב שנה עולים
Lc 4,22 22 והכל נותנים עדות לו ומתמיהין בדברים **של** חן היוצאים מפיו ואומרין אינינו זה בן יוסף.
Lc 4,44 זה שולחתי. 44 והיה דורש בבתי כנסיות **של** גליליאה: נשלם קפיטולו ד׳: Tit,5 פרק ה׳ כפי
Lc 6,20 20 והוא נושא עיניו בתלמידיו אומ׳ אשריכם **של** עניים שמהם מלכות האל. 21 אשריהם של רעבים כי
Lc 6,21 של עניים שמהם מלכות האל. 21 אשריהם **של** רעבים כי יהיו שבעים: אשריהם למי שהם בוכים כי
Lc 6,26 כלם יברכוכם. כפי אלה הדברים עושים אביהם **של** אלו לנביאים. 27 אבל אני אומ׳ לכם שזה אתם
Lc 10,12 אני לכם שבאותו יום לא יסבלו שדומיטאנש **של** אותה עיר רע כדומה לאשר תסבלוהו אתם. 13 אוי
Lc 13,19 לאי זה דבר יהיה נמשל: 19 הנה הוא כגרגיר **של** חרדל שהאדם זורע בגנו וגדל ונעשה אילן גדול עד
Lc 22,10 כאשר תבאו בעיר תפגשו אדם אחד נושא אשישה **של** מים לכו אחריו בבית שיכנס. 11 ותאמרו לבעל
Jn 7,8 עליו שמעשיו רעים. 8 אתם ממיתים ביום זה **של** חג. וזמני לא נשלם: 9 כאשר אמר אלה הדברים הוא
Jn 12,24 אדם יתעלה. 24 אמת אני אומר לכם אם גרגיר **של** חרדל הנופל הלאה לא ימות. 25 והוא ישאר יחידי.
Jn 16,13 יכולים נשוא עתה. 13 רק כשיבא אותו רוח **של** אמת ילמדכם כל אמת. כי לא ידבר מלבו רק הדב
Jn 19,25 ישוש ומריאה מגדלינא עומדת סמוך שתי וערב **של** ישו. 26 אז כשישאוש ראה אמו עומדת סמוך
Jn 19,32 32 אז באו הפר הפרושים וחתכו ירכותם **של** נתלים עם ישאוש. 33 [*] 34 ואחד מן הפרושים
Mt Prol,14 ובעבור זה היו האיונגלי האחרים הבל **שלא** היו מקובלים. כי השם אינינו רוצה שהמספר
Mt 2,12 לו זהב ולבונה ומירא. 12 והמלאך הזהירם **שלא** ישובו לאירודיש וישובו למלכותם בדרך אחרת:
Mt 4,6 האל מצוה אל מלאכיו שיקבלוך בידיהם בעבור **שלא** תקח שום רע בנפשך: 7 עוד ענה לו כתוב הוא לא
Mt 5,13 אתם מוסר העולם והמוסר נפסק לאותם **שלא** היו נושעים. ואחר דבר אינו שוה רק להשליך
Mt 5,18 אבל באתי למלאת: 18 אני אומר לכם באמת **שלא** יחסר דבר א׳ מהתורה שלא יושלם עד סוף העולם.
Mt 5,18 אומר לכם באמת שלא יחסר דבר א׳ מהתורה **שלא** יושלם עד סוף העולם. 19 ומי שיעבור אחד מאלה
Mt 5,25 25 ובהיותך בדרך תמלא רצון אויבך מפני **שלא** ימסור אותך ביד השופט. והשופט ימסור אותך ביד
Mt 5,34 ושלם לאל מה שנשבעת. 34 ואני אומר לכם **שלא** ישבע אדם לשמים מפני שהוא כסא האל. 35 ולא
Mt 5,39 עין תחת עין שן תחת שן 39 ואני אומר לכם **שלא** תשלמו רע ברע. כי אם טוב ברע אבל אם יכה אתכם
Mt 6,18 אתה כשתצום שרוק ראשך ורחץ פניך 18 כדי **שלא** תתראה לאנשים צם [*]: קפיטולי עשרים כפי
Mt 7,6 ולא תביאו הדברים היקרים לפני החזירים **שלא** ירמסום ולא יקרעום: 7 שאלו מאל והוא ימלא
Mt 9,30 30 [*] ותכף ישוש משיח צום לאמר השמרו **שלא** תגידוהו לשום אדם: 31 אבל הם יצאו וגלוהו
Mt 10,14 אינה ראויה תשאר עמכם השלום. 14 ואותם **שלא** יקבלו אתכם. ולא ישמעו דבריכם צאו מהבית
Mt 10,23 בעיר אחד נוסו באחרת: אמת אני אומר לכם **שלא** תגמרו עיירות ישראל אשר בן האלוה יבא לתלמיד.
Mt 10,26 המורגלים: 26 לכן לא תיראום. לא נעלם **שלא** יהיה נגלה: 27 מה שאני אומר בסוד. תאמרו אתם
Mt 11,6 והעניים מוגדים. 6 ומאושר יהיה מי **שלא** יהיה משקנדליזאט בי. 7 וכאשר הלכו ישאוש משיח
Mt 12,16 רבים הולכים אחריו וכלם ממרקם. 16 וציום **שלא** יפרסמוהו 17 בעבור ששלם מה שנאמר בעד ישעיה
Mt 12,30 הבית. 30 מי שאינו עמי כנגדי הוא. ומי **שלא** יקבץ עמי כנגדי מפזר. 31 ובעד אהבה זו אומר
Mt 13,5 עופות ואכלום. 5 ומקצת נפלו במקום אבנים **שלא** היה שם מאד עפר ותכף צמחו כי לא היה להם עפר
Mt 13,15 שמן ואזנו כבדה ועצמו עיניהם בעבור זה **שלא** יראו ולא ישמעו ולא יבינו בלבבם ולא ישובו
Mt 13,29 שנלך ונלקטהו 29 והוא אמ׳ אין בעבור **שלא** תעקרו החטים עם הקמשונים. 30 תניחו הכל עד
Mt 15,23 ענה לה דבר: והתלמידים באו וחילו פניו **שלא** יניחנה לכת כי היא צועקת אחרינו. 24 והוא ענה
Mt 15,32 לאכול ואיני רוצה לשולחם בתענית בעבור **שלא** יחלשו בדרך. 33 ואמרו לו התלמידים אנה נמצא
Mt 16,20 יהיה מותר בשמים: 20 ואז צוה לתלמידיו **שלא** יגידוהו לשום אדם שהוא ישאוש משיח. 21 ומיום
Mt 17,26 ישאוש אכן הבנים הם חופשים 26 אבל בעבור **שלא** נבהילם לך אל הים והשלך החכה והדג הראשון
Mt 18,13 כי יותר ששון יש לי ממנה מן התשעים ותשע **שלא** נאבדו: 14 א״כ אינו מאבינו שבשמים אשר אחד

Mt 22,11 הנשואין מקרואים. 11 וראה אדם אחד **שלא** היו מלבוש ממלבושי נשואין 12 ואמ׳ לו אהוב
Mt 23,39 זה הנה דירתכם תהיה חריבה. 39 ואני אומר **שלא** תראוני היום עוד עד תאמרו ברוך יהיה הבא בשם
Mt 24,2 אמיתות אומ׳ לכם אשר לא ישאר אבן על אבן **שלא** תחרב: 3 והוא יושב בהר הזתים. קרבו אליו
Mt 24,6 6 אתם תשמעו מלחמות והסעת מלחמות השמרו **שלא** תבהלו. חיוב שאלו הצערים יבאו. אבל עדיין לא
Mt 24,21 בשבת ובחורף. 21 ואז תהיה צרה גדולה יותר **שלא** היתה מראשית העולם עד עתה ועד הקץ. 22 ואם
Mt 25,24 שאתה איש קשה ואכזרי. אתה קוצר במקום **שלא** זרעת ומלקט מה שלא פזרת 25 ופחדתי וטמנתי
Mt 25,24 אתה קוצר במקום שלא זרעת ומלקט מה **שלא** פזרת 25 ופחדתי וטמנתי הבזנטש בארץ: עתה תקבל
Mt 25,26 רשע ופחדן אחר שאתה יודע שאני קוצר מה **שלא** זרעתי ומלקט אל מקום שלא פזרתי 27 לכן היה לך
Mt 25,26 שאני קוצר מה שלא זרעתי ומלקט אל מקום **שלא** פזרתי 27 לכן היה לך לפקוד ממוני לשולחן
Mt 25,29 כי למי שיהיה לו יתן איש בהעדפה. ואותו **שלא** יהיה לו אותו המעט שיהיה לו יגזלנו אדם. 30
Mt 25,45 להם אומר אמיתות אומ׳ לכם כי כל פעמים **שלא** עשיתם למקצת מקטני הדלים שלי גם לי לא עשיתם.
Mt 26,5 המיתו. 5 ואמרו לא נעשה ביום חג בעבור **שלא** יתקוממו העם. 6 וכאשר ישאוש היה בבאטאניא
Mt 26,41 שעה אחת להיות ער עמדי. 41 עורו והתפללו **שלא** תכנסו בנסיון. כי הרוח הוא מוכן. אבל הבשר
Mt 26,72 ישוש דנזוריט. 72 ופעם אחרת כפר בשבועה **שלא** הכיר אותו האדם. 73 ואחר מעט נגשו לפירו אותן
Mt 28,5 ועמדו כמו מתים. 5 והמלאך אמ׳ לנשים **שלא** תפחדו כי אני יודע ששאלתם ישו שנתלה. 6
Mc 3,12 ואומרים 12 אתהו בן האלוה וישאוש גערם **שלא** יגלוהו. 13 וישו עלה בהר ובחר מאותן שיותר
Mc 3,21 שאינם יכולים לחמם אכול. 21 וכאשר אותן **שלא** ראוהו יצאו בחוץ ואומרים בלבבם נכבד הוא. 22
Mc 4,5 עופות ואכלום. 5 ואחרים נפלו במקום אבנים **שלא** היה בו עפר רב ומיד יצא 6 ויבש כאשר השמש
Mc 4,22 אדם במנורה. 22 שום דבר לא נסתר ונעלם **שלא** יהיה ניכר. 23 מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע.
Mc 5,7 ממני בן האלוה עליון אני משביעך באל חי **שלא** תצערני 8 ואמר אליו ישאוש צא חוץ רוח אינו
Mc 5,10 ענה שמי מספר כי רבים הם. 10 ובקשהו מאד **שלא** יגרשהו חוץ מאותה מלכות 11 וסביב משם רועים
Mc 5,43 וכולם היו נבהלים מגודל הפלא 43 וציום **שלא** יאמרוהו ואחר צוה שיתנו לה לאכול: Tit,6
Mc 6,8 כח לרפאת כל החולים ומשוטנים. 8 וציום **שלא** ישאו שק ולחם ואבן וחגורה. אבל שרביט אחד ביד
Mc 7,36 היה נִתַר ודבר ברוחה. 36 וישאוש צוהו **שלא** יגידהו לשום אדם. וכאשר הוא עו׳ מצוה עוד
Mc 8,30 פירו ואמר אתה משיח. 30 בעבור זה הוא צוה **שלא** יפרסמהו. 31 אומר ומראה ומלמד שאליו הוכרח
Mc 9,8 ישאוש. 8 וכאשר ירדו מן ההר ישאוש צוה **שלא** יאמרוהו לשום אדם זאת המראה עד שהוא יחזור חי
Mc 9,40 בעבור זה שאתם משיחים. באמת לכם אני אומר **שלא** יאבד הגמול. 41 ואותו שאישקנדליזט אחד
Mc 13,2 אלו הבניינים גדולים לא תשאר אבן על אבן **שלא** תהרס. 3 וכאשר ישב בהר הזתים נגד המקדש
Mc 14,38 להיות עדים עמדי. 38 עורו והתפללו בעבור **שלא** תכנסו לנסיון. הרוח מוכן אבל הבשר חולה. 39
Mc 16,16 אותו שיאמין ויהיה טבול יהיה נושע ואותו **שלא** יאמין ימחה. 17 ואלה הנפלאות יעשו אותם
Lc 1,20 ושולחתי להגיד לך אלה הדברים 20 בעבור **שלא** האמנת לדברי שיושלמו בעתן תהיה אלם ולא תוכל
Lc 1,37 שהיא נקראת עקרה 37 כי שום דבר אינינו **שלא** יהיה בלתי איפשרי לפני הש׳. 38 ואמרה מריאה
Lc 2,26 הקדוש היה בו. 26 וקבל מענה מרוח הקדש **שלא** יראה מות עד שיראה ישאוש משיח בן אל חי. 27
Lc 3,17 ויאסוף החטה במגורתו וישרוף התבן באש **שלא** תכבה 18 ורוב דברים אחרים מזהיר ומגיד לעם.
Lc 4,42 מחפשים אותו. ובאו עדיו ומחזיקים בו **שלא** יפרד מהם. 43 ולהם אמר חוייב לו להגיד
Lc 5,14 אותך. ומיד הצרעת ברחה ממנו. 14 וישו צוה **שלא** יגידוהו לשום אדם. אבל אמ׳ לו לך ותראה
Lc 7,23 והדלים מוגדים 23 ומבורכים יהיו אותן **שלא** יהיו אישקנדליזט בי. 24 וכאשר היו מושבים
Lc 7,30 הפרושים וחכמי הדת מבזים ביניהם עצת הש׳ **שלא** היו נטבלים מיואן. 31 [*] לכן למי נאמ׳ אנשי
Lc 8,12 ובא אחר כן השטן ומוציא הדבר מלבם בעבור **שלא** יאמינו ושלא יהיו נושעים: 13 והזרע שנפל על
Lc 8,17 רואין 17 כי שום דבר אינינו ביותר נעלם **שלא** יהיה ניכר ושלא יבא לגלוי. 18 לכן ראו באי זה
Lc 8,28 לבא אלי בן האל מאד עליון מבקש אני ממך **שלא** תצערני 29 כי בצואתו לרוח רעה שתצא מן האדם
Lc 8,31 נכנסו בו. 31 והשדים בקשו ישאוש משיח **שלא** יצוה אותם שילכו בתהומות. 32 והיו שם פרים
Lc 8,36 ראוהו פחדו פחד. 36 והלכו והגידוהו למי **שלא** ראהו. 37 ורוב העם היושב במלכות גדיאי נורוס
Lc 8,56 לאכול 56 ואביה ואמה חרדו וצום ישו משיח **שלא** יגידו את העשוי לשם אדם: Tit,9 קפיטולו י׳
Lc 9,5 שתכנסו שם תעמודו. ומשם לא תצאו 5 ואותם **שלא** יקבלו אתכם. תצאו מאותו עיר עפר רגליכם תסירו
Lc 10,10 מלכות האל מתקרב לכם. 10 ואם תכנסו בעיר **שלא** יקבלו אתכם צאו ברחובות ואמרו. 11 גם העפר
Lc 11,13 נחש. 12 ואם ביצה יתן לו עקרב 13 אם לא **שלא** תבטחו בריע. אך תתנו מתנות טובות לבניכם כמה
Lc 12,2 הפרושים שהיא רמאות. 2 דבר אינו נחבא **שלא** יהיה נגלה. אין דבר מכוסה שלא יבא לגלוי. 3
Lc 12,2 אינו נחבא שלא יהיה נגלה. אין דבר מכוסה **שלא** יבא לגלוי. 3 ואותם דברים שאמרתם בחשך יהיה
Lc 12,40 יניח חפור ביתו. 40 ואתם עמדו כי בשעה **שלא** תחשבוה יבא בן אדם: 41 ופירו אמ׳ לו אדון

Lc 12,46	ויאכל וישתה וישכר 46 אדוניו יבא ביום	**שלא** יקווהו ובשעה שלא ידעה ויגרש אותו ואביו
Lc 12,46	46 אדוניו יבא ביום שלא יקווהו ובשעה	**שלא** ידעה ויגרש אותו ואביו להניחם עם אשר לא
Lc 12,48	רצונו יהיה מוכה מנגעים רבים. 48 ואותו	**שלא** הכירו ועשה דברים הגונים היה מוכה בנגעים
Lc 12,59	והשוטר יתנך במאסר. 59 אני אומ׳ לך	**שלא** תצא משם עד שתשוב אל היותר אחרון: Tit,13
Lc 14,5	זה מכם אם שורו וחמורו נופלים בבור בשבת	**שלא** יעלהו. 6 ולא יכלו לענות אותו: 7 ואמר לאותן
Lc 16,28	לבית אבי 28 כי חמשה אחים יש לי ואמר להם	**שלא** יבואו לנגישת המקום הזה 29 ואברהם אמר לו.
Lc 17,1	1 ואמ׳ לתלמידיו דבר בלתי איפשרי הוא	**שלא** יבואו צרות. אבל אוי למי שבעבורו יבואו 2
Lc 18,17	שמים. 17 באמת לכם אני אומר. מי ומי	**שלא** יקבלו מלכות שמים כמו נערים לא יכנסו בו. 18
Lc 18,30	בניו או בתי דירתו בעד מלכות השם׳ 30	**שלא** יקבל יותר ויותר ממה שהניח בזמן זה. ובעולם
Lc 19,21	ממך כי אתה הוא איש אכזרי אתה לוקח מה	**שלא** הנחת. וקוצר מה שלא זרעת. 22 והאדון אמר לו
Lc 19,21	אכזרי אתה לוקח מה שלא הנחת. וקוצר מה	**שלא** זרעת. 22 והאדון אמר לו עבד רע מפיך אשפטך.
Lc 19,22	אשפטך. אתה יודע שאני איש אכזרי לוקח מה	**שלא** הנחתי ומלקט מה שלא זרעתי 23 ולמה לא נתת
Lc 19,22	איש אכזרי לוקח מה שלא הנחתי ומלקט מה	**שלא** זרעתי 23 ולמה לא נתת ממוני ברבית. אני הייתי
Lc 19,44	44 [*] ולא יניחו בך אבן על אבן. בעבור	**שלא** הכרת עת פקודתך: 45 וכאשר נכנס במקדש התחיל
Lc 20,7	כי בבריא היה להם שיואן היה נביא. 7 וענו	**שלא** ידעו מאין היתה. 8 וישאוש אמ׳ להם ואני לא
Lc 20,27	מתשובתו. שתקו. 27 ומקצת מן הצדוקים	**שלא** הודו בתחיית המתים קרבו אליו ושאלוהו. 28
Lc 21,6	6 דברים אלו שאתם רואים עדיין תראו ימים	**שלא** יעמוד אבן על אבן ותפסד: 7 ושאלוהו אדון מתי
Lc 21,32	שמלכות השם׳ קרוב. 32 באמת אני אומר לכם	**שלא** ימות זה הדור עד שכל אלה העניינים יעשו. 33
Lc 22,16	קודם שאסבול המיתה. 16 כי אני אומ׳ לכם	**שלא** אוכל אותו עד שיהא נשלם מלכות השם׳. 17 וכאשר
Lc 22,18	קחוהו וחלקוהו ביניכם 18 כי אני אומר לכם	**שלא** אשתה מהיוצא מהגפן עד שיבא מלכות הש׳. 19
Lc 22,40	40 וכאשר בא להם אמר להם התפללו בעבור	**שלא** תכנסו לניסיון. 41 והוא נסע מהם כזריקת אבן
Lc 22,46	דאגה. 46 ואמר לאותם שישנים קומו והתפללו	**שלא** תכנסו לפיתוי: 47 עוד הוא מדבר כן. והנה סיעה
Lc 23,29	שבהם יאמרו מאושרות הן העקרות. והבטן	**שלא** נשאה וולד. והשדים שלא הניקו. 30 אז יאמרו
Lc 23,29	הן העקרות. והבטן שלא נשאה וולד. והשדים	**שלא** הניקו. 30 אז יאמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו
Lc 23,51	יוסף אברימסיאה שהיה אדם נכבד וצדיק 51	**שלא** הסכים בעצה ובמעשה היהודים. והיה מאברמיסיאה
Lc 24,16	קרב להם והולך עמהם 16 ועיניהם עורות	**שלא** היו מכירים אותו. 17 וישאוש אמ׳ באי זה דברים
Jn 1,11	לא הכירו 11 ולא עצמות דבריו. ואותן	**שלא** קבלוהו. 12 רק לכל אותן שקבלוהו נתן יכולת
Jn 3,20	איש העושה הרע מארר הנר. ואינו בנר בעבור	**שלא** יהיה נתפש במעשיו. 21 אבל מי שעושה אמת בא אל
Jn 4,15	15 והאשה אמרה אליו תן לי המים ההם בעבור	**שלא** תהיה לי צמא. ושלא אבא פה לעולם לשאוב. 16
Jn 4,21	אמר לאשה תאמיני בִּי שעדיין יהיה עת	**שלא** תתפללו האב בזה ההר ולא בירושלם. 22 אתם
Jn 4,22	בזה ההר ולא בירושלם. 22 אתם תתפללו למה	**שלא** ידעתם. אנחנו נתפלל למה שאנו יודעים. כי שלום
Jn 4,32	32 והוא אמ׳ להם אני עתיד לאכול דבר	**שלא** ידעתם: 33 אז אמרו התלמידים. אי זה שהביא מה
Jn 4,38	ואחד המלקט. 38 אני שלחתי אתכם ללקוט מה	**שלא** טרחתם בו. אחרים הם שטרחו עליו. ואתם נכנסתם
Jn 5,20	לו. ופעולות גדולות מאלו מראה אליו בעבור	**שלא** תהיו תמהים. 21 כי כמו שהאב החיה מתים ונתן
Jn 6,12	כאשר שבעו אמר לתלמידיו. אספו זה הנותר	**שלא** יפסד. 13 אז אספו ומלאו י״ב קופות מפירורין
Jn 7,15	היו היהודים ואומרים איך יודע זה ספר	**שלא** למד: 16 ענה ישאוש ואמ׳ מוסרי אינינו שלי אבל
Jn 7,28	ומלמד ואומ׳ ואותי ידעתם מאין אני. ידעתם	**שלא** באתי מעצמי רק מאותו ששלחני. אמת. הוא שאין
Jn 11,56	במקדש שהיה מדבר בעצמו מה אתם חושבים	**שלא** בא ביום המועד 57 וכבר אמרו ההגמונים
Jn 12,35	עדין יש בכם נר להו בפוד שהנר בכם בעבור	**שלא** תפלו בחשך וערפל. ומי שהולך בחשך אינו יודע
Jn 12,40	הנביא 40 עור עיניהם ותקשה לבם בעבור	**שלא** יראו בעינים ויבינו בלב ויתבוננו ואני מרפא
Jn 12,42	בו רק בעבור פחד הפרושים לא הודו בעבור	**שלא** ישליכום מבית הכנסת 43 כי יותר אהבו מעלת
Jn 16,1	ש׳ יואן 1 אלה הדברים אמרתי לכם בעבור	**שלא** תהיו ניזוקים 2 הם יעמידו אתכם מחוץ לבתי
Jn 18,28	28 אז הנהיגו לישאוש לקאיפש בהיכל בעבור	**שלא** יהיו טמאים ויאכלו הפסח: 29 אז יצא פילאטו
Jn 19,31	לאל. 31 וערב שבת היה: והיהודים בעבור	**שלא** ישארו הגופה בשבת בשתי וערב. וחג גדול היה
Jn 21,18	תשלח ידך ואחר ילך אחריך וינהגך במקום	**שלא** תחפוץ. 19 ואז אמר רמז באיזו מיתה עתיד לזכך
Jn 11,6	אוהב מאד מרטא ומריאה אחותה. 6 אז כששמע	**שלאזריט** היה חולה. עמד באותו מקום ב׳ ימים. 7 אחר
Mc 6,56	הוא נכנס עוברים בדרכים ומחלים פניו	**שלבד** יגעו בשפת מלבושו כי כל אותן שנוגעים
Mt 17,2	ותמונת פניו מאירה כשמש ושמלתו היתה כמו	**שלג.** 3 ויראו אליו משה ואליהו מדברים עמו. 4 ואמ׳
Mt 28,3	עליה. 3 ופניו כמו הברק ומלבושיו היו כמו	**שלג.** 4 והשומרים היו נפחדים ועמדו כמו מתים. 5
Mc 9,2	2 והמלבושים היו מזהירים ולבנים כמו	**שלג.** היו כן שאין שום אדם יכול לעשות בהם על פני

Mt 19,9 אשתו אם אינו עושה בעבור טעם ניאוף **שלה.** ולוקח אחרת עושה ניאוף. 10 אמרו התלמידים
Mt 21,5 הנה מלכך בא שפל יושב על האתון ועיר בן **שלה.** 6 הלכו התלמידים ועשו כמו שצום ישאוש. 7
Jn 4,28 ומה אתה מדבר עמה: 28 אז עזבה האשה הבית **שלה** והלכה לעיר ואמרה לאנשים 29 בואו ותראו איש
Mt 5,3 ומלמד אותם לאמר 3 אשרי עניי הרוח כי **שלהם** הוא מלכות השם. 4 אשרי הנחים כי הם ינחלו
Mt 12,9 מהשבת. 9 וכאשר היה מועבר בא לבית הכנסת **שלהם** 10 ושם היה אדם אחד עם היד יבשה ושאלו לו אם
Mt 13,43 43 אז יזרחו הצדיקים כמו השמש במלכות אב **שלהם.** מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 44 והמלכות
Mc 1,21 בכפר נחום. ותכף בשבת נכנסו בבית הכנסת **שלהם** מלמדם. 22 וכולם תמהים מהמוסר כי הוא היה
Mc 10,42 והשלטונים גדולים מושלים על הקטנים ושרים **שלהם** יש כח גדול על הקטנים. 43 לא יהיה כן
Lc 5,6 זה נעשה אספו דגים רבים באותן שרשתות **שלהם** משתברין. 7 ועשו סימן אל החברים אשר באניה
Lc 5,14 ותדור בעד טהרתך כמו שמשה מצוה לעדות **שלהם.** 15 ודברו נתפזר עוד. ועמים רבים באים
Lc 13,10 אכריתנה: 10 ובשבת הבאה היה בבית הכנסת **שלהם** בשב בשבתות. 11 והנה אשה אחת שחלתה י״ח שנים
Mt 13,32 עץ גדול שהעופות שוכבים ועומדים בענפים **שלו:** 33 דמיון אחר אמ׳ להם המלכות שממיי דומה
Mt 16,24 אחרי חוייב יתייאש מעצמו. ושיקח שתי וערב **שלו** ושילך אחרי. 25 כי אותו שחפץ להושיע נפשו בזה
Mt 22,33 33 וכאשר שמע העם זה היה תימה במוסר **שלו.** 34 והפרושים שמעו שהצדוקים היה להם שתיקה
Mc 7,2 שבאו בירושלם 2 וכאשר ראו יחידי התלמידים **שלו** אוכלים בלא נטילת ידים ביזו אותם 3 כי
Mc 15,21 אס אלשנדריאה אי דנופי שישא שתי וערב **שלו** 22 ונהגוהו בגולגוטא שרוצה לומר מון קולורי.
Lc 1,32 ואדונינו הש׳ יתן לו קתדראת הש׳ אב **שלו.** 33 וימלוך בבית יעקב לנצח ומלכותו לאין קץ.
Lc 1,50 שמו הוא עשה בי דברים גדולים 50 וחסד **שלו** מדור לדור ליריאיו. 51 כי הוא עושה דברים
Lc 5,27 וראה אדם אחד שמו לוי ואמ׳ לו יושב בסטון **שלו** לך אחרי 28 והאיש קם והניח כל ענייניו והלך
Lc 9,23 חפץ לבא אחרי יהיה כופר בעצמו ושתי וערב **שלו** ובכל יום יבא אחרי. 24 [*] וזה יושיע עצמו.
Lc 9,43 אכילתם ושתייתם לפני הנער וחזרו לאביו **שלו** ושקט. 44 והרואים נבהלו. וההולכים אחריו המה
Lc 11,22 חזקים חיים יותר ממנו. הנה כל כלי הזיין **שלו** באותן שהיה בוטח יגזול לו ומלבושיו יחלק. 23
Lc 12,6 האש אומר לכם אותו תיראו: 6 חמשה לחם שהם **שלו** נמכרין במאה ערכין ואחד מהם לא נשכח לפני
Lc 14,27 יהיה תלמידי. 27 ומי שאינו נושא שתי וערב **שלו** ואינו בא אחרי אינו יכול להיות תלמידי. 28 כי
Lc 19,13 מלכות לעצמו ושיחזור 13 וקרא עשרה עבדים **שלו** ונתן להם עשר אִימֵנֵש. ואמ׳ אליהם עשו
Lc 22,14 הפסח. 14 ובהגיע השעה ישבו לאכול וי״ב **שלו** שלוחים עמו. 15 ואמ׳ בכוסף אוכל עמכם זה הפסח
Jn 9,6 בארץ. ונעשה טיט ברוק ההוא. ומשח העינים **שלו** מאותו טיט. 7 ואמ׳ לו לך ורחץ במי שלוח. שר״ל
Jn 10,12 12 ומי שאינו שוכר טוב כאשר הצאן אינם **שלו** קרוביות. כאשר הוא רואה הזאב שבא עוזב הצאן
Jn 13,1 לו לעבור מעולם זה. האב האוהב אותם שהם **שלו** בעולם זה בקץ אהב אותם: 2 ונעשית הסעודה
Jn 15,19 19 אם אתה מזה העולם. העולם מה שהוא **שלו** אוהב. אבל כי אינכם מזה העולם בעבור זה מכעיס
Lc 1,40 בעיר גודיאה. 40 ונכנסה בבית זכריא ונתנה **שלו׳** לאלישבק. 41 ומיד ששמעה השלום ממריאה
Jn 20,21 האדון שמחו. 21 אז אמר להם פעם אחרת **שלו׳** עמכם. [*] 22 כאשר אמ׳ זה גנח ואמ׳ להם קבלו
Mt 11,8 שהוא יהיה אדם עם מלבושים יקרים אותם **שלובשים** מלבושים חשובים ועומדים בהיכל המלך: 9
Jn 9,7 שלו מאותו טיט. 7 ואמ׳ לו לך ורחץ במי **שלוח.** שר״ל שלוח. אז הלך וטבל שם וראה בעיניו. 8
Jn 9,7 טיט. 7 ואמ׳ לו לך ורחץ במי שלוח. שר״ל **שלוח.** אז הלך וטבל שם וראה בעיניו. 8 ואותם
Jn 9,11 ישאוש עשה טיט ומשח את עיני. ושלח לי למי **שלוח** לרחוץ שם. והלכתי ורחצתי וראיתי. 12 ואמרו
Lc 7,24 יהיו אישקנדליזט בי. 24 וכאשר היו מושבים **שלוחי** יואן התחיל לאמר לעמים למה יצאתם ראות
Lc 9,52 51 וכאשר נשלמו דברי 52 ישאוש משיח שלח **שלוחיו** לפניו ונכנסו בעיר השומרונים להכין שם 53
Lc 14,32 אליו. 32 וזולת זה הוא עומד מרחוק שולח **שלוחיו** להשתדל עם דברי שלום. 33 כן כל איש מכם
Lc 6,13 קרא לתלמידיו ובחר שנים עשר מאותן שקרא **שלוחים.** 14 שימון שקרא פירו ואנדריו אחיו. יקומו
Lc 9,12 12 והיום מתחיל לרדת. נגשו אליו הי״ב **שלוחים** ואמרו לו העם זה ילכו למגדליהם ולעריהם
Lc 11,49 זה חכמת האל אמרה הנני שלח להם נביאים **שלוחים** ומהם ימיתו. וירדפו 50 למען תהיה נדרש מכם
Lc 22,14 14 ובהגיע השעה ישבו לאכול וי״ב שלו **שלוחים** עמו. 15 ואמ׳ בכוסף אוכל עמכם זה הפסח
Mt 5,47 עושים הרשעים המפורסמים: 47 ואם תקדימו **שלום** לאחיכם לבד הלא זה הדבר עושים פחותי הנצרים.
Mt 10,12 תעמדו עד שתלכו. 12 וכאשר תכנסו בבית תנו **שלום.** אומרים שלום יהיה עמכם ובזאת הבית: 13 ואם
Mt 10,12 12 וכאשר תכנסו בבית תנו שלום. אומרים **שלום** יהיה עמכם ובזאת הבית: 13 ואם אותה הבית
Mt 10,34 משיח לתלמידיו אל תחשבו שאני באתי לשום **שלום** בארץ. 35 אבל כי אני באתי להפריד האב מהבן.
Mt 18,19 אומ׳ לכם אשר אם שנים מכם יהיו בהסכמה של **שלום** על הארץ שאבי שבשמים יתן לכם כל מה שתשאלו:
Mc 9,49 עם מה נבשל יהיה עמכם מלח ויהיה עמכם **שלום:** Tit,10 קפיטולו עשירי כפי שן מרקו: 1
Mc 12,38 ספר שחפצים נשוא מלבושים נאים שיתנו להם **שלום** הסוחרים 39 ושישבו בכסא הראשון בבתי כנסיות

Mc 14,45 בחכמה. 45 ומיד שבא נגש אליו אומ׳ **שלום** עליך רבי ונשקו 46 והם שמו הידים עליו
Mc 15,18 בראשו עטרה אחת מקוצים 18 והתחילו לתת לו **שלום.** הש׳ יושיעך מלך היהודים 19 והכוהו בראש עם
Lc 1,69 ועשה פדיון עמו 69 והיישיר אותנו ומהר תת **שלום** בית דוד נערו 70 כאשר הגיד מפי קדושיו
Lc 1,71 מפי קדושיו הנביאים שהם מראשית העולם 71 **שלום** לנו משונאינו ומיד כל אותן שהקציפונו. 72
Lc 1,76 בעבור שתבין הדרכים שיהיו מיושרים בדרך **שלום** ובדרך האל. 77 ולתת רפואה שלימה לעמו למחילת
Lc 1,79 ובצלמות בעבור שרגליו תהיו מאושרות בדרך **שלום.** 80 והנער היה גדל וחזק ברוח הקדש ועומד
Lc 2,14 לש׳. ואומרים 14 עלוי יהיה לאל ובארץ **שלום** לאנשים מרצון טוב. 15 וכאשר נסעו המלאכים
Lc 3,6 וכל הרכסים לדרכים ישרים. 6 ויראו כל בשר **שלום** האל. 7 אז אמ׳ לעמים שבאים בעבור יטבילם
Lc 10,4 ואבן ולא בתי שוקים ולא מנעלים. ואל תתנו **שלום** לשום אדם בדרך. 5 ובבית שתכנסו תאמרו תחלה
Lc 10,5 אדם בדרך. 5 ובבית שתכנסו תאמרו תחלה **שלום** יבא בבית הזה. 6 ואם שם בן השלום. עליו ינוח
Lc 11,43 בכסא ראשון בתי כנסיות. ושיתנו לכם רוב **שלום** בשער. 44 אוי לכם פרושים אתם כמו הקברים
Lc 12,51 נדחק עד שישלים: 51 סבורים אתם שבאתי לתת **שלום** בארץ. אני אומר לכם לא כן רק להפריד: 52 ה׳
Lc 14,32 עומד מרחוק שולח שלוחיו להשתדל עם דברי **שלום.** 33 כן כל איש מכם שאינו מתיאש מכל הדברים
Lc 19,9 בד׳ כפלים. 9 וישאוש אמ׳ לו היום נעשה **שלום** בזה הבית בעבור שזה בן אברהם 10 בא לבקש מן
Lc 20,46 ללכת במלבושים נאים ואוהבים שיתנו להם **שלום** רב ברחובות קריה. והקתדראות ראשונות בבתי
Lc 24,36 ובעודם מדברים ישאוש עמד באמצעם ואמר להם **שלום** לכם אני הוא אל תיראו. 37 והם נבהלים
Jn 4,22 ידעתם. אנחנו נתפלל למה שאנו יודעים. כי **שלום** ליהודים עתיד לבא. 23 אבל תבוא שעה. ועתה
Jn 16,33 הדברים אמרתי לכם בעבור שבי לבד יהיה לכם **שלום.** כי תהיה לכם צרה בעולם רק תבטחו בי כי אני
Jn 19,31 רשות יוכלו לחתוך ירכי אותן התלויין ויש **שלום.** 32 אז באו הפר הפרושים וחתכו ירכותם של
Jn 20,19 נעולות שהתלמידים שם בא ישוש ואמ׳ להם **שלום** לכם. 20 וכי אמר זה הראם הידים והצד. אז
Jn 20,26 נעולות. ובא באמצע תלמידיו ואמר להם **שלום** יהיה עמכם. 27 אח״כ אמר לטומאש שים אצבעך פה
Mc 15,40 מקדלינא ומריאה אם יקומו קטן ומישף ואם **שלומי.** 41 כי כאשר היה בגליליאה הן הולכות עמו
Lc 1,47 משבחת ומעלה האל 47 ורוחי שמח באל שהוא **שלומי** 48 כי הוא הביט שפלות שפחתו. ובעבור זה כל
Lc 24,10 והיה שמריאה מקדלינא ומריאה יקובי ומריאה **שלומי** והאחרות שהיו עמהן שאומרות לשלוחים אלה
Jn 14,27 אותו שהאב ישלח בשמי הוא ילמד אתכם 27 **שלומי** אני נותן לכם. איני נותנו לכם על דרך
Lc 1,44 זה שאם אדוני באה אלי. 44 תדעי כי כאשר **שלומך** שמעו אזני הנער שמח בגיל גדול בבטני. 45
Lc 2,30 עבדך כפי דבריך בשלום 30 כי עיני ראו **שלומך** 31 שהכינות לפני פני כל העם 32 שיהיו אור
Mt 10,13 הבית: 13 ואם אותה הבית תהיה ראויה לשלום **שלומכם** יבא אליה. ואם אינה ראויה תשאר עמכם
Lc 10,6 בבית הזה. 6 ואם שם בן השלום. עליו ינוח **שלומכם.** ואם לא יחזור עליכם. 7 באותו בית עצמו
Mt 23,24 ואין שאין ראוי לשכחם: 24 פרנסים עורים **שלועסין** הפרעוש ובולעין הגמל: 25 אוי לכם פרושים
Mc 9,17 נהגתי בני לך שבלבו שטן. 17 ובכל מקום **שלוקחו** מפילו ומכריחו להוציא רוק מפיו ונוקש
Mt 23,23 עליה: 23 אוי לכם מאותתים ופרושים רמאים **שלוקחים** מצמרת הנענע ומהכמון ועובדים גדולי צווי
Mt 13,33 אחר אמ׳ להם המלכות שממיי דומה לשאור **שלוקחת** האשה ומטמינו ומערבו בשלשת מדות קמח עד
Mt 10,5 4 שימון קאעיב:יודש שמסרו. 5 אלה י״ב **שלח** ישוש משיח וצום ואמר להם אל תכנסו בארץ
Mt 12,13 עשות בשבת טוב. 13 ואז הוא אמר אל האדם **שלח** ידך ושלוחה. היתה לו חזורה בבריאות כמו
Mt 14,31 צעק אומר אדון הושיעני. 31 ותכף ישאוש **שלח** היד ולקחו. ואמ׳ איש במעט אמונה למה חששת. 32
Mt 21,1 והיו באים בביטפני בהר הזתים. אז הוא **שלח** שנים מתלמידיו 2 אומר לכו אל אותו המגדל שהוא
Mt 21,34 במהלך אחד. 34 וכאשר בא עת לקנות הפירות **שלח** עבדיו לעובדים לקנות פירותיו. 35 והעובדים
Mt 21,36 ומקצתם הכו ומקצתם המיתו. 36 אחר האדון **שלח** עבדיו לעובדים לקבל פירותיו. והיו יותר טובים
Mt 21,37 ועשו להם כמו כן שעשו לאחרים: 37 באחרונה **שלח** להם בנו ואמ׳ הם ישאו כבוד לבני. 38 וכאשר
Mt 22,4 אל הנישואין ולא אבו לבוא. 4 ופעם אחרת **שלח** עבדים אחרים אומר תאמרו לקרואים אני הכינותי
Mt 26,51 ותפשוהו. 51 והנה האחד מהם שהיה עם ישו **שלח** את ידו והוציא סכינו והכה אחד מעבדי שרי
Mt 27,50 אליהו שיתירהו. 50 וישאוש פעם אחרת צועק **שלח** הקדוש רוח. 51 והנה המקדש נשבר משני צדדין
Mc 1,41 אתה יכול לטהרני. 41 וישוש כמרחם עליו **שלח** ידו ואמ׳ לו אני רוצה שתהיה טהור מהצרעת. 42
Mc 3,5 נקצף בעבור מעשיהם כשמביטים. ואמ׳ לאדם **שלח** היד [*] ונרפאה. 6 ותכף יצאו הפרושים ועשו
Mc 11,1 שן מרקו 1 וכאשר נגש בירושלם בהר הזתים. **שלח** שני תלמידים 2 ואמ׳ להם לכו לאותו מגדול שהוא
Mc 12,2 אדמה והלך במהלך ארוך. 2 וכששב בעתו **שלח** עבדיו לעובדים לקחת הפרי מהכרם 3 והם תפשום
Mc 12,4 תפשום והכום ושלחום בידים ריקניות. 4 עו׳ **שלח** עבדים אחרים. והם פצעום בראש וביזו אותם. 5
Mc 12,5 אחרים. והם פצעום בראש וביזו אותם. 5 עו׳ **שלח** אחר ואותו המיתו. [*] 6 ועו׳ שלח בנו מאד יקר
Mc 12,6 5 עו׳ שלח אחר ואותו המיתו. [*] 6 ועו׳ **שלח** בנו מאד יקר ואמ׳ אולי ישאו כבוד לבני 7

Mc 14,43 ועמו עם רב עם סכינים ומקלות. והוא **שלח** בעד סגן הכהנים ובעד החכמים מאותתים וזקני
Lc 1,26 חרפתי בין הנשים. 26 ובששה חדשים האל **שלח** המלאך גבריאל בעיר גליליאה ששמה נזורט 27
Lc 6,10 או אבוד. 10 וכאשר הביט כולם אמ׳ לאיש **שלח** ידך. והאיש שלח ידו. ומיד ידו נתרפאה. 11
Lc 6,10 וכאשר הביט כולם אמ׳ לאיש שלח ידך. והאיש **שלח** ידו. ומיד ידו נתרפאה. 11 ואותם מלאים חימה
Lc 7,3 אליו. 3 וכאשר זה שמע ישאוש היה שם **שלח** לו חכמי היהודים מבקש אותו שיבא שירפא עבדו.
Lc 7,6 הולך עמהם. וכאשר היה סמוך לבית סנטוריאו **שלח** אליו אוהביו שיאמרו לישאוש אדון אל תרצה
Lc 9,52 הוא. 51 וכאשר נשלמו דברי 52 ישאוש משיח **שלח** שלוחיו לפניו ונכנסו בעיר השומרונים להכין שם
Lc 11,49 קבריהם. 49 ובעבור זה חכמת האל אמרה הנני **שלח** להם נביאים שלוחים ומהם ימיתו. וירדפו 50
Lc 20,10 ולא היה הוא שם זמן רב. 10 ובעת הבציר **שלח** עבדו לאותן שמחזיקים הכרם בעבור שיתנו לו
Lc 20,11 והם הכו עבדו ולא נתנו לו דבר: 11 והאדון **שלח** עבד אחר והם נוגשים ושוברים אותו ברוב
Lc 23,15 מלשינים אותו. 15 וג״כ אירודיש כי הוא **שלח** אתכם. והנה שום דבר ראוי למיתה לא נעשה לו.
Lc 23,46 אב בידך אפקיד רוחי. ובאמרו אלה הדברים **שלח** רוחו. 47 וסנטוריאו בא. ולכל אלה הדברים
Jn 1,6 וערפל וחשך לא היה להם יכולת עליה: 6 האל **שלח** אדם אחד שמו ג׳ואן 7 זה בא לעדות בעבור שיתן
Jn 3,17 אבל יהיו לו חיים נצחיים: 17 כי האלוה לא **שלח** בנו בעולם בעבור שישפוט העולם. רק בעבור
Jn 6,29 זאת היא פעולות האל שתאמינו במי שהוא **שלח** אותי. 30 אז אמרו לו אי זה אות אתה עושה
Mt 27,19 למיתה. 19 והוא יושב בקתדרת הדין: אשתו **שלחה** לאמר לא תהיה דן האדם ההוא הצדיק כי דברים
Mt 8,16 עזבה תכף: וקמה ושרת אותו 16 ובערב **שלחו** אל ישואש משוטנים והושיעם בדברו. וכל החולים
Mt 12,22 למשפט החזק 21 ובשמו האיים יחילו. 22 ואז **שלחו** לו משוטן אחד עור ואלם ומרקו באופן שדבר
Mt 14,35 35 וכאשר אנשי המקום ההוא הכירוהו **שלחו** אליו בכל הארץ ושלחו לו כל החולים 36 וחילו
Mt 18,24 טעם מעבדיו. 24 וכאשר התחילו לספר הטעם. **שלחו** איש אחד שחייב לו עשרת אלפים בישנאש. 25
Mc 1,32 הקדחת ושרתם. 32 והערב כאשר השמש נכנע **שלחו** לו כל החולים ומשוטנים 33 וכל אותן מהעיר
Mc 8,26 בעיניו והתחיל לראות בבהירות. 26 וישאוש **שלחו** בביתו. אומ׳ לו אל תאמר לשום אדם משכיניך.
Mc 10,13 12 ואם האשה עוזבת בעלה מנאפת: 13 והעמים **שלחו** לו דורון מנערים בעבור זה שיגיעם. והתלמידים
Mc 12,13 הצורה בעבורם והלכו ועזבוהו. 13 ואחר **שלחו** לו מקצת מהפרושים ומקצת מאנשי אירודיש
Jn 1,19 אחד. הוא ספרו 19 וזהו עדות יואן. כאשר **שלחו** היהודים מירושלם. כהנים ודיאקש בעבור שישאלו
Jn 5,38 38 ואין דברו בכם כי לא האמנתם שהוא **שלחו.** 39 חפצו הכתיבות שבהם אתם סבורים יהיה לכם
Jn 7,32 מאותן הדברים. וההגמונים עם הפרושים **שלחו** עבדים שיתפשוהו: 33 אז אמר להם ישו עדיין
Jn 10,36 שכתוב אינו ראוי למחק 36 אותו שהאב קדש **שלחו** בעולם אתם אומרים שאני מחרף ומגדף. כשאמרתי
Jn 11,3 ראשה. האח שהוא לזריט היה חולה. 3 אז **שלחו** אחיותיו לישאוש. אומרות הנה אותו שאתה אוהב
Lc 20,12 להלוך. 12 ושלח עבד שלישי ומוכה בחבורה **שלחוהו** בחוץ. 13 ואדון הכרם אמ׳ מה אעשה אשלח
Mt 20,2 2 וכאשר עשה תנאי עמהם מן הערך מפשוט אחד **שלחם** בכרם. 3 וחזר בשוק סביב שעת שלישית היום
Mt 21,12 האל וגרש כל אותן שקונים ומוכרין והפך **שלחנות** החלוף ממטה למעלה. להטות מאותן שהיו
Lc 10,16 שאתם מואס מי שאתם מבזה אותי מבזה ואשר **שלחני.** 17 והששים ושלושה תלמידים חזרו בשמחה.
Jn 6,58 ושותה דמי בי יעמוד ואני בו: 58 כמו שהאב **שלחני** ואני חי בעבור האב. ומי שאוכל אותי הוא חי
Jn 7,29 מכזב כמוכם. אבל אני יודע שממנו אני והוא **שלחני:** 30 אז רצו לתופשו: ואחד מהם לא שם ידיו
Jn 8,16 דן משפטי אמתי: כי איניני לבדי. שהאב **שלחני** ואני אחדים אנחנו 17 ובתורתכם כתו׳ שעדות
Jn 8,42 האל ומהאל יצאתי. ולא באתי מעצמי. רק הוא **שלחני.** 43 למה אינכם מכירים דברי כי אינכם יכולים
Jn 18,11 סכינך בנרתיקה. אינך רוצה המיתה שבעבורה **שלחני** האב לסבלה: 12 אז הסיעה השכנו ועבדי
Lc 22,35 כופר בי ולא תכירני. 35 ואמר להם כאשר **שלחתי** אתכם בזולת שק ומנעלים. אחסר לכם אי זה
Jn 4,38 כי אחד הוא הזורע ואחד המלקט. 38 אני **שלחתי** אתכם ללקוט מה שלא טרחתם בו. אחרים הם
Jn 17,18 הוא אמת. 18 כמו שאתה שלחתני בעולם. ואני **שלחתיה** בעולם. 19 ובעבורם אני מקדש אותם עצמי
Mt 17,15 הוא. וסובל רע גדול באש ובמים 15 ואני **שלחתיו** לתלמידיך ולא יכלו לרפאותו: 16 וענה ישאוש
Lc 22,53 ובעצים: 53 כל היום הייתי במקדש ולא **שלחתם** יד בי. רק זאת היא שעתינו ועוז הערפליי: 54
Jn 5,33 אמתי 32 אחר הוא שעושה עדות לי: 33 אתם **שלחתם** לזואן ועשה עדות אמתי. 34 רק אני איני מקבל
Jn 11,42 שעומד סביבי אמרתי זה בעבור שיאמין שאתה **שלחתני.** 43 כשאמ׳ אלה הדברים צעק ואמ׳ לזרו בוא
Jn 17,8 והכירו באמת שממך יצאתי והאמינו שאתה **שלחתני.** 9 אני בעדם מתפלל לא בעד העולם רק בעד
Jn 17,18 אותם באמת. דברך הוא אמת. 18 כמו שאתה **שלחתני** בעולם. ואני שלחתיה בעולם. 19 ובעבורם אני
Jn 17,21 יהיו דבר אחד. למען שהעולם יאמין שאתה **שלחתני.** 22 והאורה שנתת לי אתה. אני נתתי להם
Jn 17,23 שיהיו אחדים בכל דבר והעולם יכיר שאתה **שלחתני.** ושאהבת אותם כמו שאהבת אותי: 24 אב אני
Jn 17,25 לא הכירך. אך אני הכרתיך והם הכירו שאתה **שלחתני** ושאהבת אותם. 26 ואני הודעתי להם שמך.

Mt 12,18 בעד ישעיה הנביא אומ׳ 18 רואה אתה בן **שלי** אשר אני בחרתי ואהובי שערב מאד לנפשי. אני
Mt 15,8 7 טוב דבר מכם ישאוש אומ׳ 8 זה העם **שלי** מכבר מדברים ולבם רחוק ממני. 9 הם מכבדים
Mt 16,18 הוא פירי ועל זאת האבן אבנה אגלישיאה **שלי.** ועוד דלתות גיהנם לא תהיה להם יכולת כנגדך
Mt 25,45 כי כל פעמים שלא עשיתם למקצת מקטני הדלים **שלי** גם לי לא עשיתם. 46 ואלו ילכו באשה של גיהנם
Mt 26,42 חולה. 42 ופעם שנית הלך להתפלל ואמ׳ אב **שלי** אם לא יכול ממני עבור המות הזה תעשה רצונך.
Mc 11,17 17 ומלמדם ואומ׳ להם אינו כתוב שבית **שלי** הוא תפלה לכל העמים. ואתם עשאוה מערת גנבים.
Lc 15,9 אומרת שמחו עמי כי אנכי מצאתי דרכמא **שלי** אותה שאבדתי. 10 כן אני אומר לכם שמחה תהיה
Jn 7,16 שלא למד: 16 ענה ישאוש ואמ׳ מוסרי אינינו **שלי** אבל מאותו ששלחני. 17 אם שום אדם רוצה לעשות
Jn 14,24 אותי ומקיים דברי. והדבר אשר שמעתם אינו **שלי** רק מאבי ששלחני: 25 אלה הדברים אמרתי בעומדי
Jn 16,15 יקח ויגיד לכם 15 כל הדברים שהם לאבי **שלי** הם ויגיד לכם מעט. 16 ומעתה לא תראו אותי כי
Jn 17,10 רק בעד אלו שנתת לי. כי שלך הן 10 וכל **שלי** שלך הן. ושלך הן. 11 וכבר
Jn 17,10 לי. כי שלך הן 10 וכל שלי שלך הן. ושלך **שלי** הם. ואני זך בהם. 11 וכבר איני בעולם והם
Jn 18,9 שיהיה נשלם הדבר שאמר כי מכל אותן שאלו **שלי** נתת אחד מהם לא נעדר: 10 אז שימון פירי שהיה
Mc Prol,6 מהקול שקורא במדבר. זהו זואן בן זכריה **שליח** הש׳ מלמד ההתבשרות מישאוש משיח בעד ההריון
Jn 17,24 אהיה שם הם יהיו עמי. בעבור שיראו אורה **שליחותם** שנתת לי. כי אהבת אותי קודם שהעולם היה.
Lc 1,77 בדרך שלום ובדרך האל. 77 ולתת רפואה **שלימה** לעמו למחילת עונותיהם 78 בעבור חסד [*]
Lc 12,27 לא טורחות ולא טוות. אני אומר לכם כי **שלימה** בכל מעלתו לא היה לו מלבוש דומה למלבוש אחד
Mc 12,21 21 ואחר לקחה השני גם זה לא הניח זרע. זה **שלישי** עשה כזה. 22 ולכל השבעה היתה להם לאשה.23
Lc 12,38 שיסבו וישרתם. 38 ואם יבא במשמר שני או **שלישי** וימצאם כן מאושרים הם העבדים ההם: 39 אבל
Lc 20,12 בזיונות. והניחוהו להלוך. 12 ושלח עבד **שלישי** ומוכה בחבורה שלחוהו בחוץ. 13 ואדון הכרם
Lc 24,21 ולא המתינו שהוא יפדה את ישראל והיום יום **שלישי** שנעשו דברים אלו. 22 רק מקצת מנשינו
Mt 20,3 אחד שלחם בכרם. 3 וחזר בשוק סביב שעת **שלישית** היום ומצא אחרים שהיו עומדים בטלים בשער 4
Mc 15,25 עליהן איזה יקח כל אחד מהם. 25 והיתה שעה **שלישית** כאשר תלוהו. 26 והניחו עליו כתב זהו ישאוש
Lc 23,22 21 והם צעקו אומרים תלהו. 22 והוא פעם **שלישית** אמר להם אי זה רע עשה איני מוצא שום טעם
Jn 21,17 אליו רעה. והאכיל שיותי: 17 אמר לו פעם **שלישית.** שימון ג׳ואן אוהב אתה לי. ופירו היה דואג
Mt 20,14 אתה תנאי עמי לפשוט אחד 14 קח מה שהוא **שלך** ולך כי אני חפץ לתת לאלה האחרונים כמו לך. 15
Mc 1,2 אמר הנה אני שולח מלאכי לפניך שיפנה הדרך **שלך** לפניך. 3 אחת קול תקרא במדבר שתאמר הכינו דרך
Mc 5,19 לא רצה אבל אמ׳ לו לך לביתך ולאותן **שלך.** וְסַפֵּר החסד שהש׳ עשה לך: 20 והוא הלך דורש
Lc 5,33 כובד מלחמות וכן אותם מהפ מהפרושים. אבל **שלך** אוכלים ושותים. 34 להם אמ׳ יכולים אתם בין
Lc 6,30 אבל לכל אדם שישאלך תן. ולאותו שיגזול את **שלך** אל תבקשם. 31 וכאשר אתם חפצים שהאנשים יעשו
Lc 19,16 ואחד. 16 והראשון בא אומר אדון עם אימינא **שלך** י׳ אימינש הרוחתי. 17 והאדון אמר אליו שמח
Lc 19,20 בא ואמ׳ [*] 19 [*] [*] 20 [*] אימינא **שלך** שנתת לי שמר שמרתיה והצנעתיה בנעלם. 21 כי
Lc 19,42 אמר 42 כי אם אתה הכרת והאמנת הדברים שהם **שלך** כזה היום לשלום לך. ועתה הן נעלמות לעיניך.
Jn 17,6 6 אני גליתי שמך לאנשי העולם שנתתם לי. **שלך** היו ואתה נתת לי ודברי קיימו. 7 ועתה הכירו
Jn 17,9 לא בעד העולם רק בעד אלו שנתת לי. כי **שלך** הן 10 וכל שלי שלך הן. ושלך שלי הם. ואני זך
Jn 17,10 בעד אלו שנתת לי. כי שלך הן 10 וכל שלי **שלך** הן. ושלך שלי הם. ואני זך בהם. 11 וכבר איני
Mt 6,32 או מה נלבש. 32 העמים שואלים כל זה. האב **שלכם** יודע שאתם צריכים זה. 33 שאלו בתחלה מלכות
Mt 10,29 במחצה ואחת מהם לא תפול לארץ בזולת אב **שלכם.** 30 כל שערות ראשכם מנויים 31 לכן לא תפחדו.
Mt 25,34 באו ברוכים מאבי ותחזקו המלכות אותו **שלכם** מוכן מראשית העולם עד הנה. 35 אני נרעבתי
Lc 6,40 40 אינינו התלמיד על הרב כל תלמיד הוא **שלכם** כאשר הוא ברבו 41 איך תראה קיסם בעין אחיך
Lc 11,39 מחוץ גביע ומן הקערה. ומה שהוא בפנים **שלכם** הוא לב רב וגניבה. 40 סכלים מי שעשה מה שהוא
Lc 11,46 לשאת אתם לא חפצתם לנגוע אותם באצבע אחד **שלכם.47** אוי לכם חוצבים קברי הנביאים שאבותיכם
Mt 5,48 48 תהיו א״כ שלמים כמו שאביכם שמימיי **שלם** הוא: Tit 1,6 השמרו לבלתי עשות אמבוה בלעז
Mt 19,21 חסר עוד. 21 אמ׳ אליו ישו אם תחפוץ היות **שלם** לך מכור מה שיש לך ותנהו לדלים ויהיה לך אוצר
Lc 1,17 וידריכם בחכמת הצדיקים ויכין לשם עם **שלם.** 18 ואמ׳ זכריה למלאך איך יעשה זה שאני זקן
Lc 19,38 38 אומרים ברוך הוא זה שבא בשם האל. **שלם** יהיה לשמים ועלוי למרומים. 39 ואותן פרושי
Jn 3,29 ומשמח בגיל בעבור קול הארוס הזה הוא גיל **שלם.** 30 ואליו ראוי לתת הגדולה ולי המעטה: 31 מי
Jn 15,11 לכם בעבור שגילי יהיה בכם וגילכם יהיה **שלם.** 12 זהו צווי שתהיה אהבה ביניכם כמו שאני
Jn 16,24 24 [*] תשאלו ותקחו בעבור ששונכם יהיה **שלם:** 25 אלה הדברים אמרתי לכם במשל לכם רק בגלוי
Jn 17,13 הדברים דבר בעולם בעבור שיהיה להם גילי **שלם** בעצמו. 14 אני נתת להם דבריך. והעולם בהם שמע

Mt 1,6 דויט מלך ישראל. דויט מלך ישראל הוליד **שלמה** מאשת אוריאש. 7 שלמה הוליד רבואם. רבואם
Mt 1,7 מלך ישראל הוליד שלמה מאשת אוריאש. 7 **שלמה** הוליד רבואם. רבואם הוליד אביאש. אביאש
Mt 6,29 קוצרין ולא מתעמלין: 29 ואני אומ׳ לכם כי **שלמה** לא היה מכוסה עם כל מעלתו כמו אחד מאלו: 30
Mt 12,42 אותה. כי היא באה מראש העולם לשמוע חכמת **שלמה.** ובכאן הוא יותר חכם משלמה: 43 וכשהשטן יוצא
Lc 11,31 31 מלכת שבא מקצות הארץ לשמוע חכמת **שלמה.** והנה יש בכאן גדול משלמה: 32 אנשי נינוה
Jn 10,23 וחורף היה. 23 והולך ישאוש במקדש באכסדרת **שלמה.** 24 אז היהודים הקיפוהו. ואמרו לו עד מתי
Mt 1,4 אמינאדף הוליד נאשון. נאשון הוליד **שלמון.** 5 שלמון הוליד בואס. בואס הוליד אוביק.
Mt 1,5 הוליד נאשון. נאשון הוליד שלמון. 5 **שלמון** הוליד בואס. בואס הוליד אוביק. אוביק הוליד
Lc 3,32 גאשי. שם היה אביק. שם היה בואז. שם היה **שלמון.** שם היה נחשון. 33 שם היה אמינאדף. שם היה
Mt 5,48 זה הדבר עושים פחותי הנצרים. 48 תהיו א״כ **שלמים** כמו שאביכם שמימיי שלם הוא: Tit 1,6 השמרו
Mt 22,20 20 ואמ׳ להם ישאוש ממי היא זאת הצורה ומה **שלמעלה** כתוב. 21 ואמרו מסיסר והוא אמר להם לכן
Lc 19,30 תכנסו ותמ ותמצאו עיר אחד בן אתון קשור **שלעולם** לא רכב עליו אדם. התירו קשרו ונהגוהו. 31
Lc 8,25 יראה גדולה וראו ותמהו. ואמרו מי הוא זה **שלקח** שלרוח ולים אומר עמדו. ושומעין לו. 26 ובאו
Mt 25,1 1 ואז יהיה דומה מלכות שממיי לעשר בתולות **שלקחו** עשישותיהן ויצאו לדרך לחתן ולכלה. 2 החמש
Lc 5,9 מסובב הוא. וכל אותן שהיו עמו בלקיחת הדג **שלקחו.** 10 ויקוֹמו ויואן בני זבדיב חברי שימון
Lc 8,25 גדולה וראו ותמהו. ואמרו מי הוא זה שלקח **שלרוח** ולים אומר עמדו. ושומעין לו. 26 ובאו ועברו
Mt 26,75 שאמר לו קודם שהתרנגול יקרא יהיה כופר בו **שלש** פעמים ויצא בחוץ ובכה מאד במר: Tit,27
Mc 14,72 שקודם שהתרנגול יקרא ב׳ פעמים יכפרהו **שלש** פעמים. והתחיל לכרות: Tit,15 קפיטולו ט״ו כפי
Lc Prol,12 שנים מת בביטימיאה עצמותיו בשנת אדונינו **שלש** מאות וחמשים ותשע שנה היו מובאים באנטוכא:
Lc 4,25 בימי ישעיה ואליהו בישראל כאשר עצר השמים **שלש** שנים וששה חדשים. וכאשר היה רעב גדול בארץ.
Lc 13,7 ולא מצא. 7 ואמ׳ לשומר הכרם. כבר עברו **שלש** שנים שאני שואל פרי תאנה זו. ואיני מוצא. לזה
Lc 22,61 דבר אדוננו שאמ׳ לו קודם התרנגול יקרא **שלש** פעמים תהיה כופר בי. 62 ויצא לחוץ ובכה
Jn 12,5 למוסרו 5 למה זו המשיחה אינה נמכרת בעד **שלש** מאות פשיטין ושינתנו לעניים. 6 וזה שאמ׳ לא
Jn 13,38 לך לא יקרא התרנגול עד שתהיה כופר בי **שלש** פעמים. ואמרו אל תלמידיו: Tit,14 קפיטולו י״ד
Mt 12,40 יונה נביא. 40 כי כמו שיונה היה בבטן הדג **שלשה** ימים ושלשה לילות. כן יהיה בן הבתולה בלב
Mt 12,40 ושלשה לילות. כן יהיה בן הבתולה בלב הארץ **שלשה** ימים ושלשה לילות. 41 גבירי נינוה יקומו
Mt 15,32 תלמידיו ואמ׳ אני מרחם העם באשר הוא עמד **שלשה** ימים ואין להם לאכול ואיני רוצה לשולחם
Mt 17,4 טוב עמוד בזה המקום. אם אתה תאבה נעשה פה **שלשה** אהלים. לך אחד ולמשה אחד. ולאליהו אחד. 5
Mt 18,16 או ב׳ כי כל עדות הוא קיים בעד שנים או **שלשה.** 17 ואם בזה לא ישמעך הגידהו באגליזיאה ואם
Mt 18,20 לכם כל מה שתשאלו: 20 כי למקום ששנים או **שלשה** מקובצים בשמי אני הוא באמצעם: 21 ואז פירו
Mc 8,31 שרי הכהנים וחכמי הדת והוא יקום חי אחר **שלשה** ימים. 32 ואמ׳ להם בגלוי. ופירו [*] התחיל
Mc 9,4 לישאוש אמ׳ לו טוב הוא שאנחנו נעשה פה **שלשה** אהלים. לך אחד ולמ ולמשה אחד ולאליהו אחד. 5
Lc 9,33 ואמ׳ לישו. אדון דבר טוב הוא שנעשה פה. **שלשה** אהלים. לך אחד. ולמשה אחד. ולאליהו אחד.
Jn 21,17 ג׳ואן אוהב אתה לי. ופירו היה דואג כי **שלשה** פעמים שאלו אם אוהב אותו. אמ׳ אליו אדון
Mt 13,23 ומעשים טובים לאחד יש ק׳. וא׳ חמשים. וא׳ **שלשים:** 24 ומשל אחר יש לפניהם. אמר המלכות שמימיי
Mt 27,3 ואז יודש שמסרו ראה שהוא מחוי וניחם וחזר **שלשים** הפשוטין לשרי הכהנים והישישים. 4 ואמר אני
Mt 27,9 היה הדבר נשלם מירמיה נביא אומ׳ ולקחו **שלשים** פשיטי כסף זהו ערך שערכו בני ישראל 10 וקנו
Lc 3,23 אתהו מאד אהובי. 23 וישאוש היה בהתחלת **שלשים** שנה והיו סבורים הכל שהוא בן יוסף. שם היה
Jn 5,5 זה חולי שחלו בו 5 והיה שם אדם אחד שחלה **שלשים** ושמנה שנים. 6 וכשראהו ישאוש שוכב והכיר
Mt 2,16 16 ויהי כראות אירודש שהלעיגו ממנו **שלשת** המלכים היה מאד כעוס וצוה להמית כל הילדים
Mc 8,2 לי רחמנות על העם כי הם נמשכים אחרי זה **שלשת** ימים. ואין להם מה לאכול. 3 ואם אני אשלחם
Mc 15,29 אתה היית אומר שתחריב מקדש השם׳ ואתה אחר **שלשת** ימים תבנהו. 30 תושע עצמך תרד מן השתי וערב.
Lc 3,27 שם היה ויסא. שם היה זרובביל. שם היה **שלתיאל.** שם היה נרי. 28 שם היה מלאכי. שם היה
Mt 2,9 ראו במזרח. עד שעמד על המקום אשר הילד **שם.** 10 ובראותם הככב שמחו שמחה גדולה. 11 ויבאו
Mt 2,13 קום ולקחת הילד ואמו וברחת למצרים וישבת **שם** עד בואי אליך כי עתיד הוא שאירודיש ירצה הילד
Mt 2,15 הילד ואמו לילה וילך למצרים 15 ויעמוד **שם** עד מות אירודיש למלאת דבר האל שאמר על ידי
Mt 2,22 תחת אירודיש אביו בארץ גודיאה פחד ללכת **שם** ונזהר בחלומו ללכת לארץ גלליאה 23 ויגר במדִינַת
Mt 12,45 ולוקח שבע רוחות יותר רעים ממנו ונכנסו **שם** ועמדו. ובסוף אותו האיש היו יותר רעים
Mt 13,2 יצא מהבית והלך לים ויושב בשפתו 2 ואוסף **שם** עם רב. בעבור זה עלה לספינה אחת ויושב וכל העם
Mt 13,5 5 ומקצת נפלו במקום אבנים שלא היה **שם** מאד עפר ותכף צמחו כי לא היה להם עפר עמוק. 6

Mt 13,58 כבוד רק בארצו או בביתו. 58 ולא עשה **שם** הרבה נפלאות בעבור מיעוט האמנתם: Tit,14
Mt 15,29 משם בא שפת ים גלילאה ועלה אל ההר ויושב **שם.** 30 וקרב אליו רוב חיל שנהגו אלמים עורים
Mt 17,26 החכה והדג הראשון שתקח תפתח לו הפה ותמצא **שם** כל מה שעולה זה אשר שאל ותנהו בעדי ובעדך:
Mt 19,2 ירדן 2 ונמשכו אחריו עמים רבים וירפאם **שם.** 3 וקרבו אליו הפרושים מנסים לו ואומרים לו אם
Mt 21,17 משם מהם ויצא חוצה לעיר והך בְּבֵטַנִיאָה ועמד **שם.** 18 ובבקר בשובו אל העיר היה לו רעב 19 וראה
Mt 21,19 לו רעב 19 וראה תאנה אחת קרוב לדרך ובא **שם** ולא מצא תאנים כי אם עלין לבדן ואמר מעולם לא
Mt 24,23 אם איש יאמר לכם בזה המקום הוא משיח או **שם.** לא תאמינו. 24 רבים שקרנים יקומו ויעשו רוב
Mt 24,28 בן האלוה. 28 ובאי זה מקום שיהיה הגוף **שם** יאספו הנשרים. 29 ותכף קרוב מעט מאותו זמן
Mt 26,71 יצא מהפתח האחר שפחה אמרה לאותן שהם **שם.** וזה היה עם ישוש דנזוריט. 72 ופעם אחרת כפר
Mt 26,73 73 ואחר מעט נגשו לפירו אותן שעומדין **שם.** ואמרו אתה הוא מהם כי דבריך מעיד 74 ואז
Mt 27,7 קנו שדה א׳ מיוצר בעבור שיקברו **שם** הגרים. 8 ובעבור זה אותו שדה נקרא אַלְקִידֶמָך זהו
Mt 27,47 אלי אלי למה עזבתני. 47 ומקצת שעומדים **שם** שומעים זה אמרו זה קורא אליהו. 48 ותכף רץ אחד
Mt 27,55 בחוזק אומרים באמת זהו בן האלוה. 55 והיו **שם** רבות בנות שעומדות מרחוק אותן שהלכו עם ישאוש
Mt 28,7 ושהוא יהיה לפניכם בגליליאה ואתם תראוהו **שם** כמו שהוא אמ׳ לכם: 8 ותצאנה מהרה מהקבר ברוב
Mt 28,17 בהר אחד שישו אמ׳ להם. 17 וישו נראה להם **שם.** וכאשר ראוהו התפללוהו. ומקצתם ספקו. 18 ובא
Mc 1,13 ואהוב. 12 ותכף נהגו הקדוש רוח במדבר. 13 **שם** התענה מ׳ יום ומ׳ לילה והשטן מנסהו ושם עומד
Mc 1,38 בעיירות ובמדינות שהן סביבותינו ונדרוש **שם.** כי בעבור זה באתי. 39 והיה דורש בבתי
Mc 2,6 אמר אל הנטול עונותיך מחולין לך. 6 והיו **שם** עמו קצת מחכמי הדת וחשבו בלבם אומרים 7 איך
Mc 2,15 וחטאים אוכלים עם ישו ותלמידיו והיו **שם** רבים שהולכים אחריו. 16 וכאשר המאותתים
Mc 2,18 באתי לקרוא הצדיקים אבל החטאים 18 והיו **שם** תלמידי ג׳ואן ומהפרושים מתענין ואמרו לישו למה
Mc 3,1 עוד פעם אחרת ישוש נכנס בבית הכנסת והיה **שם** אדם אחד עם היד יבשה. 2 והפרושים מארבים אותו
Mc 3,16 להם יכולת לרפאת חליים ומושטנים 16 ושם **שם** לשימון פירו 17 וללאזיר זאנאדיב ולג׳ואן אחיו.
Mc 3,17 17 וללאזיר זאנאדיב ולג׳ואן אחיו. וקרא **שם** להם. זהו בינאטגיש ר״ל בן מהעליון אלוה 18
Mc 3,20 שבגדו. 20 ואחר בא אל הבית ונאסף **שם** עם רב שאינם יכולים לחמם אכול. 21 וכאשר אותן
Mc 5,38 38 ובאו בבית הסגן של בית הכנסת. וראו **שם** מאד בכיות וצעקות. 39 וישוש נכנס בבית אמ׳ למה
Mc 6,5 לא בארצו ובין מכיריו ובביתו 5 ולא רצה **שם** עשות שום פלא. אבל אחדים מועטים חולים שריפא
Mc 6,10 גונילש. 10 ואמר להם באי זה מקום שתבאו **שם** תלינו עד שתסעו. 11 וכאשר לא ירצו קבל אתכם
Mc 6,55 הארץ להביא החולים במטות כאשר שמעו שהוא **שם** 56 באי זו עיר או מדינה הוא נכנס עוברים
Mc 10,1 ובא עד ארץ גודיאה אחר נהר ירדן ונאסף **שם** עם רב. והוא דורש להם כמנהגו 2 והפרושים
Mc 11,5 קשור לפני הדלת והתירוהו. 5 ואותן שהיו **שם** אמרו להם למה אתם מתירים העיר. מה אתם עושים.
Mc 12,41 המקדש ומביט באי זה אופן העם מתנדבים **שם** מתנותיו. ורבים עשירים מתנדבים גודל דברים. 42
Mc 13,21 איזה איש יאמר לכם הנה משיח פה הנה משיח **שם** לא תאמינו. 22 אז יקומו שקרנים נביאים מראים
Mc 14,4 נרדי ושברה ושפכה המשיחה על ראשו. 4 והיו **שם** אחרים שהיו כעוסים ביניהם למה נעשית זאת האבדה
Mc 14,70 וסמוך מזה מעט פעם אחרת אחת מאותן ששבות **שם** אמרה לפירו באמת אתהו מהם כי באמת גליליב אתה.
Mc 15,16 עם המשרתים נהגוהו להיכל השוטר ונתאסף **שם** העם 17 וילבישתו ארגמן. ושמו בראשו עטרה אחת
Mc 15,29 הוא נמנה עם הרשעים. 29 ואותם שעוברים **שם** מקללים אותו מניעים ראשם אומרים אתה היית אומר
Mc 15,35 אלי אלי למה עזבתני. 35 ומקצת מן העומדים **שם** כאשר שמעו אמרו ראו איך צועק אליהו. 36 ואחד
Mc 15,39 למעלה ולמטה. 39 והסינטוריאו שהיה ממתין **שם** כאשר ראה שהוא היה מועבר בקול גדול אמר זה
Mc 16,7 ולפירו ואמרו להם כי לפניהם בגליליאה **שם** תראוהו. כאשר אני אומ׳ לכם. 8 ויצאו וברחו מן
Lc 1,21 שאלו הדברים יבאו לתכלית. 21 והעם היה **שם** ממתין זכריא ומתמיהים למה מתעכב עומד במקדש.
Lc 1,59 בשמונת הימים בעבור שימולו הבן. וקראו לו **שם** אביו זכריה. 60 וענתה אמו ואמרה לא יהיה כן
Lc 1,63 אשר בו כתב ג׳ואן הוא שמו. וכל אשר היו **שם** תמהו מאד מזה 64 ומיד פי האב נפתח ולשונו דברה
Lc 2,6 ארוסתו ואשתו והיא הרה. 6 וכאשר היו **שם** ימי מריאה מלאו ללדת 7 וילדה שם בנו ראשון
Lc 2,7 היו שם ימי מריאה מלאו ללדת 7 וילדה **שם** בנו ראשון נולד. וקפלו בבגדים והניחו באבוס
Lc 3,23 שלשים שנה והיו סבורים הכל שהוא בן יוסף. **שם** היה עלי. 24 שם היה מאטיב. [*] שם היה גיקמי.
Lc 3,24 סבורים הכל שהוא בן יוסף. שם היה עלי. 24 **שם** היה מאטיב. [*] שם היה גיקמי. שם היה יוסף. 25
Lc 3,24 יוסף. שם היה עלי. 24 שם היה מאטיב. [*] **שם** היה גיקמי. שם היה יוסף. 25 [*] 26 [*] שם היה
Lc 3,24 עלי. 24 שם היה מאטיב. [*] שם היה גיקמי. **שם** היה יוסף. 25 [*] 26 [*] שם היה יודא. 27 שם
Lc 3,26 היה גיקמי. שם היה יוסף. 25 [*] 26 [*] **שם** היה יודא. 27 שם היה ואגוש. שם היה ויסא. שם
Lc 3,27 היה יוסף. 25 [*] 26 [*] שם היה יודא. 27 **שם** היה ואגוש. שם היה ויסא. שם היה זרובביל. שם

Lc 3,27 26 [*] שם היה יודא. 27 שם היה ואגוש. **שם** היה ויסא. שם היה זרובביל. שם היה שלתיאל. שם
Lc 3,27 היה יודא. 27 שם היה ואגוש. שם היה ויסא. **שם** היה זרובביל. שם היה שלתיאל. שם היה נרי. 28
Lc 3,27 היה ואגוש. שם היה ויסא. שם היה זרובביל. **שם** היה שלתיאל. שם היה נרי. 28 שם היה מלאכי. שם
Lc 3,27 ויסא. שם היה זרובביל. שם היה שלתיאל. **שם** היה נרי. 28 שם היה מלאכי. שם היה אטדי. שם
Lc 3,28 זרובביל. שם היה שלתיאל. שם היה נרי. 28 **שם** היה מלאכי. שם היה אטדי. שם היה קושן. שם היה
Lc 3,28 שלתיאל. שם היה נרי. 28 שם היה מלאכי. **שם** היה אטדי. שם היה קושן. שם היה מודאן. שם היה
Lc 3,28 היה נרי. 28 שם היה מלאכי. שם היה אטדי. **שם** היה קושן. שם היה מודאן. שם היה אנן. 29 שם
Lc 3,28 שם היה מלאכי. שם היה אטדי. שם היה קושן. **שם** היה מודאן. שם היה אנן. 29 שם היה ישאוש. שם
Lc 3,28 שם היה אטדי. שם היה קושן. שם היה מודאן. **שם** היה אנן. 29 שם היה ישאוש. שם היה אליעזר. שם
Lc 3,29 היה קושן. שם היה מודאן. שם היה אנן. 29 **שם** היה ישאוש. שם היה אליעזר. שם היה יורם. שם
Lc 3,29 היה מודאן. שם היה אנן. 29 שם היה ישאוש. **שם** היה אליעזר. שם היה יורם. שם היה מאטאטק. שם
Lc 3,29 אנן. 29 שם היה ישאוש. שם היה אליעזר. **שם** היה יורם. שם היה מאטאטק. שם היה לוי. 30 שם
Lc 3,29 היה ישאוש. שם היה אליעזר. שם היה יורם. **שם** היה מאטאטק. שם היה לוי. 30 שם היה שמעון. שם
Lc 3,29 היה אליעזר. שם היה יורם. שם היה מאטאטק. **שם** היה לוי. 30 שם היה שמעון. שם היה יהודה. שם
Lc 3,30 היה יורם. שם היה מאטאטק. שם היה לוי. 30 **שם** היה שמעון. שם היה יהודה. שם היה יוסף. שם היה
Lc 3,30 מאטאטק. שם היה לוי. 30 שם היה שמעון. **שם** היה יהודה. שם היה יוסף. שם היה יונה. שם היה
Lc 3,30 היה לוי. 30 שם היה שמעון. שם היה יהודה. **שם** היה יוסף. שם היה יונה. שם היה אלי. שם היה
Lc 3,30 היה שמעון. שם היה יהודה. שם היה יוסף. **שם** היה יונה. שם היה אלי. שם היה אלים. שם היה
Lc 3,30 שם היה יהודה. שם היה יוסף. שם היה יונה. **שם** היה אלי. שם היה אלים. שם היה אקים. 31 שם היה
Lc 3,30 שם היה יוסף. שם היה יונה. שם היה אלי. **שם** היה אלים. שם היה אקים. 31 שם היה מליאה: שם
Lc 3,30 שם היה יונה. שם היה אלי. שם היה אלים. **שם** היה אקים. 31 שם היה מליאה: שם היה מכנה. שם
Lc 3,31 היה אלי. שם היה אלים. שם היה אקים. 31 **שם** היה מליאה: שם היה מכנה. שם היה מיטאנו. שם
Lc 3,31 היה אלים. שם היה אקים. 31 שם היה מליאה: **שם** היה מכנה. שם היה מיטאנו. שם היה נתן. שם היה
Lc 3,31 היה אקים. 31 שם היה מליאה: שם היה מכנה. **שם** היה מיטאנו. שם היה נתן. שם היה רוינו. 32 שם
Lc 3,31 היה מליאה: שם היה מכנה. שם היה מיטאנו. **שם** היה נתן. שם היה רוינו. 32 שם היה גאשי. שם
Lc 3,31 שם היה מכנה. שם היה מיטאנו. שם היה נתן. **שם** היה רוינו. 32 שם היה גאשי. שם היה אביק. שם
Lc 3,32 מיטאנו. שם היה נתן. שם היה רוינו. 32 **שם** היה גאשי. שם היה אביק. שם היה בואז. שם היה
Lc 3,32 היה נתן. שם היה רוינו. 32 שם היה גאשי. **שם** היה אביק. שם היה בואז. שם היה שלמון. שם היה
Lc 3,32 היה רוינו. 32 שם היה גאשי. שם היה אביק. **שם** היה בואז. שם היה שלמון. שם היה נחשון. 33 שם
Lc 3,32 שם היה גאשי. שם היה אביק. שם היה בואז. **שם** היה שלמון. שם היה נחשון. 33 שם היה אמינאדף.
Lc 3,32 שם היה אביק. שם היה בואז. שם היה שלמון. **שם** היה נחשון. 33 שם היה אמינאדף. שם היה רם. שם
Lc 3,33 בואז. שם היה שלמון. שם היה נחשון. 33 **שם** היה אמינאדף. שם היה רם. שם היה אושרום. שם
Lc 3,33 שלמון. שם היה נחשון. 33 שם היה אמינאדף. **שם** היה רם. שם היה אושרום. שם היה פאריש. 34 שם
Lc 3,33 נחשון. 33 שם היה אמינאדף. שם היה רם. **שם** היה אושרום. שם היה פאריש. 34 שם היה גוֹדי. שם
Lc 3,33 היה אמינאדף. שם היה רם. שם היה אושרום. **שם** היה פאריש. 34 שם היה גוֹדי. שם היה ישאק. שם
Lc 3,34 היה רם. שם היה אושרום. שם היה פאריש. 34 **שם** היה גוֹדי. שם היה ישאק. שם היה אביאם. שם היה
Lc 3,34 אושרום. שם היה פאריש. 34 שם היה גוֹדי. **שם** היה ישאק. שם היה אביאם. שם היה טארי. שם היה
Lc 3,34 היה פאריש. 34 שם היה גוֹדי. שם היה ישאק. **שם** היה אביאם. שם היה טארי. שם היה מקור. 35 שם
Lc 3,34 שם היה גוֹדי. שם היה ישאק. שם היה אביאם. **שם** היה טארי. שם היה מקור. 35 שם היה שירוק. שם
Lc 3,34 שם היה ישאק. שם היה אביאם. שם היה טארי. **שם** היה מקור. 35 שם היה שירוק. שם היה ראגב. שם
Lc 3,35 היה אביאם. שם היה טארי. שם היה מקור. 35 **שם** היה שירוק. שם היה ראגב. שם היה פליג. שם היה
Lc 3,35 היה טארי. שם היה מקור. 35 שם היה שירוק. **שם** היה ראגב. שם היה פליג. שם היה שאלי. 36 שם
Lc 3,35 היה מקור. 35 שם היה שירוק. שם היה ראגב. **שם** היה פליג. שם היה שאלי. 36 שם היה קינן. שם
Lc 3,35 שם היה שירוק. שם היה ראגב. שם היה פליג. **שם** היה שאלי. 36 שם היה קינן. שם היה ארפישאט. שם
Lc 3,36 היה ראגב. שם היה פליג. שם היה שאלי. 36 **שם** היה קינן. שם היה ארפישאט. שם היה שירוג. שם
Lc 3,36 היה פליג. שם היה שאלי. 36 שם היה קינן. **שם** היה ארפישאט. שם היה שירוג. שם היה נח. שם היה
Lc 3,36 שאלי. 36 שם היה קינן. שם היה ארפישאט. **שם** היה שירוג. שם היה נח. שם היה למך. 37 שם היה
Lc 3,36 היה קינן. שם היה ארפישאט. שם היה שירוג. **שם** היה נח. שם היה למך. 37 שם היה מתושאלי. שם
Lc 3,36 היה ארפישאט. שם היה שירוג. שם היה נח. **שם** היה למך. 37 שם היה מתושאלי. שם היה אנוך. שם
Lc 3,37 שם היה שירוג. שם היה נח. שם היה למך. 37 **שם** היה מתושאלי. שם היה אנוך. שם היה ירוך. שם

Lc 3,37 היה נח. שם היה למך. 37 שם היה מתושאלי. **שם** היה אנוך. שם היה ירוך. שם היה מנשיל. 38 שם
Lc 3,37 למך. 37 שם היה מתושאלי. שם היה אנוך. **שם** היה ירוך. שם היה מנשיל. 38 שם היה יאנוש. שם
Lc 3,37 היה מתושאלי. שם היה אנוך. שם היה ירוך. **שם** היה מנשיל. 38 שם היה יאנוש. שם היה שת. שם
Lc 3,38 היה אנוך. שם היה ירוך. שם היה מנשיל. 38 **שם** היה יאנוש. שם היה שת. שם היה אדם. שם האל.
Lc 3,38 ירוך. שם היה מנשיל. 38 שם היה יאנוש. **שם** היה שת. שם היה אדם. שם האל. Tit,4 קפיטולו ד׳
Lc 3,38 היה מנשיל. 38 שם היה יאנוש. שם היה שת. **שם** היה אדם. שם האל. Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי לוקא 1
Lc 3,38 38 שם היה יאנוש. שם היה שת. שם היה אדם. **שם** האל. Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי לוקא 1 וישאוש משיח
Lc 4,2 מגורדא והונהג בעד הרוח במדבר 2 ועומד **שם** ארבעים יום ונתנסה בעד הש׳. ולא אכל עד ארבעים
Lc 4,40 אותם. 40 וכאשר בא השמש כל אותן שהיו **שם** חולים מחלופי חליים הביאו לו. הוא משים עליהם
Lc 5,19 ולא מצאו שער שיוכלו ליכנס בעד העם שהיה **שם** גדול ועלו על הגג ומסלקים הלבנים ובעד הגגות
Lc 5,19 הגג ומסלקים הלבנים ובעד הגגות שמו המטה **שם** עם החולה ושמוהו באמצע כלם לפני ישאוש משיח 20
Lc 5,26 לביתו מהלל ומברך האל. 26 וכל אשר היו **שם** היו נבהלים והללו ושבחו לשם. וכלם היו מלאים
Lc 5,29 אחריו. 29 ועשה משתה גדול בביתו והיו **שם** רוב עולמיים ושאר ואוכלים עמהם. 30 והפרושים
Lc 6,6 משבת אחת שנכנס בבית הכנסת ומלמד. והיה **שם** אדם אחד שהיה לו יד יבשה. 7 ומביטים הסופרים
Lc 7,3 מרגליי אליו. 3 וכאשר זה שמע ישאוש היה **שם** שלח לו חכמי היהודים מבקש אותו שיבא שירפא
Lc 8,32 שלא יצוה אותם שילכו בתהומות. 32 והיו **שם** פרים הרועים בהר והשדים חלו פני ישאוש משיח
Lc 9,4 לכם שני מלבושים 4 ובאי זה בית שתכנסו **שם** תעמודו. ומשם לא תצאו 5 ואותם שלא יקבלו אתכם.
Lc 9,52 לפניו ונכנסו בעיר השומרונים להכין **שם** 53 [*] כי מגמת פניו ירושלם. 54 וכאשר יקומו
Lc 10,6 תאמרו תחלה שלום יבא בבית הזה. 6 ואם **שם** בן השלום. עליו ינוח שלומכם. ואם לא יחזור
Lc 11,26 ממנו עמו ונכנסים באותו בית שהיו דרים **שם.** וסוף דבר. האדם ההוא יהיו יותר רעים
Lc 12,34 ועש אינה מכלה. 34 ובמקום שיהיה אוצרכם **שם** יהיה לבבכם: 35 מתנים ערוכים תהיו ועשישות
Lc 14,8 תשב בראש. כי באולי יותר נכבד ממך נקרא **שם** 9 ויבא לאותו שזמנך ויאמר לך תן מקום לזה. ואז
Lc 15,13 הנער היותר קטן הלך לו בדרך רחוקה מאד **שם** הפסיד כל ירושתו בזנות. 14 ואחר היה רעב גדול
Lc 16,1 היה שעשה מורשה אחד על נכסיו. ויצא עליו **שם** רע. שמפסיד נכסי האדון 2 וקראו ואמר לו מה זה
Lc 17,37 אדון 37 ואמ׳ להם באיזה מקום יהיה הגוף **שם** יתקבצו המלאכים: Tit,18 קפיטולו י״ט כפי לוקא
Lc 18,10 זה הדבר 10 שני אנשים עלו במקדש להתפלל **שם.** האחד פרוש והאחד עולמיי. 11 והפרוש עומד על
Lc 19,4 שיכומור. בעבור יכול לראות ישאוש משיח כי **שם** היה לו לעבור 5 וכאשר ישאוש בא אל המקום זאקיב
Lc 19,24 אותה עם המדות. 24 ואמר לאותן שעומדין **שם** גזלו לו האימנא ותנוה לאותו שיש לו עשרה
Lc 19,32 שאדוננו חפץ פעולתו. 32 והשלוחים הלכו **שם** ומצאו העיר עומד כאשר אמר 33 וכאשר באו להתיר
Lc 20,9 כרם אחד ושכרה לעובדי אדמה. ולא היה הוא **שם** זמן רב. 10 ובעת הבציר שלח עבדו לאותן
Lc 23,33 33 וכאשר באו אל המקום הנקרא קלוארי **שם** תלו ישאוש והגנבים. האחד לצד ימין והאחד
Lc 23,48 באמת זה האיש היה צדיק. 48 וכל העם שהיה **שם** היתה לו ההשקפה ההיא. ובראותם כל הדברים האלה
Jn 1,39 וראו אותו. ובאו וראו אנה עומד. ועמדו **שם** אותו היום והיה כמעט שעה עשירית. 40 והיה
Jn 1,47 אותו. [*] 47 ראה ישאוש משיח נתנאל שבא **שם.** ואמר ממי אתה חושב שיהיה אמת. איש מישראל
Jn 2,1 נשואין בגליליאה והיתה מריאה אם ישאוש **שם** 2 וישאוש נקרא עם תלמידיו לנשואין. 3 וכאשר
Jn 2,6 למשרתים כל אשר יאמר לכם תעשו. 6 והיה **שם** שש אירידי ואבן מונחת כמנהג טהרת היהודים וכל
Jn 3,23 בהר אחד קרוב שיליני כי מים רבים היו **שם:** ובאו אליו רבים וטבל אותם 24 כי עדיין לא
Jn 4,6 סמוך למקום שנתן יעקב ליוסף בנו 6 והיתה **שם** עין יעקב. וישאוש לואה מן הדרך יושב על העין.
Jn 4,40 אז כשבאו השומרונים אליו בקשוהו שיעמוד **שם** עמהם ועמד שני ימים. 41 ויותר עוד האמינו בו
Jn 4,46 בא פעם אחרת בבית גלליאה אל מקום אשר עשה **שם** ממים יין. והיה שם מלך קטן ריגיטו שהיה לו בן
Jn 4,46 אל מקום אשר עשה שם ממים יין. והיה **שם** מלך קטן ריגיטו שהיה לו בן חולה בכפר נחום 47
Jn 5,3 ולה חמשה עליות נקראים בלעז פרושיש 3 **שם** שוכבים רוב אנשים חולים עורים חגרים ומשוקים.
Jn 5,5 4 [*] לרפאתם מאי זה חולי שחלו בו 5 והיה **שם** אדם אחד שחלה שלשים ושמנה שנים. 6 וכשראהו
Jn 6,22 מעבר לים ראו שהאניה הקטנה האחרת לא היתה **שם.** ולא היה שם רק האחת. ושלא נכנס ישאוש באניה
Jn 6,22 שהאניה הקטנה האחרת לא היתה שם. ולא היה **שם** רק האחת. ושלא נכנס ישאוש באניה עם תלמידיו.
Jn 6,24 לאל. 24 אז כשראה העם שישאוש לא היה **שם** ולא תלמידיו. עלו באניות ובאו בכפר נאום
Jn 6,63 מי מבהיל אתכם 63 אם תראו בן האדם עולה **שם** שהיה ראשונה: 64 הרוח הוא שמחיה הבשר. אינו
Jn 7,30 שלחני: 30 אז רצו לתופשו: ואחד מהם לא **שם** ידיו בו. כי עדיין לא באה שעתו: 31 ורבים
Jn 7,34 34 לבקשני ולא תמצאוני. למקום שאהיה **שם** אתם לא תוכלו לבא. 35 [*] [*] 36 37 וביום
Jn 7,44 44 ומקצת רצו לתופשו. אבל אחד מהם לא **שם** ידיו עליו: 45 אז חזרו השלוחים להגמונים

Jn 9,7 ורחץ במי שלוח. שר״ל שלוח. אז הלך וטבל **שם** וראה בעיניו. 8 ואותם שראוהו ראשונה כי דל
Jn 9,11 ומשח את עיני. ושלח לי למי שלוח לרחוץ **שם.** והלכתי ורחצתי וראיתי. 12 ואמרו לו אנה הוא.
Jn 10,40 באותו מקום שהיה זואן טובל ראשונה. ועמד **שם.** 41 ורבים באו אליו ואומרים שג׳ואן כמעט אינו
Jn 11,8 רצו לסקול אותך. ועדיין חפצת ללכת **שם.** 9 ענה ישאוש אין ביום שתים עשרה שעות. אם אי
Jn 11,11 נלכה כי לזריט אהובינו ישן. ואני הולך **שם** להקיצו מן השינה. 12 אז אמרו התלמידים אדון אם
Jn 11,15 והנני שמח בעד אהבתכם: כי אני לא הייתי **שם** בעבור שאתם תאמינו. רק נלך אליו. 16 אז אמר
Jn 12,9 אז הכירו רוב עם מן היהודים ששם היו ובאו **שם** לא לבד בעבור ישאוש רק שראו [*] 10 [*] לזרו
Jn 12,11 10 [*] לזרו 11 כי רבים מהיהודים באים **שם** בעדו ומאמינים בישאוש: 12 ולמחר אחוזת עם רבה
Jn 12,26 לשרת אותי ישרת אחרי. ולמקום שאני הוא **שם** יהיה משרתי. העובד אותי אבי יכבדוהו. 27 נפשי
Jn 12,29 עיליתיו ועוד אנשאנו. 29 אז העם העומד **שם** שמעו זה. אמרו זה הוא קול רעם. ואחרים אמרו
Jn 13,2 זה בקץ אהב אותם: 2 ונעשית הסעודה שהשטן **שם** בלב יודי״ש אשקריוטי שיבגדהו 3 כי יודע היה
Jn 13,5 ומניח מלבושיו ולקח סדין וחגרו 5 אחרי כן **שם** מים במזרק אחד. והתחיל לרחוץ רגלי התלמידים.
Jn 13,33 [*] אינכם יכולים לבא במקום שאני הולך **שם.** ועתה אני אומ׳ לכם 34 מצוה חדשה. שתהיו
Jn 14,3 אבא ואביא אתכם אלי בעבור שבמקום שאני **שם** אתם תהיו. 4 ואינכם יודעים המקום שאני הולך
Jn 17,24 אני רוצה שאותן שנתת לי שבמקום שאני אהיה **שם** הם יהיו עמי. בעבור שיראו אורה שליחותם שנתת
Jn 18,3 אסף עם רב ועבדי ההגמונים. והפרושים באו **שם** עם עששיות ואבוקות ועם כלי זיין. 4 ישאוש יודע
Jn 19,29 תהיה נשלמת אמ׳ יש לי צמא. 29 אז היה **שם** קנקן מלא חומץ. והיה כי שמע זה לקחו קנה אחד
Jn 19,41 ליהודים לחנוט. 41 ובמקום שנתלה היה **שם** גן. ובאותו גן היה קבר חדש ובאותו קבר שום אדם
Jn 19,42 ליהודים ובעבור שהיה סמוך לאותו קבר שמו **שם** ישאוש: Tit,20 קפיטולו כ׳ כפי ש׳ יואן 1 שבת
Jn 20,5 וראה הסדין מונח לצד אחד. אמנם לא נכנס **שם.** 6 אז בא שימון פירו ההולך אחריו ונכנס בקבר.
Jn 20,8 אבל היה בצד אחד מקופל 8 אז נכנס **שם** אותו תלמיד האהוב שבא ראשון לקבר וראהו ורץ. 9
Jn 20,19 כשהיה ערב ודלתות הבית נעולות שהתלמידים **שם** בא ישוש ואמ׳ להם שלום לכם. 20 וכי אמר זה
Mt 17,5 באה מתוך הענן אומרת זהו בני אהובי אותו **שמאד** ערב לי. והם שומעים. 6 וכאשר התלמידים שמעו
Mc 5,15 15 וכאשר היו באים לישאוש והם ראו אותם **שמאז** היו מושטנים שהיו בטוב. שכלם נפחדו 16 וספרו
Mt 25,33 33 ויניח השיות לצד ימין והגדיים לצד **שמאל.** 34 אז יאמר המלך לאותן שהיו לימינו באו
Mt 25,41 לי עשיתם. 41 ואז יאמר לאותן שיהיו בצד **שמאל.** הפרדו ממני ארורים מאבי ולכו באש גיהנם
Mt 6,3 תגמולם: 3 וכאשר תעשו צדקה. לא תדע יד **שמאלך** מה שעשתה ימינך. 4 אבל תהיה צדקתך נעלמת כי
Jn 3,18 רק בעבור שהעולם יהיה נושע בעבורו: 18 מי **שמאמין** בו אינו נדון. אבל מי שאינו מאמין בו כבר
Jn 6,35 הוא לחם חיים. מי שבא אלי לא ירעב. ומי **שמאמין** בי לא יהיה צמא לעולם. 36 אבל זה אמרתי
Jn 6,47 והוא ראה האב. 47 אמת אומ׳ אני לכם מי **שמאמין** כי יש לו חיים נצחיים. 48 אני הוא פת
Jn 7,38 אם אי זה אחד עשה יבא אלי וישתה 38 מי **שמאמין** בי שאומרת הכתיבה נחל מים חיים ירוצו
Mt 21,42 ואתם לא קראתם הכתיבות שאומרת האבן אותה **שמאסו** בוני החומה היא היתה מונחת בפינה. פועל הוא
Mc 12,10 לאחרים: 10 ולא קראתם זאת הכתיבה האבן **שמאסו** הבונים תהיה מאוסה בעד הבונים אותה היתה
Jn 12,48 העולם. רק בעבור שאהיה להם למושיע. 48 מי **שמבזה** אותי ואינו מקבל דברי כבר יש לו שישפטהו.
Jn 20,11 11 ומריאה עומדת מחוץ לקבר בוכה ובעוד **שמבכה** כרעה והביטה בקבר. 12 ורואה שני מלאכים
Lc 24,51 ונשא ידיו לשמים וברכם. 51 ובעוד **שמברך** היה אותם היה נפרד מהם. והוא נשוא בשמים 52
Mc 4,20 ומשימין בפועל ועושים פרי טוב. עד **שמגרגיר** א׳ יוצאין ל׳ ומא׳ ס׳ ומא׳ ק׳. מי שיש לו
Mc 5,35 הושיעך. לכי לשלום ותהיי נרפאת. 35 ובעוד **שמדבר** באו אל סגן בית הכנסת. ואמרו לו בתך מתה.
Jn 4,26 יראנו דברים רבים. 26 וישאוש אמר אני הוא **שמדבר** עמך. 27 ותכף באו תלמידיו. ותמהו כשמצאוהו
Jn 7,26 ירושלם אינינו זה שחפצנו להמית 26 הנה **שמדבר** בגלוי ודבר אין אנו אומרים לו. הכירו השרים
Jn 8,25 לו אתה מי אתה. וישאוש אמ׳ להם קדמון **שמדבר** עמכם 26 רוב דברים ומדבר מכם או שופט. אבל
Jn 8,44 ולא עמד באמת כי אין אמת אתו. כי כל מה **שמדבר** שקר מה שהוא קרוביי לו מדבר. כי אביו שקרן
Jn 9,37 בו. 37 וישאוש אמ׳ אליו אתה ראיתו. ואותו **שמדבר** עמך הוא הוא: 38 והוא אמ׳ אדון אני מאמין
Mt 15,31 ומרפאם. 31 עד שהעם מתמיהים כשהיו רואים **שמדברים** האלמים. והפסחים לכת. והעורים ראות.
Mt 17,5 לך אחד ולמשה אחד. ולאליהו אחד. 5 ובעוד **שמדברים** עב אחד לבנה צללם. ובת קול אחת באה מתוך
Lc 8,16 נושאין פרי בקיבול הצער מאהבה. 16 ומי **שמדליק** נר אינו מדליקו בעבור שיחביאנו או ישימהו
Mc 15,40 גדול אמר זה האיש היה בן האל. 40 והיו **שמה** מקצת נשים שבאו מרחוק להביטו. ובתוכם מריאה
Lc 1,27 עם איש ששמו יושאף הוא מבית דוד. והבתולה **שמה** מריאה. 28 וכאשר המלאך נכנס לבתולה אמ׳ לה
Lc 2,19 שנאמרו להם באותו בעד הרועים. 19 ומריאה **שמה** כל אלה הדברים בלבה. 20 והעם שבו מודים
Lc 10,9 המונחים לפניכם. 9 ורפאו החולים שיהיו **שמה** ותאמרו להם מלכות האל מתקרב לכם. 10 ואם

Lc 14,18 הראשון אמ׳ אני קניתי עיר ויש לי ללכת **שמה** לראותה בבקשה ממך שתקבל התנצלותי. 19 והשני
Lc 21,3 אומר לכם אני שזאת האשה האלמנה ענייה **שמה** יותר מכולכם. 4 כי כל אלו מהשפעתם שמו במתן
Lc 21,4 האל. אבל זאת ממה שפיחתה ויש לה חסרון **שמה** כל מאכלה שהיה לה. 5 ומקצת אומרים שהמקדש
Jn 11,13 13 וישאוש אמרו ממיתתו. והמה מאמינים **שמה** שאומר אומ׳ משינת חלום. 14 אז אמ׳ להם ישאוש
Mc 6,2 מאין לו החכמה שנתונה לו. ומאין לו הכח **שמהידים** יוצא. 3 אינו הוא בן נפח אחד ומריאה
Lc 6,20 עיניו בתלמידיו אומ׳ אשריכם של עניים **שמהם** מלכות האל. 21 אשריהם של רעבים כי יהיו
Mt 1,21 מה שהרתה הרתה מרוח קדש. 21 ותלד בן יקרא **שמו** ישואש כי יושיע עמו מעונותיהם. 22 וכל זה היה
Mt 1,23 23 הנה העלמה תהר ויולדת בן אחד ויהיה **שמו** עמנואל. ר״ל הש׳ם יהיה עמנו. 24 וכאשר קם
Mt 2,23 שתהיה נשלמת הנבואה שאמרה הוא יקרא **שמו** נאזריוש: Tit,3 קפיטולו ה׳ כפי מתיאו 1 בעת
Mt 9,9 משם ראה אדם אחד שיושב בשלחן חלפני שהיה **שמו** מתיב אמ׳ לו בא עמי והוא קם והלך אחריו. 10
Mc 14,46 אליו אומ׳ שלום עליך רבי ונשקו 46 והם **שמו** הידים עליו והחזיקוהו: 47 ואחד מאותן שהיו עם
Mc 15,21 ואנסו אדם אחד שהיה עובר באותו מקום שהיה **שמו** שימון עבד שבא מעירו אס אלשנדריאה אי דנופי
Lc 1,5 ללוקא 5 בימי אירודיש מלך גודיאה כהן אחד **שמו** זכריה מיחס אביה ואשתו היתה מבני אהרן ושמה
Lc 1,13 נשמעת ואשתך אלישבק תלד לך בן ותקרא **שמו** יוחנן. 14 ותהיה שמחה וגיל לך ורבים ישמחו
Lc 1,31 31 תדעי כִי אַתְּ תהר בבטנך ותלדי בן שתקראי **שמו** ישאוש. 32 זה יהיה גדול ויהיה נקרא בן מהאל
Lc 1,49 מאושרת. 49 כי אותו שהוא כולו יכול הקדוש **שמו** הוא עשה בי דברים גדולים 50 וחסד שלו מדור
Lc 1,60 60 וענתה אמו ואמרה לא יהיה כן אבל שיהיה **שמו** יואן. 61 ואמרו לה אין ראוי במשפחתך שתהיה לך
Lc 1,62 62 ועשו סימן לאביו איך הוא חפץ יהיה **שמו.** 63 וזכריה שאל לוח הנקרא בוישאט אחד אשר בו
Lc 1,63 הנקרא בוישאט אחד אשר בו כתב ג׳ואן הוא **שמו.** וכל אשר היו שם תמהו מאד מזה 64 ומיד פי האב
Lc 2,21 נשלמו שמנה ימים הנער היה נמול ונקרא **שמו** ישאוש שאותו נקרא בעד המלאך קודם שהנער היה
Lc 5,19 ועלו על הגג ומסלקים הלבנים ובעד הגגות **שמו** המטה שם עם החולה ושמוהו באמצע כלם לפני
Lc 5,27 יצא ישאוש מאותו מקום וראה אדם אחד **שמו** לוי ואמ׳ לו יושב בסטון שלו לך אחרי 28 והאיש
Lc 21,4 שמה יותר מכולכם. 4 כי כל אלו מהשפעתם **שמו** במתן האל. אבל זאת ממה שפיחתה ויש לה חסרון
Lc 23,50 רואות אלו הדברים. 50 והנה אדם אחד **שמו** יוסף אברימסיאה שהיה אדם נכבד וצדיק 51 שלא
Jn 1,6 היה להם יכולת עליה: 6 האל שלח אדם אחד **שמו** ג׳ואן 7 זה בא לעדות בעבור שיתן עדות מרחוק.
Jn 18,10 עבד ההגמון וכרת לו אזנו הימנית. והעבד **שמו** מלאקוש. 11 אז אמר ישוש לפירי חזור סכינך
Jn 19,42 ע״ש ליהודים ובעבור שהיה סמוך לאותו קבר **שמו** שם ישאוש: Tit,20 קפיטולו כ׳ כפי ש׳ יואן 1
Jn 21,6 אמר להם שימו הרשתות הלאה ותמצאו. אז **שמו** הרשתות במים ונכנס בהם גודל רבוי דגים ולא
Lc 12,8 מרבים שעברו: 8 ואני אומ׳ כי כל האדם **שמודה** בי לפני האנשים יקרהו מן השמים לפני
Lc 1,66 נתפשטו אלה הדברים. 66 וכל אשר שמעו **שמוהו** בלבם ואמרו אי זה יהיה זה הנער כי יד הש׳
Lc 7,47 יחד עמו התחילו לאמר ביניהם מי הוא זה **שמוחל** עונות. 48 וישאוש אמר אל האשה [*] 49 [*]
Mt 25,41 הפרדו ממני ארורים מאבי ולכו באש גיהנם **שמוכן** לשטן ואל מלאכיו. 42 אני נרעבתי וצמאתי אשר
Mc 11,15 במקדש וקניות החלפנים ושולחנות אותם **שמוכרים** היונים גירש והפך מלמעלה למטה. 16 ולא
Lc Prol,10 האפושטולוש. [*] וכאשר הוא בתול וחיה **שמונים** ושלש שנים מת בביטימיאה עצמותיו בשנת
Mt 23,13 נשגב. 13 אוי לכם מאותתים ופרושים ורמאים **שמונעים** דרך מלכות שמימיי לעמים ואין אתם נכנסים.
Mt 11,15 שעתיד לבא: 15 מי שיש לו אזנים בעבור **שמוע** ישמע. 16 אל מי אדמה זאת המשפחה הנה דומים
Mt 25,19 אדוניו. 19 ואחר זמן ארוך בא האדון ורצה **שמוע** חשבון מהם. 20 ובא אותו שקבל חמשה בישנטש
Mc 6,11 עד שתסעו. 11 וכאשר לא ירצו קבל אתכם ולא **שמוע.** צאו משם והסירו עפר רגלכם לעדות נגדם 12
Mc 7,37 עשה היטב כי הוא עשה האלמים דבר והחרשים **שמוע:** Tit,8 קפיטולו ח׳ כפי שן מרקו 1 ובאותן
Mt 19,17 השם הוא טוב. אם תרצה להבין חיים נצחיים **שמור** וקיים המצות. 18 והוא אמ׳ ומה הם. וישוש אמ׳
Mt 27,64 שאותו הרמאי אמ׳ שיקום חי 64 לכן צוה **שמור** הקבר עד יום שאמר שיקום חי. בעבור שתלמידיו
Mt 27,66 הלכו ושמרו הקבר והאבן גדולה חתמו ועשוה **שמור:** Tit,28 קפיטולו נ״ד כפי מטיאו 1 והראשון
Mc 7,4 הישישים [*] 4 [*] ורבי חקים אחרים שציום **שמור.** זהו ליטול כיסותיהם וכלי כסף משתיהם. 5
Mc 7,9 9 אמר להם אתם שוברים מצות הש׳ למען **שמור** מנהגותיכם. 10 כאשר משה אמ׳ כבד את אביך ואת
Lc 11,35 אם עינך יהיה רע. גופך יהיה חשוך: 35 לכן **שמור** שנרך לא תחשך 36 [*] וכל גופך יאיר. וכאשר
Jn 17,11 בעולם והם בעולם. ואני בא אליך אב קדוש **שמור** אותם בשמך. אותם שנתת לי בעבור שיהיו דבר
Jn 21,15 אתה יודע שאני אוהב אותך. וישאוש אמר להם **שמור** שיותי: 16 וישאוש אמר פעם אחרת אליו שימון
Mt 10,2 לרפאת המשוטנים ולמרק החולאים 2 ואלה הם **שמות** האיפושטוליש: הראשון הוא שימון פירי ואנדריב
Lc 1,41 ששמעה השלום ממריאה אלישבק. נער אלישבק **שמח** בבטנה. ואלישבק נתמלאה מהקדוש רוח 42 וצעקה
Lc 1,44 44 תדעי כי כאשר שלומך שמעו אזני הנער **שמח** בגיל גדול בבטני. 45 ואשריך שהאמנת כי אותם

Lc 1,47 אמרה נשמתי משבחת ומעלה האל 47 ורוחי
Lc 4,16 נתגדל ונתנס כמנהגו לבית הכנסת בשבת. וקם
Lc 10,21 רק כי שמכם כתוב בשמים. 21 ובאותה שעה
Lc 15,5 ימצא אותה ישימה על כתיפיו ובא אל ביתו
Lc 19,17 י׳ אימינש הרוחתי. 17 והאדון אמר אליו
Lc 23,8 בימים ההם היה. 8 ואירודיש כשראה ישאוש
Jn 11,15 להם ישאוש בפירסום לזרו הוא מת: 15 והנני
Mt 2,10 המקום אשר הילד שם. 10 ובראותם הככב שמחו
Mt 28,8 לכם: 8 ותצאנה מהרה מהקבר ברוב פחד וברוב
Lc 1,14 תלד לך בן ותקרא שמו יוחנן. 14 ותהיה
Lc 2,10 אמ׳ להם אל תפחדו. הנה אנכי מגיד לכם
Lc 15,7 הצאן שנאבדה. 7 אני אומ׳ לכם כן יהיה
Lc 15,10 שלי אותה שאבדתי. 10 כן אני אומר לכם
Lc 24,41 41 [*] ועדיין אינם מאמינים. ותמהים מרוב
Lc 24,52 52 והם מתפללים. חזרו בירושלם בגודל
Jn 16,21 בא. וכשילדה כבר אינה זוכרת הצער בעבור
Mt 2,10 על המקום אשר הילד שם. 10 ובראותם הככב
Lc 13,17 אלה הדברים כל אותן שכנגדו נתביישו והעם
Lc 15,6 אל ביתו שמח. 6 קורא אוהביו ושכניו ואמר
Lc 15,9 אוהביה ואוהבו ואוהבותיה ושכינותיה אומרת
Jn 20,20 הידים והצד. אז כשראו התלמידים האדון
Mt 23,25 שתראו עצמכם מחוץ נקיים. זהו שמטהרין זה
Lc 12,44 עושה. 44 אמת אני אומ׳ לכם שעל כל הדברים
Lc 14,33 33 כן כל איש מכם שאינו מתיאש מכל הדברים
Lc 20,10 שם זמן רב. 10 ובעת הבציר שלח עבדו לאותן
Jn 6,64 האדם עולה שם שהיה ראשונה: 64 הרוח הוא
Mc 14,11 למסור הוא והם. 11 וכאשר הם שמעו היו מאד
Mt 6,16 וכאשר תצומו לא תהיו כמו הפחותים רמאים
Mt 13,45 שדה: 45 עו׳ המלכות שממיי דומה לסוחר
Mt 6,19 לתלמידיו לא תאספו האוצרות בתוך העמקים
Lc 20,47 בבתי כנסיות וראשון המקומות [*] 47
Jn 1,33 שעליו תראה הרוח יורד עומד עליו. זהו
Mt 23,25 רמאין שתראו עצמכם מחוץ נקיים. זהו
Mt 27,16 16 והוא מחזיק תפוש אדם אחד ששמו בר אבן
Mt 10,22 וינגשום. 22 והכל יכעסו אתכם בעבור
Mt 19,29 או אב או אם או אשה או בנים או נחלות בעד
Mt 24,9 יצערוכם נוגשים והורגים והכל ימאסכם למען
Mc 5,9 רוח אינו נקי. 9 ושאלו מה שמך. והוא ענה
Lc 21,12 למסור אתכם למלכים גדולים בעבור
Lc 21,17 במיתה. 17 ותהיו ארורים מכל אדם בעבור
Jn 5,24 מכבד האב ששלחו. 24 אמת אני אומר לכם
Jn 15,21 21 אבל כל אלה הדברים יעשו לכם בעבור
Lc 19,11 בעבור שיהיה נביא לירושלם וכי חשבו
Mt 7,24 דברי ועושה אותם. יהיה דומה אל החכם
Mt 4,17 ישואש לדרוש ולאמר עשו תשובה כי המלכות
Mt 5,19 הקטנות או ילמד לשברם יהיה קטן במלכות
Mt 5,19 אבל מי שילמדה ויקימנה. גדול יהיה במלכות
Mt 5,20 יותר מהחכמים והפרושים לא תכנסו במלכות
Mt 6,20 וגנבים גונבים אותם 20 אבל תקבצו אוצרות
Mt 8,11 וינוחו עם אברהם יצחק ויעקב במלכות

שמח באל שהוא שלומי 48 כי הוא הביט שפלות שפחתו.
שמח 17 ונתנו לו ספר ישעיה הנביא. וכאשר פתח הספר
שמח ישאוש ברוח הקדש ואמר אני מתודה לך אב ואדון
שמח. 6 קורא אוהביו ושכניו ואמר שמחו עמי כי
שמח עבד טוב כי בדבר קטן היית נאמן. יהיה לך
שמח מאד כי פעמיים כסף לראותו בעבור ששמע דברים
שמח בעד אהבתכם: כי אני לא הייתי שם בעבור שאתם
שמחה גדולה. 11 ויבאו בבית וימצאו הילד עם מריאה
שמחה רצו להגיד לתלמידיו 9 ובעוד שהולכות ישאוש
שמחה וגיל לך ורבים ישמחו כשיהיה נולד. 15 כי הוא
שמחה גדולה שתהיה לכל העם. 11 כי היום נולד לנו
שמחה בשמים על חוטא אחד עושה תשובה יותר ממאה
שמחה תהיה לפני המלאכים מן האל על חוטא אחד שעשה
שמחה גדולה. ואמר יש לכם אי זה דבר לאכול. 42 והם
שמחה 53 והיו במקדש בכל עת משבחים ומברכים השם׳:
שמחה וגיל שיש לה. כי האדם נולד בעולם. 22 ואמת
שמחו שמחה גדולה. 11 ויבאו בבית וימצאו הילד עם
שמחו בכל העניינים שעשה: 18 ואז אמ׳ להם למה הוא
שמחו עמי כי מצאתי הצאן שנאבדה. 7 אני אומ׳ לכם
שמחו עמי כי אנכי מצאתי דרכמא שלי אותה שאבדתי.
שמחו. 21 אז אמר להם פעם אחרת שלו׳ עמכם. [*] 22
שמחוץ הוא כן כמו גביע קערה. ואתם פונים כולם
שמחזיק ישליטהו. 45 אבל אם אותו עבד יאמר בלבבו
שמחזיק אינו יכול להיות תלמידי: 34 המלח הוא טוב.
שמחזיקים הכרם בעבור שיתנו לו מהפרי. והם הכו
שמחיה הבשר. אינו מועיל אי זה אחד הדברים שאמרתי
שמחים. ונדרו לתת לו מעות. והוא מחפש הכנה היאך
שמחלישים פניהם כדי שיראו צמים. כאמר אמ׳ לכם
שמחפש אבנים נערכות 46 וכאשר מצא אבן טובה נערכת
שמחריבים אותם חלדה ועש. וגנבים גונבים אותם 20
שמחריבין דברי חיים. אורך תפלה להם יהיה המחקה
שמטביל ברוח הקדש. 34 ואני ראיתיו עושה עדות שזהו
שמטהרין זה שמחוץ הוא כן כמו גביע קערה. ואתם
שמטעם רציחה היה תפוש בית הסוהר. 17 וכאשר קבצם
שמי. ומי שיתמיד עד הקץ אותו יהיה נושע. 23 וכאשר
שמי הוא יקבל מאה לאחד משכר וחיים נצחיים יחזיק.
שמי. 10 ואז יהיו רבים נבוכים. ויקציפו האחד על
שמי מספר כי רבים הם. 10 ובקשהו מאד שלא יגרשהו
שמי. 13 וזה יבא לכם לעדות. 14 אז ינוח לבבכם ואל
שמי. 18 ושער ראשכם אחד מכם לא יפסד. 19
שמי ששומע דברי ומאמין אותו ששלחני יהיו לו חיים
שמי כי לא ידעו אותו ששלחני. 22 אם לא באתי ולא
שמיד יהיה נגלה מלכות שמים. 12 ואז אמר אדם אחד
שמייסד ביתו אל האבן הקיימת. 25 [*] 26 ואותו
שמים מתקרב: קפיטולו ט׳ כפי מתיאו 18 ויהי בלכת
שמים. אבל מי שילמדה ויקימנה. גדול יהיה במלכות
שמים. 20 ואני אומר לכם באמת שאם לא תהיו צדיקים
שמים. 21אתם שמעתם מה שנאמר לראשונים לא תרצח.
שמים שחלדה ועש אין מחריבין אותם. וגנבים אין
שמים. 12 ובני ישראל יהיו מושפלים חוצה בערפליות:

Mt 11,25 עת ישאוש משיח אמר מחולל תהיה אב בורא **שמים** וארץ. כי אתה הסתרת אלה הדברים אל החכמים
Mt 13,31 אספו במגורתי: 31 משל אחר אמר להם מלכות **שמים** הוא דומה לזרע החרדל אותו שאדם זורע בשדהו
Mt 18,1 לישאוש אומרים מי גדול מכולנו במלכות **שמים.** 2 וישאוש קרא נער קטן א׳ והניחו באמצעם 3
Mt 18,3 תשובו ותהיו כמו זה הנער לא תכנסו במלכות **שמים.** 4 ואותו שישפיל כמו זה הנער יהיה גדול
Mt 18,23 אומר לך ע׳ פעמים. 23 ולכן דומה למלכות **שמים** לאדם אחד מלך שרוצה לשמוע טעם מעבדיו. 24
Mt 19,12 בידי אדם. ומקצת הם קשטראטש בעד מלכות **שמים.** מי שיכול להבין יבינהו: 13 ואז עשו לו
Mt 24,29 זמן השמש תחשך. והירח לא תאיר. וכוכבי **שמים** תפולו. וכחות השמים ינועו. 30 אז יראה אדם
Mt 26,64 בן הבתולה יושב לימין צד האל ובא כענני **שמים.** 65 אז שר הכהנים קרע מלבושו ואמ׳ זה אמ׳
Mc 1,15 ודורש דבר האל. 15 ואומ׳ העת בא ממלכות **שמים** עשו תשובה והאמינו דבר האל. 16 והולך ישו
Mc 4,29 חטה השבולת. 29 וכאשר נשלם הפרי תכף **שמים** המגל כי עת קציר הוא. 30 ואומר לכם למי אדמה
Mc 10,23 שאיש שיהיו לו מעות הרבה יתנם במלכות **שמים.** 24 והתלמידים נבהלו מדבריו. וישאוש פעם
Mc 10,25 עבור גמל אחד בנקב המחט שאיש עשיר במלכות **שמים.** 26 והם היו תמהים. אומרים ביניהם. אומרים
Mc 15,43 בא יוסף אברמסיאה גבר נכבד שהמתין מלכות **שמים** ובחריצות נכנס לפילאט ושאל לו גוף ישאוש. 44
Lc 7,28 גדול מיואן טבול. אבל מי שהוא קטן במלכות **שמים** גדול ממנו. 29 וכל העם והעו והעולמיים שזה
Lc 8,5 ובעוד שזורע נפל ממנו לדרך ונרמס. ועופות **שמים** אכלוהו. 6 וזרע אחר נפל ממנו על הסלעים.
Lc 8,10 דבר הוא זה. 10 ולהם אמר לכם ניתן מלכות **שמים** להכיר. אבל לאחרים משל. בעבור שאם יראו ולא
Lc 13,18 שעשה: 18 ואז אמ׳ להם למה הוא דומה מלכות **שמים** ומי משערו לאי זה דבר יהיה נמשל: 19 הנה הוא
Lc 18,16 אלי ולא תמנעום כי מכיוצא באלו הוא מלכות **שמים.** 17 באמת לכם אני אומר. מי ומי שלא יקבלו
Lc 18,17 לכם אני אומר. מי ומי שלא יקבלו מלכות **שמים** כמו נערים לא יכנסו בו. 18 ושר אחד מהפרושים
Lc 18,24 הוא שאותן שיש להם ממון שיכנסו במלכות **שמים.** 25 יותר דבר נקל הוא שיעבור הגמל בנקב המחט
Lc 18,25 הגמל בנקב המחט מאדם עשיר שיכנס במלכות **שמים.** 26 ואותן ששמעו אלה הדברים אמרו ומי יוכל
Lc 19,11 לירושלם וכי חשבו שמיד יהיה נגלה מלכות **שמים.** 12 ואז אמר אדם אחד מעולה הלך במלכות אחד
Jn 3,3 אני אומ׳ לך שום אדם לא ישיג לראות מלכות **שמים** אם לא יהיה נולד מחדש. 4 ענה נקודימוש לו
Jn 3,5 אמת אני אומר לך שום אדם לא יכנס במלכות **שמים** רק אותו שפעם אחרת יהיה נולד ממים ומרוח
Jn 3,13 השמימיים אם אומר אותם: 13 ואין מי שעלה **שמים** אם לא ירד מן השמים: בן האדם שהוא בשמים: 14
Jn 6,31 אבותינו אכלו המן במדבר. כפי שכתוב לחם **שמים** נתן להם לאכול. 32 אז אמר להם ישאוש. אמת
Jn 6,32 אמת אני אומר לכם לא נתן לכם משה לחם **שמים.** אבל אבי נתן לכם פת אמתי מן השמים. 33
Mt 3,2 דורש 2 ואומר עשות תשובה כי המלכות **שמימיי** מתקרבת 3 זהו מה [*] נתנבא. אמר קול א׳
Mt 5,10 הסובלים הרדפות צדק כי מהם יהיה המלכות **שמימיי** 11 מאושרים תהיו כאשר האנשים יקללו אתכם
Mt 5,48 הנצרים. 48 תהיו א״כ שלמים כמו שאביכם **שמימיי** שלם הוא: Tit 1,6 השמרו לבלתי עשות אמבוה
Mt 6,4 ימינך. 4 אבל תהיה צדקתך נעלמת כי אביך **שמימיי** ישלם לך: קפיטולו י״ט כפי מתיאו 5 עוד אמר
Mt 7,11 לתת דברים טובים לבניכם כמה וכמה האל **שמימיי** שיתן דברים טובים לשואליו 12 כל אשר
Mt 7,21 כל אותן שיקראוני אדון לא יכנסו במלכות **שמימיי** אבל אותן שעושין רצון אבי יכנסו במלכות
Mt 7,21 אבל אותן שעושין רצון אבי יכנסו במלכות **שמימיי:** 22 רבים יאמרו באותו היום אדון אנחנו
Mt 9,35 משיח מחפש העירות והמגדלים דורש מלכות **שמימיי** בבתי כנסיות וממרק כל חולי. 36 וכאשר [*]
Mt 10,7 היא. 6 אבל תלכו דורשים 7 ואומרים שמלכות **שמימיי** מתקרב. 8 מרקו החלאים. החיו המתים: טהרו
Mt 11,11 אין ילוד גדול מזואן טבול. והקטן ממלכות **שמימיי** [*] 12 [*] נכנס אדם בדוחק. והחוקים
Mt 12,28 האל מגרש השדים א״כ לא בא בכם המלכות **שמימיי.** 29 ואיך יכול אחד ליכנס בבית החזק והגבור
Mt 13,11 ענה להם אומר לכם ניתן להבין סודות מלכות **שמימיי** אבל להם לא. 12 מי שיהיה לו יתן לאדם
Mt 13,24 24 ומשל אחר יש לפניהם. אמר המלכות **שמימיי** דומה לאדם שזורע זרע טוב בשדהו 25 ובעוד
Mt 13,47 כל מה שהיה לו וקנה האבן: 47 עו׳ המלכות **שמימיי** דומה למכמורת שאדם משים בים שאוספת כל
Mt 19,24 בנקב המחט עבור מעשיר אחד שיכנס במלכות **שמימיי:** 25 וכאשר התלמידים שמעו זה היו תמהים מאד
Mt 20,1 קפיטולו מ״ו כפי מתיאו 1 דומה הוא מלכות **שמימיי** לאב החיילות אשר יוצא בבקר לשכור פועלי׳
Mt 23,13 ופרושים ורמאים שמונעים דרך מלכות **שמימיי** לעמים ואין אתם נכנסים. ולא עזבתם הכנס:
Mc 10,14 אלי ואל תמנעו אותם כי מאלו הוא מלכות **שמימיי:** 15 אמת לכם אני אומר. שום אדם לא יכנס
Mc 10,17 טוב מה נעשה בעבור שנוכל להשיג מלכות **שמימיי.** 18 וישאוש אמ׳ לו למה אתה אומר לי טוב
Mt 23,29 ולב רע. 29 אוי לכם מאותתים פרושים רמאים **שמיסדים** קברי הנביאים ומציינים קברי הצדיקים 30
Mt 6,9 תשאלהו: 9 וזאת התפלה תאמרו אבינו שבשמים **שמך** יהיה מקודש שהוא קדוש 10 ויבא למלכותך. רצונך
Mc 5,9 ישאוש צא חוץ רוח אינו נקי. 9 ושאלו מה **שמך.** והוא ענה שמי מספר כי רבים הם. 10 ובקשהו
Lc 8,30 מובא במדבר בכח השדים. 30 וישאוש שאלו מה **שמך.** והוא ענהו ליגיאו ר״ל מספר כי שדים רבים

Lc 11,2 לימד לתלמידיו 2 ואמר להם אמרו אבינו **שמך** יהיה מקודש. ובמלכותך נבוא. 3 תן לנו לחם
Jn 12,28 כי בעבור זה באתי לשעה זו 28 לעלות ולנשא **שמך:** אז באה קול מן השמים. ואמרה ואני עיליתיו
Jn 17,6 לו קודם שנברא העולם עמך. 6 אני גליתי **שמך** לאנשי העולם שנתתם לי. שלך היו ואתה נתת לי
Jn 17,26 שלחתני ושאהבת אותם. 26 ואני הודעתי להם **שמך.** ועוד אעשה שיכירוהו בעבור אהבת אשר אהבת
Lc 6,28 ברכו למי שאומר לכם רע. התפלל בעד אותן **שמכבדין** לכם. 29 ואותו שיכך בלחי האחד הזמין לו
Jn 5,23 משפט לבן. 23 בעבור שהכל יכבדו לבן כמו **שמכבדין** לאב. מי שאינו מכבד הבן אינו מכבד האב
Lc 23,49 האלה חזרו להכות חזותיהם. 49 וכל אותן **שמכירין** אותו עמדו מרחוק. וכל הנשים שבאו אחריו
Lc 6,22 אתכם ויפרידו אתכם מהם ויארורכם ויגרשו **שמכם** כמו הרע. בעבור טעם בן האדם 23 ישמחו באותו
Lc 10,20 אך אל תשמחו כי הם משועבדים לכם. רק כי **שמכם** כתוב בשמים. 21 ובאותה שעה שמח ישאוש ברוח
Lc 4,10 בן האלוה תפיל עצמך וענה לו 10 כתו׳ הוא **שמלאכיו** יצוה לך שישמרך 11 בידים ישאונך פן תגוף
Lc 12,28 היום ולמחר בתנור הש׳ מלבישו כן כמה וכמה **שמלביש** אתכם. למה אתם במעט אמונה. 29 ואל תחפצו
Mt 10,7 שמריאה היא. 6 אבל תלכו דורשים 7 ואומרים **שמלכות** שמימיי מתקרב. 8 מרקו החלאים. החיו המתים:
Mt 21,43 הוא מהאל לעיניכם. 43 אכן מזה לכם אומר **שמלכות** הש׳ יהי מכם לקוח ונתון לגוים שיעשו מעשיו
Lc 10,11 בנו אנחנו מסירים לתתו לכם. רק תדעו **שמלכות** האל מתקרב. 12 ואומ׳ אני לכם שבאותו יום
Lc 11,20 20 אבל אני במאמר האל מגרש השדים. אמת **שמלכות** הש׳ בא. 21 כאשר החזק מזויין שומר ביתו כל
Lc 21,31 כן כאשר תראו כל אלה הדברים שיעשו תדעו **שמלכות** השם׳ קרוב. 32 באמת אני אומר לכם שלא ימות
Mt 12,25 אמר כל מלכות שהוא בתוכו נחלק יהיה **שמם.** וכל עיר או בית שנחלקת לא תעמוד. 26 אם כן
Mt 13,33 בענפים שלו: 33 דמיון אחר אמ׳ להם המלכות **שממיי** דומה לשאור שלוקחת האשה ומטמינו ומערבו
Mt 13,44 מי שיש לו אזנים לשמוע ישמע. 44 והמלכות **שממיי** דומה לזהב טמון בשדה לאותו כשאדם מצאו
Mt 13,45 כל אשר לו וקנה לאותו שדה: 45 עו׳ המלכות **שממיי** דומה לסוחר שמחפש אבנים נערכות 46 וכאשר
Mt 13,52 אמ׳ להם לכן כל חכם מאותות דומה למלכות **שממיי** ולאב חיילות שנותן מאוצר דברים חדשים
Mt 18,4 שישפיל כמו זה הנער יהיה גדול במלכות **שממיי.** 5 ומי שישען נער אחד כזה בשמי אותי ישען.
Mt 19,14 למונעם. כי אמ׳ מכיוצא באלו הוא מלכות **שממיי:** 15 וכאשר הניח הידים עליהם נפרד מהם. 16
Mt 19,23 דבר בלתי אפשרי הוא הכנס העשירים במלכות **שממיי:** 24 ועוד אמ׳ לכם שנות עניין נקל הוא גמל
Mt 22,2 1 ועונה ישאוש ואמ׳ להם משל אחד. 2 מלכות **שממיי** הוא דומה לאדם מלך שעשה נשואין מבנו 3 ושלח
Mt 25,1 נ״א כפי מתיאו 1 ואז יהיה דומה מלכות **שממיי** לעשר בתולות שלקחו עשישותיהן ויצאו לדרך
Mc 4,11 והוא אמ׳ להם לכם נתן להבין סודות מלכות **שממיי.** אבל להם לא. כי אם בדמיונות 12 בעבור שהם
Mc 4,26 ממנו: 26 ועוד אמר להם כן הוא מלכות **שממיי** כאדם שזורע זרע טוב בארץ 27 וישן יום ולילה
Mc 10,15 לכם אני אומר. שום אדם לא יכנס במלכות **שממיי** אם לא יהיה שפל ותמים ויהיה כמו נער: 16
Mc 11,25 שום תרעומת נגד שום אדם. בעבור שאביכם **שממיי** ימחול לכם עונותיכם. 26 [*] 27 ומיד נכנסו
Mc 13,10 בעדותם 10 וחוייב ראשונה דרוש המלכות **שממיי** לכל העמים. 11 וכאשר ינהגו אתכם תפושים אל
Lc 2,13 באבוס. 13 ומיד נעשה עם המלאך ורוב חיל **שממיי** הודאה לש׳. ואומרים 14 עלוי יהיה לאל ובארץ
Jn 17,8 שנתת לי נתתי להם. והם לקחום והכירו באמת **שממך** יצאתי והאמינו שאתה שלחתני. 9 אני בעדם
Mt 1,16 יקוף. 16 יקוף הוליד יושאף ארוס מרים **שממנה** נולד ישאוש שקרוי משיח: קפיטולו ב׳ כפי
Mt Prol,25 דמות השבועות מענייני האלהות ישואש משיח **שממנו** הם מדברים. אדם היה. איש נולד מבתולה. עגל
Mt 11,10 אני לכם שהוא יותר מנביא: 10 זה הוא אותו **שממנו** הנביא אמר הנני שולח מלאכי שיפנה דרכך
Lc 7,27 נביא אומ׳ לכם ועוד יותר מנביא. 27 זהו **שממנו** כתוב. הנה אנכי שולח לכם מלאכי לפניך שיכין
Jn 1,45 מצאנו ישוש בן יוסף נזוריט. אותו הוא **שממנו** כתב משה בדת ובנביאים: 46 ואמ׳ לו נתנאל
Jn 7,29 לא ידעתיו אהיה מכזב כמוכם. אבל אני יודע **שממנו** אני והוא שלחני: 30 אז רצו לתופשו: ואחד
Jn 13,24 מאד. 24 ושימון זה. ואמ׳ מי הוא אותו **שממנו** אמר זה. 25 אז כשהוא היה מסב על החזה.
Lc 2,38 מתודה לש׳ והיתה מדברת ממנו לכל אדם אותן **שממתינים** פדיון ישראל: 39 וכאשר סיימו כל דברי דת
Mt 13,15 תבינו ותראו ולא תכירו. 15 כי לב זה העם **שמן** ואזנו כבדה ועצמו עיניהם בעבור זה שלא יראו
Mc 6,13 ומבריאים המשוטנים וממרקים החולים במשיחת **שמן** מבורך. 14 וכאשר שמע אירודיש בפירסום שמע
Lc 10,34 אליו וראה אותו וחמל עליו 34 [*] ושם לו **שמן** בחבורותיו וחבשו [*] והביאו באושפיזא ונתן
Lc 15,23 טבעת בידו ותנעלו רגליו. 23 ושאו עֶגֶל **שמן** ונאכל ונשתה. 24 כי זה בני מת היה ומצאנוהו
Lc 15,30 עצמותיו עם זונות אתה המתה בעדו עגל **שמן.** 31 והאיש אמ׳ לו. אתה עמדי היית לעולם וכל
Lc 16,6 אתה חייב לאדוני 6 והוא עונהו מאה מדות **שמן.** והוא אמר לו קח שטרך ועשה מהרה וכתב חמשים.
Lc 2,21 כן כאשר למעלה אמור להם. 21 ואחר נשלמו **שמנה** ימים הנער היה נמול ונקרא שמו ישאוש שאותו
Lc 13,4 לא רק אם לא תשובו כולם תאבדו 4 כמו אותם **שמנה** עשר אשר עליהם נפל המגדל בשיבסי והרג אותם.
Jn 20,26 ואינִי משים ידי לצדו איני מאמין. 26 אחר **שמנה** ימים פעם אחרת היו התלמידים תוך הבית וטומאש

Lc 12,14 איתי הירושה 14 וישאוש אמר אל האדם מי **שמני** שופט או חולק עליכם. 15 ואמ׳ להם השמרו מכל
Lc 16,7 מדות חטה והוא אומר לו קח אותיותך וכתוב **שמנים.** 8 ושבח האדון המעשה רע הלבב כי בחכמה
Jn 18,21 דברתי בסתר 21 מה אתה שואל לי. שאל לאותן **שמנעוני** אי זה דברים דברתי להם כי הם יודעים
Jn 1,29 ראה יואן ישאוש שבא אליו ואמר הנה זה האל **שמסיר** העונות מן העולם. 30 אותו הוא שאמרתי אחרי
Mt 10,4 גיקמי אבפיב. טאטדיב 4 שימון קאעיב:יודש **שמסרו.** 5 אלה י״ב שלח ישוש משיח וצום ואמר להם אל
Mt 26,25 אם נולד לא היה. ואותו איש 25 ענה יוד״ש **שמסרו** ואמ׳ ר׳ אנכי הוא. וענה ישו ואמר לו אתה
Mt 26,48 מצד שרי הכהנים ובעד זקני העם. 48 ואותו **שמסרו** נתן זה הסימן אומ׳ מי אשר אני אשק אותו הוא
Mt 27,1 בא הבקר שרי הכהנים וזקני העם עשו עצה **שמסרו** ישאוש למיתה 2 וקשרוהו והביאוהו לפני פִּילַטוֹ
Mt 27,3 פִּילַטוֹ שהיה מחזיק מקום קיסר. 3 ואז יודש **שמסרו** ראה שהוא מחוי וניחם וחזר שלשים הפשוטין
Jn 18,5 דנזריט. וישאוש אמר להם אני הוא ג׳ודיש **שמסרו** עמהם. 6 אז כשאמר [*] להם אני הוא חזרו
Jn 19,11 נתון מן השמים זהו מן האל. ובעבור זה מי **שמסרני** בידך חטא חטא גדול ביותר. 12 ואחרי זה
Mt 2,22 הילד ואמו ויבא לארץ ישראל: 22 ויהי כאשר **שמע** כי ארכיליאוס היה מולך תחת אירודיש אביו בארץ
Mt 4,12 ושרתו אותו: קפיטולו ח׳ כפי מתיאו 12כאשר **שמע** ישואש שזואן היה תפוש. הפך פניו גליליאה 13
Mt 8,10 עשו זה והנם עושים. 10 וישואש משיח **שמע** זה השר ועמד נפלא. ואמר לאותן שהיו עמו. אמת
Mt 9,12 עם חטאים המפורסמים. 12 וישוש משיח כאשר **שמע** אלו הדברים אמר להם הבריאים אינם צריכים רופא
Mt 11,2 עמו דרוש בעיירות. 2 וזואן אסור כאשר **שמע** המעשים שאלוהו שנים תלמידיו 3 אתהו שעתיד לבא
Mt 14,1 מ׳ כפי מתיאו 1 באותו עת אירודיש טינורקא **שמע** ישאוש 2 ואמ׳ לבניו זהו זואן טבול ששב חי
Mt 19,22 בשמים: ובא ותמשך אחרי. 22 וכאשר הבחור **שמע** זה היה נעצב. כי היה אדם שהיו לו נחלות רבות.
Mt 22,7 העבדים ונגשו אותם למיתה. 7 וכאשר המלך **שמע** זה היה עצב וצוה הרוג אותם הרוצחים ולשרוף
Mt 22,33 איננו אלוה מהמתים אבל מהחיים. 33 וכאשר **שמע** העם זה היה תימה במוסר שלו. 34 והפרושים שמעו
Mc 1,44 43 כאשר נטהר תכף הוציאוהו 44 ואמ׳ לו **שמע** אל תאמר לשום אדם. אבל לך ותתראה לסגני
Mc 2,17 והחטאים אוכל ושותה רבנכם. 17 וישו **שמע** זה אמ׳ הבריאים אינם צריכים רופא רק אותן שיש
Mc 6,14 החולים במשיחת שמן מבורך. 14 וכאשר **שמע** אירודיש בפירסום
Mc 6,14 שמן מבורך. 14 וכאשר שמע אירודיש בפירסום **שמע** ישאוש. אמ׳ שזואן טבול הוא וחזר חי ממות
Mc 6,16 הוא או אחד מן הנביאים. 16 וכאשר אירודיש **שמע** זה. אמר זה זואן שאני חתכתי ראשו וחזר ממות
Mc 10,22 לך אוצר גדול בשמים ובא אחרי. 22 וכאשר **שמע** זה היה עצב והלך: והיה איש שהיו לו נחלות
Mc 12,29 בישראל. 29 וישאוש ענה ואמ׳ הצווי העקרי. **שמע** ישראל אלהיך אדון הוא אחד. 30 אותו תאהב בכל
Mc 12,34 וזהו גדול מכל קרבן אנושי: 34 וכאשר **שמע** שהוא ענה בחכמה אמר לו אינו רחוק ממלכות השם.
Lc 7,3 עבד היה מאד מרגליי אליו. 3 וכאשר זה **שמע** ישאוש היה שם שלח לו חכמי היהודים מבקש אותו
Lc 7,9 אני לעבדי עשה זאת ועושהו. 9 ואותו הדבר **שמע** ישאוש ותמה. ונהפך ואמ׳ אמת אני אומר לכם לא
Lc 8,50 לצער ישאוש משיח כי בתך מתה. 50 וישאוש **שמע** זה לאבי הנערה אל תפחד בטח בשם׳ ותאמין ותהיי
Lc 9,7 החולים בכל מקום: 7 ואירודיש אדון טיטרקא **שמע** כל הדברים שעשה ישאוש והיה לו בספק 8 בעבור
Lc 14,15 בתחיית הצדיקים. 15 וכאשר אחד מתלמידיו **שמע** אלה הדברים אמר לו מאושר יהיה מי שיאכל פת
Lc 15,25 והבן הגדול היה בשדה ובבואו נגש אל הבית **שמע** השיר והמחולות. 26 וקרא אחד מן העבדים. ושאלו
Lc 18,22 הדברים קיימתי בנערותי. 22 והדבר ההוא **שמע** ישאוש. אמ׳ אליו. עדיין חסרת דבר אחד. מכור
Lc 18,36 שואל לעוברים יתנו לו. 36 וכאשר העור **שמע** שעובר עם רב שאל מה זה 37 ואמרו לו כי ישוש
Lc 23,6 גודיאה מגלליאה ועד כאן. 6 וכאשר פילאט **שמע** מגלליאה שאל אותו האדם אם הוא גלליב. 7 והכיר
Jn 9,32 האל ועושה רצונו אותו שומע. 32 מעולם לא **שמע** אדם שאחד פתח עיני אדם שנולד עור 33 אם לא זה
Jn 9,35 ואתה לא מלמד וגרשוהו בחוץ: 35 וישוש **שמע** שגרשוהו בחוץ ומצאו. וכאשר מצאו אמ׳ לו אתה
Jn 17,14 בעצמו. 14 אני נתת להם דבריך. והעולם בהם **שמע** היה לו [*]. 15 אני מחלה שתקחם מהעולם. אבל
Jn 19,8 כי עושה עצמו בן אלוה: 8 אז כאשר פילאט **שמע** זה הדבר היה לו פחד גדול. 9 ונכנס פעם אחרת
Jn 19,13 מלך. אומר נגד שיסר: 13 אז כאשר פילאט **שמע** אלה הדברים הביא ישו בחוץ וישב בקתרדא אחת
Jn 19,29 29 אז היה שם קנקן מלא חומץ. והיה כי **שמע** זה לקחו קנה אחד והניחו ספוג מליאה חומץ עם
Jn 21,7 לפירו האדון הוא. ושימון פירו כאשר **שמע** האדון הוא לבש מלבושיו כי ערום היה. ונכנס
Mc 5,27 בלא תועלת. שאינה מוצאה. 27 וכאשר **שמעה** שישאוש משיח בא בין העם נכנסה ונגעה אחורי
Jn 12,18 זה באה אליו יוצאת לדרך אותה סיעה כי **שמעה** אומרים שעשה אות ופלא. 19 בעבור זה הפרושים
Mt 12,24 איך אינו זה בן דויט: 24 וכאשר הפרושים **שמעו** זה אמרו זה אינו מגרש השדים כי אם בכח
Mt 13,17 רואים ולא ראו ולשמוע מה שאתם שומעים ולא **שמעו.** 18 לכן אתם תשמעו המשל מאותו שזורע. 19
Mt 14,13 ובאו והגידו לישאוש. 13 וכאשר ישוש **שמעו** עלה בספינה והיפך פניו אל המדבר: וכאשר העם
Mt 15,10 ומצות האנשים. 10 וקורא אליו העם ואמ׳ **שמעו** והקשיבו 11 מה שנכנס בפה אינו מלכלכו. 12

Mt 17,6 ערב לי. והם שומעים. 6 וכאשר התלמידים **שמעו** זה נפלו על פניהם והיה להם פחד גדול. 7 וקרב
Mt 19,25 שיכנס במלכות שמימיי: 25 וכאשר התלמידים **שמעו** זה היו תמהים מאד ואמרו א״כ מי יוכל
Mt 21,45 תפול. 45 וכאשר שרי הכהנים והפרושים **שמעו** זה הכירו כי מהם אומר 46 ורצו לתופשו. רק
Mt 22,34 העם זה היה תימה במוסר שלו. 34 והפרושים **שמעו** שהצדוקים היה להם שתיקה מיאוש שנאספו יחד.
Mt 26,22 אומר לכם שאחד מכם יבגדני. 22 וכשהם **שמעו** זה היו מאד דואגים. והתחיל כל אחד לאמר אדון
Mc 3,8 ומעבר נהר ירדן ומשוריאה ומסדומיאה כי **שמעו** לאמר הפלאים אשר הוא עושה ובאו אליו 9 ועלו
Mc 4,12 12 בעבור שהם יראו ולא ראו. וישמעו ולא **שמעו.** מבינים בחטאתיהם שהם מספרים. 13 ואמ׳ להם
Mc 6,55 ומיהרו כל הארץ להביא החולים במטות כאשר **שמעו** שהוא שם 56 באי זו עיר או מדינה הוא נכנס
Mc 11,14 אני רוצה ששום אחד לא יאכל פרי ממך. וזה **שמעו** תלמידיו 15 ובאו לירושלם: וכאשר נכנס במקדש
Mc 14,11 הכהנים למסור הוא והם. 11 וכאשר הם **שמעו** היו מאד שמחים. ונדרו לתת לו מעות. והוא
Mc 15,35 למה עזבתני. 35 ומקצת מן העומדים שם כאשר **שמעו** אמרו ראו איך צועק אליהו. 36 ואחד מהם רץ
Lc 1,44 אדוני באה אלי. 44 תדעי כי כאשר שלומך **שמעו** אזני הנער שמח בגיל גדול בבטני. 45 ואשריך
Lc 1,58 וקרובים מאותה המעולה חסדיה עמה יחד **שמעו** 59 ונאספו בשמונת הימים בעבור שימולו הבן.
Lc 1,66 גודיאה נתפשטו אלה הדברים. 66 וכל אשר **שמעו** שמוהו בלבם ואמרו אי זה יהיה זה הנער כי יד
Lc 7,29 ממנו. 29 וכל העם והעו והעולמיים שזה **שמעו** הם נטבלים בטבילת יואן. 30 אבל הפרושים
Lc 9,36 לי מאד והערב. ושמעו אותו. 36 וכאשר **שמעו** התלמידים את הקול נפלו לפני ישאוש משיח
Lc 10,24 ולא ראו. ולשמוע מה שאתם שומעין ולא **שמעו.** 25 והנה חכם אחד בדת קם לנסות אותו ואמר אי
Lc 16,14 14 והפרושים שהם במידת הכילות והגללים **שמעו** אלה הדברים והוציאו לעג עליו. 15 וישאוש אמ׳
Lc 17,3 לים שאם יעשה רע לאחד מן הקטנים. 3 **שמעו** אתם אם חטא חטא לך אחיך תוכיחהו ויעשה תשובה
Jn 8,9 8 ופעם אחרת כורע כתב אחד בארץ. 9 וכאשר **שמעו** זה. יצאו מאותו המקום כולם אחד אחר האחד
Jn 9,40 נעשים עורים. 40 ומקצת מהפרושים שהיו עמו **שמעו** זה ואמרו לו. א״כ אנחנו עורים. 41 אז אמ׳
Jn 10,8 8 כל אותן שבאו היו גנבים. רק הצאן לא **שמעו** אותם. 9 אני הוא דלת. אם אחד יבא ויהיה נכנס
Jn 12,29 עיליתיו ועוד אנשאנו. 29 אז העם העומד שם **שמעו** זה. אמרו זה הוא קול רעם. ואחרים אמרו מלאך
Mt 22,22 לסישאר ולאל מה שראוי לאל. 22 וכאשר **שמעוהו** היו תמהים ועזבוהו והלכו להם. 23 ובאותו
Mc 4,40 אחד אל אחד מי חשבנו שיהיה זה שהרוח והים **שמעוהו:** Tit,5 קפיטולו ה׳ כפי מארקו 1 ובאו מעבר
Mc 10,41 לאותם שהוא מוכן. 41 וכאשר העשרה תלמידים **שמעוהו** היו מלאים חימה נגד יקומו וג׳ואן. 42
Mc 11,18 עשאוה מערת גנבים. 18 וכאשר שרי הכהנים **שמעוהו** וחכמים מאותתים חפשו איך יוכלו המיתו. אבל
Mt 25,40 ויאמר אלהם אמיתות אומר לכם כי כל הטוב **שמעולם** עשיתם עם אחד מאחי הקטנים כי לי עשיתם. 41
Mc 13,19 19 כי באותו עת יהיה יותר צרה בעולם **שמעולם** לא היה. מיום שברא הש׳ העולם עד עתה ולא
Mt 20,24 כי אם לאשר אביא בחרם: 24 וכאשר העשרה **שמעום** היו מלאים חימה מהשני אחים. 25 וישאוש קראם
Mt 4,18 בלכת ישואש לים גלילאה ראה שני אחים והם **שמעון** הנקרא פירו ואנדריאה אחיו ששמים הרשתות בים
Mt 27,32 וכאשר הולכים בעיר מצאו איש סִירִינִיב ששמו **שמעון** ואנסוהו לישא השתי וערב. 33 ובאו באותו
Mc 14,3 למען לא יתקוממו העם. 3 וכאשר היה בבית **שמעון** מצורע בבטניאה ויושב בשולחן באה אשה אחת עם
Lc 2,25 יונה. 25 והנה אדם אחד היה בירושלם ששמו **שמעון.** זה האדם היה צדיק וירא ממתין הנחת ישראל
Lc 3,30 שם היה מאטאטק. שם היה לוי. 30 שם היה **שמעון.** שם היה יהודה. שם היה יוסף. שם היה יונה.
Mc 7,14 רעות אתם עושים 14 ואז קרא לעם ואמ׳ להם **שמעוני** ותבינוני 15 שום דבר מבחוץ נכנס באדם אינו
Lc 7,38 לבכות ולרחוץ רגלי ישאוש משיח עם דמעות **שמעיניה** יוצאות. ואחר שקנחה לו הרגלים עם שערי
Mc 14,58 מקצת עידי שקר נגדו. אומרים 58 אנחנו **שמענו** שאומ׳ אני אהרוס זה המקדש עשוי בידי אנשים
Jn 4,42 היינו מאמינים בעד דבריך ואנחנו בעצמינו **שמענו** וידענו שזה הוא באמת מושיע העולם: 43 אחר
Jn 7,46 אותו. 46 ענו השלוחים ואמרו מעולם לא **שמענו** אדם שדבר דבריו כאשר האיש ההוא דבר: 47 אז
Jn 12,34 מיתה עתיד למות. 34 ענה אליו העם אנחנו **שמענו** מהדת שהמשיח עומד קיים ונצחי ואיך אתה אומר
Lc 22,71 למה אתם שואלים עוד עדים אנחנו בעצמינו **שמענוהו** מפיו: Tit,23 קפיטולו כ״ד כפי לוקא 1
Jn 7,18 המוסר אם הוא מהאל. או דברו מעצמו. 18 מי **שמעצמו** מדבר מעלתו מבקש אבל מי ששואל אות ממי
Jn 9,3 חטא ולא אביו ולא אמו. אבל זה לו בעבור **שמעשה** האל יהיה מגולה בעבורו: 4 לי חוייב לעשות
Jn 7,7 להכעיסכם. אותי הכעיס כי אני מעיד עליו **שמעשיו** רעים. 8 אתם ממיתים ביום זה של חג. וזמני
Jn 11,41 עיניו לשמים ואמ׳ אב חנות אני עושה לך כי **שמעת** אותי 42 ואני כבר ידעתי שכל שעה אתה שומע
Mt 5,21 והפרושים לא תכנסו במלכות שמים. 21אתם **שמעתם** מה שנאמר לראשונים לא תרצח. ומי שירצח ראוי
Mt 5,27 כפי מתיאו 27 עו׳ אמר ישאוש לתלמידיו אתם **שמעתם** שהתורה הישנה אמרה לא תנאף. 28 ואני אומ׳
Mt 5,33 בעת ניאוף. הוא עושה ניאוף [*]. 33 עוד **שמעתם** שאמור היה לזקנים לא תבטל שבועתך ושלם לאל
Mt 5,38 דברכם יהיה אין הין הנשאר הוא רע. 38 אתם **שמעתם** שהתורה אומרת עין תחת עין שן תחת שן 39

Mt 5,43 כפי מתיאו 43 עוד אמר ישאוש לתלמידיו אתם **שמעתם** שהתורה אומרת ואהבת לרעך כמוך. ותכעיס
Mt 13,51 בדרך האש ושם יהיה בכי והרעשת שינים. 51 **שמעתם** כל אלה הדברים. והם אמרו הין. 52 והוא אמ׳
Mc 14,64 אתם שואלים אחרי כן ואתם כוספים עדים. 64 **שמעתם** קללה. מה דעתכם וכולם העניישוהו [*] [*] 65
Jn 5,37 [*] 37 [*] והוא עושה לי עדות ולעולם לא **שמעתם** קולו ולא ראיתם תמונתו. 38 ואין דברו בכם
Jn 9,27 פתח עיניך. 27 והוא ענה כבר אמרתי. ואתם **שמעתם** למה חפצתם פעם אחרת לשמוע. חפצתם להיות
Jn 14,24 שאינו אוהב אותי ומקיים דברי. והדבר אשר **שמעתם** אינו שלי רק מאבי ששלחני: 25 אלה הדברים
Jn 14,28 לא תיראו ולא תהיה לבבכם נבהל. 28 אתם **שמעתם** אמרתי אלך ואבא אליכם: אם אתם תאהבו אותי.
Lc 16,1 מורשה אחד על נכסיו. ויצא עליו שם רע. **שמפסיד** נכסי האדון 2 וקראו ואמר לו מה זה שאני
Mc 7,13 13 א״כ שוברים אתם מצות הש׳ בעד מנהגכם **שמצאתם.** ורבות אחרות רעות אתם עושים 14 ואז קרא
Mt 11,28 שהבן רצה לגלות לו. 28 יבאו אלי כל אותן **שמצטערים** ונוגישים ואני אעזורכם 29 ושאו עולי
Lc 9,39 ורוק יוצא מפיו. ואינינו זז ממנו עד **שמצערו** בחוזק. 40 וחליתי פני תלמידיך שיגרשו הרוח
Mt 10,41 שאותי מקבל. מקבל מי ששלח אותי: 41 מי **שמקבל** נביא בשם נביא יהיה לו גמול: ומי שמקבל
Mt 10,41 שמקבל נביא בשם נביא יהיה לו גמול: ומי **שמקבל** צדיק בשם צדיק יהיה לו גמול: 42 כל אדם
Mc 9,36 עו׳ מנערים אלו בשמי יקבלו אותי. ואותו **שמקבל** אותי אינו מקבל אותי אבל מקבל מי ששלחני.
Jn 3,33 ועדותו שום אדם אינו מקבל. 33 אבל מי **שמקבל** העדות ממנו עושה סימן שהוא אלוה אמתי 34 כי
Jn 13,20 תאמינו אני הוא 20 אמת אני אומר לכם מי **שמקבל** אותי מקבל מי ששלחני. 21 כאשר ישאוש אמר
Mt 23,17 ועורים. מה הוא דבר גדול הזהב או המקדש **שמקדש** הזהב. 18 ואומרים אתם שאותו שנשבע תת למזבח
Lc 9,27 והאב והמלאכים. 27 ואומר אני לכם באמת **שמקצת** אלו שהיום פה לא יטעמו מות עד שיראו מלכות
Lc 24,18 אחד מהם ששמו קלאופש. ואמר לו אתה הוא **שמקרוב** גר בירושלם ואינך יודע איזה דברים נעשו
Mt Prol,23 יש לו צורת עגל. כי דבר מתולדות העגלים **שמקריבים** הכהנים .. זואן יש לו צורת נשר. כי כתב
Lc 19,20 19 [*] [*] 20 [*] אימינא שלך שנתת לי **שמר** שמרתיה והצנעתיה בנעלם. 21 כי פחדתי ממך כי
Mt 6,5 כאשר תתפללו לא תעשו כמעשה הרמאים **שמראים** עצמם כשבים. האוהבים התפללו בבתי
Jn 15,20 מאדוניו: אם אותי רדפו אתכם ירדפו. אם **שמרו** מצותי אתכם ישמרו. 21 אבל כל אלה הדברים
Mc 13,9 בארץ ורעב והתחלת כאבים יהיו. 9 אז: **שִׁמְרוּ** עצמכם כי הם יוליכו אתכם במועצותיכם ובבתי
Jn 11,30 ישאוש במגדול אבל עדיין היה באותו מקום **שמרטא** באה אליו: 31 אז היהודים שהיו שהיו אתה
Mt 10,5 אל תכנסו בארץ הנפילים. אל תכנסו בארץ **שמריאה** היא. 6 אבל תלכו דורשים 7 ואומרים שמלכות
Lc 1,22 מן המקדש לא היה יכול לדבר אליהם והכירו **שמריאה** ראתה בסימנין מראה להם ועמד אלם 23 וכאשר
Lc 17,11 בעוד שהולך ישאוש ליר לירושלם עובר בתוך **שמריאה** וגלליאה. 12 וכשנכנס במגדול אחד באו אליו
Lc 24,10 הדברים לאותן י״א ולכל האחרים. 10 והיה **שמריאה** מקדלינא ומריאה יקובי ומריאה שלומי
Jn 4,9 שאלת ממני ליתן לך לשתות. ואני אשה ממקום **שמריאה** והיהודים אינם מורגלים עם השמריטנש. 10
Jn 4,9 לקנות דבר מאכל. 9 אז אמרה לו אותה האשה **שמריטנא.** אתה שיהודי אתה שאלת ממני ליתן לך
Jn 4,39 עליו. ואתם נכנסתם ביגיע כפם. 39 רבים **שמריטנאש** מאותה עיר האמינו בו. על דברי האשה
Mt 19,20 רעך כמוך. 20 ואמ׳ אליו הבחור כל זה בטוב **שמרתי** מה אני חסר עוד. 21 אמ׳ אליו ישו אם תחפוץ
Jn 17,12 עמהם. אני שמרתים בשמך. אותם שנתת לי **שמרתי.** ואחד מהם לא נעדר. כי אם בן האבדון למען
Lc 19,20 [*] [*] 20 [*] אימינא שלך שנתת לי שמר **שמרתיה** והצנעתיה בנעלם. 21 כי פחדתי ממך כי אתה
Jn 17,12 אחד כמו שאנחנו 12 בעוד שעמדתי עמהם. אני **שמרתים** בשמך. אותם שנתת לי שמרתי. ואחד מהם לא
Mt 8,4 אבל לך והראה אל כהנך ועשה לו נדבה כמו **שמשה** צוה לזכרון: קפיטולו כ״ה כפי מתיאו 5 וכאשר
Mc 1,44 ותתראה לסגני הכהנים ותדור בעד טהרתך. מה **שמשה** מצוה לעדות בישראל. 45 וכאשר יצא הוא התחיל
Lc 5,14 לו לך ותראה לכהנים ותדור בעד טהרתך כמו **שמשה** מצוה לעדות שלהם. 15 ודברו נתפזר עוד. ועמים
Jn 3,14 מן השמים: בן האדם שהוא בשמים: 14 כמו **שמשה** נשא והגביה הנחש במדבר: כן חוייב שבן האדם
Mt 5,45 45 מפני שתהיו בני אביכם שבשמים. המוציא **שמשו** על הטובים והרעים. ועל הצדיקים והרשעים: 46
Jn 11,2 מריאה ומרטא אחיותיו 2 והיתה אותה מריאה **שמשחה** ישוש משיח במשיחה וקנחה רגליו בשערות ראשה.
Lc 20,41 לו דבר. 41 והוא אמר להם איך אתם אומרי׳ **שמשיח** הוא בן דוד 42 ודוד אמר בספר המזמורי׳
Jn 4,25 ברוח ובאמת. 25 והאשה אמרה לו אנכי יודעת **שמשיח** הוא קרישטו עתיד לבא. וכשיבא יראנו דברים
Mt 26,23 לאמר אדון אנכי הוא. 23 והוא ענה אותו **שמשים** היד עמי בקערה הוא יבגדני. 24 ואיש ההולך
Mc 14,20 אני הוא. 20 והוא אמ׳ להם אחד מהשנים עשר **שמשים** היד עמי בקערה. 21 בן האלוה הולך כמו כן
Mc 1,16 ואחרים בגלילאה. ראה שימון ואנדריב אחיו **שמשימין** הרשתות בים כי הם דייגים. 17 ואמ׳ להם
Lc 21,1 כ״ב כפי לוקא 1 ומביט ישאוש ראה אותם **שמשימין** מתנותיהם בתיבה והם עשירים. 2 וראה אשה
Jn 7,42 אומרת הכתיבה מזרע דויד ומעיר בית לחם **שמשם** היה דוד יבא משיח: 43 ובמחלוקת זה חולקות
Lc 22,26 יהיה כמו נער. ואותו שהוא יהיה כמו אותו **שמשרת.** 27 ואני באמצעם כמו מי שהוא משרת. 28 אבל

Mc 9,25 ומצערו והנער נשאר כמת עד שרבים אומרים
Jn 8,53 לו מות נצחית. 53 האתה גדול מאברהם אבינו
Jn 11,39 לו אדון כבר הוא מסריח. כי זה ארבעה ימים
Jn 8,53 53 האתה גדול מאברהם אבינו שמת והנביאים
Mc 7,21 מנקה. 20 ואמ׳ להם 21 [*] הדברים הרעים
Lc 22,43 מלאך השמים מחזק אותו ונעשה באיגוניאה
Jn 4,24 להם יתפללו 24 כאלו האל הוא רוח. ואותם
Mt 26,46 נמסר בידי החטאים 46 קומו ונלכה. כי ראו
Mt 24,15 ואז יבא הקץ. 15 וכאשר תראו שקוץ משומם
Mt 5,38 38 אתם שמעתם שהתורה אומרת עין תחת עין
Mt 5,38 שמעתם שהתורה אומרת עין תחת עין שן תחת
Mc 8,Tit דבר והחרשים שמוע: Tit,8 קפיטולו ח׳ כפי
Mc 10,Tit עמכם שלום: Tit,10 קפיטולו עשירי כפי
Mc 11,Tit אחריו בדרך: Tit,11 קפיטולו י״א כפי
Mc 12,Tit עושה אלה הדברים: Tit,12 קפיטולו י״ב כפי
Mc 15,Tit והתחיל לכרות: Tit,15 קפיטולו ט״ו כפי
Lc 7,16 גדולה והללו וברכו האל: קפיטולו ח׳ כפי
Lc 13,Tit אל היותר אחרון: Tit,13 קפיטולי י״ד
Mt 18,12 הוא התשעים ותשע בהרים והולך לחפש אותה
Lc 15,6 ושכניו ואמר שמחו עמי כי מצאתי הצאן
Mt 15,24 אחרינו. 24 והוא ענה לא שולחתי רק לצאן
Lc 22,8 8 ושלח פירו וזואן אומר לכו והכינו הפסח
Mt 5,21 לא תכנסו במלכות שמים. 21אתם שמעתם מה
Mt 12,17 16 וציום שלא יפרסמוהו 17 בעבור ששלם מה
Lc 9,54 יקומו ויואן ראוהו אמרו אדון חפץ אתה
Lc 1,45 בבטני. 45 ואשריך שהאמנת כי אותם הדברים
Lc 2,18 18 וכל אותן ששמעו תמהו מאותן הדברים
Lc 2,33 עמך. 33 ואביו ואמו תמהים מאותן הדברים
Lc 24,44 הכתובים בדת משה ובנביאים ובמזמורים
Mt 26,36 התלמידים. 36 ואז בא ישאוש עמהם בעיר אחת
Lc 10,11 אתכם צאו ברחובות ואמרו. 11 גם העפר
Mt 22,34 שמעו שהצדוקים היה להם שתיקה מיאוש
Mt 8,17 בדברו. וכל החולים 17 בעבור שתהיה נשלמת
Mc 6,15 אומרים שאליהו הוא. ואחרים אומרים
Mc 11,32 האנשים. יראים העם כי כלם מקיימים באמת
Lc 13,33 למחרת ליום הבא אחריו ללכת כי אין ראוי
Jn 9,17 מה אתה אומ׳ ממי שפתח עיניך. והוא אמ׳
Lc 11,50 למען תהיה נדרש מכם דם כל הנביאים מיום
Jn 17,5 תזככני עמך. כי אותה אורה שהיתה לו קודם
Lc 23,12 לבנה והוציאו לעג עליו. 12 ונעשה באופן
Lc 1,55 54 פודה ישראל בנו זוכר מחסדיו 55 כמו
Lc Prol,13 בשנת אדונינו שלש מאות וחמשים ותשע
Lc 2,37 בתוליה. 37 והיתה אלמנה עד ארבע ושלשים
Lc 2,41 הש׳ היתה עמו. 41 ואביו ואמו הולכים בכל
Lc 2,42 של פסח: 42 וכאשר הנער ישאוש הגיע לי״ב
Lc 3,23 מאד אהובי. 23 וישאוש היה בהתחלת שלשים
Lc 8,43 משפיכות דמיה והחולי ההוא צערה כמו י״ב
Lc 13,8 שבח האדמה. 8 והוא ענה לו אדון הנח התאנה
Jn 2,20 והוצרך לעמוד הפועל אותו ארבעים ושש
Jn 8,57 57 אמרו היהודים אליו עדיין אין לך חמשים

שמת הוא. 26 וישו לקחו ביד והוא חזר חי. 27 וכאשר
שמת והנביאים שמתו. מי משבח אותך במעלות אלו כי
שמת. 40 וישאוש אמר אליה לא אמרתי לך שאם תאמיני
שמתו. מי משבח אותך במעלות אלו כי אם אתה בעצמך:
שמתנועעים מהלב מפנים הם רעות מחשבות וניאופים
שמתפלל בצרה 44 והיתה הזיעה היוצאת מבשרו כטיפי
שמתפללים לו חוייב שיתפללו לו ברוח ובאמת. 25
שמתקרב אותו שיבגדני. 47 ועוד הוא מדבר הנה כי
שנ׳ בדניאל נביא עומד במקום הקדש אותו שקורא
שן תחת שן 39 ואני אומר לכם שלא תשלמו רע ברע. כי
שן 39 ואני אומר לכם שלא תשלמו רע ברע. כי אם טוב
שן מרקו 1 ובאותן פעמים אחרות נתאספו רוב חיל עם
שן מרקו: 1 וישאוש נסע משם ובא עד ארץ גודיאה אחר
שן מרקו 1 וכאשר נגש בירושלם בהר הזתים. שלח שני
שן מרקו 1 והתחילם לדבר דמיונות. ואמ׳ אדם אחד
שן מרקו: 1 ובקר בקר נתאספו לעצה גדולי הכהנים
שן לוקא נביא גדול קם בתוכינו כי השם פקד עמו 17
שן לוקא 1 והיו באותו עת מקצת מגידים לגלילבש
שנאבדה. 13 ואם יקרה שימצאנה אמיתות אומר אני לכם
שנאבדה. 7 אני אומ׳ לכם כן יהיה שמחה בשמים על
שנאבדו בית ישראל. 25 והיא באה ומתפללת אותו
שנאכל. 9 והם אמרו לאן אתה חפץ שנכינהו. 10 והוא
שנאמר לראשונים לא תרצח. ומי שירצח ראוי למשפט.
שנאמר בעד ישעיה הנביא אומ׳ 18 רואה אתה בן שלי
שנאמר ירד אש מן השמים וישרוף את כולם: 55 ונהפך
שנאמרו לך מהש׳ יהיו נשלמים בך. 46 ומריאה אמרה
שנאמרו להם באותו בעד הרועים. 19 ומריאה שמה כל
שנאמרו ממנו. 34 ושמעון בירך אותם ואמ׳ למריאה
שנאמרו עלי: 45 אז פתח להם שכלם לדעת הכתיבות
שנאמרת גיטשמאני ואמר אל תלמידיו שבו פה בעוד
שנאסף בנו אנחנו מסירים לתתו לכם. רק תדעו שמלכות
שנאספו יחד. 35 ואחד מרבני הדת שאל לישאוש מנסהו.
שנבואת ישעיה אומרת הוא מסלק החוליים ונושא
שנביא הוא או אחד מן הנביאים. 16 וכאשר אירודיש
שנביא הוא זואן. 33 [*] [*] ועונה ישו ואמר להם
שנביא יראה חוץ לירושלם 34 שיהרוג הנביאים ויסקול
שנביא הוא: 18 אז לא האמינו היהודים שהיתה לידתו
שנברא העולם עד עתה מזאת האומה 51 מדם הבל עד דם
שנברא העולם עמך. 6 אני גליתי שמך לאנשי העולם
שנגשו פילאט ואירודיש ופילאט נעשו אוהבים באותו
שנדר לאבותינו לאברהם ולזרעו לעולמים. 56 ומריאה
שנה היו מובאים באנטוכא: Tit,1 קפיטולו א׳ ללוקא
שנה. ואינה זזה מהמקדש עושה עבודה יום וליילה
שנה בירושלם ביום הנכבד של פסח: 42 וכאשר הנער
שנה עולים בירושלם כמנהגם ביום החג. 43 ונש
שנה והיו סבורים הכל שהוא בן יוסף. שם היה עלי.
שנה ונתנה כל נכסיה לרופאים ולא שוה לה. 44 ונגשה
שנה זו ואחפור סביבה ואקיפנה זבלים 9 ואם תעשה
שנה. ואתה אומ׳ בג׳ ימים תעשהו. 21 ומה שהוא אמ׳
שנה ואברהם ראה אותך. 58 אז ישוש אמ׳ להם אמת אני

Jn 11,49 49 ואחד מהם ששמו קאיפש היה הגמון אותה
Jn 11,51 51 וזה לא אמר מעצמו. רק שהיה הגמון אותה
Jn 18,13 לאנא אשת קאיפש שהיה הגמון באותה
Mt 15,30 אל ההר ויושב שם. 30 וקרב אליו רוב חיל
Jn 19,40 ומשחו הגוף במשיחות טובות ויקרות כמו
Jn 8,33 אברהם. ולעולם לא נהיה אחור איך אתה אומר
Mc 6,56 פניו שלבד יגעו בשפת מלבושו כי כל אותן
Lc 7,39 הוא נביא באמת יודע יהיה שהיא היא האשה
Mc Prol,25 שאדם ישיג גמול מעמלינו חזקם. כי אותו
Mc 10,17 לפניו מבקש ואומר מלמד טוב מה נעשה בעבור
Jn 6,28 האל אב סימן הוא. 28 אז אמרו לו מה נעשה
Mt 2,2 ירושלם 2 אומרים אנה הוא מלך היהודים
Jn 3,6 אחרת יהיה נולד ממים ומרוח הקדש: 6 מה
Jn 3,6 הקדש: 6 מה שנולד מהבשר בשר הוא. ומה
Jn 3,8 יודע אנה הוא בא או הולך. וכן הוא אדם
Jn 9,19 ושאלום אומרים הוא זה בניכם שאתם אומרים
Jn 9,32 32 מעולם לא שמע אדם שאחד פתח עיני אדם
Jn 11,37 37 ומקצת מהם אמרו זה שפתח עיני האיש
Mt 19,12 שנתון לו דעת להבין: 12 יש מקצת אנשים
Lc 7,24 לאמר לעמים למה יצאתם ראות במדבר. השוקים
Mc 14,67 שפחה אחת מהכהן הגדול 67 וכאשר ראה פירו
Mc 14,13 ואמ׳ להם לכו אל העיר ותפגשו אדם אחד
Mt Prol,10 חלקי העולם. ודרך האל היא בד׳ אופנים [*]
Lc 7,12 עמו. 12 וכאשר ישאוש קרב בשער העיר. הנה
Lc 7,14 אל תבכי. 14 וישאוש קרב ונגע המטה ואותן
Lc 13,23 23 ואמ׳ לו אדם אחד אדון הם מועטים אותם
Mt 19,24 העשירים במלכות שממיי: 24 ועוד אמ׳ לכם
Mt Prol,12 ויחסו אנושי שיהיה מת מד׳ מיני מות הוכרח
Mt 13,52 מאותות דומה למלכות שממיי ולאב חיילות
Mc Prol,26 שנוטע ומשקה אחת מלאכה עושה אבל הש׳ הוא
Mt 24,38 שאוכלים ושותים ועושים נשואין עד היום
Mt 12,25 בתוכו נחלק יהיה שמם. וכל עיר או בית
Lc 7,2 נחום. 2 ועבד סנטוריאו היה מאד חולה עד
Mt 21,33 אומר לכם אדם אחד היה שהיה אב חיילות.
Mt 4,18 מתיאו 18 ויהי בלכת ישואש לים גלילאה ראה
Mt 4,21 אחריו והניחו הרשתות. 21 וילך משם וירא
Mt 9,27 ונעשה בעוד שישוש משיח יוצא מאותו מקום
Mt 10,29 אותו שהגוף והנפש יכול שום בגיהנם: 29
Mt 22,40 כמוך. 40 כל התורה והנביאים תלוים באלו
Mt 27,38 כתב זהו ישאוש מלך היהודים: 38 אז תלו
Mc 11,1 מרקו 1 וכאשר נגש בירושלם בהר הזתים. שלח
Mc 14,1 מארקו 1 והיה קרוב הפסח ויום המצה סמוך
Mc 14,30 אומר לכם. בזאת הלילה קודם שהתרנגול יקרא
Mc 15,27 ישאוש נזוריט מלך היהודים. 27 ותלו עמו
Lc 6,1 קפיטולו ו׳ כפי לוקא 1 עשוי זה בשבת
Lc 7,41 לך אי זה דברים. וענה שימון ר׳ אמור. 41
Lc 9,3 ולא לחם לא אבן לא מעות ולא תהיה לכם
Lc 9,30 פניו ומלבושיו לבן ומזהיר. 30 והנה
Lc 10,35 באושפיזא ונתן עיניו בו. 35 ולמחר לקח
Lc 12,38 עמהם שיסבו וישרתם. 38 ואם יבא במשמר

שנה. ואמ׳ להם אתם לא ידעתם אי זה דבר 50 אינכם
שנה. וניבא שישאוש משיח יצטרך לו למות בעד העם.
שנה. 14 וקאיפש הוא שנתן עצה ליהודים שצריך הוא
שנהגו אלמים עורים פסחים ונטולים ורבים אחרים.
שנהוג ליהודים לחנוט. 41 ובמקום שנתלה היה שם גן.
שנהיה חפשים: 34 ענה להם ישאוש באמת אני אומר
שנוגעים מתרפאין: Tit,7 קפיטולו ז׳ כפי שי׳ מארקו
שנוגעת אותו חטאה היא. 40 וענה ישאוש ואמ׳ לו
שנוטע ומשקה אחת מלאכה עושה אבל הש׳ הוא שנותן
שנוכל להשיג מלכות שמימיי. 18 וישאוש אמ׳ לו למה
שנוכל לעשות פעולות טובות לאל. 29 ענה ישאוש ואמ׳
שנולד כי אנחנו ראינו כוכבו במזרח. ובאנו עם
שנולד מהבשר בשר הוא. ומה שנולד מרוח רוח הוא. 7
שנולד מרוח רוח הוא. 7 אל תתמה כי אני אומ׳ חוייב
שנולד מרוח: 9 ענה נקודימון ואמ׳ לו איך באיפשר
שנולד כשהוא עור. א״כ באי זה צד ראה עתה: 20 ענו
שנולד עור 33 אם לא זה האיש. ואם לא היה לו מהאל
שנולד עור לא יוכל לעשות שזה לא ימות. 38 אז
שנולדים קשטראטש מבטן אמם. ומקצת הם קשטראטש בידי
שנועות לכל רוחות. 25 אבל אי זה עניינים יצאתם
שֶׁנוֹעֵל נעלו מביטו אומר. ואתה עם ישאוש דנזוריט
שנושא חבית מים. לכו אחריו. 14 ובמקום שיכנס
שנושאה דרישת האיונגלי. ויחסו אנושי שיהיה מת מד׳
שנושאים מת אחד שהיה בן אלמנה ולא היה לה עוד.
שנושאין אותו עמדו. וישאוש אמ׳ נער אני מצוה
שנושעים. וישוש אמ׳ לו. 24 ואתם סבורים שתכנסו
שנות עניין נקל הוא גמל בנקב המחט עבור מעשיר אחד
שנותו בעד הדרשתם. ובעבור זה היו האיונגלי האחרים
שנותן מאוצר דברים חדשים וישנים. 53 ונעשה כאשר
שנותן גדול: Tit,1 קפיטולו ראשון כפי שי׳ מרקו 1
שנח נכנס בתיבה 39 לא הכיר עד שהמבול בא והרג את
שנחלקת לא תעמוד. 26 אם כן אם שד אחד מגרש האחר
שנטה למות ואותו עבד היה מאד מרגליי אליו. 3
שנטע כרם אחד וסגרה בטוב ועשה בה יקב אחד ובנה בה
שני אחים והם שמעון הנקרא פירו ואנדריאה אחיו
שני אחים אחרים גיקמי שאבאדיב וזואן אחיו בספינה
שני עורים נמשכים אחריו קוראים ואומרים יהיה לך
שני צפרים נמכרים במחצה ואחת מהם לא תפול לארץ
שני צוויים. 41 ואז אמ׳ ישאוש לפרושים ולכל אותם
שני גנבים עמו. אחד לצד ימין ואחד לשמאל. 39
שני תלמידים 2 ואמ׳ להם לכו לאותו מגדול שהוא
שני ימים ושרי הכהנים והמאותתים מהדת משתדלים
שני פעמים תהיה כופר בי ג׳ פעמים. 31 והוא עוד
שני גנבים אחד מימין ואחד משמאל. 28 אז היתה
שני ראשון כאשר ישאוש עובר בשדות זרועים תלמידיו
שני אנשים חייבין לאיש אחד. האחד חייב לו עשרה
שני מלבושים 4 ובאי זה בית שתכנסו שם תעמודו.
שני אנשים מדברים עמו. והם משה ואליהו. 32-31 [*]
שני פשיטין ונתנם לאושפיזא ואמ׳ לו עשה למוכה זה
שני או שלישי וימצאם כן מאושרים הם העבדים ההם:

Lc 18,10 כמו צדיקים ומבזים האחרים. זה הדבר 10 **שני** אנשים עלו במקדש להתפלל שם. האחד פרוש והאחד
Lc 18,12 ועו׳ איני כמו זה העולמיי. 12 אני צם **שני** פעמים בשבוע. אני נותן משלי מכל הדברים
Lc 19,29 פגיי בבטאניא בהר שנקרא הר הזתים. ושלח **שני** תלמידים. 30 אומר לכו לאותו מגדול שהוא קרוב
Lc 21,2 והם עשירים. 2 וראה אשה אחת ענייה ששמה **שני** פשיטין מערך קטן. 3 ואמר באמת אומר לכם אני
Jn 1,37 הולך ואמר הנה מלאך השם׳ 37 ושמעו אותו **שני** תלמידים מדבר והלכו אחר ישאוש. 38 וישוש
Jn 4,40 אליו בקשוהו שיעמוד שם עמהם ועמד **שני** ימים. 41 ויותר עוד האמינו בו בעד דבריו. 42
Jn 4,43 וידענו שזה הוא באמת מושיע העולם: 43 אחר **שני** ימים מצא משם והלך בגלליאה. 44 והוא העיר
Jn 20,12 ובעוד שמבכה כרעה והביטה בקבר. 12 ורואה **שני** מלאכים מלובשים לבן יושבין אחד בראש ואחד
Mt 15,14 מנהיגי עורים. והעור המנהיג עור אחר **שניהם** נופלים בקבר: 15 ענה פירו ואמר תפרש לנו
Mc 10,8 7 ואדם יעזוב אביו ואמו ויקח אשה 8 ויהיו **שניהם** לבשר אחד. 9 ומה שהאל מחבר שום אדם לא
Lc 1,6 היתה מבני אהרן ושמה אלישבק. 6 והיו **שניהם** צדיקים לפני האל. עומדים במצות ובצדק השם׳
Lc 6,39 איפשרי עור ימשוך עור אחר הכרח הוא **שניהם** יפלו בבור. 40 אינינו התלמיד על הרב כל
Jn 19,18 אחרים אחד לימין ואחד לשמאל וישאוש באמצע **שניהם** 19 ופילאט כת׳ מאמר אחד והניחו על השתי
Mt 11,2 2 וזואן אסור כאשר שמע המעשים שאלוהו **שנים** תלמידיו 3 אתהו שעתיד לבא להושיענו. או
Mt 13,42 42 ישים באש גהינם ושם יהיה בכי ורעדת **שנים.** 43 אז יזרחו הצדיקים כמו השמש במלכות אב
Mt 18,16 אחד עמך או ב׳ כי כל עדות הוא קיים בעד **שנים** או שלשה. 17 ואם בזה לא ישמעך הגידהו
Mt 18,19 מותר בשמים: 19 ועו׳ אומ׳ לכם אשר אם **שנים** מכם יהיו בהסכמה של שלום על הארץ שאבי
Mt 19,5 זה אדם יעזוב אביו ואמו וידבק באשתו והיו **שנים** באחד בשר. 6 אם כן אינן כבר שנים. אבל הם
Mt 19,6 והיו שנים באחד בשר. 6 אם כן אינן כבר **שנים.** אבל הם בשר אחד. לכן אין ראוי לאדם להפריד
Mt 21,1 והיו באים בביטפני בהר הזתים. אז הוא שלח **שנים** מתלמידיו 2 אומר לכו אל אותו המגדל שהוא
Mt 24,40 כלם. כן יהיה ביאת בן הבתולה. 40 אז יהיו **שנים** בשדה האחד יקח והשני יניח. 41 ושתי נשים
Mt 25,17 פעל בהם והרויח ה׳ אחרים. 17 ואותו שקיבל **שנים** עשה במדומה ורוח אחרים שנים. 18 ואותו שקבל
Mt 25,17 ואותו שקיבל שנים עשה במדומה ורוח אחרים **שנים.** 18 ואותו שקבל א׳ הלך וחפר בארץ וטמן בזנט
Mt 26,60 כי רבים עדי שקר באו. ואחר מחדש באו **שנים** עדים כוזבים 61 ואמרו זה אמר אני יכול
Mc 5,25 [*]. 25 ואשה אחת שהיה לה רפיון דם זה **שנים** עשר שנים עברו 26 והוציאוה כל מה שהיה לה
Mc 5,25 ואשה אחת שהיה לה רפיון דם זה שנים עשר **שנים** עברו 26 והוציאוה כל מה שהיה לה ברפואות בלא
Mc 5,42 ותכף הנערה חזרה חיה והלכה היתה מזמן י״ב **שנים** וכולם היו נבהלים מגודל הפלא 43 וציום שלא
Mc 6,7 דורש ומלמד. וקרא הי״ב תלמידים ושלחם **שנים** ונתן להם כח לרפאת כל החולים ומשוטנים.
Mc 6,7 ומלמד. וקרא הי״ב תלמידים ושלחם שנים **שנים** ונתן להם כח לרפאת כל החולים ומשוטנים. 8
Mc 14,13 תחפוץ שנלך ונכין לך הפסח שתאכל. 13 ושלח **שנים** מן התלמידים ואמ׳ להם לכו אל העיר ותפגשו
Lc Prol,11 [*] וכאשר הוא בתול וחיה שמונים ושלש **שנים** מת בביטימיאה עצמותיו בשנת אדונינו שלש מאות
Lc 2,36 והיתה באה בימים. והיתה עם אִשָּׁהּ שבע **שנים** עם בתוליה. 37 והיתה אלמנה עד ארבע ושלשים
Lc 4,25 ישעיה ואליהו בישראל כאשר עצר השמים שלש **שנים** וששה חדשים. וכאשר היה רעב גדול בארץ. 26
Lc 6,13 ער. 13 וכאשר היה בקר קרא לתלמידיו ובחר **שנים** עשר מאותן שקרא שלוחים. 14 שימון שקרא פירו
Lc 7,19 ליואן ואמרו כל אלה הדברים. 19 ויואן קרא **שנים** מתלמידיו ושלחם לישאוש ואמרו לו אתה הוא
Lc 8,42 אל ביתו 42 כי בן היה לו שחולה למות זה **שנים** עשר שנים. ויקר מקרה שבעודו הולך מצא ישאוש
Lc 8,42 42 כי בן היה לו שחולה למות זה שנים עשר **שנים.** ויקר מקרה שבעודו הולך מצא ישאוש נגש ונענה
Lc 10,1 אל האחרים ששים ושלושה תלמידים ושלחם **שנים** שנים לפניו בכל המקומות שהוא עתיד לבא. 2
Lc 10,1 האחרים ששים ושלושה תלמידים ושלחם שנים **שנים** לפניו בכל המקומות שהוא עתיד לבא. 2 ואמ׳
Lc 12,19 19 ואומר לנפשי רוב טובות אספת ברוב **שנים** אכלי ושתי ותנוחי. 20 והאל אמ׳ לאותו סכל.
Lc 13,7 מצא. 7 ואמ׳ לשומר הכרם. כבר עברו שלש **שנים** שאני שואל פרי תאנה זו. ואיני מוצא. לזה
Lc 13,11 בשב בשבתות. 11 והנה אשה אחת שחלתה י״ח **שנים** מחולי והולכת ככורעת בזולת יכולת להביט
Lc 15,11 תשובה: 11 וישו אמר אדם אחד יש לו בנים **שנים.** 12 ואמ׳ היותר קטן מהם לאב. אבי תן לי חלק
Lc 15,29 שיבא. 29 והוא ענה לו ואמ׳. אבי הנה כמה **שנים** עבדתיך לא עברתי על מצותך ואתה לא נתת מעולם
Lc 17,34 אני אומר לכם שאותו יאבד אום הלילה יהיו **שנים** במטה אחת. האחד יתפש והאחד יעזב: 35 [*] 36
Lc 18,31 ובעולם הבא חיים נצחיים. 31 וישאוש לקח **שנים** עשר תלמידיו ואמר להם. הנה אנחנו עולים
Lc 24,13 והלך לו נפלא בעצמו ממה שנעשה. 13 והנה **שנים** מהם הולכים במגדול שהיה רחוק מירושלם ארבעים
Jn 1,40 40 והיה אנדריב אח שימון ופירו אחד מאותם **שנים** עשר ששמעוהו מיואן והלכו אחריו. 41 וזה מצא
Jn 5,5 בו 5 והיה שם אדם אחד שחלה שלשים ושמנה **שנים.** 6 וכשראהו ישאוש שוכב והכיר שזמן רב עמד
Jn 6,71 בן האל: 71 וישאוש ענה להם. לא אני לכם **שנים** עשר בחרתי אחד מכם הוא שטן. 72 וזה אומ׳

Jn 8,17 ואני אחדים אנחנו 17 ובתורתכם כתו׳ שעדות
Jn 9,23 בעבור זה אמרו אביו ואמו שאלו הבן כי בן
Jn 19,18 ובאותו מקום הניחו ישו בשתי וערב. ועמו
Mc 14,69 ומיד ראתהו שפחה אחת והתחילה לאמר לאותו
Mt 26,42 הרוח הוא מוכן. אבל הבשר חולה. 42 ופעם
Lc 16,4 כשאהיה מסולק מן ההרשאה באופן שיקבלני
Mt 26,17 באו התלמידים ואמרו לו באי זה מקום תחפוץ
Lc 22,9 הפסח שנאכל. 9 והם אמרו לאן אתה חפץ
Mt 12,4 מה שעשה דוד כשנרעב הוא ואותם שהיו עמו 4
Mt 15,11 וקורא אליו העם ואמ׳ שמעו והקשיבו 11 מה
Mt 15,17 אתם בלתי שכל: 17 אינכם מבינים שכל מה
Lc 6,6 ועוד מהשבת. 6 ונעשה היה עוד משבת אחת
Lc 8,16 על המנורה או על מקום גבוה בעבור אותן
Lc 21,22 יום נקם הם. בעבור שיושלמו כל הדברים
Mt 13,28 האויב עשה דבר זה. והעבדים אמרו תחפוץ
Mc 14,12 עושים. אמרו לו התלמידים להיכן תחפוץ
Jn 8,7 הם מתמידין לשואלו. קם ואמ׳ להם אותו
Mc 11,9 הדרך. 9 ואותן שהולכין לפניו ואותן
Mt 19,28 יהיה לנו. 28 וישו אמ׳ להם. אמיתות לכם
Mt 27,54 ישאוש. כאשר ראו התנועות. הארץ רועשת וזה
Mt 28,11 קצת מהשומרים באו בירושלם וספרו כל מה
Lc 6,11 11 ואותם מלאים חימה מדברים ביניהם מה
Lc 9,33 33 ובא פירו ואמ׳ לישו. אדון דבר טוב הוא
Lc 17,28 ובא המבול והרג את כולם. 28 ג״כ כמו
Lc 24,12 ראה הבגדים לבד והלך לו נפלא בעצמו ממה
Jn 1,3 בעדו. וזולתו שום דבר אינו נעשה: מה
Jn 1,30 מן העולם. 30 אותו הוא שאמרתי אחרי הגבר
Mt 11,21 יהיה לכם כורושים וביטשידה. אם הנפלאות
Mt 11,23 עד לשמים תרדי עד שאול. כי אם הפלאות
Lc 10,13 כי את בטירוש או בסדום יהיו נעשים נסים
Lc 23,47 רוחו. 47 וסנטוריאו בא. ולכל אלה הדברים
Lc 24,21 שהוא יפדה את ישראל והיום יום שלישי
Lc 24,35 באמת ונראה לשימון. 35 והם ספרו הדברים
Mt 13,19 אותה. בא השטן ועוקרה מלבו. וזהו הזרע
Mt 13,20 וזהו הזרע שנפל קרוב לדרך. 20 ואותו
Lc 8,12 11 הדבר הוא זה הזרע הוא דבר השם׳ 12
Lc 8,13 שלא יאמינו ושלא יהיו נושעים: 13 והזרע
Lc 8,14 היו ובעת נסיון נפרדים: 14 ואותו זרע
Lc 10,36 השלשה נראה לך שהיה יותר חבר ורע לאותו
Mt 13,22 כי בעד מלה זעומה תכף הם נבוכים. 22 אותה
Mt 13,23 שזרועה בלבו ואינה עושה פרי: 23 אבל אותה
Mc 4,15 14 אותו שזורע הוא הדורש דבר 15 אותה
Mc 4,16 האל ותכף בא השטן ומסלקה מלבם. 16 ואותה
Mc 4,20 מחניקם ונשארים בלא פרי. 20 ואותה
Mt 26,3 גדולי הכהנים וזקני העם בהיכל סגן הכהנים
Mt 27,33 לישא השתי וערב. 33 ובאו באותו מקום
Mt 28,1 קפיטולו נ״ד כפי מטיאו 1 והראשון יום אחד
Lc 6,15 15 מתיב טומאוש יקומו אלפיב. ושימון
Lc 7,11 ונעשה היה מכאן ואילך שהולך ישאוש בעיר
Lc 19,29 29 [*] מתקרב לביט פגיי בבטאניא בהר

שנים או יותר הוא אמתי: 18 אני הוא שעושה עדות
שנים הוא: 24 אז שאלו פעם אחרת האדם שעמד בעורון.
שנים אחרים אחד לימין ואחד לשמאל וישאוש באמצע
שניצב סביבה זהו מהם. 70 והוא פעם אחרת כפר לה.
שנית הלך להתפלל ואמ׳ אב שלי אם לא יכול ממני
שנית. 5 קרא אחד אחד ממחוייבי אדונו ואמר לראשון
שנכין הפסח. 18 וישאוש אמר לכו אל העיר. וזה האיש
שנכינהו. 10 והוא אמר להם הנה כאשר תבאו בעיר
שנכנס בית האל ואכלו לחמי הקדש שאותן לחמים הוא
שנכנס בפה אינו מלכלכו. 12 ואז נתקרבו אליו
שנכנס בפה נכנס בבטן ויוצא מהאחור 18 וזה שיוצא
שנכנס בבית הכנסת ומלמד. והיה שם אדם אחד שהיה לו
שנכנסין בבית יהיו רואין 17 כי שום דבר אינינו
שנכתבו. 23 ואוי לאותן שתהיו הרות ומיניקות באותן
שנלך ונלקטהו 29 והוא אמ׳ אין בעבור שלא תעקרו
שנלך ונכין לך הפסח שתאכל. 13 ושלח שנים מן
שנמצא בכם בזולת חטא ישליך האבן הראשונה בה: 8
שנמשכים אחריו קוראים ואומרים הושיענו מושיע
שנמשכתם אחרי שבסוף העולם אשר בן השם׳ יבא ישב
שנעשה יראו בחוזק אומרים באמת זהו בן האלוה. 55
שנעשה לשרי הכהנים 12 והם אספו הזקנים ועשו עצה
שנעשה מישאוש. 12 ונעשה בימים ההם שישאוש עלה בהר
שנעשה פה. שלשה אהלים. לך אחד. ולמשה אחד.
שנעשה בימי לוט אוכלים ושותים קונים ומוכרים
שנעשה. 13 והנה שנים מהם הולכים במגדול שהיה רחוק
שנעשה 4 כי היה חיים אותו החיים היה נר האנשים. 5
שנעשה קודם לי. כי הוא ראשון לי. 31 ואני איני
שנעשו בכם תהיו נעשות בארץ טיר ושידון היו עושים
שנעשו בך היו נעשים בשידוניאה עדיין יעשו תשובה.
שנעשו בך לאחור. ובאפר מוצעים היו עושים תשובה.
שנעשו הלל הש׳. ואמר באמת זה האיש היה צדיק. 48
שנעשו דברים אלו. 22 רק מקצת מנשינו החרידונו
שנעשו בדרך. ואיך הכירוהו בבציעת הפת. 36 ובעודם
שנפל קרוב לדרך. 20 ואותו שנפל בין האבנים. הוא
שנפל בין האבנים. הוא אותו ששומע דברת הש׳ ובשמחה
שנפל סמוך לדרך. והם אותם ששומעין אותו. ובא אחר
שנפל על הסלע הם אותם שבשמחה מקבלים דבר הש׳.
שנפל בקוצים הם אותם ששומעים [*] 15 [*] דבר הש׳
שנפל בין הגנבים. 37 ואמ׳ אליו אותו שעשה לו החסד
שנפלה בין החוחים. הוא אותו ששומע דברת הש׳ ויש
שנפלה בארץ טובה. הוא אותו שיבין דברת השם׳
שנפלה בדרך הם אותם ששומעין דברי האל ותכף בא
שנפלה [*] 17 [*] 18 [*] בארץ קוצים. הם אותם
שנפלה על טוב הארץ. יחס אותם ששומעין ומשימין
שנקרא קאיפש 4 ועשו עצה נגד ישאוש איך יוכלו
שנקרא גולגוזא שהוא הר קלוארי. 34 ונתנו לו יין
שנקרא דוקמנגיי באה מריאה מקדלינא ואחרת מריאה
שנקרא זילוזיש. 16 גודא יודיש אשקריוטא שהיה
שנקרא נאים. ותלמידיו ורוב עם הולכים עמו. 12
שנקרא הר הזתים. ושלח שני תלמידים. 30 אומר לכו

Lc 22,1 כ״ג כפי לוקא 1 וקרב יום חג אַזִימוֹרוֹם **שנקרא** פסח 2 ושרי הכהנים והסופרים מחפשים איך
Lc 22,47 47 עוד הוא מדבר כן. והנה סיעה ואותו **שנקרא** יודש עמהם אחד משנים עשר. והולך לפניהם.
Lc 24,13 במגדול שהיה רחוק מירושלם ארבעים מילין **שנקרא** אימבש 14 והם מדברים ביניהם מאשר נעשה וקרא
Jn 1,41 לשימון אחיו. ואמ׳ לו אנחנו מצאנו משיח **שנקרא** קרישטש: 42 והביאו אל ישאוש. וישאוש מביטו
Jn 9,11 ואיך נפתחו עיניך. 11 וענה הוא איש אחד **שנקרא** ישאוש עשה טיט ומשח את עיני. ושלח לי למי
Jn 19,13 הביא ישו בחוץ וישב בקתרדא אחת מקום **שנקרא** גאלבאטו. 14 והיה יום שישי ופסח היה סמוך
Jn 20,24 יהיו להם 24 רק טומאש אחד מן התלמידים **שנקרא** מספק לא היה עמהם כשישאוש בא אליהם: 25 אז
Lc 2,4 עלה מנזוריט גליליאה בגודיאה בעיר דוד **שנקראת** בית לחם בעבור שיהיה מהבית ומעם דוד 5
Jn 4,5 לעבור בשמריאה: 5 אז בא ישאוש בשמריאה **שנקראת** סיכאר סמוך למקום שנתן יעקב ליוסף בנו 6
Jn 11,54 רק הלך במלכות קרובה אל המדבר בעיר **שנקראת** אפרים ושם עומד עם תלמידיו. 55 ונתקרב פסח
Mt 2,7 [*] [*] 6 [*] 7 [*] בחריצות גדול הזמן **שנראה** להם הכוכב. 8 וישלחם לבית לחם ויאמר להם
Jn 6,30 אותי. 30 אז אמרו לו אי זה אות אתה עושה **שנראהו** ונאמין אותך. אי זו מלאכה אתה עושה. 31
Lc 11,35 יהיה רע. גופך יהיה חשוך: 35 לכן שמור **שנרך** לא תחשך 36 [*] וכל גופך יאיר. וכאשר לא
Mt 15,37 נתנום לעם 37 ואכלו כלם והיו שבעים. וממה **שנשאר** סלקו שבע דבלות מליאות. 38 והיו האוכלים
Jn 6,68 הולכים עמו: 68 אז אמר ישאוש לשנים עשר **שנשארו** ואתם חפצים ללכת. 69 וענה שימון פירי אדון
Lc 11,52 ידרש מזה הדור: 52 אוי לכם חכמים בדת **שנשאתם** מפתח החכמה ואינכם נכנסין ואתם מונעין
Mt 23,18 המקדש שמקדש הזהב. 18 ואומרים אתם שאותו **שנשבע** תת למזבח חייב לפרוע. 19 עורים אי זה דבר
Mt 23,20 המתן או המזבח. שהמקדש המתן. 20 כי מי **שנשבע** במזבח נשבע בעד כל הדברים שהם עליו. 21 או
Mt 23,21 נשבע בעד כל הדברים שהם עליו. 21 או **שנשבע** במקדש נשבע בכל מה שהוא ממנו. 22 ומי שנשבע
Mt 23,22 במקדש נשבע בכל מה שהוא ממנו. 22 ומי **שנשבע** בשמים נשבע בקתדראת האל ובאותו שיושב עליה:
Lc 1,73 אבותינו ולזכור קדושת צואתו 73 והשבועה **שנשבע** לאברהם אבינו 74 יהיה נתון לנו בעבור
Mt 23,16 16 אוי לכם פרנסים עורים שאומרין שאותן **שנשבעין** במקדש דבר אין נשבעין. אבל אותו שעושה
Mt 5,33 היה לזקנים לא תבטל שבועתך ושלם לאל מה **שנשבעת.** 34 ואני אומר לכם שלא ישבע אדם לשמים
Mt 27,6 לקחו הל׳ פשיטין אמרו אינו דבר ראוי **שנשימם** בבית המקדש. כי ערך דם הוא. 7 וכשנתייעצו
Lc 7,10 אמונה כזה בישראל. 10 וחזרו אל הבית אותם **שנשלחו** לישאוש. ומצאו הנער שהיה אפס שנתרפא
Lc 11,51 עתה מזאת האומה 51 מדם הבל עד דם זכריה **שנשפך** במובח ובבית כן. ולכן אני אומ׳ אליכם ידרש
Jn 1,24 דרך הש׳. כמו שאמ׳ ישעיה הנביא. 24 ואותן **שנשתלחו** לו היו מהפרושים 25 ושאלוהו ואמרו לו למה
Lc 17,15 שבעודם הולכים נשתנו 15 ואחד מהם כשראה **שנשתנה** חזר ושבח לשם בקול גדול. 16 ונפל על פניו
Lc 4,19 ולעורים ראיה ולעזוב הנשברים למחילה דורש **שנת** האדון ערב ויום נקם: 20 וכאשר סיים הספר חזרו
Jn 21,14 הפת והדג ונתן להם 14 ואז היו ג׳ פעמים **שנתגלה** ישאוש אל תלמידיו אחר שחזר חי: 15 אז
Mt 19,11 כולכם אינכם מבינים זה הדבר אם לא למי **שנתון** לו דעת להבין: 12 יש מקצת אנשים שנולדים
Mc 6,2 תמהים ממוסרו. ואומרין מאין לו החכמה **שנתונה** לו. ומאין לו הכח שמהידים יוצא. 3 אינו
Mt 18,32 לו. ואמ׳ לו עבד רע לא מחלתי החוב **שנתחייבת** לי בעבור שחננתני 33 לכן לא היה לך
Mc 11,20 יצא מן העיר 20 בבקר כאשר עברו בתאנה ראו **שנתייבשה** עד השורש. 21 ואז פירו נזכר ואמ׳ אליו
Lc 7,25 לראות איש מלובש מרוב בגדים. והנה אותן **שנתלבשו** במלבושים יקרים ובתענוג הנם מלכים בבתיהם
Mt 28,5 לנשים שלא תפחדו כי אני יודע ששאלתם ישו **שנתלה.** 6 אינינו פה כי קם חי כאשר אמר לכם. בואו
Mc 16,6 להן אל תפחדו. אתם בקשתם ישאוש נזוריט **שנתלה** איננו פה. ראו זה המקום שהניחוהו. 7 לכו
Jn 19,41 כמו שנהוג ליהודים לחנוט. 41 ובמקום **שנתלה** היה שם גן. ובאותו גן היה קבר חדש ובאותו
Lc 3,13 13 והוא ענה להם לא תעשו עוד. לבד כמה **שנתן** לכם רשות. 14 והפרושים שאלוהו אומרים מה
Lc 19,15 חזר המלכות צוה שיקראו לו העבדים אותם **שנתן** להם הממון בעבור שידע כמה הוציא כל אחד
Jn 4,5 ישאוש בשמריאה שנקראת סיכאר סמוך למקום **שנתן** יעקב ליוסף בנו 6 והיתה שם עין יעקב. וישאוש
Jn 4,12 לי מים חיים: 12 האתה גדול מיעקב אבינו **שנתן** לנו זה הבור. והוא שתה מן הבור הזה ובניו
Jn 5,36 36 ולי יש עדות גדול מזואן שהמעשים **שנתן** לי אבי אשלים אותם. המעשים שאני עושה עושים
Jn 6,37 לכם. כי ראיתוני ולא האמנתם בי. 37 כל מה **שנתן** לי האב יבוא לי. ואני לא אשליכנו בחוץ אותו
Jn 6,39 מי ששלחני. 39 וזה הוא רצונו. שכל זה **שנתן** לי לא אשמיד ממנו רק שאקימהו ביום היותר
Jn 10,29 ואחר לא יטרוף אותם מידי. 29 אבי מה **שנתן** לי גדול הוא מכל הדבים ושום אדם אין יכול
Jn 18,14 שהיה הגמון באותה שנה. 14 וקאיפש הוא **שנתן** עצה ליהודים שצריך הוא שימות אדם אחד בעד
Lc 11,1 תפלתו אמ׳ אחד מתלמידיו למד לנו תפלה **שנתפלל** אותה לשם כמו שיואן לימד לתלמידיו 2 ואמר
Lc 7,10 אותם שנשלחו לישאוש. ומצאו הנער שהיה אפס **שנתרפא** ובריא. 11 ונעשה היה מכאן ואילך שהולך
Lc 8,2 והיו עמו הי״ב תלמידים 2 ומקצת נשים **שנתרפאו** מרוח רעה ושאר חליים. ומריאה מקדלינא

Lc 19,20 ואמ׳ [*] 19 [*] [*] 20 [*] אימינא שלך **שנתת** לי שמר שמרתיה והצנעתיה בנעלם. 21 כי פחדתי
Jn 17,2 באה. תזכך בנך למען יברר אותך בנך 2 כמו **שנתת** לו ממשלת כל בשר בעבור שהכל אשר נתת לו יתן
Jn 17,4 4 אני הודעתיך על הארץ המלאכה השלמתי **שנתת** לי לעשות. 5 ועתה את אב תזككני עמך. כי אותה
Jn 17,7 לי ודברי קיימו. 7 ועתה הכירו שכל דברים **שנתת** לי ממך היו. ואתה נתת לי ודברך קיימו. 8 כי
Jn 17,8 ואתה נתת לי ודברך קיימו. 8 כי הדברים **שנתת** לי נתתי להם. והם לקחום והכירו באמת שממך
Jn 17,9 אני בעדם מתפלל לא בעד העולם רק בעד אלו **שנתת** לי. כי שלך הן 10 וכל שלי שלך הן. ושלך שלי
Jn 17,11 בא אליך אב קדוש שמור אותם בשמך. אותם **שנתת** לי בעבור שיהיו דבר אחד כמו שאנחנו 12 בעוד
Jn 17,12 בעוד שעמדתי עמהם. אני שמרתים בשמך. אותם **שנתת** לי שמרתי. ואחד מהם לא נעדר. כי אם בן
Jn 17,22 שהעולם יאמין שאתה שלחתני. 22 והאורה **שנתת** לי אתה. אני נתתי להם בעבור שיהיו דבר אחד.
Jn 17,24 כמו שאהבת אותי: 24 אב אני רוצה שאותן **שנתת** לי שבמקום שאני אהיה שם הם יהיו עמי. בעבור
Jn 17,24 הם יהיו עמי. בעבור שיראו אורה שליחותם **שנתת** לי. כי אהבת אותי קודם שהעולם היה. 25 אב
Jn 17,6 העולם עמך. 6 אני גליתי שמך לאנשי העולם **שנתתם** לי. שלך היו ואתה נתת לי ודברי קיימו. 7
Lc 22,49 אליו בנשיקה תבגוד בן האדם. 49 וראו אותם **שסביב** היו מה שעתיד לבוא: אמרו לו אדון אם נכה
Jn 12,38 שאמר אדון מי האמין מה ששמענו. וכח האל **שסופר** 39 ובעבור זה לא היה בידם להאמין כי פעם
Lc 8,26 26 ובאו ועברו אל מלכות גאניט זאריט אותה **שסמוכה** לגליליאה 27 וכאשר יצאו בארץ בא לישוש אדם
Jn 11,32 נפלה לרגליו ואמרה לו אדון אם אתה במה **שעבר** היית פה אחי לא היה מת. 33 אז ישוש כשראתה
Lc 12,7 לפני אל תיראו כי אתם שוים יותר מרבים **שעברו:** 8 ואני אומ׳ כי כל האדם שמודה בי לפני
Jn 8,17 שלחני ואני אחדים אנחנו 17 ובתורתכם כתו׳ **שעדות** שנים או יותר הוא אמתי: 18 אני הוא שעושה
Mt 26,64 אמ׳ אליו אתה אומר. אמיתות אומר לכם **שעדיין** תראו בן הבתולה יושב לימין צד האל ובא
Lc 15,20 אחד משכיריך: 20 וקם ובא אל אביו. ואם **שעדיין** רחמן ממנו הבן האב נתמלא רחמים על הבן.
Jn 4,21 לאל: 21 וישאוש אמר לאשה תאמיני בִּי **שעדיין** יהיה עת שלא תתפללו האב בזה ההר ולא
Jn 13,33 הוא ועצמו. ובהתמדה יזכך אותם 33 בנים **שעדין** הם עמכם. [*] אינכם יכולים לבא במקום שאני
Mt 8,13 אמונתך יהיה עשוי. והילד נתרפא באותה **שעה** ובזולת כל רע: קפיטולו כ״ו כפי מתיאו 14
Mt 10,19 מה תענו ומה תאמרו כי השם ילמדכם באותה **שעה** שתצטרכו לדבר: 20 אתם לא תדברו: אבל הקדש רוח
Mt 15,28 יעשה לך מה שאת חפצה ובתה נתרפאה באותה **שעה:** 29 וכאשר ישאוש נסע משם בא שפת ים גלילאה
Mt 17,17 גער לשטן ויצא לחוץ ונתמרק הנער באותה **שעה:** 18 אז נתקרבו התלמידים בסוד ואמרו לו למה לא
Mt 18,1 Tit,18 קפיטולי מ״ד כפי מתיאו 1 באותה **שעה** קרבו התלמידים לישאוש אומרים מי גדול מכולנו
Mt 20,6 תשיעית היתה ועשה כדמות זה 6 סביב בי״א **שעה** והוא יצא ברחוב. ומצא אחרים עומדים אותו יום
Mt 20,9 9 וכאשר באו אותם שהלכו בכרם עד הי״א **שעה** לקחו כל אחד פשוט. 10 ובאו הראשונים וחשבו
Mt 20,12 בעל החיילות. 12 אומרים אלו התחילו לפעול **שעה** שפלה. ואתה עשיתים שוים עמנו אשר כל היום
Mt 26,40 ומצאם ישנים ואמ׳ לפירו לא יכולה **שעה** אחת להיות ער עמדי. 41 עורו והתפללו שלא
Mt 26,55 הכתיבות. כן חוייב שיעשה. 55 באותה **שעה** אמ׳ ישאוש אל הסיעות כן כמו אם הייתי גנב
Mt 27,45 שהיו תלויים אחריו 45 משעת חצי היום עד **שעה** [*] 46 [*] תשיעית זעק ישאוש בגודל קולות
Mc 6,35 תלמידיו ואמרו לו. זהו מקום חרב מאד ורב **שעה** עברה. 36 עזוב העמים הלוך בהרים הקטנות סביב
Mc 13,11 אתם תדברו כאשר הקדוש רוח יישרכם באותה **שעה** אתם לא תדברו אבל הקדוש רוח בעדכם: 12 והאח
Mc 13,32 ודברי אלה לא יעברו 32 אותו היום ואותה **שעה** לא ידעה לא מלאכי השמים ולא הבן אבל האב: 33
Mc 14,35 והתפלל לשם אם איפשר עשות שתעבור אותה **שעה.** 36 ואמ׳ אב שהוא היכול הרחק זאת המיתה ממני
Mc 15,25 עליהן איזה יקח כל אחד מהם. 25 והיתה **שעה** שלישית כאשר תלוהו. 26 והניחו עליו כתב זהו
Mc 15,33 שהיו תלויים עמו עושים הספדות. 33 וסביב **שעה** ששית נעשה ערפליות בכל הארץ עד שעה תשיעית.
Mc 15,33 וסביב שעה ששית נעשה ערפליות בכל הארץ עד **שעה** תשיעית. 34 ובשעה תשיעית זעק ישאוש בקול גדול
Lc 2,38 וליילה בצומות ותפילות: 38 וזאת באותה **שעה** היתה מתודה לש׳ והיתה מדברת ממנו לכל אדם
Lc 10,21 לכם. רק כי שמכם כתוב בשמים. 21 ובאותה **שעה** שמח ישאוש ברוח הקדש ואמר אני מתודה לך אב
Lc 12,12 או תאמרו 12 כי רוח הקדש ילמדכם באותה **שעה** מענה לשון: 13 ואחד מן החבורה אמ׳ אליו רבי
Lc 12,39 זה תדעו שאם האב פימיליאר יודע באי זו **שעה** הגנב עתיד לבא אמת שיהיה ניעור. ולא יניח
Lc 13,31 30 והנה אותם שהיו ראשונים [*] 31 באותה **שעה** נגשים אליו: ומקצת הפרושים אמרו אליו לך
Lc 17,31 יהיה ביום שבן אדם יהיה מגולה. 31 באותה **שעה** מי שיהיה בגג וקנקניו בבית לא ירד לכבסם. וכן
Lc 20,19 19 ושרי הכהנים והסופרים חפצו באותה **שעה** לשום יד בו. ויראו העם כי הכירו כי עליהם
Lc 22,59 אתה. ופירו אמר אדם אין אני. 59 וכמעט **שעה** אחת אשה אחת אומרת אמת זה עמהם כי גלליב הוא.
Lc 23,44 שהיום תהיה עמי בגן עדן. 44 והיתה כמעט **שעה** ששית וערפל היה בכל הארץ עד שעה תשיעית. 45
Lc 23,44 כמעט שעה ששית וערפל היה בכל הארץ עד **שעה** תשיעית. 45 והשמש חשך ומכסה המקדש ונבקע

Lc 24,33 בנו בדרך. ולמדנו הכתיבות. 33 וקמו באותה **שעה** וחזרו בירושלם הי״א יחד. ואותם שעמדו היו 34
Jn 1,39 אנה עומד. ועמדו שם אותו היום והיה כמעט **שעה** עשירית. 40 והיה אנדריב אח שימון ופירו אחד
Jn 4,6 לואה מן הדרך יושב על העין. והיה כמעט **שעה** ששית מן היום: 7 ובאה אשה אחת לשאוב מים.
Jn 4,23 כי שלום ליהודים עתיד לבא. 23 אבל תבוא **שעה.** ועתה היא שהאמתיים מתפללין. יתפללו האב ברוח
Jn 4,53 היום הניחו הקדחת. 53 אז הכיר האב שאותה **שעה** היתה שאמר לו ישו שבנו חי והאמין בו כל ביתו.
Jn 5,25 ממות לחיים. 25 אמת אומר אני לכם שתבא **שעה** ועתה היא שהמתים ישמעו קול המת בן האל. ואותן
Jn 5,28 בן אדם: 28 אל תתמהו מזה כי עדיין תבא **שעה** שבה כל אותן שהם בקברים ישמעו קול האל: 29
Jn 5,35 אורה נר שורפת ומאירה ולא אביתם לשמוח **שעה** אחת בינינו. 36 ולי יש עדות גדול מזואן
Jn 7,6 ישוש להם זמני האדם לא בא אבל עמכם כל **שעה** הוא מוכן. 7 העולם אינו יכול להכעיסכם.
Jn 11,42 לך כי שמעת אותי 42 ואני כבר ידעתי שכל **שעה** אתה שומע לי. רק בעבור העם שעומד סביבי אמרתי
Jn 18,20 אליו. אני בגלוי דברתי בעולם ואני כל **שעה** למדתי בבית הכנסת ובמקדש ששם היהודים
Jn 19,27 27 אחרי כן אמ׳ לתלמיד הנה אמך: באותה **שעה** התלמיד לקחה כשלו 28 ואחר זה ישוש שכל הדברים
Mc 16,10 והיא הלכה והגידה לאחרים שעמדו עם ישאוש **שעו** שעומדים אנונים ואנוחים ובוכים ומתאנחים 11
Lc 18,36 שואל לעוברים יתנו לו. 36 וכאשר העור שמע **שעובר** עם רב שאל מה זה 37 ואמרו לו כי ישוש נזורט
Mc 15,29 שאומרת הוא נמנה עם הרשעים. 29 ואותם **שעוברים** שם מקללים אותו מניעים ראשם אומרים אתה
Mt 27,39 עמו. אחד לצד ימין ואחד לשמאל. 39 ואותן **שעוברין** מקללין אותו מניעין ראשן 40 [*]. אתהו
Mt 17,26 הראשון שתקח תפתח לו הפה ותמצא שם כל מה **שעולה** זה אשר שאל ותנהו בעדי ובעדך: Tit,18
Lc 1,19 ימיה. 19 וענה המלאך ואמ׳ לו אני הוא **שעומד** לפני האל ושולחתי להגיד לך אלה הדברים 20
Jn 3,29 שיש לו ארוסה וארוס אבל הוא אוהב הארוס **שעומד** ושומע אותו ומשמח בגיל בעבור קול הארוס הזה
Jn 11,42 ידעתי שכל שעה אתה שומע לי. רק בעבור העם **שעומד** סביבי אמרתי זה בעבור שיאמין שאתה שלחתני.
Mt 27,55 באמת זהו בן האלוה. 55 והיו שם רבות בנות **שעומדות** מרחוק אותן שהלכו עם ישאוש דגליליאה
Jn 15,5 לא תעמדו בי. 5 אני הוא האילן ואתם הכפות **שעומדות** בי ואני בו. הוא הוא הנושא פרי רב כי דבר
Mt 27,47 קולות ואמ׳ אלי אלי למה עזבתני. 47 ומקצת **שעומדים** שם שומעים זה אמרו זה קורא אליהו. 48
Mc 16,10 הלכה והגידה לאחרים שעמדו עם ישאוש שעו **שעומדים** אנונים ואנוחים ובוכים ומתאנחים 11 הם
Lc 17,12 במגדול אחד באו אליו עשרה אנשים מצורעים **שעומדים** מרחוק 13 וצועקים רם ישאוש חמול עלינו 14
Mt 26,73 אותו האדם. 73 ואחר מעט נגשו לפירו אותן **שעומדין** שם. ואמרו אתה הוא מהם כי דבריך מעיד 74
Lc 19,24 הייתי מבקש אותה עם המדות. 24 ואמר לאותן **שעומדין** שם גזלו לו האימנא ותנוה לאותו שיש לו
Mt 11,22 תשובה. בשקים ובאפר: 22 ואומ׳ אני לכם **שעונש** מעט יהיה לאותן דטיר אי דשידון יותר מכם
Mc 4,32 שאר העשבים. ועושה כמה גרגירים וענפים **שעופות** השמים דרים בצל הענף. 33 רבות כאלה תמונות
Lc 13,19 שהאדם זורע בגנו וגדל ונעשה אילן גדול עד **שעופות** השמים נחים בכנפיו: 20 ופעם אחרת אמרה.
Mc 12,40 שיכבדום ושיהיו ראשונים בשולחן 40 אותם **שעוקרים** הבתים והאלמנות עם שקר תפילותם. ולזה
Jn 6,9 הוא נער אחד שיש לו חמש מאות ככרות לחם **שעורה** ושני דגים. אבל מה יהיה בין כלם. 10 אז אמ׳
Mt 12,50 הם אחי [*] 49 [*] [*] וקרובי 50 כל מי **שעושה** רצון אבי שבשמים הוא אחי ואחיותי ואמי:
Mt 21,15 וכאשר סגני הכהנים וחכמי הדת ראו הנפלאות **שעושה** והנערים צועקים במקדש אומרים מהולל יהיה בן
Mt 23,16 שנשבעין במקדש דבר אין נשבעין. אבל אותו **שעושה** נדר לתת זהב למקדש אותו חייב לפרוע. 17
Lc 6,43 הקיסם מעין אחיך. 43 כי העץ אינינו טוב **שעושה** פירות רעים. ועץ רע אינו יכול לעשות פרי
Lc 9,9 אני הוא שצויתי לשחוט ש׳ יואן מי הוא זה **שעושה** דברים אלו. ורצה לראות ישאוש משיח. 10
Jn 2,23 בפסח ביום החג יהודים רבים רואים האותות **שעושה** האמינו בשמו. 24 רק ישאוש אינו נותן האמנה
Jn 3,21 בעבור שלא יהיה נתפש במעשיו. 21 אבל מי **שעושה** אמת בא אל הנר בעבור שפעולותיו יהיו גלויות
Jn 4,39 עיר האמינו בו. על דברי האשה שהאמינו בו **שעושה** עדות לו שכל הדברים שעשתה אמר לה: 40 אז
Jn 5,32 עדות לעצמי אינינו יוצא אמתי 32 אחר הוא **שעושה** עדות לי: 33 אתם שלחתם לזואן ועשה עדות
Jn 8,18 שעדות שנים או יותר הוא אמתי: 18 אני הוא **שעושה** עדות לעצמי והאב ששלחני עושה עדות לי: 19
Jn 19,12 תניח זה לא תהיה אהוב משיסר. כי כל איש **שעושה** עצמו אלוה מלך. אומר נגד שיסר: 13 אז כאשר
Jn 21,24 יעמוד עד שאבא מה לך. 24 זה הוא התלמיד **שעושה** עדות מאלו הדברים וכתב אלה הדברים. ואתם
Mt 6,2 לתלמידיו כשתעשו צדקה אל תעשו הרעשה כמו **שעושים** המזוייפים בבתי כנסיותיהם ובדרכים כדי
Lc 20,20 ובעבורם אומ׳ המשל. 20 ושלחו לו אנשים **שעושים** עצמם צדיקי׳ בעבור שיתפשוהו בדבר מה
Lc 22,7 שימסור אותו בזולת הסיעות. 7 ובא היום **שעושים** לחם מצות באותו יום היה מוכרח שימות בפסח.
Mt 7,21 אדון לא יכנסו במלכות שמימיי אבל אותן **שעושין** רצון אבי יכנסו במלכות שמימיי: 22 רבים
Lc 2,8 8 ורועים באותו הדור היו נערים ושומרים **שעות** הלילה על מקניהם. 9 והנה מלאך הש׳ נצב קרוב
Jn 11,9 ללכת שם. 9 ענה ישאוש אין ביום שתים עשרה **שעות.** אם אי זה שיהיה הולך ביום אינו עושה רע. כי

Lc 15,29 לא עברתי על מצותך ואתה לא נתת מעולם **שעיר** אחד לאוכלו עם אוהבי. 30 וכאשר בנך הקטן
Lc 12,44 שרבו מוצאו כן עושה. 44 אמת אני אומ׳ לכם **שעל** כל הדברים שמחזיק ישליטהו. 45 אבל אם אותו
Mt Prol,28 עגל נקרב. אריה שקם חי אחר מיתתו. נשר **שעלה** לשמים. בן אדם רומז אנושות. עגל גלחות. אריה
Jn 3,13 השמימיים אם אומר אותם: 13 ואין מי **שעלה** שמים אם לא ירד מן השמים: בן האדם שהוא
Jn 12,20 מקצת מבני מבני ענק ר״ל גנטילש מאותן **שעלו** להתפלל ביום החג 21 שקרבו לפיליף שהיה
Lc 20,18 אבן יהיה מוכה עם האבן. והאבן יכתת אותן **שעליהם** תפול. 19 ושרי הכהנים והסופרים חפצו באותה
Mt 21,44 על אותה האבן יהיה כתות. ויכתות אותו **שעליו** תפול. 45 וכאשר שרי הכהנים והפרושים שמעו
Lc 23,38 אתה מלך ישראל תושיע עצמך. 38 ועל הכתב **שעליו** כתוב באותיות יוניות ולטינש ועבריות זהו
Jn 1,33 אותו ששלחני שאטביל במים הוא אמר לי אותו **שעליו** תראה הרוח יורד עומד עליו. זהו שמטביל ברוח
Jn 19,23 והיתה בזולת שום תפירה ונש ונשאה על מה **שעליו.** 24 אז אמרו ביניהם לא נקרעה אבל נפילה
Lc 17,10 לכם. תאמרו אנחנו עבדים ולא מועילים מה **שעלינו** לעשות עשינו. 11 ונעשה בעוד שהולך ישאוש
Lc 14,31 ראשונה אם עם עשרה אלף יכול לבא נגד מי **שעם** עשרים אלף בא אליו. 32 וזולת זה הוא עומד
Mt 2,9 והיה הולך לפניהם הככב אשר ראו במזרח. עד **שעמד** על המקום אשר הילד שם. 10 ובראותם הככב שמחו
Jn 9,24 בן שנים הוא: 24 אז שאלו פעם אחרת האדם **שעמד** בעורון. ואמרו לו תן שבח וחנות לשם׳. לא
Jn 11,17 ונמות עמו: 17 אז בא ישאוש ומצא אותו **שעמד** בקבר ארבעה ימים. 18 ובטניאה קרובה מירושלם
Mc 16,10 שדים ממנה. 10 והיא הלכה והגידה לאחרים **שעמדו** עם ישאוש שעו שעומדים אנונים ואנוחים
Lc 24,33 באותה שעה וחזרו בירושלם הי״א יחד. ואותם **שעמדו** היו 34 אומרים שהאדון חזר חי באמת ונראה
Lc 11,27 מסיעתו בקול רם אומרת לו: מאושר הוא הבטן **שעמדת** בה. והשדים שינקת 28 והוא אמר אמת מאושרים
Jn 14,9 האב ודי. 9 וישאוש אמר להם כמה מן הזמן **שעמדתי** עמכם ולא הכרתוני. פיליף מי שרואה אותי
Jn 17,12 בעבור שיהיו דבר אחד כמו שאנחנו 12 בעוד **שעמדתי** עמהם. אני שמרתים בשמך. אותם שנתת לי
Lc 6,48 הוא דומה: 48 דומה הוא לאדם שבונה בית **שעמוק** משיב היסוד על האבן. וכאשר נעשה גודל השפעת
Mc 5,31 בלבושי 31 ואמרו לו תלמידיו אתה רואה **שעמך** דוחק אותך ואומר מי נגעני. 32 ומביט אם יוכל
Lc 14,23 לך בעיירות ובדרכים והכניסם בחזקה בעבור **שענייני** יבאו לגמר: 24 כי אני אומר לכם כי אני
Mt 5,36 36 ולא תשבע בראשך כי אין אתה יכול לעשות **שער** אחת לבן או שחור 37 דברכם יהיה אין הין הנשאר
Lc 5,19 לפנים ולהניחו לפני ישאוש 19 ולא מצאו **שער** שיוכלו ליכנס בעד העם שהיה שם גדול ועלו על
Mt 12,18 18 רואה אתה בן שלי אשר אני בחרתי ואהובי **שערב** מאד לנפשי. אני אנוח רוחי עליו ואגיד צדקה
Jn 15,25 25 בעבור שיהיה נשלם דברי הכתוב בדת אותו **שערבות** היה לו בי. 26 וכאשר יבא רוח הקדש אותו
Mt 10,30 מהם לא תפול לארץ בזולת אב שלכם. 30 כל **שערות** ראשכם מנויים 31 לכן לא תפחדו. אתם טובים
Lc 7,38 שמעיניה יוצאות. ואחר שקנחה לו הרגלים עם **שערי** הראש ונושקת רגלי ישו ומושחן עם משיחה
Mt 27,9 נביא אומ׳ ולקחו שלשים פשיטי כסף זהו ערך **שערכו** בני ישראל 10 וקנו מהם שדה יוצר. כן כמו
Mt 12,3 בשבת. 3 וישואש אמ׳ להם לא אתם קראתם מה **שעשה** דוד כשנרעב הוא ואותם שהיו עמו 4 שנכנס בית
Mt 22,2 אחד. 2 מלכות שממיי הוא דומה לאדם מלך **שעשה** נשואין מבנו 3 ושלח העבדים לקרוא הקרואים אל
Mc 2,25 עשות. 25 ואמ׳ ישאוש להם לא קראתם. מה **שעשה** דוד הוא וחיילותיו כאשר נרעבו. 26 שהוא נכנס
Mc 6,26 כלי עץ. 26 והמלך היה נעצב בטעם השבועה **שעשה.** ובעד טעם הקרואים לא רצה הכבידה 27 ושלח
Mc 7,37 מצוה עוד מגלה 37 ומתמיהים. אומרים כל מה **שעשה** ישאוש עשה היטב כי הוא עשה האלמים דבר
Lc 3,19 מייסר אירודיאש אשת אחיו. ומכל הרעות **שעשה** אירודיש 20 קבל הרעות שעשה תפש יואן ושמו
Lc 3,20 ומכל הרעות שעשה אירודיש 20 קבל הרעות **שעשה** תפש יואן ושמו בבור: 21 נעשה היה כאשר כל
Lc 6,3 בשבת 3 וישאוש ענה ואמ׳ להם לא קראתם מה **שעשה** דוד כשהיה לו רעב והוא ואותן שהיו עמו 4
Lc 8,39 אמ׳ לו 39 שוב לביתך וספר כל הדברים האלה **שעשה** לך האל. ויסע האיש והלך בכל העיר ודורש כל
Lc 8,39 האיש והלך בכל העיר ודורש כל הדברים האלה **שעשה** לך האל. ויסע האיש והלך בכל העיר ודורש כל
Lc 9,7 7 ואירודיש אדון טיטרקא שמע כל הדברים **שעשה** ישאוש והיה לו בספק 8 בעבור שיש אומרים
Lc 10,37 שנפל בין הגנבים. 37 ואמ׳ אליו אותו **שעשה** לו החסד ההוא וישאוש אמ׳ לו לך ואתה תעשה
Lc 11,40 שלכם הוא לב רב וגניבה. 40 סכלים מי **שעשה** מה שהוא מחוץ לא עשה מה שהוא בפנים. 41 לכן
Lc 13,17 שכנגדו נתביישו והעם שמחו בכל העניינים **שעשה:** 18 ואז אמ׳ להם למה הוא דומה מלכות שמים
Lc 15,10 תהיה לפני המלאכים מן האל על חוטא אחד **שעשה** תשובה: 11 וישו אמר אדם אחד יש לו בנים
Lc 16,1 כפי לוקא 1 ואומ׳ לתלמידיו. עשיר אחד היה **שעשה** מורשה אחד על נכסיו. ויצא עליו שם רע.
Lc 23,19 19 והוא היה איש ששמוהו במאסר בעד בגידה **שעשה** בעיר ובעד רציחה. 20 ופילאט אמ׳ עוד פעם
Jn 4,45 קבלו אותו הגליליבש כי ראו כל הדברים **שעשה** ביר בירושלם ביום המועד כשבא ליום החג: 46
Jn 4,54 והאמין בו כל ביתו. 54 זה היה האות השני **שעשה** ישאוש בבית גלליאה כשבא מגודיאה: Tit,5
Jn 5,11 ואין לך לשאת מטתך. 11 והוא ענה להם מי **שעשה** לי זה אמ׳ אלי שא מטתך ולך. 12 [*] [*] 13

Jn 5,29 האל: 29 ויצאו אותם שעשו טוב בחיים ומי **שעשה** רע בדין. 30 איני יכול מעצמי לעשות דבר רק
Jn 6,14 לאשר אכלו. 14 אז אותן האנשים כשראו האות **שעשה** אמרו זהו באמת נביא שבא בעולם. 15 וישאוש
Jn 11,45 מהיהודים שבאו עם מריאה וראו אותן הדברים **שעשה** האמינו בו. 46 ומקצת מהם הלכו לפרושים ואמרו
Jn 12,18 יוצאת לדרך אותה סיעה כי שמעה אומרים **שעשה** אות ופלא. 19 בעבור זה הפרושים אמרו ביניהם
Mt 21,36 והיו יותר טובים ורבים ועשו להם כמו כן **שעשו** לאחרים: 37 באחרונה שלח להם בנו ואמ׳ הם
Mt 26,30 במלכות אבי. 30 וכאשר אמרו הודאה זהו **שעשו** חינות יצאו להר הזתים. 31 אז אמר ישו
Mc 6,30 30 ובאו התלמידים לישאוש וספרו לו כל מה **שעשו** ולמדו 31 וישאוש אמ׳ בואו ונלך במדבר ונחו
Lc 9,10 התלמידים להגיד לישוש משיח כל הדברים **שעשו.** וישאוש לקח אותם במקום אחד נקרא בינשידא.
Jn 5,29 שהם בקברים ישמעו קול האל: 29 ויצאו אותם **שעשו** טוב בחיים ומי שעשה רע בדין. 30 איני יכול
Jn 4,29 29 בואו ותראו איש אחד הגיד לי כל הדברים **שעשיתי.** יהיה הוא משיח 30 ויצאו מן העיר ובאו
Jn 13,12 פעם אחרת להם. אתם יוד יודעים אותו דבר **שעשיתי.** 13 אתם קוראים אותי אדון ורבי ונותנים
Mt 6,3 3 וכאשר תעשו צדקה. לא תדע יד שמאלך מה **שעשתה** ימינך. 4 אבל תהיה צדקתך נעלמת כי אביך
Jn 4,39 שהאמינו בו שעושה עדות לו שכל הדברים **שעשתה** אמר לה: 40 אז כשבאו השומרונים אליו בקשוהו
Mt 20,3 מפשוט אחד שלחם בכרם. 3 וחזר בשוק סביב **שעת** שלישית היום ומצא אחרים שהיו עומדים בטלים
Lc 21,24 בכל העמים. וירושלם תרמס בעד העמים עד **שעת** הנבראים יהיה נשלם. 25 ויראה אות בשמש ובלבנה
Jn 16,4 4 ואלה הדברים דברתי לכם בעבור שתבא **שעת** אלה הדברים תהיו נזכרים שאני אמרתים. 5 ואני
Jn 4,18 שאין לך בעל 18 כי חמשה בעלים היו לך וזה **שעתה** לך אינו בעליך אמת אמרת: 19 והאשה אמרה לו
Jn 16,21 תחזור לששון: 21 האשה היולדת דואגת כי **שעתה** בא. וכשילדה כבר אינה זוכרת הצער בעבור שמחה
Mt 26,18 העיר. וזה האיש שתמצאו אמרו לו הרב אומר **שעתו** קרוב. עמך יעשה פסח עם תלמידיו. 19
Jn 7,30 ואחד מהם לא שם ידיו בו. כי עדיין לא באה **שעתו:** 31 ורבים מהסיעה תאמינו בו. ואומרי׳ משיח
Jn 8,20 במקדש ושום אדם לא תפשו. כי עדיין לא באה **שעתו:** 21 אז אמר להם פעם אחרת ישו. אני הולך ואתם
Jn 2,4 ענה ישאוש אליה. אשה מה לי ולך עדיין אין **שעתי** ראוייה. 5 אמרה אם ישוש למשרתים כל אשר יאמר
Mt 11,3 שמע המעשים שאלוהו שנים תלמידיו 3 אתהו **שעתיד** לבא להושיענו. או מקוים אנו אחר. 4 וישוש
Mt 11,14 עתיד לבוא. 14 ואם תרצו לבחרו הוא אליהו **שעתיד** לבא: 15 מי שיש לו אזנים בעבור שמועע ישמע.
Mt 21,9 אומרים הושיענו בן דוד ברוך יהיה אותו **שעתיד** לבא בשם אדונינו מושיענו. מהולל תהיה
Lc 7,19 ושלחם לישאוש ואמרו לו אתה הוא אותו **שעתיד** לבא. או אנחנו מקוים אחר. 20 [*] [*] 21
Lc 22,49 בן האדם. 49 וראו אותם שסביב היו מה **שעתיד** לבוא: אמרו לו אדון אם נכה בסכין 50 ואחד
Jn 1,15 ממנו. וצועק אומר זה הוא אותו שאמרתי **שעתיד** לבא אחרי נעשה קדום. וקודם לימים. 16
Jn 6,65 היודע ראשונות יודע מי הם המאמינים. ומי **שעתיד** למוסרו. 66 ואומ׳ בעבור זה אמרתי לכם שאין
Jn 12,4 4 אז אמר אחד מתלמידיו יודיש אשכריוט. **שעתיד** למוסרו 5 למה זו המשיחה אינה נמכרת בעד שלש
Jn 13,11 אבל לא כולכם. 11 כי אני יודע אותו **שעתיד** לבגוד בי. ובעבור זה אמר אין כולכם טהורים.
Lc 21,36 לשם שתהיו ראויים לברוח כל אלה הדברים **שעתידין** לבא. עומד בן האדם 37 ביום מלמד במקדש.
Jn 7,39 חיים ירוצו מבטנו. 39 וזה אמרו מרוח הקדש **שעתידין** לקבל המאמינים בו כי עדיין לא נתן הרוח.
Lc 22,53 הייתי במקדש ולא שלחתם יד בי. רק זאת היא **שעתינו** ועוז הערפליי: 54 ולקחו אותו והוליכוהו
Mt 16,3 מטר כי השמים הוא חשוך א״כ אתם יודעים **שפוט** צבע השמים. אבל אינכם יכולים לידע אות העת.
Mt 26,28 זה כולכם 28 כי זה הוא הדם מן החדש שיהיה **שפוכה** לכפרת עונותיכם. 29 ואומר אני לכם אמונה כי
Mt 26,69 69 ופירו היה יושב בחוץ להיכל וקרבה אליו **שפחה** אחת אומרת ואתה היית עם ישוש דגליליאה 70
Mt 26,71 מה את אומרת. 71 וכאשר יצא מהפתח האחר **שפחה** אמרה לאותן שהם שם. וזה היה עם ישוש
Mc 14,66 66 וכאשר פירו היה בצד אחד מן ההיכל באה **שפחה** אחת מהכהן הגדול 67 וכאשר ראה פירו שֶׁנוֹעֶל
Mc 14,69 לפני ההיכל והתרנגול קרא 69 ומיד ראתהו **שפחה** אחת והתחילה לאמר לאותו שניצב סביבה זהו
Lc 22,56 האש. פירו היה יושב באמצעם. 56 וכאשר **שפחה** אחת ראתהו יושב באש והביטה אותו אמרה זה היה
Lc 1,38 איפשרי לפני הש׳. 38 ואמרה מריאה הנה פה **שפחת** הש׳ יהיה לי עשוי כפי דבריך. [*] 39 וקמה
Lc 1,48 שמח באל שהוא שלומי 48 כי הוא הביט שפלות **שפחתו.** ובעבור זה כל הבריות יאמרו אנכי היות
Lc 23,24 וערב וקולותם הולכים וחזקים. 24 ופילאט **שפט** שיעשה שאלתם. 25 והניח להם אותו שבעבור רציחה
Mt 11,19 מיין אהוב מהחוטאים מפורסם וביניהם. **שפטו** החכם. קפיטולו ל״ו כפי מתיאו: 20 אז התחיל
Jn 18,31 אז אמר פילאטו להם תפשוהו אתם וכפי דתכם **שפטוהו.** אז אמרו לו היהודים לנו אין ראוי להמית
Jn Expl שיצטרכו בכתיבתן. Expl (תם ונחם ברוך **שפטרני)**
Lc 7,43 שאותו שיותר נתן. וענה ישאוש ואמר יושר **שפטת.** 44 וישאוש נהפך אל האשה ואמ׳ לשימון. רואה
Lc 21,4 אלו מהשפעתם שמו במתן האל. אבל זאת ממה **שפיחתה** ויש לה חסרון שמה כל מאכלה שהיה לה. 5
Jn 18,26 משפחות ההגמון אמרה לפירו אשת אח אותו **שפירו** קטע אזנו. ואני ראיתיך בגן עמו. 27 אז כפרו

Mt 11,29 29 ושאו עולי עליכם. ולמדו ממני שאני **שפל** ונח לב ותמצאו מנוח בנפשותיכם 30 כי עולי נח
Mt 21,5 אומרת. 5 אמרו לבני ישראל הנה מלכך בא **שפל** יושב על האתון ועיר בן שלה. 6 הלכו התלמידים
Mc 10,15 שום אדם לא יכנס במלכות שממיי אם לא יהיה **שפל** ותמים ויהיה כמו נער: 16 וישאוש היה מחבקם
Mt 20,12 החיילות. 12 אומרים אלו התחילו לפעול שעה **שפלה.** ואתה עשיתים שוים עמנו אשר כל היום סבלנו
Lc 1,48 ורוחי שמח באל שהוא שלומי 48 כי הוא הביט **שפלות** שפחתו. ובעבור זה כל הבריות יאמרו אנכי
Lc 14,11 לפני הקרואים. 11 כי המגביה עצמו בא כדי **שפלות.** והמשפיל עצמו להתנשאות. 12 ואמ׳ לאשר קראו
Jn 3,21 21 אבל מי שעושה אמת בא אל הנר בעבור **שפעולותיו** יהיו גלויות כי בשם האל נעשות. 22 אחר
Lc 8,46 נגעני. 46 [*] ואני הכרתי שבח יצא ממני **שפעל** בו. 47 והאשה שראתה זה לא רצתה להחבא. ובאה
Jn 3,5 לך שום אדם לא יכנס במלכות שמים רק אותו **שפעם** אחרת יהיה נולד ממים ומרוח הקדש: 6 מה שנולד
Jn 10,17 זה אהבני האב כאשר אניח נשמתי בעבור **שפעם** אחרת יקח אותה. 18 ושום אדם לא יטול אותה
Mt 13,2 זה עלה לספינה אחת ויושב וכל העם עומד על **שפת** הים. 3 ואמר להם משלים רבים. ואמר אדם אחד
Mt 14,36 כל החולים 36 וחילו פניו אשר לבד יגיעו **שפת** מלבושיו וכל אותן שהיו נוגעין תכף היו נרפאין
Mt 15,29 באותה שעה: 29 וכאשר ישאוש נסע משם בא **שפת** ים גלילאה ועלה אל ההר ויושב שם. 30 וקרב
Jn 9,17 אז אמרו פעם אחרת לעור. מה אתה אומ׳ ממי **שפתח** עיניך. והוא אמ׳ שנביא הוא: 18 אז לא האמינו
Jn 11,37 ראו כמה אהבו. 37 ומקצת מהם אמרו זה **שפתח** עיני האיש שנולד עור לא יוכל לעשות שזה לא
Lc 17,10 איני חושב כן עליכם כי עשיתם כל הדברים **שצוה** לכם. תאמרו אנחנו עבדים ולא מועילים מה
Lc 9,9 הוא שקם חי. 9 ואמ׳ אירודיש אני הוא **שציתי** לשחוט ש׳ יואן מי הוא זה שעושה דברים אלו.
Mt 28,20 והבן ומהקדש רוח 20 ותלמדום ושמרו כל מה **שצויתי** אתכם. ואני אהיה עמכם בכל עת עד סוף
Mt 21,6 ועיר בן שלה. 6 הלכו התלמידים ועשו כמו **שצום** ישאוש. 7 והביאו האתון והעיר והניחו [*] 8
Mc 7,4 גזירת הישישים [*] 4 [*] ורבי חקים אחרים **שציים** שמור. זהו ליטול כיסותיהם וכלי כסף משתיהם.
Lc 10,40 ושמעה דבריו 40 מרטא מתחזקת לטרוח במה **שצריך** לו [*]. [*] לכן תאמר לו שיעזרני. 41 וענה
Jn 11,50 אתם לא ידעתם אי זה דבר 50 אינכם חושבים **שצריך** לנו שאדם אחד ימות ולא ימות כל העם. 51 וזה
Jn 16,7 דאגה נתמלאה לבבכם. 7 אבל אני אומר לכם **שצריך** הוא לכם שאלך כי אם לא אלך רוח הקדש לא יבא
Jn 18,14 שנה. 14 וקאיפש הוא שנתן עצה ליהודים **שצריך** הוא שימות אדם אחד בעד העם למען לא ילכו
Jn 13,29 לו כיסין שיאמר לו ישאוש קנו אותן הדברים **שצריכין** לנו ליום המועד. או שיתן איזה דבר
Mc 6,8 כל החולים ומשוטנים. 8 וציום שלא ישאו **שק** ולחם ואבן וחגורה. אבל שרביט אחד ביד 9
Lc 10,4 שולח אתכם כשיות בין זאבים. 4 לא תשאו **שק** ואבן ולא בתי שוקים ולא מנעלים. ואל תתנו שלום
Lc 22,35 35 ואמר להם כאשר שלחתי אתכם בזולת **שק** ומנעלים. אחסר לכם אי זה דבר. והם אמרו לא. 36
Lc 22,36 לא. 36 ואז אמר להם. אבל עתה מי שיש לו **שק** יקח גם האבן. ומי שאין לו ימכור מלבושיו ויקנה
Jn 12,46 מי ששלחני. 46 אני נר שבאתי בעולם בעבור **שק** שכל שיאמין בי לא יעמוד בערפל. 47 ואם אחד
Mt 25,16 אחד מהם כפי ערכו והלך לו תכף. 16 ואותו **שקבל** ה׳ בשנטש פעל בהם והרויח ה׳ אחרים. 17 ואותו
Mt 25,18 עשה במדומה ורוח אחרים שנים. 18 ואותו **שקבל** א׳ הלך וחפר בארץ וטמן בזנט אדוניו. 19 ואחר
Mt 25,20 האדון ורצה שמוע חשבון מהם. 20 ובא אותו **שקבל** חמשה בישנטש ונתן לו עו׳ ה׳ מריוח. ואמ׳ אל
Mt 25,24 ומרוב יעשו אותך אדון: 24 ובא אותו **שקבל** הא׳ ואמ׳ אדון אני יודע שאתה איש קשה
Jn 1,12 דבריו. ואותן שלא קבלוהו. 12 רק לכל אותן **שקבלוהו** נתן יכולת שיהיו נעשים בני האל. אותן
Mc 14,72 אחרת. ואחר זכר פירו הדבר שאמ׳ לו ישאוש **שקודם** שהתרנגול יקרא ב׳ פעמים יכפרהו שלש פעמים.
Lc 24,22 דברים אלו. 22 רק מקצת מנשינו החרידונו **שקודם** היום היו בקבר 23 ולא מצאו גוף ישאוש. ובאו
Mt 21,12 12 ונכנס ישו במקדש האל וגרש כל אותן **שקונים** ומוכרין והפך שלחנות החלוף ממטה למעלה.
Mt 24,15 לכל העמים. ואז יבא הקץ. 15 וכאשר תראו **שקוץ** משומם שנ׳ בדניאל נביא עומד במקום הקדש אותו
Mt 24,15 שנ׳ בדניאל נביא עומד במקום הקדש אותו **שקורא** ביניהן א״כ הוא. 16 אותן שהיו בגודיאה
Mc Prol,6 מדבר מהלב. בהתחלה דבר מהנבואה מהקול **שקורא** במדבר. זהו זואן בן זכריה שליח הש׳ מלמד
Mc 13,14 השקוץ שומם עמוד במקום שאין ראוי. אותו **שקורא** יבינהו. ואז אותן שביג׳ודיאה ינוסו בהרים
Lc 2,7 להניחו כאותו קרוי היוצא מן הקיר לחוץ **שקורין** פרשי. 8 ורועים באותו הדור היו נערים
Mt 25,17 בשנטש פעל בהם והרויח ה׳ אחרים. 17 ואותו **שקיבל** שנים עשה במדומה ורוח אחרים שנים. 18 ואותו
Mt 6,16 פניהם כדי שיראו צמים. כאמר אמ׳ לכם **שקיבלו** שכרם: 17 רק אתה כשתצום שרוק ראשך ורחץ
Mc 11,21 ואז פירו נזכר ואמ׳ אליו רבי הנה התאנה **שקללת** שיבשה. 22 וענה ישו ואמר אליו יהיה לך טובה
Mt Prol,27 היה. איש נולד מבתולה. עגל נקרב. אריה **שקם** חי אחר מיתתו. נשר שעלה לשמים. בן אדם רומז
Mt 28,7 שאניחהו. 7 ותלכו מהרה ותאמרו לתלמידיו **שקם** חי ושהוא יהיה לפניכם בגליליאה ואתם תראוהו
Lc 9,8 ואחרים אומרים שאחד מישישי הנביאים הוא **שקם** חי. 9 ואמ׳ אירודיש אני הוא שצויתי לשחוט ש׳
Mt 17,23 23 וכאשר היו באים בכפר נחום. באו אותם **שקמים** המכס אל פירו ואמרו מלמדכם לא פרע המכס. 24

Mt 11,23 יותר מכם ליום הדין. 23 ואתה כפר נחום **שקמת** עד לשמים תרדי עד שאול. כי אם הפלאות שנעשו
Jn 11,31 שהיו אתה בבית ומנחמים אותה כשראו מריאה **שקמתה** מהר ויצאה הלכו אחריה אומרים לקבר הולכת
Lc 7,38 משיח עם דמעות שמעיניה יוצאות. ואחר **שקנחה** לו הרגלים עם שערי הראש ונושקת רגלי ישו
Mc 13,29 29 כמו כן כאשר תראו אלה הדברים תדעו אתם **שקץ** העולם מתקרב אל הפתח. 30 אמת אני אומר לכם
Mt 7,15 הם המוצאים אותה: 15 השמרו לכם מנביאי **שקר** הבאים בלבוש רחלות ובתוכם הם זאבים וטורפים.
Mt 15,19 מחשבות רעות רציחות ניאופים גניבות עדות **שקר** קללה. 20 אלו הדברים מטנפים האדם אין נטולות
Mt 19,18 לא תעשה ניאוף. לא תגנוב לא תעשה עדות **שקר.** 19 כבד את אביך ואת אמך. ואהוב את רעך כמוך.
Mt 26,59 59 ושרי הכהנים וכל העצה מחפשים עידי **שקר** נגד ישאוש בעבור שיוכלו למוסרו למיתה 60
Mt 26,60 למיתה 60 ואינם מוצאים כי רבים עדי **שקר** באו. ואחר מחדש באו שנים עדים כוזבים 61
Mc 10,19 לא תרצח. לא תעשה גניבה. לא תעשה עדות **שקר.** לא תונה שום אדם. כבד את אביך ואת אמך. 20
Mc 12,40 40 אותם שעוקרים הבתים והאלמנות עם **שקר** תפילותם. ולזה יסבלו יותר קנס גדול ביום
Mc 14,55 55 והכהן הגדול וכל העצה מחפשים עידי **שקר** בעבור שיוכלו מסור אותו למיתה. ולא מצאו. 56
Mc 14,56 מסור אותו למיתה. ולא מצאו. 56 ורבים עדי **שקר** אומרים נגד ישאוש אבל לא היו מסכימים. 57
Mc 14,57 אבל לא היו מסכימים. 57 וקמו מקצת עידי **שקר** נגדו. אומרים 58 אנחנו שמענו שאומ׳ אני אהרוס
Lc 18,20 תקנא. לא תנאף. לא תגנוב. לא תעשה עדות **שקר.** כבד אביך ואמך. 21 והוא אמר כל אלה הדברים
Lc 20,23 אנו לתת מס לשישר או לא. 23 והוא חושב **שקר** כזבים. אמ׳ להם אתם מנסים אותי רמאים. 24
Jn 1,47 שיהיה אמת. איש מישראל אותו שאין לו שום **שקר.** 48 אמר לו נתנאל היאך אתה מכירני. ענה ישאוש
Jn 8,44 עמד באמת כי אין אמת אתו. כי כל מה שמדבר **שקר** מה שהוא קרוביי לו מדבר. כי אביו שקרן הוא.
Lc 6,13 בקר קרא לתלמידיו ובחר שנים עשר מאותן **שקרא** שלוחים. 14 שימון שקרא פירו ואנדריו אחיו.
Lc 6,14 שנים עשר מאותן שקרא שלוחים. 14 שימון **שקרא** פירו ואנדריו אחיו. יקומו יואן פיליפו
Jn 12,17 זה אחוזת העם שהיתה עמו עושה לו עדות **שקרא** לזרו מן הקבר ושהחזירו ממות לחיים: 18
Jn 9,18 האמינו היהודים שהיתה לידתו בעורון. עד **שקראו** לאביו ולאמו 19 ושאלום אומרים הוא זה בניכם
Jn 12,21 גנטילש מאותן שעלו להתפלל ביום החג 21 **שקרבו** לפיליף שהיה מבטפגידא דגלליאה. ובקשוהו
Mc 5,14 ברחו והגידוהו בעיר ויצאו כולם לראות מה **שקרה.** 15 וכאשר היו באים לישאוש והם ראו אותם
Mt 1,16 הוליד יושאף ארוס מרים שממנה נולד ישאוש **שקרוי** משיח: קפיטולו ב׳ כפי מתיאו 17 אם כן כל
Mc 12,15 חוייבנו לתת לשיסר או לו. 15 וישוש הכיר **שקרם.** ואמר למה תנסוני שאו לי פשוט אחד וראהו 16
Jn 8,44 שקר מה שהוא קרוביי לו מדבר. כי אביו **שקרן** הוא. 45 אבל אני אם אומר לכם אמת אינכם
Mt 24,24 הוא משיח או שם. לא תאמינו. 24 רבים **שקרנים** יקומו ויעשו רוב דברים ונפלאות עד
Mc 13,22 פה הנה משיח שם לא תאמינו. 22 אז יקומו **שקרנים** נביאים מראים סימנים ונפלאות לדמות עוד אם
Mt 8,5 ישואש משיח היה נכנס בכפר נחום. בא אחד **שר** גדול אליו 6 ואמ׳ לו אדון בני שוכב חולה במטה
Mt 8,13 ורעדה מהאל. 13 וישואש משיח אמ׳ לאותו **שר** לך וכמו שהיא אמונתך יהיה עשוי. והילד נתרפא
Mt 12,24 זה אינו מגרש השדים כי אם בכח בלזאבוק **שר** השדים. 25 וישואש שיודע מחשבותיהם אמר כל
Mt 26,57 57 והם חזקו ישאוש והוליכוהו לקאיפש **שר** הכהנים למקום שהחכמים יודעי ספר וזקני המקדש
Mt 26,58 58 ופירו נמשך אחריו מרחוק עד היכל קאיפש **שר** הכהנים ונכנס בפנים ויושב עם המנהיגים בעבור
Mt 26,62 מקדש האל ואחר ג׳ ימים חדשו. 62 וקם **שר** הכהנים ואמ׳ לישאוש אינך עונה לעדות שאלו
Mt 26,65 יושב לימין צד האל ובא כענני שמים. 65 אז **שר** הכהנים קרע מלבושו ואמ׳ זה אמ׳ גדוף 66 מה
Mc 2,26 נרעבו. 26 שהוא נכנס במקדש תחת אביתר **שר** הכהנים ואכל לחמי הקדש אותם ששום אדם אינו
Mc 3,22 מירושלם אומרים שהוא משוטן ומכח בעל זבוק **שר** השטנים מרפא המושטנים. 23 וישו קראם ואמר להם
Lc 8,41 אותו 41 שאדם אותו ששמו לירוש שהיה **שר** בית הכנסת נפל לרגלי ישאוש משיח וחלה פניו
Lc 11,15 והעמים תמהו. 15 ומקצת מהם אמרו בבלזאבוק **שר** השדים מגרש השדים 16 ואחרים מנסים אותו שאלוהו
Lc 12,58 58 וכאשר אתה הולך עם שכנגדך לאי זה **שר** בדרך עשה מעשה שישלחוך מהרה. ואם באולי ימסור
Lc 19,2 2 והנה בא איש אחד ששמו זאקיב שהיה **שר** העולמיים והיה עשיר גדול. 3 והיה חפץ מאוד
Jn 3,1 1 אדם אחד היה [*] ששמו נקודימוש והיה **שר** היהודים 2 ובלילה בא אל ישאוש ואמר לו ר׳ אנו
Jn 12,31 31 עתה הוא דין העולם. עתה יהיה מושלך **שר** העולם בחוץ. 32 ואני אהיה נשא מן הארץ. כל
Jn 14,30 30 מעתה רוב הדברים לא אדבר עמכם. כי **שר** זה העולם כבר בא: ואין דבר אחר בי 31 רק בעבור
Jn 16,11 האב. ומעתה לא תראו אותי 11 רק מרחוק. כי **שר** זה העולם כבר נדון. 12 עוד יש לי לאמר לכם רוב
Jn 5,19 יכול לעשות לכם אי זה דבר מעצמו. רק מה **שראה** עשות לאב. כי הדברים שהוא עושה. הבן עושה
Mt 9,8 קום קח מטתך ולך לביתך: 7 [*] 8 והעם **שראו** זה יראו השם ואותו הללו. שיכולת כזה הראה
Mt 9,11 עם ישוש משיח ותלמידיו 11 והפרושים **שראו** אמרו לתלמידים למה אוכל מלמדכם עם חטאים
Mc 5,16 שהיו בטוב. שכלם נפחדו 16 וספרו מה **שראו** ומה שהיה מעשה מאותו שהיה מושטן ומהחזירים.

Mc 6,33 והפילו עצמם במקום חרב 33 ורבים עמים **שראו** אותם הכירוהו ונמשכו אחריו דרך ארץ לרגל.
Lc 19,37 לשמח ושבח האל בקול גדול על כל הנפלאות **שראו.** 38 אומרים ברוך הוא זה שבא בשם האל. שלם
Lc 24,23 בקבר 23 ולא מצאו גוף ישאוש. ובאו אומרות **שראו** מראה מלאכים שאומרים שהוא חי. 24 ומקצתינו
Lc 24,37 תיראו. 37 והם נבהלים וחרדים. חשבו ושערו **שראו** רוח. 38 ואמר להם למה אתם נבהלים ומה חשבתם
Jn 12,9 ששם היו ובאו שם לא לבד בעבור ישאוש רק **שראו** [*] 10 [*] לזרו 11 כי רבים מהיהודים באים
Jn 19,35 והכה ישאוש ופתח לו צדו [*] 35 ואותן **שראו** עושין עדות מזה. והוא היודע שאמ׳ אמת בעבור
Mt 12,2 רעבים לקחו מהשבולים ואכלו. 2 והפרושים **שראוהו** אמרו לו תלמידיך עושים מה שאין ראוי עשות
Mt 14,9 נעצב. ובעד טעם השבועה ובעבור הקרואים **שראוהו** נעצב לא רצה לשנות. וצוה שאז יתן לה ראש
Mc 16,14 וקושי לבם כי אותם לא האמינו לאותם **שראוהו** שחזר חי 15 ואמר להם לכו בכל העולם דרשו
Jn 9,8 אז הלך וטבל שם וראה בעיניו. 8 ואותם **שראוהו** ראשונה כי דל היה. אומרים אינינו זה האיש
Mt 22,21 מסיסר והוא אמר להם לכן תנו לשישאר מה **שראוי** לסישאר ולאל מה שראוי לאל. 22 וכאשר שמעוהו
Mt 22,21 לכן תנו לשישאר מה שראוי לסישאר ולאל מה **שראוי** לאל. 22 וכאשר שמעוהו היו תמהים ועזבוהו
Lc 13,16 בת אברהם כמה וכמה שהשטן קשרה מאותו קשר **שראוי** להתירה בשבת. 17 וכאשר אמ׳ כל אלה הדברים
Jn 3,11 אומר לך שאנחנו מה שיודעים מדברים וממה **שראינו** עושים עדות ולא תקבלו עדותינו: 12 אם אני
Jn 8,38 כי דברי אינינו בתוככם: 38 אני מדבר מה **שראיתי** מהאב ואתם מה שראיתם באביכם עושים: 39 ענו
Jn 1,50 50 ענה ישאוש ואמר לו. כי אני אומר לך **שראיתיך** תחת תאנה. תוכל להיות מאמין אתה עוד תראה
Mt 11,4 אנו אחר. 4 וישוש ענה לכו וספרו לזואן מה **שראיתם** ושמעתם. 5 העורים רואים. והפסחים הולכים.
Lc 7,22 22 וענה ישאוש ואמ׳ להם. לכו ואמרו מה **שראיתם** ושמעתם העורים רואים. הפסחים הולכים.
Lc 9,36 צוה אותם ואמ׳ להם אל תגידו לאדם מה **שראיתם.** עד שהבן יקום חי אחרי מותו. 37 וביום
Jn 6,26 אמת אני אומר לכם. אתם שואלים לא בעבור **שראיתם** אותות. רק כי אכלתם הפת ושבעתם בו. 27 אתם
Jn 8,38 38 אני מדבר מה שראיתי מהאב ואתם מה **שראיתם** באביכם עושים: 39 ענו ואמרו לו אברהם הוא
Lc 8,47 הכרתי שבח יצא ממני שפעל בו. 47 והאשה **שראתה** זה לא רצתה להחבא. ובאה ברעדה ונפלה לרגלי
Lc 12,43 לתת להם בזמנה. 43 מאושר הוא אותו עבד **שרבו** מוצאו כן עושה. 44 אמת אני אומ׳ לכם שעל כל
Mc 6,8 וציום שלא ישאו שק ולחם ואבן וחגורה. אבל **שרביט** אחד ביד 9 ומנעלים של עור חי ברגל. ושלא
Lc 9,3 הש׳. 3 ואמ׳ להם לא תשאו דבר ביד לא **שרביט** ולא לחם לא אבן לא מעות ולא תהיה לכם שני
Mc 9,25 והוא יצא צועק ומצערו והנער נשאר כמת עד **שרבים** אומרים שמת הוא. 26 וישו לקחו ביד והוא חזר
Mt Prol,7 האיונגלי לקיים הכתיבות נגד המינין. ועם **שֶׁרַבִּים** כתבו האיונגלי לבד ארבעה יש עדות אמת. כי
Lc 1,79 אותם שיושבין בערפליות ובצלמות בעבור **שרגליו** תהיו מאושרות בדרך שלום. 80 והנער היה גדל
Jn 6,40 40 כי זהו רצון האב ששלחני. שכל אדם **שרואה** הבן ומאמין יהיה לו חיים נצחיים. ואני
Jn 12,45 בי אינו מאמין רק במי ששלחני. 45 מי **שרואה** אות רואה מי ששלחני. 46 אני נר שבאתי בעולם
Jn 14,9 הזמן שעמדתי עמכם ולא הכרתוני. פיליף מי **שרואה** אותי רואה אבי איך אתה אומר שאראה לכם האב.
Mt 13,13 13 ובעבור זה מדבר איש בדמיונות. בעבור **שרואים** לא יראו. ושומעים לא ישמעו ולא יבינו
Mt 13,16 ישובו ורפא לו. 16 ועיניכם הם מבורכים **שרואים.** ואזניכם ששומעים. 17 כי באמת לכם אני
Mc 3,11 שהוא מרפא רוצים לנגעו. 11 והמשוטנים **שרואים** אותו כרעו צועקים ואומרים 12 אתהו בן
Lc 10,23 23 והפך פניו לתלמידיו ואמ׳ מאושרים הם **שרואים** מה שאתם רואים. 24 אני אומר לכם כי נביאים
Jn 9,39 בעבור שאותם שאינן רואין שיראו. ואותם **שרואים** שיהיו נעשים עורים. 40 ומקצת מהפרושים
Mc 1,7 ממני יבא אחרי. אותו שאיני ראוי לחלוץ **שרוך** נעליו. 8 אני טובל אתכם במים הוא יטבול אתכם
Jn 1,27 אחרי והיה קודם לי אותו שאיני ראוי לחלוץ **שרוך** נעלו. 28 אלו הדברים נעשו בביטניאה מעבר
Mt Prol,18 בד׳ צורות: ואותם האדם חייב הבין מה **שרומזות.** מתיאו רומז צורת אדם. כי הוא דבר ראשונה
Mt 8,30 30 וקרוב מאותו מקום היו חזירים רבים **שרועים.** 31 והשטנים מחלים פני ישאוש אומרים אדון
Mt 2,20 וקח הילד ואמו ולך לארץ ישראל כי מת אותו **שרוצה** להמית הילד. 21 ויקם ויקח הילד ואמו ויבא
Mt 16,24 מהאנשים. 24 ואז ישאוש אמר לתלמידיו מי **שרוצה** לימשך אחרי חוייב יתייאש מעצמו. ושיקח שתי
Mt 18,23 23 ולכן דומה למלכות שמים לאדם אחד מלך **שרוצה** לשמוע טעם מעבדיו. 24 וכאשר התחילו לספר
Mc 5,41 41 ולקחה בעד היד ואמר אליה קפיטא קום **שרוצה** לומר בתולה. אני אומר לך שתקומי. 42 ותכף
Mc 8,34 34 וקרא לעם ולתלמידיו ואמ׳ להם. אותו **שרוצה** לימשך אחרי יכפור עצמו. ויקח שתי וערב עמו
Mc 15,22 שישא שתי וערב שלו 22 ונהגוהו בגולגוטא **שרוצה** לומר מון קולורי. 23 ונתנו לו לשתות יין
Jn 3,8 שתהיו נולדים מחדש. 8 הרוח מנשב למקום **שרוצה** ואתה שומע הקול. אבל אינך יודע אנה הוא בא
Jn 7,20 אביתם להמיתני: ענתה הסיעה ואמרה שטן הוא **שרוצה** להרגך: 21 ענה ישאוש ואמ׳ להם. אני עשיתי
Jn 18,2 הבן שבו נכנס הוא ותלמידיו. 2 ויוד״יש **שרוצה** למוסרו יודע אותו מקום כי הרבה פעמים בא
Mt 6,17 אמ׳ לכם שקיבלו שכרם: 17 רק אתה כשתצום **שרוק** ראשך ורחץ פניך 18 כדי שלא תתראה לאנשים צם

Mt 2,4 נבהל וכל אנשי ירושלם עמו. 4 ויקבוץ כל **שרי** הכהנים וחכמי העם וישאלם [*] 5 [*] [*] 6
Mt 16,21 ודברים רבים סבול בעד הסופרים ובעד **שרי** הכהנים. והיות מת ולקום חי ביום השלישי: 22
Mt 20,18 עולים בירושלם ובן האל יהיה נמסר בידי **שרי** הכהנים וחכמי הדת ויענישוהו למות 19 וימסרוהו
Mt 20,25 25 וישאוש קראם ואמר אתם יודעים היטב כי **שרי** העולם מושלים בעמים הגדולים ביותר רב כח. 26
Mt 21,23 היה בא אל בית המקדש ומלמד. קרבו אליו **שרי** הכהנים וזקני העם אומרים בעד אי זה כח עושה
Mt 21,45 כתות. ויכתות אותו שעליו תפול. 45 וכאשר **שרי** הכהנים והפרושים שמעו זה הכירו כי מהם אומר
Mt 26,47 רב חיל עם סכינים ועם עצים משולחים מצד **שרי** הכהנים ובעד זקני העם. 48 ואותו שמסרו נתן זה
Mt 26,51 שלח את ידו והוציא סכינו והכה אחד מעבדי **שרי** הכהנים וכרת לו האזן. 52 ואז ישאוש אמ׳ אליו
Mt 27,1 קפיטולו נ״ג כפי מתיאו 1 וכאשר בא הבקר **שרי** הכהנים וזקני העם עשו עצה שמסרו ישאוש למיתה
Mt 27,12 ואמ׳ לו ישאוש. אתה אומר. 12 וכאשר **שרי** הכהנים הלשינוהו וזקני העם אחריהם אינו עונה
Mt 27,62 נגד הקבר. 62 והיום הבא אחר הפסח באו **שרי** הפרושים והכהנים לפילאט 63 אומרים אדון אנחנו
Mc 8,31 הוכרח לסבול צער ולהיות נגוש למות בעד **שרי** הכהנים וחכמי הדת והוא יקום חי אחר שלשה
Mc 11,18 העמים. ואתם עשאוה מערת גנבים. 18 וכאשר **שרי** הכהנים שמעוהו וחכמים מאותתים חפשו איך יוכלו
Mc 11,27 בירושלם: וכאשר הלך במקדש קרבו אליו **שרי** הכהנים והחכמים מאותתים והזקנים 28 ואמרו לו
Lc 3,2 אליש אניאה ואבילינא דטרקא 2 תחת **שרי** הכהנים הולך בקיאפש היתה נעשית המלה מאל עלי
Lc 20,1 ישאוש קבץ העם במקדש ומגיד. ונתאספו **שרי** הכהנים והסופרים עם הזקנים 2 ואמרו אליו אמור
Lc 22,4 אשקריוטא אחד מהשנים עשר 4 שהלך ודבר עם **שרי** הכהנים והרבנים באי זה צד ימסור להם ישוש. 5
Lc 23,13 כי קודם זה היו אויבים מאד 13 ופילאט קרא **שרי** הכהנים והרבנים והעם 14 ואמר להם. אתם נהגתם
Mt 11,17 בשער וקוראים לדומיהם 17 ואומרי׳ אנחנו **שרים** לכם. ואינכם מחוללים. אנחנו בכינו ואתם לא
Mc 6,5 שם עשות שום פלא. אבל אחדים מועטים חולים **שריפא** בהשמת ידים עליהם 6 כי נפלא ממיעוט האמנתם.
Jn 5,13 12 [*] [*] 13 והוא לא ידע מי הוא אותו **שריפאהו.** כי ישו נטמן מן העם שהיה באותו מקום. 14
Jn 9,7 מאותו טיט. 7 ואמ׳ לו לך ורחץ במי שלוח. **שר״ל** שלוח. אז הלך וטבל שם וראה בעיניו. 8 ואותם
Jn 19,17 נושא השתי וערב. יצא ממקום הנקרא קלוארי **שר״ל** בעברי גולגוטא. 18 ובאותו מקום הניחו ישו
Jn 20,16 אמ׳ לה מריאה והיא נהפכה. ואמרה לו רבי **שר״ל** מאישטרו. 17 וישוש אמר לה אל תגעי בי כי
Lc 7,32 בשוק ומדבריים ביניהם ואומרי׳ אנחנו **שרנו** לכם בכלי ניגון ולא ערב לכם. אנחנו בוכים
Mt 12,34 פרי רע. לכן בפרי מכיר האדם העץ 34 יחס **שרפים** איך תוכלו לאמר טוב שאתם רעים. הפה מדברת
Mt 23,33 32 ואתם ממלאים מדת אבותיכם 33 נחשים יחס **שרפים.** איך תנצלו מדינה של גיהנם. 34 בעבור זה
Mt 13,21 דברת הש׳ ובשמחה מקבלה. 21 אבל אין לו **שרש** ומתייבשת מהר: כי בעד מלה זעומה תכף הם
Lc 8,13 שבשמחה מקבלים דבר הש׳. ובאלו אין להם **שרשים** כי לזמן היו ובעת נסיון נפרדים: 14 ואותו
Lc 5,6 6 וכאשר זה נעשה אספו דגים רבים באותן **שרשתות** שלהם משתברין. 7 ועשו סימן אל החברים אשר
Mc Prol,15 המדבר כאשר השטן נסהו עם הבהמות והמלאכים **שרתוהו.** וכתב הכל בקצור בעבורנו למד ביותר נקלה.
Mt 25,44 וצמא ובלא בית ערום או חולה או אסור ולא **שרתונך.** 45 אז ענה להם אומר אמיתות אומ׳ לכם כי
Lc 16,20 היה לבוש ארגמן ואכל כל בטוב 20 והיה דל **שש..** לז.. ששוכב בפתחו מוכה .. 21 .. לשבוע
Jn 2,6 למשרתים כל אשר יאמר לכם תעשו. 6 והיה שם **שש** אירידי ואבן מונחת כמנהג טהרת היהודים וכל אחת
Mt 2,16 כל הסביבות מעת שהילד היה נולד לפי הזמן **ששאל** למלכים. 17 אז נשלם מה שאמר ירמיה הנביא 18
Mt 28,5 והמלאך אמ׳ לנשים שלא תפחדו כי אני יודע **ששאלתם** ישו שנתלה. 6 אינינו פה כי קם חי כאשר אמר
Mt 14,2 שמע ישאוש 2 ואמ׳ לבניו זהו זואן טבול **ששב** חי ועושה נפלאות. 3 כי אירודיש מחזיק בזואן
Lc 15,27 אחיך בא: ואביך המית עגל אחד גדול בעבור **ששב** אליו חי ובריא. 28 והבן הגדול כשומעו כעס עד
Jn 4,52 לו שבנו חי. 52 אז שאל שיאמרו לו השעה **ששב** לאיתנו הטוב. ואמרו לו אתמול בשעה שביעית מן
Mc 14,70 לה. וסמוך מזה מעט פעם אחרת אחת מאותן **ששבות** שם אמרה לפירו באמת אתהו מהם כי באמת
Mc 9,1 קפיטולו ט׳ כפי שי׳ מארקו 1 מועברים **ששה** ימים לקח פירו ויקומו ונהגם בהר אחד מאד
Jn 12,1 קפיטולו י״ב כפי ש׳ ג׳ואן 1 וישוש אז **ששה** ימים קודם הפסח בא בביטניאה ששם מת לזרו אותו
Jn 7,18 18 מי שמעצמו מדבר מעלתו מבקש אבל מי **ששואל** אות ממי ששלחו הוא זרע אמיתי אין בו. 19 לא
Jn 8,50 אותי. 50 ואני איני מבקש מעלתי. אחר הוא **ששואלה** ודן דין אמת. 51 אני אומר לכם באמת שאם
Lc 6,25 עשירים כי הוא נח דעתכם. 25 [*] אוי לכם **ששוחקים** כי תבכו ותכאבו. 26 אוי לכם כי כלם
Mc 5,3 מן הספינה אדם א׳ מושטן יצא אליו בדרך 3 **ששוכב** בקברים והיה כ״כ רע שאין יכולין להחזיקו
Lc 16,20 ארגמן ואכל כל בטוב 20 והיה דל שש.. לז.. **ששוכב** בפתחו מוכה .. 21 .. לשבוע מפירורין
Mc 5,40 והאם והתלמידים שהיו עמו ונכנסו למקום **ששוכבת** הנערה 41 ולקחה בעד היד ואמר אליה קפיטא
Jn 3,34 ממנו עושה סימן שהוא אלוה אמתי 34 כי מי **ששולח** הש׳ מדבר דבר. כי השם׳ אינינו נותן הרוח
Mc 10,13 בעבור זה שיגיעם. והתלמידים מונעים לאותן **ששולחין.** 14 וכאשר ישאוש ראהו היה מלא חימה ואמר

Mt 24,4 העולם: 4 וענה ישאוש ואמ׳ להם. השמרו לכם **ששום** אדם לא יונה אתכם 5 כי רבים יבאו בשמי. אומ׳
Mt 27,24 והם עוד צעקו תלוהו. 24 וכאשר פילאט ראה **ששום** דבר אינו משיג אבל צועקים עוד. לקח מים ונטל
Mc 2,26 תחת אביתר שר הכהנים ואכל לחמי הקדש אותם **ששום** אדם אינו ראוי לאוכלם לבד הכהנים. הוא אכל
Mc 11,14 עונה אומ׳ אליה מכאן והלאה אני רוצה **ששום** אחד לא יאכל פרי ממך. וזה שמעו תלמידיו 15
Jn 7,52 ואמרו לו אתהו גליליב חפש הכתיבות ותמצא **ששום** נביא לא יבא מגלליאה 53 ושבו כל אחד איש
Mt 7,26 ביתו אל האבן הקיימת. 25 [*] 26 ואותו **ששומע** דברי ואינו עושה דומה לכסיל שבונה בחול
Mt 13,19 הוא הדורש. והזרע הוא דברת הש׳. אותו **ששומע** דבר השם ולא יבין אותה. בא השטן ועוקרה
Mt 13,20 20 ואותו שנפל בין האבנים. הוא אותו **ששומע** דברת הש׳ ובשמחה מקבלה. 21 אבל אין לו שרש
Mt 13,22 22 אותה שנפלה בין החוחים. הוא אותו **ששומע** דברת הש׳ ויש לו אנחות מזה העולם לאסוף
Lc 6,49 כי היתה מיוסדת על האבן: 49 אבל מי **ששומע** דברי ואינם משימם לפועל דומה הוא לאדם בונה
Jn 5,24 מכבד האב ששלחו. 24 אמת אני אומר לכם שמי **ששומע** דברי ומאמין אותו ששלחני יהיו לו חיים
Mt 13,16 16 ועיניכם הם מבורכים שרואים. ואזניכם **ששומעים.** 17 כי באמת לכם אני אומר כי רבים נביאים
Mc 4,18 [*] 17 [*] 18 [*] בארץ קוצים. הם אותם **ששומעים** הדרשות 19 וחסרונות העולם ואובדן העושרים
Lc 8,14 14 ואותו זרע שנפל בקוצים הם אותם **ששומעים** [*] 15 [*] דבר הש׳ ויש להם לב וחריצות
Mc 4,15 הדורש דבר 15 אותה שנפלה בדרך הם אותם **ששומעין** דברי האל ותכף בא השטן ומסלקה מלבם. 16
Mc 4,20 20 ואותה שנפלה על טוב הארץ. יחס אותם **ששומעין** ומשימין בפועל ועושים פרי טוב. עד
Lc 8,12 דבר השם׳ 12 שנפל סמוך לדרך. והם אותם **ששומעין** אותו. ובא אחר כן השטן ומוציא הדבר מלבם
Lc 8,21 אותך 21 וענה ואמ׳ להם אמי ואחי הם אותם **ששומעין** דבר השם׳ ושמוהו למעשה 22 ונעשה באחת
Lc 11,28 שינקת 28 והוא אמר אמת מאושרים הם אותם **ששומעין** דבר הש׳ ושומרין אותו. 29 ואל העמים
Mc 5,14 עצמם בים. ונחנקו עד ב׳ אלפים. 14 ואותם **ששומרים** אותם ברחו והגידוהו בעיר ויצאו כולם
Mt 13,44 בשדה לאותו כשאדם מצאו טומנו. ובעבור **ששון** שיש לו מכר כל אשר לו וקנה לאותו שדה: 45
Mt 18,13 שימצאנה אמיתות אומר אני לכם כי יותר **ששון** יש לי ממנה מן התשעים ותשע שלא נאבדו: 14
Jn 16,24 דבר לשמי [*]. 24 [*] תשאלו ותקחו בעבור **ששונכם** יהיה שלם: 25 אלה הדברים אמרתי לכם במשל
Lc 5,39 חדש והיין והנאדות מתקיימין. 39 ושום אדם **ששותה** יין ישן אינו רוצה מיד שתות יין חדש שאומ׳
Jn 6,55 לא יהיה לכם חיים. 55 ומי שאוכל בשרי ומי **ששותה** דמי יהיה לו חיים נצחיים ואה אקימהו ביום
Lc 23,54 מצוייר ששם לא היה איש מונח 54 והיה יום **ששי** ובשבת התחיל להאיר. 55 והנשים שבאו מגלליאה
Lc 10,1 כפי לוקא 1 ואחר הראה ישאוש אל האחרים **ששים** ושלושה תלמידים ושלחם שנים שנים לפניו בכל
Lc 2,2 הנגישה היתה נעשית ראשונה בעד האדון מלך **ששיריאה** 3 וכולם היו הולכים כל אחד לעירו בעבור
Mc 15,33 תלויים עמו עושים הספדות. 33 וסביב שעה **ששית** נעשה ערפליות בכל הארץ עד שעה תשיעית. 34
Lc 23,44 תהיה עמי בגן עדן. 44 והיתה כמעט שעה **ששית** וערפל היה בכל הארץ עד שעה תשיעית. 45 והשמש
Jn 4,6 מן הדרך יושב על העין. והיה כמעט שעה **ששית** מן היום: 7 ובאה אשה אחת לשאוב מים. וישאוש
Jn 19,14 14 והיה יום שישי ופסח היה סמוך לשעה **ששית.** ואמ׳ פילאט ליהודים הנה מלככם 15 אבל הם
Mt 10,40 נושע יהיה: 40 ומי שאותי מקבל. מקבל מי **ששלח** אותי: 41 מי שמקבל נביא בשם נביא יהיה לו
Jn 5,23 לאב. מי שאינו מכבד הבן אינו מכבד האב **ששלחו.** 24 אמת אני אומר לכם שמי ששומע דברי
Jn 7,18 מדבר מעלתו מבקש אבל מי ששואל אות ממי **ששלחו** הוא זרע אמיתי אין בו. 19 לא נתן לכם משה
Jn 18,24 דברתי למה אתה מכה אותי: 24 והלך ישאוש **ששלחוהו** לקאיפש ההגמון עם ידיו קשורות. 25 ושימון
Jn 1,22 אמור לנו מי אתה. למען נשיב מענה לאותם **ששלחונו** מה אתה אומ׳ מעצמך. 23 ענה אני הוא קול
Mc 9,36 שמקבל אותי אינו מקבל אותי אבל מקבל מי **ששלחני.** 37 וענה זואן אליו ואמר אנחנו רואים אדם
Lc 9,48 זה בשמי אותי יקבל. והמקבל אותי מקבל מי **ששלחני.** והקטן ביניכם הוא גדול. 49 ויואן אמר רבי
Jn 1,33 כמו יונה עומד עליו. 33 [*] אבל אותו **ששלחני** שאטביל במים הוא אמר לי אותו שעליו תראה
Jn 4,34 אמ׳ להם. אכילתי היא לעשות רצון מי **ששלחני** בעבור שאשלים מלאכתו: 35 אינכם אומרים
Jn 5,24 אני אומר לכם שמי ששומע דברי ומאמין אותו **ששלחני** יהיו לו חיים נצחיים. ולא יבא במשפט. אבל
Jn 5,30 כי איני מבקש לעשות רצוני. אבל רצון מי **ששלחני.** 31 אם אני עושה עדות לעצמי אינינו יוצא
Jn 6,38 השמים לא בעבור שאעשה רצוני. רק רצון מי **ששלחני.** 39 וזה הוא רצונו. שכל זה שנתן לי לא
Jn 6,40 ביום היותר אחרון 40 כי זהו רצון האב **ששלחני.** שכל אדם שרואה הבן ומאמין יהיה לו חיים
Jn 6,44 44 שום דבר אינו יכול לבא אלי. אם האב **ששלחני** לא ימשכהו. ואני אקימהו ביום היותר אחרון.
Jn 7,16 ישאוש ואמ׳ מוסרי אינינו שלי אבל מאותו **ששלחני.** 17 אם שום אדם רוצה לעשות רצון האל יכיר
Jn 7,28 מאין אני. ידעתם שלא באתי מעצמי רק מאותו **ששלחני.** אמת. הוא שאין אתם ידעתם אותו. 29 רק אני
Jn 7,33 ישו עדיין יהיה לכם מעט זמן. אחר ילך האב **ששלחני** 34 לבקשני ולא תמצאוני. למקום שאהיה שם
Jn 8,18 אמתי: 18 אני הוא שעושה עדות לעצמי והאב **ששלחני** עושה עדות לי: 19 אז אמרו לו אנה הוא

Jn 8,26 26 רוב דברים ומדבר מכם או שופט. אבל מי **ששלחני** הוא אמתי. ואני הדברים ששמעתי ממנו הן הם
Jn 8,29 כמו שהאב למדני לדבר אלה הדברים. 29 ומי **ששלחני** הוא עמי: ואינו מניחני יחידי. כי אותם
Jn 12,44 צעק ואמ׳ מי שהאמין בי אינו מאמין רק במי **ששלחני.** 45 מי שרואה אות רואה מי ששלחני. 46 אני
Jn 12,45 רק במי ששלחני. 45 מי שרואה אות רואה מי **ששלחני.** 46 אני נר שבאתי בעולם בעבור שק שכל
Jn 12,49 אחרון. 49 כי אני מעצמי לא דברתי רק האב **ששלחני:** הוא צוה לי לאמר ולדבר. 50 ואני יודע
Jn 13,20 אמת אני אומר לכם מי שמקבל אותי מקבל מי **ששלחני.** 21 כאשר ישאוש אמר אלה הדברים מצא עצמו
Jn 14,24 דברי. והדבר אשר שמעתם אינו שלי רק מאבי **ששלחני:** 25 אלה הדברים אמרתי בעומדי עמכם. 26 אבל
Jn 15,21 יעשו לכם בעבור שמי כי לא ידעו אותו **ששלחני.** 22 אם לא באתי ולא הייתי מדבר להם לא היה
Jn 16,5 כשהייתי עמכם. ועתה אני הולך לאותו **ששלחני.** ואחד מכם אינו שואלני לאן אתה הולך. 6 רק
Jn 17,3 נצחיים. 3 שיכירו אותך לבד אל אמת. ואותו **ששלחת** ישאוש משיח. 4 אני הודעתיך על הארץ המלאכה
Mt 12,17 ממרקם. 16 וציום שלא יפרסמוהו 17 בעבור **ששלם** מה שנאמר בעד ישעיה הנביא אומ׳ 18 רואה אתה
Mc 14,14 תאמרו לאדון הבית הרב אומ׳ אנה הוא ביתי **ששם** אוכל הפסח עם תלמידי. 15 והוא יראה לכם בית
Lc 4,16 ונתעלה בעד כולם. 16 ובא בנזוריט **ששם** נתגדל ונתנס כמנהגו לבית הכנסת בשבת. וקם שמח
Lc 5,17 וישאוש יושב ומלמד לפרושים וחכמי הדת **ששם** באו מכל גדולי גליליאה גודיאה וירושלם. וכח
Lc 23,53 עטפו בבגד משי ושמהו בקבר אחד חדש מצוייר **ששם** לא היה איש מונח 54 והיה יום ששי ובשבת התחיל
Jn 1,28 28 אלו הדברים נעשו בביטניאה מעבר הירדן **ששם** יואן נטבל. 29 וביום האחר ראה יואן ישאוש שבא
Jn 1,44 לו לך אחרי. 44 ופליף היה מעיר באטשידא **ששם** היה אנדריב ופירו 45 ופליף ומצא נאט נאטנאליב
Jn 5,2 ישאוש בירושלם 2 והיה בירושלם חפירה אחת **ששם** מתקבצים המים מכוסה נקרא בלשון עברי ביטשידא
Jn 6,23 23 ואוניות אחרות באו דטיבריאדיש אותה **ששם** אכלו הפת ועשו חינות לאל. 24 אז כשראה העם
Jn 12,1 וישוש אז ששה ימים קודם הפסח בא בביטניאה **ששם** מת לזרו אותו שישאוש החיה 2 והכינו לו לאכול.
Jn 12,9 עת עמכם: 9 אז הכירו רוב עם מן היהודים **ששם** היו ובאו שם לא לבד בעבור ישאוש רק שראו [*]
Jn 18,1 הלך עם תלמידיו מעבר לנהר הנקרא סידרון **ששם** היה הבן שבו נכנס הוא ותלמידיו. 2 ויוד״יש
Jn 18,20 ואני כל שעה למדתי בבית הכנסת ובמקדש **ששם** היהודים מתקבצים. ודבר לא דברתי בסתר 21 מה
Jn 20,12 לבן יושבין אחד בראש ואחד ברגלים במקום **ששם** הונח גוף ישאוש משיח 13 ואמרו לאותה האשה למה
Lc 1,26 חדשים האל שלח המלאך גבריאל בעיר גליליאה **ששמה** נזורט 27 לבתולה ארוסה עם איש ששמו יושאף
Lc 10,38 ונעשה בעוד שהולכים נכנס במגדל אחד. ואשה **ששמה** מריאה קבלו בתוך ביתה 39 והיה אחות ששמה
Lc 10,39 ששמה מריאה קבלו בתוך ביתה 39 והיה אחות **ששמה** מרטא ויושבת ברגלי ישאוש משיח ושמעה דבריו
Lc 21,2 בתיבה והם עשירים. 2 וראה אשה אחת ענייה **ששמה** שני פשיטין מערך קטן. 3 ואמר באמת אומר לכם
Mt 27,16 שואלים. 16 והוא מחזיק תפוש אדם אחד **ששמו** בר אבן שמטעם רציחה היה תפוש בית הסוהר. 17
Mt 27,32 32 וכאשר הולכים בעיר מצאו איש סִירִינִיב **ששמו** שמעון ואנסוהו לישא השתי וערב. 33 ובאו
Mt 27,57 וכאשר נעשה בא עשיר אחד איש מבארי מסיאה **ששמו** יושאף אותו שהוא תלמיד ישאוש. 58 וזה קרב
Mc 14,32 בך וכן אמרו כל האחרים. 32 ובאו בשדה אחד **ששמו** גיטשמני ואמ׳ לתלמידיו שבו פה עד שאני אסיים
Mc 15,7 שואלים. 7 ואז הוא מחזיק אדם אחד תפוש **ששמו** בראבן. אותו שבת גר אחד עשה רציחה. ובעבור
Lc 1,27 ששמה נזורט 27 לבתולה ארוסה עם איש **ששמו** יושאף הוא מבית דוד. והבתולה שמה מריאה. 28
Lc 2,25 מבני יונה. 25 והנה אדם אחד היה בירושלם **ששמו** שמעון. זה האדם היה צדיק וירא ממתין הנחת
Lc 8,41 ישאוש לעם המחכים אותו 41 שאדם אותו **ששמו** לירוש שהיה שר בית הכנסת נפל לרגלי ישאוש
Lc 19,2 1 וישאוש הולך ביריחו 2 והנה בא איש אחד **ששמו** זאקיב שהיה שר העולמיים והיה עשיר גדול. 3
Lc 19,4 היה קטן הצורה 4 ורץ ועלה באילן אחד **ששמו** שיכומור. בעבור יכול לראות ישאוש משיח כי שם
Lc 24,18 אתם הולכים ודואגים. 18 וענה אחד מהם **ששמו** קלאופש. ואמר לו אתה הוא שמקרוב גר בירושלם
Jn 3,1 ג׳ כפי ש׳ זואן 1 אדם אחד היה [*] **ששמו** נקודימוש והיה שר היהודים 2 ובלילה בא אל
Jn 11,49 ויגזלו לנו מקומינו ועמנו. 49 ואחד מהם **ששמו** קאיפש היה הגמון אותה שנה. ואמ׳ להם אתם לא
Lc 23,19 למיתה. והנח לנו ברבאן. 19 והוא היה איש **ששמרהו** במאסר בעד בגידה שעשה בעיר ובעד רציחה. 20
Mt 4,18 אחים והם שמעון הנקרא פירו ואנדריאה אחיו **ששמים** הרשתות בים כי דייגים היו 19 ויאמר להם
Lc 16,17 וכל העושים חוזק בו. 17 אבל יותר נקל הוא **ששמים** וארץ ישלוו מאות . . אחת שתעבור 18 ולא
Mc 5,36 למה אתה מצטער היום עו׳. והמלמד 36 ישאוש **ששמע** זה אמ׳ לא תפחד לבד יהיה לך טובה אמונה בשם׳
Lc 23,8 שמח מאד כי פעמיים כסף לראותו בעבור **ששמע** דברים רבים ממנו ומצפה מתי יראהו שיעשה אי
Jn 3,32 מן השמים על כל הוא. 32 ועושה עדות ממה **ששמע** וראה. ועדותו שום אדם אינו מקבל. 33 אבל מי
Lc 1,41 בבית זכריא ונתנה שלו׳ לאלישבק. 41 ומיד **ששמעה** השלום ממריאה אלישבק. נער אלישבק שמח
Jn 11,29 הדברים הלכה וקראה מריאה [*] [*] 29 ותכף **ששמעה** קמה מהרה והלכה אליו 30 ועדיין לא בא ישאוש
Mt 15,12 אמרו תדע שהפרושים אישקנדלישטש הם מהדבר **ששמעו.** 13 והוא ענם ואמר כל נטע שאבי לא נטע אותה

Mc 16,11 אנונים ואנוחים ובוכים ומתאנחים 11 הם **ששמעו** שחזר חי שהיא ראתהו ולא האמינו. 12 ואחר זה
Lc 2,18 הבה שאמרו להם מאותו נער. 18 וכל אותן **ששמעו** תמהו מאותן הדברים שנאמרו להם באותו בעד
Lc 2,20 והעם שבו מודים ומשבחים הש׳. וכל הדברים **ששמעו** ושראו כן כאשר למעלה אמור להם. 21 ואחר
Lc 18,26 מאדם עשיר שיכנס במלכות שמים. 26 ואותן **ששמעו** אלה הדברים אמרו ומי יוכל להיות נושע. 27
Jn 1,40 אח שימון ופירו אחד מאותם שנים עשר **ששמעוהו** מיואן והלכו אחריו. 41 וזה מצא ראשונה
Mc 12,28 אתם טועים מאד: 28 ויגש אליו אחד מאותת **ששמעם** מתוכחים והכיר שטוב ענם. ושאלו אי זה ציווי
Lc 4,23 זאת התמונה. רופא מרפא עצמו. רוב דברים **ששמענו** עשה בכפר נחום עושה אתה כן בארצך. 24 ואמ׳
Jn 12,38 הנביא יהיה נשלם. שאמר אדון מי האמין מה **ששמענו.** וכח האל שסופר 39 ובעבור זה לא היה בידם
Jn 8,26 אבל מי ששלחני הוא אמתי. ואני הדברים **ששמעתי** ממנו הן הם אני מדבר בעולם. 27 ולא הכירו
Jn 8,40 אביתם להורגני. איש שאמרתי אמת לכם אותה **ששמעתי** מהאל. זה עשה אברהם 41 אתם עושים מעשה
Lc 24,4 שהן היו נבהלות במחשבותיהן על זה. הנה **ששני** גברים עמדו סמוך להם במלבושים לבנים
Mt 18,20 יתן לכם כל מה שתשאלו: 20 כי למקום **ששנים** או שלשה מקובצים בשמי אני הוא באמצעם: 21
Jn 13,1 י״ג כפי ש׳ יואן 1 רק קודם חג הפסח ישאוש **ששעתו** באה שיש לו לעבור מעולם זה. האב האוהב אותם
Mt 27,55 מרחוק אותן שהלכו עם ישאוש דגליליאה **ששרתו** אותו. 56 ובתוכן היתה מריאה מקדלינא אם
Lc 8,3 מורשה אירודיש ושושאמה. ושאר רבות בנות **ששרתו** ישאוש מרשותן. 4 ועמים רבים נאספו ובאו לו
Lc 13,14 ריפא אותה האשה בשבת ואמרו המם אשר בה **ששת** ימים הם בשבוע שבהן האיש יכול לעשות מלאכתו
Lc 3,38 שם היה מנשיל. 38 שם היה יאנוש. שם היה **שת.** שם היה אדם. שם האל. Tit,4 קפיטולו ד׳ כפי
Mt 5,29 הוציאה והרחיקה ממך כי טוב הוא לך **שתאבד** אבר אחד מהיות כל הגוף ענוש: 30 ואם יד
Lc 11,43 שיעשו ולא להכניסם. 43 ראוי לכם פרושים **שתאהבו** לישב בכסא ראשון בתי כנסיות. ושיתנו לכם
Jn 13,34 אוהבים זה לזה יחד כאשר אהבתי אתכם בעבור **שתאהבו** אתכם ביניכם. 35 ובזה יכירו כל כי אתם
Jn 15,17 יתן לכם. 17 אלה הדברים אני מצוה לכם **שתאהבו** זה את זה. 18 אם העולם יכעיס אתכם תדעו כי
Lc 17,22 לבא לכם. 22 ואמ׳ לתלמידיו יבואו ימים **שתאוו** לראות יום אחד מבן האדם ולא תראוהו 23
Mc 14,12 התלמידים להיכן תחפוץ שנלך ונכין לך הפסח **שתאכל.** 13 ושלח שנים מן התלמידים ואמ׳ להם לכו אל
Lc 22,30 לכם מלכות כמו שאבי גזרו לי 30 בעבור **שתאכלו** ותשתו בשולחן מלכותי. ותשבו על מגדל
Jn 6,29 ענה ישאוש ואמ׳ להם. זאת היא פעולות האל **שתאמינו** במי שהוא שלח אותי. 30 אז אמרו לו אי זה
Jn 14,12 והאב בי. 12 זה בלבד עשוי בעבור שהמעשים **שתאמינו:** אומר אני לכם שהמאמין כי המעשים שאני
Mt 26,63 ושר הכהנים אמר אליו אני משביעך באל חי **שתאמר** לנו אם אתה משיח בן אל חי 64 וישאוש אמ׳
Mc 1,3 הדרך שלך לפניך. 3 אחת קול תקרא במדבר **שתאמר** הכינו דרך האדון. ישרות תעשו דרכי האדון. 4
Lc 21,26 וגליו. 26 האנשים יהיו יבשים מיראה וחרדה **שתבא** על כל העולם. כי כחות השמים ינועו. 27 אז
Jn 5,25 יעבור ממות לחיים. 25 אמת אומר אני לכם **שתבא** שעה ועתה היא שהמתים ישמעו קול המת בן האל.
Jn 16,4 ולא אותי. 4 ואלה הדברים דברתי לכם בעבור **שתבא** שעת אלה הדברים תהיו נזכרים שאני אמרתים. 5
Mc 6,10 שתי גונילש. 10 ואמר להם באי זה מקום **שתבאו** שם תלינו עד שתסעו. 11 וכאשר לא ירצו קבל
Lc 1,76 מה מאד נעלה כי אתה תלך לפני האדון בעבור **שתבין** הדרכים שיהיו מיושרים בדרך שלום ובדרך האל.
Lc 6,42 הנח ואני אוציא הקיסם מעיניך. ואז תביט **שתגרש** הקיסם מעין אחיך. 43 כי העץ אינינו טוב
Lc 5,24 נמחלים. או אמור קום ולך. 24 אבל בעבור **שתדעו** כי בן אלוה יש לו יכולת בארץ לעזוב החטאים.
Lc 7,33 33 וכאשר יואן טבול בא לא אכל לחם ולא **שתה** מים ואמרתם שהוא משוטן 34 בא מן האדם אוכל
Jn 4,12 גדול מיעקב אבינו שנתן לנו זה הבור. והוא **שתה** מן הבור הזה ובניו ומקנהו. 13 ענה ישאוש ואמר
Mt 2,23 ללכת לארץ גלליאה 23 ויגר במדינת נאזריט **שתהיה** נשלמת הנבואה שאמרה הוא יקרא שמו נאזריוש:
Mt 4,14 בחוף הים גלילות זבולון ונפתלי 14 כדי **שתהיה** נשלמת נבואת ישעיה הנביא אומרת 15 ארצה
Mt 8,17 והושיעם בדברו. וכל החולים 17 בעבור **שתהיה** נשלמת שנבואת ישעיה אומרת הוא מסלק החוליים
Mt 15,5 זה אדם יאמר אל אביו ואל אמו הנדבה אי זו **שתהיה** ממני או ממך תועיל. 6 ולא כבד אביו ואמו:
Mt 27,35 תלוהו חלקו ביניהם בגורל מלבושיו בעבור **שתהיה** נשלמת הנבואה אומרת. חלקו ביניהם מלבושי.
Mc 1,41 כמרחם עליו שלח ידו ואמ׳ לו אני רוצה **שתהיה** טהור מהצרעת. 42 [*] 43 כאשר נטהר תכף
Mc 14,9 למשוח לבי 9 אמת לכם אני אומ׳ בכל מקום **שתהיה** מוגד זה האיונגליאו יאמר אדם שהיא בזכרוני
Lc 1,61 שמו יואן. 61 ואמרו לה אין ראוי במשפחתך **שתהיה** לך כזה השם. 62 ועשו סימן לאביו איך הוא
Lc 2,10 אל תפחדו. הנה אנכי מגיד לכם שמחה גדולה **שתהיה** לכל העם. 11 כי היום נולד לנו בעיר דוד
Jn 5,40 המעידות עדות לי. 40 אינכם חפצים לבא אלי **שתהיה** לכם חיים נצחיים. 41 אין לי זוהר אנשים. 42
Jn 8,5 האשה נתפשה בניאוף. 5 ודת משה צותה לנו **שתהיה** נידונה בסקילה. ואתה מה אומר בזה. 6 והם
Jn 13,38 תתן אמת אני אומר לך לא יקרא התרנגול עד **שתהיה** כופר בי שלש פעמים. ואמרו אל תלמידיו:
Jn 15,12 יהיה בכם וגילכם יהיה שלם. 12 זהו צווי **שתהיה** אהבה ביניכם כמו שאני אהבתי אתכם. 13 אין

Mt 5,45 לכם רע והתפללו על רודפיכם 45 מפני **שתהיו** בני אביכם שבשמים. המוציא שמשו על הטובים
Mt 6,1 אופנא. ממעשיכם הטובים לפני העם מפני **שתהיו** בעיניהם אנשים טובים. כי תאבדו גמול אביכם
Mt 24,19 בשדה לא יחזור לקחת כסותו: 19 אוי לאותן **שתהיו** הרות. ולאותן שיהיו מיניקות באותן הימים.
Mt 28,14 14 והם אמרו אם ידע פילאט אנחנו נשיג **שתהיו** בטוחים 15 והם לקחו הכסף ועשו מה שאמרו הם:
Lc 16,9 אומר לכם שתעשו לכם .. הרוע לב בעבור **שתהיו** אפסים שאסיפכם באוהלים נצחיים. 10 מי שהוא
Lc 21,23 שיושלמו כל הדברים שנכתבו. 23 ואוי לאותן **שתהיו** הרות ומיניקות באותן הימים כי יהיה דוחק
Lc 21,36 36 ועל זה הקיצו לעולם והתפללו לשם **שתהיו** ראויים לברוח כל אלה הדברים שעתידין לבא.
Lc 24,49 אשלח הנדר מאבי בכם ואתם תעמדו בעיר עד **שתהיו** מלובשים מכח העליון. 50 ונהג אותם
Jn 3,7 רוח הוא. 7 אל תתמה כי אני אומ׳ חוייב **שתהיו** נולדים מחדש. 8 הרוח מנשב למקום שרוצה ואתה
Jn 12,36 36 בעוד שיש לכם נר האמינו בנר בעבור **שתהיו** בני נר: אלה הדברים אמר להם ישאוש והלך
Jn 13,34 שם. ועתה אני אומ׳ לכם 34 מצוה חדשה. **שתהיו** אוהבים זה לזה יחד כאשר אהבתי אתכם בעבור
Mt 26,27 לקח הגביע ועשה חינות ונתנו להם. ואמ׳ **שתו** זה כולכם 28 כי זה הוא הדם מן החדש שיהיה
Mc 6,19 19 ואירודיאש לקחו במיאוס ואורבו בעבור **שתוכל** המיתו. אבל אינה יכולה 20 בעבור כי אירודיש
Jn 4,11 ענתה האשה אליו הבור הוא עמוק ואין לך מה **שתוכל** לשאוב ואיך תתן לי מים חיים: 12 האתה גדול
Mt 14,5 זה אירודיש חפץ להורגו. רק ירא העם **שתופשים** אותו כמו נביא. 6 וביום הולדת לאירודיש
Mc 1,25 שאתהו קדוש הש׳. 25 וישאוש גערו. אומ׳ **שתוק** צא מאותו אדם 26 והשטן מצערו יצא מאותו אדם
Lc 4,35 שאתה הוא בן האלוה: 35 וישאוש לחשו אומ׳ **שתוק** וצא מן האדם: וכאשר גירש השד נכנס באמצע בית
Jn 7,51 בלילה שהיה עמהם אמר להם 51 לא ידעתם **שתורתכם** אינה שופטת אחד אם אינה שומעת אותו
Lc 5,39 39 ושום אדם ששותה יין ישן אינו רוצה מיד **שתות** יין חדש שאומ׳ הישן הוא טוב: Tit,6 קפיטולו
Mt 7,12 שיתן דברים טובים לשואליו 12 כל אשר **שתחפצו** שיעשו לכם האנשים תעשו להם זאת היא התורה
Mc 15,29 אותו מניעים ראשם אומרים אתה היית אומר **שתחריב** מקדש השם׳ ואתה אחר שלשת ימים תבנהו. 30
Jn 5,45 שהן מן השם׳ לבד. 45 אל תהיו כ״כ סכלים **שתחשבו** שאני הוא המלשין אתכם. האב האחד הוא
Mt 10,10 זהב וכסף ומעות בחגורה 10 ושק בדרך. ולא **שתי** מלבושים ולא מנעלים ולא מטה. הפועל ראוי
Mt 16,24 לימשך אחרי חוייב יתייאש מעצמו. ושיקח **שתי** וערב שלו ושילך אחרי. 25 כי אותו שחפץ להושיע
Mc 6,9 ביד 9 ומנעלים של עור חי ברגל. ושלא ישאו **שתי** גונילש. 10 ואמר להם באי זה מקום שתבאו שם
Mc 6,41 ונתנם לתלמידיו שיניחום לפניהם. וכן חילק **שתי** הדגים 42 ואכלו כולם ושבעו. 43 וחלקו מנותר
Mc 8,34 אותו שרוצה לימשך אחרי יכפור עצמו. ויקח **שתי** וערב עמו וימשך אחרי. 35 ומי שיחפוץ עשות
Mc 12,42 גודל דברים. 42 ובאה אשה אחת ענייה ונדבה **שתי** פרוטות 43 וישאוש קרא תלמידיו ואמ׳ אמת אני
Mc 15,21 שבא מעירו אס אלשנדריאה אי דנופי שישא **שתי** וערב שלו 22 ונהגוהו בגולגוטא שרוצה לומר מון
Lc 2,24 כפי דת אלוהינו יביאו זוג א׳ מתורים או **שתי** זוגות מבני יונה. 25 והנה אדם אחד היה
Lc 3,11 מה יעשו. 11 והוא ענה אומ׳ אותו שיש לו **שתי** מלבושים יתן למי שאין לו אחת. ומי שיש לו
Lc 5,2 הש׳. והוא עומד סמוך יאור נזוריט. 2 וראה **שתי** אניות סמוך היאור והאנשים יצאו ורוחצים
Lc 14,27 נשמתו לא יהיה תלמידי. 27 ומי שאינו נושא **שתי** וערב שלו ואינו בא אחרי אינו יכול להיות
Lc 22,38 שהם ממני הם לקץ 38 והם אמרו אדון הנה **שתי** סכינים פה. והוא אמר להם די. 39 ויוצא המלך
Jn 19,25 אחות אם ישוש ומריאה מגדלינא עומדת סמוך **שתי** וערב של ישו. 26 אז כשישאוש ראה אמו עומדת
Mc 6,43 42 ואכלו כולם ושבעו. 43 וחלקו מנותר **שתים** עשרה קופות ממה שהותירו ומהלחמים והדגים. 44
Jn 2,6 טהרת היהודים וכל אחת מהאירידיש מחזקת **שתים** ושלש מדות. 7 וישאוש אמר להם מלאו כל
Jn 11,9 חפצת ללכת שם. 9 ענה ישאוש אין ביום **שתים** עשרה שעות. אם אי זה שיהיה הולך ביום אינו
Mt 22,34 שלו. 34 והפרושים שמעו שהצדוקים היה להם **שתיקה** מיאוש שנאספו יחד. 35 ואחד מרבני הדת שאל
Jn 10,38 לא חפצתם להאמין לי. האמינו המעשים בעבור **שתכירו** שהאב הוא בי ואני כאב. 39 ויצא מידיהם 40
Lc 7,6 אדון אל תרצה להצטער. כי אני אינינו הגון **שתכנס** בצל קורתי. 7 ובעבור זה אני מדמה שאהיה
Mt 10,11 ולא מטה. הפועל ראוי לשוכרו. 11 בכל עיר **שתכנסו** או מגדול שאלו מאתו אדם טוב ועמו תעמדו עד
Mc 11,2 להם לכו לאותו מגדול שהוא לפניכם. ומיד **שתכנסו** באמצע תמצאו עיר אחד קשור שאין עליו שום
Lc 9,4 ולא תהיה לכם שני מלבושים 4 ובאי זה בית **שתכנסו** שם תעמודו. ומשם לא תצאו 5 ואותם שלא
Lc 10,5 ואל תתנו שלום לשום אדם בדרך. 5 ובבית **שתכנסו** תאמרו תחלה שלום יבא בבית הזה. 6 ואם שם
Lc 10,8 אל תאבו לעבור מבית לבית. 8 ובאיזו עיר **שתכנסו** ויקבלו אתכם אכלו מאותן הדברים המונחים
Lc 13,24 שנושעים. וישוש אמ׳ לו. 24 ואתם סבורים **שתכנסו** בפתח הצר. אני אומר לכם כי רבים יחפצו
Mt 21,21 מהר אחד אם תאמרו שיקום וישפיל עצמו בים **שתכף** תעשה 22 וכל מה שתשאלו בתפלה בהיות לכם
Lc 9,57 ואמ׳ לישאוש משיח חפצתי ללכת עמך למקום **שתלך.** 58 וישאוש אמ׳ לו השועלים יש להם מערות
Mt 10,11 מגדול שאלו מאתו אדם טוב ועמו תעמדו עד **שתלכו.** 12 וכאשר תכנסו בבית תנו שלום. אומרים

Jn 15,16 אבל אני בחרתי בכם. ושמתי אתכם בעבור **שתלכו** ותשאו פרי. ופרייכם יעמוד בעבור שהדבר
Mt 27,64 שמור הקבר עד יום שאמר שיקום חי. בעבור **שתלמידיו** לא יבאו ויגנבו גופו ושיאמרו לעם שהוא
Jn 7,3 לו אחד[*] הפרד מפה ולך בגודיאה בעבור **שתלמידיך** יראו מעשיך שאתה עושה. 4 כי הרוצה
Mc 4,24 לכם ראו מה אתם שומעים. כי באותה מדה **שתמדדו** באותה תקבלו בהגדלה. 25 ואותו שיהיה לו
Lc 6,38 עליונה יתנו לכם בסוף. כי באותה מדה **שתמדדו** תמדד לכם 39 ויתנו לכם כדמותה: אינינו
Jn 8,24 איני מזה העולם: 24 בעבור זה אמרתי לכם **שתמותו** בעונותיכם. כי אם לא תאמינו שאני הוא
Mc 7,3 ידים ביזו אותם 3 כי היהודים אינם אוכלים **שתמיד** לא יטלו את הידים כפי גזירת הישישים [*] 4
Mt 22,9 9 תלכו אם כן בדרכים וקראו כל אותם אנשים **שתמצאו** לנישואין. 10 הלכו העבדים ואספו כל הרעים
Mt 26,18 18 וישאוש אמר לכו אל העיר. וזה האיש **שתמצאו** אמרו לו הרב אומר שעתו קרוב. עמך יעשה פסח
Mc 16,1 אם יקומו ושלומי קנו משיחה מרגליית בעבור **שתמשחו** ישאוש 2 ובאו לבקר למחרת בקבר וכבר יצא
Mt 23,15 הנגישה. 15 אוי לכם מאותתים פרושים רמאים **שתסובבו** הארץ והים לתת בינה למקצת אנשים. וכאשר
Mc 6,10 ואמר להם באי זה מקום שתבאו שם תלינו עד **שתסעו.** 11 וכאשר לא ירצו קבל אתכם ולא שמוע. צאו
Mc 14,35 כרע באפיו ארצה והתפלל לשם אם איפשר עשות **שתעבור** אותה שעה. 36 ואמ׳ אב שהוא היכול הרחק זאת
Lc 16,17 נקל הוא ששמים וארץ ישלוו מאות . . אחת **שתעבור** 18 ולא תהיה יכל אדם ש.. .. ומביא אחרת
Mt 19,8 ואותה יעזוב. 8 וישוש אמר משה הודה לכם **שתעזבו** נשותיכם בעבור קושי לבבכם. אבל בתחלה לא
Jn 20,23 זה גנח ואמ׳ להם קבלו רוח הקדש. 23 ולמי **שתעזבו** העונות מונחים יהיו להם ומי שתעצרו העונות
Mc 9,23 זעק אבי הבן בוכה אני מאמין. אכן ייטב לך **שתעזור** להאמנתי. 24 וכאשר ראה שהעם מתאסף הוא צוה
Jn 20,23 ולמי שתעזבו העונות מונחים יהיו להם ומי **שתעצרו** העונות נעצרים יהיו להם 24 רק טומאש אחד
Jn 15,2 פרי. וכל העושה פרי בו ינקה אותה בעבור **שתעשה** פרי לרוב. 3 כבר אתם טהורים בעבור הדברים
Lc 16,9 הם יותר חכמים.. לב קרבו 9 ואני אומר לכם **שתעשו** לכם .. הרוע לב בעבור שתהיו אפסים שאסיפכם
Mt 7,2 אל תדינו ואל תהיו נדונים. 2 כי במדה **שתפרעו** כך תהיו נפרעים. 3 אתה רואה הקיסם בעין
Jn 8,3 3 והסופרים והפרושים הביאו לו אשה אחת **שתפשוה** בניאוף: 4 ואמרו לו זאת האשה נתפשה
Mt 20,33 מה אתם חפצים אעשה לכם. 33 והם אמרו אדון **שתפתח** עינינו 34 וישאוש חמל עליהם ונגע עיניהם
Jn 1,51 51 ואמר לו באמת אומר אני לכם תראו השמים **שתפתחו** ומלאכי אלהים עולים ויורדים על בן האדם:
Mc 9,24 שיצא. אומ׳ שטן חזק ואלם. אני מצוה אותך **שתצא** ממנו. ואחר לא תחזור בו. 25 והוא יצא צועק
Lc 8,29 ממך שלא תצערני 29 כי בצואתו לרוח רעה **שתצא** מן האדם ההוא ומצערו. והיה נקשר בשלשלאות
Mt 10,19 תענו ומה תאמרו כי השם ילמדכם באותה שעה **שתצטרכו** לדבר: 20 אתם לא תדברו: אבל הקדש רוח
Mt 22,12 אהוב איך נכנסת בזולת מלבוש נשואיי. והוא **שתק.** 13 אז אמר המלך לעבדיו קחוהו וקשרו לו הידים
Lc 14,18 עיר ויש לי ללכת שמה לראותה בבקשה ממך **שתקבל** התנצלותי. 19 והשני אמ׳ אני קניתי חמשה
Lc 14,19 שורים והולך אני לראותם ולנסותם אחלי **שתקבל** התנצלותי: 20 השפעוהשלישי אמ׳ אני לקחתי
Lc 20,26 ענות לדבריו לפני העם. ומתמיהין מתשובתו. **שתקו.** 27 ומקצת מן הצדוקים שלא הודו בתחיית המתים
Mc 2,11 העונות בארץ אמר לנטול 11 לך אני אומר לך **שתקום** ותקח מטתך 12 ומיד הוא קם ולקח מטתו והלך
Lc 7,14 אותו עמדו. וישאוש אמ׳ נער אני מצוה **שתקום** 15 ומיד אותו שהיה מת קם. והתחיל לדבר.
Mc 5,41 קפיטא קום שרוצה לומר בתולה. אני אומר לך **שתקומי.** 42 ותכף הנערה חזרה חיה והלכה היתה מזמן
Mt 17,26 נבהילם לך אל הים והשלך החכה והדג הראשון **שתקח** תפתח לו הפה ותמצא שם כל מה שעולה זה אשר
Lc 5,10 אמר לשימון אל תפחד כי בעבור זה תהיה **שתקח** האנשים. 11 וכאשר נהגו האניות בארץ עזבו כל
Jn 17,15 והעולם בהם שמע היה לו [*]. 15 אני מחלה **שתקחם** מהעולם. אבל שתשמרם מהרע. 16 אינם מהעולם
Lc 1,31 הש׳. 31 תדעי כִּי אַתְּ תהר בבטנך ותלדי בן **שתקראי** שמו ישאוש. 32 זה יהיה גדול ויהיה נקרא בן
Mt 16,19 19 כי אני אתן לך מפתחות השמים. וכל מה **שתקשור** בארץ יהיה קשור בשמים: וכל מה שתתיר בארץ
Mt 18,18 ופרסמהו: 18 אמיתות אומר לכם אשר כל מה **שתקשרו** בארץ יהיה קשור בשמים וכל מה שתתירו בארץ
Mt 23,25 ובולעין הגמל: 25 אוי לכם פרושים רמאין **שתראו** עצמכם מחוץ נקיים. זהו שמטהרין זה שמחוץ
Mt 8,19 מהדת ואמ׳ לו ר׳ אני אלך אחריך למקום **שתרצה** ללכת 20 וישוש אמר לו השועלים יש להם
Jn 15,8 תשיגו לכם : 8 כזה הוא זך אבי וממעלה **שתשאו** פרי רב. ותעשו תלמידים 9 כמו שהאב אוהב
Mc 6,23 ואתנהו לך 23 ועשה שבועה שיתן לה כל מה **שתשאל** עד חצי מלכותו: 24 וכאשר יצאתה משם אמרה
Mt 14,7 אותו דבר הוא נשבע שהוא יתן לה כל מה **שתשאלהו:** 8 והיא היתה מוזהרת מאמה אמרה תן לי ראש
Mt 18,19 שלום על הארץ שאבי שבשמים יתן לכם כל מה **שתשאלו:** 20 כי למקום ששנים או שלשה מקובצים בשמי
Mt 21,22 וישפיל עצמו בים שתכף תעשה 22 וכל מה **שתשאלו** בתפלה בהיות לכם אמונה תשיגו. 23 וכאשר
Mc 11,24 יהיה לכם אמונה חזקה באל ותשיגו כל מה **שתשאלו.** 25 וכאשר תעמדו בתפלה תמחלו אם לכם שום
Jn 14,13 מהם עושה כי אני הולך אל העם: 13 והדבר **שתשאלו** לאב בשמי הוא יעשה לכם. בעבור שיהיה מעולה
Lc 12,59 במאסר. 59 אני אומ׳ לך שלא תצא משם עד **שתשוב** אל היותר אחרון: Tit,13 קפיטולי י״ד שן

Lc 16,27 לעבור פה. 27 והוא אמר א״כ אב אחלי **שתשלחהו** לבית אבי 28 כי חמשה אחים יש לי ואמר להם
Mt 26,56 תפשתוני. 56 אבל כל זה הוא נעשה בעבור זה **שתשלימו** הכתיבות מהנביאים. אז כל התלמידים עזבוהו
Mt 27,40 אותו מניעין ראשן 40 [*]. אתהו שאומר **שתשמיד** המקדש ובשלשה ימים תבנהו. תושיע עצמך אם
Mt 10,27 בסוד. תאמרו אתם בקול רם לפני כל. ומה **שתשמעו** באזן תדרשוהו בקול רם: 28 ולא תחפצו לירא
Mt 16,11 תבינו שאיני אומר מהפת. אבל אני אומר לכם **שתשמרו** משאור הצדוקים והפרושים. 12 ואז הבינו
Jn 17,15 לו [*]. 15 אני מחלה שתקחם מהעולם. אבל **שתשמרם** מהרע. 16 אינם מהעולם כמו שאני איני
Mt 16,19 מה שתקשור בארץ יהיה קשור בשמים: וכל מה **שתתיר** בארץ יהיה מותר בשמים: 20 ואז צוה לתלמידיו
Mt 18,18 מה שתקשרו בארץ יהיה קשור בשמים וכל מה **שתתירו** בארץ יהיה מותר בשמים: 19 ועו׳ אומ׳ לכם
Mc 6,25 אל המלך ושאלה לו בהכבדה אומרת אני חפיצה **שתתן** לי ראש גואן טבול באחד מפשוטי כלי עץ. 26
Lc 7,4 חילו פניו במהירות אומרים לו ראוי אתה **שתתן** זה להם 5 כי הוא אהוב עמנו. והוא בנה לו בית
Mt 6,1 העם מפני שתהיו בעיניהם אנשים טובים. כי **תאבדו** גמול אביכם שבשמים: קפיטולו י״ח כפי מתיאו
Lc 13,3 אלו. 3 אומר לא רק אם לא תשובו כולם **תאבדו** 4 כמו אותם שמנה עשר אשר עליהם נפל המגדל
Mt 17,4 ישאוש אדון טוב עמוד בזה המקום. אם אתה **תאבה** נעשה פה שלשה אהלים. לך אחד ולמשה אחד.
Mt 6,8 הם חשבו שהאל ישמעם ברוב דברים. 8 לכן לא **תאבו** להדמות להם. כי האל יודע מה שאתם צריכים טרם
Mt 19,14 אמר להם הניחו אלי בא הנערים קטנים ולא **תאבו** למונעם. כי אמ׳ מכיוצא באלו הוא מלכות
Mt 23,8 ברחובות וישקראום רבנים: 8 אבל אתם לא **תאבו** היות נקראים רבנים: כי אחד הוא מלמדכם.
Mt 23,9 כי אחד הוא מלמדכם. כולכם אחים. 9 ואב לא **תאבו** קרוא על הארץ. כי אחד הוא אביכם שבשמים 10
Lc 10,7 כי ראוי הוא הפועל להיות לו שכרו. אל **תאבו** לעבור מבית לבית. 8 ובאיזו עיר שתכנסו
Mt 22,39 ומאד גדול צווי. 39 והשני הוא דומה לזה. **תאהב** רעך כמוך. 40 כל התורה והנביאים תלוים באלו
Mc 12,30 שמע ישראל אלהיך אדון הוא אחד. 30 אותו **תאהב** בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מחשבתך ובכל כחך.
Lc 10,27 כתו׳ בדת מזה העניין. 27 והוא ענה ואמ׳ **תאהב** האדון אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל כחך
Mt 5,46 והרעים. ועל הצדיקים והרשעים: 46 אם **תאהבו** האוהבים אתכם מה שכר יגיע אליכם. הלא זה
Lc 6,32 חפצים שהאנשים יעשו לכם עשו להם. 32 אם **תאהבו** אוהביכם אי זו חן ראויה לכם [*]. 33 [*]
Jn 8,42 אז אמר להם ישאוש אם האל הוא אביכם. אתם **תאהבו** אותו. כי אני באתי מאת האל ומהאל יצאתי.
Jn 14,28 אתם שמעתם אמרתי אלך ואבא אליכם: אם אתם **תאהבו** אותי. אמת שאתם תגילו כי אני הולך אל האב
Jn 14,15 אם דבר אחד תשאלו בשמי אותו אעשה: 15 אם **תאהבוני** ותשמרו מצותי 16 ואני אתפלל אל האב ויתן
Mt 22,37 אי זה העליון צווי בדת 37 אמ׳ לו ישאוש **תאהוב** אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ומכל שכלך. 38
Jn 1,48 ענה ישאוש ואמר לו. קודם שישאוש קראך תחת **תאינה** ראיתיך. 49 ענה לו נתנאל ואמר ר׳ אתה הוא
Mt 24,29 קרוב מעט מאותו זמן השמש תחשך. והירח לא **תאיר.** וכוכבי שמים תפולו. וכחות השמים ינועו. 30
Lc 17,8 ושרתני עד שאשלים לאכול ולשתות. ואחר אתה **תאכל** ותשתה.9 וימצא אותו עבד חן בעיני אדוניו כי
Mt 6,25 אומר לכם לא תהיו מאד נאנחים מהגוף. מה **תאכלו.** מה תלבשו. ולא יתרה הנפש [*] מהמלבוש. 26
Lc 12,29 אתם במעט אמונה. 29 ואל תחפצו לבקש מה **תאכלו** ומה תשתו ואל תתנשאו למעלה. 30 כי כל
Jn 6,54 ישאוש אמר להם. אמת אני אומר לכם אם לא **תאכלו** בשר בן האדם. ולא תשתו דמו לא יהיה לכם
Mt 8,8 אדון איני ראוי שאתה תכנס בביתי רק לבד **תאמ׳** בדיבור ובני יהיה נרפא. 9 כי אני אדם חוטא:
Lc 7,7 זה אני מדמה שאהיה ראוי שאבוא אליך אבל **תאמ׳** זה בדברים ובני יהיה נרפא. 8 כי אני אדם שיש
Mt 24,23 יאמר לכם בזה המקום הוא משיח או שם. לא **תאמינו.** 24 רבים שקרנים יקומו ויעשו רוב דברים
Mc 13,21 איש יאמר לכם הנה משיח פה הנה משיח שם לא **תאמינו.** 22 אז יקומו שקרנים נביאים מראים סימנים
Lc 18,8 יהיה לו חמלה מהם. 8 [*] אכן בן האדם בא **תאמינו** שימצא אמונה בארץ. 9 ואומרים מקצת שבוטחים
Lc 22,67 לנו. 67 וישאוש אמר להם. אם אומר לכם לא **תאמינו** בי. 68 ואם אשאל לכם לא תענוני. ולא
Jn 3,12 אני אומר לכם דברים עולמיים ואתם בהם לא **תאמינו:** איך תאמינו בדברים השמימיים אם אומר
Jn 3,12 דברים עולמיים ואתם בהם לא תאמינו: איך **תאמינו** בדברים השמימיים אם אומר אותם: 13 ואין מי
Jn 4,48 היה למות. 48 אז אמר ישאוש אליו. לא **תאמינו** אם לא תראו אותות ונפלאות. 49 ואמר אליו
Jn 5,46 המלשין. והוא משה שבו היא תקותכם. 46 ואם **תאמינו** במשה תאמינו באולי לי. 47 אבל אם
Jn 5,46 משה שבו היא תקותכם. 46 ואם תאמינו במשה **תאמינו** באולי לי. 47 אבל אם לאותיותיו אינכם
Jn 5,47 47 אבל אם לאותיותיו אינכם מאמינים איך **תאמינו** לדברי. Tit,6 קפיטולו ו׳ כפי ש׳ יואן 1
Jn 7,31 כי עדיין לא באה שעתו: 31 ורבים מהסיעה **תאמינו** בו. ואומרי׳ משיח כשיבא יעשה נפלאות יותר
Jn 8,24 זה אמרתי לכם שתמותו בעונותיכם. כי אם לא **תאמינו** שאני הוא תמותו בעונכם: 25 אז אמרו לו אתה
Jn 11,15 אהבתכם: כי אני לא הייתי שם בעבור שאתם **תאמינו.** רק נלך אליו. 16 אז אמר טומאש שאמור
Jn 13,19 עתה אני אומר לכם קודם מעשה בעבור כשיעשה **תאמינו** אני הוא 20 אמת אני אומר לכם מי שמקבל
Jn 14,29 מי זה לכם קודם המעשה בעבור שאחר העשיה **תאמינו:** 30 מעתה רוב הדברים לא אדבר עמכם. כי שר

Jn 20,31 כתובים בספר זה. 31 רק אלו נכתבים למען **תאמינו** שישאוש משיח הוא בן האל. ולמען שאתם
Jn 19,35 מזה. והוא היודע שאמ׳ אמת בעבור שאתם **תאמינוהו.** 36 וכל אלו הדברים נעשים הכת הכתיבה
Jn 20,31 שישאוש משיח הוא בן האל. ולמען שאתם **תאמינום** יהיה לכם חיים בעולם עם ישוש משיח:
Jn 8,46 יתפשני בחטא. אם אומר אני לכם אמת למה לא **תאמינוני.** 47 מי שהוא מהאל. שומע דבר האל. ובעבור
Jn 4,21 שיש לכל להתפלל לאל: 21 וישאוש אמר לאשה **תאמיני** בִּי שעדיין יהיה עת שלא תתפללו האב בזה ההר
Jn 11,40 שמת. 40 וישאוש אמר אליה לא אמרתי לך שאם **תאמיני** באמת תראי אור האל. 41 ואז הסירו האבן.
Mt 4,3 3 בא אליו השטן וא״ל אם אתה הוא בן האלוה **תאמר** לאבנים האלו שישובו לחם. 4 ויען ויאמר לו
Mt 7,4 חבירך. ולא תחשוב הבריח מעיניך. 4 ואיך **תאמר** לאחיך להוציא הקיסם מעינו. והקורה בעיניך. 5
Mt 8,4 טהור מהצרעת. 4 ואמ׳ ישואש משיח השמר אל **תאמר** לשום אדם. אבל לך והראה אל כהנך ועשה לו
Mt 22,17 אדם. כי אתה אין מביט גופות האנשים. 17 **תאמר** לנו מה נראה לך. חייבים אנו לתת מס לסיסר או
Mc 1,44 נטהר תכף הוציאוהו 44 ואמ׳ לו שמע אל **תאמר** לשום אדם. אבל לך ותתראה לסגני הכהנים ותדור
Mc 8,26 26 וישאוש שלחו בביתו. אומ׳ לו אל **תאמר** לשום אדם משכיניך. 27 [*] ועדיין שאל ישאוש
Lc 10,40 מתחזקת לטרוח במה שצריך לו [*]. [*] לכן **תאמר** לו שיעזרני. 41 וענה האדון ואמר לה מרטא
Mt 3,9 הש׳ם. 8 עשו מעשים טובים ותשובה 9 ולא **תאמרו** בלבבכם. אברהם היה אבינו כי אני אומר לכם
Mt 6,9 מה שאתם צריכים טרם תשאלהו: 9 וזאת התפלה **תאמרו** אבינו שבשמים שמך יהיה מקודש שהוא קדוש 10
Mt 10,19 ינהגו אתכם תפושים אל תאנחו מה תענו ומה **תאמרו** כי השם ילמדכם באותה שעה שתצטרכו לדבר: 20
Mt 10,27 שלא יהיה נגלה: 27 מה שאני אומר בסוד. **תאמרו** אתם בקול רם לפני כל. ומה שתשמעו באזן
Mt 17,9 יורדים מן ההר ציום ואמ׳ לשום אדם אל **תאמרו** המראה עד שבן האל יחזור חי. 10 ושואלו לו
Mt 21,21 לא לבד אומר מהתאנה אבל אומר מהר אחד אם **תאמרו** שיקום וישפיל עצמו בים שתכף תעשה 22 וכל מה
Mt 22,4 לבוא. 4 ופעם אחרת שלח עבדים אחרים אומר **תאמרו** לקרואים אני הכינותי סעודות הבקר בקר
Mt 23,39 39 ואני אומר שלא תראוני היום עוד עד **תאמרו** ברוך יהיה הבא בשם האל: Tit,24 קפיטולו נ׳
Mc 13,11 11 וכאשר ינהגו אתכם תפושים אל תפחדו מה **תאמרו** אתם תדברו כאשר הקדוש רוח יישרכם באותה שעה
Mc 14,14 חבית מים. לכו אחריו. 14 ובמקום שיכנס **תאמרו** לאדון הבית הרב אומ׳ אנה הוא ביתי ששם אוכל
Lc 4,23 בן יוסף. 23 וישאוש אמ׳ להם אמת הוא. אתם **תאמרו** זאת התמונה. רופא מרפא עצמו. רוב דברים
Lc 10,5 תתנו שלום לשום אדם בדרך. 5 ובבית שתכנסו **תאמרו** תחלה שלום יבא בבית הזה. 6 ואם שם בן
Lc 12,11 להשתכל באיזו אופן או באי זה דבר תענו או **תאמרו** 12 כי רוח הקדש ילמדכם באותה שעה מענה
Lc 12,22 אל תהיו משתדלים לבקש אוכל לנפשכם. ואל **תאמרו** במה תלבשו גופכם. 23 כי הנפש חשובה יותר
Lc 12,54 ואומר לעמים כאשר תראו ענן נגד מערב. מיד **תאמרו** יבא המטר. ויבוא המטר. 55 וכאשר רוח הנקרא
Lc 17,6 אמ׳ להם אם לכם אמונה כגרגיר חרדל ואתם **תאמרו** לזה האילן יכרת ויהיה מושלך בים ישמע
Lc 17,10 כן עליכם כי עשיתם כל הדברים שצוה לכם. **תאמרו** אנחנו עבדים ולא מועילים מה שעלינו לעשות
Lc 19,31 איש שואל אתכם למה אתם מתירים קשרו אתם **תאמרו** כי עשיתם כמו שאדוננו חפץ פעולתו. 32
Mt 21,19 ובבקר בשובו אל העיר היה לו רעב 19 וראה **תאנה** אחת קרוב לדרך ובא שם ולא מצא תאנים כי אם
Mc 11,13 והיה לו רעב גדול. 13 וכאשר מרחוק ראה **תאנה** רואה עלין. הלך לראות אם ימצא תאנים. וכאשר
Lc 13,6 6 ואמר להם זה המשל. אדם אחד היה לו עץ **תאנה** בכרמו ובא לבקש הפרי ולא מצא. 7 ואמ׳ לשומר
Lc 13,7 הכרם. כבר עברו שלש שנים שאני שואל פרי **תאנה** זו. ואיני מוצא. לזה תעקרה כי היא אוכלת שבח
Jn 1,50 ואמר לו. כי אני אומר לך שראיתיך תחת **תאנה.** תוכל להיות מאמין אתה עוד תראה דברים
Mt 6,34 האל ויותר ותהיה לכם כל זה. 34 א״כ אל **תאנחו** ליום מחר. כי יום מחר יחשוב על עצמו והיום
Mt 10,19 העמים. 19 כאשר ינהגו אתכם תפושים אל **תאנחו** מה תענו ומה תאמרו כי השם ילמדכם באותה שעה
Mt 7,16 יכול אדם ללקוט מסנה ענבים. ולא מקוצים **תאנים.** 17 וכל עץ טוב עושה פרי טוב. ועץ פרי רע
Mt 21,19 וראה תאנה אחת קרוב לדרך ובא שם ולא מצא **תאנים** כי אם עלין לבדן ואמר מעולם לא תטעני פרי.
Mc 11,13 ראה תאנה רואה עלין. הלך לראות אם ימצא **תאנים.** וכאשר בא אליה לא מצא כי אם עלים. כי לא
Mc 11,13 אליה לא מצא כי אם עלים. כי לא היה זמן **תאנים.** 14 וישאוש עונה אומ׳ אליה מכאן והלאה אני
Lc 6,44 עץ ניכר בפריו. כי מקוצים אין איש מלקט **תאנים.** ומסנה אין איש מלקט ענבים. 45 אדם טוב
Mt 6,19 מתיאו 19 עוד אמ׳ ישואש משיח לתלמידיו לא **תאספו** האוצרות בתוך העמקים שמחריבים אותם חלדה
Mt 18,8 אותו שאשקנדליזט אחד 8 אם רגלך או ידך **תאשקנדליזט** כרות אותה או הרחיקה ממך. כי יותר שוה
Jn 5,28 כי הוא בן אדם: 28 אל תתמהו מזה כי עדיין **תבא** שעה שבה כל אותן שהם בקברים ישמעו קול האל:
Lc 22,10 חפץ שנכינהו. 10 והוא אמר להם הנה כאשר **תבאו** בעיר תפגשו אדם אחד נושא אשישה של מים לכו
Lc 22,48 בעבור שישקהו. 48 וישאוש אמר אליו בנשיקה **תבגוד** בן האדם. 49 וראו אותם שסביב היו מה שעתיד
Mt 24,6 אתם תשמעו מלחמות והסעת מלחמות השמרו שלא **תבהלו.** חיוב שאלו הצערים יבאו. אבל עדיין לא יהיה
Mt 7,5 מראה עצמך כשר. השלך הקורה מעיניך. ואחר **תבוא** להשליך הקיסם מעיני אחיך: קפיטולי כ״ב כפי

Jn 4,23 כי שלום ליהודים עתיד לבא. 23 אבל **תבוא** שעה. ועתה היא שהאמתיים מתפללין. יתפללו האב
Jn 16,2 יעמידו אתכם מחוץ לבתי כנסיותיהם. ושעה **תבוא** שכל אדם שבא יהרוג אתכם. ויהיה לו דומה
Lc 10,2 לפניו בכל המקומות שהוא עתיד לבא. 2 ואמ׳ **תבואות** הקציר רבות. רק הקוצרים מועטים. [*] 3
Jn 4,35 הנה אני אומר לכם שאו עיניכם וראו כי כבר **תבואות** הקציר לבנות. 36 ומי ילקט שכרכם ויאסוף
Mt 18,10 אחד מגיהנם בשתים. 10 השמרו לכם אשר לא **תבזו** אחד מאלו הקטנים. כי אומר אני לכם [*] 11
Lc 11,13 12 ואם ביצה יתן לו עקרב 13 אם לא שלא **תבטחו** בריע. אך תתנו מתנות טובות לבניכם כמה וכמה
Jn 16,33 יהיה לכם שלום. כי תהיה לכם צרה בעולם רק **תבטחו** בי כי אני נצחתי העולם: Tit,17 קפיטולו י״ז
Mt 5,33 [*]. 33 עוד שמעתם שאמור היה לזקנים לא **תבטל** שבועתך ושלם לאל מה שנשבעת. 34 ואני אומר
Mt 7,6 בכתיבות הקדושות לפני הבהמות ממאנות ולא **תביאו** הדברים היקרים לפני החזירים שלא ירמסום ולא
Lc 11,4 אנו מניחים אותם לכל מחו מחוייבינו. ואל **תביאנו** לנסיון. 5 ואמ׳ אליהם אי זה מכם יש לו
Lc 6,42 לאחיך הנח ואני אוציא הקיסם מעיניך. ואז **תביט** שתגרש הקיסם מעין אחיך. 43 כי העץ אינינו
Mt 12,7 שאותו שהוא בכאן הוא גדול המקדש 7 ואם **תבינו** מה שאני חפץ לומ׳ אני חפץ חסד יותר מקרבן.
Mt 13,14 נשלמת בהם מישעיה. אומרת אתם תשמעו ולא **תבינו** ותראו ולא תכירו. 15 כי לב זה העם שמן
Mt 16,11 אלפים איש וכמה דבילות נשארו. 11 ולמה לא **תבינו** שאיני אומר מהפת. אבל אני אומר לכם שתשמרו
Lc 12,56 רמאים אתם יודעים פני השמים והארץ למה לא **תבינו** זה העת 57 ולמה לא תדינו עצמכם מה שהוא
Lc 6,25 הוא נח דעתכם. 25 [*] אוי לכם ששוחקים כי **תבכו** ותכאבו. 26 אוי לכם כי כלם יברכוכם. כפי אלה
Lc 8,52 52 ואמה בוכים הנערה וישוש אמר להם אל **תבכו** כי אין הנערה מתה. רק ישינה. 53 ומלעיגים על
Lc 23,28 28 וישאוש מתהפך אליהם אמ׳ בני ירושלם אל **תבכו** עלי רק על עצמכם תבכו ועל בניכם. 29 כי הנה
Lc 23,28 אמ׳ בני ירושלם אל תבכו עלי רק על עצמכם **תבכו** ועל בניכם. 29 כי הנה ימים באים שבהם יאמרו
Jn 16,20 ותראו אותי. 20 אמת אני אומר לכם שאתם **תבכו** והעולם ישמח. אבל אתם תדאגו. רק דאגתכם
Lc 7,13 היה נע בחסד עליה. וישאוש אמ׳ לה אל **תבכי.** 14 וישאוש קרב ונגע המטה ואותן שנושאין
Mt 27,40 אתהו שאומר שתשמיד המקדש ובשלשה ימים **תבנהו.** תושיע עצמך אם בן אלוה אתה ירד מן השתי
Mc 15,29 שתחריב מקדש השם׳ ואתה אחר שלשת ימים **תבנהו.** 30 תושע עצמך תרד מן השתי וערב. 31
Lc 11,9 לו כפי הצורך לו 9 [*] שאלו וינתן לכם. **תבקשו** ותמצאו. תקעו ויפתח לכם 10 כי כל איש [*]
Lc 6,30 אדם שישאלך תן. ולאותו שיגזול את שלך אל **תבקשם.** 31 וכאשר אתם חפצים שהאנשים יעשו לכם עשו
Lc 4,11 יצוה לך שישמרך 11 בידים ישאונך פן **תגוף** באבן רגלך. 12 וישוש אמ׳ לו פעם אחרת [*] לא
Lc 9,36 כלם מן ההר. וישאוש צוה אותם ואמ׳ להם אל **תגידו** לאדם מה שראיתם. עד שהבן יקום חי אחרי
Mt 9,30 [*] ותכף ישוש משיח צום לאמר השמרו שלא **תגידוהו** לשום אדם: 31 אבל הם יצאו וגלוהו בכל
Jn 14,28 ואבא אליכם: אם אתם תאהבו אותי. אמת שאתם **תגילו** כי אני הולך אל האב והאב גדול ממני: 29 עתה
Mt 5,5 כי הם ינחלו הארץ: 5 אשרי הבוכים שאליהם **תגיע** נחמה: 6 אשרי רעבי וצמאי צדק כי הם ישבעו
Jn 14,22 אדון אחר. אי זה דבר הוא עשוי שבעבורינו **תגלה** עצמך לנו ולא לעולם: 23 ענה ישאוש אליו אם
Mt 6,2 האנשים: אני אומ׳ לכם באמת שכבר קבלו **תגמולם:** 3 וכאשר תעשו צדקה. לא תדע יד שמאלך מה
Mt 10,23 אחד נוסו באחרת: אמת אני אומר לכם שלא **תגמרו** עיירות ישראל אשר בן האלוה יבא לתלמיד. 24
Mt 19,18 אמ׳ לא תעשה רציחה. לא תעשה ניאוף. לא **תגנוב** לא תעשה עדות שקר. 19 כבד את אביך ואת אמך.
Lc 18,20 20 אתה יודע המצות. לא תקנא. לא תנאף. לא **תגנוב.** לא תעשה עדות שקר. כבד אביך ואמך. 21 והוא
Jn 20,17 לו רבי שר״ל מאישטרו. 17 וישוש אמר לה אל **תגעי** בי כי עדיין לא עליתי לאבי. אבל לכי לתלמידי
Jn 16,20 אומר לכם שאתם תבכו והעולם ישמח. אבל אתם **תדאגו.** רק דאגתכם תחזור לששון: 21 האשה היולדת
Mt 7,6 כפי מתיאו 6 אמ׳ ישאוש משיח לתלמידיו. לא **תדברו** בכתיבות הקדושות לפני הבהמות ממאנות ולא
Mt 10,20 באותה שעה שתצטרכו לדבר: 20 אתם לא **תדברו:** אבל הקדש רוח ידבר בעדכם. 21 האח האחד
Mc 13,11 ינהגו אתכם תפושים אל תפחדו מה תאמרו אתם **תדברו** כאשר הקדוש רוח יישרכם באותה שעה אתם לא
Mc 13,11 כאשר הקדוש רוח יישרכם באותה שעה אתם לא **תדברו** אבל הקדוש רוח בעדכם: 12 והאח האחד ימסור
Mt 7,1 1 עוד אמ׳ ישואש משיח אל תלמידיו. אל **תדינו** ואל תהיו נדונים. 2 כי במדה שתפרעו כך תהיו
Lc 12,57 והארץ למה לא תבינו זה העת 57 ולמה לא **תדינו** עצמכם מה שהוא יושר הדבר. 58 וכאשר אתה
Lc 15,8 אשה שיש לה עשרה דרכמש ותאבד אחת מהם. לא **תדליק** את הנר ותכבד הבית ותחפש אותה בהשכל עד
Mt 6,3 שכבר קבלו תגמולם: 3 וכאשר תעשו צדקה. לא **תדע** יד שמאלך מה שעשתה ימינך. 4 אבל תהיה צדקתך
Mt 15,12 מלכלכו. 12 ואז נתקרבו אליו תלמידיו אמרו **תדע** שהפרושים אישקנדלישטש הם מהדבר ששמעו. 13
Mt 7,11 דג יתן לו נחשים. 11 א״כ אתם אם דעתכם **תדעו** לתת דברים טובים לבניכם כמה וכמה האל שמימיי
Mt 26,2 כאשר סיים אלה הדברים. אמ׳ לתלמידיו 2 **תדעו** כי מכאן ועד ב׳ ימים יהיה פסח. ובן האל יהיה
Mt 27,65 ואמ׳ להם פילאט בקשו שומרים ושמרהו כאשר **תדעו.** 66 והם הלכו ושמרו הקבר והאבן גדולה חתמו
Mc 2,10 אותה בביתך ולך. 10 אבל בעבור זה שאתם **תדעו** שבן הבתולה יש לו יכולת לעזוב העונות בארץ

Mc 13,28 המשל מהתאנה כשמתחלת לחיוט ולעשות עלים **תדעו** אתם שהקץ מתקרב. 29 כמו כן כאשר תראו אלה
Mc 13,29 מתקרב. 29 כמו כן כאשר תראו אלה הדברים **תדעו** אתם שקץ העולם מתקרב אל הפתח. 30 אמת אני
Lc 2,34 34 ושמעון בירך אותם ואמ׳ למריאה אמו. **תדעו** שזה הוא מונח בישראל לפדיון רבים ולאות. ובו
Lc 10,11 שנאסף בנו אנחנו מסירים לתתו לכם. רק **תדעו** שמלכות האל מתקרב. 12 ואומ׳ אני לכם שבאותו
Lc 12,39 כן מאושרים הם העבדים ההם: 39 אבל זה **תדעו** שאם האב פימיליאר יודע באי זו שעה הגנב עתיד
Lc 21,20 רק כאשר יראו ירושלם מוקפת מחיל גדול אז **תדעו** שיתקרב סילוק נחמתה. 21 אז אשר יהיו בגודיאה
Lc 21,31 31 כן כאשר תראו כל אלה הדברים שיעשו **תדעו** שמלכות השם׳ קרוב. 32 באמת אני אומר לכם שלא
Jn 8,19 ולא אבי. אם תהיו יודעים אותי באולי **תדעו** אבי: 20 אלה הדברים דבר ישו משיח בגאסיפילסי
Jn 15,18 שתאהבו זה את זה. 18 אם העולם יכעיס אתכם **תדעו** כי אותי מאס ראשונה. 19 אם אתה מזה העולם.
Lc 1,31 תיראי מריאה כי את מצאת חן בעיני הש׳. 31 **תדעי** כִי אַתְּ תהר בבטנך ותלדי בן שתקראי שמו ישאוש.
Lc 1,44 43 ואיך קרה זה שאם אדוני באה אלי. 44 **תדעי** כי כאשר שלומך שמעו אזני הנער שמח בגיל גדול
Mt 10,27 אתם בקול רם לפני כל. ומה שתשמעו באזן **תדרשוהו** בקול רם: 28 ולא תחפצו לירא אותם שהורגים
Mt 6,4 לא תדע יד שמאלך מה שעשתה ימינך. 4 אבל **תהיה** צדקתך נעלמת כי אביך שמימיי ישלם לך:
Mt 6,22 אותם. וגנבים אין גונבים 21 [*] 22 עינך. **תהיה** גר כל גופך כי אם עינך תמימה כל הגוף יהיה
Mt 10,13 יהיה עמכם ובזאת הבית: 13 ואם אותה הבית **תהיה** ראויה לשלום שלומכם יבא אליה. ואם אינה
Mt 11,25 25 אז באותו עת ישאוש משיח אמר מחולל **תהיה** אב בורא שמים וארץ. כי אתה הסתרת אלה הדברים
Mt 12,36 זה אומר אני לכם כי כל מלה כבידה שידוברת **תהיה** בין האנשים יתן אדם טעם לאל ביום הדין. 37
Mt 12,37 אדם טעם לאל ביום הדין. 37 בעבור דבריך **תהיה** נושע. או בעבור דבריך תהיה נמחק: 38 אז
Mt 12,37 בעבור דבריך תהיה נושע. או בעבור דבריך **תהיה** נמחק: 38 אז ענוהו מקצת מן החכמים יודעי ספר
Mt 13,14 לא ישמעו ולא יבינו בעבור 14 שהנבואה **תהיה** נשלמת בהם מישעיה. אומרת אתם תשמעו ולא
Mt 13,35 הדברים אמ׳ ישואש בדמיונות: 35 בעבור זה **תהיה** נשלמת הנבואה אומרת אני אפתח את פי במשלים
Mt 15,13 והוא ענם ואמר כל נטע שאבי לא נטע אותה **תהיה** נעקרת. 14 הניחום כי הם עורים מנהיגי עורים.
Mt 16,18 אבנה אגלישיאה שלי. ועוד דלתות גיהנם לא **תהיה** להם יכולת כנגדך 19 כי אני אתן לך מפתחות
Mt 17,19 האמנתכם. אמת אומר לכם אני אשר אם לכם **תהיה** אמונה כמו גרגיר אחד של חרדל. ותאמרו זה ההר
Mt 21,9 שעתיד לבא בשם אדונינו מושיענו. מהולל **תהיה** בשמים: 10 וכאשר ישאוש משיח נכנס בירושלם
Mt 22,28 מתה אשתם. 28 א״כ בתחייה מאי זה מכל הז׳ **תהיה** אשה כי אשה היתה מכולם: 29 ענה ישאוש ואמר
Mt 23,38 כנפיה ולא אבית. 38 ובעבור זה הנה דירתכם **תהיה** חריבה. 39 ואני אומר שלא תראוני היום עוד עד
Mt 24,12 האחד על האחר: 11 [*] 12 כי השנאה **תהיה** יתירה על החמלה והרחמנות מרבים. ותתקרר אהבת
Mt 24,20 הימים. 20 התפללו לשם שאותה הצרה לא **תהיה** בשבת ובחורף. 21 ואז
Mt 24,21 שאותה הצרה לא תהיה בשבת ובחורף. 21 ואז **תהיה** צרה גדולה יותר שלא היתה מראשית העולם עד
Mt 26,34 לך כי בזאת הלילה קודם שהתרנגול יקרא **תהיה** כופר בי ג׳ פעמים 35 ואמ׳ אליו פירו. ואם
Mt 27,19 יושב בקתדרת הדין: אשתו שלחה לאמר לא **תהיה** דן האדם ההוא הצדיק כי דברים רבים אני ראיתי
Mc 12,10 ולא קראתם זאת הכתיבה האבן שמאסו הבונים **תהיה** מאוסה בעד הבונים אותה היתה מונחת לפינה. 11
Mc 12,18 ממנו: 18 ובאו אליו הצדוקים שאומרים לא **תהיה** תחייה. וישאלוהו לאמר 19 רבי משה כתב לנו
Mc 12,23 השבעה היתה להם לאשה.23 בתחיה של מי **תהיה** לאשה מכל אלו. 24 וענה ישאוש ואמר להם אתם
Mc 13,19 לא היה. מיום שברא הש׳ העולם עד עתה ולא **תהיה** אח״כ. 20 ואם הש׳ לא יקצר אותו זמן כל בשר
Mc 14,30 בזאת הלילה קודם שהתרנגול יקרא שני פעמים **תהיה** כופר בי ג׳ פעמים. 31 והוא עוד דבר אומר אם
Lc 1,20 20 בעבור שלא האמנת לדברי שיושלמו בעתן **תהיה** אלם ולא תוכל דבר עד אותו יום שאלו הדברים
Lc 5,10 וישאוש אמר לשימון אל תפחד כי בעבור זה **תהיה** שתקח האנשים. 11 וכאשר נהגו האניות בארץ
Lc 9,3 ביד לא שרביט ולא לחם לא אבן לא מעות ולא **תהיה** לכם שני מלבושים 4 ובאי זה בית שתכנסו שם
Lc 9,25 ומה יועיל לאדם אם יצבור כעפר כסף ונפשו **תהיה** אבודה. וישמיד עצמו. 26 והמבזים אותי ודברי
Lc 11,50 שלוחים ומהם ימיתו. וירדפו 50 למען **תהיה** נדרש מכם דם כל הנביאים מיום שנברא העולם עד
Lc 14,10 לזה. ואז בבושת תרד מטה מטה. 10 רק כאשר **תהיה** נקרא לך ושב במקום היותר אחרון בעבור כשיבוא
Lc 14,14 קרא העניים והנטולים והעורים 14 וברוך **תהיה** כי אין להם מה שיגמלוך: והשכר תשיגהו בתחיית
Lc 15,10 אותה שאבדתי. 10 כן אני אומר לכם שמחה **תהיה** לפני המלאכים מן האל על חוטא אחד שעשה
Lc 16,18 וארץ ישלוו מאות . . אחת שתעבור 18 ולא **תהיה** יכל אדם ש.. .. ומביא אחרת עושה נאוף: 19
Lc 20,14 אמרו זהו היורש לכו ונהרגהו והירושה **תהיה** לנו. 15 והשליכו אותו מן הכרם והרגוהו. לכן
Lc 20,33 [*] 33 אז בתחיית המתים מאי זה מכל אלו **תהיה** לאשה. [*] 34 וישאוש אמר להם בני זה העולם
Lc 22,34 אומר לך פירו לא יקרא התרנגול שג׳ פעמים **תהיה** כופר בי ולא תכירני. 35 ואמר להם כאשר שלחתי
Lc 22,61 שאמ׳ לו קודם התרנגול יקרא שלש פעמים **תהיה** כופר בי. 62 ויצא לחוץ ובכה במרירות. 63

Lc 23,43 וישוש אמ׳ אליו באמת אני אומ׳ לך שהיום **תהיה** עמי בגן עדן. 44 והיתה כמעט שעה ששית וערפל
Jn 4,15 אמרה אליו תן לי המים ההם בעבור שלא **תהיה** לי צמא. ושלא אבא פה לעולם לשאוב. 16 וישו
Jn 10,10 אני באתי בעבור שיהיה לכם חיים. ואותה **תהיה** לכם בגודל ההשפעה. 11 אני הוא רועה טוב.
Jn 13,18 אני יודע אותן שבחרתי. רק בעבור שהכתיבה **תהיה** נשלמת. מי שאוכל פתי יקום עקיבו נגדי. 19
Jn 14,27 לכם על דרך שהעולם נותנו. לא תיראו ולא **תהיה** לבבכם נבהל. 28 אתם שמעתם אמרתי אלך ואבא
Jn 16,33 לכם בעבור שבי לבד יהיה לכם שלום. כי **תהיה** לכם צרה בעולם רק תבטחו בי כי אני נצחתי
Jn 17,12 ואחד מהם לא נעדר. כי אם בן האבדון למען **תהיה** הכתיבה נשלמת. 13 אך עתה אליך אני בא: ואלה
Jn 17,26 אעשה שיכירוהו בעבור אהבת אשר אהבת אותי. **תהיה** בהם. ואני אהיה בהם Tit,18 קפיטולו י״ח כפי
Jn 19,12 היהודים צועקים ואומרים. אם תניח זה לא **תהיה** אהוב משיסר. כי כל איש שעושה עצמו אלוה מלך.
Jn 19,24 לא נקרעה אבל נפילה גורלות עליה ממי **תהיה** בעבור שהכתיבה תהיה נשלמת האומרת חלקו
Jn 19,24 גורלות עליה ממי תהיה בעבור שהכתיבה **תהיה** נשלמת האומרת חלקו מלבושי ביניהם ושמו
Jn 19,28 זה ישוש שכל הדברים נענו. ובעבור שהכתיבה **תהיה** נשלמת אמ׳ יש לי צמא. 29 אז היה שם קנקן מלא
Jn 20,27 שים אצבעך פה וראה ידי ושים ידך לצדי ולא **תהיה** בלתי מאמין ותהיה נאמן. 28 ענה אליו טומאש
Mt 5,11 כי מהם יהיה המלכות שמימיי 11 מאושרים **תהיו** כאשר האנשים יקללו אתכם וירדפו אתכם ויאמרו
Mt 5,20 שמים. 20 ואני אומר לכם באמת שאם לא **תהיו** צדיקים יותר מהחכמים והפרושים לא תכנסו
Mt 5,48 לבד הלא זה הדבר עושים פחותי הנצרים. 48 **תהיו** א״כ שלמים כמו שאביכם שמימיי שלם הוא: Tit,6
Mt 6,16 האל לא יכפר אתכם: 16 וכאשר תצומו לא **תהיו** כמו הפחותים רמאים שמחלישים פניהם כדי שיראו
Mt 6,23 הראוי להיות בך הוא ערפליי רבות ערפליות **תהיו** בך. 24 שום אדם אין יכול בטוב לעבוד [*] האל
Mt 6,25 [*] האל והעולם. 25 לכן אני אומר לכם לא **תהיו** מאד נאנחים מהגוף. מה תאכלו. מה תלבשו. ולא
Mt 6,31 יגונכם. למה [*] אתם מאמינים. 31 לכן אל **תהיו** נאנחים לאמר מה לאכול מה נשתה או מה נלבש.
Mt 7,1 אמ׳ ישואש משיח אל תלמידיו. אל תדינו ואל **תהיו** נדונים. 2 כי במדה שתפרעו כך תהיו נפרעים. 3
Mt 7,2 ואל תהיו נדונים. 2 כי במדה שתפרעו כך **תהיו** נפרעים. 3 אתה רואה הקיסם בעין חבירך. ולא
Mt 10,16 16 אני שולח אתכם כמו צאן בין הזאבים. **תהיו** חכמים כמו הנחשים. ותמים כמו יונים: 17
Mt 11,21 כורושים וביטשידה. אם הנפלאות שנעשו בכם **תהיו** נעשות בארץ טיר ושידון היו עושים תשובה.
Mt 23,26 עורים טהרו ראשונה מה שהוא בפנים ואחר **תהיו** כולכם נקיים מבחוץ: 27 אוי לכם מאותתים
Mt 25,13 ענה ואמ׳ אמת אני יודע מי אָתֶן 13 לכן **תהיו** עדות כי אינכן יודעות היום והשעה. 14 כן כמו
Mt 26,31 להר הזתים. 31 אז אמר ישו לתלמידיו כולכם **תהיו** אישקנדליזאטש בעבורי בזאת הלילה כי כתוב
Mc 10,39 [*] [*] והטבילה שאני אהיה טבול. ואתם **תהיו** טבולים. 40 אבל שבת בימיני ובשמאלי אין לי
Mc 14,27 יצאו בהר הזתים. 27 ואמר להם ישו כולם **תהיו** אשקנדליזטש בי בזאת הלילה כי כתוב הוא. אני
Lc 1,79 שיושבין בערפליות ובצלמות בעבור שרגליו **תהיו** מאושרות בדרך שלום. 80 והנער היה גדל וחזק
Lc 2,35 ויעברו נפשו. בעבור מחשבות רוב לבבות **תהיו** מפורסמות. 36 ובת אחת משמואל היתה משבט אשר.
Lc 6,36 טוב על רגוזי הרצון ועל הרעים. 36 לכן **תהיו** אתם בעלי חנינה כאשר אביכם הוא חנון. 37 אל
Lc 6,37 אביכם הוא חנון. 37 אל תחפצו לדון ולא **תהיו** נדונים. אל תחפצו לענוש ולא תענשו. תעזבו
Lc 7,47 במשיחה. 47 ובעבור זה אני אומ׳ לך כי לא **תהיו** נעזבים עונות רבים ונמחלים בעבור זה כי היא
Lc 12,22 הזה ואינו עשיר בשם: 22 ואמר לתלמידיו אל **תהיו** משתדלים לבקש אוכל לנפשכם. ואל תאמרו במה
Lc 12,27 על מה תשתדלו בחריצות על יתר הדברים. 27 **תהיו** חושבים חבצלות השדה איך גדילות לא טורחות
Lc 12,32 מלכות הש׳ וכל אלה הדברים תשיגו. 32 אל **תהיו** יראים מגוי חלש כי לאביכם ערב תת לכם מלכות:
Lc 12,35 אוצרכם שם יהיה לבבכם: 35 מתנים ערוכים **תהיו** ועשישות דולקות בידיכם 36 ותהיו דומין
Lc 13,5 בירושלם. 5 אני אומר לכם שאם לא תשובו **תהיו** אבודים כאלו: 6 ואמר להם זה המשל. אדם אחד
Lc 13,28 יצחק ויעקב וכל הנביאים במלכות הש׳. ואתם **תהיו** נגרשים בחוץ 29 ויבאו ממזרח וממערב ומאגילו
Lc 24,25 ולא מצאו אותו. 25 וישוש אמ׳ להם סכלים **תהיו** תועים להאמין כל הדברים שהנביאים אמרו לכם.
Jn 5,20 ופעולות גדולות מאלו מראה אליו בעבור שלא **תהיו** תמהים. 21 כי כמו שהאב החיה מתים ונתן להם
Jn 5,34 עדות אדם אבל זה אני אומר בעבור שאתם **תהיו** נושעים. 35 הוא היה אורה נר שורפת ומאירה
Jn 5,45 מבקשים אותם שהן מן השם׳ לבד. 45 אל **תהיו** כ״כ סכלים שתחשבו שאני הוא המלשין אתכם. האב
Jn 8,19 ישאוש ואמ׳ לא אותי ידעתם ולא אבי. אם **תהיו** יודעים אותי באולי תדעו אבי: 20 אלה הדברים
Jn 8,31 בו. 31 [*] אם אתם תעמדו בדברי באמת **תהיו** תלמידי 32 ותכירו האמת. ואמת תמלא
Jn 8,36 עומד לנצח: 36 ואם הבן עושה רצונכם במהרה **תהיו** חפשים: 37 אני יודע שאתם בני אברהם. אבל אתם
Jn 13,17 גדול מאדוניו והשלוח יותר משלוחו. 17 אם **תהיו** יודעים אלה הדברים מאושרים תהיו כאשר תעשום.
Jn 13,17 17 אם תהיו יודעים אלה הדברים מאושרים **תהיו** כאשר תעשום. 18 אני אומר זה מכולכם אני יודע
Jn 14,3 ואביא אתכם אלי בעבור שבמקום שאני שם אתם **תהיו.** 4 ואינכם יודעים המקום שאני הולך והדרך

Jn 15,15 שאמרתי לכם וצויתי. 15 לא אומר שאתם **תהיו** עבדים כי העבד אינו יודע מה האדון עושה. אבל
Jn 16,1 יואן 1 אלה הדברים אמרתי לכם בעבור שלא **תהיו** ניזוקים 2 הם יעמידו אתכם מחוץ לבתי
Jn 16,4 דברתי לכם בעבור שתבא שעת אלה הדברים **תהיו** נזכרים שאני אמרתים. 5 ואני לא אמרתי לכם
Jn 16,32 מאמינים 32 הנה באה השעה וכבר הגיע. ובה **תהיו** מפוזרים כל איש בביתו ותעזבו אותי יחידי.
Lc 9,38 ובתוכם אדם אחד קורא בקול גדול ואומ׳ רבי **תהיינה** פקוחות על בני כי אין לי זולתו. 39 והרוח
Mt 1,23 האל. אשר אמרו על ידי הנביא 23 הנה העלמה **תהר** ויולדת בן אחד ויהיה שמו עמנואל. ר״ל הש׳ם
Lc 1,31 כי את מצאת חן בעיני הש׳. 31 תדעי כִּי אַתְּ **תהר** בבטנך ותלדי בן שתקראי שמו ישאוש. 32 זה יהיה
Mt 23,34 שולח לכם נביאים וחכמים ומאותתים: ומהם **תהרגו** ותתלו בשתי וערב ותנגשו בבתי כנסיותיכם
Mc 13,2 הבניינים גדולים לא תשאר אבן על אבן שלא **תהרס.** 3 וכאשר ישב בהר הזתים נגד המקדש שאלוהו
Mt 11,7 רואות במדבר חשבתם שהוא יהיה כמו קנים **תוהים** שהרוח מניע. 8 לכן יצאתם ראות שחשבתם שהוא
Jn 20,26 26 אחר שמנה ימים פעם אחרת היו התלמידים **תוך** הבית וטומאש עמהם ובא ישאוש והדלתות נעולות.
Lc 17,3 הקטנים. 3 שמעו אתם אם חטא חטא לך אחיך **תוכיחהו** ויעשה תשובה ומחול לו 4 ואם ז׳ פעמים
Mc 9,22 עזרני בחסדך. 22 וישאוש אמ׳ לו אם אתה **תוכל** להאמיני מכל דברים תשיג. 23 ותכף זעק אבי
Mc 14,7 לכם יהיו לעולם העניים. וכאשר תחפצו אתם **תוכל** תוכלו שיהיה לכם ואני לא אהיה לכם לעולם. 8
Lc 1,20 האמנת לדברי שיושלמו בעתן תהיה אלם ולא **תוכל** דבר עד אותו יום שאלו הדברים יבאו לתכלית.
Lc 2,7 והניחו באבוס הבהמות כי לא היו מקום אחר **תוכל** להניחו כאותו קרוי היוצא מן הקיר לחוץ
Lc 6,42 חושב שאתה נושא בשלך בריח גדול. 42 ואיך **תוכל** לאמר לאחיך הנח ואני אוציא הקיסם מעיניך.
Jn 1,50 לו. כי אני אומר לך שראיתיך תחת תאנה. **תוכל** להיות מאמין אתה עוד תראה דברים גדולים
Mt 12,34 לכן בפרי מכיר האדם העץ 34 יחס שרפים איך **תוכלו** לאמר טוב שאתם רעים. הפה מדברת מהשפעת הלב.
Mt 20,22 ישוש ואמ׳ אינכם יודעים מה אתם שואלים. **תוכלו** לסבול המות שאני אסבול. והן אמרו הין: 23
Mc 10,38 אמ׳ להם. אינכם יודעים מה אתם שואלים. **תוכלו** אתם סבול המיתה שאני אסבול. [*] 39 [*] [*]
Mc 14,7 יהיו לעולם העניים. וכאשר תחפצו אתם תוכל **תוכלו** שיהיה לכם ואני לא אהיה לכם לעולם. 8 כי
Jn 5,44 אם אחד יבא בעולמו אותו תקבלו. 44 איך **תוכלו** אתם להאמין שאתם רודפים אחר המעלות. ואינכם
Jn 7,34 ולא תמצאוני. למקום שאהיה שם אתם לא **תוכלו** לבא. 35 [*] [*] 36 37 וביום הגדול מן החג
Jn 15,4 פרי מעצמה אם אינה עומדת באילן כן אתם לא **תוכלו** לעשות פרי מעצמה אם אינה עומדת אם לא תעמדו
Mt 1,1 קפיטולו ראשון כפי שי׳ מתיאו 1 זה ספר **תולדות** משיח בן דויט בן אבראם. 2 אבראם הוליד
Mt 1,17 משיח: קפיטולו ב׳ כפי מתיאו 17 אם כן כל **תולדות** מאברם עד דויט הם י״ד ומדוד עד גלות בבל
Lc 3,7 האל. 7 אז אמ׳ לעמים שבאים בעבור יטבילם **תולדות** ויבראש מי ילמד לכם ברוח מאפינו העתידה
Lc 12,18 אוצרותי ואעשם יותר גדולים ואקבץ כל דברי **תולדותי** וטובתי. 19 ואומר לנפשי רוב טובות אספת
Lc 5,4 באניה. 4 וכאשר סיים לדבר אמ׳ לשמעון. **תוליך** האניה בים. ופזרו הרשתות בו בְּקַפֵּטוּרָא. 5
Mc 10,19 לא תעשה גניבה. לא תעשה עדות שקר. לא **תונה** שום אדם. כבד את אביך ואת אמך. 20 והוא ענה
Lc 17,7 בים ישמע אליכם. 7 מי מכם יש לו עבד **תועה** ושומר השורים מי שהוא חוזר מן השדה יאמר מיד
Mt 15,5 ואל אמו הנדבה אי זו שתהיה ממני או ממך **תועיל.** 6 ולא כבד אביו ואמו: אתם עברתם מצות הש׳
Lc 24,25 מצאו אותו. 25 וישוש אמ׳ להם סכלים תהיו **תועים** להאמין כל הדברים שהנביאים אמרו לכם. 26
Mc 5,26 26 והוציאוה כל מה שהיה לה ברפואות בלא **תועלת.** שאינה מוצאה. 27 וכאשר שמעה שישאוש משיח
Lc 14,35 ינתן הטעם: 35 לא בעפר ולא בזבל ולא בדבר **תועלתי** רק ישולח בחוץ מי שיש לו אזנים לשמוע
Lc 16,21 משולחן העשיר ואינו נותן לו והכלבים באים **תופסים** מ.. 22 .. נשאוהו ... 23 ... בצער ונגיסה.
Lc 10,35 ואמ׳ לו עשה למוכה זה כל צרכו. ואם **תוציא** בהוצאתו יותר משני פשיטין אלו יתנם לו
Jn 2,8 כל מה שיוכלו החזיק. 8 וישאוש אמר להם **תוציאו** מהם והביאו ותנו לשתות לארטישקילי. והביאו
Mt 8,19 רבים סביבו צוה שיעברו היבשה. 19 ובא חכם **תוריי** מהדת ואמ׳ לו ר׳ אני אלך אחריך למקום שתרצה
Mt 27,40 שאומר שתשמיד המקדש ובשלשה ימים תבנהו. **תושיע** עצמך אם בן אלוה אתה ירד מן השתי וערב. 41
Lc 18,42 רואה 42 וישאוש אמ׳ אליו ראה אמונתך **תושיע** לך 43 ומיד ראה. והלך אחרי ישו משבח לשם
Lc 23,37 חומץ לשתות. 37 ואומרים אם אתה מלך ישראל **תושיע** עצמך. 38 ועל הכתב שעליו כתוב באותיות
Lc 23,39 שהיה תלוי עמו מחרפו ואומ׳ אם אתה משיח **תושיע** עצמך ואנחנו עמך. 40 והאחר עונה ומגדף אומ׳
Mc 15,30 מקדש השם׳ ואתה אחר שלשת ימים תבנהו. 30 **תושע** עצמך תרד מן השתי וערב. 31 וכמדומה לזה
Lc 24,6 החיים עם המתים. 6 אינינו פה כי חזר חי. **תזכורנה** באי זה אופן דבר עמכם בעוד שהיה בגלליאה.
Jn 17,1 ונשא עיניו לשמים ואמ׳ אב השעה באה. **תזכך** בנך למען יברר אותך בנך 2 כמו שנתת לו ממשלת
Jn 17,5 השלמתי שנתת לי לעשות. 5 ועתה את אב **תזככני** עמך. כי אותה אורה שהיתה לו קודם שנברא
Jn 15,20 אינכם מזה העולם בעבור זה מכעיס אתכם: 20 **תזכרו** דברי אשר אמרתי לכם עבד אינו גדול מאדוניו:
Mc 13,24 24 מועברת אותה צרה. השמש תחשך והלבנה לא **תזריח** 25 והכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים

Mc 9,24 ואלם. אני מצוה אותך שתצא ממנו. ואחר לא **תחזור** בו. 25 והוא יצא צועק ומצערו והנער נשאר
Jn 16,20 והעולם ישמח. אבל אתם תדאגו. רק דאגתכם **תחזור** לששון: 21 האשה היולדת דואגת כי שעתה בא.
Mc 12,17 על הגג והם אמרו דשיסר 17 וישוש אמ׳ להם **תחזרו** לשישר מה שהוא לסיסר ולאל מה שהוא מהאל.
Jn 14,19 כבר אינכם רואים אותי אבל תראוני חי ואתם **תחיו.** 20 באותו היום תכירו כי אני הוא כאבי. ואתם
Mc 12,18 18 ובאו אליו הצדוקים שאומרים לא תהיה **תחייה.** וישאלוהו לאמר 19 רבי משה כתב לנו אומ׳
Lc 20,36 דומין למלאכים. והם בני השם׳. וכי הם בני **תחייה.** 37 ואותן מתים שיחיו. למדהו והראהו משה.
Jn 11,25 אחרון שבתחיה: 25 אמ׳ אליה ישאוש אני הוא **תחייה** וחיים למאמין בי. עוד אם ימות יחיה. 26 וכל
Mt 5,24 נגד אחיך 24 עזוב נדבתך לפני המזבח ולך **תחלה** להשלים אחיך. ואחרי כן תשוב לנדב נדבתך. 25
Lc 10,5 לשום אדם בדרך. 5 ובבית שתכנסו תאמרו **תחלה** שלום יבא בבית הזה. 6 ואם שם בן השלום. עליו
Mt 5,42 לך עמו אלפיים: 42 ומי שישאלך תן לו: ולא **תחלוק** עם מי שירצה ללות ממך: קפיטולו י״ז כפי
Mt 13,28 להם האיש האויב עשה דבר זה. והעבדים אמרו **תחפרץ** שנלך ונלקטהו 29 והוא אמ׳ אין בעבור שלא
Mt 14,28 28 וענה ש׳ פירו ואמר אדון אם אתה הוא **תחפרץ** שאני אבא אליך על המים 29 והוא אמר בא:
Mt 19,21 מה אני חסר עוד. 21 אמ׳ אליו ישו אם **תחפרץ** היות שלם לך מכור מה שיש לך ותנהו לדלים
Mt 26,17 פסח באו התלמידים ואמרו לו באי זה מקום **תחפרץ** שנכין הפסח. 18 וישאוש אמר לכו אל העיר.
Mc 14,12 כאשר הפסח עושים. אמרו לו התלמידים להיכן **תחפרץ** שנלך ונכין לך הפסח שתאכל. 13 ושלח שנים מן
Lc 5,12 ראה ישו נפל לרגליו ובקשו ואומ׳ אדון אם **תחפרץ** אתה יכול לטהרני 13 וישאוש נגעו ואמ׳ אני
Lc 8,49 49 ושר בית הכנסת בא לו ואמר אליו אל **תחפרץ** לצער ישאוש משיח כי בתך מתה. 50 וישאוש שמע
Lc 22,42 ותקע הברכים לארץ והתפלל. 42 אומ׳ אם אתה **תחפרץ** הסר המות הזה מעלי אכן לא תעשה רצוני רק
Jn 5,6 שוכב והכיר שזמן רב עמד חולה אמר לו **תחפרץ** להיות בריא. 7 והחולה ענה לו אדון אין לי
Jn 5,14 ואמ׳ לו הנה אתה בריא מכאן ואילך לא **תחפרץ** לחטוא ולא יקרא לך דבר רע: 15 והלך אותו
Jn 21,18 ידך ואחר ילך אחריך וינהגך במקום שלא **תחפרץ.** 19 ואז אמר רמז באיזו מיתה עתיד לזכך האל.
Mt 20,21 אותו ושאלה מתן אחד לו. 21 והוא אמר מה **תחפרצי.** והיא אמרה תרצה שאחד מבני ישב לצד ימינך.
Mc 6,22 ואמר אירודיש המלך אל הנערה. שאלי מה **תחפרצי** ואתנהו לך 23 ועשה שבועה שיתן לה כל מה
Mt 6,7 היודע הנסתרות ישמעך: 7 וכאשר תתפללו אל **תחפצו** דבר מאד כאשר עושים החסרים. כי הם חשבו
Mt 7,7 יקרעום: 7 שאלו מאל והוא ימלא שאלתכם: **תחפצו** ותמצאו: דפקו בדלת ויפתח לכם. 8 כי כל אדם
Mt 10,9 בעבור חן קבלתם: ובעד חן תתנוהו. 9 אל **תחפצו** לישא זהב וכסף ומעות בחגורה 10 ושק בדרך.
Mt 10,28 ומה שתשמעו באזן תדרשוהו בקול רם: 28 ולא **תחפצו** לירא אותם שהורגים הגוף כי אין יכולים
Mt 23,10 על הארץ. כי אחד הוא אביכם שבשמים 10 לא **תחפצו** נקראים רבנים. כי ישאוש משיח רב 11 אותו
Mt 24,26 ואם אדם לכם יאמר הוא בזאת המערה אל **תחפצו** האמן. 27 כי כל כך כמו שהברק שיוצא ממזרח
Mc 14,7 טובה 7 כי לכם יהיו לעולם העניים. וכאשר **תחפצו** אתם תוכל תוכלו שיהיה לכם ואני לא אהיה לכם
Mc 15,9 להם תפוש אחד: 9 ופילאט ענה להם ואמ׳ **תחפצו** שאניח לכם מלך היהודים. 10 כי הוא יודע כי
Mc 15,12 להם. 12 ופילאט אמ׳ להם פעם אחרת מה **תחפצו** שאעשה ממלך היהודים 13 והם צעקו תלהו: 14
Lc 3,14 שאלוהו אומרים מה יעשו. ויואן אמ׳ אל **תחפצו** רע לשום אדם ואל תעשו לו נזק. ותהיו נדיבים
Lc 6,37 בעלי חנינה כאשר אביכם הוא חנון. 37 אל **תחפצו** לדון ולא תהיו נדונים. אל תחפצו לענוש ולא
Lc 6,37 37 אל תחפצו לדון ולא תהיו נדונים. אל **תחפצו** לענוש ולא תענשו. תעזבו ותעזב לכם. 38 תנו
Lc 9,6 רגליכם תסירו לעדות עליהם. 6 וכשתצאו משם **תחפצו** הבתים דורשים ומבריאים החולים בכל מקום: 7
Lc 12,11 אתכם בבתי כנסיות ולרבנים ולנביאים אל **תחפצו** להשתכל באיזו אופן או באי זה דבר תענו או
Lc 12,29 שמלביש אתכם. למה אתם במעט אמונה. 29 ואל **תחפצו** לבקש מה תאכלו ומה תשתו ואל תתנשאו למעלה.
Lc 17,23 תראוהו 23 ויאמרו לכם הנו להלן הוא לא **תחפצו** ללכת. ולא תלכו אחריו. 24 כי כמו שהשמש
Lc 21,8 שאני אני הוא. והעת יתקרב. ואז אתם לא **תחפצו** ללכת אחריהם. 9 וכאשר תשמעו קטטות ואנחות
Lc 23,20 רציחה. 20 ופילאט אמ׳ עוד פעם אחרת אליהם **תחפצו** להניח ישאוש 21 והם צעקו אומרים תלהו. 22
Jn 15,7 בי ודברי תשמרו בכם. אי זה דבר ודבר **תחפצו** ותשאלו תשיגו לכם : 8 כזה הוא זך אבי
Mt 24,2 אומ׳ לכם אשר לא ישאר אבן על אבן שלא **תחרב:** 3 והוא יושב בהר הזתים. קרבו אליו תלמידיו
Lc 21,9 אחריהם. 9 וכאשר תשמעו קטטות ואנחות אל **תחרדו.** שחוייב כל אלה להעשות. אכן לא יהיה זה מיד
Mt 5,17 מתיאו 17 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו אל **תחשבו** שבאתי להרוס התורה והנבואות אבל באתי
Mt 10,34 מתיאו 34 עוד אמר ישאוש משיח לתלמידיו אל **תחשבו** שאני באתי לשום שלום בארץ. 35 אבל כי אני
Mt 16,8 8 וישאוש שיודע מה שחושבים. אמ׳ להם מה **תחשבו** ביניכם אנשים בלתי מאמינים. אתם חושבים
Mt 24,45 השעה אותה שבן האלוה יהיה בא. 45 ומה **תחשבו** מעבד חכם ונאמן אדוניו מניחו על כל סיעתו
Mc 2,8 מחשבותיהם בעד הקדוש רוח ואמ׳ להם מה **תחשבו** בלבבכם 9 אי זו היא מלה נקלה לאמר לנטול
Lc 12,24 חשובה יותר מאכילה והגוף יותר מהלבוש. 24 **תחשבו** כערבים שאינם זורעים ולא לוקטים ואין להם

Lc 13,4 אשר עליהם נפל המגדל בשיבסי והרג אותם. **תחשבו** שהם היו חייבים יותר על כל האנשים היושבים
Lc 21,14 וזה יבא לכם לעדות. 14 אז ינוח לבבכם ואל **תחשבו** באי זה אופן תענו. 15 כי אני אתן לכם כח
Lc 12,40 חפור ביתו. 40 ואתם עמדו כי בשעה שלא **תחשבוה** יבא בן אדם: 41 ופירו אמ׳ לו אדון אמור
Mt 7,3 3 אתה רואה הקיסם בעין חבירך. ולא **תחשוב** הבריח מעיניך. 4 ואיך תאמר לאחיך להוציא
Mt 24,29 הנשרים. 29 ותכף קרוב מעט מאותו זמן השמש **תחשך.** והירח לא תאיר. וכוכבי שמים תפולו. וכחות
Mc 13,24 ובאותן הימים 24 מועברת אותה צרה. השמש **תחשך** והלבנה לא תזריח 25 והכוכבים יפלו מן השמים
Lc 11,35 רע. גופך יהיה חשוך: 35 לכן שמור שנרך לא **תחשך** 36 [*] וכל גופך יאיר. וכאשר לא יהיה בו חלק
Mt 2,22 22 ויהי כאשר שמע כי ארכיליאוס היה מולך **תחת** אירודיש אביו בארץ גודיאה פחד ללכת שם ונזהר
Mt 5,15 15 אין מדליק האדם את הנר בעבור הניחו **תחת** מכסה אבל להניחו על המנורה בעבור יעשה אור
Mt 5,38 הוא רע. 38 אתם שמעתם שהתורה אומרת עין **תחת** עין שן תחת שן 39 ואני אומר לכם שלא תשלמו רע
Mt 5,38 אתם שמעתם שהתורה אומרת עין תחת עין שן **תחת** שן 39 ואני אומר לכם שלא תשלמו רע ברע. כי אם
Mt 23,37 לקבץ עמך כמו התרנגולת מאספת אפרוחיה **תחת** כנפיה ולא אבית. 38 ובעבור זה הנה דירתכם
Mc 2,26 כאשר נרעבו. 26 שהוא נכנס במקדש **תחת** אביתר שר הכהנים ואכל לחמי הקדש אותם ששום
Mc 4,21 ישמע. 21 ואומ׳ להם אין אדם מניח נר דלוק **תחת** הדרדור ולא תחת המטה אבל מניחו אדם במנורה.
Mc 4,21 להם אין אדם מניח נר דלוק תחת הדרדור ולא **תחת** המטה אבל מניחו אדם במנורה. 22 שום דבר לא
Mc 7,28 אכן גורי הכלבים אוכלים פתי לחם הנופלים **תחת** שולחן האדונים. 29 ואמר ישאוש אליה בעד דבר
Lc 3,2 וטִירְקוּדִיגִיש אליש אניאה ואבילינא דטרקא 2 **תחת** שרי הכהנים הולך בקיאפש היתה נעשית המלה מאל
Lc 4,27 אחת אלמנה. 27 ורבים מצורעים היו בישראל **תחת** אלישע נביא. ושום אחד מהם לא נטהר בסיריאה.
Lc 7,8 ובני יהיה נרפא. 8 כי אני אדם שיש לי **תחת** רשותי ותחת כחי פרשים. ואומר אני לזה לך והוא
Lc 13,34 לאסוף בניך כמו שהתרנגולת מאספת תרנגוליה **תחת** כנפיה ולא יכולתי. 35 והנה תעזב ביתכם מאין
Lc 17,24 ולא תלכו אחריו. 24 כי כמו שהשמש זורח **תחת** השמים ומזריח. כי יהיה בן האדם ביומו. 25 אכן
Jn 1,48 ענה ישאוש ואמר לו. קודם שישאוש קראך **תחת** תאינה ראיתיך. 49 ענה לו נתנאל ואמר ר׳ אתה
Jn 1,50 ישאוש ואמר לו. כי אני אומר לך שראיתיך **תחת** תאנה. תוכל להיות מאמין אתה עוד תראה דברים
Mt 8,9 יהיה נרפא. 9 כי אני אדם חוטא: ויש לי **תחתי** פרשים. ואומר אני לזה לך והוא הולך. ואומ׳
Mt 21,19 מצא תאנים כי אם עלין לבדן ואמר מעולם לא **תטעני** פרי. ותכף יבשה התאנה: 20 וכאשר התלמידים
Mt 22,33 אבל מהחיים. 33 וכאשר שמע העם זה היה **תימה** במוסר שלו. 34 והפרושים שמעו שהצדוקים היה
Mt 1,20 נראה אל יוסף בחלום אמר יושאף בן דויט אל **תירא** לקחת מרים אשתך כי מה שהרתה הרתה מרוח קדש.
Lc 1,13 יראה לו עליו. 13 אבל המלאך אומ׳ אליו אל **תירא** זכריה כי תפלתך נשמעת ואשתך אלישבק תלד לך
Mt 10,28 שהורגים הגוף כי אין יכולים להרוג הנפש. **תיראו** ביותר אותו שהגוף והנפש יכול שום בגיהנם:
Mt 17,8 להם קומו אל תפחדו. 8 ושאו העניים ואל **תיראו** שום אדם אם לא לבד ישו. 9 וכאשר יורדים מן
Mc 13,7 תראו מלחמות רבות. או התחלת מלחמות אל **תיראו** כי זה חוייב שיהיה אבל עדיין לא יהיה הקץ.
Lc 12,4 במקום גבוה. 4 ואני אומר לכם אוהבים אל **תיראו** מאותם שהורגין הגוף ואחר אין להם דבר אחר
Lc 12,5 להם דבר אחר שיעשו 5 אבל אני אלמדכם ממי **תיראו.** תיראו אותו שאחרי מות האדם יש לו כח
Lc 12,5 אחר שיעשו 5 אבל אני אלמדכם ממי תיראו. **תיראו** אותו שאחרי מות האדם יש לו כח לשולחו
Lc 12,5 כח לשולחו בגיהנם ולו האש אומר לכם אותו **תיראו:** 6 חמשה לחם שהם שלו נמכרין במאה ערכין
Lc 12,7 לפני האל. 7 ושערכם כולם ספורין לפני אל **תיראו** כי אתם שוים יותר מרבים שעברו: 8 ואני אומ׳
Lc 24,36 עמד באמצעם ואמר להם שלום לכם אני הוא אל **תיראו.** 37 והם נבהלים וחרדים. חשבו ושערו שראו
Jn 6,20 הספינה ופחדו. 20 אבל אמר להם אני הוא אל **תיראו.** 21 אז רצו לקבלו בספינה. ומיד היתה הספינה
Jn 14,27 איני נותנו לכם על דרך שהעולם נותנו. לא **תיראו** ולא תהיה לבבכם נבהל. 28 אתם שמעתם אמרתי
Mt 10,26 משוטנים. כמה וכמה המורגלים: 26 לכן לא **תיראום.** לא נעלם שלא יהיה נגלה: 27 מה שאני אומר
Lc 1,30 השלו׳ ההוא איך הוא. 30 והמלאך אמ׳ לה אל **תיראי** מריאה כי את מצאת חן בעיני הש׳. 31 תדעי כִי
Lc 10,14 היו עושים תשובה. 14 אמנם לא יהיה רע **תירוש.** ושדומה דומה לרעה המוכן לכם ליום הדין. 15
Lc 3,17 ויאסוף החטה במגורתו וישרוף התבן באש שלא **תכבה** 18 ורוב דברים אחרים מזהיר ומגיד לעם. 19
Lc 17,8 השדה יאמר מיד עבוד ושומעך 8 ולא יאמר לו **תכין** שאוכל ושרתני עד שאשלים לאכול ולשתות. ואחר
Lc 22,12 עם תלמידיו. 12 והוא יראך היכל גדול ושם **תכינו** אותו. 13 ובלכת התלמידים מצאו כמו שאמר להם
Mc 14,15 15 והוא יראה לכם בית גדול לאכילה ושם **תכינוהו** ולכו: 16 והלכו תלמידיו ובאו אל העיר
Mt 9,6 נמחלים. או לאמר קום ולך. 6 ולמען זה **תכירו** כי אני יכול למחות העונות בארץ: אז אמ׳
Mt 13,14 אומרת אתם תשמעו ולא תבינו ותראו ולא **תכירו.** 15 כי לב זה העם שמן ואזנו כבדה ועצמו
Mt 24,32 התאנה כאשר הזמורות רבים והעלים יוצאים **תכירו** שהקיץ מתקרב [*] 33 [*] אל הדלת. 34 אמת
Jn 8,28 28 אז אמ׳ ישוש להם כי תנש תנשאו בן האדם **תכירו** שאני הוא ודבר אני עושה מעצמי רק כמו שהאב

Jn 14,17 אינו רואה אותו. ואינו יודע אותו. רק אתם **תכירו** כי בכם הוא עתה ובכם יהיה. 18 לא אעזובכם
Jn 14,20 אבל תראוני חי ואתם תחיו. 20 באותו היום **תכירו** כי אני הוא כאבי. ואתם בי ואני בכם. 21
Jn 14,7 אותי אבי הייתם מכירים. ומכאן והלאה אתם **תכירוהו** ותראו אותו: 8 ופליף אמר אליו אדון.
Mt 7,16 ובתוכם הם זאבים וטורפים. 16 במעשיהם **תכירום.** כי לא יכול אדם ללקוט מסנה ענבים. ולא
Mt 7,20 פרי טוב יהיה כרות ושרוף. 20 במעשיהם **תכירום:** עו׳ קפיטולו כ״ג כפי מתיאו 21 עו׳ אמר
Lc 22,34 יקרא התרנגול שג׳ פעמים תהיה כופר בי ולא **תכירני.** 35 ואמר להם כאשר שלחתי אתכם בזולת שק
Mt 8,8 8 ענה אותו השר ואמ׳ אדון איני ראוי שאתה **תכנס** בביתי רק לבד תאמ׳ בדיבור ובני יהיה נרפא. 9
Mt 25,23 ממון היית נאמן [*] 22 [*] 23 [*] [*] **תכנס** ביקר אדוניך ומרוב יעשו אותך אדון: 24 ובא
Mt 5,20 לא תהיו צדיקים יותר מהחכמים והפרושים לא **תכנסו** במלכות שמים. 21אתם שמעתם מה שנאמר
Mt 10,5 אלה י״ב שלח ישוש משיח וצום ואמר להם אל **תכנסו** בארץ הנפילים. אל תכנסו בארץ שמריאה היא. 6
Mt 10,5 וצום ואמר להם אל תכנסו בארץ הנפילים. אל **תכנסו** בארץ שמריאה היא. 6 אבל תלכו דורשים 7
Mt 10,12 אדם טוב ועמו תעמדו עד שתלכו. 12 וכאשר **תכנסו** בבית תנו שלום. אומרים שלום יהיה עמכם
Mt 18,3 אני שאם לא תשובו ותהיו כמו זה הנער לא **תכנסו** במלכות שמים. 4 ואותו שישפיל כמו זה הנער
Mt 26,41 אחת להיות ער עמדי. 41 עורו והתפללו שלא **תכנסו** בנסיון. כי הרוח הוא מוכן. אבל הבשר חולה.
Mc 14,38 עדים עמדי. 38 עורו והתפללו בעבור שלא **תכנסו** לנסיון. הרוח מוכן אבל הבשר חולה. 39 ופעם
Lc 10,10 ותאמרו להם מלכות האל מתקרב לכם. 10 ואם **תכנסו** בעיר שלא יקבלו אתכם צאו ברחובות ואמרו. 11
Lc 19,30 אומר לכו לאותו מגדול שהוא קרוב לנו בו **תכנסו** ותמ ותמצאו עיר אחד בן אתון קשור שלעולם לא
Lc 22,40 וכאשר בא להם אמר להם התפללו בעבור שלא **תכנסו** לניסיון. 41 והוא נסע מהם כזריקת אבן אחת.
Lc 22,46 46 ואמר לאותם שישנים קומו והתפללו שלא **תכנסו** לפיתוי: 47 עוד הוא מדבר כן. והנה סיעה
Mt 8,15 מקדחת רעה 15 ולקחה בעד היד והקדחת עזבה **תכף:** וקמה ושרת אותו 16 ובערב שלחו אל ישואש
Mt 13,21 לו שרש ומתייבשת מהר: כי בעד מלה זעומה **תכף** הם נבוכים. 22 אותה שנפלה בין החוחים. הוא
Mt 14,36 יגיעו שפת מלבושיו וכל אותן שהיו נוגעין **תכף** היו נרפאין מחוליים: Tit,15 קפיטולו מ״א כפי
Mt 21,20 וכאשר התלמידים ראוהו היו תמהים איך מתה **תכף** 21 וישאוש אמר להם אמיתות אומר לכם שאם יהיה
Mt 25,15 ולאחד אחד לכל אחד מהם כפי ערכו והלך לו **תכף.** 16 ואותו שקבל ה׳ בשנטש פעל בהם והרויח ה׳
Mc 1,18 אחרי ואעשה אתכם דייגים מהאנשים 18 והם **תכף** עזבו הרשתות והלכו אחריו. 19 והולכים מעט
Mc 1,43 שתהיה טהור מהצרעת. 42 [*] 43 כאשר נטהר **תכף** הוציאוהו 44 ואמ׳ לו שמע אל תאמר לשום אדם.
Mc 4,29 מתמלאה חטה השבולת. 29 וכאשר נשלם הפרי **תכף** שמים המגל כי עת קציר הוא. 30 ואומר לכם למי
Mc 6,50 רעה וצעקו 50 כולם והיו נבוכים. וישאוש **תכף** זעק ואמר עמדו בבטחה אני הוא אל תפחדו. 51
Mc 6,54 בארץ גִינִיסָארִיק [*] 54 כאשר יצא מהספינה **תכף** הכירו ישאוש 55 ומיהרו כל הארץ להביא החולים
Mc 9,19 נהגו האיש 19 ושאוהו לפני. וכאשר ראהו **תכף** צערו והפילו לפניו ומתבולל ורוקק. 20 וישאוש
Mc 10,24 והתלמידים נבהלו מדבריו. וישאוש פעם אחרת **תכף** אמר להם בנים מאד הוא כבד שאיש שיבטח מאד
Mc 16,7 איננו פה. ראו זה המקום שהניחוהו. 7 לכו **תכף** לתלמידים ולפירו ואמרו להם כי לפניהם
Mt 23,5 זה שהאנשים יראו אותם. הם נושאים גודל **תכשיטי** מלבושם ומטויה דקה 6 והם אוהבים שבת
Jn 19,21 21 אז הגמוני היהודים אמרו לפילאטו לא **תכתו׳** מלך היהודים רק שהוא היה אומר שהיה מלך
Mt 6,25 לא תהיו מאד נאנחים מהגוף. מה תאכלו. מה **תלבשו.** ולא יתרה הנפש [*] מהמלבוש. 26 הביטו
Lc 12,22 משתדלים לבקש אוכל לנפשכם. ואל תאמרו במה **תלבשו** גופכם. 23 כי הנפש חשובה יותר מאכילה והגוף
Lc 1,13 תירא זכריה כי תפלתך נשמעת ואשתך אלישבק **תלד** לך בן ותקרא שמו יוחנן. 14 ותהיה שמחה וגיל
Mc 15,13 מה תחפצו שאעשה ממלך היהודים 13 והם צעקו **תלהו:** 14 ופילאט אמ׳ להם ואי זו רעה עשה לכם ועוד
Lc 23,21 תחפצו להניח ישאוש 21 והם צעקו אומרים **תלהו.** 22 והוא פעם שלישית אמר להם אי זה רע עשה
Jn 19,6 ראו אותו ההגמונים והמשרתים צועקים **תלהו** תלהו. ופילאטו אמ׳ להם תקחו אתם ותלהו. כי
Jn 19,6 ראו אותו ההגמונים והמשרתים צועקים תלהו **תלהו.** ופילאטו אמ׳ להם תקחו אתם ותלהו. כי איני
Mt 27,38 ראשו כתב זהו ישאוש מלך היהודים: 38 אז **תלו** שני גנבים עמו. אחד לצד ימין ואחד לשמאל. 39
Lc 23,33 33 וכאשר באו אל המקום הנקרא קלוארי שם **תלו** ישאוש והגנבים. האחד לצד ימין והאחד לשמאל.
Mt 27,23 אמ׳ להם ואי זה רעה עשה. והם עוד צעקו **תלוהו.** 24 וכאשר פילאט ראה ששום דבר אינו משיג
Mt 27,35 וכאשר טעמו לא רצה לשתות. 35 וכאשר **תלוהו** חלקו ביניהם בגורל מלבושיו בעבור שתהיה
Mc 15,14 להם ואי זו רעה עשה לכם ועוד הם צועקים **תלוהו.** 15 ופילאט חפץ לעשות רצון העם נתן להם
Mc 15,24 יין מירדטא ולא רצה לשתות. 24 וכאשר **תלוהו** חלקו מלבושיו. והניחו גורלות עליהן איזה
Mc 15,25 כל אחד מהם. 25 והיתה שעה שלישית כאשר **תלוהו.** 26 והניחו עליו כתב זהו ישאוש נזוריט מלך
Jn 19,15 מלככם 15 אבל הם צועקים הקימוהו הקימוהו **תלוהו** והניחוהו בשתי וערב: ופילאט אמר להם מלככם
Mt 18,6 אשר בי מאמינים יותר יהיה לו שוה שיהיה **תלוי** או מושלך בים או ריחים בצאורו ונטבע בעומק

Lc 23,39 זהו מלך היהודים. 39 ואחד מהגנבים שהיה **תלוי** עמו מחרפו ואומ׳ אם אתה משיח תושיע עצמך
Lc 24,7 שבן האדם יהיה נמסר בידי חטאים והיותו **תלוי.** ושיחזור חי ביום השלישי 8 ותזכורנה דבריו 9
Mt 27,44 אלו מחירופין. היה אומ׳ אחד מהגנבים שהיו **תלויים** אחריו 45 משעת חצי היום עד שעה [*] 46 [*]
Mc 15,32 וערב שאנחנו נראהו ונאמינך. ואותן שהיו **תלויים** עמו עושים הספדות. 33 וסביב שעה ששית נעשה
Mt 22,40 תאהב רעך כמוך. 40 כל התורה והנביאים **תלוים** באלו שני צוויים. 41 ואז אמ׳ ישאוש לפרושים
Mc 6,10 10 ואמר להם באי זה מקום שתבאו שם **תלינו** עד שתסעו. 11 וכאשר לא ירצו קבל אתכם ולא
Jn 6,43 מן השמים: 43 אז ענה ישאוש ואמ׳ להם. לא **תלינו** עלי. 44 שום דבר אינו יכול לבא אלי. אם האב
Lc 1,76 ואתה נער תקרא נביא מה מאד נעלה כי אתה **תלך** לפני האדון בעבור שתבין הדרכים שיהיו מיושרים
Jn 13,36 אינך יכול ללכת אחרי עתה אבל אחרי כן **תלך.** 37 ואחרי כן אמר אליו למה איני יכול ללכת
Jn 21,22 רוצה שיע שיעמוד פה עד שאבא מה לך אתה **תלך** אחרי. 23 אז יצא זה הדבר בתוך אחיו שאותו
Mt 10,6 אל תכנסו בארץ שמריאה היא. 6 אבל **תלכו** דורשים 7 ואומרים שמלכות שמימיי מתקרב. 8
Mt 22,9 אבל אותם שהיו קרואים אינם הגונים. 9 **תלכו** אם כן בדרכים וקראו כל אותם אנשים שתמצאו
Lc 17,23 לכם הנו להלן הוא לא תחפצו ללכת. ולא **תלכו** אחריו. 24 כי כמו שהשמש זורח תחת השמים
Mt 8,21 אדם אין לו אנה יקוד ראשו: 21 עוד אמר לו **תלמיד** א׳ אדון והניחני ראשונה קבור אבי 22 וישואש
Mt 27,57 איש מבארי מסיאה ששמו יושאף אותו שהוא **תלמיד** ישאוש. 58 וזה קרב לפילאט ושאל לו הגוף
Mt Expl סוף העולם: Expl תם נשלמה אגרת שי׳ מתיב **תלמיד** ומגיד: מרקו מגיד נבחר מהאל ובן ש׳ פירו
Lc Prol,3 באנטושיא רופא מובהק ממלאכת הרפואה. והיה **תלמיד** האפושטולש. ואחרי כן לא נפרד מחבורת שי׳
Lc 6,40 יפלו בבור. 40 אינינו התלמיד על הרב כל **תלמיד** הוא שלכם כאשר הוא ברבו 41 איך תראה קיסם
Jn 18,15 פירו ותלמיד אחר הלכו אחר ישאוש. ואותו **תלמיד** היה בן בית להגמון ונכנס עם ישאוש בהיכל
Jn 19,38 ועמד נחבא מפחד היהודים בעבור שהוא **תלמיד** ישאוש. ובקש מפילאטו שיהיה לו רשות לקחת
Jn 20,2 2 אז רצתה ובאה לשימון פירי ולאותו **תלמיד** האחד שאוהב מאד ישאוש ומריאה אמרה להם
Jn 20,3 להיכן הניחוהו. 3 אז יצא פירו ואותו **תלמיד** האהוב. ובאו לקבר ושניהם הלכו במרוצה. 4 רק
Jn 20,8 אבל היה בצד אחד מקופל 8 אז נכנס שם אותו **תלמיד** האהוב שבא ראשון לקבר וראהו ורץ. 9 כי
Jn 21,7 רבוי דגים ולא יכלו למשוך. 7 אז אמר אותו **תלמיד** האהוב מיישוש לפירו האדון הוא. ושימון פירו
Jn 21,20 אחרי: 20 ופירו נהפך לאחוריו וראה אותו **תלמיד** שישאוש אוהב מאד הולך אחריו שהוסב בסעודה
Jn 21,23 אחרי. 23 אז יצא זה הדבר בתוך אחיו שאותו **תלמיד** לא ימות. רק אמר אני רוצה שכן יעמוד עד
Mt 10,42 לאחד מאלו הקטנים כוס אחד ממים קרים בשם **תלמידי** אמת לכם אני אומר לא יפסיד שכרו: Tit,11
Mc 2,18 לקרוא הצדיקים אבל החטאים 18 והיו שם **תלמידי** ג׳ואן ומהפרושים מתענין ואמרו לישו למה
Mc 2,18 ומהפרושים מתענין ואמרו לישו למה מתענין **תלמידי** גואן ומהפרושים ותלמידיך אין מתענין. 19
Mc 14,14 הרב אומ׳ אנה הוא ביתי ששם אוכל הפסח עם **תלמידי.** 15 והוא יראה לכם בית גדול לאכילה ושם
Lc 5,33 רק לחוטאים בתשובה 33 והם אמרו לו למה **תלמידי** יואן מתענים תמיד ועושים כובד מלחמות וכן
Lc 14,26 ואחיו ובנו ואחיותיו ועו׳ נשמתו לא יהיה **תלמידי.** 27 ומי שאינו נושא שתי וערב שלו ואינו בא
Lc 14,27 וערב שלו ואינו בא אחרי אינו יכול להיות **תלמידי.** 28 כי אי זה מכם שחפץ לבנות מגדל. ולא
Lc 14,33 מתיאש מכל הדברים שמחזיק אינו יכול להיות **תלמידי:** 34 המלח הוא טוב. אבל אם המלח ריקנית.
Jn 3,25 יואן בבית הסהר: 25 אז נעשית שאלה בין **תלמידי** יואן על הטהרה. 26 ובאו ליואן ואמרו רבי
Jn 8,31 31 [*] אם אתם תעמדו בדברי באמת תהיו **תלמידי** 32 ותכירו האמת. ואמת תמלא משאלותיכם: 33
Jn 9,28 חפצתם להיות תלמידיו. 28 [*] [*] אנחנו **תלמידי** משה אנו. 29 אנחנו יודעים שהאל דבר עם
Jn 13,35 אתכם ביניכם. 35 ובזה יכירו כל כי אתם **תלמידי.** אם לכם אהבה וריעות זה לזה. 36 ושימון
Mt 5,1 העם עולים אל ההר וכאשר נתיישב קרבו אליו **תלמידיו.** 2 פתח את פיהו ומלמד אותם לאמר 3 אשרי
Mt 5,13 13 והיה עשוי בעוד שישוש משיח אמר אל **תלמידיו** אתם מוסר העולם והמוסר נפסק לאותם שלא
Mt 7,1 כ״א כפי מתיאו 1 עוד אמ׳ ישואש משיח אל **תלמידיו.** אל תדינו ואל תהיו נדונים. 2 כי במדה
Mt 7,13 כ״ג כפי מתיאו 13 אמר ישאוש משיח אל **תלמידיו** הכנסו בעד פתח הצר כי רחב הוא הדרך
Mt 8,23 23 וכאשר ישואש עלה בספינה הלכו אחריו **תלמידיו** 24 והיה הים מתנועע מאד עד שהגלים נכנסים
Mt 9,14 החטאים לענוש. 14 אז באו אל ישואש משיח **תלמידיו** של זואן אומרים למה אין מתענין תלמידיך
Mt 11,2 וזואן אסור כאשר שמע המעשים שאלוהו שנים **תלמידיו** 3 אתהו שעתיד לבא להושיענו. או מקוים אנו
Mt 13,36 ללכת הגייסות וצא אל הבית. וקרבו אליו **תלמידיו** אומרים תפרש לנו דמיונות הקמשונים מהשדה.
Mt 14,12 ונתנוהו לנערה והיא נשאתו לאמה: 12 ובאו **תלמידיו** ונשאו הגוף וקברוהו. ובאו והגידו לישאוש.
Mt 15,12 בפה אינו מלכלכו. 12 ואז נתקרבו אליו **תלמידיו** אמרו תדע שהפרושים אישקנדלישטש הם מהדבר
Mt 15,32 ראות. ומהללים אלהי ישראל. 32 וישואש קרא **תלמידיו** ואמ׳ אני מרחם העם באשר הוא עמד שלשה
Mt 17,10 המראה עד שבן האל יחזור חי. 10 ושואלו לו **תלמידיו** אומרים מה זה שאומרים חכמי הדת שאליהו

Mt 17,13 האלוה יסבול המות בעבורם. 13 ואז השכילו **תלמידיו** שהוא אומ׳ מזואן טבול. 14 וכאשר בא לשם
Mt 24,1 מתיאו 1 אז יצא ישאוש מהמקדש והלך וקרבו **תלמידיו** אליו בעבור שיראוהו בניני המקדש. 2 והוא
Mt 24,3 תחרב: 3 והוא יושב בהר הזתים. קרבו אליו **תלמידיו** ואמרו בסוד אליו אמור לנו מתי יהיו אלה
Mt 26,14 יאמרו עשתה לזכרוני: 14 אז אחד מי״ב **תלמידיו** שהיה נקרא יודש אישקריוט הלך לשרי הכהנים
Mt 26,18 לו הרב אומר שעתו קרוב. עמך יעשה פסח עם **תלמידיו.** 19 והתלמידים עשו כאשר צום ישאוש והכינו
Mt 26,20 היה ערב הוא יושב בשולחן לסעוד עם י״ב **תלמידיו** 21 ובעוד שאוכלין אמר להם אמיתות אומר
Mt 26,36 עמהם בעיר אחת שנאמרת גיטשמאני ואמר אל **תלמידיו** שבו פה בעוד שאני אלך להתפלל 37 ולקח
Mt 28,13 עצה ונתנו רוב כסף לשומרים 13 שיאמרו **תלמידיו** באו הלילה בעוד הם ישנים וגנבוהו. 14 והם
Mc 5,31 לצד העם ואמ׳ מי נוגע בלבושי 31 ואמרו לו **תלמידיו** אתה רואה שעמך דוחק אותך ואומר מי נגעני.
Mc 6,1 יצא משם והלך בנכחיותיו ונמשכו אחריו **תלמידיו** 2 ובשבת אחד התחיל ללמד בבית הכנסת ורבים
Mc 6,29 והנערה נתנו לאמה. 29 וכאשר ידעוהו **תלמידיו** באו ולקחו גופו. 30 ובאו התלמידים לישאוש
Mc 6,35 וטובים. 35 וכאשר רוב היום עבר קרבו אליו **תלמידיו** ואמרו לו. זהו מקום חרב מאד ורב שעה
Mc 6,46 גירא. בעוד שהוא משלח העם. 46 וכאשר **תלמידיו** עולים בהר לבדו התפלל. 47 וכאשר נעשה ערב
Mc 8,10 והניחם הלוך. 10 ותכף ישו עלה בספינה עם **תלמידיו** ובא נגד כפר נחום ודלמאינוטא. 11 ויצאו
Mc 9,27 והוא חזר חי. 27 וכאשר היו נכנסין בבית **תלמידיו** שאלוהו בסוד למה לא היינו יכולין אנו
Mc 10,23 שהיו לו נחלות רבות. 23 ונהפך ישאוש אל **תלמידיו** ואמ׳ איך דבר נמנע שאיש שיהיו לו מעות
Mc 10,46 רבים. 46 ובאו בירושלם ונכנסו בירושלם עם **תלמידיו** ועם רב ובן טימיב ברטומיב שהיה יבש יושב
Mc 11,14 רוצה ששום אחד לא יאכל פרי ממך. וזה שמעו **תלמידיו** 15 ובאו לירושלם: וכאשר נכנס במקדש התחיל
Mc 12,43 ענייה ונדבה שתי פרוטות 43 וישאוש קרא **תלמידיו** ואמ׳ אמת אני אומר לכם שאותה ענייה נדבה
Mc 14,16 גדול לאכילה ושם תכינוהו ולכו: 16 והלכו **תלמידיו** ובאו אל העיר ומצאו כאשר ישו אמ׳ להם
Mc 16,13 בצורת גרים 13 והם הלכו וספרוהו לאחרים **תלמידיו** והם לא האמינו. 14 ואחר יום א׳ שיושבין
Lc 6,1 שני ראשון כאשר ישאוש עובר בשדות זרועים **תלמידיו** לוקטין השבולים ומוללין אותם בידים
Lc 6,17 וירד מן ההר עמהם ועמד במקום חרב וסייעת **תלמידיו** ורוב עם מכל גודיאה וירושלם ומעבר לים
Lc 9,1 י׳ כפי לוקא 1 וישו משיח קרא הי״ב **תלמידיו** ונתן להם יכולת וכח על כל השדים ולרפאת
Lc 18,31 הבא חיים נצחיים. 31 וישאוש לקח שנים עשר **תלמידיו** ואמר להם. הנה אנחנו עולים בירושלם ויהיו
Lc 22,11 אומר לך אנה הוא המקום שיאכל הפסח עם **תלמידיו.** 12 והוא יראך היכל גדול ושם תכינו אותו.
Lc 22,45 דם נגרות בארץ. 45 וכשקם מהתפלה ובא אל **תלמידיו** ומצאם ישנים בעבור דאגה. 46 ואמר לאותם
Jn 2,2 מריאה אם ישאוש שם 2 וישאוש נקרא עם **תלמידיו** לנשואין. 3 וכאשר בנישואין היו חסרים
Jn 2,17 זה ולא תעשו בית אבי בית סחורה. 17 וזכרו **תלמידיו** שכתוב הוא אהבת ביתך אכלתני. 18 אז ענו
Jn 3,22 נעשות. 22 אחר אלה הדברים בא ישאוש עם **תלמידיו** בארץ גודיאה ושם עמד עמהם וטובל. 23
Jn 4,2 וטובל יותר מיואן. 2 עד שישאוש לא טבל רק **תלמידיו** עזבו בגודיאה. 3 [*] והלך פעם אחרת
Jn 4,27 אמר אני הוא שמדבר עמך. 27 ותכף באו **תלמידיו.** ותמהו כשמצאוהו מדבר עם האשה. אכן אחד
Jn 4,31 30 ויצאו מן העיר ובאו אליו 31 ובין כך **תלמידיו** בקשוהו שיאכל. 32 והוא אמ׳ להם אני עתיד
Jn 6,3 חולים. 3 אז עלה ישאוש בהר ושם מלמד עם **תלמידיו.** 4 והיה סמוך לפסח יום חג היהודים. 5 אז
Jn 6,16 פעם אחרת בהר לבדו. 16 וכשנעשה ערב ירדו **תלמידיו** לים. 17 וכאשר עלו בספינה באו מעבר לים
Jn 6,22 שם רק האחת. ושלא נכנס ישאוש באניה עם **תלמידיו.** אבל תלמידיו הלכו לבדם. 23 ואוניות
Jn 6,22 ושלא נכנס ישאוש באניה עם תלמידיו. אבל **תלמידיו** הלכו לבדם. 23 ואוניות אחרות באו
Jn 6,24 24 אז כשראה העם שישאוש לא היה שם ולא **תלמידיו.** עלו באניות ובאו בכפר נאום שואלים
Jn 6,67 אם לא ינתן לו מאבי. 67 בעבור זה רבים **תלמידיו** חזרו אחור. וכבר אינם הולכים עמו: 68 אז
Jn 9,2 ראה אדם עור מיום הולדו. 2 ושאלוהו **תלמידיו** רבי מי הוא שחטא זה או האב או האם. בעבור
Jn 9,27 למה חפצתם פעם אחרת לשמוע. חפצתם להיות **תלמידיו.** 28 [*] [*] אנחנו תלמידי משה אנו. 29
Jn 11,54 אל המדבר בעיר שנקראת אפרים ושם עומד עם **תלמידיו.** 55 ונתקרב פסח היהודים ועלו רבים מאותה
Jn 12,16 בא יושב על עיר בן אתון. 16 זה לא הכירו **תלמידיו** בתחלה. רק כאשר ישאוש נתעלה באור העליון:
Jn 13,38 עד שתהיה כופר בי שלש פעמים. ואמרו אל **תלמידיו:** Tit,14 קפיטולו י״ד כפי ש׳ יואן 1 לא
Jn 16,17 אותי כי אני הולך אל האב: 17 אז אמרו **תלמידיו** ביניהם מה הוא זה שאומר לנו אחר מעט לא
Jn 16,29 עוזב העולם והולך אל האב. 29 ואמרו לו **תלמידיו** הנה אתה מדבר לנו בגלוי ושום משל אינך
Jn 18,1 יואן 1 כאשר ישאוש אמ׳ אלה הדברים הלך עם **תלמידיו** מעבר לנהר הנקרא סידרון ששם היה הבן שבו
Jn 18,2 אותו מקום כי הרבה פעמים בא הרבה לשם עם **תלמידיו.** 3 אז כאשר יודיש אסף עם רב ועבדי
Jn 20,26 ובא ישאוש והדלתות נעולות. ובא באמצע **תלמידיו** ואמר להם שלום יהיה עמכם. 27 אח״כ אמר
Jn 21,14 להם 14 ואז היו ג׳ פעמים שנתגלה ישאוש אל **תלמידיו** אחר שחזר חי: 15 אז כשאכל אמר ישאוש

Mt 9,14 תלמידיו של זואן אומרים למה אין מתענין **תלמידיך** כמונו והפרושים. 15 וישוש משיח אמ׳ להם
Mt 12,2 ואכלו. 2 והפרושים שראוהו אמרו לו **תלמידיך** עושים מה שאין ראוי עשות בשבת. 3 וישואש
Mt 15,2 ופרושים מירושלם. ואמרו 2 למה עוברים **תלמידיך** תקוני הקדמונים. למה אין נוטלין ידיהם
Mc 7,5 זה שאלו לישאוש אומרים למה אין שומרין **תלמידיך** גזירות ישישי האבות אבל אוכלים בידים לא
Mc 9,17 להוציא רוק מפיו ונוקש השנים. ובקשתי **תלמידיך** שירפאוהו ולא יכלו עשות. 18 וישאוש אמ׳
Lc 9,40 זז ממנו עד שמצערו בחוזק. 40 וחליתי פני **תלמידיך** שיגרשו הרוח רעה מגופו. ולא יכולו. 41
Lc 19,39 39 ואותן פרושי העם אמרו עליו רבי מקללים **תלמידיך.** 40 ואמר להם אני אומר שאם הם ישתקו
Mt 10,1 מתיאו 1 ועשוי היה שישוש משיח קרא לי״ב **תלמידים** ונתן להם יכולת לרפאת המשוטנים ולמרק
Mt 20,17 נבחרים: 17 ועלה ישאוש בירושלם לקח י״ב **תלמידים** בסוד ואמ׳ להם 18 ראו כי אנחנו עולים
Mt 22,16 יוכלו לתפוש ישאוש בדברו. 16 ושלחו לו **תלמידים** עם משרתי אירודיש אומרים רבי אנחנו
Mc 6,7 סובב הערים הקטנות דורש ומלמד. וקרא הי״ב **תלמידים** ושלחם שנים שנים ונתן להם כח לרפאת כל
Mc 9,34 מהם יהיה גדול. 34 וישאוש קרא השנים עשר **תלמידים.** ואמ׳ להם אותו שירצח היות גדול בינותינו
Mc 10,41 אבל לאותם שהוא מוכן. 41 וכאשר העשרה **תלמידים** שמעוהו היו מלאים חימה נגד יקומו וג׳ואן.
Mc 11,1 1 וכאשר נגש בירושלם בהר הזתים. שלח שני **תלמידים** 2 ואמ׳ להם לכו לאותו מגדול שהוא לפניכם.
Mc 14,10 עשתה זה. 10 ויודש אשקריוטא אחד מי״ב **תלמידים** הלך לעליוני הכהנים למסור הוא והם. 11
Mc 14,43 עו׳ הוא מדבר בא יודש אשקריוטא אחד מי״ב **תלמידים** ועמו עם רב עם סכינים ומקלות. והוא שלח
Mc 16,12 ולא האמינו. 12 ואחר זה הוא נראה לשני **תלמידים** שהולכים לעיר אחת בצורת גרים 13 והם הלכו
Lc 8,1 דורש ומגיד מלכות השם׳. והיו עמו הי״ב **תלמידים** 2 ומקצת נשים שנתרפאו מרוח רעה ושאר
Lc 10,1 1 ואחר הראה ישאוש אל האחרים ששים ושלושה **תלמידים** ושלחם שנים שנים לפניו בכל המקומות שהוא
Lc 10,17 אותי מבזה ואשר שלחני. 17 והששים ושלושה **תלמידים** חזרו בשמחה. ואומרים אדון השטנים עדיין
Lc 19,29 בבטאניא בהר שנקרא הר הזתים. ושלח שני **תלמידים.** 30 אומר לכו לאותו מגדול שהוא קרוב לנו
Jn 1,37 ואמר הנה מלאך השם׳ 37 ושמעו אותו שני **תלמידים** מדבר והלכו אחר ישאוש. 38 וישוש מתהפך
Jn 4,1 אז כאשר הכיר ישאוש שהפרושים שישוש עושה **תלמידים** וטובל יותר מיואן. 2 עד שישאוש לא טבל רק
Jn 11,16 דידימוש למקצת אנשים. נלכה אנחנו כמו **תלמידים** ונמות עמו: 17 אז בא ישאוש ומצא אותו
Jn 15,8 הוא זך אבי וממעלה שתשאו פרי רב. ותעשו **תלמידים** 9 כמו שהאב אוהב אותי ואני אהבתי אתכם
Jn 21,2 שהיה מבית גליליאה ולבני סבאדיב ולשנים **תלמידים** אחרים שהיו יחדיו. 3 ושימון פירו אמר
Mc 2,24 לשבור מהקוצים 24 והפרושים אמרו לו **תלמידך** עושים בשבת מה שאין ראוי עשות. 25 ואמ׳
Lc Expl במקדש בכל עת משבחים ומברכים השם׳: Expl **ת״ם** Tit,1 קפיטולו ראשון כפי ש׳ יואן 1 בהתחלה
Mt Expl אהיה עמכם בכל עת עד סוף העולם: Expl **תם נשלמה** אגרת שי׳ מתיב תלמיד ומגיד: מרקו מגיד
Lc 13,32 השדים ועושה רפואות ביום השלישי אהיה **תם** ואפס. 33 רק חוייב לו למחרת ליום הבא אחריו
Jn 18,40 תעזוב לנו זה רק בראבן: ובראבן גנב היה: **(תם** פרק י״ח) Tit,19 קפיטולו י״ט כפי ש׳ יואן 1
Jn 19,30 בפה ישו. 30 אז כשישאוש טעם החומץ אמ׳ **תם** ונשלם הוא וכרע ראשו ושלח הרוח לאל. 31 וערב
Jn Expl להכיל הספרים שיצטרכו בכתיבתן. Expl **(תם** ונחם ברוך שפטרני)
Lc 6,38 יתנו לכם בסוף. כי באותה מדה שתמדדו **תמדד** לכם 39 ויתנו לכם כדמותה: אינינו איפשרי עור
Mt 12,23 ואלם ומרקו באופן שדבר וראה. 23 וכל העם **תמה** וראה ואמ׳ איך אינו זה בן דויט: 24 וכאשר
Mt 27,14 14 וישו אינו עונה שום דבר. ופילאטו **תמה:** 15 ופילאט שוטר היה לו במנהג להניח נפש אחת
Mt 8,27 ותכף היה נחת גדול בים. 27 והאנשים **תמהו** אומרים מי הוא זה שהרוח והים שומעין אותו.
Mt 9,33 יאשוש משיח גרש השטן והאלם דבר. והעמים **תמהו** אומרי׳ מעולם לא קרא בישראל: 34 והפרושים
Mc 2,12 קם ולקח מטתו והלך בפני כלם. באופן שכולם **תמהו** וברכו האל אומרים מעולם לא ראינו כזה הדבר.
Mc 9,14 מתוכחים עמהם 14 וכאשר העם ראה בא ישאוש **תמהו** ויצאו לו לדרך ושבעוהו. 15 והוא שאלם ממה
Lc 1,63 בו כתב ג׳ואן הוא שמו. וכל אשר היו שם **תמהו** מאד מזה 64 ומיד פי האב נפתח ולשונו דברה
Lc 2,18 שאמרו להם מאותו נער. 18 וכל אותן ששמעו **תמהו** מאותן הדברים שנאמרו להם באותו בעד הרועים.
Lc 2,48 מחכמתו ומענהו. 48 וכאשר האב והאם ראוהו **תמהו.** ואמ׳ האב והאם אל הבן למה עשית זאת לנו. כי
Lc 9,44 נבהלו. וההולכים אחריו המה ראו כן **תמהו.** ואמ׳ ישו לתלמידיו שימו לבבכם אלה הדברים
Lc 11,14 14 והיה מגרש השטן האלם דבר. והעמים **תמהו.** 15 ומקצת מהם אמרו בבלזאבוק שר השדים מגרש
Mt 7,28 וכאשר ישוש משיח אמ׳ אלו הדברים העם היו **תמהים** ממוסרו 29 שהוא מלמדם כמו יכוליי לא כמו
Mt 19,25 שמימיי: 25 וכאשר התלמידים שמעו זה היו **תמהים** מאד ואמרו א״כ מי יוכל הושיענו. 26 ומביטם
Mt 21,20 יבשה התאנה: 20 וכאשר התלמידים ראוהו היו **תמהים** איך מתה תכף 21 וישאוש אמר להם אמיתות אומר
Mt 22,22 ולאל מה שראוי לאל. 22 וכאשר שמעוהו היו **תמהים** ועזבוהו והלכו להם. 23 ובאותו היום קרבו
Mc 1,22 נכנסו בבית הכנסת שלהם מלמדם. 22 וכולם **תמהים** מהמוסר כי הוא היה מלמדם כמו בעל כח. לא

Mc 5,20 דורש בקבול החסד שהש׳ עשה לו. וכלם היו
Mc 6,2 אחד התחיל ללמד בבית הכנסת ורבים שומעים
Mc 6,51 עמהם בספינה והרוח עומד והם עומדים יותר
Mc 10,26 המחט שאיש עשיר במלכות שמים. 26 והם היו
Mc 10,32 וישאוש הולך ראשון והם נמשכים אחריו
Mc 11,18 יוכלו המיתו. אבל הם יראוהו כי כלל העם
Mc 12,17 שהוא לסיסר ולאל מה שהוא מהאל. והם עמדו
Lc 2,33 עמים ואזרת ישראל עמך. 33 ואביו ואמו
Jn 5,20 גדולות מאלו מראה אליו בעבור שלא תהיו
Jn 7,21 ואמ׳ להם. אני עשיתי פעולה אחת וכולכם
Mc Expl נפלאות שיעשו: Expl תם תם ונחתם פה
Mc 4,33 השמים דרים בצל הענף. 33 רבות כאלה
Mc 4,34 בעבור זה שיבינו 34 ולא דבר להם בזולת
Jn 5,37 לי עדות ולעולם לא שמעתם קולו ולא ראיתם
Jn 8,21 אחרת ישו. אני הולך ואתם תשאלוני ובעונכם
Jn 8,24 בעונותיכם. כי אם לא תאמינו שאני הוא
Mt 6,14 בנסיון אבל תשמרנו מכל רע אמן: 14 אם אתם
Mt 6,15 חטאתיהם האל יכפר לכם שגגותיכם 15 ואם לא
Mt 18,35 35 כל כך יעשה לכם אבי שבשמים אם לא
Mc 11,25 כל מה שתשאלו. 25 וכאשר תעמדו בתפלה
Mc 5,4 להחזיקו בשלשלאות ולא בברזלים 4 כי
Lc 5,33 33 והם אמרו לו למה תלמידי יואן מתענים
Jn 1,42 וישאוש מביטו אמ׳ שימון בן יואן אתה
Mc 1,27 מצערו יצא מאותו אדם צועק 27 וכולם היו
Lc 11,34 34 ועששית גופך הוא עינך. אם עינך יהיה
Mt 6,22 [*] 22 עינך. תהיה גר כל גופך כי אם עינך
Lc 12,33 מגוי חלש כי לאביכם ערב תת לכם מלכות: 33
Mt 5,25 כן תשוב לנדב נדבתך. 25 ובהיותך בדרך
Jn 8,32 באמת תהיו תלמידי 32 ותכירו האמת. ואמת
Mc 9,38 אנחנו מונעים לו. 38 וישאוש אמ׳ להם אל
Mc 10,14 חימה ואמר להם הניחו לבא הנערים אלי ואל
Lc 9,50 הולך אחריך עמנו 50 וישוש אמ׳ להם אל
Lc 18,16 להם הניחו הנערים הקטנים לבא אלי ולא
Mc Prol,23 האונגליאו ממוסרם בגוף ישאוש משיח. וכאשר
Lc 15,9 ותחפש אותה בהשכל עד שימצאה. 9 וכאשר
Mt 21,2 לכו אל אותו המגדל שהוא לפניכם. ותכף
Mc 11,2 מגדול שהוא לפניכם. ומיד שתכנסו באמצע
Lc 2,12 שהוא משיח ואדון. 12 ויהיה לכם זאת האות.
Jn 7,34 זמן. אחר ילך האב ששלחני 34 לבקשני ולא
Jn 12,13 ושמעה שישאוש בא לירושלם 13 לקחה כפות
Mc 2,14 לוי לרגליו והוא מטיו יושב בשלחן ואמ׳ לו
Mc Expl עם דברים טובים ועם נפלאות שיעשו: Expl
Mt 5,42 אלף פסיעות לך עמו אלפיים: 42 ומי שישאלך
Mt 6,11 למלכותך. רצונך תעשה בשמים ובארץ. 11
Mt 14,8 שתשאלהו: 8 והיא היתה מוזהרת מאמה אמרה
Mc 10,37 אמ׳ להם מה תרצו. אעשה לכם. 37 והם אמרו
Lc 6,30 אם יחפוץ לגנולה. 30 אבל לכל אדם שישאלך
Lc 11,3 אבינו שמך יהיה מקודש. ובמלכותך נבוא. 3
Lc 14,9 ממך נקרא שם 9 ויבא לאותו שזמנך ויאמר לך
Lc 15,12 שנים. 12 ואמ׳ היותר קטן מהם לאב. אבי

תמהים: 21 וכאשר ישו עבר עבר הים בספינה עם רב
תמהים ממוסרו. ואומרין מאין לו החכמה שנתונה לו.
תמהים 52 כי עדיין אינם מכירים פלא החמשה לחמים
תמהים. אומרים ביניהם. אומרים א״כ מי יוכל להיות
תמהים ויראים: ואז פעם אחרת הוא אמ׳ להם. והתחיל
תמהים ממוסריו. 19 וכאשר נעשה ערב יצא מן העיר 20
תמהים ממנו: 18 ובאו אליו הצדוקים שאומרים לא
תמהים מאותן הדברים שנאמרו ממנו. 34 ושמעון בירך
תמהים. 21 כי כמו שהאב החיה מתים ונתן להם חיים.
תמהים 22 בעבור זה: נתן לכם משה ברית מילה לא
תמו קפיטולי מתיאו נ״ד וקפיטולי מרקו י״ו: לוקא
תמונות אמר להם בעבור זה שיבינו 34 ולא דבר להם
תמונות. ובעבור זה הוא מבארו לצד אחד ואמר להם 35
תמונתו. 38 ואין דברו בכם כי לא האמנתם שהוא
תמותו. למקום שאני הולך אינכם יכולים לבא. 22 אז
תמותו בעונכם: 25 אז אמרו לו אתה מי אתה. וישאוש
תמחלו לאנשים חטאתיהם האל יכפר לכם שגגותיכם 15
תמחלו האל לא יכפר אתכם: 16 וכאשר תצומו לא תהיו
תמחלו מלב טוב לריעכם: Tit,19 קפיטולי מ״ה כפי
תמחלו אם לכם שום תרעומת נגד שום אדם. בעבור
תמיד משברם. ואינם יכולים להשקיטו. 5 אבל היה
תמיד ועושים כובד מלחמות וכן אותם מהפ מהפרושים.
תמיה נקרא כיפאש ר״ל פירא. 43 ולמחר רצה לצאת
תמיהים. והלכו אחד אל אחד אומרים. מה יהיה זה
תמים כל גופך יהיה מאיר אבל אם עינך יהיה רע.
תמימה כל הגוף יהיה בהיר. 23 ואם עינך רשעה כל
תמכרו מה שאתם מחזיקים ותנו צדקה כי אתם מתקנים
תמלא רצון אויבך מפני שלא ימסור אותך ביד השופט.
תמלא משאלותיכם: 33 אז אמרו לו אנחנו זרע אברהם.
תמנעו לו כי כל אדם שיעשה נפלאות בשמי אינו אומ׳
תמנעו אותם כי מאלו הוא מלכות שמימיי: 15 אמת לכם
תמנעו לו. כי מי שאינו כנגדינו לנו הוא. 51 וכאשר
תמנעום כי מכיוצא באלו הוא מלכות שמים. 17 באמת
תמצא רוצים שהאדם יבינהו. למען שאדם ישיג גמול
תמצא הדרכמש תקרא כל אוהביה ואוהבו ואוהבותיה
תמצאו אתון אחת קשורה ועיר אחד עמה תתירוה
תמצאו עיר אחד קשור שאין עליו שום רכב התירוהו
תמצאו הנער מעוטף בבגד ומונח באבוס. 13 ומיד נעשה
תמצאוני. למקום שאהיה שם אתם לא תוכלו לבא. 35
תמרים ויצאה אליו לדרך וצועקת אומרת. הושענא זהו
תמשך אחרי. וקם ונמשך אחריו. 15 ונעשה בעוד שהיו
תם תם ונחתם פה תמו קפיטולי מתיאו נ״ד
תן לו: ולא תחלוק עם מי שירצה ללות ממך: קפיטולו
תן לנו לחם כל יום שהוא מסעד חיינו. 12 והנח לנו
תן לי ראש זואן טבול. 9 והמלך נעצב. ובעד טעם
תן לנו שאחד ממנו ישב בצד ימינך והאחר בשמאלך.
תן. ולאותו שיגזול את שלך אל תבקשם. 31 וכאשר אתם
תן לנו לחם חוקינו יום יום. 4 והנח לנו כל
תן מקום לזה. ואז בבושת תרד מטה מטה. 10 רק כאשר
תן לי חלק הירושה הראויה לי. וחלק להם עצמות מה

Lc 16,2 2 וקראו ואמר לו מה זה שאני שומע עליך. **תן** חשבון מהה מההרשאה. כי מכאן ואילך לא תשתדל
Jn 4,7 7 ובאה אשה אחת לשאוב מים. וישאוש אמר לה **תן** לי לשתות. 8 והתלמידים הלכו בעיר לקנות דבר
Jn 4,15 מדלגת בחיים נצחיים. 15 והאשה אמרה אליו **תן** לי המים ההם בעבור שלא תהיה לי צמא. ושלא אבא
Jn 9,24 פעם אחרת האדם שעמד בעורון. ואמרו לו **תן** שבח וחנות לשם׳. לא ידעת שזה האיש חוטא. 25 אז
Mt 20,2 בבקר לשכור פועלי׳ לכרמו. 2 וכאשר עשה **תנאי** עמהם מן הערך מפשוט אחד שלחם בכרם. 3 וחזר
Mt 20,13 חביב איני עושה לך שום עולה. לא עשית אתה **תנאי** עמי לפשוט אחד 14 קח מה שהוא שלך ולך כי אני
Mt 5,27 לתלמידיו אתם שמעתם שהתורה הישנה אמרה לא **תנאף.** 28 ואני אומ׳ לכם שכל אדם שיביט אשה ויחמוד
Lc 18,20 לבד האל. 20 אתה יודע המצות. לא תקנא. לא **תנאף.** לא תגנוב. לא תעשה עדות שקר. כבד אביך
Mt 26,68 נותנים לו תפוחים גדולים. 68 אומרים **תנבא** מי הכה אותך. 69 ופירו היה יושב בחוץ להיכל
Mt 6,13 כי אנחנו מניחים למחוייבינו. 13 ואל **תנהיגנו** בנסיון אבל תשמרנו מכל רע אמן: 14 אם אתם
Mt 10,12 תעמדו עד שתלכו. 12 וכאשר תכנסו בבית **תנו** שלום. אומרים שלום יהיה עמכם ובזאת הבית: 13
Mt 14,16 אוכל. 16 וישוש ענה להם אין צריך להם לכת **תנו** להם אתם לאכול 17 ענו לו אין לנו פה לבד ה׳
Mt 22,21 כתוב. 21 ואמרו מסיסר והוא אמר להם לכן **תנו** לשישאר מה שראוי לסישאר ולאל מה שראוי לאל.
Mt 25,8 כל עשישותיהן 8 והסכלות אמרו לחכמות **תנו** לנו משמנכם כי עשישותינו מכבות. 9 וענו
Mc 6,37 אוכל לאכול. 37 וענה ישאוש ואמ׳ להם **תנו** אתם להם לאכול. [*] לכו א״כ לקנות מאתים
Lc 6,38 לענוש ולא תענשו. תעזבו ותעזב לכם. 38 **תנו** ואתן אני לכם. מדה טובה ובחונה ומצודקת תנו.
Lc 6,38 ואתן אני לכם. מדה טובה ובחונה ומצודקת **תנו.** ויותר עליונה יתנו לכם בסוף. כי באותה מדה
Lc 9,13 כי המקום הזה הוא חרב 13 וישוש אמ׳ להם **תנו** להם לאכול. ואמרו לו אין לנו לבד חמשה לחמים
Lc 11,41 שהוא מחוץ לא עשה מה שהוא בפנים. 41 לכן **תנו** בצדקה מה שיותר לכם וכל הדברים יהיו לכם
Lc 20,25 25 והוא אמר להם א״כ כל הדברים שהם מסישר **תנו** לסישר. ואותן שהם מן השם׳ תנו לשם׳. 26 ולא
Lc 20,25 שהם מסישר תנו לסישר. ואותן שהם מן השם׳ **תנו** לשם׳. 26 ולא יכלו ענות לדבריו לפני העם.
Jn 5,3 חולים עורים חגרים ומשוקים. וממתינים **תנועת** המים 4 [*] לרפאתם מאי זה חולי שחלו בו 5
Lc 21,19 ראשכם אחד מכם לא יפסד. 19 בסבלנותכם **תנחלו** נפשכם. 20 רק כאשר יראו ירושלם מוקפת מחיל
Jn 19,12 להניחו. רק היהודים צועקים ואומרים. אם **תניח** זה לא תהיה אהוב משיסר. כי כל איש שעושה
Mt 13,30 בעבור שלא תעקרו החטים עם הקמשונים. 30 **תניחו** הכל עד הקציר: ובעת הקציר אני אומר לקוצרים
Mt 4,7 שום רע בנפשך: 7 עוד ענה לו כתוב הוא לא **תנסה** אלהיך. 8 אז העלהו השטן על הר אחד גבוה מאד
Lc 4,12 רגלך. 12 וישוש אמ׳ לו פעם אחרת [*] לא **תנסה** האדון השם׳ אלהיך. 13 ונשלם כל הנסיון.
Mt 22,18 או לא. 18 וישאוש הכיר עצתם אמ׳ למה **תנסוני** רמאים 19 הראוני פשוט אחד של מס והם
Mc 12,15 או לו. 15 וישוש הכיר שקרם. ואמר למה **תנסוני** שאו לי פשוט אחד וראהו 16 והם נשאו לו
Mt 23,33 מדת אבותיכם 33 נחשים יחס שרפים. איך **תנצלו** מדינה של גיהנם. 34 בעבור זה הנה שאנכי
Jn 8,28 האל הוא אביו: 28 אז אמ׳ ישוש להם כי **תנש** תנשאו בן האדם תכירו שאני הוא ודבר אני עושה
Jn 8,28 האל הוא אביו: 28 אז אמ׳ ישוש להם כי **תנשא** בן האדם תכירו שאני הוא ודבר אני עושה
Lc 10,15 המוכן לכם ליום הדין. 15 ואת כפר נחום **תנשאי** עד לב השמים כי בתהומות גהינם תרדי. 16 מי
Mt 10,15 מרגליכם. 15 אמת אומר אני לכם שיותר עונש **תסבול** ליום הדין אותה העיר מאותה דשידומה:
Mt 20,23 אסבול. והן אמרו הין: 23 והוא אמ׳ מיתתי **תסבלו.** אבל תשבו לשמאלי. גם לימיני אינו לתת בידי
Mt 23,14 מה שיש לאלמנות עם תפלה ארוכה. ובעבור זה **תסבלו** אורך הנגישה. 15 אוי לכם מאותתים פרושים
Lc 10,12 שדומיטאנש של אותה עיר רע כדומה לאשר **תסבלוהו** אתם. 13 אוי לכם כורושים אוי לך ביטישידה
Lc 9,5 יקבלו אתכם. תצאו מאותו עיר עפר רגליכם **תסירו** לעדות עליהם. 6 וכשתצאו משם תחפצו הבתים
Lc 17,4 יחטא נגדך ושבע ביום ישוב לך אמור נחמתי **תסלח** לו. 5 ואמרו השלוחים. למדנו אדון. אדון
Lc 23,18 וכל העם [*] [*] [*] צעק יחדיו. אומרים **תסלק** זה זה למיתה. והנח לנו ברבאן. 19 והוא היה
Mt 21,21 אמיתות אומר לכם שאם יהיה לכם אמונה ולא **תספקו** לא לבד אומר מהתאנה אבל אומר מהר אחד אם
Mt 4,10 כי כתוב הוא התפלל לאלהיך ואותו לבדו **תעבוד** 11 אז עזבהו השטן והמלאכים באו ושרתו אותו:
Lc 4,8 לו כתי׳ הוא האדון אלהיך תתפלל ואותו **תעבוד:** 9 אז עלה הוא בעיר הקדושה זנח על מקום
Lc 13,35 תרנגוליה תחת כנפיה ולא יכולתי. 35 והנה **תעזב** ביתכם מאין יושב. ואני אומר שזה לא יהיה עד
Lc 6,37 תהיו נדונים. אל תחפצו לענוש ולא תענשו. **תעזבו** ותעזב לכם. 38 תנו ואתן אני לכם. מדה טובה
Jn 12,7 שבהם משים מה שהם נושאין: 7 אז אמר ישאוש **תעזבו** אותו אותו בעבור שאביט אותו ביום קבורתי. 8
Mc 15,36 ומלאה חומץ ונותנים לו לשתות. ואומרים **תעזבוהו** ונראה אם יבא אליהו להצילו. 37 וישאוש
Lc 22,68 בי. 68 ואם אשאל לכם לא תענוני. ולא **תעזבוני.** 69 בעבור זה יהיה בן האדם יושב לימין כח
Jn 18,40 לכם מלך היהודים: 40 אז צעקו כולם לא **תעזוב** לנו זה רק בראבן: ובראבן גנב היה: (תם פרק
Mt 10,11 שתכנסו או מגדול שאלו מאתו אדם טוב ועמו **תעמדו** עד שתלכו. 12 וכאשר תכנסו בבית תנו שלום.

Mc 11,25 חזקה באל ותשיגו כל מה שתשאלו. 25 וכאשר
Lc 13,25 25 וכאשר אב הסיעה יכנס יסגור הדלת. ואתם
Lc 24,49 הדברים. 49 ואני אשלח הנדר מאבי בכם ואתם
Jn 8,31 היהודים שהאמינו בו. 31 [*] אם אתם
Jn 15,4 לעשות פרי מעצמה אם אינה עומדת אם לא
Jn 15,7 ותיבש. ויאספוה וישמרוה באש ותשרף. 7 אם
Mt 12,25 נחלק יהיה שמם. וכל עיר או בית שנחלקת לא
Lc 11,17 מחשבותיהם [*] כל מלכות שחלק לכם לא
Lc 11,18 18 ואם שַאטָנָאש בעצמו הוא בלב ולב איך
Lc 9,4 לכם שני מלבושים 4 ובאי זה בית שתכנסו שם
Mt 10,19 19 כאשר ינהגו אתכם תפושים אל תאנחו מה
Lc 12,11 תחפצו להשתכל באיזו אופן או באי זה דבר
Lc 21,14 14 אז ינוח לבבכם ואל תחשבו באי זה אופן
Lc 22,68 לכם לא תאמינו בי. 68 ואם אשאל לכם לא
Mt 12,7 אני חפץ חסד יותר מקרבן. שום עת אתם לא
Lc 6,37 ולא תהיו נדונים. אל תחפצו לענוש ולא
Lc 13,7 שאני שואל פרי תאנה זו. ואיני מוצא. לזה
Mt 13,29 שנלך ונלקטהו 29 והוא אמ׳ אין בעבור שלא
Mt 18,9 או בשתי רגלים. 9 ואם עינך אשקנדליזט
Jn 19,39 39 [*] עם ניקודימוש לישאוש בלילה נושאים
Mt 6,10 מקודש שהוא קדוש 10 ויבא למלכותך. רצונך
Mt 19,18 המצות. 18 והוא אמ׳ ומה הם. וישוש אמ׳ לא
Mt 19,18 אמ׳ ומה הם. וישוש אמ׳ לא תעשה רציחה. לא
Mt 19,18 תעשה רציחה. לא תעשה ניאוף. לא תגנוב לא
Mt 21,21 אחד אם תאמרו שיקום וישפיל עצמו בים שתכף
Mt 26,42 אב שלי אם לא יכול ממני עבור המות הזה
Mc 10,19 טוב לבד האל. 19 אתה יודע מצות השם. לא
Mc 10,19 מצות השם. לא תעשה ניאוף. לא תרצח. לא
Mc 10,19 תעשה ניאוף. לא תרצח. לא תעשה גניבה. לא
Mc 10,35 רבי אנחנו רוצים שאי זה דבר שאנחנו נשאל
Lc 10,37 שעשה לו החסד ההוא וישאוש אמ׳ לו לך ואתה
Lc 13,9 שנה זו ואחפור סביבה ואקיפנה זבלים 9 ואם
Lc 18,5 האלמנה הזאת ימצאני אדריכיאה לקץ הבא
Lc 18,20 המצות. לא תקנא. לא תנאף. לא תגנוב. לא
Lc 22,42 אם אתה תחפוץ הסר המות הזה מעלי אכן לא
Jn 7,4 שיתפרסם לכל אינו עושה שום דבר בסתר אם
Jn 2,20 אותו ארבעים ושש שנה. ואתה אומ׳ בג׳ ימים
Mt 6,2 אמר ישואש משיח לתלמידיו כשתעשו צדקה אל
Mt 6,3 אומ׳ לכם באמת שכבר קבלו תגמולם: 3 וכאשר
Mt 6,5 אמר ישואש משיח לתלמידיו כאשר תתפללו לא
Mt 7,12 12 כל אשר שתחפצו שיעשו לכם האנשים
Mt 23,3 3 כל מה שיאמרו לכם תשמרו ותעשו. אבל לא
Mc 1,3 תקרא במדבר שתאמר הכינו דרך האדון. ישרות
Lc 3,13 ואמרו רבי מה יעשו. 13 והוא ענה להם לא
Lc 3,14 ויואן אמ׳ אל תחפצו רע לשום אדם ואל
Lc 22,19 להם אומר זה הוא גופי הנתון בעדכם. זה
Jn 2,5 5 אמרה אם ישוש למשרתים כל אשר יאמר לכם
Jn 2,16 יונים השליכו דברים אלה ממקום זה ולא
Jn 13,15 אני נתתיו לכם למשל. כאשר עשיתי אני כן
Jn 15,14 מזו שישים נפשו בעד אוהביו: 14 [*] אם

תעמדו בתפלה תמחלו אם לכם שום תרעומת נגד שום
תעמדו בחוץ. ותקראו אל הפתח אדון פתח לנו. והוא
תעמדו בעיר עד שתהיו מלובשים מכח העליון. 50 ונהג
תעמדו בדברי באמת תהיו תלמידי 32 ותכירו האמת.
תעמדו בי. 5 אני הוא האילן ואתם הכפות שעומדות בי
תעמדו בי ודברי תשמרו בכם. אי זה דבר ודבר תחפצו
תעמוד. 26 אם כן אם שד אחד מגרש האחר נחלקים הם
תעמוד. ובית יפול על בית. 18 ואם שַאטָנָאש בעצמו
תעמוד המלכות ההיא. א״כ למה אתם אומרים שאני מגרש
תעמודו. ומשם לא תצאו 5 ואותם שלא יקבלו אתכם.
תענו ומה תאמרו כי השם ילמדכם באותה שעה שתצטרכו
תענו או תאמרו 12 כי רוח הקדש ילמדכם באותה שעה
תענו. 15 כי אני אתן לכם כח וחכמה שאליה לא יוכלו
תענוני. ולא תעזבוני. 69 בעבור זה יהיה בן האדם
תענישו השוגגים. 8 כי בן האלוה הוא אדון עדיין
תענשו. תעזבו ותעזב לכם. 38 תנו ואתן אני לכם.
תעקרה כי היא אוכלת שבח האדמה. 8 והוא ענה לו
תעקרו החטים עם הקמשונים. 30 תניחו הכל עד הקציר:
תעקרם והרחיקם ממך כי יותר שוה לך הכנס בגן עדן
תערובת מיררא כמו מאהל ליטרין. 40 אז לקחו גוף
תעשה בשמים ובארץ. 11 תן לנו לחם כל יום שהוא
תעשה רציחה. לא תעשה ניאוף. לא תגנוב לא תעשה
תעשה ניאוף. לא תגנוב לא תעשה עדות שקר. 19 כבד
תעשה עדות שקר. 19 כבד את אביך ואת אמך. ואהוב את
תעשה 22 וכל מה שתשאלו בתפלה בהיות לכם אמונה
תעשה רצונך. 43 ובא פעם אחרת לפירו ומצאם ישנים
תעשה ניאוף. לא תרצח. לא תעשה גניבה. לא תעשה
תעשה גניבה. לא תעשה עדות שקר. לא תונה שום אדם.
תעשה עדות שקר. לא תונה שום אדם. כבד את אביך ואת
תעשה לנו. 36 וישאוש אמ׳ להם מה תרצו. אעשה לכם.
תעשה כן. 38 ונעשה בעוד שהולכים נכנס במגדל אחד.
תעשה פרי מוטב ואם לאו אכריתנה: 10 ובשבת הבאה
תעשה לעג ממני. 6 ואדונינו אמר ראו מה אמר הדיין
תעשה עדות שקר. כבד אביך ואמך. 21 והוא אמר כל
תעשה רצוני רק רצונך. 43 והנה מלאך השמים מחזק
תעשה אלה הדברים תפרסם עצמך לעולם. 5 כי האחים
תעשהו. 21 ומה שהוא אמ׳ במקדש לבו אמר. 22 [*]
תעשו הרעשה כמו שעושים המזוייפים בבתי כנסיותיהם
תעשו צדקה. לא תדע יד שמאלך מה שעשתה ימינך. 4
תעשו כמעשה הרמאים שמראים עצמם כשבים. האוהבים
תעשו להם זאת היא התורה והנביאות: קפיטולי כ״ג
תעשו כמעשיהם כי הם אומרים ואינם עושים. 4 הם
תעשו דרכי האדון. 4 היה זואן במדבר טובל ודורש
תעשו עוד. לבד כמה שנתן לכם רשות. 14 והפרושים
תעשו לו נזק. ותהיו נדיבים משכיריותיהם. 15
תעשו לזכרוני. 20 וכן הגביע. וכאשר אכלו אמר זה
תעשו. 6 והיה שם שש אירידי ואבן מונחת כמנהג טהרת
תעשו בית אבי בית סחורה. 17 וזכרו תלמידיו שכתוב
תעשו גם אתם: 16 אמת אני אומר לכם אין העבד גדול
תעשו אותם דברים שאמרתי לכם וצויתי. 15 לא אומר

Jn 15,27 היוצא מהאב הוא יעשה עדות לי. 27 ואתם
Jn 13,17 יודעים אלה הדברים מאושרים תהיו כאשר
Jn 8,11 לה ואני לא אענישך לכי. ומכאן והלאה לא
Lc 22,10 10 והוא אמר להם הנה כאשר תבאו בעיר
Mt 26,67 בפניו והכוהו. ומקצת מאחרים נותנים לו
Mc 14,65 ואומרים התנבא מי הכה והמשרתים נותנים לו
Mt 10,29 29 שני צפרים נמכרים במחצה ואחת מהם לא
Mt 21,44 אותה האבן יהיה כתות. ויכתות אותו שעליו
Lc 4,7 ואמ׳ לו הנה אתן לך כל אלה העניינים 7 אם
Lc 20,18 מוכה עם האבן. והאבן יכתת אותן שעליהם
Mt 24,29 השמש תחשך. והירח לא תאיר. וכוכבי שמים
Mt 4,12 ח׳ כפי מתיאו 12כאשר שמע ישואש שזואן היה
Mt 26,55 אם הייתי גנב יצאתם עם הסכינים ועם עצים
Mt 27,16 אחת אותה שהיהודים שואלים. 16 והוא מחזיק
Mt 27,16 אדם אחד ששמו בר אבן שמטעם רציחה היה
Mc 14,1 והמאותתים מהדת משתדלים היאך יוכלו
Mc 14,48 כמו אם הייתי גנב יצאתם עם סכינים ומקלות
Mc 15,6 כן ולא פילאט נפלא: 6 ופילאט נוהג לתת
Mc 15,7 זה אשר שואלים. 7 ואז הוא מחזיק אדם אחד
Mc 15,8 העם והתחיל לבקשו כמו שהוא יודע שיתן להם
Mt 10,18 אתכם בבתי כנסיותיהם 18 ותהיו נהוגים
Mt 10,19 ממני לפני העמים. 19 כאשר ינהגו אתכם
Mc 13,11 שממיי לכל העמים. 11 וכאשר ינהגו אתכם
Mc 5,36 עו׳. והמלמד 36 ישאוש ששמע זה אמ׳ לא
Lc 5,10 עומדין שוממין. וישאוש אמר לשימון אל
Lc 8,50 בתך מתה. 50 וישאוש שמע זה לאבי הנערה אל
Mt 10,31 30 כל שערות ראשכם מנויים 31 לכן לא
Mt 14,27 להם יהיה לכם טוב בטחון באל אני הוא אל
Mt 17,7 7 וקרב אלהם ישאוש ואמר להם קומו אל
Mt 28,5 ועמדו כמו מתים. 5 והמלאך אמ׳ לנשים שלא
Mt 28,10 לרגליו והתפללוהו. 10 וישאוש אמ׳ להן אל
Mc 6,50 תכף זעק ואמר עמדו בבטחה אני הוא אל
Mc 13,11 העמים. 11 וכאשר ינהגו אתכם תפושים אל
Mc 16,6 בגד אחד לבן ונפחדו. 6 והוא אמר להן אל
Lc 2,10 והיה להם פחד גדול 10 והמלאך אמ׳ להם אל
Lc 4,9 מהמקדש ואמ׳ לו השטן אם אתה הוא בן האלוה
Mt 21,13 שהיו מוכרים יונים: 13 ואמר בתי בית
Mc 12,40 40 אותם שעוקרים הבתים והאלמנות עם שקר
Jn 19,23 והמלבוש הנקרא גונילא. והיתה בזולת שום
Mt 23,14 פרושים רמאים שאוכלים מה שיש לאלמנות עם
Mc 11,17 ומלמדם ואומ׳ להם אינו כתוב שבית שלי הוא
Lc 11,1 סיים תפלתו אמ׳ אחד מתלמידיו למד לנו
Lc 19,46 הקונים. 46 והוא אמ׳ להם כתוב ביתי בית
Lc 20,47 המקומות [*] 47 שמחריבין דברי חיים. אורך
Jn 12,35 יש בכם נר להו בפוד שהנר בכם בעבור שלא
Mc 11,24 עשוי. 24 ובעבור אהבתכם אומר אני כי בכל
Lc 11,1 ונעשה שישו התפלל במקום אחד. וכאשר סיים
Lc 1,13 13 אבל המלאך אומ׳ אליו אל תירא זכריה כי
Mc 9,45 מקום שאין מתים הארסים והאש אינו נח ולא
Mc 9,49 מתעלם: 49 טוב הוא המלח אבל אם המלח

תעשו עדות שבת שבתחלה הייתם עמדי: Tit,16 קפיטולו
תעשום. 18 אני אומר זה מכולכם אני יודע אותן
תעשי חטא: 12 וישאוש אומר אני הוא נר העולם. מי
תפגשו אדם אחד נושא אשישה של מים לכו אחריו בבית
תפוחים גדולים. 68 אומרים תנבא מי הכה אותך. 69
תפוחים. 66 וכאשר פירו היה בצד אחד מן ההיכל באה
תפול לארץ בזולת אב שלכם. 30 כל שערות ראשכם
תפול. 45 וכאשר שרי הכהנים והפרושים שמעו זה
תפול לרגלי ותפללני. 8 ענה ישו ואמ׳ לו כתי׳ הוא
תפול. 19 ושרי הכהנים והסופרים חפצו באותה שעה
תפולו. וכחות השמים ינועו. 30 אז יראה אדם סימן
תפוש. הפך פניו גליליאה 13 ועזב נזוריט עירו.
תפוש אותי. כל היום הייתי עמכם מלמד במקדש ולא
תפוש אדם אחד ששמו בר אבן שמטעם רציחה היה תפוש
תפוש בית הסוהר. 17 וכאשר קבצם אמ׳ להם פילאט מי
תפוש ישאוש בשקר ושימיתוהו. 2 אבל אומרים אכן לא
תפוש אותו. 49 כל היום הייתי עמכם במקדש מלמד ולא
תפוש אחד בחג זה אשר שואלים. 7 ואז הוא מחזיק אדם
תפוש ששמו בראבן. אותו שבת גר אחד עשה רציחה.
תפוש אחד: 9 ופילאט ענה להם ואמ׳ תחפצו שאניח לכם
תפושים לפני המלך והשרים. בעבור שאתם עדות ממני
תפושים אל תאנחו מה תענו ומה תאמרו כי השם ילמדכם
תפושים אל תפחדו מה תאמרו אתם תדברו כאשר הקדוש
תפחד לבד יהיה לך טובה אמונה בשם׳ והאמין 37 ולא
תפחד כי בעבור זה תהיה שתקח האנשים. 11 וכאשר
תפחד בטח בשם׳ ותאמין ותהיי נושעת. 51 וכשבא ישו
תפחדו. אתם טובים מעופות רבים. 32 לכן כל איש
תפחדו. 28 וענה ש׳ פירו ואמר אדון אם אתה הוא
תפחדו. 8 ושאו העניים ואל תיראו שום אדם אם לא
תפחדו כי אני יודע ששאלתם ישו שנתלה. 6 אינינו פה
תפחדו ותלכו ותגידו לאחי שיבואו בגליליאה ושם
תפחדו. 51 ואז עלה עמהם בספינה והרוח עומד והם
תפחדו מה תאמרו אתם תדברו כאשר הקדוש רוח יישרכם
תפחדו. אתם בקשתם ישאוש נזוריט שנתלה איננו פה.
תפחדו. הנה אנכי מגיד לכם שמחה גדולה שתהיה לכל
תפיל עצמך וענה לו 10 כתו׳ הוא שמלאכיו יצוה לך
תפילה הוא כתוב ואתם עשיתוה מערת פריצים: 14
תפילותם. ולזה יסבלו יותר קנס גדול ביום הדין: 41
תפירה ונש ונשאה על מה שעליו. 24 אז אמרו ביניהם
תפלה ארוכה. ובעבור זה תסבלו אורך הנגישה. 15 אוי
תפלה לכל העמים. ואתם עשאוה מערת גנבים. 18 וכאשר
תפלה שנתפלל אותה לשם כמו שיואן לימד לתלמידיו 2
תפלה. רק אתם עשיתם אותה מערת גנבים: 47 והיה
תפלה להם יהיה המחקה יתירה: Tit,21 קפיטולו כ״ב
תפלו בחשך וערפל. ומי שהולך בחשך אינו יודע לאן
תפלותיכם יהיה לכם אמונה חזקה באל ותשיגו כל מה
תפלתו אמ׳ אחד מתלמידיו למד לנו תפלה שנתפלל אותה
תפלתך נשמעת ואשתך אלישבק תלד לך בן ותקרא שמו
תפסק: 46 ואם עינך אשקנדליזט עקור אותה כי יותר
תפסק עם מה נבשל יהיה עמכם מלח ויהיה עמכם שלום:

Lc 22,32 32 אבל אני התפללתי בעדך שאמונתך לא **תפסק.** ועתה לפעמים מתהפך. תצייר אחיך. 33 והוא
Jn 7,4 עושה שום דבר בסתר אם תעשה אלה הדברים **תפרסם** עצמך לעולם. 5 כי האחים עדיין לא האמינו
Mt 13,36 וצא אל הבית. וקרבו אליו תלמידיו אומרים **תפרש** לנו דמיונות הקמשונים מהשדה. 37 וענה ואמר
Mt 15,15 אחר שניהם נופלים בקבר: 15 ענה פירו ואמר **תפרש** לנו זאת התמונה. 16 והוא אמר להם עדיין אתם
Mc 6,17 ראשו וחזר ממות לחיים. 17 כי זה אירודיש **תפש** ג׳ואן ושמו בבית הסוהר בעבור אירודיאש אשת
Lc 3,20 הרעות שעשה אירודיש 20 קבל הרעות שעשה **תפש** יואן ושמו בבור: 21 נעשה היה כאשר כל העם
Jn 19,1 קפיטולו י״ט כפי ש׳ יואן 1 אז פילאט **תפש** ישו ונגשו. 2 והפרושים תקנו עטרה אחת מקוצים
Jn 8,20 משיח בגאסיפילסי מלמד במקדש ושום אדם לא **תפשו.** כי עדיין לא באה שעתו: 21 אז אמר להם פעם
Jn 18,31 מביאין אותו אליך: 31 אז אמר פילאטו להם **תפשוהו** אתם וכפי דתכם שפטוהו. אז אמרו לו היהודים
Mc 12,3 שלח עבדיו לעובדים לקחת הפרי מהכרם 3 והם **תפשום** והכום ושלחום בידים ריקניות. 4 עו׳ שלח
Mt 26,55 אותי. כל היום הייתי עמכם מלמד במקדש ולא **תפשתוני.** 56 אבל כל זה הוא נעשה בעבור זה שתשלימו
Mc 14,49 49 כל היום הייתי עמכם במקדש מלמד ולא **תפשתוני.** זה נעשה להשלים הכתיבות. 50 ואז
Mt 17,26 לך אל הים והשלך החכה והדג הראשון שתקח **תפתח** לו הפה ותמצא שם כל מה שעולה זה אשר שאל
Mt 5,26 אותך ביד עבדו ותושם במאסר 26 באמת לא **תצא** משם עד השלמך אפילו החוב היות קטן: קפיטולו
Lc 12,59 והשוטר יתנך במאסר. 59 אני אומ׳ לך שלא **תצא** משם עד שתשוב אל היותר אחרון: Tit,13 קפיטולי
Lc 9,4 4 ובאי זה בית שתכנסו שם תעמודו. ומשם לא **תצאו** 5 ואותם שלא יקבלו אתכם. תצאו מאותו עיר עפר
Lc 9,5 ומשם לא תצאו 5 ואותם שלא יקבלו אתכם. **תצאו** מאותו עיר עפר רגליכם תסירו לעדות עליהם. 6
Mt 6,16 לא תמחלו האל לא יכפר אתכם: 16 וכאשר **תצומו** לא תהיו כמו הפחותים רמאים שמחלישים פניהם
Lc 22,32 שאמונתך לא תפסק. ועתה לפעמים מתהפך. **תצייר** אחיך. 33 והוא אמר אליו אדון אני מוכן ללכת
Mt 16,23 וישוש הופך אומר לפירי לך מאחרי שטן. אל **תצערני** כי אינך מבין דברי האל רק מהאנשים. 24 ואז
Mc 5,7 בן האלוה עליון אני משביעך באל חי שלא **תצערני** 8 ואמר אליו ישאוש צא חוץ רוח אינו נקי. 9
Lc 8,28 אלי בן האל מאד עליון מבקש אני ממך שלא **תצערני** 29 כי בצואתו לרוח רעה שתצא מן האדם ההוא
Lc 11,7 להניח לפניו. 7 והוא ענה לו מבפנים אל **תצערני.** הנה הדלת סגורה ובני הם עתה במטה אינני
Mt 25,25 פזרת 25 ופחדתי וטמנתי הבזנטש בארץ: עתה **תקבל** ממונך: 26 ענה האדון ואמ׳ לו עבד רשע ופחדן
Mc 4,24 אתם שומעים. כי באותה מדה שתמדדו באותה **תקבלו** בהגדלה. 25 ואותו שיהיה לו יתן. ואותו
Jn 3,11 מדברים וממה שראינו עושים עדות ולא **תקבלו** עדותינו: 12 אם אני אומר לכם דברים עולמיים
Jn 5,43 מקבלים אותי. אם אחד יבא בעולמו אותו **תקבלו.** 44 איך תוכלו אתם להאמין שאתם רודפים אחר
Mt 6,20 חלדה ועש. וגנבים גונבים אותם 20 אבל **תקבצו** אוצרות שמים שחלדה ועש אין מחריבין אותם.
Mt 5,47 זה בעצמו עושים הרשעים המפורסמים: 47 ואם **תקדימו** שלום לאחיכם לבד הלא זה הדבר עושים פחותי
Mt 4,9 וכבודם. 9 ואמר לו אני אתנך כל זה אם **תקוד** ארצה ותתפלל אלי. 10 אז אמר לו ישאוש לך לך
Mc 3,29 29 לבד עון נגד קדוש רוח. זהו מי שאין לו **תקוה.** זה העון לא יכופר לעולם. אבל הוא ראוי
Lc 11,8 אני אומר לכם שאם לא קם ולא בעד אהבתו. **תקום** ותתן לו כפי הצורך לו 9 [*] שאלו וינתן לכם.
Mt 15,2 מירושלם. ואמרו 2 למה עוברים תלמידיך **תקוני** הקדמונים. למה אין נוטלין ידיהם כשרוצים
Lc 16,26 בצער 26 בכל אלה הדברים.. ומה גדולה היא **תקועה** בעבור זה אותם שחפצין לעבור מכאן אלכם לא
Jn 5,45 האב האחד הוא המלשין. והוא משה שבו היא **תקותכם.** 46 ואם תאמינו במשה תאמינו באולי לי. 47
Mt 4,6 מצוה אל מלאכיו שיקבלוך בידיהם בעבור שלא **תקח** שום רע בנפשך: 7 עוד ענה לו כתוב הוא לא תנסה
Mt 24,32 מהאל מד׳ חלקי העולם מהשמים ועד הארץ. 32 **תקחו** משל מדמיון התאנה כאשר הזמורות רבים והעלים
Mt 25,28 הייתי בא הייתי שואל זהבי עם הריוח. 28 **תקחו** ממנו הבשנט ותמסרהו לאותו שיש לו עשרה. 29
Jn 19,6 צועקים תלהו תלהו. ופילאטו אמ׳ להם **תקחו** אתם ותלהו. כי איני מוצא בו שום טעם. 7
Jn 20,25 וטומאש אמר להם. אם אני רואה בידים **תקיעת** המסמרים ואני משים אצבעי במקום המסמרים
Lc 18,20 ואין טוב לבד האל. 20 אתה יודע המצות. לא **תקנא.** לא תנאף. לא תגנוב. לא תעשה עדות שקר. כבד
Jn 19,2 1 אז פילאט תפש ישו ונגשו. 2 והפרושים **תקנו** עטרה אחת מקוצים והניחוהו בראש ישו: וכסוהו
Lc 11,9 לו 9 [*] שאלו וינתן לכם. תבקשו ותמצאו. **תקעו** ויפתח לכם 10 כי כל איש [*] 11 [*] מכם אם
Mc 1,3 לפניך שיפנה הדרך שלך לפניך. 3 אחת קול **תקרא** במדבר שתאמר הכינו דרך האדון. ישרות תעשו
Lc 1,76 ובטהרה לפניו כל ימינו. 76 ואתה נער **תקרא** נביא מה מאד נעלה כי אתה תלך לפני האדון
Lc 15,9 בהשכל עד שימצאה. 9 וכאשר תמצא הדרכמש **תקרא** כל אוהביה ואוהבו ואוהבותיה ושכינותיה אומרת
Lc 6,41 כל תלמיד הוא שלכם כאשר הוא ברבו 41 איך **תראה** קיסם בעין אחיך ואינך חושב שאתה נושא בשלך
Jn 1,33 שאטביל במים הוא אמר לי אותו שעליו **תראה** הרוח יורד עומד עליו. זהו שמטביל ברוח הקדש.
Jn 1,50 תחת תאנה. תוכל להיות מאמין אתה עוד **תראה** דברים גדולים מאלו. 51 ואמר לו באמת אומר
Mt 27,4 הוא כאיש שאינו יודע. והם ענו מה לנו אתה **תראהו** 5 וזרק הל׳ פשיטין במקדש והלך לו. 6 ושרי

Mt 24,15 לעדות לכל העמים. ואז יבא הקץ. 15 וכאשר **תראו** שקוץ משומם שנ׳ בדניאל נביא עומד במקום הקדש
Mt 26,64 אליו אתה אומר. אמיתות אומר לכם שעדיין **תראו** בן הבתולה יושב לימין צד האל ובא כענני
Mc 8,12 אמר להם [*] אמת לכם אני אומר שאתם לא **תראו** סימן ההראות. 13 ועזבם ועלה בספינה עובר
Mc 13,7 ואומרים שאני הוא. ורבים ירמו 7 אבל כאשר **תראו** מלחמות רבות. או התחלת מלחמות אל תיראו כי
Mc 13,14 ואותו שיתמיד עד הקץ יהיה נושע. 14 וכאשר **תראו** השקוץ שומם עמוד במקום שאין ראוי. אותו
Mc 13,29 תדעו אתם שהקץ מתקרב. 29 כמו כן כאשר **תראו** אלה הדברים תדעו אתם שקץ העולם מתקרב אל
Lc 12,54 כלה וכלה בחמותה. 54 ואומר לעמים כאשר **תראו** ענן נגד מערב. מיד תאמרו יבא המטר. ויבוא
Lc 13,28 לב. 28 ושם יהיה בכי והרעשת האל. כאשר **תראו** אברהם יצחק ויעקב וכל הנביאים במלכות הש׳.
Lc 21,6 וישאוש אמ׳ 6 דברים אלו שאתם רואים עדיין **תראו** ימים שלא יעמוד אבן על אבן ותפסד: 7 ושאלוהו
Lc 21,31 אתם יודעים שהקץ מתקרב. 31 כן כאשר **תראו** כל אלה הדברים שיעשו תדעו שמלכות השם׳ קרוב.
Jn 1,51 מאלו. 51 ואמר לו באמת אומר אני לכם **תראו** השמים שתפתחו ומלאכי אלהים עולים ויורדים על
Jn 4,48 48 אז אמר ישאוש אליו. לא תאמינו אם לא **תראו** אותות ונפלאות. 49 ואמר אליו הריגיטו אדון
Jn 6,63 כששמע אמונתם אמר מי מבהיל אתכם 63 אם **תראו** בן האדם עולה שם שהיה ראשונה: 64 הרוח הוא
Jn 16,10 10 ומצדקה כי אני הולך אל האב. ומעתה לא **תראו** אותי 11 רק מרחוק. כי שר זה העולם כבר נדון.
Jn 16,16 לאבי שלי הם ויגיד לכם מעט. 16 ומעתה לא **תראו** אותי כי אני הולך אל האב: 17 אז אמרו
Jn 16,19 מדברים בקרבכם כי אני אמרתי אחר מעט. ולא **תראו.** ופעם אחרת מעט ותראו אותי. 20 אמת אני אומר
Mt 28,7 שקם חי ושהוא יהיה לפניכם בגליליאה ואתם **תראוהו** שם כמו שהוא אמ׳ לכם: 8 ותצאנה מהרה מהקבר
Mc 16,7 ולפירו ואמרו להם כי לפניהם בגליליאה שם **תראוהו.** כאשר אני אומ׳ לכם. 8 ויצאו וברחו מן
Lc 17,22 ימים שתאוו לראות יום אחד מבן האדם ולא **תראוהו** 23 ויאמרו לכם הנו להלן הוא לא תחפצו
Mt 23,39 הנה דירתכם תהיה חריבה. 39 ואני אומר שלא **תראוני** היום עוד עד תאמרו ברוך יהיה הבא בשם האל:
Jn 14,19 19 עוד מעט כבר אינכם רואים אותי אבל **תראוני** חי ואתם תחיו. 20 באותו היום תכירו כי אני
Jn 16,17 ביניהם מה הוא זה שאומר לנו אחר מעט לא **תראוני.** ופעם אחרת מעט ותראוני כי אני הולך אל
Jn 11,40 אמר אליה לא אמרתי לך שאם תאמיני באמת **תראי** אור האל. 41 ואז הסירו האבן. וישאוש נשא
Jn 12,15 עיר בן אתון וישב עליו. כמו שכתוב 15 אל **תראי** בת ציון הנה מלכך בא יושב על עיר בן אתון.
Mc 15,30 ואתה אחר שלשת ימים תבנהו. 30 תושע עצמך **תרד** מן השתי וערב. 31 וכמדומה לזה עליוני הכוהנים
Lc 14,9 שזמנך ויאמר לך תן מקום לזה. ואז בבושת **תרד** מטה מטה. 10 רק כאשר תהיה נקרא לך ושב במקום
Mt 11,23 הדין. 23 ואתה כפר נחום שקמת עד לשמים **תרדי** עד שאול. כי אם הפלאות שנעשו בך היו נעשים
Lc 10,15 נחום תנשאי עד לב השמים כי בתהומות גהינם **תרדי.** 16 מי שאתם מואס מי שאתם מבזה אותי מבזה
Jn 13,6 בא לשימון ופירו. ופירי אמ׳ לו אדון אתה **תרחוץ** רגלי. 7 ענה לו [*] [*] 8 [*] [*] [*]
Lc 21,24 הסכין. ומובאים בשבי בכל העמים. וירושלם **תרמס** בעד העמים עד שעת הנבראים יהיה נשלם. 25
Lc 13,34 חפצתי לאסוף בניך כמו שהתרנגולת מאספת **תרנגוליה** תחת כנפיה ולא יכולתי. 35 והנה תעזב
Mc 11,25 25 וכאשר תעמדו בתפלה תמחלו אם לכם שום **תרעומת** נגד שום אדם. בעבור שאביכם שממיי ימחול
Mt 19,17 אומר אלי טוב. אחד לבדו השם הוא טוב. אם **תרצה** להבין חיים נצחיים שמור וקיים המצות. 18
Mt 20,21 לו. 21 והוא אמר מה תחפוצי. והיא אמרה **תרצה** שאחד מבני ישב לצד ימינך. והאחד לשמאלך
Mc 1,40 אדם אחד מצורע. ויקוד אליו. אומר אם אתה **תרצה** אתה יכול לטהרני. 41 וישוש כמרחם עליו שלח
Lc 6,29 לו האחרת. ואותו שיחפוץ לגזול מלבושך לא **תרצה** למונעו ועו׳ הגונילא אם יחפוץ לגנולה. 30
Lc 7,6 שלח אליו אוהביו שיאמרו לישאוש אדון אל **תרצה** להצטער. כי אני אינינו הגון שתכנס בצל
Lc 14,12 קראו כשתעשה סעודת בקר או סעודת ערב אל **תרצה** לזמן אוהבך. ולא האחים ולא הקרובים. ולא
Mt 11,14 טבול התנבאו מה שהיה עתיד לבוא. 14 ואם **תרצו** לבחרו הוא אליהו שעתיד לבא: 15 מי שיש לו
Mt 24,26 26 ולכן אם אדם לכם יאמר שהוא במדבר אל **תרצו** לצאת. ואם אדם לכם יאמר הוא בזאת המערה אל
Mt 26,15 אישקריוט הלך לשרי הכהנים 15 ואמר להם מה **תרצו** תת ואני אמסור לכם ישאוש והם נדרו לו ל׳
Mt 27,21 וישואש ימיתו. 21 ופילאט אמר להם אי זה **תרצו** שאניח לכת מאלו השנים. והם אמרו בראבן. 22
Mc 10,36 נשאל תעשה לנו. 36 וישאוש אמ׳ להם מה **תרצו.** אעשה לכם. 37 והם אמרו תן לנו שאחד ממנו
Mt 5,21 שמים. 21אתם שמעתם מה שנאמר לראשונים לא **תרצח.** ומי שירצח ראוי למשפט. 22 ואני אומ׳ לכם מי
Mc 10,19 19 אתה יודע מצות השם. לא תעשה ניאוף. לא **תרצח.** לא תעשה גניבה. לא תעשה עדות שקר. לא תונה
Lc 9,3 2 ושלחם לדרוש מלכות הש׳. 3 ואמ׳ להם לא **תשאו** דבר ביד לא שרביט ולא לחם לא אבן לא מעות
Lc 10,4 הנה אני שולח אתכם כשיות בין זאבים. 4 לא **תשאו** שק ואבן ולא בתי שוקים ולא מנעלים. ואל תתנו
Mt 6,8 להם. כי האל יודע מה שאתם צריכים טרם **תשאלהו:** 9 וזאת התפלה תאמרו אבינו שבשמים שמך
Lc 12,31 יודע באמת כי לכם חסרון מכל אלה. 31 אמנם **תשאלו** מלכות הש׳ וכל אלה הדברים תשיגו. 32 אל
Lc 24,5 יראו ותקדו פניהם ארצה. והם אמרו להם למה **תשאלו** החיים עם המתים. 6 אינינו פה כי חזר חי.

Jn 14,14 שיהיה מעולה האב בבן. 14 אם דבר אחד **תשאלו** בשמי אותו אעשה: 15 אם תאהבוני ותשמרו
Jn 15,16 ותשאו פרי. ופרייכם יעמוד בעבור שהדבר **תשאלו** בשמי יתן לכם. 17 אלה הדברים אני מצוה לכם
Jn 16,23 שום אדם לא יגזלהו לכם. 23 ואותו היום לא **תשאלו** לי שום דבר. אמת אומר אני לכם אם תשאלו לאב
Jn 16,23 תשאלו לי שום דבר. אמת אומר אני לכם אם **תשאלו** לאב אי זה דבר לשמי [*]. 24 [*] תשאלו
Jn 16,24 אם תשאלו לאב אי זה דבר לשמי [*]. 24 [*] **תשאלו** ותקחו בעבור ששונכם יהיה שלם: 25 אלה
Jn 16,26 אגי אגידהו לכם מאבי 26 באותו היום לא **תשאלו** בשמי. ואיני אומר לכם שאתפלל לאב בעדכם 27
Jn 8,21 אז אמר להם פעם אחרת ישו. אני הולך ואתם **תשאלוני** ובעונכם תמותו. למקום שאני הולך אינכם
Lc 2,49 ומאד חפשנוך. 49 והוא אמ׳ להם מה זה **תשאלותי** לא ידעתם שחוייב שאני אהיה באותן הדברים
Mc 6,24 משם אמרה לאמה מה אשאל. והיא אמרה לה **תשאלי** ראש גואן טבול. 25 ותכף היא באה אל המלך
Jn 4,10 מתן האל ומי הוא השואל לשתות. את באולי **תשאלי** לו ויתן לך מים חיים. 11 ענתה האשה אליו
Mt 10,13 לשלום שלומכם יבא אליה. ואם אינה ראויה **תשאר** עמכם השלום. 14 ואותם שלא יקבלו אתכם. ולא
Mc 13,2 ואמ׳ רואה אתה אלו הבניינים גדולים לא **תשאר** אבן על אבן שלא תהרס. 3 וכאשר ישב בהר הזתים
Lc 24,29 חפץ ללכת עוד רחוק 29 ובקשוהו ואומרים **תשאר** עמנו אדון כי כבר נעשה ערב והיום כבר נטה
Lc 14,8 וכסא הכבוד 8 כאשר יקראוך לנישואין אל **תשב** בראש. כי באולי יותר נכבד ממך נקרא שם 9 ויבא
Mt 19,28 אשר בן השם׳ יבא ישב בבית צלמו. שאתם **תשבו** על אותן י״ב שופטים אותן י״ב שבטי ישראל. 29
Mt 20,23 אמרו הין: 23 והוא אמ׳ מיתתי תסבלו. אבל **תשבו** לשמאלי. גם לימיני אינו לתת בידי כי אם לאשר
Mt 5,36 רגליו. ולא בירושלם שהיא עיר האל. 36 ולא **תשבע** בראשך כי אין אתה יכול לעשות שער אחת לבן או
Jn 19,36 נעשים הכת הכתיבה נשלמה: אומר עצם לא **תשברו** בו. 37 ועוד כתיבה אחרת אומרת והביטו אל
Mt 5,24 המזבח ולך תחלה להשלים אחיך. ואחרי כן **תשוב** לנדב נדבתך. 25 ובהיותך בדרך תמלא רצון
Mt 3,2 בא הטובל במדבר גודיאה דורש 2 ואומר עשות **תשובה** כי המלכות שמימיי מתקרבת 3 זהו מה [*]
Mt 3,11 יכרת וישרף. 11 אני טובל אתכם במים במקום **תשובה.** והבא אחרי חזק ממני ואיני ראוי לחלוץ נעלו
Mt 4,17 ומשם והלאה התחיל ישואש לדרוש ולאמר עשו **תשובה** כי המלכות שמים מתקרב: קפיטולו ט׳ כפי
Mt 11,20 באותן שהוא עושה פלאות גדולות ולא עשו **תשובה.** ואמר 21 רע יהיה לכם כורושים וביטשידה. אם
Mt 11,21 תהיו נעשות בארץ טיר ושידון היו עושים **תשובה.** בשקים ובאפר: 22 ואומ׳ אני לכם שעונש מעט
Mt 11,23 שנעשו בך היו נעשים בשידוניאה עדיין יעשו **תשובה.** עד היום הזה: 24 ואומ׳ אני לכם שהשדומיטש
Mt 12,41 הדין עם זאת האומה ויענישוה כי הם עשו **תשובה** בדרישה של יונה. ובכאן הוא גדול מיונה: 42
Mc 1,4 4 היה זואן במדבר טובל ודורש טבילת **תשובה** לכפרת עונות. 5 ויוצאין אליו כל אותן שהיו
Mc 1,15 האל. 15 ואומ׳ העת בא ממלכות שמים עשו **תשובה** והאמינו דבר האל. 16 והולך ישו ואחרים
Mc 6,12 רגלכם לעדות נגדם 12 ותלכו ודרשו שיעשו **תשובה.** 13 ומבריאים המשוטנים וממרקים החולים
Lc 3,3 ובא יואן בכל ממלכות גודיאה. דורש טבילת **תשובה** למחילה עונות החוטאים 4 כמו שכתו׳ בספר
Lc 4,19 לעניים להגיד 19 ולרפא נשברי לב ולדרוש **תשובה** לשבויים ולעורים ראיה ולעזוב הנשברים
Lc 10,13 שנעשו בך לאחור. ובאפר מוצעים היו עושים **תשובה.** 14 אמנם לא יהיה רע תירוש. ושדומה דומה
Lc 11,32 בדין עם זאת המשפחה ויענישוה כי עשו **תשובה** בעבור דרישת יונה. והנה בכאן יותר גדול
Lc 15,7 לכם כן יהיה שמחה בשמים על חוטא אחד עושה **תשובה** יותר ממאה צדיקים שאינם חסרים תשובה: 8 או
Lc 15,7 עושה תשובה יותר ממאה צדיקים שאינם חסרים **תשובה:** 8 או אי זה אשה שיש לה עשרה דרכמש ותאבד
Lc 15,10 לפני המלאכים מן האל על חוטא אחד שעשה **תשובה:** 11 וישו אמר אדם אחד יש לו בנים שנים. 12
Lc 16,30 אבל אם מקצת מהמתים ילכו להם הם יעשו **תשובה.** 31 ואברהם אמ׳ לא אם לא ישמעו משה
Lc 17,3 אתם אם חטא חטא לך אחיך תוכיחהו ויעשה **תשובה** ומחול לו 4 ואם ז׳ פעמים יחטא נגדך ושבע
Mt 18,3 באמצעם 3 ואמר אמתות אומר לכם אני שאם לא **תשובו** ותהיו כמו זה הנער לא תכנסו במלכות שמים. 4
Lc 13,3 כי סבלו דברים אלו. 3 אומר לא רק אם לא **תשובו** כולם תאבדו 4 כמו אותם שמנה עשר אשר עליהם
Lc 13,5 היושבים בירושלם. 5 אני אומר לכם שאם לא **תשובו** תהיו אבודים כאלו: 6 ואמר להם זה המשל.
Mc 9,22 אמ׳ לו אם אתה תוכל להאמיני מכל דברים **תשיג.** 23 ותכף זעק אבי הבן בוכה אני מאמין. אכן
Lc 14,10 אותו שזימן לך יאמר לך אהוב עלה הנה. אז **תשיג** מעלה לפני הקרואים. 11 כי המגביה עצמו בא
Lc 14,14 וברוך תהיה כי אין להם מה שיגמלוך: והשכר **תשיגהו** בתחיית הצדיקים. 15 וכאשר אחד מתלמידיו
Mt 21,22 22 וכל מה שתשאלו בתפלה בהיות לכם אמונה **תשיגו.** 23 וכאשר היה בא אל בית המקדש ומלמד. קרבו
Lc 12,31 31 אמנם תשאלו מלכות הש׳ וכל אלה הדברים **תשיגו.** 32 אל תהיו יראים מגוי חלש כי לאביכם ערב
Jn 15,7 תשמרו בכם. אי זה דבר ודבר תחפצו ותשאלו **תשיגו** לכם : 8 כזה הוא זך אבי וממעלה שתשאו פרי
Mt 20,5 והם הלכו. ופעם אחרת הלך בין הצהרים ושעה **תשיעית** היתה ועשה כדמות זה 6 סביב בי״א שעה והוא
Mt 27,46 45 משעת חצי היום עד שעה [*] 46 [*] **תשיעית** זעק ישאוש בגודל קולות ואמ׳ אלי אלי למה
Mc 15,33 שעה ששית נעשה ערפליות בכל הארץ עד שעה **תשיעית.** 34 ובשעה תשיעית זעק ישאוש בקול גדול

Mc 15,34 בכל הארץ עד שעה תשיעית. 34 ובשעה **תשיעית** זעק ישאוש בקול גדול ואמ׳ אלי אלי למה
Lc 23,44 כמעט שעה ששית וערפל היה בכל הארץ עד שעה **תשיעית.** 45 והשמש חשך ומכסה המקדש ונבקע באמצעו.
Jn 21,18 יושב והולך למקום חפצך. רק כשתהיה זקן **תשלח** ידך ואחר ילך אחריך וינהגך במקום שלא תחפוץ.
Mt 25,30 המעט שיהיה לו יגזלנו אדם. 30 והעבד הרע **תשליכהו** בבור חשוכה. ושם יסבול בכי והרעשת
Mt 26,54 שישלח לי יותר מי״ב מלאכים. 54 רק איך **תשלימו** הכתיבות. כן חוייב שיעשה. 55 באותה שעה
Mt 5,39 תחת עין שן תחת שן 39 ואני אומר לכם שלא **תשלמו** רע ברע. כי אם טוב ברע אבל אם יכה אתכם אדם
Lc 10,20 האויבים ושום דבר לא יזככם. 20 אך אל **תשמחו** כי הם משועבדים לכם. רק כי שמכם כתוב
Mt 13,14 תהיה נשלמת בהם מישעיה. אומרת אתם **תשמעו** ולא תבינו ותראו ולא תכירו. 15 כי לב זה
Mt 13,18 מה שאתם שומעים ולא שמעו. 18 לכן אתם **תשמעו** המשל מאותו שזורע. 19 אותו שזורע הוא
Mt 24,6 אני הוא משיח ורבים אנשים יונו. 6 אתם **תשמעו** מלחמות והסעת מלחמות השמרו שלא תבהלו. חיוב
Lc 21,9 ואז אתם לא תחפצו ללכת אחריהם. 9 וכאשר **תשמעו** קטטות ואנחות אל תחרדו. שחוייב כל אלה
Mt 23,3 עלו בקתדרא משה. 3 כל מה שיאמרו לכם **תשמרו** ותעשו. אבל לא תעשו כמעשיהם כי הם אומרים
Jn 15,7 וישמרוה באש ותשרף. 7 אם תעמדו בי ודברי **תשמרו** בכם. אי זה דבר ודבר תחפצו ותשאלו תשיגו
Mt 6,13 למחוייבינו. 13 ואל תנהיגנו בנסיון אבל **תשמרנו** מכל רע אמן: 14 אם אתם תמחלו לאנשים
Mt 26,45 מלה. 45 אז בא לתלמידים ומצאם ישנים ואמ׳ **תשנו** ותנוחו ראו כי השעה מתקרבת שבן האלוה יהיה
Lc 15,4 שיש לו מאה צאן ונאבדה אחת מהם לא יניח **תשעים** ותשעה במדבר וילך לאותה שאבד עד שימצאה. 5
Lc 22,30 ותשבו על מגדל התיבות. בלע׳ טרוניש. **תשפטו** הי״ב שבטי ישראל. 31 והש׳ אמ׳ לשימון הנה
Jn 7,24 כי רפאתי כל אדם בשבת. 24 בעבור זה אל **תשפטו** לפנים רק דין צדק: 25 אז אמרו קצת מבני
Lc 16,2 תן חשבון מהה מההרשאה. כי מכאן ואילך לא **תשתדל** בהרשאה ההיא. 3 והמורשה אמ׳ בקרבו מה אעשה
Lc 12,26 ואם הדבר המעט הזה אין בידכם לעשות על מה **תשתדלו** בחריצות על יתר הדברים. 27 תהיו חושבים
Lc 12,29 אמונה. 29 ואל תחפצו לבקש מה תאכלו ומה **תשתו** ואל תתנשאו למעלה. 30 כי כל הדברים האלה
Jn 6,54 אומר לכם אם לא תאכלו בשר בן האדם. ולא **תשתו** דמו לא יהיה לכם חיים. 55 ומי שאוכל בשרי
Mt 20,31 יהיה לך חמלה ממנו. 31 והעם גוערים בהם **תשתוקו.** והם ביותר חוזק צועקים ישאוש בן דוד יהיה
Mt 17,19 כמו גרגיר אחד של חרדל. ותאמרו זה ההר **תשתנה** מזה המקום אל מקום אחר כי הוא ישתנה. ולא
Mt 20,28 לא בא להיות נעבד: אבל בעבור עבוד ובעבור **תת** נפשו לפדות רבים: 29 וכאשר יוצא מיריחו עם רב
Mt 23,18 שמקדש הזהב. 18 ואומרים אתם שאותו שנשבע **תת** למזבח חייב לפרוע. 19 עורים אי זה דבר גדול
Mt 26,15 הלך לשרי הכהנים 15 ואמר להם מה תרצו **תת** ואני אמסור לכם ישאוש והם נדרו לו ל׳ פשיטי
Lc 1,69 ועשה פדיון עמו 69 והיישיר אותנו ומהר **תת** שלום בית דוד נערו 70 כאשר הגיד מפי קדושיו
Lc 12,32 32 אל תהיו יראים מגוי חלש כי לאביכם ערב **תת** לכם מלכות: 33 תמכרו מה שאתם מחזיקים ותנו
Mc 7,27 כי אין דבר טוב קחת הלחם מהבנים בעבור **תתו** לכלבים. 28 והיא ענתה אמת הוא אדון. אכן גורי
Lc 3,8 לבא. 8 לכן עשו פירות הגונים מטבילה. ולא **תתחילו** לאמר אבינו הוא אברהם. אני אומ׳ לכם שהאל
Lc 13,26 ויאמר לכם איני מכיר אתכם מי אתם. 26 אז **תתחילו** לאמר אנחנו אכלנו ושתינו לפניך ואתה
Jn 2,19 לנו שאתה עושה. 19 ענה ישאוש ואמ׳ להם **תתירו** זה המקדש ובג׳ ימים אקימהו. 20 אז אמרו לו
Mt 21,2 ותכף תמצאו אתון אחת קשורה ועיר אחד עמה **תתירוה** והביאוה אלי. 3 ואם שום אדם אומר לכם דבר
Jn 3,7 בשר הוא. ומה שנולד מרוח רוח הוא. 7 אל **תתמה** כי אני אומ׳ חוייב שתהיו נולדים מחדש. 8
Jn 5,28 יכולת לעשות משפט כי הוא בן אדם: 28 אל **תתמהו** מזה כי עדיין תבא שעה שבה כל אותן שהם
Lc 3,5 דרך האל עשו ישרות דרכיו. 5 כל הגאיות **תתמלאו** וכל ההרים והגבעות יושפלו. וכל הדרכים
Jn 4,11 הוא עמוק ואין לך מה שתוכל לשאוב ואיך **תתן** לי מים חיים: 12 האתה גדול מיעקב אבינו שנתן
Jn 13,38 נפשי בעדך 38 וישאוש אמר נשמתך בעבורי לא **תתן** אמת אני אומר לך לא יקרא התרנגול עד שתהיה
Lc 6,34 [*] אמת הוא שהחוטאים עושים כן. 34 ואם **תתנו** למי שאתם מקוים שכר או שירות אי זו חן ראוי
Lc 10,4 שק ואבן ולא בתי שוקים ולא מנעלים. ואל **תתנו** שלום לשום אדם בדרך. 5 ובבית שתכנסו תאמרו
Lc 11,13 יתן לו עקרב 13 אם לא שלא תבטחו בריע. אך **תתנו** מתנות טובות לבניכם כמה וכמה אבינו שבשמים
Mt 10,8 טהרו המצורעים. בעבור חן קבלתם: ובעד חן **תתנו** למי שאתם מקוים שכר או שירות אי זו חן ראוי
Lc 12,29 29 ואל תחפצו לבקש מה תאכלו ומה תשתו ואל **תתנשאו** למעלה. 30 כי כל הדברים האלה שואלים נבראי
Lc 4,8 8 ענה ישו ואמ׳ לו כתי׳ הוא האדון אלהיך **תתפלל** ואותו תעבוד: 9 אז עלה הוא בעיר הקדושה זנח
Mt 6,5 5 עוד אמר ישואש משיח לתלמידיו כאשר **תתפללו** לא תעשו כמעשה הרמאים שמראים עצמם כשבים.
Mt 6,7 והאל היודע הנסתרות ישמעך: 7 וכאשר **תתפללו** אל תחפצו דבר מאד כאשר עושים החסרים. כי
Jn 4,21 אמר לאשה תאמיני בִּי שעדיין יהיה עת שלא **תתפללו** האב בזה ההר ולא בירושלם. 22 אתם תתפללו
Jn 4,22 תתפללו האב בזה ההר ולא בירושלם. 22 אתם **תתפללו** למה שלא ידעתם. אנחנו נתפלל למה שאנו
Mc 14,6 לעניים וילונו נגדה. 6 וישאוש אמר להם אל **תתפשוה** למה אתה עַצֵבִים דעו כי פעלה פעולה טובה 7

Mt 6,18 כשתצום שרוק ראשך ורחץ פניך 18 כדי שלא **תתראה** לאנשים צם [*]: קפיטולי עשרים כפי מתיאו 19
Mc 7,29 האדונים. 29 ואמר ישאוש אליה בעד דבר זה **תתרפא** בתך. הנה השטן [*] 30 [*] יצא ממנה. 31 ואז